Sri Guru Granth Sahib Ji

A Practical Guide To Gurbani Pronunciation & Punctuation

Gurbani Path Senthia Volume 1

Introduction

ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ ਸੰਥਿਆ – ਪੋਥੀ ੧

Humbly Presented By,

Sri Guru Granth Sahib Ji Academy

A BRIEF INTRODUCTION TO

Sri Guru Granth Sahib Ji Academy

"Aayoo sunan paren ko Bani"

The mortal has come to this world to hear and utter the Guru's word.

In 1708, our beloved 10th Master Sri Guru Gobind Singh Ji, blessed us with an everlasting gift of life - **DHAN SRI GURU GRANTH SAHIB JI**.

The alphabet, content and the message of the one Almighty was presented to us directly by our Gurus. Sikhs are truly blessed with an original and authentic source.

Gurbani is our Guru. Reading and understanding His message is our first step towards knowing our Guru.

The Sri Guru Granth Sahib Ji Academy Trust was specifically set-up to address this need - to develop a systematic modular method for *Gurmat* Studies that helps bring Gurbani to everyone. Today, the Academy brings to you a systematic and comprehensive *Gurmat* education syllabus organized in a modular format, tailored to today's lifestyle.

The Academy's programs are designed with the aim of developing learned Sikhs who will be able to read and understand *Gurbani*, have pride in their rich heritage and celebrate the greatness of the Sikh religion.

The Academy currently offers the following courses:

- Learn Gurmukhi in 3-months Course
- Gurmukhi Reading Course
- Gurbani Foundation Course
- Sri Guru Granth Sahib Ji Course

Learn Gurmukhi in 3-months Course

This course is designed for adults. Using speed learning techniques and the phonics method, a beginner with no previous knowledge of the Gurmukhi alphabet is taught to read Sri Japji Sahib over a period of 12 hours. The course is conducted over a period of 12 weekends. This method has been tried and tested and over 1,500 students, with little or no knowledge of Gurmukhi, were able to read Sri Japji Sahib in front of the entire *sangat !!!*

Gurmukhi Reading Course

This course is presented to students who have successfully completed the Learn Gurmukhi in 3-months and for those who wish to improve their fluency reading in *Gurmukhi*.

Gurbani Foundation Course

Designed for individuals with basic and intermediate knowledge of *Gurmukhi*, this course is to introduce foundation knowledge for the reading of *Gurbani*. This is an interactive course that works on developing confidence and interest of the participant. The focus will be on the pronunciation of alphabets, practice of muharni and understanding Gurmukhi phonics.

With only 12 hours of investment over 6 weeks, the student will be able to read fluently Sri Japji Sahib, Anand Sahib, Kirten Sohila, Dekhni Ongkaar, Vaar (Majh & Ramkali), Bhagat Bani, Sehaskriti and Gatha. In addition, short sakhis from the live of Sri Guru Nanak Dev Ji will be shared with the students.

Sri Guru Granth Sahib Ji ("SGGS") Course

This course is designed to give students a comprehensive knowledge on the reading and deeper understanding of Sri Guru Granth Sahib Ji as well as an in-depth history of the Bhagats and Gurus.

- **SGGS reading** – provide the essential techniques and knowledge in reading Gurbani with proper pronunciations and punctuations. The delivery adopts a collective interactive method to encourage students to read in a group and thereby improve by listening.

- **Understanding Gurbani** – uses a contemplative learning method to enhance the understanding by describing the word, adding on the line-by-line approach and the entire shabad's conceptual meaning. Includes learning the historical facts to when Gurbani was recited.

- **Sikh History** – adopts inventive (resourceful) method which emphasises the learning of Sikh history including major milestones that helped shape the course of the Sikh religion. The syllabus contains various authentic historical references.

The course is conducted over 4 years, divided into 8 semesters (17 weeks per semester) = 48 months = 128 weeks = 256 hours only

All these courses provide a means for Sikhs to understand their religion, learn about their heritage and most importantly, connect us with Guruji, Our Creator.

Currently, over 1,000 students are pursuing this course at our Academy Centers

A must for every Sikh who wants to know his Guru and HIS divine philosophy that today stands as an example before the world.

The syllabus is prepared by Sikh Scholars based on universally accepted references within the Sikh Diaspora. To-date the entire syllabus has received accreditation from the Sri Akal Takhat, Amritsar, Takht Sri Harmander, Patna Sahib, Takhat Sachkhand Sri Hazoor Abchalnagar Sahib and by the Head Priest of Sri Harmander Sahib, Amritsar.

These courses are now offered in Australia, India, Indonesia, Malaysia, Thailand and United Kingdom in collaboration with local Gurdwaras and Sikh Societies.

Join the Sri Guru Granth Sahib Ji Academy to read Gurbani, understand Gurbani and learn the History of our Gurus. It is the divine route towards a spiritual enlightened life which gives a precise meaning to life by which the reality of truth is understood through our eternal Guru. This will lead us to a blissful, contented, merciful, faithful and meaningful life.

The entire syllabus is prepared based on globally accepted references within Sikh communities across the globe.

Academy Centres

Malaysia

Currently, over 800 students are attending these courses at the Academy's headquarters in Wisma Tatt Khalsa, Kuala Lumpur and 20 centres all over Malaysia. The age group of the students ranges from as young as 5 to 70-years old. Here you will see families coming together once a week to attend classes, thus

encouraging family bonding in accordance to the famous phrase - *"A family that prays together stays together" (in this case learns Gurbani together).*

Bangkok, Thailand

December, 2008 saw the Academy branching out to Bangkok, Thailand. We currently have close to 200 students who are currently undertaking the Learn Gurmukhi in 3 months and Gurbani Foundation Course.

Australia

In April 2009, His Excellency Singh Sahib Gyani Gurbachan Singh Ji, the Jathedar of Sri Akaal Takhat Sahib, Amritsar launched the Sri Guru Granth Sahib Ji Academy centres in Melbourne, Sydney, Brisbane and Adelaide.

In September 2009, Mr John Brumby, the Victorian Premier launched the commencement of classes in Blackburn Gurdwara, Melbourne.

We currently have four centers with active classes in Melbourne, Brisbane, Gold Coast, Woolgoolga and Murwillumbah. The other centers are expected to commence classes soon once the logistic matters are sorted.

Do join the Sri Guru Granth Sahib Ji Academy to develop your spiritual interest. Learn to read *Gurbani* and relate it with the history of our Gurus, in order to have a better understanding of *Gurbani*. It is through *Gurbani* that we learn to live a more virtuous life. It is the divine route towards a spiritually enlightened life by which the reality of truth is realized through our eternal Guru. This is the true path to a blissful, contented, merciful and meaningful life.

All you need to bring along is the thirst for knowledge and your commitment to achieve your goal, for Bhai Gurdass Ji says in his *Kabit 111*:

Charan saran gur aek paindaa jaa-i chal

Satgur kot paindaa aagay ho-i layt hai

Walk even one step towards the Feet of the Guru;

And the True Guru will walk millions of steps to welcome you.

To Know Your Guru, Is To Love Your Guru

Preface

We are pleased to bring to you the first ever *Gurbani Paath Senthia* a Complete Reading Guide for Sri Guru Granth Sahib Ji, to facilitate the correct recitation of the Sri Guru Granth Sahib Ji.

This inaugural and unique Sri Guru Granth Sahib Ji Reading Guide provides guidelines on the articulation and notation on key pronunciation that is mandatory for the correct and proper reading of Sri Guru Granth Sahib Ji. The Guide comes with an Audio CD in MP3 format, which contain the reading of the relevant *angs* of the Sri Guru Granth Sahib Ji. This will enable the reader to listen to the relevant punctuations that enable correct pronunciation when reciting the Guide. The Reading Guide comes in 8-volumes.

With this Guide, it is hoped that the reader will be able to grasp and better reflect on the meaning of the Gurbani as he reads. This Guide aims to train the reader to be mindful and to understand the Gurbani in its original context by reciting correctly.

The preparation of this Guide has been based on references such as the *Gurbani Paath Darshan* by Sant Gurbachan Singh Ji Khalsa Bhindrawale, *Faridkot Teeka, Darpan* by Professor Sahib Singh Ji, *Sri Guru Granth Sahib Ji Senthia & Teeka Aneek Bania* by Bhai Vir Singh Ji, *Sri Guru Granth Sahib Ji Teeka* by Bhai Harbans Singh Ji, *Sri Guru Granth Sahib Ji Teeka* by Singh Sahib Bhai Mani Singh Ji and *Ameer Bhandar* by Sant Kirpal Singh Ji.

In addition, for ease of reference, it also includes a line-by-line English Translation based on the Sri Guru Granth Sahib Ji translation by Singh Sahib Sant Singh Khalsa with some minor improvements to *Malaysanise* the language and provision of added information. For the first 18-angs of Sri Guru Granth Sahib Ji, however, detailed meanings have been provided based on the aforementioned references.

This Guide has been prepared by a number of Malaysian Sikhs who have worked on the project entirely on a voluntary basis. On behalf of the Academy, we acknowledge and appreciate the efforts of these individuals.

We also take this opportunity to thank the Malaysian Sikh Sangat, especially the teachers and students of the Sri Guru Granth Sahib Ji Academy Malaysia without whom, this project could not have materialized.

The Reading Guide is made available at no cost in the spirit of preaching the precious message and knowledge imparted by our Guru, the Sri Guru Granth Sahib Ji which

does not have any geographical or ethnic limitation. It is our hope that anybody, professing any religion or belief would find eternal religious ethical truth in the Sri Guru Granth Sahib Ji, the Guru of entire Universe.

Last but not least, we would like to stress that this is a humble and sincere attempt to contribute to the Sikh community and whilst every effort has been made to ensure that the quality and accuracy of the information is of the highest standards, there is still room for improvement. In this regard, we look forward to your valuable feedback so that we can improve this 1st edition. We are a very young group and thus have a lot to learn and improve. It is only with the Blessings of our beloved Guruji and HIS beloved Sanggat that we are able to complete this mission in the service of Khalsa Panth. Hence, if you have any comments or suggestions to further improve, please feel free to email your comments to sggsacademy@gmail.com .

Board of Trustee
Sri Guru Granth Sahib Ji Academy Malaysia
2nd Floor, Wisma Tatt Khalsa, No. 24, Jalan Raja Alang,
50480 , Kuala Lumpur , Malaysia
Tel : 603-26971350 ,
Email: sggsacademy@gmail.com ,
Website: www.sggsacademy.com

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੧-੧, ਮਃ ੧)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

॥ ਜਪੁ ॥ (੧-੩, ਮਃ ੧)

Chant and Meditate:

ਆਦਿ ਸਚੁ ; ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ (੧-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The time before the creation was created (Aadh) the Almighty was the truth (Sach), when the visible and invisible creation was created but the religious practices of the time of Satyug was not widely being practiced (Jugaadh) during this age Almighty was still the truth,

ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ; ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ (੧-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Even now when the entire creation is in place Almighty is still the truth, Guru Nanakji says that in future during the entire creation's doom Almighty will remain as the truth.

ਸੋਚੈ , ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੧-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Physical body cleaning never purifies the Antahkaran from unreasonable worldly love (Rag) and envy (Dwekh), although the physical body is cleaned hundred thousand (lakh) times.

ਚੁਪੈ , ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (੧-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Although one refrains himself from speaking but the mind never becomes mute from creating thoughts (sangkelap) and counter thoughts (vikelap).

ਭੁਖਿਆ , ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ; ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ (੧-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Remaining hungry physically will not vanish greed (hunger) of worldly materials even if one is to obtain a pile containing of materials available in the universe materials is tied upon meaning abstaining from food will not vanish greed neither will greed vanish if one obtains all material things.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ; ਤ ਇਕ ਨ ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ (੧-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Even if a person has hundreds of thousands of worldly intelligence but not even one goes along in obtaining Almighty.

ਕਿਵ , ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ; ਕਿਵ , ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ (੧-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Question: Then how can one be truthful enough to obtain Almighty and how will the curtain of false be torn?

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲਣਾ ;
ਨਾਨਕ , ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (੧-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Answer: One must stay consistently delighted during blissful and painful moments of this life by realising the reality that whatsoever happens is in accordance to Almighty's will based on my previous deeds.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ; ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ (੧-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The entire creation including physical body and nature is created in Almighty's command such Almighty's command cannot be described.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ; ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (੧-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Life within the entire creation and the blessings of being great are both in Almighty's command.

ਹੁਕਮੀ , ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ;
ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ , ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ (੧-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In Almighty's command some are great (rich, influencial, etc.) and some are inferior (poor, unknown, etc,); within Almighty's command one goes through the pre-determined writ of pleasures and pains.

ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ;
ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ (੧-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In Almighty's command some receive rewards of attaining their real-self (Atma) and some are roaming in the reincarnation cycle where there are numerous births and deaths.

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ; ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ (੧-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Therefore the entire universe from Brahma to an ant is within Almighty's command and there is nothing beyond Almighty's command.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ; ('ਬੁੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (੧-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the ones who understand Almighty's command never speak out egoistic words (in ego) and accepts Almighty's will.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ; ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ (੧-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever sing the complete strength of Almighty? No one can sing Almighty's strength as there is no one with such strength.

ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ; ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (੧-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever sing Almighty praises by understanding His obvious gifts.

ਗਾਵੈ ਕੋ ; ਗੁਣ ਵਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ (੧-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever sing the virtues and praises of Almighty, even the four Vedas describe Almighty but still the end is far beyond.

ਗਾਵੈ ਕੋ ; ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੧-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever sing Almighty's strength as the contemplation of knowledge pertaining to Almighty is extremely difficult.

ਗਾਵੈ ਕੋ ; ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥ (੧-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever sing the Almighty's strength that creates the physical bodies from dust (5 principal elements) and then destroy them as well.

ਗਾਵੈ ਕੋ ; ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ (੧-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever sing the Almighty's strength that enables the subtle body (Sukhshem Serir) to gain the power to carry the physical body around.

ਗਾਵੈ ਕੋ ; ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ (੧-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever sing the Almighty's strength that exist within but is seen to be far away and beyond comprehension

ਗਾਵੈ ਕੋ ; ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (੨-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever sing the Almighty's strength although it is seen and very obvious.

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ; ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ (੨-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

All the scholars of divine knowledge have narrated the Almighty's truthful thoughts and have discourses on His strength, endlessly.

ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ; ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ (੨-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Although millions have narrated with millions of descriptions but no one has ever been able to discover the limit of Almighty's praises.

ਦੇਦਾ ਦੇ ; ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ (੨-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is such a bestower who has been donating ever since the creation was created, He keeps on giving without being tired though the receivers get tired of receiving.

ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ; ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (੨-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The entire creation has been consuming Almighty's donated material for ages (Sat, Thretha, Duapur and Kal Yug).

ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ; ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ (੨-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Such Almighty steers (drive) various paths in His command.

ਨਾਨਕ ; ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥ (੨-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that Almighty is free of all wishes and always stays delighted.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਾਚੁ ਨਾਇ ; ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ (੨-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is the true Master and His name is also the true, the ones who utters His name are blessed with limitless love (Almighty's knowledge)

ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ , ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ; ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (੨-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The entire universe requests before Almighty verbally for bounties (gift) and Almighty blesses in accordance to their deeds (karma).

ਫੇਰਿ , ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ; ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (੨-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Then what should be offered in return before Almighty in order to have the sight of His true court means His true form.

ਮੁਹੌ , ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ; ਜਿਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੨-੪, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

What shall be the words to be uttered from the mouth upon listening which Almighty adopts love?

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ; ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੨-੫, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Guruji says that utter the greatness of Almighty after contemplating His praises during the early hours which is known as Amritvela *(12.00am to 5.30am based on Malaysian Time).

ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕਪੜਾ ; ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ (੨-੫, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

The physical body is obtained through deeds (karma) but salvation is attained with Almighty's grace.

ਨਾਨਕ , ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ; ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ (੨-੬, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Guruji says, realise in this manner that Almighty who is the ultimate truth who exists in all the places.

ਥਾਪਿਆ ਨ ਜਾਇ ; ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ (੨-੬, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty is not nominated nor He is created.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (੨-੭, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty who is free from maya's influences (Nir-anjan) as He is all by himself naturally without a beginning and end.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮਾਨੁ ॥ (੨-੭, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Gurmukhs (the ones who obeys Guru's command) who served (recited) Almighty obtains honour.

ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ; ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੨-੭, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Guruji says that one should sing the praises of Almighty by faith that He is the treasure of virtues.

ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ; ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ (੨-੮, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Sing the Almighty's praises to those who are ignorant and listen to the praises from the true Guru, if both are not available then keep Almighty's love within the mind which means sing, bear and practice the True Guru's instructions.

ਦੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ; ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (੨-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In returns of singing, bearing and practicing the true Guru's instruction all pains will be vanished and shall immerse in such an ultimate happiness touch of which makes the entire universe being blissful.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (੨-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Guru who is the leader (Gurmukh) whose hymn is listened by a Gurmukh (the one follows Guru's instruction) and understand the principals and then immerses into Almighty who is the prime to the Guru (Gurmukh).

ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ , ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ; ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ , ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ (੨-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Upon embracing Guru only then Shiva (Isher), Vishnu (Gorakh), Brahma, Parbati, Lachumi (Ma) and Saraswati (Ei) came into their respective duties, therefore Guru (Almighty) is the primal form of all.

Second Meaning: Guru, himself bestows everything to the Sikh by vanishing ignorance (Isher), sustaining virtues (Gorakh), creating Almighty's love within (Brahma), vanishing demerits (Parbati), creating divine merits (Lachumi) and illuminates knowledge (Saraswati).

ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ , ਆਖਾ ਨਾਹੀ ; ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੨-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Even if I (Guru Nanak Dev Ji) can know the praises of such a Guru still it is uncomprehensible as He is limitless and beyond the reach of mind and speech.

ਗੁਰਾ ; ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਗੁਰਾਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੨-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guru has blessed me with one insight

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ; ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥ (੨-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There is only one Almighty who is the benefactor (Giver) to all beings (jeev), whom I should never forget.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ , ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ; (ਨ੍ਹਾਵਾ ਬੋਲੋ)
ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ , ਕਿ ਨਾਇ ਕਰੀ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (੨-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If it pleases Almighty only then the pilgrimage bath is fruitful otherwise what is the use of such baths without Almighty's love.

ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ; ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ , ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ (੨-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Based on the observation it can be concluded that within the entire creation, nothing can be obtained without pre-written deeds (karma) and there is nothing that one can ever do with self-strength meaning if it is fated and with Almighty's grace the fruits of deeds are obtained.

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਿਕ ; ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ (੨-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

When the Guru's advice pertaining to the union with Almighty is listened then within the intellect gems (Vairag-renunciation), jewels (Almighty manifestation) and rubies (acception of Guru's instruction) is obtained.

ਗੁਰਾ ; ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਗੁਰਾਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੨-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guru has blessed me with one insight

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ; ਸੋ ਮੈ , ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ (੨-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There is only one Almighty who is the benefactor (Giver) to all beings (jeev), whom I should never forget.

ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ; ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ (੨-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Even if one's age can be extended to four ages (Yug) and multiplied by ten times.

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ; ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੨-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The being (jeev) can also be well known in all nine parts of the world and the entire universe can stay obedient in the being's (jeev) command.

ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ; ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇਇ ॥ (੨-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Also if he maintains a good reputation in all ten directions where praises are sang before him and at his back his merits is uttered by everyone.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ; ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ (੨-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Even having all the above greatness if such a person does not come within Almighty's glance then nobody would care for him.

ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ; ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ (੨-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Among other worms he will be just another worm in which even a leper (or sinner) will blame and see fault within him.

ਨਾਨਕ , ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ; ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥ (੨-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that Almighty blesses virtues to the virtueless and adds more to those who already have ample virtues.

ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ; ਜਿ ਤਿਸੁ ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥ (੨-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

However there is no one seen to have the ability to give virtues to Almighty meaning no one can ever offer enough in return to Almighty's gifts.

ਸੁਣਿਐ ; ('ਸੁਣਿਐ' ਨੂੰ ਸੁਣਿ-ਐ ਬੋਲੋ, 'ਸੁਣੀ-ਐ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ (੨-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing Almighty's name or His praise, one becomes a Sidh, a Pir, a Deity and a Nath.

ਸੁਣਿਐ ; ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥ (੨-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing one knows the secret of the earth, the mythical bull and heavenly regions.

ਸੁਣਿਐ ; ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ (੨-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing one gets knowledge of islands, worlds and low spheres.

ਸੁਣਿਐ ; ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ (੨-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing the name of Almighty, one does not dread death.

ਨਾਨਕ ; ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (੨-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says that the disciples or the followers always enjoy bliss.

ਸੁਣਿਐ ; ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥ (੨-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing the name of Almighty, grief and sins are mitigated.

ਸੁਣਿਐ ; ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ (੨-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Upon listening to Almighty's name, Shiva, Brahma, Vishnu and all other deities receive honour.

ਸੁਣਿਐ ; ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਣ ਮੰਦੁ ॥ (੨-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Upon listening to Almighty's name, even the most wicked ones (e.g. Balmik) attains the most commendable state.

ਸੁਣਿਐ ; ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ (੨-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Upon listening to Almighty's name the methods and secrets of eight part (ast-ang) Yoga is learned by which one is able to penetrate through the six chakras within the body.

ਸੁਣਿਐ ; ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ (੨-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Upon listening to Almighty's name the principals of six shastras, twenty-seven Simriti's and four Vedas is understood.

ਨਾਨਕ ; ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (੨-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the Bhagats (disciples) stay ever in bliss by listening to Almighty's name with utmost love.

ਸੁਣਿਐ ; ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥ (੩-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's name is the greateast, on hearing all pains and sins are vanished immediately.

ਸੁਣਿਐ ; ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (੩-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing Almighty's name, one gets truth, contentment, and divine knowledge.

ਸੁਣਿਐ ; ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (੩-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing, one gets purity which equals to the bath of sixty eight holy places (according to Hinduism belief).

ਸੁਣਿਐ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (੩-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing and reading about Almighty, one gets honour.

ਸੁਣਿਐ ; ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (੩-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing, one leads to easy meditation.

ਨਾਨਕ ; ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (੩-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, that the disciples or the followers always enjoy bliss.

ਸੁਣਿਐ ; ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥ (੩-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing the Almighty, grief and sins are mititgated.

ਸੁਣਿਐ ; ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ (੩-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing Almighty's name, one attains ocean deep virtues.

ਸੁਣਿਐ ; ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (੩-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing His name, one becomes a scholar, a pir and an emperor.

ਸੁਣਿਐ ; ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ (੩-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing, the blind finds his way.

ਸੁਣਿਐ ; ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ (੩-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing Him, deep oceans change into shallow waters, meaning one can cross deep oceans or one can accomplish difficult things.

ਨਾਨਕ ; ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (੩-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says that the disciples or the followers always enjoy bliss.

ਸੁਣਿਐ ; ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥ (੩-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

By hearing His name, grief and sins are mitigated.

ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The state of one, who resigns to His will, cannot be described.

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ; ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (੩-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who ever tries to do so, will repent in the end.

ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ; ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ (੩-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Pen, paper or a writer's skill cannot describe the believer of Almighty.

ਮੰਨੇ ਕਾ ; ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੩-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Men can sit and think deeply over the state of such believer.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ (੩-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

His spotless name is majestic,

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ; ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥ (੩-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

if only one knows it in one's heart of hearts.

ਮੰਨੈ ; ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ (੩-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission (to Almighty) brings intelligence and reason.

ਮੰਨੈ ; ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ (੩-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission makes one conscious of the whole universe.

ਮੰਨੈ ; ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ (੩-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submissions overcomes one's worldly temptations

ਮੰਨੈ ; ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submissions save one from dreadful clutches of death.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ (੩-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

His spotless name is the majestic.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ; ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥ (੩-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If only one knows it in one's heart of hearts

ਮੰਨੈ ; ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ (੩-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission makes one's path free of hinderances.

ਮੰਨੈ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ (੩-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission makes one's death glorious.

ਮੰਨੈ ; ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ (੩-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission helps one from going astray.

ਮੰਨੈ ; ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ (੩-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission makes one friend of righteousness.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ (੩-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

His spotless name is majestic.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ; ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥ (੩-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Only if one knows it is one's heart of hearts.

ਮੰਨੈ ; ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ (੩-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission to Almighty opens the door of salvation for human beings.

ਮੰਨੈ ; ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ (੩-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission helps people to reform their kinsmen.

ਮੰਨੈ ; ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ (੩-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Submission saves the follower as well as his companions.

ਮੰਨੈ ; ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ (੩-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says that submission avoids one from becoming a beggar.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ (੩-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

His spotless name is majestic.

ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ; ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥ (੩-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Only if one knows it in one's heart of hearts.

ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ; ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (੩-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

His followers are the accepted ones and are the leaders of human-beings.

ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ; ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (੩-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The followers get honour in the audience of Almighty.

ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ; ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ (੩-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

His followers are honoured even by kings.

ਪੰਚਾ ਕਾ ; ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (੩-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

They believe only in one Almighty.

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ; ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੩-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If one were to say ponder over so deeply on the acts of the Creator.

ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ; ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (੩-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Yet the acts of the Creator cannot be enumerated.

ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ; ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ (੩-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In religous contexts the mythical ox is known as Religion or Faith which is the son of Mercy. Guru Nanak Dev Ji explains the core principal of religion (faith) by illustration of the mythical ox as religion and mercy as the mother therefore the initiation of a religion is from mercy. As a human one must have mercy and the path of religion starts only thereafter. No matter whatever religion one possess the most important virtue one must develop and maintain within is Mercy. A faith without mercy and love serves no purpose as one will only become a hypocrite.

ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ; ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ (੩-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

It keeps the earth balanced with the thread of patience.

ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ; ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ('ਬੁੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If one were to resolve or comprehend this, one realises the truth

ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ; ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ (੩-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

How much of the burden the ox is bearing on its head?

ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ; ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ (੩-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are more and more earths beyond this one earth.

ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ; ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ (੩-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If so then there is suppose to be another universe below the mythical ox by the support of which the mythical ox will stand on, in the manner there shall be numerous universe and numerous mythical ox as well.

The mythical ox holds its own weight, who holds it steadfast from below?

The most below the universe and mythical ox will have to bear the accumulated weight still. As such, there must another support, therefore at the end it has to be concluded that the universe is supported by Almighty's force (thought of creation)

ਜੀਅ ਜਾਤਿ ; ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ (੩-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are various sects and colours of jeevs (beings) also various are their names.

ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ; ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ (੩-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The entire universe jeev's (being) forehead is written with their fate by Almighty's great pen ("Almighty's command").

ਏਹੁ ਲੇਖਾ ; ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (੩-੧੫, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

If one knows how to write such fate then I (Guruji) would like to ask;

ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ; ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ (੩-੧੫, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

How much is the accumulated fate which is writtened on every jeev (being)?

ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ; ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ (੩-੧੬, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

How much is the strength of Almighty and how handsome (praise) is Almighty's form?

ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ; ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥ (੩-੧੬, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Which is the moment when Almighty's entire rewards can be known?

ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ; ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ (੩-੧੬, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty has created the entire creation by uttering a single word. In other words, Almighty had a thought to be more from His one form.

ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ; ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ (੩-੧੭, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Upon having the thought, numerous huge rivers were created. In other words, the everchanging universe was then created.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ; ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੩-੧੭, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

What strength do I (Guruji) posses to be enable to contemplate and describe Almighty's limits. In other words, Almighty possess limitless powers therefore how many powers can I (Guruji) contemplate upon.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ; ਏਕ ਵਾਰ ॥ (੩-੧੭, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty's single hair cannot be described as millions of universe abides within each small hair of Almighty.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ('ਸਾਂਈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩-੧੮, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Whatever pleases you (Almighty) is the most appropriate action / task.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ; ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥ (੩-੧੮, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Dear Almighty your form is forever permenant.

ਅਸੰਖ ਜਪ ; ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ (੩-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the recitation with various different chanting versus and countless are those who are passionate in recitating.

ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ; ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ (੩-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the methods of devotions, countless are the methods of penance (Taap) and countless are the ones who bear such pains of penance.

ਅਸੰਖ ਗਰੰਥ ; ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ (੩-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the books of divine knowledge and countless are the ones who utter out loud the words contained in these books.

ਅਸੰਖ ਜੋਗ ; ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ (੩-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the Yogis who practice Yoga and keep their mind away from worldly pleasures.

ਅਸੰਖ ਭਗਤ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ (੪-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the Bhagats (saints) who sing Almighty's virtues and contemplate upon the divine knowledge.

ਅਸੰਖ ਸਤੀ ; ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ (੪-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the ones who speak the truth and countless are donors who donate with full generosity.

ਅਸੰਖ ਸੂਰ ; ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ (੪-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the warriors who face enemies with courage and withstand wounds from weapons on their face. In other words, they fight head on courageously and not show their backs or run away from the battle field.

ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥ (੪-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are those who maintain silence (Moni) and remain in consistent concentration in Almighty. Meaning that they remain in constant meditation.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ; ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

What strength do I (Guruji) posses to be enable to contemplate and describe Almighty's limits. Meaning that Almighty possess limitless powers therefore how many powers can I (Guruji) contemplate upon.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ; ਏਕ ਵਾਰ ॥ (੪-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's single hair cannot be described as millions of universes abide within each small hair of Almighty

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ('ਸਾਂਈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Whatever that pleases you (Almighty) is the most appropriate task / action.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ; ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥ (੪-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty your form is forever permenant.

ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ; ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ (੪-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are fools and ignorant who perform dreadful practices.

ਅਸੰਖ ਚੋਰ ; ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ (੪-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are thieves who consume others' belongings.

ਅਸੰਖ ਅਮਰ ; ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ (੪-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are those who are tyrant and impose their command by force. They too however depart from this world.

ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ; ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ (੪-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are those who commit murder and countless are those who torture others.

ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ; ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (੪-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are sinners who at end depart after having committed sins.

ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ; ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (੪-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are those who live their lifes in total falsehood and roam around by speaking lies all the time.

ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ; ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ (੪-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the filthy ones who eat the dirt consuming animals.

ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ; ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥ (੪-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are slanderers (back-bitters) who unnecessarily without any reason carry the weight of others' (wrongdoing) on their head.

ਨਾਨਕੁ ; ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji utters a reflection of the inferior ones.
The humble Guru Nanak says with deep consideration that he cannot be sacrificed unto Him.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ; ਏਕ ਵਾਰ ॥ (੪-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's single hair cannot be described as millions of universes abide within each small hair of Almighty

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ('ਸਾਂਈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Whatever that pleases you (Almighty) is the most appropriate task action.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ; ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥ (੪-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty your form is forever permenant.

ਅਸੰਖ ਨਾਵ ; ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ (੪-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are Almighty's names and countless are Almighty's places.

ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ; ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ (੪-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and beyond the reach of all places; Almighty creates countless jeev (beings) with His might (Atma) countless are the regions.

ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ; ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ (੪-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are those who meditate on Almighty's name in Kapali posture (head downwards and legs upwards).

ਅਖਰੀ ; ਨਾਮੁ ; ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ (੪-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's name is recited based on the pre-writtened fate and in accordance to the fate, praises of Almighty's virtues are sung.

ਅਖਰੀ ; ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ (੪-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In accordance with the pre-writtened fate knowledge is obtained, Almighty's praises are sung and virtues are contemplated.

ਅਖਰੀ ; ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ (੪-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In accordance to the prewrittened fate one writes and speaks.

ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ; ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ (੪-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

These alphabets is written on everyone's forehead based on previous deeds (karam) describes the union (with Almighty).

ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ; ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ (੪-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji explains that the Almighty who has writened such alphabets has none on His forehead. The Writer (Almighty) of these words (fate) is above these words (fate).

ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ; ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ (੪-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In Almighty's command jeev (being) develops thoughts in accordance to previous deeds and this is how new alphabets are written on the jeev's forehead.

ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ; ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ (੪-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Whatever is done by Almighty is the form of His name. Meaning He himself is within all.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ (੪-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Without the form of Almighty's name there is no other place therefore whatever greatness or supreme state obtained is all attained through Almighty's name.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ; ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

What strength do I (Guruji) posses to contemplate and describe Almighty's limits. Meaning that Almighty posses endless powers therefore how many powers can I (Guruji) contemplate upon.

ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ; ਏਕ ਵਾਰ ॥ (੪-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's single hair cannot be described as millions of universes reside within each small hair of Almighty

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ('ਸਾਂਈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Whatever action that pleases you (Almighty) is the most appropriate task.

ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ; ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥ (੪-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty your form is forever permenant.

ਭਰੀਐ ; ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ (੪-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

When hands, legs and the entire body is filled by dust.

ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ; ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ('ਉਤਰ-ਸੁ' ਪਾਠ ਕਰਣਾ) (੪-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Then the dust (dirt) is removed by washing it with (only) water.

ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ; ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ (੪-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

When a cloth is sullied (made dirty) with urine.

ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ; ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ (੪-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

(The cloth) is then it is cleaned by washing with soap.

ਭਰੀਐ ਮਤਿ ; ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (ਪਾਪਾਂ ਬੋਲੋ) (੪-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In the same manner the intellect is filled (stained) with the dirt of sins.

ਓਹੁ ਧੋਪੈ ; ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (੪-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

This dirt of sins can be washed away with (only) Almighty's name as a form of soap and love as a form of water.

ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ; ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ (੪-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The ones who have cleansed themselves from the dirt of sins by reciting Almighty's name are countless.The sinner (Pappi) and virtuous (Punni) are not categorised by mere words.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ; ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ (੪-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Instead, they are catergorised due to their respective deeds performed with hands which is recorded by the emissaries (Chiter – records the physical deeds and Gupat – records the unseen thoughts of the mind).

ਆਪੇ ਬੀਜਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ (੪-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The planted seed of deeds in the body as form of soil grows. The jeev then has to eat the fruit of its own deeds.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ; ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥ (੪-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says, in Almighty's (Hukami) command (Hukam) jeev takes birth and dies accordingly to his (or her) fruits of deeds (Karam Phal).

ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ; ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ (੪-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

To go on pilgrimage, perform penance, having mercy (mercy is the intention to relieve other person from pains) and give away donation

ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ; ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ (੪-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The one who performs all the four virtuous deeds with intentions (Sekaam) develops ego which in return obtains a slippery praise. Meaning the returns are neither ultimate nor forever.

ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ; ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ (੪-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The ones who perform service [without an intention of a reward (Niskaam)] listens, accepts and practices Almighty's name and as a result obtains the ultimate knowledge (Almighty's knowledge).

ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ; ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ (ਨ੍ਹਾਉ ਬੋਲੋ) (੪-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In return such persons discover their real-self (Atam) bliss, like a form of shrine in which they take bath by being engrossed in Almighty's form.

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ; ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੪-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty all virtues are yours there are no virtues in me.

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੪-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Without having humbleness in form of virtue, no one can ever perform meditation.

ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ ; ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ॥ (੪-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The form of salvation (Almighty) who is the energy of maya (mammon) had a thought (hymn) of being more from one form and created the entire creation.

ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (੪-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In reality Almighty is the ultimate truth, He is in animated (Suhan-Chetan) form and always remain in supreme (Man) bliss (Caauo) form.

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ . ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ ; ਕਵਣ ਥਿਤਿ , ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ॥ (੪-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

What was the age, what was the time; which was the week and which was the day?

ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ; ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ , ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾਰੁ ॥ (੪-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Which was the season and which was the month when the entire creation came into existence?

ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ; ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (੪-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The time of when the entire creation came into existence is undiscovered even by Viasa Rishi and other Hindu scholars otherwise they would have written in the Puranas.

ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀਆ ; ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ (੪-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Even the phophets have not discovered the exact time when the creation was initiated otherwise they would have written in the Zambur, Tourat, Bible or Quran.

ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ; ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋਈ ॥ (੪-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Yogis who practice control over their life-forces (Pranayam) could not discover the time, day, season and month of when the entire creation came into existence.

ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ; ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ (੪-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Creator who created the entire creation is the only one who knows the exact time when the creation came into existence.

ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ ਸਾਲਾਹੀ ; ਕਿਉ ਵਰਨੀ , ਕਿਵ ਜਾਣਾ ॥ (੪-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

How can I (Guruji) describe the methods of Almighty's creation, the method which are adopted to sustain the entire creation and how will I (Guruji) know His methods of destroying the entire creation therefore how can I (Guruji) (fully) praise Almighty.

ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ; ਇਕਦੂ ਇਕੁ , ਸਿਆਣਾ ॥ (੫-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that everyone declares themselves as greater then the other after elaborating Almighty in their discourses but none have ever been successful in being able to comprehend or say out Almighty praises in completeness.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ , ਵਡੀ ਨਾਈ ; ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ (੫-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Therefore acknowledge that the great master's praises are as great as Him, Almighty's creation becomes reality by Almighty's mere thoughts.

ਨਾਨਕ , ਜੇ ਕੋ ਆਪੌ ਜਾਣੈ ; ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥ (੫-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji say that the one who claims to have the complete knowledge of Almighty and able to perform as he wishes, such a egoistic person will never receive honour in the next world, meaning that he will not attain salvation.

ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ; ਆਗਾਸਾ ਆਗਾਸ ॥ (੫-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are hundreds of thousands (lakh) of worlds below (Pataal) and above (Akaash) this world.

ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ; ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ॥ (੫-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are tens of millions (keror) of universe in Almighty's every single hair therefore neither the end of the universe can be discovered nor Almighty's end can ever be ascertained although one is able to use his entire strength in an attempt to discover Almighty's end. Instead, it will only result in one to tire himself. Therefore all the books of divine knowledge (or 4 Vedas) can only conclude that Almighty is the truth.

ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ ਕਤੇਬਾ ; ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ॥ (੫-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Thousand of saints (from all faiths) , eighteen (18) Puraan's and the four (4) Kateb's (Zambur, Tourat, Bible & Quran) together says to confirm that in reality only Almighty is the ultimate truth whereas all other mammon (maya) materials are fake (temporary) which will vanish.

ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ; ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (੫-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If it is possible to quantify only then it can be writen down as the total count. In other words, it means that it is impossible to have any type of count on Almighty as He is beyond the materialistic world. Instead, the ones who are countable are subject to vanish.

ਨਾਨਕ , ਵਡਾ ਆਖੀਐ ; ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥ (੫-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that Almighty is known to be the greatest therefore only He knows Himself.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ; ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ॥ (੫-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Although everyone has praised Almighty but His praises are so enormous that even the persons who praise Almighty do not have the knowledge to fully describe Almighty.

ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ; ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ , ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ॥ (੫-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Just like rivers and drains flows into the ocean but they (river and drain) are ignorant about ocean's limit, therefore once the river and drain water is mixed into the ocean's water it becomes the same form.

ਸਮੁੰਦ ਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨ ; ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ॥ (੫-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is akin to an ocean who is the King of all other Kings the ones who remember Him unite into His form just like rivers and drains unite into the ocean;

Those who self-proclaim to be the greatest and untouchables like mountains;

ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ; ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰਹਿ ॥੨੩॥ (੫-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Such egostic and powerful ones are not even equivalent to an ant compared to the ones who recite Almighty's name.

ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ; ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (੫-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There is no end to Almighty's praises and there is no end of those who utter Almighty's praises.

ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ; ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (੫-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There is no end in discovering new creations within the entire universe and there is no end to Almighty's gifts.

ਅੰਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ; ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ॥ (੫-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There is no end (death) of the scholars (saints) who see Almighty and there is no end (death) of those who listen to Almighty's name

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ; ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ (੫-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The end of Almighty's decision is unknown.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ; ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (੫-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There is no end to the animated and unanimated form of creation within the universe created by Almighty.

ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ; ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (੫-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The end of both shores (this world and the next world) is undiscovered.

ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ; ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ (੫-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many who cry to obtain the end.

ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ; ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ॥ (੫-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

However the end of Almighty's virtues is unattainable.

ਏਹੁ ਅੰਤੁ ; ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (੫-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Where is the end, no one knows

ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ; ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ॥ (੫-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The more that one utters the more it becomes. In other words, it means that Almighty's praises are beyond speech.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ (੫-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Therefore the greatest Master's (Almighty) is the most supreme and His place is also supreme beyond all the other places.

ਊਚੇ ਉਪਰਿ ; ਊਚਾ ਨਾਉ ॥ (੫-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Among all the states Almighty is on the highest state and His name is above all the greatest.

ਏਵਡੁ ਊਚਾ ; ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ (੫-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Based on the praises in this Pauri, such is the greatness of Almighty, therefore who will ever know how great is His greatness; only if someone else were as great as Him would have discovered but there is none.

ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ; ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ (੫-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Only if someone else were as great as Him would have discovered Almighty's greatness but there is none.

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ; ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ॥ (੫-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

How great is Almighty' greatness is only known by Himself

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ; ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥ (੫-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that Almighty bestows His gift in accordance to the jeev's (being) deeds (karma).

ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ; ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ॥ (੫-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's actions are numerous which cannot be written.

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ; ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ (੫-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is the bestower and He does not have even a bit (even as small as a sesame seed) of wish.

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ; ਜੋਧ ਅਪਾਰ ॥ (੫-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are the worriors who pray to ask for braveness and never to be defeated (intentional prayer)

ਕੇਤਿਆ ; ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are those who ask for Almighty's contemplation without any intentions (returns).

ਕੇਤੇ ; ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ (੫-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are those indulge themselves in evil desires and breakaway from Almighty

ਕੇਤੇ ; ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ॥ (੫-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are fools who accept Almighty's gift and subsequently deny Almighty as the bestower. In other words, they forget the bestower (Almighty) completely.

ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ; ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (੫-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless are fools who continuously consume and are never contented.

ਕੇਤਿਆ ; ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ॥ (੫-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Many always remain in pain and hunger. In other words, many always remain sad.

ਏਹਿ ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ; ਦਾਤਾਰ ॥ (੫-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Therefore pray to Almighty that pains are also a part of your gifts. In other words, accept pain as Almighty's will.

ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ; ਭਾਣੈ ਹੋਇ ॥ (੫-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The prisonment and freedom from 8.4 million reincarnations is all within Almighty's will.

ਹੋਰੁ ; ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (੫-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Who can ever question or suggest to Almighty on his actions. In other words, no one can ever question Almighty.

ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ ; ਆਖਣਿ ਪਾਇ ॥ (੫-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If a fool begins to pronounce the Almighty's end

ਓਹੁ ਜਾਣੈ ; ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥ (੫-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Only such a fool will know how many wounds he will have on his face resulting from the thrashing (beating) by the angles of death.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (੫-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty knows the condition of each jeev and He himself bestows food, drinks, clothing, dwelling and all other things.

ਆਖਹਿ ਸਿ ; ਭਿ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (੫-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

However there are very few who have faith and say that Almighty is the bestower of everything.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ; ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ॥ (੫-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The ones who are blessed by Almighty to utter His praises;

ਨਾਨਕ ; ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥ (੫-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that such fortunate ones are the Kings of all other Kings.

ਅਮੁਲ ਗੁਣ ; ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ॥ (੫-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The value of virtues which is incalculable (priceless) is called precious (Amolak). Knowledge and other precious virtues exist within the Guru and their trade is of vanishing the deciples ego and attachments which leads to their attainment of the real-self.

ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ; ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ॥ (੫-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Precious are those traders of Almighty's name who have abandon all worldly and heavenly wishes; precious are those whose mind is filled with the treasure of meditation and virtues.

ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ; ਅਮੁਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥ (੫-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Precious is their arrival (in Guruji's congregation) to obtain the wealth of Almighty's name and precious is their departure with the virtues gained from the True Guru.

ਅਮੁਲ ਭਾਇ ; ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ॥ (੫-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Precious is the mutual love between a Guru and Sikh (deciple) and precious is the union with a Guru by which Ultimate Bliss (Atmanand- Real-self Bliss) is obtained

ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ; ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (੫-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Precious is the meditation and precious is the true congregation.

ਅਮੁਲੁ ਤੁਲੁ ; ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੫-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Precious is the intellect form of weighing pans and precious is the contemplation form of weight stone by which one weighs and develops faith in his real-self.

ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ; ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (੫-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Precious is the Guru's sermon form of blessings; precious is the appearance (nisaan) of the real-self (Atma) within.

ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ; ਅਮੁਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (੫-੧੮, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Precious is the Guru's grace and precious is the Guru's command.

ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ; ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫-੧੮, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Question : Through the meditation of Almighty the Saints become precious, so who is such Almighty?

Answer : Almighty is precious from all precious therefore no one can ever explain precisely His limits.

ਆਖਿ ਆਖਿ ; ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੫-੧੮, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

The saints has been immersed in Almighty by uttering Almighty's praises since the past, now in present and will immersed in future (just like a fish can enjoy the ocean but cannot determine the end of ocean). One immerses in Almighty's form while reciting His name.

ਆਖਹਿ ; ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ (੫-੧੯, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty's praises is uttered by the four Vedas, the eighteen Puranas and the ones who reads them as well.

ਆਖਹਿ ; ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ (੫-੧੯, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty's praises is uttered by the ones who read and explain the meaning.

ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ; ਆਖਹਿ ਇੰਦ ॥ (੫-੧੯, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty's praises is uttered by Brahma and Inder (King of heaven)

ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ; ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (੬-੧, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty's praises is uttered by the Gopis (the servants of Sri Krishna) and Krishna in his Sri Bhagvat Gita.

ਆਖਹਿ ਈਸਰ ; ਆਖਹਿ ਸਿਧ ॥ (੬-੧, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty's praises is uttered by Shiva and Gorakh with other Sidhas.

ਆਖਹਿ ; ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ ॥ (੬-੧, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty's praises is uttered by many other intelligent ones created by Almighty.

ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ; ਆਖਹਿ ਦੇਵ ॥ (੬-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's praises is uttered by the demon who are the linage of Dannu and also by the deities.

ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ; ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥ (੬-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's praises is uttered by the demigods, men, saints, deciples and the devotees of Shiva.

ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ; ਆਖਣਿ ਪਾਹਿ ॥ (੬-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many who began to recite Almighty's praises in the present, they shall be many more in the future.

ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ; ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥ (੬-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There were many who had depart from the world while reciting Almighty's praises.

ਏਤੇ ਕੀਤੇ ; ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ॥ (੬-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The total counted for the ones who recite Almighty's praises and by adding all the ones from the past.

ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ ; ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (੬-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Even then one can never ever utter the complete praises of Almighty in whatever manner.

ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ; ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ॥ (੬-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty expands His creation as much as He wishes and the creation grows accordingly.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (੬-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that Almighty is the truth and knows everyone.

ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ; ਬੋਲੁਵਿਗਾੜੁ ॥ (੬-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If a meaningless speaking person claims to be able to utter the end of Almighty;

ਤਾ ਲਿਖੀਐ ; ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥ (੬-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Such person is written (described) as the greatest fool among all other fools.

ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ , ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ; ਜਿਤੁ ਬਹਿ , ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ (੬-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In reality, there is nothing can be said to describe your door and abode (house), however Guruji says that I will describe through a physical form solely for the deciples to concentrate upon during the initial stages of spiritual journey.

Guruji utters humble prayer before Almighty, 'Dear Almighty your door the true congregation and obode is the entire universe in which you sit and take care of everyone'.

ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ; ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (੬-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Sound-current of the Naad vibrates there, and countless musicians play on all sorts of instruments there.

ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਨਿ ; ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (੬-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Countless ragas with ragnies sings your praises and many singers (Gandharab) sing your praises in accordance to the various ragas.

ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ , ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ (੬-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The wind, water, fire and the Righteous King (Dharamraj) who enquires the count of deeds from each being sings your (Almighty) praises.

ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ , ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ; ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (੬-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Chiter Gupt sing your praises, one who records all the hidden good and bad deeds performed by jeev (being) and these records are then contemplated by the Righteous King (Dharamraj) before the verdict of justice is announced by which the jeev (being) is awarded in heaven and punished in hell.

ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ; ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ (੬-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The ones that you (Almighty) have created like Shiva, Brahma and their powers which are obvious sing your praises with all their powers.

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ , ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ; ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (੬-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Inder (king of heaven) sits in the court with all other deities sing your (Almighty) praises at your door.

ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ , ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ; ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥ (੬-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Sidhas sing your (Almighty) praises while sitting in their meditation and the scholars saints utters your praises while contemplating your knowledge.

ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ; ਗਾਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ (੬-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The ones who remain unmarried (jati), the ones who speak only the truth (sati), contented in what ever they have and the fifty-two (52) well known warriors stand in alert to sing your (Almighty) praises.

ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (੬-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The scholars (Pandit), students and the victorious ones who overpowered their sensory desires have been singing your praises since ages with the aid of divine books.

ਗਾਵਹਿ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ; ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ॥ (੬-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The beauties of heaven, earth and underworld (Paataal) who win over the mind by a single look sings your praises.

ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ; ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ (੬-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

All precious things created in the entire Universe, the sixty-eight (68) pilgrimage shines (Hindunism believe) and the holy rivers (e.g Gangga, Jamuna, etc. according to the Hindu religion) sing your (Almighty) praises.

ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ; ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ (੬-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The worrior (Jodha) who faces his equivalent enemy, great worrior (Mahabal) who fights against an enemy force of 10,000 single-handedly and the greatest worrior (Sura) who fight against countless enemy forces single-handedly, in the same manner one who wins over the body is a worrior (Jodha), the one who wins over the body and sensors is a great worrior (Mahabal) and the greatest worrior (Sura) who wins over countless thoughts of the mind sings your (Almighty) praises. The entire creation in all four categories (Andraj, Jeraj, Setaj & Utbhuj) sing your praises

ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ; ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥ (੬-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The creation of universe which is created and placed with His powers such as the nine separated lands, division of area (1 Mandal = 100 Jojhan = 1000 kilometers), their respective Kings and egoistic deities sing your (Almighty) praises.

ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ , ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ; ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ (੬-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

However only those sing your (Almighty) praises those who are preferred by you (Almighty). The preferred ones are those who are immersed in your (Almighty) meditation and who are the house of love.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ , ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ; ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (੬-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Other then the ones described, there are many more who sing your (Almighty) praises which I (Guruji) cannot remember.

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (੬-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Almighty who is the master always remained the truth all along in the past and He remains truly honourable in the present time.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ , ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ; ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ (੬-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty will remain the truth in the future, the creation will vanish away but the one who has created the universe will never vanish.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ , ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ; (ਭਾਂਤੀ ਬੋਲ)
ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ (੬-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty has created this universe colourful which consist of various types of different creation of humans, deities, demons, animals, etc. whom He keeps in His sight. The entire creation is created through mammon (maya) which He has created Himself.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ , ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ; ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੬-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty sees His created universe as He wishes in His greatness.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ; ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (੬-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty implements in accordance to His wish and will do the same in the future as there is no one command above Him.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ; ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥ (੬-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is the King of all Kings therefore Guruji says stay in His will.

ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ , ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ; ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ (੬-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Adopt contentment (santokh) by remaining pleased in joyful and as well as painful moments, to have shame in performing evil action (saram) are two ear-rings (mundra), the true begging bowl is to stay detached from sins which help to retain the honour in this and the next world and always keeping the concentration in Almighty is the rubbing of ash on the body.

ਖਿੰਥਾ , ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ; (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)
ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (੬-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

This physical body which is the form of food for angels of death, meaning the body is temporary just like an overcoat (Khintha – made of various pieces of clothes), which one wears and removes to wear another. Also as it is made from small pieces of cloth this body is made of blood, bones, dirt, skin. To merge in Almighty's meditation before this body is consumed by the death is the true overcoat (Khintha) and having undoubtful faith in Almighty is the adoption of the rod (Dhenda)

ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ; ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ (੬-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Aie Panth is one of the Sidhas' (Yogi) sect. The followers usually have the 'iee' (e.g. Bal Gundaiee) at the end of their name, this sect is known as the greatest amongst the other eleven sects (all in total of 12 sects), Guruji says that my Aie panth is the equal love for the entire universe (Segal Jamati) and by obtaining victory over the mind is the true victory over the entire universe.

ਆਦੇਸੁ ; ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ (੬-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Sidhas (yogi) greets by saying 'Aadhes' (Namaskar – bow, obedience).

My obedience is before the Almighty who is beyond place, time and materials (means beyond death).

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥ (੬-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Sidhas (yogi) greets by saying 'Aadhes' (Namaskar - bow), the one who is primal (Aad), without any count (Anil), without any beginning (Anad) and everlasting (Anahat), Almighty remains in one form during all ages.

ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ , ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥ (੬-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The concentration of Antahkaran (made of mind, intellect, memory and existence) of becoming incline to Almighty and to see Almighty within the entire creation is the knowledge form of cooked food (which Sidha's calls Bhugat) mean that I (Guruji) am satisfied with inner bliss which is distributed by mercy (which creates all virtues within) form of distributor (Bhandaran). The Almighty's form within the entire creation is my tune (naadh).

ਆਪਿ ਨਾਥੁ , ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ (੬-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Sidhas leader is known as Nath, Guruji says the true Nath is Almighty Himself in whose thread form command the entire universe is threaded means kept in control and the sidhas posses the miraculous powers (8 main sidhi's) and the other eighteen (18) sub-miraculous powers (ridhi's) which has different taste. In other words, the micraculous powers are a barrier in the path of obtaining Almighty.

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ , ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ; ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ (੬-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

(Sidhas has followers) The thing that one is suppose to receive comes in pursuation of the union (Sanjog) deeds form of follower whereas the thing that suppose to be lost is taken away by pursuation of the separation (Vijog) deeds form of followers in this manner the union and separation drives the task in which whatever is fated comes by itself.

ਆਦੇਸੁ ; ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ (੭-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

My obedience is before the Almighty who is beyond place, time and meterials (means beyond death).

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥ (੭-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The Sidhas (yogi) greets by saying 'Aadhes' (Namaskar - bow), the one who is primal (Aad), without any count (Anil), without any beginning (Anad) and everlasting (Anahat), Almighty remains in one form during all ages ||29||

ਏਕਾ ਮਾਈ , ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ; ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੭-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

When the Almighty creates and empower's maya, then the three followers Brahma (Creator), Vishnu (the sustainer) and Shiv (the destroyer) are created.

ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ , ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ; ਇਕੁ , ਲਾਏ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ (੭-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Brahma is given the task to create the world, Vishnu is given the duty to sustain the worlds by giving the neccesities (food, garment, etc,) and Shiv is given the power to destroy.

ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ; ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (੭-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty makes all the three main deities (Brahma, Vishnu & Shiv) to perform as He wishes and in accordance to His command all the three deities execute their duties.

ਓਹੁ ਵੇਖੈ , ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ; ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ (੭-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty monitors the time of the beginning and death also their (Brahma, Vishnu & Shiv) strength but they are unable to see as Almighty keeps Himself beyond their sight and this is the most astonishing form.

2nd meaning : Almighty monitor's each of our sensor's deeds but He Himself is beyond the sensor's reach and this is most amazing form of Almighty.

ਆਦੇਸੁ ; ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ (੭-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

My obedience is before the Almighty who is beyond place, time and meterials (means beyond death).

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥ (੭-੪, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

The Sidhas (yogi) greets by saying 'Aadhes' (Namaskar - bow), the one who is primal (Aad), without any count (Anil), without any beginning (Anad) and everlasting (Anahat), Almighty remains in one form during all the ages||30||

ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ; ਭੰਡਾਰ ॥ (੭-੪, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Almighty's seat is within the entire universe and its creations also His treasures (food, water, wealth, etc.) is also everywhere.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ; ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ (੭-੫, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Everyone obtains their share from Almighty's treasure in one collection in accordance to their deeds which then utilised within the lifetime.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (੭-੫, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Just like a worldly owner monitors and keeps the accounts updated after distributing his treasure, Almighty the creator creates the creation and monitor's closely.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ; ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ (੭-੫, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Guruji says that the true Almighty's task is the ultimate truth as His principal remains the same as before and till the end of the creation.

ਆਦੇਸੁ ; ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ (੭-੫, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

My obedience is before the Almighty who is beyond place, time and meterials (means beyond death).

ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥ (੭-੬, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

The Sidhas (yogi) greets by saying 'Aadhes' (Namaskar - bow), the one who is primal (Aad), without any count (Anil), without any beginning (Anad) and everlasting (Anahat), Almighty remains in one form during all ages ||31||

ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ; ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ (੭-੬, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

One should have such intention that the one tongue is multiplied to one hundred thousand (100,000) tongues and which shall further multiplies to two million (2 million) tongues.

ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ; ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ (੭-੭, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Then with each tongue recite the Almighty's name for one hundred thousand times (which computes to 200,000,000,000). In other words, it means to recite Almighty's name continuously during the entire day and night.

ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ; ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ (੭-੭, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Through this path of reciting Almighty's name, the jeev (being) climbs steps form of spiritual state towards union with Almighty.

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ; ('ਗੱਲਾਂ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ (੭-੮, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

The ones who obtain shallow knowledge by reading a few divine books claim themselves to be the Almighty. Such tiny (like ant) egoistic fools self-proclaim to be akin to the Garuda bird which flies high in sky, which is certainly impossible.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ; ਕੂੜੀ , ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥ (੭-੮, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Guruji says that such Amighty's name is obtained with His graceful glance and all other liars are just making false claims. In other words, what will mere knowledge benefit without practice?

ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ; ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ (੭-੯, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

Without Almighty's graceful glimpse this jeev (being) has no strength to say anything neither has the strength to keep silent.

ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ; ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ (੭-੯, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

This jeev (being) do not have strength to beg nor have the strength to donate.

ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ; ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ (੭-੯, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

If this jeev (being) has no strength to remain alive nor have the strength to die.

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ; ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ (੭-੯, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

This jeev (being) has no strength to obtain kingdom and wealth neither have strength to refrain the mind from creating the noise of thoughts and alternate thoughts.

ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ; ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੭-੧੦, ਜਪੁ, ਮ: ੧)

This jeev (being) has no strength to read (books) divine knowledge and contemplate on Almighty's knowledge

ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ; ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੭-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Although there are various methods and examples to obtain salvation, however without Almighty's graceful glimpse one does not have the strength to adopt and practice.

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ; ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ (੭-੧੦, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Therefore Almighty is the only one with strength who creates and monitors His creation.

ਨਾਨਕ ; ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥ (੭-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says, it is a fact that there is no one inferior nor superior in this universe as Almighty has made everyone in accordance to their previous deeds respectively.

ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ; ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ (੭-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

All the six seasons, 48 weeks and seven days

ਪਵਣ ਪਾਣੀ ; ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ (੭-੧੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Air, water, fire and the lower worlds (Pataal)

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ , ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ; ਧਰਮ ਸਾਲ ॥ (੭-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In which Almighty has kept the earth established as a house of faith (Dharamsala) where the jeev (being) plants the seed of deed (karam).

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ; ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ (੭-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In this House of Faith (Dharamsala) form of earth there are various types of jeevs (beings) with various types of religious practices, deeds and devotion with various colours.

ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ; ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ (੭-੧੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

They have various types of names and countless are such jeevs (beings).

ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ; ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੭-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Their thinking is also different based on their respective deeds.

ਸਚਾ ਆਪਿ ; ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (੭-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is true Himself as well as His court.

ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ; ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੭-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In such Almighty's court only those acceptable Saints sits praisefully in His presence.

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ; ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (੭-੧੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Only those are acceptable saints whose forehead has the sign of Almighty's grace.

ਕਚ ਪਕਾਈ ; ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ (੭-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

During lifetime jeev (being) may become hypocrite and practice faith just for a fulfilment of desire which is known as the unriped faith and true faith (ones who practices undoubtfully) is measured accordingly in the Almighty's court

ਨਾਨਕ ਗਇਆ ; ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥ (੭-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the true and false is recognised in the next world.

ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ; ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ (੭-੧੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The region of deed (Karam Khand) is as described in the earlier Pauri 34. The principal rule of deed region is that one goes through in life in accordance to the deeds performed.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ; ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ (੭-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Now Guruji describes the region of knowledge, the one who have attained the knowledge of the true form (Almighty) who is the omniscient (existing completely within the creation) and visions the endless power of Almighty.

ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ; ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥ (੭-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many airs, water, fire and many prophets like Krishna and Shiva.

ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ; ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ (੭-੧੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many Brahma's who are given the duty of shaping the world, there are many with four faces, colours and forms.

ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ , ਮੇਰ ਕੇਤੇ; ਕੇਤੇ ਧੂ , ਉਪਦੇਸ ॥ (੭-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many parts of universe which are the lands to plant the seeds of deeds and there are any mountains, Bhagat Dharu and the preachers.

ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ , ਸੂਰ ਕੇਤੇ ; ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ (੭-੧੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many Inders (king of heaven), moons, suns, worlds and universes.

ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ , ਨਾਥ ਕੇਤੇ ; ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ (੭-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many Sidhas, scholars, owners and goddess's forms.

ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ; ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ (੭-੧੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many deity, demons, silent saints (Muni), diamonds and oceans.

ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ , ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ; ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ (੭-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There are many creation categories (Andrej, Jeraj, Setaj & Utbhuj), speeches (Bhekhri, Madma, Pesanti & P'ra), kings and land Almightys.

ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ , ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ; ਨਾਨਕ , ਅੰਤੁ ਨ , ਅੰਤੁ ॥੩੫॥ (੭-੧੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There many Seruti's (the words) in the Vedas as well as their readers, Guruji says that there is no end to Almighty's creation.

ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ; ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ (੭-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The knowledge described in the knowledge region is the true splendour which means that knowledge does not need deeds or devotion (Upashna) in order to vanish ignorance.

ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ; ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥ (੭-੧੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The bliss of hymn is superior compare to all other joys obtained from worldly desires fulfilments, as this (hymn) bliss remains forever.

ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ; ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ (੮-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The region of dignity (Saram Khand) is where one refrains from all evil deeds by having shame to perform sinful deeds against his linage and religious practice, their words becomes fruitful.

ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ; ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ (੮-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In this region the devoter and deciples's Anthakaran is shaped into a form which is beyond praise means that the Antahkaran becomes pure.

ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ; ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥ ('ਗੱਲਾਂ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੮-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The praise of the words uttered by the residence of this region is beyond speech.

ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ; ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (੮-੧, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If one tries to describe the praise of their words, he will regret because no one is able to utter the complete praise.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ; ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ (੮-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There (Region of Dignity) the memory's concentration, self-existence, mind and intellect (all four becomes Antahkaran) is shaped and made pure from all worldly desires.

ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ; ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥ (੮-੨, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In this region of dignity the superior (sur) ones who has envy are shaped to be fair and the ones who perform penance and obtain miraculous powers (sidha) their ego within is vanished through desireless meditation after which the miraculous powers are presumed as tiny.

ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ; ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ (੮-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The ones who are blessed by Almighty with His grace (karam) their speech becomes powerful (the uttered word will definately bare fruit) and medium to the union with Almighty.

ਤਿਥੈ ; ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ (੮-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In the region of grace (Karam Khand) such ones (as line above) cannot be challenged and their powers cannot be avoided. In other words, there is no one greater then them.

ਤਿਥੈ ; ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ (੮-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

All the warriors (rathi) who win over the physical body, great warriors (mahabal) who win over the sensors' desires and the greatest warriors (sur) who attain victory over their mind are the residence within the region of grace.

ਤਿਨ ਮਹਿ ; ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ (੮-੩, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Within such fortunate ones Almighty's complete form is obvious, meaning Almighty is seen everywhere the mind roams.

ਤਿਥੈ ; ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ (੮-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In the region of dignity their mind concentration is attached (sita) with the praises of invisible form of Almighty's (Nirgun) praises which purifies the mind, intellect, memory and the self-existence to be the form of Almighty.

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ; ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ (੮-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Their form is beyond verbal description discourse.

ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ; ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ (੮-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

They never dies nor they are cheated by the mammon (maya);

ਜਿਨ ਕੈ ; ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੮-੪, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In whose mind Almighty resides.

ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ; ਕੇ ਲੋਅ ॥ (੮-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

There (in region of dignity) only a few Bhagats reside and where the ones fooled by mammon (maya) are not allowed.

(Bhagat are the ones who are completely commited in Almighty's Meditation)

ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ; ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (੮-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The true Almighty resides within their mind therefore they enjoy the bliss, meaning there are no more pains and arguments.

ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ; ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (੮-੫, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In the region of truth (Sach khand) abides the ones who adopted the truth means Almighty's existence is obvious within His bhagats.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (੮-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty created and oversees His creation means Almighty creates and then sustains and also observe their (creation) deeds. However only on whom He chooses to shower His blessful glimpse the one becomes blissful (nihaal).

ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ; ਵਰਭੰਡ ॥ (੮-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In the region of truth all the endless worlds (khand), universe (mandal) and greater universe (brahmand) forms are contained within means that the entire creation becomes a mere thought.

ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ; ਤ ਅੰਤ ਨ , ਅੰਤ ॥ (੮-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

If one tries to describe the end of such thought then he shall experience that there is no end as the thought is beyond place (desh), time (kaal) and material (vastu).

ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ; ਆਕਾਰ ॥ (੮-੬, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

All the various dimension of creation is entirely Almighty's form.

ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ; ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ (੮-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Jeev's (being) performs deeds in accordance to Almighty's command.

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ; ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੮-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Almighty remains delighted upon looking at His creation as well as their respective good and bad deeds.

ਨਾਨਕ , ਕਥਨਾ ; ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥ (੮-੭, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the description of Almighty described is extremely difficult just like shaping gold but it is well recognised that within other materials. In the same manner the contemplation of Guru's sermons form of hymn is difficult but it is supreme.

ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ; ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ (੮-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

To abandon all desires and restraint knowledge sensors and deed organs from evil actions is the true bachelorship's (jath) furnace.

To adopt fortitude (Dhiraj – capability to withstand adverse situations) and be free from the knowledge sensors and deed organs desires persuasion is the goldsmith.

ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ; ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ (੮-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

The undiverted intellect is the anvil in which gold is moulded and listening to the Guru's hymns is the hammer.

ਭਉ ਖਲਾ ; ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ('ਖੱਲਾ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੮-੮, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

To adopt Almighty's fear is the leather beg or bronze pipe to blow the fire by which flames are aggrevated (roar) and to meditate is the fire's heat.

ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ (੮-੯, ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Love is the pot means that adopted love within mind is the mould in which the nectar (Amrit) of Guru's sermons is poured and these is how it is adopted by the mind.

ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ; ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥ (੮-੯ ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

In this ideal manner jeev is moulded in true congregation form of coin factory (Taksal) where jeev is moulded into Almighty's form.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ; ਤਿਨ ਕਾਰ ॥ (੮-੯ ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Only those who have True Guru's graceful glimpse obtain the virtues (mentioned in this Pauri 38) and the task of practising it during the life time.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ (੮-੧੦ ਜਪੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says with Almighty's graceful glimpse one is made blissful means that they are released from their pains of birth and death and they obtained salvation.

ਸਲੋਕੁ ॥ (੮-੧੦)

Selok:

ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ , ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ; ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ (੮-੧੦, ਸਲੋਕੁ)

The Air is great (Guru) as all the life-forces (Pran) is supported by air, air is the teacher (Guru) as through air the speech is created by which Guru's hymn travels, water is the universal father as through water the entire universe is created and earth is the universal mother who carries everyone over it just like a mother who carries around her child.

ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ , ਦਾਈ ਦਾਇਆ ;
ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ('ਜਗੱਤੁ' ਨਹੀਂ ਪੜਣਾ) (੮-੧੧, ਸਲੋਕੁ)

The male caretaker (Daya-who takes care and play around with a child) who stays along the whole day playing with a child, the female caretaker (Dayi) who feeds and put a child to sleep in the absence of the mother, in the same manner day time is the male caretaker who encourages jeev to play around performing worldly duties and night is the female caretaker who puts everyone to sleep. The entire universe form of child is being playing around and being watched closely.

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ; ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (੮-੧੧, ਸਲੋਕੁ)

The good deeds form of goodness and evil deeds form of badness is then contemplated before the rightous king (Dharamraj) by appointing the day and night (Chiter Gupt) as the witness who reads out all the deeds perform during the lifetime.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ (੮-੧੨, ਸਲੋਕੁ)

What is near and whatever is far depand on the fruits (returns) of the individual deeds, some are honoured by the rightous king (Dharamraj) and some are dishonoured however based on deeds (karma) the reincarnation cycle never ends.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ (ਮਸੱਕਤਿ ਬੋਲੋ) (੮-੧੨, ਸਲੋਕੁ)

The one who concentrated on Almighty's name means remembered Almighty's name also meditated and strived desirelessly (Niskaam) service in this life time.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (੮-੧੨, ਸਲੋਕੁ)

Guruji says that those are glorified and with their discourses incountable amount of people is released from the worldly attachments means the rememberance of Almighty's name is the most superior compare to all other practices.

Guruji begin Japji sahib with the greatness of Almighty' name and ended with the notation of the Almighty's name greatness.

ਸੋਦਰੁ , ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ (‘ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ’ ਬੋਲੋ) (੮-੧੪)

So-Dar (Almighty's Door), Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Raag Aasaa

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੮-੧੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ , ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ; ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥(੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In reality, there is nothing that can be said to describe your door and abode (house), however Guruji says that I will describe through the physical form solely for the deciples to concentrate upon during the initial stages of their spiritual path.

Guruji utters a humble prayer before Almighty, 'Dear Almighty your door is the true congregation and abode in the entire universe in which you sit and take care of everyone'.

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ; ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Sound-current of the Naad vibrates there and countless musicians play all sorts of instruments there.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ , ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ; ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Countless singers sing your praises in accordance to the various ragas and ragnies, countless are singers who sing your praises.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ (੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The wind, water, fire and the Righteous King (Dharamraj) who enquire the count of deeds from each being sing your (Almighty) praises.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ;
ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Chiter Gupt sing your praises, one who records all the hidden good and bad deeds performed by jeev (being) and these records are then contemplated by the Righteous King (Dharamraj) after which the verdict is announced by which the jeev (being) is awarded in heaven and punished in hell.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ; ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ (੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones that you (Almighty) have created like Shiva, Brahma and their powers which are obvious sing your praises with all their powers.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ , ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ; ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Inder (king of heaven) sits in the court with all other deities sing your (Almighty) praises at your door.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ , ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ;
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Sidhas sing your (Almighty) praises while sitting in their meditation and the solicitous saints utter your praises by contemplating over you.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ; ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ (੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who remain unmarried (jati), the ones who speak only the truth (sati), the contented ones and the fifty-two (52) distinguished warriors stand in alert to sing your (Almighty) praises.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The scholars (Pandit), students and the victorious ones who overpowered their sensory desires have been singing your praises since ages with the aid of divine books.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ; ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ (੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The beauties of heaven, earth and underworld (Paataal) who win over the mind by a single look sing your praises.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ; ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ (੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All precious things created in the entire Universe, the sixty-eight (68) pilgrimage shrines (shrines according to the Hindunism's believe) and the holy rivers (e.g Gangga, Januma, etc. according to the Hindu religion) sing your (Almighty) praises.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ; ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ (੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The warrior (Jodha) who faces his enemy that is equal to him, the great warrior (Mahabal) who fights against an enemy force of 10,000 single-handedly and the greatest worrior (Sura) who fight against countless enemy forces single-handedly, in the same manner the one who wins over the body is a warrior (Jodha), the one who wins over the body and sensors is a great warrior (Mahabal) and the greatest warrior (Sura) who wins over countless thoughts of the mind sing your (Almighty) praises.

The entire creation, all in four categories (Andraj, Jeraj, Setaj & Utbhuj) sing your praises

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ; ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ , ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ (੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The creation of universe which is created and placed with His powers such as the nine continents, divisions of area (1 Mandal = 100 Jojhan = 1000 kilometers), their respective Kings and egoistic deities sing your (Almighty) praises.

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ , ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ; ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ (੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

However only those sing your (Almighty) praises those who are liked or accepted by you (Almighty). The preferred ones are those who are immersed in your (Almighty) meditation and who are the house of love.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ; ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ;
ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Other then the ones described, there are many more who sing your (Almighty) praises which I (Guruji) cannot remember.

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Almighty who is the master always remained the truth all along in the past and He remains truly honourable in the present time.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ , ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ; ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ (੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty will remain the truth in the future, the creation will vanish away but HE who has created the universe will never vanish.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ , ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ; ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ (੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty has created this universe colourful which consist of various types of humans, deities, demons, animals, etc. whom He keeps in His sight. The entire creation is created through mammon (maya) which He has created Himself.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ , ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ; ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty sees His created universe as He wishes in His greatness.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਕਰਸੀ ; ਫਿਰਿ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty implements in accordance to His wish and will do the same in the future as there is no one command above Him.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ , ਸਾਹਾ ਪਤਿਸਾਹਿਬੁ ; ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥ (੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is the King of all Kings therefore Guruji says stay in His will.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ('ਆਸਾ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ' ਬੋਲੋ) (੯-੯)

First Guru (Guru Nanak Dev Ji) utters in Aasaa Raag

(Prologue : Once Baba Kaluji asked his son Guru Nanak Devji that how great is the Almighty whom you meditate upon, Guruji humbly prays before Almighty while answering to His father's question)

ਸੁਣਿ ਵਡਾ , ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Upon listening about Almighty's greatness everyone follows to utter His greatness.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ , ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ (੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

However Almighty's greatness can only be known if it is seen.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ , ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Neither Almighty's worth is ever known nor is anyone capable to utter.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ; ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who utters Almighty's praises immerses into His form just like a drop of water immerses into the ocean.

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ , ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty, you are my great Master of immeasurable depth and ocean of virtues.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ; ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ , ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Nobody knows, how much and how great is your office which manages the entire creation. 1. Pause.

(Rahau means – the jist meaning of a hymn, it is also known as a reminder to the mind to focus and lastly it is known as the Pause)

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ; ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ (੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Although all the scholors concentrated on Almighty together,

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ; ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Although all the appraisers attempting to appraise Almighty but all of them had to declare Almighty as beyond limit and is endless.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ; ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥ (੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The scholars, mystics and the Guru of Guru's means the greatest among the greatest,

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ; ਤੇਰੀ , ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All had failed to recite even an iota of your praise.

ਸਭਿ ਸਤ , ਸਭਿ ਤਪ ; ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ (੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All the truths, all the penance and all goodnesses

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ; ਵਡਿਆਈਆ ॥ (੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The greatness of the powerful people,

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ; ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ (੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty; no one has obtained any power.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ; ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ (੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Upon Almighty's grace, there is nothing that can obstruct one to attain whatever is blessed by Almighty.

ਆਖਣ ਵਾਲਾ ; ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ (੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If one claims to be able to recite Almighty completely but how much can this helpless being narrate about Almighty.

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ; ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The treasure of your (Almighty) praises are filled within the divine books and hearts of your saints.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ; ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ (੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whomsoever you bless with the intellect to sing your praises shall not be subjected to any other strength.

ਨਾਨਕ ; ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੨॥ (੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the True Almighty is the creator of all.

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ('ਆਸਾ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ' ਬੋਲੋ) (੯-੧੫)

First Guru (Guru Nanak Dev Ji) utters in Aasaa Raag

(Prologue : Once Mata Triptaji asked Guru Nanak Devji 'Dear Son why are you uttering Almighty's name all the time whereas you should only utter during certain time of the day during prayer like how other people practice, Guruji answers)

ਆਖਾ ਜੀਵਾ ; ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ (੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I stay alive by uttering Almighty's name whereas my death is when I forget to recite Almighty's name.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ; ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The most difficult task is to utter the True (Almighty's) Name.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ (੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who have hunger for the True (Almighty's) name!

ਉਤੁ ਭੂਖੈ ; ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ (੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such hunger's feed (Almighty's name) can vanish all pains (body and mind, life and death). ||1||

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ; ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Mata Triptaji, Why should I ever forget Almighty's name?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is the True Master and His name (or praises) is also True. ||1||Pause||

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

An attempt to utter an iota (as tiny as a sesame seed) praise of the greatness of True (Almighty's) Name,

ਆਖਿ ਥਕੇ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Many have tried till they were tired and still Almighty's worth remains unvalued.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ; ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ (੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If the entire universe creation gathers and utters Almighty's praises together,

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ; ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty never becomes greater then He already is, by these praises and His greatnes does not reduce, by slanders.||2||

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ; ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ (੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty never dies and because of this, His devotees never have to experience grieve over His separation.

ਦੇਦਾ ਰਹੈ ; ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ (੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty remembers to give to all, He gives consistently and His provisions never run short.

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ; ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such virtue is in no one else other then Almighty therefore there is no other like Him.

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ; ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ (੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There was none in the past with such virtue nor will there be anyone in the future. ||3||

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ; ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty your gifts are as great as you. In other words, such gifts can never be blessed by anyone else.

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ; ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ (੧੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is the One who created the day as well the night.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ; ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ (੧੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who forgets such a Master is wicked.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ , ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੩॥ (੧੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says that those without Almighty's Name are ghosts themselves. ||4||3||

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (੧੦-੧)

Guru Ram Das Ji the fourth Guru utters in Gujri Raag

Prologue: Guru Amar Das ji asked Guru Ram Daas Ji after his wedding with Bibi Bhaniji (Guru Amar Daas ji's daughter) ' Dear Ram Daas, it is the practice of our clan that the son-in-law always ask for a wish and we will always oblige accordingly. Therefore you should also ask and it will be granted. Upon listening, Guru Ram Dasji answers;

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ; ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (੧੦-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Dear True Guru, you are truly the one manifested within all, your servant's humble prayer is offered before you.

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ;
ਕਰਿ ਦਇਆ , ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ (੧੦-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

I am even more tiny then the smallest worm and have come to your (True Guru) sanctuary, please be merciful and enlighten Almighty's name within me. ||1||

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ; ਮੋਕਉ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (੧੦-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Dear GurDev (Pray worthy Guru) you are my true companion, please enlighten me with Almighty's name.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ , ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ , ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੦-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The Almighty's name adopted in accordance to the Guru's counsel is the support of my life-forces (pran); and to request for Almighty's praises from a Guru is my custom. ||1||Pause||

ਹਰਿਜਨ ਕੇ , ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ , ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ (੧੦-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The Almighty servant's fate is greater then the greatest; (the servant) who has the faith and thirst for Almighty's name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ , ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ (੧੦-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Such servant believes that only through Almighty' name (Har) who is the life form of all (Har) one can be satisfied; and the enlightment of virtues are obtained in the true congregation. ||2||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ (੧੦-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those who have not tasted the taste of Almighty's name are the most unfortunate ones who will be captured in the clutches of the Angel of death.

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ , ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ , ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ (੧੦-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those who have not sought the true congregation through the sanctuary of the True Guru; their lives are cursed as well as their hopes of staying alive. ||3||

ਜਿਨ ਹਰਿਜਨ , ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ (੧੦-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those servants who have obtained the True Guru's congregation; their fate was pre-writtened on their foreheads for such precious opportunity within their lifetime.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ , ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਿਲਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੪॥ (੧੦-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Greater among the greatest is the true congregation through which the taste of Almighty's name is obtained and through this companionship the enlightment of Almighty's name is obtained therefore please blessed me with Almighty's name. ||4||4||

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ('ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ' ਬੋਲੋ) (੧੦-੮)

Guru Arjun Dev Ji the fifth Guru utters in Gujri Raag

(Prologue: Once during the time of Guru Arjun Dev ji's Guruship there was a shortage of money in the Guru's kitchen because all the gifts from the Sangat were collected by Baba Prithi Chand (Guruji's elder brother) by claiming himself as the fifth Guru. Bhai Gurdaasji subsequently, initiated a movement to enlighten everyone of the True Guru. Guru Arjun Dev Ji uttered this hymn as a sermon to Bhai Gurdaas ji as well as a sermon for the mind on the reliality.

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ , ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ; ਜਾ ਆਹਰਿ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ (੧੦-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear mind why do you create thoughts to endeavour; when Almighty himself cares about providing consumptions to all beings?

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ , ਜੰਤ ਉਪਾਏ ;
ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ (੧੦-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guruji explains with an example: The living beings which are created to live within the dry rocks; their food has been created even before the beings are created. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ਸੁ ਤਰਿਆ ॥ (੧੦-੧੦, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guruji addresses the mind, whoever have joined the true congregation has swimmed across the materialistic worldly ocean.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੦-੧੦, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Such ones have attained the supreme state by Guru's Grace; where the dried (empty) wood (mind) are greened (filled with Almighty's name).||1||Pause||

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ , ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ (੧੦-੧੧, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Mothers, fathers, relatives, children and spouses are not the complete support while living or after death.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ; ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ (੧੦-੧੨, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)

However the master (Almighty) has allocated consumption (food, wealth, etc.) which He delivers to everyone; Oh mind, why are you still afraid of not being able to obtain your sustainable consumptions? ||2||

ਊਡੇ , ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ; ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ (੧੦-੧੨, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guruji explains with a fact: The flamingoes fly hundreds of koh's (1 Koh = 2.4km); leaving behind their newly born.

ਤਿਨ ਕਵਣੁ ਖਲਾਵੈ , ਕਵਣੁ ਚੁਗਾਵੈ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (੧੦-੧੩, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Who feeds the newly born ones and who then puts the food into their mouth; Guruji says that the flamingoes feed their newly born ones remotely by remembering them. ||3||

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ , ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ; ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ (੧੦-੧੩, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)

All the nine (9) treasures, eighteen (18) miraculous powers; are all on the Almighty's palm, He blesses all to His beloved ones instantly.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ;
ਤੇਰਾ , ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੫॥ (੧੦-੧੪, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guruji as a servant sacrifices mindly and bodily and undertakes to sacrifice forever; to the Almighty whose end shore is beyond the comprehension of all, means that whose end is never known. ||4||5||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ (੧੦-੧੬)

Guru Ram Das Ji the fourth Guru utters in Aasaa Raag, addressing Almighty (So) as the Universal Protector(Purakh):

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੧੦-੧੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life within the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ , ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ;
ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (੧੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty is the Primal Being who is free from mammon (maya), Almighty the life within all (Har) the universal protector is free from the influence of creation; Almighty is beyond the reach of mind and body and also beyond the limits of the creation.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ , ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ;
ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥(੧੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The entire universe's creation is concentrated upon you (Almighty) in the past, in the present times everyone still concentrates upon you and will remain concentrating upon you because you are the true creator for all.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ; ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (੧੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The beings in this entire universe belong to you (Almighty); and you are the bestower of all. In other words, you are the only one who blesses everything to the entire universe.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ; ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (੧੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Saints, concentrate on Almighty; who is the destroyer of all pains. In other words, Almighty is the giver of happiness and vanisher of pains.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ , ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ;
ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (੧੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty is the master and he is the servant as well; Guruji says how much can one comprehend. ||1||

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ , ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ;

ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (੧੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, you exist within the entire creation and you are in no difference with the form within which you exist, as you are the only one who is immersed in the entire universe.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ , ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ; ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ (੧੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Some are made to become bestowers (givers), and some are created to receive by becoming beggars; after all this is the astonishing (surprising) play of Almighty.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ , ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ; ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (੧੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, you are the bestower and you are the consumer; I acknowledge no one else then you.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ , ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ; ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ (੧੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, you are beyond creation (Parbrahm), you beyond limit and end; how many virtues of yours can I utter or describe?

ਜੋ ਸੇਵਹਿ , ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ; ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ (੧੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who remember you (Almighty) with mind and speech; Guruji says that I a servant of Almighty am a sacrifice upon them. ||2||

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ , ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ;
ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (੧੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who concentrate upon the Almighty by their mind and speech; such servants live in happpiness at all times.

ਸੇ ਮੁਕਤੁ , ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ;
ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ (੧੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones are liberated, who concentrate on Almighty; the noose of the Death Angel is broken. In other words, they never face death.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ (੧੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who concentrate on the fearless Almighty; all their fears are vanished.

ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ , ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ;
ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ (੧੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who remember Almighty as their enricher of life will immerse in the Almighty's form.

ਸੇ ਧੰਨੁ , ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ (੧੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those are great who concentrate on Almighty; Guruji as Almighty's servant is a sacrifice upon them.||3||

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ , ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ; ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (੧੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, the treasures of your meditation is filled within your Bhagats' (the ones who surrender everything to Almighty) mind in the past, present and will always be in future.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ , ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ;
ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ (੧੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, your Bhagats praises you in many various countless ways.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ , ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ;
ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (੧੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, many perform your devotion and penance while reciting your name countlessly.

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ , ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ , ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ (੧੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, many read the twenty-seven Samriti's and six Shashtras which describe your form and many perform the six religious rituals rites.

ਸੇ ਭਗਤ , ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ , ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ;
ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ (੧੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, those Bhagats are good says Guruji humbly as a servant; who are preferred by my Almighty. ||4||

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ;
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੧੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty you are the primal, universal protector, beyond borders and creator; there is no one else in comparison to you.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ;
ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (੧੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty you have been one during all the ages and will remain one forever; you are the permanent creator.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (੧੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty whatever pleases you takes place; and whatever will be done by you will become the reality in future.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ , ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ;
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ (੧੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty you create the entire universe; then you sustain and merge the entire universe into your form.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ;
ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੧॥ (੧੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guruji says that I sing the praises of Almighty's virtues as a servant; Almighty is the knower of all. ||5||1||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੧੧-੧੪)

Guru Ram Das Ji the fourth Guru utters in Raag Aasaa

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ; ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ (੧੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty you are the True Creator and my Master.

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਥੀਸੀ ; (ਥੀ-ਸੀ ਬੋਲੋ)
ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ , ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Whatever that pleases You (Almighty) takes place (happens); whatever ever You bless, I do receive. ||1||Pause||

ਸਭ ਤੇਰੀ ; ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (੧੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The entire creation belongs to You; therefore all concentrate on you.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ; ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who are blessed with your grace; they obtain the jewel of your (Almighty) name through a True Guru.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (੧੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Gurmukhs obtain your (Almighty) name; whereas the Manmukhs are who without your graces lose their entire life time in vain.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (੧੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You Yourself separate them from Yourself, and You Yourself reunite with them again. ||1||

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ; ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (੧੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty you are the form of a canal; the entire universe are the form of waves that immerse in you.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (੧੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Therefore there is no one else except You because the waves are also generated from water, in an elevated form caused by wind which is the mammon (maya).

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ (੧੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The entire tiny and large living beings are the form of the living creation within the water which is all your play.

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ; ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ (੧੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who excluded themselves from the true congregation are separated from your union; whereas the ones who join the true congregation attain your union. ||2|| (Note: Gurmukh are those who accepts Guru as their Leader and Manmukh (ignorant) are those who claims the Mind as the Leader)

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ (੧੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty whoever you guide as a their Guru; is able to understand the truth.

ਹਰਿ ਗੁਣ ; ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (੧੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Such are the ones who utter and describe your (Almighty) praises consistently during day and night.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who remember Almighty obtains happiness.

ਸਹਜੇ ਹੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (੧੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They are naturally immersed into Almighty's Name. ||3||

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ (੧੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty you are the independent Creator; therefore all that happens is done solely by you.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੧੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Ultimately there is no other creator then you alone.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ; ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ (੧੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty you created the entire creation thereafter you monitor and you are knower of all secrets.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ (੧੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guruji says that you reveal yourself to your servants through a Guru. ||4||2||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੨-੨)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Raag Aasaa

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ , ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ; (ਭਈ-ਲੇ ਬੋਲੋ)
ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ (ਪਾਵ-ਕੁ ਬੋਲੋ) (੧੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji addresses the mind, Dear Mind your abode in this world form of pool which is filled with water form of desires related to knowledge sensors such as hearing, touching, seeing, taste and smell and greed form of fire is within the pool (form of materialistic world).

ਪੰਕ ਜੁ ਮੋਹ , ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ; ਹਮ ਦੇਖਾ , ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ (੧੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Attachment form of mud in which the feet form of intellect is caught, therefore becomes unable to walk towards Almighty; I have seen the ones who adopt their mind as leader (manmukh) drowning. ||1||

ਮਨ , ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ; ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ (੧੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear mind, you never focus and remember the one Almighty; therefore you (mind) are a fool.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If you (mind) forget Almighty; all your virtues will rot (perish) away. ||1||Pause||

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ , ਨਹੀ ਪੜਿਆ ; (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ)
ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ (੧੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Therefore mind! Humbly pray before Almighty that I am not a celibate, nor truthful neither I have attained any education; I have wasted my lifetime without any achievements due to my foolishness.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ;
ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੩॥ (੧੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says that I seek the sanctuary of those saints who never forget You (Almighty) ||2||3||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੨-੬)

Guru Arjun Dev Ji the fifth Guru utters in Raag Aasaa

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ; ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ (੧੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This human body form is obtained in order for you to attain Almighty within this lifetime.

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ; ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ (੧੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This is your precious opportunity to meet the Universal Sustainer (Almighty).

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ; ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ (੧੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All other tasks performed during the lifetime for attaining worldly fame and wealth, will not be of any use.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ (੧੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The only task that will be useful is to join the True Congregation and sing the Almighty's name ||1||

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ; ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ (੧੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Make an effort to cross over this materialistic world form of ocean.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ; ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The entire life time is wasted in the passion for Maya. ||1||Pause||

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ (੧੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji explains the method to pray, Dear Almighty I have not practiced the recitation of your name, nor I have performed voluntary service, neither I have controlled my sensors; nor I have earned a religious life.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ; ਨ ਜਾਨਿਆ , ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (੧੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have neither served your beloved ones; I have not even recognized you (Almighty) as you are the life within all and the owner of all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ (੧੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guruji says that I am the performer of wicked deeds. (Guruji demonstrates humbleness)

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ; ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੪॥ (੧੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, I have come in your sanctuary; please, retain my honor ||2||4||

ਸੋਹਿਲਾ ; ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ , ਮਹਲਾ ੧ (੧੨-੧੦)

Sohilaa (Almighty Praises), Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Gauri Dipeki Raag

Prologue: Once at Kartarpur during the afternoon Guru Nanak Dev ji was resting while Bhai Lehna Ji (Guru Angad Dev Ji) was massaging Guruji's feet, suddenly Bhai Lehna ji saw blood from new scratches manifested while Guruji was still on the bed. Upon asking, Guruji said that a Sheppard is walking along with his sheeps within tornful bushes while reciting this Sohila hymn in full concerntration therefore whatever torns that were to hit him are all hitting Guruji as Guruji protects the person who read this Sohila hymn. Therefore Guruji instructed Sikhs to read Sohila just before going to sleep.

During Guru Arjun Dev ji's time a Businessman Sikh requested for his personal and goods protection during his outstation business trips, Guruji added another hymn of Guru Ram Das Ji and one of his own and told the Sikh to read before going to sleep every night.

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੧੨-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life within the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ; ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (੧੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

In the true congregation form of house where the Creator's (Almighty) praises are uttered and contemplated.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ; ਸਿਵਰਿਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ (੧੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

In true congregation house sing the praises hymns of Almighty and remember the Creator Almighty. ||1||

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ (੧੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

Sing the praises of the Fearless Almighty.

ਹਉ ਵਾਰੀ ; ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

I sacrifice myself upon such praises which bring eternal happiness. ||1||Pause||

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ; ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (੧੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

When Almighty is remembered everytime only then the bestower Almighty is seen. In other words, Almighty will grace with His sight.

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ (੧੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

Almighty's gifts are beyond valuation; how can ever one know the end of such Almighty. ||2||

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ; ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ (੧੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

The death has been pre-determined, therefore join the true congregation and sing Almighty's praises while renouncing worldly material.

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ ; ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ (੧੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

Dear friends, give me your blessings, so that I meet my true master (Almighty) ||3||

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ; ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ (੧੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

The invitation of death is distributed to all and such invitations are received by people every day.

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ; ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥ (੧੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ ੧)

Remember Almighty who invites, Guruji says such that the Almighty may bless such a day of self-realisation. ||4||1||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੨-੧੬)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Raag Aasaa

ਛਿਅ ਘਰ , ਛਿਅ ਗੁਰ ; ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ (੧੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There are six shastras representing schools of philosophy (Sankh, Niaye, Visesak, Mimasa, Petanjal & Vedanth) with the six composers (Kepal, Kanbhuk, Gotam, Jemani, Sessh & Viaas), and six sets of teachings.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ; ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ (੧੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

However Almighty alone is the Guru (Teacher) of all teachers, who has been defined differently by scholors but all forms reflect Almighty himself. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਜੈ ਘਰਿ , ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ (੧੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear brother, in the house of the true congregation where creator's (Almighty) praises are uttered.

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ; ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Keep yourself (being) in such a house; where you (being) shall obtain honour. ||1||Pause||

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ , ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ; ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ , ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ (੧੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji explains why there are many different believes when Almighty is one. One Visaa is equivalent to 15 eye flickers, 15 Visaa equals to 1 Chesa, 30 Chesa equals 1 Pal, 60 Pal equals 1 Gheri, 8 Gheri equals 1 Pehar (3hours), 8 Pehar equals to 1 day & night, there are 15 Thith, 12 Mah (month) and 6 seasons in a year;

ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ; ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ (੧੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Sun remains the same through all the 6 seasons in a year.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ; ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੨॥ (੧੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says in tha same manner the creator (Almighty) is one; the constume, love and believes are different. ||2||2||

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੩-੧)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Raag Dhanaasaree

(Prologue: Guru Nanak Dev Ji once went to Jaganath during which the Arti (devotion) wads being performed. All the Pandits enquired why Guruji did not join to perform Arti before the Almighty at the temple, Guruji then said through the following hymn that I perform Arti before Almighty in a manner that the Arti is performed all the time.

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ , ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ;

ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ , ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ (੧੩-੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

The sky is the plate in which the sun and the moon are the lamps. The stars and their orbs are the studded pearls.

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨ ਲੋ , ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ;
ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ , ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ (੧੩-੨, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

The fragrance of sandalwood in the air is the incense, and the wind is the fan. All the plants of the world are the altar flowers in offering to You (Almighty), Dear life form of all. ||1||

ਕੈਸੀ ; ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥ ਭਵ ਖੰਡਨਾ ; ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ (੧੩-੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

How can one perform your devotion? Dear Almighty, the vanisher of birth and death, such is your devotion.

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ; ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੩-੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

The limitless hymns are heard consistently with the sound of musical instruments. ||1||Pause||

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ , ਨਨ ਨੈਨ ਹਹਿ ਤੋਹਿ ਕਉ ;
ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ , ਨਨਾ ਏਕ ਤੁੋਹੀ ॥ (੧੩-੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

In your universal form you have thousands of eyes, and in your formless form you have no eyes; in your universal form you have thousands of physical form, and in your formless form you have no particular form.

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ , ਨਨ ਏਕ ਪਦ ;
ਗੰਧ ਬਿਨੁ , ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ; ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ (੧੩-੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

In your universal form you have thousands of feet and in your formless form you have no feet. In your universal form you have thousands of noses and in you formless form you have no nose. My intellect is fasinated by your amazing reality. ||2||

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ; ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (੧੩-੫, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

Almighty, your existence as the form of life is within all and you are the life of all.

ਤਿਸ ਦੈ ਚਾਨਣਿ ; ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ (੧੩-੫, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

By this Illumination, that Light is radiant within all.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ; ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (੧੩-੬, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

On acceptance of Guru's teaching in Antahkaran, the light of knowledge illuminates within.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ (੧੩-੬, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

The devotion which pleases Almighty is the most supreme devotion. ||3||

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਵਲ ਮਕਰੰਦ , ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ;
ਅਨਦਿਨੋ , ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ (੧੩-੬, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

The lotus feet dust of Almighty is the form honey in which mind form of bee is attaracted; entirely during the day and night I thirst for such dust of Almighty's feet.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ , ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ;
ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ , ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਵਾਸਾ ॥੪॥੩॥ (੧੩-੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

Guruji prays, be merciful upon me and bless me with such water; by which my mind is permenantly attached with your (Almighty) name. ||4||3||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੧੩-੮)

Guru Ram Das Ji the fourth Guru utters in Raag Gauree Purbee

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (੧੩-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

The body form of village is fully occupied by lust and anger, upon meeting the Guru all desires are vanished.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ , ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ (੧੩-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

Based on pre-ordained destiny, I have met with the Guru; my mind's concentration is focused on Almighty's love. ||1||

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ; ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (੧੩-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

Folding of hands where palms are pressed together; this is an act of great merit.

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ; ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

Bow down before Him in a posture which involves eight body parts (2 feet, 2 hands, 1 chest, 1 forehead, 1 mind and 1 speech) touching the ground; this is an act of great merit. ||1||Pause||

ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਰਸ , ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ;

ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ , ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ (੧੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

The manmukh (the one who adopts the mind as the leader) is ignorant about the taste of Almighty's name; within them the thorn of egotism exists.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ , ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ (੧੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

Upon observing Almighty's beloved walk in bliss, they (mammukh) are hurt by the egotism thorn which pierces them; during death they have to suffer as the Messenger of Death smashes his club against their heads. ||2||

ਹਰਿਜਨ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ;
ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ , ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (੧੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

The Almighty's servants stay immersed in Almighty's name who is life within all; the pains of birth and death is vanished.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ , ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ (੧੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

The ones who obtain the eternal universal protector Almighty; their praises are throughout all the worlds and sphere. ||3||

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ;
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ , ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (੧੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

(Guruji demonstarates the method of prayer) I am your (Almighty) poor and humble servant; protect me from the worldly ocean and keep me in your sanctuary as you are the greatest among the greatest.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੪॥ (੧੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੪)

Guruji says that Dear Master, this servant's physical body support is only your name and with your name alone my mind has adopted happiness. ||4||4||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੩-੧੪)

Guru Arjun Dev Ji the fifth Guru utters in Raag Gauree Purbee

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ , ਸੁਣਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ; ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ (੧੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

Through speech utter humbly, through ears listen to Almighty's praises; and with body serve the saints as this life time is the opportunity to earn.

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ , ਹਰਿ ਲਾਹਾ ; ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (੧੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

Through the earning of good deeds and recitation of Almighty's name in this world; the stay in the next world shall be in happiness. ||1||

ਅਉਧ ਘਟੈ ; ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਾਰੇ ॥
ਮਨ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

The life time (age) is reducing by days and nights. Dear Mind, meet the Guru to resolve all your matters within this life time. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ , ਬਿਕਾਰੁ ਸੰਸੇ ਮਹਿ ; ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (੧੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

This world is filled with desire and doubts; only the one with ultimate knowledge (Brahm Giani) has managed to swim across.

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ , ਪੀਆਵੈ ਇਹੁ ਰਸੁ ;
ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ (੧੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

Only those who are awakened from the sleep of attachment and given the essence of His Name by the Almighty know the unuttered reality of Almighty. ||2||

ਜਾਕਉ ਆਏ , ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ; ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (੧੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

Purchase only that for which you have come into the world and through the Guru purchase Almighty's name and reside it within your mind.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ , ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (੧੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

The own-self (the real-self, Atma) form shall be attained naturally with happiness; and there shall be no participation in the reincarnation cycle. ||3||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ , ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ (੧੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

Dear Knower within all, the bestower of all; please grant my mind's faithful wish.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਇਹੈ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ; (ਮਾਂਗੈ ਬੋਲੋ)
ਮੋਕਉ , ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੫॥ (੧੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ ੫)

Guruji says that I as a servent ask for this happiness; let me be the dust of the feet of the Saints. In other words, never separate me from the true congregation. ||4||5||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੧੪-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life within the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and the illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ਪਹਿਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਤੋਂ ਬਾਦ '੧' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Raag Sriraag in the first tune (Sur) and rhytm (Taal)

(Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji was sitting at Jaganath's seaside when a dreadful storm came, Bhai Mardanaji was terrified and covered his face with a cloth. Later the dreadful storm transformed into a horrible form and came to Guruji upon realising that Guruji was sitting without any fear, he came close to guruji and bow down. The dreadful form introduced himself as the Dark Age (Kal-yug) and uttered Guruji's praises, later he offered Guruji all the worldly wealth and power with the intention that Guruji will be indulged in wordly materials and there shall be no obstruction for him to spread his influence in the entire universe. Upon listening Guruji says;

ਮੋਤੀ ਤ ਮੰਦਰ ਊਸਰਹਿ ; ਰਤਨੀ ਤ ਹੋਹਿ ਜੜਾਉ ॥ (੧੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if my palace is made of pearls within which laid precious jewel, in other words, even if one has the most precious possessions,

ਕਸਤੂਰਿ ਕੁੰਗੂ ਅਗਰਿ ਚੰਦਨਿ ; ਲੀਪਿ ਆਵੈ ਚਾਉ ॥ (੧੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The palace is plastered with scented musk, saffron and sandalwood, upon watching which the mind is filled with enthusiasm (Utshah)

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ , ਵੀਸਰੈ ; ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੧॥ (੧੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Don't ever be driven away from Almighty by observing such palaces, which then causes one to forget your (Almighty) name. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੧੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without your (Almighty) name this jeev (being) is burned in the fire of hell or the fire in the mother's womb.

ਮੈ ਆਪਣਾ ਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਦੇਖਿਆ ; ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I have realised through consultation with my Guru; that without Almighty there is no other place with happiness. ||1||Pause||

ਧਰਤੀ ਤ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਤੀ ; ਪਲਘਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ (੧੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if the earth surface is inlaid with diamonds and rubies, and the bed is inlaid with rubies,

ਮੋਹਣੀ ਮੁਖਿ , ਮਣੀ ਸੋਹੈ ; ਕਰੇ ਰੰਗਿ ਪਸਾਉ ॥ (੧੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The heavenly beauties, their faces glorified (or adorned with) with emeralds, and perform blissful lovely gestures.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ , ਵੀਸਰੈ ; ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੨॥ (੧੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Don't ever be driven away from Almighty by observing such things, which then causes one to forget your (Almighty) name. ||2||

ਸਿਧੁ ਹੋਵਾ , ਸਿਧਿ ਲਾਈ ; ਰਿਧਿ ਆਖਾ ਆਉ ॥ (੧੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if I become powerful by having miraculous powers, and such power comes by just uttering.

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ਬੈਸਾ ; ਲੋਕੁ ਰਾਖੈ ਭਾਉ ॥ (੧੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Wherever I am in existence physically, I become invisible and wherever I don't exist physically I become visible all in a sudden; upon observing such power people may have faith in me.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ , ਵੀਸਰੈ ; ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ (੧੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Don't ever be driven away from Almighty by observing such things, which then causes one to forget your (Almighty) name. ||3||

ਸੁਲਤਾਨੁ ਹੋਵਾ , ਮੇਲਿ ਲਸਕਰ ; ਤਖਤਿ ਰਾਖਾ ਪਾਉ ॥ (੧੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if become an emperor and raise a huge army and keep my feet on the throne, in other words, I sit on a throne,

ਹੁਕਮੁ ਹਾਸਲੁ ਕਰੀ ਬੈਠਾ ; ਨਾਨਕਾ ਸਭ ਵਾਉ ॥ (੧੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I can obtain anything by just issuing a command without even initiating any attempt, however Guruji says that all this is useless just like a wind animation.

ਮਤੁ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ , ਵੀਸਰੈ ; ਤੇਰਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੧॥ (੧੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Don't ever be driven away from Almighty by observing such things, which then causes one to forget your (Almighty) name. ||4||1||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੪-੯)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: When Guruji went into the River Veein in Sultanpur, through deep concentration Guruji immersed in Almighty and uttered His praises.

ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਮੇਰੀ ਆਰਜਾ ; ਪਵਣੁ ਪੀਅਣੁ ਅਪਿਆਉ ॥ (੧੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Although if I could live for tens of millions and millions of years (1 keror=10million); and only consume air as water and food.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ , ਗੁਫੈ ਨ ਦੇਖਾ ; ਸੁਪਨੈ ਸਉਣ ਨ ਥਾਉ ॥ (੧੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Morever if I lived in such a cave to meditate where sun and moon are never seen; and there is no space to sleep, in other words the place is very small.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (੧੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, even if I (Guruji) performed such difficult penance your value still remains unknown; how great shall I describe your name because your name is as great as yourself therefore it is endless ||1||

ਸਾਚਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ; ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ (੧੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear True Formless Almighty; you remain immersed in your praises.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ , ਆਖਣੁ ਆਖਣਾ ;
ਜੇ ਭਾਵੈ ਕਰੇ ਤਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and by listening to your description and discourses from divine books one utters your praises; but if it pleases you, one who utters your discourses develops the interest to recite your name. ||1||Pause||

ਕੁਸਾ ਕਟੀਆ ਵਾਰ ਵਾਰ ; (‘ਕੁੱਸਾ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਪੀਸਣਿ ਪੀਸਾ ਪਾਇ ॥ (੧੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if I cut my body into two pieces with a saw (kusa), cut my body again and again before burning it in fire; later put it into a grinder and grind it into flour

ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੀਆ ; ਭਸਮ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਜਾਉ ॥ (੧੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Light-up five fires around me and apply ashes on the body.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (੧੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, even if I (Guruji) performed such sacrifices your value still remains unknown; how great shall I describe your name because your name is as great as yourself therefore it is endless. ||2||

ਪੰਖੀ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇ ਭਵਾ ; ਸੈ ਅਸਮਾਨੀ ਜਾਉ ॥ (੧੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if I possess miraculous powers to fly high in the sky, into many other worlds,

ਨਦਰੀ ਕਿਸੈ ਨ ਆਵਊ ; ਨਾ ਕਿਛੁ ਪੀਆ ਨ ਖਾਉ ॥ (੧੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Also if I become so fine that no one could see me and I don't consume any food or drink means that I even abandon the breathing of air.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੩॥ (੧੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, even if I (Guruji) possess such powers and performed such difficult penance, your value still remains unknown; how great shall I describe you name because your name is as great as yourself therefore it is endless ||3||

ਨਾਨਕ , ਕਾਗਦ ਲਖ ਮਣਾ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੀਚੈ ਭਾਉ ॥ (੧੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that if there are hundred thousands of Mann (Indian Weight 1 mann = 37.2kg) of paper; upon reading which one embrace love for Almighty.

ਮਸੂ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ; ਲੇਖਣਿ ਪਉਣੁ ਚਲਾਉ ॥ (੧੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

also if there is no shortage of ink; and the wind becomes the writer.

ਭੀ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਹਉ ਕੇਵਡੁ ਆਖਾ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ (੧੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, even if I (Guruji) read and write extensively your value still remains unknown; how great shall I describe your name because your name is as great as yourself therefore it is endless ||4||2||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੫-੨)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: When Baba Mehta Kaluji told his son Guru Nanak Dev ji to learn Accounting (worldly education), Guruji says;

ਲੇਖੈ , ਬੋਲਣੁ ਬੋਲਣਾ ; ਲੇਖੈ , ਖਾਣਾ ਖਾਉ ॥ (੧੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

It is countable as deeds (karama) to speak words; it is countable as deeds (karama) to consume food.

ਲੇਖੈ , ਵਾਟ ਚਲਾਈਆ ; ਲੇਖੈ , ਸੁਣਿ ਵੇਖਾਉ ॥ (੧੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

It is countable as deeds (karama) to walk along the way; it is countable as deeds (karama) to see and hear.

ਲੇਖੈ, ਸਾਹ ਲਵਾਈਅਹਿ ; ਪੜੇ ਕਿ ਪੁਛਣ ਜਾਉ ॥੧॥ (੧੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

It is countable as deeds (karma) to inhale breath; therefore what more is there to be reconfirmed from the scholars about reality. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਮਾਇਆ ਰਚਨਾ ਧੋਹੁ ॥ (੧੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Baba (father), the worldly education that you wish me to learn to earn mammon (maya), the maya's creation is all form of deceive.

ਅੰਧੈ , ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹ , ਨ ਓਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The one who is influenced by such maya is blind and has abandoned Almighty's name; finally neither this maya is obtained nor Almighty is attained means the person has lost the opportunity in this world to attain Almighty and becomes subjected to punishments in the next world for the deeds performed during life time . ||1||Pause||

ਜੀਵਣ ਮਰਣਾ ਜਾਇ ਕੈ ; ਏਥੈ ਖਾਜੈ ਕਾਲਿ ॥ (੧੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The life which is obtained through birth is wasted if the sense of living (ego) is not vanished; all that are accomplished in this world are wasted when death appears.

ਜਿਥੈ ਬਹਿ ਸਮਝਾਈਐ ; ਤਿਥੈ ਕੋਇ ਨ ਚਲਿਓ ਨਾਲਿ ॥ (੧੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Dharamraj (Righteous King) makes one to sit in a common place without any discrimination and explains the account of deeds; there will be no relative who comes along to help.

ਰੋਵਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ; ਸਭਿ ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਿ ॥੨॥ (੧੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All the ones who weep (cries) for a dead person; essentially ties a bundle of straw meaning that they accumulate useless deeds.||2||

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ; ਘਟਿ ਨ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ (੧੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is said by everyone to be greatest of the great; no one can say that Almighty is any less.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ; ਕਹਣਿ ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ (੧੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

However no one has ever been successful in obtaining Almighty's worth; Almighty does not become more superior with His praises neither He becomes inferior with slander.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਬੁ ਏਕੁ ਤੂ ; ਹੋਰਿ ਜੀਆ ਕੇਤੇ ਲੋਅ ॥੩॥ (੧੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Therefore Almighty is the only true master; and all others in various worlds are false (or Almighty is the form of life with all in various worlds). ||3||

ਨੀਚਾ ਅੰਦਰਿ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ; ਨੀਚੀ ਹੂ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ॥ (੧੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ones who are without ego of wealth, without ego of sect; without ego of virtues and without ego of knowledge,

ਨਾਨਕੁ , ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ; ਵਡਿਆ ਸਿਉ ਕਿਆ ਰੀਸ ॥ (੧੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says a prayer 'Dear Almighty please bless me the company of such ones; why should I emulate (imitate) with the egoistic ones (wealthy, high sect, virtuous and knowledgeables)?

ਜਿਥੈ ਨੀਚ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ; ਤਿਥੈ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਬਖਸੀਸ ॥੪॥੩॥ (੧੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Wherever the egoless ones remembers you (Almighty); there, the blessings of your graceful glance showers. ||4||3||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੫-੯)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: Once Guru Nanak Dev ji visited Kansi, the scholars (Pandits) came to meet Guruji and they ask Guruji 'we read, listen and also understand thoroughly the entire divine knowledge but still Almighty's name does not abide within our hearts, please bless us with an answer' Guruji uttered the following hymn;

ਲਬੁ ਕੁਤਾ , ਕੂੜੁ ਚੂਹੜਾ ; ਠਗਿ ਖਾਧਾ , ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (੧੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The greed of consumption is like a dog, speaking lies is like a dirty street-sweeper; to cheat and cosume is equivalent to eating a dead human body.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ , ਪਰ ਮਲੁ ਮੁਖ ਸੁਧੀ ; ('ਸੁੱਧੀ' ਨਾਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਅਗਨਿ ਕ੍ਰੋਧੁ , ਚੰਡਾਲੁ ॥ (੧੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Slandering others is equivalent of putting the dirt of others into your own mouth; anger is equivalent to fire which burns the heart of an angry person itself and distorts the faith therefore anger is equivalent to the outcaste who burns dead bodies at the crematorium.

ਰਸ ਕਸ ਆਪੁ ਸਲਾਹਣਾ ; ਏ ਕਰਮ ਮੇਰੇ , ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ (੧੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The indulgement in worldly taste, recognize ownself as great and praise; such are the deeds which leads towords disobeying you (Almighty) ||1||

ਬਾਬਾ ; ਬੋਲੀਐ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੧੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Baba; speak only those words that will bring honor.

ਊਤਮ , ਸੇ ਦਰਿ ਊਤਮ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਨੀਚ ਕਰਮ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ones who are superior in this world will be reccognised as superior in Almighty's court; and those who perform vile (evil) deeds shall sit in hell and cry in pain. ||1||Pause||

ਰਸੁ ਸੁਇਨਾ , ਰਸੁ ਰੁਪਾ , ਕਾਮਣਿ ; (ਰੁੱਪਾ ਬੋਲੋ)
ਰਸੁ ਪਰਮਲ ਕੀ ਵਾਸੁ ॥ (੧੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The pleasures of wearing gold, the pleasure of having attractive look, the pleasures of women; the pleasure of applying the fragrance of sandalwood,

ਰਸੁ ਘੋੜੇ , ਰਸੁ ਸੇਜਾ ਮੰਦਰ ; ਰਸੁ ਮੀਠਾ , ਰਸੁ ਮਾਸੁ ॥ (੧੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The pleasure of riding horses (cars), the pleasure of sleeping on a soft bed and residing in a palace; the pleasure of consuming sweet treats and the pleasure of eating meat.

ਏਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ; ਕੈ ਘਟਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ (੧੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The bliss of all the pleasures mentioned above have immersed in this body; therefore where will the Almighty's name reside within the Antahkaran (combination of mind, intellect, memory & self-existence) meaning that the entire concentration is focused on desires and how shall one focus on Amighty's name. ||2||

ਜਿਤੁ ਬੋਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ; ਸੋ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੧੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Only those words spoken are acceptable; which upon spoken honor is obtained meaning that honor is retained by speaking the words which creates love within the listener.

ਫਿਕਾ ਬੋਲਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ; ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣ ॥ (੧੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O foolish and ignorant mind listen! Speaking of harsh words will only cause misery;

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ; ਹੋਰਿ ਕਿ ਕਹਣ ਵਖਾਣ ॥੩॥ (੧੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Whatever that pleases Almighty is favorable to all; and all other uttering and discourses without Almighty's love are useless. ||3||

ਤਿਨ ਮਤਿ , ਤਿਨ ਪਤਿ , ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ; (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੧੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those are with supreme intellect, superior honour and possess wealth of virtues; those whose concentration is focused in the Almighty's rememberance.

ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਅਵਰ ਸੁਆਲਿਉ ਕਾਇ ॥ (੧੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

How much praise can be uttered of such ones; as there are none more astonishing then them.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ; ਰਾਚਹਿ ਦਾਨਿ , ਨ ਨਾਇ ॥੪॥੪॥ (੧੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the ones who are away from Almighty's graceful glimpse; they are completely occupied in the Almighty's gifts and never immerse in Almighty's name. ||4||4||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੫-੧੭)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: Guruji utters in order to vanish the physical body ego.

ਅਮਲੁ ਗਲੋਲਾ ਕੂੜ ਕਾ ; ਦਿਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥ (੧੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The physical body is equivalent to a tablet of drug; which is given by the bestower (Almighty) meaning that the ignorant ones are being intoxicated by the ego of the physical body.

ਮਤੀ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; **(ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)**
ਖੁਸੀ ਕੀਤੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (੧੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The intellect is being intoxicated by ego and jeev (being) has forgotten death; for the sake of fake happiness which will only last for a short time meaning our life time is short.

ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਸੋਫੀਆ ; ਰਾਖਣ ਕਉ ਦਰਵਾਰੁ ॥੧॥ (੧੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are not intoxicated by the power they have obtained through Almighty's name which is the support in Almighty's court. ||1||

ਨਾਨਕ , ਸਾਚੇ ਕਉ ; ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥ (੧੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that realise that the entire universe and its materials are fake therefore abandon them and recognize Almighty as the true form.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਤੇਰੀ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By remembering Almighty, supreme happiness is obtained; and you (being) will be honored in Almighty's Court. ||1||Pause||

ਸਚੁ ਸਰਾ , ਗੁੜ ਬਾਹਰਾ ; ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (੧੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The truth alcohol is in the form of meditation (or divine knowledge), which is without the brown sugar form of mammon (maya); and only Almighty's name is contained within.

ਸੁਣਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਜੇਤੜੇ ; ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (੧੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice upon those who listen and recite Almighty's name.

ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੨॥ (੧੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The mind is deemed to be deeply intoxicated with Almighty's meditation; when a devotee obtains Almighty's form. ||2||

ਨਾਉ ਨੀਰੁ , ਚੰਗਿਆਈਆ ; ਸਤੁ ਪਰਮਲੁ , ਤਨਿ ਵਾਸੁ ॥ (੧੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One's bath should be the recitation of Almighty's name and the performing of good deeds; and one's application of the fragrance of sandal wood should be speaking the truth meaning that the praise of the truthful ones spreads everywhere.

ਤਾ ਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ; ਲਖ ਦਾਤੀ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥ (੧੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the bestower of hundreds of thousand of gifts (Almighty) blesses His name then ones face glows in this world as well as in the next world.

ਦੂਖ ਤਿਸੈ ਪਹਿ ਆਖੀਅਹਿ ; ਸੂਖ ਜਿਸੈ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (੧੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Inform your pains to the one; who has happiness meaning that Almighty is the bestower of all happiness. ||3||

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ; ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ॥ (੧੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Why should one forget the Almighty who has given life-forces (Pran) meaning that Almighty has given the jeev (being) power and life-forces within the physical body.

ਤਿਸੁ ਵਿਣੁ ਸਭੁ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ; ਜੇਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ (੧੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All constumes (clothes) and consumptions are impure by abandoning Almighty.

ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸਭਿ ਕੂੜੀਆ ; **(ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)**

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੫॥ (੧੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All other conversations are false; whichever word that pleases you is pure (acceptable). ||4||5||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲੁ ੧ ॥ (੧੬-੫)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: Guru Nanak Dev Ji's father took Guruji to a teacher by the name of Gopal. The first day Guruji read whatever was told but the second day Guruji refused to read, upon asking Guruji told Gopal 'Dear respectful teacher, if you have such knowledge which is beneficial in the next world then please teach me', Gopal said I have no such knowledge then he requested Guruji to kindly utter such knowledge, Guru said through the following hymn;

ਜਾਲਿ ਮੋਹੁ , ਘਸਿ ਮਸੁ ਕਰਿ ; ਮਤਿ , ਕਾਗਦੁ ਕਰਿ , ਸਾਰੁ ॥ (੧੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Burn all the worldly attachments and then blend the remainings very fine untill it becomes ink meaning abandon family attachments; make the intellect into a white paper.

ਭਾਉ ਕਲਮ , ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲੇਖਾਰੀ ; ਗੁਰ ਪੁਛਿ , ਲਿਖੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੧੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Love to be made a pen and the concentration of mind shall be the writer; then ask Guru and write the contemplation of truth and false on the intellect form of paper.

ਲਿਖੁ ਨਾਮੁ , ਸਾਲਾਹ ਲਿਖੁ ; ਲਿਖੁ , ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ (੧੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Write Almighty's name, write Almighty's praises and then write that Almighty is beyond all limitations. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਏਹੁ ਲੇਖਾ , ਲਿਖਿ ਜਾਣੁ ॥ (੧੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Baba (Pandit Gopal); learn to write such account.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਤਿਥੈ ਹੋਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the next world when such account is demanded; then the true messenger of Almighty's name accompanies along. ||1||Pause||

ਜਿਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਸਦ ਖੁਸੀਆ ਸਦ ਚਾਉ ॥ (੧੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the next world the ones who meditated (on Almighty) shall be honoured; where happiness and everlasting passion remain.

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਟਿਕੇ ਨਿਕਲਹਿ ; ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (੧੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ones whose mind has adopted Almighty's name; their face is honoured with mark of grace (Tilak) means that their praise is uttered in the next world (Perlok).

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ; ਨਾਹੀ ਗਲੀ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੨॥ (੧੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One can only obtain such precious name if Almighty blesses; otherwise all other words uttered are useless.||2||

ਇਕਿ ਆਵਹਿ , ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ; ਰਖੀਅਹਿ ਨਾਵ ਸਲਾਰ ॥ (੧੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One is born and another dies and some are given the titles of honour.

ਇਕਿ ਉਪਾਏ ਮੰਗਤੇ ; ਇਕਨਾ , ਵਡੇ ਦਰਵਾਰ ॥ (੧੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One is made to be beggers and another owns large Courts meaning that some are Kings.

ਅਗੈ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ , ਵੇਕਾਰ ॥੩॥ (੧੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Upon departure to the next world it is known who is greater; therefore all the honours in this world without Almighty's name are useless. ||3||

ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਅਗਲਾ ; ਖਪਿ ਖਪਿ ਛਿਜੈ ਦੇਹ ॥ (੧੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Pandit, I am not sure whether you have the next world's fear in your mind but be scared of the next world; and do not indulge in passion or desires as this body is getting weak.

ਨਾਵ ਜਿਨਾ ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ; ਹੋਦੇ ਡਿਠੇ ਖੇਹ ॥ (੧੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ones known as Kings and leaders; are seen to be vanished to dust meaning that all the possession are seen to be lost in a split second therefore one should never be egoistic about worldly materials and positions.

ਨਾਨਕ , ਉਠੀ ਚਲਿਆ ; ਸਭਿ ਕੂੜੇ ਤੁਟੇ ਨੇਹ ॥੪॥੬॥ (੧੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that when this jeev (being) arises from life and departs; all false love attachments are broken away. ||4||6||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੬-੧੨)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: During the young days in Guru Nanakana (previous known as Rai Bhoi Ki Talwindi), once Guruji came back to his residence and Guruji was immersed in Almighty's love without any affection for worldly materials. Upon observing Guruji's condition Guruji's father (Baba Mehta Kaluji) and mother (Mata Triptaji) ask 'Son, why do you look so sad all the time? Eat all the good food, ride horses, wear beautiful attires, wear a sword, sleep on soft beds in the house and give command to family and relatives'. Guruji appealed humbly before Almighty while explaining to his parents.

ਸਭਿ ਰਸ ਮਿਠੇ ਮੰਨਿਐ ; ਸੁਣਿਐ ਸਾਲੋਣੇ ॥ (੧੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

To believe in Almighty's name is the tastes and consumption of all sweet dishes; and listening to Almighty's praises are the taste and consumptions of spicy dishes;

ਖਟ ਤੁਰਸੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਣਾ ; ਮਾਰਣ ਨਾਦ ਕੀਏ ॥ (੧੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

To sing Almighty's praises is the taste and consumptions of sour dishes; while singing Almighty's praises in ragas and playing of instruments is the powder of all spices.

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਉ ਏਕੁ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (੧੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In reality all the thirty-six food flavors form of ambrosial nectar is the love for the One Almighty; however whomsoever Almighty blesses with his glance of grace obtains such love. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ (੧੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Baba, the consumption of food for pleasure other then to sustain life force is a fruitless deed.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ; ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Upon eating which the desires (lust, anger, greed, attachment & ego) are created within the mind; by which one is punished in the next world as well as the physical body is in pain due to diseases ||1||Pause||

ਰਤਾ ਪੈਨਣੁ , ਮਨੁ ਰਤਾ ; ਸੁਪੇਦੀ , ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੧੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The mind which is coloured in Almighty's love is my red colour attire; and to know the true form or to preach the true hymn is my white colour attire.

ਨੀਲੀ , ਸਿਆਹੀ ਕਦਾ ਕਰਣੀ ; ਪਹਿਰਣੁ ਪੈਰ ਧਿਆਨੁ ॥ (੧੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

To erase the black ink form of sins is my blue attire; and to concentrate on Almighty's feet is my robe.

ਕਮਰਬੰਦੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ; (ਕਮਰ-ਬੰਦੁ ਬੋਲੋ)
ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ , ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (੧੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Contentment is my waist belt (kamar-kesa); and your (Almighty) name is my wealth and youth. ||2||

ਬਾਬਾ ; ਹੋਰੁ ਪੈਨਣੁ , ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ (੧੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Baba, the wearing of clothes for pleasure other then need is fruitless wearing.

ਜਿਤੁ ਪੈਧੈ , ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Upon wearing which the physical body feels pain; and desires (lust, anger, greed, attachment & ego) are created within the mind; ||1||Pause||

ਘੋੜੇ ਪਾਖਰ , ਸੁਇਨੇ ਸਾਖਤਿ ; ਬੂਝਣੁ ਤੇਰੀ ਵਾਟ ॥ (੧੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The faith form of horse and the saddles made of gold form of celibacy (jat – to keep mind above lust); and the understanding of your (Almighty) path is the way.

ਤਰਕਸ ਤੀਰ , ਕਮਾਣ ਸਾਂਗ ;
ਤੇਗਬੰਦ , ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ (ਤੇਗ–ਬੰਦ ਬੋਲੋ) (੧੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ,ਮਃ ੧)

The pure mind is form of quiver in which love form of arrows are stored and the intellect biased towards Almighty is the bow; and peace form of sparrow and knowledge form of sword is decorated on the body, Guruji say that is my pursuit of virtues.

ਵਾਜਾ ਨੇਜਾ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ; ਕਰਮੁ ਤੇਰਾ , ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ॥੩॥ (੧੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

To manifest honourably with Almighty's grace is the drum and flag; and your (Almighty) mercy is my greatness of sect (social status). ||3||

ਬਾਬਾ ; ਹੋਰੁ ਚੜਣਾ , ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ (੧੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Baba, the riding for pleasure other then need is fruitless roaming.

ਜਿਤੁ ਚੜਿਐ , ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Upon riding which the physical body feels pain; and desires (lust, anger, greed, attachment & ego) are created within the mind; ||1||Pause||

ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀ ਨਾਮ ਕੀ ; ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (੧੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The happiness of Almighty's name is the permenant and temporary house; and your (Almighty) glimpse of grace is my family.

ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ; ਹੋਰੁ ਆਖਣੁ ਬਹੁਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (੧੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

To perform your (Almighty) preferred deed is the command; and otherwise all the other sayings create more and more from which nothing happens.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਪੂਛਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ (੧੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the true Almighty is independent who does not contemplate nor seek advice of others. ||4||

ਬਾਬਾ ; ਹੋਰੁ ਸਉਣਾ , ਖੁਸੀ ਖੁਆਰੁ ॥ (੧੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Baba, the sleep for pleasure more then need is fruitless rest.

ਜਿਤੁ ਸੁਤੈ ਤਨੁ ਪੀੜੀਐ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਚਲਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੭॥ (੧੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Upon sleeping which the physical body feels pain; and desires (lust, anger, greed, attachment & ego) are created within the mind meaning the sleep in which Almighty is forgotten is the cause of pains ||1||Pause||4||7||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੭-੩)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: Guru Nanak Dev Ji describes the character of a saint while answering Sheikh Brahm's question;

ਕੁੰਗੂ ਕੀ ਕਾਂਇਆ , ਰਤਨਾ ਕੀ ਲਲਿਤਾ ;
ਅਗਰਿ ਵਾਸੁ , ਤਨਿ ਸਾਸੁ ॥ (੧੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By performing good deeds a saint's body is pure like saffron (kesar) and the tongue which speaks without worldly desires is jewel; their body is form of fragnance and their breath smells like sandal wood by reciting Almighty's praise.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਾ ਮੁਖਿ ਟਿਕਾ ; ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (੧੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The mark of honour (tika) of all the sixty-eight holy places (as believed by Hindu Religion) is on their forehead which means that their sight is equivalent to bath in all the shrines; their intellect enlightens within with divine knowledge.

ਓਤੁ ਮਤੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ; (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੧॥ (ਗੁਣ-ਤਾਸੁ ਬੋਲੋ) (੧੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With such enlightened intellect they recite Almighty's true name; and they praise Almighty's virtues. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਹੋਰ ਮਤਿ ਹੋਰ ਹੋਰ ॥ (੧੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Baba, apart from Almighty, all other teachings are useless.

ਜੇ ਸਉ ਵੇਰ ਕਮਾਈਐ ; ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਜੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even though one earns hundreds of materials with such teachings; the materials earned are false and the strength of these materials is also false. ||1||Pause||

ਪੂਜ ਲਗੈ , ਪੀਰੁ ਆਖੀਐ ; ਸਭੁ ਮਿਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੧੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Moreover one may attract other with such false teaching, others may worship and respect by giving the title of Pir (a spiritual teacher or saint); and people from the entire world may come to visit and become servants.

ਨਾਉ ਸਦਾਏ ਆਪਣਾ ; ਹੋਵੈ ਸਿਧੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (੧੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Although the name is proclaimed to be great among other saints and recognized as one of the Sidhas meaning one who possesses supernatural spiritual powers

ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ; ਸਭਾ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (੧੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

However if one's honour is not counted (as one of the saints) in the Almighty's court; then all the self-worship and worldly honour becomes the reason to be pushed around. ||2||

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਥਾਪਿਆ ; ਤਿਨ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (੧੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are established by the True Guru's teachings; their teachings can never be eliminated by anyone.

ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਨਾਮੋ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (੧੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Within them Almighty's name recites which is the house of all treasures; and they manifest with Almighty's name meaning that they preach Almighty's name.

ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ , ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ; ਅਖੰਡੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (੧੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through Almighty's name they are worshiped and believed; however they abandon everything and only accept the unbreakable Almighty's devotion. ||3||

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ; ਤਾ ਜੀਉ ਕੇਹਾ ਹੋਇ ॥ (੧੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When a human dies, the physical body becomes dust and immerses with soil; then what happens to the soul (jeev) meaning in the next world the soul is treated disrespectfully.

ਜਲੀਆ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ; ਉਠੀ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ (੧੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All the worldly intelligence are burnt away; then one awakes from the wordly sleep and goes crying along with angels of death.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ; ਦਰਿ ਗਇਆ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੪॥੮॥ (੧੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that by forgetting Almighty's name; what happens to this jeev upon arriving at angel of death's door meaning one suffers in the next world if he forgets Almighty's name. ||4||8||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੭-੯)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: A group of people came to Guru Nanak Dev Ji and raised a question on how to obtain Almighty, Guruji replied;

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਵੀਥਰੈ ; (ਗੁਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ)
ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਝੂਰਿ ॥ (ਅਉਗੁਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ) (੧੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh like a virtuous wife elaborates Almighty's virtues; and the Manmukh like an unvirtuous wife regrets as he had wasted his life without obtaining Almighty.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ; ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਪਿਰ ਕੂਰਿ ॥ (੧੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Therefore the jeev (being) like a bride who wishes to be united with Almighty who is like a groom, then reside truth within yourself; as Almighty cannot be obtained through falsehood.

ਨਾ ਬੇੜੀ , ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ; ਨਾ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਦੂਰਿ ॥੧॥ (੧੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The jeev (being) like a bride who does not have a boat (form of meditation) to ferry across the river of worldly material hunger (Trishna) nor there is a shore; therefore Almighty, who is like a groom is seen to be far away and becomes impossible to attain Almighty. ||1||

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ; ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਅਡੋਲੁ ॥ (੧੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Almighty, my master; is perfect, and support form for all and His throne is immovable (Almighty is eternal and no one can influence or defect Him).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ; ਪਾਈਐ ਸਾਚੁ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

However when the perfect leader Guru (Gurmukh) blesses his sermons; only then the immeasurable true Almighty is obtained. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ; ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲ ॥ (੧੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The physical human body is the form of Almighty's palace which is extremely beautiful; in which there are gems in the form of acceptance (submission) and love in the form of rubies.

ਮੋਤੀ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ; ਕੰਚਨ ਕੋਟ , ਰੀਸਾਲ ॥ (੧੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The renouncement of worldly materials (Vairag) is like pearls, knowledge is like diamond; and the supreme of all gems is gold in the same manner like the human physical body is superior among all other bodies.

ਬਿਨੁ ਪਉੜੀ , ਗੜਿ ਕਿਉ ਚੜਉ ; ਗੁਰ ਹਰਿ ਧਿਆਨ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (੧੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Question: Dear Almighty how can one climb up to the Fortress without a ladder form of practices?; through Guru one should focus on Almighty and attain total freedom from all feelings (Nihaal). ||2||

ਗੁਰੁ ਪਉੜੀ , ਬੇੜੀ ਗੁਰੂ ; ਗੁਰੁ ਤੁਲਹਾ , ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (੧੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru has spiritual development stages form of ladder, Guru has meditation form of boat to ferry across the ocean of worldly greed; and Almighty's name form of shore.

ਗੁਰੁ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥੋ ; ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥ (੧੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru has a ship of knowledge to ferry across the worldly ocean meaning that Guru has all the methods for jeev to attain salvation; and Guru is a mobile shrine as the other shrines are stationed permenantly and whoever wishes has to go on pilgrimage to the shrines but Guru goes himself to purify the entire creation.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਊਜਲੀ ; ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ॥੩॥ (੧੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If the jeev's character pleases Almighty then the intellect is purified; then the jeev attends the true congregation form of pool. ||3||

ਪੂਰੋ ਪੂਰੋ ਆਖੀਐ ; ਪੂਰੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸ ॥ (੧੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Devote with utmost faith to the perfect Almighty; then one shall merge with the unseen form of Almighty.

ਪੂਰੈ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵਣੈ ; ਪੂਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ (੧੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ones who have attained the praiseful Almighty become the hope for those without hope by fulfilling the hopes of those without hope.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਕਿਉ ਘਾਟੈ ਗੁਣ ਤਾਸ ॥੪॥੯॥ (੧੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that once Almighty merges a jeev into His form; then how would ever the virtuous would decrease meaning such that ones virtuous becomes greater and greater all the time. ||4||9||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੭-੧੬)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji and Sheikh Brahm met, the following hymn was uttered.

ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ; ਅੰਕਿ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ (੧੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Come, my dear sister (spiritual companions) let meet in arms; as you are my Almighty groom's beloved ones.

ਮਿਲਿ ਕੈ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀਆ ; ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੰਤ ਕੀਆਹ ॥ (੧੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You and I shall meet and share stories; of our most capable Almighty groom.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਭਿ ਗੁਣ ; ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਅਸਾਹ ॥੧॥ (੧੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The true master (Almighty) is capable of everything and has all virtuous; we jeevs are not capable of anything and possess all demerits. ||1||

ਕਰਤਾ ; ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਜੋਰਿ ॥ (੧੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Creator (Almighty), everyone is instilled with your power.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ; ਜਾ ਤੂ , ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When one is in Almighty's contemplation; then it is learned that you are immersed in the entire creation and all other then Almighty is false. ||1||Pause||

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਤੁਸੀ ਰਾਵਿਆ ਕਿਨੀ ਗੁਣੀ ॥ (੧੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear companions enquire from the scholar's form of Almighty's brides; "By which virtues have you attained Almighty?" meaning that by which virtue the bliss of Almighty is obtained

ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ; ਮਿਠਾ ਬੋਲਣੀ ॥ (੧੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The answer, 'We adopted contentment and utter loveful words by which we were beautified naturally.'

ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਤਾ ਮਿਲੈ ; ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣੀ ॥੨॥ (੧੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the devotee (Jegiasu-one who has interest in attaining Almighty) form of bride listens to Guru's sermons only then the Almighty groom is attained. ||2||

ਕੇਤੀਆ ਤੇਰੀਆ ਕੁਦਰਤੀ ; ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (੧੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty your powers are endless; and even your donations cannot be described completely as to how great are your gifts.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਿਫਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (੧੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even your (Almighty) created jeevs in physical and soul form are endless; those who praise you continuously day and night.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ਰੰਗ ; ਕੇਤੇ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ॥੩॥ (੧੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your created forms and colours are endless; also the classes of your creation are endless. ||3||

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਊਪਜੈ ; ਸਚ ਮਹਿ , ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (੧੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Therefore when the congregation of ones who practice truth is obtained then the initiation of performing pure (desireless) deeds is obtained and one is immersed into Almighty's form through the faith in Almighty's name.

ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ , ਪਤਿ ਊਗਵੈ ;
ਗੁਰਬਚਨੀ ਭਉ ਖਾਇ ॥ (ਗੁਰ-ਬਚਨੀ ਬੋਲੋ) (੧੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When Almighty's knowledge (Suret) is obtained then the honour is attained in this and next world; however Almighty's knowledge is obtained through practising Guru's sermons and adopting Almighty's fear.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੧੦॥ (੧੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that Almighty is the true King; who absorbs such virtuous and knowledgeable jeevs (beings) into Himself. ||4||10||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੮-੪)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: The scholar as described in the earlier shabad (4-10), expresses his regret over the past and preaches to other devotee.

ਭਲੀ ਸਰੀ , ਜਿ ਉਬਰੀ ; ਹਉਮੈ ਮੁਈ ਘਰਾਹੁ ॥ (੧੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The intellect which was filled with evil desires is saved; when the self-pride (haumai) vanished from the mind

ਦੂਤ ਲਗੇ ਫਿਰਿ ਚਾਕਰੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (੧੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the ego and attachement vanished then the faith is built in Almighty and all the sensors (knowledge & deed) become active in selfless service.

ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ , ਬਾਦਿ ਹੈ ; ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ (੧੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The mind then rejects illusions by acknowledging the worldly materials as mind's useless argument; and such scholar is true and desireless. ||1||

ਮਨ ਰੇ , ਸਚੁ ਮਿਲੈ ; ਭਉ ਜਾਇ ॥ (੧੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear mind, upon obtaining Almighty's name all fears depart.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਨਿਰਭਉ ਕਿਉ ਥੀਐ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without adopting Almighty's fear how would ever one become fearless?; by adopting fear and through a Guru one merges into Almighty. ||1||Pause||

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ; ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੧੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Therefore how much can we praise Almighty; because there is no end to Almighty's praises.

ਮੰਗਣ ਵਾਲੇ ਕੇਤੜੇ ; ਦਾਤਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (੧੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There are so many beggars who plead continuously; and there is one bestower (Giver) meaning Almighty is the only one who fulfills everyone's request.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹੈ ; ਮਨਿ ਵਸਿਐ , ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (੧੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Almighty, who has given every living being the life forces (Pran); happiness is only obtained once Almighty resides within the mind. ||2||

ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ , ਬਾਜੀ ਬਨੀ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਖੇਲਾਇ ॥ (੧੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The entire universe is like a dream where all that happens is like a play of movie; whereby in just a split second the entire creation will be vanished meaning that when death comes the entire life time becomes nothing less then a mere dream and all worldly materials are then taken by others.

ਸੰਜੋਗੀ , ਮਿਲਿ ਏਕ ਸੇ ; ਵਿਜੋਗੀ , ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ (੧੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Therefore all the jeevs (beings) meet each and another because of a pre-determined fate based on previous life deeds; upon the completion of such deeds jeevs (beings) are separated.

Second Meaning: The ones who are attached with Guru's sermons merge into Almighty's form; others depart in saparation and goes into the reincarnation cycle.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ (੧੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Therefore only that becomes reality which pleases Almighty; no one else can ever do anything with the force of their strength. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ; ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ (੧੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ones who have purchased Almighty's name with the capital of faith; and such Gurmukhs purchases the ultimate (Almighty).

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੧੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who have purchased the true Almighty's name form of material through the true Guru, they are praised by all.

ਨਾਨਕ , ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ; ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ (੧੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the ones who possess such Almighty's name form of true materials, have recognized the ultimate source (Almighty) in this life time. ||4||11||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲੁ ੧ ॥ (੧੮-੧੧)

Guru Nanak Dev Ji the first Guru utters in Sri Raag

Prologue: Guruji utters the differences between a mind leaded (Manmukh) and Guru leaded (Gurmukh) person.

ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ; ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (੧੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ones who love worldly materials shall always meet such materials meaning that such persons will be going through the reincarnation cycle; the ones who meet Guru and praises Almighty will be merged into Almighty's form.

ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ; ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ (੧੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

(Guruji expresses the bliss of the ones who immerses in Almighty praises) The bliss attained by listening to the Almighty's name is the red colour (Lal), the bliss attained by accepting Almighty's name is the deep red colour (Gulal) and the bliss of practicing Almighty's way is the darkest red colour (Gahbera); and the ones who sees Almighty within the entire creation are the most truthful ones.

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ (੧੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The true bliss is attained by those who are contented; and recites Almighty's name in utmost faith. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥ (੧੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Brother; stay as dust of saint's feet meaning that one should always remain humble.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the society of the saints the Guru is obtained; Guru is the one who blesses salvation meaning Guruji gives all the worldly treasures and spiritual enlightment. ||1||Pause||

ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ; ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (੧੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The physical body is the most greatest and beautiful place; Almighty has made the physical body as His residence meaning that the human birth is an opportunity to obtain Almighty. Question: If Almighty is within the body then why everyone does not obtain Him? Guruji answers in the following line;

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ; ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆਰਿ ॥ (੧੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When one offers meditation and desireless service before Almighty; only then the love develops within for the real-self which is the true home. In this stage one realises that the real-self (Atma) is the witness to the mind, intellect and memory and only then the knowledge of real-self is obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ; ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (੧੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through Guru when the mind is advised accordingly; then Almighty is realized in the real-self (Atma) form and is within the entire creation and witnesses everything. ||2||

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ; ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ (੧੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ones who are ignorant about their real-self (Atma) continue to perform the deeds in accordance to their desires which always bounds within the three characteristics of mammon (maya) which is Sato (pray for fulfillments of desires), Rajo (desire to rule), Tamo (desire to consume); performing such deeds with desires are the cause of all pains. Guruji explains the method to release from the desireful deeds.

ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ; ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੧੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One can never escape from the influence of maya and its three characteristics without a Guru; even if one meditates and obtains knowledge for happiness and to escape from the pains of indulgements but still one fails to escape from maya without a Guru.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥੩॥ (੧੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Therefore the real-house (Nij Ghar-Almighty) is only recognized; when Guruji blesses His graceful glimpse and then the dirt of attachment and envy created by the three characterictics of maya is cleaned meaning when the Antahkaran becomes pure then Almighty is realized within our body. ||3||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ , ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (੧੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

It is the utmost truth that without the Guru, the dirt of attachment and envy is never removed; and without Almighty's grace the residence in real-self (Almighty) is never obtained.

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ (੧੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Therefore contemplate the One Almighty in the form of hymn (Shabad); and completely abandon all hopes for fulfillment of desires.

ਨਾਨਕ , ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ (੧੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the ones who have no more hopes from the materialistic world sees Almighty everywhere and show Almighty to others as well, Guruji sacrifices himself upon them. ||4||12||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੮-੧੮)

Sri Raag, First Guru:

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੧੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

The life of the discarded bride is cursed. She is deceived by the love of duality.

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ , ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ **(ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)** (੧੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

Like a wall of sand, day and night, she crumbles, and eventually, she breaks down altogether.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ; ਪਿਰ ਬਿਨੁ , ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (੧੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

Without the True Guru's Sermons (Gurbani), happiness is not obtained; without her Husband Almighty, her suffering does not end. ||1||

ਮੁੰਧੇ ; ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੧੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

O soul-bride, without your Husband Almighty, what good are your decorations?

ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ; ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

In this world, you shall not find any shelter; in the world hereafter, being false, you shall suffer. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ; ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ (੧੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

The True Almighty Himself knows all; He makes no mistakes. He is the Great Farmer of the Universe.

ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥ (੧੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

First, He prepares the ground, and then He plants the Seed of the True Name.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ; ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (੧੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

The nine treasures are produced from the Name of the One Almighty. By His Grace, we obtain His Banner and Insignia. ||2||

ਗੁਰ ਕਉ , ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣਈ ; ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ (੧੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

Some are very knowledgeable, but if they do not know the Guru, then what is the use of their lives?

ਅੰਧੁਲੈ , ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (੧੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

The blind have forgotten the Naam, the Name of the Almighty. The self-willed manmukhs are in utter darkness.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ (੧੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

Their comings and goings in reincarnation do not end; through death and rebirth, they are wasting away. ||3||

ਚੰਦਨੁ ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ; ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥ (੧੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

The bride may buy sandalwood oil and perfumes, and apply them in great quantities to her hair;

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ; ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ ਕਪੂਰੁ ॥ (੧੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

she may sweeten her breath with betel leaf and camphor,

ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ; ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥ (੧੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਹਲ ੧)

but if this bride is not pleasing to her Husband Almighty, then all these trappings are false. ||4||

ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ ਹਹਿ ; ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ (੧੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Her enjoyment of all pleasures is futile, and all her decorations are corrupt.

ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ;
ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥ (ਗੁਰ-ਦੁਆਰਿ ਬੋਲੋ) (੧੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Until she has been pierced through with the Shabad, how can she look beautiful at Guru's Gate?

ਨਾਨਕ , ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੫॥੧੩॥ (੧੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Guru Nanak says, blessed is that fortunate bride, who is in love with her Husband Almighty. ||5||13||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੧੯-੭)

Sri Raag, First Guru:

Prologue: Upon observing an abandon dead body, Guru Nanak Dev Ji utters the following;

ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ; ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੧੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

The empty body is dreadful, when the soul goes out from within.

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ , ਵਿਝਵੀ ; ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥ (੧੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

The burning fire of life is extinguished, and the smoke of the breath no longer emerges.

ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ; ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ (੧੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

The five relatives (the senses) weep and wail painfully, and waste away through the love of duality. ||1||

ਮੂੜੇ , ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (੧੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

You fool: chant the Name of the Almighty, and preserve your virtue.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ; ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Egotism and possessiveness are very enticing; egotistical pride has plundered everyone. ||1||Pause||

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ (੧੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Those who have forgotten the Naam, the Name of the Almighty, are attached to affairs of duality.

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ (੧੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Attached to duality, they putrefy and die; they are filled with the fire of desire within.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ , ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥ (੧੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Those who are protected by the Guru are saved; all others are cheated and plundered by deceitful worldly affairs. ||2||

ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ , ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ; ਮੁਆ , ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥ (੧੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Love dies, and affection vanishes. Hatred and alienation die.

ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ; ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥ (੧੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Entanglements end, and egotism dies, along with attachment to Maya, possessiveness and anger.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸਦਾ ਨਿਰੋਧੁ ॥੩॥ (੧੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who receive His Mercy obtain the True One. The Gurmukhs dwell forever in balanced restraint. ||3||

ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੧੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By true actions, the True Almighty is met, and the Guru's Teachings are found.

ਸੋ ਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ; ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ (੧੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Then, they are not subject to birth and death; they do not come and go in reincarnation.

ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ; ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥ (੧੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, they are respected at the Almighty's Gate; they are robed in honor in the Court of the Almighty. ||4||14||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲ ੧ ॥ (੧੯-੧੩)

Sri Raag, First Guru:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji continues further the same subject in the following shabad.

ਤਨੁ , ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ; ਮਨੁ , ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥ (੧੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The body is burnt to ashes; by its love of Maya, the mind is rusted through.

ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ ; ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥ (੧੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Demerits become one's enemies, and falsehood blows the bugle of attack.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਭਰਮਾਈਐ ; ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥ (੧੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the True Guru's Sermons (Gurbani), people wander lost in the cycle of reincarnation. Through the love of duality, multitudes have been drowned. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੧੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, swim across, by focusing your consciousness on the Shabad.

ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ;
ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who do not become Gurmukh do not understand the Naam; they die, and continue coming and going in reincarnation. ||1||Pause||

ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ; ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (੧੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

That body is said to be pure, in which the True Name abides.

ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ; ਜਿਹਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ (੧੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One whose body is imbued with the Fear of the True One, and whose tongue savors Truthfulness,

ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥ (੧੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

is brought to ecstasy by the True Almighty's Glance of Grace. That person does not have to go through the fire of the womb again. ||2||

ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਵਨਾ ਭਇਆ ; ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ (੧੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

From the True Almighty came the air, and from the air came water.

ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਇ ॥ (੧੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

From water, He created the three worlds; in each and every heart He has infused His Light.

ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ;
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੧੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Immaculate Almighty does not become polluted. Attuned to the Shabad, honor is obtained. ||3||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ; ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (੧੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One whose mind is contented with Truthfulness, is blessed with the Almighty's Glance of Grace.

ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The body of the five elements is dyed in the Fear of the True One; the mind is filled with the True Light.

ਨਾਨਕ , ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ; ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ , ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੪॥੧੫॥ (੨੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, your demerits shall be forgotten; the Guru shall preserve your honor. ||4||15||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੨੦-੨)

Sri Raag, First Guru:

ਨਾਨਕ , ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ; ਤਰੀਐ , ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੨੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the Boat of Truth will ferry you across; contemplate the Guru.

ਇਕਿ ਆਵਹਿ , ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ ; ਪੂਰਿ ਭਰੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (੨੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Some come, and some go; they are totally filled with egotism.

ਮਨ ਹਠਿ ਮਤੀ , ਬੂਡੀਐ ; (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ , ਸੁ ਤਾਰਿ ॥੧॥ (੨੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through stubborn-mindedness, the intellect is drowned; one who becomes Gurmukh and truthful is saved. ||1||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੨੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, how can anyone swim across to find peace?

ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ;
ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As it pleases You, Almighty, You save me. There is no other for me at all. ||1||Pause||

ਆਗੈ ਦੇਖਉ ਡਉ ਜਲੈ ; ਪਾਛੈ , ਹਰਿਓ ਅੰਗੂਰੁ ॥ (੨੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In front of me, I see the jungle burning; behind me, I see green plants sprouting.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ , ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਚੁ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੨੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

We shall merge into the One from whom we came. The True One is pervading each and every heart.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੀ ; ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ (੨੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself unites us in Union with Himself; the True Mansion of His Presence is close at hand. ||2||

ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ ; ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇਉ ॥ (੨੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With each and every breath, I dwell upon You; I shall never forget You.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥ (੨੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The more the Almighty and Master dwells within the mind, the more the Gurmukh drinks in the Ambrosial Nectar.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ; ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥੩॥ (੨੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Mind and body are Yours; You are my Master. Please rid me of my pride, and let me merge with You. ||3||

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ (੨੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The One who formed this universe created the creation of the three worlds.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ; ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (੨੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh knows the Divine Light, while the foolish self-willed manmukh gropes around in the darkness.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ;
ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੪॥ ('ਬੂੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੨੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who sees that Light within each and every heart understands the Essence of the Guru's Teachings. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ; ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੨੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who understand are Gurmukh; recognize and applaud them.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ; ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (੨੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They meet and merge with the True One. They become the Radiant Manifestation of the Excellence of the True One.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੫॥੧੬॥ (੨੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, they are contented with the Naam, the Name of the Almighty. They offer their bodies and souls to Almighty. ||5||16||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੨੦-੧੦)

Sri Raag, First Guru:

Prologue: Guruji utters the following Shabad as sermons to the mind.

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ; ਮਿਲੁ , ਵੇਲਾ ਹੈ ਏਹ ॥ (੨੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Listen, O my mind, my friend, my darling: now is the time to meet the Almighty.

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ; ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ (੨੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As long as there is youth and breath, give this body to Him.

ਬਿਨੁ ਗੁਣ , ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ; ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥ (੨੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without virtue, it is useless; the body shall crumble into a pile of dust. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਲੈ ਲਾਹਾ ; ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (੨੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O my mind, earn the profit, before you return home.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ; ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh praises the Naam, and the fire of egotism is extinguished. ||1||Pause||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ ਗੰਢੀਐ ; ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥ (ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੨੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Again and again, we hear and tell stories; we read and write and understand loads of knowledge,

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ; ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (੨੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

but still, desires increase day and night, and the disease of egotism fills us with corruption.

ਓਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲਵਾ ; ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ (੨੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

That Carefree Almighty cannot be appraised; His Real Value is known only through the Wisdom of the Guru's Teachings. ||2||

ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ; ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥ (੨੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if someone has hundreds of thousands of clever mental tricks, and the love and company of hundreds of thousands of people

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ , ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (੨੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

-still, without the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he will not feel satisfied. Without the Name, all suffer in sorrow.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ ਛੁਟੀਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥ (੨੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Chanting the Name of the Almighty, O my soul, you shall be emancipated; as Gurmukh, you shall come to understand your own self. ||3||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿਆ ; ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥ (੨੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I have sold my body and mind to the Guru, and I have given my mind and head as well.

ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (੨੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I was seeking and searching for Him throughout the three worlds; then, as Gurmukh, I sought and found Him.

ਸਤਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ; ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ ॥੪॥੧੭॥ (੨੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The True Guru has united me in Union, Guru Nanak says, with that Almighty. ||4||17||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੨੦-੧੭)

Sri Raag, First Guru:

ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ; ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸ ॥ (੨੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I have no anxiety about dying, and no hope of living.

ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀ ; ਲੇਖੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥ (੨੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are the Cherisher of all beings; You keep the account of our breaths and morsels of food.

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥੧॥ (੨੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You abide within the Gurmukh. As it pleases You, You decide our allotment. ||1||

ਜੀਅਰੇ ; ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ (੨੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O my soul, chant the Name of the Almighty; the mind will be pleased and appeased.

ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ;
ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The raging fire within is extinguished; the Gurmukh obtains spiritual wisdom. ||1||Pause||

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ; ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ , ਸੰਕ ਉਤਾਰਿ ॥ (੨੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Know the state of your inner being; meet with the Guru and get rid of your skepticism.

ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ; ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ॥ (੨੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

To reach your True Home after you die, you must conquer death while you are still alive.

ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ; ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (੨੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The beautiful, Unstruck Sound of the Shabad is obtained, contemplating the Guru. ||2||

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈਐ ; ਤਹ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (੨੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Unstruck Melody of Gurbani is obtained, and egotism is eliminated.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ; ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ ॥ (੨੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am forever a sacrifice to those who serve their True Guru.

ਖੜਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਐ ; ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (੨੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They are dressed in robes of honor in the Court of the Almighty; the Name of the Almighty is on their lips. ||3||

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ; ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ (੨੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Wherever I look, I see the Almighty pervading there, in the union of Shiva and Shakti, of consciousness and matter.

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ; ਜੋ ਆਇਆ ਜਗਿ , ਸੋ ਖੇਲੁ ॥ (੨੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The three qualities hold the body in bondage; whoever comes into the world is subject to their play.

ਵਿਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥੪॥ (੨੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who separate themselves from the Almighty wander lost in misery. The self-willed manmukhs do not attain union with Him. ||4||

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ;
ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੨੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If the mind becomes balanced and detached, and comes to dwell in its own true home, imbued with the Fear of Almighty,

ਗਿਆਨ ਮਹਾਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ; ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ (੨੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

then it enjoys the essence of supreme spiritual wisdom; it shall never feel hunger again.

ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲੁ ; ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧੮॥ (੨੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, conquer and subdue this mind; meet with the Almighty, and you shall never again suffer in pain. ||5||18||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੨੧-੭)

Sri Raag, First Guru:

ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ; ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋੁਭਾਨੁ ॥ (੨੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This foolish mind is greedy; through greed, it becomes even more attached to greed.

ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ; ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ (੨੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The evil-minded shaaktas, the faithless cynics, are not attuned to the Shabad; they come and go in reincarnation.

ਸਾਧੂ ਸਤਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ (੨੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who meets with the Holy True Guru finds the Treasure of Excellence. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (੨੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, renounce your egotistical pride.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ; ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Serve the Almighty, the Guru, the Sacred Pool, and you shall be honored in the Court of the Almighty. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥ (੨੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Chant the Name of the Almighty day and night; become Gurmukh, and know the Wealth of the Almighty.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ; ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (੨੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All comforts and peace, and the Essence of the Almighty, are enjoyed by acquiring spiritual wisdom in the Society of the Saints.

ਨਿਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ; ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (੨੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Day and night, continually serve the Almighty; the True Guru has given the Naam. ||2||

ਕੂਕਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ; ਗੁਰ ਨਿੰਦਾ , ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥ (੨੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who practice falsehood are dogs; those who slander the Guru shall burn in their own fire.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ , ਦੁਖੁ ਘਣੋ ; ਜਮੁ ਮਾਰਿ , ਕਰੈ ਖੁਲ ਹਾਨੁ ॥ (੨੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They wander lost and confused, deceived by doubt, suffering in terrible pain. The Messenger of Death shall beat them to a pulp.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥ (੨੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs find no peace, while the Gurmukhs are wondrously joyful. ||3||

ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ; ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (੨੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In this world, people are engrossed in false pursuits, but in the world hereafter, only the account of your true actions is accepted.

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ; ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (੨੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Guru serves the Almighty, His Intimate Friend. The Guru's actions are supremely exalted.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੯॥ (੨੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, never forget the Naam, the Name of the Almighty; the True Almighty shall bless you with His Mark of Grace. ||4||19||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੨੧-੧੪)

Sri Raag, First Guru:

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ; ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Forgetting the Beloved, even for a moment, the mind is afflicted with terrible diseases.

ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ; ਜਾ ਹਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

How can honor be attained in His Court, if the Almighty does not dwell in the mind?

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (੨੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Meeting with the Guru, peace is found. The fire is extinguished in His Glorious Praises. ||1||

ਮਨ ਰੇ , ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (੨੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, enshrine the Praises of the Almighty, day and night.

ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;

ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who does not forget the Naam, for a moment or even an instant-how rare is such a person in this world! ||1||Pause||

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ; ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (੨੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When one's light merges into the Light, and one's intuitive consciousness is joined with the Intuitive Consciousness,

ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ; ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥ (੨੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

then one's cruel and violent instincts and egotism depart, and skepticism and sorrow are taken away.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (੨੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Almighty abides within the mind of the Gurmukh, who merges in the Almighty's Union, through the Guru. ||2||

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ; ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥ **(ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)** (੨੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If I surrender my body like a bride, the Enjoyer will enjoy me.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜਈ ; ਜੋ ਦੀਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (੨੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Do not make love with one who is just a passing show.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ (੨੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh is ravished like the pure and happy bride on the Bed of Almighty, her Husband. ||3||

ਚਾਰੇ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ , ਮਰੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥ (੨੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh puts out the four fires, with the Water of the Almighty's Name.

ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥ (੨੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The lotus blossoms deep within the heart, and filled with Ambrosial Nectar, one is satisfied.

ਨਾਨਕ , ਸਤਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ;
ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ॥੪॥੨੦॥ (੨੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, make the True Guru your friend; going to His Court, you shall obtain the True Almighty. ||4||20||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੨੨-੩)

Sri Raag, First Guru:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ; ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ , ਹਰਿ ਬੋਲਿ ॥ (੨੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Meditate on the Almighty, Har, Har, O my beloved; follow the Guru's Teachings, and speak of the Almighty.

ਮਨੁ ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ; ਤੁਲੀਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ॥ (੨੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Apply the Touchstone of Truth to your mind, and see if it comes up to its full weight.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ ; ਰਿਦ ਮਾਣਕ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ ॥੧॥ (੨੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

No one has found the worth of the ruby of the heart; its value cannot be estimated. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ , ਹਰਿ ਹੀਰਾ ; ਗੁਰ ਮਾਹਿ ॥ (੨੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Siblings of Destiny, the Diamond of the Almighty is within the Guru.

**ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ;
ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (੨੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The True Guru is found in the Sat Sangat, the True Congregation. Day and night, praise the Word of His Shabad. ||1||Pause||

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਲੈ ; ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (੨੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The True Merchandise, Wealth and Capital are obtained through the Radiant Light of the Guru.

ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇਐ ; ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥ (੨੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Just as fire is extinguished by pouring on water, desire becomes the slave of the Almighty's slaves.

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਗਈ ; ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥ (੨੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Messenger of Death will not touch you; in this way, you shall cross over the terrifying world-ocean, carrying others across with you. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਕੂੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ; ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੨੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Gurmukhs do not like falsehood. They are imbued with Truth; they love only Truth.

ਸਾਕਤ , ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ; ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਂਇ ॥ (੨੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The shaaktas, the faithless cynics, do not like the Truth; false are the foundations of the false.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਐ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੨੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Imbued with Truth, you shall meet the Guru. The true ones are absorbed into the True Almighty. ||3||

ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ; ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥ (੨੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Within the mind are emeralds and rubies, the Jewel of the Naam, treasures and diamonds.

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (੨੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Naam is the True Merchandise and Wealth; in each and every heart, His Presence is deep and profound.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ; ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥੨੧॥ (੨੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the Gurmukh finds the Diamond of the Almighty, by His Kindness and Compassion. ||4||21||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੨੨-੧੦)

Sri Raag, First Guru:

ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ; ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥ (੨੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The fire of doubt is not extinguished, even by wandering through foreign lands and countries.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ (੨੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If inner filth is not removed, one's life is cursed, and one's clothes are cursed.

ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥੧॥ (੨੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There is no other way to perform devotional worship, except through the Teachings of the True Guru. ||1||

ਮਨ ਰੇ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (੨੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, become Gurmukh, and extinguish the fire within.

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Let the Words of the Guru abide within your mind; let egotism and desires die. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (੨੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The jewel of the mind is priceless; through the Name of the Almighty, honor is obtained.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੨੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Join the Sat Sangat, the True Congregation, and find the Almighty. The Gurmukh embraces love for the Almighty.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੨੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Give up your selfishness, and you shall find peace; like water mingling with water, you shall merge in absorption. ||2||

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੨੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who have not contemplated the Name of the Almighty, Har, Har, are unworthy; they come and go in reincarnation.

ਜਿਸੁ , ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ; ਸੁ , ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ (੨੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who has not met with the True Guru, the Primal Being, is bothered and bewildered in the terrifying worldly materialistic ocean.

ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ; ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (੨੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This jewel of the soul is priceless, and yet it is being squandered like this, in exchange for a mere shell. ||3||

ਜਿੰਨਾ , ਸਤਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ (੨੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who joyfully meet with the True Guru are perfectly fulfilled and wise.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ; ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੨੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Meeting with the Guru, they cross over the terrifying worldly materialistic ocean. In the Court of the Almighty, they are honored and accepted.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੨੨॥ (੨੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Guru Nanak says, their faces are radiant; the tune of the Shabad, the Word of Almighty, wells up within them. ||4||22||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੨੨-੧੭)

Sri Raag, First Guru:

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ; ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (੨੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Make your deals, dealers, and take care of your merchandise.

ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ; ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (੨੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Buy that object which will go along with you.

ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ; ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (੨੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

In the next world, the All-knowing Merchant will take this object and care for it. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ , ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ; ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੨੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

O Siblings of Destiny, chant the Almighty's Name, and focus your consciousness on Him.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ; ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Take the Merchandise of the Almighty's Praises with you. Your Husband Almighty shall see this and approve. ||1||Pause||

ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ; ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੨੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Those who do not have the Assets of Truth-how can they find peace?

ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣੰਜਿਐ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ (੨੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

By dealing their deals of falsehood, their minds and bodies become false.

ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ , ਮਿਰਗ ਜਿਉ ; ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥ (੨੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Like the deer caught in the trap, they suffer in terrible agony; they continually cry out in pain. ||2||

ਖੋਟੇ , ਪੋਤੈ ਨਾ ਪਵਹਿ ; ਤਿਨ , ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੨੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

The counterfeit coins are not put into the Treasury; they do not obtain the Blessed Vision of the Almighty-Guru.

ਖੋਟੇ , ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ; ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ (੨੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

The false ones have no social status or honor. No one succeeds through falsehood.

ਖੋਟੇ , ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ (੨੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Practicing falsehood again and again, people come and go in reincarnation, and forfeit their honor. ||3||

ਨਾਨਕ , ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥ (੨੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, instruct your mind through the Word of the Guru's Shabad, and praise the Almighty.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ; ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (੨੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are imbued with the love of the Name of the Almighty are not loaded down by doubt.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ; ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥ (੨੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who chant the Name of the Almighty earn great profits; the Fearless Almighty abides within their minds. ||4||23||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (੨੩-੫)

Sri Raag, First Guru, Second House:

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ; ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (੨੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Wealth, the beauty of youth and flowers are guests for only a few days.

ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ; (ਪੱਬਣਿ, ਪੱਤ ਬੋਲੋ)
ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ (ਜੁੰਮਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ)(੨੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Like the leaves of the water-lily, they wither and fade and finally die. ||1||

ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ('ਹੁੱਲਾ' ਨਾਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੨੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Be happy, dear beloved, as long as your youth is fresh and delightful.

ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ; ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

But your days are few-you have grown weary, and now your body has grown old. ||1||Pause||

ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ; ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ (੨੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

My playful friends have gone to sleep in the graveyard.

ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ; ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥ (੨੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In my double-mindedness, I shall have to go as well. I cry in a feeble voice. ||2||

ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ; ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ (੨੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Haven't you heard the call from beyond, O beautiful soul-bride?

ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ; ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ (੨੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You must go to your in-laws; you cannot stay with your parents forever. ||3||

ਨਾਨਕ , ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ;
ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ (ਵਿਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੨੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, know that she who sleeps in her parents' home is plundered in broad daylight.

ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ; ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥੨੪॥ (੨੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

She has lost her bouquet of merits; gathering one of demerits, she departs. ||4||24||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ਦੂਜਾ ੨ ॥ (੨੩-੧੦)

Sri Raag, First Guru, Second House:

ਆਪੇ ਰਸੀਆ , ਆਪਿ ਰਸੁ ; ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (੨੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself is the Enjoyer, and He Himself is the Enjoyment. He Himself is the Ravisher of all.

ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ; ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ (੨੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself is the Bride in her dress, He Himself is the Bridegroom on the bed. ||1||

ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

My Almighty and Master is imbued with love; He is totally permeating and pervading all. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ; ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ (੨੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself is the fisherman and the fish; He Himself is the water and the net.

ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ; ('ਮਣੱਕੜਾ' ਨਾਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥ (੨੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself is the sinker, and He Himself is the bait. ||2||

ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ; ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ (੨੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself loves in so many ways. O sister soul-brides, He is my Beloved.

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥ (੨੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He continually ravishes and enjoys the happy soul-brides; just look at the plight I am in without Him! ||3||

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ , ਬੇਨਤੀ ; ਤੂ ਸਰਵਰੁ ; ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ (੨੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Prays Guru Nanak, please hear my prayer: You are the pool, and You are the soul-swan.

ਕਉਲੁ ਤੂਹੈ , ਕਵੀਆ ਤੂਹੈ ;
ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥੨੫॥ **(ਵਿਗੱਸੁ ਬੋਲੋ)** (੨੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are the lotus flower of the day and You are the water-lily of the night. You Yourself behold them, and blossom forth in bliss. ||4||25||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (੨੩-੧੫)

Sri Raag, First Guru, Third House:

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ , ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ;
ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ **(‘ਸਲਿੱਲ’ ਨਾਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (੨੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Make this body the field, and plant the seed of good actions. Water it with the Name of the Almighty, who holds all the world in His Hands.

ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ , ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇਲੈ ;
ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ (੨੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Let your mind be the farmer; the Almighty shall sprout in your heart, and you shall attain the state of Nirvaanaa. ||1||

ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ; ਮਾਇਆ ॥ (੨੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You fool! Why are you so proud of Maya?

ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ; **(ਕਾਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ)**
ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Father, children, spouse, mother and all relatives-they shall not be your helpers in the end. ||Pause||

ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ; **(‘ਕਿਰੱਖਾ’ ਜਾਂ ‘ਕਰਿੱਖਾ’ ਨਾਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**

ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ (੨੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

So weed out evil, wickedness and corruption; leave these behind, and let your soul meditate on Almighty.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ , ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ;
ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ , ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥ (੨੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When chanting, austere meditation and self-discipline become your protectors, then the lotus blossoms forth, and the honey trickles out. ||2||

ਬੀਸ ਸਪਤਾ ਹਰੋ , ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ; ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ (੨੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Bring the twenty-seven elements of the body under your control, and throughout the three stages of life, remember death.

ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ , ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ;
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥੨੬॥ (੨੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

See the Infinite Almighty in the ten directions, and in all the variety of nature. Says Guru Nanak, in this way, the One Almighty shall carry you across. ||3||26||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (੨੪-੧)

Sri Raag, First Guru, Third House:

ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ , ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ;
ਸਚ ਕੀ ਆਬ ,ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ (੨੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Make good deeds the soil, and let the True Guru's Hymn (Gurbani) be the seed; irrigate it continually with the water of Truth by reciting Almighty's Name.

ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ , ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ;
ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ , ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ (੨੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Become such a farmer, and faith will sprout. This brings knowledge of heaven and hell, you fool! ||1||

ਮਤੁ ਜਾਣ ; ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥ (ਗਲੀਂ ਬੋਲੋ) (੨੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Do not think that your Husband Almighty can be obtained by mere words.

ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ , ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ;

ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are wasting this life in the pride of wealth and the splendor of beauty. ||1||Pause||

ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ;
ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ (੨੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The defect of the body which leads to sin is the mud puddle, and this mind is the frog, which does not appreciate the lotus flower at all.

ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ , ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ;
ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ , ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ (‘ਬੂੱਝੈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੨੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The bumble bee is the teacher who continually teaches the lesson. But how can one understand, unless one is made to understand? ||2||

ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੨੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This speaking and listening is like the song of the wind, for those whose minds are colored by the love of Maya.

ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ , ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ;
ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ (੨੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Grace of the Master is bestowed upon those who meditate on Him alone. They are pleasing to His Heart. ||3||

ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ , ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ;
ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ , ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ (੨੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You may observe the thirty fasts, and say the five prayers each day, but 'Satan' can undo them.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ , ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ;
ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥ (੨੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, you will have to walk on the Path of Death, so why do you bother to collect wealth and property? ||4||27||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੪ ॥ (੨੪-੭)

Sri Raag, First Guru, Fourth House:

ਸੋਈ ਮਉਲਾ , ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ; ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (੨੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He is the Master who has made the world bloom; He makes the Universe blossom forth, fresh and green.

ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ; ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ (੨੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He holds the water and the land in bondage. Hail to the Creator Almighty! ||1||

ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ; ਮਰਣਾ ॥ (ਮੁੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (੨੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Death, O Mullah-death will come,

ਭੀ ; ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

so live in the Fear of Almighty the Creator. ||1||Pause||

ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ , ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ; ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥ (੨੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are a Mullah, and you are a Qazi, only when you know the Naam, the Name of Almighty.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ; ਕੋ ਰਹੈ ਨ , ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥ (੨੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You may be very educated, but no one can remain when the measure of life is full. ||2||

ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ; ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ (੨੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He alone is a Qazi, who renounces selfishness and conceit, and makes the One Name his Support.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ , ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ; ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥ (੨੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The True Creator Almighty is, and shall always be. He was not born; He shall not die. ||3||

ਪੰਜ ਵਖਤ , ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ; ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥(ਪੜ੍ਹਹਿ ਬੋਲੋ) (੨੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You may chant your prayers five times each day; you may read the Bible and the Koran.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ , ਗੋਰ ਸਦੇਈ ; (ਸੱਦੇਈ ਬੋਲੋ)
ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥ (੨੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, the grave is calling you, and now your food and drink are finished. ||4||28||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੪ ॥ (੨੪-੧੨)

Sri Raag, First Guru, Fourth House:

ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ; ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ (੨੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The dogs of greed are with me.

ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ; ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥ (੨੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the early morning, they continually bark at the wind.

ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ; ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (੨੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Falsehood is my dagger; through deception, I eat the carcasses of the dead.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ; ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ (੨੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I live as a wild hunter, O Creator! ||1||

ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ; ਕਰਣੀ ਕੀ , ਕਾਰ ॥ (੨੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I have not followed good advice, nor have I done good deeds.

ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ; ਬਿਕਰਾਲ ॥ (੨੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am deformed and horribly disfigured.

ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੨੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your Name alone, Almighty, saves the world.

ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ; ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This is my hope; this is my support. ||1||Pause||

ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ; ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (੨੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With my mouth I speak slander, day and night.

ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ; ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥ (੨੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I spy on the houses of others-I am such a wretched low-life!

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥ (੨੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Unfulfilled sexual desire and unresolved anger dwell in my body, like the outcasts who cremate the dead.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ; ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ (੨੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I live as a wild hunter, O Creator! ||2||

ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ ; ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ ॥ (੨੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I make plans to trap others, although I appear gentle.

ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ; ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥ (੨੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am a robber-I rob the world.

ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ; ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥ (੨੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am very clever-I carry loads of sin.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ; ਕਰਤਾਰ ॥੩॥ (੨੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I live as a wild hunter, O Creator! ||3||

ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ; ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥ (੨੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I have not appreciated what You have done for me, Almighty; I take from others and exploit them.

ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ; ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥ (੨੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

What face shall I show You, Almighty? I am a sneak and a thief.

ਨਾਨਕੁ ; ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak describes the state of the lowly.

ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ; ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨੯॥ (੨੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I live as a wild hunter, O Creator! ||4||29||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੪ ॥ (੨੪-੧੯)

Sri Raag, First Guru, Fourth House:

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ; ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ (੨੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There is one awareness among all created beings.

ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ; ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥ (੨੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

None have been created without this awareness.

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ; ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ (੨੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As is their awareness, so is their way.

ਲੇਖਾ ਇਕੋ ; ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥ (੨੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

According to the account of our actions, we come and go in reincarnation. ||1||

ਕਾਹੇ ਜੀਅ ; ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (੨੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Why, O soul, do you try such clever tricks?

ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ; ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Taking away and giving back, Almighty does not delay. ||1||Pause||

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ; ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ (੨੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All beings belong to You; all beings are Yours. O Almighty and Master,

ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ; ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ (੨੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

how can You become angry with them?

ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ; ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ (੨੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if You, O Almighty and Master, become angry with them,

ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ; ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥ (੨੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

still, You are theirs, and they are Yours. ||2||

ਅਸੀ ਬੋਲ ਵਿਗਾੜ ; ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥ (੨੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

We are foul-mouthed; we spoil everything with our foul words.

ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ; ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ (੨੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You weigh us in the balance of Your Glance of Grace.

ਜਹ ਕਰਣੀ ; ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ (੨੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When one's actions are right, the understanding is perfect.

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ; ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥ (੨੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without good deeds, it becomes more and more deficient. ||3||

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥ (੨੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Prays Guru Nanak, what is the nature of the spiritual people?

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ('ਬੂੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੨੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They are self-realized; they understand Almighty.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, they contemplate Him;

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩੦॥ (੨੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

such spiritual people are honored in His Court. ||4||30||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੪ ॥ (੨੫-੫)

Sri Raag, First Guru, Fourth House:

ਤੂ ਦਰੀਆਉ ; ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ , ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥ (੨੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are the River, All-knowing and All-seeing. I am just a fish-how can I find Your limit?

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ , ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ; ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥ (੨੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Wherever I look, You are there. Outside of You, I would burst and die. ||1||

ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ; ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥ (੨੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I do not know of the fisherman, and I do not know of the net.

ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ; ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

But when the pain comes, then I call upon You. ||1||Pause||

ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ; ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥ (੨੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are present everywhere. I had thought that You were far away.

ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ; ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥ (੨੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Whatever I do, I do in Your Presence.

ਤੂ ਦੇਖਹਿ ; ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥ (੨੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You see all my actions, and yet I deny them.

ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ; ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (੨੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I have not worked for You, or Your Name. ||2||

ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ; ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥ (੨੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Whatever You give me, that is what I eat.

ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ; ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥ (੨੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There is no other door-unto which door should I go?

ਨਾਨਕੁ ; ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੨੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak offers this one prayer:

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (੨੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

this body and soul are totally Yours. ||3||

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ; ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ , ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੋੁ ॥ (੨੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself is near, and He Himself is far away; He Himself is in-between.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ , ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ; ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੋੁ ॥ (੨੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself beholds, and He Himself listens. By His Creative Power, He created the world.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੋੁ ॥੪॥੩੧॥ (੨੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Whatever pleases Him, Guru Nanak says-that Command is acceptable. ||4||31||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੪ ॥ (੨੫-੧੧)

Sri Raag, First Guru, Fourth House:

ਕੀਤਾ ; ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ (੨੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Why should the created beings feel pride in their minds?

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ; ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ (੨੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Gift is in the Hands of the Great Giver.

ਭਾਵੈ ਦੇਇ ; ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ (੨੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As it pleases Him, He may give, or not give.

ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ; ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ (੨੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

What can be done by the order of the created beings? ||1||

ਆਪੇ ਸਚੁ ; ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ॥ (੨੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself is True; Truth is pleasing to His Will.

ਅੰਧਾ ਕਚਾ ; ਕਚੁਨਿ ਕਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The spiritually blind are unripe and imperfect, inferior and worthless. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੇ ; ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ (੨੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The One who owns the trees of the forest and the plants of the garden

ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ ; ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ (੨੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

-according to their nature, He gives them all their names.

ਫੁਲੁ ਭਾਉ ; ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ (੨੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Flower and the Fruit of the Almighty's Love are obtained by pre-ordained destiny.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਇ ॥੨॥ (੨੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As we plant, so we harvest and eat. ||2||

ਕਚੀ ਕੰਧ ; ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥ (੨੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The wall of the body is temporary, as is the soul-mason within it.

ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ; ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ (੨੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The flavor of the intellect is bland and insipid without the Salt.

ਨਾਨਕ ; ਆਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (੨੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, as He wills, He makes things right.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥੩੨॥ (੨੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Name, no one is approved. ||3||32||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੫ ॥ (੨੫-੧੬)

Sri Raag, First Guru, Fifth House:

ਅਛਲ ਛਲਾਈ , ਨਹ ਛਲੈ ; ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ (੨੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Undeceiveable is not deceived by deception. He cannot be wounded by any dagger.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ;
ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ , ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ('ਟਲ', 'ਪਲੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੨੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As our Almighty and Master keeps us, so do we exist. The soul of this greedy person is tossed this way and that. ||1||

ਬਿਨੁ ਤੇਲ ; ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the oil, how can the lamp be lit? ||1||Pause||

ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ; ਕਮਾਈਐ ॥
ਭਉ ਵਟੀ ; ਇਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਐ ॥ (੨੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Let the reading of divine knowledge book be the oil, and let the sense of respect (Fear) of Almighty be the wick for the lamp of this body.

ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ; ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ (੨੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Light this lamp with the understanding of Truth. ||2||

ਇਹੁ ਤੇਲੁ ; ਦੀਵਾ ਇਉ ਜਲੈ ॥ (੨੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Use this oil to light this lamp.

ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ; ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Light it, and meet your Almighty and Master. ||1||Pause||

ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ ; ਬਾਣੀਆ ॥ (੨੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This body is softened with the Word of the Guru's Bani;

ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ; ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ (੨੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

you shall find peace, doing seva (selfless service).

ਸਭ ਦੁਨੀਆ ; ਆਵਣ ਜਾਣੀਆ ॥੩॥ (੨੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All the world continues coming and going in reincarnation. ||3||

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ; ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ (੨੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the midst of this world, do seva,

ਤਾ ; ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ (੨੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and you shall be given a place of honor in the Court of the Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥੩੩॥ (੨੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, swing your arms in joy! ||4||33||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ (੨੬-੩)

Sri Raag, Third Guru, First House:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੨੬-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਹਉ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ; ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ (੨੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I serve my True Guru with single-minded devotion, and lovingly focus my consciousness on Him.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ **('ਬੁੱਝਾਇ ਬੋਲੋ)** (੨੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru is the mind's desire and the sacred shrine of pilgrimage, for those unto whom He has given this understanding.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ; ਜੋ ਇਛੈ , ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (੨੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The blessings of the wishes of the mind are obtained, and the fruits of one's desires.

ਨਾਉ ਧਿਆਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ; ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੨੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meditate on the Name, worship the Name, and through the Name, one will be absorbed in intuitive peace and poise. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ; ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (੨੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, drink in the Sublime Essence of the Almighty, and your thirst shall be quenched.

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖਿਆ ; ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those Gurmukhs who have tasted it remain naturally absorbed in the Almighty. ||1||Pause||

ਜਿਨੀ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨੀ , ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੨੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who serve the True Guru obtain the Treasure of the Naam.

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੨੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Deep within, they are drenched with the Essence of the Almighty, and the egotistical pride of the mind is subdued.

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ; ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (੨੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The heart-lotus blossoms forth, and they naturally center themselves in meditation.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (੨੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their minds become pure, and they remain immersed in the Almighty; they are honored in His Court. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੨੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who serve the True Guru in this world are very rare.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੨੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who keep the Almighty enshrined in their hearts subdue egotism and possessiveness.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (੨੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who are in love with the Naam.

ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ; ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ (੨੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who attain the Inexhaustible Name of the Infinite Almighty remain happy throughout the four ages. ||3||

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ; ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿਆਸ ॥ (੨੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting with the Guru, the Naam is obtained, and the thirst of emotional attachment departs.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ (੨੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

When the mind is permeated with the Almighty, one remains detached within the home of the heart.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ; ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ (੨੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who enjoy the Sublime Taste of the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥੩੪॥ (੨੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, by His Glance of Grace, the True Name, the Treasure of Excellence, is obtained. ||4||1||34||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੨੬-੧੩)

Sri Raag, Third Guru:

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ; ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ (੨੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

People wear all sorts of costumes and wander all around, but in their hearts and minds, they practice deception.

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ; ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੨੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They do not attain the Mansion of the Almighty's Presence, and after death, they sink into manure. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ (੨੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, remain detached in the midst of your household.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Practicing truth, self-discipline and good deeds, the Gurmukh is enlightened. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ; ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ (੨੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Guru's Shabad, the mind is conquered, and one attains the State of Liberation in one's own home.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (੨੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

So meditate on the Name of the Almighty; join and merge with the Sat Sangat, the True Congregation. ||2||

ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ; ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (੨੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

You may enjoy the pleasures of hundreds of thousands of women, and rule the nine continents of the world.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (੨੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

But without the True Guru, you will not find peace; you will be reincarnated over and over again. ||3||

ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੨੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who wear the Necklace of the Almighty around their necks, and focus their consciousness on the Guru's Feet

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ; ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੪॥ (੨੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Prosperity and supernatural spiritual powers follow them, but they do not care for such things at all. ||4||

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ (੨੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Whatever pleases Almighty's Will comes to pass. Nothing else can be done.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ ;
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥੩੫॥ (੨੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Servant Guru Nanak lives by chanting the Naam. O Almighty, please give it to me, in Your Natural Way. ||5||2||35||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ (੨੭-੧)

Sri Raag, Third Guru, First House:

ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ; ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੨੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Everyone belongs to the One who rules the Universe.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (੨੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh practices good deeds, and the truth is revealed in the heart.

ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ; ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (੨੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

True is the reputation of the true, within whom truth abides.

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ; ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (੨੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who meet the True Almighty are not separated again; they come to dwell in the home of the self deep within. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ; ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੨੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my Almighty! Without the Almighty, I have no other at all.

ਸਤਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru leads us to meet the Immaculate True Almighty through the Word of His Shabad. ||1||Pause||

ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ; ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (੨੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One whom the Almighty merges into Himself is merged in the Shabad, and remains so merged.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੨੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

No one merges with Him through the love of duality; over and over again, they come and go in reincarnation.

ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ; ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੨੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The One Almighty permeates all. The One Almighty is pervading everywhere.

ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ; ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੨੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That Gurmukh, unto whom the Almighty shows His Kindness, is absorbed in the Naam, the Name of the Almighty. ||2||

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ; ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

After all their reading, the Pandits, the religious scholars, and the astrologers argue and debate.

ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ; (‘ਬੁੱਝਈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (੨੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their intellect and understanding are perverted; they just don't understand. They are filled with greed and corruption.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੨੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through 8.4 million incarnations they wander lost and confused; through all their wandering and roaming, they are ruined.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (੨੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They act according to their pre-ordained destiny, which no one can erase. ||3||

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ; ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੨੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

It is very difficult to serve the True Guru. Surrender your head; give up your selfishness.

ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ; ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (੨੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Realizing the Shabad, one meets with the Almighty, and all one's service is accepted.

ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (੨੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By personally experiencing the Personality of the Guru, one's own personality is uplifted, and one's light merges into the Light.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੪॥ (੨੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have such pre-ordained destiny come to meet the True Guru. ||4||

ਮਨ ਭੁਖਾ ਭੁਖਾ ਮਤ ਕਰਹਿ ; ਮਤ ਤੂ ਕਰਹਿ ਪੂਕਾਰ ॥ (੨੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, don't cry out that you are hungry, always hungry; stop complaining.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨਿ ਸਿਰੀ ; ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ (੨੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The One who created the 8.4 million species of beings gives sustenance to all.

ਨਿਰਭਉ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ; ਸਭਨਾ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (੨੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Fearless Almighty is forever Merciful; He takes care of all.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ; ('ਬੁੱਝੀਐ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੫॥੩॥੩੬॥ (੨੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukh understands, and finds the Door of Liberation. ||5||3||36||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੨੭-੧੨)

Sri Raag, Third Guru:

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ; ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (੨੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who hear and believe, find the home of the self deep within.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚੁ ; ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (੨੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, they praise the True Almighty; they find the Almighty, the Treasure of Excellence.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; (‘ਰੱਤੇ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ (੨੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Attuned to the Word of the Shabad, they are immaculate and pure. I am forever a sacrifice to them.

ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਹੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (੨੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those people, within whose hearts the Almighty abides, are radiant and enlightened. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਧਿਆਇ ॥ (੨੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, meditate on the Immaculate Almighty, Har, Har.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ;
ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those whose have such pre-ordained destiny written on their foreheads-those Gurmukhs remain absorbed in the Almighty's Love. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ , ਦੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ; ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੨੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Saints, see clearly that the Almighty is near at hand; He is pervading everywhere.

ਗੁਰਮਤਿ ਜਿਨੀ ਪਛਾਣਿਆ ; ਸੇ ਦੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (੨੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who follow the Guru's Teachings realize Him, and see Him Ever-present.

ਜਿਨ ਗੁਣ ਤਿਨ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਅਉਗੁਣਵੰਤਿਆ ਦੂਰਿ ॥ (‘ਅਉਗੁਣ-ਵੰਤਿਆ’ ਬੋਲਣਾ) (੨੭-੧੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He dwells forever in the minds of the virtuous. He is far removed from those worthless people who lack virtue.

ਮਨਮੁਖ ਗੁਣ ਤੈ ਬਾਹਰੇ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੨॥ (੨੭-੧੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are totally without virtue. Without the Name, they die in frustration. ||2||

ਜਿਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ;
ਤਿਨ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (੨੭-੧੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who hear and believe in the Word of the Guru's Shabad, meditate on the Almighty in their minds.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ; (‘ਰੱਤਿਆ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (੨੭-੧੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, they are steeped in devotion; their minds and bodies become pure.

ਕੂੜਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ; ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (੨੭-੧੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The color of the world is false and weak; when it washes away, people cry out in pain.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੈ ; ਓਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (੨੭-੧੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have the Radiant Light of the Naam within, become steady and stable, forever and ever. ||3||

ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੨੮-੧, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The blessing of this human life has been obtained, but still, people do not lovingly focus their thoughts on the Name of the Almighty.

ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ; ਆਗੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (੨੮-੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their feet slip, and they cannot stay here any longer. And in the next world, they find no place of rest at all.

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (੨੮-੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This opportunity shall not come again. In the end, they depart, regretting and repenting.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਉਬਰੈ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ (੨੮-੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those whom the Almighty blesses with His Glance of Grace are saved; they are lovingly attuned to the Almighty. ||4||

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸਭ ਕਰੇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੨੮-੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They all show off and pretend, but the self-willed manmukhs do not understand.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ; ਸੇਵ ਪਈ ਤਿਨ ਥਾਇ ॥ (੨੮-੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those Gurmukhs who are pure of heart-their service is accepted.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ , ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਹਿ ; (ਪੜ੍ਹਹਿ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਮਾਇ ॥ (੨੮-੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They sing the Glorious Praise of the Almighty; they read about the Almighty each day. Singing the Praise of the Almighty, they merge in absorption.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ;
ਜਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥੪॥੩੭॥ (੨੮-੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the words of those who are lovingly attuned to the Naam are true forever. ||5||4||37||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੨੮-੫)

Sri Raag, Third Guru:

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੨੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who meditate single-mindedly on the Naam, and contemplate the Teachings of the Guru

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (੨੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

-their faces are forever radiant in the Court of the True Almighty.

ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (੨੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They drink in the Ambrosial Nectar forever and ever, and they love the True Name. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੨੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, the Gurmukhs are honored forever.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ; ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They meditate forever on the Almighty, Har, Har, and they wash off the filth of egotism. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ , ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ , ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ (੨੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs do not know the Naam. Without the Name, they lose their honor.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ; ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੨੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They do not savor the Taste of the True Guru's Sermons (Gurbani); as they are attached to the love of duality.

ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ , ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ;

ਸੇ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੨੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They are worms in the filth of manure. They fall into manure, and into manure they are absorbed. ||2||

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ; ਜੋ ਚਲਹਿ ਸਤਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (੨੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Fruitful are the lives of those who walk in harmony with the Will of the True Guru.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ; ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇ ॥ (੨੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their families are saved; blessed are the mothers who gave birth to them.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਜਿਸ ਨਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ (੨੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By His Will He grants His Grace; those who are so blessed, meditate on the Name of the Almighty, Har, Har. ||3||

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੨੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs meditate on the Naam; they eradicate selfishness and conceit from within.

ਓਇ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (੨੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They are pure, inwardly and outwardly; they merge into the Truest of the True.

ਨਾਨਕ , ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ;
ਜਿਨ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੫॥੩੮॥ (੨੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, blessed is the coming of those who follow the Guru's Teachings and meditate on the Almighty. ||4||5||38||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੨੮-੧੩)

Sri Raag, Third Guru:

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ; ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (੨੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The devotees of the Almighty have the Wealth and Capital of the Almighty; with Guru's Advice, they carry on their trade.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਵਖਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (੨੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They praise the Name of the Almighty forever and ever. The Name of the Almighty is their Merchandise and Support.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਅਤੁਟੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ (੨੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Perfect Guru has implanted the Name of the Almighty into the Almighty's devotees; it is an Inexhaustible Treasure. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਇ ॥ (੨੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, instruct your minds in this way.

ਏ ਮਨ ਆਲਸੁ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, why are you so lazy? Become Gurmukh, and meditate on the Naam. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰੁ ਹੈ ; ਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Devotion to the Almighty is love for the Almighty. The Gurmukh reflects deeply and contemplates.

ਪਾਖੰਡਿ , ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਦੁਬਿਧਾ ਬੋਲੁ ਖੁਆਰੁ ॥ (੨੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Hypocrisy is not devotion-speaking words of duality leads only to misery.

ਸੋ ਜਨੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ; ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (੨੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those humble beings who are filled with keen understanding and meditative contemplation-even though they intermingle with others, they remain distinct. ||2||

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਹਰਿ ਆਖੀਐ ; ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (੨੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who keep the Almighty enshrined within their hearts are said to be the servants of the Almighty.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਆਗੈ ਧਰੇ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ (੨੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Placing mind and body in offering before the Almighty, they conquer and eradicate egotism from within.

ਧਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ; ਜਿ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥੩॥ (੨੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Blessed and acclaimed is that Gurmukh, who shall never be defeated. ||3||

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ; ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ , ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (੨੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who receive His Grace find Him. Without His Grace, He cannot be found.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ; ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ , ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਆਇ ॥ (੨੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The 8.4 million species of beings all yearn for the Almighty. Those whom He unites, come to be united with the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੬॥੩੯॥ (੨੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukh finds the Almighty, and remains forever absorbed in the Almighty's Name. ||4||6||39||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੨੯-੨)

Sri Raag, Third Guru:

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੨੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The Name of the Almighty is the Ocean of Peace; the Gurmukhs obtain it.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (੨੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Meditating on the Naam, night and day, they are easily and naturally absorbed in the Naam.

ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਹਰਿ ਸਚ ਸਿਉ ; ਰਸਨਾ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ (੨੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Their inner beings are immersed in the True Almighty; they sing the Glorious Praises of the Almighty. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ , ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੨੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

O Siblings of Destiny, the world is in misery, engrossed in the love of duality.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

In the Sanctuary of the Guru, peace is found, meditating on the Naam night and day. ||1||Pause||

ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (੨੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The truthful ones are not stained by filth. Meditating on the Almighty, their minds remain pure.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (੨੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The Gurmukhs recognizes the True Guru's Hymn (Gurbani); they are immersed in the Ambrosial Nectar of the Almighty's Name.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ; ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (੨੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Guru has lit the brilliant light of spiritual wisdom, and the darkness of ignorance has been dispelled. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ; ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (੨੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are polluted. They are filled with the pollution of egotism, wickedness and desire.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੨੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru's Sermons (Gurbani), this pollution is not washed off; through the cycle of death and rebirth, they waste away in misery.

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ; ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ (੨੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Engrossed in this transitory drama, they are not at home in either this world or the next. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੨੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

For the Gurmukh, the love of the Name of the Almighty is chanting, deep meditation and self-discipline.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ; ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੨੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh meditates forever on the Name of the One Creator Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੭॥੪੦॥ (੨੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meditate on the Naam, the Name of the Almighty, the Support of all beings. ||4||7||40||

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੨੯-੧੦)

Sri Raag, Third Guru:

ਮਨਮੁਖੁ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ; ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥ (੨੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are engrossed in emotional attachment; they are not balanced or detached.

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (੨੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They do not comprehend the True Guru's Hymn (Gurbani), they suffer in pain forever, and lose their honor in the Court of the Almighty.

ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਈਐ ; ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs shed their ego; attuned to the Naam, they find peace. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥ (੨੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, day and night, you are always full of wishful hopes.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ;
ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ , ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serve the True Guru, and your emotional attachment shall be totally burnt away; remain detached within the home of your heart. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ; ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ ॥ (੨੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs do good deeds and blossom forth; balanced and detached in the Almighty, they are in ecstasy.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥ (੨੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, they perform devotional worship, day and night; subduing their ego, they are carefree.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ; ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥ (੨੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By great good fortune, I found the Sat Sangat, the True Congregation; I have found the Almighty, with intuitive ease and ecstasy. ||2||

ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (੨੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That person is a Holy Saadhu, and a renouncer of the world, whose heart is filled with the Naam.

ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ , ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (੨੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

His inner being is not touched by anger or dark energies at all; he has lost his selfishness and conceit.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਗੁਰੂ ਦਿਖਾਲਿਆ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥੩॥ (੨੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru has revealed to him the Treasure of the Naam, the Name of the Almighty; he drinks in the Sublime Essence of the Almighty, and is satisfied. ||3||

ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ; ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ (੨੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Whoever has found it, has done so in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Through perfect good fortune, such balanced detachment is attained.

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ , ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਗੁਰੁ ; ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥ (੨੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs wander around lost, but they do not know the True Guru. They are inwardly attached to egotism.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥੮॥੪੧॥ (੨੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are attuned to the Shabad are dyed in the Color of the Almighty's Name. Without the Fear of Almighty, how can they retain this Color? ||4||8||41||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੨੯-੧੮)

Sri Raag, Third Guru:

ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ; ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ ॥ (੨੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Within the home of your own inner being, the merchandise is obtained. All commodities are within.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (੨੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Each and every moment, dwell on the Naam, the Name of the Almighty; the Gurmukhs obtain it.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ; ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (੨੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Treasure of the Naam is inexhaustible. By great good fortune, it is obtained. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (੨੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, give up slander, egotism and arrogance.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Become Gurmukh, and meditate forever on the Dear Almighty, the One and Only Creator. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (੩੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The faces of the Gurmukhs are radiant and bright; they reflect on the True Guru's Hymn (Gurbani).

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ; ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (੩੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They obtain peace in this world and the next, chanting and meditating within their hearts on the Almighty.

ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (੩੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Within the home of their body they discovered their real-self (Atma) which is Almighty Himself, they obtain the Mansion of the Almighty's Presence, reflecting on the True Guru's Sermons (Gurbani). ||2||

ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ ; ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ (੩੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who turn their faces away from the True Guru shall have their faces blackened.

ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ; ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ (੩੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, they suffer in pain; they see the noose of Death always hovering above them.

ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ; ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥ (੩੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Even in their dreams, they find no peace; they are consumed by the fires of intense anxiety. ||3||

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ (੩੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The One Almighty is the Giver of all; He Himself bestows all blessings.

ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਵਈ ; ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ (੩੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

No one else has any say in this; He gives just as He pleases.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ; ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੪੨॥ (੩੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs obtain Him; He Himself knows Himself. ||4||9||42||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੦-੬)

Sri Raag, Third Guru:

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ; ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ (੩੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serve your True Almighty and Master, and you shall be blessed with true greatness.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (੩੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, He abides in the mind, and egotism is driven out.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾ ਰਹੈ ; ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (੩੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This wandering mind comes to rest, when the Almighty casts His Glance of Grace. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੩੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, become Gurmukh, and meditate on the Name of the Almighty.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Treasure of the Naam abides forever within the mind, and one's place of rest is found in the Mansion of the Almighty's Presence. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ; ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (੩੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The minds and bodies of the self-willed manmukhs are filled with darkness; they find no shelter, no place of rest.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ; ਜਿਉ ਸੁੰਞੈਂ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ (੩੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through countless incarnations they wander lost, like crows in a deserted house.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ (੩੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, the heart is illuminated. Through the Shabad, the Name of the Almighty is received. ||2||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥ (੩੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the corruption of the three qualities, there is blindness; in attachment to Maya, there is darkness.

ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ; ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੂਕਾਰ ॥ (੩੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The greedy people serve others, instead of the Almighty, although they loudly announce their reading of scriptures.

ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ (੩੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They are burnt to death by their own corruption; they are not at home, on either this shore or the one beyond. ||3||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ (੩੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In attachment to Maya, they have forgotten the Father, the Cherisher of the World.

ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ; ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (੩੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, all are unconscious; they are held in bondage by the Messenger of Death.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ; ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦॥੪੩॥ (੩੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through the Guru's Teachings, you shall be saved, contemplating the True Name. ||4||10||43||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੦-੧੩)

Sri Raag, Third Guru:

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ , ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ (੩੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The three qualities hold people in attachment to Maya. The Gurmukh attains the fourth state of higher consciousness.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੩੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Granting His Grace, Almighty unites us with Himself. The Name of the Almighty comes to abide within the mind.

ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ; ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥ (੩੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have the treasure of goodness join the Sat Sangat, the True Congregation. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥ (੩੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, follow the Guru's Teachings and dwell in truth.

ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Practice truth, and only truth, and merge in the True Word of the Shabad. ||1||Pause||

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ , ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੩੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who recognize the Naam, the Name of the Almighty.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ; ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ (੩੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Renouncing selfishness, I fall at their feet, and walk in harmony with His Will.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੩੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Earning the Profit of the Name of the Almighty, Har, Har, I am naturally absorbed in the Naam. ||2||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੩੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, the Mansion of the Almighty's Presence is not found, and the Naam is not obtained.

ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ; ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ , ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (੩੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Seek and find such a True Guru, who shall lead you to the True Almighty.

ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ; ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ,ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (੩੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Destroy your evil passions, and you shall dwell in peace. Whatever pleases the Almighty comes to pass. ||3||

ਜੇਹਾ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ; ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੩੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

As one knows the True Guru, so is the peace obtained.

ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ; ਭਾਉ ਲਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (੩੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

There is no doubt at all about this, but those who love Him are very rare.

ਨਾਨਕ , ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ;
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥੪੪॥ (੩੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the One Light has two forms; through the Shabad, union is attained. ||4||11||44||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੧-੧)

Sri Raag, Third Guru:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਣੇ ; ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (੩੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Discarding the Ambrosial Nectar, they greedily grab the poison; they serve others, instead of the Almighty.

ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ , ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (੩੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They lose their faith, they have no understanding; night and day, they suffer in pain.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਹੀ ; ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ (੩੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The blind, self-willed manmukhs do not even think of the Almighty; they are drowned to death without water. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ (੩੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, vibrate and meditate forever on the Almighty; seek the Protection of His Sanctuary.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ;
ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If the True Guru's Sermons (Gurbani) abides deep within, then you shall not forget the Almighty. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ , ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ; ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ (੩੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This body is the puppet of Maya. The evil of egotism is within it.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ , ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (੩੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Coming and going through birth and death, the self-willed manmukhs lose their honor.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ (੩੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, eternal peace is obtained, and one's light merges into the Light. ||2||

ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ; ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (੩੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru brings a deep and profound peace, and one's desires are fulfilled.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੩੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Abstinence, truthfulness and self-discipline are obtained, and the body is purified; the Almighty, Har, Har, comes to dwell within the mind.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ (੩੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Such a person remains blissful forever, day and night. Meeting the Beloved, peace is found. ||3||

ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੩੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who seek the Sanctuary of the True Guru.

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ; ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ (੩੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the Court of the True One, they are blessed with true greatness; they are naturally absorbed into the True Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ (੩੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, by His Glance of Grace He is found; the Gurmukh is united in His Union. ||4||12||45||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੧-੮)

Sri Raag, Third Guru:

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੩੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukh performs religious rituals, like the unwanted bride decorating her body.

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੩੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Her Husband Almighty does not come to her bed; day after day, she grows more and more miserable.

ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ; ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥ (੩੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She does not attain the Mansion of His Presence; she does not find the door to His House. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੩੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, meditate on the Naam with one-pointed mind.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ , ਮਿਲਿ ਰਹੈ ;
ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Remain united with the Society of the Saints; chant the Name of the Almighty, and find peace. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੩੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh is the happy and pure soul-bride forever. She keeps her Husband Almighty enshrined within her heart.

ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ , ਨਿਵਿ ਚਲਹਿ ; ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥ (੩੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Her speech is sweet, and her way of life is humble. She enjoys the Bed of her Husband Almighty.

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ (੩੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The happy and pure soul-bride is noble; she has infinite love for the Guru. ||2||

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥ (੩੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By perfect good fortune, one meets the True Guru, when one's destiny is awakened.

ਅੰਤਰਹੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ; ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੩੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Suffering and doubt are cut out from within, and peace is obtained.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (੩੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who walks in harmony with the Guru's Will shall not suffer in pain. ||3||

ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ; ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (੩੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Amrit, the Ambrosial Nectar, is in the Guru's Will. With intuitive ease, it is obtained.

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ (੩੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who are destined to have it, drink it in; their egotism is eradicated from within.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ (੩੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukh meditates on the Naam, and is united with the True Almighty. ||4||13||46||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੧-੧੬)

Sri Raag, Third Guru:

ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣਾ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥ (੩੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If you know that He is your Husband Almighty, offer your body and mind to Him.

ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ; ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ (੩੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Behave like the happy and pure soul-bride.

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ; ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ (੩੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

With intuitive ease, you shall merge with the True Almighty, and He shall bless you with true greatness. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ , ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੩੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, without the Guru, there is no devotional worship.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, devotion is not obtained, even though everyone may long for it. ||1||Pause||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ; ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੩੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The soul-bride in love with duality goes around the wheel of reincarnation, through 8.4 million incarnations.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ; ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੩੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, she finds no sleep, and she passes her life-night in pain.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ (੩੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru's Sermons (Gurbani), she does not find her Husband Almighty, and her life wastes away in vain. ||2||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ; ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ (੩੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Practicing egotism, selfishness and conceit, she wanders around the world, but her wealth and property will not go with her.

ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (੩੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The spiritually blind do not even think of the Naam; they are all bound and gagged by the Messenger of Death.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ (੩੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, the wealth is obtained, contemplating the Name of the Almighty in the heart. ||3||

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੩੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who are attuned to the Naam are immaculate and pure; through the Guru, they obtain intuitive peace and poise.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥ (੩੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their minds and bodies are dyed in the Color of the Almighty's Love, and their tongues savor His Sublime Essence.

ਨਾਨਕ , ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ , ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੪॥੪੭॥ (੩੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, that Primal Color which the Almighty has applied, shall never fade away. ||4||14||47||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੨-੪)

Sri Raag, Third Guru:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (੩੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By His Grace one becomes Gurmukh, worshipping the Almighty with devotion. Without the Guru there is no devotional worship.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ; (‘ਬੂੱਝੈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ॥ (੩੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those whom He unites with Himself, understand and become pure.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ , ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (੩੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Dear Almighty is True, and True is the Word of His Bani. Through the Shabad, we merge with Him. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ (੩੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny: those who lack devotion-why have they even bothered to come into the world?

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They do not serve the Perfect Guru; they waste away their lives in vain. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੩੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty Himself, the Life of the World, is the Giver of Peace. He Himself forgives, and unites with Himself.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ; ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (੩੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

So what about all these poor beings and creatures? What can anyone say?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ; ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ (੩੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself blesses the Gurmukh with glory. He Himself enjoins us to His Service. ||2||

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ; ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (੩੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Gazing upon their families, people are lured and trapped by emotional attachment, but none will go along with them in the end.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ; ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (੩੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, one finds the Almighty, the Treasure of Excellence. His Value cannot be estimated.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (੩੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty is my Friend and Companion. Almighty shall be my protector and support till the end. ||3||

ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੩੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Within your conscious mind, you may say anything, but without the Guru, selfishness is not removed.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (੩੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Dear Almighty is the Giver, the Lover of His devotees. By His Grace, He comes to dwell in the mind.

ਨਾਨਕ , ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੫॥੪੮॥ (੩੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, by His Grace, He bestows enlightened awareness; Almighty Himself blesses the Gurmukh with glorious greatness. ||4||15||48||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੨-੧੨)

Sri Raag, Third Guru:

ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ; ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (੩੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Blessed is the mother who gave birth; blessed and respected is the father of one who serves the True Guru and finds peace. His arrogant pride is banished from within.

ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ ਖੜੇ ; ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ (੩੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Standing at the Almighty's Door, the humble Saints serve Him; they find the Treasure of Excellence. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (੩੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, become Gurmukh, and meditate on the Almighty.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru's Sermons (Gurbani) abides within the mind, and the body and mind become pure. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ; ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (੩੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By His Grace, He has come into my home; He Himself has come to meet me.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੩੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Singing His Praises through the True Guru's Hymns (Gurbani), we are dyed in His Color naturally.

ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ; ਮਿਲਿ ਰਹੈ , ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (੩੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Becoming truthful, we merge with the True One; remaining blended with Him, we shall never be separated again. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ , ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ (੩੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Whatever is to be done, the Almighty is doing. No one else can do anything.

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ; ਸਤਗੁਰ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ (੩੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those separated from Him for so long are reunited with Him once again by the True Guru, who takes them into His Own Account.

ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ (੩੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself assigns all to their tasks; nothing else can be done. ||3||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One whose mind and body are imbued with the Almighty's Love gives up egotism and corruption.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ; ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (੩੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Day and night, the Name of the One Almighty, the Fearless and Formless One, dwells within the heart.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੬॥੪੯॥ (੩੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, He blends us with Himself, through the Perfect, Infinite Word of His Shabad. ||4||16||49||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੨-੧੯)

Sri Raag, Third Guru:

ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੩੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty of the Universe is the Treasure of Excellence; His limits cannot be found.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੩੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He is not obtained by mouthing mere words, but by rooting out ego from within.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ; ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (੩੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, one is permeated forever with the Fear of Almighty, who Himself comes to dwell within the mind. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ('ਬੂੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, one who becomes Gurmukh and understands this is very rare.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ('ਬੂੱਝੇ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

To act without understanding is to lose the treasure of this human life. ||1||Pause||

ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ; ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (੩੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have tasted it, enjoy its flavor; without tasting it, they wander in doubt, lost and deceived.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Name is the Ambrosial Nectar; no one can describe it.

ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ; ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੩੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Drinking it in, one becomes honorable, absorbed in the Perfect Word of the Shabad. ||2||

ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ; ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself gives, and then we receive. Nothing else can be done.

ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ; ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥ (੩੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gift is in the Hands of the Great Giver. At the Guru's Door, in the Gurdwara, it is received.

ਜੇਹਾ ਕੀਤੋਨੁ ਤੇਹਾ ਹੋਆ ; ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ (੩੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Whatever He does, comes to pass. All act according to His Will. ||3||

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ , ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੩੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Naam, the Name of the Almighty, is abstinence, truthfulness, and self-restraint. Without the Name, no one becomes pure.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (੩੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through perfect good fortune, the Naam comes to abide within the mind. Through the Shabad, we merge into Him.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥੫੦॥ (੩੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one who lives in intuitive peace and poise, imbued with the Almighty's Love, obtains the Glorious Praises of the Almighty. ||4||17||50||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੩-੭)

Sri Raag, Third Guru:

ਕਾਂਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ; ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

You may torment your body with extremes of self-discipline, practice intensive meditation and hang upside-down, but your ego will not be eliminated from within.

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ; ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥ (੩੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

You may perform religious rituals, and still never obtain the Naam, the Name of the Almighty.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (੩੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Guru's Shabad, remain dead while yet alive, and the Name of the Almighty shall come to dwell within the mind. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਭਜੁ ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ (੩੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Listen, O my mind: hurry to the Protection of the Guru's Sanctuary.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ;
ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ , ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace you shall be saved. Through the Word of the Guru's Shabad, you shall cross over the terrifying world-ocean of poison. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (੩੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Everything under the influence of the three qualities shall perish; the love of duality is corrupting.

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ ; (ਪੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ)
ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥ ('ਬੂਝੈ' ਨੂੰ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Pandits, the religious scholars, read the scriptures, but they are trapped in the bondage of emotional attachment. In love with evil, they do not understand.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ; ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ (੩੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting the Guru, the bondage of the three qualities is cut away, and in the fourth state, the Door of Liberation is attained. ||2||

ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ; ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (੩੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru, the Path is found, and the darkness of emotional attachment is dispelled.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ; ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (੩੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If one dies through the Shabad, then salvation is obtained, and one finds the Door of Liberation.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ (੩੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, one remains blended with the True Name of the Creator. ||3||

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ; ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ (੩੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This mind is very powerful; we cannot escape it just by trying.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ; ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (੩੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the love of duality, people suffer in pain, condemned to terrible punishment.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ;
ਹਉਮੈ , ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥੫੧॥ (੩੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are attached to the Naam are saved; through the Shabad, their ego is banished. ||4||18||51||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੩-੧੪)

Sri Raag, Third Guru:

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ (੩੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By His Grace, the Guru is found, and the Name of the Almighty is implanted within.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (੩੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, no one has obtained it; they waste away their lives in vain.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (੩੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs create karma, and in the Court of the Almighty, they receive their punishment. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ (੩੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, give up the love of duality.

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty dwells within you; serving the Guru, you shall find peace. ||Pause||

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ; ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

When one embraces the Almighty's love naturally the speech reflects the truth; and their discourse demonstrates truth as well.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (੩੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Name of the Almighty dwells within the mind; egotism and anger are wiped away.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ (੩੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meditating on the Naam with a pure mind, the Door of Liberation is found. ||2||

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ; ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੩੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Engrossed in egotism, the world perishes. It dies and is re-born; it continues coming and going in reincarnation.

ਮਨਮੁਖ , ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (੩੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs do not recognize the True Guru's Sermons (Gurbani); they forfeit their honor, and depart in disgrace.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ; ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (੩੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the Guru, the Name is obtained, and one remains absorbed in the True Almighty. ||3||

ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੩੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

With faith in the Shabad, the Guru is found, and selfishness is eradicated from within.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ; ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੩੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, worship the True Almighty with devotion and love forever.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥੫੨॥ (੩੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Treasure of the Naam abides in the mind; Guru Nanak says, in the poise of perfect balance, merge into the Almighty. ||4||19||52||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੪-੨)

Sri Raag, Third Guru:

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (੩੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who do not serve the True Guru shall be miserable throughout the four ages.

ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ; ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (੩੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Primal Being is within their own home, but they do not recognize Him. They are plundered by their egotistical pride and arrogance.

ਸਤਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ ; ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੩੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Cursed by the True Guru, they wander around the world begging, until they are exhausted.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (੩੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They do not serve the True Guru's Sermons (Gurbani), which is the solution to all of their problems. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (੩੪-੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, see the Almighty ever close at hand.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ; ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪-੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He shall remove the pains of death and rebirth; the Word of the Shabad shall fill you to overflowing. ||1||Pause||

ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ; ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (੩੪-੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who praise the True One are true; the True Name is their Support.

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੪-੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They act truthfully, in love with the True Almighty.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ (੩੪-੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True King has written His Order, which no one can erase.

ਮਨਮੁਖ , ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ; ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥ (੩੪-੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs do not obtain the Mansion of the Almighty's Presence. The false are plundered by falsehood. ||2||

ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (੩੪-੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Engrossed in egotism, the world perishes. Without the Guru, there is utter darkness.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (੩੪-੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In emotional attachment to Maya, they have forgotten the Great Giver, the Giver of Peace.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ; ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੩੪-੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who serve the True Guru are saved; they keep the True One enshrined in their hearts.

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥ (੩੪-੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By His Grace, we find the Almighty, and reflect on the True Word of the Shabad. ||3||

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (੩੪-੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, the mind becomes immaculate and pure; egotism and corruption are discarded.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥ (੩੪-੧੦, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

So abandon your selfishness, and remain dead while yet alive. Contemplate the Word of the Guru's Shabad.

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ; ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੪-੧੦, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The pursuit of worldly affairs comes to an end, when you embrace love for the True One.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੩੪-੧੧, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who are attuned to Truth-their faces are radiant in the Court of the True Almighty. ||4||

ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ; ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who do not have faith in the Primal Being, the True Guru, and who do not enshrine love for the Shabad

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੩੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

-they take their cleansing baths, and give to charity again and again, but they are ultimately consumed by their love of duality.

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਤਾ ਲਾਗੈ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

When the Dear Almighty Himself grants His Grace, they are inspired to love the Naam.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੫॥੨੦॥੫੩॥ (੩੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, immerse yourself in the Naam, through the Infinite Love of the Guru. ||5||20||53||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੪-੧੩)

Sri Raag, Third Guru:

ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ , ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਰੀ ; ਸਤਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ (੩੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Whom shall I serve? What shall I chant? I will go and ask the Guru.

ਸਤਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੩੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I will accept the Will of the True Guru, and eradicate selfishness from within.

ਏਹਾ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੩੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By this work and service, the Naam shall come to dwell within my mind.

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇ ॥੧॥ (੩੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Naam, peace is obtained; I am adorned and embellished by the True Word of the Shabad. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ , ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੁ ; ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥ (੩੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, remain awake and aware night and day, and think of the Almighty.

ਆਪਣੀ ਖੇਤੀ ਰਖਿ ਲੈ ; ਕੂੰਜ ਪੜੈਗੀ ਖੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Protect your crops, or else the birds shall descend on your farm. ||1||Pause||

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ; ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੩੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The desires of the mind are fulfilled, when one is filled to overflowing with the Shabad.

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (੩੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who fears, loves, and is devoted to the Dear Almighty day and night, sees Him always close at hand.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਰੀਰਹੁ ਦੂਰਿ ॥ (੩੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Doubt runs far away from the bodies of those, whose minds remain forever attuned to the True Word of the Shabad.

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ; ਸਾਚਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੨॥ (੩੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Immaculate Almighty and Master is found. He is True; He is the Ocean of Excellence. ||2||

ਜੋ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥ (੩੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who remain awake and aware are saved, while those who sleep are plundered.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਿਓ ; ਸੁਪਨਾ ਗਇਆ ਵਿਹਾਇ ॥ (੩੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They do not recognize the True Guru's Sermons (Gurbani), and like a dream, their lives fade away.

ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ; ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਇ ॥ (੩੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Like guests in a deserted house, they leave just exactly as they have come.

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ; ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥੩॥ (੩੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The life of the self-willed manmukh passes uselessly. What face will he show when he passes beyond? ||3||

ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself is everything; those who are in their ego cannot even speak of this.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ; ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਇ ॥ (੩੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Guru's Shabad, He is realized, and the pain of egotism is eradicated from within.

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੩੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I fall at the feet of those who serve their True Guru.

ਨਾਨਕ , ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਹਿ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੪॥੨੧॥੫੪॥ (੩੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to those who are found to be true in the True Court. ||4||21||54||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੫-੪)

Sri Raag, Third Guru:

ਜੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਤਾ ਕਿਤੁ ਵੇਲਾ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (੩੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Consider the time and the moment-when should we worship the Almighty?

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ; ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (‘ਰੱਤਿਆ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, one who is attuned to the Name of the True Almighty is true.

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ; ਭਗਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ਹੋਇ ॥ (੩੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If someone forgets the Beloved Almighty, even for an instant, what sort of devotion is that?

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਚ ਸਿਉ ; ਸਾਸੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ॥੧॥ (੩੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One whose mind and body are cooled and soothed by the True Almighty-no breath of his is wasted. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੩੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, meditate on the Name of the Almighty.

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਤਾ ਥੀਐ ; ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

True devotional worship is performed when the Almighty comes to dwell in the mind. ||1||Pause||

ਸਹਜੇ ਖੇਤੀ ਰਾਹੀਐ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਪਾਇ ॥ (੩੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

With intuitive ease, cultivate your farm, and plant the Seed of the True Name.

ਖੇਤੀ ਜੰਮੀ ਅਗਲੀ ; ਮਨੂਆ ਰਜਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੩੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The seedlings have sprouted luxuriantly, and with intuitive ease, the mind is satisfied.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (੩੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru's Sermons (Gurbani) is Ambrosial Nectar; drinking it in, thirst is quenched.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੩੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This true mind is attuned to Truth, and it remains permeated with the True One. ||2||

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ; ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੩੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In speaking, in seeing and in words, remain immersed in the True Guru's Hymn (Gurbani).

ਬਾਣੀ ਵਜੀ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਣਾਇ ॥ (੩੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Word of the Guru's Bani vibrates throughout the four ages. As Truth, it teaches Truth.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ; ਸਚੈ ਲਇਆ ਮਿਲਾਇ ॥ (੩੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Egotism and possessiveness are eliminated, and the True One absorbs them into Himself.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ; ਜੋ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ (੩੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who remain lovingly absorbed in the True One see the Mansion of His Presence close at hand. ||3||

ਨਦਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ , ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By His Grace, we meditate on the Naam, the Name of the Almighty. Without His Mercy, it cannot be obtained.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਹੈ ; ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ (੩੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through perfect good destiny, one finds the Sat Sangat, the True Congregation, and one comes to meet the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ; ('ਰੱਤਿਆ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੩੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, remain attuned to the Naam, and the pain of corruption shall be dispelled from within.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ; ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੨॥੫੫॥ (੩੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Guru Nanak says, merging with the Shabad through the Name, one is immersed in the Name. ||4||22||55||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੫-੧੩)

Sri Raag, Third Guru:

ਆਪਣਾ ਭਉ ਤਿਨ ਪਾਇਓਨੁ ; ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (੩੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who contemplate the True Guru's Hymns (Gurbani) are filled with the sense of respect (Fear) for Almighty.

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (੩੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They remain forever merged with the Sat Sangat, the True Congregation; they dwell upon the Glories of the True One.

ਦੁਬਿਧਾ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਅਨੁ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੩੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They cast off the filth of their mental duality, and they keep the Almighty enshrined in their hearts.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ , ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (੩੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

True is their speech, and true are their minds. They are in love with the True One. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ , ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ (੩੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, you are filled with the filth of egotism.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੋਹਣਾ ; ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

The Immaculate Almighty is eternally Beautiful. We are adorned with the Word of the Shabad. ||1||Pause||

ਸਚੈ ਸਬਦਿ , ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (੩੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

Almighty joins to Himself those whose minds are fascinated with the True Word of His Shabad.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥('ਰੱਤਿਆ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੫-੧੬,ਸਿਰੀਰਾਗੁ,ਮः ੩)

Night and day, they are attuned to the Naam, and their light is absorbed into the Light.

ਜੋਤੀ ਹੂ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਦਾ ; ਬਿਨੁ ਸਤਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੩੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

Through His Light, Almighty is revealed. Without the True Guru, understanding is not obtained.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥੨॥ (੩੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

The True Guru comes to meet those who have such pre-ordained destiny. ||2||

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਡੁਮਣੀ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ (੩੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

Without the Name, all are miserable. In the love of duality, they are ruined.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਦੀ ; ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੩੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

Without Him, I cannot survive even for an instant, and my life-night passes in anguish.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਅੰਧੁਲਾ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੩੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

Wandering in doubt, the spiritually blind come and go in reincarnation, over and over again.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ; ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (੩੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

When Almighty Himself bestows His Glance of Grace, He blends us into Himself. ||3||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਣਦਾ ਵੇਖਦਾ ; ਕਿਉ ਮੁਕਰਿ ਪਇਆ ਜਾਇ ॥ (੩੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

He hears and sees everything. How can anyone deny Him?

ਪਾਪੋ ਪਾਪੁ ਕਮਾਵਦੇ ; ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥ (੩੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੩)

Those who sin again and again, shall rot and die in sin.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ; ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੩੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty's Glance of Grace does not come to them; those self-willed manmukhs do not obtain understanding.

ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ ਸੋਈ ਵੇਖੈ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੪॥੨੩॥੫੬॥ (੩੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They alone see the Almighty, unto whom He reveals Himself. Guru Nanak says, the Gurmukhs find Him. ||4||23||56||

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬-੩)

Sri Raag, Third Guru:

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਰੋਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ; ਹਉਮੈ ਪੀੜ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, the disease is not cured, and the pain of egotism is not removed.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (੩੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, He dwells in the mind, and one remains immersed in His Name.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੧॥ (੩੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), the Almighty is found; without the True Guru's Hymns (Gurbani), people wander, deceived by doubt. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (੩੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, dwell in the balanced state of your own inner being.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ਤੂ ; ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Praise the Almighty's Name, and you shall no longer come and go in reincarnation. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਵਰਤਦਾ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The One Almighty alone is the Giver, pervading everywhere. There is no other at all.

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੩੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Praise the Word of the Shabad, and He shall come to dwell in your mind; you shall be blessed with intuitive peace and poise.

ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖਦਾ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ (੩੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Everything is within the Almighty's Glance of Grace. As He wishes, He gives. ||2||

ਹਉਮੈ ਸਭਾ ਗਣਤ ਹੈ ; ਗਣਤੈ ਨਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ (੩੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In egotism, all must account for their actions. In this accounting, there is no peace.

ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (੩੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Acting in evil and corruption, people are immersed in corruption.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ; ਜਮਪੁਰਿ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੩॥ (੩੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Name, they find no place of rest. In the City of Death, they suffer in agony. ||3||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ; ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (੩੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Body and soul all belong to Him; He is the Support of all.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ; ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥('ਬੁੱਝੀਐ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ,ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, understanding comes, and then the Door of Liberation is found.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥੫੭॥ (੩੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, sing the Praises of the Naam, the Name of the Almighty; He has no end or limitation. ||4||24||57||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬-੧੦)

Sri Raag, Third Guru:

ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ; ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (੩੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have the Support of the True Name are in ecstasy and peace forever.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ;
ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ('ਨਿਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ) (੩੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Guru's Shabad, they obtain the True One, the Destroyer of pain.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Forever and ever, they sing the Glorious Praises of the True One; they love the True Name.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ; ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ (੩੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

When the Almighty Himself grants His Grace, He bestows the treasure of devotion. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (੩੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, sing His Glorious Praises, and be in ecstasy forever.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Word of His Bani, the Almighty is obtained, and one remains immersed in the Almighty. ||1||Pause||

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ;
ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In true devotion, the mind is dyed in the deep crimson color of the Almighty's Love, with intuitive peace and poise.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ; ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The mind is fascinated by the Word of the Guru's Shabad, which cannot be described.

ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (੩੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The tongue imbued with the True Word of the Shabad drinks in the Amrit with delight, singing His Glorious Praises.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ; ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (੩੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh obtains this love, when the Almighty, in His Will, grants His Grace. ||2||

ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ; ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੩੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This world is an illusion; people pass their life-nights sleeping.

ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ; ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (੩੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By the Pleasure of His Will, He lifts some out, and unites them with Himself.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ (੩੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself abides in the mind, and drives out attachment to Maya.

ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥ ('ਬੁੱਝਾਇ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself bestows glorious greatness; He inspires the Gurmukh to understand. ||3||

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥ (੩੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The One Almighty is the Giver of all. He corrects those who make mistakes.

ਇਕਿ , ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ; ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ (੩੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself has deceived some, and attached them to duality.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (੩੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, the Almighty is found, and one's light merges into the Light.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ; (‘ਰੱਤਿਆ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥੫੮॥ (੩੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Attuned to the Name of the Almighty night and day, Guru Nanak says, you shall be absorbed into the Name. ||4||25||58||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬-੧੯)

Sri Raag, Third Guru:

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (੩੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The virtuous obtain Truth; they give up their desires for evil and corruption.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ; ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (੩੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their minds are imbued with the Word of the Guru's Shabad; the Love of their Beloved is on their tongues.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੩੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru, no one has found Him; reflect upon this in your mind and see.

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜਿਚਰੁ , ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (੩੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The filth of the self-willed manmukhs is not washed off; they have no love for the Guru's Shabad. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ ॥ (੩੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, walk in harmony with the True Guru.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ;

ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮਹੱਲੁ ਬੋਲੋ) (੩੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Dwell within the home of your own inner being, and drink in the Ambrosial Nectar; you shall attain the Peace of the Mansion of His Presence. ||1||Pause||

ਅਉਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਹੀ ; (‘ਅਉਗੁਣ-ਵੰਤੀ’ ਬੋਲੋ)
ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥ (੩੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The unvirtuous have no merit; they are not allowed to sit in His Presence.

ਮਨਮੁਖਿ , ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ; ਅਵਗਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ (੩੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs do not know the Shabad; those without virtue are far removed from Almighty.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ; ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who recognize the True One are permeated and attuned to Truth.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ (੩੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their minds are pierced through by the Word of the Guru's Shabad, and Almighty Himself ushers them into His Presence. ||2||

ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ; ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (੩੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself dyes us in the Color of His Love; through the Word of His Shabad, He unites us with Himself.

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This True Color shall not fade away, for those who are attuned to His Love.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ; ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੩੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs grow weary of wandering around in all four directions, but they do not understand.

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ , ਸੋ ਮਿਲੈ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (੩੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who is united with the True Guru, meets and merges in the True Word of the Shabad. ||3||

ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ; ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ (੩੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I have grown weary of making so many friends, hoping that someone might be able to end my suffering.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (੩੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting with my Beloved, my suffering has ended; I have attained Union with the Word of the Shabad.

ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ; ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (੩੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Earning Truth, and accumulating the Wealth of Truth, the truthful person gains a reputation of Truth.

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੬॥੫੯॥ (੩੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting with the True One, Guru Nanak says, the Gurmukh shall not be separated from Him again. ||4||26||59||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੭-੯)

Sri Raag, Third Guru:

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ (੩੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Creator Himself created the Creation; He produced the Universe, and He Himself watches over it.

ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ; ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥ **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (੩੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The One and Only Almighty is pervading and permeating all. The Unseen cannot be seen.

ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ;
ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ **('ਬੁੱਝਾਇ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੩੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself is Merciful; He Himself bestows understanding.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (੩੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, the True One dwells forever in the mind of those who remain lovingly attached to Him. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (੩੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, surrender to the Guru's Will.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ;

ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Mind and body are totally cooled and soothed, and the Naam comes to dwell in the mind. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ; ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (੩੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Having created the creation, He supports it and takes care of it.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ; ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (੩੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Word of the Guru's Shabad is realized, when He Himself bestows His Glance of Grace.

ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (੩੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who are beautifully adorned with the Shabad in the Court of the True Almighty

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ; ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those Gurmukhs are attuned to the True Word of the Shabad; the Creator unites them with Himself. ||2||

ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ; ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (੩੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, praise the True One, who has no end or limitation.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ; ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੩੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He dwells in each and every heart, by the Hukam of His Command; by His Hukam, we contemplate Him.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ (੩੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

So praise Him through the Word of the Guru's Shabad, and drive out egotism from within.

ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ;
ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਰੋਇ ॥੩॥ (‘ਅਵਗਣ-ਵੰਤੀ’ ਬੋਲੋ) (੩੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That soul-bride who lacks the Almighty's Name acts without virtue, and so she grieves. ||3||

ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੩੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Praising the True One, attached to the True One, I am satisfied with the True Name.

ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ; ਅਵਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ ॥ (੩੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Contemplating His Virtues, I accumulate virtue and merit; I wash myself clean of demerits.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ; ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ ॥ (੩੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself unites us in His Union; there is no more separation.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ;
ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨੭॥੬੦॥ (੩੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, I sing the Praises of my Guru; through Him, I find that Almighty. ||4||27||60||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੭-੧੮)

Sri Raag, Third Guru:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ; ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ ॥ (੩੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Listen, listen, O soul-bride: you are overtaken by sexual desire-why do you walk like that, swinging your arms in joy?

ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ; ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ॥ (੩੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

You do not recognize your own Husband Almighty! When you go to Him, what face will you show Him?

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (੩੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I touch the feet of my sister soul-brides who have known their Husband Almighty.

ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ **('ਸਤ-ਸੰਗਤਿ' ਬੋਲੋ)** (੩੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If only I could be like them! Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I am united in His Union. ||1||

ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ , ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ (੩੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O woman, the false ones are being cheated by falsehood.

ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ; ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty is your Husband; He is Handsome and True. He is obtained by reflecting upon the Guru. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖਿ , ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ; ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੩੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs do not recognize their Husband Almighty; how will they spend their life-night?

ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ; ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੩੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Filled with arrogance, they burn with desire; they suffer in the pain of the love of duality.

ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; (ਰੱਤੀਆ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ (੩੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The happy soul-brides are attuned to the Shabad; their egotism is eliminated from within.

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ; ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ (੩੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They enjoy their Husband Almighty forever, and their life-night passes in the most blissful peace. ||2||

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ , ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੩੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She is utterly lacking in spiritual wisdom; she is abandoned by her Husband Almighty. She cannot obtain His Love.

ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ; (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ , ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the darkness of intellectual ignorance, she cannot see her Husband, and her hunger does not depart.

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ; ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (੩੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Come and meet with me, my sister soul-brides, and unite me with my Husband.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (੩੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She who meets the True Guru, by perfect good fortune, finds her Husband; she is absorbed in the True One. ||3||

ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (੩੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those upon whom He casts His Glance of Grace become His happy soul-brides.

ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥ (੩੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who recognizes her Almighty and Master places her body and mind in offering before Him.

ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ; ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (੩੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Within her own home, she finds her Husband Almighty; her egotism is dispelled.

ਨਾਨਕ , ਸੋਭਾਵੰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ('ਸੋਭਾ-ਵੰਤੀਆ' ਬੋਲੋ)
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੨੮॥੬੧॥ (੩੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the happy soul-brides are embellished and exalted; night and day they are absorbed in devotional worship. ||4||28||61||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੮-੮)

Sri Raag, Third Guru:

ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ; ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ (੩੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Some enjoy their Husband Almighty; unto whose door should I go to ask for Him?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (੩੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I serve my True Guru with love, that He may lead me to Union with my Husband Almighty.

ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ; ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥ (੩੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He created all, and He Himself watches over us. Some are close to Him, and some are far away.

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ; ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ (੩੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She who knows her Husband Almighty to be always with her, enjoys His Constant Presence. ||1||

ਮੁੰਧੇ ; ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥ (੩੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O woman, you must walk in harmony with the Guru's Will.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, you shall enjoy your Husband, and you shall naturally merge into the True One. ||1||Pause||

ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ (ਰੱਤੀਆ ਬੋਲੋ) (੩੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Attuned to the Shabad, the happy soul-brides are adorned with the True Word of the Shabad.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੩੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Within their own home, they obtain the Almighty as their Husband, with love for the Guru.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ , ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ; ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (੩੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Upon her beautiful and cozy bed, she enjoys the Love of her Almighty. She is overflowing with the treasure of devotion.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ (੩੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That Beloved Almighty abides in her mind; He gives His Support to all. ||2||

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ; ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (੩੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am forever a sacrifice to those who praise their Husband Almighty.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ;
ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੩੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I dedicate my mind and body to them, and give my head as well; I fall at their feet.

ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ (੩੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who recognize the One renounce the love of duality.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥੨੯॥੬੨॥ (੩੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh recognizes the Naam, Guru Nanak says, and is absorbed into the True One. ||3||29||62||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੮-੧੬)

Sri Raag, Third Guru:

ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥ (੩੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Dear Almighty, You are the Truest of the True. All things are in Your Power.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ , ਪੀਰੈ ॥ (੩੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The 8.4 million species of beings wander around searching for You, but without the Guru, they do not find You.

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ; ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥ (੩੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

When the Dear Almighty grants His Forgiveness, this human body finds lasting peace.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ; ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥ (੩੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

By Guru's Grace, I serve the True One, who is Immeasurably Deep and Profound. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲਣਾ) (੩੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

O my mind, attuned to the Naam, you shall find peace.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Follow the Guru's Teachings, and praise the Naam; there is no other at all. ||1||Pause||

ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ; ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (੩੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The Righteous Judge of Dharma, by the Hukam of Almighty's Command, sits and administers True Justice.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ; ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥ (੩੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Those evil souls, ensnared by the love of duality, are subject to Your Command.

ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ; ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (੩੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The souls on their spiritual journey chant and meditate within their minds on the One Almighty, the Treasure of Excellence.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ;
ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ('ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ) (੩੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The Righteous Judge of Dharma serves them; blessed is the Almighty who adorns them. ||2||

ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ ; ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੩੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

One who eliminates mental wickedness from within the mind, and casts out emotional attachment and egotistical pride,

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥ (੩੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

comes to recognize the All-pervading Soul, and is naturally absorbed into the Naam.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ; ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥ (੩੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Without the True Guru, the self-willed manmukhs do not find liberation; they wander around like lunatics.

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ , ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ; ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥੩॥ (੩੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They do not contemplate the True Guru's Sermons (Gurbani); engrossed in corruption, they utter only empty words. ||3||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself is everything; there is no other at all.

ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ; ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ (੩੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I speak just as He makes me speak, when He Himself makes me speak.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (੩੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Word of the Gurmukh is Almighty Himself. Through the Shabad, we merge in Him.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ;
ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੦॥੬੩॥ (੩੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, remember the Naam; serving Him, peace is obtained. ||4||30||63||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੯-੬)

Sri Raag, Third Guru:

ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੩੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The world is polluted with the filth of egotism, suffering in pain. This filth sticks to them because of their love of duality.

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ;
ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (੩੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This filth of egotism cannot be washed away, even by taking cleansing baths at hundreds of sacred shrines.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ; ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ (੩੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Performing all sorts of rituals, people are smeared with twice as much filth.

ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ; (ਪੜ੍ਹਿਐ ਬੋਲੋ)
ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ (੩੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This filth is not removed by studying. Go ahead, and ask the wise ones. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ , ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (੩੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, coming to the Sanctuary of the Guru, you shall become immaculate and pure.

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ; ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs have grown weary of chanting the Name of the Almighty, Har, Har, but their filth cannot be removed. ||1||Pause||

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੩੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

With a polluted mind, devotional service cannot be performed, and the Naam, the Name of the Almighty, cannot be obtained.

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ; ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (੩੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The filthy, self-willed manmukhs die in filth, and they depart in disgrace.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ (੩੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, the Almighty comes to abide in the mind, and the filth of egotism is dispelled.

ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ;
ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ , ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥ (੩੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Like a lamp lit in the darkness, the spiritual wisdom of the Guru dispels ignorance. ||2||

ਹਮ ਕੀਆ , ਹਮ ਕਰਹਗੇ ; ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ (੩੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

"I have done this, and I will do that"-I am an idiotic fool for saying this!

ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I have forgotten the Doer of all; I am caught in the love of duality.

ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ; ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

There is no pain as great as the pain of Maya; it drives people to wander all around the world, until they become exhausted.

ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (੩੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, peace is found, with the True Name enshrined in the heart. ||3||

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ , ਸੋ ਮਿਲੈ ; ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (੩੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who meet and merge with the Almighty.

ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ; ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥ (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (੩੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This mind is attuned to devotional worship; through the True Word of Gurbani, it finds its own home.

ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੩੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

With the mind so imbued, and the tongue imbued as well, sing the Glorious Praises of the True Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੩੧॥੬੪॥ (੩੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, never forget the Naam; immerse yourself in the True One. ||4||31||64||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ॥ (੩੯-੧੫)

Sri Raag, Fourth Guru, First House:

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ;
ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ (੩੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Within my mind and body is the intense pain of separation; how can my Beloved come to meet me in my home?

ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (੩੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

When I see my Almighty, seeing Almighty Himself, my pain is taken away.

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (੩੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I go and ask my friends, "How can I meet and merge with Almighty?"||1||

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ; ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O my True Guru, without You I have no other at all.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I am foolish and ignorant; I seek Your Sanctuary. Please be Merciful and unite me with the Almighty. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (੩੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The True Guru is the Giver of the Name of the Almighty. Almighty Himself causes us to meet Him.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ; (‘ਬੁੱਝਿਆ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The True Guru understands the Almighty. There is no other as Great as the Guru.

ਹਉ , ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ;
ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥ (੩੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I have come and collapsed in the Guru's Sanctuary. In His Kindness, He has united me with Almighty. ||2||

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ; ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੩੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

No one has found Him by stubborn-mindedness. All have grown weary of the effort.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ; ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੪੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Thousands of clever mental tricks have been tried, but still, the raw and undisciplined mind does not absorb the Color of the Almighty's Love.

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (੪੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

By falsehood and deception, none have found Him. Whatever you plant, you shall eat. ||3||

ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ , ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥ (੪੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O Almighty, You are the Hope of all. All beings are Yours; You are the Wealth of all.

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ; ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੪੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O Almighty, none return from You empty-handed; at Your Door, the Gurmukhs are praised and acclaimed.

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥੬੫॥ (੪੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In the terrifying worldly materialistic ocean of poison, people are drowning-please lift them up and save them! This is servant Guru Nanak's humble prayer. ||4||1||65||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੦-੪)

Sri Raag, Fourth Guru:

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ; ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ (੪੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Receiving the Naam, the mind is satisfied; without the Naam, life is cursed.

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (੪੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

If I meet the Gurmukh, my Spiritual Friend, he will show me Almighty, the Treasure of Excellence.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ; ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (੪੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I am every bit a sacrifice to one who reveals to me the Naam. ||1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ , ਹਉ ਜੀਵਾ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੪੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O my Beloved, I live by meditating on Your Name.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ;
ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Without Your Name, my life does not even exist. My True Guru has implanted the Naam within me. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ; ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (੪੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Naam is a Priceless Jewel; it is with the Perfect True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ; ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (੪੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

When one is enjoined to serve the True Guru, He brings out this Jewel and bestows this enlightenment.

ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ; ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (੪੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Blessed, and most fortunate of the very fortunate, are those who come to meet the Guru. ||2||

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ; ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲ ॥ (੪੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those who have not met the Primal Being, the True Guru, are most unfortunate, and are subject to death.

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ;
ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਕਰਿ ਵਿਕਰਾਲ ॥ (੪੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

They wander in reincarnation over and over again, as the most disgusting maggots in manure.

ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ; ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥ (੪੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Do not meet with, or even approach those people, whose hearts are filled with horrible anger. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ **(ਨ੍ਹਾਵਹਿ ਬੋਲੋ)** (੪੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The True Guru, the Primal Being, is the Pool of Ambrosial Nectar. The very fortunate ones come to bathe in it.

ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ (੪੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The filth of many incarnations is washed away, and the Immaculate Naam is implanted within.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥੬੬॥ (੪੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has obtained the most exalted state, lovingly attuned to the True Guru. ||4||2||66||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੦-੧੨)

Sri Raag, Fourth Guru:

ਗੁਣ ਗਾਵਾ , ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ; ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (੪੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I sing His Glories, I describe His Glories, I speak of His Glories, O my mother.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ; ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (੪੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Gurmukhs, my spiritual friends, bestow virtue. Meeting with my spiritual friends, I sing the Glorious Praises of the Almighty.

ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ; ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (੪੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Diamond of the Guru has pierced the diamond of my mind, which is now dyed in the deep crimson color of the Name. ||1||

ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ , ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ (੪੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O my Almighty of the Universe, singing Your Glorious Praises, my mind is satisfied.

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ;
ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Within me is the thirst for the Almighty's Name; may the Guru, in His Pleasure, grant it to me. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ; ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (੪੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Let your minds be imbued with His Love, O blessed and fortunate ones. By His Pleasure, the Guru bestows His Gifts.

ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੪੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Guru has lovingly implanted the Naam, the Name of the Almighty, within me; I am a sacrifice to the True Guru.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ;
ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ (੪੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Without the True Guru, the Name of the Almighty is not found, even though people may perform hundreds of thousands, even millions of rituals. ||2||

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ;
ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ (੪੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Without destiny, the True Guru is not found, even though He sits within the home of our own inner being, always near and close at hand.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ;
ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ , ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥ ('ਪੜਦਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੪੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

There is ignorance within, and the pain of doubt, like a separating screen.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ , ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ;
ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (੪੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Without meeting with the True Guru, no one is transformed into gold. The self-willed manmukh sinks like iron, while the boat is very close. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ;

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥ (ਚੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (੪੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Boat of the True Guru is the Name of the Almighty. How can we climb on board?

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (੪੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

One who walks in harmony with the True Guru's Will comes to sit in this Boat.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੬੭॥ (੪੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed are those very fortunate ones, Guru Nanak says, who are united with the Almighty through the True Guru. ||4||3||67||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੧-੧)

Sri Raag, Fourth Guru:

ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ; ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ (੪੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I stand by the wayside and ask the Way. If only someone would show me the Way to Almighty-I would go with him.

ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ; ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ (੪੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I follow in the footsteps of those who enjoy the Love of my Beloved.

ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ; ਮੈ , ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ (੪੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I beg of them, I implore them; I have such a yearning to meet Almighty! ||1||

ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ; ਕੋਈ ਮੋਕਉ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (੪੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O my Siblings of Destiny, please unite me in Union with my Almighty.

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to the True Guru, who has shown me the Almighty. ||1||Pause||

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ; ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (੪੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In deep humility, I fall at the Feet of the Perfect True Guru.

ਨਿਮਾਣਿਆ , ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ; ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੪੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Guru is the Honor of the dishonored. The Guru, the True Guru, brings approval and applause.

ਹਉ , ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ; ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (੪੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I am never tired of praising the Guru, who unites me with the Almighty. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ; ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੪੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Everyone, all over the world, longs for the True Guru.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ; ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ (੪੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Without the good fortune of destiny, the Blessed Vision of His Darshan is not obtained. The unfortunate ones just sit and cry.

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ , ਸੋ ਥੀਆ ; ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (੪੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

All things happen according to the Will of the Almighty. No one can erase the pre-ordained Writ of Destiny. ||3||

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਆਪਿ ਹਰਿ ; ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (੪੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

He Himself is the True Guru; He Himself is the Almighty. He Himself unites in His Union.

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ (੪੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In His Kindness, He unites us with Himself, as we follow the Guru, the True Guru.

ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ;
ਨਾਨਕ , ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥ (੪੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Over all the world, He is the Life of the World, Guru Nanak says, like water mingled with water. ||4||4||68||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੧-੯)

Sri Raag, Fourth Guru:

ਰਸੁ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ;
ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ , ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ (੪੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Essence of the Ambrosial Naam is the most sublime essence; how can I get to taste this essence?

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (੪੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I go and ask the happy soul-brides, "How did you come to meet Almighty?"

ਓਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ;
ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (੪੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

They are care-free and do not speak; I massage and wash their feet. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (੪੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O Siblings of Destiny, meet with your spiritual friend, and dwell upon the Glorious Praises of the Almighty.

ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ; ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The True Guru, the Primal Being, is your Friend, who shall drive out pain and subdue your ego. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੪੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Gurmukhs are the happy soul-brides; their minds are filled with kindness.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ; ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ (੪੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Word of the True Guru is the Jewel. One who believes in it tastes the Sublime Essence of the Almighty.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ (੪੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those who partake of the Almighty's Sublime Essence, through the Guru's Love, are known as great and very fortunate. ||2||

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ; ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥ (੪੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

This Sublime Essence of the Almighty is in the forests, in the fields and everywhere, but the unfortunate ones do not taste it.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ; **(ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ)**
ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (੪੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Without the True Guru, it is not obtained. The self-willed manmukhs continue to cry in misery.

ਓਇ , ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ;
ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥ (੪੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

They do not bow before the True Guru; the demon of anger is within them. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ; ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ (੪੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty Himself, Har, Har, Har, is the Sublime Essence. The Almighty Himself is the Essence.

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ (੪੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In His Kindness, He blesses the Gurmukh with it; the Ambrosial Nectar of this Amrit trickles down.

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫॥੬੯॥ (੪੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Then, the body and mind totally blossom forth and flourish; Guru Nanak says, the Almighty comes to dwell within the mind. ||4||5||69||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੧-੧੭)

Sri Raag, Fourth Guru:

ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ; ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥ (੪੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The day dawns, and then it ends, and the night passes away.

ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ; **(‘ਬੁੱਝੈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)**
ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥ (੪੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Man's life is diminishing, but he does not understand. Each day, the mouse of death is gnawing away at the rope of life.

ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ;
ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ , ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥ (੪੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Maya spreads out like sweet molasses; the self-willed manmukh is stuck like a fly, rotting away. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੪੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O Siblings of Destiny, Almighty is my Friend and Companion.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ; (‘ਕਲੱਤੁ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Emotional attachment to children and spouse is poison; in the end, no one will go along with you as your helper. ||1||Pause||

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ;
ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਸਰਣਾਇ ॥ (ਅ-ਲਿਪਤੁ ਬੋਲੋ) (੪੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Through the Guru's Teachings, some embrace love for the Almighty, and are saved. They remain detached and unaffected, and they find the Sanctuary of the Almighty.

ਓਨੀ ਚਲਣੁ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਿਆ ; ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (੪੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

They keep death constantly before their eyes; they gather the Provisions of the Almighty's Name, and receive honor.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥ (੪੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Gurmukhs are honored in the Court of the Almighty. The Almighty Himself takes them in His Loving Embrace. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ; ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ (੪੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

For the Gurmukhs, the Way is obvious. At the Almighty's Door, they face no obstructions.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ , ਨਾਮੁ ਮਨਿ ; ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੪੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

They praise the Almighty's Name, they keep the Naam in their minds, and they remain attached to the Love of the Naam.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥ (੪੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Unstruck Celestial Music vibrates for them at the Almighty's Door, and they are honored at the True Door. ||3||

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ; ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੪੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those Gurmukhs who praise the Naam are applauded by everyone.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ; ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੪੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Grant me their company, Almighty-I am a beggar; this is my prayer.

ਨਾਨਕ , ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ;
ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੩੩॥੩੧॥੬॥੭੦॥ (੪੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੪)

Guru Nanak says, great is the good fortune of those Gurmukhs, who are filled with the Light of the Naam within. ||4||33||31||6||70||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (੪੨-੬)

Sri Raag, Fifth Guru, First House:

ਕਿਆ ਤੂ ਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ('ਕਲੱਤ੍ਰ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੪੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Why are you so thrilled by the sight of your son and your beautifully decorated wife?

ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ; ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ (੪੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

You enjoy tasty delicacies, you have lots of fun, and you indulge in endless pleasures.

ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ; ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥ (੪੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

You give all sorts of commands, and you act so superior.

ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (੪੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The Creator does not come into the mind of the blind, idiotic, self-willed manmukh. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (੪੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

O my mind, the Almighty is the Giver of peace.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

By Guru's Grace, He is found. By His Mercy, He is obtained. ||1||Pause||

ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ; ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ (ਰੁੱਪਾ ਬੋਲੋ) (੪੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

People are entangled in the enjoyment of fine clothes, but gold and silver are only dust.

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ;ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥ (੪੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

They acquire beautiful horses and elephants, and ornate carriages of many kinds.

ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ; ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥ (੪੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

They think of nothing else, and they forget all their relatives.

ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ; ('ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰਿ' ਬੋਲੋ)
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ (੪੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They ignore their Creator; without the Name, they are impure. ||2||

ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ; ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥ (੪੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Gathering the wealth of Maya, you earn an evil reputation.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ; ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥ (੪੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those whom you work to please shall pass away along with you.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ; ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ (੪੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The egotistical are engrossed in egotism, ensnared by the intellect of the mind.

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥੩॥ (੪੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who is deceived by Almighty Himself, has no position and no honor. ||3||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ; ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ (੪੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The True Guru, the Primal Being, has led me to meet the One, my only Friend.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥ (੪੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The One is the Saving Grace of His humble servant. Why should the proud cry out in ego?

ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ , ਸੋ ਕਰੇ ; ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (੪੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

As the servant of the Almighty wills, so does the Almighty act. At the Almighty's Door, none of his requests are denied.

ਨਾਨਕ , ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੭੧॥ (੪੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is attuned to the Love of the Almighty, whose Light pervades the entire Universe. ||4||1||71||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੨-੧੫)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ (੪੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

With the mind caught up in playful pleasures, involved in all sorts of amusements and sights that stagger the eyes, people are led astray.

ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ; ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥ (੪੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The emperors sitting on their thrones are consumed by anxiety. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (੪੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Siblings of Destiny, peace is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ;
ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If the Supreme Almighty, the Architect of Destiny, writes such an order, then anguish and anxiety are erased. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ; ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥ (੪੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

There are so many places-I have wandered through them all.

ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ; ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥ (੪੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The masters of wealth and the great land-Almightys have fallen, crying out, "This is mine! This is mine!"||2||

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ;
ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥ (ਅ-ਫਰਿਆ ਬੋਲੋ) (੪੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They issue their commands fearlessly, and act in pride.

ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥ (੪੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They subdue all under their command, but without the Name, they are reduced to dust. ||3||

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ; ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ (੪੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Even those who are served by the 33 million angelic beings, at whose door the Siddhas and the Saadhus stand,

ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਬੀ ;
ਸਭੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥੭੨॥ (੪੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

who live in wondrous affluence and rule over mountains, oceans and vast dominions-Guru Nanak says, in the end, all this vanishes like a dream! ||4||2||72||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੩-੧)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ;
ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥ **('ਬੁੱਝੇ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੪੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Arising each day, you cherish your body, but you are idiotic, ignorant and without understanding.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ; ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥ (੪੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You are not conscious of Almighty, and your body shall be cast into the wilderness.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ (੪੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Focus your consciousness on the True Guru; you shall enjoy bliss forever and ever. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥ (੪੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O mortal, you came here to earn a profit.

ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ; **(ਕੁਫੱਕੜੇ ਬੋਲੋ)**
ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

What useless activities are you attached to? Your life-night is coming to its end. ||1||Pause||

ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ; ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ (੪੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The animals and the birds frolic and play-they do not see death.

ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ; ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ (੪੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Mankind is also with them, trapped in the net of Maya.

ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ; ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ (੪੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who always remember the Naam, the Name of the Almighty, are considered to be liberated. ||2||

ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ; ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੪੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

That dwelling which you will have to abandon and vacate-you are attached to it in your mind.

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ; ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥ (੪੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

And that place where you must go to dwell-you have no regard for it at all.

ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ; ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (੪੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who fall at the Feet of the Guru are released from this bondage. ||3||

ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ; ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ (੪੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

No one else can save you-don't look for anyone else.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ; ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥ (੪੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have searched in all four directions; I have come to find His Sanctuary.

ਨਾਨਕ , ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ; ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ ॥੪॥੩॥੭੩॥ (੪੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the True King has pulled me out and saved me from drowning! ||4||3||73||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੩-੮)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ;
ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ('ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ) (੪੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

For a brief moment, man is a guest of the Almighty; he tries to resolve his affairs.

ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ; ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (੪੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Engrossed in Maya and sexual desire, the fool does not understand.

ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ; ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥ (੪੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He arises and departs with regret, and falls into the clutches of the Messenger of Death. ||1||

ਅੰਧੇ ; ਤੂੰ ਬੈਠਾ , ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥ (੪੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You are sitting on the collapsing riverbank-are you blind?

ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If you are so pre-destined, then act according to the Guru's Teachings. ||1||Pause||

ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ ; ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥ (‘ਵਢਣ-ਹਾਰ’ ਬੋਲੋ) (੪੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Reaper does not look upon any as unripe, half-ripe or fully ripe.

ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ; ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥ (੪੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Picking up and wielding their sickles, the harvesters arrive.

ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ; ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥ (੪੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When the landAlmighty gives the order, they cut and measure the crop. ||2||

ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ; ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥ (੪੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The first watch of the night passes away in worthless affairs, and the second passes in deep sleep.

ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ; ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥ (੪੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the third, they babble nonsense, and when the fourth watch comes, the day of death has arrived.

ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ; ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ॥੩॥ (੪੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The thought of the One who bestows body and soul never enters the mind. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ; (‘ਸਾਧ-ਸੰਗਤਿ’ ਬੋਲੋ)
ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (੪੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I am devoted to the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I sacrifice my soul to them.

ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ; ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (੪੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Through them, understanding has entered my mind, and I have met the All-knowing Almighty.

ਨਾਨਕ , ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ;
ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੭੪॥ (੪੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak sees the Almighty always with him-the Almighty, the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||4||4||74||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੩-੧੫)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ; ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥ (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (੪੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Let me forget everything, but let me not forget the One Almighty.

ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ; ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ (੪੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All my evil pursuits have been burnt away; the Guru has blessed me with the Naam, the true object of life.

ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ; ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥ (੪੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Give up all other hopes, and rely on the One Hope.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ (੪੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who serve the True Guru receive a place in the world hereafter. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (੪੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, praise the Creator.

ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ; ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Give up all your clever tricks, and fall at the Feet of the Guru. ||1||Pause||

ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ; ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ (੪੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Pain and hunger shall not oppress you, if the Giver of Peace comes into your mind.

ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ; ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (੪੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

No undertaking shall fail, when the True Almighty is always in your heart.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ; ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (੪੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

No one can kill that one unto whom You, Almighty, give Your Hand and protect.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ; ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੨॥ (੪੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Serve the Guru, the Giver of Peace; He shall remove and wash off all your faults. ||2||

ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ; ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ (੪੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Your servant begs to serve those who are enjoined to Your service.

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ; (ਮਸੱਕਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ ॥ (੪੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The opportunity to work hard serving the Saadh Sangat is obtained, when the Divine Almighty is pleased.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ; ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥ (੪੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Everything is in the Hands of our Almighty and Master; He Himself is the Doer of deeds.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥ (੪੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

I am a sacrifice to the True Guru, who fulfills all hopes and desires. ||3||

ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੋ ; ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥ (੪੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The One appears to be my Companion; the One is my Brother and Friend.

ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ; ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ (੪੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The elements and the components are all made by the One; they are held in their order by the One.

ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ (੪੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

When the mind accepts, and is satisfied with the One, then the consciousness becomes steady and stable.

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ; ਟੇਕ ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਕੀਤੁ ॥੪॥੫॥੭੫॥ (੪੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Then, one's food is the True Name, one's garments are the True Name, and one's Support, Guru Nanak says, is the True Name. ||4||5||75||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੪-੪)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ; ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥ (੪੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

All things are received if the One is obtained.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ; ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥ (੪੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The precious gift of this human life becomes fruitful when one chants the True Guru's Hymns (Gurbani).

ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ; ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥ (੪੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

One who has such destiny written on his forehead enters the Mansion of the Almighty's Presence, through the Guru. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੪੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, focus your consciousness on the One.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ; ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Without the One, all entanglements are worthless; emotional attachment to Maya is totally false. ||1||Pause||

ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (੪੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Hundreds of thousands of princely pleasures are enjoyed, if the True Guru bestows His Glance of Grace.

ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (੪੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If He bestows the Name of the Almighty, for even a moment, my mind and body are cooled and soothed.

ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥ (੪੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who have such pre-ordained destiny hold tight to the Feet of the True Guru. ||2||

ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ; ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੪੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Fruitful is that moment, and fruitful is that time, when one is in love with the True Almighty.

ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ; ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (੪੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Suffering and sorrow do not touch those who have the Support of the Name of the Almighty.

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ; ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (੪੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Grasping him by the arm, the Guru lifts them up and out, and carries them across to the other side. ||3||

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ; ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥ (੪੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Embellished and immaculate is that place where the Saints gather together.

ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ; ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ (੪੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He alone finds shelter, who has met the Perfect Guru.

ਨਾਨਕ , ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ;
ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੬॥੭੬॥ (੪੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak builds his house upon that site where there is no death, no birth, and no old age. ||4||6||76||

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੪-੧੧)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ; ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (੪੪-੧੧, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meditate on Him, O my soul; He is the Supreme Almighty over kings and emperors.

ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ; ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (੪੪-੧੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Place the hopes of your mind in the One, in whom all have faith.

ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ; ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ (੪੪-੧੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Give up all your clever tricks, and grasp the Feet of the Guru. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ (੪੪-੧੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, chant the Name with intuitive peace and poise.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ;
ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੪-੧੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, meditate on Almighty. Constantly sing the Glories of the Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ; ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੪੪-੧੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Seek His Shelter, O my mind; there is no other as Great as He.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ; ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ (੪੪-੧੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Remembering Him in meditation, a profound peace is obtained. Pain and suffering will not touch you at all.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ (੪੪-੧੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, work for Almighty; He is our True Almighty and Master. ||2||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ; ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (੪੪-੧੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall become absolutely pure, and the noose of death shall be cut away.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ; ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੪੪-੧੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

So offer your prayers to Him, the Giver of Peace, the Destroyer of fear.

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ; ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ (੪੪-੧੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Showing His Mercy, the Merciful Master shall resolve your affairs. ||3||

ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ; ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ (੪੪-੧੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Almighty is said to be the Greatest of the Great; His Kingdom is the Highest of the High.

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ (੪੪-੧੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He has no color or mark; His Value cannot be estimated.

ਨਾਨਕ , ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ;
ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੭੭॥ (੪੪-੧੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Please show Mercy to Guru Nanak, Almighty, and bless him with Your True Name. ||4||7||77||

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੪-੧੮)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ; ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ (੪੪-੧੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who meditates on the Naam is at peace; his face is radiant and bright.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ (੪੪-੧੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Obtaining it from the Perfect Guru, he is honored all over the world.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ; ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ (੪੪-੧੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Holy, the One True Almighty comes to abide within the home of the self. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੪੫-੧, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, meditate on the Name of the Almighty, Har, Har.

ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ; ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੫-੧, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Naam is your Companion; it shall always be with you. It shall save you in the world hereafter. ||1||Pause||

ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ; ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ (੪੫-੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

What good is worldly greatness, what is the use of such greatness which are impermanent?

ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ; ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ (੪੫-੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All the pleasures of Maya are tasteless and insipid. In the end, they shall all fade away.

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ (੪੫-੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Perfectly fulfilled and supremely acclaimed is the one, in whose heart the Almighty abides. ||2||

ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ; ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ (੪੫-੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Become the dust of the Saints; renounce your selfishness and conceit.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ; ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ (੪੫-੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Give up all your schemes and your clever mental tricks, and fall at the Feet of the Guru.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ (੪੫-੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He alone receives the Jewel, upon whose forehead such wondrous destiny is written. ||3||

ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈ ਹੋ ; ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (੪੫-੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Siblings of Destiny, it is received only when Almighty Himself bestows it.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ (੪੫-੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

People serve the True Guru only when the fever of egotism has been eradicated.

ਨਾਨਕ , ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੮॥੭੮॥ (੪੫-੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak has met the Guru; all his sufferings have come to an end. ||4||8||78||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫-੬)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ; ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ('ਰਖਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ) (੪੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The One is the Knower of all beings; He alone is our Savior.

ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ; ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ (੪੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The One is the Support of the mind; the One is the Support of the breath of life.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ (੪੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In His Sanctuary there is eternal peace. He is the Supreme Almighty, the Creator. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ (੪੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, give up all these efforts.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ; ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Dwell upon the Perfect Guru each day, and attach yourself to the One Almighty. ||1||Pause||

ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ; ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ (੪੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The One is my Brother, the One is my Friend. The One is my Mother and Father.

ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ॥ (੪੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The One is the Support of the mind; He has given us body and soul.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ (੪੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

May I never forget Almighty from my mind; He holds all in the Power of His Hands. ||2||

ਘਰਿ ਇਕੋ , ਬਾਹਰਿ ਇਕੋ ; ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ (੪੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The One is within the home of the self, and the One is outside as well. He Himself is in all places and interspaces.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ; ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ (੪੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meditate twenty-four hours a day on the One who created all beings and creatures.

ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; (‘ਰੱਤਿਆ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ (੪੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Attuned to the Love of the One, there is no sorrow or suffering. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੪੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

There is only the One Supreme Almighty; there is no other at all.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ; ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (੪੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Soul and body all belong to Him; whatever pleases His Will comes to pass.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ; ਜਪਿ ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੭੯॥ (੪੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Through the Perfect Guru, one becomes perfect; Guru Nanak says, meditate on the True One. ||4||9||79||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫-੧੩)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ (੪੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who focus their consciousness on the True Guru are perfectly fulfilled and famous.

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ; ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (੪੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Spiritual wisdom wells up in the minds of those unto whom the Almighty Himself shows Mercy.

ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (੪੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who have such destiny written upon their foreheads obtain the Name of the Almighty. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੪੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, meditate on the Name of the One Almighty.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ; ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The happiness of all happiness shall well up, and in the Court of the Almighty, you shall be dressed in robes of honor. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ; ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ (੪੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The fear of death and rebirth is removed by performing loving meditation in the Master of the Universe.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (੪੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one becomes immaculate and pure; the Almighty Himself takes care of such a one.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ; ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (੪੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The filth of birth and death is washed away, and one is uplifted, beholding the Blessed Vision of the Guru's Darshan. ||2||

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੪੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Supreme Almighty is pervading all places and interspaces.

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੪੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The One is the Giver of all-there is no other at all.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ; ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (੪੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In His Sanctuary, one is saved. Whatever He wishes, comes to pass. ||3||

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ (੪੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Perfectly fulfilled and famous are those, in whose minds the Supreme Almighty abides.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ; ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥ (੪੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Their reputation is spotless and pure; they are famous all over the world.

ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥੮੦॥ (੪੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to those who meditate on my Almighty. ||4||10||80||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੬-੧)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ; ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੪੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ,ਮਃ ੫)

Meeting the True Guru, all my sufferings have ended, and the Peace of the Almighty has come to dwell within my mind.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ; ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੪੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Divine Light illuminates my inner being, and I am lovingly absorbed in the One.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ (੪੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Holy Saint, my face is radiant; I have realized my pre-ordained destiny.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਣੇ ; ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (੪੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

I constantly sing the Glories of the Almighty of the Universe. Through the True Name, I have become spotlessly pure. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੪੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

O my mind, you shall find peace through the True Guru's Hymns (Gurbani).

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ; ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Working for the Perfect Guru, no one goes away empty-handed. ||1||Pause||

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾਂ ਪੂਰੀਆ ; ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੪੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The desires of the mind are fulfilled, when the Treasure of the Naam, the Name of the Almighty, is obtained.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ; ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (੪੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The Inner-knower, the Searcher of hearts, is always with you; recognize Him as the Creator.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (੪੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

By Guru's Grace, your face shall be radiant. Chanting the Naam, you shall receive the benefits of giving charity and taking cleansing baths.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿਆ ; ਤਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ (੪੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Sexual desire, anger and greed are eliminated, and all egotistical pride is abandoned. ||2||

ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ; ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥ (੪੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The Profit of the Naam is obtained, and all affairs are brought to fruition.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿਆ ; ਦੀਆ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥ (੪੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

In His Mercy, Almighty unites us with Himself, and He blesses us with the Naam.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ;
ਆਪਿ ਹੋਆ <u>ਮਿਹਰਵਾਨੁ</u> ॥ ('ਮਿਹਰ-ਵਾਨੁ' ਬੋਲੋ) (੪੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

My comings and goings in reincarnation have come to an end; He Himself has bestowed His Mercy.

ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥੩॥ (੪੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have obtained my home (within the body) in the True Mansion (real-self, Atma)of His Presence, realizing the True Guru's Sermons (Gurbani). ||3||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਖਦਾ ; ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (੪੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

His humble devotees are protected and saved; He Himself showers His Blessings upon us.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ; ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (੪੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In this world and in the world hereafter, radiant are the faces of those who cherish and enshrine the Glories of the True Almighty.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ ; ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, they lovingly dwell upon His Glories; they are imbued with His Infinite Love.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ; ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥੮੧॥ (੪੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is forever a sacrifice to the Supreme Almighty, the Ocean of Peace. ||4||11||81||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੬-੧੦)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੪੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If we meet the Perfect True Guru, we obtain the Treasure of the True Guru's Hymns (Gurbani).

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ; ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥ (੪੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Please grant Your Grace, Almighty, that we may meditate on Your Ambrosial Naam.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ; ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ (੪੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The pains of birth and death are taken away; we are naturally centered on His Meditation. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ (੪੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, seek the Sanctuary of Almighty.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Without the Almighty, there is no other at all. Meditate on the One and only Naam, the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ; ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥ (੪੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

His Value cannot be estimated; He is the Vast Ocean of Excellence.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ; ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ (੪੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O most fortunate ones, join the Sangat, the Blessed Congregation; purchase the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੈ ; ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥ (੪੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Serve the Almighty, the Ocean of Peace, the Supreme Almighty over kings and emperors. ||2||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (੪੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I take the Support of the Almighty's Lotus Feet; there is no other place of rest for me.

ਮੈ ਧਰ ਤੇਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਰਹਾਉ ॥ (੪੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I lean upon You as my Support, O Supreme Almighty. I exist only by Your Power.

ਨਿਮਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ; ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ (੪੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Almighty, You are the Honor of the dishonored. I seek to merge with You. ||3||

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ; ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (੪੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Chant the Almighty's Name and contemplate the Almighty of the World, twenty-four hours a day.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਰਖੇ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥ (੪੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He preserves our soul, our breath of life, body and wealth. By His Grace, He protects our soul.

ਨਾਨਕ , ਸਗਲੇ ਦੋਖ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੨॥੮੨॥ (੪੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, all pain has been washed away, by the Supreme Almighty, the Forgiver. ||4||12||82||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੬-੧੭)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ; ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੪੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have fallen in love with the True Almighty. He does not die, He does not come and go.

ਨਾ ਵੇਛੋੜਿਆ ; ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੪੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In separation, He is not separated from us; He is pervading and permeating amongst all.

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ; ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤ ਭਾਇ ॥ (੪੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is the Destroyer of the pain and suffering of the meek. He bears True Love for His servants.

ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ; ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥੧॥ (੪੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Wondrous is the Form of the Immaculate One. Through the Guru, I have met Him, O my mother! ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੪੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Siblings of Destiny, make Almighty your Friend.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰੀਤਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ; ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Cursed is emotional attachment and love of Maya; no one is seen to be at peace. ||1||Pause||

ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ; ਨਿਰਮਲੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (੪੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Almighty is Wise, Giving, Tender-hearted, Pure, Beautiful and Infinite.

ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਅਤਿ ਵਡਾ ; ਊਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥ (੪੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is our Companion and Helper, Supremely Great, Lofty and Utterly Infinite.

ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ; ਨਿਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰੁ ॥ (੪੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is not known as young or old; His Court is Steady and Stable.

ਜੋ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ; ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ (੪੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Whatever we seek from Him, we receive. He is the Support of the unsupported. ||2||

ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿਲਵਿਖ ਹਿਰਹਿ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥ (੪੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Seeing Him, our evil inclinations vanish; mind and body become peaceful and tranquil.

ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ; ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ (੪੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

With one-pointed mind, meditate on the One Almighty, and the doubts of your mind will be dispelled.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ; ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ (੪੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is the Treasure of Excellence, the Ever-fresh Being. His Gift is Perfect and Complete.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ; ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾਤਿ ॥੩॥ (੪੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, worship and adore Him. Day and night, do not forget Him. ||3||

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (੪੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One whose destiny is so pre-ordained, obtains the Almighty of the Universe as his Companion.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ ; ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ ॥ (੪੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I dedicate my body, mind, wealth and all to Him. I totally sacrifice my soul to Him.

ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥ (੪੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Seeing and hearing, He is always close at hand. In each and every heart, Almighty is pervading.

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥੮੩॥ (੪੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Even the ungrateful ones are cherished by Almighty. Guru Nanak says, He is forever the Forgiver. ||4||13||83||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੭-੭)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਆ ; ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (੪੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

This mind, body and wealth were given by Almighty, who naturally adorns us.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ; ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (੪੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He has blessed us with all our energy, and infused His Infinite Light deep within us.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ; ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (੪੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, meditate in remembrance on Almighty; keep Him enshrined in your heart. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੪੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, without the Almighty, there is no other at all.

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ; ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Remain in Almighty's Sanctuary forever, and no suffering shall afflict you. ||1||Pause||

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ; ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ (ਰੁੱਪਾ ਬੋਲੋ) (੪੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Jewels, treasures, pearls, gold and silver-all these are just dust.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ; ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ (੪੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Mother, father, children and relatives-all relations are false.

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ; ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ (੪੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The self-willed manmukh is an insulting beast; he does not acknowledge the One who created him. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥ (੪੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Almighty is pervading within and beyond, and yet people think that He is far away.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ; ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥ (੪੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They are engrossed in clinging desires; within their hearts there is ego and falsehood.

ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥ (੪੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Without devotion to the Naam, crowds of people come and go. ||3||

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ (੪੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Please preserve Your beings and creatures, Almighty; O Creator Almighty, please be merciful!

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ; ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ (੪੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Without Almighty, there is no saving grace. The Messenger of Death is cruel and unfeeling.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ;
ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥੧੪॥੮੪॥ (੪੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, may I never forget the Naam! Please bless me with Your Mercy, Almighty! ||4||14||84||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੭-੧੫)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ; ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ (੪੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

"My body and my wealth; my ruling power, my beautiful form and country-mine!"

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ; ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸ ॥ (੪੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You may have children, a wife and many mistresses; you may enjoy all sorts of pleasures and fine clothes.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ; ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥ (੪੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

And yet, if the Name of the Almighty does not abide within the heart, none of it has any use or value. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੪੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, meditate on the Name of the Almighty, Har, Har.

ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Always keep the Company of the Holy, and focus your consciousness on the Feet of the Guru. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ; ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ (੪੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who have such blessed destiny written on their foreheads meditate on the Treasure of the Naam.

ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ; ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ (੪੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All their affairs are brought to fruition, holding onto the Guru's Feet.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ; ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ (੪੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The diseases of ego and doubt are cast out; they shall not come and go in reincarnation. ||2||

ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ; ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ (ਨ੍ਹਾਉ ਬੋਲੋ) (੪੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Let the Saadh Sangat, the Company of the Holy, be your cleansing baths at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ; ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ (੪੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Your soul, breath of life, mind and body shall blossom forth in lush profusion; this is the true purpose of life.

ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ; ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ (੪੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In this world you shall be blessed with greatness, and in the Court of the Almighty you shall find your place of rest. ||3||

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ (੪੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself acts, and causes others to act; everything is in His Hands.

ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ; ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ (੪੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He Himself bestows life and death; He is with us, within and beyond.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥ (੪੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty, the Master of all hearts. ||4||15||85||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੮-੩)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ; ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ (੪੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru is Merciful; we seek the Sanctuary of Almighty.

ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ; ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ (੪੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Through the Teachings of the True Guru, all worldly entanglements are eliminated.

ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥ (੪੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Name of the Almighty is firmly implanted within my mind; through His Ambrosial Glance of Grace, I am exalted and enraptured. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ (੪੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, serve the True Guru.

ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself grants His Grace; do not forget Him, even for an instant. ||Pause||

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ;

ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥ ('ਕਟਣ-ਹਾਰ' ਬੋਲੋ) (੪੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Continually sing the Glorious Praises of the Almighty of the Universe, the Destroyer of demerits.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ; ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (੪੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Without the Name of the Almighty, there is no peace. Having tried all sorts of ostentatious displays, I have come to see this.

ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ; ('ਰੱਤਿਆ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (੪੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Naturally imbued with His Praises, one is saved, crossing over the terrifying world-ocean. ||2||

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ; ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ (੪੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The merits of pilgrimages, fasts and hundreds of thousands of techniques of austere self-discipline are found in the dust of the feet of the Holy.

ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ; ਜਾ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (੪੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

From whom are you trying to hide your actions? Almighty sees all;

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ (੪੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is Ever-present. My Almighty is totally pervading all places and interspaces. ||3||

ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ; ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ (੪੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

True is His Empire, and True is His Command. True is His Seat of True Authority.

ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ; ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥ (੪੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

True is the Creative Power which He has created. True is the world which He has fashioned.

ਨਾਨਕ , ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ;
ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੬॥੮੬॥ (੪੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, chant the True Name; I am forever and ever a sacrifice to Him. ||4||16||86||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੮-੧੦)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ; ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ (੪੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Make the effort, and chant the Almighty's Name. O very fortunate ones, earn this wealth.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ; ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥ (੪੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the Society of the Saints, meditate in remembrance on the Almighty, and wash off the filth of countless incarnations. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥ (੪੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, chant and meditate on the Name of the Almighty.

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ; ਸਭੁ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Enjoy the fruits of your mind's desires; all suffering and sorrow shall depart. ||Pause||

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥ (੪੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

For His sake, you assumed this body; see Almighty always with you.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥ (੪੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Almighty is pervading the water, the land and the sky; He sees all with His Glance of Grace. ||2||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ; ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ (੪੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The mind and body become spotlessly pure, enshrining love for the True Almighty.

ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ; ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥ (੪੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who dwells upon the Feet of the Supreme Almighty has truly performed all meditations and austerities. ||3||

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (੪੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Ambrosial Name of the Almighty is a Gem, a Jewel, a Pearl.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ (੪੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The essence of intuitive peace and bliss is obtained, O servant Guru Nanak, by singing the Glories of Almighty. ||4||17||87||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੮-੧੫)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ; ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (੪੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

That is the essence of the scriptures, and that is a good omen, by which one comes to chant the Name of the Almighty.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ; ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (੪੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru has given me the Wealth of the Lotus Feet of the Almighty, and I, without shelter, have now obtained Shelter.

ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ; ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ; ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (੪੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The True Capital, and the True Way of Life, comes by chanting His Glories, twenty-four hours a day.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ; ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥ (੪੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Granting His Grace, Almighty meets us, and we no longer die, or come or go in reincarnation. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ (੪੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, vibrate and meditate forever on the Almighty, with single-minded love.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is contained deep within each and every heart. He is always with you, as your Helper and Support. ||1||Pause||

ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ; ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (੪੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

How can I measure the happiness of meditating on the Almighty of the Universe?

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ; ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥ (੪੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who taste it are satisfied and fulfilled; their souls know this Sublime Essence.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (੪੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the Society of the Saints, Almighty, the Beloved, the Forgiver, comes to dwell within the mind.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ; ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥ (੪੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who has served his Almighty is the emperor of kings||2||

ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ;
ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (ਮਜੱਨ ਬੋਲੋ) (੪੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

This is the time to speak and sing the Praise and the Glory of Almighty, which brings the merit of millions of cleansing and purifying baths.

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ; ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (੪੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The tongue which chants these Praises is worthy; there is no charity equal to this.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ;
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ('ਮਿਹਰ-ਵਾਨੁ' ਬੋਲੋ) (੪੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Blessing us with His Glance of Grace, the Kind and Compassionate, All-powerful Almighty comes to dwell within the mind and body.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ; ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥ (੪੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

My soul, body and wealth are His. Forever and ever, I am a sacrifice to Him. ||3||

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ; ਜੋ ਮੇਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (੪੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One whom the Creator Almighty has met and joined to Himself shall never again be separated.

ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ; ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ('ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰਿ' ਬੋਲੋ) (੪੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The True Creator Almighty breaks the bonds of His slave.

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ; ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (੪੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The doubter has been put back on the path; his merits and demerits have not been considered.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੮॥੮੮॥ (੪੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of the One who is the Support of every heart. ||4||18||88||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯-੬)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (੪੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

With your tongue, repeat the True Name, and your mind and body shall become pure.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੪੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Your mother and father and all your relations-without Him, there are none at all.

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (੪੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If Almighty Himself bestows His Mercy, then He is not forgotten, even for an instant. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥ (੪੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, serve the True One, as long as you have the breath of life.

ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੂੜੁ ਹੈ ; ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Without the True One, everything is false; in the end, all shall perish. ||1||Pause||

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੪੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

My Almighty and Master is Immaculate and Pure; without Him, I cannot even survive.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ; ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ (੪੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Within my mind and body, there is such a great hunger; if only someone would come and unite me with Him, O my mother!

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ; ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (੪੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have searched the four corners of the world-without our Husband Lord, there is no other place of rest. ||2||

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ; ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੪੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Offer your prayers to Him, who shall unite you with the Creator.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ; ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (੪੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The True Guru is the Giver of the Naam; His Treasure is perfect and overflowing.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ (੪੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, praise the One, who has no end or limitation. ||3||

ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ; (‘ਪਰਵਦ-ਗਾਰੁ’ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥ (੪੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Praise Almighty, the Nurturer and Cherisher; His Wondrous Ways are unlimited.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ; ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥ (੪੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, worship and adore Him; this is the most wonderful wisdom.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ;
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ॥੪॥੧੯॥੮੯॥ (੪੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty's Flavor is sweet to the minds and bodies of those who have such blessed destiny written on their foreheads. ||4||19||89||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯-੧੩)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ਹੋ ; ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (੪੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meet with the humble Saints, O Siblings of Destiny, and contemplate the True Name.

ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ; ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ (੪੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

For the journey of the soul, gather those supplies which will go with you here and hereafter.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (੪੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

These are obtained from the Perfect Guru, when Almighty bestows His Glance of Grace.

ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ (੪੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those unto whom He is Merciful, receive His Grace. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੪੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, there is no other as great as the Guru.

ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ; ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I cannot imagine any other place. The Guru leads me to meet the True Almighty. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ; ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ (੪੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who go to see the Guru obtain all treasures.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ (੪੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those whose minds are attached to the Guru's Feet are very fortunate, O my mother.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ; ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੪੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The Guru is the Giver, the Guru is All-powerful. The Guru is All-pervading, contained amongst all.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਗੁਰੁ , ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥੨॥ (੪੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The Guru is the Transcendent Almighty, the Supreme Almighty. The Guru lifts up and saves those who are drowning. ||2||

ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ (੪੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

How shall I praise the Guru, the All-powerful Cause of causes?

ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ; ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਥੁ ॥ (੪੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Those, upon whose foreheads the Guru has placed His Hand, remain steady and stable.

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿਆ ; ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਪਥੁ ॥ (੪੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The Guru has led me to drink in the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of the Almighty; He has released me from the cycle of birth and death.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ; ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥੁ ॥੩॥ (੪੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

I serve the Guru, the Transcendent Almighty, the Dispeller of fear; my suffering has been taken away. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ; ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥ (੫੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The True Guru is the Deep and Profound Ocean of Peace, the Destroyer of sin.

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ; ਜਮਦੂਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥ (੫੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

For those who serve their Guru, there is no punishment at the hands of the Messenger of Death.

ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ; ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹਮੰਡੁ ॥ (੫੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

There is none to compare with the Guru; I have searched and looked throughout the entire universe.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ , ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥੯੦॥ (੫੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The True Guru has bestowed the Treasure of the Naam, the Name of the Almighty. Guru Nanak says, the mind is filled with peace. ||4||20||90||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦-੩)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ; ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥ (੫੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

People eat what they believe to be sweet, but it turns out to be bitter in taste.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ; ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥ (੫੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They attach their affections to brothers and friends, uselessly engrossed in corruption.

ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ (੫੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They vanish without a moment's delay; without Almighty's Name, they are stunned and amazed. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ (੫੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my mind, attach yourself to the service of the True Guru.

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ; ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Whatever is seen, shall pass away. Abandon the intellectualizations of your mind. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ; ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ (੫੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Like the mad dog running around in all directions,

ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ; ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭ ਖਾਇ ॥ (ਅ-ਭੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੫੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

the greedy person, unaware, consumes everything, edible and non-edible alike.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (੫੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Engrossed in the intoxication of sexual desire and anger, people wander through reincarnation over and over again. ||2||

ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ; ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ ਬਣਾਇ ॥ (੫੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Maya has spread out her net, and in it, she has placed the bait.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ; ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ (੫੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The bird of desire is caught, and cannot find any escape, O my mother.

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (੫੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who does not know the Almighty who created him, comes and goes in reincarnation over and over again. ||3||

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੫੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

By various devices, and in so many ways, this world is enticed.

ਜਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ; ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (੫੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They alone are saved, whom the All-powerful, Infinite Almighty protects.

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥ (੫੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The servants of the Almighty are saved by the Love of the Almighty. Guru Nanak says, I am forever a sacrifice to them. ||4||21||91||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (੫੦-੧੦)

Sri Raag, Fifth Guru, Second House:

ਗੋਇਲਿ , ਆਇਆ ਗੋਇਲੀ ; ਕਿਆ ਤਿਸੁ , ਡੰਫੁ ਪਸਾਰੁ ॥ (੫੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The herdsman comes to the pasture lands-what good are his ostentatious displays here?

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਚਲਣਾ ; ਤੂੰ ਸੰਮਲੁ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੧॥ (੫੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When your allotted time is up, you must go. Take care of your real hearth and home. ||1||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੫੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O mind, sing the Glorious Praises of the Almighty, and serve the True Guru with love.

ਕਿਆ ਥੋੜੜੀ ਬਾਤ ; ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Why do you take pride in trivial matters? ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ਰੈਣਿ ਪਰਾਹੁਣੇ ; ਉਠਿ ਚਲਸਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ॥ (੫੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Like an overnight guest, you shall arise and depart in the morning.

ਕਿਆ ਤੂੰ ਰਤਾ ਗਿਰਸਤ ਸਿਉ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਫੁਲਾ ਕੀ ਬਾਗਾਤਿ ॥੨॥ (੫੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Why are you so attached to your household? It is all like flowers in the garden. ||2||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ; ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜਿ ॥ (੫੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Why do you say, "Mine, mine"? Look to Almighty, who has given it to you.

ਸਰਪਰ ਉਠੀ ਚਲਣਾ ; ਛਡਿ ਜਾਸੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥੩॥ (੫੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

It is certain that you must arise and depart, and leave behind your hundreds of thousands and millions. ||3||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਿਆ ; ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓਇ ॥ (੫੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Through 8.4 million incarnations you have wandered, to obtain this rare and precious human life.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ;
ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜਾ ਆਇਓਇ ॥੪॥੨੨॥੯੨॥(ਆਇ-ਓ-ਇ ਬੋਲੋ)(੫੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, remember the Naam, the Name of the Almighty; the day of departure is drawing near! ||4||22||92||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦-੧੬)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਤਿਚਰੁ ਵਸਹਿ ਸੁਹੇਲੜੀ ; ਜਿਚਰੁ ਸਾਥੀ ਨਾਲਿ ॥ (੫੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

As long as the soul-companion is with the body, it dwells in happiness.

ਜਾ ਸਾਥੀ ਉਠੀ ਚਲਿਆ ; ਤਾ ਧਨ ਖਾਕੂ ਰਾਲਿ ॥੧॥ (੫੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

But when the companion arises and departs, then the body-bride mingles with dust. ||1||

ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ; ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (੫੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

My mind has become detached from the world; it longs to see the Vision of Almighty's glimpse.

ਧੰਨੁ ; ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Blessed is Your Place. ||1||Pause||

ਜਿਚਰੁ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਘਰਿ ; ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਭਿ ਕਹਾਤਿ ॥ (੫੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

As long as the soul-husband dwells in the body-house, everyone greets you with respect.

ਜਾ ਉਠੀ ਚਲਸੀ ਕੰਤੜਾ ; ਤਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛੈ ਤੇਰੀ ਬਾਤ ॥੨॥ (੫੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

But when the soul-husband arises and departs, then no one cares for you at all. ||2||

ਪੇਈਅੜੈ ਸਹੁ ਸੇਵਿ ਤੂੰ ; ਸਾਹੁਰੜੈ ਸੁਖਿ ਵਸੁ ॥ (੫੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In this world of your parents' home, serve your Husband Lord; in the world beyond, in your in-laws' home, you shall dwell in peace.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ਸਿਖੁ ; ਤੁਧੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਦੁਖੁ ॥੩॥ (੫੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Guru, be a sincere student of proper conduct, and suffering shall never touch you. ||3||

ਸਭਨਾ ਸਾਹੁਰੈ ਵੰਞਣਾ ;
ਸਭਿ ਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ ॥ (ਮੁਕਲਾਵਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (੫੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Everyone shall go to their Husband Lord. Everyone shall be given their ceremonial send-off after their marriage.

ਨਾਨਕ , ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੨੩॥੯੩॥ (੫੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, blessed are the happy soul-brides, who are in love with their Husband Lord. ||4||23||93||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ ॥ (੫੧-੨)

Sri Raag, Fifth Guru, Sixth House:

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕੁ ਓਹੀ ; ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਆਕਾਰੁ ॥ (੫੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The One Almighty is the Doer, the Cause of causes, who has created the creation.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਰਬ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (੫੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meditate on the One, O my mind, who is the Support of all. ||1||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਇ ॥ (੫੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meditate within your mind on the Guru's Feet.

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ; ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Give up all your clever mental tricks, and lovingly attune yourself to the True Word of the Shabad. ||1||Pause||

ਦੁਖੁ ਕਲੇਸੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ; ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ॥ (੫੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Suffering, agony and fear do not cling to one whose heart is filled with the GurMantra (Waheguru).

ਕੋਟਿ ਜਤਨਾ ਕਰਿ ਰਹੇ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (੫੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Trying millions of things, people have grown weary, but without the Guru, none have been saved. ||2||

ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ; ਪਾਪ ਸਗਲੇ ਜਾਹਿ ॥ (੫੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Gazing upon the Blessed Vision of the Guru's Darshan, the mind is comforted and all sins depart.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (੫੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to those who fall at the Feet of the Guru. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਾਚੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (੫੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the True Name of the Almighty comes to dwell in the mind.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਇਹੁ ਭਾਉ ॥੪॥੨੪॥੯੪॥ (੫੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Very fortunate are those, Guru Nanak says, whose minds are filled with this love. ||4||24||94||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੧-੭)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪੂਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰ ॥ (੫੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Gather in the Wealth of the Almighty, worship the True Guru, and give up all your corrupt ways.

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੧॥ (੫੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meditate in remembrance on the Almighty who created and adorned you, and you shall be saved. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (੫੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O mind, chant the Name of the One, the Unique and Infinite Almighty.

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਿਨਹਿ ਦੀਆ ; ਰਿਦੇ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He gave you the praanaa, the breath of life, and your mind and body. He is the Support of the heart. ||1||Pause||

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤੇ ; (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਵਿਆਪਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੫੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The world is drunk, engrossed in sexual desire, anger and egotism.

ਪਉ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ਲਾਗੁ ਚਰਣੀ ; ਮਿਟੈ ਦੂਖੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥੨॥ (੫੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Seek the Sanctuary of the Saints, and fall at their feet; your suffering and darkness shall be removed. ||2||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਕਮਾਵੈ ; ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ (੫੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Practice truth, contentment and kindness; this is the most excellent way of life.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਭ ਹੋਇ ਰੇਣਾ ; ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੩॥ (੫੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who is so blessed by the Formless Almighty renounces selfishness, and becomes the dust of all. ||3||

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਤੂੰਹੈ ; ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (੫੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All that is seen is You, Almighty, the expansion of the expanse.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ;
ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨੫॥੯੫॥ (੫੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, the Guru has removed my doubts; I recognize Almighty in all. ||4||25||95||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੧-੧੨)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਦੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮੰਧੇ ; ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲਾਣਾ ॥ (੫੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The whole world is engrossed in bad deeds and good deeds.

ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਰਹਤ , ਭਗਤੁ ਹੈ ; ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣਾ ॥੧॥ (੫੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Almighty's devotee is above both, but those who understand this are very rare. ||1||

ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ॥ (੫੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Our Almighty and Master is all-pervading everywhere.

ਕਿਆ ਕਹਉ ਸੁਣਉ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

What should I say, and what should I hear? O my Almighty and Master, You are Great, All-powerful and All-knowing. ||1||Pause||

ਮਾਨ ਅਭਿਮਾਨ ਮੰਧੇ ; ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਨਾਹੀ ॥ (੫੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who is influenced by praise and blame is not Almighty's servant.

ਤਤ ਸਮਦਰਸੀ ਸੰਤਹੁ ; ਕੋਈ ਕੋਟਿ ਮੰਧਾਹੀ ॥੨॥ (੫੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who sees the essence of reality with impartial vision, O Saints, is very rare-one among millions. ||2||

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ; ਇਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਰਲਾ ॥ (੫੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

People talk on and on about Him; they consider this to be praise of Almighty.

ਕਥਨ ਕਹਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ॥੩॥ (੫੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

But rare indeed is the Gurmukh, who is above this mere talk. ||3||

ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ; ਕਛੂ ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (੫੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is not concerned with deliverance or bondage.

ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ; ਨਾਨਕ , ਦਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨੬॥੯੬॥ (੫੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak has obtained the gift of the dust of the feet of the Saints. ||4||26||96||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੭ ॥ ('੭' ਨੂੰ ਸੱਤਵਾਂ ਬੋਲੋ) (੫੧-੧੭)

Sri Raag, Fifth Guru, Seventh House:

ਤੇਰੈ ਭਰੋਸੈ ਪਿਆਰੇ ; ਮੈ ਲਾਡ ਲਡਾਇਆ ॥ (੫੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Relying on Your Mercy, Dear Almighty, I have indulged in sensual pleasures.

ਭੂਲਹਿ ਚੂਕਹਿ ਬਾਰਿਕ ; ਤੂੰ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (੫੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Like a foolish child, I have made mistakes. O Almighty, You are my Father and Mother. ||1||

ਸੁਹੇਲਾ ; ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥ (੫੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

It is easy to speak and talk,

ਤੇਰਾ ; ਬਿਖਮੁ ਭਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

but it is difficult to accept Your Will. ||1||Pause||

ਹਉ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਕਰਉ ਤੇਰਾ ; ਹਉ ਜਾਨਉ ਆਪਾ ॥ (੫੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I stand tall; You are my Strength. I know that You are mine.

ਸਭ ਹੀ ਮਧਿ , ਸਭਹਿ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ; ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਬਾਪਾ ॥੨॥ (੫੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Inside of all, and outside of all, You are our Self-sufficient Father. ||2||

ਪਿਤਾ , ਹਉ ਜਾਨਉ ਨਾਹੀ ; ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਜੁਗਤਾ ॥ (੫੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Father, I do not know-how can I know Your Way?

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤੁ ਸੰਤਹੁ ; ਮੇਰੀ ਰਾਖੈ ਮਮਤਾ ॥੩॥ (੫੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He frees us from bondage, O Saints, and saves us from possessiveness. ||3||

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਠਾਕੁਰ ; ਰਹਿਓ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (੫੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Becoming Merciful, my Almighty and Master has ended my comings and goings in reincarnation.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੪॥੨੭॥੯੭॥ (੫੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Guru, Guru Nanak has recognized the Supreme Almighty. ||4||27||97||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (੫੨-੨)

Sri Raag, Fifth Guru, First House:

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ; ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (੫੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meeting with the humble beings, O Siblings of Destiny, the Messenger of Death is conquered.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ; ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥ (੫੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The True Almighty and Master has come to dwell within my mind; my Almighty and Master has become Merciful.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ (੫੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Perfect True Guru, all my worldly entanglements have ended. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ; ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ , ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (੫੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my True Guru, I am a sacrifice to You.

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to the Blessed Vision of Your Darshan. By the Pleasure of Your Will, You have blessed me with the Ambrosial Naam, the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ (੫੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who have served You with love are truly wise.

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ; ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੫੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who have the Treasure of the Naam within emancipate others as well as themselves.

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ (੫੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

There is no other Giver as great as the Guru, who has given the gift of the soul. ||2||

ਆਏ , ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ; ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ (੫੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Blessed and acclaimed is the coming of those who have met the Guru with loving faith.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ('ਰੱਤਿਆ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੫੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Attuned to the True One, you shall obtain a place of honor in the Court of the Almighty.

ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥ (੫੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Greatness is in the Hands of the Creator; it is obtained by pre-ordained destiny. ||3||

ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ; ('ਕਰਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ (੫੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

True is the Creator, True is the Doer. True is our Almighty and Master, and True is His Support.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ; ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (੫੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

So speak the Truest of the True. Through the True One, an intuitive and discerning mind is obtained.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਜਪਿ ਨਾਨਕ , ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੨੮॥੯੮॥ (੫੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak lives by chanting and meditating on the One, who is pervading within and contained amongst all. ||4||28||98||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੨-੯)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪੂਜੀਐ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Worship the Guru, the Transcendent Almighty, with your mind and body attuned to love.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ; ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ (੫੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The True Guru is the Giver of the soul; He gives Support to all.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ; ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Act according to the Instructions of the True Guru; this is the true philosophy.

ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਤਿਆ ; (‘ਰੱਤਿਆ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (੫੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Without being attuned to the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all attachment to Maya is just dust. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (੫੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my friend, reflect upon the Name of the Almighty, Har, Har

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, He dwells within the mind, and one's works are brought to perfect fruition. ||1||Pause||

ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ਗੁਰੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਹੋਇ ॥ (੫੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru is All-powerful, the Guru is Infinite. By great good fortune, the Blessed Vision of His Darshan is obtained.

ਗੁਰੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੫੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru is beyond the reach of sensors (Agochar-Imperceptible), Immaculate and Pure. There is no other as great as the Guru.

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ; ('ਕਰਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (੫੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru is the Creator, the Guru is the Doer. The Gurmukh obtains true glory.

ਗੁਰ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ; ਗੁਰੁ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ , ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (੫੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Nothing is beyond the Guru; whatever He wishes comes to pass. ||2||

ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਜਾਤੁ ;
ਗੁਰੁ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ ('ਪੂਰਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ) (੫੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru is the Sacred Shrine of Pilgrimage, the Guru is the Wish-fulfilling Elysian Tree.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ; ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੫੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru is the Fulfiller of the desires of the mind. The Guru is the Giver of the Name of the Almighty, by which all the world is saved.

ਗੁਰੁ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ; ਗੁਰੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ (੫੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru is All-powerful, the Guru is Formless; the Guru is Lofty, Guru is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and beyond borders (Infinite).

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਅਗਮ ਹੈ ; ਕਿਆ ਕਥੇ ਕਥਨਹਾਰੁ ॥੩॥ (੫੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Praise of the Guru is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible)-what can any speaker say? ||3||

ਜਿਤੜੇ ਫਲ ਮਨਿ ਬਾਛੀਅਹਿ ; ਤਿਤੜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (੫੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All the rewards which the mind desires are with the True Guru.

ਪੂਰਬ ਲਿਖੇ ਪਾਵਣੇ ; ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ (੫੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One whose destiny is so pre-ordained, obtains the Wealth of the True Name.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆਂ ; ਬਾਹੁੜਿ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (੫੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Entering the Sanctuary of the True Guru, you shall never die again.

ਹਰਿ ਨਾਨਕ , ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰਉ ;
ਏਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰਾ ਸਾਸੁ ॥੪॥੨੯॥੯੯॥ (੫੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak: may I never forget You, Almighty. This soul, body and breath are Yours. ||4||29||99||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੨-੧੮)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਸੁਣਿ ਭਾਈ ਹੋ ; ਛੂਟਨੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (੫੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Saints, O Siblings of Destiny, listen: release comes only through the True Name.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵਣੇ ; ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (੫੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Worship the Feet of the Guru. Let the Name of the Almighty be your sacred shrine of pilgrimage.

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਮੰਨੀਅਹਿ ; ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ (੫੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Hereafter, you shall be honored in the Court of the Almighty; there, even the homeless find a home. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਸਾਚੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ॥ (੫੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Siblings of Destiny, service to the True Guru alone is True.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ;
ਪੂਰਨ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)** (੫੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When the True Guru is pleased, we obtain the Perfect, Unseen, Unknowable Almighty. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ; ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (੫੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to the True Guru, who has bestowed the True Name.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ; ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (੫੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Night and day, I praise the True One; I sing the Glorious Praises of the True One.

ਸਚੁ ਖਾਣਾ , ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ; ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (੫੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

True is the food, and true are the clothes, of those who chant the True Name of the True One. ||2||

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਸਫਲੁ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ਆਪਿ ॥ (੫੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

With each breath and morsel of food, do not forget the Guru, the Embodiment of Fulfillment.

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ; ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾਪਿ ॥ (੫੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

None is seen to be as great as the Guru. Meditate on Him twenty-four hours a day.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਪਾਈਐ ;
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੩॥ ('ਗੁਣ-ਤਾਸਿ' ਬੋਲੋ) (੫੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

As He casts His Glance of Grace, we obtain the True Name, the Treasure of Excellence. ||3||

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੫੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru and the Transcendent Almighty are one and the same, pervading and permeating amongst all.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੇਈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੫੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who have such pre-ordained destiny, meditate on the Naam.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੪॥੩੦॥੧੦੦॥ (੫੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of the Guru, who does not die, or come and go in reincarnation. ||4||30||100||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ , ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (੫੩-੮)

Sri Raag, First Guru, First House, Ashtapadees:

ਆਖਿ ਆਖਿ ਮਨੁ ਵਾਵਣਾ ; ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਾਪੈ ਵਾਇ ॥ (੫੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I speak and chant His Praises, vibrating the instrument of my mind. The more I know Him, the more I vibrate it.

ਜਿਸ ਨੋ ਵਾਇ ਸੁਣਾਈਐ ; ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਕਿਤੁ ਥਾਇ ॥ (੫੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The One, unto whom we vibrate and sing-how great is He, and where is His Place?

ਆਖਣ ਵਾਲੇ ਜੇਤੜੇ ; ਸਭਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (੫੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who speak of Him and praise Him-they all continue speaking of Him with love. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਅਲਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ (੫੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Baba, the Almighty Allah (beyond comprehension) is beyond the grasp of mind (Agam- Inaccessible) and beyond borders (Infinite).

ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕ ਥਾਇ ;
ਸਚਾ ਪਰਵਦਿਗਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਰਵਦਿ-ਗਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੫੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Sacred is His Name, and Sacred is His Place. He is the True Cherisher. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ; ਲਿਖਿ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (੫੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The extent of Your Command cannot be seen; no one knows how to write it.

ਜੇ ਸਉ ਸਾਇਰ ਮੇਲੀਅਹਿ ; ਤਿਲੁ ਨ ਪੁਜਾਵਹਿ ਰੋਇ ॥ (੫੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if a hundred poets met together, they could not describe even a tiny bit of it.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ; ਸਭਿ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਹਿ ਸੋਇ ॥੨॥ (੫੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

No one has found Your Value; they all merely write what they have heard again and again. ||2||

ਪੀਰ ਪੈਕਾਮਰ ਸਾਲਕ ਸਾਦਕ ; ਸੁਹਦੇ ਅਉਰੁ ਸਹੀਦ ॥ (੫੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Pirs, the Prophets, the spiritual teachers, the faithful, the innocents and the martyrs,

ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਕਾਜੀ ਮੁਲਾ ; ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਰਸੀਦ ॥ (ਮੁੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (੫੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

the Shaikhs, the mystics, the Qazis, the Mullahs and the Dervishes at His Door

ਬਰਕਤਿ ਤਿਨ ਕਉ ਅਗਲੀ ; (ਬਰੱਕਤਿ ਬੋਲੋ)
ਪੜਦੇ ਰਹਨਿ ਦਰੂਦ ॥੩॥ (ਪੜ੍ਹਦੇ ਬੋਲੋ) (੫੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

-they are blessed all the more as they continue reading their prayers in praise to Him. ||3||

ਪੁਛਿ ਨ ਸਾਜੇ , ਪੁਛਿ ਨ ਢਾਹੇ ; ਪੁਛਿ ਨ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ (੫੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He seeks no advice when He builds; He seeks no advice when He destroys. He seeks no advice while giving or taking.

ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ; ਆਪੇ ਕਰਣੁ ਕਰੇਇ ॥ (੫੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He alone knows His Creative Power; He Himself does all deeds.

ਸਭਨਾ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥ (੫੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He beholds all in His Vision. He gives to those with whom He is pleased. ||4||

ਥਾਵਾ , ਨਾਵ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਨਾਵਾ , ਕੇਵਡੁ ਨਾਉ ॥ (੫੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

His Place and His Name are not known, no one knows how great is His Name.

ਜਿਥੈ ਵਸੈ ਮੇਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਸੋ ਕੇਵਡੁ ਹੈ ਥਾਉ ॥ (੫੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

How great is that place where my Sovereign Almighty dwells?

ਅੰਬੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ; ਹਉ ਕਿਸ ਨੋ ਪੁਛਣਿ ਜਾਉ ॥੫॥ (੫੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

No one can reach it; whom shall I go and ask? ||5||

ਵਰਨਾ ਵਰਨ ਨ ਭਾਵਨੀ ; ਜੇ ਕਿਸੈ ਵਡਾ ਕਰੇਇ ॥ (੫੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One class of people does not like the other, when one has been made great.

ਵਡੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (੫੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Greatness is only in His Great Hands; He gives to those with whom He is pleased.

ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪਣੈ ; ਚਸਾ ਨ ਢਿਲ ਕਰੇਇ ॥੬॥ (੫੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By the Hukam of His Command, He Himself regenerates, without a moment's delay. ||6||

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ; ਲੈਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੫੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Everyone cries out, "More! More!", with the idea of receiving.

ਕੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ; ਦੇ ਕੈ ਰਹਿਆ ਸੁਮਾਰਿ ॥ (੫੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

How great should we call the Giver? His Gifts are beyond estimation.

ਨਾਨਕ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ; ਤੇਰੇ ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਭੰਡਾਰ ॥੭॥੧॥ (੫੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, there is no deficiency; Your Storehouses are filled to overflowing, age after age. ||7||1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੩-੧੯)

First Guru:

ਸਭੇ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਆ ; ਸਗਲੀਆ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੫੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All are brides of the Husband Lord; all decorate themselves for Him.

ਗਣਤ ਗਣਾਵਣਿ ਆਈਆ ; ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (੫੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

But when the time comes to settle their accounts, their red robes are corrupt.

ਪਾਖੰਡਿ , ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਖੋਟਾ ਪਾਜੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ (੫੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

His Love is not obtained through hypocrisy. Her false coverings bring only ruin. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਇਉ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ (੫੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In this way, the Dear Husband Lord ravishes and enjoys His bride.

ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The happy soul-bride is pleasing to You, Almighty; by Your Grace, You adorn her. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (੫੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

She is decorated with the True Guru's Sermons (Gurbani); her mind and body belong to her Husband Lord.

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਖੜੀ ਤਕੈ ; ਸਚੁ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੫੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With her palms pressed together, she stands, waiting on Him, and offers her True prayers to Him.

ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਸਚ ਭੈ ਵਸੀ ;
ਭਾਇ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਸਿ ॥੨॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੫੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dyed in the deep crimson of the Love of her Darling Almighty, she dwells in the Fear of the True One. Imbued with His Love, she is dyed in the color of His Love. ||2||

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਚੇਰੀ ਕਾਂਢੀਐ ; ਲਾਲੀ ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ (੫੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

She is said to be the hand-maiden of her Beloved Almighty; His sweetheart surrenders to His Name.

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ; ਸਾਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ (੫੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

True Love is never broken; she is united in Union with the True One.

ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨੁ ਵੇਧਿਆ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)

ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੩॥ (੫੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Attuned to the Word of the Shabad, her mind is pierced through. I am forever a sacrifice to Him. ||3||

ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਬੈਸਈ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (੫੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

That bride, who is absorbed into the True Guru, shall never become a widow.

ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ਨਉਤਨੋ ; ਸਾਚਉ , ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Her Husband Lord is Beautiful; His Body is forever fresh and new. The True One does not die, and shall not go.

ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਜਾਇ ॥੪॥ (੫੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He continually enjoys His happy soul-bride; He casts His Gracious Glance of Truth upon her, and she abides in His Will. ||4||

ਸਾਚੁ ਧੜੀ ਧਨ ਮਾਡੀਐ ; ਕਾਪੜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੫੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The bride braids her hair with Truth; her clothes are decorated with His Love.

ਚੰਦਨੁ ਚੀਤਿ ਵਸਾਇਆ ; ਮੰਦਰੁ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ (੫੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Like the essence of sandalwood, He permeates her consciousness, and the Temple of the Tenth Gate is opened.

ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ॥੫॥ (੫੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The lamp of the Shabad is lit, and the Name of the Almighty is her necklace. ||5||

ਨਾਰੀ ਅੰਦਰਿ ਸੋਹਣੀ ; ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

She is the most beautiful among women; upon her forehead she wears the Jewel of the Almighty's Love.

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ; ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਅਪਾਰ ॥ (੫੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Her glory and her wisdom are magnificent; her love for the Infinite Almighty is True.

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਪੁਰਖੁ ਨ ਜਾਣਈ ; ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ (੫੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Other than her Beloved Almighty, she knows no man. She enshrines love for the True Guru. ||6||

ਨਿਸਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੁਤੀਏ ; ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੫੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Asleep in the darkness of the night, how shall she pass her life-night without her Husband?

ਅੰਕੁ ਜਲਉ ਤਨੁ ਜਾਲੀਅਉ ; ਮਨੁ ਧਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ (੫੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Her limbs shall burn, her body shall burn, and her mind and wealth shall burn as well.

ਜਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਰਾਵੀਆ ; ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਜਾਇ ॥੭॥ (੫੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the Husband does not enjoy His bride, then her youth passes away in vain. ||7||

ਸੇਜੈ ਕੰਤ ਮਹੇਲੜੀ ; ਸੂਤੀ , ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੫੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Husband is on the Bed, but the bride is asleep, and so she does not come to know Him.

ਹਉ ਸੁਤੀ ਪਿਰੁ ਜਾਗਣਾ ; ਕਿਸ ਕਉ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ (੫੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

While I am asleep, my Husband Lord is awake. Where can I go for advice?

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਭੈ ਵਸੀ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਇ ॥੮॥੨॥ (੫੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The True Guru has led me to meet Him, and now I dwell in the Fear of Almighty. Guru Nanak says, His Love is always with me. ||8||2||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੪-੧੩)

Sri Raag, First Guru:

ਆਪੇ ਗੁਣ ਆਪੇ ਕਥੈ ; ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Almighty, You are Your Own Glorious Praise. You Yourself speak it; You Yourself hear it and contemplate it.

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਪਰਖਿ ਤੂੰ ; ਆਪੇ ਮੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (੫੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are the Jewel, and You are the Appraiser. You Yourself are of Infinite Value.

ਸਾਚਉ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੂੰ ; **(ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ)**
ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ **(ਦੇਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (੫੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O True Almighty, You are Honor and Glory; You Yourself are the Giver. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੫੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Dear Almighty, You are the Creator and the Cause.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If it is Your Will, please save and protect me; please bless me with the lifestyle of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ; ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ॥ (੫੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are the flawless diamond; You Yourself are the deep crimson color.

ਆਪੇ ਮੋਤੀ ਊਜਲੋ ; ਆਪੇ ਭਗਤ ਬਸੀਠੁ ॥ (੫੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are the perfect pearl; You Yourself are the devotee and the priest.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਣਾ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠੁ ਅਡੀਠੁ ॥੨॥ (੫੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the Word of the Guru's Shabad, You are praised. In each and every heart, the Unseen is seen. ||2||

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ; ਆਪੇ ਪਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (੫੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are the ocean and the boat. You Yourself are this shore, and the one beyond.

ਸਾਚੀ ਵਾਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ;
ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (‘ਲਘਾਵਣ-ਹਾਰੁ’ ਬੋਲੋ) (੫੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O All-knowing Almighty, You are the True Way. The Shabad is the Navigator to ferry us across.

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਜਾਣੀਐ ; (‘ਨਿੱਡਰਿਆ’ ਬੋਲੋ)
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ॥੩॥ (੫੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who does not fear Almighty shall live in fear; without the Guru, there is only pitch darkness. ||3||

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ; ਹੋਰੁ ਕੇਤੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੫੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Creator alone is seen to be Eternal; all others come and go.

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ; ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ (੫੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Only You, Almighty, are Immaculate and Pure. All others are bound up in worldly pursuits.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ (੫੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are protected by the Guru are saved. They are lovingly attuned to the True Almighty. ||4||

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ;
ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the Shabad, they recognize the Dear Almighty; through the Guru's Word, they are attuned to Truth.

ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ; ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥ (੫੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Filth does not stick to the body of one who has secured a dwelling in his True Home.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੫॥ (੫੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the Almighty bestows His Glance of Grace, we obtain the True Name. Without the Name, who are our relatives? ||5||

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (੫੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who have realized the Truth are at peace throughout the four ages.

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ; ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੫੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Subduing their egotism and desires, they keep the True Name enshrined in their hearts.

ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੬॥ (੫੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In this world, the only real profit is the Name of the One Almighty; it is earned by contemplating the Guru. ||6||

ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ; ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ (੫੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Loading the Merchandise of the True Name, you shall gather in your profits forever with the Capital of Truth.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ; ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੫੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the Court of the True One, you shall sit in truthful devotion and prayer.

ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੭॥ (੫੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your account shall be settled with honor, in the Radiant Light of the Name of the Almighty. ||7||

ਊਚਾ ਊਚਉ ਆਖੀਐ ; ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (੫੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Almighty is said to be the Highest of the High; no one can perceive Him.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂੰ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (੫੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Wherever I look, I see only You. The True Guru has inspired me to see You.

ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੩॥ (੫੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Divine Light within is revealed, Guru Nanak says, through this intuitive understanding. ||8||3||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੫-੭)

Sri Raag, First Guru:

ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ; ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥ (੫੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The fish did not notice the net in the deep and salty sea.

ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ; ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (੫੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

It was so clever and beautiful, but why was it so confident?

ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ; ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰਾਹੁ ॥੧॥ (੫੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By its actions it was caught, and now death cannot be turned away from its head. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥ (੫੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Siblings of Destiny, just like this, see death hovering over your own heads!

ਜਿਉ ਮਛੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ; ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

People are just like this fish; unaware, the noose of death descends upon them. ||1||Pause||

ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥ (੫੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The whole world is bound by death; without the Guru, death cannot be avoided.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are attuned to Truth are saved; they renounce duality and corruption.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥੨॥ (੫੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice to those who are found to be Truthful in the True Court. ||2||

ਸੀਚਾਨੇ , ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ; ਜਾਲੀ , ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥ (੫੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Think of the hawk preying on the birds, and the net in the hands of the hunter.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥ (੫੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are protected by the Guru are saved; the others are caught by the bait.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ; ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥੩॥ (੫੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Name, they are picked up and thrown away; they have no friends or companions. ||3||

ਸਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ; ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ (੫੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is said to be the Truest of the True; His Place is the Truest of the True.

ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ; ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (੫੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who obey the True One-their minds abide in true meditation.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ (੫੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

(ਨੋਟ : 'ਮਨਿ ਮੁਖਿ' – ਜਿਥੇ ਵੀ ਨੰਨੇ ਨੂੰ ਸਿਹਾਰੀ ਹੋਵੇ, ਤਾਂ ਪਾਠ ਵੱਖਰਾ ਕਰਨਾ ਹੈ)

Those who become Gurmukh, and obtain spiritual wisdom-their minds and mouths are known to be pure. ||4||

ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ; ਸਾਜਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (੫੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Offer your most sincere prayers to the True Guru, so that He may unite you with your Best Friend.

ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (੫੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Meeting your Best Friend, you shall find peace; the Messenger of Death shall take poison and die.

ਨਾਵੈ ਅੰਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ; ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥ (੫੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I dwell deep within the Name; the Name has come to dwell within my mind. ||5||

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੫੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, there is only pitch darkness; without the True Guru's Sermons (Gurbani), understanding is not obtained.

ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ; ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੫੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Teachings, you shall be enlightened; remain absorbed in the Love of the True Almighty.

ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (੫੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Death does not go there; your light shall merge with the Light. ||6||

ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ('ਮੇਲਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ) (੫੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are my Best Friend; You are All-knowing. You are the One who unites us with Yourself.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (੫੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the True Guru's Hymns (Gurbani), we praise You; You have no end or limitation.

ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ; ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥ (੫੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Death does not reach that place, where the Infinite Word of True Guru's Hymns (Gurbani) resounds. ||7||

ਹੁਕਮੀ , ਸਭੇ ਊਪਜਹਿ ; ਹੁਕਮੀ , ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ (੫੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By the Hukam of His Command, all are created. By His Command, actions are performed.

ਹੁਕਮੀ , ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ; ਹੁਕਮੀ , ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (੫੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By His Command, all are subject to death; by His Command, they merge in Truth.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ;
ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥੪॥ (੫੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, whatever pleases His Will comes to pass. Nothing is in the hands of these beings. ||8||4||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੫-੧੯)

Sri Raag, First Guru:

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ; ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥ (੫੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If the mind is polluted, then the body is polluted, and the tongue is polluted as well.

ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ (੫੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With false mouths, people speak falsehood. How can they be made pure?

ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ , ਨ ਮਾਂਜੀਐ ; ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (੫੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Holy Water of the True Guru's Hymns (Gurbani), they are not cleansed. Only from the True Guru alone Almighty (Truth) is obtained. ||1||

ਮੁੰਧੇ ; ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥ **(‘ਗੁਣ-ਹੀਣੀ’ ਬੋਲੋ)** (੫੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O soul-bride, without virtue, what happiness can there be?

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ;
ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Husband Lord enjoys her with pleasure and delight; she is at peace in the love of the True Word of the Shabad. ||1||Pause||

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ; ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥ (੫੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the Husband goes away, the bride suffers in the pain of separation,

ਜਿਉ ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ; ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥ (੫੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

like the fish in shallow water, crying for mercy.

ਪਿਰ ਭਾਵੈ , ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (੫੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As it pleases the Will of the Husband Lord, peace is obtained, when He Himself casts His Glance of Grace. ||2||

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ; ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (੫੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Praise your Husband Lord, together with your bridesmaids and friends.

ਤਨਿ ਸੋਹੈ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ; ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)** (੫੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The body is beautified, and the mind is fascinated. Imbued with His Love, we are enraptured.

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ; ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (੫੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Adorned with the Shabad, the beautiful bride enjoys her Husband with virtue. ||3||

ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ; ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥ (੫੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The soul-bride is of no use at all, if she is evil and without virtue.

ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ; ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ (੫੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

She does not find peace in this world or the next; she burns in falsehood and corruption.

ਆਵਣੁ ਵੰਵਣੁ ਡਾਖੜੋ ; ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥੪॥ (੫੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Coming and going are very difficult for that bride who is abandoned and forgotten by her Husband Lord. ||4||

ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ; ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ (੫੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The beautiful soul-bride of the Husband Lord -by what sensual pleasures has she been doomed?

ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ , ਨ ਆਵਈ ; ਬੋਲੇ , ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥ (੫੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

She is of no use to her Husband if she babbles in useless arguments.

ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ; ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥ (੫੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

At the Door of His Home, she finds no shelter; she is discarded for seeking other pleasures. ||5||

ਪੰਡਿਤ ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Pandits, the religious scholars, read their books, but they do not understand the real meaning.

ਅਨ ਕਉ , ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ; (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (੫੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They give instructions to others, and then walk away, but they deal in Maya themselves.

ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ; ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ , ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥ (੫੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Speaking falsehood, they wander around the world, while those who remain true to the True Guru's Sermons (Gurbani) are excellent and exalted. ||6||

ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ; ਬੇਦਾ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੫੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There are so many Pandits and astrologers who ponder over the Vedas.

ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ; ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ (੫੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They glorify their disputes and arguments, and in these controversies they continue coming and going.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਮ , ਨ ਛੁਟਸੀ ; ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੭॥ (੫੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, they are not released from their karma, although they speak and listen and preach and explain. ||7||

ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ; ਮੈ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੫੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They all call themselves virtuous, but I have no virtue at all.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ; ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੫੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With the Almighty as her Husband, the soul-bride is happy; I, too, love that Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੜਾ ; ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥੫॥ (੫੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, through the Shabad, union is obtained; there is no more separation. ||8||5||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੬-੧੨)

Sri Raag, First Guru:

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ; ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ (੫੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You may chant and meditate, practice austerities and self-restraint, and dwell at sacred shrines of pilgrimage;

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ; ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥ (੫੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

you may give donations to charity, and perform good deeds, but without the True One, what is the use of it all?

ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਣ , ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ (੫੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As you plant, so shall you harvest. Without virtue, this human life passes away in vain. ||1||

ਮੁੰਧੇ ; ਗੁਣ ਦਾਸੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੫੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O young bride, be a slave to virtue, and you shall find peace.

ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ; ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Renouncing wrongful actions, following the Guru's Teachings, you shall be absorbed into the Perfect One. ||1||Pause||

ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ; ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥ (੫੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without capital, the trader looks around in all four directions.

ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ; ('ਬੁੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ (੫੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He does not understand his own origins; the merchandise remains within the door of his own house.

ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ; ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ (੫੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without this commodity, there is great pain. The false are ruined by falsehood. ||2||

ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ; ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੫੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who contemplates and appraises this Jewel day and night reaps new profits.

ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ; ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ (੫੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He finds the merchandise within his own home, and departs after arranging his affairs.

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ (੫੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

So trade with the true traders, and as Gurmukh, contemplate Almighty. ||3||

ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ; ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ (੫੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the Society of the Saints, He is found, if the Uniter unites us.

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ; ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (੫੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One whose heart is filled with His Infinite Light meets with Him, and shall never again be separated from Him.

ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ; ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥ (੫੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

True is his position; he abides in Truth, with love and affection for the True One. ||4||

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਘਰ ਮਹਿ , ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ (੫੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who understands himself finds the Mansion of the Almighty's Presence within his own home.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ('ਰੱਤਿਆ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੫੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Imbued with the True Almighty, Truth is gathered in.

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ; ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ (੫੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is known throughout the three worlds. True is the Name of the True One. ||5||

ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ; ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ (੫੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The wife who knows that her Husband Lord is always with her is very beautiful.

ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ; ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ (੫੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The soul-bride is called to the Mansion of the His Presence, and her Husband Lord ravishes her with love.

ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ; ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ (੫੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The happy soul-bride is true and good; she is fascinated by the Glories of her Husband Lord. ||6||

ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ; ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ (੫੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Wandering around and making mistakes, I climb the plateau; having climbed the plateau, I go up the mountain.

ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ ॥ (੫੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

But now I have lost my way, and I am wandering around in the forest; without the Guru, I do not understand.

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥ (੫੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If I wander around forgetting Almighty's Name, I shall continue coming and going in reincarnation, over and over again. ||7||

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ; ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥ (੫੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Go and ask the travellers, how to walk on the Path as His slave.

ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ; ਦਰਿ ਘਰਿ , ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They know the Almighty to be their King, and at the Door to His Home, their way is not blocked.

ਨਾਨਕ , ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੬॥ (੫੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the One is pervading everywhere; there is no other at all. ||8||6||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੭-੫)

Sri Raag, First Guru:

ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ; ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ (੫੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the Guru, the Pure One is known, and the human body becomes pure as well.

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ (੫੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Pure, True Almighty abides within the mind; He knows the pain of our hearts.

ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ; ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ (੫੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With intuitive ease, a great peace is found, and the arrow of death shall not strike you. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ , ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ; ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (੫੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Siblings of Destiny, filth is washed away by bathing in the Pure Water of the Name.

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ; ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You alone are Perfectly Pure, O True Almighty; all other places are filled with filth. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ; ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ (੫੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Temple of the Almighty is beautiful; it was made by the Creator Almighty.

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (੫੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The sun and the moon are lamps of incomparably beautiful light. Throughout the three worlds, the Infinite Light is pervading.

ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ; ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ (੫੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the shops of the city of the body, in the fortresses and in the huts, the True Merchandise is traded. ||2||

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ; ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ (੫੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The ointment of spiritual wisdom is the destroyer of fear; through love, the Pure One is seen.

ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀਐ ; ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ (੫੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The mysteries of the seen and the unseen are all known, if the mind is kept centered and balanced.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (੫੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If one finds such a True Guru, the Almighty is met with intuitive ease. ||3||

ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ; (ਕਸਵੱਟੀ ਬੋਲੋ)
ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੫੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He draws us to His Touchstone, to test our love and consciousness.

ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ; ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥ (੫੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The counterfeit have no place there, but the genuine are placed in His Treasury.

ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ; ਇਉ ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ (੫੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Let your hopes and anxieties depart; thus pollution is washed away. ||4||

ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ; ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥ (੫੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Everyone begs for happiness; no one asks for suffering.

ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

But in the wake of happiness, there comes great suffering. The self-willed manmukhs do not understand this.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ (੫੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who see pain and pleasure as one and the same find peace; they are pierced through by the Shabad. ||5||

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ; ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥ (੫੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Vedas proclaim, and the words of Vyaasa tell us,

ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ;
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ **(ਰੱਤੇ, ਗੁਣ-ਤਾਸੁ ਬੋਲੋ)** (੫੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

that the silent sages, the servants of the Almighty, and those who practice a life of spiritual discipline are attuned to the Naam, the Treasure of Excellence.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥ (੫੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are attuned to the True Name win the game of life; I am forever a sacrifice to them. ||6||

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ; ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who do not have the Naam in their mouths are filled with pollution; they are filthy throughout the four ages.

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (੫੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without loving devotion to Almighty, their faces are blackened, and their honor is lost.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥੭॥ (੫੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who have forgotten the Naam are plundered by evil; they weep and wail in dismay. ||7||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ; ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ (੫੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I searched and searched, and found Almighty. In the Fear of Almighty, I have been united in His Union.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ (੫੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through self-realization, people dwell within the home of their inner being; egotism and desire depart.

ਨਾਨਕ , ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ;
ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥੭॥ **(ਰੱਤੇ, ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ)** (੫੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those who are attuned to the Name of the Almighty are immaculate and radiant. ||8||7||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੭-੧੮)

Sri Raag, First Guru:

ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ; ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ (੫੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Listen, O deluded and demented mind: hold tight to the Guru's Feet.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ; ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥ (੫੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Chant and meditate on the Naam, the Name of the Almighty; death will be afraid of you, and suffering shall depart.

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਕਿਉ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੧॥ (੫੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The deserted wife suffers terrible pain. How can her Husband Lord remain with her forever? ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ (੫੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Siblings of Destiny, I have no other place to go.

ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Guru has given me the Treasure of the Wealth of the Naam; I am a sacrifice to Him. ||1||Pause||

ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ; ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ (੫੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Guru's Teachings bring honor. Blessed is He-may I meet and be with Him!

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ (੫੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without Him, I cannot live, even for a moment. Without His Name, I die.

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥ (੫੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am blind-may I never forget the Naam! Under His Protection, I shall reach my true home. ||2||

ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ; ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (੫੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those chaylaas, those devotees, whose spiritual teacher is blind, shall not find their place of rest.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥ (੫੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the True Guru, the Name is not obtained. Without the Name, what is the use of it all?

ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ; ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥ (ਕਾਂਉਂ ਬੋਲੋ) (੫੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

People come and go, regretting and repenting, like crows in a deserted house. ||3||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ; ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥('ਕੱਲਰ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)(੫੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Name, the body suffers in pain; it crumbles like a wall of sand.

ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ (੫੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As long as Truth does not enter into the consciousness, the Mansion of the Almighty's Presence is not found.

ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ; ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥ (੫੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Attuned to the Shabad, we enter our home, and obtain the Eternal State of Nirvaanaa. ||4||

ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ; ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥ (੫੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I ask my Guru for His Advice, and I follow the Guru's Advice.

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ (੫੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With the Shabads of Praise abiding in the mind, the pain of egotism is burnt away.

ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ; ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥ (੫੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

We are naturally united with Him, and we meet the Truest of the True. ||5||

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਤਜਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are attuned to the Shabad are spotless and pure; they renounce sexual desire, anger, selfishness and conceit.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੫੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They sing the Praises of the Naam, forever and ever; they keep the Almighty enshrined within their hearts.

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ; ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ (੫੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

How could we ever forget Him from our minds? He is the Support of all beings. ||6||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ , ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ; ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ (੫੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who dies in the Shabad is beyond death, and shall never die again.

ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), we find Him, and embrace love for the Name of the Almighty.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ; ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥ (੫੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the True Guru's Sermons (Gurbani), the world is deceived; it dies and is reborn, over and over again. ||7||

ਸਭ ਸਾਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ; ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ (੫੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All praise themselves, and call themselves the greatest of the great.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ; ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ (੫੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, one's self cannot be known. By merely speaking and listening, what is accomplished?

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ; ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥੮॥ (੫੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, one who realizes the Shabad does not act in egotism. ||8||8||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੮-੧੨)

Sri Raag, First Guru:

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ; ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (੫੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without her Husband, the soul-bride's youth and ornaments are useless and wretched.

ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ ; ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੫੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

She does not enjoy the pleasure of His Bed; without her Husband, her ornaments are absurd.

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ (੫੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The discarded bride suffers terrible pain; her Husband does not come to the bed of her home. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੫੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, meditate on the Almighty, and find peace.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, love is not found. United with the Shabad, happiness is found. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੫੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Serving the Guru, she finds peace, and her Husband Lord adorns her with intuitive wisdom.

ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜੜੀ ; ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Truly, she enjoys the Bed of her Husband, through her deep love and affection.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ; ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥ (੫੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As Gurmukh, she comes to know Him. Meeting with the Guru, she maintains a virtuous lifestyle. ||2||

ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ; ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (੫੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through Truth, meet your Husband Lord, O soul-bride. Enchanted by your Husband, enshrine love for Him.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ; (ਵਿਗੱਸਿਆ ਬੋਲੋ)
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your mind and body shall blossom forth in Truth. The value of this cannot be described.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ (੫੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The soul-bride finds her Husband Lord in the home of her own being; she is purified by the True Name. ||3||

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ; ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ (੫੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If the mind within the mind dies, then the Husband ravishes and enjoys His bride.

ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ; ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾਰੁ ॥ (੫੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They are woven into one texture, like pearls on a necklace around the neck.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ (੫੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the Society of the Saints, peace wells up; the Gurmukhs take the Support of the Naam. ||4||

ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ , ਖਿਨਿ ਖਪੈ ; ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ (੫੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In an instant, one is born, and in an instant, one dies. In an instant one comes, and in an instant one goes.

ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ (੫੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who recognizes the True Guru's Hymns (Gurbani) merges into it, and is not afflicted by death.

ਸਾਹਿਬੁ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ; ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ (੫੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Our Almighty and Master is Unweighable; He cannot be weighed. He cannot be found merely by talking. ||5||

ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ; ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ (੫੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The merchants and the traders have come; their profits are pre-ordained.

ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ; ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (੫੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who practice Truth reap the profits, abiding in the Will of Almighty.

ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ (੫੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With the Merchandise of Truth, they meet the Guru, who does not have a trace of greed. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁੋਲਾਇਸੀ ; ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥ (੫੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As Gurmukh, they are weighed and measured, in the balance and the scales of Truth.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ; ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ (੫੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The enticements of hope and desire are quieted by the Guru, whose Word is True.

ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ; ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ (੫੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself weighs with the scale; perfect is the weighing of the Perfect One. ||7||

ਕਥਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ; ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ (ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੫੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

No one is saved by mere talk and speech, nor by reading loads of books.

ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ; (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਿਆਰ ॥ (੫੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The body does not obtain purity without loving devotion to the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥੯॥ (੫੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, never forget the Naam; the Guru shall unite us with the Creator. ||8||9||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੯-੬)

Sri Raag, First Guru:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੫੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Meeting the Perfect True Guru, we find the jewel of meditative reflection.

ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Surrendering our minds to our Guru, we find universal love.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ;
ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (‘ਮੇਟਣ-ਹਾਰੁ’ ਬੋਲ) (੫੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

We find the wealth of liberation, and our demerits are erased. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Siblings of Destiny, without the Guru, there is no spiritual wisdom.

ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ; ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Go and ask Brahma, Naarad and Vyaas, the writer of the Vedas. ||1||Pause||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ; ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (੫੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Know that from the vibration of the Word, we obtain spiritual wisdom and meditation. Through it, we speak the Unspoken.

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ; ਛਾਵ ਘਣੇਰੀ ਹੋਇ ॥ (੫੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

He is the fruit-bearing Tree, luxuriantly green with abundant shade.

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ; ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (੫੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

The rubies, jewels and emeralds are in the Guru's Treasury. ||2||

ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

From the Guru's Treasury, we receive the Love of the Immaculate Naam, the Name of the Almighty.

ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ; ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ (੫੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

We gather in the True Merchandise, through the Perfect Grace of the Infinite.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥ (੫੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

The True Guru is the Giver of peace, the Dispeller of pain, the Destroyer of demons. ||3||

ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ; ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ (੫੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

The terrifying world-ocean is difficult and dreadful; there is no shore on this side or the one beyond.

ਨਾ ਬੇੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥ (੫੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

There is no boat, no raft, no oars and no boatman.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ; ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੁ ॥੪॥ (੫੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

The True Guru is the only boat on this terrifying ocean. His Glance of Grace carries us across. ||4||

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ; ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (੫੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

If I forget my Beloved, even for an instant, suffering overtakes me and peace departs.

ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾਵਣੀ ; ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥ (੫੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

Let that tongue be burnt in flames, which does not chant the Naam with love.

ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ; ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥ (੫੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮः ੧)

When the pitcher of the body bursts, there is terrible pain; those who are caught by the Minister of Death regret and repent. ||5||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ;
ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥ (ਕਲੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੫੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Crying out, "Mine! Mine!", they have departed, but their bodies, their wealth, and their wives did not go with them.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ; ਭੂਲੋ ਮਾਰਗਿ , ਆਥਿ ॥ (੫੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Name, wealth is useless; deceived by wealth, they have lost their way.

ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥੬॥ (੫੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

So serve the True Almighty; become Gurmukh, and speak the Unspoken. ||6||

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ; ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ (੫੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Coming and going, people wander through reincarnation; they act according to their past actions.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ; ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥ (੫੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

How can one's pre-ordained destiny be erased? It is written in accordance with the Almighty's Will.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ; ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ (੫੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Name of the Almighty, no one can be saved. Through the Guru's Teachings, we are united in His Union. ||7||

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥ (੫੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without Him, I have no one to call my own. My soul and my breath of life belong to Him.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ; ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੫੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

May my egotism and possessiveness be burnt to ashes, and my greed and egotistical pride consigned to the fire.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥੧੦॥ (੫੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Guru Nanak, contemplating the True Guru's Hymns (Gurbani), the Treasure of Excellence is obtained. ||8||10||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੯-੧੮)

Sri Raag, First Guru:

ਰੇ ਮਨ , ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ; ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ ॥ (੫੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, love the Almighty, as the lotus loves the water.

ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ; ਭੀ ਵਿਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥ (੫੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Tossed about by the waves, it still blossoms with love.

ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥੧॥ (੫੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the water, the creatures are created; outside of the water they die. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥ (੬੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, how can you be saved without love?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Almighty permeates the inner beings of the Gurmukhs. They are blessed with the treasure of devotion. ||1||Pause||

ਰੇ ਮਨ , ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ; ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥ (੬੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, love the Almighty, as the fish loves the water.

ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ , ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (੬੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The more the water, the more the happiness, and the greater the peace of mind and body.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥ (੬੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without water, she cannot live, even for an instant. Almighty knows the suffering of her mind. ||2||

ਰੇ ਮਨ , ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ; ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹ ॥ (੬੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, love the Almighty, as the song-bird loves the rain.

ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ; ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥ (੬੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The pools are overflowing with water, and the land is luxuriantly green, but what are they to her, if that single drop of rain does not fall into her mouth?

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ; ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥ (੬੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By His Grace, she receives it; otherwise, because of her past actions, she gives her head. ||3||

ਰੇ ਮਨ , ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ; ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥ (੬੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, love the Almighty, as the water loves the milk.

ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ; (ਆਵੱਟਣੁ ਬੋਲੋ)
ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ ਨ ਦੇਇ ॥ (੬੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The water, added to the milk, itself bears the heat, and prevents the milk from burning.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ; ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥ (੬੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Almighty unites the separated ones with Himself again, and blesses them with true greatness. ||4||

ਰੇ ਮਨ , ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ; ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥ (੬੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, love the Almighty, as the chakvee duck loves the sun.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ; ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (੬੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

She does not sleep, for an instant or a moment; the sun is so far away, but she thinks that it is near.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੫॥ (੬੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Understanding does not come to the self-willed manmukh. But to the Gurmukh, the Almighty is always close. ||5||

ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ; ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (੬੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs make their calculations and plans, but only the actions of the Creator come to pass.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੬੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

His Value cannot be estimated, even though everyone may wish to do so.

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ; ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੬॥ (੬੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Teachings, it is revealed. Meeting with the True One, peace is found. ||6||

ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ (੬੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

True love shall not be broken, if the True Guru is met.

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (੬੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Obtaining the wealth of spiritual wisdom, the understanding of the three worlds is acquired.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੭॥ (੬੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

So become a customer of merit, and do not forget the Immaculate Naam, the Name of the Almighty. ||7||

ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ; ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥ (੬੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those birds which peck at the shore of the pool have played and have departed.

ਘੜੀ ਕਿ , ਮੁਹਤਿ ਕਿ , ਚਲਣਾ ; ਖੇਲਣੁ ਅਜੁ , ਕਿ ਕਲਿ ॥ (੬੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In a moment, in an instant, we too must depart. Our play is only for today or tomorrow.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ; ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੮॥ (੬੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

But those whom You unite, Almighty, are united with You; they obtain a seat in the Arena of Truth. ||8||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੬੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, love does not well up, and the filth of egotism does not depart.

ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥ (੬੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who recognizes within himself that, "He is me", and who is pierced through by the Shabad, is satisfied.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੯॥ (੬੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When one becomes Gurmukh and realizes his own self, what more is there left to do or have done? ||9||

ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥ (੬੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Why speak of union to those who are already united with the Almighty? Receiving the Shabad, they are satisfied.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ; ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (੬੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs do not understand; separated from Him, they endure beatings.

ਨਾਨਕ , ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥੧੧॥ (੬੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, there is only the one door to His Home; there is no other place at all. ||10||11||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੬੦-੧੫)

Sri Raag, First Guru:

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲੈ ਭੁਲਾਈਐ ; ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ (੬੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs wander around, deluded and deceived. They find no place of rest.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ; ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੬੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, no one is shown the Way. Like the blind, they continue coming and going.

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ; ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (੬੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Having lost the treasure of spiritual wisdom, they depart, defrauded and plundered. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (੬੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Baba, Maya deceives with its illusion.

ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ; ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Deceived by doubt, the discarded bride is not received into the Lap of her Beloved. ||1||Pause||

ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ; ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ (੬੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The deceived bride wanders around in foreign lands; she leaves, and abandons her own home.

ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ; ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ (੬੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Deceived, she climbs the plateaus and mountains; her mind wavers in doubt.

ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ; ਗਰਬਿ ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ (੬੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Separated from the Primal Being, how can she meet with Him again? Plundered by pride, she cries out and bewails. ||2||

ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (੬੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Guru unites the separated ones with the Almighty again, through the love of the Delicious Name of the Almighty.

ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ (੬੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through truth and intuitive poise, great honor is obtained, with the Support of the Naam and the Glory of the Almighty.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ; ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ (੬੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As it pleases You, Almighty, please save and protect me. Without You, O my Husband Almighty, who else is there for me? ||3||

ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ; ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੬੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Reading their books over and over again, people continue making mistakes; they are so proud of their religious robes.

ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਮਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (ਨ੍ਹਾਤਾ ਬੋਲੋ) (੬੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

But what is the use of bathing at sacred shrines of pilgrimage, when the filth of stubborn pride is within the mind?

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ; ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ (੬੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Other than the Guru, who can explain that within the mind is the Almighty, the King, the Emperor? ||4||

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੬੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Treasure of the Almighty's Love is obtained by the Gurmukh, who contemplates the essence of reality.

ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੬੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The bride eradicates her selfishness, and adorns herself with the Word of the Guru's Shabad.

ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥ (੬੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Within her own home, she finds her Husband, through infinite love for the Guru. ||5||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੬੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Applying oneself to the service of the Guru, the mind is purified, and peace is obtained.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ (੬੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The True Guru's Sermons (Gurbani) abides within the mind, and egotism is eliminated from within.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ; ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥੬॥ (੬੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Treasure of the Naam is acquired, and the mind reaps the lasting profit. ||6||

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ; ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ (੬੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If He grants His Grace, then we obtain it. We cannot find it by our own efforts.

ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਗਿ ਰਹੁ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੬੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Remain attached to the Feet of the Guru, and eradicate selfishness from within.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥ ('ਰੱਤਿਆ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੬੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Attuned to Truth, you shall obtain the True One. ||7||

ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ;
ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (ਅ-ਭੁੱਲੁ' ਬੋਲੋ) (੬੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Everyone makes mistakes; only the Guru and the Creator are infallible.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ; ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (੬੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who instructs his mind with the Guru's Teachings comes to embrace love for the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥੧੨॥ (੬੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Guru Nanak, do not forget the Truth; you shall receive the Infinite True Guru's Hymns (Gurbani). ||8||12||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੬੧-੯)

Sri Raag, First Guru:

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ; ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥ (੬੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The enticing desire for Maya leads people to become emotionally attached to their children, relatives, households and spouses.

ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ; ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (੬੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The world is deceived and plundered by riches, youth, greed and egotism.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਹਉ ਮੁਈ ; ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ (੬੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The drug of emotional attachment has destroyed me, as it has destroyed the whole world. ||1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ; ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੬੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O my Beloved, I have no one except You.

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ;
ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without You, nothing else pleases me. Loving You, I am at peace. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (੬੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I sing the Praises of the Naam, the Name of the Almighty, with love; I am content with the Word of the Guru's Shabad.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ; ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥ (੬੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Whatever is seen shall pass away. So do not be attached to this false show.

ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ; ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇਖੁ ॥੨॥ (੬੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Like a traveller in his travels, you have come. Behold the caravan leaving each day. ||2||

ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ (੬੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Many preach sermons, but without the Guru, understanding is not obtained.

ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਸਚਿ ਰਪੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੬੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If someone receives the Glory of the Naam, he is attuned to truth and blessed with honor.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ , ਸੇ ਭਲੇ ; ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ (੬੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who are pleasing to You are good; no one is counterfeit or genuine. ||3||

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ; ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ (੬੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the Guru's Sanctuary we are saved. The assets of the self-willed manmukhs are false.

ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ; ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ (੬੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The eight metals of the King are made into coins by the Word of His Shabad.

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ ; ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥ (੬੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Assayer Himself assays them, and He places the genuine ones in His Treasury. ||4||

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ (੬੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your Value cannot be appraised; I have seen and tested everything.

ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ; ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (੬੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By speaking, His Depth cannot be found. Abiding in truth, honor is obtained.

ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ (੬੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Teachings, I praise You; otherwise, I cannot describe Your Value. ||5||

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ; ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ (੬੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

That body which does not appreciate the Naam-that body is infested with egotism and conflict.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥ (੬੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, spiritual wisdom is not obtained; other tastes are poison.

ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ; ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ (੬੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without virtue, nothing is of any use. The taste of Maya is bland and insipid. ||6||

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ; ਆਸਾ ਰਸ ਕਸ ਖਾਇ ॥ (੬੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through desire, people are cast into the womb and reborn. Through desire, they taste the sweet and sour flavors.

ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ; ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (੬੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Bound by desire, they are led on, beaten and struck on their faces and mouths.

ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ; ਛੂਟੈ , ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ (੬੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Bound and gagged and assaulted by evil, they are released only through the Name, through the Guru's Teachings. ||7||

ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥ (੬੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In all places, You are the One and Only. As it pleases You, Almighty, please save and protect me!

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ (੬੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Teachings, the True One abides within the mind. The Companionship of the Naam brings the most excellent honor.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ; ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥ (੬੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Eradicate the disease of egotism, and chant the True Shabad, the Word of the True Almighty. ||8||

ਆਕਾਸੀ ਪਾਤਾਲਿ ਤੂੰ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੬੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are pervading throughout the Akaashic Ethers, the nether regions and the three worlds.

ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ; ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (੬੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are bhakti, loving devotional worship. You Yourself unite us in Union with Yourself.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥੧੩॥ (੬੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, may I never forget the Naam! As is Your Pleasure, so is Your Will. ||9||13||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੬੨-੩)

Sri Raag, First Guru:

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ; ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੬੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

My mind is pierced through by the Name of the Almighty. What else should I contemplate?

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ;
ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (ਰਾੱਤਉ ਬੋਲੋ) (੬੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Focusing your awareness on the True Guru's Hymns (Gurbani), happiness wells up. Attuned to Almighty, the most excellent peace is found.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ; ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ (੬੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As it pleases You, please save me, Almighty. The Name of the Almighty is my Support. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ (੬੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O mind, the Will of our Almighty and Master is true.

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Focus your love upon the One who created and adorned your body and mind. ||1||Pause||

ਤਨੁ , ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ; ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ ਕਟਾਇ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੬੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If I cut my body into pieces, and burn them in the fire,

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਧਾ ਜੇ ਕਰੀ ; ('ਸਮੱਧਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ (੬੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and if I make my body and mind into firewood, and night and day burn them in the fire,

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ; ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (੬੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and if I perform hundreds of thousands and millions of religious rituals-still, all these are not equal to the Name of the Almighty. ||2||

ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ;
ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥ (ਕਰਵੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੬੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If my body were cut in half, if a saw was put to my head,

ਤਨੁ , ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ; ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੬੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and if my body were frozen in the Himalayas-even then, my mind would not be free of disease.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ; ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥ (੬੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

None of these are equal to the Name of the Almighty. I have seen and tried and tested them all. ||3||

ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ; ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥ (੬੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If I made a donation of castles of gold, and gave lots of fine horses and wondrous elephants in charity,

ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ ਘਣੀ ; ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (ਗਊਆਂ ਬੋਲੋ) (੬੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and if I made donations of land and cows-even then, pride and ego would still be within me.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ; ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥ (੬੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Name of the Almighty has pierced my mind; the Guru has given me this true gift. ||4||

ਮਨਹਠ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ; ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (੬੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There are so many stubborn-minded intelligent people, and so many who contemplate the Vedas.

ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (੬੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There are so many entanglements for the soul. Only as Gurmukh do we find the Gate of Liberation.

ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ; ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥ (੬੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Truth is higher than everything; but higher still is truthful living. ||5||

ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ; ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ (੬੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Call everyone exalted; no one seems lowly.

ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ; ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (੬੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The One Almighty has fashioned the vessels, and His One Light pervades the three worlds.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ , ਸਚੁ ਪਾਈਐ ; ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੬॥ (੬੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Receiving His Grace, we obtain Truth. No one can erase His Primal Blessing. ||6||

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ; ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (੬੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When one Holy person meets another Holy person, they abide in contentment, through the Love of the Guru.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (੬੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They contemplate the Unspoken Speech, merging in absorption in the True Guru.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ; ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੭॥ (੬੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Drinking in the Ambrosial Nectar, they are contented; they go to the Court of the Almighty in robes of honor. ||7||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੬੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In each and every heart the Music of the Almighty's Flute vibrates, night and day, with sublime love for the Shabad.

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥ (੬੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Only those few who become Gurmukh understand this by instructing their minds.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਛੂਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥੧੪॥ (੬੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, do not forget the Naam. Practicing the True Guru's Sermons (Gurbani) you shall be saved. ||8||14||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੬੨-੧੬)

Sri Raag, First Guru:

ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ; ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ (੬੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There are painted mansions to behold, white-washed, with beautiful doors;

ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ; ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੬੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

they were constructed to give pleasure to the mind, but this is only for the sake of the love of duality.

ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ; ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (੬੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The inner being is empty without love. The body shall crumble into a heap of ashes. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੬੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Siblings of Destiny, this body and wealth shall not go along with you.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ;
ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Almighty's Name is the pure wealth; through the Guru, Almighty bestows this gift. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ; ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (੬੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Almighty's Name is the pure wealth; it is given only by the Giver.

ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੬੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who has the Guru, the Creator, as his Friend, shall not be questioned hereafter.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ;
ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (‘ਬਖਸਣ-ਹਾਰੁ’ ਬੋਲੋ) (੬੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself delivers those who are delivered. He Himself is the Forgiver. ||2||

ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ; ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (੬੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukh looks upon his daughters, sons and relatives as his own.

ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ; ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥ (੬੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Gazing upon his wife, he is pleased. But along with happiness, they bring grief.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ;

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੩॥ ('ਅਹਿ-ਨਿਸਿ' ਬੋਲੋ) (੬੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Gurmukhs are attuned to the Word of the Shabad. Day and night, they enjoy the Sublime Essence of the Almighty. ||3||

ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ; ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥ (੬੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The consciousness of the wicked, faithless cynics wanders around in search of transitory wealth, unstable and distracted.

ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ; ਘਰ ਮਹਿ , ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥ (੬੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Searching outside of themselves, they are ruined; the object of their search is in that sacred place within the home of the heart.

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੬੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs, in their ego, miss it; the Gurmukhs receive it in their laps. ||4||

ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆ ; ('ਨਿਰਗੁਣਿ-ਆਰਿਆ' 'ਣਿ' ਬੋਲੋ ਪਾਠ ਇਕੱਠਾ ਹੈ)
ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (੬੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You worthless, faithless cynic-recognize your own origin!

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ; ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥ (੬੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This body is made of blood and semen. It shall be consigned to the fire in the end.

ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ; ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥ (੬੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The body is under the power of the breath, according to the True Sign inscribed upon your forehead. ||5||

ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ; ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥ (੬੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Everyone begs for a long life-no one wishes to die.

ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ (੬੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

A life of peace and comfort comes to that Gurmukh, within whom Almighty dwells.

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ; ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ (੬੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Naam, what good those who do not have the Blessed Vision, the Darshan of the Almighty and Guru? ||6||

ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ; ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥ (੬੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In their dreams at night, people wander around as long as they sleep;

ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ; ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ (੬੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Just so, they are under the power of the snake Maya, as long as their hearts are filled with ego and duality.

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥ (੬੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Teachings, they come to understand and see that this world is just a dream. ||7||

ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ; ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥ (੬੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As thirst is quenched with water, and the baby is satisfied with mother's milk,

ਬਿਨੁ ਜਲ , ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ; ਬਿਨੁ ਜਲ , ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ (੬੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

And as the lotus does not exist without water, and as the fish dies without water

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ;
ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੧੫॥ (੬੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, so does the Gurmukh live, receiving the Sublime Essence of the Almighty, and singing the Glorious Praises of the Almighty. ||8||15||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੬੩-੧੦)

Sri Raag, First Guru:

ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ; ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥ (੬੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Beholding the terrifying mountain in this world of my father's home, I am terrified.

ਊਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ; ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥ (੬੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

It is so difficult to climb this high mountain; there is no ladder which reaches up there.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ; ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥ (੬੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

But as Gurmukh, I know that it is within my self; the Guru has brought me to Union, and so I cross over. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਂਉ ॥ (੬੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O Siblings of Destiny, the terrifying world-ocean is so difficult to cross-I am terrified!

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ; ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Perfect True Guru, in His Pleasure, has met with me; the Guru has saved me, through the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ; ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (੬੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I may say, "I am going, I am going", but I know that, in the end, I must really go.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ; ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੬੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Whoever comes must also go. Only the Guru and the Creator are Eternal.

ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (੬੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

So praise the True One continually, and love His Place of Truth. ||2||

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ; ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥ (੬੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Beautiful gates, houses and palaces, solidly built forts,

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ; ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ (੬੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Elephants, saddled horses, hundreds of thousands of uncounted armies

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ; ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥ (੬੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

None of these will go along with anyone in the end, and yet, the fools bother themselves to exhaustion with these, and then die. ||3||

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ; ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ , ਜੰਜਾਲੁ ॥ (ਰੁੱਪਾ ਬੋਲੋ) (੬੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You may gather gold and sliver, but wealth is just a net of entanglement.

ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ (੬੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You may beat the drum and proclaim authority over the whole world, but without the Name, death hovers over your head.

ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ , ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ; (‘ਪੜੈ’ ਨੂੰ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥ (੬੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the body falls, the play of life is over; what shall be the condition of the evil-doers then? ||4||

ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ; ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥ (੬੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

The husband is delighted seeing his sons, and his wife upon his bed.

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ; ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੬੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

He applies sandalwood and scented oils, and dresses himself in his beautiful clothes.

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ; ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥ (੬੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

But dust shall mix with dust, and he shall depart, leaving hearth and home behind. ||5||

ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ; ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ (੬੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

He may be called a chief, an emperor, a king, a governor or a Almighty;

ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ; ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥ (੬੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

he may present himself as a leader or a chief, but this just burns him in the fire of egotistical pride.

ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਜਿਉ ਡਵਿ , ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ (੬੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

The self-willed manmukh has forgotten the Naam. He is like straw, burning in the forest fire. ||6||

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ; ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ (੬੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Whoever comes into the world and indulges in ego, must depart.

ਸਭੁ ਜਗੁ , ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ , ਸੁਆਹਿ ॥ (੬੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

The whole world is a store-house of lamp-black; the body and mind are blackened with it.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥ (੬੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Those who are saved by the Guru are immaculate and pure; through the Word of the Shabad, they extinguish the fire of desire. ||7||

ਨਾਨਕ , ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ; ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (੬੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

Guru Nanak says, they swim across with the True Name of the Almighty, the King above the heads of kings.

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (੬੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੧)

May I never forget the Name of the Almighty! I have purchased the Jewel of the Almighty's Name.

ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥੧੬॥ (੬੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs putrefy and die in the terrifying worldly materialistic ocean, while the Gurmukhs cross over the bottomless ocean. ||8||16||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (੬੪-੩)

Sri Raag, First Guru, Second House:

ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ; ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ (੬੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They have made this their resting place and they sit at home, but the urge to depart is always there.

ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਰਹੈ ਨਿਹਚਲੁ ਲੋਕ ॥੧॥ (੬੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This would be known as a lasting place of rest, only if they were to remain stable and unchanging. ||1||

ਦੁਨੀਆ ; ਕੈਸਿ ਮੁਕਾਮੇ ॥ (੬੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

What sort of a resting place is this world?

ਕਰਿ ਸਿਦਕੁ ਕਰਣੀ , ਖਰਚੁ ਬਾਧਹੁ ;
ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਨਾਮੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Doing deeds of faith, pack up the supplies for your journey, and remain committed to the Name. ||1||Pause||

ਜੋਗੀ ਤ ਆਸਣੁ ਕਰਿ ਬਹੈ ; ਮੁਲਾ ਬਹੈ ਮੁਕਾਮਿ ॥ (੬੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Yogis sit in their Yogic postures, and the Mullahs sit at their resting stations.

ਪੰਡਿਤ ਵਖਾਣਹਿ ਪੋਥੀਆ ; ਸਿਧ ਬਹਹਿ ਦੇਵ ਸਥਾਨਿ ॥੨॥ (੬੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Hindu Pandits recite from their books, and the Siddhas sit in the temples of their deities. ||2||

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ , ਮੁਨਿ ਜਨ ; **(ਗੰਧੱਰਬ ਬੋਲੋ)**
ਸੇਖ ਪੀਰ ਸਲਾਰ ॥ (੬੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The angels, Siddhas, worshippers of Shiva, heavenly musicians, silent sages, Saints, priests, preachers, spiritual teachers and commanders

ਦਰਿ ਕੂਚ ਕੂਚਾ ਕਰਿ ਗਏ ;

ਅਵਰੇ ਭਿ ਚਲਣਹਾਰ ॥੩॥ ('ਚਲਣ-ਹਾਰ' ਬੋਲੋ) (੬੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

-each and every one has left, and all others shall depart as well. ||3||

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਉਮਰੇ ਗਏ ; ਕਰਿ ਕਰਿ ਕੂਚੁ ॥ (੬੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The sultans and kings, the rich and the mighty, have marched away in succession.

ਘੜੀ ਮੁਹਤਿ ਕਿ , ਚਲਣਾ ; ਦਿਲ ਸਮਝੁ , ਤੂੰ ਭਿ ਪਹੁਚੁ ॥੪॥ (੬੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In a moment or two, we shall also depart. O my heart, understand that you must go as well! ||4||

ਸਬਦਾਹ ਮਾਹਿ , ਵਖਾਣੀਐ ;
ਵਿਰਲਾ ਤ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ('ਬੂੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੬੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This is described in the True Guru's Sermons (Gurbani); only a few understand this!

ਨਾਨਕੁ , ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੫॥ (੬੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak offers this prayer to the One who pervades the water, the land and the air. ||5||

ਅਲਾਹੁ ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਕਾਦਰੁ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰੀਮੁ ॥ (੬੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is beyond comprehension, the Unknowable, beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible), All-powerful and Merciful Creator.

ਸਭ ਦੁਨੀ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ; ਮੁਕਾਮੁ ਏਕੁ ਰਹੀਮੁ ॥੬॥ (੬੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All the world comes and goes-only the Merciful Almighty is permanent. ||6||

ਮੁਕਾਮੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜਿਸੁ ਸਿਸਿ ਨ ਹੋਵੀ ਲੇਖੁ ॥ (੬੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Call permanent only the One, who does not have destiny inscribed upon His Forehead.

ਅਸਮਾਨੁ ਧਰਤੀ ਚਲਸੀ ; ਮੁਕਾਮੁ ਓਹੀ ਏਕੁ ॥੭॥ (੬੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The sky and the earth shall pass away; He alone is permanent. ||7||

ਦਿਨ ਰਵਿ ਚਲੈ , ਨਿਸਿ ਸਸਿ ਚਲੈ ; ਤਾਰਿਕਾ ਲਖ , ਪਲੋਇ ॥ (੬੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The day and the sun shall pass away; the night and the moon shall pass away; the hundreds of thousands of stars shall disappear.

ਮੁਕਾਮੁ , ਓਹੀ ਏਕੁ ਹੈ ; ਨਾਨਕਾ , ਸਚੁ ਬੁਗੋਇ ॥੮॥੧੭॥ (੬੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He alone is permanent; Guru Nanak speaks the Truth. ||8||17||

ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ , ਸਤਾਰਹ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (੬੪-੧੩)

Seventeen Ashtapadees Of The First Guru.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ , ਅਸਟਪਦੀਆ (੬੪-੧੪)

Sri Raag, Third Guru, First House, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੬੪-੧੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੬੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Almighty's Grace, the Gurmukh practices devotion; without the Guru, there is no devotional worship.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ; (‘ਬੂੱਝੈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥ (੬੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who merges his own self into Him understands, and so becomes pure.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ , ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (੬੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Dear Almighty is True, and True is the Word of His Bani. Through the Word of the Shabad, Union with Him is obtained. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ , ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ (੬੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, without devotion, why have people even come into the world?

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They have not served the Perfect Guru; they have wasted their lives in vain. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੬੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty Himself, the Life of the World, is the Giver. He Himself forgives, and unites us with Himself.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ; ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (੬੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

What are these poor beings and creatures? What can they speak and say?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ; ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ (੬੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself grants glory to the Gurmukhs; He joins them to His Service. ||2||

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ; ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (੬੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Beholding your family, you are lured away by emotional attachment, but when you leave, they will not go with you.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ; ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (੬੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, I have found the Treasure of Excellence. Its value cannot be estimated.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ; ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (੬੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Dear Almighty is my Best Friend. In the end, He shall be my Companion and Support. ||3||

ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (੬੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In this world of my father's home, the Great Giver is the Life of the World. The self-willed manmukhs have lost their honor.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਕੋ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ; ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥ (੬੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru, no one knows the Way. The blind find no place of rest.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੪॥ (੬੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If the Almighty, the Giver of Peace, does not dwell within the mind, then they shall depart with regret in the end. ||4||

ਪੇਈਅੜੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ; ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (੬੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In this world of my father's house, through the Guru's Teachings, I have cultivated within my mind the Great Giver, the Life of the World.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੬੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, performing devotional worship, day and night, ego and emotional attachment are removed.

ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਰਾਤਾ , ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)

ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (੬੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

And then, attuned to Him, we become like Him, truly absorbed in the True One. ||5||

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਭਾਉ ਲਾਏ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (੬੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Bestowing His Glance of Grace, He gives us His Love, and we contemplate the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ; ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ (੬੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, intuitive peace wells up, and ego and desire die.

ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੬॥ (੬੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty, the Giver of Virtue, dwells forever within the minds of those who keep Truth enshrined within their hearts. ||6||

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾ ; ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੬੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

My Almighty is forever Immaculate and Pure; with a pure mind, He can be found.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (੬੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If the Treasure of the Name of the Almighty abides within the mind, egotism and pain are totally eliminated.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੭॥ (੬੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru has instructed me in the His Sermons (Gurbani). I am forever a sacrifice to Him. ||7||

ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੬੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Within your own conscious mind, you may say anything, but without the Guru, selfishness and conceit are not eradicated.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (੬੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Dear Almighty is the Lover of His devotees, the Giver of Peace. By His Grace, He abides within the mind.

ਨਾਨਕ , ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ , ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਆਪੇ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧॥੧੮॥ (੬੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Almighty blesses us with the sublime awakening of consciousness; He Himself grants glorious greatness to the Gurmukh. ||8||1||18||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੬੫-੧੦)

Sri Raag, Third Guru:

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ; ਜਮਡੰਡੁ ਲਗੈ ਤਿਨ ਆਇ ॥ (੬੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who go around acting in egotism are struck down by the Messenger of Death with his club.

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ , ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (੬੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who serve the True Guru are uplifted and saved, in love with the Almighty. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੬੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, become Gurmukh, and meditate on the Naam, the Name of the Almighty.

ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨਾ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who are so pre-destined by the Creator are absorbed into the Naam, through the Guru's Teachings. ||1||Pause||

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ (੬੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru, faith does not come, and love for the Naam is not embraced.

ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ; ਦੁਖ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੬੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Even in dreams, they find no peace; they sleep immersed in pain. ||2||

ਜੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਚੈ , ਬਹੁਤੁ ਲੋਚੀਐ ; ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ (੬੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Even if you chant the Name of the Almighty, Har, Har, with great longing, your past actions are still not erased.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਭਗਤੀ ਮੰਨਿਆ ; ਸੇ ਭਗਤ ਪਏ ਦਰਿ ਥਾਇ ॥੩॥ (੬੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty's devotees surrender to His Will; those devotees are accepted at His Door. ||3||

ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦਿੜਾਵੈ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਲਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (੬੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Guru has lovingly implanted His Sermons (Gurbani) within me. Without His Grace, it cannot be attained.

ਜੇ ਸਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੀਐ ; ਭੀ ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥੪॥ (੬੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Even if the poisonous plant is watered with ambrosial nectar a hundred times, it will still bear poisonous fruit. ||4||

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੬੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those humble beings who are in love with the True Guru are pure and true.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਕਮਾਵਦੇ ; ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥੫॥ (੬੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They act in harmony with the Will of the True Guru; they shed the poison of ego and corruption. ||5||

ਮਨਹਠਿ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ਨ ਛੂਟੀਐ ; ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਹੁ ਜਾਇ ॥ (੬੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Acting in stubborn-mindedness, no one is saved; go and study the Simritees and the Shaastras.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਉਬਰੇ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੬॥ (੬੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and practicing the True Guru's Sermons (Gurbani), you shall be saved. ||6||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (੬੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Name of the Almighty is the Treasure, which has no end or limitation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਈ ਸੋਹਦੇ ; ਜਿਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੭॥ (੬੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs are beauteous; the Creator has blessed them with His Mercy. ||7||

ਨਾਨਕ , ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੬੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the One Almighty alone is the Giver; there is no other at all.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੨॥੧੯॥ (੬੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, He is obtained. By His Mercy, He is found. ||8||2||19||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੬੬-੧)

Sri Raag, Third Guru:

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖਿ ਸੁਹਾਵੜਾ ; ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (੬੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The soul-bird in the beautiful tree of the body pecks at Truth, with love for the Guru.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ; ਉਡੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੬੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She drinks in the Sublime Essence of the Almighty, and abides in intuitive ease; she does not fly around coming and going.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੬੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She obtains her home within her own heart; she is absorbed into the Name of the Almighty, Har, Har. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੬੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, work to serve the Guru.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ;
ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਚਹਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If you walk in harmony with the Guru's Will, you shall remain immersed in the Almighty's Name, night and day. ||1||Pause||

ਪੰਖੀ ਬਿਰਖ ਸੁਹਾਵੜੇ ; ਊਡਹਿ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਾਹਿ ॥ (੬੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The birds in the beautiful trees fly around in all four directions.

ਜੇਤਾ ਊਡਹਿ ਦੁਖ ਘਣੇ ; ਨਿਤ ਦਾਝਹਿ , ਤੈ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ (੬੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The more they fly around, the more they suffer; they burn and cry out in pain.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪਈ ; ਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (੬੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, they do not find the Mansion of the Almighty's Presence, and they do not obtain the Ambrosial Fruit. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ; ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੬੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh is like Almighty's tree, always green, blessed with the Sublime Love of the True One, with intuitive peace and poise.

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਨਿਵਾਰੀਆ ; ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੬੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He cuts off the three branches of the three qualities of Maya, and embraces love for the One Word of Almighty’s Name.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ਖਵਾਇ ॥੩॥ (੬੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty alone is the Ambrosial Fruit; He Himself gives it to us to eat. ||3||

ਮਨਮੁਖ ਊਭੇ ਸੁਕਿ ਗਏ ; ਨਾ ਫਲੁ ਤਿੰਨਾ ਛਾਉ ॥ (੬੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs stand there and dry up; they do not bear any fruit, and they do not provide any shade.

ਤਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਸੀਐ ; ਓਨਾ ਘਰੁ ਨ ਗਿਰਾਉ ॥ (੬੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Don't even bother to sit near them-they have no home or village.

ਕਟੀਅਹਿ ਤੈ ਨਿਤ ਜਾਲੀਅਹਿ ; ਓਨਾ ਸਬਦੁ ਨ ਨਾਉ ॥੪॥ (੬੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They are cut down and burnt each day; they have neither the True Guru's Hymns (Gurbani), nor the Almighty's Name. ||4||

ਹੁਕਮੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਉ ॥ (੬੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

According to the Almighty's Command, people perform their actions; they wander around, driven by the karma of their past actions.

ਹੁਕਮੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਾ ; ਜਹ ਭੇਜਹਿ , ਤਹ ਜਾਉ ॥ (੬੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By the Almighty's Command, they behold the Blessed Vision of His Darshan. Wherever He sends them, there they go.

ਹੁਕਮੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹੁਕਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੫॥ (੬੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By His Command, the Almighty, Har, Har, abides within our minds; by His Command we merge in Truth. ||5||

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਬਪੁੜੇ ; ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (੬੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The wretched fools do not know the Almighty's Will; they wander around making mistakes.

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (੬੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They go about their business stubborn-mindedly; they are disgraced forever and ever.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਨਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ (੬੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Inner peace does not come to them; they do not embrace love for the True Almighty. ||6||

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੬੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Beautiful are the faces of the Gurmukhs, who bear love and affection for the Guru.

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਸਚਿ ਰਤੇ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੬੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through true devotional worship, they are attuned to Truth; at the True Door, they are found to be true.

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ; ਸਭ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥੭॥ (੬੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Blessed is their coming into being; they redeem all their ancestors. ||7||

ਸਭ ਨਦਰੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ; ਨਦਰੀ ਬਾਹਰਿ ਨ ਕੋਇ ॥ (੬੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

All do their deeds under the Almighty's Glance of Grace; no one is beyond His Vision.

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਚਾ ; ਤੈਸਾ ਹੀ ਕੋ ਹੋਇ ॥ (੬੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

According to the Glance of Grace with which the True Almighty beholds us, so do we become.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਵਡਾਈਆ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੩॥੨੦॥ (੬੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Glorious Greatness of the Naam, the Name of the Almighty, is received only by His Mercy. ||8||3||20||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੬੬-੧੪)

Sri Raag, Third Guru:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੬੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs meditate on the Naam; the self-willed manmukhs do not understand.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ; ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੬੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The faces of the Gurmukhs are always radiant; the Almighty has come to dwell within their minds.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੬੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through intuitive understanding they are at peace, and through intuitive understanding they remain absorbed in the Almighty. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (੬੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, be the slaves of the Almighty's slaves.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਹੈ ; ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Service to the Guru is worship of the Guru. How rare are those who obtain it! ||1||Pause||

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗੁ ਸੁਹਾਗਣੀ ; ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (੬੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The happy soul-bride is always with her Husband Almighty, if she walks in harmony with the Will of the True Guru.

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ; ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੬੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She attains her Eternal, Ever-stable Husband, who never dies or goes away.

ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ਨਾ ਵੀਛੁੜੈ ; ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੬੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

United with the True Guru's Hymns (Gurbani), she shall not be separated again. She is immersed in the Lap of her Beloved. ||2||

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਊਜਲਾ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (੬੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty is Immaculate and Radiantly Bright; without the Guru, He cannot be found.

ਪਾਠੁ ਪੜੈ ਨਾ ਬੂਝਈ ; ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ('ਪੜ੍ਹੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੬੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He cannot be understood by reading scriptures; the deceitful pretenders are deluded by doubt.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਸਦਾ ਪਾਇਆ ; ਰਸਨਾ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (੬੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, the Almighty is always found, and the tongue is permeated with the Sublime Essence of the Almighty. ||3||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੬੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Emotional attachment to Maya is shed with intuitive ease, through the Guru's Teachings.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਫਿਰੈ ; ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ (੬੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru's Sermons (Gurbani), the world wanders lost in pain. The self-willed manmukh is consumed.

ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥ (੬੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), meditate on the Naam; through the Shabad, you shall merge in Truth. ||4||

ਮਾਇਆ ਭੂਲੇ , ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ; ਸਮਾਧਿ ਨ ਲਗੈ , ਸੁਭਾਇ ॥ (੬੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Siddhas wander around, deluded by Maya; they are not absorbed in the Samaadhi of the Almighty's Sublime Love.

ਤੀਨੇ ਲੋਅ ਵਿਆਪਤ ਹੈ ; ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ (੬੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The three worlds are permeated by Maya; they are totally covered by it.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ; ਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ (੬੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, liberation is not attained, and the double-mindedness of Maya does not go away. ||5||

ਮਾਇਆ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੬੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

What is called Maya? What does Maya do?

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਧੁ ਹੈ ; ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੬੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

These beings are bound by pleasure and pain; they do their deeds in egotism.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ; ਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ (੬੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru's Sermons (Gurbani), doubt is not dispelled, and egotism is not eliminated from within. ||6||

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ , ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (੬੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without love, one cannot meditate. Without the True Guru's Hymns (Gurbani), no one finds acceptance.

ਸਬਦੇ , ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ; ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥ (੬੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), egotism is conquered and subdued, and the illusion of Maya is dispelled.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ (੬੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh obtains the Treasure of the Naam with intuitive ease. ||7||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ; ਬਿਨੁ ਗੁਣ , ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੬੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, one's virtues do not shine forth; without virtue, there is no devotional worship.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ , ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੬੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty is the Lover of His devotees; He abides within their minds. They meet that Almighty with intuitive ease.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦੇ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ;
ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੮॥੪॥੨੧॥ (੬੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Guru Nanak says, through the Gurbani, praise the Almighty. By His Grace, He is obtained. ||8||4||21||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੬੭-੮)

Sri Raag, Third Guru:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ; ਆਪੇ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (੬੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Emotional attachment to Maya is created by my Almighty; He Himself misleads us through illusion and doubt.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (੬੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs perform their actions, but they do not understand; they waste away their lives in vain.

ਗੁਰਬਾਣੀ , ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ; ਕਰਮਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੧॥ (੬੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Gurbani is the Light to illuminate this world; by His Grace, it comes to abide within the mind. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੬੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, chant the Naam, the Name of the Almighty, and find peace.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Praising the Perfect Guru, you shall easily meet with that Almighty. ||1||Pause||

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੬੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Doubt departs, and fear runs away, when you focus your consciousness on the Almighty's Feet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ; ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੬੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh practices the True Guru's Sermons (Gurbani), and the Almighty comes to dwell within the mind.

ਘਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ; ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸਕੈ ਖਾਇ ॥੨॥ (੬੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the mansion of the home within the self, we merge in Truth, and the Messenger of Death cannot devour us. ||2||

ਨਾਮਾ ਛੀਬਾ ਕਬੀਰੁ ਜੋੁਲਾਹਾ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (੬੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Naam Dayv the printer, and Kabeer the weaver, obtained salvation through the Perfect Guru.

ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਬੇਤੇ , ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ; ਹਉਮੈ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (੬੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who know Almighty and recognize His Sermons lose their ego and class consciousness.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ॥੩॥ (੬੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their Banis are sung by the angelic beings, and no one can erase them, O Siblings of Destiny! ||3||

ਦੈਤ ਪੁਤੁ , ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਿਛੁ ਸੰਜਮ ਨ ਪੜੈ ; (‘ਪੜ੍ਹੈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (੬੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The demon's son Prahlaad had not read about religious rituals or ceremonies, austerity or self-discipline; he did not know the love of duality.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਐ , ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (੬੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Upon meeting with the True Guru, he became pure; night and day, he chanted the Naam, the Name of the Almighty.

ਏਕੋ ਪੜੈ ਏਕੋ ਨਾਉ ਬੂਝੈ ; (ਪੜ੍ਹੈ, ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥੪॥ (੬੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He read only of the One and he understood only the One Name; he knew no other at all. ||4||

ਖਟੁ ਦਰਸਨ , ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (੬੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The followers of the six different life-styles and world-views, the Yogis and the Sanyaasees have gone astray in doubt without the Guru.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ , ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੬੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If they serve the True Guru, they find the state of salvation; they enshrine the Dear Almighty within their minds.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ; ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥ (੬੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They focus their consciousness on the True Bani, and their comings and goings in reincarnation are over. ||5||

ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ; (‘ਪੜ੍ਹਿ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (੬੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Pandits, the religious scholars, read and argue and stir up controversies, but without the Guru, they are deluded by doubt.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (੬੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They wander around the cycle of 8.4 million reincarnations; without the True Guru's Sermons (Gurbani), they do not attain liberation.

ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ , ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ (੬੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

But when they remember the Name, then they attain the state of salvation, when the True Guru unites them in Union. ||6||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥ (੬੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the Sat Sangat, the True Congregation, the Name of the Almighty wells up, when the True Guru unites us in His Sublime Love.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ; ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (੬੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I offer my mind and body, and I renounce my selfishness and conceit; I walk in Harmony with the Will of the True Guru.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ; ਜਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ (੬੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am forever a sacrifice to my Guru, who has attached my consciousness to the Almighty. ||7||

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੬੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He alone is a Brahmin, who knows the Almighty Brahma, and is attuned to the Love of the Almighty.

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ , ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ (੬੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty is close at hand; He dwells deep within the hearts of all. How rare are those who, as Gurmukh, know Him.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥੨੨॥ (੬੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Guru Nanak says, through the Naam, greatness is obtained; through the True Guru's Sermons (Gurbani), Almighty is realized. ||8||5||22||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੬੮-੪)

Sri Raag, Third Guru:

ਸਹਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (੬੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Everyone longs to be centered and balanced, but without the Guru, no one can.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ ; (ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)
ਭੇਖੀ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (੬੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Pandits and the astrologers read and read until they grow weary, while the fanatics are deluded by doubt.

ਗੁਰ ਭੇਟੇ , ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ; ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (੬੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting with the Guru, intuitive balance is obtained, when Almighty, in His Will, grants His Grace. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੬੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Siblings of Destiny, without the Guru, intuitive balance is not obtained.

ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), intuitive peace and poise wells up, and that True Almighty is obtained. ||1||Pause||

ਸਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ; ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ , ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ ॥ (੬੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That which is sung naturally is acceptable; without this intuition, all chanting is useless.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਭਗਤਿ ਊਪਜੈ ; ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ (੬੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the state of intuitive balance, devotion wells up. In intuitive balance, love is balanced and detached.

ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ; ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ , ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥੨॥ (੬੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the state of intuitive balance, peace and tranquility are produced. Without intuitive balance, life is useless. ||2||

ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ (੬੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the state of intuitive balance, praise the Almighty forever and ever. With intuitive ease, embrace Samaadhi.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਗੁਣ ਊਚਰੈ ; ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੬੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the state of intuitive balance, chant His Glories, lovingly absorbed in devotional worship.

ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੩॥ (੬੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), the Almighty dwells within the mind, and the tongue tastes the Sublime Essence of the Almighty. ||3||

ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿਆ ; ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ (੬੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the poise of intuitive balance, death is destroyed, entering the Sanctuary of the True One.

ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੬੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through divine knowledge, the Name of the Almighty dwells within the mind, practicing the lifestyle of Truth.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ; ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥ (੬੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have found Him are very fortunate; they remain naturally absorbed in Him. ||4||

ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ; ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੬੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Within Maya, the poise of intuitive balance is not produced. Maya leads to the love of duality.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਹਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ (੬੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs perform religious rituals, but they are burnt down by their selfishness and conceit.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕਈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੫॥ (੬੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their births and deaths do not cease; over and over again, they come and go in reincarnation. ||5||

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (੬੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the three qualities, intuitive balance is not obtained; the three qualities lead to delusion and doubt.

ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ; (ਪੜ੍ਹੀਐ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ (੬੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

What is the point of reading, studying and debating, if one loses his roots?

ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੬॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੬੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the fourth state, there is intuitive balance; the Gurmukhs gather it in. ||6||

ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਸਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (੬੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Naam, the Name of the Formless Almighty, is the treasure. Through intuitive balance, understanding is obtained.

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ; ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (੬੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The virtuous praise the True One; their reputation is true.

ਭੁਲਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥ (੬੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The wayward are united with Almighty through intuitive balance; through the True Guru's Sermons (Gurbani), union is obtained. ||7||

ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (੬੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without intuitive balance, all are blind. Emotional attachment to Maya is utter darkness.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (੬੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In intuitive balance, understanding of the True, Infinite True Guru's Sermons (Gurbani) is obtained.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥ (੬੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Granting forgiveness, the Perfect Guru unites us with the Creator. ||8||

ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ; (‘ਅ-ਦਿਸਟੁ’ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਭਉ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (੬੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In intuitive balance, the Unseen is recognized-the Fearless, Luminous, Formless Almighty.

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥(‘ਮਿਲਾਵਣ-ਹਾਰੁ’ ਬੋਲੋ) (੬੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

There is only the One Giver of all beings. He blends our light with His Light.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ; ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥ (੬੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

So praise Almighty through the Perfect Word of His Hymn (Gurbani); He has no end or limitation. ||9||

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਸਹਜਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (੬੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who are wise take the Naam as their wealth; with intuitive ease, they trade with Him.

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ; ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (੬੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, they receive the Profit of the Almighty's Name, which is an inexhaustible and over-flowing treasure.

ਨਾਨਕ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ; ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥੬॥੨੩॥ (੬੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, when the Great Giver gives, nothing at all is lacking. ||10||6||23||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੬੯-੧)

Sri Raag, Third Guru:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (੬੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting with the True Guru, you shall not have to go through the cycle of reincarnation again; the pains of birth and death will be taken away.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੬੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), all understanding is obtained; remain absorbed in the Name of the Almighty. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੬੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, focus your consciousness on the True Guru.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ ;
ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Immaculate Naam itself, ever-fresh, comes to abide within the mind. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥ (੬੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Dear Almighty, please protect and preserve me in Your Sanctuary. As You keep me, so do I remain.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ (੬੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), the Gurmukh remains dead (self-egoless) while yet alive, and swims across the terrifying worldly materialistic ocean. ||2||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (੬੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By great good fortune, Almighty's Name is obtained. Following the Guru's Teachings, through the True Guru's Sermons (Gurbani), you shall be exalted.

ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ; ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (੬੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty, the Creator Himself, dwells within the mind; remain absorbed in the state of intuitive balance. ||3||

ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ , ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ; ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥ (੬੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Some are self-willed manmukhs; they do not love the True Guru's Sermons (Gurbani). Bound in chains, they wander lost in reincarnation.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ (੬੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through 8.4 million lifetimes, they wander over and over again; they waste away their lives in vain. ||4||

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੬੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the minds of the devotees there is bliss; they are attuned to the Love of the True Guru's Hymns (Gurbani).

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥ (੬੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, they constantly sing the Glories of the Immaculate Almighty; with intuitive ease, they are absorbed into the Naam, the Name of the Almighty. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ; ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ (੬੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs speak the Ambrosial Bani; they recognize the Almighty, the Supreme Soul in all.

ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ , ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥ (੬੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They serve the One; they worship and adore the One. The Gurmukhs speak the Unspoken Speech. ||6||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੬੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs serve their True Almighty and Master, who comes to dwell in the mind.

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ; **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ (੬੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They are forever attuned to the Love of the True One, who bestows His Mercy and unites them with Himself. ||7||

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ; ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ (੬੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself does, and He Himself causes others to do; He wakes some from their sleep.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ; ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੭॥੨੪॥ (੬੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself unites us in Union; Guru Nanak is absorbed in the Shabad (Gurbani). ||8||7||24||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੬੯-੧੧)

Sri Raag, Third Guru:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥ (੬੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, the mind becomes immaculate, and the body becomes pure.

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (੬੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The mind obtains bliss and eternal peace, meeting with the Deep and Profound Almighty.

ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰ ॥੧॥ (੬੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Sitting in the Sangat, the True Congregation, the mind is comforted and consoled by the True Name. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ (੬੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O mind, serve the True Guru without hesitation.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, the Almighty abides within the mind, and no trace of filth shall attach itself to you. ||1||Pause||

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ; ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (੬੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

From the True Guru's Sermons (Gurbani) comes honor. True is the Name of the True One.

ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ; ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (੬੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who conquer their ego and recognize the Almighty.

ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥ (੬੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs do not know the True One; they find no shelter, and no place of rest anywhere. ||2||

ਸਚੁ ਖਾਣਾ , ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ; ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ (੬੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who take the Truth as their food and the Truth as their clothing, have their home in the True One.

ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੬੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They constantly praise the True One, and in the True Guru's Sermons (Gurbani) they have their dwelling.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ (੬੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They recognize the Almighty, the Supreme Soul in all, and through the Guru's Teachings they dwell in the home of their own inner self. ||3||

ਸਚੁ ਵੇਖਣੁ , ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (੬੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They see the Truth, and they speak the Truth; their bodies and minds are True.

ਸਚੀ ਸਾਖੀ , ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ; ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (੬੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

True are their teachings, and True are their instructions; True are the reputations of the true ones.

ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥ (੬੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have forgotten the True One are miserable-they depart weeping and wailing. ||4||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੬੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have not served the True Guru-why did they even bother to come into the world?

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥ (੬੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They are bound and gagged and beaten at Death's door, but no one hears their shrieks and cries.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥ (੬੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They waste their lives uselessly; they die and are reincarnated over and over again. ||5||

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ; ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ (੭੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Seeing this world on fire, I rushed to the Sanctuary of the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦਿੜਾਇਆ ; ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹਣਾ ॥ (੭੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru has implanted the Truth within me; I dwell steadfastly in Truth and self-restraint.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ; ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥ (੭੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru is the Boat of Truth; in the True Guru's Sermons (Gurbani), we cross over the terrifying world-ocean. ||6||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਦੇ ਰਹੇ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (੭੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

People continue wandering through the cycle of 8.4 million incarnations; without the True Guru, liberation is not obtained.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ; (ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (੭੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Reading and studying, the Pandits and the silent sages have grown weary, but attached to the love of duality, they have lost their honor.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ; ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥ (੭੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru teaches the Sermons (Gurbani); without the True One, there is no other at all. ||7||

ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ , ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ; ਨਿਤ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥ (੭੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who are linked by the True One are linked to Truth. They always act in Truth.

ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ; ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥ (੭੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They attain their dwelling in the home of their own inner being, and they abide in the Mansion of Truth.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ;
ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥੮॥੧੭॥੮॥੨੫॥ (੭੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the devotees are happy and peaceful forever. They are absorbed in the True Name. ||8||17||8||25||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੭੦-੬)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ ਅਤਿ ਬਣੈ ; ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ (੭੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When you are confronted with terrible hardships, and no one offers you any support,

ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ; ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥ (੭੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

when your friends turn into enemies, and even your relatives have deserted you,

ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ; ਚੁਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ (੭੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

and when all support has given way, and all hope has been lost

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥ (੭੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

-if you then come to remember the Supreme Almighty, even the hot wind shall not touch you. ||1||

ਸਾਹਿਬੁ ; ਨਿਤਾਣਿਆ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ (੭੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Our Almighty and Master is the Power of the powerless.

ਆਇ ਨ ਜਾਈ , ਥਿਰੁ ਸਦਾ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੭੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He does not come or go; He is Eternal and Permanent. Through the True Guru's Sermons (Gurbani), Almighty (True) is known. ||1||Pause||

ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ; ਨੰਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥ (੭੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If you are weakened by the pains of hunger and poverty,

ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ; ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥ (੭੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

with no money in your pockets, and no one will give you any comfort,

ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ; ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਕਾਜੁ ॥ (੭੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

and no one will satisfy your hopes and desires, and none of your works is accomplished

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥੨॥ (੭੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

-if you then come to remember the Supreme Almighty, you shall obtain the eternal kingdom. ||2||

ਜਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ; ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ (੭੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When you are plagued by great and excessive anxiety, and diseases of the body;

ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਪਲੇਟਿਆ ; ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ (੭੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When you are wrapped up in the attachments of household and family, sometimes feeling joy, and then other times sorrow;

ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ ; ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਸੋਇ ॥ (੭੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When you are wandering around in all four directions, and you cannot sit or sleep even for a moment

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (੭੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If you come to remember the Supreme Almighty, then your body and mind shall be cooled and soothed. ||3||

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ; ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੭੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When you are under the power of sexual desire, anger and worldly attachment, or a greedy miser in love with your wealth;

ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ; ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥ (੭੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If you have committed the four great sins and other mistakes; even if you are a murderous fiend

ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ; (‘ਕਵਿੱਤ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਧਰਿਆ ॥ (੭੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Who has never taken the time to listen to sacred books, hymns and poetry

ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਾ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ ॥੪॥ (੭੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

If you then come to remember the Supreme Almighty, and contemplate Him, even for a moment, you shall be saved. ||4||

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ; ਮੁਖਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ॥ (੭੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

People may recite by heart the Shaastras, the Simritees and the four Vedas;

ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀਆ ; ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ ॥ (੭੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

They may be ascetics, great, self-disciplined Yogis; they may visit sacred shrines of pilgrimage

ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ;
ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (੭੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

and perform the six ceremonial rituals, over and over again, performing worship services and ritual bathings.

ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਤਾ ਸਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥੫॥ (੭੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Even so, if they have not embraced love for the Supreme Almighty, then they shall surely go to hell. ||5||

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ; ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (੭੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

You may possess empires, vast estates, authority over others, and the enjoyment of myriads of pleasures;

ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹਣੇ ; ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ ॥ (੭੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

you may have delightful and beautiful gardens, and issue unquestioned commands;

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ; ਚਾਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ ॥ (੭੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

you may have enjoyments and entertainments of all sorts and kinds, and continue to enjoy exciting pleasures

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਜੂਨਿ ਗਇਆ ॥੬॥ (੭੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

-and yet, if you do not come to remember the Supreme Almighty, you shall be reincarnated as a snake. ||6||

ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਢਿ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ; (‘ਅਚਾਰ-ਵੰਤੁ’ ਬੋਲੋ)
ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (੭੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

You may possess vast riches, maintain virtuous conduct, have a spotless reputation and observe religious customs;

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈਆ ; ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ (੭੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

you may have the loving affections of mother, father, children, siblings and friends;

ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ; (‘ਤਰਕਸ-ਬੰਦ’ ਬੋਲੋ)
ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ , ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥ (੭੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

you may have armies well-equipped with weapons, and all may salute you with respect;

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ ॥੭॥ (੭੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

But still, if you do not come to remember the Supreme Almighty, then you shall be taken and consigned to the most hideous hell! ||7||

ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ; (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)
ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ਸੋਗੁ ॥ (੭੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You may have a body free of disease and deformity, and have no worries or grief at all;

ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ;
ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ ॥ (‘ਅਹਿ-ਨਿਸਿ’ ਬੋਲੋ) (੭੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

you may be unmindful of death, and night and day revel in pleasures;

ਸਭ ਕਿਛੁ , ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ; ਜੀਇ , ਨ ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥ (੭੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

you may take everything as your own, and have no fear in your mind at all;

ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ;
ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੮॥ (‘ਜਮ-ਕੰਕਰ’ ਬੋਲੋ) (੭੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

but still, if you do not come to remember the Supreme Almighty, you shall fall under the power of the Messenger of Death. ||8||

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (੭੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Supreme Almighty showers His Mercy, and we find the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ; ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ (੭੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The more time we spend there, the more we come to love the Almighty.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ॥ (੭੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Almighty is the Master of both worlds; there is no other place of rest.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ; ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੯॥੧॥੨੬॥ (੭੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When the True Guru is pleased and satisfied, Guru Nanak says, the True Name is obtained. ||9||1||26||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੫ ॥ (੭੧-੫)

Sri Raag, Fifth Guru, Fifth House:

ਜਾਨਉ ਨਹੀ ; ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥ (੭੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I do not know what pleases my Almighty.

ਮਨ ; ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੭੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O mind, seek out the way! ||1||Pause||

ਧਿਆਨੀ ; ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥ (੭੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The meditatives practice meditation,

ਗਿਆਨੀ ; ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (੭੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

and the wise practice spiritual wisdom,

ਪ੍ਰਭੁ ; ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥ (੭੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

but how rare are those who know Almighty! ||1||

ਭਗਉਤੀ ; ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥ (੭੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The worshipper of Bhagaauti practices self-discipline,

ਜੋਗੀ , ਕਹਤ ; ਮੁਕਤਾ ॥ (੭੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

the Yogi speaks of liberation,

ਤਪਸੀ ; ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੭੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

and the ascetic is absorbed in asceticism. ||2||

ਮੋਨੀ ; ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥ (੭੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The men of silence observe silence,

ਸਨਿਆਸੀ ; ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ (੭੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

the Sanyaasees observe celibacy,

ਉਦਾਸੀ ; ਉਦਾਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੭੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

and the Udaasees abide in detachment. ||3||

ਭਗਤਿ ; ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥ (੭੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

There are nine forms of devotional worship.

ਪੰਡਿਤੁ ; ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (੭੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Pandits recite the Vedas.

ਗਿਰਸਤੀ ; ਗਿਰਸਤਿ ਧਰਮਾਤਾ ॥੪॥ (੭੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The householders assert their faith in family life. ||4||

ਇਕ ਸਬਦੀ ; ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥ (੭੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who utter only One Word, those who take many forms, the naked renunciates,

ਕਾਪੜੀ ; ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥ (੭੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

the wearers of patched coats, the magicians, those who remain always awake,

ਇਕਿ ; ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥੫॥ (ਨ੍ਹਾਤਾ ਬੋਲੋ) (੭੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

and those who bathe at holy places of pilgrimage-||5||

ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ; ਆਪਰਸਾ ॥ (ਆਪੱਰਸਾ ਬੋਲੋ) (੭੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who go without food, those who never touch others,

ਇਕਿ ਲੂਕਿ ; ਨ ਦੇਵਹਿ ਦਰਸਾ ॥ (੭੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

the hermits who never show themselves,

ਇਕਿ ; ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥੬॥ (੭੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

and those who are wise in their own minds-||6||

ਘਾਟਿ ਨ ; ਕਿਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥ (੭੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Of these, no one admits to any deficiency;

ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ ; ਪਾਇਆ ॥ (੭੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

all say that they have found the Almighty.

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ; ਸੋ ਭਗਤਾ ॥੭॥ (੭੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

But he alone is a devotee, whom the Almighty has united with Himself. ||7||

ਸਗਲ ; ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿਆਗੀ ; ਸਰਨਿ ਪਾਵਾ ॥ (੭੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Abandoning all devices and contrivances, I have sought His Sanctuary.

ਨਾਨਕੁ ; ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥੨॥੨੭॥ (੭੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak has fallen at the Feet of the Guru. ||8||2||27||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੭੧-੧੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (੭੧-੧੫)

Sri Raag, First Guru, Third House:

ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ; ਜੋਗੀਆ ॥ (੭੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Among Yogis, You are the Yogi;

ਤੂੰ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ; ਭੋਗੀਆ ॥ (੭੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

among pleasure seekers, You are the Pleasure Seeker.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ; ਸੁਰਗਿ ਮਛਿ ਪਇਆਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ (੭੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your limits are not known to any of the beings in the heavens, in this world, or in the nether regions of the underworld. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ; ਕੁਰਬਾਣੁ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੭੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am devoted, dedicated, a sacrifice to Your Name. ||1||Pause||

ਤੁਧੁ ; ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੭੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You created the world,

ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ; ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥ (੭੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and assigned tasks to one and all.

ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ; ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿ , ਜੀਉ ॥੨॥ (੭੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You watch over Your Creation, and through Your All-powerful Creative Potency, You cast the dice. ||2||

ਪਰਗਟਿ ; ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ ॥ (੭੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are manifest in the Expanse of Your Workshop.

ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੋ ; ਪਰਤਾਪਦਾ ॥ (੭੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Everyone longs for Your Name,

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ; ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਜੀਉ ॥੩॥ (੭੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

but without the Guru, no one finds You. All are enticed and trapped by Maya. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ; ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (੭੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice to the True Guru.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (੭੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Meeting Him, the supreme status is obtained.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ **('ਬੁੱਝਾਇ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੭੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The angelic beings and the silent sages long for Him; the True Guru has given me this understanding. ||4||

ਸਤਸੰਗਤਿ ; ਕੈਸੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (੭੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

How is the Society of the Saints to be known?

ਜਿਥੈ ; ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (੭੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

There, the Name of the One Almighty is chanted.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ;
ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੫॥ **('ਬੁੱਝਾਇ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੭੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The One Name is the Almighty's Command; Guru Nanak says, the True Guru has given me this understanding. ||5||

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (੭੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

This world has been deluded by doubt.

ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ; ਖੁਆਇਆ ॥ (੭੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself, Almighty, have led it astray.

ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ , ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥੬॥ (੭੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The discarded soul-brides suffer in terrible agony; they have no luck at all. ||6||

ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀਆ ॥ (੭੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

What are the signs of the discarded brides?

ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੀਆ ; ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ (੭੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They miss their Husband Almighty, and they wander around in dishonor.

ਮੈਲੇ ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ; ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ ॥੭॥ (੭੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The clothes of those brides are filthy-they pass their life-night in agony. ||7||

ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (੭੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

What actions have the happy soul-brides performed?

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (੭੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They have obtained the fruit of their pre-ordained destiny.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ , ਆਪਣੀ ; ਆਪੇ , ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੮॥ (੭੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Casting His Glance of Grace, the Almighty unites them with Himself. ||8||

ਹੁਕਮੁ ; ਜਿਨਾ ਨੋ ਮਨਾਇਆ ॥ (੭੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those, whom Almighty causes to abide by His Will,

ਤਿਨ ; ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (੭੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

have the True Guru's Sermons (Gurbani) abiding within.

ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥੯॥ (੭੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They are the true soul-brides, who embrace love for their Husband Almighty. ||9||

ਜਿਨਾ ; ਭਾਣੇ ਕਾ , ਰਸੁ ਆਇਆ ॥ (੭੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who take pleasure in Almighty's Will

ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੭੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

remove doubt from within.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ;
ਜੋ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ (੭੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, know Him as the True Guru, who unites all with the Almighty. ||10||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (੭੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Meeting with the True Guru, they receive the fruits of their destiny,

ਜਿਨਿ ; ਵਿਚਹੁ ਅਹਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੭੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and egotism is driven out from within.

ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ; ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥੧੧॥ (੭੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The pain of evil-mindedness is eliminated; good fortune comes and shines radiantly from their foreheads. ||11||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ॥ (੭੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Bani of Your Word is Ambrosial Nectar.

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਦੈ ; ਸਮਾਣੀਆ ॥ (੭੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

It permeates the hearts of Your devotees.

ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਐ ;
ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥ (੭੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Serving You, peace is obtained; granting Your Mercy, You bestow salvation. ||12||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ; ਜਾਣੀਐ ॥ (੭੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Meeting with the True Guru, one comes to know;

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (੭੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

by this meeting, one comes to chant the Name.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ; ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧੩॥ (੭੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the True Guru, Almighty is not found; all have grown weary of performing religious rituals. ||13||

ਹਉ , ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ; ਘੁਮਾਇਆ ॥ (੭੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice to the True Guru;

ਜਿਨਿ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (੭੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I was wandering in doubt, and He has set me on the right path.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ (੭੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

If the Almighty casts His Glance of Grace, He unites us with Himself. ||14||

ਤੂੰ ; ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੭੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You, Almighty, are pervading in all,

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ; ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ (੭੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

and yet, the Creator keeps Himself concealed.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ;
ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥ (੭੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the Creator is revealed to the Gurmukh, within whom He has infused His Light. ||15||

ਆਪੇ ਖਸਮਿ ; ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ (੭੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Master Himself bestows honor.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ; ਸਾਜਿਆ ॥ (੭੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He creates and bestows body and soul.

ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ;
ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥ (੭੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He Himself preserves the honor of His servants; He places both His Hands upon their foreheads. ||16||

ਸਭਿ ਸੰਜਮ ; ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ॥ (੭੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All strict rituals are just clever contrivances.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ (੭੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

My Almighty knows everything.

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ; ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥ (੭੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He has made His Glory manifest, and all people celebrate Him. ||17 |

ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਨ ; ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (੭੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

| He has not considered my merits and demerits;

ਪ੍ਰਭਿ ; ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ (੭੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

this is Almighty's Own Nature.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ; ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ (੭੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Hugging me close in His Embrace, He protects me, and now, even the hot wind does not touch me. ||18||

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ (੭੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Within my mind and body, I meditate on Almighty.

ਜੀਇ ਇਛਿਅੜਾ ; ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (੭੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

I have obtained the fruits of my soul's desire.

ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ , ਖਸਮੁ ਤੂੰ ;
ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੧੯॥ (੭੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are the Supreme Almighty and Master, above the heads of kings. Guru Nanak lives by chanting Your Name. ||19||

ਤੁਧੁ ; ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੭੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself created the Universe;

ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ; ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (੭੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You created the play of duality, and staged it.

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ;
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥ **('ਬੁੱਝਾਇ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੭੩-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Truest of the True is pervading everywhere; He instructs those with whom He is pleased. ||20||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਾਇਆ ॥ (੭੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, I have found Almighty.

ਤਿਥੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੭੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By His Grace, I have shed emotional attachment to Maya.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ; ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ (੭੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Showering His Mercy, He has blended me into Himself. ||21||

ਗੋਪੀ ਨੈ ; ਗੋਆਲੀਆ ॥ (੭੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You are the Gopis, the milk-maids of Krishna; You are the sacred river Jamunaa; You are Krishna, the herdsman.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ; ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ (੭੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself support the world.

ਹੁਕਮੀ , ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ; ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੨॥ (੭੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By Your Command, human beings are fashioned. You Yourself embellish them, and then again destroy them. ||22||

ਜਿਨ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ; ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (੭੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Those who have focused their consciousness on the True Guru

ਤਿਨੀ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੭੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

have rid themselves of the love of duality.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ;
ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥ (੭੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The light of those mortal beings is immaculate. They depart after redeeming their lives. ||23||

ਤੇਰੀਆ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥
ਮੈ ; ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ (੭੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Forever and ever, night and day, I praise the Greatness of Your Goodness.

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ; **('ਅਣ-ਮੰਗਿਆ' ਬੋਲੋ)**
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੪॥੧॥ (੭੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You bestow Your Gifts, even if we do not ask for them. Says Guru Nanak, contemplate the True Almighty. ||24||1||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੭੩-੭)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਪੈ ਪਾਇ ; ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ (੭੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I fall at His Feet to please and appease Him.

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੭੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The True Guru has united me with the Almighty, the Primal Being. There is no other as great as He. ||1||Pause||

ਗੋਸਾਈ ; ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ **(ਗੋਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)** (੭੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Almighty of the Universe is my Sweet Beloved.

ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ; ਮਿਠੜਾ ॥ (੭੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is sweeter than my mother or father.

ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ; ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ (੭੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Among all sisters and brothers and friends, there is no one like You. ||1||

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ; ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ (੭੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

By Your Command, the month of Saawan has come.

ਮੈ ; ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ (੭੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have hooked up the plow of Truth,

ਨਾਉ ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ;
ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੭੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

and I plant the seed of the Name in hopes that the Almighty, in His Generosity, will bestow a bountiful harvest. ||2||

ਹਉ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਇਕੁ ਪਛਾਣਦਾ ॥ (੭੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Meeting with the Guru, I recognize only the One Almighty.

ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ; **(‘ਦੁਯਾ’ ਦਾ ਉਚਾਰਣ ‘ਦੁਇਆ’ ਹੈ)**
ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ (੭੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

In my consciousness, I do not know of any other account.

ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿੰਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥ (੭੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The Almighty has assigned one task to me; as it pleases Him, I perform it. ||3||

ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ; ਭਾਈਹੋ ॥ (੭੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

Enjoy yourselves and eat, O Siblings of Destiny.

ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ; ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ (੭੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

In the Guru's Court, He has blessed me with the Robe of Honor.

ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰਡ ਦਾ ;
ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥ **(ਬੰਨ੍ਹਿ ਬੋਲੋ)** (੭੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

I have become the Master of my body-village; I have taken the five rivals as prisoners. ||4||

ਹਉ ਆਇਆ ; ਸਾਮ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ (੭੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

I have come to Your Sanctuary.

ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ; ਮੁਜੇਰੇ ਮਿਹਡਿਆ ॥ (੭੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੫)

The five farm-hands have become my tenants;

ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ;

ਨਾਨਕ , ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥ (੭੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

none dare to raise their heads against me. Guru Nanak says, my village is populous and prosperous. ||5||

ਹਉ ਵਾਰੀ ; ਘੁੰਮਾ ਜਾਵਦਾ ॥ (੭੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, a sacrifice to You.

ਇਕ ਸਾਹਾ ; ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ (੭੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I meditate on You continually.

ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ; ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥ (੭੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The village was in ruins, but You have re-populated it. I am a sacrifice to You. ||6||

ਹਰਿ ਇਠੈ ; ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ॥ (੭੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Beloved Almighty, I meditate on You continually;

ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ; ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥ (੭੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I obtain the fruits of my mind's desires.

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ; ਲਾਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥ (੭੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All my affairs are arranged, and the hunger of my mind is appeased. ||7||

ਮੈ ਛਡਿਆ ; ਸਭੋ ਧੰਧੜਾ ॥ (੭੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have forsaken all my entanglements;

ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ; ਸਚੜਾ ॥ **(ਗੋਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)** (੭੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I serve the True Almighty of the Universe.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ;
ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥੮॥ **(ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ)** (੭੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have firmly attached the Name, the Home of the Nine Treasures to my robe. ||8||

ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੭੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have obtained the comfort of comforts.

ਗੁਰਿ ; ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (੭੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru has implanted His Sermons (Gurbani) within me.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿਆ ; ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥ (੭੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The True Guru has shown me my Husband Almighty; He has placed His Hand upon my forehead. ||9||

ਮੈ ਬਧੀ ; ਸਚੁ ਧਰਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥ **(ਬੱਧੀ ਬੋਲੋ)** (੭੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have established the Temple of Truth.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹਦਾ ; ਭਾਲਿ ਕੈ ॥ (੭੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I sought out the Guru's Sikhs, and brought them into it.

ਪੈਰ ਧੋਵਾ , ਪਖਾ ਫੇਰਦਾ ;
ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (੭੩-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I wash their feet, and wave the fan over them. Bowing low, I fall at their feet. ||10||

ਸੁਣਿ ਗਲਾ ; ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ **(ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)** (੭੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I heard of the Guru, and so I went to Him.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ; ਦਿੜਾਇਆ ॥ (੭੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He instilled within me the Naam, the goodness of charity and true cleansing.

ਸਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ;
ਨਾਨਕ , ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥ **(ਚਾੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)** (੭੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All the world is liberated, Guru Nanak says, by embarking upon the Boat of Truth. ||11||

ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥ (੭੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The whole Universe serves You, day and night.

ਦੇ ਕੰਨੁ ; ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (੭੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Please hear my prayer, O Dear Almighty.

ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ;

ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥ (੭੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have thoroughly tested and seen all-You alone, by Your Pleasure, can save us. ||12||

ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ; ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥ (੭੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Now, the Merciful Almighty has issued His Command.

ਪੈ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਞਾਣਦਾ ॥ (੭੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Let no one chase after and attack anyone else.

ਸਭ ਸੁਖਾਲੀ ਵੁਠੀਆ ; ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥ (੭੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Let all abide in peace, under this Benevolent Rule. ||13||

ਝਿੰਮਿ ਝਿੰਮਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥ (੭੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Softly and gently, drop by drop, the Ambrosial Nectar trickles down.

ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ; ਖਸਮ ਦਾ ॥ (੭੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I speak as my Almighty and Master causes me to speak.

ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ; ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ (੭੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I place all my faith in You; please accept me. ||14||

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ; ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥ (੭੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Your devotees are forever hungry for You.

ਹਰਿ ; ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਮੇਰੀਆ ॥ (੭੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Almighty, please fulfill my desires.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ;
ਮੈ , ਗਲ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੫॥ (੭੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Grant me the Blessed Vision of Your Darshan, O Giver of Peace. Please, take me into Your Embrace. ||15||

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥ (੭੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have not found any other as Great as You.

ਤੂੰ ; ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਇਆਲਿਆ ॥ (੭੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You pervade the continents, the worlds and the nether regions;

ਤੂੰ , ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥ (੭੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You are permeating all places and interspaces. Guru Nanak: You are the True Support of Your devotees. ||16||

ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ; ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥ **(ਗੋਸਾਂਈ, ਪਹਿਲਵਾਨ-ੜਾ ਬੋਲ)** (੭੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I am a wrestler; I belong to the Almighty of the World.

ਮੈ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥ (੭੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I met with the Guru, and I have tied a tall, plumed turban.

ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀਆ ; **(ਇਕੱਠੀਆ ਬੋਲੋ)**
ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥ **('ਦਯੁ' ਦਾ ਉਚਾਰਣ 'ਦਈਉ' ਹੈ)** (੭੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All have gathered to watch the wrestling match, and the Merciful Almighty Himself is seated to behold it. ||17||

ਵਾਤ ਵਜਨਿ ; ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥ (੭੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The bugles play and the drums beat.

ਮਲ ਲਥੇ ; ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥ (੭੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The wrestlers enter the arena and circle around.

ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ; ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥ (੭੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have thrown the five challengers to the ground, and the Guru has patted me on the back. ||18||

ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ; ਆਇਆ ॥ **(ਇਕੱਠੇ ਬੋਲੋ)** (੭੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All have gathered together,

ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ ; ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ (੭੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

but we shall return home by different routes.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ ; ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥ (੭੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Gurmukhs reap their profits and leave, while the self-willed manmukhs lose their investment and depart. ||19||

ਤੂੰ ; ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ (੭੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You are without color or mark.

ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ; ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥ (੭੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Almighty is seen to be manifest and present.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ;
ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ , ਗੁਣਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੭੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Hearing of Your Glories again and again, Your devotees meditate on You; they are attuned to You, O Almighty, Treasure of Excellence. ||20||

ਮੈ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥ **('ਦਯੈ' ਨੂੰ 'ਦਈਐ' ਬੋਲੋ)** (੭੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Through age after age, I am the servant of the Merciful Almighty.

ਗੁਰਿ ; ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥ (੭੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Guru has cut away my bonds.

ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰਝ ਨ ਨਚਊ ;
ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥੨॥੨੯॥ (੭੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I shall not have to dance in the wrestling arena of life again. Guru Nanak has searched, and found this opportunity. ||21||2||29||

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੭੪-੧੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (੭੪-੧੫)

Sri Raag, First Guru, Pehray, First House:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;

ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ (੭੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the first watch of the night, O my merchant friend, you were cast into the womb, by the Almighty's Command.

ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੭੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Upside-down, within the womb, you performed penance, O my merchant friend, and you prayed to your Almighty and Master.

ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ; ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (੭੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You uttered prayers to your Almighty and Master, while upside-down, and you meditated on Him with deep love and affection.

ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ (ਨਾਂਗਾ ਬੋਲੋ) (੭੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You came into this Dark Age of Kali Yuga naked, and you shall depart again naked.

ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ ; ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ (੭੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

As Almighty's Pen has written on your forehead, so it shall be with your soul.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ; ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥੧॥ (੭੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, in the first watch of the night, by the Hukam of the Almighty's Command, you enter into the womb. ||1||

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥ (੭੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the second watch of the night, O my merchant friend, you have forgotten to meditate.

ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਜਿਉ ਜਸੁਦਾ ਘਰਿ , ਕਾਨੁ ॥ ('ਜਸੁੱਦਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (ਕਾਨ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੭੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

From hand to hand, you are passed around, O my merchant friend, like Krishna in the house of Yashoda.

ਹਥੋ ਹਥਿ ਨਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥ (੭੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

From hand to hand, you are passed around, and your mother says, "This is my son."

ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ (੭੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

O, my thoughtless and foolish mind, think: In the end, nothing shall be yours.

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ , ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (੭੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You do not know the One who created the creation. Gather spiritual wisdom within your mind.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ; ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ (੭੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, in the second watch of the night, you have forgotten to meditate. ||2||

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ (੭੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the third watch of the night, O my merchant friend, your consciousness is focused on wealth and youth.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ , ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥ (ਬੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੭੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You have not remembered the Name of the Almighty, O my merchant friend, although it would release you from bondage.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ , ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥ (੭੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You do not remember the Name of the Almighty, and you become confused by Maya.

ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ , ਜੋਬਨਿ ਮਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (ਮੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੭੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Revelling in your riches and intoxicated with youth, you waste your life uselessly.

ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ; ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ॥ (੭੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You have not traded in righteousness and Dharma; you have not made good deeds your friends.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥ (੭੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, in the third watch of the night, your mind is attached to wealth and youth. ||3||

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ (੭੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the fourth watch of the night, O my merchant friend, the Grim Reaper comes to the field.

ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥ (੭੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the Messenger of Death seizes and dispatches you, O my merchant friend, no one knows the mystery of where you have gone.

ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ; ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (੭੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

So think of the Almighty! No one knows this secret, of when the Messenger of Death will seize you and take you away.

ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੋੁਆਲੈ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ (੭੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

All your weeping and wailing then is false. In an instant, you become a stranger.

ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ; ('ਸਾਂਈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ (੭੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You obtain exactly what you have longed for.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ; ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥੧॥ (੭੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, in the fourth watch of the night, O mortal, the Grim Reaper has harvested your field. ||4||1||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੭੫-੧੧)

Sri Raag, First Guru:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ (੭੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the first watch of the night, O my merchant friend, your innocent mind has a child-like understanding.

ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਾਈ ॥ (੭੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You drink milk, and you are fondled so gently, O my merchant friend. The mother and father love their child so much, but in Maya, all are caught in emotional attachment.

ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ; ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ (੭੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

By the good fortune of good deeds done in the past, you have come, and now you perform actions to determine your future.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ , ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ; ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ (੭੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Without the Almighty's Name, liberation is not obtained, and you are drowned in the love of duality.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ; ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥ (੭੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, in the first watch of the night, O mortal, you shall be saved by remembering the Almighty. ||1||

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ , ਮੈ ਮਤਿ ॥ ('ਮੈਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੭੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the second watch of the night, O my merchant friend, you are intoxicated with the wine of youth and beauty.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਅੰਧੁਲੇ , ਨਾਮੁ ਨ ਚਿਤਿ ॥ (੭੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Day and night, you are engrossed in sexual desire, O my merchant friend, and your consciousness is blind to the Naam.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ; ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥ (੭੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Almighty's Name is not within your heart, but all sorts of other tastes seem sweet to you.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ; ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥ (੭੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You have no wisdom at all, no meditation, no virtue or self-discipline; in falsehood, you are caught in the cycle of birth and death.

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ;ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥ (੭੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Pilgrimages, fasts, purification and self-discipline are of no use, nor are rituals, religious ceremonies or empty worship.

ਨਾਨਕ , ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ; ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (੭੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, emancipation comes only by loving devotional worship; through duality, people are engrossed in duality. ||2||

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥ (ਉਲੱਥੜੇ ਬੋਲੋ) (੭੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the third watch of the night, O my merchant friend, the swans, the white hairs, come and land upon the pool of the head.

ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥ (੭੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Youth wears itself out, and old age triumphs, O my merchant friend; as time passes, your days diminish.

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ; ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (੭੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

At the last moment, you repent-you are so blind!-when the Messenger of Death seizes you and carries you away.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ (੭੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You kept all your things for yourself, but in an instant, they are all lost.

ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ , ਗਈ ਸਿਆਣਪ ; (ਵਿਸੱਰਜੀ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (੭੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your intellect left you, your wisdom departed, and now you repent for the evil deeds you committed.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ (੭੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, O mortal, in the third watch of the night, let your consciousness be lovingly focused on Almighty. ||3||

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ (੭੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the fourth watch of the night, O my merchant friend, your body grows old and weak.

ਅਖੀ ਅੰਧੁ , ਨ ਦੀਸਈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥ (੭੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your eyes go blind, and cannot see, O my merchant friend, and your ears do not hear any words.

ਅਖੀ ਅੰਧੁ , ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ; ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ (੭੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your eyes go blind, and your tongue is unable to taste; you live only with the help of others.

ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (੭੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

With no virtue within, how can you find peace? The self-willed manmukh comes and goes in reincarnation.

ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ; ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ (੭੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

When the crop of life has matured, it bends, breaks and perishes; why take pride in that which comes and goes?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ (੭੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, O mortal, in the fourth watch of the night, the Gurmukh recognizes the True Guru's Sermons (Gurbani). ||4||

ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ (ਕੰਨ੍ਹਿ ਬੋਲੋ) (੭੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Your breath comes to its end, O my merchant friend, and your shoulders are weighed down by the tyrant of old age.

ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ (੭੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Not one iota of virtue came into you, O my merchant friend; bound and gagged by evil, you are driven along.

ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ (੭੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who departs with virtue and self-discipline is not struck down, and is not consigned to the cycle of birth and death.

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ (੭੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Messenger of Death and his trap cannot touch him; through loving devotional worship, he crosses over the ocean of fear.

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (੭੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He departs with honor, and merges in intuitive peace and poise; all his pains depart.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ; ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥੨॥ (੭੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, when the mortal becomes Gurmukh, he is saved and honored by the True Almighty. ||5||2||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੭੬-੧੦)

Sri Raag, Fourth Guru:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥ (੭੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In the first watch of the night, O my merchant friend, the Almighty places you in the womb.

ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ (੭੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

You meditate on the Almighty, and chant the Almighty's Name, O my merchant friend. You contemplate the Name of the Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ;
ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ (੭੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Chanting the Name of the Almighty, Har, Har, and meditating on it within the fire of the womb, your life is sustained by dwelling on the Naam.

ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ; ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥ (੭੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

You are born and you come out, and your mother and father are delighted to see your face.

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (੭੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Remember the One, O mortal, to whom the child belongs. As Gurmukh, reflect upon Him within your heart.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (੭੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Says Guru Nanak, O mortal, in the first watch of the night, dwell upon the Almighty, who shall shower you with His Grace. ||1||

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੭੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In the second watch of the night, O my merchant friend, the mind is attached to the love of duality.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ (੭੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Mother and father hug you close in their embrace, claiming, "He is mine, he is mine"; so is the child brought up, O my merchant friend.

ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ; ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ (੭੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Your mother and father constantly hug you close in their embrace; in their minds, they believe that you will provide for them and support them.

ਜੋ ਦੇਵੈ , ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ; ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ (੭੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The fool does not know the One who gives; instead, he clings to the gift.

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੭੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Rare is the Gurmukh who reflects upon, meditates upon, and within his mind, is lovingly attached to the Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥ (੭੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Says Guru Nanak, in the second watch of the night, O mortal, death never devours you. ||2||

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ (੭੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In the third watch of the night, O my merchant friend, your mind is entangled in worldly and household affairs.

ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥ (੭੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

You think of wealth, and gather wealth, O my merchant friend, but you do not contemplate the Almighty or the Almighty's Name.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ; ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ (੭੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

You never dwell upon the Name of the Almighty, Har, Har, who will be your only Helper and Support in the end.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ; ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (੭੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

This wealth, property and Maya are false. In the end, you must leave these, and depart in sorrow.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ; ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (੭੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those whom the Almighty, in His Mercy, unites with the Guru, reflect upon the Name of the Almighty, Har, Har.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (੭੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Says Guru Nanak, in the third watch of the night, O mortal, they go, and are united with the Almighty. ||3||

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥ (ਆਂਦੀ ਬੋਲੋ) (੭੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In the fourth watch of the night, O my merchant friend, the Almighty announces the time of departure.

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ ॥(ਵਿਹਾਂਦੀ ਬੋਲੋ)(੭੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Serve the Perfect True Guru, O my merchant friend; your entire life-night is passing away.

ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ , ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ;
ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ ॥ (੭੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Serve the Almighty each and every instant-do not delay! You shall become eternal throughout the ages.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖੋਵਹੁ ॥ (੭੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Enjoy ecstasy forever with the Almighty, and do away with the pains of birth and death.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ , ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ ॥ (੭੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Know that there is no difference between the Guru, the True Guru, and your Almighty and Master. Meeting with Him, take pleasure in the Almighty's devotional service.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ , ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ;
ਸਫਲਿਓੁ ਰੈਣਿ , ਭਗਤਾ ਦੀ ॥੪॥੧॥੩॥ (ਭਗਤਾਂ ਬੋਲੋ) (੭੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Says Guru Nanak, O mortal, in the fourth watch of the night, the life-night of the devotee is fruitful. ||4||1||3||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੭੭-੭)

Sri Raag, Fifth Guru:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥ (੭੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the first watch of the night, O my merchant friend, the Almighty placed your soul in the womb.

ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; (ਦਸੀਂ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (੭੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the tenth month, you were made into a human being, O my merchant friend, and you were given your allotted time to perform good deeds.

ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ; ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੭੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You were given this time to perform good deeds, according to your pre-ordained destiny.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ; ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ (੭੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Almighty placed you with your mother, father, brothers, sons and wife.

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ; ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (੭੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself is the Cause of causes, good and bad-no one has control over these things.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ , ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ;
ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (੭੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, O mortal, in the first watch of the night, the soul is placed in the womb. ||1||

ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ (੭੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the second watch of the night, O my merchant friend, the fullness of youth rises in you like waves.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;

ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ ॥ (ਮੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੭੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You do not distinguish between good and evil, O my merchant friend-your mind is intoxicated with ego.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (੭੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Mortal beings do not distinguish between good and evil, and the road ahead is treacherous.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ; ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥ (੭੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They never serve the Perfect True Guru, and the cruel tyrant Death stands over their heads.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ; ਤਬ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥ (੭੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When the Righteous Judge seizes you and interrogates you, O madman, what answer will you give him then?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥੨॥ (੭੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, in the second watch of the night, O mortal, the fullness of youth tosses you about like waves in the storm. ||2||

ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ (੭੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the third watch of the night, O my merchant friend, the blind and ignorant person gathers poison.

ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥ (੭੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is entangled in emotional attachment to his wife and sons, O my merchant friend, and deep within him, the waves of greed are rising up.

ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੭੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The waves of greed are rising up within him, and he does not remember Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (੭੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He does not join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and he suffers in terrible pain through countless incarnations.

ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ; ('ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ)
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ (੭੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He has forgotten the Creator, his Almighty and Master, and he does not meditate on Him, even for an instant.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ , ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ; ਬਿਖੁ ਸੰਚੇ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੩॥(੭੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ,ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, in the third watch of the night, the blind and ignorant person gathers poison. ||3||

ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥ (੭੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

In the fourth watch of the night, O my merchant friend, that day is drawing near.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥ (੭੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

As Gurmukh, remember the Naam, O my merchant friend. It shall be your Friend in the Court of the Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ; ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (੭੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

As Gurmukh, remember the Naam, O mortal; in the end, it shall be your only companion.

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ; ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ (੭੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

This emotional attachment to Maya shall not go with you; it is false to fall in love with it.

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ; ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ (੭੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The entire night of your life has passed away in darkness; but by serving the True Guru, the Divine Light shall dawn within.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ , ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ; ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥ (੭੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, O mortal, in the fourth watch of the night, that day is drawing near! ||4||

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥ (੭੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Receiving the summons from the Almighty of the Universe, O my merchant friend, you must arise and depart with the actions you have committed.

ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥ (੭੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You are not allowed a moment's delay, O my merchant friend; the Messenger of Death seizes you with firm hands.

ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ; ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥ (੭੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Receiving the summons, people are seized and dispatched. The self-willed manmukhs are miserable forever.

ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ; ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (੭੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

But those who serve the Perfect True Guru are forever happy in the Court of the Almighty.

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ , ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ; ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥ (੭੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The body is the field of karma in this age; whatever you plant, you shall harvest.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ;
ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥੧॥੪॥ (੭੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, the devotees look beautiful in the Court of the Almighty; the self-willed manmukhs wander forever in reincarnation. ||5||1||4||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ , ਛੰਤ (੭੮-੭)

Sri Raag, Fourth Guru, Second House, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੭੮-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥ (੭੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

How can the ignorant soul-bride obtain the Blessed Vision of the Almighty's Darshan, while she is in this world of her father's home?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥ (ਸਿੱਖੈ ਬੋਲੋ) (੭੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

When the Almighty Himself grants His Grace, the Gurmukh learns the duties of her Husband's Celestial Home.

ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ('ਸਾਹੁਰ-ੜੈ' ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ (੭੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Gurmukh learns the duties of her Husband's Celestial Home; she meditates forever on the Almighty, Har, Har.

ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥ (੭੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

She walks happily among her companions, and in the Almighty's Court, she swings her arms joyfully.

ਲੇਖਾ , ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਕਿਰਖੈ ॥ (ਕਿਰੱਖੈ ਬੋਲੋ) (੭੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Her account is cleared by the Righteous Judge of Dharma, when she chants the Name of the Almighty, Har, Har.

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥ (੭੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The ignorant soul-bride becomes Gurmukh, and gains the Blessed Vision of the Almighty's Darshan, while she is still in her father's house. ||1||

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ; ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੭੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

My marriage has been performed, O my father. As Gurmukh, I have found the Almighty.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ , ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥ (੭੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The darkness of ignorance has been dispelled. The Guru has revealed the blazing light of spiritual wisdom.

ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥ (੭੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

This spiritual wisdom given by the Guru shines forth, and the darkness has been dispelled. I have found the Priceless Jewel of the Almighty.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ , ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ; ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥ (੭੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The sickness of my ego has been dispelled, and my pain is over and done. Through the Guru's Teachings, my identity has consumed my identical identity.

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ (੭੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I have obtained my Husband Almighty, the Akaal Moorat, the Undying Form. He is Imperishable; He shall never die, and He shall never ever leave.

ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ; ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੭੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

My marriage has been performed, O my father. As Gurmukh, I have found the Almighty. ||2||

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ , ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ; ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ , ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥ (੭੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty is the Truest of the True, O my father. Meeting with the humble servants of the Almighty, the marriage procession looks beautiful.

ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ; ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥ (੭੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

She who chants the Almighty's Name is happy in this world of her father's home, and in the next world of her Husband Almighty, she shall be very beautiful.

ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ; ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (੭੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In her Husband Almighty's Celestial Home, she shall be most beautiful, if she has remembered the Naam in this world.

ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ , ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ (੭੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Fruitful are the lives of those who, as Gurmukh, have conquered their minds-they have won the game of life.

ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ;
ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ (੭੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Joining with the humble Saints of the Almighty, my actions bring prosperity, and I have obtained the Almighty of Bliss as my Husband.

ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ , ਜੰਞ ਸੋੁਹੰਦੀ ॥੩॥ (੭੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty is the Truest of the True, O my father. Joining with the humble servants of the Almighty, the marriage party has been embellished. ||3||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ; ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ , ਦਾਜੋ ॥ (੭੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O my father, give me the Name of the Almighty as my wedding gift and dowry.

ਹਰਿ ਕਪੜੋ , ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ; ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ (੭੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Give me the Almighty as my wedding gown, and the Almighty as my glory, to accomplish my works.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ; ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ (੭੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Through devotional worship to the Almighty, this ceremony is made blissful and beautiful; the Guru, the True Guru, has given this gift.

ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ; ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ (੭੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Across the continents, and throughout the Universe, the Almighty's Glory is pervading. This gift is not diminished by being diffused among all.

ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ;
ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ (੭੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Any other dowry, which the self-willed manmukhs offer for show, is only false egotism and a worthless display.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ; ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ , ਦਾਜੋ ॥੪॥ (੭੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O my father, please give me the Name of the Almighty as my wedding gift and dowry. ||4||

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ; ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ (੭੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty, Raam, Raam, is All-pervading, O my father. Meeting her Husband Almighty, the soul-bride blossoms forth like the flourishing vine.

ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ , ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ; ਸਦ ਪੀੜੀ , ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥ (੭੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In age after age, through all the ages, forever and ever, those who belong to the Guru's Family shall prosper and increase.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ; (ਪੀੜ੍ਹੀ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੭੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Age after age, the Family of the True Guru shall increase. As Gurmukh, they meditate on the Naam, the Name of the Almighty.

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ;
ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (ਚੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ) (੭੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty Almighty never dies or goes away. Whatever He gives, keeps on increasing.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥ (੭੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the One Almighty is the Saint of Saints. Chanting the Name of the Almighty, Har, Har, the soul-bride is bountiful and beautiful.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ;
ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥੧॥ (੭੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty, Raam, Raam, is All-pervading, O my father. Meeting her Husband Almighty, the soul-bride blossoms forth like the flourishing vine. ||5||1||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ (੭੯-੮)

Sri Raag, Fifth Guru, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੭੯-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (੭੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, reflect upon the Name of the Almighty of the Universe.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ , ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ (੭੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, the Almighty shall always be with you.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ; ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ॥ (੭੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Name of the Almighty shall be with you as your Helper and Support. Meditate on Him-no one who does so shall ever return empty-handed.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ; ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੭੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You shall obtain the fruits of your mind's desires, by focusing your consciousness on the Almighty's Lotus Feet.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (੭੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is totally pervading the water and the land; He is the Almighty of the World-forest. Behold Him in exaltation in each and every heart.

ਨਾਨਕੁ , ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ (੭੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak gives this advice: O beloved mind, in the Company of the Holy, burn away your doubts. ||1||

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ , ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੇ ॥ (੭੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, without the Almighty, all outward show is false.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (੭੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, the world is an ocean of poison.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ; ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (੭੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Let the Almighty's Lotus Feet be your Boat, so that pain and skepticism shall not touch you.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ; ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ (੭੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Perfect Guru, by great good fortune, meditate on Almighty twenty-four hours a day.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ; ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (੭੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

From the very beginning, and throughout the ages, He is the Almighty and Master of His servants. His Name is the Support of His devotees.

ਨਾਨਕੁ , ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ (੭੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak gives this advice: O beloved mind, without the Almighty, all outward show is false. ||2||

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥ (੭੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, load the profitable cargo of the Almighty's Name.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ (੭੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, enter through the eternal Door of the Almighty.

ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ , ਅਲਖ ਅਭੇਵੇ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)

ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥ (੭੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

One who serves at the Door of the Imperceptible and Unfathomable Almighty, obtains this eternal position.

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ , ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ; ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (੭੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

There is no birth or death there, no coming or going; anguish and anxiety are ended.

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ; ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ (੭੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The accounts of Chitr and Gupt, the recording scribes of the conscious and the subconscious are torn up, and the Messenger of Death cannot do anything.

ਨਾਨਕੁ , ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩॥ **(ਸਵੱਲੀ ਬੋਲੋ)** (੭੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak gives this advice: O beloved mind, load the profitable cargo of the Almighty's Name. ||3||

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥ (੭੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, abide in the Society of the Saints.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੋ ॥ (੭੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, chanting the Almighty's Name, the Divine Light shines within.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ; **('ਸੁਖਹ-ਗਾਮੀ' ਬੋਲੋ)**
ਇਛ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (੭੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Remember your Almighty and Master, who is easily obtained, and all desires shall be fulfilled.

ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਪਾਏ ; ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (੮੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

By my past actions, I have found the Almighty, the Greatest Lover. Separated from Him for so long, I am united with Him again.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ; **(ਸਰਬੱਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁਆਸੋ ॥ (੮੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Inside and out, He is pervading everywhere. Faith in Him has welled up within my mind.

ਨਾਨਕ , ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥੪॥ (੮੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak gives this advice: O beloved mind, let the Society of the Saints be your dwelling. ||4||

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (੮੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, let your mind remain absorbed in loving devotion to the Almighty.

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਜਲ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ ॥ (੮੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O dear beloved mind, my friend, the fish of the mind lives only when it is immersed in the Water of the Almighty.

ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੇ ; ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਾ ਮਨ ਵੁਠੇ ॥ (੮੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Drinking in the Almighty's Ambrosial Bani, the mind is satisfied, and all pleasures come to abide within.

ਸ੍ਰੀ ਧਰ ਪਾਏ , ਮੰਗਲ ਗਾਏ ; ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥ (੮੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Attaining the Almighty of Excellence, I sing the Songs of Joy. The True Guru, becoming merciful, has fulfilled my desires.

ਲੜਿ ਲੀਨੇ ਲਾਏ , ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ;
ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ('ਸਰਬੱਸੁ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੮੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He has attached me to the hem of His robe, and I have obtained the nine treasures. My Almighty and Master has bestowed His Name, which is everything to me.

ਨਾਨਕ , ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥੫॥੧॥੨॥ (੮੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak instructs the Saints to teach, that the mind is imbued with loving devotion to the Almighty. ||5||1||2||

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੇ ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ (੮੦-੭)

Chhants Of Sri Raag, Fifth Guru:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੮੦-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਡਖਣਾ ॥ (੮੦-੭)
Dakhanaa:

ਹਠ ਮਝਾਹੂ , ਮਾ ਪਿਰੀ ; ਪਸੇ ਕਿਉ , ਦੀਦਾਰ ॥ (੮੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)
My Beloved Husband Almighty is deep within my heart. How can I see Him?

ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (੮੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)
In the Sanctuary of the Saints, Guru Nanak says, the Support of the breath of life is found. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੮੦-੯)
Chhant:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਰੀਤਿ , ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ (੮੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)
To love the Lotus Feet of the Almighty-this way of life has come into the minds of His Saints.

ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ , ਬਿਪਰੀਤਿ ; ਅਨੀਤਿ , ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ (੮੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)
The love of duality, this evil practice, this bad habit, is not liked by the Almighty's slaves.

ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ , ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ;
ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ (੮੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)
It is not pleasing to the Almighty's slaves; without the Blessed Vision of the Almighty's Darshan, how can they find peace, even for a moment?

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ , ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ; ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮਰੈ ॥ (੮੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)
Without the Naam, the Name of the Almighty, the body and mind are empty; like fish out of water, they die.

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ; ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥ (੮੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)
Please meet with me, O my Beloved-You are the Support of my breath of life. Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing Your Glorious Praises.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ , ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੧॥ (੮੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)
O Almighty and Master of Guru Nanak, please grant Your Grace, and permeate my body, mind and being. ||1||

ਡਖਣਾ ॥ (੮੦-੧੩)

Dakhanaa:

ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ; ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ ॥ (੮੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

He is Beautiful in all places; I do not see any other at all.

ਖੁਲ੍ਹੜੇ ਕਪਾਟ ; ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥੧॥ (੮੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meeting with the True Guru, Guru Nanak says, the doors are opened wide. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੮੦-੧੪)

Chhant:

ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ , ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ;
ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ (੮੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Your Word is Incomparable and Infinite. I contemplate the Word of Your Bani, the Support of the Saints.

ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ , ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ;
ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ (੮੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I remember Him in meditation with every breath and morsel of food, with perfect faith. How could I forget Him from my mind?

ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾਰੀਐ , ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ;
ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ (੮੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

How could I forget Him from my mind, even for an instant? He is the Most Worthy; He is my very life!

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ; ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥ (੮੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

My Almighty and Master is the Giver of the fruits of the mind's desires. He knows all the useless vanities and pains of the soul.

ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ , ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ; ਜਪਿ , ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥ (੮੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meditating on the Patron of lost souls, the Companion of all, your life shall not be lost in the gamble.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ , ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥੨॥ (੮੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak offers this prayer to Almighty: Please shower me with Your Mercy, and carry me across the terrifying world-ocean. ||2||

ਡਖਣਾ ॥ (੮੦-੧੮)

Dakhanaa:

ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ , ਸਾਧ ਖੇ ; (ਮਜੱਨੁ ਬੋਲੋ)
ਸਾਈ , ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੮੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

People bathe in the dust of the feet of the Saints, when the Almighty becomes merciful.

ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥ (੮੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

I have obtained all things, Guru Nanak says; the Almighty is my Wealth and Property. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੮੦-੧੯)

Chhant:

ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ , ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ;
ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ (੮੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

My Almighty and Master's Home is beautiful. It is the resting place of His devotees, who live in hopes of attaining it.

ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ , ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ (੮੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Their minds and bodies are absorbed in meditation on the Name of Almighty; they drink in the Almighty's Ambrosial Nectar.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ , ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ;
ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ (੮੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They drink in the Almighty's Ambrosial Nectar, and become eternally stable. They know that the water of corruption is insipid and tasteless.

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (੮੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

When my Almighty, the sustainer of the Universe became merciful, I came to look upon the Saadh Sangat as the treasure.

ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ , ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ;
ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ (੮੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All pleasures and supreme ecstasy, O my Beloved, come to those who sew the Jewel of the Almighty into their minds.

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ;
ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ , ਜੀਵਤੇ ॥੩॥ (੮੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

They do not forget, even for an instant, the Support of the breath of life. They live by constantly meditating on Him, Guru Nanak says. ||3||

ਡਖਣਾ ॥ (੮੧-੪)

Dakhanaa:

ਜੋ ਤਉ ਕੀਨੇ ਆਪਣੇ ; ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥ (੮੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O Almighty, You meet and merge with those whom you have made Your Own.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ; ਜਸੁ ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥ (੮੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

You Yourself are entranced, Guru Nanak says, hearing Your Own Praises. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੮੧-੫)

Chhant:

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ; ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ (੮੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Administering the intoxicating drug of love, I have won over the Almighty of the Universe; I have fascinated His Mind.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ; ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ , ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ (੮੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

By the Grace of the Saints, I am held in the loving embrace of the Unfathomable Almighty, and I am entranced.

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ , ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ;
ਭਗਤਿ ਲਖ੍ਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ (ਲੱਖਿਅਣ ਬੋਲੋ) (੮੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Held in the Almighty's loving embrace, I look beautiful, and all my pains have been dispelled. By the loving worship of His devotees, the Almighty has come under their power.

ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ , ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ ;
ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ॥ (੮੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

All pleasures have come to dwell in the mind; the Almighty of the Universe is pleased and appeased. Birth and death have been totally eliminated.

ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ , ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥ (੮੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

O my companions, sing the Songs of Joy. My desires have been fulfilled, and I shall never again be trapped or shaken by Maya.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ;
ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥ (੮੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Taking hold of my hand, Guru Nanak says, my Beloved Almighty will not let me be swallowed up by the world-ocean. ||4||

ਡਖਣਾ ॥ (੮੧-੯)

Dakhanaa:

ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ; (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ (੮੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

The Master's Name is Priceless; no one knows its value.

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ; ਸੇ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥੧॥ (੮੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who have good destiny recorded upon their foreheads, Guru Nanak says, enjoy the Love of the Almighty. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੮੧-੧੦)

Chhant:

ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ; ਲਿਖਤੰੀ , ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (੮੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who chant are sanctified. All those who listen are blessed, and those who write save their ancestors.

ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ , ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ;
ਤਿਨੀ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (੮੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Those who join the Saadh Sangat are imbued with the Almighty's Love; they reflect and meditate on Almighty.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ , ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ; ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥ (੮੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Contemplating Almighty, their lives are reformed and redeemed; Almighty has showered His Perfect Mercy upon them.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ , ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ; ਜੋਨਿ ਨਾ ਧਾਵੈ , ਨਹ ਮਰੀ ॥ (੮੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Taking them by the hand, the Almighty has blessed them with His Praises. They no longer have to wander in reincarnation, and they never have to die.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ , ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ;
ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (੮੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Through the Kind and Compassionate True Guru, I have met the Almighty; I have conquered sexual desire, anger and greed.

ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ , ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥ (੮੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Our Indescribable Almighty and Master cannot be described. Guru Nanak is devoted, forever a sacrifice to Him. ||5||1||3||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਵਣਜਾਰਾ (੮੧-੧੫)

Sri Raag, Fourth Guru, Vanajaaraa ~ The Merchant:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੮੧-੧੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), Almighty's name remains the ultimate truth in all ages and time dimensions (Satnaam), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (੮੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Name of the Almighty, Har, Har, is Excellent and Sublime. He created everyone.

ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥ (੮੧-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty cherishes all beings. He permeates each and every heart.

ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੮੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Meditate forever on that Almighty. Without Him, there is no other at all.

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ; ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (੮੧-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those who focus their consciousness on emotional attachment to Maya must leave; they depart crying out in despair.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ (੮੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak meditates on the Naam, the Name of the Almighty, his only Companion in the end. ||1||

ਮੈ ; ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੮੧-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I have none other than You, O Almighty.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ , ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ;
ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੮੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In the Guru's Sanctuary, the Almighty is found, O my merchant friend; by great good fortune, He is obtained. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ , ਭਾਈਆ ; ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥ (੮੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Without the humble Saints, O Siblings of Destiny, no one has obtained the Almighty's Name.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ; ਜਿਉ ਵੇਸੁਆ ਪੁਤੁ , ਨਿਨਾਉ ॥ (੮੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those who do their deeds in ego are like the prostitute's son, who has no name.

ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ; ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (੮੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The father's status is obtained only if the Guru is pleased and bestows His Favor.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥ (‘ਅਹਿ-ਨਿਸਿ’ ਬੋਲੋ) (੮੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, the Guru is found; embrace love for the Almighty, day and night.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ (੮੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has realized Almighty; he sings the Almighty's Praises through the actions he does. ||2||

ਮਨਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥ (੮੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

In my mind there is such a deep yearning for the Almighty, Har, Har.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੮੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Perfect Guru has implanted the Naam within me; I have found the Almighty through the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ; ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੮੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

As long as there is youth and health, meditate on the Naam.

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ; ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (੮੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Along the way, the Almighty shall go along with you, and in the end, He shall save you.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ (੮੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to those, within whose minds the Almighty has come to dwell.

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (੮੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those who have not remembered the Name of the Almighty, Har, Har, shall leave with regret in the end.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (੮੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads, O servant Guru Nanak, meditate on the Naam. ||3||

ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ (੮੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O my mind, embrace love for the Almighty, Har, Har.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੮੨-੭,ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, the Guru is found; through the True Guru's Sermons (Gurbani), we are carried across to the other side. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ (੮੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty Himself creates, He Himself gives and takes away.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (੮੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Almighty Himself leads us astray in doubt; the Almighty Himself imparts understanding.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ; ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (੮੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The minds of the Gurmukhs are illuminated and enlightened; they are so very rare.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥ **(ਗੁਰਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੮੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to those who find the Almighty, through the Guru's Teachings.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ , ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੇ ॥੪॥ (੮੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak's heart-lotus has blossomed forth, and the Almighty, Har, Har, has come to dwell in the mind. ||4||

ਮਨਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥ (੮੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O mind, chant the Name of the Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ; **(ਭੱਜਿ ਬੋਲੋ)**
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ , ਪਰਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੮੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Hurry to the Sanctuary of the Almighty, the Guru, O my soul; all your sins shall be taken away. ||1||Pause||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥ (੮੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The All-pervading Almighty dwells within each and every person's heart-how can He be obtained?

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ; ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥ (੮੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

By meeting the Perfect Guru, the True Guru, the Almighty comes to dwell within the conscious mind.

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ , ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ (੮੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Naam is my Support and Sustenance. From the Almighty's Name, I obtain salvation and understanding.

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ , ਜਤਿ ਪਤਿ ॥ (੮੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

My faith is in the Name of the Almighty, Har, Har. The Almighty's Name is my status and honor.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥੫॥ **(ਰੱਤੜਾ ਬੋਲੋ) (ਰੱਤਿ ਬੋਲੋ)** (੮੨-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak meditates on the Naam, the Name of the Almighty; He is dyed in the deep crimson color of the Almighty's Love. ||5||

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥ (੮੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Meditate on the Almighty, the True Almighty.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ;
ਸਭ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੮੨-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Through the Guru's Word, you shall come to know the Almighty. From the Almighty, everything was created. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (੮੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Those who have such pre-ordained destiny, come to the Guru and meet Him.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ (੮੨-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

They love to serve, O my merchant friend, and through the Guru, they are illuminated by the Name of the Almighty, Har, Har.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ; ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ (੮੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed is the trade of those traders who have loaded the merchandise of the Wealth of the Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ (੮੨-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The faces of the Gurmukhs are radiant in the Court of the Almighty; they come to the Almighty and merge with Him.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੬॥ (੮੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

O servant Guru Nanak, they alone find the Guru, with whom the Almighty, the Treasure of Excellence, is pleased. ||6||

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ; ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ (੮੨-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

Meditate on the Almighty, with every breath and morsel of food.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ (੮੨-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੪)

The Gurmukhs embrace the Love of the Almighty in their minds; they are continually occupied with the Almighty's Name. ||1||Pause||1||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੮੩-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥ (੮੩-੧)

Vaar Of Sri Raag, Fourth Guru, With Seloks:

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੮੩-੨)

Selok, Third Guru:

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ; ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੮੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Among the ragas, Sri Raag is the best, if it inspires you to enshrine love for the True Almighty.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ (੮੩-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Almighty comes to abide forever in the mind, and your understanding becomes steady and unequalled.

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੮੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The priceless jewel is obtained, by contemplating the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ; ਸਚਾ ਸਰੀਰ ਅਕਾਰੁ ॥ (੮੩-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The tongue becomes true, the mind becomes true, and the body becomes true as well.

ਨਾਨਕ , ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ; ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ (੮੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, forever true are the dealings of those who serve the True Guru. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੮੩-੪)

Third Guru:

ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ; ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੮੩-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

All other loves are transitory, as long as people do not love their Almighty and Master.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ; ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੮੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

This mind is enticed by Maya-it cannot see or hear.

ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ; ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥ (੮੩-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without seeing her Husband Almighty, love does not well up; what can the blind person do?

ਨਾਨਕ , ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀਤੀਆ ; ਸੋਈ ਸਚਾ ਦੇਇ ॥੨॥ (੮੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the True One who takes away the eyes of spiritual wisdom-He alone can restore them. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੩-੬)

Pauree:

ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ; ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥ (੮੩-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty alone is the One Creator; there is only the One Court of the Almighty.

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ; ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ (੮੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The One Almighty's Command is the One and Only-enshrine the One Almighty in your consciousness.

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ , ਕੋਈ ਨਾਹਿ ; ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ , ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ (੮੩-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without that Almighty, there is no other at all. Remove your fear, illusion (doubt) and dread.

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ; ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ (੮੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Praise that Almighty who protects you, inside your home, and outside as well.

ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ;
ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ , ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ (੮੩-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

When that Almighty becomes merciful, and one comes to chant the Almighty's Name, one swims across the ocean of fear. ||1||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (੮੩-੯)

Selok, First Guru:

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ; ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (੮੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The gifts belong to our Almighty and Master; how can we compete with Him?

ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ; ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ (੮੩-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Some remain awake and aware, and do not receive these gifts, while others are awakened from their sleep to be blessed. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (੮੩-੧੦)

First Guru:

ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ; ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ , ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ (੮੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Faith, contentment and tolerance are the food and provisions of the angels.

ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ;
ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ (ਖਾਇਕਾਂ ਬੋਲੋ) (੮੩-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They obtain the Perfect Vision of the Almighty, while those who gossip find no place of rest. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੩-੧੧)

Pauree:

ਸਭ , ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ (੮੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself created all; You Yourself delegate the tasks.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ; ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੮੩-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are pleased, beholding Your Own Glorious Greatness.

ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ **(ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)** (੮੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)
O Almighty, there is nothing at all beyond You. You are the True Almighty.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ (੮੩-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)
You Yourself are contained in all places.

ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ; ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥ (੮੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)
Meditate on that Almighty, O Saints; He shall rescue and save you. ||2||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ (੮੩-੧੩)
Selok, First Guru:

ਫਕੜ ਜਾਤੀ ; ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ (੮੩-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)
Pride in social status is empty; pride in personal glory is useless.

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ; ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ (੮੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)
The One Almighty gives shade to all beings.

ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ; ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ (੮੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)
You may call yourself good;

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ; ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ (੮੩-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)
Guru Nanak says, this will only be known when your honor is approved in Almighty's Account. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (੮੩-੧੫)
Second Guru:

ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ; ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ (੮੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)
Die before the one whom you love;

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ; ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ (੮੩-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)

to live after he dies is to live a worthless life in this world. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੩-੧੬)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ; ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ , ਦੀਵੇ ॥ (੮੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)

You Yourself created the earth, and the two lamps of the sun and the moon.

ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ; ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ (੮੩-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)

You created the fourteen world-shops, in which Your Business is transacted.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ; ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ (੮੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)

The Almighty bestows His Profits on those who become Gurmukh.

ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ; ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ (੮੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)

The Messenger of Death does not touch those who drink in the True Ambrosial Nectar.

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ;
ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥ (੮੩-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)

They themselves are saved, along with their family, and all those who follow them are saved as well. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੮੩-੧੮)

Selok, First Guru:

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ; ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ (੮੩-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He created the Creative Power of the Universe, within which He dwells.

ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ; ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ (੮੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

One who reflects upon his allotted span of life, becomes the slave of Almighty.

ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (੮੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The value of the Creative Power of the Universe cannot be known.

ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ; ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੮੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Even if its value were known, it could not be described.

ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ; ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੮੪-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Some think about religious rituals and regulations,

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ('ਬੂੱਝੇ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ (੮੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

but without understanding, how can they cross over to the other side?

ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ; ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ (੮੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Let sincere faith be your bowing in prayer, and let the conquest of your mind be your objective in life.

ਜਿਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ; ਤਿਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ (੮੪-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Wherever I look, there I see Almighty's Presence. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੮੪-੩)

Third Guru:

ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ; ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ (੮੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Society of the Guru is not obtained like this, by trying to be near or far away.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ; ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ (੮੪-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, you shall meet the True Guru, if your mind remains in His Presence. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੪-੪)

Pauree:

ਸਪਤ ਦੀਪ , ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ , ਨਵ ਖੰਡ ;
ਚਾਰਿ ਵੇਦ , ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ (੮੪-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The seven islands, seven seas, nine continents, four Vedas and eighteen Puraanas

ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ; ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥ (੮੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

-O Almighty, You pervade and permeate all. Almighty, everyone loves You.

ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥ (੮੪-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

All beings and creatures meditate on You, Almighty. You hold the earth in Your Hands.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ; ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥ (੮੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those Gurmukhs who worship and adore the Almighty.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥ (੮੪-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

You Yourself are All-pervading; You stage this wondrous drama! ||4||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੪-੭)

Selok, Third Guru:

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ , ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ; ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥ (੮੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Why ask for a pen, and why ask for ink? Write within your heart.

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ; ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥ (੮੪-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Remain immersed forever in the Love of your Almighty and Master, and your love for Him shall never break.

ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ; ਲਿਖਿਆ ਭੀ , ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ (੮੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Pen and ink shall pass away, along with what has been written.

ਨਾਨਕ , ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ; ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (੮੪-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Love of your Husband Almighty shall never perish. The True Almighty has bestowed it, as it was pre-ordained. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੮੪-੯)

Third Guru:

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ , ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ; ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥ (੮੪-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That which is seen, shall not go along with you. What does it take to make you see this?

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੮੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru has implanted the True Name within; remain lovingly absorbed in the True One.

ਨਾਨਕ ; ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ; ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ **(ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ)** (੮੪-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Guru Nanak says, the True Guru's Sermons (Gurbani) is the ultimate Truth. By His Grace, it is obtained. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੪-੧੦)

Pauree:

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ; ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥ (੮੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Almighty, You are inside and outside as well. You are the Knower of secrets.

ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥ (੮੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Whatever anyone does, the Almighty knows. O my mind, think of the Almighty.

ਸੋ ਡਰੈ , ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ; ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥ (੮੪-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The one who commits sins lives in fear, while the one who lives righteously rejoices.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ , ਨਿਆਉ ਸਚੁ ; ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥ (੮੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Almighty, You Yourself are True, and True is Your Justice. Why should anyone be afraid?

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥ (੮੪-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who recognize the True Almighty are blended with the True One. ||5||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੪-੧੩)

Selok, Third Guru:

ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ; ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ (੮੪-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Burn the pen, and burn the ink; burn the paper as well.

ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ; ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (੮੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Burn the writer who writes in the love of duality.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (੮੪-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, people do what is pre-ordained; they cannot do anything else. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੮੪-੧੫)

Third Guru:

ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ , ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ; ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੮੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

False is other reading, and false is other speaking, in the love of Maya.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (੮੪-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the Name, nothing is permanent; those who read and read are ruined. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੪-੧੬)

Pauree:

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥ (੮੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Great is the Greatness of the Almighty, and the Kirtan of the Almighty's Praises.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ; ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ (੮੪-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Great is the Greatness of the Almighty; His Justice is totally Righteous.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ; ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥ (੮੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Great is the Greatness of the Almighty; people receive the fruits of the soul.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ; ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥ (੮੪-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Great is the Greatness of the Almighty; He does not hear the words of the back-biters.

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ;
ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥ **(‘ਅ-ਪੁਛਿਆ’ ਬੋਲੋ)** (੮੪-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Great is the Greatness of the Almighty; He gives His Gifts without being asked. ||6||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੪-੧੯)

Selok, Third Guru:

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ; ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥ (੮੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who act in ego shall all die. Their worldly possessions shall not go along with them.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (੮੪-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Because of their love of duality, they suffer in pain. The Messenger of Death is watching all.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (੮੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are saved, by contemplating the True Name. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (੮੫-੧)

First Guru:

ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ; ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥ **(ਗੱਲੀ ਬੋਲੋ)** (੮੫-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

We are good at talking, but our actions are bad.

ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ; ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ **(ਕੁ-ਸੁਧਾ ਬੋਲੋ)** (੮੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Mentally, we are impure and black, but outwardly, we appear white.

ਰੀਸਾ ਕਰਿਹ ਤਿਨਾੜੀਆ ; ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥ (੮੫-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

We imitate those who stand and serve at the Almighty's Door.

ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ; **(ਰੱਤੀਆ ਬੋਲੋ)**
ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥ (੮੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They are attuned to the Love of their Husband Almighty, and they experience the pleasure of His Love.

ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ , ਨਿਤਾਣੀਆ ; ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ (੮੫-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

They remain powerless, even while they have power; they remain humble and meek.

ਨਾਨਕ , ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ; ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥੨॥ (੮੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, our lives become profitable if we associate with them. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੫-੪)

Pauree:

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ , ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥ (੮੫-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are the water, You Yourself are the fish, and You Yourself are the net.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ; ਆਪੇ , ਵਿਚਿ ਸੇਬਾਲੁ ॥ (੮੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself cast the net, and You Yourself are the bait.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ; (ਅ-ਲਿਪਤੁ ਬੋਲੋ)
ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ (੮੫-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are the lotus, unaffected and still brightly-colored in hundreds of feet of water.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਕਰਿ ਖਿਆਲੁ ॥ (੮੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself liberate those who think of You for even an instant.

ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੭॥ (੮੫-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, nothing is beyond You. I am delighted to behold You, through the True Guru's Sermons (Gurbani). ||7||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੫-੭)

Selok, Third Guru:

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੈ ; ਬਹੁਤਾ ਰੋਵੈ ॥ (੮੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who does not know the Hukam of the Almighty's Command cries out in terrible pain.

ਅੰਦਰਿ ਧੋਖਾ ; ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (੮੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She is filled with deception, and she cannot sleep in peace.

ਜੇ ਧਨ ; ਖਸਮੈ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥
ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਭਾ ; ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ॥ (੮੫-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

But if the soul-bride follows the Will of her Almighty and Master, she shall be honored in her own home, and called to the Mansion of His Presence.

ਨਾਨਕ , ਕਰਮੀ ; ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (੮੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, by His Mercy, this understanding is obtained.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (੮੫-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, she is absorbed into the True One. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੮੫-੯)

Third Guru:

ਮਨਮੁਖ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭਾ ਦੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ॥ (੮੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O self-willed manmukh, devoid of the Naam, do not be misled upon beholding the color of the safflower.

ਇਸ ਕਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜਿਆ ; ਛੋਛਾ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲੁ ॥ (੮੫-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Its color lasts for only a few days-it is worthless!

ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥ (੮੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Attached to duality, the foolish, blind and stupid people waste away and die.

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ; ਪਇ ਪਚਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (੮੫-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Like worms, they live in manure, and in it, they die over and over again.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੮੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are attuned to the Naam are dyed in the color of truth; they take on the intuitive peace and poise of the Guru.

ਭਗਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੮੫-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The color of devotional worship does not fade away; they remain naturally absorbed in the Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੫-੧੨)

Pauree:

ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਸਭ ਤੁਧੁ ; ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਆ ॥ (੮੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

You created the entire universe, and You Yourself bring sustenance to it.

ਇਕਿ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਵਦੇ ;
ਮੁਹਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨੀ ਢਾਹਿਆ ॥ (ਕੁਸੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੮੫-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Some eat and survive by practicing fraud and deceit; from their mouths they drop falsehood and lies.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰਹਿ ; ਤੁਧੁ ਓਤੈ ਕੰਮਿ ਓਇ ਲਾਇਆ ॥ (੮੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

As it pleases You, You assign them their tasks.

ਇਕਨਾ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ; (ਬੁੱਝਾਇਓਨੁ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਾ ਅਤੁਟ ਭੰਡਾਰ ਦੇਵਾਇਆ ॥ (੮੫-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Some understand Truthfulness; they are given the inexhaustible treasure.

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਖਾਹਿ , ਤਿਨਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ;
ਅਚੇਤਾ , ਹਥ ਤਡਾਇਆ ॥੮॥ (੮੫-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who eat by remembering the Almighty are prosperous, while those who do not remember Him stretch out their hands in need. ||8||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੫-੧੫)

Selok, Third Guru:

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣਹਿ ; (ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ (੮੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Pandits, the religious scholars, constantly read and recite the Vedas, for the sake of the love of Maya.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (੮੫-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the love of duality, the foolish people have forgotten the Almighty's Name; they shall receive their punishment.

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ , ਤਿਸੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਚੇਤੈ ;
ਜੋ ਦੇਂਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (੮੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They never think of the One who gave them body and soul, who provides sustenance to all.

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੮੫-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The noose of death shall not be cut away from their necks; they shall come and go in reincarnation over and over again.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਅੰਧੁਲੇ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ (੮੫-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The blind, self-willed manmukhs do not understand anything. They do what they are pre-ordained to do.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਖ ਦਾਤਾ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੮੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through perfect destiny, they meet the True Guru, the Giver of peace, and the Naam comes to abide in the mind.

ਸੁਖੁ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖੁ ਪੈਨਣਾ ; ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੮੫-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They enjoy peace, they wear peace, and they pass their lives in the peace of peace.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਨਾਉ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ;
ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੧॥ (੮੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, they do not forget the Naam from the mind; they are honored in the Court of the Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੮੫-੧੯)

Third Guru:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (੮੫-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, peace is obtained. The True Name is the Treasure of Excellence.

ਗੁਰਮਤੀ , ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (੮੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Follow the Guru's Teachings, and recognize your own self; the Divine Light of the Almighty's Name shall shine within.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਪਾਸਿ ॥ (੮੬-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The true ones practice Truth; greatness rests in the Great Almighty.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ; ਸਿਫਤਿ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੮੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Body, soul and all things belong to the Almighty-praise Him, and offer your prayers to Him.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੮੬-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Sing the Praises of the True Almighty through the True Guru's Sermons (Gurbani), and you shall abide in the peace of peace.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ (੮੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

You may practice chanting, penance and austere self-discipline within your mind, but without the Name, life is useless.

ਗੁਰਮਤੀ , ਨਾਉ ਪਾਈਐ ; ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (੮੬-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, the Name is obtained, while the self-willed manmukh wastes away in emotional attachment.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ; ਨਾਨਕੁ , ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ॥੨॥ (੮੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Please protect me, by the Pleasure of Your Will. Guru Nanak is Your slave. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੬-੪)

Pauree:

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ , ਤੂੰ ਸਭਸੁ ਦਾ ; ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ (੮੬-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

All are Yours, and You belong to all. You are the wealth of all.

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗਦੇ ; ਨਿਤ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੮੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Everyone begs from You, and all offer prayers to You each day.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ; ਇਕਨਾ ਦੂਰਿ ਹੈ ਪਾਸਿ ॥ (੮੬-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those, unto whom You give, receive everything. You are far away from some, and You are close to others.

ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ , ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹੀ , ਜਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ;
ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (੮੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without You, there is not even a place to stand begging. See this yourself and verify it in your mind.

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਦੇ ; ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਗਾਸਿ ॥੯॥ (੮੬-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

All praise You, O Almighty; at Your Door, the Gurmukhs are enlightened. ||9||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੬-੭)

Selok, Third Guru:

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਉਚਾ ਕੂਕਦਾ ; (ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੮੬-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Pandits, the religious scholars, read and read, and shout out loud, but they are attached to the love of Maya.

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨਈ ; ਮਨਿ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (੮੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They do not recognize Almighty within themselves-they are so foolish and ignorant!

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਗਤੁ ਪਰਬੋਧਦਾ ;
ਨਾ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (‘ਬੂੱਝੈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੮੬-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

In the love of duality, they try to teach the world, but they do not understand meditative contemplation.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ; ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ (੮੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They lose their lives uselessly; they die, only to be re-born, over and over again. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੮੬-੯)

Third Guru:

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ;
ਤਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ , ਬੂਝਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੮੬-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who serve the True Guru obtain the Name. Reflect on this and understand.

ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਚੂਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ (੮੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Eternal peace and joy abide in their minds; they abandon their cries and complaints.

ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਖਾਇ , ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੮੬-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their ego is consumed by their self-realisation through which ego becomes meaningless, and their minds become pure by contemplating the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (੮੬-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Guru Nanak says, those are liberated who stays attuned to the True Guru's Sermons (Gurbani); they love their Beloved Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੬-੧੧)

Pauree:

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ (੮੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Service to the Almighty is fruitful; through it, the Gurmukh is honored and approved.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੮੬-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That person, with whom the Almighty is pleased, meets with the Guru, and meditates on the Name of the Almighty.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ (੮੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), the Almighty is found. The Almighty carries us across.

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਪੁਛਹੁ ਵੇਦਾ ਜਾਇ ॥ (੮੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through stubborn-mindedness, none have found Him; go and consult the Vedas on this.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਿਸੁ ਲਏ ਹਰਿ ਲਾਇ ॥੧੦॥ (੮੬-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he alone serves the Almighty, whom the Almighty attaches to Himself. ||10||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੬-੧੪)

Selok, Third Guru:

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸੂਰਾ ਵਰੀਆਮੁ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ , ਦੁਸਟੁ ਅਹੰਕਰਣੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (੮੬-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he is a brave warrior, who conquers and subdues his vicious inner ego.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਿ ; ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (੮੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Praising the Naam, the Name of the Almighty, the Gurmukhs redeem their lives.

ਆਪਿ ਹੋਆ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ; ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ (੮੬-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They themselves are liberated forever, and they save all their ancestors.

ਸੋਹਨਿ ਸਚਿ ਦੁਆਰਿ ; ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (੮੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who love the Naam look beauteous at the Gate of Truth.

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ; ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਿਆ ॥ (੮੬-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs die in egotism-even their death is painfully ugly.

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ; ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵਿਚਾਰਿਆ ॥ (੮੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Everything happens according to the Almighty's Will; what can the poor people do?

ਆਪਹੁ ਦੂਜੈ ਲਗਿ ; ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (੮੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Attached to self-conceit and duality, they have forgotten their Almighty and Master.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ; ਸੁਖੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ (੮੬-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the Name, everything is painful, and happiness is forgotten. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੮੬-੧੮)

Third Guru:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ;
ਤਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੮੬-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Perfect Guru has implanted the Name of the Almighty within me. It has dispelled my doubts from within.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ; ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (੮੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I sing the Almighty's Name and the Kirtan of the Almighty's Praises; the Divine Light shines, and now I see the Way.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ , ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ; ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (੮੬-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Conquering my ego, I am lovingly focused on the One Almighty; the Naam has come to dwell within me.

ਗੁਰਮਤੀ , ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੮੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Following the Guru's Teachings, I cannot be touched by the Messenger of Death. I am absorbed in the True Name.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ; ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ (੮੭-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Creator Himself is All-pervading everywhere; He links those with whom He is pleased to His Name.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨॥ (੮੭-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Servant Guru Nanak chants the Naam, and so he lives. Without the Name, he would die in an instant. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੭-੨)

Pauree:

ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣ ਸਿਉ ; ਸੋ ਸਭਨੀ ਦੀਬਾਣੀ ਮਿਲਿਆ ॥ (੮੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who is accepted at the Court of the Almighty shall be accepted in courts everywhere.

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਸੁਰਖਰੂ ;
ਉਸ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ , ਸਭ ਪਾਪੀ ਤਰਿਆ ॥ (੮੭-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Wherever he goes, he is recognized as honorable. Seeing his face, all sinners are saved.

ਓਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਨਾਮੋ ਪਰਵਰਿਆ ॥ (੮੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Within him is the Treasure of the Naam, the Name of the Almighty. Through the Naam, he is exalted.

ਨਾਉ ਪੂਜੀਐ , ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ; ਨਾਇ , ਕਿਲਵਿਖ ਸਭ ਹਿਰਿਆ ॥ (੮੭-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He worships the Name, and believes in the Name; the Name erases all his sinful mistakes.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ , ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ;
ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਰਹਿਆ ॥੧੧॥ (੮੭-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who meditate on the Name, with one-pointed mind and focused consciousness, remain forever stable in the world. ||11||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੭-੬)

Selok, Third Guru:

ਆਤਮਾਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੮੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Worship the Divine, Supreme Soul, with the intuitive peace and poise of the Guru.

ਆਤਮੇ ਨੋ ਆਤਮੇ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ; ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇ ॥ (੮੭-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

If the individual soul has faith in the Supreme Soul, then it shall obtain realization within its own home.

ਆਤਮਾ ਅਡੋਲੁ , ਨ ਡੋਲਈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ (੮੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The soul becomes steady, and does not waver, by the natural inclination of the Guru's Loving Will.

ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ; ਲੋਭੁ ਮੈਲੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੮੭-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Without the Guru, intuitive wisdom does not come, and the filth of greed does not depart from within.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਭ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (੮੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

If the Almighty's Name abides within the mind, for a moment, even for an instant, it is like bathing at all the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਸਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ; ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੮੭-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Filth does not stick to those who are true, but filth attaches itself to those who love duality.

ਧੋਤੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ;
ਜੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (੮੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

This filth cannot be washed off, even by bathing at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ; ਸਭੁ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ (੮੭-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The self-willed manmukh does deeds in egotism; he earns only pain and more pain.

ਨਾਨਕ , ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੮੭-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Guru Nanak says, the filthy ones become clean only when they meet and surrender to the True Guru. ||1||

ਮ: ੩ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੮੭-੧੦)

Third Guru:

ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਕੁ ਸਮਝਾਈਐ ; ਕਦਹੁ ਸਮਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੮੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The self-willed manmukhs may be taught, but how can they really be taught?

ਮਨਮੁਖੁ ਰਲਾਇਆ ਨਾ ਰਲੈ ; ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਇ ॥ (੮੭-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

The manmukhs do not fit in at all. Because of their past actions, they are condemned to the cycle of reincarnation.

ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਦੁਇ , ਰਾਹ ਹੈ ; ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੮੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮ: ੩)

Loving attention to the Almighty and attachment to Maya are the two separate ways; all act according to the Hukam of the Almighty's Command.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ; ਸਬਦਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇ ॥ (੮੭-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh has conquered his own mind, by applying the benchmark of the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਝਗੜਾ , ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਥ ;
ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਸਮਾਇ ॥ (੮੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He fights with his mind, he settles with his mind, and he is at peace with his mind.

ਮਨੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਲਹੈ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੮੭-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

All obtain the desires of their minds, through the Love of the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਭੁੰਚੀਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੮੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They drink in the Ambrosial Nectar of the Naam forever; this is how the Gurmukhs act.

ਵਿਣੁ ਮਨੈ ਜਿ ਹੋਰੀ ਨਾਲਿ ਲੁਝਣਾ ; ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (੮੭-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who struggle with something other than their own mind, shall depart having wasted their lives.

ਮਨਮੁਖੀ ਮਨਹਠਿ ਹਾਰਿਆ ;
ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਇ ॥ (ਕੁਸੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੮੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs, through stubborn-mindedness and the practice of falsehood, lose the game of life.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਮਨੁ ਜਿਣੈ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੮੭-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who conquer their own mind, by Guru's Grace, lovingly focus their attention on the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ; ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (੮੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs practice Truth, while the self-willed manmukhs continue coming and going in reincarnation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੭-੧੬)

Pauree:

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ; ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਇਕ ਸਾਖੀ ॥ (੮੭-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O Saints of the Almighty, O Siblings of Destiny, listen, and hear the Almighty's Teachings, through the True Guru.

ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖੀ ॥ (੮੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who have good destiny pre-ordained and inscribed on their foreheads, grasp it and keep it enshrined in the heart.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸਰੇਸਟ ਊਤਮ ; ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ॥ (੮੭-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, they naturally taste the sublime, exquisite and ambrosial sermon of the Almighty.

ਤਹ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ , ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ;
ਜਿਉ ਸੂਰਜ , ਰੈਣਿ ਕਿਰਾਖੀ ॥ (੮੭-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Divine Light shines in their hearts, and like the sun which removes the darkness of night, it dispels the darkness of ignorance.

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ॥੧੨॥ (੮੭-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

As Gurmukh, they behold with their eyes the Almighty who is Unseen, beyond the reach of sensors (Agochar-Imperceptible), Unknowable, Immaculate Almighty. ||12||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (੮੭-੧੯)

Selok, Third Guru:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ; ਸੋ ਸਿਰੁ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥ (੮੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who serve their True Guru are certified and accepted.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ; ਰਹਨਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੮੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They eradicate selfishness and conceit from within; they remain lovingly absorbed in the True One.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਤਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (੮੮-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who do not serve the True Guru waste away their lives in vain.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (੮੮-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Almighty does just as He pleases. No one has any say in this. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੮੮-੩)

Third Guru:

ਮਨੁ ਵੇਕਾਰੀ ਵੇੜਿਆ ; ਵੇਕਾਰਾ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੮੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

With the mind encircled by wickedness and evil, people do evil deeds.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੀ ਪੂਜਦੇ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (੮੮-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The ignorant worship the love of duality; in the Almighty's Court they shall be punished.

ਆਤਮ ਦੇਉ ਪੂਜੀਐ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (੮੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

So worship the Almighty, the Light of the soul; without the True Guru, understanding is not obtained.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ , ਭਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ;
ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੮੮-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meditation, penance and austere self-discipline are found by surrendering to the True Guru's Will. By His Grace this is received.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਵਣੀ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥੨॥ (੮੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, serve with this intuitive awareness; only that which is pleasing to the Almighty is approved. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੮-੫)

Pauree:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (੮੮-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Chant the Name of the Almighty, Har, Har, O my mind; it will bring you eternal peace, day and night.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ , ਮਨ ਮੇਰੇ ;

ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਾਤੀ ॥ (੮੮-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Chant the Name of the Almighty, Har, Har, O my mind; meditating on it, all sins and misdeeds shall be erased.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ , ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਤੀ ॥ (੮੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Chant the Name of the Almighty, Har, Har, O my mind; through it, all poverty, pain and hunger shall be removed.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ , ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਤੀ ॥ (੮੮-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Chant the Name of the Almighty, Har, Har, O my mind; as Gurmukh, declare your love.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸਾਚੈ ;
ਹਰਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ , ਨਾਮੁ ਜਪਾਤੀ ॥੧੩॥ (੮੮-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who has such pre-ordained destiny inscribed upon his forehead by the True Almighty, chants the Naam, the Name of the Almighty. ||13||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੮੮-੯)

Selok, Third Guru:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੮੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who do not serve the True Guru, and who do not contemplate the True Guru's Sermons (Gurbani)

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ; ਮਿਰਤਕੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੮੮-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

-spiritual wisdom does not enter into their hearts; they are like dead bodies in the world.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ; ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੮੮-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They go through the cycle of 8.4 million reincarnations, and they are ruined through death and rebirth.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ (੮੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He alone serves the True Guru, whom the Almighty Himself inspires to do so.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੮੮-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Treasure of the Naam is within the True Guru; by His Grace, it is obtained.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਸਚੀ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹੋਇ ॥ (੮੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who are truly attuned to the True Guru's Sermons (Gurbani)-their love is forever True.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ , ਨ ਵਿਛੁੜੈ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (੮੮-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are united with Him shall not be separated again. They merge imperceptibly into Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੮੮-੧੩)

Third Guru:

ਸੋ ਭਗਉਤੀ ; ਜੁ ਭਗਵੰਤੈ ਜਾਣੈ ॥ (੮੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who knows the Benevolent Almighty is the true devotee of Bhagaautee.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (੮੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, he is self-realized.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ (੮੮-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He restrains his wandering mind, and brings it back to its own home within the self.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (੮੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He remains dead while yet alive, and he chants the Name of the Almighty.

ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ; ਉਤਮੁ ਹੋਇ ॥ (੮੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Such a Bhagaautee is most exalted.

ਨਾਨਕ ; ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (੮੮-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he merges into the True One. ||2||

ਮਃ ੩ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੮੮-੧੫)

Third Guru:

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ; ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ (੮੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He is full of deceit, and yet he calls himself a devotee of Bhagaautee.

ਪਾਖੰਡਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ (੮੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Through hypocrisy, he shall never attain the Supreme Almighty.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ; ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ (੮੮-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He slanders others, and pollutes himself with his own filth.

ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ; ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ (੮੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Outwardly, he washes off the filth, but the impurity of his mind does not go away.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ; ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ (੮੮-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He argues with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ (੮੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, he suffers, engrossed in the love of duality.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ; ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (੮੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He does not remember the Name of the Almighty, but still, he performs all sorts of empty rituals.

ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ (੮੮-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That which is pre-ordained cannot be erased.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ (੮੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without serving the True Guru, liberation is not obtained. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੮-੧੮)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ; ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ ॥ (੮੮-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who meditate on the True Guru shall not be burnt to ashes.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ; ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ (੮੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who meditate on the True Guru are satisfied and fulfilled.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ; ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (੮੮-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who meditate on the True Guru are not afraid of the Messenger of Death.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ; ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ (੮੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those upon whom the Almighty showers His Mercy, fall at the Feet of the True Guru.

ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥ (੮੯-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Here and hereafter, their faces are radiant; they go to the Almighty's Court in robes of honor. ||14||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ (ਸਲੋਕ ਮਹੱਲਾ ਦੂਜਾ ਬੋਲੋ) (੮੯-੨)

Selok, Second Guru:

ਜੋ ਸਿਰੁ , ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ; ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ (੮੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)

Chop off that head which does not bow to the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ; ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥ (੮੯-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੨)

Guru Nanak says, that human body, in which there is no pain of separation from the Almighty- take that body and burn it. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (੮੯-੩)

Fifth Guru:

ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ (੮੯-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Forgetting the Primal Almighty, Guru Nanak says, people are born and die, over and over again.

ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ; ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥ (੮੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Mistaking it for musk, they have fallen into the stinking pit of filth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੯-੪)

Pauree:

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ (੮੯-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Meditate on that Name of the Almighty, O my mind, whose Command rules over all.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ;

ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥ (੮੯-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Chant that Name of the Almighty, O my mind, which will save you at the very last moment.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਜੁ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ (੮੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Chant that Name, of the Almighty, O my mind, which shall drive out all hunger and desire from your mind.

ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ (੮੯-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Very fortunate and blessed is that Gurmukh who chants the Naam; it shall bring all slanderers and wicked enemies to fall at his feet.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ;
ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ (੮੯-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, worship and adore the Naam, the Greatest Name of all, before which all come and bow. ||15||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (ਸਲੋਕ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੮੯-੮)

Selok, Third Guru:

ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ; (ਕੁ-ਰੂਪਿ, ਕੁ-ਲਖਣੀ ਬੋਲੋ)
ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ (੮੯-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She may wear good clothes, but the bride is ugly and rude; her mind is false and impure.

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ; ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ (੮੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She does not walk in harmony with the Will of her Husband Almighty. Instead, she foolishly gives Him orders.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ;
ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥ ('ਨਿਵਾਰਣ-ਹਾਰਿ' ਬੋਲੋ) (੮੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

But she who walks in harmony with the Guru's Will, shall be spared all pain and suffering.

ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ; ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (੮੯-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That destiny which was pre-ordained by the Creator cannot be erased.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ; ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੮੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She must dedicate her mind and body to her Husband Almighty, and enshrine love for the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ; ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (੮੯-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Without His Name, no one has found Him; see this and reflect upon it in your heart.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਸੁਆਲਿਓ ਸੁਲਖਣੀ ;
ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥ (**'ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰਿ' ਬੋਲੋ**) (੮੯-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, she is beautiful and graceful; the Creator Almighty ravishes and enjoys her. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (**ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ**) (੮੯-੧੨)

Third Guru:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ; ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (੮੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Attachment to Maya is an ocean of darkness; neither this shore nor the one beyond can be seen.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ;
ਡੁਬੇ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (੮੯-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The ignorant, self-willed manmukhs suffer in terrible pain; they forget the Almighty's Name and drown.

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੮੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They arise in the morning and perform all sorts of rituals, but they are caught in the love of duality.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ; ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ (੮੯-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Those who serve the True Guru cross over the terrifying worldly materialistic ocean.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (੮੯-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs keep the True Name enshrined in their hearts; they are absorbed into the True One. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੮੯-੧੪)

Pauree:

ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ (੮੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty pervades and permeates the water, the land and the sky; there is no other at all.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ; ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥ (੮੯-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty Himself sits upon His Throne and administers justice. He beats and drives out the false-hearted.

ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ; ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥ (੮੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty bestows glorious greatness upon those who are truthful. He administers righteous justice.

ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ;
ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥ (੮੯-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

So praise the Almighty, everybody; He protects the poor and the lost souls.

ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ; ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓਇ ॥੧੬॥ (੮੯-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He honors the righteous and punishes the sinners. ||16||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (ਸਲੋਕ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੮੯-੧੮)

Selok, Third Guru:

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ; ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ (੮੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukh, the foolish bride, is a filthy, rude and evil wife.

ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ; ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੮੯-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Forsaking her Husband Almighty and leaving her own home, she gives her love to another.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ; ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ (੮੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Her desires are never satisfied, and she burns and cries out in pain.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ; (‘ਕੁ-ਰੂਪਿ, ਕੁ-ਸੋਹਣੀ’ ਬੋਲੋ)
ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ (੮੯-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the Name, she is ugly and ungraceful. She is abandoned and left behind by her Husband Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੯੦-੧)

Third Guru:

ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (੯੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The happy soul-bride is attuned to the True Guru's Sermons (Gurbani); she is in love with the True Guru.

ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ; ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੯੦-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She continually enjoys and ravishes her Beloved, with true love and affection.

ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ;
ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ('ਸੋਭਾ-ਵੰਤੀ' ਬੋਲੋ) (੯੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

She is such a loveable, beautiful and noble woman.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ('ਮੇਲਣ-ਹਾਰਿ' ਬੋਲੋ) (੯੦-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through the Naam, the happy soul-bride unites with the Almighty of Union. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੯੦-੩)

Pauree:

ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ; ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥ (੯੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty, everyone sings Your Praises. You have freed us from bondage.

ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ; ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥ (੯੦-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty, everyone bows in reverence to You. You have saved us from our sinful ways.

ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ; ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥ (੯੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Almighty, You are the Honor of the dishonored. Almighty, You are the Strongest of the strong.

ਹਰਿ , ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ; ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥ (੯੦-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty beats down the egocentrics and corrects the foolish, self-willed manmukhs.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ; ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥ (੯੦-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty bestows glorious greatness on His devotees, the poor, and the lost souls. ||17||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (ਸਲੋਕ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੯੦-੬)

Selok, Third Guru:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ (੯੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

One who walks in harmony with the Will of the True Guru, obtains the greatest glory.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (੯੦-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Exalted Name of the Almighty abides in his mind, and no one can take it away.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ; ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੯੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

That person, upon whom the Almighty bestows His Grace, receives His Mercy.

ਨਾਨਕ , ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ('ਬੂੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੯੦-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, creativity is under the control of the Creator; how rare are those who, as Gurmukh, realize this! ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੯੦-੮)

Third Guru:

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (੯੦-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who worship and adore the Almighty's Name night and day, vibrate the String of the Almighty's Love.

ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ; ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ (੯੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Maya, the maid-servant of our Almighty and Master, serves them.

ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ;
ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ('ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰ' ਬੋਲੋ) (੯੦-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Perfect One has made them perfect; by the Hukam of His Command, they are embellished.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ; ('ਬੁੱਝਿਆ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (੯੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, they understand Him, and they find the gate of salvation.

ਮਨਮੁਖ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥ (੯੦-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs do not know the Almighty's Command; they are beaten down by the Messenger of Death.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ; ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੯੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

But the Gurmukhs, who worship and adore the Almighty, cross over the terrifying worldly materialistic ocean.

ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ;
ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ('ਬਖਸਣ-ਹਾਰੁ' ਬੋਲੋ) (੯੦-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

All their demerits are erased, and replaced with merits. The Guru Himself is their Forgiver. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੯੦-੧੨)

Pauree:

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ; ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ (੯੦-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty's devotees have faith in Him. The Almighty knows everything.

ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ; ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥ (੯੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

No one is as great a Knower as the Almighty; the Almighty administers righteous justice.

ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ; ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ (੯੦-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Why should we feel any burning anxiety, since the Almighty does not punish without just cause?

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ; ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥ (੯੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

True is the Master, and True is His Justice; only the sinners are defeated.

ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ (੯੦-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

O devotees, praise the Almighty with your palms pressed together; the Almighty saves His humble devotees. ||18||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ **(ਸਲੋਕ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ)** (੯੦-੧੫)

Selok, Third Guru:

ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ; ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (੯੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Oh, if only I could meet my Beloved, and keep Him enshrined deep within my heart!

ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੯੦-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I praise that Almighty forever and ever, through love and affection for the Guru.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ;
ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ **('ਸਾਂਈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (੯੦-੧੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, that one upon whom He bestows His Glance of Grace is united with Him; such a person is the true soul-bride of the Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ **(ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ)** (੯੦-੧੭)

Third Guru:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (੯੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Serving the Guru, the Almighty is obtained, when He bestows His Glance of Grace.

ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ; ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ (੯੦-੧੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They are transformed from humans into angels, meditating on the Naam, the Name of the Almighty.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ॥ (੯੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

They conquer their egotism and merge with the Almighty; they are saved through the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ; ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥ (੯੦-੧੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, they merge imperceptibly into the Almighty, who has bestowed His Favor upon them. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੯੦-੧੯)

Pauree:

ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ; ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ॥ (੯੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty Himself inspires us to worship Him; He reveals His Glorious Greatness.

ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਤੀਤਿ ; ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲੀਅਨੁ ॥ (੯੦-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He Himself inspires us to place our faith in Him. Thus He performs His Own Service.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ; ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ (੯੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty bestows bliss upon His devotees, and gives them a seat in the eternal home.

ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ; ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ (੯੧-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

He does not give the sinners any stability or place of rest; He consigns them to the depths of hell.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ; ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥ (੯੧-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty blesses His devotees with His Love; He sides with them and saves them. ||19||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ('ਸਲੋਕ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ' ਬੋਲੋ) (੯੧-੩)

Selok, First Guru:

ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ , ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ;
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ; ਮੁਠੀ , ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥ (੯੧-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

False-mindedness is the drummer-woman; cruelty is the butcheress; slander of others in one's heart is the cleaning-woman, and deceitful anger is the outcast-woman.

ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ; ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥ (੯੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

What good are the ceremonial lines drawn around your kitchen, when these four are seated there with you?

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ;
ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥ ('ਨ੍ਹਾਵਣੁ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੯੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Make Truth your self-discipline, and make good deeds the lines you draw; make chanting the Name your cleansing bath.

ਨਾਨਕ , ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ; ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥ (੯੧-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those who do not walk in the ways of sin, shall be exalted in the world hereafter. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (੯੧-੫)

First Guru:

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (੯੧-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Which is the swan, and which is the crane? It is only by His Glance of Grace.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਕਾਗਹੁ , ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (੯੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Whoever is pleasing to Him, Guru Nanak says, is transformed from a crow into a swan. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੯੧-੬)

Pauree:

ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ; ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ (੯੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Whatever work you wish to accomplish-tell it to the Almighty.

ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥ (੯੧-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

He will resolve your affairs; the True Guru gives His Guarantee of Truth.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ (੯੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

In the Society of the Saints, you shall taste the treasure of the Ambrosial Nectar.

ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ; ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ (੯੧-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

The Almighty is the Merciful Destroyer of fear; He preserves and protects His slaves.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ;
ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੯੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, sing the Glorious Praises of the Almighty, and see the Unseen Almighty. ||20||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (ਸਲੋਕ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (੯੧-੮)

Selok, Third Guru:

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ; ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ (੯੧-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Body and soul, all belong to Him. He gives His Support to all.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (੯੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, become Gurmukh and serve Him, who is forever and ever the Giver.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ; ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (੯੧-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who meditate on the Formless Almighty.

ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ;
ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ (੯੧-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Their faces are forever radiant, and the whole world bows in reverence to them. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ’ ਬੋਲੋ) (੯੧-੧੦)

Third Guru:

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥ (੯੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, I am totally transformed; I have obtained the nine treasures to use and consume.

ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ (੯੧-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Siddhis-the eighteen supernatural spiritual powers-follow in my footsteps; I dwell in my own home, within my own self.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ; (ਵੱਜਦੇ ਬੋਲੋ)
ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੯੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Unstruck Melody constantly vibrates within; my mind is exalted and uplifted-I am lovingly absorbed in the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (੯੧-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, devotion to the Almighty abides within the minds of those who have such pre-ordained destiny written on their foreheads. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੯੧-੧੩)

Pauree:

ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ; ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ (੯੧-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

I am a minstrel of the Almighty, my Almighty and Master; I have come to the Almighty's Door.

ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੂਕਾਰ ; ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ (੯੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty has heard my sad cries from within; He has called me, His minstrel, into His Presence.

ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ ; ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥ (੯੧-੧੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

The Almighty called His minstrel in, and asked, "Why have you come here?"

ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੯੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

"O Merciful Almighty, please grant me the gift of continual meditation on the Almighty's Name."

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ;
ਨਾਨਕੁ , ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ (੯੧-੧੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਮਃ ੩)

And so the Almighty, the Great Giver, inspired Guru Nanak to chant the Almighty's Name, and blessed him with robes of honor. ||21||1||Sudh||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੯੧-੧੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ , ਗਾਵਣਾ (੯੧-੧੮)

Sri Raag, Kabeer Jee: To Be Sung To The Tune Of "Ek Su-aan" :

ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ; ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ॥
ਇਤਨਾਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ; (ਇਤਨਾ-ਕੁ ਬੋਲੋ)
ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥ (੯੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mother thinks that her son is growing up; she does not understand that, day by day, his life is diminishing.

ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ;
ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥ (੯੧-੧੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Calling him, "Mine, mine", she fondles him lovingly, while the Messenger of Death looks on and laughs. ||1||

ਐਸਾ ; ਤੈਂ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ॥ (੯੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have misled the world so deeply in doubt.

ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ; ('ਬੁੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਜਬ ਮੋਹਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯੨-੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How can people understand You, when they are entranced by Maya? ||1||Pause||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ , ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ;
ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥ (੯੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, give up the pleasures of corruption, or else you will surely die of them.

ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ , ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ , ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ (੯੨-੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meditate on the Almighty, O mortal being, through the Word of His Bani; you shall be blessed with eternal life. In this way, shall you cross over the terrifying world-ocean. ||2||

ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ (੯੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As it pleases Him, people embrace love for the Almighty,

ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ; ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੯੨-੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and doubt and delusion are dispelled from within.

ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ; ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥ (੯੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Intuitive peace and poise well up within, and the intellect is awakened to spiritual wisdom.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੩॥ (੯੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, the inner being is touched by the Almighty's Love. ||3||

ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ; ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥ (੯੨-੪, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In this association, there is no death.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ; ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ (੯੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Recognizing the Hukam of His Command, you shall meet with your Almighty and Master. ||1||Second Pause||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ , ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥ (੯੨-੫)

Sri Raag, Trilochan:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥ (੯੨-੫, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

The mind is totally attached to Maya; the mortal has forgotten his fear of old age and death.

ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ;
ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥ (੯੨-੬, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

Gazing upon his family, he blossoms forth like the lotus flower; the deceitful person watches and covets the homes of others. ||1||

ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ; ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥
ਤਿਨ ਆਗਲੜੈਮੈ ; ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ **(ਆਗਲੜੈ–ਮੈ ਬੋਲੋ)** (੯੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

When the powerful Messenger of Death comes, no one can stand against his awesome power.

ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ; ਆਇ ਕਹੈ ॥ (੯੨-੭, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

Rare, very rare, is that friend who comes and says,

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ; ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥
ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ; ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯੨-੮, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

"O my Beloved, take me into Your Embrace! O my Almighty, please save me!"||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ , ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ , ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥ (੯੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

Indulging in all sorts of princely pleasures, O mortal, you have forgotten Almighty; you have fallen into the world-ocean, and you think that you have become immortal.

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ , ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ;
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਆਲਸੀਆ ॥੨॥ (੯੨-੯, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

Cheated and plundered by Maya, you do not think of Almighty, and you waste your life in laziness. ||2||

ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ , ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਰਵਿ ਸਸਿ , ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ (੯੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

The path you must walk is treacherous and terrifying, O mortal; neither the sun nor the moon shine there.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ;
ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥ (੯੨-੧੦, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

Your emotional attachment to Maya will be forgotten, when you have to leave this world. ||3||

ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਹੈ ;
ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਰਾਓ ॥ (੯੨-੧੧, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

Today, it became clear to my mind that the Righteous Judge of Dharma is watching us.

ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ , ਮਹਾ ਬਲੀ ;
ਤਿਨ ਆਗਲੜੈਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ (ਆਗਲੜੈ-ਮੈ ਬੋਲੋ) (੯੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

His messengers, with their awesome power, crush people between their hands; I cannot stand against them. ||4||

ਜੇ ਕੋ ਮੂੰ , ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ;
ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਰਤੜਾ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ (ਰੱਤੜਾ ਬੋਲੋ) (੯੨-੧੨, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

If someone is going to teach me something, let it be that the Almighty is pervading the forests and fields.

ਐ ਜੀ , ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ;
ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਾਮਈਆ ॥੫॥੨॥ (੯੨-੧੩, ਸਿਰੀਰਾਗੁ, ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ)

O Dear Almighty, You Yourself know everything; so prays Trilochan, Almighty. ||5||2||

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ , ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ (੯੨-੧੪)

Sri Raag, Devotee Kabeer Jee:

ਅਚਰਜ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ; ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੯੨-੧੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Listen, O religious scholar: the One Almighty alone is Wondrous; no one can describe Him.

ਸੁਰਿ ਨਰ , ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ , ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ ॥੧॥ (੯੨-੧੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He fascinates the angels, the celestial singers and the heavenly musicians; he has strung the three worlds upon His Thread. ||1||

ਰਾਜਾਰਾਮ ; ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ ॥ (੯੨-੧੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Unstruck Melody of the Sovereign Almighty's Harp vibrates;

ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ; ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯੨-੧੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

by His Glance of Grace, we are lovingly attuned to the Sound-current of the Naad. ||1||Pause||

ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ , ਸਿੰਙਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਙਿਆ ;
ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ (੯੨-੧੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Tenth Gate of my crown chakra is the distilling fire, and the channels of the Ida and Pingala are the funnels, to pour in and empty out the golden vat.

ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ;
ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ ॥੨॥ (੯੨-੧੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Into that vat, there trickles a gentle stream of the most sublime and pure essence of all distilled essences. ||2||

ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ; ('ਬੱਨੀ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ ॥ (੯੨-੧੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Something wonderful has happened-the breath has become the cup.

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ , ਏਕੋ ਜੋਗੀ ; ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ ॥੩॥ (੯੨-੧੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In all the three worlds, such a Yogi is unique. What king can compare to him? ||3||

ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ;
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੯੨-੧੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This spiritual wisdom of Almighty, the Supreme Soul, has illuminated my being. Says Kabeer, I am attuned to His Love.

ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ;
ਮਨੁ , ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ ॥੪॥੩॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੯੨-੧੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

All the rest of the world is deluded by doubt, while my mind is intoxicated with the Sublime Essence of the Almighty. ||4||3||

ਸ੍ਰੀਰਾਗ , ਬਾਣੀ ; ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ ॥ (੯੩-੧)

Sree Raag, The Word Of Devotee Baynee Jee:

ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ , ਗਾਵਣਾ ॥ (੯੩-੧, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

To Be Sung To The Tune Of "Pehray":

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੯੩-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਰੇ ਨਰ , ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ; ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (੯੩-੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

O man, when you were coiled in the cradle of the womb, upside-down, you were absorbed in meditation.

ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦਨਾ , ਅਹਿ ਨਿਸਿ ;
ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ ॥ (੯੩-੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

You took no pride in your perishable body; night and day were all the same to you-you lived unknowing, in the silence of the void.

ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ , ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ;
ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ ॥ (੯੩-੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Remember the terrible pain and suffering of those days, now that you have spread out the net of your consciousness far and wide.

ਗਰਭ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ;

ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੧॥ (੯੩-੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Leaving the womb, you entered this mortal world; you have forgotten the Almighty from your mind. ||1||

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੂੜਿਆ ; ਤੂੰ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗਾ ॥ (੯੩-੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Later, you will regret and repent-you fool! Why are you engrossed in evil-mindedness and skepticism?

ਚੇਤਿ ਰਾਮੁ , ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ;
ਜਨੁ ਬਿਚਰੈ ਅਨਰਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯੩-੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Think of the Almighty, or else you shall be led to the City of Death. Why are you wandering around, out of control? ||1||Pause||

ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ , ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ ॥ (੯੩-੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

You play like a child, craving sweets; moment by moment, you become more entangled in emotional attachment.

ਰਸੁ ਮਿਸੁ ਮੇਧੁ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ; ਤਉ ਪੰਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (੯੩-੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Tasting good and bad, you eat nectar and then poison, and then the five passions appear and torture you.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ , ਛੋਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (੯੩-੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Abandoning meditation, penance and self-restraint, and the wisdom of good actions, you do not worship and adore the Almighty's Name.

ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ;
ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿਆ ॥੨॥ (੯੩-੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

You are overflowing with sexual desire, and your intellect is stained with darkness; you are held in the grip of Shakti's power. ||2||

ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ ; ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (੯੩-੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

In the heat of youthful passion, you look with desire upon the faces of other men's wives; you do not distinguish between good and evil.

ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ , ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ; ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (੯੩-੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Drunk with sexual desire and other great sins, you go astray, and do not distinguish between vice and virtue.

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਦੇਖਿ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ;
ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਇਆ ॥ (੯੩-੯, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Gazing upon your children and your property, your mind is proud and arrogant; you cast out the Almighty from your heart.

ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੇ ;
ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਵਿਗੋਇਆ ॥੩॥ (੯੩-੧੦, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

When others die, you measure your own wealth in your mind; you waste your life in the pleasures of the mouth and sexual organs. ||3||

ਪੁੰਡਰ ਕੇਸ ਕੁਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ; ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (੯੩-੧੧, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Your hair is whiter than the jasmine flower, and your voice has grown feeble, as if it comes from the seventh underworld.

ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ , ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ; ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ ਮਾਧਾਣੀ ॥ (੯੩-੧੧, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Your eyes water, and your intellect and strength have left you; but still, your sexual desire churns and drives you on.

ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭਈ ਮਤਿ ਪਾਵਸਿ ;
ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ) (੯੩-੧੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

And so, your intellect has dried up through corruption, and the lotus flower of your body has wilted and withered.

ਅਵਗਤਿ ਬਾਣਿ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲਿ ; ਤਉ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ (੯੩-੧੨, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

You have forsaken the Bani, the Word of the Immortal Almighty, in this mortal world; in the end, you shall regret and repent. ||4||

ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ , ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ;
ਮਾਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ('ਬੂੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੯੩-੧੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Gazing upon the tiny bodies of your children, love has welled up within your heart; you are proud of them, but you do not understand.

ਲਾਲਚੁ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ; ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (੯੩-੧੩, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

You long for the dignity of a long life, but your eyes can no longer see anything.

ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ; ਘਰਿ ਆਂਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ (੯੩-੧੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Your light has gone out, and the bird of your mind has flown away; you are no longer welcome in your own home and courtyard.

ਬੇਣੀ ਕਹੈ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਗਤਹੁ ; ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੫॥ (੯੩-੧੪, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਬੇਣੀ ਜੀਉ)

Says Baynee, listen, O devotee: who has ever attained liberation after such a death? ||5||

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ॥ (੯੩-੧੫)

Sree Raag:

ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ , ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ; ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ ॥ (੯੩-੧੫, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਰਵਿਦਾਸ)

You are me, and I am You-what is the difference between us?

ਕਨਕ ਕਟਿਕ ; ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ ॥੧॥ (੯੩-੧੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਰਵਿਦਾਸ)

We are like gold and the bracelet, or water and the waves. ||1||

ਜਉ ਪੈ , ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ; ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ ॥ (੯੩-੧੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਰਵਿਦਾਸ)

If I did not commit any sins, O Infinite Almighty,

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ; ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯੩-੧੬, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਰਵਿਦਾਸ)

how would You have acquired the name, 'Redeemer of sinners'? ||1||Pause||

ਤੁਮ੍ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (੯੩-੧੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਰਵਿਦਾਸ)

You are my Master, the Inner-knower, Searcher of hearts.

ਪ੍ਰਭ ਤੇ , ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ; ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥ (੯੩-੧੭, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਰਵਿਦਾਸ)

The servant is known by his master, and Almighty the Master is known by His servant. ||2||

ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ; ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੂ ॥ (੯੩-੧੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਰਵਿਦਾਸ)

Grant me the wisdom to worship and adore You with my body.

ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ; ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਊ ॥੩॥ (੯੩-੧੮, ਸ੍ਰੀਰਾਗੁ, ਰਵਿਦਾਸ)

O Ravi Daas, one who understands that the Almighty is equally in all, is very rare. ||3||

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ ('ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ; ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ' ਬੋਲੋ) (੯੪-੧)

Raag Maajh, Chau-Padas, First House, Fourth Guru:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੯੪-੨)

There is only one Almighty without duality (EAK), the life within the entire creation (ONGKAAR), the truth form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is the only male and the rest are females(PURKH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), the destroyer of ignorance darkness (GU) and the illuminator of knowledge brightness (RU), Grace (PERSAD) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੯੪-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Name of the Almighty, Har, Har, is pleasing to my mind.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੯੪-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, I meditate on the Almighty's Name.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ;
ਕੋ ਵਿਰਲਾ , ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (ਚੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੯੪-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Perfect Guru has attained spiritual perfection in the Name of the Almighty. How rare are those who follow the Guru's Teachings. ||1||

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ; ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੯੪-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I have loaded my pack with the provisions of the Name of the Almighty, Har, Har.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ; ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ (ਚੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੯੪-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Companion of my breath of life shall always be with me.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੯੪-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Perfect Guru has implanted the Almighty's Name within me. I have the Imperishable Treasure of the Almighty in my lap. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ ॥ (੯੪-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Almighty, Har, Har, is my Best Friend; He is my Beloved Almighty King.

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ ॥ (੯੪-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

If only someone would come and introduce me to Him, the Rejuvenator of my breath of life.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ , ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ;
ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ ॥੩॥ **(ਚੱਲੈ ਬੋਲੋ)** (੯੪-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I cannot survive without seeing my Beloved. My eyes are welling up with tears. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ; ਮੇਰਾ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ (੯੪-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

My Friend, the True Guru, has been my Best Friend since I was very young.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ; ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (੯੪-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I cannot survive without seeing Him, O my mother!

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ , ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥ **(ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ)** (੯੪-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

O Dear Almighty, please show Mercy to me, that I may meet the Guru. Servant Guru Nanak gathers the Wealth of the Almighty's Name in his lap. ||4||1||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੯੪-੯)

Maajh, Fourth Guru:

ਮਧੁਸੂਦਨ ; **(ਮਧੁ-ਸੂਦਨ ਬੋਲੋ)**
ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ (੯੪-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Almighty is my mind, body and breath of life.

ਹਉ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ (੯੪-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I do not know any other than the Almighty.

ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ , ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ **(ਦੱਸੈ ਬੋਲੋ)** (੯੪-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

If only I could have the good fortune to meet some friendly Saint; he might show me the Way to my Beloved Almighty. ||1||

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ; ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ (੯੪-੧੧, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

I have searched my mind and body, through and through.

ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (੯੪-੧੧, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

How can I meet my Darling Beloved, O my mother?

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ;
ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (ਵੱਸੈ ਬੋਲੋ) (੯੪-੧੨, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I ask about the Path to Almighty. In that Congregation, the Almighty abides. ||2||

ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (੯੪-੧੨, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

My Darling Beloved True Guru is my Protector.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ; ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (੯੪-੧੩, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

I am a helpless child-please cherish me.

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ , ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (ਵਿਗੱਸੈ ਬੋਲੋ) (੯੪-੧੩, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

The Guru, the Perfect True Guru, is my Mother and Father. Obtaining the Water of the Guru, the lotus of my heart blossoms forth. ||3||

ਮੈ , ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ; ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ (੯੪-੧੪, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

Without seeing my Guru, sleep does not come.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ; ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ (੯੪-੧੪, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

My mind and body are afflicted with the pain of separation from the Guru.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ (ਰਹੱਸੈ ਬੋਲੋ) (੯੪-੧੫, ਮਾਝ, ਮ: ੪)

O Almighty, Har, Har, show mercy to me, that I may meet my Guru. Meeting the Guru, servant Guru Nanak blossoms forth. ||4||2||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੯੫-੧)

Maajh, Fourth Guru:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ **('ਪੜ੍ਹੀਐ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੯੫-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Read of the Almighty's Glories and reflect upon the Almighty's Glories.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ (੯੫-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Listen continually to the Sermon of the Naam, the Name of the Almighty, Har, Har.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ;
ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੫-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, and singing the Glorious Praises of the Almighty's virtues, you shall cross over the treacherous and terrifying worldly materialistic ocean. ||1||

ਆਉ ਸਖੀ ; ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ (੯੫-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Come, friends, let us meet our Almighty.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ; ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ (੯੫-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Bring me a message from my Beloved.

ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ , ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ;
ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੫-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

He alone is a friend, companion, beloved and brother of mine, who shows me the way to the Almighty, the Almighty of all. ||2||

ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ; ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ (੯੫-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

My illness is known only to the Almighty and the Perfect Guru.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ; ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ (੯੫-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I cannot continue living without chanting the Naam.

ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੫-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

So give me the medicine, the Mantra of the Perfect Guru. Through the Name of the Almighty, Har, Har, I am saved. ||3||

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (੯੫-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I am just a poor song-bird, in the Sanctuary of the True Guru,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ (੯੫-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

who has placed the Drop of Water, the Almighty's Name, Har, Har, in my mouth.

ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ , ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥ (੯੫-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Almighty is the Treasure of Water; I am just a fish in that water. Without this Water, servant Guru Nanak would die. ||4||3||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੯੫-੬)

Maajh, Fourth Guru:

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ; ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੯੫-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

O servants of the Almighty, O Saints, O my Siblings of Destiny, let us join together!

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ; ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ (੯੫-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Show me the way to my Almighty -I am so hungry for His glimpse!

ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ , ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੫-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Please reward my faith, O Life of the World, O Great Giver. Obtaining the Blessed Vision of the Almighty's Darshan, my mind is fulfilled. ||1||

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ; ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (੯੫-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I chant the Bani of the Almighty's Word.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (੯੫-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Sermon of the Almighty, Har, Har, is pleasing to my mind.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੫-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Ambrosial Nectar of the Almighty's Name, Har, Har, is so sweet to my mind. Meeting the True Guru, I drink in this Ambrosial Nectar. ||2||

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (੯੫-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, the Almighty's Congregation is found,

ਭਾਗਹੀਨ ; ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ (੯੫-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

while the unfortunate ones wander around in doubt, enduring painful beatings.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ , ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ;
ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ , ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੫-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Without good fortune, the Sat Sangat is not found; without this Sangat, people are stained with filth and pollution. ||3||

ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ; ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (੯੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Come and meet me, O Life of the World, my Beloved.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ (੯੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Please bless me with Your Mercy, and enshrine Your Name, Har, Har, within my mind.

ਗੁਰਮਤਿ , ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ , ਮਨਿ ਭਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ (੯੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Through the Guru's Teachings, the Sweet Name has become pleasing to my mind. Servant Guru Nanak's mind is drenched and delighted with the Naam. ||4||4||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੯੫-੧੨)

Maajh, Fourth Guru:

ਹਰਿ , ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੯੫-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Through the Guru, I have obtained the Almighty's spiritual wisdom. I have obtained the Sublime Essence of the Almighty.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (੯੫-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

My mind is imbued with the Love of the Almighty; I drink in the Sublime Essence of the Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ;

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੫-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

With my mouth, I chant the Name of the Almighty, Har, Har; my mind is filled to overflowing with the Sublime Essence of the Almighty. ||1||

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ; ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ (੯੫-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Come, O Saints, and lead me to my Almighty's Embrace.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ; ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (੯੫-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Recite to me the Sermon of my Beloved.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ , ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ;
ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੫-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I dedicate my mind to those Saints of the Almighty, who chant the Word of the Guru's Bani with their mouths. ||2||

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੯੫-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, the Almighty has led me to meet His Saint.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (੯੫-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Perfect Guru has placed the Sublime Essence of the Almighty into my mouth.

ਭਾਗਹੀਨ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੫-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The unfortunate ones do not find the True Guru; the self-willed manmukhs continually endure reincarnation through the womb. ||3||

ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ; ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ (੯੫-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Almighty, the Merciful, has Himself bestowed His Mercy.

ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ; ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (੯੫-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

He has totally removed the poisonous pollution of egotism.

ਨਾਨਕ , ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਂਇਆ ;
ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ (੯੫-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, in the shops of the city of the human body, the Gurmukhs buy the merchandise of the Almighty's Name. ||4||5||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੯੫-੧੮)

Maajh, Fourth Guru:

ਹਉ , ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (੯੫-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I meditate on the Glorious Praises of the Almighty of the Universe, and the Name of the Almighty.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ; ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ (੯੫-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Joining the Sangat, the Holy Congregation, the Name comes to dwell in the mind.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੫-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Life form is our Almighty and Master who is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible). Meeting the True Guru, I enjoy the Sublime Essence of the Almighty. ||1||

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (੯੬-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed are the humble servants of the Almighty, who know the Almighty.

ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ; ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ (੯੬-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I go and ask those humble servants about the Mysteries of the Almighty.

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ , ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੬-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I wash and massage their feet; joining with the humble servants of the Almighty, I drink in the Sublime Essence of the Almighty. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ; ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ (੯੬-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The True Guru, the Giver, has implanted the Naam, the Name of the Almighty, within me.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (੯੬-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, I have obtained the Blessed Vision of the Guru's Darshan.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ; ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੬-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The True Essence is Ambrosial Nectar; through the Ambrosial Words of the Perfect Guru, this Amrit is obtained. ||3||

ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ; ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (੯੬-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

O Almighty, lead me to the Sat Sangat, the True Congregation, and the true beings.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (੯੬-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Joining the Sat Sangat, I meditate on the Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ , ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ;
ਗੁਰਮਤਿ , ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ (੯੬-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, I listen and chant the Almighty's Sermon; through the Guru's Teachings, I am fulfilled by the Name of the Almighty. ||4||6||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੯੬-੫)

Maajh, Fourth Guru:

ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ; ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (੯੬-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Come, dear sisters-let us join together.

ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ; ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ (੯੬-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to the one who tells me of my Beloved.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ;
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੬-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I have found the Almighty, my Best Friend. I am a sacrifice to the True Guru. ||1||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ (੯੬-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Wherever I look, there I see my Almighty and Master.

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (੯੬-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

You are permeating each and every heart, O Almighty, Inner-knower, Searcher of Hearts.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ , ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ;
ਹਉ , ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੬-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Perfect Guru has shown me that the Almighty is always with me. I am forever a sacrifice to the True Guru. ||2||

ਏਕੋ ਪਵਣੁ , ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ; ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ (੯੬-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

There is only one breath; all are made of the same clay; the light within all is the same.

ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ , ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ;
ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ (੯੬-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The One Light pervades all the many and various beings. This Light intermingles with them, but it is not diluted or obscured.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਤਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੬-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

By Guru's Grace, I have come to see the One. I am a sacrifice to the True Guru. ||3||

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (੯੬-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak speaks the Ambrosial Bani of the Word.

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੈ ਮਨਿ ; ਪਿਆਰੀ ਭਾਣੀ ॥ (੯੬-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

It is dear and pleasing to the minds of the GurSikhs.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ **(ਪਰ-ਉਪਕਾਰੀਆ ਬੋਲੋ)** (੯੬-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

The Guru, the Perfect True Guru, shares the Teachings. The Guru, the True Guru, is Generous to all. ||4||7||

ਸਤ ਚਉਪਦੇ ; ਮਹਲੇ , ਚਉਥੇ ਕੇ ॥ (੯੬-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੪)

Seven Chau-Padas Of The Fourth Guru. ||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ ॥ (੯੬-੧੪)

Maajh, Fifth Guru, Chau-Padas, First House:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ; ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ (ਤਾਈਂ ਬੋਲੋ) (੯੬-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My mind longs for the Blessed Vision of the Guru's Darshan.

ਬਿਲਪ ਕਰੇ ; ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ (੯੬-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

It cries out like the thirsty song-bird.

ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ , ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੬-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My thirst is not quenched, and I can find no peace, without the Blessed Vision of the Beloved Saint. ||1||

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ , ਘੁਮਾਈ ;
ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯੬-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to the Blessed Vision of the Beloved Saint Guru. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ; ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ (੯੬-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your Face is so Beautiful, and the Sound of Your Words imparts intuitive wisdom.

ਚਿਰੁ ਹੋਆ ; ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ (੯੬-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

It is so long since this rainbird has had even a glimpse of water.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦੇਸੁ , ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ; ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੬-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Blessed is that land where You dwell, O my Friend and Intimate Divine Guru. ||2||

ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ , ਘੁਮਾਈ ;
ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯੬-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, I am forever a sacrifice, to my Friend and Intimate Divine Guru. ||1||Pause||

ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ; ਤਾ ਕਲਿਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ (੯੬-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

When I could not be with You for just one moment, the Dark Age of Kali Yuga dawned for me.

ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ; ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (੯੬-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

When will I meet You, O my Beloved Almighty?

ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ , ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੭-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I cannot endure the night, and sleep does not come, without the Sight of the Beloved Guru's Court. ||3||

ਹਉ ਘੋਲੀ , ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ;
ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੯੭-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to that True Court of the Beloved Guru. ||1||Pause||

ਭਾਗੁ ਹੋਆ ; ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੯੭-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By good fortune, I have met the Saint Guru.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (੯੭-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I have found the Immortal Almighty within the home of my own self.

ਸੇਵ ਕਰੀ , ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ (੯੭-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I will now serve You forever, and I shall never be separated from You, even for an instant. Servant Guru Nanak is Your slave, O Beloved Master. ||4||

ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ , ਘੁਮਾਈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥੮॥ (੯੭-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice; servant Guru Nanak is Your slave, Almighty. ||Pause||1||8||

ਰਾਗੁ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੭-੪)

Raag Maajh, Fifth Guru:

ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ; ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀ ॥ (੯੭-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Sweet is that season when I remember You.

ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ; ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥ (੯੭-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Sublime is that work which is done for You.

ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ , ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ; ਸਭਨਾ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੭-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Blessed is that heart in which You dwell, O Giver of all. ||1||

ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (੯੭-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the Universal Father of all, O my Almighty and Master.

ਨਉ ਨਿਧਿ ; ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (੯੭-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your nine treasures are an inexhaustible storehouse.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ , ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ; ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੭-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Those unto whom You give are satisfied and fulfilled; they become Your devotees, Almighty. ||2||

ਸਭੁ ਕੋ ; ਆਸੈ ਤੇਰੀ ਬੈਠਾ ॥ (੯੭-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All place their hopes in You.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥ (੯੭-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You dwell deep within each and every heart.

ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ; ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੭-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All share in Your Grace; none are beyond You. ||3||

ਤੂੰ ਆਪੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ (੯੭-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You Yourself liberate the Gurmukhs;

ਤੂੰ ਆਪੇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ ਭਵਾਇਹਿ ॥ (੯੭-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You Yourself consign the self-willed manmukhs to wander in reincarnation.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ;
ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੯॥ (੯੭-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Slave Guru Nanak is a sacrifice to You; Your Entire Play is self-evident, Almighty. ||4||2||9||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੭-੧੦)

Maajh, Fifth Guru:

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (੯੭-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Unstruck Melody resounds and resonates in peaceful ease.

ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ; ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ (੯੭-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I rejoice in the eternal bliss of the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ;
ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੭-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In the cave of intuitive wisdom I sit, absorbed in the silent trance of the Primal Void. I have obtained my seat in the heavens. ||1||

ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ; ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (੯੭-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

After wandering through many other homes and houses, I have returned to my own home,

ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ; ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ (੯੭-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and I have found what I was longing for.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ;
ਗੁਰਿ , ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੭-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am satisfied and fulfilled; O Saints, the Guru has shown me the Fearless Almighty. ||2||

ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ; ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥ (੯੭-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He Himself is the King, and He Himself is the people.

ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ; ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ (੯੭-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He Himself is in Nirvaanaa, and He Himself indulges in pleasures.

ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ;
ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੭-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He Himself sits on the throne of true justice, answering the cries and prayers of all. ||3||

ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ; ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ (੯੭-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

As I have seen Him, so have I described Him.

ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ; ਜਿਨਿ ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥ (੯੭-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

This Sublime Essence comes only to one who knows the Mystery of the Almighty.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥ (੯੭-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

His light merges into the Light, and he finds peace. O servant Guru Nanak, this is all the Extension of the One. ||4||3||10||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੭-੧੫)

Maajh, Fifth Guru:

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ; ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥ (੯੭-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

That house, in which the soul-bride has married her Husband Almighty

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ; ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (੯੭-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

-in that house, O my companions, sing the songs of rejoicing.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ; ਜੋ ਧਨ ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੭-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Joy and celebrations decorate that house, in which the Husband Almighty has adorned His soul-bride. ||1||

ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ; ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ (੯੭-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

She is virtuous, and she is very fortunate;

ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ; ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾਗਣਿ ॥ (੯੭-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

she is blessed with sons and tender-hearted. The happy soul-bride is loved by her Husband.

ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ; **(ਬਿ-ਚੱਖਣਿ ਬੋਲੋ)**
ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੭-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

She is beautiful, wise, and clever. That soul-bride is the beloved of her Husband Almighty. ||2||

ਅਚਾਰਵੰਤਿ ; ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ **('ਸਾਂਈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (੯੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

She is well-mannered, noble and distinguished.

ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ; ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ (੯੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

She is decorated and adorned with wisdom.

ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ , ਸਾ ਸਭਰਾਈ ; **(ਕੁਲ-ਵੰਤੀ, ਸਭ-ਰਾਈ ਬੋਲੋ)**

ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

She is from a most respected family; she is the queen, adorned with the Love of her Husband Almighty. ||3||

ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ; ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (੯੭-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Her glory cannot be described;

ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ; ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ (੯੭-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

she melts in the Embrace of her Husband Almighty.

ਥਿਰੁ ਸੁਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੇਮ ਸਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥ (੯੮-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Her marriage is eternal; her Husband is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible). O Servant Guru Nanak, His Love is her only Support. ||4||4||11||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੮-੧)

Maajh, Fifth Guru:

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ; ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ (੯੮-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I have searched and searched, seeking the Blessed Vision of His Darshan.

ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ; ਬਨ ਬਨ ਅਵਗਾਹੇ ॥ (੯੮-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I travelled through all sorts of woods and forests.

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ;
ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ , ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੮-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My Almighty, Har, Har, is both absolute and related, unmanifest and manifest; is there anyone who can come and unite me with Him? ||1||

ਖਟੁ ਸਾਸਤ ; ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ (੯੮-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

People recite from memory the wisdom of the six schools of philosophy;

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ; ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ (੯੮-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

they perform worship services, wear ceremonial religious marks on their foreheads, and take ritual cleansing baths at sacred shrines of pilgrimage.

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ;
ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੮-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

They perform the inner cleansing practice with water and adopt the eighty-four Yogic postures; but still, they find no peace in any of these. ||2||

ਅਨਿਕ ਬਰਖ ; ਕੀਏ ਜਪ ਤਾਪਾ ॥ (੯੮-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

They chant and meditate, practicing austere self-discipline for years and years;

ਗਵਨੁ ਕੀਆ ; ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ (੯੮-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

they wander on journeys all over the earth;

ਇਕੁ ਖਿਨੁ , ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ;
ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੮-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and yet, their hearts are not at peace, even for an instant. The Yogi rises up and goes out, over and over again. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੯੮-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By His Mercy, I have met the Holy Saint.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ (੯੮-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My mind and body have been cooled and soothed; I have been blessed with patience and composure.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ;
ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ , ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥ (੯੮-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Immortal Almighty has come to dwell within my heart. Guru Nanak sings the songs of joy to the Almighty. ||4||5||12||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੮-੭)

Maajh, Fifth Guru:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ (੯੮-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Supreme Almighty is Infinite and Divine;

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੯੮-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible), beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible), Invisible and Inscrutable.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੮-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Merciful to the meek, Sustainer of the World, Almighty of the Universe-meditating on the Almighty, the Gurmukhs find salvation. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ; ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (੯੮-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Gurmukhs are emancipated by the Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ; ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (੯੮-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Almighty Krishna becomes the Gurmukh's Companion.

ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ;
ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੮-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Gurmukh finds the Merciful Almighty. He is not found any other way. ||2||

ਨਿਰਹਾਰੀ ; ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈਰਾ ॥ (੯੮-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He does not need to eat; His Hair is Wondrous and Beautiful; He is free of hate.

ਕੋਟਿ ਜਨਾ ; ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥ (੯੮-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Millions of people worship His Feet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੮-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He alone is a devotee, who becomes Gurmukh, whose heart is filled with the Almighty, Har, Har. ||3||

ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ; ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ (੯੮-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Forever fruitful is the Blessed Vision of His Darshan; He is Infinite and Incomparable.

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ; ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (੯੮-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is Awesome and All-powerful; He is forever the Great Giver.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ;
ਗਤਿ ਨਾਨਕ , ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥ (੯੮-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

As Gurmukh, chant the Naam, the Name of the Almighty, and you shall be carried across. Guru Nanak says, rare are those who know this state! ||4||6||13||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੮-੧੩)

Maajh, Fifth Guru:

ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ; ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ (੯੮-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

As You command, I obey; as You give, I receive.

ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ; ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ (੯੮-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the Pride of the meek and the poor.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੂੰਹੈ , ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੮-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are everything; You are my Beloved. I am a sacrifice to Your Creative Power. ||1||

ਭਾਣੈ ਉਝੜ ; ਭਾਣੈ ਰਾਹਾ ॥ (੯੮-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Your Will, we wander in the wilderness; by Your Will, we find the path.

ਭਾਣੈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥ (੯੮-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Your Will, we become Gurmukh and sing the Glorious Praises of the Almighty.

ਭਾਣੈ , ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ; ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੮-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Your Will, we wander in doubt through countless lifetimes. Everything happens by Your Will. ||2||

ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ; ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ (੯੮-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

No one is foolish, and no one is clever.

ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ; ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (੯੮-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your Will determines everything;

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ;
ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੮-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible), beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible), Infinite and Unfathomable. Your Value cannot be expressed. ||3||

ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (੯੮-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Please bless me with the dust of the Saints, O my Beloved.

ਆਇ ਪਇਆ ; ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ (੯੮-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I have come and fallen at Your Door, O Almighty.

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ;
ਨਾਨਕ , ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥ (੯੮-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Gazing upon the Blessed Vision of His Darshan, my mind is fulfilled. Guru Nanak says, with natural ease, I merge into Him. ||4||7||14||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੮-੧੮)

Maajh, Fifth Guru:

ਦੁਖੁ ਤਦੇ ; ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥ (੯੮-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

They forget the Almighty, and they suffer in pain.

ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ (੯੮-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Afflicted with hunger, they run around in all directions.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ; ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੮-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Meditating in remembrance on the Naam, they are happy forever. The Almighty, Merciful to the meek, bestows it upon them. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ (੯੮-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My True Guru is absolutely All-powerful.

ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ; ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ (੯੯-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

When I dwell upon Him in my soul, all my sorrows depart.

ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੯-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The sickness of anxiety and the disease of ego are cured; He Himself cherishes me. ||2||

ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ; ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਮੰਗਾ ॥ (੯੯-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Like a child, I ask for everything.

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ (ਦੇਂਦੇ ਬੋਲੋ) (੯੯-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Almighty is Bountiful and Beautiful; He never comes up empty.

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੯-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Again and again, I fall at His Feet. He is Merciful to the meek, the Sustainer of the World. ||3||

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (੯੯-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to the Perfect True Guru,

ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ; ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ (੯੯-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

who has shattered all my bonds.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰਮਲ ਕੀਏ ;
ਨਾਨਕ , ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥੧੫॥ (੯੯-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

With the Naam, the Name of the Almighty, in my heart, I have been purified. Guru Nanak says, His Love has imbued me with nectar. ||4||8||15||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੯-੪)

Maajh, Fifth Guru:

ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ; ਦਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ (੯੯-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

O my Love, Sustainer of the World, Merciful, Loving Almighty,

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ; ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ (੯੯-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Profoundly Deep, Infinite Almighty of the Universe,

ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ; ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੯-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Highest of the High, Unfathomable, Infinite Almighty and Master: continually remembering You in deep meditation, I live. ||1||

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ (੯੯-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

O Destroyer of pain, Priceless Treasure,

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ; ਅਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥ (੯੯-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Fearless, free of hate, Unfathomable, Immeasurable,

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ; ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੯-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

of Undying Form, Unborn, Self-illumined: remembering You in meditation, my mind is filled with a deep and profound peace. ||2||

ਸਦਾ ਸੰਗੀ ; ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (੯੯-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Joyous Almighty, the Sustainer of the World, is my constant Companion.

ਊਚ ਨੀਚ ; ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (੯੯-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He cherishes the high and the low.

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੯-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Nectar of the Name satisfies my mind. As Gurmukh, I drink in the Ambrosial Nectar. ||3||

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ; ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ (੯੯-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In suffering and in comfort, I meditate on You, O Beloved.

ਏਹ ਸੁਮਤਿ ; ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ (ਸੁ-ਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (੯੯-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I have obtained this sublime understanding from the Guru.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ , ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ;
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥੧੬॥ (੯੯-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are Guru Nanak's Support, O my Almighty and Master; through Your Love, I swim across to the other side. ||4||9||16||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੯-੧੦)

Maajh, Fifth Guru:

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ; ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ (੯੯-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Blessed is that time when I meet the True Guru.

ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ; ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਤਰਿਆ ॥ (੯੯-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Gazing upon the Fruitful Vision of His Darshan, I have been saved.

ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ; ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੯-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Blessed are the hours, the minutes and the seconds-blessed is that Union with Him. ||1||

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ (੯੯-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Making the effort, my mind has become pure.

ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ; ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ (੯੯-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Walking on the Almighty's Path, my doubts have all been cast out.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ;
ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੯-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The True Guru has inspired me to hear the Treasure of the Naam; all my illness has been dispelled. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (੯੯-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Word of Your Bani is inside and outside as well.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਕਥੀ ; ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (੯੯-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You Yourself chant it, and You Yourself speak it.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੯-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Guru has said that He is One-All is the One. There shall never be any other. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ (੯੯-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I drink in the Almighty's Ambrosial Essence from the Guru;

ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ; ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥ (੯੯-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

the Almighty's Name has become my clothing and food.

ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ;
ਨਾਉ ਨਾਨਕ , ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ (੯੯-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Name is my delight, the Name is my play and entertainment. Guru Nanak says, I have made the Name my enjoyment. ||4||10||17||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੯੯-੧੫)

Maajh, Fifth Guru:

ਸਗਲ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ; ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ॥ (੯੯-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I beg of all the Saints: please, give me the merchandise.

ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ; ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ (੯੯-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I offer my prayers-I have forsaken my pride.

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ ਵਰੀਆ ; ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੯੯-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, hundreds of thousands of times a sacrifice, and I pray: please, give me the dust of the feet of the Saints. ||1||

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ; ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (੯੯-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the Giver, You are the Architect of Destiny.

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ; ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (੯੯-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are All-powerful, the Giver of Eternal Peace.

ਸਭ ਕੋ , ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ;
ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੯੯-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You bless everyone. Please bring my life to fulfillment. ||2||

ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ ; ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (੯੯-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The body-temple is sanctified by the Blessed Vision of Your Darshan,

ਆਤਮ , ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ; ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ (੯੯-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and thus, the impregnable fort of the soul is conquered.

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੯੯-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the Giver, You are the Architect of Destiny. There is no other warrior as great as You. ||3||

ਰੇਨੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ (੧੦੦-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I applied the dust of the feet of the Saints to my face.

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ; ਕੁਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ (ਕੁਬੁੱਧਿ ਬੋਲੋ) (੧੦੦-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My evil-mindedness disappeared, along with my misfortune and false-mindedness.

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ;
ਨਾਨਕ , ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ (੧੦੦-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I sit in the true home of my self; I sing His Glorious Praises. Guru Nanak says, my falsehood has vanished! ||4||11||18||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੦-੨)

Maajh, Fifth Guru:

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ; ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ (੧੦੦-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I shall never forget You-You are such a Great Giver!

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੧੦੦-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Please grant Your Grace, and imbue me with the love of devotional worship.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ;
ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੦-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

If it pleases You, let me meditate on You day and night; please, grant me this gift! ||1||

ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ; ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥ (੧੦੦-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Into this blind clay, You have infused awareness.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ; ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ (੧੦੦-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Everything, everywhere which You have given is good.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ; ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੦-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Bliss, joyful celebrations, wondrous plays and entertainment-whatever pleases You, comes to pass. ||2||

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ (੧੦੦-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Everything we receive is a gift from Him

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ; ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ (੧੦੦-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

-the thirty-six delicious foods to eat,

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ; ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੦-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

cozy beds, cooling breezes, peaceful joy and the experience of pleasure. ||3||

ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ; ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (੧੦੦-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Give me that state of mind, by which I may not forget You.

ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ; ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ (੧੦੦-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Give me that understanding, by which I may meditate on You.

ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ;
ਓਟ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ (੧੦੦-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I sing Your Glorious Praises with each and every breath. Guru Nanak takes the Support of the Guru's Feet. ||4||12||19||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੦-੭)

Maajh, Fifth Guru:

ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹਣੁ ; ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ॥ (੧੦੦-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

To praise You is to follow Your Command and Your Will.

ਸੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਈ ॥ (੧੦੦-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

That which pleases You is spiritual wisdom and meditation.

ਸੋਈ ਜਪੁ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ; ਭਾਣੈ ਪੂਰ ਗਿਆਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੦-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

That which pleases Almighty is chanting and meditation; to be in harmony with His Will is perfect spiritual wisdom. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ; ਸੋਈ ਗਾਵੈ ॥ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ; ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (੧੦੦-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He alone sings Your Ambrosial Naam, who is pleasing to Your Mind, O my Almighty and Master.

ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ , ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ; ਸੰਤ ਸਾਹਿਬ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੦-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You belong to the Saints, and the Saints belong to You. The minds of the Saints are attuned to You, O my Almighty and Master. ||2||

ਤੂੰ ; ਸੰਤਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (੧੦੦-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You cherish and nurture the Saints.

ਸੰਤ ਖੇਲਹਿ ; ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (੧੦੦-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Saints play with You, O Sustainer of the World.

ਅਪੁਨੇ ਸੰਤ ਤੁਧੁ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਤੂ ਸੰਤਨ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੦-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your Saints are very dear to You. You are the breath of life of the Saints. ||3||

ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕੁਰਬਾਨੇ ॥ (੧੦੦-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My mind is a sacrifice to those Saints who know You,

ਜਿਨ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਨੇ ॥ (੧੦੦-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and are pleasing to Your Mind.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਸ ਨਾਨਕ , ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ (੧੦੦-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In their company I have found a lasting peace. Guru Nanak is satisfied and fulfilled with the Sublime Essence of the Almighty. ||4||13||20||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੦-੧੩)

Maajh, Fifth Guru

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ; ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (੧੦੦-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the Ocean of Treasure, and I am nothing just like your fish.

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ; ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤਿਖਹਾਰੇ ॥ (੧੦੦-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your Name is the drop of water, and I am a thirsty rainbird.

ਤੁਮਰੀ ਆਸ ਪਿਆਸਾ ਤੁਮਰੀ ; ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੦-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are my hope, and You are my thirst. My mind is absorbed in You. ||1||

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ; ਪੀ ਖੀਰੁ , ਅਘਾਵੈ ॥ (੧੦੦-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Just as the baby is satisfied by drinking milk,

ਜਿਉ ਨਿਰਧਨੁ ; ਧਨੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (੧੦੦-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and the poor person is pleased by seeing wealth,

ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ , ਜਲੁ ਪੀਵਤ ਠੰਢਾ ;
ਤਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੦-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and the thirsty person is refreshed by drinking cool water, so is this mind drenched with delight in the Almighty. ||2||

ਜਿਉ ਅੰਧਿਆਰੈ ; ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (੧੦੦-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Just as the darkness is lit up by the lamp,

ਭਰਤਾ ਚਿਤਵਤ ; ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (੧੦੦-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and the hopes of the wife are fulfilled by thinking about her husband,

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ , ਜਿਉ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ;
ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ , ਮਨੁ ਰੰਗੀਨਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੦-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and people are filled with bliss upon meeting their beloved, so is my mind imbued with the Almighty's Love. ||3||

ਸੰਤਨ ਮੋਕਉ ; ('ਮੋ-ਕਉ' ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (੧੦੦-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Saints have set me upon the Almighty's Path.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਗਿਝਾਇਆ ॥ (੧੦੦-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By the Grace of the Holy Saint, I have been attuned to the Almighty.

ਹਰਿ ਹਮਰਾ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸੇ ;
ਨਾਨਕ , ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ , ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੪॥੨੧॥ (੧੦੦-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Almighty is mine, and I am the slave of the Almighty. Guru Guru Nanak says, the Guru has blessed me with the True Guru's Sermons (Gurbani). ||4||14||21||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੦-੧੮)
Maajh, Fifth Guru:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੀਆ ॥ (੧੦੦-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
The Ambrosial Naam, the Name of the Almighty, is eternally pure.

ਸੁਖਦਾਈ ; ਦੂਖ ਬਿਡਾਰਨ ਹਰੀਆ ॥ (੧੦੦-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
The Almighty is the Giver of Peace and the Dispeller of sorrow.

ਅਵਰਿ ਸਾਦ ਚਖਿ ਸਗਲੇ ਦੇਖੇ ;
ਮਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਭ ਤੇ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੦-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
I have seen and tasted all other flavors, but to my mind, the Subtle Essence of the Almighty is the sweetest of all. ||1||

ਜੋ ਜੋ ਪੀਵੈ ; ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (੧੦੧-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
Whoever drinks this in, is satisfied.

ਅਮਰੁ ਹੋਵੈ ; ਜੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ (੧੦੧-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
Whoever obtains the Sublime Essence of the Naam becomes immortal.

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ;
ਜਿਸੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੧-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
The Treasure of the Naam is obtained by one whose mind is filled with the True Guru's Sermons (Gurbani). ||2||

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ; ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨਾ ॥ (੧੦੧-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
One who obtains the Sublime Essence of the Almighty is satisfied and fulfilled.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ; ਸੋ ਨਾਹਿ ਡੁਲਾਨਾ ॥ (੧੦੧-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
One who obtains this Flavor of the Almighty does not waver.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ;
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੧-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
One who has this destiny written on his forehead obtains the Name of the Almighty, Har, Har. ||3||

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਹਥਿ ਆਇਆ ; ਵਰਸਾਣੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (੧੦੧-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Almighty has come into the hands of the One, the Guru, who has blessed so many with good fortune.

ਤਿਸੁ ਲਗਿ ; ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਘਣੇਰੇ ॥ (੧੦੧-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Attached to Him, a great many have been liberated.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਵਿਰਲੀ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੫॥੨੨॥ (੧੦੧-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Gurmukh obtains the Treasure of the Naam; says Guru Nanak, those who see the Almighty are very rare. ||4||15||22||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੧-੫)

Maajh, Fifth Guru:

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ॥ (੧੦੧-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My Almighty, Har, Har, Har, is the nine treasures, the supernatural spiritual powers of the Siddhas, wealth and prosperity.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ (੧੦੧-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is the Deep and Profound Treasure of Life.

ਲਾਖ ਕੋਟ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਰਾਵੈ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੧੦੧-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Hundreds of thousands, even millions of pleasures and delights are enjoyed by one who falls at the Guru's Feet. ||1||

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ; ਭਏ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (੧੦੧-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Gazing upon the Blessed Vision of His Darshan, all are sanctified,

ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ; ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥ (੧੦੧-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and all family and friends are saved.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨਾ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੧-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, I meditate on the True Almighty who is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible). ||2||

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ; ਸਰਬ ਉਪਾਏ ॥
ਵਡਭਾਗੀ ; ਦਰਸਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ॥ (੧੦੧-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The One, the Guru, who is sought by all-only a few, by great good fortune, receive His Darshan.

ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗੋਚਰ ਥਾਨਾ ; ਓਹੁ ਮਹਲੁ ਗੁਰੂ ਦੇਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੧-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

His Place is lofty, infinite and beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible); the Guru has shown me that palace. ||3||

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (੧੦੧-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your Ambrosial Name is deep and profound.

ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ; ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਰਾ ॥ (੧੦੧-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

That person is liberated, in whose heart You dwell.

ਗੁਰਿ , ਬੰਧਨ ਤਿਨ ਕੇ ਸਗਲੇ ਕਾਟੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬॥੨੩॥ (੧੦੧-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Guru cuts away all his bonds; O Servant Guru Nanak, he is absorbed in the poise of intuitive peace. ||4||16||23||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੧-੧੧)

Maajh, Fifth Guru:

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥ (੧੦੧-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Grace, I meditate on the Almighty, Har, Har.

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ; ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਉ ॥ (੧੦੧-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Kindness, I sing the songs of joy.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਗਲ ਅਵਰਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (ਅ-ਵਰਦਾ ਬੋਲੋ) (੧੦੧-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

While standing and sitting, while sleeping and while awake, meditate on the Almighty, all your life. ||1||

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ; ਮੋ ਕਉ ਸਾਧੂ ਦੀਆ ॥ (੧੦੧-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Holy Saint has given me the Medicine of the Naam.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ; ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥ (੧੦੧-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My sins have been cut out, and I have become pure.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ , ਨਿਕਸੀ ਸਭ ਪੀਰਾ ;
ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦਰਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੧-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am filled with bliss, and all my pains have been taken away. All my suffering has been dispelled. ||2||

ਜਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ; ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥
ਸੋ ਮੁਕਤਾ ; ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੧੦੧-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One who has my Beloved on his side, is liberated from the world-ocean.

ਸਤਿ ਕਰੇ , ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਪਛਾਤਾ ;
ਸੋ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੧-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One who recognizes the Guru practices Truth; why should he be afraid? ||3||

ਜਬ ਤੇ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਹਉ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ (੧੦੧-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Since I found the Company of the Holy and met the Guru, the demon of pride has departed.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੇਰਾ ਪੜਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੭॥੨੪॥ **('ਪੜਦਾ' ਨੂੰ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)**

With each and every breath, Guru Nanak sings the Almighty's Praises. The True Guru has covered my sins. ||4||17||24||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੧-੧੬)

Maajh, Fifth Guru:

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ; ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੧੦੧-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Through and through, the Almighty is intermingled with His servant.

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ; ਸੇਵਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (੧੦੧-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Giver of Peace, cherishes His servant.

ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੇਵਕ ਕੈ ; ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਕਾ ਆਹਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੧-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I carry the water, wave the fan, and grind the grain for the servant of my Almighty and Master. ||1||

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ; ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (੧੦੧-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Almighty has cut the noose from around my neck; He has placed me in His Service.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ; ਸੇਵਕ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੧੦੧-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Almighty and Master's Command is pleasing to the mind of His servant.

ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ, ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ;
ਸੇਵਕੁ , ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੧-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He does that which pleases his Almighty and Master. Inwardly and outwardly, the servant knows his Almighty. ||2||

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਹਿ ॥ (੧੦੧-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the All-knowing Almighty and Master; You know all ways and means.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ; ਹਰਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ॥ (੧੦੨-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The servant of the Almighty and Master enjoys the Love and Affection of the Almighty.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ , ਸੋ ਸੇਵਕ ਕਾ ;
ਸੇਵਕੁ , ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਸੰਗਿ ਜਾਹਰੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੨-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

That which belongs to the Almighty and Master, belongs to His servant. The servant becomes distinguished in association with his Almighty and Master. ||3||

ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ; ਜੋ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥
ਬਹੁਰਿ ਨ ਲੇਖਾ ; ਪੁਛਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (੧੦੨-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He, whom the Almighty and Master dresses in the robes of honor, is not called to answer for his account any longer.

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ , ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ;

ਸੋ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰਾ ਗਉਹਰੁ ਜੀਉ ॥੪॥੧੮॥੨੫॥ (੧੦੨-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is a sacrifice to that servant. He is the pearl of the deep and unfathomable Ocean of Almighty. ||4||18||25||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੨-੩)

Maajh, Fifth Guru:

ਸਭ ਕਿਛੁ ਘਰ ਮਹਿ ; ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ॥ (੧੦੨-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Everything is within the home of the self; there is nothing beyond.

ਬਾਹਰਿ ਟੋਲੈ ; ਸੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹੀ ॥ (੧੦੨-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One who searches outside is deluded by doubt.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਜਿਨੀ ਅੰਤਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੁਹੇਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੨-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, one who has found the Almighty within is happy, inwardly and outwardly. ||1||

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ (੧੦੨-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Slowly, gently, drop by drop, the stream of nectar trickles down within.

ਮਨੁ ਪੀਵੈ ; ਸੁਨਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੧੦੨-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The mind drinks it in, hearing and reflecting on the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੨-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

It enjoys bliss and ecstasy day and night, and plays with the Almighty forever and ever. ||2||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਵਿਛੁੜਿਆ ਮਿਲਿਆ ॥ (੧੦੨-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I have now been united with the Almighty after having been separated and cut off from Him for so many lifetimes;

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਸੂਕਾ ਹਰਿਆ ॥ (੧੦੨-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

by the Grace of the Holy Saint, the dried-up branches have blossomed forth again in their greenery.

ਸੁਮਤਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ; (ਸੁ-ਮੱਤਿ ਬੋਲੋ)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਏ ਮੇਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੨-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I have obtained this sublime understanding, and I meditate on the Naam; as Gurmukh, I have met the Almighty. ||3||

ਜਲ ਤਰੰਗੁ ਜਿਉ ; ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੧੦੨-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

As the waves of water merge again with the water,

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ; ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੧੦੨-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

so does my light merge again into the Light.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭ੍ਰਮ ਕਟੇ ਕਿਵਾੜਾ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਈਐ ਜਉਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੯॥੨੬॥ (੧੦੨-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, the veil of illusion has been cut away, and I shall not go out wandering any more. ||4||19||26||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੨-੯)

Maajh, Fifth Guru:

ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ; ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੁਣਿਆ ॥ (੧੦੨-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to those who have heard of You.

ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਜਿਨਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ॥ (੧੦੨-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to those whose tongues speak of You.

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ;
ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੁਧੁ ਆਰਾਧੇ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੨-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Again and again, I am a sacrifice to those who meditate on You with mind and body. ||1||

ਤਿਸੁ ਚਰਣ ਪਖਾਲੀ ; ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (੧੦੨-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I wash the feet of those who walk upon Your Path.

ਨੈਨ ਨਿਹਾਲੀ ; ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੈ ॥ (੧੦੨-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

With my eyes, I long to behold those kind people.

ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਅਪੁਨੇ ਸਾਜਨ ;

ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੨-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I offer my mind to those friends, who have met the Guru and found Almighty. ||2||

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਜਾਣੇ ॥ (੧੦੨-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Very fortunate are those who know You.

ਸਭ ਕੈ ਮਧੇ ; ਅਲਿਪਤ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥ (ਅ-ਲਿਪਤ ਬੋਲੋ) (੧੦੨-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In the midst of all, they remain detached and balanced in Nirvaanaa.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ , ਉਨਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ;
ਸਗਲ ਦੂਤ ਉਨਿ ਸਾਧੇ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੨-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, they cross over the terrifying worldly materialistic ocean, and conquer all their evil passions. ||3||

ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਆ ; ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (੧੦੨-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My mind has entered their Sanctuary.

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ; ਮੋਹੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (੧੦੨-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I have renounced my pride in my own strength, and the darkness of emotional attachment.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ;
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗਾਧੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੦॥੨੭॥ (੧੦੨-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Please bless Guru Nanak with the Gift of the Naam, the Name of the Almighty who is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and Unfathomable. ||4||20||27||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੨-੧੪)

Maajh, Fifth Guru:

ਤੂੰ ਪੇਡੁ ; ਸਾਖ ਤੇਰੀ ਫੂਲੀ ॥ (੧੦੨-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the tree; Your branches have blossomed forth.

ਤੂੰ ਸੂਖਮੁ ; ਹੋਆ ਅਸਥੂਲੀ ॥ (੧੦੨-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

From the very small and subtle, You have become huge and manifest.

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ , ਤੂੰ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ;

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੨-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the Ocean of Water, and You are the foam and the bubbles on its surface. I cannot see any other except You, Almighty. ||1||

ਤੂੰ ਸੂਤੁ ; ਮਣੀਏ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ॥ (੧੦੨-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the thread, and You are also the beads.

ਤੂੰ ਗੰਠੀ ; ਮੇਰੁ ਸਿਰਿ ਤੂੰਹੈ ॥ (੧੦੨-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the knot, and You are the primary bead of the maalaa.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਦਿਖਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੨-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In the beginning, in the middle and in the end, there is Almighty. I cannot see any other except You, Almighty. ||2||

ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਣੁ ; ਸਰਗੁਣੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (੧੦੨-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You transcend all qualities, and You possess the supreme qualities. You are the Giver of peace.

ਤੂੰ ਨਿਰਬਾਣੁ ; ਰਸੀਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੧੦੨-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are detached in Nirvaanaa, and You are the Enjoyer, imbued with love.

ਅਪਣੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ; ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਮਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੨-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You Yourself know Your Own Ways; You dwell upon Yourself. ||3||

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸੇਵਕੁ ਫੁਨਿ ਆਪੇ ॥ (੧੦੨-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the Master, and then again, You are the servant.

ਤੂੰ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ; ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥ (੧੦੨-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

O Almighty, You Yourself are the Manifest and the Unmanifest.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਇਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨੧॥੨੮॥ (੧੦੨-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Slave Guru Nanak sings Your Glorious Praises forever. Please, just for a moment, bless him with Your Glance of Grace. ||4||21||28||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੩-੧)

Maajh, Fifth Guru:

ਸਫਲ ਸੁ ਬਾਣੀ ; ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (੧੦੩-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Blessed are those words, by which the Naam is chanted.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥ (੧੦੩-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Rare are those who know this, by Guru's Grace.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ , ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗਾਵਤ ਸੁਨਣਾ ;
ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੩-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Blessed is that time when one sings and hears the Almighty's Name. Blessed and approved is the coming of such a one. ||1||

ਸੇ ਨੇਤ੍ਰ ਪਰਵਾਣੁ ; ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਾ ॥ (੧੦੩-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Those eyes which behold the Blessed Vision of the Almighty's Darshan are approved and accepted.

ਸੇ ਕਰ ਭਲੇ ; ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲੇਖਾ ॥ (੧੦੩-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Those hands which write the Praises of the Almighty are good.

ਸੇ ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ , ਜੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਪਛਾਣਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੩-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Those feet which walk in the Almighty's Way are beautiful. I am a sacrifice to that Congregation in which the Almighty is recognized. ||2||

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ; ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (੧੦੩-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Listen, O my beloved friends and companions:

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੇ ॥ (੧੦੩-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall be saved in an instant.

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਹੋਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੩-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your sins will be cut out; your mind will be immaculate and pure. Your comings and goings shall cease. ||3||

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਇਕੁ ਬਿਨਉ ਕਰੀਜੈ ॥ (੧੦੩-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

With my palms pressed together, I offer this prayer:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥ (੧੦੩-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

please bless me with Your Mercy, and save this sinking stone.

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੨॥੨੯॥ (੧੦੩-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Almighty has become merciful to Guru Nanak; Almighty is pleasing to Guru Nanak's mind. ||4||22||29||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੩-੭)

Maajh, Fifth Guru:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥ (੧੦੩-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Word of Your Bani, Almighty, is Ambrosial Nectar.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ; ਹੋਵੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥ (੧੦੩-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Hearing it again and again, I am elevated to the supreme heights.

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ , ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਮਨੂਆ ; **(‘ਬੁਝੀ’ ਨੂੰ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)**
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੩-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The burning within me has been extinguished, and my mind has been cooled and soothed, by the Blessed Vision of the True Guru. ||1||

ਸੂਖੁ ਭਇਆ ; ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ (੧੦੩-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Happiness is obtained, and sorrow runs far away,

ਸੰਤ ਰਸਨ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ (੧੦੩-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

when the Saints chant the Almighty's Name.

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ; ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੩-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The sea, the dry land, and the lakes are filled with the Water of the Almighty's Name; no place is left empty. ||2||

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ; ਤਿਨਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰੇ ॥ **(‘ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰੇ’ ਬੋਲੋ)** (੧੦੩-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Creator has showered His Kindness;

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ (੧੦੩-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He cherishes and nurtures all beings and creatures.

ਮਿਹਰਵਾਨ ਕਿਰਪਾਲ ਦਇਆਲਾ ; ਸਗਲੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੩-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is Merciful, Kind and Compassionate. All are satisfied and fulfilled through Him. ||3||

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ; ਕੀਤੋਨੁ ਹਰਿਆ ॥ (੧੦੩-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The woods, the meadows and the three worlds are rendered green.

ਕਰਣਹਾਰਿ ; ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਕਰਿਆ ॥ (੧੦੩-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Doer of all did this in an instant.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੈ ਅਰਾਧੇ ;
ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੩॥੩੦॥ (੧੦੩-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

As Gurmukh, Guru Nanak meditates on the One who fulfills the desires of the mind. ||4||23||30||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੩-੧੨)

Maajh, Fifth Guru:

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ; ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ (੧੦੩-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are my Father, and You are my Mother.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ ; ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ (੧੦੩-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are my Relative, and You are my Brother.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਰਾਖਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ; ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੩-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are my Protector everywhere; why should I feel any fear or anxiety? ||1||

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਤੁਧੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (੧੦੩-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Your Grace, I recognize You.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ; ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ (੧੦੩-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are my Shelter, and You are my Honor.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ; ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੩-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
Without You, there is no other; the entire Universe is the Arena of Your Play. ||2||

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ॥ (੧੦੩-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
You have created all beings and creatures.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਭਾਣਾ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੧੦੩-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
As it pleases You, You assign tasks to one and all.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ; ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੩-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
All things are Your Doing; we can do nothing ourselves. ||3||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੦੩-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
Meditating on the Naam, I have found great peace.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥ (੧੦੩-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
Singing the Glorious Praises of the Almighty, my mind is cooled and soothed.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ , ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ;
ਨਾਨਕ , ਜਿਤਾ ਬਿਖਾੜਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੪॥੩੧॥ (੧੦੩-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
Through the Perfect Guru, congratulations are pouring in-Guru Nanak is victorious on the arduous battlefield of life! ||4||24||31||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੩-੧੮)
Maajh, Fifth Guru:

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ; ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ (੧੦੩-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
Almighty is the Breath of Life of my soul, the Support of my mind.

ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ (੧੦੩-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)
His devotees live by singing the Glorious Praises of the Infinite Almighty.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ;

ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੩-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Ambrosial Name of the Almighty is the Treasure of Excellence. Meditating, meditating on the Almighty's Name, I have found peace. ||1||

ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ; ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (੧੦੩-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One whose heart's desires lead him from his own home to the Saadh Sangat, the Company of the Holy, shall be rid of the cycle of birth and death.

ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ; ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੪-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

His hopes and desires are fulfilled, when he gains the Blessed Vision of the Guru's Darshan. ||2||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ; ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (੧੦੪-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The limits of the Inaccessible and Incomprehensible Almighty cannot be known.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ; ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ (੧੦੪-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The seekers, the Siddhas, those beings of miraculous spiritual powers, and the spiritual teachers, all meditate on Him.

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ , ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ;
ਗੁਰਿ , ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੪-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Thus, their egos are erased, and their doubts are dispelled. The Guru has enlightened their minds. ||3||

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ; ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥
ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ (੧੦੪-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I chant the Name of the Almighty, the Treasure of bliss, joy, salvation, intuitive peace and poise.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ;
ਨਾਉ ਨਾਨਕ , ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥੨੫॥੩੨॥ (੧੦੪-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

When my Almighty and Master blessed me with His Mercy, Guru Nanak says, then His Name entered the home of my mind. ||4||25||32||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੪-੪)

Maajh, Fifth Guru:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ; ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (੧੦੪-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Hearing about You (Almighty), is the source of my life.

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ; ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (੧੦੪-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are my Beloved, my Almighty and Master, Utterly Great.

ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ; ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋੁਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੪-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You alone know Your Ways; I grasp Your Support, Almighty of the World. ||1||

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ; ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ (੧੦੪-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Singing Your Glorious Praises, my mind is rejuvenated.

ਕਥਾ ਸੁਣਤ ; ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ (੧੦੪-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Hearing Your Sermon, all filth is removed.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੪-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I meditate forever on the Merciful Almighty. ||2||

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ (੧੦੪-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I dwell on my Almighty with each and every breath.

ਇਹ ਮਤਿ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ (੧੦੪-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

This understanding has been implanted within my mind, by Guru's Grace.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ; ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੪-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Your Grace, the Divine Light has dawned. The Merciful Almighty cherishes everyone. ||3||

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (੧੦੪-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

True, True, True is that Almighty.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ; ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ (੧੦੪-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Forever, forever and ever, He Himself is.

ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ;

ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ , ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੨੬॥੩੩॥ (੧੦੪-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your Playful Ways are revealed, O my Beloved. Beholding them, Guru Nanak is enraptured. ||4||26||33||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੪-੧੦)

Maajh, Fifth Guru:

ਹੁਕਮੀ ; ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ (੧੦੪-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By His Command, the rain begins to fall.

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ (੧੦੪-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Saints and friends have met to chant the Naam.

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥ (ਠਾਂਢਿ ਬੋਲੋ) (੧੦੪-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Serene tranquility and peaceful ease have come; Almighty Himself has brought a deep and profound peace. ||1||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੧੦੪-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Almighty has produced everything in great abundance.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ (੧੦੪-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Granting His Grace, Almighty has satisfied all.

ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੪-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Bless us with Your Gifts, O my Great Giver. All beings and creatures are satisfied. ||2||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ (੧੦੪-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

True is the Master, and True is His Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ (੧੦੪-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, I meditate forever on Him.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ; ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੪-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The fear of birth and death has been dispelled; emotional attachment, sorrow and suffering have been erased. ||3||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (੧੦੪-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, Guru Nanak praises the Almighty.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ (੧੦੪-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Meditating in remembrance on the Name, all bonds are cut away.

ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੭॥੩੪॥ (੧੦੪-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One's hopes are fulfilled in an instant, chanting the Glorious Praises of the Almighty, Har, Har, Har. ||4||27||34||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੪-੧੫)

Maajh, Fifth Guru:

ਆਉ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ; ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (੧੦੪-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Come, dear friends, Saints and companions:

ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ; ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (੧੦੪-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

let us join together and sing the Glorious Praises of the Inaccessible and Infinite Almighty.

ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ , ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ;
ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੪-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Those who sing and hear these praises are liberated, so let us meditate on the One who created us. ||1||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ (੧੦੪-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The sins of countless incarnations depart,

ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ; ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ (੧੦੪-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

and we receive the fruits of the mind's desires.

ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ;

ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੪-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

So meditate on that Almighty, our True Almighty and Master, who gives sustenance to all. ||2||

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (੧੦੪-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Chanting the Naam, all pleasures are obtained.

ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (੧੦੪-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All fears are erased, meditating on the Name of the Almighty, Har, Har.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ; ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੪-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One who serves the Almighty swims across to the other side, and all his affairs are resolved. ||3||

ਆਇ ਪਇਆ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (੧੦੪-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I have come to Your Sanctuary;

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (੧੦੪-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

if it pleases You, unite me with You.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ;
ਸਚੁ ਨਾਨਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥੨੮॥੩੫॥ (੧੦੫-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Shower Your Mercy upon me, Almighty; let me be committed to devotional worship. Guru Nanak drinks in the Ambrosial Nectar of Truth. ||4||28||35||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੫-੧)

Maajh, Fifth Guru:

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ **(ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲ)** (੧੦੫-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Almighty of the Universe, the Support of the earth, has become Merciful;

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ; ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (੧੦੫-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

the rain is falling everywhere.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ;
ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ **(ਠਾਂਢਿ ਬੋਲੋ)** (੧੦੫-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is Merciful to the meek, always Kind and Gentle; the Creator has brought cooling relief. ||1||

ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ (੧੦੫-੩, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

He cherishes all His beings and creatures,

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ; ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ (੧੦੫-੩, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

as the mother cares for her children.

ਦੁਖ ਭੰਜਨ , ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ; ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੫-੩, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

The Destroyer of pain, the Ocean of Peace, the Almighty and Master gives sustenance to all. ||2||

ਜਲਿ ਥਲਿ ; ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (੧੦੫-੪, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

The Merciful Almighty is totally pervading and permeating the water and the land.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ (੧੦੫-੪, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

I am forever devoted, a sacrifice to Him.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ;
ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੫-੫, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

Night and day, I always meditate on Him; in an instant, He saves all. ||3||

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ (੧੦੫-੫, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

Almighty Himself protects all;

ਉਤਰਿ ਗਏ ; ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (੧੦੫-੬, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

He drives out all sorrow and suffering.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ , ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ , ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥੨੯॥੩੬॥ (੧੦੫-੬, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

Chanting the Naam, the Name of the Almighty, the mind and body are rejuvenated. Guru Nanak says, Almighty has bestowed His Glance of Grace. ||4||29||36||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੫-੭)

Maajh, Fifth Guru:

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ (੧੦੫-੭, ਮਾਝ, ਮ: ੫)

Where the Naam, the Name of Almighty the Beloved is chanted

ਸੇ ਅਸਥਲ ; ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥ (੧੦੫-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

-those barren places become mansions of gold.

ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ; ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੫-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Where the Naam, the Name of my Almighty of the Universe is not chanted-those towns are like the barren wilderness. ||1||

ਹਰਿ , ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ; ਸਮਾਲੇ ॥ (੧੦੫-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One who meditates as he eats dry bread,

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (੧੦੫-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

sees the Blessed Almighty inwardly and outwardly.

ਖਾਇ ਖਾਇ , ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ; ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੫-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Know this well, that one who eats and eats while practicing evil, is like a field of poisonous plants. ||2||

ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ; ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ (੧੦੫-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One who does not feel love for the Saints,

ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ; ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (੧੦੫-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

misbehaves in the company of the wicked shaaktas, the faithless cynics;

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ;
ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੫-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

he wastes this human body, so difficult to obtain. In his ignorance, he tears up his own roots. ||3||

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (੧੦੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I seek Your Sanctuary, O my Almighty, Merciful to the meek,

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (੧੦੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Ocean of Peace, my Guru, Sustainer of the world.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੦॥੩੭॥ (੧੦੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Shower Your Mercy upon Guru Nanak, that he may sing Your Glorious Praises; please, preserve my honor. ||4||30||37||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੫-੧੨)

Maajh, Fifth Guru:

ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ; ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥ (੧੦੫-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I cherish in my heart the Feet of my Almighty and Master.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ; ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ (੧੦੫-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All my troubles and sufferings have run away.

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੫-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The music of intuitive peace, poise and tranquility wells up within; I dwell in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ॥ (੧੦੫-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The bonds of love with the Almighty are never broken.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (੧੦੫-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Almighty is totally permeating and pervading inside and out.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ;
ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੫-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Meditating, meditating, meditating in remembrance on Him, singing His Glorious Praises, the noose of death is cut away. ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ ; ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ॥ (੧੦੫-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Ambrosial Nectar, the Unstruck Melody of Gurbani rains down continually;

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (੧੦੫-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

deep within my mind and body, peace and tranquility have come.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇਰੇ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੫-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your humble servants remain satisfied and fulfilled, and the True Guru blesses them with encouragement and comfort. ||3||

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ; ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੦੫-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

We are His, and from Him, we receive our rewards.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੧੦੫-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Showering His Mercy upon us, Almighty has united us with Him.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਨਾਨਕ , ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੧॥੩੮॥ (੧੦੫-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Our comings and goings have ended, and through great good fortune, Guru Nanak says, our hopes are fulfilled. ||4||31||38||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੫-੧੭)

Maajh, Fifth Guru:

ਮੀਹੁ ਪਇਆ ; ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੧੦੫-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The rain has fallen; I have found the Transcendent Almighty.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ; ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥ (੧੦੫-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All beings and creatures dwell in peace.

ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੫-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Suffering has been dispelled, and true happiness has dawned, as we meditate on the Name of the Almighty, Har, Har. ||1||

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ; ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ (੧੦੫-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The One, to whom we belong, cherishes and nurtures us.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ; ਭਏ ਰਖਵਾਰੇ ॥ (੧੦੫-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Supreme Almighty has become our Protector.

ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੫-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My Almighty and Master has heard my prayer; my efforts have been rewarded. ||2||

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ; ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (੧੦੬-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is the Giver of all souls.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ॥ (੧੦੬-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, He blesses us with His Glance of Grace.

ਜਲ ਥਲ ਮਹੀਅਲ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਣੇ ; ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੬-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The beings in the water, on the land and in the sky are all satisfied; I wash the Feet of the Holy. ||3||

ਮਨ ਕੀ ਇਛ ; ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (੧੦੬-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is the Fulfiller of the desires of the mind.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (੧੦੬-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, I am a sacrifice to Him.

ਨਾਨਕ , ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ;
ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੨॥੩੯॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੧੦੬-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Destroyer of pain has given this Gift; I am imbued with the Love of the Delightful Almighty. ||4||32||39||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੬-੪)

Maajh, Fifth Guru:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ; ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ॥ (੧੦੬-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Mind and body are Yours; all wealth is Yours.

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ (੧੦੬-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are my Lord, my Almighty and Master.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ; ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੬-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Body and soul and all riches are Yours. Yours is the Power, O Almighty of the World. ||1||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਤੂੰਹੈ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (੧੦੬-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, You are the Giver of Peace.

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ; ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ (੧੦੬-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I bow down and fall at Your Feet.

ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ , ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ; ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੬-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I act as it pleases You, as You cause me to act, Kind and Compassionate Dear Almighty. ||2||

ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ; ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ (੧੦੬-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

O Almighty, from You I receive; You are my decoration.

ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ; ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਸਹਣਾ ॥ (੧੦੬-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Whatever You give me, brings me happiness.

ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ; ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੬-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Wherever You keep me, is heaven. You are the Cherisher of all. ||3||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੦੬-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Meditating, meditating in remembrance, Guru Nanak has found peace.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (੧੦੬-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, I sing Your Glorious Praises.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ;
ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩੩॥੪੦॥ (੧੦੬-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All my hopes and desires are fulfilled; I shall never again suffer sorrow. ||4||33||40||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੬-੯)

Maajh, Fifth Guru:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ॥ (੧੦੬-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Supreme Almighty has unleashed the rain clouds.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ ॥ (੧੦੬-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Over the sea and over the land-over all the earth's surface, in all directions, He has brought the rain.

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; (‘ਬੁਝੀ’ ਨੂੰ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੬-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Peace has come, and the thirst of all has been quenched; there is joy and ecstasy everywhere. ||1||

ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ॥ (੧੦੬-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is the Giver of Peace, the Destroyer of pain.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ; ਜੀਅ ਸਾਰਾ ॥ (੧੦੬-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He gives and forgives all beings.

ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ;
ਪਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੬-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He Himself nurtures and cherishes His Creation. I fall at His Feet and surrender to Him. ||2||

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ; ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (੧੦੬-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Seeking His Sanctuary, salvation is obtained.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (੧੦੬-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, I meditate on the Almighty's Name.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ , ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ , ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੬-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Without Him, there is no other Almighty and Master. All places belong to Him. ||3||

ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ; ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ (੧੦੬-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Yours is the Honor, Almighty, and Yours is the Power.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ (੧੦੬-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are the True Almighty and Master, the Ocean of Excellence.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;

ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੪॥੪੧॥ (੧੦੬-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Servant Guru Nanak utters this prayer: may I meditate on You twenty-four hours a day. ||4||34||41||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੬-੧੫)

Maajh, Fifth Guru:

ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ॥ (੧੦੬-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All happiness comes, when Almighty is pleased.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ; ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ (੧੦੬-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Feet of the Perfect Guru dwell in my mind.

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ ਅੰਤਰਿ ; ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੬-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am naturally absorbed in the state of Samaadhi deep within. Almighty alone knows this sweet pleasure. ||1||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ (੧੦੬-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My Almighty and Master is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible).

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ॥ (੧੦੬-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Deep within each and every heart, He dwells near and close at hand.

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ; (ਅ-ਲਿਪਤੁ ਬੋਲੋ)
ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੬-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is always detached; He is the Giver of souls. How rare is that person who understands his own self. ||2||

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ; ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (੧੦੬-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

This is the sign of union with Almighty:

ਮਨਿ ; ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ (੧੦੬-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

in the mind, the Command of the True Almighty is recognized.

ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ; ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੬-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Intuitive peace and poise, contentment, enduring satisfaction and bliss come through the Pleasure of the Master's Will. ||3||

ਹਥੀ ਦਿਤੀ ; (ਹੱਥੀ ਬੋਲੋ)
ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ॥ (੧੦੬-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Great Giver, has given me His Hand.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਰੋਗ ; ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (੧੦੬-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He has erased all the sickness of birth and death.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥੩੫॥੪੨॥ (੧੦੬-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those whom Almighty has made His slaves, rejoice in the pleasure of singing the Kirtan of the Almighty's Praises. ||4||35||42||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੭-੧)

Maajh, Fifth Guru:

ਕੀਨੀ ਦਇਆ ;
ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੧੦੭-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Life of the World, the Sustainer of the Earth, has showered His Mercy;

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (੧੦੭-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

the Guru's Feet have come to dwell within my mind.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ; ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੭-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Creator has made me His Own. He has destroyed the city of sorrow. ||1||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (੧੦੭-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The True One abides within my mind and body;

ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ; ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ॥ (੧੦੭-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

no place seems difficult to me now.

ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ ਹੋਏ ; ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੭-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All the evil-doers and enemies have now become my friends. I long only for my Almighty and Master. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ; ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥ (੧੦੭-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Whatever He does, He does all by Himself.

ਬੁਧਿ ਸਿਆਣਪ ; ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (੧੦੭-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

No one can know His Ways.

ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ;
ਪ੍ਰਭਿ , ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੭-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He Himself is the Helper and Support of His Saints. Almighty has cast out my doubts and delusions. ||3||

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ॥ (੧੦੭-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

His Lotus Feet are the Support of His humble servants.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ (੧੦੭-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, they deal in the Name of the Almighty.

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ , ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥੩੬॥੪੩॥ (੧੦੭-੫)

In peace and pleasure, they sing the Glorious Praises of the Almighty of the Universe. Guru Nanak says, Almighty is permeating everywhere. ||4||36||43||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੭-੬)

Maajh, Fifth Guru:

ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ; ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (੧੦੭-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

True is that temple, within which one meditates on the True Almighty.

ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ (੧੦੭-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Blessed is that heart, within which the Almighty's Glorious Praises are sung.

ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ , ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ;

ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੭-੭, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

Beautiful is that land, where the Almighty's humble servants dwell. I am a sacrifice to the True Name. ||1||

ਸਚੁ ਵਡਾਈ ; ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (੧੦੭-੮, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

The extent of the True Almighty's Greatness cannot be known.

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ; ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ॥ (੧੦੭-੮, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

His Creative Power and His Bounties cannot be described.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ;
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੭-੮, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

Your humble servants live by meditating, meditating on You. Their minds treasure's and accepts the True Guru's Sermons (Gurbani). ||2||

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (੧੦੭-੯, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

The Praises of the True One are obtained by great good fortune.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ (੧੦੭-੧੦, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

By Guru's Grace, the Glorious Praises of the Almighty are sung.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ , ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੭-੧੦, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

Those who are imbued with Your Love are pleasing to You. The True Name is their Banner and Insignia. ||3||

ਸਚੇ ; ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ (੧੦੭-੧੦, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

No one knows the limits of the True Almighty.

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ; ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (੧੦੭-੧੧, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

In all places and interspaces, the True One is pervading.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦ ਹੀ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੋ ਜੀਉ ॥੪॥੩੭॥੪੪॥ (੧੦੭-੧੧, ਮਾਝ, ਮঃ ੫)

Guru Nanak says, meditate forever on the True One, the Searcher of hearts, the Knower of all. ||4||37||44||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੭-੧੨)

Maajh, Fifth Guru:

ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ; ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (੧੦੭-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Beautiful is the night, and beautiful is the day,

ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥ (੧੦੭-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

when one joins the Society of the Saints and chants the Ambrosial Naam.

ਘੜੀ ਮੂਰਤ , ਸਿਮਰਤ ਪਲ ਵੰਞਹਿ ;
ਜੀਵਣੁ ਸਫਲੁ ਤਿਥਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੭-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

If you remember the Almighty in meditation for a moment, even for an instant, then your life will become fruitful and prosperous. ||1||

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਦੋਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥ (੧੦੭-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Remembering the Naam, the Name of the Almighty, all sinful mistakes are erased.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ (੧੦੭-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Inwardly and outwardly, the Almighty is always with us.

ਭੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਦੇਖਾ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੭-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Fear, dread and doubt have been dispelled by the Perfect Guru; now, I see Almighty everywhere. ||2||

ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ; ਵਡ ਊਚ ਅਪਾਰਾ ॥ (੧੦੭-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Almighty is All-powerful, Vast, Lofty and Infinite.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ; ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (੧੦੭-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Naam is overflowing with the nine treasures.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ; ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੭-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In the beginning, in the middle, and in the end, there is Almighty. Nothing else even comes close to Him. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (੧੦੭-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Take pity on me, O my Almighty, Merciful to the meek.

ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ; ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥ (੧੦੭-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a beggar, begging for the dust of the feet of the Holy.

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ , ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਮਾਗੈ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥੩੮॥੪੫॥ (੧੦੭-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Servant Guru Nanak begs for this gift: let me meditate on the Almighty, forever and ever. ||4||38||45||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੭-੧੭)

Maajh, Fifth Guru:

ਐਥੈ ਤੂੰਹੈ ; ਆਗੈ ਆਪੇ ॥ (੧੦੭-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You are here, and You are hereafter.

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ; ਤੇਰੇ ਥਾਪੇ ॥ (੧੦੭-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

All beings and creatures were created by You.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਤੇ ; ਮੈ ਧਰ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Without You, there is no other, O Creator. You are my Support and my Protection. ||1||

ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (੧੦੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The tongue lives by chanting and meditating on the Almighty's Name.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (੧੦੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Supreme Almighty is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ , ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸੋ ਜਨਮੁ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੭-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Those who serve the Almighty find peace; they do not lose their lives in the gamble. ||2||

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ; ਜਿਨਿ ਜਨ ਤੇਰੈ ਪਾਇਆ ॥ (੧੦੭-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Your humble servant, who obtains the Medicine of the Naam,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੧੦੮-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

is rid of the illnesses of countless lifetimes and incarnations.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਸਫਲ ਏਹਾ ਹੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੮-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

So sing the Kirtan of the Almighty's Praises, day and night. This is the most fruitful occupation. ||3||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ; ਅਪਨਾ ਦਾਸੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (੧੦੮-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Bestowing His Glance of Grace, He has adorned His slave.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ (੧੦੮-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Deep within each and every heart, the Supreme Almighty is humbly worshipped.

ਇਕਸੁ ਵਿਣੁ ਹੋਰੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ;
ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩੯॥੪੬॥ (੧੦੮-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Without the One, there is no other at all. O Baba Guru Nanak, this is the most excellent wisdom. ||4||39||46||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੮-੪)

Maajh, Fifth Guru:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ; ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੧੦੮-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

My mind and body are imbued with love for the Almighty.

ਸਰਬਸੁ ਦੀਜੈ ; ਅਪਨਾ ਵਾਰੇ ॥ (੧੦੮-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I sacrifice everything for Him.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ; ਬਿਸਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸਾਸਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੮-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, sing the Glorious Praises of the Almighty of the Universe. Do not forget Him, for even one breath. ||1||

ਸੋਈ ਸਾਜਨ ; ਮੀਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (੧੦੮-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He is a companion, a friend, and a beloved of mine,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੧੦੮-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

who reflects upon the Almighty's Name, in the Company of the Holy.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਰੀਜੈ ਸਾਗਰੁ ; ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੮-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, cross over the world-ocean, and the noose of death shall be cut away. ||2||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (੧੦੮-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The four cardinal blessings are obtained by serving the Almighty.

ਪਾਰਜਾਤੁ ; ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੧੦੮-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Elysian Tree, the source of all blessings, is meditation on the Unseen and Unknowable Almighty.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਕਿਲਬਿਖ ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੮-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Guru has cut out the sinful mistakes of sexual desire and anger, and my hopes have been fulfilled. ||3||

ਪੂਰਨ ਭਾਗ ਭਏ ; ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ; ਮਿਲੇ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ (ਸਾਰੰਗ-ਪਾਣੀ ਬੋਲੋ) (੧੦੮-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

That mortal who is blessed by perfect destiny meets the Almighty, the Sustainer of the Universe, in the Company of the Holy.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ;
ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੦॥੪੭॥ (੧੦੮-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, if the Naam, the Name of the Almighty, dwells within the mind, one is approved and accepted, whether he is a house-holder or a renunciate. ||4||40||47||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੮-੯)

Maajh, Fifth Guru:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੦੮-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Meditating on the Naam, the Name of the Almighty, my heart is filled with peace.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਭਗਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (੧੦੮-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

By His Grace, His devotees become famous and acclaimed.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ;
ਬਿਨਸੇ ਆਲਸ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੮-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Joining the Society of the Saints, I chant the Name of the Almighty, Har, Har; the disease of laziness has disappeared. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ (੧੦੮-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

O Siblings of Destiny, the nine treasures are found in the Home of the Almighty;

ਤਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ; ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਕਮਾਈ ॥ (੧੦੮-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He comes to meet those who deserve it by their past actions.

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (੧੦੮-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Perfect Transcendent Almighty is spiritual wisdom and meditation. Almighty is All-powerful to do all things. ||2||

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ (੧੦੮-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

In an instant, He establishes and disestablishes.

ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ; ਆਪਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (੧੦੮-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He Himself is the One, and He Himself is the Many.

ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ;
ਦਰਸਨ ਡਿਠੇ , ਲਹਨਿ ਵਿਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੮-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Filth does not stick to the Giver, the Life of the World. Gazing upon the Blessed Vision of His Darshan, the pain of separation departs. ||3||

ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ; ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਤਰਾਈ ॥ (੧੦੮-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Holding on to the hem of His Robe, the entire Universe is saved.

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ; ਆਪਿ ਜਪਾਈ ॥ (੧੦੮-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

He Himself causes His Name to be chanted.

ਗੁਰ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਆ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ;

ਨਾਨਕ , ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੧॥੪੮॥ (੧੦੮-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

The Boat of the Guru is found by His Grace; Guru Nanak says, such blessed destiny is pre-ordained. ||4||41||48||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੮-੧੪)

Maajh, Fifth Guru:

ਸੋਈ ਕਰਣਾ ; ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (੧੦੮-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

People do whatever the Almighty inspires them to do.

ਜਿਥੈ ਰਖੈ ; ਸਾ ਭਲੀ ਜਾਏ ॥ (੧੦੮-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Wherever He keeps us is a good place.

ਸੋਈ ਸਿਆਣਾ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ; ਹੁਕਮੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮੀਠਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (੧੦੮-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

That person is clever and honorable, unto whom the Hukam of the Almighty's Command seems sweet. ||1||

ਸਭ ਪਰੋਈ ; ਇਕਤੁ ਧਾਗੈ ॥ (੧੦੮-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Everything is strung upon the One String of the Almighty.

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ; ਸੋ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ॥ (੧੦੮-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Those whom the Almighty attaches, are attached to His Feet.

ਊਂਧ ਕਵਲੁ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ;
ਤਿਨਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ਜੀਉ ॥੨॥ (੧੦੮-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Those, whose inverted lotus of the crown chakra is illuminated, see the Immaculate Almighty everywhere. ||2||

ਤੇਰੀ ਮਹਿਮਾ ; ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ (੧੦੮-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Only You Yourself know Your Glory.

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ; ਤੂੰ ਆਪਿ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (੧੦੮-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You Yourself recognize Your Own Self.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸੰਤਨ ਤੇਰੇ ; ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਪੀਠਾ ਜੀਉ ॥੩॥ (੧੦੮-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to Your Saints, who have crushed their sexual desire, anger and greed. ||3||

ਤੂੰ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਨਿਰਮਲ ॥ (੧੦੮-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

You have no hatred or vengeance; Your Saints are immaculate and pure.

ਜਿਨ ਦੇਖੇ ; ਸਭ ਉਤਰਹਿ ਕਲਮਲ ॥ (੧੦੮-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Seeing them, all sins depart.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀਵੈ ;
ਬਿਨਸਿਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਧੀਠਾ ਜੀਉ ॥੪॥੪੨॥੪੯॥ (੧੦੮-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Guru Guru Nanak lives by concentrating and focusing on the Almighty's Name (Naam). His stubborn doubt and fear have departed. ||4||42||49||

ਮਾਂਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੧੦੯-੧)

Maajh, Fifth Guru:

ਝੂਠਾ ਮੰਗਣੁ ; ਜੇ ਕੋਈ ਮਾਗੈ ॥ (੧੦੯-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One who asks for a false gift,

ਤਿਸ ਕਉ ਮਰਤੇ ; ਘੜੀ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (੧੦੯-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

shall not take even an instant to die.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੈ ; ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਹਣਾ ॥੧॥ (੧੦੯-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

But one who continually serves the Supreme Almighty and meets the Guru, is said to be immortal. ||1||

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ (੧੦੯-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

One whose mind is dedicated to loving devotional worship

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਿਤਿ ਜਾਗੀ ॥ (੧੦੯-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

sings His Glorious Praises night and day, and remains forever awake and aware.

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਿਸੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਲੈ ; ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲਹਣਾ ॥੨॥ (੧੦੯-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Taking him by the hand, the Almighty and Master merges into Himself that person, upon whose forehead such destiny is written. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਭਗਤਾਂ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ॥ (੧੦੯-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

His Lotus Feet dwell in the minds of His devotees.

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ; ਸਗਲੇ ਮੁਠੇ ॥ (੧੦੯-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Without the Transcendent Almighty, all are plundered.

ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਧੂੜਿ ਨਿਤ ਬਾਂਛਹਿ ; ਨਾਮੁ ਸਚੇ ਕਾ ਗਹਣਾ ॥੩॥ (੧੦੯-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

I long for the dust of the feet of His humble servants. The Name of the True Almighty is my decoration. ||3||

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ (੧੦੯-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Standing up and sitting down, I sing the Name of the Almighty, Har, Har.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਵਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (੧੦੯-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Meditating in remembrance on Him, I obtain my Eternal Husband Almighty.

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ;
ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਸਹਣਾ ॥੪॥੪੩॥੫੦॥ (੧੦੯-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੫)

Almighty has become merciful to Guru Nanak. I cheerfully accept Your Will. ||4||43||50||

ਰਾਗੁ ਮਾਝ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ (੧੦੯-੭)

Raag Maajh, Ashtapadees: First Guru, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੧੦੯-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), the life within the entire creation (Ongkaar), the truth form in all ages and time dimensions (Sat), the destroyer of ignorance darkness (Gu) and the illuminator of knowledge brightness (Ru), Grace (Persad) means the Almighty who is the life form of all is obtainable with the Guru’s grace.

ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ; ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ (੧੦੯-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

By His Command, all are attuned to the True Guru's Sermons (Gurbani),

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ; ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (੧੦੯-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

and all are called to the Mansion of His Presence, the True Court of the Almighty.

ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੦੯-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

O my True Almighty and Master, Merciful to the meek, my mind is pleased and appeased by the Truth. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ (੧੦੯-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who are adorned with the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੦੯-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

The Ambrosial Naam, the Name of the Almighty, is forever the Giver of Peace. Through the Guru's Teachings, it dwells in the mind. ||1||Pause||

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ; ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ (੧੦੯-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

No one is mine, and I am no one else's.

ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ (੧੦੯-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

The True Almighty and Master of the three worlds is mine.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ; ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੦੯-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Acting in egotism, so very many have died. After making mistakes, they later repent and regret. ||2||

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ; ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ (੧੦੯-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Those who recognize the Hukam of the Almighty's Command chant the Glorious Praises of the Almighty.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (੧੦੯-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), they are glorified with the Naam.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ; ਛੂਟਸਿ , ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੦੯-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Everyone's account is kept in the True Court, and through the Beauty of the Naam, they are saved. ||3||

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ; ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (੧੦੯-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs are deluded; they find no place of rest.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ; ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ (੧੦੯-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Bound and gagged at Death's Door, they are brutally beaten.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ; ਮੁਕਤੇ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੦੯-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Without the Name, there are no companions or friends. Liberation comes only by meditating on the Naam. ||4||

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ; ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (੧੦੯-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

The false shaaktas, the faithless cynics, do not like the Truth.

ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ; ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (੧੦੯-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Bound by duality, they come and go in reincarnation.

ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੦੯-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

No one can erase pre-recorded destiny; the Gurmukhs are liberated. ||5||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ (੧੦੯-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

In this world of her parents' house, the young bride did not know her Husband.

ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ; ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ (੧੦੯-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Through falsehood, she has been separated from Him, and she cries out in misery.

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ , ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ;
ਅਵਗਣ , ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੦੯-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Defrauded by demerits, she does not find the Mansion of the Almighty's Presence. But through virtuous actions, her demerits are forgiven. ||6||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (੧੦੯-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

She, who knows her Beloved in her parents' house,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; (‘ਬੂੱਝੈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੧੦੯-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

as Gurmukh, comes to understand the essence of reality; she contemplates her Almighty.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ , ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ; ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੦੯-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Her comings and goings cease, and she is absorbed in the True Name. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ('ਬੂੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (ਅ-ਕਥੁ ਬੋਲੋ) (੧੦੯-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

The Gurmukhs understand and describe the Indescribable.

ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ; ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ (੧੦੯-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

True is our Almighty and Master; He loves the Truth.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ; ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥ (੧੦੯-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak offers this true prayer: singing His Glorious Praises, I merge with the True One. ||8||1||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (੧੦੯-੧੯)

Maajh, Third Guru, First House:

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (੧੦੯-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By His Mercy, we meet the True Guru.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ; ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੧੧੦-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Upon meeting the True Guru one performs selfless service (Seva) and focus his consciousness on the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੦-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Subduing the ego, one shall find a lasting peace, and the attachment to Maya will be dispelled. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥ (੧੧੦-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, I am totally devoted to the True Guru.

ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੦-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, the Divine Light has dawned; I sing the Glorious Praises of the Almighty, night and day. ||1||Pause||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜੇ ; ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ (੧੧੦-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Search your body and mind, and find the Name.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (੧੧੦-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Restrain your wandering mind, and keep it in check.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ , ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ; ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੦-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, sing the Songs of the Guru's Bani; worship the Almighty with intuitive devotion. ||2||

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ; (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)
ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ (੧੧੦-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Within this body are countless objects.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ (੧੧੦-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh attains Truth, and comes to see them.

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ; ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੦-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Beyond the nine gates, the Tenth Gate is found, and liberation is obtained. The consistent Unstruck Melody of the Shabad vibrates. ||3||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ (੧੧੦-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

True is the Master, and True is His Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (੧੧੦-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, He comes to dwell within the mind.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੦-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, remain attuned to the Almighty's Love forever, and you shall obtain understanding in the True Court. ||4||

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ; ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (੧੧੦-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who do not understand the nature of sin and virtue

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (੧੧੦-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

are attached to duality; they wander around deluded.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ , ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੦-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The ignorant and blind people do not know the way; they come and go in reincarnation over and over again. ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੧੦-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Serving the Guru, I have found eternal peace;

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (੧੧੦-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

my ego has been silenced and subdued.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ , ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ; ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੦-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, the darkness has been dispelled, and the heavy doors have been opened. ||6||

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (੧੧੦-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Subduing my ego, I have enshrined the Almighty within my mind.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ; ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (੧੧੦-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I focus my consciousness on the Guru's Feet forever.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ , ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੦-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, my mind and body are immaculate and pure; I meditate on the Immaculate Naam, the Name of the Almighty. ||7||

ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ; ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ **(ਤਾਈਂ ਬੋਲੋ)** (੧੧੦-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

From birth to death, everything is for You.

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ; ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (੧੧੦-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

You bestow greatness upon those whom You have forgiven.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ;
ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥ (੧੧੦-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meditating forever on the Naam, you shall be blessed in both birth and death. ||8||1||2||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੦-੧੨)

Maajh, Third Guru:

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (੧੧੦-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

My Almighty is Immaculate, beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and Infinite.

ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ; ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੧੧੦-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without a scale, He weighs the universe.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; (‘ਬੂੱਝੈ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੦-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

One who becomes Gurmukh, understands. Chanting His Glorious Praises, he is absorbed into the Almighty of Virtue. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੦-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those whose minds are filled with the Name of the Almighty.

ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੦-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who are committed to Truth remain awake and aware night and day. They are honored in the True Court. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਸੁਣੈ ; ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ (੧੧੦-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He Himself hears, and He Himself sees.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (੧੧੦-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those, upon whom He casts His Glance of Grace, become acceptable.

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੦-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They are attached, whom the Almighty Himself attaches; as Gurmukh, they live the Truth. ||2||

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ; ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ (੧੧੦-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those whom the Almighty Himself misleads-whose hand can they take?

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ (੧੧੦-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

That which is pre-ordained, cannot be erased.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੦-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who meet the True Guru are very fortunate and blessed; through perfect karma, He is met. ||3||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ (੧੧੦-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The young bride is fast asleep in her parents' home, night and day.

ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ; ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ (੧੧੦-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

She has forgotten her Husband Almighty; because of her faults and demerits, she is abandoned.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ; ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੦-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

She wanders around continually, crying out, night and day. Without her Husband Almighty, she cannot get any sleep. ||4||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ (੧੧੦-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

In this world of her parents' home, she may come to know the Giver of peace,

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (੧੧੦-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

if she subdues her ego, and recognizes the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ; ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੦-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Her bed is beautiful; she ravishes and enjoys her Husband Almighty forever. She is adorned with the Decorations of Truth. ||5||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ (੧੧੧-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He created the 8.4 million species of beings.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (੧੧੧-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those, upon whom He casts His Glance of Grace, come to meet the Guru.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੧-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Shedding their sins, His servants are forever pure; at the True Court, they are beautified by the Naam, the Name of the Almighty. ||6||

ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ; ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥ (੧੧੧-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

When they are called to settle their accounts, who will answer then?

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ; ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ (੧੧੧-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

There shall be no peace then, from counting out by twos and threes.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੧-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The True Almighty Himself forgives, and having forgiven, He unites them with Himself. ||7||

ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (੧੧੧-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He Himself does, and He Himself causes all to be done.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੧੧੧-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), Almighty is attained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨॥੩॥ (੧੧੧-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through the Naam, greatness is obtained. He Himself unites in His Union. ||8||2||3||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੧-੫)

Maajh, Third Guru:

ਇਕੋ ਆਪਿ ; ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥ (੧੧੧-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The One Almighty Himself moves about imperceptibly.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ; ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ (੧੧੧-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

As Gurmukh, I see Him, and then this mind is pleased and uplifted.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੧-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Renouncing desire, I have found intuitive peace and poise; I have enshrined the One within my mind. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੧-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who focus their consciousness on the One.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ;
ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੧-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, my mind has come to its only home; it is imbued with the True Color of the Almighty's Love. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ; ਤੈਂ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (੧੧੧-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

This world is deluded; You Yourself have deluded it.

ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (੧੧੧-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Forgetting the One, it has become engrossed in duality.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੧-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, it wanders around endlessly, deluded by doubt; without the Name, it suffers in pain. ||2||

ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੧੧੧-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who are attuned to the Love of the Almighty, the Architect of Destiny

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥ (੧੧੧-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

-by serving the Guru, they are known throughout the four ages.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੧-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those, upon whom the Almighty bestows greatness, are absorbed in the Name of the Almighty. ||3||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ (੧੧੧-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Being in love with Maya, they do not think of the Almighty.

ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ; ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥ (੧੧੧-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Bound and gagged in the City of Death, they suffer in terrible pain.

ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ; ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੧-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Blind and deaf, they see nothing at all; the self-willed manmukhs rot away in sin. ||4||

ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (੧੧੧-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those, whom You attach to Your Love, are attuned to Your Love.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ; ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (੧੧੧-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through loving devotional worship, they become pleasing to Your Mind.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੧-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They serve the True Guru, the Giver of eternal peace, and all their desires are fulfilled. ||5||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ (੧੧੧-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

O Dear Almighty, I seek Your Sanctuary forever.

ਆਪੇ ਬਖਸਿਹਿ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (੧੧੧-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

You Yourself forgive us, and bless us with Glorious Greatness.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੧-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Messenger of Death does not draw near those who meditate on the Name of the Almighty, Har, Har. ||6||

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ; ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੧੧੧-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, they are attuned to His Love; they are pleasing to the Almighty.

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੧੧੧-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

My Almighty merges with them, and unites them in Union.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (‘ਬੁੱਝਾਵਣਿਆ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੧੧੧-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Forever and ever, O True Almighty, I seek the Protection of Your Sanctuary; You Yourself inspire us to understand the Truth. ||7||

ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ; ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (੧੧੧-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who know the Truth are absorbed in Truth.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥ (੧੧੧-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They sing the Almighty's Glorious Praises, and speak the Truth.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੪॥ (੧੧੧-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are attuned to the Naam remain unattached and balanced; in the home of the inner self, they are absorbed in the primal trance of deep meditation. ||8||3||4||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੧-੧੬)

Maajh, Third Guru:

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ (੧੧੧-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

One who dies in the True Guru's Sermons (Gurbani) is truly dead.

ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ; ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (੧੧੧-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Death does not crush him, and pain does not afflict him.

ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ; ਸੁਣਿ ਮਨ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੧-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

His light merges and is absorbed into the Light, when he hears and merges in the Truth. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੧-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to the Almighty's Name, which brings us to glory.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
(੧੧੧-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

One who serves the True Guru, and focuses his consciousness on Truth, following the Guru's Teachings, is absorbed in intuitive peace and poise. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਕਚੀ ; (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)
ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥ (੧੧੧-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

This human body is transitory, and transitory are the garments it wears.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ; ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (੧੧੧-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Attached to duality, no one attains the Mansion of the Almighty's Presence.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੨-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, day and night, they burn. Without her Husband Almighty, the soul-bride suffers in terrible pain. ||2||

ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ; ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ (੧੧੨-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Her body and her status shall not go with her to the world hereafter.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ (੧੧੨-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Where she is called to answer for her account, there, she shall be emancipated only by true actions.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ; ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੨-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who serve the True Guru shall prosper; here and hereafter, they are absorbed in the Naam. ||3||

ਭੈ ਭਾਇ ; ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ (੧੧੨-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

She who adorns herself with the Love and the Fear of Almighty,

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ (੧੧੨-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

by Guru's Grace, obtains the Mansion of the Almighty's Presence as her home.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੨-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, day and night, she constantly ravishes and enjoys her Beloved. She is dyed in the permanent color of His Love. ||4||

ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ; ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (੧੧੨-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Husband Almighty abides with everyone, always;

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (੧੧੨-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

but how rare are those few who, by Guru's Grace, obtain His Glance of Grace.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੋ ਊਚਾ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੨-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

My Almighty is the Highest of the High; granting His Grace, He merges us into Himself. ||5||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥ (੧੧੨-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

This world is asleep in emotional attachment to Maya.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ (੧੧੨-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Forgetting the Naam, the Name of the Almighty, it ultimately comes to ruin.

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੨-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The One who put it to sleep shall also awaken it. Through the Guru's Teachings, understanding dawns. ||6||

ਅਪਿਉ ਪੀਐ ; ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (੧੧੨-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

One who drinks in this Nectar, shall have his delusions dispelled.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ (੧੧੨-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, the state of liberation is attained.

ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੨-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

One who is imbued with devotion to the Almighty, remains always balanced and detached. Subduing selfishness and conceit, he is united with the Almighty. ||7||

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ (੧੧੨-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He Himself creates, and He Himself assigns us to our tasks.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ; ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥ (੧੧੨-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He Himself gives sustenance to the 8.4 million species of beings.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੪॥੫॥ (੧੧੨-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who meditate on the Naam are atuned to Truth. They do that which is pleasing to His Will. ||8||4||5||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੨-੯)

Maajh, Third Guru:

ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ; ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥ (੧੧੨-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Diamonds and rubies are produced deep within the self.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥ (੧੧੨-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They are assayed and valued through the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ; (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੨-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who have gathered Truth, speak Truth; they apply the Touch-stone of Truth. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੨-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who enshrine the Word of the Guru's Bani within their minds.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੨-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

In the midst of the darkness of the world, they obtain the Immaculate One, and their light merges into the Light. ||1||Pause||

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ; (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)
ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥ (੧੧੨-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Within this body are countless vast vistas;

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (੧੧੨-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

the Immaculate Naam is totally beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and Infinite.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੨-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He alone becomes Gurmukh and obtains it, whom the Almighty forgives, and unites with Himself. ||2||

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (੧੧੨-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
My Almighty and Master implants the Truth.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੧੧੨-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
By Guru's Grace, one's consciousness is attached to the Truth.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੨-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
The Truest of the True is pervading everywhere; the true ones merge in Truth. ||3||

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ; ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (੧੧੨-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
The True Carefree Almighty is my Beloved.

ਕਿਲਵਿਖ ਅਵਗਣ ; ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ (‘ਕਾਟਣ-ਹਾਰਾ’ ਬੋਲੋ) (੧੧੨-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
He cuts out our sinful mistakes and evil actions;

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ; ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੨-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
with love and affection, meditate forever on Him. He implants the Fear of Almighty and loving devotional worship within us. ||4||

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ; ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (੧੧੨-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
Devotional worship is True, if it pleases the True Almighty.

ਆਪੇ ਦੇਇ ; ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ (੧੧੨-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
He Himself bestows it; He does not regret it later.

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ; ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੨-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
He alone is the Giver of all beings. The Almighty demolishes and reconstructs with a Word. ||5||

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ; ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (੧੧੨-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
Other than You, Almighty, nothing is mine.

ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ; ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (੧੧੨-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)
I serve You, Almighty, and I praise You.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ; ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੨-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

You unite me with Yourself, O True Almighty. Through perfect good karma You are obtained. ||6||

ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ; ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ (੧੧੨-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

For me, there is no other like You.

ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ; ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ (੧੧੨-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Your Glance of Grace, my body is blessed and sanctified.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੨-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, the Almighty takes care of us and protects us. The Gurmukhs are absorbed in intuitive peace and poise. ||7||

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ; ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੧੧੨-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

For me, there is no other as Great as You.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ; ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ (੧੧੨-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

You Yourself create, and You Yourself destroy.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥ (੧੧੩-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

You Yourself create, destroy and adorn. Guru Nanak says, we are adorned and embellished with the Naam. ||8||5||6||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੩-੧)

Maajh, Third Guru:

ਸਭ ਘਟ ; ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ **(ਭੋਗਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲ)** (੧੧੩-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He is the Enjoyer of all hearts.

ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (੧੧੩-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Invisible, beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and Infinite is pervading everywhere.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੩-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Concentrate on my Almighty, through the True Guru's Sermons (Gurbani), I am naturally absorbed in the Truth. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੩-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who implant the True Guru's Sermons (Gurbani) in their minds.

ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ , ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ;
ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੩-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

When someone understands the True Guru's Sermons (Gurbani), then he wrestles with his own mind; subduing his desires, he merges with the Almighty. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਦੂਤ ; ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੧੧੩-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The five enemies are plundering the world.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ; ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥ (੧੧੩-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The blind, self-willed manmukhs do not understand or appreciate this.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ;
ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੩-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who become Gurmukh-their houses are protected. The five enemies are destroyed by the True Guru's Sermons (Gurbani). ||2||

ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੧੧੩-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs are forever imbued with love for the True One.

ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥ (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੧੧੩-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They serve Almighty with intuitive ease. Night and day, they are intoxicated with His Love.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੩-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Meeting with their Beloved, they sing the Glorious Praises of the True one; they are honored in the Court of the Almighty. ||3||

ਏਕਮ ਏਕੈ ; ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੧੧੩-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

First, the One created Himself;

ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ; ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ (੧੧੩-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

second, the sense of duality; third, the three-phased Maya.

ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੩-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The fourth state, the highest, is obtained by the Gurmukh, who practices Truth, and only Truth. ||4||

ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ; ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (੧੧੩-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Everything which is pleasing to the True Almighty is true.

ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ; ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੧੧੩-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who know the Truth merge in intuitive peace and poise.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ; ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੩-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The life-style of the Gurmukh is to serve the True Almighty. He goes and blends with the True Almighty. ||5||

ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ; ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥ (੧੧੩-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without the True One, there is no other at all.

ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ; ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ ॥ (੧੧੩-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Attached to duality, the world is distracted and distressed to death.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ; ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੩-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

One who becomes Gurmukh knows only the One. Serving the One, peace is obtained. ||6||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ; ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (੧੧੩-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

All beings and creatures are in the Protection of Your Sanctuary.

ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ; ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ (੧੧੩-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

You place the chessmen on the board; You see the imperfect and the perfect as well.

ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ; ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੩-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, You cause people to act; You unite them in Union with Yourself. ||7||

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ; ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥ (੧੧੩-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

You Yourself unite, and You see Yourself close at hand.

ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੧੧੩-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

You Yourself are totally pervading amongst all.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥੭॥ (੧੧੩-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Almighty Himself is pervading and permeating everywhere; only the Gurmukhs understand this. ||8||6||7||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੩-੧੩)

Maajh, Third Guru:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ; ਮੀਠੀ ॥ (੧੧੩-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Nectar of the Guru's Bani is very sweet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ; ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥ (੧੧੩-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Rare are the Gurmukhs who see and taste it.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੩-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Divine Light dawns within, and the supreme essence is found. In the True Court, the Word True Guru's Sermons (Gurbani) vibrates. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੩-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who focus their consciousness on the Guru's Feet.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ;
ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (੧੧੩-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The True Guru is the True Pool of Nectar; bathing in it, the mind is washed clean of all filth. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਸਚੇ ; ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੧੧੩-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Your limits, O True Almighty, are not known to anyone.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (੧੧੩-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Rare are those who, by Guru's Grace, focus their consciousness on You.

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ , ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ; (ਰੱਜਾ ਬੋਲੋ)
ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੩-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Praising You, I am never satisfied; such is the hunger I feel for the True Name. ||2||

ਏਕੋ ਵੇਖਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ (੧੧੩-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I see only the One, and no other.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ (੧੧੩-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, I drink in the Ambrosial Nectar.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ; ਸਹਜੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੩-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

My thirst is quenched by the True Guru's Sermons (Gurbani); I am absorbed in intuitive peace and poise. ||3||

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥ (ਪੱਲਰਿ ਬੋਲੋ) (੧੧੩-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Priceless Jewel is discarded like straw;

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ (੧੧੩-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

the blind self-willed manmukhs are attached to the love of duality.

ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ; ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੩-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

As they plant, so do they harvest. They shall not obtain peace, even in their dreams. ||4||

ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (੧੧੩-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who are blessed with His Mercy find the Almighty.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੧੧੩-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Word of the Guru's Shabad abides in the mind.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ; ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੪-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, they remain in the Fear of Almighty; conquering their fears, their doubts are dispelled. ||5||

ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੧੪-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Dispelling their doubts, they find a lasting peace.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੧੪-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, the supreme status is attained.

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੪-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Deep within, they are pure, and their words are pure as well; naturally, they sing the Glorious Praises of the Almighty. ||6||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥ (੧੧੪-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They recite the Simritees, the Shaastras and the Vedas,

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ; ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (੧੧੪-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

but deluded by doubt, they do not understand the essence of reality.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ; ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੪-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without serving the True Guru, they find no peace; they earn only pain and misery. ||7||

ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥ (੧੧੪-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Almighty Himself acts; unto whom should we complain?

ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ; ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ (੧੧੪-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

How can anyone complain that the Almighty has made a mistake?

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ; ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥੮॥ (੧੧੪-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Almighty Himself does, and causes things to be done; chanting the Naam, we are absorbed in the Naam. ||8||7||8||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੪-੫)

Maajh, Third Guru:

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (੧੧੪-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He Himself imbues us with His Love, with effortless ease.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ (੧੧੪-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Sermons (Gurbani), we are dyed in the color of the Almighty's Love.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ , ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੪-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

This mind and body are so imbued, and this tongue is dyed in the deep crimson color of the poppy. Through the Love and the Fear of Almighty, we are dyed in this color. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੪-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who enshrine the Fearless Almighty within their minds.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ;
ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੪-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, I meditate on the Fearless Almighty; the True Guru's Sermons (Gurbani) has carried me across the poisonous worldly materialistic ocean. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ; ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (੧੧੪-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The idiotic self-willed manmukhs try to be clever,

ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ; ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (ਨ੍ਹਾਤਾ ਬੋਲੋ) (੧੧੪-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

but in spite of their bathing and washing, they shall not be acceptable.

ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ; ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੪-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

As they came, so shall they go, regretting the mistakes they made. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ; ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (੧੧੪-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The blind, self-willed manmukhs do not understand anything;

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ; ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ('ਬੂੱਝੈ' ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੧੧੪-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

death was pre-ordained for them when they came into the world, but they do not understand.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੪-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs may practice religious rituals, but they do not obtain the Name; without the Name, they lose this life in vain. ||3||

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ; ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (੧੧੪-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The practice of Truth is the essence of the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (੧੧੪-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the Perfect Guru, the gate of salvation is found.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ;
ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੧੧੪-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

So, night and day, listen to the True Guru's Sermons (Gurbani). Let yourself be colored by this love. ||4||

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ; ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ **(ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)** (੧੧੪-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The tongue, imbued with the Almighty's Essence, delights in His Love.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿਆ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (੧੧੪-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

My mind and body are enticed by the Almighty's Sublime Love.

ਸਹਜੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪਾਇਆ ; ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੪-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I have easily obtained my Darling Beloved; I am naturally absorbed in celestial peace. ||5||

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ; ਸੋਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (੧੧੪-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who have the Almighty's Love within, sing His Glorious Praises;

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੧੧੪-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

through the True Guru's Sermons (Gurbani), they are naturally absorbed in celestial peace.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੪-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am forever a sacrifice to those who dedicate their consciousness to the Guru's Service. ||6||

ਸਚਾ ਸਚੋ ; ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥ (੧੧੪-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The True Almighty is pleased with Truth, and only Truth.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥ (੧੧੪-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, one's inner being is deeply imbued with His Love.

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ;
ਆਪੇ ਕਰਿ , ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੪-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Sitting in that blessed place, sing the Glorious Praises of the Almighty, who Himself inspires us to accept His Truth. ||7||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਪਾਏ ॥ (੧੧੪-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

That one, upon whom the Almighty casts His Glance of Grace, obtains it.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ (੧੧੪-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, egotism departs.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੮॥੯॥ (੧੧੪-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, that one, within whose mind the Name dwells, is honored in the True Court. ||8||8||9||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੪-੧੭)

Maajh Third Guru:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੧੧੪-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru is the greatest greatness.

ਹਰਿ ਜੀ ; ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (੧੧੪-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Dear Almighty automatically comes to dwell in the mind.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ;
ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ , ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੪-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Dear Almighty is the fruit-bearing tree; drinking in the Ambrosial Nectar, thirst is quenched. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੪-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to the one who leads me to join the True Congregation.

ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ;

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੪-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Almighty Himself unites me with the Sat Sangat, the True Congregation. Through the True Guru's Sermons (Gurbani), I sing the Glorious Praises of the Almighty. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (੧੧੫-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I serve the True Guru; the Word of His Shabad (Gurbani) is beautiful.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (੧੧੫-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through it, the Name of the Almighty comes to dwell within the mind.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੫-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Pure Almighty removes the filth of egotism, and we are honored in the True Court. ||2||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੧੧੫-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, the Naam cannot be obtained.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ; ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (੧੧੫-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Siddhas and the seekers lack it; they weep and wail.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ; ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੫-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without serving the True Guru, peace is not obtained; through perfect destiny, the Guru is found. ||3||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ; ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ (੧੧੫-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

This mind is a mirror; how rare are those who, as Gurmukh, see themselves in it.

ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ; ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ (੧੧੫-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Rust does not stick to those who burn their ego.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੫-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Unstruck Melody of the Bani resounds through the Pure Sermon's (Gurbani); through the True Guru's Sermons (Gurbani), we are absorbed into the True One. ||4||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (੧੧੫-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru, the Almighty cannot be seen.

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ; ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥ (੧੧੫-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Granting His Grace, He Himself has allowed me to see Him.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ; ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੫-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

All by Himself, He Himself is permeating and pervading; He is naturally absorbed in celestial peace. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (੧੧੫-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

One who becomes Gurmukh embraces love for the One.

ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (੧੧੫-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Doubt and duality are burned away by the True Guru's Sermons (Gurbani).

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ , ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ; **(ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)**
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੫-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Within his body, he deals and trades, and obtains the Treasure of the True Name. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ॥ (੧੧੫-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The life-style of the Gurmukh is sublime; he sings the Praises of the Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (੧੧੫-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh finds the gate of salvation.

ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੫-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, he is imbued with the Almighty's Love. He sings the Almighty's Glorious Praises, and he is called to the Mansion of His Presence. ||7||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੧੧੫-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The True Guru, the Giver, is met when the Almighty leads us to meet Him.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਮਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (੧੧੫-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through perfect destiny, the True Guru's Sermons (Gurbani) is enshrined in the mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੯॥੧੦॥ (੧੧੫-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the greatness of the Naam, the Name of the Almighty, is obtained by chanting the Glorious Praises of the True Almighty. ||8||9||10||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੫-੧੦)

Maajh, Third Guru:

ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ; ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (੧੧੫-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who lose their own selves obtain everything.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (੧੧੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Guru's Shabad, they enshrine Love for the True one.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ; ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They trade in Truth, they gather in Truth, and they deal only in Truth. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੫-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who sing the Glorious Praises of the Almighty, night and day.

ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ;
ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੫-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am Yours, You are my Almighty and Master. You bestow greatness through the Word of Your Shabad. ||1||Pause||

ਵੇਲਾ ਵਖਤ ; ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (੧੧੫-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

That time, that moment is totally beautiful,

ਜਿਤੁ ਸਚਾ ; ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੧੧੫-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

when the True One becomes pleasing to my mind.

ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੫-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Serving the True One, true greatness is obtained. By Guru's Grace, the True One is obtained. ||2||

ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ (੧੧੫-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The food of spiritual love is obtained when the True Guru is pleased.

ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੧੧੫-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Other essences are forgotten, when the Almighty's Essence comes to dwell in the mind.

ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੫-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Truth, contentment and intuitive peace and poise are obtained from the Bani, the Word of the Perfect Guru. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ; ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਾ ॥ (੧੧੫-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The blind and ignorant fools do not serve the True Guru;

ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ ; ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ (੧੧੫-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

how will they find the gate of salvation?

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ , ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ;
ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੫-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They die and die, over and over again, only to be reborn, over and over again. They are struck down at Death's Door. ||4||

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ; ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (੧੧੫-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who know the essence of the Shabad, understand their own selves.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (੧੧੫-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Immaculate is the speech of those who chant the Word of the Shabad.

ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ;
ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੫-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Serving the True One, they find a lasting peace; they enshrine the nine treasures of the Naam within their minds. ||5||

ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ; ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੧੧੫-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Beautiful is that place, which is pleasing to the Almighty's Mind.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (੧੧੫-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

There, sitting in the Sat Sangat, the True Congregation, the Glorious Praises of the Almighty are sung.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੫-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Night and day, the True One is praised; the Immaculate Sound-current of the Naad resounds there. ||6||

ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ; ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (੧੧੬-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The wealth of the self-willed manmukhs is false, and false is their ostentatious display.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ; ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਭਾਰਾ ॥ (੧੧੬-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They practice falsehood, and suffer terrible pain.

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ;
ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੬-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Deluded by doubt, they wander day and night; through birth and death, they lose their lives. ||7||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ('ਅਤਿ' ਨੂੰ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੧੧੬-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

My True Almighty and Master is very dear to me.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ; ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ (੧੧੬-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Shabad of the Perfect Guru is my Support.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੦॥੧੧॥ (੧੧੬-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one who obtains the Greatness of the Naam, looks upon pain and pleasure as one and the same. ||8||10||11||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੬-੩)

Maajh, Third Guru:

ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ; ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥ (੧੧੬-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The four sources of creation are Yours; the spoken word is Yours.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (੧੧੬-੪, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

Without the Name, all are deluded by doubt.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੬-੪, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

Serving the Guru, the Almighty's Name is obtained. Without the True Guru, no one can receive it. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੬-੫, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who focus their consciousness on the Almighty.

ਹਰਿ ਸਚਾ , ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ;
ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੬-੫, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

Through devotion to the Guru, the True One is found; He comes to abide in the mind, with intuitive ease. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (੧੧੬-੬, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

Serving the True Guru, all things are obtained.

ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ; ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (੧੧੬-੬, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

As are the desires one harbors, so are the rewards one receives.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ; ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੬-੭, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

The True Guru is the Giver of all things; through perfect destiny, He is met. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ; ਇਕੁ ਨ ਧਿਆਏ ॥ (੧੧੬-੭, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

This mind is filthy and polluted; it does not meditate on the One.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ; ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (੧੧੬-੮, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

Deep within, it is soiled and stained by the love of duality.

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ;
ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੬-੮, ਮਾਝ, ਮ: ੩)

The egotists may go on pilgrimages to holy rivers, sacred shrines and foreign lands, but they only gather more of the dirt of egotism. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਤਾ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ (੧੧੬-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, filth and pollution are removed.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੧੧੬-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who focus their consciousness on the Almighty remain dead while yet alive.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ , ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਸਚਿ ਲਾਗੈ , ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੬-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The True Almighty is Pure; no filth sticks to Him. Those who are attached to the True One have their filth washed away. ||4||

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਹੈ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (੧੧੬-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, there is only pitch darkness.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ; ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (੧੧੬-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The ignorant ones are blind-there is only utter darkness for them.

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ , ਬਿਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੬-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The maggots in manure do filthy deeds, and in filth they rot and putrefy. ||5||

ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ; ਮੁਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ (੧੧੬-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Serving the Almighty of Liberation, liberation is achieved.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥ (੧੧੬-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Word of the Shabad eradicates egotism and possessiveness.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ; ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੬-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

So serve the Dear True Almighty, night and day. By perfect good destiny, the Guru is found. ||6||

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੧੧੬-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He Himself forgives and unites in His Union.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ (੧੧੬-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

From the Perfect Guru, the Treasure of the Naam is obtained.

ਸਚੈ ਨਾਮਿ , ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ; ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੬-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

By the True Name, the mind is made true forever. Serving the True Almighty, sorrow is driven out. ||7||

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ; ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ (੧੧੬-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He is always close at hand-do not think that He is far away.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ (੧੧੬-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Guru's Shabad, recognize the Almighty deep within your own being.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ , ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥ (੧੧੬-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through the Naam, glorious greatness is received. Through the Perfect Guru, the Naam is obtained. ||8||11||12||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੬-੧੫)

Maajh, Third Guru:

ਐਥੈ ਸਾਚੇ ; ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ (੧੧੬-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who are True here, are True hereafter as well.

ਮਨੁ ਸਚਾ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਾਚੇ ॥ (੧੧੬-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

That mind is true, which is attuned to the True Shabad.

ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੬-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They serve the True One, and practice Truth; they earn Truth, and only Truth. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੬-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those whose minds are filled with the True Name.

ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ , ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ;
ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੬-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They serve the True One, and are absorbed into the True One, singing the Glorious Praises of the True One. ||1||Pause||

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ; ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (ਪੜ੍ਹਹਿ ਬੋਲੋ) (੧੧੬-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Pandits, the religious scholars read, but they do not taste the essence.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥ (੧੧੬-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

In love with duality and Maya, their minds wander, unfocused.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ ਗਵਾਈ ;
ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੬-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The love of Maya has displaced all their understanding; making mistakes, they live in regret. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ (੧੧੬-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

But if they should meet the True Guru, then they obtain the essence of reality;

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੧੧੬-੧੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

the Name of the Almighty comes to dwell in their minds.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ; ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੭-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who die in the Shabad and subdue their own minds, obtain the door of liberation. ||3||

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ; ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (੧੧੭-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They erase their sins, and eliminate their anger;

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (੧੧੭-੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

they keep the Guru's Shabad clasped tightly to their hearts.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੭-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those who are attuned to Truth, remain balanced and detached forever. Subduing their egotism, they are united with the Almighty. ||4||

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ; ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੧੧੭-੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Deep within the nucleus of the self is the jewel; we receive it only if the Almighty inspires us to receive it.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ; ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ (੧੧੭-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The mind is bound by the three dispositions-the three modes of Maya.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ;
ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੭-੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Reading and reciting, the Pandits, the religious scholars, and the silent sages have grown weary, but they have not found the supreme essence of the fourth state. ||5||

ਆਪੇ ਰੰਗੇ ; ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ (੧੧੭-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Almighty Himself dyes us in the color of His Love.

ਸੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੧੧੭-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Only those who are steeped in the Word of the Guru's Shabad are so imbued with His Love.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ;
ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੭-੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Imbued with the most beautiful color of the Almighty's Love, they sing the Glorious Praises of the Almighty, with great pleasure and joy. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ; ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਸੋਈ ॥ (੧੧੭-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

To the Gurmukh, the True Almighty is wealth, miraculous spiritual powers and strict self-discipline.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ; ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥ (੧੧੭-੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the spiritual wisdom of the Naam, the Name of the Almighty, the Gurmukh is liberated.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੭-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh practices Truth, and is absorbed in the Truest of the True. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (੧੧੭-੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh realizes that the Almighty alone creates, and having created, He destroys.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ; ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ (੧੧੭-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

To the Gurmukh, the Almighty Himself is social class, status and all honor.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ;

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥ (੧੧੭-੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs meditate on the Naam; through the Naam, they merge in the Naam. ||8||12||13||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੧੧੭-੮)

Maajh, Third Guru:

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ; ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥ (੧੧੭-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Creation and destruction happen through the Word of the Shabad.

ਸਬਦੇ ਹੀ ; ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (੧੧੭-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Through the Shabad, creation happens again.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (੧੧੭-੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh knows that the True Almighty is all-pervading. The Gurmukh understands creation and merger. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (੧੧੭-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, to those who enshrine the Perfect Guru within their minds.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ , ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੧੧੭-੯, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

From the Guru comes peace and tranquility; worship Him with devotion, day and night. Chanting His Glorious Praises, merge into the Glorious Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥ (੧੧੭-੧੦, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh sees the Almighty on the earth, and the Gurmukh sees Him in the water.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਪਵਣੁ ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (੧੧੭-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh sees Him in wind and fire; such is the wonder of His Play.

ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ , ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ; ਨਿਗੁਰੇ , ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (੧੧੭-੧੧, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

One who has no Guru, dies over and over again, only to be re-born. One who has no Guru continues coming and going in reincarnation. ||2||

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ; ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (੧੧੭-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The One Creator has set this play in motion.

ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ; (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ)
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ॥ (੧੧੭-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

In the frame of the human body, He has placed all things.

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ; ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (੧੧੭-੧੨, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Those few who are pierced through by the Word of the Shabad, obtain the Mansion of the Almighty's Presence. He calls them into His Wondrous Palace. ||3||

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ; ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (੧੧੭-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

True is the Banker, and true are His traders.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ; ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ (੧੧੭-੧੩, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They purchase Truth, with infinite love for the Guru.

ਸਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ , ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (੧੧੭-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They deal in Truth, and they practice Truth. They earn Truth, and only Truth. ||4||

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ; ਕੋ ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ (੧੧੭-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without investment capital, how can anyone acquire merchandise?

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ; ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ (੧੧੭-੧੪, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs have all gone astray.

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ , ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ; ਖਾਲੀ ਜਾਇ , ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (੧੧੭-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Without true wealth, everyone goes empty-handed; going empty-handed, they suffer in pain. ||5||

ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (੧੧੭-੧੫, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Some deal in Truth, through love of the Guru's Shabad.

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ (੧੧੭-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

They save themselves, and save all their ancestors as well.

ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ; ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (੧੧੭-੧੬, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Very auspicious is the coming of those who meet their Beloved and find peace. ||6||

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ; ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥ (੧੧੭-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Deep within the self is the secret, but the fool looks for it outside.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ; ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (੧੧੭-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The blind self-willed manmukhs wander around like demons;

ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ , ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (੧੧੭-੧੭, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

but where the secret is, there, they do not find it. The manmukhs are deluded by doubt. ||7||

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (੧੧੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

He Himself calls us, and bestows the Word of the Shabad.

ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ; ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (੧੧੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

The soul-bride finds intuitive peace and poise in the Mansion of the Almighty's Presence.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥ (੧੧੭-੧੮, ਮਾਝ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, she obtains the glorious greatness of the Naam; she hears it again and again, and she meditates on it. ||8||13||14||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (117-19)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters praises of a True Guru;

ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ (117-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True Guru has imparted the True Teachings.

ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ; ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (118-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Remember Almighty, who shall be your Help and Support in the end (during death).

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (118-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible). He has no master, and He is beyond reincarnation and unborn; He is attainable through love of the True Guru. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ (118-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind; to those who eliminate selfishness (ego) and pride.

ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (118-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only the one who eliminates selfishness (ego) and pride (conceit), will attain Almighty; they are naturally immersed (through knowledge of real-self) in the Almighty. ||1||Pause||

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (118-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

According to the predetermined destiny which is based on their previous deeds (Senchit Karma); they act out their karma and earn new karma's (Kriaman Karma).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (118-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By remembering and serving the True Guru; happiness is obtained which last forever

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ;
ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (118-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without good fortune, such Guru is cannot be attained; through the Guru's Hymn (Shabad), they are united in the Almighty's Union. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (ਅ-ਲਿਪਤੁ ਬੋਲੋ) (118-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs; remain untouched (unaffected) by the influence of maya (mammon) in the midst of the world while performing all the worldly affairs.

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ; ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ('ਤਕੀਐ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (118-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Guru's support; they embrace Almighty's name as their Support.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ;
ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (118-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Who can impose force on such Gurmukh? The one who tries, their efforts shall work against them whereby they shall perish while enduring pain. ||3||

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ; ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (118-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are blind; as they are totally unconscious (unaware) about the truth of life (Almighty).

ਆਤਮਘਾਤੀ ; ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ (ਆਤਮ-ਘਾਤੀ ਬੋਲੋ) (118-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are truly the assassins of their ownself; and they shall be known as the butchers of the world.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (118-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By continually slandering others, they accumulate sins belonging to others which they have to carry the load of sins on themselves; and without any remuneration (payment) they carry the loads of others for nothing. ||4||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

This world is a garden; and my Almighty is the Gardener.

ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ; ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He always takes care of the entire universe alone; there is no one empty from his care means that Almighty takes care of everyone at all times.

ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ , ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ;
ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (118-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

As is the fragrance which He bestows, so is the fragrant flower known means that Almighty creates desire within His creation based on the previous deeds and through the involvement in the respective action one demonstrates their desire. ||5||

ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ; ਸੰਸਾਰਾ ॥ (118-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are sick and diseased; in this world.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (118-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They have forgotten the Giver (Almighty) of all pleasure and happiness peace; who is beyond the comprehension of the mind (Agam-Unfathomable) and beyond limitation (Apara-Infinite).

ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (118-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

These wretched (sad) people wander wailing in pain all the time endlessly; without the Guru, they can never obtain peace. ||6||

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ; ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (118-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The One (Almighty) who created them; knows their condition.

ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

And if He (Almighty) inspires them; only then they recognize His Command (Hukam).

ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ;
ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The characteristic (attitude) that He places within based on previous deeds, which prevails in the physical action; so will be the reaction that will be outwardly appear. ||7||

ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ, ਸਚੇ ; ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (118-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the True one (Almighty); I know of no other. Means I recognized Almighty alone within the entire creation .

ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ; ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ (118-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those, whom the Almighty attaches to Himself; become pure from the dirt of sins.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੪॥੧੫॥ (118-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak (Guru Amar Das Ji), the Naam, the Almighty's Name, abides deep within the heart of those; however Almighty's name is only obtained by those who are blessed by Almighty Himself ||8||14||15||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (118-12)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue: Guru Amar Das Ji utters the praises of those who dwells nectar form of Almighty's name within their mind.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (118-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Nectar Naam, the Almighty's Name; shall be imbued within the mind,

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ (118-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My self-existing ego (Haumai); has been vanished by which all the pains body, mind and wealth are eliminated.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ , ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (118-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Gurbani is the nectar, by which Almighty is praised all the time; and through Almighty's praise, Almighty is obtained. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (118-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I shall sacrifice my body and mind; upon those who enshrine the Ambrosial Bani within their minds.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (118-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones (Gurmukh) who enshrines their mind with the nectar of Guru's sermon; through which they meditate on the Ambrosial Naam (Almighty's Name). ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ; ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ; ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ (118-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who continually chant the Ambrosial Words of Nectar through their mouth and they see nectar (Almighty) by recognising Him within the entire creation.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (118-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They continually chant the nectar Sermon (Gurbani) consistently (day and night); they utter for other to listen means they encourage other to join. ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ; ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Imbued with the Nectar Love of the Almighty, they lovingly focus their concentration on Him.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, they receive this nectar (Amrit).

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (118-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They chant the nectar Name with their tongues day and night; their minds and bodies are satisfied by this nectar (Amrit). ||3||

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (118-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Whatever Almighty does is beyond anyone's consciousness;

ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (118-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

No one can escape from the Almighty's Will (Hukam, command).

ਹੁਕਮੇ , ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ;
ਹੁਕਮੇ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥ (118-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By His Command, the Nectar hymn (Bani) prevail which becomes ultimate reality, and by His Command, one is blessed with such nectar (Gurbani) to be consumed.||4||

ਅਜਬ ਕੰਮ ; ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥ ('ਅਜੱਬ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (118-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The actions of the Creator Almighty are marvellous and wonderful.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ; ਫੇਰੇ ॥ (118-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

This mind is mislead, and goes around the wheel of reincarnation.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (118-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who focus their concentration on the nectar hymn (Gurbani); the nectar hymn manifested within them. ||5||

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ; ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You Yourself created the fake and the genuine.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ; ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You Yourself appraise the entire creation within the universe.

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ;
ਖੋਟੇ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (119-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You appraise the true, and place them in Your Treasury; You assign the false to wander in illusion. ||6||

ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ; ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

How can I ever see You (Almighty)? How can I ever praise You (Almighty)?

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

With Guru's Grace, praise Almighty through His hymn (Gurbani).

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ;
ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥ (119-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Nectar (Amrit) resides within your (Almighty) Will; by Your Will, You bless us to drink this nectar (Amrit). ||7||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (119-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Hymn (Shabad) is truly the nectar (Amrit); the nectar is Almighty's words, which means the hymn (Shabad) is Almighty's word.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ; ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ (119-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By serving the True Guru, Almighty's name immerses in the heart.

ਨਾਨਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥੧੬॥ (119-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Almighty's name is the nectar which is forever the benefactor of peace; drinking in this nectar (Amrit), all the hunger for worldly desires fades away. ||8||15||16||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (119-5)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters pertaining to real-self (Atam) bliss and Almighty's name as the nectar;

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Ambrosial Nectar of Almighty's name showers, in its natural way which means that Almighty' name recitation comes from Almighty Himself through His knowledge.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty's name is only obtained by a rare Gurmukh.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ , ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (119-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who recite (drink) Almighty's name are satisfied forever; showering His Mercy upon them, the Almighty quenches their thirst. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ (119-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind; to those Gurmukhs who drinks the Ambrosial Nectar of Almighty's name.

ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ;
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (119-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The tongue tastes the essence of Almighty's name, and remains forever imbued with the Almighty's Love; naturally sings the praises of Almighty virtues. ||1||Pause||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (119-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace; only the rare one obtains the state of knowledge.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ; ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (119-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Once the the sense of duality is eliminated, one remains in Almighty concentration.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (119-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When Almighty bestows His Glance of Grace, one sing the superb Praises of the Almighty virtues; only with Almighty's grace, one merges in Truth (Almighty). ||2||

ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ; ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty's graceful glimpse is equally on everyone.

ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ; ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Upon some it is bestowed less, and upon others it is bestowed more.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (119-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without You (Almighty), nothing happens at all; the Gurmukhs are blessed with the wisdom to understand this. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs (who adhere to Guru's teaching); contemplates the principal (Almighty).

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ; ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Your (Almighty) Treasures are overflowing with Ambrosial Nectar of name.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (119-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, no one obtains Almighty's name; which is only attainable by Guru's Grace. ||4||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ (119-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The one who serve the True Guru obtains distinction.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ; ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (119-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The one who have the Ambrosial Nectar of Almighty's Name within, the mind is all remains attracted to Almighty's name.

ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ , ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (119-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Their minds and bodies are attuned to the Ambrosial Gurbani (Guru's Hymn); this Ambrosial Nectar is naturally heard. ||5||

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ (119-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The mislead, self-willed manmukhs are ruined through the love of mammon (maya).

ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ; ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ (119-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

They do not chant the Almighty's Name (Naam), and they die, eating poison means their entire life is wasted in attaining worldly fame.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸਾ ; (ਅਨ-ਦਿਨੁ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (119-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Night and day, they continually reside in manure form of mammon (maya). Without selfless service, their lives are wasted away. ||6||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

They alone drink in this nectar (Amrit) of Almighty's name, whom the Almighty Himself feeds means whom the Almighty Himself inspires to do so.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

By Guru's Grace, they naturally concentrate in Almighty.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਆਪੇ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥ (119-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Perfect Almighty is Himself perfectly pervading everywhere; through the Guru's Teachings, He is perceived. ||7||

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

He Himself is the spotless (Nir + Anjan= without + black spot of maya) Almighty.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ; ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

He (Almighty) who has created, shall Himself destroy.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥੧੭॥ (119-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, always remember Almighty's name (Naam), and you shall immerse (merge) into the True One naturally. ||8||16||17||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (119-16)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ (119-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who are practices the truth in life are preferred by You (Almighty).

ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They serve the True One forever, in their natural character.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Hymn (Shabad), they praise the True One (Almighty); they meet the True Guru themselves and help others to unite with the true Guru ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਿਆ ॥ (119-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind, to those who praise the True One.

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (119-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who meditate on the True One are attuned to Truth; they practice truthful living and immerse into the True (Almighty). ||1||Pause||

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (119-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True One is everywhere, wherever I look.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (119-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I enshrine Almighty within my mind.

ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੨॥ (119-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

True are the bodies of those whose tongues are attuned to Truth (Almighty's name); they hear the Truth, and speak it with their mouths. ||2||

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They vanish their mind created desires and they immerse with the True One (Almighty);

ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ; ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They see (realize) in their minds that the entire creation comes (birth) and goes (death).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (120-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, their mind becomes stable forever, and they obtain their dwelling in the home of the real-self (Almighty). ||3||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (120-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's hymn (Shabad), the Almighty is shown within one's own heart.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (120-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru's hymn (Shabad), have burned all the false attachment of Maya.

ਸਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (120-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I look upon the Truest of the True, and I praise Him. Through the Guru's Shabad, I obtain the True One. ||4||

ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (120-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to Truth are blessed with the Love of the True One (Almighty).

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (120-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who praise the Almighty's Name are very fortunate.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (120-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's hymn (Gurshabad, Gurbani), the one obtains its real-self (Almighty), therefore join the True Congregation and sing the Glorious Praises of the True One (Almighty). ||5||

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ; ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

We could read the fate (account) of the Almighty, if He were in any accountability means that Almighty is above all.

ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ; ਸਬਦਿ ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He (Almighty) is beyond the comprehension of the mind (Agam- Incomprehensible) and beyond the reach of sensors (Agochar-Inaccessible) and; through the Shabad, wisdom is obtained.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ; (ਅਨ-ਦਿਨੁ ਬੋਲੋ)
ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (120-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only those who praised Almighty continuously day and night by reciting Gurbani (Shabad) know Almighty; and no other has known His Worth. ||6||

ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ; ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (120-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Although some have read and recite until they grow weary; but they failed to attain peace.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ; ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (120-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Their entire life is burned in thirst for worldly desires, therefore they have not attain wisdom at all.

ਬਿਖੁ ਬਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ;
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (120-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Because of attachments they are thirsty for worldly desires therefore they purchase poison form of desires, and they consume the poison of desires by uttering false. ||7||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਏਕੋ ਜਾਣਾ ॥ (120-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I know the One Almighty.

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ; ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (120-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Subduing my sense of duality, my mind is absorbed into the True One.

ਨਾਨਕ , ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥੧੮॥ (120-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that only the Almighty's name is pervading deep within my mind; by Guru's Grace, I have obtained it. ||8||17||18||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (120-9)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਵਰਨ ਰੂਪ ; ਵਰਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

All the colors and forms within the entire creation are brought in existence by You in which You pervade.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who fail to understand this fact die over and over again; they are re-born continuously, and make their non-stop rounds on the wheel of reincarnation.

ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (120-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You alone are Eternal and Unchanging, Incomprehensible and Infinite. Through the Guru's Teachings, understanding is imparted. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (120-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I my body and mind upon those who enshrine the Almighty's Name in their minds.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (120-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty has no form, features or color. Through the Guru's Teachings, He inspires us to understand Him. ||1||Pause||

ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ; ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ (120-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The entire creation is filled with Almighty; there are but only a few who knows this fact.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (120-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By serving the True Guru; this ultimate truth is revealed.

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (120-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the hidden and in the obvious, Almighty is pervading all places in His complete form; those who realize they merged into Almighty just like a light merges into the Light. ||2||

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ; ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The entire world is burning in the fire of thirst for desire,

ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ; ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

because the excessive passion for greed, self-pride and ego.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ , ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅਪਣੀ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (120-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Such ones die over and over again; they are re-born continuously, and lose their honor. They waste away their lives in vain. ||3||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (120-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only the very rare ones understands the Guru's Shabad.

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ; ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ (120-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who subdue their egotism, obtains the ability to realize that the entire creation of the three worlds are false.

ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (120-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Then, they die from the ego and therefore they never have to die again. They are intuitively absorbed in the True One (Almighty). ||4||

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ; ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ (120-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They do not focus their consciousness on Maya again.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They remain absorbed forever in the Gurbani (Guru's Shabad).

ਸਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They praise the True One (Almighty), who is contained deep within all hearts of the entire creation. They are blessed and exalted by the Truest of the True. ||5||

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (120-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Praise the True One (Almighty), who is Ever-present.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (120-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, it is realized that Almighty is pervading everywhere.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ;
ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (120-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one is able to see the True One (Almighty); with assurance happiness is obtained by remembering the True One (Almighty), ||6||

ਸਚੁ ; ਮਨ ਅੰਦਰਿ , ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True One (Almighty) is immersed within the mind.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ; ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True One (Almighty) is Eternal and Unchanging; He does not come and go in reincarnation.

ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (120-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The mind of those who are attached to the True One (Almighty) are pure without any dirt of sins. Through the Guru's Teachings, they merge in the True One (Almighty). ||7||

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (120-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Praise the True One, as there is no other means Almighty himself is within the entire creation.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (120-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By remembering Almighty, eternal happiness is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੮॥੧੯॥ (121-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those who contemplate on truth are attuned to the Naam (Almighty's name); with assurance they reflect deeply on the Truth; they practice only Truth. ||8||18||19||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (121-1)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ; ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (ਨਿਰ-ਮਲ ਬੋਲੋ) (121-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who are attuned to Almighty's name their sermons are pure; and even their normal speech is also pure.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ; ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (121-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They acknowledges the pure Light (Almighty); pervading among all.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ , ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (121-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the pure speech they praise Almighty; chanting the pure Name of the Almighty, all the filth of sins is washed away. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (121-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who enshrine the Giver of happiness within their minds.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ;
ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ , ਤਿਸਾ ਮਿਟਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (121-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Praise the pure Almighty, through the Guru's hymn (Shabad); Listen to the Shabad, and quench your thirst. ||1||Pause||

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (121-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the pure Naam (Almighty's name) comes to dwell in the mind,

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ (121-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

the mind and body become pure, and emotional attachment to Maya departs.

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (121-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Sing Almighty's praises by contemplating His virtues all the time, and the pure sound-current of the Naad shall vibrate within. ||2||

ਨਿਰਮਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The pure nectar is obtained from the Guru.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ; ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When self (which is known as separate from Almighty) and ego are eradicated from within, then the desire of attachment and mammon (Maya) vanishes.

ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (121-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Pure is the spiritual wisdom, and utterly pure is the meditation, of those whose minds are filled with the pure Gurbani. ||3||

ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ; ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ (121-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who remembers the pure Almighty becomes pure.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥ (121-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Gurbani (Guru's hymn), the filth of egotism is washed away.

ਨਿਰਮਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (121-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who concentrates on Almighty's name in a consistent state, Almighty who is pure from the filth of maya and ignorance manifested within and they attain honor in the True Court. ||4||

ਨਿਰਮਲ ਤੇ ; ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Pure Almighty, everything becomes pure.

ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ; ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Pure is the mind which weaves Gurbani into itself.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ;
ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (121-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Blessed and very fortunate are those who are committed to the Pure Name; through the Pure Name, they are blessed and beautified. ||5||

ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ; ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Pure is the one who is adorned with the Shabad.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Pure Naam, the Name of the Almighty, entice the mind and body.

ਸਚਿ ਨਾਮਿ , ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (121-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

No filth ever attaches itself to the True Name; one's face is made radiant by the True One (Almighty). ||6||

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (121-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The mind is polluted by the passion for maya which creates duality.

ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ; ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ (121-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Filthy is that kitchen, and filthy is that dwelling;

ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ;
ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (121-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Eating filth (by commiting evil deeds) , the self-willed manmukhs become even more filthy (sinners). Because of their accumulated filth of sins, they suffer in pain. ||7||

ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ; ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ (121-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The filthy, and the pure as well, are all within to the Almighty's Command.

ਸੇ ਨਿਰਮਲ ; ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ (121-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They alone are pure, who are loved by the True Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੯॥੨੦॥ (121-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Guru Nanak says that the Naam abides deep within the minds of the Gurmukhs, who are cleansed of all their filth. ||8||19||20||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (121-14)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ; ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Almighty of the Universe is glowing, and glowing are His soul-swans (saints).

ਮਨੁ ਬਾਣੀ ; ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Their minds and their speech are pure from the filth of discrimination; and pure is their intellect (budhi).

ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ;
ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ (121-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Their minds are glowing (clear for sins), and their faces are always praiseful; they meditate on the most glowing Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ (121-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

I sacrifice my body and mind upon those who sing the Praises of the Almighty of the Universe through His virtues.

ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ;
ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (121-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

So chant Gobind, Gobind, the Lord of the Universe, day and night; sing the Glorious Praises of the Almighty’s (Gobind) virtues, through Gurbani. ||1||Pause||

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (121-16, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Sing Almighty’s (Gobind) Name with natural intuitive ease,

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ (121-17, ਮਾਝ, ਮ: 3)

By having the sense of respect (fear) for the Guru; you shall become radiant, and the filth of egotism shall depart.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ , ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸੁਣਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (121-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Remain in bliss forever, and perform devotional worship, day and night. Hear and sing the Glorious Praises of the Almighty (Gobind). ||2||

ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ; ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Channel your dancing mind in devotional worship,

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

and through the Guru's Shabad, merge your mind with the Supreme Mind.

ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ;
ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (121-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Let your true and perfect tune be the subjugation of your love of Maya, and let yourself dance to the Shabad. ||3||

ਊਚਾ ਕੂਕੇ ; ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥ (121-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

People shout out loud and move their bodies,

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ ॥ (121-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

but if they are emotionally attached to Maya, then the Messenger of Death shall hunt them down.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ;
ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (ਕਪੱਟੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (122-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The love of Maya makes this mind dance, and the deceit within makes people suffer in pain. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (122-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the Almighty inspires one to become Gurmukh, and perform devotional worship,

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (122-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

then his body and mind are attuned to His Love with intuitive ease.

ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (122-2, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Word of His Bani vibrates, and Gurbani resounds, for the Gurmukh whose devotional worship is accepted. ||5||

ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ; ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮ: 3)

One may beat upon and play all sorts of instruments,

ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ; ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮ: 3)

but no one will listen, and no one will enshrine it in the mind.

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (122-3, ਮਾਝ, ਮ: 3)

For the sake of Maya, they set the stage and dance, but they are in love with duality, and they obtain only sorrow. ||6||

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ; ਸੋ ਮੁਕਤਾ ॥ (122-4, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Those whose inner beings are attached to the Almighty's Love are liberated.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ; ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥ (122-4, ਮਾਝ, ਮ: 3)

They control their sexual desires, and their lifestyle is the self-discipline of Truth.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ;
ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (122-5, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Through the Guru's Shabad, they meditate forever on the Almighty. This devotional worship is pleasing to the Almighty. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ (122-5, ਮਾਝ, ਮ: 3)

To live as Gurmukh is devotional worship, throughout the four ages.

ਹੋਰਤੁ ਭਗਤਿ ; ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ (122-6, ਮਾਝ, ਮ: 3)

This devotional worship is not obtained by any other means.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੦॥੨੧॥ (122-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam, the Name of the Almighty, is obtained only through devotion to the Guru. So focus your consciousness on the Guru's Feet. ||8||20||21||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (122-7)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਚਾ ਸੇਵੀ ; ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Serve the True One (Almighty), and praise the True One (Almighty).

ਸਚੈ ਨਾਇ ; ਦੁਖੁ ਕਬ ਹੀ ਨਾਹੀ ॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

With the True Name, pain shall never afflict you.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (122-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who serve the Giver of peace find peace. They enshrine the Guru's Teachings within their minds. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥ (122-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who intuitively enter into the peace of Samaadhi.

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ;
ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (122-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who serve the Almighty are always beautiful. The glory of their intuitive awareness is beautiful. ||1||Pause||

ਸਭੁ ਕੋ ; ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥ (122-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

All call themselves Your devotees,

ਸੇਈ ਭਗਤ ; ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (122-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

but they alone are Your devotees, who are pleasing to Your mind.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਹਿ ;
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (122-10, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Through the True Word of Your Bani, they praise You; attuned to Your Love, they worship You with devotion. ||2||

ਸਭੁ ਕੋ ; ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥ (122-10, ਮਾਝ, ਮ: 3)

All are Yours, O Dear True Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (122-11, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Meeting the Gurmukh, this cycle of reincarnation comes to an end.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (122-11, ਮਾਝ, ਮ: 3)

When it pleases Your Will, then we merge in the Name. You Yourself inspire us to chant the Name. ||3||

ਗੁਰਮਤੀ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Through the Guru's Teachings, I enshrine the Almighty within my mind.

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ; ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Pleasure and pain, and all emotional attachments are gone.

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (122-12, ਮਾਝ, ਮ: 3)

I am lovingly centered on the One Almighty forever. I enshrine the Almighty's Name within my mind. ||4||

ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (122-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Your devotees are attuned to Your Love; they are always joyful.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ; ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (122-13, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The nine treasures of the Naam come to dwell within their minds.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (122-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, they find the True Guru, and through the Guru's Hymn (Shabad), they are united in the Almighty's Union. ||5||

ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (122-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You are Merciful, and always the Giver of peace.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿਹਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (122-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You Yourself unite us; You are known only to the Gurmukhs.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ;
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (122-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You Yourself bestow the glorious greatness of the Naam; attuned to the Naam, we find peace. ||6||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Forever and ever, O True Almighty, I praise You.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ; ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, I know no other at all.

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ;
ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (122-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My mind remains immersed in the One Almighty; my mind surrenders to Him, and in my mind I meet Him. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh, praises the Almighty.

ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ; ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Our True Almighty and Master is Carefree.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੧॥੨੨॥ (122-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam, the Name of the Almighty, abides deep within the mind; through the Guru's Shabad, we merge with the Almighty. ||8||21||22||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (122-18)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ; ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (122-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Your devotees look beautiful in the True Court.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (122-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, they are adorned with the Naam.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (122-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are forever in bliss, day and night; chanting the Glorious Praises of the Almighty, they merge with the Almighty of Glory. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (123-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who hear and enshrine the Naam within their minds.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ , ਊਚੋ ਊਚਾ ;
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (123-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Dear Almighty, the True One, the Highest of the High, subdues their ego and blends them with Himself. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ; ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

True is the Dear Almighty, and True is His Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, some merge with Him.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ , ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (123-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, those who merge with the Almighty shall not be separated from Him again. They merge with intuitive ease into the True Almighty. ||2||

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ (123-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

There is nothing beyond You;

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ; ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ (123-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You are the One who does, sees, and knows.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (123-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and inspires others to act. Through the Guru's Teachings, He blends us into Himself. ||3||

ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ; ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (123-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The virtuous soul-bride finds the Almighty;

ਭੈ ਭਾਇ ; ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ (123-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

she decorates herself with the Love and the sense of respect (fear) for Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਸਚ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (123-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She who serves the True Guru is forever an obedient bride. She is merges into Almighty through the guidance of the true Guru's teachings. ||4||

ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ; ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who forget the Guru's Hymn (Shabad) have no home and no place of rest.

ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ; ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are deluded by doubt, like a crow in a deserted house.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ;
ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (123-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They forfeit both this world and the next, and they pass their lives suffering in pain and misery. ||5||

ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ; ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥ (123-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Writing on and on endlessly, they run out of paper and ink.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ (123-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the love with duality, no one has found peace.

ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (123-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They write falsehood, and they practice falsehood; they are burnt to ashes by focusing their consciousness on falsehood. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (123-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs write and reflect on Truth, and only Truth.

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ; ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (123-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The true ones find the gate of salvation.

ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀ ;
ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (123-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

True is their paper, pen and ink; writing Truth, they are absorbed in the True One. ||7||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My Almighty sits deep within the self; He watches over us.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who meet the Almighty, by Guru's Grace, are acceptable.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥ (123-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says glorious greatness is received through the Naam, which is obtained through the Perfect Guru. ||8||22||23||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (123-11)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji answers a question on how the self-realization can be obtained as in reality, the being (jeev) is the form of Almighty himself;

ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ; ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ (123-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Divine Light of the Supreme Soul shines forth from the Guru.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥ (123-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The filth of ego stuck to the mind is removed through the Guru's Shabad.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (123-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who is imbued with devotional worship to the Almighty night and day becomes pure. Worshipping the Almighty, He is obtained. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ , ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ (123-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who themselves worship the Almighty, and inspire others to worship Him as well.

ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ , ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ;
ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (123-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I humbly bow to those devotees who chant the Glorious Praises of the Almighty, night and day. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Almighty Himself is the Doer of deeds.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

As He pleases, He applies us to our tasks.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (123-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through perfect destiny, we serve the Guru; serving the Guru, peace is found. ||2||

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ; ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who die, and remain dead while yet alive, obtain it.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, they enshrine the Almighty within their minds.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (123-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Enshrining the Almighty within their minds, they are liberated forever. With intuitive ease, they merge into the Almighty. ||3||

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (123-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They perform all sorts of rituals, but they do not obtain liberation through them.

ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ (123-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They wander around the countryside, and in love with duality, they are ruined.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (123-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The deceitful lose their lives in vain; without the Guru’s Hymn (Shabad), they obtain only misery. ||4||

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (123-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who restrain their wandering mind, keeping it steady and stable,

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ (123-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Guru's Grace they obtain the supreme status.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (123-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True Guru Himself unites us in Union with the Almighty. Meeting the Beloved (Almighty), peace is obtained. ||5||

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ; ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Some are stuck in falsehood, and false will be the reward that they will receive.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In love with duality, they waste away their lives in vain.

ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ;
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ , ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (124-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They drown themselves, and drown their entire family; by speaking lies, they consume poison. ||6||

ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ; ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥ (124-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Rare are those Gurmukh who see Almighty within their bodies.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ; ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ (124-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through loving devotion, their ego evaporates.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ , ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ; (ਮੋਨਿ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ , ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (124-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Siddhas, the seekers and the silent sages continually, lovingly focus their consciousness, but they have not seen the mind within the body. ||7||

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ; ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (124-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Himself inspires us to work;

ਹੋਰੁ ਕਿ ਕਰੇ ; ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ (124-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

what can anyone else do? What can be done by our actions or initiatives?

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ , ਸੋ ਲੇਵੈ ;
ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥ (124-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says whoever the Almighty bestows His Name; receives it, and enshrine it within the mind. ||8||23||24||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (124-5)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ; ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (124-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within this cave, there is an unlimited treasure.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ; ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (124-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within this cave, the Invisible (A-Lakh means beyond comprehension) and Infinite (A-Para means beyond borders) Almighty abides.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (124-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is hidden, and He Himself is revealed; through the Guru's Shabad, selfishness and conceit are eliminated. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (124-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who enshrine the Ambrosial Naam, the Name of the Almighty, within their minds.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (124-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The taste of the Ambrosial Naam is very sweet! Through the Guru's Teachings, drink in this Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Suppress egotism, the rigid doors of five (5) barriers (Anmay Kosh. Pranmay Kosh, Manomay Kosh, Gyanmay Kosh & Anandmay Kosh) created by ego and attachment are opened.

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ; ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Priceless Almighty's name (Naam) is obtained through Guru's Grace.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (124-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the sermons of a Guru, Almighty's Name (Naam) is not obtained. By Guru's Grace, it is implanted within the mind. ||2||
Question: How to dispel the darkness of ignorance?

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ; ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ (124-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Guru has applied the true ointment-like knowledge of spiritual wisdom to the eyes-like intellect.

ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ; ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (124-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Deep within, the Divine Light has dawned, and the darkness of ignorance has been dispelled.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (124-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My light (being, jeev) has merged into the Supreme Light (Almighty); my mind has surrendered, and I am blessed with Glory in the Court of the Almighty. ||3||

ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ; ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥
ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ; ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (124-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who look outside the body, searching for the Almighty, shall not receive the Almighty's Name (Naam); they shall instead be forced to suffer the terrible pains of slavery.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ;
ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (124-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukhs do not understand; but when they return once again to their own home, then, as Gurmukh, they find the genuine article. ||4||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (124-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Guru's Grace, the True Almighty is found.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ (124-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within your mind and body, see the Almighty, and the filth of egotism shall depart.

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (124-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Sitting in that place, sing the Glorious Praises of the Almighty forever, and be absorbed in the Almighty through the True Shabad. ||5||

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ; ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥ (124-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who close off the nine gates, and restrain the ever wandering mind,

ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ; ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ (124-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

come to dwell in the Home of the Tenth Gate.

ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (124-14, ਮਾਝ, ਮ: 3)

There, the Unstruck Melody of the Shabad vibrates day and night. Through the Guru's Teachings, the Shabad is heard. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Without the Shabad, there is only darkness within.

ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ; ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The genuine article is not found, and the cycle of reincarnation does not end.

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ , ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ;
ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (124-15, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The key is in the hands of the True Guru; no one else can open this door. By perfect destiny, He is met. ||7||

ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ; ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (124-16, ਮਾਝ, ਮ: 3)

You are the hidden and the revealed in all places.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (124-16, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Receiving Guru's Grace, this understanding is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥ (124-17, ਮਾਝ, ਮ: 3)

Guru Nanak says praise the Almighty’s Name (Naam) forever; as Gurmukh, enshrine it within the mind. ||8||24||25||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (124-17)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters the praises of those Gurmukhs who have Almighty’s Name within their mind;

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ; ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮ: 3)

The Gurmukhs meet the Almighty, and inspire others to meet Him as well.

ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ; ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Death does not see them, and pain does not afflict them.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (124-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Suppress egotism, they break all their bonds; as Gurmukh, they are adorned with the Shabad. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ (124-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who look beautiful in the Name of the Almighty, Har, Har. ('Har' means the life form within all and the destoyer of sin)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (124-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs sing, the Gurmukhs dance, and focus their consciousness on the Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (125-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs life and as well as death is fruitful (meaningful).

ਆਰਜਾ ਨ ਛੀਜੈ ; ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (125-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Their lives are not wasted; they realize the creator (Almighty).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ , ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs do not die; they are not consumed by death. The Gurmukhs are absorbed in the True Almighty. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are honored in the Court of the Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (125-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs eradicate selfishness and conceit from within.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੩॥ (125-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They save themselves, and save all their families and ancestors as well. The Gurmukhs redeem their lives. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ ॥ (125-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs never suffer bodily pain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ ॥ (125-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs have the pain of egotism taken away.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (125-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The minds of the Gurmukhs are pure and pure; no filth ever sticks to them again. The Gurmukhs merge in celestial peace. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs obtain the Greatness of the Naam.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs sing the Glorious Praises of the Almighty, and obtain honor.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (125-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They remain in bliss forever, day and night. The Gurmukhs practice the Guru’s Hymn (Shabad). ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (125-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are attuned to the Shabad, night and day.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ ॥ (125-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are known throughout the four ages.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ , ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (125-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs always sing the Glorious Praises of the Pure Almighty. Through the Shabad, they practice devotional worship. ||6||

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਹੈ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (125-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the Guru, there is only pitch-black darkness.

ਜਮ ਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ; ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥('ਗਰੱਠੇ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (125-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Seized by the Messenger of Death, people cry out and scream.

ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ;
ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (125-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Night and day, they are diseased, like maggots in manure, and in manure they endure agony. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs know that the Almighty alone acts, and causes others to act.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ; ਆਪਿ ਆਏ ॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In the hearts of the Gurmukhs, the Almighty Himself comes to dwell.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੫॥੨੬॥ (125-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says through the Naam, greatness is obtained. It is received from the Perfect Guru. ||8||25||26||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (125-10)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters Almighty's omnipresent power and the praises of those who are immersed in Almighty;

ਏਕਾ ਜੋਤਿ ; ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ ॥ (125-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The One Light is the light of all bodies.

ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (125-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru reveals it through the Guru's Hymn (Shabad).

ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (125-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He Himself instills the sense of separation within our hearts; He Himself created the Creation. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ (125-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who sing the Glorious Praises of the True Almighty.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ , ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (125-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the Guru, no one obtains wisdom; the Gurmukh is absorbed in intuitive (natural) peace. ||1||Pause||

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ; ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ ॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

You Yourself are Beautiful, and You Yourself attract the world through maya means Almighty is the one and only within the creation.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ; ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty You Yourself, weave the entire universe with the thread-like power.

ਤੂੰ ਆਪੇ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (125-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty You Yourself bestow pain and pleasure, O Creator. The Almighty reveals Himself to the Gurmukh. ||2||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and causes others to act means Almighty alone is the cause and effect.

ਆਪੇ ; ਸਬਦੁ ਗੁਰ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself enshrines Guru's Hymn (Gurbani) within the mind means with Almighty's blessing Gurbani dwells in the mind.

ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (125-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through sermons the nectar Guru's Hymn (Gurbani) is manifested; and through a Guru Gurbani is uttered and preached. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ (125-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He Himself (as Almighty) is the Creator, and He Himself (as a being) is the consumer.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ; ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ॥ (125-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who breaks out of bondage is liberated forever.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ; ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True Almighty is the eternal form of liberation; Almighty Himself exposes His form which is beyond knowledge. ||4||

ਆਪੇ ਮਾਇਆ ; ਆਪੇ ਛਾਇਆ ॥ (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is for Maya (ignorance), and He Himself is not separated from the unseen imagenary vision as Almighty is also the shadow form of His creation means He is the creator and as well as the creation Hinself.

ਆਪੇ ਮੋਹੁ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (125-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He Himself has generated emotional attachment towards maya throughout the entire universe.

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (125-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is the Giver of Virtue; He Himself sings the Almighty's Glorious Praises. He chants them and causes them to be heard by others. ||5||

ਆਪੇ ਕਰੇ ; ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ (125-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself acts, and causes others to act.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ; ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ (125-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself establishes and disestablishes.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (125-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without You (Almighty), nothing can be done. You Yourself (Almighty) have engaged all in their respective tasks. ||6||

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ; ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ ॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself kills, and He Himself revives.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself unites us, and unites us in Union with Himself.

ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (125-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through selfless service, eternal peace is obtained. The Gurmukh is absorbed naturally in Almighty. ||7||

ਆਪੇ ; ਊਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ ॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is the Highest (Greatest) among the most highest ever known.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ; ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ ॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only the rare ones sees Almighty whom He reveals Himself to be seen.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ ॥੮॥੨੬॥੨੭॥ (126-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the the Almighty's Name (Naam), abides deep within the hearts of those who see the Almighty themselves, and inspire others to see Him as well. ||8||26||27||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (126-2)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

Prologue : Guru Amar Das ji utters the praises of the Almighty's Bhagats and their spiritual state;

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਸਭ ਥਾਈ ॥ (126-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

My Almighty is pervading and permeating all places.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥ (126-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only with Guru's Grace, Almighty is attained within this physical body (home).

ਸਦਾ ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (126-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Therefore remember Almighty constantly and concentrate on Him single-mindedly because by concentration Gurmukhs are absorbed in Almighty. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (126-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who enshrine the Almighty, the Life of the World (Almighty) within their minds.

ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (126-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty who is the form of life in the entire universe who blesses state of fearless and through the Guru's Teachings, one merges naturally into the Almighty. ||1||Pause||

ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ; ਧਉਲੁ ਪਾਤਾਲਾ ॥ (126-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the physical body (home) dwells forgiveness (Dharti-earth), faith (Bull known as the support) and greatness (Pataal - the nether regions of the underworld).

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ ॥ (126-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the physical body (home) dwells the the eternally young and magnificent Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Giver of peace is eternally blissful. Through the Guru's Teachings, the Gurmukhs are absorbed naturally into Almighty. ||2||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ; ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the body is filled with ego and selfishness,

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ; ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ (126-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

the cycle of birth and death does not end.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ;
ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (126-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh subdues egotism, and meditates on the Truest of the True. ||3||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ; ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਭਾਈ ॥ (126-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Dear Brother, within this body are both, sin and virtue.

ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ; ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (126-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Combination sin and virtue has created the Universe.

ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (126-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Suppress both (sin and virtue), and enter into the united –like home, only then through the Guru's Teachings, one merges into Almighty absorbed in intuitive peace. ||4||

ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ ॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the home of the self is the darkness of the love of duality.

ਚਾਨਣੁ ਹੋਵੈ ; ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the Divine Light dawns, ego and selfishness are dispelled.

ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੫॥ (126-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Giver of peace is revealed through the Shabad, meditating upon the Naam, night and day. ||5||

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ; ਪਾਸਾਰਾ ॥ (126-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Deep within the self is the Light of Almighty; It radiates throughout the expanse of His creation.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ; ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (126-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, the darkness of spiritual ignorance is dispelled.

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (126-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The heart-lotus blossoms forth, and eternal peace is obtained, as one's light merges into the Supreme Light. ||6||

ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ; ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (126-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the mansion is the treasure house, overflowing with jewels.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ; ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (126-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukh obtains the Infinite Naam, the Name of the Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ;
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (126-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukh, the trader, always purchases the merchandise of the Naam, and always reaps profits. ||7||

ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself keeps this merchandise in stock, and He Himself distributes it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ; ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Rare is that Gurmukh who trades in this.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਸੋ ਪਾਏ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੭॥੨੮॥ (126-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those upon whom the Almighty casts His Glance of Grace, obtain it. Through His Mercy, it is enshrined in the mind. ||8||27||28||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (126-14)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ (126-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself leads us to merge with Him and serve Him.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ (126-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, the love of duality is eradicated.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (126-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Pure Almighty is the Bestower of eternal virtue. The Almighty Himself leads us to merge in His Virtuous Goodness. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (126-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who enshrine the Truest of the True within their hearts.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (126-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The True Naam (Almighty's Name) is eternally pure; Through the sermons of a Guru, it is enshrined within the mind. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty is the greatest (Gur) benefactor; who grants the returns of deeds (Architect of Destiny).

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who remembers Almighty by becoming humble servant; are the Gurmukh succeeds in recognizing Almighty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (126-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those humble beings appears beautiful forever after attaining Ambrosial-like Almighty. Through the Guru's Teachings, the sublime essence of the Almighty is obtained. ||2||

ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ; ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (126-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Within the cave of this body, there is one beautiful place known as Antahkaran is made from the earth among the five principal elements.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (126-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, ego and illusion (doubt) are dispelled.

ਅਨਦਿਨੁ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (126-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who are imbued with Almighty's love recites Almighty's name dat and night; such precious gift is obtained through Guru's Grace. ||3||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's sermons, contemplate Guru's shabad within the Antahkaran-like cave;

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

that such Almighty who is Niranjan (free from Maya) and Murari (destroyer of evil); dwells within the body.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (127-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through Guru's sermons sing the Glorious Praises of the Almighty virtues, upon meeting the beloved Almighty, happiness is obtained. ||4||

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ , ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The messenger of Death appears to colled the dues from those who are attached to duality.

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ; ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Death messengers inflicts punishment on those who forgets the Almighty's Name.

ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ; (ਮੁਹੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (127-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones in duality are called to account for each instant (Gheri=22.5 minutes) and each moment (Muhet=11.25 minutes). Every grain(Massa), every particle (Ratti- ⅛ of Massa), is weighed and counted. ||5||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥
ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ; ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ (127-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who does not remember her Husband Almighty in this world. As being cheated by duality; shall weep bitterly in the end (after life) because lifetime is the land to cultivate seed of deeds and after life is the time to harvest all the planted seeds of deeds during lifetime so one can do nothing better then crying.

ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ; (ਕੁ-ਰੂਪਿ, ਕੁ-ਲਖਣੀ ਬੋਲੋ)
ਸੁਪਨੈ , ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (127-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She is from an evil family; she is ugly and vile. Even in her dreams, she does not meet her Husband Almighty. ||6||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (127-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She who enshrines her Husband Almighty in her mind in this world

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (127-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

-His Presence is revealed to her by the Perfect Guru.

ਕਾਮਣਿ , ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ;
ਸਬਦੇ , ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (127-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

That soul-bride keeps her Husband Almighty clasped tightly to her heart, and through the Guru's Hymn (Shabad), she enjoys her Husband Almighty upon His Beautiful Bed. ||7||

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself sends out the call, and He summons us to His Presence.

ਆਪਣਾ ਨਾਉ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He enshrines His Name within our minds.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੮॥੨੯॥ (127-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says one who receives the greatness of the Naam night and day, constantly sings His Glorious Praises. ||8||28||29||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (127-7)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਊਤਮ ਜਨਮੁ ; ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ (ਸੁ-ਥਾਨਿ ਬੋਲੋ) (127-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Sublime is their birth, and the place where they dwell.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ (127-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru remain detached in the home of their own being.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (127-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They abide in the Almighty's Love, and constantly imbued with His Love, their minds are satisfied and fulfilled with the Almighty's Essence. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ (127-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who read of the Almighty, who understand and enshrine Him within their minds.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ; (ਪੜ੍ਹਿ ਬੋਲੋ)
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (127-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs read and praise the Almighty's Name; they are honored in the True Court. ||1||Pause||

ਅਲਖ ਅਭੇਉ ; ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The unseen and unreadable Almighty is permeating and pervading everywhere.

ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ; ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He cannot be obtained by any effort.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ;
ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (127-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

If the Almighty grants His Grace, then we come to meet the True Guru. By Guru's blissful glimpse, one is united in Almighty's Union. ||2||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ; ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (127-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who reads, while attached to duality, does not understand.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ; ਲੂਝੈ ॥ (127-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Mortal argues in order to earn Maya which has three characteristics (Raj, Tam & Sat).

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (127-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The bonds of the three-characteristics of Maya are broken by the the Guru's Sermons. Through the Guru's Shabad, liberation is achieved and help other to be liberated as well.||3||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (127-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

This ever wandering mind cannot be held steady.

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ (127-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Attached to duality, it wanders in the ten directions.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ; **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਬਿਖੁ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (127-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The mind had indulged in evil desire and became a poisonous worm, drenched with poison, and in poison it rots away. ||4||

ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ; ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Practicing egotism and selfishness, one try to impress others by showing off.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ; ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They perform all sorts of mere rituals, but they gain no acceptance means that one does not obtain salvation.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (127-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Therefore let's pray 'Dear Almighty there is nothing beyond your Hukam (command) and only those are praiseful upon whom You have shower your blessings.||5||

ਉਪਜੈ ਪਚੈ ; ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (127-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are born, and they die, but they do not understand the Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (127-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Night and day, they wander, in love with duality.

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ;
ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (127-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The lives of the self-willed manmukhs are useless; in the end, they die, regretting and repenting. ||6||

ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ; ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ (127-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Self-willed manmukh's ritual devotion are useless just like the self-beautification of a wife whose husband is far away.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ; ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (127-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Self-willed manmukh perform deeds in total ignorance.

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (127-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are not honored in this world, neither they shall find no shelter in the world hereafter; they are wasting their lives in vain. ||7||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ (127-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Only the rare one have recognize the Almighty's Name.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪਛਾਤਾ ॥ (127-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the sermon of the Perfect Guru, the Almighty is recognized.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ (127-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Night and day, the one who performs Almighty's meditation; shall find happiness naturally in his/her life. ||8||

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

That One Almighty is pervading in all.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ **(ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ)** (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through a Guru only a few, as Gurmukh, understand this.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੨੯॥੩੦॥ (127-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those who are attuned to the Almighty's Name (Naam) are praiseful. Granting His Grace, Almighty unites them with Himself. ||9||29||30||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (128-1)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ; ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (128-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs read and recite; they are called Pandits-spiritual scholars.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (128-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

But they are in love with duality, and they suffer in terrible pain.

ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ; (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥ (128-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Intoxicated with vice, they understand nothing at all. They are reincarnated, over and over again. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ (128-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who suppress their ego, and unite with Almighty.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (128-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They serve the Guru, and the Almighty dwells within their minds; they intuitively drink in the sublime essence of the Almighty. ||1||Pause||

ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Pandits read the Vedas, but they do not obtain the essence (Almighty).

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ; ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Intoxicated with Maya, they argue and debate.

ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ; (ਅਗਿਆਨ-ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (128-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The foolish intellectuals are forever in spiritual darkness. The Gurmukhs understand, and sing the Glorious Praises of the Almighty. ||2||

ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (ਅ-ਕਥੋ ਬੋਲੋ) (128-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Indescribable is described only through the beauteous pleasant (Suhave) Guru’s sermons.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ; ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ (128-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, the Truth becomes pleasing to the mind.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who speak of the truest of the true, day and night-their minds are imbued with the Truth. ||3||

ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ; ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to Truth, love the Truth.

ਆਪੇ ਦੇਇ ; ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ (128-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

To whom Almighty Himself bestows the gift of truth; shall never regret.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ;
ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (128-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Sermons, the True Almighty is known forever; meeting the True One, peace is found. ||4||

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ; ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (ਕੁ-ਸੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (128-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The filth of fraud and falsehood does not stick to those who, by Guru's Grace, remain awake and aware, night and day.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (128-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Pure Naam (Almighty's Name), abides deep within the hearts; and the light (being, jeev) merges into the Supreme Light (Almighty). ||5||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ; ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (ਪੜ੍ਹਿ ਬੋਲੋ)(128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Mortals only learns the knowledge pertaining to the three characteristics of Maya, but fail to recognized the essential reality of the principal (Almighty).

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They forget the Primal Almighty, the Source of all, and they do not recognize the Guru's Sermons (Updesh).

ਮੋਹ ਬਿਆਪੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (128-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They are engrossed in emotional attachment; they do not understand anything at all. Through the Guru's Shabad, the Almighty is found. ||6||

ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ; ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ (128-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Vedas is read by the scholars with intention to accumulate Maya.

ਮਨਮੁਖ ਨ ਬੂਝਹਿ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇਆ ॥ (ਬੁੱਝਹਿ ਬੋਲੋ) (128-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs, in love with duality, do not understand.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ; (ਪੜ੍ਹਹਿ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (ਬੁੱਝੇ ਬੋਲੋ) (128-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They read of the divine knowledge virtues merely for Maya (three qualities), therefore they do not know the One Almighty. Without understanding, they obtain only pain and suffering of birth and death ||7||

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (128-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When it pleases the Almighty, He unites us with Himself.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (128-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Sermons (Updesh), disbelief (doubt) and suffering are dispelled.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵੈ ਕੀ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੦॥੩੧॥ (128-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says True is the Greatness of Almighty's Name. Believing in the Name, happiness is obtained. ||8||30||31||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (128-13)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ; ਆਪੇ ਸੋਈ ॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself is Unmanifest and Unrelated; He is Manifest and Related as well.

ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ; ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਈ ॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who recognize this essential reality are the true Pandits, the spiritual scholars.

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (128-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They save themselves, and save all their families and ancestors as well, when they enshrine the Almighty's Name in the mind. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥ (128-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who taste the essence of the Almighty, and enjoys its taste.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (128-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who taste this essence of the Almighty are the pure, pure beings. They meditate on the Pure Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਸੋ ਨਿਹਕਰਮੀ ; ਜੋ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (ਨਿਹ-ਕਰਮੀ ਬੋਲੋ) (128-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who contemplate Guru's hymn (Gurshabad) are beyond karma while performing karma means that sense of creatorship is dispelled.

ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨਿ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who suppress their ego, shall obtain ultimate knowledge within their heart (body).

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ;
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟਿ , ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By obtaining Almighty's Name (Naam) all the nine treasures of the wealth follows; whereby the three characteristic Maya disappears and one merges into Almighty means Maya is like a phenomena of shadow which appears behind the person who faces the light therefore until one appreciates Almighty, Maya follows behind otherwise if one shows back to Almighty (light) then Maya (shadow) appears before and one chases Maya for his entire life.||2||

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ; ਨਿਹਕਰਮੀ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (ਨਿਹ-ਕਰਮੀ ਬੋਲੋ) (128-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The ones who perform deeds in ego do not go beyond karma. Question: So how can one go beyong karma?

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ (128-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Answer: It is only by Guru's Grace that one is rid of ego.

ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਸਦਾ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (128-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The one who adopts unity knowledge (bibek) of the being (jeev) and Almighty and continually contemplate the real-self (Atma); through the Guru's Sermons, sings the Almighty's Glorious Praises. ||3||

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ; ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥
ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (128-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The company of Almighty is equivalent to Maan Sarovar (pond, tank) which is the most pure and sublime. The Saintly Gurmukhs-like swans continually peck at the Naam, like swans pecking at pearls in the pond (Maansarowar).

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (128-18, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They bathe in the Katha (discourse) and Kirtan (singing Almighty's praises) like water continually, day and night, and the filth of ego is washed away. ||4||

ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ; ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥
ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (128-19, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The pure swan-like saints who have the knowledge (intelligence) of recognizing false and truth (just like swans separates milk from its water contain) whose passion is only in loving Almighty; they vanish their ego and dwells in true congregation which is equivalent to Ocean of the Almighty.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ; (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਸਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (129-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Day and night, they are in love with the True Guru's Hymn (Shabad). They obtain their home in the true congregation (Ocean of the Almighty). ||5||

ਮਨਮੁਖੁ ਸਦਾ ਬਗੁ ਮੈਲਾ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ (129-1, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs shall always be filthy cranes, smeared with the filth of ego.

ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੈ ; ਪਰੁ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (129-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They may go for pilgrimage and bathe, but their filth is not removed.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (129-2, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

One who dies from the sense of living (while yet alive), and contemplates the Guru's Shabad, is rid of this filth of ego. ||6||

ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਘਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Priceless Jewel is found, in the home of one's own being,

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

when one listens to the Shabad, the Word uttered by the Perfect True Guru.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ; ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪੁ ਪਛਾਨਣਿਆ ॥੭॥ (129-3, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the darkness of spiritual ignorance is dispelled; only then one attains knowledge by recognizing the Divine Light (Real-self - Atma) within its own heart (body). ||7||

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ (129-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Almighty Himself creates, and He Himself observes.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (129-4, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By remembering the True Guru, the deeds perfomed are fruitful.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩੧॥੩੨॥ (129-5, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam dwells deep within the heart; by Guru's Grace, it is obtained. ||8||31||32||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (129-5)

Maajh, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The whole world is engrossed in emotional attachment to Maya.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਦੀਸਹਿ ; ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

It is obvious the the entire universe operates within the three characteristic (Rajo, Sato, Tamo) therefore everyone is attracted by the Maya.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ; (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (129-6, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, only a rare one come to understand; and focus his consciousness in the real-self (Atma) also knowns the fourth state. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵਣਿਆ ॥ (129-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

I sacrifice my body and mind upon those who burn away their emotional attachment to Maya, through the Guru's Sermons.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ , ਸੋ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ;
ਹਰਿ ਦਰਿ ਮਹਲੀ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (129-7, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who burn away this attachment to Maya, and focus their consciousness on the Almighty are honored in the True Court, and the Mansion of the Almighty's Presence. ||1||Pause||

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ; ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (129-8, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The source, the root, of the deities and goddesses is Maya.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Although the deities and goddesses have composed the Simritees and the Shaastras (Hindunism scriptures).

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪਸਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ;
ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Sexual desire and anger are diffused throughout the universe. Through coming (birth) and going (death), people suffer in pain. ||2||

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ; ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ॥ (129-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The jewel of spiritual wisdom was placed within the universe.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (129-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, it is enshrined within the mind.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੩॥ (129-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Celibacy, chastity, self-discipline and the practice of truthfulness are obtained from the Perfect Guru, by meditating on the Naam, the Name of the Almighty. ||3||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਧਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In this world is equivalent to a future bride's parents' home, the soul-bride has been deluded by doubt.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ; ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Attached to duality, being-like bride later comes to regret it.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ , ਗਵਾਏ ;
ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (129-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She forfeits both this world and the next, and even in her dreams, she does not find peace. ||4||

ਪੇਈਅੜੈ ; ਧਨ ਕੰਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (129-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The soul-bride who remembers her Husband Almighty in this world,

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਵੇਖੈ ਨਾਲੇ ॥ (129-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

by Guru's Grace, sees Almighty close.

ਪਿਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ ਸਿੰਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (129-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

She remains naturally attuned to the Love of her Beloved husband (Almighty); she makes Gurbani her decoration. ||5||

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ; ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (129-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Blessed and fruitful is the coming of those who find the True Guru;

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (129-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

through the sermons of the Guru's, they burn their love of duality.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (129-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The One Almighty is permeating and pervading deep within the heart. Joining the Sat Sangat, the True Congregation, they sing the Glorious Praises of the Almighty. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Those who do not serve the True Guru-why did they even come into this world?

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Cursed are their lives; they have uselessly wasted this human life.

ਮਨਮੁਖਿ , ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (129-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not remember Almighty's Name (Naam). Without the Naam, they suffer in terrible pain. ||7||

ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ; ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (129-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The One who created the Universe, He alone knows it.

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (129-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He unites with Himself those who acknowledge the sermons.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ;
ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਵਣਿਆ॥੮॥੧॥੩੨॥੩੩॥ (129-17,ਮਾਝ,ਮਃ 3)

Guru Nanak says they alone receive the Naam, upon whose foreheads such pre-ordained destiny is recorded. ||8||1||32||33||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (129-18)

Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ; ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Primal Being Almighty is Himself beyond the reach of all.

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Almighty Himself creates, sustains and destroys.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (129-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The One Almighty is pervading in all; those who become Gurmukh are honored. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥ (129-19, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I sacrifice my body and mind upon those who meditate on the Naam, the Name of the Formless Almighty.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ , ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (130-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He has no form or shape; He is seen within each and every heart. The Gurmukh comes to know the unknowable. ||1||Pause||

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ; ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (130-1, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Almighty you are the house mercy and blessings.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (130-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Without You (Almighty), there is no other at all.

ਗੁਰੁਪਰਸਾਦੁ ਕਰੇ , ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ;
ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (130-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

When the Guru showers His Grace, He blesses one with the Almighty's Name (Naam); through the recitation and concentration in Naam, one merge into Almighty. ||2||

ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚਾ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

You Yourself are the True Creator Almighty.

ਭਗਤੀ ਭਰੇ ; ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Your treasures are overflowing with devotional worship.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ;
ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (130-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs who obtained the Almighty's Name (Naam), their minds are immersed in meditation and they easily and naturally enter into the thoughless state (Samaadhi). ||3||

ਅਨਦਿਨੁ ; ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, bless me with such blessing that I am able to sing Your Glorious Praises consistently during the day and night.

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I praise You, O my Beloved.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਾ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (130-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Without You, there is no other for me to seek out. It is only by Guru's Grace that You are ottained. ||4||

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ; ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (130-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The limits of the Inaccessible (beyond mind) and Incomprehensible (beyond knowledge & deed sensors) Almighty cannot be found.

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ; ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (130-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Bestowing Your Mercy, You merge us into Yourself.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (130-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through the sermons of a Perfect Guru, concentrate (meditate) on the Almighty. remembering Gurbani (Guru's Shabad), happiness is obtained. ||5||

ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ; ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (130-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Praiseworthy is the tongue which sings the Almighty's Glorious Praises.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ; ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (130-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Praising Almighty's Name (Naam), one becomes pleasing to the True One (Almighty).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (130-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Gurmukh remains forever immersed in Almighty's Love. Meeting the True Almighty, glory is obtained. ||6||

ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮ: 4)

The self-willed manmukhs perform their deeds in ego means they perform as creators.

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ; ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮ: 4)

Therefore they lose their entire lifetime-like gamble means that they waste their whole life in betting their precious breath on Maya.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (130-8, ਮਾਝ, ਮ: 4)

Within such ones greed dwells and life is spend in ignorance without realizing the truth; therefore they are made to come (by birth) and go (by death) in reincarnation cycle, over and over again. ||7||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ; ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ (130-9, ਮਾਝ, ਮ: 4)

The Creator (Almighty) Himself bestows honour on those whom He Himself has so pre-destined based on the previous accumulated deeds.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥ (130-9, ਮਾਝ, ਮ: 4)

Guru Nanak says they receive the Almighty's Name (Naam), the Name of the Almighty, the Destroyer of fear; through Gurbani (Guru's Shabad), happiness is obtained. ||8||1||34||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (130-10)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, First House:

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ; ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (130-10, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The Unseen Almighty is within, but He cannot be seen.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ (130-11, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The Jewel of the Almighty's Name (Naam) and is taken and kept well concealed.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (130-11, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The Inaccessible (beyond mind) and Incomprehensible (beyond sensors) Almighty is the highest of all. Through the Guru's Sermons, Almighty is recogised .

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ (130-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I sacrifice my body and mind upon those who chant the Almighty's Name (Naam), in this Dark Age of Kali Yuga.

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ , ਸਚੈ ਧਾਰੇ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (130-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Beloved Saints were established by the True Almighty. By great good fortune, the Blessed glimpse of their sight (Darshan) is obtained. ||1||Pause||

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ; ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The One Almighty who is sought by the Siddhas and the seekers,

ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ; ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

upon whom Brahma and Indra meditate within their hearts,

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (130-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Before whom the three hundred thirty million deities (demi-gods) search for-meeting the Guru; upon obtaing the Guru, sing Almighty's Praises within the heart. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥ (130-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, the wind breathes Your Name.

ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ; ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥ (130-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The earth is Your servant, a slave at Your Feet.

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (130-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty resides within all the four sources of creation (Anderaj, Jeraj, Setaj & Utbhuj), and in all speech (bekheri, madma, pesanti & Peraa); Almighty is dear to the minds of all. ||3||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ (130-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The True Almighty and Master is known to the Gurmukhs.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਿਞਾਪੈ ॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He is realized through the Shabad, the Word of the Perfect Guru.

ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ;
ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ones who recited Almighty's Name (Naam) the Truest of the True with utmost faith their body and mind is satisfied. ||4||

ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ; ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (130-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Their Antahkaran (comprise of mind, intellect, memeory and self-existence) is filled with ultimate knowledge and remains happy by having positive thoughts.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ; ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ (130-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They are blissful, enjoying pleasures, and eternally joyful.

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (130-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They are wealthy, and the greatest kings; who center their minds on the Guru's Feet. ||5||

ਪਹਿਲੋਦੇ ; ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ (ਪਹਿਲੋ-ਦੇ ਬੋਲੋ) (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

First, You created nourishment;

ਪਿਛੋਦੇ ; ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥ (ਪਿਛੋ-ਦੇ ਬੋਲੋ) (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

then, You created the living beings.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ;
ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ (130-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

There is no other Giver as Great as You, O my Almighty and Master. None approach or equal You. ||6||

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ; ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Upon whom You (Almighty) are pleased; only those concentrate (meditate) on You.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ; ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They practice the sermons of the Holy.

ਆਪਿ ਤਰੈ , ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ;
ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਠਾਕ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (130-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They themselves swim across, and they save all their ancestors and families as well. In the Court of the Almighty, they meet with no obstruction. ||7||

ਤੂੰ ਵਡਾ ; ਤੂੰ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are so Great! You are the Highest of the High!

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ; ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ ॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are Infinite, You are more and more means that the more one knows Almighty the more Almighty becomes.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥ (131-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to You. Nanak is the slave of Your slaves. ||8||1||35||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (131-2)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue : Guru Arjan Dev ji utters twenty-four (24) questions from a devotee's perspective and answers all the questions with twenty-four (24) answers respectively;

ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ; ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ (131-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 1: Who is liberated? Question 2: Who is united with Almighty?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ; ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ (131-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 3: Who is a scholar (spiritual teacher)? Question 4: Who is a preacher?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ , ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ;
ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ (131-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 5: Who is a house-holder?, Question 6: Who is a renunciate?   Question 7: Who can estimate the Almighty's Value? ||1||

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ; ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 8: How is one bound? Question 9: How is one freed of his bonds?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ; ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 10: How can one escape from the cycle of coming and going in reincarnation?

ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ;
ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ (131-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 11: Who is subject to karma?, Question 12: Who is beyond karma? Question 13: Who Praises Almighty's Name, and inspires others to chant it? ||2||

ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ; ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥ (131-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 14: Who is happy?, Question 15: Who is sad?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ; ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ (131-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 16: Who, as Sanmukh, turns toward the Guru means who follows the Guru's instructions?, Question 17: Who, as Bemukh, turns his/her back from the Guru?

ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ , ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (131-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 18: How can one meet the Almighty? Question 19 : How is one separated from Almighty? Question 20: Who reveals the method for the above (Question 18 & 19)? ||3||

ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ; ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ (131-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 21: What is that Word, by which the wandering mind can be restrained?

ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ; ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ (131-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 22: What are those teachings, by which we may tolerate pain and pleasure with the same state of mind?

ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ , ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ;
ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥ (131-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Question 23: What is that lifestyle or practice, by which being (jev) may come to concentrate on the Supreme Almighty? Question 24: How may one sing Almighty's praises (Kirtan)? ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥ (131-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 1: The Gurmukh is liberated. Answer 2: The Gurmukh is linked to Almighty. (Note: Gurmukh - The one who follows all the Guru's instruction without questioning or having any doubts on Guru's credibility)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥ (131-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 3: The Gurmukh is the scholar (spiritual teacher), Answer 4: The Gurmukh is the preacher of Guru's praises.

ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 5: Great (blessed) is the Gurmukh if he lives a householder. Answer 6: Great (blessed) is the Gurmukh if even he remains renunciate. Answer 7: The Gurmukh knows the Almighty's Value. ||5||

ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 8: Manmukh (mind leaded person) is bonded in ego; Answer 9: Gurmukh is freed by abandoning self-pride.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ (131-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 10: The Gurmukh escapes the cycle of coming (by birth) and going (by death) in the reincarnation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ; (ਨਿਹ-ਕਰਮਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ , ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥ (131-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 11: The Gurmukh's karma's (deeds) are fruitful, Answer 12: Gurmukh is creatorless while performing deeds in the world (beyond karma); Answer 13: Whatever the Gurmukh utter and convince others to utter is praiseful means Gurmukh only utters and make others to utter Almighty's praises. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥ (131-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 14: The Gurmukh is contented (at ease); Answer 15: The self-willed manmukh is in distress (pain).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ; ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ (131-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 16: The Gurmukh stays in obedience to the Guru, Answer 17: The self-willed manmukh goes against the Guru.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ , ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥ (131-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 18: The union with Almighty is attained by practicing as a Gurmukh, Answer 19: Living as a manmukh creates the separation with Almighty. Answer 20: The Gurmukh reveals the approach (method) of union and the causes of separation with Almighty. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ; ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ (131-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 21: Gurmukh reads the word which is uttered from Guru's mouth, by which the wandering mind is restrained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ (131-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 22: Through the Guru's Teachings, one can tolerate (endure) pain and pleasure alike.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ , ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥ (131-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Answer 23: To live as Gurmukh is the lifestyle by which one restrains the thoughts of mind and concentrate on the Supreme Almighty. Answer 24: The Gurmukh sings Almighty's praises. ||8||

ਸਗਲੀ ਬਣਤ , ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥ (131-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself created the entire creation.

ਆਪੇ ਕਰੇ ; ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ (131-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty Himself acts, and causes others to act. He Himself establishes.

ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ;
ਨਾਨਕ , ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥੩੬॥ (131-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

From oneness, He has brought forth the countless multitudes. Guru Nanak says they shall merge into the One once again. ||9||2||36||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (131-15)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ (131-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty is Eternal and Imperishable, so why should anyone be anxious?

ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ; ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ (131-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty is Wealthy and Prosperous, so His humble servant is totally secured.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ (131-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Giver of soul (life), life forces (Pran), honor and happiness; as You ordain, I obtain peace. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ , ਜੀਉ ਵਾਰੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥ (131-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I sacrifice my body and mind upon that Gurmukh whose mind and body are pleased with You.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਰਬਤੁ , ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਓਲਾ ;
ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (131-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are my mountain, You are my shelter and shield. No one can even be close to You means that no one has ever and will never be even close in comparison to Almighty. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ; ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ (131-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The one, unto whom Your actions seems to be sweet,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਡੀਠਾ ॥ (131-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

comes to see the Supreme Almighty in each and every heart.

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ;
ਇਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ (131-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In all places and interspaces, You exist. You are the One and Only Almighty, pervading everywhere. ||2||

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਤੂੰ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are the Fulfiller of all the mind's desires.

ਭਗਤੀ ਭਾਇ ; ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Your treasures are overflowing with love and devotion.

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਾਖੇ ਤੁਧੁ ਸੇਈ ; ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ (131-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Showering Your Mercy, You protect those who, through perfect destiny, merge into You. ||3||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ; ਕੰਢੈ ਚਾੜੇ ॥ (132-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You pulled me out of the deep, dark well of ignorance onto the dry ground of divine knowledge.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਦਾਸ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (132-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Showering Your Mercy, Your servant is exalted (delighted) with Your glimpse of grace.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਣਿਆ ॥੪॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I sing the Glorious Praises of the Perfect, Immortal Almighty. By speaking and hearing these Praises, they are not used up. ||4||

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਤੂੰਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, You are the Protector.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ; ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਲਾ ॥ (132-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Even in the womb of the mother, You cherish and nurture.

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ਤਿਨ ਕਉ ; ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੫॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (132-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The fire of Maya does not affect those who are immersed in Almighty's Love and ; sing Almighty's glorious praises of His virtues. ||5||

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ; ਆਖਿ ਸਮਾਲੀ ॥ (132-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

What Praises of Your virtues can I utter and store within as your virtues are beyond a mortals comprehension.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਤੁਧੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥ (132-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Deep within my mind and body, I behold Your Presence.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ , ਸਾਜਨੁ , ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਣਿਆ ॥੬॥ (132-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are my Friend and Companion, my beloved and Master. Without You, I do not know any other at all. ||6||

ਜਿਸ ਕਉ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

O Almighty, that one, unto whom You have became the protector,

ਤਿਸੁ ਤਤੀ ਵਾਉ ; ਨ ਲਗੈ ਕਾਈ ॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

is not even touched by the hot winds.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ ॥੭॥ (132-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

O my Almighty and Master, You are my Sanctuary, the Giver of Joy. Chanting, meditating on You in the Sat Sangat, the True Congregation, You are revealed. ||7||

ਤੂੰ ਊਚ ਅਥਾਹੁ ; ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਾ ॥ (132-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are Exalted, Immeasurable, Infinite and Invaluable.

ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਗੋਲਾ ॥ (132-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are my True Almighty and Master. I am Your servant and slave.

ਤੂੰ ਮੀਰਾ ਸਾਚੀ ਠਕੁਰਾਈ ;
ਨਾਨਕ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੩੭॥ (132-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty, You are the King, Your Sovereign Rule is True. Nanak sacrifices body and mind unto You. ||8||3||37||

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (132-7)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Second House:

ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਦਯੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ('ਦਯੁ' ਨੂੰ 'ਦਈਉ' ਬੋਲੋ) (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All the time, everytime, remember the Merciful Almighty.

ਮੂਲਿ ਨ ; ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Never forget Almighty from the mind. ||Pause||

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ; ਪਾਈਐ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the the Society of the Saints Almighty is attained,

ਜਿਤੁ ; ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (132-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

and one shall not have to go down the path of the Death Messengger means one will escape the dreadful path after death .

ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੈ ;
ਤੇਰੇ ਕੁਲਹਿ ਨ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ਜੀਉ ॥੧॥ (132-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Take the along the capital of the Almighty's Name for the expenditure during after life journey which will be very useful, and besides self comfort Almighty name will also preserve mortal and his family from the stains of sin. ||1||

ਜੋ ਸਿਮਰੰਦੇ ; ਸਾਂਈਐ ॥ (132-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who meditate on the Master

ਨਰਕਿ ; ਨ ਸੇਈ ਪਾਈਐ ॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

shall not be thrown down into hell.

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ;
ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Even the hot winds shall not touch them. The Almighty has come to dwell within their minds. ||2||

ਸੇਈ ; ਸੁੰਦਰ ਸੋਹਣੇ ॥ (132-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They alone are beautiful and attractive,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਿਨ ਬੈਹਣੇ ॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

who abide in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਿਨੀ ਸੰਜਿਆ ;
ਸੇਈ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੩॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have gathered in the wealth of the Almighty's Name-they alone are deep and thoughtful and vast. ||3||

ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਰਸਾਇਣੁ ; ਪੀਵੀਐ ॥ (132-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Drink in the Ambrosial Essence of the Almighty's Name,

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਨ ਕੈ ; ਜੀਵੀਐ ॥ (132-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

and live by beholding the face of the Almighty's servant.

ਕਾਰਜ ਸਭਿ , ਸਵਾਰਿ ਲੈ ;
ਨਿਤ ਪੂਜਹੁ , ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਵ ਜੀਉ ॥੪॥ **(ਪਾਂਵ ਬੋਲੋ)** (132-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Let all your affairs be resolved, by continually worshipping the Feet of the Guru. ||4||

ਜੋ ਹਰਿ ; ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ॥
ਤਿਨਹਿ ; ਗੁਸਾਈ ਜਾਪਣਾ ॥ (132-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He alone meditates on the Almighty of the World, whom the Almighty has made His Own.

ਸੋ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ;
ਮਸਤਕਿ ਜਿਸ ਦੈ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥੫॥ (132-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He alone is a warrior, and he alone is the chosen one, upon whose forehead good destiny is recorded. ||5||

ਮਨ ਮੰਧੇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਗਾਹੀਆ ॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Within my mind, I meditate on Almighty.

ਏਹਿ ; ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

For me, this is like the enjoyment of princely pleasures.

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ;
ਤਰੇ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਗਿ ਜੀਉ ॥੬॥ (132-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Evil does not well up within me, since I am saved, and dedicated to Your assigned task. ||6||

ਕਰਤਾ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have enshrined the Creator within my mind;

ਜਨਮੈ ਕਾ ਫਲੁ ; ਪਾਇਆ ॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have obtained the fruits of life's rewards.

ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ਕੰਤੁ ਹਰਿ ;
ਤੇਰਾ ਥਿਰੁ ਹੋਆ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੭॥ (132-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

If groom-like Almighty is pleasing to the mind, then the relationship shall be eternal. ||7||

ਅਟਲ ਪਦਾਰਥੁ ; ਪਾਇਆ ॥ (ਅ-ਟਲ ਬੋਲੋ) (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have obtained everlasting wealth;

ਭੈ ਭੰਜਨ ਕੀ ; ਸਰਣਾਇਆ ॥ (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have found the Sanctuary of the destroyer of fear.

ਲਾਇ ਅੰਚਲਿ ਨਾਨਕ ਤਾਰਿਅਨੁ ;
ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥੮॥੪॥੩੮॥ (132-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Grasping hold of the hem of the Almighty's robe, Nanak is saved. He has won the incomparable life. ||8||4||38||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (132-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (132-18)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Third House:

Prologue : Once a Sikh came to Guru Arjan Dev ji to solicit on how the mind can adopt patience and how can a being (jeev) be freed from fear and pain.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ ; ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on the Almighty, the mind is held steady. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰਦੇਉ ; ਮਿਟਿ ਗਏ ਭੈ ਦੂਰੇ ॥੧॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on the Divine Guru, one's fears are erased and dispelled. ||1||

ਸਰਨਿ ਆਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਤਾ ਫਿਰਿ ਕਾਹੇ ਝੂਰੇ ॥੨॥ (132-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Embracing the Sanctuary of the Almighty who is beyond creation, how could anyone feel grief any longer? ||2||

ਚਰਨ ਸੇਵ ਸੰਤ ਸਾਧ ਕੇ ; ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥੩॥ (133-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Serving at the Feet of the Guru and Saints, all desires are fulfilled. ||3||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ;
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰੇ ॥੪॥ (133-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In each and every heart, only one Almighty is pervading. He is totally immersed within the water, the land, and the sky means that Almighty existence is in complete form everywhere. ||4||

ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਿਆ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੫॥ (133-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I remember the Destroyer of sin after being purified by the dust of the feet of the Saints. ||5||

ਸਭ ਛਡਾਈ ਖਸਮਿ ਆਪਿ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਈ ਠਰੂਰੇ ॥੬॥ (133-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The creation which has attained peace from Almighty's meditation is saved by the Master Himself. ||6||

ਕਰਤੈ ਕੀਆ , ਤਪਾਵਸੋ ; ਦੁਸਟ ਮੁਏ , ਹੋਇ ਮੂਰੇ ॥੭॥ (133-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the Creator has passed judgement, and the evil-doers have been silenced and killed. ||7||

ਨਾਨਕ , ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ॥੮॥੫॥੩੯॥੧॥੩੨॥੧॥੫॥੩੯॥ (133-4,ਮਾਝ,ਮਃ5)

Guru Nanak is attuned to the True Name; he beholds the Presence of the Ever-present Almighty. ||8||5||39||1||32||1||5||39||

ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ , ਮਾਂਝ ; ਮਹਲਾ ੫ , ਘਰੁ ੪ (133-5)

Baarah Maahaa - The Twelve Months: Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Fourth House:

Prologue : Once a group of Sikh leaded by Baba Budha came to Guru Arjan Dev ji, with folded hand they humbly requested Guruji to utters Gurbani pertaining to the twelve months of a year as monthly guidance for the entire year, in order for a being (jeev) to attain salvation. Guruji accepted Sikh's plead and uttered Baarah Maahaa in Maajh rag. (Guru Nanak Dev ji has also uttered Baarah Maahaa in Tukhari Rag)

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (133–5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਰਤਿ ਕਰਮ ਕੇ ਵੀਛੁੜੇ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਰਾਮ ॥ (133–6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Based on the previous misdeeds, I am separated from Almighty (Ram-Omnipresent Lord), Dear Guruji please be merciful and reunite me with Almighty. If wise ones says that you should perform good deeds by going on pilgrimage, etc. then Guruji answers as following;

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸ ਭ੍ਰਮੇ ; ਥਕਿ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਾਮ ॥ (133–6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have wondered in all ten direction including the four main direction (East, West, North, South) and finally I have come to Almighty's shelter after being exhausted (tired). If wise ones says that you have obtained the birth of human being then why are you sad, Guruji answer while proving the wastage of human birth without the Almighty's meditation;

ਧੇਨੁ ਦੁਧੈ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ; ਕਿਤੈ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥ (133–7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Just like a cow without milk becomes useless

ਜਲ ਬਿਨੁ ਸਾਖ ਕੁਮਲਾਵਤੀ ; ਉਪਜਹਿ ਨਾਹੀ ਦਾਮ ॥ (133–7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

and crop's field dries without water which then does not generates any income.

ਹਰਿ ਨਾਹ , ਨ ਮਿਲੀਐ ਸਾਜਨੈ ;
ਕਤ ਪਾਈਐ ਬਿਸਰਾਮ ॥ (133–7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In the same manner, if one does not unite with Almighty after obtaining the human birth then how can one obtain permenant form which has no birth and death?

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ;
ਭਠਿ ਨਗਰ ਸੇ ਗ੍ਰਾਮ ॥ (133–8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those antahkaran (House which means body) of the scholars (town) and untaught (village) ones are just like furnace in which the Almighty did not manifest.

ਸ੍ਰਬ ਸੀਗਾਰ ਤੰਬੋਲ ਰਸ ; ਸਣੁ ਦੇਹੀ ਸਭ ਖਾਮ ॥ (133–9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Under the influence of all the grooming, betel and all the tastes of desires by which one has forgotten the Almighty, all the distractive elements (self beautification, toxication and worldly desires) including the physical body are unriped (unmatured) means that all are perishable.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤ ਵਿਹੂਣੀਆ ; ਮੀਤ ਸਜਣ ਸਭਿ ਜਾਮ ॥ (133-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear wise ones without the obtainment of Almighty the master, all the friendly loved ones who tries to distract me from Almighy through favours are just like angels of death which mean other then Almighty all are in fear.

ਨਾਨਕ , ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ॥ (133-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that my humble request to Almighty is to be merciful and bless me with His name.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਿਸ ਕਾ ਨਿਹਚਲ ਧਾਮ ॥੧॥ (133-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear master, please reunite me with Almighty who is permenantly enlightened.

Now the hymn's for the twelve months starts;

ਚੇਤਿ , ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਰਾਧੀਐ ; ਹੋਵੈ ਅਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ (133-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

By the month of Chet (Mid-March to Mid-April) Guruji says that remember the life of all sensors (Govind) in order to obtain a lot of bliss.

Note: In the Indian Calender, the month of Chet is the first month of the year thus the beginning of a New Year.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ; ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਭਣਾ ॥ (133-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ability to utter the Almighty's name with tongue is obtained by joining the company of saints which also means that the uttering of Almighty's name is obtained by being a part of true congregation (SatSangat).

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ; ਆਏ ਤਿਸਹਿ ਗਣਾ ॥ (133-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Only the coming of those is fruitful (counted) in this world who have obtained their Almighty.

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਜੀਵਣਾ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਜਣਾ ॥ (133-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

To stay alive for a period of eye flicker without remembering Almighty, such life is totally in vain (useless).

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ; ਰਵਿਆ ਵਿਚਿ ਵਣਾ ॥ (133-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty existence is contained completely in the water, land, earth, sky and also in the forest.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਕਿਤੜਾ ਦੁਖੁ ਗਣਾ ॥ (133-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

How can ever one be able to count the total pain for not remembering such Almighty? means that one will have to bare a lot of pain for not remembering the Almighty during the life time.

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ; ਤਿੰਨਾ ਭਾਗੁ ਮਣਾ ॥ (133-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ones who has uttered the Almighty's name and experienced the bliss, they are of supreme fortune (Bhag- the returns of good deeds which comes of Almighty just like a seed of deed can be buried in the soil liked body and care can be taken but the growth is all dependant on Almighty, therefore we can only perform our best through our best knowledge but the returns are all dependant on Almighty)

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੰਉ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ;
ਨਾਨਕ , ਪਿਆਸ ਮਨਾ ॥ (133-14, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that my mind desires to have the sight of Almighty mean my mind is thirsty for Almighty's sight.

ਚੇਤਿ , ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ;
ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਇ ਲਗਾ ॥੨॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (133-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Chet, Guruji says I shall attach myself to the feet of those who unites me with Almighty.

ਵੈਸਾਖਿ , ਧੀਰਨਿ ਕਿਉ ਵਾਢੀਆ ; ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ॥ (133-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Vesakh (Mid-April to Mid-May) Guruji says that how can ever the separated ones have containment who suffers while in the separation with their beloved Almighty?

ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕੈ ; ਲਗੀ ਮਾਇਆ ਧੋਹੁ ॥ (133-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The mind is attached with untrustworthy maya by disregarding the most loving Almighty who is the best friend of all being as he stays along during and after life.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਧਨਾ ; ਹਰਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ਓਹੁ ॥ (133-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The worldly supports such as son, spouse and wealth never follows along the being (jeev) to the next journey (after death) whereas Almighty supports all the way as he is the only one beyond death.

ਪਲਚਿ ਪਲਚਿ ਸਗਲੀ ਮੁਈ ; ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ਮੋਹੁ ॥ (133-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The whole universe is perishing away while being entangled in the mesh of worldly attachements of false occupations.

ਇਕਸੁ , ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਅਗੈ ਲਈਅਹਿ ਖੋਹਿ ॥ (133-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without the Almighty's name and all the conditional virtues deeds performed with intention of fulfilling certain desires shall be looted (robbed) by the angel of death during the after death journey.

ਦਯੁ ਵਿਸਾਰਿ ਵਿਗੁਚਣਾ ; ('ਦਯੁ' ਨੂੰ 'ਦਈਉ' ਬੋਲੋ)
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (133-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

This life shall be totally ruined by forgetting the inspirator Almighty as there is no other protector then Almighty himself.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਣੀ ਜੋ ਲਗੇ ; ਤਿਨ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (133-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are attached with the feet of the beloved Almighty, their praise are clean without any spot of misdeeds. Guruji demostrates the way to request blessings humbly in the following hymns.

ਨਾਨਕ , ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ; ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥(134-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that, 'this is my humble request that if you unite me then my honour shall be far more then anyone else'.

ਵੈਸਾਖੁ , ਸੁਹਾਵਾ ਤਾਂ ਲਗੈ ;
ਜਾ ਸੰਤੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੩॥ (134-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Almighty the month of Vesakh becomes graceful (praiseful) when your saint's company is obtained.

ਹਰਿ ਜੇਠਿ , ਜੁੜੰਦਾ ਲੋੜੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਅਗੈ ਸਭਿ ਨਿਵੰਨਿ ॥ (134-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Jeth (Mid-May to Mid-June) Guruji says that the mind should be attached with Almighty before whom the whole universe stands low.

ਹਰਿ ਸਜਣ ਦਾਵਣਿ ਲਗਿਆ ; ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਈ ਬੰਨਿ ॥ (134-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

By holding to Almighty's robe knowing him as the most loved friend and staying in his shelter no one can ever overpower such person because Almighty is the worrior for protecting those under his shelter.

ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ; ਉਨ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਸੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty's name is the gems, pearls and the form of all worldly materials, the virtuous qualities liked wealth can never be looted means that Almighty' name and godly virtuous is the only wealth which can never be taken away even by the angle of death.

ਰੰਗ ਸਭੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ; ਜੇਤੇ ਮਨਿ ਭਾਵੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All the preferred delights which fascinates the mind belongs to Almighty means that by singing the praises of Almighty all the bliss which satisfies the mind comes along.

ਜੋ ਹਰਿ ਲੋੜੇ , ਸੋ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਜੀਅ ਕਰੰਨਿ ॥ (134-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The being (jeev) is able to performs only those deeds which Almighty wishes means that everything which happens in this world is in accordance to Almighty's wish.

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ; ਸੇਈ ਕਹੀਅਹਿ ਧੰਨਿ ॥ (134-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Only those beings (jeev) is worth to be praise whom the Almighty has accept them as his own means that such beings praise reflects the Almighty's greatness.

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਵਿਛੁੜਿ ਕਿਉ ਰੋਵੰਨਿ ॥ (134-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

If Almighty can be obtained on our own without a True Guru then why should ever this being (jeev) cry in his separation? means that the main reason for all the pains is the separation from Almighty created by our ownself as accepting worldly materials as our own instead of Almighty. Almighty is the one we belongs to and we own.

Question: How can we obtain Almighty? Guruji explains as follows;

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੇ ; ਨਾਨਕ , ਰੰਗ ਮਾਣੰਨਿ ॥ (134-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the ones who has obtain the company of saints they are accepted by Almighty and delighted with eternal bliss.

ਹਰਿ ਜੇਠੁ , ਰੰਗੀਲਾ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ;
ਜਿਸ ਕੈ ਭਾਗੁ ਮਥੰਨਿ ॥੪॥ (134-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Jeth, Guruji says that those obtains the blissful Almighty whose forehead has supreme fortune (Note: Bhag or fortune is being created from the deeds that one has performed during and before the lifetime which determines all the happiness and sadness).

ਆਸਾੜੁ , ਤਪੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਨ ਜਿੰਨਾ ਪਾਸਿ ॥ (134-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The month of Haar (Mid-June to Mid–July) heats those who are not close to Almighty husband means that those who did not obtain Almighty.

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ; ਮਾਣਸ ਸੰਦੀ ਆਸ ॥ (134-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have forsaken the universal source of life (Jag Jiwan-Almighty) and universal protector (Purakh) and seek the hope from other human beings.

ਦੁਯੈ ਭਾਇ , ਵਿਗੁਚੀਐ ; ('ਦੁਯੈ' ਨੂੰ 'ਦੁਇਐ' ਬੋਲੋ)
ਗਲਿ ਪਈਸੁ , ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (134-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Such people ruins in doubt and know for a fact that the angle of death's noose is always around their neck means that those who leaved their life in doubt that happiness is generated from the worldly wealth seeks happiness in worldly material one after one and finally fails to obtain happiness as every happiness comes along with various pains from which the greatest is the untolerated pain during and after death.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ , ਸੋ ਲੁਣੈ ; ਮਥੈ ਜੋ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (134-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

One shall consume in accordance to the deeds performed just like one only reaps whatever is planted and all the previous deeds are written on the forehead which is the cause of all deeds performed in this life time.

ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਪਛੁਤਾਣੀ ; ਉਠਿ ਚਲੀ ਗਈ ਨਿਰਾਸ ॥ (134-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the night of life time passes away then this being (jeev) liked wife regrets and departs hopelessly.

ਜਿਨ ਕੌ ਸਾਧੂ ਭੇਟੀਐ ; ਸੋ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸੁ ॥ (134-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have met the true saints releases from all the worldly bondages in the Dharm Raj's (righteous king) court during the hearing for the deeds performed during the life time. Therefore one should humbly request and pray as follows;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ;
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਹੋਇ ਪਿਆਸ ॥ (134-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please bless me such blessing that I only have the thirst of your sight means the interest of obtaining your sight.

ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (134-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Almighty there is no one else other then you, Sri Guruji says that my humble request is only before you means show me your sight.

ਆਸਾੜੁ , ਸੁਹੰਦਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ;
ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸ ॥੫॥ (134-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, the ones mind reside at your feet means those minds which has the concerntration of your feet, the month of Haar becomes pleasant (fruitful) for those.

ਸਾਵਣਿ , ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪਿਆਰੁ ॥ (134-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Sawan (mid-July to Mid-August) Guruji says, the jeev (being) liked bride obtains the most means bliss who enshrines love for Almighty's lotus feet.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਸਚ ਰੰਗਿ ; **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (134-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who has embraced Almighty's name as their support, their mind and body are dissolve (imbued) in the true (Almighty's) love.

ਬਿਖਿਆ ਰੰਗ ਕੂੜਾਵਿਆ ; ਦਿਸਨਿ ਸਭੇ ਛਾਰੁ ॥ (134-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The love for fulfilment of desires pleasures are totally falseful and obviously seen to be obliterate (vanished away).

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ **(ਪੀਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (134-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The praiseful Almighty's name is a drop of nectar (Amrit) but one can only drink in the company of those who has overpowered their mind (Sadhu).

ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਉਲਿਆ ; ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (134-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

With the boundless omnipotent and universal protector Almighty's power the forests and grass blades are growned (refreshed).

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਨੋ ਮਨੁ ਲੋਚਦਾ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ **(ਮਿਲਾਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (134-13, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Mind of many desires to meet Almighty however good deeds unite one with Almighty.

ਜਿਨੀ ਸਖੀਏ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (134-13, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Those saint liked fellow-maids who have obtained the Almighty; I am ever sacrifice unto them.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜੀ ਮਇਆ ਕਰਿ ;
ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (134-14, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Sri Guruji says that Dear Almighty, please have mercy on the beings (jeev) and purify with the Guru's hymns (Gur-Shabad).

ਸਾਵਣੁ , ਤਿਨਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥੬॥ (134-14, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The month of Sawan is obviously friutfull for those brides (suhagan) liked jeevs whose has embraced the necklace of Almighty's name around their mind.

ਭਾਦੁਇ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ; ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ (134-15, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Through the month of Bhadon (Mid-August to Mid-September) Guruji says that the being (jeev) liked brides has forgotten because of illusions and their love is attached with doubt.

ਲਖ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ; ਕਾਰਜਿ ਨਾਹੀ ਕੇਤੁ ॥ (134-15, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Although such brides (jeev) may have beautify themselves with many good virtues but still it is of no use means that all virtuos becomes useless with the presence of attachments (moh).

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ , ਦੇਹ ਬਿਨਸਸੀ ; (ਬਿਨਸ-ਸੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ , ਕਹਸਨਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ (134-16, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The day the body becomes meaningless (perishes) all the ones whom one has attachment with calls him a ghost means that the dead person reflect existence of ghost.

ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਨਿ ਦੂਤਜਮ ; ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਨੀ ਭੇਤੁ ॥ (134-16, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The angles of death seizes the ones who performed evil deeds during the life time and despatch the soft-body (sukshem serir) to Jampur (world of hell) and no one knows the secret of the whereabouts.

ਛਡਿ ਖੜੋਤੇ ਖਿਨੈ ਮਾਹਿ ; ਜਿਨ ਸਿਉ ਲਗਾ ਹੇਤੁ ॥ (134-17, ਮਾਝ, ਮ: 5)

With relatives that his love is attached, all of them leaves their worldly love aside in an instant and stand aside.

ਹਥ ਮਰੋੜੈ ਤਨੁ ਕਪੇ ; ਸਿਆਹਹੁ ਹੋਆ ਸੇਤੁ ॥ (134-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

This being (jeev) will rub (mangle) his hands, his body will shiver in fear of death angels and the physical body colour turns black during death while struggling with death angels and lastly turns in white after death.

ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਸੋ ਲੁਣੈ ; ਕਰਮਾ ਸੰਦੜਾ ਖੇਤੁ ॥ (134-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

One has to face the consequences of the deeds performed as the body is a field where one plant's seeds of deeds and so one have to reap.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਚਰਣ ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੁ ॥ (134-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that those are blessed with the ship of Almighty's feet to cross the worldly ocean who has sought the shelter of Almighty.

ਸੇ ਭਾਦੁਇ , ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ;
ਗੁਰੁ ਰਖਣ ਵਾਲਾ ਹੇਤੁ ॥੭॥ (134-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Bhadon Guruji says that the ones whose love is maintained by Almighty those will never consigned to hell.

ਅਸੁਨਿ , ਪ੍ਰੇਮ ਉਮਾਹੜਾ ; ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਾਇ ॥ (134-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Assu (Mid-September to Mid-October), I have excitement of love to attend the true congregation and learn how to meet you (Almighty).

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪਿਆਸ ਦਰਸਨ ਘਣੀ ;
ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ (135-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Within the mind and body of devotees there is the great thirst to obtain Almighty's sight. Let some one come and guide me to meet Him, Dear Saints !

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (135-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The supporters of love are the saints (Almighty) and I have fall at their feet means I have surrender to them all I was, to obtain the sight of Almighty.

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰਭ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (135-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without the Almighty how can ever one obtain happiness because there is no other blissful place besides Him.

ਜਿੰਨ੍ੀ ਚਾਖਿਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ; ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥ (135-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who has tasted the Almighty's love they are satisfied (contained) with this and next (heaven) world materials mean that they have no desires for this world's materials or the return's of this lifetime deeds in the next world.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਬਿਨਤੀ ਕਰਹਿ ; ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (135-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

By forsaking the ego one in humbleness requests to Almighty, to be attached with His robe.

ਜੋ ਹਰਿ ਕੰਤਿ ਮਿਲਾਈਆ ;
ਸਿ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (135-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ones who are blessed with Almighty's company (united) will never be separated.

ਪ੍ਰਭ ਵਿਣੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ (135-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that without Almighty there is no other therefore I have sought the Almighty's shelter (sanctuary).

ਅਸੂ , ਸੁਖੀ ਵਸੰਦੀਆ ;
ਜਿਨਾ ਮਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੮॥ (135-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The ones who had obtained the Almighty's mercy lives happily in the month of Assu.

ਕਤਿਕਿ , ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਜੋਗੁ ॥ (135-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Ketek (Mid-October to Mid-November) Guruji says that this jeevs (being) are rewarded in accordance to their deeds therefore one should never blame any other.

ਪਰਮੇਸਰ ਤੇ ਭੁਲਿਆਂ ; ਵਿਆਪਨਿ ਸਭੇ ਰੋਗ ॥ (135-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

By disregarding the Almighty all the complete illnesses attaches to this jeev (being).

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ; ਲਗਨਿ ਜਨਮ ਵਿਜੋਗ ॥ (135-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are against the believe in Omnipresent Almighty (Atheist) will suffer the separation of Almighty in their whole lifetime.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਉੜੇ ਹੋਇ ਗਏ ; ਜਿਤੜੇ ਮਾਇਆ ਭੋਗ ॥ (135-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All the maya (worldly materials) consumptions which tastes sweet all along the lifetime becomes bitter and painful during death.

ਵਿਚੁ ਨ ਕੋਈ ਕਰਿ ਸਕੈ ; ਕਿਸ ਥੈ ਰੋਵਹਿ ਰੋਜ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

There is no one who can play the role of intermediary before whom shall one cry all the time.

ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵਈ ; ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Nothing can ever take place which are initiated ourselves because all get-together (sanjog) and separation (vijog) is pre-determined (fated).

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ; ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਸਭਿ ਬਿਓਗ ॥ (135-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the great destiny Almighty is attained then all the pain of separation disappears therefore request humbly as follows;

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ;
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥ (135-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says dear Almighty please cut the desires liked strings and protect me.

ਕਤਿਕ , ਹੋਵੈ ਸਾਧਸੰਗੁ ; ਬਿਨਸਹਿ ਸਭੇ ਸੋਚ ॥੯॥ (135-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Ketek Guruji says when the company of saints (Sat Sangat-true congregation) is obtained and all the worriess disappears.

ਮੰਘਿਰਿ ਮਾਹਿ ਸੋਹੰਦੀਆ ; ਹਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਬੈਠੜੀਆਹ ॥(135-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Maghar (Mid-November to Mid-December) Guruji says those are praiseful who sits with Almighty means those becomes praiseful who sing the praises of Almighty.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ; ਜਿ ਸਾਹਿਬਿ ਮੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are united by the master (Almighty) himself their praise is beyond measurement.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਰਾਮ ਸਿਉ ;
ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have attended the company of saints liked friends their body and mind is united with Almighty means their body and mind is refreshed.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ; ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥ (135-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are meditating without participating in the company of saints, they are all alone without the bridegroom (Almighty).

ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ;
ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥ (135-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Therefore their pains never departs and they fall under the death angel's cluthes.

ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ;
ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥ (135-11, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Alternatively those who has uttered Almighty's praises knowing Him as their own they always stay awake (alert) in Almighty's meditation.

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ; ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥ (135-12, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Their neck is embedded with jewels of asceticism (free from worldly desires), emeralds of Almighty's visual presences and rubies of love in the Antahkaran.

ਨਾਨਕ , ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ;
ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥ (135-13, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Sri Guruji says that, I ask for the dust of the feet of those who has fall (surrender) at Almighty's door.

ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥ (135-13, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Through the month of Maghar Guruji says those who has remembered Almighty will never be reborned again.

ਪੋਖਿ , ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ;
ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥ (135-14, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Throught the month of Poh (Mid-December to Mid-January) Guruji says those who have attained Almighty will never be effected with the cold weather means they will never be influenced with lifeless (unanimated) maya.

ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ; ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ (135-14, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Whose mind is attached with Almighty's lotus feet, they have attained Almighty's sight means that Almighty becomes physically visible to them.

ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ; ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥ (135-15, ਮਾਝ, ਮ: 5)

The life of sensors (Govind), universal sustainer (Gopal) and universal master (Rai) sustainer I have sought your support and take the advantage of your service.

ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ (135-15, ਮਾਝ, ਮ: 5)

Those who sang the Almighty's praises by participating in the true congregation (Satsang) are never be able to be touched by the evil desires.

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ; ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ (135-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty, from which this bride form of jeev (being) was produced means from which the jeev was separated from, has been reunited with true love whereby all is now in bliss.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥ (135-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Beyond creation Almighty has hold the bride liked jeev with mind liked hand, such fortunate ones will never be separated again.

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ; ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ (135-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

On the loved Almighty who is beyond mind (Agam- unapproachable) and beyond sensors (Agah- unfathomable) I sacrifice unto such Almighty hundred thousand times.

ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ; ਨਾਨਕ , ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ (135-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the ones who have fall on the door of Almighty (Narayan-House of all) their honour is preserved by Almighty himself.

ਪੋਖੁ , ਸੁੋਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ;
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ (135-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The month of Poh is praiseful and filled will all happiness for those who has been pardon by desireless Almighty.

ਮਾਘਿ, ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ; ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (135-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In Magh (Mid-January to Mid-February) those who participate in the company of those who overpowered their mind (Sadhu) and take bath with the dust of their feet is fruitfull as a pilgrimage with ablution at shrines.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ; ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ (135-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Remember and then listen to Almighty name then donate to others as well which means one must meditate before motivating other to remember Almighty's name.

ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ; ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (135-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Thereafter the mind's ego will be removed along and the dirt of deeds accumalated from various reincarnation will be removed.

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ; ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ (136-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those will never be seduced by lust and anger thereafter the dog of greed shall be destroyed.

ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ; ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥ (136-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The whole world praises those who walk along on the true path.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ; ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (136-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

To have mercy in having pity equally for all the living beings is equally acceptable by (or even more then) performing pilgrimage at sixty-eight shrines and all the returns of godly-deeds such as devotion, donation, etc.

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (136-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Only those are wise to whom Almighty has mercifully blessed his name.

ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ;
ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (136-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that I shall sacrifice unto those who has found their master (Hari- the life of all),

ਮਾਘਿ , ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ;
ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ (136-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

On those are pure in the month of Magh unto whom Almighty is merciful.

ਫਲਗੁਣਿ , ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ; (ਉਪਾਰ-ਜਨਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ (136-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In the month of Phagan (Mid-Febuary to Mid-March) bliss is produced for those whom Almighy has manifested as closest loved friend.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ (136-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

However when the Almighty beloved saints became their protector then they have mercifully reunited the jeev (being) with Almighty.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ; ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (136-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

With all happiness means ultimate happiness the Antahkaran liked bed is praiseful and now there is no more space for pains.

ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ; ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (136-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have obtained Almighty liked king as spouse, the such most fortunate ones wishes are all fulfilled.

ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ; ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ (136-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those saints liked fellow maids sing the praises of Almighty, one should participate in such gathering to sing along the Almighty praises as well.

ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ;
ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ (136-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They do not see anyone equivalent to Almighty therefore there is no one like Him means not even close to to Almighty.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ; ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ (136-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those has corrected their present and next world by which they have attained permanent place.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ (136-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those has been protected from the materialistic worldly ocean and never be born or neither runs through death.

ਜਿਹਵਾ ਏਕ , ਅਨੇਕ ਗੁਣ ; ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥(136-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that I have only one tongue and the virtuous of Almighty is uncountable therefore only those are saved whom Almighty has himself attached them to his feet.

ਫਲਗੁਣਿ , ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ (136-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the month of Phagan one should continuously praise Almighty whom has not even a have sesame seed amount of desire avarice.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ (136-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who has remembered the Almighty's name, their tasks has been completed.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ; ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ (136-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who have undoubtfully meditated Almighty;s true form of Guru, they are proven to be the truth and genuine ones in the court of Almighty.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ; ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ (136-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The treasure of all happiness is the Almghty's feet, holding which one is able to the frightful and tough worldly ocean.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ; ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Such ones have obtained the meditation of love and they never burn in the worldly desires means they never be over-occupied in the worldly desires.

ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ; ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Their mind became free from all falseful desires and doubtful faith has disappeared as their Antahkaran is filled with Almighty's faith.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ; ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ (136-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They serve the Surpeme Almighty alone and reside him in their mind.

ਮਾਹ ਦਿਵਸ , ਮੂਰਤ ਭਲੇ ; ਜਿਸ ਕਉ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (136-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those unto whom Almighty has casts His merciful glance all the months and days becomes fortunate without any specific lucky dat determined by astrological studies (mahurat)

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ , ਦਰਸ ਦਾਨੁ ;
ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥੧॥ (136-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that dear Almighty the life of all, I ask for a donation of your sight, please be merciful and bless me with your sight.

ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦਿਨ ਰੈਣਿ (136-14)

Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji: Day And Night:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (136-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ (136-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I serve my True Guru, and meditate on Him all day and night.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ , ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ;
ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ (136-15, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Renouncing selfishness and conceit, I seek His Sanctuary, and speak sweet words to Him.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ; ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through countless lifetimes and incarnations, I was separated from Him. O Almighty, you are my Friend and Companion-please unite me with Yourself.

ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ; ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Those who are separated from the Almighty do not dwell in peace, O sister.

ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ (136-16, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without the Husband Almighty, one can never find peace based on my research and as seen in all realm.

ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ; ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ (136-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I am separated from Almighty by my own deeds; why should I accuse anyone else? Therefore pray humbly as follows;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ;
ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ (136-17, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Please be merciful and bestow Your Mercy, Almighty, and save me! As the is no one else who is the cause and initiator.

ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ; ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ (136-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Without You, Almighty, we are ruined in dust and unto whom should we utter our cries of distress?

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ;
ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥ **(ਸੁਰ-ਜਨੁ ਬੋਲੋ)** (136-18, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

This is Guru Nanak's prayer: "May my eyes behold the Almighty, the Angelic Being."||1||

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ; ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (136-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty hears the suffering of the soul; He is the All-powerful and Infinite Primal Being (Purakh also means PU=hell + RAKH=protector, PU=Universe + Rakh=Protector).

ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ; ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (136-19, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In death and in life, worship and adore the Almighty who is the support of all beings during life and death.

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ; ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (137-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In this world and in the next, the soul-bride belongs to her Husband Almighty, who has such a vast family.

ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ; ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (137-1, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He is Great, Inaccessible and beyond knowledge. His Wisdom remains beyond boundaries.

ਸੇਵਾ ਸਾ , ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ; ਸੰਤਾ ਕੀ , ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥ (137-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Only the selfless service pleases Him which are performed by becoming the dust of feet of the Saints.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ;
ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (ਉਧਾਰਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (137-2, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He is the Patron of the poor, the Merciful, Luminous Almighty, the Redeemer of sinners.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (137-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

From the very beginning, and throughout the ages, the True Name of the Creator has been preserved.

ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ;
ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ (ਤੋਲਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (137-3, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

No one can know the value of Almighty's name; no one can weigh it.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ; ਨਾਨਕ , ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (137-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He dwells deep within the mind and body. Guru Nanak says He cannot be measured.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ;
ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ (137-4, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to those who remembers Almighty, day and night. ||2||

ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ; ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (137-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Saints worship and adore Him forever and ever; He is the Forgiver of all.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ , ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਦਿਤੀਨੁ ਜਿੰਦੁ ॥ (137-5, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He created the soul and the body, and by His Kindness, He bestowed the life.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ; ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Shabad, worship and adore Him, and chant His Pure Mantra.

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ; ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty’s worth cannot be described; the magnificent Almighty is endless.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ; ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (137-6, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

That one, within whose mind the Almighty abides, is said to be most fortunate.

ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ; ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥ (137-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The mind's desires are fulfilled, upon meeting the Master, our Husband Almighty.

ਨਾਨਕੁ , ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ; ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ (137-7, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Guru Nanak lives by chanting the Almighty's Name; all sorrows have been erased.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥ (137-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

One who does not forget Him, day and night, is continually revived. ||3||

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ; ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ (137-8, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Almighty is all powers with ability to perform everything; Almighty is the only (permenant) place for prideless one like me.

ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ , ਮਨ ਅੰਦਰੇ ;
ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾਂ , ਨਾਉ ॥ (137-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have grasped the Support of the Almighty within my mind; I live by chanting and meditating on His Name.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ; ਜਨ ਧੂੜੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥ (137-9, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, Almighty, and bless me, that I may merge into the dust of the feet of the humble.

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ , ਤਿਉ ਰਹਾ ;
ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨਾ ਖਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

As You sustain me, so do I live. I wear and eat whatever You give me.

ਉਦਮੁ ਸੋਈ ਕਰਾਇ ਪ੍ਰਭ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, bless me with the initiative to strive the effort; to sing Your Glorious Praises in the Company of the Holy.

ਦੂਜੀ ਜਾਇ ਨ ਸੁਝਈ ; ਕਿਥੈ ਕੂਕਣ ਜਾਉ ॥ (137-10, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I can envisage of no other place; where could I go and cry for help?

ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸਨ ਤਮ ਹਰਣ ; ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਮਾਉ ॥ (137-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are the Dispeller of ignorance, the Destroyer of darkness, O Lofty, Unfathomable and Unapproachable Almighty.

ਮਨੁ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ (137-11, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Please unite this separated one with Yourself; this is Nanak's yearning.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ;
ਹਰਿ ਪਰਸੀ ਗੁਰ ਕੇ ਪਾਉ ॥੪॥੧॥ (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ) (137-12, ਮਾਝ, ਮਃ 5)

That day shall bring every joy, O Almighty, when I touch the Feet of the Guru. ||4||1||

ਵਾਰ , ਮਾਝ ਕੀ ; ਤਥਾ ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ , ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ , ਗਾਵਣੀ ॥ (137-13)

Vaar In Maajh, And Saloks Of The First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji: To be Sung to the Tune of "Malik Mureed And Chandrahraa Sohee-Aa"

ਉਥਾਨਕਾ: ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਜਦੋਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਸਰੂਪ ਸੰਪੂਰਨ ਕੀਤਾ, ਤਦੋਂ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਬਾਣੀ ਰਚਨ ਬਾਰੇ ਕੀ ਆਗਿਆ ਹੈ? ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕੀਤਾ ਤੁਸੀਂ ਦੁਸ਼ਟਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਨ ਵਸਤੇ ਜੰਗ ਕਰਨੇ ਹਨ ਇਸ ਲਿਏ ਤੁਸੀਂ ਧਰਮ ਸੰਬੰਧੀ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦਿਆਂ ਵਾਰਾਂ ਸੁਨ ਕੇ ਉਨਾਂ ਦੀਆਂ ਧੁਨਾਂ ਗੁਰਬਾਨੀ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਵਿਚ ਰਖਣੀਆਂ। ਇਸੇ ਲਈ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਵਿਖੇ ਬਹੁਤ ਸੂਰਮਿਆਂ ਦੀਆਂ ਵਾਰਾਂ ਸੁਨੀਆਂ ਜਿਨਾਂ ਵਿਚੋਂ ਨਉ (੯) ਧੁਨਾ ਪਸਿੰਦ ਕਰਕੇ ਨਉ (੯) ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਚੜੋਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋ ਪਹਿਲੀ ਧੁਨ ਮਾਝ ਕੀ ਵਾਰ ਤੇ ਚੜਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਧੁਨ ਬਾਰਾ ਸਾਖੀ ਇਉਂ ਹੈ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਹੁਕਮ ਕਤਿਾ ਕਿ ਜੋ ਕੋਈ ਉਨਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸੋਕ ਦੀ ਖਬਰ ਸੁਨਾਵੇਗਾ ਉਸ ਨੂੰ ਸਜਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਕਬਰ ਦੇ ਦੋ ਮੁਖੀ ਸੂਬੇ ਸਨ ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਤੇ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਜੋ ਰਾਜਪੂਤ ਸਰਦਾਰ ਹੋਏ ਹਨ ਅਕਬਰ ਦੇ ਦਰਬਾਰ ਵਿਚ; ਪਹਿਲੇ ਦੀ ਜਾਤਿ ਸੀ 'ਮਲਕ' ਦੂਜੇ ਦੀ 'ਸੋਹੀ'। ਦੋਹਾਂ ਦੀ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੱਗਦੀ ਸੀ। ਇਕ ਵਾਰੀ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਨੂੰ ਕਾਬਲ ਦੀ ਮੁਹਿੰਮ ਤੇ ਘੱਲਿਆ, ਉਸ ਨੇ ਵੈਰੀ ਨੂੰ ਜਿੱਤ ਤਾਂ ਲਿਆ, ਪਰ ਰਾਜ-ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿਚ ਕੁਝ ਦੇਰ ਲੱਗ ਗਈ। ਚੰਦ੍ਰਹੜੇ ਨੇ ਅਕਬਰ ਪਾਸ ਚੁਗ਼ਲੀ ਖਾਧੀ ਕਿ ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਆਕੀ ਹੋ ਬੈਠਾ ਹੈ। ਸੋ, ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਿਰੁਧ ਫ਼ੌਜ ਦੇ ਕੇ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਲਿਆ ਗਿਆ। ਦੋਵੇ ਜੰਗ ਵਿਚ ਆਪੋ ਵਿਚ ਲੜ ਕੇ ਮਾਰੇ ਗਏ। ਇਹ ਸੋਕ ਭਰੀ ਖਬਰ ਅਕਬਰ ਨੂੰ ਸਣੋਣ ਲਈ ਹਰ ਕੋਈ ਡਰਦਾ ਸੀ ਤਦ ਢਾਡੀਆਂ ਨੇ ਇਸ ਜੰਗ ਦੀ 'ਵਾਰ' ਲਿਖੀ, ਅਕਬਰ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਖਬਰ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ ਦੇਸ ਵਿਚ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹੋਈ। ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਨੇ ਉਪਰ ਲਿਖਿਆਂ ਸਿਰ-ਲੇਖ ਦੇ ਕੇ ਆਗਿਆ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀ ਇਹ ਮਾਝ ਦੀ ਵਾਰ ਉਸ ਧੁਨੀ (ਸੁਰ) ਵਿਚ ਗਾਉਣੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਮੁਰੀਦ ਖਾਂ ਵਾਲੀ ਗਾਵੀਂ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ।

ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਵਾਲੀ ਵਾਰ ਇਉਂ ਹੈ; ਪਉੜੀ॥ ਕਾਬਲ ਵਿਚ ਮੁਰੀਦ ਖ਼ਾਂ ਫੜਿਆ ਵਡ ਜੋਰ॥ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਲੈ ਫੋਜ ਕੋ ਦੋੜਿਆ ਵਡ ਤੋਰ॥ ਦੁਹਾਂ ਕੰਧਾਰਾਂ ਮੁਹ ਜੁੜੇ ਦੁਮਾਮੇ ਦੌਰ॥ ਸ਼ਸਤ੍ਰ ਪਜੂਤੇ ਸੂਰਿਆਂ ਸਿਰ ਬੰਧੇ ਟੌਰ॥ ਹੋਲੀ ਖੇਲੇ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ ਰੰਗ ਲਗੇ ਸੋਰ॥ ਦੋਵੇਂ ਤਰਫਾਂ ਜੁਟੀਆਂ ਸਰ ਵਗਨ ਕੌਰ॥ ਮੈਂ ਭੀ ਰਾਇ ਸਦਾਇਸਾਂ ਵੜਿਆ ਲਾਹੌਰ॥ ਦੋਨੋਂ ਸੂਰੇ ਸਾਨਣੇ ਜੂਝੇ ਉਸ ਠੋਰ॥

ਏਹ ਅਠ ਤੁਕ ਕੀ ਪਉੜੀ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਆਠ ਤੁਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀ ਪਉੜੀ ਮਿਲਾਈ ਹੈ ਮਾਝ ਰਾਗ ਵਿਚ ਜਿਸ ਵਿਚ ਨਿਰੋਲ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਦਾ ਹੀ ਜਸ ਹੈ।

ਵਾਰ: ਯੁੱਧ ਸਬੰਧੀ ਕਾਵਿ ਨੂੰ 'ਵਾਰ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਕਾਵਿ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਯੋਧਿਆਂ ਦੀ ਸੂਰਬੀਰਤਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਰਚਨਾ ਨੂੰ ਵੀ ਵਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਕਵਿਤਾ ਦੀ ਇਕ ਖਾਸ ਵਿਧੀ 'ਪਉੜੀ' ਛੰਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

Prologue : When Guru Arjan Sahib ji completed Sri Guru Granth Sahib Ji (Aad Granth), Guru Hargobind Sahib Ji ask what was the command for Him pertaining to utterance (composition) of Gurbani? Guru Arjan Sahib ji said that you are suppose oppose the tyranny therefore when the 'Var'(ballad) of the great warriors will be sang in your court you shall select tunes among the 'Var' as the tunes to the selected Gurbani Vara's (ballad) in Sri Guru Granth Sahib Ji. Thereafter Guru Hargobind Sahib Ji selected nine(9) Varas to be the tune for nine(9) Varas among the total of 22 Varas in Sri Guru Granth Sahib Ji.

The history pertaining to this tune of Malik Mureed And Chandrahraa Sohee-Aa is as follows; King Akbar once announce that who ever comes with a bad news to will be punished and during that time among his 22 districts he had Mureed Khan and Chandrahaa from the Malek and Sohi clan respectively. They were against each other for some reason. At one time revolution started in Kabul, Mureed Khan accepted the challenge to contain the situation and reshape the governance, in which he succeeded. After some time, Chandrahaa heard that Mureed Khan has overtaken Kabul and started rule all by himself as an indepandant state from the Mughol kingdom, he went to King Akbar and manage to persuade him in allowing to attack Mureed Khan in Kabul. The war started in Kabul between Mureed Khan and Chandrahaa and both of them fought very bravely till the last drop of their blood. In order to inform King Akbar the bards created a ballad (Var) with eight 'Pauri'. Guru Hargobind Sahib Ji selected this tune for this Var considering that this Var is also uttered by Guru Nanak Dev Ji in eight Pauri's containing Almighty's praises.

Var: The poetry which is written to describe war and the bravery of great warriors.

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (137-14)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (137-15)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ; ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ (137-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Guru is the Giver; the Guru is the House of ice. The Guru is the Light of the three worlds.

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ ; ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says He is everlasting wealth. Place your mind's faith in Him, and you shall find peace. ||1||

Prologue : Guru Nanak Dev Ji utters the physical body development stages of a mortal from birth to death in relation to the spiritual state. Guru described the truth on how a mortal breaks away from Almighty's Name which was recited in mother womb and engrosses in worldly needs and affairs created by Maya in various forms of illusion.

ਮਃ ੧ ॥ (137-16)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ; ਥਣ ਦੁਧਿ ॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

First, the baby loves mother's milk;

ਦੂਜੈ ; ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ (137-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

second, he learns of his mother and father;

ਤੀਜੈ ; ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ('ਭਯਾ' ਨੂੰ 'ਭਈਆ' ਬੋਲੋ) (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

third, his brothers, sisters-in-law and sisters;

ਚਉਥੈ ; ਪਿਆਰਿ ਉਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

fourth, the love of play awakens.

ਪੰਜਵੈ ; ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ (137-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Fifth, he runs after food and drink;

ਛਿਵੈ ; ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

sixth, in his sexual desire, he does not respect social customs.

ਸਤਵੈ ; ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Seventh, he gathers wealth and dwells in his house;

ਅਠਵੈ ; ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

eighth, he becomes angry, and his body is consumed.

ਨਾਵੈ ; ਧਉਲੇ ਉਭੇ ਸਾਹ ॥ (137-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Ninth, he turns grey, and his breathing becomes difficult;

ਦਸਵੈ ; ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

tenth, he is cremated, and turns to ashes.

ਗਏ , ਸਿ ਗੀਤ ; ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

His companions send him off, crying out and lamenting.

ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ ; ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ (137-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The real-self Atma-like swan takes flight, and asks which way to go from the messengers of death.

ਆਇਆ ਗਇਆ ; ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One comes to this physical body and departures from this body to another body; the phenomenon of death is just for name sake. Proving this fact further Guruji says;

ਪਿਛੈ ; ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

After he left, food was offered on leaves, and the birds were called to come and eat means that it is proven from these rituals that one is not liberated from the cycle of reincarnation otherwise this rituals serves no purpose.

ਨਾਨਕ ; ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the self-willed manmukh's passion is always for the evil deeds therefore the entire life is wasted in darkness of ignorance.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (138-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the world is drowning. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (138-2)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Guru Nanak Dev Ji utters the decades physical body growth with respect to its appearance and condition.

ਦਸ ਬਾਲਤਣਿ , ਬੀਸ ਰਵਣਿ ; **(ਬਾਲੱਤਣਿ ਬੋਲੋ)**
ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (138-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At the age of ten, he is a child; at twenty, a youth, and at thirty, he is called handsome.

ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ , ਪਚਾਸੀ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ;
ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ **(ਸੱਠੀ ਬੋਲੋ)** (138-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At forty, he is full of life; at fifty, his foot slips, and at sixty, old age is upon him.

ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿ ਹੀਣੁ ; **(ਸੱਤਰਿ ਬੋਲੋ)**
ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ **(ਅੱਸੀਹਾਂ ਬੋਲੋ)** (138-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At seventy, he loses his intellect, and at eighty, he cannot perform his duties.

ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ; **(ਨੱਵੈ ਬੋਲੋ)**
ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ , ਅਪ ਬਲੁ ॥ (138-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At ninety, he lies in his bed, and he cannot understand his weakness.

ਢੰਢੋਲਿਮੁ ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ;
ਨਾਨਕ , ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥ (138-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

After seeking and searching for such a long time, Guru Nanak says I have seen that the world is just a mansion of smoke. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (138-5)

Pauree:

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥(138-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You, O Creator Almighty, are beyond mind's comprehension (Unfathomable). You Yourself created the Universe,

ਰੰਗ ਪਰੰਗ , ਉਪਾਰਜਨਾ ; **(ਉਪਾਰ-ਜਨਾ ਬੋਲੋ)**
ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ , ਭਾਤੀ ॥ (138-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

its colors, qualities and varieties, in so many ways and forms.

ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ , ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ; ਸਭੁ ਖੇਲੁ , ਤੁਮਾਤੀ ॥ (138-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You created it, and You alone understand it. It is all Your Play.

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ (138-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some come by birth, and some arise (in death) and depart; but without the Name, all are bound to die.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ ; (ਚਲੂ-ਲਿਆ ਬੋਲੋ)
ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs are imbued with the deep crimson color of the poppy; they are dyed in the color of the Almighty's Love.

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ; ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥ (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

So serve the True and Pure Almighty, the Supremely Powerful Architect of Destiny.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ; (ਸੁ-ਜਾਣੁ ਬੋਲੋ)
ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥ (138-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You Yourself are All-knowing. O Almighty, You are the Greatest of the Great!

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ , ਮੇਰੇ ਸਚਿਆ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ , ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥ (138-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

My Dear True Almighty, I am a sacrifice, a humble sacrifice, to those who meditate on You within their conscious mind. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (138-9)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜੀਉ ਪਾਇ , ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ; ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ (138-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He placed the soul in the body which He had created. He protects the Creation which He has created.

ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ; ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (138-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

With their eyes, they see, and with their tongues, they speak; with their ears, they bring the mind to awareness.

ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ; ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ (138-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

With their feet, they walk, and with their hands, they work; they wear and eat whatever is given.

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ , ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਅੰਧਾ , ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (138-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They do not know the One who created the Creation. The ignorant blind ones proceeds to perform do their deeds in total ignorance.

ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ; ਘਾੜਤ ਘੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (138-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the pitcher of the body breaks and shatters into pieces, it cannot be re-created again.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ;
ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ (138-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says without the Guru, there is no honor; without honor, no one is ferried across the materialistic worldly ocean. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (138-12)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

They prefer the gift, instead of the Giver; such is the way of the self-willed manmukhs.

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤਾ ਕੀ ;
ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (138-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

How can one describe such self-willed manmukh's intelligence, their understanding or their cleverness?

ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ;
ਸੋ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The deeds which one commits, even in total isolation or within the mind, will be known far and wide, in the entire world's four directions.

ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ , ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ;
ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ , ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (138-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

One who lives righteously is known as righteous; one who commits sins is known as a sinner.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ;
ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (138-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

You Yourself enact the entire play, O Creator. Why should we speak of any other?

ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ , ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ;
ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ , ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ (138-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

As long as Your Light of real-self (Atma) is within the body, You speak through that Light. Without Your Light, who can do anything? Show me any such cleverness! Means that without Almighty's presence within the body non can do anything as He alone is the life form of the entire universe

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਇਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥(ਸੁ-ਘੜੁ, ਸੁ-ਜਾਣੀਐ ਬੋਲੋ)(138-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says the Almighty alone is Perfect and All-knowing; He is revealed to the Gurmukh. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (138-16)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ;
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (138-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Almighty, You Yourself created the entire universe, and You Yourself put it to work.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ;
ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (138-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Administering the drug of emotional attachment, You Yourself have led the world astray through Your created Maya.

ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ;
ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ (138-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

There is fire of thirst for world possessions deep within; the desires are beyond the state of contentment, people remain hungry and thirsty as the materialistic quest never ends.

ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ;
ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ (138-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

This world is an illusion; it dies and it is re-born-it comes and it goes in reincarnation.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ;
ਸਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (138-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True Guru, emotional attachment can never be broken; all have grown weary of performing merely rituals without realising the truth.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸੁਖਿ ਰਜਾ , ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ (ਰੱਜਾ ਬੋਲੋ) (138-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who follow the Guru's Teachings meditate on the Almighty's Name (Naam); and they find happiness in Your will means that they remain contented in Your will.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ , ਆਪਣਾ ; ਧੰਨੁ , ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (138-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

They ferry their families and ancestors across the dreadful worldly ocean; blessed are the mothers who gave birth to them.

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (139-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Beautiful and sublime is the glory and the understanding of those who focus their consciousness on the Almighty. ||2||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੨ ॥ (139-2)

Salok, Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

Prologue : Guru Angad Dev Ji blesses the ultimate knowledge pertaining to self-realisation by experiencing Almighty within all the physical actions in order for one to become selfless and escape from the clutches of Deeds (Karama).

ਅਖੀ ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ; ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

To see without eyes; to hear without ears;

ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ; ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

to walk without feet; to work without hands;

ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ; ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ (139-2, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

to speak without a tongue-like this, one remains dead (from the sense of living) while yet alive.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ; ਤਉ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ (139-3, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says recognize the Hukam of the Almighty's Command, and merge with your Almighty who is the Master. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (139-3)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ; ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (139-3, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

He is seen, heard and known, but His slight essence is not obtained.

ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ; ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ (139-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

How can the lame, armless and blind person run to embrace the Almighty? Guru explains further in the next line;

ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ , ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ;
ਲੋਇਣ , ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (139-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Let the sense of respect (Fear) of Almighty be your feet, and let His Love be your hands; let your wisdom of His Understanding be your eyes.

ਨਾਨਕੁ , ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ;
ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (139-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Says Nanak, in this way, O wise soul-bride, you shall be united with your Husband Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (139-5)

Pauree:

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ; ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (139-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Forever and ever, You (Almighty) are the only One; You have created Maya and set the play of duality in motion.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥(139-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Through Maya You have created egotism and arrogant pride, and You placed greed of accumulating (Lobh) worldly possessions within the beings (Jeev).

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ; ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (139-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Sustain me as it pleases Your Will; everyone acts as You cause them to act although the beings (jeev) may assume that they are acting on their own so this the baseless ego that being (jeev) creates within and creates new Karama.

ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ; ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (139-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Through Your blessings some are forgiven, and merge with You; through the Guru's Teachings, we are joined to You.

ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ;
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ , ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (139-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Some serve You cautious; without the Name, nothing else pleases them.

ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ; ਇਕਿ , ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (139-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Any other task is worthless to them-You have enjoined them to Your True Service of meditation.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ; (ਕਲੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ , ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ (139-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

In the midst of children, spouse and relations, some still remain detached; they remain pleased to Your Will.

ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ;
ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (139-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Inwardly (spiritually) and outwardly (physical deeds), they are pure, and they are absorbed in the True Name. ||3||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (139-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ; ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ (139-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may make a cave, in a mountain of gold, or in the water of the nether regions;

ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ , ਕੈ ਆਕਾਸੀ ;
ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ (139-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may remain standing on my head, upside-down, on the earth or up in the sky;

ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ; ਧੋਵਾ ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ (139-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may totally cover my body with clothes, and perform Yogic cleansing methods to keep the physical body pure;

ਬਗਾ ਰਤਾ , ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (139-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may recite the verses of white (Siam Vedh), yellow (Yujhar Vedh), black (Atharban Vedh);

ਹੋਇ ਕੁਚੀਲੁ ਰਹਾ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਮਤਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (139-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I may even live in dirt and filth. And yet, all these deeds as stipulated in shabad is useless if the evil-mindedness, and intellectual corruption remains within. Guruji explains how to purify the mind and intellact in the next line.

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ , ਨਾ ਹਉ ਹੋਵਾ ;
ਨਾਨਕ , ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (139-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I was not, I am not, and I will never be anything at all! Guru Nanak says I contemplate only on the Guru's Shabad. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (139-13)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Siddhas asked Guru Nanak Dev Ji 'why a being (jeev) becomes sad and how can one become happy?'

ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ , ਕਾਇਆ ; ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥ (139-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They wash their clothes, and scrub their physical bodies, and try to practice self-discipline.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ;
ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ॥ (139-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

But they are not aware of the filth staining their Antahkaran (mind, intellect, memory & self-existence), the dirt of discrimination (love & envy) remains while they try and try to wash off the outer dirt.

ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ; ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ (139-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The ignorant (blind) go astray, caught by the noose of Death.

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ;
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ (139-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The physical body does not belong to this being (jeev) which being (jeev) claims to his own therefore ego and attachments is created because of which this being (jeev) has to endure pains. This is the cause of sadness and now Guruji explain how can one be happy;

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ;
ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (139-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says through a Guru the curtain of egotism and attachments are broken (torn) only then Almighty's name is meditated upon with mind and body.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ; ਨਾਮੇ , ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ (139-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They chant the Naam, meditate on the Naam, and through the Naam, they are absorbed in peace. ||2||

ਪਵੜੀ ॥ (139-16)

Pauree:

ਕਾਇਆ ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (139-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Destiny has brought together and united the body and the soul-swan.

ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ; ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (139-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He who created them, also separates them.

ਮੂਰਖੁ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ; ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The fools enjoy their pleasures; they must also endure all their pains.

ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ; ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

From pleasures, arise diseases and the commission of sins.

ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ; ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ (139-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

From sinful pleasures come sorrow, separation, birth and death.

ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ; ਝਗੜਾ ਪਾਇਆ ॥ (139-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The fools try to account for their misdeeds, and argue uselessly.

ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ; ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (139-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The judgement is in the Hands of the True Guru, who puts an end to the argument.

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ; ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ (139-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Whatever the Creator does, becomes the reality. It cannot be changed by anyone's efforts. ||4||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (139-19)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ; ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾਇ ॥ (139-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Telling lies is equivalent to eating dead human bodies.

ਅਵਰੀ ਨੋ ; ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

And yet such people, go out to teach others.

ਮੁਠਾ ਆਪਿ ; ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They are deceived, and they deceive their companions as well.

ਨਾਨਕ ; ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (140-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says such people becomes the leaders means that the leaders themselves adopt's the support of false and stands high in the community as advisors and decision makers. ||1||

ਮਹਲਾ , ੪ ॥ (140-1)

Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ;
ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ , ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅਲਾਏ ॥ (140-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Those, within whom the love for Truth dwells; they recite Almighty's name with faith.

ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ;
ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (140-2, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

They walk on the Almighty's Path, and inspire others to walk on the Almighty's Path as well.

ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ , ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ;
ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ , ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੈ ਬੋਲੋ) (140-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Bathing in a pool of holy water, they are washed clean of filth. But, by bathing in a stagnant pond, they are contaminated with even more filth.

ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (140-3, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Perfect Pool of Holy Water. Night and day, He meditates on the Name of the Almighty with mind and body.

ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ;
ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ (140-4, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The True Guru is saved, along with his family; bestowing the Name of the Almighty, Har, Har, He saves the whole world.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ , ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥ (140-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is a sacrifice to one who himself chants the Naam, and inspires others to chant it as well. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (140-5)

Pauree:

ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ; ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥ (140-5, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Some pick and eat fruits and roots, and live in the wilderness.

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ; ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ (140-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Some wander around wearing saffron robes, as Yogis and Sanyaasees.

ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ; ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (140-6, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

But within there is still so much thirst for worldly achievements; they still desire for clothes and food.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ; ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ (140-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

They waste their lives uselessly; they are neither householders nor renunciates.

ਜਮ ਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ (140-7, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Messenger of Death hangs over their heads, and they cannot escape the three-phased desire.

ਗੁਰਮਤੀ , ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ;
ਜਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Death does not even approach those who follow the Guru's Teachings, and become the slaves of the Almighty's slaves.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The ones who accepts faithfully the True Guru's Sermons remains detached from worldly pleasures and possession within their home.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ;
ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ (140-8, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says those who serve their True Guru, rise from desire to desirelessness. ||5||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (140-9)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji blesses sermons to a Qaji whose robe was smeared with blood while he was slaughtering a chicken.

ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ; ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ (140-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If one's clothes are stained with blood, the garment is believed to be dirty (polluted) and abandoned immediately for washing.

ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ; ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ (140-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who drinks (consumes) the blood (meat); how can ever their consciousness becomes pure?

ਨਾਨਕ , ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ; ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ (140-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says chant the Name of Almighty with mouth, with pure heart (without any desire or ill feeling towards others).

ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁਨੀ ਕੇ ; ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ (140-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Everything else without reciting Almighty's name is just a pompous worldly show, and merely the practices of false rituals. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (140-11)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ , ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ;
ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ , ਕਿਆ ਹੋਵਾ ॥ (140-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Since I am no one, what can I say? Since I am nothing, what can I be?

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ;
ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ ॥ (140-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Almighty has created the entire universe, whose praises are told the divine books and uttered by all the wise ones; some are ignorant pertaining to such Almighty's praises therefore clean the Antahkaran with the water of Almighty's name. (Almighty created me and so I act. As He causes me to speak, so I speak. I am full and overflowing with sins-if only I could wash them away!)

ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ , ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ; (ਬੁੱਝਾ, ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)
ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ ॥ (140-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One do not understands himself, and yet attempts to teach others. Such is the ignorant leader!

ਨਾਨਕ , ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ;
ਸਭਸੁ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ (140-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the one who is blind (ignorant) shows others the way (teach others), and misleads all his companions.

ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ;
ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (140-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

But, going to the world hereafter, he shall be beaten and kicked in the face; then, it will be obvious, what sort of guide he was! ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (140-14)

Pauree:

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ; ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (140-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through all the months and the seasons, the minutes and the hours, I dwell upon You, O Almighty.

ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (140-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

No one has attained You by the count of Karmas (deeds); O True, Unseen and Infinite Almighty.

ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ; (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (140-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

A scholar who is full of greed (Labh-greed of consumption, Lobh-greed of materials), arrogant pride and egotism, is known to be a fool although he has knowledge.

ਨਾਉ ਪੜੀਐ , ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ; (ਬੁੱਝੀਐ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (140-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

So read the Name, and realize the Name, and contemplate the Guru's Teachings.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ; ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (140-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, I have earned the wealth of the Naam; I possess the storehouses, overflowing with devotion to the Almighty.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (140-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Believing in the Pure Naam, one is hailed as true, in the True Court of the Almighty.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਪਰਾਣੁ ਹੈ ; ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (140-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Divine Light of the Infinite Almighty, who owns the soul and life-forces (pran) and, is deep within the inner being.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ; ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥੬॥ (140-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone are the True Banker, O Almighty; the rest of the world is just Your petty trader. ||6||
Note: Guruji blessed this sermons during His visit to Mekkah, in the next shabad Guruji illustrates the qualities in a true Muslim based on the religious practices.

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (140-18)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ; (ਮੁਸੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ (140-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let mercy be your mosque, faith your prayer-mat, and honest living your Koran.

ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ; ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ (140-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Make modesty your circumcision (sunat), and good conduct your fast (puasa). In this way, you shall be a true Muslim.

ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ; ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ (140-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let good conduct be your Kaabaa, Truth your spiritual guide, and being merciful and honouring a poor, such noble deeds shall be your recitation of Koran (prayer, solat) and chant.

ਤਸਬੀ ਸਾ , ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ; ਨਾਨਕ , ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ (140-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let your rosary be that which is pleasing to His Will. Guru Nanak says Almighty shall preserve your honor. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (141-1)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji

ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ; ਉਸੁ ਸੂਅਰ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥ (141-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

To take what rightfully belongs to another (Haram), is like a Muslim eating pork, or a Hindu eating beef.

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ; ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥ (141-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

A Guru for a Hindu and Prophet for a Muslim will only stands by as protector, if one do not take the rightfully belongings of others which equivalent to consuming carcasses.

ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ; ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ (ਗੱਲੀਂ ਬੋਲੋ) (141-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By mere talk, people do not earn passage to Heaven. Salvation comes only from the practice of Truth.

ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ; ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (141-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By adding spices to forbidden meat (Haram), they are not become acceptable lawfully.

ਨਾਨਕ , ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ; (ਗੱਲੀਂ ਬੋਲੋ)
ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (141-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says from false talk, only falsehood remains as the earning of lifetime. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (141-3)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ; ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥ (141-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

There are five prayers and five times of day for prayer; the five have five names.

ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ; ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥ (141-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let the first prayer (Solat Subuh) be truthfulness, the second prayer (Solat Zohor) honest living, and the third prayer (Solat Asar) charity in the Name of Almighty.

ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ; ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ (141-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Let the fourth prayer (Solat Maghrib) be nourish pious intentions which develops good will to all, and the fifth prayer (Solat Ishak) the praise of the Almighty.

ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ; ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥ (141-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Repeat the prayer of good deeds, and then, you may call yourself a Muslim.

ਨਾਨਕ , ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ; ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥ (141-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the false obtain falsehood, and only falsehood. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (141-6)

Pauree:

ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ; ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (141-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some purchases priceless jewels-like virtues (renunciation, truth, contentment, mercy, faith, etc.) with the capital of love, while others trades for happiness with temporary worldly materials.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ; ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (141-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the True Guru is pleased, only then within the body Antahkaran the treasure of jewel-like virtues is discoved.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ , ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ;
ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ (141-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Guru, no one has found this treasure. The ignorant (blind) died barking the false means the speaking false or about the false Maya is useless which does not benefit anyone.

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (141-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs are burned (putrefy) to death in duality form of fire. They do not understand contemplative meditation.

ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (141-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the One Almighty, there is no other at all. Unto whom should they complain?

ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ , ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ;
ਇਕਨਾ , ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥ (141-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some are poor, and wander around endlessly, while others have storehouses of wealth.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ; ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥ (141-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, there is no other wealth. Everything else is just poison and ashes.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ;
ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥ (141-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Almighty Himself acts, and causes others to act; by the Hukam of His Command, we are embellished and exalted. ||7||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (141-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: In Sultanpur, Guru Nanak Dev Ji abandoned the shopkeeper’s job and declared that ‘non is a Hindu and non is a Muslim’ while sitting in the graveyard. Qaji and Nawab came to Guruji and asked ‘Why do say that there is no Muslim?’, Guru answers;

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ;
ਜਾ ਹੋਇ , ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (141-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

It is difficult to be called a Muslim; if one is truly a Muslim (with the qualities liated below), then he may be called one.

ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ , ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ; (ਅੱਵਲਿ ਬੋਲੋ)
ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ , ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ (‘ਮਸੱਕਲ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (141-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

First, let him appreciate the religion of the Prophet as sweet means that one should accept Almighty’s meditation; then, let his pride of his possessions be scraped away.

ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ , ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ; (ਮੁਸੱਲਿਮ ਬੋਲੋ)
ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (141-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Becoming a true Muslim, a disciple of the faith of Mohammed, let him put aside the illusion of death and life.

ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ;
ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ , ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (141-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

As he submits to Almighty's Will, and surrenders to the Creator, he is rid of selfishness and conceit.

ਤਉ ਨਾਨਕ , ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ;
ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ (141-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

And when, Guru Nanak says he is merciful to all beings, only then shall he be called a Muslim. ||1||

ਮਹਲਾ , ੪ ॥ (141-13)

Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ;
ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (141-13, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Renounce lust (sexual desire), anger, falsehood and slander; forsake Maya and eliminate egotistical pride.

ਤਜਿ ਕਾਮੁ , ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ;
ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ , ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (141-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Renounce sexual desire and unlawful relationships other the spouse, and give up emotional attachment. Only then one shall obtain the Pure Almighty amidst the darkness of the world.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ;
ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ , ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (141-14, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Renounce selfishness, conceit (ego) and arrogant pride, and your love of physical attachment with children and spouse. Abandon your thirsty hopes and desires, and embrace love for the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ (141-15, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the True One shall come to dwell in your mind. Through the sermons of the True Guru, one shall be absorbed in the Name of the Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (141-16)

Pauree:

ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ; **(‘ਰਯਤਿ’ ਨੂੰ ‘ਰਈਅਤਿ’ ਬੋਲੋ)**
ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥ **(‘ਰਹੱਸੀਓ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (141-16, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Neither the kings, nor the citizens, nor the leaders shall remain.

ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ; ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥ (141-16, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The shops, the cities and the streets shall eventually disintegrate, in the Almighty's Hukam (Will, Command).

ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ; ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Those solid and beautiful mansions-the fools think that they belong to them.

ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ; ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The treasure-houses, filled with wealth, shall be emptied out in an instant.

ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ; ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥
ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ; ਕਿਥੈ , ਸਿ ਆਪਣੇ ॥
ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ; ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ (141-17, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The horses, chariots, camels and elephants, with all their decorations; the gardens, lands, houses, tents, soft beds and satin pavilions-Oh, where are those things, which they believe to be their own?

ਨਾਨਕ , ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ; ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥ (141-18, ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the True One is the Giver of all; He is revealed through His All-powerful Creative Nature. ||8||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (141-19)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ , ਧੇਣਵਾ ; ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ , ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥ (141-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If the rivers became cows, giving milk, and the spring water became milk and ghee;

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ , ਸਕਰ ਹੋਵੈ ; ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ (141-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If all the earth became sugar, and mind remains in joy upon obtaining such materials;

ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ; ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ (142-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

if the mountains became gold and silver, studded with gems and jewels

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥ (142-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-even then, I would worship and adore You, and my longing to chant Your Praises would not decrease. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (142-2)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ; ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ (142-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If all the eighteen loads of vegetation became fruits,

Note: 1 load (Bhar) = 3260 Tola, 1 Tola= 11.6638038 grams

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ , ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ (142-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and the growing grass became sweet rice; if I were able to stop the sun and the moon in their orbits and hold them perfectly steady

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥ (142-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-even then, I would worship and adore You, and my longing to chant Your Praises would not decrease. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (142-3)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ; ਪਾਪ ਗਰਹ , ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ (142-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If my body were afflicted with pain, under the evil influence of unlucky stars;

ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ , ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ;
ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ (142-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if the blood-sucking kings were to hold power over me

ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥ (142-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-even if this were my condition, I would still worship and adore You, and my longing to chant Your Praises would not decrease. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (142-5)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ; ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥ (142-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If fire and ice were my clothes, and the wind was my food;

ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ;
ਨਾਨਕ , ਸਭੋ ਜਾਉ ॥ (142-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and even if the enticing heavenly beauties were my wives, O Nanak-all this shall pass away!

ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥ (142-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Even then, I would worship and adore You, and my longing to chant Your Praises would not decrease. ||4||

ਪਵੜੀ ॥ (142-6)

Pauree:

ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ; ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥ (142-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The foolish demon, who does evil deeds, does not know his Almighty and Master.

ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ; ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥ (142-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Call him a mad-man, if he does not understand himself.

ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ; ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥ (142-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The strife of this world is evil; these struggles are consuming it.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ; ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Almighty's Name, life is worthless. Through engrossment in illusion (maya), the people are being destroyed.

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ; ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who recognizes that all spiritual paths lead to the One shall be emancipated.

ਕੁਫਰ ਗੋਅ , ਕੁਫਰਾਣੈ ; ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥ (142-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who speaks lies shall fall into hell and burn.

ਸਭ ਦੁਨੀਆ , ਸੁਬਹਾਨੁ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (142-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In all the world, the most blessed and sanctified are those who remain absorbed in Truth.

ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਵਾਨਿ ; ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥ (142-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who eliminates selfishness and conceit is redeemed in the Court of the Almighty. ||9||

ਮਃ ੧ , ਸਲੋਕੁ ॥ (142-9)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji, Salok:

ਸੋ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They alone are truly alive, whose minds are filled with the Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says no one else is truly alive;

ਜੇ ਜੀਵੈ ; ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

those who merely live shall depart in dishonor;

ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ; ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ (142-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

everything they eat is impure.

ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ; ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥
ਰੰਗਿ ਰਤਾ ; ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Intoxicated with power and thrilled with wealth, they delight in their pleasures, and dance about shamelessly.

ਨਾਨਕ ; ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says they are deluded and defrauded.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (142-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Almighty's Name, they lose their honor and depart. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (142-12)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਿਆ ਖਾਧੈ ; ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good is food, and what good are clothes,

ਜਾ ਮਨਿ ; ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

if the True Almighty does not abide within the mind?

ਕਿਆ ਮੇਵਾ , ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ; ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥ (142-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good are fruits, what good is ghee, sweet jaggery, what good is flour, and what good is meat?

ਕਿਆ ਕਪੜੁ , ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ; ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥ (142-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good are clothes, and what good is a soft bed, to enjoy pleasures and sensual delights?

ਕਿਆ ਲਸਕਰ , ਕਿਆ ਨੇਬ ਖਵਾਸੀ ; ਆਵੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ (142-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good is an army, and what good are soldiers, servants and mansions to live in?

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ; ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥ (142-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says without the True Name, all this paraphernalia shall disappear. ||2||

ਪਵੜੀ ॥ (142-15)

Pauree:

ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ;
ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ **('ਪਰੱਖੀਐ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What good is social class and status? Truthfulness is measured within.

ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ; ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥ (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Pride in one's status is like poison-holding it in your hand and eating it, you shall die.

ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ (142-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The True Almighty's Sovereign Rule is known throughout the ages.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ; ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who respects the Hukam of the Almighty's Command is honored and respected in the Court of the Almighty.

ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ; ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By the Order of our Almighty and Master, we have been brought into this world.

ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ; **(ਤਬਲ-ਬਾਜ ਬੋਲੋ)**
ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (142-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Drummer, the Guru, has announced the Almighty's meditation, through the Guru's Hymn (Shabad).

ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ; ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ (142-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some have mounted their horses in response, and others are saddling up.

ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ; ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥ (142-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some have tied up their bridles, and others have already ridden off. ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (142-17)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਾ ਪਕਾ , ਤਾ ਕਟਿਆ ; ਰਹੀ , ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the crop is ripe, then it is cut down; only the stalks are left standing.

ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ , ਚਿਥਿਆ ; ਕਣੁ ਲਇਆ , ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The corn on the cob is put into the thresher, and the kernels are separated from the cobs.

ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ;
ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ (ਬਹਿੱਠੁ ਬੋਲੋ) (142-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Placing the kernels between the two mill-stones, people sit and grind the corn.

ਜੋ ਦਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ; ਨਾਨਕ , ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ (142-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those kernels which stick to the central axle are spared-Nanak has seen this wonderful vision! ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (142-19)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ; ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ (142-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Look, and see how the sugar-cane is cut down. After cutting away its branches, its feet are bound together into bundles,

ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਕੈ ;
ਦੇਨਿ , ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ (ਮੱਲ ਬੋਲੋ) (143-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and then, it is placed between the wooden rollers and crushed.

ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ; (ਟੱਟਰਿ ਬੋਲੋ)
ਤਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ (143-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What punishment is inflicted upon it! Its juice is extracted and placed in the cauldron; as it is heated, it groans and cries out.

ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ; ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਾਲਾਇ ॥ (143-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

And then, the crushed cane is collected and burnt in the fire below.

ਨਾਨਕ , ਮਿਠੈ ਪਤਰੀਐ ; (ਪੱਤਰੀਐ ਬੋਲੋ)
ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ (143-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Nanak: come, people, and see how the sweet sugar-cane is treated! ||2||

ਪਵੜੀ ॥ (143-3)

Pauree:

ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ; ਆਸ ਘਣੇਰਿਆ ॥ (143-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some do not think of death; they entertain great hopes.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ; ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ (143-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They die, and are re-born, and die, over and over again. They are of no use at all!

ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ; ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In their conscious minds, they call themselves good.

ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The King of the Angels of Death hunts down those self-willed manmukhs, over and over again.

ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਾਰਾਮ ; ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (143-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The manmukhs are false to their own selves; they feel no gratitude for what they have been given.

ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ; ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who merely perform rituals of worship are not pleasing to their Almighty and Master.

ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਸਾਹਿਬ ਭਾਵਸੀ ॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who attain the True Almighty and chant His Name are pleasing to the Almighty.

ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ; ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ (143-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They worship the Almighty and bow at His Throne. They fulfill their pre-ordained destiny. ||11||

ਮਃ ੧ , ਸਲੋਕੁ ॥ (143-6)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji, Salok:

ਮਛੀ , ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ (143-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What can deep water do to a fish? What can the vast sky do to a bird?

ਪਥਰ , ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਖੁਸਰੇ , ਕਿਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥(143-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

What can cold do to a stone? What is married life to a eunuch?

ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ; ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ (143-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may apply sandalwood oil to a dog, but he will still be a dog.

ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ; ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ (143-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may try to teach a deaf person by reading the Simritees to him, but how will he learn?

ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ; ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥ (143-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may place a light before a blind man and burn fifty lamps, but how will he see?

ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ ; ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ (143-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may place gold before a herd of cattle, but they will pick out the grass to eat.

ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ; ਢਹੈ , ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥ (143-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You may add flux to iron and melt it, but it will not become soft like cotton.

ਨਾਨਕ , ਮੂਰਖ ਏਹਿ ਗੁਣ ; ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ (143-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says this is the nature of a fool-everything he speaks is useless and wasted. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (143-10)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ; ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥ (ਕੈਂਹਾਂ ਬੋਲੋ) (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When pieces of bronze or gold or iron break,

ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ; ਪਾਏ ਲੋਹਾਰੁ ॥ (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

the metal-smith welds them together again in the fire, and the bond is established.

ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ; ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If a husband leaves his wife,

ਪੁਤੀ ; ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (ਪੁਤੀਂ ਬੋਲੋ) (143-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

their children may bring them back together in the world, and the bond is established.

ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ; ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the king makes a demand, and it is met, the bond is established.

ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ; ਜਾ ਖਾਇ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the hungry man eats, he is satisfied, and the bond is established.

ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ; ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In the famine, the rain fills the streams to overflowing, and the bond is established.

ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ; ਮਿਠੇ ਬੋਲ ॥ (143-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

There is a bond between love and words of sweetness.

ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ; ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When one speaks the Truth, a bond is established with the Holy Scriptures.

ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ; ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through goodness and truth, the dead establish a bond with the living.

ਏਤੁ ਗੰਢਿ ; ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Such are the bonds which prevail in the world.

ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ; ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥ (143-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The fool establishes his bonds only when he is slapped in the face.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ; ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Nanak says this after deep reflection:

ਸਿਫਤੀ ; ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

through the Almighty's Praise, we establish a bond with His Court. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (143-13)

Pauree:

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (143-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He Himself created and adorned the Universe, and He Himself contemplates it.

ਇਕਿ ਖੋਟੇ , ਇਕਿ ਖਰੇ ;
ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ (ਪਰਖਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (143-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some are counterfeit, and some are genuine. He Himself is the Appraiser.

ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ; ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥ (143-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The genuine are placed in His Treasury, while the counterfeit are thrown away.

ਖੋਟੇ , ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (143-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The counterfeit are thrown out of the True Court-unto whom should they complain?

ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵਹਿ ; ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (143-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They should worship and follow the True Guru-this is the lifestyle of excellence.

ਸਤਿਗੁਰੁ , ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ;
ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (143-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The True Guru converts the counterfeit into genuine; through the Guru's Hymn (Shabad), He embellishes and exalts us.

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ; ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (143-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who have enshrined love and affection for the Guru, are honored in the True Court.

ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ;
ਜੋ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥ (143-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Who can estimate the value of those who have been forgiven by the Creator Almighty Himself? ||12||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (143-18)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ , ਦੁਨੀਆ ; ਪੀਰਾ ਮਸਾਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ (143-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

All the spiritual teachers, their disciples and the rulers of the world shall be buried under the ground.

ਮੇਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ; ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇ ॥ (ਮੇ-ਰਵੱਦਿ ਬੋਲੋ) (143-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The emperors shall also pass away; Almighty alone is Eternal.

ਏਕ ਤੂਹੀ ; ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (143-19)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ; ਨਰਾ ॥
ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ; ਧਰਾ ॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Neither the angels, nor the demons, nor human beings, nor the Siddhas, nor the seekers shall remain on the earth.

ਅਸਤਿ ਏਕ ; ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ (143-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Who else is there?

ਏਕ ਤੁਈ ; ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥ (144-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (144-1)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ; ਆਦਮੀ ॥
ਨ ਸਪਤ; ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥ (144-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Neither the just, nor the generous, nor any humans at all, nor the seven realms beneath the earth, shall remain.

ਅਸਤਿ ਏਕ ; ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The One Almighty alone exists. Who else is there?

ਏਕ ਤੁਈ ; ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (144-2)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ; ਮੰਡਲੋ ॥
ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ; ਨਹ ਜਲੋ ॥
ਅੰਨ ਪਉਣ ; ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ (144-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Neither the sun, nor the moon, nor the planets, nor the seven continents, nor the oceans, nor food, nor the wind-nothing is permanent.

ਏਕੁ ਤੁਈ ; ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||4||

ਮਃ ੧ ॥ (144-3)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ; ਆ ਕਸੇ ॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Our sustenance is not in the hands of any person.

ਹਮਾ ਰਾ ; ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥ (144-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The hopes of all rest in the One Almighty.

ਅਸਤਿ ਏਕੁ ; ਦਿਗਰ ਕੁਈ ॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The One Almighty alone exists-who else is there?

ਏਕ ਤੁਈ ; ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੫॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||5||

ਮਃ ੧ ॥ (144-4)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪਰੰਦਏ ; ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ (144-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The birds have no money in their pockets.

ਦਰਖਤ ਆਬ ; ਆਸ ਕਰ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They place their hopes on trees and water.

ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He alone is the Giver.

ਏਕ ਤੁਈ ; ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, Almighty, You alone. ||6||

ਮਃ ੧ ॥ (144-5)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਾਨਕ ; ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥ (144-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says that destiny which is pre-ordained and written on one's forehead

ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਕੋਇ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-no one can erase it.

ਕਲਾ ਧਰੈ ; ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almighty infuses strength, and He takes it away again.

ਏਕੁ ਤੁਈ ; ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You alone, O Almighty, You alone. ||7||

ਪਉੜੀ ॥ (144-6)

Pauree:

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

True is the Hukam of Your Command. To the Gurmukh, it is known.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ; ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (144-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, selfishness and conceit are eradicated, and the Truth is realized.

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ; ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (144-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

True is Your Court. It is proclaimed and revealed through the Guru's Hymn (Shabad).

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Meditating deeply on the True Guru's Hymn (Shabad), I have merged into the Truth.

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs are always false; they are deluded by doubt.

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ; ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They dwell in manure, and they do not know the taste of the Name.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ; ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ (144-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Name, they suffer the agonies of coming and going.

ਨਾਨਕ , ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ;
ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ (144-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Almighty Himself is the Appraiser, who distinguishes the counterfeit from the genuine. ||13||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (144-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ; ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ (144-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Tigers, hawks, falcons and eagles-the Almighty could make them eat grass.

ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ; ਏਹਿ ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ (144-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

And those animals which eat grass-He could make them eat meat. He could make them follow this way of life.

ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ; ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ (144-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He could raise dry land from the rivers, and turn the deserts into bottomless oceans.

ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ; ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ (144-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He could appoint a worm as king, and reduce an army to ashes.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ , ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ;
ਜੀਵਾਲੇ , ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ ॥ (144-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

All beings and creatures live by breathing, but He could keep us alive, even without the breath.

ਨਾਨਕ , ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ;
ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥੧॥ (144-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says as it pleases the True Almighty, He gives us sustenance. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (144-13)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ; ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ (144-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some eat meat, while others eat grass.

ਇਕਨਾ ; ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ (144-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some have all the thirty-six varieties of delicacies,

ਇਕਿ ਮਿਟੀਆ ਮਹਿ ; ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

while others live in the dirt and eat mud.

ਇਕਿ , ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ; ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some control the breath, and regulate their breathing.

ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ; ਨਾਮ ਆਧਾਰਿ ॥ (144-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some live by the Support of the Naam, the Name of the Formless Almighty.

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ; ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (144-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Great Giver lives; no one dies.

ਨਾਨਕ , ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ; ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ (144-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says those who do not enshrine the Almighty within their minds are deluded. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (144-15)

Pauree:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ; ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By the karma of good actions, some come to serve the Perfect Guru.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, some eliminate selfishness and conceit, and meditate on the Naam, the Name of the Almighty.

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (144-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Undertaking any other task, they waste their lives in vain.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ; ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without the Name, all that they wear and eat is poison.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Praising the True Guru’s Hymn (Shabad), they merge with the True Almighty.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਈਐ ॥ (144-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Without serving the True Guru, they do not obtain the home of peace; they are consigned to reincarnation, over and over again.

ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (144-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Investing counterfeit capital, they earn only falsehood in the world.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਈਐ ॥੧੪॥ (144-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says singing the Praises of the Pure, True Almighty, they depart with honor. ||14||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (144-19)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ;
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ (ਨ੍ਾਵਹਿ ਬੋਲੋ) (144-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we play music and sing; when it pleases You, we bathe in water.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ , ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ;
ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ (145-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we smear our bodies with ashes, and blow the horn and the conch shell.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ; ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (145-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we read the Islamic Scriptures, and are acclaimed as Mullahs and Shaykhs.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ;
ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (145-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we become kings, and enjoy all sorts of tastes and pleasures.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ; ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (145-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we wield the sword, and cut off the heads of our enemies.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ;
ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ (145-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we go out to foreign lands; hearing news of home, we come back again.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ; ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ (145-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it pleases You, we are attuned to the Name, and when it pleases You, we become pleasing to You.

ਨਾਨਕੁ , ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ (145-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Nanak utters this one prayer; everything else is just the practice of falsehood. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (145-4)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਂਈਆ ; ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ ਹੋਈ ॥ (145-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You are so Great-all Greatness flows from You. You are So Good-Goodness radiates from You.

ਜਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ; ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ (145-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

You are True-all that flows from You is True. Nothing at all is false.

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ ; ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ (145-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Talking, seeing, speaking, walking, living and dying-all these are transitory.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ;
ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ (145-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By the Hukam of His Command, He creates, and in His Command, He keeps us. Guru Nanak says He Himself is True. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (145-6)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (145-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Serve the True Guru fearlessly, and your illusions (of maya) shall be dispelled.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ; ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (145-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Do that work which the True Guru asks you to do.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (145-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When the True Guru becomes merciful, we meditate on the Naam.

ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The profit of devotional worship is excellent. It is obtained by the Gurmukh.

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs are trapped in the darkness of falsehood; they practice nothing but falsehood.

ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ; ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥ (145-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Go to the Gate of Truth, and speak the Truth.

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ; ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ (145-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The True Almighty calls the true ones to the Mansion of His Presence.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ (145-9, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the true ones are forever true; they are absorbed in the True Almighty. ||15||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (145-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ; ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥ (145-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Dark Age of Kali Yuga is the knife, and the kings are butchers; righteousness has sprouted wings and flown away.

ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ; ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ (145-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In this dark night of falsehood, the moon of Truth is not visible anywhere.

ਹਉ ਭਾਲਿ ; ਵਿਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥
ਆਧੇਰੈ ; ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (145-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I have searched in vain, and I am so confused; in this darkness, I cannot find the path.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ; ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ (145-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In egotism, they cry out in pain.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ (145-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Says Nanak, how will they be saved? ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (145-12)

Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ; ਪਰਗਟੁ , ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (145-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, the Kirtan of the Almighty's Praise has appeared as a Light in the world.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ; ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

How rare are those few Gurmukhs who swim across to the other side!

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty bestows His Glance of Grace;

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ (145-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukh receives the jewel. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (145-13)

Pauree:

ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ; ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇਆ ॥ (145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Between the Almighty's devotees and the people of the world, there can never be any true alliance.

ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ; ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥(145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Creator Himself is infallible. He cannot be fooled; no one can fool Him.

ਭਗਤ ਆਪੇ ਮੇਲਿਅਨੁ ; ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (145-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

He blends His devotees with Himself; they practice Truth, and only Truth.

ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ;
ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ , ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ (145-15, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself leads the people of the world astray; they tell lies, and by telling lies, they eat poison.

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (145-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

They do not recognize the ultimate reality, that we all must go; they continue to cultivate the poisons of sexual desire and anger.

ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ;
ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (145-16, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

The devotees serve the Almighty; night and day, they meditate on the Naam.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ; ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥(145-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Becoming the slaves of the Almighty's slaves, they eradicate selfishness and conceit from within.

ਓਨਾ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥ (145-17, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In the Court of their Almighty and Master, their faces are radiant; they are embellished and exalted with the True Guru's Hymn (Shabad). ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (145-18)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ; ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥ (145-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who praise the Almighty in the early hours of the morning and meditate on Him single-mindedly,

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ; ਵਖਤੈ ਉਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

are the perfect kings; at the right time, they die fighting.

ਦੂਜੈ , ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ; ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In the second watch, the focus of the mind is scattered in all sorts of ways.

ਬਹੁਤੁ ਪਏ ਅਸਗਾਹ ; ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥ (145-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

So many fall into the bottomless pit; they are dragged under, and they cannot get out again.

ਤੀਜੈ , ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ; ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ , ਭਉਕੀਆ ॥ (146-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In the third watch, both hunger and thirst bark for attention, and food is put into the mouth.

ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ; ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ (146-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

That which is eaten becomes dust, but they are still attached to eating.

ਚਉਥੈ , ਆਈ ਊਂਘ ; ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥ (146-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

In the fourth watch, they become drowsy. They close their eyes and begin to dream.

ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ; ਸੈ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿੜ ਬਧੀ ॥ (146-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Rising up again, they engage in conflicts; they set the stage as if they will live for 100 years.

ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ; ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ (146-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If at all times, at each and every moment, they live in the sense of respect (Fear) of Almighty

ਨਾਨਕ , ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਬੋਲੋ) (146-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Almighty dwells within their minds, and their cleansing bath is true. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (146-3)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ; ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

They are the perfect kings, who have found the Perfect Almighty.

ਅਠੀ ਵੇਪਰਵਾਹ ; ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Twenty-four hours a day, they remain unconcerned, imbued with the Love of the One Almighty.

ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ; ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥ (146-4, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Only a few obtain the Darshan, the Blessed Vision of the Unimaginably Beauteous Almighty.

ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ , ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ; ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Through the perfect karma of good deeds, one meets the Perfect Guru, whose speech is perfect.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ; ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥੨॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says when the Guru makes one perfect, one's weight does not decrease. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (146-5)

Pauree:

ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ; ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (146-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

When You are with me, what more could I want? I speak only the Truth.

ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ; ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (146-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Plundered by the thieves of worldly affairs, she does not obtain the Mansion of His Presence.

ਏਨੈ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰਿ ; ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ (146-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Being so stone-hearted, she has lost her chance to serve the Almighty.

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ; ਸੁ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

That heart, in which the True Almighty is not found, should be torn down and re-built.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਵਟਿ ; ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

How can she be weighed accurately, upon the scale of perfection?

ਕੋਇ ਨ ਆਖੈ ਘਟਿ ; ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ (146-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

No one will say that her weight has been shorted, if she rids herself of egotism.

ਲਈਅਨਿ , ਖਰੇ ਪਰਖਿ ; ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥ (146-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The genuine are assayed, and accepted in the Court of the All-knowing Almighty.

ਸਉਦਾ ਇਕਤੁ ਹਟਿ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥ (146-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The genuine merchandise is found only in one shop-it is obtained from the Perfect Guru. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (146-9)

Salok, Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਅਠੀ ਪਹਰੀ , ਅਠ ਖੰਡ ; ਨਾਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ (146-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Twenty-four hours a day, destroy the eight things, and in the ninth place, conquer the body.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ; ਭਾਲਹਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (146-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Within the body are the nine treasures of the Name of the Almighty-seek the depths of these virtues.

ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ; ਨਾਨਕ , ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ (146-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those blessed with the karma of good actions praise the Almighty. Guru Nanak says they make the Guru their spiritual teacher.

ਚਉਥੈ ਪਹਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ; ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (146-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

In the fourth watch of the early morning hours, a longing arises in their higher consciousness.

ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ;
ਮਨਿ ਮੁਖਿ , ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

They are attuned to the river of life; the True Name is in their minds and on their lips.

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ; ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The Ambrosial Nectar is distributed, and those with good karma receive this gift.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕਸੀਐ ; ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ (146-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Their bodies become golden, and take on the color of spirituality.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ (146-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

If the Jeweller casts His Glance of Grace, they are not placed in the fire again.

ਸਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ; (ਸਤੀਂ ਪਹਿਰੀਂ ਬੋਲੋ)
ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥ (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (146-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Throughout the other seven watches of the day, it is good to speak the Truth, and sit with the spiritually wise.

ਓਥੈ , ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ; ਕੂੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥ (146-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

There, vice and virtue are distinguished, and the capital of falsehood is decreased.

ਓਥੈ , ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ; ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (146-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

There, the counterfeit are cast aside, and the genuine are cheered.

ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ ਨਾਨਕਾ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (146-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Speech is vain and useless. Guru Nanak says pain and pleasure are in the power of our Almighty and Master. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (146-14)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ; ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ (146-14, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Air is the Guru, Water is the Father, and Earth is the Great Mother of all.

ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ , ਦਾਈ ਦਾਇਆ ;
ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ (146-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Day and night are the two nurses, in whose lap all the world is at play.

ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ; ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (146-15, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Good deeds and bad deeds-the record is read out in the Presence of the Almighty of Dharma.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ (146-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

According to their own actions, some are drawn closer, and some are driven farther away.

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ (146-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who have meditated on the Naam, the Name of the Almighty, and departed after having worked by the sweat of their brow

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (146-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

-Guru Nanak says their faces are radiant in the Court of the Almighty, and many others are saved along with them! ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (146-17)

Pauree:

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਸਿਆ ॥ (146-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The True Food is the Love of the Almighty; the True Guru has spoken.

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ; ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

With this True Food, I am satisfied, and with the Truth, I am delighted.

ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਂਇ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

True are the cities and the villages, where one abides in the True Home of the self.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਉ ; ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ (146-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

When the True Guru is pleased, one receives the Almighty's Name, and blossoms forth in His Love.

ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ; ਕੂੜਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (146-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

No one enters the Court of the True Almighty through falsehood.

ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ; ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ (146-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

By uttering falsehood and only falsehood, the Mansion of the Almighty's Presence is lost.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿ ; ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (147-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

No one blocks the way of those who are blessed with the Banner of the True Guru's Hymn (Shabad).

ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ; (ਬੁੱਝਿ ਬੋਲੋ)
ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥ (147-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Hearing, understanding and speaking Truth, one is called to the Mansion of the Almighty's Presence. ||18||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (147-1)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ; ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥ (147-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

If I dressed myself in fire, and built my house of snow, and made iron my food;

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ; ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ (147-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if I were to drink in all pain like water, and drive the entire earth before me;

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋਲੀ ; ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if I were to place the earth upon a scale and balance it with a single copper coin;

ਏਵਡੁ ਵਧਾ , ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ; (ਵੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if I were to become so great that I could not be contained, and if I were to control and lead all;

ਏਤਾ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ; ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ (147-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

and if I were to possess so much power within my mind that I could cause others to do my bidding-so what?

ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ , ਤੇਵਡ ਦਾਤੀ ; ਦੇ ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥ (147-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

As Great as our Almighty and Master is, so great are His gifts. He bestows them according to His Will.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (147-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says those upon whom the Almighty casts His Glance of Grace, obtain the glorious greatness of the True Name. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (147-5)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ; ਸੁਨਣਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ (147-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The mouth is not satisfied by speaking, and the ears are not satisfied by hearing.

ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ; ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥ (147-5, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The eyes are not satisfied by seeing-each organ seeks out one sensory quality.

ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ; ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (ਗਲੀਂ ਬੋਲੋ) (147-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The hunger of the hungry is not appeased; by mere words, hunger is not relieved.

ਨਾਨਕ , ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ;
ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (147-6, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says hunger is relieved only when one utters the Glorious Praises of the Praiseworthy Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (147-7)

Pauree:

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (147-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True One, all are false, and all practice falsehood.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ; ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥ (147-7, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True One, the false ones are bound and gagged and driven off.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ; ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True One, the body is just ashes, and it mingles again with ashes.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ; ਜਿ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True Ome, all food and clothes are unsatisfying.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ; ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (147-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Without the True One, the false ones do not attain the Almighty's Court.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ; ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Attached to false attachments, the Mansion of the Almighty's Presence is lost.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ; ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The whole world is deceived by deception, coming and going in reincarnation.

ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ; ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥੧੯॥ (147-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Within the body is the fire of desire; through the Guru’s Hymn (Shabad), it is quenched. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (147-10)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ; ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ ਗਿਆਨੁ ॥ (147-10, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Guru is the tree of contentment, with flowers of faith, and fruits of spiritual wisdom.

ਰਸਿ ਰਸਿਆ , ਹਰਿਆ ਸਦਾ ; ਪਕੈ , ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥ (147-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Watered with the Almighty's Love, it remains forever green; through the karma of good deeds and meditation, it ripens.

ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ; ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ (147-11, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Honor is obtained by eating this tasty dish; of all gifts, this is the greatest gift. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (147-12)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ , ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ; (ਪੱਤ ਬੋਲੋ)
ਫੁਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ (147-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Guru is the tree of gold, with leaves of coral, and blossoms of jewels and rubies.

ਤਿਤੁ , ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ , ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ;
ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ , ਨਿਹਾਲੁ ॥ (147-12, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Words from His Mouth are fruits of jewels. Within His Heart, He beholds the Almighty and remains exalted (delighted).

ਨਾਨਕ , ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥ (147-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says He is obtained by those, upon whose faces and foreheads such pre-recorded destiny is written.

ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ; ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ (147-13, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The sixty-eight sacred shrines of pilgrimage are contained in the constant worship of the feet of the Exalted Guru.

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ; ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥ (147-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Cruelty, material attachment, greed and anger are the four rivers of fire.

ਪਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ; ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ (147-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Falling into them, one is burned, O Nanak! One is saved only by holding tight to good deeds. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (147-15)

Pauree:

ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ; ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

While you are alive, conquer death, and you shall have no regrets in the end.

ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

This world is false, but only a few understand this.

ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ; ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥ (147-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

People do not enshrine love for the Truth; they chase after worldly affairs instead.

ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ , ਖੈ ਕਾਲੁ ; ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ (147-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The terrible time of death and annihilation hovers over the heads of the world.

ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰਦਾਰੁ ; ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥ (147-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By the Hukam of the Almighty's Command, the Messenger of Death smashes his club over their heads.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almighty Himself gives His Love, and enshrines it within their minds.

ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰਮੁ ; ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Not a moment or an instant's delay is permitted, when one's measure of life is full.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥ (147-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, one comes to know the True One, and is absorbed into Him. ||20||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (147-18)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ; ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥ (147-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Bitter melon, swallow-wort, thorn-apple and nim fruit

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ ; ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (147-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

-these bitter poisons lodge in the minds and mouths of those who do not remember You.

ਨਾਨਕ , ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ; ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ (147-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says how shall I tell them this? Without the karma of good deeds, they are only destroying themselves. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (147-19)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ; ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ (147-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The intellect is a bird; on account of its actions, it is sometimes high, and sometimes low.

ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ ; ਕਬ ਉਚੀ ਪਰੀਤਿ ॥ (148-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Sometimes it is perched on the sandalwood tree, and sometimes it is on the branch of the poisonous swallow-wort. Sometimes, it soars through the heavens.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈਐ ; ਸਾਹਿਬ ਲਗੀ ਰੀਤਿ ॥੨॥ (148-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says our Almighty and Master leads us on, according to the Hukam of His Command; such is His Way. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (148-2)

Pauree:

ਕੇਤੇ ਕਹਹਿ ਵਖਾਣ ; ਕਹਿ ਕਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (148-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Some speak and expound, and while speaking and lecturing, they pass away.

ਵੇਦ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਣ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Vedas speak and expound on the Almighty, but they do not know His limits.

ਪੜਿਐ ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ; ਬੁਝਿਐ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Not by studying, but through understanding, is the Almighty's Mystery revealed.

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕੈ ਭੇਖਿ ; ਕਿਸੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਾ ॥ (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

There are six pathways in the Shaastras, but how rare are those who merge in the True Almighty through them.

ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੁ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (148-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The True Almighty is Unknowable; through Gurbani, we are embellished.

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਬਿਸੰਖ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵਣਾ ॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One who believes in the Name of the Infinite Almighty, attains the Court of the Almighty.

ਖਾਲਕ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ; ਢਾਢੀ ਗਾਵਣਾ ॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I humbly bow to the Creator Almighty; I am a minstrel singing His Praises.

ਨਾਨਕ , ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਾ ॥੨੧॥ (148-4, ਮਾਝ, ਮ: 1)

Nanak enshrines the Almighty within his mind. He is the One, throughout the ages. ||21||

ਸਲੋਕੁ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-5)

Salok, Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

Prologue : In Khadur Sahib a self-proclaimed Guru (Tepa), was not happy that Guru Angad Dev ji preaches the truth against superstitious. Once there was drought of water and he told the villagers that there will be a downfall only if they chase Guru Angad Dev ji out of the Khadur Sahib. Upon the request from villagers Guruji left to Chapri which is about 3 koh (approx. 7.2km) south from Khadur sahib. Guru Amar Das came back and told the villagers that there will be a heavy downpour wherever the Yogi is taken before the sunset so the villagers rushed and pull the Tepa into pieces but Guru Angad Dev turn his back on Guru Amar Das for four times before forgiving. The villagers came to apologise and plead Guruji to return, Guru Angad Dev Ji then uttered the following Selok and Mahala 2;

ਮੰਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ਅਠੂਹਿਆ ; ਨਾਗੀ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (ਨਾਗੀਂ ਬੋਲੋ)
ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣੈ ; ਦੇ ਕੂਚਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ॥ (148-5, ਮਾਝ, ਮ: 2)

Those who charm scorpions and handle snakes only brand themselves with their own hands.

ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਧੁਰਿ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਅਤੀ ਹੂ ਧਕਾ ਖਾਇ ॥ (ਅੱਤੀ ਬੋਲੋ) (148-6, ਮਾਝ, ਮ: 2)

By the pre-ordained Order of our Almighty and Master, they are beaten badly, and struck down.

ਗੁਰਮੁਖ ਸਿਉ ਮਨਮੁਖੁ ਅੜੈ ; ਡੁਬੈ , ਹਕਿ ਨਿਆਇ ॥ (148-6, ਮਾਝ, ਮ: 2)

If the self-willed manmukhs fight with the Gurmukh, they are condemned by the Almighty, the True Judge.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ , ਆਪੇ ਖਸਮੁ ; ਵੇਖੈ , ਕਰਿ ਵਿਉਪਾਇ ॥ (148-7, ਮਾਝ, ਮ: 2)

He Himself is the Almighty and Master of both worlds. He beholds all and makes the exact determination.

ਨਾਨਕ , ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ; ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿਸਹਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (148-7, ਮਾਝ, ਮ: 2)

Guru Nanak says know this well: everything is in accordance with His Will. ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-8)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਨਾਨਕ , ਪਰਖੇ ਆਪ ਕਉ ; ਤਾ ਪਾਰਖੁ ਜਾਣੁ ॥ (148-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says if someone judges himself, only then is he known as a real judge.

ਰੋਗੁ ਦਾਰੂ ਦੋਵੈ ਬੁਝੈ ; ਤਾ ਵੈਦੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (148-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

If someone understands both the disease and the medicine, only then is he a wise physician.

ਵਾਟ ਨ ਕਰਈ ਮਾਮਲਾ ; ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ (148-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Do not involve yourself in idle business on the way; remember that you are only a guest here.

ਮੂਲੁ ਜਾਣਿ ਗਲਾ ਕਰੇ ; ਹਾਣਿ ਲਾਏ ਹਾਣੁ ॥ (148-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Speak with those who know the Primal Almighty, and renounce your evil ways.

ਲਬਿ ਨ ਚਲਈ ਸਚਿ ਰਹੈ ; ਸੋ ਵਿਸਟੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

That virtuous person who does not walk in the way of greed, and who abides in Truth, is accepted and famous.

ਸਰੁ ਸੰਧੇ ਆਗਾਸ ਕਉ ; ਕਿਉ ਪਹੁਚੈ ਬਾਣੁ ॥ (148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

If an arrow is shot at the sky, how can it reach there?

ਅਗੈ ਓਹੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਵਾਹੇਦੜੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥(ਵਾਹੇਂਦੜੁ ਬੋਲੋ)(148-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The sky above is unreachable-know this well, O archer! ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (148-11)

Pauree:

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੁ ; ਪ੍ਰੇਮਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ (148-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The soul-bride loves her Husband Almighty; she is embellished with His Love.

ਕਰਨਿ ਭਗਤਿ , ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਨ ਰਹਨੀ , ਵਾਰੀਆ ॥ (148-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

She worships Him day and night; she cannot be restrained from doing so.

ਮਹਲਾ ਮੰਝਿ ਨਿਵਾਸੁ ; ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ (148-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

In the Mansion of the Almighty's Presence, she has made her home; she is adorned with Gurbani.

ਸਚੁ ਕਹਨਿ , ਅਰਦਾਸਿ ; ਸੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ (148-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

She is humble, and she offers her true and sincere prayer.

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ; ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਰੀਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮ: 2)

She is beautiful in the Company of her Almighty and Master; she walks in the Way of His Will.

ਸਖੀ ਕਹਨਿ , ਅਰਦਾਸਿ ; ਮਨਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮ: 2)

With her dear friends, she offers her heart-felt prayers to her Beloved.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ; ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਿਆ ॥ (148-13, ਮਾਝ, ਮ: 2)

Cursed is that home, and shameful is that life, which is without the Name of the Almighty.

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਆਸੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਿਆ ॥੨੨॥ (148-14, ਮਾਝ, ਮ: 2)

But she who is adorned with Gurbani, drinks in the Amrit of His Nectar. ||22||

ਸਲੋਕੁ , ਮ: ੧ ॥ (148-14)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮਾਰੂ , ਮੀਹਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ; ਅਗੀ , ਲਹੈ ਨ ਭੁਖ ॥ (148-14, ਮਾਝ, ਮ: 1)

The desert is not satisfied by rain, and the fire is not quenched by desire.

ਰਾਜਾ , ਰਾਜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਸਾਇਰ ਭਰੇ , ਕਿਸੁਕ ॥ ('ਕਿਸੁੱਕ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (148-15, ਮਾਝ, ਮ: 1)

The king is not satisfied with his kingdom, and the oceans are full, but still they thirst for more.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਕੇਤੀ ਪੁਛਾ ਪੁਛ ॥੧॥ (148-15, ਮਾਝ, ਮ: 1)

Guru Nanak says how many times must I seek and ask for the True Name? ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (148-16)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

ਨਿਹਫਲੰ , ਤਸਿ ਜਨਮਸਿ ; (ਜਨਮੱਸ ਬੋਲੋ)
ਜਾਵਤੁ , ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ (148-16, ਮਾਝ, ਮ: 2)

Life is useless, as long as one does not know the Almighty.

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸਿ ; (ਸੰਸਾਰੱਸਿ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ (148-16, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Only a few cross over the world-ocean, by Guru's Grace.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬੀਚਾਰਿ ॥ (148-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The Almighty is the All-powerful Cause of causes, says Nanak after deep deliberation.

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (148-17, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

The creation is subject to the Creator, who sustains it by His Almighty Power. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (148-18)

Pauree:

ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ; ਢਾਢੀ ਵਸਿਆ ॥ (148-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

In the Court of the Almighty and Master, His minstrels dwell.

ਸਚਾ ਖਸਮੁ ਕਲਾਣਿ ; ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ॥ (148-18, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Singing the Praises of their True Almighty and Master, the lotuses of their hearts have blossomed forth.

ਖਸਮਹੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ; ਮਨਹੁ ਰਹਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Obtaining their Perfect Almighty and Master, their minds are transfixed with ecstasy.

ਦੁਸਮਨ ਕਢੇ ਮਾਰਿ ; ਸਜਣ ਸਰਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Their enemies have been driven out and subdued, and their friends are very pleased.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ; ਸਚਾ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ॥ (148-19, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who serve the Truthful True Guru are shown the True Path.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ; ਕਾਲੁ ਵਿਧਉਸਿਆ ॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Reflecting on the True Guru's Hymn (Shabad), death is overcome.

ਢਾਢੀ ਕਥੇ ਅਕਥੁ ; ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Speaking the Unspoken Speech of the Almighty, one is adorned with Gurbani.

ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਹਿ ਰਾਸਿ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨੩॥ (149-1, ਮਾਝ, ਮ: 2)

Nanak holds tight to the Treasure of Virtue, and meets with the Dear, Beloved Almighty. ||23||

ਸਲੋਕੁ , ਮ: ੧ ॥ (149-2)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਖਤਿਅਹੁ ਜੰਮੇ , ਖਤੇ ਕਰ ;
ਨਿਤ ਖਤਿਆ ਵਿਚਿ ਪਾਹਿ ॥ ('ਖਤਿਆ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (149-2, ਮਾਝ, ਮ: 1)

Born because of the karma of their past mistakes, they make more mistakes, and fall into mistakes.

ਧੋਤੇ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰਹਿ ; ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਹਿ ॥ (149-3, ਮਾਝ, ਮ: 1)

By washing, their pollution is not removed, even though they may wash hundreds of times.

ਨਾਨਕ , ਬਖਸੇ ਬਖਸੀਅਹਿ ; ਨਾਹਿ ਤ ਪਾਹੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (149-3, ਮਾਝ, ਮ: 1)

Guru Nanak says if Almighty forgives, they are forgiven; otherwise, they are kicked and beaten. ||1||

ਮ: ੧ ॥ (149-4)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਾਨਕ , ਬੋਲਣੁ ਝਖਣਾ ; ਦੁਖ ਛਡਿ ਮੰਗੀਅਹਿ ਸੁਖ ॥ (149-4, ਮਾਝ, ਮ: 1)

Guru Nanak says it is absurd to ask to be spared from pain by begging for comfort.

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੁਇ , ਦਰਿ ਕਪੜੇ ; ਪਹਿਰਹਿ ਜਾਇ ਮਨੁਖ ॥ (149-4, ਮਾਝ, ਮ: 1)

Pleasure and pain are the two garments given, to be worn in the Court of the Almighty.

ਜਿਥੈ ਬੋਲਣਿ ਹਾਰੀਐ ; ਤਿਥੈ ਚੰਗੀ ਚੁਪ ॥੨॥ (149-5, ਮਾਝ, ਮ: 1)

Where you are bound to lose by speaking, there, you ought to remain silent. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (149-5)

Pauree:

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਦੇਖਿ ; ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ॥ (149-5, ਮਾਝ, ਮ: 1)

After looking around in the four directions, I looked within my own self.

ਸਚੈ ਪੁਰਖਿ ਅਲਖਿ ; ਸਿਰਜਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ **(ਅਲੱਖਿ ਬੋਲੋ)** (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

There, I saw the True, Invisible Almighty Creator.

ਉਝੜਿ ਭੁਲੇ ਰਾਹ ; ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I was wandering in the wilderness, but now the Guru has shown me the Way.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੇ ਵਾਹੁ ; ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (149-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Hail to the True, True Guru, through whom we merge in the Truth.

ਪਾਇਆ ਰਤਨੁ ਘਰਾਹੁ ; ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ (149-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I have found the jewel within the home of my own self; the lamp within has been lit.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ;
ਸੁਖੀਏ ਸਚਵਾਲਿਆ ॥ **(ਸਚ-ਵਾਲਿਆ ਬੋਲੋ)** (149-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who praise the True Guru's Hymn (Shabad), abide in the peace of Truth.

ਨਿਡਰਿਆ ਡਰੁ ਲਗਿ ; **(ਨਿ-ਡਰਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਗਰਬਿ ਸਿ ਗਾਲਿਆ ॥ (149-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

But those who do not have the sense of respect (Fear) of Almighty, are overtaken by fear. They are destroyed by their own pride.

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ਜਗੁ ; ਫਿਰੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥੨੪॥ (149-8, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Having forgotten the Name, the world is roaming around like a wild demon. ||24||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (149-8)

Salok, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ , ਭੈ ਮਰੈ ; ਭੀ ਭਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ (149-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

In fear we are born, and in fear we die. Fear is always present in the mind.

ਨਾਨਕ , ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੇ ਮਰੈ ; ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ (149-9, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says if mortal's mind dies in the sense of respect (Fear) for Almighty, his coming into the world is beneficial. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (149-9)

Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੀਵੈ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ; ਖੁਸੀਆ ਖੁਸੀ ਕਮਾਇ ॥ (149-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Without the sense of respect (Fear) for Almighty, you may live very, very long, and savor the most enjoyable pleasures.

ਨਾਨਕ , ਭੈ ਵਿਣੁ ਜੇ ਮਰੈ ; ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (149-10, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says if you die without the sense of respect (Fear) for Almighty, you will arise and depart in disrespect (blackened face). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (149-11)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, then your desires will be fulfilled.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਨ ਕਬਹੂੰ ਝੂਰੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, you will never grieve.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (149-11, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, you will know no pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ (149-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, you will enjoy the Almighty's Love.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ॥ (149-12, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, then why should you fear death?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਦੇਹਾ ॥ (149-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, the body is always at peace.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (149-13, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, the nine treasures are obtained.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੫॥ (149-14, ਮਾਝ, ਮਃ 3)

When the True Guru is merciful, you shall be absorbed in the True Almighty. ||25||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (149-14)

Salok, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Once Guru Nanak Dev Ji went to an island known as Haru Nagar, the king and people were the disciple of a Sarewere (a sact of Jain). The people were miserable as there was drought of water, everyone came to Guruji's sanctuary and pleaded for help. Soon after the island was blessed with heavy rain and everyone including the King embraced Guruji as their Guru. The self-proclaimed Guru (Serawera) came to create an argument with Guruji however after listening to the following Selok from Guruji he embraced Sikhi as well and he was appointed as the religious leader at the Dharamsala made on Guruji's instruction.

ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇ , ਪੀਅਹਿ ਮਲ ਵਾਣੀ ;
ਜੂਠਾ , ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ (149-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They pluck the hair out of their heads, and drink in filthy water; they beg endlessly and eat the garbage which others have thrown away.

ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ , ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ;
ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ , ਸਗਾਹੀ ॥ (149-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They spread manure, they suck in rotting smells, and they are afraid of clean water.

ਭੇਡਾ ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ; (ਵਾਂਗੀ ਬੋਲੋ)
ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ (149-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Their hands are smeared with ashes, and the hair on their heads is plucked out-they are like sheep!

ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ ;
ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ (149-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They have renounced the lifestyle of their mothers and fathers, and their families and relatives cry out in distress.

ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ , ਨ ਦੀਵਾ ;
ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ (149-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

No one offers the rice dishes at their last rites, and no one lights the lamps for them. After their death, where will they be sent?

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ;
ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ (149-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The sixty-eight sacred shrines of pilgrimage (according to Hindunism) give them no place of protection, and no Brahmin will eat their food.

ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ (149-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They remain polluted forever, day and night; they do not apply the ceremonial tilak mark to their foreheads.

ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ;
ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ (149-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They sit together in silence, as if in mourning; they do not go to the Almighty's Court.

ਲਕੀ ਕਾਸੇ , ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ; ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ (149-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

With their begging bowls hanging from their waists, and their fly-brushes in their hands, they walk along in single file.

ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ , ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ;
ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰਲਾ ॥ (149-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They are not Yogis, and they are not Jangams, followers of Shiva. They are not Qazis or Mullahs.

ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ , ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ; **(‘ਦਯਿ’ ਨੂੰ ‘ਦਈਇ’ ਬੋਲੋ)**
ਫਿਟਾ , ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ **(ਫਿੱਟਾ, ਵੱਤੈ, ਗੱਲਾ ਬੋਲੋ)** (150-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Ruined by the Merciful Almighty, they wander around in disgrace, and their entire troop is contaminated.

ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ (150-1, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almighty alone kills and restores to life; no one else can protect anyone from Him.

ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ; ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ (150-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

They go without giving alms or any cleansing baths; their shaven heads become covered with dust.

ਪਾਣੀ ਵਿਚਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ; ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ (150-2, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The jewel emerged from the water, when the mountain of gold was used to churn it.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ; ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥ (150-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almightys established the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, where the festivals are celebrated and hymns are chanted.

ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ , ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ; (ਨ੍ਹਾਇ, ਨ੍ਹਾਤੈ ਬੋਲੋ)
ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ , ਸੁਜਾਣੀ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਨਿ ਬੋਲੋ) (150-3, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

After bathing, the Muslims recite their prayers, and after bathing, the Hindus perform their worship services. The wise always take cleansing baths.

ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਜਾਂ ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ (150-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

At the time of death, and at the time of birth, they are purified, when water is poured on their heads.

ਨਾਨਕ , ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ;
ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ (ਗੱਲ ਬੋਲੋ) (150-4, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the shaven-headed ones are devils. They are not pleased to hear these words.

ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ; ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it rains, there is happiness. Water is the key to all life.

ਵੁਠੈ , ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ; ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ ਹੋਵੈ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it rains, the corn grows, and the sugar cane, and the cotton, which provides clothing for all.

ਵੁਠੈ , ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ; ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ (150-5, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

When it rains, the cows always have grass to graze upon, and housewives can churn the milk into butter.

ਤਿਤੁ ਘਿਇ , ਹੋਮ ਜਗ ਸਦ ਪੂਜਾ ; ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ (150-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

With that ghee, sacred feasts and worship services are performed; all these efforts are blessed.

ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ , ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ;
ਨਾਤੈ , ਜਿਤੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੈ ਬੋਲੋ) (150-6, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Guru is the ocean, and all His Teachings are the river. Bathing within it, glorious greatness is obtained.

ਨਾਨਕ , ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ; (ਸਿਰਖੁੱਥੇ, ਨ੍ਹਾਵਨਿ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ , ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ (ਚੱਟੇ ਬੋਲੋ) (150-7, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says if the shaven-headed ones do not bathe, then seven handfuls of ashes are upon their heads. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (150-8)

Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji (Guru), Guru Angad Dev Ji:

Prologue : Upon listening to this story about the Sarewera narrated by Bhai Bala Ji, Guru Angad Dev Ji said;

ਅਗੀ , ਪਾਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ; ਸੂਰਜ , ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ (150-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

What can the cold do to the fire? How can the night affect the sun?

ਚੰਦ , ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ; ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ (150-8, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

What can the darkness do to the moon? What can social status do to air and water?

ਧਰਤੀ , ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ; ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (150-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

What are personal possessions to the earth, from which all things are produced?

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (150-9, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says he alone is known as honorable, whose honor the Almighty preserves. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (150-9)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ; ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

It is of You, O my True and Wondrous Almighty, that I sing forever.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ; ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Yours is the True Court. All others are subject to coming and going.

ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ; ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ (150-10, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who ask for the gift of the True Name are like You.

ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ; ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Your Command is True; we are adorned with the Word of Your Shabad.

ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Through faith and trust, we receive spiritual wisdom and meditation from You.

ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਨੁ ; ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ (150-11, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

By Your Grace, the banner of honor is obtained. It cannot be taken away or lost.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ; ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (150-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

You are the True Giver; You give continually. Your Gifts continue to increase.

ਨਾਨਕੁ , ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥ (150-12, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Nanak begs for that gift which is pleasing to You. ||26||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੨ ॥ (150-13)

Salok, Second Mahl (Guru), Guru Angad Dev Ji:

Prologue 1: When Guru Angad Dev Ji became the Guru after Guru Nanak Dev Ji, Sidhas came to appraise Guruji to confirm that Guru Angad Dev Ji is as great as Guru Nanak Dev Ji. They offered Guruji to become their follower and practice Yoga. Guru uttered the following Selok;

Prologue 2: Bhai Bala Ji came to Guru Angad Dev Ji and requested for Updesh (sermons), Guru replied;

ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ; (ਬੁੱਝਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ (150-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

Those who have accepted the Guru's Teachings, and who have found the path, remain absorbed in the Praises of the True Almighty.

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ;
ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥ (150-13, ਮਾਝ, ਮਃ 2)

What teachings can be imparted to those who have the Divine Guru Nanak as their Guru? ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (150-14)

First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ; ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੁੱਝਾਏ, ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (150-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

We understand the Almighty only when He Himself inspires us to understand Him.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ; ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ (150-14, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He alone knows everything, unto whom the Almighty Himself gives knowledge.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨਾ ; ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

One may talk and preach and give sermons but still yearn after Maya.

ਹੁਕਮੀ ; ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Almighty, by the Hukam of His Command, has created the entire creation.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ; ਸਰਬ ਵੀਚਾਰ ॥ (150-15, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He Himself knows the inner nature of all.

ਅਖਰ ਨਾਨਕ ; ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says He Himself uttered the Word.

ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ; ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Doubt departs from one who receives this gift. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (150-16)

Pauree:

ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ; ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (150-16, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

I was a minstrel, out of work, when the Almighty took me into His service.

ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ , ਕੈ ਵਾਰ ; ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

To sing His Praises day and night, He gave me His Order, right from the start.

ਢਾਢੀ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ; ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

My Almighty and Master has summoned me, His minstrel, to the True Mansion of His Presence.

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ; ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥ (150-17, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

He has dressed me in the robes of His True Praise and Glory.

ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ (150-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

The Ambrosial Nectar of the True Name has become my food.

ਗੁਰਮਤੀ , ਖਾਧਾ ਰਜਿ ; ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (150-18, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Those who follow the Guru's Teachings, who eat this food and are satisfied, find peace.

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ; ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (150-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

His minstrel spreads His Glory, singing and vibrating Gurbani.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ; ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥ ਸੁਧੁ (150-19, ਮਾਝ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says praising the True Almighty, I have obtained His Perfection. ||27||Sudh|| (Sudh – means that this Var has been corrected and no one should ever try to edit or add)

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ (151-1)

Raag Gauree Gwaarayree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji, Chau-Padas & Du-Padas:

Prologue : Once a Sikh came to Guru Nanak Dev Ji to solicit pertaining to the deeds which leads towards salvation, Guru says;

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (151-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ; ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The sense of respect (Fear) for Almighty is overpowering, and very great (heavy),

ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ; ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

while the intellect is lightweight, as is the speech one speaks.

ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀਐ ; ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

So place the sense of respect (Fear) for Almighty upon your head, and bear that weight;

ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ; ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (151-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

by the Grace of the Merciful Almighty, contemplate the Guru. ||1||

ਭੈ ਬਿਨੁ ; ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥ (151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without the sense of respect (Fear) for Almighty, no one crosses over the worldly materialistic ocean.

ਭੈ ਭਉ ਰਾਖਿਆ ; ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

This sense of respect (Fear) for Almighty adorns the Love of the Almighty and the love makes one to be alike with Almighty. ||1||Pause||

ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ; ਭੈ ਨਾਲਿ ॥ ('ਭੱਖੈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲੋ)(151-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The fire of fear within the body is burnt away by the sense of respect (Fear) for Almighty.

ਭੈ ਭਉ ; ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Through this Fear of Almighty, we are adorned with the Guru's Hymn (Shabad).

ਭੈ ਬਿਨੁ ; ਘਾੜਤ ਕਚੁ ਨਿਕਚ ॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without the sense of respect (Fear) for Almighty, all that is fashioned is false.

ਅੰਧਾ ਸਚਾ ; ਅੰਧੀ ਸਟ ॥੨॥ (151-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Useless is the mold, and useless are the hammer-strokes on the mold. ||2||

ਬੁਧੀ ਬਾਜੀ ; ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The desire for the worldly drama arises in the intellect,

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ; ਪਵੈ ਨ ਤਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

but even with thousands of clever mental tricks, the heat of the sense of respect (Fear) for Almighty does not come into play.

ਨਾਨਕ ; ਮਨਮੁਖਿ ਬੋਲਣੁ ਵਾਉ ॥ (151-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the speech of the self-willed manmukh is just wind.

ਅੰਧਾ ; ਅਖਰੁ ਵਾਉ ਦੁਆਉ ॥੩॥੧॥ (151-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

His words are worthless and empty, like the wind. ||3||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (151-7)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Guru narrates that a being (jeev) should plead before Almighty as follows;

ਡਰਿ ਘਰੁ , ਘਰਿ ਡਰੁ ; ਡਰਿ ਡਰੁ ਜਾਇ ॥ (151-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Place the sense of respect (Fear) for Almighty within the home of your heart; with this sense of respect (Fear) for Almighty in your heart, all other fears shall be frightened away.

ਸੋ ਡਰੁ ਕੇਹਾ ; ਜਿਤੁ ਡਰਿ , ਡਰੁ ਪਾਇ ॥ (151-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

What sort of fear (sense of respect) is that, which frightens other fears?

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (151-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without You, I have other place of rest at all.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (151-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whatever happens is all according to Your Will. ||1||

ਡਰੀਐ ; ਜੇ ਡਰੁ ਹੋਵੈ ਹੋਰੁ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Be afraid, if you have any fear, other than the sense of respect (Fear) for Almighty.

ਡਰਿ ਡਰਿ ਡਰਣਾ ; ਮਨ ਕਾ ਸੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Afraid of fear, and living in fear, the mind is held in tumult. ||1||Pause||

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ; ਨ ਡੂਬੈ ਤਰੈ ॥ (151-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The soul does not die; it does not drown, and it does not swim across.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ; ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The One who created everything does everything.

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ; ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By the Hukam of His Command we come, and by the Hukam of His Command we go.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Before and after, His Command is pervading. ||2||

ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ; ਆਸਾ ਅਸਮਾਨੁ ॥ (151-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Cruelty, attachment, desire and egotism

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਭੂਖ ਬਹੁਤੁ ; ਨੈ ਸਾਨੁ ॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- there is great hunger in these, like the raging torrent of a wild stream.

ਭਉ ; ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Let the sense of respect (Fear) for Almighty be your food, drink and support.

ਵਿਣੁ ਖਾਧੇ ; ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਗਵਾਰ ॥੩॥ (151-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without doing this, the fools simply die. ||3||

ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਇ ਕੋਈ ; ਕੋਇ ਕੋਇ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

If anyone really has anyone else - how rare is that person!

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ; ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਇ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All are Yours - You are the Almighty of all.

ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ (151-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All beings and creatures, wealth and property belong to Him.

ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ; ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੨॥ (151-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says it is so difficult to describe and contemplate Him. ||4||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (151-13)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : When Guru Nanak Dev Ji came back to Talwandi, while sitting adjacent to Chander Bhan's (Bhai Bala Ji's Father) well, Baba Lalu Ji who was Guruji's uncle (Chaca - father's younger brother) asked 'Where did you go? Why don't you stay with your family?' Upon listening Guruji prayed before Almighty as follows;

ਮਾਤਾ ਮਤਿ ; ਪਿਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (151-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Let wisdom be your mother, and contentment your father.

ਸਤੁ ਭਾਈ ਕਰਿ ; ਏਹੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ (151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Let Truth be your brother - these are your best relatives. ||1||

ਕਹਣਾ ਹੈ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He has been described, but He cannot be described at all.

ਤਉ ਕੁਦਰਤਿ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (151-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Your All-pervading creative nature cannot be estimated. ||1||Pause||

ਸਰਮ ਸੁਰਤਿ ਦੁਇ ; ਸਸੁਰ ਭਏ ॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Modesty, humility and intuitive understanding are my mother-in-law and father-in-law;

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ; ਕਰਿ ਮਨ ਲਏ ॥੨॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have made good deeds my spouse. ||2||

ਸਾਹਾ ਸੰਜੋਗੁ ; ਵੀਆਹੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (152-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Union with the Holy is my wedding date, and separation from the world is my marriage.

ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋਗੁ ॥੩॥੩॥ (152-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, Truth is the child born of this Union. ||3||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (152-2)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : There were a Pandit who used to come to Guru Nanak Dev Ji and discuss about divine knowledge as he acknowledges himself as a scholar. Upon the death of his father he became very depressed and came to Guruji. Guruji uttered the following shabad;

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ; ਅਗਨੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥ (152-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Physical body is merely the union of air, water and fire (these are the three primary principal elements are in accordance to the Upnisheds however ether and earth are secondary principal elements therefore there are total of five)

ਚੰਚਲ ਚਪਲ ; ਬੁਧਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ॥ (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Why is the body assumed as the living element (chanchal) based on the unsteady intellect whereby the real-self (Atma) is the true life within the entire creation.

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ; ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The body has nine doors which are kept open and the Tenth door is closed.

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ; ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (ਬੁੱਝੁ ਬੋਲੋ) (152-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Contemplate upon this and understand that the real-self (Atma) within this body is true life, O wise one. ||1||

ਕਥਤਾ ਬਕਤਾ ; ਸੁਨਤਾ ਸੋਈ ॥ (152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty is the One who is the speaker and the listener as well.

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੇ ; ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who contemplates his real-self (Atma) is truly wise. ||1||Pause||

ਦੇਹੀ ਮਾਟੀ ; ਬੋਲੈ ਪਉਣੁ ॥ (152-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The body is dust; the wind speaks through it.

ਬੁਝੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ; ਮੂਆ ਹੈ ਕਉਣੁ ॥ (ਬੁੱਝੁ ਬੋਲੋ) (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Understand, O wise one, who has died.

ਮੂਈ ਸੁਰਤਿ ; ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Awareness, conflict and ego have died,

ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ; ਜੋ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but the One who sees does not die. ||2||

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ; ਤਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹੀ ॥ (152-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

For the sake of it, you journey to sacred shrines and holy rivers;

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ; ਘਟ ਹੀ ਮਾਹੀ ॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but this priceless jewel is within your own heart.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ; ਬਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Pandits, the religious scholars, read and read endlessly; they stir up arguments and controversies,

ਭੀਤਰਿ ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ; ਨ ਜਾਣੈ ॥੩॥ (152-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but they do not know the secret deep within. ||3||

ਹਉ ਨ ਮੂਆ ; ਮੇਰੀ ਮੁਈ ਬਲਾਇ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have not died - that evil nature within me has died.

ਓਹੁ ਨ ਮੂਆ ; ਜੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The One who is pervading everywhere does not die.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (152-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, the Guru has revealed Almighty to me,

ਮਰਤਾ ਜਾਤਾ ; ਨਦਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥ (152-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

and now I see that there is no such thing as birth or death. ||4||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਦਖਣੀ ॥ (152-8)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji, Dakhanee:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਬੂਝੈ ; ਮਾਨੈ ਨਾਉ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਕੈ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I am forever a sacrifice to the one who listens and hears, who understands and believes in the Name.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ; ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the Almighty Himself leads us astray, there is no other place of rest for us to find.

ਤੂੰ ਸਮਝਾਵਹਿ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ (152-9, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You impart understanding, and You unite us in Your Union. ||1||

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਚਲੈ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ (152-10, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I obtain the Naam, which shall go along with me in the end.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਬਾਧੀ ਸਭ ਕਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(152-10, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without the Name, all are held in the grip of Death. ||1||Pause||

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ; ਨਾਵੈ ਕੀ ਓਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

My farming and my trading are by the Support of the Name.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ; ਬੀਜ ਕੀ ਪੋਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The seeds of sin and virtue are bound together.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਜੀਅ ਮਹਿ ਚੋਟ ॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Sexual desire and anger wounds are being sustained on the Antahkaran.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਚਲੇ ਮਨਿ ਖੋਟ ॥੨॥ (152-11, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The evil-minded ones forget the Naam, and then depart. ||2||

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਸਾਚੀ ਸੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

True are the Teachings of the True Guru.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਸਾਚੁ ਪਰੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The body and mind are cooled and soothed, by the touchstone of Truth.

ਜਲ ਪੁਰਾਇਨਿ ; ਰਸ ਕਮਲ ਪਰੀਖ ॥ (152-12, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This is the true mark of wisdom: that one remains detached, like the water-lily, or the lotus upon the water.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ; ਮੀਠੇ ਰਸ ਈਖ ॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Attuned to the Guru's Hymn (Shabad), one becomes sweet, like the juice of the sugar cane. ||3||

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ; ਗੜਿ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

By the Hukam of the Almighty's Command, the castle of the body has ten gates.

ਪੰਚ ਵਸਹਿ ; ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (152-13, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The five passions dwell there, together with the Divine Light of the Infinite.

ਆਪਿ ਤੁਲੈ ; ਆਪੇ ਵਣਜਾਰ ॥ (152-14, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Almighty Himself is the merchandise, and He Himself is the trader.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ (152-14, ਗਉੜੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says through the Naam, the Name of the Almighty, we are adorned and rejuvenated. ||4||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (152-15)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਾਤੋ ਜਾਇ ; ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can we know where we came from?

ਕਹ ਉਪਜੈ ; ਕਹ ਜਾਇ ਸਮਾਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Where did we originate, and where will we go and merge?

ਕਿਉ ਬਾਧਿਓ ; ਕਿਉ ਮੁਕਤੀ ਪਾਵੈ ॥ (152-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How are we bound, and how do we obtain liberation?

ਕਿਉ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How do we merge with intuitive ease into the Eternal, Imperishable Almighty? ||1||

ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

With the Naam in the heart and the Ambrosial Naam on our lips,

ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ; ਨਰਹਰ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (152-16, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

through the Name of the Almighty, we rise above desire, like the Almighty. ||1||Pause||

ਸਹਜੇ ਆਵੈ ; ਸਹਜੇ ਜਾਇ ॥ (152-17, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

With intuitive ease we come, and with intuitive ease we depart.

ਮਨ ਤੇ ਉਪਜੈ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (152-17, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

From the mind we originate, and into the mind we are absorbed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤੋ ; ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

As Gurmukh, we are liberated, and are not bound.

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ; ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Contemplating the Guru's Hymn (Shabad), we are emancipated through the Name of the Almighty. ||2||

ਤਰਵਰ ਪੰਖੀ ; ਬਹੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁ ॥ (152-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

At night, lots of birds settle on the tree.

ਸੁਖ ਦੁਖੀਆ ; ਮਨਿ ਮੋਹ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Some are happy, and some are sad. Caught in the desires of the mind, they perish.

ਸਾਝ ਬਿਹਾਗ ; ਤਕਹਿ ਆਗਾਸੁ ॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

And when the life-night comes to its end, then they look to the sky.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਹਿ ; ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੩॥ (152-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

They fly away in all ten directions, according to their pre-ordained destiny. ||3||

ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੀ ; ਗੋਇਲਿ ਥਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Those who are committed to the Naam, see the world as merely a temporary pasture.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਫੂਟੈ ਬਿਖੁ ਮਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Sexual desire and anger are broken, like a jar of poison.

ਬਿਨੁ ਵਖਰ ; ਸੂਨੋ ਘਰੁ ਹਾਟੁ ॥ (153-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the merchandise of the Name, the house of the body and the store of the mind are empty.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਖੋਲੇ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੪॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting the Guru, the hard and heavy doors are opened. ||4||

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ; ਪੂਰਬ ਸੰਜੋਗ ॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One meets the Holy Saint only through perfect destiny.

ਸਚਿ ਰਹਸੇ ; ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ **(ਰਹੱਸੇ ਬੋਲੋ)** (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty's perfect people rejoice in the Truth.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇ ; ਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (153-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Surrendering their minds and bodies, they find the Almighty with intuitive ease.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੫॥੬॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (153-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Nanak falls at their feet. ||5||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-3)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ॥ (153-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The conscious mind is engrossed in sexual desire, anger and Maya.

ਝੂਠ ਵਿਕਾਰਿ ; ਜਾਗੈ ਹਿਤ ਚੀਤੁ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The conscious mind is awake only to falsehood, corruption and attachment.

ਪੂੰਜੀ ਪਾਪ ; ਲੋਭ ਕੀ ਕੀਤੁ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

It gathers in the assets of sin and greed.

ਤਰੁ ਤਾਰੀ ; ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So swim across the river of life, O my mind, with the Sacred Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਚੇ ; ਮੈ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (153-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Waaho! Waaho! - Great! Great is my True Almighty! I seek Your All-powerful Support.

ਹਉ ਪਾਪੀ ; ਤੂੰ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I am a sinner - You alone are pure. ||1||Pause||

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ; ਬੋਲੈ ਭੜਵਾਉ ॥ (ਭੜ-ਵਾਉ ਬੋਲੋ) (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Fire and water join together, and the breath roars in its fury!

ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ; ਏਕੁ ਸੁਆਉ ॥ (153-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The tongue and the sex organs each seek to taste.

ਦਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰੀ ; ਨਾਹੀ ਭਉ ਭਾਉ ॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The eyes which look upon corruption do not know the Love and the sense of respect (Fear) for Almighty.

ਆਪੁ ਮਾਰੇ ; ਤਾ ਪਾਏ ਨਾਉ ॥੨॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Conquering self-conceit, one obtains the Name. ||2||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (153-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who dies in the Guru's Hymn (Shabad), shall never again have to die.

ਬਿਨੁ ਮੂਏ ; ਕਿਉ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without such a death, how can one attain perfection?

ਪਰਪੰਚਿ ਵਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ; ਮਨੁ ਦੋਇ ॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The mind is engrossed in deception, treachery and duality.

ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਰੇ ; ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (153-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whatever the Immortal Almighty does, comes to pass. ||3||

ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਉ ; ਜਾ ਆਵੈ ਵਾਰੁ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So get aboard that boat when your turn comes.

ਠਾਕੇ ਬੋਹਿਥ ; ਦਰਗਹ ਮਾਰ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who fail to embark upon that boat shall be beaten in the Court of the Almighty.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੁਆਰੁ ॥ (153-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Blessed is that Gurdwara, the Guru's Gate, where the Praises of the True Almighty are sung.

ਨਾਨਕ , ਦਰਿ ਘਰਿ ; ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥੭॥ (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the One Creator Almighty is pervading hearth and home. ||4||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-9)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The inverted heart-lotus has been turned upright, through reflective meditation on Almighty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ; ਗਗਨਿ ਦਸਦੁਆਰਿ ॥ (ਦਸ-ਦੁਆਰਿ ਬੋਲੋ) (153-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

From the Sky of the Tenth Gate, the Ambrosial Nectar trickles down.

ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ; ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty Himself is pervading the three worlds. ||1||

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

O my mind, never have illusion (Although the entire creation is truly the form of Almighty but one creates an illusion of this world being different) .

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When the mind surrenders to the Name, it drinks in the essence of Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ; ਮਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (153-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So win the game of life; let your mind surrender and accept death.

ਆਪਿ ਮੂਆ ; ਮਨੁ , ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ (153-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When the self dies, the individual mind comes to know the Supreme Mind.

ਨਜਰਿ ਭਈ ; ਘਰੁ , ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

As the inner vision is awakened, one comes to know one's own home, deep within the self. ||2||

ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ; ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Naam, the Name of the Almighty, is austerity, chastity and cleansing baths at sacred shrines of pilgrimage.

ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ; ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥ (153-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
What good are ostentatious displays?

ਨਰ ਨਾਰਾਇਣ ; ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
The All-pervading Almighty is the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||3||

ਆਨ ਮਨਉ ; ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ ॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
If I had faith in someone else, then I would go to that one's house.

ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ (153-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
But where should I go, to beg? There is no other place for me.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥੮॥ (153-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says through the Guru's Teachings, I am intuitively absorbed in the Almighty. ||4||8||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (153-14)
Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ (ਸੁ-ਮਰਣੁ ਬੋਲੋ) (153-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Meeting the True Guru, we are shown the way to die.

ਮਰਣ ਰਹਣ ; ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Remaining alive in this death brings joy deep within.

ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ; ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Overcoming egotistical pride, the Tenth Gate is found. ||1||

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ; ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ (153-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Death is pre-ordained - no one who comes can remain here.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ; ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
So chant and meditate on the Almighty, and remain in the Sanctuary of the Almighty. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Meeting the True Guru, duality is dispelled.

ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ; ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥ (153-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The heart-lotus blossoms forth, and the mind is attached to the Almighty.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥ (153-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who remains dead while yet alive obtains the greatest happiness hereafter. ||2||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥ (153-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, one becomes truthful, chaste and pure.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ; ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Climbing up the steps of the Guru's Path, one becomes the highest of the high.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੁਚਾ ॥੩॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When the Almighty grants His Mercy, the fear of death is conquered. ||3||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (153-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Uniting in Guru's Union, we are absorbed in His Loving Embrace.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (153-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Granting His Grace, He reveals the Mansion of His Presence, within the home of the self.

ਨਾਨਕ , ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੯॥ (153-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says conquering egotism, we are absorbed into the Almighty. ||4||9||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-1)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ; ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Past actions cannot be erased.

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ; ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

What do we know of what will happen hereafter?

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਸੋਈ ਹੂਆ ॥ (154-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whatever pleases Him shall come to pass.

ਅਵਰੁ ਨ ; ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

There is no other Doer except Him. ||1||

ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ; ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I do not know about karma, or how great Your gifts are.

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ; ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The karma of actions, the Dharma of righteousness, social class and status, are contained within Your Name. ||1||Pause||

ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ; ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

You are So Great, O Giver, O Great Giver!

ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ; ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The treasure of Your devotional worship is never exhausted.

ਕੀਆ ਗਰਬੁ ; ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (154-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who takes pride in himself shall never be right.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The soul and body are all at Your disposal. ||2||

ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਹਿ ; ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

You kill and rejuvenate. You forgive and merge us into Yourself.

ਜਿਉ ਭਾਵੀ ; ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ (154-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

As it pleases You, You inspire us to chant Your Name.

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ; ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇਰੈ ॥ (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

You are All-knowing, All-seeing and True, O my Supreme Almighty.

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ; ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥ (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Please, bless me with the Guru's Teachings; my faith is in You alone. ||3||

ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ; ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (154-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One whose mind is attuned to the Almighty, has no pollution in his body.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Word, the True Shabad is realized.

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ; ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All Power is Yours, through the greatness of Your Name.

ਨਾਨਕ , ਰਹਣਾ ; ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦॥ (154-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Nanak abides in the Sanctuary of Your devotees. ||4||10||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-7)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ; ਅਪਿਓ ਪੀਆਇਆ ॥ (154-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who speak the Unspoken, drink in the Nectar.

ਅਨ ਭੈ ਵਿਸਰੇ ; ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (154-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Other fears are forgotten, and they are absorbed into the Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਕਿਆ ਡਰੀਐ ; ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (154-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Why should we fear, when fear is dispelled by the sense of respect (Fear) for Almighty?

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, the Word of the Perfect Guru, I recognize Almighty. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਨਰ ; ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ , ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ; ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those whose hearts are filled with the Almighty's essence are blessed and acclaimed, and intuitively absorbed into the Almighty. ||2||

ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ; ਸਾਞ ਬਿਆਲ ॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those whom the Almighty puts to sleep, evening and morning

ਇਤ ਉਤ ; ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲ ॥੩॥ (154-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- those self-willed manmukhs are bound and gagged by Death, here and hereafter. ||3||

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ (154-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those whose hearts are filled with the Almighty, day and night, are perfect.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਮਿਲੇ ; ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥੧੧॥ (154-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says they merge into the Almighty, and their illusions are cast away. ||4||11||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-10)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Once a Sikh came and solicited Guru Nanak Dev Ji pertaining the reason for a being (jeev) to wander in the reincarnation cycle and how to escape from this cycle of birth and death. Guruji said;

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ; ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣ ਬੋਲੋ) (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who loves the three qualities is subject to birth and death.

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ; ਆਕਾਰੁ ॥ (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The four Vedas speak only of the visible forms.

ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ; ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥ (154-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They describe and explain the three states of mind,

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ; (ਤੁਰੀਆ-ਵਸਥਾ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ , ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but the fourth state, union with the Almighty, is known only through the True Guru. ||1||

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through devotional worship of the Almighty, and service to the Guru, one swims across.

ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ; ਨ ਹੋਇ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Then, one is not born again, and is not subject to death. ||1||Pause||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Everyone speaks of the four great blessings;

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋਈ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

the Simritees, the Shaastras and the Pandits speak of them as well.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ , ਨ ਪਾਇਆ ॥ (154-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But without the Guru, they do not understand their true significance.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ; ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (154-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The treasure of liberation is obtained through devotional worship of the Almighty. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (154-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those, within whose hearts the Almighty dwells,

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

become Gurmukh; they receive the blessings of devotional worship.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through devotional worship of the Almighty, liberation and bliss are obtained.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ (154-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, supreme ecstasy is obtained. ||3||

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ; ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who meets the Guru, beholds Him, and inspires others to behold Him as well.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ; ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In the midst of hope, the Guru teaches us to live above hope and desire.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ; ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (154-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He is the Master of the meek, the Giver of peace to all.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਚਰਣੀ ;
ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੨॥ **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (154-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Nanak's mind is imbued with the Lotus Feet of the Almighty. ||4||12||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (154-17)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji (Chaytee is one of the sact Gauree Rag)

Prologue : Upon looking at a died body Guru Nanak Dev Ji utters the following shabad;

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ ਸੁਖਾਲੀ ;
ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (154-17, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

With your nectar-like body, you live in comfort, but this world is just a passing drama.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ , ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੋ ॥ (154-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

You practice greed, avarice and great falsehood, and you carry such a heavy burden.

ਤੂੰ ਕਾਇਆ , ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ;
ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ (154-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

O body, I have seen you blowing away like dust on the earth. ||1||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ; ਹਮਾਰੀ ॥ (154-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Listen - listen to my advice!

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (154-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Only the good deeds which you have done shall remain with you, O my soul. This opportunity shall not come again! ||1||Pause||

ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ;
ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ (155-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I say to you, O my body: listen to my advice!

ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ;
ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ (155-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

You slander, and then praise others; you indulge in lies and gossip.

ਵੇਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ;
ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ (155-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

You gaze upon the wives of others, O my soul; you steal and commit evil deeds.

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ ;
ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ (155-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

But when the swan departs, you shall remain behind, like an abandoned woman. ||2||

ਤੂੰ ਕਾਇਆ , ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ;
ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (155-3, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

O body, you are living in a dream! What good deeds have you done?

ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ;
ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ (155-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

When I stole something by deception, then my mind was pleased.

ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ , ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ;
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (155-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I have no honor in this world, and I shall find no shelter in the world hereafter. My life has been lost, wasted in vain! ||3||

ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ; ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ,
ਮੇਰੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I am totally miserable! O Baba Nanak, no one cares for me at all! ||1||Pause||

ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ; ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ (155-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Turkish horses, gold, silver and loads of gorgeous clothes

ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੇ ਨਾਨਕ ;
ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ (155-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

none of these shall go with you, O Nanak. They are lost and left behind, you fool!

ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ , ਮੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ (155-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I have tasted all the sugar candy and sweets, but Your Name alone is Ambrosial Nectar. ||4||

ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ; ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ (155-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Digging deep foundations, the walls are constructed, but in the end, the buildings return to heaps of dust.

ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸ ਹੀ ; ਅੰਧੁ ਜਾਣੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ॥ (155-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

People gather and hoard their possessions, and give nothing to anyone else - the poor fools think that everything is theirs.

ਸੋਇਨ ਲੰਕਾ ਸੋਇਨ ਮਾੜੀ ; ਸੰਪੈ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰੀ ॥੫॥ (155-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Riches do not remain with anyone - not even the golden palaces of Sri Lanka. ||5||

ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮੰਨ ; ਅਜਾਣਾ ॥ (155-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Listen, you foolish and ignorant mind

ਹੋਗੁ ; ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

- only His Will prevails. ||1||Pause||

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਰਾ ; ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

My Banker is the Great Almighty and Master. I am only His petty merchant.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਰਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ;
ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲੇ ॥੬॥੧॥੧੩॥ (155-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

This soul and body all are His. He Himself kills, and brings back to life. ||6||1||13||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (155-10)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਅਵਰਿ ਪੰਚ , ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ;
ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥ (155-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

There are five of them, but I am all alone. How can I protect my hearth and home, O my mind?

ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥ (155-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

They are beating and plundering me over and over again; unto whom can I complain? ||1||

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ; ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥ (155-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Chant the Name of the Supreme Almighty, O my mind.

ਆਗੈ , ਜਮ ਦਲੁ ; ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (155-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Otherwise, in the world hereafter, you will have to face the awesome and cruel army of Death. ||1||Pause||

ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ;
ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥ (155-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty has erected the pot of the body; He has placed the nine doors, and the soul-bride sits within.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ;
ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ , ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥ (155-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

She enjoys the sweet play again and again, while the five demons are plundering her. ||2||

ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ;
ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥ (155-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

In this way, the pot is being demolished; the body is being plundered, and the soul-bride, left all alone, is captured.

ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ;
ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥ (155-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Death strikes her down with his rod, the shackles are placed around her neck, and now the five have left. ||3||

ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ;
ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ , ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥ (ਖਾਧਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

The wife yearns for gold and silver, and her friends, the senses, yearn for good food.

ਨਾਨਕ , ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ;
ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥ (ਬਾਧਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says she commits sins for their sake; she shall go, bound and gagged, to the City of Death. ||4||2||14||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (155-16)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue : Once a Yogi came Guru Nanak Dev Ji and said that I have attained peace by performing Yoga therefore You should also to the same. Guruji replied;

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ;
ਕਾਂਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥ (ਖਿੰਥਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 1)

Let your ear-rings be those ear-rings which pierce deep within your heart. Let your body be your patched coat.

ਪੰਚ ਚੇਲੇ , ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥ (ਡੰਡਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 1)

Let the five passions be disciples under your control, O begging Yogi, and make this mind your walking stick. ||1||

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ; ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥ (ਪਾਵਸਿ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-17, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 1)

Thus you shall find the Way of Yoga.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ;
ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥(ਲਾਵਸਿ-ਤਾ ਬੋਲੋ)(155-17,ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ:1)

There is only the One Guru's Hymn (Shabad); everything else shall pass away. Let this be the fruits and roots of your mind's diet. ||1||Pause||

ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ;
ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ ॥ (ਗੰਗਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 1)

Some try to find the Guru by shaving their heads at the Ganges, but I have made the Guru my Ganges.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥ (ਅੰਧਾ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 1)

The Saving Grace of the three worlds is the One Almighty and Master, but those in darkness do not remember Him. ||2||

ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ;
ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥ (ਜਾਵਸਿ-ਤਾ ਬੋਲੋ) (155-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮ: 1)

Practicing hypocrisy and attaching your mind to worldly objects, your doubt shall never depart.

ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ;
ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ **(ਧਾਵਸਿ-ਤਾ ਬੋਲੋ)** (156-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

If you focus your consciousness on the Feet of the One Almighty, what reason would you have to chase after greed? ||3||

ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥ (156-1, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Meditate on the Pure Almighty, and saturate your mind with Him.

ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ; ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Why, O Yogi, do you make so many false and deceptive claims? ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ , ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ;
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ **(ਬਿਹਾਣੀ-ਤਾ ਬੋਲੋ)** (156-2, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

The body is wild, and the mind is foolish. Practicing egotism, selfishness and conceit, your life is passing away.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ; **(ਨਾਗੀਂ ਬੋਲੋ)**
ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥ **(ਪਛੁਤਾਣੀ-ਤਾ ਬੋਲੋ)** (156-3,ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ,ਮਃ 1)

Prays Nanak, when the naked body is cremated, then you will come to regret and repent. ||4||3||15||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-3)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ , ਮਨ ਏਕੈ ;
ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ (156-3, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

O mind, there is only the One medicine, mantra and healing herb - center your consciousness firmly on the One Almighty.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ ;
ਕਾਟਨਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ (156-4, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Take to the Almighty, the Destroyer of the sins and karma of past incarnations. ||1||

ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ; ਭਾਈ ਰੇ ॥ (156-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

The One Almighty and Master is pleasing to my mind.

ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ;
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)(156-5, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

In Your created Maya the entire universe is engrossed in the three qualities (Sat, Raj, Tam); the Unknowable cannot be known. ||1||Pause||

ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ;
ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥ (156-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Maya is so sweet and pleasing to the body, like sugar or molasses therefore we all carry load of attachment all along during the lifetime.

ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ;
ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ , ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥ (156-6, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

In the dark of the night (ignorance), nothing can be seen (realized). The mouse of death is biting away at the rope of life, O Siblings of Destiny! ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥ (156-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

As much as the self-willed manmukhs act in evil desires, they suffer in equivalent pain whereas the Gurmukh obtains honor and greatness.

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ (156-7, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Whatever He does, that alone happens; past actions cannot be erased as these Pralbaad Karma has been fated in Almighty’s Command (Hukam). ||3||

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ;
ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (156-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Those who are imbued with, and committed to the Almighty's Love, are filled to overflowing; they never lack anything.

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ;
ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ (156-8, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says if the ignorant Manmukh could obtain the feet dust of such enlightned souls (as mentioned above), only the ignorant one, might also obtain some knowledge and realize the truth. ||4||4||16||

ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-9)

Gauree Chaytee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ , ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ;
ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ (156-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Since when is our mother, and since when is our father? Where did we come from?

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ;
ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥ (156-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

We are formed from the fire of the womb within, and the bubble of water of the sperm. For what purpose are we created? ||1||

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (156-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

O my Master (Almighty), who can ever describe completely Your innumerable Glorious Virtues?

ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ; ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

whereas my demerits are countless means Your virtues and my demerits are countless. ||1||Pause||

ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ; ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I took the form of so many plants and trees, and so many animals.

ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ; ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ (156-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Many times I entered the families of snakes and flying birds. ||2||

ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ; (ਹੱਟ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (156-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I broke into the shops of the city and well-guarded palaces; stealing from them, I snuck home again.

ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ;
ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ (156-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I looked in front of me, and I looked behind me, but where could I hide from You? ||3||

ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ;
ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ (ਹੱਟ ਬੋਲੋ) (156-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I saw the banks of sacred rivers, the nine continents, the shops and bazaars of the cities.

ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ;
ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ (156-13, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Taking the scale, I (the merchant of sins) begins to weigh my actions within my own heart. ||4||

ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ;
ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ (156-14, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

I discovered that my sins are so vast as the seas and the oceans are overflowing with water.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ;
ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥ (156-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Please, shower me with Your Mercy, and take pity upon me. I am a sinking stone- please carry me across! ||5||

ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ;
ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ (156-15, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

My heart is burning like fire because of lust, anger, greed, attachment and ego, and the knife of worldly material thirst (trishna) is cutting deep.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥ (156-16, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, please shower Your blessings by which happiness (peace) would fill the day and night and being ((jeev) would continuously recite Almighty's Name by recognizing the Almighty's Command. ||6||5||17||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (156-16)

Gauree Bairaagan, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ;
ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

The nights are wasted sleeping, and the days are wasted eating.

ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ; ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Human life is such a precious jewel, but it is being lost without recitation of Almighty's Name; in exchange for Maya which is worth of a mere shell. ||1||

ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ; ਰਾਮ ਕਾ ॥ (156-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

You do not know the Name of the Almighty.

ਮੂੜੇ ; ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ , ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (156-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

You fool - you shall regret and be sorry in the end! ||1||Pause||

ਅਨਤਾ ਧਨੁ , ਧਰਣੀ ਧਰੇ ; (ਅਨ-ਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (ਅਨ-ਤ ਬੋਲੋ) (156-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Countless wealth belonging to Kings and Elites are buried in the ground (hidden in safebox or banks); to multiply the wealth they roam in all the other countries.

ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ;
ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ (156-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

The ones who strives to increase their worldly wealth, upon their return they have lost everything means they failed to obtain Almighty. ||2||

ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ;
ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ (156-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

If people could gather it in by their own efforts, then everyone would be so lucky.

ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ (157-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

According to the karma of past actions, one's destiny unfolds, even though everyone wants to be so lucky. ||3||

ਨਾਨਕ , ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ;
ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (157-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the One who created the creation - He alone takes care of it.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥ (157-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

The Master's Command cannot be known; He Himself blesses with the greatness of His Name to whomever He prefers . ||4||1||18||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (157-2)

Gauree Bairaagan, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ ਬਸਾ ; ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ (157-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

What if I were to become a deer, and live in the forest, picking and eating fruits and roots

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ;
ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ (157-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Through Guru's Grace, my Master (Almighty) is obtained therefore I sacrifice my mind and body upon such Guru again and again. ||1||

ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ; ਰਾਮ ਕੀ ॥ (157-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

I am the trader of the Almighty’s Name.

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ; ਵਾਪਾਰੁ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Your Name is my merchandise and trade. ||1||Pause||

ਕੋਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ; ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥(157-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

If I were to become a cuckoo, living on a mango tree, I would still contemplate the Guru’s Hymn (Shabad).

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ;
ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ (157-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

I would still meet my Almighty Master, with naturally ease without any difficult penance; the glimpse (Darshan), the Blessed Vision of His Form, is incomparably beautiful. ||2||

ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਰਿ ॥(157-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

If I were to become a fish, living in the water, I would still remember the Almighty, who watches over all beings and creatures.

ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ;
ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ (157-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

My Husband Almighty dwells on this shore, and on the shore beyond; I would still meet Him, and hug Him close in my embrace. ||3||

ਨਾਗਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ; ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (157-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

If I were to become a snake, living in the ground, the Shabad would still dwell in my mind, and my fears would be dispelled.

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥੧੯॥ (157-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says they are forever the happy soul-brides, whose light merges into Almighty who is the prime Light. ||4||2||19||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਦੀਪਕੀ ; ਮਹਲਾ ੧ (157-8)

Gauree Poorbee Deepkee, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (157-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ;
ਕਰਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (157-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

In that house where the Praises of the Creator are chanted

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ;
ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ (157-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

- in that house, sing the Songs of Praise, and meditate in remembrance on the Creator Almighty. ||1||

ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ (157-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Sing the Songs of Praise of my Fearless Almighty.

ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ;
ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to that Song of Praise which brings eternal peace. ||1||Pause||

ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ;
ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (157-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Day after day, He cares for His beings; the Great Giver watches over all.

ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ;
ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ (157-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Your gifts cannot be appraised; how can anyone compare to the Giver? ||2||

ਸੰਬਤਿ ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ (157-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

The day of my wedding is pre-ordained. Come - let's gather together and pour the oil over the threshold.

ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਆਸੀਸੜੀਆ ;
ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ (157-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

My friends, give me your blessings, that I may merge with my Almighty and Master. ||3||

ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ;
ਸਦੜੇ ਨਿਤ ਪਵੰਨਿ ॥ (157-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Unto each and every home, into each and every heart, this summons is sent out; the call comes each and every day.

ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ;
ਨਾਨਕ , ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥ (157-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਦੀਪਕੀ, ਮਃ 1)

Remember in meditation the One who summons us; Guru Nanak says that day is drawing near! ||4||1||20||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (157-15)

Raag Gauree Gwaarayree:

ਮਹਲਾ ੩ ; ਚਉਪਦੇ ॥ (157-15)

Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (157-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, union with Almighty is attained.

ਆਪੇ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

However one can only meet a Guru when Almighty Himself unites with the Guru.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ (157-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

My Almighty knows all methods and means Himselfin His own way.

ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through His (Almighty) Command (Hukam) He unites one with Guru and only then one recognizes the Guru's Hymn (Shabad). ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By the sense of respect (Fear) of the True Guru, illusion and fear are dispelled.

ਭੈ ਰਾਚੈ ; ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (157-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Imbued with His Fear (sense of respect), one is absorbed in the Love of the True One. ||1||Pause||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (157-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, the Almighty naturally dwells within the mind.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (157-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

My Almighty is Great; His value cannot be estimated.

ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, I praise Him; He has no end or limitations.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ; ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

My Almighty is the Forgiver. I pray that He may forgive me. ||2||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (157-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, all wisdom and understanding are obtained.

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ; ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The mind becomes pure, when the True Almighty dwells within.

ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ; ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

When one dwells in Truth, all actions become true.

ਊਤਮ ਕਰਣੀ ; ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ (158-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The ultimate action is to contemplate the Guru's Shabad. ||3||

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, true service is performed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

How rare is that Gurmukh who recognizes the Naam, the Name of the Almighty.

ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ; ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (158-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Giver, the Great Giver, lives forever.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਨਾਮੇ ; ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥ (158-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak enshrines love for the Name of the Almighty. ||4||1||21||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-3)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੁਰ ਤੇ ; ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (158-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who obtain spiritual wisdom from the Guru are very rare.

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ; ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who ask for knowledge from the Guru; obtains salvation.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, those who request for knowledge of Almighty's contemplation;

ਗੁਰ ਤੇ ; ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

through the Guru, they shall obtain the ultimate knowledge which is the Gate of Liberation. ||1||

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥ (158-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through perfect good destiny, we come to meet the Guru.

ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The true ones who met the Guru and through a Guru they obtain peace and naturally are absorbed in the True Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, the fire of worldly desires are quenched.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (158-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, peace and tranquility come to dwell within the mind.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, we become pure, holy and true.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, we are absorbed in the Guru's Hymn (Shabad). ||2||

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (158-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without the Guru, everyone wanders in doubt.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without the Name, one suffer in terrible pain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's sermons, those who meditate on the Almighty's Name (Naam);

ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ; ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (158-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through a Guru the true honor is obtained by the glimpse (Darshan) of Almighty. ||3||

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ; ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Why speak of any other? He alone is the Giver.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

When He grants His Grace, union with the Shabad is obtained.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (158-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meeting with my Beloved Guru, I sing the Glorious Praises of the True Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ , ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥ (158-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says upon becoming true by adopting the true Guru's teachings, I am absorbed in the True One (Almighty). ||4||2||22||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-9)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸੁਥਾਉ ਸਚੁ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (158-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In true congregation (Sat Sangat) is a place, where the mind becomes pure.

ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ; ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Where the true dwells; the one abides in Truth.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The True Guru's Hymn (Bani) is known throughout the four ages.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥ (158-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Whoever realizes Almighty sees Almighty within everything.||1||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Almighty's blessings, one joins the Sat Sangat, the True Congregation.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Sing the Glories praises of the Almighty, while joning the true congregation. ||1||Pause||

ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (158-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Burn this tongue, which loves to speak about maya (duality),

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ; ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

which does not taste the sublime essence of the Almighty, and which utters insipid words.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; **(ਬੁੱਝੇ ਬੋਲੋ)**
ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without realizing Almighty, the body and mind become tasteless and insipid.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ;
ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥੨॥ (158-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without Almighty's Name, the being's (jeev) entire life becomes miserable and depart from the world while crying in pain. ||2||

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (158-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

One whose tongue naturally and intuitively tastes the Almighty's sublime essence, by Guru's Grace, is absorbed in the True Almighty.

ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥ **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)** (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Imbued with Truth, one contemplates the the Guru's Shabad,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ; ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥ (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

and drinks in the Ambrosial Nectar, from the pure stream within. ||3||

ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ; ਜੋ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥ **(ਭਾਂਡਾ ਬੋਲੋ)** (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of the Almighty, is collected in the vessel of the mind.

ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ; ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (158-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Nothing is collected if the vessel is upside-down.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (158-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, the Naam abides within the mind.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ;
ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ ॥੪॥੩॥੨੩॥ (158-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says True is that vessel of the mind, which thirsts for the Shabad. ||4||3||23||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (158-16)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਇਕਿ ਗਾਵਤ ਰਹੇ ; ਮਨਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (158-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Some sing Almighty's praises continuously, but they do not taste the nectar within their mind because,

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਗਾਵਹਿ ; ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (158-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

the sing in egotism, and their effort is all wasted uselessly.

ਗਾਵਣਿ ਗਾਵਹਿ ; ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (158-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The singing of Almighty's praises through Guru's Hymns (shabad) are acceptable whose mind is filled with love for Almighty Name.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (158-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's sermons they contemplate on the True Hymn (Shabad). ||1||

ਗਾਵਤ ਰਹੈ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They sing continuously and instead claiming that they are singing Almighty praises they humbly say that it is only possible if it is acceptable to the True Guru.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are embellished and adorned, attuned to the Naam, the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ; ਇਕਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹਿ ॥ (158-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Some sing Almighty's praises through Guru's Hymn (Shabad) aloud, and some perform meditation quietly by concentrating in Almighty's Name.

ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ; ਬਿਨੁ ਅਸਨੇਹ ॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without heart-felt love, the Almighty's Name (Naam) is not obtained.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦ ਪਿਆਰਿ ॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

True meditation is have undoubtful love for the Guru's Shabad.

ਅਪਨਾ ਪਿਰੁ ; ਰਾਖਿਆ ਸਦਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (158-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The devotee keeps his Beloved clasped tightly to his heart. ||2||

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮੂਰਖ ; ਆਪੁ ਜਣਾਵਹਿ ॥ (159-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The fools perform meditation by showing off to portrait themselves as great ;

ਨਚਿ ਨਚਿ ਟਪਹਿ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (159-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

they dance and dance and jump all around, but they only suffer in terrible pain.

ਨਚਿਐ ਟਪਿਐ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By dancing and jumping, meditation is not performed.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਭਗਤਿ ਪਾਏ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Only the ones who dies in the Guru's Hymn (Shabad), obtains Almighty's meditation, means the one who have dispelled his ego dies from the self-conceit. ||3||

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ; ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋਇ ॥ (159-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Almighty is the Lover of His devotees; He inspires them to perform devotional worship.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

True devotional worship consists of eliminating selfishness and conceit from within.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

My True Almighty knows all ways and means.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ; ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੪॥੨੪॥ (159-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says Almighty forgives those who recognizes the Almighty's Name (Naam). ||4||4||24||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-4)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ; ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (159-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

When the mind thoughts (Sengkelap) and counter-thoughts (Vikalap) is suppressed then the wandering nature of mind becomes passive.

ਬਿਨੁ ਮੂਏ ; ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ (159-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Without such a death of the mind thoughts, how can one find the Almighty?

ਮਨੁ ਮਰੈ ; ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Only a few know the medicine to kill the mind thoughts.

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ;
ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

One whose mind dies in the Guru's Hymn (Shabad), understands Him. ||1||

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (159-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

He grants greatness to those whom He forgives.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ;
ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the Almighty comes to dwell within the mind. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's sermons, one practices doing good deeds;

ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ; ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ (159-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

thus he comes to understand the nature of this mind.

ਮਨੁ , ਮੈ ਮਤੁ ; (‘ਮੈਂ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is like an elephant, drunk with wine.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ;
ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (ਜੀਵਾਲਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Guru's Hymn (Shabad) is the rod which controls the mind it, and shows it the way. ||2||

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ; ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (159-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is uncontrollable; how rare are those who controls it.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ; ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who control the ever moving mind to a focused immovable state becomes become pure.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs embellish and beautify this mind from the worldly attachment and self-conceit.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ; ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ (159-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They eradicate egotism and corruption from within. ||3||

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਖਿਅਨੁ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who are united with true congregation based on the pre-ordained destiny, are united in the Almighty's Union,

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Forever they are never separated from Almighty again; they are absorbed in the Guru's Shabad.

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (159-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

He Himself knows His Own Almighty Power.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੫॥੨੫॥ (159-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukh realizes the Naam, the Name of the Almighty. ||4||5||25||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-10)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (159-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The entire world has gone insane in egotism.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In the love of duality, it wanders mislead by doubt.

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿਤਵੈ ; ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨਾ ॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is distracted by great anxiety; no one recognizes one's own self.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ; ਅਨਦਿਨੁ ਵਿਹਾਨਾ ॥੧॥ (159-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Occupied with their worldly affairs, nights and days are passing away. ||1||

ਹਿਰਦੈ ; ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (159-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Meditate on the Almighty in your hearts, O my Siblings of Destiny.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ;
ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh's tongue savors the sublime essence of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ; ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs recognize the Almighty in their own hearts;

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੇਵਿ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

they serve the Almighty, the Life of the World. They are famous throughout the four ages.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (159-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They suppress egotism, and realize the Guru's Shabad.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ; ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Almighty, the Architect of Destiny, showers His Mercy upon them. ||2||

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ; ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

True are those who merge into the Guru's Shabad;

ਧਾਵਤ ਵਰਜੇ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (159-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

they restrain their wandering mind and keep it steady.

ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of the Almighty, is the nine treasures. It is obtained from the Guru.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥੩॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By the Almighty's Grace, the Almighty comes to dwell in the mind. ||3||

ਰਾਮ ਰਾਮ ਕਰਤਿਆ ; ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (159-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Reciting omnipresent Almighty's Name, the body becomes peaceful and calm.

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ; ਨ ਲਾਗੈ ਜਮ ਪੀਰ ॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Within whom Almighty's Name dwells, the pain of death does not even touch.

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ; ਆਪਿ ਵਜੀਰ ॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is the Master; He himself is the Guru.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਿ ਸਦਾ ;
ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੪॥੬॥੨੬॥ (159-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says serve the Almighty forever; He is the treasure of glorious virtue. ||4||6||26||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (159-17)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ; ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨਾ ॥ (159-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Why forget Him, unto whom the soul and the life forces (Pran) belong?

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ; ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Why forget Him, who is all-pervading?

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ; ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ॥੧॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving Him, one is honored and accepted in the Court of the Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (159-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to the Name of the Almighty.

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ;
ਤਦਿ ਹੀ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (159-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

If I were to forget You, at that very instant, I would die. ||1||Pause||

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ; ਜਿ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (159-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those whom You Yourself have led astray, forgets You.

ਤਿਨ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ; ਜਿ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who are in love with duality forgets You.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ; ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥੨॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The ignorant, self-willed manmukhs are consigned to reincarnation. ||2||

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ; ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥
ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਤੁਠਾ ; ਤਿਨ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (160-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who are pleasing to the One Almighty are assigned to the service of a True Guru. Those who are pleasing to the One Almighty, Almighty's Name enshrines within their minds.

ਗੁਰਮਤੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (160-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, they are absorbed in the Almighty's Name. ||3||

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ; ਸੇ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who have virtue as their treasure, contemplate spiritual wisdom.

ਜਿਨਾ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ; ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who have virtue as their treasure, suppress egotism.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੭॥੨੭॥ (160-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak is a sacrifice to those who are attuned to the Naam, the Name of the Almighty. ||4||7||27||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-4)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਤੂੰ ਅਕਥੁ ; ਕਿਉ ਕਥਿਆ ਜਾਹਿ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (160-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

You are Indescribable; how can I describe You?

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮਾਰਣੁ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who subdue their minds, through the Guru's Shabad, are absorbed in You.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Your Glorious Virtues are countless; their value cannot be estimated. ||1||

ਜਿਸ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (160-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Word of His Bani belongs to Him; in Him, it is diffused.

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (160-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Your description cannot be described; through the Guru's Shabad, it is described. ||1||Pause||

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਤਹ ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਣਾਈ ॥ (160-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Where the True Guru is - there is the Sat Sangat, the True Congregation.

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Where the True Guru is - there, the Glorious Praises of the Almighty are naturally sung.

ਜਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਤਹਾ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੨॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Where the True Guru is - there egotism is burnt away, through the Guru's Hymn (Shabad). ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ; ਮਹਲੀ ਥਾਉ ਪਾਏ ॥ (160-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs serve Him; they obtain a place in the Mansion of His Presence.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (160-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs enshrine the Naam within the mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (160-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs meditate upon the Almighty, and are absorbed in the Naam. ||3||

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ; ਦਾਤਾਰੁ ॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

When the Giver Himself gives His Gift of humbleness,

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ; ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

then the love enshrines for the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੪॥੮॥੨੮॥ (160-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak applauses those who are attuned to the Naam, the Name of the Almighty. ||4||8||28||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-10)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਏਕਸੁ ਤੇ ; ਸਭਿ ਰੂਪ ਹਹਿ ਰੰਗਾ ॥ (160-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

All forms and colors originated from the One Almighty.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਸਭਿ ਸਹਲੰਗਾ ॥ (160-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Air, water and fire are all kept together.

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਵੇਖੈ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Almighty beholds the many and various colors. ||1||

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ; ਏਕੋ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The One Almighty is wondrous and amazing! He is the One, the One and Only.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (160-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Rare is that Gurmukh who meditates on the Almighty. ||1||Pause||

ਸਹਜਿ ਭਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Almighty is naturally pervading all places.

ਕਹਾ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ; ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Almighty is hidden for self-willed (manmukhs), and He is revealed for the Gurmukhs; thus Almighty has made the world with such uniqueness.

ਆਪੇ ; ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ (160-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

He Himself wakes one from the sleep of ignorance to conciousness of knowledge. ||2||

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

No one can estimate His value,

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

although everyone has tried, over and over again, to describe Him.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ;
ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (160-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who merge in the Guru's Shabad, come to understand the Almighty. ||3||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (160-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They listen to the Shabad continually; beholding Him, they merge into Him.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (160-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They obtain glorious greatness by serving the Guru.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੨੯॥ (160-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those who are attuned to the Name are absorbed in the Almighty's Name. ||4||9||29||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (160-15)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (160-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are asleep in state of ignorance, in love and attachment to Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (160-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are awake in state of knowledge, contemplating spiritual wisdom and the Glory of Almighty.

ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ; ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (160-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those humble beings who love the Naam, are awake and aware. ||1||

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ; ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Once who is awake in this state of knowledge will never fall asleep in ignorance again.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ;
ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Rare are those humble beings (jeevs) who understand this through the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ; ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (160-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The unsaintly blockhead shall never understand.

ਕਥਨੀ ਕਰੇ ; ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The one talks nonsense in obsession with Maya means that the Maya always changes therefore what ever is spoken earlier becomes untrue after a short while.

ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ; ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Blind and ignorant, shall never be reformed. ||2||

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (160-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In this age, salvation comes only from the Almighty's Name.

ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (160-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Rare are those who contemplate the Guru's Shabad.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥ (160-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They save themselves, and save all their family and ancestors as well. ||3||

ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ; ਕਰਮ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, no one is interested in good karma, or Dharmic faith.

ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ; ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

This Dark Age was born in the house of evil.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਬਿਨਾ ;
ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੧੦॥੩੦॥ (161-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says without the Naam, the Name of the Almighty, no one is liberated. ||4||10||30||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (161-2)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji, Gwaarayree:

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ; ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (161-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

True is the Almighty King, True is His Royal Command.

ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ; ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੈ ਮਹਲਿ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥ (161-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those whose minds are attuned to the True, Carefree Almighty enter the True Mansion of His Presence, and merge in the True Name. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (161-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Listen, O my mind: contemplate the Guru’s Hymn (Shabad).

ਰਾਮ ਜਪਹੁ ;
ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Chant the Almighty's Name, and cross over the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਭਰਮੇ ਆਵੈ ; ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In illusion (doubt) one comes, and in doubt one departs.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

This world is born out of the love of duality (Maya).

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (161-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh does not remember the Almighty; therefore they continue to come and go in reincarnation. ||2||

ਆਪਿ ਭੁਲਾ ; ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Does he himself go astray, or does Almighty lead him astray?

ਇਹੁ ਜੀਉ ; ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

This soul is assigned to the service of maya in order to fulfill the desires inherited from previous birth.

ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (161-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

It earns only terrible pain, and this life is lost in vain. ||3||

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (161-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Granting His Grace, He leads us to meet the True Guru.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ; ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (161-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Remembering the One Name, illusion is cast out from within and Almighty is seen within all.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪੇ ;
ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧੧॥੩੧॥ (161-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says one who chants the Almighty’s name, owns all the nine most precious treasures of the world. ||4||11||31||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (161-7)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ; ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥(161-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Go and ask the Gurmukhs, who meditate on the Almighty.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (161-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, the mind is enlightened to believe in the truth.

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥ (161-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who earn the Almighty's Name are wealthy.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, self-realisation is obtained. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Chant the Name of the Almighty which is the life within the creation (Har) and destroyer of sins (Har), O my Siblings of Destiny.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ;
ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The selfless service of the Leader Guru (Gurmukh) are acceptable in Almighty's court. ||1||Pause||

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who recognize the real-self (Atma) - their minds become pure.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ; ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They become Jivan-mukta, liberated while yet alive, and they find the Almighty.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (161-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Singing the Glorious Praises of the Almighty, the intellect becomes pure and sublime,

ਸਹਜੇ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

and they are easily and naturally absorbed in the Almighty. ||2||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In the love of duality, no one can serve the Almighty.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (161-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In egotism and Maya, one consumes toxic poison.

ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They are emotionally attached to their children, family and home.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukhs come and go in reincarnation. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ (161-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those, unto whom the Almighty bestows His Name, worship Him night and day, through the Guru's Shabad.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (161-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Rare are those who understand the Guru's Teachings!

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੨॥੩੨॥ (161-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says they are absorbed in the Naam, the Name of the Almighty. ||4||12||32||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (161-14)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Guru's service has been acceptable throughout the four ages.

ਪੂਰਾ ਜਨੁ ; ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Very few are those perfect ones who performs such selfless service.

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ; ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (161-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The wealth of the Almighty's Name is inexhaustible; it shall never be exhausted.

ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ; ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In this world, it brings a constant peace, and at the Almighty's Gate, it brings honor. ||1||

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

O my mind, have no illusion (doubt) about this truth.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (161-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who serves the leader Guru, drink the Ambrosial Nectar of Almighty's name. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (161-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Those who serves the True Guru are recognized as the greatest people of the world as there is no other greater deed that one can perform.

ਆਪਿ ਉਧਰੇ ; ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (161-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They save themselves, and they redeem all their generations as well.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They keep the Almighty's Name clasped tightly to their hearts.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Naam, they cross over the terrifying world-ocean. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ (161-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, the mind becomes humble forever.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Egotism is suppressed, and the heart-lotus blossoms forth.

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Unstruck Melody (limitless) vibrates, as they dwell within the home of their real-self (Atma).

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ (161-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Naam, they remain detached from the worldly desires within their real-self (Atma). ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, their words are true.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ; ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Throughout the ages, the devotees (Bhagat) chant and repeat these words.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ; ਹਰਿ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ॥ (161-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Night and day, they meditate on the Almighty, the Sustainer of the Earth.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੧੩॥੩੩॥ (162-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says attuned to the Naam, the Name of the Almighty, they are detached, in the perfect balance of Nirvaanaa. ||4||13||33||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-1)

Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗ ॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Through great good fortune and high destiny, one meets the True Guru.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ; ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥੧॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of the Almighty, is constantly within the heart, and one enjoys the inspiring essence of the Almighty. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (162-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

O mortal, become Gurmukh, and meditate on the Name of the Almighty.

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ; ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Be victorious in the game of life, and earn the profit of the Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ (162-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Spiritual wisdom and meditation (concentration of the mind) come to those unto whom the Guru's Shabad is sweet (favored).

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, only very few have tasted the bliss of Guru's Shabad.||2||

ਕਰਮ ਕਾਂਡ ; ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They may perform all sorts of religious rituals and good actions,

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ (162-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

but without the Almighty's Name, the egotistical ones are cursed and doomed. ||3||

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ; ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ (162-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

They are bound and gagged, and hung by Maya's noose;

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਛੂਟੈ ;
ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੧੪॥੩੪॥ (162-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

O servant Nanak, they shall be released only by Guru's Grace. ||4||14||34||

ਮਹਲਾ ੩ ; ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ (162-6)

Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji, Gauree Bairaagan:

Prologue: In Hardwaar some egoistic pandits and sanyasis came to Guru Amar Dass Ji and asked Guruji, why did Guru Nanak Dev Ji in presence of the various available religious books (Dharam Granths) came up with Gurbani, when these books have been the medium of salvation for human beings for a long time? Listening to this question, Guru replied;

ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ;
ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ (162-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The clouds pour their rain down upon the earth, but isn't there water within the earth as well? In the same manner Gurbani is like rain water and other scriptures are like well water.

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ (162-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Water is contained within the earth; without feet, the clouds run around and let down their rain. Means that although there is water in the well but one have to make an attempt to obtain the water whereas rain water (Gurbani) showers on all equally without one making any attempt ||1||

ਬਾਬਾ ; ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ (162-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O Baba, get rid of your illusions (doubts) like this,

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ , ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ;
ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Almighty alone does all that happens and being (jeev) immerses in accordance to his desire (wishes). ||1||Pause||

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ;
ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ (162-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

As woman or man, what can anyone do?

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ; ('ਨਾਨਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ (162-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The many and various forms are always Yours, O Almighty; they shall merge again into You. ||2||

ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ;
ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ (162-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

In countless incarnations, I went astray. Now that I have found You, I shall no longer wander.

ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ;
ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ (162-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

It is His work; those who are absorbed in the Guru's Shabad come to know it well. ||3||

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ;
ਭਰਮੁ ਕਹਾ ਹੀ ॥ (ਕਹਾਂ ਬੋਲੋ) (162-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Shabad is Yours; You are Yourself. Where is there any illusion (doubt)?

ਨਾਨਕ , ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ;
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਹੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੩੫॥ (162-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says one whose essence is merged with the Almighty's essence does not have to enter the cycle of reincarnation again. ||4||1||15||35||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-11)

Gauree Bairaagan, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ; ਬਾਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (162-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The whole world is under the influence of Death because of the Maya which created the love of duality.

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (162-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do their deeds in ego; they receive their just rewards. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O my mind, focus your consciousness on the Guru's Feet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ;
ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Whereas the ones who obtains the treasure of Almighty's Name through a Guru shall be saved in the Almighty's Court. ||1||Pause||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ;
ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (162-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Through 8.4 million incarnations, the self-willed wanders; in stubborn-mindedness (refuse to recite Almighty's Name), they come and go.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (162-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They do not realize the Guru's Shabad; they are reincarnated over and over again. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (162-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Gurmukh understands his own self. The Almighty's Name comes to dwell within the mind.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ; (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (162-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Imbued with devotion to the Almighty's Name, night and day, one merges in peace. ||3||

ਮਨੁ , ਸਬਦਿ ਮਰੈ ;
ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ , ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ (162-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

When one's mind dies in the Shabad, one radiates faith and confidence, shedding egotism and corruption.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥੩੬॥ (162-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak says, through the karma of good actions, the treasure of devotional worship and the Name of the Almighty are attained. ||4||2||16||36||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (162-17)

Gauree Bairaagan, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (162-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Almighty, Har (Life form), Har (destroyer of sins) , has ordained that the soul is to stay in her parents' home (this materialistic world) for only a few short days.

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Praiseful is that soul-bride, who as Gurmukh, sings the Glorious Praises of the Almighty.

ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ; ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

She who cultivates virtue in her parents' home (in this world), shall obtain a home at her in-laws (next world).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (162-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Through a Guru one is absorbed into the enlightment (knowledge) state and the Almighty's Name becomes very pleasing to the mind. ||1||

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ;
ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (162-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Our Husband Almighty dwells in this world, and in the world beyond. Tell me, how can He be found?

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ; **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)**
ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (162-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Pure Almighty Himself is beyond mortals knowledge therefore He unites one with a Guru and through a Guru Almighty unites with Himself. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (163-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Almighty Himself bestows wisdom; meditate on the Name of the Almighty.

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ;
ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ (163-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

By great good fortune, one meets the True Guru, who places the Ambrosial Nectar form of Almighty's name in the mouth.

ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ;
ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (163-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

When egotism and duality are eradicated, one naturally merges in peace.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ;
ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ (163-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

He Himself is All-pervading; He Himself links us to His Name. ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ , ਨ ਪਾਇਓ ;
ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ (163-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs, in their arrogant pride, do not attain Almighty; they are so ignorant and foolish!

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ (163-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They do not serve the True Guru, and in the end, they regret and repent, over and over again.

ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ; ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ (163-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They are cast into the womb to be reincarnated, and within the womb, they rot.

ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ; ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ (163-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

As it pleases my Creator Almighty, the self-willed manmukhs wander around lost based on their desires. ||3|| Note: This shall not be interpreted as punishment instead Almighty fullfils the mortal desires.

ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ (163-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

My Almighty inscribed the full pre-ordained destiny upon the forehead based on the previous Karma.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (163-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

When one meets the Great and Courageous Guru, one meditates on the Name of the Almighty, Har, Har.

ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ (163-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name is my mother and father; the Almighty is my relative and brother.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੭॥੩੭॥ (163-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O Almighty, Har, Har, please forgive me and unite me with Yourself. Servant Nanak is a lowly worm. ||4||3||17||37||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (163-7)

Gauree Bairaagan, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (163-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

From the True Guru, one obtained ultimate knowledge of spiritual wisdom; thereafter one contemplate the Almighty's principals.

ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥(163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The polluted intellect was enlightened by chanting the Naam, the Name of the Almighty.

ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ; ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The distinction between Creator (Almighty) and Creation (Maya)- mind and matter - has been destroyed, and the darkness of ignorance has been dispelled.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ (163-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name is loved by those, upon whose foreheads such pre-ordained destiny was written. ||1||

ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ (163-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

How can the Almighty be obtained, O Saints? Seeing Him, my life is sustained.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ;
ਗੁਰ ਮੇਲਿਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (163-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Without the Almighty, I cannot live, even for an Chesa (7.5 seconds). Unite me with the Guru, so that I may drink in the sublime essence of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ , ਹਰਿ ਸੁਣੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ (163-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

I sing the Glorious Praises of the Almighty, and I listen to them daily; the Almighty, Har (life form of all), Har (destroyer of sins), has liberated me.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ (163-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

I have obtained the Almighty's name from the Guru; my mind and body are drenched (engrossed) with it.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ (163-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Great is the Guru, the True Being, who has blessed me with devotional meditation of the Almighty.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਸੋ ਗੁਰੁ , ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ (163-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

From the Guru, I have obtained the Almighty; I have embraced Him my eternal Guru. ||2||

ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ; ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ (163-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Sovereign Almighty is the Giver of virtue. I am worthless and without virtue.

ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ; ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The sinners sink like stones with the weight of their sins; through the Guru's Teachings, the Almighty ferries across the materialistic worldly ocean.

ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ; ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

You are the Giver of virtue, O Pure Almighty; I am worthless and without virtue.

ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ;
ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (163-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

I have entered Your Sanctuary, Almighty; please save me, as You have saved the idiots and fools. ||3||

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (163-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Eternal celestial bliss comes through the Guru's Teachings, by meditating continually on the Almighty, Har, Har.

ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ (163-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

I have obtained the Almighty as my Best Friend, within the home of my real-self (Atma). I sing the hymns of joy.

ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ (163-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Please shower Your Mercy, O Almighty, that I shall remember Your Name.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ;
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥੧੮॥੩੮॥ (163-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak begs for the dust of the feet of those who have found the True Guru. ||4||4||18||38||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਚਉਥਾ ਚਉਪਦੇ (163-17)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (163-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪੰਡਿਤੁ ; ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Pandit - the religious scholar - recites the Shaastras and the Simritees;

ਜੋਗੀ ; ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

the Yogi cries out, "Gorakh, Gorakh".

ਮੈ ਮੂਰਖ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (163-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

But I am just a fool - I just chant the Almighty's Name. ||1||

ਨਾ ਜਾਨਾ , ਕਿਆ ਗਤਿ ; ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ (163-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I do not know what my destiny shall be but the one and only thing I know is that Almighty is mine.

ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (163-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate and meditate on the Name of the Almighty. You shall cross over the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਸੰਨਿਆਸੀ , ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ; ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Sannyaasee smears his body with ashes;

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ; ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

renouncing other men's women, he practices celibacy.

ਮੈ ਮੂਰਖ ; ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (164-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I am just a fool, Almighty; my only hope is You! ||2||

ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (ਸੂਰੱਤਣੁ ਬੋਲੋ) (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Kh'shaatriya acts bravely, and is recognized as a warrior.

ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ; ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Shoodra and the Vaisha work and slave for others;

ਮੈ ਮੂਰਖ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ (164-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I am just a fool - I am saved by the Almighty's Name. ||3||

ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥(164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The entire Universe is Yours; You Yourself permeate and pervade it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the Gurmukhs are blessed with glorious greatness.

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ; ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧॥੩੯॥ (164-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I am blind - I have taken the Almighty as my Support. ||4||1||39||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-4)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ; ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ (164-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Speech of the Almighty is the most inspiring speech, free of any attributes.

ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ (164-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name in the company of Saints which the true congregation consist of Almighty's servants.

ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ;
ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (164-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Cross over the terrifying world-ocean, listening to the Undescribed discourse of the Almighty. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ; ਮੇਲਾਇ ॥ (164-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O Almighty of the Universe, unite me with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ;
ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

My tongue savors the inspiring essence of the Almighty, singing the Almighty's Glorious Praises. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those humble beings who meditate on the Name of the Almighty.

ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ; ਰਾਮਾ ॥ (164-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

- please make me the slave of their slaves, Almighty.

ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Serving Your slaves is the ultimate good deed. ||2||

ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ , ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਸੁਣਾਵੈ ॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

One who delivers the discourse of the Almighty

ਸੋ ਜਨੁ ; ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ (164-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

- that humble servant is pleasing to my conscious mind.

ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (164-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those who are blessed with great good fortune obtain the dust of the feet of such the Almighty's servant. ||3||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ; ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ (164-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those who are blessed with such pre-ordained destiny are in love with the humble Saints.

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪੦॥ (164-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those humble beings, Guru Nanak says are absorbed in the Naam, the Name of the Almighty. ||4||2||40||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-9)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ; ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ (164-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The mother loves to see her son eat.

ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ; ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ **(ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ)** (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The fish loves to bathe in the water.

ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

In the same the True Guru loves to place food in the mouth of His GurSikh. ||1||

ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ; ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (164-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

If only I could meet those humble servants of the Almighty, O my Beloved.

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ;
ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (164-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Meeting with them, my sorrows depart. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ; ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (164-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

As the cow shows her love to her strayed calf when she finds it,

ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

and as the bride shows her love for her husband when he returns home,

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ (164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

so does the Almighty's humble servant love to sing the Praises of the Almighty. ||2||

ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਬਸੈ ਜਲਧਾਰਾ ॥ **(ਜਲ-ਧਾਰਾ ਬੋਲੋ)**(164-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The rainbird loves the rainwater, falling in torrents;

ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

the king loves to see his broaden (increased) wealth and power.

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The humble servant of the Almighty loves to meditate on the Formless Almighty. ||3||

ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ (164-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The mortal man loves to accumulate wealth and property.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ (164-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The GurSikh loves to meet and embrace the Guru.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ;
ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥ (164-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak loves to kiss the feet of the Holy. ||4||3||41||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (164-15)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The beggar loves to receive charity from the wealthy landlord.

ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ; ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The hungry person loves to eat food.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ (164-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The GurSikh loves to find satisfaction by meeting the Guru. ||1||

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ; ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (164-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O Almighty, grant me the Blessed Vision of Your Glimpse (Darshan); I place my hopes in You, Almighty.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(164-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Shower me with Your Mercy, and fulfill my longing. ||1||Pause||

ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Chakvi (Ruddy goose, shaldrake) loves the sun shining in her face as she will meet her husband (Chakva). Note: Chakva & Chakvi are separates during the night and unites during the day.

ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ; ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Meeting her Beloved, all her pains are left behind.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥ (164-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The GurSikh loves to gaze upon the Face of the Guru. ||2||

ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The calf loves to suck its mother's milk;

ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ; ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

its heart blossoms forth upon seeing its mother.

ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ (164-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The GurSikh loves to gaze upon the Face of the Guru. ||3||

ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

All other loves and emotional attachment to Maya are false.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

They shall pass away, like false and transitory decorations.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੀਤਿ ;
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥੪੨॥ (164-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is fulfilled, through the Love of the True Guru. ||4||4||42||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-1)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥ (165-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Service to the True Guru is fruitful and rewarding;

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ , ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ (165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Upon meeting a True Guru, I meditate on the Name of the Almighty, the Almighty Master.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ; ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥(165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

So many are liberated along with those who meditate on the Almighty. ||1||

ਗੁਰਸਿਖ ; ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ , ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (165-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O GurSikhs, chant the Name of the Almighty, O my Siblings of Destiny.

ਹਰਿ ਬੋਲਤ ;
ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Chanting the Almighty's Name, all sins are washed away. ||1||Pause||

ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ; ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ (165-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

When one meets the Guru, then the mind becomes centered.

ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ; ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The five passions, running wild in their respective desires , are brought to rest by meditating on the Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Night and day, within the body-village, the Glorious Praises of the Almighty are sung. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ; ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ (165-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Those who apply the dust of the Feet of the True Guru to their faces,

ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

they renounce falsehood and concentrated in Almighty.

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ; ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Their faces are radiant in the Court of the Almighty, O Siblings of Destiny. ||3||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ (165-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Service to the Guru is pleasing to the Almighty Himself.

ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ; (ਬਲਭੱਦ੍ਰ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (165-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Even Krishna and Balbhadar meditated on the Almighty, falling at the Guru's Feet.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥੪੩॥ (165-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the Almighty Himself ferries the Gurmukhs across the materialistic worldly ocean. ||4||5||43||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-7)

Gauree Gwaarayree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ; ਡੰਡਾ ਧਾਰੀ ॥ (165-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself is the Yogi, who wield the staff of authority.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਬਨਵਾਰੀ ॥
ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ; ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥ (165-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself practices tapa - intense self-disciplined meditation; Almighty who is immersed in His creation (Banwari) is deeply absorbed in His primal trance. ||1||

ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (165-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Such is my Almighty, who is all-pervading everywhere.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ; ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty dwells closely and He is never far away. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ; ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself is the Guru's Hymn (Shabad). He Himself is the awareness, attuned to its music.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ; ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself beholds, and He Himself blossoms forth.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ; ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥ (165-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself chants, and the Almighty Himself inspires others to chant. ||2||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ-ਧਾਰਾ ਬੋਲੋ) (165-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself is the rainbird, and the Ambrosial Nectar raining down.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ; ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥ (165-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty is the Ambrosial Nectar means that there is no difference between Almighty and His Name; He Himself leads us to drink it in by inspiring one to recite His Name.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself does everything; He Himself ferries across worldly ocean.||3||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ; ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself is the Boat, the Raft and the Boatman.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ; ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (165-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself, through the Guru's Teachings, ferries across the materialistic worldly ocean.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ; ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥੪੪॥ (165-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the Almighty Himself carries us across to the other side. ||4||6||44||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-12)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ;
ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ , ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ (165-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Dear Master, You are my Banker. I receive only that capital which You give me.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ , ਰੰਗ ਸਿਉ ;
ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ (165-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I would trade the Almighty's Name with love, if You Yourself, in Your Mercy, would sell it to me. ||1||

ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ; ਰਾਮ ਕੇ ॥ (165-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I am the merchant, the peddler of the Almighty.

ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ; ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (165-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I trade in the merchandise and capital of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ , ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (165-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I have earned the profit, the wealth of devotional worship of the Almighty. I have become pleasing to the Mind of the Almighty, the True Banker.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ;
ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ (165-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I chant and meditate on the Almighty, loading the merchandise of the Almighty's Name. The Messenger of Death, the tax collector, does not even approach me. ||2||

ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ;
ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (165-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Those traders who trade in other merchandise, are caught up in the endless waves of the pain of Maya.

ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ;
ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (165-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

According to the business in which the Almighty has placed them, so are the rewards they obtain. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ;
ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ (165-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

People trade in the Name of the Almighty, Har, Har, when the Almighty shows His Mercy and bestows it.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ , ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ;
ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥ (165-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak serves the Almighty, the Banker; he shall never again be called to render his account. ||4||1||7||45||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (165-18)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ;
ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ (165-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Just like a mother nourishes the fetus in the womb, hoping for a son,

ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ;
ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ (165-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

who will grow and earn and give her money to enjoy herself.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ;
ਦੇ ਆਪਿ ਹਥਾਸਾ ॥੧॥ (165-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In just the same way, the humble servant of the Almighty loves the Almighty, who extends His Helping Hand to us. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ , ਮੈ ਮੂਰਖ ;
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥ (166-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

O my Almighty, I am so foolish; save me, O my Almighty!

ਜਨ ਕੀ ਉਪਮਾ ;
ਤੁਝਹਿ ਵਡਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Your servant's praise is Your Own Glorious Greatness. ||1||Pause||

ਮੰਦਰਿ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (166-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Those whose minds are pleased by the Praises of the Almighty, Har, Har, are joyful in the palaces of their own homes.

ਸਭ ਰਸ ਮੀਠੇ ਮੁਖਿ ਲਗਹਿ ;
ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (166-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Their mouths enjoys all the sweet delicacies when they sing the Glorious Praises of the Almighty.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਸਧਾਰੁ ਹੈ ;
ਇਕੀਹ ਕੁਲੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ (166-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The Almighty's humble servants are the saviors of their families; they save their families for twenty-one generations - they save the entire world! ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਹਰਿ ਕੀਆ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (166-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Whatever has been done, has been done by the Almighty; it is the Glorious Greatness of the Almighty.

ਹਰਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ; ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥ (166-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, all the beings (jeevs) belongs to you, You are pervading within all of them; You inspire them to worship You.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਦਾ ;
ਆਪੇ ਵਰਤਾਈ ॥੩॥ (166-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The Almighty leads us to the treasure of His meditation; He Himself serves it. ||3||

ਲਾਲਾ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ;
ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (166-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I am a slave, purchased in Your market; what clever tricks do I have?

ਜੇ ਰਾਜਿ ਬਹਾਲੇ ; ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮੁ ਘਾਸੀ ਕਉ ,
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਢਾਈ ॥ (166-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

If the Almighty were to set me upon a throne, I would still be His slave. If I were a grass-cutter, I would still chant the Almighty's Name.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨॥੮॥੪੬॥ (166-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of the Almighty; contemplate the Glorious Greatness of the Almighty||4||2||8||46||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (166-6)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਿਰਸਾਣੁ ਕਰੇ ; ਲੋਚੈ ਜੀਉ ਲਾਇ ॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The farmers love to work their farms; and hopes to harvest their yield.

ਹਲੁ ਜੋਤੈ ਉਦਮੁ ਕਰੇ ; ਮੇਰਾ ਪੁਤੁ ਧੀ ਖਾਇ ॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

they plow and work the fields, so that their sons and daughters may eat.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ;
ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ (166-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

In just the same way, the Almighty's humble servants chant the Almighty's Name and in the end (during and after death), the Almighty saves them. ||1||

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ; ਗਤਿ ਕੀਜੈ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (166-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

I am foolish - save me, My Dear Almighty!

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ;
ਹਰਿ ਲਾਇ ਹਮ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

O Almighty, enjoin me to work and serve the Guru, the True Guru. ||1||Pause||

ਲੈ ਤੁਰੇ ਸਉਦਾਗਰੀ ; ਸਉਦਾਗਰੁ ਧਾਵੈ ॥ (166-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The traders buy horses, planning to trade them.

ਧਨੁ ਖਟੈ ਆਸਾ ਕਰੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਵੈ ॥ (166-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

They hope to earn wealth; their attachment to Maya increases.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਤਾ ;
ਹਰਿ ਬੋਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (166-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

In just the same way, the Almighty's humble servants chant the Almighty's Name; chanting the Almighty's Name, they find peace. ||2||

ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਹਟਵਾਣੀਆ ; ਬਹਿ ਹਾਟਿ ਕਮਾਇ ॥ (166-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The shop-keepers merely collect poison ; sitting in their shops, carrying on their worldly business means that the passion for Maya makes them to cheat without hesitation.

ਮੋਹ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ਝੂਠ ਕਾ ; ਝੂਠੇ ਲਪਟਾਇ ॥ (166-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

The love for Maya is false therefore all their displays of Maya are false, and they are engrossed in falsehood.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ;
ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (166-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

In just the same way, the Almighty's humble servants gather the wealth of the Almighty's Name; they take the Almighty's Name as their source of expenditure means that they inspire others to recite as well. ||3||

ਇਹੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ;
ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਫਾਸ ॥ (166-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 4)

This emotional attachment to Maya and family, and the love of duality, is a noose around the neck.

ਗੁਰਮਤੀ , ਸੋ ਜਨੁ ਤਰੈ ; ਜੋ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ (166-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Following the Guru's Teachings, those humble servants are ferried across who are so humble that they become the slaves of the Almighty's slaves.

ਜਨਿ ਨਾਨਕਿ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ (166-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 4)

Servant Nanak meditates on the Naam; the Gurmukh is enlightened. ||4||3||9||47||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (166-13)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਨਿਤ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਲਾਲਚੁ ਕਰੇ ;
ਭਰਮੈ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (166-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 4)

Continuously, day and night, beings (jeevs) are gripped by greed and misleaded by illusion (doubt).

ਵੇਗਾਰਿ ਫਿਰੈ ਵੇਗਾਰੀਆ ;
ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ॥ (166-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 4)

The destroyers roams while destroying their our fortune by commiting unlawful deeds for Maya; they carrying the loads of sins upon their heads (which determines the next life).

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ , ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ;
ਸੋ ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (166-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 4)

That humble being (jeev) who serves the Guru is put to work by the Almighty in His Home to realize the real-self (Atma). ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ , ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ;
ਘਰ ਕੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ (166-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 4)

My Dear Almighty, please break these bonds of attachment and ego created by Maya, and put me to work where I can attain the real-self which is the eternal home.

ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (166-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮ: 4)

I continuously sing the Glorious Praises of the Almighty’s virtues; I am absorbed in the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਨਰੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰੇ ;
ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ , ਅਰਥਿ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (166-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Woman and man works to earn a living by serving kings (employers), all for the sake of wealth and Maya.

ਕੈ ਬੰਧੈ ਕੈ ਡਾਨਿ ਲੇਇ ;
ਕੈ ਨਰਪਤਿ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥ (166-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In return the king (employer) either imprisons them for any slight misunderstanding, or fines them, or else dies himself therefore their wages halts means that one can never obtain peace.

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ,
ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (166-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Great, rewarding and fruitful is the service of the True Guru; through it, I chant the Almighty's Name and I have found peace without any risk. ||2||

ਨਿਤ ਸਉਦਾ ਸੂਦੁ ਕੀਚੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ;
ਮਾਇਆ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (ਤਾਈਂ ਬੋਲੋ) (166-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Everyday, people carry on their business, with all sorts of devices to earn profit (interest), for the sake of accumulating Maya.

ਜਾ ਲਾਹਾ ਦੇਇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਮਨੇ ; ਤੋਟੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥(166-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

If they earn a profit, they are pleased, but their hearts are broken by losses.

ਜੋ ਗੁਣ ਸਾਝੀ , ਗੁਰ ਸਿਉ ਕਰੇ ;
ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (166-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

One who is trades virtues, becomes a partner with the Guru, and finds everlasting peace. ||3||

ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਹੈ ;
ਤਿਤਨੀ ਭੂਖ ਫਿਰਿ ਲਾਗੈ ॥ (167-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The more one feels hunger for other tastes and pleasures (of Maya), the more this hunger persists means one can never be contented with any count of Maya.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ;
ਸੋ ਵੇਚੇ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਆਗੈ ॥ (167-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Those unto whom the Almighty Himself shows mercy, sell their head to the Guru.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥ (167-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is satisfied by the Name of the Almighty will never be hungary of anything else ever again. ||4||4||10||48||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (167-2)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਆਸ ਨਿਤ ;
ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (167-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Within my conscious mind is the constant longing for the Almighty. How can I behold the Blessed Vision of Your sight (Darshan), Almighty?

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਸੋ ਜਾਣਤਾ ;
ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਹਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (167-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

One who loves the Almighty knows this; the Almighty is very dear to my conscious mind.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥(167-4,ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ,ਮਃ 4)

I am a sacrifice to my Guru, who has re-united me with my Creator Almighty; I was separated from Him for such a long time! ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ , ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (167-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, I am a sinner, I have come to Your Sanctuary, and fallen at Your Door, Almighty.

ਮਤੁ ਨਿਰਗੁਣ ਹਮ ਮੇਲੈ ਕਬਹੂੰ ;
ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (167-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My intellect is virtueless (worthless); I am filthy and polluted. Please shower me with Your Mercy. ||1||Pause||

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਣ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ;
ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ (167-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My demerits are so many and numerous. I have sinned so many times, over and over again. Dear Almighty, they cannot be counted.

ਤੂੰ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ (167-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Almighty, You are the Merciful Treasure of Virtue. When it pleases You, Almighty, You forgive me.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਸੰਗਤੀ ;
ਉਪਦੇਸੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੨॥ (167-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I am a sinner, saved only by the Company of the Guru. He has bestowed the Teachings of the Almighty's Name, which saves me. ||2||

ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਕਿਆ ਕਹਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ;
ਜਬ ਗੁਰੁ ਬੋਲਹ ਤਬ ਬਿਸਮੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (167-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

What Glorious Virtues of Yours can I describe, O my True Guru? When the Guru speaks, I am transfixed with wonder.

ਹਮ ਜੈਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ਰਾਖੈ ;
ਜੈਸੇ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ (167-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Can anyone else save a sinner like me? The True Guru has protected and saved me.

ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਤੂੰਹੈ ਗੁਰੁ ਮਾਤਾ ;
ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਬੰਧਪੁ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥੩॥ (167-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Dear Guru, You are my father. O Guru, You are my mother. Dear Guru, You are my relative, companion and friend. ||3||

ਜੋ ਹਮਰੀ ਬਿਧਿ ਹੋਤੀ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ;
ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਣਹੁ ਆਪੇ ॥ (167-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My condition, my Dear True Guru - that condition, Dear Almighty, is known only to You.

ਹਮ ਰੁਲਤੇ ਫਿਰਤੇ , ਕੋਈ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛਤਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ , ਕੀਰੇ ਹਮ ਥਾਪੇ ॥ (167-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I was rolling around in the dirt, and no one cared for me at all. In the Company of the Guru, the True Guru, I, the worm, have been raised up and exalted.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੇਰਾ ; ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ,
ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥ (167-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Great, great is the Guru of humble beings (jeevs); meeting Him, all their sorrows and troubles have come to an end. ||4||5||11||49||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (167-12)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਕੰਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ ;
ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥ (167-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The mind is lured by gold and women; emotional attachment to Maya is so sweet to him.

ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ ;
ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥ (167-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The mind has become attached to the pleasures of houses, palaces, horses and other enjoyments.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਕਿਉ ਛੂਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (167-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The Almighty does not even enter his thoughts; how can he be saved, O my Almighty King? ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ; ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥ (167-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, these are my lowly actions, O my Almighty.

ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ; (167-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

Dear Almighty, Treasure of Virtue and House of Merciful: please bless me with Your Grace and forgive me for all my mistakes. ||1||Pause||

ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ , ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ;
ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ (167-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I have no beauty, no social status, no manners.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ , ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ ;
ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ (167-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

With what face am I to speak? I have no virtue at all; I have not chanted Your Name.

ਹਮ ਪਾਪੀ , ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ;
ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥ (167-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

I am a sinner, saved only by the Company of the Guru. This is the generous blessing of the True Guru. ||2||

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ;
ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥ (167-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

He gave all beings souls, bodies, mouths, noses and water to drink.

ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ;
ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥ (167-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

He gave them food to eat, clothes to wear, and other pleasures to enjoy.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ (167-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

But they do not remember the One who gave them all this. The being becomes like an animal who think that he made himself! ||3||

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ;
ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (167-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

You (Almighty) made them all; You are all-pervading. You are the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ ;
ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ (167-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

What can these miserable creatures do? This entire game is Yours, Dear Almighty and Master.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ;
ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥ (167-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak expresses utmost humbleness by saying that He is a purchased slave of Almighty. He is the slave of the Almighty's slaves. ||4||6||12||50||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (168-1)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ;
ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥ (168-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Just as the mother, having given birth to a son, feeds him and keeps him in her vision

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ;
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥ (168-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

- indoors and outdoors, she puts food in his mouth; each and every moment, she caresses him.

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (168-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In just the same way, the True Guru protects His GurSikhs, who love their Beloved Almighty. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ;
ਹਮ ਬਾਰਿਕ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥ (168-3, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, we are just the ignorant children of our Almighty.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਧਾ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(168-3,ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ,ਮਃ4)

The True Guru is great in his physical form as well as His mind who blessed sermon which made me wise in differentiating the truth and the false. ||1||Pause||

ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ;
ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥ (168-4, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The white flamingo circles through the sky,

ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ;
ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥ (168-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

but she keeps her young ones in her mind; she has left them behind, but she constantly remembers them in her heart.

ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ;
ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ (168-5, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In just the same way, the True Guru loves His Sikhs. The Almighty cherishes His GurSikhs, and keeps them clasped to His Heart. ||2||

ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ , ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ;
ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ , ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥ (168-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Just as the tongue, made of flesh and blood, is protected within the scissors of the thirty or thirty-two teeth.

ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ , ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ;
ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ (168-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

- who thinks that the power lies in the flesh or the scissors of teeth? Everything is in the Power of the Almighty.

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ;
ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (168-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

In just the same way, when someone slanders the Saint, the Almighty preserves the honor of His servant. ||3||

ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ , ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ;
ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (168-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

O Siblings of Destiny, let none think that they have any power to act. All act as the Almighty causes them to act.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ , ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ , ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ;
ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ (168-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Old age, death, fever, headache, and bitten by poisonous snakes - everything is in the Hands of the Almighty. Nothing can touch anyone without the Almighty's Order.

ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ; ਜਨ ਨਾਨਕ , ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ॥੪॥੭॥੧੩॥੫੧॥ (168-9,ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ,ਮਃ 4)

Therefore concentrate mindfully on such Almighty's Name that will liberate you during the end of life means that only Almighty's Name is the saviour of this being (jeev). ||4||7||13||51||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (168-10)

Gauree Bairaagan, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

Prologue: Guru Ram Das Ji answer to a question raised by a Sikh regarding the characteristics of a True Guru;

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ; ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ (168-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Upon meeting whom the mind is filled with bliss, is called the True Guru.

ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ (168-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Double-mindedness (doubt) departs, and the supreme state Almighty is obtained. ||1||

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ; ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥ (168-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

How can I meet my Beloved True Guru?

ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ; ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (168-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Each and every moment, I humbly bow to Him. How will I meet my Perfect Guru? ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ; ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (168-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Granting His Grace, the Almighty has led me to meet my Perfect True Guru.

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ; ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥ (168-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The desire of His humble servant has been fulfilled. I have received the dust of the Feet of the True Guru. ||2||

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ;
ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥ (168-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

The signs of meeting the True Guru is that one gets involves seriously in Almighty's meditation and listens to sermons pertaining to Almighty's meditation.

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

They never suffer any loss; they continually earn the profit of the Almighty. ||3||

ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ; ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

One whose heart blossoms forth in Almighty's meditation, will never be passionate on Maya.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥੮॥੧੪॥੫੨॥ (168-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says that one is ferried across the materialistic worldly ocean upon meeting such a Guru who enlightens and inspires one to sing the Glorious Praises of the Almighty. ||4||8||14||52||

ਮਹਲਾ ੪ , ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ (168-16)

Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji, Gauree Poorbee:

ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ;
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ (168-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When the Merciful Almighty showered me with His Mercy; I chanted Almighty's Name with mind, body and mouth,.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ;
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ (168-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through a Guru, I have been dyed in the deep and lasting color of the Almighty's Love. The robe of my body is drenched with His Love. ||1||

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ; ਹਉ ਗੋਲੀ ॥ (168-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I am the maid-servant of my Almighty.

ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (168-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When my mind became agreeable with Almighty, He made the entire world my slave without any cost means everyone started serving me. ||1||Pause||

ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ;
ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ ॥ (168-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Consider this wisely, O Saints, O Siblings of Destiny - search your own hearts, seek and find Him there.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ;
ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥ (168-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The entire creation is the form of Almighty who is present as the life within all as well therefore Almighty dwells closer then our hands. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭ ਜਗ ਕੈ ;
ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥ (169-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty, dwells close by, all over the world. He is Infinite, All-powerful and Immeasurable.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥ (169-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has revealed the Almighty, to me. I have sold my head to the Guru means I have totally surrendered myself before my Guru. ||3||

ਹਰਿ ਜੀ , ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ;
ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥ (169-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, inside and outside, I am in the protection of Your Sanctuary; You are the Greatest of the Great, All-powerful Almighty.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋਲੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੫੩॥ (169-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak sings the Glorious Praises of the Almighty, night and day, meeting the Guru, the True Guru, the Divine Intermediary. ||4||1||15||53||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-4)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (169-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Life of the World, Infinite Almighty and Master, Master of the Universe, All-powerful Architect of Destiny.

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥ (169-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Whichever way inspire me to move, my Dear Almighty and Master, that is the way I shall go. ||1||

ਰਾਮ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (169-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, my mind is attuned to the Almighty's Love.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I have obtained the sublime essence of the Almighty. I am absorbed in the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵਖਧੁ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ (169-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Your Name is the destroyer (har) of all (Har) the pains and becomes the curing medicine for the previous performed sins and Your name is the ultimate truth.

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ;
ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥ (169-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who partake of the Almighty's sublime essence, through the Guru's Teachings - their sins and sufferings are all eliminated. ||2||

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੇ ਬੋਲੋ) (169-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who have such pre-ordained destiny inscribed on their foreheads, bathe in the pool of contentment of the Guru which means that although the pre-ordained fate never changes but through a Guru one learns to accept the fate and endeavour to uplift the spiritual state instead of blaming others which then results in creation of new Karma.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ;
ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (169-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The filth of evil-mindedness is totally washed away, from those who are imbued with the Love of the Almighty's Name. ||3||

ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ , ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ;
ਤੁਮ ਜੇਵਡ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤੇ ॥ (169-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You Yourself are Your Own Master. There is no other Giver as Great as You.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ॥੪॥੨॥੧੬॥੫੪॥ (169-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak lives by the Naam, the Name of the Almighty; by the Almighty's Mercy, he chants the Almighty's Name. ||4||2||16||54||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-10)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਚੇ ॥ (169-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Bless me and be merciful to me, Dear Life of the World, O Great Giver, so that my mind may merge with the Almighty.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਚੇ ॥੧॥ (169-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The True Guru has bestowed His most pure and sacred Teachings. Chanting the Name of the Almighty with my mind, body and speech, my Antahkaran is transfixed and enraptured. ||1||

ਰਾਮ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੇਧਿ ਲੀਓ ; ਹਰਿ ਸਾਚੇ ॥ (169-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, my mind and body have been pierced through by the True Almighty.

ਜਿਹ ਕਾਲ ਕੈ ਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗ੍ਰਸਿਆ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ,
ਹਰਿ ਹਮ ਬਾਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The whole world is caught and held in the mouth of Death. Through the Teachings of the Guru, the True Guru, I am saved. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ;
ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਰ ਕਾਚੇ ॥ (169-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who are not in love with the Almighty such worshippers of maya are foolish and false - they are faithless cynics.

ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ;
ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਪਾਚੇ ॥੨॥ (169-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

They suffer the most extreme agonies of birth and death; they die over and over again, and they rot away in manure. ||2||

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ;
ਮੋ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਚੇ ॥ (169-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

You are the Merciful Cherisher of those who seek Your Sanctuary. I beg of You: please grant me the gift of Your Name, Almighty.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਦਾਸ , ਹਮ ਕੀਜੈ ;
ਮਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਨਾਚੇ ॥੩॥ (169-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Make me the slave of the Almighty's slaves, so that my mind dances in Your Love means that I shall obey all Your instruction without any doubt. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਹ ਵਡੇ , ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਹਹਿ ਤਾ ਚੇ ॥ (169-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

He Himself is the Great Banker; Almighty is our Lord and Master. I am His petty merchant.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਰਾਸਿ ਸਭ ਤੇਰੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਾਹ , ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ॥੪॥੩॥੧੭॥੫੫॥(169-16,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My mind, body and soul which are the capital assets of this life is all Your. You, Dear Almighty, are the True Banker of servant Nanak. ||4||3||17||55||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (169-17)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਇਕ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ , ਦੇ ਕਾਨੇ ॥ (169-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

You are Merciful, the Destroyer of all pain. Please give me Your Ear and listen to my prayer.

ਜਿਸ ਤੇ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨੇ ॥੧॥ (169-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through whom You (Almighty) the Master is known, please unite me with such a True Guru, to whom I shall surrender and the Guru will be my life forces (Pran). ||1||

ਰਾਮ ; ਹਮ , ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ॥ (169-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, I acknowledge the True Guru as the Supreme Almighty.

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਅਸੁਧ ਮਤਿ ਹੋਤੇ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ,
ਹਰਿ ਹਮ ਜਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (169-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I am foolish and ignorant, and my intellect is impure. Through the Teachings of the Guru, the True Guru, Dear Almighty, I come to know You. ||1||Pause||

ਜਿਤਨੇ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਹਮ ਦੇਖੇ ;
ਸਭ ਤਿਤਨੇ ਫੀਕ ਫੀਕਾਨੇ ॥ (169-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

All the pleasures and enjoyments which I have seen - I have found them all to be bland and insipid.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ , ਮੀਠ ਰਸ ਗਾਨੇ ॥੨॥ (170-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I have tasted the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of the Almighty, by meeting the True Guru. It is sweet, like the juice of the sugarcane. ||2||

ਜਿਨ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ;
ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਦਿਵਾਨੇ ॥ (170-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who have not met the Guru, the True Guru, are foolish and insane - they have no faith in Almighty and they are the devotees of Maya.

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮਹੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ;
ਦੇਖਿ ਦੀਪਕੁ ਮੋਹਿ ਪਚਾਨੇ ॥੩॥ (170-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Such ones had no selfless deeds from previous lives therefore that who were pre-ordained to have no good karma other them consume the fruits of virtues Karma - gazing into the lamp of emotional attachment, they are burnt, like moths in a flame, unless if they woulds have embraced a True Guru who would have guided them in the rightful path. ||3||

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ;
ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਲਗਾਨੇ ॥ (170-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those whom You (Almighty), in Your Mercy, have met, Almighty, are committed to Your Service.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥੪॥੪॥੧੮॥੫੬॥ (170-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak chants the Name of the Almighty with body, mind and speech Almighty manifest himself when one recites His Name and through the Guru's Teachings, one merges in the Almighty. ||4||4||18||56||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-4)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਕਹੁ ਕਿਥੈ ਹਰਿ ਪਹੁ ਨਸੀਐ ॥ (170-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, Almighty is always with you; He is your Lord and Master. Tell me, where could you run to get away from the Almighty?

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ (170-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The True Almighty Himself grants forgiveness; we are emancipated only when the Almighty Himself emancipates us. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਜਪੀਐ ॥ (170-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, chant the Name of the Almighty in your mind, which is the destroyer(Har) of each (Har) and every (Har) pain including the sins which causes pains.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਛੁਟੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (170-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Quickly now, run to the Sanctuary of the True Guru, O my mind; following the Guru, the True Guru, you shall be saved. ||1||Pause||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸੇਵਹੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ , ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੀਐ ॥ (170-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, serve Almighty, the Giver of all peace; serving Him, you shall come to dwell in your real-self (Atma) within.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ;
ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਘਸੀਐ ॥੨॥ (170-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through a Guru who is the leader, go and obtain your own home (real-self, Atma); and uttering Almighty's praises consistently is the rubbing of the sandalwood oil as the preparation of accepting the arrival of Almighty within. ||2||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿਜਸੁ ਊਤਮੁ ; (ਹਰਿ-ਜਸੁ ਬੋਲੋ)
ਲੈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ , ਮਨਿ ਹਸੀਐ ॥ (170-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, the Praises of the Almighty, who is the life form of all and the destroyer of all pain are exalted and sublime. Earn the profit of the Almighty's Name, and let your mind be happy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ;
ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖੀਐ ॥੩॥ (170-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

If the Almighty, Har, Har, in His Mercy, bestows it, then we partake of the ambrosial essence of the Almighty's Name. ||3||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ;
ਤੇ ਸਾਕਤ ਨਰ ਜਮਿ ਘੁਟੀਐ ॥ (170-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, without the Naam, the Name of the Almighty, and attached to duality, those decotees of Maya (Sakat - faithless cynics) are strangled by the Messenger of Death.

ਤੇ ਸਾਕਤ ਚੋਰ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ;
ਮਨ , ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ॥੪॥ (170-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Such devotees of Maya (Sakat - faithless cynics), who have forgotten the Almighty's Name (Naam), are thieves. O my mind, do not even go near them. ||4||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸੇਵਹੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਨਰਹਰਿ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਲੇਖਾ ਛੁਟੀਐ ॥ (170-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my mind, serve the Unknowable and Pure Almighty, the Man-lion (the form of Almighty during the destruction of Harnakish in Satyug); serving Him, your account will be cleared.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੇ ਕੀਏ ;
ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲੁ ਨ ਘਟੀਐ ॥੫॥੫॥੧੯॥੫੭॥ (170-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty has made servant Nanak perfect; he is not diminished by even the tiniest particle. ||5||5||19||57||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-13)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ;
ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ॥ (170-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The activities of my life forces (Pran) is within Your Power, Almighty; my soul and body are totally Yours.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ;
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਘਣੇਰੀ ॥੧॥ (170-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Be merciful to me, and show me the Blessed Vision of Your Darshan. There is such a great longing within my mind and body! ||1||

ਰਾਮ , ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਲੋਚ ਮਿਲਣ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥(170-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My Dear Almighty, there is such a great longing within my mind and body to meet the Almighty.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿੰਚਤ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (170-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When the Guru, the House of Mercy, showed just a little mercy to me, my Almighty came and met me. ||1||Pause||

ਜੋ ਹਮਰੈ ਮਨ ਚਿਤਿ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਾ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਮੇਰੀ ॥ (170-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Whatever is in my conscious mind, O Master - that condition of mine is known only to You, Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ , ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ;
ਨਿਤ ਜੀਵਾ ਆਸ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ (170-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I chant Your Name, and I find peace. I live by placing my hopes in You, Almighty. ||2||

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੀ ॥ (170-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, the Giver, has shown me the Way; my Almighty came and met me.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਸਭ ਆਸ ਪੁਜੀ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (170-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I am filled with bliss; by great good fortune, all of the hopes of His humble servant have been fulfilled. ||3||

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਰਤੇ ;
ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ (170-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O Master of the World, Master of the Universe, everything is within Your control.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੪॥੬॥੨੦॥੫੮॥ (170-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak has come to Your Sanctuary, Almighty; please, preserve the honor of Your humble servant. ||4||6||20||58||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (170-19)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕੈ , ਬਹੁ ਰੰਗੀ ;
ਦਹ ਦਹਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਹਾਢੇ ॥(ਦਹ-ਦਿਸਿ, ਹਾਂਢੇ ਬੋਲੋ)(170-19,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

This mind does not hold still, even for an instant. Distracted by all sorts of distractions, it wanders around aimlessly in the ten directions.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਆ ਮਨੁ ਠਾਢੇ ॥੧॥ (171-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I have found the Perfect Guru, through great good fortune; He has given me the Mantra of the Almighty's Name, and my mind has become quiet and calm. ||1||

ਰਾਮ ; ਹਮ , ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਲੇ ਕਾਂਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, I am the slave of the True Guru. ||1||Pause||

ਹਮਰੈ ਮਸਤਕਿ ਦਾਗੁ ਦਗਾਨਾ ;
ਹਮ ਕਰਜ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਸਾਢੇ ॥ (171-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My forehead has been branded with His brand; I owe such a great debt to the Guru.

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਪੁੰਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ;
ਭਉ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰਿ ਪਰਾਢੇ ॥੨॥ (171-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

He has been so generous and kind to me; He has carried me across the treacherous and terrifying materialistic worldly ocean. ||2||

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਹੀ ;
ਤਿਨ ਕੂਰੇ ਗਾਢਨ ਗਾਢੇ ॥ (171-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those who do not have love for the Almighty within their hearts, harbor only false intentions and goals.

ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਕਾਗਦੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਹੈ ;
ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਗਰਭਿ ਗਲਾਢੇ ॥੩॥ (171-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

As paper breaks down and dissolves in water, the self-willed manmukh wastes away in arrogant pride. ||3||

ਹਮ ਜਾਨਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਹ ਆਗੈ ;
ਜਿਉ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਠਾਢੇ ॥ (171-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I know nothing, and I do not know the future; as the Almighty keeps me, so do I stand.

ਹਮ ਭੂਲ ਚੂਕ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕੁਤਰੇ ਕਾਢੇ ॥੪॥੭॥੨੧॥੫੯॥ (171-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

For my failings and mistakes, O Guru, grant me Your Grace; servant Nanak is Your obedient dog. ||4||7||21||59||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-6)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨਗਰੁ ਬਹੁ ਭਰਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਖੰਡਲ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The body form of village is fully occupied by lust and anger, upon meeting the Guru all desires are vanished.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੧॥ (171-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Based on pre-ordained destiny, I have met with the Guru; my mind's concentration is focused on Almighty's love. ||1||

ਕਰਿ ਸਾਧੂ ਅੰਜੁਲੀ ; ਪੁੰਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (171-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Folding of hands where palms are pressed together before a Saint; is an act of great merit.

ਕਰਿ ਡੰਡਉਤ ; ਪੁਨੁ ਵਡਾ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Bow down before Him in a posture which involves eight body parts (2 feet, 2 hands, 1 chest, 1 forehead, 1 mind and 1 speech) touching the ground; this is an act of great merit. ||1||Pause||

ਸਾਕਤ , ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ;
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The manmukh (the one who adopts the mind as the leader) is ignorant about the taste of Almighty's name; within them the thorn of egotism exists.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਚਲਹਿ ਚੁਭੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਡੰਡਾ ਹੇ ॥੨॥ (171-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Upon observing Almighty's beloved walk in bliss, they (mammukh) are hurt by the egotism thorn which pierces them; during death they have to suffer as the Messenger of Death smashes his club against their heads. ||2||

ਹਰਿਜਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ;
ਦੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਖੰਡਾ ਹੇ ॥ (171-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's servants stay immersed in Almighty's name who is life within all; the pains of birth and death is vanished.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਬਹੁ ਸੋਭ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਹੇ ॥੩॥ (171-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The ones who obtain the eternal universal protector Almighty; their praises are throughout all the worlds and sphere. ||3||

ਹਮ ਗਰੀਬ ਮਸਕੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ;
ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਵਡ ਵਡਾ ਹੇ ॥ (171-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

(Guruji demonstarates the method of prayer) I am your (Almighty) poor and humble servant; protect me from the worldly ocean and keep me in your sanctuary as you are the greatest among the greatest.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਮੰਡਾ ਹੇ ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦॥ (171-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Guruji says that Dear Master, this servant's physical body support is only your name and with your name alone my mind has adopted happiness. ||4||8||22||60||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-12)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਇਸੁ ਗੜ ਮਹਿ , ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੈ ; (ਗੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)
ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵੈ ਧੀਠਾ ॥ (171-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Within this body-fortress is the Almighty, the Sovereign Almighty King, but the stubborn ones do not find the taste.

ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ , ਡੀਠਾ ॥੧॥ (171-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When the Almighty, Merciful to the meek, showed His Mercy, I found and tasted it, through the Guru's Shabad. ||1||

ਰਾਮ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ;
ਗੁਰ ਲਿਵ ਮੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Lovingly focused upon the Guru, the praises of Almighty has become sweet to me. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਿ ਬਸੀਠਾ ॥ (171-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty, the Supreme Almighty, is beyond the reach of mortal mind (Agam) and sensors (Agochar). Those who are committed to the True Guru, the Divine Intermediary, meet the Almighty.

ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ;
ਤਿਨ ਆਗੈ ਆਣਿ ਪਰੀਠਾ ॥੨॥ (171-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Those whose hearts are pleased with the Guru's Teachings - the Almighty's Presence is revealed to them. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਹੀਅਰਾ ਅਤਿ ਕਠੋਰੁ ਹੈ ;
ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕਾਰ ਕਰੀਠਾ ॥ (171-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The hearts of the self-willed manmukhs are hard and cruel; their inner beings are dark.

ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਈਐ ;
ਬਿਖੁ ਨਿਕਸੈ ਫੋਲਿ ਫੁਲੀਠਾ ॥੩॥ (171-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Even if the poisonous snake is fed large amounts of milk, it will still yield only poison. ||3||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ;
ਘਸਿ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਲੀਠਾ ॥ (171-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O Almighty, please unite me with the Holy Guru, so that I might joyfully grind and eat the Shabad.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੇ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ;
ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰੂਆ ਮੀਠਾ ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥ (171-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of the Guru; in the Sangat, the Holy Congregation, the bitter becomes sweet. ||4||9||23||61||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (171-18)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਬੇਚਿਆ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੇ ॥ (171-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

For the sake of the Almighty, destroyer of pains (Har), life within all (Har), I have sold my body to the Perfect Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ;
ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ (171-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

The True Guru, the Giver, has implanted the Naam, the Name of the Almighty, within me. A very blessed and fortunate destiny is recorded upon my forehead. ||1||

ਰਾਮ , ਗੁਰਮਤਿ ;
ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (171-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

Through the Guru's Teachings, I am lovingly centered on the Almighty. ||1||Pause||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (172-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

The All-pervading Sovereign Almighty King is contained in each and every heart. Through the Guru, and the Guru's Shabad, I am lovingly centered on the Almighty.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਉ ਕਾਟਿ ਗੁਰੂ ਕਉ ;
ਮੇਰਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ , ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਭਾਗੇ ॥੨॥ (172-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

I shall sacrifice upon Guru by cutting my mind and body into pieces, through Guru's Teachings my doubt and fear will disappear. ||2||

ਅੰਧਿਆਰੈ , ਦੀਪਕ ਆਨਿ ਜਲਾਏ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗੁਰੂ , ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (172-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

In the darkness, the Guru has lit the lamp of the Guru's wisdom; I am lovingly focused on the Almighty.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਿਓ ;
ਘਰਿ ਵਸਤੁ ਲਹੀ ਮਨ ਜਾਗੇ ॥੩॥ (172-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 4)

The darkness of ignorance has been dispelled, and my mind has been awakened; within the home of my inner being, I have found the genuine article. ||3||

ਸਾਕਤ ਬਧਿਕ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ; (ਮਾਇਆ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਜਮ ਜੋਹਨਿ ਲਾਗੇ ॥ (172-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The vicious hunters, the devotees of Maya (faithless cynics), are hunted down by the Messenger of Death.

ਉਨ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਨ ਬੇਚਿਆ ;
ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੪॥ (172-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

They have not sold their heads to the True Guru (have not surrendered); those wretched, unfortunate ones continue coming and going in reincarnation. ||4||

ਹਮਰਾ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ;
ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਮਾਗੇ ॥ (172-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Hear my prayer, my Almighty and Master: I beg for the Sanctuary of the Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲਜ ਪਾਤਿ ਗੁਰੂ ਹੈ ;
ਸਿਰੁ ਬੇਚਿਓ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੇ ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥ (172-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak's honor and respect is the Guru; he has sold his head to the True Guru. ||5||10||24||62||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-6)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਹਮ ਅਹੰਕਾਰੀ ਅਹੰਕਾਰ ਅਗਿਆਨ ਮਤਿ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (172-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I am egotistical and conceited, and my intellect is ignorant. Meeting the Guru, my selfishness and conceit have been abolished.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (172-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The illness of egotism is gone, and I have found peace. Blessed, blessed is the Guru, the Sovereign Almighty King. ||1||

ਰਾਮ , ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (172-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I have found the Almighty, through the Teachings of the Guru. ||1||Pause||

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੀ ;
ਗੁਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ (172-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My heart is filled with love for the Sovereign Almighty King; the Guru has shown me the path and the way to find Him.

ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ , ਗਲਿ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (172-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My soul and body all are sacrificed before the True Guru; I was separated, and He has led me into the Almighty's Embrace. ||2||

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਦੇਖਨ ਕਉ ;
ਗੁਰਿ , ਹਿਰਦੇ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (172-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Deep within myself, I would love to see the Almighty; the Guru has inspired me to see Him within my heart.

ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਮੋਰੈ ;
ਗੁਰ ਆਗੈ ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥੩॥ (172-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Within my mind, enlightment and bliss have arisen; I have sold myself to the Guru. ||3||

ਹਮ ਅਪਰਾਧ ਪਾਪ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ;
ਕਰਿ ਦੁਸਟੀ ਚੋਰ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (172-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I am a sinner - I have committed so many sins; I am a villainous, thieving thief.

ਅਬ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੬੩॥ (172-12,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ,ਮਃ 4)

Now, Nanak has come to the Your (Almighty) Sanctuary; preserve my honor, Almighty, as it pleases Your Will. ||4||11||25||63||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-13)

Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਗੁਰਮਤਿ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂਆ ਗਾਵੈ ॥ (172-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, the unstruck continuous music resounds; through the Guru's Teachings, the mind sings.

ਵਡਭਾਗੀ , ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (172-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I received the Blessed Vision of the Guru. Great, great is the Guru, who has led me to love the Almighty. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (172-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Gurmukh is lovingly centered on the Almighty. ||1||Pause||

ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਮਨੁ , ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (172-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My Master is the Perfect True Guru. My mind works to serve the Guru.

ਹਮ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹ ਪਾਵ ਗੁਰੂ ਕੇ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ (172-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

I massage and wash the Feet of the Guru, who recites the Sermon of the Almighty. ||2||

ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ;
ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (172-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Teachings of the Guru are in my heart; the Almighty is the source of nectar. My tongue sings the Glorious Praises of the Almighty.

ਮਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਨੇ ;
ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭੁਖ ਲਗਾਵੈ ॥੩॥ (172-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

My mind is immersed in, and drenched with the Almighty's essence. Fulfilled with the Almighty's Love, I shall never feel hunger again. ||3||

ਕੋਈ ਕਰੈ ਉਪਾਵ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੇਰੇ ;
ਬਿਨੁ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (172-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

People try all sorts of things, but without the Almighty's Mercy, His Name is not obtained.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥੪॥੧੨॥੨੬॥੬੪॥ (172-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Almighty has showered His Mercy upon servant Nanak; through the wisdom of the Guru's Teachings, he has enshrined the Naam, the Name of the Almighty. ||4||12||26||64||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (172-18)

Raag Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿੰਦੂ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਕਰੰਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My fortunate soul adopt Guru's teaching and become a Gurmukh, and chant Almighty's name by embracing the wise advice.

ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਮਤਿ ਜੀਉ ; ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ , ਰਾਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Make that teaching your mother, that it may teach you to keep the Almighty's Name in your mouth.

ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਕਰਿ ; ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਜਨਮਾ ॥ (172-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Let contentment be your father; the Guru is the Primal Being, beyond birth or incarnation.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਮਿਲੁ ਰਾਮਾ ॥੧॥ (173-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

By great good fortune, you shall meet with the Almighty. ||1||

ਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ; ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have met the Guru, the Yogi, the Primal Being; I am delighted with His Love.

ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ; (ਰੱਤੜਾ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Guru is imbued with the Love of the Almighty; He dwells forever in desireless state (Nirvaanaa).

ਵਡਭਾਗੀ ; ਮਿਲੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I met the most accomplished and all-knowing Almighty.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨਾ ॥੨॥ (173-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind and body are drenched in the Love of the Almighty. ||2||

ਆਵਹੁ , ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Come, O Saints - let's meet together and chant the Naam, the Name of the Almighty.

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ; ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

In the Sangat, the Holy Congregation, let's earn the everlasting profit of reciting Almighty's Name (Naam).

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੰਤਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Let's serve the Saints, and drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name.

ਮਿਲੁ ; ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਅੜੇ , ਧੁਰਿ ਕਰਮਾ ॥੩॥ (173-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

With Almighty's blessing and pre-ordained destiny, one are united with Almighty through the true congregation. ||3||

ਸਾਵਣਿ ਵਰਸੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

In the month of Saawan, the clouds of Ambrosial Nectar-like rain hang over the world.

ਮਨੁ ਮੋਰੁ , ਕੁਹੁਕਿਅੜਾ ; (ਕੁਹੁ-ਕਿਅੜਾ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੁ , ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (173-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The peacock of the mind chirps, and receives the Guru's Hymn (Shabad), in its mouth;

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ;
ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

the Ambrosial Nectar of the Almighty' Name rains down, and the Sovereign Almighty King is met.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫॥ (173-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is imbued with the Love of the Almighty. ||4||1||27||65||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (173-6)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਆਉ ਸਖੀ ; ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰੀਹਾ ਜੀਉ ॥ (173-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Come, O sisters - let's make virtue our charms.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ; ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਹ ਰਲੀਆ ਜੀਉ ॥ (173-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Let's join the Saints, and enjoy the pleasure of the Almighty's Love.

ਗੁਰ ਦੀਪਕੁ ਗਿਆਨੁ ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਬਲੀਆ ਜੀਉ ॥ (173-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The lamp of the Guru's spiritual wisdom burns steadily in my mind.

ਹਰਿ ਤੁਠੈ ; ਢੁਲਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀਆ ਜੀਉ ॥੧॥ (173-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty, being pleased and moved by pity, has led me to meet Him. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਢੋਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind and body are filled with love for my beloved Almighty.

ਮੈ ਮੇਲੇ ; ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਵੇਚੋਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The True Guru, the Divine Intermediary is the true friend who has united me with Almighty.

ਮਨੁ ਦੇਵਾਂ ਸੰਤਾ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I offer my mind to the Guru, who has led me to meet my Almighty.

ਹਰਿ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ; ਸਦਾ ਘੋਲੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (173-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I am forever a sacrifice to the Almighty. ||2||

ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ , ਵਸੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ; (ਵੱਸੁ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਮਨਿ ਵਸੁ ਜੀਉ ॥(ਵੱਸੁ ਬੋਲੋ)(173-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Dwell, O my Beloved, dwell, O my Lord of the Universe; O Almighty, show mercy to me and come to dwell within my mind.

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ਜੀਉ ॥ (ਵਿਗੱਸੁ ਬੋਲੋ) (173-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have obtained the fruits of my mind's desires, O my Lord of the Universe; I am transfixed with bliss, gazing upon the Perfect Guru.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਮਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਰਹਸੁ ਜੀਉ ॥ (ਰਹੱਸੁ ਬੋਲੋ) (173-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The faithful soul-brides receive the Almighty's Name, O my Master of the Universe; night and day, their minds are blissful and happy.

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਵਡਭਾਗੀਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਨਿਤ ਲੈ ਲਾਹਾ , ਮਨਿ ਹਸੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (ਹੱਸੁ ਬੋਲੋ) (173-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

By great good fortune, the Almighty is found, O my Lord of the Universe; earning profit continually, the mind laughs with joy. ||3||

ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself creates, and the Almighty Himself beholds; the Almighty Himself assigns all to their tasks.

ਇਕਿ ਖਾਵਹਿ ਬਖਸ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਇਕਨਾ ਫਕਾ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Some partake of the bounty of the Almighty's favor, which never runs out, while others receive only a handful.

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਤਖਤਿ ਬਹਹਿ ਨਿਤ ਸੁਖੀਏ ;
ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਮੰਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (173-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Some sit upon thrones as kings, and enjoy constant pleasures, while others must beg for charity.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ॥੪॥੨॥੨੮॥੬੬॥(173-15,ਗਉੜੀ ਮਾਝ,ਮਃ 4)

The Guru’s Hymn (Shabad) is pervading in everyone, O my Lord of the Universe; servant Nanak meditates on the Naam. ||4||2||28||66||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (173-16)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮਨ ਮਾਹੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮਨ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (173-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

From within my mind, from within my mind, O my Master of the Universe, I am imbued with the Love of the Almighty, from within my mind.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨਾਲਿ ਨ ਲਖੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (173-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty's Love is with me, but Almighty is beyond knowledge, O my Master of the Universe; the Perfect Guru has led me to know the beyond knowledge Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਸਭ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਲਹਿ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (173-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He has revealed the Name of the Almighty, Har, Har, O my Almighty of the Universe; all poverty and pain have departed.

ਹਰਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (173-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

I have obtained the supreme status of the Almighty, O my Almighty of the Universe; by great good fortune, I am absorbed in the Naam. ||1||

ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ , ਨੈਣੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਕਿਨੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠੜਾ ਨੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

With his eyes, O my Beloved, with his eyes, O my Almighty of the Universe - has anyone ever seen the Almighty with his eyes?

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਬਾਝਹੁ ਧਨ ਕੁਮਲੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (173-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

My mind and body are sad and depressed, O my Master of the Universe; without her Husband Almighty, the soul-bride is withering away.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣੀ ਜੀਉ ॥ (174-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

Meeting the Saints, O my Almighty of the Universe, I have found my Almighty, my Companion, my Best Friend.

ਹਰਿ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਮੈ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ਰੈਣੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (174-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

The Almighty, the Life of the World, has come to meet me, O my Almighty of the Universe. The night of my life now passes in peace. ||2||

ਮੈ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ , ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ;
ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

O Saints, unite me with my Almighty, my Best Friend; my mind and body are hungry for Him.

ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਬਿਰਹੁ ਹਰਿ ਲਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮः 4)

I cannot survive without seeing my Beloved; deep within, I feel the pain of separation from the Almighty.

ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ; ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਵਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (174-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Sovereign Almighty King is my Beloved, my Best Friend. Through the Guru, I have met Him, and my mind has been rejuvenated.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ; ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (174-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The hopes of my mind and body have been fulfilled, O my Almighty of the Universe; meeting the Almighty, my mind vibrates with joy. ||3||

ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਵਾਰੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ; ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਸਦ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

A sacrifice, O my Almighty of the Universe, a sacrifice, O my Beloved; I am forever a sacrifice to You.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ; ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਹਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind and body are filled with love for my Husband Almighty; O my Almighty of the Universe, please preserve my assets.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਿਸਟੁ ਮੇਲਿ , ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ; ਹਰਿ ਮੇਲੇ , ਕਰਿ ਰੈਬਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Unite me with the True Guru, Your Advisor, O my Almighty of the Universe; through His guidance, He shall lead me to the Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ; ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥ (174-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have obtained the Almighty's Name, by Your Mercy, O my Almighty of the Universe; servant Nanak has entered Your Sanctuary. ||4||3||29||67||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (174-9)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਚੋਜੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚੋਜੀ ਜੀਉ ॥ (174-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Sportive (world creator) is my Almighty of the Universe; sportive is my Beloved. My Almighty is wondrous and sportive.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ (174-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself created Krishna, O my Lord of the Universe; the Almighty Himself is the milkmaids who seek Him.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself enjoys every heart, O my Lord of the Universe; He Himself is the Ravisher and the Enjoyer.

ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (174-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty is All-knowing - He cannot be fooled, O my Lord of the Universe. He is the True Guru, the united (Yogi – union with Almighty). ||1||

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He Himself created the world, O my Master of the Universe; the Almighty Himself plays in so many ways!

ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Some enjoy enjoyments, O my Almighty of the Universe, while others wander around naked, the poorest of the poor.

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ (174-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He Himself created the world, O my Master of the Universe; the Almighty gives His gifts to all who beg for them.

ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ , ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (174-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

His devotees have the Support of the Naam, O my Master of the Universe; they beg for the sublime sermon of the Almighty. ||2||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself inspires His devotees to worship Him, O my Lord of the Universe; the Almighty fulfills the desires of the minds of His devotees.

ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He Himself is permeating and pervading the waters and the lands, O my Master of the Universe; He is All-pervading - He is not far away.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ (174-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty Himself is within the self, and outside as well, O my Master of the Universe; the Almighty Himself is fully pervading within all.

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (174-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty, the Supreme Soul, is diffused everywhere, O my master of the Universe. The Almighty Himself beholds all; His Presence is pervading everywhere. ||3||

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ , ਤਿਉ ਵਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You are the composer of the instrument within which created the music of the breath, My Dear Lord of the Universe; as the Almighty Himself plays this music, so does it vibrate and resound.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, the treasure of the Naam is within, O my Lord of the Universe; however through the Guru's Shabad, the Almighty within as real-self (Atma) is revealed.

ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ , ਰਾਖੁ ਲਾਜੈ ਜੀਉ ॥ (174-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

He Himself leads us to enter His Sanctuary, O my Lord of the Universe; the Almighty preserves the honor of His devotees.

ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਾਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੩੦॥੬੮॥ (175-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

By great good fortune, one joins the Sangat, the Holy Congregation, O my Lord of the Universe; servant Nanak says, through Almighty’s Name, one's affairs are resolved. ||4||4||30||68||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (175-2)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ; ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty has implanted a longing for the Almighty's Name within me.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have met the Almighty, my Best Friend, and I have found happiness.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ; ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Beholding my Almighty, I live, O my mother.

ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ; ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name is my Friend and Brother. ||1||

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ; ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

O Dear Saints, sing the Glorious Praises of my Almighty.

ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ; ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through the Guru’s sermons, chant the Naam, the Name of the Almighty, O very fortunate ones.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ; ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (175-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty’s Name, Life within all (Har), destroyer of pains (Har), is my soul and my life forces.

ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ; ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ (175-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I shall never again have to cross over the terrifying world-ocean. ||2||

ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵੇਖਾ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

How shall I behold my Almighty? My mind and body yearn for Him.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ; ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Unite me with the Almighty, Dear Saints; my mind is in love with Him.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥ (175-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Shabad, I have found the Sovereign Almighty, my Beloved.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

O very fortunate ones, chant the Name of the Almighty. ||3||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ;
ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Within my mind and body, there is such a great longing for Almighty, the Lord of the Universe.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ; ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Unite me with the Almighty, Dear Saints. The Lord of the Universe, is so close to me.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ; ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ (175-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through the Teachings of the True Guru, the Naam is always revealed;

ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੩੧॥੬੯॥ (175-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Servant Nanak says that the desires mind have been fulfilled. ||4||5||31||69||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (175-9)

Gauree Maajh, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

If I receive my Love, the Naam, then I live.

ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Within the mind, is the Ambrosial Nectar of the Almighty; through the Guru's Teachings, we drink it in.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ (175-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

My mind is drenched with the Love of the Almighty. I continually drink in the sublime essence of the Almighty.

ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ; ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (175-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I have found the Almighty within my mind, and so I live. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The arrow of the Almighty's Love has pierced through my mind and body.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ; ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty, the Primal Being, is All-knowing; He is my Beloved and my Best Friend.

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ; ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (175-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Saintly Guru has united me with the All-knowing and All-seeing Almighty.

ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ; ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ (175-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to the Naam, the Name of the Almighty. ||2||

ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ;
ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I seek my Almighty, Har, Har, my Intimate, my Best Friend.

ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ; ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Show me the way to the Almighty, Dear Saints; I am searching all over for Him.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ; ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Kind and Compassionate True Guru has shown me the Way, and I have found the Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ; ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (175-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

Through Almighty's Name, I am absorbed in the Naam. ||3||

ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ; ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

I am consumed with the pain of separation from the Love of the Almighty.

ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (175-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Guru has fulfilled my desire, and I have received the Ambrosial Nectar in my mouth.

ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ (175-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 4)

The Almighty has become merciful, and now I meditate on the Almighty's Name.

ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੨੦॥੧੮॥੩੨॥੭੦॥ (175-15,ਗਉੜੀ ਮਾਝ,ਮਃ 4)

Servant Nanak has obtained the sublime essence of the Almighty. ||4||6||20||18||32||70||

ਮਹਲਾ ੫ , ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ; ਚਉਪਦੇ (175-17)

Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Raag Gauree Gwaarayree, Chau-Padas:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji answers to two questions raised by a Sikh.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (175-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (175-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Guruji, I would like to ask on how can a being (jeev) be happy?

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (175-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

How can one attain the protector Almighty? ||1||Pause||

ਕੁਸਲੁ ਨ , ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

There is no happiness in family life as long as one thinks that the Maya (spouse, children, wealth, etc.) belongs to him.

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ; ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

or in lofty mansions casting beautiful shadows.

ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (175-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In fraud and greed, this human life is being wasted. ||1||

ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ; ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is pleased at the sight of his elephants and horses

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ; ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and his armies assembled, his servants and his soldiers.

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ; ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But the noose of egotism is tightening around his neck. ||2||

ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ; ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ (176-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

His rule may extend in all ten directions;

ਮਾਣੈ ਰੰਗ ; ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

he may revel in pleasures, and enjoy many women

ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ; ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- but he is just a beggar, who in his dream, is a king. ||3||

ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ; ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ (176-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has shown me that there is only one pleasure.

ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ;
ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ (176-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Almighty does, is pleasing to the Almighty's devotee.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ (176-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak says that the one who has abolished his ego, will be absorbed in the Almighty. ||4||

ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (176-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

This is the way to find happiness, O my Siblings of Destiny.

ਇਉ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ (176-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

This is the way to find the Almighty, our Help and Support. ||1||Second Pause||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-5)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes His perception (Anubhav);

ਕਿਉ ਭ੍ਰਮੀਐ ; ਭ੍ਰਮੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਈ ॥ (176-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Why do you doubt? What do you doubt?

ਜਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ (176-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is pervading the water, the land and the sky.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਮਨਮੁਖ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Gurmukhs are saved, while the self-willed manmukhs lose their honor. ||1||

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ; ਰਾਮੁ ਦਇਆਰਾ ॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One who is protected by the Merciful Almighty

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ;
ਕੋ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- no one else can be equivalent to him. ||1||Pause||

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਏਕੁ ਅਨੰਤਾ ॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Infinite One is pervading among all.

ਤਾ ਤੂੰ ਸੁਖਿ ਸੋਉ ; ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

So sleep in peace, and don't worry.

ਓਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ; ਜੋ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ (176-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He knows everything which happens. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ; ਜਿਨ ਦੂਜੀ ਪਿਆਸਾ ॥ (176-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukhs are dying in the thirst of Maya.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਵਹਿ ; ਧੁਰਿ ਕਿਰਤਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ (176-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They wander lost through countless incarnations; this is their pre-ordained destiny.

ਜੈਸਾ ਬੀਜਹਿ ; ਤੈਸਾ ਖਾਸਾ ॥੩॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

As they plant, so shall they harvest. ||3||

ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ; ਮਨਿ ਭਇਆ ਵਿਗਾਸਾ ॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of the Almighty, my mind has blossomed forth.

ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (176-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

And now everywhere I look, Almighty is revealed to me.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ;
ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੪॥੨॥੭੧॥ (176-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak's hopes have been fulfilled by the Almighty. ||4||2||71||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-10)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji reminds mortal of the pains in 8.4 million reincarnation and affirm the difficulty in obtaining the human birth;

ਕਈ ਜਨਮ ; ਭਏ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ (176-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In so many incarnations, you were an ant and a moth (insect);

ਕਈ ਜਨਮ ; ਗਜ ਮੀਨ ਕੁਰੰਗਾ ॥ (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

in so many incarnations, you were an elephant, a fish and a deer.

ਕਈ ਜਨਮ ; ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਹੋਇਓ ॥ (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In so many incarnations, you were a bird and a snake.

ਕਈ ਜਨਮ ;
ਹੈਵਰ ਬ੍ਰਿਖ ਜੋਇਓ ॥੧॥ (ਬਰਿਖ ਬੋਲੋ) (176-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In so many incarnations, you were reincarnated as a tree and a horse. ||1||

ਮਿਲੁ ਜਗਦੀਸ ; ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meet the Lord of the Universe (Almighty) - now is the time to meet Him.

ਚਿਰੰਕਾਲ ; ਇਹ ਦੇਹ ਸੰਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

After so very long waiting while wondering in 8.4 million reincarnation, this human body was fashioned for you. ||1||Pause||

ਕਈ ਜਨਮ ; ਸੈਲ ਗਿਰਿ ਕਰਿਆ ॥ (176-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In so many incarnations, you were dry rock and mountains with water falls;

ਕਈ ਜਨਮ ; ਗਰਭ , ਹਿਰਿ ਖਰਿਆ ॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

in so many incarnations, you were miscarried after 6 to 7 months (Hirna) and diluted in 2 to 3 months (kharna) of pregnancy in the mother’s womb;

ਕਈ ਜਨਮ ; ਸਾਖ ਕਰਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

in so many incarnations, you developed as crops;

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥੨॥ (176-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

you wandered through 8.4 million incarnations. ||2||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਭਇਓ ਜਨਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you obtained this human life.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ; ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Do nishkaam seva - selfless service; follow the Guru's Teachings, and vibrate the Almighty's Name.

ਤਿਆਗਿ ; ਮਾਨੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (176-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Abandon pride, falsehood and arrogance.

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remain dead (egoless) while yet alive, and you shall be welcomed in the Court of the Almighty. ||3||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ; ਸੁ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਗੁ ॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Accept Almighty's Will (Bhana) by acknowledging that whatever has been, and whatever shall be, comes from You, Almighty.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ; ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (176-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

No one else can do anything at all.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ; ਜਾ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (176-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

We are united with You, when You unite us with Yourself.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩॥੭੨॥ (176-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, sing the Glorious Praises of the Almighty, Har, Har. ||4||3||72||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (176-17)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਮਹਿ ; ਬੋਅਹੁ ਨਾਮੁ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

During the lifetime, in the field of karma, plant the seed of the Naam. Note: One can only perform deed during the lifetime and upon death one becomes the receiving end.

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ; ਤੁਮਾਰਾ ਕਾਮੁ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Your mission of this lifetime as an human shall be accomplished.

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ; ਮਿਟੈ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (176-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You shall obtain these fruits (returns), by which the fear of death shall be dispelled.

ਨਿਤ ਗਾਵਹਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਸ ॥੧॥ (176-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Sing continually all the time the Glorious Praises of the Almighty, Har, Har. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (176-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Keep the Name of the Almighty, Har, Har, enshrined in your heart,

ਸੀਘਰ ; ਕਾਰਜੁ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and your affairs shall be quickly resolved including all the worldly duties and responsibilities. ||1||Pause||

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ; ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Be always attentive to your Almighty;

ਤਾ ਤੂੰ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (176-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

thus you shall be honored in His Court.

ਉਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ; ਸਗਲੀ ਤਿਆਗੁ ॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Give up all your clever tricks and devices by striving honestly and leaving the outcome to Almighty,

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੨॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and hold tight to the Feet of the Saints means that one should observe the Guru's teaching as guide while performing deeds. ||2||

ਸਰਬ ਜੀਅ ; ਹਹਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (177-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The One, who holds all the beings (jeev) and entire creation in His Hands,

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ; ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is never separated from His creation; He remain with His creation.

ਉਪਾਵ ਛੋਡਿ ; ਗਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Abandon your clever devices, and grasp hold of His Support.

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ; ਹੋਵੈ ਤੇਰੀ ਛੋਟਿ ॥੩॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In an instant, you shall be saved. ||3||

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ; ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੁ ॥ (177-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Know that He is always near at hand.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ; ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Accept the Order of Almighty as the untimate Truth.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮਿਟਾਵਹੁ ਆਪੁ ॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Teachings, eradicate selfishness and conceit.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ;
ਨਾਨਕ , ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥੪॥੪॥੭੩॥ (177-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says chant and meditate on the Naam, the Name of the Almighty, Har, Har. ||4||4||73||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-4)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji explains the praises of Guru's Word (Gurbani);

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (177-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is eternal and everlasting.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਕਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word cuts away the noose of Death.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is always remains with the soul means beyond lifetime.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਰਚੈ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (177-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, one is immersed in the Love of the Almighty. ||1||

ਜੋ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ; ਸੁ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ॥ (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Guru gives, is useful to the mind.

ਸੰਤ ਕਾ ਕੀਆ ;
ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Saint does - accept that as True. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਅਟਲ ਅਛੇਦ ॥ (ਅ-ਟਲ ਬੋਲੋ) (177-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is infallible and unchanging.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਕਟੇ ਭ੍ਰਮ ਭੇਦ ॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, illusion (doubt) and prejudice are dispelled.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word never goes away means never vanishes away without becoming reality.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (177-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, we sing the Glorious Praises of the Almighty. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word accompanies the soul even to the next life.

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is the Master of the masterless.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਨਰਕਿ ਨ ਪਵੈ ॥ (177-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word saves one from falling into hell.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਵੈ ॥੩॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, the tongue delights in the Ambrosial Nectar. ||3||

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਪਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word is revealed in the world.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (177-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, no one suffers defeat.

ਜਿਸੁ ਜਨ ; ਹੋਏ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥੪॥੫॥੭੪॥ (177-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the True Guru is always kind and compassionate, unto those whom the Almighty Himself has blessed with His Mercy. ||4||5||74||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-10)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji explains the benevolence (favour) of Almighty;

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ; ਮਾਟੀ ਤੇ ਰਤਨੁ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He (Almighty) made precious jewel-like body from dust-like five principal elements,

ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿਆ ; ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਜਤਨੁ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He (Almighty) managed to preserve you in the womb by various efforts.

ਜਿਨਿ ਦੀਨੀ ; ਸੋਭਾ ਵਡਿਆਈ ॥ (177-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He (Almighty) has given you fame and greatness;

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

meditate on that Almighty, during the 8 Pehar (1 Pehar = 3 hours) of a day which means twenty-four hours a day. ||1||

ਰਮਈਆ ; ਰੇਨੁ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਵਉ ॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I seek the dust of the feet of the Holy.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ;
ਅਪੁਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Guru, I meditate on my Lord and Master. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ; ਮੂੜ ਤੇ ਬਕਤਾ ॥ (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He transformed me, the fool, into a fine speaker,

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ;
ਬੇਸੁਰਤ ਤੇ , ਸੁਰਤਾ ॥ (ਬੇ-ਸੁਰਤ ਬੋਲੋ) (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and He made the unconscious become conscious;

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ; ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (177-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

by His Grace, I have obtained the nine treasures.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

May I never forget that Almighty from my mind. ||2||

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ; ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਥਾਨੁ ॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has given a home to the homeless;

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ; ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ (177-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has given honor to the dishonored.

ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ; ਸਭ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has fulfilled all desires;

ਸਿਮਰਉ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ , ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੩॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remember Him during the day and night, with every breath and every morsel of food. ||3||

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ॥ (177-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, the bonds of Maya are cut away.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ (177-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, the bitter poison has become Ambrosial Nectar.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (177-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I cannot do anything;

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਕਉ ; ਸਾਲਾਹੀ ॥੪॥੬॥੭੫॥ (177-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I praise the Almighty, the Protector. ||4||6||75||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (177-17)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਿ ; ਨਾਹੀ ਭਉ ਸੋਗੁ ॥ (177-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In His Sanctuary, there is no fear or sorrow.

ਉਸ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਗੁ ॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Without Him, nothing at all can be done.

ਤਜੀ ਸਿਆਣਪ ; ਬਲ ਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have renounced clever tricks, power and intellectual of fulfilling desires.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕੀ ; ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ (177-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the Protector of His servant. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the Almighty, Raam, Raam, with love.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਤੇਰੈ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Within your home, and beyond it, He is always with you. ||1||Pause||

ਤਿਸ ਕੀ ਟੇਕ ; ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ (177-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Embrace His Support alone, within the mind.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Taste the ambrosial essence, through reciting the Guru's Shabad.

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ; ਕਹਹੁ ਕਉਨ ਕਾਜ ॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Of what use are other efforts?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਲਾਜ ॥੨॥ (178-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Bestowing His Mercy, the Almighty Himself protects the honor of His servant. ||2||

ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ; ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਜੋਰੁ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

What is the human? What power does he have?

ਝੂਠਾ ; ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਭੁ ਸੋਰੁ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All the noise (tumult) of Maya is false eventhough it sounds real.

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (178-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Lord and Master is the One who acts, and causes others to act.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower, the Searcher of all hearts. ||3||

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ; ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Of all comforts, this is the true comfort.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ; ਮਨੈ ਮਹਿ ਲੇਹੁ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Keep the Guru's Teachings within the mind.

ਜਾ ਕਉ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (178-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those whose concentratration is focused in Almighty's Name.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥੪॥੭॥੭੬॥ (178-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they are blessed, and very fortunate. ||4||7||76||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-4)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਉਤਾਰੀ ਮੈਲੁ ॥ (178-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Listening to the Almighty's sermon, my dirt of sins has been washed away.

ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ; ਸੁਖ ਸੈਲੁ ॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have become totally pure, and I now walk in peace.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, I found the Saadh Sangat, the Company of the Holy;

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (178-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have fallen in love with the Supreme Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Almighty's Name, Har, Har, His servant has been ferried across the worldly ocean.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ;
ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru has lifted me up and carried me across the ocean of fire-like thirst for worldly materials. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ (178-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Singing Almighty's Praises, my mind has become calm (peaceful);

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the sins of countless incarnations have been washed away.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have seen Almighty who is treasure of all the treasures within my own mind;

ਅਬ ਢੂਢਨ ; ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (178-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

why should I now go out searching for Almighty? ||2||

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ; ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty Himself becomes merciful,

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ; ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the endeavor of His servant becomes complete.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ; ਕੀਏ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ॥ (178-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has cut away my bonds of Maya, and made me His servant.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remember, remember, remember Him; He is the treasure of excellence. ||3||

ਏਕੋ ਮਨਿ ; ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone is in the mind; He alone is everywhere.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ; ਰਹਿਓ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (178-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Almighty is totally permeating and pervading everywhere.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (178-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has dispelled all illusions (doubts).

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ;
ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੭੭॥ (178-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty, Nanak has found happiness. ||4||8||77||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-10)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਗਲੇ ਮੁਏ ; ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those who have died have been forgotten.

ਜੋ ਉਬਰੇ ; ਸੇ ਬੰਧਿ ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those who survive have fastened their belts.

ਜਿਹ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ; ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥ (178-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They are busily occupied in their affairs;

ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ; (ਦੁੱਗੁਣ ਬੋਲੋ)
ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

they cling twice as hard to Maya. ||1||

ਓਹ ਬੇਲਾ ; ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

No one thinks of the time of death;

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (178-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

people grasp to hold that which shall pass away which means one holds tight to Maya which only last during the lifetime and most of the time the maya abandons the mortal during the lifetime as well. ||1||Pause||

ਆਸਾ ਬੰਧੀ ; ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The fools - their bodies are bound down by desires.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ; ਅਸਨੇਹ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They are mired in sexual desire, anger and attachment;

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ; ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ (178-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the Righteous Judge of Dharma stands over their heads.

ਮੀਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ; ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ (178-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Believing it to be sweet, the fools eat poison of worldly desires. ||2||

ਹਉ ਬੰਧਉ ; ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥
ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ; ਕਉਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ (178-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They say, "I shall tie up my enemy, and I shall cut him down. Who dares to set foot upon my land?

ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ; ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
I am a scholar (learned), I am clever and wise."

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ; ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੩॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
The creator Almighty, is not known by the ignorant ones. ||3||

ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ (178-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
The Almighty Himself knows His Own practice and boundaries.

ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ; ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
What can anyone say? How can anyone describe Him?

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Whatever He attaches us to - to that we are attached.

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ; ਸਭ ਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥ (178-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Everyone begs for their own good. ||4||

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ; ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Everything is Yours; You are the Creator Almighty.

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ; ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
You have no end nor limitation.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ; ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (178-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Please give this gift to Your servant,

ਕਬਹੂ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥੯॥੭੮॥ (178-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
that Nanak shall never forget the Almighty's Name (Naam). ||5||9||78||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (178-18)
Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ; ਨਹੀ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ (178-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
By all sorts of efforts, people do not find salvation.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ; ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through clever tricks, the weight of ego alone is piled on more and more.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Serving the Almighty with a pure heart,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ; ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ (178-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

you shall be received with honor at Almighty's Court. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ (ਓਲ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O my mind, embrace the Support of the Almighty's Name.

ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ; ਤਾਤਾ ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Even the hot winds will never touch you. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ; ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ (179-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Like a boat in the ocean of fear;

ਅੰਧਕਾਰ ; ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

like a lamp which illumines the darkness;

ਅਗਨਿ ; ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

like fire which takes away the pain of cold

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ (179-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- just so, chanting the Name, the mind becomes peaceful. ||2||

ਉਤਰਿ ਜਾਇ ; ਤੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The thirst of your mind shall be quenched,

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ; ਸਗਲੀ ਆਸ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and all hopes shall be fulfilled.

ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ; ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (179-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Your consciousness shall not waver.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Recite the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam), by embracing the Supreme Guru as the everlasting companion. ||3||

ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone receives the medicine of the Naam,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ (179-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

unto whom the Almighty, in His Grace, bestows it.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥ (179-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One whose heart is filled with the Name of the Almighty, Har, Har

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥੧੦॥੭੯॥ (179-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- Guru Nanak says his pains and sorrows are eliminated. ||4||10||79||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-6)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ; ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ (179-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Even with vast sums of wealth, the mind is not satisfied.

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇਖਿ ; ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (179-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Watching the countless beauties, the man is not satisfied.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ; ('ਕਲੱਤ੍ਰ' ਜਾਂ 'ਕ-ਲੱਤ੍ਰ' ਬੋਲੋ)
ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is so involved with his wife and sons - he believes that they belong to him.

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ; ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥੧॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That wealth shall pass away, and those relatives shall be reduced to ashes. ||1||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ (179-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Without chanting the Almighty's hymns, obviously one is seen to be crying out in pain.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ;
ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Their bodies are cursed (useless), and their wealth is cursed (useless), if they are imbued with Maya. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ; ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥ (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji explains the truth of worldly possessions – Just like a servant who carries the load full bags of money on his head,

ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਉਨ ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ (179-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The bags of money is delivered to his master's house, and the servant only receives the pain of carrying the load of Maya which means that Maya belongs to Almighty mortal assumes the maya belong to them and waste their entire life in earning, securing, preserving and multipying but at the end life, Maya's ownership goes to others mortal goes empty handed which scars of evil deeds and pains of attachment.

ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ; ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ (179-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji explains that life is just a dream – just like a man sits as a king in his dreams,

ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ; ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ (179-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but when he opens his eyes, he sees that it was all in vain means that Maya's illusion disappears upon death. ||2||

ਜਿਉ ਰਾਖਾ ; ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji explains that Almighty is the Master – Just like a watchman oversees the field of another,

ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ; ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but the field belongs to his master, while he must get up and depart.

ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ; ਰਾਖਾ ਕੜੈ ॥ (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Although the worker works so hard, and suffers for that field,

ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ;
ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ('ਪੜੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (179-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but still, nothing comes into his hands. ||3||

ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ; ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The dream is His, and the kingdom is His;

ਜਿਨਿ ਮਾਇਆ ਦੀਨੀ ; ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He who has given the wealth of Maya, has infused the desire for it.

ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ (179-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He Himself destroys, and He Himself restores.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥੮੦॥ (179-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak offers this prayer to Almighty. ||4||11||80||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-12)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have seen the many forms of Maya, in so many ways.

ਕਲਮ ਕਾਗਦ ; ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

With pen and paper, I have written clever things.

ਮਹਰ ਮਲੂਕ ; (ਮਹਿਰ ਬੋਲੋ)
ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾਨ ॥ (179-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have seen what it is to be a chief, a king, and an emperor,

ਤਾ ਤੇ ; ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

However their mind is still hungary for more power and possessions means that after having so much their mind is still not satisfied and not in peace. ||1||

ਸੋ ਸੁਖੁ ; ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Saints, Please explain the to me how to obtain contentment and peace,

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ; (‘ਬੂਝੈ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (179-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

which will quench my thirst and satisfy my mind. ||1||Pause||

ਅਸੁ ਪਵਨ ; ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You may have horses as fast as the wind, elephants to ride on,

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ; ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

sandalwood oil, and beautiful women in bed,

ਨਟ ਨਾਟਿਕ ; ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

watching actors in dramas, singers singing in theaters

ਤਾ ਮਹਿ ; ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (179-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but even with all these (as above) entertainments, the mind does not find contentment. ||2||

ਤਖਤੁ ਸਭਾ ; ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You may have a throne at the royal court, with beautiful decorations and soft carpets,

ਸਗਲ ਮੇਵੇ ; ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

all sorts of delicious fruits and beautiful gardens,

ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ; ਰਾਜਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ (179-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the excitement of the chase and kingly pleasures

ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ; ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

with all these (as above) luxuries and glamorous lifestyle, still the mind is not made happy by such illusory diversions. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In their kindness, the Saints have told me of the True One,

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥ (179-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and so I have obtained all comforts and joy,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

through the singing of Almighty's Praises in the Saadh Sangat, the true congregation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, through great good fortune, I have found this. ||4||

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (179-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One who obtains the wealth of the Almighty's Name becomes happy.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੧੨॥੮੧॥ (179-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

However only with Almighty's Grace, one is associated with the true congregation (Saadh Sangat). ||1||Second Pause||12||81||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (179-19)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ; ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mortal claims this body as his own.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ; ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Again and again, life after life; he clings to it.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ; (ਕ-ਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ)
ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ (180-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is entangled with his children, his wife and household affairs.

ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਰਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੧॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He cannot be the servant of the Almighty. ||1||

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ; ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

What is that method (way), by which the Almighty's Praises can be sung?

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ;
ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Which is the advice (understanding), by which this person can swim across this worldly ocean, O mother? ||1||Pause||

ਜੋ ਭਲਾਈ ; ਸੋ ਬੁਰਾ ਜਾਨੈ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The noble and good deed for himself is construed (interpreted) as bad.

ਸਾਚੁ ਕਹੈ ; ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When the truth of lifetime which ends with death is taken as bitter poison.

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ; ਜੀਤ ਅਰੁ ਹਾਰ ॥ (180-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One doesn't know the true victory and the actual defeat which means one is ignorant pertaining to this human body's fruitfulness.

ਇਹੁ ਵਲੇਵਾ ; ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

This is the way of life in the world of the Maya devotees (faithless cynic). ||2||

ਜੋ ਹਲਾਹਲ ; ('ਹਲਾ-ਹਲ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The demented fool drinks the deadly poison of evil desires tastefully (comforting) ,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ; ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ (180-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whereas the Ambrosial Nectar of Almighty's Name is knowns as bitter (difficult).

ਸਾਧਸੰਗ ਕੈ ; ਨਾਹੀ ਨੇਰਿ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

One who does not even approach near the Saadh Sangat, the true congregation (Company of the Holy);

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰਿ ॥੩॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then one shall wander through 8.4 million incarnations to fulfill the implant desires from previous births.||3||

ਏਕੈ ਜਾਲਿ ; ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mortal-like birds are caught in the net of Maya;

ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ; ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ (180-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

immersed in the pleasures of consumptions, they play in so many ways of love.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥੮੨॥ (180-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, upon whom Almighty is merciful through a Perfect Guru He cuts away the noose of Death Messenger from those. ||4||13||82||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-6)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Your (Almighty) Grace, we find the Way.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Almighty's Grace, we meditate on the Naam, the Name of the Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ (180-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Almighty's Grace, we are released from our bondage.

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, egotism is eradicated (removed). ||1||

ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ; ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

As You assign me, only then I am able to participate in Your service.

ਹਮ ਤੇ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By myself, I cannot do anything at all, O Divine Almighty. ||1||Pause||

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

If it pleases You, only then I sing the Your hymns (Bani).

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

If it pleases You, only then I speak the Truth.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ (180-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

If it pleases You, only then the True Guru showers His Mercy upon me.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All peace comes by Your Kindness, Almighty. ||2||

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever pleases You; is a pure action of karma free the dirt of creatorship.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever pleases You; is the true faith (Dharma).

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ; ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ (180-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The treasure of all excellence; is all under Your possession.

ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are the Master; Your servant prays to You. ||3||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mind and body become pure through the Almighty's Love.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ; ਸਤਸੰਗਿ ॥ (180-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The complete happiness (peace) is found in the Sat Sangat, the True Congregation.

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ; ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (180-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

My mind remains attuned to Your Name;

ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ;
ਨਾਨਕ , ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥੮੩॥ (180-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak affirms this as his greatest pleasure. ||4||14||83||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-13)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਆਨ ਰਸਾ ; ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All the other flavors that You may have tasted,

ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ; ਲਾਥੇ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but your thirst shall not depart, even for an instant.

ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ; ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ (180-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when you taste the sweet flavor of the Almighty's inspiring essence (Naam)

ਚਾਖਤ ; ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

upon consuming (reciting of Almighty’s Name), you shall be wonder-struck and amazed. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O dear beloved tongue, drink in the Ambrosial Nectar.

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (180-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Imbued with this inspiring essence, you shall be satisfied. ||1||Pause||

ਹੇ ਜਿਹਵੇ ; ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O tongue, sing the Glorious Praises of the Almighty.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Each and every moment, meditate on the Almighty's Name with undoubted concentration of body, mind and speech.

ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ; ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥ (180-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

No matter wherever we go without Almighty' Name nothing else is heard means Almighty's existence is within each and every sound that we hear .

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (180-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one shall be associated with the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥ (180-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, O tongue, dwell upon Almighty's Name and Praises, who is beyong the entire creation (Parbrahm), Master (Thakur) and beyond comprehension (Agaadh).

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Here (during lifetime) and hereafter (upon death), one shall be happy forever.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ; ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Glorious Praises of the Almighty, O tongue, you shall become priceless. ||3||

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ; (ਬਨੱਸਪਤਿ ਬੋਲੋ)
ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ (180-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All the vegetation will blossom forth for you, flowering in fruition;

ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

imbued with this inspiring essence, you shall never leave it again.

ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ; ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

No other sweet and tasty flavors can even come near in comparison to it.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥੮੪॥ (180-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has become my Support. ||4||15||84||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (180-19)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ; ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ (180-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The subtle body (Sukshem Sereer, soul, roh) is the temple, and the physical body (Sethul Sereer) is the fence built around it.

ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ; ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Within the subtle body (Sukshem Sereer, soul, roh) dwells the virtues form of infinite substance (Antahkaran – Mind, Intellect, Memory & Self-existence).

ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ; ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Within the Antahkaran, the great merchant (Almighty) is said to dwell as form of real-self (Atma).

ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ; ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥ (181-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 1: Who is the trader who deals there means who has faith in Your form ? ||1||

ਨਾਮ ਰਤਨ ; ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 1: Very rare is that trader who deals in the jewel of the Naam, the Name of the Almighty,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ; ਕਰੇ ਆਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He takes the Ambrosial Nectar of ultimate bliss (Atmanand) as his food. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ; ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ (181-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 2: Almighty is pleased upon the one who dedicates his/her mind and body in serving the Almighty within the entire creation without discrimination. (Note: The question is the following line)

ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ; ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥ (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 2: Which is the method and way to please the Almighty?

ਪਾਇ ਲਗਉ ; ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 3: In order to renounce all sense of 'mine and yours' and surrender totally at Almighty Feet, (question continues in the next line)

ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ; ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥ (181-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Who can complete this bargain means who can help in obtaining such virtue which leads to attaining Almighty? ||2||

ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ; ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 4: How can I attain the Mansion of the Almighty's Presence?

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ; ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 5: How can I get Him to call me inside?

ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ; ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (181-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are the Great Merchant; You have millions of traders.

ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ; ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Question No. 6: Who is the benefactor? Who can take me to Him? ||3||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ; ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 4: Seeking and searching, I have found my real-self (Atma), within my own being.

ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ; ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (181-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The True Almighty has shown me the priceless jewel.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ (181-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 5: When the Great Merchant (Almighty) shows His Mercy, He blends us into Himself means that one immerses into Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥ (181-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer No. 6: Says Guru Nanak, place your faith in the Guru as He is the benefactor who is able unite the a being (jeev) with Almighty. ||4||16||85||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (181-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Gwaarayree:

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ; ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Night and day, remain in the Love of the One Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ; ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Acknowledge the presence of Almighty all the time.

ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ; ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ (181-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Embrace Almighty's Name as their way of life;

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ; ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

they are satisfied and fulfilled with the Blessed Vision of the Almighty.||1||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Immersed in the Love of the Almighty, their minds and bodies are rejuvenated by,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

embracing the sanctuary of the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਆਤਮ ਆਧਾਰ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They have made Almighty's Lotus Feet as the Support of their mind.

ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ; ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They see only the One, and stay cheerfully within Almighty's command.

ਏਕੋ ਬਨਜੁ ; ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (181-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

There is only one trade, and one occupation of preaching and reciting Almighty's Name.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ; ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They know no other than the Formless Almighty. ||2||

ਹਰਖ ਸੋਗ ; ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They are free of both pleasure and pain.

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ; ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥ (181-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They remain unattached, united with to the Almighty's Way.

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ; ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Although they are seen among all, and yet they are distinct from all.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They focus their concentration on the Almighty who is beyond the entire creation. ||3||

ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ (181-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

How can I describe the Glories of the Saints?

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ; ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Their knowledge is unfathomable; their limits cannot be known.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O Supreme Almighty, please shower Your Mercy upon me.

ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥੮੬॥ (181-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Bless Nanak with the dust of the feet of the Saints. ||4||17||86||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (181-13)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ; ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ (181-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Companion; You are my Best Friend.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ (181-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Beloved; I am in love with You.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ; ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You are my honor; You are my decoration.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Without You, I cannot survive, even for an instant. ||1||

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ; ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (181-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
You are my Intimate Beloved, You are my life forces (Pran).

ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ; ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (181-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
You are my Lord and Master; You are my Leader. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ; ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ (181-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
As You keep me, so do I survive.

ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ; ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Whatever You say, that is what I need to do.

ਜਹ ਪੇਖਉ ; ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Wherever I look, there I see You dwelling.

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ; ਰਸਨਾ ॥੨॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
My Dear Fearless Almighty, with my tongue, I chant Your Name. ||2||

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ; ਤੂੰ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (181-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
You are my nine treasures, You are my storehouse.

ਰੰਗ ਰਸਾ ; ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
I am imbued with Your Love; You are the Support of my mind.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ; ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
You are my Glory; I am blended with You.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ; ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ (181-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
You are my Shelter; You are my Anchoring Support. ||3||

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)
Deep within my mind and body, I meditate on You.

ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have obtained Your secret from the Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ; ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ (181-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Through the True Guru, the One and only Almighty was implanted within me;

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੭॥ (181-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has embrace the Almighty's Support with mind, body and speech. ||4||18||87||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (181-19)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the presence (immerse) of Maya within the situations which occurs in the entire creation.

ਬਿਆਪਤ ; ਹਰਖ ਸੋਗ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within all the expressions of pleasure and pain.

ਬਿਆਪਤ ; ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within the reason of incarnations in heaven and hell.

ਬਿਆਪਤ ; ਧਨ ਨਿਰਧਨ ਪੇਖਿ ਸੋਭਾ ॥ (182-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed in the seen afflict to the rich, the poor and the glorious.

ਮੂਲੁ ਬਿਆਧੀ ; ਬਿਆਪਸਿ ਲੋਭਾ ॥੧॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is the primary cause of all illness as it engrosses one into greed. ||1||

ਮਾਇਆ ਬਿਆਪਤ ; ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya immerses in so many ways in every and each being (jeev).

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But the Saints live under Your Protection, Almighty. ||1||Pause||

ਬਿਆਪਤ ; ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed in the intoxication with intellectual pride.

ਬਿਆਪਤ ;
ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ **(ਕ-ਲੱਤ੍ਰ ਅਤੇ ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within the love of children and spouse.

ਬਿਆਪਤ ; ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਅਰੁ ਬਸਤਾ ॥ (182-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within elephants, horses and beautiful clothes.

ਬਿਆਪਤ ; ਰੂਪ ਜੋਬਨ ਮਦ ਮਸਤਾ ॥੨॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within the intoxication of wine and the beauty of youth. ||2||

ਬਿਆਪਤ ; ਭੂਮਿ ਰੰਕ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within landlords, paupers and lovers of pleasure.

ਬਿਆਪਤ ; ਗੀਤ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸੰਗਾ ॥ (182-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within the sweet sounds of music and parties.

ਬਿਆਪਤ ; ਸੇਜ ਮਹਲ ਸੀਗਾਰ ॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within beautiful beds, palaces and decorations.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਆਪਤ ; ਅੰਧਿਆਰ ॥੩॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within the darkness of the five evil passions. ||3||

ਬਿਆਪਤ ; ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਫਾਸਾ ॥ (182-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within those who act and get themselves to be entangled in ego.

ਬਿਆਪਤਿ ਗਿਰਸਤ ; **(ਗਿਰੱਸਤ ਬੋਲੋ)**
ਬਿਆਪਤ ਉਦਾਸਾ ॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within household affairs, and it also immerses within the renunciation as slight ego.

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ; ਬਿਆਪਤ ਇਹ ਜਾਤਿ ॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 5)

Maya is immersed within character, lifestyle and social status.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਬਿਆਪਤ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤ ॥੪॥ (182-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Maya is immersed within everything, except for those who are imbued with the Love of the Almighty. ||4||

ਸੰਤਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ; ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Sovereign Almighty King has cut away the bonds of His Saints.

ਤਾ ਕਉ ; ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ ॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

How can the Maya be immersed within them?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਨਿ ਧੂਰਿ ਸੰਤ ਪਾਈ ॥
ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ; ਨ ਆਵੈ ਮਾਈ ॥੫॥੧੯॥੮੮॥ (182-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Maya does not draw near those who have obtained the dust of the feet of the Saints. ||5||19||88||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (182-8)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਨੈਨਹੁ ਨੀਦ ; ਪਰ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The eyes are asleep in ignorance by watching the beauty of other then their spouse.

ਸ੍ਰਵਣ ਸੋਏ ; ਸੁਣਿ ਨਿੰਦ ਵੀਚਾਰ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The ears are asleep in ignorance, listening to slanderous stories of others.

ਰਸਨਾ ਸੋਈ ; ਲੋਭਿ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The tongue is asleep in ignorance, in its desire for sweet flavors.

ਮਨੁ ਸੋਇਆ ; ਮਾਇਆ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥੧॥ (182-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mind is asleep in ignorance, fascinated by Maya. ||1||

ਇਸੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ; ਕੋਈ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ॥ (182-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those who remain awake in this house are very rare;

ਸਾਬਤੁ ਵਸਤੁ ਓਹੁ ;
ਅਪਨੀ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

by doing so, they discovers their real-self (Atma) within. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ; ਅਪਨੈ ਰਸ ਮਾਤੀ ॥ (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All of my companions (knowledge & action sensors) are intoxicated with their respective sensory pleasures;

ਗ੍ਰਿਹ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ; ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਤੀ ॥ (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

they are ignorant pertaining to the virtues in Antahkaran which is being looted while the sensors are indulging in worldly pleasures. Question: Who are are the plunderers (looters)?

ਮੁਸਨਹਾਰ ; (ਮੁੱਸਨਹਾਰ ਬੋਲੋ)
ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥ (182-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Answer: The five thieves (lust, anger, greed, attachment & ego) have looted them;

ਸੂਨੇ ਨਗਰਿ ; ਪਰੇ ਠਗਹਾਰੇ ॥੨॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Antahkaran-like village which are empty from Almighty's rememberance are being looted all the while, therefore virtues disappears from the person who do not remember Almighty. ||2||

ਉਨ ਤੇ ; ਰਾਖੈ , ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Our mothers and fathers cannot save us from them;

ਉਨ ਤੇ ; ਰਾਖੈ , ਮੀਤੁ ਨ ਭਾਈ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

friends and brothers cannot protect us from them

ਦਰਬਿ ਸਿਆਣਪ ; ਨਾ ਓਇ ਰਹਤੇ ॥ (182-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- they cannot be restrained by wealth or cleverness.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਓਇ ਦੁਸਟ ਵਸਿ ਹੋਤੇ ॥੩॥ (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Only through the Saadh Sangat, the Company of the Holy, can those villains be brought under control. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ;
ਸਾਰਿੰਗਪਾਣਿ ॥ (ਸਾਰਿੰਗ-ਪਾਣਿ ਬੋਲੋ) (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Have Mercy upon me, O Almighty, Sustainer of the world.

ਸੰਤਨ ਧੂਰਿ ; ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ (182-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The dust of the feet of the Saints is all the treasure I need.

ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Company of the True Guru, one's capital investment remains intact.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਗੈ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that only those remains awake to the Love of the Supreme Almighty who has embraced a Guru. ||4||

ਸੋ ਜਾਗੈ ; ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ (182-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone is awake, unto whom Almighty shows His Mercy.

ਇਹ ਪੂੰਜੀ ;
ਸਾਬਤੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ॥੨੦॥੮੯॥(182-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ,ਮਃ 5)

This investment, wealth and property shall remain intact. ||1||Second Pause ||20||89||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (182-15)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the powers of Almighty.

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ; ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Kings and emperors are under His Power.

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ; ਹੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The whole world is under His Power.

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Everything is done by His doing;

ਤਿਸ ਤੇ ; ਬਾਹਰਿ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ (182-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

other than Him, there is nothing at all. ||1||

ਕਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ; ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਹਿ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Offer your prayers to your True Guru;

ਕਾਜ ਤੁਮਾਰੇ ; ਦੇਇ ਨਿਬਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He will resolve your affairs. ||1||Pause||

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (182-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Darbaar of His Court is the most exalted of all.

ਸਗਲ ਭਗਤ ; ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

His Name is the Support of all His devotees.

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਤ ; ਪੂਰਨ ਧਨੀ ॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Master is pervading everywhere.

ਜਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਨੀ ॥੨॥ (182-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

His Glory manifest in each and every heart. ||2||

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering Him in meditation, the home of sorrow is abolished.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering Him (Almighty), the Messenger of Death shall not touch you.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਹੋਤ ਸੂਕੇ ਹਰੇ ॥ (182-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty, the dry branches become green again means lifeless are infused with life.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ਤਰੇ ॥੩॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty, sinking stones are made to float means the sinners are ferried across the worldly ocean. ||3||

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕਉ ; ਸਦਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I salute and applaud the Society of the Saints.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (183-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Name of the Almighty, is the life forces (Pran) support of His servants.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰੀ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (183-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru nNanak, the Almighty has heard my prayer;

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ;
ਮੋ ਕਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥੨੧॥੯੦॥ (183-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

by the Grace of the Saints, I dwell in the Naam, the Name of the Almighty. ||4||21||90||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-3)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of a True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ; ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (183-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Blessed Vision of the True Guru, the fire of desire is quenched.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (183-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meeting the True Guru, egotism is vanished.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ; ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਡੋਲੈ ॥ (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Company of the True Guru, the mind does not waver.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥੧॥ (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Guru (Gur+Mukhi) speaks the Ambrosial Word of Gurbani. ||1||

ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਾਚਾ ;
ਜਾ ਸਚ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (183-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He sees the True One pervading the whole world; he is imbued with the True One.

ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ; **(ਸਾਂਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have become cool and calm, knowing Almighty, through the Guru. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one chants the Almighty's Name.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ (183-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one sings the Almighty's Praises.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸਗਲ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, all pains are erased.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟੇ ॥੨॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one is released from bondage. ||2||

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਮਿਟੇ ਮੋਹ ਭਰਮ ॥ (183-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the kind Mercy of the Saints, emotional attachment and illusion are removed.

ਸਾਧ ਰੇਣ ; ਮਜਨ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Taking a bath in the dust of the feet of the Holy represents the collective practice of all faiths.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਦਇਆਲ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the kindness of the Holy, the Lord of the Universe becomes merciful.

ਸਾਧਾ ਮਹਿ ; ਇਹ ਹਮਰੀ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ (183-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The life of my soul is with the Holy. ||3||

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਕਿਰਪਾਲ ਧਿਆਵਉ ॥
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ; ਤਾ ਬੈਠਣੁ ਪਾਵਉ ॥ (183-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Merciful Almighty, the House of Mercy, I have obtained a seat in the Saadh Sangat.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ (183-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty became merciful upon me although I am worthless, but Almighty has been kind to me'

ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨੨॥੯੧॥ (183-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have recited Almighty's Name in the Company of the Holy. ||4||22||91||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-9)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਪਿਓ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (183-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I meditate on the Almighty.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ; ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru has given me the Mantra of the Naam, the Name of the Almighty.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ; ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Shedding my ego, I have become free of enmity.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਪੈਰ ॥੧॥ (183-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (1 Pehar = 3 hour, 8 Pehar = 24 hours) a day, I worship the Guru's Feet. ||1||

ਅਬ ਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ; ਦੁਸਟ ਬਿਗਾਨੀ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Now, my evil sense of alienation is eliminated,

ਜਬ ਤੇ ;
ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

since I have heard the Praises of the Almighty with my ears. ||1||Pause||

ਸਹਜ ਸੂਖ ; ਆਨੰਦ ਨਿਧਾਨ ॥ (183-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Savior Almighty is the treasure of intuitive peace, poise and bliss.

ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਰਖਿ ਲੇਇ ਨਿਦਾਨ ॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty shall save me in the end.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੇ ; ਭੈ ਭਰਮ ॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

My pains, sufferings, fears and illusion (doubts) have been erased.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਖੇ ; ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੨॥ (183-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He has mercifully saved me from coming and going in reincarnation. ||2||

ਪੇਖੈ ਬੋਲੈ ; ਸੁਣੈ ਸਭੁ ਆਪਿ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He Himself beholds, speaks and hears all.

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ; ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate on the One (Almighty) who is always with you.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (183-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, the Light has dawned.

ਪੂਰਿ ਰਹੇ ; ਏਕੈ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ (183-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty, the Treasure of Excellence, is perfectly pervading everywhere. ||3||

ਕਹਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਸੁਣਤ ਪੁਨੀਤ ॥
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ; ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ (183-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Pure are those who speak, and triplenly pure (sanctified) are those who hear and sing, forever and ever, the Glorious Praises of the Lord of the Universe. (Note : 3 Peviter = 1 Puneet)

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕਉ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (183-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when the Almighty bestows His Mercy,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ;
ਸਭ ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥੪॥੨੩॥੯੨॥ (183-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

all the Almighty's servant efforts are fulfilled and fruitful. ||4||23||92||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (183-15)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of a Guru.

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ; ਬੋਲਾਵੈ ਰਾਮੁ ॥ (183-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He breaks our bonds, and inspires us to chant the Almighty's Name.

ਮਨ ਮਹਿ ; ਲਾਗੈ ਸਾਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥
ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ; ਸੁਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ (183-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

With the mind centered in meditation on the True Almighty, anguish is eradicated, and one comes to dwell in peace.

ਐਸਾ ਦਾਤਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Such is the True Guru, the Great Giver. ||1||

ਸੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਜਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone is the Giver of peace, who inspires us to chant the Naam, the Name of the Almighty.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (183-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, He leads us to merge with Him. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He unites with Himself those unto whom He has shown His Mercy.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All treasures are received from the Guru.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ; ਮਿਟੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (183-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Renouncing selfishness and conceit, coming and going come to an end.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥੨॥ (183-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the Supreme Almighty is recognized. ||2||

ਜਨ ਊਪਰਿ ; ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (183-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty has become merciful to His humble servant.

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ; ਏਕ ਗੋਪਾਲ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The One Sustainer of the Universe is the Support of His humble servants.

ਏਕਾ ਲਿਵ ; ਏਕੋ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They love the One Almighty; their minds are filled with love for the Almighty.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੩॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is the complete treasure for His servants. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (184-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They are in love with the Supreme Almighty;

ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ; ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

their actions are pure, and their practice (lifestyle) is true.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਮੇਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has dispelled the darkness.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੪॥੨੪॥੯੩॥ (184-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak's Almighty is Incomparable and Infinite. ||4||24||93||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-3)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (184-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Only those whose minds are filled with the Almighty, swim across the worldly ocean.

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮਿ ; ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (184-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Those who are blessed attain Almighty.

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ; ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Pain, disease and fear do not affect them at all.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

They meditate on the Ambrosial Name of the Almighty within their hearts. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ; ਧਿਆਈਐ ॥ (184-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meditate on the Supreme Almighty, the Magnificent Almighty.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ;
ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

From the Perfect Guru, this understanding is obtained. ||1||Pause||

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ; ਦਇਆਲ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The House of Mercy (Almighty) is the does everything and He is the Cause of causes.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (184-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He cherishes and nurtures (sustains) all beings (jeevs) and creatures.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is beyond the mind comprehension (Agam) and beyond the reach of sensors (Agochar), Eternal and Infinite.

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty, O my mind, through the Teachings of the Perfect Guru. ||2||

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (184-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Serving Him, all treasures are obtained.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪੂਜਾ ; ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Worshipping Almighty, honor is obtained.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ; ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Serving Almighty is never in vain;

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ (184-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Show Mercy to me, Dear Almighty, the knower of hearts.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ; ਹਰਿ ਅਲਖ ਸੁਆਮੀ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Almighty who is beyond knowledge (Alakh) and He is the Master of Treasure of Peace.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (184-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All beings (jeevs) and creatures seek Your Sanctuary;

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੫॥੯੪॥ (184-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that one is blessed to receive the greatness of the Naam, the Name of the Almighty. ||4||25||94||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-9)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ; ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਹਾਥ ॥ (184-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Our method and way of life is in Almighty's Hands;

ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

remember Him, the Master of the masterless.

ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty comes to mind, all pains depart.

ਭੈ ਸਭ ਬਿਨਸਹਿ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (184-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

All fears are dispelled through the Name of the Almighty. ||1||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ; ਭਉ ਕਾਹੇ ਕਾ ਮਾਨਹਿ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Why do you fear any other than the Almighty?

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ;
ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਜਾਨਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Forgetting the Almighty, which happinees have you known? Means that the worldly joys are not the true happiness instead they turn to be the caused of pains therefore true happiness is by remembering Almighty which turns to be bliss and remains forever. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ; ਬਹੁ ਧਰਣਿ ਅਗਾਸ ॥ (184-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He (Almighty) who has established the many worlds and skies.

ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ ; ਜੀਅ ਪਰਗਾਸ ॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty's lifeful light has brought the life within all the souls;

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ; ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

no one can revoke His Blessing means life is within Almighty's control therefore one should never anything other then Almighty in the sense of respect.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥੨॥ (184-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty with mind and body, and become fearless. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehars (twenty-four hours) a day, remember Almighty's Name.

ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ; ਮਜਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the rememberance of Almighty's Name one benefits the fruits (returns) equivalent to countless sacred shrines of pilgrimage and cleansing baths means that, by remembering Almighty all religious rituals are completed.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ (184-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Seek the Sanctuary of the Supreme Almighty.

ਕੋਟਿ ਕਲੰਕ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Millions of black marks of sins shall be erased in an instant. ||3||

ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ; ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect King (Almighty) is self-sufficient.

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਕ ; ਸਾਚਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty's servant has true faith in Him.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥ (184-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru protects His servant by giving him His Hand means that Almighty personally protects His servant from all pains.

ਨਾਨਕ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਮਰਾਥ ॥੪॥੨੬॥੯੫॥ (184-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the Supreme Almighty is All-powerful. ||4||26||95||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (184-15)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (184-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, my mind is attached to the Naam, the Name of the Almighty.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ; ਜਾਗਾ ॥ (184-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Asleep in the darkness of ignorance for so many incarnations, it is now awakened which Guru Ji's grace.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ॥ (184-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Utter the Ambrosial nectar of Almighty's virtues through Guru's hymn (Gurbani) which is Almighty's form.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਸੁਮਤਿ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ (184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Pure Teachings of the Perfect Guru have been revealed to me. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ; ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਪਾਏ ॥ (184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, I have obtained all the everlasting happiness.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(184-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Within my home, and outside as well, there is peace and poise all around. ||1||Pause||

ਸੋਈ ਪਛਾਤਾ ; ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (184-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have recognized the One who created me.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (184-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Showing His Mercy, Almighty has blended me with Himself.

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ; ਲੀਨੋ ਕਰਿ ਅਪਨਾ ॥ (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Taking me by the arm, He has made me His Own.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੨॥ (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I continually chant and meditate on the Sermon of the Almighty. ||2||

ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੰਤ੍ਰੁ ;
ਅਉਖਧੁ ਪੁਨਹਚਾਰੁ ॥ (ਪੁਨਹ-ਚਾਰੁ ਬੋਲੋ) (184-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Mantras, tantras, all-curing medicines and acts of cleansing sins (Punah-Char),

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

are all in the Almighty's Name which is the Support of the soul and the life forces (Pran).

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ; ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the true wealth of the Almighty's Love.

ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I have crossed over the dreadful world-ocean in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||3||

ਸੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ; ਸੰਤ ਸਜਨ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (185-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Sit in peace, O Saints, with the family of friends.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਓ ; ਜਾ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥ (185-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Earn the wealth of the Almighty, which is beyond estimation.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ (185-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He alone obtains it, unto whom the Guru has bestowed it.

ਨਾਨਕ ; ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥੨੭॥੯੬॥ (185-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, wealth of Almighty's Name never go wasted. ||4||27||96||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-3)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ; ਤਤਕਾਲ ॥ (185-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The hands are sanctified instantly,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ; ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and the entanglements of Maya are dispelled.

ਰਸਨਾ ਰਮਹੁ ; ਰਾਮ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Repeat constantly with your tongue the Glorious Praises of Almighty's virtues,

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ (185-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

and you shall find peace, O my friends, O Siblings of Destiny. ||1||

ਲਿਖੁ ਲੇਖਣਿ ; ਕਾਗਦਿ ਮਸਵਾਣੀ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

With pen and ink, write upon your paper

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the Name of the Almighty, the Ambrosial Hymn of the Almighty. ||1||Pause||

ਇਹ ਕਾਰਜਿ ; ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (185-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By this act, your sins shall be washed away.

ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ; ਨਾਹੀ ਜਮ ਮਾਰ ॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty in meditation, you shall not be punished by the Messenger of Death.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਦੂਤ ; ਨ ਜੋਹੈ ॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The couriers of the Righteous Judge of Dharma shall not touch you.

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ; ਨ ਕਛੂਐ ਮੋਹੈ ॥੨॥ (185-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The intoxication of Maya shall not entice you at all. ||2||

ਉਧਰਹਿ ਆਪਿ ; ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

You shall be redeemed, and through you, the whole world shall be saved,

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਜਪਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

if you chant the Name of the One and Only Almighty.

ਆਪਿ ਕਮਾਉ ; ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸ ॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Practice this yourself, and teach others;

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਹਿਰਦੈ ਪਰਵੇਸ ॥੩॥ (185-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

instill the Almighty's Name in your heart. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਮਾਥੈ ; ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That person, who has this treasure upon his forehead

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ; ਜਪੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

- that person meditates on Almighty.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (185-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehars (Twenty-four) hours a day, sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues with body and mind.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੪॥੨੮॥੯੭॥ (185-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to Him. ||4||28||97||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ (185-10)

Raag Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Chau-Padas, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (185-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੋ ਪਰਾਇਓ ; ਸੋਈ ਅਪਨਾ ॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That which belongs to another - he claims as his own means mortal claims ownership of Maya which is does not come along during birth neither depart along after death.

ਜੋ ਤਜਿ ਛੋਡਨ ; ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਚਨਾ ॥੧॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That which he must abandon - to that, his mind is attracted means that Maya stays only during the tenure of life and mind is influence by its false joys and forgets Almighty. ||1||

ਕਹਹੁ ; ਗੁਸਾਈ ਮਿਲੀਐ ਕੇਹ ॥ (185-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Tell me, how can one meet the Master of the World?

ਜੋ ਬਿਬਰਜਤ ; (ਬਿ-ਬਰਜਤ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

That act which is forbidden by faith is preferred by the mortal. ||1||Pause||

ਝੂਠੁ ਬਾਤ ; ਸਾ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤੀ ॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The life which is false is deemed to be true.

ਸਤਿ ਹੋਵਨੁ ; ਮਨਿ ਲਗੈ ਨ ਰਾਤੀ ॥੨॥ (185-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The death which is true the mind is not attached to that at all means that the mind does not even think about it. ||2||

ਬਾਵੈ ਮਾਰਗੁ ; ਟੇਢਾ ਚਲਨਾ ॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The mortal takes crooked path of performing deeds which are against the righteous way;

ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ; ਅਪੂਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

leaving the straight and easy path, he weaves his way backwards. ||3||

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ; ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (185-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the Lord and Master of both worlds.

ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ;
ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥੯੮॥ (185-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He, whom the Almighty unites with Himself, Guru Nanak says is liberated. ||4||29||98||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-14)

Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji was sitting on His throne in His court (Darbar), one Sikh came to Guruji and said that today a lady sacrificed herself on the burning pyre of her dead husband during cremation ceremony. Guruji categorised ritual as equivalent to committing suicide. Guruji opposed strongly to such rites called 'Sati' and uttered the following Shabad to signify the real qualities of a Sati.

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ; ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

In the Dark Age of Kali Yuga, they (husband & wife) come together through pre-determined (fated) destiny.

ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ; ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

As long as the Almighty commands who is the giver of the deeds (karma) returns , they enjoy their pleasures. ||1||

ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ; ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ (185-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

By burning oneself, the Beloved Almighty is not obtained.

ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ;
ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Only by the actions of destiny does influence her to rise up and burn herself, as a 'satee'. ||1||Pause||

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ; ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (185-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Imitating what she sees, with her stubborn mind-set, she goes into the fire.

ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ; ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ,ਮਃ 5)

She does not obtain the Company of her Beloved Almighty, and she wanders through countless incarnations. ||2||

ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ; ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

With pure conduct and self-restraint, she surrenders to her Husband Almighty's Will;

ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ; ਦੁਖੁ ਨ , ਜਮਾਨੈ ॥੩॥ (185-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

that woman shall not suffer pain at the hands of the Messenger of Death. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (185-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, she who looks upon the inspiring Almighty as her Husband,

ਧੰਨੁ ਸਤੀ ;
ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥੯੯॥ (185-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

is the blessed 'satee'; she is received with honor in the Court of the Almighty. ||4||30||99||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (185-19)

Gauree Gwaaraýree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: How did You attain Almighty? Guru Arjan Dev Ji explains;

ਹਮ ਧਨਵੰਤ ; ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ (185-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I am prosperous and fortunate, for I have received the True Name.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ;
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (185-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

I sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues, with natural, intuitive ease and initial character means the character of remembering Almighty which comes along during birth after meditating in mothers womb. ||1||Pause||

ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ; ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ (186-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When I opened the treasure of Almighty's hymns in form of Gurbani belonging to Guru Ram Das Ji (father) and Guru Amar Das Ji (Grandfather) in Goindwal Sahib.

ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ (186-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Upon contemplating Gurbani my mind obtained ultimate happiness of my real-self (Atam Sukh). ||1||

ਰਤਨ ਲਾਲ ; ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥
ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ; ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The treasure of Gurbani is inexhaustible and immeasurable, overflowing with priceless jewels-like vairaag (renunciation) and rubies-like prem (love). ||2||

ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ; ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The Siblings of Destiny meet together in true congregation and consume (recite Gurbani) and spend (motivate others to recite Gurbani),

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ; ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ (186-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

but these resource of Gurbani do not diminish (lesser); instead continue to increase. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ (186-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one who has such destiny written on his forehead,

ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ;
ਲਇਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥੧੦੦॥ (186-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

becomes a partner in these treasures. ||4||31||100||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ; ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥ (186-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When Almighty is known to be far apart means forgotten mortal lives in fear and dies in the fear of death messengers.

ਡਰੁ ਚੂਕਾ ; ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ (186-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The fear is was removed, once Almighty is seen within the entire creation.||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my True Guru.

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ; ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He shall not abandon me; He shall surely carry me across. ||1||Pause||

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ; ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ (186-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pain, disease and sorrow come when one forgets the Naam, the Name of the Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eternal bliss comes when one sings the Glorious Praises of the Almighty. ||2||

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ; ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Do not say that anyone is good or bad as Almighty is pervading within all.

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ; ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥ (186-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce your arrogant pride, and grasp the Feet of the Almighty. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ (186-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, remember the Mantra of the True Guru (Gurmantar – Waheguru);

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥੧੦੧॥ (186-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

you shall find peace at the True (Almighty's) Court. ||4||32||101||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ; ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have embraced Almighty as their Best Friend and Companion

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ; ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- tell me, what are they short of in life means that what else do they need in this lifetime? ||1||

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ (186-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are in love with the Almighty of the Universe

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- pain, suffering and illusion (doubt) run away from them. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have enjoyed the flavor of the Almighty's inspiring essence

ਸੋ , ਅਨ ਰਸ ; ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ (186-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are not attracted to any other pleasures. ||2||

ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ; ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose speech is accepted in the Court of the Almighty

ਸੋ , ਕਿਸ ਕਉ ; ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- what do they care about anything else? ||3||

ਜਾ ਕਾ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (186-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who belong to the One, unto whom all things belong

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕਉ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥੧੦੨॥ (186-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- Guru Nanak says they find a lasting peace. ||4||33||102||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-11)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕੈ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ (186-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose Antahkaran recognizes pleasure and pain equally;

ਤਾ ਕਉ ; ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

How can ever anxiety be within them? Means that they are always in consistent bliss state||1||

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ; ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Holy Saints abide in celestial bliss.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They remain obedient to the Almighty, the Sovereign Almighty King. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ , ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ; ਮਨਿ ਆਇ ॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have the worryless Almighty abiding in their minds

ਤਾ ਕਉ ; ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

no worries will ever bother them. ||2||

ਜਾ ਕੈ ; ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ (186-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have banished illusion (doubt) from their minds

ਤਾ ਕੈ ; ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are not afraid of death at all. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose hearts are filled with the Almighty's Name by the Guru

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥੧੦੩॥ (186-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, all treasures come to them. ||4||34||103||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (186-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ; ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ (186-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty of Unfathomable Form has His Place in the mind.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ (186-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, only rare ones realises this fact. ||1||

ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ (186-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The peaceful form of discourse is the Ambrosial Pool,

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (186-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

only those who are fated to attain, consumes them in. ||1||Pause||

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ; ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The limitless recitation of Gurbani (Guru's Bani) vibrates in that most uncommon place.

ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ; ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Lord of the World is fascinated with this limitless recitation. ||2||

ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ; ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ (186-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The numerous, countless places of celestial peace

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ; ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

there, the Saints dwell, in the Company of the Supreme Almighty. ||3||

ਹਰਖ ਅਨੰਤ ; ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is infinite joy, and no sorrow or duality.

ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ; ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥੧੦੪॥ (186-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has blessed Nanak with this home. ||4||35||104||

ਗਉੜੀ , ਮਃ ੫ ॥ (186-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ; ਆਰਾਧਉ ॥ (186-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What form of Yours should I worship and adore?

ਕਵਨ ਜੋਗ ; ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥ (186-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What Yoga should I practice to control my body? ||1||

ਕਵਨ ਗੁਨੁ ; ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that virtue, by which I may sing of You?

ਕਵਨ ਬੋਲ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that speech, by which I may please the Supreme Almighty? ||1||Pause||

ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ; ਕਰਉ ॥ (187-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What worship service shall I perform for You?

ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ; ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

How can I cross over the terrifying world-ocean? ||2||

ਕਵਨ ਤਪੁ ; ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that penance, by which I may become a penitent?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ (187-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that Name, by which the filth of egotism may be washed away? ||3||

ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ; ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ (187-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Virtue, worship, spiritual wisdom, concentration (meditation) and all service, Guru Nanak says

ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥ (187-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are obtained from the True Guru, when, in His Mercy and Kindness, He meets us. ||4||

ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ; ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (187-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone receive this merit, and they alone know Almighty,

ਜਿਸ ਕੀ ;
ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥੧੦੫॥ (187-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who are approved by the Giver of happiness. ||1||Second Pause||36||105||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ; ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ (187-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The body which you are so proud of, does not belong to you.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ; ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ (187-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Power, property and wealth are not yours. ||1||

ਆਪਨ ਨਹੀ ; ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ (187-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are not yours, so why do you cling to them?

ਆਪਨ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Only the Naam, the Name of the Almighty, is yours; it is received from the True Guru. ||1||Pause||

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ; ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Children, spouse and siblings are not yours.

ਇਸਟ ਮੀਤ ; ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Dear friends, mother and father are not yours. ||2||

ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ; ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥ (187-7, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Gold, silver and money are not yours.

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ; ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Fine horses and magnificent elephants are of no use to you. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Says Nanak, those whom the Guru forgives, meet with the Almighty.

ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ;
ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥੧੦੬॥ (187-8, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Everything belongs to those who have the Universal King, Almighty. ||4||37||106||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ (187-9, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

I place the Guru's Feet on my forehead,

ਤਾ ਤੇ ; ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥ (187-9, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

and all my pains are gone. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ (187-10, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

I am a sacrifice to my True Guru.

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ; ਪਰਮ ਰੰਗ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-10, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

I have come to understand my soul, and I enjoy supreme bliss. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਰੇਣੁ ਗੁਰ ਕੀ ; ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

I have applied the dust of the Guru's Feet to my face,

ਅਹੰਬੁਧਿ ; ਤਿਨਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

which has removed all my arrogant intellect. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ (187-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Shabad has become sweet to my mind,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and I behold the Supreme Almighty. ||3||

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru is the Giver of peace; the Guru is the Creator.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ; ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥ (187-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the Guru is the Support of the breath of life and the soul. ||4||38||107||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥
ਜਾ ਕੈ ; ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (187-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, seek the One who lacks nothing. ||1||

ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤ ॥ (187-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Make the Beloved Almighty your friend.

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ; ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Keep Him constantly in your mind; He is the Support of the life forces (Pran). ||1||Pause||

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥ (187-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, remember Him;

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ; ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Primal Being, the Infinite Divine Almighty. ||2||

ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ; ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O, Mind, place your hopes in the One

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ (187-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who is the Support of all beings, from the very beginning of time, and throughout the ages as well. ||3||

ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (187-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His Love brings eternal peace;

ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥੧੦੮॥ (187-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

meeting the Guru, Nanak sings His Glorious Praises. ||4||39||108||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (187-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੀਤੁ ਕਰੈ ; ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever my Friend (Almighty) does, I accept.

ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ; ਕੁਸਲ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Friend's (Almighty) actions are pleasing to me. ||1||

ਏਕਾ ਟੇਕ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within my conscious mind, the One Almighty is my only Support.

ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ; ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (187-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who will direct the reality in future is my Friend (Almighty). ||1||Pause||

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ; ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (187-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Friend (Almighty) is Carefree.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥੨॥ (187-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I give my love to Him. ||2||

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Friend is the Inner-knower, the knower of hearts.

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the All-powerful Being, the Supreme Almighty and Master. ||3||

ਹਮ ਦਾਸੇ ; ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ (187-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am Your servant; You are my Lord and Master.

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ; (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥੧੦੯॥ (188-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Nanak: my honor and glory are all Yours, Almighty. ||4||40||109||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕਉ ; ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ (188-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have You on their side, O All-powerful Almighty

ਤਾ ਕਉ ; ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

no black stain of sins can ever stick to them. ||1||

ਮਾਧਉ ; ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Lord of wealth, those who place their hopes in You

ਤਾ ਕਉ ; ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

nothing of the world can ever touch them at all. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose hearts are filled with their Lord and Master

ਤਾ ਕਉ ; ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

no anxiety can affect them. ||2||

ਜਾ ਕਉ ; ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥ (188-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those, unto whom You give Your consolation, Almighty

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ; ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

pain does not even approach them. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found that Guru,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਪੂਰਨ ਦੇਖਾਇਆ ॥੪॥੪੧॥੧੧੦॥ (188-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who has shown me the Perfect, Supreme Almighty. ||4||41||110||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ; ਵਡਭਾਗੀ ॥ (ਦੁ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (188-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This human body is so difficult to obtain; it is only obtained by great good fortune.

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ; ਤੇ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ (188-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who do not meditate on the Naam, the Name of the Almighty, are murderers of the soul. ||1||

ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ; ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ (188-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who forget the Almighty might just as well die.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ; ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, of what use are their lives? ||1||Pause||

ਖਾਤ ਪੀਤ ; ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eating, drinking, playing, laughing and showing off

ਕਵਨ ਅਰਥ ; ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

what use are the ostentatious displays of the dead? ||2||

ਜੋ ਨ ਸੁਨਹਿ ; ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (188-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who do not listen to the Praises of the Lord of supreme bliss,

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ; ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are worse off than beasts, birds or creeping creatures. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the GurMantra has been implanted within me;

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥੧੧੧॥ (188-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the Name alone is contained within my heart. ||4||42||111||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: A rich trader's father passed-way and he was mourning, upon observing this Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad;

ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ; ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ (188-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whose mother is this? Whose father is this?

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ; ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ (188-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All worldly relationships are false as they exist for name sake menas that the worldly relationships are temporary. ||1||

ਕਾਹੇ ਕਉ ; ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Why are you screaming and shouting, you fool?

ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ; ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By good destiny and the Almighty's Order, you have come into the world. ||1||Pause||

ਏਕਾ ਮਾਟੀ ; ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ (188-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is the one soil, the one light,

ਏਕੋ ਪਵਨੁ ; ਕਹਾ ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the one praanic wind. Why are you crying? For whom do you cry? ||2||

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ; ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

People weep and cry out, "Mine, mine!"

ਮਰਣਹਾਰੁ ; ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ (188-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This soul is not perishable. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥ (188-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has opened my shutters;

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ; ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥੧੧੨॥ (188-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am liberated, and my illusions (doubts) have been dispelled. ||4||43||112||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji rejects the greatness achieved by accumulating worldly wealth;

ਵਡੇ ਵਡੇ ; ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who seem to be great and powerful,

ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ; ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are afflicted by the disease of anxiety. ||1||

ਕਉਨ ਵਡਾ ; ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ (188-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Who is great by the greatness of Maya ? means none becomes great with worldly possession as the greatness owns by Maya.

ਸੋ ਵਡਾ ; ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone are great, who are lovingly attached concentration in the Almighty. ||1||Pause||

ਭੂਮੀਆ ; ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ , ਨਿਤ ਲੁਝੈ ॥ (ਲੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The landlord fights over his land each day.

ਛੋਡਿ ਚਲੈ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (188-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He shall have to leave it in the end (upon death), but his desires remains and never satisfies. ||2||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (188-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, this is the essence of Truth:

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥੧੧੩॥ (188-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

without the Almighty's meditation, there is no salvation. ||3||44||113||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ; ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is the path; perfect is the cleansing bath.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everything is perfect, if the Naam is in the heart. ||1||

ਪੂਰੀ ਰਹੀ ; ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ (188-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One's honor remains perfect, when the Perfect Almighty preserves it.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ;
ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਤੱਕੀ ਬੋਲੋ) (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His servant takes to the Sanctuary of the Supreme Almighty. ||1||Pause||

ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ; ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is the peace; perfect is the contentment.

ਪੂਰਾ ਤਪੁ ; ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ (188-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is the penance; perfect is the Raja Yoga, the Yoga of meditation and success. ||2||

ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ; ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

On the Almighty's Path, sinners are purified.

ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ; ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is their glory; perfect is their humanity. ||3||

ਕਰਣਹਾਰੁ ; ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥ (188-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They dwell forever in the Presence of the Creator Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥ (188-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, my True Guru is Perfect. ||4||45||114||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (188-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟ ॥ (188-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Millions (Kot, Keror = 10 million) of sins are wiped away by the dust of the feet of the Saints.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟ ॥੧॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one is released from birth and death. ||1||

ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ; ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Blessed Vision of the Saints is the perfect cleansing bath.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, one comes to chant the Naam, the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, egotism is vanished,

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ; ਸਭੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and the One Almighty is seen everywhere. ||2||

ਸੰਤ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ; ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ (189-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the pleasure of the Saints, the five passions are overpowered,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and the nectar of Almighty's Name is accumulated within the heart. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕਾ ਪੂਰਾ ਕਰਮ ॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one whose karma is perfect,

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ; ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੪੬॥੧੧੫॥ (189-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

touches the feet of the Holy. ||4||46||115||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਤ ; ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ (189-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Glories of the Almighty, the heart-lotus blossoms radiantly.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥ (189-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty in meditation, all fears are dispelled. ||1||

ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perfect is that intellect, by which the Glorious Praises of the Almighty are sung.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one finds the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ (189-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the treasure of Almighty's Name is obtained.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, all one's works are brought to fruition. ||2||

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through devotion to the Almighty, one's life is acceptable.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥੩॥ (189-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, one chants the Naam, the Name of the Almighty. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (189-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, that humble being is accepted,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥੧੧੬॥ (189-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

within whose heart the Lord Almighty abides. ||4||47||116||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਏਕਸੁ ਸਿਉ ; ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose minds are imbued with the One Almighty,

ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ; ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the jealously feeling towards others is eliminated. ||1||

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ (189-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They see none other than the Almighty of the Universe.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator is the Doer, the Cause of causes. ||1||Pause||

ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ; ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who work willingly, and chant the Name of the Almighty,

ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ ਉਤ ; ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ (189-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- they do not waver, here or hereafter. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who possess the wealth of the Almighty are the true bankers.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has bestowed His confidence. ||3||

ਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ; ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (189-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Giver of life, the Sovereign Almighty King meets them.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੮॥੧੧੭॥ (189-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, they attain the supreme status. ||4||48||117||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-11)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ॥ (189-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of the Almighty, is the Support of the life forces (Pran) of His devotees.

ਨਾਮੋ ਧਨੁ ; ਨਾਮੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥੧॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam is their wealth, the Naam is their occupation. ||1||

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ; ਜਨੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the greatness of the Naam, His humble servants are blessed with glory.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself bestows it, in His Mercy. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕੈ ; ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (189-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam is the home of peace of His devotees.

ਨਾਮ ਰਤੁ ; ਸੋ ਭਗਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ (ਰੱਤੁ ਬੋਲੋ) (189-13, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Attuned to the Naam, His devotees are approved. ||2||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਕਉ ਧਾਰੈ ॥ (189-13, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

The Name of the Almighty is the support of His humble servants.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਜਨੁ , ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

With each and every breath, they remember the Naam. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Says Nanak, those who have perfect destiny

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੁ ॥੪॥੪੯॥੧੧੮॥ (189-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

- their minds are attached to the Naam. ||4||49||118||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (189-15, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

By the Grace of the Saints, I meditated on the Name of the Almighty.

ਤਬ ਤੇ ਧਾਵਤੁ ; ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥੧॥ (189-15, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Since then, my restless mind has been satisfied. ||1||

ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (189-16, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

I have obtained the home of peace, singing His Glorious Praises.

ਸ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿਆ ; ਮੇਰੀ ਹਤੀ ਬਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (189-16, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

My troubles have ended, and the demon has been destroyed. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਅਰਾਧਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Worship and adore the Lotus Feet of the Lord Almighty.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ; ਮਿਟੀ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥੨॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Meditating in remembrance on the Almighty, my anxiety has come to an end. ||2||

ਸਭ ਤਜਿ ਅਨਾਥੁ ; ਏਕ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ॥ (189-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have renounced all - I am an orphan. I have come to the Sanctuary of the One Almighty.

ਊਚ ਅਸਥਾਨੁ ; ਤਬ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ॥੩॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Since then, I have found the highest celestial home. ||3||

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭਰਮੁ ; ਭਉ ਨਸਿਆ ॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My pains, troubles, illusions (doubts) and fears are gone.

ਕਰਣਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ; ਮਨਿ ਬਸਿਆ ॥੪॥੫੦॥੧੧੯॥ (189-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator Almighty abides within the mind says Guru Nanak. ||4||50||119||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (189-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਰ ਕਰਿ ਟਹਲ ; ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ (189-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With my hands I do His work; with my tongue I sing His Glorious Praises.

ਚਰਨ ; ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਵਉ ॥੧॥ (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With my feet, I walk on the Path of my Lord and Master. ||1||

ਭਲੋ ਸਮੋ ; ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ॥ (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It is a good time, when I remember Him in meditation.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ;
ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਉੱਤਰੀਆ ਬੋਲੋ)** (190-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Naam, the Name of the Almighty, I cross over the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਨੇਤ੍ਰ ; ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖੁ ॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With your eyes, behold the Blessed Vision of the Saints.

ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ; ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੨॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Record the Immortal Almighty within your mind. ||2||

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਸਾਧ ਪਹਿ ਜਾਇ ॥ (190-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By going to the company of Saints Almighty's Praises is heard.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ; ਮਿਟਾਇ ॥੩॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your fears of birth and death shall depart. ||3||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਠਾਕੁਰ ; ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Lotus Feet of your Almighty and Master within your heart.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ; (ਦੁ-ਲਭ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੪॥੫੧॥੧੨੦॥ (190-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Thus this human life, so difficult to obtain, shall be liberated forever. ||4||51||120||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕਉ ; ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ (190-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The one, upon whom the Almighty Himself showers His Mercy,

ਸੋ ਜਨੁ ; ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੈ ॥੧॥ (190-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

chant the Naam, the Name of the Almighty, with the tongue. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forgetting the Almighty, superstition and sorrow shall overtake you.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Naam, illusion (doubt) and fear shall depart. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੈ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (190-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The one who listens to the Almighty's Praises, and sing the Almighty's Praises,

ਤਿਸੁ ਜਨ ; ਦੂਖੁ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੨॥ (190-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pains shall never even come close to such person. ||2||

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਤ ; ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ (190-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

While serving the Almighty, His humble servants is praiseful.

ਤਾ ਕਉ ; ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹੈ ॥੩॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The fire of Maya does not even touch him. ||3||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within the minds, bodies and mouths, remains the Almighty's Name who is the house of Mercy.

ਨਾਨਕ ; ਤਜੀਅਲੇ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੫੨॥੧੨੧॥ (190-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that such one has renounced all other worldly entanglements. ||4||52||121||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ; ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (190-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce your cleverness of intellect (Budh), and your cunning tricks of the mind.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੧॥ (190-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Maintain the faith on the Support of the Perfect Guru. ||1||

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ; ਸੁਖ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The pains shall vanish, and in peace, you shall sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Perfect Guru, let your concentration be absorbed in the Almighty's Love. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ; ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ (190-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has given me the Guru's Mantra (Gurmantar) of the Almighty's Name.

ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ; ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੨॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My worries are vanished, and my anxiety is gone. ||2||

ਅਨਦ ਭਏ ; ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the Merciful Guru, I am in bliss (ecstasy).

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਕਾਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ (190-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Showering His Mercy, He has cut away the noose of the Messenger of Death. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (190-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have found the Perfect Guru;

ਤਾ ਤੇ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥ (190-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Therefore the Maya shall never influence the mind the intellect again. ||4||53||122||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Soon after the manifestation (birth) of Guru Hargobind Sahib Ji, Baba Prithi Chand (Guru Arjan Dev Ji's elder brother) hired a lady to kill Guru Hargobind Sahib Ji by forcing Him to her breast which was tarnished with deadly poison; however Guru Ji survived the attack and in compliment to Almighty, Guru Arjan Dev Ji upon uttered the following Shabad ;

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ; ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਆਪਿ ॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru Himself has saved (protected) me.

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ; ਲਾਗੋ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukhs are afflicted with misfortune. ||1||

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਪਿ ; ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ (190-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chant and meditate on the Guru, the Guru, O my friend.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਵਹਿ ; ਦਰਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your face shall be radiant in the Court of the Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Feet of the Guru within your heart;

ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ; ਤੇਰੀ ਹਤੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ (190-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

your pains, enemies and bad luck shall be destroyed. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Shabad is your eternal Companion and Protector.

ਦਇਆਲ ਭਏ ; ਸਗਲੇ ਜੀਅ , ਭਾਈ ॥੩॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Siblings of Destiny, all beings shall be kind to you. ||3||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਜਬ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (190-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Perfect Guru granted His Grace,

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੪॥੫੪॥੧੨੩॥ (190-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, I was totally, completely fulfilled means that the purpose and the mission of life has been achieved. ||4||54||123||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of true congregation (Satsang);

ਅਨਿਕ ਰਸਾ ਖਾਏ ; ਜੈਸੇ ਢੋਰ ॥ (190-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Like beasts, they consume all sorts of tasty treats.

ਮੋਹ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ; ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੧॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With the rope of worldly attachment, they are bound and gagged like thieves. ||1||

ਮਿਰਤਕ ਦੇਹ ; ਸਾਧਸੰਗ ਬਿਹੂਨਾ ॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their bodies are equivalent to corpse, without the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਆਵਤ ਜਾਤ ; ਜੋਨੀ ਦੁਖ ਖੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (190-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They come and go in reincarnation, and are destroyed by pain. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਬਸਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ; ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ (190-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Although they wear all sorts of beautiful robes,

ਜਿਉ ਡਰਨਾ ; ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਡਰਾਇਆ ॥੨॥ (190-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but they are still just scarecrows in the field, frightening away the birds. ||2||

ਸਗਲ ਸਰੀਰ ; ਆਵਤ ਸਭ ਕਾਮ ॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All other physical form (body) of various creation are of some use,

ਨਿਹਫਲ ਮਾਨੁਖੁ ; ਜਪੈ ਨਹੀ ਨਾਮ ॥੩॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but the human body becomes useless and causes threat to numurous diseases upon death therefore the only use of human body is to recite Almighty's Name otherwise the body is totally useless. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (190-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, those unto whom the Almighty becomes Merciful,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਭਜਹਿ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੫੫॥੧੨੪॥ (190-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

joins the congregation of the holy (Saadh Sangat), and meditate on the Almighty of the Universe. ||4||55||124||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (190-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Shabad quiets quarrels (arguments) and troubles.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ; ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥੧॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Coming (birth) and going (death) ceases, and all comforts (of salvation) are obtained. ||1||

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ; ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (191-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Fear is dispelled, concentrating on the Fearless Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਵਲ ; ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have enshrined the Lotus Feet of the Almighty within my heart.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ; ਗੁਰਿ , ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ (191-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has ferried me across the ocean of fire. ||2||

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I was sinking down, and the Perfect Guru pulled me out.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ; ਗਾਢੇ ॥੩॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

I was cut off from the Almighty and engrossed in countless cycle of incarnations, and now the Guru united me with Almighty again. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (191-3, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to the Guru;

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ; ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੫੬॥੧੨੫॥ (191-4, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

upon meeting the Guru, I have been liberated of birth and death. ||4||56||125||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermons);

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰਹੁ ॥ (191-4, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Through the Saadh Sangat, the Company of the Holy, embrace Almighty's Sanctuary.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ; ਆਗੈ ਧਰਹੁ ॥੧॥ (191-5, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

In return place your mind and body in offering before Almighty mean that one can only embrace the sanctuary of Almighty by abandoning the thoughts of the mind and the pleasures of the body. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (191-5, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, O my Siblings of Destiny.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ;
ਸਭ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ('ਬੁਝਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (191-5, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Remember Almighty with your mind and body, the fire of worldly thirst and desires will be totally quenched. ||1||Pause||

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ; ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ (191-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Renounce your arrogant pride, and end the cycle of birth and death.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੇ ਚਰਣ ; ਨਮਸਕਾਰਹੁ ॥੨॥ (191-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Bow in humility to the feet of the Almighty's slave. ||2||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਮਨਹਿ ਸਮਾਲੇ ॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty in your mind, with each and every breath.

ਸੋ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ; ਜੋ ਚਾਲੈ ਨਾਲੇ ॥੩॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gather only that wealth, which shall go with you. ||3||

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (191-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He alone obtains it, upon whose forehead such destiny is written.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੫੭॥੧੨੬॥ (191-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, fall at the Feet of such Almighty. ||4||57||126||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of a True Guru (Satguru);

ਸੂਕੇ ਹਰੇ ਕੀਏ ; ਖਿਨ ਮਾਹੇ ॥ (191-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The dried branches are made green again in an instant.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਚਿ ; ਜੀਵਾਏ ॥੧॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His Ambrosial Glance irrigates and revives them. ||1||

ਕਾਟੇ ਕਸਟ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Divine Guru has removed all my causes of pains.

ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਦੀਨੀ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He blesses His servant with His service. ||1||Pause||

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤ ; ਪੁਨੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Anxiety is removed, and the desires of the mind are fulfilled,

ਕਰੀ ਦਇਆ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when the True Guru, the Treasure of Excellence, shows blesses in His Kindness. ||2||

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ; ਸੁਖ ਆਇ ਸਮਾਏ ॥ (191-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pain is driven far away, and peace comes in its place;

ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ; ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

there is no delay, when the Guru gives the Order. ||3||

ਇਛ ਪੁਨੀ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Desires are fulfilled, when one meets the True Guru;

ਨਾਨਕ ; ਤੇ ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥੧੨੭॥ (191-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says His humble servant is fruitful and prosperous. ||4||58||127||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤਾਪ ਗਏ ; ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥ (191-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The fever has departed; Almighty has showered us with peace and calm.

ਸੀਤਲ ਭਏ ; ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥੧॥ (191-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

A cooling peace prevails; Almighty has granted this gift. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Almighty's Grace, we have become comfortable.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ; ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Separated from Him for countless incarnations, we are now reunited with Him. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (191-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty's Name with mind and body,

ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ; ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the dwelling of all disease is destroyed within the mind and body. ||2||

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ; ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through divine knowledge and supreme passion, utter the Gurbani which is Almighty's Hymn (Bani).

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ (191-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours) a day, O mortal, remember Almighty. ||3||

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (191-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pain, suffering and the Messenger of Death do not even approach that one,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥੧੨੮॥ (191-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, who sings the Glorious Praises of the Almighty's virtues. ||4||59||128||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (191-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of Almighty's name and Saints;

ਭਲੇ ਦਿਨਸ ; ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Auspicious is the day, and auspicious is the union,

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which brought me to the Supreme Lord Almighty, the Unjoined, Unlimited One. ||1||

ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ; ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (191-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to that moment (time),

ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when my mind chants the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ; ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is that moment, and blessed is that Gheri (22.5 minutes),

ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ; ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥ (191-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when my tongue chants the Almighty's Name with the concentration of mind and body. ||2||

ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ; ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ (191-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is that forehead, which bows in humility to the Saints.

ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ; ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ (191-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pure are those feet, which walk on the Almighty's Path. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥ (191-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, auspicious is my karma,

ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ; ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥੧੨੯॥ (191-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which has led me to touch the Feet of the Holy. ||4||60||129||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Keep the Guru's Shabad within your mind.

ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ; ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty's Name, all anxiety will be removed. ||1||

ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ; ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ (192-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Lord Almighty, there is no one else at all.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ; ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He alone preserves and destroys. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Guru's Feet within your heart.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ; ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (192-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate on Him and cross over the worldly ocean of fire means thirst for worldly possession. ||2||

ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ; ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Focus your concentration on the Guru's inspiring Form.

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, you shall be honored. ||3||

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (192-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renouncing everything, I have come to the Guru's Sanctuary.

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ;
ਨਾਨਕ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥੧੩੦॥ (192-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My anxieties are over - Guru Nanak says I have found peace. ||4||61||130||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering whom, all pains are gone.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The jewel of the Naam, the Name of the Almighty, comes to dwell in the mind. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (192-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, chant the Bani, the Hymns of the Master of Universe.

ਸਾਧੂ ਜਨ ; ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Holy People chant the Almighty's Name with their tongues. ||1||Pause||

ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ; ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the One Almighty, there is no other at all.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (192-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His Glance of Grace, eternal peace is obtained. ||2||

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ; ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Make the One Almighty your friend, intimate and companion.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ; ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥ (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Write in your mind the Word of the Almighty. ||3||

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (ਸਰਬੱਤ ਬੋਲੋ) (192-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Master is totally pervading everywhere and within all.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥੧੩੧॥ (192-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sings the Praises of the Inner-knower. ||4||62||131||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji pleads before Almighty;

ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ; ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (192-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The whole world is engrossed in fear.

ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ; ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have the Naam, the Name of the Almighty, as their Support, feel no fear. ||1||

ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Fear does not affect those who take to Your Sanctuary.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You do whatever You please. ||1||Pause||

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ; ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In pleasure and in pain, the world is coming and going in reincarnation.

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are pleasing to Almighty, find peace. ||2||

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ; ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (192-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Maya pervades the awesome worldly ocean of fire (thirst of worldly desires).

ਸੇ ਸੀਤਲ ; ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (192-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have found the True Guru are calm and cool. ||3||

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (192-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please preserve me, O Almighty, O Great Preserver!

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥੧੩੨॥ (192-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, what a helpless creature I am! ||4||63||132||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ (192-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I chant Your Name.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਦਰਗਹ ਥਾਉ ॥੧॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I obtain a seat in Your Court. ||1||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without You, O Supreme Almighty, there is no one.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, everlasting peace is obtained. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ; ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

If You abide in the mind, we do not suffer in sorrow.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੨॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, illusion (doubt) and fear run away. ||2||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (192-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Supreme Almighty, Infinite and Master,

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are the Inner-knower of all hearts. ||3||

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ; ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Offer humble prayer before the True Guru:

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੬੪॥੧੩੩॥ (192-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says may I be blessed with the treasure of the True Name. ||4||64||133||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (192-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਣ ਬਿਨਾ ; ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥ (ਤੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (192-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the husk is empty without the grain,

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ; ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ (192-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so is the mouth empty without the Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ; ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (192-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O mortal, chant continually the Almighty's Name with participation of mind and body.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (192-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, cursed is the body, which shall be taken back by Death. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, no one's face shows good fortune.

ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ; ਕਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Husband, where is the marriage? ||2||

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ (192-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forgetting the Almighty's Name, and attached to other tastes,

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ; ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥੩॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

none of the hopes are fulfilled. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, grant Your Grace, and give me this gift.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥੧੩੪॥ (192-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please, let Nanak chant Your Name, day and night. ||4||65||134||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ; ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (193-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are All-competent, You are my Master.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ; ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ (193-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everything comes from You; You are the Inner-knower, of all hearts. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ; ਜਨ ਓਟ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Supreme Almighty is the Support of His humble servant.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Millions are saved in Your Sanctuary. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ; ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ (193-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As many creatures as there are - they are all Yours.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥ (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, all sorts of comforts are obtained. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ; ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever happens, is all according to Your Will.

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (193-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who understands the Almighty's Command, is absorbed in the True Almighty. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ (193-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please grant Your Grace, Almighty, and bestow this gift

ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥੧੩੫॥ (193-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

upon Nanak, that he may meditate on the treasure of the Almighty’s Name (Naam). ||4||66||135||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ; ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, the Blessed Vision of His Darshan is obtained,

ਜਾ ਕੀ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

by those who are lovingly absorbed in the Almighty's Name. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ; ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (193-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose minds are filled with the Almighty,

ਤਾ ਕਉ ; ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

do not suffer pain, even in dreams. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All treasures have been placed within the minds of His humble servants.

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (193-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In their company, sinful mistakes and sorrows are taken away. ||2||

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Glories of the Almighty's humble servants cannot be described.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The servants of the Supreme Almighty remain absorbed in Him. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ (193-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, Almighty, and hear my prayer:

ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥੧੩੬॥ (193-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

please bless Nanak with the dust of the feet of Your slave. ||4||67||136||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty, your misfortune shall be taken away,

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ; ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and all joy shall come to abide in your mind. ||1||

ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ (‘ਭਜੁ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (193-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the One Name.

ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ; ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It alone shall be of use to your soul. ||1||Pause||

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ; ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Night and day, sing the Glorious Praises of the Infinite Almighty's virtues,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ; ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥ (193-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

through the Pure Mantra of the Perfect Guru. ||2||

ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ; ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Give up other efforts, and place your faith in the Support of the One Almighty.

ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Taste the Ambrosial Essence of this, the greatest treasure. ||3||

ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ; ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥ (193-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone cross over the dreadful worldly ocean of Maya,

ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕਉ ; ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥੧੩੭॥ (193-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says upon whom the Almighty casts His Glance of Grace. ||4||68||137||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਿਰਦੈ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ (193-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have embraced the Lotus Feet of Almighty within my heart.

ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Perfect True Guru, I am liberated. ||1||

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of the Universal Master's (Almighty) virtues, O my Siblings of Destiny.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Joining the Holy Saints, meditate on the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ; ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (ਦੁ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This human body, so difficult to obtain, is accepted means the entire purpose of life is achieved.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥ (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when one receives the banner of the Almighty's Name (Naam) from the True Guru. ||2||

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (193-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty, the state of perfection is attained.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥ (193-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, fear and illusion (doubt) depart. ||3||

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ; ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (193-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see the Almighty pervading.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੬੯॥੧੩੮॥ (193-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak has entered the Almighty's Sanctuary. ||4||69||138||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (193-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters prayer before Almighty;

ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (193-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Blessed Vision of the Guru.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on the Name of the True Guru, I live. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Supreme Almighty, Dear Perfect Divine Guru,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (193-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

show mercy to me, and enroll me to Your service. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I enshrine His Lotus Feet within my heart.

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ; ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I offer my mind, body and wealth to the Guru, the Support of the life forces (Pran). ||2||

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ; ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (193-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My life is prosperous, fruitful and approved;

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Acknowledge that the Guru, the Supreme Almighty, is near me. ||3||

ਸੰਤ ਧੂਰਿ ; ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, I have obtained the dust of the feet of the Saints.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਭੇਟਤ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭੦॥੧੩੯॥ (193-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meeting the Guru, my concentration is focussed in Almighty. ||4||70||139||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ; ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ **(ਦੁਹ-ਕਰਮ ਬੋਲੋ)** (194-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They do their evil deeds, and pretend otherwise;

ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ; ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but in the Court of the Almighty, they shall be bound and gagged like thieves. ||1||

ਰਾਮੁ ਰਮੈ ; ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who remember the Almighty belong to the Almighty.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is contained in the water, the land and the sky. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ; ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their inner beings are filled with poison, and yet with their mouths, they preach words of Ambrosial Nectar.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ; ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Bound and gagged in the City of Death, they are punished and beaten. ||2||

ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ; ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥ (194-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hiding behind many screens, they commit acts of corruption,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ; ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰ ॥੩॥ (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but in an instant, they are revealed to the entire world. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ; ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose inner beings are true, who are attuned to the ambrosial essence of the Naam, the Name of the Almighty

ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥੧੪੦॥ (194-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- Guru Nanak says the Almighty, the Architect of Destiny, is merciful to them. ||4||71||140||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਰਾਮ ਰੰਗੁ ; ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (194-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Love shall never leave or depart.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ('ਬੁੱਝਾਇ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (194-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone understand, unto whom the Perfect Guru gives it. ||1||

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (194-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One whose mind is attuned to the Almighty's Love have in turn transforn into Almighty.

ਲਾਲ ਰੰਗ ; ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The true colour is Almighty's Love, who is perfect, universal protector and the writter of Destiny. ||1||Pause||

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ; ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sitting in the Society of the Saints, sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues.

ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ; ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The color of His Love shall never fade away. ||2||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ; ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (194-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering Almighty, happiness is not found.

ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ; ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All the other loves and tastes of Maya are bland and insipid. ||3||

ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ; ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with love by the Guru become exalted (delighted).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥੭੨॥੧੪੧॥ (194-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has become merciful to them. ||4||72||141||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ; ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ (194-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty Master, sinful deeds are erased,

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ (194-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and one comes to abide in peace, celestial joy and bliss. ||1||

ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ; ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's humble servants place their faith in the Almighty.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Naam, the Name of the Almighty, all anxieties are dispelled. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ (194-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, there is no fear or doubt.

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Glorious Praises of the Almighty’s virtues are sung there, day and night. ||2||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, Almighty has released me from bondage.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ; ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ (194-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He has given me the Support of His Lotus Feet. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥
ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ; ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੭੩॥੧੪੨॥ (194-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, faith comes into the mind of His servant, who continually drinks in the Pure Praises of the Almighty. ||4||73||142||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ; ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who keep their minds attached to the Almighty's Feet

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ; ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- pain, suffering and illusion (doubt) run away from them. ||1||

ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ; ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ (194-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who deal in the Almighty's wealth are perfect.

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ; ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are honored by the Almighty are the true spiritual heroes. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਗੁਸਾਈ ॥ (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those humble beings, unto whom the Universal Master shows mercy,

ਸੇ ਜਨ ; ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (194-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

fall at the Guru's Feet. ||2||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are blessed with happiness, natural character, calmness and bliss;

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ; ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

chanting and meditating, they live in supreme bliss. ||3||

ਨਾਮ ਰਾਸਿ ; ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ (194-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, I have earned the wealth of the Naam.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭਿ ; ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੪॥੧੪੩॥ (194-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Almighty has relieved my pain. ||4||74||143||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (194-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ (194-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

RememberingAlmighty, all the arguments which are the cause of suffering is eradicated.

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Lotus Feet are enshrined within my mind. ||1||

ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Utter the Almighty's Name, hundreds of thousands (Lakh = 100,000) of times,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (194-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and drink Nectar of Almighty’s Name, Dear Almighty Beloved. ||1||Pause||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Happiness, Almighty’s knowledge, pleasures and the greatest bliss are obtained;

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ; ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating Almighty’s Name with mind and body within this lifetime, you shall attain supreme bliss. ||2||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ; ਮਦ ਖੋਏ ॥ (194-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, greed and ego are eradicated;

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all sinful mistakes are washed away. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, O Almighty, O Merciful to the meek.

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ; ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੭੫॥੧੪੪॥ (194-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please bless Nanak with the dust of the feet of the Holy. ||4||75||144||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ; ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ (195-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through whose gifts (donation), we wear and eat;

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ; ਆਲਸੁ , ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ (195-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Then why should we be lazy to remember such Almighty, O mother? ||1||

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ (195-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forgetting our Husband Almighty, and attaching ourselves to other affairs,

ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ; ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the soul-bride throws away the precious jewel in exchange for a mere shell. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ; ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forsaking Almighty, she is attached to other desires.

ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ; ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

But who has gained honor by saluting the slave (Maya)? ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ; ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ (195-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They consume food and drink, delicious and sublime as ambrosial nectar.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ; ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਨਹਿ ਸੁਆਨ ॥੩॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

But the dog does not know the One who has bestowed these. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਹਮ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the ego has caused the mortal to be unfaithful to his own nature.

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੭੬॥੧੪੫॥ (195-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please forgive me, O Almighty, knower of all hearts. ||4||76||145||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (195-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I concentrate on the Feet of Almighty within my mind.

ਸਗਲ ਤੀਰਥ ; ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (195-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This is my cleansing bath at all the sacred shrines of pilgrimage. ||1||

ਹਰਿ ਦਿਨੁ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (195-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty every day, O my Siblings of Destiny.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ; ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Thus, the filth of sin brought forward from millions of incarnations will be washed away. (Note: Mortal is given a very precious opportunity in this life time as human to free himself from the cluthes of Karma by obtaining Guru's blessing all the accumulated Karma (Senchit Karma) and Present Karma (Keriaman Karma) can be vanished before they become Determined Fated Karma (Pralbaad Karma) which are the cause of another life in reincarnation cycle. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Almighty's Sermon within your heart,

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ; ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and you shall obtain all the desires of your mind. ||2||

ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ; ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (195-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Acceptable is the life, death and birth of those,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ; ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

within whose hearts the Lord Almighty abides. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, those humble beings are perfect,

ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ; ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥੭੭॥੧੪੬॥ (195-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who are blessed with the dust of the feet of the Holy. ||4||77||146||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the condition of those who only accumulates maya in their entire life;

ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ; ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They eat and wear what they are given, but still, they refuse to acknowledge Almighty as the donor.

ਤਿਸ ਨੋ ਜੋਹਹਿ ; ਦੂਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The messengers of the Righteous Judge (Dharamraj) monitors those closely to hunt them down immediately upon expiry of their breaths (lifetime). ||1||

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ; ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ (195-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are unfaithful to the One, who has given them body and soul.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ; ਭਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through tens of millions (Kot, 1 Keror=10 million) incarnations, for so many lifetimes, they wander lost. ||1||Pause||

ਸਾਕਤ ਕੀ ; ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such is the lifestyle of the devotee of Maya (faithless cynics);

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਸਗਲ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ (195-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

everything they do is against the normal practice or what ever they do results to be against them. ||2||

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ; ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥
ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ; ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥੩॥ (195-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within their minds, they have forgotten that Almighty and Master, who created the soul, life forces (Pran), mind and body. ||3||

ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ; ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥ ('ਬਧੇ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (195-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their evil desires have increased which are recorded in volumes of books as their karmas.

ਨਾਨਕ ; ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥੪॥ (195-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says they can only be saved by the Mercy of Almighty, the Ocean of peace. ||4||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (195-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Supreme Almighty, I have come to Your Sanctuary.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ;
ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭੮॥੧੪੭॥ (195-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Break my bonds, and carry me across, with the Almighty's Name. ||1||Second Pause||78||147||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ; ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥ (195-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Although for their own advantage the mortals makes Almighty as their friend.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Despite of knowing the Mortal's intentions, Almighty fulfills all their desires; and blesses them with the state of liberation. ||1||

ਐਸਾ ਮੀਤੁ ; ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everyone should make Him such a friend.

ਜਾ ਤੇ ; ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

No one goes away empty-handed from Him. ||1||Pause||

ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ; ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ (195-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

For their own purposes, they enshrine the Almighty in the heart;

ਦੂਖ ਦਰਦ ਰੋਗ ; ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥ (195-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

all pain, suffering and disease are taken away. ||2||

ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ; ਬੋਲਤ ਰਾਮ ॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their tongues learn the habit of chanting the Almighty's Name,

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ; ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and all their works are brought to perfection. ||3||

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

So many times, Nanak is a sacrifice to Him;

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ; ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੭੯॥੧੪੮॥ (195-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

fruitful is the Blessed Vision, of my Lord of the Universe. ||4||79||148||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (195-17)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters Updesh (sermon);

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ; ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (195-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Tens of Millions of obstacles are removed in an instant,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

for those who listen to the Sermon of the Almighty with mind and body, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They drink in the inspiring essence of the Almighty's Name, the Ambrosial Nectar of Almighty's praises.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ; ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (195-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Upon meditating on the Almighty's Feet, hunger of desires for worldly passions are taken away. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਧਾਨ ॥ (195-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The treasure of all happiness, celestial peace and poise,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ; ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ (195-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are obtained by those, whose hearts are filled with the Almighty. ||2||

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ; ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All medicines and remedies, mantras and tantras are nothing more than ashes.

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ; ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Creator Almighty within your heart. ||3||

ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ; ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (196-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce all your illusions (doubts), and vibrate upon the Supreme Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਅਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥੧੪੯॥ (196-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, such path of faith (Dharma) is eternal and unchanging. ||4||80||149||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-2)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਸੋਈ ॥ (196-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty bestowed His Mercy, and led me to meet the Guru.

ਤਿਤੁ ਬਲਿ ; ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His power, no disease afflict me. ||1||

ਰਾਮ ਰਮਣ ; ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty, I cross over the terrifying worldly-ocean.

ਸਰਣਿ ਸੂਰ ; ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of the spiritual warrior (Guru) who defeated all desires, the account books of the Messenger of Death are torn up. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has given me the Mantra of the Almighty's Name.

ਇਹ ਆਸਰ ; ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By this Support, my affairs have been resolved. ||2||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ; ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ (196-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditation, self-discipline, self-control and perfect greatness were obtained when the Merciful Almighty, the Guru, became my Help and Support. ||3||

ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ; ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ (196-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has dispelled pride, emotional attachment and illusion (doubt).

ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ; ਪਸਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੧॥੧੫੦॥ (196-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sees the Supreme Almighty pervading everywhere. ||4||81||150||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji humbly plead's before Almighty;

ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ; ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ (196-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The blind beggar is better off than the vicious king.

ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ (196-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Overcome by pain, the blind man invokes the Almighty's Name. ||1||

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (196-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You (Almighty) are the glorious greatness of Your slave.

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ; ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The intoxication of Maya leads the others to hell. ||1||Pause||

ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ; ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥ (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gripped by disease, they remember Almighty's Name.

ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ; ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੨॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

But those who are intoxicated with dirt of ego shall find no home, no place of rest. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (196-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is in love with the Almighty's Lotus Feet,

ਆਨ ਸੁਖਾ ; ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥੩॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

does not think of any other comforts. ||3||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, meditate on Almighty, your Almighty and Master.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥੧੫੧॥ (196-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meet with the Almighty, the Inner-knower of all. ||4||82||151||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of true congregation (Satsang) and opposes the evil company (Ku-Sangat);

ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ; ਬਟਵਾਰੇ ॥ (196-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours) a day, the road robbers are my companions.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ (196-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, Almighty has driven them away. ||1||

ਐਸਾ ਹਰਿ ; ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everyone should dwell on the Sweet Name of such a Almighty.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is overflowing with all power. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ; ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ (196-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The worldly-ocean is burning hot in the fire of jealousy!

ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰ ॥੨॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In an instant, Almighty saves us, and carries us across. ||2||

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ; ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There are so many bonds of Maya, they cannot be broken.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ; ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (196-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Naam, the Name of the Almighty, the fruit of liberation is obtained. ||3||

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ; ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (196-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By clever devices, nothing is accomplished.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥੧੫੨॥ (196-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, Guru Nanak says that he may sing the Glories of Almighty. ||4||83||152||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਥਾਤੀ ਪਾਈ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (196-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who obtain the wealth of the Almighty's Name

ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ; ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ (196-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

move freely in the world; all their affairs are resolved. ||1||

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, Almighty's Praises are sung.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Supreme Almighty, as You give, so do I receive. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ; ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (196-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Enshrine the Almighty's Feet within your heart.

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ; ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Get aboard this boat, and cross over the terrifying worldly ocean. ||2||

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ; ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Everyone who joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥ (196-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

obtains eternal peace; pain does not trouble them any longer. ||3||

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ('ਭਜੁ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (196-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With loving devotional worship, meditate on the treasure of excellence.

ਨਾਨਕ ; ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥੧੫੩॥ (196-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says you shall be honored in the Court of the Almighty. ||4||84||153||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (196-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ (196-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty, our Friend, is totally pervading the water, the land and the skies.

ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ; ਗਾਏ ਗੁਣ ਨੀਤ ॥੧॥ (196-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Illusions (doubts) are dispelled by continually singing the Almighty's Glorious Praises. ||1||

ਊਠਤ ਸੋਵਤ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

While rising up, and while lying down in sleep, the Almighty is always with you, watching over you.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ; ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering Him in meditation, the Messenger of Death fear departs. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ; ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (196-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With Almighty's Lotus Feet abiding in the heart,

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ; ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

all pains and suffering comes to an end. ||2||

ਆਸਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ; ਧਨੁ ਏਕ ॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is my hope, honor, power and wealth.

ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ; ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ (197-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within my mind is the Support of the True Banker. ||3||

ਮਹਾ ਗਰੀਬ ; ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ (197-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am the poorest and most helpless servant of the Holy.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ , ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥੧੫੪॥ (197-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says giving me His Hand, Almighty has protected me. ||4||85||154||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ; ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ('ਮੱਜਨੁ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The mind and body is purified after cleansing bath by reciting Almighty's Name.

ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ; ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Its reward goes beyond the returns of giving of charity at millions of solar eclipses. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ; ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ (197-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With the Almighty's Feet abiding in the heart,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥ (197-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the sinful deeds of countless incarnations are removed. ||1||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (197-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the reward singing Almighty's Praises, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I no longer have to watch the way of Messenger of Death means that I don't have to travel through the dreadful path after life. ||2||

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ; ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In thought, word and deed, I embrace the Support of the Master of the Universe;

ਤਾ ਤੇ ; ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ (197-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

thus I am saved from the poisonous worldly ocean. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ (197-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, Almighty has made me His Own.

ਨਾਨਕ ; ਜਾਪੁ ਜਪੇ , ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥੧੫੫॥ (197-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak chants and meditates on the Chant of the Almighty's Name. ||4||86||155||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥ (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Seek the Sanctuary of those who have come to know the Almighty.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your mind and body shall become cool and peaceful, imbued with the Feet of the Almighty. ||1||

ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ; ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥ (197-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

If Almighty, the Destroyer of fear, does not dwell within your mind,

ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ; ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

you shall spend countless incarnations in fear and dread. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have the Almighty's Name dwelling within their hearts

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ (197-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

all their mind desires and body tasks are accomplished. ||2||

ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ; ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Birth, old age and death are in His Power,

ਸੋ ਸਮਰਥੁ ; ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so remember that All-powerful Almighty with each breath and morsel (piece) of food. ||3||

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ (197-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is my Intimate, beloved and Companion.

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ; ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥੧੫੬॥ (197-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of my Almighty and Master, is Guru Nanak's only Support. ||4||87||156||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਬਾਹਰਿ ; ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ (197-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When they are out and about, they keep Him enshrined in their hearts;

ਘਰਿ ਆਏ ; ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

returning home, the Almighty of the Universe is still with them. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is the Companion of His Saint's mind and body.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their minds and bodies are imbued with the Love of the Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ (197-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, one crosses over the worldly ocean;

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ; ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ (197-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the sinful deeds of countless incarnations are all washed away. ||2||

ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ; ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Honor and intuitive awareness are acquired through the Name of the Lord Almighty .

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ; ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Teachings of the Perfect Guru are pure means the teaching which unites the being (jeev) with Almighty. ||3||

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ (197-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within your heart, meditate on the His Lotus Feet.

ਨਾਨਕੁ ; ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੮॥੧੫੭॥ (197-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak lives by beholding the Almighty's splendour and overwhelming influence. ||4||88||157||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਧੰਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ; ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (197-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is this place, where the Glorious Praises of the Master of the Universe are sung.

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself bestows peace and pleasure. ||1||Pause||

ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ; ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Misfortune resides where the Almighty is not remembered.

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ; ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ (197-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There are millions of bliss where the Glorious Praises of the Almighty are sung. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ; ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forgetting the Almighty, all sorts of pains and diseases comes and resides within.

ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ; ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Serving Almighty, the Messenger of Death will not even approach you. ||2||

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ; ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ (197-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Very blessed, stable and awe-inspiring is that place,

ਜਹ ਜਪੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

where the Almighty's Name alone is chanted. ||3||

ਜਹ ਜਾਈਐ ; ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wherever I go, my Almighty and Master is with me.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥੧੫੮॥ (197-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has met the Inner-knower, the knower of all hearts. ||4||89||158||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (197-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (197-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That mortal who meditates on the Master of the Universe (Almighty),

ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ; ('ਪੜ੍ਹਿਆ' ਅਤੇ 'ਅਣਪੜ੍ਹਿਆ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (197-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

whether educated or uneducated, obtains the state of supreme dignity. ||1||

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ (197-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, remember the sustainer of universe (Gopal-Almighty).

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (197-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name, wealth and property are false. ||1||Pause||

ਰੂਪਵੰਤੁ ; ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone are handsome or beautiful, clever and wise,

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ; ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who accepted and believed in Almighty's Will means the ones who surrenders to the Will of Almighty. ||2||

ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (198-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is their coming into this world,

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

if they recognize their Almighty and Master in each and every heart. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, their good fortune is perfect,

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ; ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥੧੫੯॥ (198-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

if they enshrine the Almighty's Feet within their minds. ||4||90||159||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Upon contemplating the above Shabads, a Sikh with folded hand ask Guru Arjan Dev Ji that if a person is able to attain the highest state of salvation through true congregation then why everyone else do not join the true congregation? As there is nothing more precious then liberty from all pains. Guru replies;

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ; ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ (198-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's servant does not associate with the devotee of maya (faithless cynic), because

ਓਹੁ ਬਿਖਈ ; ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Devotee of Maya remains in the clutches of vice (evil desires), while the other is in love with the Almighty. ||1||Pause||

ਮਨ ਅਸਵਾਰ ; ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It would be like riding on a fully decorated horse, means that no one ride a decorated horse,

ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ; ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

or like an eunuch (unmanly, pondan) pledges to fulfils a womans desire. ||1||

ਬੈਲ ਕਉ ; ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ (198-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It would be like tying up an ox and trying to milk it,

ਗਊ ਚਰਿ ; ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ('ਚ੍ਹਰਿ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

or riding a cow to chase a tiger. ||2||

ਗਾਡਰ ਲੇ ; ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It would be like taking a sheep and worshipping it as the Elysian cow (Kamdhen Cow is believed to be in the heaven which fulfils all the desires).

ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ; ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥ (198-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Just like a trader chases to procure the materials without having capital of money or materials for butter-trade. ||3||

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ (198-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says consciously recite the Almighty's Name.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥ (198-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember the Almighty Master as He is your everlasting Best Friend. ||4||91||160||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ; ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pure and steady is that intellect,

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ; ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which drinks in the Almighty's inspiring essence. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ; ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ (198-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Keep the Support of the Almighty's Feet in your heart,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ; ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and you shall be saved from the cycle of birth and death. ||1||Pause||

ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pure is that body, through which sin does not arise.

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ; ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ (198-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Almighty’s love, pure glory is obtained which is free from ego, competition, fear, defeat, etc. ||2||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰ ॥ (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, evil desires are vanished (eradicated).

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਏਹੋ ਉਪਕਾਰ ॥੩॥ (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Attending the company of holy is the greatest virtue that one can do for himself as well to others. ||3||

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ; ਗੋਪਾਲ ॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (198-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Imbued with loving devotional worship of the Sustainer of the Universe,

ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ; ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੧॥ (198-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak asks for the dust of the feet of the Holy. ||4||92||161||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters through examples the love that Bhagat has for Almighty;

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ (198-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such is my love for the Master of the Universe;

ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

through perfect good destiny, I have been united with Him. ||1||Pause||

ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ; ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the wife is delighted upon beholding her husband,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ; ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ (198-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so does the Almighty's humble servant live by chanting the Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਪੂਤ ਪੇਖਿ ; ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the mother is rejuvenated upon seeing her son,

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so is the Almighty's humble servant imbued with Him, as one without any difference. ||2||

ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ; ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ (198-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the greedy man rejoices upon beholding his wealth,

ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ (198-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

so is the mind of the Almighty's humble servant attached to His Lotus Feet. ||3||

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ; ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰ ॥ (198-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

May I never forget You, for even an instant, O Great Giver!

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak's Almighty is the Support of life forces (Pran) for the entire creation. ||4||93||162||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ; ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those humble beings who are accustomed to the Almighty's sublime essence,

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are pierced through with loving devotional worship of the Almighty's Lotus Feet. ||1||Pause||

ਆਨ ਰਸਾ ; ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ (198-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All other pleasures look like ashes;

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ (198-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

without the Naam, the Name of the Almighty, the world is fruitless. ||1||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ; ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He Himself rescues us from the deep dark well of Maya.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ; ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wondrous and Glorious are the Praises of the Almighty of the Universe. ||2||

ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ; ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ (198-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the woods and meadows, and throughout the three worlds, the Sustainer of the Universe is pervading.

ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ; ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator Almighty is Merciful to all beings. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, that speech alone is excellent,

ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ; ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥ (198-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which is approved by the Creator Almighty. ||4||94||163||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (198-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue 1: Guru Arjan Dev Ji set his temporary dwell at Ramsar with intention to utter Sri Guru Granth Sahib in isolation, upon arrival in Ramsar Guruji instructed Sikhs to dig a pond (Sarowar), an Ardaas was done immediate for the commencement of work. The Sikhs started clearing and digging the ground after three hours of work they came to Guruji as requested a briefing pertaining to the greatness of Ramsar, Guruji uttered the following Shabad;

Prologue 2: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of true congregation (Satsang) which is described as Ramsar which means the Pond of Almighty filled with Almighty's Name-like water.

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ; ਨਾਵਣੁ ਰਾਮਸਰਿ ਕੀਜੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਬੋਲੋ) (198-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Every day, take your bath in the Sacred Pool of the Almighty.

ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (198-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Mix and drink in the most delicious, awe-inspiring Ambrosial Nectar of the Almighty. ||1||Pause||

ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ; ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ ॥ (198-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The water of the Name of the Almighty of the Universe is pure.

ਮਜਨੁ ਕਰਤ ; (‘ਮੱਜਨੁ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ (198-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Take your cleansing bath in it, and all your affairs shall be resolved. ||1||

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਤਹ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, spiritual conversations take place.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ ॥੨॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The sinful deeds brought forward from millions of incarnations (Senchit Karma) are erased. ||2||

ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ; ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (199-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Holy Saints remembers, while enjoying the bliss.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿਆ ; ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ (199-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their minds and bodies are immersed in supreme bliss. ||3||

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤਿਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੯੫॥੧੬੪॥ (199-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak is a sacrifice to those who have obtained the treasure of the Almighty's Feet. ||4||95||164||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: A devotee of Vishnu (Vaishnu) came to Guru Arjan Dev Ji and requested Guruji to explain the qualities of a true Almighty's devotee in the perspective of deeds;

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ; ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (199-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Perform selfless deeds (Nishkaam), by which no filth of sins shall stick to your mind.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ; ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Let your mind remain awake and aware, singing the Almighty's Praises. ||1||Pause||

ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ; ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (199-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember the One Almighty with mind concentration; and do not be in love with duality (maya).

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ ॥੧॥ (199-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Let the physical body attend the Society of the Saints, and chant only the Almighty's Name. ||1||

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The karma of good actions, the Dharma of righteous living, religious practice, fasts and worship

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ ; ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the practice of these deeds are only fruitful if one do not know any other than the Supreme Almighty. ||2||

ਤਾ ਕੀ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ ॥
ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (199-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who place their love in Almighty - their works are brought to fruition. ||3||

ਸੋ ਬੈਸਨੋ ; ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ ॥ (199-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Infinitely invaluable is that Vaishnaav, that worshipper of Vishnu,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ ॥੪॥੯੬॥੧੬੫॥ (199-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, who has renounced all evil desires. ||4||96||165||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੀਵਤ ; ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ ॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Maya leaves (abandons) you even when you are alive, O madman;

ਮੁਇਆ ; ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵਰਸਾਂਨੇ ॥੧॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

what good can the Maya do when someone is dead? ||1||

ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ॥ (199-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember the Master of the Universe in your mind and body - this is your pre-ordained command.

ਕਾਹੂ ਕਾਜ ; ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The poison of Maya is of no use at all. ||1||Pause||

ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ; ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ ॥ (199-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have eaten this poison of trickery Maya

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- their thirst for worldlt materials shall never depart. ||2||

ਦਾਰਨ ਦੁਖ ; ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The dreadful world-ocean is filled with terrible pain.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (199-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Almighty's Name, how can anyone cross over? ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ ॥ (199-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall be saved here (during lifetime) and hereafter (after death).

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ ॥੪॥੯੭॥੧੬੬॥ (199-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says worship and adore the Almighty's Name. ||4||97||166||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Baba Prithi Chand through Sulhi Khan (Turk Army General) pleaded to King Jahangeer in Delhi that the Guruship throne belong to him as the eldest son but the youngest Guru Arjan Dev Ji has been bestowed with the throne which is very unfair, so Sulhi Khan was given huge army and the order to attack Amritsar. Sulhi Khan being over confidence told Baba Prithi Chand while holding his beard that he shall only call himself Sulhi Khan if he snatches the Guruship throne from Guruji and inaugurate Baba Prithi Chand as the next Guru. The Sikh in Delhi wrote to update Guruji on the development in Delhi in order for Guruji to make the necessary arrangement. Upon reading this letter Guruji wrote the following shabad as a reply which contains the future proceedings that ought to happen (Sulhi Khan stopped at Kotha to meet Baba Prithi Chand and while visiting brick kiln Sulhi Khan slipped into the burning kiln and burn to death. The attack on Guruji was retreated) ;

ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ; ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ ॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The ones who pulls their beard over the poor means that the empowered people who uses their power for cruelty over the poor,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ ॥੧॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Supreme Almighty shall burn them in the fire. ||1||

ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ; ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (199-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator administers true justice.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty always remain as the protector of His servants. ||1||Pause||

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ ॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the beginning, and throughout the ages, Almighty has always been manifesting the glory of His servants.

ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ; ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ ॥੨॥ (199-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The slanderer shall die after contracting the deadly heat. ||2||

ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ; ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When Almighty Himself kills, then there is no one who can save.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥੩॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Here (alive) and hereafter (post-death), his reputation is bad. ||3||

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ; ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ (199-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty hugs His slaves close in His Embrace.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯੮॥੧੬੭॥ (199-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Almighty's Sanctuary, and meditates on the Almighty's Name (Naam). ||4||98||167||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji narrates the episode that took place during Guru Amar Das Ji's time when the Marwaha Khetri (descendent of Bhai Gonda) made a report against Guruji for illegal procession of Goindwal land to King Akbar in Delhi to claim all income from the Bouli Sahib. Guruji affirms that Almighty has always been helping His beloved ones.

ਮਹਜਰੁ ; ਝੂਠਾ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਿ ॥ (ਮਹਿਜਰੁ ਬੋਲੋ) (199-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The memorandum was proven to be false by the Almighty Himself . (Mehjar – is an sealed legal memorandum signed by various parties and witnesses)

ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ; ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The sinner (Marwaha Khetri) suffered when the consumed food could not go further from the throat in despair. ||1||

ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ; ਗੋਬਿਦੁ ਮੇਰਾ ॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have my Master of the Universe (Almighty) as their support

ਤਿਸੁ ਕਉ ; ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- death does not even approach them. ||1||Pause||

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the True Court, they lie;

ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ; ਅੰਧਾ ਮੂੜੁ ॥੨॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the blind fools strike their own heads with their own hands. ||2||

ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ; ਕਰਦੇ ਪਾਪ ॥ (199-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Sickness afflicts those who commit sins;

ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥੩॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself sits as the Judge. ||3||

ਅਪਨ ਕਮਾਇਐ ; ਆਪੇ ਬਾਧੇ ॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Beings (jeevs) are bounded and gagged by their own actions.

ਦਰਬੁ ਗਇਆ ; ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੪॥ (199-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All their wealth is gone, along with their lives. ||4||

ਨਾਨਕ ; ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (199-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has taken the Sanctuary Almighty in the Almighty's Court;

ਰਾਖੀ ਪੈਜ ; ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ ॥੫॥੯੯॥੧੬੮॥ (199-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

my Creator has preserved my honor. ||5||99||168||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (199-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ ॥ (199-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The dust of the feet of the servants of Almighty is obtained which is so sweet (blissful) to the mind.

ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ; ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (199-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such opportunity is obtained with mortal's pre-ordained destiny written by Almighty based on the previous karma. ||1||Pause||

ਅਹੰਬੁਧਿ ; ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ ॥ (ਅਹੰ-ਬੁਧਿ ਬੋਲੋ) (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The mind is overflowing with the greasy dirt of egotistical pride.

ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ; ਸੁਧ ਮੰਜਾਈ ॥੧॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With the dust of the feet of the Holy, the mind is scrubbed clean. ||1||

ਅਨਿਕ ਜਲਾ ; ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ ॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The body may be washed with loads of water from pilgrimage shrines,

ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ ॥੨॥ (200-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and yet its filth is not removed, and it does not become clean. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ; ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (200-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have met the True Guru, who is merciful forever.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲ ॥੩॥ (200-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By remembering the Almighty through mind and body , I am rid of the fear of death. ||3||

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ; ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (200-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Liberation, pleasures and worldly success are all in the Almighty's Name.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੦੦॥੧੬੯॥ (200-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With loving devotional meditation, Guru Nanak says sing His Glorious Praises. ||4||100||169||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ; ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's slaves attain the highest status of life.

ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ; ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting them, the soul is enlightened. ||1||

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ; ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ ॥ (200-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who listen to Guru's Hymns (Gurbani) which reminds Almighty with their mind and ears,

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such fortunate ones are blessed with peace at the Almighty's Gate, O mortal. ||1||Pause||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Eight Pehars (Twenty-four hours) a day, meditate on the Sustainer of the World.

ਨਾਨਕ , ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਨਿਹਾਲੁ ॥੨॥੧੦੧॥੧੭੦॥ (200-5, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Guru Nanak says gazing on the Blessed Vision, I am exalted (delighted). ||2||101||170||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ; ਗੁਰ ਗੋਬਿਦਿ ਪਾਈ ॥ (200-6, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Peace and calm have come; the Guru, the Master of the Universe, has brought it.

ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-6, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

The returns of sins commited previously and the sins which persuades to commit unlawful actions have all departed, O my Siblings of Destiny. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Therefore, With your tongue, continually chant the Almighty's Name.

ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ; ਭਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Disease shall depart, and you shall be saved. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (200-7, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Contemplate the Glorious Virtues of the Unfathomable Supreme Almighty.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ; ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall be liberated. ||2||

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Sing the Glories of Almighty's pure virtues each and every day;

ਗਈ ਬਿਆਧਿ ; ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ ॥੩॥ (200-8, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

your physical afflictions (Biaad) shall be dispelled, and you shall be saved, my humble friend. ||3||

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ ॥ (200-9, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

In thought, word and deed, I meditate on my Almighty.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੦੨॥੧੭੧॥ (200-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak has come to Your Sanctuary. ||4||102||171||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Hargobind Sahib Ji was infected by small pox during His childhood and He could not open his eyes and Sikh were worried that the eyes infection could lead to blindness. Guru Hargobind Sahib Ji took a bath and Guru Arjan Dev Ji uttered this shabad when the Sikhs asked about the eyes condition;

ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਕੀਆ ; ਗੁਰਦੇਵ ॥ (200-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gurdev (Guru Ram Das Ji) has given the light (the ability to see) within the eyes.

ਭਰਮ ਗਏ ; ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Illusions (doubts) has been dispelled; as selfless service has been successful (Mata Gangga ji walked barefooted 17km to Jhupal with Baba Budha's lunch (bread, onion, lassi, etc.) carried on the head to obtain the boon for a son) . ||1||Pause||

ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ; ਬਿਹਾਰੀ ॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Giver of joy has saved him from smallpox.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has granted His Grace. ||1||

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says he alone lives, who chants the Naam, the Name of the Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੨॥੧੦੩॥੧੭੨॥ (200-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, drink the Ambrosial Nectar of Almighty's Name. ||2||103||172||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਧਨੁ ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ; ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ ॥ (200-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is that forehead, and blessed are those eyes;

ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ; ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥੧॥ (200-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
blessed are those devotees who are in love with You. ||1||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ॥ (200-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
Without the Naam, the Name of the Almighty, how anyone find peace?

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
With your tongue, chant the Praises of the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਤਿਨ ਊਪਰਿ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (200-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
Nanak is a sacrifice to upon those

ਨਾਨਕ ; ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੦੪॥੧੭੩॥ (200-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
who have meditated on the Almighty. ||2||104||173||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-15)
Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ; ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
You are my Advisor; You are always with me.

ਤੂਹੈ ਰਾਖਹਿ ; ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
You preserve, protect and care for me. ||1||

ਐਸਾ ਰਾਮੁ ; ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ ॥ (200-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
Such is the Almighty, our Help and Support in this world and the next.

ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ; ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (200-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
He protects the honor of His slave, O my Sibling of Destiny. ||1||Pause||

ਆਗੈ ਆਪਿ ; ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (200-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
He alone exists hereafter; this place is in His Power.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
Eight Pehar (Twenty-four hours) a day, O my mind, chant and meditate on the Almighty. ||2||

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ; ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His honor is acknowledged, and he bears the True Insignia;

ਜਾ ਕਉ ; ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥ (200-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the Almighty Himself issues His Royal Command. ||3||

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ; ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ (200-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He Himself is the Giver; He Himself is the sustainer.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੪॥ (200-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Continually, continuously, Guru Nanak says dwell upon the Name of the Almighty. ||4||105||174||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (200-19)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Perfect True Guru becomes merciful,

ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ; ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the Almighty of the World abides in the heart forever. ||1||

ਰਾਮੁ ਰਵਤ ; ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (200-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Uttering Almighty's Name, I have found eternal peace.

ਮਇਆ ਕਰੀ ; ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Sovereign Almighty, the Perfect King, has shown His Mercy to me. ||1||Pause||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ (201-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one whose destiny is perfect,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਅਸਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥ (201-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Recite Almighty's Name with body and mind, as Almighty is the Everlasting Husband. ||2||106||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-2)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: There was a Brahmin who dances during wedding occasions by laying down his loin-cloth, during Guru Hargobind Sahib Ji's wedding he came with intention to dance a collect money, Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji and said that this Brahmin causes embarrassment upon listening to the Sikhs, Guru uttered the following Shabad(the Brahmin attained peace upon listening to this shabad);

ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ ; ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥ (201-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He opens his loin-cloth, and spreads it out beneath him.

ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ; ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Like a donkey, he gulps down all that comes his way. ||1||

ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without good deeds, liberation is not obtained.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The wealth of liberation is only obtained by meditating on the Naam, the Name of the Almighty. ||1||Pause||

ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ; ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾਂ ॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He performs worship ceremonies, applies the ceremonial tilak mark to his forehead, and takes his ritual cleansing baths;

ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ; ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥੨॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

he pulls out his knife, and demands donations. ||2||

ਬੇਦੁ ਪੜੈ ; ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥ (201-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With his mouth, he recites the Vedas in sweet musical measures,

ਜੀਆਂ ਕੁਹਤ ; ਨ ਸੰਗੈ ਪਰਾਣੀ ॥੩॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and yet he does not hesitate to take the lives of others. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when Almighty showers His Mercy,

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪॥੧੦੭॥ (201-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

even his heart becomes pure, and he contemplates Almighty. ||4||107||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue 1: During the first time Mata Gangga Ji went to Baba Budha Ji by chariot the dust were raising Baba Budha Ji said 'why the Guru belongings are in rush'. Upon Guru Arjan Dev Ji's advice Mata Gangga Ji walked bare footed with food carried on the head for Baba Buddha Ji which pleased Babaji and Mataji obtained the boon for a son. In order to make Baba Buddha's word uttered during Mataji's first visit fruitful, Guruji went to Vadali Sahib which is about 10km west from Amritsar. Guru Hargobind Sahib was born in Vedali Sahib, after a year Guruji decided to come back to Amritsar and this Shabad was uttered as blessing to Guru Hargobind Sahib Ji.

Prologue 2: Guru Arjan Dev Ji describes the advice and blessings bestowed by Mata Bhani Ji during Guruji's childhood which every mother should read to their babies.

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ; ਹਰਿ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (201-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remain steady in the home of your real-self (Atma), O beloved servant of the Almighty.

ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The True Guru shall resolve all your affairs. ||1||Pause||

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ; ਪਰਮੇਸਰਿ ਮਾਰੇ ॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The magnificent Almighty has struck down the wicked and the evil.

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ; ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator has preserved the honor of His servant. ||1||

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ; ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ (201-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The kings and emperors are all under his power;

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ; ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

he drinks the most great inspiring essence of the Ambrosial Almighty's Name (Naam). ||2||

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ; ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chant fearlessly on the Lord Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ (201-8, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, this gift (of Almighty's Name and being fearless) is given. ||3||

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ; ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (201-9, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of Almighty, the Inner-knower;

ਨਾਨਕ , ਓਟ ਪਕਰੀ ; ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥ (201-9, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

Guruji grasps the Support of Almighty who is the Master. ||4||108||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-10, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

One who is attuned to the Almighty, shall not be burned in the fire of thirst for worldly materials (Trishna).

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-10, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

One who is attuned to the Almighty, shall not be attracted by Maya.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਨਹੀ ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-10, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

One who is attuned to the Almighty, shall not be drowned in water of worldly materialistic ocean.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-11, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

One who is attuned to the Almighty, is prosperous and fruitful means the life becomes fruitful. ||1||

ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ; ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ (201-11, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

All fear (of birth, death, social, etc.) is eradicated by Your (Almighty) Name.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-11, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

Joining the Sangat, the Holy Congregation, sing the Glorious Praises of the Almighty. ||Pause||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-12, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

One who is attuned to the Almighty, is free of all anxieties.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ; ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ (201-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, is blessed with the teachings of focussed mind holy person (Guru).

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, is not haunted by the fear of death.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, have all his hopes fulfilled. ||2||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, does not suffer in pain.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, remains awake and aware in knowledge state, night and day means that such ones never fall into the ignorance state.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, dwells in the nature of real-self (Atma) which beyond birth, death, joy, distress, thirst, hunger and remain in peace.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥੩॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, sees his illusions (doubts) and fears run away. ||3||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, has the most inspirational and exalted intellect.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who is attuned to the Almighty, has a pure and spotless body and mind.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੧੦੯॥ (201-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to those who do not forget my Almighty. ||4||109||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (201-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the praises of true congregation (Satsang).

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ; ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ (201-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through sincere efforts to join the true congregation (Satsang), the Antahkaran (mind, intellect, memory and self-awareness) rest in peaceful and becomes calm.

ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ; ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Walking on the Almighty's Way, all pains are taken away.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting the Naam, the Name of the Almighty, the mind becomes blissful.

ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ; ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੧॥ (201-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By singing the Glorious Praises of the Almighty, supreme bliss is obtained. ||1||

ਖੇਮ ਭਇਆ ; ਕੁਸਲ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (201-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is joy all around, and peace has come to my home.

ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਗਈ ਬਲਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (201-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, misfortune disappears. ||Pause||

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ; ਪੇਖਤ ਹੀ ਦਰਸ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My eyes are purified, upon having a glance of a True Guru.

ਧਨਿ ਮਸਤਕ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੀ ਪਰਸ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Blessed is the forehead which touches a True Guru's Lotus Feet.

ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਟਹਲ ; ਸਫਲ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ॥ (201-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working for the Master of the Universe, the body becomes fruitful means the purpose of life is fulfilled.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I have obtained the supreme status. ||2||

ਜਨ ਕੀ ; ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself manifest to Help and Support His humble servant.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਲਗਿ ਦਾਸਹ ਪਾਇ ॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (202-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have found peace, falling at the feet of His slaves.

ਆਪੁ ਗਇਆ ; ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ ॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the self-conceit (ego) is gone, then one becomes the Almighty Himself means that there shall be no difference between mortal and Almighty Himself;

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ; ਸਰਨੀ ਪਏ ॥੩॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

therefore embrace the Sanctuary of Almighty who is the treasure of mercy. ||3||

ਜੋ ਚਾਹਤ ; ਸੋਈ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ (202-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When one discovers Almighty within which was desired,

ਤਬ ਢੂੰਢਨ ; ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇਆ ॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

then where should this mind wonder to find happiness, contentment, joy and peace?

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ; ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The mind become steady and stable, therefore one dwells within Almighty's Will which is the seat of peace.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥ (202-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says one dwells in the home of peace. ||4||110||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (202-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ; ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥ **(ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ)** (202-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The merits of taking millions of ceremonial cleansing baths,

ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ; ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (202-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the giving of hundreds of thousands, billions and trillions in charity (Note: Lakh=100,000; Aarab=1,000,000,000; Kherab=100,000,000,000)

ਜਾ ਮਨਿ ਵਸਿਓ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- these are obtained by those whose minds are filled with Almighty's Name. ||1||

ਸਗਲ ਪਵਿਤ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who sing the Glories of the Universal Sustainer (Almighty) are totally pure from the filth of ego (this is the method to get rid of our ego which is the cause of all our pains and rebirths) .

ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ; ਸਾਧੂ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their sins (which are the cause of pains) are erased, through the company of the Holy Saint (Guru) the sanctuary of the House of Mercy (Almighty) is obtained. ||Pause||

ਬਹੁਤੁ ਉਰਧ ਤਪ ; ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The merits of performing all sorts of austere acts of penance and self-discipline,

ਅਨਿਕ ਲਾਭ ; ਮਨੋਰਥ ਲਾਧੇ ॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

earning huge profits and seeing one's desires fulfilled

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥ (202-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- these are obtained merely by uttering the Almighty's Name, with the tongue whereby the physical penance is an art to achieve the steadiness of mind and body but nothing can be achieved without uttering Almighty's Name. ||2||

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The merits of reciting the Simritees, the Shaastras and the Vedas,

ਜੋਗ ਗਿਆਨ ਸਿਧ ; ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

although knowledge of the science of Yoga, spiritual wisdom and the pleasure of miraculous spiritual powers is assumed as the cause of happiness and peace but

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥ (202-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- in true contexts, happiness is only obtainable by uttering Almighty's Name and once the mind remains is constant state by observing Almighty's presence within the entire creation. ||3||

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ; ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The wisdom of the Inaccessible and Infinite Almighty is incomprehensible.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on the Naam, the Name of the Almighty, and contemplating the Naam within our hearts,

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥ (202-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says Almighty has showered His Mercy upon us. ||4||111||

ਗਉੜੀ , ਮਃ ੫ ॥ (202-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes Guru and Almighty as one and utters the praises of Almighty.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (202-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remember Almighty with body, mind and speech, by which happiness is obtained.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ; ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥ (202-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and enshrine the Lotus Feet of the Guru within the heart. ||1||

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru, the Master of the Universe, the Supreme Almighty, is perfect.

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Worshipping Him, my mind has found a lasting steadiness. ||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ; ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥ (202-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Night and day, meditate on the Guru, and the Almighty's Name blessed by Guru.

ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ; ਸਗਲ ਕਾਂਮ ॥੨॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Therefore all my works are brought to perfection. ||2||

ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ; ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Having a sight of Him, my mind has become cool and calm,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ (202-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and the accumulated sins during countless incarnations have been washed away. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕਹਾ ਭੈ ਭਾਈ ॥ (202-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, where is fear now, O Siblings of Destiny?

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੧੨॥ (202-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru Himself has preserved the honor of His servant. ||4||112||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (202-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty Himself is the Help and Support of His servants.

ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ; ਬਾਪ ਜੈਸੇ ਮਾਈ ॥੧॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He always cherishes them, like their father and mother. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ; ਉਬਰੈ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (202-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Sanctuary, everyone is saved.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਪੂਰਨ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty perfectly pervades within all and remains through eternity as He is the truth; He is the Cause and the creator of action as well. ||Pause||

ਅਬ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ; ਕਰਨੈਹਾਰਾ ॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind now dwells in the Creator Almighty.

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ; ਆਤਮ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ॥੨॥ (202-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My fears have been dispelled, and my soul has found the most sublime peace. ||2||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ॥ (202-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty has granted His Grace, and saved His humble servant.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਲਾਥੇ ॥੩॥ (202-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The accumulated sins since many incarnations have been washed away. ||3||

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (202-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Greatness of Almighty cannot be described.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਦਾ ਸਰਨਾਈ ॥੪॥੧੧੩॥ (202-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is forever in His Sanctuary. ||4||113||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ; ਮਹਲਾ ੫ , ਦੁਪਦੇ (202-17)

Raag Gauree Chaytee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (202-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮ ਕੋ ; ਬਲੁ ਪੂਰਨ , ਭਾਈ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

The power of the Almighty is universal and perfect, O Siblings of Destiny.

ਤਾ ਤੇ ; ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

So no pain can ever afflict me. ||1||Pause||

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵੈ ; ਦਾਸੁ ਹਰਿ , ਮਾਈ ॥ (202-18, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Almighty's servant wishes, O mother,

ਸੋ ਸੋ ਕਰਤਾ ; ਆਪਿ ਕਰਾਈ ॥੧॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

the Creator Himself causes that to be done. ||1||

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ; ਪ੍ਰਭਿ , ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty causes the slanderers to lose their honor.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ; ਨਿਰਭਉ ਗਾਈ ॥੨॥੧੧੪॥ (202-19, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sings the Glorious Praises of the Fearless Almighty. ||2||114||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (203-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਭੁਜ ਬਲ ਬੀਰ , ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਗਰਤ ਪਰਤ , ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Brave and Powerful Almighty, Ocean of Peace, I fell into the pit - please, take my hand. ||1||Pause||

ਸ੍ਰਵਨਿ , ਨ ਸੁਰਤਿ , ਨੈਨ ; ਸੁੰਦਰ ਨਹੀ ;
ਆਰਤ ਦੁਆਰਿ ਰਟਤ ਪਿੰਗੁਰੀਆ ॥੧॥ (203-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My ears do not hear, I am not beautiful and my eyes are not beautiful. I am in such pain; I am a poor cripple, crying at Your Door. ||1||

ਦੀਨਾ ਨਾਥ , ਅਨਾਥ ਕਰੁਣਾਮੈ ; (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਸਾਜਨ ਮੀਤ , ਪਿਤਾ ਮਹਤਰੀਆ ॥ (203-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Master of the poor and helpless, O Embodiment of Compassion, You are my Friend and Intimate, my Father and Mother.

ਚਰਨ ਕਵਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹਿ ਨਾਨਕ ; (203-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਭੈ ਸਾਗਰ ਸੰਤ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਆ ॥੨॥੨॥੧੧੫॥ (ਉੱਤਰੀਆ ਬੋਲੋ)

Guru Nanak holds tight to the Almighty's Lotus Feet in his heart; thus the Saints cross over the terrifying world-ocean. ||2||2||115||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੫ (203-5)

Raag Gauree Bairaagan, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (203-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦਯ ਗੁਸਾਈ ਮੀਤੁਲਾ ; ('ਦਯ' ਨੂੰ 'ਦੈ' ਬੋਲੋ)
ਤੂੰ ਸੰਗਿ ਹਮਾਰੈ , ਬਾਸੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

O Dear Almighty, my Best Friend, please, abide with me. ||1||Pause||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਨਾ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਰਹਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (203-6, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Without You, I cannot live, even for an instant, and my life in this world is cursed.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਤਿਆ ;
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜੀ ॥੧॥ (203-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

O Breath of Life of the soul, O Giver of peace, each and every instant I am a sacrifice to You. ||1||

ਹਸਤ ਅਲੰਬਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਗਰਤਹੁ , ਉਧਰੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (203-7, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Please, Almighty, give me the Support of Your Hand; lift me up and pull me out of this pit, O Almighty of the World.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ , ਮਤਿ ਥੋਰੀਆ ;
ਤੂੰ ਸਦ ਹੀ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥ (203-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

I am worthless, with such a shallow intellect; You are always Merciful to the meek. ||2||

ਕਿਆ ਸੁਖ ਤੇਰੇ ਸੰਮਲਾ ;
ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਬੀਚਾਰ ॥ (203-8, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

What comforts of Yours can I dwell upon? How can I contemplate You?

ਸਰਣਿ ਸਮਾਈ ਦਾਸ ਹਿਤ ;
ਊਚੇ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ (203-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

You lovingly absorb Your servants into Your Sanctuary, O Lofty, Inaccessible and Infinite Almighty. ||3||

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ , ਅਸਟ ਸਿਧਿ ;
ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥ (203-9, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

All wealth, and the eight miraculous spiritual powers are in the supremely sublime essence of the Naam, the Name of the Almighty.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਕੇਸਵਾ ;
ਸੇ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥ (203-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Those humble beings, with whom the beautifully-haired Almighty is thoroughly pleased, sing the Glorious Praises of the Almighty. ||4||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ;
ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ (203-10, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

You are my mother, father, son and relative; You are the Support of the life forces (pran).

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਭਜੈ ;
ਬਿਖੁ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫॥੧॥੧੧੬॥ (203-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Nanak meditates on the Almighty, and swims across the poisonous worldly ocean. ||5||1||116||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਰਹੋਏ ਕੇ ਛੰਤ ਕੇ ਘਰਿ , ਮਃ ੫ (203-12)

Gauree Bairaagan, Chhants Of Rehoay, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (203-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹੈ ਕੋਈ ; ਰਾਮ ਪਿਆਰੋ ਗਾਵੈ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Is there anyone who will sing of the Beloved Almighty?

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਸੂਖ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Surely, this will bring all pleasures and comforts. ||Pause||

ਬਨੁ ਬਨੁ ਖੋਜਤ ; ਫਿਰਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (203-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

The renunciate goes out into the woods, searching for Him.

ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

But among those who succeeds to embrace love for the One Almighty are very rare.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Those who find the Almighty are very fortunate and blessed. ||1||

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ; ਸਨਕਾਦਿਕ ਚਾਹੈ ॥ (203-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Even the deities like Brahma and his sons Sanak, Senandhen, Senanthan & Sant Kumar yearn for Him;

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ; ਹਰਿ ਆਹੈ ॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

the Yogis, celibates and Siddhas yearn for the Almighty.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੈ ॥੨॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

One who is so blessed, sings the Glorious Praises of Almighty's virtues. ||2||

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ; ਜਿਨ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥ (203-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of those who never forgets Him.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹੀ ॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one meets the Almighty's Saint.

ਜਨਮ ਮਰਣ ; ਤਿਹ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥੩॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

They are not at all subject to the cycle of birth and death. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (203-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

My Dear Guru, shower your Mercy, and lead me to meet beloved Almighty,.

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ; ਊਚ ਅਪਾਰੇ ॥ (203-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Hear my prayer, O Lofty and Infinite Almighty;

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗਤੁ ; ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੧੭॥ (203-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak begs for the Support of Your Name. ||4||1||117||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ (204-1)

Raag Gauree Poorbee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (204-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਵਨ ਗੁਨ ;
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮਿਲਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

By which virtue can I meet Almighty who is the master of my life forces (pran), O my mother? ||1||Pause||

ਰੂਪ ਹੀਨ ਬੁਧਿ ਬਲ ਹੀਨੀ ;
ਮੋਹਿ ਪਰਦੇਸਨਿ ਦੂਰ ਤੇ ਆਈ ॥੧॥ (204-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

I have no beauty, understanding nor strength; I am a stranger, from far away through uncountable rebirths. ||1||

ਨਾਹਿਨ ਦਰਬੁ , ਨ ਜੋਬਨ ਮਾਤੀ ; (ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (204-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

I am not wealthy with divine virtues or youthful. I am an orphan by isolating myself from the Almighty- please, unite me with Yourself. ||2||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ;
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ਕਉ , ਹਉ ਫਿਰਤ ਤਿਸਾਈ ॥੩॥ (204-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I have become a renunciate, free of desire. I wander around, searching in thirst for the sight of Almighty'. ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੧੮॥ ('ਬੁਝਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
(204-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Almighty is Compassionate, and Merciful to the meek; Guru Nanak says in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the fire of desire has been quenched. ||4||1||118||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕਉ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ (204-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The loving desire to meet my Beloved has arisen within my mind.

ਪਾਇ ਲਗਉ ਮੋਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਕੋਊ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I touch the Feet, and make a humble request before the Saint (Guru) but such Saint (Guru) can only be met with great good fortune. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਅਰਪਉ , ਧਨੁ ਰਾਖਉ ਆਗੈ ;
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ , ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਤਿਆਗੀ ॥ (204-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I will surrender my mind to such Saint (Guru); I place my wealth before Him (Guru). I totally renounce my selfish ways upon

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਉ ਤਿਸੁ ਪਿਛੈ ਵਿਰਾਗੀ ॥੧॥ (204-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- the one (Guru) who utters and makes me to listen to the discourses of Almighty, I shall follow him night and day. ||1||

ਪੂਰਬ ਕਰਮ ਅੰਕੁਰ ਜਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ;
ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (204-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the seed of the karma of past actions sprouted, I met the Almighty; He is both the Enjoyer (consumer) and the Renunciate.

ਮਿਟਿਓ ਅੰਧੇਰੁ ਮਿਲਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਸੋਈ ਜਾਗੀ ॥੨॥੨॥੧੧੯॥ (204-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My darkness of ignorance was dispelled when I met the Almighty. Guru Nanak says after being asleep for countless incarnations, I have awakened in the state of knowledge by the Guru . ||2||2||119||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਨਿਕਸੁ ਰੇ ਪੰਖੀ ; ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਪਾਂਖ ॥ (204-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Come out from the cluthes of Maya, O soul-bird, and let the remembrance of the Almighty be your wings.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੁ ਪੂਰਨ ;
ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਹੀਅਰੇ ਸੰਗਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meet the Holy Saint, take to His Sanctuary, and keep the perfect jewel of the Almighty's Name enshrined in your heart. ||1||Pause||

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕੂਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਸ ਪੰਕਜ ;
ਅਤਿ ਤੀਖ੍ਯਣ ਮੋਹ ਕੀ ਫਾਸ ॥ **(ਤੀਖਿਅਣ ਬੋਲੋ)** (204-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

illusion (doubt) is the well, thirst for pleasure is the mud, and emotional attachment is the noose, so sharp (tight) around your neck.

ਕਾਟਨਹਾਰ ਜਗਤ ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ (204-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The only one who can cut this is the Guru of the World, the Master of the Universe. So let yourself dwell at His Lotus Feet. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸੁਨਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (204-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Bestow Your Mercy, O Almighty of the Universe, O Almighty, My Beloved, Master of the meek - please, listen to my prayer.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥੩॥੧੨੦॥ (204-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Take my hand, O Almighty and Master of Nanak; my body and soul all belong to You. ||2||3||120||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (204-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਪੇਖਨ ਕਉ ; ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (204-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind yearns to see the Almighty.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਚਿਤਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ;
ਹੈ ਕੋਈ ਸੰਤੁ , ਮਿਲਾਵੈ ਨੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I think of Him, I hope and thirst for Him, day and night; is there any Saint who may bring Him near me? ||1||Pause||

ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ;
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਤਿਸੁ ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ॥ (204-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I serve the slaves of His slaves; in so many ways, I beg of Him.

ਤੁਲਾ ਧਾਰਿ ਤੋਲੇ ਸੁਖ ਸਗਲੇ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਭੋ ਹੀ ਥੋਰਾ ॥੧॥ (204-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Setting them upon the scale, I have weighed all worldly comforts and pleasures; without the Almighty's sight, they are all totally less in terms of eternal bliss as worldly pleasures are all temporary. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਸਾਗਰ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੋ ਜਾਤ ਬਹੋਰਾ ॥ (204-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I sing the Praises of the Ocean of virtue; after countless incarnations, I have been released.

ਆਨਦ ਸੂਖ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ;
ਜਨਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥੪॥੧੨੧॥ (204-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Almighty, Nanak has found peace and bliss; the life is redeemed, and prosperity dawns. ||2||4||121||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ (204-17)

Raag Gauree Poorbee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (204-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ; (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ॥ (204-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

How may I meet my Master, the King, the Master of the Universe?

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦੇਇ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (204-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Is there any Saint, who can bestow such knowledge, and show me the Way to Him? ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ (205-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

The beyond knowledge, Almighty is within in the form of real-self (Atma) but He cannot be seen because Maya has created a curtain of self-conceit (ego) and attachment between mortal and Almighty.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੋ ਜਗੁ ਸੋਇਆ ;
ਇਹੁ ਭਰਮੁ , ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਜਾਈ ॥੧॥ (205-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

In attachment to Maya, the entire world is asleep in the state if ignorance. Tell me, how can this illusion (doubt) be dispelled? ||1||

ਏਕਾ ਸੰਗਤਿ , ਇਕਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਤੇ ;
ਮਿਲਿ , ਬਾਤ ਨ ਕਰਤੇ ਭਾਈ ॥ (205-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

The knowledge and action sensors are empowered by the Almighty's form which is the real-self (Atma) although all the sensors are empowered by a single source and dwells in the same body form of house yet the sensors does not communicate with each and another because they engrossed in their respective desires and never considers to reunite with the source (Almighty), O Siblings of Destiny.

ਏਕ ਬਸਤੁ ਬਿਨੁ , ਪੰਚ ਦੁਹੇਲੇ ;
ਓਹ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਠਾਈ ॥੨॥ (205-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Without the attainment of One Almighty form of substance, all the five knowledge sensors are miserable; that the real-self (Atma) is in the unapproachable (beyond the reach of sensors) place. ||2||Question: Why the attainment of Almighty is difficult?

ਜਿਸ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ , ਤਿਨਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ;
ਕੁੰਜੀ , ਗੁਰ ਸਉਪਾਈ ॥ (205-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Almighty, owner of the house has Himself locked His realization-form of door with ignorance-form of pad lock and the key-form of ultimate knowledge is given to the Guru.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰੇ , ਨਹੀ ਪਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (205-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

You may make all sorts of efforts, but it cannot be obtained, without the Sanctuary of the True Guru. ||3||

ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਤਿਨ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (205-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Those whose bonds of Maya have been broken by the True Guru, their concentration is focused in the congregation of the Holy.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ , ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ (205-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

Upon meeting the Saints and sing the joyous songs of the Almighty. Guru Nanak says, there is no difference between them and Almighty, O Siblings of Destiny. ||4||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)(205-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

This is how my Sovereign Almighty King, the Almighty of the Universe, is met;

ਸਹਜੁ ਭਇਆ , ਭ੍ਰਮੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨਾਠਾ ; (205-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)
ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੨॥

Once the ultimate knowledge is attained, in an instant the illusion (doubt) within is dispelled; finally the being (jeev) merges into Almighty just like a light merges into another light and absorbs all the darkness. ||1||Second Pause||1||122||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਐਸੋ ਪਰਚਉ ; ਪਾਇਓ ॥ (205-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Since the initial stages of my spiritual development Almighty has implanted His love within me;

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦਇਆਲ ਬੀਠੁਲੈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਝਹਿ ਬਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

granting His Grace, my House of Mercy, Almighty has told me of the True Guru. ||1||Pause||

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ , ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਬਿਸੁਆਸੁ ਹੋਇ ਆਇਓ ॥ (205-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Wherever I look, there You are; I am totally convinced of this.

ਕੈ ਪਹਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਬੇਨਤੀ ;
ਜਉ ਸੁਨਤੋ ਹੈ ਰਘੁਰਾਇਓ ॥੧॥ (205-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Unto whom should I pray? As the Almighty Himself hears all without having to speak out. ||1||

ਲਹਿਓ ਸਹਸਾ , ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਤੋਰੇ ;
ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥ (205-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru has washed away all my anxieties and has cut away my bonds of Maya by which I have obtained the state of knowledge and eternal peace.

ਹੋਣਾ ਸਾ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਸੀ ;
ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਹਾ ਦਿਖਾਇਓ ॥੨॥ (205-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty you were in past, now you are in the present and you will in future means you have made past to happen, now you making the present and you are the creator of future therefore where can pain and pleasure be seen? Means that Almighty is beyond the state of pain and pleasure||2||

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕਾ ਏਕੋ ਠਾਣਾ ;
ਗੁਰਿ , ਪਰਦਾ ਖੋਲਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥ (205-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The continents and the solar systems rest in the support of the One Almighty. The Guru has removed the veil of illusion, and shown this to me.

ਨਉਨਿਧਿ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਇਕ ਠਾਈ ;
ਤਉ ਬਾਹਰਿ ਕੈਠੈ ਜਾਇਓ ॥੩॥ (205-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The nine treasures of the wealth are all in the Almighty’s Name therefore where else one should go to search? ||3||

ਏਕੈ ਕਨਿਕ , ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਸਾਜੀ ;
ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ਰਚਾਇਓ ॥ (205-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The same gold is melted and recreated (fashioned) into various articles; just so, the Almighty has made the many patterns of the creation from the five principal elements.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ;
ਇਵ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੪॥੨॥੧੨੩॥ (205-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has dispelled my illusion (doubt); in this way, my essence merges into Almighty's essence. ||4||2||123||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਉਧ ਘਟੈ ; ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥ (205-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This life time (age) is diminishing (reducing), day and night.

ਮਨ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Mind, meet the Guru to resolve all your matters within this life time. ||1||Pause||

ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ;
ਸੰਤ ਟਹਲ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥ (205-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through speech utter humbly, through ears listen to Almighty's praises; and with body serve the saints as this life time is the opportunity to earn.

ਈਹਾ ਖਾਟਿ ਚਲਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ;
ਆਗੈ ਬਸਨੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (205-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the earning of good deeds and recitation of Almighty's name in this world; the stay in the next world shall be in happiness. ||1||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਕਾਰੁ ਸਹਸੇ ਮਹਿ ;
ਤਰਿਓ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (205-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This world is filled with desire and doubts; only the one with ultimate knowledge (Brahm Giani) has managed to swim across.

ਜਿਸਹਿ ਜਗਾਇ , ਪੀਆਏ ਹਰਿ ਰਸੁ ;
ਅਕਥ ਕਥਾ ਤਿਨਿ ਜਾਨੀ ॥੨॥ **(ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)** (205-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Only those who are awakened from the sleep of attachment and given the essence of His Name by the Almighty know the unuttered reality of Almighty. ||2||

ਜਾ ਕਉ ਆਏ ਸੋਈ ਬਿਹਾਝਹੁ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਨਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (205-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Purchase only that for which you have come into the world and through the Guru purchase Almighty's name and reside it within your mind.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ , ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇਗੋ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (205-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The own-self (the real-self, Atma) form shall be attained naturally with happiness; and there shall be no participation in the reincarnation cycle. ||3||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ , ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; ਸਰਧਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੇ ॥ (205-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Knower within all, the bestower of all; please grant my mind's faithful wish.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ , ਇਹੀ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ;
ਮੋ ਕਉ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨੪॥ (205-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that I as a servent ask for this happiness; let me be the dust of the feet of the Saints. In other words, never separate me from the true congregation. ||4||3||124||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (205-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji demonstrates the humbleness that one should have while pleading before Almighty and at the end of Shabad the returns a prayer are described.

ਰਾਖੁ ਪਿਤਾ ; ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (205-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Save me, O My Father Almighty.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੁ ; ਸਭ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am worthless and without virtue; all virtues are Yours. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀ , ਏਕੁ ਗਰੀਬਾ ; ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The five vicious thieves (lust, anger, greed, attachment & ego) against a poor being; save me, O Savior Almighty!

ਖੇਦੁ ਕਰਹਿ ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਹਿ ;
ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੇ ॥੧॥ (205-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are disturbing and torturing me. I have come, seeking Your Sanctuary. ||1||

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹਾਰਿਓ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ;
ਛੋਡਹਿ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ॥ (206-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Trying all sorts of things through physical penance and mind concentration, I have grown weary, but still, they will not leave me alone.

ਏਕ ਬਾਤ ਸੁਨਿ ਤਾਕੀ ਓਟਾ ; (ਤੱਾਕੀ ਬੋਲੋ)
ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ (206-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

But I have heard that they can be rooted out, by embracing Almighty's faith through the Saadh Sangat, the Company of the Holy; and so I seek their Shelter. ||2||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਮੋਹਿ ;
ਤਿਨ ਤੇ ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ (206-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In their Mercy, the Saints have met me, and from them, I have obtained steadiness.

ਸੰਤੀ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਿਰਭਉ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ (206-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Saints have given me the Mantra of the Fearless Almighty, and now I practice the Guru's Shabad. ||3||

ਜੀਤਿ ਲਏ ਓਇ ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ; ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ਬਾਣੀ ॥(206-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have now conquered those terrible evil-doers, and my speech is now sweet and sublime.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ;
ਪਾਇਆ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥੧੨੫॥ (206-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Divine Light has dawned within my mind; I have obtained the state of painless (salvation). ||4||4||125||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਰਾਇਆ ॥ (206-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Eternal King.

ਨਿਰਭਉ ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਬਸਤੇ ;
ਇਹੁ ਡਰਨੁ ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (206-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Fearless Almighty abides with you. So where does this fear come from? ||1||Pause||

ਏਕ ਮਹਲਿ , ਤੂੰ ਹੋਹਿ ਅਫਾਰੋ ;
ਏਕ ਮਹਲਿ ਨਿਮਾਨੋ ॥ (206-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In one person, You are arrogant and proud, and in another, You are meek and humble.

ਏਕ ਮਹਲਿ , ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪੇ ;
ਏਕ ਮਹਲਿ , ਗਰੀਬਾਨੋ ॥੧॥ (206-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In one person, You are all by Yourself, and in another, You are poor. ||1||

ਏਕ ਮਹਲਿ , ਤੂੰ ਪੰਡਿਤੁ ਬਕਤਾ ;
ਏਕ ਮਹਲਿ , ਖਲੁ ਹੋਤਾ ॥ (206-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In one person, you are a Pandit, a religious scholar and a preacher, and in another, You are just a fool.

ਏਕ ਮਹਲਿ , ਤੂੰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਗ੍ਰਾਹਜੁ ;
ਏਕ ਮਹਲਿ , ਕਛੂ ਨ ਲੇਤਾ ॥੨॥ (206-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In one person, You grab hold of everything, and in another, You accept nothing. ||2||

ਕਾਠ ਕੀ ਪੁਤਰੀ , ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰੀ ;
ਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋ ਜਾਨੈ ॥ (ਖਿਲਾਵਨ-ਹਾਰੋ ਬੋਲੋ) (206-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What can the poor wooden puppet-like being (jeev) do? The Master Puppeteer knows everything.

ਜੈਸਾ ਭੇਖੁ ਕਰਾਵੈ ਬਾਜੀਗਰੁ ;
ਓਹੁ ਤੈਸੋ ਹੀ , ਸਾਜੁ ਆਨੈ ॥੩॥ (206-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the Puppeteer dresses the puppet, so is the role the puppet plays. ||3||

ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀ ਬਹੁਤੁ ਭਾਤਿ ਕਰੀਆ ;
ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (206-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty has created the various chambers of assorted descriptions, and He Himself protects them.

ਜੈਸੇ ਮਹਲਿ ਰਾਖੈ ਤੈਸੈ ਰਹਨਾ ;
ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥ (206-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As is that vessel-form of body in which the Almighty places the soul, so does it dwell. What can this poor being do? ||4||

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ , ਸੋਈ ਜਾਨੈ ;
ਜਿਨਿ ਇਹ ਸਭ ਬਿਧਿ ਸਾਜੀ ॥ (206-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One who created the thing, understands it; He has fashioned all of this.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਕੀਮਤਿ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੀ ॥੫॥੫॥੧੨੬॥ **(ਕੱਜੀ ਬੋਲੋ)** (206-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Almighty and Master is Infinite; He alone understands the value of His Creation. ||5||5||126||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-11)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ; ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਰਸੂਆ ॥ (206-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Give them up - give up the pleasures of worldly desires;

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ , ਰੇ ਬਾਵਰ ਗਾਵਰ ; (206-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਜਿਉ ਕਿਰਖੈ ਹਰਿਆਇਓ ਪਸੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਹਰ੍ਹਿਆਇਓ ਬੋਲੋ)**

you are entangled in them, you crazy fool, like an animal grazing in the green fields. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ਤੂੰ ਅਪੁਨੇ ਕਾਜੈ ;
ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਤੇਰੈ ਤਸੂਆ ॥ (206-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That which you believe to be of use to you, shall not go even an inch with you.

ਨਾਗੋ ਆਇਓ ਨਾਗ ਸਿਧਾਸੀ ;
ਫੇਰਿ ਫਿਰਿਓ ਅਰੁ ਕਾਲਿ ਗਰਸੂਆ ॥੧॥ (206-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naked you came, and naked you shall depart. You shall go round and round the cycle of birth and death, and you shall be one mouth full food for the Messenger of Death. ||1||

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ , ਰੇ ਕਸੁੰਭ ਕੀ ਲੀਲਾ ;
ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤਿਨਹੂੰ ਲਉ ਹਸੂਆ ॥ (206-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Watching, watching the temporary dramas of the world, you are entangled and enmeshed in them, and you laugh with delight assuming that the happiness will stay forever.

ਛੀਜਤ ਡੋਰਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰੈਨੀ ;
ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਜੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਛੂਆ ॥੨॥ (206-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The string of life is wearing thin, day and night, and you have done nothing for your soul. ||2||

ਕਰਤ ਕਰਤ ਇਵਹੀ ਬਿਰਧਾਨੋ ;
ਹਾਰਿਓ ਉਕਤੇ , ਤਨੁ ਖੀਨਸੂਆ ॥ **(ਖੀਨੱਸੂਆ ਬੋਲੋ)** (206-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Doing your deeds, you have grown old; your voice fails you, and your body has become weak.

ਜਿਉ ਮੋਹਿਓ ਉਨਿ ਮੋਹਨੀ ਬਾਲਾ ;
ਉਸ ਤੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਰੁਚ ਚਸੂਆ ॥੩॥ (206-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You were enticed by Maya in your youth, and your attachment for it has not diminished, one little bit. ||3||

ਜਗੁ ਐਸਾ , ਮੋਹਿ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ;
ਤਉ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ , ਤਜਿ ਗਰਬਸੂਆ ॥ **(ਗਰਬੱਸੂਆ ਬੋਲੋ)**(206-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has shown me that this is the way of the world; I have abandoned the dwelling of pride, and entered Your Sanctuary.

ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ;
ਦ੍ਰਿੜੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਸੂਆ॥੪॥੬॥੧੨੭॥(206-17,ਗਉੜੀ,ਮਃ 5)

The Saint has shown me the Path of Almighty; slave Nanak has implanted devotional worship and the Praise of the Almighty. ||4||6||127||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (206-18)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (206-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Except for You, who is mine?

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (206-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Dear Beloved, You are the Support of the life forces (Pran). ||1||Pause||

ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ , ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ;
ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (206-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone know the condition of my inner being. You are my Beautiful Friend.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਤੁਝ ਤੇ ਪਾਏ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥੧॥ (206-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I receive all comforts from You, my Dear Unfathomable and Immeasurable Almighty and Master. ||1||

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮਰੇ ਰੰਗਾ ; ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥(207-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I cannot describe Your Manifestations, O Treasure of Excellence, O Giver of happiness.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੇ ॥੨॥ (207-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is Inaccessible, Incomprehensible and Imperishable; He is known through the Perfect Guru. ||2||

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ , ਕੀਏ ਨਿਹਕੇਵਲ ;
ਜਬ ਤੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (207-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My illusion (doubt) and fear have been taken away, and I have been made pure, since my ego was been dispelled.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੋ ਚੂਕੋ ਸਹਸਾ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੩॥ (207-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My pains of birth and death has been abolished, beholding Your Blessed Vision in the Saadh Sangat, the true congregation (Company of the Holy). ||3||

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ;
ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (207-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I shall wash the Guru's Feet and serve Him; I am a sacrifice to Him, 100,000 times.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਹੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੪॥੭॥੧੨੮॥ (207-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, servant Nanak has crossed over this terrifying world-ocean; I am united with my Beloved. ||4||7||128||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਕਵਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ਤੋਹੀ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Who can please You, except You Yourself?

ਤੇਰੋ ਰੂਪੁ ; ਸਗਲ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon Your Beauteous Form, all are fascinated. ||1||Pause||

ਸੁਰਗ ਪਇਆਲ ਮਿਰਤ ਭੂਅ ਮੰਡਲ ;
ਸਰਬ ਸਮਾਨੋ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (207-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the heavenly paradise, in the nether regions of the underworld, on the planet earth and throughout the galaxies, the One Almighty is pervading everywhere.

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤ , ਸਗਲ ਕਰ ਜੋਰਹਿ ;
ਸਰਬ ਮਇਆ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਦੋਹੀ ॥੧॥ (207-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the House of Salvation and whoever calls upon Him with their palms pressed together, Almighty uplifts the one to be the House of Salvation as well. O Merciful Almighty and Master, everyone cries out for Your Help. ||1||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ , ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਤੁਮਰਾ ;
ਸੁਖਦਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸੀਤਲੋਹੀ ॥ (207-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your Name, O Almighty and Master, is the Purifier of sinners, the Giver of peace, pure, cooling and soothing.

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ;
ਸੰਤ ਤੇਰੇ ਸਿਉ ਗਾਲ ਗਲੋਹੀ ॥੨॥੮॥੧੨੯॥ (207-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says spiritual wisdom, concentration (meditation) and glorious greatness come from dialogue and discourse with Your Saints. ||2||8||129||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਿਲਹੁ ; ਪਿਆਰੇ ਜੀਆ ॥ (207-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meet with me, my Dear Beloved.

ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਤੁਮਾਰਾ ; ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, whatever You do - that alone happens. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਿਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (207-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wandering around through countless incarnations, I endured pain and suffering in so many lives, over and over again.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਪਾਈ ਹੈ ;
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (207-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I have obtained this human body; grant me with Your sight, O Sovereign Almighty King. ||1||

ਸੋਈ ਹੋਆ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਕੀਤਾ ॥(207-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That which pleases His Will has come to pass; no one else can do anything.

ਤੁਮਰੈ ਭਾਣੈ , ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ;
ਜਾਗਤੁ ਨਾਹੀ , ਸੂਤਾ ॥੨॥ (207-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Your Will, persuade by the illusion of attachment, the people are asleep in ignorance; they do not wake up in knowledge state. ||2||

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (207-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please hear my prayer, O Almighty the Master of life forces (pran), O Beloved, Ocean of mercy and compassion.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਅਨਾਥਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ (207-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Save me, my Dear Father Almighty. I am an orphan - please, cherish me! ||3||

ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਮਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਦਰਸਨੁ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥ (207-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

To whom ever You reveal Your sight was because of the involvement with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਬਾਛੈ ॥੪॥੯॥੧੩੦॥ (207-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Grant Your Grace, and bless us with the dust of the feet of the Saints; Guru Nanak yearns for this peace. ||4||9||130||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (207-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਉ ; ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (207-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to those

ਜਾ ਕੈ ; ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (207-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who embraces the Support of Almighty's Name (Naam) alone means the ones who abandons all the worldly supports and have undoubtful faith in Almighty's support while leaving a contented life.||1||Pause||

ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀਐ ;
ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (207-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

How can I recount the praises of those humble beings who are attuned to the Love of the Supreme Almighty?

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਤਿਨਾ ਸੰਗਿ ;
ਉਨ ਸਮਸਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦਾਤੇ ॥੧॥ (207-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Peace, intuitive poise and bliss are with them. There are no other givers equal to them. ||1||

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਸੇਈ ਆਏ ; ਜੋ ਜਨ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥(207-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They have come to save the world - those humble beings who thirst for His Blessed Vision.

ਉਨ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਤਰਿਆ ;
ਸੰਤਸੰਗਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥੨॥ (207-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who seek their Sanctuary are carried across; in the Society of the Saints, their hopes are fulfilled. ||2||

ਤਾ ਕੈ ਚਰਣਿ ਪਰਉ ਤਾ ਜੀਵਾ ;
ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (207-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

If I fall at their Feet, then I live; associating with those humble beings, I remain exalted (delighted).

ਭਗਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ;
ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੩॥ (207-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please be merciful to me, that my mind becomes the dust of the feet of Your Bhagats (devotees). ||3||

ਰਾਜੁ ਜੋਬਨੁ ਅਵਧ ਜੋ ਦੀਸੈ ; (‘ਅਵੱਧ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਘਾਟਿਆ ॥ (207-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Power and authority, youth and age - whatever is seen in this world, all of it shall fade away.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿਆ ॥੪॥੧੦॥੧੩੧॥ (207-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The treasure of the Naam, the Name of the Almighty, is forever new and pure. Nanak has earned this wealth of the Almighty. ||4||10||131||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: A Yogi came to Guru Arjan Dev Ji and said that You should embrace Yoga, Guruji uttered the following Shabad explaining the internal Yoga (union with Almighty) and proves that He (Guruji) is already a Yogi (united with Almighty) from the beginning.

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ; ਸੁਨਿ ਆਇਓ ਗੁਰ ਤੇ ॥ (208-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I came to the Guru, to learn the Way of Yoga (union with Almighty).

ਮੋਕਉ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਬੁੱਝਾਇਓ ਬੋਲੋ) (208-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has revealed it to me through the Guru’s Hymn (Shabad). ||1||Pause|| Yogi asked ‘How did you understand?’, the answer

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ; ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ (208-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is contained in the nine continents of the world, and within this body; each and every moment, I humbly bow to Him.

ਦੀਖਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਨੀ ; ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੧॥ (208-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have made the Guru's Teachings my ear-rings;
The Yogi asked 'What kind of teachings is that?' Guruji answers ' the teachings are to enshrined the One Formless Almighty within. ||1||
Yogi asked 'Who are followers of such Yogi?' Answer;

ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਮਿਲਿ ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ; ਏਕਸੁ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ (208-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have brought the five disciples(evil desires - lust, anger, greed, attachment & ego) together, and they are now under the control of the one mind.

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; (ਆਗਿਆ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ) ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਜੋਗੀ ਥੀਏ ॥੨॥ (208-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When all the ten organs of this physical body (knowledge organs-eyes, nose, ears, tongue & skin; Deed organs-legs, hands, mouth, urinal & anus) are tamed, then I became an pure Yogi. ||2||

ਭਰਮੁ ਜਰਾਇ , ਚਰਾਈ ਬਿਭੂਤਾ ; (ਚਰ੍ਹਾਈ ਬੋਲੋ) ਪੰਥੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਪੇਖਿਆ ॥ (208-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have burnt my five types of illusion (doubt), and smeared my body with the ashes;
The Yogi ask 'There are twelve (12) different sact of Yogi's which one do you belong to?' Guruji's anwers 'My path is to see the One and Only Almighty within the entire creation'.

ਸਹਜ ਸੂਖ ਸੋ ਕੀਨੀ ਭੁਗਤਾ ; ਜੋ ਠਾਕੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥੩॥ (208-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have made that ultimate (aatam) peace my kithen (food);
Question: What is the share which can be obtained?
Answer: The share is depanding on pre-ordained destiny written upon the forehead by Almighty Master based on the previous Karma. ||3||

ਜਹ ਭਉ ਨਾਹੀ , ਤਹਾ ਆਸਨੁ ਬਾਧਿਓ ;
ਸਿੰਗੀ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ (208-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Question: Which is the seat (yogic posture)?
Answer: I have attained permanent seat (yogic posture) in union with Almighty by which the fear of birth and death disappears.
Question: Yogis blows horn (sankh - made of shell) during their meals, so what horn do you blow?
Answer: Uttering the formless Almighty's name with words is the blowing of shell which is unstruck melody of His Bani is my horn.

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਡੰਡਾ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ;
ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥੪॥ (208-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Question: Which stick do you hold? Answer: The contemplation truth and false within the mind is the stick that I hold and I have adopted the recitation of Akmighty's name as the practice of the mind. ||4||

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਭੇਟੈ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ (208-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such a True Guru Yogi is obtained with great good fortune through whom Yog (union) is obtained, who cuts away the ignorance bonds of Maya.

ਸੇਵਾ ਪੂਜ ਕਰਉ ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੀ ;
ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸੁ ਪਗ ਚਾਟੈ ॥੫॥੧੧॥੧੩੨॥ (208-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak serves and adores such a wondrous Yogi, and kisses his feet. ||5||11||132||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ , ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ;
ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ('ਧਿਆਇ-ਲੇ' ਬੋਲੋ) (208-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of the Almighty, is an incomparably beautiful treasure. Listen, everyone, and meditate on it, O friends.

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ;
ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (208-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those, unto whom the Guru has given the Almighty's Name medicine - their memory (power of rememberance) becomes pure. ||1||Pause||

ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ;
ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (208-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The darkness of ignorance is dispelled from within that body, in which the Divine Light of the Guru's Shabad shines.

ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ;
ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ (208-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The noose of illusion (doubt) is cut away from those who place their faith in the Saadh Sangat, the true congregation (Company of the Holy). ||1||

ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ; (ਤਾਰੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ)
ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥ (208-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The false and terrifying world-ocean is crossed over, in the boat of the Saadh Sangat.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ;
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ (208-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind's desires are fulfilled, meeting the Guru, in love with the Almighty. ||2||

ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ;
ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ (208-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotees have found the treasure of the Naam; their minds and bodies are satisfied and satiated.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ;
ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੨॥੧੩੩॥ (208-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the Dear Almighty gives it only to those who surrender to the Almighty's Command. ||3||12||133||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (208-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji demonstates the devotion to Almighty.

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ , ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ;
ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ (208-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please be kind and compassionate, Dear Almighty the Master of life forces (Pran); I am helpless, and I seek Your Sanctuary, Almighty.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ;
ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (208-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please, give me Your Hand, and lift me up, out of the deep dark pit. I have no clever tricks at all. ||1||Pause||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ (208-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are the Doer, the Cause of causes - You are everything. You are All-powerful; there is no other than You.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ;
ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ (208-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone know Your condition and extent. They alone become Your servants, upon whose foreheads such good destiny is recorded. ||1||

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ (208-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are engrossed (imbued) with Your servant, Almighty; just like woven-like devotees in Fabric-like Almighty, through and through.

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ , ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ;
ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ (208-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Beloved Almighty, they yearn for Your Name and the Blessed sight, like the chakvee bird which longs to see the moon. ||2||

ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ , ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਏਕੁ ਜਨੁ , ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ (208-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Between the Almighty and His Saint, there is no difference at all. Among hundreds of thousands and millions, there is scarcely one humble being.

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ , ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ;
ਅਨ ਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ , ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ (208-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose hearts are illuminated by Almighty, sings His Praises night and day with their tongues . ||3||

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ;
ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥ (208-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are All-powerful and Infinite, the most lofty and exalted, the Giver of happiness; O Almighty, You are the Support of the life forces (Pran).

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ;
ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ , ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩॥੧੩੪॥ (208-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says Dear Almighty, please show mercy, that I may remain in the Society of the Saints. ||4||13||134||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Sikhs came and ask, 'How to attain salvation'. Guruji said, 'Plead before Almighty', the following Shabad was uttered containing Almighty's praises.

ਤੁਮ , ਹਰਿ ਸੇਤੀ ; ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (209-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Saint, You are attuned to the Almighty.

ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please stand by me, Creator of Destiny; please take me to my destination, Great Giver. ||1||Pause||

ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ , ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ;
ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (209-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone know Your mystery; You are the Perfect Creator of Destiny.

ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ;
ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ (209-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a helpless orphan - please keep me under Your Protection and save me. ||1||

ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ;
ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ (209-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your Feet are the boat to ferry us across the worldly ocean; You alone know Your ways.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ;
ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥ (209-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whom You keep close with Your rememberance, by Your Kindness, ferries across the materialistic worldly ocean means that only those are protected from the influence of Maya.||2||

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥(209-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, Almighty, You are All-powerful; everything is in Your Hands.

ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋਕਉ , ਹਰਿ ਜਨ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ (209-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Please give me that treasure, which will go along with me, O servant of the Almighty. ||3||

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ (209-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am without virtue - please bless me with virtue, so that my mind chants the Almighty’s Name.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ;
ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੪॥੧੩੫॥ (209-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, Nanak has met the Almighty; by which the mind and body are soothed and satisfied. ||4||14||135||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ; ਦੇਵ ॥ (209-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am naturaly absorbed in prayworthy Almighty,

ਮੋਕਉ ; ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when the prayworthy True Guru has become Merciful to me. ||1||Pause||

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ; ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ (209-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Cutting away the noose, He has made me His slave, and now I serve His Saint.

ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ;
ਮੋਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ (209-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have become a worshipper of the One Name; the Guru has shown me this amazing wonder. ||1||

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ , ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ (209-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Divine Light has dawned, and everything is illuminated; the Guru has revealed this spiritual wisdom to my mind.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ , ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ (209-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty’s name is truly drinking the nectar by which the mind is contented, and I remain in fearless state. ||2||

ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ;
ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ (209-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By accepting the Command of the Almighty's Will, I have found complete happiness; the home of suffering has been destroyed.

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ;
ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ (209-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When Almighty, our Lord and Master was totally pleased, He revealed everything in the form of bliss means that Almighty is seen within the entire creation. ||3||

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ;
ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ (209-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Nothing comes (by birth), and nothing goes (by death); this play is all set in motion by the Almighty, the Sovereign King means that Almighty is the creator and as well as the creation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ;
ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੫॥੧੩੬॥ (209-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, our Almighty and Master is inaccessible and unfathomable. The Almighty's devotees take His Name as their Support. ||4||15||136||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (209-13)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ (209-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Supreme Almighty, the Perfect Inspirational Almighty; O my mind, hold tight to the Support of the One

ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ;
ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (209-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

who established the solar systems and galaxies. Chant the Name of that Almighty. ||1||Pause||

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ;
ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ , ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ (209-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce the intellectual cleverness of your mind, O humble servants of the Almighty; understanding His Command by which happiness is found.

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ;
ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ (209-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever Almighty does, accept that with pleasure; in comfort and in suffering, concentrate on Him. ||1||

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ;
ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ (209-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Creator liberate millions of sinners in an instant, without a moment's delay although a being may be the greatest sinner but Almighty’s mercy is even more greater to forgive.

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ (209-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty, THE Master who destroy the pain and sorrow of the poor, blesses those with whom He is pleased. ||2||

ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ;
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ (209-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is Mother and Father, the sustainer of all; He is the life forces (pran) of all beings and the Ocean of happiness.

ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ , ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ (209-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

While giving so generously, the Creator does not diminish at all. The Source of jewels, He is All-pervading. ||3||

ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ , ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ (209-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The beggar begs for Your Name, Dear Master; Almighty is contained deep within the nucleus of each and every heart.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ , ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੧੩੭॥ (209-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak has embraced His (Almighty's) Sanctuary; no one returns from Him empty-handed. ||4||16||137||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੫ (210-1)

Raag Gauree Poorbee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (210-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ; ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (210-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Never forget the Almighty, from your mind.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, He is the Giver of all happiness. He is the sustainer and dwell within all the hearts. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (210-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

He removes the most terrible pains in an instant, therefore the tongue must always repeats His Name consistently.

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ;
ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ (210-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

In the Almighty's Sanctuary there is soothing coolness, peace and calmness. He has extinguished the burning fire jealousy, ego and thirst for worldly materials. ||1||

ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ; ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (210-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

He saves us from the hellish pit of the womb, and carries us across the terrifying worldly ocean means that Almighty vanishes the reincarnation cycle..

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ;
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ (210-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Adoring His Lotus Feet in the mind, the fear of death is banished. ||2||

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (210-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

He is the Perfect, Supreme Lord Almighty, the magnificent Almighty, lofty, unfathomable and infinite.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਜੂਏ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥੩॥ (210-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises, and meditating on the Ocean of peace, one's gamble of life will never be lost. ||3||

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨੋ ;
ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ (210-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

My mind is engrossed in sexual desire, anger, greed and attachment, O Giver to the virtueless (unworthy).

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੩੮॥ (210-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Please grant Your Grace, and bless me with Your Name; Nanak is forever a sacrifice to You. ||4||1||138||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ (210-8)

Raag Gauree Chaytee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue Guru Arjan Dev Ji utters the falsehood of all worldly and encourages Almighty's meditation.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (210-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ॥ (210-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

There is no happiness without commiting to Almighty's meditation.

ਜੀਤਿ ਜਨਮੁ , ਇਹੁ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ;
ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ , ਜਪਿ ਇਕ ਖਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-9, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Be victorious, and win the priceless jewel of this human life, by meditating on Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, even for an instant. ||1||Pause||

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ; ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ॥
ਛੋਡਿ ਗਏ ; ਬਹੁ ਲੋਗ ਭੋਗ ॥੧॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Many have renounced and left their children, wealth, spouses, joyful games and pleasures. ||1||

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ; ਰਾਜ ਰੰਗ ॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

Horses, elephants and the pleasures of power

ਤਿਆਗਿ ਚਲਿਓ ਹੈ ; ਮੂੜ ਨੰਗ ॥੨॥ (210-10, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

- leaving these behind, the fool must depart naked. ||2||

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਦੇਹ ; ਫੂਲਿਆ ॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮਃ 5)

The body, scented with musk and sandalwood

ਸੋ ਤਨੁ ; ਧਰ ਸੰਗਿ ਰੁਲਿਆ ॥੩॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮः 5)

- that body shall come to roll in the dust. ||3||

ਮੋਹਿ ਮੋਹਿਆ ; ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ਹੈ ॥ (210-11, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮः 5)

Obsessed with attachment, they think that Almighty is far away.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ॥੪॥੧॥੧੩੯॥ (210-12, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਮः 5)

Says Guru Nanak, he is Ever-present! ||4||1||139||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (210-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਨ ਧਰ ; ਤਰਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨੋ ॥ (210-12, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Dear mind, ferry across the worldly ocean with the Support of the Almighty's Name.

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸੰਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ; (210-13, ਗਉੜੀ, ਮः 5)
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਰਗਰਾਮਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਪਾਰ-ਗਰਾਮਨੋ ਬੋਲੋ)**

The Guru is the boat to carry you across the worldly ocean, through the waves of cynicism and doubt. ||1||Pause||

ਕਲਿ ਕਾਲਖ ; ਅੰਧਿਆਰੀਆ ॥ (210-13, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

In this Dark Age of Kali Yuga, there is only pitch darkness.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਦੀਪਕ ; ਉਜਿਆਰੀਆ ॥੧॥ (210-13, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

The lamp of the Guru's spiritual wisdom illuminates and enlightens. ||1||

ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ; ਪਸਰੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ॥ (210-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

The poison of evil desires is spread out far and wide.

ਉਬਰੇ ; ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ , ਗੁਨੀ ॥੨॥ (210-14, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Only those are saved, who have chanted and meditated on the virtuous Almighty. ||2||

ਮਤਵਾਰੋ ; ਮਾਇਆ ਸੋਇਆ ॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮः 5)

Intoxicated with Maya, the people are asleep in the darkness of ignorance.

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥੩॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Guru, illusion (doubt) and fear are dispelled. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, meditate on the One Almighty;

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੪੦॥ (210-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

behold Him in each and every heart. ||4||2||140||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (210-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਦੀਬਾਨੁ ਹਮਾਰੋ ; ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ (210-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone are my Chief Advisor.

ਸੇਵਾ ਥਾਰੀ ; ਗੁਰਹਿ ਟੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (210-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I serve You with the Support of the Guru. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ; ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By various devices, I could not find You.

ਗੁਰਿ ; ਚਾਕਰ ਲੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Taking hold of me, the Guru has made me Your slave. ||1||

ਮਾਰੇ ; ਪੰਚ ਬਿਖਾਦੀਆ ॥ (210-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have conquered the five tyrants.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਦਲੁ ਸਾਧਿਆ ॥੨॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I have defeated the army of evil. ||2||

ਬਖਸੀਸ ਵਜਹੁ ; ('ਵੱਜਹੁ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਮਿਲਿ ਏਕੁ ਨਾਮ ॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have received the One Name as His bounty and blessing.

ਸੁਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੩॥ (210-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Now, I dwell in peace, poise and bliss. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਾਕਰ ; ਸੇ ਭਲੇ ॥ (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The slaves of Almighty are good.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ॥੪॥੩॥੧੪੧॥ (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says their faces are radiant. ||4||3||141||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੀਅਰੇ ; ਓਲ੍ਹਾ ਨਾਮ ਕਾ ॥ (ਓਲ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (211-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hey, soul: your only Support is the Naam, the Name of the Almighty.

ਅਵਰੁ ਜਿ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ;
ਤਿਨ ਮਹਿ ਭਉ ਹੈ ਜਾਮ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever else you do or make happen, the fear of death still hangs over you. ||1||Pause||

ਅਵਰ ਜਤਨਿ ; ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (211-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is not obtained by any other efforts.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, meditate on the Almighty. ||1||

ਲਾਖ ਹਿਕਮਤੀ ; ਜਾਨੀਐ ॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You may know hundreds of thousands of clever tricks,

ਆਗੈ ; ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀਐ ॥੨॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but not even one will be of any use at all hereafter. ||2||

ਅਹੰਬੁਧਿ ; ਕਰਮ ਕਮਾਵਨੇ ॥
ਗ੍ਰਿਹ ਬਾਲੂ ; ਨੀਰਿ ਬਹਾਵਨੇ ॥੩॥ (211-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Good deeds done in the pride of ego are swept away, like the house of sand by water. ||3||

ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (211-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When Almighty the Merciful shows His Mercy,

ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ॥੪॥੪॥੧੪੨॥ (211-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that the Almighty's Name (Naam) is obtained in the Saadh Sangat, the Company of the Holy (Guru). ||4||4||142||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-5)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਬਾਰਨੈ ਬਲਿਹਾਰਨੈ ; ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (211-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, dedicated hundreds of thousands of times, to my Almighty and Master.

ਨਾਮੋ ਹੋ , ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ;
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਧੱਰੀਆ ਬੋਲੋ) (211-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His Name, and His Name alone, is the Support of the life forces (Pran). ||1||Pause||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਤੁਹੀ ਏਕ ॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You alone are the Doer, the Cause of causes.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ; ਤੁਹੀ ਟੇਕ ॥੧॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are the Support of all beings (jeev) and creatures (jant). ||1||

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ; ਪ੍ਰਭ ਤੂੰ ਧਨੀ ॥
ਤੂੰ ਨਿਰਗੁਨ ; ਤੂੰ ਸਰਗੁਨੀ ॥੨॥ (211-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Almighty, You are my power, authority and youth. You are absolute, without attributes, and also related, with the most sublime attributes. ||2||

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਤੁਮ ਰਖੇ ॥ (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Here in the world during life time and hereafter (upon death), You are my Savior and Protector.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਕੋ ਲਖੇ ॥੩॥ ('ਲੱਖੇ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, some understand You. ||3||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਪ੍ਰਭ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (211-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is All-knowing, the Inner-knower.

ਨਾਨਕ ; ਤਕੀਆ ਤੁਹੀ ਤਾਣੁ ॥੪॥੫॥੧੪੩॥ (211-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that I have hoped for Your (Almighty's) strength and support. ||4||5||143||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ॥ (211-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Worship and adore the Almighty with mind, body and speech.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਭਉ ਸਾਧੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, He dwells in the mind; illusion (doubt), attachment and fear are defeated. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ; ਭਨੇ ॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Vedas, the Puraanas and the Simritees are heard to proclaim

ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜਿਤ ਜਨ ; ਸੁਨੇ ॥੧॥ (211-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

that the Almighty's servant dwells as the highest of all. ||1||

ਸਗਲ ਅਸਥਾਨ ; ਭੈ ਭੀਤ ਚੀਨ ॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It is a fact that all places are filled with fear.

ਰਾਮ ਸੇਵਕ ; ਭੈ ਰਹਤ ਕੀਨ ॥੨॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Only the Almighty's servants are free of fear. ||2||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੋਨਿ ਫਿਰਹਿ ॥ (211-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

People wander through 8.4 million incarnations.

ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਕ ; ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥ (211-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty's people are not subject to birth and death. ||3||

ਬਲ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ; ਹਉਮੈ ਰਹੀ ॥
ਹਰਿ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ; ਨਾਨਕ ਗਹੀ ॥੪॥੬॥੧੪੪॥ (211-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has taken to the Sanctuary of the Almighty's Holy Saints; he has given up self power, wisdom, cleverness and egotism. ||4||6||144||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-12)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮ , ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (211-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, sing the Glorious Praises of the Almighty's Name.

ਨੀਤ ਨੀਤ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ;
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Serve the Almighty continually and continuously; with each and every breath, meditate on the Almighty. ||1||Pause||

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (211-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Society of the Saints, the Almighty dwells within the mind,

ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਅਨੇਰਾ ; ਭ੍ਰਮੁ ਨਸੈ ॥੧॥ (211-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and pain, suffering, darkness and illusion (doubt) departs. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ; ਦੂਖਿ ਨ ਵਿਆਪੀਐ ॥੨॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That humble being, who meditates on the Almighty, by the Grace of the Saints, is not afflicted with pain. ||2||

ਜਾ ਕਉ ; ਗੁਰੁ , ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those unto whom the Guru gives the Mantra of the Almighty's Name,

ਸੋ ਉਬਰਿਆ ; ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਤੇ ॥੩॥ (211-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are saved from the fire of Maya. ||3||

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ॥ (211-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says O Almighty please shower Your blessings;

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਾਸੈ ; ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੪॥੭॥੧੪੫॥ (211-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name dwell within my mind and body. ||4||7||145||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (211-16)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਰਸਨਾ ਜਪੀਐ ; ਏਕੁ ਨਾਮ ॥ (211-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With your tongue, chant the Name of the One Almighty.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ;
ਆਗੈ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (211-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In this world, Almighty's Name shall bring you peace, comfort and great joy; hereafter, it shall go with your soul, and shall be of use to you in the next world. ||1||Pause||

ਕਟੀਐ ; ਤੇਰਾ ਅਹੰ ਰੋਗੁ ॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The disease of your ego shall be eradicated by reciting Almighty's Name.

ਤੂੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਰਿ ਰਾਜ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, practice Raja Yoga, the union with Almighty through meditation while living a household life. ||1||

ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਜਿਨਿ ਜਨਿ , ਚਾਖਿਆ ॥ (211-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who taste the essence of the Almighty's Name

ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਲਾਥੀਆ ॥੨॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

have their thirst for worldly possessions is quenched completely. ||2||

ਹਰਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ; ਪਾਇਆ ॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have found the Almighty, the Treasure of peace,

ਸੋ ਬਹੁਰਿ ; ਨ ਕਤਹੀ ਧਾਇਆ ॥੩॥ (211-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

shall not go anywhere else again. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (211-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those, unto whom the Guru has given the Almighty's Name,

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ॥੪॥੮॥੧੪੬॥ (211-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- Guru Nanak says their fears are removed. ||4||8||146||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜਾ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਤਾਹੂ ਕਉ ਪੀਰ ॥ (212-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who forgets the Almighty's Name, suffers in pain.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਵਹਿ ;
ਸੇ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and utters Almighty's name, find the Ocean of virtue within. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਉ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਬੁਧਿ ॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those Gurmukhs whose hearts are filled with Almighty's knowledge,

ਤਾ ਕੈ ਕਰ ਤਲ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥੧॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

holds the nine treasures, and the miraculous spiritual powers in the palms of their hands. ||1||

ਜੋ ਜਾਨਹਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ (212-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who know the Almighty as their Master,

ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ; ਤਾ ਕੈ ਕਮੀ ॥੨॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

they do not lack of anything. ||2||

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ; ਪਛਾਨਿਆ ॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who recognized (acknowledged) the Creator Almighty,

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥੩॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

enjoy all peace and pleasure. ||3||

ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ॥ (212-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those whose inner homes are filled with the wealth of Almighty's Name

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਨਸੈ ॥੪॥੯॥੧੪੭॥ (212-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- says Guru Nanak, in their company, pain departs. ||4||9||147||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗਰਬੁ ਬਡੋ ; ਮੂਲੁ ਇਤਨੋ ॥ (212-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your pride is so great, but your value is petite (little) means that the mortal life is so short yet the self pride is so great.

ਰਹਨੁ ਨਹੀ ; ਗਹੁ ਕਿਤਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You cannot remain, no matter how much you try to hold on. ||1||Pause||

ਬੇਬਰਜਤ , ਬੇਦ ਸੰਤਨਾ ; (ਬੇ-ਬਰਜਤ ਬੋਲੋ)
ਉਆਹੂ ਸਿਉ , ਰੇ ਹਿਤਨੋ ॥ (212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That which is forbidden by the divine knowledge and the Saints (Guru) - with that, you are in love.

ਹਾਰ ਜੂਆਰ ਜੂਆ ਬਿਧੇ ; ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਲੈ , ਜਿਤਨੋ ॥੧॥ (212-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Like the gambler losing the game of chance, you are held in the power of sensory desires. ||1||

ਹਰਨ ਭਰਨ ਸੰਪੂਰਨਾ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਰੰਗਿ , ਰਿਤਨੋ ॥ (212-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One who is All-powerful to empty out (destroy) and fill up (create) - you have no love for His Lotus Feet.

ਨਾਨਕ , ਉਧਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਮੈ ਦਿਤਨੋ ॥੨॥੧੦॥੧੪੮॥ (212-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says I have been saved, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. I have been blessed by the Treasure of Mercy. ||2||10||148||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੋਹਿ ਦਾਸਰੋ ; ਠਾਕੁਰ ਕੋ ॥ (212-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am the slave of my Master (Almighty).

ਧਾਨੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਖਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I eat whatever Almighty gives me. ||1||Pause||

ਐਸੋ ਹੈ ; ਰੇ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Such is my Master.

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In an instant, He creates and embellishes. ||1||

ਕਾਮੁ ਕਰੀ ; ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵਾ ॥ (212-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I do that work which pleases my Master.

ਗੀਤ ਚਰਿਤ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਾ ॥੨॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I sing the songs of Almighty's glory, and His wondrous play. ||2||

ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ; ਠਾਕੁਰ ਵਜੀਰਾ ॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the Almighty's Prime Minister (Guru);

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ (212-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

beholding Him, my mind is comforted and consoled. ||3||

ਏਕ ਟੇਕ ; ਏਕੋ ਆਧਾਰਾ ॥ (212-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is my support, the One is my steady support.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਕੀ ਲਾਗਾ ਕਾਰਾ ॥੪॥੧੧॥੧੪੯॥ (212-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is engaged in the Almighty's work. ||4||11||149||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-11)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹੈ ਕੋਈ ਐਸਾ ; ਹਉਮੈ ਤੋਰੈ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Is there anyone, who can shatter his ego,

ਇਸੁ ਮੀਠੀ ਤੇ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and turn his mind away from this sweet Maya which is cause of ego? ||1||Pause||

ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ; ਜੋ ਨਾਹੀ ਸੋ ਲੋਰੈ ॥ (212-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Humanity is in spiritual ignorance; people desire for things that do not exist means human desires was Maya which does not exist in spiritual world and the world after life.

ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਕਾਰੀਆ ; ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਭੋਰੈ ॥੧॥ (212-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The night of ignorance is dark and gloomy; how will the morning of knowledge dawn? ||1||

ਭ੍ਰਮਤੋ ਭ੍ਰਮਤੋ ਹਾਰਿਆ ; ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਕਰਿ ਟੋਰੈ ॥ (212-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wandering, wandering all around, I have grown weary; trying various methods in the search for Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਿਰਪਾ ਭਈ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮੋਰੈ ॥੨॥੧੨॥੧੫੦॥ (212-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, He has shown mercy to me; I have found the treasure of the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||12||150||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਚਿੰਤਾਮਣਿ ;
ਕਰੁਣਾਮਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਕਰੁਣਾ-ਮਏ ਬੋਲੋ)(212-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Wish-fulfilling Jewel, the Embodiment of Mercy. ||1||Pause||

ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (212-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty is Merciful to the meek;

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ; ਸੁਖ ਭਏ ॥੧॥ (212-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

remembering Him, happiness is obtained. ||1||

ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ; ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Wisdom of the Undying Primal Being is beyond comprehension.

ਸੁਨਤ ਜਸੋ ; ਕੋਟਿ ਅਘ ਖਏ ॥੨॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hearing His Praises, millions of sins are erased. ||2||

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥
ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੩॥੧੩॥੧੫੧॥ (212-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Treasure of Mercy says Guru Nanak, with Your kindness, Your Name is uttered with unity of mind and body. ||3||13||151||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (212-16)

Gauree Poorbee, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ (212-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

O my mind, in the Sanctuary of Almighty, happiness is found.

ਜਾ ਦਿਨਿ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸੋ ਦਿਨੁ ਜਾਤ ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (212-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

That day, when the Giver of life and happiness is forgotten - that day passes uselessly. ||1||Pause||

ਏਕ ਰੈਣ ਕੇ ਪਾਹੁਨ ਤੁਮ ਆਏ ;
ਬਹੁ ਜੁਗ ਆਸ ਬਧਾਏ ॥ (212-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

You have come as a guest for one short night of this entire life time, and yet you hope to live for many ages.

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਸੰਪੈ ਜੋ ਦੀਸੈ ;
ਜਿਉ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਏ ॥੧॥ (212-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Households, mansions and wealth - whatever is seen, is like the shade of a tree. ||1||

ਤਨੁ ਮੇਰਾ , ਸੰਪੈ ਸਭ ਮੇਰੀ ;
ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਸਭ ਜਾਏ ॥ (212-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

Mortal claims ownership over the body, wealth, gardens and property but nothing remains with mortal till the end and all shall pass away upon death.

ਦੇਵਨਹਾਰਾ ਬਿਸਰਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਤ ਪਰਾਏ ॥੨॥ (212-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

You have forgotten your Almighty and Master, the Great Giver. In an instant, these shall belong to somebody else. ||2||

ਪਹਿਰੈ ਬਾਗਾ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ; ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਲਾਏ ॥ (213-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

You wear white clothes and take cleansing baths, and anoint yourself with sandalwood oil.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਹੀ ਚੀਨਿਆ ;
ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਨਾਵਾਏ ॥੩॥ (ਨ੍ਾਵਾਏ ਬੋਲੋ) (213-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

But you do not remember the Fearless, Formless Almighty - you are like an elephant who smears mud all over after given a bath. ||3||

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ;
ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਏ ॥ (213-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

When Almighty becomes merciful, He leads you to meet the True Guru; all hapiness is in the Name of the Almighty.

ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ , ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥੧੪॥੧੫੨॥ (213-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

The Guru has liberated me from bondage; servant Nanak sings the Glorious Praises of the Almighty. ||4||14||152||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ , ਸਦ ਕਰੀਐ ॥ (213-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

O my mind, dwell always upon the Guru, Guru, Guru.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ;
ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

The Guru has made the jewel of this human life prosperous and fruitful. I am a sacrifice to the blessed vision of His sight. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਮਨੁ ਲੇਤਾ ;
ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (213-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

As many breaths and consumption that you take; O my mind, equally sing His Glorious Praises.

ਜਉ ਹੋਇ ਦੈਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਤਾ ਇਹ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (213-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

When the True Guru becomes merciful, then this wisdom and understanding is obtained. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਨਾਮਿ ਲਏ ਜਮ ਬੰਧ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ;
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਈਐ ॥ (213-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 5)

O my mind, taking the Naam, you shall be released from the bondage of death, and the peace of all peace will be found.

ਸੇਵਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ;
ਮਨ ਬੰਛਤ ਫਲ ਆਈਐ ॥੨॥ (213-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

Serving your Almighty and Master, the True Guru, the Great Giver, you shall obtain the fruits of your mind's desires. ||2||

ਨਾਮੁ ਇਸਟੁ ਮੀਤ ਸੁਤ ਕਰਤਾ ;
ਮਨ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਚਾਲੈ ॥ (213-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

The Name of the Creator is your beloved friend and child; it alone shall go along with you after life, O my mind.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ;
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਾਲੈ ॥੩॥ (213-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

So serve your True Guru, and you shall receive the Almighty's Name from the Guru. ||3||

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾਲਿ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ;
ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (213-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

When Almighty, the Merciful Guru, showered His Mercy upon me, all my anxieties were dispelled.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ;
ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੪॥੧੫॥੧੫੩॥ (213-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak says that the happiness can only be found by singing the Almighty's Praises. All the caused of sorrows have been dispelled. ||4||15||153||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ (213-10)

Raag Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (213-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਬਿਰਲੇ ਹੀ ਕੀ ਬੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ('ਬੁਝੀ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (213-11, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The thirst for worldly possessions of only a few is quenched. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਜੋਰੇ , ਲਾਖ ਕ੍ਰੋਰੇ ; ਮਨੁ ਨ ਹੋਰੇ ॥ (213-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

People may accumulate tens of million or hundreds of millions, and yet the mind is not restrained.

ਪਰੈ ਪਰੈ ਹੀ ਕਉ ; ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੧॥ (213-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They only yearn for more and more or their desire for what they don't have keeps them seaching one after the other. ||1||

ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ , ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰੀ ;
ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਬਿਕਾਰੀ ॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They may have all sorts of beautiful women, but still, they commit adultery in the homes of others.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ; ਨਹੀ ਸੁਝੀ ਹੇ ॥੨॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They do not distinguish between good and bad. ||2||

ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਮਾਇਆ ਭਰਮਤੁ ਭਰਮਾਇਆ ;
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਹੀ ਗਾਇਆ ॥ (213-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They wander around lost, trapped in the countless bonds of Maya; they do not sing the Praises of the Treasure of Virtue.

ਮਨ ; ਬਿਖੈ ਹੀ ਮਹਿ ਲੁਝੀ ਹੇ ॥੩॥ (213-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their minds are engrossed in poison of eveil desires. ||3||

ਜਾ ਕਉ ਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ , ਜੀਵਤ ਸੋਈ ਮਰੈ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤਰੈ ॥ (213-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those, unto whom the Almighty shows His Mercy, remain dead while yet alive means that their self-conceit (ego) vanishes while they are performing their deeds in this world. In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, they cross over the materialistic worldly ocean of Maya.

ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਜਨੁ , ਦਰਿ ਹਰਿ ਸਿਝੀ ਹੇ ॥੪॥੧॥੧੫੪॥ (213-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says such humble beings (jeevs) are honored in the Court of the Almighty. ||4||1||154||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸਭਹੂ ਕੋ ਰਸੁ ; ਹਰਿ ਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty is the essence of all. ||1||Pause||

ਕਾਹੂ ਜੋਗ ਕਾਹੂ ਭੋਗ ; ਕਾਹੂ ਗਿਆਨ ਕਾਹੂ ਧਿਆਨ ॥ (213-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some practice Yoga, some indulge in pleasures; some live in spiritual wisdom, some live in meditation.

ਕਾਹੂ ਹੋ ; ਡੰਡ ਧਰਿ ਹੋ ॥੧॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some are bearers of the staff. ||1||

ਕਾਹੂ ਜਾਪ ਕਾਹੂ ਤਾਪ ; ਕਾਹੂ ਪੂਜਾ ਹੋਮ ਨੇਮ ॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some chant in meditation, some practice penance; some worship Him in adoration, some perform fire worship (Hawen) and some practice daily rituals.

ਕਾਹੂ ਹੋ ; ਗਉਨੁ ਕਰਿ ਹੋ ॥੨॥ (213-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some live the life of a wanderer. ||2||

ਕਾਹੂ ਤੀਰ ਕਾਹੂ ਨੀਰ ; ਕਾਹੂ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (213-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Some live by the shore, some live on the water; some study the divine knowledge.

ਨਾਨਕਾ ; ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਹੋ ॥੩॥੨॥੧੫੫॥ (213-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak loves Almighty’s meditation. ||3||2||155||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (213-17)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਨ ਕੀਰਤਿ ; ਨਿਧਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

To sing the Almighty's Praises is my treasure. ||1||Pause||

ਤੂੰਹੀ ਰਸ ਤੂੰਹੀ ਜਸ ; ਤੂੰਹੀ ਰੂਪ ਤੂਹੀ ਰੰਗ ॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are my delight, You are my praise. You are my beauty, You are my love.

ਆਸ ਓਟ ; ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥ (213-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Almighty, You are my hope and support. ||1||

ਤੂਹੀ ਮਾਨ ਤੂੰਹੀ ਧਾਨ ; ਤੂਹੀ ਪਤਿ ਤੂਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are my pride, You are my wealth. You are my honor, You are my life forces (Pran).

ਗੁਰਿ ; ਤੂਟੀ ਲੈ ਜੋਰੀ ॥੨॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has joint the broken union with Almighty. ||2||

ਤੂਹੀ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੂਹੀ ਬਨਿ ; ਤੂਹੀ ਗਾਉ ਤੂਹੀ ਸੁਨਿ ॥ (213-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You are in the household, and You are in the forest. You are in the village, and You are in the wilderness.

ਹੈ ਨਾਨਕ ; ਨੇਰ ਨੇਰੀ ॥੩॥੩॥੧੫੬॥ (214-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, You are near then the nearest! ||3||3||156||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (214-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮਾਤੋ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮੱਤੋ ਬੋਲੋ) (214-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am intoxicated, intoxicated with the Love of the Almighty. ||1||Pause||

ਓੁਹੀ ਪੀਓ ਓੁਹੀ ਖੀਓ ; ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ॥ (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I drink the nectar of Almighty’s Name and I am imbued with it. The Guru has given it to me in charity.

ਉਆਹੂ ਸਿਉ ; ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥ (ਰੱਤੋ ਬੋਲੋ) (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind is immersed with Almighty’s Name. ||1||

ਓੁਹੀ ਭਾਠੀ ਓੁਹੀ ਪੋਚਾ ; ਉਹੀ ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਚਾ ॥ (214-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It is my furnace, it is the cooling plaster. It is my love, it is my longing.

ਮਨਿ ; ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ (214-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind knows it as peace. ||2||

ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ; ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥ (214-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I enjoy in knowledge state, and I play in bliss; the cycle of reincarnation is ended for me, and I am merged with the Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੪॥੧੫੭॥ (214-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, with Guru’s blessings one is united with Almighty through Guru's Shabad. ||3||4||157||

ਰਾਗੁ ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ , ਮਹਲਾ ੫ (214-5)

Raag Gauree Maalwaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (214-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ , ਮੀਤਾ ਲੇਹੁ , ਆਗੈ ;
ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-6, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Chant the Almighty's Name; O my friend, chant it. Hereafter, afterlife the path is difficult and terrifying. ||1||Pause||

ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ;
ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ (214-7, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Remember, remember Almighty, forever remember the Almighty; as the death always remains near you.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ , ਸਾਧ ਕੀ ;
ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ (214-7, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Do seva, selfless service, for the Holy Saints, and the noose of Death shall be cut away. ||1||

ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ;
ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ , ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ('ਬੱਧੇ' ਨਹੀਂ ਬੋਲੋ) (214-8, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

You may make burnt offerings while worshiping fire , sacrificial feasts and pilgrimages to sacred shrines in egotism, but your evil desires keeps rising.

ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ , ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ (214-8, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

You are subject to both heaven and hell, and you are reincarnated over and over again. ||2||

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ;
ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ (214-9, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

The realm of Shiva, the realms of Brahma and Indra as well - no place anywhere is permanent other then merging in Almighty.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ;
ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (214-9, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Therefore without serving the Almighty, there is no peace at all. The devotee of Maya (faithless cynic) comes and goes in reincarnation. ||3||

ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ;
ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (214-10, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

As the Guru has taught me, so have I spoken.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ;
ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ , ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧॥੧੫੮॥ (214-10, ਗੌੜੀ ਮਾਲਵਾ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, listen, O mind: sing Almighty's Praises, and you shall be saved. ||4||1||158||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ੍, ਮਹਲਾ ੫ ('ਮਾਲ੍ਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (214-12)

Raag Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (214-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ; ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ (214-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Attaining the great divine intellect, happiness is obtained.

ਹਰਖ ਸੋਗ , ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ , ਦੂਖ ਸੁਖ ;
ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ , ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Joy and sorrow, profit and loss, birth and death, pain and pleasure; becomes equally acceptable to the consciousness, upon meeting a True Guru. ||1||Pause||

ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ;
ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ (214-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Until one plots and plan things with self-conceit (ego), till then he will be full of pains of unsatisfactory frustration.

ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ;
ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥ (214-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

When I met the House of Mercy, Perfect Guru, then I obtained bliss so easily. ||1||

ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ;
ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥(214-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The more clever tricks I tried with my intellegence, the more bonds I was entangled with.

ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ;
ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ (214-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

When the Holy Saint (Guru) placed His Hand upon my forehead, then I was liberated. ||2||

ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ; ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥(214-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

As long as I claimed, "Mine, mine!", I was surrounded by poisonous ego and wickedness.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ;
ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥ (214-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

But when I dedicated my mind, body and intellect to my Almighty and Master, then I began to sleep in peace. ||3||

ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ;
ਤਉ ਲਉ ਡਾਨ ਭਰੇ ॥ (214-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

As long one walks along, carrying the load bundle of merits (Pun) and sins (Pap), till then one is subject to be brought before the Dharamraj in order to punish (because of sins) and be rewarded (returns of merit).

ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ , ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧॥੧੫੯॥ (214-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Upon meeting a perfect Guru one throws away the bundle of deeds (Karma) by being creator-less (A-karta) and consume-less (A-Bhogta); Guru Nanak says only them one becomes fearless. ||4||1||159||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (214-18)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ; ਤਿਆਗਿਓ ॥ (214-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I have renounced my thoughts which was worth to be renounced.

ਤਿਆਗਿਓ ; ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ (214-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Upon meeting the Guru I have renounced the ego of renouncing my thoughts. Question: What did you achieve by renouncing your thoughts and ego?

ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ;
ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (214-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Answer: I have obtained all the happiness of this world, spiritual bliss, happiness and love upon renouncing my thoughts and adopting the Will of the Master of Universe (Almighty). ||1||Pause||

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ , ਸਮਾਨੇ ;
ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ (215-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Honor and dishonor are the same to me; I have placed my forehead upon the Guru's Feet.

ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ;
ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ (215-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Wealth does not excite me, and misfortune does not disturb me; I have embraced love for my Lord and Master. ||1||

ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ (215-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The One Master (Almighty) dwells within the one who resides in urban homes and as well as within the ones who dwells in the wilderness.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ;
ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ (215-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I have become fearless; the Saint (Guru) has removed all my mind created illusions. The All-knowing Almighty is pervading everywhere. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ;
ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ (215-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Whatever cause is created by the Creator, my mind is not troubled means the nind remains delighted.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ;
ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ (215-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints and the Company of the Holy, my sleeping mind in state of ignorance has been awakened in knowledge state. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ;
ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥ (215-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Servant Nanak embraced Your Support by coming to Your Sanctuary.

ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ;
ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੨॥੧੬੦॥ (215-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

In the Love of the Almighty's Name (Naam), bliss is naturally enjoyed; and pain never comes again. ||4||2||160||

ਗਉੜੀ ਮਾ੍ਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-5)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ; ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ (215-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I have found the jewel of my Beloved within my mind.

ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ;
ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-6, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

My body is cooled, my mind is cooled and soothed, and I am absorbed into the Shabad of the True Guru. ||1||Pause||

ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ;
ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (215-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

My hunger of consumption has departed, my thirst worldly joys has totally departed, and all my anxiety is forgotten.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ;
ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥ (215-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The Perfect Guru has placed His Hand upon my forehead; with this blessings I have conquered my mind and conquering the mind I have conquered the whole world. ||1||

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥ (215-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Upon embracing contentment within the heart I am satisfied and satiated, I remain steady within my heart, and now, I do not waver at all.

ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ;
ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥ (215-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The True Guru has given me the inexhaustible treasure of happiness ; it never decreases by consuming neither it finishes upon distribution to others. ||2||

ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ;
ਗੁਰਿ , ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (215-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Listen to this wonder, O Siblings of Destiny: the Guru has given me this understanding.

ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ;
ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥ (215-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I threw off the veil of illusion, when I met my Almighty and Master; then, I was separated from the jealousy towards others. ||3||

ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ;
ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ (215-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

This is a wonder which cannot be described. They alone know it, who have tasted it.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ;
ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੩॥੧੬੧॥ (215-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Truth has been revealed to me. The Guru has given me the treasure; I have taken it and enshrined it within my heart. ||4||3||161||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-11)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਉਬਰਤ ; ਰਾਜਾਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ (ਰਾਜਾ-ਰਾਮ ਬੋਲੋ) (215-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Those who take to the Sanctuary of the Almighty, the King, are saved.

ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ;
ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

All the other places, are within the circle of Maya, and they drop on the ground which means that they are burned in the maya characteristics. ||1||Pause||

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ;
ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ (215-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The great men have studied the Shaastras, the Simritees and the Vedas, and the scholars have said this:

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ;
ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ (215-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

"Without the Almighty's meditation, there is no liberation, and no one has ever found happiness."||1||

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ;
ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥ (ਬੁੱਝਤ ਬੋਲੋ) (215-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

People may accumulate the wealth of the three worlds, but the waves of greed are still not subdued.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ;
ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥ (215-14, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Without Almighty’s meditation, where can anyone find the stability of mind from thoughts? People wander around on each path and road endlessly. ||2||

ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ;
ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥ (215-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

People engage in all sorts of mind-pleasure desires, but their passions are not fulfilled although theys have accomplished all their desires.

ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ; (‘ਬੁਝਤ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ , ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥ (215-15, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

They burn and burn in their mind and body, and are never satisfied; without the Almighty's Name, it is all useless. ||3||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ;
ਇਹੈ ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ॥ (215-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Chant the Almighty's Name, my friend; this is the essence of perfect peace.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ , ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ;
ਨਾਨਕ , ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੪॥੪॥੧੬੨॥ (215-16, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, birth and death are ended. Nanak is the dust of the feet of the humble. ||4||4||162||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (215-17)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੋਕਉ ; ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (215-17, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Who can help me understand the method?

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ; ਜਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

The one who would be answer shall the one who have overpowered his mind. ||1||Pause||

ਅਨਜਾਨਤ ਕਿਛੁ ਇਨਹਿ ਕਮਾਨੋ ;
ਜਪ ਤਪ ਕਛੂ ਨ ਸਾਧਾ ॥ (ਸੱਧਾ ਬੋਲੋ) (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

This person have earned in ignorance; he does not chant in meditation, and does not perform any deep, self-disciplined meditation.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਲੈ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਦਉਰਾਇਓ ;
ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ॥੧॥ (215-18, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

This mind wanders around in the ten directions - how can it be restrained? ||1||

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਹਉ ਇਸ ਕਾ ਇਹੁ ਮੇਰਾ ॥ (215-19, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Mortal's self-conceit (ego) proclaims "I am the owner, the master of my mind, body, wealth and lands. These are mine."

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕਛੁ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ;
ਇਹ ਪੈਖਰ ਪਏ ਪੈਰਾ ॥੨॥ (216-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

In illusion (doubt) and attachment, this person understands nothing; with this leash, these feet are tied up. ||2||

ਤਬ ਇਹੁ ਕਹਾ ਕਮਾਵਨ ਪਰਿਆ ;
ਜਬ ਇਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਤਾ ॥ (216-1, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Then what did this mortal do, when he did not exist?

ਜਬ ਏਕ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਪ੍ਰਭ ;
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਹਿ ਕਰਤਾ ॥੩॥ (216-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

When the Pure and Formless Almighty was all alone, He did everything by Himself. ||3||

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ; (ਕਰਤੱਬ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (216-2, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

He alone knows His actions; He created this entire creation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਰਣਹਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ; (ਕਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰਿ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੬੩॥ (216-3, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Almighty Himself is the creator; the True Guru has dispelled my illusion (doubt). ||4||5||163||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (216-4)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰ ਕ੍ਰਿਆ ਬਿਰਥੇ ॥ (216-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Without the Almighty, other actions are useless.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ;
ਇਹਿ ਓਰੈ ਮੂਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (216-4, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Meditative chants, penance, austere self-discipline of sensors and rituals performed for the fulfillment of pre-invested desires are plundered immediately after death during the journey escorted by the Messengers of Death before mortal reaches the court of Righteous King (Dharamraj). ||1||Pause||

ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਆਢੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (216-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Fasting, daily rituals, and austere self-discipline performed for the fulfillment of pre-invested desires - those who keep the practice of these, are rewarded with less than a shell.

ਆਗੈ ਚਲਣੁ ਅਉਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ;
ਊਂਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (216-5, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Hereafter, the way is different, O Siblings of Destiny. There, these things are of no use at all. ||1||

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਅਰੁ ਧਰਨੀ ਭ੍ਰਮਤਾ ; (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ)
ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (216-6, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Those who bathe at sacred shrines of pilgrimage, and wander over the earth, find no place of rest hereafter.

ਊਹਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ , ਇਹ ਬਿਧਿ ;
ਓਹੁ ਲੋਗ , ਨਹੀ ਪਤੀਆਵੈ ॥੨॥ (216-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

There (after life), these are of no use at all. By these things, the after life world people (Messenger of Death, Righteous King) are never fascinated with such hypocritical deeds although it could be in accordance to religious rituals but it is performed with the intention to fascinate other people for personal gain instead of for self-improvement and to gain Almighty's blessings.||2||

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਮੁਖ ਬਚਨੀ ਉਚਰੈ ;
ਆਗੈ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (216-7, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Reciting the four Vedas from memory, they do not obtain the Mansion of the Almighty's Presence hereafter means that they do attain salvation.

ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ ; (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਓਹੁ ਸਗਲੀ ਝਾਖ ਝਖਾਈਐ ॥੩॥ (216-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Those who do not understand the One Pure Word of Almighty's Name, utter total nonsense. ||3||

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੋ , ਇਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ;
ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਪਾਰ ਗਰਾਮੀ ॥ (216-8, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Guru Nanak voices this opinion: those who understand these converse and practice it will definitely swim across the materialistic world ocean.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਤਿਆਗਹੁ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੀ ॥੪॥੬॥੧੬੪॥ (216-9, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Serve the Guru, and meditate on the Almighty's Name (Naam); renounce the egotistical pride from your mind. ||4||6||164||

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ੫ ॥ (216-10)

Gauree Maalaa, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: In the previous shabad Guru Arjan Dev Ji has emphasize on the concentration in Almighty's name and now Guruji utters the humble prayer for attainment of Almighty.

ਮਾਧਉ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ॥ (216-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Dear Master of Maya (Madho) and the Destroyer of Pains (Har), Almighty, I chant Your Name with my mouth.

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (216-10, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

I cannot do anything by myself, O Almighty and Master. As You keep me, so I remain. ||1||Pause||

ਕਿਆ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਕਿ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ;
ਕਿਆ ਇਸੁ ਹਾਥਿ ਬਿਚਾਰੇ ॥ (216-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

What can the mere mortal do? What is in the hands of this poor creature?

ਜਿਤੁ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ , ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ;
ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ (216-11, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

As You attach us, so we are attached, O my Perfect Master. ||1||

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ;
ਏਕ ਰੂਪ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ (216-12, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Shower Your blessings on me, O Great Giver of all, that I may enshrine love for Your Form alone.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ;
ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥੨॥੭॥੧੬੫॥ (216-13, ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ , ਮਃ 5)

Guru Nanak offers this prayer before the Almighty, that Almighty may Himself inspire to recite His Naam, the Name of the Almighty. ||2||7||165||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ (216-14)

Raag Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (216-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਦਮੋਦਰ ਰਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The House of Mercy to the meek, O Dear Almighty King,

ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਕਰਿ ; ਸੇਵ ਲਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

You have engaged millions of people in Your Service (recitation of Naam).

ਭਗਤ ਵਛਲੁ ; ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (216-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

You are the Lover of Your devotees; this is the Nature that You preserve.

ਪੂਰਨ ; ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

You are totally pervading all places which means in the entire creation Almighty pervades in His complete form. ||1||

ਕਿਉ ਪੇਖਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਕਵਣ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (ਸੁ-ਕਰਣੀ ਬੋਲੋ) (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

How can I behold my Beloved? Which is such a supreme deed? Or What is that way of life?

ਸੰਤਾ ਦਾਸੀ ; ਸੇਵਾ ਚਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (216-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Become the slave of the Saints, and serve at their feet.

ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਤਾਈ ; ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ (216-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I dedicate this soul; my mind and body is sacrificed upon them.

ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ;
ਲਾਗਉ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (216-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I shall bow to the feet of the one who reunites me with the Almighty. ||2||

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ; ਖੋਜੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The Pandits, the religious scholars, study the books of the knowledge (Vedas).

ਹੋਇ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੰਤਾ ਬੋਲੋ) (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Some become renunciates, and bathe at sacred shrines of pilgrimage.

ਗੀਤ ਨਾਦ ਕੀਰਤਨੁ ; ਗਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (216-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Some sing Almighty’s praises through tunes and melodies and songs.

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

But I only meditate on the Naam, the Name of the Fearless Almighty. ||3||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

My Master (Almighty) has become merciful to me.

ਪਤਿਤ , ਪਵਿਤ ; ਲਗਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰੇ ਜੀਉ ॥ (216-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I was a sinner, and I have been sanctified, taking to the Guru's Feet.

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟਿ ; ਕੀਏ ਨਿਰਵੈਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Dispelling my illusion (doubt) and fears, the Guru has rid me of hatred.

ਗੁਰ ; ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੂਰਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The Guru has fulfilled the desires of my mind. ||4||

ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ; ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (217-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

One who has obtained the Almighty's Name is wealthy.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ; ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ਜੀਉ ॥ (217-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

One who meditates on Almighty is glorified.

ਜਿਸੁ ਸਾਧੁ ਸੰਗਤਿ ;
ਤਿਸੁ ਸਭ ਸੁਕਰਣੀ ਜੀਉ ॥ (ਸੁ-ਕਰਣੀ ਬੋਲੋ) (217-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Sublime are all the actions of those who join the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੧੬੬॥ (217-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Servant Nanak is naturally absorbed into the Almighty. ||5||1||166||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਮਾਝ ॥ (217-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Maajh:

ਆਉ ਹਮਾਰੈ ; ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Come to me, O my Beloved Almighty.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ , ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਚਿਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Night and day, with each and every breath, I think of You.

ਸੰਤ , ਦੇਉ ਸੰਦੇਸਾ ; ਪੈ ਚਰਣਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Dear Saints, I shall fall at your Feet, please give me such a note (message) by which I can obtain Almighty.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (217-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Without You, how can I swim across the dreadful ocean of Maya? ||1||

ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ; ਮੈ ਕਰੇ ਅਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

In Your Company, I am in bliss.

ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ; ਸੁਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

In the forest, the fields and the three worlds, there is peace and supreme bliss.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਿਗਸੰਦਾ ਜੀਉ ॥ (217-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

My bed of Antahkaran is beautified with Your Name, and my mind blossoms forth in bliss.

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ; ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ (217-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of your sight, I have found this peace. ||2||

ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ; ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I shall wash Your Feet, and constantly serve You.

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ; ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Dear Almighty, I worship and adore You; I bow down before You.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ; ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਵਾ ਜੀਉ ॥ (217-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I am the slave of Your slaves; I chant Your Name.

ਬਿਨਉ ; ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I offer this prayer to my Master. ||3||

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮੇਰੀ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

My desires are fulfilled, and my mind and body are rejuvenated.

ਦਰਸਨ ਪੇਖਤ ; ਸਭ ਦੁਖ ਪਰਹਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of the Almighty's sight, all my pains have been taken away.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ; ਤਰਿਆ ਜੀਉ ॥ (217-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Chanting and meditating on the Almighty’s Name, I have been ferried across the ocean of materialistic world.

ਇਹੁ ਅਜਰੁ ਨਾਨਕ ;
ਸੁਖੁ ਸਹੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥੧੬੭॥ (217-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Guru Nanak endures this unendurable bliss. ||4||2||167||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (217-10)

Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ; ਮਨ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Listen, listen, O my friend and companion, O Beloved of my mind:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ; ਇਹੁ ਜੀਉ ਭਿ , ਵਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

my mind and body are Yours. This life is a sacrifice to You as well.

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

May I never forget Almighty, the Support of the life forces (pran).

ਸਦਾ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I have come to Your Eternal Sanctuary. ||1||

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ; ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Meeting Him, my mind is revived, O Siblings of Destiny.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I have obtain the Almighty within and behold (see) Him everywhere.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥ (217-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

All things belong to Almighty; all places belongs to Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to Almighty. ||2||

ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Very fortunate are those who meditate on this treasure of Almighty's Name.

ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ (217-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

They enshrine love for the Naam, the Name of the One Pure Almighty (Niranjan= Nir (without) + Anjan (black mark of Maya)).

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (217-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Finding the Perfect Guru, all suffering is dispelled.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ (217-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours a day), I sing the Glories Praises of Almighty virtues. ||3||

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Your Name is the treasure of jewels, Almighty.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ; ਭਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

You are the True Banker; Your Bhagat (Saints) is the trader.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ; ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ਜੀਉ ॥ (217-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

True is the trade of those who have the capital wealth of the Almighty's Name.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੬੮॥ (217-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Servant Nanak is forever a sacrifice. ||4||3||168||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ (217-17)

Raag Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (217-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ; ਤੂੰ , ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ (217-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

I am so proud of You, O Creator; I am so proud of You.

ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ;
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (217-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Through Your (Almighty) Power, I dwell in peace. The True Guru's Hymn (Shabad) is my banner and insignia. ||1||Pause||

ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ; ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Mortal hears and knows reality that the joy and pains are the returns of previous deeds (karma's) even after listening to the truth mortal refuses to perform virtuous deeds.

ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੜਿਆ ॥੧॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Bewitched by Maya, he never regains consciousness in knowledge state. ||1||

ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ; ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ (217-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The riddles and hints are given, and he sees them with his eyes.

ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ ;
ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ (218-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

But he is foolish and greedy, and he never listens to what he is told. ||2||

ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ;
ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥ (ਮੁੱਠੀ ਬੋਲੋ) (218-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Why bother to count one, two, three, four? The whole world is defrauded by the same enticements.

ਇਕੁ ਅਧੁ , ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ;
ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥ (ਵੁੱਠੀ ਬੋਲੋ) (218-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

Hardly anyone is engrossed the love of the Almighty's Name; how rare is that place where someone with knowledge and virtues resides. ||3||

ਭਗਤ , ਸਚੇ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ;
ਅਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ (218-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

The devotees look beautiful in the True Court; night and day, they are happy.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥੧੬੯॥ (218-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਃ 5)

They are imbued with the Love of the Magnificent Almighty; servant Nanak is a sacrifice to them. ||4||1||169||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਮਾਂਝ ॥ (218-4)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Maajh:

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ; ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ (218-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Destroyer of sorrow is Your Name, Almighty; the Destroyer of sorrow is Your Name.

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ;
ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (Twenty-four hours a day), dwell upon the wisdom of the Perfect True Guru. ||1||Pause||

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ (218-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

That heart, in which the Supreme Almighty abides, is the most beautiful place.

ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਰਸਨਾ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (218-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death does not even approach those who chant the Glorious Praises of the Almighty with the tongue. ||1||

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ ; ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ (218-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have not understood the wisdom of serving Him, nor have I worshipped Him in meditation.

ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ (218-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

You are my Support, O Life of the World; O my Master, Inaccessible and Incomprehensible. ||2||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ; ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ (218-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the Master of the Universe became merciful, sorrow and suffering departed.

ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ (218-7, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The hot winds do not even touch those who are protected by the True Guru. ||3||

ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ; (‘ਦਯੁ’ ਨੂੰ ‘ਦਈਉ’ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (218-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Guru is the All-pervading Almighty, the Guru is the Merciful Master; the Guru is the True Creator Almighty.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ , ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੨॥੧੭੦॥ (218-8, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

When the Guru was totally pleased, I obtained everything. Servant Nanak is forever a sacrifice to Him. ||4||2||170||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (218-9)

Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਰਾਮਾ ॥ (218-9, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Almighty, the Almighty, Raam, Raam, Raam:

ਜਪਿ ; ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

meditating on Him, all task are resolved. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ; ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Chanting the Almighty’s Name who is the Master of the Universe, one's mouth becomed pure.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ; ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ (218-10, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

One who recites to me the Praises of the Almighty is my friend and brother. ||1||

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ;
ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (218-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

All treasures, all rewards and all virtues are within the Almighty.

ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (218-11, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Why forget Almighty from your mind? Remembering Him, pain departs. ||2||

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ;
ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ (218-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Grasping the hem of His robe, we live, and cross over the terrifying worldly materialistic ocean.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ;
ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੩॥ (218-12, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is saved, and one's face becomes radiant in the Court of the Almighty. ||3||

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ; ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (218-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Praise of the Sustainer of the Universe is the essence of life, and the capital wealth of His Saints.

ਨਾਨਕ , ਉਬਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੩॥੧੭੧॥ (218-13, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 5)

Guru Nanak is saved, chanting the Naam, the Name of the Almighty; in the True Court, he is cheered and applauded. ||4||3||171||

ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (218-14)

Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ , ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ;
ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (218-14, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 5)

Sing the Sweet Praises of the Almighty, O my soul, sing the Sweet Praises of the Almighty.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; **(ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (218-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 5)

Attuned to the True One, even the homeless (in the cycle of 8.4 million reincarnation) find a home (union with Almighty). ||1||Pause||

ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ (218-15, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 5)

All other (then Almighty) tastes (of maya) are bland and tasteless; through them, the body and mind are rendered insipid as well.

ਵਿਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ; ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (218-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 5)

Without the Magnificent Almighty, what can anyone do? Cursed is his life, and cursed his reputation. ||1||

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ; ਤਰਣਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (218-16, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 5)

Grasping the hem of the robe of the Holy Saint, we cross over the materialistic worldly ocean.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ; ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ (218-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 5)

Worship and adore the Supreme Almighty, and all your family will be saved as well. ||2||

ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ (218-17, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮ: 5)

He is a companion, a relative, and a good friend of mine, who implants the Almighty's Name within my heart.

ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ;
ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥੩॥ (218-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

He washes off all my demerits, and is so generous to me that without having any virtue He still blesses me. ||3||

ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ; ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ (218-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Wealth, treasures, and household are all just a pile of dust; the Almighty's Feet are the only treasure.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ , ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਪ੍ਰਭ ;
ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੪॥੧੭੨॥ (218-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Guru Nanak pleads at Your (Almighty) Door; for You Almighty. Guruji educates us to ask for Almighty from Almighty. ||4||4||172||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (219-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-1)

Raag Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji

Prologue: Guru Tegh Bahadur Ji uttered the following shabad on the way to Patna as sermons to all the Sikhs who followed Guruji.

ਸਾਧੋ ; ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ (219-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: forsake the pride of your mind.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ (ਦੁਰ-ਜਨ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (219-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Sexual desire (lust), anger and the company of evil people; keep a distance from them all the time (Ahnis= Ah (day) + Nis (night)). ||1||Pause||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ , ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ;
ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ (219-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

One who does not discriminate between pain & pleasure, honor & dishonor and accepts both with contant state of mind as the same,

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ;
ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ (219-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

who remains detached from joy and sorrow, realizes the true principal in the world. ||1||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ; ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ (219-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Renounce both praise and blame; seek instead the state of liberation (Nirvaanaa).

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ;
ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੧॥ (219-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak says, this is such a difficult game; only a few Gurmukhs understand it! ||2||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (‘ਮਹਲਾ ੯’ ਨੂੰ ‘ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ’ ਬੋਲੋ) (219-4)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਸਾਧੋ ; ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ (219-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: the Almighty created the entire creation.

ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ;
ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

One person passes away, and another thinks that he will live forever - this is a wonder beyond understanding! ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ (219-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The mortal beings are held in the power of sexual desire (lust), anger and emotional attachment; they have forgotten the Almighty, the Immortal Form.

ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ;
ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ (219-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The physical body is false, but they believe it to be true; it is like a dream in the night which will end soon. ||1||

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ; ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਈ ॥ (219-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Whatever is seen, shall all be vanished, like the shadow of a cloud.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ;
ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥ (219-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak says, one who knows the world to be unreal (false), dwells in the Sanctuary of the Almighty. ||2||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-8)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (219-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The Praise of the Almighty does not come to dwell in the minds of the mortal beings.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈ ;
ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Day and night, they remain engrossed in Maya. Tell me, how can they sing Almighty's Glories? ||1||Pause||

ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ (219-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

In this way, they bind themselves to children, friends, Maya and possessiveness.

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ , ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ;
ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (219-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Like the mirage which looks like pond full of water to a deer, this world is false; and yet, beholding it, they chase after it. ||1||

ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ (219-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Our Master is the cause (source) of pleasures and liberation; and yet, the fool forgets Him.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕੋਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ;
ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (219-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak says, among tens of millions, there is scarcely anyone who attains the Almighty's meditation. ||2||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-11)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਸਾਧੋ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (219-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: this mind cannot be restrained.

ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ;
ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The mind fickle in the thirst for worldly possessions which dwell within it, and so it cannot remain steady. ||1||Pause||

ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ;
ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ (219-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The heart is filled with anger and violence, which cause all sense to be forgotten.

ਰਤਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ (219-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The jewel of spiritual wisdom has been taken away from everyone; nothing can withstand it. ||1||

ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ;
ਗੁਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ (219-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The Yogis have tried everything and failed; the virtuous consistently sings Almighty's Glories.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ;
ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੨॥੪॥ (219-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak says , when the Almighty becomes merciful, then every effort is successful. ||2||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-15)
Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਸਾਧੋ ; ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (219-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
Holy Saadhus: sing the Glorious Praises of the Universal Master.

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ;
ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (219-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
You have obtained the priceless jewel of this human life; why are you uselessly wasting it? ||1||Pause||

ਪਤਿਤ , ਪੁਨੀਤ ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ;
ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ (219-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
He is the Purifier of sinners, the Friend of the poor. Come, and enter the Almighty's Sanctuary.

ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ;
ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ (219-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
Remembering Him, even the elephant's fear was removed; so why do you forget Him? ||1||

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ;
ਭਜਨ ਰਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ (219-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
Renounce your egotistical pride and your attachment to Maya; focus your consciousness on the Almighty's meditation.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ , ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥੨॥੫॥ (218-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)
Says Guru Nanak, this is the path to liberation; become a Gurmukh, and attain salvation. ||2||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (219-18)
Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

Prologue: In previous shabad Guru Tegh Bahadur Ji described the way to salvation , in this shabad Guruji explain why a mortal has forgotten the way to salvation and how to recognize those who are liberated.

ਕੋਊ ਮਾਈ ; ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (219-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

O mother, if only someone would explain the truth to my mind who had forgotten the reality and immersed in the fake Maya.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ;
ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

This mind listens to the Vedas, the Puraanas, and the ways of the Holy Saints, but it does not sing the Glorious Praises of the Almighty, for even an instant. ||1||Pause||

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ; (ਦੁਰ-ਲਭ ਬੋਲੋ)
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥(220-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Having obtained this human body, so very difficult to obtain, it is now being uselessly wasted.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ , ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ (220-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Emotional attachment to Maya is such a deceitful like the wilderness, and yet, people are in love with it. ||1||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (220-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Inwardly and outwardly, Almighty is always with them, and yet, they do not enshrine Love for Him.

ਨਾਨਕ , ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ;
ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥ (220-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says know that those whose hearts are filled with the Almighty are liberated. ||2||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ ('ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ) (220-4)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

Prologue: Guru Tegh Bahadur Ji describes the characteristics of liberated saint (Jivan Mukat).

ਸਾਧੋ ; ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ (220-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Holy Saadhus: rest and peace are in the Sanctuary of the Almighty.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ ; (ਪੜ੍ਹੇ ਬੋਲੋ)
ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-4, ਗਉੜੀ, ਮ: 9)

The main purpose of reading the divine knowledge (the Vedas and the Puraanas), is to remember Almighty's name. ||1||Pause||

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ; ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥
ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ; ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ (220-5,ਗਉੜੀ, ਮ: 9)

Greed, emotional attachment to Maya, possessiveness, the service of evil, pleasure and pain - those who are not touched by these, are the very embodiment of the Divine Almighty. ||1||

ਸੁਰਗ ਨਰਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ , ਏ ਸਭ ;
ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ (220-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 9)

Heaven and hell, ambrosial nectar and poison, gold and copper - these are all alike to them.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ;
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੨॥ (220-6, ਗਉੜੀ, ਮ: 9)

Praise and slander are all the same to them, as are greed and attachment. ||2||

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ;
ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥ (220-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 9)

They are not bound by pleasure and pain - know that they are truly knowledgeable (wise).

ਨਾਨਕ , ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੩॥੭॥ (220-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 9)

Guru Nanak says recognize those mortal beings as liberated, who live this way of life. ||3||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (**'ਮਹਲਾ ੯' ਨੂੰ 'ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ' ਬੋਲੋ**) (220-8)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਮਨ ਰੇ ; ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ (220-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 9)

O mind, why have you gone crazy?

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ;
ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Don't you know that your life is decreasing, day and night? Your life is made worthless with greed. ||1||Pause||

ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ;
ਅਰੁ ਸੁੰਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ (220-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

That body, which you believe to be your own, and your beautiful home and spouse

ਇਨ ਮੈਂ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ;
ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ (220-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

- none of these is yours to keep. See this, reflect upon it and understand. ||1||

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ;
ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (220-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You have wasted the precious jewel of this human life; you do not know the Way of the Universe Sustainer.

ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿੰਉ ;
ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ (220-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You have not been absorbed in the Almighty's Feet, even for an instant. Your life has passed away in vain! ||2||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (220-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, that person remain delighted, who sings the Glorious Praises of the Almighty's Name.

ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ , ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ;
ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥ (220-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

All the rest of the world is entice by Maya; they do not obtain the state of fearless dignity. ||3||8||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (‘ਮਹਲਾ ੯’ ਨੂੰ ‘ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ’ ਬੋਲੋ) (220-13)

Gauree, Ninth Mahl (Guru), Guru Tegh Bahadur Ji:

ਨਰ ਅਚੇਤ ; ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ (220-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You people are unconscious; you should be afraid of sin.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ;
ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ , ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (220-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Seek the Sanctuary of the Almighty, Merciful (Dyaal - the house of mercy) to the needy, Destroyer of all fear. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ;
ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ (220-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

The Vedas and the Puraanas sing His Praises; enshrine His Name within your heart.

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ;
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥੧॥ (220-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Pure and sublime is the Name of the Almighty in the world. Remembering it with steadiness of mind and contentment of body, all sinful mistakes shall be washed away. ||1||

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ;
ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ (220-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

You shall not obtain this human body again; therefore make every effort to achieve liberation within this lifetime!

ਨਾਨਕ ਕਹਤ , ਗਾਇ ਕਰੁਨਾਮੈ ; (ਕਰੁਨਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥ (220-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, sing the praises of the House of Mercy (Almighty), and cross over the terrifying materialistic worldly ocean. ||2||9||251||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ ; ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ (220-18)

Raag Gauree, Ashtapadees, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji: Gauree Gwaarayree:

Prologue: Once Siddhas came to Guru Nanak Dev Ji proposed Guruji to practice Yoga in order to obtain the miraculous powers, in response Guruji uttered the following shabad containing praises of Almighty's name which is the most precious.

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (220-18)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The nine treasures and the miraculous spiritual powers come by contemplating the Pure Naam, the Name of the Almighty.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Perfect Almighty is All-pervading everywhere; He destroys the poison of Maya.

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ; ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ ॥ (220-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I am rid of the three-character (Raj, Tam & Sat) Maya, dwelling in the Pure Almighty.

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ; ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Teachings are useful to my soul. ||1||

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Chanting the Almighty's Name in this way, my mind is agreeable (satisfied).

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (221-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I have obtained the ointment of spiritual wisdom, recognizing the Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ; ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (221-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Blended with the One Almighty, I enjoy the natural peace.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (221-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Through the Pure Hymn (Bani) of the Word, my illusion (doubt) have been dispelled.

ਲਾਲ ਭਏ ; ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇਆ ॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Instead of the pale color of Maya, I am imbued with the deep crimson color of the Almighty's Love.

ਨਦਰਿ ਭਈ ; ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

By the Almighty's Glance of Grace, the poison has been eliminated. ||2||

ਉਲਟ ਭਈ ; ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿਆ ॥ (221-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

When I turned away, and became dead while yet alive, I was awakened means living by discarding ego which illuminate the Antahkaran with light of knowledge.

ਸਬਦਿ ਰਵੇ ; ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Chanting the Guru's Hymn (Shabad), my mind is attached to the Almighty.

ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ; ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I have gathered in the Almighty's sublime essence of real-self (Atma) bliss, and cast out the poison of evil-desires joy .

ਭਾਇ ਬਸੇ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗਿਆ ॥੩॥ (221-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Abiding in Almighty's Love, the fear of death has run away. ||3||

ਸਾਦ ਰਹੇ ; ਬਾਦੰ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

My taste for pleasure ended, along with conflict and egotism.

ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

My consciousness is attuned to the Almighty, by the Order of the Infinite.

ਜਾਤਿ ਰਹੇ ; ਪਤਿ ਕੇ ਆਚਾਰਾ ॥ (221-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

My pursuit for worldy pride and honour is over.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ; ਸੁਖੁ ਆਤਮ ਧਾਰਾ ॥੪॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

When He blessed me with His Glance of Grace, peace was established in my soul. ||4||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਕੋਇ ਨ ਦੇਖਉ ਮੀਤੁ ॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without You (Almighty), I see no friend at all who remains in this world and the next world as well.

ਕਿਸੁ ਸੇਵਉ ; ਕਿਸੁ ਦੇਵਉ ਚੀਤੁ ॥ (221-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Whom should I serve? Unto whom should I dedicate my consciousness?

ਕਿਸੁ ਪੂਛਉ ; ਕਿਸੁ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Whom should I ask? At whose feet should I fall?

ਕਿਸੁ ਉਪਦੇਸਿ ; ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

By whose teachings will I remain absorbed in Almighty's Love? ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵੀ ; ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (221-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I serve the Guru, and I fall at the Guru's Feet.

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ;
ਰਾਚਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ **('ਨਾਇ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)** (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I worship Him, and I am absorbed in the Almighty's Name.

ਸਿਖਿਆ ਦੀਖਿਆ ; ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Almighty's Love is my instruction, sermon and food.

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (221-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Enjoined to the Almighty's Command, I have entered the home of my real-self (Atma). ||6||

ਗਰਬ ਗਤੰ ; ਸੁਖ ਆਤਮ ਧਿਆਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

With the extinction of pride, my soul has found happiness and concentration.

ਜੋਤਿ ਭਈ ; ਜੋਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Divine Light has dawned, and I am absorbed in the Light.

ਲਿਖਤੁ ਮਿਟੈ ਨਹੀ ; ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ (221-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Pre-ordained destiny cannot be erased; the Shabad is my banner and insignia.

ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ; ਕਰਤਾ ਜਾਨਾ ॥੭॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I know the Creator, the Creator of His Creation. ||7||

ਨਹ ਪੰਡਿਤੁ ; ਨਹ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I am not a learned Pandit, I am not clever or wise.

ਨਹ ਭੂਲੋ ; ਨਹ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I do not wander; I am not deluded by doubt.

ਕਥਉ ਨ ਕਥਨੀ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (221-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I do not speak empty speech; I have recognized the Almighty's Command.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੮॥੧॥ (221-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak is absorbed naturally in peace through the Guru's Teachings. ||8||1||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (221-11)

Gauree Gwaarayree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ; ਕਾਇਆ ਉਦਿਆਨੈ ॥ (221-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The mind is an elephant in the forest of the body.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ; ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੈ ॥
ਰਾਜ ਦੁਆਰੈ ; ਸੋਭ , ਸੁ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (221-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru is the controlling stick; when the Insignia of the True Shabad is applied, one obtains honor in the Court of Almighty the King. ||1||

ਚਤੁਰਾਈ ; ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਜਾਇ ॥ (221-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

He cannot be known through clever tricks.

ਬਿਨੁ ਮਾਰੇ ; ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (221-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without subduing the mind, how can His value be estimated? ||1||Pause||

ਘਰ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਤਸਕਰੁ ਲੇਈ ॥ (221-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

In the house of the body within is the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, concentration of which is being stolen by the thieves.

ਨੰਨਾਕਾਰੁ ; ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਈ ॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

No one can say no to them.

ਰਾਖੈ ਆਪਿ ; ਵਡਿਆਈ ਦੇਈ ॥੨॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

He Himself protects us, and blesses us with greatness. ||2||

ਨੀਲ ਅਨੀਲ ; ਅਗਨਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

There are billions, countless billions of fires of desire at the seat of the mind.

ਜਲਿ ਨਿਵਰੀ ;
ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਬੁੱਝ,' 'ਬੁੱਝਾਇ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (221-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

They are extinguished only with the water of understanding, imparted by the Guru.

ਮਨੁ ਦੇ ਲੀਆ ;
ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ (ਰਹੱਸਿ ਬੋਲੋ) (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Offering my mind, I have attained it, and I joyfully sing His Glorious Praises. ||3||

ਜੈਸਾ ਘਰਿ ; ਬਾਹਰਿ ਸੋ ਤੈਸਾ ॥ (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Just as He is within the home of the self (Atma), so is He beyond.

ਬੈਸਿ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ; ਆਖਉ ਕੈਸਾ ॥ (221-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

But how can I describe Him, by sitting in a cave as He pervade equally within everyone?

ਸਾਗਰਿ ਡੂਗਰਿ ; ਨਿਰਭਉ ਐਸਾ ॥੪॥ (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Fearless Almighty is in the oceans, just as He is in the mountains. ||4||

ਮੂਏ ਕਉ ; ਕਹੁ ਮਾਰੇ ਕਉਨੁ ॥ (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Tell me, who can kill someone who is already dead?

ਨਿਡਰੇ ਕਉ ; ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਕਵਨੁ ॥ (ਨਿ-ਡਰੇ ਬੋਲੋ) (221-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

What does he fear? Who can frighten the fearless one?

ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ; ਤੀਨੇ ਭਉਨ ॥੫॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

He recognizes the Guru's Hymn (Shabad), throughout the three worlds. ||5||

ਜਿਨਿ ਕਹਿਆ ; ਤਿਨਿ ਕਹਨੁ ਵਖਾਨਿਆ ॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The one who speaks without practicing Guru's Hymns (Gurbani), merely describes stories without attaining any spiritual state.

ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ; ਤਿਨਿ ਸਹਜਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (221-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

But one who understands and practices the Guru's Hymns (Gurbani), realizes the ultimate bliss.

ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੬॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Seeing and contemplating upon Guru's Hymn (Gurbani), my mind is agreeable means union with Almighty is attained. ||6||

ਕੀਰਤਿ ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ; ਇਕ ਨਾਈ ॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Praise, concentration and liberation are in the One Name.

ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (221-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

In it, the Pure Almighty is permeating and pervading.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ; ਨਿਜ ਠਾਈ ॥੭॥ (221-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

He dwells in the home of the self, and in His own sublime place. ||7||

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ; ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (221-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The many silent sages lovingly praise Him.

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੂਚੈ ; ਸਾਚੁ ਸੁ ਚੀਤਿ ॥ (222-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Their bodies and minds are purified, as they enshrine the True Almighty in their consciousness.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ; ('ਭਜੁ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥੮॥੨॥ (222-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says meditate on the Almighty, each and every day. ||8||2||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (222-1)

Gauree Gwaarayree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ; ਨ ਕਾਰਜੁ ਹੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The mind does not die, so the task is not accomplished means that until the mind do not discard the self-conceit (ego) till then the task of attaining the knowledge state and salvation cannot be achieved.

ਮਨੁ ਵਸਿ ਦੂਤਾ ; ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The mind is under the power of the demons of evil intellect and duality.

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਗੁਰ ਤੇ ; ਇਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

But when the mind agrees to Guru's sermons (surrenders), through the Guru, it becomes one with Almighty. ||1||

ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ; ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਹੋਇ ॥ (222-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Although the Almighty is without attributes; but with the attributes of virtue obtained from a True Guru, Almighty is obtained.

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ; ਬੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

One who eliminates selfishness; is able to contemplate on Him. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ; ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The deluded mind thinks of all sorts of evil desires.

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ; ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥ (222-3, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

When the mind is deluded, the load of wickedness falls on the head means one have to bare the load of sins.

ਮਨੁ ਮਾਨੈ ; ਹਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੨॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

But when the mind becomes agreeable to Guru's Hymns (Gurbani) and surrenders to the Almighty, it realizes the One and Only Almighty. ||2||

ਮਨੁ ਭੂਲੋ ; ਮਾਇਆ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The deluded mind enters the house of Maya.

ਕਾਮਿ ਬਿਰੂਧਉ ; ਰਹੈ ਨ ਠਾਇ ॥ (222-4, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Engrossed in sexual desire, it does not remain steady means that the more a person tries to fulfill the mind desires the more the mind demands and wonders.

ਹਰਿ ਭਜੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Therefore O mortal, lovingly vibrate the Almighty's Name with your tongue. ||3||

ਗੈਵਰ ਹੈਵਰ ; ਕੰਚਨ ਸੁਤ ਨਾਰੀ ॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Elephants, horses, gold, children and spouses

ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ; ਪਿੜ ਚਾਲੈ ਹਾਰੀ ॥ (222-5, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

- in the anxious affairs of all these, people lose the game of life to Maya and depart unsatisfactorily.

ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ; ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥੪॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

Just like in the game of chess, their pieces do not reach their destination. ||4||

ਸੰਪਉ ਸੰਚੀ ; ਭਏ ਵਿਕਾਰ ॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

They gather wealth, but only evil desires comes along with it.

ਹਰਖ ਸੋਕ ; ਉਭੇ ਦਰਵਾਰਿ ॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

Pleasure and pain stand in the doorway.

ਸੁਖੁ ਸਹਜੇ ; ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੫॥ (222-6, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

Naturally peace comes by meditating on the Almighty, within the heart. ||5||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

When the Almighty bestows His Glance of Grace, then He unites us in His Union.

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ; ਅਉਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

Through the Guru's Hymn (Shabad), merits are gathered in, and demerits are burned away.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (222-7, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

The Gurmukh obtains the treasure of the Naam, the Name of the Almighty. ||6||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸਭ ਦੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

Without the Name, all live in pain.

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ; ਮਾਇਆ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

The consciousness of the foolish, self-willed manmukh is the dwelling place of Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ;
ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥੭॥ (222-8, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮ: 1)

The Gurmukh obtains spiritual wisdom, according to pre-ordained destiny. ||7||

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਧਾਵਤੁ ਫੁਨਿ ਧਾਵੈ ॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The fickle mind continuously runs after fleeting things means the Maya which is temporary during the tenure of life.

ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ; ਮੈਲੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Pure True Almighty is not pleased by filth.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੮॥੩॥ (222-9, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Gurmukh sings the Glorious Praises of the Almighty. ||8||3||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (222-10)

Gauree Gwaarayree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਹਉਮੈ ਕਰਤਿਆ ; ਨਹ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (222-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Acting in egotism, happiness is not obtained.

ਮਨਮਤਿ ਝੂਠੀ ; ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (222-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The intellect of the mind is false; only the Almighty is True.

ਸਗਲ ਬਿਗੂਤੇ ; ਭਾਵੈ ਦੋਇ ॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

All who love duality are ruined in the cycle of birth and death.

ਸੋ ਕਮਾਵੈ ; ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

People act as they are pre-ordained based on previous deeds. ||1||

ਐਸਾ ਜਗੁ ; ਦੇਖਿਆ ਜੂਆਰੀ ॥ (222-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I have seen the world to be such a gambler;

ਸਭਿ ਸੁਖ ਮਾਗੈ ; ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

all beg for happiness, but they discard Almighty's Name means that Almighty's Name is cause of happiness and how would anyone obtain hapinness without Almighty's name. ||1||Pause||

ਅਦਿਸਟੁ ਦਿਸੈ ; ਤਾ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

If the Unseen Almighty could be seen, then He could be described.

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ; ਕਹਣਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (222-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without seeing Him, all descriptions are useless.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦੀਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh sees Almighty with intuitive ease.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

So serve and concentrate on the One Almighty, by focusing consistently. ||2||

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ; ਦੁਖੁ ਆਗਲ ਹੋਇ ॥ (222-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

People beg for happiness, but they receive severe pain.

ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ; ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

They are all weaving a garland of useless evil deeds.

ਏਕ ਬਿਨਾ ; ਝੂਠੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Everyone is false without the One Almighty; and there is no liberation.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ; ਦੇਖੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Creator created the creation, and He watches over it means Almighty monitors His creation as well. ||3||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ;
ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ('ਬੁਝਾਏ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (222-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The fire of desire is quenched by the Guru's Hymn (Shabad).

ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Duality and illusion (doubt) are naturally disappears.

ਗੁਰਮਤੀ ; ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, the Naam abides within the heart.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੪॥ (222-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Through the True Hymn (Bani), sing the Glorious Praises of the Almighty's virtues. ||4||

ਤਨ ਮਹਿ ਸਾਚੋ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The True Almighty abides within the body of that Gurmukh who enshrines love for Him.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਠਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, none obtain their own place.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਾਇਣ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ॥ (222-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Beloved Almighty King is dedicated to love.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਬੂਝੈ ਨਾਉ ॥੫॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

If He bestows His Glance of Grace, only then we realize His Name. ||5||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Emotional attachment to Maya is total entanglement with remains even afterlife.

ਮਨਮੁਖ ਕੁਚੀਲ ;
ਕੁਛਿਤ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ (ਕੁਛਿੱਤ ਬੋਲੋ) (222-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is filthy, cursed and dreadful.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਚੂਕੈ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Serving the True Guru, these entanglements are ended.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨਾਲਾ ॥੬॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

In the Ambrosial Nectar of the Naam, you shall abide in lasting peace. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs understand the One Almighty, and they focus consistently in Him.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ (222-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

They dwell in their real-self (Atma) by realizing their true form, and obviously they merge in the True Almighty.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

The cycle of birth and death is ended.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Such realization (understanding) is obtained from the Perfect Guru. ||7||

ਕਥਨੀ ਕਥਉ ; ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥ (222-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Speaking the speech, there is no end to it because there are endless interpretations.

ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ; ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

I have consulted the Guru, and I have seen that there is no other door than His to understand the ultimate truth within such a short lifetime.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ; ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Pain and pleasure reside in the Pleasure of His Will and His Command.

ਨਾਨਕੁ ; ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥ (223-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, even the lowly ones who do not perform meditation are able to focus on Almighty consistently with the blessing of a perfect Guru.||8||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-2)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ; ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ (223-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The duality of Maya dwells in the consciousness of the people of the world.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ (223-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They are destroyed by sexual desire, anger and egotism. ||1||

ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ; ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whom should I call the second, when there is only the One, Almighty?

ਸਭ ਮਹਿ ; ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The One Pure Almighty is pervading within the entire creation. ||1||Pause||

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ; ਆਖੈ ਦੋਇ ॥ (223-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The dual-minded evil intellect speaks of a second which is Maya.

ਆਵੈ ਜਾਇ ; ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who harbors duality comes and goes because of the acknowledgement of Maya. ||2||

ਧਰਣਿ ਗਗਨ ; ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In the earth and in the sky, I do not see any second.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ; ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥ (223-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Among all the women and the men, His Light is shining. ||3||

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ; ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Almighty's lights shines within all just like the light which illuminate within the sun, moon and lamp.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Dwelling among all is my ever-youthful Beloved Almighty. ||4||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (223-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In His Mercy, He attuned my consciousness to Himself.

ਸਤਿਗੁਰਿ ;
ਮੋਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ (ਮੋ-ਕਉ, ਬੁੱਝਾਇਆ ਬੋਲੋ) (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The True Guru has led me to understand the One Almighty. ||5||

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh knows the One Pure Almighty.

ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ (223-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Subduing duality, one comes to realize the Guru's Hymn (Shabad). ||6||

ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ; ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Command of the One Almighty prevails throughout all the worlds.

ਏਕਸੁ ਤੇ ; ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

From the One, all have arisen (established). ||7||

ਰਾਹ ਦੋਵੈ ; ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (223-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

There are two routes Gurmukh and Manmukh, but acknowledge that their Master (Almighty) is only one.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad, recognize the Almighty's Command. ||8||

ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ; ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He is contained in all forms, colors and minds.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੯॥੫॥ (223-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, praise the One Almighty. ||9||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-9)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਤਾ ਸਾਚਾ ॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who live a spiritual lifestyle - they alone are true.

ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ; ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

What can the false know about the secrets of liberation? ||1||

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ; ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (223-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who contemplate the method are the united (Yogi) ones .

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ; ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They conquer the five thieves, and enshrine the True Almighty in the heart. ||1||Pause||

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who enshrine the True Almighty deep within,

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ; ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (223-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

realize the value of the way of uniting (Yoga) with Almighty. ||2||

ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ; ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The light in sun and the moon generates from the same source (Almighty), as are household and wilderness.

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ; ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The deed of their daily practice is similar which is to praise the Almighty. ||3||

ਏਕ ਸਬਦ ; ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ (223-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They beg for the alms of the one and only Guru’s sermons.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ; ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥ (223-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They remain awake and aware in spiritual wisdom and meditation, and the true way of life. ||4||

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ; ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ (223-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They remain absorbed in the sense of respect (fear) for Almighty; they never leave it.

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Who can estimate their value? They remain lovingly absorbed in the Almighty. ||5||

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty unites them with Himself, dispelling their illusion (doubt).

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (223-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, the supreme status is obtained. ||6||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In the Guru's service is reflection upon the Guru’s sermons means that the real service for Guru is to accept and practice Guru’s instructions.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Subduing ego, practice pure actions. ||7||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Reciting, performing penance, austere self-discipline and the reading of the holy scripture (Puraanas),

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥ (223-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that all the above practices are contained in the self-surrender to the Unlimited Almighty. ||8||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (223-15)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ; ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ (223-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

To practice forgiveness is the true fast, good conduct and contentment.

ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ; ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ (223-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Disease does not afflict me, nor does the pain of death.

ਮੁਕਤ ਭਏ ; ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I am liberated, and absorbed into Almighty, who has no form or feature. ||1||

ਜੋਗੀ ਕਉ ; ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Why would a united (Yogi) one be afraid of?

ਰੁਖਿ ਬਿਰਖਿ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (223-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty is among the trees and the plants, within the household and outside as well. ||1||Pause||

ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The united ones meditates on the Fearless, Pure Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Night and day, they remain awake and aware in the consistent concentration in the True Almighty.

ਸੋ ਜੋਗੀ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (223-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those united ones are pleasing to my mind. ||2||

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ; ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The trap of death is burnt by the Fire of Almighty.

ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ; ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Old age, death and pride are eliminated.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (223-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They swim across the worldly ocean, and liberate their ancestors as well. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who serve the True Guru are the united ones.

ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ; ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who remain immersed in the sense of respect (fear) for Almighty become fearless.

ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ; ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥ (223-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

They become just like the One they serve. ||4||

ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ; ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

The Almighty's Name makes a man pure and fearless.

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Almighty makes the masterless become the master of all. I am a sacrifice to Him.

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ; ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ (224-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Such a person is not reincarnated again; he sings the Glories of Almighty's virtues. ||5||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Inwardly and outwardly, he knows the One Almighty;

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

through the Guru's Shabad, he realizes himself.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ; ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

He bears the Banner and Insignia of the True Shabad in the Almighty's Court means that the only recognition one will have afterlife is the True Hymn (Gurbani). ||6||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (224-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

One who dies in the Shabad abides in his own home within means that the one who eliminates self-conceit (ego) and adopts Guru's sermons will unite with the real-self (Atma) .

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ; ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

He does not come or go in reincarnation, and his wishes (hopes) for worldly possessions are eliminated.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Through the Guru's sermons, the heart-like lotus blossoms forth in Almighty's love. ||7||

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (224-3, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Whoever is seen, is driven by hope and despair,

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ; ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ (224-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

by sexual desire, anger, poison (evil desires), hunger and thirst.

ਨਾਨਕ ; ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥ (224-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says those detached ascetic who meet the Almighty are so very rare. ||8||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (224-4)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting such a servant, happiness is obtained.

ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ; ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Pain departs, when the True Almighty is found. ||1||

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Beholding the blessed vision of his sight, the understanding has become perfect.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ; (‘ਮੱਜਨੁ’ ਨੂੰ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (224-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The cleansing baths at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage are in the dust of the feet of such servant of Almighty. ||1||Pause||

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ; ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ (224-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

My eyes are contented with the constant love of the One Almighty.

ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ; ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥ (224-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

My tongue is purified by the most sublime essence of the Almighty. ||2||

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ; ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

True are the actions if Almighty is being remembered and focused upon within.

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The mind is satisfied by the Almighty who is beyond knowledge and without secret. ||3||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ (224-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Wherever I look, there I find the True Almighty.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥ (ਬੂੱਝੇ ਬੋਲੋ) (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without knowing (understanding), the world argues in falsehood. ||4||

ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ; ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When the Guru instructs, understanding is obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How rare is that Gurmukh who understands. ||5||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ (224-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Show Your Mercy, and save me, O Savior Almighty!

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥ (ਬੂੱਝੇ ਬੋਲੋ) (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without knowing Almighty, people become beasts and demons. ||6||

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Guru has said that there is no other at all.

ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ; ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥ (224-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So tell me, who should I see, and who should I worship? ||7||

ਸੰਤ ਹੇਤਿ ; ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥ (224-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

For the sake of the Saints, Almighty has established the three worlds.

ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ; ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥ (224-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who recognizes his real-self (Atma), contemplates the principal of reality (Almighty). ||8||

ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ; ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ ॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One whose heart is filled with Truth and true love

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਮਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ ॥੯॥੮॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- prays Guru Nanak, I am his servant. ||9||8||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (224-11)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ; ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (224-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Brahma acted in pride, and did not acknowledged his creator (Almighty).

ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ; ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ (224-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Only when he was faced with the downfall of the Vedas and was taken away by Daeit only then he regretted.

ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ; ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (224-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Remembering Almighty in meditation, the mind is conciliated. ||1||

ਐਸਾ ਗਰਬੁ ; ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Such is the horrible pride of the world.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤਿਸੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Guru eliminates the pride of those who meet Him. ||1||Pause||

ਬਲਿ ਰਾਜਾ ; ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (224-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The King Bal, became very proud of his wordly possessions,

ਜਗਨ ਕਰੈ ; ਬਹੁ ਭਾਰ ਅਫਾਰੀ ॥ ('ਜੱਗਨ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

held his ceremonial feasts, but he was puffed up with his pride.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ; ਜਾਇ ਪਇਆਰੀ ॥੨॥ (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without following his Guru's advice, he had to go to the underworld.||2||

ਹਰੀਚੰਦੁ ਦਾਨੁ ਕਰੈ ; ਜਸੁ ਲੇਵੈ ॥ (224-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Hari Chand gave in charity, and earned public praise.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ , ਅਭੇਵੈ ॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But without the Guru, he did not find the limits of the Almighty whose secrets are beyond comprehension.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ; ਆਪੇ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ॥੩॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty Himself misleads people, and He Himself imparts understanding. ||3||

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਣਾਖਸੁ ; ਦੁਰਾਚਾਰੀ ॥ (224-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The evil-minded Harnaakhash committed evil deeds.

ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ; ਗਰਬ ਪ੍ਰਹਾਰੀ ॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Almighty, the house of all (Nar+Aiyan), is the Destroyer of pride.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੪॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He bestowed His Mercy, and saved Prahlaad. ||4||

ਭੂਲੋ ਰਾਵਣੁ ; ਮੁਗਧੁ ਅਚੇਤਿ ॥ (224-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Raawan was deluded, foolish and unwise.

ਲੂਟੀ ਲੰਕਾ ; ਸੀਸ ਸਮੇਤਿ ॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Sri Lanka was plundered, and he lost his head.

ਗਰਬਿ ਗਇਆ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ॥੫॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He indulged in ego because he lacked the love for the True Guru. ||5||

ਸਹਸਬਾਹੁ ; ਮਧੁ ਕੀਟ ਮਹਿਖਾਸਾ ॥ (224-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Arjun who was known as Sehansar Bahu because his arms had the strength of thousand arms, the demons Madhu-keetab and Meh-khaasaa was killed.

ਹਰਣਾਖਸੁ ; ਲੇ ਨਖਹੁ ਬਿਧਾਸਾ ॥ (224-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He seized Harnaakhash and tore him apart with his nails.

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ; ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਅਭਿਆਸਾ ॥੬॥ (224-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The demons were slain; as they were egoistic and did not practice devotional worship. ||6||

ਜਰਾਸੰਧਿ ; ਕਾਲਜਮੁਨ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Jaraa-sandh and Kaal-jamun were destroyed.

ਰਕਤਬੀਜੁ ; ਕਾਲੁਨੇਮੁ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Rakat-beej and Kaal-naym were annihilated.

ਦੈਤ ਸੰਘਾਰਿ ; ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Slaying the demons, the Almighty saved His Saints. ||7||

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (224-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

He Himself, as the True Guru, contemplates the Shabad.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਦੈਤ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Because of the love of duality, Almighty killed the demons.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸਾਚਿ ਭਗਤਿ ; ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

By their true devotion, the Gurmukhs have been saved. ||8||

ਬੂਡਾ ਦੁਰਜੋਧਨੁ ; ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (225-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Sinking down, Durodhan lost his honor.

ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ; ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

He did not recognised the Creator Almighty.

ਜਨ ਕਉ ਦੂਖਿ ਪਚੈ ; ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੯॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

One who makes the Almighty's humble servant suffer, shall himself suffer and rot. ||9||

ਜਨਮੇਜੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (225-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Janameja did not know the Guru's Shabad.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Deluded by doubt, how could he find peace?

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੂਲੇ ; ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥੧੦॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Making a mistake, for even an instant, you shall regret and repent later on. ||10||

ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ ; ਚਾਂਡੂਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (225-3, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Kansa the King and his brother Kays and Chandoor had no equals.

ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ; ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

But they did not recognised the Almighty, and they lost their honor.

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥੧੧॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮ: 1)

Without the Master of the Universe (Almighty), no one can be saved. ||11||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਗਰਬੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥ (225-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, pride cannot be eradicated.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਧਰਮੁ ਧੀਰਜੁ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (225-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, one obtains faith and fortitude (courage, composure) by reciting Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧੨॥੯॥ (225-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says singing the Glories of Almighty, His Name is received. ||12||9||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (225-6)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Siddhas came to Guru Nanak Dev Ji and described the comfort by having miraculous power, Guruji rejects the worldly comforts and pleads before Almighty while responding to the questions raised by Sidhas in the following shabad;

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ; ਅੰਕਿ ਚੜਾਵਉ ॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I may anoint my limbs with sandalwood oil.

ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ; ਪਹਿਰਿ ਹਢਾਵਉ ॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I may dress up and wear silk and satin clothes.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ (225-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But without the Almighty's Name, where would I find happiness? ||1||

ਕਿਆ ਪਹਿਰਉ ; ਕਿਆ ਓਢਿ ਦਿਖਾਵਉ ॥ (225-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

So what should I wear? In what clothes should I display myself?

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (225-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Master of the Universe, how can I obtain happiness peace? ||1||Pause||

ਕਾਨੀ ਕੁੰਡਲ ; ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕੀ ਮਾਲਾ ॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I may wear ear-rings, and a pearl necklace around my neck;

ਲਾਲ ਨਿਹਾਲੀ ; ਫੂਲ ਗੁਲਾਲਾ ॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

my bed may be adorned with red blankets, flowers and red powder;

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਭਾਲਾ ॥੨॥ (225-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without the Master of the Universe, where can I search for happiness? ||2||

ਨੈਨ ਸਲੋਨੀ ; ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I may have a beautiful woman with fascinating eyes;

ਖੋੜ ਸੀਗਾਰ ਕਰੈ ; ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

she may decorate herself with the sixteen adornments, and make herself appear gorgeous.

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ਭਜੇ ; **('ਭੱਜੇ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਨਿਤ ਖੁਆਰੀ ॥੩॥ (225-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But without meditating on the Almighty of the Universe, there is only continual suffering. ||3||

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ; ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In his hearth and home, in his palace, upon his soft and comfortable bed,

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ; ਫੂਲ ਬਿਛਾਵੈ ਮਾਲੀ ॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

day and night, the flower-girls scatter flower petals;

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਸੁ ਦੇਹ ਦੁਖਾਲੀ ॥੪॥ (225-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without the Almighty's Name, the body is miserable. ||4||

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ; ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Horses, elephants, lances, marching bands,

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ; ਖਵਾਸੀ ਪਾਜੇ ॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

armies, standard bearers, royal attendants and ostentatious displays

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਝੂਠੇ ਦਿਵਾਜੇ ॥੫॥ (225-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- without the Master of the Universe, these undertakings are all useless. ||5||

ਸਿਧੁ ਕਹਾਵਉ ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਲਾਵਉ ॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He may be called a Siddha, a man of spiritual perfection, and he may summon riches and supernatural powers;

ਤਾਜ ਕੁਲਹ ; ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

he may place a crown upon his head, and carry a royal umbrella;

ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸ ; ਕਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵਉ ॥੬॥ (225-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without the Master of the Universe, where can Truth be found? ||6||

ਖਾਨੁ ਮਲੂਕੁ ; ਕਹਾਵਉ ਰਾਜਾ ॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He may be called an emperor, a Lord and a King;

ਅਬੇ ਤਬੇ ; ਕੂੜੇ ਹੈ ਪਾਜਾ ॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

he may give orders - "Do this now, do this then" - but this is a false display.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ; ਨ ਸਵਰਸਿ ਕਾਜਾ ॥੭॥ (225-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Sermons, his tasks are not accomplished. ||7||

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ , ਵਿਸਾਰੀ ॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Egotism and possessiveness (attachment) are dispelled by the Guru's Sermons.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਜਾਨਿਆ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

With the Guru's Teachings in my heart, I have come to know the Almighty.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥੧੦॥ (225-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, I seek Your Sanctuary. ||8||10||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (225-15)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਸੇਵਾ ਏਕ ; ਨ ਜਾਨਸਿ ਅਵਰੇ ॥ (225-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who serve the One Almighty, do not know any other.

ਪਰਪੰਚ ਬਿਆਧਿ ; ਤਿਆਗੈ ਕਵਰੇ ॥ (225-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They abandon the bitter worldly conflicts.

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ; ਸਚੁ ਸਾਚੈ ਸਚੁਰੇ ॥੧॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through love, they meet the True (Almighty) who is the Truest of the True. ||1||

ਐਸਾ ; ਰਾਮ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਹੋਈ ॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Such are the humble Bhagats of the Almighty.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ; ਮਲੁ ਧੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (225-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They sing the Glorious Praises of the Almighty, and their pollution is washed away. ||1||Pause||

ਊਂਧੋ ਕਵਲੁ ; ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The heart-lotus of the entire universe is upside-down.

ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਨਿ ; ਜਗਤ ਪਰਜਾਰੈ ॥ (ਪਰ-ਜਾਰੈ ਬੋਲੋ) (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The fire of evil-mindedness is burning up the world.

ਸੋ ਉਬਰੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੨॥ (225-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They alone are saved, who contemplate the Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗੁ ; ਕੁੰਚਰੁ ਅਰੁ ਮੀਨਾ ॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The bumble bee, the moth, the elephant, the fish

ਮਿਰਗੁ ਮਰੈ ; ਸਹਿ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

and the deer dies upon suffering as results of the returns of their own deeds.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ ; ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨਾ ॥੩॥ (225-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Trapped by desire, they cannot see reality. ||3||

ਕਾਮੁ ਚਿਤੈ ; ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The lover of women is obsessed with sex.

ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਨਾਸੈ ; ਸਗਲ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All the wicked are ruined by their anger.

ਪਤਿ ਮਤਿ ਖੋਵਹਿ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥੪॥ (225-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Honor and good sense are lost, when one forgets the Almighty’s Name (Naam).||4||

ਪਰ ਘਰਿ ; ਚੀਤੁ ਮਨਮੁਖਿ ਡੋਲਾਇ ॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is lured by another man's wife.

ਗਲਿ ਜੇਵਰੀ ; ਧੰਧੈ ਲਪਟਾਇ ॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The noose is around his neck, and he is entangled in petty conflicts.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੫॥ (226-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is liberated, singing the Glorious Praises of the Almighty virtues. ||5||

ਜਿਉ ਤਨੁ ਬਿਧਵਾ ; ਪਰ ਕਉ ਦੇਈ ॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The lonely widow gives her body to a stranger;

ਕਾਮਿ ਦਾਮਿ ; ਚਿਤੁ , ਪਰ ਵਸਿ ਸੇਈ ॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

she allows her mind to be controlled by others for lust or money,

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਹੋਈ ॥੬॥ (226-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without her husband, she is never satisfied. ||6||

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੋਥੀ ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠਾ ॥
ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜੈ ; ਸੁਣਿ ਥਾਟਾ ॥ (226-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

You may read, recite and study the scriptures, the Simritees, Vedas and Puraanas;

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ; ਮਨੁ ਬਹੁ ਨਾਟਾ ॥੭॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (226-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

but without being imbued with the Almighty's essence, the mind wanders endlessly. ||7||

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ; ਜਲ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਸਾ ॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

As the rainbird thirsts longingly for the drop of rain,

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ; ਜਲ ਮਾਹਿ ਉਲਾਸਾ ॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

and as the fish delights in the water,

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ; ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ ॥੮॥੧੧॥ (226-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak is satisfied by the sublime essence of the Almighty. ||8||11||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (226-5)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji utters sermons to Siddhas by taking the perspective of the mind;

ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰੈ ; ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who dies in stubbornness while performing penance, his meditation shall not be approved,

ਵੇਸ ਕਰੈ ਬਹੁ ; ਭਸਮ ਲਗਾਵੈ ॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

even though he may wear religious robes and smear his body all over with ashes.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥੧॥ (226-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Forgetting the Naam, the Name of the Almighty, he comes to regret and repent in the end. ||1||

ਤੂੰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੂੰ ਮਨਿ ਸੂਖ ॥ (226-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Believe in the Dear Almighty, and you shall find peace of mind.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਸਹਹਿ ਜਮ ਦੂਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (226-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Forgetting the Naam, you shall have to endure the pain of death. ||1||Pause||

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ; ਅਗਰ ਕਪੂਰਿ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The smell of musk, sandalwood and camphor,

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰਿ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

and the intoxication of Maya, takes one far away from the state of supreme dignity.

ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ; ਸਭੁ ਕੂੜੋ ਕੂਰਿ ॥੨॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Forgetting the Naam, one becomes the most false of all the false. ||2||

ਨੇਜੇ ਵਾਜੇ ; ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (226-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Lances and swords, marching bands, thrones and the salutes of others

ਅਧਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਵਿਆਪੈ ਕਾਮੁ ॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

only increase his desire; he is engrossed in sexual desire.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਚੇ ; ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without seeking the Almighty, neither devotional worship nor the Naam are obtained. ||3||

ਵਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ; ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥ (226-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Union with Almighty is not obtained by arguments and egotism.

ਮਨੁ ਦੇ ; ਪਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
But by offering your mind, the comfort of the Naam is obtained.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਗਿਆਨੁ ; ਦੁਹੇਲਾ ॥੪॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
In the love of duality and ignorance, you shall suffer. ||4||

ਬਿਨੁ ਦਮ ਕੇ ; ਸਉਦਾ ਨਹੀ ਹਾਟ ॥ (226-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Without money, you cannot buy anything in the store.

ਬਿਨੁ ਬੋਹਿਥ ; ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਵਾਟ ॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Without a boat, you cannot cross over the ocean.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਘਾਟੇ ਘਾਟਿ ॥੫॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Without serving the Guru, everything is lost. ||5||

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਜਿ ਵਾਟ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (226-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Waaho! Waaho! - Hail, hail, to the one who shows us the Way.

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Waaho! Waaho! - Hail, hail, to the one who teaches the Guru's Hymn (Shabad).

ਤਿਸ ਕਉ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਜਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੬॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Waaho! Waaho! - Hail, hail, to the one who unites me in the Almighty's Union. ||6||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਕਉ ; ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥ (226-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Waaho! Waaho! - Hail, hail, to the one who is the Keeper of this soul.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਥਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ (226-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Through the Guru's Shabad, contemplate this Ambrosial Nectar.

ਨਾਮ ਵਡਾਈ ; ਤੁਧੁ ਭਾਣੈ ਦੀਉ ॥੭॥ (226-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
The Glorious Greatness of the Naam is bestowed according to the Pleasure of Your Will. ||7||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)
Without the Naam, how can I live, O mother?

ਅਨ ਦਿਨੁ ਜਪਤੁ ਰਹਉ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Night and day, I chant it; I remain in the Protection of Your Sanctuary.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ , ਰਤੇ ; ਪਤਿ ਪਾਇ ॥੮॥੧੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (226-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says attuned to the Naam, honor is attained. ||8||12||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (226-14)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਹਉਮੈ ਕਰਤ ; ਭੇਖੀ , ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (226-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Acting in egotism, the Almighty is not known, even by wearing religious robes.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਵਿਰਲੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (226-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How rare is that Gurmukh, who surrenders his mind in Almighty’s meditation. ||1||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ; ਨਹੀ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By actions done in egotism, selfishness and conceit, the True Almighty is not obtained.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But when egotism departs, then the state of supreme dignity is obtained. ||1||Pause||

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ; ਰਾਜੇ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ (226-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The kings act in egotism, and undertake all sorts of expeditions.

ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ; ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਵਹਿ ॥੨॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But through their egotism, they are ruined; they die, only to be reborn over and over again. ||2||

ਹਉਮੈ ਨਿਵਰੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Egotism is overcome only by contemplating the Guru's Shabad (Gurbani).

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੈ ; ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥੩॥ (226-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who restrains his fickle mind subdues the five passions. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ; ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ (226-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

With the True Almighty as real-self (Atma) within, the Celestial Mansion is found through knowledge departed by the True Guru.

ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਿ ;
ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥੪॥ (ਪਰਮ-ਗਤਿ ਬੋਲੋ) (226-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Understanding the Sovereign Almighty, the state of supreme dignity is obtained. ||4||

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ; ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Guru dispels the illusions (doubts) of those whose actions reflected the truth (Almighty).

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ; ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੫॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They focus their attention on the Fearless Almighty which the true home for all. ||5||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਿ ; ਮਰਣਾ ਕਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (226-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who act in egotism, selfishness and conceit; dies without gaining anything?

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ; ਸੋ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੬॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who meet the Perfect Guru are rid of all conflicts. ||6||

ਜੇਤੀ ਹੈ ; ਤੇਤੀ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whatever exists which seems to be real, actually in reality it is nothing.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ਭੇਟਿ ; ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥੭॥ (226-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Obtaining spiritual wisdom from the Guru, I sing the Glories Praises of Almighty virtues. ||7||

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ; ਬੰਧਿ ਭਵਾਵੈ ॥ (227-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Egotism binds people in self-created bondage, and causes them to wander around lost in circles.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਭਗਤਿ ; ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੩॥ (227-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says peace is obtained through devotional worship of the Almighty. ||8||13||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (227-1)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਪ੍ਰਥਮੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ; ਕਾਲੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Even Brahma had to face death although he was the first creation.

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲੁ ; ਪਇਆਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Brahma entered the center of the lotus from which he was created, but he did not find the end of it.

ਆਗਿਆ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (227-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He did not accept the Almighty's Order - he was deluded by doubt. ||1||

ਜੋ ਉਪਜੈ ; ਸੋ ਕਾਲਿ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ (227-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Whoever is created, shall be destroyed by Death.

ਹਮ , ਹਰਿ ਰਾਖੇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (227-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

But I am protected by the Almighty; I contemplate the Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ; ਦੇਵੀ ਸਭਿ ਦੇਵਾ ॥ (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

All the deities and goddesses are lured (attracted) by Maya.

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Messenger of Death never spares anyone, other then the ones who served the Guru.

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (227-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

That Almighty is Imperishable, beyond knowledge and without secret. ||2||

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ਬਾਦਿਸਾਹ ; ਨਹੀ ਰਹਨਾ ॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The sultans, emperors and kings shall not remain.

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੈ ; ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਨਾ ॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Forgetting Almighty’s Name, they shall endure the pain of death.

ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ; ਜਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਨਾ ॥੩॥ (227-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

My only embraced the Support of Almighty’s Name; as He keeps me, I survive. ||3||

ਚਉਧਰੀ ਰਾਜੇ ; ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਮੁਕਾਮੁ ॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The leaders and kings shall not remain.

ਸਾਹ ਮਰਹਿ ; ਸੰਚਹਿ ਮਾਇਆ ਦਾਮ ॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The bankers (rich) shall die, after accumulating their wealth and money.

ਮੈ ਧਨੁ ਦੀਜੈ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੪॥ (227-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Grant me, O Almighty, the wealth of Your Ambrosial Naam. ||4||

ਰਯਤਿ ਮਹਰ ; **(ਰਈਅਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਮੁਕਦਮ ਸਿਕਦਾਰੈ ॥ **(ਮੁਕੱਦਮ ਬੋਲੋ)** (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The people, rulers, leaders and chiefs

ਨਿਹਚਲੁ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ; ਸੰਸਾਰੈ ॥ (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- none of them is seen to be able to remain in the world permanently.

ਅਫਰਿਉ ਕਾਲੁ ; ਕੂੜੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ॥੫॥ (227-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death is inevitable; it strikes the heads of the false. ||5||

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ; ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Only the One Almighty, the Truest of the True, is permanent.

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਸਾਜੀ ; ਤਿਨਹਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He who created and fashioned everything, shall destroy it.

ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ; ਤਾਂ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੬॥ (227-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who becomes Gurmukh and meditates on the Almighty is honored. ||6||

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ; ਭੇਖ ਫਕੀਰਾ ॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Qazis, Shaykhs and Fakeers in religious robes

ਵਡੇ ਕਹਾਵਹਿ ; ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

proclaim themselves great; and live their life egotism therefore they shall endure the pains of their suffering bodies.

ਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡੈ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧੀਰਾ ॥੭॥ (227-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death does not spare them, without the Support of the True Guru. ||7||

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ; ਜਿਹਵਾ ਅਰੁ ਨੈਣੀ ॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The trap of Death is hanging over their tongues and eyes.

ਕਾਨੀ ਕਾਲੁ ; ਸੁਣੈ ਬਿਖੁ ਬੈਣੀ ॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death is over their ears, when they hear talk of evil.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਮੂਠੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥੮॥ (227-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Shabad, they are plundered, day and night. ||8||

ਹਿਰਦੈ ; ਸਾਚੁ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
ਕਾਲੁ , ਨ ਜੋਹਿ ਸਕੈ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (227-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Death cannot touch those whose hearts are filled with the True Name of the Almighty, and who sing the Glories Praises of Almighty virtues.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੯॥੧੪॥ (227-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Gurmukh is absorbed in the Guru’s Hymn (Shabad). ||9||14||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (227-12)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਬੋਲਹਿ ਸਾਚੁ ; ਮਿਥਿਆ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They speak the Truth - not an iota of falsehood.

ਚਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs walk in the Way of the Almighty's Command.

ਰਹਹਿ ਅਤੀਤ ; ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ (227-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They remain unattached, in the Sanctuary of the True Almighty. ||1||

ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ; ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ (227-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They dwell in their real-self (home), and they don’t even have to see the Messenger of Death does not even touch them.

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ; ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਦੁਖੁ ਮੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(227-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs come and go, in the pain of emotional attachment. ||1||Pause||

ਅਪਿਉ ਪੀਅਉ ; ਅਕਥੁ ਕਥਿ ਰਹੀਐ ॥ (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Drink the Nectar of Almighty's Name which is undrinkable because one have to overpower the mind which is engrossed in worldly pleasure; only then one is able to describe the un unexplainable Almighty's discourse.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ; ਸਹਜ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥ (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Dwelling in the home of the real-self (Atma) within, one shall find the permanent place of peace.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ; ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਕਹੀਐ ॥੨॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (227-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who is imbued with the Almighty's sublime essence, is said to experience this peace. ||2||

ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਨਿਹਚਲ ; ਨਹੀ ਡੋਲੈ ॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, one becomes perfectly stable, and never wavers.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਸਾਚਿ ਸਹਜਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, one intuitively chants the Name of the True Almighty.

ਪੀਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਤਤੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥੩॥ (227-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Drinking in this Ambrosial Nectar, and churning it, the essential reality is determined. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ; ਦੀਖਿਆ ਲੀਨੀ ॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Beholding the True Guru, I have received His Teachings.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਓ ; ਅੰਤਰ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have offered my mind and body, thereafter the True Guru blessed me with inner knowledge of my real-self (Atma).

ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ; ਆਤਮੁ ਚੀਨੀ ॥੪॥ (227-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have come to realize the limits and measurement by knowing the real-self (Atma). ||4||

ਭੋਜਨੁ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Naam, the Name of the Pure Almighty, is the most excellent and sublime food.

ਪਰਮ ਹੰਸੁ ; ਸਚੁ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The pure swan-souls like Saints see the True Light of the Infinite Almighty.

ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ (227-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Wherever they look, they see the One and Only Almighty. ||5||

ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ; ਏਕਾ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who remains pure and unblemished and practices only true deeds,

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ; ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

obtains the supreme status, serving at the Guru's Feet.

ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਚੂਕੀ ਅਹੰ ਭ੍ਰਮਣੀ ॥੬॥ (227-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Mantra of the Guru (Waheguru) is embraced by the mind, and the ego's wandering ways come to an end. ||6||

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਕਉਣੁ ਕਉਣੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਆ ॥ (227-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In this way, who - who has not been saved?

ਹਰਿ ਜਸਿ ; ਸੰਤ ਭਗਤ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ (227-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Almighty's Praises have saved His Saints and devotees.

ਪ੍ਰਭ ਪਾਏ ; ਹਮ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਰਿਆ ॥੭॥ (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I have obtained Almighty therefore I am not searching for any other. ||7||

ਸਾਚ ਮਹਲਿ ; ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Guru has shown me the unseen Mansion of the True Almighty.

ਨਿਹਚਲ ਮਹਲੁ ; ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ (228-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

His Mansion is eternal and unchanging; it is not a mere reflection of Maya.

ਸਾਚਿ ਸੰਤੋਖੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੮॥ (228-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Through truth and contentment, illusion (doubt) is dispelled. ||8||

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (228-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

That person, within whose mind the True Almighty dwells

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- in his company, one becomes Gurmukh.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ; ਮਲੁ ਖੋਈ ॥੯॥੧੫॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the True Name washes off the pollution. ||9||15||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (228-3)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ; ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ (228-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One whose consciousness is permeated with the Almighty's Name

ਉਪਜੰਪਿ ; ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ (ਉਪ-ਜੰਪਿ ਬੋਲੋ) (228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- receive the blessing of his sight in the early light of dawn. ||1||

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ; ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

If you do not meditate on the Almighty, it is your own misfortune as the opportunity is given equally to all.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (228-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In each and every age, the Great Giver is my Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮਤਿ , ਰਾਮੁ ਜਪੈ ; ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, the perfect humble beings meditate on the Almighty.

ਤਿਤੁ ਘਟ ; ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Within their hearts, the unstruck intruments melody vibrates. ||2||

ਜੋ ਜਨ ; ਰਾਮ ਭਗਤਿ , ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (228-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those who meditate the Almighty and love the Almighty

ਸੇ , ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- showering His Mercy, Almighty protects them. ||3||

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Those whose hearts are filled with the Almighty,

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ; ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (228-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

- gazing upon the blessed vision of their sight, happiness is obtained. ||4||

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ; ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Within all beings, the One Almighty is pervading.

ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ; ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥ (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The eogtistical, self-willed manmukhs wander in reincarnation. ||5||

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (228-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

They alone understand, who have found the True Guru.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Subduing their ego, they receive the Guru's Sermons. ||6||

ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ; ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can anyone know of the Union between the being below and the Supreme Being (as the line above) ?

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ; ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥ (228-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs obtain this Union; their minds are reconciliated. ||7||

ਹਮ ਪਾਪੀ , ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ; ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ (228-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

I am a worthless sinner, Dear Almighty please bless the virtueless with merits.

ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥ (228-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

When Almighty showers His Mercy, servant Nanak is liberated. ||8||16||

ਸੋਲਹ ਅਸਟਪਦੀਆ , ਗੁਆਰੇਰੀ ਗਉੜੀ ਕੀਆ ॥ (228-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Sixteen Ashtapadees Of Gwaarayree Gauree||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੧ (228-11)

Gauree Bairaagan, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (228-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ; ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥
ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ , ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ;
ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ (228-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

As the dairy farmer watches over and protects his cows, so does the Almighty cherish and protect us, night and day. He blesses the soul with peace. ||1||

ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Please protect me here during lifetime and hereafter (after life), O Almighty, Merciful to the meek.

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ;
ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

I seek Your Sanctuary; please bless me with Your Glance of Grace by which I will remain exalted (delighted). ||1||Pause||

ਜਹ ਦੇਖਉ , ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ;
ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (228-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Wherever I look, there You are. Save me, O Savior Almighty!

ਤੂੰ ਦਾਤਾ , ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ (228-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

You are the Giver, and You are the consumer; You are the Support of the life forces (Pran). ||2||

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ , ਅਧ ਊਰਧੀ ;
ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (228-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

According to the karma of past actions, people descend to the depths or rise to the heights, unless they contemplate spiritual wisdom by which liberation is attained from the bondage of Karma.

ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ;
ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ (228-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Without the Praises of the master of the Universe, the darkness is not dispelled. ||3||

ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ; ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (228-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

I have seen the world being destroyed by greed and egotism.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (228-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Only by serving the Guru, Almighty is obtained, and the true gate of liberation is found. ||4||

ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ; ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ (228-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

The Mansion of the Infinite Almighty's Presence is within the home of one's own being. He is beyond any boundaries.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (228-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Without the Guru’s Hymn (Shabad), nothing shall endure. Through understanding, peace is obtained. ||5||

ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ;
ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ (228-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

What have you brought, and what will you take away, when you are caught by the noose of Death?

ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ; ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Like the bucket tied to the rope in the well, you are pulled up to the Akaashic Ethers, and then lowered down to the nether regions of the underworld. ||6||

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Follow the Guru's Teachings, and do not forget the Naam, the Name of the Almighty; you shall naturally obtain honor.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ;
ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥ (228-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Deep within the self is the treasure of the Shabad; it is obtained only by eradicating selfishness and conceit. ||7||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ; ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (228-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

When Almighty bestows His Glance of Grace, people settle in the Lap of the Virtuous Almighty.

ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ;
ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧॥੧੭॥ (228-19, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says this Union cannot be broken; the true profit is obtained. ||8||1||17||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (229-1)

Gauree, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ; ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (229-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, one comes to understand, and then, the account is settled.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ; ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

In each and every heart is the Name of the Pure Almighty; He is my Almighty and Master. ||1||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ; ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Sermon, no one is liberated. See this, and contemplate upon it.

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Even though you may perform hundreds of thousands of rituals, without the Guru, there is only darkness of ignorance. ||1||Pause||

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ; ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ (229-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

What can you say, to one who is blind and without wisdom?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝਈ ;
ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥ (229-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the Path laeding to Almighty cannot be seen. How can anyone proceed? ||2||

ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ; ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (229-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He calls the counterfeit (Maya) as genuine (Truth), and does not know the value of the genuine (Almighty).

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ; ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥ (229-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The blind man is known as an appraiser; this Dark Age of Kali Yuga is so strange! ||3||

ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ; ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥ (229-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The sleeper (ignorant) is said to be awake (knowledgeable), and those who are awake (knowledgeable) are acknowledged as like sleepers (ignorant).

ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ; ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥ (229-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The one who is truly living by reciting Almighty's Name is said to be dead based on the worldly possessions and the one who have forgotten Almighty and indulge himself in worldly affair are said be alive instead in reality is truly dead no one mourns for those. ||4||

ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ; ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ (229-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The one who is coming closer to Almighty's path is said to be going away, and one who is gone by indulging in worldly affairs is said to have come.

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ; ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥ (229-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

That which belongs to others (Maya), he calls his own, but he has no liking for that which is his (Almighty). ||5||

ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ; ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

That which is sweet (Almighty's Name) is said to be bitter, and the bitter (Maya) is said to be sweet.

ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who is imbued with the Almighty's Love is slandered - this is what I have seen in this Dark Age of Kali Yuga. ||6||

ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ; ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ (229-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He serves the maid (Maya), and does not see his Almighty and Master.

ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ; ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥ (229-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Churning the water in the pond, no butter is produced. ||7||

ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ; ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ (229-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who understands the meaning of this verse is my Guru.

ਨਾਨਕ , ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ; ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥ (229-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says one who knows his own self, is infinite and incomparable. ||8||

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (229-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

He Himself is All-pervading; He Himself makes one to wander in illusions of His creation.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ;
ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੨॥੧੮॥ (229-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, one comes to understand, that Almighty is contained in all. ||9||2||18||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (229-11)

Raag Gauree Gwaarayree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji, Ashtapadees:

Prologue: A Pandit came to Guru Amar Das Ji and said that 'you should not accept offerings from the low caste (Sudhar) people as they are impure'. Guruji replied

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (229-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The pollution of the mind is the love of duality.

ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ; ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Deluded by illusion (doubt), people come and go in reincarnation. ||1||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The pollution of the self-willed manmukhs will never go away,

ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

as long as they do not dwell on the Guru's Sermons, and Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ; ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (229-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

All the created beings are contaminated by emotional attachment;

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ; ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ (229-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

they die and are reborn, only to die over and over again. ||2||

ਸੂਤਕੁ ; ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Fire, air and water are polluted.

ਸੂਤਕੁ ; ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The food which is eaten is polluted. ||3||

ਸੂਤਕਿ ; ਕਰਮਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The actions of those who do not worship the Almighty are polluted.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (229-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Naam, the Name of the Almighty, the mind becomes pure. ||4||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, pollution is eradicated,

ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ; ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

and then, one does not suffer death and rebirth, or get devoured by death. ||5||

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ; ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ (229-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

You may study and examine the Shaastras and the Simritees,

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ (229-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

but without the Almighty's Name, no one is liberated. ||6||

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ; ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (229-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Throughout the four ages, the Almighty's Name (Naam) is the ultimate; contemplate upon the Guru's Hymn (Shabad).

ਕਲਿ ਮਹਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ , ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, only the Gurmukhs cross over. ||7||

ਸਾਚਾ ; ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

The True Almighty does not die; He does not come or go.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥ (229-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukh remains absorbed in the Almighty. ||8||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (229-18)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (229-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Selfless service is the support of the life forces (Pran) of the Gurmukh.

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ (229-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Keep the Dearest Almighty enshrined in your heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ; ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is honored in the Court of the True Almighty. ||1||

ਪੰਡਿਤ , ਹਰਿ ਪੜੁ ; ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

O Pandit, O religious scholar, read about the Almighty, and renounce your corrupt ways.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਉਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (229-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh ferries across the terrifying worldly ocean. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ; ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh eradicates egotism from within.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

No filth sticks to the Gurmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (230-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name, comes to dwell within the mind of the Gurmukh. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥ (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through karma and Dharma, good actions and righteous faith, the Gurmukh becomes true.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥ (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh burns away egotism and duality.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (230-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is attuned to the Almighty's Name (Naam), and obtains peace. ||3||

ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ; ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Instruct your own mind, and understand Him.

ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ; ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

You may preach to other people, but no one will listen.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝਹੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (230-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh understands, and is always at peace. ||4||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are such clever hypocrites.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ ; ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

No matter what they do, it is not acceptable.

ਆਵੈ ਜਾਵੈ ; ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥੫॥ (230-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They come and go in reincarnation, and find no place of rest. ||5||

ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The manmukhs perform their rituals, but they are totally selfish and conceited (egoistic).

ਬਗ ਜਿਉ ; ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥ (ਬੱਗ ਬੋਲੋ) (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They sit there, like storks, pretending to meditate.

ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ; ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੬॥ (230-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Caught by the Messenger of Death, only then they shall regret and repent in the end. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, liberation is not obtained.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one meets the Almighty.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥ (230-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Guru is the Great Giver, throughout the four ages. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ; ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
For the Gurmukh, the Almighty's Name (Naam) is the social status, honor and glorious greatness.

ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ; ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
Maya, the daughter of the ocean, has been slain.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥ (230-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says without the Name, all clever tricks are false. ||8||2||

ਗਉੜੀ , ਮਃ ੩ ॥ (230-8)
Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ; ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ **(ਪੜ੍ਹੁ ਬੋਲੋ)** (230-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
Learn the rule of this age, O Siblings of Destiny;

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (230-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
all understanding is obtained from the Perfect Guru.

ਐਥੈ ਅਗੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
Here and hereafter, the Almighty's Name is our Companion. ||1||

ਰਾਮ ਪੜਹੁ ; ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ **(ਪੜ੍ਹੁ ਬੋਲੋ)** (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
Read Almighty's praises, and contemplate Him in your mind.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (230-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
By Guru's Grace, your filth shall be washed away. ||1||Pause||

ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ; ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
Through argument and debate, He cannot be found.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਫੀਕਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
The mind and body are made insipid (colourless) through the love of duality.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (230-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)
Through the Guru's Shabad, lovingly attune yourself to the True Almighty. ||2||

ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ; ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

This world is polluted with egotism.

ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ; ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ **(ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ)** (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By taking cleansing baths daily at sacred shrines of pilgrimage, egotism is not eliminated.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥੩॥ (230-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without meeting the Guru, they are tortured by Messengers of Death. ||3||

ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ; ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those humble beings are true, who conquer their ego.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, they conquer the five thieves.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ (230-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They save themselves, and save all their generations as well. ||4||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Director (Almighty) has staged the drama of emotional attachment to Maya.

ਮਨਮੁਖ ; ਅੰਧ ਰਹੇ ਲਪਟਾਈ ॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs cling blindly to it.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ; ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ (230-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs remain detached, and lovingly attune themselves to the Almighty. ||5||

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ; ਕਰੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The disguisers put on their various disguises.

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ; ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Desire rages within them, and they carry on egotistically.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ; ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ (230-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They do not understand themselves, and they lose the game of life. ||6||

ਕਾਪੜ ਪਹਿਰਿ ; ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Putting on religious robes, they act so tricky in self-intelligence,

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

but they are totally deluded by doubt and emotional attachment to Maya.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ (230-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without serving the Guru, they suffer in terrible pain. ||7||

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the Naam, the Name of the Almighty, remain detached from Maya forever.

ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ; ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Even as householders, they lovingly attune themselves to the True Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥ (230-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says those who serve the True Guru are blessed and very fortunate. ||8||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (230-17)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ; ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ (230-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Brahma is the founder of the Vedas and he studied the knowledge.

ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ; ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ (230-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

However from him originated the deities, persuaded by the thirst of attachment desire.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ; ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ (230-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They wander in the three qualities (Rajo, Sato & Tamo), and they do not dwell within their own real-self (home). ||1||

ਹਮ , ਹਰਿ ਰਾਖੇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (230-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Almighty has saved me; I have met the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He has implanted devotional worship of the Almighty's Name, night and day. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ; ਜੰਜਾਲਾ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The songs of Brahma entangle people in the three qualities.

ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ; (ਪੜ੍ਹ ਬੋਲੋ)
ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ (230-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Reading about the debates and disputes, they are hit over the head by the Messenger of Death.

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ; ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ (231-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They do not understand the principals of reality, and they gather their worthless bundles of straw. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ; ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (231-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs, in ignorance, take the path of evil.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਆ ; ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They forget the Almighty's Name, and in its place, they practice all sorts of rituals.

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They drown in the terrifying world-ocean, in the love of duality. ||3||

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ; ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (231-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Driven crazy, obsessed by Maya, they call themselves Pandits - religious scholars;

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

stained with evil desires, they suffer terrible pain.

ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ; ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The noose of the Messenger of Death is around their necks; they are constantly tormented by death. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (231-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death does not even approach the Gurmukhs.

ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥ (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Hymn (Shabad), they burn away their ego and duality.

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Name, they sing the Glorious Praises of the Almighty. ||5||

ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ; ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (231-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Maya is the slave of the Almighty's devotees; it works for them.

ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ; ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

One who falls at their feet attains the Mansion of the Almighty's Presence.

ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He is forever pure; he is absorbed in knowledge state. ||6||

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ; ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ (231-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who listen to the Almighty's Sermon are seen to be the wealthy people in this world.

ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ (231-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Everyone bows down to them, and adores them, night and day.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ; ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ (231-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They intuitively savor the Glories of the True Almighty within their minds. ||7||

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru has revealed the Shabad (Gurbani);

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ; ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

it eradicates the three qualities, and attunes the consciousness to the fourth state.

ਨਾਨਕ , ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥ (231-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says subduing egotism, one is absorbed into Almighty. ||8||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (231-8)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ; ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (ਪੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ) (231-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Brahma studied the Vedas, but these lead only to debates and disputes.

ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ ; ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ (231-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He is filled with darkness; he does not understand himself.

ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

And yet, if he chants the Guru's Shabad, he finds Almighty. ||1||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ; ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

So serve the Guru, and you shall not be consumed by death.

ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (231-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs have been consumed by the love of duality. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Becoming Gurmukh, the sinful mortals are purified.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, they find intuitive peace and poise deep within.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥ (231-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I have found my Almighty, through the Guru's Shabad, and I have been reformed. ||2||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (231-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Almighty Himself unites us in Union with the True Guru,

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ; ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (231-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

when we become pleasing to the agreement of my True Almighty.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They sing the Glorious Praises of the Almighty virtues, in the poise of knowledge state. ||3||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, they are deluded by doubt.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ; ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ (231-12, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

The blind, self-willed manmukhs constantly eat poison of evil desire persuaded by Maya.

ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ; ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

They are beaten by the Messenger of Death with his rod, and they suffer in constant pain. ||4||

ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

The Messenger of Death does not catch sight of those who enter the Sanctuary of the Almighty.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (231-13, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

Subduing egotism, they lovingly center their consciousness on the True Almighty.

ਸਦਾ ਰਹੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

They keep their consciousness constantly focused on the Almighty's Name. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

Those humble beings who serve the True Guru are free from the filth of Maya and pure.

ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ (231-14, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

Merging their minds into the agreement of the True Guru, they conquer the entire world.

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ, ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

In this way, you too shall find happiness, O my friend. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

Those who serve the True Guru are blessed with fruitful rewards.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (231-15, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

The Naam, the Name of the Almighty, abides in their hearts; selfishness and conceit depart from within them.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥ (231-16, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

The unstruck intruments melody of the Shabad vibrates within them. ||7||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (231-16, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

Who - who has not been purified by the True Guru, O my Siblings of Destiny?

ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ; ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The devotees are purified, and honored in His Court.

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says greatness is in the Almighty's Name. ||8||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (231-17)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ; ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (231-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who speak of the three qualities - their illusions (doubts) do not depart.

ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (231-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Their bonds are not broken, and they do not obtain liberation.

ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (231-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Guru is the Bestower of liberation in this age. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those mortals who become Gurmukh give up their illusions (doubts).

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The celestial music wells up, when they lovingly attune their consciousness to the Almighty. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ; ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ (231-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who are controlled by the three qualities have death hovering over their heads.

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ; ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (ਉਪਾਵਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They do not remember the Name of the Creator Almighty.

ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They die, and are reborn, over and over, again and again. ||2||

ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ; ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (232-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those whose guru is ignorant (spiritually blind) - their illusions (doubts) will not depart.

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ; ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Abandoning the Source of all, they have become attached to the love of duality.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ; ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Infected with poison, they are immersed in poison. ||3||

ਮਾਇਆ ਕਰਿ ; ਮੂਲੁਜੰਤ੍ਰੁ ਭਰਮਾਏ ॥ (ਮੂਲੁ-ਜੰਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (232-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Because of Maya, one wander in illusion (doubt).

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ; ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They have forgotten the Dear Almighty, and they are in love with duality.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The supreme status is obtained only by those who are blessed with His Glance of Grace. ||4||

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ; ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (232-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

One who has Truth pervading within, radiates Truth outwardly as well.

ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ; ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Truth does not remain hidden, even though one may try to hide it.

ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The spiritually wise know this state of knowledge intuitively. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (232-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs keep their consciousness centered on the Almighty.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Ego and Maya are burned away by the Guru's Hymn (Shabad).

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

My True Almighty unites them in His Union. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (232-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Guru, The Giver, preaches the Shabad.

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He controls, and restrains, and holds still the wandering mind.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Understanding is obtained through the Perfect Guru. ||7||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ (232-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Creator Himself has created the universe; He Himself shall destroy it.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (232-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without Him, there will never be any other at all.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (232-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says how rare are those who, as Gurmukh, understand this! ||8||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (232-7)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs obtain the Naam, the Priceless Name of the Almighty.

ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ; ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They serve the Name, and through the Name, they are absorbed into the knowledge state naturally and poise.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ; ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

With their tongues, they continually sing the Ambrosial Naam.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (232-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They obtain the Almighty's Name; the Almighty showers His Mercy upon them. ||1||

ਅਨਦਿਨੁ ; ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ (232-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Night and day, within your heart, meditate on the Almighty of the Universe.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (232-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs obtain the supreme state of peace. ||1||Pause||

ਹਿਰਦੈ ; ਸੁਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Peace comes to fill the hearts of those

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ; ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

who, as Gurmukh, sing of the True Almighty, the treasure of vrtues (excellence).

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ; ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ (232-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They become the constant slaves of the slaves of the Almighty's slaves.

ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ; ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Within their households and families, they remain always detached while performing all household duties diligently. ||2||

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

How rare are those who, as Gurmukh, become Jivan Mukta - liberated while yet alive.

ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ; ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (232-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They alone obtain the supreme treasure.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ; ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Eradicating the three qualities of Maya (Say, Raj & Tam), they become pure.

ਸਹਜੇ ; ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They are naturally absorbed in the True Almighty. ||3||

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (232-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Emotional attachment to family does not exist,

ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ; ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

when the True Almighty abides within the heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ; ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind of the Gurmukh is pierced through and held steady.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ; ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (232-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

One who recognizes the Almighty's Command understands the True Almighty. ||4||

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

You are the Creator Almighty - there is no other for me.

ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ; ਤੁਝ ਤੇ , ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I serve You, and through You, I obtain honor.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ; ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (232-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Almighty showers His Mercy, and I sing His Praises.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ; ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The light of the jewel of the Almighty's Name (Naam) broaden into the entire world. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ; ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

To the Gurmukhs, Gurbani seems to be so sweet means that they prefer to read, listen and contemplate Gurbani more then anything else.

ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (232-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Deep within, their hearts blossom forth; night and day, they lovingly center themselves on the Almighty.

ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ; ਪਰਸਾਦੀ ॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Almighty is intuitively obtained, by His Grace.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Guru is obtained by the destiny of perfect good fortune based on the previous deeds. ||6||

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ (232-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Egotism, possessiveness, evil-mindedness and suffering departs,

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

when the Almighty's Name, the Ocean of Virtue, comes to dwell within the heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ; ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The intellect of the Gurmukhs is awakened, and they praise Almighty,

ਜਬ ਹਿਰਦੈ ; ਰਵਿਆ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥ (232-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

when the Almighty's Lotus Feet come to dwell within the heart. ||7||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They alone receive the Naam, unto whom it is given.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ; ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs shed their ego, and merge with the Almighty.

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ; ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (232-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Name abides within their hearts.

ਨਾਨਕ ; ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥ (232-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says they are intuitively absorbed in the True Almighty. ||8||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (232-19)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ; ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (232-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind has intuitively healed itself, through the sense of respect (fear) for Almighty.

ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind is attuned to the Guru's Hymn (Shabad); it is lovingly attuned to the Almighty.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

It abides within its own home, in harmony with the Almighty's Will. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (233-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, egotistical pride departs,

ਗੋਵਿਦੁ ਪਾਈਐ ; ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

and the Master of the Universe, the Treasure of Virtues (Excellence), is obtained. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ; ਜਾ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The mind becomes detached and free from all mind created desires, when it adopts the sense of respect (fear) for Almighty, through the Guru's hymn (Gurbani).

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਸਭਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (233-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

My Pure Almighty is pervading and contained among all.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (233-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one is united in His Union. ||2||

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ; ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (233-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The slave of the Almighty's slave attains happiness means that one must be utmost humble and totally free from ego.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

My Almighty is found in this way.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

By the Grace of the Almighty, one comes to sing the Glorious Praises of the Almighty. ||3||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (233-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Cursed is that long life, during which love for the Almighty's Name is not enshrined.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ; ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (233-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Cursed is that comfortable bed which lures one into the darkness of attachment to sexual desire.

ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ; ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ (233-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Fruitful is the birth of that person who takes the Support of the Naam, the Name of the Almighty. ||4||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (233-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Cursed, cursed is that home and family, in which the love of the Almighty is not embraced.

ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ; ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (233-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He alone is my friend, who sings the Glorious Praises of the Almighty Virtues.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੫॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without the Almighty's Name, there is no other for me. ||5||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਹਮ , ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

From the True Guru, I have obtained salvation and honor.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਦੂਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ (233-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I have meditated on the Name of the Almighty, and all my sufferings have been erased.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (233-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I am in constant bliss, lovingly attuned to the Almighty's Name. ||6||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥ (233-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, I came to understand my body.

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥ ('ਬੁਝਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The fires of ego and desire have been totally quenched.

ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ; ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥੭॥ (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Anger has been dispelled, and I have grasped hold of tolerance. ||7||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ (233-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Almighty Himself showers His Mercy, and bestows the Naam.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ (233-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

How rare is that Gurmukh, who receives the jewel of the Naam.

ਨਾਨਕੁ , ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (233-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says sing the Glorious Praises of the Almighty, who is beyond knowledge, the Incomprehensible. ||8||8||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (233-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (233-11)

Raag Gauree Bairaagan, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ;
ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ (233-11, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Those who turn their faces away from the True Guru, are seen to be unfaithful and evil means the one who refused to obey Guru's instruction although they are well aware.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ;
ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They shall be bound and beaten night and day; they shall not have this opportunity again. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O Almighty, please shower Your Mercy upon me, and save me!

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (233-12, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

O Almighty, please lead me to meet the Sat Sangat, the True Congregation, that I may dwell upon the Glorious Praises of the Almighty within my heart. ||1||Pause||

ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ;
ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥ (233-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Those devotees are pleasing to the Almighty, who as Gurmukh, walk in harmony with the Way of the Almighty's Will.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ;
ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ (233-13, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Subduing their selfishness and conceit, and performing selfless service, they remain dead while yet alive. ||2||

ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ;
ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ (233-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The body and the breath of life belong to the One - perform the greatest service to Him.

ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ;
ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (233-14, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Why forget Him from your mind? Keep the Almighty enshrined in your heart. ||3||

ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (233-15, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Receiving the Naam, the Name of the Almighty, one obtains honor; believing in the Naam, one is at peace.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ (233-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The Naam is obtained from the True Guru; by His Grace, Almighty is found. ||4||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ;
ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ (233-16, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

The ones who turn their faces away from the True Guru; they continue to wander aimlessly.

ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ;
ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ (233-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

They are not accepted by the earth or the sky; they fall into manure, and rot. ||5||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ (233-17, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

This world is deluded by doubt, it has taken the drug of emotional attachment.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ;
ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ (233-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Maya does not draw near those who have met with the True Guru. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ;
ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (233-18, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru are very beautiful; they cast off the filth of selfishness and conceit.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ (234-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the Shabad are free from the filth of Maya and pure. They walk in harmony with the Will of the True Guru. ||7||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (234-1, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You are the One and Only Giver; You forgive us, and unite us with Yourself.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੯॥ (234-2, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak seeks Your Sanctuary; save me as You wish. ||8||1||9||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਕਰਹਲੇ (234-3)

Raag Gauree Poorbee, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji, Karhalay:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (234-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ; (‘ਕਰਹੱਲੇ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ (234-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my wandering mind, you are like a camel (uncontrolled, wild) - how will you meet the Almighty, your Mother?

ਗੁਰੁ , ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ;
ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ (234-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When I found the Guru, by the destiny of perfect good fortune, my Beloved came and embraced me. ||1||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (234-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, strive to meditate on the True Guru, the Primal Being. ||1||Pause||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ (234-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, strive to contemplate the Almighty, and meditate on the Almighty's Name.

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ (234-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

When you are called to answer for your account, the Almighty Himself shall release you. ||2||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ , ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ;
ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ (234-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, strive as you were once very pure; the filth of egotism has now attached itself to you.

ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ;
ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ (234-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Your Beloved Husband is now manifest before you in your own home of real-self (Atma), but you are separated from Him, therefore you are suffering in such pain! ||3||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ;
ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ (234-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind strive in the search for the Almighty within your ownself.

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ;
ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ (234-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

He cannot be found by any device; the Guru will show you the Almighty within your heart. ||4||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ;
ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (234-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind strive day and night, lovingly attune yourself to the Almighty.

ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ;
ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ (234-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Return to your own home of real-self, and find the palace of love; meet the Guru who unites with the Almighty. ||5||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ , ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ;
ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, you are my friend strive to abandon hypocrisy and greed.

ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ;
ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The hypocritical and the greedy are struck down; the Messenger of Death punishes them with his club. ||6||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ , ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ;
ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (234-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, you are my life forces (Pran) strive to rid yourself of the pollution of hypocrisy and illusion (doubt).

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ (234-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru is the Ambrosial Pool of the Almighty's Nectar; join the Holy Congregation, and wash away this pollution. ||7||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ (234-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O my dear beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind strive and listen only to the Teachings of the Guru.

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ;
ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥ (234-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

This emotional attachment to Maya is so pervasive but ultimately, nothing shall go along with anyone. ||8||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ;
ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (234-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, my good friend strive to spend the capital of the Almighty's Name, and obtain honor.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥ (234-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

In the Court of the Almighty, you shall be robed with honor, and the Almighty Himself shall embrace you. ||9||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ , ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (234-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind strive to obey Guru's teaching, as one who surrenders to the Guru becomes Gurmukh, and works for the Almighty.

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥ (234-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 4)

Offer your prayers to the Guru; O servant Nanak, He shall unite you with the Almighty. ||10||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (234-15)

Gauree, Fourth Mahl (Guru), Guru Ram Dev Ji:

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ; ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (234-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O contemplative camel-like (uncontrolled, wild) mind consider; contemplate and observe the reality thereafter realize that Almighty alone is within all.

ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨਵਾਸੀਆ ; **(ਬਨ-ਵਾਸੀਆ ਬੋਲੋ)**
ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ (234-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The forest-dwellers have grown weary of wandering in the forests; following the Guru's Teachings, see your Husband Almighty within your heart. ||1||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ; ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (234-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind strive to embrace the Guru and the Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ;
ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ (234-17, ਗਉੜੀ, ਮ: 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) contemplative mind, realize that the self-willed manmukhs are caught in the great net of death messengers.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ (234-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 4)

The mortal who becomes Gurmukh is liberated, remember Almighty's Name which is life within all and the destroyer of sins. ||2||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥ (234-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 4)

O my dear beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind, seek the Sat Sangat, the True Congregation, and the True Guru.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (234-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 4)

Joining the Sat Sangat, meditate on the Almighty, and the recited Almighty's Name shall go along with you. ||3||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ;
ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (234-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 4)

O very fortunate camel-like (uncontrolled, wild) mind, with one glance of grace from the Almighty, you shall be exalted (delighted).

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ (235-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 4)

If the Almighty Himself saves you, then you shall be saved. Dwell upon the Feet of the True Guru. ||4||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ;
ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 4)

O my dear beloved camel-like (uncontrolled, wild) mind, remember the Almighty who is in a form of Light (Atma, real-self) within the body.

ਗੁਰਿ , ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ;
ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥ (235-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The Guru has shown me the nine treasures of the Naam. The House of Mercy (Almighty) has bestowed this gift. ||5||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ;
ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥ (235-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, you are so fickle; give up your intelligence (cleverness) which are awful.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ;
ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥੬॥ (235-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

Dwell upon the Name of the Almighty although you have counted breaths of life; because even at the very last moment of life, Almighty is able to liberate you. ||6||

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ;
ਤੂੰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

O camel-like (uncontrolled, wild) mind, you are so very fortunate; remember Almighty who is the jewel of spiritual wisdom.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ;
ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥ (235-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

You hold in your hands the Guru's spiritual wisdom-like sword ; with this destroyer of death (Almighty), kill the Messenger of Death. ||7||

ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ (235-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The treasure is deep within, O camel-like (uncontrolled, wild) mind, but you wander around outside in doubt, searching for it.

ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥ (235-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

Meeting the Perfect Guru, the Primal Being, you shall discover that the Almighty, your Best Friend, is found to be close all along with you. ||8||

ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ; (ਰੱਤੜੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (235-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

You are engrossed in pleasures, O camel-like (uncontrolled, wild) mind; adopt Almighty's lasting love instead!

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ;
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥ (235-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The color of the Almighty's Love never fades away; serve the Guru, and serve selflessly the Guru and remember the Guru's hymn (Gurbani). ||9||

ਹਮ ਪੰਖੀ , ਮਨ ਕਰਹਲੇ ;
ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥ (235-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

We are birds, O camel-like (uncontrolled, wild) mind strive as the Almighty, the everlasting Primal Being, is the tree on which eternal dwelling is obtained.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥ (235-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs are very fortunate - they find it. O servant Nanak, dwell upon the Naam, the Name of the Almighty. ||10||2||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (235-9)

Raag Gauree Gwaarayree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (235-9)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਬ ਇਹੁ ; ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When this mortal's mind is filled with pride,

ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ; ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then the mortal becomes crazy and wanders around like a stranger means he totally isolates himself from the entire creation which truly the form of Almighty.

ਜਬ ਇਹੁ ; ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ (235-10, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when this mortal becomes the dust of all,

ਤਾ ਤੇ ; ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then the mortal recognizes the Almighty in each and every heart. ||1||

ਸਹਜ ਸੁਹੇਲਾ ; ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The attainment peace and pleasure naturally is the fruit of humbleness.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੈ ;
ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (235-11, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

My True Guru has given me this gift. ||1||Pause||

ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ; ਇਹੁ ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he believes others to be bad,

ਤਬ ਸਗਲੇ ; ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then everyone goes against him and lays traps for him.

ਮੇਰ ਤੇਰ ; ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ (235-12, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when he stops thinking in terms of 'mine' and 'yours' means duality,

ਤਾ ਤੇ ; ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then no one becomes his enemy. ||2||

ਜਬ ਇਨਿ ; ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he clings to 'my own, my own',

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ; ਹੈ ਮੁਸਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ (235-13, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then he have to face great troubles.

ਜਬ ਇਨਿ ; ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when he recognizes the Creator Almighty,

ਤਬ ਇਸ ਨੋ ; ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then he is free from the passion of desires (free from the desire to accomplish mind fancy wishes). ||3||

ਜਬ ਇਨਿ ; ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥ (235-14, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he entangles himself in emotional attachment,

ਆਵੈ ਜਾਇ ; ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

he comes and goes in reincarnation, remains under the constant gaze of Death.

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ; ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰਮਾ ॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when all his illusion are vanished,

ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ; ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ (235-15, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then there is no difference between him and the Supreme Almighty. ||4||

ਜਬ ਇਨਿ ; ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he perceives differences between the creation and Almighty,

ਤਬ ਤੇ ; ਦੂਖ ਡੰਡ ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then he suffers pain, punishment and sorrow.

ਜਬ ਇਨਿ ; ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥ (235-16, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when he recognizes the One and Only Almighty,

ਤਬ ਤੇ ; ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

There on; he understands everything. ||5||

ਜਬ ਇਹੁ ; ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he runs around for the sake of Maya and riches,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ; ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ (235-17, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

he is not satisfied, and his desires are not quenched.

ਜਬ ਇਸ ਤੇ ; ਇਹੁ ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

But when he runs away and be separate himself from the Maya,

ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ; ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

then the Goddess of Wealth gets up and follows him. ||6||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਓ ॥ (235-18, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When, by His Grace, the True Guru is met,

ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ; ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

the lamp is lit within the temple of the mind means that knowledge enshrines within.

ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ; ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

When he realizes what victory and defeat really are means once the realization of true victory in life is to mediatate and attain Almighty whereas the defect is through accumulating worldly wealth,

ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ; ਕੀਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥ (235-19, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

only then he comes to appreciate the true value of his real-self (Atma)-like home. ||7||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is the Creator of all things, the Cause of causes.

ਆਪੇ ; ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He Himself is wisdom, contemplation and discerning understanding.

ਦੂਰਿ ਨ , ਨੇਰੈ ; ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ (236-1, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

He is not far away; He is near at hand, with all.

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥ (236-2, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਮਃ 5)

So praise the True One, Guru Nanak says with love! ||8||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (236-2)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥ (236-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Serving the Guru, one is attaches to Almighty's Name.

ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥ (236-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

It is received only by those who have such good destiny inscribed upon their foreheads.

ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ (236-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty dwells within their hearts.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (236-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Their minds and bodies become peaceful and stable. ||1||

ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ; ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, sing such Praises of the Almighty,

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

which shall be of use to you here and hereafter. ||1||Pause||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥ (236-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Him, fear and misfortune depart,

ਧਾਵਤ ਮਨੂਆ ; ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and the wandering mind is held steady.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Him, suffering shall never again overtake you.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹ ਹਉਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, this ego runs away (disappears). ||2||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥ (236-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, the five (lust, anger, greed, attachment & ego) are overpowered.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਚਾ ॥ (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, Ambrosial Nectar is collected in the heart.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, this desire is quenched.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੩॥ (236-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one is approved in the Court of the Almighty. ||3||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, millions of mistakes are erased.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one becomes Holy, blessed by the Almighty.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ (236-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, the mind is cooled and soothed.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, all filth of Maya is washed away. ||4||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, the jewel of the Almighty is obtained.

ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥ (236-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One is reconciled with the Almighty, and shall not abandon Him again.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, many acquired residency in the heavens.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one abides in state of knowledge and peace. ||5||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥ (236-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one is not affected by this fire.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one is not under the gaze of Death.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, your forehead shall be pure.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥੬॥ (236-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, all pains are destroyed. ||6||

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, no difficulties are encountered.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one hears the unstruck instruments melody.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (236-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, one acquires this pure reputation.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Praises, the Antahkaran-lotus is turned upright means one is able grasp the knowledge and obtain blessings of the True Guru. ||7||

ਗੁਰਿ , ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru has bestowed His Glance of Grace upon all,

ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥ (236-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

however the supreme Glance of Grace is upon those within whose hearts the True Guru implants the sermons of the Almighty.

ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ; ਤਿਨਿ ਭੋਜਨੁ ਚੂਰਾ ॥ (236-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The unbroken Almighty's Praises is their food and nourishment.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥ (236-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, who have the Perfect True Guru. ||8||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (236-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who implant the Guru's Sermon's within their hearts,

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ; ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

disconnects themselves from company of the five passions (lust, anger, greed, attachment & ego).

ਦਸ ਇੰਦ੍ਰੀ ; ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥ (236-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They keep the ten sensors (5 knowledge sensors & 5 action sensors) under their control;

ਤਾ ਕੈ ; ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

within them the knowledge of their real-self (Atma) are enlightened. ||1||

ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ; ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ ॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They alone obtain such determination (strong mindedness),

ਜਾ ਕਉ ;
ਦਇਆ ਮਇਆ , ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (236-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

whom Almighty blesses with His Mercy and Grace. ||1||Pause||

ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ; ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Friend and enemy are equally the same to them.

ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ; ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever they speak is wisdom.

ਜੇਤਾ ਸੁਨਣਾ ; ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ (236-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever they hear is the Naam, the Name of the Almighty.

ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ; ਤੇਤਾ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever they see is their concentration means everythis they see reflects Almighty. ||2||

ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ; ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They are awake and sleep naturally means their mind is consistently focused in Almighty's meditation.

ਸਹਜੇ ; ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (236-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Therefore what ever happens is accepted without any discrimination based on self interest means that their creator intellect does not interfere in accepting Almighty's Will.

ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they remain detached; and effortlessly they laugh.

ਸਹਜੇ ਚੁਪ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Naturally, they remain silent; and effortlessly, they chant Almighty's Name. ||3||

ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ; ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Effortlessly they eat; and naturally they immerse in Almighty's love.

ਸਹਜੇ ; ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ (236-18, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Effortlessly the complete hidden knowledge is expressed means that they illustrate their principal naturally through their practical lifestyle.

ਸਹਜੇ ; ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

They naturally join the Saadh Sangat, the Society of the Holy.

ਸਹਜਿ ; ਮਿਲਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Effortlessly, they meet the Guru and merge with the Supreme Almighty. ||4||

ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ; ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥ (236-19, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Effortlessly they remain detached from worldly entanglements.

ਸਹਜੇ ; ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Effortlessly, their subtle bodies' Antahkaran's duality is eliminated.

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜਿ ; ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Bliss comes naturally to their minds.

ਤਾ ਕਉ ; ਭੇਟਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੫॥ (237-1, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

They meet the Almighty, the Embodiment of Supreme Bliss. ||5||

ਸਹਜੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓ ਨਾਮੁ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Naturally, they drink in the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of the Almighty.

ਸਹਜੇ ; ਕੀਨੋ ਜੀਅ ਕੋ ਦਾਨੁ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Naturally, they donate to the needy ones means they donate without having the sense of being the donor .

ਸਹਜ ਕਥਾ ਮਹਿ ; ਆਤਮੁ ਰਸਿਆ ॥ (237-2, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Their souls naturally delight in the Almighty's discourse.

ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਸਿਆ ॥੬॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Imperishable Almighty abides with them. ||6||

ਸਹਜੇ ; ਆਸਣੁ ਅਸਥਿਰੁ ਭਾਇਆ ॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they assume the unchanging position.

ਸਹਜੇ ; ਅਨਹਤ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (237-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, the unstruck vibration of the Shabad resounds.

ਸਹਜੇ ; ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ , ਸੁਹਾਇਆ ॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, the celestial bells resound.

ਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੭॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within their real-self (Atma) homes, the Supreme Almighty is pervading. ||7||

ਸਹਜੇ ; ਜਾ ਕਉ ਪਰਿਓ ਕਰਮਾ ॥ (237-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, their forhead is beautified with noble deeds (Karma).

ਸਹਜੇ ; ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ , ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Naturally, they meet the Guru with the faith of the Almighty means they are guided through the path of truth by the True Guru Himself. .

ਜਾ ਕੈ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ; ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Only those who have attained the ultimate knowledge understand this state.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥੮॥੩॥ (237-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is a sacrifice to them. ||8||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (237-6)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਪ੍ਰਥਮੇ ; ਗਰਭ ਵਾਸ ਤੇ ਟਰਿਆ ॥ (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

First, one comes forth from the womb.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ; ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਜੁਰਿਆ ॥ (ਕ-ਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

They become attached to their children, spouses and immediate family.

ਭੋਜਨੁ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ; ਬਹੁ ਕਪਰੇ ॥
ਸਰਪਰ ਗਵਨੁ ਕਰਹਿਗੇ ; ਬਪੁਰੇ ॥੧॥ (237-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The foods of various sorts and garments of various appearances will surely pass away, O wretched mortal! ||1||

ਕਵਨੁ ਅਸਥਾਨੁ ; ਜੋ ਕਬਹੁ ਨ ਟਰੈ ॥ (237-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that place which never perishes?

ਕਵਨੁ ਸਬਦੁ ; ਜਿਤੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (237-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

What is that Word by which the dirt of the mind is removed? ||1||Pause||

ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ; ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ (237-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Even in the Realm of Indra (Heaven), death is sure and certain.

ਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰੀ ; ਨਿਹਚਲੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ (237-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Realm of Brahma shall not remain permanent.

ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਕਾ ; ਹੋਇਗਾ ਕਾਲਾ ॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Realm of Shiva shall also perish.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ; ਬਿਨਸਿ ਬਿਤਾਲਾ ॥੨॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The three dispositions, Maya and the demons shall vanish. ||2||

ਗਿਰਿ ਤਰ ਧਰਣਿ ; ਗਗਨ ਅਰੁ ਤਾਰੇ ॥ (237-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The mountains, the trees, the earth, the sky and the stars;

ਰਵਿ ਸਸਿ ਪਵਣੁ ; ਪਾਵਕੁ ਨੀਰਾਰੇ ॥ (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the sun, the moon, the wind, water and fire;

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ; ਬਰਤ ਅਰੁ ਭੇਦਾ ॥ (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

day and night, fasting days and their determination;

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ;
ਬਿਨਸਹਿਗੇ ਬੇਦਾ ॥੩॥ **(ਬਿਨਸਹਿ-ਗੇ ਬੋਲੋ)** (237-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the Shaastras, the Simritees and the Vedas shall pass away. ||3||

ਤੀਰਥ ਦੇਵ ; ਦੇਹੁਰਾ ਪੋਥੀ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The sacred shrines of pilgrimage, deities, temples and holy books;

ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ; ਸੋਚ ਪਾਕ ਹੋਤੀ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

rosaries, ceremonial tilak marks on the forehead, meditative people, the pure, and the performers of burnt offerings;

ਧੋਤੀ ਡੰਡਉਤਿ ; ਪਰਸਾਦਨ ਭੋਗਾ ॥ (237-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

wearing loin cloths, bowing in reverence and the consumption of sacred foods

ਗਵਨੁ ਕਰੈਗੋ ; ਸਗਲੋ ਲੋਗਾ ॥੪॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- all these, and all people, shall pass away. ||4||

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ; ਤੁਰਕ ਅਰੁ ਹਿੰਦੂ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Social classes, races, Muslims and Hindus;

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਿੰਦੂ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

beasts, birds and the many varieties of beings and creatures;

ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੁ ; ਦੀਸੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (237-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the entire world and the visible universe

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗੋ ; ਸਗਲ ਆਕਾਰਾ ॥੫॥ (237-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- all forms of existence shall pass away. ||5||

ਸਹਜ , ਸਿਫਤਿ ਭਗਤਿ ; ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (237-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Praises of the Almighty, meditation, spiritual wisdom and the essence of reality,

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਥਾਨਾ ॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

eternal bliss and the imperishable true place are obtained.

ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ; ਸਾਧ ਗੁਣ ਰਸੈ ॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the Almighty's Glorious Virtues Praises are sung with love.

ਅਨਭਉ ਨਗਰੁ ; ਤਹਾ ਸਦ ਵਸੈ ॥੬॥ (237-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There, in the city of fearlessness, He dwells forever. ||6||

ਤਹ ਭਉ ਭਰਮਾ ; ਸੋਗੁ ਨ ਚਿੰਤਾ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is no fear, illusion (doubt), suffering or anxiety there;

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ; ਮਿਰਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

there is no coming or going, and no death there.

ਤਹ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ; ਅਨਹਤ ਆਖਾਰੇ ॥ (237-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is eternal bliss, and the unstruck celestial music there.

ਭਗਤ ਵਸਹਿ ; ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੇ ॥੭॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotees dwell there, with the Almighty's Praises as their support. ||7||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is no end or limitation to the Supreme Almighty.

ਕਉਣੁ ਕਰੈ ; ਤਾ ਕਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Who can recite His contemplation?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (237-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, unto whom the Almighty showers His Mercy,

ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥੮॥੪॥ (237-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

the imperishable home is obtained; in the Saadh Sangat, you shall be saved. ||8||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (237-17)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋਈ ਸੂਰਾ ॥ (237-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is a warrior.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋਈ ਪੂਰਾ ॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is perfect.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) obtains glorious greatness.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਈ ॥੧॥ (237-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is freed of suffering. ||1||

ਐਸਾ ਕੋਇ ; ਜਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਗਵਾਵੈ ॥ (237-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

How rare is such a person, who kills and casts off doubt (duality).

ਇਸਹਿ ਮਾਰਿ ; ਰਾਜ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (237-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By eliminating (killing) doubt (duality), attains attains Raja Yoga, the Yoga of achieving oneness with Almighty while living a balanced worldly life (Raja Yoga-meditation and success). ||1||Pause||

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥ (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) has no fear.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is absorbed in the Naam.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ;
ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ **('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)** (238-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) has his desires quenched.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝੈ ॥੨॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is approved in the Court of the Almighty means one attains salvation. ||2||

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is wealthy and prosperous.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is honorable.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋਈ ਜਤੀ ॥ (238-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is truly a celibate.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਗਤੀ ॥੩॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) attains salvation. ||3||

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸ ਕਾ ਆਇਆ ਗਨੀ ॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) - his coming to this world is fruitful (auspicious).

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ (238-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is steady and wealthy.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋ ਵਡਭਾਗਾ ॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is very fortunate.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੪॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) remains awake and aware, night and day in Almighty's meditation. ||4||

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ (238-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is Jivan Mukta, liberated while yet alive.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) lives a pure lifestyle.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) is spiritually wise.

ਜੋ ਇਸੁ ਮਾਰੇ ; ਸੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੀ ॥੫॥ (238-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who kills (eliminates) the doubt (duality) meditates in his natural character means the meditation remains within consistent all the time. ||5||

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਥਾਇ ਨ ਪਰੈ ॥
ਕੋਟਿ ਕਰਮ ; ਜਾਪ ਤਪ ਕਰੈ ॥ (238-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one is not acceptable, even though one may perform millions of rituals, chants (Jaap) and austerities (Taap).

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਜਨਮੁ ਨ ਮਿਟੈ ॥ (238-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one does not escape the cycle of reincarnation.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥੬॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one does not escape death. ||6||

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one does not obtain spiritual wisdom.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਜੂਠਿ ਨ ਧੋਈ ॥ (238-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), one's impurities (sins) is not washed off.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), everything is filthy.

ਇਸੁ ਮਾਰੀ ਬਿਨੁ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਉਲਾ ॥੭॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without killings (eliminating) the doubt (duality), virtuous stays detached (Jaola) from mortal. ||7||

ਜਾ ਕਉ , ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ (238-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Almighty, the Treasure of Mercy, bestows His Mercy,

ਤਿਸੁ ਭਈ ਖਲਾਸੀ ; ਹੋਈ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

one obtains release, and attains total perfection.

ਗੁਰਿ ; ਦੁਬਿਧਾ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਮਾਰੀ ॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One whose doubt (duality) has been killed (eliminated) by the Guru,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥੮॥੫॥ (238-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Nanak, contemplates Almighty. ||8||5||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (238-10)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ; ਤ ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ ॥ (238-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When someone attaches himself to the Almighty, then everyone is his friend.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ; ਤ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ (238-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When someone attaches himself to the Almighty, then his consciousness is steady.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ; ਨ ਵਿਆਪੈ ਕਾੜ੍ਹਾ ॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When someone attaches himself to the Almighty, he is not afflicted by worries.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ; ਤ ਹੋਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When someone attaches himself to the Almighty, he is liberated. ||1||

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂੰ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋਰੁ ॥ (238-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, unite me with the Almighty.

ਕਾਜਿ ਤੁਹਾਰੈ ; ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

There is other task for you (mind). ||1||Pause||

ਵਡੇ ਵਡੇ ; ਜੋ ਦੁਨੀਆਦਾਰ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The great and powerful people of the world

ਕਾਹੂ ਕਾਜਿ ਨਾਹੀ ; ਗਾਵਾਰ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

are of no use, you fool!

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ; ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਸੁਣਹਿ ॥ (238-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's slave may be born of humble origins,

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਧਰਹਿ ॥੨॥ (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

but in his company, you shall be saved in an instant. ||2||

ਕੋਟਿ ਮਜਨ ; ਜਾ ਕੈ ਸੁਣਿ ਨਾਮ ॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hearing the Naam, the Name of the Almighty, is equal to millions of cleansing baths in holy places.

ਕੋਟਿ ਪੂਜਾ ; ਜਾ ਕੈ ਹੈ ਧਿਆਨ ॥ (238-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on it is equal to millions of worship ceremonies.

ਕੋਟਿ ਪੁੰਨ ; ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hearing the Almighty's Bani (Gurbani) is equal to giving millions in alms.

ਕੋਟਿ ਫਲਾ ; ਗੁਰ ਤੇ ਬਿਧਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

To know the way, through the Guru, is equal to millions of rewards. ||3||

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਹਿ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੇਤ ॥ (238-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Within your mind, over and over again, think of Him,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

and your love of Maya shall depart.

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਤੁਮਰੈ ਸੰਗਿ ॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Imperishable Almighty is always with you.

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਰਚੁ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੪॥ (238-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, immerse yourself in the Love of the Almighty. ||4||

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ; ਉਤਰੈ ਸਭ ਭੂਖ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working desirelessly in His service, all hunger departs.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ; ਨ ਜੋਹਹਿ ਦੂਤ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working desirelessly in His service, the Messenger of Death will not be watching you.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ; ਤੇਰਾ ਵਡ ਗਮਰੁ ॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working desirelessly in His service, you shall obtain glorious greatness.

ਜਾ ਕੈ ਕਾਮਿ ; ਹੋਵਹਿ ਤੂੰ ਅਮਰੁ ॥੫॥ (238-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Working desirelessly in His service, you shall become immortal. ||5||

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ; ਨਹੀ ਡਾਨ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His servant does not suffer punishment.

ਜਾ ਕੇ ਚਾਕਰ ਕਉ ; ਨਹੀ ਬਾਨ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

His servant suffers no loss.

ਜਾ ਕੈ ਦਫਤਰਿ ; ਪੁਛੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ (238-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In His Court, His servant does not have to answer for his account of deeds.

ਤਾ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਰਹੁ ; ਬਿਸੇਖਾ ॥੬॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

So serve Him with as much as you can. ||6||

ਜਾ ਕੈ ; ਊਨ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤ ॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is not lacking in anything.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ; ਅਨੇਕਹਿ ਭਾਤਿ ॥ (238-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself is One, although He appears in so many forms.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਹੋਇ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His Glance of Grace, you shall remain exalted (delighted) forever.

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਕਰਿ ਤਾ ਕੀ ਘਾਲ ॥੭॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

So strive for Him, O my mind. ||7||

ਨਾ ਕੋ ਚਤੁਰੁ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੂੜਾ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

No one is clever, and no one is foolish.

ਨਾ ਕੋ ਹੀਣੁ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੂਰਾ ॥ (238-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

No one is weak, and no one is a warrior hero.

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ; ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ॥ (239-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

As the Almighty attaches someone, so is he attached.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਗਾ ॥੮॥੬॥ (239-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He alone is the Almighty's servant, Guru Nanak says who is so blessed. ||8||6||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji says that the entire lifetime is wasted without remembering Almighty. Guruji also utters the greatness in remembering Almighty.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਜੈਸੇ ਸਰਪ ਆਰਜਾਰੀ ॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one's life is like that of a snake.

ਤਿਉ ਜੀਵਹਿ ਸਾਕਤ ; ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੀ ॥੧॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

This is how the devotee of Maya (faithless cynic) lives, forgetting the Naam, the Name of the Almighty. ||1||

ਏਕ ਨਿਮਖ ; ਜੋ , ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਜੀਆ ॥ (239-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who lives while remembering Almighty, even for an instant,

ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਾਖ ; ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

lives for hundreds of thousands and millions of days, and becomes stable forever. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਰਮ ਕਰਾਸ ॥ (239-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one's actions and works are cursed.

ਕਾਗ ਬਤਨ ; ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥੨॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Like the crow's beak, he dwells in manure. ||2||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਭਏ ਕੂਕਰ ਕਾਮ ॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one acts like a dog.

ਸਾਕਤ , ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ ; ਨਿਨਾਮ ॥੩॥ (239-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) is nameless, like the prostitute's son who is without the father's name and his lineage . ||3||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਜੈਸੇ ਸੀਙ ਛਤਾਰਾ ॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one is like a horned ram.

ਬੋਲਹਿ ਕੂਰੁ ; ਸਾਕਤ ਮੁਖੁ ਕਾਰਾ ॥੪॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) barks out his lies, and his face is blackened. ||4||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਗਰਧਭ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ (239-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one is like a donkey.

ਸਾਕਤ ; ਥਾਨ ਭਰਿਸਟ , ਫਿਰਾਹੀ ॥੫॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) wanders around in polluted places. ||5||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਕੂਕਰ ਹਰਕਾਇਆ ॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, one is like a mad dog.

ਸਾਕਤ ਲੋਭੀ ; ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (239-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The greedy, devotee of Maya (faithless cynic) falls into entanglements. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਹੈ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without remembering the Almighty, he murders his own soul.

ਸਾਕਤ ਨੀਚ ; ਤਿਸੁ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥੭॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) is wretched, without family or social standing. ||7||

ਜਿਸੁ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (239-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

When the Almighty becomes merciful, one joins the Sat Sangat, the True Congregation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥੭॥ (239-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Says Guru Nanak, the Guru has saved the world. ||8||7||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-8)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the praises of a Guru;

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮੋਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (239-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Through the Guru's Word, I have attained the supreme status.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ (239-9, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The Perfect Guru has preserved my honor. ||1||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਧਿਆਇਓ ਮੋਹਿ ਨਾਉ ॥ (239-9, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Through the Guru's Word, I concentrate on the Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

By Guru's Grace, I have obtained a place of rest. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਸੁਣਿ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

I listen to the Guru's Word, and chant it with my tongue.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੨॥ (239-10, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

By Guru's Grace, my speech is like nectar. ||2||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਆਪੁ ॥ (239-11, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Through the Guru's Sermon, my selfishness and conceit have been removed.

ਗੁਰ ਕੀ ਦਇਆ ਤੇ ; ਮੇਰਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੩॥ (239-11, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

Through the Guru's kindness, I have obtained glorious greatness. ||3||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮਿਟਿਆ ਮੇਰਾ ਭਰਮੁ ॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermons, my illusion (doubt) have been removed.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਪੇਖਿਓ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥੪॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, I see Almighty everywhere. ||4||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਕੀਨੋ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥ (239-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermons, I practice Raja Yoga, the union (Yoga) with Almighty while performing househols life diligently.

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੫॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the Company of the Guru, all the people of the world are saved. ||5||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermons, my tasks are resolved.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਪਾਇਆ ਨਾਉ ਨਿਧਿ ॥੬॥ (239-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermons, I have obtained the nine treasures. ||6||

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ; ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whoever places his hopes in my Guru,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ; ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥੭॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

has the noose of death cut away. ||7||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਜਾਗਿਆ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ॥ (239-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Sermon, my good karma has been fruitful.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ; ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥੮॥੮॥ (239-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meeting with the Guru, I have found the Supreme Almighty. ||8||8||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (239-15)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the following shabad to honour the Guru through whom Almighty is attained;

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਸਿਮਰਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ॥ (239-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I remember the Guru with each and every breath.

ਗੁਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (239-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru is my life forces (Pran), the True Guru is my wealth. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ; ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ (239-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of the Guru's sight, I live.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I wash the Guru's Feet, and drink the water. ||1||

ਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ; ਨਿਤ ਮਜਨੁ ਕਰਉ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I shall take my daily bath in the dust of the Guru's Feet.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਹਰਉ ॥੨॥ (239-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The egotistical filth of countless incarnations is washed off. ||2||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਝੂਲਾਵਉ ਪਾਖਾ ॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I wave the fan over the Guru.

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ; ਹਾਥੁ ਦੇ ਰਾਖਾ ॥੩॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In return the Guru gives me His Hand, He saved me from the great fire of Maya. ||3||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਢੋਵਉ ਪਾਣੀ ॥ (239-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I carry water for the Guru's household;

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ; ਅਕਲ ਗਤਿ ਜਾਣੀ ॥੪॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

from the Guru, I have learned the Way of the One Almighty. ||4||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਪੀਸਉ ਨੀਤ ॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I shall grind the corn for the Guru's household.

ਜਿਸੁ ਪਰਸਾਦਿ ; ਵੈਰੀ ਸਭ ਮੀਤ ॥੫॥ (239-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, all my enemies have become friends. ||5||

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ; ਮੋ ਕਉ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥ (240-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Guru who gave me my soul,

ਆਪੁਨਾ ਦਾਸਰਾ ; ਆਪੇ ਮੁਲਿ ਲੀਉ ॥੬॥ (240-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

has Himself purchased me, and made me His servant. ||6||

ਆਪੇ ਲਾਇਓ ; ਅਪਨਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He Himself has blessed me with His Love.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, I humbly bow to the Guru. ||7||

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ; ਭੈ ਭ੍ਰਮ ਦੁਖ ਲਾਥਾ ॥ (240-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My troubles, conflicts, fears, illusions (doubts) and pains have been dispelled;

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਸਮਰਾਥਾ ॥੮॥੯॥ (240-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

says Guru Nanak, my Guru is All-powerful. ||8||9||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (240-3)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the prayer before Almighty after one has attained the True Guru;

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ; ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ (240-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meet me, O my Almighty of the Universe. Please bless me with Your Name.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਸਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Almighty' Name (Naam), cursed is the love attached to other (Maya) in this world and the next worls as well. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਜੋ ਪਹਿਰੈ ਖਾਇ ॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, one who dresses and eats well

ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ; ਜੂਠਨ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (240-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

is like a dog, who falls in and eats impure foods. ||1||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਜੇਤਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥
ਜਿਉ ਮਿਰਤਕ ; ਮਿਥਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ (240-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, all occupations are useless, like decorations on a dead body. ||2||

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (240-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who forgets the Naam and indulges in pleasures,

ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ; ਤਨ ਮਹਿ ਰੋਗ ॥੩॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

shall find no peace, even in dreams; his body shall become diseased. ||3||

ਨਾਮੁ ਤਿਆਗਿ ; ਕਰੇ ਅਨ ਕਾਜ ॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who renounces the Naam and engages in other occupations,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਪਾਜ ॥੪॥ (240-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

shall see all of his false pretenses fall away. ||4||

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One whose mind does not embrace love for the Naam

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਤੋ ; ਨਰਕਿ ਜਾਵੈ ॥੫॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

shall go to hell, even though he may perform millions of ceremonial rituals. ||5||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਿਨਿ ਮਨਿ ਨ ਆਰਾਧਾ ॥ (240-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One whose mind does not contemplate the Almighty's Name

ਚੋਰ ਕੀ ਨਿਆਈ ; ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

is bound like a thief, in the City of Death. ||6||

ਲਾਖ ਅਡੰਬਰ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Hundreds of thousands of ostentatious shows and great expanses

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਝੂਠੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥੭॥ (240-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

- without the Naam, all these displays are false. ||7||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ (240-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That humble being repeats the Name of the Almighty,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥ (240-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says whom the Almighty blesses with His Mercy. ||8||10||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (240-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ਆਦਿ ਮਧਿ ; ਜੋ ਅੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥
ਸੋ ਸਾਜਨੁ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ (240-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind longs for that Friend, who stood during the times in mother's womb, who stand by me during the present time and who will bestow happiness afterlife. ||1||

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (240-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Love goes with us forever.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The House of Mercy, Protector of the Universe and Perfect Almighty sustains the entire creation. ||1||Pause||

ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ; ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He shall never perish, and He shall never abandon me.

ਜਹ ਪੇਖਾ ; ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (240-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see Him pervading and permeating. ||2||

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ; ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is Beautiful, All-knowing, the most Clever, the Giver of life.

ਭਾਈ ਪੂਤੁ ; ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Almighty is my Brother, Son, Father and Mother. ||3||

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ; ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ (240-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Support of the life forces (Pran); He is my Wealth.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ; ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸਿ ॥੪॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Abiding within my heart, He inspires me to enshrine love for Him. ||4||

ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ; ਗੋਪਾਲਿ ॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Universal Sustainer (Almighty) has cut away the noose of Maya.

ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੫॥ (240-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He has made me His own, blessing me with His Glance of Grace. ||5||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty with mind and body, all diseases are healed.

ਚਰਣ ਧਿਆਨ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditating on His Feet, all comforts are enjoyed. ||6||

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ; ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ , ਬਾਲਾ ॥ (240-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Primal Almighty is Ever-fresh and Ever-young.

ਹਰਿ , ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ (240-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Almighty is with me, inwardly and outwardly, as my Protector. ||7||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ ॥ (240-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)
ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ; ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨ ॥੮॥੧੧॥ (ਸਰਬੱਸੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)

Says Guru Nanak, that devotee who realizes the state of the Almighty, is blessed with the treasure of the Naam. ||8||11||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਝ , ਮਹਲਾ ੫ (240-17)

Raag Gauree Maajh, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji demonstrates how Almighty is obtained through the blessings of a Saint (Guru);

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (240-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Countless are those who wander around searching for Almighty, but they do not find His limits.

ਸੇਈ ਹੋਏ ਭਗਤ ; ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

They alone are Your Bhagats, who are blessed by Your Grace. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀਆ ; ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (240-18, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, I am a sacrifice to You. ||1||Pause||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ;
ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥ (ਭੈ-ਹਾਰੀਆ ਬੋਲੋ) (240-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Continually hearing of the terrifying path of Messenger of Death, I am so afraid.

ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ; ('ਤੱਕੀ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥੨॥ (240-19, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have sought the Protection of the Saints; please, save me! ||2||

ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ; ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Fascinating and Beauteous Beloved is the Giver of support to all.

ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I bow low and fall at the Feet of the Guru; if only I could see the Almighty! ||3||

ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ; ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ (241-1, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Although I have made many friends, but I am a sacrifice to the One alone.

ਸਭ ਗੁਣ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ;
ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ (241-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

No one has all virtues; the Almighty alone is filled to overflowing with them. ||4||

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ; ਸੁਖਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥ (241-2, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

His Name is chanted in all the four directions; those who chant it are embellished with peace.

ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ (241-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I seek Your Protection; Guru Nanak is a sacrifice to You. ||5||

ਗੁਰਿ , ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰਿ ; ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ (241-3, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

The Guru reached out to me, and gave me His Arm; He lifted me up, out of the pit of worldly attachment.

ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥ (241-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have won the incomparable life, and I shall not lose it again. ||6||

ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ; ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ (241-4, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

I have obtained the treasure of all; His discourse is beyond description and subtle.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ; ਬਾਹ ਲੁਡਾਰੀਆ ॥੭॥ (241-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

In the Court of the Almighty, I am honored and glorified; I swing my arms in joy. ||7||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ; ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ (241-5, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has received the invaluable and incomparable jewel.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ;
ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥ (241-6, ਗਉੜੀ ਮਾਝ, ਮਃ 5)

Serving the Guru, I cross over the terrifying worldly-ocean; I proclaim this loudly to all. ||8||12||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ (241-7)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters sermons on how Gurmukh has swim across this materialistic worldly ocean;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (241-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਾਰਾਇਣ ਹਰਿ ਰੰਗ ; ਰੰਗੋ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dye yourself in the color of the Almighty's Love.

ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ; ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Chant the Name of the One Almighty with your tongue, and ask for Him alone. ||1||Pause||

ਤਜਿ ਹਉਮੈ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਭਜੋ ॥ (241-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renounce your ego, and dwell upon the spiritual wisdom of the Guru.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ; ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who have such pre-ordained destiny, join the Sangat, the Holy Congregation. ||1||

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever you see, shall not go with you afterlife.

ਸਾਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ; ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥ (241-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The foolish, devotee of Maya (faithless cynics) are attached worldly possessions therefore they waste away and die. ||2||

ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Name of the Fascinating Almighty is all-pervading forever.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕਿਨੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Among millions, how rare is that Gurmukh who attains the Name. ||3||

ਹਰਿ ਸੰਤਨ ; ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥ (241-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Greet the Almighty's Saints humbly, with deep respect.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ; ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥੪॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You shall obtain the nine treasures, and receive infinite happiness. ||4||

ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ; ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

With your eyes, behold the holy people;

ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ; ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

in your heart, sing the treasure of the Almighty’s Name (Naam). ||5||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ; ਮੋਹੁ ਤਜੋ ॥ (241-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Abandon sexual desire, anger, greed and attachment.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ; ਰਹਿਓ ॥੬॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Thus you shall be rid of both birth and death. ||6||

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ; ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Pain and darkness shall depart from your heart,

ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ; ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥ (241-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

when the Guru implants spiritual wisdom within you, and enlightens the lamp of ultimate knowledge. ||7||

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ; ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ (241-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

One who serves the Almighty crosses over the desires and pains to the other side (salvation from Maya).

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ , ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧॥੧੩॥ (241-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, the Gurmukh ferries the world across the worldly ocean. ||8||1||13||

ਮਹਲਾ ੫ , ਗਉੜੀ ॥ (241-14)

Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji, Gauree:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji explains the self-realisation and pleads before Almighty;

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ; ਭਰਮ ਗਏ ॥ (241-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's and Guru's Name with mind and body; illusions (doubts) have been dispelled.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (241-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind has obtained all comforts. ||1||Pause||

ਬਲਤੋ ਜਲਤੋ ਤਉਕਿਆ ; ('ਤਉਕਿਆ' ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥ (241-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I was burning in thoughts-like fire and I was being wrapped by it when the Guru sprinkled sandalwood on the Antahkaran only then heart became calm. ||1||

ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥ (241-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The darkness of ignorance has been dispelled; the Guru has lit the lamp of spiritual wisdom. ||2||

ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ;
ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ , ਤਰਾਇਓ ॥੩॥ (ਚਰ੍ਹਿ ਬੋਲੋ) (241-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The ocean of fire is so deep; the Saints have crossed over, in the boat of the Almighty's Name. ||3||

ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥ (241-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have no good karma; I have no Dharmic faith or purity. But Almighty has taken me by the arm, and made me His own. ||4||

ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥ ('ਨਾਇਓ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (241-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Destroyer of fear, the Dispeller of pain, the Lover of His Saints - these are the Names of the Almighty. ||5||

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ;
ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥ (241-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, Merciful to the meek, All-powerful, the Support of His Saints. ||6||

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ;
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥ (241-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I am worthless - I offer this prayer in humbleness, My Dear Almighty King: "Please, grant me the Blessed Vision of Your Sight."||7||

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ;
ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੨॥੧੪॥ (241-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has come to Your Sanctuary, my Dear Master; Your servant has come to Your Door. ||8||2||14||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (242-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the ungratefulness of mind-leaded (manmukh) mortals towards Almighty;

ਰੰਗਿ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ;
ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ (242-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is immersed in the enjoyment of evil desire pleasures; engrossed in them, the blind fool does not understand. ||1||

ਹਉ ਸੰਚਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ;
ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (242-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

"I am accumulating and I am earning", he says, as his entire life passes away. ||Pause||

ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ;
ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥ (242-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

"I am a warrior, I am the leader and distinguished; no one is equal to me."||2||

ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ (242-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

"I am young, cultured, and born of a good family." In his mind, he is proud and arrogant like this. ||3||

ਜਿਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ;
ਕਾਮ ਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥ (242-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is trapped by his destructive intellect, and indulged in desires wishes which he never forget. ||4||

ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸਖੇ ; ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥ (242-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Brothers, friends, relatives and companions who live after him - he entrusts his wealth to whom he was attached with. ||5||

ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ; ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥੬॥ (242-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

That desire, to which the mind is attached, at the last moment, becomes manifest. ||6||

ਅਹੰਬੁਧਿ ਸੁਚਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਇਹ ਬੰਧਨ ਬੰਧਾਨੀ ॥੭॥ (242-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He may perform religious deeds, but his mind is egotistical, and he is bound by these bonds. ||7||

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੮॥੩॥੧੫॥੪੪॥ ਜੁਮਲਾ (242-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Dear Merciful Almighty, please bless me Your Mercy, that Nanak may become the slave of Your slaves. ||8||3||15||44||Total||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (242-7)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (242-7)

Raag Gauree Poorbee, Chhant, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ; ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ (242-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

For the bride, the night is painful; sleep does not come.

ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ; ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥ (242-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride has grown weak, in the pain of separation from her Husband Almighty.

ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ; ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥ (242-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride is wasting away, in the pain of separation from her Husband; how can she see Him with her eyes?

ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ;
ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥ (242-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Her decorations, sweet foods, sensuous pleasures and delicacies are all false; they are of no account at all.

ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ; ('ਮੈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) ('ਮੈਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਨਾ)
ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥ (242-9, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Intoxicated with the wine of youthful pride, she has been ruined, and her breasts no longer yield milk.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥ (242-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the soul-bride meets her Husband Almighty, when He causes her to meet Him; without Him, sleep does not come to her. ||1||

ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ; ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ (242-10, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The bride is dishonored without her Beloved Husband Almighty.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ;
ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥(ਪਾਵੈ-ਗੀ ਬੋਲੋ) (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

How can she find peace, without enshrining Him in her heart?

ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ;
ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Without her Husband, her home is not worth living in; go and ask your sisters and companions.

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ; ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥
ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ , ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (242-11, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of the Almighty, there is no love and affection; but with her True Almighty, she abides in peace. Through mental truthfulness and contentment, union with the True Friend is attained; through the Guru's Teachings, the Husband Almighty is known.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ;
ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥ (242-12, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says that soul-bride who does not abandon the Naam, is naturally absorbed in the Naam. ||2||

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ; ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥ (242-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Come, O my sisters and companions - let's enjoy our Husband Almighty.

ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ; ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥ (242-13, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

I will ask the Guru, and write His sermons as my love-note.

ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ (242-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The Guru has shown me the True Guru's Hymn (Shabad). The self-willed manmukhs will regret and repent.

ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ;
ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (242-14, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

My wandering mind became steady, when I recognized the True One.

ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ;
ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥ (242-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

The Teachings of Truth are forever new; the love of the Shabad is forever fresh.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ;
ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥ (242-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says through the Glance of Grace of the True Almighty, celestial peace is obtained; let's meet Him, O my sisters and companions. ||3||

ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ;
ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ (242-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

My desire has been fulfilled - my beloved Almighty has manifest Himself within my Antahkaran-like home.

ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ; ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (242-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

At the Union of husband and wife, the songs of rejoicing were sung.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ; (ਰੱਹਸੀ ਬੋਲੋ)
ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ (242-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Singing the songs of joyful praise and love to Him, the soul-bride's mind is thrilled and delighted.

ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ;
ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ (242-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

My beloved are happy, and my enemies are unhappy; meditating on the True Almighty, the true profit is obtained.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ;
ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ (242-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

With her palms pressed together, the soul-bride prays, that she may remain immersed in the Love of her Almighty, night and day.

ਨਾਨਕ , ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ;
ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥ (242-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Husband Almighty and the soul-bride enjoys together; my desires are fulfilled. ||4||1||

ਗਉੜੀ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (243-1)

Gauree, Chhant, First Mahl (Guru), Guru Nanak Dev Ji:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji pleads before Almighty-groom.

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ;
ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥ (ਏਕਲ-ੜੀ ਬੋਲੋ) (243-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Hear me, my Dear Husband Almighty - I am all alone in the wilderness of this world surrounded by the forest of Maya.

ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ; ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (243-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can I find comfort without You, O my Carefree Husband Almighty?

ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ , ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥ (243-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride cannot live without her Husband; the night is so painful for her.

ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ; ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ (243-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Sleep does not come. I am in love with my Beloved. Please, listen to my prayer!

ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ;
ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥ (ਏਕਲ-ੜੀ ਬੋਲੋ) (243-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Other than my Beloved, no one cares for me; I cry all alone in the wilderness.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ;
ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (243-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the bride meets Him when He causes her to meet Him; without her Beloved, she suffers in pain. ||1||

ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ; ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (243-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

She is separated from her Husband Almighty - who can unite her with Him?

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (243-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Tasting His Love, she meets Him, through the Beautiful Word of His Sermons.

ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ; ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥ (243-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Adorned with the Guru's Sermon, she obtains her Husband, and her body is illuminated with the lamp of spiritual wisdom.

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ; ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥ (243-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Listen, O my friends and companions - she who is at peace dwells upon the True Almighty and His True Praises.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ;
ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (243-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, she is ravished and enjoyed by her Husband Almighty; she blossoms forth with the Ambrosial Hymns (Gurbani).

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ;
ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥ (243-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Husband Almighty enjoys His bride when she is pleasing to His Mind. ||2||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ; (ਨੀ-ਘਰੀਆ ਬੋਲੋ)
ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (243-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Fascination with Maya made her homeless for the real-self (Atma); the false (Maya) looted and made her (jeev) false as well.

ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (243-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can the noose around her neck be untied, without the Most Beloved Guru?

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ , ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ (243-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

One who loves the Beloved Almighty, and reflects upon the Shabad, belongs to Him.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ; ('ਨ੍ਹਾਵਣ' ਬੋਲੋ)
ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ (243-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

How can giving donations to charities and countless cleansing baths wash off the filth within the heart?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ (243-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Without the Almighty's Name (Naam), no one attains salvation. Stubborn self-discipline and living in the wilderness are of no use at all.

ਨਾਨਕ , ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥ (243-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the home of Truth is attained through the Guru's Sermons. How can the Mansion of His Presence be known through duality? ||3||

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ; ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (243-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

True is Your Name, O Dear Almighty; True is contemplation of Your Sermons pertaining to Almighty.

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ; ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ (243-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

True is the Mansion of Your Presence, O Dear Almighty, and True is trade in Your Name.

ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ; ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ (243-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Trade in Your Name is very sweet; the devotees earn this profit night and day.

ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ (243-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Other than this, I can think of no other merchandise. So chant the Naam each and every moment.

ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ; ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ (243-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

The account is read; by the Grace of the True Almighty and with the blessing of True Guru, the Perfect Almighty is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ (243-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says the Nectar of the Name is so sweet. Through the Perfect True Guru, it is obtained. ||4||2||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੩ (243-14)

Raag Gauree Poorbee, Chhant, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (243-14)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride offers her prayers to her Dear Almighty; she dwells upon His Glorious Virtues.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

She cannot live without her Beloved Almighty, for a moment, even for an instant.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ , ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (243-15, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

She cannot live without her Beloved Almighty; without the Guru, the Mansion of His Presence is not found.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ , ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ;
ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ('ਬੁਝਾਈਐ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (243-16, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Whatever the Guru says, she should surely do, to extinguish the fire of desire.

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ , ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (243-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

The Almighty is True; there is no one else except Him alone. Without serving Him, happiness is not obtained.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ (243-17, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that soul-bride, whom the Almighty Himself unites, is united with Him; He Himself merges with her. ||1||

ਧਨ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੜੀਏ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (243-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

The night-like life of the soul-bride is blessed and joyful, when she focuses her consciousness on her Dear Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (243-18, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

She serves the True Guru with love; she eradicates selfishness from within.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗਾ ਭਾਓ ॥ (243-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Eradicating selfishness and conceit from within, and singing the Glorious Praises of the Almighty, she is in love with the Almighty, night and day.

ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ , ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਲੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਓ ॥ (243-19, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Listen, dear friends and companions of the soul - immerse yourselves in the Guru's Hymns (Gurbani).

ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰੀ , ਤਾ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ;
ਨਾਮੇ ਧਰੀ ਪਿਆਰੋ ॥ (244-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Dwell upon the Almighty's Glories, and you shall be loved by your Husband, embracing love for the Naam, the Name of the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੋ ॥੨॥ (244-1, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride who wears the necklace of the Almighty's Name around her neck is loved by her Husband Almighty. ||2||

ਧਨ ਏਕਲੜੀ ਜੀਉ ; (ਏਕਲ-ੜੀ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride who is without her beloved Husband is all alone.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਠੀ ਜੀਉ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰਾਰੇ ॥ (244-2, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

She is cheated by the love of duality, without the Guru's Shabad.

ਬਿਨੁ ਸਬਦ ਪਿਆਰੇ , ਕਉਣੁ ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥ (244-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Without the Shabad of her Beloved, how can she cross over the unswimable worldly ocean? Attachment to Maya has led her astray.

ਕੂੜਿ ਵਿਗੁਤੀ , ਤਾ ਪਿਰਿ ਮੁਤੀ ;
ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (244-3, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Ruined by falsehood, she is deserted by her Husband Almighty. The soul-bride does not attain the Mansion of His Presence.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ , ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ, ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (244-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

But she who is attuned to the Guru's Shabad is intoxicated with celestial love; night and day, she remains absorbed in Him.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ (244-4, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that soul-bride who remains constantly steeped in His Love, is blended by the Almighty into Himself. ||3||

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (244-5, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

If the Almighty merges us with Himself, we are merged with Him. Without the Dear Almighty, who can merge us with Him?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ਜੀਉ ;
ਕਉਣੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (244-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Without our Beloved Guru, who can dispel our illusion (doubt)?

ਗੁਰੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ , ਇਉ ਮਿਲੀਐ ਮਾਏ ;
ਤਾ ਸਾ ਧਨ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (244-6, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru, illusion (doubt) are dispelled. O my mother, this is the way to meet Him; this is how the soul-bride finds peace.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (244-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Without serving the Guru, there is only pitch darkness of ignorance. Without the Guru, the salvation Way is not found.

ਕਾਮਣਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ , ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ, ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (244-7, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

That wife who is naturally imbued with the color of His (Almighty) Love, contemplates the Guru's Hymns (Gurbani).

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੧॥ (244-8, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride obtains the Almighty as her Husband, by enshrining love for the Beloved Guru. ||4||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (244-8)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਜੀਉ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (244-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without my Husband, I am utterly dishonored. Without my Husband Almighty, how can I live, O my mother?

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ;
ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥ (244-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without my Husband, sleep (peace) does not come, and my body is does not look beautiful although adorned with my bridal dress mean that even virtues and good deeds does not bare fruit without Almighty.

ਕਾਪਰੁ ਤਨਿ ਸੁਹਾਵੈ , ਜਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (244-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The bridal dress (virtues and good deeds) looks beautiful upon my body, when I am pleasing to my Husband Almighty. Following the Guru's Teachings, my consciousness is focused on Him.

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ , ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (244-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I become His ever loyal soul-bride forever, when I serve the True Guru; I sit in the Lap (True Congregation) of the Guru .

ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਮੇਲਾ , ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੀ ;
ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (244-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Sermons, the soul-bride meets her Husband Almighty, who ravishes and enjoys her. The Naam, the Name of the Almighty, is the only profit in this world.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ;
ਜਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੧॥ (244-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride is loved by her Husband, when she dwells upon the Glorious Praises of the Almighty. ||1||

ਸਾ ਧਨ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ; ਆਪਣੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride enjoys the Love of her Beloved.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਜੀਉ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (244-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Imbued with His Love night and day, she contemplates the Guru's Hymn (Gurbani).

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ , ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Contemplating the Guru's Hymn (Gurbani), she conquers her ego, and in this way, she meets her Beloved.

ਸਾ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ , ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She is the happy soul-bride of her Almighty, who is forever imbued with the Love of the True Name of her Beloved.

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਹੀਐ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (244-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Abiding in the Company of our Guru, we grasp the Ambrosial Nectar; we conquer and cast out our sense of duality.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੇ ॥੨॥ (244-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride attains her Husband Almighty, and forgets all her pains. ||2||

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹੁ ਭੁਲੀ ਜੀਉ ; ('ਭੁੱਲੀ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (244-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride has forgotten her Husband Almighty, because of love and attachment to Maya.

ਝੂਠੀ ਝੂਠਿ ਲਗੀ ਜੀਉ ; ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (244-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The false bride (ignorant) is attached to falsehood (Maya); the insincere (faithless) one is cheated by insincerity (evil desires).

ਕੂੜੁ ਨਿਵਾਰੇ , ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੇ ; ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ (244-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She who drives out her falsehood (Ignorance), and acts according to the Guru's Teachings, does not lose her gamble of life as she is well aware of the truth (Almighty).

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੇਵੇ , ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ;
ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

One who remembers the Guru's Hymn (Gurbani) is absorbed in the True Almighty; she eradicates egotism from within.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ; ਐਸਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

So let the Name of the Almighty (Naam) abide within your heart; decorate yourself in this way.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ;
ਜਿਸੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੩॥ (244-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride who takes the Support of the True Name is naturally absorbed in the Almighty. ||3||

ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਜੀਉ ; ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥ (244-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Meet me, O my Dear Beloved. Without You, I am totally dishonored.

ਮੈ ਨੈਣੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ; ਭਾਵੈ ਅੰਨੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (244-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Sleep does not come to my eyes, and I have no appetite for food or water.

ਪਾਣੀ ਅੰਨੁ ਨ ਭਾਵੈ , ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (244-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I have no desire for food or water, and I am dying from the pain of separation. Without my Husband Almighty, how can I find happiness?

ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ , ਜੇ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ;
ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਤਿਵੈ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (245-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I offer my prayers to the Guru; if it pleases the Guru, He shall unite me with Almighty.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (245-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Giver of peace has united me with Himself; He Himself has come to my home to meet me by manifesting Himself within me.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ;
ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥ (245-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the such soul-bride is forever the Almighty's favorite wife; her Husband Almighty does not die, and He shall never leave. ||4||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (245-2)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੇਧੀ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (245-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride is pierced through with the sublime essence of the Almighty, in the state of knowledge through natural character.

ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ (245-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The magnetizer of minds has enticed the being (jeev), and her sense of duality has been easily dispelled.

ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ , ਕਾਮਣਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (245-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Her sense of duality has been easily dispelled, and the soul-bride obtains her Husband Almighty; following the Guru's Teachings, the eternal love in Almighty is established.

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਭਰਿਆ ; **(ਕੁਸੱਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਗਲਤਾਈ ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ **(ਗਲਤਾ-ਈ ਬੋਲੋ)** (245-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

This body is filled to overflowing with falsehood, deception and the commission of sins.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ , ਜਿਤੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ;
ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (245-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh meditates, by which the celestial music wells up; without such meditation, filth is not removed.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਪਿਰਹਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ (245-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the soul-bride who sheds selfishness and conceit from within, is dear to her Beloved. ||1||

ਕਾਮਣਿ , ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (245-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride has found her Husband Almighty, through the love and affection of the Guru.

ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਜੀਉ ; ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (245-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She passes her life-night sleeping in peace, enshrining the Almighty in her heart.

ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ , ਮਿਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (245-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Enshrining Him deep within her heart night and day, she meets her Beloved, and her pains depart.

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਕਾਮਣਿ ; ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (245-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Deep within the mansion of her inner being, she enjoys her Husband Almighty, reflecting upon the Guru's Teachings.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (245-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She drinks deeply of the Nectar of the Almighty’s Name (Naam), day and night; she conquers and casts off her sense of duality.

ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਮਿਲੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ (245-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the happy soul-bride meets her True Almighty, through the Infinite Love of the Guru. ||2||

ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਜੀਉ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (245-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Come, and shower Your Mercy upon me, my most Darling, Dear Beloved Almighty.

ਕਾਮਣਿ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ; ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ ॥ (245-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride offers her prayers to You, to adorn her with the Your Sermons.

ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੇ , ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (245-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Adorned with the Your Sermons which unites with Almighty, she conquers her ego, and as Gurmukh, her affairs are resolved.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਈ ;
ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (245-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Throughout the ages, the One Almighty is True; through the Guru's Wisdom, He is known.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੀ , ਮੋਹਿ ਸੰਤਾਪੀ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (245-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is engrossed in sexual desire, and tormented by attachment. Before whom should she go and plead for help?

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਉ ਨ ਪਾਏ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ (245-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the self-willed manmukh finds no place of rest, without the most Beloved Guru. ||3||

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਭੋਲੀ ਨਿਗੁਣੀਆ ਜੀਉ ;
ਪਿਰੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (245-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The being (jeev)-like bride is foolish, ignorant, innocent and virtueless; however Her Husband Almighty is beyond mind’s comprehension and Incomparable who still blesses with His mercy.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਐ ਜੀਉ ; ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰਾ ॥ (245-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself unites us in His Union; He Himself forgives us.

ਅਵਗਣ ਬਖਸਣਹਾਰਾ , ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (245-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride's Beloved Husband Almighty is the Forgiver of sins; He is contained in each and every heart.

ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਬੁੱਝਾਈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (245-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The True Guru has made me understand this understanding, that the Almighty is obtained through love, affection and loving devotion.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (245-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

She remains forever in bliss, day and night; she remains immersed in His Love, night and day.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਾ ਧਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥ (245-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says that soul-bride who obtains the nine treasures, intuitively obtains her Husband Almighty. ||4||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (245-16)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਮਾਇਆ ਸਰੁ , ਸਬਲੁ ਵਰਤੈ ਜੀਉ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (245-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The sea of Maya is agitated and turbulent; how can anyone cross over this terrifying worldly ocean?

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥਾ , ਜੀਉ ;
ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇ ॥ (245-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Make the Almighty's Name your Ship, and install the Guru's Hymn (Gurbani) as the Captain.

ਸਬਦੁ ਖੇਵਟੁ ਵਿਚਿ ਪਾਏ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਘਾਏ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (245-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

With the Shabad installed as the Captain, the Almighty Himself shall take you across. In this way, the difficult worldly ocean is crossed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥ (245-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Through the Leader Guru (Gur+Mukh) one obtains meditation of the Almighty, and thus remains dead from ego while yet alive within the lifetime.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ;
ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (245-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

In an instant, the Almighty's Name erases all the sins derived from the evil deeds, and the body becomes pure.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ;
ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥੧॥ (245-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says through the Almighty's Name, liberation is obtained, and the slag iron (valueless) is transformed into gold (priceless). ||1||

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਜੀਉ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥ (246-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Men and women are obsessed with sex; they did not attempt to understand the method of the recitation of Almighty's Name.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਖਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ;
ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥ (246-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Mother, father, children and siblings are very dear, in such attachments one is drowned, even without water.

ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ , ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ;
ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (246-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They are drowned to death without water - they do not know the path of salvation, and they wander around the world in egotism.

ਜੋ ਆਇਆ , ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ;
ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (246-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Although all those who come into the world shall depart but only those who contemplate the Guru shall be saved from the continuous cycle of birth and death.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ;
ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ (246-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Those who become Gurmukh and chant the Almighty's Name, save themselves and save their lineage as well.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (246-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam, the Name of the Almighty, abides deep within their hearts; through the Guru's Teachings, they meet their Beloved. ||2||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ , ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ;
ਬਾਜੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (246-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Without the Almighty's Name, nothing is permenant. This world is just a drama which last for a short time although it looks real while being played.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੀਉ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (246-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Implant true Almighty’s meditation within your heart, and trade in the Name of the Almighty.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਾ , ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (246-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Trade the Almighty's Name which beyond the mind’s comprehension and shoreless (vast, endless). Through the Guru's Teachings, this wealth of Almighty’s Name is obtained.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਭਗਤਿ ਇਹ ਸਾਚੀ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (246-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The selfless service, concentration and meditation are all supportive in attaining Almighty, if one eliminates selfishness and conceit from within.

ਹਮ ਮਤਿ ਹੀਣ , ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅੰਧੇ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (246-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

I am senseless, foolish, idiotic and blind (ignorant), but the True Guru has placed me on the Path.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੇ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ (246-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukhs are adorned with the Guru's Hymn (Gurbani); night and day, they sing the Glorious Praises of the Almighty's Virtues. ||3||

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜੀਉ ;
ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (246-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself acts, and inspires others to act; He Himself decorates us with Gurbani.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਸਬਦੁ ਜੀਉ ;
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (246-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself is the True Guru, and He Himself is the Gurbani; in each and every age, He loves His devotees.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ;
ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ (246-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

In age after age, He loves His devotees; the Almighty Himself adorns them, and He Himself enjoins them to meditate Him with devotion.

ਆਪੇ ਦਾਨਾ , ਆਪੇ ਬੀਨਾ ; ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ (246-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself is All-knowing or donor, and He Himself is All-seeing; He inspires one to serve Him selflessly.

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟੇ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (246-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

He Himself is the Giver of merits, and the Destroyer of demerits; He causes His Name to dwell within our hearts.

ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਚੇ ਵਿਟਹੁ ;
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥੪॥੪॥ (246-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak is forever a sacrifice to the True Almighty, who Himself is the Doer, the Cause of causes. ||4||4||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (246-11)

Gauree, Third Mahl (Guru), Guru Amar Das Ji:

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (246-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Serve the Guru, O my dear soul; meditate on the Almighty's Name.

ਮੰਞਹੁ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਹਿ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (246-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Do not leave me, O my dear soul - you shall find the Almighty while sitting within the home of your body.

ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਹਰਿ ਪਾਏ , ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ;
ਸਹਜੇ ਸਤਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (246-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

You shall obtain the Almighty while sitting within the home of your body, focusing your consciousness constantly upon the Almighty, with true intuitive faith.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ , ਖਰੀ ਸੁਖਾਲੀ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (246-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Serving the Guru brings great peace; they alone do it, whom the Almighty inspires to do so.

ਨਾਮੋ ਬੀਜੇ , ਨਾਮੋ ਜੰਮੈ ; ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (246-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

They plant the seed of the Name, and the Name grows within; the Name abides within the mind.

ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਏ ॥੧॥ (246-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says glorious greatness rests in the True Name; It is obtained by perfect pre-ordained destiny. ||1||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਜਾ ਚਾਖਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (246-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Name of the Almighty is so sweet, O my dear; taste it, and focus your consciousness on it.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ , ਮੁਯੇ ਜੀਉ ; ('ਮੁਯੇ' ਨੂੰ 'ਮੁਈਏ' ਬੋਲੋ)
ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਵਾਏ ॥ (246-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Taste the sublime essence of the Almighty with your tongue, my dear, and renounce the pleasures of other tastes.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ , ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਏ ;
ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (246-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

You shall obtain the everlasting essence of the Almighty when it pleases the Almighty; your tongue shall be adorned with Gurbani.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (246-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Meditating on the Naam, the Name of the Almighty, a lasting peace is obtained; so remain lovingly focused on the Naam.

ਨਾਮੇ ਉਪਜੈ , ਨਾਮੇ ਬਿਨਸੈ ; ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥ (246-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

From the Naam we originate, and into the Naam we shall pass; through the Naam, we are absorbed in the Truth.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਈਐ ;
ਆਪੇ ਲਏ ਲਵਾਏ ॥੨॥ (246-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Naam is obtained through the Guru's Teachings; He Himself attaches us to it. ||2||

ਏਹ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਧਨ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ (246-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

O being (jeev)-like husband working for someone else, is like forsaking the bride, and going to foreign countries which means that one abandons the supreme intellect attached to Almighty and engrosses in to desireful deeds.

ਦੂਜੈ ਕਿਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਓ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ ॥ (246-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

In duality, no one has ever found peace, O my dear; you are greedy for poisonous Maya and greed.

ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਏ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ;
ਓਹੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (246-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Engrossed in greed for poisonous Maya, and deluded by doubt, how can anyone find peace?

ਚਾਕਰੀ ਵਿਡਾਣੀ ਖਰੀ ਦੁਖਾਲੀ ;
ਆਪੁ ਵੇਚਿ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (246-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Working for strangers (other then Almighty) is very painful; doing so, one sells himself and loses his faith .

ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਟਿਕੈ ਨਾਹੀ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਏ ॥ (247-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Bound by Maya, the mind is not stable. Each and every moment, it suffers in pain.

ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਚੂਕੈ ;
ਜਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੩॥ (247-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the pain of Maya is taken away by focusing one's consciousness on the Guru's Hymn (Gurbani). ||3||

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਾਵਾਰੁ , ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥ (247-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are foolish and crazy, O my dear; they do not enshrine the Shabad (Gurbani) within their minds.

ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ (247-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The delusion of Maya has made them blind, O my dear; how can they find the Way of the Almighty?

ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ (247-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

How can they find the Way of salvation, without the Will of the True Guru? The manmukhs foolishly display themselves.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ , ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (247-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's servants are forever comfortable. They focus their consciousness on the Guru's Feet.

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (247-4, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

Those unto whom the Almighty shows His Mercy, sing the Glorious Praises of the Almighty's Virtues forever.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥ ('ਬੁੱਝਾਏ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (247-5, ਗਉੜੀ, ਮ: 3)

Guru Nanak says the jewel of the Naam, the Name of the Almighty, is the only profit in this world. The Almighty Himself imparts this understanding to the Gurmukh. ||4||5||7||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੫ (247-6)

Raag Gauree, Chhant, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (247-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ;
ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (247-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

My mind forsakes the worldly pleasure; and pleads, how to see Almighty, the Great Giver?

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (247-7, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

My Friend and Companion is the Dear Almighty, the Guru protects the entire universe and He determines the Destiny for the entire creation.

ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ , ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ;
ਕਿਉ ਮਿਲਹ ਤੁਝੈ ਉਡੀਣੀਆ ॥ (247-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

The One Almighty, the Architect of Destiny, is the Master of the Maya; how can I meet You as I am Waiting for You?

ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ , ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ;
ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ (247-8, ਗਉੜੀ, ਮ: 5)

My hands serve You, and my head is at Your Feet. My mind, dishonored, yearns for the Blessed Vision of Your sight.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ , ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ;
ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ (247-9, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

With each and every breath, I think of You, day and night; I do not forget You, for an instant, even for a moment.

ਨਾਨਕ , ਸਾਰਿੰਗ ਜਿਉ ਪਿਆਸੇ ;
ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥ (247-9, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

Guru Nanak says I am thirsty, like the rainbird; how can I meet Almighty, the Great Giver? ||1||

ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ; ਸੁਨਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (247-10, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

I utter a humble request, please listen, O my Beloved Husband Almighty.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ;
ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (247-10, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

My mind and body are enticed, beholding Your wondrous play.

ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ;
ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ (ਧੀਰ-ਏ ਬੋਲੋ) (247-11, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

Beholding Your wondrous play, I am enticed; but how can the sad, forlorn bride find contentment?

ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ;
ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰਪੂਰਏ ॥ (ਭਰਪੂਰ-ਏ ਬੋਲੋ) (247-12, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

My Almighty is Meritorious, Merciful and Eternally Young; He is overflowing with all excellences.

ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ , ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ;
ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ (247-12, ਗਉੜੀ, ਮঃ 5)

The fault is not with my Husband Almighty, the Giver of peace; I am separated from Him by my own mistakes.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ;
ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (247-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, please be merciful to me, and return home, O my Beloved Husband Almighty. ||2||

ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ , ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ;
ਅਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ (247-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I surrender my mind, I surrender my whole body; I surrender all my lands.

ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ , ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥ (247-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I surrender my head to that beloved friend, who brings me news of Almighty.

ਅਰਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ , ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ;
ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (247-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have offered my head to the Guru, the most exalted; He has shown me that Almighty is with me.

ਖਿਨ ਮਾਹਿ , ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਿਆ ;
ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (247-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In an instant, all suffering is removed. I have obtained all my mind's desires.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ , ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ;
ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (247-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Day and night, the soul-bride enjoys in bliss; all her anxieties are erased.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥ (247-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I have met the Husband Almighty of my longing. ||3||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ;
ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (247-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My mind is filled with bliss, and congratulations are pouring in.

ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ;
ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਬੁੱਝਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (247-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My Darling Beloved has come (manifest) home (within body) to me, and all my desires have been satisfied.

ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (247-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have met my Beloved Master of the Universe (Almighty), and my companions sing the songs of joy.

ਸਭ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ;
ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ (247-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All my friends and relatives are happy, and all traces of my enemies have been removed.

ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ ;
ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ (247-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The unstruck melody vibrates in my body-like home, and the bed of Antahkaran has been made up for my Beloved.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਸਹਜਿ ਰਹੈ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥੪॥੧॥ (247-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I am in celestial bliss. I have obtained the Almighty, the Giver of peace, as my Husband. ||4||1||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (248-1)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: During the first compilation of Sri Guru Granth Sahib Ji, Guru Arjun Dev Ji needed the most complete collection of Shabads of Guru Nanak Dev Ji, Guru Angad Dev Ji and Guru Amar Das Ji which was in the possession of Mohan, a son of Guru Amar Das. Guru Arjun Dev Ji sent Bhai Gurdaas to Baba Mohan's home in Goindwal, to request this collection of Shabads. Baba Mohan felt slighted at having been passed over for Guruship — his father, Guru Amar Das, had seen the Divine Light in Guru Ram Das, and had bestowed the Guruship upon him. Mohan refused to answer the door when Bhai Gurdaas knocked, and Bhai Gurdaas returned to Guru Arjun empty-handed.
Guru Arjun then sent Baba Buddha Ji to Baba Mohan's house. Baba Buddha Ji was by then a very old and respected man in the Sikh community, having been a disciple of all the Gurus, from Guru Nanak through Guru Arjun. When Baba Mohan did not answer Baba Buddha's knock, he entered the house

anyway. Inside, he found Mohan in a deep meditative trance. Baba Mohan's younger brother convinced Baba Buddha not to disturb him, and Baba Buddha also returned to Guru Arjun empty-handed.
So it was that in 1603, Guru Arjun found it necessary to go to Baba Mohan's house , to retrieve the Shabads himself. When Guru Arjun approached his house, he called out in a sweet voice, but there was no response. The Guru sat upon his doorstep with a 'Tambura'(Indian Classical Musical Instrument) and began to sing, the Pauri upon completion of the first Pauri Baba Mohan threw open the window and called out to Guru Arjun, "You stole the Guruship from my family, and now you come to steal what remains of my heritage!" in order to test Guruji. Guru Arjun Dev Ji responded with sweet words as in Pauri 2, Baba Mohan opened this room door while grumbling and protesting, muttering about his claim to the Shabads however he knew the orders from his father (Guru Amar Das Ji) was to hand over the Gurbani only to the fifth Guru. Finally, he came down and sat by Guruji, as Guruji continued to sing the third (3) Pauri. Upon listening Baba Mohan Ji bowed down to Guruji feet and respectfully handed the Gurbani Pothi's to Guru Arjun Dev Ji. Guruji uttered the fourth Pauri and blessed baba Mohan Ji after receiving the Gurbani Pothi's;

ਮੋਹਨ , ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ; ਮਹਲ ਅਪਾਰਾ ॥ (248-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, your temple is so lofty, and your mansion is unsurpassed.

ਮੋਹਨ , ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ; ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ (248-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, your gates are so beautiful. They are the worship-houses of the Saints.

ਧਰਮਸਾਲ ਅਪਾਰ , ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ; (ਧਰਮ-ਸਾਲ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ (248-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In these incomparable worship-houses, they continually sing the Praises of the Master.

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ;
ਤਹਾ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (248-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Where the Saints and the Holy gather together, there they meditate on you.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ;
ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਰਾ ॥ (248-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Be Kind and Compassionate, O Merciful Almighty; be Merciful to the meek.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ;
ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥ (248-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I thirst for the Blessed Vision of Your sight; receiving Your sight, I am totally at peace. ||1||

ਮੋਹਨ , ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ; ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (248-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, your speech is incomparable; wondrous are your ways.

ਮੋਹਨ , ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ; ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥ (248-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, you believe in the One. Everything else is dust to you.

ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ , ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ (248-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You adore the One Almighty, the Unknowable Almighty and Master; His Power gives Support to all.

ਤੁਧੁ , ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਕੀਆ ;
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ (248-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, you have captured the heart of the Primal Being, the Almighty of the World.

ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ , ਆਪਿ ਰਹਿਆ ;
ਆਪਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ (248-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You Yourself move, and You Yourself stand still; You Yourself support the whole creation.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ;
ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥੨॥ (248-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, please preserve my honor; all Your servants seek the Protection of Your Sanctuary. ||2||

ਮੋਹਨ , ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ; ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ (248-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, the Sat Sangat, the True Congregation, meditates on you; they meditate on the Blessed Vision of Your sight.

ਮੋਹਨ , ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ; ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ (248-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, the Messenger of Death does not even approach those who meditate on You, at the last moment.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ;
ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (248-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death cannot touch those who meditate on You single-mindedly.

ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ;
ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ (248-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who worship and adore You in thought, word and deed, obtain all fruits and rewards.

ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ , ਜਿ ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ;
ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ (ਸੁ-ਗਿਆਨਾ ਬੋਲੋ) (248-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Those who are foolish and stupid, filthy with urine and manure, become all-knowing upon gaining the Blessed Vision of Your Sight.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ;
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ (248-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Your Kingdom is Eternal, O Perfect Primal Almighty. ||3||

ਮੋਹਨ , ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ; ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, you have blossomed forth with the flower of your family.

ਮੋਹਨ , ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਭਾਈ ; ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O Mohan, your children, friends, siblings and family have all been saved.

ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ , ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ;
ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (248-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

You save those who give up their egotistical pride, upon gaining the Blessed Vision of Your Sight.

ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ;
ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (248-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death does not even approach those who call you 'blessed'.

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (248-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Your Virtues are unlimited - they cannot be described, O True Guru, Primal Being, Destroyer of demons.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਟੇਕ ਰਾਖੀ ;
ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ (248-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Yours is that Anchor, holding onto which the whole world is saved. ||4||2||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (248-14)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji,

Prologue: Guru Arjun Dev Ji utter the following shabad as an advice to the mind.

ਸਲੋਕੁ ॥ (ਸਲੋਕ ਮੂਲ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਛੰਤ ਤਿਸ ਦਾ ਟੀਕਾ ਰੂਪ ਹੈ) (248-14)

Salok: (Selok serves as the principal and Chant is the discourse of the Selok)

ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ; ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (248-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Countless sinners have been purified; I am a sacrifice, over and over again, to You.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ , ਪਾਵਕੋ ;
ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ ॥੧॥ (248-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meditation on the Almighty's Name is the fire which burns away sinful deeds like straw. ||1||

ਛੰਤ ॥ (248-15)

Chhant:

ਜਪਿ ਮਨਾ , ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ; ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ (248-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the House of All (Almighty), the Master of the Universe, the Life of All, the Master of Wealth.

ਧਿਆਇ ਮਨਾ , ਮੁਰਾਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ;
ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਦੁਖ ਫਾਧੋ ॥ (248-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the Almighty, the Destroyer of ego, the Giver of salvation, who cuts away the noose of painful death.

ਦੁਖਹਰਣ , ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ; (ਦੁਖ-ਹਰਣ ਬੋਲੋ)
ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਰਾਧੀਐ ॥ (248-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate lovingly on the Lotus Feet of the Almighty, the Destroyer of distress, the Protector of the poor, the Almighty of excellence.

ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ , ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ;
ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ (248-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The deceitful path of death and the terrifying worldly ocean of fire (jealousy) are crossed over by remembering the Almighty, even for an instant.

ਕਲਿਮਲਹ ਦਹਤਾ , ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ; (ਕਲਿ-ਮਲਹ ਬੋਲੋ)
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ , ਅਰਾਧੋ ॥ (248-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Meditate day and night on the Almighty, the Destroyer of Sins, the Purifier of pollution.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ (248-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, please be Merciful to me, O Cherisher of the world, Master of the Universe, Almighty of wealth. ||1||

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖ ਹਰੁ ;
ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (248-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, remember the Almighty; He is the Destroyer of pain; the destroyer of fear, the Sovereign Almighty King.

ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ (248-19, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Greatest Lover, the House of Mercy, the Enticer of the mind, the Support of His devotees - this is His very nature.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ; ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (249-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Almighty is the Lover of His devotees; He fulfills the desires of the mind.

ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ; ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (249-1, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He lifts us up out of the deep, dark pit of ignorance; enshrine His Name within the mind.

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ;
ਗੁਣ ਅਨਿਕ , ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ (249-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The deities, the Siddhas, the angels, the heavenly singers, the silent sages and the devotees sing Your countless Glorious Praises.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ (249-2, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, please be merciful, O Supreme Almighty, King. ||2||

ਚੇਤਿ ਮਨਾ , ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ (249-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, be conscious of the Supreme Almighty, the Transcendent Almighty, who wields all power.

ਕਰੁਣਾਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ; (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ (249-3, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is All-powerful, the Embodiment of compassion. He is the Master of each and every heart;

ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ; ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ (249-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

He is the Support of the breath of life. He is the Giver of the breath of life, of mind, body and soul. He is Infinite, Inaccessible and Endless.

ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋਹਨੁ ; ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ (249-4, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Embrace the Santuary of the the All-powerful Almighty; He is the Enticer of the mind, who banishes all sorrows.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ; ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (249-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

All illnesses, sufferings and pains are dispelled, by chanting the Name of the Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ (249-5, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, please be merciful to me, All-powerful Almighty; You are the most capable of all powers. ||3||

ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ , ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥ (249-6, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my mind, sing the Glorious Praises of the Imperishable, Eternal, Merciful Master, the Highest of all and the House of Mercy.

ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ; (ਬਿਸੰ-ਭਰੁ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (249-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is the Sustainer of the Universe, the Great Giver; He is the Cherisher (Sustainer) of all.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ;
ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ (249-7, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The Cherisher Almighty is so very merciful and wise; He is compassionate to all.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ; ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ (249-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

The pains of death, greed and emotional attachment simply vanish, when Almighty comes to dwell in the soul.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ , ਸਫਲ ਸੇਵਾ ; ਭਈ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥ (249-8, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

When the Almighty is thoroughly pleased, then one's service becomes perfectly fruitful.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਇਛ ਪੁਨੀ ;
ਜਪਤ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥੪॥੩॥ (249-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, my desires are fulfilled by meditating on the Almighty, Merciful to the meek. ||4||3||

ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (249-9)

Gauree, Fifth Mahl (Guru), Guru Arjun Dev Ji:

Prologue: Guru Arjun Dev Ji utter the following shabad as response to a question on how to attain Almighty by a Saint.

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ , ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ;
ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ (249-9, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my companions: let's join together and make the effort, to persuade our Husband Almighty by surrendering.

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ , ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ;
ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ (249-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Renouncing our pride, let's remember Him with the potion (medicine) of devotional worship, and the mantra of the Holy Saints (Guru).

ਸਖੀ ਵਸਿ ਆਇਆ , ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ;
ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ (249-10, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my companions, when He comes under our power onve He pleased, He shall never leave us again. This is the good nature of the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ;
ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ (249-11, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says Almighty dispels the fear of old age, death and hell; He purifies His beings. ||1||

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ , ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ;
ਏਹੁ ਮਤਾਂਤੁ ਪਕਾਈਐ ॥ (249-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my companions, to my sincere prayer: let's make this firm resolve.

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ , ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ;
ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ (249-12, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

In the peaceful poise of intuitive bliss, violence will be gone, as we sing the Glorious Praises of the Master of the Universe.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ , ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ;
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (249-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Our pains and troubles shall be eradicated, and our illusions (doubts) shall be dispelled; we will receive the fruits of our minds' desires.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ (249-13, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says meditate on the Naam, the Name of the Supreme Almighty, the Perfect, Transcendent Almighty. ||2||

ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ , ਨਿਤ ਸੁਖ ਮਨਾਈ ; **(ਸੁੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ (249-14, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my companions, I yearn for Him continually; I invoke His Blessings, and pray that Almighty may fulfill my hopes.

ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ , ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ;
ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸਬਾਏ ॥ (249-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I thirst for His Feet, and I long for the Blessed Vision of His Sight; I look for Him everywhere.

ਖੋਜਿ ਲਹਉ , ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ;
ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ , ਮਿਲਾਏ ॥ (249-15, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I search for traces of the Almighty in the Society of the Saints; they will unite me with the All-powerful and capable Primal Almighty.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਰਿਜਨੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ;
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥ (249-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says those humble, noble beings who meet the Almighty, the Giver of peace, are very blessed, O my mother. ||3||

ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ (249-16, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

O my companions, now I dwell with my Beloved Husband; my mind and body are attuned to the Almighty.

ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ , ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ ;
ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ (ਆਪਨ-ੜਾ ਬੋਲੋ) (249-17, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my companions: now I sleep well (in peace), since I found my Husband Almighty.

ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ , ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ , ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥ (249-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

My illusion (doubt) have been dispelled, and I have found natural peace and tranquility through my Almighty and Master. I have been enlightened, and my heart-lotus has blossomed forth.

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਨਾਨਕ , ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟਲਿਆ ॥੪॥੪॥੨॥੫॥੧੧॥ (249-18, ਗਉੜੀ, ਮਃ 5)

I have obtained Almighty, the Inner-knower of every heart, as my Husband; Guru Nanak says such marriage shall last forever. ||4||4||2||5||11||

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੨੫੦-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗਉੜੀ , ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੨੫੦-੧)

Gauree, Baavan Akhree ~ The 52 Letters, Fifth Mahla:

Prologue: One day a Pandit came to Guru Arjan Dev Ji's audience and requested Guruji to explain the principals of the 52 letters of the Sanskrit script, Guruji uttered the following Gurbani in Gurmukhi script the meanings each letters in Pauri with key explaination in Selok. Guruji utters Selok without Pauri in the beginning and in the end denoting the praise and appreciation to Almighty.

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੦-੧)

Salok:

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ , ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ; ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ (੨੫੦-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev), (He) is my mother, father; and He is my Master who is Almighty Himself.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ , ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ; ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ (੨੫੦-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is my companion, the Destroyer of ignorance; He is my relative and brother.

ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ;
ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ , ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ (੨੫੦-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is the Giver, the bestower of Almighty's Name and His Mantra remains victorious forever.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ , ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ;
ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ (੨੫੦-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is the image of peace, truth and wisdom. He is paras (a touch-stone which transforms eight types of materials into gold upon touching it) which transforms a human into His form.

ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (੨੫੦-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is the sacred shrine of pilgrimage, and the pool of nectar; bathing in the Guru's wisdom, one immerses in the Infinite (Almighty).

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ;
ਗੁਰਦੇਵ , ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ (੨੫੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is the Creator, and the Destroyer of all sins; the Divine Guru is the Purifier of sinners.

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ;
ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ , ਉਧਰਾ ॥ (੨੫੦-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) existed at the primal beginning, throughout the ages, in each and every age. Chanting His Mantra, one is ferried across the materialistic worldly ocean.

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ , ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ , ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ (੨੫੦-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O Almighty, please be merciful to me, that I am united in your congregation as you are the destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev); I am a foolish sinner, but holding onto you, I am carried across.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ , ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ (੨੫੦-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) is the True Guru, the Supreme Lord Almighty, the Transcendent Lord; Guru Nanak bows in humble reverence to such Almighty. ||1||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੦-੭)

Salok:

ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ; ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ (੨੫੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself acts, and causes others to act; He Himself is capable to do everything.

ਨਾਨਕ , ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (੨੫੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the One Almighty is prevading everywhere; there has never been any other, and there never shall be. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੦-੮)

Pauree:

ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ; ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ (੨੫੦-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is the form of auspiciousness (OANG), supreme (Sadh), true in all times (Sat) and worship worthy (Gur), I humbly bow in reverence to such Universal Creator.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ; ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥ (੨੫੦-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the primal beginning, in the present, and in the end, He is the Formless Almighty.

ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ; ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ (੨੫੦-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is in the absolute thoughtless spiritual state (sunn / spiritual); He Himself is in the state of happiness (worldly).

ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ; ਆਪ ਹੀ ਜਾਸਨ ॥ (੨੫੦-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He Himself listens to His Own Praises.

ਆਪਹਿ ਆਪੁ ; ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ (੨੫੦-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the form of the entire creation and He is the creator Himself.

ਆਪਹਿ ਬਾਪ ; ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥ (੨੫੦-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He is the Father and the Mother of the entire creation.

ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ; ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥ (੨੫੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is subtle and etheric; He Himself is manifest and obvious.

ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ; ਨਾਨਕ , ਲੀਲ੍ਹਾ ॥੧॥ (੨੫੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, His wondrous play cannot be known (understood). ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (੨੫੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O Almighty, you are the House of Mercy for the needy (meek), please shower Your blessings upon me,

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੫੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

that my mind becomes the dust of the feet of Your Saints. ||Pause||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੦-੧੧)

Salok:

ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ; ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥ (੨੫੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself is formless (Nirgun), and also formed (Sargun) means that the entire creation is the form of Almighty and He remains formless when the entire creation is vanished; the One Lord is without attributes in formless form, and with attributes when He creates a form.

ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ; ਨਾਨਕ , ਏਕ ਅਨੇਕ ॥੧॥ (੨੫੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Describe the One Almighty as One, and Only One; Guru Nanak says, He is the One within and the many. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੦-੧੨)

Pauree:

ਓਅੰ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥ (੨੫੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Gurmukhs realized that OANG form of Almighty created the entire creation as He is the One Universal Creator.

ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ; ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ (੨੫੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He strung the entire creation beings (jeev) upon His one thread of power.

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥ (੨੫੦-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He created the diverse expanse of the three qualities (Tamo – in the underworlds, Rajo – in this world and Sato – in the heaven).

ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ; ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥ (੨੫੦-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

From formless, He appeared as form.

ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ; ਕਰਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ (੨੫੦-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Creator created the creation of all sorts. Question: If Almighty is the creator of all, then why are beings subjected to birth and death?

ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇਓ ॥ (੨੫੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Answer: The worldly attachments of the mind has entangled the being in the cysle of birth and death.

ਦੁਹੂ ਭਾਤਿ ਤੇ ; ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ (੨੫੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself is above both (birth and death), untouched and unaffected.

ਨਾਨਕ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ (੨੫੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He has no end or limitation. ||2||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੦-੧੫)

Salok:

ਸੇਈ ਸਾਹ , ਭਗਵੰਤ ਸੇ ; ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ (੨੫੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are the true merchants and fortunate, those who gather the capital (riches) of the Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ; ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (੨੫੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, (Almighty who is the form) truth and purity (virtues of the Almighty) are obtained only from the saints. ||1|| Question: How is the Almighty?

ਪਵੜੀ ॥ (੨੫੦-੧੬)

Pauree:

ਸਸਾ ; ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸੋਊ ॥ (੨੫੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through the letter Se-ssa Guruji says that Almighty is always the truth (in past, present and future).

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ; ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ (੨੫੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

No one is without nor separated from the True Primal Almighty.

ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ; ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥ (੨੫੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They alone enter the Almighty's Sanctuary, whom the Almighty inspires to enter.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ (੨੫੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty with mind and body (meditation); they sing the glorious praises of Almighty with speech and make others to listen.

ਸੰਸੈ ਭਰਮੁ ਨਹੀ ; ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥ (੨੫੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Doubt and illusion do not affect them at all.

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ; ਤਾਹੂ ਕੋ ਜਾਪਤ ॥ (੨੫੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They meditate on the Almighty whose glory is known well..

ਸੋ ਸਾਧੂ ; ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ (੨੫੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Only those saints are great, who have reached (attained) Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ (੨੫੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is forever a sacrifice onto them. ||3||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੦-੧੮)

Salok:

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ (੨੫੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Why keep on asking for more and more riches and wealth when in reality the attachment with Maya is false (will end with life).

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ; ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ ਧੂਰ ॥੧॥ (੨੫੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Other than Almighty's Name (Naam), Guru Nanak says, everything else (maya) will be reduced to dust (ashes). ||1||

ਪਵੜੀ ॥ (੨੫੧-੧)

Pauree:

ਧਧਾ , ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ; ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥ (੨੫੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Dhe-da letter, Guruji says, that the dust of the feet of the saints is the purifier for this being (jeev).

ਧਨਿ ਤੇਊ ; ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੂਆ ॥ (੨੫੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Blessed are those, whose minds develop the interest of obtaining the dust of the feet of the Saints.

ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ; ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥ (੨੫੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Such beings (jeev) do not ask for worldly materials alive and do not wish for heaven after their depature from earth.

ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥ (੨੫੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are immersed in the deep love of their Beloved, and crave for the dust of the feet of the Saint.

ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ; ਤਾਹੂ ॥
ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ; ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ (੨੫੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

How can worldly affairs affect these beings (jeev) who do not abandon the One Almighty and go elsewhere?

ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ; ਦੀਓ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ (੨੫੧-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One whose heart is filled with the Almighty's Name,

ਨਾਨਕ ; ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ (੨੫੧-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the saint has attained equality to omnipresent Almighty. ||4||

ਸਲੋਕ ॥ (੨੫੧-੪)

Salok:

ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ;
ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ (੨੫੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Merely by all sorts of religious attire, knowledge, mental focus and obstinate ways, no one has ever met Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਿਰਪਾ ਭਈ ; ਭਗਤੁ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥੧॥ (੨੫੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, those upon whom Almighty showers His Mercy, are bhagats (devotees) and scholars of spiritual wisdom. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੧-੫)

Pauree:

ਙੰਙਾ ; ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ (੨੫੧-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ngan-ga letter, Guruji says ultimate knowledge of Almighty is not obtained by mere words of mouth (talking).

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ; ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ ਭਾਤਉ ॥ (੨੫੧-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

It is not obtained by practicing rituals and various debates of the Shaastras and divine scriptures.

ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ; ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥ (੨੫੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They alone are knowledgeable scholars, whose minds are firmly focused on the Almighty.

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ; ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥ (੨੫੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Hearing and telling (stories), no one attains union with the Almighty.

ਙਿਆਨੀ ; ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥ (੨੫੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They alone are knowledgeable (spiritually wise), who remain steadfastly committed to the Almighty's Command.

ਉਸਨ ਸੀਤ ; ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥ (੨੫੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Heat and cold is the same to them (they treat friends and enemy equally).

ਗਿਆਨੀ ; ਤਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੨੫੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The true knowledgeable scholar is one who contemplates on the truth and false through Guru's sermons (guidance). Meaning one who adopts the truth (Almighty) within the false (maya).

ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕਉ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥ (੨੫੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty showers His Mercy upon such knowledgeable scholars. ||5||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੧-੮)

Salok:

ਆਵਨ ਆਏ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ; ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ (੨੫੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who have come to this world but never attempted to understand Almighty are equalled to (same as they never came means that they have came to this world for the sake of coming); are like animals who are forced to plough land (Pesu) and the animal who are used to transport dead animals (Dhor)].

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ; ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥ (੨੫੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫) **(ਬੁਝੈ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)**

Guru Nanak says, those who realize Almighty within [through Guru's sermons (guidance)]; are most fortunate as such pre-ordained destiny is written on their foreheads. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੧-੯)

Pauree:

ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥ (੨੫੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Being (jeev) have came into this world for only one reason that is to meditate on the Almighty.

ਜਨਮਤ ; ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾਇਆ ॥ (੨੫੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

But ever since the birth, being (jeev) have been enticed by the fascination of Maya.

ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ; ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥ (੨੫੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the chamber of the womb, the being (jeev) whilst in upside-down position performes intense meditation.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ , ਰਹਤੇ ॥ (੨੫੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Being (jeev) meditated on Almighty with every breath while in mother's womb.

ਉਰਝਿ ਪਰੇ ; ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥ (੨੫੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

(After birth) but now, this being (jeev) gets entangled in things which many have left behind in the past and this being (jeev) will have to leave behind.

ਦੇਵਨਹਾਰੁ ; ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ (੨੫੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Beings (jeev) forgets the Almighty who is the Great Giver, completely from their minds.

ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ (ਗੁਸਾਈਂ ਬੋਲੋ)
ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਹੁ ਨਾਹੀ ॥੬॥ (੨੫੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those upon whom Almighty showers His Mercy, do not forget Him, here (during lifetime) or hereafter (after life). ||6||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੧-੧੧)

Salok:

ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ , ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ; ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥ (੨੫੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Within Almighty's Command, all the beings (jeev) comes (birth) to this world, and by His Command, beings (jeev) departs (death) from this world; no one is beyond His Command.

ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ ਮਿਟੈ ; ਨਾਨਕ , ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (੨੫੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Coming (birth) and going (death) (in reincarnation) is ended, Guru Nanak says, for those in whose minds resides Almighty (means those who remember Almighty consistently). ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੧-੧੩)

Pauree:

ਏਊ ਜੀਅ ; ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥ (੨੫੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

This being (jeev) has lived in many wombs.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮੀਠ ; ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ (੨੫੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Fascinated and attracted by the love and sweetness of wordly procession (maya) the beings (jeev) gets trapped in the cycle of reincarnation.

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ (੨੫੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

This maya defeats and takes control of the beings (jeev); in all its 3 forms / worlds [whether the deities (sato), humans (rajo) or demons (tamo)]

ਆਪਨ ਮੋਹ ; ਘਟੇ ਘਟਿ ਦੀਨੇ ॥ (੨੫੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Maya has infused its attachment, in each and every beings' (jeev) heart.

ਏ ਸਾਜਨ ; ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੨੫੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Question: Dear friend (blessed souls), tell me some way,

ਜਾ ਤੇ ; ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ (੨੫੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

by which I may swim across this most difficult worldly ocean of Maya?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੨੫੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Answer: Unto whom Almighty showers His Mercy that being (jeev) is united with the Sat Sanggat, the True Congregation.

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੭॥ (੨੫੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Maya does not even come near (will not have an affect) that being (jeev). ||7||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੧-੧੫)

Salok:

ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ , ਸੁਭ ਅਸੁਭ ; ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (੨੫੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Our deeds, good or bad; are controlled by Almighty Himself.

ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ;
ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥ (੨੫੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The animals and human claim's that they have perform the deeds and indulges in egotism, selfishness and conceit; Guru Nanak says, actually without the Almighty, what can anyone do? ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੧-੧੬)

Pauree:

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ; ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥ (੨੫੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The One Almighty Himself is the Cause of all actions.

ਆਪਹਿ ; ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (੨੫੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He Himself spreads widely the returns of deeds which is either sins or noble acts.

ਇਆ ਜੁਗ ; ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥ (੨੫੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In this world, beings (jeev) are attached to their respective deeds which Almighty Himself attaches them.

ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ ; ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ (੨੫੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They [Beings (jeev)] receive the returns of their deeds according to what Almighty Himself gives.

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ; ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ (੨੫੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's limits are unknown to anyone (that's because Almighty is limitless).

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ; ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ (੨੫੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Whatever He does becomes the reality (whatever He prefers will happen in the future).

ਏਕਹਿ ਤੇ ; ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (੨੫੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

From the One Almighty, the entire expanse of the Universe emanated (creation started).

ਨਾਨਕ ; ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥ (੨੫੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He Himself is the corrector of all Almighty is able to change the being's (jeevs) fate) . ||8||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੧-੧੯)

Salok:

ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ; ਕੁਸਮ ਰੰਗ , ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ (੨੫੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Man remains engrossed in the plays of women; the tumult of his passion is like the dye of the safflower, which fades away all too soon.

ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ; ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ ਮੋਰ ॥੧॥ (੨੫੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, seek Almighty's Sanctuary, by which the selfishness and conceit will be eradicated. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੨-੧)

Pauree:

ਰੇ ਮਨ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ; ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥ (੨੫੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O mind! without Almighty, whatever you are involved in shall bind you in chains of attachment.

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ; ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ (੨੫੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The devotees of Maya (Sakat - faithless cynics) does those deeds which will never allow them to be liberated.

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ; ਤਾ ਕੋ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰ ॥ (ਰੱਤ ਬੋਲੋ) (੨੫੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Acting in self-conceit (egotism) and selfishness, the practicers of rituals are subjected to carry the unbearable load of reincarnation cycle because all the deeds are performed with sense of creatorship.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਜਉ ਨਾਮ ਸਿਉ ; ਤਉ ਏਊ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ (੨੫੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When there is no love for Almighty's Name (Naam), then these rituals are useless (and instead it becomes the cause of pains).

ਬਾਧੇ ਜਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ; ਮੀਠੀ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ॥ (੨੫੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The rope of death binds those who are in love with the sweet taste of Maya.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੁਝਹਿ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਹੂ ਸੰਗ ॥ (੨੫੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are mislead by the illusions created by Maya, are not able to realize that Almighty is always with them.

ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ; ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥ (੨੫੨-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When their accounts are deliberated, they shall not be released; just like the wall of mud cannot be washed clean (means that performing desirous deeds (Se-Kam) the intellect will be never be purified).

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ; ('ਬੁਝਾਏ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਬੁਧਿ ॥੯॥ (੨੫੨-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who is made to understand - Guru Nanak says, that Guru-oriented beings (jeev) obtains immaculate understanding. ||9||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੨-੫)

Salok:

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ; ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (੨੫੨-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The bonds of ignorance, attachment, etc. are broken away when the being (jeev) participates in the true congregation,

ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ ; ਨਾਨਕ , ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੫੨-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are imbued with the Love of the One Almighty, Guru Nanak says, take on the deep and lasting color of His Love means that they obtain the bliss of their real-self (Atma). ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੨-੫)

Pauree:

ਰਾਰਾ ; ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ (੨੫੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ra-rra alphabet Guruji says, dye this mind of yours during this lifetime in the color of Almighty's Love.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ (੨੫੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Meditate on Almighty’s Name by repeating (chant) it with your tongue.

ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ; ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥ (੨੫੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the Righteous (Dharamraj) Court, no one shall speak rudely (harshly) to you.

ਆਉ ਬੈਠੁ ; ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥ (੨੫੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Everyone shall respectfully welcome you, saying, "please come, and sit down."

ਉਆ ਮਹਲੀ ; ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥ (੨੫੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In that Almighty's mansion, you will obtain permenant dwelling (Being (jeev) will merge into the Almighty's form).

ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (੨੫੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

There, no birth, death, or destruction will affect you (because all the wishes and desires have vanished.

ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਓ ; ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (੨੫੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who has such pre-ordained blessings written on his forehead,

ਹਰਿ ਸੰਪੈ ; ਨਾਨਕ , ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥ (੨੫੨-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, has the wealth of the Almighty within. ||10||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੨-੮)

Salok:

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ; ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ (੨੫੨-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Greed, falsehood, evil desire and emotional attachment entangle the blind and the foolish.

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ; ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੧॥ (੨੫੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

A foul odor clings to them (means that they remain indulged in fulfilling evil desires), Guru Nanak says, because they are bound by Maya||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੨-੯)

Pauree:

ਲਲਾ ; ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੫੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Le-lla alphabet Guruji says, beings (jeev) are entangled in the love of evil pleasures;

ਅਹੰਬੁਧਿ ; ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੫੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Due to egoistic intellect they are drunk with the wine of Maya.

ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ; ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ (੨੫੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The indulgence in Maya, is causes a being (jeev) to entangle in the cycle of birth and death.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ; ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ (੨੫੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

However, the beings (jeevs) are subjected to perform according to the Almighty's Command.

ਕੋਊ ਊਨ ; ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥ (੨੫੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Neither, no one is imperfect, nor, no one is perfect,.

ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ; ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ (੨੫੨-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Neither, no one is wise, nor, no one is foolish.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (੨੫੨-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Wherever Almighty engages someone, there he is engaged.

ਨਾਨਕ ; ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ (੨੫੨-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫) **(ਅ-ਲਿਪਨਾ ਬੋਲੋ)**

Guru Nanak says, Almighty is the Master who is performing within the entire creation and remains forever detached. ||11||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੨-੧੨)

Salok:

ਲਾਲ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ (੨੫੨-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

My Beloved Almighty, the Sustainer of the World, the Lord of the Universe, is deep, profound and unfathomable.

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ; ਨਾਨਕ , ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੧॥ (੨੫੨-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

There is no other like Him; Guru Nanak says, He is care-free. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੨-੧੩)

Pauree:

ਲਲਾ ; ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ (੨੫੨-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Le-lla letter Guruji says, there is no one equal to Almighty.

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ; ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ (੨੫੨-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself is the One (from the beginning and) there shall never be any other then Him (Almighty is one from the very beginning).

ਹੋਵਨਹਾਰੁ ; ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥ (੨੫੨-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is now (present), He has been (past), and He shall always be (future).

ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ; ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ (੨੫੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

No one has ever found His end (limit) means that no one has ever known Him completely.

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ; ਪੂਰ ਸਮਾਨੇ ॥ (੨੫੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the ant and in the elephant, He is pervading in His complete form.

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ; ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ (੨੫੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The pervading Almighty is known by everyone everywhere.

ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ (੨੫੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Onto whom Almighty has blessed, to be imbued in His Love.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ (੨੫੨-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

- Guru Nanak says, through a Guru, one recite Almighty’s Name. ||12||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੨-੧੫)

Salok:

ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿਆ ; ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ (੨੫੨-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who knows that Love is the method of attaining Almighty, effortlessly enjoys the Almighty's bliss.

ਨਾਨਕ , ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ; ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ (੨੫੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, blessed, blessed, blessed are these humble servants of Almighty; their coming into the world is accepted (fruitful)! ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੨-੧੬)

Pauree:

ਆਇਆ ਸਫਲ ; ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ (੨੫੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Fruitful is the coming into the world, of those [being (jeev)] is countable

ਜਾਸੁ ਰਸਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀਐ ॥ (੨੫੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

whose tongues enjoy the recitation of Almighty's Name and praises.

ਆਇ ਬਸਹਿ ; ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ (੨੫੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They come and dwell in the sadh-sanggat [the ones who have overpowered their mind (Sadhu)];

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ (੨੫੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

night and day, they meditate on Almighty's Name (Naam) passionately without any desire .

ਆਵਤ ਸੋ ਜਨੁ ; ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੨੫੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Blessed is the birth of those humble beings, who are attuned to Almighty's Name (Naam);

ਜਾ ਕਉ ; ਦਇਆ ਮਇਆ , ਬਿਧਾਤਾ ॥ (੨੫੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Onto whom Almighty showers His blessings mercifully.

ਏਕਹਿ ਆਵਨ ; ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (੨੫੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are born only once - they will not be reincarnated again.

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥ (੨੫੨-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they are merged into the Blessed Vision of Almighty's sight (darshan). ||13||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੨-੧੯)

Salok:

ਯਾਸੁ ਜਪਤ , ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ; ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥
ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੨੫੨-੧੯,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੫)

Chanting it, the mind is filled with bliss; love of materialism is eliminated, and pain, distress and desires are quenched. Guru Nanak says, immerse yourself in Almighty's Name (Naam).||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੩-੧)

Pauree:

ਯਯਾ ; ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥ (੨੫੩-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ye-yya letter Guruji says, burn away the evil-mindedness and doubt.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ; ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਸੋਊ ॥ (੨੫੩-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Give them up, immersed in real-self (Atma) and sleep (from worldly desires) in intuitive peace.

ਯਯਾ ; ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ (੨੫੩-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ye-yya letter Guruji says, go, and seek the Sanctuary of the Guru;

ਜਿਹ ਆਸਰ ; ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ (੨੫੩-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

with His support, one swims across this materialistic worldly ocean.

ਯਯਾ ; ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥
ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ; ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥ (੨੫੩-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ye-yya letter Guruji says a being (jeev) will not be reborn who weaves the One Name into his heart.

ਯਯਾ , ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (੨੫੩-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ye-yya letter Guruji says that this human life shall not be wasted, if one takes the Support of the Perfect Guru.

ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥ (੨੫੩-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, one whose heart is filled with the One Almighty finds peace. ||14||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੩-੪)
Salok:

ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ; ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥ (੨੫੩-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The One who dwells deep within the mind and body, is the true friend here (during lifetime) and hereafter (after life).

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਨਾਨਕ , ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥ (੨੫੩-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, the Perfect Guru has taught me to chant Almighty's Name continually. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੩-੫)
Pauree:

ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ; ਜੋ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ (੨੫੩-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Night and day, remember Almighty (the true companion) who will be your Help and Support in the end.

ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ; ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੨੫੩-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
This poison (Maya) shall last for only a few days; upon death everyone leaves leaves it behind and continue with their worldly affairs.

ਕਾ ਕੋ ; ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ (੨੫੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Similarly, who is our mother, father, son and daughter?

ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ; ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥ (੨੫੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Household, wife, and all other wordly possessions will not go along with you after death. (Means that no one is of any help in the next world.)

ਐਸੀ ਸੰਚਿ ; ਜੁ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ (੨੫੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
So gather that wealth, which shall never perish,

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ; ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ (੨੫੩-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Instead it will accompany you with honour, to your true home (union with Almighty) with honor.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ; ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ (੨੫੩-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In this Dark Age of Kali Yuga, those who sing the Almighty's praises (Kirtan) in the congregation of the ones who have overpowered their mind (Sadh);

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਤੇ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥ (੨੫੩-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they do not have to endure reincarnation again. ||15||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੩-੮)

Salok:

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ ਚਤੁਰ ; ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ , ਧਨਵੰਤ ॥ (੨੫੩-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He may be very handsome (beautiful), born into a highly respected family, very wise, a lead spiritual teacher, prosperous and wealthy;

ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ (੨੫੩-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

but even so, he is looked upon as a corpse, Guru Nanak says, if he does not have Love for Almighty. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੩-੯)

Pauree:

ਙੰਙਾ , ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ , ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥ (੨੫੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through the Nganga letter Guruji says that one may be a scholar of the six Shaastras (Sankh, Patanjal, Niaye, Vesesak, Mimasa & Vedant)

ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ ; ਕਰਮਾਤਾ ॥ (੨੫੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He may practice inhaling upwards through the left nostril into Era nerve (Purak), holding the breath in Sukhmana and the tenth door (Kumbhek) and exhaling through Pingula nerve into the right nostril (Rechak).

ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ; ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ (੨੫੩-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He may create knowledge, hold concentration, go on pilgrimages to sacred shrines and take ritual cleansing baths.

ਸੋਮਪਾਕ ; ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥ (ਸੋਮ-ਪਾਕ, ਅਪੱਰਸ ਬੋਲੋ) (੨੫੩-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He may cook his own food, and never touch anyone else's; he may live in the wilderness like a hermit. (one may practice such difficult lifestyles)

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ (੨੫੩-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

But if he does not enshrine the love for Almighty's Name within his heart,

ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ; ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥ (੨੫੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

then anyhing he does is transitory means is all temporary which will accompany us upon death.

ਉਆ ਤੇ ; ਊਤਮੁ ਗਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥ (੨੫੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Compared to him, an untouchable (Chandal – the one who cremates dead bodies) is even more superior,

ਨਾਨਕ , ਜਿਹ ਮਨਿ ; ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥ (੨੫੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, as the Universal Sustainer (Almighty) abides in his mind. ||16||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੩-੧੨)

Salok:

ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ , ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ; ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥ (੨੫੩-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He wanders around in the four quarters, and in the ten directions, according to his past actions and destiny.

ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ; ਨਾਨਕ , ਲਿਖਿਓ ਲੇਖ ॥੧॥ (੨੫੩-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Pleasure and pain, liberation and reincarnation, Guru Nanak says, come according to one's pre-ordained destiny. ||1||

ਪਵੜੀ ॥ (੨੫੩-੧੩)

Pauree:

ਕਕਾ ; ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥ (੨੫੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ke-kka letter Guruji says, that Almighty is the Creator, the Cause of allcauses.

ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ; ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥ (੨੫੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

No one can erase His pre-ordained reality.

ਨਹੀ ਹੋਤ ; ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ॥ (੨੫੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Nothing is done for a second time.

ਕਰਨੈਹਾਰੁ ; ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥ (੨੫੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Creator Lord does not make mistakes.

ਕਾਹੂ ; ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ , ਆਪੈ ॥ (੨੫੩-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

To some, He Himself shows the Way (right path);

ਕਾਹੂ ; ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ , ਪਛੁਤਾਪੈ ॥ (੨੫੩-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

while some, He causes to wander miserably in the wilderness and regrets.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ; ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥ (੨੫੩-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He Himself has set His own play in motion.

ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ; ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥ (੨੫੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Whatever He gives in accordance to previous deeds, Guru Nanak says, that is what we receive. ||17||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੩-੧੫)

Salok:

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ; ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (੨੫੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Some people continue to consume, spend and enjoy, but the Almighty's warehouses are never exhausted;

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥ (੨੫੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says countless are those who have chanted Almighty's Name. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੩-੧੬)

Pauree:

ਖਖਾ , ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ; ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥ (ਸੰਮ੍ਰੱਥ ਬੋਲੋ) (੨੫੩-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Khe-kha letter Guruji says that the All-Capable Almighty lacks nothing;

ਜੋ ਦੇਨਾ , ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ; ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥ (੨੫੩-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

whatever one deserves, Almighty continues to give; nothing more then one deserves can be obtained although one can go anywhere one pleases.

ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ; ਇਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (੨੫੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The wealth of Almighty's Name (Naam), is the treasure to spend; it is the capital of His devotees to liberate.

ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ; ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (੨੫੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

With forgiveness, humbleness, bliss and knowledge, they continue to meditate on Almighty, the Treasure of virtues.

ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ; ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (੨੫੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One recites in bliss (play happily) and blossom forth with Almighty's praises, unto whom Almighty shows His Mercy.

ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥ (੨੫੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are forever (during and after life) wealthy with virtues and beauty (praiseful) who have the wealth of Almighty's Name within their mind (home).

ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖੁ , ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ (੨੫੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are blessed with Almighty's Glance of Grace do not suffer any torture, pain and punishment.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ; ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥ (੨੫੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those who are pleasing to Almighty, become perfectly successful. ||18||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੪-੧)

Salok:

ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ; ਸਰਪਰ ਚਲਨੋ ਲੋਗ ॥ (੨੫੪-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

See, that even by counting and measuring in their minds, people must surely depart in the end.

ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਅਰੋਗ ॥੧॥ (੨੫੪-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Hopes and desires for temporary worldly possessions are eradicated for the Gurmukhs (Guru-oriented); Guru Nanak says, by reciting Almighty's Name their ignorance is dispelled. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੪-੨)

Pauree:

ਗਗਾ , ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥ (੨੫੪-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ge-gga letter Guruji says, utter the Glorious Praises of the Almighty who is the Lord of the Universe with each and every breath; recite His Name all the time.

ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ; ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥ (੨੫੪-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

How can you rely on the body? Do not delay, my friend as death can conquer us anytime;

ਨਹ ਬਾਰਿਕ , ਨਹ ਜੋਬਨੈ ; ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥ (੨੫੪-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Neither in childhood, nor in youth, nor in old age, there is nothing to stand in Death's way means that age factor is irrelevant.

ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ; ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥ (੨੫੪-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

That time is not known, when the noose of Death shall come and befall you.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ; ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ (੨੫੪-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

See, that even spiritual scholars, focused ones, and those who are intelligent shall not stay in this place (materialistic world) forever.

ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ; ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥ (੨੫੪-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Only the fool clings to this materialistic world, which everyone else has abandoned and left behind.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ; ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥ (੨੫੪-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, one who has such good destiny written on his forehead remembers Almighty.

ਨਾਨਕ , ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ; ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥ (੨੫੪-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, blessed and fruitful is the coming of those who obtain the bliss from their Beloved Almighty. ||19||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੪-੬)

Salok:

ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ; ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥ (੨੫੪-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I have searched all the Shaastras and the Vedas, and they say nothing except this:

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ; ਨਾਨਕ , ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (੨੫੪-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

"In the beginning, throughout the ages, now and forevermore, Guru Nanak says, the One Almighty alone exists."||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੪-੭)

Pauree:

ਘਘਾ , ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥ (੨੫੪-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ghe-gga letter Guruji says, put this into your mind, that there is no one except Almighty who prevails within the entire creation.

ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ; ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ (੨੫੪-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

There never was, and there never shall be any other then Almighty who is pervading everywhere.

ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ; ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥ (੨੫੪-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O mind! You shall only be liberated if you come to Almighty's Sanctuary.

ਨਾਮ ਤਤੁ , ਕਲਿ ਮਹਿ ; ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ('ਪੁਨਹ-ਚਰਨਾ' ਬੋਲੋ) (੨੫੪-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In this Dark Age of Kali Yuga, only Almighty's Name (Naam), is the remedy for sins. (Punah-charna is a method adopted for cleansing sins)

ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ; ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ (੨੫੪-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

So many performs various ritualistic deeds to escape form the cycle of reincarnation , but they come to regret and repent in the end because of their unfulfilled wish.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ; ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (੨੫੪-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Without Almighty's meditation, how can they find stability(from the cycle of birth and death)?

ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥ (੨੫੪-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They alone drink the supreme essence made from mixture of Almighty's Name and Guru's Hymn (Gurbani) which becomes Nectar,

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥ (੨੫੪-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, unto whom, Almighty in form of a Guru, gives it. ||20||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੪-੧੦)

Salok:

ਙਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ; ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ , ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥ (੨੫੪-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty has counted all the days and the breaths, and placed them in people's destiny; they do not increase or decrease even a bit.

ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ; ਨਾਨਕ , ਤੇਊ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (੨੫੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are influenced by doubt and desires to live longer, Guru Nanak says, they are fools. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੪-੧੧)

Pauree:

ਙੰਙਾ , ਙ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ; ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥ (੨੫੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ngan-gga letter Guruji says that death seizes those whom Almighty has made into devotees of maya (Sakat-faithless cynics).

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ; ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥ (੨੫੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are born and they die, enduring countless incarnations; they do not realize Almighty, the Supreme Soul.

ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ; ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥ (੨੫੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They alone find spiritual wisdom and meditation;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ (੨੫੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
who Almighty blesses with His Mercy through a Guru;

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ; ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥ (੨੫੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
no one is liberated by counting and calculating the past and present deeds (karma), because;

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ; ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ ॥ (੨੫੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
this body is just like a vessel of uncooked clay which will never be clean and definitely will break.

ਸੋ ਜੀਵਤ ; ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥ (੨੫੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
They alone live; who, while alive, recite Almighty's Name who is the form of life.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ; ਨਾਨਕ , ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥ (੨੫੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
They are wellknown , Guru Nanak says, because their glory cannot remain hidden. ||21||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੪-੧੪)
Salok:

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ; ਊਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥ (੨੫੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The ones who have remembered Almighty within their memory (Chit), their heart-like lotus flower which was facing down (towards Maya) have blossom forth towards Almighty.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋੁਬਿੰਦ ; ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥ (੨੫੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The Lord of the Universe Himself becomes manifest, Guru Nanak says, through the Teachings of the Guru. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੪-੧੫)
Pauree:

ਚਚਾ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥
ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ; ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ (੨੫੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Through Che-cha letter Guruji says the diciple (Sikh) who is attached to Guru's Lotus Feet, great is the diciple and the day, when such auspicious union (Sikh and Guru) took place.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ (੨੫੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

After wandering around in the four quarters and the ten directions,

ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ; ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥ (੨੫੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When Guru showered His Mercy on me, only then I obtained the sight (glimpse) of Almighty.

ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ; ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥ (੨੫੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

By contemplating on the divine knowledge, all the doubt (of creation is different from creator) is destroyed.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ (੨੫੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the holy Saadh Sanggat, the mind becomes pure (from the dirt of lust, anger, greed, attachment and ego);

ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ; ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ (੨੫੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

then anxieties are abandoned and Almighty alone is seen,

ਨਾਨਕ , ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ; ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥ (੨੫੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, and their eyes (intellect) are anointed with the ointment of spiritual wisdom. ||22||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੪-੧੮)

Salok:

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ; ਛੰਤ ਗੋਬਿਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (੨੫੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The heart is cooled and soothed, and the mind is at peace, chanting and singing the Glorious Praises of the Lord of the Universe.

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ; ਨਾਨਕ , ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥ (੨੫੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Shower such Mercy, O Almighty, Guru Nanak says, that I may become the slave of Your slaves. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੪-੧੯)

Pauree:

ਛਛਾ ; ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (੨੫੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Che-chaa letter Guruji says, I am Your child servant.

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ; ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ (੨੫੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I am the water-carrier of the slave of Your slaves.

ਛਛਾ ; ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ (੨੫੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Che-chaa letter Guruji says, the servants who becomes the dust under the feet of Your Saints,

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ; ਭਗਵੰਤਾ ॥ (੨੫੫-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, You showers those with Your Mercy, O Lord Almighty!

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ; ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (੨੫੫-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The ones who have abandoned the cleverness of the mind and and scheming of the speech,

ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਮਨ , ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ (੨੫੫-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

and I have embraced the support of the Guru within the mind.

ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (੨੫੫-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

While living in a puppet of ashes means the physical body they have attained the supreme status,

ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕਉ ; ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩॥ (੨੫੫-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that if the being (jeev) has the help and support of the Guru. ||23||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੫-੨)

Salok:

ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ; ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥ (੨੫੫-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

While exercising vested power one practices oppression and tyranny, delightfully puffs himself up in ego; he fulfills his evil desires in this perishable body.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥ (੨੫੫-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He is bound by his egotistical intellect; Guru Nanak says, salvation will come only through the Almighty's Name (Naam). ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੫-੩)

Pauree:

ਜਜਾ ; ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥ (੨੫੫-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Je-jja letter Guruji says, when someone, in his ego, believes that he has become something,

ਬਾਧਿਓ ; ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥ (੨੫੫-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

he is caught in his ego just like a parrot in a trap holds to the trap rope firmly with the fear of drowning after twisting down to a bowl of water, abandoning the rope will release the parrot but the parrot refusses therefore the parrot spends entire life in a cage.

ਜਉ ਜਾਨੈ ; ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ (੨੫੫-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When one believes, in his ego, that he is a Bhagat (devotee) and possesses ultimate knowledge,

ਆਗੈ ; ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ (੨੫੫-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

then, in the world hereafter, , even an iota of his lifetime meditation and knowledge will not be accepted or taken into account by the Master of the Universe (Almighty).

ਜਉ ਜਾਨੈ ; ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ॥ (੨੫੫-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When one believes himself to be a preacher,

ਬਿਆਪਾਰੀ ; ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥ (੨੫੫-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

he is merely a trader (peddler) wandering over the earth doing his business.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (੨੫੫-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

But one who conquers his ego in the holy congregation (Saadh Sanggat),

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕਉ ; ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥ (੨੫੫-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that being (jeev) meets Almighty. ||24||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੫-੬)
Salok:

ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥ (੨੫੫-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Rise early in the morning, and chant Almighty's Name (Naam); worship and adore the Almighty, night and day.

ਕਾੜ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ; ਨਾਨਕ , ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ (੨੫੫-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Anxiety shall not afflict you, Guru Nanak says, and your misfortune (ego) shall be eradicated. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੫-੭)
Pauree:

ਝਝਾ ; ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥ (੨੫੫-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Through Jhe-jja letter Guruji says, your sorrows shall be eradicated,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ; ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ (੨੫੫-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
when you trade with Almighty's Name (means recite Almighty's Name).

ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ; ਸਾਕਤ ਮੂਆ ॥ (੨੫੫-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The devotee of Maya (Sakat-faithless cynic) dies in sorrow and pain;

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥ (੨੫੫-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
his heart is filled with the love of materialism.

ਝਰਹਿ ਕਸੰਮਲ ਪਾਪ ; ਤੇਰੇ ਮਨੂਆ ॥ (੨੫੫-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Your evil deeds and sins shall fall away, O my mind,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ; ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸੁਨੂਆ ॥ (੨੫੫-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
listening to the ambrosial speech in the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਝਰਹਿ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਦ੍ਰੁਸਟਾਈ ॥ (੨੫੫-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Lust, anger and wickedness fall away (removed),

ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕਉ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਸਾਈ ॥੨੫॥ (੨੫੫-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, from those who are blessed by the Mercy of the Master (Almighty) of the World. ||25||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੫-੯)

Salok:

ਞਤਨ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਅਨਿਕ ਬਿਧਿ ; ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਹੁ ਮੀਤ ॥ (੨੫੫-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You may initiate various methods to live forever, but finally you still cannot remain here, my friend.

ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ (੨੫੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

However you shall live forevermore (a meaningful and fruitful life), Guru Nanak says, if you recite Almighty's Name (Naam) with love||1||

ਪਵੜੀ ॥ (੨੫੫-੧੦)

Pauree:

ਞੰਞਾ , ਞਾਣਹੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸਹੀ ; ਬਿਨਸਿ ਜਾਤ ਏਹ ਹੇਤ ॥ (੨੫੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Nyen-yya letter Guruji says, know this as absolutely correct (truth), that that the love for worldly possessions and family will definitely come to an end (means this love is not everlasting).

ਗਣਤੀ ਗਣਉ ਨ ਗਣਿ ਸਕਉ ; ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਕੇਤ ॥ (੨੫੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

If I would attempt to count the number of people who have departed from this world leaving behind the worldly possessions and family, the exact number cannot be determined (means countless abandoned everything, when they depart to the next world.

ਞੋ ਪੇਖਉ , ਸੋ ਬਿਨਸਤਉ ; ('ਬਿਨਸ-ਤਉ' ਬੋਲੋ)
ਕਾ ਸਿਉ ਕਰੀਐ ਸੰਗੁ ॥ (੨੫੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Whoever I see shall perish; with whom should I make a companion?

ਞਾਣਹੁ ਇਆ ਬਿਧਿ , ਸਹੀ ਚਿਤ ; ਝੂਠਉ , ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ (੨੫੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Know this as true, in your consciousness undoubtfully, that the love (attraction) of Maya is false.

ਞਾਣਤ ਸੋਈ , ਸੰਤੁ ਸੁਇ ; ਭ੍ਰਮ ਤੇ , ਕੀ ਚਿਤ ਭਿੰਨ ॥ (੨੫੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The fact that Maya is merely a delusion is only known to those whose mind is free from illusion (Bhram) and he alone is a true saint as well.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਤਿਹ ਕਢਹੁ ; ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (੨੫੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He is lifted up and out of the deep dark pit of worldly attachment, unto whom Almighty is totally pleased.

ਞਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ਸਮਰਥ ; ਤੇ ਕਾਰਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗ ॥ (੨੫੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty has the capability to perform everything as He is the sole Creator and the Cause of all causes.

ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਉਸਤਤਿ ਕਰਉ ; ਞਾਹੂ ਕੀਓ ਸੰਜੋਗ ॥੨੬॥ (੨੫੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, praise the One Almighty, who joins us to Himself. ||26||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੫-੧੪)

Salok:

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਸਾਧ ਸੇਵ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (੨੫੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The bondage of birth and death is broken, and happiness is obtained, by serving the Guru.

ਨਾਨਕ , ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ; ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥੧॥ (੨੫੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, may I never forget from my mind, the Treasure of Virtues, the Sovereign Lord of the Universe. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੫-੧੫)

Pauree:

ਟਹਲ ਕਰਹੁ ਤਉ ਏਕ ਕੀ ; ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਇ ॥ (੨੫੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Serve the One Almighty; no one returns empty-handed from Him;

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹੀਐ ਬਸੈ ; ਜੋ ਚਾਹਹੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (੨੫੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

when Almighty abides within the mind, body, mouth and heart, then all wishes will be fulfilled.

ਟਹਲ ਮਹਲ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ; ਜਾ ਕਉ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (੨੫੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He alone obtains Almighty's service, and the Mansion of His Presence, unto whom the Satguru is compassionate (merciful).

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਤਉ ਬਸੈ ; ਜਉ ਆਪਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲ ॥ (੨੫੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One joins the holy congregation (Saadh Sanggat), only when Almighty Himself becomes Merciful.

ਟੋਹੇ ਟਾਹੇ ਬਹੁ ਭਵਨ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ (੨੫੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I have searched and searched, roaming across so many places while performing ritualistic practices, and finally concluded (realised) that without the Almighty's Name, there is no peace.

ਟਲਹਿ ਜਾਮ ਕੇ ਦੂਤ ਤਿਹ ; ਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (੨੫੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Messenger of Death retreats from those who dwell in the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਬਾਰਿ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ; ਸੰਤ ਸਦਕੇ ॥ (੨੫੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Again and again, I am forever devoted to the Guru.

ਨਾਨਕ ; ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ਕਦਿ ਕੇ ॥੨੭॥ (੨੫੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, my sins accumulated from various births have been eradicated. ||27||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੫-੧੯)

Salok:

ਠਾਕ ਨ ਹੋਤੀ ਤਿਨਹੁ ਦਰਿ ; ਜਿਹ ਹੋਵਹੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (੨੫੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

That being (jeev) meet with no obstacles at Almighty's Door with whom Almighty is thoroughly pleased,

ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਕਰੇ ; ਨਾਨਕ , ਤੇ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੧॥ (੨੫੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those humble beings whom Almighty has made His own, Guru Nanak says, are blessed, so very blessed. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੬-੧)

Pauree:

ਠਠਾ ; ਮਨੂਆ ਠਾਹਹਿ ਨਾਹੀ ॥
ਜੋ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਏਕਹਿ ਲਪਟਾਹੀ ॥ (੨੫੬-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through The-tha letter Guruji says that those who have abandoned all desires and associared to the One Almighty alone, do not cause dejection to anyone's mind.

ਠਹਕਿ ਠਹਕਿ ; ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਮੂਏ ॥ (੨੫੬-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are totally immersed and preoccupied in Maya are dead (from the spiritual life perspective);

ਉਆ ਕੈ ; ਕੁਸਲ ਨ ਕਤਹੂ ਹੂਏ ॥ (੨੫੬-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

their minds never finds happiness anywhere as they are attached to the physical and not to the source of life within (Almighty).

ਠਾਂਢਿ ਪਰੀ ; ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬਸਿਆ ॥ (੨੫੬-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who dwells in the holy congregation (Saadh Sanggat) finds great peace;

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਤਹਾ ਜੀਅ ਰਸਿਆ ॥ (੨੫੬-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

There, the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam) becomes sweet to his soul.

ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ; ਜੋ ਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ (੨੫੬-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

That humble being, who is pleasing to his Master

ਨਾਨਕ ; ਉਆ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੨੮॥ (੨੫੬-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

- Guru Nanak says, his mind is cooled and soothed. ||28||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੬-੪)

Salok:

ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ; ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ॥ (੨੫੬-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I bow down, and fall to the ground in humble adoration (prostrate), countless times, to the All-Capable Almighty, who possesses all powers.

ਡੋਲਨ ਤੇ ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ; ਨਾਨਕ , ਦੇ ਕਰਿ ਹਥ ॥੧॥ (੨੫੬-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Please protect me, and save me from wandering, Almighty, Guru Nanak Dev Ji says, by extending Your hand means reaching out personally and save the world. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੬-੫)

Pauree:

ਡਡਾ , ਡੇਰਾ ਇਹੁ ਨਹੀ ; ਜਹ ਡੇਰਾ ਤਹ ਜਾਨੁ ॥ (੨੫੬-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through De-dda alphabet Guruji says that, this is not your true lodging; recognize that your true lodging is Almighty.

ਉਆ ਡੇਰਾ ਕਾ ਸੰਜਮੋ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੁ ॥ (੨੫੬-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Therefore strive to recognize the true (permanent) place, through understanding (recognising) the Guru's Hymn (Gurbani).

ਇਆ ਡੇਰਾ ਕਉ ; ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਘਾਲੈ ॥ (੨੫੬-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

This lodging, here, is established by hard work,

ਜਾ ਕਾ ; ਤਸੂ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (੨੫੬-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

but not even an iota of this worldly possession shall go there with you.

ਉਆ ਡੇਰਾ ਕੀ ; ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਨੈ ॥ (੨੫੬-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The practice of that place beyond is known only to those,

ਜਾ ਕਉ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ॥ (੨੫੬-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

upon whom the Perfect Lord Almighty casts His Glance of Grace.

ਡੇਰਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ; ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਇਆ ॥ (੨੫੬-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

That permanent and true place is obtained through the holy congregation (Saadh Sanggat);

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਜਨ ; ਨਹ ਡੋਲਾਇਆ ॥੨੯॥ (੨੫੬-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those humble beings do not waiver or wander. ||29||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੬-੮)

Salok:

ਢਾਹਨ ਲਾਗੇ ਧਰਮਰਾਇ ; ਕਿਨਹਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ਬੰਧ ॥ (੨੫੬-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When the Righteous Judge's (Dharamraj) messengers (angel of death) begin to destroy this body, no one can place any obstacle in His Way.

ਨਾਨਕ , ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰੀ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਨਬੰਧ ॥੧॥ (੨੫੬-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those who join the holy congregation (Saadh Sanggat) and meditate on the Almighty are saved. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੬-੯)

Pauree:

ਢਢਾ , ਢੂਢਤ ਕਹ ਫਿਰਹੁ ; ਢੂਢਨੁ ਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੫੬-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Dhe-dha letter Guruji sermons the mind by questioning, where are you roaming, wandering and searching? Search instead within your own self.

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ; ਬਨੁ ਬਨੁ ਕਹਾ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (੨੫੬-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty resides within you, so why do you wander around from forest to forest (means why wander in different religious sects?)

ਢੇਰੀ ਢਾਹਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (੨੫੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the holy congregation (Saadh Sanggat), tear down the mound of your frightful, egotistical pride.

ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜੇ ਬਸਹੁ ; ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (੨੫੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You shall find peace, in knowledge state (Almighty is the ultimate truth) that; gazing upon the Almighty's sight (darshan) and remain exalted (delighted).

ਢੇਰੀ , ਜਾ ਮੈ ਜਮਿ ਮਰੈ ; ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ (੨੫੬-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One whose mound of ego, is destroyed by the angel of death, and one who continue to die and suffer the pain of reincarnation through the womb.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਲਪਟਤ ਰਹੈ ; ਹਉ ਹਉ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੨੫੬-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who is intoxicated by emotional attachment, entangled in egotism, selfishness and conceit, (shall have no peace of mind as more thoughts are created) shall continue to come and go in reincarnation.

ਢਹਤ ਢਹਤ ਅਬ ਢਹਿ ਪਰੇ ; ਸਾਧ ਜਨਾ ਸਰਨਾਇ ॥ (੨੫੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Slowly and gradually falling on the True Guru's feet, I have now surrendered mind, body and speech to the True Guru (Satguru); I have now embraced Almighty's Sanctuary.

ਦੁਖ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਿਆ ; ਨਾਨਕ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ (੨੫੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty has banished the noose of my pain; Guru Nanak says, He has merged me into Himself. ||30||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੬-੧੩)

Salok:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the greatness of Almighty's Name through an incident which took place during Ajamal's death. Ajamal was breathing his last breaths and the angels of death came to seize him based on his committed sins during lifetime. All of a sudden when Ajamal recited Almighty's Name he was rescued by Almighty's angels. The death angels were very upset and they put down the weapons before the Righteous King (Dharamraj) and narrated the incident. After listening the Righteous King (Dharamraj) warned the angels of death;

ਜਹ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨੁ ; ਕੀਰਤਨੁ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ॥ (੨੫੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Wherever one chants Almighty's name with focused mind and wherever there are gatherings where Almighty's Praises is sung continuesly,

ਣਾ ਹਉ , ਣਾ ਤੂੰ , ਣਹ ਛੁਟਹਿ ;
ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਈਅਹੁ ਦੂਤ ॥੧॥ (੨੫੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the Righteous Judge says, "Don't ever go of even near to that place, O Angel of Death, otherwise neither you nor I will be spared!", which means that Angels of Death are not allowed to even go close to the place where Almighty's Name or Guru's Shabad (Gurbani) is being recited.||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੬-੧੪)

Pauree:

ਣਾਣਾ , ਰਣ ਤੇ ਸੀਝੀਐ ; ਆਤਮ ਜੀਤੈ ਕੋਇ ॥ (੨੫੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Naa-Naa letter Guruji says that one who conquers his own mind, wins the battle of life.

ਹਉਮੈ ਅਨ ਸਿਉ ਲਰਿ ਮਰੈ ; ਸੋ ਸੋਭਾ ਦੂ , ਹੋਇ ॥ (੨੫੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who dies from the materialistic life, while fighting against egotism, attachment and doubt, becomes sublime and beautiful.

ਮਣੀ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਉਪਦੇਸ ॥ (੨੫੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who eradicates his ego, remains dead from materialistic attachments while yet alive, through the Teachings of the Perfect Guru.

ਮਨੂਆ ਜੀਤੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ; ਤਿਹ ਸੂਰਤਣ ਵੇਸ ॥ (ਸੂਰੱਤਣ ਬੋਲੋ) (੨੫੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He conquers his mind, and meets Almighty; he is dressed in robes of honor.

ਣਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਆਪਣੋ ; ਏਕਹਿ ਟੇਕ ਅਧਾਰ ॥ (੨੫੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He does not claim anything as his own; only Almighty is his Anchor and Support.

ਰੈਣਿ ਦਿਣਸੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰ ॥ (੨੫੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Night and day, he continually reflects upon Almighty who is the Universal Sustainer and Infinite.

ਰੇਣ ਸਗਲ ਇਆ ਮਨੁ ਕਰੈ ; ਏਉ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੨੫੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He makes his mind the dust of all; in such manner the deeds are performed.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ; ਨਾਨਕ , ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩੧॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੨੫੬-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Everlasting happiness is attained by understanding Almighty's Command; Guru Nanak says, such realization is obtained through pre-ordained destiny. ||31||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੬-੧੮)

Salok:

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪਉ ਤਿਸੈ ; ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਮੋਹਿ ॥ (੨੫੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I offer my body, mind and wealth to that being, who can unite me with Almighty.

ਨਾਨਕ , ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਕਾਟੀਐ ; ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਜੋਹ ॥੧॥ (੨੫੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, my doubts and fears have been dispelled, and the Angel of Death does not glance at me. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੬-੧੯)

Pauree:

ਤਤਾ , ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ; ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ॥ (੨੫੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Te-tta letter, Guruji says that embrace love for Almighty who is the Treasure (Nidh) of Virtues (Gun), the Sovereign Lord (Rai) of the Universe.

ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਬਾਛਤੇ ; ਤਪਤਿ ਤੁਹਾਰੀ ਜਾਇ ॥ (੨੫੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You shall fulfil your mind's desires and your burning thirst (longing) for worldly possessions will be quenched.

ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਮ ਪੰਥ ਕੀ ; ਜਾਸੁ ਬਸੈ ਮਨਿ ਨਾਉ ॥ (੨੫੭-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One whose heart is filled with Almighty's Name (Almighty) shall have no fear on the path of death.

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ , ਮਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸ ; ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥ (੨੫੭-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He shall obtain salvation, and his intellect shall be enlightened with knowledge thereafter he will find his place in the Mansion of the Almighty's Presence (which means that he will be united with Almighty).

ਤਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਧਨੁ ਚਲੈ ; ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਬਨ ਨਹ ਰਾਜ ॥ (੨੫੭-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Neither wealth, nor household, nor youth, nor kingdom shall accompany you.

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹੁ ; ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੈ ਕਾਜ ॥ (੨੫੭-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the holy congregation (Saadh Sanggat), reflect upon Almighty consistently; because this is your errand (the only useful deed which will be of use in this world and the next as well).

ਤਾਤਾ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ; ਜਉ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੈ ਆਪ ॥ (ਤੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੨੫੭-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

There will be no anxiety at all, when the fever of selfishness is dispelled by Almighty Himself.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਾਨਕ ਹਮਹਿ ; ਆਪਹਿ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩੨॥ (੨੫੭-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty Himself sustains us; He is our Mother and Father. ||32||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੭-੪)

Salok:

ਥਾਕੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਘਾਲਤੇ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਥ ॥ (੨੫੭-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The self-willed (Manmukh) have grown weary, struggling in all sorts of ways in earning worldly possessions; but they are are never satisfied, nor their thirst (greed) is not quenched.

ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ ਸਾਕਤ ਮੂਏ ; ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਨ ਸਾਥ ॥੧॥ (੨੫੭-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The devotee of Maya (Sakat) keeps on accumulating and collecting worldly materials (wealth) for the entire life; Guru Nanak says, but the wealth (Maya) does not accompany him to the next world. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੭-੫)

Pauree:

ਥਥਾ , ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ; ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ (੨੫੭-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through The-tha letter Guruji says that nothing is permanent - why do you stretch out your feet? (means that why are you are expending by acquiring more and more worldly possessions?)

ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ; ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ (੨੫੭-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You commit so many fraudulent and deceitful actions just to obtain more wealth (Maya).

ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਹੁ ; ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥ (੨੫੭-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You work to fill up your bag, you fool, and in the end you will fall into the same bag; (which means that being (jeev) keeps on accumulating more and more worldly materials vigorously into his possession but in the end the same wealth becomes the cause of all the pains and is trapped within his own trap).

ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ; ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥ (੨੫੭-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Moreover the worldly wealth is of no use to you at all during your last moments (death). .

ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ , ਗੋਬਿਦ ਭਜਹੁ ; ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ (੨੫੭-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You shall find stability only by reciting Almighty's Name who is the Lord of the Universe and by embracing the Teachings of the Guru.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ; ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ (੨੫੭-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Embrace love for the One Almighty forever - this is true everlasting love!

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ (੨੫੭-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He is the cause, performer and principal; all the ways and means are in His Hands alone.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ , ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ;
ਨਾਨਕ , ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੩॥ (੨੫੭-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Whatever Almighty assigns me to, to that I am attached; Guru Nanak says, I am just a helpless creature. ||33||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੭-੯)

Salok:

ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ; ਸਭੁ ਕਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ (੨੫੭-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's servants (devotees) see Almighty alone within His entire creation; who is the Giver of everything.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ; ਨਾਨਕ , ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (੨੫੭-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They continue to remember Almighty with each and every breath; Guru Nanak says, the Blessed Vision of His sight (darshan) is their Support. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੭-੧੦)

Pauree:

ਦਦਾ , ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ (੨੫੭-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Dha-da letter Guruji says, Almighty is the sole giver who is the Giver to all.

ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ; ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (ਅਗੱਨਤ ਬੋਲੋ) (੨੫੭-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty consistently gives away and there is no limit to His Giving. His countless warehouses are filled to overflowing.

ਦੈਨਹਾਰੁ ; ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥ (੨੫੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Great Giver Almighty, remain alive forever therefore the Giver is capable of giving forever.

ਮਨ ਮੂਰਖ ; ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ (੨੫੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, O foolish mind, why have you forgotten Him (Almighty)?

ਦੋਸੁ ਨਹੀ ; ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥ (੨੫੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

There is no fault within anyone, my friend.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ (੨੫੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty created the bondage of emotional attachment to Maya.

ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ; ਆਪੇ ॥
ਨਾਨਕ ; ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥ (੨੫੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He Himself removes the pains of the Guru-oriented; Guru Nanak says, he is contented (fulfilled). ||34||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੭-੧੨)

Salok:

ਧਰ ਜੀਅਰੇ , ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ; ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥ (੨੫੭-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O my soul, grasp the Support of the One Almighty; give up your hopes in others.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (੨੫੭-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, by concentrating on Almighty's Name (Naam), your affairs shall be resolved. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੭-੧੩)

Pauree:

ਧਧਾ , ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥ (੨੫੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Dhe-dha letter Guruji says, the mind's wanderings ceases, when one comes to dwell in the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਧੁਰ ਤੇ , ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ; ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (੨੫੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Onto whom Almighty is Merciful from the very beginning, his mind is enlightened with the ultimate knowledge (means that realization is attained).

ਧਨੁ ਸਾਚਾ ; ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ (੨੫੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who possess the true wealth of Almighty's Name are the true bankers.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ; ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ (੨੫੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty, is their capital and they purchase Almighty's Name.

ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ; ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥ (੨੫੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Patience, glory and honor come to those

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥ (੨੫੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

whose ears listen to the Name of the Almighty with their ears.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (੨੫੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Gurmukh (Guru-oriented) whose heart remains merged with Almighty,

ਨਾਨਕ ; ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥ (੨੫੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, obtains glorious greatness. ||35||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੭-੧੭)

Salok:

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ; ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (੨੫੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, one who chants Almighty's Name (Naam), and meditates on Almighty's Name (Naam) inwardly with love within the mind and outwardly by speech,

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ (੨੫੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

receives the sermons (teachings) from the Perfect Guru and joins the holy congregation (Saadh Sanggat) will never fall into hell. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੭-੧੮)

Pauree:

ਙੰਙਾ ; ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥
ਜਾ ਕੈ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥ (੨੫੭-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ne-nna letter Guruji says that those whose minds and bodies are filled with Almighty's Name (Naam), shall not fall into hell.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ (੨੫੭-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those Guru-oriented who chant the treasure form of Almighty's Name (Naam),

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ; ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥ (੨੫੭-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

are not destroyed (swallowed) by the poison (lure) of Maya.

ਙੰਨਾਕਾਰੁ ; ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥
ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥ (੨੫੭-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who have been given the Mantra of Almighty's Name (Naam) by the Guru, shall not be disgraced.

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥ (੨੫੮-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are filled and fulfilled with the magnificent treasure of Ambrosial Nectar (Almighty's Name);

ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ; ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥ (੨੫੮-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the unstruck celestial melody vibrates for them. ||36||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੮-੧)

Salok:

ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ (੨੫੮-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Guru, the Supreme Lord Almighty, preserved my honor, when I renounced hypocrisy, emotional attachment and corruption.

ਨਾਨਕ , ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ (੨੫੮-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, worship and adore the One, who has no end or limitation. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੮-੨)

Pauree:

ਪਪਾ ; ਪਰ ਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੨੫੮-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Pe-ppa letter Guruji says that Almighty is beyond all the code, of practices and no one has ever discovered His limits.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (੨੫੮-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Sovereign Almighty King who is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) is the purifier of great sinner;

ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ; ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥ (੨੫੮-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Tens of millions (Kot means Keror=10 million) sinners are purified (from the dirt of sin by)

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ (੨੫੮-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

reciting the nectar of Almighty's Name in the congregation of those who have overpowered their mind (Sadhu).

ਪਰਪਚ , ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ; ਮਿਟਨਾਈ ॥ (੨੫੮-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Deception, fraud and emotional attachment are eradicated by reciting Almighty's Name,

ਜਾ ਕਉ ; ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥ (੨੫੮-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

however only those who recite Almighty's Name are protected by the Lord of the World (Almighty).

ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ (੨੫੮-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Supreme King, who is ruling the entire creation.

ਨਾਨਕ ; ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥ (੨੫੮-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, there is no other at all. ||37||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੮-੫)

Salok:

ਫਾਹੇ ਕਾਟੇ , ਮਿਟੇ ਗਵਨ ; ਫਤਿਹ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥ (੨੫੮-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The noose of Maya is dispelled, and one's wanderings of the mind ceases; victory is obtained, when one conquers his own mind.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ; ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥ (੨੫੮-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, eternal stability is obtained from the Guru’s grace, and one's wanderings from one birth to another ceases. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੮-੬)

Pauree:

ਫਫਾ ; ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥ (੨੫੮-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Phe-pha letter Guruji says that ‘Dear Being (Jeev), you have obtained this human form after wandering and wandering in various forms for so long’;

ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ; ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (੨੫੮-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

in this Dark Age of Kali Yuga, you have obtained this human body, which is so very difficult to obtain.

ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ; ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥ (‘ਚੜ੍ਹੈ’ ਬੋਲੋ) (੨੫੮-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

This opportunity may not come into your hands again (means that you shall have this human form again).

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥ (੨੫੮-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Therefore continuously recite Almighty’s Name (Naam), only then the noose of attachment, maya, greed, etc. will be eradicated.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ; ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (੨੫੮-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You shall not have to come (birth) and go (death) in reincarnation over and over again,

ਏਕਹਿ ਏਕ ; ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥ (੨੫੮-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

if you recite and meditate on the One and Only Almighty.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ (੨੫੮-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Shower Your Mercy, O Almighty, Creator Lord,

ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ; ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥ (੨੫੮-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

and unite the unfortunate (poor) Guru Nanak with Yourself. ||38||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੮-੯)

Salok:

ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥ (੨੫੮-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, ‘Hear my prayer, O Supreme Lord Almighty, Merciful to the meek, sustainer of the Universe of the World.

ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ; ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੧॥ (੨੫੮-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

All the happiness, possessions and consumptions are obtained from the dust of the feet of a Saint, therefore Guru Nanak says bless me with the dust of a perfect Saint. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੮-੧੦)

Pauree:

ਬਬਾ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ , ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ (੨੫੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Bh-bba letter Guruji says that the ones who know Almighty become the form of Almighty.

ਬੈਸਨੋ ਤੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ (੨੫੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Universal Sustainer (Vaishnaav) and He is the initiator of a Gurmukh (Guru-oriented), who lives the righteous life of Dharma.

ਬੀਰਾ ; ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (੨੫੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Brother, ‘ The one who eradicates his own evil character from within;

ਤਾਹੂ ; ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (੨੫੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the one who eliminates the evil character within the mind, evil deeds and then, the returns of evil deeds which are pains shall not even come near that being (jeev)’.

ਬਾਧਿਓ ; ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥ (‘ਬਾਂਧਿਓ’ ਬੋਲੋ) (੨੫੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Man is bound by the chains of his own created egotism, selfishness and conceit.

ਦੋਸੁ ਦੇਤ ; ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ (੨੫੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The ignorant person, firstly blames Almighty then all the others for the pains that he obtains resulting from his committed sins.

ਬਾਤ ਚੀਤ ; ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥ (੨੫੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, ‘All my words and intelligence of the mind are of no use at all;

ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ; ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥ (੨੫੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, only those come to know, whom the Almighty Himself inspires. ||39||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੮-੧੨)

Salok:

ਭੈ ਭੰਜਨ , ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ; ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥ (੨੫੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Remember Almighty within the mind who is the Destroyer of fear, the Eradicator of sin and sorrow.

ਸੰਤ ਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ; ਨਾਨਕ , ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ (੨੫੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through holy congregation (Saadh Sanggat), whose mind is occupied by Almighty ‘s presence; Guru Nanak says, that being (jeev) does not wander in the cycle of reincarnation. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੮-੧੩)

Pauree:

ਭਭਾ ; ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥ (੨੫੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Bhe-bha letter Guruji says, abandon your doubts and delusion within,

ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ; ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥ (੨੫੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

as this entire world is just a dream therefore nothing is true other then Almighty.

ਭਰਮੇ ; ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ (੨੫੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The deity, beings, goddess and deities are deluded by doubt.

ਭਰਮੇ ; ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ (੨੫੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Even the people with miraculous powers (Siddhas), seekers, and even Brahma are deluded by doubt.

ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ; ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥ (੨੫੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Wandering around, deluded by doubt, people have develop illusion and therefore their life is ruined.

ਦੁਤਰ ਮਹਾਬਿਖਮ ; ਇਹ ਮਾਏ ॥ (੨੫੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

It is so very difficult to swim across this outrageous ocean of Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (੨੫੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Gurmukh (Guru-oriented), has eradicated the five types of illusions, fear of death messengers and worldly attachments of Maya,

ਨਾਨਕ ; ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥ (੨੫੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that being (jeev) obtains supreme peace. ||40||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੮-੧੬)

Salok:

ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ; ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥ (੨੫੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Maya causes being (jeev) to waver in many ways and mind clings to it.

ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ; ਸੁ ਨਾਨਕ , ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ (੨੫੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, you refrain one from requesting for pleasures of Maya, Guru Nanak says, whom you bless with love for Almighty's Name. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੮-੧੭)

Pauree:

ਮਮਾ ; ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥ (੨੫੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Me-mma letter Guruji says, that the person who keeps on begging for more and more worldly possessions is a fool;

ਦੇਨਹਾਰ ; ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (੨੫੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

as Almighty is the Greatest Giver and the most wisest who blesses everyone in accordance to their fate.

ਜੋ ਦੀਨੋ ; ਸੋ ਏਕਹਿ ਬਾਰ ॥ (੨੫੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Whatever Almighty gives, He gives once and for all (which means that He gives precisely the exact quantity without any discrepancy).

ਮਨ ਮੂਰਖ ; ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (੨੫੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O foolish mind, why do you complain, and cry out so loud for more worldly possessions?

ਜਉ ਮਾਗਹਿ ; ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ (੨੫੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Whenever you ask for something, you only ask for worldly related things;

ਜਾ ਤੇ ; ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ (੨੫੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

by obtaining which one does not obtain happiness.

ਮਾਗਨਿ ਮਾਗਤ ; ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥ (੨੫੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

If you must ask for a gift, then ask for the One Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ॥੪੧॥ (੨੫੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, through Him, you shall attain the most supreme state. ||41||

ਸਲੋਕ ॥ (੨੫੯-੧)

Salok:

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥ (੨੫੯-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Perfect is the intellect, and most distinguished is the reputation, of those whose mind have embraced the Perfect Guru's sermons.

ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ; ਨਾਨਕ , ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ (੨੫੯-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who come to know their Almighty (means those who have obtained the knowledge of union with Almighty), Guru Nanak says, such ones are Almighty's form. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੯-੨)

Pauree:

ਮਮਾ ; ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥
ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗ ; ਪਤੀਆਨਾ ॥ (੨੫੯-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Me-mma letter Guruji says that those who realized the secret of knowing Almighty's mystery, their mind have embraced (agreed to) Almighty through participating in the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ; ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੨੫੯-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They have accepted happiness (pleasure) and sorrow (pain) as the returns of their own deeds therefore they have accepted both equally with constant state of mind.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ; ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ (੨੫੯-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are exempted from heaven, hell and the cycle of reincarnations.

ਤਾਹੂ ਸੰਗ ; ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ (੨੫੯-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Although physically they seems to be attached to the worldly possessions but within their mind they are totally detached from the influence of Maya. Question: How they manage to stay detach from Maya?

ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ; ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥ (੨੫੯-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Answer: They acknowledge Almighty completely within each and every heart and recognizes Almighty as the Sublime Lord, the Primal Being who is the greatest and also the creator of Maya,

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ; ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੨੫੯-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In Almighty's Love, such fortunate ones have found peace.

ਨਾਨਕ ; ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥ (੨੫੯-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Maya does not cling to them at all. ||42||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੯-੪)

Salok:

ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ (੨੫੯-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Listen, my dear friends of this body (Yaar), Mind (Meeth) and speech (Sajanh) without Almighty's Name there shall be no escape from the bondage of deeds (karma) means there is no salvation.

ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ; ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (੨੫੯-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, one who falls at Guru's Feet, has his bonds eradicated. ||1||

ਪਵੜੀ ॥ (੨੫੯-੫)

Pauree:

ਯਯਾ ; ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ (੨੫੯-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ye-yya letter Guruji says, people try all sorts of methods and practices,

ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥ (੨੫੯-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

but without the One, Almighty's Name, how far can they succeed in attaining salvation?

ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ; ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ (੨੫੯-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Practice the methods, by which salvation can be obtained;

ਉਆਹੂ ਜਤਨ ; ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ (੨੫੯-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

those efforts (methods) can be learnt and practiced in the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਯਾ ; ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ (ਉਬੱਰਨ ਬੋਲੋ) (੨੫੯-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Although everyone has the quest for salvation,

ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ; ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ (੨੫੯-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

but without reciting Almighty's Name, no one can ever be liberated from the clutches of Maya.

ਯਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ; ਸਮਰਾਥਾ ॥ (੨੫੯-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The All-powerful Almighty is capable to ferry across being (jeev) across the materialistic worldly ocean just like ship (which means that Almighty liberates a being (jeev) just like a ship which carries countless people across the ocean).

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ; ਨਿਰਗੁਨ , ਨਰ ਨਾਥਾ ॥ (੨੫੯-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, you are the Master of all-beings (jeev), please save these virtueless beings!

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ; ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥ (੨੫੯-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, unto whom you have blessed Your ultimate knowledge through the mind, speech and practice;

ਨਾਨਕ ; ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆਈ ॥੪੩॥ (੨੫੯-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

- Guru Nanak says, his intellect is enlightened. ||43||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੯-੯)

Salok:

ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ; ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (੨੫੯-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

By recognizing our own-self within all the others (means by acknowledging the same real-self (Atma) which is Almighty Himself within all); do not be angry with anyone else or have grudge against anyone.

ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ; ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ (੨੫੯-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Be humble in this world, Guru Nanak says, and by His Grace you shall be ferried across this materialistic worldly ocean. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੯-੧੦)

Pauree:

ਰਾਰਾ ; ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ (੨੫੯-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Ra-rra letter Guru ji says that be the dust under the feet of all (means be humble).

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ; ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ (੨੫੯-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Give up your egotistical pride, and the balance of your deeds (karma) account shall be written off.

ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ; ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥ (੨੫੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Then, you shall win the battle in the Court of the Almighty, Brother;

ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਾਮਨਾਮ ਲਿਵਲਾਈ ॥ (੨੫੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

when you lovingly attune yourself to the Almighty's Name through a Guru.

ਰਹਤ ਰਹਤ ; ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਅਪਾਰਾ ॥ (੨੫੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The evil desires withdraw and depart by embracing the practice taught by a Guru, through Guru's sermons, the Shoreless Almighty is recognized.

ਰਾਤੇ ਰੰਗ ; ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਅਤੇ ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੫੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One shall be imbued with Almighty's Love, and immersed in the Nectar of Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ (ਦੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੫੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, onto whom Almighty has bestowed such blessing, in the form of a Guru. ||44||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੯-੧੨)

Salok:

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ; ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ (੨੫੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Greed, falsehood and disease of desires resides within this body.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ; ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ (੨੫੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

However the Gurmukh (Guru-oriented) who drank the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, Guru Nanak says, happiness resides within their heart. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੯-੧੪)

Pauree:

ਲਲਾ ; ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ (੨੫੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Le-lla letter Guruji says that onto whom a Guru as a physician, applies the medicine of Almighty's Name (Naam),

ਦੂਖ ਦਰਦ ; ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ (੨੫੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

all the sorrows of mind and the pains of the body, vanishes in an instant.

ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ; ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ (੨੫੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One, whose heart has become pleased; with the medicine of the Almighty's Name (Naam),

ਤਾਹਿ ; ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (੨੫੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

he, shall not contract the disease of ignorance, even in his dreams.

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ; ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (੨੫੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The medicine of the Almighty's Name, is in everyone's heart, Dear Brother.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ; ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ (੨੫੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Without the grace of Perfect Guru, no one has made such medicine of Almighty's name.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ (੨੫੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When the Perfect Guru, guided the disciple to practice life in moderate,

ਨਾਨਕ , ਤਉ ਫਿਰਿ ; ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥ (੨੫੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

then, Guru Nanak says, the disciple will never suffer in pains again. ||45||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੫੯-੧੬)

Salok:

ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ; ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ (੨੫੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty pervades in all places, there is no place without His presence.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ; ਨਾਨਕ , ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ (੨੫੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Internally and externally, He is with you. Guru Nanak says, what can be hidden from Him? ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੫੯-੧੭)

Pauree:

ਵਵਾ ; ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥ (੨੫੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through We-wa letter Guruji says, do not harbor hatred against anyone;

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ (੨੫੯-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Because in each and every heart (being), Almighty resides equally.

ਵਾਸੁਦੇਵ ; ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ (੨੫੯-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The All-pervading Almighty is permeating and pervading in water and on land.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ (੨੫੯-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Guru's blessings, rare ones only have known Him (Almighty).

ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ; ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ (੨੫੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Present enimity (Vaer) and past enimity (Virodh) vanishes from their mind,

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ (੨੫੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

who, as Gurmukh (Guru-oriented) listen to Almighty's praises.

ਵਰਨ ਚਿਹਨ ; ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥ (੨੫੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the ones who recites Almighty's Name through a Guru, rises above all divisions of caste, colours, social classes and status symbols. ||46||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੦-੧)

Salok:

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ; ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥ (੨੬੦-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

A foolish, ignorant, devotee of maya (faithless cynic) spents his entire life performing deeds in egotism, selfishness and conceit,.

ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ; ਨਾਨਕ , ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥ (੨੬੦-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Such ones dies in suffering, like one dying of thirst; Guru Nanak says, this is because of the deeds he has performed. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੦-੨)

Pauree:

ੜਾੜਾ ; ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥ (੨੬੦-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Rra-rra letter Guruji says that the argument of birth and death is resolved by participating in the holy congregation (Saadh Sanggat);

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ; ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥ (੨੬੦-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The essence of all religious practices and merits, is the recitation of Almighty's Name (Naam) (which means that all the practices and merit are of no value without reciting Almighty's Name).

ਰੂੜੋ ; ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ (੨੬੦-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When the Beautiful Almighty abides within the heart,

ਉਆ ਕੀ ੜਾੜਿ ; ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥ (੨੬੦-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the entire disagreements dispels away and vanishes forever (means that they see Almighty within all).

ੜਾੜਿ ਕਰਤ ; ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (੨੬੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The foolish, devotee of Maya initiates argument;

ਜੇਹ ਹੀਐ ; ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (੨੬੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

whose heart is influenced by egotistical intellect and driven by desires.

ੜਾੜਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥
ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ; ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥ (੨੬੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Rra-rra letter Guruji concludes that the Gurmukh (Guru-oriented) eradicates argumental intellect in an instant by attaining Almighty's knowledge, says Guru Nanak. ||47||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੦-੫)

Salok:

ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ; ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ (੨੬੦-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O mind, grasp the Support of the Satguru; give up your clever arguments.

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ; ਨਾਨਕ , ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ (੨੬੦-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who has the Guru's Teachings within his mind, Guru Nanak says, has good destiny inscribed upon his forehead. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੦-੬)

Pauree:

ਸਸਾ , ਸਰਨਿ ਪਰੇ ; ਅਬ ਹਾਰੇ ॥
ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ; ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥ (੨੬੦-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through the letter Se-ssa, Guruji says that I have now entered Your Sanctuary, Almighty; I am so tired of reciting the Shaastras, the Simritees and the Vedas.

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ; ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੨੬੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I searched and searched and searched, and now I have come to realize,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ (੨੬੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

that without meditating on the Almighty, there is no emancipation.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ (੨੬੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, I make mistakes.

ਤੁਮ ਸਮਰਥ ; ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ (ਅਗੱਨਤ ਬੋਲੋ) (੨੬੦-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You are All-powerful, endless and infinite.

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ; ਦਇਆਲਾ ॥ (੨੬੦-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Please keep me in Your Sanctuary, save me, House of Mercy (Almighty)

ਨਾਨਕ ; ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ , ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥ (੨੬੦-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am your child, O Lord of the World. ||48||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੦-੯)

Salok:

ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ , ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ; ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ (੨੬੦-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When selfishness and conceit are eradicated, then, peace comes, and the mind and body are healthy.

ਨਾਨਕ , ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ; ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (੨੬੦-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, then He comes to be seen (manifest) the One, Almighty who is worthy of praise. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੦-੧੦)

Pauree:

ਖਖਾ ; ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ (੨੬੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Khe-kha letter Guruji says, praise and extol Him on High,

ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥ (ਸੁੱਭਰ ਬੋਲੋ) (੨੬੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

who fills the empty to over-flowing in an instant.

ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ; ਪਰਾਨੀ ॥ (੨੬੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When the mortal being becomes absolutely humble,

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ; ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ (੨੬੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

then he meditates night and day on Almighty, the Detached Lord of Nirvaanaa.

ਭਾਵੈ ਖਸਮ ; ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥ (੨੬੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

If it pleases the Will of our Lord and Master, then He blesses us with peace.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥ (ਆਗੱਨਤਾ ਬੋਲੋ) (੨੬੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Such is the Infinite, Supreme Lord Almighty.

ਅਸੰਖ ਖਤੇ ; ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ (੨੬੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He forgives countless sins in an instant.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ; ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ ॥੪੯॥ (੨੬੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, our Lord and Master is merciful forever. ||49||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੦-੧੨)

Salok:

ਸਤਿ ਕਹਉ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੨੬੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I speak the Truth - listen, O my mind: take to the Sanctuary of the Sovereign Lord King.

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਨਾਨਕ , ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੨੬੦-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Give up all your clever tricks, Guru Nanak says, and He shall absorb you into Himself. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੦-੧੩)

Pauree:

ਸਸਾ ; ਸਿਆਨਪ ਛਾਡੁ ਇਆਨਾ ॥ (੨੬੦-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through Se-Ssa letter Guruji says, give up your clever tricks, you ignorant fool!

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ; ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (੨੬੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is not pleased with worldly intelligence and commands.

ਸਹਸ ਭਾਤਿ ; ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (੨੬੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You may practice a thousand forms of cleverness,

ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ; ਏਕ ਨ ਜਾਈ ॥ (੨੬੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
but not even one will accompany you in the end.

ਸੋਊ ਸੋਊ ; ਜਪਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ (੨੬੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
Meditate on that Lord, that Lord, day and night.

ਰੇ ਜੀਅ ; ਚਲੈ ਤੁਹਾਰੈ ਸਾਥੀ ॥ (੨੬੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
O soul, because He alone shall go along with you.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ; ਲਾਵੈ ਜਿਹ ਆਪੈ ॥ (੨੬੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
Those whom Almighty Himself blesses, commits to the service of the Satguru,

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕਉ ; ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੫੦॥ (੨੬੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
Guru Nanak says, they are not afflicted by suffering. ||50||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੦-੧੬)
Salok:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਨਾ ; ਮਨਿ ਵੂਠੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੨੬੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
Uttering Almighty's Name with speech and keeping it within the your mind, you shall find peace.

ਨਾਨਕ , ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (੨੬੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
Guru Nanak says, Almighty is pervading everywhere; He is contained in all spaces and interspaces. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੦-੧੭)
Pauree:

ਹੇਰਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਗਲ ਕੈ ; ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨ ॥ (੨੬੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
Behold! The Lord Almighty is totally pervading in each and every heart.

ਹੋਵਤ ਆਏ ਸਦ ਸਦੀਵ ; ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ (੨੬੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮ: ੫)
Forever and ever, the Guru's wisdom has been the Destroyer of pain.

ਹਉ ਛੁਟਕੈ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਤਿਹ ; ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਹ ਆਪਿ ॥ (੨੬੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Subduing the ego, ecstasy is obtained, where there is no ego, there exist Almighty Himself .

ਹਤੇ ਦੂਖ ਜਨਮਹ ਮਰਨ ; ਸੰਤਸੰਗ ਪਰਤਾਪ ॥ (੨੬੦-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The pain of birth and death is removed, by the power of the holy Saadh Sanggat.

ਹਿਤ ਕਰਿ ; ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੈ ਦਇਆਲਾ ॥
ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ; ਹੋਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (੨੬੦-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He becomes kind to those who lovingly enshrine the Name of the Merciful Lord within their hearts, in the holy Saadh Sanggat.

ਓਰੈ ; ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਕੀਆ ॥ (੨੬੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In this world, no one accomplishes anything by himself.

ਨਾਨਕ ; ਸਭੁ ਕਛੁ , ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੂਆ ॥੫੧॥ (੨੬੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, everything is done by Almighty. ||51||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੧-੧)

Salok:

ਲੇਖੈ ਕਤਹਿ ਨ ਛੂਟੀਐ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਨਹਾਰ ॥ (ਭੂਲਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (੨੬੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Because of the balance due on his account (from past cycles and deeds), he can never be released; he makes mistakes each and every moment.

ਬਖਸਨਹਾਰ ਬਖਸਿ ਲੈ ; (ਬਖਸਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੧॥ (੨੬੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak, say: O Forgiving Lord, please forgive me, and carry me across. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੧-੨)

Pauree:

ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਗੁਨਹਗਾਰ ; ਬੇਗਾਨਾ ਅਲਪ ਮਤਿ ॥ (ਗੁਨਹ-ਗਾਰ ਬੋਲੋ) (੨੬੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The sinner is unfaithful to himself; he is ignorant, with shallow understanding.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸੁਖ ਦੀਏ ; ਤਾਹਿ ਨ ਜਾਨਤ ਤਤ ॥ (੨੬੧-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He does not know the essence of all, the One who gave him body, soul and peace.

ਲਾਹਾ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਢੂਢਨ ਜਾਇ ॥ (੨੬੧-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

For the sake of personal profit and Maya, he goes out, searching in the ten directions.

ਦੇਵਨਹਾਰ ਦਾਤਾਰ ਪ੍ਰਭ ; ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹਿ ਬਸਾਇ ॥ (ਦੇਵਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (੨੬੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He does not enshrine the Generous Lord Almighty, the Great Giver, in his mind, even for an instant.

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ; ਇਆ ਸੰਪੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੬੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Greed, falsehood, corruption and emotional attachment - these are what he collects within his mind.

ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਨਿੰਦਕ ਮਹਾ ; ਤਿਨਹੂ ਸੰਗਿ ਬਿਹਾਇ ॥ (੨੬੧-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The worst perverts, thieves and slanderers - he passes his time with them.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ; ਖੋਟੇ , ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥ (੨੬੧-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

But if it pleases You, Lord, then You forgive the impure and make them Pure in Your Company.

ਨਾਨਕ , ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਪਾਹਨ ਨੀਰਿ ਤਰੇ ॥੫੨॥ (੨੬੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, if it pleases the Supreme Lord Almighty, then even a stone will float on water. ||52||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੧-੬)

Salok:

ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ; ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ॥ (੨੬੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Eating, drinking, playing and laughing, I have wandered through countless incarnations.

ਭਵਜਲ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ; ਨਾਨਕ , ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੧॥ (੨੬੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Please, Almighty, lift me up and out of the terrifying world-ocean. Guru Nanak seeks Your Support. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੧-੭)

Pauree:

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਆਇਓ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ (੨੬੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Playing, playing, I have been reincarnated countless times, but this has only brought pain.

ਖੇਦ ਮਿਟੇ ਸਾਧੂ ਮਿਲਤ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਇ ॥ (੨੬੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Troubles are removed, when one meets with the Satguru and immerses himself in the Word of the True Guru.

ਖਿਮਾ ਗਹੀ , ਸਚੁ ਸੰਚਿਓ ; ਖਾਇਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ॥ (੨੬੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Adopting an attitude of forgiving (tolerance) and gathering truth, partake of the Ambrosial Nectar of the Name.

ਖਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਭਈ ; ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (੨੬੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When my Lord and Master showed His Great Mercy, I found peace, happiness and bliss.

ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ਬਹੁਤੁ ਲਾਭ ; ਘਰਿ ਆਏ ਪਤਿਵੰਤ ॥ (੨੬੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

My merchandise has arrived safely, and I have made a great profit; I have returned home with honor.

ਖਰਾ ਦਿਲਾਸਾ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ; ਆਇ ਮਿਲੇ ਭਗਵੰਤ ॥ (੨੬੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Guru has given me great consolation, and the Lord Almighty has come to meet me.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ; ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਆਪਿ ॥ (੨੬੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He Himself has acted, and He Himself acts. He was in the past, and He shall be in the future.

ਨਾਨਕ , ਸੋਊ ਸਰਾਹੀਐ ;
ਜਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥੫੩॥ (੨੬੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, praise the One, who is contained (exist) in each and every heart. ||53||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੧-੧੧)

Salok:

ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਗਤੀ ; ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲ ॥ (੨੬੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, I have come to Your Sanctuary, O Merciful Lord, Ocean of compassion.

ਏਕ ਅਖਰੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸਤ ; ਨਾਨਕ , ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (੨੬੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One whose mind is filled with the One Word of the Lord, Guru Nanak says, becomes exalted (delighted) in totally blissful state. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੧-੧੨)

Pauree:

ਅਖਰ ਮਹਿ ; ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ (੨੬੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

With the Word, Almighty established the three worlds.

ਅਖਰ ਕਰਿ ਕਰਿ ; ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (੨੬੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Created from the Word, then using the Word, Vedas are contemplated.

ਅਖਰ ; ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾ ॥ (੨੬੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

From the Word, came the Shaastras, Simritees and Puraanas.

ਅਖਰ ; ਨਾਦ ਕਥਨ ਵਖ੍ਯ਼ਾਨਾ ॥ (ਵਖਿਆਨਾ ਬੋਲੋ) (੨੬੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

From the Word, came the sound current of Almighty's Name (Naam), speeches and explanations.

ਅਖਰ , ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ; ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ (੨੬੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

From the Word, comes the way of liberation from fear and doubt.

ਅਖਰ , ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ; ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ (੨੬੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

From the Word, come religious rituals and true ethical practices.

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ; ਅਖਰ ਹੈ ਜੇਤਾ ॥ (੨੬੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the visible universe, the Word is seen.

ਨਾਨਕ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥੫੪॥ (੨੬੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Supreme Lord Almighty remains unattached and untouched. ||54||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੧-੧੫)

Salok:

ਹਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ; ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਾਵਤੀ ॥ (੨੬੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

With pen in hand, the Inaccessible Almighty writes man's destiny on his forehead.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ; ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ (੨੬੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Lord of Incomparable Beauty is involved with all.

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ; ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ (੨੬੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I cannot describe Your Praises with my mouth, O Lord.

ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ (੨੬੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is fascinated, gazing upon the Blessed Vision of Your Darshan; he is a sacrifice to You. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੬੧-੧੬)

Pauree:

ਹੇ ਅਚੁਤ ਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਘਨਾਸ ॥ (੨੬੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O Immovable Lord, O Supreme Lord Almighty, Imperishable, Destroyer of sins:

ਹੇ ਪੂਰਨ ਹੇ ਸਰਬ ਮੈ ; ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (੨੬੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O Perfect, All-pervading Lord, Destroyer of pain, Treasure of virtue:

ਹੇ ਸੰਗੀ ਹੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ; ਹੇ ਨਿਰਗੁਣ ਸਭ ਟੇਕ ॥ (੨੬੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O Companion, Formless, Absolute Lord, Support of all:

ਹੇ ਗੋਬਿਦ ਹੇ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ; ਜਾ ਕੈ ਸਦਾ ਬਿਬੇਕ ॥ (੨੬੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O Lord of the Universe, Treasure of excellence, with clear eternal understanding:

ਹੇ ਅਪਰੰਪਰ ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਹਹਿ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ (੨੬੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Most Remote of the Remote, Lord Almighty: You are, You were, and You shall always be.

ਹੇ ਸੰਤਹ ਕੈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ; ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰ ॥ (੨੬੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O Constant Companion of the devotees, You are the Support of the unsupported.

ਹੇ ਠਾਕੁਰ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ; ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (੨੬੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O my Lord and Master, I am Your slave. I am virtue-less, I have no virtues at all.

ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ; ਰਾਖਉ ਹੀਐ ਪਰੋਇ ॥੫੫॥ (੨੬੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak: grant me the Gift of Your Name, Lord, that I may string it and keep it within my heart. ||55||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੨-੧)

Salok:

ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ , ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ; ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ (੨੬੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev), (He) is my mother, father; and He is my Master who is Almighty Himself.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਖਾ , ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ; ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ (੨੬੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is my companion, the Destroyer of ignorance; He is my relative and brother.

ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਪਦੇਸੈ ; ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ , ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ (੨੬੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is the Giver, the bestower of Almighty's Name and His Mantra remains victorious forever.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ , ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ; ਗੁਰਦੇਵ ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ (੨੬੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is the image of peace, truth and wisdom. He is paras (a touch-stone which transforms eight types of materials into gold upon touching it) which transforms a human into His form.

ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (੨੬੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is the sacred shrine of pilgrimage, and the pool of nectar; bathing in the Guru's wisdom, one immerses in the Infinite (Almighty).

ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ , ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ;
ਗੁਰਦੇਵ , ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ (੨੬੨-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) is the Creator, and the Destroyer of all sins; the Divine Guru is the Purifier of sinners.

ਗੁਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ;
ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ , ਉਧਰਾ ॥ (੨੬੨-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) (He) existed at the primal beginning, throughout the ages, in each and every age. Chanting His Mantra, one is ferried across the materialistic worldly ocean.

ਗੁਰਦੇਵ ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ , ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ , ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ (੨੬੨-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, please be merciful to me, that I am united in your congregation as you are the destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev); I am a foolish sinner, but holding onto you, I am carried across.

ਗੁਰਦੇਵ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ , ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ (੨੬੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The destroyer of the darkness of ignorance (Gu), illuminator of knowledge (R) and the greatest (Dev) is the True Guru, the Supreme Lord Almighty, the Transcendent Lord; Guru Nanak bows in humble reverence to such Almighty. ||1||

ਏਹੁ ਸਲੋਕੁ ; ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪੜਣਾ ॥ (੨੬੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Read this Salok at the beginning, and at the end. ||

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ , ਮਃ ੫ ॥ (੨੬੨-੮)

Gauree Sukhmani, Fifth Mahla,

Prologue: One day during dawn, Baba Buddha Ji and Bhai Gurdass Ji came to Guru Arjan Dev Ji's audience, after prostrating before Guruji, both with folded hands, requested very humbly 'Dear Satguru Ji, we are representing your Sikhs who have requested for a simple and easy verse (Gurbani) upon reading which one can attain salvation easily and ones daily breaths can be fruitful.' Guruji accepted the request and composed Sri Sukhmani Sahib (the Jewel of Happiness) at the bank of Ramsar lake. After completing Sri Sukhmani Sahib Guruji said, 'whoever reads this Bani (hymn) during the wee hours (Amritvela), after taking a bath, shall not only be liberated but will also make his/her daily average breaths, which computes to 24,000, fruitful.'

Sri Sukhmani Sahib has a total of 21,624 letters plus vowels, 2,373 footage letters (e.g. ੍ਰ , ੍ਵ , ੍ਹ , ੍ਚ) and 3 extra letters (the use of additional '**ਨ**' in the word '**ਸੰਤ**' in Astpadhi 13, Ang 279 Line 17 & 18) which all totals to 24,000 and it equals to the average human breaths.

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੨-੮)

Salok:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੨੬੨-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਦਿ ਗੁਰ ਏ ; ਨਮਹ ॥ (੨੬੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

I prostrate (bow) to Guru Nanak Dev Ji who is the first Guru.

ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰ ਏ ; ਨਮਹ ॥ (੨੬੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I prostrate (bow) to Guru Angad Dev Ji who is before the two earlier Gurus (Guru Amar Das Ji and Ram Das Ji). *Note: Jugaad = Jug (two) + Aad (before), which means before two earlier Gurus.*

ਸਤਿਗੁਰ ਏ ; ਨਮਹ ॥ (੨੬੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

I prostrate (bow) before Guru Amar Dass Ji who is the form of Almighty Himself..

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵ ਏ ; ਨਮਹ ॥੧॥ (੨੬੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

I prostrate (bow) before Guru Ram Dass Ji who is the master of entire wealth (Sri), illuminator of knowledge (Gu), dispeller of ignorance (Ru) and the form of Almighty (Dev), Guru . ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੬੨-੯)

Ashtapadee (consist of 8 Pauri's):

ਸਿਮਰਉ , ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ (੨੬੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remember Almighty with mind, body and speech and obtain happiness (peace).

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ; ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ (੨੬੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Grieve and anguish (There are five causes of Kalesh – 1. Rag-unreasonable attachment, 2. Duakh-unreasonable envy, 3. Avidhya-ignorance about real-self, 4. Asamta-never agrees with anyone, 5. Abhinves-to disobey the Guru) shall be dispelled from the body.

ਸਿਮਰਉ , ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ (ਬਿਸੁੰ-ਭਰ ਬੋਲੋ) (੨੬੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remember the praises of Almighty who is the only sustainer of the entire Universe.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ (ਅ-ਗੱਨਤ ਬੋਲੋ) (੨੬੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's various Names are chanted by countless people.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖੵਰ ॥ (ਸੁਧਾਖਿਅਰ ਬੋਲੋ) (੨੬੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The four Vedas, the eighteen Puraanas and the twenty-seven Simritees, means the entire divine knowledge of the universe by its every verified alphabet,

ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ; ਆਖੵਰ ॥ (ਆਖਿਅਰ ਬੋਲੋ) (੨੬੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

proves that finally the One Word of Almighty's Name is foundation of all other knowledge and scriptures.

ਕਿਨਕਾ ਏਕ ; ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ (੨੬੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one who resides Almighty's Name for even an iota of time (a very short time) within the mind, mean even if one focused the mind concentration on Almighty for a moment equivqlent to a flicker of an eye;

ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ (੨੬੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- the praises of the glory of such person cannot be counted (measured).

ਕਾਂਖੀ ; ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥ (੨੬੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such fortunate ones only desires for Your Sight (Darshan);

ਨਾਨਕ , ਉਨ ਸੰਗਿ ; ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥ (੨੬੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak prays before Almighty, 'bless me with the company of such fortunates ones by which I shall swim across this worldly materialistic ocean' ||1||

ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ (੨੬੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The title of this verse is Sukhmani because it contains the source of happiness which is nectar form of Almighty's Name;

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੬੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Which gives peace to the mind because this hymn contains Almighty's Name, the source of happiness and liberation. (Sukhmani also means the Jewel of Happiness which gives lasting peace) ||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ (੨੬੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, one does not have to enter into the womb again means one liberates.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥ (੨੬੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, the pain of death (Jam-angel of death) is dispelled means one liberates from the reincarnation cycle.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ (੨੬੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, even the death dispels means that even death abandons the one who remembers Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥ (੨੬੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, one's enemies are repelled means that no one can ever cause pain to the one who remembers Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ; ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (੨੬੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, no obstacles comes along the way means that all task are completed successfully without any hinderance.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (੨੬੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, one remains awake in knowledge state night and day means that none of the evil desires and the slumber of ignorance can ever effect the one who remembers Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (੨੬੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, one is not even touched (affected) by fear of any kind.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (੨੬੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, one is not affected by pain means that one does not suffer sorrow.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (੨੬੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The remembrance of Almighty is obtained in the congregation of holy (Saadh Sanggat).

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (੨੬੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guruji says that only those who obtains such company of the holy, obtains the Almighty's love (bliss) which is the entire treasure of the universe. ||2||

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ (੨੬੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembring Almighty, eight miraculous powers (Ridhis), eighteen miraculous spiritual powers (Sidhi) and the nine treasures is obtained.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ (੨੬੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, knowledge, concentration (meditation) and the essence of wisdom (by which one sees Almighty within the entire universe) is obtained.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ (੨੬੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembring Almighty, one performs consistent recitation of Almighty's Name (Jap), selfless service (Tap – penance) and praising Almighty's Glory (Puja-devotional worship) means by remembering Almighty alone one obtains the return of all good deeds.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ (੨੬੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, doubt is vanished means that worldly materialism is removed and one experiences Almighty within all.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ (੨੬੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty alone, one obtains the fruit of purifying baths at all sacred shrines of pilgrimage.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ (੨੬੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, one attains honor in the Almighty's Court.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ (੨੬੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, task performed by one becomes noble which benefits others.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ (੨੬੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembrance of Almighty, deeds performed by one bears tremendous fruits.

ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ; ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ (੨੬੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Only those remember Almighty, whom Almighty Himself inspires to remember.

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕੈ ; ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥ (੨੬੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guruji says that I grasp the feet of the one who inspire (Almighty) and the one who remembers. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ; ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (੨੬੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The remembrance of Almighty is the highest deed and most exalted of all.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ (੨੬੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the remembrance of Almighty, many have been ferried across the worldly materialistic ocean.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੨੬੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the remembrance of Almighty, the fire of thirst (craving) for worldly possessions and fame is quenched.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ (੨੬੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the remembrance of Almighty, the ultimate knowledge of everything is obtained means that one obtains inner knowledge of all which is that Almighty alone is within the entire creation.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ (੨੬੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the remembrance of Almighty, there is no fear of angel of death means that the fear death dispels .

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (੨੬੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the remembrance of Almighty, all the hopes (wishes) are fulfilled.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ (੨੬੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the remembrance of Almighty, the filth of the mind (evil thoughts) is removed which have the cause of countless reincarnations.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (੨੬੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The nectar of Almighty's Name (Naam), is absorbed into the heart.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ; ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ (੨੬੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty abides upon the tongues of His devotees.

ਨਾਨਕ ; ਜਨ ਕਾ , ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥ (੨੬੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is the servant of the slave of His slaves. ||4||

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ (੨੬੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, are truely the rich ones because the wealth of Almighty's Name never vanishes away even after death.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ (੨੬੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, are the ones with honor and dignity as they are respected in this world as well as the other world (after death).

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ (੨੬੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, are acceptable in Almighty's court.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ (੨੬੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty are the leaders and the most distinguished persons as their life becomes the guidance for future generations .

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ (ਬੇ-ਮੁਹਤਾਜੇ ਬੋਲੋ) (੨੬੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, do not depend on anyone means they live independently while embracing the support of Almighty alone.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ (੨੬੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, are the rulers of all.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (੨੬੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, dwell in peace.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (੨੬੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty are immortal and eternal.

ਸਿਮਰਨ , ਤੇ ਲਾਗੇ ; ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (੨੬੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They alone hold to the remembrance of Him, unto whom He Himself shows His Mercy.

ਨਾਨਕ , ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥ (੨੬੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak begs for the dust of their feet who remember Almighty. ||5||

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ (੨੬੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty generously help others to progress in their worldly and spiritual life.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (੨੬੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty - to them, I am forever a sacrifice.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ (੨੬੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty - their appearance (faces) are praiseful.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਤਿਨ ਸੁਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ (੨੬੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, their entire life passes through in absolute peace.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ (੨੬੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, they have overpowered (conquered) their mind.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ (੨੬੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, their practices are pure and spotless from the filth of ego, pride, greed, fame, etc.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ (੨੬੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, they obtained enormous bliss.

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ; ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ (੨੬੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who remember Almighty, they abide close to Almighty means Almighty abides near them.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥ (੨੬੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By the Grace of the Guru, remain conscious in Almighty remembrance consistently during the night and day means that they remain alert (not influenced by the evil desires).

ਨਾਨਕ ; ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥ (੨੬੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that Almighty remembrance is only obtained with perfect destiny. ||6||

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ (੨੬੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, all the planned task are completed and success is attained.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥ (੨੬੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, one never grieve in doubtful state.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ (੨੬੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, one attains the speech to utter Almighty's praises.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (੨੬੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, the concentration is naturally absorbed into Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ (੨੬੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, one attains the permenant dwelling which is the union with Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ (੨੬੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, the heart-lotus blossoms forth in state of knowledge.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ (੨੬੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty, the limitless blissful tune of Almighty's Name vibrates means one hears such tune in the tenth door (Dasam Duar – wisdom door).

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥ (੨੬੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The peace obtained through the remembrance of Almighty has no end or limitation of happiness.

ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ; ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ (੨੬੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They alone remember Him, upon whom Almighty bestows His Grace.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਜਨ ; ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥ (੨੬੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of those who remember Almighty. ||7||

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ; ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ (੨੬੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, His Bhagat (the one who surrenders everything) manifest before the world means that they become famous and radiant.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ; ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ (੨੬੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, Brahma have composed the Vedas mean that Almighty have created the divine knowledge to facilitate beings to remember Him .

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ; ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ (੨੬੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, one becomes miraculous (Siddh), celibates (Jati) and givers (Datta).

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ; ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ (੨੬੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, the lowly become known in all four directions e.g. Kabir, Namdev, Bhilni, etc.).

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ; ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ (੨੬੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

For the remembrance of Almighty, the support of entire creation has been established.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ (੨੬੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remember Almighty within the mind and with speech as He is the sole Creator, the Cause of causes.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ (੨੬੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

with the powers of Almighty's remembrance, the entire creation is created.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ; ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (੨੬੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself resides in the one who remembers Him means that Almighty manifest Himself to the one who remeebers Him.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (ਬੁੱਝਾਇਆ ਬੋਲੋ) (੨੬੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By His Grace, to whom He Himself bestows understanding.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥ (੨੬੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, through a Guru, one attains Almighty's remembrance. ||8||1||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੩-੧੯)

Salok:

ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥ (੨੬੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Pray in this manner before Almighty, 'O Destroyer of the pains and the suffering of the poor, O Master of each and everyone;

ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਆਇਓ ; ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥੧॥ (੨੬੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Humbly I have come seeking Your Sanctuary, Dear Almighty, you are always with me and as well as everyone else'. Second Meaning: Guru Arjan Dev Ji says that I have came seeking Your sactuary with Guru Ram Dass Ji means through Guru Ram Dass Ji's guidance I have came to Almighty's sanctuary. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੬੪-੧)

Ashtapadee:

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ (੨੬੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru explains the afterlife journey: Where there is neither mother, father, children, friends nor siblings

ਮਨ , ਊਹਾ ਨਾਮੁ ; ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ (੨੬੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O my mind, there, only Almighty's Name (Naam), shall be with you as your help and support.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ; ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ (੨੬੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Where the enormously scary and terrible Messenger of Death shall try to crush you means cause pains to you,

ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ; ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ (੨੬੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there, the only support which remains with you is the rememberance of Almighty's Name (Naam) that you have focused upon during the life time.

ਜਹ ਮੁਸਕਲ ; ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (੨੬੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Where you will face great difficulties,

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ (੨੬੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) shall rescue you in an instant means that Naam will protect you .

ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ; ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ (੨੬੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Even the one who had performed countless religious rituals to wash away the sins, and still failed to cross the materialistic ocean.

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥ (੨੬੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) washes away hundreds of millions sins.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (੨੬੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, O my mind, through a Guru, recite Almighty's Name (Naam),

ਨਾਨਕ , ਪਾਵਹੁ ; ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ (੨੬੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, you shall obtain countless joys. ||1||

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ; ਦੁਖੀਆ ॥ (੨੬੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru explains the greatness of Almighty's Name; Even if one becomes the ruler of the entire world, possesses enormous wealth but still within his mind he will be sad over some unaccomplishment;

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥ (੨੬੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

shall become joyous if he recites Almighty's Name (Naam).

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ; ਬੰਧੁਨ ਪਰੈ ॥ (੨੬੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Although one is entrapped in hundreds of thousands and millions of commitments which means that the hunger of greed which is not satisfied even after accumulating hundreds of thousands and millions worth of wealth,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਨਿਸਤਰੈ ॥ (੨੬੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by reciting Almighty's Name (Naam), one shall cross over the river of greed and obtain peace.

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ; ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ('ਬੁਝਾਵੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੨੬੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Even after consuming the countless pleasures of Maya, the thirst within for more fulfillment of desire is not quenched means that one do not obtain satisfaction.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਆਘਾਵੈ ॥ (੨੬੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One will only be satisfied by reciting Almighty's Name (Naam).

ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ; ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ (੨੬੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Upon the afterlife path where you must go all alone,

ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ; ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (੨੬੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there, only the Almighty's Name shall go with you and be your companion.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ; ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ (੨੬੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind!, forever concentrate on such great Name (Naam) of Almighty.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (੨੬੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, through a Guru recite Almighty's Name and obtain the state of supreme dignity. ||2||

ਛੂਟਤ ਨਹੀ ; ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੨੬੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Where, even hundreds of thousands and millions (countless number) of helping hands cannot rescue You,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ (੨੬੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there, by reciting Almighty's Name (Naam), you shall be carried across all the entrapment and pains.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ; ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (੨੬੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Where countless misfortunes comes before you to destroy you,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ (੨੬੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam), comes as a savior to rescue you in an instant.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ; ਮਰਿ ਜਾਮ ॥ (੨੬੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In various forms the being takes birth and dies means that a being travels through countless and endless incarnations,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (੨੬੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The endless reincarnation cycle can come to an end by reciting Almighty's Name (Naam), only then a beings obtains peace.

ਹਉ ਮੈਲਾ ; ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ (੨੬੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The mind is polluted by the filth of ego which can never be washed off.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥ (੨੬੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) dispels millions of sins which are the root cause of the filth of ego.

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮਨ ਰੰਗਿ ॥ (੨੬੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O my mind!, recite such Almighty's Name with love,

ਨਾਨਕ , ਪਾਈਐ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ (੨੬੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, it is obtained in the company of holy (Saadh Sanggat). ||3||

ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ; ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥ (੨੬੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru explains the afterlife journey: On that path where the Koh (Indian measurement for length approximately about 2.4 km) cannot be counted means that the path is endless,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥ (੨੬੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there, Almighty's Name (Naam) shall be your sustenance.

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ; ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (੨੬੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

On that path (afterlife), total pitch darkness appears where nothing can be seen,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (੨੬੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there Almighty's Name shall be the Light to accompany you.

ਜਹਾ ਪੰਥਿ ; ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ ॥ (੨੬੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

On that path, during the journey, there shall be no one who recognizes or knows you,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥ (੨੬੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

you shall be recognized with the Almighty's Name means that only Almighty's name is recognized there.

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ; ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥ (੨੬੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

On that path there will be dreadful heat and blazing sunshine,

ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ॥ (੨੬੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there, Almighty's Name (Naam) will give you shade.

ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ; ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥ (੨੬੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Where thirst, O my mind, torture you to cry out,

ਤਹ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥ (੨੬੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there, Guru Nanak says, the Ambrosial Name, Har, Har, shall rain down upon you. ||4||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ; ਨਾਮੁ ॥ (੨੬੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

For Almighty's devotees, Almighty's Name (Naam) is their daily consumptions.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ; ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (੨੬੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) dwells with the minds of the saints.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥ (੨੬੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Support of His servants.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ; ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ (੨੬੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By the Almighty's Name (Naam), millions have been ferried across the worldly materialistic ocean.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ; ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (੨੬੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The saints utters the Praises of Almighty, consistently during the day and night.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ; ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥ (੨੬੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the life (Har) and destroyer of sins (Har) therefore the devotees recites to heal their pains of sins.

ਹਰਿਜਨ ਕੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੨੬੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the most precious treasure for the Almighty's servants (devotees).

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਜਨ ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥ (੨੬੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Supreme Almighty has blessed His humble servant with this gift.

ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ; ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥ (੨੬੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Saints are imbued in the bliss because their mind and body are immersed in the Love of the One Almighty.

ਨਾਨਕ , ਜਨ ਕੈ ; ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥ (੨੬੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the humble servant's concentration is focused on One Almighty without having to see any other which means that such ones see only Almighty within the entire world. ||5||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ (੨੬੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the path of liberation for His humble servants and the means to unite with Almighty.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ; ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ (੨੬੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through Almighty's Name (Naam) His servant are contented from all consumptions (body & mind).

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ , ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ (੨੬੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam)is the beauty and delight of His servants.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ (੨੬੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Reciting Almighty's Name (Naam), one is never blocked by obstacles or complications .

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੨੬੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the glorious greatness of His servants means that their self-pride is dispelled.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ; ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (੨੬੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through Almighty's Name (Naam), His servants obtain honor.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥ (੨੬੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

For His servants, Almighty's Name (Naam) is worldly enjoyment as well as the union with Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ (੨੬੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Reciting Almighty's Name (Naam), one will never be separated from Almighty.

ਜਨੁ ਰਾਤਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੨੬੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His servants who are immersed in Almighty's Name (Naam) have completed the most noble selfless service.

ਨਾਨਕ , ਪੂਜੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥ (੨੬੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such ones attains the union with Almighty who is worshipped by all as He is the life within the entire creation (Har) and the destroyer of sins (Har). ||6||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ , ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ (੨੬੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam), is the treasure of wealth of His servants.

ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਜਨ ਕਉ , ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ (੨੬੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The treasure of Almighty's Name (Naam) has been bestowed upon His servants by Almighty Himself.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ; ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ (੨੬੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty, is the strengthful support of mind and body for His servants.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ; ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (੨੬੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His servants know no other than the Almighty's splendour means that Almighty servants recognize no other strength (body) and power (mind) other than Almighty.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੬੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's servants are immersed in Almighty's love just like threads woven to make a cloth.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ; ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੬੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In thoughtless meditation (Samaadhi), they are intoxicated with Almighty's Name (Naam).

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ (੨੬੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, His servants utter Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ; ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ (੨੬੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The devotees of the Almighty always manifest before the world, and they cannot hide their radiance in secrecy.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ (੨੬੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the devotion to the Almighty, many have been liberated.

ਨਾਨਕ , ਜਨ ਸੰਗਿ ; ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥ (੨੬੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, along with His servants, many others are saved. ||7||

ਪਾਰਜਾਤੁ ; ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (੨੬੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Elysian Tree of miraculous powers (believed to be in the heaven) which fulfills all wishes and hopes.

ਕਾਮਧੇਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (੨੬੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The erance of Almighty's praises is the Khaamadhayn, (the cow of miraculous powers, believed to be in heaven), which dispels all vices and bestows virtues.

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ; ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ (੨੬੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Highest of all deeds is the discourse pertaining to Almighty,

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ; ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ (੨੬੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

upon listening to Almighty's Name (Naam), pain and sorrow are removed.

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ (੨੬੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Glory of Almighty's Name (Naam) resides in the hearts of His saints (devotees).

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ; ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ (੨੬੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By the splendour of the Guru, all sins and guilt are dispelled.

ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (੨੬੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The holy Saadh Sanggat is obtained by great good fortune.

ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (੨੬੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Only after selflessly serving the Guru, one is able to focus on Almighty's Name (Naam).

ਨਾਮ ਤੁਲਿ ; ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੨੬੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

There is no equally greater deed than reciting Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ (੨੬੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, rare are those, who, obtains such Almighty's Name (Naam) through a Guru. ||8||2||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੫-੮)

Salok:

ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ; ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥ (੨੬੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among all scriptures, Shaastras and Simritees, I have seen and contemplated through them all,

ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ; (ਪੂੱਜਸਿ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥ (੨੬੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They are not equal to Almighty who is the life within entire creation; Guru Nanak says, Invaluable is the Almighty's Name (Naam). ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੬੫-੯)

Ashtapadee:

ਜਾਪ ਤਾਪ ; ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ (੨੬੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Chanting, penance, knowledge (spiritual wisdom) and all meditations;

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ (੨੬੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the six schools of philosophy and sermons on the scriptures;

ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ; ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ (੨੬੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the practice of yoga and righteous conduct;

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ (੨੬੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the renunciation of everything and wandering around in the wilderness;

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ; ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ (੨੬੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Tried many methods of various practices;

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ; ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ (੨੬੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Performing virtuous deeds (Pun), offer donations to charities (Dhan), perform prayers with ceremonial offering of ghee into fire (Hom) and offerings of jewels;

ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ; ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ (੨੬੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Chopping of the body in small pieces and making the pieces as offerings to ceremonial fire;

ਵਰਤ ਨੇਮ ; ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ (੨੬੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Keeping fasts and making vows of all sorts

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (੨੬੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but performing all the above extreme deeds is neither are not comparable nor any practice is equal to the contemplation of Almighty's Name (Naam),

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ (੨੬੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that, the ritualitic deeds are not even comparable to the utterance of Almighty's Name for even once, through a Guru. ||1||

ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ , ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ (੨੬੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One may roam over the nine continents of the world and live a very long life;

ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ; ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ (੨੬੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

one may become a great ascetic (vairagi) and practice strict disciplined meditation

ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ; ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ (੨੬੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and sacrifice lifes during ceremonial prayers by burning the physical body in the sacred fire;

ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ; ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ (੨੬੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

one may give away (donate) gold, horses, elephants and land;

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ; ਬਹੁ ਆਸਨ ॥ (੨੬੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One may practice techniques of inner cleansing (Nauli) and all sorts of Yogic postures; (**NAULI** - a yoga abdominal cleansing technique which serves to massage the internal organs of the body. In this the abdominal muscles are isolated and churned.)

ਜੈਨ ਮਾਰਗ ; ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨ ॥ (੨੬੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One may adopt the self-mortifying ways of the Jains and adopt great spiritual disciplines;

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ; ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ (੨੬੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

piece by piece, one may cut his body apart;

ਤਉ ਭੀ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ (੨੬੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but by even doing so, the filth of the ego will not depart.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ; ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (੨੬੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

There is nothing that equals to Almighty's Name (Naam) .

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ , ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (੨੬੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, whoever recites Almighty's Name (Naam) through a Guru will obtain salvation. ||2||

ਮਨ ਕਾਮਨਾ , ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ (੨੬੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The mind filled with predetermined desire, one may give up their body at a sacred shrine of pilgrimage;

ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ; ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥ (੨੬੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but even so, egotistical pride shall not be removed from the mind.

ਸੋਚ ਕਰੈ ; ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ (੨੬੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One may practice cleansing day and night,

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ; ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ (੨੬੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but the filth of the mind shall not leave your body.

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ; ਬਹੁ ਸਾਧਨਾ ਕਰੈ ॥ (੨੬੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You may subject your body to, all sorts of practices and disciplines,

ਮਨ ਤੇ ; ਕਬਹੂ ਨ , ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ (੨੬੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but your mind will never be rid of its evil desires.

ਜਲਿ ਧੋਵੈ ; ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ (੨੬੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You may wash this transitory body with loads of water,

ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋਇ ; ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ (੨੬੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but how can a wall made of mud be washed clean?

ਮਨ , ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ (੨੬੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O my mind, the Glorious Praise of Almighty's Name, is the highest;

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ; ਪਤਿਤ ਬਹੁ ਮੂਚ ॥੩॥ (੨੬੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) has saved, so many of the worst sinners. ||3||

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ (੨੬੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Even with great worldly cleverness, the fear of death clings to you.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ; ਤ੍ਰਿਸਨ ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (੨੬੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One may try all sorts of ritualistic practices, but the thirst for worldly materials will not be satisfied.

ਭੇਖ ਅਨੇਕ ; ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੨੬੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Wearing various religious robes, the fire of thirst for worldly possessions is not extinguished.

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ; ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ (੨੬੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Even making millions of efforts, but without reciting Almighty Name, you shall not be accepted in the Court of the Almighty.

ਛੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ; ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥ (੨੬੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You cannot escape to the sky, or to the nether regions,

ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ; ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ (੨੬੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

if you are entangled in emotional attachment and the net of Maya.

ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ ਸਗਲੀ ; ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ (੨੬੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The performer of deeds is punished by the Righteous King (Dharamraj),

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ; ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ (੨੬੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

which accepts no other deed at all, except for Almighty's meditation.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (੨੬੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Reciting Almighty's Name, all the pains and sorrows are dispelled.

ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ (੨੬੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the one who utters Almighty Name (Naam), obtains peaceful character. ||4||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ; ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ (੨੬੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who prays for the four cardinal blessings, (Four Blessings: Dharam (faith), Arth (wealth), Kam (fulfillment of wish) and Mokhs (salvation))

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ; ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ (੨੬੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

should commit himself to the service of the Satguru.

ਜੇ ਕੋ ; ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (੨੬੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If one wishes to abandon their pains of birth and death,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥ (੨੬੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then always sing the Almighty's Name, within the heart.

ਜੇ ਕੋ ; ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥ (੨੬੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If one wants others to praise him and long for honour,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ (੨੬੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then, renounce the ego, by attending the holy Saadh Sanggat.

ਜੇ ਕੋ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥ (੨੬੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If one fears the cycle of birth and death,

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ; ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ (੨੬੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then one should seek the Sanctuary of the holy Saadh Sanggat.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ (੨੬੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Beings (Jeev) who has the thirst for the glimpse of Almighty's blessed vision (Darshan)

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕੈ ; ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ (੨੬੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that I shall sacrifice mind and body before that being (Jeev). ||5||

ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ; ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ (੨੬੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among all persons, the supreme person is the one

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੨੬੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
who gives up his egotistical pride in the holy Saadh Sanggat.

ਆਪਸ ਕਉ ; ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ (੨੬੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
One who sees himself lowly in humbleness,

ਸੋਊ ਗਨੀਐ ; ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (੨੬੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
shall be accounted as the highest of all.

ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ; ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ (੨੬੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
One whose mind is the dust of all,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ (੨੬੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
recognizes Almighty's Name, in each and every heart.

ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ; ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ (੨੬੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
One who eradicates cruelty from within his own mind,

ਪੇਖੈ ; ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ , ਸਾਜਨਾ ॥ (੨੬੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
looks upon all the world as his friend.

ਸੂਖ ਦੂਖ ; ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ (੨੬੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
One who looks upon pleasure and pain as one and the same with consistent state of mind,

ਨਾਨਕ ; ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥ (੨੬੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, is not affected by sin or virtue. ||6||

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ; ਧਨੁ , ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ (੨੬੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
To the poor, Your Name is their wealth.

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ; ਨਾਉ ਤੇਰਾ , ਥਾਉ ॥ (੨੬੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
To the homeless, Your Name is their home.

ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਣੁ ॥ (੨੬੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

To the dishonoured, You, O Almighty, are their honour.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ; ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ (ਘਟਾਂ ਬੋਲੋ) (੨੬੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

To all, You are the Giver of everything as a gifts without asking anything in return.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (੨੬੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O Creator Almighty, initiator of action, Cause of causes, O Lord and Master,

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (ਘਟਾਂ ਬੋਲੋ) (੨੬੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Inner-knower, knower of all hearts:

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ (੨੬੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You alone know, Your own practice and limit.

ਆਪਨ ਸੰਗਿ ; ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ (੨੬੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You Yourself, Almighty, are imbued with Yourself.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ; ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (੨੬੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Your praises can only be uttered, with your blessings.

ਨਾਨਕ ; ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥੭॥ (੨੬੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, without your blessings, no one can ever know you. ||7||

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ; ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ (੨੬੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Of all religions, the most supreme religion;

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ (੨੬੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and among all the deeds the most purest deed, is to recite Almighty's Name.

ਸਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ; ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ (੨੬੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among all religious rituals such as mediatation and penance, the most sublime ritual

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥ (੨੬੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

is to abandon the filth of the dirty mind, in the holy Saadh Sanggat.

ਸਗਲ ਉਦਮ ਮਹਿ ; ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ (੨੬੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among all efforts, the most greatest effort,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ (੨੬੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

is to recite Almighty's Name in the heart, always and forever.

ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ (੨੬੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among all speeches, the most ambrosial speech

ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ; ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ (੨੬੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

is to hear Almighty's Praise and utter Almighty's Praise with the tongue.

ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ; ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥ (੨੬੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among all the places, that place is the most magnificent,

ਨਾਨਕ , ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ (੨੬੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the heart where Almighty's Name dwells. ||8||3||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੬-੧੬)

Salok:

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (੨੬੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O virtueles and ignorant, hold upon Almighty forever means remember Almighty all the time.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ , ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ;
ਨਾਨਕ , ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (੨੬੬-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty who has blessed you with all the joy in life, keep such Almighty in your rememberance;
Guru Nanak says, only His rememberance will remain with you till the next world. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੬੬-੧੭)

Ashtapadee:

ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ; ਪਰਾਨੀ ॥ (੨੬੬-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear being, contemplate All-pervading Almighty's virtues within your rememberance;

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ; ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥ (੨੬੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who has created such a beautiful body from a sperm and ovum of your parents.

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ; ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥ (੨੬੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty who has created the five principal elements from which your physical body is made and decorated with the senses and action;

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ; ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (੨੬੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He protected and saved you from the fire of within your mother's womb,

ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ; ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥ (੨੬੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Upon your birth, in your infancy, He gave you milk to drink.

ਭਰਿ ਜੋਬਨ ; ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥ (੨੬੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When you matured and reached your youth, He gave you food, pleasure and knowledge.

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ; ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥
ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ; ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥ (੨੬੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As you aged old, your family and friends are there beside you to feed you while you keep laying down.

ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ; ਗੁਨੁ ਕਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (੨੬੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, this virtueless person has not appreciated in the least, all the good deeds done for him.

ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ; ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥ (੨੬੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If You Bless him, Guru Nanak says, only then will he be saved. ||1||

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥ (੨੬੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By His Grace, you abide in comfort on the earth means in this world and lifetime.

ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ; ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥ (੨੬੭-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the company of your children, siblings, friends and spouse, you laugh.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ (੨੬੭-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By His Grace, you drink cool water.

ਸੁਖਦਾਈ ਪਵਨੁ ; ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥ (੨੬੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You have soothing breezes (wind) and priceless fire to digest the consumed food in your stomach .

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥ (੨੬੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By His Grace, you enjoy all sorts of pleasures.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥ (੨੬੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You are provided with all the necessities of life.

ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ; ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥ (੨੬੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He gave you hands, feet, ears, eyes and tongue,

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ; ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ (੨੬੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and yet, you forsake Him and attach yourself to others.

ਐਸੇ ਦੋਖ ; ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥ (੨੬੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such sinful acts cling to the ignorant blind fools;

ਨਾਨਕ , ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥੨॥ (੨੬੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak prays, 'Dear Almighty, be merciful save the beings (jeev) from the sin of ignoring your precious gifts because only You can save them.' ||2||

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ; ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ (੨੬੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

From beginning in mothers womb till the end in the cluthes of Death's Messengers, Almighty is the saviour,

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥ (੨੬੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and yet, the ignorant being (jeev) does not love Almighty.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (੨੬੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Serving Him, all the nine treasures are obtained means that the entire wealth of world is obtained,

ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ; ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ (੨੬੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and yet, the foolish do not attach their minds in His rememberance.

ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (੨੬੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Master who is Ever-present with you will remain for forever and ever,

ਤਾ ਕਉ ; ਅੰਧਾ ਜਾਨਤ ਦੂਰੇ ॥ (੨੬੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and yet, the ignorant being (jeev) imagines Him to be far away.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ; ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ (੨੬੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In His service, one obtains honour in Almighty's Court,

ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ; ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥ (੨੬੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and yet, the ignorant fool forgets Him.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥ (੨੬੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, this being (jeev) is subjected to make mistakes;

ਨਾਨਕ ; ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ (੨੬੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak prays, 'Dear Almighty, You are the most greatest saviour as You even save the sinners'. ||3||

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ; ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ (੨੬੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Being (jeev) is such a fool that he forsakes the jewel of Almighty's Name, and engrosses in worldly possessions which is merely a shell equivalent to the least currency compared to Almighty's Name.

ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ; ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥ (੨੬੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Being (jeev) renounces Truth easily for worldly achievements and embraces falsehood as his aim of life.

ਜੋ ਛਡਨਾ ; ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ (੨੬੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Maya (mammon) which will be left behind upon death, they believe to be permanent.

ਜੋ ਹੋਵਨੁ ; ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥ (੨੬੭-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty who is immanent, they believe to be far away.

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ; ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥ (੨੬੭-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They struggle to retain for what they must eventually leave behind.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ; ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥ (੨੬੭-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They turn away from Almighty, who will be their true companion and supporterwhich always along with them.

ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ; ਉਤਾਰੈ ਧੋਇ ॥ (੨੬੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They wash off the sandalwood paste of Almighty's praises;

ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥ (੨੬੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

like donkeys, they are in love with the mud of evil desires.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ; ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (੨੬੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They have fallen into the deep, dark pit of this dreadful materialistic world.

ਨਾਨਕ , ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥ (੨੬੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak prays, 'Dear Almighty, You are the house of mercy, be merciful and lift them up and save them.' ||4||

ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ; ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥ (੨੬੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The deeds and character of human is like animals although they belong to the human species means that under the influences of desires human acts even worse then animals,

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (੨੬੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They pretend to others day and night.

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ; ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥ (੨੬੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Outwardly, they wear religious robes, but within is the filth of Maya.

ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ; ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇਆ ॥ (੨੬੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They cannot conceal this from Almighty, no matter how hard they try ultimately everything will be exposed before the world.

ਬਾਹਰਿ ; ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥ (੨੬੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Outwardly, they display knowledge, meditation and purification,

ਅੰਤਰਿ ; ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ (੨੬੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but within clings the dog of greed.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ; ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥ (੨੬੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The fire of thirst for worldly possessions rages within; outwardly they apply ashes to their bodies as an expression of renunciation.

ਗਲਿ ਪਾਥਰ ; ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥ (੨੬੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They carry a long a heavy stone of sins around their neck therefore how can they cross the unfathomable worldly materialistic ocean?

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (੨੬੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those, within whom Almighty Himself abides

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਜਨ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥ (੨੬੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those humble beings are naturally absorbed in the Almighty. ||5||

ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ; ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ (੨੬੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By listening to instruction describing the destination object, how can the blind find the path? In the same manner how can one attain ultimate knowledge by merely listening to scriptures.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ; ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ (੨੬੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One can only accomplish the mission of life if Almighty Himself hold the hand and unites with Himself means that one can strive but the success is with Almighty's blessings.

ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ; ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥ (੨੬੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

How can a riddle be understood by the deaf? Means that one without the ears of faith and contemplation is unable to understand the core meanings of scriptures.

ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ; ਤਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥ (੨੬੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Say 'night', and he thinks you said 'day' means that one will misunderstand scriptures sermons.

ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ; ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥ (੨੬੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

How can the mute sing the Songs of the Almighty? How can one sing Almighty's praises without the tongue of love?

ਜਤਨ ਕਰੈ ; ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥ (੨੬੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He may try, but his voice will fail him; one may try to do meditation without having love for Almighty but the tune form of concentration cannot be achieved.

ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ; ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥ (੨੬੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

How can the cripple climb up the mountain? How can one climb the mountain of Almighty without having feet of selfless (desireless) deeds?

ਨਹੀ ਹੋਤ ; ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥ (੨੬੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He simply cannot go there which means that one fails to climb the mountain of attaining Almighty without having the feet of selfless (desireless) deeds.

ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾਮੈ ; ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥ (੨੬੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Creator, Lord of Mercy - Your humble servant pleads before You;

ਨਾਨਕ ; ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥ (੨੬੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that being (jeev) with such sins can only be ferried across the materialistic ocean with Your Grace. ||6||

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ; ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ ॥ (੨੬੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty who always stay along and helps all the time, is forgotten and never remembered.

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ; ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੨੬੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but this being (jeev) loves the evil desires who are the enemies means that mortal loves the enemies which is the cause of all sorrows in life.

ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ; ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥ (੨੬੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This physical body is just a castle of sand in which this being (jeev) lives;

ਅਨਦ ਕੇਲ ; ਮਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥ (੨੬੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By acknowledging Maya as the giver of enjoyments and happiness, one immerses into the games of pleasure and the tastes which is illusionary (Maya).

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ; ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ (੨੬੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One believes strongly within the mind that the enjoyment and pleasures of Maya is permanent,

ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ; ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ (੨੬੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The thought of death does not arise within the mind of the fool.

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥ (੨੬੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Enemity, oppression (conflict), lust, anger, emotional attachment,

ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ; ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥ (੨੬੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

falsehood, evil desires, immense greed and deceit:

ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ; ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ ਜਨਮ ॥ (੨੬੮-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This being (jeev) have spent (wasted) numerous births (lifetimes) in these ways,

ਨਾਨਕ , ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ; ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥ (੨੬੮-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak prays before Almighty, ‘ please protect the being (jeev) with Your Mercy’ which means that one can never be liberated on the accounts of deeds without Almighty’s Mercy ||7||

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ; ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੨੬੮-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, You are our Lord and Master; to You, I offer this prayer before You.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ (੨੬੮-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This body and power (to move the physical body) are all Your given capital for life.

ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ (੨੬੮-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You are our mother and father; we are Your children.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ; ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ (੨੬੮-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

With Your Grace, there is abundance of happiness (joys)!

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ; ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ (੨੬੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

No one knows Your end (limits).

ਊਚੇ ਤੇ ; ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ (੨੬੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, You are the Highest among the High, Most Generous Almighty,

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਤੁਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (੨੬੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The entire creation is strung on the thread of Your Command (Hukam).

ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ , ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ (੨੬੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever that comes from You is Your Will, which is the command (Hukam) for all and the one with Your blessing becomes obedient.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (੨੬੮-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You alone know Your practice and extent.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ (੨੬੮-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am Your slave, and are forever sacrifice upon You. ||8||4||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੮-੪)

Salok:

ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ ; ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ (੨੬੮-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who renounces Almighty the Giver, and attaches himself to his personal desires,

ਨਾਨਕ , ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥ (੨੬੮-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, he shall never succeed. Without Almighty's Name, he shall lose his honor. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੬੮-੬)

Ashtapadee:

ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ; ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ (੨੬੮-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Although one may possess many (ten) things, but he puts them behind him means that after having more then enough things in life he never appreciate and be grateful to the Giver (Almighty) ;

ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ; ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ (੨੬੮-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

For the sake of one thing which he doesn't have, he claims that, Almighty did not give him anything and forfeits his faith.

ਏਕ ਭੀ ਨ ਦੇਇ ; ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ (੨੬੮-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

But what if that one thing was not given, and the ten were taken away?

ਤਉ ਮੂੜਾ ; ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ (੨੬੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Then, what could the fool say or do?

ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ; ਨਾਹੀ ਚਾਰਾ ॥ (੨੬੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

No strength (physical and mental) can work before the Lord and Master means that no one can force or influence Almighty to act in their favour.

ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ; ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ (੨੬੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore bow before Almighty forever in adoration.

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ (੨੬੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

That one, unto whose mind Almighty's Name becomes sweet;

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਤਾਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ (੨੬੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty, the form of all pleasures, come to abide within his mind.

ਜਿਸੁ ਜਨ ; ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥ (੨੬੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Unto whom, Almighty blesses the endeavour to abide His Will,

ਸਰਬ ਥੋਕ ; ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (੨੬੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such fortunate one, obtains everything. ||1||

ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ; ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ (ਅਗੱਨਤ ਬੋਲੋ) (੨੬੮-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty the Banker, gives countless worldly materials as capital to the mortal,

ਖਾਤ ਪੀਤ ; ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ (੨੬੮-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who eats, drinks and expends it with pleasure and joy.

ਅਪੁਨੀ ਅਮਾਨ ; ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ (੨੬੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If some of this capital, is later taken back by the Banker (Almighty),

ਅਗਿਆਨੀ ; ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥ (੨੬੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then ignorant person, shows his anger and blames Almighty.

ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ ; ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ (੨੬੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Being (jeev) himself looses his own credibility by refusing to accept the fate which is within Almighty's Will,

ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ; ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (ਬਿਸੁਆਸੁ ਬੋਲੋ) (੨੬੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and he will not again be trusted as such the person who questions Almighty's Will looses trust in everything including himself.

ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ; ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ (੨੬੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, when one offers to the Almighty, that which belongs to the Almighty means one should not be emotionally attached ,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ; ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ (੨੬੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and willingly abides by the Will of Almighty's Command,

ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ; ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (੨੬੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then, Almighty will make him exalted (delighted) four times over means that Almighty blesses him with the ultimate gift of Faith (Dharam), Wealth (Arth), fulfillment of Wishes (Kam) and Salvation (Mokh).

ਨਾਨਕ , ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ (੨੬੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, our Lord and Master is forever the house of mercy. ||2||

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥
ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ; ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ (੨੬੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One strives in many ways to accumulategather wealth (Maya) but know for a fact that Maya will surely be left behind therefore realize that Maya is temporary.

ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ; ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ (੨੬੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

People fall in love with the shade of the tree which means that if Almighty is the tree then Maya is the shadow, tree stays in place but the shadow moves and disappears,

ਓਹ ਬਿਨਸੈ ; ਉਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ (੨੬੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore when the shadow (Maya) disappears, the one who have vested their entire life to accumulate Maya regret in their minds.

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥ (੨੬੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever is seen in physical form, is not forever, as Maya is illusionary ;

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ; ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (੨੬੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and yet, the ones who are blinded in the darkness of ignorance, cling to it.

ਬਟਾਊ ਸਿਉ ; ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥ (੨੬੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who gives his love to a passing traveler

ਤਾ ਕਉ ਹਾਥਿ ; ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ (੨੬੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

nothing shall come into his hands in this way which means that one who is attached with the worldly relationships shall not attain anything unless one builds the relationship on the base that Almighty exist within all and all belongs to Almighty.

ਮਨ , ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸੁਖਦਾਈ ॥ (੨੬੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, the love for Almighty's Name alone, bestows peace.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਲਏ ਲਾਈ ॥੩॥ (੨੬੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, if Almighty becomes mercifully then He, unites us with Himself. ||3||

ਮਿਥਿਆ ; ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (੨੬੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False are body, wealth, and all relations (means it is temporary as it will not accompany us upon death).

ਮਿਥਿਆ ; ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ॥ (੨੬੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False are ego, attachment (possessiveness) and Maya.

ਮਿਥਿਆ ; ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ (੨੬੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False are kingdom (power), youth, wealth and property.

ਮਿਥਿਆ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (੨੬੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False are lust and wild anger.

ਮਿਥਿਆ ; ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ (੨੬੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False are chariots, elephants, horses and expensive clothes.

ਮਿਥਿਆ ; ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ (੨੬੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False is the happiness which comes upon observing the accumulated wealth.

ਮਿਥਿਆ ; ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੨੬੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False are deception, emotional attachment and egotistical pride.

ਮਿਥਿਆ ; ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (੨੬੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False are pride and self-conceit.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ; ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥ (੨੬੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Only Almighty's meditation is permanent, and so is the Sanctuary of the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਨਾਨਕ , ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ; ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥ (੨੬੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak lives by meditating, meditating on the Lotus Feet of Almighty. ||4||

ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ; ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁਨਹਿ ॥ (੨੬੮-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False (useless) are the ears which listen to the slander of others.

ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ; ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ (੨੬੮-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False (useless) are the hands which steal the wealth of others.

ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ; ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ ॥ (੨੬੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False (useless) are the eyes which gaze upon the beauty of another's wife (or another's husband).

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ; ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥ (੨੬੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False (useless) is the tongue which enjoys delicacies and external tastes.

ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ; ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥ (੨੬੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False (useless) are the feet which run to do evil to others.

ਮਿਥਿਆ ਮਨ ; ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ (੨੬੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False (useless) is the mind which desires the wealth of others.

ਮਿਥਿਆ ਤਨ ; ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ (੨੬੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False (useless)is the body which does not do good to others.

ਮਿਥਿਆ ; ਬਾਸੁ ਲੇਤ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (੨੬੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

False (useless) is the nose which inhales to fulfill evil desires.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥ (੨੬੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without ultimate realization of Almighty, everything is false.

ਸਫਲ ਦੇਹ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥ (੨੬੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Fruitful is the body, Guru Nanak says, which recites Almighty's Name. ||5||

ਬਿਰਥੀ ; ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ (੨੬੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The life of the Maya devotee (faithless cynic) is totally useless.

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ; ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ (੨੬੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without the Truth (Almighty's Name), how can anyone be pure?

ਬਿਰਥਾ ; ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥ (੨੬੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without Almighty's Name, useless is the body of the ignorant who is spiritually blinded,

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ; ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ (੨੬੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

From his mouth, a stinking smell of words which hurts the heart of the other.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ (੨੬੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without the remembrance of the Almighty, day and night pass in vain,

ਮੇਘ ਬਿਨਾ ; ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ (੨੬੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the crop which withers without rain.

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ; ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ (੨੬੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without meditation on the Lord of the Universe, all works and achievements are in vain,

ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ; ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥ (੨੬੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the wealth of a miser, which lies useless.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ; ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (੨੬੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Great, great are those, whose hearts are filled with Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (੨੬੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says I am a sacrifice through mind and speech to them. ||6||

ਰਹਤ ਅਵਰ ; ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ (੨੬੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The devotee of Maya says one thing, and does something else.

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥ (੨੬੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

There is no love in his heart, and yet with his mouth he talks otherwise demonstrating his false identity (a hypocrite).

ਜਾਨਨਹਾਰ ; ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥ (੨੬੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Omniscient (infinitely wise) Almighty is the Knower of all.

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ; ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥ (੨੬੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is not impressed by outward display.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ; ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ (੨੬੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who does not practice what he preaches to others,

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ; ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ (੨੬੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

shall come and go in the cycle of reincarnation, through birth and death.

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (੨੬੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One in whose heart resides theFormless Almighty,

ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ; ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੨੬੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

through the teaching of such one, the entire world can be ferried across the materialistic worldly.

ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ; ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੂ ਜਾਤਾ ॥ (੨੬੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who are pleasing to You, Almighty, know You.

ਨਾਨਕ , ਉਨ ਜਨ ; ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ (੨੬੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I shall bow at their feet. ||7||

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ (੨੬੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

I shall offer prayer to the Supreme Almighty, who knows everything.

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ; ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥ (੨੬੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself enjoys, His own creation.

ਆਪਹਿ ਆਪ ; ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (੨੬੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself, by Himself, provides justice to all (beings) based on their respective deeds.

ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ; ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ (ਬੁੱਝਾਵਤ ਬੋਲੋ) (੨੬੯-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

To some, He explains Himself to be far away, while to others through a Guru, He perceives Himself to be near at hand.

ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ; ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ (੨੬੯-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is beyond all efforts and clever tricks.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ; ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ (੨੬੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He knows each and everyone's practices (deeds).

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (੨੬੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those with whom He is pleased they will be attached to the hem of His robe.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੨੬੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is pervading in His complete form, in all places and interspaces.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (੨੬੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those upon whom He bestows His favour, become His servants.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ; ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥ (੨੬੯-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Each and every moment, Guru Nanak says, meditate on Almighty. ||8||5||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੬੯-੧੩)

Salok:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ (੨੬੯-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Dear Mind!, in the company of whom, lust, anger, greed, emotional attachment and ego (pride) are dispelled,

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ (੨੬੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Guru Nanak says embrace the Sanctuary of Almighty and pray, 'please bless me with Your Grace, O pray-worthy Guru.' ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੬੯-੧੪)

Ashtapadee:

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ (੨੬੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

By His Grace, you partake the thirty-six delicacies[1];

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ; ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੬੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

enshine such Master (Almighty) within your mind means remember Almighty.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ (੨੬੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

By whose Grace, you apply scented oils to your body;

ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ; ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (੨੬੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

remembering Him, the supreme salvation is obtained means one is united with Almighty.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥ (੨੬੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

By whose Grace, you dwell peacefully in beautiful houses;

---

[1] ੩੬ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਭੋਜਨ
੧.ਰੋਟੀ ੨.ਪੂਰੀ ੩.ਕਚੌਰੀ ੪.ਪੂੜੇ ੫.ਚਾਵਲ ੬.ਦਾਲ ੭.ਸਾਗ ੮.ਕੜ੍ਹੀ ੯.ਵੜੀਆਂ ੧੦.ਸੇਂਮੀਆਂ ੧੧.ਖਿਚੜੀਆਂ ੧੨.ਸਲੂਣੇ ਚਣੇ ਪਕੌੜੇ ਆਦਿ ੧੩.ਚਟਣੀਆਂ ੧੪.ਅਚਾਰ ੧੫.ਮੁਰਬੇ ੧੬.ਬੂੰਦੀ ਦਹੀ ਭਲੇ ੧੭.ਰਾਇਤੇ ੧੮.ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦ ੧੯.ਖੀਰ ੨੦.ਪੰਜੀਰੀ ਕਸਾਰ ਸਤੂ ੨੧.ਮਿਠਾਈ ਸਭ ਤਰਹ ਦੀ ੨੨.ਲਾਪਸੀ ਮਿੱਠੀ ੨੩.ਰਾਬੜੀ ੨੪.ਮਲਾਈ ੨੫.ਮਿਸਰੀ ਮਖਣ ੨੬.ਸਿਖਰਣੀ ਅਰਥਾਤ ਦਹੀ ਵਿਚ ਖੰਡ ੨੭.ਦੂਧ ੨੮.ਅੰਬ ਰਸ ੨੯.ਦਹੀ ਲਸੀ ਆਦੀ ੩੦.ਕਾਂਜੀ ਆਦਿ ਹਾਜਮੇ ਦੇ ਪਾਨੀ ੩੧.ਸਭ ਤਰਹ ਦੇ ਫਲ ੩੨.ਤਾਰੀ ਭਾਵ ਲੂਣ ਵਾਲੀ ਕੜੀ ੩੩.ਮਠੀ ਮਠੇ ੩੪.ਫੇਣੀ ੩੫.ਘੇਵਰ ੩੬.ਚੂਰਨ

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ; ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ (੨੬੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
meditate forever on Him within your mind.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ (੨੬੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, you abide within your family in peace;

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ; ਰਸਨਾ ॥ (੨੬੯-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
keep His remembrance upon your tongue, consistently for 8 Pehars (twenty-four hours) a day.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (੨੬੯-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, you are blissful by enjoying the tastes and pleasures;

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ; ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥ (੨੬੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, meditate forever on the One, who is worthy of meditation. ||1||

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥ (੨੬੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, you wear silks and satins;

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ; ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ (੨੬੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
why do you abandon Him and attach yourself to another (Maya)?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥ (੨੬੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, you sleep on a comfortable bed;

ਮਨ , ਆਠ ਪਹਰ ; ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥ (੨੬੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
O my mind, sing His Praises, consistently throughout 8 Pehars (twenty-four hours) a day.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥ (੨੬੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, you are honoured by everyone;

ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ; ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ (੨੭੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
with your mouth and with your tongue, describe His Praises.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ (੨੭੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, your faith is retained;

ਮਨ , ਸਦਾ ਧਿਆਇ ; ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (੨੭੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, meditate continually only on the Supreme Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ; ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (੨੭੦-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Meditating on Almighty, you shall be honoured in His Court;

ਨਾਨਕ , ਪਤਿ ਸੇਤੀ ; ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ (੨੭੦-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, you shall return to your true home (union with Almighty) with honor. ||2||

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥ (੨੭੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you have a healthy, beautiful body;

ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ; ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ (੨੭੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

concentrate on such beloved Almighty.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ (੨੭੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, your sins remain concealed and honour is preserved;

ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ (੨੭੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, you shall obtain happiness by uttering the Praises of Almighty with focused mind and speech.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ (੨੭੦-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, all your deficits are covered;

ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ; ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥ (੨੭੦-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, embrace the Sanctuary of Almighty, our Lord and Master.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ (੨੭੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, no one can rival you means that no one can became the cause of pain to you;

ਮਨ , ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥ (੨੭੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, with each and every breath, remember the great Almighty.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ (੨੭੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you have obtained this precious human body;

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥ (੨੭੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, meditate upon Him with devotion. ||3||

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ (੨੭੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you wear decorations;

ਮਨ , ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ (੨੭੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, why are you so lazy? Why don't you remember Him (Almighty)?

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (੨੭੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you have horses and elephants to ride;

ਮਨ , ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (੨੭੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, never forget such Almighty.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥ (੨੭੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you have land, gardens and wealth;

ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ (੨੭੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

keep such Almighty enshrined in your heart (mind).

ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ; ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ (੨੭੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, the One who have formed your form (physical body),

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ; ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ (੨੭੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

while standing and sitting, concentrate on Almighty all the time.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ; ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥ (ਅਲੱਖੈ ਬੋਲੋ) (੨੭੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Concentrate on Almighty who is the only one and beyond understanding'

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥ (੨੭੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who during your lifetime and after life, Guru Nanak says, will protect and save you. ||4||

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥ (੨੭੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you give donations in abundance to charities;

ਮਨ , ਆਠ ਪਹਰ ; ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥ (੨੭੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O mind, concentrate on Him, for twenty-four hours a day means all the time.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (੨੭੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you perform respectable noble deeds;

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ (੨੭੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

remember such Almighty with each and every breath.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ (੨੭੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, your are blessed with beautiful physical form;

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ; ਅਨੂਪੁ ॥ (੨੭੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

constantly remember Almighty, who is beyond praise.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ (੨੭੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you have such high social status;

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ; ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ (੨੭੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

remember such Almighty always, day and night.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ (੨੭੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, your honour is preserved;

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ , ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥ (੨੭੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by Guru's Grace, Guru Nanak says, a being (jeev) utters His Praises. ||5||

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ (੨੭੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you are able to listen with your ears to various sounds.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (੨੭੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you are able to see amazing wonders of Almighty’s creation.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ (੨੭੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you speak ambrosial words with your tongue.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ (੨੭੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you abide in peace and comfort.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ (੨੭੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, your hands move and are able to work.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ (੨੭੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you are completely fulfilled.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (੨੭੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you obtain the supreme status which is union with Almighty.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (੨੭੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By whose Grace, you are absorbed into ultimate (celestial) peace.

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ; ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ (੨੭੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Why forsake such Almighty, and attach yourself to another (Maya)?

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥ (੨੭੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, your mind will be awaken in remembrance of Almighty! ||6||

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੨੭੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, you are famous all over the world;

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ (੨੭੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
never forget such Almighty from your mind.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ (੨੭੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, you have prestige;

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ; ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ (੨੭੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
O foolish mind, therefore you must meditate on Him (Almighty)!

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ (੨੭੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, your works are completed;

ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ; ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (੨੭੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
O mind, know Him to be ever-present.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ (੨੭੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, you will obtain the Truth means that you will attain Almighty;

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ (੨੭੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
O my mind, merge yourself into Him.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (੨੭੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By whose Grace, everyone is liberated;

ਨਾਨਕ ; ਜਾਪੁ ਜਪੈ , ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥ (੨੭੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, meditate, and utter His Chant. ||7||

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ; ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥ (੨੭੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Those, whom He inspires to utter, chant His Name.

ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ; ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (੨੭੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those, whom Almighty inspires to sing, sing the Praises of His Virtues.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (੨੭੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Grace, enlightenment of ultimate knowledge comes.

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ; ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ (੨੭੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Kind Mercy, the heart-lotus blossoms forth.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ; ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (੨੭੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When Almighty is totally pleased, He comes to dwell within the mind.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ; ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (੨੭੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Kind Mercy, the intellect is exalted.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ (੨੭੧-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, Your Kind Mercy is the treasure (wealth) of the entire universe.

ਆਪਹੁ ; ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥ (੨੭੧-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

No one has ever obtained anything by himself means without Almighty's Mercy.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ; ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ (੨੭੧-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Master therefore wherever He delegates one, so one is attached.

ਨਾਨਕ ; ਇਨ ਕੈ , ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥ (੨੭੧-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, there is nothing in this being's (jeev's) hands. ||8||6||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੭੧-੩)

Salok:

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ (੨੭੧-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible, unapproachable) and Unfathomable is the Supreme Lord Almighty;

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ; ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ (੨੭੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those beings (Jeevs) who utters Almighty's Praises and recite Almighty's Name shall be liberated.

ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ; ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ; ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥੧॥ (੨੭੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that, Dear friends, listen to the astonishing discourse of the humble devoted beings. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੭੧-੫)

Ashtapadee:

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ (੨੭੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint (Sadh means the ones who have control over their mind), one's face becomes radiant.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ (੨੭੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, all filth is removed.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੨੭੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, egotism is eradicated.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ (੨੭੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, ultimate (atam) wisdom becomes obvious within.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੨੭੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, Almighty is realised to be near means the closest.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (੨੭੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, all conflicts are settled means that the cycle of reincarnation is ended the the being (jeev) is not troubled by bad intentions and attraction of Maya.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ (੨੭੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one obtains the jewel of Almighty's Name (Naam).

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ (੨੭੧-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one's efforts are focused on overpowering the mind to attain the One Almighy.

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ (੨੭੧-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Which mortal can speak of the Glorious Praises of the Saint? Means that no one can describe the praises of the company of Saint.

ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ (੨੭੧-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the glory of the Saint is equal to the glory of Almighty. ||1||

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ (੨੭੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one meets the Incomprehensible Almighty.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ (੨੭੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one's mind blooms forever with divine knowledge.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ (੨੭੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the five (lust, anger, greed, attachment and ego) are brought in control.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ (੨੭੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, one enjoys the essence of nectar (ambrosia).

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ (੨੭੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, one embraces humbleness and becomes the dust of all.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ (੨੭੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one's speech becomes sweet (enticing) which is pleasing to the mind of others.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ (੨੭੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the mind does not create thoughts and wander in reincarnation cycle,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (੨੭੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because in the Company of the Saint, the mind attains stability in its real-self (Atma).

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ (੨੭੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one refrains from the influence of Maya.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ (੨੭੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those beings (jeevs) in the Company of the Saint, Guru Nanak says, Almighty is totally pleased with them. ||2||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ (੨੭੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, one's enemies become friends.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ (੨੭੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one becomes pure from the filth of sins.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ (੨੭੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, the enmity towards others is dispelled.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ (੨੭੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one's feet do not wander astray means that one does not perform evil deeds and maintains good character .

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ (੨੭੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, no one is seen to be bad (evil) means that Almighty is seen within all therefore the primal is acknowledged.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (੨੭੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, the form of supreme bliss is known.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ (੨੭੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the fever of ego departs.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ (੨੭੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one renounces the sense of self existence (selfishness).

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ; ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ (੨੭੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself knows the greatness of the Saint.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਧ , ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥ (੨੭੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Saint becomes one with Almighty. ||3||

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ (੨੭੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the mind never wanders in the thirst for worldly materials.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (੨੭੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one obtains everlasting happiness.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ (੨੭੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, one grasps the Incomprehensible.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ (ਅ-ਜਰੁ ਬੋਲੋ) (੨੭੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one can endure the unendurable.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥ (੨੭੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one abides in the loftiest place means that one lives with great virtues.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥ (੨੭੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one reaches Almighty's Mansion which means one attains union with Almighty.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ (੨੭੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one have practiced all the entire world's religions and faiths which means that by attaining union with Almighty one has completed all ethical practices.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (੨੭੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one unites with Supreme Almighty and becomes His form..

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ (੨੭੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one obtains the treasure of Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ ; ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥ (੨੭੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to the Saint. ||4||

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ (੨੭੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one ferries his entire lineage across the worldly ocean.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ (੨੭੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, one's beloved, friends and and family are ferried across the wordly ocean.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (੨੭੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the wealth of Almighty's Name (Naam) is obtained,

ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ; ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥ (੨੭੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the wealth which Almighty's Name will benefit everyone and ferry one across the worldly ocean.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ (੨੭੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, the Righteous Judge, Dharamraj, serves as a servant.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥ (੨੭੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one becomes praiseful and pray-worthy.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ (੨੭੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one's sins dispels away.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥ (੨੭੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, one attains the knowledge of the nectar form of Almighty's Virtues.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥ (੨੭੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, all places are within reach (one attains higher spiritual level).

ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥ (੨੭੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, through the Company of the Saint, one's life becomes fruitful. ||5||

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ (੨੭੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one does not need to perform penance and strive in suffering,

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ; ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ (੨੭੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because one obtains knowledge in the congregation and upon having a glimpse of Almighty, one is exalted (delighted).

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥ (੨੭੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one’s sins (which is the cause of pains) are eradicated.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥ (੨੭੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the pains of hell are driven far away.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਈਹਾ ਊਹਾ , ਸੁਹੇਲਾ ॥ (੨੭੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, one remains happy in this world during lifetime and after death.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥ (੨੭੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the separated ones are reunited with Almighty.

ਜੋ ਇਛੈ ; ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (੨੭੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The ones who attend the congregation of Saint with whatever desire, shall have their desire fulfilled accordingly.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ (੨੭੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the life and lifetime doesn’t go wasted.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ (੨੭੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Supreme Lord Almighty dwells in the heart of the Saint.

ਨਾਨਕ , ਉਧਰੈ ; ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥ (੨੭੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the ones who listen to Gurbani in the congregation of Saint will be ferried across the worldly ocean. ||6||

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (੨੭੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, listen to Almighty's Name.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (੨੭੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, sing the Praises of Almighty's virtues.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥ (੨੭੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, your mind will not forget Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥ (੨੭੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, you definately will be ferried across the materialistic worldly ocean.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ (੨੭੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, the being (jeev) behold Almighty with more love and affection.

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ (੨੭੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the saints (can also mean Guru), one recognises Almighty in His complete form, within each and every animated or inanimated creation.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ (੨੭੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, one becomes obedient to Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ (੨੭੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the Company of the Saint, I am liberated.

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ (੨੭੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Company of the Saint, all the diseases of the body and mind vanishes.

ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ; ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ (੨੭੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Guru Nanak says, one meets with the Saint, by highest destiny through noble deeds in this life and previous lifes. ||7||

ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ (੨੭੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The praises of the Saint is not known by scholars of the Vedas neither their audience.

ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ , ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥ (੨੭੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

They can only describe in the discourse what they have heard.

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ; ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (੨੭੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The greatness of the Saint, is beyond the characteristics of the three qualities (Sato, Rajo & Tamo).

ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ; ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੨੭੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The greatness of the Saint, is all-pervading.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ; ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥ (੨੭੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The glory of the Saint, is endless as there is no limit.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥ (੨੭੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The glory of the Saint, is infinite and eternal.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥ (੨੭੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The glory of the Saint, is the highest among the most exalted.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥ (੨੭੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The glory of the Saint, is the greatest of the great.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (੨੭੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The glory of the Saint, only the Saint deserve (as there is no equivalent);

ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ; ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥ (੨੭੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Guru Nanak says, as there is no difference between the Saint (can also mean Guru) and Almighty. ||8||7||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੭੨-੧੦)

Salok:

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ; ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (੨੭੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The ones within whom mind resides the True One (Almighty), and their mouth has the True One (Almighty) means that they recite Almighty's praises with mouth and contemplate within their mind.

ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ; ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥ (੨੭੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When they look at the physical creation, they see no other besides Almighty in each and every physical form.

ਨਾਨਕ , ਇਹ ਲਛਣ ; ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥੧॥ (੨੭੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, having these are the qualities of the Almighty-conscious being. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੭੨-੧੧)

Ashtapadee:

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥ (੨੭੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Brahmgiani -conscious being is always unattached to Maya,

Note: Brahm-Gyani means the one with ultimate knowledge of self , Almighty-conscious, Almighty-englightened, one who has attained Almighty, one with Almighty's realiasation, the one who sees Almighty within the entire creation.

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ; ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥ (੨੭੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Just like the lotus flower which blooms beautifully upwards (facing the sun) inspite of growing murky water means that a Brahm-Gyani (lotus flower) focuses on Almighty (sun) while performing all the worldly obligation without engrossing into the Maya (murky water).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥ (੨੭੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani remains unaffected and unstained,

ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ; ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥ (੨੭੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the sun, which absorbs all the humidity and remains unaffected (unstained).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਮਾਨਿ ॥ (੨੭੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani looks upon all alike without any discrimination,

ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ; ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥ (੨੭੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the wind, which blows equally upon a king and a beggar.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥ (੨੭੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Brahm-Gyani being is steady and ever patient,

ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ; **('ਬਸੁੱਧਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲੋ)**
ਕੋਊ ਖੋਦੈ , ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥ (੨੭੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the earth, one may dug, and another may anoint with sandal paste which means that a Brahm-Gyani never observes difference between a friend and an enemy (just like the earth is not affected whether someone digs it or someone smothers it with a paste of sandalwood.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਇਹੈ ਗੁਨਾਉ ॥ (੨੭੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such is the virtue of the Brahm-Gyani:

ਨਾਨਕ ; ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ ॥੧॥ (੨੭੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, just like a fire which naturally dispels cold and darkness (which means that one may have his darkness of ignorance and coldness of being merely a body dispelled by beign in the company of Brahm-Gyani.) ||1||

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਨਿਰਮਲਾ ॥ (੨੭੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is pure among the purest;

ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ; ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ ॥ (੨੭੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the filth does not stick to water which means that the filth of desires does not affect .

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ; ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (੨੭੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani's mind is enlightened with knowledge,

ਜੈਸੇ ਧਰ ਊਪਰਿ ; ਆਕਾਸੁ ॥ (੨੭੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the sky can be seen from all the directions from the earth.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ ॥ (੨੭੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
To a Brahm-Gyani, friends and foes (enemies) are the same.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨ ॥ (੨੭੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani has no egotistical pride.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (੨੭੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The Brahm-Gyani being is the greatest among the great.

ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ; ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ ॥ (੨੭੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Within his own mind, he is humblest of all.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸੇ ਜਨ ਭਏ ॥ (੨੭੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
They alone become Brahm-Gyani,

ਨਾਨਕ ; ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ , ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (੨੭੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, whom Almighty Himself makes so. ||2||

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ (੨੭੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani is so humble that he acknowledges himself as the dust of all.

ਆਤਮ ਰਸੁ ; ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ ॥ (੨੭੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani realises the bliss of real-self (Almighty).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ ॥ (੨੭੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani showers blessings on all.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਤੇ ; ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ ॥ (੨੭੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
No malevolence (ill) comes from Brahm-Gyani towards anyone.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ ॥ (੨੭੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani is always impartial means that he views the entire creation alike.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ ॥ (੨੭੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Nectar rains down from the glance of Brahm-Gyani.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ॥ (੨੭੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is free from all kind of entanglements.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ; ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ ॥ (੨੭੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The methods adopted by a Brahm-Gyani is free from the spot of sins (pure).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ; ਗਿਆਨ ॥ (੨੭੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Spiritual wisdom is the food of a Brahm-Gyani.

ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ (੨੭੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, a Brahm-Gyani's concentration is focussed on Almighty's meditation. ||3||

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸ ॥ (੨੭੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani beign centers his hopes on the One Almighty alone.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥ (੨੭੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani shall never perish.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ ॥ (੨੭੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is steeped in humility.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਪਰਉਪਕਾਰ ਉਮਾਹਾ ॥ (੨੭੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is delighted in doing good to others.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ ॥ (੨੭੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani has no worldly engagements.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ ॥ (੨੭੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani holds his wandering mind under control.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ (੨੭੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani act in the common good which benefits to all equally.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ (੨੭੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani blossoms in noble values.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸੰਗਿ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ ॥ (੨੭੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By participating in the Company of a Brahm-Gyani, all are ferried across the worldly ocean.

ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥ (੨੭੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, through a Brahm-Gyani, the entire world meditates on Almighty. ||4||

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਏਕੈ ਰੰਗ ॥ (੨੭੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Within Brahm-Gyani's heart remains the One Almighty's love alone.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ ॥ (੨੭੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Only with Brahm-Gyani dwells the Almighty means that only a Brahm-Gyani sees Almighty to be the most closest.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (੨੭੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani takes Almighty's Name (Naam) as his one and only Support.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (੨੭੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani has Almighty's Name (Naam) as his Family.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ ॥ (੨੭੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is awake in state of knowledge and aware in Almighty's realization, forever and ever.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ ॥ (੨੭੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani renounces his intelligence ego.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ; ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ (੨੭੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Within Brahm-Gyani's mind, remains the supreme bliss.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ; ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ (੨੭੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Within Brahm-Gyani's body, remains everlasting bliss.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ ॥ (੨੭੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani's heart dwells in real-self (Almighty) peace.

ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ ॥੫॥ (੨੭੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, Brahm-Gyani shall never perish means that he is free from birth and death. ||5||

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ (੨੭੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani knows Almighty.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਏਕ ਸੰਗਿ ਹੇਤਾ ॥ (੨੭੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani only loves Almighty alone.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ॥ (੨੭੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani is worry-less (carefree).

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ (੨੭੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Pure are the Teachings of a Brahm-Gyani.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (੨੭੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani is the one who is made so by Almighty Himself.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥ (੨੭੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Brahm-Gyani is gloriously great.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ; ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (੨੭੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The blissful sight of a Brahm-Gyani, is obtained by great good fortune.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ; ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (੨੭੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
To a Brahm-Gyani, I shall sacrifice my mind and body.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ; ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ ॥ (੨੭੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is even sought by the great Kings.

ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ॥੬॥ (੨੭੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Brahm-Gyani is Himself the Supreme Lord Almighty. ||6||

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ; ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥ (੨੭੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani cannot be appraised because the entire creation is perceived as mere illusion.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ; ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੭੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani has all the virtues within his mind.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਕਉਨ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ ॥ (੨੭੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Who can know the mystery of a Brahm-Gyani means that no one can ever know.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ; ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥ (੨੭੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, forever prostrate to a Brahm-Gyani.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ;
ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖ੍ਹਰੁ ॥ ('ਅਧਾਖਿਅਰ' ਬੋਲੋ) (੨੭੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani's attainment of the unparishable state cannot be described in words,

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ॥ (੨੭੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore Brahm-Gyani is the Master of all.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਮਿਤਿ ; ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ ॥ (੨੭੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Who can describe the practice of a Brahm-Gyani means that no one can ever describe,

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ; ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ ॥ (੨੭੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Only a Brahm-Gyani can know the achievement of a Brahm-Gyani.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (੨੭੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

There is no end or limit of a Brahm-Gyani.

ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਉ ; ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੭॥ (੨੭੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I bow forever in reverence to a Brahm-Gyani. ||7||

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ ॥ (੨੭੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is the form of Creator of the entire universe,

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ; ਨਹੀ ਮਰਤਾ ॥ (੨੭੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani lives forever, and does not die which mean that he is beyond the birth and death because he himself becomes the form of Almighty.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (੨੭੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Brahm-Gyani being is the Giver the liberation method means that he teaches the way of liberation of the soul and guides along.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (੨੭੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani exist as the form of real-self (Atma –Almighty) within the entire creation.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ (੨੭੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is the Master of the Masterless.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ॥ (੨੭੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani extends his hand of blessing equally upon all.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ; ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ ॥ (੨੭੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The entire creation is Brahm-Gyani's own means that Brahm-Gyani acknowledges everyone as himself.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (੨੭੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Brahm-Gyani is himself the Formless Almighty.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਬਨੀ ॥ (੨੭੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, such glory of the Brahm-Gyani is owned by the Brahm-Gyani alone because there is no one with such glory.

ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ; ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ ॥੮॥੮॥ (੨੭੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Brahm-Gyani is the Lord (Master) of all as he bestows sermons which leads one to liberation. ||8||8||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੭੪-੨)

Salok:

ਉਰਿ ਧਾਰੈ ; ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (੨੭੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who enshrines Almighty's Name (Naam) within his heart,

ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ; ਭਗਵਾਨੁ ॥ (੨੭੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and sees the Lord Almighty in all.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ; ਠਾਕੁਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ (੨੭੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Also who, each and every moment, bows in reverence to the Lord Master

ਨਾਨਕ , ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ; (‘ਅਪੱਰਸੁ’ ਬੋਲੋ)
ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ (੨੭੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such a one is the truely detached and contented person, who liberates everyone. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੭੪-੩)

Ashtapadee:

ਮਿਥਿਆ ; ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ ॥ (੨੭੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One whose tongue does not touch falsehood;

ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ ॥ (੨੭੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

whose mind is filled with love for the sight of Almighty who is free from maya influence,

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ; ਨ ਪੇਖੈ ਨੇਤ੍ਰ ॥ (੨੭੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

whose eyes do not gaze upon the beauty of others' wives (or others' husband) with the desire of lust,

ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ ॥ (੨੭੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

whose love is in serving the Saint (can also mean the True Guru) and loves to participate in the congregation of truth,

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ; ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ॥ (੨੭੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

whose ears do not listen to slander against anyone,

Note: Nindha (Slander) means to portrait others virtues as demerits with ill feelings and intentionally to destroy others reputation and status.

ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ; ਆਪਸ ਕਉ ਮੰਦਾ ॥ (੨੭੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Who deems himself to be the worst of all,

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ ॥ (੨੭੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who, by Guru's Grace, renounces evil desires,

ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ; ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ ॥ (੨੭੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who banishes the mind's evil desires from his mind,

ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ ; ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ ॥ (੨੭੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who conquers all his sensual instincts and is free from the five sinful passions (lust, anger, attachment, greed and ego)

ਨਾਨਕ , ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ ॥੧॥ (‘ਅਪੱਰਸ’ ਬੋਲੋ) (੨੭੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, among millions, there is scarcely one such 'detached' and contented person. ||1||

ਬੈਸਨੋ ਸੋ ; ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (੨੭੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The true Vaishnaav (the devotee of Vishnu), is the one with whom Almighty is thoroughly pleased.

ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ; ਹੋਇ ਭਿੰਨ ॥ (੨੭੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He dwells apart from Maya means that He is free from the influence of Maya.

ਕਰਮ ਕਰਤ ; ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ ॥ (੨੭੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

While performing noble deeds, he is intention-less means that he does not claim creatorship over the deeds and does not seek rewards.

ਤਿਸੁ ਬੈਸਨੋ ਕਾ ; ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ ॥ (੨੭੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Spotlessly pure is the faith of such a Vaishnaav;

ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ; ਨਹੀ ਬਾਛੈ ॥ (੨੭੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He has no desire for the fruits of his noble efforts.

ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ; ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ॥ (੨੭੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He only performs Almighty's meditation and absorbs in the singing of Almighty's praises.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ (੨੭੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Within his mind and body, he remembers Almighty who is the Universal sustainer.

ਸਭ ਊਪਰਿ ; ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (੨੭੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is equally kindful unto all, without any sort of discrimination.

ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ; ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ (੨੭੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He holds strongly and consistently to Almighty's Name (Naam), and inspires others to chant as well.

ਨਾਨਕ , ਓਹੁ ਬੈਸਨੋ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (੨੭੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such a Vaishnaav obtains the supreme status. ||2||

ਭਗਉਤੀ ; ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ (੨੭੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one who has true love for Almighty's meditation, is a true devotee of Almighty.

ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ; ਦੁਸਟ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (੨੭੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He forsakes the company of all wicked people.

ਮਨ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ; ਸਗਲਾ ਭਰਮੁ ॥ (੨੭੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All doubts are vanished from his mind.

ਕਰਿ ਪੂਜੈ ; ਸਗਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (੨੭੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He adores Almighty who is the supreme creator (Parbhram) by acknowledging Him within the entire creation means that He sees everyone as the manifestation of Almighty Himself.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ (੨੭੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the company of the Saint (Saadh Sanggat), the filth of sin is washed away.

ਤਿਸੁ ਭਗਉਤੀ ਕੀ ਮਤਿ ; ਊਤਮ ਹੋਵੈ ॥ (੨੭੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The wisdom of such a devotee becomes supreme.

ਭਗਵੰਤ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰੈ ; ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ (੨੭੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He constantly performs the service of the Almighty means that he serves everyone with the love as he serves Almighty.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ; ਬਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥ (੨੭੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He sacrifices his mind and body, to the Love of Almighty.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ; ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ (੨੭੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Lotus Feet of the Lord abide in his heart.

ਨਾਨਕ , ਐਸਾ ਭਗਉਤੀ ; ਭਗਵੰਤ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (੨੭੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such a devotee attains Almighty who is the supreme Lord. ||3||

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ; ਜੋ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ॥ (੨੭੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is a true Pandit, a religious scholar, who instructs his own mind.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਆਤਮ ਮਹਿ ਸੋਧੈ ॥ (੨੭੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

A True Pandit recites Almighty's Name within his mind and contemplates on his real-self (Atma).

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਸਾਰੁ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ॥ (੨੭੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

A True Pandit drinks in the Exquisite Nectar of the Almighty's Name.

ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ; ਜਗੁ ਜੀਵੈ ॥ (੨੭੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By that Pandit's teachings, the world lives in their conscious state which means everyone realizes their real-self and liberates themselves from the reincarnation cycle.

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ; ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵੈ ॥ (੨੭੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He implants Almighty's discourses (sermons) within his heart,

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ; ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੨੭੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

such a Pandit is will never be subjected to be casted into the womb means that he will be liberated from the birth and death (reincarnation cycle).

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ; ਬੂਝੈ ਮੂਲ ॥ (੨੭੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

A True Pandit acknowledges Almighty as the essence of all scriptures such as the Vedas, the Puraanas and the Simritees,

ਸੂਖਮ ਮਹਿ ; ਜਾਨੈ ਅਸਥੂਲੁ ॥ (੨੭੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and realizes that the fine formless (Nirgun) Almighty has manifested as the physical universe and recognize the entire creation as the form of Almighty Himself.

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ; ਦੇ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (੨੭੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such Pandit delivers sermons to people of all four castes and social classes equally without any discrimination.

ਨਾਨਕ , ਉਸੁ ਪੰਡਿਤ ਕਉ ; ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ ॥੪॥ (੨੭੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, to such a Pandit, I bow in salutation forever. ||4||

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ; ਸਰਬ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ॥ (੨੭੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the recitation of the Root (beej) Mantra which is 'Eak O Ang Kar' everyone attains the purity of mind and obtains spiritual wisdom,

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਮਹਿ ; ਜਪੈ ਕੋਊ ਨਾਮੁ ॥ (੨੭੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

regardless of anyone from any caste, who recites Almighty's Name (Naam) will obtain knowledge of their real-self and realize their true self which is the Almighty Himself.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ; ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (੨੭੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whoever recites Almighty's Name will be liberated,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (੨੭੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

however, only the rare ones obtain Almighty's Name through the company of Saint.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅੰਤਰਿ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥ (੨੭੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Onto whoever Almighty showers His Grace, the fortunate one resides Almighty's Name within his heart,

ਪਸੁ ਪ੍ਰੇਤ ਮੁਘਦ ; ਪਾਥਰ ਕਉ ਤਾਰੈ ॥ (੨੭੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

such is Amighty's Name it is capable of liberating even the beasts, ghosts and the stone-hearted impious people.

ਸਰਬ ਰੋਗ ਕਾ ਅਉਖਦੁ ; ਨਾਮੁ ॥ (੨੭੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the panacea (universal remedy), the medicine to cure all ills,

ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ; ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (੨੭੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the embodiment of liberation and singing His Glories Praises is the bestower of happiness.

ਕਾਹੂ ਜੁਗਤਿ ; ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਧਰਮਿ ॥ (੨੭੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The is no method or by practice of any religious rituals by which one can obtain Almighty's Name (Naam),

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ; ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ॥੫॥ (੨੭੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, he alone obtains Almighty's Name who has the fate pre-ordained based on his good deeds which benefited many (means one with universal vision (sees Almighty within all) who served the entire world without discriminating anyone).||5||

ਜਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੨੭੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One in whose mind resides the Supreme Lord Almighty means that the one who concentrates on Almighty consistently,

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥ (੨੭੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

his name is truly Ram Das, the Almighty's servant,

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ; ਤਿਸੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (੨੭੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

only he sees Almighty fused (immersed) within the entire creations means that he visualize the entire creation as Almighty's manifested form.

ਦਾਸ ਦਸੰਤਣ ਭਾਇ ; ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥ (੨੭੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This is how an Almighty's servant obtains his state of being a servant means that one who sees Almighty within all, acknowledges himself as the humble servant to all, therefore his ego vanishes,

ਸਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ; ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥ (੨੭੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He acknowledges Almighty as the closest and Ever-present.

ਸੋ ਦਾਸੁ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (੨੭੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such a servant is honoured in Almighty's Court.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (੨੭੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)ਪੋਨ

upon His servant, Almighty Himself shows His Grace.

ਤਿਸੁ ਦਾਸ ਕਉ ; ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ (੨੭੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such a servant understands everything,

ਸਗਲ ਸੰਗਿ ; ਆਤਮ ਉਦਾਸੁ ॥ (੨੭੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

amidst all, his mind remains unattached means that within all worldly engagements of life he remains immersed in Almighty,

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ; ਨਾਨਕ , ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੬॥ (੨੭੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

in such way of life embraced by the Almighty's servant, says Guru Nanak. ||6||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ; ਆਤਮ ਹਿਤਾਵੈ ॥ (੨੭੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who accepts Almighty's Will with affection within his mind means that the one who accepts everything that happens in life delightedly,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ; ਸੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ (੨੭੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

is said to be Jivan Mukta - liberated while yet alive.

ਤੈਸਾ ਹਰਖੁ ; ਤੈਸਾ ਉਸੁ ਸੋਗੁ ॥ (੨੭੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As is joy, so is sorrow to him means that happiness and sadness are equally accepted with consistent state of mind,

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਤਹ ਨਹੀ ਬਿਓਗੁ ॥ (੨੭੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

such one remain in eternal bliss, and are never separated from Almighty.

ਤੈਸਾ ਸੁਵਰਨੁ ; ਤੈਸੀ ਉਸੁ ਮਾਟੀ ॥ (੨੭੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As is gold, so is sand to him means that there is no discrimination in term of the value of both,

ਤੈਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਤੈਸੀ ਬਿਖੁ ਖਾਟੀ ॥ (੨੭੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As is ambrosial nectar, so is bitter poison to him means that both are equal to him.

ਤੈਸਾ ਮਾਨੁ ; ਤੈਸਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੨੭੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As is honor, so is dishonor means he accepts both equally who praises him and those who disgrace him,

ਤੈਸਾ ਰੰਕੁ ; ਤੈਸਾ ਰਾਜਾਨੁ ॥ (੨੭੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As is the beggar, so is the king.

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ; ਸਾਈ ਜੁਗਤਿ ॥ (੨੭੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever Almighty ordains, that is accepted as the his method to liberate means that he accepts everything in good faith,

ਨਾਨਕ , ਓਹੁ ਪੁਰਖੁ ; ਕਹੀਐ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ॥੭॥ (੨੭੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that being is known as Jivan Mukta means that the state of being liberated while living is truly when the differences in perception of the mind is totally dispelled . ||7||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ; ਸਗਲੇ ਠਾਉ ॥ (੨੭੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All places belong to the Supreme Lord, Almighty which means Almighty Himself is within all,

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਰਾਖੈ ; ਤੈਸਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ (੨੭੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is recognized in accordance to the form that He has adopted means that the one Almighty has made His form in countless forms which we know as the entire universe therefore His name are countless as He is the all of everything.

ਆਪੇ ; ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਜੋਗੁ ॥ (੨੭੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the Doer, the Cause of all causes,

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਗੁ ॥ (੨੭੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore, whatever pleases Almighty, ultimately becomes the reality.

ਪਸਰਿਓ ਆਪਿ ; ਹੋਇ ਅਨਤ ਤਰੰਗ ॥ (੨੭੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is All-pervading, in endless waves,

ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਰੰਗ ॥ (੨੭੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore, Almighty's (Supreme Lord) games cannot be known.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ; ਤੈਸਾ ਪਰਗਾਸ ॥ (੨੭੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As the understanding He bestows, so is one enlightened.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਕਰਤਾ ਅਬਿਨਾਸ ॥ (੨੭੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Supreme Lord, Almighty, the Creator, is eternal and everlasting.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ (੨੭੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Forever, forever and ever, He is merciful.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਨਾਨਕ , ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੮॥੯॥ (੨੭੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty with mind and body, Guru Nanak says, one is exalted with happiness means one is liberated. ||8||9||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੭੫-੧੦)

Salok:

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ਜਨ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (੨੭੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Although countless people praises Almighty but still nobody knows the end of His praises,

ਨਾਨਕ , ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਚੀ ;
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥੧॥ (੨੭੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty created the creation, with its many ways and various species. ||1||

In the following Ashtapadee, Guruji praises Almighty while illustrating countless differences created by Almighty in the entire creation. Guruji used the plural word 'Kei' with the word 'Kot' which means 'Many Keror' (one Keror is equivalent to 10 million), by using 'Kei with 'Kot' makes the word 'Kot' plural, which means many hundreds of millions. Although there are some sole creations in this universe but Almighty has created many hundreds of millions of such universes which would have the similar sole creation in each and every universe.

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੭੫-੧੧)

Ashtapadee:

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਹੋਏ ਪੂਜਾਰੀ ॥ (੨੭੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are His devotees.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (੨੭੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions perform religious rituals and worldly duties.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਭਏ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ (੨੭੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions become dwellers at sacred shrines of pilgrimage.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਬਨ ਭ੍ਰਮਹਿ ਉਦਾਸੀ ॥ (੨੭੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions wander as renunciates in the wilderness.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਬੇਦ ਕੇ ਸ੍ਰੋਤੇ ॥ (੨੭੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions listen to the divine knowledge scripture.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਤਪੀਸੁਰ ਹੋਤੇ ॥ (੨੭੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions becomes austere penitents by meditating to Almighty.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਆਤਮ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰਹਿ ॥ (੨੭੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions concentrates on Almighty as their real-self.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਕਬਿ ਕਾਬਿ ਬੀਚਾਰਹਿ ॥ (੨੭੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions of poets contemplate the poetry books.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਨਵਤਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਹਿ ॥ (੨੭੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions meditate on His eternally new Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਕਰਤੇ ਕਾ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥੧॥ (੨੭੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, none can find the limits of the Creator Almighty. ||1||

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਭਏ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (੨੭੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions become egoistic.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ (੨੭੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are blinded by ignorance.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਕਿਰਪਨ ਕਠੋਰ ॥ (੨੭੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are stone-hearted frugal.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਅਭਿਗ ਆਤਮ ਨਿਕੋਰ ॥ (੨੭੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are heartless, with dry, withered souls.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ (੨੭੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions steal the wealth of others.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪਰ ਦੂਖਨਾ ਕਰਹਿ ॥ (੨੭੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions slander and blame others.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਮਾਇਆ ਸ੍ਰਮ ਮਾਹਿ ॥ (੨੭੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions struggle their entire life to accumulate wealth (Maya).

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪਰਦੇਸ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥ (੨੭੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions wander in foreign lands.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (੨੭੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever Almighty attaches them to - with that they are engaged.

ਨਾਨਕ ; ਕਰਤੇ ਕੀ ਜਾਨੈ ਕਰਤਾ , ਰਚਨਾ ॥੨॥ (੨੭੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Creator (Almighty) alone knows the Creator and His creation. ||2||

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ॥ (੨੭੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are miracleous people (siddhas), religious mendicant (stays single) and yogis.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਰਾਜੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ (੨੭੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are kings, enjoying worldly pleasures.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪੰਖੀ ਸਰਪ ਉਪਾਏ ॥ (੨੭੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions of birds and snakes have been created.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪਾਥਰ ਬਿਰਖ ਨਿਪਜਾਏ ॥ (੨੭੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions of stones and trees have been produced.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ॥ (੨੭੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the winds, waters and fires means that there many millions of universe created with only three principal elements.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਦੇਸ ਭੂ ਮੰਡਲ ॥ (੨੭੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the countries and realms of the world.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਤ੍ਰ ॥ ('ਨਖਿਅਤ੍ਰ' ਬੋਲੋ) (੨੭੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the moons, suns and stars.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਇੰਦ੍ਰ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰ ॥ (੨੭੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the deities, demons and King of Heaven (Inder), under their regal canopies.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਅਪਨੈ ਸੂਤਿ ਧਾਰੈ ॥ (੨੭੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He has strung the entire creation upon His thread of command means that Almighty operates the entire universe within His Will.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੩॥ (੨੭੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He lierates those with whom He is pleased. ||3||

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਾਤਕ ॥ (੨੭੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions abide in ruling manner (Rajo), lazy ignorant (Tamo) and peaceful (Sato).

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਅਰੁ ਸਾਸਤ ॥ (੨੭੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the divine scriptures such as Vedas, Puraanas, Simritees and Shaastras.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਕੀਏ ਰਤਨ ਸਮੁਦ ॥ (੨੭੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the precious stones in the oceans and many millions are such oceans .

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜੰਤ ॥ (੨੭੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the types of beings created with their respective nature.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਕੀਏ ਚਿਰ ਜੀਵੇ ॥ (੨੭੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are made long-lived.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਗਿਰੀ ਮੇਰ ਸੁਵਰਨ ਥੀਵੇ ॥ (੨੭੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions of hills and mountains have been made of gold.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਜਖੁ ਕਿੰਨਰ ਪਿਸਾਚ ॥ ('ਜਖਿਅ' ਬੋਲੋ) (੨੭੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the Yakhshas - the servants of the Almighty of wealth, the Kinnars - the Almightys of celestial music, and the evil spirits of the Pisaach.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਭੂਤ ਪ੍ਰੇਤ ਸੂਕਰ ਮ੍ਰਿਗਾਚ ॥ (੨੭੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the evil nature-spirits, ghosts, pigs and tigers.

ਸਭ ਤੇ ਨੇਰੈ ; ਸਭਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (੨੭੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty in His immersed form is near to all and yet He is far away from the deeds perform by the beings;

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ; ('ਅ-ਲਿਪਤੁ ' ਬੋਲੋ)
ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ (੨੭੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He Himself remains distinct, while yet pervading all. ||4||

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ (੨੭੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions inhabit the nether regions.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (੨੭੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions dwell in heaven and hell.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥ (੨੭੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are born, live and die.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ (੨੭੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are reincarnated, over and over again.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (੨੭੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions eat while sitting at ease means that they don't have to strive to earn their living.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ (੨੭੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are exhausted by their labors.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥ (੨੭੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are created wealthy.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥ (੨੭੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are anxiously involved in Maya.

ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ; ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ (੨੭੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Wherever He wills, there He keeps us.

ਨਾਨਕ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥ (੨੭੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, everything is in the Hands of Almighty. ||5||

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (੨੭੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions become ascetic (Bairaagees), who renounce the world.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (੨੭੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They have attached themselves to the Almighty's Name.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥ (੨੭੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are in search of Almighty.

ਆਤਮ ਮਹਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥ (੨੭੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Within their heart, they find the Supreme Lord Almighty by Guru's grace.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥ (੨੭੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions thirst for the physical sight (Darshan) of Almighty,

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥ (੨੭੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and they obtain the Eternal Almighty.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ (੨੭੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions pray to ask for the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ (੨੭੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They are imbued with the Love of the Supreme Creator, Almighty.

ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ; ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (੨੭੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those with whom Almighty Himself is pleased,

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਜਨ ; ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥ (੨੭੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such servants' mind and body is forever great. ||6||

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ (੨੭੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the fields of creation such as Andraj, Jeraj, Setaj & Utbhuj and the galaxies.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (੨੭੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the etheric skies and the universe.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ (੨੭੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are the forms of Almighty.

ਕਈ ਜੁਗਤਿ ; ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (੨੭੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In so many ways, He has unfolded Himself.

ਕਈ ਬਾਰ ; ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥ (੨੭੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

So many times, He has expanded through His creation,

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥ (੨੭੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, He remains in His formless form even during His physical creation.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ (੨੭੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many millions are created the beings (jeev) in various forms,

ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ; ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ , ਸਮਾਤਿ ॥ (੨੭੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

from Almighty they originate, and into Almighty they merge once again.

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ; ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (੨੭੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His limits are not known to anyone,

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥ (੨੭੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself creates everything, Guru Nanak says, Almighty exists within the entire creation as Himself. ||7||

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ (੨੭੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Many millions are the servants of the Supreme Creator, Almighty,

ਤਿਨ ਹੋਵਤ ; ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (੨੭੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Their hearts are enlightened with real-self (Atam) knowledge.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ (੨੭੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Many millions are known as the knower of the principal form (Almighty) within the creation,

ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ; ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ (੨੭੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Their eyes gaze Almighty all the time as He alone is immersed in His Creation.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ (੨੭੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Many millions drink in the essence of Almighty's Name (Naam),

ਅਮਰ ਭਏ ; ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ (੨੭੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
they become immortal; they live forever and ever because they are united with their real-self.

ਕਈ ਕੋਟਿ ; ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ (੨੭੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Many millions recites Almighty's Name (Naam) and sings His Glorious Praises,

ਆਤਮ ਰਸਿ ; ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (੨੭੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
They are absorbed naturally (intuitive) in peace and pleasure.

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ (੨੭੬-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He remembers His servants with each and every breath.

ਨਾਨਕ , ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥ (੨੭੬-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, they are the beloveds of the Inspiring, Almighty. ||8||10||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੭੬-੧੭)
Salok:

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੨੭੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty alone is the Creator of all causes as there is no other capable at all.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (੨੭੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to the One, who pervades the waters, the lands, the sky and all space. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੭੬-੧੯)

Ashtapadee:

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ (੨੭੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Doer, the Cause of causes, is potent (capable) to do anything means that He does everything Himself in many different forms,

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ (੨੭੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

That which pleases Him, comes to pass.

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ (੨੭੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In an instant, He creates and destroys,

ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ; ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (੨੭੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He has no end or limitation.

ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ; ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥ (ਅਧੱਰ ਬੋਲੋ) (੨੭੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Within His Command (Order), He established the earth, and He remains unsupported,

ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ; ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੨੭੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

within His Command, the world is created and within His command, it shall merge again into Him.

ਹੁਕਮੇ ; ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (੨੭੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Within His Command, one's profession is considered honoured (high) or dishonoured (low),

ਹੁਕਮੇ ; ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥ (੨੭੭-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Within His Command, there are many sort of happiness.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ; ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੨੭੭-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Having created the Creation, He overlooks His creation as He wish.

ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (੨੭੭-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He is pervading in all. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (੨੭੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If it pleases Almighty, one recites Almighty's Name (Naam) and attains salvation,

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥ (੨੭੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If it pleases Almighty, then even stones can swim which also means that even the stone-hearted and sinners are ferried across this worldly ocean.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ (੨੭੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If it pleases Almighty, the body is preserved, even without the having to breath also means that He preserves the life of stone, roots, etc without breath,

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥ (੨੭੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If it pleases Almighty, then one sings Almighty's Glorious Praises.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥ (੨੭੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If it pleases Almighty, then even sinners are liberated,

ਆਪਿ ਕਰੈ ; ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (੨੭੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself acts, and He Himself contemplates.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ; ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (੨੭੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the Master of both worlds (Lok – this physical world & Perlok- next world)

ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (੨੭੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He plays and He enjoys; He is the knower of heart.

ਜੋ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ (੨੭੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As He wills, He causes actions to be done by being (jeev).

ਨਾਨਕ ; ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (੨੭੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I see no other than Him. ||2||

ਕਹੁ , ਮਾਨੁਖ ਤੇ ; ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ (੨੭੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Tell me - what can a mere mortal do without Almighty?

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥ (੨੭੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever pleases Almighty is what He causes us to do.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ; ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥ (੨੭੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If it were in our hands, we would grab up everything without sharing with anyone,

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥ (੨੭੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore, whatever pleases Almighty - that is what the deed that this being (jeev) performs.

ਅਨਜਾਨਤ ; ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ (੨੭੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through ignorance, people are engrossed in fulfilling evil desires,

ਜੇ ਜਾਨਤ ; ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ (੨੭੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If they knew that the returns of performing evil desires will be pain then they would save themselves means that they would never commit such dishonoured acts.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ (੨੭੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Deceived by doubt, they wander around in the ten directions,

ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ; ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ (੨੭੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In an instant, their minds go around the four corners of the world and come back again.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ (੨੭੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those whom Almighty mercifully blesses with His meditation,

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਜਨ ; ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥ (੨੭੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- Guru Nanak says, they are absorbed into Almighty. ||3||

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥ (੨੭੭-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In an instant, the lowly worm is transformed into a king,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ (੨੭੭-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by the Supreme Lord Almighty who is the Protector of the humble.

ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ (੨੭੭-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Even one whose glory has never been seen or known at all,

ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ; ਦਹਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ (੨੭੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty instantly makes such person famous in the ten directions.

ਜਾ ਕਉ ; ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥ (੨੭੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

And that one upon whom Almighty bestows His blessings,

ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ; ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥ (੨੭੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the Lord of the world (Almighty) does count his deeds means that Almighty does not hold him to his account.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (੨੭੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The real-self (energy) and body are all His given capital,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ; ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (੨੭੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Each and every heart is illuminated by Almighty.

ਅਪਨੀ ਬਣਤ ; ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ (੨੭੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself has created His creation,

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ; ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥ (੨੭੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says I live by beholding His greatness. ||4||

ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ; ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥ (੨੭੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This being's (jeev) strength is not within the hands of mortal beings,

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (੨੭੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because Almighty is performer of all deeds and He is everyone's Master.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ (੨੭੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This helpless being (jeev) is the follower of Almighty's Will (Command),

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥ (੨੭੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore, whatever that pleases Him, ultimately happens which becomes reality.

ਕਬਹੂ ; ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥ (੨੭੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes, through the deeds that this being (jeev) perform they abide in exaltation; sometimes, they are depressed means that through deeds one is reincarnated in respected form and through lowly deeds one is reincarnated in dishonoured form.

ਕਬਹੂ ; ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥ (੨੭੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore sometimes, beings they are sad, and sometimes they laugh with joy and delight.

ਕਬਹੂ ; ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (੨੭੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes beings (jeev), are occupied with slander and anxiety,

ਕਬਹੂ ; ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ (੨੭੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes, their thoughts are high in the higher skies (Akaashic Ethers) by remembering Almighty and sometimes in the nether regions of the underworld by indulge in materialistic world.

ਕਬਹੂ ; ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (੨੭੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes, beings (jeev) becomes scholar and contemplates Almighty,

ਨਾਨਕ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥ (੨੭੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty Himself unites them with Himself. ||5||

ਕਬਹੂ ; ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ (੨੭੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes, this being (jeev) becomes active in various ways, in desire to do many things,

ਕਬਹੂ ; ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (੨੭੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
but sometimes, they remains asleep day and night.

ਕਬਹੂ ; ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (੨੭੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Sometimes, this beings (jeev) are awesome, in terrible rage,

ਕਬਹੂੰ ; ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥ (੨੭੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
but sometimes, they are the dust of the feet of all.

ਕਬਹੂ ; ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ (੨੭੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Sometimes, this beings (jeev) sit as great kings,

ਕਬਹੁ ; ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ (੨੭੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
but sometimes, they wear the coat of a lowly beggar.

ਕਬਹੂ ; ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ (੨੭੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Sometimes, they come to be disgraced,

ਕਬਹੂ ; ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ (੨੭੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Sometimes, they are said to be good.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ; ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥ (੨੭੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
As Almighty keeps them, so they remain.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥ (੨੭੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By Guru's Grace, Guru Nanak says, the Truth is told also means that if the True Guru blesses only then one is able to utter Almighty's Name (Naam). ||6||

ਕਬਹੂ ; ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯ਼ਾਨੁ ॥ (ਬਖਿਆਨ ਬੋਲੋ) (੨੭੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Sometimes, this beings (jeev) becomes scholar and deliver discourse (lecture),

ਕਬਹੂ ; ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (੨੭੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Sometimes, they remain hold to silence and concentrate on Almighty in deep meditation.

ਕਬਹੂ ; ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥ (੨੭੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes, they take cleansing baths at places of pilgrimage.

ਕਬਹੂ ; ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥ (੨੭੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes, as Siddhas or seekers, they impart spiritual wisdom.

ਕਬਹੂ ; ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀਆ ॥ (੨੭੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes, they becomes worms, elephants, or moths.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ; ਭਰਮੈ ਭਰਮੀਆ ॥ (੨੭੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They may wander and roam through countless incarnations.

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ; ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (ਸੁਆਂਗੀ ਬੋਲੋ) (੨੭੮-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Just like an actor appears in various costumes.

ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥ (੨੭੮-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As it pleases Almighty, He make this Being (jeev) to wander in obsession of Maya means one does whatever that is required to obtain Maya.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ (੨੭੮-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever pleases Him, comes to pass.

ਨਾਨਕ , ਦੂਜਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥ (੨੭੮-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, there is no other at all. ||7||

ਕਬਹੂ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥ (੨੭੮-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

However sometimes, while roaming in various reincarnations this being (jeev) attains the holy congregation (Saadh Sanggat),

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੨੭੮-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

only then one does not have to come back again in any of the 8.4 million reincarnations.

ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ; ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (੨੭੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the true congregation, the light of spiritual wisdom dawns within.

ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ; ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (੨੭੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

That place (true congregation) does not perish.

ਮਨ ਤਨ ; ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੭੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one whose mind and body are imbued with the Love of Almighty's Name (Naam),

ਸਦਾ ਬਸਹਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (੨੭੮-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He dwells forever with the Supreme Creator, Almighty.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ; ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ (੨੭੮-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As water comes to blend with water,

ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ; ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (੨੭੮-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

in the same manner, such being (jeev) blends into the Almighty (Light).

ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ; ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (੨੭੮-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whose reincarnation cycle is ended, they obtain permenant place and eternal peace is found.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਕੈ ; ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥ (੨੭੮-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says I am forever a sacrifice to Almighty. ||8||11||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੭੮-੫)

Salok:

Prologue: Once Guru Arjan Dev Ji wanted to appraise a Sikh, knowing that the Sikh was very poor Guruji instructed His messenger to deliver His Hukamnama (written command) to the Sikh with condition that the poor Sikh must pay five (5) rupees to have a glimpse of the Hukamnama and 100 rupees after reading the Hukamnama. When the messenger reached the poor Sikh's house, the Sikh was very pleased and served the messenger with food. Upon listening to the Guruji's instruction he sold all his households things to collect five rupees and after having a glimpse of the Hukamnama, he started contemplating on how to find 100 rupees. Coincidently during that time there was a wrestling match arranged by the King and invited whoever wish to challenge his royal wrestler, Maskinia. The King offered 200 rupees for the winner and 100 rupees to the defeated. The poor Sikh took the challenge although he knew that he may lose his life. The audience started to tease him and the wrestler, Maskinia came to the poor Sikh and ask why he wish to sacrifice his life, the Sikh told that he need the 100 rupees for Guruji's Hukamnama. Maskinia was taken aback with the poor Sikh's determination and willingness to sacrifice his life for the Guru. After a few rounds Maskinia purposely fall on ground and allowed the poor Sikh to defeat him. The poor Sikh was rewarded with 200 rupees and he paid 100 rupees to Guruji's messenger. After everything the Sikh and Maskinia followed Guruji's messenger to Amritsar to meet Guru Arjan Dev Ji and to embrace Guruji's sanctuary. Guru Arjan Dev Ji was very pleased with Maskinia's sacrifice and uttered the following Selok;

ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ; ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥ (੨੭੮-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The humble beings who abandon their ego abide in peace, they are meek,

ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ; ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥੧॥ (੨੭੮-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The very proud and arrogant persons, Guru Nanak says, are consumed by their own pride means they get rotten in ego. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੭੮-੬)

Ashtapadee:

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੨੭੮-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who has the pride of his kingdom or the one who has the ego of his superiority on others and becomes an oppressor ,

ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ; ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ (੨੭੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

shall dwell in hell, and become a dog.

ਜੋ ਜਾਨੈ ; ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥ (੨੭੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who deems himself/herself to have the beauty of youth means be proud of his/her strength,

ਸੋ ਹੋਵਤ ; ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥ (੨੭੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

shall become a maggot in manure.

ਆਪਸ ਕਉ ; ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (੨੭੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who claims to possess the noble deeds (karma) means that the one who are proud of his/her deeds,

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ; ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥ (੨੭੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

shall take birth and die, wandering through countless reincarnations.

ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ; ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (੨੭੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who takes pride in wealth and lands

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ; ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥ (੨੭੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

is a fool and blinded in ignorant.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ (੨੭੮-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Humbleness is filled in the heart, onto whom Almighty blesses His mercy,

ਨਾਨਕ , ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ; ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (੨੭੮-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the one is liberated here, and obtains peace hereafter. ||1||

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ; ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥ (੨੭੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who becomes wealthy and takes pride in it

ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ; ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ (੨੭੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- not even a piece of straw shall go along with him.

ਬਹੁ ਲਸਕਰ ; ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥ (੨੭੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He may place his hopes and faith on a large army of men,

ਪਲ ਭੀਤਰਿ ; ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ (੨੭੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but he shall vanish in an instant.

ਸਭ ਤੇ ਆਪ ; ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥ (੨੭੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who deems his/her physical body to be the strongest of all,

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥ (੨੭੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

in an instant, shall be reduced to ashes.

ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ; ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (੨੭੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who think that no one else is equivalently great as himself,

ਧਰਮਰਾਇ ; ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ (੨੭੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- the Righteous Judge, Dharamraj shall expose his disgrace means he shall be subjected to pains.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੨੭੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who, by Guru's Grace, eliminates his ego,

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ (੨੭੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, becomes acceptable in Almighty's Court. ||2||

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ; ਹਉ ਧਾਰੇ ॥ (੨੭੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If someone does millions of good deeds and develop his ego,

ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ; ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ (੨੭੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

all the good deeds shall go in vain and the returns of the deeds shall only leave him with tiredness.

ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ; ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (੨੭੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If someone performs great penance, and have ego that he done the most difficult meditation,

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ (੨੭੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

he shall be subjected to be placed inaccordance to his desires into heaven and/or hell, thereafter shall be subjected to be reincarnated over and over again.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ; ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥ (੨੭੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The ones whose mind does not softened (disagree with the reality existence of Almighty solely within the entire creation) although through all sorts of efforts,

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ; ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ (੨੭੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- how can he go to the Almighty's Court?

ਆਪਸ ਕਉ ; ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ (੨੭੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who calls himself good,

ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ; ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੨੭੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the goodness shall not draw even near him.

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ; ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ (੨੭੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One whose mind becomes the dust of all means that one becomes very humble,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ; ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥ (੨੭੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that his reputation is spotlessly pure. ||3||

ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ; ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ (੨੭੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As long as someone recognises himself as capable to do something,

ਤਬ ਇਸ ਕਉ ; ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੨੭੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

till then, he shall have no peace and happiness.

ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ; ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ (੨੭੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As long as someone acknowledges himself as the doer who is capable to do wharever he wish,

ਤਬ ਲਗੁ ; ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ (੨੭੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

till then, he shall wander in the reincarnation cycle through the womb in various birth.

ਜਬ ਧਾਰੈ ; ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥ (੨੭੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As long as he considers one an enemy, and another a friend means that one have selective mind,

ਤਬ ਲਗੁ ; ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥ (੨੭੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

till then, his mind shall not come to rest.

ਜਬ ਲਗੁ ; ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ (੨੭੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As long as he is intoxicated with attachment to Maya,

ਤਬ ਲਗੁ ; ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (੨੭੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

till then, the Righteous Judge shall punish him.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ (੨੭੮-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Grace whose bonds are shattered;

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥ (੨੭੮-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that with Guru's Grace, he becomes free from his ego. ||4||

ਸਹਸ ਖਟੇ ; ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੨੭੮-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In thirst of mammon (Maya), being (jeev) after earning a thousand, he runs after a hundred thousand,

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ; ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ (੨੭੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

he is never contented and continue to keep on chasing after the mammon (Maya) for his whole life.

ਅਨਿਕ ਭੋਗ ; ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥ (੨੭੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He may enjoy all sorts of pleasures while fulfilling his evil desires,

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ , ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ (੨੭੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but he is never satisfied; he indulges again and again, wearing himself out, until he dies.

ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ; ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥ (੨੭੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without contentment, no one has ever been satisfied,

ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ; ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ (੨੭੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the glories and objects seen in a dream disappears the in an instant when one is awake, in the same manner all the efforts for worldly materials that one do during lifetime ends in vain in an instant during death.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ; ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੨੭੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, through the love of Almighty's Name (Naam), all happiness and peace is obtained,

ਬਡਭਾਗੀ ; ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੨੭੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

however, only a few obtains this, by great good fortune.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (੨੭੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is independant and He Himself is Himself the Cause of causes.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥ (੨੭੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, recite Almighty's Name with mind and speech forever and ever,. ||5||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (੨੭੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Doer, the Cause of causes, the creator of the mammon (Maya) and the entire universe.

ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ; ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੭੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If one contemplates what deliberations are in the hands of mortal beings? Means that nothing is within a mortal's control.

ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ; ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ (੨੭੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As Almighty casts His Glance of Grace, they come to be.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੨੭੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself exist in the past, present and future.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ; ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ (੨੭੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever He created, was by His Own Pleasure.

ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ; ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (੨੭੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He exist in the furtherest and also in the closest means that He is everywhere and there no place without His existence..

ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ; ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ (੨੭੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He understands, He sees, and He passes judgment.

ਆਪਹਿ ਏਕ ; ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ (੨੭੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He Himself is the One, and He Himself is the many means that He is of one form and as well as the form of many.

ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ; ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੨੭੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He does not die or perish; He does not come or go.

ਨਾਨਕ , ਸਦ ਹੀ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (੨੭੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Guru Nanak says, He remains forever immersed within all. ||6||

ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ; ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ (੨੭੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He Himself becomes the Guru to instructs, and He Himself becomes the disciple to learn.

ਆਪੇ ਰਚਿਆ ; ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ (੨੭੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He Himself immersed within all and mingles with all.

ਆਪਿ ਕੀਨੋ ; ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (੨੭੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He Himself created His own expanse,

ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ; ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (੨੭੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

all things are His and He is the One who does everything.

ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ; ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (੨੭੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Without Him, what could be done? Means nothing can happen

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ; ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ (੨੭੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

In the spaces and interspaces, He is the One.

ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ; ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ (੨੭੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

In His own play, He Himself is the performer,

ਕਉਤਕ ਕਰੈ ; ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥ (੨੭੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He produces His plays with infinite variety.

ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ; ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥ (੨੭੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is in the within the beings (jeev), and the beings (jeev) are is in Him.

ਨਾਨਕ , ਕੀਮਤਿ ; ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ (੨੭੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, His worth cannot be estimated nor described. ||7||

ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (੨੭੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True, True, True is Almighty, our Lord and Master means that Almighty alone was in the past, He is still in the present and He will be forever in the future,

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ (੨੭੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, only some utters Almighty's praises.

ਸਚੁ ਸਚੁ ; ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ (੨੭੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True, True, True is the Creator of all means that Almighty has created this universe through the time which change through the past, present and future,

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ (੨੭੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Out of millions, scarcely anyone knows Him.

ਭਲਾ ਭਲਾ ; ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥ (੨੭੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Beautiful, Beautiful, Beautiful is Your Sublime Form during the past, present and will remain in future.

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ; ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥ (੨੭੯-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You are Exquisitely Beautiful, Infinite and Incomparable.

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ; ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (੨੭੯-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Pure form, Almighty, Your hymn (Gurbani) is Pure and forever Pure,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ; ਸ੍ਰਵਨ ਬਖ੍ਾਣੀ ॥ (ਬਖਿਆਣੀ ਬੋਲੋ) (੨੭੯-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

heard in each and every heart, spoken to the ears.

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥ (੨੭੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guruji says that the ones who are hears the Guru Hymns (Gurbani) their mind, speech and body are pure and purifies others as well, (Three Pavither is called Puneet)

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥ (੨੭੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the ones who recites Almighty's Name (Naam) with heart-felt love are the purest (puneet). ||8||12||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੭੯-੧੨)

Salok:

ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ (੨੭੯-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who embraces the Sanctuary of the Guru shall be ferried across the worldly materialistic ocean.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ; ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥ (੨੭੯-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who slanders the Guru, Guru Nanak says, shall be reincarnated over and over again. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੭੯-੧੪)

Ashtapadee:

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ (੨੭੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one's life is cut short.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ (੨੭੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one shall not escape the Messenger of Death.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (੨੭੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, all happiness vanishes.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ (੨੭੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one falls into hell.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥ (੨੭੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, the intellect is polluted.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ (੨੭੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one's reputation and glory is dispelled.

ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ; ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (੨੭੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who kills a Guru cannot be saved.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥ (੨੭੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one's place is defiled.

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ (੨੭੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

But if the Compassionate Guru shows His Kindness,

ਨਾਨਕ , ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥ (੨੭੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, in the Company of the Guru, even the slanderer are saved. ||1||

ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ; ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ (੨੭੯-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one becomes a wry-faced malcontent.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ (੨੭੯-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one croaks like a raven means that one speaks harsh words .

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥ (੨੭੯-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one is reincarnated as a snake.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ (੨੭੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one is reincarnated as a wiggling worm.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥ (੨੭੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one burns in the fire of thirst for worldly materials.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ (੨੭੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one is cheated by all evil desires.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (੨੭੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, all one's influence vanishes.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ; ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥ (੨੭੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slandering the Guru, one becomes the lowest of the low.

ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ; ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ (੨੭੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

For the slanderer of the Guru, there is no place to seek protection.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (੨੮੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, however if it pleases the Guru, even then, he may be saved. ||2||

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ; ਮਹਾ ਅਤਤਾਈ ॥ (੨੮੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is the worst evil-doer (Attaee). Note: Attaee is a person who commits all the following six offences; 1. To burn others house, 2. To kill in cold blood, 3. To rob, 4. To have illegal possession of others land, 5. To take others wife by force, 6. To kill by poisoning.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ; ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (੨੮੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru has not even a moment's rest means he continues to wonder in the cycle of reincarnations.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ; ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ (੨੮੦-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is a brutal butcher means great sinner.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ; ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥ (੨੮੦-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is cursed by the Almighty.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ; ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥ (੨੮੦-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru cannot enjoy the royal privilages means that although one is a King with all the lavishness but happiness would never be experienced.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ; ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥ (੨੮੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru becomes miserable and poor.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ; ਸਰਬ ਰੋਗ ॥ (੨੮੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru contracts all diseases.

ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ; ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥ (੨੮੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is forever separated.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ (੨੮੦-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

To slander the Guru is the worst sin of all sins.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥ (੨੮੦-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, if it pleases the Guru, then even such slanderer will be liberated. ||3||

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ (੨੮੦-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is forever impure.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਕਿਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ (੨੮੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is nobody's friend.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ; ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥ (੨੮੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru shall be punished.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ; ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥ (੨੮੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is abandoned by all.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (੨੮੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is totally egocentric.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ (੨੮੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is forever corrupt.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ (੨੮੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru must endure the cycle of birth and death.

ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ; ਸੁਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ (੨੮੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is devoid of peace.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ; ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (੨੮੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru has no place of rest.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ (੨੮੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, if it pleases the Guru, then even such a one may merge in union. ||4||

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ (੨੮੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru breaks down mid-way means that whatever a slanderer do will be abandoned half-way,

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ (੨੮੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the slanderer of the Guru cannot complete his tasks.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ; ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾਈਐ ॥ (੨੮੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru wanders in the wilderness means always wonder in doubt and confusion.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥ (੨੮੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is misled into desolation means that he never follows the path of truth.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ (੨੮੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is empty within from all virtues,

ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ; ਮਿਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ (੨੮੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

like the corpse of a dead man, without the breath of life.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ; ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (੨੮੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru has no root of heritage at all,

ਆਪਨ ਬੀਜਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (੨੮੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

he himself have to eat the fruit of his deeds which he has planted means that the slanderer must endure the pains of sinful acts .

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ; ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ (੨੮੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru cannot be saved by anyone else,

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥ (੨੮੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, if it pleases the Guru, then even he may be saved from pains. ||5||

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਇਉ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (੨੮੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru bewail like,

ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ; ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ (੨੮੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

a fish, out of water, writhing in agony.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ , ਭੂਖਾ ; ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ (੨੮੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is forever thirsty for worldly possession and is never satisfied,

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ; ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (੨੮੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

just like the fire which continue to burn and never satisfies after burning tones firewood means that fire never satisfies in the same manner a slanderer will never be satisfied with anything in life..

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ (੨੮੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is left all alone,

ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ; ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (੨੮੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

like the miserable barren sesame stalk abandoned in the field.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥ (੨੮੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru is devoid of faith.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥ (੨੮੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The slanderer of the Guru constantly lies.

ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ; ਧੁਰਿ ਹੀ ਪਇਆ ॥ (੨੮੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The fate of the slanderer is pre-ordained from the very beginning of time.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥ (੨੮੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Guru Nanak says, whatever pleases Almighty's Will comes to pass. ||6||

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (੨੮੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The slanderer of the Guru becomes deformed.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (੨੮੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The slanderer of the Guru receives his punishment in the Almighty's Court.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ (੨੮੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The slanderer of the Guru is eternally in limbo,

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਨ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ (੨੮੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

such slanderer does not die, but he does not live either.

ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ; ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ (੨੮੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The hopes of the slanderer of the Guru are not fulfilled.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (੨੮੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

The slanderer of the Guru departs disappointed.

ਸੰਤ ਕੈ ਦੋਖਿ ; ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥ (੨੮੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Slandering the Guru, no one attains stability and permenant union in real-self,

ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ; ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ (੨੮੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

as it pleases Almighty, so do people become;

ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ; ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (੨੮੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

no one can erase their fate based on the past deeds'

ਨਾਨਕ ; ਜਾਨੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥ (੨੮੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Guru Nanak says, only the True Almighty alone knows all. ||7||

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ; ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (੨੮੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
All the physical forms are His and He is the Creator.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (੨੮੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
At all times, I bow to Him in reverence with my mind and speech.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ; ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (੨੮੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Praise Almighty, day and night.

ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ; ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ (੨੮੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Meditate on Him with every breath and morsel (bite) of food.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਵਰਤੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (੨੮੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Everything happens as He wills.

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ; ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ (੨੮੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
As He wills, so people become.

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ; ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (੨੮੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He Himself creates His own play,

ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ; ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੮੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Who else can speak or deliberate upon this? Means that no one can describe His play.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ; ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ (੨੮੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He Himself gives His Name to those, upon whom He bestows His Mercy.

ਬਡਭਾਗੀ ; ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥ (੨੮੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Very fortunate, Guru Nanak says, are those people. ||8||13||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੮੧-੧)
Salok:

ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ; ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੨੮੧-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Give up your cleverness, intelligent people and remember Almighty, who is your King!

ਏਕ ਆਸ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਹੁ ;
ਨਾਨਕ , ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥੧॥ (੨੮੧-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Enshrine in your heart, your hopes in the One Almighty. Guru Nanak says, your pain of birth and death, doubt and fear shall depart. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੮੧-੩)

Ashtapadee:

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ; ਬ੍ਰਿਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ (੨੮੧-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Realise that reliance on mortals is in vain,

ਦੇਵਨ ਕਉ ; ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (੨੮੧-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because the Great Giver is the One Almighty.

ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ; ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ (੨੮੧-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By His gifts, we remain satisfied and contented,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (੨੮੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore we will never have to suffer from thirst of greed for worldly materials no longer.

ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ; ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ (੨੮੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The One Almighty Himself destroys and also preserves everything,

ਮਾਨੁਖ ਕੈ ; ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥ (੨੮੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

nothing at all is in the hands of mortal beings.

ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ; ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੨੮੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Understanding Amighty's Command, from which you will obtain peace,

ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ (੨੮੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
and retain His Name knitted in the throat .

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੨੮੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Remember Almighty with mind, speech and body.

ਨਾਨਕ ; ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (੨੮੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, no obstacle shall stand in your way. ||1||

ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ; ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (੨੮੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Praise the Formless Lord (Almighty) in your mind,

ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਤਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (੨੮੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
O my mind, make this your true occupation to praise Almighty all the time.

ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ (੨੮੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Let your tongue become pure, drinking in the Ambrosial Nectar of Almighty’s Name (Naam),

ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ; ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ (੨੮੧-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
make your subtle (sukshem) body to be forever peaceful.

ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ ; ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ (੨੮੧-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
With your eyes, see the wondrous play of your Lord and Master,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ (੨੮੧-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
in the holy Saadh Sanggat, all other associations vanish.

ਚਰਨ ਚਲਉ ; ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੨੮੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
With your feet, walk on the path leading towards Almighty,

ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ; ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ (੨੮੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
reciting Almighty's Name (Naam), even for a moment, will wash away all the sins.

ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ; ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ (੨੮੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

With hands serve voluntary in Almighty's Name and listen to the Almighty's discourses,

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ; ਨਾਨਕ , ਊਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥ (੨੮੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

which will make your face to be radiant in the Almighty's Court, says Guru Nanak. ||2||

ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ; ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ (੨੮੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Very fortunate are those humble beings in this world,

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥ (੨੮੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who sing Almighty's Glorious Praises, forever and ever.

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ (੨੮੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who contemplates on Almighty's Name,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥ (੨੮੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

are known as the most wealthy and prosperous in the world.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ; ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥ (੨੮੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The ones utters the Supreme Almighty's Name with mind, body and speech,

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ (੨੮੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

remains peaceful and happy, forever and ever.

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ (੨੮੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one who recognizes only Almighty through all the three division of time,

ਇਤ ਉਤ ਕੀ ; ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥ (੨੮੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

realize and understands this world and the next.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (੨੮੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One whose mind accepts the Company of Almighty's Name (Naam),

ਨਾਨਕ , ਤਿਨਹਿ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ (੨੮੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, only the one recognizes Almighty who is free from Maya. ||3||

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ (੨੮੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, who realizes his real-self;

ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ('ਬੁਝੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੨੮੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

know that then, his thirst for worldly materials is quenched.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ (੨੮੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the holy congregation (Saadh Sanggat), one who utters Almighty's Praises'

ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ; ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥ (੨੮੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

such a servant of the Lord (Almighty) is free of all disease.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ; ਕੇਵਲ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥ (ਬਖਿਆਨੁ ਬੋਲੋ) (੨੮੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The ones who sings Almighty's Praises during the day and night,

ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ; ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ (੨੮੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

although in the midst of the household life, one remains balanced and unattached.

ਏਕ ਊਪਰਿ ; ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (੨੮੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who places his faith in the One Almighty,

ਤਿਸ ਕੀ ਕਟੀਐ ; ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ (੨੮੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the noose of Death is cut away from his neck means that such mortal is librated from birth and death.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥ (੨੮੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One whose mind hungers for the Supreme Lord Almighty,

ਨਾਨਕ ; ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖ ॥੪॥ (੨੮੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, shall not suffer pain. ||4||

ਜਿਸ ਕਉ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (੨੮੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who focuses his conscious mind on Almighty,

ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ; ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥ (੨੮੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

that Saint remains in peace and does not waver in thirst for worldly fame.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (੨੮੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those unto whom Almighty has granted His Grace,

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ (੨੮੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who do those servants need to fear? Means that they never fear anything other then Almighty.

ਜੈਸਾ ਸਾ ; ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (੨੮੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As Almighty is, so does He appears to His servant;

ਅਪੁਨੇ ਕਾਰਜ ਮਹਿ ; ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੨੮੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

in His Own creation, He Himself is pervading.

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ; ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥ (੨੮੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Upon deliberating on holy scripture with mind, preaching with speech and practicing with body successfully,

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥ (੨੮੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then by Guru's Grace, the essence of all reality is understood which means that although one can contemplate divine knowledge and practice as well but the complete understanding is obtained with True Guru's Grace.

ਜਬ ਦੇਖਉ ; ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥ (੨੮੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Wherever I look, there I see Almighty, the cause (root) of all things.

ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਸੂਖਮੁ , ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥ (੨੮੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty Himself is the subtle form and He is also the physical form. ||5||

ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ; ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ (੨੮੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Therefore, nothing is born, and nothing dies.

ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ; ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥ (੨੮੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He Himself stages His own plays (drama).

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ (੨੮੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Mortals reincarnation (coming and going) is caused by doubt, the physical (seen) and subtle (unseen) creation,

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ (੨੮੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

made of mammon (Maya) is contained by Almighty which remains in his obedient.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ (੨੮੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He Himself is the form of the entire creation and He Himself is within the creation.

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ; ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (੨੮੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

In His many ways, He establishes and disestablishes (doom).

ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥ (੨੮੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He is Imperishable and there is nothing separated from Him,

ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ; ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (੨੮੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

He Himself contains the entire creation and He Supports to maintain the Universe.

ਅਲਖ ਅਭੇਵ ; ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੨੮੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Invisible (A-lakh means beyond comprehension, unfathomable) and unreadable (inscrutable) is the Glory of the Lord.

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ; ਤ ਨਾਨਕ , ਜਾਪ ॥੬॥ (੨੮੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

As He inspires us to recite His Name, Guru Nanak says, so do we recite His Name. ||6||

ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ; ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ (੨੮੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Those who know Almighty are glorious,

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ; ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥ (੨੮੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the whole world is liberated with their sermons (Gurbani) form of Mantra .

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ (੨੮੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's servants liberates everyone,

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ; ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ (੨੮੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's servants dispels sorrows.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਕਿਰਪਾਲ ॥ (੨੮੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The House of Mercy (Almighty) unites them with Himself and

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ; ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ (੨੮੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by reciting the Guru’s Hymn (Gurbani), they remain exalted (delighted).

ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ (੨੮੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

only such mortal is committed to serve them,

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ; ਬਡਭਾਗੈ ॥ (੨੮੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

upon whom Almighty bestows His Mercy, by great good fortune.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (੨੮੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who recite Almighty’s Name (Naam) find their place of rest,

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ; ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥ (੨੮੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, respect those persons as the most noble. ||7||

Guruji utters the characters of those who have obtain oneness with Almighty in the following Pauri.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (੨੮੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever they do, they do it in the Love of Almighty,

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ (੨੮੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because they remain with Almighty all the time.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ; ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (੨੮੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They attain the state of knowledge therefore whatever happens is accepted as fated which takes its own natural course,

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ; ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ (੨੮੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They acknowledged Almighty as the sole Creator of everything.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ; ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ (੨੮੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's doings are sweet to them which means that they accept willingly whatever happens,

ਜੈਸਾ ਸਾ ; ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ (੨੮੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because they have recognized Almighty as powerful as He is.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ; ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (੨੮੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They have attain union with their originator Almighty,

ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ; ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ (੨੮੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

only to them the greatness of Almighty is well accepted and they know that Almighty is the treasure of happiness (peace).

ਆਪਸ ਕਉ ; ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ (੨੮੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They have made themselves praiseful by attaching to Almighty

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ; ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥੧੪॥ (੨੮੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, know those mortals and Almighty as one. ||8||14||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੮੨-੯)

Salok:

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ; ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ (੨੮੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is totally imbued with all powers; He is the Knower of our pains and troubles.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ (੨੮੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Meditating in remembrance on Him, we are saved; Nanak is a sacrifice to Him. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੮੨-੧੦)

Ashtapadee:

ਟੂਟੀ ; ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋੁਪਾਲ ॥ (੨੮੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The sustainer of the universe, Almighty is the Mender of the broken means that He unites the ones who have separated from Him.

ਸਰਬ ਜੀਆ ; ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (੨੮੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself sustains all beings (jeevs).

ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ; ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੮੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is the One who worries about everyone on His Mind;

ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ; ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (੨੮੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

no one is empty from His existence within.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ (੨੮੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O my mind, recite Almighty’s Name forever,

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (੨੮੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Imperishable Almighty is Himself naturally within the entire creation.

ਆਪਨ ਕੀਆ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ (੨੮੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By one's own actions, nothing is accomplished,

ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ (੨੮੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

even though the mortal may wish it so, hundreds of times.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ; ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ (੨੮੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without remembering Almighty’s Name, nothing is of any use to you.

ਗਤਿ ਨਾਨਕ ; ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ (੨੮੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that liberation is attained by chanting the Name of the One Lord, Almighty. ||1||

ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ; ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ (੨੮੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who is good-looking cannot impress Him means that the beauty is bestowed by Almighty;

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ , ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ (੨੮੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the bestower of the beauty resides in all hearts.

ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ; ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ (੨੮੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Why should anyone be proud of being rich?

ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ , ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ (੨੮੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All riches are given by Almighty as His gifts.

ਅਤਿ ਸੂਰਾ ; ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ (੨੮੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One may call himself a great worrior,

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ; ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ (੨੮੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but without Almighty's Power, what can anyone do?

ਜੇ ਕੋ ; ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (੨੮੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who boast about being a great donor,

ਤਿਸੁ ; ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (੨੮੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- the Great Giver (Almighty) shall judge him to be a fool.

ਜਿਸੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ (੨੮੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who, by Guru's Grace, is cured of the disease of ego

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਜਨੁ ; ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥ (੨੮੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that person is forever healthy. ||2||

ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ; ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ (੨੮੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As a palace is supported by its pillars,

ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ (੨੮੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

so does the Guru's hymns support the mind.

ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ; ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ (੨੮੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

As a stone placed in a boat can cross over the river,

ਪ੍ਰਾਣੀ , ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ; ਨਿਸਤਰੈ ॥ (੨੮੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

so is the mortal saved, grasping hold of the Guru's Feet.

ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ; ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (੨੮੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

As the darkness is illuminated by the lamp,

ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ (੨੮੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

so does the mind blossom in the brightness of knowledge, by having the sight of Guru.

ਜਿਉ , ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ; ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥
ਤਿਉ , ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ (੨੮੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Just like one find the path after being guided in a deep dark forest, in the same manner upon meeting the saints the light of knowledge illuminates within.

ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ (੨੮੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

I seek the dust of the feet of such a Saint;

ਨਾਨਕ ਕੀ ; ਹਰਿ , ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥ (੨੮੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

Dear Almighty, fulfill Guru Nanak's longing! ||3||

ਮਨ ਮੂਰਖ ; ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥ (੨੮੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

O foolish mind, why do you cry and bewail?

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ; ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (੨੮੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮ: ੫)

because you are receiving the returns of your own deeds performed in the past and in future you shall obtain the returns of present deeds.

ਦੂਖ ਸੂਖ ; ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ (੨੮੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Giver of pain and pleasure in accordance to the account of deeds,

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ; ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥ (੨੮੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore abandon all others, and remember Almighty alone.

ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ; ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥ (੨੮੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever Almighty does accept as happiness and take comfort in that

ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ; ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥ (੨੮੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Why do you wander around, you ignorant fool?

ਕਉਨ ਬਸਤੁ ; ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥ (੨੮੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

What things did you bring along with you when you was born in this world?

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ; ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥ (੨੮੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and now you cling to worldly pleasures like a greedy moth.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ; ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ (੨੮੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore recite Almighty's name in your heart.

ਨਾਨਕ , ਪਤਿ ਸੇਤੀ ; ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ (੨੮੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, thus you shall return to your home with honor. ||4||

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ; ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ (੨੮੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The merchandise, which you have come to obtain in this world,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੨੮੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

such Almighty's Name is obtained in the home of the Guru.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ; ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥ (੨੮੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Renounce your egotistical pride, and trade your mind with Almighty's Name - measure it within your heart and purchase it with love.

ਲਾਦਿ ਖੇਪ ; ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥ (੨੮੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the company holy ones load up Almighty's Name,

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ; ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (੨੮੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Give up all other worldly desires entanglements.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੨੮੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Everyone will applause "Great, Great" with their speech and mind,

ਮੁਖ ਊਜਲ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ (੨੮੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and your face shall be radiant in the Almighty's Court.

ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ; ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ (੨੮੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

However, only a few are purchases Almighty's Name,

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ (੨੮੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is forever a sacrifice to those who purchases Almighty's Name. ||5||

ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ; ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ (੨੮੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Wash the feet of the Holy (Guru), and drink in this water.

ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ; ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥ (੨੮੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dedicate your soul to the Holy one (Guru).

ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (੨੮੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Take your cleansing bath in the dust of the Holy's (Guru) feet,

ਸਾਧ ਊਪਰਿ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (੨੮੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

To the Holy (Guru), make your life a sacrifice.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (੨੮੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Service to the Satguru is obtained by great good fortune,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (੨੮੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the company of holy (Saadh Sanggat), the Almighty's Praise is sung.

ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ; ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥ (੨੮੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

From all sorts of dangers, the Holy Saint (Guru) saves us,

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ (੨੮੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Singing the Glorious Praises of Almighty's virtues, we taste the ambrosial essence.

ਓਟ ਗਹੀ ; ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ (੨੮੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Seeking Almighty's Protection, we have come to the door of the Saints (Guru).

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (੨੮੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All comforts, Guru Nanak says, are so obtained. ||6||

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ; ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥ (੨੮੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty infuses life back into the dead.

ਭੂਖੇ ਕਉ ; ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥ (੨੮੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty supports by giving food to the hungry.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ (੨੮੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All treasures are within His Glance of Grace,

ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ; ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ (੨੮੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but within Almighty's Command everyone receives in accordance to their previous deeds.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ; ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ (੨੮੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All things are His; He is the cause of all.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਸਰ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ (੨੮੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Other than Him, there has never been any other, and there shall never be.

ਜਪਿ ਜਨ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣੀ ॥ (੨੮੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Meditate on Him forever and ever, day and night,

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਕਰਣੀ ॥ (੨੮੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and this is most exalted and purest way of life.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ (੨੮੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One whom Almighty, in His Grace, blesses with His Name

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਜਨੁ ; ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਆ ॥੭॥ (੨੮੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that person becomes pure. ||7||

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (੨੮੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who has faith in the Guru in his mind,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ (੨੮੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

remembers Almighty means that one who have faith in the Guru remembers Almighty.

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ; ਸੁਨੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (੨੮੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is acclaimed as a Bhagat, a humble devotee throughout the three worlds,

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਏਕੋ ਹੋਇ ॥ (੨੮੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

when the One Almighty remains within his heart.

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ; ਸਚੁ ਤਾ ਕੀ ਰਹਤ ॥ (੨੮੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True are his actions; true are his practices (ways),

ਸਚੁ ਹਿਰਦੈ ; ਸਤਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤ ॥ (੨੮੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True is his heart; Truth is what he speaks with his mouth.

ਸਾਚੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਾਚਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (੨੮੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True is his vision as he sees Almighty within all and fruitful (true) is his form because

ਸਚੁ ਵਰਤੈ ; ਸਾਚਾ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (੨੮੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

he distributes Truth and he spreads the Truth.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (੨੮੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who recognizes the Supreme Almighty as the ultimate Truth,

ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਜਨੁ , ਸਚਿ ਸਮਾਤਾ ॥੮॥੧੫॥ (੨੮੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that humble being is absorbed into the True One. ||8||15||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੮੩-੧੬)

Salok:

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਰੰਗੁ ਕਿਛੁ ; ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਪ੍ਰਭ ਭਿੰਨ ॥ (੨੮੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He has no form, no lines of fate, no color; Almighty is beyond the three qualities.

ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ; (ਬੁੱਝਾਏ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੧॥ (੨੮੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that only those are made to know Himself upon whom He is pleased. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੮੩-੧੭)

Ashtapadee:

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ; ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੁ ॥ (੨੮੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Keep the Immortal Almighty enshrine within your mind,

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ; ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥ (੨੮੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and renounce your love and attachment to people.

ਤਿਸ ਤੇ ਪਰੈ ; ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕੋਇ ॥ (੨੮੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Beyond Him, there is nothing at all.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (੨੮੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The One Almighty is pervading among all.

ਆਪੇ ਬੀਨਾ ; ਆਪੇ ਦਾਨਾ ॥ (੨੮੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself looks at the deeds performed by beings and He knows everything hidden within everyone's heart,

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ; ਗਹੀਰੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (੨੮੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Deep (Gahir-beyond comprehension), Unmoveable (Gambir-Profound), One who accepts and Wise.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਪਰਮੇਸੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੨੮੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Supreme Creator, the Transcendent Lord, the Universe Susutainer,

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ; ਦਇਆਲ ਬਖਸੰਦ ॥ (੨੮੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the Treasure-house of Mercy, Compassion and Forgiver.

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ; ਚਰਨੀ ਪਾਉ ॥ (੨੮੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

To fall at the Feet of Your Saint,

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ; ਇਹੁ ਅਨਰਾਉ ॥੧॥ (੨੮੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

this is the longing (love) of Guru Nanak's mind. ||1||

ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ; ਸਰਨਾ ਜੋਗ ॥ (੨੮੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is the Fulfiller of wishes and He is capable to protect whoever comes into His Sanctuary;

ਜੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ; ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ (੨੮੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

however whatever is written as fate will become the reality as this is within His Command.

ਹਰਨ ਭਰਨ ; ਜਾ ਕਾ ਨੇਤ੍ਰ ਫੋਰੁ ॥ (੨੮੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He destroys and creates the entire creation in the twinkling of an eye,

ਤਿਸ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ; ਨ ਜਾਨੈ ਹੋਰੁ ॥ (੨੮੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

No one else knows the mystery of His decisions.

ਅਨਦ ਰੂਪ ; ਮੰਗਲ ਸਦ ਜਾ ਕੈ ॥ (੨੮੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is the embodiment of bliss and and His house is filled with everlasting joy.

ਸਰਬ ਥੋਕ ; ਸੁਨੀਅਹਿ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥ (੨੮੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

It is heard that His house has everything.

ਰਾਜ ਮਹਿ ਰਾਜੁ ; ਜੋਗ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥ (੨੮੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among kings, He (Almighty) is the King; among yogis, He is the Yogi.

ਤਪ ਮਹਿ ਤਪੀਸਰੁ ; ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ (੨੮੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among ascetics, He is the Ascetic; among householders, He consumes.

ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ; ਭਗਤਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੨੮੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By constant meditation with mind and speech, His devotee finds peace.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ; ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੨੮੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, no one has ever discovered the end of that Supreme Being. ||2||

ਜਾ ਕੀ ਲੀਲਾ ਕੀ ; ਮਿਤਿ ਨਾਹਿ ॥ (੨੮੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

There is no limit to His wonderful practices,

ਸਗਲ ਦੇਵ ; ਹਾਰੇ ਅਵਗਾਹਿ ॥ (੨੮੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All the deities have grown weary contemplating His wonderful creation as it is beyond limits.

ਪਿਤਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ; ਕਿ ਜਾਨੈ ਪੂਤੁ ॥ (੨੮੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

What does the son know of his father's birth? In the similar manner what could this being (jeev) know about Almighty who is primal,

ਸਗਲ ਪਰੋਈ ; ਅਪੁਨੈ ਸੂਤਿ ॥ (੨੮੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and the entire creation are strung upon His string of power.

ਸੁਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਜਿਨ ਦੇਇ ॥ (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਦਾਸ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇਇ ॥ (੨੮੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Unto whoever He bestows good sense, spiritual wisdom and concentration (meditation) they becomes His humble servants and slaves who meditate on Almighty's Name (Naam).

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ; ਜਾ ਕਉ ਭਰਮਾਏ ॥ (੨੮੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whom Almighty leads to wander in the illusion of three qualities Maya;

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ; ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (੨੮੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

they go into the cycle of reincarnation and continue to take birth and die which means coming and going over and over again.

ਊਚ ਨੀਚ ; ਤਿਸ ਕੇ ਅਸਥਾਨ ॥ (੨੮੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The high and the low are His places.

ਜੈਸਾ ਜਨਾਵੈ ; ਤੈਸਾ ਨਾਨਕ ਜਾਨ ॥੩॥ (੨੮੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As He inspires us to know Him, Guru Nanak says, so is He known. ||3||

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ; ਨਾਨਾ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ('ਨਾਨ੍ਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੨੮੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many types are His forms; many are His colors.

ਨਾਨਾ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ; ਇਕ ਰੰਗ ॥ (ਨਾਨ੍ਾ ਬੋਲੋ) (੨੮੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Many are the appearances which He assumes, and yet He is still the One means He is the truth (Sat), animated (Chit) and bliss (Anand).

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ; ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (ਨਾਨ੍ਾ ਬੋਲੋ) (੨੮੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In so many ways, He has extended Himself.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (੨੮੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The One Eternal Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar).

ਨਾਨਾ ਚਲਿਤ ਕਰੇ ; ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (ਨਾਨ੍ਾ ਬੋਲੋ) (੨੮੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He performs His many plays in an instant.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ; ਪੂਰਨੁ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (੨੮੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Perfect Almighty is pervading all places.

ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕਰਿ ; ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ (ਨਾਨ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (੨੮੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In so many methods and ways, He created the entire creation variety.

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ; ਆਪੇ ਪਾਈ ॥ (੨੮੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He alone can value His worth as no one else is equivalent to Him.

ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ; ਸਭ ਤਿਸ ਕੇ ਠਾਉ ॥ (੨੮੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All hearts are His, and all places are His.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੪॥ (੨੮੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak lives by chanting Almighty's Name with concentration of the mind and speech. ||4||

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ; ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ (੨੮੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Support of all creatures.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ; ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (੨੮੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Support of the earth and entire universe.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ; ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ (੨੮੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Support of the Simritees, the Vedas and the Puraanas.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ; ਸੁਨਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥ (੨੮੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Support by which we hear of spiritual wisdom and develop concentration.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ; ਆਗਾਸ ਪਾਤਾਲ ॥ (੨੮੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Support of the Akaashic (sky) ethers and the nether regions.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ; ਸਗਲ ਆਕਾਰ ॥ (੨੮੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Support of all physical forms.

ਨਾਮ ਕੇ ਧਾਰੇ ; ਪੁਰੀਆ ਸਭ ਭਵਨ ॥ (੨੮੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is the Support of all worlds and realms.

ਨਾਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਉਧਰੇ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ॥ (੨੮੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Associating with Almighty's Name (Naam), listening to it with the ears, one is saved.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪਨੈ ਨਾਮਿ ਲਾਏ ॥ (੨੮੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those whom the Almighty mercifully attaches to His Naam

ਨਾਨਕ , ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ; ਸੋ ਜਨੁ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੫॥ (੨੮੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, in the fourth (Turia – the liberated state) state, those humble servants attain salvation. ||5||

ਰੂਪੁ ਸਤਿ ; ਜਾ ਕਾ ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (੨੮੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His form is true, and true is His place.

ਪੁਰਖੁ ਸਤਿ ; ਕੇਵਲ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (੨੮੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His personality is true - He alone is supreme.

ਕਰਤੂਤਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (੨੮੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His acts to bestow salvation are true, and true is His enlightening Word.

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ; ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (੨੮੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The True Almighty existence is immersed within all.

ਸਤਿ ਕਰਮੁ ; ਜਾ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸਤਿ ॥ (੨੮੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True are His actions; His creation is true.

ਮੂਲੁ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਉਤਪਤਿ ॥ (੨੮੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His formless form is true, and true is the physical creation which originated from the formless form (Almighty), the physical form is true as it is made and infused with power from the formless form.

ਸਤਿ ਕਰਣੀ ; ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲੀ ॥ (੨੮੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True is His meditation, the purest of the pure means that Almighty is pure and whoever remembers Him becomes pure as well,

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ; ਤਿਸਹਿ ਸਭ ਭਲੀ ॥ (ਬੁੱਝਾਏ ਬੋਲੋ) (੨੮੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

unto whom He explains, understands the truth.

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (੨੮੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The True Name of Almighty is the Giver of peace.

ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਸਤਿ ; ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੬॥ (ਬਿਸੁਆਸੁ ਬੋਲੋ) (੨੮੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak has obtained Almighty's Name and true faith from the Guru. ||6||

ਸਤਿ ਬਚਨ ; ਸਾਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ (੨੮੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True are the Teachings, of the Saint (Guru) as it unites with the Truth (Almighty),

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ ; ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥ (੨੮੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

true are those whose hearts are filled with such sermons and teachings.

ਸਤਿ ਨਿਰਤਿ ; ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ (੨੮੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who enquires from a Guru pertaining to the True Form (Almighty),

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (੨੮੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by chanting Almighty's Name (Naam), he obtains salvation.

ਆਪਿ ਸਤਿ ; ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ (੨੮੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is True, and all that He has made is true as well,

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ; ਅਪਨੀ ਮਿਤਿ ਗਤਿ ॥ (੨੮੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself knows His own way of practice.

ਜਿਸ ਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸੁ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (੨੮੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The One, Almighty who have created the entire universe is the sole performer,

ਅਵਰ ਨ ਬੂਝਿ ; ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੮੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He never discuss with anyone nor contemplates means that He is independant.

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ; ਨ ਜਾਨੈ ਕੀਆ ॥ (੨੮੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's practice is beyond the understanding of the being created by Almighty Himself,

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਵਰਤੀਆ ॥੭॥ (੨੮੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, whatever pleases Him becomes the reality (comes to pass). ||7||

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ; ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (੨੮੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whose mind were earlier impressed by desires (Bisman) and now has resided within the real-self (Atma) (Bisam) and transformed into the amazed form, Almighty (Bismaad),

ਜਿਨਿ ਬੂਝਿਆ ; ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ('ਸੁਆਦ' ਬੋਲੋ) (੨੮੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

one who have understood and realises this, comes to taste this state of bliss.

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ; ਰਾਚਿ ਜਨ ਰਹੇ ॥ (੨੮੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's humble servants remain absorbed in His Love by

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਪਦਾਰਥ ਲਹੇ ॥ (੨੮੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

following the Guru's Teachings and they receive the four cardinal (Kam-wishes, Arth-wealth, Dharam- faith & Moksh- salvation) blessings.

ਓਇ ਦਾਤੇ ; ਦੁਖ ਕਾਟਨਹਾਰ ॥ (੨੮੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such ones are the givers of Almighty's Name, the dispellers of pain,

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ (੨੮੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and in their company, the world is saved.

ਜਨ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (੨੮੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The servant of the Almighty's servant is very fortunate.

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (੨੮੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the company of His servant, one becomes attached to the Love of the One, Almighty.

ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ; ਕੀਰਤਨੁ ਜਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (੨੮੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His humble servant sings the praises of Almighty virtues (Kirtan).

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੬॥ (੨੮੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, he receives the fruits of his rewards. ||8||16||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੮੫-੫)

Salok:

ਆਦਿ ਸਚੁ ; ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ॥ (੨੮੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The time before the creation was created (Aadh) the Almighty was the truth (Sach), when the visible and invisible creation was created but the religious practices of the time of Satyug was not widely being practiced (Jugaadh) during this age Almighty was still the truth,

ਹੈ ਭਿ ਸਚੁ ; ਨਾਨਕ , ਹੋਸੀ ਭਿ ਸਚੁ ॥੧॥ (੨੮੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Even now when the entire creation is in place Almighty is still the truth, Guru Nanakji says that in future during the entire creation's doom Almighty will remain as the truth.||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੮੫-੬)

Ashtapadee:

ਚਰਨ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਪਰਸਨਹਾਰ ॥ (੨੮੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Lotus Feet are True, and True are those who touch Them.

ਪੂਜਾ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਸੇਵਦਾਰ ॥ (੨੮੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His devotional worship is True, and True are those who worship Him.

ਦਰਸਨੁ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਪੇਖਨਹਾਰ ॥ (੨੮੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Blessing of His Vision is True, and True are those who behold it.

ਨਾਮੁ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਧਿਆਵਨਹਾਰ ॥ (੨੮੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His Naam is True, and True are those who meditate on it.

ਆਪਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਸਭ ਧਾਰੀ ॥ (੨੮੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is True, and True is all that He sustains.

ਆਪੇ ਗੁਣ ; ਆਪੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (੨੮੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is virtuous goodness, and He Himself is the practicer of virtue.

ਸਬਦੁ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਕਤਾ ॥ (੨੮੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True is the knowledge in Guru's Hymn (Shabad) and True is Almighty who is initiator of the utterance.

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ (੨੮੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True is the supreme love (the love without any desire) for Almighty and true are who listen to His Praises.

ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ; ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥ (ਬੁੱਝਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (੨੮੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one who understands the real-self (Atma) sees (beholds) the entire creation as Almighty Himself.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (੨੮੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, True, True is He, the Lord Almighty who empower the entire creation. ||1||

ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ; ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (੨੮੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who believes in the Embodiment of Truth with all his heart

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (੨੮੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

recognizes Almighty, the Cause of all causes and the Root of all.

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥ (ਬਿਸੁਆਸੁ ਬੋਲੋ) (੨੮੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One whose heart is filled with faith in Almighty

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ; ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (੨੮੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- the essence of spiritual wisdom manifest in his mind.

ਭੈ ਤੇ ; ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ (੨੮੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Coming out of fear, he comes to live in his real-self (Atma) which is without fear.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ; ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (੨੮੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is absorbed into the One, from whom he originated.

ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ; ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ (੨੮੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When something blends with its own,

ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ; ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥ (੨੮੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

it cannot be said to be separate from it, in the same manner when being (jeev) blends into Almighty through Guru's sermons then being (jeev) cannot be called separately.

ਬੂਝੈ ; ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ (੨੮੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The wise being (jeev) who understands this knowledgeable fact,

ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ; ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥ (੨੮੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, by meeting with the Almighty, he becomes one with Him. ||2||

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ (੨੮੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such servant of Almighty is obedient to his Lord and Master.

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ (੨੮੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such servant of Almighty worships his Lord and Master forever.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ; ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (੨੮੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such servant of Almighty has undoubtful faith in his mind.

ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (੨੮੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such servant of Almighty has a pure practice means that the practice which benefits everyone.

ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ; ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥ (੨੮੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such servant of Almighty acknowledges Almighty's presence all the time and the closest.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (੨੮੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's servant is attuned to the love of Almighty's Name (Naam) and remain in bliss.

ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥ (੨੮੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Almighty is the sustainer of His servant.

ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ; ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (੨੮੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The Formless Lord preserves the honour of His servant.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ (੨੮੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Such servant of Almighty is only the one unto whom Almighty bestows His Mercy.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ (੨੮੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, that servant remembers Him with each and every breath. ||3||

ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ; ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ (੨੮੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He covers the faults of His servant.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ (੨੮੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He surely preserves the honor of His servant.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ (੨੮੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He blesses His slave with greatness.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ (੨੮੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He inspires His servant to recite Almighty’s Name (Naam).

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ (੨੮੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He Himself preserves the honor of His servant.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ (੨੮੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
No one knows His attainment and practice.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ (੨੮੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
No one is equal to the servant of Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ; ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥ (੨੮੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The servant of Almighty is the highest of the high means that their glory is incomparable.

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ; ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (੨੮੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
One whom Almighty applies to His own service, Guru Nanak says

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ (੨੮੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
- that servant is famous in the ten directions. ||4||

ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ; ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ (੨੮੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
If Almighty infuses His Power into a tiny ant;

ਭਸਮ ਕਰੈ ; ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ (੨੮੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
it can then reduce the armies of millions to ashes.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ; ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥ (੨੮੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Those whose breath of life He Himself does not take away means whoever He protects,

ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ; ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ (੨੮੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
- He preserves them in within the battle field surrounded by millions of soldier by extending His Hand to protect them.

ਮਾਨਸ ; ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ (੨੮੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Being (jeev) may initiate various methods to kill other,

ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ; ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥ (੨੮੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
but all those initiations and attempts are in vain. (Guruji explains in the next two line)

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੨੮੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
No one else can kill or preserve

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ; ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ (੨੮੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
because Almighty Himeself is the Protector of all beings (Jeevs).

ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ; ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (੨੮੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, why are you so worried, O mortal?

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੨੮੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, abandon all worries and remember Almighty, who is beyond understanding and amazing. ||5||

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ; ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥ (੨੮੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Recite Almighty's Name with mind, speech and body again and again,

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥ (੨੮੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by drinking in this Nectar of Almighty's Name, this mind is contented and body is satisfied.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ; ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (੨੮੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The jewel of Almighty's Name (Naam) is obtained by the Gurmukh (Guru-oriented);

ਤਿਸੁ , ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ; ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (੨੮੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

they see no other equivalent or greater than Almighty.

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ; ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥ (੨੮੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Unto them, Almighty's Name (Naam) is wealth, Almighty's Name (Naam) is beauty and delight.

ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (੨੮੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam) is peace, Almighty's Name is their companion.

ਨਾਮ ਰਸਿ ; ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ (੨੮੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who are satisfied by the essence of Almighty's Name (Naam),

ਮਨ ਤਨ ; ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ (੨੮੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- their minds and bodies are immersed with Almighty's Name (Naam).

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ; ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ (੨੮੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The ones who recites Almighty's Name (Naam) while standing up, sitting down and sleeping ,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ (੨੮੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

says Guru Nanak, such humble servant's mind is forever occupied with Almighty's Name. ||6||

ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (੨੮੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Utter His Praises with your tongue, day and night,

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ; ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (੨੮੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself has given this gift to His servants.

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ; ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ (੨੮੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore they meditate on Almighty with enthusiasm of their mind,

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ; ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (੨੮੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

they remain absorbed in Almighty Himself.

ਜੋ ਹੋਆ ; ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ (੨੮੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The acknowledge the proceeding of the past, present and future,

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ (੨੮੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

as Almighty's Command and they accept as their fate, means that they remain delighted in the reality through their lifetime.

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥ (੨੮੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Which virtue's praise shall one describe?

ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ; ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ (੨੮੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because among the countless virtues not even one can be described.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ; ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ (੨੮੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who dwell in Almighty's Presence, twenty-four hours a day means the one who acknowledges Almighty's presence all the time,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ (੨੮੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- says Guru Nanak, they are the perfect persons. ||7||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥ (੨੮੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
O my mind, seek their support;

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ; ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ (੨੮੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
give your mind and body to those humble beings.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ; ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ (੨੮੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Those humble beings who recognizes Almighty,

ਸੋ ਜਨੁ ; ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (੨੮੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
such beings are the givers of all things.

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ (੨੮੬-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
In the sanctuary of such humble beings, all comforts are obtained,

ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ; ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ (੨੮੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
and by having the sight of such humble being, all sins are erased.

ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ; ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥ (੨੮੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Therefore renounce all other clever devices,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ; ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ (੨੮੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
and enjoin yourself to the service of those humble beings.

ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ; ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ (੨੮੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
By serving such humble beings your continuous births (comings) and deaths (goings) shall be ended.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ; ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥੧੭॥ (੨੮੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, worship the feet of Almighty's humble servants forever. ||8||17||

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the attributes of a Guru and a Sikh in the following Astpadhi.

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੮੬-੧੨)
Salok:

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (੨੮੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one who knows the True Almighty, is called the True Guru.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ (੨੮੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, in the company of such a True Guru, a Sikh is ferried across the dreadful worldly ocean by singing the glories praises of Almighty, means that Almighty's praises is known in the company of a Guru through His sermons ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੮੬-੧੩)

Ashtapadee:

ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (੨੮੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The True Guru sustain His Sikh,

ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ (੨੮੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru is always merciful to His servant.

ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ; ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ (੨੮੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Guru washes away the filth of the evil intellect of His Sikh,

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ (੨੮੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by blessing him (Sikh) His (Guru) sermons, thereafter Sikh utters Almighty's Name.

ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ (੨੮੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The True Guru cuts away the bonds of evil desires of His Sikh,

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ; ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ (੨੮੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the Sikh of the Guru abstains from evil deeds.

ਸਤਿਗੁਰੁ , ਸਿਖ ਕਉ ; ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥ (੨੮੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The True Guru gives His Sikh the wealth of Almighty's Name (Naam),

ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥ (੨੮੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the Sikh of the Guru is the most fortunate.

ਸਤਿਗੁਰੁ , ਸਿਖ ਕਾ ; ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ (੨੮੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The True Guru corrects (improves) this world and the next for His Sikh,

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਸਿਖ ਕਉ ; ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ (੨੮੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, with the fullness of His heart, the True Guru keeps His Sikh means that Guru remembers His Sikh all the time. ||1||

ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥ (੨੮੬-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

That selfless servant, who lives in the Guru's household means is engaged in the Guru's service (seva),

ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ; ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ (੨੮੬-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and obeys the Guru's Commands with the willingness of his mind.

ਆਪਸ ਕਉ ; ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ (੨੮੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such selfless servant who do not reveal himself to be someone means that the one who do not stand out to world and claim himself to be someone,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥ (੨੮੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and concentrates constantly with his fullest attention within (heart) on Almighty's Name instead of couting amd measuring his service for the Guru.

ਮਨੁ ਬੇਚੈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (੨੮੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such selfless sevant who sells his mind to the True Guru,

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ; ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ (੨੮੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

- that humble servant's affairs such as liberation, etc. are resolved.

ਸੇਵਾ ਕਰਤ ; ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ (੨੮੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who performs selfless service, without the thought of reward and even the sense the of being a creator,

ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ; ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (੨੮੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
shall attain his Lord and Master.

ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ (੨੮੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Upon whom He Himself grants His Grace;

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥ (੨੮੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, that selfless servant embrace the Guru's Teachings. ||2||

ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ; ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (੨੮੭-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Unto such selfless servant Guru's mind becomes confident one hundred per cent,

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ (੨੮੭-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
such selfless servant comes to know the state of the Transcendent Almighty means that such servant attains Almighty.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (੨੮੭-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The True Guru's Heart is filled with Almighty's Name,

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ; ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੨੮੭-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
I shall countless times, sacrifice to such Guru.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (੨੮੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He is the bestower of Almighty's Name which is the treasure of everything, to the entire creation.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੨੮੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Twenty-four hours a day, He is imbued with the Love of the Supreme Creator, Almighty.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ; ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (੨੮੭-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Selfless servant is residing in Almighty's form and within such servant Almighty resides,

ਏਕਹਿ ਆਪਿ ; ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ (੨੮੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The servant and Almighty is One and there is no doubt about this fact.

ਸਹਸ ਸਿਆਨਪ ; ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (੨੮੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Even by thousands of clever tricks, Almighty not be attained.

ਨਾਨਕ , ਐਸਾ ਗੁਰੁ ; ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (੨੮੭-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such a Guru is obtained by the greatest good fortune. ||3||

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ; ਪੁਨੀਤ ॥ (੨੮੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Fuitful is His Sight (Darshan); receiving it, one is purified.

ਪਰਸਤ ਚਰਨ ; ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (੨੮੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Touching His Feet, one's practice (conduct) and lifestyle become pure.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ; ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ (੨੮੭-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Abiding in His Company, one utters the Almighty's Praises,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ (੨੮੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and reaches the Court of the Supreme Creator, Almighty blissfully.

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ; ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ (੨੮੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Listening to His Teachings, one's ears are satisfied,

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ; ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥ (੨੮੭-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The mind is contented, and the soul is fulfilled also one develops faith in Almighty presence within.

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ; ਅਖੵਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ॥ (ਅਖਿਅਓ ਬੋਲੋ) (੨੮੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru's sermons (teachings) are everlasting and convert the being to be eternal as well,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ; ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ (੨੮੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Beholding His Ambrosial Glance, one becomes a Saint.

ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (੨੮੭-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Endless are the virtuous qualities of such A Guru; His worth cannot be appraised,

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ (੨੮੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, unto whoever a Guru becomes pleased, he is united with Almighty. ||4|| Guruji continues to explain about Almighty greatness;

ਜਿਹਬਾ ਏਕ ; ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ (੨੮੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The tongue is one, but His Praises are many,

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ; ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ (੨੮੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The True Almighty, of perfect perfection with ultimate knowledge.

ਕਾਹੂ ਬੋਲ ; ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ (੨੮੭-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

A being (jeev) can never reach (attain) Almighty by merit nor speech without the power of His Name means that no one can claim to be qualified to attain Almighty.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ (੨੮੭-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible), beyond the reach of sensors (Agochar-Incomprehensible) and the bestower of salvation.

ਨਿਰਾਹਾਰ ; ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (੨੮੭-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is not sustained by food; He has no hatred or vengeance; He is the Giver of peace,

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (੨੮੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

no one can estimate His worth.

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ; ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ (੨੮੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Countless devotees continually bow in reverence to Him,

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥ (੨੮੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In their hearts, they meditate on His Lotus Feet.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ (੨੮੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is forever a sacrifice to the True Guru;

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੫॥ (੨੮੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that with whose grace such recitation is recited which unites with Almighty. ||5||

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (੨੮੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Only a few obtain this ambrosial essence of the Almighty's Name,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ; ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (੨੮੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by drinking this Nectar, one becomes immortal.

ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ; ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥
ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ (੨੮੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

That person whose mind is illuminated by the presence of Almighty who is the treasure of excellence.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ (੨੮੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, he recites Almighty's Name,

ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ; ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ (੨੮੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty blesses sermons of His True Form through a Guru to His servant.

ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ; ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ (੨੮੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is not polluted by emotional attachment to Maya,

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ (੨੮੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because in his mind, he keeps only the One Almighty.

ਅੰਧਕਾਰ ; ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ (੨੮੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the pitch darkness of ignorance, a lamp of knowledge shines forth,

ਨਾਨਕ , ਭਰਮ ਮੋਹ ; ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥੬॥ (੨੮੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, therefore doubt, emotional attachment and pain are erased. ||6||

ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ; ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ (ਠਾਂਢਿ ਬੋਲੋ) (੨੮੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

When a Guru lighten with lamp of knowledge within the burning heat of unnecessary attachment (Rag) and envy (Duakh) is dispelled and soothing coolness of peace prevails,

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ; ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ (੨੮੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

Dear brother, bliss ensue and pain departs.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ; ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ (੨੮੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

The fear of birth and death is dispelled,

ਸਾਧੂ ਕੇ ; ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ (੨੮੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

by the perfect Teachings of the Guru.

ਭਉ ਚੂਕਾ ; ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ (੨੮੭-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

Fear of birth, death, etc. is lifted from within, and one abides in fearlessness,

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ; ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ (੨੮੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

even all the diseases of ill thoughts are dispelled from the mind.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ; ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (੨੮੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

He takes His servant into His favor as His own means that when Almighty blesses His servant,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (੨੮੭-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

He unites His servant with True Congregation (Saadh Sanggat) and persuades him to recite Almighty's Name (Naam).

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ; ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ (੨੮੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

Stability is attained; doubt and wandering ceased away,

ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥ (੨੮੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

Guru Nanak says, listening with one's ears to Almighty's Praises. ||7||

ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ; ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ (੨੮੭-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮः ੫)

He Himself is the fomless; He Himself is also form of the entire creation.

ਕਲਾ ਧਾਰਿ ; ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ (੨੮੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Manifesting His power, He fascinates the entire world.

ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ (੨੮੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Almighty Himself sets His play in motion,

ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ; ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ (੨੮੭-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Only He Himself can estimate His worth,

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੨੮੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
There is none, other than Almighty Himself,

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (੨੮੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He exist within the entire creation, as He is ultimately the only One.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ; ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ (੨੮੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Through and through like a tread in fabric, He pervades within all forms and colors.

ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ (੨੮੭-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He is revealed in the company of the holy (Saadh Sanggat).

ਰਚਿ ਰਚਨਾ ; ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (੨੮੮-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Having created the creation, He infuses His own power into it,

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥੧੮॥ (੨੮੮-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
So many times, Guru Nanak is a sacrifice to Him. ||8||18||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੮੮-੧)
Salok:

ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ; ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ (੨੮੮-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Nothing shall go along with you, except your devotion. All worldly desires is like ashes.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ; ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (੨੮੮-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Earn the wealth of Almighty's Name means recite Almighty's Name, Guru Nanak says, this is the most lasting wealth. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੮੮-੩)

Ashtapadee:

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ; ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੮੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Join the Company of Saints and contemplate on the truth,

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ; ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ (੨੮੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by embracing the support of Almighty's Name alone, remember Almighty.

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ; ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ (੨੮੮-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Forget all other efforts, O my friend

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ (੨੮੮-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

enshrine the Almighty's Lotus Feet within your heart.

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ (੨੮੮-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is All-powerful; He is the Cause of all causes.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ; ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ (੨੮੮-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Hold to Almighty's Name firmly means that remember Him all the time.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ; ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ (੨੮੮-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Gather this wealth (Almighty's Name), and merge into Him,

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ; ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ (੨੮੮-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by adhering to the pure sermons of the Saint (Guru).

ਏਕ ਆਸ ; ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੮੮-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When one keeps faith in the One Almighty within the mind,

ਸਰਬ ਰੋਗ ; ਨਾਨਕ , ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (੨੮੮-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

all disease, Guru Nanak says, shall then be dispelled. ||1||

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ; ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ (੨੮੮-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The wealth which you chase after in the four directions,

ਸੋ ਧਨੁ ; ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ (੨੮੮-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

you shall obtain that wealth by serving the Almighty.

ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ; ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ (੨੮੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The peace, which you always yearn for, O friend

ਸੋ ਸੁਖੁ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ (੨੮੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

that peace comes by the Loving the Saint (Guru).

ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ; ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ (੨੮੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The glory, for which you perform good deeds (meditation, voluntary service, penance, etc.),

ਸਾ ਸੋਭਾ ; ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ (੨੮੮-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

you shall obtain that glory by reciting Almighty's Name in His Sanctuary.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ; ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੨੮੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Even after applying all sorts of remedies the disease of mind (ignorance) and body (cancer, aids, etc.) have not cured,

ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ; ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ (੨੮੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the disease is cured only by applying the medicine of the Almighty's Name.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੨੮੮-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Among all treasures, Almighty's Name is the supreme treasure,

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ; ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ (੨੮੮-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore recite Almighty's Name, Guru Nanak says, and be accepted in the Court of the Lord. ||2||

ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ (੨੮੮-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Preach your mind with the sermons of Almighty's Name,

ਦਹਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ; ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ (੨੮੮-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the mind which have wandered around in the ten directions, it comes to its place of rest means that the mind will rest in its real form (Almighty).

ਤਾ ਕਉ ; ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ (੨੮੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

No obstacle stands in the way of one,

ਜਾਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ; ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (੨੮੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

whose heart is filled with the Almighty.

ਕਲਿ ਤਾਤੀ ; ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (੨੮੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Dark Age of Kali Yuga is like fire which is heating all the beings means that in this age being (jeev) is burning the evil desires and Almighty's Name is soothing and cool,

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ (੨੮੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore remember Almighty's Name with your mind and utter Amighty's Name to obtain everlasting peace.

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ; ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ (੨੮੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Your fear shall be dispelled, and your wishes will be fulfilled,

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ; ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (੨੮੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

in additional ultimate knowledge of real-self (Atma) will be attained by performing meditation of love (Prema Bhagti).

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ; ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (੨੮੮-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

However with the ultimate knowledge whoever unites with the real-self which is doomless,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ (੨੮੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the noose of death is cut away. ||3||

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ; ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ (੨੮੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who contemplates the ultimate knowledge is said to be the true person,

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ; ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥ (੨੮੮-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the ones who are ignorant pertaining to the truth will be subjected to the cycle of birth and death as the remain in false.

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ; ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥ (੨੮੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Coming and going in reincarnation is ended by serving Almighty,

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ; ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (੨੮੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore give up your selfishness and conceit, and seek the Sanctuary of the True Guru.

ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ; ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ (੨੮੮-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Thus the jewel of this human life is ferried across the world ocean,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥ (੨੮੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by remembering Almighty who is the Support of the breath of life.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ; ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ (੨੮੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By all sorts of efforts, the beings (jeev) are not liberated without Almighty's Name

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (੨੮੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

even by studying the knowledge of Simritees, the Shaastras or the Vedas.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ; ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ (੨੮੮-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Meditate on Almighty with the concentration of the mind,

ਮਨਿ ਬੰਛਤ ; ਨਾਨਕ , ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥ (੨੮੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, you shall obtain the fruits of your mind's desire. ||4||

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ; ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥ (੨੮੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Your wealth shall not go with you beyond the life time and there is no assurance that the wealth will stay along till the last breath;

ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ; ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥ (੨੮੮-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
therefore, O Foolish Mind! why do you cling to it?

ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ; ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ (੨੮੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Children, friends, family and spouse

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ; ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥ (੨੮੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
who of these shall accompany you?

ਰਾਜ ਰੰਗ ; ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (੨੮੮-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The bliss of power and the vast expanse of Maya

ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ; ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥ (੨੮੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
- who has ever escaped from these?

ਅਸੁ ਹਸਤੀ ; ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (੨੮੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Horses, elephants, chariots and pageantry,

ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ; ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ (੨੮੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
the being (jeev) is misleaded by false shows and false displays.

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ; ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੨੮੮-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
This being (jeev) influence by ignorance does not acknowledge the One Almighty who gave this;

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਨਾਨਕ , ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥ (੨੮੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
however by forgetting Almighty's Name (Naam), Guru Nanak says, he will regret in the end. ||5||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ; ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥ (੨੮੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Embrace the Guru's advice, you ignorant being (jeev);

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ; ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥ (੨੮੮-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
because without devotion, even the wise ones have drowned in the worldly ocean.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ (੨੮੮-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Mediatate on Almighty, my friend Mind;

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ; ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਚੀਤ ॥ (੨੮੮-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

your consciousness shall become pure.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੮੮-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Having to embrace Almighty's Lotus Feet in your mind;

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ (੨੮੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the sins of countless lifetimes shall depart.

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ; ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ (੨੮੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Recite Almighty's Name (Naam) yourself, and inspire others to chant it as well,

ਸੁਨਤ ਕਹਤ ; ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ (੨੮੯-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by hearing, speaking and practicing it, liberation is obtained.

ਸਾਰ ਭੂਤ ; ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (੨੮੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The essential reality is the True Almighty's Name,

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ (੨੮੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

naturally with intuitive ease, Guru Nanak says, sing Almighty's Glorious Praises. ||6||

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ (੨੮੯-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Singing His Glories, your filth of sins shall be washed off,

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥ (੨੮੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and all-prevading poison of ego will be dispelled.

ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ; ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ (੨੮੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You shall become free from worries and you shall dwell in peace,

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ; ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (੨੮੯-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by remembering Almighty's Name with every breath and every morsel of food.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ; ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ (੨੮੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Therefore renounce all the intelligent (clever tricks), O mind,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ (੨੮੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because only in the holy congregation (Saadh Sanggat), you shall obtain the true wealth.

ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ; ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (੨੮੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

So gather Almighty's Name as your capital, and trade in it,

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ; ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (੨੮੯-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

you will obtain peace in this world and applauded in Almighty's Court.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥ (੨੮੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

See Almighty alone within all;

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥ (੨੮੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but only the ones who have good fortune sees Almighty within all says Guru Nanak. ||7||

ਏਕੋ ਜਪਿ ; ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (੨੮੯-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Meditate on the One Almighty, and praise the Him.

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ; ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥ (੨੮੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Remember the One, and yearn for the One in your mind.

ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ; ਅਨੰਤ ॥ (੨੮੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sing the endless Glorious Praises of the One.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ; ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥ (੨੮੯-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

With mind and body, meditate on the One Almighty.

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ (੨੮੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The One Lord Himself is the One and Only in the past, present and future.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ; ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥ (੨੮੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The all-pervading Almighty is totally permeating all.

ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ; ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ (੨੮੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The many expanses of the creation have all come from the One.

ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ; ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥ (੨੮੯-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Adoring the One, past sins are removed.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੨੮੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Mind and body within are imbued with the One Almighty.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ , ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥੧੯॥ (੨੮੯-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, the One is known. ||8||19||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੮੯-੯)

Salok:

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ; ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥ (੨੮੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

After wandering and wandering in numerous births, O Almighty, now I have come, and embraced Your Sanctuary.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ; ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥੧॥ (੨੮੯-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This is Guru Nanak's prayer, O Almighty: please, attach me to Your meditation. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੮੯-੧੦)

Ashtapadee:

ਜਾਚਕ ਜਨੁ ; ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ (੨੮੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

I am a beggar; I beg for this gift from You:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਦੇਵਹੁ ਹਰਿਨਾਮੁ ॥ (੨੮੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

please, by Your Mercy, Lord, bless me Your Name.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ; ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ (੨੮੯-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Then I ask for the dust of your saint's feet,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥ (੨੮੯-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O Supreme Creator Almighty, please fulfill my faith.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (੨੮੯-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

I shall sing the Glorious Praises of Almighty's virtues forever and ever.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ (੨੮੯-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, may I remember You, O Almighty.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੨੮੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

May my love is attached to Your Lotus Feet,

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ (੨੮੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and meditate on Almighty each and every day.

ਏਕ ਓਟ ; ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ (੨੮੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

You are my only support for my mind and body,

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ; ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (੨੮੯-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak asks for Almighty's Name (Naam) which is the core of everything else. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੨੮੯-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Gracious Glance, there is great peace,

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ; ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (੨੮੯-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

however rare are those who obtains the taste Almighty's Name.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ; ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ (੨੮੯-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who taste it are satisfied,

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ; ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥ (੨੮੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

they become perfect being (jeev) and they do not waver in the pleasures of desires.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ ; ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥ (੨੮੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They are totally filled to over-flowing with the Almighty's love,

ਉਪਜੈ ਚਾਉ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (੨੮੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who are inspired to unite with Almighty through the company of saints.

ਪਰੇ ਸਰਨਿ ; ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ (੨੮੯-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those who forsake all others and embrace Almighty's Sanctuary,

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ; ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥ (੨੮੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

they are enlightened within, and they continue to concentrate on Him, day and night.

ਬਡਭਾਗੀ ; ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੨੮੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The most fortunate ones who uttered Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੮੯-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they obtain happiness by attuning to Almighty's Name (Naam). ||2||

ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ; ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ (੨੮੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The wishes of the Almighty's servant are fulfilled,

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥ (੨੮੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

when the pure teachings are obtained from the True Guru,.

ਜਨ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥ (੨੮੯-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Unto His humble servant, Almighty has shown His kindness,

ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ; ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (੨੮੯-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
and He has made His servant eternally blissful.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ; ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥ (੨੮੯-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The bonds attachments of His humble servant are cut away, and he is liberated,

ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ (੨੮੯-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
thereafter the pains of birth and death, and doubt are gone.

ਇਛ ਪੁਨੀ ; ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥ (੨੮੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The fulfiller of wishes, Almighty granted all His servant's wishes,

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥ (੨੮੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
acknowledging Almighty as imbued forever within His creation, His servant stay before Him means that the servant sees Almighty everywhere.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ; ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ (੨੮੯-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The servant is united with his Master on the Master's Will.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤੀ ; ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (੨੮੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak is absorbed in devotional worship of Almighty's Name (Naam). ||3||

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ; ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥ (੨੮੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Why should we forget Almighty, who does not overlook our efforts?

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ; ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥ (੨੮੯-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Why should we forget Almighty, who knows what we do?

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ; ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ (੨੯੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Why should we forget Almighty, who has given us everything?

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ; ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥ (੨੯੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Why should we forget Almighty, who is the Life within the living beings?

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ; ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥ (੨੯੦-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Why forget Him, who preserves us in the fire of the womb?

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥ (੨੯੦-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, rare is the one who realizes Almighty.

ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ; ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ (੨੯੦-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Why should we forget Him, who lifts us up out of the dirt of evil desires?

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ; ਗਾਢੈ ॥ (੨੯੦-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those separated from Him for countless lifetimes, are re-united by Almighty with Him once again.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (ਬੁੱਝਾਇਆ ਬੋਲੋ) (੨੯੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the Perfect Guru, the one who have understood this essential reality,

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ; ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ (੨੯੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

has concentrated on Almighty, says Guru Nanak. ||4||

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ; ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥ (੨੯੦-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Saints, perform only this task,

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ; ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (੨੯੦-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by renouncing everything else, and recite Almighty's Name.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ (੨੯੦-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Happiness will be obtained by remembering Almighty by concentrating within the mind, uttering His praises and serving the others in His Name,

ਆਪਿ ਜਪਹੁ ; ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ (੨੯੦-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Recite Almighty's Name (Naam) yourself, and inspire others to recite as well.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ; ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੨੯੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By performing meditation with love (Prema Bhagti), one is able to cross over the worldly ocean,

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ; ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥ (੨੯੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

without meditation, the body will be just ashes means that the physical body will wasted.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ (੨੯੦-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The treasure of all joys and comforts of liberation and happiness are in Almighty's Name (Naam),

ਬੂਡਤ ਜਾਤ ; ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (੨੯੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

even the drowning can reach the place of rest and safety.

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ; ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥ (੨੯੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All sorrows shall vanish.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥ (੨੯੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, recite (chant) Almighty's Name (Naam), the treasure of virtues. ||5||

ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥ (੨੯੦-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those whose love and affection for Almighty arouse, their mind is welled up with enthusiasm of Almighty's love;

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥ (੨੯੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

within their mind and body, this is becomes their purpose:

ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ; ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੨੯੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Having a sight of the Saints with eyes peace is obtained,

ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ; ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥ (੨੯੦-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and the mind blossoms forth in ecstasy by washing the Saint's (Guru) feet.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ (੨੯੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The minds and bodies of His Bhagats are infused with His Love,

ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ; ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ (੨੯੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Rare are the ones who obtains their company.

ਏਕ ਬਸਤੁ ; ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ (੨੯੦-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Show Your mercy - please, grant me this one request:

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ (੨੯੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by Guru's Grace, may I recite Almighty's Name (Naam).

ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੨੯੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Their praises cannot be described;

ਨਾਨਕ ; ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (੨੯੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the ones who had acknowledged Almighty's existence within the entire creation.||6||

ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (੨੯੦-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Forgiving Lord, is the house of mercy to the poor,

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ; ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (੨੯੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He loves His devotees, and He remains the house of blessing to them.

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ (੨੯੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Patron of the patronless, the Lord of the Universe, the Sustainer of the world,

ਸਰਬ ਘਟਾ ; ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (੨੯੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the Nourisher of all beings.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ; ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥ (੨੯੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Primal Being, the Cause, Creator of the Creation.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (੨੯੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Support of the breath of life of His devotees.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ; ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥ (੨੯੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whoever meditates on Him with passion is sanctified,

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ; ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥ (੨੯੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by focusing the mind in meditation with love.

ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ; ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥ (੨੯੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

I am unworthy, lowly and ignorant.

ਨਾਨਕ , ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ; ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ (੨੯੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Almighty, I am in Your Sanctuary. ||7||

ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ; ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥ (੨੯੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Everything is obtained: the heavens, liberation and deliverance,

ਏਕ ਨਿਮਖ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ (੨੯੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

if one sings Almighty's Glories, even for an instant.

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ; ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥ (੨੯੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one obtains many realms of power, pleasures and great glories,

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ; ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ (੨੯੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

whose mind is pleased with the discourse of Almighty's Name.

ਬਹੁ ਭੋਜਨ ; ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥ (੨੯੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They have consumed abundant foods, wear clothes and listen complete music ragas,

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ (੨੯੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

whose tongue continually recites Almighty's Name all the time.

ਭਲੀ ਸੁਕਰਨੀ ; ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥ (੨੯੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His actions are good, he is glorious and wealthy;

ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ; ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ (੨੯੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

whose mind is filled with Guru's sermons.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥ (੨੯੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O Almighty, grant me a home in the true congregation (Sat Sanggat),

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥੨੦॥ (੨੯੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All pleasures, Guru Nanak says, are so revealed. ||8||20||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੦-੧੬)

Salok:

ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ; ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ ਆਪਿ ॥ (੨੯੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty who is in His formless form in thoughtless state, He made His form by creating the entire universe.

ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥੧॥ (੨੯੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He is the sole creator and He Himself knows His creation. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੯੦-੧੭)

Ashtapadee:

ਜਬ ਅਕਾਰੁ ; ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ (੨੯੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When this world had not yet appeared in any form,

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ; ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ (੨੯੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who then committed sins and performed good deeds?

ਜਬ ਧਾਰੀ ; ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ (੨੯੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When the Lord Himself was in thoughtless state (Sune Samaadhi),

ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ; ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ (੨੯੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then against whom were new enimity and mature enimity directed?

ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ; ਨ ਜਾਪਤ ॥ (੨੯੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was no color or shape to be seen,

ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ; ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ (੨੯੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who experienced joy and sorrow?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ; ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (੨੯੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When the Supreme Creator Himself was Himself All-in-all,

ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ; ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ (੨੯੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then where was emotional attachment, and who had doubts?

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ; ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥ (੨੯੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself has staged His own drama;

ਨਾਨਕ ; ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (੨੯੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, there is no other Creator. ||1||

ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ; ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ (੨੯੧-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only Almighty the Master,

ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ; ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥ (੨੯੧-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was called bound or liberated?

ਜਬ ਏਕਹਿ ; ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (੨੯੧-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only the Almighty who is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and boundaries (Infinite),

ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ; ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥ (੨੯੧-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who entered hell, and who entered heaven?

ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ; ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ (੨੯੧-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When Almighty was in formless form, in His natural character,

ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ; ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ (੨੯੧-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then where was the quality of calm (sato) and aggressiveness (tamo)?

ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ; ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ (੨੯੧-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When He held His Own Light (life) unto Himself,

ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ; ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥ (੨੯੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was fearless, and who was afraid?

ਆਪਨ ਚਲਿਤ ; ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ (੨੯੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the Performer in His own plays;

ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ (੨੯੧-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Almighty Master is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and boundaries (Infinite). ||2||

ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ; ਆਪਨ ਆਸਨ ॥ (੨੯੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When the Immortal Almighty was in His own form,

ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥ (੨੯੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then where was birth, death and dissolution means no creation was created.

ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੨੯੧-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only Almighty, the Perfect Creator,

ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ; ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥ (੨੯੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was afraid of messengers of death?

ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ; ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ (੨੯੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only the One Lord, unmanifest and incomprehensible,

ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ; ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥ (੨੯੧-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was called to account by the recording scribes of the conscious and the subconscious?

ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ; ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥ (੨੯੧-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only the Immaculate, Incomprehensible, Unfathomable Master,

ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ; ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥ (੨੯੧-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was liberated, and who was held in bondage?

ਆਪਨ ਆਪ ; ਆਪਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥ (੨੯੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself, in and of Himself, is the most wonderful.

ਨਾਨਕ , ਆਪਨ ਰੂਪ ;
ਆਪਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥ (ਉਪੱਰਜਾ ਬੋਲੋ) (੨੯੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He Himself created His Own Form. ||3||

ਜਹ , ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ; ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥ (੨੯੧-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only the Pure Being, Almighty as the Husband,

ਤਹ , ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ; ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥ (੨੯੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there was no filth, so what was there to be washed clean?

ਜਹ , ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ; ਨਿਰਬਾਨ ॥ (੨੯੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only the Pure, Formless Almighty free from all attachments (Nirvaanaa),

ਤਹ , ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ; ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ (੨੯੧-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was honored, and who was dishonored?

ਜਹ ਸਰੂਪ ; ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥ (੨੯੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only the Form of the Lord of the Universe,

ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ; ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥ (੨੯੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was tainted by fraud and sin?

ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ; ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੨੯੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When the Embodiment of Light (life) was immersed in His Own Light,

ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ; ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (੨੯੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was hungry, and who was satisfied?

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (੨੯੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is the Cause of causes, the Creator Almighty.

ਨਾਨਕ , ਕਰਤੇ ਕਾ ; ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥ (੨੯੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Creator is beyond calculation. ||4||

ਜਬ , ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ; ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥ (੨੯੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When His Glory was contained within Himself,

ਤਬ , ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ; ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ (੨੯੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was mother, father, friend, child or sibling?

ਜਹ , ਸਰਬ ਕਲਾ , ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥ (੨੯੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When all power and wisdom was latent within Him,

ਤਹ , ਬੇਦ ਕਤੇਬ , ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥ (੨੯੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then where were the Vedas and the scriptures, and who was there to read them?

ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ; ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (੨੯੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When He kept Himself, All-in-all, unto His Own Heart means He was in His formless form,

ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ; ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (੨੯੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who considered the incidence (omens) to be good or bad?

ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ; ਆਪਨ ਆਪਿ ਨੇਰਾ ॥ (੨੯੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When He Himself was lofty, and He Himself was near at hand,

ਤਹ , ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ; ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥ (੨੯੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was called master, and who was called disciple?

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ; ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (੨੯੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, the ones who realise your form to be the most amazing among all the wondrous wonders, they have united in You and become amazing as well.

ਨਾਨਕ , ਅਪਨੀ ਗਤਿ ; ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥ (੨੯੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He alone knows His own practices and state. ||5||

ਜਹ , ਅਛਲ ਅਛੇਦ ; ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥ (ਅ-ਛਲ ਬੋਲੋ) (੨੯੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When the Undeceiveable, Impenetrable, Inscrutable One was self-absorbed,

ਊਹਾ ; ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥ (੨੯੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was misleaded (swayed) by Maya?

ਆਪਸ ਕਉ ; ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥ (੨੯੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When He paid homage to Himself,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ; ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥ (੨੯੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then the three qualities were not prevailing means that there was no Maya.

ਜਹ , ਏਕਹਿ ਏਕ ; ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (੨੯੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When there was only the One, the One and Only Lord Almighty,

ਤਹ , ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ; ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥ (੨੯੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who was not anxious, and who felt anxiety?

ਜਹ , ਆਪਨ ਆਪੁ ; ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥ (੨੯੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When He Himself was having faith in Himself,

ਤਹ , ਕਉਨੁ ਕਥੈ ; ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥ (੨੯੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then who spoke and who listened?

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ; ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (੨੯੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is vast and infinite, the highest of the high.

ਨਾਨਕ , ਆਪਸ ਕਉ ; ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥ (੨੯੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He alone can reach Himself. ||6|| In the next two Pauri's Guruji describes creation of the world

ਜਹ , ਆਪਿ ਰਚਿਓ ; ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥ (੨੯੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When He Himself created the visible world,

ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ; ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (੨੯੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

he made the world with three qualities (Rajo, Sato and Tamo).

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ; ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥ (੨੯੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Then some declare themselves as Sinner and some virtuous,

ਕੋਊ ਨਰਕ ; ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ (੨੯੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

some have gone to hell, and some yearn for paradise.

ਆਲ ਜਾਲ ; ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (੨੯੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through creation of Maya, household task come to existence,

ਹਉਮੈ ਮੋਹ ; ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥ (੨੯੨-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

swayed by maya, beings (jeev) developed ego and attachment which created doubt thereafter loads sin came above the head means that beings are subjected to carry theie own load of sins.

ਦੂਖ ਸੂਖ ; ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ (੨੯੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Pain and pleasure, honor and dishonor

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ; ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ਼ਾਨ ॥ (ਬਖਿਆਨ ਬੋਲੋ) (੨੯੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

these came to be described in various ways which reflects the entire creation.

ਆਪਨ ਖੇਲੁ ; ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ (੨੯੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself creates and sees His own drama.

ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ; ਤਉ ਨਾਨਕ , ਏਕੈ ॥੭॥ (੨੯੨-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He winds up the drama, and then, Guru Nanak says, He alone remains. ||7||

ਜਹ , ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ; ਤਹ ਆਪਿ ॥ (੨੯੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Wherever the Eternal Almighty's devotee is, He Himself is there and vice versa,

ਜਹ , ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ; ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ (੨੯੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty unfolds the expanse of His creation for the glory of His Saints.

ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ; ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ (੨੯੨-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the Master of both worlds,

ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ (੨੯੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His Praise is to Himself alone.

ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ; ਅਨਦ ਚੋਜ ॥ (੨੯੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself performs and plays His amusements and games,

ਆਪਹਿ , ਰਸ ਭੋਗਨ ; ਨਿਰਜੋਗ ॥ (੨੯੨-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself enjoys pleasures, and yet He is unaffected and untouched.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ (੨੯੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He attaches whomever He pleases to His Name.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ (੨੯੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He causes whomever He pleases to play in the cycle of 8.4 million reincarnations.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ; ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ (੨੯੨-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is beyond calculation, beyond measure, uncountable and unfathomable.

ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ; ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥ (੨੯੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As You inspire him to speak, O Almighty, so does servant Nanak speak. ||8||21||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੨-੬)

Salok:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ; ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ (੨੯੨-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

O LordAlmighty and Master of all subtle and physical creatures, You Yourself are prevailing everywhere.

ਨਾਨਕ , ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ; ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥੧॥ (੨੯੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, The One is All-pervading; where is any other to be seen? ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੯੨-੭)

Ashtapadee:

ਆਪਿ ਕਥੈ ; ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥ (੨੯੨-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the speaker, and He Himself is the listener.

ਆਪਹਿ ਏਕੁ ; ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (੨੯੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the One, and He Himself expand in many.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ (੨੯੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When it pleases Him, He creates the world.

ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ; ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ (੨੯੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As He pleases, He absorbs it back into Himself.

ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ; ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (੨੯੨-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without You, there is nothing.

ਆਪਨ ਸੂਤਿ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ (੨੯੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Upon Your thread of power, You have strung the whole world.

ਜਾ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (ਬੁੱਝਾਏ ਬੋਲੋ) (੨੯੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One whom Almighty Himself inspires to understand

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (੨੯੨-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

that person obtains the True Name.

ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ; ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ (੨੯੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such person (as above) looks impartially upon all, and he knows the essential reality,

ਨਾਨਕ ; ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ (੨੯੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, he conquers the whole world. ||1||

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ; ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ (੨੯੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All beings and creatures are in His Hands.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ (੨੯੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is Merciful to the meek, the Master of the Masterless.

ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ; ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ (੨੯੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

No one can kill those who are protected by Him.

ਸੋ ਮੂਆ ; ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ (੨੯੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who is forgotten by Almighty, is already dead.

ਤਿਸੁ ਤਜਿ ; ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ (੨੯੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Leaving Him, where else could anyone go?

ਸਭ ਸਿਰਿ ; ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ॥ (੨੯੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Over the heads of all is the One, the Pure King means Almighty who is beyond the influence of Maya.

ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ; ਜਾਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ ॥ (੨੯੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The ways and means of all beings are in His Hands.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ ॥ (੨੯੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Inwardly and outwardly, know that He is with you.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ; ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ (੨੯੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is the Ocean of virtues, infinite and endless.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ (੨੯੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Slave Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ; ਦਇਆਲ ॥ (੨੯੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The Perfect, Merciful Lord is pervading everywhere.

ਸਭ ਊਪਰਿ ; ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (੨੯੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
His kindness extends to all.

ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ; ਜਾਨੈ ਆਪਿ ॥ (੨੯੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He Himself knows His own ways.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ (੨੯੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The Inner-knower, the Searcher of hearts, is present everywhere.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ; ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ (੨੯੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
He cherishes His living beings in so many ways.

ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ; ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ ॥ (੨੯੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
That which He has created meditates on Him.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (੨੯੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Whoever pleases Him, He blends into Himself,

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (੨੯੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
but only the ones who meditates by singing Almighty’s Praises.

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ; ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ **(ਬਿਸੁਆਸੁ ਬੋਲੋ)** (੨੯੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Those with heart-felt faith believed in Almighty,

ਕਰਨਹਾਰੁ ; ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ (੨੯੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, they realize Almighty as the sole creator of the entire creation. ||3||

ਜਨੁ ਲਾਗਾ ; ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ ॥ (੨੯੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Almighty's humble servant who is committed to recite Almighty’s Name,

ਤਿਸਕੀ ਆਸ ; ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ (੨੯੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

his hopes do not go in vain.

ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (੨੯੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The servant who serves Almighty,

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ; ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ॥ (੨੯੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

obtaining the understanding of the bestower of supreme state (Almighty) from a True Guru,

ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ; ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੯੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there no contemplation greater to discourse about the Almighty

ਜਾਕੈ ਮਨਿ ; ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (੨੯੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

within whose mind, the Formless Almighty abides.

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ; ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ ॥ (੨੯੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His bonds are cut away, and he becomes free of hatred.

ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ; ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ॥ (੨੯੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Night and day, he worships the Feet of the Guru.

ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ; ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (੨੯੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is at peace in this world, and happy in the next.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ ॥੪॥ (੨੯੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty unites him with Himself. ||4||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ ॥ (੨੯੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Join the holy true congregation (Saadh Sanggat) and enjoy the bliss.

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ (੨੯੩-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sing the Glories virtues of Almighty, the embodiment of supreme bliss.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ; ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੯੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Contemplate the true and false by reciting Almighty's Name,

ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ; ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ ॥ (੨੯੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
salvage this human body which is so difficult to obtain.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (੨੯੩-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Sing the Nectar words of Almighty's Glorious Praises;

ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ; ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ (੨੯੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
this is the only way for this being (jeev) to be swim across the worldly ocean.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ ॥ (੨੯੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
See Almighty near at hand, twenty-four hours a day,

ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ; ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (੨੯੩-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
all the ignorance shall depart, and darkness of illusoion shall be dispelled.

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ; ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ॥ (੨੯੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
When one listens to the Guru's teachings, and enshrine them in your heart.

ਮਨ ਇਛੇ ; ਨਾਨਕ , ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥੫॥ (੨੯੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, one shall have his mind's desires fulfilled. ||5||

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ; ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (੨੯੩-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Embellish both this world and the next;

ਰਾਮਨਾਮੁ ; ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (੨੯੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
by enshrining Almighty's Name deep within your heart.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ ॥ (੨੯੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Perfect are the Teachings of the Perfect Guru,

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ; ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ ॥ (੨੯੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

that person, within whose mind it abides, realizes the Truth.

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੨੯੩-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

When your mind and body is focussed in reciting Almighty's Name (Naam); lovingly attune yourself to it,

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ ॥ (੨੯੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

then all the sorrows, pains and fear shall depart from your mind.

ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ; ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ ॥ (੨੯੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Deal in the true trade of Almighty's Name with the capital of life breaths, O trader,

ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ; ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (੨੯੩-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and your merchandise shall be safe in the Almighty's Court.

ਏਕਾ ਟੇਕ ; ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੨੯੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Keep the Support of the One Almighty within your mind,

ਨਾਨਕ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ (੨੯੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, you shall not have to come and go in the cycle of reincarnation again. ||6||

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ; ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ (੨੯੩-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Where can anyone go, to get away from death?

ਉਬਰੈ ; ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ ॥ (੨੯੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One can only be saved from death by concentrating on the Protector (Almighty)'s.

ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ; ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ ॥ (੨੯੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Meditating on the Fearless Lord, all fear departs,

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ ॥ (੨੯੩-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by Almighty's Grace, mortals are released from the clutches of death messengers.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ; ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ॥ (੨੯੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who is protected by Almighty never suffers in pain.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥ (੨੯੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Reciting Almighty's Name (Naam), the mind becomes peaceful.

ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ; ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (੨੯੩-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one whose anxiety departs, and ego is eliminated,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ; ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ ॥ (੨੯੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

there is no one can be equally great as that humble servant.

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ; ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (੨੯੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

for whom the Brave and Powerful Guru Himself stands readily for protection (over the head means at all times),

ਨਾਨਕ ; ਤਾਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ ॥੭॥ (੨੯੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such ones efforts are fulfilled. ||7||

ਮਤਿ ਪੂਰੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ (੨੯੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru great as His wisdom is perfect, and His Glance is Ambrosial.

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ; ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ (੨੯੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

having a sight of Him, the entire universe is saved.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ; ਅਨੂਪ ॥ (੨੯੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In whose mind Almighty's beautiful Lotus Feet resides attains a state which is beyond praise.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ; ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ ॥ (੨੯੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Blessed Vision of His sight is fruitful and rewarding; His Lordly Form is beautiful.

ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ; ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (੨੯੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Great is His service by performing which the servant is accepted by

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ (੨੯੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the Inner-knower, the Searcher of hearts, is the most exalted Supreme Being.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ; ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (੨੯੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

That one, within whose mind He abides, is blissfully happy.

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ; ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ ॥ (੨੯੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Death does not draw near him.

ਅਮਰ ਭਏ ; ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (੨੯੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One obtains the immortal status and unites with Almighty

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੮॥੨੨॥ (੨੯੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

who meditates on Almighty, Guru Nanak says, in the holy congregation (Saadh Sanggat). ||8||22||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੩-੧੪)

Salok:

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ , ਗੁਰਿ ਦੀਆ ;
ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (੨੯੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Guru has given the healing ointment of spiritual wisdom, and dispelled the darkness of ignorance.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ , ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ;
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (੨੯੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Grace, I have met the Saint (Guru); Guru Nanak says, my mind is enlightened. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੯੩-੧੫)

Ashtapadee:

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ॥ (੨੯੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the company of the holy Saints, I see Almighty within my Antahkaran.

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ; ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ (੨੯੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name taste sweet to me means I only prefer to recite, listen and concentrate on Almighty's Name.

ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ; ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ (੨੯੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The various type of different creation seen are all the macro body of Amighty mean that the creation is Almighty's form,

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ; ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ ॥ (ਨਾਨ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (੨੯੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

although they appear in so many various colors.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ (੨੯੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name which is the bestower of all nine treasures and nectar of bliss,

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ; ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (੨੯੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

but the being (jeev) can only remain in bliss when Almighty's Name immerses within the human body through a Guru.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ; ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ ॥ (੨੯੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through the thoughless meditation (samaadhi), the instrumentless sound of Almighty's Name (Naam) is heard,

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ; ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (੨੯੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

such wonder and marvel of it cannot be described.

ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ ॥ (੨੯੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He alone sees it, unto whom Almighty Himself reveals it,

ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਜਨ , ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੧॥ (੨੯੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, only that humble being understands. ||1||

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ; ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ ॥ (੨੯੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Infinite Almighty exists within and outside as well.

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ ॥ (੨੯੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty exist within each and every heart.

ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ; ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ (੨੯੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His existence is also in the earth, in the Akaashic ethers, and in the nether regions of the underworld

ਸਰਬ ਲੋਕ ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (੨੯੩-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and in all worlds, He is the Perfect Sustainer.

ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ; ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (੨੯੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the forests, fields and mountains, He is the Supreme Creator Almighty.

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ; ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ ॥ (੨੯੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As He orders, so do His creatures act.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ; ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ ॥ (੨੯੪-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He exist even in the winds, waters and fire.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ; ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ ॥ (੨੯੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He is pervading in the four corners and in the ten directions.

ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ; ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ ॥ (੨੯੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Without Him, there is no place at all.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ , ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ (੨੯੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, peace is obtained. ||2||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ ॥ (੨੯੪-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

See Him in the Vedas, the Puraanas and the Simritees.

ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ; ਨਖ੍ਯ੍ਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ ॥ (ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (੨੯੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the moon, the sun and the stars, He is the One.

ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ; ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ॥ (੨੯੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Although everyone utters the hymns of Almighty,

ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ; ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ ॥ (੨੯੪-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the principal of all the hymns are that Almighty Himself is unwavering - He never wavers.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ; ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ (੨੯੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

With absolute power, He plays His play,

ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ; ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ ॥ (੨੯੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore His value cannot be estimated; His virtues are invaluable.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ; ਜਾਕੀ ਜੋਤਿ ॥ (੨੯੪-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Within all light, Almighty is the brightness,

ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ; ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥ (੨੯੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty adopted the entire creation as threads in fabric.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥ (੨੯੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, doubt is dispelled,

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਮਹਿ ; ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ ॥੩॥ (੨੯੪-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, this faith (that the entire universe is the macro form of Almighyt) is firmly implanted within. ||3||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ; ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ॥ (੨੯੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the eye of the Saint, everything is Almighty.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ (੨੯੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the heart of the Saint, meditation is the ultimate religion.

ਸੰਤ ਜਨਾ ; ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ ॥ (੨੯੪-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Saints hears everything as words of goodness.

ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ; ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ ॥ (੨੯੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They are absorbed in the All-pervading Almighty.

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ; ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ ॥ (੨੯੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This is the way of life of one who embraced Almighty.

ਸਤਿ ਬਚਨ ; ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ ॥ (੨੯੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

True are all the words spoken by the Saints.

ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ; ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ॥ (੨੯੪-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever happens, they accepts positively as happiness.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ (੨੯੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

They know Almighty as the Doer, the Cause of causes.

ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ; ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ ॥ (੨੯੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The faith that they have within their Antahkaran make them see Almighty everywhere (outside).

ਨਾਨਕ , ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਸਭ ਮੋਹੀ ॥੪॥ (੨੯੪-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, having the sight (Darshan) of Almighty, all are fascinated. ||4||

ਆਪਿ ਸਤਿ ; ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ ॥ (੨੯੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself is True, and all that He has made is True because

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ; ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ ॥ (੨੯੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the entire creation is originated from Him.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (੨੯੪-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As it pleases Him, He creates the expanse as His macro form

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (੨੯੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and when it pleases Him, He becomes the One and Only again in His formless from.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ; ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ (੨੯੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His powers are so numerous, they cannot be known.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (੨੯੪-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

As it pleases Him, He merges the being (jeev) into Himself again.

ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ; ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ (੨੯੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Who is near, and who is far away? In reality there is no one known to far or near from Him as He is Himself everything.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੨੯੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is Himself pervading everywhere as His macro form.

ਅੰਤਰਗਤਿ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ (੨੯੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty exist in the form of witness within everyones Antahkaran but only the ones whom Almighty causes to know,

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਜਨ ; ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥ (ਬੁੱਝਾਏ ਬੋਲੋ) (੨੯੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He causes the ones to understand Him. ||5||

ਸਰਬ ਭੂਤ ; ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (੨੯੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In all forms, He Himself is pervading.

ਸਰਬ ਨੈਨ ; ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ (ਪੇਖਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੨੯੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through all eyes, He Himself is watching.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ (੨੯੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All the creation is His Form.

ਆਪਨ ਜਸੁ ; ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ (੨੯੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself listens to His Own Praise.

ਆਵਨ ਜਾਨੁ ; ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ (੨੯੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The cycle of reincarnation is created by Almighty as a game.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ (੨੯੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He made Maya obedient to His Will.

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ; ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ (ਅ-ਲਿਪਤੋ ਬੋਲੋ) (੨੯੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the midst of all, He remains unattached to the deeds performed by the beings (jeevs).

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ; ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ (੨੯੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whatever is said, He Himself says.

ਆਗਿਆ ਆਵੈ ; ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ (੨੯੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By His Will one come by birth, and by His Will one goes by death.

ਨਾਨਕ , ਜਾ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (੨੯੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, when it pleases Him, then He absorbs one into Himself. ||6||

ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ; ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ (੨੯੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If it comes from Him, it is never bad.

ਓਰੈ ਕਹਹੁ ; ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ (੨੯੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Other than Him, who can do anything?

ਆਪਿ ਭਲਾ ; ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ (੨੯੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is good; His actions are the very best.

ਆਪੇ ਜਾਨੈ ; ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ (੨੯੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself knows His Own Being.

ਆਪਿ ਸਾਚੁ ; ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ (੨੯੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is True, and all that He has established is True.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ; ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ (੨੯੪-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Through and through like threads makes a fabric, He is blended with His creation.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੨੯੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

No one is able to describe His practice and extent.

ਦੂਸਰ ਹੋਇ ; ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (੨੯੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

If there were another like Him, then only he could understand Him.

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ; ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (੨੯੪-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

His actions are all acceptable.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ (੨੯੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, this fact is known. ||7||

ਜੋ ਜਾਨੈ ; ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੨੯੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who knows the fact that He is the Doer of everything, obtains everlasting peace.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (੨੯੪-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Almighty blends that one into Himself.

ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ; ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ (੨੯੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The one is wealthy, noble birth, honourable,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ , ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (੨੯੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and Jivan Mukt (liberated while yet alive) within whom Almighty abides.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ; ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ (੨੯੪-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Great is the coming of that humble being in the past, present and future;

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ (੨੯੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by whose grace, the whole world is saved.

ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ; ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ (੨੯੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This is purpose of such Saint to come in this life;

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ (੨੯੫-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

in the Company of whom Almighty's Name is remembered within the memory.

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ , ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੨੯੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is liberated, and He liberates the universe.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ; ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥ (੨੯੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, to that humble servant, I bow in reverence forever. ||8||23||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੫-੨)

Salok:

ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ; ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (੨੯੫-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

I remember and adore the Perfect Almighty. Perfect is His Name in every manner,

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ; ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ (੨੯੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I have obtained the Perfect One therefore I sing the Glorious Praises of His virtues. ||1||

ਅਸਟਪਦੀ ॥ (੨੯੫-੩)

Ashtapadee:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ; ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (੨੯੫-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Listen to the Teachings of the Perfect Guru;

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ (੨੯੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

see the Supreme Creator Almighty near you.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੨੯੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, remember the Sustainer of Universe (Almighty),

ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ; ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ (੨੯੫-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and the worries within your mind shall depart.

ਆਸ ਅਨਿਤ ; ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥ (੨੯੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Abandon the hopes of temporary material which are similar to the sea waves,

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਮਨ ਮੰਗ ॥ (੨੯੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and pray for the dust of the feet of the Saints.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ; ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥ (੨੯੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Renounce your selfishness and conceit and plead humbly.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥ (੨੯੫-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the company of Saints (Saadh Sanggat), cross over the worldly ocean of fire.

ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ; ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥ (੨੯੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Fill your treasure of Antahkaran with the wealth of Almighty's Name,

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ (੨੯੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak bows in humility and reverence to the Perfect Guru. ||1||

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ; ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥ (੨੯੫-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The protection of the achieved happiness (Khem), obtain the aimed happiness (Kusal) and attain ultimate bliss of real-self (Atma),

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ (੨੯੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by remembering the Supreme form of Bliss (Almighty) in the holy company of Saints.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ; ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥ (੨੯੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dispel the pains of hell and liberate your soul

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ (੨੯੫-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by drinking the ambrosial essence of the praises of Sustainer of Universe's (Almighty) virtues.

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ; ਨਾਰਾਇਣ ਏਕ ॥ (੨੯੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Focus your concentration on the One, Almighty who is the House of All

ਏਕ ਰੂਪ ; ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥ (੨੮੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
and created the entire creation in various forms from His One form.

ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (੨੮੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Sustainer of the Universe, Master of the world, Kind to the poor, House of Merciful,

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (੨੮੫-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Destroyer of sorrow, perfectly Merciful.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ (੨੮੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Remember Almighty's Name (Naam) consistently again and again.

ਨਾਨਕ ; ਜੀਅ ਕਾ , ਇਹੈ ਅਧਾਰ ॥੨॥ (੨੮੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, it is your only Support. ||2||

ਉਤਮ ਸਲੋਕ ; ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥ (੨੮੫-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The words uttered by a Saint (Guru) is the most sublime because it spoken in the Almighty's praise,

ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ; ਏਹਿ ਰਤਨ ॥ (੨੮੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
therefore the words are priceless rubies and gems.

ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ; ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥ (੨੮੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
One who listens and practice them is liberated.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥ (੨੮੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
The one who listen and practices the precious words swims across, and saves others as well.

ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ; ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (੨੮੫-੧੦, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
His life is prosperous, and his company is fruitful;

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ (੨੮੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)
whose mind is imbued with Almighty's love.

ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ; ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥ (੨੯੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By uttering Almighty's Victory again and again the instrumentless sound of Almighty's Name (Anhad) manifest within,

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ , ਅਨਦ ਕਰੇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥ (੨੯੫-੧੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

by hearing it again and again, he is in bliss, proclaiming Almighty's Praises.

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ; ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੇ ॥ (੨੯੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The Sustainer of Universe (Almighty) manifest within the forhead (Antahkaran) of the Saint's, means within whom Almighty existence is seen,

ਨਾਨਕ ; ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ (੨੯੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says many are liberated in their company. ||3||

ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ; ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ (੨੯੫-੧੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Upon hearing that Almighty is capable of protecting those under His sanctuary, I have come seeking His Sanctuary,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਆਪ ਮਿਲਾਏ ॥ (੨੯੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

bestowing His Mercy, Almighty has blended me with Himself.

ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ; ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥ (੨੯੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Hatred is gone, and I have become the dust of all

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥ (੨੯੫-੧੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

upon receiving the Nectar of Almighty's Name (Naam) in the company of saints,

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ; ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (੨੯੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because the True Guru is perfectly pleased with them (Saints)

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ; ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (੨੯੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore service of the servant of those Saints has been rewarded.

ਆਲ ਜੰਜਾਲ ; ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ (੨੯੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Such servant has been released from worldly entanglements and evil desires,

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥ (੨੯੫-੧੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

because they hear Amighty's Name and recite it with my tongue.

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ; ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ (੨੯੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By the Grace of the four Gurus (Guru Nanak Dev Ji, Guru Angad Dev Ji, Guru Amar Das Ji and Guru Ram Das Ji) , Almighty has bestowed His Mercy upon me (Guru Arjan Dev Ji),

ਨਾਨਕ ; ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥ (੨੯੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, my effort of uttering (composing) this hymn (Sri Sukmani Sahib) has completed. ||4|| In the next four Pauri's, Guruji utters the benefits of reading and listening to Sri Sukhmani Sahib.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ; ਸੰਤ ਮੀਤ ॥ (੨੯੫-੧੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Dear Saints, Dear Friends , Sing the Praises of Almighty means read Sri Sukhmani Sahib which is the full of Almighty's praises,

ਸਾਵਧਾਨ ; ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥ (੨੯੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

with total concentration and one-pointedness of mind.

ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥ (੨੯੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sukhmani Sahib hymn contains the Praises of Almighty and Almighty's Name (Naam) uttered in peaceful ease,

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ; ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥ (੨੯੫-੧੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

within whoever's mind this hymn abides, he/she becomes the treasure of all treasures.

ਸਰਬ ਇਛਾ ; ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ (੨੯੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

All the desires of the one who recites this hymn is fulfilled,

ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ; ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (੨੯੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and becomes the leader (most respected person) and famous all over the world.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (੨੯੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

He obtains the supreme level, highest place of all,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ; ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ (੨੯੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

and does not come and go in reincarnation cycle any longer.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ; ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (੨੯੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One earns the wealth of Almighty's Name (Naam) before departing to the next world,

ਨਾਨਕ ; ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ (੨੯੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, whoever have obtained this hymn which means by reciting this hymn. ||5||

ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ; ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ (੨੯੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One who recite obtains protection, peace, miraculous powers, the nine treasures of wealth,

ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ; ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥ (੨੯੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

wisdom of worldly skills, knowledge of real-self, and all spiritual powers;

ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ; ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥ (੨੯੫-੧੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

learning, penance, yoga and concentration on Almighty;

ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ; ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (੨੯੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The most sublime wisdom which ultimate knowledge of Almighty and the returns of all purifying baths;

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ; ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (੨੯੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the four cardinal blessings (Dharam, Arth, Kam & Mokhs), the opening of the heart-lotus to receive the nectar of Almighty's Name (Naam);

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ; ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥ (੨੯੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

however by possessing all the precious gifts, one is capable detach himself from having the pride and hope from all this gifts;

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ; ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ (੨੯੬-੧, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Beautiful in physical form, intelligent in speech, and the knower of the principal knowledge,

ਸਮਦਰਸੀ ; ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ (੨੯੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

to look impartially upon all, and to see only Almighty alone

ਇਹ ਫਲ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ; ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥ (੨੯੬-੨, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guruji says Sri Sukhmani Sahib is a hymn which is a combined with Almighty's Name (Name), whoever recites this hymn through a Guru and listens with the concentration of mind will obtain all the above mentioned gifts and blessings in return. ||6||

ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ (੨੯੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Whoever recites this treasure of Almighty's Name (Naam), Sri Sukhmani Sahib and agree without an iota of doubt,

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (੨੯੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

in every age (Sat-yug, Threta-yug, Duapur-yug and Kal-yug) he attains salvation.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ (੨੯੬-੩, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

This hymn contains the Glory of Almighty's virtues and Almighty's Name (Naam),

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ (੨੯੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

which the twenty-seven Simritees, the six Shaastras and the four Vedas speak of it.

ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ; ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (੨੯੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The essence of all religion is that by reciting Almighty's Name (Naam) alone one is able to attain salvation,

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ; ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (੨੯੬-੪, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

therefore Sri Sukhmani Sahib which contains Almighty's Name has abide permenantly in minds of the bhagats of Almighty.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥ (੨੯੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

In the company of the saint who recites Sri Sukhmani Sahib, millions of sins are erased,

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ (੨੯੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

By the Grace of such Saint, one escapes from the clutches Death Messenger.

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ; ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥ (੨੯੬-੫, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Those, who have such pre-ordained destiny on their foreheads,

ਸਾਧ ਸਰਣਿ ; ਨਾਨਕ , ਤੇ ਆਏ ॥੭॥ (੨੯੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, only those enters the Sanctuary of the such a Saint. ||7||

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ; ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੨੯੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

One, within whose mind Sri Sukhmani Sahib abides, and who listens to it with love,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ (੨੯੬-੬, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

that humble person consciously remembers Almighty.

ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (੨੯੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The pains of birth and death are removed,

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ; ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ (੨੯੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The precious (Dur-lab means difficult to obtain) human body, is instantly liberated.

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ (੨੯੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Spotlessly pure (from the spot of sin) is his reputation, and ambrosial is his speech,

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (੨੯੬-੭, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

in whom the jewel of Almighty's Name (Sukhmani) permeates within the mind.

ਦੂਖ ਰੋਗ ; ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥ (੨੯੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Sorrow, sickness, fear and doubt has departed,

ਸਾਧ ਨਾਮ ; ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥ (੨੯੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

the one who recite Sri Suhmani is called a Saint, whose actions are immaculate and pure.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥ (੨੯੬-੮, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

The faithful person who recite Sri Sukhmani Sahib, his glory becomes the highest of all.

ਨਾਨਕ , ਇਹ ਗੁਣਿ ; ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥ (੨੯੬-੯, ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak (Guru Arjan Dev Ji) says, these are the Glorious Virtues within this hymn named Sukhmani, the Jewel of Happiness or the Jewel of Almighty's Name. ||8||24||

ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੨੯੬-੧੦)

T'hitee ~ The Lunar Days: Gauree, Fifth Mahla,

Prologue: Once Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji to solicit about the most appropriate day to pray before the Almighty, Guru Ji uttered the following Gurbani named T'hitee. (Lunar days in the Indian calendar are called T'hitee. They are calculated using the difference of the longitudinal angle between the position of the sun and moon. Because of this, T'hitee may vary in length. Consequently, the T'hitee may or may not have changed by the time the day has changed at sunrise. And that is why we find at certain times a T'hitee being omitted, and at certain times, two consecutive days sharing the same T'hitee.)

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੬-੧੦)

Salok:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੨੯੬-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ; ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ (੨੯੬-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Creator Lord and Master is pervading the water, the land, and the sky.

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ; ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ (੨੯੬-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In so many ways, the One, the Universal Creator has diffused Himself, Guru Nanak says. ||1||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੬-੧੨)

Pauree:

ਏਕਮ , ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ; ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ॥ (੨੯੬-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The first day of the lunar cycle: Bow in humility and concentrate on the One, the Universal Creator Almighty.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ; ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੨੯੬-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Praise Almighty, the Lord of the Universe, the Sustainer of the Universe; embrace the Sanctuary of such Almighty, our King.

ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ; ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ (੨੯੬-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Place your hopes in Him, for salvation and peace as everything is obtained from Him.

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੨੯੬-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I wandered around the four corners of the world and in the ten directions, but I saw nothing except Him.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੯੬-੧੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I listened to the Vedas, the Puraanas and the Simritees, and I pondered over them in so many ways.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ; ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (੨੯੬-੧੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Saving Grace of sinners, the Destroyer of fear, the Ocean of peace, the Formless Lord.

ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ , ਦੇਨਹਾਰੁ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੨੯੬-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Great Giver, the Consumer, the Bestower - there is no place at all without Him.

ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ (੨੯੬-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Mind! You shall obtain all that you desire, Guru Nanak says, by singing the Glorious Praises Almighty's virtues. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ , ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ (੨੯੬-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Sing the Praises of Almighty, the Lord of the Universe, each and every day.

ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੨੯੬-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Join the company of Saints and singh Almighty's praises, O my friend. ||1||Pause||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੬-੧੬)

Salok:

ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ; ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੨੯੬-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Prostrate before Almighty, over and over again, and embrace His Sanctuary who is Master (King).

ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ , ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ॥੨॥(੨੯੬-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ,ਮਃ ੫)

Doubt is eradicated, Guru Nanak says, in the holy congregation (Saadh Sanggat), and the love of materialism is eliminated. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੬-੧੮)

Pauree:

ਦੁਤੀਆ , ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ (੨੯੬-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The second day of the lunar cycle: Get rid of your evil-mindedness, and serve the Guru continually.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ; ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥ (੨੯੬-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The jewel of Almighty's Name shall come to dwell in your mind and body, when you renounce lust, anger and greed, O my friend,

ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ , ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ; ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ॥ (੨੯੬-੧੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

and death will be destroyed and Almighty the form of life will be obtained by which all the troubles will depart.

ਆਪੁ ਤਜਹੁ , ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ; ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥ (੨੯੬-੧੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Renounce your self-conceit and chant Almighty's Name who is the Lord of the Universe; insert meditation of love into your mind.

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ , ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ॥ (੨੯੭-੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You shall earn profit of the real-self realisation and suffer no loss of meaningless breath, and in the Court of Almighty you shall be honored.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ; ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ॥ (੨੯੭-੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who gather in the riches of Almighty's Name are truly wealthy, and very blessed with Almighty's union.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ (੨੯੭-੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

So, develop the love for the Saints and chant Almighty's Name all the time while standing up and sitting down,

ਨਾਨਕ , ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥ (੨੯੭-੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, evil-mindedness is eradicated, when the Supreme Creator Almighty comes to dwell in the mind. ||2||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੭-੩)

Salok:

ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ; ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (੨੯੭-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The world is in ego of conscious (Jagart), sub-consious (Supan) and unconscious (Sekopat) state and the state of mind is in the grip of the three qualities of maya (Rajo, Tamo and Sato); only a few attain the fourth state of spiritual enlightment (Turia).

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ; ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥ (੨੯੭-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Saints become pure when Almighty reside within their minds. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੭-੪)

Pauree:

ਤ੍ਰਿਤੀਆ , ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ; ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥ (੨੯੭-੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The third day of the lunar cycle: Those who are bound by the three qualities sometimes gather the fruits of poison by commiting sins and sometimes they are gather goodness by noble acts, therefore they sometimes great and sometimes wicked.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੋ ; ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥ (੨੯੭-੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They wander endlessly in heaven and hell, and death keeps on killing them in various births.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ; ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥ (੨੯੭-੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Sometimes in pleasure and sometimes in pain, the being (jeev) remains and the entire lifetime passes in ego and attachments.

ਜਿਨਿ ਕੀਏ , ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਚਿਤਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ ॥ (੨੯੭-੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They do not know the One who created them; they think up all sorts of schemes and plans.

ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ ; ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟੈ ਤਾਪ ॥ (੨੯੭-੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

With the desire in fulfilling the pleasures of their sensors, the sickness on the mind (Aad), body (Biaad) and explosure to external treats (Upaad) never departs.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ; ਨਹ ਬੂਝੈ ਪਰਤਾਪ ॥ (੨੯੭-੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They do not realize the glorious greatness of the Supreme Creator Almighty, the Perfect Lord and Master.

ਮੋਹ ਭਰਮ , ਬੂਡਤ ਘਣੋ ; ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥ (੨੯੭-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Beings (jeev) are drowned in great attachment and illusion (doubt) upon death they dwell in the most horrible hell.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ; ਨਾਨਕ , ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥ (੨੯੭-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says pray to Almighty, 'Please bless me with Your Mercy, Almighty, and save me! as I placed my hope only in You'. ||3||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੭-੮)

Salok:

ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ; ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੨੯੭-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who renounces egotistical pride, is intelligent by speech and wise by intellect and refined by body's actions (excellent character).

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ; ਭਜੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੪॥ (੨੯੭-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The four cardinal blessings, and the eight spiritual powers (Siddhas) are obtained, Guru Nanak says, by meditating Almighty's Name. ||4||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੭-੯)

Pauree:

ਚਤੁਰਥਿ , ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ; ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੯੭-੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The fourth day of the lunar cycle: Listening to the four Vedas, and contemplating the essence of reality, I have come to realize

ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ (੨੯੭-੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

that the treasure of all joy and comfort is found in sublime meditation on Almighty's Name.

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ , ਦੁਖ ਹਰੈ ; ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥ (੨੯੭-੧੦, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One is saved from hell, suffering is destroyed, countless kalesh (the cause of suffering) departs,

ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ , ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ ॥ (੨੯੭-੧੦, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

death is overcome, and one escapes the Messenger of Death, by participating in singing Almighty's praises.

ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ; ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੨੯੭-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Fear departs, and one savors the Ambrosial Nectar, imbued with the Love of the Formless Lord.

ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ , ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (੨੯੭-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Pain, poverty and impurity are removed, with the Support of Almighty's Name (Naam).

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜਤੇ ; ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥ (੨੯੭-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The deities, beings (jeev) and the silent sages search for the Ocean of peace, the Sustainer of the world.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ; ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥ (੨੯੭-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The mind becomes pure, and one's face is radiant, Guru Nanak says, when one becomes the dust of the Saint's feet. ||4||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੭-੧੩)

Salok:

ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ; ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥ (੨੯੭-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The five evil passions dwell in the mind of one who is engrossed in Maya.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੫॥ (੨੯੭-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Through the True Congregation (Saadh Sanggat), one's mind becomes pure by loving Almighty, says Guru Nanak. ||5||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੭-੧੪)

Pauree:

ਪੰਚਮਿ , ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ; ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ॥ (੨੯੭-੧੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The fifth day of the lunar cycle: They are the self-elect, the most distinguished, who know the true nature of the world. Which truth have they discovered?

ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ; ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚੁ ॥ (੨੯੭-੧੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They have discovered that the entire world is merely a deceptions which is transitory and false just like the many colors and scents of flowers, last for only for a few days.

ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ; ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੨੯੭-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Beings (Jeev) is looted by the worldly deception do not see, and do not understand; moreover never attempts to ask the path of truth therefore the contemplation of truth and false is not pondered upon.

ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ; ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੨੯੭-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Beings (Jeev) are pierced through with attachment to tastes and pleasures, engrossed in ignorance,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ; ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ (੨੯੭-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

by performing mere ritualistic religious acts for fulfilments of worldly desires, beings (jeevs) are subjected to wander through endless incarnations.

ਰਚਨਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ; ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (੨੯੭-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

By engrossing in performing rituals, they did not remember the Creator Almighty; with their mind they did not contemplate the union of being and Almighty (Bibek means Bib=two + Ek=one, from two becomes one).

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ; ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥ (੨੯੭-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The ones who are united with Almighty by loving devotion, they are not be polluted by Maya at all.

ਨਾਨਕ , ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ; ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥ (੨੯੭-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, however rare are those, who are not engrossed in worldly entanglements. ||5||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੭-੧੮)

Salok:

ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹਹਿ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (੨੯੭-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The six Shaastras proclaim Him to be the greatest; He has no end or limitation.

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੬॥ (੨੯੭-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The devotees look beauteous, Guru Nanak says, when they sing the Glories of Almighty at His Door. ||6||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੭-੧੯)

Pauree:

ਖਸਟਮਿ , ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥ (੨੯੭-੧੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The sixth day of the lunar cycle: The six Shaastras say, and countless Simritees assert,

ਊਤਮੁ ਊਚੌ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥ (੨੯੮-੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

that the Supreme Creator Almighty is the most sublime and lofty. Even the thousand-tongued serpent (Sesh-Nag) does not know the limits of His Glories.

ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ; ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੨੯੮-੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Naarad, the humble beings, Sukhdev and Vyaasa sings Almighty Praises.

ਰਸ ਗੀਧੇ , ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ; ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥ (੨੯੮-੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are imbued with the bliss of Almighty's meditation; united with Him; they are absorbed in Almighty's devotional worship.

ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ; ਪਾਈ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ (੨੯੮-੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Attachment, pride and doubt are eliminated, when one takes to the Almighty's Sanctuary who is the House of Mercy.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ; ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (੨੯੮-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

His Lotus Feet abide within my mind and body and I am enraptured, having His sight (Darshan).

ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ , ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੨੯੮-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

People reap their profits, and suffer no loss, when they concentrate on Almighty through the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ , ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ (੨੯੮-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They gather the treasure of the attainment of Almighty, the Ocean of Excellence, Guru Nanak says, by meditating on Almighty's Name (Naam). ||6|| Question: The ones who concentrates on Almighty's Name, what do they practice and what do they benefit? Guruji answers in the next Salok and Pauri.

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੮-੪)

Salok:

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ; ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੨੯੮-੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the gathering of the Saints they utter Almighty's Praises, and speak the Truth naturally,

ਨਾਨਕ , ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ; ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੭॥ (੨੯੮-੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the mind becomes contented, by concentrating in One Almighty. ||7||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੮-੫)

Pauree:

ਸਪਤਮਿ , ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ; ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (੨੯੮-੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The seventh day of the lunar cycle: Gather the wealth of Almighty's Name (Naam); this is a treasure which shall never be exhausted means that it never reduces upon spending,

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (੨੯੮-੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

through the company of Saints such treasure is obtained which has no limit nor end.

ਆਪੁ ਤਜਹੁ , ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ; ਸਰਨਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੨੯੮-੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They renounce their self-pride (conceit), meditate on Almighty and embrace Almighty's Sanctuary they acknowledge Him as the life within all (Har) and the Master (Rai),

ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ; ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (੨੯੮-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

therefore their pains departs and they swim across the dreadful wordly-ocean, and they obtain the fruits of their mind's desires.

ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ; ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੨੯੮-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They meditates on Almighty twenty-four hours a day - fruitful and blessed is their coming into this world.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ; ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (੨੯੮-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Threfore within and externally they acknowledge Almighty's presence whom they recognise as the Creator of everything.

ਸੋ ਸਾਜਨੁ , ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ; ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (੨੯੮-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He is the friend of the mind, companion, the dearest, who imparts sermons which incourages one to the recite Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥੭॥ (੨੯੮-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is a sacrifice to one who recites Almighty's Name. ||7||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੮-੯)

Salok:

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ; ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥ (੨੯੮-੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Sing the Glorious Praises of Almighty's virtues, twenty-four hours a day; renounce all other entanglements.

ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ॥੮॥ (੨੯੮-੧੦, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Messenger of Death cannot even see that person, Guru Nanak says, unto whom Almighty is merciful. ||8||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੮-੧੦)
Pauree:

ਅਸਟਮੀ ; ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ (੨੯੮-੧੦, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The eighth day of the lunar cycle: The eight spiritual powers of the Siddhas, the nine treasures,

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ; ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥ (੨੯੮-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
all precious things (Kam-fulfillment of all desires, Arth-wealth, Dharam-faith & Mokhs-salvation), perfect intellect and their uttered discourse becomes the bestower ofof salvation,

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ; ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥ (੨੯੮-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Upon opening of the heart-lotus after attaining ultimate wisdom, eternal bliss is obtained,

ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ; ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥ (੨੯੮-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
thereafter the lifestyle becomes pure (without sins) by reciting the firm Mantra of the Guru.

ਸਗਲ ਧਰਮ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (੨੯੮-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Upon completion all righteous virtues and sacred purifying baths,

ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ; ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥ (੨੯੮-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
the most lofty and sublime spiritual wisdom is obtained.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ (੨੯੮-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Those who has participated in True Guru's company and meditated on Almighty,

ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥ (੨੯੮-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, they will be saved, by lovingly chanting Almighty's Name. ||8||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੮-੧੩)
Salok:

ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ; ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥ (੨੯੮-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
One who does not remember Almighty and remained fascinated by the pleasures of evil desires.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ; ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੯॥ (੨੯੮-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, forgetting Almighty's Name (Naam), one is subjected to the cycle of reincarnation and will be summon into heaven and hell. ||9||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੮-੧੪)

Pauree:

ਨਉਮੀ ; ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥ (੨੯੮-੧੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The ninth day of the lunar cycle: The nine openings (2-nose, 2-ears, 2-eyes, 1-mouth, 1-anus & 1-urinal) of the body are corrupted.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ; ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ (ਬਿਪ-ਰੀਤਿ ਬੋਲੋ) (੨੯੮-੧੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

People do not chant Almighty's Name; instead, they practice evil.

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ; ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥ (੨੯੮-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They commit adultery, slander the Saints,

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥ (੨੯੮-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

and do not listen to even a tiny bit of Almighty's Praise.

ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ; ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (ਤਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੨੯੮-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They steal others' wealth for the sake of their own bellies,

ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਬੁਝਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੨੯੮-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

but the fire of anger is not extinguished, and their thirst for worldly possessions is not quenched.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ; ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ (੨੯੮-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Without serving Almighty, these are their rewards.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ; ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥ (੨੯੮-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, forgetting Almighty, the unfortunate people continue to take birth and die in every life. ||9||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੮-੧੭)
Salok:

ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ; ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥ (੨੯੮-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
I have wandered, searching in the ten directions - wherever I look, there I see Him.

ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧੦॥ (੨੯੮-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The mind comes to be controlled, Guru Nanak says, if He grants His Perfect Grace. ||10||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੮-੧੮)
Pauree:

ਦਸਮੀ ; ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ (੨੯੮-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The tenth day of the lunar cycle: Overpower the ten sensory (Gyan Indria) and motor (Karam Indria) organs;

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ; ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ (੨੯੮-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
the mind will be content, as you chant Almighty's Name (Naam).

ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ; ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ (੨੯੮-੧੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
With your ears, hear Almighty's Praises who is the Universal Sustainer;

ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ; ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ (੨੯੮-੧੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
with your eyes, see the Saints who are the house of mercy.

ਰਸਨਾ ; ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ (੨੯੮-੧੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
With your tongue, sing the Glorious Praises of the Infinite Lord.

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ; ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥ (੨੯੮-੧੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
In your mind, remember the Perfect Almighty.

ਹਸਤ ਚਰਨ ; ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥ (੨੯੯-੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
With your hands, work for the Guru and with your feet walk towards the True Congregation,

ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥ (੨੯੯-੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, this way of life is obtained by Almighty's Grace. ||10||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੯-੨)

Salok:

ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ; ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥ ('ਸੁਆਦੁ' ਬੋਲੋ) (੨੯੯-੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Everyone describes Almighty as the One, the One and Only but how rare are those who know the taste of Almighty's Name recitation,

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧੧॥ (੨੯੯-੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the Glories Praises of Almighty's Virtues cannot be known. Guru Nanak says, He is totally amazing and wonderful! ||11||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੯-੩)

Pauree:

ਏਕਾਦਸੀ ; ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥ (੨੯੯-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The eleventh day of the lunar cycle: See Almighty, the Lord, near at hand.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ; ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (੨੯੯-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

control your sensual desires, and listen to Almighty's Name.

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ; ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ (੨੯੯-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Let your mind be content, and be kind to all beings.

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥ (੨੯੯-੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In this way, your fast will be successful.

ਧਾਵਤ ਮਨੁ ; ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ ॥ (੨੯੯-੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Keep your wandering mind restrained in one place.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ; ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (੨੯੯-੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The mind and body shall become pure, chanting the Almighty's Name.

ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ (੨੯੯-੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Supreme Creator Almighty is pervading amongst all,

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ; ਅਟਲ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥ (੨੯੯-੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, sing Almighty's Praises; as this alone is the eternal faith. ||11||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੯-੬)

Salok:

ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ , ਸੇਵਾ ਕਰੀ ; ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (੨੯੯-੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Evil-mindedness is eliminated, when one joints the company of saints and serve the compassionate Satguru.

**ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ;
ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧੨॥** (੨੯੯-੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is merged with Almighty; all his entanglements have come to an end. ||12||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੯-੭)

Pauree:

ਦੁਆਦਸੀ ; ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (੨੯੯-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The twelfth day of the lunar cycle: Dedicate yourself to giving charity, chanting Almighty's Name (Naam) and take purification bath for the body as well as for the mind.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ; ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥ (੨੯੯-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Meditate on Almighty with devotion, and get rid of your pride.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ (੨੯੯-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, in the holy Congregation (Saadh Sanggat).

ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ; ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥ (੨੯੯-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The mind is satisfied by lovingly singing Almighty's Praises.

ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ; ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ॥ (੨੯੯-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Sweet Words of His Bani soothe and blesses containment to everyone.

ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੈ ॥ (੨੯੯-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Satisfy the mind which is created from the Sato characteristics of the five principal elements with the Nectar of Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ; ਏਹ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥ (੨੯੯-੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

This faith is obtained from the Perfect Guru,

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧੨॥ (੨੯੯-੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, dwelling upon Almighty, you shall not enter the womb of reincarnation again. ||12||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੯-੧੦)

Salok:

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ; ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥ (੨੯੯-੧੦, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Engrossed in the three characteristics of maya, one's wishes do not fulfil.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ; ਨਾਨਕ , ਛੂਟੈ ਨਾਮ ॥੧੩॥ (੨੯੯-੧੦, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When the Saving Grace of sinners, Almighty dwells in the mind, Guru Nanak says, then one's wishes for worldly possessions dispels away and he is saved by Almighty's Name (Naam). ||13||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੯-੧੧)

Pauree:

ਤ੍ਰਉਦਸੀ ; ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ॥ (੨੯੯-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The thirteenth day of the lunar cycle: The world is in the grasp of three fevers (Aadhi-the mind diseases, Biadhi-the body diseases and Upaadhi-disease or pains caused by external mishaps).

ਆਵਤ ਜਾਤ ; ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ (੨੯੯-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

It comes and goes, and is reincarnated in hell because by engrossing in the three fevers for the entire life

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ; ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ (੨੯੯-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

one did not remember Almighty within the mind as the thought never enter into the minds.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥ (੨੯੯-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They did not sing the Praises of Almighty, the Ocean of peace, even for an instant.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ; ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥ (੨੯੯-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

This body is the embodiment of pleasure and pain.

ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ; ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥ (੨੯੯-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

It suffers from the chronic and incurable disease of Maya.

ਦਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ; ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ॥ (੨੯੯-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

During the entire day, one commits sins by fulfilling desires, wearing himself/herself out,

ਨੈਨੀ ਨੀਦ ; ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ॥ (੨੯੯-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

and while sleeping the yearn for unfulfilled desires and he/she mutter in dreams.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥ (੨੯੯-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

By forgetting Almighty, this is their condition,

ਸਰਨਿ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੧੩॥ (੨੯੯-੧੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, seek the Sanctuary of Almighty who is kind and compassionate Primal Being and all pains will dispelled . ||13||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੯-੧੪)

Salok:

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ; ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ॥ (੨੯੯-੧੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is pervading in all the four directions and the fourteen dimensions.

ਨਾਨਕ , ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ; ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧੪॥ (੨੯੯-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, He is not seen to be lacking anything; His works are perfectly complete. ||14||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੯-੧੫)
Pauree:

ਚਉਦਹਿ ; ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ॥ (੨੯੯-੧੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The fourteenth day of the lunar cycle: Almighty Himself is in all four directions.

ਸਗਲ ਭਵਨ ; ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪ ॥ (੨੯੯-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
On all worlds, His radiant glory is perfect.

ਦਸੇ ਦਿਸਾ ; ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ (੨੯੯-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The One Almighty is diffused in the ten directions.

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ; ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ ॥ (੨੯੯-੧੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
See Almighty in all the earth and sky.

ਜਲ ਥਲ ਬਨ ; ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ॥ (੨੯੯-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
In the water, on the land, in the forests and mountains, and in the nether regions of the underworld,

ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ; ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲ ॥ (ਪਰਮੇਸੁਅਰ ਬੋਲੋ) (੨੯੯-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
the House of Merciful and Transcendent Almighty is abiding.

ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ; ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ॥ (੨੯੯-੧੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Almighty is in all mind and matter, subtle and manifest.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨ ॥੧੪॥ (੨੯੯-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, through a True Guru recognise Almighty. ||14||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੨੯੯-੧੮)
Salok:

ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ; ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੨੯੯-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Those who have embraced Guru's Teaching and sing Almighty's praises, they have conquered their mind,

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ; ਨਾਨਕ , ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧੫॥ (੨੯੯-੧੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, by the Grace of the Guru, their fear is dispelled, and anxiety is ended. ||15||

ਪਉੜੀ ॥ (੨੯੯-੧੯)

Pauree:

ਅਮਾਵਸ , ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ; ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (੨੯੯-੧੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The day of the new moon: Whoever is blessed with contentment by a Guru, he has obtained the bliss in his Antahkaran.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ , ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ; ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (੩੦੦-੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The mind and body are cooled and soothed, in intuitive peace and poise, then one serves Almighty dedicately.

ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ; ਸਫਲ , ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥
ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ , ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ; ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (੩੦੦-੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who remembers Almighty's Name - his bonds are broken, all his sins are erased, and his works are brought to perfect fruition; his evil-mindedness disappears, and his ego is subdued.

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਵਨ ॥ (੩੦੦-੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Taking to the Sanctuary of the Supreme Creator Almighty, his comings and goings in reincarnation are ended.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ; ਗੁਣ ਗੁਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨ ॥ (੩੦੦-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He saves himself, along with his family, by uttering Almighty's Praises.

ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਣੀ ; ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ (੩੦੦-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Therefore serve Almighty, and I recite Almighty's Name,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ; ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧੫॥ (੩੦੦-੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says from the Perfect Guru, peace and comfortable ease is attained. ||15||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੩੦੦-੪)

Salok:

ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲਤਾ ; ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥ (੩੦੦-੪, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The perfect person never wavers; Almighty Himself made him perfect.

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ; ਨਾਨਕ , ਹੋਤ ਨ ਘਾਟਿ ॥੧੬॥ (੩੦੦-੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Day by day, he prospers; Guru Nanak says, he shall not fail. ||16||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੦-੫)

Pauree:

ਪੂਰਨਮਾ , ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ (੩੦੦-੫, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The day of the full moon: Almighty alone is Perfect; He is the All-powerful Cause of causes.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥੁ ॥ (੩੦੦-੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is kind and compassionate to all beings and creatures; His Protecting Hand is over all.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ; ਕੀਆ ਜਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (੩੦੦-੬, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He is the Treasure of Excellence, the Lord of the Universe; He is the greatest (Gur), His acts becomes reality.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ ; ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੦੦-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Inner-knower, prudent, beyond understanding and beyond Maya (Immaculately Pure)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥ (੩੦੦-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Supreme Lord Almighty, the Transcendent Lord, is the Knower of all ways and means.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ; ਆਠ ਪਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (੩੦੦-੭, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He is the Support of His Saints, with the ability to give Sanctuary. Twenty-four hours a day, I bow in reverence to Him.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ; ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥ (੩੦੦-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Whose discourse cannot be completely uttered nor be understood; remember and meditate on Almighty's Feet.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨ ॥੧੬॥ (੩੦੦-੮, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He is the Saving Grace of sinners, the Master of the masterless; Guru Nanak has entered Almighty's Sanctuary. ||16||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੩੦੦-੯)

Salok:

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ , ਸਹਸਾ ਗਇਓ ; ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੩੦੦-੯, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

My pain is gone, and my sorrows have departed, since I embraced Almighty's Sanctuary, the Master .

ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੭॥ (੩੦੦-੧੦, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I have obtained the fruits of my mind's desires, Guru Nanak says, by singing the Glorious Praises of the Lord. ||17||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੦-੧੦)

Pauree:

ਕੋਈ ਗਾਵੈ , ਕੋ ਸੁਣੈ ; ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੩੦੦-੧੦, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Some sing, some listen, and some contemplate;

ਕੋ ਉਪਦੇਸੈ , ਕੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ (੩੦੦-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

some preach, and some implant the Name within; this is how they are saved.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ , ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ; ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ (੩੦੦-੧੧, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Their major sins are erased, and they become pure; the filth of countless incarnations is washed away.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ; ਨਹ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ (੩੦੦-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In this world and the next, their faces shall be radiant; they shall not be touched (influenced) by Maya.

ਸੋ ਸੁਰਤਾ , ਸੋ ਬੈਸਨੋ ; ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤੁ ॥ (੩੦੦-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are scholars in divine knowledge, and practicers of faith; they are spiritually wise, wealthy and prosperous.

ਸੋ ਸੂਰਾ , ਕੁਲਵੰਤੁ ਸੋਇ ; ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (੩੦੦-੧੨, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are spiritual heros, of noble birth, who uttered Almighty's Name.

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਬੈਸੁ ; ਉਧਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥ (੩੦੦-੧੩, ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Khatri, the Brahmins, the low-caste Soodras, the Vaisha workers and the Chandal (ones who cremate dead bodies) are all saved,

ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ; ਨਾਨਕ , ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥੧੭॥(੩੦੦-੧੩,ਥਿਤੀ ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says become the dust of the feet of those who know their Almighty. ||17||

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੦੦-੧੫)

Vaar In Gauree, Fourth Mahla:

Prologue: Sri Guru Ram Dass Ji utters the following hymn on the greatness of a True Guru and the consequences of acting against such Guru. However Guruji forwards a humble plea before the Almighty to save the mind leaded (manmukh) ones who acts in ignorance.

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੦੦-੧੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੦-੧੬)

Salok Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੩੦੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru, the Primal Being, is the house of mercy (kind and compassionate); all are alike to Him,

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ; ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ (੩੦੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He looks upon all impartially; with pure faith in the mind, joy and sorrows are obtained.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥ (੩੦੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name is Ambrosial Nectar within the True Guru; one obtains most exalted and sublime status (salvation) by obeying Guru's instructions,

ਨਾਨਕ , ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥(੩੦੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, however only by Guru's Grace, one concentrates on Almighty; the Guru-oriented (Gurmukh) obtain Him. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੦-੧੮)

Fourth Mahla:

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭ ਬਿਖੁ ਹੈ ; ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੩੦੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Egotism, attachment and Maya are the form of poison; in the fulfilment of the desire created by these, people continually suffer loss in this world as they waste their precious breath without remembering Almighty.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੩੦੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Guru-oriented earns the profit of the wealth of Almighty's Name, contemplating the Guru's hymn (Gurbani).

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੩੦੦-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The poisonous filth of egotism is removed, when one enshrines the nectar of Almighty's Name within the heart.

ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਹਿ ;
ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (੩੦੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

All the Guru-oriented's affairs are brought to perfect completion; Almighty has showered him with His Mercy.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ , ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ;
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ॥੨॥(੩੦੧-੧,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

Guru Nanak says, the ones who were united with meditation remains united with Almighty in this life, and the Creator Almighty blends them with Himself. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੧-੨)
Pauree:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥ (ਗੋਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)
You are True, True Master. You are the Truest of the True, O Lord of the World.

ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ; ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)
Everyone concentrates on You; everyone falls at Your Feet.

ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ (੩੦੧-੩, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)
Your Praises are graceful and beautiful; whoever utters Your Praises, You ferry them across the worldly ocean.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ (੩੦੧-੩, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)
You reward the Gurmukhs (Guru-oriented), who are absorbed in the True Name.

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (੩੦੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)
My Dear, Great Master, great is Your glorious greatness. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮ: ੪ ॥ (੩੦੧-੪)
Salok, Fourth Mahla:

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ; ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ (੩੦੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)
Without Almighty's Name, all other praise and speech is insipid and tasteless.

ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਲਾਹਦੇ ; ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ ॥ (੩੦੧-੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)
The ego-oriented praise their own egos; their attachment to egotism is useless,

ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ; ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ ॥ (੩੦੧-੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)
because those whom they praise, die and the slanderers vanishes away.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ ॥੧॥ (੩੦੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Guru-oriented are saved by reciting Almighty's Name who is the Embodiment of Supreme Bliss. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੧-੭)

Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥ (ਦੱਸਿ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

O True Guru, tell me of my Lord Almighty, that I may meditate on Almighty's Name (Naam) within my mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ; ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥(੩੦੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Almighty's Name is sacred and pure; uttering it, all my pain has been dispelled. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੧-੮)

Pauree:

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ; ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (੩੦੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You Yourself are the Formless Lord, free from Maya, our Sovereign King.

ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੩੦੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who concentrate on You, with one-pointed mind, are rid of all their pain.

ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ; ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (੩੦੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You have no equal, next to whom I might sit and speak of You.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂਹੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ; ਤੂਹੈ ਸਚੁ , ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੩੦੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You are the only Giver as great as Yourself. You are free from Maya (Niranjan - Immaculate); You are the Truth, you are pleasing to my mind.

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥ (੩੦੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

My Dear, True Master, Your Name is the Truest of the True. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੧-੧੧)
Salok, Fourth Mahla:

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ (੩੦੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)
Deep within the mind is the disease of ego; the ego-oriented, the evil beings, are deluded by doubt.

ਨਾਨਕ , ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ; ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ (੩੦੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)
Guru Nanak says, this disease is eradicated, only when one meets the True Guru, our Friend. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੧-੧੨)
Fourth Mahla:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)
The mind and body of the Guru-oriented are imbued with Almighty's Love, the Treasure of Virtues.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ (੩੦੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)
Guru Nanak says, those who has embraced Almighty's Sanctuary. the True Guru, has united them with Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੧-੧੩)
Pauree:

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥ (੩੦੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)
You are the Personification of Creativity and beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible). With whom should I compare You?

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ;
ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ , ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥ (ਪੜ੍ਹੀਐ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)
If there was anyone else as great as You, I would name him; You alone are like Yourself.

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥ (੩੦੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)
You are the One, permeating each and every heart; You are revealed to the Guru-oriented.

ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ; ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥ (ਚੜ੍ਹੀਐ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You are the True Master of all; You are the Highest of all.

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ; ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥੩॥ (ਕੜ੍ਹੀਐ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Whatever You do, O True Almighty, that is what happens, so why should we grieve? ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੧-੧੫)

Salok, Fourth Mahla:

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ; ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥ (ਅੱਠੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

My mind and body are imbued with the Love of my Beloved Almighty, twenty-four hours a day.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥ (੩੦੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, O Almighty, shower such blessings that I may dwell in Your form by obtaining True Guru's company. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੧-੧੭)

Fourth Mahla:

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ; ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੋਹੰਨਿ ॥ (੩੦੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those whose inner beings are filled with the Love of their Beloved Almighty, look beautiful as they speak.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ; ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥੨॥ (੩੦੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Almighty Himself knows all; the Beloved Almighty has infused His Love. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੧-੧੮)

Pauree:

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ; ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ (ਅ-ਭੁੱਲ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear Creator Almighty, You Yourself are infallible; You never make mistakes.

ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ (ਬੁੱਝਾਹੀ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Whatever You do is good, O True Lord; this understanding is obtained by those who contemplates Guru's Shabad (Gurbani).

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (ਸਮਰੱਥੁ ਬੋਲੋ) (੩੦੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You are the Cause of causes, the All-powerful Lord; there is no other at all.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ; ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥ (੩੦੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You are the Master, You are beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and the house mercy; everyone concentrates on You.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸਦਾ ; ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥ (ਸਭਸ-ਦਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

All beings are Yours; You belong to all. You are releaser of all. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੨-੧)

Salok, Fourth Mahla:

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ; ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥ (ਅੱਖੀਂ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Listen, My Dear Beloved, to my message of love; my eyes are fixed upon You.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥ (੩੦੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When Guru is pleased only then He unites with Almighty, Guru Nanak says now I, Almighty's servant sleeps in peace. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੨-੨)

Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ (੩੦੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru is the Merciful Giver; He is always compassionate.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ; ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ (੩੦੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru has no hatred within Him; He sees the One Almighty everywhere.

ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ;
ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੦੨-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Anyone who directs hate against the One who has no hate, shall never be satisfied within.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ; ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥(੩੦੨-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru wishes everyone well; how can anything bad happen to Him?

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛਦਾ ; ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ (੩੦੨-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

As one feels towards the True Guru, so are the rewards he receives.

ਨਾਨਕ , ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ;
ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (ਗੁੱਝਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੫,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

Guru Nanak says, the Creator knows everything; nothing can be hidden from Him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੨-੬)

Pauree:

ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ (ਵੱਡਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who has been made great by his Master - know him to be great!

ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ , ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ; ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥(੩੦੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

By His Pleasure, the Master Blesses those who are pleasing to His Mind.

ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ; ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥ (ਮੂੜ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who tries to compete with Him is a senseless fool.

ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ , ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (੩੦੨-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who is united with Almighty by the True Guru, sings His Praises and speaks His Glories.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ; ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥ (ਬੁੱਝਿ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the True Almighty is True; one who understands Him is absorbed in Truth. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੨-੯)

Salok, Fourth Mahla:

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ; ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (੩੦੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Lord is true, free from Maya (immaculate) and eternal; He has no fear, hatred or form.

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ;
ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥ (ਲੱਥਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੯,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who recite and meditate on Him, who single-mindedly focus their consciousness on Him, are rid of the burden of their ego.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ; ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (੩੦੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those Guru-oriented who worship and adore Almighty - hail to those Saints!

ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ;
ਤਿਸ ਨੋ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੦੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

If someone slanders the Perfect True Guru, he will be rebuked and reproached by the whole world.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ (ਰੱਖਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty Himself abides within the True Guru; He Himself is His Protector.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ; ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (੩੦੨-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Great, Great is the Guru, who sings the Glories of Almighty. Unto Him, I bow forever and ever in deepest reverence.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ;
ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੧੨,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

Servant Nanak is a sacrifice to those who have uttered Almighty's Name who is the Creator. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੨-੧੩)

Fourth Mahla:

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ (੩੦੨-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He Himself made the earth; He Himself made the sky.

ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ; ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ (੩੦੨-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He Himself created the beings (Jeev) there, and He Himself places food in their mouths.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (੩੦੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He Himself is All-pervading; He Himself is the Treasure of Virtues.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ; ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥ (ਕੱਟੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, meditate on Almighty's Name (Naam), He shall take away all your sinful mistakes. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੨-੧੫)

Pauree:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (੩੦੨-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You, O True Master, are True; the Truth is pleasing to the True One means truthful person pleases Almighty.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ; ਤਿਨ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੩੦੨-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Messenger of Death does not even approach those who praise You, Dear True Almighty.

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ (੩੦੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Their faces are radiant in Almighty's Court whose hearts pleased with You.

ਕੂੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਨਿ ;
ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ , ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (੩੦੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The false ones are left behind; because of the falsehood and deceit in their hearts, they suffer in terrible pain.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿਆਰੀਆ ; ਕੂੜਿਆਰ , ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥ (੩੦੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Black are the faces of the false; the false remain just false. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੨-੧੭)

Salok, Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ;
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ , ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (੩੦੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru is the field of Dharma; as one plants the seeds there, so are the fruits obtained.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ; ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ (੩੦੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Diciples of the Guru (GurSikhs) who have planted the seed of faith, obtained Almighty as their ambrosial fruit.

ਓਨ੍ਹਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ॥ (੩੦੨-੧੯,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

Their faces are radiant in this world and the next; in Almighty's Court, they are robed with honor.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਖੋਟੁ , ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥ (੩੦੨-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Some have cruelty in their hearts - they constantly act in cruelty; as they plant, so are the fruits which they eat.

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ , ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ;
ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥ (ਸੁਆਵ-ਗੀਰ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When the True Guru, the Tester, observes with His Glance, selfish ones are all exposed.

ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ , ਤੇਹਾ ਪਾਇਨਿ ;
ਓਇ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ ਦਯਿ ਵਜਾਏ ॥ (ਦਈਇ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

As one thinks, so does he receive, and so does Almighty make him known.

ਨਾਨਕ , ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ;
ਨਿਤ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥ (੩੦੩-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Master is pervading at both ends; He continually acts, and beholds His own play. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੩-੩)

Fourth Mahla:

ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ; ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ (ਲੱਗੈ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The mortal is of one mind - whatever he dedicates it to, in that he is successful.

ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ; (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)
ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ , ਸਾਈ ਖਾਇ ॥ (੩੦੩-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Although one can talk a lot about various food, but they eat only that which is in their own homes.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ; ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੩੦੩-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Without the True Guru, understanding is not obtained, and egotism does not depart from within.

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ , ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ ;
ਹਥੁ ਤਡਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਾਇ ॥ (ਤੱਡਹਿ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Suffering and hunger cling to the egotistical people; they hold out their hands and beg from door to door.

ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ; (ਠੱਗੀ, ਗੁੱਝੀ ਬੋਲੋ)
ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (੩੦੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Their falsehood and fraud cannot remain concealed; their false appearances fall off in the end.

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (੩੦੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who has such pre-ordained destiny comes to meet Almighty through the True Guru.

ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ , ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (ਸੁ-ਵਰਨੁ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Just as iron is transmuted into gold by the touch of the Paras (Stone that converts 8 types of materials into gold), so are people transformed into their real-self (Atma) which is Almighty by joining the true congregation (Saadh Sanggat).

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥ (੩੦੩-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Dear Almighty, You are the poor and rich therefore lead as You wish. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੩-੮)

Pauree:

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੩੦੩-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who serves (remembers) Almighty with all his heart - the Almighty Himself unites him with Himself.

ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ; (ਸਾਂਝਿ ਬੋਲੋ)
ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (੩੦੩-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He enters into a partnership with virtue and merit, and burns off all his demerits with the fire of the Shabad.

ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀ ; ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥ (ਪੱਲਰੀ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Knowing that demerits are empty (Palri) are abandoned (Vikan), like straw; one who is blessed with virtues, he alone obtains true virtues.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ;
ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ , ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥ (ਪਰਗਟੀ-ਆਏ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to my Guru, who has erased my demerits, and revealed my virtuous merits.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੭॥ (੩੦੩-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Guru-oriented chants the glorious greatness of the great Almighty. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੩-੧੧)

Salok, Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (੩੦੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Great is the greatness within the True Guru, who meditates night and day on Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (੩੦੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The repetition of Almighty's Name, is his purity and contentment; with Almighty's Name, he is satisfied.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ ਕਰਾਵੈ ॥ (੩੦੩-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Almighty's Name is His power, and Almighty's Name is His Royal Court; Almighty's Name protects Him.

ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ , ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ; ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ (੩੦੩-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who centers his consciousness and worships the Guru, obtains the fruits of his mind's desires.

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ (੩੦੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

But one who slanders the Perfect True Guru, shall be killed and destroyed by the Creator.

ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਓਹੁ ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥ (੩੦੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

This opportunity shall not come into his hands again; he must eat what he himself has planted.

ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ; ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥(੩੦੩-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He shall be taken to the most horrible hell, with his face blackened like a thief, and a noose around his neck.

ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ;
ਤਾ ਉਬਰੈ , ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (੩੦੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

But if he should again take to the Sanctuary of the True Guru, and meditate on Almighty's Name, then he shall be saved.

ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ; (ਬਾਤਾਂ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥ (੩੦੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak speaks and proclaims reality of Almighty's discourse; as it pleases the Creator, so does he perform. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੩-੧੬)

Fourth Mahla:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ;
ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (ਮੁੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who does not obey the Command (Hukam) of the Perfect Guru - that self-willed manmukhs is plundered by his ignorance and poisoned by Maya.

ਓਸੁ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ , ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ; (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ (ਦਈਇ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Within him is falsehood, and he sees everyone else as false; Almighty has tied these useless arguments (conflicts) around his neck.

ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ , ਬਹੁਤੇਰੀ ; (ਗੱਲ ਬੋਲੋ)
ਓਸ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (੩੦੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He sell his false words again and again to earn a living, but the words he speaks please no one.

ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ , ਜਿਉ ਰੰਨ ਦੋੁਹਾਗਣਿ ;
ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ , ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥ (ਲੱਛਣੁ ਬੋਲੋ) (੩੦੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He wanders from house to house like an abandoned woman; whoever associates with him is stained by the mark of evil as well means he convince others to be like him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ; (ਅ-ਲਿਪਤੋ ਬੋਲੋ)
ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ , ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥ (੩੦੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who become Gurmukh (Guru-oriented) avoids the company of self-willed Manmukh by forsaking their company and remain close to the Guru.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ , ਸੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪੰਚਹੁ ;
ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੩੦੪-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The one who does not publicly affirm his Guru and proclaim himself to be the greatest is not a good person; he loses all his profits and capital.

ਪਹਿਲਾ ਆਗਮੁ ਨਿਗਮੁ , ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥ (੩੦੪-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

People used to chant and recite the Shaastras and the Vedas, Guru Nanak says, but now the Words of the Perfect Guru have come to be the most exalted of all.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ;
ਮਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ (੩੦੪-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The glorious greatness of the Perfect Guru is pleasing to the Guru's disciples (GurSikh); the self-willed manmukhs (ego-oriented) have lost this opportunity. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੪-੩)

Pauree:

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ; (ਵੱਡਾ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ (ਟਿੱਕੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Almighty is truly the greatest of all; he alone obtains Him, who is inaugurate as a disciple (Sikh) by the Guru.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ; ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥ (ਇੱਕੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He is the True Guru, who concentrates (focussed) on the True Almighty, the True Almighty and the True Guru are truly One.

ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ॥ (ਛਿੱਕੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He is the True Guru, the Primal Being, who has totally conquered his five passions.

ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ;
ਤਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ॥ (ਫਿੱਕੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who does not serve the True Guru, and who praises himself, is filled with falsehood within. Cursed, cursed is his ugly face.

ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ;
ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੮॥ (ਚੁੱਕੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

His words are not pleasing to anyone; his face is blackened, and he is separated from the True Guru. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੪-੬)

Salok, Fourth Mahla:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ (੩੦੪-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The field of the entire universe belongs to Almighty and Almighty Himself cultivates this field.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ; ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੩੦੪-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Gurmukh (Guru-oriented) grows the crop of Blessings, while the self-willed Manmukhs (ego-oriented) loses even his roots.

ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ; ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ (੩੦੪-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Everyone plants for their own good, but the Lord causes to grow only that field with which He is pleased means that although everyone performs deeds for their benefit but only those deeds bears fruits which pleases Almighty. (To do the best is our duty, the returns are in Almighty's hands)

ਗੁਰਸਿਖੀ , ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ , ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੦੪-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru's disciples (GurSikh) plants the seed of Almighty's Ambrosial Name, and obtains the Nectar of knowledge as their Ambrosial Fruit.

ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕੁਰਕਦਾ ;
ਹਰਿ ਕਰਤੈ , ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥ (੩੦੪-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The mouse of ego is continually gnawing away at the crop of deeds, but the Creator Almighty through a Guru has killed the mouse of ego from the Antahkaran.

ਕਿਰਸਾਣੀ ਜੰਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇਆ ॥ (੩੦੪-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The farm was successful, by Almighty's Love, and the crop was produced by Almighty's Grace.

ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ;
ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੩੦੪-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He has removed all the burning and anxiety of those, who have meditated on the True Guru, the Primal Being.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਆਪਿ ਤਰਿਆ , ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥ (੩੦੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, those who worships and adores Almighty's Name (Naam), swims across the materialistic ocean and saves the whole world as well. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੪-੧੧)

Fourth Mahla:

ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ; ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥ (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The self-willed manmukh (ego-oriented) is suppressed with greed all day long, he forsakes the words realted to Almighty and utter the words related to Maya.

ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ; (ਊਂਘੈ, ਦੱਬਿਆ ਬੋਲੋ)
ਨਵੇ ਸੋਤ , ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ (ਢਿੱਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

At night, he is overcome by fatigue as he keeps on calcuting the profit and loss made during the day time, and all his organs are weakened.

ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ , ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ;
ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥ ('ਭਲਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Over the head of the self-willed manmukh is the order of the woman (Maya); to her, he ever holds out his promises of goodness.

ਜੋਰਾ ਦਾ ਆਖਿਆ , ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ;
ਸੇ ਅਪਵਿਤ , ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ ('ਖਲਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those men (or women) who act according to the orders of the women (Maya) are impure, filthy and foolish.

ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ; (ਕੁ-ਸੁਧ ਬੋਲੋ)
ਸੇ ਜੋਰਾ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥ ('ਚਲਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those impure men are engrossed in lust (desires); they consult their women (Maya) and walk accordingly.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ; (ਚੱਲੈ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥ ('ਭਲਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who walks as the True Guru tells him to, is the true man, the best among the best.

ਜੋਰਾ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ;
ਹਰਿ ਖੇਲ , ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥ ('ਖਿਲਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He Himself created women (Maya) and men (Beings); the Lord Himself plays every play.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ;
ਨਾਨਕ , ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥ ('ਭਲ', 'ਭਲਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You created the entire creation; Guru Nanak says, it is the best among the best. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੪-੧੫)

Pauree:

ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ; ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥ (੩੦੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You are carefree, unfathomable and immeasurable; how can You be measured?

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ (੩੦੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who have met the True Guru and who concentrates on You are very fortunate.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ; ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ (੩੦੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Word of the True Guru's Bani is the embodiment of Truth; through Gurbani, one becomes perfect and unites with the Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ , ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ;
ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥ (੩੦੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The ones who imitates the True Guru's deeds they speak the words which are engrossed in unnecassary love and envy, they are attached to the false worldly materials and they are dropped from Almighty's side means that they becomes ignorant about Almighty.

ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ , ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ;
ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੯॥ (੩੦੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Deep within them is one thing, and in their mouths is another; they wander in search of the poison of Maya, and then they painfully waste away their entire life. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੪-੧੮)

Salok, Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ;
ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ , ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ॥(੩੦੪-੧੮,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

Service to the True Guru is immaculate and pure; those humble beings who are pure perform this service.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ , ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ;
ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ , ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥ (੩੦੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who suppressed within by deceit, desires and falsehood - the True Lord Himself casts them out the Gurmukhs.

ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ;
ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ , ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ (੩੦੫-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The truthful Sikhs sit by the True Guru's side and serve Him and the false ones are not found anywhere near to the company of the true Guru.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ;
ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇਰੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ (ਦਈਇ ਬੋਲੋ) (੩੦੫-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who are not pleased with True Guru's Words, their faces are cursed, and they wander around, condemned by Almighty.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ , ਹਰਿ ਕੇਰੀ ;
ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ , ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (੩੦੫-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who do not have Almighty's Love within their hearts, how long can those demonic, ego-oriented be consoled?

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ , ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ;
ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ (੩੦੫-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who meets the True Guru, keeps his mind in its own place; he spends the bliss that he have within means that he enjoys the bliss of his real-self (Atma).

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ;
ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥ (੩੦੫-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says that some are united with the Guru and blesses happiness, while others are separated in deceitful cheat acts. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੫-੪)

Fourth Mahla:

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥ (ਦਈਇ, ਆਂਦੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੫-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who have the treasure of Almighty's Name deep within their hearts, Almighty brings them to a truthful living .

ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ (੩੦੫-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They are no longer subservient to other people; Almighty sits by them, means take their side.

ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ , ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ; (ਵੱਲਿ ਬੋਲੋ)
ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੩੦੫-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When the Creator is on their side, then everyone is on their side. Beholding their vision, everyone applauds them.

ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ;
ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥ (੩੦੫-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Kings and emperors are all created by Almighty; they all come and bow in reverence to the Almighty's humble servant.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (ਅ-ਤੁਲੁ ਬੋਲੋ) (੩੦੫-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Great is the greatness of the Perfect Guru, serving the Great Almighty, I have obtained immeasurable peace.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ;
ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (੩੦੫-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty has bestowed this eternal gift upon the Perfect Guru; His blessings increase day by day.

ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ;
ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥ (੩੦੫-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The slanderer, who cannot endure His greatness, is destroyed by the Creator Himself.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ;
ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥ (੩੦੫-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says that I the servant, utters the virtues of the Creator, who protects His Bhagats (devotees) forever. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੫-੧੦)

Pauree:

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ; ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥ (੩੦੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear Master, you are beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and house of mercy; You are the Great Giver, All-knowing.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ , ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨਾ ਆਵਈ ;
ਤੂਹੈਂ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ (੩੦੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I can see no other as great as You; You are the most intelligent (Sugarh), You are pleasing to my mind

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ; ਸਭੁ ਚਲਣਹਾਰਾ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (੩੦੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Emotional attachment to your family and everything you see is temporary, this attachment is the cause of coming (birthy) and going (death).

ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਚੇ , ਹੋਰਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ;
ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਾ ਤਿਨ ਮਾਣਾ ॥ (੩੦੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who attach their consciousness to anything except the True Almighty are false, and false is their pride.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ;
ਬਿਨੁ ਸਚੇ , ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣਾ ॥੧੦॥ (੩੦੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, meditate on the True Almighty; without the True Almighty, the ignorant rot away and rot to death. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੫-੧੩)

Salok, Fourth Mahla:

Prologue: Due to a curse on Bhai Gonda because of the false declaration on the ownership over his ancestor's land, demons resided on his land. The land was abandon as no one could develop or cultivate. Bhai Gonda came to the sanctuary of Guru Angad Dev Ji and offered the land ownership to Guruji for noble cause. Guru Angad Dev Ji handed his personal rod and appointed Baba Amar Dass Ji as the ambassador to develop and cultivate Bhai Gonda's land which was named as Goindwal Sahib. After Bhai Gonda Ji passed away his ignorant sons under the influence of a family advisor (a Pandit), claimed to be the rightful landlords to collect the tax, on Guru Amar Dass Ji refusal they lodged a report against Guruji in the court of King Akbar. Sri Guru Ram Dass Ji utters the following hymn explaining the greed of the Pandit who was the advisor to Bhai Gonda Ji's sons;

ਅਗੋਦੇ ਸਤ ਭਾਉ ਨ ਦਿਚੈ ; (‘ਅਗੋ-ਦੇ’ ਬੋਲੋ)
ਪਿਛੋਦੇ ਆਖਿਆ , ਕੰਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (‘ਪਿਛੋ-ਦੇ’ ਬੋਲੋ) (੩੦੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

At first, he (the Pandit) did not show respect to the Guru; later, he offered excuses, but it is no use.

ਅਧ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖੁ ਵੇਚਾਰਾ ; (ਅੱਧ ਬੋਲੋ)
ਗਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (ਗਲੀਂ ਬੋਲੋ) (੩੦੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The wretched, self-willed Manmukh (ego-oriented) wander around and are stuck mid-way; how can they find peace by mere words?

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ; ਸੁ ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ॥(੩੦੫-੧੪,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

Those who have no love for the True Guru within their hearts come with falsehood, and leave with falsehood.

ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ;
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥ (੩੦੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When my Almighty, the Creator, grants His Grace, then they come to see the True Guru as the Supreme Creator Almighty.

ਤਾ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ;
ਸਭੁ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (੩੦੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Then, they drink in the Nectar of Guru’s Hymn (Gurbani); all burning, anxiety, and doubts are eliminated.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ (੩੦੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, they remain in bliss forever, day and night;, they sing the Glorious Praises of the Almighty’s virtues, night and day. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੫-੧੬)

Fourth Mahla:

Prologue: The Sikhs who were staying in Guru Ram Dass Ji’s company once ask about the lifestyle of the one who proclaims to be a Sikh, Guru Ram Dass Ji uttered the following hymn (Shabad);

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਜੋ ਸਿਖੁ ਅਖਾਏ ;
ਸੁ ਭਲਕੇ ਉਠਿ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (੩੦੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who calls himself a Sikh of the Guru, the True Guru, shall rise in the early morning hours and focus (concentrate) on Almighty's Name.

ਉਦਮੁ ਕਰੇ , ਭਲਕੇ ਪਰਭਾਤੀ ;
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (੩੦੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Every day (Bhalke) upon arising early hours of the day which is called Amritwela (Time of Nectar), he is to bathe, cleanse himself with water and then attend the True Congregation (Satsang) to clean the mind which also mean that one should join the company of the Guru by reading Gurbani at home. Guruji also explained the practice of taking a dip in the Amrit Serovar (Tank of Nectar) in Harmandhir, Amritsar or any other Gurdwara Serovar (tank), one must take a proper bath to clean himself (Ishnaan Kare) before taking taking a dip in Serovar (Amritsar Nhave).

ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੋਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ (੩੦੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Based on Guru's sermon and instruction a Sikh must recite Almighty's Name, all sins, misdeeds and negativity shall be erased. Note: Reading, listening, singing and contemplating Gurbani is also considered as Simran (to remember Almighty) therefore one who reads Gurbani with focussed mind is equally same to the recitation of Almighty's Name.

ਫਿਰਿ ਚੜੈ ਦਿਵਸੁ ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ;
ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (੩੦੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Then, at the rising of the sun, he (Sikh) is to continue to sing Gurbani; whether sitting down or standing up, he is to concentrate on Almighty's Name. Guruji further explains the practical life of a Sikh that a Sikh should be a household (Gristhi) and while performing worldly affairs a Sikh should keep the mind focussed on Gurbani e.g. while driving one can listen to Gurbani kirten or katha, read shabad by heart, experience the truth from surrounding by relating them to Gurbani, accept good and bad equally with the strength of Gurbani, discuss Gurbani at home and with friends, focus on Naam during idling , see goodness in everyone, reading and listening to Gurbani through internet (desk top, laptop, PDA) at office during lunch time or travelling, join Gurbani discussion through emails, sending and reading Gurbani messages through SMS, MMS etc. Utilise every each means to associate with Gurbani or Almighty's Name.

ਜੋ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਏ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ , ਗੁਰੂ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (੩੦੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who concentrates on my Almighty, with every breath and every morsel of food - that Guru's disciple (GurSikh) becomes pleasing to the Guru's Mind.

ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੂ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (੩੦੬-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

That person, unto whom my Master becomes the house of mercy, upon that Guru's Disciple (GurSikh), Guru blesses His sermon (teachings).

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਧੂੜਿ ਮੰਗੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੀ ;
ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ , ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥੨॥ (੩੦੬-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says I the servant, begs for the dust of the feet of that Guru Disciple (GurSikh), who himself recites Almighty's Name (Naam), and inspires others to recite it. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੬-੨)

Pauree:

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਥੋੜੇ ॥ (੩੦੬-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who concentrate on You, are very rare.

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਦੇ ;
ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤਿ ਖਾਹਿ ਅਸੰਖ ਕਰੋੜੇ ॥ (੩੦੬-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who remember the One Almighty in their conscious minds, through their prosperity (generosity), countless millions are fed.

ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ; ਸੇ ਥਾਇ ਪਏ ਜੋ ਸਾਹਿਬ ਲੋੜੇ ॥ (੩੦੬-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

All concentrate on You, but they alone are accepted, who are pleasing to their Master.

ਜੋ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਖਾਦੇ ਪੈਨਦੇ ; ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ਕੋੜ੍ਹੇ ॥ (੩੦੬-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who eat and dress without serving the True Guru are subjected to death and those wretched lepers are consigned to reincarnation.

ਓਇ ਹਾਜਰੁ ਮਿਠਾ ਬੋਲਦੇ ; ਬਾਹਰਿ ਵਿਸੁ ਕਢਹਿ ਮੁਖਿ ਘੋਲੇ ॥ (੩੦੬-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

In His Sublime Presence, they talk sweetly, but behind His back, they exude poison from their mouths means that they slander.

ਮਨਿ ਖੋਟੇ , ਦਯਿ ਵਿਛੋੜੇ ॥੧੧॥ (ਦਈਇ ਬੋਲੋ) (੩੦੬-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The evil-minded are consigned to separation from Almighty. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੬-੫)

Salok, Fourth Mahla:

Prologue: After various attempts initiated by Bhai Gonda's son's to claim the Goindwal Sahib's ownership, King Akbar made the judgement in favour of Sri Guru Amar Dass Ji. Bhai Gonda son faced disgracement for their deceitful claim. Guru RamDass Ji who attended the court on behalf of Guru Amar Dass Ji, explains the consequences that one have to face for acting against a True Guru.

ਮਲੁ ਜੂਈ ਭਰਿਆ , ਨੀਲਾ ਕਾਲਾ ਖਿਧੋਲੜਾ ;
ਤਿਨਿ ਵੇਮੁਖਿ , ਵੇਮੁਖੈ ਨੋ ਪਾਇਆ ॥ (੩੦੬-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The slandering cynic sent out his faithless servant, wearing a blue coat which was blacken, filled with filth and vermin.

ਪਾਸਿ ਨ ਦੇਈ ਕੋਈ ਬਹਣਿ , ਜਗਤ ਮਹਿ ;
ਗੂਹ ਪੜਿ , ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਇ , ਮਨਮੁਖੁ ਆਇਆ ॥ (੩੦੬-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

No one in the world will sit near him; the self-willed Manmukh (ego-oriented) fell into manure, and returned with even more filth covering him.

ਪਰਾਈ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਚੁਗਲੀ ਨੋ , ਵੇਮੁਖੁ ਕਰਿ ਕੈ ਭੇਜਿਆ ;
ਓਥੈ ਭੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ , ਦੁਹਾ ਵੇਮੁਖਾ ਦਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (੩੦੬-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The faithless cynic was sent to slander and back-bite others, but when he went there, the faces of both he and his faithless master were blackened instead.

ਤੜ ਸੁਣਿਆ , ਸਭਤੁ ਜਗਤ ਵਿਚਿ ਭਾਈ ; ਵੇਮੁਖੁ ਸਣੈ ਨਫਰੈ ਪਉਲੀ ਪਉਦੀ ,
ਫਾਵਾ ਹੋਇ ਕੈ , ਉਠਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (੩੦੬-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

It was immediately known everywhere, O Siblings, that this faithless man, along with his servant, was kicked and beaten with shoes; in humiliation, they returned to their homes.

ਅਗੈ ਸੰਗਤੀ ਕੁੜਮੀ ਵੇਮੁਖੁ ਰਲਣਾ ਨ ਮਿਲੈ ;
ਤਾ ਵਹੁਟੀ ਭਤੀਜੀਂ ਫਿਰਿ ਆਣਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੩੦੬-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The faithless cynic was not allowed to mingle with others; his wife and niece then brought him home to lie down.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ; ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਕੂਕੇ ਤਿਹਾਇਆ ॥ (ਭੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He has lost both this world and the next; he cries out continually, in hunger and thirst.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ , ਬਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਆ ॥ (੩੦੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed is the Creator, the Primal Being, our Master; He Himself sits and dispenses true justice.

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਸੋ ਸਾਚੈ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ (੩੦੬-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who slanders the Perfect True Guru is punished and destroyed by the True Almighty.

ਏਹੁ ਅਖਰੁ ਤਿਨਿ ਆਖਿਆ ; (ਅੱਖਰੁ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ (੩੦੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

This Word is spoken by the One (Almighty) who created the whole universe. ||1||

mÚ 4] (੩੦੬-੧੨)

ਸਾਹਿਬੁ ਜਿਸ ਕਾ ਨੰਗਾ ਭੁਖਾ ਹੋਵੈ ;
ਤਿਸ ਦਾ ਨਫਰੁ ਕਿਥਹੁ ਰਜਿ ਖਾਏ ॥ (ਰੱਜਿ ਬੋਲੋ) (੩੦੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One whose master has nothing to wear and consume, how would the servant be well-fed?

ਜਿ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ;
ਸੁ ਨਫਰੈ ਹਥਿ ਆਵੈ , ਅਣਹੋਦੀ ਕਿਥਹੁ ਪਾਏ ॥ (੩੦੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

If there is something in his master's house, he (servant) can get it; but how can he get what is not there?

ਜਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਸਾ ਸੇਵਾ ਅਉਖੀ ਹੋਈ॥(੩੦੬-੧੪,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

If by serving such master one still be subjected to answer for his account? That service is painful and useless.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਕੀ ;
ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (੩੦੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, serve the Guru, the Incarnate Almighty; the Blessed Vision of His Sight (Darshan) is profitable, and in the end, you shall not be called to account. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੬-੧੫)

Pauree:

ਨਾਨਕ , ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ; ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Saints consider, and the four Vedas proclaims as well,

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ; ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

that whatever Almighty's Bhagats (devotees) utter with their mouths, shall come true means reality,

ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰਾ ਜਾਪਦਾ ; ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

this reality is a known fact and everyone hears.

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ; ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The stubborn men who fight (envy) with the Saints shall never find peace

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ ਗੁਣੈ ਨੋ ; ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

because the Saints intends to bless them with virtues but they are burned in their ego.

ਓਇ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ; ਜਾ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

What can those wretched ones do, since, from the very beginning, their destiny is driven by their bad deeds.

ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who are struck down by the Supreme Creator Almighty are of no use to anyone.

ਵੈਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ; ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who hate the One who has no hatred (enmity), according to the true justice, they shall perish.

ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ; ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ (੩੦੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who are cursed by the Saints will continue wandering aimlessly.

ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂੰ ਕਟਿਆ ; ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੧੨॥ (ਕੱਟਿਆ ਬੋਲੋ) (੩੦੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When the tree is cut off at its roots, the branches wither and die. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੬-੧੯)

Salok Fourth Mahla:

ਅੰਤਰਿ , ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਦਾ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੩੦੭-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Great is the greatness of the Guru, who meditates on Almighty within.

ਤੁਸਿ ਦਿਤੀ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਕਿਸੈ ਦੀ ਘਟਾਈ ॥ (੩੦੭-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Unto whoever the perfact Guru has bestowed greatness will not be reduced even a bit by anyone's efforts.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ; (ਵੱਲਿ ਬੋਲੋ)
ਤਾਂ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਸਭ ਲੋੁਕਾਈ ॥ (੩੦੭-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Master is on the side of the True Guru; and so, all those who oppose Him waste away to death in anger, envy and conflict.

ਨਿੰਦਕਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰੇ ; ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ (੩੦੭-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty, the Creator, blackens the faces of the slanderers, and increases the glory of the Guru.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦ ਕਰਹਿ ;
ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ (੩੦੭-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

As the slanderers spread their slander, so does the Guru's glory increase day by day.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ; ਤਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭ ਪਾਈ॥੧॥(੩੦੭-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says that Guru remembers Almighty, who makes everyone fall at His Feet. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੭-੪)

Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਗਣਤ ਜਿ ਰਖੈ ; (ਰੱਖੈ ਬੋਲੋ)
ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ , ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਗਇਆ ॥(੩੦੭-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who enters into a envy based calculated relationship with the True Guru loses everything, this world and the next.

ਨਿਤ ਝਹੀਆ ਪਾਏ , ਝਗੂ ਸੁਟੇ ; (ਝੱਗੂ, ਸੁੱਟੇ ਬੋਲੋ)
ਝਖਦਾ ਝਖਦਾ ਝੜਿ ਪਇਆ ॥ (੩੦੭-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He grinds his teeth continually in greed and produces foams of slander from the mouth; screaming in anger, he perishes.

ਨਿਤ ਉਪਾਵ ਕਰੈ ਮਾਇਆ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ;
ਅਗਲਾ ਧਨੁ ਭੀ ਉਡਿ ਗਇਆ ॥ (੩੦੭-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He continually initiate efforts for the Maya and worldly wealth, but even his own wealth flies away in division means that the wealth of breath which was the capital of life is wasted in accumulating the false wealth.

ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਟੇ , ਕਿਆ ਓਹੁ ਖਾਵੈ ; (ਖੱਟੇ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਪਇਆ ॥ (੩੦੭-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

What shall he earn, and what shall he eat? Within his heart, there is only doubt and pain.

ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ;
ਸਭੁ ਪਾਪੁ ਜਗਤੈ ਕਾ , ਤਿਨਿ ਸਿਰਿ ਲਇਆ ॥ (੩੦੭-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who hates the One who has no hatred, shall bear the load of all the sins of the world on his head.

ਓਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ; (ਅੱਗੈ, ਪਿੱਛੈ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਮੁਹਿ ਅੰਬੁ ਪਇਆ ॥ (੩੦੭-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He shall find no shelter here (during life) or hereafter (after life); his mouth blisters with the slander in his heart.

ਜੇ ਸੁਇਨੇ ਨੋ ਓਹੁ ਹਥੁ ਪਾਏ ; (ਹੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਖੇਹੂ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਗਇਆ ॥ (੩੦੭-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

If gold comes into his hands, it turns to dust.

ਜੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ , ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਆਵੈ ;
ਤਾ ਪਿਛਲੇ ਅਉਗਣ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ (੩੦੭-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

But if he should come again to the Sanctuary of the Guru, then even his past sins shall be forgiven.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਇਆ ॥੨॥ (੩੦੭-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says the servants who concentrates on Almighty's Name (Naam), night and day, by remembering Almighty, wickedness and sins are erased. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੭-੧੦)

Pauree:

ਤੂਹੈ ਸਚਾ , ਸਚੁ ਤੂ ; ਸਭ ਦੂ ਉਪਰਿ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (੩੦੭-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You are the Truest of the True; Your Regal Court is the most exalted of all.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ॥ (੩੦੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear True Almighty, those who concentrates on You and serve You with faith; they take pride in You.

ਓਨ੍ਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ , ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਸਚੁ ਬੋਲਨਿ ਸਚੇ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ (੩੦੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Within them is the True Almighty's Name; their faces are radiant, and they speak the Truth. O True Almighty, You are their strength.

ਸੇ ਭਗਤ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ; ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (੩੦੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who, through a Guru (Guru-mukh), praise You and made Guru's sermons as their aim of life are Your Bhagats (devotees).

ਸਚੁ ਜਿ ਸਚੇ ਸੇਵਦੇ ; ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧੩॥ (੩੦੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear True Almighty, I am truly a sacrifice, forever to those who remembers You. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੭-੧੩)

Salok, Fourth Mahla:

Prologue: Guru Ram Dass Ji composes the following shabad based on the divine sermons uttered by Guru Amar Dass Ji.

ਧੁਰਿ ਮਾਰੇ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਸੇਈ ਹੁਣਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who were disassociated by Guru Nanak Dev Ji, the Perfect True Guru, from the very beginning, were isolated during Guru Angad Dev Ji's time.

ਜੇ ਮੇਲਣ ਨੋ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ; ਨ ਦੇਈ ਮਿਲਣ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Even though they may have a great longing to associate with the Guru, the Creator does not allow it.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ ; ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They shall not find shelter in the Sat Sanggat, the True Congregation; in the Sanggat, Guru Amar Das Ji has proclaimed this.

ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹੁਣਿ ਓਨ੍ਾ ਨੋ ; ਤਿਸੁ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Whoever goes out to meet them now, will be destroyed by the tyrant, the Messenger of Death.

ਗੁਰਿ ਬਾਬੈ ਫਿਟਕੇ , ਸੇ ਫਿਟੇ ; (ਫਿੱਟੇ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਕੀਤੇ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who were condemned by Guru Nanak were declared counterfeit by Guru Angad as well.

ਗੁਰਿ ਤੀਜੀ ਪੀੜੀ ਵੀਚਾਰਿਆ ; ਕਿਆ ਹਥਿ ਏਨਾ ਵੇਚਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The third Guru, Guru Amar Dass Ji thought, "What lies in the hands of these poor people?"

ਗੁਰੁ ਚਉਥੀ ਪੀੜੀ ਟਿਕਿਆ ; (ਟਿੱਕਿਆ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਿ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Amar Dass Ji who installed me (Guru Ram Dass Ji) as the fourth Guru, saved all these slanderers and evil-doers.

ਕੋਈ ਪੁਤੁ ਸਿਖੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ;
ਤਿਸੁ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

If any son or Sikh serves the True Guru, then all of his affairs will be resolved.

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ , ਪੁਤੁ ਧਨੁ ਲਖਮੀ ; (ਇੱਛੈ ਬੋਲੋ)
ਖੜਿ ਮੇਲੇ , ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He obtains the fruits of his desires - children, wealth, property, union with Almighty and ferried across the worldly ocean.

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਿਚਿ ; ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

All treasures are in the True Guru, who has enshrined Almighty within the heart.

ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰੇ ॥ (੩੦੭-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He alone obtains the Perfect True Guru, on whose forehead such blessed destiny is pre-ordained.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ;
ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਮਿਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (ਮਿੱਤ ਬੋਲੋ) (੩੦੭-੧੯, ਗਉੜੀ , ਮਃ ੪)

Guru Nanak says I beg for the dust of the feet of those GurSikhs who love and served Almighty, they are my beloved Friend. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੮-੧)

Fourth Mahla:

ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ;

ਜਗਤੁ ਭੀ ਆਪੇ ਆਣਿ , ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ (੩੦੮-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Upon those who Almighty Himself bestows glorious greatness; He Himself causes the world to come and fall at their feet.

ਡਰੀਐ ਤਾਂ , ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਪ ਦੂ ਕੀਚੈ ;
ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਵਧਾਏ ॥ (੩੦੮-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

We should only be afraid, if we try to do things by ourselves; the Creator is increasing His Power in every way means that whatever is happening is all being done by Almighty Himself .

ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ , ਏਹੁ ਅਖਾੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਕਾ ;
ਜਿਨਿ ਆਪਣੈ ਜੋਰਿ , ਸਭਿ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥ (੩੦੮-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear Brother, look at this is the Arena of the Beloved True Almighty; His power brings everyone to bow in humility before the Guru.

ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ; (ਰੱਖ ਬੋਲੋ)
ਨਿੰਦਕਾ ਦੁਸਟਾ ਕੇ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕਰਾਏ ॥ (੩੦੮-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty, our Master, preserves and protects His devotees; He blackens the faces of the slanderers and evil-doers.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਨਿਤ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (੩੦੮-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The glorious greatness of the True Guru increases day by day; Almighty inspires His devotees to continually sing the Kirtan of His Praises.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ;
ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਘਰੀ ਵਸਾਏ ॥ (੩੦੮-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Therefore Dear Disciples of the Guru (GurSikhs), recite Almighty's Name (Naam), night and day; the Creator Almighty's form the True Guru will unite you into your real-self (Atma) means self-realisation.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ;
ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਏ ॥ (੩੦੮-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear GurSikhs, acknowledge the Guru's Hymn (Gurbani) as true by body and mind, absolutely true, the Creator Almighty Himself causes the Guru to utter it.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਹ ਉਜਲੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ , ਸੰਸਾਰਿ ਸਭਤੁ ਕਰਾਏ ॥ (੩੦੮-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Beloved Almighty makes the faces of His GurSikhs radiant; He makes the whole world applaud and praise the Guru.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੨॥ (੩੦੮-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, I am the servant of Almighty; Almighty Himself preserves the honor of His slave. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੮-੮)

Pauree:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ਹੈ ; ਸਚੁ ਸਾਹ ਹਮਾਰੇ ॥ (੩੦੮-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

O My True Master, You Yourself are my True Lord King,

ਸਚੁ ਪੂਜੀ , ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਪ੍ਰਭ ; ਵਣਜਾਰੇ ਥਾਰੇ ॥ (੩੦੮-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

please, implant within me the true treasure of Your Name; O Almighty, I am Your merchant.

ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ , ਸਚੁ ਵਣੰਜਿ ਲੈਹਿ ; ਗੁਣ ਕਥਹ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (੩੦੮-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I serve (remember) the True One, and deal in buying the True One's Name; I descibe Your Wondrous Praises as the one of its kind.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (੩੦੮-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those humble beings with knowledge of Guru's Hymn (Gurbani) who served Almighty with love as dedicated servant; they have corrected their Antahkaran and those beings are united in You.

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਲਖਾਰੇ ॥੧੪॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੩੦੮-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

O my True Master, You are unknowable; through the Guru's Hymn (Gurbani), You are known. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੮-੧੦)

Salok, Fourth Mahla:

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ਹੋਵੈ ;
ਤਿਸ ਦਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭਲਾ ॥ (੩੦੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Goodness shall never come to the one whose heart is filled with the slander of others,

ਓਸ ਦੈ ਆਖਿਐ ਕੋਈ ਨ ਲਗੈ ; ਨਿਤ ਓਜਾੜੀ ਪੂਕਾਰੇ ਖਲਾ ॥ (੩੦੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

No one follows or practices to what he says; he is just a fool, crying out endlessly in the wilderness of ignorance.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਚੁਗਲੀ ਚੁਗਲੋ ਵਜੈ ;
ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਓਸ ਦਾ ਸਭੁ ਗਇਆ ॥ (੩੦੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One whose heart is filled with malicious gossip, is known as a malicious gossip; everything he does is in vain.

ਨਿਤ ਚੁਗਲੀ ਕਰੇ ਅਣਹੋਦੀ ਪਰਾਈ ; (ਅਣਹੋਂਦੀ ਬੋਲੋ)
ਮੁਹੁ ਕਢਿ ਨ ਸਕੈ ਓਸ ਦਾ ਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ (੩੦੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Night and day, he continually gossips about others which has no base; his face has been blackened, and he cannot show it to anyone means he can never become a leader.

ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ , ਕਲਿਜੁਗ ਵਿਚਿ ;
ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ , ਤੇਹਾ ਕੋ ਖਾਏ ॥ (੩੦੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The body is the field for sowing the seeds of action, in this Dark Age of Kali Yuga; as you plant, so shall you harvest.

ਗਲਾ ਉਪਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਨ ਹੋਈ ; (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)
ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਤਤਕਾਲ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ (੩੦੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Justice is not passed on mere words; if someone eats poison, he dies.

ਭਾਈ ਵੇਖਹੁ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ;
ਜੇਹਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋਈ ਪਾਏ ॥ (੩੦੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear Brother, behold the justice of the True Creator; as people act, so they are rewarded.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕਉ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ (ਬਾਤਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੦੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, I the servant if Almighty is bestowed total understanding, therefore I speak and proclaim the reality in Almighty's Court. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੮-੧੫)

Fourth Mahla:

ਹੋਦੈ ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਜੋ ਵਿਛੁੜੇ ; (ਹੋਂਦੈ, ਪਰਤੱਖਿ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਕਉ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (੩੦੮-੧੫,ਗਉੜੀ,ਮ:੪)

Those who separate themselves from the Guru, in spite of His Constant Presence - they find no place of rest in Almighty's Court.

ਕੋਈ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ;
ਮੁਹ ਫਿਕੇ ਥੁਕ ਥੁਕ ਮੁਹਿ ਪਾਹੀ ॥ (ਫਿੱਕੇ, ਥੁੱਕ ਥੁੱਕ ਬੋਲੋ) (੩੦੮-੧੬,ਗਉੜੀ,ਮ:੪)

If someone goes to meet with those dull-faced slanderers, he will find their faces covered with spit.

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਫਿਟਕੇ , ਸੇ ਸਭ ਜਗਤਿ ਫਿਟਕੇ ;
ਨਿਤ ਭੰਭਲਭੂਸੇ ਖਾਹੀ ॥ (ਭੰਭਲ-ਭੂਸੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who are cursed by the True Guru, are cursed by all the world, they wander around endlessly.

ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ; ਸੇ ਲੈਦੇ ਢਹਾ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (ਲੈਂਦੇ ਬੋਲੋ)(੩੦੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who do not publicly affirm their Guru wander around for support, they don’t attain any suuport therefore they moan and groan .

ਤਿਨ ਕੀ ਭੁਖ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ; ਨਿਤ ਭੁਖਾ ਭੁਖ ਕੂਕਾਹੀ ॥ (੩੦੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Their hunger shall never depart; afflicted by constant hunger, they cry out in pain.

ਓਨ੍ਾ ਦਾ ਆਖਿਆ , ਕੋ ਨ ਸੁਣੈ ; ਨਿਤ ਹਉਲੇ ਹਉਲਿ ਮਰਾਹੀ ॥ (੩੦੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

No one hears what they have to say; they live in constant fear and terror, until they finally die.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨ੍ੀ ;
ਓਨ੍ਾ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ॥ (੩੦੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They cannot bear the glorious greatness of the True Guru, and they find no place of rest, here or hereafter.

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਾਰੇ ਤਿਨ ਜਾਇ ਮਿਲਹਿ ;
ਰਹਦੀ ਖੁਹਦੀ ਸਭ ਪਤਿ ਗਵਾਹੀ ॥ (੩੦੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who go out to meet with those who have been disassociated by the True Guru, lose all remnants of their honor.

ਓਇ ਅਗੈ ਕੁਸਟੀ ਗੁਰ ਕੇ ਫਿਟਕੇ ;
ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਕੁਸਟੁ ਉਠਾਹੀ ॥ (ਅੱਗੈ ਬੋਲੋ) (੩੦੯-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They have already become like lepers; disasssociated by the Guru, whoever meets them is also afflicted with leprosy.

ਹਰਿ , ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ;
ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਹੀ ॥ (੩੦੯-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Daer Almighty, I pray that I may not even catch sight of those, who abandons Almighty and focus their consciousness on the love of materialism.

ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ;
ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ਨਾਹੀ॥(੩੦੯-੨,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

That which the Creator pre-ordained from the very beginning - there can be no escape from that.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ; ਤਿਸੁ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕਾਹੀ ॥ (੩੦੯-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, worship and adore Almighty's Name (Naam) because no one can be equal to Him.

ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ;
ਨਿਤ ਸਵਾਈ ਚੜੈ ਚੜਾਹੀ ॥੨॥ (ਚੜ੍ਹੈ , ਚੜ੍ਹਾਹੀ ਬੋਲੋ) (੩੦੯-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Great is the greatness of His Name; it increases, day by day. ||2||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੯-੪)

Fourth Mahla:

ਜਿ ਹੋਂਦੈ ਗੁਰੂ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਈ॥(੩੦੯-੪,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

Great is the greatness of Guru Amar Dass who was installed as the third Guru while Guru Angad Dev Ji was still in His physical body.

ਤਿਸੁ ਕਉ ਜਗਤੁ ਨਿਵਿਆ , ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਇਆ ;
ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥ (੩੦੯-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

All the world comes and bows to Guru Amar Dass Ji, falling at his feet. His praises spread throughout the world.

ਤਿਸ ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ;
ਜਿਸਕੈ ਮਸਤਕਿ , ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ , ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥ (੩੦੯-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The galaxies and solar systems bow in reverence to Guru Amar Dass Ji; Guru Angad Dev Ji, the Perfect Guru has placed His hand upon his head, and he has become perfect.

ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ; ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੋਈ ॥(੩੦੯-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The glorious greatness of the Guru increases day by day; no one can equal it.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ; ('ਟਿੱਕਿਆ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (੩੦੯-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Creator Almighty Himself in Guru Angad Dev Ji's form established him (Guru Amar Dass Ji) and Guruji Himself preserves his honor. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੯-੮)

Pauree:

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ , ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (ਹੱਟਨਾਲੇ ਬੋਲੋ) (੩੦੯-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The human body is a great fortress, with its organs form of shops within.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ; ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (੩੦੯-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Gurmukh (Guru-oriented) who comes to trade with all organs and gathers the cargo of the Almighty's Name means that Gurmukh uses all the body organ to meditate on Almighty.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ; ਹੀਰੇ ਪਰਵਾਲੇ ॥ (੩੦੯-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He deals in the treasure of Almighty's Name with his organs, and earn the jewels of wisdom and the diamonds of being free from the attachment of Maya.

ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ , ਜਿ ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ; ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (੩੦੯-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who search for this treasure outside of the body, in other places, are foolish demons.

ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ; ਜਿਉ ਝਾੜ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥੧੫॥ (੩੦੯-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They wander in doubt around in the wilderness of materialistic world, like the deer who searches for the musk in the bushes whereas it is in his belly-button. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੯-੧੦)

Salok, Fourth Mahla:

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਸੁ ਅਉਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇਆ॥(੩੦੯-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who slanders the Perfect True Guru, shall be in sorrow in this world.

ਨਰਕ ਘੋਰੁ ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ; ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇਆ ॥ (੩੦੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

After life He will be caught and thrown into the most horrible hell which is the well of pain and suffering.

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ; ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥ (੩੦੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

No one listens to his shrieks and cries; he cries out in pain and misery.

ਓਨਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ; ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥ (੩੦੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He totally loses this world and the next; he has lost all of his capital and profit.

ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ ; ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥ (੩੦੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

He is like the ox at the oil-press; each morning when he rises, Almighty places the yoke upon him means that the ox walk around the whole day spining the press to grind sesame seeds without reaching anywhere in the same manner such people are subjected to travel in reincarnation cycle without any benefit.

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ;
ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥ ('ਗੁੱਝਾ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੦੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

Almighty always sees and hears everything; nothing can be hidden from Him.

ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ , ਸੋ ਲੁਣੈ ; ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥ (੩੦੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

As you plant, so shall you harvest in future and presently you are receiving in accordance to what you have planted in the past.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ; ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ॥ (੩੦੯-੧੪,ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

One who is blessed by Almighty's Grace washes the feet of the True Guru.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ; ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥ (੩੦੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

He is carried across the materialistic worldly ocean by the esteemed True Guru, like iron which is carried across the ocean by ship made of wood.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ (੩੦੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

Guru Nanak says, Dear Almighty's servant, concentrate on Almighty's Name (Naam) because the one who chants Almighty's Name obtains peace. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੦੯-੧੬)

Fourth Mahla:

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੩੦੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

Very fortunate is the soul-bride, who, through a leader Guru (Gur=Guru + Mukh=Leader) attained Almighty the King.

ਅੰਤਰ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੩੦੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Her inner being is illiminated with His Divine Light; Guru Nanak says, she is absorbed in His Name. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੦੯-੧੭)

Pauree:

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ (੩੦੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

This body is the cause (home) of all Faiths (Dharma), in which the Divine Light of the True Almighty exists.

ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ;
ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥(੩੦੯-੧੮, ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

Hidden within it are the jewels of virtues (Sat-truth, Santokh-contentment, Daya-mercy, Dharam-faith, Vairag-beyond attachment); only rare Gurmukh (Guru-oriented) by becoming selfless servant, digs them out by contemplating Guru's Hymn.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ;
ਤਾਂ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ ਪੋਤਿ॥(੩੦੯-੧੮,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

When someone realizes the All-pervading Soul, then he sees the One and Only Lord permeating, through and through.

ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ , ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ; ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰਵਣ ਸਰੋਤਿ ॥ (੩੦੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He sees the One in all with his eyes, he believes in the One, and with his ears, he listens only to the One.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ; ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ (੩੧੦-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Dear Almighty's Servant, praise Almighty's Name (Naam) with faith; in this manner your service to Almighty who is the Truest of the True will take place naturally . ||16||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੦-੧)

Salok, Fourth Mahla:

ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਹਿ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੩੧੦-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Complete bliss is in the hearts of those, within whose minds Almighty abides.

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ (੩੧੦-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

In Almighty's Court, their faces are radiant, and everyone goes to see them.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (੩੧੦-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who concentrate on the Name of the Fearless Almighty who have no fear.

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ; ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਆਹਿ ॥ (੩੧੦-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who have such pre-destined destiny remember the Sublime Almighty.

ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨ੍ਹਾਈਅਹਿ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (ਵੁੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those, within whose minds Almighty abides, are robed with honor in the Almighty's Court.

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ; ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ (੩੧੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They are carried across, along with all their family, and the whole world is saved along with them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ;
ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ॥੧॥(੩੧੦-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Dear Almighty, please unite servant Nanak with Your humble servants; by beholding them, beholding them, I live. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੦-੫)

Fourth Mahla:

ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ; ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (੩੧੦-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

That land, where my True Guru comes and sits, becomes green and fertile means that the area develops.

ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵਲੇ ; ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (੩੧੦-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those beings who go and behold my True Guru are rejuvenated.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ , ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ , ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ; (‘ਕੁਲੁ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥ (੩੧੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed is the father; blessed, blessed is the ancestral lineage; blessed, blessed is the mother, who gave birth to the Guru.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ , ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਆਪਿ ਤਰਿਆ , ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥(‘ਡਿੱਠਾ’ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)(੩੧੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed is the Guru, who worships and adores Almighty’s Name (Naam); He saves Himself, and liberates those who see Him.

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੩੧੦-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

O Lord, be kind, and unite me with the True Guru, that servant Nanak may wash His feet. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੦-੯)

Pauree:

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ; ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥(੩੧੦-੯,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Truest of the True is the Immortal True Guru; He has enshrined Almighty deep within His heart.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ , ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (੩੧੦-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Truest of the True is the True Guru, the Primal Being, who has conquered lust, anger and corruption.

ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਤਾਂ ਅੰਦਰਹੁ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ (੩੧੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When I see the Perfect True Guru, then deep within, my mind is comforted and consoled.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥ (੩੧੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to my True Guru; I am devoted and dedicated my body and mind to Him, forever and ever.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਤਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ (‘ਜਿੱਤਾ’ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Gurmukhs (Guru-oriented) wins the battle of life whereas a self-willed (ego-oriented) loses it.||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੦-੧੧)

Salok, Fourth Mahla:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ; ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ॥ (੩੧੦-੧੨,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

By His Grace, He leads one to meet the True Guru; then, through the supreme Guru, one will concentrate on Almighty's Name,

ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥ (੩੧੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

and one perform in a way which pleases the True Guru therefore the Perfect Guru will makes one to reside in the real-self form of home.

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥ (੩੧੦-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who have the treasure of Almighty’s Name (Naam) deep within, all their fears are removed.

ਜਿਨ ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ; ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ॥ (੩੧੦-੧੩,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

They are protected by Almighty Himself; others struggle and fight against them, but they only perish away.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ;
ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛੋਡਾਇਸੀ ॥੧॥ (੩੧੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Dear Almighty’s servant, concentrate on Almighty’s Name (Naam); Almighty shall save you, during and after lifetime. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੦-੧੫)

Fourth Mahla:

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੩੧੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The glorious greatness of the adoreable True Guru, is pleasing to the Guru’s Disciple’s (GurSikh) mind.

ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ; ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ (੩੧੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty preserves the honor of the True Guru, which increases enormously day by day.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥ (੩੧੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Supreme Creator Almighty is in the Mind of the adoreable True Guru; the Supreme Creator Almighty rescues Him.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ; ਤਿਨਿ ਸਭ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥ (੩੧੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty is the Power (Taan) and Support (Dibaan) of the adoreable True Guru; all come to bow before Him.

ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ; (‘ਡਿੱਠਾ’ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ (੩੧੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who have the seen my True Guru with utmost love, all their sins are taken away.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (ਮੁੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੧੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Their faces are radiant in Almighty’s Court, and they obtain great glory.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ (੩੧੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, I the Almighty’s Servant begs for the dust of the feet of those Guru’s Disciple (GurSikhs), who are my brothers. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੦-੧੯)

Pauree:

ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ ; ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੩੧੦-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I utter the Praises and Glories of the True One, the praises of glorious greatness of the True Almighty transforms one into the True form means that one is united with Almighty.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ; ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (੩੧੦-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I praise the praise worthy True Almighty and no one has ever discovered His worth.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ; (‘ਚੱਖਿਆ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ (੩੧੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who have tasted the true essence of real-self bliss, their mind and body remain satisfied and fulfilled.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ ; ਜਿਉ ਗੂੰਗੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥ (੩੧੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

This essence of Almighty is only known to those who have tasted it but they say nothing, like the mute who tastes the sweet candy, and says nothing.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ; ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੧੮॥ (੩੧੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The ones who served (remember) Almighty through a Perfect Guru; their mind is glorified. ||18||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੧-੨)

Salok, Fourth Mahla:

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ; **(ਉਮਰ-ਥਲ ਬੋਲੋ)**
ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥ (੩੧੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who have Almighty's love form of festering boil (Umarthal) within only they alone know its pain (Umarthal – is a boil which grows at the back which is very painful).

ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ ਬਿਰਹੁ ; ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ , ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ॥(੩੧੧-੩,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

Those who know the pain of separation from Almighty, I am forever a sacrifice, a sacrifice to them.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ; ਮੇਰਾ ਸਿਰੁ , ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ॥(੩੧੧-੪,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, please lead me to meet Your Lovers; my head shall roll in the dust under their feet.

ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ; ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੋਲੀਆ ॥ (੩੧੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I am the slave of the slaves of those Guru's Disciples (GurSikhs) who serves the Guru means who meditates on Almighty.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥ (੩੧੧-੫,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

Those who are imbued with the deep crimson color of Almighty's Love, their body and intellect form of robes are drenched in the Almighty's Love.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ;
ਗੁਰ ਪਹਿ , ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲੀਆ॥੧॥ (੩੧੧-੫,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

Guru Nanak says that when Almighty granted His Grace then I have sold my head to the Guru means I have surrendered myself means that I have abandon my self-pride. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੧-੬)

Fourth Mahla:

ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ; ਕਿਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (੩੧੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The body is full of mistakes and misdeeds; how can it become pure, O Saints?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ; ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (੩੧੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Purchase virtues from the Gurmukhs (Guru-oriented), which wash off the filth of ego and attachment.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ (੩੧੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

True is the trade which purchases the True Guru's Hymn (Gurbani) with love.

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ; ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (੩੧੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

For those who likes Almighty form of profit, they will never face any loss, and the profit comes all the time.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ;
ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (੩੧੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, they alone purchase the Truth, who are blessed with such pre-ordained destiny. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੧-੯)

Pauree:

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ (੩੧੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I praise the True One, who alone is worthy of praise. The True Primal Being is True and His form is unique.

ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ (੩੧੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

by remembering the True Almighty, He (the True form) comes to dwell in the mind; Almighty who is the Truest of the True, is my Protector.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ; ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥ (੩੧੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who worship and adore the Truest of the True, shall go and merge with Almighty.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ; ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥ (੩੧੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who do not remember (serve) the Truest of the True - those ego-oriented are foolish demons.

ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋਲਦੇ ;
ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ , ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੯॥ (੩੧੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

With their mouths, they babble on about this and that, like the drunkard who has drunk his wine. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੧੧-੧੧)

Salok, Third Mahla:

Prologue: Once a Ragi came in Guru Amar Dass Ji's court and sang Gauri Raga, everyone started praising the singer, Guru Amar Dass Ji uttered the following hymn to emphasize the importance of remembering Almighty;

ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖਣੀ ; ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (੩੧੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Gauree Raag (Raga) is auspicious, if, through it, one comes to think of his Master means that great (Sulakhni) is the intellect (Gauree) which has the love (Raag) for Almighty,

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ; ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ (੩੧੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

He should walk in harmony with the Will of the True Guru; this should be his decoration.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥ (੩੧੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Almighty is our spouse; ravish and enjoy it, forever and ever.

ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ; (ਗਹ-ਗਹਾ ਬੋਲੋ)
ਤਿਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥ (੩੧੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Like the deep permenant crimson color of the madder plant, such is the dye which shall color you, when you dedicate yourself to the True One only then you shall obtain bliss.

ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ; ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੩੧੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

One who loves the True Almighty is totally imbued with His Love, like the deep permenant crimson color of the poppy.

ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ; ('ਠੱਗੀ', 'ਗੁੱਝੀ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਕੂੜੁ ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥ (੩੧੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Falsehood and deception may be covered with false coatings, but they cannot remain hidden.

ਕੂੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਾਈਆ ; ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ (੩੧੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

False is the uttering of false praises, by those who love falsehood,

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (੩੧੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, He alone is True; when He Himself casts His Glance of Grace only then the falsehood vanishes. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੧-੧੫)

Fourth Mahla:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ; ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ॥(੩੧੧-੧੫,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

In the True Congregation (Sat Sanggat), Almighty's Praises are sung, I ask for the Company such Saints through whom the Beloved Almighty is met.

ਓਇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧੰਨਿ ਜਨ ਹਹਿ ;
ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥ (ਪਰ-ਉਪਕਾਰਿਆ ਬੋਲੋ) (੩੧੧-੧੬, ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

Blessed is that mortal being, who shares the Teachings for the good of others.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ (੩੧੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He implants Almighty's Name and he preaches Almighty's Name, through Almighty's Name, the world is saved,

ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ; ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ (੩੧੧-੧੭,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

therefore everyone longs to see the Guru; the world, and the nine continents, bow down to Him.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ , ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ;
ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (੩੧੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You have established Yourself within the True Guru; You Yourself have adorned the Guru.

ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਹਿ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥(੩੧੧-੧੯,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You Yourself worship and adore the True Guru; You inspire others to worship Him as well, O Creator Almighty.

ਕੋਈ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ;
ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥ (੩੧੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

If someone separates himself from the True Guru, his face is blackened, and he is beaten by the Messenger of Death.

ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ; ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (੩੧੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He shall find no shelter, during and after lifetime; the Guru's Disciples (GurSikhs) have realized this in their minds.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ; ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ॥(੩੧੨-੨,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੪)

That humble being who meets the True Guru is saved; he cherishes Almighty's Name (Naam), in his heart.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤ ਹਹੁ ; ('ਪੁੱਤ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ , ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥ (੩੧੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, therefore I the Almighty's Servant preach: O GurSikhs, O the sons of the Guru, meditate on Almighty who saved all the Bhagats (devotees). ||2|| Question: Who has forgotten Almighty's Name and who will unite the astray ones? Guru Amar Dass Ji answers;

ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੧੨-੩)

Third Mahla:

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ; ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ (੩੧੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

The corrupted intellect with egotism and evil desires has led the world astray means made the world to forget Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ; ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ॥ (੩੧੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Meeting with the True Guru, we are blessed by Almighty's Glance of Grace, while the self-willed Manmukhs (ego-oriented) gropes around in the darkness.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਜਿਸ ਨੋ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ (੩੧੨-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Almighty absorbs into Himself those whom He inspires to love the Guru's Hymn (Gurbani). ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੨-੫)

Pauree:

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ;
ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥ ('ਭਿੱਜੈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੨-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

True are the Praises and the Glories of the True One; he alone speaks them, whose mind is softened within.

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ , ਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥ ('ਛਿੱਜੈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੨-੫,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੩)

Those who remember the One Almighty with single-minded devotion - their bodies shall never perish means the body never goes in vain.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ;
ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥ ('ਪਿੱਜੈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Blessed, blessed and acclaimed is that person, who tastes with his tongue the Ambrosial Nectar of the True Name.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵਦਾ ;
ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ ॥ ('ਲਿੱਜੈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

One whose mind is pleased with the Truest of the True is honoured in the True Court.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿਆਰੀਆ ;
ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ ਕਰਿਜੈ ॥੨੦॥ ('ਕਰਿੱਜੈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Blessed, blessed is the birth of those true beings; the True Almighty brightens their faces means that don't they have the filth of sins covering their face. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੨-੮)

Salok, Fourth Mahla:

ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ; ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (੩੧੨-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Even if the devotees of maya (faithless cynics) go and bow before the Guru, but their minds are corrupt and false, and the false ones speaks false.

ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ , ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ; ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥ (੩੧੨-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When the Guru says, "Rise up, my Brother, (and perform this task)", they sit down (hide themselves), crowded in like cranes.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਰਤੈ ; ਚੁਣਿ ਕਢੇ , ਲਧੋ ਵਾਰੇ ॥ (੩੧੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru prevails among His Disciples (GurSikhs); they pick out and expel the wanderers.

ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ , ਮੁਹੁ ਛਪਾਇਨਿ ; ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇਆਰੇ ॥ (੩੧੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When offering are distributed them they come forward and when a task is to be assigned then they hide their faces; being counterfeit, they cannot mix with the genuine.

ਓਨ੍ਹਾ ਦਾ ਭਖੁ , ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ; ('ਭੱਖੁ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)

ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ , ਭੇਡਾਰੇ॥ (੩੧੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The False ones food is slander and gossip therefore there is no food for them in the company of the True Guru there; the false go into the filth like sheep.

ਜੇ ਸਾਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ; ਬਿਖੁ ਕਢੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥ (੩੧੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

If you try to feed the devotee of maya (faithless cynic) with intention that he will come to the right path, he will spit out poison of harsh words from his mouth.

ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ; ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ (੩੧੨-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Let me not be in the company of the devotees of Maya (faithless cynic), as they are cursed by the Creator Almighty.

ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ , ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ॥੧॥ (੩੧੨-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Almighty has initiated this drama as He performs it, and He watches over it, therefore one should become His servant and recite His Name (Naam). ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੨-੧੨)

Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (੩੧੨-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru, the Primal Being and beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible); He has enshrined the Almighty's Name within His heart.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ;
ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ **('ਵੱਲਿ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ, ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ)** (੩੧੨-੧੩,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

No one can equal the True Guru; the Creator Almighty is on His side.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ , ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ;
ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰਿਆ ॥ (੩੧੨-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Devotional worship of Almighty is the sword and armor of the True Guru; He has killed and cast out Death, the torturer.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ; (ਰਖਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਪਿਛੈ , ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (੩੧੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty Himself is the Protector of the True Guru. Almighty saves all those who follow in the footsteps of the True Guru.

ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ;
ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰੈ ਮਾਰਿਆ ॥ (ਉਪਾਵਣ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ) (੩੧੨-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who thinks bad (evil) of the Perfect True Guru, the Creator Almighty Himself destroys him.

ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੇ ਕੀ ; ('ਗੱਲ'ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥ (੩੧੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

These words will be confirmed as true in the Court of the Almighty; Guru Nanak contemplates on Almighty who is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੨-੧੬)

Pauree:

ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ; ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥ (੩੧੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who dwell upon the True Lord while asleep, utter the True Name when they are awake,

ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਰਵੇ ॥ (੩੧੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

but rare are those Gurmukhs (Guru-oriented) in the world who dwell upon Almighty.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ; ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥ (੩੧੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to those who chant the True Name, night and day.

ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ ; ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ (੩੧੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Within whom the True Almighty is pleasing the mind and body; they go to the Court of the True Almighty.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੧॥ (੩੧੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, utter the True Name; truly, the True Lord is forever brand new. ||21||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੨-੧੯)

Salok, Fourth Mahla:

Question: Do Gurmukh remains awake (conscious) all the time while meditating? Guruji answers;

ਕਿਆ ਸਵਣਾ , ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੩੧੨-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

What is sleep (subconscious), and what is awake (conscious), both states are acceptable for the Gurmukhs (Guru-oriented) as they remain in constant state.

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥ (੩੧੩-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who do not forget Almighty, with each and every breath and morsel of food, are the perfect and leaders.

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (੩੧੩-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

By His Grace they find the True Guru; night and day, they meditate.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ; ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥ (੩੧੩-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

By joining their company, I am honored in Almighty's Court.

ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ ; ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥ (ਸਉਂਦੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੩-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

While asleep, they utter Waho (Waheguru), Almighty's Name and while awake, they also utter Waho (Waheguru).

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥ (੩੧੩-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, radiant are the faces of those, who rise up early each day, and dwell upon Almighty. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੩-੩)

Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ; ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (੩੧੩-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

By serving our True Guru, we obtain Almighty's Name (Naam), which is infinite.

ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ ਲਏ ; ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (੩੧੩-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The drowning person is lifted up and out of the terrifying world-ocean; the Great Giver gives the gift of Almighty's Name.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ; ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (੩੧੩-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed are those bankers who trade Almighty's Name (Naam).

ਵਣਜਾਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ; ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (੩੧੩-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Sikhs, the traders come, and through Guru's Hymn (Gurbani), they are ferried across.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ;
ਤਿਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੨॥(੩੧੩-੫,ਗਉੜੀ,ਮਃ੪)

Guru Nanak says, those servants alone serves the Creator Almighty, who are blessed by His Grace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੩-੬)

Pauree:

ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ; ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (੩੧੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who truly worship and adore the True Almighty, are truly the humble devotees of the Almighty.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ; ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥ (੩੧੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those Gurmukh (Guru-oriented) who search and seek, find the True One within themselves.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ;
ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥ (੩੧੩-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who truly serve their True Lord and Master, overwhelm and conquer Death, the torturer.

ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ; ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥ (੩੧੩-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The True One is truly the greatest of all; those who serve the True One are blended with the True One.

ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ; ਸਚੁ ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥ (੩੧੩-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Blessed and acclaimed is the Truest of the True; serving the Truest of the True, one blossoms forth in fruition. ||22||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੩-੯)

Salok, Fourth Mahla:

ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ; ਨਾਮਹੀਣ ਭਰਮਾਇ ॥ (੩੧੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The self-willed Manmukh (ego-oriented) is foolish; he wanders around without Almighty's Name (Naam),

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ (੩੧੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

without the Guru, his mind is not held steady, and he is reincarnated, over and over again.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹਿ ; ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥(੩੧੩-੧੦,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

But when Almighty Himself becomes merciful to him, then the True Guru comes to meet him.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (੩੧੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says; Dear Servant of Almighty, praise Almighty's Name (Naam); the pains of birth and death shall come to an end. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੩-੧੧)

Fourth Mahla:

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੩੧੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I praise my Guru in so many ways, with joyful love and affection.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ; ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੩-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The ones whose mind is imbued with the True Guru; the Guru has preserved their efforts and protected them.

ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ; (‘ਰੱਜਈ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੩੧੩-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

My tongue is not satisfied by praising Him; He has linked my consciousness with Almighty, my Beloved.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ;
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥(੩੧੩-੧੩,ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

Guru Nanak says, my mind hungers only for Almighty's Name; my mind is satisfied, tasting the sublime essence of the Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੩-੧੩)

Pauree:

ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ॥ (੩੧੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

The True Almighty is truly known for His all-powerful creative nature; He shaped the days and the nights.

ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (੩੧੩-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

I praise that True Almighty, forever and ever; True is the glorious greatness of the True Almighty.

ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ; ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ (੩੧੩-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

True are the Praises of the Praiseworthy True Almighty; the value of the True Almighty cannot be appraised.

ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ (੩੧੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

When someone meets the Perfect True Guru, then Guru's Greatness comes to be seen.

ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ;
ਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥ (੩੧੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮ: ੪)

Those who praised the True Almighty through a Guru, all their hunger for worldly possessions is gone. ||23||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੩-੧੬)

Salok, Fourth Mahla:

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜੇਦਿਆ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜਿ ॥ (੩੧੩-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Searching and examining my mind and body, I have found that Almighty, whom I longed for.

ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ ॥੧॥ (੩੧੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

I have found the Guru, the Divine Intermediary, who has united me with Almighty. ||1|| Question: Why the prominent people do not unite with Almighty through a Guru? Guru Amar Dass ji answers;

ਮਃ ੩ ॥ ੩੧੩-੧੭

Third Mahla:

ਮਾਇਆ ਧਾਰੀ ; ਅਤਿ ਅੰਨ੍ਹਾ ਬੋਲਾ ॥ (‘ਅੱਤਿ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੧੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

One who is attached to Maya is totally blind from the eyes of faith and deaf from the ears of faith.

ਸਬਦੁ ਨ ਸੁਣਈ ; ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ ॥ (੩੧੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

He does not listen to the Guru’s Sermons (Gurbani); he makes a great uproar and tumult in useless worldly words.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ; ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੩੧੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Those are known as Gurmukh (Guru-oriented) who chant and meditate on the Shabad, and lovingly center their consciousness on it.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (੩੧੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

They hear and believe in Almighty’s Name; they are absorbed in Almighty’s Name.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (੩੧੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Such Gurmukhs faith is that whatever pleases Almighty, He causes that to be done.

ਨਾਨਕ ; ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ ॥੨॥ (੩੧੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, human beings are the instruments which vibrate as Almighty plays them. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੪-੧)

Pauree:

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ; ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥ (੩੧੪-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

You, O Creator of the Universe, know everything which occurs within the beings.

ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ; (ਅ-ਗਣਤੁ ਬੋਲੋ)
ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ ॥ (੩੧੪-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

You Yourself, O Creator, are incalculable, while the entire world is within the realm of calculation.

ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤੈ ॥ (੩੧੪-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Everything happens according to Your Will; You created all.

ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ; ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥ (੩੧੪-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

You are the One, pervading in each and every heart; O True Master, Your plays endless .

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ , ਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ; ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥ (੩੧੪-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

One who meets the True Guru meets Almighty; no one can turn him away means that he never entangles in Maya. ||24||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੪-੩)

Salok, Fourth Mahla:

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥ (੩੧੪-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, bless me with such blessing that this mind becomes steady (stable) and focus on Gurmukhs.

ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ; ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ॥ (੩੧੪-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Why should we ever forget You, with each breath and morsel of food, sitting down or standing up?

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ; ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥ (੩੧੪-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The ones who have surrendered their life to Almighty, their anxiety about birth and death has ended.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥ (੩੧੪-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, please keep me as it pleases You, bless me the servant with Your Name. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੩੧੪-੫)

Third Mahla:

ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣੈ ; ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥ (੩੧੪-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

The egotistical, self-willed Manmukh (ego-oriented) does not know the True Congregation, they are self-focussed as one moment they are here when they see monetary profit, and the next moment they take a back step when they see no monetary profit.

ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ (੩੧੪-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

They are always invited, but they refuse to attend the True Congregation (Satsang), how will they be accepted in Almighty's Court?

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ; ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥ (੩੧੪-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Rare are those who knows the True Guru's Congregation and the ones who knows they stand with their palms together in humbleness.

ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ; ਨਾਨਕ , ਲਏ ਬਹੋੜਿ ॥੨॥ (੩੧੪-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, if my Almighty grants His Grace, He restores them to Himself. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੪-੮)

Pauree:

ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ (੩੧੪-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Fruitful and rewarding is that service, which is pleasing to the Guru's Mind.

ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ; ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ॥ (੩੧੪-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

When the Mind of the True Guru is pleased, then sins and misdeeds vanishes away.

ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ॥ (੩੧੪-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

The Sikhs listen to the Teachings imparted by the True Guru.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ;
ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੇ ॥ (ਚਵੱਗਣਿ ਬੋਲੋ) (੩੧੪-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Those who surrender to the True Guru's Will their bliss increases four times means that they attain the fourth state (Turia).

ਇਹ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖੀ ;
ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨੇ ॥੨੫॥ (੩੧੪-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

This is the unique and distinct life-style of the Gurmukh (Guru-oriented): listening to the Guru's Teachings, their minds blossom forth. ||25||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੩੧੪-੧੧)

Salok, Third Mahla:

ਜਿਨਿ , ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ; ਤਿਸੁ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (੩੧੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Those who do not affirm their Guru shall have no home or place of rest.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੋਵੈ ਗਏ ; ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (੩੧੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

They lose both this world and the next; they have no place in the Almighty's Court.

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਹਿ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੩੧੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

This opportunity to bow at the Feet of the True Guru shall never come again.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਣਤੈ ਘੁਸੀਐ ; ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੩੧੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

If they forgets the True Guru's sermons on the reality and false, they shall pass their lives in pain and misery.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ; ਆਪੇ ਲਏ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ॥ (੩੧੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

The True Guru, the Primal Being, has no hatred or vengeance; He unites with Himself those with whom He is pleased.

ਨਾਨਕ , ਦਰਸਨੁ ਜਿਨਾ ਵੇਖਾਲਿਓਨੁ ;
ਤਿਨਾ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ (੩੧੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who have the sight through a Guru, are liberated in the Almighty's Court. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੩੧੪-੧੪)

Third Mahla:

ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ; ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (੩੧੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

The self-willed Manmukh (ego-oriented) is ignorant, evil-minded and egotistical.

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਜੂਐ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥ (੩੧੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

He is filled with anger within, and he loses his intellect in the gamble of evil desires.

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ , ਓਹੁ ਪਾਪ ਕਮਾਵੈ ॥ (ਕੁ-ਸੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੩੧੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

He commits the sins of fraud and unrighteousness,

ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੁਣੈ ; ਕਿਆ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (੩੧੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

how can he hear Almighty's Praises and how will he utter Almighty's Praises to tell the others?

ਅੰਨ੍ਹਾ ਬੋਲਾ ; ਖੁਇ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ ('ਬੋਲਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

He is blind from the eyes of contemplation and deaf from the ears of faith; he loses his way, and wanders lost in the wilderness of materialistic world.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ , ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੩੧੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Therefore the blind self-willed Manmukh (ego-oriented) comes and goes in reincarnation;

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (੩੧੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

without meeting the True Guru, he finds no place of real-self means his true-self.

ਨਾਨਕ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (੩੧੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he acts according to his pre-ordained destiny. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੪-੧੭)

Pauree:

ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਹਹਿ ; ਸੇ ਬਹਹਿ ਨ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (੩੧੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Those who have hearts as hard as stone, do not sit near the True Guru.

ਓਥੈ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ; ਕੂੜਿਆਰਾ ਚਿਤ ਉਦਾਸਿ ॥ (੩੧੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Truth prevails there and the false ones remains sad as their desires are never fulfilled.

ਓਇ ਵਲੁ ਛਲੁ ਕਰਿ ਝਤਿ ਕਢਦੇ ;
ਫਿਰਿ ਜਾਇ ਬਹਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ਪਾਸਿ ॥ (੩੧੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

By hook or by crook, they pass their time, and then they go back to sit with the false ones again.

ਵਿਚਿ ਸਚੇ , ਕੂੜੁ ਨ ਗਡਈ ; ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (੩੧੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Falsehood does not mix with the Truth; O people, check it out and see.

ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜਿਆਰੀ ਜਾਇ ਰਲੇ ;
ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬੈਠੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨੬॥ (੩੧੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

The false go and mingle with the false, while the truthful Sikhs sit by the side of the True Guru. ||26||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੫-੧)

Salok, Fifth Mahla:

ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿਅਨੁ ; ਕਰਿ ਆਪੇ ਆਹਰੁ ॥ (੩੧੫-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who resides in the evil company and envy the True Guru, Almighty Himself have taken the effort to kill them.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਨਾਨਕਾ ; ਵਰਤੈ ਸਭ ਜਾਹਰੁ ॥੧॥ (੩੧੫-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty pervades in His manifested form to support His Saints. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੫-੨)

Fifth Mahla:

ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੇ ਮੁੰਢ ਤੇ ; ਕਿਥੈ ਪਾਇਨਿ ਹਥੁ ॥ (੩੧੫-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who went astray from the Primal Being in the very beginning (from birth) where can they find refuge? Means that they never finds any support.

ਤਿੰਨੈ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥੨॥ ('ਸਮਰੱਥ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they are struck down by the All-powerful, the Cause of causes. ||2||

ਪਉੜੀ ੫ ॥ ('ਪਉੜੀ ਪੰਜਵੀਂ' ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੩)

Pauree, Fifth Mahla:

ਲੈ ਫਾਹੇ ਰਾਤੀ ਤੁਰਹਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (੩੧੫-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They take the noose in their hands, and go out at night to strangle others, but Almighty knows everything, O mortal.

ਤਕਹਿ ਨਾਰਿ ਪਰਾਈਆ ; ਲੁਕਿ ਅੰਦਰਿ ਠਾਣੀ ॥ (ਪਰਾਈਆਂ ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They spy on other men's women, concealed in their hiding places. Second Meaning: They keep record of other women's jewelleries and hide in places to snatch their jewelleries.

ਸੰਨ੍ਹੀ ਦੇਨਿ੍ ਵਿਖੰਮ ਥਾਇ ; ਮਿਠਾ ਮਦੁ ਮਾਣੀ ॥ (੩੧੫-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They break into well-protected places to rob and thereafter they consume their favorate food and drink wine.

ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਆਪੇ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ (੩੧੫-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

But they shall come to regret their own actions.

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ; ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ॥੨੭॥ (੩੧੫-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Azraa-eel, the Angel of Death, shall crush them like sesame seeds in the oil-press, Guru illustrates the pains that a sinful person have to bear. ||27||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੫-੫)

Salok, Fifth Mahla:

ਸੇਵਕ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕੇ ; ਸੇਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੩੧੫-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The servants of the True King (Almighty) are acceptable.

ਦੂਜਾ ਸੇਵਨਿ ਨਾਨਕਾ ; ਸੇ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣ ॥੧॥ (੩੧੫-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those ignorant ones who serve other than Almighty, Guru Nanak says, they rot, waste away and die. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੫-੬)

Fifth Mahla:

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਪ੍ਰਭ ; ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੧੫-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

That destiny which was pre-ordained by Almighty from the very beginning cannot be erased.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਵਖਰੋ ; ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ (ਵੱਖਰੋ ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the wealth of Almighty's Name is the greatest therefore contemplate forever on Almighty's Name because one is praised in this world as well as the next world. ||2||

ਪਉੜੀ ੫ ॥ ('ਪਉੜੀ ਪੰਜਵਾਂ' ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੭)

Pauree, Fifth Mahla:

ਨਾਰਾਇਣਿ , ਲਇਆ ਨਾਠੂੰਗੜਾ ; ਪੈਰ ਕਿਥੈ ਰਖੈ ॥ (ਰੱਖੈ ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who is has shown is back to Almighty or one who is received a hit of Maya (ego) from Almighty, where can he place his foot means there is no place for him.

ਕਰਦਾ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ; ਨਿਤ ਵਿਸੋ ਚਖੈ ॥ ('ਵਿਸੋ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He commits countless sins, and continually eats poison.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਦਾ ਪਚਿ ਮੁਆ ; ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਭਖੈ ॥ (੩੧੫-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Slandering others, he wastes away and dies; within his body, he burns in envy.

ਸਚੈ ਸਾਹਿਬ ਮਾਰਿਆ ; ਕਉਣੁ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ॥ (੩੧੫-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who has been struck down by the True Master (Almighty) Himself , who can save him now? Means that no one can save such ones.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਅਲਖੈ ॥੨੮॥ (ਅਲੱਖੈ ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, enter the Sanctuary of the Unseen Almighty, the Primal Being. ||28||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੫-੯)

Salok, Fifth Mahla:

ਨਰਕ ਘੋਰ ਬਹੁ ਦੁਖ ਘਣੇ ;
ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ ('ਅਕਿਰਤ-ਘਣਾ' ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

In the most horrible hell, there is terrible pain and suffering. It is the place of the ungrateful.

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ; ਹੋਇ ਹੋਇ ਮੁਏ ਹਰਾਮੁ ॥੧॥ (੩੧੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such ungrateful ones are struck down by Almighty, and they die a most miserable death. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੫-੧੦)

Fifth Mahla:

ਅਵਖਧ ਸਭੇ ਕੀਤਿਅਨੁ ; ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਦਾਰੂ ਨਾਹਿ ॥ (੩੧੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

All kinds of medicines may be prepared, but there is no cure for the slanderer.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਨਾਨਕਾ ; ਪਚਿ ਪਚਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (੩੧੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those whom Almighty Himself misleads, putrefy and rot in reincarnation. ||2||

ਪਉੜੀ ੫ ॥ ('ਪਉੜੀ ਪੰਜਵਾਂ' ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੧੧)

Pauree, Fifth Mahla:

ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਅਖੁਟੁ ॥ (ਅਖੁੱਟੁ ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

By His Pleasure, the True Guru has blessed me with the inexhaustible wealth of Almighty's Name.

ਸਭਿ ਅੰਦੇਸੇ ਮਿਟਿ ਗਏ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਛੁਟੁ ॥ (੩੧੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

All my anxiety is ended; I am rid of the fear of death.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬੁਰਿਆਈਆਂ ; ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਤੁਟੁ ॥ (੩੧੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Lust, anger and other evils have been subdued in the holy company.

ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦੂਜਾ ਸੇਵਦੇ ; ਹੁਇ ਮਰਸਨਿ ਬੁਟੁ ॥ (੩੧੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who serve another, instead of the True Almighty, shall die without their hand and legs means that such ones shall depart without their belongings and any support.

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ; ਨਾਮੈ ਸੰਗਿ ਜੁਟੁ ॥੨੯॥ (੩੧੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the ones who are united with Almighty's Name through a Guru, is forgiven by Almighty. ||29||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੫-੧੪)

Salok, Fourth Mahla:

Prologue: Once Guru Amar Dass Ji invited everyone in Goindwal Sahib for free kitchen and invited everyone among all one Tappa (one who proclaims as the religious leader for a small sect of people) refused to accept the invitation because of his ego. Guruji then offered one gold coin as a gift to all those who participates, upon hearing the offer the Tappa regrets and decided to send his son. When he arrived at the Guru's place the doors were closed and food were being served, the Tappa carried his son and pushed him across the wall, the son fell and broke his leg. Guru observed the Tappa's greed and uttered the following Hymn (Shabad).

ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੈ , ਅੰਦ੍ਰਹੁ ਲੋਭੀ ; ('ਤਪਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਨਿਤ ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ , ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ (੩੧੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He is not a Tappa, who is being suppressed by greedness within his heart, and who constantly chases after Maya.

ਅਗੋਦੇ ਸਦਿਆ , ਸਤੈ ਦੀ ਭਿਖਿਆ ਲਏ ਨਾਹੀ ; (ਅੱਗੋ-ਦੇ ਬੋਲੋ)
ਪਿਛੋਦੇ ਪਛੁਤਾਇ ਕੈ , ਆਣਿ ਤਪੈ , (ਪਿਛੋ-ਦੇ ਬੋਲੋ)
ਪੁਤੁ ਵਿਚਿ ਬਹਾਲਿਆ ॥ (੩੧੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When this Tappa was first invited, he refused the offered charity; but later he regretted and sent his son, who was seated in the congregation.

ਪੰਚ ਲੋਗ ਸਭਿ ਹਸਣ ਲਗੇ ; ਤਪਾ ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਹੈ ਗਾਲਿਆ ॥ (੩੧੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The village elders all laughed, saying that the waves of greed have destroyed this Tappa.

ਜਿਥੈ ਥੋੜਾ ਧਨੁ ਵੇਖੈ , ਤਿਥੈ ਤਪਾ ਭਿਟੈ ਨਾਹੀ ;
ਧਨਿ ਬਹੁਤੈ ਡਿਠੈ , ਤਪੈ ਧਰਮੁ ਹਾਰਿਆ ॥ (੩੧੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

If he sees only a little wealth, he does not bother to go there; but when he sees a lot of wealth, the Tappa forsakes his vows.

ਭਾਈ , ਏਹੁ ਤਪਾ ਨ ਹੋਵੀ , ਬਗੁਲਾ ਹੈ ;
ਬਹਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (੩੧੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Dear Brother, Saints got together and decided after comtemplating that that he is not a Tappa, he is only a stork who is trying imitate the swans like Saints.

ਸਤ ਪੁਰਖ ਕੀ ਤਪਾ ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ , ਸੰਸਾਰੈ ਕੀ ਉਸਤਤੀ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ;
ਏਤੁ ਦੋਖੈ , ਤਪਾ ਦਯਿ ਮਾਰਿਆ ॥ (ਦਈਇ ਬੋਲੋ) (੩੧੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Tappa slanders the True Primal Being, and sings the praises of the material world. For this sin, he is cursed by Almighty.

ਮਹਾ ਪੁਰਖਾਂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਾ , ਵੇਖੁ ਜਿ ਤਪੇ ਨੋ ਫਲੁ ਲਗਾ ;
ਸਭੁ ਗਇਆ ਤਪੇ ਕਾ ਘਾਲਿਆ ॥ (੩੧੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Look the fruit that Tappa gathered, for slandering the True ones; all his labors and penance have gone in vain.

ਬਾਹਰਿ ਬਹੈ ; ਪੰਚਾ ਵਿਚਿ ਤਪਾ ਸਦਾਏ ॥ (੩੧੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

When he sits outside among the elders, he is called a Tappa;

ਅੰਦਰਿ ਬਹੈ ਤਪਾ ; ਪਾਪ ਕਮਾਏ ॥ (੩੧੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

but when he sits within the congregation, the Tappa commits sin.

ਹਰਿ ਅੰਦਰਲਾ ਪਾਪੁ ; ਪੰਚਾ ਨੋ ਉਘਾ ਕਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ॥ (੩੧੬-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty has exposed the Tappa's secret sin to the elders.

ਧਰਮਰਾਇ ਜਮਕੰਕਰਾ ਨੋ ਆਖਿ ਛਡਿਆ , ਏਸੁ ਤਪੇ ਨੋ , ਤਿਥੈ ਖੜਿ ਪਾਇਹੁ ;
ਜਿਥੈ ਮਹਾ ਮਹਾਂ ਹਤਿਆਰਿਆ ॥ (੩੧੬-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Righteous Judge, Dharamraj said to the Messenger of Death, "Take this Tappa and put him with the worst of the worst murderers."

ਫਿਰਿ ਏਸੁ ਤਪੇ ਦੈ ਮੁਹਿ ਕੋਈ ਲਗਹੁ ਨਾਹੀ ;
ਏਹੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹੈ ਫਿਟਕਾਰਿਆ ॥ (੩੧੬-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

No one is to look at the face of this Tappa again. He has been abandoned (cursed) by the True Guru.

ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਵਰਤਿਆ ; ਸੁ ਨਾਨਕਿ , ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (੩੧੬-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak speaks and reveals what has taken place in the Almighty's Court.

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਜੁ ਦਯਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (ਦਈਇ ਬੋਲੋ) (੩੧੬-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He alone understands, who is blessed and adorned by Almighty. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੬-੪)

Fourth Mahla:

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ; ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੩੧੬-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Almighty's Bhagats (devotees) worship and adore Almighty, and utters the glorious greatness of Almighty.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ , ਭਗਤ ਨਿਤ ਗਾਂਵਦੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (੩੧੬-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty's Bhagats (devotees) continually sings Almighty's Praises and recites Almighty's Name which is the Giver of peace.

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ , ਨਿਤ ਨਾਵੈ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਬਖਸੀਅਨੁ ;
ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ (੩੧੬-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Almighty bestows upon His devotees the glorious greatness of His Name, which increases day by day.

ਹਰਿ ਭਗਤਾਂ ਨੋ , ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ;
ਅਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ (੩੧੬-੬, ਗਉੜੀ, ਮঃ ੪)

Almighty inspires His Bhagats (devotees) to sit, steady and stable, in the home of their inner being. He preserves their honor as His own.

ਨਿੰਦਕਾਂ ਪਾਸਹੁ , ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ; ਬਹੁ ਦੇਇ ਸਜਾਈ ॥ (੩੧੬-੬, ਗਉੜੀ, ਮঃ ੪)

Almighty summons the slanderers to answer for their accounts, and He punishes them severely.

ਜੇਹਾ ਨਿੰਦਕ ਅਪਣੈ ਜੀਇ ਕਮਾਵਦੇ ; ਤੇਹੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ (੩੧੬-੭, ਗਉੜੀ, ਮঃ ੪)

As the slanderers think of acting, so are the fruits they obtain.

ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰ ਉਘੜੈ ;
ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥ (੩੧੬-੭, ਗਉੜੀ, ਮঃ ੪)

Actions done in secrecy are sure to come to light, even if one does it underground.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ; ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (੩੧੬-੮, ਗਉੜੀ, ਮঃ ੪)

Guru Nanak says I the Almighty's Servant blossoms forth in joy, beholding the glorious greatness of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ , ਮঃ ੫ ॥ (੩੧੬-੮)

Pauree, Fifth Mahla:

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਾ ਰਾਖਾ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ; ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥ (੩੧੬-੯, ਗਉੜੀ, ਮঃ ੫)

Almighty Himself is the Protector of His devotees; what can the sinner do to them?

ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ; ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥ (੩੧੬-੯, ਗਉੜੀ, ਮঃ ੫)

The proud fool acts in pride, and eating his own created envy form of poison, he dies and taked birth in reincarnation cycle.

ਆਇ ਲਗੇਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ; (ਲੱਗੇਨੀ ਬੋਲੋ)
ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀਐ ॥ (ਪੱਕਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮঃ ੫)

His few days of lifetime have come to an end, and he is cut down (killed) like the crop at harvest.

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ; ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥ (੩੧੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

According to one's actions, so is one spoken of.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ; ਸਭਨਾ ਦਾ ਧਣੀਐ ॥੩੦॥ (੩੧੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that my Master is great and He is the Master of all. ||30||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੬-੧੧)

Salok, Fourth Mahla:

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ; ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (੩੧੬-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The self-willed Manmukh (ego-oriented) forget the Primal Almighty, they are caught in greed of consumption (Labh), greed of accumulation (Lobh) and egotism.

ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ; ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥(੩੧੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They pass their nights and days in conflict and struggle of Maya; they do not contemplate on Guru's Sermons.

ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿਰਿ ਲਈ ; (ਮੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (੩੧੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The Creator has taken away all their wise intellect and purity; all their speech is evil and corrupt.

ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਹਿ ;
ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (ਅੰਧਿਆਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੧੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

No matter what they are given, they are not satisfied; within their hearts there is great desire, ignorance and darkness.

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲੋ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ; (ਤੁੱਟੀ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (੩੧੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, it is good to break away from the self-willed Manmukh (ego-oriented), who have love and attachment to Maya. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੬-੧੪)

Fourth Mahla:

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ; ਤਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੩੧੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those whose hearts are filled with the love of materialism, Gurmukhs has no love for them.

ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ; ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੧੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They come and go, and wander in reincarnation; even in their dreams, they find no peace.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ; ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥ (੩੧੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

They practice falsehood with their body and they speak falsehood; their mind is attached to falsehood, with life full of false they receive false returns.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ; ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (੩੧੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The love of Maya is total pain; when the worldly materials vanishes one feels the pain and in pain he cry out means that he talks about his pain to everybody.

ਨਾਨਕ , ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੩੧੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, there can be no union between the ones with love of worldliness and the ones with the Almighty's love, no matter how much everyone may desire it.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ; ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥(੩੧੬-੧੭,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Those who have the treasure of virtuous deeds find peace through the Guru Hymns (Gurbani). ||2||

ਪਉੜੀ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੬-੧੭)

Pauree, Fifth Mahla:

ਨਾਨਕ , ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾਂ ; ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ (੩੧੬-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Saints and the silent sages think, and the four Vedas proclaim,

ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ; ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ (੩੧੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

that whatever the Almighty's devotees speaks becomes true;

ਪਰਗਟ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦੇ ; ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ (੩੧੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

their words are revealed in the entire universe; all people hear of it.

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ; ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ (੩੧੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The foolish people, who fight with the Pious, find no peace.

ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨ੍ਹਾ ਗੁਣਾ ਨੋ ; ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ (੩੧੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Saints seek that they (fools) be blessed with virtue, but they are burning with egotism.

ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ; ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ (੩੧੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

What can those wretched (fools) ones do? Their evil destiny was pre-ordained.

ਜੋ ਮਾਰੇ ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ (੩੧੭-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are struck down by the Supreme Creator Almighty do not belong to anyone.

ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ; ਧਰਮਿ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ (੩੧੭-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who hate the One who has no enmity, are destroyed (burned) by righteous justice.

ਜੋ ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ; ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ (੩੧੭-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are cursed by the Saint wander around lost.

ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ; ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥ (ਕੱਟਿਆ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

When the tree is cut off at its roots, the branches wither and die means that the ones who never recited Almighty's Name which is the foundation of all happiness their fate of happiness dries away and they remain in pains forever. ||31||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੭-੩)

Salok, Fifth Mahla:

ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥ (ਸਮਰੱਥੁ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Brother, implanted Almighty's Name (Naam), within, He is All-powerful, to create and destroy,

ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ; ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥੧॥ (੩੧੭-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

remember Almighty forever, my friend, and all your suffering will disappear. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੭-੪)

Fifth Mahla:

ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ; (ਖੁਧਿਆ-ਵੰਤੁ ਬੋਲੋ)
ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ ॥ (ਕੁ-ਲਾਜ, ਕੁ-ਬੋਲੁ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

If a hungry person does not care about honor, dishonor or harsh words,

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (੩੧੭-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says in the same manner I beg for Almighty's Name; please grant Your Grace, and unite me with Yourself. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੭-੫)

Pauree:

ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦਾ ; ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥ (੩੧੭-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

According to the deeds which one does, so are the fruits one obtains.

ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ; ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥ (ਤੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

If someone chews on red-hot iron and swallow, the iron will be clogged in his throat and the throat will be burned,

ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚਾਲਿਆ ; (ਘੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥ ('ਅਮੱਲ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੧੭-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

because of the evil deeds he has done, the halter is put around his neck and he is led away by the angels of death.

ਕਾਈ ਆਸ , ਨ ਪੁੰਨੀਆ ; ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥ (੩੧੭-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

None of his desires are fulfilled; he continually steals the filth of others.

ਕੀਆ ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ; (ਅ-ਕਿਰਤ-ਘਣ ਬੋਲੋ)
ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੇ ॥ (੩੧੭-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The ungrateful wretch does not appreciate what he has been given; he wanders lost in reincarnation.

ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ; ਹਿਰਿ ਲਈਅਸੁ , ਧਰ ਤੇ ॥ (੩੧੭-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He loses all support, when Almighty's Support is taken away from him.

ਵਿਝਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵਦਾ ; ਤਾਂ ਲਇਆ ਕਰਤੇ ॥ (੩੧੭-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He does not let the embers of strife die down, and so the Creator destroys him.

ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਉ ; ਝੜਿ ਧਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥ (੩੧੭-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who indulge in egotism crumble and fall to the ground. ||32||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੩੧੭-੮)

Salok, Third Mahla:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ; ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (੩੧੭-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh (Guru-oriented) is blessed with spiritual wisdom and a discerning intellect.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ (੩੧੭-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

He sings the Glorious Praises Almighty's virtues, and weaves this garland into his heart.

ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ , ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੩੧੭-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

He becomes the purest of the pure, a being of supreme understanding.

ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ , ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ (੩੧੭-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Whoever he meets, he saves and carries across.

ਅੰਤਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ (੩੧੭-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

His heart is filled with the fragrance of Almighty's Name.

ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ , ਮਹਾ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (੩੧੭-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

He is honored in Almighty's Court and his speech is the most sublime.

ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ , ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (੩੧੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Those who hear him are exalted (delighted).

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ; ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ (੩੧੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meeting the True Guru, one obtains the wealth and property of Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੩੧੭-੧੨)

Fourth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ; ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (੩੧੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

The sublime state of the True Guru is not known; no one knows what pleases the Perfect True Guru.

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ;
ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ , ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ (੩੧੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Deep within the hearts of His GurSikhs, the sermons of True Guru is pervading. The Guru is pleased with those who long for His Sikhs.

ਸਤਿਗੁਰ ਆਖੈ , ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ , ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ , ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ (੩੧੭-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

As the True Guru directs them, they do their work and chant their prayers, the True Almighty accepts the service of His GurSikhs.

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ , ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ;
ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੩੧੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

But those who want the GurSikhs to work for them (take advantage), without the Order of the True Guru, the Guru's Sikhs shall not come near them again.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ , ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ;
ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (੩੧੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who works diligently with focussed mind for the Guru, the True Guru, the GurSikhs work for him.

ਜਿ ਠਗੀ ਆਵੈ , ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ; (ਠੱਗੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੩੧੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who comes to deceive, who rises up and goes out to deceive, the GurSikhs shall never come near him.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ; ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (੩੧੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak proclaims and announces this wisdom of Almighty.

ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ ;
ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (੩੧੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One who without believing the True Guru in his mind or without pleasing to the Mind of the True Guru wish to lead the service of the Guru will only suffer in terrible pain as the returns of his deceived actions. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੭-੧੭)

Pauree:

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ; ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ ਵਡ ਵਡੇ ॥ (ਵੱਡੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

O True Master, You are so very great. As great as You are, You are the greatest of the great.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ , ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡੇ॥ (ਛੱਡੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੧੮,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

He alone is united with You, whom You unite with Yourself. You Yourself bless and forgive us, and tear up our accounts of deeds.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡੇ॥ (ਗੱਡੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੧੮,ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

One whom You unite with Yourself, whole-heartedly serves the True Guru.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ;
ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡੇ ॥ (ਹੱਡੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

You are the True One, the True Master; my soul, body, flesh and bones are all Yours.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡੇ ॥੩੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (ਵੱਡੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੭-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Dear True Almighty, in what ever manner it pleases You, sustain me, I place the hope of my mind in You alone, O greatest of the great! ||33||1|| Sudh|| (Sudh means that Guruji affirm that this hymn is complete and perfect)

ਗਉੜੀ ਕੀ ਵਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ;
ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ , ਮੋਜਦੀ ਕੀ , ('ਕਮਾਲਦੀਂ' 'ਮੋਜਦੀਂ' ਬੋਲੋ)
ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ , ਗਾਵਣੀ (੩੧੮-੨)

ਇਹ 'ਵਾਰ' ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮੋਜਦੀ ਦੀ 'ਵਾਰ' ਦੀ ਸੁਰ ਤੇ ਗਾਉਣੀ ਹੈ।

Gauree Kee Vaar, Fifth Mahla: Sung To The Tune Of Vaar Of Raa-I Kamaaldee-Mojadee:

ਉਥਾਨਕਾ: ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀਨ ਅਤੇ ਰਾਇ ਸਾਰੰਗ ਦੋਨੋਂ ਭਰਾ ਸਨ ਜੋ ਤਲਵੰਡੀ ਦੇ ਰਾਜਪੂਤ ਸਨ। ਅਕਬਰ ਨੂੰ ਕਰ ਦਿਆ ਕਰਦੇ ਸਨ।ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀਨ ਨੇ ਲਾਲਚ ਵਸ ਹੋਕੇ ਚੁਗਲੀ ਕਰਕੇ ਰਾਇ ਸਾਰੰਗ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਵਾ ਦਿਤਾ। ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਬਾਦ ਰਾਇ ਸਰੰਗ ਦੇ ਮਿਤਰ ਨੇ ਅਕਬਰ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਛੁਡਾ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਿਰ ਪਾਉ ਵੀ ਦਿਵਾਇਆ। ਇਹ ਦੇਖ ਕੇ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀਨ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਡਰ ਹੋਇਆ ਕਿ ਮਤਾਂ ਅਕਬਰ ਨੂੰ ਕਹਿ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਕੈਦ ਕਰਵਾ ਦੇਵੇ। ਉਸ ਨੇ ਰਾਇ ਸਾਰੰਗ ਨੂੰ ਜ਼ਹਿਰ ਵਾਲੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪਿਲਾ ਕੇ ਮਰਵਾ ਦਿਤਾ। ਰਾਇ ਸਾਰੰਗ ਦਾ ਪੁਤ੍ਰ ਮੌਜ ਦੀਨ ਅਤੇ ਪੋਤਰਾ ਰਾਇ ਰਣਧੀਰ ਸੀ। ਮੋਜ ਦੀਨ ਨੇ ਅਪਨੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਮਰਨਾ ਸੁਣ ਕੇ ਰਣਧੀਰ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਅਪਨੇ ਨਾਨਕਿਯੋਂ ਤੋਂ ਫੋਜ ਲਿਆਵੇ ਅਤੇ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀਨ ਉਤੇ ਚੜਾਈ ਕਰੇ। ਇਕ ਵੱਡਾ ਜੰਗ ਹੋਇਆ ਜਿਸ ਵਿਚ ਰਾਇ ਮੌਜ ਦੀਨ ਅਤੇ ਰਾਇ ਰਣਧੀਰ ਨੇ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀਨ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦਿਤਾ। ਇਹ ਸਾਰੀ ਵਾਰਤਾ ਢਾਢੀਆਂ ਨੇ 'ਵਾਰ' ਵਿਚ ਗਾਵੀਂ । ਇਸ 'ਵਾਰ' ਦੀ ਚਾਲ ਦਾ ਨਮੂਨਾ ਇਉਂ ਹੈ:

'ਰਾਣਾ ਰਾਇ ਕਮਾਲ ਦੀਨ ਰਣ ਭਾਰਾ ਪਾਹੀ ॥ ਮੌਜ ਦੀਨ ਤਲਵੰਡੀਓਂ ਚੜਿਆ ਸਾ ਆਹੀ॥
ਅੰਬਰ ਛਾਇਆ ਵਾਂਗ ਫੂਲੀ ਕਹੀ ॥ ਲਗੇ ਆਹਮਨੇ ਸਾਹਮਣੇ ਨੇਜੇ ਝਲਕਾਹੀ॥
ਸੋ ਜੇ ਘਰ ਵਧਾਈਆਂ ਚਾਹੇ ਧਾਹੀ ਇਤਆਦਿ।

Prologue: Rai Kemal Deen and Rai Sarang were brothers from Talwandi belonging to Rajput clan. They used to pay tax to King Akbar of Moghul kingdom. Rai Kemal Deen was greedy and wanted to take over his ancestor's wealth all by himself without sharing with his brother so he created a false case against his brother, Rai Sarang was arrested. After a short period, Rai Sarang was released after his friends saw King Akbar personally. Rai Kemal Deen got worried to learn that his brother has established good relationship with King Akbar so he killed Rai Sarang by making him to drink poisoned wine. Rai Sarang had a son Mojh Deen and grandson Randhir. Upon learning the cause of his father's death, Mojh Deen told his son Randhir to gather an army by consolidating their army with his grandfather's (Nanke – mother's parents) army. They declared war against Rai Kemal Deen and killed him. Guru Hargobind Sahib Ji instructed that this Vaar tune are to be use to sing this Gauri Vaar.

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੧੮-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੮-੩)

Salok, Fifth Mahla:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ; ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੩੧੮-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Auspicious and approved is the birth of that humble being who chants Almighty's Name,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (੩੧੮-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to that humble being who recites Almighty's Name which is free from all pains (Nirvaan) means, one who recite Almighty's Name will be free from all pains.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ; ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (੩੧੮-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The pains of birth and death are eradicated, upon meeting the All-knowing wise Almighty, the Primal Being.

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ (੩੧੮-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the ones who attend the True Congregation embraces the True Strength of Almighty, he crosses over the world-ocean. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੮-੫)

Fifth Mahla:

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ; ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥ (੩੧੮-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Bhagats and Saints who are the distributers of Almighty's Name and receivers of love in return, come as a honoured guest to my house early in the morning,

ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥ (੩੧੮-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I would wash his feet; I wish to serve them physically and mentally.

ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ; ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥ (੩੧੮-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I would hear from him the Praises of Almighty's Name (Naam), and embrace them in my heart; I would lovingly attune my mind to Almighty's Name (Naam),

ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ (੩੧੮-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

because by singing Almighty's Praises my home and wealth would be totally sanctified.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥ (੩੧੮-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that such Trader who trades Almighty's Name, would be found by great good fortune. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੮-੭)

Pauree:

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ; ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (੩੧੮-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Whatever pleases You is good; I like Your True Will.

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ; ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (੩੧੮-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You are the One, pervading in all; You are contained in all means that Your praises pervades within all..

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥ (੩੧੮-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

You are diffused throughout and permeating all places and interspaces; You are known to be within the hearts of all beings.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ; ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥ (੩੧੮-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear True Saints, by joining the True Congregation (Saadh Sanggat), one learns to submit to His Will.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ (੩੧੮-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Almighty I embrace Your Sanctuary and I am forever and ever a sacrifice to You. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੮-੧੦)

Salok, Fifth Mahla:

ਚੇਤਾਈ ਤਾਂ ਚੇਤਿ ; ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ , ਸੋ ਧਣੀ ॥ (ਚੇਤਾ-ਈ ਬੋਲੋ) (੩੧੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

If you have intellect, then remember that you have promised to remember Almighty during your pre-birth in mother's womb (This is a reminder to all beings that they have promised to remember Almighty before their birth) .

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ;
ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥ (੩੧੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, by serving the True Guru, one aboard upon the ship of knowledge, and cross over the terrifying worldly ocean. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੮-੧੧)

Fifth Mahla:

ਵਾਊ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ; ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥ (੩੧੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The fool obtains this physical body like cloth which is equivalent to wind and feels proud means that this body is just like wind which is temporary,

ਨਾਨਕ , ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ; ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥ (੩੧੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that this physical body will not go with him to the next world after death and will be be burnt to ashes in cremation ground. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੮-੧੨)

Pauree:

ਸੋਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ; ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ (ਰੱਖੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They alone are delivered from the world, who are preserved and protected by the True Almighty.

ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥ (ਚੱਖੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I live by beholding the faces of those who taste the nectar of Almighty's Name.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ; ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥ (ਭੱਖੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Lust, anger, greed and worldly attachment are burnt away, in the company of Saints (Guru).

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥ (ਪਰੱਖੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Unto whom Almighty grants His Grace, He Himself tests them.

ਨਾਨਕ , ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ; ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥੨॥ (ਲੱਖੇ ਬੋਲੋ) (੩੧੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty's play cannot be known and no one can understand His form. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੮-੧੪)

Salok, Fifth Mahla:

ਨਾਨਕ , ਸੋਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ (੩੧੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, that day is beautiful, when Almighty rememberance comes to mind.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਫਿਟੁ ਭਲੇਰੀ ਰੁਤਿ ॥੧॥ (੩੧੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Cursed is that day, no matter how pleasant the season, when the Supreme Creator Almighty is forgotten. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੮-੧੫)

Fifth Mahla:

ਨਾਨਕ , ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ; ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (੩੧੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, become friends with the One (Almighty), who holds everything in His hands.

ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ; (ਕੁ-ਮਿਤ੍ਰਾ ਬੋਲੋ)
ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥ (੩੧੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are accounted as false friends, who do not go with you, for even one step after life. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੮-੧੬)

Pauree:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ (੩੧੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The treasure of Almighty's Name (Naam), is Ambrosial Nectar; meet together and drink it in, O Siblings.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ('ਬੁਝਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Him peace is found, and all thirst for worldly possessions is quenched.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ; ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥ (੩੧੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

So serve the Supreme Creator Almighty and the Guru, and you shall never be hungry again.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ; ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ (੩੧੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

All your desires shall be fulfilled, and you shall obtain the status of immortality.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (੩੧੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, therefore plead before Almighty, 'You alone are as great as Yourself, O Supreme Creator Almighty; I seek Your Sanctuary. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੮-੧੯)

Salok, Fifth Mahla:

ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ; ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥ (੩੧੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I have seen all places; there is no place without Him.

ਨਾਨਕ , ਲਧਾ ਤਿਨ੍ ਸੁਆਉ ; (ਲੱਧਾ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥ (੩੧੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those who meet with the True Guru find the bliss of life. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੧)

Fifth Mahla:

ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ; ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥ (੩੧੯-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Like the flash of lightning, worldly affairs last only for a moment.

ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ; ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥ (੩੧੯-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The only thing which is pleasing, Guru Nanak says, is that which inspires one to meditate on the Name of the Master (Almighty). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੯-੨)

Pauree:

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ; ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (੩੧੯-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

People have searched all the Simritees and Shaastras (divine knowledge), but no one knows Almighty's value.

ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ (੩੧੯-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

That being, who joins the True Congregation (Saadh Sanggat) enjoys the bliss.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥ (੩੧੯-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

True is Almighty's Name (Naam), the Primal Being, It is the mine of precious jewels.

ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥ (੩੧੯-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

That mortal, who has such pre-ordained destiny inscribed upon his forehead, remembers Almighty.

ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥ (੩੧੯-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Almighty, please bless me as I am Your humble guest with the capital of Your True Name for the next world. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੪)

Salok, Fifth Mahla:

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ , ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ; ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥ (੩੧੯-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He harbors anxiety within himself, but to the eyes, he appears to be happy; his hunger for worldly possessions never departs.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ॥੧॥ (੩੧੯-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, without the True Name, no one's sorrows have ever departed. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੫)

Fifth Mahla:

ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ; ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥ (ਲੱਦਿਆ ਬੋਲੋ) (੩੧੯-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who did not load the Truth means that the ones who did not embrace Almighty within the heart have been plundered.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ; ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ , ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥ (੩੧੯-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those who meet the True Guru, and acknowledge the One Almighty, are great (congratulated). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੯-੬)

Pauree:

ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ; ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ (੩੧੯-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Praiseful (Beautiful) is that place, where the Saints dwells,

ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਆਪਣਾ ; ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥ (ਸੰਮ੍ਰਿੱਥੁ ਬੋਲੋ) (੩੧੯-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

because they serve their All-powerful Almighty, and they give up all their evil ways.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥ (੩੧੯-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is saviour for sinners, this fact is proclaimed by the Saints and the Vedas.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥ (੩੧੯-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

To be graceful upon the Bhagats is your practice as this is Your natural way, in each and every age.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ , ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥ (੩੧੯-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that I ask for the One Name, which is pleasing to my mind and body. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੯)

Salok, Fifth Mahla:

ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ; ('ਚੁਹੱਕੀ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥ (੩੧੯-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The sparrows are chirping, and dawn has come; the wind stirs up the waves means that when intellect (sparrow) begins to contemplates the truth and false (chipping) then the brightness of knowledge (dawn - the day of ultimate knowledge of real-self) arises and the wind of Maya stirs the waves desires to distract the beings focus.

ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ (੩੧੯-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Saints who have the love for Almighty's Name are imbued in Almighty. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੧੦)

Fifth Mahla:

ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ; ਜਹ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥ (੩੧੯-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Homes, palaces and pleasures are there and fruitful where Your rememberance comes to the mind.

ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ॥੨॥ (ਕੁਮਿੱਤ ਬੋਲੋ) (੩੧੯-੧੦,ਗਉੜੀ,ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, without your rememberance all the worldly grandeur, is like false and evil friends means all pleasures becomes painful. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੯-੧੧)

Pauree:

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ (੩੧੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The wealth of Almighty's Name is the true capital but rare are those who understand this.

ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ; ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (੩੧੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Brothers, only the ones receives it, unto whom the Almighty (Bidata-the bestower of the fruits of deeds) gives it.

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੧੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Almighty who is imbue in body and mind, His servant is immersed in His Love.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ; ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥ (੩੧੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The ones who sing the praises of Almighty's virtues in the company of Saints has removed all his sufferings.

ਨਾਨਕ , ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ 3(੧੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, he alone lives means fruitful is his lifetime, who recognises the One Almighty. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੧੩)

Salok, Fifth Mahla:

ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ; ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥ (ਅੱਕ ਬੋਲੋ) (੩੧੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The fruit of the swallow-wort plant looks beautiful, attached to the branch of the tree;

ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ; ਨਾਨਕ , ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥ (੩੧੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, but when it is separated from the stem of its Master, it breaks apart into thousands of fragments. In the same manner the being (jeev) is praiseful when he is immersed in Almighty and separation from Almighty causes him to go into many types of forms in reincarnation cycle.||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੧੪)

Fifth Mahla:

ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ; ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ (੩੧੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who forget Almighty dies, but they cannot die from their origin which is Almighty.

ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ; ਜਿਉ ਤਸਕਰ , ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥ (੩੧੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who turn their backs on Almighty suffer, like the thief impaled on the gallows. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੧੯-੧੫)

Pauree:

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ (੩੧੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The One Almighty is the treasure of peace; I have heard that He is eternal and imperishable. Question: Why is Almighty?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਣਿਆ ॥ (੩੧੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Answer: He is totally pervading the water, the land and the sky; the Lord is said to be permeating each and every heart.

ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕ ਸਮਾਨਿ ; ਕੀਟ ਹਸਤੀ ਬਣਿਆ ॥ (੩੧੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He looks alike upon the high and the low, the ant and the elephant.

ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਿਪੋ ; ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ (੩੧੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Friends, companions, children and relatives are all created by Him.

ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ; ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਣਿਆ ॥੭॥ (੩੧੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, upon whom Almighty is pleased He blesses him with His Name and only such ones has enjoyed Almighty's bliss. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੧੮)

Salok, Fifth Mahla:

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ (੩੧੯-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who do not forget the sermons of Almighty's Name from their mind, with each breath and morsel of food,

ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ; ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥ (੩੧੯-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they are perfect Saints and they are great (blessed). ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੧੯-੧੯)

Fifth Mahla:

ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ; ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ (ਅੱਠੇ, ਭਉਦਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੧੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Brother, the being (jeev) wanders around twenty-four hours a day, driven by his hunger for food,

ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ; (ਪਉਦਾਂ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥੨॥ (੩੧੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

how can he escape from falling into hell, when he does not remember the Prophet means when he don't remember Guru's sermons? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੦-੧)

Pauree:

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ; ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Serve those Saints, O mortals, who has Almighty's Name on his lap form of heart,

ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ ; ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ (ਚੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

you shall dwell in peace and ease in this world; in the world hereafter, it shall go with you.

ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ; ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥ (ਅਹੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Build your home of true righteousness, with the unshakable pillars of Faith,

ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰਾਇਣੈ ; ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ (ਝੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

embrace Almighty's Support, who gives support in the spiritual and material worlds.

ਨਾਨਕ , ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ; ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥੮॥ (ਮੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that those who grasps Almighty's Lotus Feet; he obtains most supreme happiness in Almighty's Court. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੦-੩)

Salok, Fifth Mahla:

ਜਾਚਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ; ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (੩੨੦-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I, the beggar begs for charity: give to me, O my Beloved!

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ; ਮੈ ਨਿਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ (੩੨੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

O Great Giver, O Giving Almighty, my rememberance (consciousness) is continually centered on You.

ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ; ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ (੩੨੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Your treasure of meditation is immeasurable which can never be emptied out even a bit.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ; ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ (੩੨੦-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Endless Almighty, whoever has embraced Guru's sermons all his task is perfectly completed. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੦-੫)

Fifth Mahla:

ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ; ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (੩੨੦-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Devotees (Sikhs), love Guru's Hymn (Gurbani); in life and death, it is our only support.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ; ਨਾਨਕ , ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥ (੩੨੦-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those who remembers Almighty through Guru's sermons their face remain in radiant and they obtain everlasting peace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੦-੬)

Pauree:

ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ; ਸੁਖੀਆ , ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ (੩੨੦-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

There, in True Congregation the Ambrosial Nectar is distributed; Almighty is the Bringer of peace.

ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ; ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥ (੩੨੦-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They are not placed upon the path of Death, and they shall not have to die again means they are released from the cycle of reincarnation.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ; ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ (੩੨੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who obtained the taste of Almighty's love, faithfully embraces the virtue to endeavour,

ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ; ਅਮਿਉ ਚਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥ (੩੨੦-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the True Guru utters hymns (Gurbani) which is like nectar flowing from a spring.

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ; ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥ (੩੨੦-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that the ones who have seen the sight of such Guru and implant His sermons within the mind has obtained bliss. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੦-੮)

Salok, Fifth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ; ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ (੩੨੦-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

By serving the Perfect True Guru, suffering ends.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ; ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (੩੨੦-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, by remembering Almighty, one's affairs come to be resolved completely. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੦-੯)

Fifth Mahla:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ; ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (੩੨੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, misfortune departs, and one comes to abide in peace and bliss.

ਨਾਨਕ , ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ; ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (੩੨੦-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, recite Almighty's Name forever and do not forget Him, even for an instant. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੦-੧੧)

Pauree:

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ ;
ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ **(ਲੱਧਾ ਬੋਲੋ)** (੩੨੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

How can I estimate the glory of those, who have obtained Almighty's Name?

ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ; ਸੁ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ (ਬੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who seeks the Sanctuary of such Guru is released from bondage.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ ; ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ (ਦੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who sings the Glorious Praises of the Imperishable Almighty does not burn in the womb of reincarnation.

ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ;
ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ (ਸਮੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who meets the Almighty in Guru's form immerses in Almighty after reading (learning & practicing) and understanding (realisation),

ਨਾਨਕ , ਪਾਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ;
ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥ (ਅਗੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, thereafter he has obtained Almighty, who is beyond the grasp of mind (Agam-Inaccessible) and unfathomable. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫॥ (੩ ੨੦-੧੩)

Salok, Fifth Mahla:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji explains the reason why everyone remains sad during the entire life instead of being happy.

ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆਪਣਾ ; ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥ (ਅਵੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੦-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

People do not perform their duties in this world, but instead, they wander around aimlessly,

ਨਾਨਕ , ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ; ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (੩੨੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫

Guru Nanak says, if they forget Almighty's Name, how can they ever find peace? ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੦-੧੪)

Fifth Mahla:

ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ; (ਕਉੜੱਤਣਿ ਬੋਲੋ)
ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ (੩੨੦-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The bitter poison of evil desires is everywhere; it clings to the substance of the world,

ਨਾਨਕ , ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ; ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (੩੨੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the humble being has realized that Almighty's Name alone is sweet. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੦-੧੫)

Pauree:

ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ; ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥ (੩੨੦-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

This is the distinguishing sign of a Saint, that by meeting with him, one is saved,

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ; ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥ (੩੨੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the Messenger of Death does not come near him; he never has to die again in the cycle of reincarnation.

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ; ਸੋ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ (੩੨੦-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He crosses over the terrifying, poisonous world-ocean,

ਹਰਿ ਗੁਣ , ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ; ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥ (੩੨੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the garland of Almighty's virtues made with the thread of mind will wash away the filth of sins.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥ (੩੨੦-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that those saints meet and immersed with Supreme Creator, Almighty. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੦-੧੮)

Salok, Fifth Mahla:

ਨਾਨਕ , ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ; ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥ (੩੨੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, acceptable is the birth of those, within whose consciousness Almighty abides.

ਗਾਲ੍ਹੀ ਅਲਪਲਾਲੀਆ ; (ਅਲ-ਪਲਾਲੀਆ ਬੋਲੋ)
ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥ (੩੨੦-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Useless talk and babbling about world leisures is useless, my friend because it does not help in any way. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੦-੧੯)

Fifth Mahla:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ; ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (੩੨੦-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I have come to see the Supreme Creator Almighty, the Perfect, beyond the grasp of mind (Agam- Inaccessible), Wonderful.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਕੀਤਾ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ (੩੨੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, with the blessing from the Perfect Guru, I have made Almighty's Name as my wealth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੧-੧)

Pauree:

ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ; ਲਬਿ ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥ (੩੨੧-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Deception does not work with the Master; through their greed and emotional attachment, people are ruined.

ਕਰਤਬ ਕਰਨਿ ਭਲੇਰਿਆ ; ('ਕਰਤੱਬ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥ (ਸੁੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੨੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They do their evil deeds by illustrating good behaviour and sleep in the intoxication of Maya.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ ਭਵਾਈਅਨਿ੍ ; ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ (ਮੁੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੨੧-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Again and again, they are consigned to reincarnation, and abandoned on the path of Death,

ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ; ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ (ਜੁੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੨੧-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

they receive the consequences of their own actions, and are yoked to their pain.

ਨਾਨਕ , ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ; ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥੧੨॥ (ਰੁੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੨੧-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, if one forgets the Name, all the seasons are painful. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੧-੩)

Salok, Fifth Mahla:

ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸਵੰਦਿਆ ; ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥ (੩੨੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Only the one remains in peace while standing up, sitting down and sleeping;

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (੩੨੧-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, who praises Almighty's Name (Naam), the mind and body are cooled and soothed. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੧-੪)

Fifth Mahla:

ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ; ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੨੧-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Suppressed with greed, he constantly wanders around; he does not do any good deeds,

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ; ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (੩੨੧-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, whoever meets a True Guru, Almighty abides within his mind. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੧-੬)

Pauree:

ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ; ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾ ॥ (੩੨੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

All material things are bitter means painful; the True Name alone is sweet (joyful).

ਸਾਦੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾਂ ; ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ ॥ (ਸਾਧੀਂ ਬੋਲੋ) (੩੨੧-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those Almighty's humble servants through a Guru have taste it, come to savor its flavor.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ , ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ; ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥ (੩੨੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

It comes to dwell within the mind of those who are so pre-destined by the Supreme Creator Almighty.

ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਭਾਉ ਦੁਯਾ , ਕੁਠਾ ॥ (ਦੁਇਆ, ਕੁੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The One who vanished the doubt and realised that Immaculate Almighty alone is pervading everywhere;

ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ; ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਤੁਠਾ ॥੧੩॥ (੩੨੧-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says with palms folded together I begs for Almighty's Name, by His Pleasure, Almighty has granted it. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੧-੮)

Salok, Fifth Mahla:

ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ; ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ ॥ (੩੨੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The most excellent begging words or intellect is the one which begs for the One Almighty.

ਗਾਲ੍ਹੀ ਬਿਆ ਵਿਕਾਰ ; ਨਾਨਕ , ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥੧॥ (ਗੱਲ੍ਹੀਂ ਬੋਲੋ) (੩੨੧-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Other talks are useless, Guru Nanak says, except that of the Almighty. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੧-੯)

Fifth Mahla:

ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ; ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥਿਓ ॥ (੩੨੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who recognizes the ones whose mind is pierced through with Almighty's Love is very rare;

ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ; ਨਾਨਕ , ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥੨॥ (੩੨੧-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the one who meets a Saint who unites one with Almighty's Love obtains a straight forward path. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੧-੧੦)

Pauree:

ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ ; ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (੩੨੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Being (Jeev), serve Almighty, who is the Giver, the Bestower of Blessings,

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਨਿ ; ਸਿਮਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (੩੨੧-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

all sinful mistakes are erased, in remembrance of the Lord of the Universe.

ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ; ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥ (੩੨੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Saints (Guru) has shown me the Way leads to Almighty, therefore recite Guru's Mantra.

ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ; ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ॥ (੩੨੧-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The taste of Maya is totally bland and insipid; Almighty alone is pleasing to my mind.

ਧਿਆਇ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇਸਰੈ ; ਜਿਨਿ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧੪॥ (੩੨੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, therefore concentrate on Almighty, who has blessed you with your soul (life). ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੧-੧੨)

Salok, Fifth Mahla:

ਵਤ ਲਗੀ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ (੩੨੧-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The time has come to plant the seed of Almighty's Name; one who plants it, shall eat (obtain) its fruit of ultimate knowledge.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਸ ਨੋ ਲਿਖਿਆ ਆਇ ॥੧॥ (੩੨੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, however he alone obtains it, whose destiny is so pre-ordained. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੧-੧੩)

Fifth Mahla:

ਮੰਗਣਾ ਤ ਸਚੁ ਇਕੁ ; ਜਿਸੁ ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ॥ (੩੨੧-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

If one wants to begs, then he should beg for Almighty's Name, which is given only by His Pleasure.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਸਾਹਿਬ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (੩੨੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, by eating this gift from Almighty means by reciting Almighty's Name, the mind is satisfied. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੧-੧੪)

Pauree:

ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਸੇ ਖਟਹਿ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (੩੨੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They alone earn profit in this world, who have the capital (wealth) of Almighty's Name.

ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਸਚੇ ਦੀ ਆਸ ॥ (੩੨੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They do not believe in the love of duality (materialism); they place their hopes on Almighty alone.

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਸਰੇਵਿਆ ; ਹੋਰੁ ਸਭ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (੩੨੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

They acknowledge the fact that the world is temporary, therefore they serve the One Eternal Almighty by giving up everything else,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰੈ ; ਤਿਸੁ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ॥ (੩੨੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

because they are aware that by forgetting the Supreme Creator Almighty the breaths becomes useless means that the entire life becomes useless.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਜਨ ਰਖਿਆ ; ਨਾਨਕ , ਬਲਿ ਜਾਸੁ ॥੧੫॥ (੩੨੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanal says, I am a sacrifice to the Almighty’s servant whom Almighty draws close to Him and protects him. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੧-੧੭)

Salok, Fifth Mahla:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ; ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੩੨੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The Supreme Creator Almighty gave the Order then the Guru form of cloud showers the rain of the sermons of Almighty’s Name only then the devotees obtained peace.

ਅੰਨੁ ਧੰਨੁ ਬਹੁਤੁ ਉਪਜਿਆ ; ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਰਜੀ ਤਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ॥ (੩੨੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Multitudes of grain of divine virtues and the wealth of Almighty’s Name were produced in abundance which is the bestower of bliss, with the happiness of three worlds the earth form of intellect is totally satisfied and satiated.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ (੩੨੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Such devotees forever and ever, utters Almighty’s Glorious Praises which chases away the pain and poverty,

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ; ਮਿਲਿਆ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ (੩੨੧-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

unto whom Almighty wrote pre-ordained fate based on the performed deeds in previous lifes is united into His form.

ਪਰਮੇਸਰਿ ਜੀਵਾਲਿਆ ; ਨਾਨਕ , ਤਿਸੈ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (੩੨੧-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, focus on the Almighty who keeps you alive;. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੧-੧੯)

Fifth Mahla:

Question: Whom shall one remember? Answer;

ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ; ਇਕੋ ਸਿਮਰੀਐ ॥ (੩੨੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty who is the form of life and beyond pains (Nirvana), remember Him alone,

ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ; ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਧੀਰੀਐ ॥ (੩੨੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

there is no other place; how else can we be comforted means that without Almighty's Name one can never be comforted.

ਡਿਠਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਸੁਖੁ ਨ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ (੩੨੨-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I have seen the entire world, without Almighty's Name, there is no peace at all,

ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ; ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜਨੁ ॥ (੩੨੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

body and wealth shall return to dust but rarely anyone realizes this.

ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ਬਾਦਿ ; ਕਿ ਕਰਹਿ ਪਰਾਣੀਆ ॥ (੩੨੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Pleasure, beauty and delicious tastes are useless; why are you still comsuming it, O mortal?

ਜਿਸੁ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ; ਤਿਸੁ ਕਲ ਨਹੀ ਜਾਣੀਆ ॥ (੩੨੨-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

one whom Almighty Himself misleads, does not understand His awesome power.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰਬਾਣੁ ; ਸਚਾ ਗਾਵਹੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are imbued with Almighty's Love, sings Almighty's Name,

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਦੁਆਰਿ ; ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹੀ ॥੨॥ (੩੨੨-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, if this advice pleases you (being) then you should embrace the Sanctuary of His Door. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੨-੪)

Pauree:

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਤਿਨ੍ ਕਉ ; ਜੋ ਹਰਿ ਲੜਿ ਲਾਗੇ ॥ (੩੨੨-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who are attached to the hem of the Almighty's robe means who embraces His support, do not suffer birth and death,

ਜੀਵਤ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਜਾਗੇ ॥ (੩੨੨-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who remain awake in knowledge state while contemplating Almighty's Praises, their entire lifetime is acceptable (approved).

ਸਾਧਸੰਗੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ; ਸੇਈ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (੩੨੨-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who attain the True Congregation, are very fortunate,

ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣਾ ; ਤੂਟੇ ਕਚ ਧਾਗੇ ॥ (੩੨੨-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

but those who forget Almighty's Name, their lives are cursed and their doom is as fragile as thin strands of thread.

ਨਾਨਕ , ਧੂੜਿ ਪੁਨੀਤ ਸਾਧ ; ਲਖ ਕੋਟਿ ਪਿਰਾਗੇ ॥੧੬॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the dust of the Saint's feet is more sacred than hundreds of thousands, even millions of cleansing baths at sacred shrines. ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੨-੬)

Salok, Fifth Mahla:

ਧਰਣਿ ਸੁਵੰਨੀ , ਖੜ ਰਤਨ ਜੜਾਵੀ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੁਰਖੁ , ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥ (ਵੁੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Like the beautiful earth, adorned with droplets of water on grass like jewels - such is the mind, within which the Love of Almighty abides.

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸੁਹੇਲੜੇ ਥੀਏ ;
ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥੧॥ (ਤੁੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, all one's affairs are easily resolved, when the True Guru, is pleased. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੨-੭)

Fifth Mahla:

ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਦਹ ਦਿਸਾ ; ਜਲ ਪਰਬਤ ਬਨਰਾਇ ॥ (੩੨੨-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Roaming and wandering in the ten directions, over water, mountains and forests,

ਜਿਥੈ ਡਿਠਾ ਮਿਰਤਕੋ ; ਇਲ ਬਹਿਠੀ ਆਇ ॥੨॥ (ਇੱਲ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

wherever the vulture sees a dead body, he flies down and lands. Guruji explains that one abandons his household life to perform meditation or to preach, after roaming around he ends up with the greed of the same wealth and attachement. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੨-੮)

Pauree:

ਜਿਸੁ ਸਰਬ ਸੁਖਾ , ਫਲ ਲੋੜੀਅਹਿ ; ਸੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਉ ॥ (੩੨੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

One who longs for all comforts and rewards should practice Truth and recite Almighty's Name,

ਨੇੜੈ ਦੇਖਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥ (੩੨੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

concentrate on Almighty's Name and see the Supreme Creator Almighty near you.

ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥ (੩੨੨-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Then if you become the dust of everyone's feet means remain in humbleness then you will merge with Almighty,

ਦੂਖੁ ਨ ਦੇਈ ਕਿਸੈ ਜੀਅ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਵਉ ॥ (੩੨੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

don't become the cause of suffering to any being and you shall go to Almighty's court with honor.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਨਾਨਕ ਸੁਣਾਵਉ ॥੧੭॥ (੩੨੨-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, listen to Almighty's praises who is the purifier of sinners, the Creator, the Primal Being and utter to others. ||17||

ਸਲੋਕ ਦੋਹਾ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੨-੧੧)

Salok, Dohaa (means Dohra with 24 letters each line), Fifth Mahla:

ਏਕੁ ਜਿ ਸਾਜਨੁ ਮੈ ਕੀਆ ; ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥੁ ॥ (ਸਮਰੱਥੁ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੧੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I have made the One Almighty as my Friend; He is All-powerful to do everything,

ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਖੰਨੀਐ ; ਹਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੰਦੜੀ ਵਥੁ ॥੧॥ (੩੨੨-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

my soul is a sacrifice to Him because Almighty is the treasure of my mind and body means He is the support for my body and mind. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੨-੧੨)

Fifth Mahla:

ਜੇ ਕਰੁ ਗਹਹਿ ਪਿਆਰੜੇ ; ਤੁਧੁ ਨ ਛੋਡਾ ਮੂਲਿ ॥ (੩੨੨-੧੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Beloved Almighty, if You take my hand, I shall never forsake You,

ਹਰਿ ਛੋਡਨਿ ਸੇ ਦੁਰਜਨਾ ; ਪੜਹਿ ਦੋਜਕ ਕੈ ਸੂਲਿ ॥੨॥ (੩੨੨-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

because those who forsakes Almighty, are the most evil people; they shall fall into the horrible pit of hell. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੨-੧੩)

Pauree:

ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਘਰਿ ਜਿਸ ਦੈ ; ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਵੈ ॥ (੩੨੨-੧੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

All treasures are in His Home; whatever Almighty does, comes to pass,

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ; ਪਾਪਾ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ (੩੨੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the Saints live by chanting and meditating on Almighty, by which they wash off the filth of their sins.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਵਸਹਿ ; ਸੰਕਟ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ॥ (੩੨੨-੧੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

With the Lotus Feet of the Lord dwelling within their heart, all misfortune is taken away,

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ; ਮਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ (੩੨੨-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

one who meets the Perfect Guru, shall not have to suffer (cry) through various births and deaths.

ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਨਾਨਕ ਘਣੀ ; ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ॥੧੮॥ (੩੨੨-੧੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am thirsty for Almighty's sight (Darshan); by His Grace, He bestowed it. ||18||

ਸਲੋਕ ਡਖਣਾ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੨-੧੬)

Salok, Dakhanaa, Fifth Mahla:

ਭੋਰੀ ਭਰਮੁ ਵਞਾਇ ; ਪਿਰੀ ਮੁਹਬਤਿ ਹਿਕੁ ਤੂ ॥ (ਮੁਹੱਬਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Love Almighty even for an instant by dispelling your doubts for a moment,

ਜਿਥਹੁ ਵੰਞੈ ਜਾਇ ; ਤਿਥਾਊ ਮਉਜੂਦੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (੩੨੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

then wherever you go, there you shall find Him means whenever or wherever the mind becomes doubtful, Almighty will be seen in His form everywhere. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੨-੧੭)

Fifth Mahla:

ਚੜਿ ਕੈ ਘੋੜੜੈ , ਕੁੰਦੇ ਪਕੜਹਿ ; ਖੂੰਡੀ ਦੀ ਖੇਡਾਰੀ ॥ (੩੨੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

How can a Polo player catch the bullet shot from a gun? Means one who is an expert in resolving worldly affairs but how can he be the practicer of Guru's Hymn without embracing the Guru.

ਹੰਸਾ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਉਲਾਸਹਿ ; ਕੁਕੜ ਦੀ ਓਡਾਰੀ ॥੨॥ (੩੨੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

How can the one with the flying capability similar to chicken fulfill their conscious desires to fly like swan? Means one with desireful deeds wishes to obtain the real-self bliss. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੨-੧੮)

Pauree:

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ , ਹਰਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੈ ; ਸੋ ਉਧਰੈ ਮਿਤਾ ॥ (ਮਿੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who recites Almighty's Name with their tongues and hear it with their ears are ferried across the worldly ocean, O my friend.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ , ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ;
ਸੇ ਹਸਤ ਪਵਿਤਾ ॥ (ਪਵਿੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

those hands which lovingly write Almighty's Praises are pure.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ; ਸਭਿ ਪੁੰਨ ਤਿਨਿ ਕਿਤਾ ॥ (ਮੱਜਨਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੨-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Those who loved Almighty as described above, has performed all sorts of virtuous deeds, and bathing at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage,

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਉਧਰੇ ; ਬਿਖਿਆ ਗੜੁ ਜਿਤਾ ॥ (੩੨੨-੧੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

they cross over the world-ocean, and conquer the fortress of their knowledge and action sensors desires.

ਨਾਨਕ , ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰਿਅਨੁ ;
ਦਯੁ ਸੇਵਿ ਅਮਿਤਾ ॥੧੯॥ (ਦਈਉ ਬੋਲੋ) (੩੨੩-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Almighty servants grasps the hem of His robe, and the saves others by uniting them in their company. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੩-੧)

Salok, Fifth Mahla:

ਧੰਧੜੇ ਕੁਲਾਹ ; ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਹੇਕੜੋ ॥ (੩੨੩-੧, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Worldly affairs are unprofitable, if the One Almighty does not come to mind.

ਨਾਨਕ , ਸੇਈ ਤੰਨ ਫੁਟੰਨਿ ; ਜਿਨਾ ਸਾਂਈ ਵਿਸਰੈ ॥੧॥ (੩੨੩-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the bodies of those who forget their Master shall burst apart. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੩-੨)

Fifth Mahla:

ਪਰੇਤਹੁ ਕੀਤੋਨੁ ਦੇਵਤਾ ; ਤਿਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ (੩੨੩-੨, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

The ghost has been transformed into an angel by the Creator Almighty,

ਸਭੇ ਸਿਖ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (੩੨੩-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Almighty has liberated all the Sikhs and resolved their affairs.

ਨਿੰਦਕ ਪਕੜਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ; ਝੂਠੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (੩੨੩-੩, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

He has seized the slanderers and thrown them to the ground, and declared them false in His Court.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਾ ਹੈ ; ਆਪਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ (੩੨੩-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, my Almighty is glorious and great; He Himself creates and adorns. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੩-੪)
Pauree:

ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਅੰਤੁ , ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹਿ ; ਸਭੁ ਤਿਸੈ ਕਰਣਾ ॥ (੩੨੩-੪, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Almighty is unlimited; His plays has no limit; He is the One who does everything.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ; ਜੀਆਂ ਕਾ ਪਰਣਾ ॥ (੩੨੩-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The Inaccessible and Unapproachable Master is the Support of His beings.

ਹਸਤ ਦੇਇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ; ਭਰਣ ਪੋਖਣੁ ਕਰਣਾ ॥ (੩੨੩-੫, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Giving His Hand, He nurtures and cherishes; He is the Filler and Fulfiller.

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ਆਪਿ ; ਜਪਿ ਸਚੇ ਤਰਣਾ ॥ (੩੨੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
He Himself is Merciful and Forgiving, by reciting Almighty's True Name, one is saved.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ; ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾ ॥੨੦॥ (੩੨੩-੬, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, whoever pleases You those alone are good; me as Your slave seeks Your Sanctuary. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੩-੬)
Salok, Fifth Mahla:

ਤਿੰਨ੍ਾ ਭੁਖ ਨ ਕਾ ਰਹੀ ; ਜਿਸ ਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (੩੨੩-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
The one who embraces Almighty's support has no hunger.

ਨਾਨਕ , ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ; ਉਧਰੈ ਸਭੋ ਕੋਇ ॥੧॥ (੩੨੩-੭, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, everyone who falls at his feet is saved. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੩੨੩-੭)
Fifth Mahla:

ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਨਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸਾਹਿਬੁ ਕਰੇ ਕਬੂਲੁ ॥ (੩੨੩-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

If the beggar begs for Almighty's Name every day, his Master will grant his request.

ਨਾਨਕ , ਪਰਮੇਸਰੁ ਜਜਮਾਨੁ ; ਤਿਸਹਿ ਭੁਖ ਨ ਮੂਲਿ ॥੨॥ (੩੨੩-੮, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, whose Master is the magnificent Almighty Himself who is the most generous host; he does not lack anything at all. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੩੨੩-੯)

Pauree:

ਮਨੁ ਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਗਿ ; ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਜੋੜੇ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, please imbued my mind with You and this shall be my food and dress,

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ; ਏ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ॥ (੩੨੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

the love with Your Name shall be my horses and elephants.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਖੁਸੀਆ ਘਣੀ ; ਧਿਆਇ , ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੇ ॥ (੩੨੩-੯, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

To meditate on the Lord steadfastly is to rule over kingdoms of property and enjoy all sorts of pleasures,

ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਣਾ ; ਦਰੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋੜੇ ॥ (੩੨੩-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

I the minstrel begs at Your (Almighty's) Door and my body and mind shall never leave Your Door.

ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਏਹੁ ;
ਨਿਤ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਲੋੜੇ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ਕੀਚੇ (੩੨੩-੧੦, ਗਉੜੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, this yearning in my mind and body that 'Dear Almighty, please shower Your so that my mind keep on longing continuously for You'. ||21||1|| Sudh Keechay – means that Guruji has completed and confirmed (verified) this hymn||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਭਗਤਾਂ ਕੀ ਬਾਣੀ (੩੨੩-੧੨)

Raag Gauree, The Word Of The devotees:

੧ੳ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੨੩-੧੨)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ ੧੪ ॥ (ਚੌਂਦਾਂ ਬੋਲੋ)

(ਅਜਿਹੇ ਅੰਗ ਜੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੋਣ ਤਾਂ ਪਾਠ ਸਮੇਂ ਉਚਾਰਨੇ ਹਨ, ਜੇ ਅੱਖਰਾਂ ਦੇ ਚਰਨੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨੇ)
(੩੨੩-੧੩)

Gauree Gwaarayree, Fourteen Chau-Padas Of Kabir Jee:

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਲਤ ; ਰਾਮ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੨੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I was on fire (burning from the heat of separation from Almighty), but now I have found the cooling water of the Almighty's Name.

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ; ਤਨੁ ਜਲਤ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ('ਬੁਝਾਇਆ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
(੩੨੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This Water of the Almighty's Name has cooled my burning body (i.e. uniting Bhagatji with Waheguru). ||1||Pause||

ਮਨੁ ਮਾਰਣ ਕਾਰਣਿ ; ਬਨ ਜਾਈਐ ॥ (੩੨੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

To subdue their minds, some go off into the forests;

ਸੋ ਜਲੁ , ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (੩੨੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but that Water (Naam) is not found without the Almighty's grace. ||1||

ਜਿਹ ਪਾਵਕ ; ਸੁਰਿ ਨਰ ਹੈ ਜਾਰੇ ॥ (੩੨੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That fire of separation has consumed angels as well as mortal beings,

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ; ਜਨ ਜਲਤ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ (੩੨੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but the Water of the Almighty's Name saves His humble servant from the flames of the separation. ||2||

ਭਵ ਸਾਗਰ ; ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਾਹੀ ॥ (੩੨੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the terrifying world-ocean, there is an ocean of peace.

ਪੀਵਿ ਰਹੇ ; ਜਲ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ॥੩॥ (੩੨੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I continue to drink it in (immersed in Almighty's Name), but this Water is never exhausted (infinite). ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਭਜੁ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ (੩੨੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, meditate upon the Almighty, like the love of the rainbird with water.

ਰਾਮ ਉਦਕਿ ; ਮੇਰੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥੪॥੧॥ ('ਬੁਝਾਨੀ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
(੩੨੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Water of the Almighty's Name has quenched my thirst. ||4||1||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੩-੧੭)

Gauree, Kabir Jee:

ਮਾਧਉ ; ਜਲ ਕੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੨੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Almighty, my thirst for the Water of Your Name will not go away (the bliss attained in Bhagti increases without limit).

ਜਲ ਮਹਿ ; ਅਗਨਿ ਉਠੀ ਅਧਿਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The fire of my thirst burns even more brightly in that Water. ||1||Pause||

ਤੂੰ ਜਲਨਿਧਿ ; ਹਉ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨੁ ॥ (੩੨੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are the vast Ocean of Treasure, and I am just a tiny fish in that Ocean.

ਜਲ ਮਹਿ ਰਹਉ ; ਜਲਹਿ ਬਿਨੁ ਖੀਨੁ ॥੧॥ (੩੨੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

In that Ocean, I'm a resident; without the Water of Almighty's Name (Naam), I would perish. ||1||

ਤੂੰ ਪਿੰਜਰੁ ; ਹਉ ਸੁਅਟਾ ਤੋਰ ॥ (੩੨੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are the cage (protector), and I am Your parrot.

ਜਮੁ ਮੰਜਾਰੁ ; ਕਹਾ ਕਰੈ ਮੋਰ ॥੨॥ (੩੨੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

So what can the cat (angels of death) do to me? ||2||

ਤੂੰ ਤਰਵਰੁ ; ਹਉ ਪੰਖੀ ਆਹਿ ॥ (੩੨੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

If You (Waheguru) are the tree, and I am the bird, seeking shelter in You.

ਮੰਦਭਾਗੀ ; ਤੇਰੋ ਦਰਸਨੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (੩੨੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those are so unfortunate who unable to attain Your sight (Darshan) ||3||

ਤੂੰ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਹਉ ਨਉਤਨੁ ਚੇਲਾ ॥ (੩੨੪-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are the True Guru, and I am Your naive disciple.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਮਿਲੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੪॥੨॥ (੩੨੪-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, Dear Almighty, please embrace me to the very last breath of mine! ||4||2||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੪-੧)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue; Once a thief came running to Bhagat Kabir Ji's house during the night after being chased by the villagers. Bhagat Kabir Ji provided refuge to the thief and when they came to Bhagatji's house in search of the thief, to protect the thief Bhagat Kabir told the villagers that he was his son-in-law (Kamali's husband). The next day, Bhagat Kabir Ji told the thief to consult his parents and solemnize the wedding soon. The thief left happily to his village and Bhagat Kabir uttered the following Shabad when he was confronted by the villagers when they got to know the reality;

ਜਬ ਹਮ ; ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (੩੨੪-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I realize and saw that there is One, and only One Almighty that resides in everyone,

ਤਬ ਲੋਗਹ ; ਕਾਹੇ ਦੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (੩੨੪-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

why then should the people be upset?, as Waheguru is in that thieve too. ||1||

ਹਮ ਅਪਤਹ ; ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (ਅ-ਪੱਤਹ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am dishonored; I have lost my honor in the eye of people.

ਹਮਰੈ ਖੋਜਿ ; ਪਰਹੁ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੪-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

No one should follow in my footsteps, says Bhagatji humbly. ||1||Pause||

ਹਮ ਮੰਦੇ ; ਮੰਦੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (੩੨੪-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am bad, and bad in my mind as well.

ਸਾਝ ਪਾਤਿ ; ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (ਸਾਂਝ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have no partnership with anyone (worldly intentions). ||2||

ਪਤਿ ਅਪਤਿ ; ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਲਾਜ ॥ (ਅਪੱਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I'm not concerned about honor or dishonor.

ਤਬ ਜਾਨਹੁਗੇ ; ਜਬ ਉਘਰੈਗੋ ਪਾਜ ॥੩॥ (੩੨੪-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

But you (villagers) shall know the truth of what I'm talking when your own false covering is laid bare i.e. during death. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਪਤਿ ਹਰਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (੩੨੪-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the only honor is that which is accepted by Almighty.

ਸਰਬ ਤਿਆਗਿ ; ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਰਾਮੁ ॥੪॥੩॥ (੩੨੪-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Give up everything - meditate upon Almighty alone. ||4||3||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੪-੫)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: Once in Kashi there were an argument between Digumber, Sanyasi and Brahmchari. They proving their respective beliefs to superior then the others. In order to conclude their respective claims over their faith they came to Bhagat Kabir Ji. Bhagat Ji believed in the ultimate knowledge (Almighty) instead of the costume and rituals.

ਨਗਨ ਫਿਰਤ ; ਜੌ ਪਾਈਐ ਜੋਗੁ ॥ (੩੨੪-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

If union with the Almighty could be obtained by wandering around naked,

ਬਨ ਕਾ ਮਿਰਗੁ ; ਮੁਕਤਿ ਸਭੁ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (੩੨੪-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

then all the deer i.e. animals of the forest would be liberated. ||1||

ਕਿਆ ਨਾਗੇ ; ਕਿਆ ਬਾਧੇ ਚਾਮ ॥ (੩੨੪-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

It won't be credited and counts whether someone goes naked, or covers himself,

ਜਬ ਨਹੀ ਚੀਨਸਿ ; ਆਤਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੪-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

if he does not remember the Almighty within his soul? ||1||Pause||

ਮੂਡ ਮੁੰਡਾਏ ; ਜੌ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (੩੨੪-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

If the spiritual perfection of the Siddhas could be obtained by shaving the head,

ਮੁਕਤੀ ਭੇਡ ; ਨ ਗਈਆ ਕਾਈ ॥੨॥ (੩੨੪-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

then why haven't sheep found liberation as they are shaved so many times? ||2||

ਬਿੰਦੁ ਰਾਖਿ ; ਜੌ ਤਰੀਐ ਭਾਈ ॥ (੩੨੪-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

If someone could save himself by celibacy (does not marry or have sex), O Siblings,

ਖੁਸਰੈ ; ਕਿਉ ਨ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (੩੨੪-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

why then haven't eunuchs/transvestite obtained the state of supreme dignity? ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ (੩੨੪-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, listen, O men, O Siblings:

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ (੩੨੪-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

without the Almighty's Name (Naam), who has ever found salvation? i.e. nobody did. ||4||4||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੪-੮)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: One day an egoistic Brahmin stopped and scolded Bhagat Kabir Ji that his shadow has touched him. The Brahmin was very upset that a shadow of a low caste person has merely touched him. Bhagat Ji utters the following Shabad emphasizing that without loving Almighty superior caste is of no value.

ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ; ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਾਹੀ ॥ (ਇਸਨਾਨੁ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who take their ritual baths (without the true Naam in their soul) in the evening and the morning

ਜਿਉ ਭਏ ਦਾਦੁਰ ; ਪਾਨੀ ਮਾਹੀ ॥੧॥ (੩੨੪-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

are like the frogs in the water. ||1||

ਜਉ ਪੈ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (ਰੱਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

When people do not truly love the Almighty's Name (Naam is not immersed in their blood),

ਤੇ ਸਭਿ ; ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੪-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

they must all face the Righteous Judge, Dharamraj. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਰਤਿ ; ਬਹੁ ਰੂਪ ਰਚਾਹੀ ॥ (ਰੱਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who love their bodies and involve only in appearances to separate them from others i.e. to look superior,

ਤਿਨ ਕਉ ; ਦਇਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (੩੨੪-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

they do not feel or understand compassion, even in their dreams. ||2||

ਚਾਰਿ ਚਰਨ ; ਕਹਹਿ ਬਹੁ ਆਗਰ ॥ (੩੨੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Vedas and wise men describe these people not human but four-footed creatures;

ਸਾਧੂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਕਲਿ ਸਾਗਰ ॥੩॥ (੩੨੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only the true devotees who have overcome their mind find peace in this ocean of pain. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ (੩੨੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, why do you perform so many rituals?

ਸਰਬਸੁ ਛੋਡਿ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੫॥ (ਸਰਬ-ਸੁ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Give up everything, and you will be able to drink the supreme essence of the Almighty. ||4||5||

ਕਬੀਰ ਜੀ , ਗਉੜੀ ॥ (੩੨੪-੧੨)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: The Brahmin said "Although I don't possess ultimate knowledge (Atam Gyan) but still I am superior because I am an expert in performing meditation, penance and fasting." Bhagat Kabir Ji says;

ਕਿਆ ਜਪੁ , ਕਿਆ ਤਪੁ ; ਕਿਆ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ (੩੨੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

What use is chanting, and what use is penance, fasting or devotional worship,

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (੩੨੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

to one whose heart is filled only with the love of materialism? ||1||

ਰੇ ਜਨ ; ਮਨੁ ਮਾਧਉ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ॥ (੩੨੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

O people, devote and link your mind to Almighty.

ਚਤੁਰਾਈ ; ਨ ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through cleverness, the 'four-armed Lord' (one of manifestation name of Almighty) is not obtained. ||Pause||

ਪਰਹਰੁ ਲੋਭੁ ; ਅਰੁ ਲੋਕਾਚਾਰੁ ॥ (੩੨੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Leave behind your greed and worldly ways.

ਪਰਹਰੁ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥੨॥ (੩੨੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Leave behind lust, anger and egotism. ||2||

ਕਰਮ ਕਰਤ ; ਬਧੇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ('ਬੱਧੇ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੨੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ritual practices bind people in egotism;

ਮਿਲਿ ; ਪਾਥਰ ਕੀ ਕਰਹੀ ਸੇਵ ॥੩॥ (੩੨੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

meeting together, they worship stones. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੩੨੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, He is obtained only by devotional worship.

ਭੋਲੇ ਭਾਇ ; ਮਿਲੇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ('ਭੋਲੇ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through innocent love, the Almighty is met. ||4||6||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੪-੧੬)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: The Brahmin says that although I have no love but still I am great to be born in Brahmin caste. Bhagat Kabir Ji says;

ਗਰਭ ਵਾਸ ਮਹਿ ; ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ (੩੨੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

During the dwelling in the womb, there is no ancestry or social status.

ਬ੍ਰਹਮ ਬਿੰਦੁ ਤੇ ; ਸਭ ਉਤਪਾਤੀ ॥੧॥ (੩੨੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

All have originated from the Seed of Almighty. ||1||

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ; ਬਾਮਨ ਕਬ ਕੇ ਹੋਏ ॥ (ਬ੍ਾਮਨ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Tell me, O Pandit, O religious scholar: since when have you been a Brahmin?

ਬਾਮਨ ਕਹਿ ਕਹਿ ; ਜਨਮੁ ਮਤ ਖੋਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਬ੍ਾਮਨ ਬੋਲੋ) (੩੨੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Don't waste your life by continually claiming to be a Brahmin. ||1||Pause||

ਜੌ ਤੂੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ; ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਜਾਇਆ ॥ (੩੨੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

If you are indeed a Brahmin, born of a Brahmin mother,

ਤਉ , ਆਨ ਬਾਟ ; ਕਾਹੇ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ (੩੨੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

then why didn't you born by some other way? ||2||

ਤੁਮ ਕਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ; ਹਮ ਕਤ ਸੂਦ ॥ (੩੨੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

How is it that you are a Brahmin, and I am of a low social status?

ਹਮ ਕਤ ਲੋਹੂ ; ਤੁਮ ਕਤ ਦੂਧ ॥੩॥ (੩੨੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

How is it that I am formed of blood, and you are made of milk? ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (੩੨੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, one who contemplates Almighty,

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ; ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਹਮਾਰੈ ॥੪॥੭॥ (੩੨੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

is said to be a Brahmin among us. ||4||7||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੫-੧)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: Then the Brahmin claimed to be a scholar of Shastras and Bhagat Kabir Ji as an illiterate fool. Bhagat Kabir Ji answers;

ਅੰਧਕਾਰ ; ਸੁਖਿ ਕਬਹਿ ਨ ਸੋਈ ਹੈ ॥ (੩੨੫-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the darkness of ignorance, no one can dwell in peace.

ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ; ਦੋਊ ਮਿਲਿ , ਰੋਈ ਹੈ ॥੧॥ (੩੨੫-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Both the king and the pauper weep and cry. ||1||

ਜਉ ਪੈ ; ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਨ ਕਹਿਬੋ ॥ (੩੨੫-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

As long as the tongue does not recite Almighty's Name,

ਉਪਜਤ ਬਿਨਸਤ ; ਰੋਵਤ ਰਹਿਬੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੫-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

the person continues coming and going in reincarnation, continue to cry in pain. ||1||Pause||

ਜਸ ਦੇਖੀਐ ; ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ (੩੨੫-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Pride and wealth is like the shadow of a tree;

ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ; ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (੩੨੫-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

when the breath of life passes out of the mortal being, tell me, what becomes of his wealth? ||2||

ਜਸ , ਜੰਤੀ ਮਹਿ ; ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ (੩੨੫-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Life is like the music contained in the instrument; once it's broken the music vanished into unknown.

ਮੂਏ ਮਰਮੁ ; ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ (੩੨੫-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Similarly how can anyone know the destiny of the dead? i.e. it is a terrifying mystery ||3||

ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ; ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥ (੩੨੫-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like the swan on the lake, death hovers over the body.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ; ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥੮॥ (੩੨੫-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Drink in the Almighty's sweet elixir, Kabirji says; to escape from the pain of death. ||4||8||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੫-੪)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: Upon listening to Bhagat Kabir Ji the Brahmin's mind was purified and he asked Bhagat Ji;

ਜੋਤਿ ਕੀ , ਜਾਤਿ ; ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥ (੩੨੫-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The creation is born from the Light, and the Light is in the creation.

ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ; ਕੰਚੂਆ ਫਲ ਮੋਤੀ ॥੧॥ (੩੨੫-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

It bears two fruits: the (false) glass and the (true) pearl. ||1||

ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ; ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ॥ (੩੨੫-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where is that home, which is said to be free of fear?

ਭਉ ਭਜਿ ਜਾਇ ; ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੫-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where fear is dispelled and one lives without fear? ||1||Pause||

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ; ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (੩੨੫-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the banks of sacred rivers, the mind is not appeased after plunging into its water.

ਚਾਰ ਅਚਾਰ ; ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥ (੩੨੫-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Still people remain entangled in rituals extracted from Vedas. ||2||

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ; ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ (੩੨੫-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sin and virtue are both the same and becomes the reason to be reborn.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ; ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨ ॥੩॥ (੩੨੫-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the home of your own being (soul), is the Paras (which transforms 8 types of materials into gold), therefore renounce your search for any other virtue outside and concentrate within. ||3||

ਕਬੀਰ ; ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ ॥ (੩੨੫-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir: O worthless mortal, do not lose temper when contemplating Almighty's Name (Naam).

ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ; ਪਰਚਿ ਰਹੁ ਏਸੁ ॥੪॥੯॥ (੩੨੫-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Keep this mind of yours involved in this involvement and you will be absorbed in Almighty. ||4||9||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੫-੮)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: A question was raised to that some people do not prefer union with Almighty but hopes for heavenly enjoyments, Bhagat Kabir Ji replies;

ਜੋ ਜਨ ਪਰ ਮਿਤਿ ; ਪਰ ਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥ (੩੨੫-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

He who claims to know the Almighty, whom is beyond measure and beyond thought;

ਬਾਤਨ ਹੀ ; ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ (੩੨੫-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

by mere words, he plans to enter heaven. ||1||

ਨਾ ਜਾਨਾ ; ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ ॥ (੩੨੫-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

But in fact he does not know where heaven is.

ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ; ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੫-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Everyone claims that they know where heaven is. ||1||Pause||

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ; ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ॥ (੩੨੫-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

But by mere talk, the mind is not appeased.

ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ; ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ॥੨॥ (੩੨੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind is only appeased, when egotism is conquered. ||2||

ਜਬ ਲਗੁ ; ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ (੩੨੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

As long as the mind is filled with the desire for heaven,

ਤਬ ਲਗੁ , ਹੋਇ ਨਹੀ ; ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (੩੨੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

he does not dwell at the Almighty's Feet. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ (੩੨੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, after being asked weather Kabirji believes in Heaven; Kabirji says he believes that;

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੧੦॥ (੩੨੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The True Congregation (Saadh Sanggat) itself, is heaven. ||4||10||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੫-੧੨)

Gauree, Kabir Jee:

ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ; ਨਿਪਜਿ ਸਮਾਈ ॥ (੩੨੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

We are born after spending time in our past lives, and then we grow, and having grown, we pass away. Life is just a part of this cycle.

ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ; ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ (੩੨੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Before our very eyes, this world is passing away. ||1||

ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ; ਕਹਹੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (੩੨੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

How can you not be ashame of yourself, still claiming your property even on the time of your death.

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ; ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

At that very last moment, nothing is yours. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ; ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ॥ (੩੨੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

With various methods, you cherish your body,

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ; ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ॥੨॥ (੩੨੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

but at the time of death, it is burned in the fire. ||2||

ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ; ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ (੩੨੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

You apply sandalwood oil (perfume) to your body,

ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ; ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੩॥ (੩੨੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

but after your death that body is burned with the firewood. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ॥ (੩੨੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, listen, O virtuous people:

ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ ; ਦੇਖੈ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ॥੪॥੧੧॥ (੩੨੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

your beauty shall vanish together with your body, as the whole world witnessing it. ||4||11||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੫-੧੫)

Gauree, Kabir Jee:

ਅਵਰ ਮੂਏ ; ਕਿਆ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (੩੨੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why do you cry and mourn, when another person dies?

ਤਉ ਕੀਜੈ ; ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥ (੩੨੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Do so only if you yourself are to live. ||1||

ਮੈ ਨ ਮਰਉ ; ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੩੨੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I shall not die as the rest of the world dies,

ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ;
ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਜੀਆਵਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

for now I have met the life-giving Almighty. ||1||Pause||

ਇਆ ਦੇਹੀ ; ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ ॥ (੩੨੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

People anoint their bodies with fragrant oils (perfumes),

ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ; ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ (ਪਰਮਾ-ਨੰਦਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

and in that pleasure, they forget the supreme bliss. ||2||

ਕੂਅਟਾ ਏਕੁ ; ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ (੩੨੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is one world (well), in which there are five senses (water) that can be further broken down to five characteristics each (water-carriers).

ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ; ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥ (੩੨੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

When this system of retracting water is broken, i.e. when the darkness of unknowing the truth is uncovered; ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੩੨੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, through contemplation, I have left with the only understanding;

ਨਾ ਓਹੁ ਕੂਅਟਾ ; ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥ (੩੨੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

there is no well, and no water-carriers i.e. the world and the body is not the truth but only a play of Maya. ||4||12||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੫-੧੯)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: Bhagat Kabir Ji explains the cycle of reincarnation for those who refuses to acknowledge Almighty's existence.

ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ , ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ (੩੨੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mobile and immobile (mountains, trees etc) creatures, insects and moths

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ; ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ (੩੨੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

- in numerous lifetimes, many have passed through those many forms. ||1||

ਐਸੇ ਘਰ ; ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥ (੩੨੬-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Many has lived in many such lives, Dear Almighty,

ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ; ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੬-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

before they came into the womb this time. ||1||Pause||

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ; ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ (੩੨੬-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Some were yogi, a celibate, a penitent, and a renunciate, with strict self-discipline.

ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ; ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ (੩੨੬-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sometimes they were king, sitting on the throne, and sometimes they were beggars. ||2||

ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ; ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ (੩੨੬-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The faithless cynics shall die, while the Saints shall all survive.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ; ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥ (੩੨੬-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Saints drink in the Almighty's Nectar (repeating Naam). ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (੩੨੬-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, O Almighty, have mercy on me.

ਹਾਰਿ ਪਰੇ ; ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੩॥ (੩੨੬-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am so tired dwelling in the cycle of rebirth; now, please bless me with Your perfection. ||4||13||

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ , ਨਾਲਿ ਰਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਪੰਜਵਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੨੬-੪)

Gauree, Kabir Jee, With Writings Of The Fifth Mahla: (This shabad is uttered by Guru Arjan Dev Ji as a gift to honour Bhagat Kabir Ji.)

ਐਸੋ ਅਚਰਜੁ ; ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥ (੩੨੬-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

Kabir has seen such reality!

ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ; ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੬-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

Mistaking it for cream, the people are churning water i.e. people are all doing deeds with their own desires as only desire less deeds purify the soul. ||1||Pause||

ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ; ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥ (੩੨੬-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

The donkey (mind) grazes upon the green grass (poison);

ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ; ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥ (੩੨੬-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

arising each day, he laughs and brays, and then dies in ego. ||1||

ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ; ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ('ਮੱਤਾ', 'ਅੰ-ਮੁਹਾ' ਬੋਲੋ) (੩੨੬-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

The bull (mind) is intoxicated, and runs around wildly; cutting through the teachings of Gurbani and enjoying the poisonous worldly desires.

ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ; ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ('ਚਰੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੬-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

He romps and eats and then falls into hell. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ (੩੨੬-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

Says Kabir, a strange sport has manifest:

ਲੇਲੇ ਕਉ ; ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥ (੩੨੬-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

the sheep (maya) is sucking the milk of her lamb (human). ||3||

ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ (੩੨੬-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

Chanting the Almighty's Name, my intellect is enlightened.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੪॥ (੩੨੬-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ ਮਃ ੫)

Says Kabir, the Guru has blessed me with this understanding. ||4||1||14||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ਪੰਚਪਦੇ ॥ (੩੨੬-੭)

Gauree, Kabir Jee, Panch-Padas:

ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ; ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ (੩੨੬-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am like a fish out of water,

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ; ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥ (੩੨੬-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

because in my previous life, I did not practice penance and intense meditation. ||1||

ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ; ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ (੩੨੬-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now tell me, Lord, what will my condition be?

ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ; ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੬-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I left Benares - I had little common sense. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਜਨਮੁ ; ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ (੩੨੬-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I wasted my whole life in the city of Shiva;

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ; ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥੨॥ (੩੨੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

at the time of my death, I moved to Magahar (person who dies in Magahar is believe to be reborn as a donkey). ||2||

ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ; ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ (੩੨੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

For many years, I practiced penance and intense meditation at Kaashi;

ਮਰਨੁ ਭਇਆ ; ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥ (੩੨੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

now that my time to die has come, I have come to dwell at Magahar! ||3||

ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ; ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੩੨੬-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kaashi and Magahar - I consider them the same.

ਓਛੀ ਭਗਤਿ ; ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥ (੩੨੬-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

With inadequate devotion, how can anyone swim across? ||4||

ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ; ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ (੩੨੬-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the Guru and Ganaysha and Shiva all know

ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ , ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥੧੫॥ (੩੨੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

that Kabir died chanting the Almighty's Name. ||5||15||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੬-੧੨)

Gauree, Kabir Jee:

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ; ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ (੩੨੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

You may anoint your limbs (body) with sandalwood oil (perfumes),

ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ; ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ (੩੨੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

but in the end, that body will be burned with the firewood. ||1||

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ; ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ (੩੨੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why should anyone take pride in this body or wealth?

ਧਰਨਿ ਪਰੈ ; ਉਰਵਾਰਿ , ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

They shall end up lying on the ground; they shall not go along with you to the world beyond. ||1||Pause||

ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ; ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥ (੩੨੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

People sleep by night and work during the day,

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ; ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥੨॥ (੩੨੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

but they do not chant the Almighty's Name, even for an instant. ||2||

ਹਾਥਿ ਤਡੋਰ ; ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥ (੩੨੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

They hold the string of the falcon in their hands, and chew betel leaves in their mouths,

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ; ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੩॥ (੩੨੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

but at the time of death, they shall be tied up tight by the Jamdoot, like thieves. ||3||

ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (੩੨੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the Guru's Teachings, and immersed in His Love, sing the Glorious Praises of the Almighty.

ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ (੩੨੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Recite Almighty's Name and find peace. ||4||

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ; ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ (੩੨੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

In His Mercy, He implants Almighty's Name (Naam) within us;

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ; ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥੫॥ (੩੨੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

inhale deeply the sweet aroma and fragrance of the Almighty. ||5||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ ॥ (੩੨੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, remember Him, you blind fool!

ਸਤਿ ਰਾਮੁ ; ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥੬॥੧੬॥ (੩੨੬-੧੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty is True; all worldly affairs are false. ||6||16||

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ , ਤਿਪਦੇ ਚਾਰਤੁਕੇ ॥ (੩੨੬-੧੭)

Gauree, Kabir Jee, Ti-Padas And Chau-Tukas:

ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ; ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ॥ (੩੨੬-੧੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have turned away from death and turned to the Almighty.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ; ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ ॥ (੩੨੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Pain has been eliminated, and I dwell in peace and comfort.

ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ; ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥ (੩੨੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

My enemies have been transformed into friends.

ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ; ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ (‘ਸੁਜੱਨ’ ਥੋੜ੍ਹਾ ਅਧਕ ਬੋਲੋ)(੩੨੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The faithless cynics have been transformed into good-hearted people. ||1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (੩੨੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now, I feel that everything brings me peace.

ਸਾਂਤਿ ਭਈ ; ਜਬ ਗੋਬਿਦੁ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Peace and tranquility have come, since I realized the Lord of the Universe. ||1||Pause||

ਤਨ ਮਹਿ ; ਹੋਤੀ ਕੋਟਿ ਉਪਾਧਿ ॥ (੩੨੭-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

My body was afflicted with millions of diseases.

ਉਲਟਿ ਭਈ ; ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥ (੩੨੭-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

They have been transformed into the peaceful, tranquil concentration of Samaadhi.

ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ; ਆਪੈ ਆਪ ॥ (੩੨੭-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

When someone understands his own self,

ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ; ਤੀਨੌ ਤਾਪ ॥੨॥ (੩੨੭-੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

he no longer suffers from illness and the three fevers (Aad, Biaad and Upaad). ||2||

ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ; ਸਨਾਤਨੁ ਹੂਆ ॥ (੩੨੭-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind has now been restored to its original purity.

ਤਬ ਜਾਨਿਆ ; ਜਬ ਜੀਵਤ , ਮੂਆ ॥ (੩੨੭-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I became dead while yet alive (free of worldly desires), only then did I come to know the Almighty.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ॥ (੩੨੭-੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I am now immersed in intuitive peace and poise.

ਆਪਿ ਨ ਡਰਉ ; ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਵਉ ॥੩॥੧੭॥ (੩੨੭-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

I do not fear anyone, and I do not strike fear into anyone else. ||3||17||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੭-੩)

Gauree, Kabir Jee:

ਪਿੰਡਿ ਮੂਐ ; ਜੀਉ ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (੩੨੭-੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the body of a Giani (enlightened being) dies, where does the soul go?

ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ; ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੨੭-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is absorbed into the untouched, unstruck melody of the Guru's Hymn (Gurbani).

ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ; ਤਿਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (੩੨੭-੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only one who knows the Almighty realizes Him.

ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ; ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (੩੨੭-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind is satisfied and satiated, the bliss of it is unexplainable just like the mute who eats the sugar candy and just smiles, without speaking. ||1||

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ; ਬਨਵਾਰੀ ॥ (੩੨੭-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such is the spiritual wisdom which the Almighty has imparted.

ਮਨ ਰੇ , ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ; ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੭-੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mind, hold your breath steady within the central channel of the Sukhmana, a vein in the forehead where concentration build is stored in it and the from which the bliss is realized. ||1||Pause||

ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ; ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ ॥ (੩੨੭-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Adopt such a Guru, that you shall not have to adopt another again.

ਸੋ ਪਦੁ ਰਵਹੁ ; ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵਨਾ ॥ (੩੨੭-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dwell in such a state, that you shall never have to dwell in any other.

ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ; ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਰਨਾ ॥ (੩੨੭-੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Embrace such a meditation, that you shall never have to embrace any other.

ਐਸੇ ਮਰਹੁ ; ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ (੩੨੭-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Die in such a way, that you shall never have to die again. ||2||

ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ; ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਉ ॥ (੩੨੭-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Turn your breath away from the left channel, and away from the right channel, and unite them in the central channel of the Sukhmana.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ; ਮਨ ਮਹਿ ਨ੍ਹਾਵਉ ॥ (੩੨੭-੭, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

At their confluence within your mind, take your bath there without water.

ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ; ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ (੩੨੭-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

To look upon all with an impartial eye - let this be your daily occupation.

ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ; ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ (੩੨੭-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Contemplate this essence of reality - what else is there to contemplate? ||3||

ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ; ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ (੩੨੭-੮, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Water (purifier), fire (protector), wind (equality), earth (humbleness) and ether (enlighten)

ਐਸੀ ਰਹਤ ਰਹਉ ; ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥ (੩੨੭-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

- adopt such a way of life and you shall be close to the Almighty.

ਕਹੈ ਕਬੀਰ ; ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ ॥ (੩੨੭-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, meditate on the Immaculate Almighty.

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਉ ; ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧੮॥ (੩੨੭-੯, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Go to that home, which you shall never have to leave. ||4||18||

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ , ਤਿਪਦੇ ॥ (੩੨੭-੧੦)

Gauree, Kabir Jee, Ti-Padas:

Prologue: Once a King came and offered gold coins to Bhagat Kabir Ji and requested for union with Almighty in return. Bhagat Ji answers;

ਕੰਚਨ ਸਿਉ ; ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ ॥ (੩੨੭-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

He cannot be obtained by offering your weight in gold.

ਮਨੁ ਦੇ ; ਰਾਮੁ ਲੀਆ ਹੈ ਮੋਲਿ ॥੧॥ (੩੨੭-੧੦, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

But I have bought the Almighty by giving my mind to Him. ||1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (੩੨੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now I recognize that He is my God.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੭-੧੧, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind is intuitively pleased with Him. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੩੨੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Brahma spoke of Him continually, but could not find His limit.

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ; ਬੈਠੇ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੨॥ (੩੨੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because of my devotion to the Almighty, He has come to sit within the home of my heart. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (੩੨੭-੧੨, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I have renounced my restless intellect.

ਕੇਵਲ ; ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾਗੀ ॥੩॥੧॥੧੯॥ (੩੨੭-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is my destiny to worship the Almighty alone. ||3||1||19||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੭-੧੩)

Gauree, Kabir Jee:

ਜਿਹ ਮਰਨੈ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ ॥ (੩੨੭-੧੩, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

That death which terrifies the entire world,

ਸੋ ਮਰਨਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ (੩੨੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

the nature of that death has been revealed to me, through the Guru's Hymn (Gurbani). ||1||

ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ; ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (੩੨੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now, how can I die? My mind has already accepted death.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ; ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੭-੧੪, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who do not know the almighty, die over and over again, and then depart. ||1||Pause||

ਮਰਨੋ ਮਰਨੁ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (੩੨੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Everyone says, "I will die, I will die."

ਸਹਜੇ ਮਰੈ ; ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ ॥੨॥ (੩੨੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

But he alone becomes immortal, who dies with intuitive understanding. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ (੩੨੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, my mind is filled with bliss;

ਗਇਆ ਭਰਮੁ ; ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥੨੦॥ (੩੨੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਕਬੀਰ ਜੀ)

my doubts have been eliminated, and I am in ecstasy. ||3||20||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੭-੧੬)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: Once Bhagat Kabir Ji isolated totally himself from all worldly affairs and spending his time in Almighty's meditation, his family thought that he is not feeling well and they called a physician . The physician checked Bhagat Ji thoroughly and concluded that he is perfectly fine. Bhagat ji utters the following shabad to explain his condition;

ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ; ਮੂਲੁ ਕਤ ਲਾਵਉ ॥ (੩੨੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no special place where the soul aches; where should I apply the ointment?

ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ; ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ (੩੨੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have searched the body, but I have not found such a place. ||1||

ਲਾਗੀ ਹੋਇ ; ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ॥ (੩੨੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He alone knows it, who feels the pain of such love;

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ; ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੭-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the arrows of the Almighty's devotional worship are so permanent that once the seed of bhagti is planted it will never die ||1||Pause||

ਏਕ ਭਾਇ ; ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ ॥ (੩੨੭-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like a King with many wives seems to be dear to the King;

ਕਿਆ ਜਾਨਉ ; ਸਹ ਕਉਨ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ (੩੨੭-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but the King alone knows which one he loves the most. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (੩੨੭-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, one who has such destiny inscribed upon her forehead i.e. with good deeds from their past lives;

ਸਭ ਪਰਹਰਿ ; ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੩॥੨੧॥ (੩੨੭-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

like the King her Husband Lord turns all others away, and meets with her. ||3||21||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੮-੧)

Gauree, Kabir Jee:

ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ , ਠਾਕੁਰੁ ; ਭਾਈ ॥ (੩੨੮-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who has the Almighty as his Master, Dear Brother,

ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ; ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ ॥੧॥ (੩੨੮-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

countless times the four types of Salvation (Moksha) knock at his door. ||1||

ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ; ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾ ॥ (੩੨੮-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If I say now that my trust is in You alone, Almighty,

ਤਬ ਕਾਹੂ ਕਾ ; ਕਵਨੁ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੮-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then what obligation do I have to anyone else? ||1||Pause||

ਤੀਨਿ ਲੋਕ ; ਜਾ ਕੈ ਹਹਿ ਭਾਰ ॥ (੩੨੮-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He bears the burden of the three worlds;

ਸੋ , ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ ॥੨॥ (੩੨੮-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

why should He not cherish you also? ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੩੨੮-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, through contemplation, I have obtained this one understanding.

ਕਿਆ ਬਸੁ ; ਜਉ ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥੨੨॥ (੩੨੮-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If the mother poisons her own child, what can anyone do? i.e. if Almighty Himself puts the blanket of ignorance what else a person can achieve? ||3||22||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੮-੩)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: A Pandit came to Bhagat Kabir Ji and praised a widow who performed the ‘Sati’ ceremony by burning herself on her dead husband’s burning pyre. Bhagat Ji says;

ਬਿਨੁ ਸਤ ; ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰਿ ॥ (੩੨੮-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without Truth, how can the woman be a true satee - a widow who burns herself on her husband's funeral pyre?

ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਹੁ ; ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (੩੨੮-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Pandit, O religious scholar, see this and contemplate it within your heart. ||1||

ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ ॥ (੩੨੮-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without love, how can one's affection increase?

ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ; ਤਬ ਲਗੁ ਨਹੀ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੮-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As long as there is attachment to pleasure, there can be no spiritual love. ||1||Pause||

ਸਾਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ; ਜੀਅ ਅਪਨੈ ॥ (੩੨੮-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who, in his own soul, believes the Queen Maya to be true,

ਸੋ ਰਮਯੇ ਕਉ ; ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ ॥੨॥ (ਰਮੱਈਏ ਬੋਲੋ) (੩੨੮-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

does not meet the Almighty, even in dreams. ||2||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ; ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ (੩੨੮-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who surrenders her body, mind, wealth, home and self

ਸੋਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ; ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੩॥ (੩੨੮-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- she is the true soul-bride, says Kabir. ||3||23||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੮-੬)

Gauree, Kabir Jee:

ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ; ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੨੮-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The whole world is engrossed in corruption.

ਬਿਖਿਆ ; ਲੈ ਡੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ ॥੧॥ (੩੨੮-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This corruption has drowned entire families. ||1||

ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ; ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ ॥ (੩੨੮-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O man, why have you wrecked your boat and sunk it?

ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ; ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੮-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have broken with the Almighty, and joined hands with corruption. ||1||Pause||

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ; ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ (੩੨੮-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Angels and human beings alike are burning in the raging fire.

ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ; ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ ॥੨॥ (੩੨੮-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The water is near at hand, but the beast does not drink it in. ||2||

ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ; ਨਿਕਸਿਓ ਨੀਰੁ ॥ (੩੨੮-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By constant contemplation and awareness, the water is brought forth.

ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੪॥ (੩੨੮-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That water is immaculate and pure, says Kabir. ||3||24||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੮-੧੦)

Gauree, Kabir Jee:

ਜਿਹ ਕੁਲਿ ; ਪੂਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੩੨੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That family, whose son has no spiritual wisdom or contemplation,

ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ; ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ (੩੨੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

why didn't his mother just become a widow? i.e. such son would never be born. ||1||

ਜਿਹ ਨਰ ; ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਸਾਧੀ ॥ (੩੨੮-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That man who has not practiced devotional worship of the Almighty,

ਜਨਮਤ ; ਕਸ ਨ ਮੁਓ ਅਪਰਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

why didn't such a sinful man die at birth? ||1||Pause||

ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ; ਕੀਨ ਬਚਿਆ ॥ (੩੨੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So many pregnancies end in miscarriage - why was this one spared?

ਬੁਡਭੁਜ ਰੂਪ ; ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ ॥੨॥ (੩੨੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He lives his life in this world like a deformed amputee. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਜੈਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ ॥੩॥੨੫॥ (੩੨੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, without Almighty's Name (Naam), the Name of the Lord, beautiful and handsome people are just ugly hunch-backs. ||3||25||

ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੮-੧੩)

Gauree, Kabir Jee:

ਜੋ ਜਨ ; ਲੇਹਿ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਉ ॥
ਤਿਨ ਕੈ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ (੩੨੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am forever a sacrifice to those humble beings who contemplate the Name of their Master. ||1||

ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ; ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (੩੨੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who sing the Glorious Praises of the Pure Almighty are pure.

ਸੋ ਭਾਈ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They are my Brothers, so dear to my heart. ||1||Pause||

ਜਿਹ ਘਟ ; ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ; ਹਮ ਧੂਰਿ ॥੨॥ (੩੨੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am the dust of the lotus feet of those whose hearts are filled with the All-pervading Almighty. ||2||

ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ; ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ ॥ (੩੨੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am a weaver by birth, but with patience in mind.

ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ; ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ ॥੩॥੨੬॥ (੩੨੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Slowly, steadily, Kabir chants the Glories of Almighty. ||3||26||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੮-੧੬)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: Once a Yogi came to Bhagat Kabir Ji and suggested to him to consume alcohol which will intoxicate him for the entire day to help him in his meditation. Bhagat Ji replies;

ਗਗਨਿ ਰਸਾਲ ; ਚੁਐ ਮੇਰੀ ਭਾਠੀ ॥ (੩੨੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

From the Sky of the Tenth Gate, the nectar trickles down, distilled from my furnace.

ਸੰਚਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ; ਤਨੁ ਭਇਆ ਕਾਠੀ ॥੧॥ (੩੨੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have gathered in this most sublime essence, making my body into firewood. ||1||

ਉਆ ਕਉ ; ਕਹੀਐ ਸਹਜ ਮਤਵਾਰਾ ॥ (੩੨੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He alone is called intoxicated with intuitive peace and poise,

ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ; ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

who drinks in the juice of the Almighty's essence, contemplating spiritual wisdom. ||1||Pause||

ਸਹਜ ਕਲਾਲਨਿ ; ਜਉ ਮਿਲਿ ਆਈ ॥ (੩੨੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Intuitive poise is the bar-maid who comes to serve it.

ਆਨੰਦਿ ਮਾਤੇ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੨॥ (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੨੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I pass my nights and days in ecstasy. ||2||

ਚੀਨਤ ਚੀਤੁ ; ਨਿਰੰਜਨ ਲਾਇਆ ॥ (੩੨੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through conscious meditation, I linked my consciousness with the Immaculate Almighty.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਤੌ ਅਨਭਉ ਪਾਇਆ ॥੩॥੨੭॥ (੩੨੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, then I obtained the Fearless Almighty. ||3||27||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੮-੧੯)

Gauree, Kabir Jee:

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ; ਮਨਹਿ ਬਿਆਪੀ ॥ (੩੨੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The natural tendency of the mind is uncertain which lead to suffering.

ਮਨਹਿ ਮਾਰਿ ; ਕਵਨ ਸਿਧਿ ਥਾਪੀ ॥੧॥ (੩੨੯-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who has established himself by killing the natural character of mind is a being of miraculous spiritual powers. ||1||

ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਨਿ ; ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ॥ (੩੨੯-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who is that silent sage, who has killed his mind?

ਮਨ ਕਉ ਮਾਰਿ ; ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੯-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By killing the mind, tell me, who is supposed to be saved? i.e. once the mind is conquered there is no need to safe self from one particular sin as all are pardoned. ||1||Pause||

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ; ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (੩੨੯-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Everyone speaks through the mind.

ਮਨ ਮਾਰੇ ਬਿਨੁ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (੩੨੯-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without killing the mind, devotional worship is not possibly performed. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਜੋ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ (੩੨੯-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, one who knows the secret of this mystery,

ਮਨੁ ; ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਉ ॥੩॥੨੮॥ (੩੨੯-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

beholds within his own mind the Almighty of the three worlds. ||3||28||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੯-੩)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: Bhagat Kabir Ji questions a atheist;

ਓਇ ਜੁ ਦੀਸਹਿ ; ਅੰਬਰਿ ਤਾਰੇ ॥ (੩੨੯-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The stars which are seen in the sky,

ਕਿਨਿ ਓਇ ਚੀਤੇ ; ਚੀਤਨਹਾਰੇ ॥੧॥ (੩੨੯-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

who is the painter who painted them? ||1||

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡਿਤ ; ਅੰਬਰੁ ਕਾ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ॥ (੩੨੯-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Tell me, O Pandit, what is the sky attached to?

ਬੂਝੈ ; ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਸਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੯-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Very fortunate is the knower who knows this. ||1||Pause||

ਸੂਰਜ ਚੰਦੁ ; ਕਰਹਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (੩੨੯-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The sun and the moon give their light;

ਸਭ ਮਹਿ ; ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰਾ ॥੨॥ (੩੨੯-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty's creative extension extends everywhere. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਇ ॥ (੩੨੯-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, he alone knows this,

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ; ਮੁਖਿ ਰਾਮੈ ਹੋਇ ॥੩॥੨੯॥ (੩੨੯-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

whose heart is filled with the Almighty, and whose mouth is also filled with the name of Almighty. ||3||29||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੯-੬)

Gauree, Kabir Jee:

ਬੇਦ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਾਈ ॥ (੩੨੯-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Simritee is the daughter of the Vedas, O Brother. (Simritee is written based on Vedas)

ਸਾਂਕਲ ਜੇਵਰੀ ; ਲੈ ਹੈ ਆਈ ॥੧॥ (੩੨੯-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She has brought a chain and a rope. ||1||

ਆਪਨ ਨਗਰੁ ; ਆਪ ਤੇ ਬਾਧਿਆ ॥ (੩੨੯-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She has imprisoned the people in her own city.

ਮੋਹ ਕੈ ਫਾਧਿ ; ਕਾਲ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੯-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She has tightened the noose of emotional attachment and shot the arrow of death. ||1||Pause||

ਕਟੀ ਨ ਕਟੈ ; ਤੂਟਿ ਨਹ ਜਾਈ ॥ (੩੨੯-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By cutting, she cannot be cut, and she cannot be broken.

ਸਾ ਸਾਪਨਿ ਹੋਇ ; ਜਗ ਕਉ ਖਾਈ ॥੨॥ (੩੨੯-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She has become a serpent, and she is eating the world. ||2||

ਹਮ ਦੇਖਤ ; ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ (੩੨੯-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Before my very eyes, she has plundered the entire world.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਮੈ ਰਾਮ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੩॥੩੦॥ (੩੨੯-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, chanting the Almighty's Name, I have escaped her. ||3||30||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੯-੯)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: A King who was a devotee of Bhagat Kabir Ji offered him a horse, Bhagat Ji refused to accept by saying that he already has a horse. The King look around and ask 'where is your horse?'. Bhagat Ji replies by replicating mind with horse;

ਦੇਇ ਮੁਹਾਰ ; ਲਗਾਮੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ (ਪਹਿ-ਰਾਵਉ ਬੋਲੋ) (੩੨੯-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have grasped the reins and attached the bridle;

ਸਗਲ ਤ ਜੀਨੁ ; ਗਗਨ ਦਉਰਾਵਉ ॥੧॥ (ਦਉ-ਰਾਵਉ ਬੋਲੋ) (੩੨੯-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

abandoning everything, I now ride through the skies. ||1||

ਅਪਨੈ ਬੀਚਾਰਿ ; ਅਸਵਾਰੀ ਕੀਜੈ ॥ (੩੨੯-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I made self-reflection my mount,

ਸਹਜ ਕੈ ਪਾਵੜੈ ; ਪਗੁ ਧਰਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੯-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and in the stirrups of intuitive poise, I placed my feet. ||1||Pause||

ਚਲੁ ਰੇ ਬੈਕੁੰਠ ; ਤੁਝਹਿ ਲੇ ਤਾਰਉ ॥ (੩੨੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Come, and let me ride you to heaven.

ਹਿਚਹਿ ; ਤ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਚਾਬੁਕ ਮਾਰਉ ॥੨॥ (੩੨੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If you hold back, then I shall strike you with the whip of spiritual love. ||2||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਭਲੇ ਅਸਵਾਰਾ ॥
ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਤੇ ; ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥੩॥੩੧॥ (੩੨੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, those who remain detached from the unworthy gains of mere reading and practicing rituals of religious scriptures without understanding, are the best riders. ||3||31||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੯-੧੨)

Gauree, Kabir Jee:

ਜਿਹ ਮੁਖਿ ; ਪਾਂਚਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਏ ॥ (੩੨੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That mouth, which used to eat the five delicacies (milk, yogurt, ghee, sugar and honey)

ਤਿਹ ਮੁਖ ਦੇਖਤ ; ਲੂਕਟ ਲਾਏ ॥੧॥ (੩੨੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- I have seen the flames being applied to that mouth. ||1||

ਇਕੁ ਦੁਖੁ , ਰਾਮਰਾਇ ; ਕਾਟਹੁ ਮੇਰਾ ॥ (੩੨੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Almighty, my King, please rid me of this one affliction (death):

ਅਗਨਿ ਦਹੈ ; ਅਰੁ ਗਰਭ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

may I not be burned in fire, or cast into the womb again. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਬਿਗੂਤੀ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ (੩੨੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The body is destroyed by so many ways and means.

ਕੋ ਜਾਰੇ ; ਕੋ ਗਡਿ ਲੇ ਮਾਟੀ ॥੨॥ (੩੨੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Some burn it, and some bury it in the earth. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥ (੩੨੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, O Almighty, please reveal to me Your Lotus Feet;

ਪਾਛੈ ਤੇ ; ਜਮੁ ਕਿਉ ਨ ਪਠਾਵਹੁ ॥੩॥੩੨॥ (੩੨੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

after that, You may go ahead and send me to my death (Jamdoot) i.e. it won't matter as once attached to Almighty's feet nothing will be of fear. ||3||32||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੨੯-੧੫)

Gauree, Kabir Jee:

Prologue: Bhagat Kabir Ji's hut caught fire, the devotees came to Bhagat ji and ask him to leave immediately as the fire was spreading all over supported by the strong wind. Bhagat Ji describes Almighty's existence in various forms;

ਆਪੇ ਪਾਵਕੁ ; ਆਪੇ ਪਵਨਾ ॥ (੩੨੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He Himself is the fire, and He Himself is the wind.

ਜਾਰੈ ਖਸਮੁ ; ਤ ਰਾਖੈ ਕਵਨਾ ॥੧॥ (੩੨੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When our Almighty and Master wishes to burn someone, then who can save him? ||1||

ਰਾਮ ਜਪਤ ; ਤਨੁ , ਜਰਿ ਕੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੨੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I chant the Almighty's Name, what does it matter if my body burns?

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਚਿਤੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੨੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My consciousness will still remain absorbed in the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਕਾ ਕੋ ਜਰੈ ;ਕਾਹਿ ਹੋਇ ਹਾਨਿ ॥ (੩੨੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who is burned, and who suffers loss?

ਨਟ ਵਟ ਖੇਲੈ ; (ਨੱਟ, ਵੱਟ ਬੋਲੋ)
ਸਾਰਿਗਪਾਨਿ ॥੨॥ ('ਸਾਰਿਗ-ਪਾਨਿ' ਬੋਲੋ) (੩੨੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty plays, like the juggler with his ball. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਅਖਰ ਦੁਇ ਭਾਖਿ ॥ (ਅੱਖਰ ਬੋਲੋ) (੩੨੯-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, chant the two letters of the Almighty's Name - Raa Maa.

ਹੋਇਗਾ ਖਸਮੁ ; ਤ ਲੇਇਗਾ ਰਾਖਿ ॥੩॥੩੩॥ (੩੨੯-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If He is your Master, He will protect you. ||3||33||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ; ਦੁਪਦੇ ॥ (੩੨੯-੧੮)

Gauree, Kabir Jee, Du-Padas:

ਨਾ ਮੈ ; ਜੋਗ ਧਿਆਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (੩੨੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have not practiced union with the Almighty by focusing my consciousness on meditation.

ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ; ਨ ਛੂਟਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (੩੨੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without renunciation, I cannot escape Maya. ||1||

ਕੈਸੇ ; ਜੀਵਨੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰਾ ॥ (੩੨੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How have I passed my life?

ਜਬ ਨ ਹੋਇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੦-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As I have not taken the Almighty's Name as my Support. ||1||Pause||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਖੋਜਉ ਅਸਮਾਨ ॥ (੩੩੦-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I have searched the skies,

ਰਾਮ ਸਮਾਨ ; ਨ ਦੇਖਉ ਆਨ ॥੨॥੩੪॥ (੩੩੦-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and have not seen another, equal to the Almighty. ||2||34||

ਗਉੜੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੩੦-੨)

Gauree, Kabir Jee:

ਜਿਹ ਸਿਰਿ ; ਰਚਿ ਰਚਿ ਬਾਧਤ ਪਾਗ ॥ (ਬਾਂਧਤ ਬੋਲੋ) (੩੩੦-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That head which was once embellished with the finest turban

ਸੋ ਸਿਰੁ ; ਚੁੰਚ ਸਵਾਰਹਿ ਕਾਗ ॥੧॥ (੩੩੦-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- upon that head, the crow now cleans his beak. ||1||

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੋ ; ਕਿਆ ਗਰਬਈਆ ॥ (੩੩੦-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What pride should we take in this body and wealth?

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਕਾਹੇ ਨ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੦-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why not hold tight to the Almighty's Name instead? ||1||Pause||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (੩੩੦-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, listen, O my mind:

ਇਹੀ ਹਵਾਲ , ਹੋਹਿਗੇ ਤੇਰੇ ॥੨॥੩੫॥ (੩੩੦-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

this may be your fate as well! ||2||35||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕੇ ਪਦੇ ; ਪੈਤੀਸ ॥ (੩੩੦-੪)

Thirty-Five Steps Of Gauree Gwaarayree. ||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ , ਅਸਟਪਦੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (੩੩੦-੫)

Raag Gauree Gwaarayree, Ashtapadees Of Kabir Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੩੦-੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਸੁਖੁ ਮਾਂਗਤ ; ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਆਵੈ ॥ (੩੩੦-੬, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

People beg for pleasure, but pain comes instead.

ਸੋ ਸੁਖੁ ; ਹਮਹੁ ਨ ਮਾਂਗਿਆ ਭਾਵੈ ॥੧॥ (੩੩੦-੬, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I would rather not beg for that pleasure. ||1||

ਬਿਖਿਆ ਅਜਹੁ ਸੁਰਤਿ ; ਸੁਖ ਆਸਾ ॥ (੩੩੦-੬, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

People are involved in corruption, but still, they hope for pleasure.

ਕੈਸੇ ਹੋਈ ਹੈ ; ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੦-੭, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How will they find their home in the Sovereign Lord King? ||1||Pause||

ਇਸੁ ਸੁਖ ਤੇ ; ਸਿਵ ਬ੍ਰਹਮ ਡਰਾਨਾ ॥ (੩੩੦-੭, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even Shiva and Brahma are afraid of this pleasure,

ਸੋ ਸੁਖੁ ; ਹਮਹੁ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥ (੩੩੦-੮, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ

but most people have judged that pleasure (lust, anger, greed, worldly attachments and ego) to be true. ||2||

ਸਨਕਾਦਿਕ ; ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਖਾ ॥ (੩੩੦-੮, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even sages like Sanak and Naarad, and the thousand-headed serpent (Shes-Naag),

ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ; ਮਨੁ ਨਹੀ ਪੇਖਾ ॥੩॥ (੩੩੦-੮, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

did not see the mind within the body i.e. didn't realize that soul is part of Almighty. ||3||

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ; ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ (੩੩੦-੯, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Siblings, search this mind.

ਤਨ ਛੂਟੇ ; ਮਨੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥੪॥ (੩੩੦-੯, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When it escapes from the body, where does the mind go? Has anybody realized it? ||4||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾਂ ॥ (੩੩੦-੯, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, Jai Dayv and Naam Dayv

ਭਗਤਿ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ; ਇਨ ਹੀ ਹੈ ਜਾਨਾਂ ॥੫॥ (੩੩੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

came to know this, through loving devotional worship of the Almighty. ||5||

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ; ਨਹੀ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ॥ (੩੩੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This mind does not come or go.

ਜਿਸ ਕਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ; ਤਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਾ॥੬॥(੩੩੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One whose doubt is dispelled, knows the Truth. ||6||

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ; ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ (੩੩੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This mind has no form or outline.

ਹੁਕਮੇ ਹੋਇਆ ; ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥ (੩੩੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Almighty's Command it was created; understanding Almighty's Command, it will be absorbed into Him again. ||7||

ਇਸ ਮਨ ਕਾ ; ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ (੩੩੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Does anyone know the secret of this mind?

ਇਹ ਮਨਿ ਲੀਣ ਭਏ ; ਸੁਖਦੇਉ ॥੮॥ (੩੩੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This mind shall merge into the Almighty, the Giver of peace and pleasure. ||8||

ਜੀਉ ਏਕੁ ; ਅਰੁ ਸਗਲ ਸਰੀਰਾ ॥ (੩੩੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is One Soul, and it pervades all bodies.

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ; ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਬੀਰਾ ॥੯॥੧॥੩੬॥(੩੩੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir dwells upon this Mind. ||9||1||36||

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ (੩੩੦-੧੩)

Gauree Gwaarayree:

ਅਹਿਨਿਸਿ ; ਏਕ ਨਾਮ ਜੋ ਜਾਗੇ ॥ (੩੩੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are awake to the One Name, day and night,

ਕੇਤਕ ਸਿਧ ਭਏ ; ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

many of them have become true Siddhas - perfect spiritual beings - with their consciousness attuned to the Almighty. ||1||Pause||

ਸਾਧਕ ਸਿਧ ; ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਹਾਰੇ ॥ (੩੩੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The seekers, the Siddhas and the silent sages have all lost the game.

ਏਕ ਨਾਮ ; ਕਲਿਪਤਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ (‘ਕਲਿਪ-ਤਰ’ ਬੋਲੋ) (੩੩੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This One Name is the wish-fulfilling Elysian Tree, which saves them and carries them across. ||1||

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਸੁ ਹੋਹਿ ਨ ਆਨਾ ॥ (੩੩੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are rejuvenated by the Almighty, do not then detach from Him.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੩੭॥ (੩੩੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, they realize the Name of the Almighty. ||2||37||

ਗਉੜੀ ਭੀ ; ਸੋਰਠਿ ਭੀ ॥ (੩੩੦-੧੫)

Gauree And Also Sorat'h:

ਰੇ ਜੀਅ ਨਿਲਜ ; ਲਾਜ ਤੁੋਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (‘ਨਿਲੱਜ’ ਬੋਲੋ)(੩੩੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O shameless being, don't you feel ashamed?

ਹਰਿ ਤਜਿ ; ਕਤ ਕਾਹੂ ਕੇ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥(੩੩੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have forsaken the Almighty - now where will you go? Unto whom will you turn? ||1||Pause||

ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ (੩੩੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One whose Master is the highest and most exalted

ਸੋ ਜਨੁ ; ਪਰ ਘਰ ਜਾਤ ਨ ਸੋਹੀ ॥੧॥ (੩੩੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- it is not proper for him to go to the house of another. ||1||

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੩੩੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That Lord and Master is pervading everywhere.

ਸਦਾ ਸੰਗਿ ; ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੨॥ (੩੩੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty is always with us; He is never far away. ||2||

ਕਵਲਾ ; ਚਰਨ ਸਰਨ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ (੩੩੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Maya takes the Sanctuary of His Lotus Feet.

ਕਹੁ ਜਨ ; ਕਾ ਨਾਹੀ ਘਰ ਤਾ ਕੇ ॥੩॥ (੩੩੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Tell me, what is there which is not in His home? ||3||

ਸਭੁ ਕੋਊ ਕਹੈ ; ਜਾਸੁ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ (ਬਾੱਤਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੩੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Everyone speaks of Him; He is All-powerful.

ਸੋ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ; ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥੪॥ (੩੩੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is His Own Master; He is the Giver. ||4||

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ; ਪੂਰਨ ਜਗ ਸੋਈ ॥ (੩੩੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, he alone is perfect in this world,

ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੩੮॥ (੩੩੦-੧੯, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

in whose heart there is none other than the Almighty. ||5||38||

ਕਉਨੁ ਕੋ , ਪੂਤੁ ; ਪਿਤਾ ਕੋ , ਕਾ ਕੋ ॥ (੩੩੧-੧, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whose sons are human? Whose father are they?

ਕਉਨੁ ਮਰੈ ; ਕੋ ਦੇਇ ਸੰਤਾਪੋ ॥੧॥ (੩੩੧-੧, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who dies? Who inflicts pain? i.e. everyone is just born in this fake world. ||1||

ਹਰਿ ਠਗ ; ਜਗ ਕਉ ਠਗਉਰੀ ਲਾਈ ॥ (੩੩੧-੧, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Lord is the 'Deceiver', who has drugged and 'tricked' the whole world by spreading the blanket of Maya.

ਹਰਿ ਕੇ ਬਿਓਗ ;
ਕੈਸੇ ਜੀਅਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੧-੨, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am separated from the Almighty; how can I survive, O the Husband of Maya? i.e. One will never be at peace as long as he is separated from the Almighty. ||1||Pause||

ਕਉਨ ਕੋ ਪੁਰਖੁ ; ਕਉਨ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥ (੩੩੧-੨, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whose husband are they? Whose wife are they? All relationships are fake and it will end when people face their death.

ਇਆ ਤਤ ; ਲੇਹੁ ਸਰੀਰ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ (ਤੱਤ ਬੋਲੋ) (੩੩੧-੨, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Contemplate this reality within your body. ||2||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਠਗ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (ਠੱਗ ਬੋਲੋ) (੩੩੧-੩, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, my mind is pleased and satisfied with the 'Deceiver'.

ਗਈ ਠਗਉਰੀ ; ਠਗੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥੩੯॥ (ਠੱਗੁ ਬੋਲੋ)
(੩੩੧-੩, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The effects of the drug (Maya) has vanished, since I recognized the 'Deceiver'. ||3||39||

ਅਬ ਮੋਕਉ ; ਭਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ (੩੩੧-੪, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now, the Almighty, my King, has become my help and support.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਟਿ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥(੩੩੧-੪,ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have cut away birth and death, and attained the supreme status. ||1||Pause||

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ; ਦੀਓ ਰਲਾਇ ॥ (੩੩੧-੫, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has united me with the holy company of a Saint.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੇ ; ਲੀਓ ਛਡਾਇ ॥ (੩੩੧-੫, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has rescued me from the five demons.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਜਪਉ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ (੩੩੧-੫, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I chant with my tongue and meditate on the Ambrosial Naam, Almighty's Name.

ਅਮੋਲ ਦਾਸੁ ; ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥੧॥ (੩੩੧-੫, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has made me his priceless slave. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ; ਕੀਨੋ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ (ਪਰ-ਉਪਕਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੩੧-੬, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The True Guru has blessed me with His generosity.

ਕਾਢਿ ਲੀਨ ; ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ (੩੩੧-੬, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has lifted me up, out of the world-ocean.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੩੩੧-੬, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have fallen in love with His Lotus Feet.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਬਸੈ ; ਨਿਤਾ ਨਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ (੩੩੧-੭, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Lord of the Universe dwells continually within my consciousness. ||2||

ਮਾਇਆ ਤਪਤਿ ; ਬੁਝਿਆ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ('ਬੁਝਿਆ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
(੩੩੧-੭, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The burning fire of Maya in myself has been extinguished.

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ; ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (੩੩੧-੮, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind is contented with the Support of Almighty's Name (Naam).

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ; ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ (੩੩੧-੮, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty, the Master, is totally permeating the water and the land.

ਜਤ ਪੇਖਉ ; ਤਤ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੩॥ (੩੩੧-੮, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Wherever I look, there is the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||3||

ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ; ਆਪ ਹੀ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ (੩੩੧-੯, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He Himself has implanted His devotional worship within me.

ਪੂਰਬ ਲਿਖਤੁ ; ਮਿਲਿਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੩੩੧-੯, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By pre-ordained destiny, one meets Him, O my Brother.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਸਾਜ ॥ (੩੩੧-੯, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When He grants His Grace, one is perfectly fulfilled.

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ; ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥੪॥੪੦॥ (੩੩੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir's Master is the Cherisher of the poor. ||4||40||

ਜਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ , ਥਲਿ ਹੈ ਸੂਤਕੁ ;
ਸੂਤਕ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (੩੩੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is pollution in the water, and pollution on the land; whatever is born is polluted.

ਜਨਮੇ ਸੂਤਕੁ , ਮੂਏ ਫੁਨਿ ਸੂਤਕੁ ;
ਸੂਤਕ , ਪਰਜ ਬਿਗੋਈ ॥੧॥(੩੩੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is pollution in birth, and more pollution in death; all beings are ruined by pollution. ||1||

ਕਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ; ਕਉਨ ਪਵੀਤਾ ॥ (੩੩੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Tell me, O Pandit, O religious scholar: who is clean and pure?

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ;
ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meditate on such spiritual wisdom, O my friend. ||1||Pause||

ਨੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ , ਬੈਨਹੁ ਸੂਤਕੁ ;
ਸੂਤਕੁ ਸ੍ਰਵਨੀ ਹੋਈ ॥ (੩੩੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is pollution in the eyes, and pollution in speech; there is pollution in the ears as well.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੂਤਕੁ ਲਾਗੈ ;
ਸੂਤਕੁ ਪਰੈ ਰਸੋਈ ॥੨॥ (੩੩੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Standing up and sitting down, one is polluted; one's kitchen is polluted as well. ||2||

ਫਾਸਨ ਕੀ ਬਿਧਿ , ਸਭੁ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ;
ਛੂਟਨ ਕੀ ਇਕੁ ਕੋਈ ॥ (੩੩੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Everyone knows how to be caught in this unworthy believes, but hardly anyone knows how to escape.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ, ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰੈ ;
ਸੂਤਕੁ ਤਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥੪੧॥ (੩੩੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਅਤੇ ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, only those who meditate on the Almighty within their hearts, are not polluted. ||3||41||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੧-੧੪)
Gauree:

ਝਗਰਾ ਏਕੁ ਨਿਬੇਰਹੁ ; ਰਾਮ ॥ (੩੩੧-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Resolve this one conflict for me, Dear Almighty,

ਜਉ ਤੁਮ ; ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੌ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
if you require any work from Your humble servant. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਬਡਾ ; ਕਿ ਜਾ ਸਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (੩੩੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Is this mind greater, or the One to whom the mind is attuned? Answer : To whom mind is attuned, the Almighty is greater.

ਰਾਮੁ ਬਡਾ ; ਕੈ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ (੩੩੧-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Is the Almighty greater, or one who knows the Almighty? Answer : The knower of Almighty is greater. ||1||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਡਾ ; ਕਿ ਜਾਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੩੩੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Is Brahma greater, or the One who created Him? Answer : The creator is greater.

ਬੇਦੁ ਬਡਾ ; ਕਿ ਜਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥ (੩੩੧-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Are the Vedas greater, or the One from which they came? Answer : From which they came; the Almighty is greater. ||2||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਹਉ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥ (੩੩੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Says Kabir, I have become depressed;

ਤੀਰਥੁ ਬਡਾ ; ਕਿ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੩॥੪੨॥ (੩੩੧-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
is the sacred shrine of pilgrimage greater, or the slave of the Almighty? Answer : The slave of the Almighty is greater. ||3||42||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਚੇਤੀ ॥ (੩੩੧-੧੭)
Raag Gauree Chaytee:

ਦੇਖੌ ਭਾਈ ; ਗ੍ਯਾਨ ਕੀ ਆਈ ਆਂਧੀ ॥ (ਗਿਆਨ ਬੋਲੋਂ)(੩੩੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Look, O Brother, the storm of spiritual wisdom has come.

ਸਭੈ ਉਡਾਨੀ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਟਾਟੀ ; (ਟਾੱਟੀ ਬੋਲੋ)
ਰਹੈ ਨ ਮਾਇਆ ਬਾਂਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It has totally blown away the thatched huts of doubt, and torn apart the bonds of Maya i.e. the effect of the five illusions has vanished and the attachments of Maya have been broken. ||1||Pause||

ਦੁਚਿਤੇ ਕੀ , ਦੁਇ ਥੂਨਿ ਗਿਰਾਨੀ ; (ਦੁਚਿੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮੋਹ ਬਲੇਡਾ , ਟੂਟਾ ॥ (ਬਲੇਂਡਾ, ਟੂੱਟਾ ਬੋਲੋ) (੩੩੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The two pillars of double-mindedness (happiness and sadness) have fallen, and the beams of emotional attachment have come crashing down.

ਤਿਸਨਾ ਛਾਨਿ , ਪਰੀ ਧਰ ਊਪਰਿ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਂਡਾ ਫੂਟਾ ॥੧॥ (੩੩੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The thatched roof of greed has caved in, and the pitcher of evil-mindedness has been broken. ||1||

ਆਂਧੀ ਪਾਛੇ ਜੋ ਜਲੁ ਬਰਖੈ ; ਤਿਹਿ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਭੀਨਾਂ ॥ (੩੩੨-੧, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your servant is drenched with the rain that has fallen in this storm i.e. After obtaining spiritual awareness (Gyan) which was like the storm followed by the peacefulness which was like the rain after the storm;

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਮਨਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ;
ਉਦੈ ਭਾਨੁ ਜਬ ਚੀਨਾ ॥੨॥੪੩॥ (੩੩੨-੧, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, my mind became enlightened, when I saw the sun rise i.e. the darkness of the unknowing (A-Gyan) destroyed. ||2||43||

ਗਉੜੀ , ਚੇਤੀ (੩੩੨-੩)

Gauree Chaytee:

੧ੳ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੩੨-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹਿ ; ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ (੩੩੨-੪, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They (atheist) do not listen to the Almighty's Praises, and they do not sing the Almighty's Glories,

ਬਾਤਨ ਹੀ ; ਅਸਮਾਨੁ ਗਿਰਾਵਹਿ ॥੧॥ (੩੩੨-੪, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but they try to bring down the sky with their talk i.e. talk lies. ||1||

ਐਸੇ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ; ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ (੩੩੨-੪, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What can anyone say to such people?

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਭਗਤਿ ਤੇ ਬਾਹਜ ;
ਤਿਨ ਤੇ ਸਦਾ ਡਰਾਨੇ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੨-੫, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You should always be wary around those whom Almighty has excluded from His devotional worship. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਨ ਦੇਹਿ ; ਚੁਰੂ ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ (੩੩੨-੫, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They do not offer even a handful of water,

ਤਿਹ ਨਿੰਦਹਿ ; ਜਿਹ ਗੰਗਾ ਆਨੀ ॥੨॥ (੩੩੨-੬, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

while they slander the one (Bhagirath) who brought forth the Ganges i.e. they don't donate anything but talk bad about donors. ||2||

ਬੈਠਤ ਉਠਤ ; ਕੁਟਿਲਤਾ ਚਾਲਹਿ ॥ (੩੩੨-੬, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sitting down or standing up, their ways are crooked and evil.

ਆਪੁ ਗਏ ; ਅਉਰਨ ਹੂ ਘਾਲਹਿ ॥੩॥ (੩੩੨-੬, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They ruin themselves in 8.4 millions rebirths, and then they encourages others to join them. ||3||

ਛਾਡਿ ਕੁਚਰਚਾ ; ਆਨ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ (ਕੁਚੱਰਚਾ ਬੋਲੋ) (੩੩੨-੭, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They know nothing except evil (gossips and lies) talk.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਹੂ ਕੋ ਕਹਿਓ ; ਨ ਮਾਨਹਿ ॥੪॥ (੩੩੨-੭, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They would not even obey Brahma's orders i.e. Vedas teachings. ||4||

ਆਪੁ ਗਏ ; ਅਉਰਨ ਹੂ ਖੋਵਹਿ ॥ (੩੩੨-੭, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They themselves are lost (not heading the spiritual way), and they mislead others as well.

ਆਗਿ ਲਗਾਇ ; ਮੰਦਰ ਮੈ ਸੋਵਹਿ ॥੫॥ (੩੩੨-੮, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They set their own temple on fire (engrossed in lust, anger and desires), and then they fall asleep within it (not being afraid of the death that is approaching). ||5||

ਅਵਰਨ ਹਸਤ ; ਆਪ ਹਹਿ ਕਾਂਨੇ ॥ (੩੩੨-੮, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They laugh at others faults, while they themselves are one-eyed i.e. not realizing their own.

ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ; ਕਬੀਰ ਲਜਾਨੇ ॥੬॥੧॥੪੪॥(ਲੱਜਾਨੇ ਬੋਲੋ)(੩੩੨-੮, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Seeing them, Kabir says I'm embarrassed. ||6||1||44||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਕਬੀਰ ਜੀ (੩੩੨-੧੦)

Raag Gauree Bairaagan, Kabir Jee:

Prologue: A family in Bhagat Kabir Ji's neighborhood disrespect their elders and upon their death they perform various religious ceremonies. Bhagat Ji observed them and uttered the following shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੩੨-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੀਵਤ ਪਿਤਰ , ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਊ ;
ਮੂਏਂ , ਸਿਰਾਧ ਕਰਾਹੀ॥(੩੩੨-੧੧,ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He does not honor his ancestors while they were alive, but he holds feasts in their honor after they have died.

ਪਿਤਰ ਭੀ ਬਪੁਰੇ , ਕਹੁ ਕਿਉ ਪਾਵਹਿ ;
ਕਊਆ ਕੂਕਰ ਖਾਹੀ ॥੧॥ (੩੩੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Tell me, how can his poor ancestors receive the foods offered in the ceremony as it have been eaten by the crows and the dogs? ||1||

ਮੋਕਉ ; ਕੁਸਲੁ ਬਤਾਵਹੁ ਕੋਈ ॥ (੩੩੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If only someone would tell me what real happiness is!

ਕੁਸਲੁ ਕੁਸਲੁ ਕਰਤੇ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ;
ਕੁਸਲੁ ਭੀ ਕੈਸੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Speaking of happiness and joy, the world is perishing. How can happiness be found? i.e. it would not be found. ||1||Pause|| Why happiness is not obtained? Bhagtji replies;

ਮਾਟੀ ਕੇ ਕਰਿ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ; ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਦੇਹੀ॥(੩੩੨-੧੩,ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Making Idols, Gods and Goddess out of clay, people sacrifice living beings (goats etc.) to them.

ਐਸੇ ਪਿਤਰ ਤੁਮਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਆਪਨ ਕਹਿਆ ਨ ਲੇਹੀ ॥੨॥ (੩੩੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such are your dead ancestors, who cannot ask for what they want. ||2||

ਸਰਜੀਉ ਕਾਟਹਿ , ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ ; (‘ਸਰ-ਜੀਉ’, ‘ਨਿਰ-ਜੀਉ’ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤ ਕਾਲ ਕਉ ਭਾਰੀ ॥ (੩੩੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You murder living beings and worship lifeless things; at your very last moment, you shall suffer in terrible pain.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ;
ਭੈ ਡੂਬੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੩॥ (੩੩੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You do not know the value of the Lord's Name; you shall drown in the terrifying world-ocean. ||3||

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜਹਿ ਡੋਲਹਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥(੩੩੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You worship Gods and Goddess, but you do not know the Supreme Craetor Almighty.

ਕਹਤ ਕਬੀਰ , ਅਕੁਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ;
ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੧॥੪੫॥ (੩੩੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, you have not remembered the Almighty who is without ancestral lineages; you are clinging to your corrupt ways. ||4||1||45||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੨-੧੬)

Gauree:

ਜੀਵਤ ਮਰੈ , ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ; ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੩੩੨-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who remains dead (desireless) while yet alive, will live even after death; thus he merges into the Primal Void of the Absolute Almighty.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (੩੩੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remaining pure in the midst of impurity, he will never again fall into the terrifying world-ocean. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ; ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ (੩੩੨-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my Almighty, this is the milk to be churned.

ਗੁਰਮਤਿ , ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the Guru's Teachings, hold your mind steady and unwavering, and in this way, drink the churned milk i.e. the Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ , ਕਲ ਛੇਦੀ ; (ਬੱਜਰ ਬੋਲੋ)
ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (੩੩੨-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Guru's arrow (Gurbani) has pierced hard in the heart tearing down the blanket of ignorance, and the state of enlightenment has dawned.

ਸਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ ਬਾਸਾ ॥੨॥ (੩੩੨-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the darkness (blanket) of Maya, I mistook the rope (reality) for the snake (ignorance), but that is over, and now I dwell in the eternal home of the Almighty. ||2||

ਤਿਨਿ , ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚਢਾਈਐ ;
ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥ (੩੩੨-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Enlightened ones have drawn their virtual bow without an arrow i.e. the arrow of Gurbani, and have known reality that this world is temporary, O Brother.

ਦਹ ਦਿਸ ਬੂਡੀ , ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ;
ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ (੩੩੩-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Their body is blown around in the ten directions by the wind, but the string is secured tight with the Almighty's Love. ||3||

ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ॥ (੩੩੩-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within itself, the mind has become desire less and has been absorbed in the Almighty; doubt and evil-mindedness have run away i.e. gone.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ;
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੪੬॥ (੩੩੩-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I have seen the One Almighty, the Fearless One; I am attuned to Almighty's Name. ||4||2||46||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਤਿਪਦੇ ॥ (੩੩੩-੩)

Gauree Bairaagan, Ti-Padas:

ਉਲਟਤ ਪਵਨ , ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ;
ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ ॥ (੩੩੩-੩, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through Yoga, I turned my breath backwards, and pierced through the six chakras of the body, and my awareness was centered on the Primal Void (Dasam Duar) of the Absolute Almighty i.e. turning the concentration from five senses and the mind inwards towards real self has lead to realization of Almighty.

ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ , ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ;
ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ (੩੩੩-੪, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Search for that place where the breath stood still, it does not come or go and then leads to immortality, O renunciate. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (੩੩੩-੪, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind has turned away from the world, and is absorbed in the presence of Almighty.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ;
ਨਾ ਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੩-੫, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, my understanding has been changed; otherwise, I was totally ignorant. ||1||Pause||

ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ;
ਜਿਨਿ ਜੈਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (੩੩੩-੫, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That which was near (evil) has become distant, and that which was distant (truth) is near, for those who realize the Almighty as He is will receive that equal amount of blissfulness.

ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ;
ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥ (੩੩੩-੬, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is like the sugar water made from the candy; only one who drinks it knows its taste. ||2||

ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ , ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ;
ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥ (੩੩੩-੬, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Unto whom should I speak Your sacred speech, O Almighty; it is beyond the three qualities. Is there anyone with such discerning wisdom?

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪਲੀਤਾ ;
ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥੩॥੪੭॥ (੩੩੩-੭, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, as is the fuse which you apply, so is the flash you will see i.e. how much devotion one puts in meditation the result of it will be equally rewarded. ||3||3||47||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੩-੮)

Gauree:

ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ;
ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥ (੩੩੩-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no rainy season, ocean, sunshine or shade, no creation or destruction there.

ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ;
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (੩੩੩-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

No life or death, no pain or pleasure is felt there. There is only the Primal Trance of Samaadhi, and nothing of materialism. ||1||

ਸਹਜ ਕੀ ; ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (੩੩੩-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The description of the state of intuitive poise is indescribable and sublime.

ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚਢੈ , ਜਾਇ ਨ ਮੁਕਾਤੀ ;
ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ , ਨ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੩-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not measured, and it is not exhausted. It is neither light nor heavy. ||1||Pause||

ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ; ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ॥(੩੩੩-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Neither lower nor upper worlds are there; neither day nor night is there.

ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ , ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ (੩੩੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no water, wind or fire; there, the True Guru is contained. ||2||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ॥ (੩੩੩-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Inaccessible and Unfathomable Almighty dwells there within Himself; by Guru's Grace, He may be realized.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥੩॥੪॥੪੮॥ (੩੩੩-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I am a sacrifice to my Guru; may I remain in the holy Saadh Sanggat. ||3||4||48||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੩-੧੩)

Gauree:

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ , ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ;
ਪਵਨੁ ਪੂਜੀ ਪਰਗਾਸਿਓ ॥ (੩੩੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With both sin and virtue, the ox (body) is purchased; the air of the breath is the capital which has given to feed the body.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿਓ ॥੧॥ (੩੩੩-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The bag on its back (soul) is filled with desire; this is how we purchase the herd. ||1||

ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ; ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (੩੩੩-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My Almighty is such a wealthy merchant!

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ; ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੩-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has made the whole world his peddler. ||1||Pause||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ , ਭਏ ਜਗਾਤੀ ; ਮਨ ਤਰੰਗ ਬਟਵਾਰਾ ॥ (੩੩੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Lust and anger are the tax-collectors, and the waves of the mind are the highway robbers.

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ;
ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥ (੩੩੩-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The five elements join together and divide up their loot. This is how our herd is disposed of! ||2||

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥(੩੩੩-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, listen, O devotees: This is the state of affairs now!

ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ;
ਚਲੋ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥੩॥੫॥੪੯॥ (੩੩੩-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Going uphill, the ox has grown weary; throwing off his load, he diverts his journey i.e. immersed with the Almighty. ||3||5||49||

ਗਉੜੀ , ਪੰਚਪਦਾ ॥ (੩੩੩-੧੭)

Gauree, Panch-Padas:

ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ; ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾਣਾ ॥ (੩੩੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

For a few short days, the soul-bride stays in her parent's house; then, she must go to her in-laws i.e. the world is only temporary before the soul departs for after life.

ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ; ਮੂਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥ (੩੩੩-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The blind, foolish and ignorant people do not realize this. ||1||

ਕਹੁ ਡਡੀਆ ; ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ॥ ('ਡੱਡੀਆ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੩੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The angels of death (Yamdoot) with sticks in their hand will tie and take the soul away.

ਪਾਹੂ ਘਰਿ ਆਏ ; ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

These guests (Yamdoot) have arrived at the house (body) to take her (soul) away. ||1||Pause||

ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ; ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥ (੩੩੩-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who has lowered the rope of the breath down, into the well of the world which we see?

ਲਾਜੁ ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ; ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ॥੨॥(੩੩੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The rope of the breath breaks away from the pitcher of the body, and the water-carrier gets up and departs. ||2||

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ;
ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥ (੩੩੩-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Almighty and Master is kind and grants His Grace, then her affairs are all resolved.

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ (੩੩੪-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then she is known as the happy soul-bride, if she contemplates the Word of the Guru's Shabad. ||3||

ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾਂਧੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ; ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੩੩੪-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bound by the actions she has committed, she wanders around - see this and understand.

ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ; ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥ (੩੩੪-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What can we say to her? What can the poor soul-bride do? ||4||

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ , ਉਠਿ ਚਲੀ ; ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥ (੩੩੪-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Disappointed and hopeless, she gets up and departs. There is no support or encouragement in her consciousness.

ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ;
ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੫੦॥ (੩੩੪-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So remain attached to the Almighty's Lotus Feet, and hurry to His Sanctuary, Kabir! ||5||6||50||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੪-੩)
Gauree :

ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ (੩੩੪-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The yogi says that yoga is good and sweet, and nothing else is, O Siblings.

ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ; ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥(੩੩੪-੪,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Two other sects namely the Serewerei and Sanyasi, those utter the same word, that they have attained the spiritual perfection of the siddhas. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥ (੩੩੪-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the Almighty, the mind is blind deluded by doubt.

ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ , ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ;
ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੪-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

And those to whom I go to find liberation - they themselves are bound by all sorts of chains. ||1||Pause||

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ , ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ॥(੩੩੪-੫,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The soul is re-absorbed into that from which it originated, when one leaves this path of errors.

ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ; ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ॥੨॥(੩੩੪-੬,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The scholarly Pandits, the virtuous, the brave and the generous, all assert that they alone are great. ||2||

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; (ਬੁੱਝਾਏ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ (੩੩੪-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He alone understands whom the Almighty inspires to understand. Without understanding, what can anyone do?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ॥੩॥(੩੩੪-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meeting the True Guru, the darkness is dispelled, and in this way, the jewel is obtained. ||3||

ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ; ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ॥(੩੩੪-੮,ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Give up the evil actions of your left and right hands i.e. all sins, and grasp hold of the Feet of the Almighty.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ;
ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥੭॥੫੧॥ (੩੩੪-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the mute has tasted the molasses, but what can he say (describe) about it if he is asked? ||4||7||51||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (੩੩੪-੧੦)

Raag Gauree Poorbee, Kabir Jee:

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੩੪-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ , ਤਹਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ (੩੩੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where something existed, now there is nothing. The five elements are no longer there.

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ;
ਏ ਅਵ ਗਨ , ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੧॥ (੩੩੪-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Ida, the Pingala and the Sukhmana - O human being, how can the breaths through these be counted now? ||1||

ਤਾਗਾ ਤੂਟਾ , ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ;
ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥ (੩੩੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The string has been broken, and the Sky of the Tenth Gate has been destroyed. Where has your speech gone?

ਏਹ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਆਪੈ ;
ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੪-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This cynicism afflicts me, night and day; who can explain this to me and help me understand? ||1||Pause||

ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ;
ਰਚਨਹਾਰੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥(੩੩੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where the world is - the body is not there; the mind is not there either.

ਜੋੜਨਹਾਰੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ;
ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (੩੩੪-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Joiner is forever unattached; now, within whom is the soul said to be contained? ||2||

ਜੋੜੀ ਜੁੜੈ , ਨ ਤੋੜੀ ਤੂਟੈ ;
ਜਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (੩੩੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By joining the elements, people cannot join them, and by breaking, they cannot be broken, until the body perishes.

ਕਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ , ਕਾ ਕੋ ਸੇਵਕੁ ;
ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥੩॥ (੩੩੪-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Of who is the soul the master, and of whom is it the servant? Where, and to whom does it go? ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਹੈ ;
ਜਹਾ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ (੩੩੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I have lovingly focused my attention on that place where the Almighty dwells, day and night.

ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ , ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ;
ਓਹੁ ਤਉ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੫੨॥ (੩੩੪-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only He Himself truly knows the secrets of His mystery; He is eternal and indestructible. ||4||1||52||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੪-੧੬)

Gauree:

ਸੁਰਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ , ਕੰਨੀ ਮੁੰਦਾ ;
ਪਰ ਮਿਤਿ ਬਾਹਰਿ , ਖਿੰਥਾ ॥ (੩੩੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear yogi, let contemplation and intuitive meditation be your two ear-rings, and true wisdom your patched overcoat.

ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ , ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ;
ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਿਤ , ਪੰਥਾ ॥੧॥ (ਬਿ-ਬਰਜਿਤ ਬੋਲੋ) (੩੩੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Practice your yogic posture in the cave of silence, where no worldly thoughts interfere; let this be your spiritual path. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਜਨ ; ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥ (੩੩੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my King, Almighty, I am a renunciate yogi.

ਮਰਤ ਨ ; ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I shall not die or suffer pain or separation. ||1||Pause||

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ;
ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥ (੩੩੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The solar systems and galaxies are my horn; the whole world is the bag to carry my ashes.

ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ; ਛੂਟੈ ਹੋਇ ਪਸਾਰੀ ॥੨॥(੩੩੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Eliminating the three qualities (satogun, rajogun and tamogun) and finding release from this world is my deep meditation. ||2||

ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ , ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ;
ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ॥(੩੩੪-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind and breath are the two gourds of my fiddle, and the Almighty of all the ages is its frame.

ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂਟਸਿ ਨਾਹੀ ; ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ॥੩॥(੩੩੫-੧,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The string has become steady, and it does not break; this guitar vibrates with the unstruck melody. ||3||

ਸੁਨਿ ਮਨ , ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ; ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾਗੀ ॥(੩੩੫-੧,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Hearing it, the mind is enraptured and becomes perfect; it does not waver, and it is not affected by Maya.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਹੀ ;
ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥੨॥੫੩॥ (੩੩੫-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the bairaagee, the renunciate, who has played such a game, is not reincarnated again into the world of form and substance. ||4||2||53||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੫-੩)

Gauree:

ਗਜ ਨਵ , ਗਜ ਦਸ , ਗਜ ਇਕੀਸ ; (ਇੱਕੀ-ਸ ਬੋਲੋ)
ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥ (੩੩੫-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Nine yards, ten yards, and twenty-one yards - weave these into the full piece of cloth i.e. combining different substances (fourty altogether) the Almighty has created human through Brahma;

ਸਾਠ ਸੂਤ , ਨਵ ਖੰਡ ਬਹਤਰਿ ; (ਬਹੱਤਰਿ ਬੋਲੋ)
ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ (੩੩੫-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

take the sixty threads and add nine joints to the seventy-two on the loom i.e. and adding the veins, joints etc the Almighty complete a human being. ||1||

ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ; ਮਾਹੋ ॥ (੩੩੫-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The intellect approach the mind; but

ਘਰ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ; ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੫-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind has leave its home, lost I the worldly desires. ||1||Pause||

ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ , ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ;
ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ (੩੩੫-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This cloth cannot be measured in yards or weighed with weights; its food is two and a half measures i.e. still the Almighty provide food for the lost soul.

ਜੌ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ; ('ਪਾਂਚਨੁ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰ ਹਾਈ ॥੨॥ (੩੩੫-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If it does not obtain food right away, it quarrels with the master of the house delaying the time that should be spent remembering Him. ||2||

ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ; ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆਈ॥(੩੩੫-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How many days will you sit here, in opposition to your Lord and Master? When will this opportunity come again if the soul leaves this body?

ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ; ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥੩॥ (੩੩੫-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Leaving his pots and pans (wealth), and the bobbins wet with his tears, the weaver soul departs in anger as he unable to fulfill the mission of life which was to find its Creator. ||3||

ਛੋਛੀ ਨਲੀ , ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ; ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥ (੩੩੫-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The wind-pipe is empty now; the thread of the breath does not come out any longer. The thread is tangled; it has run out.

ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ , ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ;
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥੩॥੫੪॥ (੩੩੫-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So renounce the world of form and substance while you remain here, O poor soul; says Kabir: you must understand this! ||4||3||54||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੫-੮)

Gauree:

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ; ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ , ਮਹੋਇ ॥ (੩੩੫-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Once the enlightened person's soul (light) merges into the Almighty, what becomes of it then? i.e. it will never be separated then.

ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ; ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (੩੩੫-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That person, within whose heart the Almighty's Name does not reside - that person will suffers the pains of rebirths. ||1||

ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ; ਰਾਮਈਆ ॥ (੩੩੫-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my dark and beautiful Almighty,

ਮੇਰਾ ਮਨੁ , ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੫-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

my mind is attached to You. ||1||Pause||

ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ; ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥ (੩੩੫-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meeting with the Satguru, the ultimate purpose is achieved. In comparison, neither yoga nor indulgence in worldly pleasures seems attractive.

ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਊਪਜੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (੩੩੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the two (the Shabad of the Guru and the Focus of the Disciple) meet together, the business is conducted, and the link with the Almighty's Name is established. ||2||

ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ , ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ; ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (੩੩੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

People believe that this is just a song, but in essence, it is a serious discussion on Almighty.

ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ ਹੋਇ ; ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥ (੩੩੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is like the sermon given in the presence of the dying man at Benares so that the dying main attain Moksha. ||3||

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੩੩੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whoever sings or listens to the Almighty's Name with conscious awareness,

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਸੰਸਾ ਨਹੀ ;
ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਇ ॥੪॥੧॥੪॥੫੫॥ (੩੩੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

says Kabir, without a doubt, in the end, he obtains the highest status. ||4||1||4||55||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੫-੧੨)

Gauree:

ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ; ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ॥(੩੩੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who try to do things by their own efforts are drowned in the terrifying worldly ocean; they cannot cross over.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ;
ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ (੩੩੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who practice religious rituals and strict self-discipline – instead of devotion they developed further their egotistical pride that has consume their minds. ||1||

ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੋ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (੩੩੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your Master has given you the breath of life and food to sustain you; Oh, why have you forgotten Him?

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ;
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Human birth is a priceless jewel, which has been squandered in exchange for a mere penny (maya). ||1||Pause||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ;
ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (੩੩੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The thirst of desire and the hunger of doubt afflict you; you do not contemplate the Almighty in your heart.

ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ , ਮਨ ਮਾਹੀ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੨॥ (੩੩੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Intoxicated with pride, you cheat yourself; you have not enshrined the Word of the Guru's Shabad within your mind. ||2||

ਸੁਆਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ;
ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (੩੩੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are deluded by sensual pleasures, who are tempted by lust and enjoy drinking alcohol, are corrupt.

ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ ;
ਕਾਸਟ , ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੩॥ (੩੩੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But those who are destined to be blessed, join the company of Saint (Guru), float over the ocean, like iron attached to wood. ||3||

ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ;
ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (੩੩੫-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have wandered in doubt and confusion, through birth and reincarnation; now, I am so tired. I am suffering in pain and wasting away.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ;
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੪॥੧॥੫॥੫੬॥ (੩੩੫-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, meeting with the Guru, I have obtained supreme joy; my love and devotion have saved me. ||4||1||5||56||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੫-੧੯)

Gauree:

ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ;
ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥ (੩੩੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like the straw figure of a female elephant, fashioned to trap the bull elephant, O crazy mind, the Almighty of the Universe has staged the drama of this world.

ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ ਪਰੇ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ;
ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥ (੩੩੫-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Attracted by the lure of lust, the elephant is captured, O crazy mind, and now the halter is placed around its neck. ||1||

ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ , ਹਰਿ ਰਾਚੁ ; ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥ (੩੩੬-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So escape from corruption and immerse yourself in the Almighty; take this advice, O crazy mind.

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ , ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ;
ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੬-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have not meditated fearlessly on the Almighty, O crazy mind; you have not embarked upon the Almighty's Boat. ||1||Pause||

ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ ਅਨਾਜ ਕੀ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ;
ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥ (੩੩੬-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The monkey stretches out its hand, O crazy mind, and takes a handful of corn;

ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ;
ਨਾਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੨॥ (੩੩੬-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

now unable to escape as his grip has stuck in the container, O crazy mind, it is captured and made to dance door to door. ||2||

ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ;
ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (੩੩੬-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like the parrot caught in the trap, O crazy mind, you trapped by the affairs of Maya.

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ;
ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ ॥੩॥ (੩੩੬-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like the weak dye of the safflower, O crazy mind, so is the expanse of this world of form and substance. ||3||

ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘਨੇ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ; (ਨ੍ਹਾਵਨ ਬੋਲੋ)
ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ (੩੩੬-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There are so many holy shrines in which to bathe, O crazy mind, and so many Gods to worship.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ , ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ;
ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੪॥੧॥੬॥੫੭॥ (੩੩੬-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, you shall not be saved like this, O crazy mind; only by serving the Almighty will you find release. ||4||1||6||57||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੬-੬)

Gauree:

ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ , ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ;
ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੩੩੬-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Fire does not burn it, and the wind does not blow it away; thieves cannot get near it.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ , ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ;
ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (੩੩੬-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Accumulate the wealth of the Almighty's Name; this wealth does not go anywhere. ||1||

ਹਮਰਾ ਧਨੁ , ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ;
ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥ (੩੩੬-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My wealth is Almighty, the Lord of Wealth, the Lord of the Universe, the Support of the earth: this is called the most excellent wealth.

ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ;
ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੬-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The peace which is obtained by serving Almighty, the Lord of the Universe - that peace cannot be found in kingdoms or power. ||1||Pause||

ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ , ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ;
ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥(੩੩੬-੮,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Shiva and Brahma's Sons (Sanak, Sanandhan, Snatan and Snant Kumar), in their search for this wealth, became Udaasees, and renounced the world.

ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ ਜਿਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ;
ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ (੩੩੬-੯,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One whose mind is filled with the Lord of liberation, and whose tongue chants the Name of the Almighty, shall not be caught by the noose of Death. ||2||

ਨਿਜ ਧਨੁ , ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ;
ਤਾਸੁ ਸੁਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੩੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My own wealth is the spiritual wisdom and devotion given by the Guru; my mind is held steady in perfect neutral balance.

ਜਲਤ ਅੰਭ , ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ;
ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥ (੩੩੬-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is like water for the burning soul, like an anchoring support for the wandering mind; the bondage of doubt and fear is dispelled. ||3||

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ , ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ; (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ॥ (੩੩੬-੧੧,ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir: O you who are intoxicated with lust, reflect upon this in your heart, and see.

ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤੀ ;
ਹਮ ਘਰਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥੭॥੫੮॥ (੩੩੬-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within your home there may be hundreds of thousands, millions of horses and elephants (vehicles); but within my home is the One Almighty. ||4||1||7||58||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੬-੧੨)

Gauree:

ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ , ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ;
ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥ (੩੩੬-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like the monkey with a handful of grain, who will not let go because of greed

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ;
ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥ (੩੩੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

just so, all the deeds committed in greed ultimately become a noose around one's neck. ||1||

ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ; ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ (੩੩੬-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without devotional worship, human life passes away in vain.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ;
ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the holy Saadh Sanggat, without meditating on the Lord Almighty, one does not abide in Truth. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ;
ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥ (੩੩੬-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like the flower which blossoms in the wilderness with no one to enjoy its fragrance,

ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥ (੩੩੬-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

so do people wander in reincarnation; over and over again, they are destroyed by Death. ||2||

ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ;
ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ ॥ (੩੩੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This wealth, youth, children and spouse which the Almighty has given you - this is all just a passing show.

ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ;
ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥ (੩੩੬-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are caught and entangled in these are carried away by sensual desire. ||3||

ਅਉਧ ਅਨਲ , ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ;
ਚਹੁ ਦਿਸ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥ (੩੩੬-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Age is the fire, and the body is the house of straw; on all four sides (everywhere), this play is being played out i.e. life is getting shorter and shorter.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ ॥੪॥੧॥੮॥੫੯॥ (੩੩੬-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, to cross over the terriffying world-ocean, I have taken to the Shelter of the True Guru. ||4||1||8||59||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੬-੧੮)
Gauree:

ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ; ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ (੩੩੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The watery sperm is unclean, and the egg of the ovary is the earth (sand and clay).

ਇਸ ਮਾਟੀ ਕੀ ; ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ (੩੩੬-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
From this clay, the puppet (human) is created. ||1||

ਮੈ ਨਾਹੀ ; ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ (੩੩੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I am nothing, and nothing is mine.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ; ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
This body, wealth, and all delicacies are Yours, O Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਇਸ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ; ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (੩੩੬-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Into this clay (body), the breath is infused.

ਝੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ; ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥ (੩੩੭-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
By Your Power, You have set this false contrivance in motion. ||2||

ਕਿਨਹੂ ; ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ (੩੩੭-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Some collect hundreds of thousands of dollars,

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ; ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥੩॥ (੩੩੭-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
but in the end, the pitcher of the body bursts. ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ (੩੩੭-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Says Kabir, by meditating onto the Almighty a single foundation to attain Him is laid

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥੧॥੯॥੬੦॥ (੩੩੭-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and in split second ego is destroyed. ||4||1||9||60||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੭-੩)
Gauree:

ਰਾਮ ਜਪਉ ਜੀਅ ; ਐਸੇ ਐਸੇ ॥
ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ; ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥ **(ਧਰੂ ਬੋਲੋ)** (੩੩੭-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Just as Dhroo and Prahlaad meditated on the Almighty (with love) so should you meditate on Him, O my soul. ||1||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥ (੩੩੭-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
O Almighty, Merciful to the underprivileged, I have placed my faith in You;

ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ; ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੭-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
along with all my family, I have come aboard Your boat (meditation platform). ||1||Pause||

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥ (੩੩੭-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When it is pleasing to Him, then He inspires us to obey His Command (Hukam).

ਇਸ ਬੇੜੇ ਕਉ ; ਪਾਰਿ ਲਘਾਵੈ ॥੨॥ (੩੩੭-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He causes this boat to cross over. ||2||

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (੩੩੭-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
By Guru's Grace, such understanding is infused into me;

ਚੂਕਿ ਗਈ ; ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥੩॥ (੩੩੭-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
my comings and goings in reincarnation have ended. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ (੩੩੭-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Says Kabir, meditate, vibrate upon the Almighty, the Sustainer of the earth.

ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ; ਸਭ ਏਕੋ ਦਾਨੀ ॥੪॥੨॥੧੦॥੬੧॥ (੩੩੭-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
In this world, in the world beyond and everywhere, He alone is the Giver. ||4||2||10||61||

ਗਉੜੀ ੯ ॥ (ਨਾਂਵੀਂ ਬੋਲੋ) (੩੩੭-੬)

Gauree 9:

ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ; ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ (੩੩੭-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He leaves the womb, and comes into the world;

ਲਾਗਤ ਪਵਨ ; ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥ (੩੩੭-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

as soon as the air touches him, he forgets his Almighty / Master. ||1||

ਜੀਅਰਾ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੭-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my soul, sing the Glorious Praises of the Almighty. ||1||Pause||

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ; ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥ (੩੩੭-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You were upside-down, living in the womb; did the intense meditation.

ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ; ਰਹਤਾ ॥੨॥ (੩੩੭-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By it, you escaped the fire of the belly i.e. the extreme heat that is used to digest food. ||2||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੋਨਿ ; ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੩੭-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

After wandering through 8.4 million incarnations, you came.

ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ; ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥ (੩੩੭-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If you stumble and fall now i.e. in this life, you shall find no home or place of rest. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ (੩੩੭-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, meditate, vibrate upon the Almighty, the Sustainer of the earth.

ਆਵਤ ਦੀਸੈ ; ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥੧॥੧੧॥੬੨॥ (੩੩੭-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is not seen to be coming or going; He is the Knower of all. ||4||1||11||62||

ਗਉੜੀ , ਪੂਰਬੀ ॥ (੩੩੭-੧੦)

Gauree Poorbee:

ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ; ਡਰੀਐ ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥(੩੩੭-੧੦,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Don't wish for a home in heaven, and don't be afraid to live in hell.

ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ; ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥ (੩੩੭-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever will be will be, so don't get your hopes up in your mind. ||1||

ਰਮਈਆ , ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (੩੩੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just sing the Glorious Praises of the Almighty,

ਜਾ ਤੇ ; ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੭-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

from whom the most excellent treasure (Naam) is obtained. ||1||Pause||

ਕਿਆ ਜਪੁ , ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ;
ਕਿਆ ਬਰਤੁ , ਕਿਆ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (੩੩੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What good is chanting, penance or self-mortification? What good is fasting or cleansing baths,

ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ;
ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ (੩੩੭-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

unless you know the way to worship the Almighty with loving devotion? ||2||

ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ; ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥ (੩੩੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Don't feel so delighted at the sight of wealth, and don't weep at the sight of suffering and adversity.

ਜਿਉ ਸੰਪੈ ਤਿਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ;
ਬਿਧ ਨੇ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ('ਬਿਧ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੩੭-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As is wealth, so is adversity; whatever the Almighty proposes, comes to pass. ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਅਬ ਜਾਨਿਆ ;
ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ (੩੩੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, now I know that the Almighty dwells within the hearts of His devotees;

ਸੇਵਕ ਸੋ , ਸੇਵਾ ਭਲੇ ;
ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੧੨॥੬੩॥ (੩੩੭-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

that servant performs the best service, whose heart the Almighty resides. ||4||1||12||63||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੭-੧੫)

Gauree:

ਰੇ ਮਨ , ਤੇਰੋ ਕੋਇ ਨਹੀ ; ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥ (੩੩੭-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my mind, the load of obtaining wealth by committing various offenses and guilt for your family is not worth it as they don't really belong to you because;

ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ; ਤੈਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ (੩੩੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

this world is like the perch of the bird on the tree, they come to take quick shelter at night and leave in the morning not being bothered the place they stayed. ||1||

ਰਾਮ ਰਸੁ ; ਪੀਆ ਰੇ ॥ (੩੩੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I drink in the sublime essence of the Almighty.

ਜਿਹ ਰਸ ; ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੭-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With the taste of this essence, I have forgotten all other tastes. ||1||Pause||

ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ;
ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥(੩੩੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why should we weep at the death of others, when we ourselves are not permanent?

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ; ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ (੩੩੭-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whoever is born shall pass away; why should we cry out in grief? ||2||

ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ , ਤਹ ਰਚੀ ; ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥ (੩੩੭-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

We are re-absorbed into the One from whom we came; drink in the Almighty's essence, and remain attached to Him.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ;
ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥੨॥੧੩॥੬੪॥ (੩੩੭-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, my consciousness is filled with thoughts of remembrance of the Almighty; I have become detached from the world. ||3||2||13||64||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੭-੧੯)

Raag Gauree:

ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ; ਲੋਚਨ ਭਰੀ , ਲੇ ਉਸਾਸਾ ॥ (੩੩੭-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The bride whose groom is apart gazes at the path, and sighs with tearful eyes i.e. a devotee look forward to the path of Almighty with devotional tears in his eyes.

ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ , ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ (੩੩੮-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Her heart is not given to any other man other than her husband and she does restrain her steps i.e. does not stop loving. Likewise a devotee, does not worship any other Gods and Goddesses other than the Almighty and he does not back off from the true path in hopes of seeing the Blessed Vision of the Almighty's Darshan. ||1||

ਉਡਹੁ ਨ ; ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥ (੩੩੮-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So fly away, black crow i.e. devotee eliminate sins

ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ; ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੮-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

so that I may quickly meet my Beloved Almighty. ||1||Pause||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨਿ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ (੩੩੮-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, to obtain the status of eternal life; worship the Almighty with devotion.

ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ;
ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥੧॥੧੪॥੬੫॥ (੩੩੮-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty's Name of the is my only Support; with my tongue, I chant the Almighty's Name. ||2||1||14||65||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ੧੧ ॥ ('ਗਿਆਰਵੀਂ' ਬੋਲੋ) (੩੩੮-੩)

Raag Gauree 11:

ਆਸ ਪਾਸ ਘਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ;
ਮਾਝ ਬਨਾਰਸਿ ਗਾਊਂ ਰੇ ॥ (੩੩੮-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

All around (in Saints heart), there are thick bushes of sweet basil (filled with good deeds), and there in the midst of the forest, the Lord is singing with joy.

ਉਆ ਕਾ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਗੁਆਰਨਿ ;
ਮੋ ਕਉ ਛੋਡਿ , ਨ ਆਉ , ਨ ਜਾਹੂ ਰੇ ॥੧॥ (੩੩੮-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Beholding His wondrous beauty, the milk-maid (intellect) was entranced, and said, "Please don't leave me; please don't come and go!"||1||

ਤੋਹਿ ਚਰਨ , ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ;
ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਬਡਭਾਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੮-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind is attached to Your Feet, O Great Archer of the Universe; he alone meets You, who is blessed by great good fortune. ||1||Pause||

ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ , ਮਨ ਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ; ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਰੇ॥(੩੩੮-੬,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In Brindaaban (heart), where Krishna (Almighty) grazes (control) his cows (senses), he entices and fascinates (guides) my mind.

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ;
ਮੋਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਾਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੫॥੬੬॥ (੩੩੮-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are my Master, the Great Archer of the Universe; by chanting Your Name I became Kabir (great) ||2||2||15||66||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ੧੨ ॥ ('ਬਾਹਰਵੀਂ' ਬੋਲੋ) (੩੩੮-੭)

Gauree Poorbee 12:

ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ; ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ॥(੩੩੮-੭,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Many people wear various robes, some live in the forest but what is the use of these?

ਕਹਾ ਭਇਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ;
ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ (੩੩੮-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What good does it do if a man burns incense before his Gods? What good does it do to dip one's body in water? ||1||

ਜੀਅਰੇ ; ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾਂ ॥ (੩੩੮-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O soul, I know that I will have to depart.

ਅਬਿਗਤ ਸਮਝੁ ; ਇਆਨਾ ॥ (੩੩੮-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You ignorant idiot: understand the Imperishable Almighty.

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ , ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ;
ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੮-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever you see, you will not see that again in afterlife, but still, you cling to Maya. ||1||Pause||

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ;
ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ॥ (੩੩੮-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The spiritual teachers, meditators and the great preachers are all engrossed in these worldly affairs.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ;
ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥੨॥੧॥੧੬॥੬੭॥ (੩੩੮-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, without Almighty's Name, this world is blinded by Maya. ||2||1||16||67||

ਗਉੜੀ ੧੨ ॥ ('ਬਾਹਰਵੀਂ' ਬੋਲੋ) (੩੩੮-੧੧)

Gauree 12:

ਮਨ ਰੇ ਛਾਡਹੁ ਭਰਮੁ , ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਨਾਚਹੁ ;
ਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਡਾਂਡੇ ॥ (੩੩੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O people, O victims of this Maya, abandon your doubts and dance out in the open (wake in the way of Bhaghti).

ਸੂਰੁ ਕਿ , ਸਨਮੁਖ ਰਨ ਤੇ ਡਰਪੈ ;
ਸਤੀ ਕਿ , ਸਾਂਚੈ ਭਾਂਡੇ ॥੧॥ (੩੩੮-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What sort of a warrior (Giani) is one who is afraid to face the battle (five thieves)? What sort of satee (renounciate) is she who, when her time comes, starts collecting her pots and pans (not free of attachments)? ||1||

ਡਗਮਗ ਛਾਡਿ ; ਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ॥ (੩੩੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Stop your wavering, O crazy people!

ਅਬ ਤਉ ਜਰੇ ਮਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ;
ਲੀਨੋ ਹਾਥਿ ਸੰਧਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੮-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now that you have taken up the challenge of death, let yourself burn and die, and attain perfection i.e. Giani should overcome the five thieves and the renounciate should be free of any sort of attachment. ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲੀਨੇ ;
ਇਆ ਬਿਧਿ ਜਗਤੁ ਬਿਗੂਤਾ ॥ (੩੩੮-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The world is engrossed in lust, anger and Maya; in this way it is plundered and ruined.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਨ ਛੋਡਉ ;
ਸਗਲ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥੨॥੧੭॥੬੮॥ (੩੩੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, do not forsake the Almighty, your Sovereign King, the Highest of the High. ||2||2||17||68||

ਗਉੜੀ ੧੩ ॥ (‘ਤੇਰਵੀਂ’ ਬੋਲੋ) (੩੩੮-੧੪)

Gauree 13:

ਫੁਰਮਾਨੁ ਤੇਰਾ ਸਿਰੈ ਊਪਰਿ ; ਫਿਰਿ ਨ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰ ॥ (੩੩੮-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your Command is upon my head, and I no longer question it.

ਤੁਹੀ ਦਰੀਆ , ਤੁਹੀ ਕਰੀਆ ; ਤੁਝੈ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰ ॥੧॥ (੩੩੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are the river, and You are the boatman; salvation comes from You. ||1||

ਬੰਦੇ , ਬੰਦਗੀ ਇਕਤੀਆਰ ॥ (੩੩੮-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O human being; embraces the Almighty's meditation,

ਸਾਹਿਬੁ ਰੋਸੁ ਧਰਉ ; ਕਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

whether your Lord and Master is angry with you or favors you. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ; ਜਿਉ ਫੂਲੁ ਜਈ ਹੈ ਨਾਰਿ ॥ (੩੩੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your Name is my Support, like the flower blossoming in the water.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਗੁਲਾਮੁ ਘਰ ਕਾ ;
ਜੀਆਇ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੨॥੧੮॥੬੯॥ (੩੩੮-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I am the slave of Your home; I live or die as You will. ||2||18||69||

ਗਉੜੀ੫ ॥ (੩੩੮-੧੭)

Gauree:

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ; (ਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਭ੍ਰਮਤ ਨੰਦੁ ਬਹੁ ਥਾਕੋ ਰੇ ॥ (੩੩੮-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Wandering through 8.4 million incarnations, Krishna's father Nand was totally exhausted.

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ਅਵਤਾਰੁ ਲੀਓ ਹੈ ;
ਭਾਗੁ ਬਡੋ ਬਪੁਰਾ ਕੋ ਰੇ ॥੧॥ (੩੩੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because of his devotion, Krishna was incarnated in his home; how great was the good fortune of this poor man! ||1||

ਤੁਮ੍ ਜੁ ਕਹਤ ਹਉ , ਨੰਦ ਕੋ ਨੰਦਨੁ ;
ਨੰਦ ਸੁ ਨੰਦਨੁ ਕਾ ਕੋ ਰੇ ॥ (੩੩੮-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You say that Krishna was Nand's son, but whose son was Nand himself?

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸੁ ਦਸੋ ਦਿਸ ਨਾਹੀ ;
ਤਬ ਇਹੁ ਨੰਦੁ ਕਹਾ ਥੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੮-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When there was no earth or ether or the ten directions, where was this Nand then? ||1||Pause||

ਸੰਕਟਿ ਨਹੀ ਪਰੈ , ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ;
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ॥ (੩੩੯-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He does not fall into misfortune, and He does not take birth; His Name is the Immaculate Almighty.

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਐਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਜਾ ਕੈ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੋ ਰੇ ॥੨॥੧੯॥੭੦॥ (੩੩੯-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir's Almighty is such a Master, who has no mother or father. ||2||19||70||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੯-੨)

Gauree:

ਨਿੰਦਉ ਨਿੰਦਉ ; ਮੋ ਕਉ ਲੋਗੁ ਨਿੰਦਉ ॥ (੩੩੯-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Slander me, slander me - go ahead, people, and slander me.

ਨਿੰਦਾ ; ਜਨ ਕਉ ਖਰੀ ਪਿਆਰੀ ॥ (੩੩੯-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Slander is pleasing to the Almighty's humble servant.

ਨਿੰਦਾ ਬਾਪੁ ; ਨਿੰਦਾ ਮਹਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੯-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Slander is my father, slander is my mother. ||1||Pause||

ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ; ਤ ਬੈਕੁੰਠਿ ਜਾਈਐ ॥ (੩੩੯-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If I am slandered, I go to heaven;

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਮਨਹਿ ਬਸਾਈਐ ॥ (੩੩੯-੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the wealth of Almighty’s Name (Naam), the Name of the Lord, abides within my mind.

ਰਿਦੈ ਸੁਧ ; ਜਉ ਨਿੰਦਾ ਹੋਇ ॥ (੩੩੯-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If my heart is pure, and I am slandered,

ਹਮਰੇ ਕਪਰੇ ; ਨਿੰਦਕੁ ਧੋਇ ॥੧॥ (੩੩੯-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then the slanderer washes my clothes. ||1||

ਨਿੰਦਾ ਕਰੈ ; ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ (੩੩੯-੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who slanders me is my friend;

ਨਿੰਦਕ ਮਾਹਿ ; ਹਮਾਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (੩੩੯-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the slanderer is in my thoughts.

ਨਿੰਦਕੁ ਸੋ ; ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਹੋਰੈ ॥ (੩੩੯-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The slanderer is the one who prevents me from being slandered.

ਹਮਰਾ ਜੀਵਨੁ ; ਨਿੰਦਕੁ ਲੋਰੈ ॥੨॥ (੩੩੯-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The slanderer wishes me long life. ||2||

ਨਿੰਦਾ ਹਮਰੀ ; ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੩੯-੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have love and affection for the slander.

ਨਿੰਦਾ ; ਹਮਰਾ ਕਰੈ ਉਧਾਰੁ ॥ (੩੩੯-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Slander is my salvation.

ਜਨ ਕਬੀਰ ਕਉ ; ਨਿੰਦਾ ਸਾਰੁ ॥ (੩੩੯-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Slander is the best thing for servant Kabir.

ਨਿੰਦਕੁ ਡੂਬਾ ; ਹਮ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥੨੦॥੭੧॥ (੩੩੯-੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The slanderer is drowned, while I am carried across. ||3||20||71||

ਰਾਜਾਰਾਮ , ਤੂੰ ਐਸਾ ਨਿਰਭਉ ;
ਤਰਨ ਤਾਰਨ , ਰਾਮ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੩੯-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my Sovereign Almighty King, You are Fearless; You are the Carrier to carry us across, O my Almighty King. ||1||Pause||

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ , ਤਬ ਤੁਮ ਨਾਹੀ ;
ਅਬ ਤੁਮ ਹਹੁ , ਹਮ ਨਾਹੀ ॥ (੩੩੯-੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I thought I was this body, then You were not realized; now that has immerse in You, I am not I anymore.

ਅਬ ਹਮ ਤੁਮ , ਏਕ ਭਏ ਹਹਿ ;
ਏਕੈ ਦੇਖਤ ਮਨੁ ਪਤੀਆਹੀ ॥੧॥ (੩੩੯-੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now, You and I have become one; seeing this, my mind is content. ||1||

ਜਬ ਬੁਧਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਬਲੁ ਕੈਸਾ ;
ਅਬ ਬੁਧਿ , ਬਲੁ ਨ ਖਟਾਈ ॥ (੩੩੯-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When there was wisdom, how could there be strength? Now that there is wisdom, strength cannot prevail.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਬੁਧਿ ਹਰਿ ਲਈ ਮੇਰੀ ;
ਬੁਧਿ ਬਦਲੀ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥੨੧॥੭੨॥ (੩੩੯-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the Almighty has taken away my wisdom, and I have attained spiritual perfection. ||2||21||72||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੯-੧੦)

Gauree:

ਖਟ ਨੇਮ ਕਰਿ ਕੋਠੜੀ ਬਾਂਧੀ ; ਬਸਤੁ ਅਨੂਪੁ ਬੀਚ ਪਾਈ ॥(੩੩੯-੧੦,ਗਉੜੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He fashioned the body chamber with six rings (chakras), and placed within it the incomparable thing.

ਕੁੰਜੀ ਕੁਲਫੁ , ਪ੍ਰਾਨ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ;
ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਈ ॥੧॥(੩੩੯-੧੧,ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He made the breath of life the watchman, with lock and key to protect it; the Creator did this in no time at all. ||1||

ਅਬ ਮਨ ਜਾਗਤ ਰਹੁ ; ਰੇ ਭਾਈ ॥ (੩੩੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Keep your mind awake and aware now, O Sibling of Destiny.

ਗਾਫਲੁ ਹੋਇ ਕੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ;
ਚੋਰੁ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮੁੱਸੈ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You were careless, and you have wasted your life; your home is being plundered by thieves. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਪਹਰੂਆ ਦਰ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ;
ਤਿਨ੍ ਕਾ ਨਹੀ ਪਤੀਆਰਾ ॥(੩੩੯-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The five senses stand as guards at the gate, but now can they be trusted?

ਚੇਤਿ ਸੁਚੇਤ , ਚਿਤ ਹੋਇ ਰਹੁ ;
ਤਉ ਲੈ ਪਰਗਾਸੁ ਉਜਾਰਾ ॥੨॥ (੩੩੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When you are conscious in your consciousness, you shall be enlightened and illuminated. ||2||

ਨਉ ਘਰ ਦੇਖਿ ਜੁ ਕਾਮਨਿ ਭੂਲੀ ;
ਬਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨ ਪਾਈ ॥(੩੩੯-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Seeing the nine doors of the body, the soul-bride is led astray; she does not obtain that incomparable thing.

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ , ਨਵੈ ਘਰ ਮੂਸੇ ;
ਦਸਵੈਂ ਤਤੁ ਸਮਾਈ ॥੩॥੨੨॥੭੩॥ (੩੩੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the nine doors of the body are being plundered; rise up to the Tenth Gate, and discover the true essence. ||3||22||73||

ਗਉੜੀ ॥ (੩੩੯-੧੪)

Gauree:

ਮਾਈ , ਮੋਹਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਓ ; ਆਨਾਨਾਂ ॥(ਆਨਾ-ਨਾਂ ਬੋਲੋ)(੩੩੯-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mother, I do not know any other, except Him.

ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਜਾਸੁ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ;
ਤਾਸੁ ਬਸਹਿ ਮੋਰੇ ਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੍ਰਾਨਾ-ਨਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My breath of life resides in Him, whose praises are sung by Shiva and Sanak and so many others. ||Pause||

ਹਿਰਦੇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ;
ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਧਿਆਨਾਨਾਂ ॥ (ਧਿਆਨਾ-ਨਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My heart is illuminated by spiritual wisdom; meeting the Guru, I meditate in the Sky of the Tenth Gate.

ਬਿਖੈ ਰੋਗ ਭੈ ਬੰਧਨ ਭਾਗੇ ;
ਮਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾਨਾ ॥੧॥ (ਜਾਨਾ-ਨਾ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The diseases of corruption, fear and bondage have run away; my mind has come to know peace in its own true home. ||1||

ਏਕ ਸੁਮਤਿ ਰਤਿ , ਜਾਨਿ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭ ; (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਦੂਸਰ ਮਨਹਿ , ਨ ਆਨਾਨਾ ॥ (ਆਨਾ-ਨਾ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Imbued with a balanced single-mindedness, I know and obey Almighty; nothing else enters my mind.

ਚੰਦਨ ਬਾਸੁ ਭਏ ਮਨ ਬਾਸਨ ;
ਤਿਆਗਿ ਘਟਿਓ ਅਭਿਮਾਨਾਨਾ ॥੨॥ (ਅਭਿਮਾਨਾ-ਨਾ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind has become fragrant with the scent of sandalwood; I have renounced egotistical selfishness and conceit. ||2||

ਜੋ ਜਨ ਗਾਇ ਧਿਆਇ ਜਸੁ ਠਾਕੁਰ ;
ਤਾਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹੈ ਥਾਨਾਨਾਂ ॥ (ਥਾਨਾ-ਨਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That humble being, who sings and meditates on the Praises of his Lord and Master, is the dwelling-place of Almighty.

ਤਿਹ ਬਡ ਭਾਗ , ਬਸਿਓ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ;
ਕਰਮ ਪ੍ਰਧਾਨ ਮਥਾਨਾਨਾ ॥੩॥ (ਮਥਾਨਾ-ਨਾ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By supreme destiny of Blessing and by great good fortune, the Almighty comes to abide in his mind. ||3||

ਕਾਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਸਹਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ;
ਏਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਾਨਾ ॥ (ਸਮਾਨਾ-ਨਾ ਬੋਲੋ) (੩੩੯-੧੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have broken the bonds of Maya; the Intuitive Wisdom of the Almighty has dawned within me, and I am merged in oneness with the One Almighty.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਮਹਾਂ ਸੁਖ ;
ਭ੍ਰਮਤ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਾਨਾਂ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ (ਮਾਨਾ-ਨਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, meeting the Guru, I have found absolute peace. My mind has ceased its wanderings; I am in bliss. ||4||23||74||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ; ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (੩੪੦-੨)

Raag Gauree Poorbee, Baawan Akhree Of Kabir Jee:

Prologue: Once in Kanshi a Ka'ji and a Brahmin come to prove their faith and listen to Kabirji's principals. They requested Kabirji to explain the theory of alphabets to further clarify what can be obtained, what is there in the three worlds (lok, perlok & brahmlok) and what are Kabirji's principals.

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੦-੨)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬਾਵਨ ਅਛਰ ਲੋਕ ਤ੍ਰੈ ; ਸਭੁ ਕਛੁ ਇਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (੩੪੦-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through these fifty-two letters, the three worlds and all things are described. Kabirji explains, through these fifty-two (52) letters of Sanskrit script the three worlds and all else are described.

ਏ ਅਖਰ ਖਿਰਿ ਜਾਹਿਗੇ ; (ਅਖੱਰ ਬੋਲੋ)
ਓਇ ਅਖਰ , ਇਨ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (ਅਖੱਰ ਬੋਲੋ)

(੩੪੦-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji say that my principal is that these letters shall perish. That Imperishable Almighty's cannot be described through these letters, just like a lamp (knowledge) in which the Almighty can be illustrated. ||1|| Question: Please explain how does Almighty look like? Answer;

ਜਹਾ ਬੋਲ ; ਤਹ ਅਛਰ ਆਵਾ ॥ (ਅੱਛਰ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where there is speech, there are alphabets (words).

ਜਹ ਅਬੋਲ ; ਤਹ ਮਨੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ (੩੪੦-੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where there is no speech, there the existance of mind vanishes means that this is the prah bani (speech that connects directly to the Almighty and are beyond all human sensors) speech.

ਬੋਲ ਅਬੋਲ ; ਮਧਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (੩੪੦-੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Between speech and silence just like completing one word and preparing to utter another one, the relationship is just like during the end of conscious (Jagrat) state and before sub-conscius (Supan) state subsequently end of sub-conscious and before the begining of unconscious (Sekopat) state. The one who is the enlightment during the transition states know him as the Almighty. In conscious state the words are pronounced (speech) and in un-consious state the mind vanishes (silence) thus in sub-consious state the speech is during the illusions of dreams and silence from the physical world as if some other person in concious mind is sitting next to him is unable to hear the thunderstorm in the sub-consious(dream) mind of the person sleeping. Therefore the almighty is the one who witness all the three states (Jagrat, Supan and Sekopat). He, the Almighty abides.

ਜਸ ਓਹੁ ਹੈ ; ਤਸ ਲਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (੩੪੦-੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As He is, none can know Him as such or only some rare ones know him. ||2|| The Kaji said ‘as you have just said that Almighty can be known; do you know him? If you have known him then tell me about Him? Kabirji says,

ਅਲਹ ਲਹਉ , ਤਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਕਹਉ ਤ ਕੋ ਉਪਕਾਰ ॥ (੩੪੦-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If I obtain the Adorable Almighty, what shall I say then ? By uttering His praise, what good will I do to others? As he is the one himself within everything and how can one favors another, as there have to be a master to explain to a disciple. So how can one explain his greatness as there is nothing else other then Him or to His equivalent.

ਬਟਕ ਬੀਜ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ;
ਜਾ ਕੋ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਬਿਸਥਾਰ ॥੩॥ (੩੪੦-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just like a physical banyan tree and its tiny form is contained in its seed. Therefore the banyan tree is in the seed and seed is in the tree. In the same way the Almighty is expanse (spreaded) in the universe and the universe is contained in the Almighty as a seed. ||3||

ਅਲਹ ਲਹੰਤਾ ਭੇਦ ਛੈ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਕਛੁ ਕਛੁ ਪਾਇਓ ਭੇਦ ॥ (੩੪੦-੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Between the Almighty and the one who knows him, the difference that is being imagined between them disappears with some knowledge obtained from the Guru and based on written divine knowledge and then;

ਉਲਟਿ ਭੇਦ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ; ਪਾਇਓ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੪॥(੩੪੦-੬,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When mortal turns away from the differences (between human and Almighty) and attached to the knowledge, his mind is pierced through with the Almighty's secret and he obtains the Indestructible and Impenetrable (uncuttable) God. ||4|| The Pandit said 'our faith emphasis that one should always read the Shastras (books of knowledge), what is your principal pertaining to this?'

ਤੁਰਕ ਤਰੀਕਤਿ ਜਾਨੀਐ ; ਹਿੰਦੂ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ (੩੪੦-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

A Muslim understands their way of life through their Kitabs (holy books) with four steps (Syariat, Tarikat, Marafat and Hakikat) and a Hindu understands their rituals through the Vedas (80,000 stanzas on deeds, 16,000 stanzas on devotion and 4,000 stanzas on knowledge) and 18 Puranas.

ਮਨ ਸਮਝਾਵਨ ਕਾਰਨੇ ;
ਕਛੂਅਕ ਪੜੀਐ ਗਿਆਨ ॥੫॥ (੩੪੦-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

To instruct his mind, man ought to study Divine knowledge to some extent. ||5|| If one says that Ongkar is to be initially written uttered i.e. devotional rituals are performed, Kabirji says;

ਓਅੰਕਾਰ ਆਦਿ ; ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ (੩੪੦-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who is among the first in the name form, I know only the One Almighty, the Universal Creator, the Primal Being.

ਲਿਖਿ ਅਰੁ ਮੇਟੈ ; ਤਾਹਿ ਨ ਮਾਨਾ ॥ (੩੪੦-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty writes and erases the letters who is the source of everything. Without the Almighty I believe not in Brahma who writes (creates) and Shivji who erases (destroys) because non can write or erases without the Almighty. Question: What is the benefit of knowing the Almighty? Answer;

ਓਅੰਕਾਰ ; ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ (੩੪੦-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If someone knows the one Almighty, the Universal Creator,

ਸੋਈ ਲਖਿ ; ਮੇਟਣਾ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥ (੩੪੦-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One transforms into the form of the Almighty therefore he does not perish.||6|| Question: When does one becomes Almighty's form? Answer;

ਕਕਾ ; ਕਿਰਣਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥ (ਕੱਕਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Keka Kabirji's says that when Guru's (just like a Sun) and his words (just like its rays) is stored in the heart (lotus flower) and just like the lotus flower blossoms with rays of the Sun so when the rays of Divine Knowledge dwells into the heart, it cherishes the heart with happiness.

ਸਸਿ ਬਿਗਾਸ ; ਸੰਪਟ ਨਹੀ ਆਵਾ ॥ (੩੪੦-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Subsequently, the effects of maya (materialistic world) fade away just like the brightness of moon in comparison to sun; just like the great Raja Janak and Rishi Durbasha where their knowledge was not affected by their anger (Tamo).

ਅਰੁ ਜੇ ਤਹਾ ; ਕੁਸਮ ਰਸੁ ਪਾਵਾ ॥ (੩੪੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

And if one has obtained the 'otto' (bliss) in the lotus flower (heart),

ਅਕਹ ਕਹਾ ; ਕਹਿ , ਕਾ ਸਮਝਾਵਾ ॥੭॥ (ਅ-ਕਹ ਬੋਲੋ)(੩੪੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He would be unable to describe the indescribable relish there of by narration, whom can he make to understand this as he could still speak, but who would understand it? ||7||

ਖਖਾ ; ਇਹੈ ਖੋੜਿ ਮਨ ਆਵਾ ॥ (ਖੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Kheka Kabirji says that when mind (like a bird) enters the cave (mind enters the Atma – a form of Almighty in all His living creations).

ਖੋੜੇ ਛਾਡਿ ; ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਾ ॥ (੩੪੦-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind stations forever and never leaves to wonder in all the ten directions i.e. attain blissfulness. Question : How can one obtain such state?

ਖਸਮਹਿ ਜਾਣਿ ; ਖਿਮਾ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ (੩੪੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When, the real Master (Almighty) is found, one starts to practice good virtues e.g. truth, contenment, mercy, forgiveness, etc;

ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਖਿਅਉ ; (ਨਿ-ਖਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਅਖੈ ਪਦੁ ਲਹੈ ॥੮॥ (੩੪੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then he becomes immortal and attains the imperishable state (eternal dignity). ||8|| Question: Why his mind does not wonder in the ten directions? Answer;

ਗਗਾ ; ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਪਛਾਨਾ ॥ (ਗੱਗਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Gega Kabirji explains he who has recognize the real-self (Atma) through Guru's word;

ਦੂਜੀ ਬਾਤ ; ਨ ਧਰਈ ਕਾਨਾ ॥ (੩੪੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

such fortunate person does not hear and believe any doubtful conversations i.e. words that are encouraging him to doubt Almighty.

ਰਹੈ ਬਿਹੰਗਮ ; ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (੩੪੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such person's mind (like a bird) lives in the real-self (Atma) and never goes astray. He remains like a hermit and does not go anywhere,

ਅਗਹ ਗਹੈ ; ਗਹਿ ਗਗਨ ਰਹਾਈ ॥੯॥ (ਅ-ਗਹ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Atma (Almighty) which is ungraspable by physical strength and concentration, but the enlightened ones have grab Him by knowing and holding Him with their faith (they stay indulged) ||9|| Question: Where is the Atma? Answer;

ਘਘਾ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਿਮਸੈ ਸੋਈ ॥ (ਘੱਘਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Ghega Kabirji said that He, the Almighty, dwells in every heart (called Atma) just like the same sky reflects in all pots.

ਘਟ ਫੂਟੇ ; ਘਟਿ ਕਬਹਿ ਨ ਹੋਈ ॥(ਘੱਟਿ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What happens to the Atma once this pot breaks (body dies)? Kabirji says that the sky (Atma) never reduces even if the pot (body) breaks (dies) therefore when the body pitcher bursts, He never gets diminished.

ਤਾ ਘਟ ਮਾਹਿ ; ਘਾਟ ਜਉ ਪਾਵਾ ॥ (੩੪੦-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who has discovered the Atma within the vanishable body,

ਸੋ ਘਟੁ ਛਾਡਿ ; ਅਵਘਟ ਕਤ ਧਾਵਾ ॥੧੦॥ (੩੪੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then why shall one abandon the Atma's bliss and follow the difficult path of mind thoughts? ||10|| Question : Although one meditates with body and mind for a long time, but still the mind continue to wonder and because of this one cannot obtain the bliss within? Kabirji answers;

ਙੰਙਾ , ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ ; ਨਿਰਵਾਰੋ ਸੰਦੇਹ ॥ (੩੪੦-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Ngenga Kabirji explains that one should love to restrain the desires of all the sensors and should dismiss the doubts with the blessing of a Guru.

ਨਾਹੀ ਦੇਖਿ ਨ ਭਾਜੀਐ ; ਪਰਮ ਸਿਆਨਪ ਏਹ ॥੧੧॥ (੩੪੦-੧੪,ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Never abandon your effort even though the mind is uncontrollable this is known to be the highest level of wisdom and the most appropriate practice to reach ones Atma. ||11||

ਚਚਾ ; ਰਚਿਤ ਚਿਤ੍ਰ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ (ਚੱਚਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Checha Kabirji says that this world is beautifully created with various types of creation

ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ; ਚੇਤਹੁ ਚਿਤਕਾਰੀ ॥ (੩੪੦-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One should put a side the creation and meditate (remember) on the Creator Almighty. (The Master has painted the great picture of the world. Leave the painting and remember the painter.)

ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ ; ਇਹੈ ਅਵਝੇਰਾ ॥ (੩੪੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Leave the arguments of the beautiful and various types of world,

ਤਜਿ ਚਿਤ੍ਰੈ ; ਚਿਤੁ ਰਾਖਿ ਚਿਤੇਰਾ ॥੧੨॥ (੩੪੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dismiss the picture and keep your concentration on the creator by remembering Him. (This wondrous painting is now the reason of contention. Forget this picture and focus your consciousness on the Painter.) ||12|| Question: Then, where is the Creator?

ਛਛਾ ; ਇਹੈ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਪਾਸਾ ॥ (ਛੱਛਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Chhecha Kabirji explains Almighty is the ruler of the universe and he is himself everywhere 'within' his creation.

ਛਕਿ ਕਿ , ਨ ਰਹਹੁ ; ਛਾਡਿ ਕਿ , ਨ ਆਸਾ ॥ (੩੪੦-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then why not one indulge himself into the bliss and abandon the hope vested in others (other then Almighty - Maya).

ਰੇ ਮਨ ; ਮੈ ਤਉ ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥ (੩੪੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my mind, each and every moment I try to advice you,

ਤਾਹਿ ਛਾਡਿ ; ਕਤ ਆਪੁ ਬਧਾਵਾ ॥੧੩॥ (੩੪੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but you forsake Almighty, and entangle yourself in others. ||13|| Question: How can one be attached to the Almighty and where can one obtain him? Kabirji answers;

ਜਜਾ ; ਜਉ ਤਨ ਜੀਵਤ ਜਰਾਵੈ ॥ (ਜੱਜਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੦-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Jeja Kabirji says that He is obtained if one leaves his ego which is attached to the physical body and with it the feeling of being alive (detachment from Almighty) can be burned with fire of knowledge (Atam Gyan).

ਜੋਬਨ ਜਾਰਿ ; ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ (੩੪੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Also the self existence caused by identity (ego) and physical form (knowing self to be different from Almighty) be burned, only when the fake disappears one obtains the method to reunite with the Almighty.

ਅਸ ਜਰਿ ਪਰ ਜਰਿ ; ਜਰਿ ਜਬ ਰਹੈ ॥ (੩੪੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the man abides, discarding his own wealth and the wealth of others i.e. no ego for own wealth and no jealousy for wealth belonging to others or no desires for this world and as well as the next world (heaven),

ਤਬ ਜਾਇ ਜੋਤਿ ; ਉਜਾਰਉ ਲਹੈ ॥੧੪॥ (੩੪੦-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then proceeding on, he obtain the bright light of the Almighty i.e. when he overcome his desires for his own wealth and that of others. ||14|| Question: But the scholars always perform good deeds with desire to obtain the enjoyments in the heaven?

ਝਝਾ ; ਉਰਝਿ ਸੁਰਝਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ (ਝੱਝਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Jheja Kabirji answers; the scholars always informs the way to entangled with the world and are ignorant of the way to disentangle.

ਰਹਿਓ ਝਝਕਿ , ਨਾਹੀ ਪਰਵਾਨਾ ॥ (੩੪੧-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

These scholars who have obstructed their spiritual journey with the desire to obtain heavenly enjoyments have totally ignored the Almighty. Such scholars are not acceptable to the Almighty.

ਕਤ ਝਖਿ ਝਖਿ ; ਅਉਰਨ ਸਮਝਾਵਾ ॥ (੩੪੧-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who has not understood himself first, should not talk nonsense to convince other?

ਝਗਰੁ ਕੀਏ ; ਝਗਰਉ ਹੀ ਪਾਵਾ ॥੧੫॥ (੩੪੧-੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because one who has stirred arguments, he shall only receive arguments in return. All the deeds are equivalent to arguments for those who perform religious deeds. They betray the Almighty by not remembering Him and such scholars shall receive the cycle of birth and death (reincarnations in 8.4 million species). ||15|| Question: The Pandit asked; even if one has completed the pilgrimages of the four most known holy places (Badrinath, Rameswar, Dwara Wati and Prayag), to escape from the cycle of reincarnation still fail to be united with the Almighty?

ਞੰਞਾ , ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਘਟ ਰਹਿਓ ;
ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਤਜਿ ਜਾਇ ॥ (੩੪੧-੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Nyenya Bhagat Kabirji answers that the Almighty abides near and stays in ones heart. Why leave Him and go that far to seek Him?

ਜਾ ਕਾਰਣਿ ਜਗੁ ਢੂਢਿਅਉ ; ਨੇਰਉ ਪਾਇਅਉ ਤਾਹਿ ॥੧੬॥ (੩੪੧-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Him, for whom I have searched the whole world and performed devotion at all pilgrimages, with Guruji's blessing I found him to be very close and realize that He was within from the beginning i.e. the Almighty is obtained by realizing the inner self (Atma). ||16|| Question: If Almighty is near then why obtaining him is always described to be difficult?

ਟਟਾ ; ਬਿਕਟ ਘਾਟ ਘਟ ਮਾਹੀ ॥ (ਟੱਟਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Teta Kabirji answers that although the Almighty is within ourselves but it is difficult as one has to free himself from all the desires.

ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ; ਮਹਲਿ , ਕਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ (੩੪੧-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why one does not penetrate through the five(5) barriers/doors (Anmey Kosh, Pranmey Kosh, Manomey Kosh, Vigyanmey Kosh and Anandmey Kosh) to reach the Almighty's whom resides within their self.

ਦੇਖਿ ਅਟਲ ; ਟਲਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵਾ ॥ (ਅ-ਟੱਲ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who have seen the imperishable Almighty once will never slip and wander anywhere else as the mind idle in Almighty's concentration thus all the desires vanishes.

ਰਹੈ ਲਪਟਿ ; ਘਟ ਪਰਚਉ ਪਾਵਾ ॥੧੭॥ (੩੪੧-੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Thou, one has indulged himself into the inner self bliss (Atma-anand) within the body through reading sermons, unconditional love and knowledge shall remain firmly attached to the Almighty and shall obtain His bliss within. ||17|| Question: Mind is known to be playful (fickle), then how did the mind turned towards the real-self (Atma)?

ਠਠਾ ਇਹੈ ਦੂਰਿ ; ਠਗ ਨੀਰਾ ॥ (ਠੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Though the letter Thetha Kabirji answers that the one who keeps himself away from the worldly possession's delusion (mirage) of Maya,

ਨੀਠਿ ਨੀਠਿ ; ਮਨੁ ਕੀਆ ਧੀਰਾ ॥ (੩੪੧-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and with enormous efforts rendered patience in his mind i.e. by understanding the truth (defeating Maya) the mind is calmed.

ਜਿਨਿ ਠਗਿ ਠਗਿਆ ; ਸਗਲ ਜਗੁ ਖਾਵਾ ॥ (੩੪੧-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ignorance has cheated the whole world through worldly possession's delusion (mirage) in every stage of life.

ਸੋ ਠਗੁ ਠਗਿਆ ; ਠਉਰ ਮਨੁ ਆਵਾ ॥੧੮॥ (੩੪੧-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So, when one has cheated the cheat (ignorance) i.e. by attaining the true knowledge, the cheat which had cheated and devoured the whole world fades away. Only then the mind resides in peace. ||18||

ਡਡਾ , ਡਰ ਉਪਜੇ ; ਡਰੁ ਜਾਈ ॥ (ਡੱਡਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Deda Kabirji says that when fear (existence) of Almighty's appears, then the fear of Angels of death (Jamdut) disappears.

ਤਾ ਡਰ ਮਹਿ ; ਡਰੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (੩੪੧-੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In this fear of Almighty all other fears remain absorbed within it. (Fear here means the sense of respect for Almighty who is the sole creator)

ਜਉ ਡਰ ਡਰੈ ; ਤਾ ਫਿਰਿ ਡਰੁ ਲਾਗੈ ॥ (੩੪੧-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When one rejects the Fear of Almighty, then all other fears cling to him.

ਨਿਡਰ ਹੂਆ ; (‘ਨਿ-ਡਰ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਡਰੁ ਉਰ ਹੋਇ ਭਾਗੈ ॥੧੯ ॥ (੩੪੧-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When man rejects Almighty's fear (existence), then others fears (death etc.) remains in him. If fear (existence) of Almighty's appears then all the other fears within him disappears and he becomes fearless. ||19||

ਢਢਾ ਢਿਗ ; ਢੂਢਹਿ ਕਤ ਆਨਾ ॥ (ਢੱਢਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Dheda Kabirji says that the Almighty is so close to you, then why are you searching for Him in other places?

ਢੂਢਤ ਹੀ ; ਢਹਿ ਗਏ ਪਰਾਨਾ ॥ (੩੪੧-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who still believe in the difference between Atma and Permatma, which is the difference of Almighty's form in individual body and in the universe, he continue to search for the Almighty elsewhere, i.e. performing Pranayam (one of Yoga method) and finally he dies in duality (his life-forces or pranas vanishes).

ਚੜਿ ਸੁਮੇਰਿ ; ਢੂਢਿ ਜਬ ਆਵਾ ॥ (ਚੜ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even some has search for the Almighty in the higher state of mind (Mountain Sumer) i.e. people with the strangth of performing miracles, they still failed due to the ideology of duality (knowing innerself and the Almighty as two different identities).

ਜਿਹ ਗੜੁ ਗੜਿਓ ; ਸੁ ਗੜ ਮਹਿ ਪਾਵਾ ॥੨੦॥(ਗੜ੍ਹ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ultimately, when anyone who has found Him, they found Him in the castle i.e. this body, which He Himself has created. ||20||

ਣਾਣਾ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ; ਨਰ ਨੇਹੀ ਕਰੈ ॥ (੩੪੧-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Nhana Kabirji explains that one should be patient and make his mind a devotee of Almighty while engaged in a war with the desires (Kam, Krodh, Lobh, Moh & Ahangkar).

ਨਾ ਨਿਵੈ ; ਨਾ ਫੁਨਿ ਸੰਚਰੈ ॥ (੩੪੧-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One neither should give-up nor should joint them (5 vices).

ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ; ਤਾਹੀ ਕੋ ਗਣੈ ॥ (੩੪੧-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Great is the birth counted for those who have conquered (killed) their mind (ignorance) because by conquering (killing) the mind many desires vanishes.

ਮਾਰੈ ਏਕਹਿ ; ਤਜਿ ਜਾਇ ਘਣੈ ॥੨੧॥ (੩੪੧-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By conquering the mind (ignorance) all the desire's vanishes away, just like by killing a king the entire army retreat. ||21||

ਤਤਾ ਅਤਰ ; ਤਰਿਓ ਨਹ ਜਾਈ ॥ (ਤੱਤਾ, ਅ-ਤਰ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Though the letter Teta Kabirji says that it is not achievable to swim across this worldly ocean which is filled with materials (maya) i.e. it cannot be forded (crossed by mere swimming).
Question: Why the world ocean cannot be crossed?

ਤਨ , ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ; ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ (੩੪੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Answer: The tiny mind is engrossed in the three worlds; this world, the world below and the world above (Matlok, Patallok, Akashlok) i.e. the mind desires are attached to materials within these three worlds.

ਜਉ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ; ਤਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਾ ॥ (੩੪੧-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But when the Almighty of these three worlds remain immersed within the body i.e. the Almighty is present within His creation,

ਤਉ ਤਤਹਿ ਤਤ ਮਿਲਿਆ ; ਸਚੁ ਪਾਵਾ ॥੨੨॥ (੩੪੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then the creation is vanished within the mind, one has realized that the whole creation is merely an imagination of the mind and has converted in the form of the central principal which is the Almighty himself and attain the happiness. ||22||

ਥਥਾ ਅਥਾਹ ; ਥਾਹ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥ (ਥੱਥਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Thetha Kabirji explains that the Almighty is Unfathomable. His depth cannot be explored.

ਓਹੁ ਅਥਾਹ ; ਇਹੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਵਾ ॥ (੩੪੧-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is limitless. This mind flickers and wonders all the time.

ਥੋੜੈ ਥਲਿ ; ਥਾਨਕ ਆਰੰਭੈ ॥ (੩੪੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This mind flickers all the time trying to construct a mansion (creates great thoughts) within a small life time period.

ਬਿਨੁ ਹੀ ਥਾਭਹ ; ਮੰਦਿਰੁ ਥੰਭੈ ॥੨੩॥ (੩੪੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The body is only on the support of breath (nothing else) which has no support, similarly one wishes to support a mansion without pillars, thus believes the life to be the truth (permanent). ||23||

ਦਦਾ ਦੇਖਿ ਜੁ ; (ਦੱਦਾ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨਸਨਹਾਰਾ ॥ (ਬਿਨਸਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Dedha Kabirji says that whatever we see in the form of recognizable existence is perishable.

ਜਸ ਅਦੇਖਿ ; ਤਸ ਰਾਖਿ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (੩੪੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Think of Him in your heart the One who is unseen. Question: We shall think of him but how to obtain his sight (glimpse)?

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ; ਕੁੰਚੀ ਜਬ ਦੀਜੈ ॥ (੩੪੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the Antahkarn (made of four elements - mind, intellect, memory, and ego) a padlock of ignorance is being installed and when the key of Divine Knowledge is applied to the tenth gate,

ਤਉ ਦਇਆਲ ਕੋ ; ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ॥੨੪॥ (੩੪੧-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then the sight of the House of Mercy (Almighty) is beheld. The tenth door is the one who supports nine other doors in this physical body. ||24||

ਧਧਾ ; ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (ਧੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Dhedha Kabirji says that the living beings (jeev) who are mean (low class) due to the existence of ignorance and only by obtaining the Eishwar (Supreme being - the form created by Almighty with maya of Sato virtues) one escapes the rotation of life and death. Question: Where do Jeev and Eishwar exists?

ਅਰਧਹਿ ਉਰਧਹ ; ਮੰਝਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (੩੪੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Answer: The Jeev and Eishwar exist in the Antahkarn.

ਅਰਧਹ ਛਾਡਿ ; ਉਰਧ ਜਉ ਆਵਾ ॥ (੩੪੧-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the living being (jeev) leaves the worldly passions and be awaken towards Supreme Being (Eishwer);

ਤਉ ਅਰਧਹਿ ਉਰਧ ਮਿਲਿਆ ; ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥੨੫॥ (੩੪੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then the jeev meets the Eishwar and happiness is obtained. ||25|| Question: Who is qualified for the knowledge of Almighty's union?

ਨੰਨਾ ; ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਨਿਰਖਤ ਜਾਈ ॥ (੩੪੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Nena Kabirji answers that nights and days of a living being (jeev) which passes through admiring the Almighty.

ਨਿਰਖਤ ਨੈਨ ; ਰਹੇ ਰਤਵਾਈ ॥ (੩੪੧-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The devotees (Jagiasu) eyes become full of love while looking at (admiring) Almighty.

ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ; ਜਬ ਜਾਇ ਪਾਵਾ ॥ (੩੪੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

While gaining knowledge through religious books, one finds (knows) the Almighty in Antahkaran.

ਤਬ ਲੇ , ਨਿਰਖਹਿ ; ਨਿਰਖ ਮਿਲਾਵਾ ॥੨੬॥ (੩੪੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then, one knows that the Almighty has been looking at him all the time and finally one blends with Almighty. Hence, such living being (jeev) becomes superior devotee (jagiasu) and qualifies for the knowledge of Almighty's union. ||26||

ਪਪਾ ਅਪਰ ; ਪਾਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਾ ॥ (ਪੱਪਾ, ਅ-ਪਰ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Pepa Kabirji says that the Almighty is boundless and His bounds cannot be known

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਸਿਉ ; ਪਰਚਉ ਲਾਵਾ ॥ (੩੪੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One has intimacy with the supreme light (Almighty).

ਪਾਂਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ; ਨਿਗ੍ਰਹ ਕਰਈ ॥ (੩੪੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore the one who controls his five senses and refrain them from their respective desires;

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੋਊ ; ਨਿਰਵਰਈ ॥੨੭॥ (੩੪੧-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

is relieved of the idea of both evil and goodness. ||27|| Question: If the Almighty is himself everyway, then why is there a need to control or stop our sense's desires?

ਫਫਾ , ਬਿਨੁ ਫੂਲਹ ; ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ (ਫੱਫਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Phepha Kabirji answers that without devotion or an attempt (the flower), knowledge (the fruit) can not be obtained and when a tree bears fruit it does not bear flower at the same time.

ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ; ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ (੩੪੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same way when knowledge (fruit) is obtained, then the need of deeds (flower) does not occur. The fruit of knowledge has four slices being four steps (step 4 to 7 as step 1 to step 3 is the spiritual quest stage – listening, believe and practice) of the total seven steps in attaining 'turia' (total bliss). The first three steps are the attempts (flower) taken towards the Almighty's path and the forth stage is obtained as the fruit. The Seven step's towards Turia stage[2].

ਦੂਨਿ ਨ ਪਰਈ ; ਫੰਕ ਬਿਚਾਰੈ ॥ (੩੪੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By discussing and understanding one slice, the one who does not indulge into the mountain liked world and the uneven shape liked transmigration (birth and death) or doubts but with strong concentration and complete understanding.

ਤਾ ਫਲ ਫੰਕ ; ਸਭੈ ਤਨ ਫਾਰੈ ॥੨੮॥ (੩੪੧-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The fourth slice (knowledge stage) has made to realise the untruthfulness of physical (Sethul) body, soul (Sukhshem) body and the causal (Karan) body. ||28||

ਬਬਾ ; ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦ ਮਿਲਾਵਾ ॥ (ਬੱਬਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Beba Kabirji says when the living being (jeev) recognises the Almighty means when one drop blends (jeev) with another drop (Almighty),

---

1. [2] Good Intentions (Subh Icha) – keeping in mind to meditate
2. Good Thoughts (Subh Vichar) – ask about real-self & everything is Almighty
3. Minimise Mind Thought (Tanumansa) – mind desire stops
4. Obtain Knowledge (Satwaphad) – wakes up from materials world.
5. Free from Ego and Attachment (Asangsakat) – know all material same as materials in dreams, Not true
6. Meaningless Material (Pedharath Abavni) – forget about all worldly materials.
7. Salvation (Turiavastha) – No more differences between consious, sub-consious and unconsious states.

ਬਿੰਦਹਿ ਬਿੰਦਿ ; ਨ ਬਿਛੁਰਨ ਪਾਵਾ ॥ (੩੪੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and when one has merged with Almighty then he can be never separated just like a drops of same equal properties cannot be separated again. Question: How would Almighty blend one into himself?

ਬੰਦਉ ਹੋਇ ; ਬੰਦਗੀ ਗਹੈ ॥ (੩੪੧-੧੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Answer: Becoming Almighty's slave, man ought to hold fast His meditation. Question: How can one fulfill his commitment while being indulge in meditation?

ਬੰਦਕ ਹੋਇ ; ਬੰਧ ਸੁਧਿ ਲਹੈ ॥੨੯॥ (੩੪੨-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Answer: If one get commited in Almighty's meditation then, Almighty performs his servant's commitments and takes care of him like a very close relation. ||29||

ਭਭਾ , ਭੇਦਹਿ ਭੇਦ ; ਮਿਲਾਵਾ ॥ (ਭੱਭਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੨-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Though the letter Bhebha Kabirji says that the five type of difference; 1. Supreme Being and living being 2. Almighty and Supreme Being 3. between living being 4. living being and unmovable beings 5. total difference between all (also known as 1. between living beings 2. between unmovable beings 3. living being and unmovable being 4. living being and supreme being (Ishwer) 5. unmovable being and supreme being, all the differences will vanish with knowledge and by piercing (removing) doubt thus the union with God is achieved.

ਅਬ ਭਉ ਭਾਨਿ ; ਭਰੋਸਉ ਆਵਾ ॥ (੩੪੨-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By shattering fears (there are 7 types of fears); I have, now, gained confidence[3]. Question: Which is the faith (confidence) that has been gained?

ਜੋ ਬਾਹਰਿ ; ਸੋ ਭੀਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (੩੪੨-੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Answer: The Almighty known earlier to be outside, I have, now found within me.

ਭਇਆ ਭੇਦੁ ; ਭੂਪਤਿ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩੦॥ (੩੪੨-੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I have obtained knowledge then the King (Almighty) has been recognized. ||30||

[3] Seven types of fear: 1. This world's fear, 2. Next world fear, 3. Birth fear, 4. Social Class fear, 5.Self protection fear, 6. Hidden sins fear (ensuring sins are not exposed) & 7. Reflective fear (self created fear - that occurs and disappears rapidly)

ਮਮਾ , ਮੂਲ ਗਹਿਆ ; ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (੩੪੨-੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Mem-ma Kabirji says that by holding to the base (Almighty) i.e by developing faith, then the Antahkaran agrees and is satisfied.

ਮਰਮੀ ਹੋਇ ; ਸੁ ਮਨ ਕਉ ਜਾਨੈ ॥ (੩੪੨-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who discovers the secret of Guru's sermons then his/her mind is known as the form of Almighty. (Jot saroop).

ਮਤ ਕੋਈ ; ਮਨ ਮਿਲਤਾ ਬਿਲਮਾਵੈ ॥ (੩੪੨-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the mind meets, i.e. when one experiences the state of mind towards Almighty then there should be no delay in attaching the mind to Him.

ਮਗਨ ਭਇਆ ਤੇ ; ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੧॥ (੩੪੨-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only by immersing into Almighty, one obtains truth / happiness. ||31||

ਮਮਾ , ਮਨ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਹੈ ; ਮਨ ਸਾਧੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ (੩੪੨-੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Mem-ma again Kabirji says that devotee has a business with his mind because by controlling the mind he attains salvation.

ਮਨ ਹੀ ਮਨ ਸਿਉ , ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ;
ਮਨਸਾ ਮਿਲਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥੩੨॥ (੩੪੨-੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji sermon his mind that there is none more qualified then the mind itself or better teacher then the mind that he has ever discovered. ||32||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਕਤੀ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੀਉ ॥ (੩੪੨-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This mind becomes materialistic after being indulged in materials (maya) and the same mind converts into Supreme Being upon indulging with Almighty.

ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਪੰਚ ਤਤ ਕੋ ਜੀਉ ॥ (੩੪੨-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same manner when this mind indulges into the physical body (made of five principal elements; 1. Air, 2. Fire, 3. Water, 4. Soil and 5. Ether/Vacuum) it becomes the body form. The mind is created from the Sato progeny (Ansh) of the principal elements and that's why it is known as the living being of the five principal elements.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ; ਜਉ ਉਨਮਨਿ ਰਹੈ ॥ (੩੪੨-੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If this mind comes under control then the mind resides in total bliss (Turia) state means that when this mind is channeled, and guided to enlightenment it immerses into its real-form.

ਤਉ ; ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ ॥੩੩॥ (੩੪੨-੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind then describes the secrets in all three worlds (Matlok, PetalLok & Akashlok). Means that the mind attains super natural powers and realizes that all three worlds are merely imagination and Almighty is the only truth.||33||

ਯਯਾ , ਜਉ ਜਾਨਹਿ , ਤਉ ਦੁਰਮਤਿ ਹਨਿ ; (ਯਈਆ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ ਗਾਉ ॥ (੩੪੨-੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Yey-ya Kabirji says that if one is interested to gain knowledge pertaining to Almighty then he shall destroy his wickedness (Dhurmat) and protect his village (body) by being station (holding) against all the desires (kam, kerod, lobh, moh & ahankar).

ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ; ਸੂਰਉ ਥਾਰਉ ਨਾਉ ॥੩੪॥ (੩੪੨-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When you are engaged in the battle with the desires, don't run away; after obtaining victory from these enemies, only then one is known as a warrior. ||34||

ਰਾਰਾ ਰਸੁ ; ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (ਨਿ-ਰਸ ਬੋਲੋ) (੩੪੨-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Rara Kabirji says that ever sweet Almighty's bliss is recognized as unpleasant,

ਹੋਇ ਨਿਰਸ ; ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ (ਨਿ-ਰਸ ਬੋਲੋ) (੩੪੨-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and the pleasure of desires which are unpleasant is recognized as significantly sweet.

ਇਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ; ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥ (੩੪੨-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only after abandoning the worldly pleasures and desires, the real-self (Atma) bliss is obtained.

ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ ; ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥੩੫॥ (੩੪੨-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the real-self bliss nectar is quaffed (drink with great enjoyment) then the worldly desires are not pleasing at all. ||35||

ਲਲਾ ; ਐਸੇ ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ (ਲੱਲਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੨-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Lel-la Kabirji says that the mind should focus on Almighty in such manner that;

ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ; ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ (੩੪੨-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the mind never wonder any where else, by this manner the highest level of happiness can be obtained.

ਅਰੁ ਜਉ ; ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (੩੪੨-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In addition, the one who is in the state of total bliss develops passion (love) for Almighty which creates consistent concentration in Almighty,

ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ॥੩੬॥ (੩੪੨-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

only then one recognizes Almighty and absorbs in him (who is the support of all). ||36||

ਵਵਾ ; ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥ (੩੪੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Wawa Kabirji sermons, remember Almighty continuously.

ਬਿਸਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਿ ; ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (੩੪੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By remembering Almighty one shall never face defeat in the war against the birth and death cycle.

ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਜੇ ਬਿਸਨ ਤਨਾ , ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ (੩੪੨-੧੦, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One should sacrifice oneself's mind and physical body unto those who praises Almighty's presence in all the creation (the one who only sees Almighty as common in everyone despite of the physical or mental differences).

ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ; ਸਭ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੭॥ (੩੪੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who praise such blessed ones also obtain union with Almighty and obtain their real-self (everlasting) happiness. ||37||

ਵਾਵਾ , ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ; ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥ (੩੪੨-੧੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Wawa Kabirji says that one should know the Almighty because by knowing Him, one becomes Him.

ਇਹੁ ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ;
ਤਬ ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩੮॥ (੩੪੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the union between the being (jeev) and Almighty is established, it becomes permanent union then none can distinguish them just like the mixture of river and sea water and none can differentiate them (river water and sea water is known as different until they merge). ||38||

ਸਸਾ ; ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥ (੩੪੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Ses-sa Kabirji says, discuss and understand the Almighty in depth.

ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ; ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥ (੩੪੨-੧੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Refrain mind from all other discussions pertaining to worldly pleasures which allures the mind for a short period and keeps on changing.

ਘਟ ਪਰਚੈ ; ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ (੩੪੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the love for Almighty's reunion grows within,

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਾਉ ॥੩੯॥ (੩੪੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

there the Almighty, king of three worlds is found to remains fully pervading in Antahkaran. ||39||

ਖਖਾ ; ਖੋਜਿ ਪਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥
ਜੋ ਖੋਜੈ ; ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (੩੪੨-੧੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Khek-kha Kabirji says that once someone starts to travel on a path with intention to search for the Almighty and after reaching the destiny one discovers there is nothing other then the Almighty which includes him, then the identity of the searcher vanishes and absorbs into Almighty. Question: How to start the journey towards Almighty?

ਖੋਜ ਬੂਝਿ ; ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੩੪੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who searches Almighty with Guru's consultation and gives serious thought,

ਤਉ ਭਵਜਲ ਤਰਤ ; ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥੪੦॥ (੩੪੨-੧੪, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

he then crosses the worldly materialistic ocean in an instant. ||40||

ਸਸਾ ; ਸੋ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥ (ਸੱਸਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Ses-sa Kabirji says the devotee is like a bride who serves Almighty who is the bridegroom, prepares for Him a bed that is the Antahkaran for Almighty.

ਸੋਈ ਸਹੀ ; ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (੩੪੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Thus, such is the true devotee who has vanish all his doubts.

ਅਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ; ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ (੩੪੨-੧੫, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the devotee sacrifices the worldly pleasures (desires) for the purpose of reunion with Almighty; thus, such devotee attains real-self bliss which is the most supreme and everlasting happiness.

ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ; ਉਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥੪੧॥ (੩੪੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then the honored devotee is called the bride of the Almighty, her Bridegroom. ||41||

ਹਾਹਾ ; ਹੋਤ ਹੋਇ , ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ (੩੪੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Haha Kabirji says that one is ignorant of the fact that he was suppose to reunite with Almighty in his lifetime.

ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ; ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ (੩੪੨-੧੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One shall only transform into Almighty's form once his mind develops faith means that one acknowledges the Almighty's presence, only then the mind is pleased and appeased. Question: Scriptures has described Almighty, then why is there a need for faith? Answer;

ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ; ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ (੩੪੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no doubt about the Almighty's existence, only if someone could know Him in the true perspective. Question: What happens when the Almighty is known?

ਤਬ ਓਹੀ ਉਹੁ ; ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੨॥ (੩੪੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Answer: Then one realizes that he is also the form of Almighty and then only Almighty remains in his vision and other then Him, nothing else remains. ||42|| Question: If the being (jeev) is truly the form of Almighty then why this being (jeev) remains in sadness and has to bare pains?

ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ; ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ (੩੪੨-੧੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji answers that because of the self created wishes being (jeev) goes about saying e.g. I want to obtain this and that;

ਤਾ ਕਾਰਣਿ ; ਬਿਆਪੈ ਬਹੁ ਸੋਗੁ ॥ (੩੪੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

because of this reason, human has to go through many types of pains and disappointments. Question: How to escape from such pains?

ਲਖਿਮੀਬਰ ਸਿਉ ; (‘ਲਖਿਮੀ-ਬਰ’ ਬੋਲੋ)
ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥ (੩੪੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji answers that only when one concentrates on Maya’s husband (who is the Almighty himself);

ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ; ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੪੩॥ (੩੪੨-੧੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then all the sorrows (of this world and next world) departs and one attains happiness because the cause for all pains is worldly attachment which disappears immediately as one performs Almighty’s meditation. Kabirji stresses that the whole creation is merely an illusion so is its pains and pleasures. ||43||

ਖਖਾ ; ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥ (ਖੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through the letter Khek-kha Kabirji continues that there are many humans being exhorted and many have perished away spending their lifetime in fulfilling their worldly desires.

ਖਿਰਤ ਖਪਤ ; ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥ (੩੪੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Although this being (jeev) observes present and are knowledgeable about the past; still ignores the truth by refusing to remember Almighty. The eternal bliss will never be obtained.

ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ; ਜਉ ਮਨਾ ਰਹੈ ॥ (ਮਨ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

While revealing the truth Kabirji gives hope that even now if one takes an attempt to realize the temporary nature of the world and restrains his mind from worldly thoughts,

ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ; ਤਹ ਥਿਰੁ ਲਹੈ ॥੪੪॥ (੩੪੨-੧੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

one shall find a permanent place there from where he was separated. ||44||

ਬਾਵਨ ਅਖਰ ; ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ (੩੪੩-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji said to the Pandit that although human has develop the skill to join the fifty two letters in various different manners,

ਸਕਿਆ ਨ ; ਅਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ (੩੪੩-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but they failed to recognize the One word of the Almighty who is the ultimate.

ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥ (੩੪੩-੧, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji says that I utter the word of truth which explains the realization of Almighty.

ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ; ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥ (੩੪੩-੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji further explains that only those Brahmins are recognized as Pandit who are knowledgeable and posses equal vision in all without any discrimination (e.g. caste, social status, etc.)

ਪੰਡਿਤ ਲੋਗਹ ਕਉ ; ਬਿਉਹਾਰ ॥ (੩੪੩-੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The worldly literate Pandits has only use the letters as a mean to earn a living by joining them together.

ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ; ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥ (੩੪੩-੨, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But the fifty-two letters which are uttered in this hymn will be guidance for those scholars who contemplates on Almighty.

ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ; ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ (੩੪੩-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who ever posses worldly or godly intellect, shall obtain knowledge accordingly from these alphabets

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥ (੩੪੩-੩, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the intellect within ones mind shall understand the depth of the alphabets meaning correspondingly to how deep the intellect has develop in the path of wisdom. ||45||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੩-੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਥਿਤੀੰ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀੰ ॥ (੩੪੩-੪)

Raag Gauree, T'hitee ~ The Lunar Days Of Kabir Jee:

ਸਲੋਕੁ ॥ (੩੪੩-੪)

Salok:

ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀੰ ; ਸਾਤ ਵਾਰ ॥ (੩੪੩-੪, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There are fifteen lunar days, and seven days of the week.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥ (੩੪੩-੪, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, it is neither here nor there.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ; ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥ (੩੪੩-੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Siddhas and seekers come to know the Almighty's mystery,

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥ (੩੪੩-੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

they themselves become the Creator; they themselves become the Divine Almighty. ||1||

ਥਿਤੀੰ ॥ (੩੪੩-੫)

T'hitee:

ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ; ਆਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ (੩੪੩-੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the day of the new moon, give up your hopes.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ; ਸਮ੍ਾਰਹੁ ॥ (੩੪੩-੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remember the Almighty, the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (੩੪੩-੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You shall attain the Gate of Liberation while yet alive.

ਅਨਭਉ ਸਬਦੁ ; ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥ (੩੪੩-੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You shall come to know the Shabad, the Word of the Fearless Almighty, and the essence of your own inner being. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ; ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (੩੪੩-੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who enshrines love for the Lotus Feet of the Almighty of the Universe

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੩-੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- by the Grace of the Guru, her mind becomes pure; night and day, she remains awake and aware, singing Kirtan, the Almghty's Praises. ||1||Pause||

ਪਰਿਵਾ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ (੩੪੩-੮, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the first day of the lunar cycle, contemplate the Beloved Almighty.

ਘਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ ; ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥ (ਅ-ਘਟ ਬੋਲੋ) (੩੪੩-੮, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is playing within the heart; He has no body - He is Infinite.

ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ; ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥ (੩੪੩-੮, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The pain of death never consumes that person

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ; ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੩੪੩-੯, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

who remains absorbed in the Primal Lord Almighty. ||2||

ਦੁਤੀਆ ; ਦੁਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥ (੩੪੩-੯, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the second day of the lunar cycle, know that there are two beings within the fiber of the body.

ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ; ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥ (੩੪੩-੯, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Maya and Almighty are blended with everything.

ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ; ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥ (੩੪੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty does not increase or decrease.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ; ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੩॥ (੩੪੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is unknowable and immaculate; He does not change. ||3||

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ; ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥ (੩੪੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the third day of the lunar cycle, one who maintains his equilibrium amidst the three modes

ਆਨਦ ਮੂਲ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ (੩੪੩-੧੦, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

finds the source of ecstasy and the highest status.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ (੩੪੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the holy Saadh Sanggat, faith wells up.

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ; ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥ (੩੪੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Outwardly, and deep within, Almighty's Light is always radiant. ||4||

ਚਉਥਹਿ ; ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹਹੁ ॥ (੩੪੩-੧੧, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the fourth day of the lunar cycle, restrain your fickle mind,

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ; ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥ (੩੪੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and do not ever associate with lust or anger.

ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ; ਆਪਹਿ ਆਪ ॥ (੩੪੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On land and sea, He Himself is in Himself.

ਆਪੈ ਜਪਹੁ ; ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥ (੩੪੩-੧੨, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He Himself meditates and chants His Chant. ||5||

ਪਾਂਚੈ ; ਪੰਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (੩੪੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the fifth day of the lunar cycle, the five elements expand outward.

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ; ਜੁਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (੩੪੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Mortals are occupied in the pursuit of gold and women.

ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ; ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ('ਸੁੱਧਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੪੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀੰ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How rare are those who drink in the pure essence of the Almighty's Love.

ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ; ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ (੩੪੩-੧੩, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
They shall never again suffer the pains of old age and death. ||6||

ਛਠਿ ; ਖਟੁ ਚਕ੍ਰ , ਛਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥ (੩੪੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
On the sixth day of the lunar cycle, the six chakras run in six directions.

ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ; ਨਹੀ ਥਿਰਾ ਰਹਾਇ ॥ (੩੪੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without enlightenment, the body does not remain steady.

ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ; ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਰਹਹੁ ॥ (੩੪੩-੧੪, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
So end your doubts and hold tight to forgiveness,

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੂਲ ; ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥ (੩੪੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and you will not have to endure the pain of ritualistic religious rites. ||7||

ਸਾਤੈਂ ; ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥ (੩੪੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
On the seventh day of the lunar cycle, know the Word as True,

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ; ਲੇਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥ (੩੪੩-੧੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and you shall be accepted by the Almighty, the Supreme Soul.

ਛੂਟੈ ਸੰਸਾ ; ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ॥ (੩੪੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Your doubts shall be eradicated, and your pains eliminated,

ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ; ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥ (੩੪੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and in the ocean of the celestial void, you shall find peace. ||8||

ਅਸਟਮੀ ; ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥ (੩੪੩-੧੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
On the eighth day of the lunar cycle, the body is made of the eight ingredients.

ਤਾ ਮਹਿ ;
ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਆ ॥ (ਅ-ਕੁਲ ਬੋਲੋ) (੩੪੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Within it is the Unknowable Almightyd, the King of the supreme treasure.

ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ; ਬਤਾਵੈ ਭੇਦ ॥ (੩੪੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The Guru, who knows this spiritual wisdom, reveals the secret of this mystery.

ਉਲਟਾ ; ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥ (੩੪੩-੧੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Turning away from the world, He abides in the Unbreakable and Impenetrable Almighty. ||9||

ਨਉਮੀ ; ਨਵੈ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥ (੩੪੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
On the ninth day of the lunar cycle, discipline the nine gates of the body.

ਬਹਤੀ ਮਨਸਾ ; ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥ (੩੪੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Keep your pulsating desires restrained.

ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥ (੩੪੩-੧੮, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Forget all your greed and emotional attachment;

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ; ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥ (੩੪੪-੧, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
you shall live throughout the ages, eating the fruit of immortality. ||10||

ਦਸਮੀ ; ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ (੩੪੪-੧, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
On the tenth day of the lunar cycle, there is ecstasy in all directions.

ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ; ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੩੪੪-੧, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Doubt is dispelled, and the Almighty of the Universe is met.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ; ਤਤ ਅਨੂਪ ॥ (੩੪੪-੧, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He is the Embodiment of light, the incomparable essence.

ਅਮਲ ਨ ਮਲਨ ; **(ਅ-ਮਲ ਬੋਲੋ)**
ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧੧॥ (੩੪੪-੨, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He is stainless, without stain, beyond both sunshine and shade. ||11||

ਏਕਾਦਸੀ ; ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ (੩੪੪-੨, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
On the eleventh day of the lunar cycle, if you run in the direction of the One,

ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੩੪੪-੨, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

you will not have to suffer the pains of reincarnation again.

ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ; ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥ (੩੪੪-੩, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your body will become cool, immaculate and pure.

ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ; ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥ (੩੪੪-੩, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty was said to be far away, but He is found near at hand. ||12||

ਬਾਰਸਿ ; ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥ (੩੪੪-੩, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the twelfth day of the lunar cycle, twelve suns rise.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਜੇ ; ਅਨਹਦ ਤੂਰ ॥ (੩੪੪-੪, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Day and night, the celestial bugles vibrate the unstruck melody.

ਦੇਖਿਆ ; ਤਿਹੂੰ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥ (੩੪੪-੪, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then, one beholds the Father of the three worlds.

ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ; ਜੀਵ ਤੇ , ਸੀਉ ॥੧੩॥ (੩੪੪-੪, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This is wonderful! The human being has become Almighty! ||13||

ਤੇਰਸਿ ; ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥ (੩੪੪-੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the thirteenth day of the lunar cycle, the thirteen holy books (nine Via-kran and four Vedas) proclaim

ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ; ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥ (੩੪੪-੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

that you must recognize the Almighty in the nether regions of the underworld as well as the heavens.

ਨੀਚ ਊਚ ; ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥ (੩੪੪-੫, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no high or low, no honor or dishonor.

ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ; ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥ (੩੪੪-੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty is pervading and permeating all. ||14||

ਚਉਦਸਿ ; ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ (੩੪੪-੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the fourteenth day of the lunar cycle, in the fourteen worlds

ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ; ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (੩੪੪-੬, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and on each and every hair, the Almighty abides.

ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ; ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥ (੩੪੪-੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Center yourself and meditate on truth and contentment.

ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ; ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥ (੩੪੪-੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Speak the speech of Almighty's spiritual wisdom. ||15||

ਪੂਨਿਉ ; ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥ (੩੪੪-੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the day of the full moon, the full moon fills the heavens.

ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ; ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥ (੩੪੪-੭, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Its power is diffused through its gentle light.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ; ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀਰ ॥ (੩੪੪-੮, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the beginning, in the end, and in the middle, Almighty remains firm and steady.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ; ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥ (੩੪੪-੮, ਗਉੜੀ ਥਿਤੀਂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir is immersed in the ocean of peace. ||16||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੪-੯)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ੭ ॥ (ਸੱਤ ਬੋਲੋ) (੩੪੪-੯)

Raag Gauree, The Seven Days Of The Week Of Kabir Jee:

ਬਾਰ ਬਾਰ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (੩੪੪-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sing the Glorious Praises of the Almighty each and every day.

ਗੁਰ ਗਮਿ ; ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੪-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meeting with the Guru, you shall come to know the mystery of the Almighty. ||1||Pause||

ਆਦਿਤ ; ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥ (ਆਦਿੱਤ ਬੋਲੋ) (੩੪੪-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On Sunday, begin the devotional worship of the Almighty,

ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ; ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥ (੩੪੪-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and restrain the desires within the temple of the body.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ; ਸੁ ਰਹੀ ਜਾਇ ॥ (੩੪੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When your attention is focused day and night upon that imperishable place,

ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ; ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥ (੩੪੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then the celestial flutes play the unstruck melody in tranquil peace and poise. ||1||

ਸੋਮਵਾਰਿ ; ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥ (੩੪੪-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On Monday, the Ambrosial Nectar trickles down from the moon.

ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ; ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥ (੩੪੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Tasting it, all poisons are removed in an instant.

ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ; ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥ (੩੪੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Restrained by Gurbani, the mind remains indoors;

ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ; ਪੀਵਨਹਾਰ ॥੨॥ (੩੪੪-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

drinking in this Nectar, it is intoxicated. ||2||

ਮੰਗਲਵਾਰੇ ; ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥ (੩੪੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On Tuesday, understand reality;

ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ; ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥ (੩੪੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

you must know the way the five thieves work.

ਘਰ ਛੋਡੇਂ ; ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ॥ (੩੪੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who leave their own home to go out wandering

ਨਾ ਤਰੁ ਖਰਾ ; ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥ (੩੪੪-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

shall feel the terrible wrath of the Almighty, their King. ||3||

ਬੁਧਵਾਰਿ ; ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (੩੪੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On Wednesday, one's understanding is enlightened.

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ; ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥ (੩੪੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty comes to dwell in the lotus of the heart.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ (੩੪੪-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meeting the Guru, one comes to look alike upon pleasure and pain,

ਉਰਧ ਪੰਕ ; ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥ (੩੪੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and the inverted lotus is turned upright. ||4||

ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ; ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥ (੩੪੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On Thursday, wash off your corruption.

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ; ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ (੩੪੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Forsake the trinity, and attach yourself to the One Almighty.

ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ; ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥ (੩੪੪-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

At the confluence of the three rivers of knowledge, right action and devotion, there,

ਅਹਿਨਿਸਿ ; ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥ (ਨ੍ਹਾਹਿ ਬੋਲੋ) (੩੪੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

why not wash away your sinful mistakes? ||5||

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ; ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤਿ ਚੜੈ ॥ (੩੪੪-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
On Friday, keep up with your devotional pledge;

ਅਨਦਿਨ ; ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥ (੩੪੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
day and night, you must fight against your own self.

ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ; ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ (੩੪੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
If you restrain your five senses,

ਤਉ , ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ (੩੪੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
then you shall not cast your glance on another. ||6||

ਥਾਵਰ ; ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥
ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ ; ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ (ਵੱਟੀ ਬੋਲੋ) (੩੪੪-੧੭, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
On Saturday, keep the Flame of Almighty's Light steady within your heart;

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ; ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (੩੪੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
you will be enlightened, inwardly and outwardly.

ਤਬ ਹੂਆ ; ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥ (੩੪੪-੧੮, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The destiny of your bad deeds will be erased. ||7||

ਜਬ ਲਗੁ , ਘਟ ਮਹਿ ; ਦੂਜੀ ਆਨ ॥ (੩੪੫-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Know that as long as you place your hopes in others,

ਤਉ ਲਉ ; ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥ (੩੪੫-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
you shall not find the Mansion of the Almighty's Presence.

ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ (੩੪੫-੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When you embrace love for the Almighty,

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥੮॥੧॥ (੩੪੫-੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
says Kabir, then, you shall become pure in your very body. ||8||1||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ , ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ (੩੪੫-੩)

Raag Gauree Chaytee, The Word Of Naam Dayv Jee:

Prologue: One day Bhagat Nam Dev Ji was reciting Almighty's Name 'Ram' loudly and one scholar came and asked, 'Will the recitation of 'Ram' ferry you across the worldly materialistic ocean?' Bhagat Ji replied;

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੫-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੇਵਾ ; ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ (੩੪੫-੪, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty makes even stones float i.e. Bhagwan Ram's bridge to Ravan's Island was made from floating stones.

ਰਾਮ ਕਹਤ ; ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੫-੪, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

So why shouldn't Your humble slave also float across, chanting Your Name, O Almighty? ||1||Pause||

ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ , ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ;
ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ (੩੪੫-੪, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You saved the prostitute from Jank Puri named Pingula, and the ugly hunch-back Kubja from Mathura; You helped the hunter even when he hunted You in the carnation of Chaturbhuj and Ajaamal who married a prostitute swim across as well.

ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ; ਤੇਊ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ (੩੪੫-੫, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The hunter who shot Krishna in the foot - even he was liberated.

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥ (੩੪੫-੫, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I am a sacrifice, a sacrifice to those who chant the Almighty's Name. ||1||

ਦਾਸੀ ਸੁਤ , ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ , ਸੁਦਾਮਾ ;
ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥ (੩੪੫-੬, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You saved Bidur, the son of the slave-girl, and Your childhood friend Sudama; You restored Ugrasain to his throne and then grant him Moksha at the end of his life.

ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ , ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ;
ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਊ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥ (੩੪੫-੬, ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Without meditation, without penance, without a good family, without good deeds, Naam Dev's Lord and Master saved them all. ||2||1||

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ , ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ , ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ (੩੪੫-੮)

Raag Gauree, Padas Of Ravi Daas Jee, Gauree Gwaarayree:

੧ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੫-੯)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ; ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (੩੪੫-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The company I keep is wretched and low, and I am anxious day and night;

ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ; ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥ (੩੪੫-੯, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

my actions are crooked, and I am of lowly birth. ||1||

ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ; ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥ (ਗੁ–ਸੱਈਆ ਬੋਲੋ) (੩੪੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O Almighty, Master of the earth, Life of the soul,

ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ; ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੫-੧੦, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

please do not forget me! I am Your humble servant. ||1||Pause||

ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ; ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ (੩੪੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Take away my pains, and bless Your humble servant with Your Sublime Love.

ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ; ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥ (੩੪੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I shall not leave Your Feet, even though my body may perish. ||2||

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ; ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥ (੩੪੫-੧੧, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, I seek the protection of Your Sanctuary;

ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ; ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥੩॥੧॥ (੩੪੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

please, meet Your humble servant - do not delay! ||3||1||

ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ; ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (ਬੇ-ਗਮ ਬੋਲੋ) (੩੪੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Baygumpura, 'the city without sorrow', is the name of the town.

ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ; ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥ (੩੪੫-੧੨, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

There is no suffering or anxiety there.

ਨਾਂ ਤਸਵੀਸ ; ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥ (੩੪੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

There are no troubles or taxes on commodities there.

ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ; ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥ ('ਖੱਤਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੪੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

There is no fear, blemish or downfall there. ||1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ (੩੪੫-੧੩, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Now, I have found this most excellent city.

ਊਹਾਂ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

There is lasting peace and safety there, O Brother. ||1||Pause||

ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ; ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ (੩੪੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Almighty's Kingdom is steady, stable and eternal.

ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ; ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥ (੩੪੫-੧੪, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

There is no second or third status; all are equal there.

ਆਬਾਦਾਨੁ ; ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ॥ (੩੪੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

That city is populous and eternally famous.

ਊਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ; ਮਾਮੂਰ ॥੨॥ (੩੪੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Those who live there are wealthy and contented. ||2||

ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕਰਹਿ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥ (੩੪੫-੧੫, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

They stroll about freely, just as they please.

ਮਹਰਮ ਮਹਲ ; ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥ (੩੪੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

They know the Mansion of the Almighty's Presence, and no one blocks their way.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ (੩੪੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, the emancipated shoe-maker:

ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ; ਸੁ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥੨॥ (੩੪੫-੧੬, ਗਉੜੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

whoever is a citizen there, is a friend of mine. ||3||2||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੫-੧੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ , ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ (੩੪੫-੧੭)

Gauree Bairaagan, Ravi Daas Jee:

ਘਟ ਅਵਘਟ , ਡੂਗਰ ਘਣਾ ;
ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥ (੩੪੫-੧੭, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The path to Almighty is very treacherous and mountainous, and all I have is this worthless ox (intellect).

ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ;
ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ , ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (੩੪੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I offer this one prayer to the Almighty, to preserve my capital i.e. purify my pranas . ||1||

ਕੋ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ;
ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੫-੧੮, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Is there any merchant of the Almighty to join me? My cargo is loaded, and now I am leaving. ||1||Pause||

ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ;
ਸਹਜ ਕਰਉ ਬ੍ਯ੍ਪਾਰੁ ॥ (ਬਿਆਪਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੪੬-੧, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am the merchant of the Almighty; I deal in spiritual wisdom.

ਮੈ , ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ;
ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ (੩੪੬-੧, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I have loaded the Wealth of the Almighty's Name; the world has loaded poison. ||2||

ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ;
ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥ (੩੪੬-੨, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O you who know this world and the world beyond: write whatever nonsense you please about me.

ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ;
ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥ (੩੪੬-੨, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The club of the Messenger of Death shall not strike me, since I have cast off all entanglements. ||3||

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ; ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੪੬-੩, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Love of this world is like the pale, temporary color of the safflower.

ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ , ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ;
ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੪॥੧॥ (੩੪੬-੩, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The color of my Almighty's Love, however, is permanent, like the dye of the madder plant. So says Ravi Daas, the tanner. ||4||1||

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ , ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ (੩੪੬-੫)

Gauree Poorbee, Ravi Daas Jee:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੬-੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ , ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ;
ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥ (੩੪੬-੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The frog in the deep well knows nothing of its own country or other lands;

ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ;
ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥੧॥ (੩੪੬-੬, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

just so, my mind, infatuated with corruption, understands nothing about this world or the next. ||1||

ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ;
ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੬-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O Almighty of all worlds: reveal to me, even for an instant, the Blessed Vision of Your Darshan. ||1||Pause||

ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ , ਮਾਧਵਾ ;
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੪੬-੭, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

My intellect is polluted; I cannot understand Your state, O Almighty.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ;
ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥ (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੪੬-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Take pity on me, dispel my doubts, and teach me true wisdom. ||2||

ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ; ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥(੩੪੬-੮, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Even the yogis cannot describe Your Glorious Virtues; they are beyond words.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ;
ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥੩॥੧॥ (੩੪੬-੯, ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am dedicated to Your loving devotional worship, says Ravi Daas the tanner. ||3||1||

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ (੩੪੬-੧੦)

Gauree Bairaagan:

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੬-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਤਜੁਗਿ ਸਤੁ , ਤੇਤਾ ਜਗੀ ; (ਜਗੀਂ ਬੋਲੋ)
ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥ (੩੪੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In the Golden Age of Sat Yuga, was Truth; in the Silver Age of Trayta Yuga, charitable feasts; in the Brass Age of Dwaapar Yuga, there was worship.

ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ;
ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (੩੪੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In those three ages, people held to these three ways. But in the Iron Age of Kali Yuga, the Name of the Almighty is your only Support. ||1||

ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ; ਰੇ ॥ (੩੪੬-੧੧, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

How can I swim across?

ਮੋਸਉ ; ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ (੩੪੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

No one has explained to me,

ਜਾ ਤੇ ; ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

so that I might understand how I can escape reincarnation. ||1||Pause||

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ;
ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (੩੪੬-੧੨, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

So many forms of religion have been described; the whole world is practicing them.

ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ;
ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (੩੪੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

What actions will bring emancipation, and total perfection? ||2||

ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ; ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ (੩੪੬-੧੩, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

One may distinguish between good and evil actions, and listen to the Vedas and the Puraanas, but doubt still persists.

ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ;
ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ (੩੪੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Anxiety continually dwells in the heart, so who can eradicate egotistical pride? ||3||

ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ;
ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (੩੪੬-੧੪, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Outwardly, he washes with water, but deep within, his heart is tarnished by all sorts of vices.

ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ;
ਸੁਚ , ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥੪॥ (੩੪੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

So how can he become pure? His method of purification is like that of an elephant, covering himself with dust right after his bath! ||4||

ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ , ਰਜਨੀ ਜਥਾ , ਗਤਿ ;
ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ (੩੪੬-੧੫, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

With the rising of the sun, the night is brought to its end; the whole world knows this.

ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ; (ਤਾਂਬੋ ਬੋਲੋ)
ਕਨਕ ਹੋਤ , ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੫॥ (੩੪੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

It is believed that with the touch of the Philosopher's Stone, copper is immediately transformed into gold. ||5||

ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ;
ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥ (੩੪੬-੧੬, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

When one meets the Supreme Philosopher's Stone, the Guru, if such pre-ordained destiny is written on one's forehead,

ਉਨਮਨ , ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ;
ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥੬॥ (੩੪੬-੧੭, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

then the soul blends with the Supreme Soul, and the heavy, inner Spiritual Doors are opened wide. ||6||

ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ;
ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (੩੪੬-੧੭, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Through the way of devotion, the intellect is imbued with Truth; doubts, entanglements and vices are cut away.

ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ;
ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥੭॥ (੩੪੬-੧੮, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The mind is restrained, and one attains joy, contemplating the One Almighty, and now I see Him in all living creation. ||7||

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ;
ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥ (੩੪੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I have tried many methods, but by turning it away, the noose of doubt is not turned away.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ;
ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥੮॥੧॥ (੩੪੬-੧੯, ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Love and devotion have not welled up within me, and so Ravi Daas is sad and depressed. ||8||1||

੧ੳ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੭-੧)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ , ਸੋ ਦਰੁ ॥ (੩੪੭-੩)

Raag Aasaa, First Mahla, First House, So Dar ~ That Door:

Prologue: In Sultanpur, Guru Nanak Dev Ji took a dip in River Ravi and appeared after three days. Guruji's sister Bibi Nanaki Ji asks about the Almighty's abode which Guruji visited during His disappearance in River Ravi. Guruji uttered the following shabad; (Note: Similar shabad appeared in Pauri 27 Japji Sahib and the first Shabad after the completion Japji Sahib in Sri Guru Granth Sahib Ji with some differences)

ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ , ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ; ਜਿਤੁ ਬਹਿ , ਸਰਬ ਸਮ੍ਾਲੇ ॥ (੩੪੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In reality, there is nothing that can be said to describe your door and abode (house), however Guruji says that I will describe through the physical form solely for the deciples to concentrate upon during the initial stages of their spiritual path.

Guruji utters a humble prayer before Almighty, 'Dear Almighty your door is the true congregation and abode in the entire universe in which you sit and take care of everyone'.

ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ;
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (ਵਾਵਣ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੩੪੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Sound-current of the Naad vibrates there and countless musicians play all sorts of instruments there.

ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ , ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ (ਗਾਵਣ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੩੪੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Countless singers sing your praises in accordance to the various ragas and ragnies, countless are singers who sing your praises.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ , ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ;
ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੇ ॥ (੩੪੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The wind, water, fire and the Righteous King (Dharamraj) who enquires the count of deeds from each being sing your (Almighty) praises.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ , ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ , ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ;
ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (੩੪੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Chiter Gupt sing your praises, one who records all the hidden good and bad deeds performed by jeev (being) and these records are then contemplated by the Righteous King (Dharamraj) after which the verdict is announced by which the jeev (being) is awarded in heaven and punished in hell.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ , ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ; ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥(੩੪੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones that you (Almighty) have created like Shiva, Brahma and their powers which are obvious sing your praises with all their powers.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ , ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ; ('ਇੰਦ੍ਰ-ਆਸਣਿ' ਮੂਲ ਰੂਪ ਹੈ)
ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (੩੪੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Inder (king of heaven) sits in the court with all other deities sing your (Almighty) praises at your door.

ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ , ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ;
ਗਾਵਨਿ੍ ਤੁਧਨੋ , ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (੩੪੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Sidhas sing your (Almighty) praises while sitting in their meditation and the solicitous saints utter your praises by contemplating over you.

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ , ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ;
ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ (੩੪੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who remain unmarried (jati), the ones who speak only the truth (sati), the contented ones and the fifty-two (52) distinguished warriors stand in alert to sing your (Almighty) praises.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਪੰਡਿਤ ਪੜੇ ਰਖੀਸੁਰ ; (ਪੜ੍ਹੇ ਬੋਲੋ)
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (੩੪੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The scholars (Pandit), students and the victorious ones who overpowered their sensory desires have been singing your praises since ages with the aid of divine books.

ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ , ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ; ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ॥(੩੪੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The beauties of heaven, earth and underworld (Paataal) who win over the mind by a single look sing your praises.

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ , ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਜੇਤੇ ; ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ॥(੩੪੭-੧੦,ਆਸਾ,ਮਃ ੧)

All precious things created in the entire Universe, the sixty-eight (68) pilgrimage shrines (shrines according to the Hindunism's believe) and the holy rivers (e.g Gangga, Januma, etc. according to the Hindu religion) sing your (Almighty) praises.

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ , ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ;
ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ , ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ (੩੪੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The warrior (Jodha) who faces his enemy that is equal to him, the great warrior (Mahabal) who fights against an enemy force of 10,000 single-handedly and the greatest worrior (Sura) who fight against countless enemy forces single-handedly, in the same manner the one who wins over the body is a warrior (Jodha), the one who wins over the body and sensors is a great warrior (Mahabal) and the greatest warrior (Sura) who wins over countless thoughts of the mind sing your (Almighty) praises.

The entire creation, all in four categories (Andraj, Jeraj, Setaj & Utbhuj) sing your praises

ਗਾਵਨ੍ਹਿ ਤੁਧਨੋ , ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ;
ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ , ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ (੩੪੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The creation of universe which is created and placed with His powers such as the nine continents, divisions of area (1 Mandal = 100 Jojhan = 1000 kilometers), their respective Kings and egoistic deities sing your (Almighty) praises.

ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਹਿ , ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ;
ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ (੩੪੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

However only those sing your (Almighty) praises those who are liked or accepted by you (Almighty). The preferred ones are those who are immersed in your (Almighty) meditation and who are the house of love.

ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ;
ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ; ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (੩੪੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Other then the ones described, there are many more who sing your (Almighty) praises which I (Guruji) cannot remember.

ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ (੩੪੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Almighty who is the master always remained the truth all along in the past and He remains truly honourable in the present time.

ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ , ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ; ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ (੩੪੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty will remain the truth in the future, the creation will vanish away but HE who has created the universe will never vanish.

ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ; ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ (੩੪੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty has created this universe colourful which consist of various types of humans, deities, demons, animals, etc. whom He keeps in His sight. The entire creation is created through mammon (maya) which He has created Himself.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ , ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ; ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੩੪੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty sees His created universe as He wishes in His greatness.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਕਰਸੀ ; ਫਿਰਿ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥(੩੪੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty implements in accordance to His wish and will do the same in the future as there is no one command above Him.

ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ , ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ;
ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥ (੩੪੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is the King of all Kings therefore Guruji says stay in His will.

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੪੮-੧)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ , ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ;
ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (੩੪੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty is the Primal Being who is free from mammon (maya), Almighty the life within all (Har) the universal protector is free from the influence of creation; Almighty is beyond the reach of mind and body and also beyond the limits of the creation.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ , ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ;
ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The entire universe's creation is concentrated upon you (Almighty) in the past, in the present times everyone still concentrates upon you and will remain concentrating upon you because you are the true creator for all.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ; ਤੂੰ , ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (੩੪੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The beings in this entire universe belong to you (Almighty); and you are the bestower of all. In other words, you are the only one who blesses everything to the entire universe.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ;
ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (ਵਿਸਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Saints, concentrate on Almighty; who is the destroyer of all pains. In other words, Almighty is the giver of happiness and vanisher of pains.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ , ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ ;
ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (੩੪੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty is the master and he is the servant as well; Guruji says how much can one comprehend. ||1||

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ , ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ;
ਹਰਿ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (੩੪੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, you exist within the entire creation and you are in no difference with the form within which you exist, as you are the only one who is immersed in the entire universe.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ , ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ; ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ (੩੪੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Some are made to become bestowers (givers), and some are created to receive by becoming beggars; after all this is the astonishing (surprising) play of Almighty.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ , ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ;
ਹਉ , ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (੩੪੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, you are the bestower and you are the consumer; I acknowledge no one else then you.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ , ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਜੀ ;
ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ (੩੪੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, you are beyond creation (Parbrahm), you beyond limit and end; how many virtues of yours can I utter or describe?

ਜੋ ਸੇਵਹਿ , ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ; ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ੍ ਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥(੩੪੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who remember you (Almighty) with mind and speech; Guruji says that I a servant of Almighty am a sacrifice upon them. ||2||

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ , ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ;
ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ (੩੪੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who concentrate upon the Almighty by their mind and speech; such servants live in happpiness at all times.

ਸੇ ਮੁਕਤੁ , ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ , ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ;
ਤਿਨ ਟੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ (੩੪੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones are liberated, who concentrate on Almighty; the noose of the Death Angel is broken. In other words, they never face death.

ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ , ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਸੀ ॥ (੩੪੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who concentrate on the fearless Almighty; all their fears are vanished.

ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਆ , ਜਿਨ੍ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਤੇ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ (੩੪੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ones who remember Almighty as their enricher of life will immerse in the Almighty's form.

ਸੇ ਧੰਨੁ , ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀਉ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ (੩੪੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those are great who concentrate on Almighty; Guruji as Almighty's servant is a sacrifice upon them.||3||

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ , ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ; ਭਰੇ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (੩੪੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, the treasures of your meditation is filled within your Bhagats' (the ones who surrender everything to Almighty) mind in the past, present and will always be in future.

ਤੇਰੇ ਭਗਤ , ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ;
ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ (੩੪੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, your Bhagats praises you in many various countless ways.

ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ , ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ ;
ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ (੩੪੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, many perform your devotion and penance while reciting your name countlessly.

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ , ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਜੀ ; (ਪੜ੍ਹਿ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ (੩੪੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, many read the twenty-seven Samriti's and six Shashtras which describe your form and many perform the six religious rituals rites.

ਸੇ ਭਗਤ , ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ , ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ;
ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ (੩੪੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, those Bhagats are good says Guruji humbly as a servant; who are preferred by my Almighty. ||4||

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ;
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੩੪੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty you are the primal, universal protector, beyond borders and creator; there is no one else in comparison to you.

ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ;
ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (੩੪੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty you have been one during all the ages and will remain one forever; you are the permanent creator.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ; ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (੩੪੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty whatever pleases you takes place; and whatever will be done by you will become the reality in future.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ , ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ ਜੀ ;
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ (੩੪੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty you create the entire universe; then you sustain and merge the entire universe into your form.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ;
ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੨॥ (੩੪੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guruji says that I sing the praises of Almighty's virtues as a servant; Almighty is the knower of all. ||5||2||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੪੮-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੨ ॥ (੩੪੮-੧੯)

Raag Aasaa, First Mahla, Chaupaday, Second House:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji responses to His father, Baba Mehta Kalu Ji's question;

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ; ਆਖੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ (੩੪੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Upon listening about Almighty's greatness everyone follows to utter His greatness.

ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ; ਡੀਠਾ ਹੋਈ ॥ (੩੪੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

However Almighty's greatness can only be known if it is seen.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ; ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (੩੪੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Neither Almighty's worth is ever known nor is anyone capable to utter.

ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ; ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੩੪੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who utters Almighty's praises immerses into His form just like a drop of water immerses into the ocean.

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ , ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (੩੪੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty, you are my great Master of immeasurable depth and ocean of virtues.

ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ ; ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ , ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Nobody knows, how much and how great is your office which manages the entire creation. 1. Pause.

(Rahau means – the jist meaning of a hymn, it is also known as a reminder to the mind to focus and lastly it is known as the Pause)

ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ; ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ (੩੪੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Although all the scholors concentrated on Almighty together,

ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ; ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (੩੪੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Although all the appraisers attempting to appraise Almighty but all of them had to declare Almighty as beyond limit and is endless.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ; ਗੁਰ ਗੁਰਹਾਈ ॥ (੩੪੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The scholars, mystics and the Guru of Guru's means the greatest among the greatest,

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ; ਤੇਰੀ , ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (੩੪੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All had failed to recite even an iota of your praise.

ਸਭਿ ਸਤ , ਸਭਿ ਤਪ ; ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ (੩੪੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All the truths, all the penance and all goodnesses

ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ; ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆਂ ॥ (੩੪੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The greatness of the powerful people,

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ , ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ (੩੪੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty; no one has obtained any power.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ , ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ (੩੪੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Upon Almighty's grace, there is nothing that can obstruct one to attain whatever is blessed by Almighty.

ਆਖਣ ਵਾਲਾ , ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ (੩੪੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If one claims to be able to recite Almighty completely but how much can this helpless being narrate about Almighty.

ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ , ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (੩੪੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The treasure of your (Almighty) praises are filled within the divine books and hearts of your saints.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ , ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ (੩੪੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whomsoever you bless with the intellect to sing your praises shall not be subjected to any other strength.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੪੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says that the True Almighty is the creator of all.

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੪੯-੬)

Aasaa, First Mahla:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji responses to His mother, Mata Tripta Ji's query on the importance of reciting Almighty's Name consistently and continuosly.

ਆਖਾ ਜੀਵਾ , ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ (੩੪੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I stay alive by uttering Almighty's name whereas my death is when I forget to recite Almighty's name.

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ , ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (੩੪੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The most difficult task is to utter the True (Almighty's) Name.

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ , ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ (੩੪੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who have hunger for the True (Almighty's) name!

ਤਿਤੁ ਭੂਖੈ , ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ (੩੪੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such hunger's feed (Almighty's name) can vanish all pains (body and mind, life and death). ||1||

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ , ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (੩੪੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Mata Triptaji, Why should I ever forget Almighty's name?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is the True Master and His name (or praises) is also True. ||1||Pause||

ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥
ਆਖਿ ਥਕੇ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (੩੪੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

An attempt to utter an iota (as tiny as a sesame seed) praise of the greatness of True (Almighty's) Name, many have tried till they were tired and still Almighty's worth remains unvalued.

ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ; ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ (੩੪੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If the entire universe creation gathers and utters Almighty's praises together,

ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ; ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (੩੪੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty never becomes greater then He already is, by these praises and His greatnes does not reduce, by slanders.||2||

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ; ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ (੩੪੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty never dies and because of this, His devotees never have to experience grieve over His separation.

ਦੇਂਦਾ ਰਹੈ ; ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ (੩੪੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty remembers to give to all, He gives consistently and His provisions never run short.

ਗੁਣੁ ਏਹੋ ; ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੩੪੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such virtue is in no one else other then Almighty therefore there is no other like Him.

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ; ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ (੩੪੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There was none in the past with such virtue nor will there be anyone in the future. ||3||

ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ; ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ (੩੪੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty your gifts are as great as you. In other words, such gifts can never be blessed by anyone else.

ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ; ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ (੩੪੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is the One who created the day as well the night.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ; ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ (੩੪੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who forgets such a Master is wicked.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ; ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥ (੩੪੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says that those without Almighty's Name are ghosts themselves. ||4||2||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੪੯-੧੨)

Aasaa, First Mahla:

ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਂਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ; ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥ (੩੪੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If a beggar cries out at the door, the Master hears it in His Mansion.

ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ , ਭਾਵੈ ਧਕੇ ; ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ (੩੪੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whether He receives him or pushes him away, it is the Gift of Almighty's Greatness. ||1||

ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ , ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ;
ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੩੪੯-੧੩,ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Recognize Almighty's Light within all, and do not consider social class or status; there are no classes or castes in the world hereafter. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ; ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ (੩੪੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself acts, and He Himself inspires us to act.

ਆਪਿ ਉਲਾਮ੍ਹੇ ; ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥ (੩੪੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself considers our complaints.

ਜਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ; ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੩੪੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Since You, O Creator Almighty, are the one who does everything,

ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ; ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (੩੪੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

why should I surrender to the worldly beings? ||2||

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (੩੪੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You Yourself created and You Yourself give.

ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ; ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ (੩੪੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You Yourself eliminate evil-mindedness which aparts from You;

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੩੪੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

by Guru's Grace, You come to abide in our minds,

ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ; ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥ (੩੪੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and then, pain and darkness are dispelled from within. ||3||

ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ (੩੪੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself infuses love for the Truth.

ਅਵਰੀ ਕਉ ; ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ ॥ (੩੪੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Unto others, the Truth is not bestowed.

ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ , ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ; ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥ (੩੪੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If He bestows it upon someone, says Guru Nanak, then, in the world hereafter, that person is not called to account. ||4||3||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੪੯-੧੭)

Aasaa, First Mahla:

Prologue: In Kartarpur, a group of Sikhs came to persuade Guruji to watch a drama which was being played in neighbouring village. Guruji uttered the following hymn explaining that the entire universe is a play of the Almighty.

ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ; ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥ (੩੪੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The evil urges of the heart are like cymbals and ankle-bells;

ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ; ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥ (੩੪੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

the drum of the world (duality) resounds with the beat.

ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ; ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥ (੩੪੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Naarad (mind) dances to the tune of the Dark Age of Kal (Kal-yug);

ਜਤੀ ਸਤੀ ; ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥ (੩੪੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

where can the celibates and the men of truth place their feet? i.e. the teaching of truth is less in this world. ||1||

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ; ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (੩੪੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak is a sacrifice to Almighty's Name (Naam).

ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ; ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੪੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The world is blind (ignorant); our Almighty and Master is All-seeing. ||1||Pause||

ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ; ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ (੩੪੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The disciple feeds on the Guru;

ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ; ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ (੩੪੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

out of love for bread, he comes to dwell in his (disciple) home.

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ; ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥ (੩੫੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If one were to live and eat for hundreds of years,

ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ; ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ (੩੫੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

only that day alone would be auspicious, when he recognizes his Almighty and Master. ||2||

ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ; ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥ (੩੫੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Beholding the sight of the petitioner, compassion is not aroused.

ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ; ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੫੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

No one lives without give and take means that one have to perform deeds in this world.

ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ; ਹਥਿ ਹੋਇ ॥ (੩੫੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The king administers justice only if his palm is greased means they demand for bribe.

ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ; ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (੩੫੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By invoking Almighty, none is moved means no one recognizes Almighty's Name. ||3||

ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ; ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ॥ (੩੫੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, they are human beings in form and name only;

ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ; ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ (ਕੁੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੫੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

by their deeds they are dogs, this is the Command of the Almighty's Court.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ (੩੫੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, if one sees himself as a guest in this world i.e. free of all attachments,

ਤਾ ਕਿਛੁ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥ (੩੫੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

then he gains honor in the Court of the Almighty. ||4||4||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੦-੪)

Aasaa, First Mahla:

ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ; ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥ (੩੫੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As much as the Shabad is in the mind, so much is Your melody (realization); as much as the form of the universe is, so much is Your body, O Almighty.

ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ , ਆਪੇ ਬਸਨਾ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥(੩੫੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You Yourself are the tongue, and You Yourself are the nose. Do not speak of any other, O my mother ||1||

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ; ਏਕੋ ਹੈ ॥ (੩੫੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My Master is the only One (Almighty);

ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ; ਏਕੋ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is the One and Only; O Brother, He is the One alone. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਮਾਰੇ , ਆਪੇ ਛੋਡੈ ; ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥ (੩੫੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself kills, and He Himself liberates; He Himself gives and takes.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ , ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (੩੫੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself beholds, and He Himself rejoices; He Himself bestows His Glance of Grace. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ , ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (੩੫੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever He is to do, that is what He is doing. No one else can do anything.

ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ , ਤੈਸੋ ਕਹੀਐ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (੩੫੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As He projects Himself, so do we describe Him; this is all Your Glorious Greatness, Almighty. ||3||

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ , ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ;
ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ , ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥ (੩੫੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Dark Age of Kali Yuga is the bottle of wine; Maya is the sweet wine, and the intoxicated mind continues to drink it in.

ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀਂ ; ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥ (੩੫੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself assumes all sorts of forms; thus poor Nanak speaks. ||4||5||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੦-੯)

Aasaa, First Mahla:

ਵਾਜਾ ਮਤਿ ; ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥ (੩੫੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Make your intellect your instrument, and love your tambourine;

ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (੩੫੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

thus bliss and lasting pleasure shall be produced in your mind.

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ; ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥ (੩੫੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This is devotional worship, and this is the practice of penance.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ; ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥ (੩੫੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So dance in this love, and keep the beat with your feet means live delightfully in Almighty's Will and stay by obeying His Command. ||1||

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ; ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥ (੩੫੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Know that the perfect beat is the Praise of the Almighty;

ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ; ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਨੱਚਣਾ ਬੋਲੋ) (੩੫੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

other dances produce only temporary pleasure in the mind. ||1||Pause||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥ (੩੫੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Play the two cymbals of charitable service and contentment.

ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ; ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (੩੫੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Let your ankle bells be the lasting Vision of Almighty.

ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ; ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (੩੫੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Let your harmony and music be the elimination of materialism.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ; ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥ (੩੫੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So dance in this love, and keep the beat with your feet. ||2||

ਭਉ ਫੇਰੀ ; ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥ (੩੫੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Let the fear of Almighty within your heart and mind be your spinning dance,

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ; ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥ (੩੫੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and keep up, whether sitting or standing.

ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ; ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥ (੩੫੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

To roll around in the dust is to know that the body is only ashes.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ; ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੩॥ (੩੫੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So dance in this love, and keep the beat with your feet. ||3||

ਸਿਖ ਸਭਾ ; ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥ (੩੫੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Keep the company of the disciples, the students who love the teachings.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ; ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (੩੫੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Guru's mouth (Gurbani), listen to the True Name.

ਨਾਨਕ ; ਆਖਣੁ ਵੇਰਾ ਵੇਰ ॥ (੩੫੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, chant it, over and over again.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ; ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ॥੪॥੬॥ (੩੫੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So dance in this love, and keep the beat with your feet. ||4||6||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੦-੧੫)

Aasaa, First Mahla:

ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ;
ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥ (੩੫੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He created the air, and He supports the whole world; he bound water and fire together.

ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ;
ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥ (੩੫੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The blind (ignorant), ten-headed Raavan had his heads cut off as offering to Almighty in his penance with the demand for the reward of his meditation, but what greatness was obtained by Almighty with Ravan's offering . ||1||

ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ; ਆਖੀ ਜਾਇ ॥ (੩੫੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

What Glories of Yours can be chanted?

ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are totally pervading everywhere; You love and cherish all. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ;
ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥ (੩੫੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You created all beings, and You keep the method of survival for the beings (jeevs) within Your hand; Almighty's greatness does not become greater by overpowering a black cobra (Note: Guruji's exemplify an event that took place in Duapur Yug in which Lord Krishna overpowered a black cobra who poisoned Jamuna River. Guruji explains that the entire world is under Almighty's control)

ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ , ਜੋਰੂ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ;
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ (੩੫੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whose Husband are You? Who is Your wife? You are subtly diffused and pervading in all. ||2||

ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥(੩੫੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty created Brahma from stem of lotus flower, Brahma assumed that he created himself and proclaimed himself as Almighty. At that moment a voice told Brahma that his origin is from the lotus flower, upon listening this voice he got angry and kicked the lotus flower and slided into the stem. He kept on falling deeper into the stem and while falling he wished to find the extent of the universe.

ਆਗੈ , ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ;
ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥ (੩੫੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Proceeding on, Brahma could not find its limits and he kept on falling within the stem for 88 Maha-Yugs (380,160,000 years), killing Kans in Duapur Yug by Lord Krishna alone does not augment Almighty's glory means Almighty's greatness is beyond limits and not limited to an event alone.||3||
Note: One (1) Maha-Yug = 1,728,000 (Sat-yug) + 1,296,000 (Threta-yug) + 864,000 (Duapur-Yug) + 432,000 (Kal-Yug) = 4,320,000 years

ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ , ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ;
ਹੋਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥ (੩੫੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Fourteen Ratan (types of jewels) were produced and brought forth by churning the ocean of milk by Yourself. But the others (Gods and Demons) proclaimed "We are the ones who did this!"

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ;
ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ॥੪॥੭॥ (੩੫੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, by hiding, how can the Almighty be hidden? He has given each their share, one by one by manifest Himself as Mohni Avtaar. ||4||7||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੧-੨)

Aasaa, First Mahla:

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ , ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੂਆ ॥ (੩੫੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The planting of good actions and character has spread out, and it bears the fruit of the Almighty's Name.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ; ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥ (੩੫੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Name has no form or outline; it vibrates with the unstruck Sound Current; through the Guru's Shabad (Gurbani), the Immaculate Almighty is revealed. ||1||

ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ; ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ (੩੫੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One can speak on this only when he knows it,

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ; ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and he alone drinks in the Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਜਿਨ੍ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ; ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ॥ (੩੫੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who drink it in are enraptured; their bonds of attachment and shackles of death are cut away.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ; ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥ (੩੫੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When one's light blends into the Divine Light, then the desire for Maya is ended. ||2||

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ; ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ (੩੫੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Among all lights, I see Your Form; all the worlds are Your Maya.

ਰਾਰੈ , ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ; ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥ (੩੫੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Among the tumults and forms, He sits in serene detachment; He bestows His Glance of Grace upon those who are engrossed in the shadow of His existence. ||3||

ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ; ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (੩੫੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The yogi who plays on the instrument of the Shabad gains the Blessed Vision of the Infinitely Beautiful Almighty.

ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ , ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੮॥ (੩੫੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He, the Almighty, is immersed in the instrument-less (Anahad) within, says Guru Nanak. ||4||8||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੧-੭)

Aasaa, First Mahla:

ਮੈ ਗੁਣ ; ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥ (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੫੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My virtue is that I carry the load of my words upon my head.

ਗਲੀ ਗਲਾ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ (ਗੱਲੀਂ, ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੫੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The real words are the Words of the Creator Almighty.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ; ਬਾਦਿ ॥ (੩੫੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Useless are eating, drinking and laughing,

ਜਬ ਲਗੁ ; ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥ (੩੫੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

if the Almighty is not cherished in the heart! ||1||

ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ; ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (੩੫੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Why should someone care for anything else,

ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਕਿਛੁ ; ਲੀਜੀ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

if throughout his life, he gathers in that which is truly worth gathering? ||1||Pause||

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ; ਮਤਾਗਲੁ ਮਤਾ ॥ (ਮੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੫੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The intellect of the mind is like a drunken elephant.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਬੋਲੀਐ ; ਸਭੁ ਖਤੋ ਖਤਾ ॥ (੩੫੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever one utters is totally false, the most false of the false.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ; ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੩੫੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So what face should we put on to offer our prayer,

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ; ਸਾਖੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (੩੫੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

when both virtue and vice are present as witnesses? ||2||

ਜੈਸਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ; ਤੈਸਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥ (੩੫੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As You make us, so we become.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੩੫੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without You, there is no other at all.

ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ; ਤੇਹੀ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ (੩੫੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As is the understanding which You bestow, so do we receive.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ ; ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ॥੩॥ (੩੫੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As it pleases Your Will, so do You lead us. ||3||

ਰਾਗ ਰਤਨ ; ਪਰੀਆ ਪਰਵਾਰ ॥ (੩੫੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The divine crystalline harmonies, their consorts, and their celestial families

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ; ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰ ॥ (੩੫੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

from them, the essence of Ambrosial Nectar is produced.

ਨਾਨਕ , ਕਰਤੇ ਕਾ ; ਇਹੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥ (੩੫੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, this is the wealth and property of the Creator Almighty.

ਜੇ ਕੋ ਬੂਝੈ ; ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥੯॥ (੩੫੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If only this essential reality were understood! ||4||9||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੧-੧੩)

Aasaa, First Mahla:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji utters the bliss of union with Almighty;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ;
ਤਾ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ , ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (ਸਖੀਆਂ ਬੋਲੋ) (੩੫੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the mind came to the heart form of house (means when mind and heart is synchronized), by Almighty's Grace, then my companions met together to celebrate my marriage (union).

ਖੇਲੁ ਦੇਖਿ , ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ;
ਸਹੁ ਵੀਆਹਣ ਆਇਆ ॥੧॥ (੩੫੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Beholding this play, my mind became blissful; my Husband Almighty has come to marry (unite) me. ||1||

ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ; ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੩੫੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O brides, sing, sing the songs of Almighty's Praises and contemplate the wisdom of union.

ਹਮਰੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ;
ਜਗਜੀਵਨੁ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਜਗ-ਜੀਵਨੁ ਬੋਲੋ) (੩੫੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My spouse (Almighty), the Life of the world, has come into my home (Antahkaran). ||1||Pause||

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹਮਰਾ ਵੀਆਹੁ ਜਿ ਹੋਆ ;
ਜਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲਿਆ ਤਾਂ ਜਾਨਿਆ ॥ (੩੫੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When I was married through a Guru (Gur-dwara), the Guru's Gate, I met my Husband Almighty, and I came to know Him.

ਤਿਹੁ ਲੋਕਾ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਹੈ ;
ਆਪੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥ (੩੫੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Guru's Shabad (Gurbani) is pervading the three worlds; when my ego was quieted, my mind became happy. ||2||

ਆਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ; ਹੋਰਨਿ , ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (੩੫੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself arranges His own affairs; His affairs cannot be arranged by anyone else.

ਜਿਤੁ ਕਾਰਜਿ , ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੩੫੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By the event of this marriage, charitable service, contentment, mercy and faith are produced; but rare is that Gurmukh (Guru-oriented) who understands it! ||3||

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (੩੫੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Says Nanak, that Almighty alone is the Husband of all.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੪॥੧੦॥ (੩੫੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

She, upon whom He casts His Glance of Grace, becomes the obedient soul-bride. ||4||10||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੧-੧੮)

Aasaa, First Mahla:

ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੩੫੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Home and forest are the same, for one who dwells in the balance of divine knowledge and good character.

ਦੁਰਮਤਿ ਗਤੁ ਭਈ ; ਕੀਰਤਿ ਠਾਇ ॥ (੩੫੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

His evil-mindedness departs, and the Praises of Almighty take its place.

ਸਚ ਪਉੜੀ ; ਸਾਚਉ ਮੁਖਿ ਨਾਂਉ ॥ (੩੫੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

To chant the True Name with one's mouth are the true Steps to the Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਪਾਏ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥੧॥ (੩੫੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Serving the True Guru, one finds one's own place within the self. ||1||

ਮਨ ਚੂਰੇ ; ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਜਾਣੁ ॥ (੩੫੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The one who have eliminated the thoughts of his mind and understood the principal of six Shaastras (means the who understood the entire divine knowledge),

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ; ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

he sees the Almighty perfectly pervading as life within all. ||1||Pause||

ਅਧਿਕ ਤਿਆਸ ; ਭੇਖ ਬਹੁ ਕਰੈ ॥ (੩੫੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Excessive thirst for Maya makes people wear all sorts of religious robes,

ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ; ਸੁਖੁ ਤਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ (੩੫੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

they abandons Almighty's Name which is the cause of happiness and embrace the pleasures of evil desires which becomes the cause of pain.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਹਿਰੈ ॥ (੩੫੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Lust and anger steal the wealth of virtues within self.

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ; ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥੨॥ (੩੫੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But by abandoning doubt, one is emancipated through Almighty's Name (Naam), the Name of the Lord. ||2||

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ; ਸਹਜ ਅਨੰਦ ॥ (੩੫੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Almighty's Praise and adoration is intuitive peace, poise and bliss.

ਸਖਾ ਸੈਨੁ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੩੫੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Almighty's Love is one's family and friends.

ਆਪੇ ਕਰੇ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (੩੫੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself is the Doer, and He Himself Blesses.

ਤਨੁ ਮਨੁ , ਹਰਿ ਪਹਿ ; ਆਗੈ ਜਿੰਦੁ ॥੩॥ (੩੫੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My body and mind belong to the Almighty; my life is at His Command. ||3||

ਝੂਠ ਵਿਕਾਰ ; ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹ ॥ (੩੫੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Speaking false and performing evil desires causes terrible suffering.

ਭੇਖ ਵਰਨ ; ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਖੇਹ ॥ (੩੫੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All the religious robes and social classes look just like dust.

ਜੋ ਉਪਜੈ ; ਸੋ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੩੫੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whoever is born, continues to come and go.

ਨਾਨਕ ; ਅਸਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਰਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥ (੩੫੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, only Almighty's Name (Naam) and the Almighty's Command are eternal and everlasting. ||4||11||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੨-੫)

Aasaa, First Mahla:

ਏਕੋ ਸਰਵਰੁ ; ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ (੩੫੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the pool of true congregation (filled with water of Almighty's praises) dwells an incomparably beautiful lotus (Saint).

ਸਦਾ ਬਿਗਾਸੈ ; ਪਰਮਲ ਰੂਪ ॥ (੩੫੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

It blossoms forever (remembering Almighty); its form is pure and fragrant of virtues.

ਊਜਲ ਮੋਤੀ ; ਚੂਗਹਿ ਹੰਸ ॥ (੩੫੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The swans (Saints) pick up the bright jewels of Almighty's Name.

ਸਰਬ ਕਲਾ ; ਜਗਦੀਸੈ ਅੰਸ ॥੧॥ (੩੫੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They take on the essence of the All-powerful Almighty of the Universe. ||1||

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ॥ (੩੫੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whoever is seen, is subject to birth and death.

ਬਿਨੁ ਜਲ ਸਰਵਰਿ ; ਕਮਲੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But just like the pool without water, the lotus is not seen, Saints are not seen where there is no singing and discourse of Almighty's Praises. Means that Saints can only be found where Almighty's Praises are sung. ||1||Pause||

ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ; ਪਾਵੈ ਭੇਦੁ ॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੩੫੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Rare are those who know and understand this secret.

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ; ਕਹੈ ਨਿਤ ਬੇਦੁ ॥ (੩੫੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Tree of divine knowledge (Vedh) have three branches Karam (deeds), Upashna (devotion) and Gyan (knowledge).

ਨਾਦ ਬਿੰਦ ਕੀ ; ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (੩੫੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who listens to Guru's sermons and resides the sermon even for a short while in the mind,

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੨॥ (੩੫੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

by serving the True Guru and he obtains the supreme status. ||2||

ਮੁਕਤੋ ਰਾਤਉ ; ਰੰਗਿ ਰਵਾਂਤਉ ॥ (੩੫੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who is imbued with Almighty's Love and dwells continually upon Him is liberated.

ਰਾਜਨ ਰਾਜਿ ; ਸਦਾ ਬਿਗਸਾਂਤਉ ॥ (੩੫੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is the king of kings, and blossoms forth continually.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (੩੫੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That one whom You preserve, by bestowing Your Mercy, Dear Almighty,

ਬੂਡਤ ਪਾਹਨ ; ਤਾਰਹਿ ਤਾਰਿ ॥੩॥ (੩੫੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

even the sinners who are drowinging in the materialistic worldly ocean like a sinking stone are saved by You to float across. ||3||

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮਹਿ ਜਾਣਿਆ ॥ (੩੫੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Your Light is pervading the three worlds; I know that You are permeating the three worlds.

ਉਲਟ ਭਈ ; ਘਰੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥ (੩੫੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When my mind turned away from Maya, I came to dwell in my own home.

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥
ਨਾਨਕੁ ; ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੧੨॥ (੩੫੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak falls at the feet of that person who immerses himself in the Almighty's Love, and performs devotional worship night and day. ||4||12||

ਆਸਾ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੨-੧੧)
Aasaa, First Mahla:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji utters the practice and wisdom of those who meditates on Almighty;

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ; ਹੁਜਤਿ ਦੂਰਿ ॥ (੩੫੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Receiving the True Teachings from the Guru, arguments depart.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ; ਲਾਗੈ ਧੂਰਿ ॥ (੩੫੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
But through excessive cleverness, one is only plastered with dirt.

ਲਾਗੀ ਮੈਲੁ ; ਮਿਟੈ , ਸਚ ਨਾਇ ॥ (੩੫੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The filth of attachment is removed by the True Name of the Almighty.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (੩੫੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
By Guru's Grace, one remains lovingly attached to the Almighty. ||1||

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ; ਹਾਜਰੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੩੫੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He is the Presence Ever-present; offer your prayers to Him.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ; ਸਾਚੁ ਕਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Pain and pleasure are in the Hands of Almighty, the True Creator. ||1||Pause||

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ; ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (੩੫੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
One who practices falsehood comes and goes in reincarnation cycle.

ਕਹਣਿ ਕਥਨਿ ; ਵਾਰਾ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (੩੫੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
By speaking and talking alone, His limits cannot be found means one have to practice.

ਕਿਆ ਦੇਖਾ ; ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (੩੫੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Whatever one sees of Him, is not understood.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (੩੫੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's Name, satisfaction does not enter into the mind means one remaind hungry for worldly possessions. ||2||

ਜੋ ਜਨਮੇ ; ਸੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (੩੫੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whoever is born is afflicted by disease of ignorance,

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (੩੫੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

tortured by the pain of egotism and Maya.

ਸੇ ਜਨ ਬਾਚੇ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ (੩੫੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They alone are saved, who are protected by Almighty Himself.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ (੩੫੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Serving the True Guru, they drink in the Amrit, the Ambrosial Nectar. ||3||

ਚਲਤਉ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੈ ॥ (੩੫੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The unstable mind is restrained by tasting this Nectar.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਭਾਖੈ ॥ (੩੫੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Serving the True Guru, one comes to cherish the Ambrosial Nectar of the Shabad.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ; ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ (੩੫੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the True Guru's Shabad (Gurbani), the state of liberation is obtained.

ਨਾਨਕ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੪॥੧੩॥ (੩੫੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, self-conceit is eradicated from within. ||4||13||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੨-੧੮)

Aasaa, First Mahla:

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ; ਸੋ ਸਚੁ ਥੀਆ ॥ (੩੫੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever He has done, has proved to be true.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (੩੫੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Guru bestows the Ambrosial Almighty's Name.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ; ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥ (੩੫੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

With Almighty's Name (Naam) in the heart, the mind is not separated from Him.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਗੁ ॥੧॥ (੩੫੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Night and day, one dwells with the Beloved. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (੩੫੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, please keep me in the Protection of Your Sanctuary.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, I have obtained the sublime essence of the Almighty; I have received the wealth of Almighty's Name (Naam) and the nine treasures. ||1||Pause||

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (੩੫੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those whose actions and faith depict Truth and the Name of the True Almighty

ਤਾ ਕੈ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (੩੫੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am forever a sacrifice to them.

ਜੋ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ; ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੫੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who are imbued with the Almighty are accepted and respected.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ; ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ (੩੫੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In their company, the supreme wealth is obtained. ||2||

ਹਰਿ ਵਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ; ਧਨ ਨਾਰੀ ॥ (੩੫੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Blessed is that bride, who has obtained the Almighty as her Husband.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੩੫੩-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

She is imbued with Almighty, and she contemplates Guru's Shabad (Gurbani).

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥ (੩੫੩-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

She saves herself, and saves her generations and friends as well.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥੩॥ (੩੫੩-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

She serves the True Guru, and contemplates the essence of reality. ||3||

ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ; ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (੩੫੩-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The True Name is my social status and honor.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੰਜਮੁ ; ਸਤ ਭਾਉ ॥ (੩੫੩-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The love of the Truth is my faith, my actions, and my self-control.

ਨਾਨਕ ਬਖਸੇ ; ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ (੩੫੩-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guru Nanak says, one who is Blessed by the Almighty is not called to account by the Righteous King (Dharam Raj).

ਦੂਜਾ ਮੇਟੇ ; ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥੧੪॥ (੩੫੩-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The One Almighty erases materialism. ||4||14||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੩-੫)

Aasaa, First Mahla:

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ; ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ॥ (੩੫੩-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The ones who are engrossed in Maya, through birth and death they come, and go.

ਇਕਿ , ਹਰਿ ਰਾਤੇ ; ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੫੩-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Gurmukhs are imbued with Almighty; they remain absorbed in Him.

ਇਕਿ, ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ; ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (੩੫੩-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Self-willed Manmukhs find no place of rest at all, on the earth or in the sky.

ਸੋ ਕਰਮਹੀਣ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ (ਕਰਮ-ਹੀਣ ਬੋਲੋ) (੩੫੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who do not meditate on Almighty's Name are the most unfortunate. ||1||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ; ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ (੩੫੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

From the Perfect Guru, the way to salvation is obtained.

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭਉਜਲੁ ; (ਭਉ-ਜਲੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This world is a terrifying ocean of poison; through Guru's Shabad (Gurbani), Almighty helps us cross over. ||1||Pause||

ਜਿਨ੍ ਕਉ ; ਆਪ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ॥ (੩੫੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those, whom Almighty unites with Himself,

ਤਿਨ ਕਉ ; ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ ॥ (੩੫੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

cannot be crushed by death.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (੩੫੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The beloved Gurmukhs (Guru-oriented) remain immaculately pure while dwelling in this world,

ਜਿਉ ਜਲ , ਅੰਭ ਊਪਰਿ ; ਕਮਲ ਨਿਰਾਰੇ ॥੨॥ (੩੫੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

like the lotus in the water, which remains untouched. ||2||

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ; ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥ (੩੫੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Tell me: who should we call good or bad?

ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ ॥ (੩੫੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

because they see Almighty within the entire creation; this ultimate truth is revealed to the Gurmukh (Guru-oriented).

ਅਕਥੁ ਕਥਉ ; ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (੩੫੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Speak the unspoken speech of Almighty upon contemplating the Guru's Teachings,

ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ; ਪਾਵਉ ਪਾਰੁ ॥੩॥ (੩੫੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

by joining the Guru's Congregation, and one swims across the worldly ocean. ||3||

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ; ਬਹੁ ਭੇਦ ॥ (੩੫੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The six Shaastras, the four Vedas, the twenth-seven Simritees and all their many secrets;

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (੩੫੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Reveals that the fruit of bathing at the sixty-eight holy places of pilgrimage is obtained by residing Almighty's praises within the heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (੩੫੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Gurmukh (Guru-oriented) are immaculately pure with no filth of envy and attachment sticks to them.

ਨਾਨਕ , ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ; ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥੪॥੧੫॥ (੩੫੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam), abides in the heart, by the greatest pre-ordained destiny. ||4||15||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੩-੧੨)

Aasaa, First Mahla:

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ (੩੫੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Bowing down, again and again, I fall at the Feet of my Guru; through Him, I have seen the Almighty, the Real-Self, within.

ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ;
ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ (੩੫੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Through contemplation and meditation, the Almighty dwells within the heart; see this, and understand. ||1||

ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ; ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (੩੫੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

So speak Almighty's Name, which shall liberate you.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ;
ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

By Guru's Grace, the jewel of the Almighty is found; ignorance is dispelled, and the Divine Light shines forth. ||1||Pause||

ਰਵਨੀ ਰਵੈ , ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ;
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੩੫੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

By merely saying it with the tongue, one's bonds of Maya are not broken, and egotism and doubt do not depart from within.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ , ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ; ਤਾ ਕੋ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥ (੩੫੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

But when one meets the True Guru, egotism departs, and then, the performed good deeds bears fruit. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰ ਧਾਰੇ॥(੩੫੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Almighty's Name, is sweet and dear to His devotees; it is the ocean of peace therefore enshrine it within the heart.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ; (ਜਗ-ਜੀਵਨੁ ਬੋਲੋ)
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (੩੫੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The Lover of His devotees, the Life of the World, the Almighty bestows the Guru's Teachings upon the intellect, and one is emancipated (liberated). ||3||

ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ; ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (੩੫੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

One who dies fighting against his own stubborn mind finds Almighty, and the desires of the mind are quieted.

ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ; ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ॥੪॥੧੬॥(੩੫੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guru Nanak says, if the Life of the World bestows His Mercy, one is effortlessly attuned to the Love of the Almighty. ||4||16||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੩-੧੮)

Aasaa, First Mahla:

ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ , ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ;
ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ ਰਹੇ ॥ (੩੫੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Saints who understand their real-self, they see Almighty within all therefore they do not speak or preach nor attempt to explain as they see no other then Almighty.

ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ , ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥ (੩੫੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Saints embraces Guru’s sermons and remain contented therefore they do not teach anyone means that whenever they depart knowledge they suppose that the knowledge is for them to practice||1||

ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ; ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (੩੫੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Teachings, realize that He is pervading in all bodies;

ਹਰਿ ਭਜੁ , ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O my soul, utter Almighty’s Name who is Profound and Immeasurable. ||1||Pause||

ਅਨਤ ਤਰੰਗ ; ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ (੩੫੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Loving devotion to Almighty brings endless waves of joy and delight.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥ (੩੫੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who dwells with the Glorious Praises of the Almighty, night and day, is sanctified.

ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ; ਸਾਕਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੩੫੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The birth into the world of the devotee of Maya (faithless cynic) is totally useless.

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ; ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥ (੩੫੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The humble devotee of the Almighty remains unattached from the worldly possessions. ||2||

ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (੩੫੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The body which sings Almighty’s Praises is sanctified.

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (੩੫੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They concentrate on Almighty and remain His conscious in realization of their real-self.

ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ; ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥ (੩੫੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Almighty is the Infinite Primal Being, beyond the beyond, the priceless jewel of His Name.

ਲਾਲਿ ਰਤਾ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੫੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My mind is totally content, imbued with my Beloved. ||3||

ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ; ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥ (੩੫੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who only speak and babble divine knowledge (means that they only create arguments on religious practices) without practicing, they die in vain.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ; ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ॥ (੩੫੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is not far away, Dear Almighty, You are right here.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ; ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ (੩੫੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have seen that the whole world is engrossed in Maya.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੭॥ (੩੫੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, through the Guru's Teachings, I focus on Almighty's Name (Naam). ||4||17||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਤਿਤੁਕਾ ॥ (ਤਿ-ਤੁਕਾ ਬੋਲੋ) (੩੫੪-੬)

Aasaa, First Mahla, Ti-Tukas:

ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ; ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ (੩੫੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some are beggar, who lives inebriated in living on charity;

ਕੋਈ ਰਾਜਾ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੩੫੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

another is a king, engrossed in his wealth.

ਕਿਸ ਹੀ ਮਾਨੁ ; ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ (੩੫੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some who receives honor, and another dishonor.

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ; ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥ (੩੫੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty creates the beings (jeev), sustain them by concentration and He Himself destroys.

ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ; ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੩੫੪-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

There is no other as great as You,

ਕਿਸੁ ਵੇਖਾਲੀ ; ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (੩੫੪-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

to whom should we present our goodness (virtues)? ||1||

ਮੈ ਤਾਂ ; ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (੩੫੪-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Almighty's Name (Naam), is my only Support.

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ; ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੪-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

You are the Great Giver, the Doer, and the Creator. ||1||Pause||

ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ; ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥ (੩੫੪-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

I have not walked on Your Path; I have followed the crooked path means I have never meditated on You and for my entire life I continue to engrose in Maya,

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ; ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (੩੫੪-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

therefore in the Court of the Almighty, I shall not find a place to sit.

ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ; ਮਾਇਆ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥ (੩੫੪-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

I am mentally blind (ignorant), in the bondage of Maya.

ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ; ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥ (੩੫੪-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The wall of my body is breaking down, wearing away, growing weaker.

ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ; ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥ (੩੫੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

I have such high hopes of eating and living,

ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ; ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥੨॥ (੩੫੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

breaths and morsels of food of mine are all within Your count! ||2||

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ; ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥ (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (੩੫੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guruji expresses the empathy on the condition of the beigns: Dear Almighty, night and day the beings (jeevs) are blinded in ignorance; please bless them with Your light of knowledge,

ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ; ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥ (੩੫੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Please worry about them as they are drowning in the terrifying worldly ocean and crying out in pain.

ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ ; ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ; ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ (੩੫੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says, I am a sacrifice to those who chant, hear and believe in the Name.

ਨਾਨਕੁ , ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੩੫੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Nanak utters this one prayer;

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (੩੫੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

mind and body, all belong to You, O Almighty. ||3||

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ; ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (੩੫੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When You bless me, I recite Your Name.

ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ , ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ (੩੫੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Thus I find my seat in the Court of the Almighty.

ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥ (੩੫੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When it pleases You, evil-mindedness departs,

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ , ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ (੩੫੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and the jewel of spiritual wisdom comes to dwell in the mind.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ (੩੫੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the Almighty bestows His Glance of Grace, then one comes to meet the True Guru.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥ (੩੫੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Prays Guru Nanak humbly, carry us across the terrifying world-ocean. ||4||18||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਪੰਚਪਦੇ ॥ (ਪੰਚ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੩੫੪-੧੪)

Aasaa, First Mahla, Panch-Padas:

ਦੁਧ ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ , ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ;
ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥ (੩੫੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

A cow without milk; a bird without wings; a garden without water are totally useless!

ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ;
ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (੩੫੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

What is an emperor, without respect? The chamber of the body is so dark, without Almighty's Name. ||1||

ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ; ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥ (੩੫੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How could I ever forget You? It would be so painful!

ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ; ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I would suffer such pain - no, I shall not forget You! ||1||Pause||

ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ; ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥ (੩੫੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In old age, the eyes grow blind, the tongue does not taste, the ears do not hear any sound,

ਚਰਣੀ ਚਲੈ , ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ; ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥੨॥ (੩੫੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and he walks on his feet only when supported by someone else; without serving the Almighty, such are the fruits of life when one becomes old. ||2||

ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ , ਭੁਇ ਚੋਖੀ ; ਸਿੰਚਿਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ (੩੫੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Word is the tree; the garden of the heart is the farm; tend it, and irrigate it with the Almighty's Love.

ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ; ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ , ਕੈਸੇ ਲੇਹੀ ॥੩॥ (੩੫੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All these trees bear the fruit of Almighty's Name alone; but without the Almighty's Blessings how can anyone obtain it? ||3||

ਜੇਤੇ ਜੀਅ , ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ; ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ , ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ (੩੫੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As many living beings are there are, they are all Yours, without selfless service, no one obtains any reward.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ (੩੫੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Pain and pleasure come by Your Will; without Your Name, the being (jeev) can never escape from joy and pain. ||4||

ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ;
ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (੩੫੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

if Almighty's Name exist within the intellect then birth and death is fruitful, without Almighty's Name life becomes senseless.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ; ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥ (੩੫੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, He grants life to the living beings; O Almighty, please keep me according to Your Will. ||5||19||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੫-੨)

Aasaa, First Mahla:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji visited Gaya and local scholars (Pandit) proclaimed themselves as the true Brahmins by having all their outfits and as their birth right. Guruji uttered the following Shabad to enlighten them.

ਕਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ; ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Let the body be the Brahmin, and let the mind be the loin-cloth;

ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ; ਧਿਆਨੁ ਕੁਸ ਪਾਤੀ ॥ (੩੫੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

let spiritual wisdom be the sacred thread, and concentration the ceremonial ring.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ , ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ (੩੫੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I seek Almighty's Name and His Praise as my cleansing bath.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ (੩੫੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, I am absorbed into Almighty. ||1||

ਪਾਂਡੇ ; ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੩੫੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O Pandit, O religious scholar, contemplate Almighty in such a way

ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ; (ਪੜ੍ਉ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

that His Name may sanctify you, that His Name may be your study, and His Name your wisdom and way of life. ||1||Pause||

ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ; ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (੩੫੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The outer sacred thread is worthwhile only as long as the real-self (life) is within.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ; ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (੩੫੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So make the remembrance of Almighty's Name (Naam), your loin-cloth and the ceremonial mark on your forehead.

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ (੩੫੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Here and hereafter, the Name alone shall stand by you.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ (੩੫੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Do not seek any other actions, except Almighty's Name. ||2||

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ; ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ (ਪਰ-ਜਾਲਿ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Worship the Almighty in loving adoration, and burn your desire for Maya.

ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (੩੫੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

See only the One Almighty, and do not seek out any other.

ਚੀਨੑੈ ਤਤੁ ; ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ (੩੫੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Become aware of reality, that Almighty pervade within the ten doors of the physical body just as the sky pervades above.

ਹਰਿ ਮੁਖਿ ; ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ (ਪੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

read aloud the Almighty's Word, and contemplate it. ||3||

ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ; ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (੩੫੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

With the diet of His Love, doubt and fear depart.

ਪਾਹਰੂਅ ਰਾਛਬਿ ; ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (੩੫੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

With the Guru as your night watchman, no thief (evil desires) will dare to break in.

ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ; ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ (੩੫੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Let the knowledge of the One Almighty be the ceremonial mark on your forehead.

ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ; ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Let the realization that Almighty is within you be your preference. ||4||

ਆਚਾਰੀ ; ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ (੩੫੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through ritual actions, Almighty cannot be won over;

ਪਾਠ ਪੜੈ ; ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ (ਪੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

by reciting sacred scriptures, His value cannot be estimated.

ਅਸਟ ਦਸੀ ; ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੩੫੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The eighteen Puraanas and the four Vedas do not know extend of His mystery and limit.

ਨਾਨਕ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥ (੩੫੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the True Guru has shown me the Lord Almighty. ||5||20||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੫-੯)

Aasaa, First Mahla:

ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ; ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (੩੫੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He alone is the selfless servant, slave and humble devotee,

ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (੩੫੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

who as Gurmukh (Guru-oriented), becomes the slave of his Master.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ; ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ (੩੫੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He, who created the Universe, shall ultimately destroy it i.e. absorb it into Him.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (੩੫੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Him, there is no other at all. ||1||

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ; ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), the Gurmukh (Guru-oriented) reflects upon the True Name; in the True Court, he is found to be true. ||1||Pause||

ਸਚਾ ਅਰਜੁ ; ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੩੫੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The true supplication, the true prayer,

ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ; ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੩੫੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

within the Mansion of His Sublime Presence, the True Almighty Master hears and applauds these.

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ; ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (੩੫੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He summons the truthful to His Heavenly Throne

ਦੇ ਵਡਿਆਈ ; ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (੩੫੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and bestows glorious greatness upon them; that which He wills, comes to pass. ||2||

ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ; ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (੩੫੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Power is Yours; You are my only Support.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (੩੫੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Guru's Shabad (Gurbani) is my true mark.

ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ; ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ (੩੫੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who obeys the Almighty's Command (Hukam) becomes well-knowned in the entire world.

ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ; ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ (੩੫੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The beliver of truth, his way is not blocked. ||3||

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ; ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ (ਪੜ੍ਹਿ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The Scholars (Pandit) reads and expounds on the knowledge (Vedh),

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ; ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ (੩੫੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
but he does not know the secret of the thing within himself which is real-self (Atma).

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ; ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ (ਬੂੱਝ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Without the Guru, understanding and realization are not obtained;

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ (੩੫੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
but still Almighty is True, pervading everywhere. ||4||

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ; ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (ਆਖਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
What should I say, or speak or describe?

ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ; ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (੩੫੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Only You Yourself know, O Almighty of total wonder.

ਨਾਨਕ ; ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (੩੫੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Guru Nanak says Almighty alone pervades within all physical forms,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ; ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥ (ਗੁਦ-ਰਾਣੁ ਬੋਲੋ) (੩੫੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
there, the Gurmukh (Guru-oriented) remembers Almighty and spend their life. ||5||21||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੫-੧੬)
Aasaa, First Mahla:

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ; ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (੩੫੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The clay pitcher of the body is miserable; it suffers in pain through birth and death.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ , ਕਿਉ ਤਰੀਐ ; (ਦੁ-ਤਰੁ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ , ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (੩੫੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
How can this terrifying worldly ocean be crossed over? Without the Guru, it cannot be crossed. ||1||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥ (੩੫੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without You, there is no other at all, O my Beloved; without you, there is no other at all.

ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ;
ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ , ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are in all colors and forms; he alone is Blessed, upon whom You bestow Your Glance of Grace. ||1||Pause||

ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ , ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ;
ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ (੩੫੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Maya (mother-in-law), is evil; she does not let me live in my own home. The vicious one (Maya) does not let me meet with my Husband Almighty.

ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥ (੩੫੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I serve at the feet of my companions and friends; Almighty has showered me with His Mercy, through Guru's Grace. ||2||

ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ , ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ;
ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ (੩੫੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Reflecting upon my self, and conquering my mind, I have seen that there is no other friend like You.

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ , ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ;
ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥ (੩੫੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As You keep me, so do I live. You are the Giver of peace and pleasure. Whatever You do, comes to pass. ||3||

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ; ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ , ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ (੩੫੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The hopes of body and mind have both been dispelled; I have renounced my longing for the three qualities of Maya(Sato, Rajo and Tamo).

ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ; (ਤੁਰੀਆ-ਵਸਥਾ ਬੋਲੋ)
ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ , ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ (੩੫੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh (Guru-oriented) obtains the state of ecstasy (the ultimate spiritual level above the three mentioned above), taking to the Shelter of the company of Saints. ||4||

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੫੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All wisdom and meditation, all chanting and penance, come to one whose heart is filled with the Invisible, Inscrutable Almighty.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥ (੩੫੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, one whose mind is imbued with the Almighty's Name, through Guru's Teachings, he serves selflessly. ||5||22||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਪੰਚਪਦੇ ॥ (ਪੰਚ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੩੫੬-੫)

Aasaa, First Mahla, Panch-Padas:

Prologue: A Sikh came and humbly requested before Guruji, 'How can one ferry across the worldly materialistic ocean?' Guruji utters the following Shabad;

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ; ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ (੩੫੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Your attachment to your family, your attachment to all your affairs

ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ; ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ (੩੫੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

renounce all your attachments, for they are all corrupt / false temptation. ||1||

ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ; ਤੁਮੑ ਬੀਰ ॥ (੩੫੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Renounce your attachments and doubts, O brother,

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and dwell upon the True Name within your heart and body. ||1||Pause||

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (੩੫੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When one receives the nine treasures of the True Name,

ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ; ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥ (੩੫੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

his children (mind) do not weep (seek materialism), and his mother (Maya) does not grieve (intellect free of Maya). ||2||

ਏਤੁ ਮੋਹਿ , ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੫੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In this attachment, the world is drowning.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ , ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (੩੫੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Few are the Gurmukh (Guru-oriented) who swim across. ||3||

ਏਤੁ ਮੋਹਿ , ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ (੩੫੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In this attachment, people are reincarnated over and over again.

ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ; ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ (੩੫੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Attached to emotional attachment, they go to the city of Death. ||4||

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ; ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (੩੫੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You have received the Guru's Teachings and now practice meditation and penance.

ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ; ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥ (੩੫੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If attachment is not broken, no one is accepted. ||5||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ (੩੫੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But if He bestows His Glance of Grace, then this attachment departs.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸਿਉ ; ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥ (੩੫੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, then one remains merged in the Almighty. ||6||23||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੬-੧੦)

Aasaa, First Mahla:

ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੫੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself does everything, the True, Invisible, Infinite Almighty.

ਹਉ ਪਾਪੀ ; ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (ਬਖਸਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੫੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am a sinner, You are the Forgiver. ||1||

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ (੩੫੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Your Will, everything takes place.

ਮਨਹਠਿ ਕੀਚੈ ; ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮਨ-ਹਠਿ ਬੋਲੋ) (੩੫੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who acts in obstinate ways (follow its mind) is ruined in the end. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਕੀ , ਮਤਿ ; ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ (੩੫੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The intellect of the ego-oriented is engrossed in falsehood.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ; ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥ (੩੫੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the meditative remembrance of the Almighty, it suffers in pain caused by sins. ||2||

ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ; ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥ (੩੫੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Renounce evil-mindedness, and you shall reap the rewards.

ਜੋ ਉਪਜੈ ; ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੫੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whoever is born i.e. thoughts, comes through the Unknowable and Mysterious Almighty. ||3||

ਐਸਾ ; ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ (੩੫੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such is my Friend and Companion;

ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ; ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥ (੩੫੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

meeting with the Guru, the Almighty, devotion was implanted within me. ||4||

ਸਗਲੀਂ ਸਉਦੀਂ ; ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ (੩੫੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In all other transactions other than chanting His Naam, one surely suffers loss.

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥ (੩੫੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's Name is pleasing to my mind, says Guru Nanak. ||5||24||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ ॥ (ਚਉ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੩੫੬-੧੪)

Aasaa, First Mahla, Chau-Padas:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji utters the greatness of Almighty's Name;

ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ; ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ (ਪਰ-ਉਪਕਾਰੀ ਬੋਲੋ) (੩੫੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If you become a benefactor to others, then you will be able to contemplate (gain) and reflect upon knowledge.

ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ; ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥ (੩੫੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When you conquer the five passions, then you shall be the ideal person to dwell at the sacred shrine of pilgrimage. ||1||

ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ; ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ (੩੫੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You shall only hear the vibrations of the tinkling bells in the tenth door (Dasam Duar), when your mind is held steady.

ਤਉ ਜਮੁ , ਕਹਾ ਕਰੇ ; ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So what can the Messenger of Death do to me hereafter? ||1||Pause||

ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ; ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (੩੫੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When he abandons hope and desire, then he is known as an ascetic.

ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ; ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ (੩੫੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When he practices abstinence, he is a yogi otherwise he is very much a householder enjoying his body. ||2||

ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ; ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੩੫੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through compassion, the naked hermit reflects upon his inner self.

ਆਪਿ ਮਰੈ ; ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥ (੩੫੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He slays his own ego, instead of slaying others. ||3||

ਏਕੁ ਤੂ ; ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (੩੫੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You, Dear Almighty, are the One, but You have so many Forms.

ਨਾਨਕੁ ; ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥੨੫॥ (੩੫੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, no one understands completely Your wondrous plays. ||4||25||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੬-੧੮)

Aasaa, First Mahla:

ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ; ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥ (੩੫੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am not stained by only one sin that can be washed away by developing a good deed / virtue.

ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ; ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ (੩੫੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My Husband Almighty is awake, while I sleep through the entire night of my life. ||1||

ਇਉ ; ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥ (੩੫੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In this way, how can I become dear to my Husband Almighty?

ਸਹੁ ਜਾਗੈ ; ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My Husband Almighty remains awake, while I sleep through the entire night of my life. ||1||Pause||

ਆਸ ਪਿਆਸੀ , ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥ (੩੫੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

With hope and desire, I approach His Bed i.e devotional stage of the Almighty,

ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ; ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥ (੩੫੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But still then I do not know whether He will be pleased with me or not. ||2||

ਕਿਆ ਜਾਨਾ ; ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥ (੩੫੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How do I know what will happen to me, O mother i.e. dear Saints?

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ; ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੭-੧, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Without the glimpse (Darshan) of Almighty, I cannot survive. ||1||Pause||

ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ; ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ (੩੫੭-੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

I have not tasted His Love, and my thirst is not quenched.

ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ; ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ (੩੫੭-੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

My beautiful youth has run away, and now I, the soul-bride, repent and regret. ||3||

ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ; ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥ (੩੫੭-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Even now, I am held by hope and desire.

ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ; ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੭-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

I am depressed; I have no hope at all. ||1||Pause||

ਹਉਮੈ ਖੋਇ ; ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੩੫੭-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

She overcomes her egotism, and adorns herself;

ਤਉ ਕਾਮਣਿ ; ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥ (੩੫੭-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Husband Almighty now ravishes and enjoys the soul-bride on His Bed i.e. devotional stage. ||4||

ਤਉ ਨਾਨਕ ; ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (੩੫੭-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Then, Guru Nanak says, the bride becomes pleasing to the Mind of her Husband Almighty;

ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ; ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨੬॥ (੩੫੭-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

she sheds her self-conceit, and is absorbed in her Husband Almighty and Master. ||1||Pause||26||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੭-੫)

Aasaa, First Mahla:

ਪੇਵਕੜੈ , ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥ (੩੫੭-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

In this world of my father's house, I, the soul-bride, have been very childish;

ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ; ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥ (੩੫੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I did not realize the value of my Husband Almighty. ||1||

ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (੩੫੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My Husband is the One; there is no other like Him.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If He bestows His Glance of Grace, then I shall meet Him. ||1||Pause||

ਸਾਹੁਰੜੈ ; ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (੩੫੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the next world (after life) of my in-law's house, I, the the soul-bride, shall realize Truth;

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ; ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥੨॥ (੩੫੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I shall come to know the celestial peace of my Husband Almighty. ||2||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ (੩੫੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, such wisdom comes to me,

ਤਾਂ ਕਾਮਣਿ ; ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥ (੩੫੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

so that the soul-bride becomes pleasing to the Mind of the Husband Almighty. ||3||

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ; ਭੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੩੫੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, she who adorns herself with the Love and the Fear of Almighty,

ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ; ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥ (੩੫੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

enjoys her Husband Almighty forever on His Bed i.e. devotional stage. ||4||27||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੭-੯)

Aasaa, First Mahla:

ਨ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ; ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥ (੩੫੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

No one is anyone’s son, and no one is anyone’s mother.

ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥ (੩੫੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through these false attachments, people wander around in doubt. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ; ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥ (੩੫੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear My Almighty and Master, I am created by You.

ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ; ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If You grant me, I will recite Your Name. ||1||Pause||

ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ; ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥ (੩੫੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That person who is filled with all sorts of sins may pray at Almighty's Door (true congregation),

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥੨॥ (੩੫੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

he is forgiven only when Almighty so wills. ||2||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (੩੫੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, evil-mindedness is destroyed.

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥ (੩੫੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Wherever I look, there I find the One Almighty. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਨਕ ; ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ (੩੫੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, if one comes to such an understanding,

ਤਾਂ ਕੋ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥ (੩੫੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

then he is absorbed into the Truest of the True. ||4||28||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਦੁਪਦੇ ॥ (ਦੁ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੩੫੭-੧੨)

Aasaa, First Mahla, Du-Padas:

ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ , ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ; (ਸਰਵਰ-ੜੈ, ਭਈ-ਲੇ ਬੋਲੋ)
ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ (੩੫੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji addresses the mind, Dear Mind your abode in this world form of pool which is filled with water form of desires related to knowledge sensors such as hearing, touching, seeing, taste and smell and greed form of fire is within the pool (form of materialistic world).

ਪੰਕ ਜੁ ਮੋਹ , ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ; ਹਮ ਦੇਖਾ , ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ (੩੫੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Attachment form of mud in which the feet form of intellect is caught, therefore becomes unable to walk towards Almighty; I have seen the ones who adopt their mind as leader (manmukh) drowning. ||1||

ਮਨ , ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ; ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ (੩੫੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear mind, you never focus and remember the one Almighty; therefore you (mind) are a fool.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If you (mind) forget Almighty; all your virtues will rot (perish) away. ||1||Pause||

ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ , ਨਹੀ ਪੜਿਆ ; (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ)
ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ (੩੫੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Therefore mind! Humbly pray before Almighty that I am not a celibate, nor truthful neither I have attained any education; I have wasted my lifetime without any achievements due to my foolishness.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸਰਣਾ ;
ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥ (੩੫੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says that I seek the sanctuary of those saints who never forget You (Almighty) ||2||29||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੭-੧੬)

Aasaa, First Mahla:

ਛਿਅ ਘਰ , ਛਿਅ ਗੁਰ ; ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ (੩੫੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There are six shastras representing schools of philosophy (Sankh, Niaye, Visesak, Mimasa, Petanjal & Vedanth) with the six composers (Kepal, Kanbhuk, Gotam, Jemani, Sessh & Viaas), and six sets of teachings.

ਗੁਰ ਗੁਰੁ ਏਕੋ , ਵੇਸ ਅਨੇਕ ॥੧॥ (੩੫੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

However Almighty alone is the Guru (Teacher) of all teachers, who has been defined differently by scholors but all forms reflect Almighty himself. ||1||

ਜੈ ਘਰਿ ; ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ (੩੫੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the house of the true congregation where creator's (Almighty) praises are uttered.

ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ , ਵਡਾਈ ਤੋਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Keep yourself (being) in such a house; where you (being) shall obtain honour. ||1||Pause||

ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ , ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ; ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਭਇਆ ॥

Guruji explains why there are many different believes when Almighty is one. One Visaa is equivalent to 15 eye flickers, 15 Visaa equals to 1 Chesa, 30 Chesa equals 1 Pal, 60 Pal equals 1 Gheri, 8 Gheri equals 1 Pehar (3hours), 8 Pehar equals to 1 day & night, there are 15 Thith, 12 Mah (month) and 6 seasons in a year;

ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ , ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ (੩੫੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Sun remains the same through all the 6 seasons in a year.

ਨਾਨਕ , ਕਰਤੇ ਕੇ , ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥ (੩੫੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guruji says in tha same manner the creator (Almighty) is one; the constume, love and believes are different. ||2||30||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੫੮-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੩ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੮-੧)

Aasaa, Third House, First Mahla:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji explains that the entire world's wealth and possessions are worthless without Almighty;

ਲਖ ਲਸਕਰ , ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ; (ਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੫੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You may have thousands of armies, thousands of marching bands and lances, and thousands of men to rise and salute you.

ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ; (ਲੱਖਾ ਬੋਲੋ)
ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (੩੫੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Your rule may extend over thousands of miles, and thousands of men may rise to honor you.

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ; ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ (੩੫੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But, if your honor is of no account to Almighty, then all of your ostentatious show is useless. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ (੩੫੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Almighty's Name, the world is in turmoil.

ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ; ਭੀ , ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Even though the fool may be taught again and again, he remains the blindest of the blind. ||1||Pause||

ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ , ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ; (ਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਲਖ ਆਵਹਿ , ਲਖ ਜਾਹਿ ॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੫੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You may earn thousands, collect thousands, and spend thousands of dollars; thousands may come, and thousands may go.

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ; ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ (੩੫੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But, if your honor is of no account to Almighty, then where will you go to find a safe haven? ||2||

ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ; (ਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ (ਲੱਖ, ਪੜ੍ਹਹਿ ਬੋਲੋ) (੩੫੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Thousands of Shaastras may be explained to the mortal, and thousands of Pandits may read the Puraanas to him;

ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ; ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣ ॥੩॥ (ਕੁ-ਪਰਵਾਣ ਬੋਲੋ) (੩੫੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

but, if his honor is of no account to Almighty, then all of this is unacceptable. ||3||

ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ; ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੩੫੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Honor comes from the True Name, the Name of the Merciful Creator.

ਅਹਿਨਿਸਿ , ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ; (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (੩੫੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If it abides in the heart, day and night, Guru Nanak says, then the mortal shall swim across, by His Grace. ||4||1||31||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੮-੭)

Aasaa, First Mahla:

Prologue: This hymn was uttered by Guru Nanak Dev Ji before uniting with His formless form (Jothi Jyot) while answering the question raised by Baba Sri Chand and Baba Lakhmi Das on how to perform the final rituals of the physical body. Guruji answers;

ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਦੁਖੁ , ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ (੩੫੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The One Name is my lamp; I have put the oil of suffering into it.

ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ , ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ; ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ (੩੫੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Its flame has dried up this oil, and I have escaped my meeting with the Messenger of Death. ||1||

ਲੋਕਾ ; ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ (੩੫੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O people, do not make fun of me.

ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ; (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (ਏਕੱਠੇ ਬੋਲੋ)
ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੩੫੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Thousands of wooden logs, piled up together, need only a tiny flame to burn. ||1||Pause||

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ , ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ , ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੩੫੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is my festive dish, of rice balls on leafy plates; the True Name of the Creator Almighty is my funeral ceremony.

ਐਥੈ ਓਥੈ , ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ (੩੫੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Here and hereafter, in the past and in the future, this is my support. ||2||

ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ , ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ;
ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (੩੫੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's Praise is my River Ganges and my city of Benares; my soul takes its sacred cleansing bath there.

ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ; ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ (੩੫੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That becomes my true cleansing bath, if night and day, I enshrine love for You. ||3||

ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ; ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ , ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ (੩੫੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The rice balls are offered to the Gods and the dead ancestors, but it is the Brahmins who eat them!

ਨਾਨਕ , ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ;
ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥ (ਨਿ-ਖੂਟਸਿ ਬੋਲੋ) (੩੫੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the rice balls of Almighty are a gift which is never exhausted. ||4||2||32||

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੪ ; ਮਹਲਾ ੧ (੩੫੮-੧੨)

Aasaa, Fourth House, First Mahla:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੫੮-੧੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੇਵਤਿਆ , ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ; ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ (੩੫੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Deities and Goddesses, yearning for the Blessed Vision of Almighty's sight (Darshan), suffered through pain and hunger at the sacred shrines.

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ; ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ (੩੫੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The yogis and the celibates live their disciplined lifestyle, while others wear saffron robes and become hermits. ||1||

ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ; ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ (੩੫੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

For Your sake, O Creator Master, they are imbued with love.

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ , ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ;
ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ , ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Your Names are so many, and Your Forms are endless. No one can tell how many Glorious Virtues You have. ||1||Pause||

ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ , ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ;
ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ , ਦੇਸ ਗਏ ॥ (੩੫੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Leaving behind hearth and home, palaces, elephants, horses and native lands, mortals have journeyed to foreign lands.

ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ; ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ (੩੫੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The spiritual leaders, prophets, seers and men of faith renounced the world, and became acceptable. ||2||

ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ; ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ (੩੫੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Renouncing tasty delicacies, comfort, happiness and pleasures, some have abandoned their clothes and now wear skins.

ਦੁਖੀਏ , ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ; (ਦਰਦ-ਵੰਦ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੫੮-੧੭,ਆਸਾ,ਮਃ ੧)

Those who suffer in pain, imbued with Your Name, have become beggars at Your Door. ||3||

ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ;
ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ॥ ('ਸਿੱਖਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੫੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some wear skins, and carry begging bowls, bearing wooden staves, and sitting on deer skins. Others raise their hair in tufts and wear sacred threads and loin-cloths.

**ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਹਉ ਸਾਂਗੀ ਤੇਰਾ ;
ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ , ਜਾਤਿ ਕੈਸੀ ॥੪॥੧॥੩੩॥** (੩੫੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are the Creator Master, I am just Your puppet. Prays Guru Nanak, what is my social status to be? ||4||1||33||

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੫ ; ਮਹਲਾ ੧ (੩੫੯-੧)

Aasaa, Fifth House, First Mahla:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੫੯-੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ; ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ (੩੫੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The five evil passions dwell hidden within the mind.

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ; ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ (੩੫੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They do not remain still, but move around like wanderers. ||1||

ਮਨੁ ਮੇਰਾ ; ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ , ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ (੩੫੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My soul does not stay held by the Merciful Almighty.

**ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ;
ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (੩੫੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

It is greedy, deceitful, sinful and hypocritical, and totally attached to Maya. ||1||Pause||

ਫੂਲ ਮਾਲਾ ; ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ (ਪਹਿਰਉ-ਗੀ ਬੋਲੋ) (੩੫੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I will decorate my neck with garlands of flowers.

ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥ (ਕਰਉ-ਗੀ ਬੋਲੋ) (੩੫੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When I meet my Beloved, then I will put on my decorations. ||2||

ਪੰਚ ਸਖੀ ; ਹਮ , ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ (੩੫੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have five companions (five senses) and one Spouse (a soul that adores its senses).

ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ; ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ (ਚਾਲਣ-ਹਾਰੋ ਬੋਲੋ) (੩੫੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

It is ordained from the very beginning, that the soul must ultimately depart. ||3||

ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ; ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ (੩੫੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The five companions will mourn together.

ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ; ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥ (੩੫੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the soul is trapped, prays GuruNanak, it is called to account. ||4||1||34||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੫੯-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੬ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (ਛੇਵਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੫੯-੮)

Aasaa, Sixth House, First Mahla:

Prologue: When Guru Nanak Dev Ji reached Sangala Deep, He sat in a dried orchard which instantly turned green. The King, Raja Shivnabh sent his most attractive queens to assess Guruji. Guru Ji uttered the following Shabad and upon listening this Shabad the lust of the queens was completely quenched.

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ; ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ (੩੫੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If the pearl of the mind is strung like a jewel on the thread of the breath,

ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ; ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ (੩੫੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and the soul-bride adorns her body with compassion, then Beloved Almighty will enjoy His lovely bride. ||1||

ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ; ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ (੩੫੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O my Love, I am fascinated by Your many glories;

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ; ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Your Glorious Virtues are not found in any other. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ; ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ (੩੫੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If the bride wears the garland of Almighty's Name, around her neck, and if she uses the toothbrush of Almighty;

ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥ (੩੫੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and if she fashions and wears the bracelet of Creator Almighty around her wrist, then she shall hold her consciousness steady. ||2||

ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ , ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ; (ਮਧੁ-ਸੂਦਨੁ ਬੋਲੋ)
ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ (੩੫੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

She should make Almighty, the Slayer of demons, her ring, and take the Transcendent Almighty as her silken clothes.

ਧੀਰਜੁ , ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ; ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੁ , ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥ (੩੫੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The soul-bride should weave patience into the braids of her hair, and apply the lotion of Almighty, the Great Lover. ||3||

ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ; ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ (੩੫੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If she lights the lamp in the mansion of her mind, and makes her body the bed (devotional stage) of Almighty,

ਗਿਆਨਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ; (ਗਿਆਨ-ਰਾਉ ਬੋਲੋ)
ਤ ਨਾਨਕ , ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥ (੩੫੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

then, when the King (Almighty) of spiritual wisdom comes to her bed, He shall take her, and absorb her into Him. ||4||1||35||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੯-੧੩)

Aasaa, First Mahla:

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ; ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ (੩੫੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The created being acts as he is made to act; what can be said to him, O brother?

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ , ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ;
ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ (੩੫੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever Almighty is to do, He is doing; what cleverness could be used to affect Him? ||1||

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ; ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ (੩੫੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Order of Your Will is so sweet, O Almighty; this is pleasing to You.

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ;
ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੫੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, he alone is honored with greatness, who is absorbed in the True Name. ||1||Pause||

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ; ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (੩੫੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The deeds are done according to pre-ordained destiny; no one can turn back this Order.

ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (੩੫੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As it is written, so it comes to pass; no one can erase it. ||2||

ਜੇ ਕੋ , ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ; ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ (੩੫੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He who talks on and on in Almighty's Court is known as a joker.

ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ; ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥ (੩੫੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is not successful in the game of chess, and his chessmen do not reach their goal. ||3||

ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ; ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (੩੫੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By himself, no one is literate, learned or wise; no one is ignorant or evil.

ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ;
ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥ (੩੫੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When, as a slave, one praises Almighty, only then is he known as a human being. ||4||2||36||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੫੯-੧੮)

Aasaa, First Mahla:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji uttered the following Shabad while answering the question raised by Bhartheri (a member of the Siddhas) on how to achieve union with Almighty.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ; ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ (੩੫੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Let the Word of the Guru's Shabad be the ear-rings in your mind, and wear the patched coat of tolerance.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ; ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥(੩੫੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever Almighty does, look upon that as good; thus you shall achieve spontaneous union with Almighty. ||1||

ਬਾਬਾ , ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ , ਜੁਗਹ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ; ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ॥ (੩੬੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O father, the soul which is united in His union, remains united in the Supreme Essence throughout the ages.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਇਆ ;
ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who has obtained the Ambrosial Naam, the Name of Immaculate Almighty - his body enjoys the pleasure of spiritual wisdom. ||1||Pause||

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ; ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥ (੩੬੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In Almighty's City within, he sits in his yogic posture, and he forsakes his desires and conflicts.

ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥ (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (੩੬੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The sound of the horn ever rings out its beautiful melody, and day and night, he is filled with the sound current of Almighty's Name (Naam). ||2||

ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ , ਗਿਆਨ ਮਤਿ , ਡੰਡਾ ; ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥ (੩੬੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My cup is reflective meditation, and spiritual wisdom is my staff; to dwell in Almighty's Presence is the ashes I apply to my body.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥ (੩੬੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Praise of Almighty is my occupation; and to live as Guru-oriented is my pure religion. ||3||

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ , ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ; ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ (੩੬੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My arm-rest is to see Almighty's Light in all, although their forms and colors are so numerous.

**ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥** (੩੬੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, listen, O Bharthari Yogi: love only the Supreme Creator Almighty. ||4||3||37||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੬੦-੫)

Aasaa, First Mahla:

Prologue: Upon listening to Guru Nanak Dev Ji's sermons in the above Shabad, Bhartheri suggested the consumption of alcohol to support the consistent focus on Almighty while meditating.

**ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ , ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ;
ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥** (੩੬੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Make spiritual wisdom your molasses, and meditation your scented flowers; let good deeds be the herbs.

ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ; ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ (੩੬੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Let devotional faith be the distilling fire, and your love the ceramic cup. Thus the sweet nectar of life is distilled. ||1||

ਬਾਬਾ , ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ , ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ; ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ॥ (੩੬੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O Baba, the mind is intoxicated with Almighty's Name (Naam), drinking in its Nectar. It remains absorbed in His Love.

**ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (੩੬੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Night and day, remaining attached to the Love of Almighty, the celestial music of the Shabad resounds. ||1||Pause||

ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ , ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ;
ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ , ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (੩੬੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Perfect Almighty naturally gives the cup of Truth, to the one upon whom He casts His Glance of Grace.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ; ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥ (੩੬੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who trades in this Nectar - how could he ever love the wine of the world? ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ; ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ (੩੬੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Teachings of the Guru, the Ambrosial Bani - drinking them in, one becomes acceptable and renowned.

ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ; ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥ (੩੬੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Unto the one who loves Almighty's Court, and the Blessed Vision of His Darshan, of what use is liberation or paradise? ||3||

ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ; ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੬੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Imbued with Almighty's Praises, one is forever a Bairaagee, a renunciate, and one's life is not lost in the gamble.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ;
ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥ (੩੬੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Says Guru Nanak, listen, O Bharthari Yogi: drink in the intoxicating nectar of Almighty. ||4||4||38||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੩੬੦-੧੨)

Aasaa, First Mahla:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji uttered this Shabad during His visit to Ahmedabad after the local Pathans humiliated Bhai Mardana Ji. In this Shabad, Guruji illustrated the events of future relating to the first invasion of Mughul in India leaded by Baabar.

ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ; ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ (੩੬੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Taking side of the Kabul (Khuraasaan), Baabar terrified Hindustan.

ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ; ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ (੩੬੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Creator Himself does not take the blame, but has sent the Mugal as the messenger of death.

ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ; ਤੈਂ ਕੀ , ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (੩੬੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There was so much slaughter that the people screamed. Didn't You feel compassion, o Almighty? ||1||

ਕਰਤਾ ; ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ (੩੬੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O Creator Almighty, You are the Master of all.

ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ; ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥(੩੬੦-੧੪, ਆਸਾ,ਮਃ ੧)

If some powerful man strikes out against another man, then no one feels any grief in their mind. ||1||Pause||

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ , ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ; (ਵੱਗੈ ਬੋਲੋ)
ਖਸਮੈ , ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ (੩੬੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But if a powerful tiger attacks a flock of sheep and kills them, then its master must answer for it.

ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੰੀ ; ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ (੩੬੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This priceless country has been laid waste and defiled by dogs, and no one pays any attention to the dead.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ , ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ; ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (੩੬੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You Yourself unite, and You Yourself separate; I gaze upon Your Glorious Greatness. ||2||

ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ; ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (੩੬੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One may give himself a great name, and revel in the pleasures of the mind,

ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ; ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ (੩੬੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

but in the Eyes of Creator and Master, he is just a worm, for all the grains that he eats.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥ (੩੬੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Only one who dies to his ego while yet alive, obtains the blessings, Guru Nanak says, by describing Almighty's Name. ||3||5||39||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਘਰੁ ੨ ; ਮਹਲਾ ੩ (੩੬੦-੧੮)

Raag Aasaa, Second House, Third Mahla:

Prologue: Guru Amar Das Ji utters the greatness of a True Guru;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੬੦-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ; ਵਡਭਾਗਿ ॥ (੩੬੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Blessed Vision of Almighty's Darshan is obtained by great good fortune.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥ (੩੬੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Guru's Shabad, true detachment is obtained.

ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ; ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (੩੬੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The six systems of philosophy (shaastras) are pervasive,

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ (੩੬੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

but the Guru's system is profound and unequalled. ||1||

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ; ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (੩੬੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Guru's system is the way to liberation.

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ; ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The True Creator Himself comes to dwell in the mind. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ; ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੩੬੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's system, the world is saved,

ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ; ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ (੩੬੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

if it is embraced with love and affection.

ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (੩੬੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

How rare is that person who truly loves the Guru's Way.

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (੩੬੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's sight, everlasting peace is obtained. ||2||

ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (੩੬੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's sight, the Door of Salvation (ultimate knowledge) is obtained.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ; ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥ (੩੬੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, one's family is saved.

ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ; ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ (੩੬੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

There is no salvation for those who have no Guru.

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ; ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥ (੩੬੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Beguiled by worthless sins, they are struck down. ||3||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (੩੬੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Shabad (Gurbani), the body finds peace and tranquility.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ (੩੬੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh (Guru-oriented) is not afflicted by pain.

ਜਮ ਕਾਲੁ ; ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੩੬੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Messenger of Death does not come near him.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੪੦॥ (੩੬੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukh (Guru-oriented) is absorbed in the True Almighty. ||4||1||40||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੧-੬)

Aasaa, Third Mahla:

ਸਬਦਿ ਮੁਆ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੩੬੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through Guru's sermons, whose mind dies (becomes free form thoughts), eradicates his self-conceit from within.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ (੩੬੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He serves the True Guru, with no iota (a bit) of self-interest.

ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ (੩੬੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Fearless Creator, the Great Giver, ever abides in his mind.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥ (੩੬੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The True Bani of the Word is obtained only by good destiny. ||1||

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ; ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥ (੩੬੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So gather merits, and let your demerits depart from within you.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

You shall be absorbed into the Shabad, the Word of the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ; ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ (੩੬੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who purchases merits, knows the value of these merits.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ , ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (੩੬੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Shabad (Gurbani) he recites Almighty's Name.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ (੩੬੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), he becomes pure.

ਗੁਣ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (੩੬੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through merit, Almighty's Name is obtained. ||2||

ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ; ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (੩੬੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The invaluable merits cannot be acquired by merely one's effort,

ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (੩੬੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

only by immersing in Guru's sermons the mind becomes pure.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਨੑ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੩੬੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Very fortunate are those who meditate on Almighty's Name (Naam),

ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ (੩੬੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

and ever enshrine in their minds the Creator, the Giver of merit. ||3||

ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ; ਤਿਨੑ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (੩੬੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who gather merits.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ , ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (੩੬੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

At the Gate of Truth, I sing the Glorious Praises of the True One.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ , ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੩੬੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself spontaneously bestows His gifts.

ਨਾਨਕ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥੪੧॥ (੩੬੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the value of Almighty cannot be described. ||4||2||41||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੧-੧੨)

Aasaa, Third Mahla:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ , ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੩੬੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Great is the greatness of the True Guru;

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (੩੬੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He merges in His Merger, those who have been separated for so long.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ , ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੩੬੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself merges the merged in His Union.

ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ , ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥ (੩੬੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself knows His own worth. ||1||

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ (੩੬੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

How can anyone appraise Almighty's worth?

ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), one may merge with the Infinite, Unapproachable and Incomprehensible Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (੩੬੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Few are the Gurmukh (Guru-oriented) who know His worth.

ਵਿਰਲੇ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੩੬੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Rare are those who receive Almighty's Grace.

ਊਚੀ ਬਾਣੀ ; ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ (੩੬੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), one becomes great.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (੩੬੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Leader Guru, one describes the Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (੩੬੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the Name, the body suffers in pain;

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ; ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥ (੩੬੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

but when one meets the True Guru, then that pain is removed.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ (੩੬੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without meeting the Guru, the mortal earns only pain.

ਮਨਮੁਖਿ , ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (੩੬੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The ego-oriented receives only more punishment. ||3||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ (੩੬੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The essence of Almighty's Name is so very sweet;

ਪੀਵਤ ਰਹੈ ; ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥ (੩੬੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

he alone drinks it, whom Almighty causes to drink it.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ (੩੬੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, the essence of Almighty is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੪੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੬੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Name (Naam), salvation is attained. ||4||3||42||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੧-੧੮)

Aasaa, Third Mahla:

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ (੩੬੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

My Almighty is True, deep and profound.

ਸੇਵਤ ਹੀ ; ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (੩੬੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Serving Him, the body acquires peace and tranquility.

ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੩੬੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Shabad, His humble servants easily swim across.

ਤਿਨ ਕੈ ; ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਪਾਇ ॥੧॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੩੬੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

I fall at their feet forever and ever. ||1||

ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ; ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੬੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those being whose minds are imbued and drenched with Almighty's Love

ਤਿਨ ਕਾ , ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ;
ਤੇ , ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

their pains of birth and death are taken away. They are automatically ushered into the Court of Almighty. ||1||Pause||

ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ; ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ (੩੬੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who has tasted the Shabad, obtains the true flavor.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੩੬੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Name of Almighty abides within his mind.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੩੬੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Creator Almighty is Eternal and All-pervading.

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ; ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ (੩੬੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is near, and He Himself is far away. ||2||

ਆਖਣਿ ਆਖੈ ; ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੩੬੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Everyone talks and speaks through speech;

ਆਪੇ ; ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ (੩੬੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself Blesses, and unites us with Himself.

ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ; ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੩੬੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By merely speaking and talking, He is not obtained.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (੩੬੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, He comes to abide in the mind. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੩੬੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through a Leader Guru, one eradicates his self-conceit from within.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੬੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He is imbued with Almighty's Love, having discarded worldly attachment.

ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ (੩੬੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He contemplates the utterly Immaculate Guru's Shabad (Gurbani).

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੪੩॥ (੩੬੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator, is our Salvation. ||4||4||43||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੨-੬)

Aasaa, Third Mahla:

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ; ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੬੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Attached to the love of materialism, one only incurs pain.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੩੬੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without Guru's Shabad (Gurbani), one's life is wasted away in vain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ; ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (੩੬੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, understanding is obtained,

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (੩੬੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

and then, one is not attached to the love of materialism. ||1||

ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ; ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੩੬੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who hold fast to their roots, become acceptable.

ਅਨਦਿਨੁ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Night and day, they meditate within their hearts on Almighty's Name; through the Guru's Shabad (Gurbani), they know the One Creator. ||1||Pause||

ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ; ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥ (੩੬੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who is attached to the branch, does not receive the fruits.

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ; ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ (੩੬੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

For blind actions, blind punishment is received.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ; ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ (੩੬੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The blind, self-willed Manmukh (ego-oriented) finds no place of rest.

ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ; ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ (੩੬੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He is a maggot in manure, and in manure he shall rot away. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (੩੬੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Serving the Guru, everlasting peace is obtained.

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (੩੬੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Joining the True Congregation, the Sat Sanggat, the Glorious Praises of Almighty are sung.

ਨਾਮੇ ; ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੩੬੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who contemplates Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator,

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (ਉਧਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੬੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

saves himself, and his family as well. ||3||

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ (੩੬੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), Almighty's Name (Naam) resounds;

ਨਾਨਕ ; ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ (੩੬੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through the Guru's Shabad (Gurbani), one finds the Mansion of Almighty's Presence within the home of the heart.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ; ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥ (ਨ੍ਹਾਇਆ ਬੋਲੋ) (੩੬੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Under Guru's Instruction, bathe in the Pool of Truth, in the Water of Almighty;

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ; ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੪॥ (੩੬੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

thus the filth of evil-mindedness and sin shall all be washed away. ||4||5||44||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੨-੧੨)

Aasaa, Third Mahla:

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ; ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥ (੩੬੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The ego-oriented are dying; they are wasting away in death.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ (੩੬੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

In the love of materialism, they murder their own souls.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ; ਵਿਗੂਤਾ ॥ (੩੬੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Crying out, "Mine, mine!", they are ruined.

ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨੈ ; ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥ (੩੬੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They do not remember their souls; they are asleep in superstition. ||1||

ਮਰੁ ਮੁਇਆ ; ਸਬਦੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (੩੬੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He alone dies a real death, who dies in the Guru's Shabad (Gurbani).

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ , ਗੁਰਿ ਸਮ ਜਾਣਾਈ ;
ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ , ਹਰਿ ਜਪਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Guru has inspired me to realize, that praise and slander are one and the same; in this world, the profit is obtained by chanting the Name of Almighty. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣ ; ਗਰਭ ਗਲਿ ਜਾਇ ॥ (੩੬੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who lack Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator, are dissolved within the womb.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ (੩੬੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Useless is the birth of those who are lured by materialism.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ; ਦੁਖਿ ਜਲੈ ਸਬਾਈ ॥ (੩੬੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without Almighty's Name (Naam), all are burning in pain.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ (੩੬੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Perfect True Guru has given me this understanding. ||2||

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਬਹੁ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (੩੬੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The fickle mind is struck down so many times.

ਏਥਹੁ ਛੁੜਕਿਆ ; ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ (੩੬੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Having lost this opportunity, no place of rest shall be found.

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ; ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ (੩੬੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Cast into the womb of reincarnation, the mortal lives in manure;

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ; ਮਨਮੁਖੁ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (੩੬੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

in such a home, the ego-oriented takes up residence. ||3||

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ; ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (੩੬੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

I am forever a sacrifice to my True Guru;

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (੩੬੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

through a Guru, Gurmukh (Guru-oriented) blends with the Divine Light of Almighty.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (੩੬੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Immaculate Guru's Shabad (Gurbani), the mortal dwells within the home of his own inner self.

ਨਾਨਕ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ , ਸਦਾ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੬॥੪੫॥ (੩੬੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he conquers his ego, and remains forever detached. ||4||6||45||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੨-੧੯)

Aasaa, Third Mahla:

ਲਾਲੈ ; ਆਪਣੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (੩੬੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Almighty's slave sets aside his own social status.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (੩੬੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He dedicates his mind and body to the True Guru, and seeks His Sanctuary.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੩੬੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

His greatest greatness is that Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator, is in his heart.

ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ; ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ (੩੬੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Beloved Almighty is his constant companion. ||1||

ਸੋ ਲਾਲਾ ; ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ (੩੬੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He alone is Almighty's slave, who remains dead while yet alive.

**ਸੋਗੁ ਹਰਖੁ ਦੁਇ , ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (੩੬੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He looks upon pleasure and pain alike; by Guru's Grace, he is saved through the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||Pause||

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ; ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ॥ (੩੬੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He does his deeds according to Almighty's Primal Command.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (੩੬੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the Shabad, no one is approved.

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ; ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ (੩੬੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Singing the Kirtan of Almighty's Praises, Almighty's Name (Naam) abides within the mind.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ (੩੬੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself gives His gifts, without hesitation. ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੬੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The ego-oriented wanders around the world in doubt.

ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ; ਕੂੜਾ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (੩੬੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without any capital, he makes false transactions.

ਵਿਣੁ ਰਾਸੀ ; ਵਖਰੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੩੬੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without any capital, he does not obtain any merchandise.

ਮਨਮੁਖਿ ਭੁਲਾ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ (੩੬੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The mistaken manmukh wastes away his life. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਸੁ ਲਾਲਾ ਹੋਇ ॥ (੩੬੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who serves the True Guru is Almighty's slave.

ਊਤਮ ਜਾਤੀ ; ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥ (੩੬੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

His social status is exalted, and his reputation is exalted.

ਗੁਰ ਪਉੜੀ ; ਸਭਦੂ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ (੩੬੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Climbing the Guru's Steps, he becomes the most exalted of all.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥੪੬॥ (੩੬੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator, greatness is obtained. ||4||7||46||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੩-੬)

Aasaa, Third Mahla:

ਮਨਮੁਖਿ ; ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ , ਕਮਾਵੈ ॥ (੩੬੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The self-willed Manmukh (ego-oriented) practices falsehood, only falsehood.

ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ; ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (੩੬੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He never attains the Mansion of Almighty Presence.

ਦੂਜੈ ਲਗੀ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵੈ ॥ (੩੬੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Due to the love of materialism, he wanders about, deluded by doubt.

ਮਮਤਾ ਬਾਧਾ ; ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (੩੬੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Entangled in worldly attachments, he comes and goes. ||1||

ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਾਮਨ ; ਦੇਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੩੬੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Behold, the decorations of the discarded bride!

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤਿ ਧਨਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ; (ਕਲੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਝੂਠੁ ਮੋਹੁ ਪਾਖੰਡ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥੧॥ (੩੬੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Her consciousness is attached to children, spouse, wealth, and Maya, falsehood, emotional attachment, hypocrisy and corruption. ||1||Pause||

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (੩੬੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

She who is pleasing to Almighty is forever a happy soul-bride.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵੈ ॥ (੩੬੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

She makes the Guru's Shabad (Gurbani) her decoration.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਵੈ ॥ (੩੬੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Her bed is so comfortable; she enjoys her Beloved, night and day.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (੩੬੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Meeting her Beloved, she obtains eternal peace. ||2||

ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਚੀ ; ਜਿਸੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੬੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

She is a true, virtuous soul-bride, who enshrines love for the True Almighty.

ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ; ਰਾਖੈ ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੩੬੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

She keeps her Husband Almighty always clasped to her heart.

ਨੇੜੈ ਵੇਖੈ ; ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ (੩੬੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

She sees Him near at hand, ever-present.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ (੩੬੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

My Almighty is all-pervading everywhere. ||3||

ਆਗੈ ; ਜਾਤਿ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੬੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Social status and beauty will not go with you hereafter.

ਤੇਹਾ ਹੋਵੈ ; ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੩੬੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

As are the deeds done here, so does one become.

ਸਬਦੇ ; ਊਚੋ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ (੩੬੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), one becomes the highest of the high.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥੪੭॥ (੩੬੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he is absorbed in True Almighty. ||4||8||47||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੩-੧੩)

Aasaa, Third Mahla:

ਭਗਤਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੬੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Almighty's humble servant is imbued with devotional love, effortlessly and spontaneously.

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ; ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (੩੬੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through awe and fear of the Guru, he is truly absorbed in the True One.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (੩੬੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the Perfect Guru, devotional love is not obtained.

ਮਨਮੁਖ ਰੁੰਨੇ ; ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੧॥ (੩੬੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The ego-oriented lose their honor, and cry out in pain. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਜਪਿ , ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥ (੩੬੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O my mind, chant Almighty's Name, and meditate on Him forever.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

You shall always be in ecstasy, day and night, and you shall obtain the fruits of your desires. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ; ਪੂਰਾ ਪਾਏ ॥ (੩੬੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Perfect Guru, the Perfect Almighty is obtained,

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (੩੬੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

and the Shabad, the True Name, is enshrined in the mind.

ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਏ ॥ (ਨ੍ਹਾਏ ਬੋਲੋ) (੩੬੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who bathes in the Pool of Ambrosial Nectar becomes immaculately pure within.

ਸਦਾ ਸੂਚੇ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ (੩੬੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He becomes forever sanctified, and is absorbed in True Almighty. ||2||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (੩੬੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He sees the Creator Almighty ever-present.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੩੬੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, he sees Almighty permeating and pervading everywhere.

ਜਹਾ ਜਾਉ ; ਤਹ ਵੇਖਾ ਸੋਇ ॥ (੩੬੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Wherever I go, there I see Him.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ (੩੬੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, there is no other Giver. ||3||

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ; ਪੂਰਾ ਭੰਡਾਰ ॥ (੩੬੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Guru is the ocean, the perfect treasure,

ਊਤਮ ਰਤਨ ; ਜਵਾਹਰ ਅਪਾਰ ॥ (੩੬੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

the most precious jewel and priceless ruby.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (੩੬੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, Almighty Gives;

ਨਾਨਕ ; ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੪॥੯॥੪੮॥ (ਬਖਸਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੬੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Almighty Grants us His Blessings. ||4||9||48||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੩-੧੯)

Aasaa, Third Mahla:

ਗੁਰੁ ਸਾਇਰੁ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (੩੬੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Guru is the Ocean; the True Guru is the Embodiment of Truth.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ (੩੬੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through perfect good destiny, one serves the Guru.

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (੩੬੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He alone understands, whom Almighty Himself inspires to understand.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੧॥ (੩੬੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, one serves Him. ||1||

ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ; ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (੩੬੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

With the jewel of spiritual wisdom, total understanding is obtained.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਾਸੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਵੇਖੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, ignorance is dispelled; one then remains wakeful, night and day, and beholds True Almighty. ||1||Pause||

ਮੋਹੁ ਗੁਮਾਨੁ , ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (੩੬੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Word of the Guru's Shabad, attachment and pride are burnt away.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ , ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ (੩੬੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

From the Perfect Guru, true understanding is obtained.

ਅੰਤਰਿ ਮਹਲੁ , ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (੩੬੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), one realizes Almighty's Presence within.

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹੈ ; ਥਿਰੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ (੩੬੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Then, one's coming and going cease, and one becomes stable, absorbed in Almighty's Name (Naam). ||2||

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੈ ; ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੬੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The world is tied to birth and death.

ਮਨਮੁਖੁ ਅਚੇਤੁ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (੩੬੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The unconscious, self-willed Manmukh (ego-oriented) is enveloped in the darkness of Maya and emotional attachment.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ; ਬਹੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (੩੬੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He slanders others, and practices utter falsehood.

ਵਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ; ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ (੩੬੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He is a maggot in manure, and into manure he is absorbed. ||3||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ (੩੬੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Joining the True Congregation, the Sat Sanggat, total understanding is obtained.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (੩੬੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), devotional love for Almighty is implanted.

ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੩੬੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who surrenders to Almighty's Will is peaceful forever.

ਨਾਨਕ ; ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ (੩੬੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he is absorbed into True Almighty. ||4||10||49||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਪੰਚਪਦੇ ॥ (੩੬੪-੬)

Aasaa, Third Mahla, Panch-Padas:

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ (੩੬੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who dies (mind dissolves) in the Guru's Shabad (Gurbani), finds eternal bliss.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੩੬੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He is united with the True Guru, the Guru, the Creator Almighty.

ਨਾ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ; ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੩੬੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He does not die any more, and he does not come or go.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੩੬੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Perfect Guru, he merges with True Almighty. ||1||

ਜਿਨ੍ ਕਉ ; ਨਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ॥ (੩੬੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who has Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator, written in his pre-ordained destiny,

ਤੇ , ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

night and day, meditates forever on Almighty's Name (Naam); he obtains the wondrous blessing of devotional love from the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਜਿਨ੍ ਕਉ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (੩੬੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those, whom Creator Almighty has blended with Himself,

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਗਹਣਗਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੬੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

their sublime state cannot be described.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ; ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੩੬੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Perfect True Guru has given the Glorious Greatness,

ਊਤਮ ਪਦਵੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (੩੬੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

of the most exalted order, and I am absorbed into Almighty's Name. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ; ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (੩੬੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Whatever Almighty does, He does all by Himself.

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (੩੬੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

In an instant, He establishes, and disestablishes.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ; ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥
ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ; ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ (੩੬੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By merely speaking, talking, shouting and preaching about Almighty, even hundreds of times, the mortal is not approved. ||3||

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ; ਤਿਨ੍ਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (੩੬੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Guru meets with those, who take virtue as their treasure;

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ; ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (੩੬੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

they listen to the True Word of the Guru's Bani, the Shabad.

ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ; ਤਹਾਂ ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ (੩੬੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Pain departs, from that place where the Shabad abides.

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ; ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ (੩੬੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By the jewel of spiritual wisdom, one is easily absorbed into True Almighty. ||4||

ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ; ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੩੬੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

No other wealth is as great as Almighty's Name (Naam).

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (੩੬੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

It is bestowed only by the True Almighty.

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੩੬੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Perfect Guru's Shabad (Gurbani), it abides in the mind.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥੧੧॥੫੦॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੬੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Name (Naam), peace is obtained. ||5||11||50||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੩੬੪-੧੪)

Aasaa, Third Mahla:

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ; ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ (੩੬੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One may dance and play numerous instruments;

ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ; ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (੩੬੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

but this mind is blind and deaf, so for whose benefit is this speaking and preaching?

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ; ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥ (੩੬੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Deep within is the fire of greed, and the dust-storm of doubt.

ਦੀਵਾ ਬਲੈ ; ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ (੩੬੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The lamp of knowledge is not burning, and understanding is not obtained. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ (੩੬੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh (Guru-oriented) has the light of devotional worship within his heart.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ; ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Understanding his own self, he meets Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ; ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ (੩੬੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh's (Guru-oriented) action is to embrace love for Almighty;

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੩੬੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

to the beat of the drum, he sheds his ego from within.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ (੩੬੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

My Almighty is True; He Himself is the Knower of all.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ (੩੬੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), recognize the Creator Almighty within yourself. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੬੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Guru's Shabad (Gurbani) is filled with devotional love for the Beloved Almighty.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਸਹਜਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੩੬੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He intuitively reflects upon the Guru's Shabad (Gurbani).

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (੩੬੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

For the Gurmukh (Guru-oriented), loving devotional worship is the way to the True Almighty.

ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ; ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (੩੬੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

But the dances and the worship of the hypocrites bring only pain. ||3||

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ; ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ (੩੬੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

True Devotion is to remain dead while yet alive.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ (੩੬੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, one crosses over the terrible worldly ocean.

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ (੩੬੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, one's devotion is accepted,

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਆਪਿ ਵਸੈ ; ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ (੩੬੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

and then, the Dear Almighty Himself comes to dwell in the mind. ||4||

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (੩੬੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

When Almighty bestows His Mercy, He leads us to meet the True Guru.

ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੩੬੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Then, one's devotion becomes steady, and the consciousness is centered upon Him.

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ; ਤਿਨ੍ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੬੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who are imbued with Devotion have truthful reputations.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੨॥੫੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲ) (੩੬੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, imbued with Almighty’s Name (Naam), the Name of the Creator, peace is obtained. ||5||12||51||

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੮ ; ਕਾਫੀ , ਮਹਲਾ ੩ (ਅੱਠਵਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੬੫-੪)

Aasaa, Eighth House, Kaafee, Third Mahla:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੬੫-੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (੩੬੫-੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

By the Pleasure of Almighty's Will, one meets the True Guru, and true understanding is obtained.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (੩੬੫-੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, Almighty abides in the mind, and one comes to understand Him. ||1||

ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ॥ (੩੬੫-੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

My Husband Almighty, a Great Giver, is One. There is no other at all.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ (੩੬੫-੬, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

By Guru's merciful favor, He abides in the mind, and then, a lasting peace ensues. ||1||Pause||

**ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥**(੩੬੫-੬, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

In this age, Almighty's Name is fearless; it is obtained by meditative reflection upon the Guru.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥੨॥ (੩੬੫-੭, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Without the Name, the blind, foolish, self-willed Manmukh (ego-oriented) is under Death's power. ||2||

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ; ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (੩੬੫-੮, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

By the Pleasure of Almighty's Will, the humble being performs His service, and understands the True Almighty.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਭਾਣੈ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ (੩੬੫-੮, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

By the Pleasure of Almighty's Will, He is to be praised; surrendering to His Will, peace ensues. ||3||

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ; ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ॥(੩੬੫-੯, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

By the Pleasure of Almighty's Will, the prize of this human birth is obtained, and the intellect is exalted.

**ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੩੯॥੧੩॥੫੨॥** (੩੬੫-੯, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, praise Almighty’s Name (Naam); as Gurmukh (Guru-oriented), you shall be emancipated. ||4||39||13||52||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ (੩੬੫-੧੧)

Aasaa, Fourth Mahla, Second House:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੬੫-੧੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ , ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ (੩੬੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are the True Creator, my Almighty Master.

ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਥੀਸੀ ;
ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ , ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

That which is pleasing to Your Will, comes to pass. Whatever You give, that is what I receive. ||1||Pause||

ਸਭ ਤੇਰੀ ; ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (੩੬੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

All are Yours; all meditate (focus) on You.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ; ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੬੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He alone, whom You bless with Your Mercy, obtains the jewel of Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (੩੬੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Gurmukh (Guru-oriented) obtain it, and the self-willed Manmukh (ego-oriented) lose it.

ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (੩੬੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You Yourself separate the mortals, and You Yourself unite them. ||1||

ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ; ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (੩੬੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are the River - all are within You.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (੩੬੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Other than You, there is no one at all.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ (੩੬੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

All beings and creatures are your play-things.

ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜਿਆ ; ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ (੩੬੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The united ones are separated, and the separated ones are re-united. ||2||

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ (੩੬੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

That humble being, whom You inspire to understand, understands;

ਹਰਿ ਗੁਣ ; ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (੩੬੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

he continually speaks and chants the Glorious Praises of Almighty.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੬੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One who serves Almighty, obtains peace.

ਸਹਜੇ ਹੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (੩੬੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He is easily absorbed in Almighty's Name. ||3||

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ (੩੬੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You Yourself are the Creator; by Your doing, all things come to be.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੬੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without You, there is no other at all.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ; ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ (੩੬੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You watch over the creation, and understand it.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੫੩॥ (੩੬੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Almighty is revealed to the Gurmukh (Guru-oriented) who serves as an obedient servant. ||4||1||53||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੬੬-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਘਰੁ ੨ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੬-੧)

Raag Aasaa, Second House, Fourth Mahla:

ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ; ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ ਭਾਈ ॥ (੩੬੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Some form alliances with friends, children and siblings.

ਕਿਸਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ; ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ (੩੬੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Some form alliances with in-laws and relatives.

ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ; ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ , ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ॥(੩੬੬-੨,ਆਸਾ,ਮਃ੪)

Some form alliances with chiefs and leaders for their own selfish motives.

ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ; ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (੩੬੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My alliance is with Almighty, who is pervading everywhere. ||1||

ਹਮ , ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ; ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ (੩੬੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I have formed my alliance with Almighty; He is my only support.

ਮੈ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਹਉ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Other than Him, I have no other faction or alliance; I sing of the countless and endless Glorious Praises of Almighty. ||1||Pause||

ਜਿਨ੍ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ; ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ (੩੬੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those with whom you form alliances, shall perish.

ਝੂਠੁ ਧੜੇ ਕਰਿ ; ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ (੩੬੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Making false alliances, the mortals repent and regret in the end.

ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ; ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (੩੬੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who practice falsehood shall not last.

ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ;
ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (ਸਮੱਰਥੁ ਬੋਲੋ) (੩੬੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I have formed my alliance with Almighty; there is no one more powerful than Him. ||2||

ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ (੩੬੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

All these alliances are mere extensions of the love of Maya.

ਮਾਇਆ ਕਉ ; ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (੩੬੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Only fools argue over Maya.

ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ; ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ (੩੬੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They are born, and they die, and they lose the game of life in the gamble.

ਹਮਰੈ , ਹਰਿ ਧੜਾ ; ਜਿ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥ (੩੬੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My alliance is with Almighty, who embellishes all, in this world and the next. ||3||

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ; ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥ (੩੬੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In this Dark Age of Kali Yuga, the five thieves instigate alliances and conflicts.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ; ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ (੩੬੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Lust, anger, greed, emotional attachment and self-conceit have increased.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੩੬੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One who is blessed by Almighty's Grace, joins the Sat Sanggat, the True Congregation.

ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧੜਾ ; ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥ (੩੬੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My alliance is with Almighty who has destroyed all these alliances. ||4||

ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ; ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥ (੩੬੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the false love of materialism, people sit and form alliances.

ਪਰਾਇਆ ਛਿਦ੍ਰੁ , ਅਟਕ ਲੈ ; ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥ (੩੬੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They complain about other peoples' faults, while their own self-conceit only increases.

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ; ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥ (੩੬੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As they plant, so shall they harvest.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ , ਹਰਿ ਧੜਾ ਧਰਮੁ ;
ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ , ਆਵੈ ॥੫॥੨॥੫੪॥ (੩੬੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Nanak has joined Almighty's alliance of Dharma, which shall conquer the whole world. ||5||2||54||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੬-੧੧)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਹਿਰਦੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ; ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥ (੩੬੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Constantly listening to the Ambrosial Gurbani in the heart, it becomes pleasing to the mind.

ਗੁਰਬਾਣੀ ; ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੩੬੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Through Gurbani, the Incomprehensible Almighty is comprehended. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ; ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥ (੩੬੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As Gurmukh (Guru-oriented), listen to Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator, O my Sister.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The One Almighty is pervading and permeating deep within the heart; with your mouth, recite the Ambrosial Hymns of the Guru. ||1||Pause||

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ , ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (੩੬੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My mind and body are filled with divine love, and great sadness.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖ ਪਾਇਆ ; ਵਡਭਾਗੁ ॥੨॥ (੩੬੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, I have obtained the True Guru, the Primal Being. ||2||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (੩੬੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the love of materialism, the mortals wander through poisonous Maya.

ਭਾਗਹੀਨ ; ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (੩੬੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The unfortunate ones do not meet the True Guru. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ ॥ (੩੬੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty Himself inspires us to drink in Almighty's Ambrosial Elixir.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੫॥ (੩੬੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Through the Perfect Guru, Guru Nanak says, Almighty is obtained. ||4||3||55||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੬-੧੫)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ; ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (੩੬੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Love of Almighty’s Name (Naam), the Name of the Creator, is the Support of my mind and body.

ਨਾਮੁ ਜਪੀ ; ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (੩੬੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I chant Almighty’s Name (Naam); Almighty’s Name (Naam) is the essence of peace. ||1||

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥ (੩੬੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

So chant Almighty’s Name (Naam), O my friends and companions.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਵਡੈ ਭਾਗਿ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty’s Name (Naam), there is nothing else for me. By great good fortune, as Gurmukh (Guru-oriented), I have received Almighty's Name. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ (੩੬੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty's Name (Naam), I cannot live.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (੩੬੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, Gurmukh (Guru-oriented) obtain Almighty's Name (Naam). ||2||

ਨਾਮਹੀਨ , ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ (੩੬੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who lack Almighty's Name (Naam) have their faces rubbed in the dirt of Maya.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥ (੩੬੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty's Name (Naam), cursed, cursed are their lives. ||3||

ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ; ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੩੬੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Great Almighty is obtained by great good destiny.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬॥ (੩੬੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Gurmukh (Guru-oriented) is blessed with Almighty's Name (Naam). ||4||4||56||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੭-੨)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ (੩੬੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I sing His Glorious Praises, and through the Word of His Bani, I speak His Glorious Praises.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਰਿ ਗੁਣ ; ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ (੩੬੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As Gurmukh (Guru-oriented), I chant and recite the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ; ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ (੩੬੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Chanting and meditating on Almighty's Name (Naam), my mind becomes blissful.

ਸਤਿ ਸਤਿ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ;
ਰਸਿ ਗਾਏ , ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਰਮਾ-ਨੰਦਾ ਬੋਲੋ) (੩੬੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The True Guru has implanted the True Name of True Almighty within me; I sing His Glorious Praises, and taste the supreme ecstasy. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥ (੩੬੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The humble servants of Almighty sing Almighty's Glorious Praises.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਪਾਏ , ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ (੩੬੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, the detached, absolute Almighty is obtained. ||2||

ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ; ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ (੩੬੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those without virtue are stained by Maya's filth.

ਵਿਣੁ ਗੁਣ ; ਜਨਮਿ ਮੁਏ , ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ (੩੬੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Lacking virtue, the egotistical die, and suffer reincarnation. ||3||

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ; ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ (੩੬੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The ocean of the body yields pearls of virtue.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥ (੩੬੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Guru-oriented churns this ocean, and discovers this essence. ||4||5||57||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੭-੬)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ; ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (੩੬੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I listen to Almighty’s Name (Naam); Almighty’s Name (Naam) is pleasing to my mind.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (੩੬੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, the Gurmukh (Guru-oriented) obtains Almighty. ||1||

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (੩੬੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Chant Almighty's Name (Naam), as Gurmukh (Guru-oriented), and be exalted.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ;
ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty's Name (Naam), I have no other support; Almighty's Name (Naam) is woven into all my breaths and morsels of food. ||1||Pause||

ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ; ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ (੩੬੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam) illuminates my mind; listening to it, my mind is pleased.

ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ; ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ (੩੬੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One who speaks Almighty's Name (Naam), he alone is my friend and companion. ||2||

ਨਾਮਹੀਣ ; ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ (ਨਾਮ-ਹੀਣ ਬੋਲੋ) (੩੬੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty's Name (Naam), the fools depart naked,

ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ (੩੬੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

and they burn away to death, chasing the poison of Maya, like the moth chasing the flame. ||3||

ਆਪੇ ਥਾਪੇ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (੩੬੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He Himself establishes, and, having established, disestablishes.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥੫੮॥ (੩੬੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Almighty Himself bestows His Name (Naam). ||4||6||58||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੭-੧੦)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥ (੩੬੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The vine of Almighty's Name, has taken root in the Gurmukh (Guru-oriented) within his body and mind,

ਫਲ ਲਾਗੇ ; ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥ (੩੬੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

it bears the fruit of Almighty; its taste is so tasty! ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ (੩੬੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Chant Almighty's Name aloud and within the mind, in endless waves of joy.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ , ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਜਮ-ਕੰਕਰ ਬੋਲੋ) (੩੬੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Chant and repeat Almighty's Name (Naam); through the Guru's Teachings praise Almighty, and slay the horrible serpent of the Messenger of Death. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਗੁਰ ਮਹਿ ; ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ (੩੬੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty has implanted His devotional worship in the Guru.

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ; ਸਿਖ ਦੇਵੈ , ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ (੩੬੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

When the Guru is pleased, He bestows it upon His Sikh (devotee), O my Brother. ||2||

ਹਉਮੈ ਕਰਮ ; ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (੩੬੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One who acts in ego, knows nothing about the method of salvation.

ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ; ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (੩੬੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He acts like an elephant, who throws dust on his head after taking a bath. ||3||

ਜੇ ਵਡਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ; ਵਡ ਊਚੇ ॥ (੩੬੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

If one's destiny is great and exalted,

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ; ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥੫੯॥ (੩੬੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, only then one is able to recite Almighty's Name (Naam) which is the truth and pure. ||4||7||59||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੭-੧੫)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ; ਮਨਿ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ (੩੬੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My mind suffers hunger for Almighty's Name.

ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ , ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ (੩੬੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

upon hearing Almighty's Name (Naam), my mind is satisfied, O my brother. ||1||

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ (੩੬੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Chant Almighty's Name (Naam), O my Gursikh (companions) friends.

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ , ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ;
ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Chant Almighty's Name (Naam), and through Almighty's Name (Naam), obtain peace; through the Guru's Teachings, enshrine Almighty's Name (Naam) in your heart and mind. ||1||Pause||

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ; ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ (੩੬੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Hearing Almighty's Name (Naam), the mind is in bliss.

ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ (੩੬੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Reaping the profit of Almighty's Name (Naam), through the Guru's Teachings, my soul has blossomed forth. ||2||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ (੩੬੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty's Name (Naam), the mortal is a leper, blinded by emotional attachment.

ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ; ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥੩॥ (੩੬੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

All his actions are fruitless; they lead only to painful entanglements. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿਜਸੁ ; ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (੩੬੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The very fortunate ones chant the Praises of Almighty,

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮਤਿ ; ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥੬੦॥ (੩੬੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, through the Guru's Teachings, one embraces love for Almighty's Name (Naam). ||4||8||60||

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੬੮-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਹਲਾ ੪ , ਰਾਗੁ ਆਸਾ ; ਘਰੁ ੬ ਕੇ ੩ ॥ (ਘਰੁ ਛੇਵੇਂ ਕੇ ਤਿੰਨ ਬੋਲੋ) (੩੬੮-੧)

Fourth Mahla, Raag Aasaa, 3 Of Sixth House :

Prologue: Once a egoistic Yogi came to Guru Ram Dass Ji to preach the Yoga way of life with intention to persuade Guruji to adopt the Yoga practices. Upon listening to him, Guruji uttered the following Shabad to bless him with the realisation of truth.

ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ; ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥ (੩੬੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You may pluck the strings with your hand, O yogi, but your playing of the harp is in vain.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ;
ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ (੩੬੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Under Guru's Instruction, chant the Glorious Praises of Almighty, O yogi, and this mind of yours shall be imbued with Almighty's Love. ||1||

ਜੋਗੀ ; ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (੩੬੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

O yogi, give your intellect the Teachings of Almighty.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਏਕੋ ਵਰਤੈ ;
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, the One Almighty, is pervading throughout all the ages; I humbly bow down to Him. ||1||Pause||

ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ , ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ; ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ (੩੬੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You sing in so many Ragas and harmonies, and you talk so much, but this mind of yours is only playing a game.

ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ , ਸਿੰਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ;
ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ , ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥ (੩੬੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You work the well and irrigate the fields, but the oxen have already left to graze in the jungle. ||2||

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ , ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ ;
ਹਰਿ ਜਾਮੈ , ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥ (੩੬੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the field of the body, plant the deed of Almighty's Name, and Almighty will sprout there, like a lush green field.

ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ;
ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ , ਗੁਰਮਤਿ ਜੇਤੁ ॥੩॥ (੩੬੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

O mortal, hook up your unstable mind like an ox, and irrigate your fields with Almighty's Name, through the Guru's Teachings. ||3||

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤੁਮਰੀ ; ਜੋ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਤਿਤੁ ਚੇਲ ॥(ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੩੬੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The yogis, the vagrants, and all the different people of the world are Yours, O Almighty. According to the wisdom which You give them, so do they follow their ways.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਹਰਿ ਲਾਵਹੁ ਮਨੂਆ ਪੇਲ ॥੪॥੯॥੬੧॥ (੩੬੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, I am the servant of the Almighty who is the Knower of all Hearts, please strengthen my concentration of my mind to You. ||4||9||61||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੮-੭)

Aasaa, Fourth Mahla:

Prologue: Once in Amritsar, a group of religious performers came to play the Ramayan epic. A group of Sikhs who wish to watch the play came to invite Guru Ram Dass Ji, Guruji uttered the following Shabad in Almighty's love to emphasize the importance time management and invest most of it in Almighty's meditation without which life becomes meaningless.

ਕਬ ਕੋ ਭਾਲੈ ਘੁੰਘਰੂ ਤਾਲਾ ; ਕਬ ਕੋ ਬਜਾਵੈ ਰਬਾਬੁ ॥ (੩੬੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

How long must one search for angle bells and cymbals, and how long must one play the Rebab?

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਲਾਗੈ ; ਹਉ ਤਬ ਲਗੁ ਸਮਾਰਉ ਨਾਮੁ॥੧॥ (੩੬੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the brief instant between coming and going, I meditate on Almighty's Name (Naam) ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (੩੬੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Such is the devotional love which has came pleasing to my mind.

ਹਉ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ;
ਜੈਸੇ ਜਲ ਬਿਨੁ , ਮੀਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty, I cannot live even for an instant, like the fish which dies without water. ||1||Pause||

ਕਬ ਕੋਊ , ਮੇਲੈ ਪੰਚ ਸਤ ਗਾਇਣ ; ਕਬ ਕੋ , ਰਾਗ ਧੁਨਿ ਉਠਾਵੈ॥ (੩੬੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

How long must one tune the five strings, and assemble the seven singers, and how long will they raise their voices in song?

ਮੇਲਤ ਚੁਨਤ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ ਲਾਗੈ ;
ਤਬ ਲਗੁ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੨॥ (੩੬੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the time it takes to select and assemble these musicians, a moment elapses, and my mind sings the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਕਬ ਕੋ ਨਾਚੈ , ਪਾਵ ਪਸਾਰੈ ; ਕਬ ਕੋ , ਹਾਥ ਪਸਾਰੈ ॥ (੩੬੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

How long must one dance and stretch out one's feet, and how long must one reach out with one's hands?

ਹਾਥ ਪਾਵ ਪਸਾਰਤ , ਬਿਲਮੁ ਤਿਲੁ ਲਾਗੈ ;
ਤਬ ਲਗੁ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਸਮੑਾਰੈ ॥੩॥ (੩੬੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Stretching out one's hands and feet, there is a moment's delay; and then, my mind meditates on Almighty. ||3||

ਕਬ ਕੋਊ , ਲੋਗਨ ਕਉ ਪਤੀਆਵੈ ;
ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ , ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੩੬੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

How long must one satisfy the people, in order to obtain honor?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਤਾ ਜੈ ਜੈ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੪॥੧੦॥੬੨॥ (੩੬੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, I the Almighty's servant meditate forever in your heart on Almighty, and then everyone will congratulate on the successful life. ||4||10||62||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੮-੧੩)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (੩੬੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Joining the true Congregation (Sat Sanggat) one meets Almighty. In the company of the Satguru, the Glorious Praises of Almighty are sung.

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ;
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (੩੬੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

With the sparkling jewel of spiritual wisdom, the heart is illumined, and ignorance is dispelled. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਚਹੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (੩੬੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

O humble servants of Almighty, let your dancing be meditation on Almighty.

ਐਸੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ;
ਹਮ ਜਨ ਕੇ ਧੋਵਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੩੬੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

If only I cold meet such devotees, O my brother; I would wash the feet of such servants. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਅਨਦਿਨੁ , ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥(੩੬੮-੧੫, ਆਸਾ,ਮਃ ੪)

Meditate on Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator, O my mind; night and day, center your consciousness on Almighty.

ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ; ਫਿਰਿ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ (੩੬੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You shall have the fruits of your desires, and you shall never feel hunger again. ||2||

ਆਪੇ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਇ ॥ (੩੬੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Infinite Almighty Himself is the Creator; Almighty Himself speaks, and causes us to speak.

ਸੇਈ ਸੰਤ ਭਲੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ; ਜਿਨ੍ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੩॥ (੩੬੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The devotees who are pleasing to Your Will are good; their honor is approved by You. ||3||

ਨਾਨਕੁ , ਆਖਿ ਨ ਰਾਜੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ;
ਜਿਉ ਆਖੈ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥ (੩੬੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, I am not saturated (satisfied) by chanting Almighty's Glorious Praises; the more I chants them, the more peace is obtained.

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਦੀਏ ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ;
ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ਵਣਜਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥੪॥੧੧॥੬੩॥ (੩੬੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty Himself has bestowed the treasure of devotional love; His customers purchase virtues, and carry them home. ||4||11||63||

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੬੯-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਘਰੁ ੮ ਕੇ ; ਕਾਫੀ੍ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ **(ਅਠਵੇਂ ਬੋਲੋ)** (੩੬੯-੧)

Raag Aasaa, Eighth House, Kaafee, Fourth Mahla:

ਆਇਆ ਮਰਣੁ ਧੁਰਾਹੁ ; ਹਉਮੈ ਰੋਈਐ ॥ (੩੬੯-੧, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

Death is ordained from the very beginning, and yet ego makes us cry.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਈਐ ॥੧॥ (੩੬੯-੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

Meditating on Almighty's Name (Naam), as Gurmukh (Guru-oriented), one becomes stable and steady. ||1||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ; ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (੩੬੯-੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

Blessed is the Perfect Guru, through whom the way of Death is known.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ , ਸੁ ਸਾਰੁ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੯-੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

The sublime people earn the profit of Almighty's Name (Naam); they are absorbed in the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||Pause||

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਡੇਹ ; ਸਿ ਆਏ ਮਾਇਆ ॥ (੩੬੯-੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

The days of one's life are pre-ordained; they will come to their end, O brother.

ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲ੍ਹਿ ; ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੨॥ (੩੬੯-੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

One must depart, today or tomorrow, according to Almighty's Primal Order. ||2||

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (੩੬੯-੪, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

Useless are the lives of those, who have forgotten Almighty's Name (Naam).

ਜੂਐ ਖੇਲਣੁ ਜਗਿ ; ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਾਰਿਆ ॥੩॥ (੩੬੯-੪, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

They lose the gamble of life (play the game of chance) in this world, and losing their mind concentration from Almighty's Name. ||3||

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ; ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੬੯-੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

Those who have found the Guru are at peace, in life and in death.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਸਚਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧੨॥੬੪॥ (੩੬੯-੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the true ones are truly absorbed into True Almighty. ||4||12||64||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੯-੬)

Aasaa, Fourth Mahla:

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੩੬੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Having obtained the treasure of this human birth, I meditate on Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (੩੬੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

By Guru's Grace, I understand, and I am absorbed into True Almighty. ||1||

ਜਿਨੑ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ; ਤਿਨੑੀ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (੩੬੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who have such pre-ordained destiny practice Almighty's Name (Naam).

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ; ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

True Almighty summons the truthful to the Mansion of His Presence. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥ (੩੬੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Deep within is the treasure of Almighty's Name (Naam); it is obtained by the Gurmukh (Guru-oriented).

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥ (੩੬੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Night and day, meditate on Almighty's Name (Naam), and sing the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ; ਮਨਮੁਖਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (੩੬੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Deep within are infinite substances, but the self-will Manmukh (ego-oriented) does not find them.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੈ ਗਰਬੁ ; ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥੩॥ (੩੬੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In egotism and pride, the mortal's false-self consumes him. ||3||

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਖੁਆਈਐ ॥ (੩੬੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, when his True identity is obtained when one gets rid of this ego,

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ; ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧੩॥੬੫॥ (੩੬੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Through the Guru's Teachings, the mind is illumined, and he meets True Almighty. ||4||13||65||

ਰਾਗੁ ਆਸਾਵਰੀ , ਘਰੁ ੧੬ ਕੇ ੨ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਸੁਧੰਗ (ਘਰੁ ਸੋਲ੍ਹਵੇਂ ਕੇ ਦੋ ਬੋਲੋ) (੩੬੯-੧੧)

Raag Aasaavaree, 2 of Sixteenth House, Fourth Mahla, Sudhang:

ੴ , ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੬੯-੧੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਉ , ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਉ ॥ (੩੬੯-੧੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

Night and day, I sing the Kirtan, the Praises of Almighty's Name.

ਸਤਿਗੁਰਿ , ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਤਾਇਆ ;
ਹਉ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੯-੧੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru has revealed to me the Name of Almighty; without Almighty, I cannot live, for a moment, even an instant. ||1||Pause||

ਹਮਰੈ ਸ੍ਰਵਣੁ , ਸਿਮਰਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ;
ਹਉ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉਹਉ , ਇਕੁ ਖਿਨੁ ॥ (੩੬੯-੧੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

My ears hear Almighty's Kirtan, and I contemplate Him; without Almighty, I cannot live, even for an instant.

ਜੈਸੇ , ਹੰਸੁ ਸਰਵਰ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ;
ਤੈਸੇ , ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਿਉ ਰਹੈ , ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ॥੧॥ (੩੬੯-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

As the swan cannot live without the lake, how can Almighty's slave live without serving Him? ||1||

ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ , ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਿਦ ਧਾਰਿ ;
ਕਿਨਹੂੰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ , ਮੋਹ ਅਪਮਾਨ ॥ (੩੬੯-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

Some enshrine love for materialism in their hearts, and some pledge love for worldly attachments and ego.

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ , ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦ ;
ਨਾਨਕ , ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧੪॥੬੬॥ (੩੬੯-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

Almighty's servant embraces love for Almighty and obtain the painless state; Guru Nanak remembers Almighty, the Master. ||2||14||66||

ਆਸਾਵਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੩੬੯-੧੬)

Aasaavaree, Fourth Mahla:

ਮਾਈ , ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ; ਬਤਾਵਹੁ , ਰੀ ਮਾਈ ॥ (੩੬੯-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

O mother, my mother, tell me about my Beloved Almighty.

ਹਉ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ;
ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਬੇਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੬੯-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

Without Almighty, I cannot live for a moment, even an instant; I love Him, like the camel is fascinated with the vine. ||1||Pause||

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ; (ਬਿਰੱਕਤੁ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥(੩੬੯-੧੮,ਆਸਾਵਰੀ,ਮਃ ੪)

My mind has become sad and distant, longing for Almighty's sight (Darshan), my Friend.

ਜੈਸੇ ਅਲਿ , ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ;
ਤੈਸੇ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (੩੬੯-੧੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

As the bumblebee cannot live without the lotus, I cannot live without Almighty. ||1||

ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ;
ਮੋਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥(੩੭੦-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

Keep me under Your Protection, O Beloved Master of the Universe; fulfill my faith, O Creator of the World.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੩੯॥੧੩॥੧੫॥੬੭॥ (੩੭੦-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the servant mind is filled with bliss, when he obtains the Almighty's sight (Darshan), even for an instant. ||2||39||13||15||67||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਘਰੁ ੨ ; ਮਹਲਾ ੫ (੩੭੦-੪)

Raag Aasaa, Second House, Fifth Mahla:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji, describes the attributes of Maya in the following Shabad;

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੭੦-੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ (੩੭੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who invest loves for her (Maya), ultimately the Maya eats him means that one accumulates Maya to obtain happiness but the love of Maya creates trouble which destroys the lover.

ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ; ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (੩੭੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who seats her (Maya) in comfort, is totally terrified by her.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ; ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥ (੩੭੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Brother, friends and family, fights among themselves upon seeing her (Maya).

ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ; ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥ (੩੭੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But she (Maya) has come under my control, by Guru's Grace. ||1||

ਐਸਾ ਦੇਖਿ ; ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥ (੩੭੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Beholding her, all are bewitched:

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ;
ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ , ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

the strivers, the Siddhas, the demi-Gods, angels and mortals. All, except the Saadhus (whom conquered their mind), are deceived by her deception. ||1||Pause||

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ; ਤਿਨ੍ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ (੩੭੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Some wander around as renunciates, but they are engrossed in lust.

ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ; ਤਿਨ੍ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ (੩੭੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Some grow rich as householders, but she (Maya) does not belong to them.

ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ; ਤਿਨੑ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ (੩੭੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Some call themselves men of charity, and she torments them terribly.

ਹਮ , ਹਰਿ ਰਾਖੇ ; ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (੩੭੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty has saved me, by attaching me to the Feet of the True Guru. ||2||

ਤਪੁ ਕਰਤੇ ; ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ (੩੭੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (Maya) leads astray the penitents who practice penance.

ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ; ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ (੩੭੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The scholarly Pandits are all seduced by greed to posses Maya.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ; ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ (੩੭੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The world of the three qualities (sato, rajo and tamo) is enticed, and the heavens are enticed by Maya.

ਹਮ , ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ; ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥ (੩੭੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru has saved me, by giving me His Hand. ||3||

ਗਿਆਨੀ ਕੀ ; ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ (੩੭੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (Maya) is the slave of those who have obtained the ultimate knowledge of Almighty.

ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ; ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੩੭੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With her palms together, she serves them and offers her prayer:

ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ; ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ (੩੭੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

"Whatever you wish, that is what I shall do."

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥ (੩੭੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, she does not draw near to the Gurmukh (Guru-oriented). ||4||1||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੦-੧੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਸੂ ਤੇ ; ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ (੩੭੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have been separated from my Beloved, by my mother-in-law (Maya).

ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ; ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥ (੩੭੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My younger brother-in-law and sister-in-law (Hope and Desire) are dying of grief.

ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ; ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (੩੭੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am no longer swayed by the fear of my elder brother-in-law (Death).

ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ; ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥ (੩੭੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am protected by my All-knowing, Wise Husband Almighty. ||1||

ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ; ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੭੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listen, O people: I have tasted the elixir of love.

ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The evil ones are dead, and my enemies are destroyed. The True Guru has given me Almighty's Name,. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਥਮੇ ; ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੩੭੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

First, I renounced my egotistical love of myself.

ਦੁਤੀਆ ; ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ (੩੭੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Second, I renounced the ways of the world.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ; ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥ (੩੭੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renouncing the three qualities, I look alike upon friend and enemy.

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧ , ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ (੩੭੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

And then, the fourth state of bliss was revealed to me by the Satguru. ||2||

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ; ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ (੩੭੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the cave of celestial bliss, I have obtained a seat.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ; ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ (੩੭੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty (Pure Light) plays the unstruck melody of bliss.

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੩੭੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am in ecstasy, contemplating the Guru's Shabad (Gurbani).

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ; ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੩੭੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Imbued with my Beloved Husband Almighty, I am the blessed, happy soul-bride. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ; ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੩੭੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Servant Nanak chants the wisdom of Almighty;

ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ; ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ (੩੭੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

one who listens and practices Guru's sermons, is carried across and saved.

ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ; ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੭੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is not born, and he does not die; he does not come or go.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ; ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥ (੩੭੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He remains blended with Almighty. ||4||2||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੦-੧੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਨਿਜ ਭਗਤੀ ; ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (੩੭੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Devotional worship is my serene bride of totally agreeable disposition.

ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ; ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ (੩੭੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Her beauty is incomparable, and her character is perfect.

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ; ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ (੩੭੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The house (mind) in which she dwells is praiseworthy.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥ (੩੭੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But rare are those who, as Gurmukh (Guru-oriented), obtain such a bride of devotional worship.||1||

ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ (ਸੁ-ਕਰਣੀ ਬੋਲੋ) (੩੭੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have met with the Guru and am blessed with this bride of pure actions.

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ; ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In worship, marriage and in every occasion, such a bride (devotion) looks beautiful. ||1||Pause||

ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ; ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ (੩੭੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As long as she (devotion) lived with her father (Guru), (as long as the Guru had not imparted the sense of devotional worship to me),

ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ; ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ ॥ (੩੭੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

her Husband (I, the disciple) wandered around in sadness.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ; ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ (੩੭੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When I served and surrendered to Almighty, the True Being;

ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ; ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੩੭੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

the Guru brought my bride (devotional worship) to my home (mind), and I obtained total happiness. ||2||

ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ; ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥ (ਬੱਤੀਹ, ਸੁਲੱਖਣੀ ਬੋਲੋ)
ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ (ਆਗਿਆ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ) (੩੭੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (devotional worship) is blessed with thirty–six (36) sublime attributes, and her offspring are fruits of devotional worship. She is obliging, intelligent and beautiful.

ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ; ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ (੩੭੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (devotional worship) fulfills all her husband's (my) heart's desires.

ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ; ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥੩॥ (੩੭੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My younger and elder and sisters-in-law (hopes and desires) are totally appeased. ||3||

ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ; ਸਰੇਸਟ ॥ (੩੭੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (devotional worship) is the most noble of all the family (divine virtues).

ਮਤੀ ; ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ (੩੭੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She counsels and advises her younger and elder brothers-in-law (faculties of mental and physical perception).

ਧੰਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥ (੩੭੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

How blessed is that house (mind) in which she (devotional worship) has appeared.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥੩॥ (੩੭੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O servant Nanak, the life of the fortunate one passes in perfect peace and comfort. ||4||3||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੧-੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਮਤਾ ਕਰਉ ; ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥ (੩੭੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever good I resolve to do, she (Maya) does not allow it to happen.

ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ; ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥ (੩੭੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (Maya) stands guard blocking the way of goodness and self-discipline.

ਵੇਸ ਕਰੇ ; ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (੩੭੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (Maya) wears many disguises, and assumes many forms,

ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ; ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ (੩੭੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and she (Maya) does not allow me to dwell in my own home. She (Maya) forces me to wander around in different directions. ||1||

ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ; ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ (੩੭੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (Maya) has become the mistress of my home, and she does not allow me to live in it.

ਜਤਨ ਕਰਉ ; ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If I make any spiritual endeavor, she (Maya) fights with me. ||1||Pause||

ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ; ਆਈ ਆਮਰਿ ॥ (੩੭੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the beginning, she (Maya) came as a helper,

ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ; ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥ (੩੭੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but she (Maya) has gradually overwhelmed the nine continents, all places and interspaces.

ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ , ਨ ਛੋਡੈ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸ ॥ (੩੭੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (Maya) has not spared even the river banks, the sacred shrines of pilgrimage, the yogis and ascetics,

ਪੜਿ ਥਾਕੇ ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ , ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ ॥੨॥ (੩੭੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

or those who tirelessly read the Simritees and study the Vedas. ||2||

ਜਹ ਬੈਸਉ ; ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ ॥ (੩੭੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Wherever I sit, she (Maya) sits there with me.

ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ; ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥ (੩੭੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (Maya) has imposed her power upon the whole world.

ਹੋਛੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ; ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (੩੭੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Seeking meager protection, I am not protected from her (Maya).

ਕਹੁ ਮੀਤਾ ; ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੩॥ (੩੭੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Tell me, O my friend: unto whom should I turn for protection? ||3||

ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ (੩੭੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I heard of His Teachings, and so I have come to the True Guru.

ਗੁਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (੩੭੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has implanted the Mantra of Almighty's Name, within my body and mind.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥ (੩੭੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

And now, I dwell in the home of my own inner self; I sing the Glorious Praises of Infinite Almighty.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ; ਨਾਨਕ , ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥ (੩੭੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have met Almighty, Guru Nanak says, and I have become worry-less (care-free). ||4||

ਘਰੁ ਮੇਰਾ ; ਇਹ ਨਾਇਕਿ ਹਮਾਰੀ ॥ (੩੭੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My home is now my own, and she (Maya) is now my maid.

ਇਹ ਆਮਰਿ ;
ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥(੩੭੧-੧੨,ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She (Maya) is now my servant, and by the Grace of the Guru I have attained Almighty's court. ||1||Second Pause||4||4||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੧-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

Prologue: Baba Prithi Chand (Guru Arjan Dev Ji's elder brother) claimed to be the lawful Guru and complained against Guru Arjan Dev Ji in the King Jahangir's Court for occupying the Guruship Throne. Jahangir made judgement in Baba Prithi Chand's favour and ordered his General Sulhi Khan to attack Guruji in Amritsar and inaugurate Baba Prithi Chand as the fifth Guru. The news reached Amritsar and Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji and Guruji uttered the following Shabad;

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ; ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥ (੩੭੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

First, it was decided to send a letter.

ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ; ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ (੩੭੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Second, it was decided to send two wise men.

ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ; ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ (੩੭੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Third, it was decided to make the effort and do something for protection.

ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (੩੭੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But I have renounced everything, and I focused (hoped) only on You, Almighty. ||1||

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ; ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ (੩੭੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Now, I am totally blissful, carefree and at ease.

ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The enemies and evil-doers have perished, and I have obtained peace. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਮੋੱਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (੩੭੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru has imparted the Teachings to me.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ; ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥ (੩੭੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My soul, body and everything belong to Almighty.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ; ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ (੩੭੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever I do, is by Your Almighty Power.

ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ; ਤੂੰਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ (੩੭੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my only Support, You are my only Court. ||2||

ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ; ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ , ਕੈਂ ਧਰਿ ॥ (੩੭੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If I were to renounce You, Almighty, unto whom could I turn?

ਆਨ ਨ ਬੀਆ ; ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ (੩੭੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

There is no other, comparable to You.

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (੩੭੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Who else is Your servant to serve?

ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ; ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥ (੩੭੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The faithless cynics are deluded; they wander around in the wilderness of the worldly possessions. ||3||

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੭੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Glorious Greatness cannot be described.

ਜਹ ਕਹ ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ; ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ (੩੭੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Wherever I am, you save me, hugging me close in Your embrace.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (੩੭੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am Your slave, has embraced Your Sanctuary.

ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ; ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੫॥ (੩੭੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty has preserved his honor, and congratulations are pouring in. ||4||5||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੨-੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਪਰਦੇਸੁ ਝਾਗਿ ; ਸਉਦੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ (੩੭੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Having wandered through foreign lands (the cycle of reincarnation), I have come here in this life of a human to do business (perform deeds).

ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਸੁਣੀ ; ਲਾਭਾਇਆ ॥ (੩੭੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I heard of the incomparable and profitable merchandise.

ਗੁਣ ਰਾਸਿ ; ਬੰਨ੍ਹਿ ਪਲੈ ਆਨੀ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੩੭੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have gathered in my pockets my capital of virtue, and I have brought it here with me.

ਦੇਖਿ ਰਤਨੁ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥੧॥ (੩੭੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Beholding the jewel of Almighty's Name, this mind is fascinated. ||1||

ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ; ਦੁਆਰੈ ਆਏ ॥ (੩੭੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have come to the door of the Trader (Saint),

ਵਖਰੁ ਕਾਢਹੁ ; ਸਉਦਾ ਕਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Please display the merchandise, so that the business may be transacted. ||1||Pause||

ਸਾਹਿ ਪਠਾਇਆ ; ਸਾਹੈ ਪਾਸਿ ॥ (੩੭੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Trader (Saint) has sent me to the Banker (Guru).

ਅਮੋਲ ਰਤਨ ; ਅਮੋਲਾ ਰਾਸਿ ॥ (੩੭੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The jewel (Almighty's Name) is priceless, and the capital is priceless.

ਵਿਸਟੁ ਸੁਭਾਈ ; ਪਾਇਆ ਮੀਤ ॥ (੩੭੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the Saints were involved in the deal as friendly party and they acted as the solicitors

ਸਉਦਾ ਮਿਲਿਆ ; ਨਿਹਚਲ ਚੀਤ ॥੨॥ (੩੭੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have obtained the merchandise of Almighty's Name, and my consciousness is now steady and stable. ||2||

ਭਉ ਨਹੀ ਤਸਕਰ ; ਪਉਣ ਨ ਪਾਨੀ ॥ (੩੭੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have no fear of thieves (lust, anger, greed, attachment and ego), of wind (evil desires) or water (worldly materials).

ਸਹਜਿ ਵਿਹਾਝੀ ; ਸਹਜਿ ਲੈ ਜਾਨੀ ॥ (੩੭੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have easily made my purchase, and I easily take it away.

ਸਤ ਕੈ ਖਟਿਐ ; ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (੩੭੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have earned Truth, and I shall have no pain.

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ; ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੩॥ (੩੭੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have brought this merchandise home, safe and sound. ||3||

ਮਿਲਿਆ ਲਾਹਾ ; ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ (੩੭੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have earned the profit, and I am happy.

ਧੰਨੁ ਸਾਹ ਪੂਰੇ ; ਬਖਸਿੰਦ ॥ (੩੭੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Blessed is the Banker (Guru), the Perfect Bestower.

ਇਹੁ ਸਉਦਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਪਾਇਆ ॥ (੩੭੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

How rare is the Gurmukh (Guru-oriented) who obtains this merchandise;

ਸਹਲੀ ਖੇਪ ; ਨਾਨਕੁ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥੬॥ (੩੭੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak has brought this profitable merchandise home. ||4||6||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੨-੭)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਗੁਨੁ ਅਵਗਨੁ ; ਮੇਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (੩੭੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Dear Almighty, please do not consider my merits or demerits,

ਨਹ ਦੇਖਿਓ ; ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (੩੭੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
please do not look at my beauty, color or decorations.

ਚਜ ਅਚਾਰ ; ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (੩੭੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I do not know the ways of wisdom and good conduct.

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ; ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜੈ ਆਨੀ ॥੧॥ (੩੭੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
But taking me by the arm, my Husband Almighty has led me to His Bed (devotional stage). ||1||

ਸੁਨਿਬੋ ਸਖੀ ; ਕੰਤਿ ਹਮਾਰੋ , ਕੀਅਲੋ ਖਸਮਾਨਾ ॥ (ਸੁਨਿ-ਬੋ ਬੋਲੋ) (੩੭੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Hear, O my companions, my Husband, my Almighty Master, possesses me.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ , ਰਾਖਿਓ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ;
ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਲੋਕੁ ਅਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Placing His Hand upon my forehead, He protects me as His Own. What do these ignorant people know? ||1||Pause||

ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ; ਅਬ ਹੁਣਿ ਸੋਹਿਓ ॥ (੩੭੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
My married life now appears so beauteous;

ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਓ ; ਮੇਰੋ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜੋਹਿਓ ॥ (੩੭੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
my Husband Almighty has met me, and He sees all my pains.

ਆਂਗਨਿ ਮੇਰੈ ; ਸੋਭਾ ਚੰਦ ॥ (੩੭੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Within the courtyard of my heart, the glory of the moon shines.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ; ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਅਨੰਦ ॥੨॥ (੩੭੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Night and day, I have enjoyment (bliss) with my Beloved. ||2||

ਬਸਤ੍ਰ ਹਮਾਰੇ ; ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ॥ (੩੭੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My clothes are dyed the deep crimson color of the poppy.

ਸਗਲ ਆਭਰਣ ; ਸੋਭਾ ਕੰਠਿ ਫੂਲ ॥ (੩੭੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All the ornaments and garlands around my neck adorn me.

ਪ੍ਰਿਅ ਪੇਖੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (੩੭੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Gazing upon my Beloved with my eyes, I have obtained all treasures;

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਕੀ ; ਚੂਕੀ ਕਾਨਿ ॥੩॥ (੩੭੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have shaken off the power of the evil demons. ||3||

ਸਦ ਖੁਸੀਆ ; ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (੩੭੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have obtained eternal bliss, and I constantly celebrate.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ; ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ (੩੭੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With the nine treasures of Almighty's Name (Naam), I am satisfied in my own home.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਉ ਪਿਰਹਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (੩੭੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, when the happy soul-bride is adorned by her Beloved,

ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੀ ॥੪॥੭॥ (੩੭੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

she is forever happy with her Husband Almighty. ||4||7||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੨-੧੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਕਰਿ ; ਪੂਜਾ ਕਰਨਾ ॥ (੩੭੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They give you donations and worship you.

ਲੈਤ ਦੇਤ ; ਉਨ੍ ਮੂਕਰਿ ਪਰਨਾ ॥ (੩੭੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You take from them, and then deny that they have given anything to you.

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ; ਤੁਮ੍ ਹੈ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਜਾਣਾ ॥ (੩੭੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That door, through which you must ultimately go, O Brahmin,

ਤਿਤੁ ਦਰਿ ; ਤੂੰਹੀ ਹੈ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੧॥ (੩੭੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

at that door, you will come to regret and repent. ||1||

ਐਸੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ; ਡੂਬੇ ਭਾਈ ॥ (੩੭੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Such Brahmins shall drown, O Brother;

ਨਿਰਾਪਰਾਧ ; ('ਨਿਰ-ਅਪਰਾਧ' ਮੂਲ ਰੂਪ ਹੈ)
ਚਿਤਵਹਿ ਬੁਰਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

they think of doing evil to the innocent. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ; ਫਿਰਹਿ ਹਲਕਾਏ ॥ (੩੭੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Within them is greed, and they wander around like mad dogs.

ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ; ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ॥ (੩੭੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They slander others and carry loads of sin upon their heads.

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ; ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ (੩੭੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Intoxicated by Maya, they do not think of Almighty.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ; ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ॥੨॥ (੩੭੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Deluded by doubt, they wander off on many paths. ||2||

ਬਾਹਰਿ ; ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ (੩੭੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Outwardly, they wear various religious robes,

ਅੰਤਰਿ ; ਬਿਖਿਆ ਉਤਰੀ ਘੇਰੇ ॥ (੩੭੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but within, they are enveloped by poison.

ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ; ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (੩੭੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
They instruct others, but do not understand themselves.

ਐਸਾ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ; ਕਹੀ ਨ ਸੀਝੈ ॥੩॥ (੩੭੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Such Brahmins will never be emancipated. ||3||

ਮੂਰਖ ਬਾਮਣ ; ਪ੍ਰਭੂ ਸਮਾਲਿ ॥ (੩੭੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
O foolish Brahmin, reflect upon Almighty.

ਦੇਖਤ ਸੁਨਤ ; ਤੇਰੈ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (੩੭੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
He watches and hears, and is always with you.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੇ ਹੋਵੀ ਭਾਗੁ ॥ (੩੭੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Says Nanak, if this is your destiny,

ਮਾਨੁ ਛੋਡਿ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥੪॥੮॥ (੩੭੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
renounce your pride, and grasp the Guru's Feet. ||4||8||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੨-੧੯)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭਏ ਗਤੁ ਤਨ ਤੇ ;
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥(੩੭੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Pain and disease have left my body, and my mind has become pure; I sing the Glorious Praises of Almighty with mind and speech.

ਭਏ ਅਨੰਦ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ;
ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (੩੭੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I am in bliss, meeting with the Saints, and now, my mind does not go wandering. ||1||

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਮਾਇ ॥ (੩੭੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
My burning hunger for desires are quenched, through the Guru's Shabad (Gurbani), O mother.

ਬਿਨਸਿ ਗਇਓ ਤਾਪ ਸਭ ਸਹਸਾ ;
ਗੁਰੁ ਸੀਤਲੁ ਮਿਲਿਓ , ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The fever of doubt has been totally eliminated; meeting the Guru, I am cooled and soothed, naturally. ||1||Pause||

ਧਾਵਤ ਰਹੇ ਏਕੁ ਇਕੁ ਬੂਝਿਆ ; ਆਇ ਬਸੇ ਅਬ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਇ॥(੩੭੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My wandering (in birth and death cycle) has ended, since I have realized the One and Only Almighty; now, I have come to dwell in the eternal place.

ਜਗਤੁ ਉਧਾਰਨ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ; ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੨॥ (੩੭੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Saints are the Saviours of the world; beholding their sight (Darshan), I remain satisfied. ||2||

ਜਨਮ ਦੋਖ ਪਰੇ ਮੇਰੇ ਪਾਛੈ ;
ਅਬ ਪਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਧੂ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੩੭੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have left behind the sins of countless incarnations, now that I have grasped the feet of the eternal Satguru.

ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਗਾਵੈ ਮੰਗਲ ਮਨੂਆ ; (੩੭੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind sings the celestial melody of bliss,

ਅਬ ਤਾ ਕਉ , ਫੁਨਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ (੩੭੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and death shall no longer consume it. ||3||

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥ ਹਮਾਰੇ ; (ਸਮੱਰਥ ਬੋਲੋ)
ਸੁਖਦਾਈ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (ਸੁਖ-ਦਾਈ ਬੋਲੋ) (੩੭੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Creator, the Cause of all causes, is All-powerful, the Giver of peace; He is my King, my Creator Almighty.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ;
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਇ ॥੪॥੯॥ (੩੭੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak lives by chanting Your Name, O Almighty; You are my companion and protector, within me, like treads in a cloth. ||4||9||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੩-੭)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਅਰੜਾਵੈ ਬਿਲਲਾਵੈ ; ਨਿੰਦਕੁ ॥ (੩੭੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The slanderer cries out and bewails.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬਿਸਰਿਆ ;
ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ਨਿੰਦਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
He has forgotten the Supreme Almighty, the Transcendent Almighty; the slanderer reaps the rewards of his own actions. ||1||Pause||

ਜੇ ਕੋਈ ਉਸ ਕਾ ਸੰਗੀ ਹੋਵੈ ; ਨਾਲੇ ਲਏ ਸਿਧਾਵੈ ॥ (੩੭੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
If someone is his companion, then he shall be taken along with him.

ਅਣਹੋਦਾ ਅਜਗਰੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਏ ;
ਨਿੰਦਕੁ , ਅਗਨੀ ਮਾਹਿ ਜਲਾਵੈ ॥੧॥(੩੭੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Like the dragon, the slanderer carries his huge, useless loads, and burns in his own fire (envy). ||1||

ਪਰਮੇਸਰ ਕੈ ਦੁਆਰੈ , ਜਿ ਹੋਇ ਬਿਤੀਤੈ ;
ਸੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (੩੭੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak proclaims and announces what happens at the Door of the Transcendent Almighty.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ , ਬਿਗਸਾਵੈ ॥੨॥੧੦॥ (੩੭੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The humble devotees of Almighty are forever in bliss; by singing Almighty's Praises, they blossom forth. ||2||10||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੩-੧੦)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਉ ਮੈ ; ਕੀਓ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (੩੭੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Even though I totally decorated myself,

ਤਉ ਭੀ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨ ਪਤੀਆਰਾ ॥ (੩੭੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
still, my mind is not satisfied.

ਅਨਿਕ ਸੁਗੰਧਤ ; ਤਨ ਮਹਿ ਲਾਵਉ ॥ (੩੭੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I applied various scented oils to my body,

ਓਹੁ ਸੁਖੁ ; ਤਿਲੁ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਪਾਵਉ ॥ (੩੭੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
and yet, I did not obtain even a tiny bit of pleasure from this.

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ; ਐਸੀ ਆਸਾਈ ॥ (੩੭੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Within my mind, I hold such a desire,

ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਖਤ ; ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ (੩੭੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
that I may live only to look at my Beloved, O my mother. ||1||

ਮਾਈ , ਕਹਾ ਕਰਉ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਧੀਰੈ ॥ (੩੭੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
O mother, what should I do? This mind cannot rest.

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਬੈਰਾਗੁ ਹਿਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
It is bewitched by the tender love of my Beloved. ||1||Pause||

ਬਸਤ੍ਰ ਬਿਭੂਖਨ ; ਸੁਖ ਬਹੁਤ ਬਿਸੇਖੈ ॥ (੩੭੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Garments, ornaments, and such exquisite pleasures

ਓਇ ਭੀ ਜਾਨਉ ; ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੈ ॥ (੩੭੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I look upon these as of no account.

ਪਤਿ ਸੋਭਾ ; ਅਰੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੩੭੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Likewise, honor, fame, dignity and greatness,

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ (ਆਗਿਆ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ) (੩੭੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
obedience by the whole world,

ਗ੍ਰਿਹੁ ਐਸਾ ਹੈ ਸੁੰਦਰ ; ਲਾਲ ॥ (੩੭੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and a household as beautiful as a jewel,

ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ; ਤਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (੩੭੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

if Almighty is pleased, then I shall be blessed, and forever in bliss. ||2||

ਬਿੰਜਨ ਭੋਜਨ ; ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ (੩੭੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With foods and delicacies of so many different kinds,

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (੩੭੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and such abundant pleasures and entertainments,

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ; ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ॥ (੩੭੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

power and property and absolute command,

ਮਨੁ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾ ਜਾਇਸਿ ॥ (੩੭੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

with these, the mind is not satisfied, and its thirst is not quenched.

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ; ਇਹੁ ਦਿਨੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ (੩੭੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without meeting Him, this day does not pass.

ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੂ ; ਤਾ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (੩੭੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting Almighty, I find peace. ||3||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ; ਸੁਨੀ ਇਹ ਸੋਇ ॥ (੩੭੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By searching and seeking, I have heard this news,

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ; ਤਰਿਓ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੭੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

that without the holy Congregation (Saadh Sanggat), no one swims across.

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ; ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੭੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has this good destiny written upon his forehead, finds the True Guru.

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ; ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ ॥ (੩੭੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
His hopes are fulfilled, and his mind is satisfied.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿਆ ; ਤਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ॥ (੩੭੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
When one meets Almighty, then his thirst is quenched,

ਨਾਨਕ ਲਧਾ ; ਮਨ ਤਨ ਮੰਝਾ ॥੪॥੧੧॥ (੩੭੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak has found Almighty, within his mind and body. ||4||11||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ੩ ॥ (੩੭੩-੧੯)
Aasaa, Fifth Mahla, Panch-Padas:

ਪ੍ਰਥਮੇ ; ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ (੩੭੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
First, your social status is high.

ਦੁਤੀਆ ; ਤੇਰੀ ਮਨੀਐ ਪਾਂਤਿ ॥ (੩੭੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Second, you are honored in society.

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ; ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਥਾਨੁ ॥ (੩੭੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Third, your home is beautiful.

ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ; ਮਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (੩੭੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
But you are so ugly, with self-conceit in your mind. ||1||

ਸੋਹਨੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਣਿ ਬਿਚਖਨਿ ; (ਬਿਚਖੱਨਿ ਬੋਲੋ) (੩੭੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
O beautiful, attractive, wise and clever woman:

ਅਤਿ ਗਰਬੈ ਮੋਹਿ , ਫਾਕੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
you have been trapped by your pride and attachment. ||1||Pause||

ਅਤਿ ਸੂਚੀ ; ਤੇਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ॥ (੩੭੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Your kitchen is so clean.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ; ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਲਾਲ ॥ (੩੭੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You take your bath, and worship, and apply the crimson mark upon your forehead;

ਗਲੀ ਗਰਬਹਿ ; ਮੁਖਿ ਗੋਵਹਿ ਗਿਆਨ ॥ (੩੭੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

with your mouth you speak wisdom, but you are destroyed by pride.

ਸਭਿ ਬਿਧਿ ਖੋਈ ; ਲੋਭਿ ਸੁਆਨ ॥੨॥ (੩੭੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The dog of greed has ruined you in every way. ||2||

ਕਾਪਰ ਪਹਿਰਹਿ ; ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥ (੩੭੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You wear your robes and enjoy pleasures;

ਆਚਾਰ ਕਰਹਿ ; ਸੋਭਾ ਮਹਿ ਲੋਗ ॥ (੩੭੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

you practice good conduct to impress people;

ਚੋਆ ਚੰਦਨ ; ਸੁਗੰਧ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (੩੭੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

you apply scented oils of sandalwood and musk,

ਸੰਗੀ ਖੋਟਾ ; ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲ ॥੩॥ (੩੭੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but your constant companion is the demon of anger. ||3||

ਅਵਰ ਜੋਨਿ ; ਤੇਰੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ (੩੭੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Other forms (mammal, reptiles, amphibians, birds, fish, spirits, demons, etc.) may be your helpers (Panihari=water-carriers);

ਇਸੁ ਧਰਤੀ ਮਹਿ ; ਤੇਰੀ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ (੩੭੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

in this world, you are the ruler.

ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ; ਤੁਝ ਪਹਿ ਦਾਮ ॥ (੩੭੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Gold, silver and wealth may be yours,

ਸੀਲੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ; ਤੇਰਾ ਕਾਮ ॥੪॥ (੩੭੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but the goodness of your conduct has been destroyed by lust. ||4||

ਜਾ ਕਉ , ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਇਆ ; ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੩੭੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That soul, upon whom Almighty has bestowed His Glance of Grace,

ਸਾ ਬੰਦੀ ਤੇ ; ਲਈ ਛਡਾਇ ॥ (੩੭੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

is liberated from the bondage of death.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੭੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Joining the holy congregation (Saadh Sanggat), Almighty's sublime essence is obtained.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਫਲ ਓਹ ਕਾਇਆ ॥੫॥ (੩੭੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, how fruitful is that body. ||5||

ਸਭਿ ਰੂਪ ; ਸਭਿ ਸੁਖ ਬਨੇ ਸੁਹਾਗਨਿ ॥ (੩੭੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All graces and all comforts shall come to you, as the happy soul-bride;

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰਿ ;
ਬਿਚਖਨਿ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੨॥ (ਬਿਚਖੱਨਿ ਬੋਲੋ) (੩੭੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

you shall be supremely beautiful and wise. ||1||Second Pause||12||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ , ਇਕਤੁਕੇ ੨ ॥ (ਇਕ-ਤੁਕੇ ਦੋ ਬੋਲੋ) (੩੭੪-੯)

Aasaa, Fifth Mahla, Ik-Tukas 2 :

ਜੀਵਤ ਦੀਸੈ ; ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ॥ (੩੭੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who is seen to be alive, shall surely die.

ਮੁਆ ਹੋਵੈ ; ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਰਹਣਾ ॥੧॥ (੩੭੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But he who is dead (no ego) shall remain ever-lasting. ||1||

ਜੀਵਤ ਮੁਏ ; ਮੁਏ ਸੇ ਜੀਵੇ ॥ (੩੭੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who die while yet alive, shall through this death, live on.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They place Almighty's Name, as medicine in their mouths, and through the Guru's Shabad (Gurbani), they drink the Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਕਾਚੀ ਮਟੁਕੀ ; ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (੩੭੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The clay pot of the body shall be broken.

ਜਿਸੁ ਛੂਟੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ; ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੨॥ (੩੭੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has eliminated the three qualities dwells in the home of his inner self. ||2||

ਊਚਾ ਚੜੈ ; ਸੁ ਪਵੈ ਪਇਆਲਾ ॥ (੩੭੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who climbs high, shall fall into the nether regions of the underworld.

ਧਰਨਿ ਪੜੈ ; ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਨ ਕਾਲਾ ॥੩॥ (੩੭੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who lies upon the ground, shall not be touched by death. ||3||

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰੇ ; ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੩੭੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who continue to wander around, achieve nothing.

ਸੇ ਅਸਥਿਰ ; ਜਿਨ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ (੩੭੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who practice the Guru's Teachings, become steady and stable. ||4||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ (੩੭੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This body and soul all belong to Almighty.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੫॥੧੩॥ (੩੭੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, meeting the Guru, I am enraptured. ||5||13||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੪-੧੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਪੁਤਰੀ ਤੇਰੀ ; ਬਿਧਿ ਕਰਿ ਥਾਟੀ ॥ (੩੭੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The puppet of the body has been fashioned with great skill.

ਜਾਨੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ; ਹੋਇਗੀ ਮਾਟੀ ॥੧॥ (੩੭੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Know for sure that it shall turn to dust. ||1||

ਮੂਲੁ ਸਮਾਲਹੁ ; ਅਚੇਤ ਗਵਾਰਾ ॥ (੩੭੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remember your origins, O thoughtless fool.

ਇਤਨੇ ਕਉ ; ਤੁਮ੍ ਕਿਆ ਗਰਬੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Why are you so proud of yourself? ||1||Pause||

ਤੀਨਿ ਸੇਰ ਕਾ ; ਦਿਹਾੜੀ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ (੩੭੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are a guest, of two pounds of raw food that you consume in a day;

ਅਵਰ ਵਸਤੁ ; ਤੁਝ ਪਾਹਿ ਅਮਾਨ ॥੨॥ (੩੭੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

other things are entrusted to you. ||2||

ਬਿਸਟਾ ਅਸਤ ਰਕਤੁ ; ਪਰੇਟੇ ਚਾਮ ॥ (੩੭੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

you are just excrement, bones and blood, wrapped up in skin,

ਇਸੁ ਊਪਰਿ ; ਲੇ ਰਾਖਿਓ ਗੁਮਾਨ ॥੩॥ (੩੭੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

this is what you are taking such pride in! ||3||

ਏਕ ਵਸਤੁ ਬੂਝਹਿ ; ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਪਾਕ ॥ (੩੭੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If you could understand even one thing, then you would be pure.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਤੂੰ ਸਦਾ ਨਾਪਾਕ ॥੪॥ (੩੭੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without understanding, you shall be forever impure. ||4||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (੩੭੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to the Guru;

ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥੫॥੧੪॥ (੩੭੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

through Him, I obtain Almighty, the All-knowing Primal Being. ||5||14||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਇਕਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥ (ਇਕ-ਤੁਕੇ, ਚਉ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੩੭੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Aasaa, Fifth Mahla, Ik-Tukas, Chau-Padas:

ਇਕ ਘੜੀ ਦਿਨਸੁ ; ਮੋਕਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਹਾਰੇ ॥ (੩੭੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One Ghari (24 minutes) in a day is many days for me in Your separation.

ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ ; ਕੈਸੇ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (੩੭੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind cannot survive, how can I meet my Beloved? ||1||

ਇਕੁ ਪਲੁ ਦਿਨਸੁ ; ਮੋਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਹਾਵੈ ॥ (੩੭੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I cannot endure one day, even one instant without Him.

ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਆਸ ਘਨੇਰੀ ;
ਕੋਈ ਐਸਾ ਸੰਤੁ , ਮੋਕਉ ਪਿਰਹਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind's desire for Your Sight (Darshan) is so great. Is there any Saint who can lead me to meet my Beloved? ||1||Pause||

ਚਾਰਿ ਪਹਰ ; ਚਹੁ ਜੁਗਹ ਸਮਾਨੇ ॥ (੩੭੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The four Paher (quarters of the day of 3 hours each) are like the four ages (4,320,000 years).

ਰੈਣਿ ਭਈ ; ਤਬ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੇ ॥੨॥ (੩੭੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

And when night comes, I think that it shall never end. ||2||

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮਿਲਿ ; ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ (੩੭੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The five demons (lust, anger, greed, attachment and ego) have joined together, to separate me from my Husband Almighty.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ; ਹਾਥ ਪਛੋੜੀ ॥੩॥ (੩੭੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Wandering and rambling, I cry out and wring my hands. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (੩੭੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty has revealed the Blessed Vision of His Sight (Darshan) to His servants, says Guru Nanak;

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ੍ ; ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥ (੩੭੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Upon realizing the real-self, one obtains supreme peace. ||4||15||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੫-੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਹਿ ; ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੩੭੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In Almighty's service, are the greatest treasures.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ; ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (੩੭੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Serving Almighty, the Ambrosial Naam comes into one's mouth. ||1||

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਥੀ ; ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ (੩੭੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is my Companion; He is with me, as my Help and Support.

ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸਿਮਰੀ , ਤਹ ਮਉਜੂਦੁ ;
ਜਮੁ ਬਪੁਰਾ , ਮੋਕਉ ਕਹਾ ਡਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In pain and pleasure, whenever I remember Him, He is present. How can the poor Messenger of Death frighten me now? ||1||Pause||

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਓਟ ; ਮੈ ਹਰਿ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ (੩੭੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is my Support; Almighty is my Power.

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ (੩੭੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is my Friend; He is my mind's advisor. ||2||

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ; ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (੩੭੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is my capital; Almighty is my credit.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨੁ ਖਟੀ ; ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਹੁ ॥੩॥ (੩੭੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Gurmukh (Guru-oriented), earns the wealth, with Almighty as my Banker. ||3||

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਇਹ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ (੩੭੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, this wisdom has come.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ; ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥ (੩੭੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the servant has merged into the Almighty's form. ||4||16||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੫-੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥ (੩੭੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When Almighty shows His Mercy, then this mind is focused on Him.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਈ ॥੧॥ (੩੭੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Serving the True Guru, all rewards are obtained. ||1||

ਮਨ ਕਿਉ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਹਿਗਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ॥ (੩੭੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O my mind, why are you so sad? My True Guru is Perfect.

ਮਨਸਾ ਕਾ ਦਾਤਾ , ਸਭ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਸਦ ਹੀ ਭਰਪੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the Giver of all desires of the mind, the treasure of all comforts; His Ambrosial Pool of Nectar is always overflowing. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (੩੭੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who enshrines His Lotus Feet within the heart,

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ; ਮਿਲੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (੩੭੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

meets Beloved Almighty; the Divine Light is revealed to him. ||2||

ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ; ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (੩੭੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The five companions (knowledge sensors) have met together to sing the songs of joy.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ; ਨਾਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩॥ (੩੭੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The unstruck melody, the sound current of Almighty's Name (Naam), vibrates and resounds. ||3||

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ; ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੩੭੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, when the Guru is totally pleased, one meets Almighty, the King.

ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥੧੭॥ (੩੭੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Then, the night of one's life passes in peace and natural ease. ||4||17||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੫-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਹਰਿ ਪਰਗਟੀਆਇਆ ॥ (੩੭੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Showing His Mercy, Almighty has revealed Himself to me.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ; ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (੩੭੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting the True Guru, I have received the perfect wealth. ||1||

ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ (੩੭੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Gather such a wealth of Almighty, O Brother.

ਭਾਹਿ ਨ ਜਾਲੈ , ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ ;
ਸੰਗੁ ਛੋਡਿ ਕਰਿ , ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

It cannot be burned by fire, and water cannot drown it; it does not abandon the company, or go anywhere else. ||1||Pause||

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ; ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੭੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

It does not run short, and it does not run out.

ਖਾਇ ਖਰਚਿ ; ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ (੩੭੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Eating and consuming it, the mind remains satisfied. ||2||

ਸੋ ਸਚੁ ਸਾਹੁ ; ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਾਣਾ ॥ (੩੭੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the true banker, who gathers the wealth of Almighty within his own home of body and mind.

ਇਸੁ ਧਨ ਤੇ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਰਸਾਣਾ ॥੩॥ (੩੭੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With this wealth, the whole world profits. ||3||

ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ; ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥ (੩੭੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone receives Almighty's wealth, who is pre-ordained to receive it.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਅੰਤਿ ਵਾਰ ; ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ॥੪॥੧੮॥ (੩੭੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, for Your servant, Your Name is the only decoration at the end. ||4||18||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੫-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜੈਸੇ ਕਿਰਸਾਣੁ ; ਬੋਵੈ ਕਿਰਸਾਨੀ ॥ (੩੭੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Just like the farmer, He plants His crop,

ਕਾਚੀ ਪਾਕੀ ਬਾਢਿ ; ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ (੩੭੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and, whether it is ripe or unripe, He cuts it down. ||1||

ਜੋ ਜਨਮੈ ; ਸੋ ਜਾਨਹੁ ਮੂਆ ॥ (੩੭੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Just so, you must know this well, that whoever is born, shall die.

ਗੋਵਿੰਦ ਭਗਤੁ ; ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Only the devotee of Almighty of the Universe; becomes stable and permanent. ||1||Pause||

ਦਿਨ ਤੇ ; ਸਰਪਰ ਪਉਸੀ ਰਾਤਿ ॥ (੩੭੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The day shall certainly be followed by the night.

ਰੈਣਿ ਗਈ ; ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਪਰਭਾਤਿ ॥੨॥ (੩੭੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

And when the night passes, the morning shall again dawn. ||2||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ (੩੭੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the love of Maya, the unfortunate ones remain in sleep in ignorance.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਗੇ ॥੩॥ (੩੭੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, a rare few remain awake and aware. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ਨੀਤ ॥ (੩੭੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, sing continually the Glorious Praises of Almighty.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਇ ; ਨਿਰਮਲ ਚੀਤ ॥੪॥੧੯॥ (੩੭੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your face shall be radiant, and your consciousness shall be immaculately pure. ||4||19||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੬-੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਨਉਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ; ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (੩੭੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The nine treasures are Yours - all treasures are Yours.

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ; ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ (੩੭੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Fulfiller of desires saves mortals in the end. ||1||

ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਪਿਆਰੋ ; ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੂਖਾ ॥ (੩੭੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my Beloved, so what hunger can I have?

ਤੂੰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਲਗੈ ਨ ਦੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When You dwell within my mind, pain does not touch me. ||1||Pause||

ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ; ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੩੭੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever You do, is acceptable to me.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ; ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ (੩੭੬-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

O True Almighty and Master, True is Your Order. ||2||

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (੩੭੬-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

When it is pleasing to Your Will, I sing the Glorious Praises of Almighty.

ਤੇਰੈ ਘਰਿ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਆਉ ॥੩॥ (੩੭੬-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

Within Your Home, there is justice, forever and ever. ||3||

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੭੬-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

O True Almighty and Master, You are unknowable and mysterious.

ਨਾਨਕ ਲਾਇਆ ; ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੪॥੨੦॥ (੩੭੬-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

Guru Nanak is committed to Your service. ||4||20||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੬-੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਨਿਕਟਿ ਜੀਅ ਕੈ ; ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ (੩੭੬-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

He is near at hand; He is the eternal Companion in this world and the next.

ਕੁਦਰਤਿ ਵਰਤੈ ; ਰੂਪ ਅਰੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ (੩੭੬-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His Creative Power is all-pervading, in form and color. ||1||

ਕਰ੍ਹੈ ਨ ਝੁਰੈ ; ਨਾ ਮਨੁ ਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ (ਰੋਵਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੭੬-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

My mind does not worry; it does not grieve, or cry out.

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੬-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

Imperishable, Unshakable, Unapproachable and forever safe and sound is my Husband Almighty. ||1||Pause||

ਤੇਰੇ ਦਾਸਰੇ ਕਉ ; ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (੩੭੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Unto whom does Your servant pay homage?

ਜਿਸ ਕੀ ; ਮੀਰਾ ਰਾਖੈ ਆਣਿ ॥੨॥ (੩੭੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His King preserves his honor. ||2||

ਜੋ ਲਉਡਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ਅਜਾਤਿ ॥ (੩੭੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That slave, whom Almighty has released from the restrictions of social status

ਤਿਸੁ ਲਉਡੇ ਕਉ ; ਕਿਸ ਕੀ ਤਾਤਿ ॥੩॥ (੩੭੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

who can now hold him in bondage? ||3||

ਵੇਮੁਹਤਾਜਾ , ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ (੩੭੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is absolutely independent, and totally care-free;

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਕਹਹੁ ਗੁਰ ਵਾਹੁ ॥੪॥੨੧॥ (੩੭੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I the servant of Almighty chant His Glorious Praises. ||4||21||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੬-੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ; ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੭੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Forsaking Almighty's sublime essence, the mortal is intoxicated with false essences.

ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ; ਬਾਹਰਿ ਉਠਿ ਜਾਤਾ ॥੧॥ (੩੭੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The substance is within the home of the self, but the mortal goes out to find it. ||1||

ਸੁਨੀ ਨ ਜਾਈ ; ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਥਾ ॥ (੩੭੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He cannot hear the true ambrosial discourse.

ਰਾਰਿ ਕਰਤ ; ਝੂਠੀ ਲਗਿ ਗਾਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Attached to false scriptures, he is engaged in argument. ||1||Pause||

ਵਜਹੁ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ; ਸੇਵ ਬਿਰਾਨੀ ॥ (੩੭੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He takes his wages from his Almighty and Master, but he serves another.

ਐਸੇ ਗੁਨਹ ; ਅਛਾਦਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ (੩੭੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With such sins, the mortal is engrossed. ||2||

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲੂਕ ; ਜੋ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੀ ॥ (੩੭੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He tries to hide from the One who is always with him.

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ; ਸੋ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮੰਗੀ ॥੩॥ (੩੭੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He begs from Him, again and again. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (੩੭੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, Almighty is merciful to the meek.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੪॥੨੨॥ (੩੭੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As it pleases Him, He sustains (cherishes) us. ||4||22||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੬-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (੩੭੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam), is my soul, my life, my wealth.

ਈਹਾ ਊਹਾਂ ; ਉਨ ਸੰਗਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ (੩੭੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Here and hereafter, it is with me, to help me. ||1||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਥੋਰਾ ॥ (੩੭੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without Almighty's Name, everything else is useless.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ; ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind is satisfied and satiated by the Blessed Vision of Almighty's Darshan. ||1||Pause||

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਬਾਣੀ ; ਲਾਲ ॥ (੩੭੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru's Shabad (Gurbani) is the jewel, the treasure of devotion.

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ; ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (੩੭੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Singing, hearing and acting upon it, one is exalted (delighted). ||2||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਮਾਨੁ ॥ (੩੭੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind is attached to Almighty's Lotus Feet.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੂਠੈ ; ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ (੩੭੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru, in His Pleasure, has given this gift. ||3||

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਗੁਰਿ ਦੀਖਿਆ ਦੀਨ੍ ॥ (੩੭੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Guru has revealed these instructions:

ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨ੍ ॥੪॥੨੩॥ (੩੭੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

recognize the Imperishable Creator Almighty in each and every heart. ||4||23||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੬-੧੬)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ; ਭਰੇਪੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (੩੭੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All-pervading Almighty has established joys and celebrations.

ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜੁ ; ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (੩੭੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself embellishes His own works. ||1||

ਪੂਰ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਪੂਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ (੩੭੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Perfect is the Creation of the Perfect Almighty Master.

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੀ ; ਸੋਭ ਜਾ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His magnificent greatness is totally all-pervading. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (੩੭੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His Name is the treasure; His reputation is immaculate.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (੩੭੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself is the Creator; there is no other. ||2||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ; ਤਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (੩੭੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All beings and creatures are in His Hands.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥ (੩੭੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is pervading in all, and is always with them. ||3||

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ; ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (੩੭੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru has made His perfect Creation,

ਨਾਨਕ ; ਭਗਤ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੨੪॥ (੩੭੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, in which Almighty's devotees are blessed with glorious greatness. ||4||24||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੭-੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਬਨਾਵਹੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ॥ (੩੭੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have shaped this mind in the mold of the Guru's Shabad (Gurbani).

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ; ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ॥੧॥ (੩੭੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Having the Guru's Sight (Darshan), I have gathered the wealth of Almighty. ||1||

ਊਤਮ ਮਤਿ ; ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਆਉ ॥ (੩੭੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Supreme understanding (of Almighty), come, enter into my mind,

ਧਿਆਵਉ ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦਾ ;
ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੋਹਿ ਲਾਗੈ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

that I may meditate and sing the Glorious Praises of Almighty of the Universe, and love so dearly Almighty's Name. ||1||Pause||

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ; ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (੩੭੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am satisfied and satiated by the True Name.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ; ਸੰਤ ਧੂਰਾਇ ॥੨॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)(੩੭੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My cleansing bath at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage is the dust of the Guru's feet. ||2||

ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਨਉ ; ਕਰਤਾ ਏਕ ॥ (੩੭੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I recognize that the One Creator is contained in all.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੩॥ (੩੭੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Joining the True Congregation, my intellect has understood the union with Almighty. ||3||

ਦਾਸੁ ਸਗਲ ਕਾ ; ਛੋਡਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੩੭੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have become the servant of all; I have renounced my ego and pride.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨੫॥ (੩੭੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has given this gift, says Guru Nanak. ||4||25||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੭-੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ; ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ (੩੭੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My intellect has been enlightened, and my understanding is perfect.

ਤਾ ਤੇ ; ਬਿਨਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰੀ ॥੧॥ (੩੭੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Thus my evil-mindedness, which kept me far from Him, has been removed. ||1||

ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ; ਪਾਈਅਲੇ ॥ (੩੭੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Such are the Teachings which I have received from the Guru;

ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ;
ਨਿਕਸਿਓ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

while I was drowning in the pitch black well of ignorance, I was saved, O my Brother. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਅਗਾਹ ; ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ॥
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ; ਤਾਰੇ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੨॥ (੩੭੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru is the boat to cross over the totally unfathomable ocean of fire; He is treasure of jewels. ||2||

ਦੁਤਰ ਅੰਧ ਬਿਖਮ ; ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ (੩੭੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This ocean of Maya is dark and treacherous.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਪਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੩॥ (੩੭੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru has revealed the way to cross over it. ||3||

ਜਾਪ ਤਾਪ ; ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ (੩੭੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I do not have the ability to chant or practice intense meditation.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ; ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥੪॥੨੬॥ (੩੭੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks Your Sanctuary. ||4||26||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਤਿਪਦੇ ੨ ॥ (ਤਿ-ਪਦੇ ਦੋ ਬੋਲੋ)((੩੭੭-੯)

Aasaa, Fifth Mahla, Ti-Padas:

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ; ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੭੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who drinks in Almighty's sublime essence is forever imbued with it,

ਆਨ ਰਸਾ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥ (੩੭੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

while other essences wear off in an instant.

ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ; ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੭੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Intoxicated with Almighty's sublime essence, the mind is forever in ecstasy.

ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ; ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥੧॥ (੩੭੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Other essences bring only anxiety. ||1||

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ; ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ (ਅਲ-ਮਸਤੁ, ਮਤ-ਵਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੭੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who drinks in Almighty's sublime essence, is intoxicated and enraptured;

ਆਨ ਰਸਾ ; ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

all other essences have no effect. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੭੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The value of Almighty's sublime essence cannot be described.

ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਸਾਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥ (੩੭੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's sublime essence permeates the home of the Satguru.

ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ; ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ ॥ (੩੭੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One may spend thousands and millions, but it cannot be purchased.

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥੨॥ (੩੭੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone obtains it, who is so pre-ordained. ||2||

ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ; ਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ (੩੭੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Tasting it, Guru Nanak says one is wonder-struck (in total bliss).

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ; ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ (੩੭੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through the Guru, Nanak has obtained this taste.

ਈਤ ਊਤ ; ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੭੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Here and hereafter, it does not leave means the taste remains forever.

ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ; ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥੩॥੨੭॥ (੩੭੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak is imbued and enraptured with Almighty's subtle essence. ||3||27||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੭-੧੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵੈ ; ਛੁਟਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥(੩੭੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If she renounces and eliminates her lust, anger, greed and attachment, and her evil-mindedness and self-conceit as well;

**ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥** (੩੭੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and if, becoming humble, she serves Him, then she becomes dear to her Beloved's Heart. ||1||

ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ; ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ ॥ (੩੭੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listen, O beautiful soul-bride: By Guru's Shabad (Gurbani), you shall be saved.

**ਦੂਖ ਭੂਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੋ ਸਹਸਾ ;
ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ , ਸੁਖ ਮਨਿ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (੩੭੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your pain, hunger and doubt shall vanish, and you shall obtain peace, O happy soul-bride. ||1||Pause||

**ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ , ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ;
ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥** (੩੭੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Washing the Guru's feet, and serving Him, the soul is sanctified, and the thirst for sin is quenched.

**ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾਸਰੀ ;
ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥** (੩੭੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If you become the slave of the slave of Almighty's slaves, then you shall obtain honor in the Court of Almighty. ||2||

ਇਹੀ ਅਚਾਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ;
ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ; ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥ (੩੭੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This is right conduct, and this is the correct lifestyle, to obey the Command of Almighty's Will; this is your devotional worship.

ਜੋ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ , ਨਾਨਕ ;
ਸੋ , ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੩॥੨੮॥ (੩੭੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who practices this Mantra, Guru Nanak says, swims across the terrifying world-ocean. ||3||28||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ ॥ (ਦੁ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੩੭੮-੧)

Aasaa, Fifth Mahla, Du-Padas:

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ; ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ (੩੭੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This human body form is obtained in order for you to attain Almighty within this lifetime.

ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ; ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ (੩੭੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This is your precious opportunity to meet the Universal Sustainer (Almighty).

ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ; ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ (੩੭੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All other tasks performed during the lifetime for attaining worldly fame and wealth, will not be of any use.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ (੩੭੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The only task that will be useful is to join the True Congregation and sing the Almighty's name ||1||

ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ; ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ (੩੭੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Make an effort to cross over this materialistic world form of ocean.

ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ; ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The entire life time is wasted in the passion for Maya. ||1||Pause||

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ (੩੭੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guruji explains the method to pray, Dear Almighty I have not practiced the recitation of your name, nor I have performed voluntary service, neither I have controlled my sensors; nor I have earned a religious life.

ਸੇਵਾ ਸਾਧ ; ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (੩੭੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have neither served your beloved ones; I have not even recognized you (Almighty) as you are the life within all and the owner of all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ (੩੭੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guruji says that I am the performer of wicked deeds. (Guruji demonstrates humbleness)

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ , ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੨੯॥ (੩੭੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, I have come in your sanctuary; please, retain my honor ||2||29||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੮-੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ; ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (੩੭੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without You, there is no other for me; You alone are in my mind.

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ , ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥ (੩੭੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my Friend and Companion, Almighty; why should my soul be afraid? ||1||

ਤੁਮਰੀ ਓਟ ; ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ (੩੭੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my support, You are my hope.

ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ;
ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

While sitting down or standing up, while sleeping or waking, with every breath and morsel of food, I never forget You. ||1||Pause||

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ; ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥ (੩੭੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Protect me, please protect me, O Almighty; I have come to Your Sanctuary; the ocean of fire is so horrible.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥ (੩੭੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru is the Giver of peace, Guru Nanak says; I am Your child, O Almighty of the World. ||2||30||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੮-੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਹਰਿ ਜਨ ; ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥ (੩੭੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Creator Almighty has saved me, His slave.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਤਾਪੁ ਮੁਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind has surrendered to my Beloved; my fever has taken poison and died. ||1||Pause||

ਪਾਲਾ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (੩੭੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Cold and heat do not touch me at all, when I sing the Glorious Praises of Almighty.

ਡਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ , ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥(੩੭੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My consciousness is not affected by the witch, Maya; I have embraced the Sanctuary of Almighty's Lotus Feet. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ; ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ (੩੭੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By the Grace of the Guru, Almighty has shown His Mercy to me; He Himself is my Help and Support.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤਿ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ; ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ॥੨॥੩੧॥(੩੭੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Nanak ever sings the Praises of Almighty, the treasure of excellence; his doubts and pains are eliminated. ||2||31||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੮-੧੨)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (੩੭੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I have taken the medicine of the Name of Almighty.

ਸੁਖ ਪਾਏ ; ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ (੩੭੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I have found peace, and the seat of pain has been removed. ||1||

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ; ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (੩੭੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The fever has been broken, by the Teachings of the Perfect Guru.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ; ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I am in ecstasy, and all of my sorrows have been dispelled. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੭੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
All beings and creatures obtain peace,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥ (੩੭੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, meditating on the Supreme Creator Almighty. ||2||32||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੮-੧੪)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ; ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ (੩੭੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
That time, which the mortal does not wish for, eventually comes.

ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੈ ; ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (' ਬੁੱਝੈ ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੭੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Without Almighty's Command, how can understanding be understood? ||1||

ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ; ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥ (੩੭੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The body is consumed by water, fire and earth.

ਓਹੁ ; ਨ ਬਾਲਾ ਬੂਢਾ , ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
But the soul is neither young nor old, O Brother. ||1||Pause||

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥ (੩੭੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, Almighty's servant embraces the Sanctuary of the Satguru.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੩੩॥ (੩੭੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
By Guru's Grace, he has shaken off the fear of death. ||2||33||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੮-੧੬)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (੩੭੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Forever and ever, the soul is illumined;

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (੩੭੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
in the holy congregation (Saadh Sanggat), it dwells at the Feet of Almighty. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਨਿਤਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (੩੭੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Chant Almighty's Name each and every day, O my mind.

**ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ;
ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (੩੭੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
You shall find lasting peace, contentment and tranquility, and all your sins shall depart. ||1||Pause||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥ (੩੭੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Says Nanak, one who receives Almighty's perfect Blessings,

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥੩੪॥ (੩੭੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
meets the True Guru, and obtains the Perfect Supreme Creator Almighty. ||2||34||

ਦੂਜੇ ਘਰ ਕੇ ; ਚਉਤੀਸ ॥ (੩੭੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Thirty-four Shabads in Second House has been completed. ||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੮-੧੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਾ ਕਾ ; ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀ ॥ (੩੭੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She who has the Creator Almighty as her Friend

ਪੀੜ ਗਈ ; ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

her pain is dispelled, and she shall not become sad again. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ (੩੭੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Showing His Mercy, He joins her with His Feet,

ਸੂਖ ਸਹਜ , ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ (੩੭੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and she attains celestial peace, joy and comfort. ||1||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀ ॥ (੩੭੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the holy congreagation (Saadh Sanggat), she sings the Glorious Praises of Immeasurable Almighty.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਨਾਨਕ ਭਈ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥ (੩੭੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty in meditation, Guru Nanak says, she becomes invaluable. ||2||35||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੯-੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ; ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ (੩੭੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Lust, anger, intoxication with Maya and jealousy, I have lost all (the capital of breath) in the gamble of life.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ;
ਇਹ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥ (੩੭੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Charitable service, contentment, compassion, faith and truthfulness, I have ushered these into the home the real-self. ||1||

ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥ (੩੭੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All the loads of birth and death have been removed.

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Joining the holy Saadh Sanggat, my mind has become pure; the Perfect Guru has saved me in an instant. ||1||Pause||

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੂਆ ; ਸਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (੩੭੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind has become the dust of all, and everyone seems a sweet friend to me.

ਸਭ ਮਧੇ ਰਵਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭਿ ਜੀਅ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥ (੩੭੯-੬, ਆਸਾ,ਮਃ ੫)

My Almighty and Master is contained in all. He gives His Gifts to all beings, and cherishes them. ||2||

ਏਕੋ ਏਕੁ , ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ; ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੇ ॥ (੩੭੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself is the One and only; from the One, the One and only, came the expanse of the entire creation.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹੋਏ ਸਗਲ ਸਾਧ ਜਨ ;
ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ , ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੇ ॥੩॥ (੩੭੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Chanting and meditating, all the humble beings have become Saints; meditating on Almighty's Name (Naam), so many have been saved. ||3||

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬਿਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ; (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੇ ॥ (੩੭੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty of the Universe is deep, profound and infinite; He has no end or limitation.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ , ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ;
ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੪॥੩੬॥ (੩੭੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Your Grace, Guru Nanak sings Your Glorious Praises; focussing and concentrating, he humbly bows to Almighty. ||4||36||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੭੯-੯)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ; ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (੩੭੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
You are Infinite, Eternal and Incomprehensible; all this is Your Creation.

ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁਰਾਈ ; ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥(੩੭੯-੯,ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
What clever games can we play, when everything is contained in You? ||1||

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ; ਅਪਨੇ ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ , ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥ (੩੭੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
O my True Guru, protect me, Your child, through the power of Your play.

ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; (ਸੁ-ਮਤਿ ਬੋਲੋ)
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Grant me the good sense to ever sing Your Glorious Praises, O my Inaccessible and Infinite Almighty and Master. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ , ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ (੩੭੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The mortal is preserved in the womb of his mother, by the Support of Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator;

ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਾਰੈ ; ਨਾ ਪੋਹੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥ (੩੭੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
he makes merry, and with each and every breath he remembers Almighty, and the fire does not touch him. ||2||

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ; ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (੩੭੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Others' wealth, others' wives, and the slander of others - renounce your craving for these.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥੩॥ (੩੭੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Serve Almighty's Lotus Feet within your heart, and hold to the Support of the Perfect Guru. ||3||

ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ; ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥ (੩੭੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Houses, mansions and palaces which you see, none of these shall go with you.

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰਿ ॥੪॥੩੭॥ (੩੭੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As long as you live in this Dark Age of Kali Yuga, O servant Nanak, remember Almighty's Name (Naam), the Name of the Creator. ||4||37||

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੩ ; ਮਹਲਾ ੫ (੩੭੯-੧੬)

Aasaa, Third House, Fifth Mahla:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੭੯-੧੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ , ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ; ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋੁਆਨੀ ॥ (੩੭੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Power, property, youth, household, fame and the beauty of youth;

ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ; ਲਾਲ ਲਾਖ , ਬੈ ਆਨੀ ॥ (੩੭੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

great wealth, elephants, horses and jewels, purchased with tens of thousands of dollars;

ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ; ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ (੩੭੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

hereafter, these shall be of no avail in the Court of Almighty; the proud must depart, leaving them behind. ||1||

ਕਾਹੇ ; ਏਕ ਬਿਨਾ , ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (੩੭੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Why center your consciousness on any other than Almighty?

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੭੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Sitting down, standing up, sleeping and waking, forever and ever, meditate on Almighty. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ; ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ ॥ (੩੭੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He may have the most wondrous and beautiful arenas, and be victorious on the field of battle.

ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ; ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥ (੩੮੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He may proclaim, "I can kill anyone, I can capture anyone, and I can release anyone."

ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥(੩੮੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But when the Order comes from the Supreme Creator Almighty, he departs and leaves in a day. ||2||

ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ; ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (੩੮੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He may perform all sorts of religious rituals and good actions, but he does not know the Creator Almighty, the Doer of all.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ; ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ (੩੮੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He teaches, but does not practice what he preaches; he does not realize the essential reality of the Guru's Shabad (Gurbani).

ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ; ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥ (੩੮੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Naked he came, and naked he shall depart; he is like an elephant, throwing dust on himself. ||3||

ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ; ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ (੩੮੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O Saints and friends, listen to me: this world is false.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ; ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥ (੩੮੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Continually claiming, "Mine, mine", the mortals are drowned; the fools waste away and die.

**ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੩੮॥** (੩੮੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting the Guru, Guru Nanak says, I meditate on Almighty's Name (Naam); through the True Name, I am emancipated. ||4||1||38||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਘਰੁ ੫ ; ਮਹਲਾ ੫ (੩੮੦-੬)

Raag Aasaa, Fifth House, Fifth Mahla:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੮੦-੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ; ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥ (੩੮੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The whole world is asleep in doubt; it is blinded by worldly entanglements.

ਕੋਊ ਜਾਗੈ ; ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥ (੩੮੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Rare is that humble servant of Almighty who is awake and aware. ||1||

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ; ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (੩੮੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mortal is intoxicated with the great enticement of Maya, which is dearer to him than life.

ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ; ਵਿਰਲਾ ॥੨॥ (੩੮੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Rare is the one who renounces it. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ; ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥ (੩੮੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Lotus Feet are incomparably beautiful; so is the Mantra of the Guru.

ਕੋਊ ; ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੩॥ (੩੮੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

How rare is that holy person who is attached to the Satguru. ||3||

ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥ (੩੮੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, in the Saadh Sanggat, the Company of the Satguru, the love of divine knowledge is awakened;

ਵਡਭਾਗੇ ; ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥੩੯॥ (੩੮੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Mercy is bestowed upon those who are blessed with such good destiny. ||4||1||39||

੧ੳ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੮੦-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਘਰੁ ੬ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੦-੧੧)

Raag Aasaa, Sixth House, Fifth Mahla:

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ; ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ (੩੮੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever pleases You is acceptable to me; that alone brings peace and ease to my mind.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ; (ਸਮੱਰਥ ਬੋਲੋ)
ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥੧॥ (੩੮੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are the Doer, the Cause of causes, All-powerful and Infinite; there is none other than You. ||1||

ਤੇਰੇ ਜਨ ; ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ (੩੮੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your humble servants sing Your Glorious Praises with enthusiasm and love.

ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜਨ ਕੀ ; (ਮੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That alone is good advice, wisdom and cleverness for Your humble servant, which You do or cause to be done. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੮੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Name is Ambrosial Nectar, O Beloved Almighty; in the holy congregation (Saadh Sanggat), I have obtained its sublime essence.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ;
ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੨॥ (੩੮੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those humble beings are satisfied and fulfilled, singing the Praises of the Almighty, the treasure of peace. ||2||

ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮੑਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ; ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ (੩੮੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has Your Support, O Almighty Master, is not afflicted by anxiety.

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ; ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥ (੩੮੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who is blessed by Your Kind Mercy, is the best, the most fortunate king. ||3||

ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ; ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੮੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Doubt, attachment, and deceit have all disappeared, since I obtained Your Sight (Darshan).

ਵਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੪੦॥ (੩੮੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dealing in Almighty's Name (Naam), Guru Nanak says, we become truthful, and in the Love of Almighty's Name, we are absorbed. ||4||1 | 40||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੦-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ; ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥ (੩੮੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He washes off the filth of other peoples' incarnations, but he obtains the rewards of his own actions.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ; ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥ (੩੮੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has no peace in this world, and he has no place in the Court of Almighty. In the City of Death, he is tortured. ||1||

ਨਿੰਦਕਿ ; ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੩੮੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The slanderer loses his life in vain.

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ , ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ;
ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He cannot succeed in anything, and in the world hereafter, he finds no place at all. ||1||Pause||

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ; ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (੩੮੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Such is the fate of the wretched slanderer - what can the poor creature do?

ਤਹਾ ਬਿਗੂਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ;
ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ (੩੮੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is ruined there, where no one can protect him; with whom should he lodge his complaint? ||2||

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ , ਕਤਹੂੰ ਨਾਹੀ ; ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ (੩੮੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The slanderer shall never attain emancipation; this is the Will of Almighty and Master.

ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ (੩੮੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The more the devotees are slandered, the more they dwell in peace. ||3||

ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ; ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ (੩੮੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The devotees have Your Support, O Almighty and Master; You are the devotees' Help and Support.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ; ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥ (੩੮੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, the devotees are saved by Almighty; the slanderers are drowned in the deep. ||4||2||41||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੧-੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਬਾਹਰੁ ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ; ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥ (੩੮੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He washes outwardly, but within, his mind is filthy; thus he loses his place in both worlds.

ਈਹਾ , ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ;
ਆਗੈ , ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਏ ॥੧॥ (੩੮੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Here, he is engrossed in lust, anger and emotional attachment; hereafter, he shall sigh and weep. ||1||

ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ; ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥ (੩੮੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The way to vibrate and meditate on Almighty of the Universe is different.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ ; ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥(੩੮੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Destroying the snake-hole, the snake is not killed (ego is not destroyed by merely performing rituals); the deaf person does not hear Almighty's Name. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ; ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (੩੮੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He renounces the affairs of Maya, but he does not appreciate the value of devotional worship.

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ; ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ (੩੮੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He finds fault with the Vedas and the Shaastras, and does not know the essence of union with Almighty. ||2||

ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋਟਾ ਢਬੂਆ ; ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥ (੩੮੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He stands exposed, like a counterfeit coin, when inspected by Almighty, the Assayer.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ; ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ (੩੮੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Inner-knower, the Searcher of hearts, knows everything; how can we hide anything from Him? ||3||

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ; (ਨਿੰ-ਮੁਨੀਆਦਾ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ (੩੮੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through falsehood, fraud and deceit, the mortal collapses in an instant, he has no foundation at all.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ;
ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥ (੩੮੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Truly, truly, truly, Guru Nanak speaks; look within your own heart, and realize this. ||4||3||42||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੧-੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਨਾਚੈ , ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (੩੮੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Making the effort, the mind becomes pure; in this dance, the self is silenced.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ , ਵਸਗਤਿ ਰਾਖੈ ; ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ (੩੮੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The five passions are kept under control, and One Almighty dwells in the mind. ||1||

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ; ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ , ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (੩੮੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your humble servant dances and sings Your Glorious Praises.

ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾਲ ਘੁੰਘਰੂ ; ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ (੩੮੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He plays upon the guitar, tambourine and cymbals, and the unstruck sound current of the Shabad resounds. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਥਮੇ , ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ; ਪਾਛੈ ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥ (੩੮੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

First, one should instruct his own mind, and then, he should lead the others.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ; ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ (੩੮੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He chants Almighty's Name and meditates on it in his heart; with his mouth, he announces it to all. ||2||

ਕਰ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ; ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ (੩੮੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He joins the holy company of Saints; washes the feet of the devotees and applies the dust of the Guru's feet to his body.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ , ਗੁਰ ਆਗੈ ; ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (੩੮੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He surrenders his mind and body, and places them before the Guru; thus, he obtains the true wealth. ||3||

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ , ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ;
ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ (੩੮੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whoever listens to, and beholds the Guru with faith, shall see his pains of birth and death taken away.

ਐਸੀ ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥ (੩੮੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Such a dance eliminates hell; Guru Nanak says, the Gurmukh (Guru-oriented) remains wakeful. ||4||4||43||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੧-੧੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ; ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥ (੩੮੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The lowly outcaste becomes a Brahmin, and the untouchable sweeper becomes pure and sublime i.e. Tamogun has gone and the intellect has known the existence of Almighty and has advance further than the knowledge of being when he was in the mother's womb.

ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ ; (ਸੱਖਨੀ ਬੋਲੋ)
ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ , ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥ (੩੮੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The burning desire of the nether regions and the etheric realms is finally quenched and extinguished. ||1||

ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ; ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ ਰੇ ॥ (੩੮੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The house-cat (intellect) has been taught otherwise, and is terrified upon seeing the mouse (worldly materials).

ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ , ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ;
ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has put the tiger (ego) under the control of the sheep (thought), and now, the dog (body senses which suffers to have their wishes filled) eats grass (have been taught to be calm and be happy of what is fed by Almighty). ||1||Pause||

ਬਾਝੁ ਥੂਨੀਆ , ਛਪਰਾ ਥਾਮ੍ਹਿਆ ;
ਨੀਘਰਿਆ , ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ (ਨੀ-ਘਰਿਆ ਬੋਲੋ) (੩੮੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without pillars (desires), the roof (body) is supported, and the homeless have found a home (in the shelter of Almighty alone).

ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ , ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾਵਾ ;
ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥ (੩੮੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without the jewels (good qualities), the jewel has been set (by Almighty), and the wonderful stone (divine knowledge) shines forth. ||2||

ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ , ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ;
ਚੂਪੀ , ਨਿਰਨਉ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥(੩੮੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The claimant (being) does not succeed by placing his claim (raw desire to meet Almighty), but by keeping silent (he became tranquil and the true love emerge), he obtains justice (Almighty).

ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ;
ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ॥੩॥(੩੮੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The dead (intellect) sit on costly carpets (control the body's actions), and what is seen with the eyes shall vanish (it lead human to think Almighty is untrue). ||3||

ਸੋਈ ਅਜਾਣੁ , ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ; ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥ (੩੮੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So one who claims to know, is ignorant; he does not know the Knower of all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ;
ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥ (੩੮੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, the Guru has given me the Ambrosial Nectar to drink in; savoring it and relishing it, I blossom forth in bliss. ||4||5||44||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੨-੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉਗਨ ; ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ ॥ (੩੮੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has cut away my bonds, and overlooked my shortcomings, and so He has confirmed His nature.

ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ;
ਬਾਰਿਕ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥ (੩੮੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Becoming merciful to me, like a mother or a father, he has come to cherish me as His own child. ||1||

ਗੁਰਸਿਖ ; ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ (੩੮੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The disciples of Guru (GurSikhs) are preserved by the Guru, by Almighty of the Universe.

ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ ;
ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He rescues them from the terrible world ocean, casting His Glance of Grace upon them. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ , ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ;
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (੩੮੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meditating in remembrance on Him, we escape from the Messenger of Death; here and hereafter, we obtain peace.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ; ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥(੩੮੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With every breath and morsel of food, meditate, and chant with your tongue, continually, each and every day; sing the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ (੩੮੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through loving devotional worship, the supreme status is obtained, and in the holy Saadh Sanggat, sorrows are dispelled.

ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ , ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੇ ;
ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥ (੩੮੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am not worn down, I do not die, and nothing strikes fear in me, since I have the wealth of Almighty's Immaculate Name in my purse. ||3||

ਅੰਤਿ ਕਾਲ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ;
ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੩੮੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

At the very last moment, Almighty becomes the mortal's Help and Support; here and hereafter, He is the Savior Almighty.

ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ; ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੪੫॥ (੩੮੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is my breath of life, my friend, support and wealth; Guru Nanak says, I am forever a sacrifice to Him. ||4||6||45||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੨-੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ , ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ;
ਹਉ , ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (੩੮੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Since You are my Almighty and Master, what is there for me to fear? Other than You, who else should I praise?

ਏਕੁ ਤੂੰ , ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ; ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ , ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (੩੮੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are the One and only, and so do all things exist; without You, there is nothing at all for me. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੮੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O Father, I have seen that the world is poison.

ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ; (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਮੈ , ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥(੩੮੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Save me, O Almighty of the Universe! Your Name is my only Support. ||1||Pause||

ਜਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ; (ਸੱਭਾ ਬੋਲੋ)
ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (੩੮੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You know completely the condition of my mind; who else could I go to tell of it?

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਇਆ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ॥੨॥(੩੮੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without Almighty's Name (Naam), the whole world has gone crazy; obtaining Almighty's Name (Naam), it finds peace. ||2||

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ;
ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ ॥ (੩੮੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

What shall I say? Unto whom shall I speak? What I have to say, I say to Almighty.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥ (੩੮੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Everything which exists was created by You. You are my hope, forever and ever. ||3||

ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ , ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ॥ (੩੮੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If you bestow greatness, then it is Your greatness; here and hereafter, I meditate on You.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ;
ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੪੬॥ (੩੮੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Creator Almighty of Guru Nanak is forever the Giver of peace; Your Name is my only strength. ||4||7||46||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੨-੧੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ; ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥ (੩੮੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Name is Ambrosial Nectar, O Almighty Master; Your humble servant drinks in this supreme elixir.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ ;
ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥੧॥ (੩੮੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The fearful load of sins from countless incarnations has vanished; doubt and materialism are also dispelled. ||1||

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ; ਮੈ ਜੀਓ ॥ (੩੮੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I live by beholding the Blessed Vision of Your Sight (Darshan).

ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listening to Your Words, O True Guru, my mind and body are cooled and soothed. ||1||Pause||

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ;
ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ੍ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥(੩੮੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Your Grace, I have joined the holy congregation (Saadh Sanggat); You Yourself has caused this to happen.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਰੇ ;
ਸਹਜੇ ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥ (੩੮੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Holding tight to Your Feet, O Almighty, the poison of evil desires is easily neutralized. ||2||

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ; ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥ (੩੮੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Name, O Almighty, is the treasure of peace; I have received this everlasting Mantra.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ;
ਤਾਪੁ ਸੰਤਾਪੁ ਮੇਰਾ ਬੈਰੁ ਗੀਓ ॥੩॥ (੩੮੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Showing His Mercy, the True Guru has given it to me, and my fever and pain and hatred are dispelled. ||3||

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥ (੩੮੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Blessed is the attainment of this human body, by which Almighty blends me in His Union.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ , ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੀਓ ॥੪॥੮॥੪੭॥ (੩੮੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Blessed, in this Dark Age of Kali Yuga, is the holy congregation (Saadh Sanggat), where the Almighty's Praises (Kirten) are sung. Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is my only Support. ||4||8||47||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੩-੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਆਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ; ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥ (੩੮੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Everything is pre-ordained; what else can be known through study?

ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖਸਿਆ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ (੩੮੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The errant child has been forgiven by Supreme Creator Almighty. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ; ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥ (੩੮੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My True Guru is always merciful; He has saved me, the meek one.

ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has cured me of my disease, and I have obtained the greatest peace; He has placed the Ambrosial Name of Almighty in my mouth. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ , ਪਰਹਰਿਆ ; (ਪਰ-ਹਰਿਆ ਬੋਲੋ)
ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥ (੩੮੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has washed away my countless sins; He has cut away my bonds, and I am liberated.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ; ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥ (੩੮੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has taken me by the arm (intellect), and pulled me out of the terrible, deep dark worldly pit. ||2||

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ;
ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੩੮੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have become fearless, and all my fears have been erased. Savior Almighty has saved me.

ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ , ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ; ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੩॥ (੩੮੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Such is Your generosity, O my Almighty, that You have resolved all my affairs. ||3||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਾਹਿਬ ; ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥ (੩੮੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind has met with my Almighty and Master, the treasure of excellence.

ਸਰਣਿ ਪਇਆ ; ਨਾਨਕ ਸੋੁਹੇਲਾ ॥੪॥੯॥੪੮॥ (੩੮੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Taking to His Sanctuary, Nanak has become blissful. ||4||9||48||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੩-੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ , ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ; ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ (੩੮੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If I forget You, then everyone becomes my enemy. When You come to mind, then they serve me.

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ; ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੩੮੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I do not know any other at all, O True, Undescribable, and Inscrutable Almighty. ||1||

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ; ਲੋਗਨ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥ (੩੮੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When You come to mind, You are always merciful to me; what can the poor people do to me?

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ;
ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Tell me, who should I call good or bad, since all beings are Yours? ||1||Pause||

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰਾ ; ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥ (੩੮੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my Shelter, You are my Support; giving me Your hand, You protect me.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ;
ਤਿਸ ਕਉ ਬਿਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥੨॥ (੩੮੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That humble being, upon whom You bestow Your Grace, is not touched by slander or suffering. ||2||

ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (੩੮੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That is peace, and that is greatness, which is pleasing to the mind of the Dear Almighty.

ਤੂੰ ਦਾਨਾ ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ; (ਮਿਹਰ-ਵਾਨਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥ (੩੮੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are all-knowing, You are forever compassionate; obtaining Your Name, I revel in it and make merry. ||3||

ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ; ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ (੩੮੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I offer my prayer to You; my body and mind are all Yours.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ (੩੮੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, this is all Your greatness; no one even knows my name. ||4||10||49||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੩-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ (੩੮੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Show Your Mercy, O Almighty, O Knower of hearts, through holy congregation (Saadh Sanggat), You are attained.

ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ;
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ (੩੮੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When You open the inner Spiritual Door, and reveal the Your Sight (Darshan), the mortal is not relegated to reincarnation again. ||1||

ਮਿਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥ (੩੮੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting with my Beloved Almighty aand Master, all my pains are taken away.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am saved and carried across, in the company of those who remember the Supreme Creator Almighty in their hearts. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ , ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ;
ਹਰਖ ਸੋਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ (੩੮੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This world is a great wilderness, an ocean of fire, in which mortals abide, in pleasure and pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥੨॥ (੩੮੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting with the True Guru, the mortal becomes immaculately pure; with his tongue, he chants the Ambrosial Name of Almighty. ||2||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ; ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ (੩੮੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He preserves his body and wealth, and takes everything as his own; such are the subtle bonds which bind him.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥ (੩੮੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, the mortal becomes liberated, by remembering Almighty's Name. ||3||

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥(ਰਾਖਨ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ) (੩੮੩-੧੭, ਆਸਾ,ਮਃ ੫)

Almighty, the Savior, has saved those, who are pleasing to the Will of Almighty.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮ੍ਰਾ ਦਾਤੇ ;
ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੧੧॥੫੦॥ (੩੮੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The soul and body are all Yours, O Great Giver; Guru Nanak says, I am forever a sacrifice. ||4||11||50||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੩-੧੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਮੋਹ ਮਲਨ , ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ; ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥ (੩੮੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You have avoided the slumber of attachment and impurity - by whose favor has this happened?

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ;
ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The great enticer (Maya) does not affect you. Where has your laziness gone? ||1||Pause||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ; ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ , ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥ (੩੮੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Adopting which contentment that you have escaped from the treachery of lust, anger and egotism?

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ;
ਸਗਲੋ ਭਵਨੁ , ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥ (੩੮੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The holy beings, angels and demons of the three qualities (Rajo, Sato & Tamo), and all the worlds have been plundered. ||1||

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ , ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ;
ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ , ਰਹਿਓ ਰੀ ॥ (੩੮੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The forest fire (Maya) has burnt down so much of the grass (human); rare are the plants which have remained green i.e. those who have taken shelter of True Congregation (Satsanggat).

ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ; (ਸਮੱਰਥੁ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥ (੩੮੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is so All-powerful, that I cannot even describe Him; no one can utter His complete Praises. ||2||

ਕਾਜਰ ਕੋਠ ਮਹਿ , ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ;
ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ , ਬਨਿਓ ਰੀ ॥ (੩੮੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the store-room of the lamp-black (world full of sins), I did not turn black; my color remained immaculate and pure.

ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ , ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ; ਅਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥ (੩੮੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has implanted the Maha Mantra, the Great Mantra, within my heart, and I have heard the wondrous Naam, the Name of Almighty. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ; ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ ਲਗਾਈ ॥(੩੮੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Showing His Mercy, Almighty has looked upon me with favor, and He has attached me to His feet.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੧੨॥੫੧॥ (੩੮੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through loving devotional worship, Guru Nanak says, I have obtained peace; in the company of Saints (Saadh Sanggat), I am absorbed into Almighty. ||4||12||51||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੮੪-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਘਰੁ ੭ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਸੱਤਵਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੮੪-੭)

Raag Aasaa, Seventh House, Fifth Mahla:

ਲਾਲੁ ਚੋਲਨਾ ; ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ (੩੮੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That red dress (pure devotion) looks so beautiful on your body.

ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ; ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥ (੩੮੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Husband Almighty is pleased, and His heart is attracted. ||1||

ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ; ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ (੩੮੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whose handiwork is this red beauty of yours?

ਕਵਨ ਰੰਗਿ ; ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whose love has rendered the poppy so red? ||1||Pause||

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰਿ ; ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ (੩੮੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are so beautiful; you are the happy soul-bride.

ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ; ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥ (੩੮੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Beloved is in your home; good fortune is in your home. ||2||

ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ; ਤੂੰ ਪਰਧਾਨਿ ॥ (੩੮੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are pure and chaste, you are most distinguished.

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ; ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥ (੩੮੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are pleasing to Your Beloved, and you have sublime understanding. ||3||

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ; ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ (੩੮੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am pleasing to my Beloved, and so I am imbued with the deep red color.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਨਿਹਾਲ ॥੪॥ (੩੮੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I have been totally blessed with Almighty's Glance of Grace. ||4||

ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ; ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ (੩੮੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listen, O companions: this is my only work;

ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰਿ ;
ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੫੨॥ (ਸਵਾਰਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (੩੮੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself is the One who embellishes and adorns. ||1||Second Pause||1||52||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੪-੧੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਦੂਖੁ ਘਨੋ ; ਜਬ ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (੩੮੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I suffered in pain, when I thought He (Almighty) was far away;

ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ; ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ (੩੮੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but now, He is Ever-present, and I receive His instructions. ||1||

ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ; ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥ (੩੮੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My pride is gone, O friends and companions;

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ; ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

my doubt is dispelled, and the Guru has united me with my Beloved. ||1||Pause||

ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ; ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥ (੩੮੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Beloved has drawn me near to Him, and seated me on His Bed (devotion stage);

ਕਾਣਿ ਕਢਨ ਤੇ ; ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੨॥ (੩੮੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have escaped the clutches of others. ||2||

ਮੰਦਰਿ ਮੇਰੈ ; ਸਬਦਿ ਉਜਾਰਾ ॥ (੩੮੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the mansion of my body, shines the Light of Guru's sermons (Shabad).

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ; ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥ (੩੮੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Husband Almighty is blissful and playful. ||3||

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ; ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (੩੮੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

According to the destiny written upon my forehead, my Husband Almighty has come home to me.

ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ; ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੩॥ (੩੮੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Servant Nanak has obtained the eternal marriage. ||4||2||53||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੪-੧੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (੩੮੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind is attached to the True Name.

ਲੋਗਨ ਸਿਉ ; ਮੇਰਾ ਠਾਠਾ ਬਾਗਾ ॥੧॥ (੩੮੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My dealings with other people are only superficial. ||1||

ਬਾਹਰਿ ਸੂਤੁ ; ਸਗਲ ਸਿਉ ਮਉਲਾ ॥ (੩੮੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Outwardly, I am on good terms with all;

ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਉ ; (ਅ-ਲਿਪਤੁ ਬੋਲੋ)
ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਉਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but I remain detached, like the lotus upon the water. ||1||Pause||

ਮੁਖ ਕੀ ਬਾਤ ; ਸਗਲ ਸਿਉ ਕਰਤਾ ॥ (੩੮੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By word of mouth, I talk with everyone;

ਜੀਅ ਸੰਗਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਧਰਤਾ ॥੨॥ (੩੮੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but I keep Almighty clasped to my heart. ||2||

ਦੀਸਿ ਆਵਤ ਹੈ ; ਬਹੁਤੁ ਭੀਹਾਲਾ ॥ (੩੮੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I may appear utterly terrible,

ਸਗਲ ਚਰਨ ਕੀ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਲਾ ॥੩॥ (੩੮੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but my mind is the dust of all men's feet.

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (੩੮੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the humble servant has found the Perfect Guru.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥੩॥੫੪॥ (੩੮੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Inwardly and outwardly, He (Guru) has shown me One Almighty. ||4||3||54||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੫-੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ ; ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥ (੩੮੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mortal revels in joy, in the vigor of youth;

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥੧॥ (੩੮੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but without the Almighty's Name, at the end he mingles with dust. ||1||

ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ ; ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਲੀਆ ॥ (੩੮੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He may wear ear-rings and fine clothes,

ਸੇਜ ਸੁਖਲੀਆ ; ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and have a comfortable bed, and his mind may be so proud. ||1||Pause||

ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ ; ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥ (੩੮੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He may have elephants to ride, and golden umbrellas over his head;

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ; ਲੇ ਧਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥੨॥ (ਗਡੱਲੀਆ ਬੋਲੋ)(੩੮੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but without Almighty's meditation, he is buried beneath the dirt. ||2||

ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ; ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥ (੩੮੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He may enjoy many women, of exquisite beauty;

ਹਰਿ ਰਸ ਬਿਨੁ ; ਸਭਿ ਸੁਆਦ ਫਿਕਰੀਆ ॥੩॥ (ਫਿੱਕਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੩੮੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but without the sublime essence of Almighty, all tastes are tasteless. ||3||

ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ ; ਬਿਕਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥ (ਬਿੱਖਲੀਆ ਬੋਲੋ) (੩੮੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Deluded by Maya, the mortal is led into sin and fulfilment of evil desires.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਅਲੀਆ ॥੪॥੪॥੫੫॥ (੩੮੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty, the All-powerful, Compassionate Almighty. ||4||4||55||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੫-੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਏਕੁ ਬਗੀਚਾ ; ਪੇਡ ਘਨ ਕਰਿਆ ॥ (੩੮੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This universe is created by Almighty as a garden, in which so many plants (of human, animal, deities, demons, etc.) have grown (created and sustained).

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਤਹਾ ਮਹਿ ਫਲਿਆ ॥੧॥ (੩੮੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They bear the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam) as their fruit. ||1||

ਐਸਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ; ਗਿਆਨੀ ॥ (੩੮੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Consider this, O wise one,

ਜਾ ਤੇ ; ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ (੩੮੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

by which you may attain the state of painless (Nirvaanaa).

**ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਬਿਖੂਆ ਕੇ ਕੁੰਟਾ ;
ਬੀਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਭਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (੩੮੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All around this garden are pools of poison (evil company), but within it is the Ambrosial Nectar, O Brother. ||1||Pause||

ਸਿੰਚਨਹਾਰੇ ; ਏਕੈ ਮਾਲੀ ॥ (੩੮੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

There is only one gardener (Almighty) who tends it.

ਖਬਰਿ ਕਰਤੁ ਹੈ ; ਪਾਤ ਪਤ ਡਾਲੀ ॥੨॥ (੩੮੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He takes care of every leaf and branch. ||2||

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ; ਆਣਿ ਜੜਾਈ ॥ (੩੮੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He brings all sorts of plants and plants them there.

ਸਗਲੀ ਫੂਲੀ ; ਨਿਫਲ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ (੩੮੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They all bear fruit (of deeds) none is without fruit (deeds). ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ; ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (੩੮੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who receives the Ambrosial Fruit of Almighty's Name (Naam) from the Guru

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੬॥ (੩੮੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, such a servant crosses over the ocean of Maya. ||4||5||56||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੫-੧੦)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਰਾਜ ਲੀਲਾ ; ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਬਨਾਈ ॥ (੩੮੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The pleasures of royalty are derived from Your Name.

ਜੋਗੁ ਬਨਿਆ ; ਤੇਰਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈ ॥੧॥ (੩੮੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I attain union with Almighty when I sing Your Praises (Kirten). ||1||

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਬਨੇ ; ਤੇਰੈ ਓਲ੍ਹੈ ॥ (੩੮੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All comforts are obtained in Your Shelter.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਪਰਦੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਖੋਲ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru has removed the veil of doubt. ||1||Pause||

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ; ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ (੩੮੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Understanding the Command of Almighty's Will, I revel in pleasure and joy.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਮਹਾ ਨਿਰਬਾਣੇ ॥੩॥ (੩੮੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Serving the True Guru, I obtain the supreme state of bliss (Nirvaanaa). ||2||

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਜਾਤਾ ; ਸੋ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੩੮੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who recognizes You is recognized as a householder, and as a renunciate.

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ; ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥੩॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੩੮੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Imbued with Almighty, he dwells in the state of ever joy (Nirvaanaa). ||3||

ਜਾ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (੩੮੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has obtained the treasure of Almighty's Name (Naam)

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕਾ ਪੂਰ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥੫੭॥ (੩੮੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

- prays Nanak, his treasure-house is filled to overflowing. ||4||6||57||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੫-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਤੀਰਥਿ ਜਾਉ ; ਤ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ॥ (੩੮੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Journeying to sacred shrines of pilgrimage, I see the mortals acting in ego.

ਪੰਡਿਤ ਪੂਛਉ ; ਤ ਮਾਇਆ ਰਾਤੇ ॥੧॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੮੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If I ask the Pandits, I find them tainted by Maya. ||1||

ਸੋ ਅਸਥਾਨੁ ; ਬਤਾਵਹੁ ਮੀਤਾ ॥ (੩੮੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Show me that place, O friend,

ਜਾ ਕੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

where Almighty's Praises (Kirten) are forever sung. ||1||Pause||

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ; ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰ ॥ (੩੮੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Shaastras and the Vedas speak of sin and virtue;

ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰ ॥੨॥ (੩੮੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

they say that mortals are reincarnated into heaven and hell, over and over again. ||2||

ਗਿਰਸਤ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ; ਉਦਾਸ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (੩੮੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the householder's life, there is anxiety, and in the life of the renunciate, there is egotism.

ਕਰਮ ਕਰਤ ; ਜੀਅ ਕਉ ਜੰਜਾਰ ॥੩॥ (੩੮੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Performing religious rituals, the soul is entangled in cycle of reincarnation. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ (੩੮੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Almighty's Grace, the mind is brought under control;

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀ ਤਿਨਿ ਮਾਇਆ ॥੪॥ (੩੮੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Gurmukh (Guru-oriented) crosses over the ocean of Maya. ||4||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (੩੮੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the holy Saadh Sanggat, sing the Almighty's Praises (Kirten).

ਇਹੁ ਅਸਥਾਨੁ ; ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭॥੫੮॥(੩੮੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This place is found through the Guru. ||1||Second Pause||7||58||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੫-੧੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ ; ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ॥ (੩੮੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Within my home there is peace, and outwardly there is peace as well,

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਦੂਖਾ ॥੧॥ (੩੮੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

by remembering Almighty, all pains are erased. ||1||

ਸਗਲ ਸੂਖ ; ਜਾਂ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਂਵੈਂ ॥ (੩੮੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

There is total peace, when You come into my mind.

ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਜੋ ਜਨੁ , ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone is pleasing to Your Will, who recites Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (੩੮੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My body and mind are cooled and soothed, reciting Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ; ਢਹੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥੨॥ (੩੮੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Reciting Almighty's Name, the house of pain is demolished. ||2||

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ; ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (੩੮੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone, who understands the Command of Almighty's Will, is accepted.

ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ; ਜਾ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੩॥ (੩੮੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru's Shabad (Gurbani) is his trademark and insignia. ||3||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (੩੮੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru has implanted Almighty's Name within me.

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੯॥ (੩੮੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, my mind has found peace. ||4||8||59||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੬-੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ; ਤਹ ਤਹ ਜਾਈ ॥ (੩੮੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Wherever You send me, there I go.

ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ; ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (੩੮੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever You give me, brings me peace. ||1||

ਸਦਾ ਚੇਰੇ ; ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਸਾਈ ॥ (ਗੋਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੩੮੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am forever the chaylaa, the humble disciple, of Almighty of the Universe, the Sustainer of the Universe.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Your Grace, I am satisfied and satiated. ||1||Pause||

ਤੁਮਰਾ ਦੀਆ ; ਪੈਨ੍ਹਉ ਖਾਈਂ ॥ (੩੮੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever You give me, I wear and eat.

ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ; ਸੁਖੀ ਵਲਾਈਂ ॥੨॥ (੩੮੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Your Grace, O Almighty, my life passes peacefully. ||2||

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਤੁਝੈ ਧਿਆਈਂ ॥ (੩੮੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Deep within my mind and body, I concentrate on You.

ਤੁਮ੍ਰੈ ਲਵੈ ; ਨ ਕੋਊ ਲਾਈਂ ॥੩॥ (੩੮੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I recognize none as equal to You. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਨਿਤ ਇਵੈ ਧਿਆਈਂ ॥ (੩੮੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Nanak, this is my continual focus:

ਗਤਿ ਹੋਵੈ ; ਸੰਤਹ ਲਗਿ ਪਾਈਂ ॥੪॥੯॥੬੦॥ (੩੮੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

that I may be liberated, clinging to the Feet of the Guru. ||4||9||60||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੬-੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ; ਸੋਵਤ ਧਿਆਈਐ ॥ (੩੮੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

While standing up, and sitting down, and even while asleep, meditate on Almighty.

ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ; ਹਰੇ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ (੩੮੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Walking on the Way, sing the Praises of Almighty. ||1||

ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਜੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ॥ (੩੮੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With your ears, listen to the Ambrosial Sermon.

ਜਾਸੁ ਸੁਨੀ , ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ;
ਦੂਖ ਰੋਗ ਮਨ ਸਗਲੇ ਲਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listening to it, your mind shall be filled with bliss, and the troubles and diseases of your mind shall all depart. ||1||Pause||

ਕਾਰਜਿ ਕਾਮਿ ; ਬਾਟ ਘਾਟ ਜਪੀਜੈ ॥ (੩੮੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

While you work at your job, on the road and at the beach, meditate and recite Almighty's Name.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ (੩੮੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, drink in the Ambrosial Essence of Almighty. ||2||

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (੩੮੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The humble being who sings Almighty's Praises (Kirten), day and night,

ਸੋ ਜਨੁ ; ਜਮ ਕੀ ਵਾਟ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (੩੮੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

does not have to go with the Messenger of Death. ||3||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (੩੮੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who does not forget Almighty, twenty-four hours a day;

ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥੬੧॥ (੩੮੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, he is liberated and I shall fall at his feet. ||4||10||61||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੬-੧੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੩੮੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remembering Him in meditation, one abides in peace;

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ; ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ (੩੮੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

one becomes happy, and suffering is ended. ||1||

ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ (੩੮੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Celebrate, make merry, and sing Almighty's Glories.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ; ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, surrender to the True Guru. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ; ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (੩੮੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Act in accordance with Guru's Shabad (Gurbani), the True Word of the True Guru.

ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ (੩੮੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remain steady and stable within the home of your own self, and find Almighty. ||2||

ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ; ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥ (੩੮੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Do not harbor evil intentions against others in your mind,

ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ; ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ (੩੮੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and you shall not be troubled, O Brother, O friends. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਾ ॥ (੩੮੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name is the Tantric exercise, and the Mantra, given by the Guru.

ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ; ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨ੍ਾ ॥੪॥੧੧॥੬੨॥ (੩੮੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, knows this peace alone, night and day. ||4||11||62||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੬-੧੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ; ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (੩੮੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That wretched being, whom no one knows,

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਉਹੁ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (੩੮੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

by reciting Almighty's Name (Naam), he is honored in the four directions. ||1||

ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ; ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (੩੮੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I beg for the Blessed Vision of Your Sight (Darshan); please, give it to me, O Beloved!

ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ; ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By serving You, who, who has not been saved? Means all are saved.||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ; ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ (੩੮੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That person, whom no one wants to be near,

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥ (੩੮੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

the whole world comes to wash the dirt of his feet. ||2||

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ (੩੮੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That mortal, who is of no use to anyone at all,

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥ (੩੮੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

by the Grace of the Saint (Guru), he meditates on Almighty's Name (Naam). ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਮਨ ਸੋਵਤ ਜਾਗੇ ॥ (੩੮੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the holy congreagation (Saadh Sanggat), the sleeping mind in ignorance awakens.

ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ; ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥੧੨॥੬੩॥ (੩੮੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Then, Guru Nanak says, Almighty seems sweet. ||4||12||63||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੬-੧੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਏਕੋ ਏਕੀ ; ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ (੩੮੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With my eyes, I see the One and Only Almighty.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰਉ ॥੧॥ (੩੮੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, I contemplate Almighty's Name (Naam). ||1||

ਰਾਮ ਰਾਮਾ ; ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (੩੮੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I sing the Praises of Almighty, Raam, Raam, Raam.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ , ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By the graceful favor of the Guru, I meditate on the Almighty's Name, in the holy congregation (Saadh Sanggat). ||1||Pause||

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ (੩੮੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Everything is strung on His string of command (Hukam),

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥ (੩੮੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is contained in each and every heart. ||2||

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤਾ ॥ (੩੮੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He creates and destroys (Parlo) in an instant.

ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ; ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ (੩੮੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself remains unattached, and without attributes. ||3||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (੩੮੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the Creator, the Cause of causes, the Knower of hearts.

ਅਨੰਦ ਕਰੈ ; ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥੬੪॥ (੩੮੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak's Almighty and Master celebrates in bliss. ||4||13||64||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੭-੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਰਹੇ ਭਵਾਰੇ ॥ (੩੮੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My wandering through millions of births has ended.

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ; ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥ (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ) (੩੮੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have won (achieved my goal in realizing my real-self) in this lifetime as a human body, which is difficult to be obtained, and did not waste (lose) my life (opportunity) in pleasures of Maya. ||1||

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ; ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ (੩੮੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My sins have been erased, and my sufferings and pains are gone.

ਭਏ ਪੁਨੀਤ ; ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have been sanctified by the dust of the Guru's feet. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ; ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ (੩੮੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The holy Guru has the ability to save us;

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ; ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ (੩੮੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who have such pre-ordained destiny, meet with Him. ||2||

ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ; ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (੩੮੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind is filled with bliss, since the Guru gave me the Mantra of Almighty's Name.

ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ; ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ (੩੮੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My thirst has been quenched, and my mind has become steady and stable. ||3||

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ (੩੮੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The wealth of Almighty's Name (Naam), is for me the nine treasures, and the spiritual powers (Siddhas).

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥੬੫॥ (੩੮੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I have obtained understanding from the Guru. ||4||14||65||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੭-੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ; ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ (੩੮੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My thirst for worldly possessions, and the darkness of ignorance have been removed.

ਸਾਧ ਸੇਵਾ ; ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ (੩੮੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Serving the Saint (Satguru), countless sins are obliterated. ||1||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦੁ ਘਨਾ ॥ (੩੮੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have obtained celestial peace and immense joy.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Serving the Guru, my mind has become perfectly pure, and I have heard Almighty's Name. ||1||Pause||

ਬਿਨਸਿਓ ; ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥ (੩੮੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mind stubbornness in refusal to understand the truth and foolishness in assuming the stay in this world (lifetime) is forever are vanished;

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ; ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ (੩੮੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

then Almighty's Will becomes sweet means one tunes himself in acceptance of the ultimate reality. ||2||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ; ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ (੩੮੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have grasped the Feet of the Perfect Guru,

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥ (੩੮੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and the sins of countless incarnations have been washed away, means within this life one has the opportunity to be free from all the accumulated deeds (Senchit Karam) which are yet to bear fruit in future reincarnations. ||3||

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ; ਸਫਲ ਭਇਆ ॥ (੩੮੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The jewel of this life has become fruitful as the purpose of this lifetime in attaining Almighty's Grace through a Guru is achieved in dispelling the causes of future reincarnations which is creatorship.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥੬੬॥ (੩੮੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty has shower His mercy as one is never capable to escape the cycle of reincarnation. ||4||15||66||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੭-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ; ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥ (੩੮੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I contemplate, forever and ever, the True Guru;

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥ (੩੮੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

with my hair, I dust the feet of the Guru. ||1||

ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ; ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥ (੩੮੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Be wakeful, O my awakening mind!

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ;
ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without Almighty, nothing else shall be of use to you; false is emotional attachment, and useless are worldly entanglements. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ; ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (੩੮੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Embrace love for the Guru's Shabad (Gurbani).

ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ; ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥ (੩੮੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the Guru shows His Mercy, pain is destroyed. ||2||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (੩੮੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without the Guru, there is no other place of rest.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ (੩੮੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru is the Giver, the Guru gives Naam (Name). ||3||

ਗੁਰੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥ (੩੮੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru is the physical form of the Supreme Creator Almighty therefore He Himself is the Transcendent Almighty.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥੬੭॥ (੩੮੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, Guru Nanak says, meditate on the Guru. ||4||16||67||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੭-੧੬)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਆਪੇ ਪੇਡੁ ; ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥ (੩੮੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself is the tree, and the branches (of the entire creation) extending out.

ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ; ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥ (੩੮੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself preserves (sustains) His own crop (creation). ||1||

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (੩੮੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Wherever I look, I see that One Almighty alone.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Deep within each and every heart, He Himself is contained. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਸੂਰੁ ; ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (੩੮੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself is the sun, and the rays emanating from it.

ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ; ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥ (੩੮੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is concealed, and He is revealed. ||2||

ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ; ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥ (੩੮੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the form of the entire creation (Sargun) and at the same time He is also formless (Nirgun) within His creation means that Almighty created the entire universe including hells and heavens to establish the the greatness of Naam.

ਦੁਹ ਮਿਲਿ ; ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥੩॥ (੩੮੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Both (Sargun & Nirgun) converge onto His single form which He decides to end the creation. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ , ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥ (੩੮੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Nanak, the Guru has dispelled my doubt and fear,

ਅਨਦ ਰੂਪੁ ; ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥੬੮॥ (੩੮੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
with my eyes, I perceive Almighty, the embodiment of bliss, to be everywhere. ||4||17||68||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੭-੧੯)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ; ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ (੩੮੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I know nothing of arguments or cleverness.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ; ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥੧॥ (੩੮੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Day and night, I describe (recite) Your Name. ||1||

ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ; ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੩੮੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I am worthless; I have no virtue at all.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ; ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Almighty is the Creator, the Cause of all causes. ||1||Pause||

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ; ਅਗਿਆਨ ਅਵੀਚਾਰੀ ॥ ('ਅ-ਵੀਚਾਰੀ' ਬੋਲੋ) (੩੮੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I am foolish, stupid, ignorant and thoughtless;

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ; ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥ (੩੮੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I have embraced only the hope of Your Name within my mind's. ||2||

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਕਰਮ ਨ ਸਾਧਾ ॥ ('ਸਾੱਧਾ' ਬੋਲੋ) (੩੮੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I have not practiced chanting, deep meditation, self-discipline or good actions;

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ; ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥ (੩੮੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
but within my mind, I have remembered Almighty's Name. ||3||

ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ; ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ॥ (੩੮੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I know nothing, and my intellect is inadequate.

ਬਿਨਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੪॥੧੮॥੬੯॥ (੩੮੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, O Almighty, You are my only Support. ||4||18||69||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੮-੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ ; ਇਹ ਮਾਲਾ ॥ (੩੮੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

These two words, Har, Har, make up my rosary (maalaa).

ਜਪਤ ਜਪਤ ; ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ (੩੮੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Continually chanting and reciting this rosary, Almighty has become merciful to me, His humble servant. ||1||

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥ (੩੮੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I offer my prayer to the True Guru.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ;
ਮੋਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ , ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Shower Your Mercy upon me, and keep me safe in Your Sanctuary; please, give me the maalaa, the rosary of Your Name recitation. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਮਾਲਾ ; ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (੩੮੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who enshrines this rosary of Almighty's Name within his heart,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ; ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥ (੩੮੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

is freed of the pains of birth and death. ||2||

ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ; ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ (੩੮੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The humble being who contemplates Almighty within his heart, and recites Almighty's Name, with his mouth,

ਸੋ ਜਨੁ ; ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੩॥ (੩੮੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

never wavers, here (in this lifetime) or hereafter (after life). ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (੩੮੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, one who is imbued with Almighty's Name,

ਹਰਿ ਮਾਲਾ ; ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੭੦॥ (੩੮੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

such rosary of Almighty's Name accompany's to the next world. ||4||19||70||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੮-੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (੩੮੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

To whom everything belong, Dear Mortal, let yourself be His as well means surrender yourself to Almighty alone and

ਤਿਸੁ ਜਨ ; ਲੇਪੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (੩੮੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

no stain of deeds shall clings to you. ||1||

ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥ (੩੮੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's servant is forever liberated.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ , ਸੋਈ ਭਲ ਜਨ ਕੈ ;
ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਦਾਸ ਕੀ ਜੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever He does, is pleasing to His servant; the way of life of His slave is perfectly pure. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (੩੮੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who renounces everything, and enters Almighty's Sanctuary,

ਤਿਸੁ ਜਨ ; ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (੩੮੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

how can then Maya mislead him? ||2||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਜਾ ਕੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੩੮੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With the treasure of Almighty's Name (Naam), in his mind,

ਤਿਸ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ; ਸੁਪਨੈ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (੩੮੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

he suffers no anxiety, even in dreams. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (੩੮੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Nanak, I have found the Perfect Guru.

ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ; ਸਗਲ ਬਿਨਸਾਇਆ ॥੪॥੨੦॥੭੧॥ (੩੮੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My doubts and attachments have been totally obliterated. ||4||20||71||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੮-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਉ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇਓ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ (੩੮੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When my Almighty is totally pleased with me,

ਤਾਂ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ; ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਨੇਰਾ ॥੧॥ (੩੮੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

then, tell me, how can suffering or doubt draw near me? ||1||

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜੀਵਾ ; ਸੋਇ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥ (੩੮੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Continually listening to Your Glory, I live.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ; ਲੇਹੁ ਉਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am worthless - save me, Dear Almighty! ||1||Pause||

ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਦੂਖੁ ; ਬਿਸਾਰੀ ਚਿੰਤਾ ॥ (੩੮੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My suffering has been ended, and my anxiety is forgotten,

ਫਲੁ ਪਾਇਆ ; ਜਪਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥੨॥ (੩੮੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have obtained my reward of reciting the Mantra of the True Guru. ||2||

ਸੋਈ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (੩੮੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is True, and True is His glory,

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥੩॥ (੩੮੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

by remembering Him with body and mind and keep His Name with every breath. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕਉਨ ਉਹ ਕਰਮਾ ॥ (੩੮੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Nanak, what action is there left to do,

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੧॥੭੨॥ (੩੮੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

by one whose mind is filled with Almighty's Name? ||4||21||72||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੮-੧੬)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ; ਵਿਗੂਤੇ ॥ (੩੮੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Lust, anger, and egotism lead to ruin.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ; ਹਰਿ ਜਨ ਛੂਟੇ ॥੧॥ (੩੮੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meditating on Almighty, Almighty's humble servants are redeemed. ||1||

ਸੋਇ ਰਹੇ ; ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤੇ ॥ (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੮੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mortals are asleep, intoxicated with the wine of Maya.

ਜਾਗਤ ਭਗਤ ; ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੮੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The devotees remain awake in state of knowledge, imbued with Almighty's meditation. ||1||Pause||

ਮੋਹ ਭਰਮਿ ; ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਇਆ ॥ (੩੮੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In emotional attachment and doubt, the mortals wander through countless incarnations.

ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ (੩੮੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The devotees remain ever-stable, meditating on Almighty's Lotus Feet. ||2||

ਬੰਧਨ ; ਅੰਧ ਕੂਪ , ਗ੍ਰਿਹ ਮੇਰਾ ॥ (੩੮੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bound to household and possessions, the mortals are lost in the deep, dark pit of attachment.

ਮੁਕਤੇ ਸੰਤ ; ਬੁਝਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੩॥ (੩੮੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Saints are liberated, knowing Almighty to be near at hand. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ (੩੮੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, one who has taken to Almighty's Sanctuary,

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ; ਆਗੈ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੨੨॥੭੩॥ (੩੮੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

obtains peace in this world, and salvation in the world hereafter. ||4||22||73||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੯-੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਤੂ ਮੇਰਾ ਤਰੰਗੁ ; ਹਮ ਮੀਨ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (੩੮੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my waves, and I am Your fish.

ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਹਮ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ (੩੮੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my Master; I wait at Your Door. ||1||

ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕਰਤਾ ; ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਤੇਰਾ ॥ (੩੮੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my Creator, and I am Your servant.

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have embraced Your Sanctuary, O Almighty, most profound and excellent. ||1||Pause||

ਤੂ ਮੇਰਾ ਜੀਵਨੁ ; ਤੂ ਆਧਾਰੁ ॥ (੩੮੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my life, You are my Support.

ਤੁਝਹਿ ਪੇਖਿ ; ਬਿਗਸੈ ਕਉਲਾਰੁ ॥੨॥ (੩੮੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Beholding You, my heart-lotus blossoms forth. ||2||

ਤੂ ਮੇਰੀ ਗਤਿ ਪਤਿ ; ਤੂ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (੩੮੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my salvation and honor; You make me acceptable.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ; ਮੈ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ (ਸਮੱਰਥੁ ਬੋਲੋ) (੩੮੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are All-powerful, You are my strength. ||3||

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ; ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ (੩੮੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Night and day, I recite Almighty's Name (Naam), the treasure of excellence.

ਨਾਨਕ ਕੀ ; ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨੩॥੭੪॥ (੩੮੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This is Guru Nanak's prayer to Almighty. ||4||23||74||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੯-੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਰੋਵਨਹਾਰੈ ; ਝੂਠੁ ਕਮਾਨਾ ॥ (ਰੋਵਨ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ) (੩੮੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mourner practices falsehood;

ਹਸਿ ਹਸਿ , ਸੋਗੁ ਕਰਤ ; ਬੇਗਾਨਾ ॥੧॥ (੩੮੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

he laughs with glee, while mourning for others. ||1||

ਕੋ ਮੂਆ ; ਕਾ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਨੁ ॥ (੩੮੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Someone has died, while there is singing (joyful occasion) in someone else's house.

ਕੋ ਰੋਵੈ ; ਕੋ ਹਸਿ ਹਸਿ ਪਾਵਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One mourns and bewails, while another laughs with glee. ||1||Pause||

ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ; ਬਿਰਧਾਨਾ ॥ (੩੮੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

From childhood to old age,

ਪਹੁਚਿ ਨ , ਮੂਕਾ ; ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੨॥ (੩੮੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

the mortal does not attain his goals, and he comes to regret in the end. ||2||

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ; ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੩੮੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The world is under the influence of the three qualities of Maya.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਉਤਾਰਾ ॥੩॥ (੩੮੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mortal is reincarnated, again and again, into heaven and hell. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਲਾਇਆ ਨਾਮ ॥ (੩੮੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, one who is attached to Almighty's Name (Naam),

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਾ ਕਾ ; ਪਰਵਾਨ ॥੪॥੨੪॥੭੫॥ (੩੮੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

becomes acceptable, and his life becomes fruitful. ||4||24||75||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੯-੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸੋਇ ਰਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥ (੩੮੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She remains asleep in ignorance during lifetime, and does not know the news of Almighty.

ਭੋਰੁ ਭਇਆ ; ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ (੩੮੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The day dawns (the near death moments), and then, she regrets. ||1||

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ; ਸਹਜਿ , ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਧਰਉ ਰੀ ॥ (੩੮੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Loving the Beloved, the mind is filled with celestial bliss.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਲਾਲਸਾ ;
ਤਾ ਤੇ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You yearn to meet with Almighty, so why do you delay? ||1||Pause||

ਕਰ ਮਹਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਣਿ ਨਿਸਾਰਿਓ ॥ (੩੮੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He (Guru) came and poured Ambrosial Nectar (of Almighty's Name) into your hands,

ਖਿਸਰਿ ਗਇਓ ; ਭੂਮ ਪਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥੨॥ (੩੮੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but it slipped through your fingers (because Maya), and fell onto the ground. ||2||

ਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ; ਲਾਦੀ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ (੩੮੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are burdened with desire, emotional attachment and egotism;

ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ (ਕਰਣੈ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੩੮੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

it is not the fault of Almighty the Creator. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਮਿਟੇ ਭਰਮ ਅੰਧਾਰੇ ॥ (੩੮੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the holy Congregation (Saadh Sanggat), the darkness of doubt is dispelled.

ਨਾਨਕ ; ਮੇਲੀ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥੭੬॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੩੮੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Creator Almighty blends us with Himself. ||4||25||76||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੯-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਆਸ ; ਪਿਆਰੇ ॥ (੩੮੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I long for the Lotus Feet of my Beloved Almighty.

ਜਮਕੰਕਰ ; ਨਸਿ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥ (੩੮੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The wretched Messenger of Death has run away from me. ||1||

ਤੂ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ; ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ (੩੮੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You enter into my mind, by Your Kind Mercy.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ; ਸਗਲ ਰੋਗ ਖਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty's Name (Naam), all diseases are destroyed. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਦੂਖ ਦੇਵਹਿ ; ਅਵਰਾ ਕਉ ॥ (੩੮੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Death gives so much pain to others,

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ; ਜਨ ਤੇਰੇ ਕਉ ॥੨॥ (੩੮੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but it cannot even come near Your slave. ||2||

ਦਰਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਪਿਆਸ ; ਮਨਿ ਲਾਗੀ ॥ (੩੮੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind thirsts for Your Vision;

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਬਸੈ ; ਬੈਰਾਗੀ ॥੩॥ (੩੮੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

in peaceful ease and bliss, I dwell in detachment. ||3||

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ; ਸੁਣੀਜੈ ॥ (੩੮੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Hear this prayer of Nanak:

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥੨੬॥੭੭॥ (੩੮੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

please, infuse Your Name into his heart. ||4||26||77||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੮੯-੧੬)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ; ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥ (੩੮੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind is satisfied, and my entanglements have been dissolved.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਹੋਇਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ (੩੮੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty has become merciful to me. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਭਲੀ ਬਨੀ ॥ (੩੮੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By the Grace of the Guru, everything has turned out well.

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਪੂਰਨੁ ;
ਸੋ ਭੇਟਿਆ ਨਿਰਭੈ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੮੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His House is overflowing with all things; I have met Him, the Fearless Master. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (੩੮੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By the Kind Mercy of the Satguru, Almighty's Name (Naam) has been implanted within me.

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭੂਖ ; ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥੨॥ (੩੮੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The most dreadful desires have been eliminated. ||2||

ਠਾਕੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ; ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (੩੮੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Master has given me a gift;

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ; ਮਨਿ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ (੩੮੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

the fire has been extinguished (poisonous desires), and my mind is now at peace. ||3||

ਮਿਟਿ ਗਈ ਭਾਲ ; ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (੩੮੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My search has ended, and my mind is absorbed in celestial bliss.

ਨਾਨਕ ; ਪਾਇਆ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ॥੪॥੨੭॥੭੮॥ (੩੯੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Nanak has obtained the treasure of Almighty's Name (Naam). ||4||27||78||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੦-੧)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ; ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (੩੯੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who are attuned to their Master,

ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ; ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥੧॥ (੩੯੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

are satisfied and fulfilled with the perfect food. ||1||

ਕਛੂ ਨ ਥੋਰਾ ; ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥ (੩੯੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's devotees never run short of anything.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ; ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They have plenty to eat, spend, enjoy and give. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ; ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥ (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੩੯੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has the Unfathomable Almighty of the Universe as his Master

ਮਾਨੁਖ ਕੀ ; ਕਹੁ ਕੇਤ ਚਲਾਈ ॥੨॥ (੩੯੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

how can any mere mortal stand up to him? ||2||

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥ (੩੯੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One (Almighty) who is served by the eighteen supernatural powers of the Siddhas,

ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (ਪਾਈਂ ਬੋਲੋ) (੩੯੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

in an instant the eighteen supernatural powers grasp the feet of the one who is blessed with His (Almighty) glimpse even for an instant. ||3||

ਜਾ ਕਉ ; ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ (੩੯੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That one, upon whom You have showered Your Mercy, O my Almighty Master

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ (੩੯੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

says Guru Nanak, he does not lack anything. ||4||28||79||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੦-੫)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਉ ਮੈ ; ਅਪੁਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੩੯੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When I concentrate on my True Guru,

ਤਬ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (੩੯੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

my mind becomes supremely peaceful. ||1||

ਮਿਟਿ ਗਈ ਗਣਤ ; ਬਿਨਾਸਿਉ ਸੰਸਾ ॥ (੩੯੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The record of my account is erased, and my doubts are dispelled.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ; ਭਏ ਭਗਵੰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੩੯੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Imbued with Almighty's Name (Naam), His humble servant is blessed with good fortune. ||1||Pause||

ਜਉ ਮੈ ; ਅਪੁਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਚੀਤਿ ॥ (੩੯੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When I remember my Almighty and Master,

ਤਉ ਭਉ ਮਿਟਿਓ ; ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੨॥ (੩੯੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

my fears are dispelled, O my friend. ||2||

ਜਉ ਮੈ ; ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (੩੯੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When I took to Your Protection, O Almighty,

ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ; ਮਨਸਾ ਮੇਰੀ ॥੩॥ (੩੯੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

my desires of the mind were fulfilled. ||3||

ਦੇਖਿ ਚਲਿਤ ; ਮਨਿ ਭਏ ਦਿਲਾਸਾ ॥ (੩੯੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Gazing upon the wonder of Your play, my mind has become encouraged.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨੯॥੮੦॥ (੩੯੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, servants relies on You alone. ||4||29||80||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੦-੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਅਨਦਿਨੁ ; ਮੂਸਾ , ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਈ ॥ (੩੯੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Night and day, the mouse of time gnaws away at the rope of life.

ਗਿਰਤ ਕੂਪ ਮਹਿ ; ਖਾਹਿ ਮਿਠਾਈ ॥੧॥ (੩੯੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Falling into the well of attachment, the mortal eats the sweet treats of Maya. ||1||

ਸੋਚਤ ਸਾਚਤ ; ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ (੩੯੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Thinking and planning, the night of the life is passing away.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਚਿਤਵਤ ;
ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Thinking of the many pleasures of Maya, the mortal never remembers Almighty, the Sustainer of the earth. ||1||Pause||

ਦ੍ਰੁਮ ਕੀ ਛਾਇਆ ; ਨਿਹਚਲ ਗ੍ਰਿਹੁ ਬਾਂਧਿਆ ॥ (੩੯੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Believing the shade of the tree to be permanent (life), he builds his house (hopes) beneath it.

ਕਾਲ ਕੈ ਫਾਂਸਿ ; ਸਕਤ ਸਰੁ ਸਾਂਧਿਆ ॥੨॥ (੩੯੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But the noose of death is around his neck, and Maya has aimed her arrows at him. ||2||

ਬਾਲੂ ਕਨਾਰਾ ; ਤਰੰਗ ਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ (੩੯੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The sandy shore (of life) is being washed away by the waves of time,

ਸੋ ਥਾਨੁ ; ਮੂੜਿ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (੩੯੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but the fool still believes that place to be permanent (world, lifetime). ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੩੯੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the holy Saadh Sanggat, chant Almighty's Name who is the True King.

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੪॥੩੦॥੮੧॥ (੩੯੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I lives by singing the Glorious Praises of Almighty. ||4||30||81||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਤੁਕੇ ੯ ॥ (ਦੁ-ਤੁਕੇ ਨੌਂ ਬੋਲੋ) (੩੯੦-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahla, Du-Tukas 9:

Prologue: Guru Arjan Dev once went for walk with agroup of Sikhs, on the way Guruji saw a dead body and uttered the following shabad;

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤੂ ਕਰਤੀ ਕੇਲ ॥ (੩੯੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With that (Atma, Real-self), you are engaged in playful sport;

ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਮੇਲ ॥ (੩੯੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

with that (Atma, Real-self), I am joined to you.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤੁਮ ਸਭੁ ਕੋਊ ਲੋਰੈ ॥ (੩੯੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With that (Atma, Real-self), everyone longs for you;

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ; ਕੋਊ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਜੋਰੈ ॥੧॥ (੩੯੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

without it (Atma, Real-self), no one would even look at your face. ||1||

ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; ਕਹਾ ਸਮਾਏ ॥ (੩੯੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Where is that detached soul now contained?

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਤੁਹੀ ਦੁਹੇਰੀ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without it (Atma, Real-self), you are miserable. ||1||Pause||

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤੂ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਮਾਹਰਿ ॥ (੩੯੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With that (Atma, Real-self), you are the woman of the house;

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤੂ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਹਰਿ ॥ (੩੯੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

with that (Atma, Real-self), you are respected.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤੂ ਰਖੀ ਪਪੋਲਿ ॥ (੩੯੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With that (Atma, Real-self), you are caressed;

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ; ਤੂੰ ਛੁਟਕੀ ਰੋਲਿ ॥੨॥ (੩੯੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

without it (Atma, Real-self), you are reduced to dust. ||2||

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤੇਰਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ॥ (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੩੯੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With that (Atma, Real-self), you have honor and respect;

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤੁਮ ਸਾਕੁ ਜਗਤੁ ॥ (੩੯੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

with that (Atma, Real-self), you have relatives in the world.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤੇਰੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ (੩੯੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With that (Atma, Real-self), you are adorned in every way;

ਓਸੁ ਬਿਨਾ ; ਤੂੰ ਹੋਈ ਹੈ ਮਾਟੀ ॥੩॥ (੩੯੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

without it (Atma, Real-self), you are reduced to dust. ||3||

ਓਹੁ ਬੈਰਾਗੀ ; ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੩੯੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That detached (Atma, Real-self) is neither born, nor dies.

ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ; ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੩੯੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

It acts according to the Command of Almighty's Will.

ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ; ਨਾਨਕ ਥਾਪਿ ॥ (੩੯੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, having fashioned the body, Almighty unites the real-self with it, and separates them again upon completion of predetermined breaths;

ਅਪਨੀ ਕੁਦਰਤਿ ; ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥੩੧॥੮੨॥ (੩੯੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone knows His All-powerful creative nature. ||4||31||82||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੦-੧੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰਤਾ ; ਨਾ ਹਮ ਡਰਿਆ ॥ (੩੯੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He (Almighty) does not die, so I (human) do not fear.

ਨਾ ਓਹੁ ਬਿਨਸੈ ; ਨਾ ਹਮ ਕੜਿਆ ॥ (੩੯੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He does not perish, so I do not grieve.

ਨਾ ਓਹੁ ਨਿਰਧਨੁ ; ਨਾ ਹਮ ਭੂਖੇ ॥ (੩੯੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is not poor, so I do not hunger.

ਨਾ ਓਸੁ ਦੂਖੁ ; ਨ ਹਮ ਕਉ ਦੂਖੇ ॥੧॥ (੩੯੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is not in pain, so I do not suffer. ||1||

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ; ਮਾਰਨਵਾਰਾ ॥ (ਮਾਰਨ-ਵਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੯੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

There is no other Destroyer than Him.

ਜੀਅਉ ਹਮਾਰਾ ; ਜੀਉ ਦੇਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is my very life, the Giver of life. ||1||Pause||

ਨਾ ਉਸੁ ਬੰਧਨ ; ਨਾ ਹਮ ਬਾਧੇ ॥ (੩੯੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is not bound, so I am not in bondage.

ਨਾ ਉਸੁ ਧੰਧਾ ; ਨਾ ਹਮ ਧਾਧੇ ॥ (੩੯੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has no occupation, so I have no entanglements.

ਨਾ ਉਸੁ ਮੈਲੁ ; ਨ ਹਮ ਕਉ ਮੈਲਾ ॥ (੩੯੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has no impurities, so I have no impurities.

ਓਸੁ ਅਨੰਦੁ ; ਤ ਹਮ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੨॥ (੩੯੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is in ecstasy, so I am always happy. ||2||

ਨਾ ਉਸੁ ਸੋਚੁ ; ਨ ਹਮ ਕਉ ਸੋਚਾ ॥ (੩੯੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has no anxiety, so I have no cares.

ਨਾ ਉਸੁ ਲੇਪੁ ; ਨ ਹਮ ਕਉ ਪੋਚਾ ॥ (੩੯੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has no stain, so I have no pollution.

ਨਾ ਉਸੁ ਭੂਖ ; ਨ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ (੩੯੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has no hunger, so I have no thirst.

ਜਾ ਉਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਤਾਂ ਹਮ ਜਚਨਾ ॥੩॥ (੩੯੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Since He is perfectly pure, I correspond to Him. ||3||

ਹਮ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ; ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (੩੯੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am nothing; He is the One and only.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (੩੯੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Before and after, He alone exists.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ , ਖੋਏ ਭ੍ਰਮ ਭੰਗਾ ॥ (੩੯੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Guru has taken away my doubts and mistakes;

ਹਮ ਓਇ ਮਿਲਿ ; ਹੋਏ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥੪॥੩੨॥੮੩॥ (੩੯੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He and I, joining together, we are united through love. ||4||32||83||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੧-੬)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ; ਸੇਵਾ ਕਰੀਐ ॥ (੩੯੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Serve Him in many different ways;

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ; ਆਗੈ ਧਰੀਐ ॥ (੩੯੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dedicate your soul, your breath of life and your wealth to Him.

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਕਰਉ ; ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੩੯੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Carry water for Him, and wave the fan over Him - renounce your ego.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੧॥ (੩੯੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Make yourself a sacrifice to Him, time and time again. ||1||

ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ (੩੯੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She alone is the happy soul-bride, who is pleasing to Almighty.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਉ ; ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In her company, I may meet Him, O my mother. ||1||Pause||

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੀ ਕੀ ; ਪਨਿਹਾਰਿ ॥ (੩੯੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am the water-carrier of the slaves of His slaves.

ਉਨ੍ ਕੀ ਰੇਣੁ ; ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ (੩੯੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I treasure in my soul the dust of their feet.

ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ; ਤ ਪਾਵਉ ਸੰਗੁ ॥ (੩੯੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By that good destiny inscribed upon my forehead, I obtain their society.

ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ; ਅਪੁਨੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (੩੯੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through His Love, Almighty Master meets me. ||2||

ਜਾਪ ਤਾਪ ; ਦੇਵਉ ਸਭ ਨੇਮਾ ॥ (੩੯੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I dedicate all to Him - chanting and meditation, austerity and religious observances.

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਅਰਪਉ ਸਭ ਹੋਮਾ ॥ (੩੯੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I offer all to Him - good actions, virtuous conduct and incense burning.

ਗਰਬੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ; ਹੋਵਉ ਰੇਨ ॥ (੩੯੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renouncing pride and attachment, I become humble to the level of dust.

ਉਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ , ਨੈਨ ॥੩॥ (੩੯੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In their society, I see Almighty with my eyes. ||3||

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ; ਏਹੀ ਆਰਾਧਉ ॥ (੩੯੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Each and every moment, I contemplate and adore Him.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ; ਏਹ ਸੇਵਾ ਸਾਧਉ ॥ (੩੯੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Day and night, I serve Him like this.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੩੯੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Sustainer of the Universe, the Life of the World, has become merciful;

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੩॥੮੪॥ (੩੯੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

through the holy congregation (Saadh Sanggat), Guru Nanak says, He Blesses us. ||4||33||84||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੧-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੩੯੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, eternal peace is obtained.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (੩੯੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, one is not touched by pain.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ (੩੯੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, the filth of ego is washed away.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ॥੧॥ (੩੯੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, one becomes forever pure. ||1||

ਸੁਨਹੁ ਮੀਤ ; ਐਸਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (੩੯੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listen, O friend: show such love and affection to Almighty,

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ; ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

the support of the life forces (Pran), the breath of life, of each and every heart. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਭਏ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (੩੯੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, all treasures are obtained.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਰਿਦੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ (੩੯੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, the Pure Naam fills the heart.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਦ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ (ਸੋਭਾ-ਵੰਤ ਬੋਲੋ) (੩੯੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, one is eternally embellished.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਭ ਮਿਟੀ ਹੈ ਚਿੰਤ ॥੨॥ (੩੯੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, all anxiety is ended. ||2||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ (੩੯੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, one crosses over this terrible world-ocean.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਡਰੈ ॥ (੩੯੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, one does not fear death.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰੈ ॥ (੩੯੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Love of Almighty, all are saved.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਚਲੈ ਸੰਗਾਰੈ ॥੩॥ (੩੯੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Love of Almighty shall go along with you. ||3||

ਆਪਹੁ ਕੋਈ ; ਮਿਲੈ ਨ ਭੂਲੈ ॥ (੩੯੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
By himself, no one is united, and no one goes astray.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਘੁਲੈ ॥ (੩੯੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
One who is blessed by Almighty's Mercy, joins the holy congregation (Saadh Sanggat).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (੩੯੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Says Nanak, I am a sacrifice to You.

ਸੰਤ ਓਟ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੪॥੩੪॥੮੫॥ (੩੯੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
O Almighty, You are the Support and the Strength of the devotees. ||4||34||85||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੧-੧੯)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ; ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (੩੯੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Becoming a king, the mortal wields his royal authority;

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ; ਵਿਹਾਝੀ ਮਾਇਆ ॥ (ਅ-ਨਰਥ ਬੋਲੋ) (੩੯੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
oppressing the people, he gathers wealth.

ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ; ਥੈਲੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ॥ (੩੯੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Gathering it and collecting it, he fills his bags,

ਪ੍ਰਭਿ , ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ; ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹੀ ॥੧॥ (੩੯੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
but Almighty takes it away from him, and gives it to another. ||1||

ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ; ਅੰਭ ਮਝਰੀਆ ॥ (੩੯੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The mortal is like an unbaked clay pot in water;

ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ; ਉਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
indulging in pride and egotism, he crumbles down and dissolves. ||1||Pause||

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ; ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥ (੩੯੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Being fearless, he becomes unrestrained.

ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ; ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥ (੩੯੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He does not think of the Creator, who is ever with him.

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ; ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥ (੩੯੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He raises armies, and collects arms.

ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ ; ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥ (੩੯੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But when the breath leaves him, he turns to ashes. ||2||

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ; ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥ (੩੯੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has lofty palaces, mansions and queens,

ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ; ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥ (੩੯੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

elephants and pairs of horses, delighting the mind;

ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ; ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥ (੩੯੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

he is blessed with a great family of sons and daughters.

ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ; ਅੰਧਾ ਮੂਆ ॥੩॥ (੩੯੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But, engrossed in attachment, the blind fool wastes away to death. ||3||

ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ; ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥ (੩੯੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The One who created him destroys him.

ਰੰਗ ਰਸਾ ; ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥ (੩੯੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Enjoyments and pleasures are like just a dream.

ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ; ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ (੩੯੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone is liberated, and possesses regal power and wealth,

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੩੫॥੮੬॥ (੩੯੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, whom Almighty Master blesses with His Mercy. ||4||35||86||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੨-੬)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਇਨ੍ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਕਰੀ ਘਨੇਰੀ ॥ (੩੯੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mortal is in love with this (Maya),

ਜਉ ਮਿਲੀਐ ; ਤਉ ਵਧੈ ਵਧੇਰੀ ॥ (੩੯੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but the more he has, the more he longs for more.

ਗਲਿ ਚਮੜੀ ਜਉ ; ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ (੩੯੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

It hangs around his neck, and does not leave him.

ਲਾਗਿ ਛੁਟੋ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੩੯੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But falling at the feet of the True Guru, he is saved. ||1||

ਜਗ ਮੋਹਨੀ ; ਹਮ ਤਿਆਗਿ ਗਵਾਈ ॥ (੩੯੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have renounced and discarded Maya, the Enticer of the world.

ਨਿਰਗੁਨੁ ਮਿਲਿਓ ; ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have met the Absolute Almighty, and congratulations are pouring in. ||1||Pause||

ਐਸੀ ਸੁੰਦਰਿ ; ਮਨ ਕਉ ਮੋਹੈ ॥ (੩੯੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Maya is so beautiful, she captivates the mind.

ਬਾਟਿ ਘਾਟਿ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਨਿ ਬਨਿ ਜੋਹੈ ॥ (੩੯੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

On the road, and the beach, at home, in the forest and in the wilderness, she comes in contact with us.

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਲਾਗੈ ਹੋਇ ਕੈ ਮੀਠੀ ॥ (੩੯੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She seems so sweet to the mind and body.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮੈ ਖੋਟੀ ਡੀਠੀ ॥੨॥ (੩੯੨-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

But by Guru's Grace, I have seen her to be deceptive. ||2||

ਅਗਰਕ ਉਸ ਕੇ ; ਵਡੇ ਠਗਾਊ ॥('ਅ-ਗਰਕ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੩੯੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

Her courtiers are all the vices which are also great deceivers.

ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ; ਬਾਪ ਨ ਮਾਊ ॥ (੩੯੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

They do not spare even their fathers or mothers.

ਮੇਲੀ ਅਪਨੇ ; ਉਨਿ ਲੇ ਬਾਂਧੇ ॥ (੩੯੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

They have enslaved their companions.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮੈ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥੩॥ (੩੯੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

By Guru's Grace, I have subjugated them all. ||3||

ਅਬ ਮੋਰੈ ਮਨਿ ; ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥ (੩੯੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

Now, my mind is filled with bliss;

ਭਉ ਚੂਕਾ ; ਟੂਟੇ ਸਭਿ ਫੰਦ ॥ (੩੯੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

my fear is gone, and the noose is cut away.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (੩੯੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

Guru Nanak says, when one meets the True Guru,

ਘਰੁ ਸਗਲਾ ; ਮੈ ਸੁਖੀ ਬਸਾਇਆ ॥੪॥੩੬॥੮੭॥ (੩੯੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

he comes to dwell within his home of real-self (Atma) in absolute peace. ||4||36||87||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੨-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

Prologue: A Sikh came before Guru Arjan Dev Ji and requested Guruji to define the practice and greatness of a Saint.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ॥ (੩੯੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, he knows Almighty to be near at hand;

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ; ਮੀਠਾ ਮਾਨੈ ॥ (੩੯੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

he surrenders to the Sweet Will of Almighty.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਸੰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ (੩੯੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The One Name is the Support of the Saints;

ਹੋਇ ਰਹੇ ; ਸਭ ਕੀ ਪਗ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (੩੯੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

they remain the dust of the feet of all means that there remain humble. ||1||

ਸੰਤ ਰਹਤ ; ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੩੯੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listen, to the way of life of a Saint, O my Brother;

ਉਆ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

their praises cannot be described. ||1||Pause||

ਵਰਤਣਿ ਜਾ ਕੈ ; ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ (੩੯੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Their occupation is Almighty's Name (Naam).

ਅਨਦ ਰੂਪ ; ਕੀਰਤਨੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (੩੯੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Kirtan, the Praise of Almighty, the embodiment of bliss, is their rest.

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ; ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥ (੩੯੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Friends and enemies are one and the same to them.

ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥੨॥ (੩੯੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They know of no other than Almighty. ||2||

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ; ਕਾਟਨਹਾਰਾ ॥ (ਕਾਟਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੩੯੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They erase millions upon millions of sins.

ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਕਰਨ ; ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (੩੯੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They dispel suffering; they are givers of the life of the soul.

ਸੂਰਬੀਰ ; ਬਚਨ ਕੇ ਬਲੀ ॥ (੩੯੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They are so brave; they are men of their word.

ਕਉਲਾ ਬਪੁਰੀ ; ਸੰਤੀ ਛਲੀ ॥੩॥ (੩੯੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Saints have enticed Maya herself. ||3||

ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ; ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਦੇਵ ॥ (੩੯੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Their company is cherished even by Almightys and the angels.

ਅਮੋਘ ਦਰਸੁ ; ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (੩੯੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Blessed is their sight (Darshan), and fruitful is their service.

ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੩੯੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With his palms together, Guru Nanak offers his prayer:

ਮੋਹਿ , ਸੰਤਹ ਟਹਲ ; ਦੀਜੈ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੩੭॥੮੮॥ (੩੯੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O Almighty, Treasure of Excellence, please bless me with the service of the Saints. ||4||37||88||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੨-੧੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਗਲ ਸੂਖ ; ਜਪਿ ਏਕੈ ਨਾਮ ॥ (੩੯੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All peace and comforts are found in the meditation of the One Name.

ਸਗਲ ਧਰਮ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (੩੯੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The singing of Almighty's Glorious Praises is supreme amongst all religious practices.

ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਸਾਧ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (੩੯੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The company of Saints, is so very pure and sacred.

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ; ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (੩੯੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Joining the Saadh Sanggat, love for Almighty is obtained. ||1||

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਓਇ ਆਨੰਦ ਪਾਵੈ ॥ (੩੯੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, bliss is obtained.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ;
ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remembering upon Him, the mind is illumined; his state and condition cannot be described. ||1||Pause||

ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਜਨ ; ਤਿਸੁ ਪੂਜਾ ॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (੩੯੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Fasts, religious vows, cleansing baths, and worship to Him;

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ; ਤਿਨਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੀਜਾ ॥ (੩੯੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

listening to the Vedas, Puraanas, and Shaastras.

ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ; ਜਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਥਾਨੁ ॥ (੩੯੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Extremely pure is he, and pure is his place,

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (੩੯੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

who meditates upon the Almighty's Name, in the company of Saints (Saadh Sanggat). ||2||

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸੋ ਜਨੁ ; ਸਗਲੇ ਭਵਨ ॥ (੩੯੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That humble being becomes renowned all over the world.

ਪਤਿਤ , ਪੁਨੀਤ ; ਤਾ ਕੀ ਪਗ ਰੇਨ ॥ (੩੯੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Even sinners are purified, by the dust of his feet.

ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੩੯੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has met Almighty, Almighty our King,

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ (੩੯੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

his condition and state cannot be described. ||3||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਉ ॥ (੩੯੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, with palms together, I meditate;

ਉਨ ਸਾਧਾ ਕਾ ; ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥ (੩੯੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I yearn to obtain the Blessed Vision of the Sight (Darshan) of The Satguru.

ਮੋਹਿ ਗਰੀਬ ਕਉ ; ਲੇਹੁ ਰਲਾਇ ॥ (੩੯੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Merge me, the poor one, with You, O Almighty;

ਨਾਨਕ ; ਆਇ ਪਏ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੮॥੮੯॥ (੩੯੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak has come to Your Sanctuary. ||4||38||89||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੩-੬)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਆਠ ਪਹਰ ; ਉਦਕ ਇਸਨਾਨੀ ॥ (੩੯੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, he takes his cleansing bath in water;

ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੁ ਲਗਾਇ ; ਸੁਗਿਆਨੀ ॥ (ਸੁ-ਗਿਆਨੀ ਬੋਲੋ) (੩੯੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

he makes continual offerings to Almighty; he is a true man of wisdom.

ਬਿਰਥਾ ਕਾਹੂ ; ਛੋਡੈ ਨਾਹੀ ॥ (੩੯੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He never leaves anything uselessly.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ; ਤਿਸੁ ਲਾਗਹ ਪਾਈ ॥੧॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੩੯੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Again and again, he falls at Almighty's Feet. ||1||

ਸਾਲ ਗਿਰਾਮੁ ; ਹਮਾਰੈ ਸੇਵਾ ॥ (੩੯੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Such is the Saalagraam, the stone idol, which I serve;

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ; ਬੰਦਨ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੩-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

such is my worship, flower-offerings and divine adoration as well. ||1||Pause||

ਘੰਟਾ ਜਾ ਕਾ ; ਸੁਨੀਐ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ॥ (੩੯੩-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His bell resounds to the four corners of the world.

ਆਸਨੁ ਜਾ ਕਾ ; ਸਦਾ ਬੈਕੁੰਠ ॥ (੩੯੩-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His seat is forever in Sachkhand.

ਜਾ ਕਾ ਚਵਰੁ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਝੂਲੈ ॥ (੩੯੩-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His fan-brush, waves over all.

ਤਾ ਕਾ ਧੂਪੁ ; ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥੨॥ (੩੯੩-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His incense is ever-fragrant. ||2||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੰਪਟੁ ਹੈ ; ਰੇ ਜਾ ਕਾ ॥ (੩੯੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

He is treasured in each and every heart.

ਅਭਗ ਸਭਾ ; ਸੰਗਿ ਹੈ ਸਾਧਾ ॥ (੩੯੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

The holy Saadh Sanggat, is His Eternal Court.

ਆਰਤੀ ਕੀਰਤਨੁ ; ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ (੩੯੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His Aartee, his lamp-lit worship service, is the Kirtan of His Praises, which brings lasting bliss.

ਮਹਿਮਾ ਸੁੰਦਰ ; ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥੩॥ (੩੯੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His Greatness is so beautiful, and ever limitless. ||3||

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਤਿਸ ਹੀ ਲਹਨਾ ॥ (੩੯੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

He alone obtains it, who is so pre-ordained;

ਸੰਤ ਚਰਨ ; ਓਹੁ ਆਇਓ ਸਰਨਾ ॥ (੩੯੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

he takes to the Sanctuary of the Guru’s Feet.

ਹਾਥਿ ਚੜਿਓ ; ਹਰਿ ਸਾਲ ਗਿਰਾਮੁ ॥ (੩੯੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I hold in my hands the Saalagraam of Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੪॥੩੯॥੯੦॥ (੩੯੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, the Guru has given me this Gift. ||4||39||90||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਪੰਚਪਦਾ੧ ॥ (‘ਪੰਚ-ਪਦਾ’ ਬੋਲੋ) (੩੯੩-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla, Panch-Pada:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the greatness of Naam (Almighty’s Name) recitation before Almighty.

ਜਿਹ ਪੈਡੈ ; ਲੂਟੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ (੩੯੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That path (after life path), upon which the water-carrier liked being is plundered from his wealth of good deeds,

ਸੋ ਮਾਰਗੁ ; ਸੰਤਨ ਦੂਰਾਰੀ ॥੧॥ (੩੯੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

that way is far removed from the Saints. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ; ਸਾਚੁ ਕਹਿਆ ॥ (੩੯੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru has spoken the Truth.

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਮੁਕਤੇ ਬੀਥੀ ;
ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Name, O Almighty, is the Way to Salvation; the road of the Messenger of Death is far away. ||1||Pause||

ਜਹ ਲਾਲਚ ; ਜਾਗਾਤੀ ਘਾਟ ॥ (੩੯੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That place, where the greedy toll-collector (messenger of death) dwells to exchange the returns of desireful good (Sekam) deeds with the difficulties faced during after life path,

ਦੂਰਿ ਰਹੀ ; ਉਹ ਜਨ ਤੇ ਬਾਟ ॥੨॥ (੩੯੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

that path remains far removed from Almighty's humble servant. ||2||

ਜਹ ਆਵਟੇ ; ਬਹੁਤ ਘਨ ਸਾਥ ॥ (ਆਵੱਟੇ ਬੋਲੋ) (੩੯੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
There, where so very many caravans of men are caught,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ , ਸੰਗੀ ਸਾਧ ॥੩॥ (੩੯੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
the holy devotees remain with the Supreme Almighty. ||3||

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ; ਸਭ ਲਿਖਤੇ ਲੇਖਾ ॥ (੩੯੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Chitra and Gupat, the recording angels of the conscious and the unconscious, write the accounts of all mortal beings,

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੇਖਾ ॥੪॥ (੩੯੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
but they cannot even see Almighty's humble devotees. ||4||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (੩੯੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Says Guru Nanak, one whose True Guru is Perfect

ਵਾਜੇ ਤਾ ਕੈ ; ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੫॥੪੦॥੯੧॥ (੩੯੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
the unblown bugles of ecstasy vibrate for him. ||5||40||91||

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦਾ ੧ ॥ ('ਦੁ-ਪਦਾ ਇਕ' ਬੋਲੋ) (੩੯੩-੧੭)
Aasaa, Fifth Mahla, Du-Pada 1:

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਸਿਖਾਇਓ ਨਾਮੁ ॥ (੩੯੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
In the holy Saadh Sanggat, Almighty's Name (Naam) is learned;

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ (੩੯੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
all desires and tasks are fulfilled.

ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਹਰਿ ਜਸਹਿ ਅਘਾਨੇ ॥ (੩੯੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
My thirst has been quenched, and I am satiated with Almighty's Praise.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ; ਸਾਰਿਗਪਾਨੇ ॥੧॥ (ਸਾਰਿਗ-ਪਾਨੇ ਬੋਲੋ) (੩੯੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I live by chanting and meditating upon the Almighty, the Sustainer of the earth. ||1||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਸਰਨਿ ਪਰਿਆ ॥ (੩੯੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have entered the Sanctuary of the Creator, the Cause of all causes.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਿਟਿਆ ਅੰਧੇਰਾ ਚੰਦੁ ਚੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, I have entered the home of celestial bliss. Darkness is dispelled, and the moon of wisdom has risen. ||1||Pause||

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ; ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (੩੯੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My treasure-house is overflowing with rubies and jewels;

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ; ਜਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (੩੯੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I meditate on the Formless Almighty, and so they never run short.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ; ਪੀਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (੩੯੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Rare is that humble being, who drinks in the Ambrosial Nectar of the Guru's Shabad (Gurbani).

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥੪੧॥੯੨॥ (੩੯੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, he attains the state of highest dignity. ||2||41||92||

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੭ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਸੱਤਵਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੯੪-੨)

Aasaa, Seventh House, Fifth Mahla:

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ (੩੯੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Focus continually on Almighty's Name within your heart.

ਸੰਗੀ ਸਾਥੀ ; ਸਗਲ ਤਰਾਂਈ ॥੧॥ (੩੯੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Thus you shall save all your companions and associates. ||1||

ਗੁਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ; ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥ (੩੯੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Guru is always with me, near at hand.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty with body and mind, I cherish Him forever. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਕੀਆ ; ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ॥ (੩੯੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your actions seem so sweet to me.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ॥੨॥੪੨॥੯੩॥ (੩੯੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Nanak begs for the treasure of Almighty's Name (Naam). ||2||42||93||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੪-੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ; ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੩੯੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The world is saved by the company of Saints (Saadh Sanggat).

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (੩੯੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name of is the Support of the mind. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਆਰੇ ॥ (੩੯੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Lotus Feet of the Divine Guru -

ਪੂਜਹਿ ਸੰਤ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The devotees adore them, and worship the Beloved Almighty. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ; ਲਿਖਿਆ ਭਾਗੁ ॥ (੩੯੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She who has such good destiny written upon her forehead,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕਾ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੪੩॥੯੪॥ (੩੯੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

says Guru Nanak, is blessed with the eternal happy marriage with Almighty. ||2||43||94||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੪-੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਮੀਠੀ ਆਗਿਆ ; ਪਿਰ ਕੀ ਲਾਗੀ ॥ (੩੯੪-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

The Order of my Husband Almighty seems so sweet to me.

ਸਉਕਨਿ ਘਰ ਕੀ ; ਕੰਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (੩੯੪-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

My Husband Almighty has driven out the one who was my rival.

ਪ੍ਰਿਅ ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਸੀਗਾਰਿ ਕਰੀ ॥ (੩੯੪-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

My Beloved Husband has decorated me, His obedient soul-bride.

ਮਨ ਮੇਰੇ ਕੀ ਤਪਤਿ ; ਹਰੀ ॥੧॥ (੩੯੪-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

He has quieted the burning thirst for worldly possessions within my mind. ||1||

ਭਲੋ ਭਇਓ ; ਪ੍ਰਿਅ ਕਹਿਆ ਮਾਨਿਆ ॥ (੩੯੪-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

It is good that I submitted to the Will of my Beloved Almighty.

ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ; ਇਸੁ ਘਰ ਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੪-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

I have realized celestial peace and poise within this home of mine. ||Pause||

ਹਉ ਬੰਦੀ ; ਪ੍ਰਿਅ ਖਿਜਮਤਦਾਰ ॥ (ਖਿਜਮਤ-ਦਾਰ ਬੋਲੋ) (੩੯੪-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

I am the hand-maiden, the attendant of my Beloved Almighty.

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (੩੯੪-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

He is eternal and imperishable, inaccessible and infinite.

ਲੇ ਪਖਾ ; ਪ੍ਰਿਅ ਝਲਉ ਪਾਏ ॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (੩੯੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

Holding the fan, sitting at His Feet, I wave it over my Beloved.

ਭਾਗਿ ਗਏ ; ਪੰਚ ਦੂਤ ਲਾਵੇ ॥੨॥ (੩੯੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

The five demons who tortured me have run away. ||2||

ਨਾ ਮੈ ਕੁਲੁ ; ਨਾ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ (ਸੋਭਾ-ਵੰਤ ਬੋਲੋ) (੩੯੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

I am not from a noble family, and I am not beautiful.

ਕਿਆ ਜਾਨਾ ; ਕਿਉ ਭਾਨੀ ਕੰਤ ॥ (੩੯੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

What do I know? Why am I pleasing to my Beloved?

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ; ਗਰੀਬ ਨਿਮਾਨੀ ॥ (੩੯੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am a poor orphan, destitute and dishonored.

ਕੰਤ ਪਕਰਿ ; ਹਮ ਕੀਨੀ ਰਾਨੀ ॥੩॥ (੩੯੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Husband took me in, and made me His queen. ||3||

ਜਬ ਮੁਖਿ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਾਜਨੁ , ਲਾਗਾ ॥ (੩੯੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When I saw my Beloved's face before me,

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਾ ॥ (੩੯੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I became so happy and peaceful; my married life was blessed.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੋਰੀ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (੩੯੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, my desires are fulfilled.

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲੀ ; ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੧॥੯੫॥ (੩੯੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru has united me with Almighty, the treasure of excellence. ||4||1||95||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੪-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਮਾਥੈ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੂਰਿ ॥ (੩੯੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

A frown creases her forehead, and her look is evil.

ਬੋਲੈ ਕਉੜਾ ; ਜਿਹਬਾ ਕੀ ਫੂੜਿ ॥ (੩੯੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Her speech is bitter, and her tongue is rude.

ਸਦਾ ਭੂਖੀ ; ਪਿਰੁ ਜਾਨੈ ਦੂਰਿ ॥੧॥ (੩੯੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She is always hungry, and she believes her Husband to be far away. ||1||

ਐਸੀ ਇਸਤ੍ਰੀ ਇਕ ; ਰਾਮਿ ਉਪਾਈ ॥ (੩੯੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Such is Maya, which the One Almighty has created.

ਉਨਿ ਸਭੁ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ;
ਹਮ , ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ , ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥(੩੯੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She is devouring the whole world, but the Guru has saved me, O my Brother. ||Pause||

ਪਾਇ ਠਗਉਲੀ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੋਹਿਆ ॥ (੩੯੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Administering her poisons, she has overwhelmed the whole world.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ; ਮਹਾਦੇਉ ਮੋਹਿਆ ॥ (੩੯੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She has bewitched Brahma, Vishnu and Shiva.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ; ਸੇ ਸੋਹਿਆ ॥੨॥ (੩੯੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Only those Gurmukh (Guru-oriented) who are attuned to Almighty's Name (Naam) are blessed. ||2||

ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ; ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ (ਪੁਨਹ-ਚਰਨਾ ਬੋਲੋ) (੩੯੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Performing fasts, religious observances and atonements, the mortals have grown weary.

ਤਟ ਤੀਰਥ ; ਭਵੇ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ (੩੯੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They wander over the entire planet, on pilgrimages to the banks of sacred rivers.

ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੩॥ (੩੯੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But they alone are saved, who seek the Sanctuary of the True Guru. ||3||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਸਭੋ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ॥ (੩੯੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Attached to Maya, the whole world is in bondage.

ਹਉਮੈ ਪਚੈ ; ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਾਖਾ ॥ (੩੯੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The foolish self-willed manmukh (ego-oriented) are consumed by their egotism.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ; ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥੯੬॥ (੩੯੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Taking me by the arm, Guru Nanak has saved me. ||4||2||96||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੪-੧੯)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਰਬ ਦੂਖ ; ਜਬ ਬਿਸਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (੩੯੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Everything is painful, when one forgets Master.

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਕਾਮਿ ਨ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੧॥ (੩੯੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Here and hereafter, such a mortal is useless. ||1||

ਸੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਧ੍ਯਾਇ ॥ ('ਧਿਆਇ' ਬੋਲੋ) (੩੯੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Saints are satisfied, concentrating on Almighty.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਅਪੁਨੈ ਨਾਇ ਲਾਏ ;
ਸਰਬ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਰਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bestowing Your Mercy, Almighty, You attach us to Your Name; all peace comes by Your Will. ||Pause||

ਸੰਗਿ ਹੋਵਤ ਕਉ ; ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ਮਰਤਾ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਝੂਰਿ ॥੨॥ (੩੯੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is Ever-present; one who deems Him to be far away, dies again and again, repenting. ||2||

ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ; ਤਿਸੁ ਚਿਤਵਤ ਨਾਹਿ ॥ (੩੯੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mortals do not remember the One, who has given them everything.

ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (੩੯੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Engrossed in such terrible corruption, their days and nights waste away. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਏਕ ॥ (੩੯੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, meditate in remembrance of the One Creator Almighty.

ਗਤਿ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਟੇਕ ॥੪॥੩॥੯੭॥ (੩੯੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Salvation is obtained, in the Shelter of the Perfect Guru. ||4||3||97||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੫-੪)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿਆ ॥ (੩੯੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Reciting Almighty's Name (Naam), the mind and body are totally rejuvenated.

ਕਲਮਲ ਦੋਖ ; ਸਗਲ ਪਰਹਰਿਆ ॥੧॥ (੩੯੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
All sins and sorrows are washed away. ||1||

ਸੋਈ ਦਿਵਸੁ ਭਲਾ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੩੯੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
How blessed is that day, O my Brother,

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ; ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਰਮ-ਗਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੯੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
when the Glorious Praises of Almighty are sung, and the supreme status is obtained. ||Pause||

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੇ ; ਪੂਜੇ ਪੈਰ ॥ (੩੯੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Worshipping the feet of Almighty Saints,

ਮਿਟੇ ਉਪਦ੍ਰਹ ; ਮਨ ਤੇ ਬੈਰ ॥੨॥ (੩੯੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
troubles and hatred are eliminated from the mind. ||2||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ; ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੩੯੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Meeting with the Perfect Guru, conflict is ended,

ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭਿ ; ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ॥੩॥ (੩੯੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
and the five demons are totally subdued. ||3||

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ (੩੯੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
One whose mind is filled with Almighty's Name,

ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੪॥੯੮॥ (੩੯੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, I am a sacrifice to him. ||4||4||98||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੫-੭)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਗਾਵਿ ਲੇਹਿ ਤੂ ; ਗਾਵਨਹਾਰੇ ॥ (ਗਾਵਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੩੯੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
O singer, sing of the One, Almighty,

ਜੀਅ ਪਿੰਡ ਕੇ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ (੩੯੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
who is the Support of the life forces (Pran), the body and the breath of life.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ (੩੯੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Serving Him, all peace is obtained.

ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਾਵਹਿ ॥੧॥ (੩੯੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
You shall no longer go to any other. ||1||

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਅਨੰਦੀ ਸਾਹਿਬੁ ; ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ॥(੩੯੫-੯,ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
My Blissful Almighty Master is forever in bliss; recite His Name continually and forever, on Almighty, the treasure of excellence.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ;
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਾਸੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I am a sacrifice to the Beloved Saints (Guru); by his kind favor, Almighty comes to dwell in the mind. ||Pause||

ਜਾ ਕਾ ਦਾਨੁ ; ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ (੩੯੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
His gifts are never exhausted.

ਭਲੀ ਭਾਤਿ ; ਸਭ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (ਭਾਂਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੯੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
In His subtle way, He easily absorbs all.

ਜਾ ਕੀ ਬਖਸ ; ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ (੩੯੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
His benevolence cannot be erased.

ਮਨਿ ਵਾਸਾਈਐ ; ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੨॥ (੩੯੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So enshrine that True Almighty within your mind. ||2||

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਗ੍ਰਿਹ ਜਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ॥ (੩੯੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His house is filled with all sorts of articles;

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ; ਦੂਖ ਨ ਝੂਰਨ ॥ (੩੯੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's servants never suffer pain.

ਓਟਿ ਗਹੀ ; ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ (੩੯੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Holding to His Support, the state of fearless dignity is obtained.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਸੋ ਗੁਨ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ (੩੯੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, sing of the virtues of Almighty who is the treasure of excellence. ||3||

ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ; ਕਤਹੂ ਜਾਈਐ ॥ (੩੯੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is not far from us, wherever we go.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ (੩੯੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When He shows His Mercy, we obtain Almighty.

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (੩੯੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I offer this prayer to the Perfect Guru.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ; ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੫॥੯੯॥ (੩੯੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak ask for the treasure of Almighty's Name. ||4||5||99||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੫-੧੪)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਪ੍ਰਥਮੇ ; ਮਿਟਿਆ ਤਨ ਕਾ ਦੂਖ ॥ (੩੯੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

First, the pains of the body vanish;

ਮਨ ਸਗਲ ਕਉ ; ਹੋਆ ਸੂਖੁ ॥ (੩੯੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

then, the mind becomes totally peaceful.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ; ਦੀਨੋ ਨਾਉ ॥ (੩੯੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In His Mercy, the Guru bestows Almighty's Name.

ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (੩੯੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, a sacrifice to that True Guru. ||1||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੩੯੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have obtained the Perfect Guru, O my Brother.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥(੩੯੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All illness, sorrows and sufferings are dispelled, in the Sanctuary of the True Guru. ||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (੩੯੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The feet of the Guru abide within my heart;

ਮਨ ਚਿੰਤਤ ; ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (੩੯੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have received all the fruits of my mind's desires.

ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ; ਸਭ ਹੋਈ ਸਾਂਤਿ ॥ (੩੯੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The fire (hunger for worldly materials) is extinguished, and I am totally peaceful.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ; ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (੩੯੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Showering His Mercy, the Guru has given this gift. ||2||

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ (੩੯੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has given shelter to the shelterless.

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ (੩੯੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has given honor to the dishonored.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ; ਸੇਵਕ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (੩੯੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Shattering his bonds, the Guru has saved His servant.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ; ਰਸਨਾ ਚਾਖੇ ॥੩॥ (੩੯੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I taste with my tongue the Ambrosial Nectar of Guru's Shabad (Gurbani). ||3||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਪੂਜ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ (੩੯੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By great good fortune, I worship the Guru's feet.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾ ॥ (੩੯੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Forsaking everything, I have obtained Almighty's Sanctuary.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥
ਸੋ ਜਨੁ ; ਹੋਆ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੬॥੧੦੦॥ (੩੯੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That humble being, Guru Nanak says, unto whom the Guru grants His Mercy, is forever exalted (delighted). ||4||6||100||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੬-੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered this shabad to describe the praise and greatness of Guru Nanak Dev Ji to the Sikhs who came to congratulate Guruji in Vadali Sahib after the birth of Guru Hargobind Sahib Ji.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੈ ; ਦੀਆ ਭੇਜਿ ॥ (੩੯੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru has truly given a child.

ਚਿਰੁਜੀਵਨੁ ; ਉਪਜਿਆ ਸੰਜੋਗਿ ॥ (ਚਿਰੁ-ਜੀਵਨੁ ਬੋਲੋ) (੩੯੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The long-lived one has been born to this destiny.

ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ਆਇ ; ਕੀਆ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੩੯੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He came to acquire a home in the womb,

ਮਾਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਗਾਸੁ ॥੧॥ (੩੯੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
and his mother's heart is so very glad. ||1||

ਜੰਮਿਆ ਪੂਤੁ ; ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ॥ (੩੯੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
A son is born - a devotee of Lord of the Universe.

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸਭ ਮਹਿ ; ਲਿਖਿਆ ਧੁਰ ਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
This pre-ordained destiny has been revealed to all. ||Pause||

ਦਸੀ ਮਾਸੀ , ਹੁਕਮਿ ; ਬਾਲਕ ਜਨਮੁ ਲੀਆ ॥ (੩੯੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
In the tenth month, by Almighty's Order, the baby has been born.

ਮਿਟਿਆ ਸੋਗੁ ; ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਥੀਆ ॥ (੩੯੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Sorrow is dispelled, and great joy has ensued.

ਗੁਰਬਾਣੀ ; ਸਖੀ ਅਨੰਦੁ ਗਾਵੈ ॥ (੩੯੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The companions blissfully sing the Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ; ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (੩੯੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
This is pleasing to Almighty Master. ||2||

ਵਧੀ ਵੇਲਿ ਬਹੁ ; ਪੀੜੀ ਚਾਲੀ ॥ (੩੯੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The vine has grown, and shall last for many generations.

ਧਰਮ ਕਲਾ ; ਹਰਿ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ (੩੯੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The Power of Righteousness has been firmly established by Almighty.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ॥ (੩੯੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
That which my mind wishes for, the True Guru has granted.

ਭਏ ਅਚਿੰਤ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ (੩੯੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I have become carefree, and I fix my attention on One Almighty. ||3||

ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ; ਪਿਤਾ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ (੩੯੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As the child places so much faith in his father,

ਬੁਲਾਇਆ ਬੋਲੈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣਿ ॥ (੩੯੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I speak as it pleases the Guru to have me speak.

ਗੁਝੀ ਛੰਨੀ ; ਨਾਹੀ ਬਾਤ ॥ (੩੯੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This is not a hidden secret;

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ; ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੭॥੧੦੧॥ (੩੯੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak, greatly pleased, has bestowed this gift. ||4||7||101||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੬-੮)

Aasaa, Fifth Mahla:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered th following Shabad after the three attempts (a lady with poison rubbed on her breast, snake, poisoned porridge through a care taker and curse of small pox) initiated by Guruji's elder brother, Baba Prithi Chand failed to harm Guru Hargobind Sahib Ji;

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਹਾਥ ॥ (੩੯੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Giving His Hand, the Perfect Guru has protected the child.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ; ਜਨ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (੩੯੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The glory of His servant has become manifest. ||1||

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਜਪੀ ; ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਧਿਆਈ ॥ (੩੯੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I contemplate the Guru, the Guru; I meditate on the Guru, the Guru.

ਜੀਅ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ; ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I offer my heart-felt prayer to the Guru, and it is answered. ||Pause||

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ; ਸਾਚੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (੩੯੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have taken to the Sanctuary of the True Divine Guru.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ; ਸੇਵਕ ਸੇਵ ॥੨॥ (੩੯੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The service of His servant has been fulfilled. ||2||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਜੋਬਨੁ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (੩੯੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He has preserved my soul, body, youth and breath of life.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨ ॥੩॥੮॥੧੦੨॥ (੩੯੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Nanak, I am a sacrifice to the Guru. ||3||8||102||

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੮ ; ਕਾਫੀ , ਮਹਲਾ ੫ (ਅੱਠਵਾਂ ਬੋਲੋ) (੩੯੬-੧੨)

Aasaa, Eighth House, Kaafee, Fifth Mahla:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੩੯੬-੧੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ongkaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੈ ਬੰਦਾ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ; ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ (੩੯੬-੧੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

I am Your purchased slave, O True Almighty Master.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤੇਰਾ ॥੧॥ (੩੯੬-੧੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

My mind and body, and all of this, everything is Yours. ||1||

ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ਤੂੰ ਧਣੀ ; ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (੩੯੬-੧੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

You are the honor of the dishonored. O Master, in You I place my trust.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਅਨ ਟੇਕ ਹੈ ; ਸੋ ਜਾਣਹੁ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੬-੧੪, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

Without the True One, any other support is false - know this well. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰ ਹੈ ; ਕੋਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (੩੯੬-੧੪, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

Your Command is infinite; no one can find its limit.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਸੀ ; ਸੋ ਚਲੈ ਰਜਾਏ ॥੨॥ (੩੯੬-੧੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

One who meets with the Perfect Guru, walks in the Way of Almighty's Will. ||2||

ਚਤੁਰਾਈ ਸਿਆਣਪਾ ; ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ (੩੯੬-੧੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

Cunning and cleverness are of no use anywhere.

ਤੁਠਾ ਸਾਹਿਬੁ ਜੋ ਦੇਵੈ ; ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (੩੯੬-੧੬, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

That which Almighty Master gives, by the Pleasure of His Will - that is pleasing to me. ||3||

ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ; (ਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਕਿਛੁ ਪਵੈ ਨ ਬੰਧਾ ॥ (੩੯੬-੧੬, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

One may perform tens of thousands (Lakh=100,000) of actions, but attachment to things is not satisfied.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀਤਾ ਨਾਮੁ ਧਰ ;
ਹੋਰੁ ਛੋਡਿਆ ਧੰਧਾ ॥੪॥੧॥੧੦੩॥(੩੯੬-੧੬,ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੫)

Servant Nanak has made Almighty's Name (Naam) his Support. He has renounced other entanglements. ||4||1||103||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੬-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਮੈ ਭਾਲਿਆ ; ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੩੯੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have pursued all pleasures, but none is as great as Almighty.

ਗੁਰ ਤੁਠੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋਈ ॥੧॥ (੩੯੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By the Pleasure of the Guru's Will, the True Almighty Master is obtained. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ (੩੯੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to my Guru; I am forever and ever a sacrifice to Him.

ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਚਸਾ ;
ਇਹੁ ਕੀਜੈ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

Please, grant me this one blessing, that I may never, even for an instant, forget Your Name. ||1||Pause||

ਭਾਗਠੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ਹੈ ; ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ॥ (੩੯੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

How very fortunate are those who have the wealth of Almighty deep within the heart.

ਸੋ ਛੂਟੈ ਮਹਾ ਜਾਲ ਤੇ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥੨॥ (੩੯੭-੧, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

They escape from the great noose of death; they are permeated with the Guru's Shabad. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਕਹਾ ; ਗੁਰੁ ਬਿਬੇਕ ਸਤ ਸਰੁ ॥ (੩੯੭-੧, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

How can I utter the Glorious Praises of the Guru? The Guru is the ocean of Truth and clear understanding.

ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਜੁਗਹ ਜੁਗੁ ; ਪੂਰਾ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥੩॥ (੩੯੭-੨, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

He is the Perfect Transcendent Almighty, from the very beginning, and throughout the ages. ||3||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਸਦ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਰੰਗੇ ॥ (੩੯੭-੨, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

Concentrating on Almighty's Name (Naam), forever and ever, my mind is filled with the Love of Almighty.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ; ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥੪॥੨॥੧੦੪॥ (੩੯੭-੩, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

The Guru is my soul, my life forces (Pran), and wealth; Guru Nanak says, He is with me forever. ||4||2||104||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੭-੩)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਸਾਈ ਅਲਖੁ ਅਪਾਰੁ ; ਭੋਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (ਸਾਂਈ, ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੩੯੭-੩, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

If the Invisible and Infinite Almighty dwells within my mind, even for a moment,

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਰੋਗੁ ਮਾਇ ; ਮੈਡਾ ਹਭੁ ਨਸੈ ॥੧॥ (੩੯੭-੪, ਆਸਾ, ਮঃ ੫)

then all my pains, troubles, and diseases vanish. ||1||

ਹਉ ਵੰਞਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ; ਸਾਈ ਆਪਣੇ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੩੯੭-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
I am a sacrifice to my Almighty Master.

ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੭-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
Reciting His Name, a great joy wells up within my mind and body. ||1||Pause||

ਬਿੰਦਕ ਗਾਲ੍ਹਿ ਸੁਣੀ ; ਸਚੇ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥ (੩੯੭-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
I have heard only a little bit of news about the True Almighty Master.

ਸੂਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ; ਮਾਇ ਨ ਕੀਮ ਗਣੀ ॥੨॥ (੩੯੭-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
I have obtained the peace of all peace, O my mother; I cannot estimate its worth. ||2||

ਨੈਣ ਪਸੰਦੋ ਸੋਇ ; ਪੇਖਿ ਮੁਸਤਾਕ ਭਈ ॥ (੩੯੭-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
He is so beautiful to my eyes; looking at Him, I have been bewitched.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ; ਆਪਿ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਈ ॥੩॥ (੩੯੭-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
I am worthless, O my mother; He Himself has attached me to the hem of His robe. ||3||

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸੰਸਾਰ ; ਹਭਾ ਹੂੰ ਬਾਹਰਾ ॥ (੩੯੭-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
He is beyond the entire universe and beyond the descriptions of all religious scripture.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਦਿਸੈ ਜਾਹਰਾ ॥੪॥੩॥੧੦੫॥ (੩੯੭-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
The Supreme King of Guru Nanak is immanent and manifest. ||4||3||105||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੭-੮)
Aasaa, Fifth Mahla:

ਲਾਖ ਭਗਤ ਆਰਾਧਹਿ ; ਜਪਤੇ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥ (੩੯੭-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
Tens of thousands of devotees worship and adore You, chanting, "Beloved, Beloved."

ਕਵਨ ਜੁਗਤਿ ਮੇਲਾਵਉ ; ਨਿਰਗੁਣ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (੩੯੭-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੫)
How shall You unite me, the worthless and corrupt soul, with Yourself. ||1||

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ॥ (੩੯੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are my Support, O Merciful Almighty, Almighty of the Universe, Sustainer of the World.

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ; ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are the Master of all; the entire creation is Yours. ||1||Pause||

ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਤ ; ਪੇਖਹਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (੩੯੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are the constant help and support of the devotees, who sees You Ever-present.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੜਿਆ ; (ਬਿਹੂਨ-ੜਿਆ ਬੋਲੋ)
ਸੇ ਮਰਨ੍ਹਿ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰਿ ॥੨॥ (੩੯੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who lack Almighty's Name (Naam), shall die, engulfed in sorrow and pain. ||2||

ਦਾਸ ਦਾਸਤਣ ਭਾਇ ; ਮਿਟਿਆ ਤਿਨ੍ਹਾ ਗਉਣੁ ॥ (ਦਾਸੱਤਣ ਬੋਲੋ) (੩੯੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those servants, who lovingly perform Almighty's service, are freed from the cycle of reincarnation.

ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ; ਤਿਨਾੜਾ ਹਾਲੁ ਕਉਣੁ ॥੩॥ (੩੯੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

What shall be the fate of those who forget Almighty's Name (Naam)? ||3||

ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਹਰ੍ਹਿਆਉ ; ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭ ॥ (੩੯੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As are the cattle which have strayed, so is the entire world.

ਨਾਨਕ , ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ; ਮਿਲਾਵਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥ (੩੯੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak prays, O Almighty, please cut away the bondage of worldly affairs and unite the being with Yourself. ||4||4||106||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੭-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਹਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ; ਹਿਕੋ ਖਿਆਲੁ ਕਰਿ ॥ (੩੯੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Forget all other things, and dwell upon the Almighty alone.

ਝੂਠਾ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥੧॥ (੩੯੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Lay aside your false pride, and dedicate your mind and body to Him. ||1||

ਆਠ ਪਹਰ ਸਾਲਾਹਿ ; ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਤੂੰ ॥ (ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (੩੯੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, praise the Creator Almighty.

ਜੀਵਾਂ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ; ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਮੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I live by Your bountiful gifts - please, shower me with Your Mercy! ||1||Pause||

ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਇ ; ਜਿਤੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ (੩੯੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So, do that work, by which your face shall be made radiant.

ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਚਿ ; ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਅਲਾ ॥੨॥ (੩੯੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone becomes attached to the Truth, O Almighty, unto whom You give it. ||2||

ਜੋ ਨ ਢਹੰਦੋ ਮੂਲਿ ; ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਸਿ ਕਰਿ ॥ (੩੯੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So build and adorn that house, which shall never be destroyed.

ਹਿਕੋ ਚਿਤਿ ਵਸਾਇ ; ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ॥੩॥ (੩੯੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Enshrine the One Almighty within your consciousness; He shall never die. ||3||

ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮੁ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥ (੩੯੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is dear to those, who stays delightful in His Will.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਥੁ ; (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ (੩੯੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, Guru Nanak describes the indescribable. ||4||5||107||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੭-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ; ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥ (੩੯੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

What are they like - those who do not forget Almighty's Name (Naam)?

ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ; ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥੧॥ (੩੯੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Know that there is absolutely no difference; they are exactly like Almighty. ||1||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ; ਤੁਮ੍ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ ॥ (੩੯੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mind and body are exalted (delighted), meeting with You, O Almighty.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ; ਦੁਖੁ ਸਭੁ ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੩੯੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Peace is obtained, by the favor of Almighty's humble servant; all pains are taken away. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ; ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨ੍ ਖੇ ॥ (੩੯੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As many as are the continents of the world, so many have been saved.

ਜਿਨ੍ , ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ; ਪੂਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥ (੩੯੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those, in whose minds You Yourself dwell, O Almighty, are the perfect devotees. ||2||

ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ; ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥ (੩੯੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those whom You accept, are acceptable to all.

ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ; ਸਭ ਠਾਈ ਜਾਨੀਐ ॥੩॥ (੩੯੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Such a celebrated and honored person is known everywhere. ||3||

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ; ਸਮ੍ਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥ (੩੯੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Day and night, with every breath to worship and adore Almighty

ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ; ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ (੩੯੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak prays, Please, O True Supreme King, fulfill this desire. ||4||6||108||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੮-੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ; ਹਮਾਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ (੩੯੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He, my Almighty Master, is fully pervading all places.

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥ (੩੯੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the One Almighty Master, the roof over our heads; there is no other than Him. ||1||

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ; ਰਾਖਣਹਾਰਿਆ ॥ (ਰਾਖਣ-ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ) (੩੯੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As it pleases Your Will, please save me, O Savior Almighty.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without You, my eyes see no other at all. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥ (੩੯੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself is the Cherisher; He takes care of each and every heart.

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ; ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥ (੩੯੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That person, within whose mind You Yourself dwell, never forgets You. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪਿ ; ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥ (੩੯੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He does that which is pleasing to Himself.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥ (੩੯੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is known as the help and support of His devotees, throughout the ages. ||3||

ਜਪਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥ (੩੯੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By reciting Almighty's Name with speech and concentration within the mind, the mortal never comes to regret anything.

ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ; ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥ (੩੯੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I thirst for the Blessed Vision of Your Sight (Darshan); please, fulfill my desire, O Almighty. ||4||7||109||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੮-੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥ (੩੯੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Why are you sleeping in ignorance, and forgetting the Almighty's Name, O careless and foolish mortal?

ਕਿਤੰੀ ਇਤੁ ਦਰੀਆਇ ; ਵੰਞਨਿ੍ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥ (੩੯੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So many have been washed away and carried off by this river of life. ||1||

ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ; ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥ (੩੯੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O mortal, let you mind get aboard the boat of Almighty's Lotus Feet, and cross over worldly ocean.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, sing the Glorious Praises of Almighty, in the company of holy. ||1||Pause||

ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿਆ ॥ (੩੯੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You may enjoy various pleasures, but they are useless without Almighty's Name.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ; ਮਰਿ ਮਰਿ ਰੁੰਨਿਆ ॥੨॥ (੩੯੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without Almighty's meditation, you shall die in sorrow, again and again. ||2||

ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ; ਤਨਿ ਮਰਦਨ ਮਾਲਣਾ ॥ (੩੯੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You may dress, eat and apply scented oils to your body,

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ; ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥੩॥ (੩੯੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but without the remembrance of Almighty, your body shall surely turn to dust, and you shall have to depart. ||3||

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਵਿਰਲੈ ਪੇਖਿਆ ॥ (੩੯੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This worldly ocean is very treacherous, however very few have realize this fact.

ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ; ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ (੩੯੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Salvation rests in Almighty's Sanctuary; Guru Nanak says, this is your pre-ordained destiny. ||4||8||110||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੮-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ; ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥ (੩੯੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

No one is anyone's companion; why take any pride in others?

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ; ਭਉਜਲੁ ਤਰਬੀਐ ॥੧॥ (੩੯੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With the Support of the One Name, this dreadful worldly ocean is crossed over. ||1||

ਮੈ ਗਰੀਬ , ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ; ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (੩੯੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am poor by wealth and knowledge; You are the only True Support that I have , O my Perfect True Guru.

ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Gazing upon the Blessed Vision of Your Sight (Darshan), my mind is encouraged. ||1||Pause||

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ; ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋੁ ॥ (੩੯੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Royal powers, wealth, and worldly involvements are of no use at all.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ ; ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋੁ ॥੨॥ (ਨਿਹ-ਚਲੁ ਬੋਲੋ) (੩੯੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The hymn of Almighty's Praises is my Support; this wealth is everlasting. ||2||

ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ; ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥ (੩੯੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As many as are the pleasures of Maya, so many are the shadows they leave means that although Maya is an illusion but it leaves a great effect on the human minds.

ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥ (੩੯੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

A Gurmukh (Guru-oriented) sings Almighty’s Name (Naam), the treasure of peace. ||3||

ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ; ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ (੩੯੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are the True Almighty, the treasure of excellence; O Almighty, You are beyond reach and unfathomable.

ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ; ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥ (੩੯੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Almighty Master is the hope and support of Guru Nanak's mind. ||4||9||111||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੮-੧੬)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ; ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (੩੯੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remembering Him, suffering is removed, and peace is obtained in state of enlightment.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (੩੯੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Night and day, with your palms together, concentrate on Almighty with mind and body. ||1||

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ; ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੩੯੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone is Guru Nanak's Almighty, unto whom all beings belong.

ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ; ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is totally pervading everywhere, the Truest of the True. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ; ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ (੩੯੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Inwardly and outwardly, He is my companion and my helper; He is the One to be realized.

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ; ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥ (੩੯੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Adoring Him, my mind is cured of all its ailments. ||2||

ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ; ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੩੯੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Savior Almighty is infinite; He saves us from the fire of the womb.

ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਿਮਰਤ , ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (੩੯੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Almighty's Name is soothing to the mind and body, by remembering Him the inner fire of thirst for worldly materials is quenched. ||3||

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ; ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਾ ॥ (੩੯੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Peace, poise, and immense bliss, Guru Nanak says, are obtained, when one becomes the dust of the feet of the humble servants of Almighty.

ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ; ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ (੩੯੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All of one's affairs are perfectly resolved, meeting with the Perfect Guru. ||4||10||112||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੯-੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ (੩੯੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Master of the Universe is the treasure of virtues, He is known only to Gurmukh (Guru-oriented).

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ; ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥ (੩੯੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When He shows His Mercy and Kindness, we enjoy Almighty's Love. ||1||

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹ ; ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥ (੩੯੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Come, O Saints, let us join together and listen to Almighty's discourses.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹ ਨਾਮੁ ; ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Night and day, remember Almighty's Name (Naam), and ignore the criticism of others. ||1||Pause||

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ; ਹੋਵੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ (੩੯੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I live by chanting and meditating on Almighty's Name (Naam), and so I obtain immense bliss.

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਝੂਠਾ ਵਿਣਸਣਾ ॥੨॥ (ਵਿਣਸ-ਣਾ ਬੋਲੋ) (੩੯੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Attachment to the world is useless and vain; it is false, and perishes in the end. ||2||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਨੇਹੁ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਇਆ ॥ (੩੯੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Rare are those who embrace love for Almighty's Lotus Feet.

ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਮੁਖੁ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ (੩੯੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Great (blessed) and beautiful is that mouth, which meditates on Almighty. ||3||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਲ ; ਸਿਮਰਤ , ਮਿਟਿ ਜਾਵਈ ॥ (੩੯੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The pains of birth, death and reincarnation are erased by remembering Almighty.

ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਣੀ ॥੪॥੧੧॥੧੧੩॥ (੩੯੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That alone is Guru Nanak's joy, which is pleasing to Almighty. ||4||11||113||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੯-੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਆਵਹੁ ਮੀਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ; ਰਸ ਕਸ ਸਭਿ ਭੁੰਚਹ ॥ (੩੯੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Come, O friends: let us meet together and enjoy all the tastes and flavors.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹ ; ਮਿਲਿ ਪਾਪਾ ਮੁੰਚਹ ॥੧॥ (੩੯੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Let us join together and chant the Ambrosial Name of Almighty, and so wipe away our sins. ||1||

ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ; ਤਾ ਤੇ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (੩੯੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Contemplate on the essence of reality, O Saints, and no troubles shall afflict you.

ਖੀਨ ਭਏ ਸਭਿ ਤਸਕਰਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੩੯੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All of the thieves (evil desires) are destroyed, as Gurmukh (Guru-oriented) remain wakeful in state of knowledge. ||1||Pause||

ਬੁਧਿ ਗਰੀਬੀ ਖਰਚੁ ਲੈਹੁ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਰਹੁ ॥ (੩੯੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Take wisdom and humility as your supplies, and burn away the poison of pride.

ਸਾਚਾ ਹਟੁ , ਪੂਰਾ ਸਉਦਾ ; ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰਹੁ ॥੨॥ (੩੯੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

True is that shop, and perfect the transaction; deal only in the merchandise of Almighty's Name (Naam). ||2||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਅਰਪਿਆ ; ਸੇਈ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ (੩੯੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They alone are accepted and approved, who dedicate their souls, bodies and wealth.

ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ; ਨਿਤ ਕੇਲ ਕਰੰਤੇ ॥੩॥ (੩੯੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who are pleasing to their Almighty, celebrate in happiness. ||3||

ਦੁਰਮਤਿ ਮਦੁ , ਜੋ ਪੀਵਤੇ ; ਬਿਖਲੀਪਤਿ ਕਮਲੀ ॥ (ਬਿਖਲੀ-ਪਤਿ ਬੋਲੋ) (੩੯੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those fools, who drink in the wine of evil-mindedness, become the husbands of prostitutes.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਸਚ ਅਮਲੀ ॥੪॥੧੨॥੧੧੪॥ (੩੯੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But those who are imbued with the sublime essence of Almighty, Guru Nanak says, are intoxicated with the Truth. ||4||12||114||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੯-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ; ਆਰੰਭੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (੩੯੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I made the effort; I did it, and made a beginning.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਜਪਿ ਜੀਵਣਾ ; ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ (੩੯੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I live by chanting and meditating on Almighty's Name (Naam). The Guru has implanted this Mantra within me. ||1||

ਪਾਇ ਪਰਹ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ; ਜਿਨਿ ਭਰਮੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੩੯੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I fall at the Feet of the True Guru, who has dispelled my doubts.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ; ਸਚੁ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥(੩੯੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bestowing His Mercy, Almighty has dressed me, and decorated me with the Truth. ||1||Pause||

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਆਪਣੇ ; ਸਚੁ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ (੩੯੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Taking me by the hand, He made me His own, through the True Order of His Command.

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਦਿਤੀ ਦਾਤਿ ; ਸਾ ਪੂਰਨ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (੩੯੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That gift which Almighty gave to me, is perfectly praiseful. ||2||

ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਈਅਹਿ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (੩੯੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Forever and ever, sing the Glorious Praises of Almighty, and recite the Name of the Destroyer of ego.

ਨੇਮੁ ਨਿਬਾਹਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੩॥ (੩੯੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My vows have been honored, by the Grace of Almighty and the True Guru, who has showered His Mercy. ||3||

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ; ਲਾਭੁ , ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ (੩੯੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru has given the wealth of Almighty’s Name (Naam), and the profit of singing Almighty's Glorious Praises.

ਵਣਜਾਰੇ ਸੰਤ ਨਾਨਕਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥੪॥੧੩॥੧੧੫॥ (੩੯੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Saints are the traders, Guru Nanak says, and the Infinite Creator Almighty is their Banker. ||4||13||115||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੩੯੯-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahla:

ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਪ੍ਰਭ ; ਤਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ (੩੯੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has You as His Master, O Almighty, is blessed with great destiny.

ਓਹੁ ਸੁਹੇਲਾ ਸਦ ਸੁਖੀ ; ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (੩੯੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is happy, and forever at peace; his doubts and fears are all dispelled. ||1||

ਹਮ ਚਾਕਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ; ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਭਾਰਾ ॥ (੩੯੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am the slave of Lord of the Universe; my Master is the greatest of all.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥(੩੯੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the Creator, the Cause of causes; He is my True Guru. ||1||Pause||

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਉਰੁ ਕੋ ; ਤਾ , ਕਾ ਭਉ ਕਰੀਐ ॥ (੩੯੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

There is no other whom I should fear.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਹਲੁ ਪਾਈਐ ; ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥੨॥ (੪੦੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Serving the Guru, the Mansion of Almighty's Presence is obtained, and the impassable worldly ocean is crossed over. ||2||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (੪੦੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Your Glance of Grace, peace is obtained, and the treasure fills the mind.

ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ; ਸੇਵਕ ਸੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ (੪੦੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That servant, unto whom You bestow Your Mercy, is approved and accepted. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੋ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪੀਵੈ ॥ (੪੦੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Rare are those who drinks in the Ambrosial Essence of Almighty's Praises.

ਵਜਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ;
ਰਿਦ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ॥੪॥੧੪॥੧੧੬॥ (੪੦੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak has obtained the commodity of the One Name; he lives by chanting and meditating on it within his heart. ||4||14||116||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੦-੩)
Aasaa, Fifth Mahl:

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ ਚੇਰੁਲੀ ; ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (੪੦੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I am Almighty's maid-servant; He is the highest of all.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਾ ਕਾ ਕਾਂਢੀਐ ; ਥੋਰਾ ਅਰੁ ਮੂਚਾ ॥੧॥ (੪੦੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
All things, big and small, are said to belong to Him. ||1||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੇਰਾ ਧਨੋ ; ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਮਨੀਆ ॥ (੪੦੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I believe that myself together with life forces (Pran) and wealth means all the honour, belongs to my Master (Almighty).

ਨਾਮਿ ਜਿਸੈ ਕੈ ਊਜਲੀ ; ਤਿਸੁ ਦਾਸੀ ਗਨੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Through His Name my intellect (Budhi) is purified; I count myself as His slave. ||1||Pause||

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਨੰਦਮੈ ; ਨਾਉ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ॥ (ਅਨੰਦ-ਮੈ ਬੋਲੋ) (੪੦੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The one who has obtained the jewel of Your Name becomes Carefree and the Embodiment of Bliss,

ਰਜੀ ਧਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ; ਜਾ ਕਾ ਤੂੰ ਮੀਰਾ ॥੨॥ (ਰੱਜੀ ਬੋਲੋ) (੪੦੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
One who has You as the King, is satisfied, satiated and happy forever. ||2||

ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ਸੰਗ ਕੀ ; ਸੁਮਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ ॥ (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (੪੦੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
O my companions and fellow maidens, please implant that balanced understanding within me.

ਸੇਵਹੁ ਸਾਧੂ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਤਉ ਨਿਧਿ , ਹਰਿ ਪਾਵਉ ॥੩॥ (੪੦੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Serve the Holy Saints lovingly, and find the treasure of Almighty. ||3||

ਸਗਲੀ ਦਾਸੀ ਠਾਕੁਰੈ ; ਸਭ ਕਹਤੀ ਮੇਰਾ ॥ (੪੦੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
All are servants of Master (Almighty), and all call Him their own.

ਜਿਸਹਿ ਸੀਗਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ; ਤਿਸੁ ਸੁਖਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੧੫॥੧੧੭॥ (੪੦੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
She alone dwells in peace, Guru Nanak says, whom Almighty adorns. ||4||15||117||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੦-੮)

Aasaa, Fifth Mahl:
Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the self-beautification that pleases Almighty and leads to His attainment.

ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਰੀ ; ਏਹੁ ਅਚਾਰਾ ਸਿਖੁ ਰੀ ॥ (੪੦੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Learn such character in life to remain as the servant of the Saints,

ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗੁਣ ਊਤਮੋ ; ਭਰਤਾ ਦੂਰਿ ਨ ਪਿਖੁ ਰੀ ॥੧॥ (੪੦੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

of all virtues, the most magnificent virtue is to see your Husband Almighty near at hand. ||1||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੁੰਦਰਿ ਆਪਣਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਿ ਰੀ ॥ (੪੦੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So, dye this mind of yours with the permenant color of Almighty's Love.

ਤਿਆਗਿ ਸਿਆਣਪ ਚਾਤੁਰੀ ;
ਤੂੰ ਜਾਣੁ ਗੁਪਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renounce cleverness of knowledge and the cunning of the intellect, and know that the Sustainer of the universe is with you. ||1||Pause||

ਭਰਤਾ ਕਹੈ ਸੁ ਮਾਨੀਐ ; ਏਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਰੀ ॥ (੪੦੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever your Husband Almighty says, accept that, and make it your decoration.

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ; ਏਹੁ ਤੰਬੋਲਾ ਖਾਇ ਰੀ ॥੨॥ (੪੦੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Forget the love of duality, and chew upon this betel leaf. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਿ ਦੀਪਕੋ ; ਇਹ ਸਤ ਕੀ ਸੇਜ ਬਿਛਾਇ ਰੀ ॥ (੪੦੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Make the Guru's Shabad (Gurbani) your lamp, and let your Antahkaran be the bed means that Almighty is obtained within a pure Antahkaran (Antahkaran is also called 'Sat' base on the its origin from the Sato characteristic of Maya) .

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ਰਹੁ ; ਤਉ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ਰੀ ॥੩॥ (੪੦੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, stand with your palms pressed together, and Almighty, your King, shall meet you. ||3||

ਤਿਸ ਹੀ ਚਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ; ਸਾਈ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਿ ਰੀ ॥ (੪੦੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She alone is cultured and decorated, and she alone is of incomparable beauty.

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ; ਜੋ ਭਾਣੀ ਕਰਤਾਰਿ ਰੀ ॥੪॥੧੬॥੧੧੮॥ (੪੦੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, she alone is the obedient bride who is pleasing to the Creator Almighty. ||4||16||118||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੦-੧੪)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਡੀਗਨ ਡੋਲਾ ਤਊ ਲਉ ; ਜਉ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ (੪੦੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I was wavering in evil paths as long as there were doubts in my mind,

ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ; ਪਾਏ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥੧॥ (੪੦੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

when Guru removed my doubts, and I have obtained my place of rest means that I have obtained happiness. ||1||

ਓਇ ਬਿਖਾਦੀ ਦੋਖੀਆ ; ਤੇ ਗੁਰ ਤੇ ਹੂਟੇ ॥ (੪੦੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those quarrelsome enemies (lust, anger, greed, attachment and ego) who were the originators of pains has been removed, through the grace of the Guru.

ਹਮ ਛੂਟੇ ਅਬ ਉਨ੍ਹਾ ਤੇ ; ਓਇ ਹਮ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have now free from them, and they have escaped from me. ||1||Pause||

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਜਾਨਤਾ ; ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਬੰਧਾ ॥ (੪੦੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As long as a mortal claims ownership over the worldly possessions and differentiates them with the possessions of others means when one is concerned with 'mine and yours', and so he is held in bondage of ignorance until;

ਗੁਰਿ ਕਾਟੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ; ਤਬ ਛੁਟਕੇ ਫੰਧਾ ॥੨॥ (੪੦੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

a Guru dispels this ignorance only then one escapes from the noose of death. ||2||

ਜਬ ਲਗੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਤਾ ; ਤਬ ਹੀ ਲਉ ਦੁਖੀਆ ॥ (੪੦੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As long as one does not understand Almighty's Command, he remains miserable.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਤਬ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੀਆ ॥੩॥ (੪੦੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Guru, he comes to recognize Almighty's Will, and then, he becomes happy. ||3||

ਨਾ ਕੋ ਦੁਸਮਨੁ ਦੋਖੀਆ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ (੪੦੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have no enemies and no adversaries; no one is wicked to me;

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੋ ; ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਬੰਦਾ ॥੪॥੧੭॥੧੧੯॥ (੪੦੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am a servant of the Guru who performs His service and Almighty is my Master means that one must perform selfless service in Shabad Guru's guidance and acknowledge Almighty as the Master. ||4||17||119||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੦-੧੮)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ (੪੦੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Internal peace and worldly happiness are obtained tremendously by listening to Guru's sermons and , by singing Almighty's Praises (Kirtan).

ਗਰਹ ਨਿਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਦੇ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (੪੦੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bestowing Almighty's Name, the True Guru removes all the givers of pain (lust, anger, greed, attachment and ego) which traps the human. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੪੦੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to my Guru; forever and ever, I am a sacrifice to Him means I sacrifice my body, mind and speech upon such a Guru.

ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ; ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to the Guru; meeting Him, I am absorbed into the True Almighty. ||1||Pause||

ਸਗੁਨ ਅਪਸਗੁਨ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਹਿ ; **(ਅਪ-ਸਗੁਨ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੪੦੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Good sign (Sagun) and bad sign (Ap-sagun) only affects those who do not remember Almighty.

ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ; ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (੪੦੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Messenger of Death does not approach those who are pleasing to Almighty. ||2||

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਜਪ ਤਪ ਜੇਤੇ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (੪੦੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name is above (greater) then all the good deeds such as to offer donations to charity, perform meditation and penance.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜੋ ਜਪੈ ; ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮੁ ॥੩॥ (੪੦੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who recites Almighty's Name with his/her tongue, his/her desires are fulfilled. ||3||

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਗਏ ; ਕੋ ਦਿਸੈ ਨ ਬੀਆ ॥ (੪੦੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His/Her fears are removed, and the doubts and attachments are gone; he/she sees none other than Almighty.

ਨਾਨਕ , ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥ (੪੦੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Supreme Creator (Almighty) protects him, and no pain or sorrow afflicts him any longer. ||4||18||120||

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੯ ; ਮਹਲਾ ੫ (੪੦੧-੫)

Aasaa, Ninth House, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੦੧-੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਿ , ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ; ਆਗੈ ਭਾਵਉ , ਕਿ ਨ ਭਾਵਉ ॥ (੪੦੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I remember Almighty, by remembering Him, I obtain absolute peace; although I am not sure whether my rememberence is pleasing to Him or not?

ਏਕੁ ਦਾਤਾਰੁ , ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ; ਦੂਸਰ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਵਉ ॥੧॥ (੪੦੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

There is only One Giver; all others are beggars. Who else can we turn to? ||1||

ਹਉ ਮਾਗਉ ਆਨ ; ਲਜਾਵਉ ॥ ('ਲੱਜਾਵਉ' ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲੋ) (੪੦੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When I beg from others, I am ashamed.

ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਏਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਕਉਨੁ ਸਮਸਰਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The One Master (Almighty) is the Supreme King of all; who else is equal to Him? Means that no one is equal to Almighty.||1||Pause||

ਉਠਉ ਬੈਸਉ , ਰਹਿ ਭਿ ਨ ਸਾਕਉ ; ਦਰਸਨੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਵਉ ॥ (੪੦੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Standing up and sitting down, I cannot live without Him. I search and search for the path leading towards His Darshan (sight).

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿਕ , ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਸਨਾਤਨ ਸਨਤਕੁਮਾਰ ;
ਤਿਨ੍ ਕਉ ਮਹਲੁ ਦੁਲਭਾਵਉ ॥੨॥ (੪੦੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Even Brahma, Vishnu and Shiv, Brahma's four son Sanak, Sanandan, Sanaatan and Sanat Kumar along with all the other sages, find it difficult to obtain the Mansion of the Almighty's Presence. ||2||

ਅਗਮ ਅਗਮ ਆਗਾਧਿ ਬੋਧ ; ਕੀਮਤਿ ਪਰੈ ਨ ਪਾਵਉ ॥ (੪੦੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is beyond the grasp of human and deities (Agam-Inaccessible, unapproachable) and His wisdom is deep and profound; His value cannot be appraised.

ਤਾਕੀ ਸਰਣਿ , ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਕੀ ; (ਤਾੱਕੀ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ , ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ (੪੦੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have seen (identify with faith) the Sanctuary of the True Guru who is the universal protector therefore I meditate on such True Guru. ||3||

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ; ਕਾਟਿਓ ਬੰਧੁ , ਗਰਾਵਉ ॥ (੪੦੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Master, has become kind and compassionate; He has cut the noose of ignorance away from my neck.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ;
ਤਉ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਉ ॥੪॥੧॥੧੨੧॥ (੪੦੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, now that I have obtained the True Congregation (Saadh Sangat), I shall not have to be reincarnated again. ||4||1||121||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੧-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਅੰਤਰਿ ਗਾਵਉ ਬਾਹਰਿ ਗਾਵਉ ; ਗਾਵਉ ਜਾਗਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (੪੦੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Inwardly, I sing His Praises, and outwardly, I sing His Praises; I sing His Praises while awake and asleep means I sing Almighty's praises while inhaling and exhaling and my concentration is consistently focused in Almighty.

ਸੰਗਿ ਚਲਨ ਕਉ ਤੋਸਾ ਦੀਨ੍ਾ ; ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ (੪੦੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru has given it to me the capital of Almighty's Name as my supplies, to carry with me to the next world and in this world I am a trader of Almighty's Name means that I recite Almighty's Name and motivate others to recite the same. ||1||

ਅਵਰ ; ਬਿਸਾਰੀ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (੪੦੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, I have abandon all other desires which vanishes the divine virtues things and forsaken the passion for worldly possessions.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ; ਮੈ ਏਹੋ ਆਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru has given me the Gift of Almighty's Name; this alone is my Support. ||1||Pause||

ਦੂਖਨਿ ਗਾਵਉ ਸੁਖਿ ਭੀ ਗਾਵਉ ; ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਸਮ੍ਾਰੀ ॥ (੪੦੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I sing His Praises while suffering, and I sing His Praises while I am enjoying as well. I contemplate Him while walking along on difficult and joyful Paths.

ਨਾਮ ਦ੍ਰਿੜੁ ਗੁਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ਦੀਆ ;
ਮੋਰੀ ਤਿਸਾ ਬੁਝਾਰੀ ॥੨॥ **(ਬੁਝਾਰੀ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)** (੪੦੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has implanted Almighty's Name within my mind, and my thirst for worldly greatness and wealth has been quenched. ||2||

ਦਿਨੁ ਭੀ ਗਾਵਉ ਰੈਨੀ ਗਾਵਉ ; ਗਾਵਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਰਸਨਾਰੀ ॥ (੪੦੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I sing His Praises during the day, and I sing His Praises during the night; I sing them with each and every breath.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਿਸਾਸੁ ਹੋਇ ; ਹਰਿ ਜੀਵਤ ਮਰਤ ਸੰਗਾਰੀ ॥੩॥ (੪੦੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, bless me with such blessing that I establish such a faith in Sat Sangat, the True Congregation which remains all through my lifetime and as well as after life. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਪਾਵਉ ਸੰਤ ਰੇਨ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (੪੦੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, 'Dear Almighty, bless me as your servant with a gift that I may obtain, and enshrine the dust of the feet of the Saints within my heart,

ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ;
ਮਸਤਕੁ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੀ ॥੪॥੨॥੧੨੨॥ (੪੦੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

hear the Your discourse with my ears, behold Your Darshan (sight) with my eyes and place my forehead on the Guru's Feet. ||4||2||122||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੦੧-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੧੦ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੧-੧੯)

Aasaa, Tenth House, Fifth Mahl:

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ; ਤੇ ਪਾਹੁਨ , ਦੋ ਦਾਹਾ ॥ (੪੦੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The worldly materials which you believe to be permanent, is a guest here for only two (few) days.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ , ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; **(ਕਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ)**
ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨਾਹਾ ॥੧॥ (੪੦੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Children, wife, homes, and all other possession’s love and attachment is false. ||1||

ਰੇ ਮਨ ; ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਹੈ , ਹਾ ਹਾ ॥ (੪੦੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O mind, why do you howl for worldly materials?

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੁ ਜੈਸੇ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ; **(ਹਰਿ-ਚੰਦਉਰੀ ਬੋਲੋ)**
ਇਕੁ ਰਾਮ ਭਜਨੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

See with your eyes, that these things are only mirage (like Raja Harish Chander’s city)[1]; so earn the profit of meditation on the One Almighty. ||1||Pause||

[1] Gandarb Negeri – just like a city which is believed to be between the earth and heaven which belonged to Raja Harishchander. As he were supposed to lead the whole city to heaven including all the human, animals, insects, etc. but due to the slightest ego the city did not reach heaven and believed to be roaming between earth and heaven. This is merely an imagination which is false as well.

ਜੈਸੇ ਬਸਤਰ ਦੇਹ ਓਢਾਨੇ ; ਦਿਨ ਦੋਇ ਚਾਰਿ , ਭੋਰਾਹਾ ॥ (੪੦੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Ji expain with an example, just like the clothes which we wear on our body wears off in a few days in the same way the physical body is worn by our real-self which will be meaningless in a few days.

ਭੀਤਿ ਊਪਰੇ ਕੇਤਕੁ ਧਾਈਐ ; ਅੰਤਿ ਓਰਕੋ ਆਹਾ ॥੨॥ (੪੦੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Another example – No matter how long is a wall (e.g. Great Wall of China), how long can one run on the wall? Ultimately, one will come to its end means that no matter how long one lives, death will definitely come. ||2||

ਜੈਸੇ ਅੰਭ ਕੁੰਡ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ; ਪਰਤ ਸਿੰਧੁ ਗਲਿ ਜਾਹਾ ॥ (੪੦੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Another example – Just like salt, preserved in its container; when it is put into water, it dissolves;

ਆਵਗਿ ਆਗਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਉਠਿ ਜਾਸੀ ਮੁਹਤ ਚਸਾਹਾ ॥੩॥ (੪੦੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the same manner when the Order of the Supreme Creator (Almighty) comes, the inner body (Sukshem Serir – Soul) arises, and departs in an instant (Muhat=12minutes, Chesa= 7.5seconds).||3||

ਰੇ ਮਨ , ਲੇਖੈ ਚਾਲਹਿ ਲੇਖੈ ਬੈਸਹਿ ; ਲੇਖੈ ਲੈਦਾ ਸਾਹਾ ॥ (੪੦੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O mind, your steps are numbered, your moments spent sitting are numbered, and the breaths you are to take are numbered.

ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ;
ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਓਟਾਹਾ ॥੪॥੧॥੧੨੩॥ (੪੦੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says by acknowledging the falsehood of physical body and worldly materials, embrace the shelter of True Guru's feet and forever sing Almighty's Praises only then you shall escape from death. ||4||1||123||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੨-੬)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਅਪੁਸਟ ਬਾਤ ਤੇ ਭਈ ਸੀਧਰੀ ; **(ਅ-ਪੁਸਟ, ਸੀਧ-ਰੀ ਬੋਲੋ)**
ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਜਣਈ ॥ (੪੦੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That which was upside-down has been set upright means the negative forces has now became positive and supportive; the deadly enemies (lust, anger,greed, attachment and ego) and adversary have become friends.

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਰਤਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਓ ; ਮਲੀਨ ਬੁਧਿ ਹਛਨਈ ॥੧॥ (੪੦੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The darkness in the Antahkaran is removed by the illuminance of the jewel of knowledge which shines forth, and the impure intellect (caused by sins) has become pure. ||1||

ਜਉ , ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ॥ (੪੦੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When Master of the Universe (Almighty) became merciful,

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਫਲ ਪਾਏ ; ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through the union with the True Guru and recitation of Almighty's Name, I have obtained peace, wealth and everything else. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ; ਸਗਲ ਭਵਨ ਪ੍ਰਗਟਈ ॥ (੪੦੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

No one knew me, the miserable miser, but now, after reciting Almighty's Name I have become famous all over the world.

ਸੰਗਿ ਬੈਠਨੋ ਕਹੀ ਨ ਪਾਵਤ ; ਹੁਣਿ ਸਗਲ ਚਰਣ ਸੇਵਈ ॥੨॥ (੪੦੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Before, no one would even allow me to sit with them, but now, all worship my feet. ||2||

ਆਢ ਆਢ ਕਉ ਫਿਰਤ ਢੂੰਢਤੇ ; ਮਨ ਸਗਲ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਿ ਗਈ ॥ (੪੦੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I used to wander in search of pennies, but now, the thirst for wealth within my mind is quenched.

ਏਕੁ ਬੋਲੁ ਭੀ , ਖਵਤੋ ਨਾਹੀ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੀਤਲਈ ॥੩॥ (੪੦੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the past I could not bear even one criticism, but now, by participating in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I am cooled and soothed. ||3||

ਏਕ ਜੀਹ , ਗੁਣ ਕਵਨ ਵਖਾਨੈ ; ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਮਈ ॥ (੪੦੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

How much praises can one mere tongue describe about the Glorious Virtues of the Inaccessible, Unfathomable, Profound Almighty?

ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਈ ॥੪॥੨॥੧੨੪॥ (੪੦੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am in Your Sanctuary.Please, make me the slave of the slave of Your slaves;. ||4||2||124||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੨-੧੧)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਰੇ ਮੂੜੇ , ਲਾਹੇ ਕਉ ਤੂੰ ਢੀਲਾ ਢੀਲਾ ; ਤੋਟੇ ਕਉ ਬੇਗਿ ਧਾਇਆ ॥ (੪੦੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O foolish mind, you are so slow and reluctant to perform profitable deed by reciting Almighty's Name and you are so quick and active (enthusiasm) in chasing for the fulfillment of your desires which will definitely run you in losses.

ਸਸਤ ਵਖਰੁ , ਤੂੰ ਘਿੰਨਹਿ ਨਾਹੀ ; ਪਾਪੀ ਬਾਧਾ ਰੇਨਾਇਆ ॥੧॥ (੪੦੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You do not purchase the inexpensive merchandise of Almighty's Name; O sinner, you are tied to your debts[2] means that your sins has prevented you from reciting Almighty's Name.||1||

ਸਤਿਗੁਰ ; ਤੇਰੀ ਆਸਾਇਆ ॥ (੪੦੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O Mind pray as follows; Dear True Guru, I came with hope to You means You are my only hope.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ , ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ;
ਮੈ ਏਹਾ ਓਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Name is the Purifier of sinners, Dear Supreme Creator (Almighty); You are my only Support. ||1||Pause||

ਗੰਧਣ ਵੈਣ ਸੁਣਹਿ , ਉਰਝਾਵਹਿ ; ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਅਲਕਾਇਆ ॥ (੪੦੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listening to the smeally (evil) talk, you are caught up in it, but you are lazy (hesitant) to recite Almighy's Name (Naam).

ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਕਉ ਬਹੁਤੁ ਉਮਾਹਿਓ ; ਬੂਝੀ ਉਲਟਾਇਆ ॥੨॥ (੪੦੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are delighted by slanderous talk about others (Nind) and self-glory (Chind) talks; your understanding is contrary with the reality. ||2||

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ; ਅਖਾਧਿ ਖਾਹਿ , ਹਰਕਾਇਆ ॥ (੪੦੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are desperately chasing after the others' wealth, others' wives, the slander of others and eating the uneatable,

ਸਾਚ ਧਰਮ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ; ਸਤਿ ਸੁਨਤ ਛੋਹਾਇਆ ॥੩॥ (੪੦੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You have no interest in embracing the true faith by practicing the recitation of Almighty's Name and upon hearing to the Truth, you get angry. ||3||

---

[2] The ones who are ignorant about Almighty's Name is believed to have three debts; Pitter, Dev & Rikh.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ; ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਆ ॥ (੪੦੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Ji say Pray as follows; Dear Almighty, Merciful to the meek, Compassionate Master, Your Name is the only Support of Your devotees.

ਨਾਨਕ , ਆਹਿ ਸਰਣ ਪ੍ਰਭ ਆਇਓ ;
ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੨੫॥ (੪੦੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I have come to Your Sanctuary with delightfully; Dear Almighty, make me Your Own, and preserve my honor. ||4||3||125||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੨-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahl

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਏ ; ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਬਾਧੇ ॥ (੪੦੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Being (Jeev) are attached to false materials with which they should be shy of means that all the Beings are clinging to the transitory Maya and they are trapped in the trap of attachment to Maya.

ਜਹ ਜਾਨੋ ਸੋ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ; ਅਹੰਬੁਧਿ ਭਏ ਆਂਧੇ ॥੧॥ (੪੦੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Where they will definitely have to go (the after life; death), they do not remember the next world; they are blinded by intellectual egotism. ||1||

ਮਨ ਬੈਰਾਗੀ ; ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧੇ ॥ (੪੦੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O mind, renounce all worldly attachments and why don't you adore Him (Almighty)?

ਕਾਚ ਕੋਠਰੀ ਮਾਹਿ ਤੂੰ ਬਸਤਾ ;
ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਿਆਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You (Mind) dwell in that flimsy chamber of this physical body and infected with the disease of sins. ||1||Pause||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ , ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ ;
ਪਲੁ ਖਿਨੁ , ਛੀਜੈ ਅਰਜਾਧੇ ॥ (੪੦੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Crying out, "This belong to me, This is Mine", the days and nights pass away; moment by moment, the age (life) is running out.

ਜੈਸੇ ਮੀਠੈ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਏ ; ਝੂਠ ਧੰਧਿ ਦੁਰਗਾਧੇ ॥੨॥ (੪੦੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Beings (Jeev) involves in false activities of Maya by knowing them as sweet and tasty but in actual fact Maya is false and smelly means that will never stay along and whoever possess it will be prideful. ||2||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਇਹ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਲਪਟਾਧੇ ॥ (੪੦੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The senses are attracted by sensual pleasures of sex, by anger, greed and worldly attachment.

ਦੀਈ ਭਵਾਰੀ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ; ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਜਨਮਾਧੇ ॥੩॥ (੪੦੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty who writes the fate of Being (Jeev) based on the deeds has ordained that the ones who are indulged worldly affair by forgetting their true-self shall be reincarnated over and over again. (Beings whose intention remains to fulfill their desires are subjected to the cycle of birth and death ||3||

ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ;
ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਭ ਸੁਖ ਲਾਧੇ ॥ (੪੦੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the Destroyer of the pains of the poor becomes merciful, then, by meeting a Guru I have obtained absolute peace.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਵਉ ;
ਮਾਰਿ ਕਾਢੀ ਸਗਲ ਉਪਾਧੇ ॥੪॥ (੪੦੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, concentrate on Almighty, day and night, and all possibilities of external harm has been chased out. ||4||

ਇਉ ਜਪਿਓ ; ਭਾਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (੪੦੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meditate in this way, Dear Brother, on Almighty,

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥੧੨੬॥ (੪੦੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Destroyer of the pains of the poor has become merciful; He has removed the pains of birth and death. ||1||Second Pause||4||4||126||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੩-੫)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਨਿਮਖ ਕਾਮ ਸੁਆਦ ਕਾਰਣਿ ; ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (੪੦੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

For a moment of sexual pleasure, you shall suffer in pain for millions of days.

ਘਰੀ ਮੁਹਤ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ; ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥੧॥ (੪੦੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

For an instant, you may savor pleasure, but afterwards, you shall regret it, again and again. ||1||

ਅੰਧੇ ; ਚੇਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (੪੦੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O blind man (ignorant), meditate on Almighty, the King.

ਤੇਰਾ ; ਸੋ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your day is drawing near (towards death). ||1||Pause||

ਪਲਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖਿ , ਭੂਲੋ ; ਆਕ ਨੀਮ ਕੋ , ਤੂੰਮਰੁ ॥ (੪੦੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are deceived, seeing with your eyes the momentary joys which looks impressive in a glance just like the bitter melon and swallow-wort.

ਜੈਸਾ ਸੰਗੁ , ਬਿਸੀਅਰ ਸਿਉ ਹੈ ਰੇ ; ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੁ ॥੨॥ (੪੦੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But, like the companionship of a poisonous snake, so is the company of another's spouse. ||2||

ਬੈਰੀ ਕਾਰਣਿ ਪਾਪ ਕਰਤਾ ; ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਅਮਾਨਾ ॥ (੪੦੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

For the sake of your family, you commit sins, while the real-self is left just where it is means that one neglects the true wealth for which he came to this world.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਿਉ ਸੰਗੀ ; ਸਾਜਨ ਸਿਉ ਬੈਰਾਨਾ ॥੩॥ (੪੦੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your friendship is with those who will definitely abandon you, and you treated the virtues (Saints) as strangers who are your true friends means that one loves the false instead of the truth. ||3||

ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਇਹੈ ਬਿਧਿ ਬਿਆਪਿਓ ; ਸੋ ਉਬਰਿਓ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (੪੦੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The entire world is entangled in Maya in this way; he alone is saved, who has found the Perfect Guru.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ;
ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਸਰੀਰਾ ॥੪॥੫॥੧੨੭॥ (੪੦੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, the ones who have crossed over the dreadful worldly ocean, their body has become sanctified. ||4||5||127||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ ॥ (੪੦੩-੧੦)

Aasaa, Fifth Mahl Dupadas:

ਲੁਕਿ ਕਮਾਨੋ ਸੋਈ ਤੁਮ੍ ਪੇਖਿਓ ; ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਮੁਕਰਾਨੀ ॥ (੪੦੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All the deeds that you have committed in secrecy is seen by the omnipresent Almighty; O fool Being! you are still stubbornly denying it that you did not commit such acts?.

ਆਪ ਕਮਾਨੇ ਕਉ , ਲੇ ਬਾਂਧੇ ; ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ (੪੦੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When you are entangled by the return of your own committed deeds then what benefit is there by regretting as you have no choice but to bare the pains of the earned sins. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਗੈ ਜਾਨੀ ॥ (੪੦੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Almighty knows, ahead of time, all things.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੂਸੇ , ਤੂੰ ਰਾਖਤ ਪਰਦਾ ;
ਪਾਛੈ ਜੀਅ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Deceived by doubt, you may attempt to hide your actions, but after death, you shall have to confess the secrets of your mind means that you will be judged based on the intentions of your mind no hypocricy will work in the next world ||1||Pause||

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਏ , ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ; ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ (੪੦੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

(Therefore request humbly before Almighty) Dear Almighty, whatever You have attached the beings (jeev) to, they remain joined to that. What can any mere Being (Jeev) do?

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ;
ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੬॥੧੨੮॥ (੪੦੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, please, forgive me, Guru Nanak says that I am forever a sacrifice to You. ||2||6||128||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੩-੧੪)

Aasaa, Fifth Mahl:
Prologue: Guru Arjan Dev Ji illustrates Almighty as the protector of His servants.

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ; ਆਪੇ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ॥ (੪੦੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself preserves the honour of His servants; He Himself make them to utter His Name.

ਜਹ ਜਹ ਕਾਜ ਕਿਰਤਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਤਹਾ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (੪੦੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Wherever the business and affairs of His servants are, there Almighty hurries to be and completes His servants task just like building Bhagat Namdev Ji's burned hut. ||1||

ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਨਿਕਟੀ ਹੋਇ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (੪੦੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

It is Almighty's practice to appears near at hand to His servant and shows them His magnificent form.

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਸੇਵਕੁ ; ਤਤਕਾਲ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever the servant desires from his Master (Almighty), immediately comes to pass. ||1||Pause||

ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਜੋ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (੪੦੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to that servant, who is pleasing to his Almighty.

ਤਿਸ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ , ਪਰਸਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥੭॥੧੨੯॥ (੪੦੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Hearing the glory of such Almighty's servant, my mind is rejuvenated; Guru Nanak comes to touch the feet of such servant. ||2||7||129||

ਆਸਾ , ਘਰੁ ੧੧ ; ਮਹਲਾ ੫ (੪੦੩-੧੮)

Aasaa, Eleventh House, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੦੩-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਟੂਆ , ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ; ਜੈਸਾ ਹੈ ਓਹੁ ਤੈਸਾ ਰੇ ॥ (੪੦੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Ji exemplify the ones who did not sing Almighty's Virtues and remained entangled in mere rituals, just like an actor who displays himself in many disguises, but his own form (body) remains the same just as he was before appearing to someone else.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਰਿ ; ਸੁਖਹਿ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸਾ ਰੇ ॥੧॥ (੪੦੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In doubt the being (jeev) wanders through countless incarnations, and does not realize the real-self therefore he does not come to dwell in peace. ||1||

ਸਾਜਨ ਸੰਤ , ਹਮਾਰੇ ਮੀਤਾ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਆਨੀਤਾ ਰੇ ॥ (੪੦੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O Saints, my friends and companions, without Almighty's meditation all other deeds are worthless.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ;
ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who have joined the true congregation (Saadh Sangat) and sing the Praises of Almighty's Virtues has win this precious treasure of human life. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ; ਕਹਹੁ , ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਤਰੀਐ ਰੇ ॥ (੪੦੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty has created Maya of the three qualities (Rajo, Sato & Tamo); tell me, how can it be crossed over?

ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਅਗਾਹ ਗਾਖਰੀ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ਰੇ ॥੨॥ (ਉੱਤਰੀਐ ਬੋਲੋ) (੪੦੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Within the River of Maya, a whirlpool of desires which is awesome and unfathomable; only through the Guru's Shabad (Gurbani) one is carried across. ||2||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਤਤੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ (੪੦੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that searching through religious scriptures and searching endlessly, seeking and deliberating, it can be concluded that the true essence of reality.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ;
ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਪਤੀਆਨਾ ਰੇ ॥੩॥੧॥੧੩੦॥ (੪੦੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meditating on the invaluable treasure of Almighty's Name (Naam), the mind has undoubtful faith on the jewel of Almighty. ||3||1||130||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ ॥ (ਦੁ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੪੦੪-੫)

Aasaa, Fifth Mahl, Dupadas:
Prologue: If one asks, "How can we believe that Almighty is omnipresent and what is the benefit of acknowledging Almighty as omnipresent?" Guru Arjan Dev Ji explains in the following Shabad;

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ (੪੦੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, Almighty dwells within my mind; whatever I ask from my master, I receive.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ (੪੦੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Now my mind is satisfied with Almighty's Love; it does not go out and wonder anywhere, anymore. ||1||

ਹਮਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ; ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਗਾਵਉ ਰੇ ॥ (੪੦੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Master is the highest of all; night and day, I sing the Glories of His Praises.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ; **(ਉਥਾਪਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਸ ਤੇ ਤੁਝਹਿ ਡਰਾਵਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In an instant, He establishes (creates) and disestablishes (destroys); through Him, I frighten you so that you have utmost respect for Him. ||1||Pause||

ਜਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੁਆਮੀ ; ਤਉ ਅਵਰਹਿ ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਵਉ ਰੇ ॥ (੪੦੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When I see my Almighty, who is my Master, I do not pay any attention to any other deities.

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ , ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ;
ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਲਿਖਾਵਉ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ (੪੦੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that Almighty Himself has adorned me as a servant with His meditation; now I am capable of enlighting other to realize the ultimate truth by dispelling their doubts and fears. ||2||2||131||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੪-੯)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਚਾਰਿ ਬਰਨ ਚਉਹਾ ਕੇ ਮਰਦਨ ; ਖਟੁ ਦਰਸਨ , ਕਰ ਤਲੀ ਰੇ ॥ (੪੦੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The lust, anger, greed, attachment and ego are such influential that all the four castes and social classes, and the preachers with the six Shaastras are on their finger-tips means all are within their control,

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਸਰੂਪ ਸਿਆਨੇ ; ਪੰਚਹੁ ਹੀ ਮੋਹਿ ਛਲੀ ਰੇ ॥੧॥ (੪੦੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

the beautiful, the refined, the shapely and the wise have been entice and beguiled by the five evil passions. ||1||

ਜਿਨਿ ਮਿਲਿ ਮਾਰੇ ਪੰਚ ਸੂਰਬੀਰ ; ਐਸੋ ਕਉਨੁ ਬਲੀ ਰੇ ॥ (੪੦੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Is there anyone strong enough who has seized and conquered the five warriors (lust, anger, etc.)?

ਜਿਨਿ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ਗੁਦਾਰੇ ;
ਸੋ ਪੂਰਾ ਇਹ ਕਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone, who conquers and defeats the five demons, is perfect in this Dark Age of Kalyug. ||1||Pause||

ਵਡੀ ਕੋਮ , ਵਸਿ ਭਾਗਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਮੁਹਕਮ ਫਉਜ ਹਠਲੀ ਰੇ ॥ **(ਹ-ਠਲੀ ਬੋਲੋ)** (੪੦੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They (lust, greed, etc.) are so awesome and great; they cannot be controlled, and they do not run away means they never give-up. Their army is very determined and unyielding.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਨਿਰਦਲਿਆ ; **(ਨਿਰ-ਦਲਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਝਲੀ ਰੇ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ **(ਝੱਲੀ ਬੋਲੋ)** (੪੦੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, that humble being who is in the sanctuary of the True Congregation (Saadh Sangat), crushes those terrible demons. ||2||3||132||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੪-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਨੀਕੀ ਜੀਅ ਕੀ , ਹਰਿ ਕਥਾ ਊਤਮ ;
ਆਨ ਸਗਲ ਰਸ , ਫੀਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's discource is the best which uplifts the being's (jeev) intellect and upon listening to which all the worldly desires become tasteless. ||1||Pause||

ਬਹੁ ਗੁਨਿ ਧੁਨਿ ਮੁਨਿ ਜਨ , ਖਟੁ ਬੇਤੇ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਕਿਛੁ , ਲਾਈਕੀ ਰੇ ॥੧॥ **(ਲਾਈ-ਕੀ ਬੋਲੋ)** (੪੦੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The virtuous beings, the ones who are focused in meditation, silent sages and the knowers of the six Shaastras proclaim that nothing else is worthy of consideration. ||1||

ਬਿਖਾਰੀ ਨਿਰਾਰੀ ਅਪਾਰੀ ਸਹਜਾਰੀ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ , ਪੀਕੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ (੪੦੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, it is the cure for evil passions, unique, unequalled and peace-giving; in the True Congregation (Saadh Sangat), drink it in. ||2||4||133||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੪-੧੫)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ;
ਗੁਰਿ , ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The discourse is such beloved to me which has brought forth a river of nectar, with Guru's mercy Almighty's discourse has not been abandon from my mind, even for an instant. ||1||Pause||

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ; ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥੧॥ (੪੦੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Seeing it, and touching it, I am lifted sweetened and by meting I am delighted. It is imbued with the Creator's Love. ||1||

ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ , ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ;
ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ , ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ (੪੦੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Chanting it even for a moment, I rise to the Guru; meditating on it, one is not trapped by the Messenger of Death. Almighty has placed it as a garland around Guru Nanak's neck, and within his heart. ||2||5||134||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੪-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਨੀਕੀ ; ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Company of Saints, is exalted and sublime. ||Pause||

ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ; ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ ॥੧॥ (੪੦੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Pehar, Murat and Pal, I continually sing and speak of Almighty who is the Master of Universe. ||1|| (Pehar=3 hours, Murat (2 Gheri)=45 minutes, Pal=22.5 seconds)[3]

ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ ॥੨॥ (੪੦੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Walking, sitting and sleeping, I utter Almighty's Praises; I treasure His Feet in my mind and body. ||2||

---

[3] *One (1) Nimakh [time for opening and closing of eye lashes] - (about 1/30 second);*
Fifteen (15) Nimakh makes one (1) Visa (about 0.5 second).
Fifteen (15) Visa makes one (1) Chesa (about 7.5 second).
Three (3) chesa makes one (1) Pal (about 22.5 seconds).
Sixty (60) pal makes one (1) Gheri (about 22.5 minutes).
Eight (8) gheri's makes one (1) Pahar. (about 180 minutes)
Eight (8) pher's is a whole day and night – One (1) day - (24 hours).

ਹੰਉ ਹਉਰੋ , ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੋ ;
ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ ॥੩॥੬॥੧੩੫॥ (੪੦੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Almighty, I am so tiny, and You are so great, therefore for I recognize Your Sanctuary as the donor of salvation. ||3||6||135||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੨ (੪੦੫-੧)

Raag Aasaa, Fifth Mahl, Twelfth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੦੫-੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ; ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (੪੦੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renounce all your cleverness and remember the Supreme Creator, Formless Almighty.

ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ; ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (੪੦੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without the One True Name, everything appears as dust. ||1||

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੰਗਿ ॥ (੪੦੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Know that Almighty is always with you.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ; ਏਕ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, one who realize that Almighty is always the closest, obtains the bliss of Almighty's Love. ||1||Pause||

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ) (੪੦੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without the Shelter of the One All-powerful Almighty; there is no other place of rest.

ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੨॥ (੪੦੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The vast and terrifying worldly ocean is crossed over, singing continually Almighty's Virtue Praises. ||2||

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ; ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ ॥ (੪੦੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Birth and death are overcome, and one does not have to suffer in the City of Death Messengers.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (੪੦੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone obtains the treasure of Almighty's Name (Naam), unto whom Almighty shows His Mercy. ||3||

ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ; ਏਕ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ (੪੦੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The One Almighty is my Anchor and Support; the One Almighty alone is the strength of my mind.

ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੁ ॥੪॥੧॥੧੩੬॥ (੪੦੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that there is other place then Almighty therefore join the True Congregation and meditate on Him. ||4||1||136||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੫-੭)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ; ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (੪੦੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty has given this Being (Jeev) the mind, the body and the life-forces (Pran), He has also given all tastes and pleasures.

ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ; ਸਰਣਿ ਰਾਖਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (੪੦੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the companion of the poor, the donor to all Beings (Jeev) and the Protector of His servants who embraces His Sanctuary. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (੪੦੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O my mind, concentrate on Almighty's Name.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ; ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In this world (during lifetime) and hereafter (after life), Almighty is the only helper and companion, therefore embrace love and affection for such Almighty alone. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ; ਤਰਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੪੦੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through the understanding acquired from Vedas and the Shaastras (divine knowledge), the ones who concentrates on Almighty in order to swim across the worldly ocean,

ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ ॥੨॥ (੪੦੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

although they have performed various religious rituals, good deeds and practices still above all of these is Almighty's Name means that nothing is greater then uttering Almighty's Name. ||2||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ; ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥ (੪੦੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Sexual desire, anger, and egotism dispels upon meeting with the True Guru who worth worshiping,

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ , ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ; ਭਲੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥੩॥ (੪੦੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

therefore implant Almighty's Name (Naam) within, perform Almighty's meditation and it is good to serve Almighty by seeing Him within the entire creation. ||3|| Plead before Almighty as follows,

ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ; ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ॥ (੪੦੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I seek the Sanctuary of Your Feet, Dear Merciful Almighty; You are the Honor of the dishonored.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ; ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੁ ॥੪॥੨॥੧੩੭॥ (੪੦੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Almighty, You are my strength and You are the Support of all Beings (Jeev) and life-forces (Pran). ||4||2||137||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੫-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ (੪੦੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O Mind! You have suffered great pains by roaming (wandering) around the worldly possessions without participating in the company of Saints (Saadh Sangat),

ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਰੰਗ ॥੧॥ (੪੦੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Therefore join the company of Saints and earn the profit (bliss) of Almighty's Love alone which means that the only profit that one can earn in this lifetime is by remembering Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ ॥ (੪੦੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O Mind! chant continually Almighty's Name,

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, concentrate on Almighty, and renounce other love (for Maya). ||1||Pause||

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ॥ (ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ) (੪੦੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Doer, the All-powerful Cause of causes; He Himself is the donor of all Beings.

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ; ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ (੪੦੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So renounce all your cleverness, and meditate on Almighty, twenty-four hours a day. (8 pehars = 24 hours)||2||

ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ; ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ (੪੦੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is our best friend in this world and companion in the next world; He is great, beyond the grasp of mind (Agam) and borderless (infinite).

ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ; ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ (੪੦੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Enshrine His Lotus Feet within your heart; He is the Support of the Beings (Jeev). ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ (੪੦੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Show Your Mercy, Dear Supreme Creator, Almighty, that I may sing Your Glorious Praises of Your Virtues.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੩॥੧੩੮॥ (੪੦੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says bless me with all kind of happiness and greatest greatness by giving me the opportunity to recite Your Name consistently during my entire life. ||4||3||138||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੫-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ; ਪੇਖਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ (੪੦੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Master, I can only make an effort, if You cause me to do, with Your strength I shall make an attempt to to look at (join) the True Congregation (Saadh Sangat);

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਨਿ ; (ਚਰ੍ਹਾਵਹੁ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (੪੦੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

But I will only be imbued when my mind liked dress is coloured with Almighty's Love which Almighty Himself dyes me in His Love. ||1||

ਮਨ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ ॥ (੪੦੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I recite Almighty's Name within my mind only when,

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ; ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty bestows His Mercy, and dwell within my heart; please, become my protector. ||1||Pause||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (੪੦੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listening continually to Your Name, Dear Beloved Almighty, I yearn to see You.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ (੪੦੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Please, be kind to me as I am just Your worm (being) as this is my purpose and benefit. ||2||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (੪੦੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, this body and wealth are all Yours; You are my Almighty and there is nothing within my control.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ; ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (੪੦੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As You keep me, so do I live; I eat whatever You give me. ||3||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ; ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (੪੦੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The sins of countless incarnations are washed away, by bathing in the dust of the Almighty's humble servants.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥੧੩੯॥ (੪੦੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With meditation of love, illusion (doubt) and fear depart; Guru Nanak says that Almighty is Ever-present. ||4||4||139||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੬-੪)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ; ਸੋ ਪਾਏ , ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (੪੦੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your Darshan (sight) is beyond the comprehension of mind (Agam) and sensor (Agochar); only he alone obtains it, who has such good destiny recorded upon his forehead.

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (੪੦੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty the House of Mercy has bestowed His Mercy, and the True Guru has granted Almighty's Name. ||1||

ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਧਾਰਿਆ ; ਗੁਰਦੇਵ ॥ (੪੦੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak Dev Ji has saved the entire world in this Dark Age of Kal (Kalyug) means Guru Ji has released the entire mankind from illusions.

ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਘਦ ਹੋਤੇ ; ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Even those who were physically dirty with stained with urine, mindly foolish and idiot by their speech, have all taken to Your service with the blessings of the Guru. ||1||Pause||

ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ; ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੪੦੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You Yourself is the Master and the sole Creator, who established the entire world and You are contained in all.

ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ; ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ ॥੨॥ (੪੦੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Righteous Judge (Dharm-raj) is wonder-struck by observing the generosity of Guru Ji who blessed Almighty’s Name equally to everyone and all the other sages and saints falling at the Guru's Feet. ||2||

ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ; ਕਲਿਜੁਗੁ ਊਤਮੋ , ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ ॥ (੪੦੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Golden Age of Sat-yug, the Silver Age of Trayta-yug, and the Brass Age of Dwaapar-yug are said to be good; but the best is still the the Dark Age, the Iron Age, of Kal-yug.

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ , ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ;
ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ ॥੩॥ (੪੦੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who commits the deeds with the hand receives the returns on the same hand (Aehkar) means that one who act receives the returns unlike the previous ages e.g. in Sat-yug if one commits the entire country was punished, Trayta-yug the entire town and in Dwaapar-yug the whole generation therefore in Kal-yug no one else is caught to be punish for other persons deeds. ||3||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ , ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ;
ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ॥ (੪੦੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, whatever Your Bhagat (devotees) ask for, You do. This is Your Practice, Your very nature.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ;
ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ ॥੪॥੫॥੧੪੦॥ (੪੦੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Arjan Dev Ji says that with my palms pressed together, I beg for this gift; Almighty, please bless me the Darshan (sight) of Your Saints. ||4||5||140||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੩ (੪੦੬-੧੧)

Raag Aasaa, Fifth Mahl, Thirteenth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੦੬-੧੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਤਿਗੁਰ ; ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥ (੪੦੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear True Guru, by Your Words are such,

ਨਿਰਗੁਣ ; ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

that even the virtueless have been ferried across this worldly ocean. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਬਿਖਾਦੀ ਦੁਸਟ ਅਪਵਾਦੀ ; ਤੇ ਪੁਨੀਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ (੪੦੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Even the most argumentative, vicious and indecent people, have been purified in Your company. ||1||

ਜਨਮ ਭਵੰਤੇ ਨਰਕਿ ਪੜੰਤੇ ; ਤਿਨ੍ ਕੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥੨॥ (੪੦੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who were wandering in the reincarnation cycle, and those who have been consigned to hell - even their families have been ferried across this worldly ocean. ||2||

ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ , ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ; ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥ (੪੦੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those whom no one knew, and those whom no one respected; even they have become famous and respected at the Almighty's Court. ||3||

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ , ਕਵਨ ਵਡਾਈ ;
ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥ (੪੦੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Ji says that in whose comparison shall I praise, and what greatness should I attribute to You means there no one as great as You therefore in each and every moment I sacrifice upon You. ||4||1||141||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੬-੧੫)

Aasaa, Fifth Mahl:
Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the condition of those who refuse to believe in the True Guru.

ਬਾਵਰ ; ਸੋਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The crazy people are asleep in ignorance. ||1||Pause||

ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ , ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ; **(ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਮਿਥਿਆ , ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥ (੪੦੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They are intoxicated with attachment to their families and sensory pleasures; they are held in the grip of falsehood. ||1||

ਮਿਥਨ ਮਨੋਰਥ , ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉਲਾਸ ; ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥ (੪੦੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The false desires, and the dream-like delights and pleasures are assumed to be true by these, the self-willed manmukhs. ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ ; ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਹੇ ॥੩॥ (੪੦੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The wealth of the Ambrosial Almighty's Name (Naam), is within them, but they do not find even a tiny bit of its mystery means that the self-willed are ignorant of their real-self (Atma). ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ; ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੨॥੧੪੨॥ (੪੦੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Ji says with Your (Almighty) Grace those who participate in the True Congregation have truly embraced your Sanctuary. ||4||2||142||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਤਿਪਦੇ ॥ **(ਤਿ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ)** (੪੦੬-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahl, Tipadas:
Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes love as priceless.

ਓਹਾ ; ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In comparison to the Love of my Beloved, Almighty; ||1||Pause||

ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ , ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ; ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥ (੪੦੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

not even gold, not even jewels, nor elephant pearls or rubies are equivalent. ||1||

ਰਾਜਨ ਭਾਗਨ , ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥ (੪੦੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Not even imperial power, not even fortunes nor royal command or the taste of desires;

ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ , ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥ (੪੦੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

non of the materials are even iota seen to be close to Almighty's love. ||2||

ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ; ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥ (੪੦੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who have embraced the sanctuary of Saint's Feet and prostrate before Almighty,

ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ; ਪਾਹੀ ॥ (੪੦੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

they obtain happiness in both worlds (this world and the next world).

ਨਾਨਕ ; ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥ (੪੦੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, their burning fire of hunger for worldly materials has been put out,

ਮਿਲੇ ; ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ (੪੦੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and have obtained their Spouse Almighty with Love. ||3||3||143||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੭-੨)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਗੁਰਹਿ ; ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has revealed the truth through the eyes of knowledge. ||1||Pause|| So what have you seen?

ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥ (੪੦੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Here (in this world) and there (in the next world), in each and every heart, and each and every being, You, Dear Fascinating Almighty, You exist. ||1||

ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ , ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ ; ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥ (੪੦੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are the Creator of the Creator, the Cause of causes, the Support of the earth; You are the One and only, Praiseful Almighty. ||2||

ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ;
ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥ (੪੦੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says that those Saints who have touch the Almighty's feet remains in ever-peace state, I sacrifice upon their Darshan (sight). ||3||4||144||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੭-੫)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਅਮੋਲਾ ॥ (੪੦੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name, is priceless.

ਓਹੁ ; ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name brings peace naturally. ||1||Pause||

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ; ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥ (੪੦੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is such a companion and protector who never forsakes His servants and the one who recites His Name becomes the form of Almighty who is beyond the grasp of mind and body and beyond measurement (unequalled). ||1||

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ , ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ; ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੨॥ (੪੦੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty who is the support of all that Bhagats is my Beloved, my brother, father and mother||2||

ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ; **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)**
ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ (੪੦੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Ji says the knowing of Almighty who is beyond knowledge is obtained through the Guru; Almighty's Name is loved most by the Bhagats (Saints) who are blessed with the constume of Almighty's Name. ||3||5||145||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੭-੭)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ; ਨਿਬਾਹਿ ॥ (੪੦੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Please help me sustain my devotion means bless your complete devotion within me.

ਠਾਕੁਰ ; ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Master (Almighty), I have come to You with great enthusiasm . ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ; ਹਿਰਦੈ , ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ ॥੧॥ (੪੦੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Please place Your Feet within my heart which will make me to attain the wealth of Almighty's Name (Naam) and life becomes fruitful. ||1||

ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ; ਰਾਖਹੁ ਸੰਤ ਸੰਗਾਹਿ ॥੨॥ (੪੦੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This is liberation, and this is the method; please, keep me in the Society of the Saints. ||2||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ ;
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੩॥੬॥੧੪੬॥ (੪੦੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Ji says please keep in such congregation of truth in which I shall concentrate on Almighty's Name, sing Almighty's glorious praises of His virtues and remain absorbed in ultimate peace (peace which is obtained through the union with real-self, Almighty). ||3||6||146||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੭-੧੦)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਠਾਕੁਰ ; ਚਰਣ ਸੁਹਾਵੇ ॥ (੪੦੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Feet of my Master are so Beautiful!

ਹਰਿ ; ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Saints obtain them. ||1||Pause|| Question: Who are such Saints?

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ; ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗਾਵੇ ॥੧॥ (੪੦੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Answer: The ones who have eradicate their self-conceit and serve Almighty; drenched in His Love, they sing the Glorious Praises of His Virtues. ||1||

ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ; ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥੨॥ (੪੦੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They place their hopes only in Almighty, and they thirst for His sight (Darshan); none other please them means they see Almighty alone within the entire creation. ||2||

ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ;
ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ (੪੦੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Almighty, you have blessed them with Your Mercy; without Your Mercy what can the poor intellect of this being (jeev) can do? I sacrifice before You and upon such Saints. ||3||7||147||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੭-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ; ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remember the One Almighty with your focused mind. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (੪੦੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Concentrate on Almighty's Name (Naam), and enshrine Him within your heart. Without Him there is no other protector. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਈਐ , ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਈਐ ; ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥ (੪੦੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Entering Almighty's Sanctuary, all rewards are obtained, and all pains are taken away. ||2||

ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ , ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ (੪੦੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Almighty is the Giver of all beings, the creator of destiny (based on karma); He is contained in each and every heart. ||3||8||148||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੭-੧੫)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਸੋ ਮੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Practically the one is dead who forgets Almighty. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ॥੧॥ (੪੦੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who concentrates on Almighty's Name (Naam), such servant obtains all rewards and attains all happiness. ||1||

ਰਾਜੁ ਕਹਾਵੈ , ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ; ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੨॥ (੪੦੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Self-willed (Manmukh) who calls himself a king, and acts in ego and pride, is caught in his illusions, like a parrot in a trap. ||2||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ;
ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥੯॥੧੪੯॥ (੪੦੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, one who obtains a True Guru, becomes permanent and immortal. ||3||9||149||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੪ (ਚੌਦਵਾਂ ਬੋਲੋ) (੪੦੭-੧੮)

Aasaa, Fifth Mahl, Fourteenth House:

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੦੭-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਓਹੁ ; ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ (੪੦੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That love is forever new (means that Almighty's Love is beyond time),

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

which is for the Beloved Almighty. ||1||Pause||

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੪੦੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who is pleasing to Almighty shall not be reincarnated again.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥ (੪੦੭- ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He remains absorbed in Almighty's loving meditation. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (੪੦੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is blended with Almighty, by dedicating his mind to Almighty.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥ (੪੦੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, then plead before Almighty to shower His mercy and bless His Name to you. ||2||1||150||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੮-੨)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ; ਤੁਮ ਬਿਨੁ , ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Please, come to me, DearBeloved Almighty; without You, no one can comfort me. ||1||Pause||

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ;
ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (੪੦੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have read the twenty-seven Simritees and the six Shaastras, and perform all sorts of religious rituals; and yet, without Your Sight (Darshan), there is no happiness at all. ||1||

ਵਰਤ ਨੇਮ , ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ;
ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਸਰਨਿ , ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ (੪੦੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Ji says, many have grown weary of observing fasts, vows and rigorous self-discipline; only by embracing the sanctuary of Your Saints I have obtained Your company which means that I (Guru Ji) have merged with You (Almighty). ||2||2||151||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੫ , ਪੜਤਾਲ ॥ **(ਪੰਦਰਵਾਂ ਬੋਲੋ)** (੪੦੮-੫)

Aasaa, Fifth Mahl, Fifteenth House, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੦੮-੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ ; ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥ (੪੦੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Being (Jeev) sleeps in ignorance, intoxicated by the evil desires (lust, anger, greed, attachment and greed) and Maya; he does not have Almighty's knowledge (Suj) and self-realisation (Buj).

ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ; ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (੪੦੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the Messenger of Death pulls this being (jeev) by the hair; then the worldly assets and wealth disappears and non comes to help nor to protect. ||1||

ਲੋਭ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ , ਲਾਗੇ ; ਹਿਰਿ ਵਿਤ ; ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥ (੪੦੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the greed for the fulfillment of pleasures this being (jeev) snatches the wealth belonging rightfully to others and hurt their mind.

ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ , ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ; **(ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਅਸੁਰ , ਜਾਣਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਅ-ਸੁਰ ਬੋਲੋ)** (੪੦੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The beings (jeev) are intoxicated by their pride in those worldly possessions which shall be destroyed in an instant and such being's (jeev) are equivalent to demons who are ignorant about Almighty. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ; ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥ (੪੦੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The divine knowledge such as Vedas, the Shaastras and the holy men proclaims that Almighty's meditation is the giver of salvation, but the deaf (without the ears of faith and contemplation) do not hear it.

ਨਿਪਟਿ , ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ ; ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ , ਭੋਰਾ ॥੨॥ (੪੦੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the game of life is over, and he has lost, and he breathes his last, then the fool being (jeev) regrets and repents in his mind. ||2||

ਡਾਨੁ ਸਗਲ , ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ; **('ਵੱਜਹਿ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਦੀਵਾਨ , ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥ (੪੦੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The ones who performed religious deeds for the fulfillment of a cause (Sekam Karam) has only paid the debts of deeds to the deities and forefathers and in the Almighty's Court, their account is not credited means that they gain nothing by performing desireful deeds.

ਜੇਂਹ ਕਾਰਜਿ ਰਹੈ ਓਲ੍ਹਾ ; ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (੪੦੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those deeds which would have covered this being (jeev) from all the exposure of sins has never been done means that this being never recites Almighty's Name. ||3||

ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ; ਤਉ ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ (੪੦੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Guru has shown me this world as such; I begin to sing the Praises of the One Almighty.

ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ; ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੫੨॥ (੪੦੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renouncing the pride of cleverness and the physical strength, Guru Nanak says one then comes to Almighty's Sanctuary. ||4||1||152|| Question: What have you done by coming to Almighty's Sanctuary?

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੮-੧੧)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਬਾਪਾਰਿ ; ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥ (੪੦੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have dealed in Almighty's Name,

ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਏ , ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁਨ ਗਾਏ ;
ਪੰਚ ਨਾਦ , ਤੂਰ ਬਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and pleasing the Saints and holy men, obtain the Beloved Almighty and sing the Praises of His Glorious Virtues; play the sound current of the Tune (Naad) with the Saints means to manifest Guru's sermons by practicing. ||1||Pause||

ਕਿਰਪਾ ਪਾਏ , ਸਹਜਾਏ ਦਰਸਾਏ ; ਅਬ ਰਾਤਿਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ॥ (੪੦੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through Almighty's Mercy, I have obtained this virtue and my Antahkaran (Internal Instrument) attained peace which showed me Almighty and now, I am imbued with Almighty.

ਸੰਤ ਸੇਵਿ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ; ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਏ ॥੧॥ (੪੦੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By serving the Saints, I have developed love and affection for my Beloved Master (Almighty). ||1||

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਹਸਾਏ , ਨਹੀ ਆਏ ;
ਸਹਜਾਏ , ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਏ ॥ (੪੦੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the Guru has implanted spiritual wisdom and concentration within my mind, I have experienced bliss and my Antahkaran had never come back again towards desires. I have obtained celestial poise, and the treasure within my mind that I am able to bear praise and criticism equally.

ਸਭ ਤਜੀ ; ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥ (੪੦੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have renounced all of the affairs and illusions of my mind's desires.

ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ; ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥ (੪੦੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

It has been the four ages (Sat-yug, Threta-yug, Duapur-yug and Kal-yug), since my mind has felt such a great thirst. Question: How have you obtained the above virtues? Answers: I have obtained the virtues by praying and pleading as follows;

ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ; ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (੪੦੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I had always plead before the Saints (Guru), 'Please, reveal to me the such a method by which I am able to have the sight (Darshan) of Almighty,

ਨਾਨਕ , ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ; ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥ (੪੦੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, with such humble plead I have embraced True Guru's sanctuary and Almighty has embraced me in His arms means that I merged into Him. ||2||2||153||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੮-੧੬)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਕੋਊ ; ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ (੪੦੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Who can destroy the solid fortress of desires with hatred,

ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ; ਭਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and release me from hope, thirst, deception, attachment and doubt? ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ; ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥ (੪੦੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

How can I escape the afflictions of sexual desire, anger, greed and pride? ||1||

ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ; ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ (੪੦੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Society of the Saints, love Almighty's Name (Naam), and sing Almighty's Praises of His Glorious Virtues.

ਅਨਦਿਨੋ ; ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥ (੪੦੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Night and day, focus (concentrate) on Almighty,

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ; ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ (੪੦੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

and demolish the wall of doubt from the mind, only then one shall be victories,

ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ; ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ (੪੦੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says , Almighty's Name (Naam) is my only treasure. ||2||3||154||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੮-੧੯)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ॥ (੪੦੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renounce sexual desire, anger and greed;

ਮਨਿ ; ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ (੪੦੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

remember Almighty's Name in your mind,

ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

by such meditation all the efforts shall be fruitful. ||1||Pause||

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ; ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (੪੦੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renounce pride, attachment, evil desires and falsehood, and chant Almighty's Name with mind, body and speech.

ਮਨ ; ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ (੪੦੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Attach your mind to the Feet of the Saints. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ , ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ;
ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ , ਜਾਗੁ ॥ (੪੦੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Sustainer of the world, Merciful to the meek, the Purifier of sinners, the Transcendent Almighty. Awaken from the sleep of attachment and meditate on His Feet.

ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ; ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ (੪੦੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, perform His meditation but it only obtainable through good destiny. ||2||4||155||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੯-੩)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ; ਖੇਲੁ ਰੀ , ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

This being (Jeev) has been exposed to the play of pleasure and pain, detachment and ecstasy by Maya which is apart of Almighty's Play. ||1||Pause||

ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ , ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ; ਖਿਨਹੂੰ , ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥ (੪੦੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One moment, the mortal is in fear, and the next moment he is fearless; in a moment, he gets up and runs towards evil desires.

ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ , ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ; ਖਿਨਹੂ , ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ (੪੦੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One moment, he enjoys pleasures, and the next moment, he leaves and goes away. ||1||

ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ , ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ; ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥ (੪੦੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One moment, he unites with Almighty and intense meditation, and all sorts of worship; the next moment, he wanders in illusions and creates doubt others mind which means the mortals mind never stay permenantly.

ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥ (੪੦੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, one moment, Almighty bestows His Mercy and blesses him with the True Congregation (Saadh Sangat) through which he develops his love for Almighty. ||2||5||156||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੭ , ਆਸਾਵਰੀ ॥ (ਸਤਾਰਵਾਂ ਬੋਲੋ) ('ਆਸਾਵ-ਰੀ' ਇਕੱਠਾ ਬੋਲੋ)

Raag Aasaa, Fifth Mahl, Seventeenth House, Aasaavaree:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੦੯-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ; ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ('ਹਾਂ' ਪਾਠ ਸਭ ਥਾਂ ਇਕੱਲਾ ਬੋਲੋ) (੪੦੯-੮, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Meditate on Almighty, the world sustainer.

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੮, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Restore love for Almighty Name's within the mind.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੮, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Install Guru's sermons within the memory (consciousness).

ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ; ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੮, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Turn away from others (desires), and turn to Almighty's meditation.

ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ; ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੯-੯, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

This is the way I have obtained my Beloved Almighty, O my companion. ||1||Pause||

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ; ਸਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੯, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

In the pool of the world is the mud of attachment.

ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ; ਹਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੯, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Stuck in it, the feet cannot walk towards Almighty.

ਗਹਡਿਓ ; ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੯, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Being (Jeev) is stuck in the mud of attachment because of foolishness;

ਅਨਿ ਨ ; ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੦, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

This being (jeev) should not do anything else to escape as the more a person tries to escape from quick-sand the deeper the person is drowned in it.

ਤਉ ਨਿਕਸੈ ; ਸਰਨਿ ਪੈ , ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ (੪੦੯-੧੦, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, when this being (jeev) embraces Guru's Sanctuary only then he or she shall be released from the mud of attachment, O my companion. ||1||

ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ; ਥਿਰ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੦, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Through the immovable true congregation (Sat-Sanggat), the ones who have firmly enshrine Almighty within their mind'

ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ; ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੧, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

for them the wilderness and household are equivalent.

ਅੰਤਰਿ ; ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੧, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Within their mind, dwells the One Husband Almighty;

ਬਾਹਰਿ ; ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੧, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

outwardly, they perform varies worldly affairs,

ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ; ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੧, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

they practice enlightening union (Raj Yog) meditation.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਅਲੋਗੀ , ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੭॥ (੪੦੯-੧੧, ਆਸਾ ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says , such saints are totally different from all the others. ||2||1||157||

ਆਸਾਵਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੯-੧੨)

Aasaavaree, Fifth Mahl:

ਮਨਸਾ ; ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The ones who cherish one only desire within the intellect:

ਗੁਰ ਸਿਉ ; ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

meditate continually on Almighty through the love with a true Guru.

ਦ੍ਰਿੜੁ ; ਸੰਤ ਮੰਤ , ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Through Guru's Mantra they have obtain knowledge strong mindedly within.

ਸੇਵਾ ; ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, serve the Feet of such a True Guru,

ਤਉ ਮਿਲੀਐ , ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੯-੧੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

with True Guru's mercy, union with Almighty is attained. ||1||Pause||

ਟੂਟੇ ; ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Those with Guru's Grace, all their doubts are dispelled,

ਰਵਿਓ ; ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

and Almighty is seen to be pervading all places.

ਲਹਿਓ ; ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The fear of dreadful messengers of death is dispelled,

ਪਾਇਓ ; ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

and the primal place (Almighty) is obtained.

ਤਉ ਚੂਕੀ ; ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥ (੪੦੯-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Then, all subservience is removed means that the one becomes free from all deities. ||1||

ਲਹਨੋ ; ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

One who has such destiny recorded upon his forehead, to obtain Almighty;

ਭੈ ਪਾਵਕ ; ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

he crosses over the terrifying fire of lust, anger, greed, attachment and ego.

ਨਿਜ ਘਰਿ ; ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

He obtains a place in the home of his real-self means he is united with Almighty,

ਹਰਿ ਰਸ ; ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

and enjoys the most sublime essence of Almighty's essence as a receiver.

ਲਾਥੀ ; ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

His thirst (trishna) is appeased;

ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ; ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੮॥ (੪੦੯-੧੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, he is absorbed absolutely in Almighty, O my mind. ||2||2||158||

ਆਸਾਵਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੦੯-੧੭)

Aasaavaree, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

O Mind, the Almighty (Har) who bestows His Name and in every manner (Har) freshers (Har) His devotees.

ਜਪੀਐ ; ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Recite His Name in a peaceful tune.

ਸਾਧੂ ਰਸਨ ; ਭਨੀ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The tongues of the holy Saints repeated it.

ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ; ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

I have heard that this is the way to liberation from a True Guru,

ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੦੯-੧੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

however, this is found with great benevolence deeds, O my mind. ||1||Pause||

ਖੋਜਹਿ ; ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The silent sages who search for Him,

ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ; ਧਨੀ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

who is the Master of all.

ਦੁਲਭ ; ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥ **(ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)** (੪੦੯-੧੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

It is so difficult to find Almighty's Name in this world, in this Dark Age of Kal-Yug.

ਦੂਖ ; ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

He is the Dispeller of distress.

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (੪੦੯-੧੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Fulfiller of desires, O my mind. ||1||

ਮਨ ; ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ (੪੦੯-੧੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

O my mind, serve Him means remember Almighty.

ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ; ਹਾਂ ॥ **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)** (੪੧੦-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

He is unknowable (beyond knowledge) and inscrutable.

ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Enshrine love for Him.

ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ; ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

He does not perish, or go away nor the one who remembers Him dies.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

He is known only through a Guru.

ਨਾਨਕ , ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥੧੫੯॥ (੪੧੦-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, my mind is satisfied by meeting Almighty, O my mind. ||2||3||159||

ਆਸਾਵਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੧੦-੨)

Aasaavaree, Fifth Mahl:

ਏਕਾ ਓਟ ; ਗਹੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

O Mind, grab hold of the Support of only One Almighty.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਕਹੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Utter Guru's sermons (Gurbani).

ਆਗਿਆ ; ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Accept and submit to the Order of the True Guru.

ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ; ਲਹੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Receive the treasure of virtues (Almighty) within your mind.

ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੦-੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Thus you shall be absorbed in peace, O my mind. ||1||Pause||

ਜੀਵਤ ਜੋ ; ਮਰੈ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

O Mind, one who is dead from his ego within this life time,

ਦੁਤਰੁ ਸੋ ; ਤਰੈ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

he shall cross over this terrifying worldly ocean,

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ; ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

such ones becomes the dust of all

ਨਿਰਭਉ ; ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

and they alone are known as the fearless ones.

ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ; ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

His anxieties are removed

ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (੪੧੦-੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

by the Teachings of the Saints, O my mind. ||1||

ਜਿਸੁ ਜਨ ; ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

That humble being, who obtains happiness by reciting Almighty's Name (Naam),

ਤਿਸੁ ; ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

pains shall never draws near him.

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The one who listens to the Praises of Almighty,

ਸਭੁ ਕੋ ; ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
is obeyed by everyone.

ਸਫਲੁ ; ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
His coming into this world is fruitful;

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥੧੬੦॥ (੪੧੦-੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, who is pleasing to Almighty, O my mind. ||2||4||160||

ਆਸਾਵਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੧੦-੭)
Aasaavaree, Fifth Mahl:

ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
O Mind, when we meet the saints and sing Almighty's Praises together,

ਪਰਮ ਪਦੁ ; ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
the supreme state (state of salvation) is obtained.

ਉਆ ਰਸ ; ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥ (ਬਿੱਧੇ ਬੋਲੋ) (੪੧੦-੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
Those who merges into the sublime essence,

ਤਾ ਕਉ ; ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥ (ਸਿੱਧੇ ਬੋਲੋ) (੪੧੦-੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
obtain all of the spiritual and miraculous powers.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
They remain awake and aware night and day in singing Almighty's Praises means they remain in he state of knowledge;

ਨਾਨਕ ; ਬਡਭਾਗਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੦-੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, they are blessed by great good fortune, O my mind. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਪਗ ; ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)
O Mind, let us wash the feet of the Saints;

ਦੁਰਮਤਿ ; ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥ **(ਦੁਰ-ਮਤਿ ਬੋਲੋ)** (੪੧੦-੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

the dirt of our evil-mindedness which departs us from Almighty shall be cleansed.

ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ; ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Becoming the dust of the feet of Almighty's slaves,

ਬਿਆਪੈ ਦੁਖੁ ; ਨ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

one shall not be afflicted with pain.

ਭਗਤਾਂ ਸਰਨਿ ; ਪਰੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Taking to the Sanctuary of His devotees,

ਜਨਮਿ ਨ ; ਕਦੇ ਮਰੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੦, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

he is no longer subject to birth and death.

ਅਸਥਿਰੁ ਸੇ ; ਭਏ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੦, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

They alone become eternal,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਿਨ੍ ਜਪਿ ਲਏ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (੪੧੦-੧੦, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

who recites Almighty's Name, O my mind. ||1||
Guru Arjan Dev Ji demonstrates the method to plead before a Guru in the following shabad,

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ; ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੦, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

You are my only Friend, my Best Friend.

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ; ਮੂੰ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

You are the one who implants Almighty's Name within me.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Without Him (Almighty), there is not any other to protect.

ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ; ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Within my mind, I worship Him in adoration.

ਨਿਮਖ ; ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

I do not forget Him, even for an instant.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਕਿਉ ਸਰੈ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

How can I live without reciting His Name?

ਗੁਰ ਕਉ ; ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਉ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to the Guru,

ਨਾਨਕੁ , ਜਪੇ ਨਾਉ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੫॥੧੬੧॥ (੪੧੦-੧੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, with the blessing of whom I have recited Almighty's Name, O my mind. ||2||5||161||

ਆਸਾਵਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੧੦-੧੩)

Aasaavaree, Fifth Mahl:

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ; ਤੂੰ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

O Mind! Plead before Almighty in the manner, You are the Universal Creator, the Cause of Maya and all causes.

ਅਵਰੁ ਨਾ ਸੁਝੈ ; ਮੂੰ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

I cannot think of any other.

ਕਰਹਿ ; ਸੁ ਹੋਈਐ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Whatever You do, only that becomes reality and comes to pass.

ਸਹਜਿ ਸੁਖਿ ; ਸੋਈਐ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

They ones who have realized that whatever You creates happens in reality, sleeps in peace and poise.

ਧੀਰਜ ; ਮਨਿ ਭਏ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

My mind has become patient,

ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦਰਿ ਪਏ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੦-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

since I fell at Almighty's Door, O my mind. ||1||Pause||

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ; ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

O Mind! Utter in this manner; when I have joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਪੂਰਨ ਸੰਜਮੇ ; ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

perfect control is obtained over my senses.

ਜਬ ਤੇ ; ਛੁਟੇ ਆਪ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Ever since I rid myself of my self-conceit,

ਤਬ ਤੇ ; ਮਿਟੇ ਤਾਪ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

my sufferings have ended.

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ; ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

He has showered His Mercy upon me.

ਪਤਿ ਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (੪੧੦-੧੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The Master of this Worldly Garden (Banwariya), Almighty has preserved my honor, O my mind. ||1||

ਇਹੁ ਸੁਖੁ ; ਜਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

I have known this as the only peace;

ਹਰਿ ਕਰੇ ; ਸੁ ਮਾਨੀਐ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

accept whatever Almighty does is always for the good,

ਮੰਦਾ ; ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

and there is no one who is bad within His creation.

ਸੰਤ ਕੀ ਰੇਨ ; ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The ones who become the dust of the Feet of the Saints,

ਆਪੇ ; ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

He Himself protects them,

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋ ਚਖੈ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥ (੪੧੦-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

and those tastes the Ambrosial Nectar of Your Name, O my mind. ||2||

ਜਿਸ ਕਾ ; ਨਾਹਿ ਕੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

One who has no one to call his own

ਤਿਸ ਕਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty belongs to him

ਅੰਤਰਗਤਿ ; ਬੁਝੈ ਹਾਂ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੪੧੦-੧੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

As You are obtained within the Antahkaran.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਤਿਸੁ ਸੁਝੈ ਹਾਂ ॥ (ਸੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੪੧੦-੧੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

He knows everything.

ਪਤਿਤ ; ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Please, Almighty, save the sinners,

ਨਾਨਕ , ਅਰਦਾਸਿ ਏਹੁ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੩॥੬॥੧੬੨॥ (੪੧੦-੧੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

This is Guru Nanak's humble request (prayer) before You, O my mind. ||3||6||162||

ਆਸਾਵਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਇਕਤੁਕਾ ॥ (ਇੱਕ-ਤੁਕਾ ਬੋਲੋ) (੪੧੦-੧੯)

Aasaavaree, Fifth Mahl, Ik-Tukas:

ਓਇ ਪਰਦੇਸੀਆ ; ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

O Being (Jeev), you are a stranger who have came after roaming in the cycle of 8.4 million reincarnations,

ਸੁਨਤ ਸੰਦੇਸਿਆ ; ਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੦-੧੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

listen to the call that one have been gone (died) and another is ready to go. ||1||Pause||

ਜਾ ਸਿਉ ; ਰਚਿ ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੦-੧੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Whatever materials or people that this being (jeev) is attached to,

ਸਭ ਕਉ ; ਤਜਿ ਗਏ ਹਾਂ ॥ (੪੧੧-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

shall have to leave all of them behind means that nothing goes along to the next world.

ਸੁਪਨਾ ਜਿਉ ; ਭਏ ਹਾਂ ॥ (੪੧੧-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

These things seem like only a dream,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਿਨਿ੍ ਲਏ ॥੧॥ (੪੧੧-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

to one who obtains Almighty's Name. ||1||

ਹਰਿ ਤਜਿ ; ਅਨ ਲਗੇ ਹਾਂ ॥ (ਲੱਗੇ ਬੋਲੋ) (੪੧੧-੧, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Forsaking Almighty, and clinging to the creation,

ਜਨਮਹਿ ਮਰਿ ; ਭਗੇ ਹਾਂ ॥ (ਭੱਗੇ ਬੋਲੋ) (੪੧੧-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

they run (roam) in the cycle of birth and death (reincarnation).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨਿ ; ਲਹੇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੧-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

But those humble beings, who obtains and recites Almighty's Name,

ਜੀਵਤ ਸੇ ; ਰਹੇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੧-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

remains alive by merging into the supreme life (Almighty).

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ (੪੧੧-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The ones upon whom a True Guru showers His blessings,

ਨਾਨਕ ; ਭਗਤੁ ਸੋਇ ॥੨॥੭॥੧੬੩॥੨੩੨॥ (੪੧੧-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, becomes Almighty's devotee. ||2||7||163||232||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੧੧-੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (੪੧੧-੪)

Raag Aasaa, Ninth Mahl:
Prologue: Guru Tegh Bahadur Ji demonstrates the state of mind.

ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ; ਕਉਨ ਸਿਉ ਮਨ ਕੀ ॥ (੪੧੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੯)

Dear True Guru, who should I tell the condition of the mind?

ਲੋਭਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਦਸ ਹੂ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ;
ਆਸਾ ਲਾਗਿਓ ਧਨ ਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੯)

I am engrossed in greed, running around in the ten directions with hope to obtain wealth. ||1||Pause||

ਸੁਖ ਕੈ ਹੇਤਿ , ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਤ ; ਸੇਵ ਕਰਤ ਜਨ ਜਨ ਕੀ ॥ (੪੧੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੯)

For the sake of pleasure, I have suffered such great pain, and I have to serve each and every person.

ਦੁਆਰਹਿ ਦੁਆਰਿ , ਸੁਆਨ ਜਿਉ ਡੋਲਤ ;
ਨਹ ਸੁਧ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ॥੧॥ (੪੧੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੯)

I wander from door to door like a dog in the waves of greed and I never had consciousness of Almighty's meditation. ||1||

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਅਕਾਰਥ ਖੋਵਤ ; ਲਾਜ ਨ ਲੋਕ ਹਸਨ ਕੀ ॥ (੪੧੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੯)

I am losing this human life in vain, and I don't even ashamed when others laughed at me.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਿਉ ਨਹੀ ਗਾਵਤ ;
ਕੁਮਤਿ ਬਿਨਾਸੈ ਤਨ ਕੀ ॥੨॥੧॥੨੩੩॥ (ਕੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (੪੧੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੯)

Guru Nanak says, why don't you sing Almighty's Praises, so that you may be rid of the evil intellect disposition? ||2||1||233||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੨ (੪੧੧-੯)

Raag Aasaa, First Mahl, Ashtapadees, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੧੧-੯)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.
Prologue: Bharthri Nath asked Guru Nanak Dev Ji about the duties of a person who wish to obtain Almighty and the state of a liberated person. Guru Ji answered him by uttering the following shabad.

ਉਤਰਿ ਅਵਘਟਿ ; ਸਰਵਰਿ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (੪੧੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He descends the treacherous precipice of evil desires, to bathe in the cleansing pool of True Congregation;

ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

without speaking nonsense, he sings praises of Almighty's virtues praises.

ਜਲੁ ਆਕਾਸੀ ; ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O Bharthri, people who were ordinary like water on earth surface becomes vapor and rise towards the sky, such ones remains absorbed in Almighty.

ਰਸੁ ਸਤੁ ਝੋਲਿ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (੪੧੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He abandons the evil desires from his mind and intellect and obtains real-self (Atam) bliss. ||1||

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਸੁਨਹੁ ; ਅਭ ਮੋਰੇ ॥ (੪੧੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Now, within my heart such spiritual wisdom is obtained .

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ; ਸਭ ਠਉਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

that Almighty is totally pervading and permeating all places. ||1||Pause||

ਸਚੁ ਬ੍ਰਤੁ ਨੇਮੁ ; ਨ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who makes Truthfulness his fast and religious vows, does not suffer the pain of death.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ; ਕਰੋਧੁ ਜਲਾਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Hymns (Gurbani), he burns away his anger.

ਗਗਨਿ ਨਿਵਾਸਿ ; ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He dwells in the Tenth Gate, immersed in the Samaadhi (deep meditation).

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (੪੧੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Like the touch of Paras (a stone which converts 8 types metals into gold), he obtains the supreme status by meeting a True Guru. ||2||

ਸਚੁ ਮਨ ਕਾਰਣਿ ; ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥ (ਤੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੪੧੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

To obtain the understanding of truth churn the knowledge to differentiate the truth and false within the mind;

ਸੁਭਰ ਸਰਵਰਿ ; ਮੈਲੁਨ ਧੋਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

wash away the filth of attachment and envy in the tank of true congregation which is full of virtues.

ਜੈ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ; ਤੈਸੋ ਹੋਵੈ ॥ **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੪੧੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The one become like the One with whom he is imbued means one who meditates on Almighty unites into His form,

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਹੋਵੈ ॥੩॥ (੪੧੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and it is becomes evident that whatever the Creator does, becomes reality. ||3||

ਗੁਰ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ; ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Guru is cool and soothing like ice; by meeting a Guru, a deciple puts out the fire (hunger for worldly possessions) of the mind.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ; ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Smear your body with the ashes of dedicated service and serve a Guru with true love (the love which has no condition nor desire for returns),

ਦਰਸਨੁ ਆਪਿ ; ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (੪੧੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Adopt a costume of peace by living in the home of peace this should be your religious order.

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ; ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੪॥ (੪੧੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Utter pure hymns (Gurbani) and this shall be your tone of the Sangkh (shell). ||4||

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਰਾ ॥ (੪੧੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The one with spiritual wisdom within, he alone has obtained the supreme nectar of Almighty's Name.

ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ; ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ **(ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)** (੪੧੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who have contemplated the real-self (Atma) through a Guru (Gurbani) has in reality completed the pilgrimage of bathing at holy places.

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ; ਥਾਨੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ (੪੧੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who acknowledged that Antahkaran is the place belonging to Almighty has in reality completd all types of worship and adoration.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ; ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੫॥ **(ਮਿਲਾਵਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੪੧੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty himself becomes the medium to unite the one with Himself. ||5|| Guru Ji now utters the character of the one who is liberated with the above mentioned methods.

ਰਸਿ ਰਸਿਆ ; ਮਤਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥ (੪੧੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

His intellect delights in the delightful wisdom of loving the One Almighty.

ਤਖਤ ਨਿਵਾਸੀ ; ਪੰਚ ਸਮਾਇ ॥ (੪੧੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He becomes the resident of real-self throne and the five desires (lust, anger, greed, attachement and ego) blends means all the five desires dispels.

ਕਾਰ ਕਮਾਈ ; ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ (੪੧੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He performs his works in obedience to the Will of his Master.

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ; ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥੬॥ (੪੧੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Unknowable Almighty cannot be understood. ||6||

ਜਲ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ; ਜਲ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (੪੧੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The lotus originates in the water, and yet it remains distinct from the water in the same manner a Saint performs all world affairs but stays above means they do not have attachment.

ਜਲ ਮਹਿ ; ਜੋਤਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੪੧੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Just as the lotus flower lives with water but enshrines above the water level in the same manner Saints lives in this world but enshrines Almighty's glory.

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ; ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥ (੪੧੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How to say that Saints form of lotus is near or far away from the water? Guru Ji explains with an example; just like the reflection of sky on water surface although the sky is far away but still it pervades on the water because of its light in the same manner Almighty's reflection is seen on the water of Antahkaran due to ignorance. Although Almighty is the ultimate truth who pervades perfectly with His light but due to ignorance it is seen as merely a shadow therefore how would one say it new or far away.

ਨਿਧਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੭॥ (੪੧੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I sing the praises of Almighty, the treasure of virtue by seeing Him ever-present. ||7||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੪੧੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Inwardly and outwardly, there is none other than Him.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ (੪੧੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever pleases Him, becomes the reality.

ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ; ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੪੧੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, listen, O Bharthri Yogi! This is my conclusion after deliberation;

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥ (੪੧੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

the Pure Almighty's Name is my only Support. ||8||1||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੨-੨)

Aasaa, First Mahl:

ਸਭਿ ਜਪ ਸਭਿ ਤਪ ; ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (੪੧੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O Bharthri Yogi! By becoming a self-willed (manmukh) one may perform all meditation, all austerities, and all clever tricks ,

ਊਝੜਿ ਭਰਮੈ ; ਰਾਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (੪੧੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

all these will lead one to wander in the wilderness, but he does not find the Path of knowledge.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (੪੧੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without understanding, he never obtains the place means with reciting Almighty's Name one may perform various religious rituals;

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੈ ; ਮਾਥੇ ਛਾਈ ॥੧॥ (੪੧੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

but without Almighty's Name (Naam), ashes form of curses are thrown upon one's head. ||1||

ਸਾਚ ਧਣੀ ; ਜਗੁ ਆਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (੪੧੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True is the Master; the world comes and goes in their respective attachments.

ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Yogi Bharthri then asked Guru Nanak, how did this world ended up in the reincarnation cycle and how can one escape this cycle? Guru Ji answered that this world forgot the Almighty therefore they are subjected to the cycle of birth and death. When this being (jeev) adopts humbleness only then he shall be liberated. ||1||Pause||

ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ; ਬਹੁਤੀ ਆਸਾ ॥ (੪੧੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The world is bound by its attachments to the many wishes.

ਗੁਰਮਤੀ ; ਇਕਿ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ (੪੧੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Teachings, some become free of wishes and desires.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ; ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (੪੧੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those with Almighty’s name within their Antahkaran, their heart lotus blossoms forth.

ਤਿਨ੍ ਕਉ ਨਾਹੀ ; ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥੨॥ (੪੧੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They have no fear of the messenger of death means that they become free for fear. ||2||

ਜਗੁ ਤ੍ਰਿਅ ਜਿਤੁ ; ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (੪੧੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The men of the world are conquered by woman; they love the ladies means they are conquered by Maya.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਗਿ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (ਕਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (੪੧੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Attached to children and wife, they forget Almighty’s Name (Naam).

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ; ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ (੪੧੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They waste this human life in vain, and lose the game of life in the gamble fro worldly materials.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੩॥ (੪੧੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Serving the True Guru is the most excellent deed. ||3||

ਬਾਹਰਹੁ ; ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ (੪੧੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Although, outwardly they speaks to own worldly possessions,

ਅੰਦਰਹੁ ਮੁਕਤੁ ; ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਏ ॥ (੪੧੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

but inwardly they are totally liberated from the attachment just like lotus above the water surface.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (੪੧੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They have burned away their attachment to Maya, by Guru’s sermons (Gurbani),

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥੪॥ (੪੧੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

they remain focused on Almighty's Name within their Antahkaran. ||4||

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (੪੧੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They restrains their sensors from wandering for fulfillment of evil desires.

ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ; ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੪੧੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The company of such a Gursikhs, great deeds unites with Almighty.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ; ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (੪੧੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, ones goes astray and continues coming and going means ones continues the journey of birth and death.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥ (੪੧੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When Guru bestows His Mercy, He unites then in company of His deciples.||5||

ਰੂੜੋ ਕਹਉ ; ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ (੪੧੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I cannot describe the Beauteous Almighty.

ਅਕਥ ਕਥਉ ; ਨਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (੪੧੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I speak the unspoken; I cannot estimate His value.

ਸਭ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ ; ਰਜਾਈ ॥ (੪੧੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All pain and pleasure come by Your Will.

ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ; ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੬॥ (੪੧੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All pain is eradicated by the True Name. ||6||

ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਾਜਾ ; ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥ (੪੧੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the physical hands he plays the instrument of praise with Antahkaran and without the feet of desire, play the rhythm.

ਜੇ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ; ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੪੧੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But if he understands Guru's Hymn (Gurbani), then he shall behold the True Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ; ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥ (੪੧੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

With the True Almighty within the self, all happiness comes along.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥ (੪੧੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Showering His Mercy, the Preserving Almighty protect him from all pains. ||7||

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ; ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (੪੧੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If one eliminates his self-conceit, he then sees Almighty within the three worlds;

ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ; ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੪੧੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He understands the Guru's Hymn (Gurbani) then he is merges into the True Almighty.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ; ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ (੪੧੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Contemplating the Shabad (Gurbani), he concentrates on One Almighty.

ਨਾਨਕ , ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੨॥ **(ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੪੧੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, great is the Guru who is corrector. ||8||2||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੨-੧੩)

Aasaa, First Mahl:

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ; ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥ (੪੧੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Write the virtues of Almighty, who is beyond any measurement and calculation, and after writing believe them means have faith,

ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ; ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥ (੪੧੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

once the mind agrees to Almighty's vitues then the pride will be dispelled away and then one should describe the knowledge of real-self to others.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਰੁ ॥ (੪੧੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the description of Almighty's virtues the reading of knowledge and poetry are useless loads.

ਲੇਖ ਅਸੰਖ ; ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ (੪੧੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

because the borderless Almighty is beyond innumerable writings descriptions. ||1||

ਐਸਾ ਸਾਚਾ ; ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (੪੧੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Know that such a True Almighty is the One and only.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Understand that birth and death come according to Almighty's Will. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (੪੧੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Because of attachment to Maya, the world is bound by the Messenger of Death.

ਬਾਂਧਾ ਛੂਟੈ ; ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥ (੪੧੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

These bonds of Maya are released when one remembers Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (੪੧੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Guru is the Giver of peace; do not look for any other.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (੪੧੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In this world, and the next, He shall stand by you. ||2||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਤਾਂ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (੪੧੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who dies in Guru's Shabad (Gurbani), embraces love for the One Almighty.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ; ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (ਅ-ਚਰ ਬੋਲੋ) (੪੧੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who eats the uneatable, has his doubts dispelled.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ; ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (੪੧੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is Jivan Mukta - liberated while yet alive; Almighty's Name (Naam) abides in his mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ; ਤ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (੪੧੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Becoming Gurmukh, he merges into the True Almighty. ||3||

ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ; ਗਗਨੁ ਅਕਾਸੁ ॥ (੪੧੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The One who created the earth and the Akaashic ethers of the sky,

ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (੪੧੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

established all; He establishes and disestablishes.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (੪੧੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself is permeating all.

ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੇ ; ਬਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥ (੪੧੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He does not consult anyone; He Himself forgives. ||4||

ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ; ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥ (੪੧੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are the Ocean, over-flowing with jewels and rubies.

ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ; ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (੪੧੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are pure, the true treasure of virtue.

ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ; ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥ (੪੧੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Peace is enjoyed, meeting the Guru, the Spiritual Teacher.

ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ; ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ ॥੫॥ (੪੧੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is the only Master; He is the only Minister. ||5||

ਜਗੁ ਬੰਦੀ ; ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ (੪੧੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The world is held in bondage; he alone is emancipated, who conquers his ego.

ਜਗਿ ਗਿਆਨੀ ; ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ (੪੧੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How rare in the world is that wise person, who practices this.

ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ; ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (੪੧੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How rare in this world is that scholar who reflects upon this.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ; ਸਭ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥ (੪੧੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without meeting the True Guru, all wander in ego. ||6||

ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ; ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (੪੧੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The world is unhappy; only a few are happy.

ਜਗੁ ਰੋਗੀ ; ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥ (੪੧੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The world is diseased, from its indulgences; it weeps over its lost virtue.

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ; ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (੪੧੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The world wells up, and then subsides, losing its honor.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥ (੪੧੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He alone, who becomes Gurmukh, understands. ||7||

ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ; ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥ (੪੧੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

His price is so costly; His weight is unbearable.

ਅਟਲ ਅਛਲੁ ; ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥ (ਅਟੱਲ, ਅ-ਛਲ ਬੋਲੋ) (੪੧੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is immovable and undeceivable; enshrine Him in your mind, through the Guru's Teachings.

ਭਾਇ ਮਿਲੈ ; ਭਾਵੈ ਭਇ ਕਾਰੁ ॥ (੪੧੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Meet Him through love, become pleasing to Him, and act in fear of Him.

ਨਾਨਕੁ ; ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੩॥ (੪੧੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak the lowly says this, after deep contemplation. ||8||3||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੩-੫)

Aasaa, First Mahl:

ਏਕੁ ਮਰੈ ; ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥ (੪੧੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When someone dies, the five passions meet and mourn his death.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ; ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋਵਹਿ ॥ (੪੧੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Overcoming self-conceit, he washes off his filth with Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ; ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ (੪੧੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who knows and understands, enters the home of peace and poise.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥ (੪੧੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without understanding, he loses all his honor. ||1||

ਕਉਣੁ ਮਰੈ ; ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ (੪੧੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Who dies, and who weeps for him?

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ; ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

DearAlmighty, Creator, Cause of causes, You are over the heads of all. ||1||Pause||

ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵੈ ; ਦੁਖੁ ਕੋਇ ॥ (੪੧੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Who weeps over the pain of the dead?

ਸੋ ਰੋਵੈ ; ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ ॥ (੪੧੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who weep, do so over their own troubles.

ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ; ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ (੪੧੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty knows the condition of those who are so affected.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (੪੧੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever the Creator does, comes to pass. ||2||

ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ; ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥ (੪੧੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who remains dead while yet alive, is saved, and saves others as well.

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥ (੪੧੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Celebrate the Victory of Almighty; taking to His Sanctuary, the supreme status is obtained.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ (੪੧੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice to the feet of the True Guru.

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ; ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥ (੪੧੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Guru is the boat; through the Shabad of His Word, the terrifying worldly ocean is crossed over. ||3||

ਨਿਰਭਉ ਆਪਿ ; ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ (੪੧੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself is Fearless; His Divine Light is contained in all.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥ (੪੧੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Name, the world is defiled and untouchable.

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ; ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਤਿ ॥ (੪੧੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Through evil-mindedness, they are ruined; why should they cry out and weep?

ਜਨਮਿ ਮੂਏ ; ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥ (੪੧੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are born only to die, without hearing the music of meditation. ||4||

ਮੂਏ ਕਉ ; ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ (੪੧੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Only one's true friends mourn one's death.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਵਹਿ ; ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ (੪੧੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Those under the sway of the three dispositions continue to mourn on and on.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤ ॥ (੪੧੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Disregarding pain and pleasure, center your consciousness on Almighty.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ; ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੫॥ (੪੧੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Dedicate your body and mind to the Love of Almighty. ||5||

ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ; ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥ (੪੧੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The One Almighty dwells within the various and countless beings.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ; ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥ (੪੧੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
There are so many rituals and religious faiths, their number is innumerable.

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ; ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ ॥ (੪੧੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Without the Fear of Almighty, and meditation, one's life is in vain.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਥ ॥੬॥ (੪੧੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Singing the Praises of Almighty's Virtues, the supreme wealth is obtained. ||6||

ਆਪਿ ਮਰੈ ; ਮਾਰੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ (੪੧੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He Himself dies, and He Himself kills.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (੪੧੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He Himself establishes, and having established, disestablishes.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ; ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ॥ (੪੧੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He created the Universe, and by His Divine Nature, instilled His Divine Light into it.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥੭॥ (੪੧੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
One who reflects upon Guru's Shabad (Gurbani), meets Almighty, without doubt. ||7||

ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ; ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ (੪੧੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Pollution is the burning fire, which is consuming the world.

ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ; ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥ (੪੧੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Pollution is in the water, upon the land, and everywhere.

ਨਾਨਕ , ਸੂਤਕਿ ; ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ (੪੧੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Guru Nanak says, people are born and die in pollution.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥੪॥ (੪੧੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
By Guru's Grace, they drink in Almighty's sublime elixir. ||8||4||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੩-੧੬)
Aasaa, First Mahl:

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ; ਸੁ ਪਰਖੇ ਹੀਰਾ ॥ (੪੧੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
One who contemplates his own self, tests the worth of the jewel.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਤਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ (੪੧੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
With a single glance, the Perfect Guru saves him.

ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ; ਮਨ ਤੇ , ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥ (੪੧੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
When the Guru is pleased, one's mind comforts itself. ||1||

ਐਸਾ ਸਾਹੁ ; ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥ (੪੧੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He is such a banker, who tests us.

ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ; ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By His True Glance of Grace, we are blessed with the Love of the One Almighty, and are saved. ||1||Pause||

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ; ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ (੪੧੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The capital of Almighty's Name (Naam) is pure and sublime.

ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ; ਪੈਕਾਰੁ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੧੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That peddler is rendered pure, who is imbued with the Truth.

ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ; ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ (੪੧੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Praising Almighty, in the house of poise, he attains the Guru, the Creator. ||2||

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (੪੧੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who burns away hope and desire through Guru's Shabad (Gurbani),

ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ; ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ (੪੧੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

chants Almighty's Name, and inspires others to chant it as well.

ਗੁਰ ਤੇ ; ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ (੪੧੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the Guru, he finds the Path home, to the Mansion of Almighty's Presence. ||3||

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ; ਜੋਤਿ ਅਨੂਪੁ ॥ (੪੧੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

His body becomes golden, by Almighty's Incomparable Light.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਵਾ ; ਸਗਲ ਸਰੂਪੁ ॥ (੪੧੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He beholds the divine beauty in all the three worlds.

ਮੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਲੈ ; ਸਾਚੁ ਅਖੂਟੁ ॥੪॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੪੧੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That inexhaustible wealth of Truth is now in my lap. ||4||

ਪੰਚ , ਤੀਨਿ ; ਨਵ , ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੪੧੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the five elements, the three worlds, the nine regions and the four directions, Almighty is pervading.

ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ; ਕਲ ਧਾਰਿ ਰਹਾਵੈ ॥ (੪੧੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He supports the earth and the sky, exercising His almighty power.

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਉ ; ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥੫॥ (੪੧੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He turns the outgoing mind around. ||5||

ਮੂਰਖੁ ਹੋਇ ; ਨ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ (੪੧੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The fool does not realize what he sees with his eyes.

ਜਿਹਵਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ; ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ (੪੧੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He does not taste with his tongue, and does not understand what is said.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ; ਜਗ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥੬॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੧੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Intoxicated with poison, he argues with the world. ||6||

ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ ; ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ॥ (੪੧੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the uplifting society, one is uplifted.

ਗੁਣ ਕਉ ਧਾਵੈ ; ਅਵਗਣ ਧੋਵੈ ॥ (੪੧੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He chases after virtue and washes off his sins.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥੭॥ (੪੧੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without serving the Guru, celestial poise is not obtained. ||7||

ਹੀਰਾ ਨਾਮੁ ; ਜਵੇਹਰ ਲਾਲੁ ॥ (੪੧੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's Name (Naam), is a diamond, a jewel, a ruby.

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਹੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਮਾਲੁ ॥ (੪੧੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The pearl of the mind is the inner wealth.

ਨਾਨਕ ; ਪਰਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੮॥੫॥ (੪੧੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, Almighty tests us, and blesses us with His Glance of Grace. ||8||5||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੪-੫)

Aasaa, First Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ , ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ (੪੧੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The Gurmukh obtains spiritual wisdom, meditation and satisfaction of the mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਮਹਲੀ , ਮਹਲੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (੪੧੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The Gurmukh realizes the Mansion of Almighty's Presence.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ (੪੧੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The Gurmukh is attuned to Guru's Shabad (Gurbani), as his Insignia. ||1||

ਐਸੇ ; ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (੪੧੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Such is the loving meditation of Almighty's contemplation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The Gurmukh realizes the True Name, the Destroyer of ego. ||1||Pause||

ਅਹਿਨਿਸਿ ; ਨਿਰਮਲੁ ਥਾਨਿ ਸੁਥਾਨੁ ॥ (੪੧੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Day and night, he remains pure, and abides in the sublime place.

ਤੀਨ ਭਵਨ ; ਨਿਹਕੇਵਲ ਗਿਆਨੁ ॥ (੪੧੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He gains the wisdom of the three worlds.

ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ (੪੧੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Through the True Guru, the Command of Almighty's Will is realized. ||2||

ਸਾਚਾ ਹਰਖੁ ; ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ॥ (੪੧੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He enjoys true pleasure, and suffers no pain.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗਿਆਨੁ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥ (੪੧੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He enjoys the ambrosial wisdom, and the highest sublime essence.

ਪੰਚ ਸਮਾਈ ; ਸੁਖੀ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੩॥ (੪੧੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He overcomes the five evil passions, and becomes the happiest of all men. ||3||

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ; ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (੪੧੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Your Divine Light is contained in all; everyone belongs to You.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ; ਵਿਛੋੜੇ ਸੋਈ ॥ (੪੧੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You Yourself join and separate again.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (੪੧੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever the Creator does, comes to pass. ||4||

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ; ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੪੧੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He demolishes, and He builds; by His Order, he merges us into Himself.

ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ; ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥ (੪੧੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever is pleasing to His Will, happens.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਪੂਰਾ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥ (੪੧੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, no one obtains the Perfect Almighty. ||5||

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ; ਨ ਸੁਰਤਿ ਪਰਾਨਿ ॥ (੪੧੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In childhood and old age, he does not understand.

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ; ਬੂਡੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ (੪੧੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the prime of youth, he is drowned in his pride.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਕਿਆ ਲਹਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥੬॥ (੪੧੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Name, what can the fool obtain? ||6||

ਜਿਸ ਕਾ ਅਨੁ ਧਨੁ ; ਸਹਜਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥ (੪੧੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He does not know the One who blesses him with nourishment and wealth.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ; ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ (੪੧੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Deluded by doubt, he later regrets and repents.

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ; ਬਉਰਾ ਬਉਰਾਨਾ ॥੭॥ (੪੧੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The noose of death is around the neck of that crazy madman. ||7||

ਬੂਡਤ ਜਗੁ ਦੇਖਿਆ ; ਤਉ ਡਰਿ ਭਾਗੇ ॥ (੪੧੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I saw the world drowning, and I ran away in fear.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (੪੧੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How very fortunate are those who have been saved by the True Guru.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ॥੮॥੬॥ (੪੧੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, they are attached to the feet of the Guru. ||8||6||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੪-੧੪)

Aasaa, First Mahl:

ਗਾਵਹਿ ਗੀਤੇ ; ਚੀਤਿ ਅਨੀਤੇ ॥ (੪੧੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They sing religious songs, but their consciousness is wicked.

ਰਾਗ ਸੁਣਾਇ ; ਕਹਾਵਹਿ ਬੀਤੇ ॥ (੪੧੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They sing the songs, and call themselves divine,

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਮਨਿ ਝੂਠੁ ਅਨੀਤੇ ॥੧॥ (੪੧੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

but without the Name, their minds are false and wicked. ||1||

ਕਹਾ ਚਲਹੁ ; ਮਨ ਰਹਹੁ ਘਰੇ ॥ (੪੧੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Where are you going? O mind, remain in your own home.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ;
ਖੋਜਤ ਪਾਵਹੁ ਸਹਜਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukhs are satisfied with Almighty's Name; searching, they easily find Almighty. ||1||Pause||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਮਨਿ ਮੋਹੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (੪੧੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Sexual desire, anger and worldly attachment fill the mind and body;

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ; ਸੁ ਪੀਰਾ ॥ (੪੧੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

greed and egotism lead only to pain.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥ (੪੧੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How can the mind be comforted without Almighty's Name? ||2||

ਅੰਤਰਿ ਨਾਵਣੁ ; ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (ਨ੍ਾਵਣ ਬੋਲੋ) (੪੧੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who cleanses himself within, knows the True Almighty.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ (੪੧੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh knows the condition of his innermost being.

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ; ਮਹਲੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥੩॥ (੪੧੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the True Shabad, the Mansion of Almighty's Presence is not realized. ||3||

ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ; ਆਕਾਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ (੪੧੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who merges his form into the Formless Almighty,

ਅਕਲ ਕਲਾ ; ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥ (੪੧੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

abides in the True Almighty, the Powerful, beyond power.

ਸੋ ਨਰੁ ; ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੪॥ (੪੧੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such a person does not enter into the womb of reincarnation again. ||4||

ਜਹਾਂ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਤਹ ਜਾਉ ॥ (੪੧੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Go there, where you may obtain Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ; ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ (੪੧੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, perform good deeds.

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੧੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Imbued with Almighty's Name (Naam), sing the Praises of Almighty's Virtues. ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (੪੧੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Serving the Guru, I have come to understand myself.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ; ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (੪੧੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Ambrosial Naam, the Giver of Peace, abides within my mind.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਬਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ॥੬॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੧੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Night and day, I am imbued with Guru's Bani, and Almighty's Name (Naam). ||6||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਏ ; ਤਾ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥ (੪੧੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When my Almighty attaches someone to Him, only then is that person attached.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ; ਸਬਦੇ ਜਾਗੈ ॥ (੪੧੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Conquering ego, he remains awake to Guru's Shabad (Gurbani).

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੭॥ (੪੧੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Here and hereafter, he enjoys lasting peace. ||7||

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (੪੧੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The fickle mind does not know the way.

ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲਾ ; ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ (੪੧੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The filthy self-willed manmukh does not understand the Shabad.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੮॥ (੪੧੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh chants the Pure Naam. ||8||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਗੈ ; ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੪੧੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I offer my prayer to Almighty,

ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ; ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੪੧੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

that I might dwell in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੯॥ (੪੧੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There, sins and sufferings are erased, and one is illumined with Almighty's Name. ||9||

ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ; ਆਚਾਰੁ ਪਰਾਤਾ ॥ (੪੧੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In reflective meditation, I have come to love good conduct.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (੪੧੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the True Guru's Word, I recognize the One Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੧੦॥੭॥ **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੪੧੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, my mind is imbued with Almighty's Name. ||10||7||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੫-੬)

Aasaa, First Mahl:

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ; ਸਾਕਤੁ ਦੇਵਾਨਾ ॥ (੪੧੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The mind of the faithless cynic is like a crazy elephant.

ਬਨ ਖੰਡਿ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹੈਰਾਨਾ ॥ (੪੧੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

It wanders around the forest, distracted by attachment to Maya.

ਇਤ ਉਤ ਜਾਹਿ ; ਕਾਲ ਕੇ ਚਾਪੇ ॥ (੪੧੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

It goes here and there, hounded by death.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਘਰੁ ਆਪੇ ॥੧॥ (੪੧੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh seeks, and finds his own home. ||1||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ; ਮਨੁ ਨਹੀ ਠਉਰਾ ॥ (੪੧੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Guru's Shabad, the mind finds no place of rest.

ਸਿਮਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਅਵਰ ਤਿਆਗਹੁ ਹਉਮੈ ਕਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Remember in meditation Almighty's Name, the most pure and sublime; renounce your bitter egotism. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ; ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਰਹਸੀ ॥ (੪੧੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Tell me, how can this stupid mind be rescued?

ਬਿਨੁ ਸਮਝੇ ; ਜਮ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹਸੀ ॥ (੪੧੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without understanding, it shall suffer the pains of death.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ॥ (੪੧੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty Himself forgives us, and unites us with the True Guru.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰੇ ; ਸਚੁ ਪੇਲੈ ॥੨॥ (੪੧੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Almighty conquers and overcomes the tortures of death. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਰਮਾ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਰਮਾ ॥ (੪੧੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This mind commits its deeds of karma, and this mind follows the Dharma.

ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਪੰਚ ਤਤੁ ਤੇ ਜਨਮਾ ॥ (੪੧੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This mind is born of the five elements.

ਸਾਕਤੁ ਲੋਭੀ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥ (੪੧੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This foolish mind is perverted and greedy.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪੈ , ਮਨੁ ਰੂੜਾ ॥੩॥ (੪੧੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Chanting Almighty's Name (Naam), the mind of the Gurmukh becomes beautiful. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ; ਅਸਥਾਨੇ ਸੋਈ ॥ (੪੧੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The mind of the Gurmukh finds Almighty's home.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (੪੧੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh comes to know the three worlds.

ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ , ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ (੪੧੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This mind is a Yogi, an enjoyer, a practicer of austerities.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਚੀਨੈ੍ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੪॥ (੪੧੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh understands Almighty Himself. ||4||

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ; ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ॥ (੪੧੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This mind is a detached renunciate, forsaking egotism.

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਮਨਸਾ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੀ ॥ (੪੧੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Desire and duality afflict each and every heart.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੈ ॥ (੪੧੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh drinks in Almighty's sublime essence;

ਦਰਿ ਘਰਿ ਮਹਲੀ ; ਹਰਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥੫॥ (੪੧੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

at His Door, in the Mansion of Almighty's Presence, He preserves his honor. ||5||

ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਰਾਜਾ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮਿ ॥ (੪੧੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This mind is the king, the hero of cosmic battles.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਭਉ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ॥ (੪੧੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The mind of the Gurmukh becomes fearless through Almighty's Name (Naam).

ਮਾਰੇ ਪੰਚ ; ਅਪੁਨੈ ਵਸਿ ਕੀਏ ॥ (੪੧੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Overpowering and subduing the five passions,

ਹਉਮੈ ਗ੍ਰਾਸਿ ; ਇਕਤੁ ਥਾਇ ਕੀਏ ॥੬॥ (੪੧੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

holding ego in its grip, it confines them to one place. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਾਗ ਸੁਆਦ ਅਨ ਤਿਆਗੇ ॥ (੪੧੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh renounces other songs and tastes.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਭਗਤੀ ਜਾਗੇ ॥ (੪੧੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The mind of the Gurmukh is awakened to devotion.

ਅਨਹਦ ਸੁਣਿ ਮਾਨਿਆ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (੪੧੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Hearing the unstruck music of the sound current, this mind contemplates the Shabad, and accepts it.

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ੍ ; ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੭॥ (੪੧੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Understanding itself, this soul becomes attuned to the Formless Almighty. ||7||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਦਰਿ ਘਰਿ ਸੋਈ ॥ (੪੧੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This mind becomes pure, in the Court and the Home of Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਗਤਿ ਭਾਉ , ਧੁਨਿ ਹੋਈ ॥ (੪੧੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh shows his love through loving meditation.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (੪੧੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Night and day, by Guru's Grace, sing Almighty's Praises.

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ॥੮॥ (੪੧੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty dwells in each and every heart, since the very beginning of time, and throughout the ages. ||8||

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਤਾ ॥ (੪੧੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This mind is intoxicated with the sublime essence of Almighty;

ਸਰਬ ਰਸਾਇਣੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (੪੧੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh realizes the essence of totality.

ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ; ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਾ ॥ (੪੧੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

For the sake of meditation, he dwells at the Guru's Feet.

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੯॥੮॥ (੪੧੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak is the humble servant of the slave of Almighty's slaves. ||9||8||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੬-੧)

Aasaa, First Mahl:

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ; ਧਨੁ ਕਾ ਕੋ ਕਹੀਐ ॥ (੪੧੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the body perishes, whose wealth is it?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਤ ਲਹੀਐ ॥ (੪੧੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, how can Almighty's Name be obtained?

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ; ਸੰਗਿ ਸਖਾਈ ॥ (੪੧੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The wealth of Almighty's Name is my Companion and Helper.

ਅਹਿਨਿਸਿ ; ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ (੪੧੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Night and day, center your loving attention on the Pure Almighty. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (੪੧੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's Name, who is ours?

ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ;
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I look upon pleasure and pain alike; I shall not forsake Almighty's Name (Naam). Almighty Himself forgives me, and blends me with Himself. ||1||Pause||

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਹੇਤੁ ; ਗਵਾਰਾ ॥ (੪੧੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The fool loves gold and women.

ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ (੪੧੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Attached to duality, he has forgotten Almighty's Name (Naam).

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਬਖਸਹਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ (੪੧੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, he alone chants Almighty's Name (Naam), whom You have forgiven.

ਦੂਤੁ ਨ ਲਾਗਿ ਸਕੈ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥ (੪੧੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Death cannot touch one who sings the Praises of Almighty's Virtues. ||2||

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਰਾਮ ਗੁਪਾਲਾ ॥ (੪੧੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty, the Guru, is the Giver; Almighty, the Sustainer of the World.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ (੪੧੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If it is pleasing to Your Will, please preserve me, Merciful Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੪੧੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As Gurmukh, my mind is pleased with Almighty.

ਰੋਗ ਮਿਟੇ ; ਦੁਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੩॥ (੪੧੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My diseases are cured, and my pains are taken away. ||3||

ਅਵਰੁ ਨ ਅਉਖਧੁ ; ਤੰਤ ਨ ਮੰਤਾ ॥ (੪੧੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There is no other medicine, Tantric charm or mantra.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ; ਕਿਲਵਿਖ ਹੰਤਾ ॥ (੪੧੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Remember Almighty with mind and body and all sins shall be eradicated.

ਤੂੰ ਆਪਿ ਭੁਲਾਵਹਿ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (੪੧੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You Yourself cause us to stray from the path, and forget Almighty's Name (Naam).

ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਾਖਹਿ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥ (੪੧੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Showering Your Mercy, You Yourself save us. ||4||

ਰੋਗੁ ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ; ਮਨਿ ਦੂਜਾ ॥ (੪੧੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The mind is diseased with doubt, superstition and duality.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਭਰਮਿ , ਜਪਹਿ ਜਪੁ ਦੂਜਾ ॥ (੪੧੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, it dwells in doubt, and contemplates duality.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਗੁਰ ; ਦਰਸ ਨ ਦੇਖਹਿ ॥ (੪੧੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Guru reveals the Darshan, the Blessed Vision of the Primal Almighty.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ; ਜਨਮੁ , ਕਿ ਲੇਖਹਿ ॥੫॥ (੪੧੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Guru's Shabad, what use is human life? ||5||

ਦੇਖਿ ਅਚਰਜੁ ; ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦਿ ॥ (੪੧੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Beholding the Marvellous Almighty, I am wonder-struck and astonished.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਰ ਨਰ ; ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ (੪੧੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In each and every heart, of the angels and holy men, He dwells in celestial Samaadhi.

ਭਰਿਪੁਰਿ ; ਧਾਰਿ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (੪੧੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have enshrined the All-pervading Almighty within my mind.

ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ; ਅਵਰੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੬॥ (੪੧੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There is no one else equal to You. ||6||

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ; ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥ (੪੧੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

For the sake of meditation, we chant Your Name.

ਸੰਤ ਭਗਤ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ; ਰਾਮੁ ॥ (੪੧੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's devotees dwell in the Society of the Saints.

ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ; ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (੪੧੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Breaking his bonds, one comes to meditate on Almighty.

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੭॥ (੪੧੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The Gurmukhs are emancipated, by the Guru-given knowledge of Almighty. ||7||

ਨਾ ਜਮਦੂਤ ; ਦੂਖੁ ਤਿਸੁ ਲਾਗੈ ॥ (੪੧੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The Messenger of Death cannot touch him with pain;

ਜੋ ਜਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਜਾਗੈ ॥ (੪੧੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Almighty's humble servant remains awake to the Love of Almighty's Name (Naam).

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ; ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ (੪੧੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Almighty is the Lover of His devotees; He dwells with His devotees.

ਨਾਨਕ , ਮੁਕਤਿ ਭਏ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥੯॥ (੪੧੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Guru Nanak says, they are liberated, through the Love of Almighty. ||8||9||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਇਕਤੁਕੀ ॥ (੪੧੬-੧੩)
Aasaa, First Mahl, Ik-Tukee:

ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਠਾਕੁਰ ਜਾਨੈ ॥ (੪੧੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
One who serves the Guru, knows his Master.

ਦੂਖੁ ਮਿਟੈ ; ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ (੪੧੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
His pains are erased, and he realizes the True Shabad. ||1||

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਖੈਨੀ ॥ (੪੧੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Meditate on Almighty, O my friends and companions.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਦੇਖਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Serving the True Guru, you shall behold Almighty with your eyes. ||1||Pause||

ਬੰਧਨ ; ਮਾਤ ਪਿਤਾ , ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੪੧੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
People are entangled with mother, father and the world.

ਬੰਧਨ ; ਸੁਤ ਕੰਨਿਆ ਅਰੁ ਨਾਰਿ ॥੨॥ (੪੧੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are entangled with sons, daughters and spouses. ||2||

ਬੰਧਨ ; ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕੀਆ ॥ (੪੧੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are entangled with religious rituals, and religious faith, acting in ego.

ਬੰਧਨ ; ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮਨਿ ਬੀਆ ॥੩॥ **(ਕਲੱਤੁ ਬੋਲੋ)** (੪੧੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are entangled with sons, wives and others in their minds. ||3||

ਬੰਧਨ ; ਕਿਰਖੀ ਕਰਹਿ ਕਿਰਸਾਨ ॥ (੪੧੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The farmers are entangled by farming.

ਹਉਮੈ ਡੰਨੁ ਸਹੈ ; ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਾਨ ॥੪॥ (੪੧੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
People suffer punishment in ego, and Almighty King exacts the penalty from them. ||4||

ਬੰਧਨ ; ਸਉਦਾ ਅਣਵੀਚਾਰੀ ॥ **(ਅਣ-ਵੀਚਾਰੀ ਬੋਲੋ)** (੪੧੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are entangled in trade without contemplation.

ਤਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥੫॥ (੪੧੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are not satisfied by attachment to the expanse of Maya. ||5||

ਬੰਧਨ ; ਸਾਹ ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ , ਜਾਇ ॥ (੪੧੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are entangled with that wealth, amassed by bankers.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ; ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥੬॥ (੪੧੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Without devotion to Almighty, they do not become acceptable. ||6||

ਬੰਧਨ ; ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (੪੧੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are entangled with the Vedas, religious discussions and egotism.

ਬੰਧਨਿ ਬਿਨਸੈ ; ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ॥੭॥ (੪੧੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They are entangled, and perish in attachment and evil desires. ||7||

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਣਾਈ ॥ (੪੧੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty's Name.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ; ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੧੦॥ (੪੧੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who is saved by the True Guru, does not suffer entanglement. ||8||10||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੩ ॥ (੪੧੭-੧)

Raag Aasaa, First Mahl, Ashtapadees, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੧੭-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji went to Eminabad in Gujranwala, a district of Pakistan, accompanied by Bhai Bala Ji, Bhai Mardana Ji and other Saints. Bhai Mardana Ji went alone into the town to look for some food but the local Pathans teased and dishonoured him. When he came back and he told Guru Ji what has happened. Guru Ji uttered the following shabad explaining in details of the future invasion of King Babbar which took place later in the year 1521. During the invasion, King Babbar brutally murdered all the male Pathan and seized all the women, including children. Guru Ji utterd two Shabads pertaining to this invasion, one in Rag Tilang and the other in Rag Assa with three Ashtapadees. In the following three Ashtapadees, Guru Ji explains Babbar's looting, brutality, the condition of the victims and explains that the world is only in existence for a predetermined period of time means it is not permanent.

ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਸੋਹਨਿ ਪਟੀਆ ; ਮਾਂਗੀ ਪਾਇ ਸੰਧੂਰੁ ॥ (੪੧੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those heads adorned with braided hair, with their parts painted with vermillion

ਸੇ ਸਿਰ ਕਾਤੀ ਮੁੰਨੀਅਨ੍ਹਿ ; ਗਲ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ਧੂੜਿ ॥ (੪੧੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

- those heads were shaved with scissors, and their throats were choked with dust.

ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਦੀਆ ; ਹੁਣਿ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ (੪੧੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They lived in palatial mansions, but now, they cannot even sit near the palaces. ||1||

ਆਦੇਸੁ ; ਬਾਬਾ ਆਦੇਸੁ ॥ (੪੧੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Hail to You, Dear Almighty, Hail to You!

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੇਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Primal Almighty, Your limits are not known; You create, and create, and behold the scenes. ||1||Pause||

ਜਦਹੁ ਸੀਆ ਵੀਆਹੀਆ ; ਲਾੜੇ ਸੋਹਨਿ ਪਾਸਿ ॥ (੪੧੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When they were married, their husbands looked so handsome beside them.

ਹੀਡੋਲੀ ਚੜਿ , ਆਈਆ ; ਦੰਦ ਖੰਡ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ॥ (੪੧੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They came in palanquins, decorated with ivory;

ਉਪਰਹੁ ਪਾਣੀ ਵਾਰੀਐ ; ਝਲੇ ਝਿਮਕਨਿ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (ਝੱਲੇ ਬੋਲੋ) (੪੧੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

water was sprinkled over their heads, and glittering fans were waved above them. ||2||

ਇਕੁ ਲਖੁ ਲਹਨਿ੍ ਬਹਿਠੀਆ ; ਲਖੁ ਲਹਨਿ੍ ਖੜੀਆ ॥ (੪੧੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They were given hundreds of thousands of coins when they sat, and hundreds of thousands of coins when they stood.

ਗਰੀ ਛੁਹਾਰੇ ਖਾਂਦੀਆ ; ਮਾਣਨਿ੍ ਸੇਜੜੀਆ ॥ (੪੧੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They ate coconuts and dates, and rested comfortably upon their beds.

ਤਿਨ੍ ਗਲਿ ਸਿਲਕਾ ਪਾਈਆ ; ਤੁਟਨਿ੍ , ਮੋਤਸਰੀਆ ॥੩॥ (੪੧੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But ropes were put around their necks, and their strings of pearls were broken. ||3||

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਦੁਇ , ਵੈਰੀ ਹੋਏ ; ਜਿਨ੍ੀ ਰਖੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (੪੧੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Their wealth and youthful beauty, which gave them so much pleasure, have now become their enemies.

ਦੂਤਾ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ; ਲੈ ਚਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (੪੧੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The order was given to the soldiers, who dishonored them, and carried them away.

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ; ਜੇ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੪॥ (੪੧੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If it is pleasing to Almighty's Will, He bestows greatness; if is pleases His Will, He bestows punishment. ||4||

ਅਗੋ ਦੇ ਜੇ ਚੇਤੀਐ ; ਤਾਂ ਕਾਇਤੁ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (੪੧੭-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

If someone focuses on Almighty beforehand, then why should he be punished?

ਸਾਹਾਂ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈਆ ; ਰੰਗਿ ਤਮਾਸੈ ਚਾਇ ॥ (੪੧੭-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The kings had lost their higher consciousness, reveling in pleasure and sensuality.

ਬਾਬਰ ਵਾਣੀ , ਫਿਰਿ ਗਈ ; ਕੁਇਰੁ , ਨ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ॥੫॥ (੪੧੭-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Since Baabar's rule has been proclaimed, even the princes have no food to eat. ||5||

ਇਕਨਾ ਵਖਤ ਖੁਆਈਅਹਿ ; ਇਕਨ੍ਹਾ ਪੂਜਾ ਜਾਇ ॥ (੪੧੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The Muslims have lost their five times of daily prayer, and the Hindus have lost their worship as well.

ਚਉਕੇ ਵਿਣੁ , ਹਿੰਦਵਾਣੀਆ ; ਕਿਉ ਟਿਕੇ ਕਢਹਿ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਏ ਬੋਲੋ) (੪੧੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Without their sacred squares, how shall the Hindu women bathe and apply the frontal marks to their foreheads?

ਰਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਚੇਤਿਓ ; ਹੁਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ (੪੧੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

They never remembered their Almighty as Raam, and now they cannot even chant Khudaa-i||6||

ਇਕਿ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ਆਪਣੈ ; ਇਕਿ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਪੁਛਹਿ ਸੁਖ ॥ (੪੧੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Some have returned to their homes, and meeting their relatives, they ask about their safety.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਏਹੋ ਲਿਖਿਆ ; ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਵਹਿ ਦੁਖ ॥ (੪੧੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

For some, it is pre-ordained that they shall sit and cry out in pain.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖ ॥੭॥੧੧॥ (੪੧੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guru Nanak says, whatever pleases Him, comes to pass and what is the fate of mankind? ||7||11||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੭-੧੩)

Aasaa, First Mahl:

ਕਹਾ , ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ; ਕਹਾ , ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ (੪੧੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Where are the games, the stables, the horses? Where are the drums and the bugles?

ਕਹਾ , ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ; ਕਹਾ , ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥ (੪੧੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Where are the sword-belts and chariots? Where are those scarlet uniforms?

ਕਹਾ , ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ; ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (੪੧੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Where are the rings and the beautiful faces? They are no longer to be seen here. ||1||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ; ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥ (੪੧੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
This world is Yours; You are Master of the Universe.

ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ; ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In an instant, You establish and disestablish. You distribute wealth as it pleases You. ||1||Pause||

ਕਹਾਂ , ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ; ਕਹਾ , ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ (੪੧੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Where are the houses, the gates, the hotels and palaces? Where are those beautiful way-stations?

ਕਹਾਂ , ਸੁ ਸੇਜ , ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ; ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ , ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ (੪੧੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Where are those beautiful women, reclining on their beds, whose beauty would not allow one to sleep?

ਕਹਾ , ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ; ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥ (੪੧੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Where are those betel leaves, their sellers, and the haremees? They have vanished like shadows. ||2||

ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ , ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ; ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ (੪੧੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
For the sake of this wealth, so many were ruined; because of this wealth, so many have been disgraced.

ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ; ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (੪੧੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
It was not gathered without sin, and it does not go along with the dead.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ; ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ (ਖੁੱਸਿ ਬੋਲੋ) ((੪੧੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Those, whom the Creator Almighty would destroy - first He strips them of virtue. ||3||

ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ; ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ (੪੧੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Millions of religious leaders failed to halt the invader, when they heard of the Emperor's invasion.

ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜਮੰਦਰ ; ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ (੪੧੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He burned the rest-houses and the ancient temples; he cut the princes limb from limb, and cast them into the dust.

ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ , ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ; ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ (੪੧੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

None of the Mugals went blind, and no one performed any miracle. ||4||

ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ; ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ (੪੧੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The battle raged between the Mugals and the Pat'haans, and the swords clashed on the battlefield.

ਓਨ੍ਹੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ; ਓਨ੍ਹੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥ (੪੧੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They took aim and fired their guns, and they attacked with their elephants.

ਜਿਨ੍ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ; ਤਿਨ੍ਾ ਮਰਣਾ , ਭਾਈ ॥੫॥ (੪੧੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those men whose letters were torn in Almighty's Court, were destined to die, O Siblings of Destiny. ||5||

ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ; ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ (੪੧੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Hindu women, the Muslim women, the Bhattis and the Rajputs

ਇਕਨ੍ਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ; ਇਕਨ੍ਾ , ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥ (੪੧੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

- some had their robes torn away, from head to foot, while others came to dwell in the cremation ground.

ਜਿਨ੍ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ; ਤਿਨ੍ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥ (੪੧੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Their husbands did not return home - how did they pass their night? ||6||

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ; ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (੪੧੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Creator Himself acts, and causes others to act. Unto whom should we complain?

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ; ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥ (੪੧੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Pleasure and pain come by Your Will; unto whom should we go and cry?

ਹੁਕਮੀ ; ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ; ਨਾਨਕ , ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥ (੪੧੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Commander issues His Command, and is pleased. Guru Nanak says, we receive what is written in our destiny. ||7||12||

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੧੮-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ ; ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੮ , ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (੪੧੮-੭)

Aasaa, Kaafee, First Mahl, Eighth House, Ashtapadees:

Prologue : After Babbar left Eminabad, Guru Nanak Dev Ji came to the town and heard mourning in every house. Guru Ji uttered the following Shabad describing this world as a field where a shepherd brings goats and cows means that the stay in this world is for a short while.

ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ; ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੪੧੮-੭, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

As the shepherd is in the field for only a short time, so is one in the world.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ; ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ (੪੧੮-੮, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Practicing falsehood, they build their homes. ||1||

ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ; ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੮-੮, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Wake up! Wake up! O sleepers, see that the travelling merchant is leaving. ||1||Pause||

ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ; ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥ (੪੧੮-੯, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Go ahead and build your houses, if you think you will stay here forever and ever.

ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ; ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (੪੧੮-੯, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

The body shall fall, and the soul shall depart; if only they knew this. ||2||

ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ; ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ (੪੧੮-੯, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Why do you cry out and mourn for the dead? Almighty is, and shall always be.

ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ; ਤੁਮ੍ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥ (੪੧੮-੧੦, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

You mourn for that person, but who will mourn for you? ||3||

ਧੰਧਾ ਪਿਟਿਹੁ ਭਾਈਹੋ ; ਤੁਮ੍ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (੪੧੮-੧੦, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

You are engrossed in worldly entanglements, O Siblings of Destiny, and you are practicing falsehood.

ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ; ਤੁਮ੍ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥ (੪੧੮-੧੧, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

The dead person does not hear anything at all; your cries are heard only by other people. ||4||

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ; ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ ॥ (੪੧੮-੧੧, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, only Almighty, who causes the mortal to sleep, can awaken him again.

ਜੇ ਘਰੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ; ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥ (੪੧੮-੧੧, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

One who understands his true home, does not sleep. ||5||

ਜੇ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ; ਕਿਛੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲੇ ॥ (੪੧੮-੧੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

If the departing mortal can take his wealth with him,

ਤਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ; ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬॥ (੪੧੮-੧੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

then go ahead and gather wealth yourself. See this, reflect upon it, and understand. ||6||

ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦੁ ਲੈਹੁ ; ਮਤ ਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥ (੪੧੮-੧੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Make your deals, and obtain the true merchandise, or else you shall regret it later.

ਅਉਗਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ; ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਾਵਹੁ ॥੭॥ (੪੧੮-੧੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Abandon your vices, and practice virtue, and you shall obtain the essence of reality. ||7||

ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ; ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (੪੧੮-੧੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Plant the seed of Truth in the soil of Dharmic faith, and practice such farming.

ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ; ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੮॥ (੪੧੮-੧੪, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Only then will you be known as a merchant, if you take your profits with you. ||8||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੪੧੮-੧੪, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

If Almighty shows His Mercy, one meets the True Guru; contemplating Him, one comes to understand.

ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ; ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੯॥ (੪੧੮-੧੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Then, one chants Almighty's Name (Naam), hears Almighty's Name (Naam), and deals only in Almighty's Name (Naam). ||9||

ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ; ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ ॥ (੪੧੮-੧੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

As is the profit, so is the loss; this is the way of the world.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੧੩॥ (੪੧੮-੧੬, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, whatever pleases His Will, is glory for me. ||10||13||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੮-੧੬)

Aasaa, First Mahl:

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ; ਕੋ , ਨੀਮ੍ਹੀ ਮੈਡਾ ॥ (੪੧੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have searched in the four directions, but no one is mine.

ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ; ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥੧॥ (੪੧੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If it pleases You, Dear Master, then You are mine, and I am Yours. ||1||

ਦਰੁ ਬੀਭਾ , ਮੈ ਨੀਮ੍ਹਿ ਕੋ; ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥ (੪੧੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There is no other door for me; where shall I go to worship?

ਹਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ; ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are my only Almighty; Your True Name is in my mouth. ||1||Pause||

ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ; ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ (੪੧੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some serve the Siddhas, the beings of spiritual perfection, and some serve spiritual teachers; they beg for wealth and miraculous powers.

ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥ (੪੧੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

May I never forget Almighty’s Name (Naam), the Name of the One Almighty. This is the wisdom of the True Guru. ||2||

ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ ; ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥ (੪੧੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Why do the Yogis, the revellers, and the beggars wander in foreign lands?

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੀ ; ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥ (੪੧੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They do not understand Guru's Shabad, and the essence of excellence within them. ||3||

ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇਸੀ ; ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ (੪੧੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Pandits, the religious scholars, the teachers and astrologers, and those who endlessly read the Puraanas,

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ; ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥ (੪੧੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

do not know what is within; Almighty is hidden deep within them. ||4||

ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ ; ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥ (੪੧੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some penitents perform penance in the forests, and some dwell forever at sacred shrines.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ; ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥ (੪੧੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The unenlightened people do not understand themselves - why have they become renunciates? ||5||

ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ; ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (੪੧੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some control their sexual energy, and are known as celibates.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ , ਨ ਛੂਟਹੀ ; ਭ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥ (੪੧੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But without the Guru's Word, they are not saved, and they wander in reincarnation. ||6||

ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ; ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ (੪੧੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some are householders, servants, and seekers, attached to the Guru's Teachings.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥ (੪੧੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They hold fast to Almighty's Name (Naam), to charity, to cleansing and purification; they remain awake in devotion to Almighty. ||7||

ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ; ਸੋ ਜਾਇ , ਸਿਞਾਣੈ ॥ (੪੧੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the Guru, the Gate of Almighty's Home is found, and that place is recognized.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੮॥੧੪॥ (੪੧੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak does not forget Almighty's Name (Naam); his mind has surrendered to the True Almighty. ||8||14||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੯-੬)

Aasaa, First Mahl:

ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਲੇ ; ਭਉਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ ॥ (੪੧੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Stilling the desires of the mind, the mortal truly crosses over the terrifying worldly ocean.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ; ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੧॥ (੪੧੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the very beginning, and throughout the ages, You have been the Merciful Master; I seek Your Sanctuary. ||1||

ਤੂ ਦਾਤੌ ਹਮ ਜਾਚਿਕਾ ; ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (੪੧੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are the Giver, and I am a mere beggar. Almighty, please grant me the Blessed Vision of Your Darshan.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh meditates on Almighty’s Name (Naam); the temple of his mind resounds with joy. ||1||Pause||

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡੀਐ ; ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (੪੧੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Renouncing false greed, one comes to realize the Truth.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ ; ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੨॥ (੪੧੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So let yourself be absorbed in Guru's Shabad, and know this supreme realization. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ ; ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ ॥ (੪੧੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This mind is a greedy king, engrossed in greed.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੩॥ (੪੧੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh eliminates his greed, and comes to an understanding with Almighty. ||3||

ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ; ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥ (੪੧੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Planting the seeds in the rocky soil, how can one reap a profit?

ਮਨਮੁਖੁ , ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ; ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੪॥ (੪੧੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukh is not pleased with Truth; the false are buried in falsehood. ||4||

ਲਾਲਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ; ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (੪੧੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So renounce greed - you are blind! Greed only brings pain.

ਸਾਚੌ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੫॥ (੪੧੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the True Almighty dwells within the mind, the poisonous ego is conquered. ||5||

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ; ਮੂਸਹੁਗੇ ਭਾਈ ॥ (੪੧੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Renounce the evil way of duality, or you shall be plundered, O Siblings of Destiny.

ਅਹਿਨਿਸਿ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੬॥ (੪੧੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Day and night, praise Almighty's Name (Naam), in the Sanctuary of the True Guru's protection. ||6||

ਮਨਮੁਖ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ ॥ (੪੧੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukh is a rock, a stone. His life is cursed and useless.

ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ; ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂਕਾ ॥੭॥ (੪੧੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

No matter now long a stone is kept under water, it still remains dry at its core. ||7||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (੪੧੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's Name is the treasure; the Perfect Guru has given it to me.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੮॥੧੫॥ (੪੧੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, one who does not forget Almighty's Name (Naam), churns and drinks in the Ambrosial Nectar. ||8||15||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੧੯-੧੫)

Aasaa, First Mahl:

ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ; ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ (੪੧੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The travellers travel from one road to another.

ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ; ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (੪੧੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The world is engrossed in its entanglements, and does not appreciate the Truth. ||1||

ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (੪੧੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Why wander around, and why go searching, when the Guru's Shabad reveals Him to us?

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ; (ਵਿ-ਸਰਜਿਆ ਬੋਲੋ)
ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੧੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Leaving behind egotism and attachment, I have arrived at my own home. ||1||Pause||

ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ; ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (੪੧੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Truth, one meets the True One; He is not obtained through falsehood.

ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥ (੪੧੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Centering your consciousness on the True Almighty, you shall not have to come into the world again. ||2||

ਮੋਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ; ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥ (੪੧੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Why do you weep for the dead? You do not know how to weep.

ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੩॥ (੪੧੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Weep by praising the True Almighty, and recognize His Command. ||3||

ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ; ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ (੪੧੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Blessed is the birth of one who is destined to abide by Almighty's Command.

ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ; ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ॥੪॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੪੧੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He obtains the true profit, realizing Almighty's Command. ||4||

ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ; ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥ (੪੨੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If it pleases the Commander, one goes to His Court, robed in honor.

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ; ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥ (੪੨੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By His Command, Almighty's slaves are hit over the head. ||5||

ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ; ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (੪੨੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The profit is earned by enshrining Truth and justice in the mind.

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ; ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ ॥੬॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੪੨੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They obtain what is written in their destiny, and overcome pride. ||6||

ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ; ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥ (੪੨੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs are hit over the head, and consumed by conflict.

ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ; ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥ (੪੨੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The cheaters are plundered by falsehood; they are chained and led away. ||7||

ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ; ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥ (੪੨੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Enshrine Master (Almighty) in your mind, and you shall not have to repent.

ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ; ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੮॥ (੪੨੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He forgives our sins, when we practice the Teachings of the Guru's Word. ||8||

ਨਾਨਕੁ , ਮੰਗੈ ਸਚੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥ (੪੨੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak begs for the True Name, which is obtained by the Gurmukh.

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੯॥੧੬॥ (੪੨੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without You, I have no other at all; please, bless me with Your Glance of Grace. ||9||16||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੨੦-੫)

Aasaa, First Mahl:

ਕਿਆ ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ; ਮੈ ਘਰਿ , ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥ (੪੨੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Why should I go searching in the forests, when the woods of my home are so green?

ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ; ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥ (੪੨੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Shabad has instantaneously come and settled in my heart. ||1||

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ; ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (੪੨੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Wherever I look, there He is; I know no other.

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ; ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Working for the Guru, one realizes the Mansion of Almighty’s Presence. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ; ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ (੪੨੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Almighty blends us with Himself, when it is pleasing to His Mind.

ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ; ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਣੀ ॥੨॥ (੪੨੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who ever walks in accordance with His Will, merges into His Being. ||2||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ (੪੨੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the True Almighty dwells in the mind, that mind flourishes.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ; ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ (੪੨੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself grants greatness; His Gifts are never exhausted. ||3||

ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ; ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥ (੪੨੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Serving this and that person, how can one obtain Almighty's Court?

ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ; ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥ (ਚੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ) (੪੨੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If someone embarks on a boat of stone, he shall drown with its cargo. ||4||

ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ; ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥ (੪੨੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So offer your mind, and surrender your head with it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ (੪੨੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukh realizes the true essence, and finds the home of his own self. ||5||

ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ; ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ (੪੨੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

People discuss birth and death; the Creator created this.

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ; ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ (੪੨੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who conquer their selfhood and remain dead, shall never have to die again. ||6||

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ (੪੨੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Do those deeds which the Primal Almighty has ordered for you.

ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ; ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ (੪੨੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If one surrenders his mind upon meeting the True Guru, who can estimate its value? ||7||

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ; ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (੪੨੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That Master is the Assayer of the jewel of the mind; He places the value on it.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥ (੪੨੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, True is the Glory of that one, in whose mind Master (Almighty) dwells. ||8||17||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੨੦-੧੩)

Aasaa, First Mahl:

ਜਿਨ੍ੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (੪੨੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who have forgotten Almighty's Name (Naam), are deluded by doubt and duality.

ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ; ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ (੪੨੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who abandon the roots and cling to the branches, shall obtain only ashes. ||1||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ; ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ (੪੨੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Name, how can one be emancipated? Who knows this?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ; ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who becomes Gurmukh is emancipated; the self-willed manmukhs lose their honor. ||1||Pause||

ਜਿਨ੍ੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ; ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ (੪੨੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who serve the One Almighty become perfect in their understanding, O Siblings of Destiny.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ; ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (੪੨੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's humble servant finds Sanctuary in Him, the Pure One, from the very beginning, and throughout the ages. ||2||

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ (੪੨੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My Master is the One; there is no other, O Siblings of Destiny.

ਕਿਰਪਾ ਤੇ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥ (੪੨੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By the Grace of the True Almighty, celestial peace is obtained. ||3||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ (੪੨੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Guru, no one has obtained Him, although many may claim to have done so.

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀਂ ; ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥ (੪੨੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself reveals the Way, and implants true devotion within. ||4||

ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ; ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥ (੪੨੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Even if the self-willed manmukh is instructed, he stills goes into the wilderness.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ; ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥ (੪੨੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's Name, he shall not be emancipated; he shall die, and sink into hell. ||5||

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ (੪੨੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He wanders through birth and death, and never chants Almighty's Name.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥ (੪੨੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He never realizes his own value, without serving the Guru. ||6||

ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ; ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ (੪੨੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever service Almighty causes us to do, that is just what we do.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ (੪੨੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself acts; who else should be mentioned? He beholds His own greatness. ||7||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (੪੨੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He alone serves the Guru, whom Almighty Himself inspires to do so.

ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ; ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥ (੪੨੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, offering his head, one is emancipated, and honored in Almighty's Court. ||8||18||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੨੧-੨)

Aasaa, First Mahl:

ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ ; ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ (੪੨੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Beautiful is the Supreme Master, and beautiful is Guru's Bani.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਪਾਈਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ (੪੨੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By great good fortune, one meets the True Guru, and the supreme status of Nirvaanaa is obtained. ||1||

ਮੈ ਓਲ੍ਗੀਆ ਓਲ੍ਗੀ ; ਹਮ ਛੋਰੂ ਥਾਰੇ ॥ (੪੨੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am the lowest slave of Your slaves; I am Your most humble servant.

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ; ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As You keep me, I live. Your Name is in my mouth. ||1||Pause||

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ਘਣੀ ; ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ (੪੨੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have such a great thirst for the Blessed Vision of Your Darshan; my mind accepts Your Will, and so You are pleased with me.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਭਾਣੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (੪੨੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Greatness is in the Hands of my Master; by His Will, honor is obtained. ||2||

ਸਾਚਉ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ; ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (੪੨੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Do not think that the True Almighty is far away; He is deep within.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ; ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (੪੨੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Wherever I look, there I find Him pervading; how can I estimate His value? ||3||

ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ; ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (੪੨੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself does, and He Himself undoes. He Himself beholds His glorious greatness.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੀਐ ; ਇਉ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ (੪੨੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Becoming Gurmukh, one beholds Him, and so, His value is appraised. ||4||

ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ; ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (੪੨੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So earn your profits while you are alive, by serving the Guru.

ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ; ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥ (੪੨੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If it is so pre-ordained, then one finds the True Guru. ||5||

ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ; ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥ (੪੨੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs continually lose, and wander around, deluded by doubt.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (੪੨੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The blind manmukhs do not remember Almighty; how can they obtain His Sight (Darshan)? ||6||

ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ; ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (੪੨੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One's coming into the world is judged worthwhile only if one lovingly attunes oneself to the True Almighty.

ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੭॥ (੪੨੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Meeting the Guru, one becomes invaluable; his light merges into the Light. ||7||

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ; ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ (੪੨੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Day and night, he remains detached, and serves the Primal Almighty.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੨੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those who are imbued with Almighty's Lotus Feet, are content with Almighty's Name (Naam). ||8||19||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੨੧-੧੦)

Aasaa, First Mahl:

ਕੇਤਾ ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ; ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (੪੨੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

No matter how much one may describe Almighty, His limits still cannot be known.

ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ; ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥ (ਨਿ-ਧਰਿਆ ਬੋਲੋ) (੪੨੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am without any support; You, Dear Almighty, are my only Support; You are my almighty power. ||1||

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ; ਸਚ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (੪੨੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This is Guru Nanak's prayer, that he may be adorned with the True Name.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When self-conceit is eradicated, and understanding is obtained, one meets Almighty, through Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ; ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪੨੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Abandoning egotism and pride, one obtains contemplative understanding.

ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ (੪੨੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the mind surrenders to Master (Almighty), He bestows the support of the Truth. ||2||

ਅਹਿਨਿਸਿ , ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥ (੪੨੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Day and night, remain content with Almighty's Name (Naam); that is the true service.

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ; ਚਾਲੈ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥ (੪੨੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

No misfortune troubles one who follows the Command of Almighty's Will. ||3||

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਸੋ ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ (੪੨੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who follows the Command of Almighty's Will is taken into Almighty's Treasury.

ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ; ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥ (੪੨੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The counterfeit find no place there; they are mixed with the false ones. ||4||

ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ; ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥ (੪੨੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Forever and ever, the genuine coins are treasured; with them, the true merchandise is purchased.

ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ; ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥ (੪੨੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The false ones are not seen in Almighty's Treasury; they are seized and cast into the fire again. ||5||

ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿਆ ; ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ (੪੨੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who understand their own souls, are themselves the Supreme Soul.

ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ; ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥ (੪੨੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The One Almighty is the tree of ambrosial nectar, which bears the ambrosial fruit. ||6||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ; ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ (੪੨੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who taste the ambrosial fruit remain satisfied with Truth.

ਤਿੰਨਾ ਭਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥ (੪੨੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They have no doubt or sense of separation - their tongues taste the divine taste. ||7||

ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ; ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ (੪੨੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By His Command, and through your past actions, you came into the world; walk forever according to His Will.

ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ ; ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥ (੪੨੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, Please, grant virtue to the virtueless one; bless him with the glorious greatness of the Truth. ||8||20||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੨੧-੧੯)

Aasaa, First Mahl:

ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ; ਸਚੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (੪੨੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One whose mind is attuned to Almighty's Name speaks the truth.

ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਇ ; ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥ (੪੨੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

What would the people lose, if I became pleasing to You, Dear Almighty? ||1||

ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ; ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (੪੨੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As long as there is the life-forces (Pran), meditate on the True Almighty.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You shall receive the profit of singing the Praises of Almighty's Virtues, and find peace. ||1||Pause||

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ ; ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ (੪੨੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True is Your Service; bless me with it, Dear Merciful Almighty.

ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ; ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥ (੪੨੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I live by praising You; You are my Anchor and Support. ||2||

ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ ਦਰਵਾਨੁ ; ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥ (੪੨੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am Your servant, the gate-keeper at Your Gate; You alone know my pain.

ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾਨੁ ; ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥ (੪੨੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How wonderful is Your meditation! It removes all pains. ||3||

ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ (੪੨੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Gurmukhs know that by chanting Almighty's Name (Naam), they shall dwell in His Court, in His Presence.

ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ; ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥ (੪੨੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True and acceptable is that time, when one recognizes Guru's Shabad (Gurbani). ||4||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ; ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ (੪੨੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who practice Truth, contentment and love, obtain the supplies of Almighty's Name.

ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ; ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥੫॥ (੪੨੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So banish evil desires from your mind, and the True One will grant you Truth. ||5||

ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ; ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ (੪੨੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Almighty inspires true love in the truthful.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ; ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥ (੪੨੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He Himself administers justice, as it pleases His Will. ||6||

ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ; ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ (੪੨੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True is the gift of the True, Compassionate Almighty.

ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥ (੪੨੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Day and night, I serve the One whose Name is priceless. ||7||

ਤੂੰ ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ; ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥ (੪੨੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are so sublime, and I am so lowly, but I am called Your slave.

ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ; ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥੮॥੨੧॥ (੪੨੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Please, shower Guru Nanak with Your Glance of Grace, that he, the separated one, may merge with You again, Dear Almighty. ||8||21||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੨੨-੮)

Aasaa, First Mahl:

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ; ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ (੪੨੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How can coming and going, the cycle of reincarnation be ended? And how can one meet Almighty?

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ; ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥ (੪੨੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The pain of birth and death is so great, in constant skepticism and duality. ||1||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਨਾ ; ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (੪੨੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the Name, what is life? Cleverness is detestable and cursed.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who does not serve the Holy True Guru, is not pleased by devotion to Almighty. ||1||Pause||

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ ਰਹੈ ; ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (੪੨੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Coming and going is ended only when one finds the True Guru.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ; ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥ (੪੨੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He gives the wealth and capital of Almighty's Name, and false doubt is destroyed. ||2||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ; ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ (੪੨੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Joining the humble Saintly beings, let us sing the blessed, blessed Praises of Almighty.

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ (੪੨੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Primal Almighty, the Infinite, is obtained by the Gurmukh. ||3||

ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ; ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੪੨੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The drama of the world is staged like the show of a buffoon.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ; ਉਝਰਤ , ਨਹੀ ਬਾਰਾ ॥੪॥ (੪੨੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

For an instant, for a moment, the show is seen, but it disappears in no time at all. ||4||

ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ; ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (੪੨੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The game of chance is played on the board of egotism, with the pieces of falsehood and ego.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥ (੪੨੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The whole world loses; he alone wins, who reflects upon Guru's Shabad. ||5||

ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥ (੪੨੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As is the cane in the hand of the blind man, so is Almighty's Name for me.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ , ਟੇਕ ਹੈ ; ਨਿਸਿ ਦਉਤ , ਸਵਾਰੈ ॥੬॥ (੪੨੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's Name is my Support, night and day and morning. ||6||

ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ (੪੨੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As You keep me, Almighty, I live; Almighty's Name is my only Support.

ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ; ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ (੪੨੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

It is my only comfort in the end; the gate of salvation is found by His humble servants. ||7||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (੪੨੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The pain of birth and death is removed, by chanting and meditating on Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥੮॥੨੨॥ (੪੨੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, one who does not forget Almighty's Name (Naam), is saved by the Perfect Guru. ||8||22||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੨ ॥ (੪੨੨-੧੭)

Aasaa, Third Mahl, Ashtapadees, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੨੨-੧੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਰੁ ਤੇਰਾ ; ਸੁਰਸਰੀ ਚਰਣ ਸਮਾਣੀ ॥ (੪੨੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Shaastras, the Vedas and the Simritees are contained in the ocean of Your Name; the River Ganges is held in Your Feet.

ਸਾਖਾ ਤੀਨਿ ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਰਾਵੈ ; ਤੂੰ ਤਾਂ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ (੪੨੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The intellect can understand the world of the three modes, but You, Dear Primal Almighty, are totally astounding. ||1||

ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਜਪੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ; ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Servant Guru Nanak meditates on His Feet, and chants the Ambrosial Word of His Bani. ||1||Pause||

ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥ (੪੨੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Three hundred thirty million deities are Your servants. You bestow wealth, and the supernatural powers of the Siddhas; You are the Support of the life-forces (Pran).

ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ; ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ (੪੨੩-੧, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

His beauteous forms cannot be comprehended; what can anyone accomplish by discussing and debating? ||2||

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ , ਜੁਗ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ; ਚਾਰੇ ਤੇਰੀਆ ਖਾਣੀ ॥ (੪੨੩-੧, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Throughout the ages, You are the three qualities, and the four sources of creation.

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ;
ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੩॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (੪੨੩-੨, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

If You show Your Mercy, then one obtains the supreme status, and speaks the Unspoken Speech. ||3||

ਤੂੰ ਕਰਤਾ , ਕੀਆ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ; ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਪਰਾਣੀ ॥ (੪੨੩-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

You are the Creator; all are created by You. What can any mortal being do?

ਜਾ ਕਉ , ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ; ਸਾਈ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥ (੪੨੩-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

He alone, upon whom You shower Your Grace, is absorbed into the Truth. ||4||

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੇਤੁ ਹੈ ; ਜੇਤੀ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (੪੨੩-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Everyone who comes and goes chants Your Name.

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਹੋਰ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥੫॥ (੪੨੩-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

When it is pleasing to Your Will, then the Gurmukh understands. Otherwise, the self-willed manmukhs wander in ignorance. ||5||

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕਉ ਦੀਏ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (੪੨੩-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

You gave the four Vedas to Brahma, for him to read and read continually, and reflect upon.

ਤਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜਾ ; ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥੬॥ (੪੨੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The wretched one does not understand His Command, and is reincarnated into heaven and hell. ||6||

ਜੁਗਹ ਜੁਗਹ ਕੇ ਰਾਜੇ ਕੀਏ ; ਗਾਵਹਿ ਕਰਿ ਅਵਤਾਰੀ ॥ (੪੨੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
In each and every age, He creates the kings, who are sung of as His Incarnations.

ਤਿਨ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤਾ ਕਾ ; ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੭॥ (੪੨੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Even they have not found His limits; what can I speak of and contemplate? ||7||

ਤੂੰ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ; ਦੇਹਿ ਤ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (੪੨੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
You are True, and all that You do is True. If You bless me with the Truth, I will speak on it.

ਜਾ ਕਉ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਹਿ ਅਪਣਾ ; **(ਬੁੱਝਾਵਹਿ ਬੋਲੋ)**
ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੮॥੧॥੨੩॥ (੪੨੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
One whom You inspire to understand the Truth, is easily absorbed into Almighty's Name (Naam). ||8||1||23||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੩-੮)
Aasaa, Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ; ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੪੨੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The True Guru has dispelled my doubts.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (੪੨੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
He has enshrined the Pure Almighty's Name within my mind.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (੪੨੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Focusing on Guru's Shabad (Gurbani), I have obtained lasting peace. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (੪੨੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Listen, O my mind, to the essence of spiritual wisdom.

ਦੇਵਣ ਵਾਲਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The Great Giver knows our condition completely; the Gurmukh obtains the treasure of Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੀ ; ਵਡਿਆਈ ॥ (੪੨੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The great glory of meeting the True Guru is

ਜਿਨਿ , ਮਮਤਾ ; ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਈ ॥ (੪੨੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
that it has quenched the fire of possessiveness and desire;

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨॥ **(ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੪੨੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
imbued with peace and poise, I sing the Praises of Almighty's Virtues. ||2||

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (੪੨੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Without the Perfect Guru, no one knows Almighty.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥ (੪੨੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Attached to Maya, they are engrossed in duality.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੩॥ (੪੨੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The Gurmukh receives Almighty's Name (Naam), and the Bani of Almighty's Word. ||3||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਤਪਾਂ ਸਿਰਿ ਤਪੁ ਸਾਰੁ ॥ (੪੨੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Service to the Guru is the most excellent and sublime penance of penances.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਭ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ **(ਵਿਸਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (੪੨੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The Dear Almighty dwells in the mind, and all suffering departs.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਦੀਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ (੪੨੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Then, at the Gate of the True Almighty, one appears truthful. ||4||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (੪੨੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Serving the Guru, one comes to know the three worlds.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ; ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (੪੨੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Understanding his own self, he obtains Almighty.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ (੪੨੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Through the True Word of His Bani, we enter the Mansion of His Presence. ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ (੪੨੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Serving the Guru, all of one's generations are saved.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (੪੨੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Keep the Pure Naam enshrined within your heart.

ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ; ਸਾਚਿ ਦੁਆਰੇ ॥੬॥ (੪੨੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
In the Court of the True Almighty, you shall be adorned with True Glory. ||6||

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿ ਗੁਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (੪੨੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
How very fortunate are they, who are committed to the Guru's service.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਭਗਤਿ ਸਚੁ , ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (੪੨੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Night and day, they are engaged in meditation; the True Name is implanted within them.

ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ; ਕੁਲ ਸਬਾਏ ॥੭॥ (੪੨੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Through Almighty’s Name (Naam), all of one's generations are saved. ||7||

ਨਾਨਕੁ ; ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪੨੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak chants the true thought.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (੪੨੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Keep the Almighty’s Name enshrined within your heart.

ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥੨੪॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੨੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Imbued with devotion to Almighty, the gate of salvation is found. ||8||2||24||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੩-੧੮)
Aasaa, Third Mahl:

Prologue: Guru Amar Das Ji describes the hope as a sleep which becomes an obstruction in attainment of knowledge and explains the method to get relieve from such hopes.

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੇ ; ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (੪੨੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Everyone lives, hoping in hope.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ; ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਈ ॥ (੪੨੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Understanding His Command, one becomes free of desire.

ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਸੁਤੇ ; ਕਈ ਲੋਈ ॥ (੪੨੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So many are asleep in hope.

ਸੋ ਜਾਗੈ ; ਜਾਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (੪੨੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He alone wakes up, whom Almighty awakens. ||1||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਇਆ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਇਆ ਬੋਲੋ) (੪੨੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The True Guru has led me to understand Almighty's Name (Naam); without Almighty's Name (Naam), hunger does not go away.

ਨਾਮੇ , ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੈ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through Almighty's Name (Naam), the fire of desire is extinguished; Almighty's Name (Naam) is obtained by His Will. ||1||Pause||

ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ; ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (੪੨੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

In the Dark Age of Kali Yuga, realize Guru's Shabad (Gurbani).

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ; ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੪੨੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By this meditation, egotism is eliminated.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (੪੨੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, one becomes approved.

ਜਿਨਿ ਆਸਾ ਕੀਤੀ ; ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਨੁ ॥੨॥ (੪੨੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So know the One, who created hope and desire. ||2||

ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ; ਜਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (੪੨੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
What shall we offer to one who proclaims Guru's Shabad (Gurbani)?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੪੨੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
By His Grace, Almighty's Name (Naam) is enshrined within our minds.

ਇਹੁ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ; ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (੪੨੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Offer your head, and shed your self-conceit.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੇ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ (੪੨੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
One who understands Almighty's Command finds lasting peace. ||3||

ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (੪੨੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
He Himself does, and causes others to do.

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (੪੨੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
He Himself enshrines His Name in the mind of the Gurmukh.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਵੈ ; ਆਪਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (੪੨੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
He Himself misleads us, and He Himself puts us back on the Path.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ (੪੨੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Through the True Shabad, we merge into the True Almighty. ||4||

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ; ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (੪੨੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
True is the Shabad, and True is the Word of Almighty's Bani.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (੪੨੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
In each and every age, the Gurmukhs speak it and chant it.

ਮਨਮੁਖਿ ; ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ , ਭੋਲਾਣੀ ॥ (੪੨੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The self-willed manmukhs are deluded by doubt and attachment.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਉਰਾਣੀ ॥੫॥ (੪੨੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Without the Name, everyone wanders around insane. ||5||

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ; ਏਕਾ ਮਾਇਆ ॥ (੪੨੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Throughout the three worlds, is the one Maya.

ਮੂਰਖਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (੪੨੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The fool reads and reads, but holds tight to duality.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ; ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (੪੨੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He performs all sorts of rituals, but still suffers terrible pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (੪੨੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, eternal peace is obtained. ||6||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੪੨੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Reflective meditation upon the Shabad is such sweet nectar.

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗੇ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (੪੨੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Night and day, one enjoys it, subduing his ego.

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦਿ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (੪੨੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

When Almighty showers His Mercy, we enjoy celestial bliss.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਦਾ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥੭॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੨੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Imbued with Almighty’s Name (Naam), love the True Almighty forever. ||7||

ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੪੨੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Meditate on Almighty, and read and reflect upon the Guru's Shabad.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਪੜੀਐ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (੪੨੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Subdue your ego and meditate on Almighty.

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ; ਭਇ ਸਚਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੪੨੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Meditate on Almighty, and be imbued with fear and love of the True One.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥੨੫॥ (੪੨੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, enshrine Almighty's Name (Naam) within your heart, through the Guru's Teachings. ||8||3||25||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੨੪-੧੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੮ , ਕਾਫੀ ॥ (੪੨੪-੧੧)

Raag Aasaa, Third Mahl, Ashtapadees, Eighth House, Kaafee:

ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ; ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (੪੨੪-੧੧, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Peace emanates from the Guru; He puts out the fire of desire.

ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (੪੨੪-੧੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Almighty's Name (Naam), is obtained from the Guru; it is the greatest greatness. ||1||

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੪੨੪-੧੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Keep the One Name in your consciousness, O my Siblings of Destiny.

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ;
ਭਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਭੱਜਿ ਬੋਲੋ)** (੪੨੪-੧੨, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Seeing the world on fire, I have hurried to Almighty's Sanctuary. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ; ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੪੨੪-੧੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Spiritual wisdom emanates from the Guru; reflect upon the supreme essence of reality.

ਗੁਰ ਤੇ , ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ; ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ (੪੨੪-੧੩, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Through the Guru, Almighty's Mansion and His Court are attained; His meditation is overflowing with treasures. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (੪੨੪-੧੪, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh meditates on Almighty's Name (Naam); he achieves reflective meditation and understanding.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ; ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ (੪੨੪-੧੪, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh is Almighty's devotee, immersed in His Praises; the Infinite Shabad dwells within him. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ (੪੨੪-੧੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Happiness emanates from the Gurmukh; he never suffers pain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥ (੪੨੪-੧੫, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh conquers his ego, and his mind is pure. ||4||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (੪੨੪-੧੬, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, self-conceit is removed, and understanding of the three worlds is obtained.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ (੪੨੪-੧੬, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

The Pure Divine Light is pervading and permeating everywhere; one's light merges into the Light. ||5||

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ; ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ (੪੨੪-੧੭, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

The Perfect Guru instructs, and one's intellect becomes sublime.

ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ; ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ (੪੨੪-੧੭, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

A cooling and soothing peace comes within, and through Almighty's Name (Naam), peace is obtained. ||6||

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ; ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ (੪੨੪-੧੮, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

One meets the Perfect True Guru only when Almighty bestows His Glance of Grace.

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ; ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ (੪੨੪-੧੮, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

All sins and vices are eradicated, and one shall never again suffer pain or distress. ||7||

ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ (੪੨੫-੧, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Glory is in His Hands; He bestows His Name, and attaches us to it.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥੪॥੨੬॥ (੪੨੫-੧, ਆਸਾ ਕਾਫੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the treasure of Almighty's Name (Naam) abides within the mind, and glory is obtained. ||8||4||26||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੫-੨)

Aasaa, Third Mahl:

ਸੁਣਿ ਮਨ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂੰ ; ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ , ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੪੨੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Listen, O mortal: enshrine His Name within your mind; He shall come to meet with you, O my Sibling of Destiny.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ; ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ (੪੨੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Night and day, center your consciousness on true meditation of the True Almighty. ||1||

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ; ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੪੨੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Meditate on the One Naam, and you shall find peace, O my Siblings of Destiny.

ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Eradicate egotism and duality, and your glory shall be glorious. ||1||Pause||

ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਨੋ , ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੪੨੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The angels, humans and silent sages long for this meditation, but without the True Guru, it cannot be attained.

ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਿਕੀ ; ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ **(ਪੜ੍ਹਦੇ ਬੋਲੋ)** (੪੨੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Pandits, the religious scholars, and the astrologers read their books, but they do not understand. ||2||

ਆਪੈ ਥੈ ਸਭੁ ਰਖਿਓਨੁ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੪੨੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself keeps all in His Hand; nothing else can be said.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ **(ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)** (੪੨੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Whatever He gives, is received. The Guru has imparted this understanding to me. ||3||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ; ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ (੪੨੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

All beings and creatures are His; He belongs to all.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥ (੪੨੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So who can we call bad, since there is no other? ||4||

ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ; ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ (੪੨੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Command of the One Almighty is pervading throughout; duty to the One Almighty is upon the heads of all.

ਆਪਿ ਭਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ; ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥ (੪੨੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself has led them astray, and placed greed and evil desires within their hearts. ||5||

ਇਕ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ; ਬੂਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (੪੨੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He has sanctified those few Gurmukhs who understand Him, and reflect upon Him.

ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ; ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥ (੪੨੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He grants meditation to them, and within them is the treasure. ||6||

ਗਿਆਨੀਆ ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (੪੨੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The spiritual teachers know nothing but the Truth; they obtain true understanding.

ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ; ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥ (੪੨੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They are led astray by Him, but they do not go astray, because they know the True Almighty. ||7||

ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ; ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (੪੨੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Within the homes of their bodies, the five passions are pervading, but here, the five are well-behaved.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ;
ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੮॥੫॥੨੭॥ (੪੨੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the True Guru, they are not overcome; through Almighty's Name (Naam), the ego is conquered. ||8||5||27||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੫-੧੧)

Aasaa, Third Mahl:

ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ ; ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (੪੨੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Everything is within the home of your own self; there is nothing beyond it.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ; ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥ (੪੨੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, it is obtained, and the doors of the inner heart are opened wide. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ (੪੨੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

From the True Guru, Almighty's Name is obtained, O Siblings of Destiny.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ;
ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The treasure of Almighty's Name (Naam) is within; the Perfect True Guru has shown this to me. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ , ਸੋ ਲਏ ; ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (੪੨੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who is a buyer of Almighty's Name, finds it, and obtains the jewel of contemplation.

ਅੰਦਰੁ ਖੋਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸਟਿ ; ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ (੪੨੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He opens the doors deep within, and through the Eyes of Divine Vision, beholds the treasure of liberation. ||2||

ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ; ਜੀਉ ਕਰੇ ਵਸੇਰਾ ॥ (੪੨੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

There are so many mansions within the body; the soul dwells within them.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ; ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (੪੨੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He obtains the fruits of his mind's desires, and he shall not have to go through reincarnation again. ||3||

ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ ਸਮਾਲਿ ਲਈ ; ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (੪੨੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The appraisers cherish the commodity of the Name; they obtain understanding from the Guru.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੪॥ (੪੨੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The wealth of Almighty's Name (Naam) is priceless; how few are the Gurmukhs who obtain it. ||4||

ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ ; ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ (੪੨੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Searching outwardly, what can anyone find? The commodity is deep within the home of the self, O Siblings of Destiny.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ; ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥ (੪੨੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The entire world is wandering around, deluded by doubt; the self-willed manmukhs lose their honor. ||5||

ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ; ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥ (੪੨੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The false one leaves his own hearth and home, and goes out to another's home.

ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ ਪਕੜੀਐ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥ (੪੨੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Like a thief, he is caught, and without Almighty's Name (Naam), he is beaten and struck down. ||6||

ਜਿਨ੍ਹੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ; ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥ (੪੨੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who know their own home, are happy, O Siblings of Destiny.

ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ (੪੨੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They realize Almighty within their own hearts, through the glorious greatness of the Guru. ||7||

ਆਪੇ ਦਾਨੁ ਕਰੇ , ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (੪੨੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself gives gifts, and He Himself bestows understanding; unto whom can we complain?

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥੨੮॥ (੪੨੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meditate on Almighty's Name (Naam), and you shall obtain glory in the True Court. ||8||6||28||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੬-੧)

Aasaa, Third Mahl:

ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਸਾਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ (੪੨੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who recognize their own selves, enjoy the sweet flavor, O Siblings of Destiny.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ; ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ੍ਹਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥ (੪੨੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who drink in the sublime essence of Almighty are emancipated; they love the Truth. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲਾ ; ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ (੪੨੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Beloved Almighty is the purest of the pure; He comes to dwell in the pure mind.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Praising Almighty, through the Guru's Teachings, one remains unaffected by evil desires. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ; ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥ (੪੨੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without Guru's Shabad (Gurbani), they do not understand themselves -they are totally blind, O Siblings of Destiny.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ (੪੨੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Teachings, the heart is illuminated, and in the end, only Almighty's Name (Naam) shall be your companion. ||2||

ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ; ਨਾਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (੪੨੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They are occupied with Almighty's Name (Naam), and only Almighty's Name (Naam); they deal only in Almighty's Name (Naam).

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥ (੪੨੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Deep within their hearts is Almighty's Name (Naam); upon their lips is Almighty's Name (Naam); they contemplate the Naam through Guru's Shabad (Gurbani). ||3||

ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ; ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (੪੨੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They listen to Almighty's Name (Naam), believe in the Naam, and through the Naam, they obtain glory.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥੪॥ (੪੨੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They praise Almighty's Name (Naam), forever and ever, and through the Naam, they obtain the Mansion of Almighty's Presence. ||4||

ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (੪੨੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through Almighty's Name (Naam), their hearts are illumined, and through the Naam, they obtain honor.

ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥ (੪੨੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through Almighty's Name (Naam), peace wells up; I seek the Sanctuary of the Naam. ||5||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀਐ ; ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (੪੨੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without Almighty's Name (Naam), no one is accepted; the self-willed manmukhs lose their honor.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੬॥ (੪੨੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

In the City of Death, they are tied down and beaten, and they lose their lives in vain. ||6||

ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (੪੨੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those Gurmukhs who realize Almighty's Name (Naam), all serve the Naam.

ਨਾਮਹੁ ਹੀ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ; ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ (੪੨੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So believe in Almighty's Name (Naam), and only the Naam; through the Naam, glorious greatness is obtained. ||7||

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ; ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (੪੨੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He alone receives it, unto whom it is given. Through the Guru's Teachings, Almighty's Name (Naam) is realized.

ਨਾਨਕ , ਸਭ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ ॥੮॥੭॥੨੯॥ (੪੨੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, everything is under the influence of Almighty's Name (Naam); by perfect good destiny, a few obtain it. ||8||7||29||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੬-੯)

Aasaa, Third Mahl:

ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ੍ ; ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ (੪੨੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The deserted brides do not obtain the Mansion of their Husband's Presence, nor do they know His taste.

ਫਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (੪੨੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They speak harsh words, and do not bow to Him; they are in love with another. ||1||

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥ (੪੨੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

How can this mind come under control?

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀਐ ;
ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੪੨੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, it is held in check; instructed in spiritual wisdom, it returns to its home. ||1||Pause||

ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀਓਨੁ ; ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (੪੨੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He Himself adorns the obedient soul-brides; they bear Him love and affection.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲਦੀਆ ; ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥੨॥ (੪੨੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They live in harmony with the Sweet Will of the True Guru, naturally adorned with Almighty's Name (Naam). ||2||

ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ; ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ ॥ (੪੨੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They enjoy their Beloved forever, and their bed is decorated with Truth.

ਪਿਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮੋਹੀਆ ; ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੩॥ (੪੨੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They are fascinated with the Love of their Husband Almighty; meeting their Beloved, they obtain peace. ||3||

ਗਿਆਨ ਅਪਾਰੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ; ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (ਸੋਭਾ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ) (੪੨੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Spiritual wisdom is the incomparable decoration of the obedient soul-bride.

ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ; ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ , ਪਿਆਰਿ ॥੪॥ (ਸਭ-ਰਾਈ ਬੋਲੋ) (੪੨੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

She is so beautiful - she is the queen of all; she enjoys the love and affection of her Husband Almighty. ||4||

ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਰਖਿਓਨੁ ; ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (ਅਲੱਖਿ ਬੋਲੋ) (੪੨੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The True Almighty, the Unseen, the Infinite, has infused His Love among the obedient soul-brides.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥੫॥ (੪੨੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They serve their True Guru, with true love and affection. ||5||

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ; ਗੁਣ ਕਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ (੪੨੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The obedient soul-bride has adorned herself with the necklace of virtue.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰਮਲੁ , ਤਨਿ ਲਾਵਣਾ ; ਅੰਤਰਿ , ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੬॥ (੪੨੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

She applies the perfume of love to her body, and within her mind is the jewel of reflective meditation. ||6||

ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਊਤਮਾ ; ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਬਦੇ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੨੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who are imbued with meditation are the most exalted. Their social standing and honor come from Guru's Shabad (Gurbani).

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ; ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥੭॥ (੪੨੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without Almighty's Name (Naam), all are low class, like maggots in manure. ||7||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ ॥ (੪੨੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Everyone proclaims, "Me, me!"; but without the Shabad, the ego does not depart.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ , ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਗਈ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੮॥੮॥੩੦॥ (੪੨੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are imbued with Almighty's Name (Naam) lose their ego; they remain absorbed in the True Almighty. ||8||8||30||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੬-੧੯)

Aasaa, Third Mahl:

ਸਚੇ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੨੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who are imbued with the True Almighty are spotless and pure; their reputation is forever true.

ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ; ਆਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (੪੨੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Here, they are known in each and every home, and hereafter, they are famous throughout the ages. ||1||

ਏ ਮਨ ਰੂੜੇ ਰੰਗੁਲੇ ; ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ (ਚੜ੍ਹਾਏ ਬੋਲੋ) (੪੨੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O beauteous and joyful mind, imbue yourself with your true color.

ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ; ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲਹੈ , ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

If you imbue yourself with the Beauteous Guru's Bani, then this color shall never fade away. ||1||Pause||

ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ (੪੨੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

I am lowly, filthy, and totally egotistical; I am attached to the Maya and evil desires.

ਗੁਰਿ ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ; ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥੨॥ (੪੨੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

But meeting with the Guru, the Philosopher's Stone, I am transformed into gold; I am blended with the Pure Light of the Infinite Almighty. ||2||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀਐ ; ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ (੪੨੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, no one is imbued with the color of Almighty's Love; meeting with the Guru, this color is applied.

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ; ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੨੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who are imbued with the Fear, and the Love of the Guru, are absorbed in the Praise of the True Almighty. ||3||

ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ; ਨਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (੪੨੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without fear, the cloth is not dyed, and the mind is not rendered pure.

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਝੂਠੇ ਠਾਉ ਨ ਕੋਇ ॥੪॥ (੪੨੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without fear, the performance of rituals is false, and one finds no place of rest. ||4||

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਰੰਗੇ , ਸੁ ਰਪਸੀ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (੪੨੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Only those whom Almighty imbues, are so imbued; they join the Sat Sangat, the True Congregation.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ; ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ (੪੨੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

From the Perfect Guru, the Sat Sangat emanates, and one easily merges into the Love of the True One. ||5||

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤੀ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰਹਹਿ ; ਜੈਸੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ (੪੨੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the Sangat, the Company of the Holy, all remain like beasts and animals.

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ ॥੬॥ (੪੨੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They do not know the One who created them; without the Name, all are thieves. ||6||

ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾਝਹਿ , ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੪੨੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Some purchase merits and sell off their demerits; through the Guru, they obtain peace and poise.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ; ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ ॥੭॥ (੪੨੭-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Serving the Guru, they obtain the Name, which comes to dwell deep within. ||7||

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ (੪੨੭-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

The One Almighty is the Giver of all; He assigns tasks to each and every person.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੇ ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ;
ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੮॥੯॥੩੧॥ (੪੨੭-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Guru Nanak says, Almighty embellishes us with the Name; attached to Guru's Shabad (Gurbani), we are merged into Him. ||8||9||31||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੭-੯)

Aasaa, Third Mahl:

ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ; ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (੪੨੭-੯, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Everyone longs for the Name, but he alone receives it, unto whom Almighty shows His Mercy.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ; ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ , ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ (੪੨੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Without the Name, there is only pain; he alone obtains peace, whose mind is filled with the Name. ||1||

ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (੪੨੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

You are infinite and merciful; I seek Your Sanctuary.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

From the Perfect Guru, the glorious greatness of Almighty's Name (Naam) is obtained. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (੪੨੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Inwardly and outwardly, there is only the One Almighty. He has created the world, with its many varieties.

ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ; ਦੂਜਾ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥੨॥ (੪੨੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

According to the Order of His Will, He makes us act. What else can we talk about, O Siblings of Destiny? ||2||

ਬੁਝਣਾ ਅਬੁਝਣਾ , ਤੁਧੁ ਕੀਆ ; (ਬੁੱਝਣਾ , ਅਬੁੱਝਣਾ ਬੋਲੋ)
ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ (੪੨੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Knowledge and ignorance are all your making; You have control over these.

ਇਕਨ੍ਾ ਬਖਸਿਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ;
ਇਕਿ ਦਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੩॥ (੪੨੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Some, You forgive, and unite with Yourself; while others, the wicked, you strike down and drive out of Your Court. ||3||

ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਹਹਿ ; ਤੁਧੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ (੪੨੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Some, from the very beginning, are pure and pious; You attach them to Your Name.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ (ਬੁੱਝਾਏ ਬੋਲੋ) (੪੨੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Serving the Guru, peace wells up; through the True Shabad, one comes to understand. ||4||

ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ , ਵਿਖਲੀਪਤੇ ; (ਵਿਖਲੀ-ਪਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ॥ (੪੨੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Some are crooked, filthy and vicious; Almighty Himself has led them astray from the Name.

ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ , ਨ ਸੰਜਮੀ ;
ਫਿਰਹਿ ਉਤਵਤਾਏ ॥੫॥ (ਉਤ-ਵਤਾਏ ਬੋਲੋ) (੪੨੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They have no intuition, no understanding and no self-discipline; they wander around delirious. ||5||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ; ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ ॥ (੪੨੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He grants faith to those whom He has blessed with His Glance of Grace.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰਜਮੀ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੬॥ (੪੨੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

This mind finds truth, contentment and self-discipline, hearing the Pure Guru's Shabad. ||6||

ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ; ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (੪੨੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By reading books, one cannot reach Him; by speaking and talking, His limits cannot be found.

ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ; ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ (੪੨੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Guru, His value is found; through the True Shabad, understanding is obtained. ||7||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੪੨੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So reform this mind and body, by contemplating Guru's Shabad.

ਨਾਨਕ , ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ;
ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੮॥੧੦॥੩੨॥ (੪੨੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, within this body is the treasure of Almighty's Name (Naam); it is found through the Love of the Infinite Guru. ||8||10||32||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੭-੧੯)

Aasaa, Third Mahl:

ਸਚਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ (੪੨੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The obedient soul-brides are imbued with Truth; they are adorned with Guru's Shabad.

ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (੪੨੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They find their Husband Almighty within their own home, contemplating the True Shabad. ||1||

ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (੪੨੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through merits, their demerits are forgiven, and they embrace love for Almighty.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਕਾਮਣੀ ; ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The soul-bride then obtains Almighty as her Husband; meeting the Guru, this union comes about. ||1||Pause||

ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਹਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (੪੨੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Some do not know the Presence of their Husband Almighty; they are deluded by duality and doubt.

ਕਿਉ ਪਾਇਨਿ ਡੋਹਾਗਣੀ ; ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ (੪੨੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

How can the forsaken brides meet Him? Their life night passes in pain. ||2||

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ; ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੪੨੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those whose minds are filled with the True Almighty, perform truthful actions.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜ ਸਿਉ ; ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (੪੨੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Night and day, they serve Almighty with poise, and are absorbed in the True Almighty. ||3||

ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਆ ; ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਹਿ ॥ (੪੨੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The forsaken brides wander around, deluded by doubt; telling lies, they eat poison.

ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ; ਸੁੰਞੀ ਸੇਜ ਦੁਖੁ ਪਾਹਿ ॥੪॥ (੪੨੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They do not know their Husband Almighty, and upon their deserted bed, they suffer in misery. ||4||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਮਤੁ ਮਨ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ (੪੨੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The True Almighty is the One and only; do not be deluded by doubt, O my mind.

ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ; ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਹਿ ॥੫॥ (੪੨੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Consult with the Guru, serve the True Almighty, and enshrine the Pure Truth within your mind. ||5||

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ; ਹਉਮੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੪੨੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The obedient soul-bride always finds her Husband Almighty; she banishes egotism and self-conceit.

ਪਿਰ ਸੇਤੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਹਿ ਰਹੀ ; ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੬॥ (੪੨੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

She remains attached to her Husband Almighty, night and day, and she finds peace upon His Bed of Truth. ||6||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ; ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (੪੨੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who shouted, "Mine, mine!" have departed, without obtaining anything.

ਮਹਲੁ ਨਾਹੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ; ਅੰਤਿ ਗਈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੭॥ (੪੨੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The separated one does not obtain the Mansion of Almighty's Presence, and departs, repenting in the end. ||7||

ਸੋ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੪੨੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

That Husband Almighty of mine is the One and only; I am in love with the One alone.

ਨਾਨਕ ਜੇ ਸੁਖੁ ਲੋੜਹਿ ਕਾਮਣੀ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥੮॥੧੧॥੩੩॥ (੪੨੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, if the soul-bride longs for peace, she should enshrine Almighty's Name within her mind. ||8||11||33||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੮-੯)

Aasaa, Third Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨ੍ਾ ਚਖਾਇਓਨੁ ; ਰਸੁ ਆਇਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੪੨੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those whom Almighty has caused to drink in the Ambrosial Nectar, naturally, intuitively, enjoy the sublime essence.

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ; ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧॥ (੪੨੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The True Almighty is care-free; he does not have even an iota of greed. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਵਰਸਦਾ ; ਗੁਰਮੁਖਾ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ (੪੨੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The True Ambrosial Nectar rains down, and trickles into the mouths of the Gurmukhs.

ਮਨੁ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲਾ ; ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Their minds are forever rejuvenated, and they naturally, intuitively, sing the Praises of Almighty's Virtues. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਦਰਿ ਖੜੀਆ ਬਿਲਲਾਹਿ ॥ (੪੨੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are forever forsaken brides; they cry out and bewail at Almighty's Gate.

ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਰ ਕਾ ਸੁਆਦੁ ਨ ਆਇਓ ;
ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁੋ ਕਮਾਹਿ ॥੨॥ (੪੨੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who do not enjoy the sublime taste of their Husband Almighty, act according to their pre-ordained destiny. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਜੇ ਸਚੁ ਜਮੈ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (੪੨੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh plants the seed of the True Name, and it sprouts. He deals in the True Name alone.

ਜੋ ਇਤੁ ਲਾਹੈ ਲਾਇਅਨੁ ; ਭਗਤੀ ਦੇਇ ਭੰਡਾਰ ॥੩॥ (੪੨੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those whom Almighty has attached to this profitable venture, are granted the treasure of meditation. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਭੈ ਭਗਤਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ (੪੨੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh is forever the true, obedient soul-bride; she adorns herself with the fear of Almighty and devotion to Him.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ; ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥ (੪੨੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Night and day, she enjoys her Husband Almighty; she keeps Truth enshrined within her heart. ||4||

ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਆਪਣਾ ; ਤਿਨ੍ਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੪੨੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those who have enjoyed their Husband Almighty.

ਸਦਾ ਪਿਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ (੪੨੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They dwell forever with their Husband Almighty; they eradicate self-conceit from within. ||5||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (੪੨੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Their bodies and minds are cooled and soothed, and their faces are radiant, from the love and affection of their Husband Almighty.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ; ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੬॥ (੪੨੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They enjoy their Husband Almighty upon His cozy bed, having conquered their ego and desire. ||6||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (੪੨੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Granting His Grace, He comes into our homes, through our infinite Love for the Guru.

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਕੇਵਲ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੭॥ (੪੨੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The obedient soul-bride obtains the One Almighty as her Husband. ||7||

ਸਭੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਲਇਓਨੁ ; ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥ (੪੨੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

All of her sins are forgiven; the Uniter unites her with Himself.

ਨਾਨਕ , ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ; ਜੇ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੮॥੧੨॥੩੪॥ (੪੨੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, chant such chants, that hearing them, He may enshrine love for you. ||8||12||34||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੮-੧੯)

Aasaa, Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗੁਣ ਊਪਜੈ ; ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ (੪੨੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Merit is obtained from the True Guru, when Almighty causes us to meet Him.

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਗਿਆਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (੪੨੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Meditating on Almighty's Name (Naam), with intuitive ease and poise, spiritual wisdom is revealed. ||1||

ਏ ਮਨ , ਮਤ ਜਾਣਹਿ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ; ਸਦਾ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ (੪੨੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O my mind, do not think of Almighty as being far away; behold Him ever close at hand.

ਸਦ ਸੁਣਦਾ ਸਦ ਵੇਖਦਾ ; ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He is always listening, and always watching over us; the Word of His Shabad is all-pervading everywhere. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਤਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (੪੨੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs understand their own selves; they meditate single-mindedly on Almighty.

ਸਦਾ ਰਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ; ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੪੨੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They enjoy their Husband Almighty continually; through the True Name, they find peace. ||2||

ਏ ਮਨ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਕਰਿ ਵੇਖੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪੨੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O my mind, no one belongs to you; contemplate the Shabad, and see this.

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ; ਪਾਇਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੩॥ (ਭੱਜਿ ਬੋਲੋ) (੪੨੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So run to Almighty's Sanctuary, and find the gate of salvation. ||3||

ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਐ ਸਬਦਿ ਬੁਝੀਐ ; ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (ਬੁੱਝੀਐ ਬੋਲੋ) (੪੨੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Listen to the Shabad, and understand the Shabad, and lovingly focus your consciousness on the True One.

ਸਬਦੇ , ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ; ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੪॥ (੪੨੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Shabad, conquer your ego, and in the True Mansion of Almighty's Presence, you shall find peace. ||4||

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਨਾਮ ਕੀ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੋਭ ਨ ਹੋਇ ॥ (੪੨੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

In this age, Almighty's Name (Naam), is glory; without the Name, there is no glory.

ਇਹ ਮਾਇਆ ਕੀ ਸੋਭਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ;
ਜਾਦੀ ਬਿਲਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ **(ਜਾਂਦੀ ਬੋਲੋ)** (੪੨੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The glory of this Maya lasts for only a few days; it disappears in an instant. ||5||

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਸੇ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (੪੨੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who forget Almighty's Name (Naam) are already dead, and they continue dying.

ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ; ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੬॥ (੪੨੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They do not enjoy the sublime essence of Almighty's taste; they sink into the manure. ||6||

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਲਾਇ ॥ (੪੨੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Some are forgiven by Almighty; He unites them with Himself, and keeps them attached to Almighty's Name (Naam), night and day.

ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੭॥ (੪੨੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They practice Truth, and abide in Truth; being truthful, they merge into Truth. ||7||

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਣੀਐ ਨ ਦੇਖੀਐ ; ਜਗੁ ਬੋਲਾ ਅੰਨ੍ਹਾ ਭਰਮਾਇ ॥ (੪੨੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the Shabad, the world does not hear, and does not see; deaf and blind, it wanders around.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਸੀ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੮॥ (੪੨੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without Almighty's Name (Naam), it obtains only misery; the Naam is received only by His Will. ||8||

ਜਿਨ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ; ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੪੨੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those persons who link their consciousness with the Word of His Bani, are pure, and approved by Almighty.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨ੍ਾ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਸੇ ਦਰਿ ਸਚੇ ਜਾਣੁ ॥੯॥੧੩॥੩੫॥ (੪੨੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, they never forget Almighty's Name (Naam), and in Almighty's Court, they are known as true. ||9||13||35||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੨੯-੧੧)

Aasaa, Third Mahl:

ਸਬਦੌ ਹੀ ਭਗਤ ਜਾਪਦੇ ; ਜਿਨ੍ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ਹੋਇ ॥ (੪੨੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Shabad (Gurbani), the devotees are known; their words are true.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਇਆ ; ਨਾਉ ਮੰਨਿਆ , ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (੪੨੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They eradicate ego from within themselves; they surrender to Almighty's Name (Naam), and meet with the True One. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਕੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੪੨੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the Almighty's Name, His humble servants obtain honor.

ਸਫਲੁ ਤਿਨ੍ਾ ਕਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ; ਤਿਨ੍ ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੨੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

How blessed is their coming into the world! Everyone adores them. ||1||Pause||

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ; ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੪੨੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Ego, self-centeredness, excessive anger and pride are the lot of mankind.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਜਾਤਿ ਜਾਇ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ (੪੨੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

If one dies in Guru's Shabad (Gurbani), then he is rid of this, and his light is merged into the Light of Almighty. ||2||

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (੪੨੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Meeting with the Perfect True Guru, my life has been blessed.

ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ; ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ (੪੨੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

I have obtained the nine treasures of Almighty's Name (Naam), and my storehouse is inexhaustible, filled to overflowing. ||3||

ਆਵਹਿ ਇਸੁ ਰਾਸੀ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ ; ਜਿਨ੍ਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (੪੨੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who love Almighty's Name (Naam) come as dealers in the merchandise of the Naam.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ; ਤਿਨ੍ਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ (੪੨੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who become Gurmukh obtain this wealth; deep within, they contemplate the Shabad. ||4||

ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨ੍ੀ ; ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (੪੨੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The egotistical, self-willed manmukhs do not appreciate the value of meditation.

ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ; ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥ (੪੨੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The Primal Almighty Himself has beguiled them; they lose their lives in the gamble. ||5||

ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਰੀਰਿ ॥ (੪੨੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Without loving affection, meditation is not possible, and the body cannot be at peace.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥ (੪੨੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The wealth of love is obtained from the Guru; through devotion, the mind becomes steady. ||6||

ਜਿਸ ਨੋ ਭਗਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੪੨੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
He alone performs meditation, whom Almighty so blesses; he contemplates Guru's Shabad.

ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥੭॥ (੪੨੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The One Name abides in his heart, and he conquers his ego and duality. ||7||

ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥ (੪੨੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The One Name is the social status and honor of the devotees; Almighty Himself adorns them.

ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੮॥ (੪੨੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
They remain forever in the Protection of His Sanctuary. As it pleases His Will, He arranges their affairs. ||8||

ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ ; ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੪੩੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
The worship of Almighty is unique - it is known only by reflecting upon the Guru.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ; ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥੧੪॥੩੬॥ (੪੩੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, one whose mind is filled with Almighty's Name (Naam), through Almighty's Fear and devotion, is embellished with the Naam. ||9||14||36||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੩੦-੨)
Aasaa, Third Mahl:

ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ; ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ ਪਾਇ ॥ (੪੩੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)
He wanders around, engrossed in other pleasures, but without Almighty's Name (Naam), he suffers in pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ; ਜਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ (੪੩੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He does not meet the True Guru, the Primal Being, who imparts true understanding. ||1||

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਵਲੇ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥ (੪੩੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O my insane mind, drink in the sublime essence of Almighty, and savor its taste.

ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੩੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Attached to other pleasures, you wander around, and your life wastes away uselessly. ||1||Pause||

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੪੩੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

In this age, the Gurmukhs are pure; they remain absorbed in the love of the True Name.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ; ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥ (੪੩੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the destiny of good karma, nothing can be obtained; what can we say or do? ||2||

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ; ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (੪੩੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He understands his own self, and dies in Guru's Shabad (Gurbani); he banishes evil desires from his mind.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ; ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥ (ਭੱਜਿ ਬੋਲੋ) (੪੩੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He hurries to the Guru's Sanctuary, and is forgiven by the Forgiving Almighty. ||3||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੪੩੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the Name, peace is not obtained, and pain does not depart from within.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥ (੪੩੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

This world is engrossed in attachment to Maya; it has gone astray in duality and doubt. ||4||

ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ; ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੪੩੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The forsaken soul-brides do not know the value of their Husband Almighty; how can they decorate themselves?

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ; ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥ (੪੩੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Night and day, they continually burn, and they do not enjoy the Bed of their Husband Almighty. ||5|

ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੪੩੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The obedient soul-brides obtain the Mansion of His Presence, eradicating their self-conceit from within.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ; ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ (੪੩੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They decorate themselves with Guru's Shabad, and their Husband Almighty unites them with Himself. ||6||

ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (੪੩੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He has forgotten death, in the darkness of attachment to Maya.

ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ , ਭੀ ਮਰਹਿ ; ਜਮ ਦਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥ (੪੩੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs die again and again, and are reborn; they die again, and are miserable at the Gate of Death. ||7||

ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੪੩੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They alone are united, whom Almighty unites with Himself; they contemplate Guru's Shabad.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥੨੨॥੧੫॥੩੭॥ (੪੩੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, they are absorbed in Almighty's Name (Naam); their faces are radiant, in that True Court. ||8||22||15||37||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੨ (੪੩੦-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahl, Ashtapadees, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੦-੧੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪੰਚ ਮਨਾਏ ; ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ; ਪੰਚ ਗਵਾਏ ॥੧॥ (੪੩੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the five virtues were reconciled, and the five passions were estranged, I enshrined the five within myself, and cast out the other five. ||1||

ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ; ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੪੩੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In this way, the village of my body became inhabited, O my Siblings of Destiny.

ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ; ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੩੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Vice departed, and the Guru's spiritual wisdom was implanted within me. ||1||Pause||

ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ; ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ (੪੩੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The fence of true Dharmic religion has been built around it.

ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (੪੩੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The spiritual wisdom and reflective meditation of the Guru has become its strong gate. ||2||

ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ; ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ (੪੩੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So plant the seed of Almighty’s Name (Naam), O friends, O Siblings of Destiny.

ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ; ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥੩॥ (੪੩੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Deal only in the constant service of the Guru. ||3||

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ; ਸਭਿ ਹਾਟ ॥ (੪੩੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With intuitive peace and happiness, all the shops are filled.

ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ; ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥ (੪੩੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Banker and the dealers dwell in the same place. ||4||

ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ; ਕੋ ਲਏ ਨ ਜਗਾਤਿ ॥ (੪੩੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

There is no tax on non-believers, nor any fines or taxes at death.

ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥੫॥ (੪੩੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru has set the Seal of the Primal Almighty upon these goods. ||5||

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ; ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥ (੪੩੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So load the merchandise of Almighty’s Name (Naam), and set sail with your cargo.

ਲੈ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥ (੪੩੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Earn your profit, as Gurmukh, and you shall return to your own home. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ; ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (੪੩੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The True Guru is the Banker, and His Sikhs are the traders.

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ; ਲੇਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੭॥ (੪੩੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Their merchandise is Almighty's Name (Naam), and meditation on the True Almighty is their account. ||7||

ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥ (੪੩੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who serves the True Guru dwells in this house.

ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ ; ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥੮॥੧॥ (੪੩੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the Divine City is eternal. ||8||1||

ਆਸਾਵਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ ॥ ('ਆਸਾਵ-ਰੀ' ਪਾਠ ਇਕੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੧-੧)

Aasaavaree, Fifth Mahl, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੧-੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace. who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੪੩੧-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

My mind is in love with Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ; ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੩੧-੨, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I meditate on Almighty, Har, Har; my lifestyle is pure and true. ||1||Pause||

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ ; ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ (੪੩੧-੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

I have such a great thirst for His Sight (Darshan); I think of him in so many ways.

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (੪੩੧-੩, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

So be Merciful, Dear Supreme Creator; shower Your Mercy upon me, Dear Almighty, Destroyer of pride. ||1||

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ; ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (੪੩੧-੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

My stranger soul has come to join the Saadh Sangat.

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ; ਸੋ ਪਾਇਓ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (੪੩੧-੪, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

That commodity, which I longed for, I have found in the Love of Almighty's Name (Naam). ||2||

ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ; ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (੪੩੧-੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

There are so many pleasures and delights of Maya, but they pass away in an instant.

ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥ (੪੩੧-੫, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Your devotees are imbued with Your Name; they enjoy peace everywhere. ||3||

ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ; ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (੪੩੧-੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The entire world is seen to be passing away; only Almighty's Name is lasting and stable.

ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ; ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥ (੪੩੧-੬, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

So make friends with the Holy Saints, so that you may obtain a lasting place of rest. ||4||

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ; ਕੋਊ ਹੋਤ ਨ ਸਾਥ ॥ (੪੩੧-੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Friends, acquaintances, children and relatives - none of these shall be your companion.

ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੫॥ (੪੩੧-੭, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name alone shall go with you; Almighty is the Master of the meek. ||5||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ; ਲਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ ॥ (੪੩੧-੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Lotus Feet are the Boat; attached to Them, you shall cross over the worldly ocean.

ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੬॥ (੪੩੧-੮, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Perfect True Guru, I embrace True Love for Almighty. ||6||

ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜਾਚਨਾ ; ਵਿਸਰੁ ਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ (੪੩੧-੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

The prayer of Your Holy Saints is, "May I never forget You, for even one breath or morsel of food."

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ; ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥੭॥ (੪੩੧-੯, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Whatever is pleasing to Your Will is good; by Your Sweet Will, my affairs are adjusted. ||7||

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲੇ ; ਉਪਜੇ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ (੪੩੧-੧੦, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

I have met my Beloved, the Ocean of Peace, and Supreme Bliss has welled up within me.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟੇ ; ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੮॥੧॥੨॥ (੪੩੧-੧੦, ਆਸਾਵਰੀ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, all my pains have been eradicated, meeting with Almighty, Almighty of Supreme Bliss. ||8||1||2||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਬਿਰਹੜੇ , ਘਰੁ ੪ ; ਛੰਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ॥ (੪੩੧-੧੧)

Aasaa, Fifth Mahl, Birharray ~ Songs Of Separation, To Be Sung In The Tune Of The Chhants. Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੧-੧੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ (੪੩੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remember the Supreme Creator (Almighty), O Beloved, and make yourself a sacrifice to His Sight (Darshan). ||1||

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਬੀਸਰਹਿ ਪਿਆਰੇ ; ਸੋ ਕਿਉ ਤਜਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (੪੩੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Remembering Him, sorrows are forgotten, O Beloved; how can one forsake Him? ||2||

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ ਸੰਤ ਪਹਿ ਪਿਆਰੇ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (੪੩੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I would sell this body to the Saint, O Beloved, if he would lead me to my Dear Almighty. ||3||

ਸੁਖ ਸੀਗਾਰ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਫੀਕੇ ; ਤਜਿ ਛੋਡੇ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ (੪੩੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The pleasures and adornments of evil desires are insipid and useless; I have forsaken and abandoned them, O my Mother. ||4||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ਗਏ ਪਿਆਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਪਾਇ ॥੫॥ (੪੩੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Lust, anger and greed left me, O Beloved, when I fell at the Feet of the True Guru. ||5||

ਜੋ ਜਨ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ਪਿਆਰੇ ; **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੬॥ (੪੩੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those humble beings who are imbued with Almighty, O Beloved, do not go anywhere else. ||6||

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਚਾਖਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੭॥ (੪੩੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who have tasted Almighty's sublime essence, O Beloved, remain satisfied and satiated. ||7||

ਅੰਚਲੁ ਗਹਿਆ ਸਾਧ ਕਾ , ਨਾਨਕ ;
ਭੈ ਸਾਗਰੁ , ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥ (੪੩੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, one who grasps the Hem of the Gown of the Holy Saint, crosses over the terrible worldly ocean. ||8||1||3||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਜਬ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ (੪੩੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The pains of birth and death are removed, O Beloved, when the mortal meets with Almighty, the King. ||1||

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਜੀਵਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ॥੨॥ (੪੩੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is so Beautiful, so Refined, so Wise - He is my very life! Reveal to me Your Darshan! ||2||

ਜੋ ਜੀਅ ਤੁਝ ਤੇ ਬੀਛੁਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੩॥ (੪੩੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those beings who are separated from You, O Beloved, are born only to die; they eat the poison of evil desires. ||3||

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ;
ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੪॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (੪੩੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He alone meets You, whom You cause to meet, O Beloved; I fall at his feet. ||4||

ਜੋ ਸੁਖੁ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤੇ ਪਿਆਰੇ ; ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ (੪੩੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That happiness which one receives by beholding Your Darshan, O Beloved, cannot be described in words. ||5||

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ਪਿਆਰੇ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥੬॥ (੪੩੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

True Love cannot be broken, O Beloved; throughout the ages, it remains. ||6||

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਪਿਆਰੇ ; ਤੇਰੀ ਅਮਰੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ (੪੩੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever pleases You is good, O Beloved; Your Will is Eternal. ||7||

ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਾਰਾਇਣੈ ਪਿਆਰੇ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਮਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥ **(ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੪੩੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak, those who are imbued with the Love of the All-Pervading Almighty, O Beloved, remain intoxicated with His Love, in natural ease. ||8||2||4||

ਸਭ ਬਿਧਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਤੇ ਪਿਆਰੇ ; ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਹਉ ਸੁਨਾਇ ॥੧॥ (੪੩੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You know all about my condition, O Beloved; who can I speak to about it? ||1||

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ; ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਪਹਿਰਹਿ ਖਾਇ ॥੨॥ (੪੩੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are the Giver of all beings; they eat and wear what You give them. ||2||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਤੇਰੀ ਆਗਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ (੪੩੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Pleasure and pain come by Your Will, O Beloved; they do not come from any other. ||3||

ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਾਵਹਿ ਸੋ ਕਰੀ ਪਿਆਰੇ ; ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ (੪੩੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Whatever You cause me to do, that I do, O Beloved; I cannot do anything else. ||4||

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਭ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਿਆਰੇ ; ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੫॥ (੪੩੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All my days and nights are blessed, O Beloved, when I chant and meditate on Almighty's Name. ||5||

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪਿਆਰੇ ; ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥੬॥ (੪੩੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He does the deeds, O Beloved, which are pre-ordained, and inscribed upon his forehead. ||6||

ਏਕੋ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰੇ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (੪੩੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The One is Himself prevailing everywhere, O Beloved; He is pervading in each and every heart. ||7||

ਸੰਸਾਰ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰਿ ਲੈ ਪਿਆਰੇ ;
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੩॥੨੨॥੧੫॥੨॥੪੨॥ (੪੩੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Lift me up out of the deep pit of the world, O Beloved; Guru Nanak has taken to Your Sanctuary. ||8||3||22||15||2||42||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਪਟੀ ਲਿਖੀ ॥ (ਪੱਟੀ ਬੋਲੋ) (੪੩੨-੮)

Raag Aasaa, First Mahl, Patee Likhee ~ The Poem Of The Letters:

Prologue: Baba Mehta Kalu Ji took his son, Guru Nanak Dev Ji at the age of 5 to Pandit Gopal and registered Guru Ji as his student. On the first day, Guru Ji learned all the lesson tought by the Pandit. However, the next day, Guru Ji remained silent. After continuous numerous attempts by the Pandit, Guru Ji asked for the meanings of the letters being tought. The Pandit explained that he never knew that every letter has a meaning. So, he requested Guru Ji to explain the meaning of the letters. Guru Ji uttered the following shabad to explain the meaning of each and every letter.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੨-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਸੈ , ਸੋਇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ; ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਭਇਆ ॥ (੪੩੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Sassa letter, Guru Ji says that Almighty who created the world, is the One Master of all.

ਸੇਵਤ ਰਹੇ ਚਿਤੁ ਜਿਨ੍ ਕਾ ਲਾਗਾ ;
ਆਇਆ ਤਿਨ੍ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥੧॥ (੪੩੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those whose consciousness remains committed to His Service, their birth is fruitful. ||1||

ਮਨ , ਕਾਹੇ ਭੂਲੇ ; ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ (੪੩੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O mind, why forget Him? You foolish mind!

ਜਬ ਲੇਖਾ ਦੇਵਹਿ ਬੀਰਾ ;
ਤਉ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ('ਪੜ੍ਹਿਆ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When your account is adjusted, O brother, only then shall you be categorized as educated or illiterate means that all the worldly education will not help. ||1||Pause||

ਈਵੜੀ , ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦਾਤਾ ; ਆਪੇ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (੪੩੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Eri letter, Guru Ji says that, the Primal Almighty is the Giver; He alone is True and this world is false.

ਏਨਾ ਅਖਰਾ ਮਹਿ , ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ;
ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (੪੩੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

No account of birth and death remains on the forehead of the Gurmukh who understands Almighty through the meanings of this letter. ||2||

ਊੜੈ , ਉਪਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੈ ; ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੪੩੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Ooraa letter, Guru Ji says that, Sing the Praises of the One whose limit cannot be found.

ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ; ਜਿਨ੍ੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ (੪੩੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who perform service and practice truth, obtain the fruits of their rewards means they obtains salvation. ||3||

ਙੰਙੈ , ਙਿਆਨੁ ਬੂਝੈ ਜੇ ਕੋਈ ;
ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਸੋਈ ॥ ('ਪੜ੍ਹਿਆ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Nganga letter, Guru Ji says that, one who knows wisdom (Almighty) is truly a Pandit, a religious scholar means that the education is only fruitful if one recognizes Almighty within all.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ; ਤਾ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥ (੪੩੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who recognizes the One Almighty within all the beings (jeev) does not ever have ego. ||4||

ਕਕੈ , ਕੇਸ ਪੁੰਡਰ ਜਬ ਹੂਏ ; ਵਿਣੁ ਸਾਬੂਣੈ ਉਜਲਿਆ ॥ (੪੩੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Kakka letter, Guru Ji says that, when the hair grows grey, just like a cloth is washed cleaned with a soap but hair has grown grey even without washing means it is a natural process to age.

ਜਮ ਰਾਜੇ ਕੇ ਹੇਰੂ ਆਏ ; ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥੫॥ (੪੩੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The hunters (messengers of death) sent by the Rightuous King comes, and bind those in chains who were passionate about Maya. ||5||

ਖਖੈ , ਖੁੰਦਕਾਰੁ ਸਾਹ ਆਲਮੁ ; ਕਰਿ ਖਰੀਦਿ ਜਿਨਿ ਖਰਚੁ ਦੀਆ ॥ (੪੩੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Khekha letter, Guru Ji says that, the Creator is the King of the entire universe is the sole support for all; He creates and gives the capital of nourishment.

ਬੰਧਨਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ;
ਅਵਰੀ ਕਾ ਨਹੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੬॥ (੪੩੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By the binding of His Command, all the world is bound; no other Command prevails. ||6||

ਗਗੈ , ਗੋਇ ਗਾਇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ; ਗਲੀ ਗੋਬਿਦੁ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ॥ (੪੩੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Gegga letter, Guru Ji says that, one who renounces the singing Almighty's Praises hymns (Gurbani), becomes arrogant in his speech after learning the knowledge.

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ , ਜਿਨਿ ਆਵੀ ਸਾਜੀ ; ਚਾੜਣ ਵਾਹੈ ਤਈ ਕੀਆ ॥੭॥ (੪੩੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who has shaped the pots, and made the kiln of all the four sources creations (Andraj, Jeraj, Setaj & Uthbhuj) world, He then sustains and destroys it which means that Almighty has created this world as pot for those who are not liberated. ||7||

ਘਘੈ , ਘਾਲ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਘਾਲੈ ; ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥ (੪੩੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Ghegha letter, Guru Ji says that, the servant who performs service, remains attached to the Guru's Shabad,

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਮਤੁ ਰਹੈ ॥੮॥ (੪੩੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and recognizes bad and good as one and the same, in this way he is absorbed into Almighty and Master. ||8||

ਚਚੈ , ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ; ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ (੪੩੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Checha letter, Guru Ji says that, He created the four Vedas, the four sources of creation (Andraj, Jeraj, Setaj & Uthbhuj), and the four ages (Sat, Thretha, Duapur and Kal-yug)

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੋਗੀ ਖਾਣੀ ਭੋਗੀ ; ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਆਪਿ ਥੀਆ ॥੯॥ (੪੩੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

through each and every age, He Himself has been the Yogi, the consumer, the Pandit and the scholar. ||9||

ਛਛੈ , ਛਾਇਆ ਵਰਤੀ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ; ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਭਰਮੁ ਹੋਆ ॥ (੪੩੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Chhechha letter, Guru Ji says that, Dear Almighty, ignorance exists within all the beings (jeev); Your creation is perceived as illusion as they do not see You within the creation.

ਭਰਮੁ ਉਪਾਇ ਭੁਲਾਈਅਨੁ ਆਪੇ ;
ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਹੋਆ , ਤਿਨ੍ ਗੁਰੂ ਮਿਲਿਆ ॥੧੦॥ (੪੩੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Having created the illusion, You Yourself cause them to wander in delusion; those whom You bless with Your Mercy meet with the Guru and desolves their illusion. ||10||

ਜਜੈ , ਜਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ;
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭੀਖ ਭਵਿਆ ॥ **(ਲੱਖ ਬੋਲੋ)** (੪੩੩-੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Through Jejja letter, Guru Ji says that, without wisdom this humble being has wandered through 8.4 million incarnations form of alms.

ਏਕੋ ਲੇਵੈ ਏਕੋ ਦੇਵੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਮੈ ਸੁਣਿਆ ॥੧੧॥ (੪੩੩-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The One Almighty takes away, and the One Almighty gives; I have not heard of any other. ||11||

ਝਝੈ , ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੇਣਾ , ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥ (੪੩੩-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Through Jhejha letter, Guru Ji says that, O mortal being, why are you dying of anxiety? Whatever Almighty suppose to give, He shall keep on giving.

ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ; ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ ॥੧੨॥ (੪੩੩-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

He gives, and gives, in accordance to the writ of His Command and watches over us; all the beings receives nourishment and remains everyone in His Command. ||12||

ਞੰਞੈ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ; ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (੪੩੩-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Through Nyenya letter, Guru Ji says that, when this creation is seen through the eyes of wisdom, then I do not see any other then Almighty.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ; ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥ (੪੩੩-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The One Almighty is totally pervading everywhere and the One Almighty abides within the mind. ||13||

ਟਟੈ , ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ; **(ਟੱਟੈ ਬੋਲੋ)**
ਘੜੀ ਕਿ , ਮੁਹਤਿ ਕਿ , ਉਠਿ ਚਲਣਾ ॥ (੪੩੩-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Through Tetta letter, Guru Ji says that, why are you teasing or raising arguments, O mortal? In a Gheri (24 minutes), in a Muhat (48 minutes), you shall have to get up and depart.

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ;
ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧੪॥ **('ਪੜ੍ਹੁ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (੪੩੩-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The life is sort in this gamble of world and don't lose your life in the gamble; rush to Almighty's Sanctuary. ||14||

ਠਠੈ , ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ; (ਠਾਂਢਿ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ੍ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (੪੩੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through T'het'ha letter, Guru Ji says that, peace pervades within those who link their consciousness to Almighty's Lotus Feet.

ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ; ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ (੪੩੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those humble beings, whose consciousness is so linked, are saved; by Your Grace, they obtain peace. ||15||

ਡਡੈ , ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ ॥ (੪੩੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Dedda letter, Guru Ji says that, why do you make such ostentatious shows, O mortal? Whatever exists, shall all pass away.

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ; ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥ (੪੩੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So serve Him, who is contained and pervading within everyone, and you shall obtain peace. ||16||

ਢਢੈ , ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ; ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ॥ (੪੩੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Dhedha letter, Guru Ji says that, He Himself establishes and disestablishes; as it pleases His Will, so does He act.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ;
ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥ (੪੩੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Having created the creation, He watches over it; He issues His Commands, and emancipates those, upon whom He casts His Glance of Grace. ||17||

ਣਾਣੈ , ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (੪੩੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Nanna letter, Guru Ji says that, this is a principal that whoever remembers Almighty within the heart is able to sing the Glorious Praises of His Virtues.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ; ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥ (੪੩੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One whom the Creator Almighty unites with Himself, is not consigned to reincarnation. ||18||

ਤਤੈ , ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ; ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੪੩੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Tetta letter, Guru Ji says that, the terrible worldly ocean is so very deep; its limits cannot be found without divine knowledge. Therefore pray before Almighty as follows;

ਨਾ ਤਰ , ਨਾ ਤੁਲਹਾ , ਹਮ ਬੂਡਸਿ ;
ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥ (੪੩੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Dear Almighty, I do not have the strength in my arms (of religious acts) to swim across nor I have the ship of knowledge, I am drowning , save me, Dear Savior King! ||19||

ਥਥੈ , ਥਾਨਿ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ; ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥ (੪੩੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The principal of T'het'ha letter is that, in all places and interspaces, He is; everything which exists, is by His doing.

ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ;
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥ (੪੩੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

What is doubt? What is called Maya? Whatever pleases Him is good. ||20||

ਦਦੈ , ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ; ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥ (੪੩੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Through Dedda letter, Guru Ji says that, do not blame anyone else; blame instead your own actions.

ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ; ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥ (੪੩੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Whatever I did, for that I have suffered; knowing this fact I do not blame anyone else. ||21||

ਧਧੈ , ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ; ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥ (੪੩੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Through Dhedha letter, Guru Ji says that, His power established and upholds the earth; Almighty has imparted His bliss to everything means that Almighty created everything and infused His power within all.

ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ; ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੨੨॥ (੪੩੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

His gifts are received by everyone; with individuals deeds His Command is ordered accodingly. ||22||

ਨੰਨੈ , ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ; ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮ੍ਹਲਿਆ ॥ (੪੩੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Through Nenna letter, Guru Ji says that, the being (jeev) is enjoying the pleasures given by the Almighty Husband, but He is not remembered either by seeing and acknowledging His Formless Form.

ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ; (ਗੱਲੀਂ ਬੋਲੋ)
ਕੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥ (੪੩੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

I am just a bride for the namesake, O sister, but I have never met my Almighty Husband. ||23||

ਪਪੈ , ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥ (੪੩੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Peppa letter, Guru Ji says that, Almighty is the Supreme King, the Transcendent Almighty, created the world to behold it means that Almighty watches over the deeds of each being (jeev).

ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ; ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨੪॥ (੪੩੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He sees and understands, and knows everything; inwardly and outwardly, he is fully pervading. ||24||

ਫਫੈ , ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ; ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥ (੪੩੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Phepha letter, Guru Ji says that, the whole world is caught in the noose of Death, and all are bound by its chains.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ , ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ;
ਜਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨੫॥ (ਭੱਜਿ ਬੋਲੋ) (੪੩੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, they alone are saved, who hurry to enter Almighty's Sanctuary. ||25||

ਬਬੈ , ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ; ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ (੪੩੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Bebba letter, Guru Ji says that, He set out to play the game, on the chess-board of the four ages and created beings (jeevs) as the chess pieces means that Almighty created the entire universe through Maya.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ; ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥੨੬॥ (੪੩੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He made all beings and creatures his chessmen, and He Himself decides the supreme, medium and low categories through the three qualities of Maya (Sato, Rajo and Tamo). ||26||

ਭਭੈ , ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਭਉ ਪਇਆ ॥ (੪੩੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Bhebha letter, Guru Ji says that, those who search, by Guru's Grace find the fruits of their rewards; they live in fear (fear creates the sense of respect) of Almighty and they attain salvation.

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ;
ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ॥੨੭॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੪੩੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The self-willed manmukhs wander around, and they do not remember Almighty; the fools are consigned to the cycle of 8.4 million incarnations. ||27||

ਮੰਮੈ , ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ; ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥ (੪੩੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Memma letter, Guru Ji says that, in worldly attachment, being (jeev) is dead from remembering Almighty; if one thinks that he will remember Almighty in old age then definitely the physical death arrives before one can remember Almighty.

ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ; **(ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨੮॥ (੪੩੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As long as the body is alive, he reads other materials in the fulfillment of his desires things, and forgets the letter 'Memma', which stands for marnaa-death or Madh-sudan which means Almighty. ||28||

ਯਯੈ , ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ; ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (੪੩੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This is the principal of Yeya letter, that this being (jeev) is never reincarnated again, if he recognizes the True Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੨੯॥ (੪੩੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The sermon uttered from Guru's mouth (Gur-mukh), a Gurmukh understands the one honourable (Gur) Almighty (Mukh). ||29||

ਰਾਰੈ , ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ; ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ॥ (੪੩੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Rarra letter, Guru Ji says that, Almighty is contained within the entire creation created by Him.

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ;
ਕਰਮੁ ਹੋਆ , ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੩੦॥ (੪੩੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Having created His beings (jeev), He has put them all to work; they alone remember His Name (Naam), upon whom He bestows His Grace. ||30||

ਲਲੈ , ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ; ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥ (੪੩੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Lella letter, Guru Ji says that, He (Almighty) who has assigned people to their tasks, and made the love of Maya seem sweet to them.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ; ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੩੧॥ (੪੩੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The consumption of food and drink is within His Will and to endure equally pains and joy is also within His Command. ||31||

ਵਵੈ , ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ॥ (੪੩੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Wawwa letter, Guru Ji says that, the all-pervading Almighty created this universe to for the beings (or for being's ordeal) and created various forms of being.

ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ; ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩੨॥ (੪੩੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He beholds, tastes, and knows everything; He is pervading and permeating inwardly and outwardly perfectly. ||32||

ੜਾੜੈ , ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਆ ॥
ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ; ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ॥੩੩॥ (੪੩੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through Rarra letter, Guru Ji says that, why do you quarrel, O mortal? The breath of life is countable therefore do not waste them in arguments, meditate on the Imperishable Almighty, and be absorbed into the True One. Become a sacrifice to Him. ||33||

ਹਾਹੈ , ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ; ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥ (੪੩੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The principal of Haha letter is that there is no other Giver than Him; having created the creatures, He gives them nourishment.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ , ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥੩੪॥ (੪੩੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Meditate on Almighty's Name, be absorbed into His Name, and night and day, reap the Profit of the Almighty's Name. ||34||

ਆਇੜੈ , ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ;
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (੪੩੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The principal of Airaa letter is that Almighty Himself created the world; whatever He has to do, He continues to do.

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ;
ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥੧॥ (੪੩੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He acts, and causes others to act, and He knows the returns of all deeds, Guru Nanak says all other poets are of the same opinion means all other divine knowledge writers had the same opinion. ||35||1||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਪਟੀ ॥ (ਪੱਟੀ ਬੋਲੋ) (੪੩੪-੧੩)

Raag Aasaa, Third Mahl, Patee - The Alphabet:

Prologue: Once Guru Amar Das saw a teacher who had impure Antahkaran were scolding the students while teching them, Guru Ji uttered the following Gurbani;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੪-੧੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਯੋ ਅੰਙੈ , ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ; ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ , ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ (੪੩੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Almighty has came (Ayo) in all the physical forms , Angai: The whole world which was created - Kaahkai, Ghangai: It shall pass away.

ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ;
ਪੜਿ ਅਵਗਣ , ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥ ('ਪੜ੍ਹਿ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Reeree, Laalee: People commit sins, and falling into vice, forget virtue. ||1||

ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ; ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ (੪੩੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O mortal, why have you studied such an account,

ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ; ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੩੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

which shall call you to answer for payment? ||1||Pause||

ਸਿਧੰਙਾਇਐ , ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ; ਨੰਨੈ , ਨਾ ਤੁਧੁ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ (੪੩੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Sidhan, Ngaayiyai: You do not remember Almighty. Nanna: You do not take Almighty's Name.

ਛਛੈ , ਛੀਜਹਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮੂੜੇ ; ਕਿਉ ਛੂਟਹਿ ਜਮਿ ਪਾਕੜਿਆ ॥੨॥ (੪੩੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Chhachha: You are wearing away, every night and day; you fool, how will you find release? You are held in the grip of death. ||2||

ਬਬੈ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਮੂੜੇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ (੪੩੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Babba: You do not understand, you fool; deluded by doubt, you are wasting your life.

ਅਣਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਓ ਪਾਧਾ ; ਅਵਰਾ ਕਾ ਭਾਰੁ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੩॥ (੪੩੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without justification, you call yourself a teacher; thus you take on the loads of others. ||3||

ਜਜੈ , ਜੋਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ॥ (੪੩੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Jajja: You have been robbed of your Light, you fool; in the end, you shall have to depart, and you shall regret and repent.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਤੂੰ ਚੀਨਹਿ ਨਾਹੀ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਹਿਗਾ ॥੪॥ (੪੩੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

You have been ignorant of Almighty, and so you shall have to enter the womb over and over again. ||4||

ਤੁਧੁ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਪੜੁ ਪੰਡਿਤ ;
ਅਵਰਾ ਨੋ ਨ ਸਿਖਾਲਿ ਬਿਖਿਆ ॥ (੪੩੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Read that which is written on your forehead, O Pandit, and do not teach wickedness to others.

ਪਹਿਲਾ ਫਾਹਾ ਪਇਆ ਪਾਧੇ ; ਪਿਛੋ ਦੇ ਗਲਿ ਚਾਟੜਿਆ ॥੫॥ (੪੩੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

First, the teacher is tied down, and then, the noose is placed around the pupil's neck. ||5||

ਸਸੈ , ਸੰਜਮੁ ਗਇਓ ਮੂੜੇ ; ਏਕੁ ਦਾਨੁ ਤੁਧੁ ਕੁਥਾਇ ਲਇਆ ॥ (੪੩੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Sassa: You have lost your self-discipline, you fool, and you have accepted an offering under false pretenses.

ਸਾਈ ਪੁਤ੍ਰੀ ਜਜਮਾਨ ਕੀ , ਸਾ ਤੇਰੀ ;
ਏਤੁ ਧਾਨਿ ਖਾਧੈ , ਤੇਰਾ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥੬॥ (੪੩੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The daughter of the alms-giver is just like your own; by accepting this payment for performing the wedding ceremony, you have cursed your own life. ||6||

ਮੰਮੈ , ਮਤਿ ਹਿਰਿ ਲਈ ਤੇਰੀ ਮੂੜੇ ; ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਪਇਆ ॥ (੪੩੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Mamma: You have been cheated out your intellect, you fool, and you are afflicted with the great disease of ego.

ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ;
ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੭॥ (੪੩੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Within your innermost self, you do not recognize Almighty, and you compromise yourself for the sake of Maya. ||7||

ਕਕੈ , ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰਮਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ;
ਮਮਤਾ ਲਾਗੇ ਤੁਧੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ॥ (੪੩੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Kakka: You wander around in sexual desire and anger, you fool; attached to possessiveness, you have forgotten Almighty.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤੂੰ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਹਿ ; ਵਿਣੁ ਬੂਝੇ , ਤੂੰ ਡੂਬਿ ਮੁਆ ॥੮॥ (੪੩੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

You read, and reflect, and proclaim out loud, but without understanding, you are drowned to death. ||8||

ਤਤੈ , ਤਾਮਸਿ ਜਲਿਓਹੁ ਮੂੜੇ ; ਥਥੈ , ਥਾਨ ਭਰਿਸਟੁ ਹੋਆ ॥ (੪੩੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Tatta: In anger, you are burnt, you fool. T'hat'ha: That place where you live, is cursed.

ਘਘੈ , ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ; ਦਦੈ ਦਾਨੁ ਨ ਤੁਧੁ ਲਇਆ ॥੯॥ (੪੩੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Ghagha: You go begging from door to door, you fool. Dadda: But still, you do not receive the gift. ||9||

ਪਪੈ , ਪਾਰਿ ਨ ਪਵਹੀ ਮੂੜੇ ; ਪਰਪੰਚਿ ਤੂੰ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ॥ (੪੩੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Pappa: You shall not be able to swim across, you fool, since you are engrossed in worldly affairs.

ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਓਹੁ ਮੂੜੇ ; ਇਹੁ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ਲੇਖੁ ਪਇਆ ॥੧੦॥ (੪੩੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The True Almighty Himself has ruined you, you fool; this is the destiny written on your forehead. ||10||

ਭਭੈ , ਭਵਜਲਿ ਡੁਬੋਹੁ ਮੂੜੇ ; ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਗਲਤਾਨੁ ਭਇਆ ॥ (੪੩੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Bhabha: You have drowned in the terrifying worldly ocean, you fool, and you have become engrossed in Maya.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ , ਏਕੋ ਜਾਣੈ ; ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ (੪੩੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who comes to know the One Almighty, by Guru's Grace, is carried across in an instant. ||11||

ਵਵੈ , ਵਾਰੀ ਆਈਆ ਮੂੜੇ ; ਵਾਸੁਦੇਉ ਤੁਧੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ (੪੩੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Wawa: Your turn has come, you fool, but you have forgotten Almighty of Light.

ਏਹ ਵੇਲਾ , ਨ ਲਹਸਹਿ ਮੂੜੇ ; ਫਿਰਿ ਤੂੰ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪਇਆ ॥੧੨॥ (੪੩੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

This opportunity shall not come again, you fool; you shall fall under the power of the Messenger of Death. ||12||

ਝਝੈ , ਕਦੇ ਨ ਝੂਰਹਿ ਮੂੜੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂੰ , ਵਿਖਾ ॥ (ਵਿੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Jhajha: You shall never have to regret and repent, you fool, if you listen to the Teachings of the True Guru, for even an instant.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ; ਨਿਗੁਰੇ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ਬੁਰਾ ॥੧੩॥ (੪੩੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru, there is no Guru at all; one who is without a Guru has a bad reputation. ||13||

ਧਧੈ , ਧਾਵਤ ਵਰਜਿ ਰਖੁ ਮੂੜੇ ; ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਪਇਆ ॥ (੪੩੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Dhadha: Restrain your wandering mind, you fool; deep within you the treasure is to be found.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ;
ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹਿ ਪਇਆ ॥੧੪॥ (੪੩੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

When one becomes Gurmukh, then he drinks in the sublime essence of Almighty; throughout the ages, he continues to drink it in. ||14||

ਗਗੈ , ਗੋਬਿਦੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ; ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੪੩੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Gagga: Keep Master of the Universe in your mind, you fool; by mere words, no one has ever attained Him.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇ ਮੂੜੇ ;
ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਭ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੫॥ (੪੩੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Enshrine the Guru's feet within your heart, you fool, and all your past sins shall be forgiven. ||15||

ਹਾਹੈ , ਹਰਿ ਕਥਾ ਬੂਝੁ ਤੂੰ ਮੂੜੇ ; ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (੪੩੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Haha: Understand Almighty's Sermon, you fool; only then shall you attain eternal peace.

ਮਨਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧੬॥ (੪੩੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The more the self-willed manmukhs read, the more pain they suffer. Without the True Guru, liberation is not obtained. ||16||

ਰਾਰੈ , ਰਾਮੁ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ਮੂੜੇ ; ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (੪੩੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Rarra: Center your consciousness on Almighty, you fool; abide with those whose hearts are filled with Almighty.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ , ਜਿਨੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ;
ਨਿਰਗੁਣ ਰਾਮੁ ਤਿਨੀ ਬੂਝਿ ਲਹਿਆ ॥੧੭॥ (੪੩੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, those who recognize Almighty, understand the absolute Almighty. ||17||

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ;
ਅਕਥੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਕਥਿਆ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (੪੩੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Your limits cannot be known; the indescribable Almighty cannot be described.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਤਿਨ੍ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜਿਆ ॥੧੮॥੧॥੨॥ (੪੩੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, whose who have met the True Guru, have their accounts settled. ||18||1||2||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ॥ (੪੩੫-੧੮)

Raag Aasaa, First Mahl, Chhant, First House: (Chhant is the movement of shabad, it is also used to give sermons. In the first three Pauri's Guru Nanak utters his longing to unite with Almighty and in the fourth Pauri Guru Ji describes his union by praying before Almighty as a bride.)

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੫-੧੯)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ , ਬਾਲੜੀਏ ; ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਰਾਮ ॥ (੪੩੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O beautiful young bride, my Beloved Almighty is very playful.

ਧਨ ਪਿਰ , ਨੇਹੁ ਘਣਾ ; ਰਸਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਇਆਲਾ ਰਾਮ ॥ (੪੩੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the bride enshrines great love for her Husband Almighty, He becomes merciful, and loves her in return.

ਧਨ ਪਿਰਹਿ ਮੇਲਾ ਹੋਇ ਸੁਆਮੀ ; ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ (੪੩੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The soul-bride meets her Husband Almighty, when Master (Almighty) Himself showers His favor upon her.

ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪਿਰ ਕੈ ; ਸਾਤ ਸਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ॥ (੪੩੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Her bed is decorated in the company of her Beloved, and her seven pools are filled with ambrosial nectar.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ , ਦਇਆਲ ਸਾਚੇ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਓ ॥ (੪੩੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Be kind and compassionate to me, Dear Merciful True Almighty, that I may obtain Guru's Shabad (Gurbani), and sing Your Glorious Praises.

ਨਾਨਕਾ , ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸੀ ; ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥੧॥ (੪੩੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, gazing upon her Husband Almighty, the soul-bride is delighted, and her mind is filled with joy. ||1||

ਮੁੰਧ ਸਹਜਿ ਸਲੋਨੜੀਏ ; ਇਕ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O bride of natural beauty, offer your loving prayers to Almighty.

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ; ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਮਿ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੪੩੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is pleasing to my mind and body; I am intoxicated in my Almighty's Company.

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਾਤੀ , ਹਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ; ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੪੩੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Imbued with the Love of Almighty, I pray to Almighty, and through Almighty's Name, I abide in peace.

ਤਉ ਗੁਣ ਪਛਾਣਹਿ , ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਹਿ ; ਗੁਣਹ ਵਸਿ ਅਵਗਣ ਨਸੈ ॥ (੪੩੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If you recognize His Glorious Virtues, then you shall come to know Almighty; thus virtue shall dwell in you, and sin shall run away.

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕਾ ; ਕਹਣਿ ਸੁਨਣਿ ਨ ਧੀਜਏ ॥ (੪੩੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without You, I cannot survive, even for an instant; by merely talking and listening about You, I am not satisfied.

ਨਾਨਕਾ , ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਿ ਪੁਕਾਰੇ ; ਰਸਨ ਰਸਿ ਮਨੁ ਭੀਜਏ ॥੨॥ (੪੩੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak proclaims, "O Beloved, O Beloved!" His tongue and mind are drenched with Almighty's sublime essence. ||2||

ਸਖੀਹੋ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ; ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O my companions and friends, my Husband Almighty is the merchant.

ਹਰਿ ਨਾਮੋੁ ਵਣੰਜੜਿਆ ; ਰਸਿ ਮੋਲਿ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have purchased Almighty's Name; its sweetness and value are unlimited.

ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੋ ਸਚ ਘਰਿ ਢੋਲੋ ; ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੁੰਧ ਭਲੀ ॥ (੪੩੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

His value is invaluable; the Beloved dwells in His true home. If it is pleasing to Almighty, then He blesses His bride.

ਇਕਿ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ; ਹਉ ਪੁਕਾਰੀ ਦਰਿ ਖਲੀ ॥ (੪੩੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some enjoy sweet pleasures with Almighty, while I stand crying at His door.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ; ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਏ ॥ (੪੩੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Creator, the Cause of causes, the All-powerful Almighty Himself arranges our affairs.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ; ਸਬਦੁ , ਅਭ ਸਾਧਾਰਏ ॥੩॥ (੪੩੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, blessed is the soul-bride, upon whom He casts His Glance of Grace; she enshrines Guru's Shabad (Gurbani) in her heart. ||3||

ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲੜਾ ; ਪ੍ਰਭ ਆਇਅੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In my home, the true songs of rejoicing resound; Almighty, my Friend, has come to me.

ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜਿਆ ; ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He enjoys me, and imbued with His Love, I have captivated His heart, and given mine to Him.

ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਦੀਆ , ਹਰਿ ਵਰੁ ਲੀਆ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਵਏ ॥ (੪੩੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I gave my mind, and obtained Almighty as my Husband; as it pleases His Will, He enjoys me.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਪਿਰ ਆਗੈ , ਸਬਦਿ ਸਭਾਗੈ ; ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਏ ॥ (੪੩੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have placed my body and mind before my Husband Almighty, and through the Shabad, I have been blessed. Within the home of my own self, I have obtained the ambrosial fruit.

ਬੁਧਿ ਪਾਠਿ ਨ ਪਾਈਐ , ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈਐ ; ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (੪੩੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is not obtained by intellectual recitation or great cleverness; only by love does the mind obtain Him.

ਨਾਨਕ , ਠਾਕੁਰ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ; ਹਮ ਨਾਹੀ ਲੋਕਾਣੇ ॥੪॥੧॥ (੪੩੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, Master (Almighty) is my Best Friend; I am not an ordinary person. ||4||1||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੩੬-੧੩)

Aasaa, First Mahl: (In this Chhant Guru Ji addresses Almighty. There will be two Padas based on the movement of this Chhant.)

ਅਨਹਦੋ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ; ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ , ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The unstruck melody of the sound current resounds with the vibrations of the celestial instruments.

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My mind, my mind is imbued with the Love of my Darling Beloved.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ; ਸੁੰਨ ਮੰਡਲਿ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Night and day, my detached mind remains absorbed in Almighty, and I obtain my home in the profound trance of the celestial void.

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੪੩੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Guru has revealed to me the Primal Almighty, the Infinite, my Beloved, the Unseen.

ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ; ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(੪੩੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's posture and His seat are permanent; my mind is absorbed in reflective contemplation upon Him.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੩੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the detached ones are imbued with His Name, the unstruck melody, and the celestial vibrations. ||1||

ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਤਿਤੁ ਅਗਮ ਪੁਰੇ ; ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Tell me, how can I reach that unreachable, that unreachable city?

ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਸਾਰਿ ਗੁਣਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By practicing truthfulness and self-restraint, by contemplating His Glorious Virtues, and living by practicing Guru's Shabad.

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ , ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ; ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (੪੩੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Practicing the True Shabad, one comes to the home of his own inner being, and obtains the treasure of virtue.

ਤਿਤੁ ਸਾਖਾ ਮੂਲੁ ਪਤੁ ਨਹੀ ਡਾਲੀ ; ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (੪੩੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He has no stems, roots, leaves or branches, but He is the Supreme Almighty over the heads of all.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਜਮ ਥਾਕੀ ; ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (੪੩੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Practicing intensive meditation, chanting and self-discipline, people have grown weary; stubbornly practicing these rituals, they still have not found Him.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈਐ ॥੨॥ (ਬੁੱਝਾਈਐ ਬੋਲੋ) (੪੩੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, through spiritual wisdom, Almighty, the Life of the world, is met; the True Guru imparts this understanding. ||2||

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੁ ; ਤਿਤੁ ਰਤਨ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੪੩੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Guru is the ocean, the mountain of jewels, overflowing with jewels.

ਕਰਿ ਮਜਨੋ ਸਪਤ ਸਰੇ ; ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (ਮੱਜਨੋ ਬੋਲੋ) (੪੩੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Take your bath in the seven seas, O my mind, and become pure.

ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨ੍ਹਾਏ , ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ; ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (ਨ੍ਹਾਏ ਬੋਲੋ) (੪੩੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One bathes in the water of purity when it is pleasing to Almighty, and obtains the five virtues by reflective meditation.

ਕਾਮੁ ਕਰੋਧੁ ਕਪਟੁ ਬਿਖਿਆ ਤਜਿ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (੪੩੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Renouncing sexual desire, anger, deceit and evil desires, he enshrines the True Name in his heart.

ਹਉਮੈ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਲਬ ਥਾਕੇ ; ਪਾਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (੪੩੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When the waves of ego, greed and avarice subside, he finds Master (Almighty), Merciful to the meek.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ; ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੩॥ (੪੩੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, there is no place of pilgrimage comparable to the Guru; the True Guru is Almighty of the world. ||3||

ਹਉ ਬਨੁ ਬਨੋ ਦੇਖਿ ਰਹੀ ; ਤ੍ਰਿਣੁ ਦੇਖਿ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੩੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have searched the jungles and forests, and looked upon all the fields.

ਤ੍ਰਿਭਵਣੋ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੩੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You created the three worlds, the entire universe, everything.

ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ਤੂੰ ਥਿਰੁ ਥੀਆ ; ਤੁਧੁ ਸਮਾਨਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (੪੩੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You created everything; You alone are permanent. Nothing is equal to You.

ਤੂੰ ਦਾਤਾ , ਸਭ ਜਾਚਿਕ ਤੇਰੇ ; ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (੪੩੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are the Giver - all are Your beggars; without You, who should we praise?

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ਦਾਤੇ ; ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (੪੩੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You bestow Your gifts, even when we do not ask for them, Dear Great Giver; devotion to You is a treasure over-flowing.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ; ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥੨॥ (੪੩੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's Name, there is no liberation; so says Guru Nanak, the meek. ||4||2||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੩੭-੭)

Aasaa, First Mahl:

ਮੇਰਾ ਮਨੋ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My mind, my mind is attuned to the Love of my Beloved Almighty.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੋ ; ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ , ਅਪਰੰਪਰੋ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੪੩੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Master, the Primal Being, the Infinite One, is the Support of the earth.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਧਾਨੋ ॥ (੪੩੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is unfathomable, unapproachable, infinite and incomparable. He is the Supreme Creator, above all.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ; ਅਵਰੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਮਾਨੋ ॥ (੪੩੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is Almighty, from the beginning, throughout the ages, now and forevermore; know that all else is false.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ; ਸੁਰਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ (੪੩੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If one does not appreciate the value of good deeds and Dharmic faith, how can one obtain clarity of consciousness and liberation?

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (੪੩੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the Gurmukh realizes Guru's Shabad (Gurbani); night and day, he meditates on Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮੇਰਾ ਮਨੋ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ (੪੩੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My mind, my mind has come to accept, that Almighty's Name (Naam) is our only Friend.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ; ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (੪੩੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Egotism, worldly attachment, and the lures of Maya shall not go with you.

ਮਾਤਾ ਪਿਤ ਭਾਈ , ਸੁਤ ਚਤੁਰਾਈ ; ਸੰਗਿ ਨ ਸੰਪੈ ਨਾਰੇ ॥ (੪੩੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Mother, father, famliy, children, cleverness, property and spouses - none of these shall go with you.

ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ , ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ; ਚਰਣ ਤਲੈ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (੪੩੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have renounced Maya, the daughter of the ocean; reflecting upon reality, I have trampled it under my feet.

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ; ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ (੪੩੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Primal Almighty has revealed this wondrous show; wherever I look, there I see Him.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ; ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੨॥ (੪੩੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, I shall not forsake Almighty's meditation; in the natural course, what shall be, shall be. ||2||

ਮੇਰਾ ਮਨੋ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (੪੩੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My mind, my mind has become pure, contemplating the True Almighty.

ਅਵਗਣ ਮੇਟਿ ਚਲੇ ; ਗੁਣ ਸੰਗਮ ਨਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (੪੩੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have dispelled my vices, and now I walk in the company of the virtuous.

ਅਵਗਣ ਪਰਹਰਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ (੪੩੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Discarding my vices, I do good deeds, and in the True Court, I am judged as true.

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (੪੩੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My coming and going has come to an end; as Gurmukh, I reflect upon the nature of reality.

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਖਾ ਤੂੰ ; ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (੪੩੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O my Dear Friend, You are my all-knowing companion; grant me the glory of Your True Name.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (੪੩੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the jewel of Almighty's Name (Naam) has been revealed to me; such are the Teachings I have received from the Guru. ||3||

ਸਚੁ ਅੰਜਨੋ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ; ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have carefully applied the healing ointment to my eyes, and I am attuned to the Pure Almighty.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਜਗਜੀਵਨੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (੪੩੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is permeating my mind and body, the Life of the world, Almighty, the Great Giver.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਇਆ ॥ (੪੩੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

My mind is imbued with Almighty, the Great Giver, the Life of the world; I have merged and blended with Him, with intuitive ease.

ਸਾਧ ਸਭਾ ਸੰਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ; ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੩੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Company of the Holy, and the Saints' Society, by Almighty's Grace, peace is obtained.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; ਚੂਕੇ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੩੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The renunciates remain absorbed in meditation of Almighty; they are rid of worldly attachment and desire.

ਨਾਨਕ , ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ; ਵਿਰਲੇ ਦਾਸ ਉਦਾਸਾ ॥੪॥੩॥ (੪੩੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, how rare is that unattached servant, who conquers his ego, and remains pleased with Almighty. ||4||3||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੨ ॥ (੪੩੮-੧)

Raag Aasaa, First Mahl, Chhant, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੮-੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ , ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ; ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are everywhere, wherever I go, Dear True Creator (Almighty).

ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ , ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ; ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are the Giver of all, the Architect of Destiny, the Dispeller of distress.

ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ; ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ॥ (੪੩੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Master (Almighty) is the Dispeller of distress; all that happens is by His doing.

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਪਾਪਾ ਕੇਰੇ ; ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਖੋਵੈ ॥ (੪੩੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Millions upon millions of sins, He destroys in an instant.

ਹੰਸ , ਸਿ ਹੰਸਾ ; ਬਗ , ਸਿ ਬਗਾ ; ਘਟ ਘਟ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He calls a swan a swan, and a crane a crane; He contemplates each and every heart.

ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ , ਜਿਥੈ ਹਉ ਜਾਈ ; ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (੪੩੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are everywhere, wherever I go, Dear True Creator (Almighty). ||1||

ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ , ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who meditate on Him single-mindedly obtain peace; how rare are they in this world.

ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ , ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵੈ ;
ਕਬਹੁ ਨ ਆਵਹਿ ਹਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Messenger of Death does not draw near those who live the Guru's Teachings; they never return defeated.

ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ;
ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੪੩੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who appreciate the Praises of Almighty's Virtues, never suffer defeat; the Messenger of Death does not even approach them.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਤਿਨ੍ਾ ਕਾ ਚੂਕਾ ; ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਪਾਵੈ ॥ (੪੩੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Birth and death are ended for those who are attached to the feet of Almighty.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ , ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through the Guru's Teachings, they obtain the sublime essence of Almighty, and the fruit of Almighty; they enshrine Almighty's Name, in their hearts.

ਜਿਨ੍ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ , ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (੪੩੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who meditate on Him single-mindedly obtain peace; how rare are they in this world. ||2||

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ , ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ;
ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He who created the world and assigned all to their tasks - unto Him I am a sacrifice.

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ , ਲਾਹਾ ਲੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So serve Him, and gather profit, and you shall obtain honor in Almighty's Court.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ;
ਜੋ ਨਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (੪੩੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That humble being, who recognizes the One Almighty alone, obtains honor in Almighty's Court.

ਓਹੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ , ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (੪੩੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who meditates on Almighty, through the Guru's Teachings, obtains the nine treasures; he chants and repeats continually the Praises of Almighty's Virtues.

ਅਹਿਨਿਸਿ , ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਪੁਰਖੁ ਪਰਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Day and night, take Almighty's Name (Naam), the most sublime Primal Being.

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ , ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ;
ਹਉ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (੪੩੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The One who created the world and assigned all to their tasks - I am a sacrifice to Him. ||3||

ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ , ਤਿਨ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ;
ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who chant Almighty's Name (Naam) look beautiful; they obtain the fruit of peace. Those who believe in the Name win the game of life.

ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ , ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Their blessings are not exhausted, if it pleases Almighty, even though numerous ages may pass.

ਜੇ ਜੁਗ ਕੇਤੇ ਜਾਹਿ ਸੁਆਮੀ ; ਤਿਨ ਫਲ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੪੩੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Even though numerous ages may pass, Dear Master, their blessings are not exhausted.

ਤਿਨ੍ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ , ਨਰਕਿ ਨ ਪਰਣਾ ; ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (੪੩੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They do not age, they do not die and fall into hell, if they meditate on Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ , ਸਿ ਸੂਕਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਨਾਨਕ , ਪੀੜ ਨ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (੪੩੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those who chant Almighty's Name, do not wither and they are not afflicted by pain.

ਨਾਮੁ ਲੈਨ੍ਹਿ ਸਿ ਸੋਹਹਿ , ਤਿਨ੍ ਸੁਖ ਫਲ ਹੋਵਹਿ ;
ਮਾਨਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਜਾਹਿ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥੪॥ (੪੩੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who chant Almighty's Name (Naam) look beautiful; they obtain the fruit of peace. Those who believe in the Name win the game of life. ||4||1||4||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੮-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੩ ॥ (੪੩੮-੧੮)

Aasaa, First Mahl, Chhant, Third House:

ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ; ਕੀ ਵਾੜੀਐ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Listen, O black deer: why are you so attached to the orchard of passion?

ਬਿਖੁ ਫਲੁ ਮੀਠਾ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ; ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਤਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (ਤਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The fruit of sin is sweet for only a few days, and then it grows hot and bitter.

ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਤਾਤਾ , ਖਰਾ ਮਾਤਾ ; ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਪਰਤਾਪਏ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੩੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That fruit which intoxicated you has now become bitter and painful, without Almighty's Name (Naam).

ਓਹੁ ਜੇਵ ਸਾਇਰ , ਦੇਇ ਲਹਰੀ ; ਬਿਜੁਲ ਜਿਵੈ ਚਮਕਏ ॥ (੪੩੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

It is temporary, like the waves on the sea, and the flash of lightning.

ਹਰਿ ਬਾਝੁ , ਰਾਖਾ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ; ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਬਿਸਾਰਿਆ ॥ (੪੩੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty, there is no other protector, but you have forgotten Him.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ; ਮਰਹਿ ਹਰਣਾ ਕਾਲਿਆ ॥੧॥ (੪੩੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak speaks the Truth. Reflect upon it, O mind; you shall die, O black deer. ||1||

ਭਵਰਾ , ਫੂਲਿ ਭਵੰਤਿਆ ; ਦੁਖੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O bumble bee, you wander among the flowers, but terrible pain awaits you.

ਮੈ , ਗੁਰੁ ਪੂਛਿਆ ਆਪਣਾ ; ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I have asked my Guru for true understanding.

ਬੀਚਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੁਝੈ ਪੂਛਿਆ ; ਭਵਰੁ ਬੇਲੀ ਰਾਤਓ ॥ (੪੩੯-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

I have asked my True Guru for understanding about the bumble bee, who is so involved with the flowers of the garden.

ਸੂਰਜੁ ਚੜਿਆ ਪਿੰਡੁ ਪੜਿਆ ; (‘ਪੜ੍ਹਿਆ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਤੇਲੁ ਤਾਵਣਿ ਤਾਤਓ ॥ (੪੩੯-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

When the sun rises, the body will fall, and it will be cooked in hot oil.

ਜਮ ਮਗਿ ਬਾਧਾ ਖਾਹਿ ਚੋਟਾ ; ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (੪੩੯-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

You shall be bound and beaten on the road of Death, without Guru’s Shabad (Gurbani), O madman.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ; ਮਰਹਿ ਭਵਰਾ ਕਾਲਿਆ ॥੨॥ (੪੩੯-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guru Nanak speaks the Truth. Reflect upon it, O mind; you shall die, O bumble bee. ||2||

ਮੇਰੇ ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ; ਕਿਤੁ ਪਵਹਿ ਜੰਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

O my stranger soul, why do you fall into entanglements?

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਕੀ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The True Almighty abides within your mind; why are you trapped by the noose of Death?

ਮਛੁਲੀ ਵਿਛੁੰਨੀ ਨੈਣ ਰੁੰਨੀ ; ਜਾਲੁ ਬਧਿਕਿ ਪਾਇਆ ॥ (੪੩੯-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The fish leaves the water with tearful eyes, when the fisherman casts his net.

ਸੰਸਾਰੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ; ਅੰਤਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੪੩੯-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The love of Maya is sweet to the world, but in the end, this delusion is dispelled.

ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ; ਛੋਡਿ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ (੪੩੯-੭, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

So perform meditation, link your consciousness to Almighty, and dispel anxiety from your mind.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ ; ਜੀਅੜਿਆ ਪਰਦੇਸੀਆ ॥੩॥ (੪੩੯-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guru Nanak speaks the Truth; focus your consciousness on Almighty, O my stranger soul. ||3||

ਨਦੀਆ ਵਾਹ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ; ਮੇਲਾ ਸੰਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੮, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

The rivers and streams which separate may sometime be united again.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਮੀਠਾ ਵਿਸੁ ਭਰੇ ; ਕੋ ਜਾਣੈ ਜੋਗੀ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In age after age, that which is sweet, is full of poison; how rare is the Yogi who understands this.

ਕੋਈ ਸਹਜਿ ਜਾਣੈ , ਹਰਿ ਪਛਾਣੈ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਚੇਤਿਆ ॥ (੪੩੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That rare person who centers his consciousness on the True Guru, knows intuitively and realizes Almighty.

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ; ਪਚਹਿ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤਿਆ ॥ (੪੩੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's Name (Naam), the thoughtless fools wander in doubt, and are ruined.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਨ ਰਿਦੈ ਸਾਚਾ ; ਸੇ ਅੰਤਿ ਧਾਹੀ ਰੁੰਨਿਆ ॥ (੪੩੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those whose hearts are not touched by meditation and the Name of the True Almighty, shall weep and wail loudly in the end.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਬਦਿ ਸਾਚੈ ; ਮੇਲਿ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥ (੪੩੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak speaks the Truth; through the True Shabad, those long separated from Almighty, are united once again. ||4||1||5||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੩੯-੧੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੧ ॥ (੪੩੯-੧੨)

Aasaa, Third Mahl, Chhant, First House:

ਹਮ ਘਰੇ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Within my home, the true wedding songs of rejoicing are sung; my home is adorned with the True Shabad.

ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The soul-bride has met her Husband Almighty; Almighty Himself has consummated this union.

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ,ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ;
ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ॥ (ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੪੩੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself has consummated this union; the soul-bride enshrines Truth within her mind, intoxicated with peaceful poise.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ , ਸਚਿ ਸਵਾਰੀ ;
ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੪੩੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Beautified by Guru's Shabad, and cured with Truth, she enjoys her Beloved forever, imbued with His Love.

ਆਪੁ ਗਵਾਏ , ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਏ ; ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (੪੩੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Eradicating her ego, she obtains her Husband Almighty, and then, the sublime essence of Almighty dwells within her mind.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ; ਸਫਲਿਉ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ (੪੩੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Says Guru Nanak, fruitful and prosperous is her entire life; she is cured with Guru's Shabad. ||1||

ਦੂਜੜੈ , ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ; ਹਰਿ ਵਰੁ ਨ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (ਭੁੱਲੀ ਬੋਲੋ) (੪੩੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The soul-bride who has been led astray by duality and doubt, does not attain her Husband Almighty.

ਕਾਮਣਿ , ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ਰਾਮ ॥ (੪੩੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

That soul-bride has no virtue, and she wastes her life in vain.

ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ; ਮਨਮੁਖਿ ਇਆਣੀ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਝੂਰੇ ॥ (੪੩੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The self-willed, ignorant and disgraceful manmukh wastes her life in vain, and in the end, she comes to grief.

ਆਪਣਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਤਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ਹਦੂਰੇ ॥ (੪੩੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

But when she serves her True Guru, she obtains peace, and then she meets her Husband Almighty, face to face.

ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਵਿਗਸੀ , ਅੰਦਰਹੁ ਸਰਸੀ ; ਸਚੈ , ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (੪੩੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Beholding her Husband Almighty, she blossoms forth; her heart is delighted, and she is beautified by the True Shabad.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (੪੩੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the Name, the soul-bride wanders around, deluded by doubt. Meeting her Beloved, she obtains peace. ||2||

ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ਕਾਮਣਿ ਜਾਣਿਆ ; ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (੪੪੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The soul-bride knows that her Husband Almighty is with her; the Guru unites her in this union.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੀ ; ਸਹਜੇ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ (੪੪੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Within her heart, she is merged with the Shabad, and the fire of her desire is easily extinguished.

ਸਬਦਿ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ , ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ;
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (੪੪੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Shabad has quenched the fire of desire, and within her heart, peace and tranquility have come; she tastes Almighty's essence with intuitive ease.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪਣੇ , ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ (੪੪੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Meeting her Beloved, she enjoys His Love continually, and her speech rings with the True Shabad.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਾਕੇ ; ਭੇਖੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (੪੪੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Reading and studying continually, the Pandits, the religious scholars, and the silent sages have grown weary; wearing religious robes, liberation is not obtained.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ (੪੪੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without meditation, the world has gone insane; through the True Shabad, one meets Almighty. ||3||

ਸਾ ਧਨ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ; ਹਰਿ ਜੀਉ , ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (੪੪੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Bliss permeates the mind of the soul-bride, who meets her Beloved Almighty.

ਸਾ ਧਨ ਹਰਿ ਕੈ ਰਸਿ ਰਸੀ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੪੪੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The soul-bride is enraptured with the sublime essence of Almighty, through the incomparable Guru's Shabad.

ਸਬਦਿ ਅਪਾਰੇ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ; ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ (੪੪੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Through the incomparable Guru's Shabad, she meets her Beloved; she continually contemplates and enshrines His Glorious Virtues in her mind.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ; ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਵਗਣ ਨਸੇ ॥ (੪੪੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Her bed was adorned when she enjoyed her Husband Almighty; meeting with her Beloved, her demerits were erased.

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ; ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ (੪੪੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

That house, within which Almighty's Name is continually meditated upon, resounds with the wedding songs of rejoicing, throughout the four ages.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੪॥੧॥੬॥ (੪੪੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Name (Naam), we are in bliss forever; meeting Almighty, our affairs are resolved. ||4||1||6||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੪੦-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੩ ॥ (੪੪੦-੮)

Aasaa, Third Mahl, Chhant, Third House:

ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਹੁ ; ਤੁਮ ਸਹ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹੋ ॥ (੪੪੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O my beloved friend, dedicate yourself to the meditation of your Husband Almighty.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ; ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਹੋ ॥ (੪੪੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Serve your Guru constantly, and obtain the wealth of Almighty's Name (Naam).

ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਹੈ ਕੇਰੀ ; ਜੋ ਸਹ ਪਿਆਰੇ ਭਾਵਏ ॥ (੪੪੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Dedicate yourself to the worship of your Husband Almighty; this is pleasing to your Beloved Husband.

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ; ਤਾ ਫਿਰਿ , ਸਹ ਖੁਸੀ ਨ ਆਵਏ ॥ (੪੪੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

If you walk in accordance with your own will, then your Husband Almighty will not be pleased with you.

ਭਗਤਿ ਭਾਵ , ਇਹੁ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ; ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਕੋ ਪਾਵਏ ॥ (੪੪੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

This path of loving meditation is very difficult; how rare are those who find it, through the Gurdwara, the Guru's Gate.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ ; ਸੋ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਏ ॥੧॥ (੪੪੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Says Guru Nanak, that one, upon whom Almighty casts His Glance of Grace, links his consciousness to the worship of Almighty. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਬੈਰਾਗੀਆ ; ਤੂੰ ਬੈਰਾਗੁ ਕਰਿ , ਕਿਸੁ ਦਿਖਾਵਹਿ ॥ (੪੪੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O my detached mind, unto whom do you show your detachment?

ਹਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਤਿਨ੍ ਸਦ ਸਦਾ ; ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ (੪੪੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those who sing the Praises of Almighty's Virtues live in the joy of Almighty, forever and ever.

ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਤੂੰ ਛੋਡਿ ਪਾਖੰਡੁ ; ਸੋ ਸਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਏ ॥ (੪੪੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So become detached, and renounce hypocrisy; Your Husband Almighty knows everything.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੋ ਸੋਈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਏ ॥ (੪੪੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The One Almighty is pervading the water, the land and the sky; the Gurmukh realizes the Command of His Will.

ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ; ਸੋਈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਏ ॥ (੪੪੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One who realizes Almighty's Command, obtains all peace and comforts.

ਇਵ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥੨॥ (੪੪੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Thus says Guru Nanak: such a detached soul remains absorbed in Almighty's Love, day and night. ||2||

ਜਹ ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ; ਤਹ ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ (੪੪੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Wherever you wander, O my mind, Almighty is there with you.

ਮਨ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡੀਐ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (੪੪੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Renounce your cleverness, O my mind, and reflect upon Guru's Shabad.

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਹੈ ; ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੇ ॥ (੪੪੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Your Husband Almighty is always with you, if you remember Almighty's Name, even for an instant.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਕਟੇ ; ਅੰਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵਹੇ ॥ (੪੪੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

The sins of countless incarnations shall be washed away, and in the end, you shall obtain the supreme status.

ਸਾਚੇ ਨਾਲਿ ਤੇਰਾ ਗੰਢੁ ਲਾਗੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ (੪੪੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

You shall be linked to the True Almighty, and as Gurmukh, remember Him forever.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਜਹ ਮਨ ਤੂੰ ਧਾਵਦਾ ;
ਤਹ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੩॥ (੪੪੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Thus says Guru Nanak: wherever you go, O my mind, Almighty is there with you. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥ (੪੪੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Meeting the True Guru, the wandering mind is held steady; it comes to abide in its own home.

ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ਨਾਮੁ ਲਏ ; ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਸਮਾਏ ॥ (੪੪੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

It purchases Almighty's Name (Naam), chants the Naam, and remains absorbed in the Naam.

ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੧-੧, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

The outgoing, wandering soul, upon meeting the True Guru, opens the Tenth Gate.

ਤਿਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ , ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ;
ਜਿਤੁ ਸਬਦਿ ਜਗਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (੪੪੧-੧, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

There, Ambrosial Nectar is food and the celestial music resounds; the world is held spell-bound by the music of the Word.

ਤਹ ਅਨੇਕ ਵਾਜੇ , ਸਦਾ ਅਨਦੁ ਹੈ ; ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (੪੪੧-੨, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

The many strains of the unstruck melody resound there, as one merges in Truth.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਧਾਵਤੁ ਥੰਮ੍ਹਿਆ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਏ ॥੪॥ (੪੪੧-੨, ਆਸਾ, ਮ: ੩)

Thus says Guru Nanak: by meeting the True Guru, the wandering soul becomes steady, and comes to dwell in the home of its own self. ||4||

ਮਨ , ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ; ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (੪੪੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O my mind, you are the embodiment of the Divine Light - recognize your own origin.

ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ; ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥ (੪੪੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O my mind, the Dear Almighty is with you; through the Guru's Teachings, enjoy His Love.

ਮੂਲੁ , ਪਛਾਣਹਿ ਤਾਂ ਸਹੁ ਜਾਣਹਿ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (੪੪੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Acknowledge your origin, and then you shall know your Husband Almighty, and so understand death and birth.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ , ਏਕੋ ਜਾਣਹਿ ; ਤਾਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਹੋਈ ॥ (੪੪੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, know the One; then, you shall not love any other.

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ , ਵਜੀ ਵਧਾਈ ; ਤਾ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੪੪੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Peace comes to the mind, and gladness resounds; then, you shall be acclaimed.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਮਨ ਤੂੰ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ; ਅਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥੫॥ (੪੪੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Thus says Guru Nanak: O my mind, you are the very image of the Luminous Almighty; recognize the true origin of your self. ||5||

ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ; ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਹਿ ॥ (੪੪੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O mind, you are so full of pride; loaded with pride, you shall depart.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹਿਆ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵਾਹਿ ॥ (੪੪੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The fascinating Maya has fascinated you, over and over again, and lured you into reincarnation.

ਗਾਰਬਿ ਲਾਗਾ ਜਾਹਿ ਮੁਗਧ ਮਨ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥ (੪੪੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Clinging to pride, you shall depart, O foolish mind, and in the end, you shall regret and repent.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਿਸਨਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ (੪੪੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

You are afflicted with the diseases of ego and desire, and you are wasting your life away in vain.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ; ਅਗੈ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਹੇ ॥ (੪੪੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The foolish self-willed manmukh does not remember Almighty, and shall regret and repent hereafter.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਮਨ ਤੂੰ ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ;
ਗਾਰਬਿ ਲਦਿਆ ਜਾਵਹੇ ॥੬॥ (੪੪੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Thus says Guru Nanak: O mind, you are full of pride; loaded with pride, you shall depart. ||6||

ਮਨ , ਤੂੰ ਮਤ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ , ਜਿ ਹਉ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਹੁ ॥ (੪੪੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O mind, don't be so proud of yourself, as if you know it all; the Gurmukh is humble and modest.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਹਉ ਬੁਧਿ ਹੈ ; ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਖੋਹੁ ॥ (੪੪੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Within the intellect are ignorance and ego; through the True Shabad, this filth is washed off.

ਹੋਹੁ ਨਿਮਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅਗੈ ; ਮਤ ਕਿਛੁ ਆਪੁ ਲਖਾਵਹੇ ॥ (੪੪੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

So be humble, and surrender to the True Guru; do not attach your identity to your ego.

ਆਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰਿ ਜਗਤੁ ਜਲਿਆ ; ਮਤ ਤੂੰ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ (੪੪੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The world is consumed by ego and self-identity; see this, lest you lose your own self as well.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕਰਹਿ ਕਾਰ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ॥ (੪੪੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Make yourself follow the Sweet Will of the True Guru; remain attached to His Sweet Will.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਆਪੁ ਛਡਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ;
ਮਨ ਨਿਮਾਣਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ॥੭॥ (੪੪੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Thus says Guru Nanak: renounce your ego and self-conceit, and obtain peace; let your mind abide in humility. ||7||

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ , ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ; ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ (੪੪੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Blessed is that time, when I met the True Guru, and my Husband Almighty came into my consciousness.

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

I became so very blissful, and my mind and body found such a natural peace.

ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ; ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (੪੪੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

My Husband Almighty came into my consciousness; I enshrined Him within my mind, and I renounced all vice.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਗੁਣ ਪਰਗਟ ਹੋਏ ; ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (੪੪੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

When it pleased Him, virtues appeared in me, and the True Guru Himself adorned me.

ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ , ਜਿਨ੍ੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦਿੜਿਆ ;
ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੪੪੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Those humble beings become acceptable, who cling to the One Name and renounce the love of duality.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ , ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਸੋ ਸਹੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥੮॥ (੪੪੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Thus says Guru Nanak: blessed is the time when I met the True Guru, and my Husband Almighty came into my consciousness. ||8||

ਇਕਿ ਜੰਤ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ; ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ॥ **(ਭੁੱਲੇ ਬੋਲੋ)** (੪੪੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Some people wander around, deluded by doubt; their Husband Almighty Himself has misled them.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਹਿ ; ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (੪੪੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

They wander around in the love of duality, and they do their deeds in ego.

ਤਿਨਿ ਸਹਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ , ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ; **(ਕੁ-ਮਾਰਗਿ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਨ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ (੪੪੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Their Husband Almighty Himself has misled them, and put them on the path of evil. Nothing lies in their power.

ਤਿਨ ਕੀ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ; **(ਅਵ-ਗਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਨਿ ਇਹ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥ (੪੪੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

You alone know their ups and downs, You, who created the creation.

ਹੁਕਮੁ ਤੇਰਾ ਖਰਾ ਭਾਰਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ (੪੪੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

The Command of Your Will is very strict; how rare is the Gurmukh who understands.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ; ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥੯॥ (੪੪੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Thus says Guru Nanak: what can the poor creatures do, when You mislead them into doubt? ||9||

ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੪੪੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

O My True Master, True is Your glorious greatness.

ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ; ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੪੪੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

You are the Supreme Creator, the Infinite Master. Your creative power cannot be described.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ , ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ;
ਸਦਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ (੪੪੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

True is Your glorious greatness; when You enshrine it within the mind, one sings Your Glorious Praises forever.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ , ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ; ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹੇ ॥ (੪੪੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

He sings Your Glorious Praises, when it is pleasing to You, Dear True Almighty; he centers his consciousness on You.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ; ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ (੪੪੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

One whom You unite with Yourself, as Gurmukh, remains absorbed in You.

ਇਉ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ,ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ;
ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੨॥੭॥੫॥੨॥੭॥ (੪੪੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੩)

Thus says Guru Nanak: O my True Master, True is Your Glorious Greatness. ||10||2||7||5||2||7||

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੧ (੪੪੨-੫)

Raag Aasaa, Chhant, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੪੨-੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੀਵਨੋ ਮੈ ਜੀਵਨੁ , ਪਾਇਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਏ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Life - I have found real life, as Gurmukh, through His Love.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ; ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name - He has given me Almighty's Name, and enshrined it within my life-forces (Pran).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਵਸਾਏ ; ਸਭੁ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੪੪੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He has enshrined Almighty's Name, within my breath of lfe, and all my doubts and sorrows have departed.

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ;
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I have meditated on the invisible and unapproachable Almighty, through the Guru's Word, and I have obtained the pure, supreme status.

ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ; ਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ (੪੪੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The unstruck melody resounds, and the instruments ever vibrate, singing the Bani of the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਤੈ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ (੪੪੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Almighty the Great Giver has given me a gift; He has blended my light into the Light. ||1||

ਮਨਮੁਖਾ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਏ ; ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The self-willed manmukhs die in their self-willed stubbornness, declaring that the wealth of Maya is theirs.

ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਵੈ ; ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ , ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They attach their consciousness to the foul-smelling pile of filth, which comes for a moment, and departs in an instant.

ਲਾਇਆ ਦੁਰਗੰਧ ਮੜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ; ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (੪੪੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They attach their consciousness to the foul-smelling pile of filth, which is transitory, like the fading color of the safflower.

ਖਿਨੁ ਪੂਰਬਿ , ਖਿਨੁ ਪਛਮਿ ਛਾਏ ; ਜਿਉ ਚਕੁ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰਿ ਭਵਾਇਆ ॥ (੪੪੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One moment, they are facing east, and the next instant, they are facing west; they continue spinning around, like the potter's wheel.

ਦੁਖੁ ਖਾਵਹਿ , ਦੁਖੁ ਸੰਚਹਿ ਭੋਗਹਿ ; ਦੁਖ ਕੀ ਬਿਰਧਿ ਵਧਾਈ ॥ (੪੪੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

In sorrow, they eat, and in sorrow, they gather things and try to enjoy them, but they only increase their stores of sorrow.

ਨਾਨਕ , ਬਿਖਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਤਰੀਐ ; ਜਾ ਆਵੈ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (੪੪੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

Guru Nanak says, one easily crosses over the terrifying worldly ocean, when he comes to the Sanctuary of the Guru. ||2||

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੀਕਾ ; ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

My Almighty, my Master is sublime, unapproachable and unfathomable.

ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ; ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

The wealth of Almighty - I seek the wealth of Almighty, from my True Guru, the Divine Banker.

ਹਰਿ ਪੂਜੀ ਚਾਹੀ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਹੀ ; ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਭਾਵੈ ॥ (੪੪੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

I seek the wealth of Almighty, to purchase Almighty's Name (Naam); I sing and love the Praises of Almighty's Virtues.

ਨੀਦ ਭੂਖ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗੀ ; ਸੁੰਨੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੪੪੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

I have totally renounced sleep and hunger, and through deep meditation, I am absorbed into the Absolute Almighty.

ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ਆਵਹਿ ; ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਹੇ ॥ (੪੪੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

The traders of one kind come and take away Almighty's Name as their profit.

ਨਾਨਕ , ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ; ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੩॥ (੪੪੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

Guru Nanak says, dedicate your mind and body to the Guru; one who is so destined, attains it. ||3||

ਰਤਨਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ; ਬਹੁ ਸਾਗਰੁ ਭਰਿਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

The great ocean is full of the treasures of jewels upon jewels.

ਬਾਣੀ , ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ ; ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੪)

Those who are committed to Guru's Bani, they obtain Almighty within their mind.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗੇ , ਤਿਨ੍ ਹਥਿ ਚੜਿਆ ; ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (੪੪੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who are committed to Guru's Bani, they alone obtain this priceless, incomparable jewel of Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਤੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ; ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ , ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (੪੪੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They obtain the immeasurable Name of Almighty; their treasure is overflowing with meditation.

ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿ ਸਰੀਰੁ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ; ਇਕ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਦਿਖਾਈ ॥ (੪੪੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I have churned the ocean of the body, and I have seen the incomparable thing come into view.

ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ , ਗੋੁਵਿੰਦੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ; ਨਾਨਕ , ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੮॥ (੪੪੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Guru is Almighty, and Almighty is the Guru, there is no difference between the two, O Siblings of Destiny. ||4||1||8||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੪੨-੧੯)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਝਿਮਿ ਝਿਮੇ ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਵਰਸੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੪੪੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Slowly, slowly, slowly, very slowly, the drops of Ambrosial Nectar trickle down.

ਗੁਰਮੁਖੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ; ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As Gurmukh, the Gurmukh beholds Almighty, the Beloved Almighty.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ , ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (੪੪੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name, the Emancipator of the world, is dear to him; Almighty's Name is his glory.

ਕਲਿਜੁਗਿ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ (੪੪੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In this Dark Age of Kali Yuga, Almighty's Name is the boat, which carries the Gurmukh across.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ (੪੪੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

This world, and the world hereafter, are adorned with Almighty's Name; the Gurmukh's lifestyle is the most excellent.

ਨਾਨਕ , ਦਾਤਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੧॥ (੪੪੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, bestowing His kindness, Almighty gives the gift of His emancipating Name. ||1||

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ; ਦੁਖ ਕਿਲਵਿਖ , ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I chant Almighty's Name, which destroys my sorrows and erases my sins.

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਧਿਆਇਆ ; ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਰਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Associating with the Guru, associating with the Guru, I practice meditation; I have enshrined Almighty within my heart.

ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ਹਿਰਦੈ , ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ; ਜਾ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਆਏ ॥ (੪੪੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I enshrined Almighty within my heart, and obtained the supreme status, when I came to the Sanctuary of the Guru.

ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਨਾਵ ਡੁਬਦੀ ਨਿਕਲੀ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ॥ (੪੪੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My boat was sinking under the weight of greed and evil desires, but it was uplifted when the True Guru implanted Almighty's Name (Naam), within me.

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੪੪੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Perfect Guru has given me the gift of spiritual life, and I center my consciousness on Almighty's Name.

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੇਵੈ ; ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਏ ॥੨॥ (੪੪੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Merciful Almighty Himself has mercifully given this gift to me; Guru Nanak says, I take to the Sanctuary of the Guru. ||2||

ਬਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਣੀ ; ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Hearing the Bani of Almighty's Name, all my affairs were brought to perfection and embellished.

ਰੋਮੇ ਰੋਮਿ , ਰੋਮਿ ਰੋਮੇ ; ਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਰਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

With each and every hair, with each and every hair, as Gurmukh, I meditate on Almighty.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ , ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ਆਏ ;
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ (੪੪੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I meditate on Almighty's Name, and become pure; He has no form or shape.

ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥ (੪੪੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name, is permeating my heart deep within, and all of my desire and hunger has disappeared.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ; ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (੪੪੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My mind and body are totally adorned with peace and tranquility; through the Guru's Teachings, Almighty has been revealed to me.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ; ਹਮ ਦਾਸਨਿ , ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੩॥ (੪੪੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Almighty Himself has shown His kind mercy; He has made me the slave of the slaves of His slaves. ||3||

ਜਿਨੀ ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who forget Almighty's Name, are foolish, unfortunate, self-willed manmukhs.

ਤਿਨ ਅੰਤਰੇ ਮੋਹੁ ਵਿਆਪੈ ;
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ , ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Within, they are engrossed in worldly attachment; each and every moment, Maya clings to them.

ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ , ਮੂੜ ਭਏ ਅਭਾਗੀ ;
ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹ ਭਾਇਆ ॥ (੪੪੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The filth of Maya clings to them, and they become unfortunate fools - they do not love Almighty's Name.

ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ; ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਚੋਰਾਇਆ ॥ (੪੪੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The egotistical and proud perform all sorts of rituals, but they shy away from Almighty's Name.

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ , ਜਮ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ; ਕਾਲੂਖਤ , ਮੋਹ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (੪੪੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The path of Death is very arduous and painful; it is stained with the darkness of worldly attachment.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (੪੪੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Gurmukh meditates on Almighty's Name (Naam), and finds the gate of salvation. ||4||

ਰਾਮੋ ਰਾਮ , ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ; ਰਾਮੁ , ਗੁਰਮੁਖੇ ਜਾਣੈ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name, and Almighty Guru, are known by the Gurmukh.

ਇਹੁ ਮਨੂਆ , ਖਿਨੁ ਊਭ ਪਇਆਲੀ ;
ਭਰਮਦਾ , ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One moment, this mind is in the heavens, and the next, it is in the nether regions; the Guru brings the wandering mind back to one-pointedness.

ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ , ਸਭ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ;
ਹਰਿ ਰਾਮੋ ਨਾਮੁ ਰਸਾਏ ॥ (੪੪੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

When the mind returns to one-pointedness, one totally understands the value of salvation, and enjoys the subtle essence of Almighty's Name.

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ; ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਤਰਾਏ ॥ (੪੪੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name preserves the honor of His servant, as He preserved and emancipated Prahlaad.

ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੋ , ਰਮੁ ਊਚਾ ; ਗੁਣ ਕਹਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

So repeat continually Almighty's Name; chanting His Glorious Virtues, His limit cannot be found.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਭੀਨੇ ; ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (੪੪੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak is drenched in happiness, hearing Almighty's Name; he is merged in Almighty's Name. ||5||

ਜਿਨ ਅੰਤਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ; ਤਿਨ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those beings, whose minds are filled Almighty's Name, forsake all anxiety.

ਸਭਿ ਅਰਥਾ ਸਭਿ ਧਰਮ ਮਿਲੇ ;
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They obtain all wealth, and all Dharmic faith, and the fruits of their minds' desires.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (੪੪੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They obtain the fruits of their hearts' desires, meditating on Almighty's Name, and singing the Praises of Almighty's Name.

ਦੁਰਮਤਿ ਕਬੁਧਿ ਗਈ , ਸੁਧਿ ਹੋਈ ; (ਕ-ਬੁੱਧਿ ਬੋਲੋ)
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ (੪੪੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Evil-mindedness and duality depart, and their understanding is enlightened. They attach their minds to Almighty's Name.

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੋਆ ; ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥ (੪੪੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Their lives and bodies become totally blessed and fruitful; Almighty's Name illumines them.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਿਆ ॥੬॥ (੪੪੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, by continually vibrating upon Almighty, day and night, the Gurmukhs abide in the home of the inner self. ||6||

ਜਿਨ ਸਰਧਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗੀ ; ਤਿਨ੍ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who place their faith in Almighty's Name, do not attach their consciousness to another.

ਜੇ ਧਰਤੀ ਸਭ ਕੰਚਨੁ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Even if the entire earth were to be transformed into gold, and given to them, without Almighty's Name (Naam), they love nothing else.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ , ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ॥ (੪੪੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name is pleasing to their minds, and they obtain supreme peace; when they depart in the end, it shall go with them as their support.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚੀ ; ਨਾ ਡੂਬੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ (੪੪੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I have gathered the capital, the wealth of Almighty's Name; it does not sink, and does not depart.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਲਹਾ ; ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੪੪੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name is the only true support in this age; the Messenger of Death does not draw near it.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੭॥ (੪੪੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the Gurmukhs recognize Almighty; in His Mercy, He unites them with Himself. ||7||

ਰਾਮੋ ਰਾਮ ਨਾਮੁ , ;ਸਤੇ ਸਤਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

True, True is Almighty's Name, Raam, Raam; the Gurmukh knows Almighty.

ਸੇਵਕੋ , ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ; ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ , ਚੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੪੪੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's servant is the one who commits himself to the Guru's service, and dedicates his mind and body as an offering to Him.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿਆ , ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਸਰਧਿਆ ;
ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲਾਏ ॥ (੪੪੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He dedicates his mind and body to Him, placing great faith in Him; the Guru lovingly unites His servant with Himself.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (੪੪੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Master of the meek, the Giver of souls, is obtained through the Perfect Guru.

ਗੁਰੂ ਸਿਖੁ , ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ; ਏਕੋ , ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਚਲਾਏ ॥ (੪੪੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Guru's Sikh, and the Sikh's Guru, are one and the same; both spread the Guru's Teachings.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਮੰਤੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਵੈ ; ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਏ ॥੮॥੨॥੯॥ (੪੪੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Mantra of Almighty's Name is enshrined within the heart, Guru Nanak says, and we merge with Almighty so easily. ||8||2||9||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੪੪-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੨ ॥ (੪੪੪-੧੦)

Aasaa, Chhant, Fourth Mahl, Second House:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ; ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Creator (Almighty) is the Destroyer of distress; Almighty's Name is the Purifier of sinners.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One who lovingly serves Almighty, obtains the supreme status. Service to Almighty, is more exalted than anything.

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਕਾਮੁ , ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ , ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ॥ (੪੪੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Chanting Almighty's Name is the most exalted occupation; chanting Almighty's Name, one becomes immortal.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ॥ (੪੪੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The pains of both birth and death are eradicated, and one comes to sleep in peaceful ease.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ; ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, shower Your Mercy upon me, Dear Master; within my mind, I chant Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ;
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (੪੪੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Creator is the Destroyer of distress; Almighty's Name is the Purifier of sinners. ||1||

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The wealth of Almighty's Name is the most exalted in this Dark Age of Kali Yuga; chant Almighty's Name according to the Way of the True Guru.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪੜੀਐ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੁਣੀਐ ;
ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਣਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As Gurmukh, read of Almighty; as Gurmukh, hear of Almighty. Chanting and listening to Almighty's Name, pain departs.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ , ਦੁਖੁ ਬਿਨਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Chanting Almighty's Name, pains are removed. Through Almighty's Name, supreme peace is obtained.

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ;
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੪੪੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The spiritual wisdom of the True Guru illumines the heart; this Light dispels the darkness of spiritual ignorance.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They alone meditate on Almighty's Name, upon whose foreheads such destiny is written.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਕਲਿਜੁਗਿ ਊਤਮੁ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੪੪੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The wealth of Almighty's Name is the most exalted in this Dark Age of Kali Yuga; chant Almighty's Name according to the Way of the True Guru. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ , ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One whose mind loves Almighty, obtains supreme peace. He reaps the profit of Almighty's Name, the state of Nirvaanaa.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ;
ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He embraces love for Almighty, and Almighty's Name becomes his companion. His doubts, and his comings and goings are ended.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ , ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (੪੪੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

His comings and goings, doubts and fears come to an end, and he sings the Praises of Almighty's Virtues.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੪੪੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The sins and pains of countless incarnations are washed away, and he merges into Almighty's Name.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ , ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ;
ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who are blessed by such pre-ordained destiny, meditate on Almighty, and their lives become fruitful and approved.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ , ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (੪੪੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One whose mind loves Almighty, obtains supreme peace. He reaps the profit of Almighty's Name, the state of Nirvaanaa. ||3||

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ , ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ;
ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Celebrated are those people, unto whom Almighty seems sweet; how exalted are those people of Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name is their glorious greatness; Almighty's Name is their companion and helper. Through Guru's Shabad, they enjoy the sublime essence of Almighty.

ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗ , ਮਹਾ ਨਿਰਜੋਗ ; ਵਡਭਾਗੀ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They enjoy the sublime essence of Almighty, and remain totally detached. By great good fortune, they obtain the sublime essence of Almighty.

ਸੇ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ਪੂਰੇ ; ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੪੪੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

So very blessed and truly perfect are those, who through Guru's Instruction meditate on Almighty's Name (Naam).

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਰੇਣੁ ਮੰਗੈ ਪਗ ਸਾਧੂ ; ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak begs for the dust of the feet of the Holy; his mind is rid of sorrow and separation.

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ , ਤੇ ਜਨ ਪਰਧਾਨਾ ;
ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੋਗ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥੧੦॥ (੪੪੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Celebrated are those people, unto whom Almighty seems sweet; how exalted are those people of Almighty. ||4||3||10||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੪੫-੭)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਸਤਜੁਗਿ , ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ; ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the Golden Age of Sat Yuga, everyone embodied contentment and meditation; religion stood upon four feet.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਗਾਵਹਿ , ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

With mind and body, they sang of Almighty, and attained supreme peace. In their hearts was the spiritual wisdom of Almighty's Glorious Virtues.

ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥੁ , ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (੪੪੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Their wealth was the spiritual wisdom of Almighty's Glorious Virtues; Almighty was their success, and to live as Gurmukh was their glory.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੪੪੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Inwardly and outwardly, they saw only the One Almighty; for them there was no other second.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They focused their concentration on Almighty, Almighty's Name becomes their companion, and in Almighty's Court, they obtained honor.

ਸਤਜੁਗਿ , ਸਭੁ ਸੰਤੋਖ ਸਰੀਰਾ ; ਪਗ ਚਾਰੇ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (੪੪੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the Golden Age of Sat Yuga, everyone embodied contentment and meditation; religion stood upon four feet. ||1||

ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ , ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Then came the Silver Age of Trayta Yuga; men's minds were ruled by power, and they practiced celibacy and self-discipline.

ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਖਿਸਿਆ , ਤ੍ਰੈ ਪਗ ਟਿਕਿਆ ;
ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The fourth foot of religion dropped off, and three remained. Their hearts and minds were inflamed with anger.

ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕ੍ਰੋਧੁ , ਮਹਾ ਬਿਸ ਲੋਧੁ ;
ਨਿਰਪ ਧਾਵਹਿ , ਲੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Their hearts and minds were filled with the horribly poisonous essence of anger. The kings fought their wars and obtained only pain.

ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾਨਾ ; ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (੪੪੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Their minds were afflicted with the illness of egotism, and their self-conceit and arrogance increased.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਬਿਖੁ , ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

If my Almighty, shows His Mercy, my Master eradicates the poison by reciting Almighty's Name obtained through Guru's Teachings.

ਤੇਤਾ ਜੁਗੁ ਆਇਆ , ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੪੪੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Then came the Silver Age of Trayta Yuga; men's minds were ruled by power, and they practiced celibacy and self-discipline. ||2||

ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ , ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Brass Age of Dwaapar Yuga came, and people wandered in doubt. Almighty created the Gopis and Krishna.

ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਤਾਪਹਿ , ਜਗ ਪੁੰਨ ਆਰੰਭਹਿ ;
ਅਤਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ , ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ ('ਅੱਤਿ' ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (੪੪੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The penitents practiced penance, they offered sacred feasts and charity, and performed many rituals and religious rites.

ਕਿਰਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ , ਪਗ ਦੁਇ ਖਿਸਕਾਇਆ ;
ਦੁਇ ਪਗ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They performed many rituals and religious rites; two legs of religion dropped away, and only two legs remained.

ਮਹਾ ਜੁਧ , ਜੋਧ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ; ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

So many heroes waged great wars; in their egos they were ruined, and they ruined others as well.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ , ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, Compassionate to the poor, led them to meet the Holy Guru. Meeting the True Guru, their filth is washed away.

ਜੁਗੁ ਦੁਆਪੁਰੁ ਆਇਆ , ਭਰਮਿ ਭਰਮਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਗੋਪੀ ਕਾਨ੍ਹੁ ਉਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ (੪੪੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Brass Age of Dwaapar Yuga came, and the people wandered in doubt. Almighty created the Gopis and Krishna. ||3||

ਕਲਿਜੁਗੁ , ਹਰਿ ਕੀਆ , ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ;
ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty ushered in the Dark Age, the Iron Age of Kali Yuga; three legs of religion were lost, and only the fourth leg remained intact.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ , ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Acting in accordance with Guru's Shabad, the medicine of Almighty's Name is obtained and by singing Almighty's Praises, divine peace is obtained.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰੁਤਿ ਆਈ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ (੪੪੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The season of singing Almighty's Praise has arrived; Almighty's Name is glorified, and Almighty's Name, grows in the field of the body.

ਕਲਿਜੁਗਿ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸਭੁ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੪੪੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the Dark Age of Kali Yuga, if one plants any other seed than the Name, all profit and capital is lost.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ , ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ; ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has found the Perfect Guru, who has revealed to him Almighty's Name (Naam) within his heart and mind.

ਕਲਜੁਗੁ ਹਰਿ ਕੀਆ , ਪਗ ਤ੍ਰੈ ਖਿਸਕੀਆ ;
ਪਗੁ ਚਉਥਾ ਟਿਕੈ ਟਿਕਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥੧੧॥ (੪੪੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty ushered in the Dark Age, the Iron Age of Kali Yuga; three legs of religion were lost, and only the fourth leg remained intact. ||4||4||11||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੪੬-੫)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ , ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One whose mind is pleased with Almighty's Praises, attains the supreme status; Almighty seems so sweet to her mind and body.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ , ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

She obtains the sublime essence of Almighty; through the Guru's Teachings, she meditates on Almighty, and the destiny written on her forehead is fulfilled.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ , ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਗੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (੪੪੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

By that high destiny written on her forehead, she chants Almighty's Name, her Husband, and through Almighty's Name, she sings Almighty's Glorious Praises.

ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥ (੪੪੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The jewel of immense love sparkles on her forehead, and she is adorned with Almighty's Name.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ , ਮਨੂਆ ਮਾਨ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Her light blends with the Supreme Light, and she obtains Almighty; meeting the True Guru, her mind is satisfied.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ , ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥੧॥ (੪੪੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One whose mind is pleased with Almighty's Praises, attains the supreme status; Almighty seems sweet to her mind and body. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ , ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who sing the Praises of Almighty, obtain the supreme status; they are the most exalted and acclaimed people.

ਤਿਨ੍ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ , ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਗ ਧੋਵਹ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I bow at their feet; each and every moment, I wash the feet of those, unto whom Almighty seems sweet.

ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ , ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ;
ਮੁਖਿ , ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰੇ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੪੪੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty seems sweet to them, and they obtain the supreme status; their faces are radiant and beautiful with good fortune.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ , ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਉਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ (੪੪੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Through Guru's Teaching, they sing Almighty's Name, and wear the garland of Almighty's Name around their necks; they keep Almighty's Name in their throats.

ਸਭ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ; ('ਸਮੱਤੁ' ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ)
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They look upon all with equality, and recognize the Supreme Soul, Almighty, pervading among all.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਊਤਮ ਜਨ ਪਰਧਾਨ ਜੀਉ ॥੨॥ (੪੪੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who sing the Praises of Almighty, obtain the supreme status; they are the most exalted and acclaimed people. ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ , ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ;
ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One whose mind is pleased with the Sat Sangat, the True Congregation, savors the sublime essence of Almighty; in the Sangat, is this essence of Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ , ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ;
ਬੀਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (ਬੀੱਜਾ ਬੋਲੋ) (੪੪੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He meditates in adoration upon Almighty and through Guru's Shabad, he blossoms forth. He plants no other seed.

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ , ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਇ ; ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (੪੪੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

There is no Nectar, other than Almighty's Ambrosial Nectar. One who drinks it in, knows the way.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ; ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (੪੪੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Hail, hail to the Perfect Guru; through Him, Almighty is found. Joining the Sangat, Almighty's Name (Naam) is understood.

ਨਾਮੋ ਸੇਵਿ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੈ ; ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ , ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I serve Almighty's Name (Naam), and I meditate on Almighty's Name (Naam). Without the Naam, there is no other at all.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਈ , ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ;
ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੩॥ (੪੪੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One whose mind is pleased with the Sat Sangat, savors the sublime essence of Almighty; in the Sangat, is this essence of Almighty. ||3||

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ , ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ ;
ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, shower Your Mercy upon me; I am just a stone. Please, carry me across, and lift me up with ease, through Guru's Shabad (Gurbani).

ਮੋਹ ਚੀਕੜਿ ਫਾਥੇ , ਨਿਘਰਤ ਹਮ ਜਾਤੇ ; (ਨਿਘ-ਰਤ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਬਾਂਹ ਪ੍ਰਭੂ ਪਕਰਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I am stuck in the swamp of worldly attachment, and I am sinking. Dear Almighty, please, take me by the arm.

ਪ੍ਰਭਿ ਬਾਂਹ ਪਕਰਾਈ , ਊਤਮ ਮਤਿ ਪਾਈ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (੪੪੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty took me by the arm, and I obtained the highest understanding; as His slave, I grasped the Guru's feet.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ , ਆਰਾਧਿਆ ;
ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ (੪੪੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I chant and meditate in adoration upon Almighty's Name, according to the good destiny written upon my forehead.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ; ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty has showered His Mercy upon servant Guru Nanak, and Almighty's Name, seems so sweet to his mind.

ਹਰਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ;
ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰਹੁ , ਕਢਿ ਲੇਵਹੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥੧੨॥ (੪੪੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, shower Your Mercy upon me; I am just a stone. Please, carry me across, and lift me up with ease, through Guru's Shabad (Gurbani). ||4||5||12||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੪੭-੩)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ;
ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One who chants Almighty's Name (Naam), in his mind; Almighty is pleasing to his mind. In the mind of the devotees there is a great yearning for Almighty.

ਜੋ ਜਨ ਮਰਿ ਜੀਵੇ , ਤਿਨ੍ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ;
ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those humble beings who remain dead while yet alive, drink in the Ambrosial Nectar; through the Guru's Teachings, their minds embrace love for Almighty.

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਉ , ਗੁਰੁ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ; ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (੪੪੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty’s Love remains within their minds and the Guru is Merciful to them; they have acheived liberation while alive (Jivan Mukt), and they are at peace.

ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲੇ ; ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੋਈ ॥ (੪੪੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Their birth and death, through Almighty’s Name, are illustrious, and in their hearts and minds, Almighty, abides.

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ , ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਗਟਾਕ ਪੀਆਉ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty’s Name, abides in their minds, and through the Guru's Teachings, they savor Almighty; they drink in the sublime essence of Almighty with abandon.

ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨਾ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਨਾ ;
ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥੧॥ (੪੪੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

One who chants Almighty’s Name (Naam), in his mind; Almighty is pleasing to his mind. In the mind of the devotees there is such a great yearning for Almighty. ||1||

ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ , ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ;
ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The people of the world do not like death; they try to hide from it. They are afraid that the Messenger of Death may catch them and take them away.

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ;
ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਰਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Inwardly and outwardly, Almighty is the One and Only; this soul cannot be concealed from Him.

ਕਿਉ ਜੀਉ ਰਖੀਜੈ , ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਲੋੜੀਜੈ ;
ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

How can one keep one's soul, when Almighty wishes to have it? All things belong to Him, and He shall take them away.

ਮਨਮੁਖ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ; ਸਭਿ ਅਉਖਧ ਦਾਰੂ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The self-willed manmukhs wander around in pathetic lamentation, trying all medicines and remedies.

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ , ਪ੍ਰਭੁ ਲਏ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, the Master, unto whom all things belong, shall take them away; Almighty's servant is redeemed by living Guru's Shabad (Gurbani).

ਜਗਿ ਮਰਣੁ ਨ ਭਾਇਆ , ਨਿਤ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ;
ਮਤ ਜਮੁ ਪਕਰੈ ਲੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੪੪੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The people of the world do not like death; they try to hide from it. They are afraid that the Messenger of Death may catch them and take them away. ||2||

ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ;
ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Death is pre-ordained; the Gurmukhs look beauteous, and the humble beings are saved, meditating on Almighty.

ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ , ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Through Almighty they obtain honor, and through Almighty's Name, glorious greatness. In Almighty's Court, they are robed in honor.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ , ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਸੀਧੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Robed in honor in Almighty's Court, in the perfection of Almighty's Name, they obtain peace through Almighty's Name.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਵੈ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ; ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੪੪੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The pains of both birth and death are eliminated, and they merge into Almighty's Name.

ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ ਰਲਿ , ਏਕੋ ਹੋਏ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰਭੁ , ਏਕ ਸਮਾਨਿ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's servants meet with Almighty and merge into Oneness. Almighty's servant and Almighty are one and the same.

ਧੁਰਿ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇਆ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਾਇਆ ;
ਜਨ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਨਿ ਜੀਉ ॥੩॥ (੪੪੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Death is pre-ordained; the Gurmukhs look beauteous, and the humble beings are saved, meditating on Almighty. ||3||

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ , ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ;
ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The people of the world are born, only to perish, and perish, and perish again. Only by attaching oneself to Almighty as Gurmukh, does one become permanent.

ਗੁਰੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ , ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਾਏ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Guru implants His Mantra within the heart, and one savors the sublime essence of Almighty; the Ambrosial Nectar of Almighty trickles into his mouth.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ , ਮੁਆ ਜੀਵਾਇਆ ;
ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (੪੪੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Obtaining the Ambrosial Essence of Almighty, the dead are restored to life, and do not die again.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (੪੪੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Through Almighty's Name, one obtains the immortal status, and merges into Almighty's Name.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਟੇਕ ਹੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam), is the only Support and Anchor of servant Guru Nanak; without Almighty's Name (Naam), there is nothing else at all.

ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ , ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ;
ਲਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥੧੩॥ (੪੪੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The people of the world are born, only to perish, and perish, and perish again. Only by attaching oneself to Almighty as Gurmukh, does one become permanent. ||4||6||13||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਛੰਤ ॥ (੪੪੮-੧)

Aasaa, Fourth Mahl, Chhant:

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ , ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My Master of the Universe is great, unapproachable, unfathomable, primal, pure and formless.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ , ਅਮਿਤਿ ਵਡਿਆਈ ;
ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਜੀਉ ॥ **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)** (੪੪੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

His condition cannot be described; His Glorious Greatness is immeasurable. My Master of the Universe is invisible and infinite.

ਗੋਵਿੰਦੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਆਪੁ ਆਪਣਾ ਜਾਣੈ ॥ (੪੪੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Master of the Universe is invisible, infinite and unlimited. He Himself knows Himself.

ਕਿਆ ਇਹ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (੪੪੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

What should these poor creatures say? How can they speak of and describe You?

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਅਪਣੀ ; ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

That Gurmukh who is blessed by Your Glance of Grace contemplates You.

ਵਡਾ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ , ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (੪੪੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My Master of the Universe is great, unapproachable, unfathomable, primal, pure and formless. ||1||

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ;
ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You, Dear Almighty, O Primal Being, are the Limitless Creator; Your limits cannot be found.

ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ , ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ;
ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are pervading and permeating each and every heart, everywhere, You are contained in all.

ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Within the heart is the Transcendent, Supreme Creator (Almighty), whose limits cannot be found.

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੪੪੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He has no form or shape; He is unseen and unknown. The Gurmukh sees the unseen Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He remains in continual ecstasy, day and night, and is spontaneously absorbed into Almighty's Name (Naam).

ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ;
ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ (੪੪੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You, Dear Almighty, O Primal Being, are the Limitless Creator; Your limits cannot be found. ||2||

ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are the True, Transcendent Almighty, forever imperishable; Almighty is the treasure of virtue.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ , ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ; ਤੂੰ ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, is the One and only; there is no other at all. You Yourself are the all-knowing Master.

ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ਤੂੰ ਪਰਧਾਨੁ ; ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੪੪੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are the all-knowing the Universal Sustainer, the most exalted and auspicious; there is no other as great as You.

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ , ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਵਰਤਹਿ ; ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ , ਸੁ ਹੋਈ ॥ (੪੪੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Word of Your Shabad is pervading in all; whatever You do, comes to pass.

ਹਰਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਏਕੋ ਸੋਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਖਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The One Almighty is permeating all; the Gurmukh comes to understand Almighty's Name.

ਤੂੰ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (੪੪੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are the True, Transcendent Almighty, forever imperishable. Almighty, is the treasure of virtue. ||3||

ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ , ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are the Creator of all, and all greatness is Yours. As it pleases Your Will, so do we act.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਭਾਵੈ , ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ; ਸਭ ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As it pleases Your Will, so do we act. All are merged into Your Shabad.

ਸਭ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ , ਜਾਂ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤੇਰੈ ਸਬਦਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (੪੪੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

When it pleases Your Will, we obtain greatness through Your Shabad.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ , ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ; ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (੪੪੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Gurmukh obtains wisdom, and eliminates his self-conceit, and remains absorbed in the Shabad.

ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (੪੪੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Gurmukh obtains Your incomprehensible Shabad; Guru Nanak says, he remains merged in Almighty's Name (Naam).

ਸਭੁ ਤੂੰਹੈ ਕਰਤਾ , ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥੧੪॥ (੪੪੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are the Creator of all, and all greatness is Yours. As it pleases Your Will, so do we act. ||4||7||14||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੪੮-੧੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੪ ॥ (੪੪੮-੧੭)

Aasaa, Fourth Mahl, Chhant, Fourth House:

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ; ਮਨੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My eyes are wet with the Nectar of Almighty, and my mind is imbued with His Love, Dear Almighty King.

ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ; ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿੰਨਾ ॥ (੪੪੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty applied His touch-stone to my mind, and found it one hundred per cent gold.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥ (੪੪੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As Gurmukh, I am dyed in the deep red of the poppy, and my mind and body are drenched with His Love.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ; ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥ (੪੪੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak is drenched with His Fragrance; blessed, blessed is his entire life. ||1||

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ , ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ; ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ , ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Bani of Almighty's Love is the pointed arrow, which has pierced my mind, Dear Almighty King.

ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ; ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥ (੪੪੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Only those who feel the pain of this love, know how to endure it.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਐ ; ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥ (੪੪੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who die, and remain dead while yet alive, are said to be Jivan Mukta, liberated while yet alive.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ; ਜਗੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥੨॥ (੪੪੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, unite servant Guru Nanak with the True Guru, that he may cross over the terrifying worldly ocean. ||2||

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I am foolish and ignorant, but I have taken to His Sanctuary; may I merge in the Love of Master of the Universe, Dear Almighty King.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥ (੪੪੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Through the Perfect Guru, I have obtained Almighty, and I beg for the one blessing of devotion to Almighty.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ; ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ (੪੪੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My mind and body blossom forth through Guru's Shabad (Gurbani); I meditate on Almighty of infinite waves.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗਾ ॥੩॥ (੪੪੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Meeting with the humble Saints, Guru Nanak finds Almighty, in the Sat Sangat, the True Congregation. ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Merciful to the meek, hear my prayer, Dear Almighty; You are my Master, Dear Almighty King.

ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (੪੪੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I beg for the Sanctuary of Almighty's Name; please, place it in my mouth.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥ (੪੪੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

It is Almighty's natural way to love His devotees; Dear Almighty, please preserve my honor!

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੮॥੧੫॥ (੪੪੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has entered His Sanctuary, and has been saved by Almighty's Name. ||4||8||15||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੪੯-੮)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦਿਆ ; ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (ਲੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੪੪੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As Gurmukh, I searched and searched, and found Almighty, my Friend, my Sovereign King.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ; ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥ (ਸਿੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੪੪੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Within the walled fortress of my golden body, Almighty is revealed.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥ (ਵਿੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੪੪੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty is a jewel, a diamond; my mind and body are pierced through.

ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਗੁਧਾ ॥੧॥ (ਗੁੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੪੪੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

By the great good fortune of pre-ordained destiny, I have found Almighty. Guru Nanak is permeated with His sublime essence. ||1||

ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ; ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I stand by the roadside, and ask the way; I am just a youthful bride of Almighty King.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ; ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥ (੪੪੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Guru has caused me to remember Almighty's Name; I follow the Path to Him.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥ (੪੪੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam), is the Support of my mind and body; I have burnt away the poison of ego.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥੨॥ (੪੪੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

O True Guru, unite me with Almighty, unite me with Almighty, adorned with garlands of flowers. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ; ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

O my Love, come and meet me as Gurmukh; I have been separated from You for so long, Almighty King.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤੁ ਬੈਰਾਗਿਆ ; ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥ (੪੪੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My mind and body are sad; my eyes are wet with Almighty's sublime essence.

ਮੈ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ , ਦਸਿ ਗੁਰੁ ; (ਦੱਸਿ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ (੪੪੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Show me my beloved Almighty, Dear Guru; meeting Almighty, my mind is pleased.

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥੩॥ (੪੪੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, I am just a fool, but Almighty has appointed me to perform His service. ||3||

ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Guru's body is drenched with Ambrosial Nectar; He sprinkles it upon me, Dear Almighty King.

ਜਿਨਾ , ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥ (੪੪੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those whose minds are pleased with Guru's Bani, drink in the Ambrosial Nectar again and again.

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਚੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥ (੪੪੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As the Guru is pleased, Almighty is obtained, and you shall not be pushed around any more.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ; ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥੪॥੯॥੧੬॥ (੪੪੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's humble servant becomes Almighty, Har, Har; Guru Nanak says, Almighty and His servant are one and the same. ||4||9||16||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੪੯-੧੬)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The treasure of Ambrosial Nectar, Almighty's devotional service, is found through the Guru, the True Guru, Dear Almighty King.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ; ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥ (੪੪੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Guru, the True Guru, is the True Banker, who gives to His Sikh the capital of Almighty.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ; ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥ (੪੪੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed is the trader and the trade; how wonderful is the Banker, the Guru!

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥੧॥ (੪੪੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, they alone obtain the Guru, who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads. ||1||

ਸਚੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੪੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You are my True Banker, Dear Almighty; the whole world is Your trader, Dear Almighty King.

ਸਭ ਭਾਂਡੇ ਤੁਧੈ ਸਾਜਿਆ ; ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਥਾਰਾ ॥ (੪੪੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You fashioned all vessels, Dear Almighty, and that which dwells within is also Yours.

ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਂਡੇ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ , ਸਾ ਨਿਕਲੈ ;
ਕਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ (੪੪੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Whatever You place in that vessel, that alone comes out again. What can the poor creatures do?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ (੪੫੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty has given the treasure of His meditation to servant Guru Nanak. ||2||

ਹਮ , ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ, ਸੁਆਮੀ ;
ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

What Glorious Virtues of Yours can I describe, Dear Master? You are the most infinite of the infinite, Dear Almighty King.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਏਹਾ ਆਸ ਆਧਾਰੋ ॥ (੪੫੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I praise Almighty's Name, day and night; this alone is my hope and support.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੂਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ; ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥ (੪੫੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I am a fool, and I know nothing. How can I find Your limits?

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥੩॥ (੪੫੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak is the slave of Almighty, the water-carrier of the slaves of Almighty. ||3||

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ; ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As it pleases You, You save me; I have come seeking Your Sanctuary, Dear Almighty King.

ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ; ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥ (੪੫੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I am wandering around, ruining myself day and night; Dear Almighty, please save my honor!

ਹਮ ਬਾਰਿਕ , ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ; ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥ (੪੫੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I am just a child; You, Dear Guru, are my father. Please give me understanding and instruction.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾਂਢਿਆ ; ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਏ ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ (੪੫੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak is known as Almighty's slave; Dear Almighty, please preserve his honor! ||4||10||17||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੫੦-੬)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who have the blessed pre-ordained destiny of Almighty written on their foreheads, meet the True Guru, Almighty King.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥ (੪੫੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Guru removes the darkness of ignorance, and spiritual wisdom illuminates their hearts.

ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੋ ; ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥ (ਲੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They find the wealth of the jewel of Almighty, and then, they do not wander any longer.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ; ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥੧॥ (੪੫੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak meditates on Almighty's Name (Naam), and in meditation, he meets Almighty. ||1||

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who have not kept Almighty's Name in their consciousness - why did they bother to come into the world, Dear Almighty King?

ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ; ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ (੪੫੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

It is so difficult to obtain this human incarnation, and without Almighty's Name (Naam), it is all futile and useless.

ਹੁਣਿ ਵਤੈ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ; (ਵੱਤੈ ਬੋਲੋ)
ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥ (ਭੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Now, in this most fortunate season, he does not plant the seed of Almighty's Name; what will the hungry soul eat, in the world hereafter?

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥੨॥ (੪੫੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The self-willed manmukhs are born again and again. Guru Nanak says, such is Almighty's Will. ||2||

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ; ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

You, Dear Almighty, belong to all, and all belong to You. You created all, Dear Almighty King.

ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ; ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥ (੪੫੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Nothing is in anyone's hands; all walk as You cause them to walk.

ਜਿਨ੍ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ , ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ; ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (੪੫੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

They alone are united with You, O Beloved, whom You cause to be so united; they alone are pleasing to Your Mind.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥੩॥ (੪੫੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has met the True Guru, and through Almighty’s Name, he has been carried across. ||3||

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ;
ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Some sing of Almighty, through musical Ragas and the sound current of the Naad, through the Vedas, and in so many ways. But Almighty is not pleased by these, Dear Almighty King.

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ; ਤਿਨਾ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (੪੫੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who are filled with fraud and evil desires within - what good does it do for them to cry out?

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ; ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥ (੪੫੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Creator knows everything, although they may try to hide their sins and the causes of their diseases.

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥੪॥੧੧॥੧੮॥ (੪੫੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, those Gurmukhs whose hearts are pure, obtain Almighty, by meditation. ||4||11||18||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੫੦-੧੫)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ;
ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those whose hearts are filled with the love of Almighty are the wisest and most clever people, Dear Almighty King.

ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ; ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥ (੪੫੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Even if they misspeak outwardly, they are still very pleasing to Almighty.

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ; ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ (੪੫੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Saints have no other place. Almighty is the honor of the dishonored.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਤਾਣੁ , ਸਤਾਣੇ ॥੧॥ (੪੫੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam), is the Royal Court for servant Guru Nanak; Almighty's power is his only power. ||1||

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Wherever my True Guru goes and sits, that place is beautiful, Dear Almighty King.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ; ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ (੪੫੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Guru's Sikhs seek out that place; they take the dust and apply it to their faces.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ (੪੫੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The works of the Guru's Sikhs, who meditate on Almighty's Name, are approved.

ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਨਕੁ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ; ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥ (੪੫੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who worship the True Guru, Guru Nanak says - Almighty causes them to be worshipped in turn. ||2||

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Guru's Sikh keeps the Love of Almighty, and Almighty's Name, in his mind. He loves You, Dear Almighty King.

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥ (ਭੁੱਖ ਬੋਲੋ) (੪੫੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He serves the Perfect True Guru, and his hunger and self-conceit are eliminated.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ; ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ (੪੫੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The hunger of the Gursikh is totally eliminated; indeed, many others are satisfied through them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ;
ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ (੪੫੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has planted the Seed of Almighty's Goodness; this Goodness of Almighty shall never be exhausted. ||3||

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ;
ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (ਡਿੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The minds of the Gursikhs rejoice, because they have seen my True Guru, Dear Almighty King.

ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ; (ਗੱਲ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥ (ਮਿੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

If someone recites to them the story of Almighty's Name, it seems so sweet to the mind of those Gursikhs.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥ (ਤੁੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The Gursikhs are robed in honor in Almighty's Court; my True Guru is very pleased with them.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥੧੯॥ (ਵੁੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, within whom Almighty' Name resides; Almighty Himself, abides within his mind. ||4||12||19||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੫੧-੫)

Aasaa, Fourth Mahl:

ਜਿਨ੍ਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who meet my Perfect True Guru - He implants within them Almighty's Name, Almighty King.

ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ; ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (ਭੁੱਖ ਬੋਲੋ) (੪੫੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who meditate on Almighty's Name have all of their desire and hunger removed.

ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (੪੫੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who meditate on Almighty's Name, the Messenger of Death cannot even approach them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ;
ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ (੪੫੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, shower Your Mercy upon servant Guru Nanak, that he may ever chant Almighty's Name; through Almighty's Name, he is saved. ||1||

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who, as Gurmukh, meditate on the Naam, meet no obstacles in their path, Dear Almighty King.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ; ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (੪੫੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who are pleasing to the Almighty True Guru are worshipped by everyone.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ (੪੫੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who serve their Beloved True Guru obtain eternal peace.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨॥ (੪੫੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those who meet the True Guru, Guru Nanak says - Almighty Himself meets them. ||2||

ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ; ਤਿਨ੍ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those Gurmukhs, who are filled with His Love, have Almighty as their Saving Grace, Dear Almighty King.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (੪੫੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

How can anyone slander them? Almighty's Name is dear to them.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖ ਮਾਰਾ ॥ (ਝੱਖ ਬੋਲੋ) (੪੫੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Those whose minds are in harmony with Almighty - all their enemies attack them in vain.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (੪੫੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak meditates on Almighty's Name (Naam), Almighty Protector. ||3||

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ; ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In each and every age, He creates His devotees and preserves their honor, Dear Almighty King.

ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ; ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ (੪੫੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty killed the wicked Harnaakhash, and saved Prahlaad.

ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ; ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ (੪੫੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

He turned his back on the egotists and slanderers, and showed His Face to Naam Dev.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ;
ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ (੪੫੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has so served Almighty, that He will deliver him in the end. ||4||13||20||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੫ (੪੫੧-੧੫)

Aasaa, Fourth Mahl, Chhant, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੫੧-੧੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ; ਆਉ ਘਰੇ ॥ (੪੫੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

O my dear beloved stranger mind, please come home!

ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ (੪੫੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Meet with Almighty-Guru, O my dear beloved, and He will dwell in the home of your self.

ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ (੪੫੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Revel in His Love, O my dear beloved, as Almighty bestows His Mercy.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ (੪੫੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

As Guru Guru Nanak is pleased, O my dear beloved, we are united with Almighty. ||1||

ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ (੪੫੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I have not tasted divine love, O my dear beloved, within my heart.

ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ (੪੫੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The mind's desires are not quenched, O my dear beloved, but I still hold out hope.

ਨਿਤ ਜੋਬਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ (੪੫੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Youth is passing away, O my dear beloved, and death is stealing away the breath of life.

**ਭਾਗ ਮਣੀ , ਸੋਹਾਗਣਿ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥** (੪੫੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The virtuous bride realizes the good fortune of her destiny, O my dear beloved; Guru Nanak says, she enshrines Almighty within her heart. ||2||

ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ (੪੫੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My eyes are drenched with the Love of my Husband Almighty, O my dear beloved, like the song-bird with the rain drop.

ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ (੪੫੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

My mind is cooled and soothed, O my dear beloved, by drinking in the rain drops of Almighty.

ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ (੪੫੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Separation from my Almighty keeps my body awake, O my dear beloved; I cannot sleep at all.

ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ (੪੫੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak has found Almighty, the True Friend, O my dear beloved, by loving the Guru. ||3||

ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ (ਰੁੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੫੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

In the month of Cheth, O my dear beloved, the pleasant season of spring begins.

ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ (ਬਾਝੜਿ-ਅਹੁ ਬੋਲੋ) (੪੫੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

But without my Husband Almighty, O my dear beloved, my courtyard is filled with dust.

ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਦੁਇ ਨੈਨ ਜੁਤੇ ॥ (੪੫੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

But my sad mind is still hopeful, O my dear beloved; my eyes are both fixed upon Him.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ ('ਸੁਤੇ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Beholding the Guru, Guru Nanak is filled with wondrous joy, like a child, gazing upon his mother. ||4||

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ ॥ (੪੫੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

The True Guru has preached the sermon of Almighty, O my dear beloved.

ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ (੪੫੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to the Guru, O my dear beloved, who has united me with Almighty.

ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੫੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Almighty has fulfilled all my hopes, O my dear beloved; I have obtained the fruits of my heart's desires.

ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (੪੫੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

When Almighty is pleased, O my dear beloved, servant Guru Nanak is absorbed into Almighty's Name (Naam). ||5||

ਪਿਆਰੇ ; ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥ (੪੫੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Without the Beloved Almighty, there is no play of love.

ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ; ਜਿਤੁ ਲਗਿ , ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਸਾ ॥ (੪੫੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

How can I find the Guru? Grasping hold of Him, I behold my Beloved.

ਹਰਿ ਦਾਤੜੇ , ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ; ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਸਾ ॥ (੪੫੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, O Great Giver, let me meet the Guru; as Gurmukh, may I merge with You.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਇਆ , ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥੧੪॥੨੧॥ (੪੫੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak has found the Guru, O my dear beloved; such was the destiny inscribed upon his forehead. ||6||14||21||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੫੨-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੧ ॥ (੪੫੨-੧੦)

Raag Aasaa, Fifth Mahl, Chhant, First House:

ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ; ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ (੪੫੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Joy - great joy! I have seen Almighty!

ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ; ਮੈ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ (੪੫੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Tasted - I have tasted the sweet essence of Almighty.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ , ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥ (੪੫੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The sweet essence of Almighty has rained down in my mind; by the pleasure of the True Guru, I have attained peaceful ease.

ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ , ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ;
ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥ (੪੫੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have come to dwell in the home of my own self, and I sing the songs of joy; the five villains have fled.

ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ ; ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥ (੪੫੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am soothed and satisfied with the Ambrosial Bani of His Word; the friendly Saint is my advocate.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥ (੪੫੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, my mind is in harmony with Almighty; I have seen Almighty with my eyes. ||1||

ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ; ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (੪੫੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Adorned - adorned are my beauteous gates, Dear Almighty.

ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ; ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (੪੫੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guests - my guests are the Beloved Saints, Dear Almighty.

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ , ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ; ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥ (੪੫੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Beloved Saints have resolved my affairs; I humbly bowed to them, and committed myself to their service.

ਆਪੇ ਜਾਞੀ ਆਪੇ ਮਾਞੀ ; ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥ (੪੫੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself is the groom's party, and He Himself the bride's party; He Himself is Almighty and Master; He Himself is most supreme.

ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ; ਆਪੇ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥ (੪੫੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself resolves His own affairs; He Himself sustains the Universe.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ; ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ (੪੫੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, my Bridegroom is sitting in my home; the gates of my body are beautifully adorned. ||2||

ਨਵ ਨਿਧੇ ; ਨਉ ਨਿਧੇ , ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ (੪੫੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The nine treasures - the nine treasures come into my home, Almighty.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ , ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (੪੫੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Everything - I obtain everything, meditating on Almighty's Name (Naam).

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ; ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (੪੫੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Concentrating on Almighty's Name (Naam), Master of the Universe becomes the one's eternal companion, and he dwells in peaceful ease.

ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ , ਚੂਕੀ ਧਾਈ ; ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥ (੪੫੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His calculations are ended, his wanderings cease, and his mind is no longer afflicted with anxiety.

ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ , ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ; ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥ (੪੫੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When Almighty, the Master of Universe reveals Himself, and the unstruck melody of the sound current vibrates, the drama of wondrous splendor is enacted.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ; ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (੪੫੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, when my Husband Almighty is with me, I obtain the nine treasures. ||3||

ਸਰਸਿਅੜੇ ਸਰਸਿਅੜੇ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (੪੫੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Over-joyed - over-joyed are all my brothers and friends.

ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ; ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting the Guru, I have won the most arduous battle in the arena of life.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ; ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ , ਭਰਮ ਗੜਾ ॥ (੪੫੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting the Guru, I am victorious; praising Almighty, the walls of the fortress of doubt have been destroyed.

ਪਾਇਆ ਖਜਾਨਾ , ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ; ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖੜਾ ॥ (੪੫੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have obtained the wealth of so many treasures; Almighty Himself has stood by my side.

ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ , ਸੋ ਪਰਧਾਨਾ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ॥ (੪੫੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the man of spiritual wisdom, and he is the leader, whom Almighty has made His own.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ; **(ਵੱਲਿ ਬੋਲੋ)**
ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥ (੪੫੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, when Almighty and Master is on my side, then my brothers and friends rejoice. ||4||1||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫੩-੪)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਅਕਥਾ ਹਰਿ , ਅਕਥ ਕਥਾ ; **(ਅਕੱਥਾ, ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)**
ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Inexpressible is the sermon of the inexpressible Almighty; it cannot be known at all.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ; ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The deities, mortal beings, angels and silent sages express it in their peaceful poise.

ਸਹਜੇ ਵਖਾਣੀ , ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ; ਚਰਣ ਕਮਲ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ (੪੫੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In their poise, they recite the Ambrosial Bani of Almighty's Word; they embrace love for Almighty's Lotus Feet.

ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)**
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੫੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meditating on the One incomprehensible and Pure Almighty, they obtain the fruits of their heart's desires.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (੪੫੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renouncing self-conceit, worldly attachment, evil desires and duality, their light merges into the Light.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥ (੪੫੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, by Guru's Grace, one enjoys Almighty's Love forever. ||1||

ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ; ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Saints - Almighty's Saints are my friends, my best friends and helpers.

ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By great good fortune, by great good fortune, I have obtained the Sat Sangat, the True Congregation.

ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ; ਲਾਥੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (੪੫੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By great good fortune, I obtained it, and I concentrate on Almighty's Name (Naam); my pains and sufferings have been taken away.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ , ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ; ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੈ ॥ (੪੫੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have grasped the Guru's Feet, and my doubts and fears are gone. He Himself has erased my self-conceit.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ; ਵਿਛੁੜਿ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (੪੫੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Granting His Grace, Almighty has united me with Himself; no longer do I suffer the pains of separation, and I shall not have to go anywhere.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (੪੫੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I am forever Your slave, Almighty; I seek Your Sanctuary. ||2||

ਹਰਿ ਦਰੇ , ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ; ਤੇਰੇ , ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Gate - at Almighty's Gate, Your beloved devotees look beautiful.

ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, a sacrifice, again and again a sacrifice to them.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ , ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੇ ; ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (੪੫੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am forever a sacrifice, and I humbly bow to them; meeting them, I know Almighty.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ; ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (੪੫੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect and All-powerful Almighty, the Architect of Destiny, is contained in each and every heart, everywhere.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ (੪੫੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting the Perfect Guru, we concentrate on Almighty's Name (Naam), and do not lose this life in the gamble.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ; ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥ (੪੫੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I seek Your Sanctuary; please, shower Your Mercy upon me, and protect me. ||3||

ਬੇਅੰਤਾ , ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ; ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Innumerable - innumerable are Your Glorious Virtues; how many of them can I sing?

ਤੇਰੇ ਚਰਣਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ ਰਾਮ ॥ (੪੫੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The dust of Your feet, of Your feet, I have obtained, by great good fortune.

ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨ੍ਹਾਈਐ , ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ (੪੫੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bathing in Almighty's dust, my filth has been washed away, and the pains of birth and death have departed.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ; ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ (੪੫੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Inwardly and outwardly, the Transcendent Almighty is ever-present, always with us.

ਮਿਟੇ ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ; ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥ (੪੫੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Suffering departs, and there is peace; singing Almighty's Praises, one is not consigned to reincarnation again.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ; ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨॥ (੪੫੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, in the Guru's Sanctuary, one swims across, and is pleasing to Almighty. ||4||2||

ਆਸਾ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (੪੫੩-੧੭)

Aasaa, Chhant, Fifth Mahl, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੫੩-੧੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ; ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind is pierced by Almighty's Lotus Feet; He alone is sweet to my mind, Almighty King.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ , ਆਰਾਧਿਆ ;
ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Joining the Society of the Saints, I remember Almighty; I behold Almighty King in each and every heart.

ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ; ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ (੪੫੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I behold Almighty in each and every heart, and the Ambrosial Nectar rains down upon me; the pains of birth and death are gone.

ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ , ਸਭ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ; ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥ (੪੫੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Singing the Praises of Almighty, the treasure of virtue, all my pains are erased, and the knot of ego has been untied.

ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ , ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ; ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ (੪੫੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Beloved shall not leave me to go anywhere - this is His natural way; my mind is imbued with the lasting color of Almighty's Love.

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬੇਧੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥੧॥ (੪੫੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Lotus Feet of Almighty have pierced Guru Nanak's mind, and now, nothing else seems sweet to him. ||1||

ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੫੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Just like the fish which revels in water, I am intoxicated with the sublime essence of Almighty, my Almighty King.

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru has instructed me, and blessed me with salvation in my life; I love Almighty, my King.

ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ (੪੫੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Master (Almighty), the Searcher of hearts, blesses me with salvation in my life; He Himself attaches me to His Love.

ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਪਰਗਟੋ ਪੂਰਨੋ ; ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ (੪੫੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is the treasure of jewels, the perfect manifestation; He shall not forsake us to go anywhere else.

ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ; ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥ (ਦਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੫੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty the Master, is so accomplished, beauteous, and all-knowing; His gifts are never exhausted.

ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਾਛੁਲੀ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥ (ਰਾੱਤੀ , ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੫੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As the fish is enraptured by the water, so is Guru Nanak intoxicated by Almighty. ||2||

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As the song-bird yearns for the rain-drop, Almighty, Almighty my King, is the Support of my life-forces (Pran).

ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ; ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My Almighty King is more beloved than all wealth, treasure, children, siblings and friends.

ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ , ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ; ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (੪੫੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The absolute Almighty, the Primal Being, is more beloved than all; His condition cannot be known.

ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂੰ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ (੪੫੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I shall never forget Almighty, for an instant, for a single breath; through Guru's Shabad, I enjoy His Love.

ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜਗਜੀਵਨੋ , ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ;
ਜਪਿ , ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥ (੪੫੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Primal Almighty is the Life of the Universe; His Saints drink in Almighty's sublime essence. Meditating on Him, doubts, attachments and pains are shaken off.

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ (੪੫੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As the song-bird yearns for the rain-drop, so does Guru Nanak love Almighty. ||3||

ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ; ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting Almighty, my King, my desires are fulfilled.

ਢਾਠੀ ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ; ਭੇਟਤ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ (੪੫੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The walls of doubt have been torn down, meeting the Brave Guru, Dear Almighty King.

ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ , ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ; ਸਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (੪੫੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru is obtained by perfect pre-ordained destiny; Almighty is the Giver of all treasures - He is merciful to the meek.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ; ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (੪੫੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the beginning, in the middle, and in the end, is Almighty, the most beautiful Guru, the Sustainer of the World.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ; ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਾ ॥ (੪੫੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The dust of the feet of the Holy purifies sinners, and brings great joy, bliss and ecstasy.

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਾਨਕਾ ; ਮਾਨੋਰਥੋੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥ (੪੫੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Infinite Master, has met with Guru Nanak, and his desires are fulfilled. ||4||1||3||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੬ ॥(੪੫੪-੧੩)

Aasaa, Fifth Mahl, Chhant, Sixth House:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੫੪-੧੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ ॥ (੪੫੪-੧੪)

Salok:

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ (੪੫੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those beings, unto whom Almighty shows His Mercy, recites His Name.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ੍ ਰਾਮ ਸਿਉ ; ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ (੪੫੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they embrace love for Almighty, meeting the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੪੫੪-੧੫)

Chhant:

ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ , ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ;
ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ (੪੫੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Just like water, which loves milk so much that it will not let it burn, O my mind, so love Almighty.

ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ , ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ;
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾਹਿ ਟਰੈ ॥ (੪੫੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The bumble bee becomes enticed by the lotus, intoxicated by its fragrance, and does not leave it, even for a moment.

ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ; ਸੀਗਾਰ ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥ (੪੫੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Do not let up your love for Almighty, even for an instant; dedicate all your decorations and pleasures to Him.

ਜਹ ਦੂਖੁ ਸੁਣੀਐ , ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ; ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀਐ ॥ (੪੫੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Where painful cries are heard, and the Way of Death is shown, there, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall not be afraid.

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣੀਐ ; ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ (੪੫੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Sing the Praises of Almighty, the Master of Universe, and all sins and sorrows shall depart.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ;
ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ , ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥ (੪੫੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, chant the Hymns of Almighty, Master of the Universe, O mind, and enshrine love for Almighty; love Almighty this way in your mind. ||1||

ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ , ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ; ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥ (੪੫੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As the fish loves the water, and is not content even for an instant outside it, O my mind, love Almighty in this way.

ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ , ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ; ਬਰਸੁ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ (੪੫੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Like the song-bird, thirsting for the rain-drops, chirping each and every moment to the beautiful rain clouds.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ; ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (੪੫੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So love Almighty, and give to Him this mind of yours; totally focus your consciousness on Almighty.

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ , ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ; ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (੪੫੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Do not take pride in yourself, but seek the Sanctuary of Almighty, and make yourself a sacrifice to His Sight (Darshan).

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ , ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ; ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸਨੇਹਾ ॥ (੪੫੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the Guru is totally pleased, the separated soul-bride is re-united with her Husband Almighty; she sends the message of her true love.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ , ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ (੪੫੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, chant the Hymns of the Infinite Master; O my mind, love Him and enshrine such love for Him. ||2||

ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ , ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ; ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥ (੪੫੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The chakvi bird is in love with the sun, and thinks of it constantly; her greatest longing is to behold the dawn.

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ ਪਰੀਤਿ , ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ; ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥ (੪੫੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The cuckoo is in love with the mango tree, and sings so sweetly. O my mind, love Almighty in this way.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ , ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ; ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥ (੪੫੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Love Almighty, and do not take pride in yourself; everyone is a guest for a single night.

ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ , ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ;
ਨਾਗੇ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ **(ਨਾਂਗੇ ਬੋਲੋ)** (੪੫੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Now, why are you entangled in pleasures, and engrossed in worldly attachment? Naked we come, and naked we go.

ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ , ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ; ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀਐ ॥ (੪੫੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Seek the eternal Sanctuary of the Holy and fall at their feet, and the attachments which you feel shall depart.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ;
ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ , ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥੩॥ (੪੫੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, chant the Hymns of the Merciful Almighty, and enshrine love for Almighty, O my mind; otherwise, how will you come to behold the dawn? ||3||

ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ , ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ;
ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (੪੫੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Like the deer in the night, who hears the sound of the bell and gives his heart - O my mind, love Almighty in this way.

ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ , ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥ (੪੫੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Like the wife, who is bound by love to her husband, and serves her beloved - like this, give your heart to the Beloved Almighty.

ਮਨੁ ਲਾਲਹਿ ਦੀਜੈ , ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ; ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (੪੫੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Give your heart to your Beloved Almighty, and enjoy His bed, and enjoy all pleasure and bliss.

ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ , ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ;
ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥ (੪੫੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have obtained my Husband Almighty, and I am dyed in the deep crimson color of His Love; after such a long time, I have met my Friend.

ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ , ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆਖੀ ; (ਆਖੀਂ ਬੋਲੋ)
ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ (੪੫੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When the Guru became my advocate, then I saw Almighty with my eyes. No one else looks like my Beloved Husband Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ;
ਮਨ ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੀਜੈ , ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥ (੪੫੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, chant the Hymns of the merciful and fascinating Almighty, O mind. Grasp the lotus feet of Almighty, and enshrine such love for Him in your mind. ||4||1||4||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫੫-੧੨)

Aasaa, Fifth Mahl||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੪੫੫-੧੨)

Salok:

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ; ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥ (੪੫੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

From forest to forest, I wandered searching; I am so tired of taking baths at sacred shrines of pilgrimage.

ਨਾਨਕ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ; ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (੪੫੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, when I met the Holy Saint, I found Almighty within my mind. ||1||

ਛੰਤ ॥ (੪੫੫-੧੩)

Chhant:

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ , ਅਸੰਖ ਮੁਨੀ ; ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥ (੪੫੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Countless silent sages and innumerable ascetics seek Him;

ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ; ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥ (੪੫੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

millions of Brahmas remember and adore Him; the spiritual teachers remember His Name.

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਕਿਰਿਆ ਪੂਜਾ ; ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ (੪੫੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Through chanting, deep meditation, strict and austere self-discipline, religious rituals, sincere worship, endless purifications and humble salutations,

ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ , ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ ; ('ਬਸੁੱਧਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (੪੫੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

wandering all over the earth and bathing at sacred shrines of pilgrimage, people seek to meet the Pure Almighty.

ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤਿਨੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ; ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥ (੪੫੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Mortals, forests, blades of grass, animals and birds all remember You.

ਦਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ; ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥ (੪੫੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Merciful Beloved Almighty, Master of the Universe is found; Guru Nanak says, joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, salvation is attained. ||1||

ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ; ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥ (੪੫੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Millions of incarnations of Vishnu and Shiva, with matted hair

ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਰ ; ਮਨਿ ਤਨਿ , ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥ (੪੫੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

yearn for You, Dear Merciful Almighty; their minds and bodies are filled with infinite longing.

ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ; ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ (੪੫੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty, Life of the Universe, is infinite and unapproachable; Almighty is the all-pervading Master of all.

ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਧਿਆਵਹਿ ; ਜਖ ਕਿੰਨਰ ਗੁਣ ਭਨੀ ॥ (੪੫੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The angels, the ones with miraculous powers (Siddh), the beings of spiritual perfection, the heavenly heralds and celestial singers concentrate on You. The Yakhsha demons, the guards of the divine treasures, and the Kinnars, the dancers of the deites utters the Praises of Your Virtues.

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ; ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ॥ (੪੫੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Millions of Indras and countless deities, chants the victory of the Master (Almighty).

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥ (੪੫੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Merciful Almighty is the Master of the masterless, Guru Nanak says; joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is saved. ||2||

ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ; ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ॥ (੪੫੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Millions of goddesses and goddesses of wealth (Lakhmi) serve Him in so many ways.

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ; ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ (੪੫੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The invisible and visible beings worship Him in adoration, along with wind and water, day and night.

ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵਏ ॥ ('ਬਸੁੱਧ' ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (੪੫੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The stars, the moon and the sun concentrate on Him; the earth and the sky sing to Him.

ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥ (੪੫੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

All the sources of creation, and all languages concentrate on Him, forever and ever.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ ਬੇਦਹ ; ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥ (੪੫੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Simritees, the Puraanas, the four Vedas and the six Shaastras make others to utter His Praises.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ , ਭਗਤਿ ਵਛਲ ;
ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥ ('ਸਾਂਤਿ' ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (੪੫੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is the Purifier of sinners, the Lover of His Saints; Guru Nanak says, He is met in the Society of the Saints. ||3||

ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ; ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥ (੪੫੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

As much as Almighty has revealed to us, that much we can speak with our tongues.

ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ; ਤੇਤੀ ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥ (੪੫੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those unknown ones who serve You cannot be counted.

ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ; ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥ (ਅ-ਗਨਤ ਬੋਲੋ) (੪੫੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Imperishable, incalculable, and unfathomable is Almighty and Master; He is everywhere, inside and out.

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ; ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥ (੪੫੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

We are all beggars, He is the One and only Giver; He is not far away, but is with us, ever-present.

ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ , ਮਿਲੇ ਜੀਆ ; ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥ (੪੫੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is in the power of His devotees; those whose souls are united with Him - how can their praises be sung?

ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ; ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੨॥੫॥ (੪੫੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

May Guru Nanak receive this gift and honor, of placing his head on the feet of the Holy Saints. ||4||2||5||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫੬-੭)

Aasaa, Fifth Mahl,

ਸਲੋਕ ॥ (੪੫੬-੭)

Salok:

ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ; ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (੪੫੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Make the effort, O very fortunate ones, and remember Almighty, Almighty King.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ; ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (੪੫੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, remembering Him in meditation, you shall obtain total peace, and your pains and troubles and doubts shall depart. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੪੫੬-੮)

Chhant:

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥ (੪੫੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Chant Almighty’s Name (Naam); don't be lazy.

ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ; ਜਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥ (੪੫੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall not have to go to the City of Death.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ; ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥ (੪੫੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Pain, trouble and fear will not afflict you; meditating on Almighty's Name (Naam), a lasting peace is found.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ , ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ (੪੫੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, worship Almighty in adoration; concentrate on Almighty in your mind and with your mouth.

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ;
ਕਰਿ ਦਇਆ , ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥ (੪੫੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O kind and compassionate Almighty, O treasure of sublime essence, treasure of excellence, please link me to Your service.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਚਰਣ ਜੰਪੈ ;
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ , ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥੧॥ (੪੫੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak: may I meditate on Almighty's lotus feet, and not be lazy in chanting Almighty's Name. ||1||

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ; ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (੪੫੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Purifier of sinners is Almighty's Name (Naam), the Pure Name of the Almighty who is beyond the Maya's reach.

ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ; ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ (੪੫੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The darkness of doubt is removed by the healing ointment of the Guru's spiritual wisdom.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ , ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ;
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ॥ (੪੫੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By the healing ointment of the Guru's spiritual wisdom, one meets the Pure Almighty, who is totally pervading the water, the land and the sky.

ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ; ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ (੪੫੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If He dwells within the heart, for even an instant, sorrows are forgotten.

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ; ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ **(ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ)** (੪੫੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The wisdom of the all-powerful Master is incomprehensible; He is the Destroyer of the fears of all.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਚਰਣ ਜੰਪੈ ;
ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥ (੪੫੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I meditate on Almighty's lotus feet. The Purifier of sinners is Almighty's Name (Naam), the Pure Name of Almighty who is beyond the Maya's reach. ||2||

ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ; ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥ (੪੫੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have grasped the protection of the merciful Almighty, the Sustainer of the Universe, the treasure of grace.

ਮੋਹਿ ਆਸਰ , ਤੁਅ ਚਰਨ ; ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧੇ ॥ (੪੫੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I take the support of Your lotus feet, and in the protection of Your Sanctuary, I attain perfection.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ; ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (੪੫੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's lotus feet are the cause of causes; Master (Almighty) saves even the sinners.

ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ , ਭਵ ਉਤਾਰ ; ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ , ਬਹੁ ਤਰੇ ॥ (੪੫੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So many are saved; they cross over the terrifying worldly ocean, contemplating Almighty's Name (Naam).

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ;
ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ , ਸੰਤ ਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥ (ਉੱਧਰਨ, ਬਿੱਧੇ ਬੋਲਣਾ) (੪੫੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the beginning and in the end, countless are those who seek Almighty. I have heard that the Society of the Saints is the way to salvation.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਚਰਨ ਜੰਪੈ ;
ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ , ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥ (੪੫੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I meditate on Almighty's lotus feet, and grasp the protection of Master of the Universe, the merciful, the ocean of kindness. ||3||

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ; ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥ (੪੫੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Lover of His devotees; this is His natural way.

ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ; ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (੪੫੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Wherever the Saints worship Almighty in adoration, there He is revealed.

ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ , ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ; ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ (੪੫੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty blends Himself with His devotees in His natural way, and resolves their affairs.

ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ; ਸਰਬ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (੪੫੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the ecstasy of Almighty's Praises, they obtain supreme joy, and forget all their sorrows.

ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ; ਏਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (੪੫੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The brilliant flash of the One Almighty is revealed to them - they behold Him in the ten directions.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਚਰਣ ਜੰਪੈ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ , ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥ (੪੫੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I meditate on Almighty's lotus feet; Almighty is the Lover of His devotees; this is His natural way. ||4||3||6||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫੭-੨)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ; ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥ (੪੫੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Husband Almighty of the Saints is eternal; He does not die or go away.

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ; ਸੁ ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥ (੪੫੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She, whose home is blessed by her Husband Almighty, enjoys Him forever.

ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ (੪੫੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is eternal and immortal, forever young and pure.

ਨਹ ਦੂਰਿ , ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ; ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥ (੪੫੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is not far away, He is ever-present; Almighty and Master fills the ten directions, forever and ever.

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾਤੇ ; ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥ (੪੫੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is Almighty of souls, the source of salvation and wisdom. The Love of my Dear Beloved is pleasing to me.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ , ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ;
ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ , ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥੧॥ (੪੫੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak speaks what the Guru's Teachings have led him to know. The Husband Almighty of the Saints is eternal; He does not die or go away. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਤਾਰੁ ; ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ (੪੫੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has Almighty as her Husband enjoys great bliss.

ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ; ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥ (੪੫੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

That soul-bride is happy, and her glory is perfect.

ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਕਲਿਆਣੁ , ਹਰਿ ਜਸੁ ; **(ਮਹੱਤ ਬੋਲੋ)**
ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ॥ (੪੫੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She obtains honor, greatness and happiness, singing the Praise of Almighty. Almighty, the Great Being, is always with her.

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ;
ਨਹੀ ਊਨਾ , ਸਭੁ ਕਛੁ ॥ ('ਊਨਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

She attains total perfection and the nine treasures; her home lacks nothing. - everything is there.

ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ , ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ; ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥ (੪੫੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Her speech is so sweet; she obeys her Beloved Almighty; her marriage is permanent and everlasting.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ , ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ;
ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ , ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥ (੪੫੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak chants what he knows through the Guru's Teachings: One who has Almighty as her Husband enjoys great bliss. ||2||

ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ; ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥ (੪੫੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Come, O my companions, let us dedicate ourselves to serving the Saints.

ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ; ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥ (੪੫੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Let us grind their corn, wash their feet and so renounce our self-conceit.

ਤਜਿ ਆਪੁ , ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ; ਆਪੁ ਨਹ ਜਾਣਾਈਐ ॥ (੪੫੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Let us shed our egos, and our troubles shall be removed; let us not display ourselves.

ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ , ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ; ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (੪੫੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Let us take to His Sanctuary and obey Him, and be happy with whatever He does.

ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ , ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ; ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥ (੪੫੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Let us become the slaves of His slaves, and shed our sadness, and with our palms pressed together, remain wakeful day and night.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ , ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ;
ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ , ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥ (੪੫੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak chants what he knows through the Guru's Teachings; come, O my companions, let us dedicate ourselves to serving the Saints. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ; ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (੪੫੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who has such good destiny written upon his forehead, dedicates himself to His service.

ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ; ਜਿਨ੍ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੫੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

One who attains the Saadh Sangat, the Company of the Holy, has his desires fulfilled.

ਸਾਧਸੰਗਿ , ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ; ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥ (੪੫੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, immerse yourself in the Love of Almighty; remember Master of the Universe in meditation.

ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ; ਸਗਲ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ (੪੫੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Doubt, worldly attachment, sin and duality - he renounces them all.

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੂਠਾ ; ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (੪੫੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Peace, poise and tranquility fill his mind, and he sings Almighty's Glorious Praises with joy and delight.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ , ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ;
ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ , ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥੭॥ (੪੫੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak chants what he knows through the Guru's Teachings: one who has such good destiny written upon his forehead, dedicates himself to His service. ||4||4||7||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫੭-੧੫)

Aasaa, Fifth Mahl,

ਸਲੋਕੁ ॥ (੪੫੭-੧੫)

Salok:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ; ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (੪੫੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

If you chant Almighty's Name (Naam), the Messenger of Death will have nothing to say to you.

ਨਾਨਕ , ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ਹੋਇ ; ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥ (੪੫੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the mind and body will be at peace, and in the end, you shall merge with Almighty of the world. ||1||

ਛੰਤ ॥ (੪੫੭-੧੬)

Chhant:

ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥ (੪੫੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Let me join the Society of the Saints - save me, Almighty!

ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ (੪੫੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With my palms pressed together, I offer my prayer: give me Your Name, Dear Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ , ਚਰਣ ਲਾਗਉ ;
ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ , ਤੁਮ੍ ਦਇਆ ॥ (੪੫੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I beg for Almighty's Name, and fall at His feet; I renounce my self-conceit, by Your kindness.

ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ;
ਕਰੁਣਾਮੈ ਪ੍ਰਭ , ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ('ਕਰੁਣਾ-ਮੈ' ਇਕੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I shall not wander anywhere else, but take to Your Sanctuary. Dear Almighty, embodiment of mercy, have mercy on me.

ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ; ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥ (੪੫੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear all-powerful, indescribable, infinite and Pure Master, listen to this, my prayer.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥੧॥ (੪੫੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With palms pressed together, Guru Nanak begs for this blessing: Dear Almighty, let my cycle of birth and death come to an end. ||1||

ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿ ਹੀਨੁ ; ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥ (੪੫੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am a sinner, devoid of wisdom, worthless, destitute and vile.

ਸਠ ਕਠੋਰੁ ਕੁਲ ਹੀਨੁ ; ਬਿਆਪਤ , ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥ ('ਸਠ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੪੫੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am deceitful, hard-hearted, lowly and entangled in the mud of worldly attachment.

ਮਲ ਭਰਮ ਕਰਮ , ਅਹੰ ਮਮਤਾ ; ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (੪੫੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am stuck in the filth of doubt and egotistical actions, and I try not to think of death.

ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ; ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਪਟਾਵਏ ॥ (੪੫੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In ignorance, I cling to the pleasures of woman and the joys of Maya.

ਖਿਸੈ ਜੋਬਨੁ , ਬਧੈ ਜਰੂਆ ; ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥ (੪੫੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My youth is wasting away, old age is approaching, and Death, my companion, is counting my days.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇਰੀ ; ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਰਾਖੁ ਨੀਚੁ ॥੨॥ (੪੫੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, my hope is in You, Almighty; please preserve me, the lowly one, in the Sanctuary of the Holy. ||2||

ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ; ਸੰਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨ ॥ (੪੫੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have wandered through countless incarnations, suffering terrible pain in these lives.

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ; ਮੀਠੇ ਭੋਗ ਸੋ ਨ ॥ (੪੫੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am entangled in sweet pleasures and gold.

ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇਓ ; ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥ (ਅ-ਗਨਤ ਬੋਲੋ) (੪੫੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

After wandering around with such great loads of sin, I have come, after wandering through so many foreign lands.

ਅਬ ਓਟ ਧਾਰੀ , ਪ੍ਰਭ ਮੁਰਾਰੀ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥ (੪੫੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Now, I have taken the protection of Almighty, and I have found total peace in Almighty's Name.

ਰਾਖਨ ਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ; ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ , ਹੋ ਨ ॥ (੪੫੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty, my Beloved, is my protector; nothing was done, or will ever be done, by myself alone.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨ ॥੩॥ (੪੫੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have found peace, poise and bliss, Guru Nanak says; by Your mercy, I swim across the worldly ocean. ||3||

ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਉਧਾਰੇ ; ਭਗਤਹ ਸੰਸਾ ਕਉਨ ॥ (੪੫੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You saved those who only pretended to believe, so what doubts should Your true devotees have?

ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰਕਾਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ , ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥ (੪੫੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

By every means possible, listen to the Praises of Almighty with your ears.

ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ , ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ; ਮਨਿ ਨਿਧਾਨਾ ਪਾਵਹੇ ॥ (੪੫੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Listen with your ears to the Word of Almighty's Bani, the hymns of spiritual wisdom; thus you shall obtain the treasure in your mind.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ , ਪ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤੇ ; ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੫੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Attuned to the Love of Almighty, the Architect of Destiny, sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਬਸੁਧ ਕਾਗਦ , ਬਨਰਾਜ ਕਲਮਾ ; **('ਬਸੁੱਧ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਲਿਖਣ ਕਉ ਜੇ ਹੋਇ ਪਵਨ ॥ (੪੫੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The earth is the paper, the forest is the pen and the wind is the writer,

ਬੇਅੰਤ , ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ;
ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਸਰਨ ॥੪॥੫॥੮॥ (੪੫੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

but still, the end of the endless Almighty cannot be found. Guru Nanak says, I have taken to the Sanctuary of His lotus feet. ||4||5||8||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫੮-੧੦)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ; ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ (੪੫੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

The Primal Almighty of all beings (jeev), I have embraced His Sanctuary.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਾਨ ; ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥ (੪੫੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

My life has become fearless, and all my anxieties have been removed.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜਨ ; ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥ (੪੫੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

I know Almighty as my mother, father, son, friend, well-wisher and close relative.

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ , ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (੪੫੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

The Guru has led me to embrace Him; the Saints chant His Pure Praises.

ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ; ਕੀਮਤਿ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ (੪੫੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His Glorious Virtues are infinite, and His greatness is unlimited. His value cannot be described at all.

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ , ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥ (੪੫੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

Almighty is the One and only, the Unseen Master; Guru Nanak says, I have grasped His protection. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥ (੪੫੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

The world is a pool of nectar, when Almighty becomes our helper.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ; ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥ (੪੫੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

One who wears the necklace of Almighty's Name - his days of suffering are ended.

ਗਤੁ ਭਰਮ , ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ; ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥ (੪੫੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

His state of doubt, attachment and sin is erased, and the cycle of reincarnation into the womb is totally ended.

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ; ਸਾਧ ਅੰਚਲ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥ (੪੫੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮ: ੫)

The ocean of fire becomes cool, when one grasps the hem of the robe of the Holy Saint.

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ; ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ , ਹਰਿ ਜੈ ਜਏ ॥ (੪੫੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Master of the Universe, the Sustainer of the World, the merciful all-powerful; the Holy Saints proclaim the victory of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥ (੪੫੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, meditating on Almighty's Name (Naam), in the perfect Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have obtained the supreme status. ||2||

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ; ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (੪੫੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Wherever I look, there I find the One Almighty permeating and pervading all.

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ; ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥ (੪੫੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In each and every heart, He Himself dwells, but how rare is that person who realizes this.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ; ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ (੪੫੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is permeating and pervading the water, the land and the sky; He is contained in the ant and the elephant.

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ; ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (੪੫੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the beginning, in the middle and in the end, He exists. By Guru's Grace, He is known.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ; ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥ (੪੫੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty created the expanse of the universe, Almighty created the play of the world. His humble servants call Him Master of the Universe, the treasure of virtue.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥ (੪੫੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meditate in remembrance on the Master (Almighty), the Searcher of hearts; Guru Nanak says, He is the One, pervading and permeating all. ||3||

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ; ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ (੪੫੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Day and night, become beauteous by remembering Almighty's Name (Naam).

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ (੪੫੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In love with Almighty's Lotus Feet, the filth of sins depart.

ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ; ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (੪੫੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Pain, hunger and poverty run away, and the path is clearly revealed.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ , ਨਾਮ ਰੰਗੇ ; ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ (੪੫੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is attuned to Almighty's Name (Naam), and obtains the desires of the mind.

ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ; ਕੁਲ ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ (੪੫੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Beholding the Blessed Vision of Almighty's Darshan, desires are fulfilled; all one's family and relatives are saved.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ; ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪॥੬॥੯॥ (੪੫੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Day and night, he is in bliss, night and day, remembering Almighty in meditation, Guru Nanak says. ||4||6||9||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ ,ਘਰੁ ੭ (੪੫੯-੪)
Aasaa, Fifth Mahl, Chhant, Seventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੫੯-੪)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ ॥ (੪੫੯-੫)
Salok:

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ; ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ (੪੫੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
It is the most sublime contemplation, to speak of Master of the Universe in the pure Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ , ਇਕ ਘੜੀ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ (੪੫੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, never forget Almighty's Name (Naam), even for a moment; bless me with Your Grace, Almighty! ||1||

ਛੰਤ ॥ (੪੫੯-੬)

Chhant:

ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀਐ ; ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥ **(ਚਾਮੱਕਨਿ ਬੋਲੋ)** (੪੫੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The night is wet with dew, and the stars twinkle in the heavens.

ਜਾਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ; ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (੪੫੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Saints remain wakeful; they are the Beloveds of my Almighty.

ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ; ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿਨੋ ॥ (੪੫੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Beloveds of Almighty remain ever wakeful, remembering Almighty's Name (Naam), day and night.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ; ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥ (੪੫੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In their hearts, they concentrate on the lotus feet of Almighty; they do not forget Him, even for an instant.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕਾ ; ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥ (੪੫੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

They renounce their pride, worldly attachment and evil desires, and burn away the pain of wickedness.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ; ਹਰਿ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (੪੫੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, the Saints, the beloved servants of Almighty, remain ever wakeful. ||1||

ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ; ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥ (੪੫੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My bed is adorned in splendor.

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥ (੪੫੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My mind is filled with bliss, since I heard that Almighty is coming.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ , ਸੁਖਹਗਾਮੀ ; ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥ (੪੫੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Meeting Almighty, Almighty and Master, I have entered the realm of peace; I am filled with joy and delight.

ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ , ਦੂਖ ਭਾਗੇ ; ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਹਰੇ ॥ (੪੫੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He is joined to me, in my very fiber; my sorrows have departed, and my body, mind and soul are all rejuvenated.

ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ , ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ; ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਹਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ ॥ (੪੫੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have obtained the fruits of my mind's desires, meditating on Almighty; the day of my wedding is auspicious.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ; ਸਗਲ ਆਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ ॥੨॥ (੪੫੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, when I meet Almighty of excellence, I came to experience all pleasure and bliss. ||2||

ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ; ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (੪੫੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I meet with my companions and say, "Show me the insignia of my Husband Almighty."

ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ; ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (੪੫੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am filled with the sublime essence of His Love, and I do not know how to say anything.

ਗੁਣ ਗੂੜ ਗੁਪਤ , ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ; ਨਿਗਮ , ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥ (੪੫੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Glorious Virtues of the Creator are profound, mysterious and infinite; even the Vedas cannot find His limits.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ (੪੫੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With loving devotion, I concentrate on Master (Almighty), and sing the Praises of Almighty's Virtues forever.

ਸਗਲ ਗੁਣ , ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ; ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ , ਭਾਣੀ ॥ (੪੫੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Filled with all virtues and spiritual wisdom, I have become pleasing to my Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੩॥ (੪੫੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, imbued with the color of Almighty's Love, I am imperceptibly absorbed into Him. ||3||

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ; ਹਰਿ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥
ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ; ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ (੪੫੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When I began to sing the songs of rejoicing to Almighty, my friends became glad, and my troubles and enemies departed.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ; (ਰਹੱਸੇ ਬੋਲੋ)
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥ (੪੫੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My peace and happiness increased; I rejoiced in Almighty's Name (Naam), and Almighty Himself blessed me with His mercy.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ , ਸਦਾ ਜਾਗੇ ; ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ (੪੫੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have grasped Almighty's feet, and remaining ever wakeful, I have met Almighty, the Creator.

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ , ਸਹਜਿ ਪਾਏ ; ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ (੪੫੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The appointed day came, and I attained peace and poise; all treasures are in the feet of Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥ (੪੫੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, Almighty's humble servants always seek the Sanctuary of Almighty and Master. ||4||1||10||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੫੯-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਉਠਿ ਵੰਞੁ ਵਟਾਊੜਿਆ ; ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ (੪੫੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Rise up and go forth, O traveller; why do you delay?

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ; ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (੪੫੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your allotted time is now complete - why are you engrossed in falsehood?

ਕੂੜੇ ਲੁਭਾਇਆ , ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ; ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥ (੪੫੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You desire that which is false; deceived by Maya, you commit innumerable sins.

ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ , ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ; ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੈ ਜਿਤਿਆ ॥ (੪੫੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Your body shall become a pile of dust; the Messenger of Death has spotted you, and will conquer you.

ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ; ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾਇਆ ॥ (੪੬੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Abandoning your wealth and youth, you will have to leave, without any food or clothing.

ਨਾਨਕ , ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ; ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (੪੬੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, only your actions shall go with you; the consequences of your actions cannot be erased. ||1||

ਫਾਥੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ; ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥ (੪੬੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Like the deer, captured on a moon-lit night,

ਸੂਖਹੁ ਦੂਖ ਭਏ ; ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥ (੪੬੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

so does the constant commission of sins turn pleasure into pain.

ਪਾਪਾ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ; ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿਆ ॥ (੪੬੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The sins you have committed shall not leave you; placing the noose around your neck, they shall lead you away.

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਮੂਠਾ ; ਕੂੜੁ ਸੇਜਾ , ਰਾਵਿਆ ॥ (੪੬੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Beholding an illusion, you are deceived, and on your bed, you enjoy a false lover.

ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ; ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣੁ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੬੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You are intoxicated with greed, avarice and egotism; you are engrossed in self-conceit.

ਨਾਨਕ , ਮ੍ਰਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨਸੇ ; ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥੨॥ (੪੬੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, like the deer, you are being destroyed by your ignorance; your comings and goings shall never end. ||2||

ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਆ ; ਕਿਉ ਲਏ ਓਡਾਰੀ ॥ (੪੬੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The fly is caught in the sweet candy - how can it fly away?

ਹਸਤੀ , ਗਰਤਿ ਪਇਆ ; ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ (੪੬੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The elephant has fallen into the pit - how can it escape?

ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ , ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਖਸਮੁ , ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥ (੪੬੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

It shall be so difficult to swim across, for one who does not remember Almighty and Master, even for an instant.

ਦੂਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ; ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ ॥ (੪੬੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His sufferings and punishments are beyond reckoning; he receives the consequences of his own actions.

ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ; ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥ (ਗੁੱਝਾ ਬੋਲੋ) (੪੬੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

His secret deeds are exposed, and he is ruined here and hereafter.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੂਠਾ ; ਮਨਮੁਖੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ (੪੬੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, without the True Guru, the self-willed egotistical manmukh is defrauded. ||3||

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ; ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥ (੪੬੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's slaves live by holding on to Almighty's feet.

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ; ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥ (੪੬੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty and Master embraces those who seek His Sanctuary.

ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ; ਆਪਿ , ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (੪੬੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He blesses them with power, wisdom, knowledge and meditation; He Himself inspires them to chant His Name.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ; ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ (੪੬੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He Himself is the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and He Himself saves the world.

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ; ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ (੪੬੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Preserver preserves those whose actions are always pure.

ਨਾਨਕ , ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ;
ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥ (੪੬੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they never have to go to hell; Almighty's Saints are under Almighty's Protection. ||4||2||11||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੬੦-੧੧)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ; ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥ (੪੬੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Be gone, O my laziness, that I may pray to Almighty.

ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪਨੜਾ ; ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ॥ (੪੬੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I enjoy my Husband (Almighty), and look beautiful with my Almighty.

ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ; ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ ॥ (੪੬੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I look beautiful in the Company of my Husband Almighty; I enjoy my Master day and night.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀਵਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥ (੪੬੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I live by remembering Almighty with each and every breath, beholding Almighty, and singing His Glorious Praises.

ਬਿਰਹਾ ਲਜਾਇਆ , ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ; ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥ (੪੬੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The pain of separation has grown shy, for I have obtained His Sight (Darshan); His Ambrosial Glance of Grace has filled me with bliss.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ; ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥ (੪੬੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Prays Guru Nanak, my desires are fulfilled; I have met the One I was seeking. ||1||

ਨਸਿ ਵੰਞਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ; ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (੪੬੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Run away, O sins; the Creator has entered my home.

ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ; ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (੪੬੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The demons within me have been burnt; Master of the Universe has revealed Himself to me.

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (੪੬੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The Beloved Sustainer of the Universe, Master of the World has revealed Himself; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I chant His Name.

ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ , ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ; ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ ॥ (੪੬੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
I have seen the Wondrous Almighty; He showers His Ambrosial Nectar upon me, and by Guru's Grace, I know Him.

ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ , ਵਜੀ ਵਧਾਈ ; ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ (੪੬੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
My mind is at peace, resounding with the music of bliss; Almighty’s limits cannot be found.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥ (੪੬੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Prays Guru Nanak, Almighty brings us to union with Himself, in the poise of celestial peace. ||2||

ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ; ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (੪੬੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
They do not have to see hell, if they remember Almighty in meditation.

ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ; ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ ॥ (੪੬੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The Righteous Judge (Dharm-raj) applauds them, and the Messenger of Death runs away from them.

ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥ (੪੬੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Dharmic faith, patience, peace and poise are obtained by vibrating upon Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ; ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥ (੪੬੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Showering His Blessings, He saves those who renounce all attachments and egotism.

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ , ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ; ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ ॥ (੪੬੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Almighty embraces us; the Guru unites us with Him. Meditating on Master of the Universe, we are satisfied.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ; ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥ (੪੬੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Prays Guru Nanak, remembering Almighty and Master in meditation, all hopes are fulfilled. ||3||

ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ; ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥ (੪੬੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Grasping Almighty's Feet, the treasure of the Siddhas, what suffering can I feel?

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ ॥ (੪੬੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Everything is in His Power - He is my Almighty.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ , ਨਾਮ ਦੀਨੇ ; ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (੪੬੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
Holding me the the arm, He blesses me with His Name; placing His Hand upon my forehead, He saves me.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ; ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (੪੬੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)
The worldly ocean does not trouble me, for I have drunk the sublime elixir of Almighty.

ਸਾਧ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ; ਰਣੁ ਜੀਤਿ ਵਡਾ ਅਖਾੜਾ ॥ (੪੬੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, imbued with Almighty's Name (Naam), I am victorious on the great battlefield of life.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਬਹੁੜਿ ਜਮਿ ਨ ਉਪਾੜਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (੪੬੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I have entered the Sanctuary of Almighty and Master; the Messenger of Death shall not destroy me again. ||4||3||12||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੬੧-੪)

Aasaa, Fifth Mahl:

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਕਮਾਇਅੜੋ ; ਸੋ ਆਇਓ ਮਾਥੈ ॥ (੪੬੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those actions you perform, day and night, are recorded upon your forehead.

ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਲੁਕਾਇਦੜੋ ; ਸੋ ਵੇਖੀ ਸਾਥੈ ॥ (੪੬੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

And the One, from whom you hide these actions - He sees them, and is always with you.

ਸੰਗਿ ਦੇਖੈ ਕਰਣਹਾਰਾ ; ਕਾਇ ਪਾਪੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (੪੬੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Creator Almighty is with you; He sees you, so why commit sins?

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਜੈ , ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ; ਨਰਕਿ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (੪੬੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So perform good deeds, and chant Almighty's Name (Naam); you shall never have to go to hell.

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹੁ ; ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ (੪੬੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, dwell upon Almighty's Name in meditation; it alone shall go along with you.

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ; ਮਿਟਹਿ ਦੋਖ ਕਮਾਤੇ ॥੧॥ (੪੬੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

So vibrate continually in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak says, and the sins you committed shall be erased. ||1||

ਵਲ ਵੰਚ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ; ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (੪੬੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Practicing deceit, you fill your belly, you ignorant fool!

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ; ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (੪੬੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Great Giver, continues to give you everything.

ਦਾਤਾਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ; ਕਾਇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (੪੬੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Great Giver is always merciful. Why should we forget Master (Almighty) from our minds?

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ; ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਤਾਰੀਐ ॥ (੪੬੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Join the Saadh Sangat, and vibrate fearlessly; all your relations shall be saved.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ਜਨ ; ਭਗਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (੪੬੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Siddhas, the seekers, the deities, the silent sages and the devotees, all take Almighty's Name (Naam) as their support.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਭਜੀਐ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੨॥ (੪੬੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, vibrate continually upon Almighty, the One Creator. ||2||

ਖੋਟੁ ਨ ਕੀਚਈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ (੪੬੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Do not practice deception - Almighty is the Assayer of all.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੜੇ ; ਜਨਮਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੪੬੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who practice falsehood and deceit are reincarnated in the world.

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਤਰਿਆ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੪੬੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Those who concentrate on the One Almighty, cross over the worldly ocean.

ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਨਿੰਦ ਨਿੰਦਾ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (੪੬੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Renouncing sexual desire, anger, flattery and slander, they enter the Sanctuary of Almighty.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ; ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (੪੬੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The lofty, inaccessible and infinite Master is pervading the water, the land and the sky.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਟੇਕ ਜਨ ਕੀ ; ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ (੪੬੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, He is the support of His servants; His Lotus Feet are their only sustenance. ||3||

ਪੇਖੁ ਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀ ; ਅਸਥਿਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (੪੬੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Behold - the world is a mirage; nothing here is permanent.

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਜੇਤੇ ; ਸੇ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ (੪੬੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The pleasures of Maya which are here, shall not go with you.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਾਥੀ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ; ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਸਮਾਲੀਐ ॥ (੪੬੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty, your companion, is always with you; remember Him day and night.

ਹਰਿ ਏਕ ਬਿਨੁ , ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ; ਭਾਉ ਦੁਤੀਆ ਜਾਲੀਐ ॥ (੪੬੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Without the One Almighty, there is no other; burn away the love of duality.

ਮੀਤੁ ਜੋਬਨੁ ਮਾਲੁ ਸਰਬਸੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਕਰਿ , ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (੪੬੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Know in your mind, that the One Almighty is your friend, youth, wealth and everything.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ;
ਸੂਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥੪॥੪॥੧੩॥ (੪੬੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, by great good fortune, we find Almighty, and merge in peace and celestial poise. ||4||4||13||

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੮ (੪੬੧-੧੭)

Aasaa, Fifth Mahl, Chhant, Eighth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੬੧-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ , ਕਮਲਾ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹੇ ;
ਤੀਖਣ ਮਦ ਬਿਪਰੀਤਿ ਹੇ , ਅਵਧ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ (੪੬੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Maya is the wall of doubt - Maya is the wall of doubt. It is such a powerful and destructive intoxicant; it corrupts and wastes away one's life.

ਗਹਬਰ ਬਨ , ਘੋਰ , ਗਹਬਰ ਬਨ ਘੋਰ ਹੇ ;
ਗ੍ਰਿਹ ਮੂਸਤ , ਮਨ ਚੋਰ ਹੇ ; ਦਿਨਕਰੋ ਅਨ ਦਿਨੁ ਖਾਤ ॥ (੪੬੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

In the terrible, impenetrable world-forest - in the terrible, impenetrable world-forest, the thieves are plundering man's house in broad daylight; night and day, this life is being consumed.

ਦਿਨ , ਖਾਤ ਜਾਤ , ਬਿਹਾਤ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ;
ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ॥ (ਕਰਣਾ-ਪਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੬੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The days of your life are being consumed; they are passing away without Almighty. So meet the Merciful Almighty.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਅਨੇਕ ਬੀਤੇ ; ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗ ਬਿਨੁ , ਕਛੁ ਨਹ ਗਤੇ ॥ (੪੬੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I passed through so many births and deaths; without Union with the Beloved, I did not obtain salvation.

ਕੁਲ ਰੂਪ ਧੂਪ ਗਿਆਨਹੀਨੀ ; ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਮੋਹਿ ਕਵਨ ਮਾਤ ॥ (੪੬੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I am without the status of high birth, beauty, glory or spiritual wisdom; without You, who is mine, O Mother?

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ;
ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਕਰਹੁ ਗਾਤ ॥੧॥ (੪੬੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

With my palms pressed together, Guru Nanak says, I enter Almighty’s Sanctuary; Dear beloved Master, please, save me! ||1||

ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ , ਮੀਨਾ ਜਲਹੀਨ ਹੇ ;
ਓਹੁ ਬਿਛੁਰਤ ਮਨ ਤਨ ਖੀਨ ਹੇ , ਕਤ ਜੀਵਨੁ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਹੋਤ ॥ (੪੬੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Like a fish out of water - like a fish out of water, separated from Almighty, the mind and body perish; how can I live, without my Beloved?

ਸਨਮੁਖ , ਸਹਿ ਬਾਨ , ਸਨਮੁਖ , ਸਹਿ ਬਾਨ ਹੇ ;
ਮ੍ਰਿਗ ਅਰਪੇ , ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹੇ ; ਓਹੁ ਬੇਧਿਓ ਸਹਜ ਸਰੋਤ ॥ (੪੬੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Facing the arrow head-on - facing the arrow head-on, the deer surrenders his mind, body and life-forces (Pran); he is struck by the hunter's soothing music.

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ , ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ॥ (੪੬੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I have enshrined love for my Beloved. In order to meet Him, I have become a renunciate. Cursed is that body which remains without Him, even for an instant.

ਪਲਕਾ ਨ ਲਾਗੈ , ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ , ਪਾਗੈ ; ਚਿਤਵੰਤਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਮਨਾ ॥ (੪੬੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

My eyelids do not close, for I am absorbed in the love of my Beloved. Day and night, my mind thinks only of Almighty.

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਤੇ ਨਾਮ ਮਾਤੇ ; **(ਰਾੱਤੇ, ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਭੈ ਭਰਮ ਦੁਤੀਆ ਸਗਲ ਖੋਤ ॥ (੪੬੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Attuned to Almighty, intoxicated with Almighty's Name (Naam), fear, doubt and duality have all left me.

ਕਰਿ ਮਇਆ ਦਇਆ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਮਗਨ ਹੋਤ ॥੨॥ (੪੬੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bestow Your mercy and compassion, Dear merciful and perfect Almighty, that Guru Nanak may be intoxicated with Your Love. ||2||

ਅਲੀ ਅਲ ਗੁੰਜਾਤ , ਅਲੀ ਅਲ ਗੁੰਜਾਤ ਹੇ ;
ਮਕਰੰਦ ਰਸ ਬਾਸਨ , ਮਾਤ ਹੇ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਮਲ , ਬੰਧਾਵਤ ਆਪ ॥ (੪੬੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The bumble-bee is buzzing - the bumble-bee is buzzing, intoxicated with the honey, the flavor and the fragrance; because of its love for the lotus, it entangles itself.

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ , ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ , ਪਿਆਸ ਹੇ ;
ਘਨ ਬੂੰਦ ਬਚਿਤ੍ਰਿ , ਮਨਿ ਆਸ ਹੇ , ਅਲ ਪੀਵਤ ਬਿਨਸਤ ਤਾਪ ॥ (੪੬੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mind of the rainbird thirsts - the mind of the rainbird thirsts; its mind longs for the beautiful rain-drops from the clouds. Drinking them in, its fever departs.

ਤਾਪਾ ਬਿਨਾਸਨ , ਦੂਖ ਨਾਸਨ ; ਮਿਲੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ॥ (੪੬੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Dear Destroyer of fever, Remover of pain, please unite me with You. My mind and body have such great love for You.

ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਨ ਸੁਆਮੀ ; ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ (੪੬੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O my beautiful, wise and all-knowing Master, with what tongue should I chant Your Praises?

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ , ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਤ , ਮਿਟਤ ਪਾਪ ॥ (੪੬੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Take me by the arm, and grant me Your Name. One who is blessed with Your Glance of Grace, has his sins erased.

ਨਾਨਕੁ ਜੰਪੈ , ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਹਰਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਤ , ਨਹ ਸੰਤਾਪ ॥੩॥ (੪੬੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, chant Almighty's Name who is the Purifier of sinners; beholding His Vision, one suffers no more. ||3||

ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ , ਨਾਥ , ਚਿਤਵਉ ਚਿਤ , ਨਾਥ ਹੇ ; ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਿ , ਅਨਾਥ ਹੇ ;
ਮਿਲੁ ਚਾਉ ਚਾਈਲੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (ਚਾਈ-ਲੇ ਬੋਲੋ) (੪੬੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I focus my consciousness on Almighty - I focus my consciousness upon Almighty; I am helpless - please, keep me under Your Protection. I yearn to meet You, my soul hungers for You.

ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ , ਸੁੰਦਰ ਤਨ ਧਿਆਨ ਹੇ ;
ਮਨੁ ਲੁਬਧ ਗੋਪਾਲ ਗਿਆਨ ਹੇ , ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਰਾਖਤ ਮਾਨ ॥ (੪੬੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

I focus on Your beautiful body, I concentrate on Your beautiful body; my mind is fascinated by Your spiritual wisdom, Dear Almighty of the world. Please, preserve the honor of Your humble servants and beggars.

ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ਪੂਰਨ , ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ;
ਸਗਲ ਇਛ , ਪੁਜੰਤੀਆ ॥ (ਇੱਛ ਬੋਲੋ) (੪੬੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Almighty bestows perfect honor and destroys pain; He has fulfilled all my desires.

ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਾਗੇ , ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ; ਮਿਲਿ ਨਾਹ ਸੇਜ ਸੋਹੰਤੀਆ ॥ (੪੬੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

How very blessed was that day when Almighty embraced me; meeting my Husband Almighty, my bed was beautified.

ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ , ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ; ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਭਏ ਹਾਨ ॥ (੪੬੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

When Almighty granted His Grace and met me, all my sins were erased.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰਨ ;
ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧॥੧੪॥ (੪੬੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, my hopes are fulfilled; I have met Almighty, Almighty of Lakshmi, the treasure of excellence. ||4||1||14||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੬੨-੧੭)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੬੨-੧੮)

Aasaa, First Mahl:

ਵਾਰ , ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ , ਸਲੋਕ ਭੀ ; ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ;

Vaar With Shaloks, And Shaloks Written By The First Mahl. (Asa Dhi Vaar is written complete with Salok's and Mahala's. Guru Ji has written this because there are Vaar's which are only with Salok without Mahala's.)

ਟੁੰਡੇ ਅਸ ਰਾਜੈ ਕੀ , ਧੁਨੀ ॥ (੪੬੨-੧੮)

To be sung to the tune of 'Tunda-Asraajay': (This words are written by Guru Hargobind Sahib Ji to instruct the Raagi's to sing this Vaar in accordance to the tune sang by Dhadhi's while singing the poem of King Asraaj. Guru Arjan Dev Ji gave the right to Guru Hargobind Sahib to include tunes to the Vaars. Guru Hargobind Sahib Ji included nine tunes out of twenty-two Vaars.)

Prologue: There was a king by the name of Sarang (also known as **ਚਿੱਤ੍ਰ ਕੇਤੁ**). He had three sons. The eldest son's name was Asraaj, the second son was Khan and the third was Sultan. During early childhood of Asraaj, the King called various astrologers to advice him on how his eldest son (Asraaj) can be a great warrior and a leader, as he was the Regent. The astrologers adviced that the Prince should be isolated in a ground pit for 12 years. So, the King made a large ground pit which included all the facilities for the Prince. After completing 12 years, Asraaj was released from the isolation. After meeting his father, he was asked to meet his mothers. He met his mother as well his step-mothers. While meeting his youngest step-mother, she was astonished with Asraaj's looks and persuaded him to marry her. Asraaj being a very obedient son, declined the proposal although she threathened him that she will get him killed. The young queen persuaded the King by her tricky conspiracy to punish Asraaj. She blamed him of raping her. Without investigating, the King ordered his minister to hang Asraaj out of his kingdom and bring along any part of his limb as a prove of the execution. The minister felt very sorry for Asraaj since he was innocent. In order to prove the execution, he chopped Asraaj's hand and threw him into a shallow watered wellm, instead of killing him. Two days later, a group of traders who were passing by stopped at the well and found him. They quickly took him out and treated him. They took him along and sold him to a washer man (**ਧੋਬੀ**) who raised him like his own son. Asraaj used to help him in washing and delivering the clothes.

One day, the King of the country where Asraaj lived died. The king had no successors to his throne and the ministers decided that the first person who opens the gates by touching them during dawn shall be made the king. Coincidently, Asraaj came in the morning to deliver the washed cloths to the palace. When his chopped hand touched the door, it opened by itself. Observing this miracle, he was announced to be the new king. King Asraaj ruled the country very fairly and all the people were very happy with his generosity. After a few years, drought hit many neighbouring countries which included his father's kingdom. He distributed grains openhandedly to all the neighbouring countries. When his popularity spead everywhere his father (King Sarang) urged his ministers to take him to King Asraaj, not knowing that King Asraaj is his own son. King Asraaj greeted his father with royal salutation and the true identity of King Asraaj was revealed to King Sarang. King Sarang was very happy and decided to crown Asraaj as the King of his own kingdom. Knowing this, the other two brothers Khan and Sultan, rebelled against King Asraaj. They waged a war to takeover the kingdom form their elder brother. Protecting sovereign of his kingdom, King Asraaj fought the war very intelligently and bravely. He won the war and his bravery became an example before the world. Therefore, his poem was very popular.

The dhadhi came to Guru Hargobind Sahib Ji's court at Sri Akal Takhat and sang the same poem which reads as follows;

ਭਭਕਿਓ ਸ਼ੇਰ ਸਰਦੂਲ ਰਾਇ ਰਣ ਮਾਰੂ ਬੱਜੇ। ਖਾਨ ਸੁਲਤਾਨ ਬਡ ਸੂਰਮੇ ਵਿਚ ਰਣ ਦੇ ਗੱਜੇ। ਖਤ ਲਿਖੇ ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜ ਨੂੰ ਪਤਸ਼ਾਹੀ ਅੱਜੇ।
ਟਿੱਕਾ ਸਾਰੰਗ ਬਾਪ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਭਰ ਲੱਜੇ। ਫਤੇ ਪਾਇ ਅਸਰਾਇ ਜੀ ਸ਼ਾਹੀ ਘਰ ਸੱਜੇ।

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੨-੧੯)

Salok, First Mahl: (Guru Ji begins Asa Dhi Vaar with salutation to a True Guru –Namakar Mangal)

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ ॥ (੪੬੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I sacrifice upon my Guru, hundred times a day,

ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਕੀਏ ; ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਾਰ ॥੧॥ (੪੬੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Guru is such who made angels out of men, without any delay. ||1||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੬੩-੧)

Second Mahl:

ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ; ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ (੪੬੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

If a hundred moons were to rise, and a thousand suns appeared,

ਏਤੇ ਚਾਨਣ ਹੋਦਿਆਂ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ (੪੬੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

even with such light, there would still be pitch darkness without a Guru means a person may acquires vast knowledge but without a Guru he would remain in ignorance. ||2||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੩-੨)

First Mahl:

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ; ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇਤ ॥ (੪੬੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those who do not remember through a Guru's guidance and proclaim their mind as the knower of all,

ਛੁਟੇ ਤਿਲ ਬੂਆੜ ਜਿਉ ; ਸੁੰਞੇ ਅੰਦਰਿ ਖੇਤ ॥ (੪੬੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

shall be left abandoned in the field, like the scattered sesame.

ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਹ ॥ (੪੬੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, they are abandoned in the field and they have no masters.

ਫਲੀਅਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੁੜੇ ; ਭੀ ਤਨ ਵਿਚਿ , ਸੁਆਹ ॥੩॥ (੪੬੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Although the wretches grows with fruit and flower, but only ash is filled within their fruits in the same manner a self-willed may have a large family with children and grand-children but without acquiring knowledge from a Guru his life becomes useless. ||3|| After uttering the praises of a Guru, Guru Ji begins the Vaar with the following Pauri.

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੩-੪)

Pauree:

ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ; ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥ (੪੬੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, He Himself created the five principal elements from Himself; He Himself created the His Name as the unseen life withing the entire creation.

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ; ਕਰਿ ਆਸਣੁ ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥ (ਦੁਇਈ ਬੋਲੋ) (੪੬੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Secondly, through the Maya (which Almighty created Himself) He fashioned the creation; seated within the creation, He beholds it with delight.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਤੂੰ ; ਤੁਸਿ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਪਸਾਉ ॥ (੪੬੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Creator, You Yourself are the Giver; upon whoever You are pleased, You bless him/her with Your Name.

ਤੂੰ ਜਾਣੋਈ ਸਭਸੈ ; ਦੇ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਕਵਾਉ ॥ (੪੬੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are the Knower of all; You give life, and take it away again with a thought.

ਕਰਿ ਆਸਣੁ ; ਡਿਠੋ ਚਾਉ ॥੧॥ (੪੬੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Seated within the creation means Almighty enshrines within the Antahkaran and sees the entire worldly game with delight. ||1||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੩-੬)

Salok, First Mahl:

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਖੰਡ ; ਸਚੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (੪੬੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True are Your created worlds and the entire universe, as they are Your Form as You exist complete within Your Creation .

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਲੋਅ ; ਸਚੇ ਆਕਾਰ ॥ (੪੬੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True are Your realms, True are the forms which resides within Your created worlds.

ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ; ਸਰਬ ਬੀਚਾਰ ॥ (੪੬੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True are Your actions, and all Your contemplations.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ; ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (੪੬੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True is Your Command, and True is Your Court means True is Your True Congregation (Sat-Sang).

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ; ਸਚਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (੪੬੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True is the Command of Your Will, True is Your Order as written in scriptures.

ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ; ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (੪੬੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True is Your Mercy, True is Your Manifestation.

ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ; ਲਖ ਕਰੋੜਿ ॥ (੪੬੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear True Form (Almighty), hundreds of thousands and millions acknowledges You as end-less.

ਸਚੈ ਸਭਿ ਤਾਣਿ ; ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋਰਿ ॥ (੪੬੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True is Your strength and True is Your fixing means that the limbs that You have made for the various creation is perfect.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ; ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ॥ (੪੬੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

True is Your Praise, True is Your Adoration.

ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ; ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (੪੬੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear True King (Almighty), True is Your Nature.

ਨਾਨਕ ; ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ ॥ (੪੬੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, true are those who concentrate on Your True form.

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੇ ; ਸੁ ਕਚੁਨਿ ਕਚੁ ॥੧॥ (੪੬੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who don't are false from all false (totally false) and becomes subjected to birth and death. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੩-੧੦)

First Mahl:

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ (੪੬੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Great is Your greatness because Your Name is greater then all other attempts.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (੪੬੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Great is Your greatness because You deliver True justice.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥ (੪੬੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Great is Your greatness because Your form is permanent.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਜਾਣੈ ਆਲਾਉ ॥ (੪੬੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Great is Your greatness because You listen to each and every word spoken.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਬੁਝੈ ਸਭਿ ਭਾਉ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (੪੬੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Great is Your greatness because You understands the love with each and everyone.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾਤਿ ॥ (੪੬੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Great is Your greatness because You never consult anyone before giving.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਜਾ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (੪੬੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Great is Your greatness because You are Yourself all-in-all.

ਨਾਨਕ ; ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾਇ ॥ (੪੬੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, Your creation cannot be described.

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ; ਸਰਬ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (੪੬੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whatever You have done (the entire creation), or will do, is all within Your Command. ||2||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੬੩-੧੩)

Second Mahl:

ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠੜੀ ; ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ (੪੬੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

This world is the room of the True Almighty; within it dwells Almighty Himself.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ; ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (੪੬੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Within His Command, some are merged into Him, and some, by His Command, are destroyed.

ਇਕਨ੍ਾ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਏ ; ਇਕਨ੍ਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੪੬੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Some, by His Will, are lifted up out of Maya, while others are made to dwell within the influence of Maya.

ਏਵ ਭਿ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪਈ ; ਜਿ ਕਿਸੈ ਆਣੇ ਰਾਸਿ ॥ (੪੬੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Even this said but no one knows by which action one will be accepted by Almighty.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੩॥ (੪੬੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Guru Nanak says, unto whom Almighty bestows enlightment in Guru's form, he alone is known as a Gurmukh.||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੩-੧੬)

Pauree:

ਨਾਨਕ , ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ (੪੬੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Guru Nanak says, having created the beings (jeev) which were rested in deep unconsiouness during the the time when there was no creation souls, Almighty installed the Righteous Judge to write the fortune (Lekha) of the beings based their respective accounts of deeds.

ਓਥੈ , ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ; ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥ (੪੬੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

There, only the True ones resides and judgements are based Truth alone; the sinners who are depressed by their sins are picked out and separated.

ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ; ਮੁਹ ਕਾਲ੍ਹੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥ (੪੬੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The false find no place there, and they go to hell with their faces blackened.

ਤੇਰੈ ਨਾਇ ਰਤੇ , ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਹਾਰਿ ਗਏ ਸਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥ (੪੬੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Those who are imbued with Your Name win, while the cheaters lose.

ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ; ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥੨॥ (੪੬੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Almighty installed such a Righteous Judge to wrie and record the accounts of the beings (jeev). ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੩-੧੮)

Salok, First Mahl:

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਵੇਦ ॥ (੪੬੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing are the tunes of instruments (Sitar, Tambur, Rebab, etc.) and astonishing are the differences in their respective sounds.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇਦ ॥ (੪੬੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing are the beings (jeevs) and astonishing are the differences e.g creator & being, between beings, movable and unmovable, between unmovables, maya and creator .

ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰਗ ॥ (੪੬੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing are the forms, astonishing are the colors.

ਵਿਸਮਾਦੁ ; ਨਾਗੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰਤ ॥ (੪੬੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing are the beings who wander around naked.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਉਣੁ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ ॥ (੪੬੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing is the wind, astonishing is the water.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ; ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (੪੬੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing is fire, Almighty the astonishing form works wonders as He is seen to be imbued within the creation and at the same time He is creating .

ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਖਾਣੀ ॥ (੪੬੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing is the earth, astonishing the sources of creation (Anraj, Jeraj, Setaj & Utbhuj).

ਵਿਸਮਾਦੁ ; ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ ॥ (੪੬੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing are the tastes to which mortals are attached.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (੪੬੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing is union, and astonishing is separation.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੋਗੁ ॥ (੪੬੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing is hunger, astonishing is satisfaction.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ ॥ (੪੬੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Astonishing are the ones who praises Almighty, astonishing is His Praises.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਝੜ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ ॥ (੪੬੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Astonishing is the wilderness, astonishing is the path.

ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੈ ; ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੂਰਿ ॥ (੪੬੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Astonishing is as Almighty's closeness is felt in the company of scholars and astonishing is the distance felt in the company of ignorant .

ਵਿਸਮਾਦੁ ; ਦੇਖੈ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (੪੬੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
How astonishing is that Almighty sees everyone from a close distance as He is ever-present.

ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣੁ ; ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ (੪੬੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Seeing His wonders, I am wonder-struck.

ਨਾਨਕ ; ਬੁਝਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੧॥ (੪੬੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Guru Nanak says, those who understand this are blessed with perfect destiny. ||1|| If one questions that if Almighty sees the creation and where is that creation? Guru Ji answers;

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੪-੫)
First Mahl:

ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ , ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ; ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (੪੬੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
What ever we see is form of Maya, what ever we hear is Maya, the fear and happiness is all the Maya.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ; ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਆਕਾਰੁ ॥ (੪੬੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Maya exist in the nether worlds and in the sky ethers; all the physical forms are the different form of Maya.

ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਤੇਬਾ ; ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪੬੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The Vedas, the Puraanas, and the Holy Scriptures (Zambur, Torat, Bible and Quran) and all deliberations which exist is Maya as well.

ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨ੍ਹਣੁ ; ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆਰੁ ॥ (੪੬੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Maya is whatever we eat, drink and dress; Maya is the various types of love which exists.

ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ; ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ (੪੬੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Maya are the the differences of caste (Brahmin, Ksatriyas, Vaisyas and Sudra, species (mammal, reptiles, etc.) of all kinds and colors; Maya is all the living beings which exist in this world exist.

ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਕੀਆ ਕੁਦਰਤਿ ਬਦੀਆ ; ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (੪੬੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Maya are the virtues and vices which exist; Maya are the honor, dishonor and ego.

ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ ਖਾਕੁ ॥ (੪੬੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The wind, water and fire are the form of Maya; the soil and dust which exist is also the form of Maya.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ , ਤੂੰ ਕਾਦਿਰੁ ਕਰਤਾ ; ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾਕੁ ॥ (੪੬੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, You are the creator and the Maya is also Yours; Your are the Holiest and Praises is also Holy.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ; ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥ (੪੬੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, through His Command (Hukam), He alone sees and pervades within the creation; see Almighty who is absolutely unrivalled. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੪-੯)

Pauree:

ਆਪੀਨੈ੍ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ; ਹੋਇ ਭਸ ਮੜਿ , ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥ (੪੬੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The beings (jeev) consumed their his pleasures, when death comes one is reduced to a pile of ashes, and the subtle body (soul) continues to wander.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ; ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (੪੬੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One may own great worldly possessions and positions, but when he dies, the chain is thrown around his subtle body's neck, and he is led away.

ਅਗੈ , ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ; ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (੪੬੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There in the next world, his good and bad deeds are added up; sitting there the Righteous King analyses his account presented by the Chitter Gupt (Chitter – records the physical deeds; Gupt - record the deeds and thoughts of the mind)

ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ; ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ , ਰੂਆਇਆ ॥ (੪੬੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They ones who performs evil deeds are whipped and finds no place to escape, and when they cry in pain, the messenger of death tell them that there is no one to hears their his cries,

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (੪੬੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

O blind minded man! You have have wasted your life away. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੪-੧੨)

Salok, First Mahl:

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦ ਵਾਉ ॥ (੪੬੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Fear of Almighty, the wind and breezes ever blow.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ (੪੬੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Fear of Almighty, thousands of rivers flow.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਅਗਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥ (੪੬੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Fear of Almighty, fire is forced to labor.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥ (੪੬੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Fear of Almighty, the earth is crushed under its burden.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ (੪੬੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Fear of Almighty, the clouds move across the sky.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥ (੪੬੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Fear of Almighty, the Righteous Judge (Dharmraj) judges in justice.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ; ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥ (੪੬੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Fear of Almighty, the sun shines, and in the Fear of Almighty, the moon reflects.

ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ; ਨ ਅੰਤੁ ॥ (੪੬੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They have been shining for millions of years, endlessly.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥ (੪੬੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

In the Fear of Almighty, the Siddhas exist, Intellects, the Deities and Yogis.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥ (੪੬੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

In the Fear of Almighty, the ethers above are stretched across the sky without any physical support.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਜੋਧ , ਮਹਾ ਬਲ ਸੂਰ ॥ (੪੬੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

In the Fear of Almighty, the Sura-warriors (who fights the his equivalent), Rathi-warrior (who fights with 100 opponents), Maha-Rathi warrior (who fights with 1000 opponents) and Ath-Rathi warrior (who fights with uncountable opponents).

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥ (੪੬੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

In the Fear of Almighty, multitude come and go in birth and death respectively.

ਸਗਲਿਆ ; ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ॥ (੪੬੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Almighty has inscribed the Inscription of His Fear upon the heads of all.

ਨਾਨਕ ; ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥ (੪੬੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guru Nanak says, Almighty alone is Fearless and Formless which means as along as the beings (jeev) are themselves as a physical form they remain with the inscription of fear . ||1||

ਮ: , ੧ ॥ (੪੬੪-੧੬)

First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ; ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥ (੪੬੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Guru Nanak says, Almighty is fearless and formless; other beings (jeev) are myriads equivalent to dust, prophets like Rama, are the servants before Him.

ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ ਕਹਾਣੀਆ ; ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (੪੬੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

There are so many stories of Krishna, as well as the ones who utters Krishna’s Life and there are so many who reflect over the Vedas.

ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ; ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ (੪੬੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

So many beggars dance by moving and spinning around to complete the beat.

ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ; ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥ (੪੬੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The actors performs drama's to illustrate the life of the prophets in the market place, creating a theater.

ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ; ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥ (੪੬੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They sing as kings and queens, and speak of ether and nether.

ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ; ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥ (੪੬੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They wear earrings, and necklaces worth thousands of dollars to imitate the characters .

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ; ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥ (੪੬੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those bodies on which they are worn, Guru Nanak says, those bodies ultimately turns to ashes.

ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ; ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ (੪੬੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Wisdom cannot be found through mere words. To describe it is as hard as iron.

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ; ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (੪੬੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When Almighty bestows His Grace, then alone it is received; other intellectual tricks and orders are useless. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੫-੨)

Pauree:

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (੪੬੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If the Merciful Almighty shows His Mercy, then the True Guru is found.

ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ; ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (੪੬੫-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This being (jeev) wandered through countless incarnations, until the True Guru bless His sermons.

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥ (੪੬੫-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There is no giver as great as the True Guru; hear this, all you people.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੪੬੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Meeting the True Guru, the Truth is obtained and those have obtained it removes self-conceit from within,

ਜਿਨਿ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੪॥ (੪੬੫-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

because the True Guru had uttered all the Truth as it is. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੫-੫)

Salok, First Mahl:

Prologue: Once, a Raas-dhari group came to perform a religious stage drama. Sikhs came to invite Guru Nanak to join them as an audience. Guru Ji uttered the following Shabad describing the entire creation as Almighty's play.

ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ; ਪਹਰ ਕੰਨ੍ ਗੋਪਾਲ ॥ (੪੬੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Illustrating Almighty's play Guru Ji says that the time which passes as day and night the milk-maids, and the entire day (24 hours) are the sons of dairy farm owners (Gopal) who plays with Krishna.

ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥ (੪੬੫-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The wind (during the month of Chet, Vesakh, Jeth & Asar), water (during the month of Sawan, Bhado, Assu, Ketak) and fire (during the month of Megar, Poh, Magh and Phagan) are the ornaments of the milk-maids during the year; the sun and moon are Prophet Ram and Krishen respectively whose play is going on.

ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ; ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ (੪੬੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All of the earth and property are the cows; wealth articles and wharever is going on in this world are all entanglements.

ਨਾਨਕ , ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ; ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥੧॥ (੪੬੫-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, without divine knowledge, the entire world is being looted (devoured) by the Messenger of Death and time. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੫-੭)

First Mahl:

ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ; ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥ (੪੬੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The disciples plays the instruments and the gurus (Ram an Krishen) dance.

ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ; ਫੇਰਨ੍ਹਿ ਸਿਰ ॥ (੪੬੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They move their feet and roll their heads.

ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ; ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ (੪੬੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The dust flies and falls upon their hair.

ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ; ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (੪੬੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

After watching them, the people (audience) goes home and laugh,

ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ; ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ (੪੬੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

as they know that performers was beating the drums to complete the rhythm for the sake of their bread means to earn a living;

ਆਪੁ ਪਛਾੜਹਿ ; ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥ (੪੬੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

they even throw themselves upon the ground.

ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ; ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ ॥ (੪੬੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The milk-maid sings, even Krishen sings,

ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ; ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥ (੪੬੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Sita (Ram's wife) sings, Ram sings and they also sing the Prophet Kings;

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ (੪੬੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

but among all, Almighty whose Name is True is fearless and formless;

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ; ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (੪੬੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty whose creation of this entire universe,

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ; ਕਰਮਿ ਚੜਾਉ ॥ (੪੬੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

upon whom He blesses His Grace, those servants, remembers Him,

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ; ਜਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (੪੬੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and the ones whose minds are filled with love their entire life form of night passes through in bliss.

ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ; ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੪੬੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through a Guru, the ones who have learned (obtained) the lesson of Almighty's attainment;

ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ; ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥ (੪੬੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty with His Grace, ferries His servants across the worldly ocean. In the next line, Guru Ji now through examples explains, that the actors who play on stage witout having love within their mind do not achieve any spiritual wisdom as their play is solely to earn a living.

ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ; ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ (੪੬੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The oil-press, the spinning wheel, the grinding stones, the potter's wheel,

ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ; ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥ (੪੬੫-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

the numerous, countless whirlwinds in the desert,

ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ; ਅਨਗਾਹ ॥ (ਅਨ-ਗਾਹ ਬੋਲੋ) (੪੬੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

the spinning tops, the churning sticks, the threshers,

ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ; ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥ (੪੬੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

the breathless tumblings of the birds,

ਸੂਐ ਚਾੜਿ ; ਭਵਾਈਅਹਿ ਜੰਤ ॥ (੪੬੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and the men moving round and round on spindles[4].

ਨਾਨਕ ; ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥ (੪੬੫-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, there are countless and endless tumblers who keeps on spinning.

ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ; ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ (੪੬੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

however only those who are binded in bondages is made to spin around,

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ; ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੪੬੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

According to their actions and deeds, everyone dances around.

ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ; ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ (੪੬੫-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who dance and dance and laugh, weeps on their departure during death as they have spend their life merely as a play without realizing the Truth .

[4] In South India, there is a place called Spindle Deity (Suea Dewi), in this place the people whose children does not live long takes a vow and place their children on the spindle with their back down and spins the spindle in high speed until the children faints and they believe only after fainting the child lives his life.

ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ; ਸਿਧ ਨ ਹੋਹਿ ॥ (੪੬੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

without good deeds and true congregation they do not attain the miraculous power to fly in the sky neither the attain salvation.

ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ; ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (੪੬੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dancing and jumping around is just the pleasure of the mind therefore they do not develop love for Almighty;

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ; ਤਿਨ੍ਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥ (੪੬੫-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those whose minds are filled with the Fear of Almighty, have the love of Almighty in their minds as well. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੫-੧੫)

Pauree:

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ; ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ (੪੬੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Being (jeev), Almighty's Name liberates you and by reciting you shall never go to hell.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ; ਦੇ ਖਾਜੈ , ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥ (੪੬੫-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Acknowledge this physical body belonging to Almighty, feed this body and never abandon this body by torturing it by saying that I am going to waste it.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ; ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥ (੪੬੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If you yearn for own goodness, then perform good deeds and feel humble.

ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ; ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥ (੪੬੫-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Even if you perform Yoga to prolong your life but the signs of old age, old age shall still come in the guise of death.

ਕੋ ਰਹੈ ਨ ; ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥ (੪੬੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Just like a measurement cup become full and the additional lantis are thrown out in the same manner no one remains here when the count of the breaths is full. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੫-੧੭)

Salok, First Mahl:

ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੪੬੫-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Muslims praise the Islamic law; they read and reflect upon it.

ਬੰਦੇ ਸੇ , ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ; ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ (੪੬੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's bound servants are those who meditate on Almighty to see Him.

ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ; ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ (੪੬੫-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Hindus who praise the All-Capable Almighty; they are blessed with the Darshan (sighty) of incomparable Almighty's form.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂਜਾ ; ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਹਿ ਬੋਲੋ) (੪੬੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They bathe at sacred shrines of pilgrimage, making offerings of flowers and burning incense before the deities statue.

ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨ੍ਹਿ ਜੇਤੇ ; ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੪੬੫-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Yogis performs meditation by focusing their concentration on the absolute Almighty's Name in complete thoughtless state.

ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ; ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (੪੬੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They imagine a form for the formless Almighty and focus on the physical form.

ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉਪਜੈ ; ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੪੬੬-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In this two lines, Guru Ji explains the four categories of donors; The first are those truthful ones who develops good virtues within (truth, contentment, mercy, faith, contemplation, etc.) and after donating they plead they plead before Almighty to accept their offering as they are only they mediums to distribute whatever is given to them by Amighty; The second, are those who donates a by contemplating means they only donate based on their fixed quota.

ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ; ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੪੬੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Third, are those who donates and ask for a thousand-fold more in return (Hindus believes the returns are thousand times and Muslim believes seventy times); The Fourth are those who donates with an expectation to be praised by the entire world.

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ; ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥ (੪੬੬-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the same manner among the self-willed are the thieves, adulterers, perjurers, evil-doers and sinners means that they perform evil deeds.

ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ; ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥ (੪੬੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such self-willed is seen to be enjoying but in true fact they are using up what good karma they had from previous births after exhausting their account they depart to hell; have they done any good deeds here at all means they will not obtain the opportunity to earn good deed.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ; ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥ (੪੬੬-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There are beings and creatures in the water and on the land, in the worlds and universes, form upon form.

ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ , ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ; ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ (੪੬੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How much can I describe and whatever they say, You know; You care for them all.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (੪੬੬-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the hunger of the devotees is to praise You; the True Name is their only support.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (੪੬੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They live in eternal bliss, day and night; they are the dust of the feet of the virtuous. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੬-੫)

First Mahl:

Prologue: Once, Sheikh Brahm said that in his faith it is believed that the ones who are cremated (burned) will go into the hell. Guru Nanak Dev Ji said that no one escapes form getting burned. Sheikh Brahm ask, “How is that possible?” Guru Ji uttered the following shabad;

ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ; ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥ (੪੬੬-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The burial ground usually are of clay soil, Potter digs the clay soil and mixes with water, knead into a dough then he place it on a wheel,

ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ; ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (੪੬੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

pots and bricks are fashioned from it, and then the pots and bricks are place in a furnace where the mixed body remains in clay are burned and it cries as it burns.

ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ; ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥ (੪੬੬-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The poor clay burns, burns and weeps, as the fiery coals fall upon it.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ; ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ (੪੬੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the Creator who created the creation; only the Creator Almighty alone knows. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੬-੭)

Pauree:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੪੬੬-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without the True Guru, no one has ever obtained Almighty in the past; without the True Guru, no one has obtained Almighty in the present time.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ; ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (੪੬੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty has placed Himself within the True Guru; revealing Himself, He declares this openly through divine knowledge.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੪੬੬-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Meeting the True Guru, eternal liberation is obtained; He has banished attachment from within.

ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (੪੬੬-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

This is the highest thought, that one's consciousness is attached to the True Almighty.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ; ਪਾਇਆ ॥੬॥ (੪੬੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Thus the life form of the entire Universe and the Great Giver is obtained. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੬-੧੦)

Salok, First Mahl:

ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ; ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ (੪੬੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In ego they (beings, jeev) come, and in ego they go.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ; ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥ (੪੬੬-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In ego they are born, and in ego they die.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ; ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ (੪੬੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In ego they give, and in ego they take.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ; ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ (੪੬੬-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they earn, and in ego they lose.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ; ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ (੪੬੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they become truthful or false.

ਹਉ ਵਿਚਿ ; ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪੬੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they contemplate on virtue and sin.

ਹਉ ਵਿਚਿ ; ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ (੪੬੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they are reincarnated in heaven or hell.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ; ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ (੪੬੬-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they laugh, and in ego they weep.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ; ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥ (੪੬੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they become dirty, and in ego they are washed clean.

ਹਉ ਵਿਚਿ ; ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥ (੪੬੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they lose social status and class.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ; ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ (੪੬੬-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they are ignorant, and in ego they are wise.

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ; ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (੪੬੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
They do not know the value of salvation and liberation.

ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ; ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥ (੪੬੬-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In ego they love Maya, and in ego they shadowed means are kept in darkness by it.

ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ; ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥ (੪੬੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Living in ego, mortal beings are reincarnated again and again.

ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ; ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (੪੬੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
When the fire of ego goes out only then Almighty's gate is known (realized) within the Antahkaran.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ; ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ (੪੬੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without spiritual wisdom, they babble and argue.

ਨਾਨਕ ; ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥ (੪੬੬-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, Almighty has recorded His Command in the divine scriptures,

ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ; ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥ (੪੬੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

that as you feel your joy and pains, see the same in others means feel the joy and pains of other as it is yours. ||1||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੬੬-੧੬)

Second Mahl:
Prologue: Sikhs came to Guru Angad Dev Ji after comtemplating the above shabad uttered by Guru Nanak and ask that Guru Nanak has described ego as pain. “What is this ego’s origins and how can this ego go means be dispelled?” Guru Angad Dev Ji uttered the following Shabad;

ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ; ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (੪੬੬-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The origin of this ego is by performing deeds as a creator means that ego is developed when a being (jeev) assumes that he/she is able to do and he/she is the bearer of the deeds.

ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ (੪੬੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

This is the bondage of ego, which causes the being (jeev) to be reincarnated in various form again and again.

ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ; ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ (੪੬੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Where does ego come from? How can it be removed?

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ; ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (੪੬੬-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

This ego exists by Almighty’s Order; people wander according to their past actions.

ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ (੪੬੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Ego is a serious (chronic) disease within the Antahkaran and the cure is also within the Antahkaran as well means that when this ego is vasted in faith that everything ultimately is the form of Almighty but this faith is only obtainable by embracing Guru’s sermons.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (੪੬੬-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

If Almighty grants His Grace, one acts according to the Teachings of the Guru.

ਨਾਨਕੁ , ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ; ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (੪੬੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Guru Nanak (Guru Angad) says, listen, people: in this way, the pain of ego departs. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੬-੧੯)

Pauree:

ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈਂ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੪੬੬-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Those who served you are content and they have concentrated on You as the True form.

ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ; ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

They do not place their feet towards sinful acts, but do good deeds and live righteously.

ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ; ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

They burn away the bonds of the world, and eat a simple diet of grain and water means that lived a contented life by living satisfactory within their means.

ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ; ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

You are the Great Forgiver; You give continually, more and more each day.

ਵਡਿਆਈ ; ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥ (੪੬੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Dear Great Almighty, by praising You, Your servants has attain You. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੭-੩)

Salok, First Mahl:

ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ;
ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ (ਪੋਲੇ ਅੱਖਰ ਬੋਲੋ 'ਤੱਟਾਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੬੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Men, trees, sacred shrines of pilgrimage, banks of sacred rivers, clouds, fields,

ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ; ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ (੪੬੭-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

islands, continents, worlds, solar systems, and universes;

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ; ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ (੪੬੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

the four sources of creation - born of eggs (Andrej), born of the womb (Jeraj), born of the earth (Uthbhuj) and born of sweat (Setaj);

ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ; ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥ (੪੬੭-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

the beings (jeev) within the oceans and mountains, Guru Nanak says, He alone knows their practices (condition).

ਨਾਨਕ , ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ (੪੬੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, having created the living beings, He sustains (cherishes) them all.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ; ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ (੪੬੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Creator who created the creation, He worries about His creation means that He takes care of it as well.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ; ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥ (੪੬੭-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He, the Creator who formed the world, worries about it means cares for it.

ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ , ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ; ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ (ਅਭੱਗੁ ਬੋਲੋ) (੪੬੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Bow and offer reverence Unto Him who is the form of liberation and His Royal Court is eternal.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥ (ਟਿੱਕਾ ਬੋਲੋ) (੪੬੭-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, without the True Name, of what use is the frontal mark of the Hindus, or their sacred thread means all the religious rituals are useless without Almighty's Name ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੭-੭)

First Mahl:

ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ; ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੪੬੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One may perform hundreds of thousands of virtues and good actions, and hundreds of thousands of charities and believed to be accepted in Almighty's court,

ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ; ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥ (੪੬੭-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One may perform hundreds of thousands of penances at sacred shrines, and practice Sehj (knowledge) Yoga in the wilderness,

ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ; ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥ (ਸੂਰੱਤਣ ਬੋਲੋ) (੪੬੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One may perform hundreds of thousands of courageous actions as a great worrior and giving up the life-forces (Pran) on the field of battle,

ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ; ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ (੪੬੭-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One may have read hundreds of thousands of divine scripture hymns, hundreds of thousands of divine wisdoms by readings of the Vedas and the Puraanas and meditations on thousands of deities.

ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ; ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ (੪੬੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty the Creator who created the entire universe has ordained birth and death on everyone's destiny,

ਨਾਨਕ , ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ; ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (੪੬੭-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, all these things merely the creation of intellect which is false and the True is the Insignia form of meditation means meditation is the only way to escape birth and death. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੭-੧੦)

Pauree:

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ; ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You alone is the True Master who had spread the entire creation therefore the creation is True as He exists within His creation.

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ , ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ; ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He alone receives the realization of Truth, unto whom You give it; then, he practices Truth.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਸਚੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Guru unto whom You have blessed the Truth and meeting such True Guru, You are attained.

ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ; ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The fools who do not know the Truth, the self-willed manmukhs waste their lives away in vain means their life is useless;

ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ; ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥ (੪੬੭-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Why have they even come into the world? ||8||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੭-੧੩)

Salok, First Mahl:

Prologue: Sheikh Brahm asked Guru Nanak that many believed that by reading divine knowledge salvation is obtained, what is your opinion on this? Guru Ji answered that without love every attempt is in vain.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥ (੪੬੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You may read and read loads of books; you may read and study vast multitudes of books.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥ (੪੬੭-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You may read and read boat-loads of books; you may read and read and fill pits with them.

ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ; ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥ (੪੬੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You may read them year after year; you may read them as many months are there are.

ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ; ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥ (੪੬੭-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You may read them all your life; you may read them with every breath.

ਨਾਨਕ , ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ; ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥ **(ਗੱਲ ਬੋਲੋ)** (੪੬੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, only one thing is of account that Almighty is the Truth and everything else is nothing more then useless babbling and idle talk in ego. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੭-੧੫)

First Mahl:

ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ; ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥ (੪੬੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The more one write and reads, the more one trembles in doubt as one contemplates everything from a different nature and binds himself as he fails to see the common factor which is Almighty.

ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭਵਿਆ ; ਤੇਤੋ ਲਵਿਆ ॥ (੪੬੭-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The more one wanders at sacred shrines of pilgrimage, the more one talks uselessly.

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ; ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ ॥ (੪੬੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The more one wears religious robes, the more pain he causes his body like rubbing ash on the body,etc.

ਸਹੁ , ਵੇ ਜੀਆ ; ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ (੪੬੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One must endure the consequences of his own actions.

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਇਆ ; ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who does not eat food, losses the taste as his appitide dispels away.

ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (੪੬੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One obtains great pain because of the love for duality.

ਬਸਤ੍ਰ ਨ ਪਹਿਰੈ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ ॥ (੪੬੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who does not wear any clothes, suffers night and day.

ਮੋਨਿ ਵਿਗੂਤਾ ; ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ , ਸੂਤਾ ॥ (੪੬੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Taking a vow to remain silent (Moni) ruins a person away as his mind is still out of control therefore how can one who is sleeping in ignorance be awakened without a Guru?

ਪਗ ਉਪੇਤਾਣਾ ; ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ ॥ (੪੬੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who refuse to wear footware goes barefoot suffers the pains of thorns as the returns of his own deeds form previous lifes.

ਅਲੁ ਮਲੁ ਖਾਈ ; ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ (੪੬੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who eats filth and throws ashes on his head

ਮੂਰਖਿ ਅੰਧੈ ; ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (੪੬੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

the blind fool loses his honor without reciting Almighty's Name.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (੪੬੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's Name, non of the performed deed is fruitful.

ਰਹੈ ਬੇਬਾਣੀ ; ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ (੪੬੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who lives in the wilderness, in cemetaries and cremation grounds

ਅੰਧੁ ਨ ਜਾਣੈ ; ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ (੪੬੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such blind man does not know Almighty; he regrets and repents in the end.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ; ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (੪੬੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who meets the True Guru finds peace.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (੪੬੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He enshrines Almighty's Name in his mind.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਪਾਏ ॥ (੪੬੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, when Almighty grants His vision of Grace, He embraces a Guru.

ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ , ਨਿਹਕੇਵਲੁ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥੨॥ (੪੬੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He becomes free of hope and doubt, and burns away his ego and attachment with Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੮-੨)

Pauree:

ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ; ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥ (੪੬੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who sings Your Praises in True congregation (Sat-sang) are truly Your devotees who are pleasing to Your Mind.

ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ; ਦਰਿ ਢੋਅ ਨ ਲਹਨ੍ਹੀ ਧਾਵਦੇ ॥ (੪੬੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those who are do not perform good deeds such as desireless deeds and attended true congregation do not find shelter at Your Door (Satsanggat); they continue wandering in 8.4 million reincarnations.

ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ ; ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥ (੪੬੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who is a foolish who do not understand his origins (which is Almighty), and without knowing the truth he proclaims himself in self-conceit.

ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ; ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥ (੪੬੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am Almighty's minstrel, of low social status; others may proclaim themselves as high caste.

ਤਿਨ੍ ਮੰਗਾ ; ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥੯॥ (੪੬੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I seek the company of those who concentrate on You. ||9||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੮-੫)

Salok, First Mahl:

ਕੂੜੁ ਰਾਜਾ , ਕੂੜੁ ਪਰਜਾ ; ਕੂੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

False is the king, false are the subjects; false is the whole world.

ਕੂੜੁ ਮੰਡਪ , ਕੂੜੁ ਮਾੜੀ ; ਕੂੜੁ ਬੈਸਣਹਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

False is the pavilion, false are the mansions; false are all those who live in them.

ਕੂੜੁ ਸੁਇਨਾ , ਕੂੜੁ ਰੁਪਾ ; ਕੂੜੁ ਪੈਨ੍ਣਹਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

False is gold, and false is silver; false are those who wear them.

ਕੂੜੁ ਕਾਇਆ , ਕੂੜੁ ਕਪੜੁ ; ਕੂੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

False is the body, false are the clothes; false is all the incomparable beauty forms.

ਕੂੜੁ ਮੀਆ , ਕੂੜੁ ਬੀਬੀ ; ਖਪਿ ਹੋਏ ਖਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

False is the husband, false is the wife; they mourn and waste away their life in ash by assuming that everything is made to exist forever.

ਕੂੜਿ ਕੂੜੈ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ; ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The false ones loves falsehood, and forget their Creator.

ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

With whom should I become friends, if all the world shall pass away?

ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ , ਕੂੜੁ ਮਾਖਿਉ ; ਕੂੜੁ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥ (੪੬੮-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

False is sweetness, false is honey; through falsehood, boat-loads of men have drowned in this worldly ocean.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ; ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ , ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ॥੧॥ (੪੬੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, Dear Almighty, without Your Name everything is totally false therefore I pray before You for Your Name.||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੮-੮)

First Mahl:

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (੪੬੮-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One realizes the Truth completely only when his heart is true as well means that he is what he acts physically.

ਕੂੜ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ; ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਧੋਇ ॥ (੪੬੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The filth of falsehood departs, and the body is washed clean with the rememberence of Almighty's Name.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੪੬੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One realizes the Truth only when he bears love for the True Almighty.

ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ; ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (੪੬੮-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Hearing Almighty's Name, believes in Almighty and practices the recitation of Almighty's Name shall obtain the gate of salvation which is the ultimate knowledge (Brahmgyan).

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ (੪੬੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One knows the Truth in its true context only when he knows the way to focus his concentration in Almighty.

ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ; ਵਿਚਿ ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਬੀਉ ॥ (੪੬੮-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Preparing the field of the body by performing pure desireless deeds, he plants the Seed of the Creator's Name.

ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥ (੪੬੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One knows the Truth only when he embraces the true teachings.

ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ; ਕਿਛੁ ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ (੪੬੮-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Showing mercy to other beings, he makes donations to charities.

ਸਚੁ ਤਾਂ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥਿ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੪੬੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One knows the Truth only when his mind dwells in the sacred shrine of pilgrimage of his real-self (Atma), but how can one do it?

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਪੁਛਿ ਕੈ ; ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੪੬੮-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Ask from a True Guru and remain stable in the concentration of Almighty who is sitting within the all.

ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੂ ; ਪਾਪ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (੪੬੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Truth is the medicine for all; it removes and washes away the filth of our sins.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ; ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੨॥ (੪੬੮-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, request humbly before those who have Truth in their heart form of laps. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੮-੧੩)

Pauree:

ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ; ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥ (੪੬੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The gift I seek is the dust of the feet of the Saints; if I were to obtain it, I would apply it to my forehead.

ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ;
ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੪੬੮-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Renounce false greed, and concentrate single-mindedly on Almighty who is beyond knowledge.

ਫਲੁ ਤੇਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ; ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (੪੬੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As are the deeds we commit, so are the rewards we receive.

ਜੇ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥ (੪੬੮-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If it is so pre-ordained, then one obtains the dust of the feet of the Saints.

ਮਤਿ ਥੋੜੀ ; ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥੧੦॥ (੪੬੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By serving the Saints, dispel the shallow-mindedness as because of this shalloe mindedness we forfeit the merits of selfless service. ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੮-੧੬)

Salok, First Mahl:

ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ; ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥ (੪੬੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In this Age of Darkness (Kal-yug) beings (jeev) have turned into demons with the filth of sins therefore there is a famine of Truth and falsehood prevails in everyone.

ਬੀਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ; ਅਬ ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ (੪੬੮-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who planted their seed have departed with honor in previous ages but now, how can the shattered seed sprout?

ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ; ਰੁਤੀ ਹੂ ਰੁਤਿ ਹੋਇ ॥ (੪੬੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If the seed is whole, and it is the proper season, then the seed will sprout.

ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ ; ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ (੪੬੮-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, without a proper chemical treatment, a brand new cloth cannot be dyed.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਈਐ ; ਸਰਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋਇ ॥ (੪੬੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If the chemical of modesty (to restrain from commiting evil desires) and Almighty's fear be applied to the cloth of mind ,

ਨਾਨਕ , ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਪੈ ; ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ (੪੬੮-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, if the permenant colour (Majith) of meditation is applied then the false shall even have an iota of influence over him. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੮-੧੯)

First Mahl:

ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ , ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ; ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Greed is the King, sin is the prime minister and falsehood is the officer.

ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ; ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (੪੬੮-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Sexual desire, the chief advisor, is summoned and consulted; they all sit together and contemplate their evil plans.

ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ; ਭਾਹਿ ਭਰੇ , ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ **(ਰਈਅਤਿ ਬੋਲੋ)** (੪੬੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Their citizens are blind (ignorant), without wisdom and they are filled with the fire of hunger and they never hesitate to consume the rightful of other.

ਗਿਆਨੀ ਨਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ; ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (੪੬੯-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The spiritually wise dance and play their musical instruments, adorning themselves with beautiful decorations depicting their phophets, they earn their living in this manner.

ਊਚੇ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ ਗਾਵਹਿ ; ਜੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੪੬੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They shout out loud, and sing epic poems and heroic stories.

ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਜਤਿ ; ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੪੬੯-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The fools call themselves spiritual scholars, and by their clever tricks, they love to gather wealth.

ਧਰਮੀ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ , ਗਾਵਾਵਹਿ ; ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (੪੬੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The righteous of Kal-yug waste their righteousness through their religious practices, by ecpecting the reward immediately after performing their service e.g asking for the door of salvation which is knowledge for earning worldly wealth.

ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ; ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥ (੪੬੯-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They call themselves celibate, and abandon their homes, but they do not know method of leiving truthful way of life.

ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ; ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ॥ (੪੬੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Everyone calls himself perfect; none call themselves imperfect.

ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ; ਤਾ ਨਾਨਕ , ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (੪੬੯-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If the weight of honor is placed on the scale, then, Guru Nanak says, one sees his true weight. ||2||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੯-੫)

First Mahl:

ਵਦੀ ਸੁਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ; ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ **(ਸੁਵੱਜਗਿ ਬੋਲੋ)** (੪੬੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, Almighty's creation manifests and He sees everything nothing is hidden from him.

ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ; ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (੪੬੯-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Everyone makes the attempt, but that alone happens which the Creator (Almighty) does.

ਅਗੈ , ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ; ਅਗੈ , ਜੀਉ ਨਵੇ ॥ (੪੬੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the world hereafter, social status and power mean nothing; hereafter, the subtle body (soul) is new which means no one will address with respect.

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ; ਚੰਗੇ ਸੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ (੪੬੯-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Only those few, whose honor is confirmed in the next world means that they will accepted. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੯-੬)

Pauree:

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ; ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੪੬੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, only those whose karma You have pre-ordained from the very beginning, concentrate on You.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ; ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੪੬੯-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Nothing is in the power of these beings; You created the various worlds.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ; ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (੪੬੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Some, You unite with Yourself with Your grace, and some, You lead astray in ignorance.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ; ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (੪੬੯-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace You are known; in whichever heart You blesses Your presence, You reveal Yourself to them,

ਸਹਜੇ ਹੀ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ (੪੬੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such ones are easily absorbed in You. ||11||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੬੯-੯)

Salok, First Mahl:

ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ , ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ; ਜਾ ਸੁਖੁ , ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (੪੬੯-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The happiness of evil desires is the disease and the suffering of meditation is the medicine because where there is pleasure, there is no desire for Almighty, in other words pains are the cure for disease of happiness.

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ , ਮੈ ਨਾਹੀ ; ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ , ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (ਮੈਂ ਬੋਲੋ) (੪੬੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are the Creator and Performer; I can do nothing. Even if I try, nothing happens as I dependable on You. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ (੪੬੯-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice to You, as You have created Maya and pervade within it.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ; ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੬੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Your limits cannot be known by anyone. ||1||Pause||

ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ , ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ;
ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (੪੬੯-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Your Light is in Your creatures, and Your creatures are in Your Light; You are beyond all arguments (Akal) and with Your power You pervade within all.

ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲ੍ਹਿਉ ;
ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ , ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ (੪੬੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You are the True Master; Your Praise is so beautiful. One who sings it, is carried across.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ;
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ (੪੬੯-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, Dear Almighty, I am uttering Your stories but whatever You wish to do, Your are already doing. ||2||

ਮਃ , ੨ ॥ (੪੬੯-੧੩)

Second Mahl: (In this shabad Guru answers to six question raised by a Sikh on role of different Faiths)

ਜੋਗ ਸਬਦੰ , ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ; ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ (੪੬੯-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

To focus the mind concentration in Almighty is the Faith of a Sanyiasi who unites beings (jeev) with Almighty by knowledge contemplation; A Brahmin's Faith is is read and teach the Vedas.

ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ , ਸੂਰ ਸਬਦੰ ; ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ ॥ (ਪਰਾ-ਕ੍ਰਿਤਹ ਬੋਲੋ) (੪੬੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The Faiths of the Khshatriya is their bravery, to do farming and other works is the Faith of Vaisyas; to perform service of others is the Faith of the Shudras.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ; ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥
ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ (੪੬੯-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The universal Faith of all is to know the One Almighty, only very ones are aware of this fact; Guru Nanak says that Almighty is beyond Maya and self-illuminating and I am His slave. ||3||

ਮਃ , ੨ ॥ (੪੬੯-੧੫)

Second Mahl:

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ; ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ (੪੬੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The One Almighty is the power (Krish) and bliss (nang) which is place of supreme love, Almighty is the creator of deities, He is the real-self (Atma) within the creation.

ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸਿ੍ ; ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (ਬਾਸੁਦੇਵੱਸਿਅ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ (੪੬੯-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The real-self (Atma) is the form of Almighty Himself, the ones who understand this fact, Guru Nanak says, I am the servant of such ones who are beyond Maya as they are Almighty's form ||4||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੬੯-੧੬)

First Mahl:

ਕੁੰਭੇ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ; ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (ਬੱਧਾ ਬੋਲੋ) (੪੬੯-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Without a pitcher water cannot be kept confined but without a potter and water a pither cannot be formed,

ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ; (ਬੱਧਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ (੪੬੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

in the same manner, the mind is restrained with knowledge, but without a Guru, one cannot attain knowledge. ||5||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੬੯-੧੭)

Pauree:

ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ; ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ (੪੬੯-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If an educated person is a sinner, then his place an illiterate holy man will not to be punished means that how ever commits a sin he will be punished accordingly.

ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ; ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ (੪੬੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In this world whatsoever one earns means whatever deed one performs, accordingly he is called with that name.

ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ; ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥(੪੬੯-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Therfore, one should not play such a game means that one should not perform such deeds by which one have to face defeat at Almighty's Court.

ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ; ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ (੪੬੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The accounts of an educated and an illiterate shall be judged in the world hereafter means the ones with good deeds will be respected irrespective of their qualifications.

ਮੁਹਿ ਚਲੈ ; ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ (੪੬੯-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The ones who are plundered by their own desires shall suffer in the world hereafter. ||12||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੭੦-੧)

Salok, First Mahl: (Guru Ji explains the believes and practices of all four ages)

ਨਾਨਕ , ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ; ਇਕੁ ਰਥੁ , ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (੪੭੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the subtle body (soul) is one, the body form of chariot is one and the charioteer is one as well.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ; ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ (੪੭੦-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In age after age the chariot and the charioteer change; this fact is known to scholars.

ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ; ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (੪੭੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Golden Age of Sat-Yug, contentment was the chariot and righteousness the charioteer.

ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ; ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (੪੭੦-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Silver Age of Traytaa-Yug, celibacy (Jath)was the chariot and the will-power to sustain the celibacy was the charioteer.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ; ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ (੪੭੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Brass Age of Dwaapar-Yug, penance was the chariot and truth the charioteer.

ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ; ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥ (੪੭੦-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In the Iron Age of Kal-Yug, fire is the chariot and falsehood the charioteer. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੦-੪)

First Mahl:

ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ; ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥
ਸਭੁ ਕੋ ; ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (੪੭੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Sham Vedh says that Master (Almighty) is robed in white means pure and true; in the Age of Truth, everyone abided in Truth, they speech was of Truth, and everyone was truthful by their mind as well and they merged into the True form (Almighty).

ਰਿਗੁ ਕਹੈ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੪੭੦-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Rig Vedh says that Almighty is permeating and pervading everywhere

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥ (੪੭੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

therefore He was named Ram which most most exalted among the deities,

ਨਾਇ ਲਇਐ ; ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ (੪੭੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

by reciting Ram (Almighty's Name) all the regretted sins departs;

ਨਾਨਕ , ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ (੪੭੦-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, then, one obtains salvation.

ਜੁਜ ਮਹਿ , ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ; ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ (੪੭੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dwaapur-Yug's Jujar Vedh says that although Krishna was born in the Yaadva family but the entire was vanished.

ਪਾਰਜਾਤੁ , ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ;
ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ (ਬਿੰਦ੍ਰਾ-ਬਨ ਬੋਲੋ) (੪੭੦-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He (Krishan) brought the Elysian Tree (Parjat – a tree that grow in Heaven) after defeating Inder (the king of heaven) in a war for his milk-maids, and revelled in Brindaaban.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ; (ਅ-ਥਰਬਣੁ ਬੋਲੋ)
ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥ (੪੭੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
In the Dark Age of Kal-Yug, the Atharva Vedh became prominent; Allah became Almighty's Name.

ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ; ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ (੪੭੦-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Men began to wear blue robes and garments; Muslim assumed power.

ਚਾਰੇ ਵੇਦ ; ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥ (੪੭੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
All the four Vedas became true after describing the occurance of their respective ages.

ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ; ਤਿਨ੍ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥ (੪੭੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Reading and contemplating them, beautiful observation is obtained.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ; ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥
ਤਉ ਨਾਨਕ ; ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (੪੭੦-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
The principal of all Vedas are one should perform love-mediation and remain humble, Guru Nanak says, only then salvation is attained. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੦-੯)
Pauree:

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ; ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ (੪੭੦-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Sacrifice upon such a True Guru by whom I remember my Master (Almighty);

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ , ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ;
ਇਨ੍ੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (੪੭੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
who has applied ointment of knowledge in my eyes of intellect by which I see Almighty alone within the entire creation.

ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ; ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ (੪੭੦-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Those traders (beings) who abandons such Master and attach themselves to another (Maya), are drowned.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ; ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (੪੭੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The True Guru has a ship of knowledge to ferry across this worldly ocean, but few are those who realize this.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥ (੪੭੦-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The one who contemplated on such knowledge, is blessed with Almighty's Grace and are ferried across. ||13||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੭੦-੧੨)

Salok, First Mahl:

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ; ਅਤਿ ਦੀਰਘ , ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ (੪੭੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The simmal tree is straight; it is very tall, and very thick.

ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ; ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ (੪੭੦-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But the birds who comes with a hope to eat the fruits, depart disappointed.

ਫਲ ਫਿਕੇ , ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ; ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥ (੪੭੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Its fruits are tasteless, its flowers are nauseating, and its leaves are useless.

ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ; ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ (੪੭੦-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, sweet speech and humility, are the essence of virtue and goodness.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ; ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (੪੭੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Everyone bows down to himself; no one bows down to another means everyone becomes creator for themselves and no one have humbleness for others.

ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ; ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ (੪੭੦-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When something is placed on the balancing scale and weighed, the side which descends is heavier means the one with divine virtues remains in humbless.

ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ; ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ (੪੭੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

However, there is a difference in descending in humbleness as a sinner, like the deer hunter, bows down the most to kill a deer.

ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ;
ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ **(ਕੁ-ਸੁਧੇ ਬੋਲੋ)** (੪੭੦-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
But what can be achieved by bowing the head, when the heart is impure? ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੦-੧੬)
First Mahl:

ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ; ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ (੪੭੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
You read your books and say your prayers, and then engage in debate;

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ; ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ (੪੭੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
you worship stones (salgram) and sit like a stork, pretending to be in Samaadhi.

ਮੁਖਿ ਝੂਠ ; ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ (੪੭੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
With your mouth you utter falsehood, and decorate the false with jewelary of truth;

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ; ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (੪੭੦-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
you recite the three lines of the Gayatri three times a day. Second Meaning: The Almighty who is sustainer of three worlds knows your undertakings and contemplates upon them.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ; ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ (੪੭੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Around your neck is a rosary, and on your forehead is a sacred mark;

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ; ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ (੪੭੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
upon your head is a turban, and you wear two loin cloths.

ਜੇ ਜਾਣਸਿ ; ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ (੪੭੦-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
If you knew the way to attain Almighty,

ਸਭਿ ਫੋਕਟ ; ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ (੪੭੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
then you would know that all of these beliefs and rituals are in vain.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ (੪੭੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Says Guru Nanak, concentrate on Almighty with deep faith;

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (੪੭੦-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
without the True Guru, no one finds the way to concentrate. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੦-੧੮)
Pauree:

ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ; ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (੪੭੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
Abandoning the physical beauty, and beautiful clothes, one must departfrom this world.

ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ (੪੭੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
One obtains the rewards of his good and bad deeds.

ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ; ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ (੪੭੦-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
One may issue whatever opinions or commands as he wishes, but after death he shall have to take to the narrow path.

ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ; ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ (੪੭੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
When one goes to hell naked, and he looks dreadful then.

ਕਰਿ ਅਉਗਣ ; ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ (੪੭੧-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
He regrets the sins he committed. ||14||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੭੧-੨)
Salok, First Mahl:

Prologue: Guru Nanak blesses sermon to Pandit Hardyal during Sacred Tread (Jeneo) ceremony.

ਦਇਆ ਕਪਾਹ , ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ; ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ (੪੭੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
To have mercy on all beings (jeev) should be the cotton, contentment shall the thread made of the cotton (Mercy), control over sensors shall be the knot and speaking the truth shall be the twist.

ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ; ਹਈ ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ (ਪਾਂਡੇ ਬੋਲੋ) (੪੭੧-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
This is the true sacred thread of the subtle body (soul); if you have it, then go ahead and put it on me

ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ , ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ; ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੪੭੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)
It does not break, it cannot be soiled by filth, it cannot be burnt, or lost.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ ; ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ (੪੭੧-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Blessed are those mortal beings, Guru Nanak says, who wear such a thread around their necks before proceeding to next world.

ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ; ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ (੪੭੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Ji explains the physical sacret thread:- The thread is purchased, and while seating a platform the sacret tread is placed around the neck.

ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ; ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ (ਸਿੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੪੭੧-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whispering the Gyathri Mantra into others' ears, the Brahmin becomes a guru.

ਓਹੁ ਮੁਆ , ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ; ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥੧॥ (੪੭੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But when one dies, and the sacred thread falls away, and the subtle body (soul) departs without it. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੧-੫)

First Mahl:

ਲਖ ਚੋਰੀਆ , ਲਖ ਜਾਰੀਆ ; ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ (੪੭੧-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

After wearing the sacret thread, one commits thousands of robberies, thousands of acts of adultery, thousands of falsehoods and thousands of abuses .

ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ; ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ (੪੭੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He practices thousands of deceptions and keep them as a secret, night and day these bad deeds (evil desires) stay along the being (jeev).

ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ; ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ ਆਇ ॥ (੪੭੧-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The thread is spun from cotton, and the Brahmin comes and twists it.

ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ; ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ (੪੭੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The goat is killed, cooked and eaten, and everyone then says that the sacred thread is has been put on.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ; ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ (੪੭੧-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When it wears out, it is thrown away, and another one is put on.

ਨਾਨਕ , ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ; ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ (੪੭੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, if the thread had any real strength it would not break. ||2|| After listening to Guru Ji's sermons, Pandit Hardyal asked that there is always a pair of secred thread, what about the other one, Guru Ji says;

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੧-੮)

First Mahl:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਪਤਿ ਊਪਜੈ ; ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ (੪੭੧-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Listening to Almighty's Name is planting the cotton seed, the believing in Almighty's Name is the growing of cotton tree leaves, praising Almighty is extracting the sacred thread.

ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ; ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥ (੪੭੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such a sacred thread is worn in Almighty's Court; it shall never break means that the returns of reciting Almighty's Name remains attached and it is never wasted. ||3||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੧-੯)

First Mahl:

ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ; ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ (੪੭੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Pandit Hardyal, the purpose of wearing sacred thread is to control the sensors by binding one with religious rules to refrain one from commiting adultery.

ਭਲਕੇ ; ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ (ਦਾੜ੍ਹੀ ਬੋਲੋ) (੪੭੧-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The man's beard is spat upon daily means that the person is dishonoured.

ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ; ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ ॥ (੪੭੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There is no sacred thread for the feet to refrain from walking towards bad deeds, and no thread for the hands to refrain from commiting unlawful acts;

ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ; ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ (੪੭੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

there is no thread for the tongue to refrain from slandering or uttering false, and there is no thread to refrain eyes from watching evil.

ਵੇਤਗਾ ; ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ (੪੭੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Brahmin himself goes to the world hereafter without a sacred thread.

ਵਟਿ ਧਾਗੇ ; ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥ (੪੭੧-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Twisting the threads, he puts them on the others.

ਲੈ ਭਾੜਿ ; ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ (੪੭੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Brahmin takes advance payment for performing marriages;

ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ; ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ (੪੭੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

reading their horoscopes, he shows them the way.

ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ; ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ (੪੭੧-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Hear, and see, O people, this wondrous thing.

ਮਨਿ ਅੰਧਾ ; ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ (੪੭੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He is mentally blind, and yet his name is a Pandit (Scholar). ||4||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੧-੧੨)

Pauree:

ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ , ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ; ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ (੪੭੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One, upon whom the Merciful Almighty bestows His Grace, performs His service.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ; ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ (੪੭੧-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That servant, whom Almighty causes to obey the Order of His Will, serves Him.

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ; ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (੪੭੧-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Obeying the Order of His Will, he becomes acceptable, and then, he obtains the Mansion of Almighty's Presence.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ; ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (੪੭੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who acts to please His Master, obtains the fruits of his mind's desires.

ਤਾ ; ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ (੪੭੧-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Then, he goes to Almighty's Court, wearing robes of honor. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੭੧-੧੪)

Salok, First Mahl:

Prologue: Once, on the bank of Vyein River in Sultanpur, Guru Nanak Dev Ji saw a Khetri tax collector demanding for tax payment from a Brahmin who was walking with his cow. The Brahmin had no money and he was held for nine hours. The Khetri tax collector took the cow-dung of the Brahmin's cow and prepared his kitchen (it is believed that cow-dung purifies). Upon observing this, Guru Ji uttered the following Shabad;

ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ , ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ; ਗੋਬਰਿ , ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੪੭੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You (the Khetri) tax the cows and the Brahmins and apply the same cow's dung to purify your kitchen with hope to swim across this worldly ocean but you shall never be able to swim across.

ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ , ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ; ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥ (ਟਿੱਕਾ ਬੋਲੋ) (੪੭੧-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Although you have adopted religious outfit such as loin cloth, ritual frontal marks the forehead, and carry rosary, but survive with the salary of the filth wishers (Malech).

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ; ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ (੪੭੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Dear Brother, you perform meditation secretly indoors, but with the fear of your employers you read their sacred texts, and adopt their way of life to please them.

ਛੋਡੀਲੇ ; ਪਾਖੰਡਾ ॥ (੪੭੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Renounce your hypocrisy!

ਨਾਮਿ ਲਇਐ ; ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ (੪੭੧-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

by reciting Almighty's Name (Naam), you shall swim across. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੧-੧੭)

First Mahl:

ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ; ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ (੪੭੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The man-eaters means the ones who takes corruption performs their religious practices and prayers.

ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ; ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾਗ ॥ (੪੭੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The Khetri's cut the throat with a knife means that they slander to prove the innocent ones to be guilty although they wear the sacred thread around their necks.

ਤਿਨ ਘਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ (੪੭੧-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In their homes, the Brahmins goes to perform devotional prayers by sounding the conch.

ਉਨ੍ਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ; ਓਈ ਸਾਦ ॥ (੪੭੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They too have the same taste means the Brahmins too becomes like them after consuming their food.

ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ; ਕੂੜਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (੪੭੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

False is their capital, and the trade false as well,

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ; ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ (੪੭੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

by speaking falsehood they earn their living means their source of income is fully dependant on false

ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ; ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ (੪੭੧-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The home of modesty and faith is far from them,

ਨਾਨਕ ; ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (੪੭੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, they are totally permeated with falsehood.

ਮਥੈ ਟਿਕਾ ; ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ (ਟਿੱਕਾ ਬੋਲੋ) (੪੭੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The sacred marks are on their foreheads, and the saffron loin-cloths are around their waists;

ਹਥਿ ਛੁਰੀ ; ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ (੪੭੧-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

in their hands they hold the knives as their pen and they are the butchers of the world!

ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿਰਿ ; ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੪੭੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Wearing blue robes, they becomes acceptable to the rulers.

ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ; ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ (੪੭੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Accepting corruption, they earn their living with the same impure earning they perform the worship of the Puraanas.

ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ; ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥ (੪੭੨-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They eat the halal meat (Kutha) of the goats, killed after prayers are read over them,

ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ; ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (੪੭੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

but they do not allow anyone else to enter their kitchen areas as they believe that it will be contaminated.

ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ; ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ (੪੭੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They draw lines around them, plastering the ground with cow-dung.

ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ; ਕੂੜਿਆਰ ॥ (੪੭੨-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The false ones come and sit within them.

ਮਤੁ ਭਿਟੈ ; ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥
ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ; ਫਿਟੈ ॥ (੪੭੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They cry out, "Do not touch our food, or it will be polluted!"

ਤਨਿ ਫਿਟੈ ; ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ (੪੭੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But with their polluted bodies these egoistic people commit evil deeds,

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ; ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ (੪੭੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

with filthy minds, they try to cleanse their mouths by performing religious rituals.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (੪੭੨-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, when we concentrate on the form of truth (Almighty),

ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ; ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (੪੭੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

with a pure mind only then the True Almighty is obtained. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੨-੪)

Pauree:

ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ; ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ (੪੭੨-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Through mind's perspective the materialistic world seem to be true but in principal this world is temporary and the entire creation is managed and observed by Almighty Himself.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ; ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ (੪੭੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You Yourself grant glory, and causes everyone to act.

ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ; ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ (੪੭੨-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Almighty is the greaterst among all the great creators and great is His created universe which He enjoins to their respective tasks.

ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ; ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ (ਉਪੱਠੀ ਬੋਲੋ) (੪੭੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If he should cast an angry glance, He can transform kings into a gardner (labour),

ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ; ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥ (੪੭੨-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

and even though they may beg from door to door, no one gives them charity. ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੭੨-੭)

Salok, First Mahl:

Prolouge: In Lahore, there was a person by the name of Ganggu Bhagu (also known as Duni Chand), who was a moughal's public servant. He collected money through illegal ways to perform 'Sarad' (a ceremony performed for the dead ancestors) for his father. He offered free food to everyone and fortunately Guru Nanak was in Lahore at that time. Ganggu Bhagu came to offer the same to Guru Ji. Guru Ji asked the reason for the offerings. After hearing from Ganggu Bhagu, Guru Ji said that your Sarad will not be fruitful. Ganggu Bhagu was surprised and asked why did Guru Ji said that. In reply, Guru Ji uttered the following shabad;

ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ; ਘਰੁ ਮੁਹਿ , ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ (੪੭੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The thief robs a house, and offers the stolen goods to his ancestors through a Sarad ceremony,

ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ; ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥ (੪੭੨-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

in the world hereafter, the offered goods is recognized, and his ancestors are considered thieves as well.

ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ; ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ (੪੭੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The hands of the Brahmin who performed the ceremony with stolen goods are cut off; this is Almighty's justice.

ਨਾਨਕ , ਅਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ; ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ (੪੭੨-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, in the world hereafter, that alone is received, which one gives to the needy from his own earnings and labor. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੨-੮)

First Mahl:

ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ; ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ('ਸਿਰ-ਨਾਵਣੀ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੪੭੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

As a woman has her periods, month after month and on the fourth after a hairbath she is considered to be pure,

ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੪੭੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

so does false and impure being (jeev) who is against Almighty's Name, filth of slander dwells on their mouth is dwell therefore they suffer forever, again and again.

ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ; ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ (੪੭੨-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They are not called pure, who sit down after merely washing their bodies.

ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (੪੭੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, only they are pure, within whose minds Almighty abides. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੨-੧੦)

Pauree:

ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ , ਪਉਣ ਵੇਗ ; ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (੪੭੨-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

With saddled horses, as fast as the wind, and harems decorated in every way;

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ; ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥ (੪੭੨-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

dwelling in houses and pavilions and lofty mansions, they spread their influence through their family (sons, grandsons, etc) and servants.

ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ; ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ (੪੭੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They act out their minds' desires means they have accumulated various worldly possessions, but they do not understand Almighty, and so they have lost their human life.

ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ; ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (੪੭੨-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Asserting their authority, they eat, and beholding their mansions, they forget about death.

ਜਰੁ ਆਈ ; ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ (੪੭੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

But when old age comes, and desires have defeated the being (jeev). ||17||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੭੨-੧੩)

Salok, First Mahl:

Prologue: In Delhi, a Sikh organised free-kitchen in his house and coincidently at the same time his grandson took birth in the same house. A group of Brahmins came and they refused to consume any food as they declared the food to be impure because of the child's birth. Observing this, Guru Nanak Dev Ji uttered the following shabad defining impurity (Sutak);

ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ; ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (੪੭੨-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

If one accepts birth as impure, then there is impurity everywhere.

ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ; ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ (੪੭੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In cow-dung and wood there are worms, as these are used to make fire therefore when this worms gets burned then whatever is cooked with this fire is also impure.

ਜੇਤੇ ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ; ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੪੭੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The available source of food (grains, nuts, corn, lantil, etc.), none is without life.

ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੪੭੨-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

First, there are is life in the water, by which everything gets their life.

ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ; ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ (੪੭੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

How can it be protected from impurity? As birth and death takes place all the time in the kitchen.

ਨਾਨਕ , ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ; ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ ॥੧॥ (੪੭੨-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, impurity cannot be removed in this way; it is washed away only by obtaining divine knowledge. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੨-੧੬)

First Mahl:

ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ; ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ (੪੭੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The impurity of the mind is greed, and the impurity of the tongue is falsehood.

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ; ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ (੪੭੨-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The impurity of the eyes is to gaze upon the beauty of another man's wife, and his wealth.

ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ; ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ **(ਲਾਇ-ਤਬਾਰੀ ਬੋਲੋ)** (੪੭੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The impurity of the ears is to listen to the slander of others.

ਨਾਨਕ , ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ; ਬਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (੪੭੨-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the mortal's soul form of swan is captured taken to the city of Death. ||2||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੨-੧੮)

First Mahl:

ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (੪੭੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The impurity of all impurities is doubt from which being (jeev) is attached to duality means one forgets Almighty and performs devotion for the deities.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ; ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੪੭੨-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Birth and death are subject to Almighty's Command; through His Will the being (jeev) comes and goes.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ; ਦਿਤੋਨੁ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (੪੭੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Eating and drinking are pure, since Almighty gives nourishment to all.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ; ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੂਤਕੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (੪੭੨-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the Gurmukhs, who understand Almighty's Will, are not stained by impurity. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੩-੧)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (੪੭੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Praise the Great True Guru; within Him is the greatest greatness.

ਸਹਿ ਮੇਲੇ ; ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ (੪੭੩-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When Almighty causes us to meet the Guru, then we come to see His greatness.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥ (੪੭੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When it pleases Him, then Almighty's greatness comes to dwell in our minds.

ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ , ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿ ;
ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਢੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ (੪੭੩-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

By His Command, when a Guru places His hand on our foreheads, wickedness (lust, anger, greed, etc.) is taken away from within.

ਸਹਿ ਤੁਠੈ ; ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥੧੮॥ (੪੭੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When Almighty is thoroughly pleased, the nine treasures are obtained. ||18||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੪੭੩-੩)

Salok, First Mahl:

ਪਹਿਲਾ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ; ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ (੪੭੩-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

First, purifying himself, the Brahmin comes and sits in his purified seat .

ਸੁਚੇ ਅਗੈ ਰਖਿਓਨੁ ; ਕੋਇ ਨ ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ (੪੭੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The pure foods, which no one else has touched, are placed before him.

ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੇਵਿਆ ; ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋਕੁ ॥ (੪੭੩-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Being purified, he begins to read his sacred verses before he takes his food.

ਕੁਹਥੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ; ਕਿਸੁ ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋਖੁ ॥ ('ਕੁਹੱਥੀ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੭੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The purified food is then consumed and digested, then the food becomes faeces which is then thrown into a filthy place, whose fault is this? – Guru Ji explains that the pure food becomes filth after consumption and it is the disposed in the most impure place.

ਅੰਨੁ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ , ਬੈਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣੁ ;
ਪੰਜਵਾ , ਪਾਇਆ ਘਿਰਤੁ ॥ (੪੭੩-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The corn is sacred, the water is sacred; the fire and salt are sacred as well; when the fifth thing, the ghee, is added,

ਤਾ ; ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ (੪੭੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

then the food becomes pure and sanctified.

ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ; ਥੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥ (੪੭੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Coming into contact with the sinful human body, the food becomes so impure that it is spat (dishonoured) upon.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਚਰਹਿ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ॥ (੪੭੩-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That mouth which does not recite Almighty's Name (Naam), and eats the food without reciting Almighty's Name;

ਨਾਨਕ , ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ; ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਥੁਕਾ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (੪੭੩-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, the spat of disgrace lands on such a mouth at upon. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੩-੭)

First Mahl:

Prologue: Guru Nanak uttered the following Shabad after hearing to a person who were degrading the woman's status in the community.

ਭੰਡਿ ਜੰਮੀਐ , ਭੰਡਿ ਨਿੰਮੀਐ ; ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ (੪੭੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

From woman, man is born; within woman, man is conceived; to woman he is engaged and married.

ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ; ਭੰਡਹੁ ਚਲੈ ਰਾਹੁ ॥ (੪੭੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Woman becomes his friend; through woman, the future generations come.

ਭੰਡੁ ਮੁਆ , ਭੰਡੁ ਭਾਲੀਐ ; ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ (੪੭੩-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

When his woman dies, he seeks another woman; through a woman all relations is bounded.

ਸੋ ਕਿਉ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ; ਜਿਤੁ ਜੰਮਹਿ ਰਾਜਾਨ ॥ (੪੭੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

So why utter bad words in degrading her, from whom even the kings are born.

ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਊਪਜੈ ; ਭੰਡੈ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੪੭੩-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

From woman, woman is born; without woman, there would be no one at all.

ਨਾਨਕ , ਭੰਡੈ ਬਾਹਰਾ ; ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (੪੭੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, only the True Almighty is without a woman as He is beyond birth.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾਰਿ ॥ (੪੭੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

That mouth which praises Almighty continually is blessed and beautiful.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥ (੪੭੩-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those faces shall be radiant in Almighty's Court. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੩-੧੧)

Pauree:

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ; ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥ (੪੭੩-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

All call You their own, Almighty; there is no one without Almighty, even if one wishes to prove he shall not be able to pick even single being (jeev) who is without Almighty.

ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥ (੪੭੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Everyone receives the rewards of his own actions; his account is adjusted accordingly.

ਜਾ ਰਹਣਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ; ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥ (੪੭੩-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Since no one is destined to remain in this world anyway, why should one roam in pride?

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ; ਪੜਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥ (ਬੁੱਝੀਐ ਬੋਲੋ) (੪੭੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Do not call anyone bad; read the scriptures and understand the reality.

ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ; ਨ ਲੁਝੀਐ ॥੧੯॥ (ਲੁੱਝੀਐ ਬੋਲੋ) (੪੭੩-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Don't argue with fools as the time wasted unnecesarily . ||19||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਸਲੋਕ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ' ਬੋਲੋ) (੪੭੩-੧੩)

Salok, First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ (੪੭੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, speaking insipid words, the body and mind become insipid means that by uttering bad words one regrets which weakens the mind and body.

ਫਿਕੋ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ; ਫਿਕੇ ਫਿਕੀ ਸੋਇ ॥ (੪੭੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

One who speaks insipid words is known as lifeless and his greatness becomes weak as well.

ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ; ਮੁਹਿ ਥੁਕਾ ਫਿਕੇ ਪਾਇ ॥ (੪੭੩-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The insipid person is discarded in Almighty's Court, and the insipid one's face is spat (dishonoured) upon.

ਫਿਕਾ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ; ਪਾਣਾ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (੪੭੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Such a self-willed insipid is called a fool; he is beaten with shoes in both world as his punishment. ||1||

ਮਃ , ੧ ॥ (੪੭੩-੧੫)

First Mahl:

ਅੰਦਰਹੁ ਝੂਠੇ , ਪੈਜ ਬਾਹਰਿ ; ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਫੈਲੁ ॥ (੪੭੩-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who are false within, and acts physically to spread the impression that they are the true ones.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਜੇ ਨਾਵਹਿ ; ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਮੈਲੁ ॥ (ਨ੍ਾਵਹਿ ਬੋਲੋ) (੪੭੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Even though they may bathe at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage (in hindunism it is believed that there 68 sacred pools), still, their filth of false does not depart.

ਜਿਨ੍ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ , ਬਾਹਰਿ ਗੁਦੜੁ ; ਤੇ ਭਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੪੭੩-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Those who are clean within and wears rags on the outside, are the good ones in this world means that although the true ones may look unpleasant physically but if they are cleans from the filth of evil desires then they are good.

ਤਿਨ੍ ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਬ ਸੇਤੀ ; ਦੇਖਨ੍ੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (ਰੱਬ ਬੋਲੋ) (੪੭੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They embrace love for Almighty, and contemplate to see Him.

ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ , ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ; ਚੁਪ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (੪੭੩-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

In Almighty's Love, they laugh, and in Almighty's Love, they weep, and also keep silent by concentrating on Almighty.

ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ; ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ (੪੭੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

They do not care for anything else, except their True Almighty Husband.

ਦਰਿ ਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚੁ ਮੰਗਾ ; ਜਬੈ ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ (੪੭੩-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

The way to reach Almighty's door is through meditation, they ask for Almighty's Name as their expenditure and when Almighty blesses they comsume the food means they recite His Name.

ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ; ਹਮਾ ਤੁਮ੍ਾ ਮੇਲੁ ॥ (੪੭੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

There is only one support (Diwan) and only one pen of command by which all beings meets each other means that ego comes along by which differences are created,

ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ ਛੁਟੈ , ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥੨॥ (੪੭੩-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

thereafter in Almighty's Court, the accounts are examined; Guru Nanak says, the sinners are crushed like oil seeds in the press. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੪-੧)

Pauree:

ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ; ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ , ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥ **(ਤੈਂ ਬੋਲੋ)** (੪੭੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You Yourself created the creation; You Yourself infused Your power into it.

ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ; ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥ (੪੭੪-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

You look upon Your creation after creating the beings like the game of losing and winning dice of sinners and virtuous.

ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ; ਸਭੁ ਕੋਈ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥ (੪੭੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

Whoever has come, shall depart; all shall have their turn.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ; ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (੪੭੪-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He who gives life to this being (jeev), why should we forget such Master from our minds?

ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥੨੦॥ (੪੭੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

With our own hands, let us resolve our own affairs means we should strive to liberate ourselves by reciting Almighty's Name. ||20||

ਸਲੋਕੁ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (੪੭੪-੩)

Salok, Second Mahl:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ; ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (੪੭੪-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

What sort of love is this, which clings to duality means the doubt which is within the mind.

ਨਾਨਕ , ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ; ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (੪੭੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Guru Nanak says, he alone is called a lover, who remains forever immersed in absorption.

ਚੰਗੈ , ਚੰਗਾ ਕਰਿ ਮੰਨੇ ; ਮੰਦੈ , ਮੰਦਾ ਹੋਇ ॥ (੪੭੪-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The one who feels good only when good comes to him, and feels bad when things go badly

ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ ; ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (੪੭੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

do not call him a true devotee as he trades with Almighty by maintaining an account of deeds. ||1||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੭੪-੫)

Second Mahl:

ਸਲਾਮੁ ਜਬਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ; ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ (੪੭੪-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

One who offers both respectful greetings and rude refusal to his master, has gone wrong from the very beginning means the one has forgotten Almighty.

ਨਾਨਕ , ਦੋਵੈ ਕੂੜੀਆ ; ਥਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥੨॥ (੪੭੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Guru Nanak says, both of his actions are false; his actions never comes in place means that his action is never fruitful. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੪-੬)

Pauree:

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ , ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ॥ (੪੭੪-੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Serving Him, peace is obtained; dwell upon that Master forever.

ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ; ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥ (੪੭੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Why do you do such evil deeds, that you shall have to suffer so?

ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ; ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ (੪੭੪-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Do not do any evil at all; look ahead to the future with foresight that Almighty is within the entire creation.

ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ; ਤੇਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥ (੪੭੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

As promised with Almighty before birth of devoting all breath in His rememberance, the promise should be fulfilled with the commitment of the body and mind without forgeting it.

ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ; ਘਾਲੀਐ ॥੨੧॥ (੪੭੪-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Do those deeds which shall bring you profit means perform such deeds which connect to Almighty's rememberance. ||21||

ਸਲੋਕੁ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (੪੭੪-੯)
Salok, Second Mahl:

ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ; ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ (੪੭੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
If a servant performs service, while being vain and argumentative,

ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ; ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ ਸਾਦੁ ॥ (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (੪੭੪-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
he may talk as much as he wants, but he shall not be pleasing to his Master.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ; ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ (੪੭੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
But if he eliminates his self-pride (ego) and then performs service, he shall be honored.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ; ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਲਗਾ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ (੪੭੪-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
Guru Nanak says, if he merges with the one with whom he is attached, his attachment becomes acceptable i.e. merges with Almighty. ||1||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੭੪-੧੧)
Second Mahl:

ਜੋ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ; ਮੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ ਵਾਉ ॥ (੪੭੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
Whatever is within the heart will certainly manifest itself; the spoken words are unworthy.

ਬੀਜੇ ਬਿਖੁ , ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਵੇਖਹੁ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੨॥ (੪੭੪-੧੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
One who sows seeds of poison, and demands Nectar (Amrit) in return, just look at the justice of such demand means that one have to bear the fruit of his own deeds. ||2||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੭੪-੧੨)
Second Mahl:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ; ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (੪੭੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
Friendship with a fool never works out right.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ; ਵੇਖਹੁ ਕੋ , ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (੪੭੪-੧੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
As he knows, he acts and see (understand) by contemplating divine knowledge.

ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ; ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾਸਿ ॥ (੪੭੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The being (jeev) unites with Almighty once the Anthkaran is clean form the filth of duality.

ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ; ਕਹੀ ਬਣੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੪੭੪-੧੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

It is not proper to command the Master, instead one should request humbly as a servant.

ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੋ ਹੋਵੈ ; ਨਾਨਕ , ਸਿਫਤਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥੩॥ (੪੭੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Practicing falsehood, only falsehood is obtained. Guru Nanak says, through Almighty's Praise, one obtains bliss. ||3||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੭੪-੧੪)

Second Mahl:

ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ; ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ (੪੭੪-੧੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Friendship with a child, mind and a fool, and love with a king and maya,

ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ; ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥ (੪੭੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

are like lines drawn in water, leaving no trace or mark. ||4||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੭੪-੧੫)

Second Mahl:

ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ; ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ (੪੭੪-੧੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The one who commits an evil deed by becoming an innocent has no positive returns.

ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ; ਦੂਜੀ ਭੀ , ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ (ਅੱਧ ਬੋਲੋ) (੪੭੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Even if he does something right, he does the next thing wrong. ||5||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੪-੧੬)

Pauree:

ਚਾਕਰੁ ; ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ; ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ (੪੭੪-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

If a servant, performing service, obeys the Will of his Master,

ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸਨੋ ਅਗਲੀ ;
ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ **(‘ਵੱਜਹੁ’ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ)** (੪੭੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
his honor increases, and he receives double his wages means he goes through his life happily.

ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ; ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ (੪੭੪-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
But the one who claims to be equal to his Master, he earns his Master's displeasure.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ; ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ (੪੭੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
He loses his entire salary, and is also beaten on his face with shoes means he lives his life in displeasure .

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੪੭੪-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
Let us be thankful to Him, from whom we receive our food.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ; ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ (੪੭੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
Guru Nanak says, no command works on Master (Almighty) instead only humble request as a servant. ||22||

ਸਲੋਕੁ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (੪੭੪-੧੯)
Salok, Second Mahl:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ; ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ (੪੭੪-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
What use is the mystical powers obtained through worshipping demonic entities?

ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ; ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ (੪੭੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
Guru Nanak says, that is the most wonderful gift is the one which is received upon Almighty’s greatfulness. ||1||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੭੫-੧)
Second Mahl:

ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ; ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ (੪੭੫-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)
What sort of service is this, by which the sense of respect (fear) for Master (Almighty) does not develop?

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ; ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੪੭੫-੨, ਆਸਾ, ਮ: ੨)

Guru Nanak says, he alone is called a servant, who merges with his Master (Almighty). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੫-੨)

Pauree:

ਨਾਨਕ , ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ; ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (੪੭੫-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੨)

Guru Nanak says, Almighty's limits cannot be known; He has no end or limitation.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ; ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥ (੪੭੫-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੨)

He Himself reproaches the beings while they are life and punishes them in after life.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ; ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ (੪੭੫-੩, ਆਸਾ, ਮ: ੨)

Some have chains around their necks, while some ride on well breeded horses i.e. one have the chains of desires which bonds them and saparates them from the realisation of truth and Gurmukhs ride on the highest spiritual level (Turia).

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (੪੭੫-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੨)

He Himself creates, and He Himself causes all to act; then He Himself bestows the returns means that He Himself does everything so before whom shall one plead other then him?

ਨਾਨਕ , ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ; ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥ (੪੭੫-੪, ਆਸਾ, ਮ: ੨)

Guru Nanak says, the One who created the creation - He Himself takes care of it. ||23||

ਸਲੋਕੁ , ਮ: ੧ ॥ (੪੭੫-੫)

Salok, First Mahl:

ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ; ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ (੪੭੫-੫, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

He Himself created the vessel of the body, and He Himself sustains it.

ਇਕਨ੍ਹੀ , ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ; ਇਕਿ , ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨ੍ਹਿ ਚੜੇ ॥ (੪੭੫-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Into some, milk of virtues is filled, while others remain on the fire of thirst for worldly materials.

ਇਕਿ , ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨ੍ਹਿ ; ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ (੪੭੫-੬, ਆਸਾ, ਮ: ੧)

Some lie down and sleep on soft beds of meditation, while others remain watchful in evil desires.

ਤਿਨ੍ਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (੪੭੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੧)

He adorns those, Guru Nanak says, upon whom He casts His Glance of Grace. ||1||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (੪੭੫-੭)

Second Mahl:

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ (੪੭੫-੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

He Himself creates the subtle elements and He also creates the physical elements, and He Himself keeps the entire universe in order.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਕੈ ; ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ (ਉਪਾਇ-ਕੈ ਬੋਲੋ) (੪੭੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Having creates the beings (jeev) within the entire universe, He sustains and He Himself destroys.

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ (੪੭੫-੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Unto whom should we speak, Guru Nanak says, when He Himself is all-in-all? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੪੭੫-੮)

Pauree:

ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੪੭੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The description of the greatness of the Great Almighty cannot be described.

ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ; ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (੪੭੫-੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

He is the Creator, all-powerful and generous; He gives sustenance to all beings.

ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ (੪੭੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

The mortal does that work, which has been pre-destined from the very beginning.

ਨਾਨਕ , ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ; ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (੪੭੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

Guru Nanak says, except for the One Almighty, there is no other place at all.

ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸੁਧੁ (੪੭੫-੧੦, ਆਸਾ, ਮਃ ੨)

He does whatever He wills means that a person should only perform in Almighty’s will. ||24||1|| Sudh||

Note: Sudh means that this Vaar is correct (perfect) and no one has the right to change in any order.

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੭੫-੧੨)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਆਸਾ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (੪੭੫-੧੩)

Raag Aasaa, The Hymns (Gurbani) uttered by the Bhagats (Devotees):

ਕਬੀਰ ਜੀਉ , ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ , ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ (੪੭੫-੧੩)

Bhagat Kabir Ji, Bhagat Naam Dev Ji and Bhagat Ravi Daas Ji.

ਆਸਾ , ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (੪੭੫-੧੩)

Aasaa, Sri Kabir Ji:
Prologue: Bhagat Kabir Ji uttered three questions in this shabad and provides the answers as well.

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ;
ਪੂਛਤ , ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ (੪੭੫-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Guru (Almighty), surrendering myself to Your feet, I would like to ask You a question in a humble prayer, (Question No. 1) "Why did You created this being (jeev)?

ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ;
ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ (੪੭੫-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

(Question No. 2) For what this world comes to existence and (Question No. 3) why the world is then destroyed? Please tell me, that I may understand."||1||

ਦੇਵ , ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ;
ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥(੪੭੫-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Divine Guru, please, show mercy to me, and place me on the right path, by which the bonds of fear may be cut away.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ , ਫੇੜ ਕਰਮ ;
ਸੁਖ ਜੀਅ , ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੫-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The pains of birth and death come from past committed deeds (Pralbad Karam); peace comes only when the being (jeev) is released from the reincarnation cycle. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਫਾਸ , ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ; ਅਰੁ , ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ (੪੭੫-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

(Answer No. 1) Until the mind does not rest in thoughtless state and does not merge into Almighty, till then the mortal does not break free from the bonds of the noose of Maya,

ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ , ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ , ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥ (੪੭੫-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He does not realize his real-self (Atma) which is beyond pain (Nirvana) and he has forgotten that he suppose to be fearless, therefore he has obtained the physical form and came to this world. ||2||

ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ , ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ; ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥ (੪੭੫-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

(Answer No. 2) This world has never existed before but this being (jeev) has created an illusion of this world because he deos not have faith in his Guru's teaching therefore the world created by the mind is assumed to be true in reality the world is beyond understanding and ignorance because it does not exist.

ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ;
ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥ (੪੭੫-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the intellect which recognises the worldly materials seen from dawn (Udey) till dusk (Ast) is totally erased from the mind mean that the one vanishes his intellect which differentiates between birth and death, remains constantly absorbed in Almighty's Love. ||3||

ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ , ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ;
ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ , ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ (੪੭੫-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As the reflection of sun blends and is seen on the surface of water in a pitcher but when the pitcher breaks then the reflection merges back into the sun in the same manner physical body is pitcher filled with water of ignorance within the Antahkaran in which Almighty's reflection is seen as different from the physical body and Antahkaran, but when self-realisation comes ignorance is vanished then Almighty is seen as the only one within self as well as within all, as the same sun shines over the entire world.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ;
ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾਂ ॥੪॥੧॥ (੪੭੫-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir Ji says, ny contemplating the above my illusions are dispelled, and then the mind is absorbed in the profound, absolute Almighty. ||4||1||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੬-੧)

Aasaa:
Prologue: Once in Kansi, a group of thugs dressed up in Saint costumes invited a devotee to their house to serve him. But, instead of serving him, they plundered him and killed him as well. Upon hearing this news, Bhagat Kabir Ji was very saddened and uttered the following Shabad;

ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ , ਧੋਤੀਆ ; ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ (ਤੱਗ ਬੋਲੋ) (੪੭੬-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They wear loin cloths, three and a half yards long, and triple-wound sacred threads.

ਗਲੀ ਜਿਨ੍ਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ; ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ (ਨਿ-ਬੱਗ ਬੋਲੋ) (੪੭੬-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They have rosaries around their necks, and they carry glittering jugs in their hands.

ਓਇ , ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ; ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥ (੪੭੬-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They are not called Saints of Almighty - they are thugs of Benares. ||1||

ਐਸੇ ਸੰਤ ; ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ (੪੭੬-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such 'saints' are not pleasing to me;

ਡਾਲਾ ਸਿਉ ; ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੬-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

they eat the trees along with the branches means they plunder and kill the person. ||1||Pause||

ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ; ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ (੪੭੬-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They wash their pots and pans before putting them on the stove, and they wash the wood before lighting it.

ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲ੍ਹੇ ; ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥ (੪੭੬-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They dig up the earth and make two fireplaces one which kept pure by not sharing the flames with anyone and the other fireplace is kept lighted in case someone comes to ask for a flame, but they never hasitate to eat (rob) everyone without any discrimination of their caste! ||2||

ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ;
ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ **(ਅਪੱਰਸ ਬੋਲੋ)** (੪੭੬-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those sinners continually wander in evil deeds, while they call themselves touch-nothing saints.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ; ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥ (੪੭੬-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They wander around forever and ever in their self-conceit, and they drown their families in sins as well. ||3||

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ , ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ; ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ (੪੭੬-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However, what can this people do as they are assigned by Almighty's command in such wicked deeds based on their own deeds,

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ;
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥ (੪੭੬-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, one who is united with Almighty by a True Guru, is not reincarnated again. ||4||2||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੬-੬)

Aasaa:

ਬਾਪਿ ; ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨ੍ਾ ॥
ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ; ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨ੍ਾ ॥ (੪੭੬-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My Father, Almighty has comforted me, the bed of Antahkaran become comfortable and placed His Name (Naam) nectar of in my mouth.

ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ; ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (੪੭੬-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How could I forget such pleasing Father from my mind?

ਆਗੈ ਗਇਆ ; ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ (੪੭੬-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I go to the world hereafter, I shall not face defect in the game of life. ||1||

ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ; ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ (੪੭੬-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ever since my attachment is dead, I became very happy.

ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ; ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੬-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I do not wear the patched coat of physical body as I do not feel coldness of ignorance. ||1||Pause||

ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ; ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ (੪੭੬-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am a sacrifice to my Father, who gave me birth means if I was not blessed with this human birth then how could I acquire the knowledge of good and bad,

ਪੰਚਾ ਤੇ ; ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੪੭੬-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

as well as He has disassociated me from the five (lust, anger, greed, attachment and ego) evil desires.

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ; ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ (੪੭੬-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have conquered those five evil desires, and trampled them underfoot.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥ (੪੭੬-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remembering Almighty, my mind and body are drenched with His Love. ||2||

ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ; ਵਡ ਗੋਸਾਈ ॥ (ਗੋਸਾਈਂ ਬੋਲੋ) (੪੭੬-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My Father, Almighty is the Great Master of the Universe.

ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ; ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ (੪੭੬-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How shall I go to such Father by merely a humble request?

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ; ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (੪੭੬-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When a True Guru is met, then He showed me the Way,

ਜਗਤ ਪਿਤਾ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (੪੭੬-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the Almighty Father is pleasing to my mind means His form manifested within the entire creation. ||3||

ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ; ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ (੪੭੬-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When He manifested, then I prayed before Him, Dear Almighty! I am Your son, and You are my Father;

ਏਕੈ ਠਾਹਰ ; ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ (੪੭੬-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within the Antahkaran, me the Being and Almighty as the Master resides means that we both dwell in the same place.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂਝਿਆ ॥ (੪੭੬-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says that when I as a servant understand that Almighty is merged into His creation and the entire creation is His own form,

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੪॥੩॥ (੪੭੬-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

by Guru's Grace, I have seen Almighty's manifestation with the entire creation. ||4||3||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੬-੧੨)

Aasaa:

ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ , ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ;
ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ , ਭਰਿ ਪਾਨੀ ॥ (੪੭੬-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Ji describes the practice of the Maya devotees; During the devotion of Maya, one pot is filled with flowers, the other pot with fruits and the third pot with water,

ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ; ਬੀਚਿ ਨਕਟ , ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ (੪੭੬-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the surrounding many Yogis of the Tantric ritual sit there, and in their midst sits the noseless one, the shameless queen. ||1||

ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨਗਨੁ ; ਬਾਡਾ ਡੂੰ ॥ (੪੭੬-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The bell of the shameless queen, Maya, rings in both worlds means that Maya is greatly influencial among the ones in duality .

ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ; ਕਾਟੀ ਤੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੬-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Some rare ones with self-realisation has cut you off means that they are beyond the influence of Maya. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਮਾਹਿ , ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ; ਸਗਲ ਮਾਰਿ ਅਉ ਹੇਰੀ ॥ (੪੭੬-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within all dwells the noseless (ignorant) Maya, who kills all, and looks around destroy more.

ਸਗਲਿਆ ਕੀ , ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ;
ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ , ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥ (੪੭੬-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Maya says, "I am the sister, and the daughter of the sister of everyone; I am the hand-maiden of one who marries me."||2||

ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ; ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ (੪੭੬-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says to Maya that he is a bride and his Almighty Husband is the Great One with ultimate knowledge; He alone is called a Saint.

ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ;
ਅਉਰੁ ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ (੪੭੬-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He stands by me, and no one else comes near me. ||3||

ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ , ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ; ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ (੪੭੬-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The saints are beyond the three qualities of Maya, in this way they cut off her nose, and they have refrained their ears from hearing the evil, in this way they have cut off her ears, and they don't even touch Maya, they don't even look at Maya, they don't even taste Maya in this manner they cut Maya into pieces and expelled her.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ;
ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥ (੪੭੬-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says, she is the darling of the three worlds, but the enemy of the Saints. ||4||4||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੬-੧੮)

Aasaa:

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ; ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ (੪੭੬-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Yogis, celibates, penitents and Sannyaasees make pilgrimages to all the sacred places.

ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ; ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥ (੪੭੬-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Brahmchari's, Jains with shaven heads, the silent ones, the beggars with matted hair - in the end, they all shall die. ||1||

ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ; ਰਾਮ ਨਾ ॥ (੪੭੬-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore remember Almighty's Nama.

ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ;
ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੬-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What can the Messenger of Death do to the one who loves by heart to utter Almighty with his tongue ? ||1||Pause||

ਆਗਮ ਨਿਰਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ; ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ (੪੭੬-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who know the Shaastras and the Vedas, astrology and the rules of grammar of many languages;

ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ ਜਾਨਹਿ ; ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥ (੪੭੭-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

those who know Tantras and mantras and all medicines, even they shall die in the end. ||2||

ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ; ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮਨਾ ॥ (੪੭੭-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who enjoy regal power and rule, royal canopies and thrones, many beautiful women,

ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ; ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੩॥ (੪੭੭-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

betel nuts, camphor and fragrant sandalwood oil - in the end, they too shall die. ||3||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ , ਸਭ ਖੋਜੇ ; ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥ (੪੭੭-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have searched all the Vedas, Puraanas and Simritees, but none of these can save anyone.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ;
ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥੪॥੫॥ (੪੭੭-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , meditate on Almighty, and eliminate birth and death. ||4||5||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੭-੩)

Aasaa:

ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ , ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ; ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥ (੪੭੭-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind was equivalent to an elephant is diverted to Almighty, laziness has also taken Almighty's side and crow like anger within the mind has plays Almighty's feet rhythem.

ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ; ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥ (੪੭੭-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind in the influence of lust equivalent to a donkey, put on the shirt of shame and dance in understanding Almighty and performs greed form of meditation and persuade others to meditate as well. ||1||

ਰਾਜਾਰਾਮ ; ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ ਪਕਾਏ ॥ (ਕੱਕਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੪੭੭-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The evil desires which were painful like the hard corns has become pleasent just like mango with Almighty's blessings obtained through a True Guru.

ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ; ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੭-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but only the rare ones has eaten this mango means only rare ones adopted this virtues. ||1||Pause||

ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ; ਘੀਸ ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥ (੪੭੭-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sitting in his den, the lion form of pure pride prepares the betel leaves of divine knowledge, the muskrat of realisation and the betel nuts of discourse; intellect searches and bring the Ladho (sweet dish) of Almighty's virtues .

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ; ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥੨॥ (੪੭੭-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Going from house to house, the mouse of sensors sings the joy songs of Almighty's praises, and the turtle of memory blows on the conch-shell. ||2||

ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ , ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ; ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ (੪੭੭-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The son of the Almighty's lineage purifies from the duality and unites in the thoughtless state form of golden canopy is spread out for him.

ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ ਬੇਧੀ ;
ਸਸੈ ਸਿੰਘ , ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥ ('ਸੱਸੈ' ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (੪੭੭-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He marries a beautiful and enticing young woman form of salvation; the rabbit form of poor and the lion form of King sing their praises means that by singing Almighty's praises even the poor becomes the king and a being (jeev) becomes a Almighty. ||3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ; ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾਇਆ ॥ (੪੭੭-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , listen, O Saints - the ant of Almighty's concentration has eaten the mountain of ignorance.

ਕਛੂਆ ਕਹੈ , ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ;
ਲੂਕੀ , ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥ (੪੭੭-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The turtle form of memory says, "I wish for burning coal of Almighty's Name" means Saints wishes for knowledge obtaining which they use to liberate others; this is the principal which was kept a mystery and now it is uttered as a Shabad. ||4||6||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੭-੯)

Aasaa:
Prologue: A Yogi came to Bhagat Kabir Ji and asks him to practice Yoga. Bhagat Ji uttered the following shabad explaining the benefits of practicing internal Yoga.

ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ; **(ਬਹੱਤਰਿ ਬੋਲੋ)**
ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥ (੪੭੭-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty's Name is the ball of ash which is rubbed on the body, the body is a seventy-two chambers bag with one main opening which the mouth to utter Almighty's Name.

ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ ; ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥ (੪੭੭-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He alone is a real Yogi on this earth, who asks for Almighty alone who is the Master of all the nine regions. ||1||

ਐਸਾ ਜੋਗੀ ; ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (੪੭੭-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such a Yogi obtains the nine treasures.

ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ; ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਚੜ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ)** (੪੭੭-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He lifts his spiritual state to unite with the sky form of Almighty. ||1||Pause||

ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ , ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ;
ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥ (੪੭੭-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He makes spiritual wisdom his patched coat, and concentration his needle. He twists the thread of Guru's Shabad (Gurbani) with knots of contemplation.

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ; ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥ (੪੭੭-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Making the practice of five elements as his carpet made of deer skin to sit on, he walks on the Guru's Path. ||2||

ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ , ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ ;
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥ (੪੭੭-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He makes mercy his shovel, his body the firewood, and he kindles the fire of divine vision.

ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ; ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ (੪੭੭-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He places love within his heart, and he remains in deep meditation throughout the four ages. ||3||

ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ; **(ਜੋਗੱਤਣ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥ (੪੭੭-੧੩, ਆਸਾ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The principal of Yoga is Almighty's Name to whom this body belongs and with support of whom life forces is adopted.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ; ਦੇਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ ॥੪॥੭॥ (੪੭੭-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Bhagat Kabir Ji says , if Almighty grants His Grace, He bestows the insignia of Truth. ||4||7||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੭-੧੪)
Aasaa:
Prologue: Once, a Qazi came to Bhagat Kabir Ji and tried to persuade him to follow the Syariah Law and practice way of life accordingly. Bhagat Kabir uttered the following shabad;

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ; ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ ॥ (੪੭੭-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Where have the Hindus and Muslims come from? Who put them on their different paths?

ਦਿਲ ਮਹਿ , ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ;
ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (੪੭੭-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Firstly, contemplate in your mind then give an answer to my question, 'Who has obtained a place in heaven and has obtained a place in hell? ||1||

ਕਾਜੀ ; ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੀ ॥ (੪੭੭-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
O Qazi, which book have you read, before explaining the law to me?

ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ;
ਕਿਨਹੂੰ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੭-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Such scholars and students who read the books have all died, and none of them have discovered Almighty. ||1||Pause||

ਸਕਤਿ ਸਨੇਹੁ ਕਰਿ , ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ;
ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ , ਭਾਈ ॥ (ਬਦਉ-ਗਾ ਬੋਲੋ) (੪੭੭-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Because of the love of woman, circumcision is done; I don't believe in it, O Siblings of Destiny.

ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ ਮੋਹਿ ਤੁਰਕੁ ਕਰੈਗਾ ; (ਕਰੈ-ਗਾ ਬੋਲੋ)
ਆਪਨ ਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥੨॥ (੪੭੭-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
If Almighty wished me to be a Muslim, it would be cut off by itself. ||2||

ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ; ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ (੪੭੭-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
If circumcision makes one a Muslim, then what about a woman?

ਅਰਧ ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ; ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥ (੪੭੭-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Woman as a wife is known as the other half of a man's body, and she does not leave him means that a man does not abandon her, therefore it is better to remain a Hindu. ||3||

ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ , ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ; ਜੁਲਮ ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ (੪੭੭-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Qazi, give up your holy books, and remember Almighty, you fool, and stop oppressing others so badly.

ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ; ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿ ਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥ (੪੭੭-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, Kabir has grasped hold of Almighty's Support, and the ones whose intellect is defeated as it is burned in pride and they remain silent. ||4||8||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੭-੧੯)

Aasaa:
Prologue: Bhagat Kabir Ji saw a dead body and uttered the following shabad;

ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ; ਤਬ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (੪੭੭-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji explains with an example, as long as oil of breath remains in the lamp of subtle body till then in the mouth tongue speaks. Second Meaning, as long as the oil of Pralbad Karam, wick of breath and the lamp of body remains till then one knows his/her spouse and children.

ਤੇਲ ਜਲੇ , ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ; ਸੂੰਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (੪੭੮-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But when the oil is burnt of Pralbad Karam, the wick of breath finishes, and the mansion of this body becomes desolate. ||1||

ਰੇ ਬਉਰੇ ; ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥ (੪੭੮-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O fool, no one will keep you, for even a moment means that after death no one will the death body at home,

ਤੂੰ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੮-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

therefore, meditate on Almighty's Name by which you will ne liberated for the cycle of birth and death. ||1||Pause||

ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ , ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ; ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥ (੪੭੮-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Tell me, whose mother is that, whose father is that, and which man's wife is that?

ਘਟ ਫੂਟੇ , ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ; ਕਾਢਹੁ ਕਾਢਹੁ ਹੋਈ ॥੨॥ (੪੭੮-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the pitcher of the body breaks, no one ask about your well-beings anymore, everyone says, "Take him away, take him away!"||2||

ਦੇਹੁਰੀ ਬੈਠੀ ਮਾਤਾ ਰੋਵੈ ; ਖਟੀਆ ਲੇ ਗਏ ਭਾਈ ॥ (੪੭੮-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sitting on the threshold, his mother is left behind crying, and his brothers take away the coffin.

ਲਟ ਛਿਟਕਾਏ ਤਿਰੀਆ ਰੋਵੈ ; ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਈ ॥੩॥ (੪੭੮-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Taking down her hair, his wife cries out in sorrow, and the swan-soul (subtle-body) departs all alone ||3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਭੈ ਸਾਗਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (ਤਾਈਂ ਬੋਲੋ) (੪੭੮-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , listen, O Saints, beings (jeev) are subjected to the terrifying worldly ocean,

ਇਸੁ ਬੰਦੇ ਸਿਰਿ ਜੁਲਮੁ ਹੋਤ ਹੈ ;
ਜਮੁ ਨਹੀ ਹਟੈ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੯॥ (ਗੁਸਾਈਂ ਬੋਲੋ) (੪੭੮-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This human is never left alone without Messenger of Death which is assigned by Almighty which serves justice as the human commits various evil acts in his lifetime. ||4||9||

ਦੁਤੁਕੇ (੪੭੮-੫)

Du-Tukas

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੭੮-੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਆਸਾ , ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ , ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ (੪੭੮-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Aasaa of Sri Kabir Ji, Chau-Padas, Ik-Tuka:

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ; ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (੪੭੮-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sanak, Sanand, Sanathan and Sanat Kumar who are the sons of Brahma, could not find Almighty’s limits.

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ; ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (੪੭੮-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Brahma spent his entire life continually reading the Vedas, he managed to liberate himself from the the cycle of birth and death but he did not managed to find Almighty's end (limit) . ||1||

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ; ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੪੭੮-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Churn the churn of Almighty means contemplate on Him, O my Siblings of Destiny.

ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ; ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੮-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Churn it steadily, so that the essence, the butter, may not be lost means contemplate calmly so that the principal is not overlooked. ||1||Pause||

ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟੁਕੀ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥ (੪੭੮-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Make your body the churning jar, and use the stick of your mind to churn it.

ਇਸੁ ਮਟੁਕੀ ਮਹਿ ; ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥੨॥ (੪੭੮-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Gather the curds of Guru's Hymn (Gurbani). ||2||

ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ; ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੪੭੮-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The contemplation (churning) of Almighty is to reflect upon Him within your mind.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥੩॥ (੪੭੮-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, the Ambrosial Nectar of real-self bliss (Atma-anand) flows into us. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਂਰਾ ॥ (੪੭੮-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , if Almighty (Mira), our King casts His Glance of Grace,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ; ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥ (੪੭੮-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

one is carried across to the other side, by reciting Almighty's Name means the one attains salvation. ||4||1||10||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੮-੧੦)

Aasaa:

ਬਾਤੀ ਸੂਕੀ ; ਤੇਲੁ ਨਿਖੂਟਾ ॥ (੪੭੮-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The wick of hope has dried up because the oil of greed is exhausted.

ਮੰਦਲੁ ਨ ਬਾਜੈ ; ਨਟੁ ਪੈ , ਸੂਤਾ ॥੧॥ (੪੭੮-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The drum of body does not sound means that body is not engrossed in worldly affairs because the mind has gone to sleep of contentment by attending true congregation. ||1||

ਬੁਝਿ ਗਈ ਅਗਨਿ ; ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਧੂੰਆ ॥ (੪੭੮-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The fire of worldly thirst has gone out, and no smoke of thoughts is produced,

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਏਕੁ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੮-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

now it is seen that the One Almighty is pervading and permeating everywhere; there is no other second. ||1||Pause||

ਟੂਟੀ ਤੰਤੁ ; ਨ ਬਜੈ ਰਬਾਬੁ ॥ (੪੭੮-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The string of ignorance, desire and ego has broken, now the rebab (a string instrument) makes no sound,

ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ; ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ॥੨॥ (੪੭੮-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Mistakenly he was ruining his own affair of attaining salvation under the influence ignorance, desire and ego but now he has realised to make good . ||2||

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ; ਕਹਨੁ ਕਹਾਵਨੁ ॥
ਸਮਝਿ ਪਰੀ ; ਤਉ ਬਿਸਰਿਓ ਗਾਵਨੁ ॥੩॥ (੪੭੮-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When one comes to understand, he forgets his preaching, ranting and raving, and arguing. ||3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਪੰਚ ਜੋ ਚੂਰੇ ॥
ਤਿਨ ਤੇ ; ਨਾਹਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਦੂਰੇ ॥੪॥੨॥੧੧॥ (੪੭੮-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , the state of supreme dignity is never far from those who conquer the five bandits (lust, anger, greed, attachment and ego). ||4||2||11||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੮-੧੪)

Aasaa:

ਸੁਤੁ ; ਅਪਰਾਧ ਕਰਤ ਹੈ ਜੇਤੇ ॥ (੪੭੮-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As many mistakes as the son commits,

ਜਨਨੀ ; ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਤੇਤੇ ॥੧॥ (੪੭੮-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

his mother does not hold them against him in her mind. ||1||

ਰਾਮਈਆ ; ਹਉ ਬਾਰਿਕੁ ਤੇਰਾ ॥ (੪੭੮-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

All-pervading Almighty, I am Your child.

ਕਾਹੇ ਨ ਖੰਡਸਿ ; ਅਵਗਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੮-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why You will not destroy my demerits? means that this is my faith that You will definitely destroy my demerits. ||1||Pause||

ਜੇ ਅਤਿ ਕ੍ਰੋਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ; ਧਾਇਆ ॥ (੪੭੮-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If the son, in anger, runs towards his mother in revenge,

ਤਾ ਭੀ ; ਚੀਤਿ ਨ ਰਾਖਸਿ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (੪੭੮-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

even then, his mother does not hold it against him in her mind. ||2||

ਚਿੰਤ ਭਵਨਿ ; ਮਨੁ ਪਰਿਓ ਹਮਾਰਾ ॥ (੪੭੮-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind has fallen into the whirlpool of anxiety.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥ (੪੭੮-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without Almighty's Name (Naam), how can I cross over to the other side? ||3||

ਦੇਹਿ ਬਿਮਲ ਮਤਿ ; ਸਦਾ ਸਰੀਰਾ ॥ (੪੭੮-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, Dear Almighty, please, bless my body with pure intellect;

ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ; ਗੁਨ ਰਵੈ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (੪੭੮-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

in peace and poise, I (Kabir) shall sing your praises. ||4||3||12||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੮-੧੭)

Aasaa:

Prologue: A group of Qazis came to Bhagat Kabit Ji and ask him to follow them for pilgrimage in Mecca.

ਹਜ ਹਮਾਰੀ ; ਗੋਮਤੀ ਤੀਰ ॥ (ਹੱਜ ਬੋਲੋ) (੪੭੮-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My pilgrimage to Mecca is to go to those whose intellect is filled with divine knowledge;

ਜਹਾ ਬਸਹਿ ; ਪੀਤੰਬਰ ਪੀਰ ॥੧॥ (੪੭੮-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
within those Almighty the Master of Universe resides. ||1||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਕਿਆ ਖੂਬੁ ਗਾਵਤਾ ਹੈ ॥ (੪੭੮-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Great! Great! Is the group of Saint who sing Almighty's wonderful praises.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਤਾ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੮-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Almighty's Name uttered by such Saints is pleasing to my mind. ||1||Pause||

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ; ਕਰਹਿ ਖਵਾਸੀ ॥ (੪੭੯-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Naarada the sage, and Saraswati the goddess of knowledge, serves such Almighty,

ਪਾਸਿ ਬੈਠੀ ; ਬੀਬੀ ਕਵਲਾ ਦਾਸੀ ॥੨॥ (੪੭੯-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The goddess of Maya, Lakhshmi sits by Him as His slave. ||2||

ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ ; ਜਿਹਵਾ ਰਾਮੁ ॥ (੪੭੯-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Those saints who have rosary around their neck, and utters Almighty's Name with their tongue;

ਸਹੰਸ ਨਾਮੁ ਲੈ ਲੈ ; ਕਰਉ ਸਲਾਮੁ ॥੩॥ (੪੭੯-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I repeat a thousand times the name of such Saints and bow in reverence to them. ||3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (੪੭੯-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Bhagat Kabir Ji says , I sing the Praises of Almighty's Virtues;

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ; ਦੋਊ ਸਮਝਾਵਉ ॥੪॥੪॥੧੩॥ (੪੭੯-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I preach to both Hindus and Muslims to utter Almighty's praises. ||4||4||13||

ਆਸਾ ; ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ ੯ ; ਦੁਤੁਕੇ ੫ (ਨੌਂ, ਪੰਜ ਬੋਲੋ) (੪੭੯-੪)
Aasaa, Kabir Ji, 9 Panch-Padas, 5 Du-Tukas:
Prologue: Bhagat Kabir Ji saw a female gardener breaking leaves and flowers from its branches to perform Puja (devotion) of the statues of deities. Bhagat Ji uttered the following shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੭੯-੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ਮਾਲਿਨੀ ; ਪਾਤੀ ਪਾਤੀ ਜੀਉ ॥ (੪੭੯-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You tear off the flowers from its branches, O gardener, but in each and every leaf (flower), there is alive.

ਜਿਸੁ ਪਾਹਨ ਕਉ ਪਾਤੀ ਤੋਰੈ ; ਸੋ ਪਾਹਨ ਨਿਰਜੀਉ ॥੧॥ (੪੭੯-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That stone idol, for which you tear off those flowers, that stone idol is lifeless. ||1||

ਭੂਲੀ ਮਾਲਨੀ ; ਹੈ ਏਉ ॥ (੪੭੯-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In this, you are mistaken, O gardener.

ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਜਾਗਤਾ ਹੈ ਦੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੯-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The True Guru is the Living Almighty means serve such Guru. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਾਤੀ ਬਿਸਨੁ ਡਾਰੀ ; ਫੂਲ ਸੰਕਰਦੇਉ ॥ (੪੭੯-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Brahma is in the leaves, Vishnu is in the branches, and Shiva is in the flowers.

ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਪ੍ਰਤਖਿ ਤੋਰਹਿ ; ਕਰਹਿ ਕਿਸ ਕੀ ਸੇਉ ॥੨॥ (੪੭੯-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When you break these three gods, whose service are you performing? ||2||

ਪਾਖਾਨ ਗਢਿ ਕੈ ਮੂਰਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ; ਦੇ ਕੈ ਛਾਤੀ ਪਾਉ ॥ (੪੭੯-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The sculptor carves the stone and fashions it into an idol, placing his feet upon its chest,

ਜੇ ਏਹ ਮੂਰਤਿ ਸਾਚੀ ਹੈ ; ਤਉ ਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇ ਖਾਉ ॥੩॥ (੪੭੯-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If this stone god was true, it would devour the sculptor for this! ||3||

ਭਾਤੁ ਪਹਿਤਿ ਅਰੁ ਲਾਪਸੀ ; ਕਰਕਰਾ ਕਾਸਾਰੁ ॥ (੪੭੯-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Rice and lintels (beans), candies, cakes and cookies

ਭੋਗਨਹਾਰੇ ਭੋਗਿਆ ; ਇਸੁ ਮੂਰਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ਛਾਰੁ ॥੪॥ (੪੭੯-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the priest enjoys these, while he puts just an iota of the food in the idols mouth and later cleans it with ash to prevent ants. ||4||

ਮਾਲਿਨਿ ਭੂਲੀ , ਜਗੁ ਭੁਲਾਨਾ ; ਹਮ ਭੁਲਾਨੇ ਨਾਹਿ ॥ (੪੭੯-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The gardener is mistaken, and the world is mistaken, but I am not mistaken.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਰਾਮ ਰਾਖੇ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੫॥੧॥੧੪॥ (੪੭੯-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , Almighty preserves me; Almighty, my King, has showered His Blessings upon me. ||5||1||14||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੯-੧੦)

Aasaa:

ਬਾਰਹ ਬਰਸ ਬਾਲਪਨ ਬੀਤੇ ; ਬੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਤਪੁ ਨ ਕੀਓ ॥ (੪੭੯-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Twelve years pass in childhood, and for another twenty years, he does not practice self-discipline and austerity.

ਤੀਸ ਬਰਸ ਕਛੁ ਦੇਵ ਨ ਪੂਜਾ ;
ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ॥੧॥ (੪੭੯-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

For another thirty years, he does not worship Almighty in any way, and then, when he is old, he repents and regrets. ||1||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ; ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ (੪੭੯-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He waste his entire life in pride by claiming everything to be his property.

ਸਾਇਰੁ ਸੋਖਿ ;
ਭੁਜੰ ਬਲਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (‘ਬਲੱਇਓ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੭੯-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The pool of his power has dried up dried by his old age. ||1||Pause||

ਸੂਕੇ ਸਰਵਰਿ , ਪਾਲਿ ਬੰਧਾਵੈ ; ਲੂਣੈ ਖੇਤਿ , ਹਥ ਵਾਰਿ ਕਰੈ ॥ (੪੭੯-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He makes a dam around the dried-up pool, and with his hands, he makes a fence around the harvested field as both of this attempts are useless,

ਆਇਓ ਚੋਰੁ ਤੁਰੰਤਹ ਲੇ ਗਇਓ ;
ਮੇਰੀ ਰਾਖਤ ਮੁਗਧੁ ਫਿਰੈ ॥੨॥ (੪੭੯-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the thief of Death comes, he quickly carries away what the fool had tried to preserve as his own. ||2||

ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਕਰ ਕੰਪਨ ਲਾਗੇ ; ਨੈਨੀ ਨੀਰੁ ਅਸਾਰ ਬਹੈ ॥ (੪੭੯-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

His feet and head and hands begin to tremble, and the tears flow copiously from his eyes;

ਜਿਹਵਾ ਬਚਨੁ ਸੁਧੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ ;
ਤਬ ਰੇ ਧਰਮ ਕੀ ਆਸ ਕਰੈ ॥੩॥ (੪੭੯-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

His tongue has not spoken the correct words, but now, he hopes to practice religion! ||3||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ;
ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਓ ॥ (੪੭੯-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If the Dear Almighty shows His Mercy, one who concentrates in Him, obtains the benefit of Almighty's Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ;
ਅੰਤੇ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲਿਓ ॥੪॥ (੪੭੯-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, he receives the wealth of Almighty's Name, which alone shall go with him, when he departs in the end. ||4||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਅਨੁ ਧਨੁ ਕਛੂਐ ਲੈ ਨ ਗਇਓ ॥ ('ਅਨੁ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੪੭੯-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , listen, O Saints one shall not take any other wealth with him besides Almighty's Name.

ਆਈ ਤਲਬ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕੀ ;
ਮਾਇਆ ਮੰਦਰ ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ॥੫॥੨॥੧੫॥ (੪੭੯-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the instruction comes from the King, Sustainer of the Universe, the mortal departs, leaving behind his wealth and mansions. ||5||2||15||

ਆਸਾ ॥ (੪੭੯-੧੭)

Aasaa:

Prologue: Bhagat Kabir Ji utters sermon to those who envy the other who own worldly wealth and enjoyments.

ਕਾਹੂ ਦੀਨੇ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ; ਕਾਹੂ ਪਲਘ ਨਿਵਾਰਾ ॥ (੪੭੯-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
To some, Almighty has given silks and satins, and to some, beds decorated with cotton ribbons.

ਕਾਹੂ ਗਰੀ ਗੋਦਰੀ ਨਾਹੀ ; ਕਾਹੂ ਖਾਨ ਪਰਾਰਾ ॥੧॥ (੪੭੯-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Some do not even have a poor patched coat, and some live in thatched huts. ||1||

ਅਹਿਰਖ ਵਾਦੁ ; ਨ ਕੀਜੈ ਰੇ ਮਨ ॥ (ਅ-ਹਿਰਖ ਬੋਲੋ) (੪੭੯-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Do not indulge in envy and arguement, O my mind.

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ; ਰੇ ਮਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੭੯-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
By continually doing good deeds, these are obtained, O my mind. ||1||Pause||

ਕੁਮ੍ਹਾਰੈ ਏਕ ਜੁ ਮਾਟੀ ਗੂੰਧੀ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਨੀ ਲਾਈ ॥ (੪੭੯-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The Creator (Almighty) is a potter who made the pots od this body with the same clay of five principal elements, and decorated the pots with colors of deeds (karam) in different ways.

ਕਾਹੂ ਮਹਿ , ਮੋਤੀ ਮੁਕਤਾਹਲ ; ਕਾਹੂ , ਬਿਆਧਿ ਲਗਾਈ ॥੨॥ (੪੭੯-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Into some pots of this body, he fills with ordinary pearls of divine virtues, some with special pearls of salvation and while to others he fills with the filth of evil deeds. ||2||

ਸੂਮਹਿ ਧਨੁ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੀਆ ; ਮੁਗਧੁ ਕਹੈ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (੪੭੯-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Almighty gave wealth to the miser for him to preserve, but the fool calls it his own means if the wealth belongs to him he would spend it.

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੈ ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥ (੪੮੦-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When the Messenger of Death strikes him with his club, in an instant, everything is settled means that he then pays for his sinful deeds. ||3||

ਹਰਿ ਜਨੁ ਊਤਮੁ ਭਗਤੁ ਸਦਾਵੈ ; ਆਗਿਆ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (੪੮੦-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Almighty's humble servant is called the most exalted Saint; he obeys Almighty's command, and obtains peace.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ; ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੪॥ (੪੮੦-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever is pleasing to Almighty, he accepts as True; he enshrines Almighty's Will within his mind. ||4||

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ; ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਝੂਠੀ ॥ (੪੮੦-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , listen, O Saints - it is false to proclaim worldly materials by calling out, "Mine, mine."

ਚਿਰਗਟ ਫਾਰਿ , ਚਟਾਰਾ ਲੈ ਗਇਓ ;
ਤਰੀ ਤਾਗਰੀ ਛੂਟੀ ॥੫॥੩॥੧੬॥ (੪੮੦-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The know of life forces (Pran) is like a bird cage by breaking which the death takes the subtle body (being, jeev) away, and all the consumptions of the body breaks away. ||5||3||16||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੦-੪)

Aasaa:

ਹਮ ਮਸਕੀਨ ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ; ਤੁਮ ਰਾਜਸੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (੪੮੦-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am Your humble servant, Almighty; Your Praises are pleasing to my mind.

ਅਲਹ ਅਵਲਿ ਦੀਨ ਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ; ਜੋਰੁ ਨਹੀ ਫੁਰਮਾਵੈ ॥੧॥ (੪੮੦-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty, the Primal Being, the Master of the poor, does not ordain that they should be oppressed. ||1||

ਕਾਜੀ ; ਬੋਲਿਆ ਬਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੦-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Qazi, it is not right to speak before Him. ||1||Pause||

ਰੋਜਾ ਧਰੈ , ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ; ਕਲਮਾ ਭਿਸਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (੪੮੦-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Keeping your fasts, reciting your prayers, and reading the Kalma, the Islamic creed, shall not take you to paradise.

ਸਤਰਿ ਕਾਬਾ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ; ('ਸੱਤਰਿ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜੇ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (੪੮੦-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Mecca is hidden within your mind means Almighty is within you, if you only knew it. ||2||

ਨਿਵਾਜ ਸੋਈ , ਜੋ ਨਿਆਉ ਬਿਚਾਰੈ ; ਕਲਮਾ ਅਕਲਹਿ ਜਾਨੈ ॥ (੪੮੦-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That should be your prayer, to administer justice. Let your Kalma be the knowledge of the unknowable Almighty.

ਪਾਚਹੁ ਮੁਸਿ , ਮੁਸਲਾ ਬਿਛਾਵੈ ; (ਮੁਸੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਤਬ ਤਉ ਦੀਨੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (੪੮੦-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Spread your prayer mat by conquering your five desires, and you shall recognize the true religion. ||3||

ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਿ , ਤਰਸ ਕਰਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ;
ਮਾਰਿ ਮਣੀ , ਕਰਿ ਫੀਕੀ ॥ (੪੮੦-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Recognize Your Master within the entire creation have mercy by refraining from killing innocent animals and make the seed of attachment & pride tasteless.

ਆਪੁ ਜਨਾਇ ਅਵਰ ਕਉ ਜਾਨੈ ;
ਤਬ ਹੋਇ ਭਿਸਤ ਸਰੀਕੀ ॥੪॥ (੪੮੦-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Qazi, recognise Almighty and make other to know Him as well; only then will you become a partner in heaven. ||4||

ਮਾਟੀ ਏਕ ਭੇਖ ਧਰਿ ਨਾਨਾ ; ਤਾ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (੪੮੦-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just like various dishes (pots) are made from the same clay, recognize the One Almighty within the entire creation.

ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ , ਭਿਸਤ ਛੋਡਿ ਕਰਿ ;
ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੫॥੪॥੧੭॥ (੪੮੦-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , although you (Qazi) wish to attain heaven but you have abandon all virtues and your mind have adopted the deeds that leads to hell. ||5||4||17||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੦-੧੦)

Aasaa:
Prologue: One, there was a Yogi who was very close to Bhagat Kabir Ji. They used to contemplate divine knowledge together. One day, the Yogi died. Looking at his dead body, Bhagat Ji uttered the following shabad;

ਗਗਨ ਨਗਰਿ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨ ਬਰਖੈ ; ਨਾਦੁ ਕਹਾ ਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥ (੪੮੦-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The nectar which used to flow from the city of the Tenth Door (Dasam Duar) and now not even a drop of the nectar comes down. Where is the music which used to be heard which was originated without a single instrument (Anhad-naad), which was contained within this body?

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਾਧੋ ; ਪਰਮ ਹੰਸੁ ਲੇ , ਸਿਧਾਨਾ ॥੧॥ (੪੮੦-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Yogi (Param-Hans, Supreme-soul) who used to reside within the physical body has been taken along by the Supreme Creator and the Transcendent Lord (Almighty). ||1||

ਬਾਬਾ ਬੋਲਤੇ , ਤੇ ਕਹਾ ਗਏ ; ਦੇਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਰਹਤੇ ॥ (੪੮੦-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Brother, tell me: where has he gone? He used stay together with this physical body,

ਸੁਰਤਿ ਮਾਹਿ ਜੋ ਨਿਰਤੇ ਕਰਤੇ ;
ਕਥਾ ਬਾਰਤਾ ਕਹਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੦-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

he used to define Almighty's form and utter the discourses relating to Almighty. ||1||Pause||

ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਕਹਾ ਗਇਓ ; ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਮੰਦਰੁ ਕੀਨ੍ਹਾ ॥ (੪੮੦-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where has the mind gone who was the player Yoga instrument of this body and who made this body as his temple? Means, where has the mind gone who created the illusion of this physical world.

ਸਾਖੀ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੈ ; ਖਿੰਚਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਲੀਨ੍ਹਾ ॥੨॥ (੪੮੦-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When Almighty withdraw the power from the life-forces, now the concentration which used to utter the words to describe real-self (Atma) is no more here.||2||

ਸ੍ਰਵਨਨ ਬਿਕਲ ਭਏ , ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ; ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਾ ਬਲੁ , ਥਾਕਾ ॥ (੪੮੦-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Yogi, together with your body, your ears who were your companions, have gone deaf, and the power of your organs is exhausted.

ਚਰਨ ਰਹੇ , ਕਰ ਢਰਕਿ ਪਰੇ ਹੈ ;
ਮੁਖਹੁ ਨ ਨਿਕਸੈ ਬਾਤਾ ॥੩॥ (੪੮੦-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your feet have failed, your hands have gone limp, and no words issue forth from your mouth. ||3||

ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਭ ਤਸਕਰ ; ਆਪ ਆਪਣੈ ਭ੍ਰਮਤੇ ॥ (੪੮੦-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Having grown weary, the five enemies and all the thieves of virtues, who used to influence the mind to direct the body to roam according to their own will.

ਥਾਕਾ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰ , ਉਰੁ ਥਾ ਕਾ ;
ਤੇਜੁ , ਸੂਤੁ ਧਰਿ , ਰਮਤੇ ॥੪॥ (੪੮੦-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The elephant form of mind who resided within the heart has grown weary, adopting the power of mind all the organs used to wonder in worldly affairs. ||4||

ਮਿਰਤਕ ਭਏ ਦਸੈ ਬੰਦ ਛੂਟੇ ; ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਸਭ ਛੋਰੇ ॥ (੪੮੦-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Yogi is dead, all the companion of the organs and sensors has been released from their respective desires.

ਕਹਤ ਕਬੀਰਾ , ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ;
ਜੀਵਤ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ॥੫॥੫॥੧੮॥ (੪੮੦-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , one who concentrates on Almighty, breaks his worldly bonds, even while yet alive. ||5||5||18||

ਆਸਾ , ਇਕਤੁਕੇ ੪ ॥ (ਇੱਕ-ਤੁਕੇ ਚਾਰ ਬੋਲੋ) (੪੮੦-੧੬)

Aasaa, 4 Ik-Tuke:

ਸਰਪਨੀ ਤੇ ਊਪਰਿ ; ਨਹੀ ਬਲੀਆ ॥ (੪੮੦-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

No one is more powerful than the she-serpent, which is Maya,

ਜਿਨਿ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਛਲੀਆ ॥੧॥ (੪੮੦-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

who deceived even Brahma, Vishnu and Shiva. ||1||

ਮਾਰੁ ਮਾਰੁ ਸ੍ਰਪਨੀ ; ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਪੈਠੀ ॥ (੪੮੦-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Having bitten and struck the worldly engrossed ones down, she now sits within the ones who perform meditation and penance who are pure as water.

ਜਿਨਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਡਸੀਅਲੇ ; ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੦-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, I have seen her as mere illusion, who has bitten the three worlds. ||1||Pause||

ਸ੍ਰਪਨੀ ਸ੍ਰਪਨੀ ; ਕਿਆ ਕਹਹੁ ਭਾਈ ॥ (੪੮੦-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Brother, why is she called a she-serpent?

ਜਿਨਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਨਿਆ ; ਤਿਨਿ ਸ੍ਰਪਨੀ ਖਾਈ ॥੨॥ (੪੮੦-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who realizes the True Almighty, devours the she-serpent. ||2||

ਸੂਪਨੀ ਤੇ ; ਆਨ ਛੂਛ ਨਹੀ ਅਵਰਾ ॥ (੪੮੦-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the view of a scholar, there is nothing lesser then Maya and it nothing more then an illusion, although it appears to be real for an ignorant.

ਸੂਪਨੀ ਜੀਤੀ ; ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮ ਰਾ ॥੩॥ (੪੮੦-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the she-serpent (Maya) is overcome, what can the Messengers of the King of Death do? ||3||

ਇਹ ਸੂਪਨੀ ; ਤਾ ਕੀ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ॥ (੪੮੧-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This she-serpent is created by Him (Almighty).

ਬਲੁ ਅਬਲੁ ; ਕਿਆ ਇਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥੪॥ (ਅ-ਬਲੁ ਬੋਲੋ) (੪੮੧-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What power or weakness does she have by herself because Maya is fully depandant ||4||

ਇਹ ਬਸਤੀ ; ਤਾ ਬਸਤ ਸਰੀਰਾ ॥ (੪੮੧-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However Bhagat Kabir Ji acknowledges the fact that one can only stay alive as long as one consumes food and water which is form of Maya as well, therefore as long as Maya abides with the mortal, then his subtle-body (soul) abides within this body.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸਹਜਿ ਤਰੇ ਕਬੀਰਾ ॥੫॥੬॥੧੯॥ (੪੮੧-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, Kabir has easily crossed over means one can only escape from the entanglement of Maya with a True Guru's Grace. ||5||6||19||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੧-੨)

Aasaa:

ਕਹਾ ਸੁਆਨ ਕਉ ; ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨਾਏ ॥ (੪੮੧-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the benefit of reading the Simritees to a dog?

ਕਹਾ ਸਾਕਤ ਪਹਿ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੧॥ (੪੮੧-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same manner what is the benefit to sing Almighty's Praises to the devotee of Maya? ||1||

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਰਮੇ ਰਮਿ ਰਹੀਐ ॥ (੪੮੧-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With body, mind and speech remain absorbed in Almighty's Name,

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ; ਭੂਲਿ ਨਹੀ ਕਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੧-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Never utter Almighty's sermons to a devotee of Maya, even by mistake. ||1||Pause||

ਕਊਆ ; ਕਹਾ ਕਪੂਰ ਚਰਾਏ ॥ ('ਚਰਾਏ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੪੮੧-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why offer camphor to a crow, means what is the benefit of offering a camphor to a crow?

ਕਹ ਬਿਸੀਅਰ ਕਉ ; ਦੂਧੁ ਪੀਆਏ ॥੨॥ (੪੮੧-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the benefit of offering milk to drink to a snake? ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ (੪੮੧-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, the Almighty's knowledge is attained,

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ; ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (੪੮੧-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

just like the iron which touches Paras (a stone which convert 8 types of matrials into gold) becomes gold. ||3||

ਸਾਕਤੁ ਸੁਆਨੁ ; ਸਭੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (੪੮੧-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The dog, the devotees of Maya, performs sinful acts as influenced by their previous deeds,

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ (੪੮੧-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

they does the deeds pre-ordained based on their previous commited deeds. ||4||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੈ ਲੈ ; ਨੀਮੁ ਸਿੰਚਾਈ ॥ (੪੮੧-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even if one irrigates a neem tree with milk,

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਉਆ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥੭॥੨੦॥ (੪੮੧-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

still, says Kabir, its natural qualities are not changed. ||5||7||20||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੧-੭)

Aasaa:

Prologue: Bhagat Kabir Ji's wife Mata Loi Ji once asked Bhagat Ji, "Why don't you ask for the needful worldly materials from Almighty as He has offered to fulfil all your wish, each time you met Him." Bhagat Kabir Ji uttered the following Shabad illustrating the worldly materials as momentary;

ਲੰਕਾ ਸਾ ਕੋਟੁ ; ਸਮੁੰਦ ਸੀ ਖਾਈ ॥ (੪੮੧-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who owned a fortress like that of Sri Lanka, with the ocean as a moat around it,

ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ; ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (੪੮੧-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but now there is no news about that house of Raavan means that there is nothing belonging to Raavan and no one is there to talk about him. ||1||

ਕਿਆ ਮਾਗਉ ; ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ (੪੮੧-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What shall I ask for? Nothing is permanent.

ਦੇਖਤ ਨੈਨ ; ਚਲਿਓ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੧-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I see with my eyes that the world is passing away. ||1||Pause||

ਇਕੁ ਲਖੁ ਪੂਤ ; ਸਵਾ ਲਖੁ ਨਾਤੀ ॥ (੪੮੧-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Raavan had one hundred thousand (100,000) sons and one hundred twenty-five thousand (125,000) grandsons

ਤਿਹ ਰਾਵਨ ਘਰ ; ਦੀਆ ਨ ਬਾਤੀ ॥੨॥ (੪੮੧-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but now there is no one in that house of Raavan to light the wicks of the lamps means there is no one to perform any of the after-death ceremonies. ||2||

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ; ਜਾ ਕੇ ਤਪਤ ਰਸੋਈ ॥ (੪੮੧-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The moon and the sun cooked his food.

ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਜਾ ਕੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥੩॥ (੪੮੧-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The fire washed his clothes, means Raavan was so powerful and intelligent that he developed an automated technology by using the natural resources to perform his household work. ||3||

ਗੁਰਮਤਿ ; ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਬਸਾਈ ॥ (੪੮੧-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through Guru's Teachings, one whose mind is filled with the love for Almighty's Name,

ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ; ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈ ॥੪॥ (੪੮੧-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

becomes permanent, and does not go anywhere means they are never subjected to birth and death. ||4||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ (੪੮੧-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, listen Loi,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੮॥੨੧॥ (੪੮੧-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

without Almighty's Name, no one is liberated therefore why should I ask for impermanent materials. ||5||8||21||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੧-੧੧)

Aasaa:

ਪਹਿਲਾ ਪੂਤੁ ; ਪਿਛੈਰੀ , ਮਾਈ ॥ (੪੮੧-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Mai, in the beginning the Being (Jeev) was pure but later under the influence of sensor organ desires, he become impure means that the being (jeev) became subjected to birth and death.

ਗੁਰੁ ਲਾਗੋ ; ਚੇਲੇ ਕੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੪੮੧-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Mind is made the Guru and being (jeev) falls at the feet of the mind as a disciple. ||1||

ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ; ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ੍ ਭਾਈ ॥ (੪੮੧-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Brother! listen to this surprising thing,

ਦੇਖਤ ; ਸਿੰਘੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੧-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I saw the lion herding the cows means that the creator's power (lion) is herding this being (jeev) like cows to eat the grass of desires. ||1||Pause||

ਜਲ ਕੀ ਮਛੁਲੀ ; ਤਰਵਰਿ ਬਿਆਈ ॥ (੪੮੧-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The fish of the water gives birth upon a tree means that the intellect liked fish which resides in the water of Almighty gives birth on the tree of bad company,

ਦੇਖਤ ; ਕੁਤਰਾ ਲੈ ਗਈ ਬਿਲਾਈ ॥੨॥ (੪੮੧-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I saw a cat carrying away a dog means that the dog form of contentment is carried way by the cat of Trishna (Trishna – thrist for worldly materials). ||2||

ਤਲੈ ਰੇ ਬੈਸਾ ; ਊਪਰਿ ਸੂਲਾ ॥ (੪੮੧-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The branches are below, and the roots are above means that the branches of virtues are suppressed by the root of ignorance,

ਤਿਸ ਕੈ ਪੇਡਿ ; ਲਗੇ ਫਲ ਫੂਲਾ ॥੩॥ (੪੮੧-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The trunk of that tree bears fruits and flowers means that the ignorance root trunk bears the flowers evil deeds and bears the fruit of pain . ||3||

ਘੋਰੈ ਚਰਿ ; ਭੈਸ ਚਰਾਵਨ ਜਾਈ ॥ (੪੮੧-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Riding a horse, the buffalo takes him out to graze means that riding the horse of life-forces the subtle-body grazes in the cycle of birth and death.

ਬਾਹਰਿ ਬੈਲੁ ; ਗੋਨਿ ਘਰਿ ਆਈ ॥੪॥ (੪੮੧-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The bull of endurance is left outside, while the load of desires has come into the home of Antahkaran. ||4||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਜੁ ਇਸ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ (੪੮੧-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , one who understands this Shabad (hymn),

ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥੫॥੯॥੨੨॥ (੪੮੧-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and by chanting Almighty's Name, realises the truth about bondage and liberation. ||5||9||22||

ਬਾਈਸ ਚਉਪਦੇ , ਤਥਾ ਪੰਚਪਦੇ

ਆਸਾ , ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ; ਦੁਤੁਕੇ ੭ ; ਇਕ ਤੁਕਾ ੧

(ਤਿ-ਪਦੇ, ਅੱਠ, ਦੁ-ਤੁਕੇ, ਸੱਤ, ਇੱਕ ਤੁਕਾ ਇੱਕ ਬੋਲੋ) (੪੮੧-੧੫)

22 Chau-Padas And Panch-Padas, Aasaa Of Kabir Ji, 8 Tri-Padas, 7 Du-Tukas, 1 Ik-Tuka Ik:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੮੧-੧੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ; ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥ (੪੮੧-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty created the body from sperm, and protected it in the fire pit of mother's womb.

ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ; ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (੪੮੧-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

For ten months He preserved you in your mother's womb, and then, after you were born, you became attached to Maya means that Almighty who protected you in mother's womb will also provide you with food then why are you entangled in greed. ||1||

ਪ੍ਰਾਨੀ , ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ; ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥ (੪੮੧-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mortal, why have you attached yourself to greed, and lost the jewel of life?

ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ , ਕਰਮ ਭੂਮਿ ;
ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੧-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have obtained this human form because of your previous deeds (Pralbad), but you did not plant the seeds of good actions in the earth of this life. ||1||Pause||

ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ; ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥ (੪੮੧-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

From an infant, you grow as a youth and then have grown old, but you did not perform any good deed and remained engrossed in evil desires, death which suppose to come close day by day has now arrived.

ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ; ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥ (੪੮੧-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Messenger of Death comes and grabs you by your hair, then upon looking at hell why do you cry out, why not meditate on Almighty now? ||2||

ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ; ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥ (੪੮੨-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You hope for long life, while Death counts your breaths,

ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ; ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥ (੪੮੨-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, that this world is merely stage for game means that in not real, so throw the dice of remembering Almighty. ||3||1||23||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੨-੨)

Aasaa:

Prologue: Once, there was wedding in Bhagat Kabir Ji's family. Everyone came to invite Bhagat Ji to attend the wedding but Bhagat Ji told them that he was also getting married. So, how can he attend another wedding ceremony at the same time? Everyone was surprised and asked Bhagat Ji where will be his wedding taking place. Bhagat Ji uttered the following Shabad;

ਤਨੁ ਰੈਨੀ , ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ; ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥ (੪੮੨-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
(ਇਥੇ ਪਾਠ ਪੁਨ ਤੇ ਰਪਿ ਵਖਰਾ (ਜੁਦਾ) ਹੈ, ਬਾਕੀ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਪੁਨਰਪਿ ਪਾਠ ਇਕੱਠੇ ਹਨ)

I make my body the dying vat, and within it, I dye my mind with Almighty's love. I make the leader saints as my marriage guests.

ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ;
ਆਤਮ , ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥ (੪੮੨-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I take my marriage vows with Almighty, my King; my intellect is imbued with His Love. ||1||

ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ , ਦੁਲਹਨੀ ; ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥ (੪੮੨-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sing, sing, O brides of Almighty (the bhagats), the marriage songs of Almighty.

ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ; ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੨-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty, my King, has come to my house as my Husband. ||1||Pause||

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ; ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥ (੪੮੨-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within the Antahkaran, I have made my bridal pavilion of knowledge, ascetic, self-decipline and liberation, and I have uttered the versus of ultimate knowledge.

ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ; ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥ (੪੮੨-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have obtained Almighty King as my Husband - such is my great good fortune. ||2||

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ , ਕਉਤਕ ਆਏ ; ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥ (੪੮੨-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The angles, holy men, silent sages, and the 330,000,000 deities have come in their heavenly chariots to see this spectacle means that even the deities yearn to have the sight of the one who is united with Almighty .

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ;
ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥ (੪੮੨-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , I have been taken in marriage by the One Supreme Being means Almighty has united me in His form. ||3||2||24||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੨-੬)

Aasaa:

ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ; ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥ (੪੮੨-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am troubled by my ignorance form of mother-in-law and loved by my self-existence form of father-in-law; I fear even the name of my husband's elder brother, the Righteous King (Dharamraj).

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ; ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥ (੪੮੨-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my mates and companion saints, my sensors form of husband's sister, has made my life miserable and I am burning with the pain of separation from ascetic form of husband's younger brother.||1||

ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ , ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ;
ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥ (੪੮੨-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My intellect has gone insane, since I forgot Almighty. How can I lead a virtuous lifestyle?

ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ , ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ;
ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੨-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty rests in the bed of my Antahkaran, but I cannot see Him with my intellect eyes means that I do not acknowledge Him as my real-self. Unto whom should I tell my sufferings? ||1||Pause||

ਬਾਪੁ ਸਾਵਕਾ , ਕਰੈ ਲਰਾਈ ; ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥ (੪੮੨-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The body form of father of has been fighting from the beginning means that from the birth till now has always been demanding and Maya has made me mad.

ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ; ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ (੪੮੨-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I stayed with my elder brother form of knowledge, then I was loved by my Husband Almighty. ||2||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ , ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ; ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੪੮੨-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , the five passions argue with me, and in these arguments, my human life is wasting away.

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ;
ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥ (੪੮੨-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The false Maya has bound the whole world, but I have obtained peace, chanting Almighty's Name. ||3||3||25||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੨-੧੧)

Aasaa:
Prologue: A Brahmin by the name of Mukanda teased Bhagat Kabir Ji that he belongs to low caste, Bhagat Ji uttered the following Shabad;

ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ; (**'ਤਾਨਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ**)
ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (੪੮੨-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In my house, I constantly weave the thread, while you wear the thread around your neck, O Brahmin means that I (Bhagat Kabir Ji) have plenty amount of thread at home and you (Brahmin) are proud of a few thread around your neck which makes you a brahmin .

ਤੁਮ੍ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ; ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ (੪੮੨-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You read the Vedas and Gyatri mantraa, while I have enshrined Almighty the Sustainer of Universe within my heart. ||1||

ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ , ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ;
ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ (੪੮੨-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon my tongue I have Almighty's Name, within my eyes I see Almighty, and within my heart, abides the Almighty, Sustainer of the Universe's concentration.

ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ;
ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੨-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When you are interrogated at Death's door, O Mukanda, what will you say then? ||1||Pause||

ਹਮ ਗੋਰੂ , ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ; ਜਨਮ ਜਨਮ ਰਖਵਾਰੇ ॥ (੪੮੨-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Brahmin, I am a cow, and You are the herdsman, You are suppose to the protector in every lifetime, but

ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ; ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ (੪੮੨-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

you have never taken me across the worldly river to graze bliss on the other side, therefore what sort of a herdsman are You? ||2||

ਤੂੰ ਬਾਮ੍ਨੁ ; ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ , ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥ (੪੮੨-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are a Brahmin, and I am a weaver of Kansi (Benares); understand the wisdom that I have uttered?

ਤੁਮ੍ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ;
ਹਰਿ ਸਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥ (੪੮੨-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You beg from emperors and kings, while I focus my concentration on Almighty means that you perform deeds with desire to obtain wealth from the Kings and I selflessly (desirelessly) ask for Almighty rememberance from Almighty alone. ||3||4||26||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੨-੧੫)

Aasaa:

ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ , ਸੁਪਨੇ ਜੈਸਾ ; ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥ (੪੮੨-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty who is the life of within all is perceived as a dream whereas the life in this world which is a dream is believed to be true.

ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ; ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥ (੪੮੨-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Believing this life to be true, it grasped strongly within, and abandoned the supreme treasure (Almighty). ||1||

ਬਾਬਾ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ ॥ (੪੮੨-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Father, through attachment being (jeev) have enshrined love and affection for Maya,

ਜਿਨਿ ; ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ , ਹਿਰਿ ਲੀਨ੍ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੨-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Attachment has attracted this being (jeev) towards Maya, which has stolen the jewel of spiritual wisdom away. ||1||Pause||

ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ; ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ (੪੮੨-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just like a moth sees flames of fire with its eyes but it still becomes affectionately entangled and does not see the fire means does not bother about the consequences.

ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ; ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨਿ ਲਾਗਿ ॥੨॥ (੪੮੨-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same manner a fool human attaches to gold and woman; and does not remember the noose of Death. ||2||

ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ; ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੋਇ ॥ (੪੮੨-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, O Being (Jeev)! Contemplate upon this fact and abandon evil desires; Almighty is a ship to ferry across the dreadful worldly ocean.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ;
ਦੁਤੀਅ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੩॥੫॥੨੭॥ (੪੮੨-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , such is Almighty, the Life of the World; there is no one equal to Him. ||3||5||27||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੨-੧੯)

Aasaa:

ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ; ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (੪੮੩-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the past when I was ignorant, I have taken many forms, but now after obtaining wisdom I not able to take anymore form.

ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥ (੪੮੩-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The strings of attachment and wires of desireful deeds of the body form of musical instrument are worn out, and my intellect resides in Almighty's Name. ||1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ॥ (੪੮੩-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now, I no longer know how to dance in cycle of birth and death.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਮੰਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੩-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind no longer beats the drum og ignorance. ||1||Pause||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ ॥ (੪੮੩-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have burnt away sexual desire, anger and attachment to Maya, and the pitcher of my Trishna (thirst for worldly materials) has burst.

ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ;
ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੂਟੀ ॥੨॥ (੪੮੩-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The gown of sensuous pleasures is worn out, and all my doubts have been dispelled. ||2||

ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ; ਚੂਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ (੪੮੩-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

All my conflict and strife are ended since I have seen Almighty within the entire creation.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥ (੪੮੩-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , when Almighty showed His Favor, I obtained Him, the Perfect One. ||3||6||28||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੩-੫)

Aasaa:
Prologue: Bhagat Kabir Ji uttered the following Shabad while speaking to a Qazi.

ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ; ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (੪੮੩-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You keep your fasts to please Almighty, while you murder other beings for the pleasure of the tongue.

ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ; ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥ (੪੮੩-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You look after your own interests, and so not see the interests of others means that you don't have mercy on the other beings knowing that they do feel pain as well, then what is the benefit of practicing the religious rituals? ||1||

ਕਾਜੀ , ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੋਹੀ ਮਹਿ , ਤੇਰਾ ;
ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ (੪੮੩-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Qazi, the One Almighty is within you who is always on your side means that He is within all and remains on everyone's side , but you do not contemplate and understand.

ਖਬਰਿ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ;
ਤਾ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੩-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You do not understand, as you are blinded by religious fanatism (fanatic), and your life is of no account at all. ||1||Pause||

ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ; ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (੪੮੩-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your holy scriptures the Al-Quran say that Almighty is True, and that he is neither male nor female.

ਪਢੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ;
ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (੪੮੩-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Fool, you do keep up with Almighty within your heart, so what is the use of reading and pondering on religious scriptures. ||2||

ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ; ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ (੪੮੩-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty is hidden in every heart; reflect upon this in your mind.

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ;
ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥੩॥੭॥੨੯॥ (੪੮੩-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The One Almighty is within both Hindu and Muslim; Bhagat Kabir proclaims this out loud. ||3||7||29||

ਆਸਾ ॥ ਤਿਪਦਾ ॥ ਇਕਤੁਕਾ ॥ (ਤਿ-ਪਦਾ, ਇੱਕ-ਤੁਕਾ ਬੋਲੋ) (੪੮੩-੯)

Aasaa, Ti-Pada, Ik-Tuka:

ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ; ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥ (੪੮੩-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have decorated myself with all virtuous practices to meet my Husband Almighty.

ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ; ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥(ਜਗ-ਜੀਵਨ, ਗੁਸਾਈਂ ਬੋਲੋ)(੪੮੩-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But Almighty, the Life within all, the Master of the Universe, has not come to meet me because my practices were without true love. ||1||

ਹਰਿ ਮੇਰੋ ਪਿਰੁ ; ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਹੁਰੀਆ ॥ (੪੮੩-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty is my Husband, and I am Almighty's bride.

ਰਾਮ ਬਡੇ ; ਮੈ ਤਨਕ ਲਹੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੩-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The difference between us is that Almighty is so great, and I am infinitesimally small. ||1||Pause||

ਧਨ ਪਿਰ ; ਏਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥ (੪੮੩-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The bride and the Groom dwell together within the same physical body.

ਸੇਜ ਏਕ ; ਪੈ ਮਿਲਨੁ ਦੁਹੇਰਾ ॥੨॥ (੪੮੩-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They lie upon the one bed (Antahkaran), but their union is difficult. ||2||

ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ; ਜੋ ਪੀਅ ਭਾਵੈ ॥ (੪੮੩-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Blessed is the soul-bride, who is pleasing to her Husband Almighty.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥੮॥੩੦॥ (੪੮੩-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , she shall not have to be reincarnated again. ||3||8||30||

ਆਸਾ , ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਦੁਪਦੇ (ਦੁ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੪੮੩-੧੩)

Aasaa, Sri Kabir Ji, Du-Pade:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੮੩-੧੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹੀਰੈ , ਹੀਰਾ ਬੇਧਿ , ਪਵਨ ਮਨੁ ; ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (੪੮੩-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Diamond of Almighty pierces into the diamond of being (jeev), the fickle mind waving like the wind is easily absorbed into Him.

ਸਗਲ ਜੋਤਿ ਇਨਿ ਹੀਰੈ ਬੇਧੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ (੪੮੩-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This Almighty Diamond's light enshrines within sun, moon and other source of lights; through the True Guru's Teachings, I have found Him. ||1||

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ; ਅਨਾਹਦ ਬਾਨੀ ॥ (੪੮੩-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The discourse of Almighty is the flowing consistently and endlessly,

ਹੰਸੁ ਹੁਇ ; ਹੀਰਾ ਲੇਇ ਪਛਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੩-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

by becoming a swan (who separates water and milk), one recognizes the Diamond of Almighty means one who attains knowledge to differentiate between true and false recognises Almighty. ||1||Pause||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਹੀਰਾ ਅਸ ਦੇਖਿਓ ; ਜਗ ਮਹ ਰਹਾ ਸਮਾਈ ॥ (੪੮੩-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , I have seen such a Diamond, permeating and pervading in the entire universe.

ਗੁਪਤਾ ਹੀਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ;
ਜਬ ਗੁਰ ਗਮ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥ (੪੮੩-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The hidden diamond became visible, when the Guru revealed it to me by enlightening me. ||2||1||31||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੩-੧੭)

Aasaa:

ਪਹਿਲੀ ਕਰੂਪਿ ਕੁਜਾਤਿ ਕੁਲਖਨੀ ; (ਕੁ-ਰੂਪਿ, ਕੁ-ਜਾਤਿ, ਕੁ-ਲਖਨੀ ਬੋਲੋ)
ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਬੁਰੀ ॥ (੪੮੩-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My intellect were earlier ugly by having evil desires, low social status by joining bad company and bad character by embracing false outfits therefore it is evil in this world as well as the next world.

ਅਬ ਕੀ ਸਰੂਪਿ ਸੁਜਾਨਿ ਸੁਲਖਨੀ ; (ਸੁ-ਜਾਨਿ, ਸੁ-ਲਖਨੀ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜੇ ਉਦਰਿ ਧਰੀ ॥੧॥ (੪੮੩-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now after my intellect has embraced meditation become clean (beautiful), knower of supreme (wise) and knowledgeable (well-behaved); naturally become the container of knowledge. ||1||

ਭਲੀ ਸਰੀ ; ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਪਹਿਲੀ ਬਰੀ ॥ (੪੮੩-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It has turned out so well, that my earlier intellect has died,

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਉ ; ਮੇਰੀ ਅਬ ਕੀ ਧਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੩-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and the Almighty sided intellect which is embraced lives throughout the ages. ||1||Pause||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਜਬ ਲਹੁਰੀ ਆਈ ; ਬਡੀ ਕਾ ਸੁਹਾਗੁ ਟਰਿਓ ॥ (੪੮੩-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , when the enlighten intellect form of younger bride came, the earlier intellect form of elder bride one lost her glory.

ਲਹੁਰੀ ਸੰਗਿ ਭਈ ਅਬ ਮੇਰੈ ;
ਜੇਠੀ ਅਉਰੁ ਧਰਿਓ ॥੨॥੨॥੩੨॥ (੪੮੩-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The younger bride (divine intellect) is with me now, and the elder one has been taken by other ignorant person. ||2||2||32||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੪-੧)

Aasaa:
Prologue: Bhagat Kabir Ji's uttered the following shabad, containing his mother's complaints;

ਮੇਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ਕੋ ; ਧਨੀਆ ਨਾਉ ॥ (੪੮੪-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My daughter-in-law was first called Dhanwanti, the woman of wealth,

ਲੇ ਰਾਖਿਓ ; ਰਾਮਜਨੀਆ ਨਾਉ ॥੧॥ (ਰਾਮ-ਜਨੀਆ ਬੋਲੋ) (੪੮੪-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but now she is called Raam-jannia, the servant of Almighty. ||1||

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ; ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਧੁੰਧਰਾਵਾ ॥ (੪੮੪-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

These ascetic saints have ruined my house to dust.

ਬਿਟਵਹਿ ; ਰਾਮ ਰਮਊਆ ਲਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੪-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They have caused my son to start chanting Almighty's Name. ||1||Pause||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ ; ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (੪੮੪-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , listen, O mother:

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ; ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥੩॥੩੩॥ (੪੮੪-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

please do not slander these Saints, because of them I have done away with my low social status. ||2||3||33||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੪-੩)

Aasaa:

Prologue: Once, a group of Saints came to Bhagat Kabir Ji's house and his daughter-in-law covered her face with her head scarf. Observing this, Bhagat Ji uttered the following Shabad;

ਰਹੁ ਰਹੁ ਰੀ ਬਹੁਰੀਆ ; ਘੂੰਘਟੁ ਜਿਨਿ ਕਾਢੈ ॥ (੪੮੪-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Stay, stay, O daughter-in-law - do not cover your face with a veil,

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ; ਲਹੈਗੀ ਨ ਆਢੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੪-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

in the end, this act of covering your face shall not bring you even half a shell value. ||1||Pause||

ਘੂੰਘਟੁ ਕਾਢਿ ਗਈ ; ਤੇਰੀ ਆਗੈ ॥ (੪੮੪-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones before you used to practice the custom of veiling her face;

ਉਨ ਕੀ ਗੈਲਿ ; ਤੋਹਿ ਜਿਨਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ (੪੮੪-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

do not follow in their footsteps as they were ignorant about the glory of Almighty Saints. ||1||

ਘੂੰਘਟ ਕਾਢੇ ਕੀ ; ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥ (੪੮੪-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The only merit in veiling your face is

ਦਿਨ ਦਸ ਪਾਂਚ ; ਬਹੂ ਭਲੇ ਆਈ ॥੨॥ (੪੮੪-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

that for a few days, people will say, "What a noble bride has come". ||2||

ਘੂੰਘਟੁ ਤੇਰੋ ; ਤਉ ਪਰਿ ਸਾਚੈ ॥ (੪੮੪-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your veil shall only beautify you if

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ; ਕੂਦਹਿ ਅਰੁ ਨਾਚੈ ॥੩॥ (੪੮੪-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

you sing the praises of Almighty's virtues and abandon people's opinion and perform meditation. ||3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਬਹੂ ਤਬ ਜੀਤੈ ॥ (੪੮੪-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , the soul-bride shall win,

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਜਨਮੁ ਬਿਤੀਤੈ ॥੪॥੧॥੩੪॥ (੪੮੪-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

only if she passes her life by singing Almighty's Praises. ||4||1||34||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੪-੭)

Aasaa:

ਕਰਵਤੁ ਭਲਾ ; ਨ ਕਰਵਟ ਤੇਰੀ ॥ (੪੮੪-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I would rather be cut apart by a saw, than have You turn Your back on me.

ਲਾਗੁ ਗਲੇ ; ਸੁਨੁ ਬਿਨਤੀ ਮੇਰੀ ॥੧॥ (੪੮੪-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Hug me close, and listen to my prayer. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ ; ਮੁਖੁ ਫੇਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (੪੮੪-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am a sacrifice to You - please, turn Your face to me, Dear Beloved Almighty.

ਕਰਵਟੁ ਦੇ ; ਮੋ ਕਉ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੪-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why have You turned Your back to me? Why have You killed me? ||1||Pause||

ਜਉ ਤਨੁ ਚੀਰਹਿ ; ਅੰਗੁ ਨ ਮੋਰਉ ॥ (੪੮੪-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even if You cut my body apart, I shall not pull my limbs away from You.

ਪਿੰਡੁ ਪਰੈ ; ਤਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੋਰਉ ॥੨॥ (੪੮੪-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even if my body falls, I shall not break my bonds of love with You. ||2||

ਹਮ ਤੁਮ ਬੀਚੁ ; ਭਇਓ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (੪੮੪-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Between You and I, there is no other.

ਤੁਮਹਿ ਸੁ ਕੰਤ ; ਨਾਰਿ ਹਮ ਸੋਈ ॥੩॥ (੪੮੪-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are the Husband Almighty, and I am the soul-bride. ||3||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ; ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ॥ (੪੮੪-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , listen, O people:

ਅਬ ; ਤੁਮਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩੫॥ (੪੮੪-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Before this I was not emlightened but now that I have realised my real-self, I will place reliance in you. ||4||2||35||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੪-੧੦)

Aasaa:

ਕੋਰੀ ਕੋ ਕਾਹੂ ; ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ (੪੮੪-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

(Bhagat Ji answer a Pandit who looked down on his caste) Dear Pandit, no one understood the secter of my caste (Julaha-Weaver - cloth maker),

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਨਿ ; ਤਨਾਇਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੪-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty is the greatest Julaha as He have created Maya and stretched out the fabric of the whole world, therefore all the beings (jeev) are Julaha as well. ||1||Pause||

ਜਬ ਤੁਮ ਸੁਨਿ ਲੇ ; ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ (੪੮੪-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When you listen to the Vedas and the Puraanas,

ਤਬ ਹਮ ; ਇਤਨਕੁ ਪਸਰਿਓ ਤਾਨਾਂ ॥੧॥ (੪੮੪-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

you shall know that the whole world is only a small piece of His woven fabric stretched with Maya. ||1||

ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਕੀ ; ਕਰਗਹ ਬਨਾਈ ॥ (੪੮੪-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has made the earth and sky His loom.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ; ਸਾਥ ਚਲਾਈ ॥੨॥ (੪੮੪-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon it, He moves the two bobbins of the sun and the moon. ||2||

ਪਾਈ ਜੋਰਿ , ਬਾਤ ਇਕ ਕੀਨੀ ; ਤਹ ਤਾਂਤੀ , ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ (੪੮੪-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty kept everyone's matters under Him and this is how He has placing His feet together, my mind is pleased with that Almighty Julaha (Weaver).

ਜੋਲਾਹੇ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਚੀਨ੍ਹਾਂ ; ਘਟ ਹੀ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਾਂ ॥੩॥ (੪੮੪-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I a Julaha, have come to understand my real-self, and recognize Almighty within my heart. ||3||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ; ਕਾਰਗਹ ਤੋਰੀ ॥ (੪੮੪-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , when Almighty the Weaver breaks his weaving comb means He decides to eliminate the entire creation,

ਸੂਤੈ ਸੂਤ ; ਮਿਲਾਏ ਕੋਰੀ ॥੪॥੩॥੩੬॥ (੪੮੪-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the Weaver shall blend all the thread form of being (jeev) into with His Supreme power thread. ||4||3||36||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੪-੧੪)

Aasaa:

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ , ਜੇ ਤੀਰਥ ਨਾਵੈ ; **(ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਸੁ ਬੈਕੁੰਠ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ (੪੮੪-੧੪,ਆਸਾ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

(Bhagat Ji utters these Shabad for the hypocrites) Dear Brother, if the Antahkaran is filled with the filth of attachment love and envy, even if one bathes at sacred places of pilgrimage, still, he shall not go to heaven means one never attains liberation.

ਲੋਕ ਪਤੀਣੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਨਾਹੀ ਰਾਮੁ ਅਯਾਨਾ ॥੧॥ **(ਅਇਆਨਾ ਬੋਲੋ)** (੪੮੪-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Nothing is gained by trying to please others with physical deeds although one can be smart enough to deceive other people but Almighty cannot be fooled as He is not a child and He knows everything. ||1||

ਪੂਜਹੁ ਰਾਮੁ ; ਏਕੁ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥ (੪੮੪-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Worship the One Almighty who is the form of enlightment.

ਸਾਚਾ ਨਾਵਣੁ ; ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਬੋਲੋ)** (੪੮੪-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The true cleansing bath is service to the Guru. ||1||Pause||

ਜਲ ਕੈ ਮਜਨਿ , ਜੇ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ; **(ਮੱਜਨਿ ਬੋਲੋ)**
ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੇਂਡੁਕ ਨਾਵਹਿ ॥ **(ਨ੍ਹਾਵਹਿ ਬੋਲੋ)** (੪੮੪-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If salvation can be obtained by bathing in water, then what about the frog, which is always bathing in water?

ਜੈਸੇ ਮੇਂਡੁਕ , ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵਹਿ ॥੨॥ (੪੮੪-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As is the frog, so is that ignorant and egoistic mortal; he is reincarnated, over and over again. ||2||

ਮਨਹੁ ਕਠੋਰੁ , ਮਰੈ ਬਾਨਾਰਸਿ ; ਨਰਕੁ ਨ ਬਾਂਚਿਆ ਜਾਈ ॥ (੪੮੪-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If the hard-hearted sinner dies in Benaares, he cannot escape hell,

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਰੈ ਹਾੜੰਬੈ ; ਤ ਸਗਲੀ ਸੈਨ ਤਰਾਈ ॥੩॥ (੪੮੪-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

And even if Almighty's Saint dies in the cursed land of Maghar (Haramba), still, he saves all his family. ||3|| (it is believed that Kansi is a blessed city by Shiva and Maghar is a cursed city by Ganesh)

ਦਿਨਸੁ ਨ ਰੈਨਿ , ਬੇਦੁ ਨਹੀ ਸਾਸਤ੍ਰੁ ; ਤਹਾ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (੪੮੪-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where there is neither day nor night, and neither Vedas nor Shaastras, even there, the Formless Almighty abides.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਨਰ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਬਾਵਰਿਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੪॥੪॥੩੭॥ (੪੮੪-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, O Ignorant mortal! concentrate on Him,. ||4||4||37||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੮੫-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਸਾ , ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ (੪੮੫-੧)

Aasaa, The Bani of Sri Naam Dev Ji:

ਏਕ , ਅਨੇਕ ਬਿਆਪਕ , ਪੂਰਕ ; ਜਤ ਦੇਖਉ , ਤਤ ਸੋਈ ॥ (੪੮੫-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

One Almighty is in the many, He is pervading and permeating; wherever I look, there He is.

ਮਾਇਆ ਚਿਤ੍ਰ ਬਚਿਤ੍ਰ , ਬਿਮੋਹਿਤ ; ਬਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (੪੮੫-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The marvellous image of Maya is so fascinating in various ways; only a rare one escapes from Maya's fascination and understands Almighty. ||1||

ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ , ਸਭੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹੈ ; ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (੪੮੫-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty was in past, is in the present and will be in future, Almighty is within the three worlds, without Almighty, there is nothing at all.

ਸੂਤੁ ਏਕੁ , ਮਣਿ ਸਤ ਸਹੰਸ ਜੈਸੇ ;
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੫-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As one thread holds hundreds and thousands of beads, He is woven into His creation. ||1||Pause||

ਜਲ ਤਰੰਗ ਅਰੁ ਫੇਨ ਬੁਦਬੁਦਾ ; ਜਲ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਹੋਈ ॥ (੪੮੫-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The waves of the water, the foam and bubbles, are not distinct from the water.

ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ , ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਲੀਲਾ ;
ਬਿਚਰਤ , ਆਨ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (੪੮੫-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The same manner the entire creation is Almighty's play of the Supreme Creator, Almighty; upon contemplation there is nothing else other then Almighty Himself. ||2||

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮੁ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ;
ਸਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਜਾਨਿਆ ॥ (੪੮੫-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All worldly materials are merely false illusions and dream in doubt the man believes it to be true.

ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਨਸਾ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੀ ; ਜਾਗਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ (੪੮੫-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Guru has instructed me to try to do good deeds, and my awakened mind has accepted the fact that Almighty Himself is within the entire creation. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ , ਹਰਿ ਕੀ ਰਚਨਾ ; ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੪੮੫-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dev, see the Creation of Almighty, and contemplate upon it in your heart.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ , ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ;
ਕੇਵਲ ਏਕ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧॥(੪੮੫-੬,ਆਸਾ,ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In each and every heart, and deep within the very nucleus of all, is the One Almighty. ||4||1||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੫-੭)

Aasaa:

ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭ , ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ;
ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਉ ॥ (੪੮੫-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Earlier I had a thought in my mind to bring the pitcher, filled with water, to bathe Almighty but then I contemplate that,

ਬਇਆਲੀਸ ਲਖ ਜੀ , ਜਲ ਮਹਿ ਹੋਤੇ ; **(ਬਇਆਲੀ-ਸ ਬੋਲੋ)**
ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੧॥ (੪੮੫-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

there are 4.2 million species of beings are in the water and Almighty is within the species as well or it also mean that how can use the water which has already been used by all the water species for Almighty? ||1||

ਜਤ੍ਰ ਜਾਉ ; ਤਤ ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ॥ (੪੮੫-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Wherever I go, Almighty is there.

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ; ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੫-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He continually plays in supreme bliss. ||1||Pause||

ਆਨੀਲੇ ਫੂਲ , ਪਰੋਈਲੇ ਮਾਲਾ ; ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਹਉ ਪੂਜ ਕਰਉ ॥ (੪੮੫-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I bring flowers to weave a garland, in worshipful adoration of Almighty.

ਪਹਿਲੇ ਬਾਸੁ ਲਈ ਹੈ ਭਵਰਹ ;
ਬੀਠਲ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੨॥ (੪੮੫-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

But the bumble bee has already sucked out the fragrance - how can I use it for Almighty? ||2||

ਆਨੀਲੇ ਦੂਧੁ , ਰੀਧਾਈਲੇ ਖੀਰੰ ; **(ਆਨੀ-ਲੇ, ਰੀਧਾਈ-ਲੇ ਬੋਲੋ)**
ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਨੈਵੇਦੁ ਕਰਉ ॥ (੪੮੫-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I carry milk and cook it to make pudding, with which to feed Almighty.

ਪਹਿਲੇ ਦੂਧੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ਬਛਰੈ ;
ਬੀਠਲੁ ਭੈਲਾ ਕਾਇ ਕਰਉ ॥੩॥ (੪੮੫-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

But the calf has already tasted the milk - how can I use it for Almighty? ||3||

ਈਭੈ ਬੀਠਲੁ , ਊਭੈ ਬੀਠਲੁ ; ਬੀਠਲ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰੁ ਨਹੀ ॥ (੪੮੫-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty is here, Almighty is there; without Almighty there is no one in this world.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਤੂੰ ਸਰਬ ਮਹੀ ॥੪॥੨॥(੪੮੫-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prays Naam Dev, Dear Almighty, You are totally permeating and pervading all places and interspaces. ||4||2||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੫-੧੨)

Aasaa:

Prologue: Once, Bhagat Naam Dev Ji abandoned all the worldly affairs to meditate. The villagers came to him and requested him not to abandon his family profession as a tailor and launder.

ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਗਜੁ ; ਜਿਹਬਾ ਮੇਰੀ ਕਾਤੀ ॥ (੪੮੫-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My mind is the yardstick (a yardstick is straight, clean and remains in hand similarly is his mind), and my tongue is the scissors,

ਮਪਿ ਮਪਿ ; ਕਾਟਉ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੧॥ (੪੮੫-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I measure my meditation (good deeds against the bad deeds) and cut off the noose of death. ||1||

ਕਹਾ ਕਰਉ ਜਾਤੀ ; ਕਹ ਕਰਉ ਪਾਤੀ ॥ (੪੮੫-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

What do I have to do with social status? What do I have to with ancestry?

ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਜਪਉ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੫-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I recite Almighty's Name, day and night. ||1||Pause||

ਰਾਂਗਨਿ ਰਾਂਗਉ ; ਸੀਵਨਿ ਸੀਵਉ ॥ (੪੮੫-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I dye myself in the color of Almighty, and sew what has to be sewn means I sew my mind with Almighty's Name with thread of love.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਘਰੀਅ ਨ ਜੀਵਉ ॥੨॥ (੪੮੫-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Without Almighty's Name, I cannot live, even for a moment. ||2||

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ (੪੮੫-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I perform meditation, and sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੩॥ (੪੮੫-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Twenty-four hours a day, I concentrate on my Master. ||3||

ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਸੂਈ ; ਰੁਪੇ ਕਾ ਧਾਗਾ ॥ (੪੮੫-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The concentration focused on thoughtless Almighty is my needle, and my memory filled with Almighty's Name is my thread.

ਨਾਮੇ ਕਾ ਚਿਤੁ ; ਹਰਿ ਸਉ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥ (੪੮੫-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Bhagat Naam Dev Ji says that my mind is attached to Almighty. ||4||3||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੫-੧੬)

Aasaa:

Prologue: Once, Bhagat Naam Dev Ji was washing clothes at a river bank and a Prince came to take his bath. After completing his bath, he forgot his rosary which were made of gold. A Sadhu who were meditating nearby pulled the rosary towards himself and hide it under his carpet. The Prince came back looking for the rosary and started beating Bhagat Naam Dev Ji while interrogating him. The Sadhu kept on sitting with his eyes closed although he knew that Bhagat Naam Dev Ji was innocent. With Almighty's grace, a strong wind blew and lifted the carpet under which the rosary was kept. The Prince apologised to Bhagat Ji and left. Observing the hypocrite Sadhu, Bhagat Naam Dev Ji uttered the following shabad;

ਸਾਪੁ ਕੁੰਚ ਛੋਡੈ ; ਬਿਖੁ ਨਹੀ ਛਾਡੈ ॥ (੪੮੫-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The snake sheds its skin, but does not lose its venom in the same manner you (the sadhu) have abandon your family and become an ascetic but you have not abandon Maya.

ਉਦਕ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ; ਬਗੁ ਧਿਆਨੁ ਮਾਡੈ ॥੧॥ (੪੮੫-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The heron appears to be meditating, but it is concentrating on the water to catch a fish in similar manner you are meditating to rob others. ||1||

ਕਾਹੇ ਕਉ ਕੀਜੈ ; ਧਿਆਨੁ ਜਪੰਨਾ ॥ (੪੮੫-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Why do you practice meditation and chanting,

ਜਬ ਤੇ ; ਸੁਧੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੫-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

when your mind is not pure? ||1||Pause||

ਸਿੰਘਚ ਭੋਜਨੁ ; ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਨੈ ॥ (੪੮੫-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

That man who kills other animals for food like a lion,

ਐਸੇ ਹੀ ; ਠਗ ਦੇਉ ਬਖਾਨੈ ॥੨॥ (੪੮੫-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

is called the god of thieves means they are great looter. ||2||

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ; ਲਾਹਿ ਲੇ ਝਗਰਾ ॥ (੪੮੫-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Bhagat Naam Dev Ji says that my Master has settled my conflicts,

ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ; ਰੇ ਦਗਰਾ ॥੩॥੪॥ (੪੮੬-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Drink in the sublime elixir of Almighty's Name, O deceitful one. (upon listening to this Shabad the Sadhu fell on Bhagat Ji's feet and ask for forgiveness). ||3||4||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੬-੧)

Aasaa:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿ ਚੀਨ੍ਹਸੀ ; ਆਸਾ ਤੇ ਨ ਭਾਵਸੀ ॥ (੪੮੬-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

One who recognizes the Supreme Creator Almighty, will never wish for any other world material again.

ਰਾਮਾ ਭਗਤਹ ਚੇਤੀਅਲੇ ; ਅਚਿੰਤ ਮਨੁ ਰਾਖਸੀ ॥੧॥ (੪੮੬-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He focuses his consciousness on Almighty's meditation, and keeps his mind free of anxiety. ||1||

ਕੈਸੇ ਮਨ ਤਰਹਿਗਾ ਰੇ ; ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਬਿਖੈ ਕੋ ਬਨਾ ॥ (੪੮੬-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O my mind, how will you cross over the worldly ocean because this entire ocean is filled with the water of evil desires.

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਕੈ ; ਭੂਲਾ ਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੬-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Gazing upon the falseness of Maya, you have gone astray, O my mind; as the pleasures of evil desires are momentary. ||1||Pause||

ਛੀਪੇ ਕੇ ਘਰਿ ਜਨਮੁ ਦੈਲਾ ; ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਭੈਲਾ ॥ (੪੮੬-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Although I am born in low caste family but I am very fortunate that I have found the Teachings of the Guru,

ਸੰਤਹ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ; ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਭੇਟੁਲਾ ॥੨॥੫॥ (੪੮੬-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

through the grace of the Saints, Naam Dev has united with Almighty. ||2||5||

ਆਸਾ , ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ (੪੮੬-੫)

Aasaa, Bani of Sri Ravi Daas Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੮੬-੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਭ੍ਰਿੰਗ ਪਤੰਗ ਕੁੰਚਰ ; ਏਕ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸ ॥ (੪੮੬-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The deer, the fish, the bumble bee, the moth and the elephant are sized and killed for their one desire. Note: Deer has desire to hear, Fish has a desire to taste, Bumble bee has a desire to smell, Moth has a desire to see and Elephant has a desire to touch.

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ , ਜਾ ਮਹਿ ; ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਆਸ ॥੧॥ (੪੮੬-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

But human has all the five desires, so what is the hope for the one who is filled with all the five incurable vices? ||1||

ਮਾਧੋ ; ਅਬਿਦਿਆ ਹਿਤ ਕੀਨ ॥ **(ਅ-ਬਿਦਿਆ ਬੋਲੋ)** (੪੮੬-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, this ignorant being (jeev) is in love with this world.

ਬਿਬੇਕ ਦੀਪ ; ਮਲੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੬-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The lamp of knowledge (wisdom) has grown dim. ||1||Pause||

ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਅਚੇਤ ਸੰਭਵ ; ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਅਸੋਚ ॥ (੪੮੬-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The creeping creatures live thoughtless lives, and cannot discriminate between good and evil.

ਮਾਨੁਖਾ ਅਵਤਾਰ ਦੁਲਭ ; ਤਿਹੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ॥੨॥ **(ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)** (੪੮੬-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

It is so difficult to obtain this human incarnation, and yet, the being (jeev) keep company with the low (lust, anger, greed, moh & ego). ||2||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਹਾ ਜਹਾ ਲਗੁ ; ਕਰਮ ਕੇ ਬਸਿ ਜਾਇ ॥ (੪੮੬-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Wherever the beings and creatures are, they are born according to the karma of their past actions.

ਕਾਲ ਫਾਸ ਅਬਧ ਲਾਗੇ ; **(ਅਬੱਧ ਬੋਲੋ)**
ਕਛੁ ਨ ਚਲੈ ਉਪਾਇ ॥੩॥ (੪੮੬-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The noose of death is unforgiving, and it shall catch the being (jeev) and non of the attempts based on intelligence to escape death has ever been successful. ||3||

ਰਵਿਦਾਸ ਦਾਸ , ਉਦਾਸ ;
ਤਜੁ ਭ੍ਰਮੁ , ਤਪਨ ਤਪੁ , ਗੁਰ ਗਿਆਨ ॥ (੪੮੬-੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, I (Bhagat Ravi Daas) am your servant, observing the reality I become ascetic and abandon the illusion of maya and embraced Guru-given spiritual wisdom which is the penance of penances.

ਭਗਤ ਜਨ , ਭੈ ਹਰਨ ; ਪਰਮਾਨੰਦ ਕਰਹੁ ਨਿਦਾਨ ॥੪॥੧॥ (੪੮੬-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, the Destroyer of the fears of Your humble devotees, end my reincarnations and make me supremely blissful in the end. ||4||1||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੬-੧੦)

Aasaa:

ਸੰਤ ਤੁਝੀ ਤਨੁ ; ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (੪੮੬-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your Saints are Your body, and their company is my life-forces (Pran),

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨ ; ਜਾਨੈ , ਸੰਤ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ (੪੮੬-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

through the True Guru's given spiritual wisdom, I know that Saints are the illuminators of the deities. ||1||

ਸੰਤ ਚੀ , ਸੰਗਤਿ ; ਸੰਤ ਕਥਾ ਰਸੁ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਝੈ ; ਦੀਜੈ , ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੬-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Academy, the Creator of deities, grant me the Society of the Saints, the sublime essence of the Saints' conversation, and the Love of the Saints. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਆਚਰਣ , ਸੰਤ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ;
ਸੰਤ ਚ , ਓਲ੍ਹਗ ਓਲ੍ਹਗਣੀ ॥੨॥ (੪੮੬-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Bless me with the Character of the Saints, the lifestyle of the Saints, and the service of the servant of the Saints. ||2||

ਅਉਰ ਇਕ ਮਾਗਉ ; ਭਗਤਿ ਚਿੰਤਾਮਣਿ ॥ (੪੮੬-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I would like to ask for another thing, please bless me with Your meditation, which shall fulfill my desires (Chinta-mani is a jewel believed to a have the ability to fulfil any wish).

ਜਣੀ ਲਖਾਵਹੁ ; ਅਸੰਤ ਪਾਪੀ ਸਣਿ ॥੩॥ (੪੮੬-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Do not show me the wicked sinners. ||3||

ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਣੈ ; ਜੋ ਜਾਣੈ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ (੪੮੬-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Bhagat Ravi Daas, he alone is wise, who knows this:

ਸੰਤ ਅਨੰਤਹਿ ; ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥੪॥੨॥ (੪੮੬-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

that there is no difference between the Saints and the Infinite Almighty. ||4||2||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੬-੧੪)

Aasaa:

ਤੁਮ ਚੰਦਨ , ਹਮ ਇਰੰਡ ਬਾਪੁਰੇ ; ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥ (੪੮੬-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You are sandalwood, and I am the poor castor oil plant but by dwelling close to you,

ਨੀਚ ਰੂਖ ਤੇ ਊਚ ਭਏ ਹੈ ; ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ (੪੮੬-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I have become exalted from a lowly tree; Your fragrance, Your wonderful fragrance now pervades within me. ||1||

ਮਾਧਉ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥ (੪੮੬-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, I seek the Sanctuary of the company of Your Saints;

ਹਮ ਅਉਗਨ ; ਤੁਮ੍ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੬-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am worthless, and You are so benevolent. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ ; ਹਮ ਬਪੁਰੇ , ਜਸ ਕੀਰਾ ॥ (੪੮੬-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You are the white and yellow silk shawl, and I am like a poor worm means that although a worm bites the shawl, the shawl still protects the worm.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ ; ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥੨॥ (੪੮੬-੧੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, this is my humble prayer before You, please bless me to remain in the Company of Your Saints, like the bee with its honey. ||2||

ਜਾਤੀ ਓਛਾ , ਪਾਤੀ ਓਛਾ ; ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (੪੮੬-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

My social status is low, my ancestry is low, and my birth is low as well.

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨ੍ਹੀ ;
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੩॥੩॥ (੪੮੬-੧੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I have not performed the service of Almighty, Almighty, says Ravi Daas the cobbler. ||3||3||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੬-੧੮)

Aasaa:

ਕਹਾ ਭਇਓ ; ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥ (੪੮੬-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

What would it matter, if my body were cut into pieces?

ਪ੍ਰੇਮੁ ਜਾਇ ; ਤਉ ਡਰਪੈ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੧॥ (੪੮੬-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

If I were to lose Your Love, Almighty, then Your humble servant would be afraid. ||1||

ਤੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ; ਭਵਨ ਮਨੁ ॥ (੪੮੬-੧੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your lotus feet are the home of my mind.

ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ;
ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੬-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Drinking in Your Nectar, I have obtained the wealth of Almighty. ||1||Pause||

ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ; ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥ (੪੮੬-੧੯, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Prosperity, adversity, property and wealth are just a veil of Maya,

ਤਾ ਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ; ਤੇਰੋ ਜਨੁ ॥੨॥ (੪੮੭-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Therefore, Your humble servant is not engrossed in it (Maya). ||2||

ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ; ਤੇਰੋ ਜਨ ॥ (੪੮੭-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your humble servant is tied by the rope of Your Love,

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਛੂਟਿਬੋ ਕਵਨ ਗੁਨ ॥੩॥੪॥ (੪੮੭-੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

says Bhagat Ravi Daas Ji, what benefit would I get by escaping from it also mean that now contemplate how will You (Almighty) escape? ||3||4||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੭-੨)

Aasaa:

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (੪੮੭-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
The ones who recites Almighty's Name with mind, body and speech, become blissful.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੭-੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
by remembering Almighty the ones who could never swim across the worldly ocean on their own, had been carried across to salvation. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ; ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥ (੪੮੭-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Through Almighty's Name, Bhagat Kabir Ji became famous and respected.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ (੪੮੭-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
The accounts of his many past incarnations were torn up. ||1||

ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ ; ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ('ਨਿਮੱਤ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੮੭-੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
When Naam Dev Ji's grandfather had to visit his village, Bhagat Naam Dev Ji was assigned to perfrom devotion at the temple; when Bhagat Ji offered milk, Almighty manifested in physical form to drink the milk.

ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ; ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ (੪੮੭-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
He shall not have to suffer the pains of reincarnation into the world again. ||2||

ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ; ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੮੭-੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Servant Ravi Daas is imbued with Almighty's Love,

ਇਉ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥ (੪੮੭-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
with Guru's Grace, I shall never to go to hell. ||3||5||

ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ; ਕੈਸੇ ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ (੪੮੭-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
How does the puppet of physical body dances around which made from five principal elements?

ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ; ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੭-੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
He looks and listens, hears and speaks, and runs around. ||1||Pause||

ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ; ਤਬ ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ (੪੮੭-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
When he acquires something, he is inflated with ego.

ਮਾਇਆ ਗਈ ; ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ (੪੮੭-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

But when his wealth is gone, then he cries and bewails. ||1||

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ; ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ (੪੮੭-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The desires which attracts being (jeev) through thought, word and deed,

ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ; ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ (੪੮੭-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

when he dies, he goes to another physical form based on his desires. ||2||

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ (੪੮੭-੭, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Bhagat Ravi Daas says, the world is just a dramatic play, O Brother.

ਬਾਜੀਗਰ ਸਉ ; ਮੋੁਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥ (੪੮੭-੮, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I have enshrined love for Almighty, the director of the show. ||3||6||

ਆਸਾ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀ ਕੀ (੪੮੭-੯)

Aasaa, The Hymns of Bhagat Dhanna Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੮੭-੯)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥ (੪੮੭-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

I wandered through countless incarnations, but the subtle mind's thirst for wealth does not end

ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ , ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੭-੧੦, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

Attached to, and stained by the poisons of sexual desire and greed, the mind has forgotten the jewel of Almighty. ||1||Pause||

ਬਿਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ; ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (੪੮੭-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

The poisonous fruit of worldly materials seems sweet to the demented mind, which does not know the principal of truth.

ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ;
ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥ (੪੮੭-੧੧, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

Turning away from virtue, his love for worldly materials increases, and he weaves again the web of birth and death. ||1||

ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ; ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥ (੪੮੭-੧੨, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

He does not know the way to unite with Almighty as such understanding does not dwells within his heart; burning in the trap, he is caught by the noose of death.

ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ , ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ;
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ , ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥ (੪੮੭-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

Gathering the poisonous fruits of pains (which comes from the tree of desires), he fills his mind with them, and he forgets Almighty, the Supreme Being, from his Antahkaran. ||2|| This was the condition of a Manmukh, in the next line Bhagat Ji describes the condition of a Gurmukh

ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ , ਗੁਰਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ;
ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ , ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ (੪੮੭-੧੩, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

The Guru has given the wealth of spiritual wisdom; practicing meditation, the mind becomes one with Him.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ , ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ;
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥ (੪੮੭-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

Embracing loving meditation of the Almighty, I have come to know peace; satisfied and satiated, I have been liberated. ||3||

ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ;
ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ('ਅ-ਛਲੀ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੮੭-੧੪, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

One who is filled with the Divine Light, recognizes the undeceivable Almighty.

ਧੰਨੈ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ;
ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ (੪੮੭-੧੫, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

I, Dhanna has obtained the wealth of Almighty by meeting the humble Saints and now I am united with Almighty. ||4||1||

ਮਹਲਾ , ੫ ॥ (੪੮੭-੧੬)

Fifth Mahl:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the following Shabad to prove the oneness of Gurbani uttered by the Gurus and the Bhagats, and also as a gratitude to Bhagat Dhanna Ji.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ; ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ (੪੮੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bhagat Naam Dev's mind was absorbed into Almighty completely through his mind, body and speech.

ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ; ਹੋਇਓ ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੭-੧੬, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The calico-printer, worth half a shell, became worth millions. ||1||Pause||

ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ (੪੮੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Abandoning weaving and stretching thread, Bhagat Kabir enshrined love for Almighty's lotus feet.

ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾਹਰਾ ; ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥ (ਗੁਨੀਅ ਬੋਲੋ) (੪੮੭-੧੭, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

A weaver from a lowly family, he became an ocean of excellence. ||1||

ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ; ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥ (੪੮੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bhagat Ravi Daas, who used to carry dead cows every day, when he renounced Maya;

ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੪੮੭-੧੮, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He became famous in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and obtained Almighty's Sight (Darshan). ||2||

ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ; ਓਹੁ ਘਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥ (੪੮੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Sain, the helper, the village drudge, became famous and his name was heard in each and every house.

ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥ (੪੮੭-੧੯, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Supreme Creator Almighty dwelled in his heart, and he was counted among the devotees. ||3||

ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟਰੋ ; ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ (੪੮੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Hearing this, Dhanna the Jaat (Farmer) applied himself to meditation,

ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ ਗੁਸਾਈਆ ; ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥ (ਗੁਸਾਂਈਆ ਬੋਲੋ) (੪੮੮-੧, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Bhagat Dhanna Ji met Almighty in physical form therefore Bhagat Ji is so very blessed. ||4||2||

ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨ , ਦਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਬਿਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਈ ॥ (੪੮੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

O my consciousness, why don't you remember the Merciful Almighty? There is no else who knows you from heart other then Almighty as there is no other then Him in this creation.

ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਕਉ ; ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੮-੨, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

You may run around the whole universe, but that alone happens which the Creator does therfore abandon your wishes. ||1||Pause||

ਜਨਨੀ ਕੇਰੇ , ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ; ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ ਦੁਆਰਾ ॥ (੪੮੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

Question : If one starts to meditate then how will he survive in theis world without earning? Answer: O Mind, the Almighty who have created this body with ten sensors (organs) within the water of the mother's womb,

ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ; ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ (੪੮੮-੩, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

He gives it sustenance, and preserves it within the water and protects from womd's fire, this how great and capable is my Master. ||1||

ਕੁੰਮੀ ਜਲ ਮਾਹਿ , ਤਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ; ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ (੪੮੮-੪, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The mother turtle is in the water, and her babies are born out of the water on sand, she has no milk to feed them neither the babies have wings to fly and find their food.

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ; ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (੪੮੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The Perfect, the embodiment of supreme bliss, the Fascinating Almighty sustains them wherever they are born, see this, and understand it in your mind||2||

ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ , ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ; ਤਾਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥ (ਤਾ-ਚੋ ਬੋਲੋ) (੪੮੮-੫, ਆਸਾ, ਮਃ ੫)

The insect lies hidden under the stone as there is no way for him to go out and look for food.

ਕਹੈ ਧੰਨਾ , ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ; ਮਤ ਰੇ ਜੀਅ ਡਰਾਂਹੀ ॥੩॥੩॥ (੪੮੮-੬, ਆਸਾ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

Says Bhagat Dhanna, the Perfect Almighty takes care of him therefore have no fear as He will definately sustain you as well. ||3||3||

ਆਸਾ , ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ (੪੮੮-੭)

Aasaa, The Word Of Sheikh Fareed Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੮੮-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ੍ ; ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥ (ਮੁਹੱਬਤਿ ਬੋਲੋ) (੪੮੮-੮, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They alone are true, whose love for Almighty is deep and heart-felt.

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਹੋਰੁ , ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ; ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥ (੪੮੮-੮, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those who have one thing in their heart, and something else in their mouth, are judged to be false. ||1||

ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ; ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੮੮-੮, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those who are imbued with love for Almighty, are delighted by His Sight (Darshan).

ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ੍ ਨਾਮੁ ; ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੮-੯, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those who forget Almighty's Name (Naam), are a burden on the earth means tthat they are great sinners. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ; ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥ (੪੮੮-੯, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those whom Almighty attaches to the hem of His robe, are the true dervishes at His Door.

ਤਿਨ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ; ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥ (੪੮੮-੧੦, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Blessed are the mothers who gave birth to them, and fruitful is their coming into the world. ||2||

ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ; ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥ (੪੮੮-੧੦, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear Almighty, Sustainer and Cherisher, You are infinite, unfathomable and endless.

ਜਿਨਾ ਪਛਾਤਾ ਸਚੁ ; ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥ ('ਮੂੰਹ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੮੮-੧੦, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those who recognize the True Almighty, I kiss their feet. ||3||

ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ; ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ (੪੮੮-੧੧, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I seek Your Protection, You are the Forgiving Master.

ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ; ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥ (੪੮੮-੧੧, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Please, bless Sheikh Fareed with the bounty of Your meditative worship. ||4||1||

ਆਸਾ ॥ (੪੮੮-੧੨)

Aasaa:

ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ; ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥ (੪੮੮-੧੨, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Says Bhagat Sheikh Fareed, O my dear friend, attach yourself to Almighty meditation.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖਾਕ ; ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥ (੪੮੮-੧੨, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

This body shall turn to dust, and the neglected physical body shall be abandoned in a grave till the dooms day. ||1||

ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ , ਸੇਖ ਫਰੀਦ ;
ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ , ਮਨਹੁ ਮਚਿੰਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੮-੧੨, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Sheikh Fareed Ji says that Almighty can be met in this birth (as a human) but it only possible if one restrains his bird-like desires which keeps the mind in turmoil. ||1||Pause||

ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ; ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ (੪੮੮-੧੩, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If I had known that I was sure to die, and not to return again in another birth,

ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ; ਨ ਆਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥ (੪੮੮-੧੪, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I would not have ruined myself by clinging to the world of falsehood. ||2||

ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ; ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ (੪੮੮-੧੪, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So speak the Truth, in righteousness, and do not speak falsehood.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ; ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀਐ ॥੩॥ (੪੮੮-੧੪, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The disciple ought to travel the route, pointed out by the Guru. ||3||

ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ; ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥ (੪੮੮-੧੫, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Seeing the ascetic (scholars) being carried across, the heart of a devotee rest in patience,

ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ; ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥੪॥ (‘ਕਲਵੱਤਿ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੮੮-੧੫, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those who side with the glitter of gold form of Maya, their bodies are cut down with a saw by the Messenger of Death means that they are sent to hell . ||4||

ਸੇਖ , ਹੈਯਾਤੀ ਜਗਿ ; ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥ (ਹੈਇਆਤੀ ਬੋਲੋ) (੪੮੮-੧੬, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O Sheikh, no one's life is permanent in this world.

ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ; ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥੫॥ (੪੮੮-੧੬, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

This seat, upon which I am now sitting, many others have sat on it and departed. ||5||

ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ , ਚੇਤਿ ਡਉ ; ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥ (੪੮੮-੧੭, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

As the swallows appear in the month of Katik, forest fires in the month of Chayt, and lightning in Saawan,

ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ; ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹੜੀਆਂ ॥੬॥ (੪੮੮-੧੭, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

and as the bride's arms adorn her husband's neck in winter;||6||

ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ; ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥ (੪੮੮-੧੭, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Just so, the transitory human bodies pass away, understand this fact in your mind,

ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ; ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ (੪੮੮-੧੮, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

It takes six months to form the body, but it breaks in an instant. ||7||

ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ , ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ; ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥ (੪੮੮-੧੮, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Sheikh Fareed ji says, the earth asks the sky, "Where have the leaders gone who have performed great deeds?"

ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ; ਉਲਾਮੇ ਜੀਅ ਸਹੇ ॥੮॥੨॥ (੪੮੮-੧੯, ਆਸਾ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Answer: They have abandon their physical bodies and the subtle bodies (soul) is spending their time with graveyard waiting for doomsday when all will summoned to hear their complains means that the soul will suffer rebuke. ||8||2||

ੴ ; ਸਤਿ ਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੮੯-੧)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (ਚਉ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੪੮੯-੩)

Raag Gujri, First Mahl, Chau-Padas, First House:

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ , ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ; ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥ (੪੮੯-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

I would make Your Name the sandalwood, and my mind the stone to rub it on;

ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ; ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (੪੮੯-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

for saffron, I would offer good deeds; thus, I perform worship and adoration within my heart. ||1||

ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੯-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Perform worship and adoration by concentrating on Almighty's Name (Naam); without the Name, there is no worship and adoration. ||1||Pause||

ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ; ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ (੪੮੯-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

If one were to wash his heart inwardly, like the stone idol which is washed on the outside,

ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ; ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (੪੮੯-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

his filth would be removed, his subtle body (soul) would be cleansed, and he would be liberated when he departs. ||2||

ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ; ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ (੪੮੯-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Even the animals have value, as they eat grass and give milk.

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥ (੪੮੯-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's Name (Naam), the mortal's life is cursed, as are the actions he performs. ||3||

ਨੇੜਾ ਹੈ , ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ; ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮ੍ਾਲੇ ॥ (੪੮੯-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Almighty is near at hand, do not think that He is far away. He always cherishes us, and remembers us.

ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥ (੪੮੯-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, whatever He gives us, we eat; as He is the True Master. ||4||1||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੪੮੯-੮)

Gujri, First Mahl:

Prologue: A group of Saints came to Guru Nanak Dev Ji and asked about Almighty's form, limit and the ways to attain Him. Guru Ji uttered the following Shabad;

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ; ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ , ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (੪੮੯-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

In accordanc to Vedas, Brahma from the lotus of Vishnu's navel; He chanted the knowledge with a melodious voice.

ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ; ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ (੪੮੯-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

He could not find Almighty's limits, and he remained in the darkness of coming and going. ||1||

ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ (੪੮੯-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Why should I forget my Beloved? He is the support of my life forces (Pran).

ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ;
ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੮੯-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The perfect beings perform's His meditation and the silent sages serve Him through the Guru's Teachings. ||1||Pause||

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ , ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ; ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (੪੮੯-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

His lamps are the sun and the moon; the One Light of Almighty alone fills the three worlds.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥ (੪੮੯-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

One who becomes Gurmukh remains pure, day and night, while the self-willed manmukh is enveloped by the darkness of night. ||2||

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਝਗਰਾ ; ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥ (੪੮੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The Siddhas in Samaadhi are continually in conflict; what can they see with their two eyes?

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥ (੪੮੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

One who has the Divine Light within his heart, and is awakened in melody of the Shabad, in this manner the True Guru settles his conflicts. ||3||

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ; ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (੪੮੯-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Dear Master of angels and men, infinite and unborn, Your True Mansion is incomparable.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ; ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥ (੪੮੯-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, merges imperceptibly into Almighty who is the life form of the entire world; shower Your mercy and ferry acrosss the materialistic worldly ocean. ||4||2||

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ (੪੯੦-੧)

Raag Gujri, Third Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੯੦-੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (੪੯੦-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Cursed is that life, in which Almighty's Love is not obtained.

ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ; ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥ (੪੯੦-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Cursed is that occupation, in which Almighty is forgotten, and one becomes attached to duality. ||1||

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ , ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ , ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ;
ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (੪੯੦-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Serve such a True Guru, O my mind, that by serving Him, Almighty's Love may be produced, and all others (Maya) may be forgotten.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ;
ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ , ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੦-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Hold the concentration to remain attached to Almighty; there shall be no fear of old age, and the supreme status shall be obtained. ||1||Pause||

ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ; ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ (੪੯੦-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The knowledge of unity is produced from Almighty's Love; behold, how meditation becomes praiseful.

ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ , ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਈ ॥੨॥ (੪੯੦-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Through the contemplation of real-self (Atma) the ego is vanished then the mind becomes pure, and my light was blended with the Divine Light means being (jeev) merges into supreme being (Almighty). ||2||

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੪੯੦-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Without good fortune, such a True Guru cannot be found, no matter how much all may yearn for Him.

ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ; ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (੪੯੦-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

If the veil of falsehood (ignorance) is removed from within, then lasting peace is obtained. ||3||

ਨਾਨਕ , ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ , ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ;
ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ (੪੯੦-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, what service can the servant perform for such a True Guru? He should offer his life, his very soul (Subtle Body), to the Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ (੪੯੦-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

If he focuses his consciousness (undoubtful faith) on the True Guru's Will, then the True Guru Himself will bless him. ||4||1||3||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੯੦-੮)

Gujri, Third Mahl:

ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ; ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ (੪੯੦-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Serve Almighty; do not serve anyone else means do not serve the deities .

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ , ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ;
ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥੧॥ (੪੯੦-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Serving Almighty, you shall obtain the fruits of your heart's desires; serving another, your life shall pass away in vain. ||1||

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ;
ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥(੪੯੦-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Almighty is my Love, Almighty is my way of life, Almighty is my speech and conversation.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ;
ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੦-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, my mind is saturated with Almighty's Love; this is what makes up my service. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ , ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ;
ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪੁ , ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ (੪੯੦-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Almighty is my Simritees, Almighty is my Shaastras; Almighty is my relative and Almighty is my brother.

ਹਰਿ ਕੀ , ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ , ਹਰਿ ਨਾਮਿ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ;
ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ , ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ (੪੯੦-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

I am hungry for Almighty; my mind is satisfied with Almighty's Name. Almighty is my relation, my helper in the end. ||2||

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ; ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (੪੯੦-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Without Almighty, other assets are false. They do not go with the mortal when he departs.

ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ , ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ;
ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ , ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥(੪੯੦-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Almighty is my wealth, which shall go with me; wherever I go, it will go. ||3||

ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ; ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ (੪੯੦-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

One who is attached to falsehood is false; false are the deeds he does.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ;
ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥ (੪੯੦-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Says Guru Nanak, everything happens according to Almighty's Will; no one has any say in this at all. ||4||2||4||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੯੦-੧੫)

Gujri, Third Mahl:

ਜੁਗ ਮਾਹਿ ਨਾਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੪੯੦-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

It is so difficult to obtain Almighty's Name (Naam), in this age; only the Gurmukh obtains it.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਵੇਖਹੁ ਕੋ , ਵਿਉਪਾਇ ॥੧॥ (੪੯੦-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Without Almighty's Name, no one is liberated; let anyone justify this fact, and see. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (੪੯੦-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to my Guru; I am forever a sacrifice to Him.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੦-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, Almighty comes to dwell in the mind, and one remains absorbed in Him. ||1||Pause||

ਜਾਂ ਭਉ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ; ਬੈਰਾਗੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੪੯੦-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

When Almighty instills His fear, a balanced detachment springs up in the mind.

ਬੈਰਾਗੈ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੪੯੦-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Through this detachment, Almighty is obtained, and one remains absorbed in Almighty. ||2||

ਸੇਇ ਮੁਕਤ ਜਿ ਮਨੁ ਜਿਣਹਿ ; ਫਿਰਿ ਧਾਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (੪੯੦-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

He alone is liberated, who conquers his mind; Maya does not stick to him again.

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ਰਹਤ ਕਰੇ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੩॥ (੪੯੦-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

He dwells in the Tenth Gate, and obtains the understanding of the three worlds. ||3||

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਤੇ ਗੁਰੁ ਹੋਇਆ ; ਵੇਖਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥ (੪੯੦-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through the Guru (by adopting Guru's teaching), one becomes the Guru; behold, His Wondrous Will.

ਇਹੁ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥ (੪੯੧-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

This deed was done by the Creator; one's light merges into the Light. ||4||3||5||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੯੧-੧)

Gujri, Third Mahl:

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ; ਕਹਿਐ ਰਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੪੯੧-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Everyone chants Almighty's Name, Raam, Raam to earn a leaving; but by such chanting, Almighty is not obtained.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (੪੯੧-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, Almighty comes to dwell in the mind, and then, the fruits are obtained. ||1||

ਅੰਤਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ; ਜਿਸੁ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੪੯੧-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

One who enshrines love for Almighty within his mind,

ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੧-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

never forgets Almighty; he continually chants Almighty's Name, in his conscious mind. ||1||Pause||

ਹਿਰਦੈ ਜਿਨ੍ ਕੈ ਕਪਟੁ ਵਸੈ ; ਬਾਹਰਹੁ ਸੰਤ ਕਹਾਹਿ ॥ (੪੯੧-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Those whose hearts are filled with hypocrisy, who are called saints only for their outward show

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ; ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨॥ (੪੯੧-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

their desires are never satisfied, and they depart grieving in the end. ||2||

ਅਨੇਕ ਤੀਰਥ ਜੇ ਜਤਨ ਕਰੈ ; ਤਾ ਅੰਤਰ ਕੀ ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ (੪੯੧-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Although one may bathe at many places of pilgrimage, still, his ego never departs.

ਜਿਸੁ ਨਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਜਾਇ ; ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (੪੯੧-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

That man, whose sense of duality does not depart, the Righteous Judge (Dharm-raj) shall punish him. ||3||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (੪੯੧-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

That humble being, unto whom Almighty showers His Mercy, obtains Him; how few are the Gurmukhs who understand Him.

ਨਾਨਕ , ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ; ਤਾਂ ਹਰਿ ਭੇਟੈ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥੬॥ (੪੯੧-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, if one conquers his ego within, then he comes to meet Almighty. ||4||4||6||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੪੯੧-੭)

Gujri, Third Mahl:

ਤਿਸੁ ਜਨ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ; ਜਿਸ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਵਾਏ ॥ (੪੯੧-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

That humble being who eliminates his ego is at peace; he is blessed with an ever-stable intellect.

ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ (੪੯੧-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

That humble being is pure, who, through Guru’s teaching, understands Almighty, and focuses his concentration on Almighty’s Feet. ||1||

ਹਰਿ ਚੇਤਿ , ਅਚੇਤ ਮਨਾ ; ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ (੪੯੧-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

O my unconscious mind, remain conscious of Almighty, and you shall obtain the fruits of your desires.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਪੀਵਤ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੧-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, you shall obtain the sublime elixir of Almighty’s Name; by continually drinking (reciting) it in, you shall have eternal peace. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ; ਪਾਰਸੁ ਹੋਇ ਤ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ॥ (੪੯੧-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

When one meets the True Guru, he becomes a Paras, with the ability to transform others, inspiring them to worship Almighty.

ਜੋ ਉਸੁ ਪੂਜੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ; ਦੀਖਿਆ ਦੇਵੈ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨॥ (੪੯੧-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

One who worships Almighty in adoration, obtains his rewards; instructing others, he reveals the Truth. ||2||

ਵਿਣੁ ਪਾਰਸੈ , ਪੂਜ ਨ ਹੋਵਈ ; ਵਿਣੁ ਮਨ ਪਰਚੇ , ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ (੪੯੧-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Without having the touch of Paras (philosopher's stone) means that without meeting a true Guru, one does not inspire others to worship Almighty; without involving his own mind, how can he make others to understand?

ਗੁਰੂ ਸਦਾਏ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ; ਕਿਸੁ ਓਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੩॥ (੪੯੧-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The ignorant, blind man calls himself the guru, but to whom can he show the way? ||3||

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ; ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (੪੯੧-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without His Mercy, nothing can be obtained. One upon whom He casts His Glance of Grace, obtains Him.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ , ਦੇ ਵਡਿਆਈ ; ਅਪਣਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਏ ॥੪॥੫॥੭॥ (੪੯੧-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, Almighty bestows greatness, and make His Shabad to work within his servant. ||4||5||7||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਪੰਚਪਦੇ ॥ (ਪੰਚ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੪੯੧-੧੩)

Gujri, Third Mahl, Panch-Pedhe:

ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਊਪਜੈ ; ਨਾ ਕਾਸੀ ਮਤਿ ਜਾਇ ॥ (੪੯੧-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Wisdom is not produced by living in Kashi (Varanasi), holy city for Hindus, nor evil thoughts are vanished by living in Kashi.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਮਤਿ ਊਪਜੈ ; ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ (੪੯੧-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, wisdom is produced, and then, one obtains this understanding. ||1||

ਹਰਿ ਕਥਾ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਰੇ ਮਨ ; ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ (੪੯੧-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Listen to the sermon of Almighty, O mind, and enshrine the Shabad (Gurbani) within your mind.

ਇਹ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ; ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੧-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

If your intellect remains stable and steady, then doubt shall depart from within you. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਤੂ ; ਕਿਲਵਿਖ ਹੋਵਹਿ ਨਾਸੁ ॥ (੪੯੧-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Enshrine Almighty's lotus feet within your heart, and your sins shall be erased.

ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਵਸਿ ਕਰਹਿ ; ਤਾ ਤੀਰਥ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ (੪੯੧-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The mind which is the Sato characteristic of the five principal elements will come under control and only then you shall come to have a home at the true place of pilgrimage (real-self). ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ; ਸੋਝੀ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ (੪੯੧-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

This mind of the self-centered manmukh is so stupid; it does not obtain any understanding at all.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੩॥ (੪੯੧-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

It does not understand Almighty's Name; it departs repenting in the end. ||3||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਾਸੀ , ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ; ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ (੪੯੧-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh's whom the True Guru has thought His teachings, their Antahkaran (Man) becomes Benaras, all sacred shrines of pilgrimage and the Shaastras.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਹਿ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥ (੪੯੧-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The sixty-eight places of pilgrimage (in according Hindunism) remain with one, whose heart is filled with Almighty. ||4||

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿਆ ;
ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੪੯੧-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, upon meeting the True Guru, the Order of Almighty's Will is understood, and the One Almighty comes to dwell in the mind.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੫॥੬॥੮॥ (੪੯੧-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Those who are pleasing to You, Dear True Almighty, are true. They remain absorbed in You. ||5||6||8||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਤੀਜਾ ॥ **(ਤੀਜਾ ਦੋ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾ)** (੪੯੨-੧)

Gujri, Third Mahl:

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਪੰਡਿਤ ; ਸੁਣਿ ਸਿਖੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ **(ਸਿੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (੪੯੨-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The One Name is the treasure, O Pandit. Listen to these True Teachings.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤਾ ਪੜਹਿ ; (ਪੜ੍ਹਹਿ ਬੋਲੋ)
ਪੜਤ ਗੁਣਤ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (ਪੜ੍ਹਤ ਬੋਲੋ) (੪੯੨-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

No matter how much you read in passion for other then Almighty (Maya) such reading and contemplating shall only make you to suffer continuously. ||1||

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤੂੰ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (੪੯੨-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

So grasp Almighty's lotus feet; through Guru's Shabad (Gurbani), you shall come to understand (realised).

ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਚਾਖੁ ਤੂੰ ; ਤਾਂ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੨-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

With your tongue, taste the sublime elixir of Almighty's Name, and your mind shall be rendered pure. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ; ਤਾ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ (੪੯੨-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, the mind becomes content, and then, hunger for fulfilment of desires will not trouble you any longer.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ; ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (੪੯੨-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Obtaining the treasure of Almighty's Name (Naam), one does not go knocking at other doors means does not reincarnate again. ||2||

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਜੇ ਕਰੇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ (੪੯੨-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Although the self-willed manmukh may utter discourse (Kathni) or poetry (Badhni), but he does not understand.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (੪੯੨-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

One whose heart is illumined, by Guru's Teachings, obtains Almighty's Name. ||3||

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਤੂੰ ਨ ਬੁਝਹੀ ; ਤਾ ਫਿਰਹਿ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ (੪੯੨-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

You may listen to the Shaastras, but you do not understand, and so you wander from door to door.

ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ; ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥ (੪੯੨-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

He is a fool, who does not understand his real-self , and who does not enshrine love for the True Almighty. ||4||

ਸਚੈ ਜਗਤੁ ਡਹਕਾਇਆ ; ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (੪੯੨-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The True Almighty has fooled the world, nothing can be said about it.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਿਉ ਤਿਸ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੫॥੭॥੯॥ (੪੯੨-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, He does whatever He pleases, according to His Will. ||5||7||9||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੯੨-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (ਚਉ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੪੯੨-੮)

Raag Gujri, Fourth Mahl, Chau-Padas, First House:

Prologue: During Guru Ram Das Ji's wedding with Bibi Bhani Ji, Guru Amar Das Ji told Guru Ram Das Ji that in the Bhella tradition, son-in-law would ask for something before leaving the house with the bride. So, Guru Amar Das Ji asked if Guru Ram Das Ji would like to express his wish. Upon listening to his Guru, Guru Ram Das Ji uttered the following Shabad;

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ; ਹਉ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (੪੯੨-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

O Servant of Almighty, O True Guru, O True Primal Being, I offer my prayers to You, O Guru.

ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ;
ਕਰਿ ਦਇਆ , ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ (੪੯੨-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

I am an insect and a worm; Dear True Guru, I seek Your Sanctuary; please, be merciful and bestow upon me the Light of Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ; ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (੪੯੨-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

O my Best Friend, O Divine Guru, please illuminate me with the Light of Almighty's Name.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੨-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

By Guru's Instructions, Almighty's Name (Naam) is my life-forces (Pran), and the Praise of Almighty is my occupation. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਜਨ ਕੇ ਵਡਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ॥ (੪੯੨-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Almighty's servants have the greatest good fortune; they have faith in Almighty and a thirst for Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥(੪੯੨-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Obtaining Almighty's Name, they are satisfied; joining the Company of the Holy, their virtues shine forth. ||2||

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥(੪੯੨-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ੪)

Those who have not obtained the essence of Almighty's Name, are most unfortunate; they are taken away by the Messenger of Death.

ਜੋ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ (੪੯੨-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those who have not sought the Sanctuary of the True Guru and the Company of the Holy; cursed are their lives, and cursed are their hopes of life. ||3||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ (੪੯੨-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those humble servants of Almighty, who have obtained the Company of the True Guru, have such pre-ordained destiny written on their foreheads.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ , ਜਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥ (੪੯੨-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Blessed, blessed is the Sat Sangat, the True Congregation, where the sublime essence of Almighty is obtained; meeting with His humble servant, Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) shines forth. ||4||1||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੯੨-੧੫)

Gujri, Fourth Mahl:

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (੪੯੨-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Almighty, Master of the Universe is the Beloved of the minds of those who join the True Congregation (Sat Sangat), theGuru's Shabad (Gurbani) fascinates their minds.

ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ , ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੈ ॥੧॥(੪੯੨-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ੪)

Recite, and concentrate on Almighty, Master of the Universe; Almighty is the One who gives gifts to all. ||1||

ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ , ਮੋਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (੪੯੨-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Dear Brother, Master of the Universe, Almighty's Name has enticed and fascinated my mind, body and speech.

ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ;
ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੨-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

I sing the Praises of Almighty's Virtues, who is the Master of Universe; joining the Holy Society of the Guru, Your humble servant becomes praiseful. ||1||Pause||

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ , ਗੁਰਮਤਿ ;
ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ , ਲਾਗੈ ਪਗਿ ਓਹੈ ॥ (੪੯੨-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The ones who have embraced Guru's teaching and meditate on Almighty who is an ocean of peace wealth, prosperity and the miraculous powers of the Siddhas falls on their feet;

ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥ (੪੯੨-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name becomes their Support as they becomes His humble servants; they recite Almighty's Name, and with Almighty's Name they is adorned means that they do not even look at worldly prosperity and miraculous powers. ||2||

ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ; ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥ (੪੯੩-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Evil-minded, unfortunate and shallow-minded are those who feel anger in their minds, when they hear Almighty's Name (Naam).

ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ;
ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥ (੪੯੩-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

You may place ambrosial nectar before crows and ravens, but they will be satisfied only by eating manure and dung with their mouths. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ;
ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ , ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥ **(ਨ੍ਾਤੈ ਬੋਲੋ)** (੪੯੩-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru, the Speaker of Truth, is the pool of Ambrosial Nectar; bathing within it, the crow becomes a swan means that in Guru's sanctuary even a Manmukh becomes a Gurmukh.

ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ , ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ , ਰਿਦੈ ਮਲੁ ਧੋਹੈ ॥੪॥੨॥ (੪੯੩-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, great, great and very fortunate are those who, through the Guru's Teachings, recited Almighty's Name (Naam) and wash away the filth of their hearts. ||4||2||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੯੩-੪)

Gujri, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ; ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ (੪੯੩-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The humble servants of Almighty are exalted, and exalted is their speech. With their mouths, they speak for the benefit of others.

ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ (੪੯੩-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those who listen to them with faith and devotion, are blessed by Almighty; showering His Mercy, He saves them. ||1||

ਰਾਮ ; ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ **(ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)** (੪੯੩-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Almighty, please, let me meet the beloved servants of Almighty.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ , ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੩-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The True Guru, the Perfect Guru, is my Beloved, my life-forces (Pran); the Guru has saved me, the sinner. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (੪੯੩-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The Gurmukhs are fortunate, so very fortunate; Almighty Name's is their Support.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ; ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥ (੪੯੩-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

They obtain the Ambrosial Nectar of Almighty's Name; through the Guru's Teachings, they obtain the treasure of meditation. ||2||

ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥ **(ਭਾਗ-ਹੀਣ ਬੋਲੋ)** (੪੯੩-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those who do not obtain the sight (Darshan) of the True Guru, the True Protector, are most unfortunate; they are destroyed by the Messenger of Death.

ਸੇ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਰਧਭ ਪਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ;
ਦਯਿ ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰੇ ॥੩॥ **(ਦਈਇ ਬੋਲੋ)** (੪੯੩-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

They are like dogs, pigs and jackasses; they are cast into the womb of reincarnation, and Almighty strikes them down as the worst of murderers. ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ (੪੯੩-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, house of mercy to the poor, please shower Your mercy upon Your humble servant, and save him.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ; ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥ (੪੯੩-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has entered Almighty's Sanctuary; whoever pleases You, Almighty, You ferry them across the worldly ocean. ||4||3||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੯੩-੧੦)

Gujri, Fourth Mahl:

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ;
ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ (੪੯੩-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Be Merciful and attune my mind, so that I may concentrate continually on Almighty's Name, night and day.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ , ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ;
ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ , ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ (੪੯੩-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Almighty is all peace, all virtue and all wealth; remembering Him, all misery and hunger depart. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ (੪੯੩-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

O my mind, Almighty's Name is my companion and brother.

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ;
ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੩-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Through Guru's teachings, I sing the Praises of Almighty's Name; it shall be my help and support in the end, and it shall deliver me in Almighty's Court. ||1||Pause||

ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥(੪੯੩-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

You Yourself are the Giver, Dear Almighty, the knower of all hearts; by Your Grace, You have infused longing for You in my mind.

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (੪੯੩-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

My mind and body long for Almighty; Almighty has fulfilled my longing after I have entered the Sanctuary of the True Guru. ||2||

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ (੪੯੩-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Human birth is obtained through good deeds performed in previous birth; without the Name, it is cursed, totally cursed, and it passes away in vain.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ; ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥(੪੯੩-੧੫,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੪)

Without Almighty's Name (Naam), one obtains only suffering for his delicacies to eat. His mouth is insipid, and his face is spat upon with disgrace, again and again. ||3||

ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ;
ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (੪੯੩-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those humble beings, who have entered the Sanctuary of Almighty, are blessed with glory in Almighty's Court.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥ (੪੯੩-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Great, great and congratulations, says Almighty to His humble servant. O servant Guru Nanak, He embraces him, and blends him with Himself. ||4||4||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੯੩-੧੭)

Gujri, Fourth Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ;
ਮੋਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (੪੯੩-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

O Gurmukhs, O my friends and companions, give me the gift of Almighty's Name, the life of my life-forces (Pran).

ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (੪੯੩-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

I am the slave of the servants of the Guru's Sikhs, who concentrate on Almighty, the Primal Being, night and day. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ; ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥ (੪੯੩-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Within my mind and body, I have enshrined love for the feet of the Guru's Sikhs.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ;
ਮੋਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ਰਹਾਉ ॥(ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)(੪੯੩-੧੯, ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੪)

O my life-mates, O Sikhs of the Guru, O Siblings of Destiny, instruct me in the Teachings, that I might merge in Almighty's Merger. ||1||Pause||

ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ;
ਜਿਨ੍ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੪੯੪-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

When it pleases Almighty, he causes us to meet the Gurmukhs whose mind embraced the Guru's Words (Gurbani).

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ;
ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੪੯੪-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Very fortunate are the beloved Sikhs of the Guru; through Almighty, they attain the supreme state of Nirvana (painless). ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੪੯੪-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The Sat Sangat, the True Congregation of the Guru, is loved by Almighty. Almighty's Name (Naam), is sweet and pleasing to their minds.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ **(ਭਾਗ-ਹੀਣ ਬੋਲੋ)** (੪੯੪-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

One who does not obtain the company of the True Guru, is a most unfortunate sinner; he is consumed by the Messenger of Death. ||3||

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥(੪੯੪-੪,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੪)

If Almighty, the House of Kindness, Himself shows His kindness, then Almighty causes the Gurmukh to merge into Himself.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ; ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥(੪੯੪-੫, ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak chants the Praiseful Guru's Shabad (Gurbani); through them, one is absorbed into Almighty's Name (Naam). ||4||5||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੪੯੪-੬)

Gujri, Fourth Mahl:

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਮੋਕਉ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈ ॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (੪੯੪-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

One who has found Almighty through the True Guru, has made Almighty seem so sweet to me, through the His Teachings.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ (੪੯੪-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

My mind and body have been cooled and soothed, and totally rejuvenated; by great good fortune, I concentrate on Almighty's Name. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਮੋਕਉ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥(ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (੪੯੪-੭,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੪)

Dear Brother (Siblings of Destiny), let anyone who can implant Almighty's Name within me, come and meet with me.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਾ ;
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੪-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Unto my Beloved, I give my mind and body, and my life-forces (Pran). He speaks to me of the sermon of my Master, Almighty. ||1||Pause||

ਧੀਰਜੁ ਧਰਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ (੪੯੪-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Through the Guru's Teachings, I have obtained courage, faith and Almighty. He keeps my mind focused continually on Almighty, and Almighty's Name.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ;
ਜੋ ਬੋਲੈ , ਸੋ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥(੪੯੪-੯,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੪)

The Words of the True Guru's Teachings are Ambrosial Nectar; this Amrit trickles into the mouth of the one who chants them. ||2||

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (੪੯੪-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Pure is Almighty's Name (Naam), which cannot be stained by filth. Through the Guru's Teachings, recite Almighty's Name (Naam) with love.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਨਰ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ;
ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮੁਏ ਮਰਿ ਜਾਵੈ ॥੩॥ (੪੯੪-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

That man who has not found the wealth of Almighty's Name (Naam) is most unfortunate; he dies over and over again. ||3||

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ;
ਸਭ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (੪੯੪-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The source of bliss, the Life of the world, the Great Giver brings bliss to all who concentrate on Almighty.

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੪॥੬॥ (੪੯੪-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

You are the Great Giver, all beings belong to You. O servant Guru Nanak, You bless the Gurmukhs, and merge them into Yourself. ||4||6||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੯੪-੧੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (੪੯੪-੧੫)

Gujri, Fourth Mahl, Third House:

ਮਾਈ ਬਾਪ ਪੁਤ੍ਰ ; ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ (੪੯੪-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Mother, father and sons are all made by Almighty;

ਸਭਨਾ ਕਉ ਸਨਬੰਧੁ ; ਹਰਿ ਕਰਿ ਦੀਏ ॥੧॥ (੪੯੪-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

the relationships of all are established by Almighty. ||1||

ਹਮਰਾ ਜੋਰੁ ; ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਮੇਰੇ ਬੀਰ ॥ (੪੯੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

I have given up all my strength, O my brother.

ਹਰਿ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ; ਸਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The mind and body belong to Almighty, and the human body is entirely under His control. ||1||Pause||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ; ਸਰਧਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਲਾਈ ॥ (੪੯੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Almighty Himself infuses devotion into His humble devotees.

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਸਤ ; ਉਦਾਸ ਰਹਾਈ ॥੨॥ (੪੯੪-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

In the midst of family life, they remain unattached. ||2||

ਜਬ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (੪੯੪-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

When inner love is established with Almighty,

ਤਬ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ; ਸੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥੩॥ (੪੯੪-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

then whatever one does, is pleasing to my Master, Almighty. ||3||

ਜਿਤੁ ਕਾਰੈ ਕੰਮਿ ; ਹਮ ਹਰਿ ਲਾਏ ॥ (੪੯੪-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

I do those deeds and tasks which Almighty has set me to;

ਸੋ ਹਮ ਕਰਹ ; ਜੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥ (੪੯੪-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

I do that which He makes me to do. ||4||

ਜਿਨ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ (੪੯੪-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Those whose meditation is pleasing to my Almighty

ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥੧॥੭॥੧੬॥ (੪੯੪-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, those humble beings center their minds lovingly on Almighty's Name. ||5||1||7||16||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ (ਚਉ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੪੯੫-੧)

Gujri, Fifth Mahl, Chau-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੯੫-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: After Guru Ram Das Ji's merged with His formless form, Baba Prithi Chand who was Guru Arjan Dev Ji's elder brother proclaimed himself as the fifth Guru and started to collect all the gifts and direct the congregation to Guru Arjan Dev Ji's kitchen to have their food. As time passed, Guru Arjan Dev Ji's fund exhausted even after selling all the household furniture and ornaments. Bhai Gurdass Ji came back from his missionary work and was saddened to observe the situation. He suggested to Guru Ji that some initiative has to be taken. Guru Ji uttered the following Shabad;

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ , ਚਿਤਵਹਿ ਉਦਮੁ ; ਜਾ ਆਹਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਰਿਆ ॥ (੪੯੫-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Why, O mind, do you contrive your schemes, when the Dear Almighty Himself provides for your care?

ਸੈਲ ਪਥਰ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ;
ਤਾ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਧਰਿਆ ॥੧॥ (੪੯੫-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In rocks and stones, He created the living beings, and He places before them their sustenance. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਾਧਉ ਜੀ , ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ; ਸਿ ਤਰਿਆ ॥ (੪੯੫-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O my Dear Amighty, one who unites with True Congregation (Sat Sangat), swims across the worldly ocean.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ , ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੫-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, he obtains the supreme status, and the dry branch blossoms forth in greenery. ||1||Pause||

ਜਨਨਿ ਪਿਤਾ ਲੋਕ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਧਰਿਆ ॥ (੪੯੫-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Mother, father, friends, children, and spouse; no one is the support of any other.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਠਾਕੁਰੁ ; ਕਾਹੇ ਮਨ ਭਉ ਕਰਿਆ ॥੨॥ (੪੯੫-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

For each and every individual, Master (Almighty) provides sustenance; why do you fear, O my mind? ||2||

ਊਡੈ , ਊਡਿ ਆਵੈ ਸੈ ਕੋਸਾ ; ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਬਚਰੇ ਛਰਿਆ ॥ (ਕੋਸਾਂ ਬੋਲੋ) (੪੯੫-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The flamingoes fly hundreds of miles, leaving their young ones behind.

ਉਨ ਕਵਨੁ ਖਲਾਵੈ , ਕਵਨੁ ਚੁਗਾਵੈ ; ਮਨ ਮਹਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (੪੯੫-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Who feeds them, and who teaches them to feed themselves? The flamingoes remembers their offsprings within their mind. ||3||

ਸਭ ਨਿਧਾਨ , ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਨ ; ਠਾਕੁਰ ਕਰ ਤਲ ਧਰਿਆ ॥ (੪੯੫-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

All treasures and the eighteen supernatural spiritual powers of the Siddhas are held by the Master (Almighty) in the palm of His hand.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ;
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਰਿਆ ॥੪॥੧॥ (੪੯੫-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Servant Guru Nanak is devoted, dedicated, and forever a sacrifice to You; Your vast expanse has no limit. ||4||1||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ (੪੯੫-੮)

Gujri, Fifth Mahl, Chau-Padas, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੯੫-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਰਿਆਚਾਰ , ਕਰਹਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ; ਇਤੁ ਰਾਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੪੯੫-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

They perform the four rituals and six religious rites; the world is engrossed in these.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧॥ (੪੯੫-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

They are not cleansed of the filth of their ego within; without the Guru, they lose the gamble of life. ||1||

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ; ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (੪੯੫-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O my Master, please, grant Your Grace and protect me.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ; ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੫-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Out of millions, hardly anyone is a servant of Almighty, all the others are mere traders of maya. ||1||Pause||

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸੋਧੇ ; ਸਭ ਏਕਾ ਬਾਤ ਪੁਕਾਰੀ ॥ (੪੯੫-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I have searched all the Shaastras, the Vedas and the Simritees, and they all affirm one thing:

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ; ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੨॥ (੪੯੫-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

without the Guru, no one obtains liberation; see, and contemplete within your mind. ||2||

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ; **(ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)**

ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਧਰ ਸਾਰੀ ॥ (੪੯੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Even if one takes cleansing baths at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, and wanders over the whole planet,

ਅਨਿਕ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰੀ ॥੩॥ (੪੯੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

and performs all the rituals of purification day and night, still, without the True Guru, there is only darkness of ignorance. ||3||

ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਧਾਇਓ ; ਅਬ ਆਏ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥ (੪੯੫-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Roaming and wandering around, I have travelled over the whole world, and now, I have arrived at Almighty's Door.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੇਟਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੀ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾਰੀ ॥੪॥੧॥੨॥(੪੯੫-੧੩,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੫)

Almighty has eliminated my evil-mindedness, and enlightened my intellect; Guru Nanak says the Gurmukhs are saved. ||4||1||2||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੫-੧੪)

Gujri, Fifth Mahl:

Prologue: The day Guru Arjan Dev Ji was inaugurated as the Fifth Guru, He went to His mother, Mata Bhani Ji, to offer bow down on Her feet. Mata Bhani Ji said, "Dear Son, what have you earned?' Guru Ji uttered the following two Shabads;

ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਪ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਤਾਪ ; ਹਰਿ ਧਨੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਇਆ ॥ (੪੯੫-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The wealth of Almighty is my chanting, the wealth of Almighty is my deep meditation; the wealth of Almighty is the food I enjoy.

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਮਨ ਤੇ , ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ , ਪਾਇਆ ॥੧॥ (੪੯੫-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I do not forget Almighty, from my mind, even for an instant; I have found Him in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਮਾਈ ; ਖਾਟਿ ਆਇਓ ਘਰਿ ਪੂਤਾ ॥ (੪੯੫-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O mother, your son has returned home with a profit: Question : What profit have earned?

ਹਰਿ ਧਨੁ ਚਲਤੇ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੈਸੇ ;
ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੫-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Answers: I have obtained infinite wealth of Almighty which remains along while walking, while sitting, while waking and sleeping. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਧਨੁ ਇਸਨਾਨੁ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ;
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ (੪੯੫-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The wealth of Almighty is my cleansing bath, the wealth of Almighty is my wisdom; I center my meditation on Almighty.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਤੁਲਹਾ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਬੇੜੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੨॥ (੪੯੫-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The wealth of Almighty is my raft, the wealth of Almighty is my boat; Almighty, is the ship to carry me across. ||2||

ਹਰਿ ਧਨ ਮੇਰੀ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ; ਹਰਿ ਧਨਿ ਲਾਹਿਆ ਧੋਖਾ ॥ (੪੯੬-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Through the wealth of Almighty, I have forgotten my anxiety; through the wealth of Almighty, my doubt has been dispelled.

ਹਰਿ ਧਨ ਤੇ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ; ਹਾਥਿ ਚਰਿਓ ਹਰਿ ਥੋਕਾ ॥੩॥ (੪੯੬-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

From the wealth of Almighty, I have obtained the nine treasures; the great article of Almighty has come into my hands. ||3||

ਖਾਵਹੁ ਖਰਚਹੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ; ਹਲਤ ਪਲਤ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ (੪੯੬-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

No matter how much I eat and expend this wealth, it is not exhausted; here (this lifetime) and hereafter (after death), it remains with me.

ਲਾਦਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇ ॥੪॥੨॥੩॥ (੪੯੬-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Loading the treasure, Guru Nanak has given it, and this mind is imbued with Almighty's Love. ||4||2||3||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੬-੩)

Gujri, Fifth Mahl:
Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the blessings of His Mother, Mata Bhani Ji after bowing down in reverence upon His installation as the Fifth Guru to the Sikhs.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ; ਪਿਤਰੀ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ (੪੯੬-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Him, all sins are erased, and ones generations are saved.

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਸਦ ਹੀ ਜਾਪਹੁ ; ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੋ ॥੧॥ (੪੯੬-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

So meditate continually on Almighty; He has no end or limitation. ||1||

ਪੂਤਾ ; ਮਾਤਾ ਕੀ , ਆਸੀਸ ॥ (੪੯੬-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O son, this is your mother's hope and prayer,

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੬-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

that you may never forget Almighty, even for an instant. May you ever sing Almighty's praises who is the Master of the Universe. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੪੯੬-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

May the True Guru be kind to you, and may you love the Society of the Saints.

ਕਾਪੜੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਾਖੀ ; ਭੋਜਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਨੀਤਿ ॥੨॥ (੪੯੬-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

May the preservation of your honor by the Transcendent Almighty be your clothes, and may the singing of His Praises be your food. ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ਸਦਾ ਚਿਰੁ ਜੀਵਹੁ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਅਨੰਤਾ ॥ (੪੯੬-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

So drink in forever the Ambrosial Nectar; may you live long, and may the remembrance of Almighty give you infinite delight.

ਰੰਗ ਤਮਾਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ; ਕਬਹਿ ਨ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ॥੩॥ (੪੯੬-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

May joy and pleasure be yours; may your hopes be fulfilled, and may you never be troubled by worries. ||3||

ਭਵਰੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਵਉ ; ਹਰਿ ਚਰਣਾ ਹੋਹੁ ਕਉਲਾ ॥ (੪੯੬-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Let this mind of yours be the bumble bee, and let Almighty's feet be the lotus flower.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਉਨ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਇਓ ;
ਜਿਉ ਬੂੰਦਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਮਉਲਾ ॥੪॥੩॥੪॥ (੪੯੬-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, attach your mind to them like a servant, and blossom forth like the song-bird, upon finding the rain-drop. ||4||3||4||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੬-੯)

Gujri, Fifth Mahl:

ਮਤਾ ਕਰੈ ਪਛਮ ਕੈ ਤਾਈ ; ਪੂਰਬ ਹੀ ਲੈ ਜਾਤ ॥ (ਪੱਛਮ ਬੋਲੋ) (੪੯੬-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He decides to go to the west, but Almighty leads him away to the east.

ਖਿਨ ਮਹਿ , ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ; (ਉਥਾਪਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਮਤਾਤ ॥੧॥ (੪੯੬-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In an instant, He establishes and disestablishes; He holds all matters in His hands. ||1||

ਸਿਆਨਪ ; ਕਾਹੂ ਕਾਮਿ ਨ ਆਤ ॥ (੪੯੬-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Cleverness is of no use at all.

ਜੋ ਅਨਰੂਪਿਓ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ; ਹੋਇ ਰਹੀ , ਉਹ ਬਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੬-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Whatever my Master deems to be right only that becomes the reality. ||1||Pause||

ਦੇਸੁ ਕਮਾਵਨ , ਧਨ ਜੋਰਨ ਕੀ ਮਨਸਾ ; ਬੀਚੇ ਨਿਕਸੇ ਸਾਸ ॥ (੪੯੬-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In his desire to acquire land and accumulate wealth, one's breath escapes him.

ਲਸਕਰ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਸਭ ਤਿਆਗੇ ; ਜਮ ਪੁਰਿ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸ ॥੨॥ (੪੯੬-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He must leave all his armies, assistants and servants; rising up, he departs to the City of Death. ||2||

ਹੋਇ ਅਨੰਨਿ , ਮਨ ਹਠ ਕੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ; ਆਪਸ ਕਉ ਜਾਨਾਤ ॥ (੪੯੬-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Believing himself to be unique, he clings to his stubborn mind, and shows himself off.

ਜੋ ਅਨਿੰਦੁ ਨਿੰਦੁ ਕਰਿ ਛੋਡਿਓ ; ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਖਾਤ ॥੩॥ (੪੯੬-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

That food, which the Saints have condemned and discarded, he (the worldly people) consumes again and again. ||3||

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਕਾਟੀ ਫਾਸ ॥ (੪੯੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One, unto whom Almighty shows His natural mercy, has the noose of Death cut away from him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ;
ਪਰਵਾਣੁ ਗਿਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੪॥੪॥੫॥ (ਗਿਰੱਸਤ ਬੋਲੋ) (੪੯੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, one who meets the Perfect Guru, is celebrated as a householder as well as a renunciate. ||4||4||5||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੬-੧੫)

Gujri, Fifth Mahl:

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਜਪਿਓ ; ਤਿਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ (੪੯੬-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Those humble beings who chant the treasure of Almighty's Name (Naam), have their bonds broken.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਮਮਤਾ ; ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਤੇ ਹਾਟੇ ॥੧॥ (੪੯੬-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Sexual desirer, anger, the poison of Maya and egotism, they are rid of these afflictions. ||1||

ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਇਓ ॥ (੪੯੬-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One who joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and chants the Praises of Almighty,

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੬-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

has his mind purified, by Guru's Grace, and he obtains the joy of all joys. ||1||Pause||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਓ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ; ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਕਮਾਨੀ ॥ (੪੯੬-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Whatever Almighty does, he sees that as good; such is the devotional service he performs.

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨੇ ; ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ (੪੯੬-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He sees friends and enemies as all the same; this is the sign of the Way of Yoga. ||2||

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ; ਆਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਜਾਤਾ ॥ (੪੯੬-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The all-pervading Almighty is fully filling all places; why should I go anywhere else?

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ;
ਰੰਗਿ ਰਵਿਓ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੯੬-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He is permeating and pervading within each and every heart; I am immersed in His Love, dyed in the color of His Love. ||3||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲਾ ; ਤਾ ਨਿਰਭੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (੪੯੬-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

When the Sustainer of the Universe becomes kind and compassionate, then one enters the home of the Fearless Almighty.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੬॥ (੪੯੭-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

His troubles and worries are ended in an instant; Guru Nanak says, he merges in celestial peace. ||4||5||6||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੭-੨)

Gujri, Fifth Mahl:

ਜਿਸੁ ਮਾਨੁਖ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ; ਸੋ ਅਪਨੈ ਦੁਖਿ ਭਰਿਆ ॥ (੪੯੭-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Whoever I approach to ask for help, I find him full of his own troubles.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਿਆ ; ਤਿਨਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੧॥ (੪੯੭-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One who worships in his heart the Supreme Creator Almighty, crosses over the terrifying worldly ocean. ||1||

ਗੁਰ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਕੋ ਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ॥ (੪੯੭-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

No one, except the Guru-Almighty, can dispel our pain and sorrow.

ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ , ਅਵਰ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਤਿਤੁ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਜਸੁ ਘਾਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ) (੪੯੭-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Forsaking Almighty, and serving another, one's honor, dignity and reputation are decreased. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਨਬੰਧ ਸੈਨ ਸਾਕ ; ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (੪੯੭-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Relatives, relations and family bound through Maya are of no avail.

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਨੀਚ ਕੁਲੁ ਊਚਾ ;
ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ , ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੪੯੭-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's servant, although of lowly birth, is exalted. Associating with him, one obtains the fruits of his mind's desires. ||2||

ਲਾਖ ਕੋਟਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਬਿੰਜਨ ; ਤਾ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ (੪੯੭-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Through evil desires, one may obtain thousands and millions of enjoyments, but even so, his desires are not satisfied through them.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ; ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਸੂਝੀ ॥੩॥ (੪੯੭-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty's Name (Naam), millions of lights appear, and the incomprehensible is understood. ||3||

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੁਮ੍ਰੈ ਦੁਆਰਿ ਆਇਆ ; ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (੪੯੭-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Wandering and roaming around, I have come to Your Door, Destroyer of fear, Dear Almighty King.

ਸਾਧ ਕੇ ਚਰਨ ਧੂਰਿ , ਜਨੁ ਬਾਛੈ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬॥੭॥ (੪੯੭-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I yearn for the dust of the feet of the Holy; in it, I find peace. ||4||6||7||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ॥ (ਪੰਚ-ਪਦਾ ਬੋਲੋ) (੪੯੭-੯)

Gujri, Fifth Mahl, Panch-Pada, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੯੭-੯)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪ੍ਰਥਮੇ ਗਰਭ ਮਾਤਾ ਕੈ ਵਾਸਾ ; ਊਹਾ ਛੋਡਿ ਧਰਨਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (੪੯੭-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

First, one comes to dwell in mother's womb; leaving it, he comes into the world.

ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲ , ਸੁੰਦਰ ਬਾਗ ਮੰਦਰ ; ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਇਆ ॥੧॥ (੪੯੭-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Splendid mansions, beautiful gardens and palaces but none of these shall go with him. ||1||

ਅਵਰ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ; ਲੋਭ ਲਬੀ ॥ (ਲੱਬੀ ਬੋਲੋ) (੪੯੭-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

All other greeds of the greedy are false.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ;
ਜੀਅ ਕਉ ਏਹਾ ਵਸਤੁ ਫਬੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੭-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The Perfect Guru has given me Almighty's Name of, which my soul (Subtle Body) has come to treasure. ||1||Pause||

ਇਸਟ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸੁਤ ਭਾਈ ; ਸੰਗਿ ਬਨਿਤਾ ਰਚਿ ਹਸਿਆ ॥ (੪੯੭-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Surrounded by dear friends, relatives, children, siblings and spouse, he laughs playfully.

ਜਬ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ;
ਉਨ੍ ਪੇਖਤ ਹੀ ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥੨॥ (੪੯੭-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

But when the very last moment arrives, death seizes him, while they merely look on. ||2||

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਬਿਹਾਝੀ ਸੰਪੈ ; (ਅਨੱਰਥ ਬੋਲੋ)
ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਦਾਮਾ ॥ (੪੯੭-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By continual oppression and exploitation, he accumulates wealth, gold, silver and money,

ਭਾੜੀ ਕਉ ਓਹੁ ਭਾੜਾ ਮਿਲਿਆ ; ਹੋਰੁ ਸਗਲ ਭਇਓ ਬਿਰਾਨਾ ॥੩॥ (੪੯੭-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

but the load-bearer gets only paltry wages, while the rest of the money passes on to others. ||3||

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਰਥ ਸੰਬਾਹੇ ; ਗਹੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਮੇਰੇ ॥ (੪੯੭-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He grabs and collects horses, elephants and chariots, and claims them as his own.

ਜਬ ਤੇ ਹੋਈ ਲਾਂਮੀ ਧਾਈ ; ਚਲਹਿ ਨਾਹੀ ਇਕ ਪੈਰੇ ॥੪॥ (੪੯੭-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

But when he sets out on the long journey, they will not go even one step with him. ||4||

ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਰਾਜਾ ; ਨਾਮੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਾਈ ॥ (੪੯੭-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam), is my wealth; the Naam is my princely pleasure; the Naam is my family and helper.

ਨਾਮੁ ਸੰਪਤਿ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਈ ;
ਓਹ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੫॥੧॥੮॥ (੪੯੭-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The Guru (Almighty) has given Guru Nanak the wealth of the Naam; it neither perishes, nor comes or goes. ||5||1||8||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ (ਤਿ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੪੯੭-੧੭)

Gujri, Fifth Mahl, Ti-Padas, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੯੭-੧੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਆ ਨਿਵਾਸਾ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (੪੯੭-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My sorrows are ended, and I am filled with peace. The fire of desire within me has been quenched.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਬਿਨਸਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ (੪੯੭-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The True Guru has implanted the treasure of Almighty's Name (Naam), within me; it neither dies, nor goes anywhere. ||1||

ਹਰਿ ਜਪਿ ; ਮਾਇਆ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ (੪੯੭-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Reciting Almighty's Name, the bonds of Maya are cut away.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਛੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੭-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

When my Almighty becomes kind and compassionate, one is united with the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and is liberated. ||1||Pause||

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ; ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ਮਾਤਾ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੯੮-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Twenty-four hours a day, he sings the Praises of Almighty's Virtues, absorbed in loving meditation.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਾ ; ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥ (੪੯੮-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He remains unaffected by both fortune and misfortune, and he recognizes the Creator Almighty. ||2||

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ; ਸਗਲ ਜੁਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (੪੯੮-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty saves those who belong to Him, and all the methods works well.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲਾ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥੧॥੯॥(੪੯੮-੨,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, the value of the House of Mercy, Almighty cannot be described. ||3||1||9||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ॥ (ਦੁ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੪੯੮-੪)

Gujri, Fifth Mahl, Du-Padas, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੪੯੮-੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲੀਏ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ; ਸਗਲ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥ (੪੯੮-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty has sanctified the sinners and made them His own; all bow in reverence to Him.

ਬਰਨੁ ਜਾਤਿ ਕੋਊ ਪੂਛੈ ਨਾਹੀ ; ਬਾਛਹਿ ਚਰਨ ਰਵਾਰੋ ॥੧॥ (੪੯੮-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

No one asks about their ancestry and social status; instead, they yearn for the dust of their feet. ||1||

ਠਾਕੁਰ ; ਐਸੋ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ॥ (੪੯੮-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Master, such is Your Name.

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਧਣੀ ਕਹੀਜੈ ; ਜਨ ਕੋ ਅੰਗੁ ਨਿਰਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੮-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are called flourishing of all creation; You give Your unique support to Your servant. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੋ ॥ (੪੯੮-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak has obtained understanding; singing Almighty's Praises is his only support.

ਨਾਮਦੇਉ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਕਬੀਰ ਦਾਸਰੋ ;
ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚੰਮਿਆਰੋ ॥੨॥੧॥੧੦॥ (੪੯੮-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's servants, Bhagat Naam Dev, Bhagat Trilochan, Bhagat Kabir and Bhagat Ravi Daas the shoe-maker have been liberated. ||2||1||10||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੮-੮)

Gujri, Fifth Mahl:

ਹੈ ਨਾਹੀ ਕੋਉ , ਬੂਝਨਹਾਰੋ ; ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਭਤਾ ॥ ('ਭੱਤਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੯੮-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

No one understands Almighty; who can understand His plans?

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਰੁ ਸਗਲ ਮੋਨਿ ਜਨ ;
ਗਹਿ ਨ ਸਕਾਹਿ ਗਤਾ ॥੧॥ ('ਗੱਤਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੪੯੮-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Shiva, Brahma and all the silent sages cannot understand the state of Almighty. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ; ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਕਥਾ ॥ (੪੯੮-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's sermon is beyond the grasp of mind and unfathomable.

ਸੁਨੀਐ ਅਵਰ , ਅਵਰ ਬਿਧਿ ਬੁਝੀਐ ;
ਬਕਨ ਕਥਨ ਰਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੮-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He is heard to be one thing, but He is understood to be something else again; He is beyond description and explanation. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਭਗਤਾ , ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ; ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੪੯੮-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the devotee, and He Himself is Master; He is imbued with Himself.

ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ; ਪੇਖਿਓ ਜਤ੍ਰ ਕਤਾ ॥੨॥੨॥੧੧॥ (੪੯੮-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak's Almighty is pervading and permeating everywhere; wherever he looks, He is there. ||2||2||11||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੮-੧੧)

Gujri, Fifth Mahl:

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ; ਜਨ ਕਉ ਕਛੂ ਨ ਆਇਓ ॥ (੪੯੮-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The humble servant of Almighty does not know the method of discussing between two (Meta) or more (Masurat) or other clever tricks.

ਜਹ ਜਹ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਿਓ ਹੈ ;
ਤਹਾ ਤਹਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥੧॥ (੪੯੮-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Whenever the occasion arises for a need, there, he focus on Almighty. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ; ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ (੪੯੮-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

It is the very nature of Almighty to love His devotees;

ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਜਨ ਕਉ ਲਾਡ ਲਡਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੮-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He cherishes His servant, and caresses him as His own child. ||1||Pause||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ॥ (੪੯੮-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty’s servant sings His Praises as his worship, keeps control over the sensors as his penance, stay contented, performing good deeds and religious observances.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ;
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੩॥੧੨॥ (੪੯੮-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of his Master, and has received the blessings of fearlessness and peace. ||2||3||12||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੮-੧੫)

Gujri, Fifth Mahl:

ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਰਾਧਹੁ ਪਿਆਰੋ ; ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਜੈ ਢੀਲਾ ॥ (੪੯੮-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Worship Almighty in adoration, day and night, O my dear, do not delay even for a shortest time.

ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਭਾਵਨੀ ਲਾਈਐ ; ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁ ਹਾਠੀਲਾ ॥੧॥ (੪੯੮-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Serve the Saints with loving faith, and set aside your pride and stubbornness. ||1||

ਮੋਹਨੁ ; ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਰਾਗੀਲਾ ॥ (੪੯੮-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The fascinating, lively Almighty is my life- forces (Pran) and honor.

ਬਾਸਿ ਰਹਿਓ ਹੀਅਰੇ ਕੈ ਸੰਗੇ ;
ਪੇਖਿ ਮੋਹਿਓ ਮਨੁ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੮-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He abides in my heart; beholding His lively games, my mind is fascinated. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨਿ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ; ਉਤਰੈ ਮਨਹੁ ਜੰਗੀਲਾ ॥ (੪੯੮-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Him, my mind is in bliss, and the rust of sins is removed from my mind.

ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ;
ਨਾਨਕ ਪਰੈ ਪਰੀਲਾ ॥੨॥੪॥੧੩॥ (੪੯੮-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The great honor of meeting Almighty cannot be described; Guru Nanak says, it is infinite, beyond measure. ||2||4||13||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੮-੧੮)

Gujri, Fifth Mahl:

ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਸਾਸਤ੍ਰਗਿ ਕਹਾਵਤ ; (ਸਾਸਤ੍ਰੱਗਿ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਕੀਨ੍ਹੇ ਬਸਿ ਅਪਨਹੀ ॥ (੪੯੮-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

They call themselves silent sages, Yogis and scholars of the Shaastras, but Maya has has them all under her control.

ਤੀਨਿ ਦੇਵ , ਅਰੁ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ; ਤਿਨ ਕੀ ਹੈਰਤਿ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ (੪੯੮-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The three deities (Brahma, Vishnu & Shiv), and the 330,000,000 deities created from Brahma's thoughts, were astonished before Maya. ||1||

ਬਲਵੰਤਿ ; ਬਿਆਪਿ ਰਹੀ ਸਭ ਮਹੀ ॥ (੪੯੯-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The power of Maya is pervading everywhere.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਊ ਮਰਮਾ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੯-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Her secret is known only by Guru's Grace, no one else knows it. ||1||Pause||

ਜੀਤਿ ਜੀਤਿ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨਾ ; ਸਗਲ ਭਵਨ ਲਪਟਹੀ ॥ (੪੯੯-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Conquering and conquering, she has conquered everywhere, and she clings to the whole world.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਤੇ ਭਾਗੀ ; ਹੋਇ ਚੇਰੀ ਚਰਨ ਗਹੀ ॥੨॥੫॥੧੪॥ (੪੯੯-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, she surrenders to the Holy Saint; becoming his servant, she falls at his feet. ||2||5||14||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੯-੩)

Gujri, Fifth Mahl:

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ; ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਇਆ ॥ (੪੯੯-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

With my palms pressed together, I offer my prayer, concentrating on my Master.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸਰਿ ; ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (੪੯੯-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Giving me His hand, the magnificent Almighty has saved me, and erased all my sins. ||1||

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ; ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ (੪੯੯-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Master Himself has become merciful.

ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਆਨੰਦ ਰੂਪ ਹੁਈ ਹੈ ;
ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੯-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I have been liberated, the embodiment of bliss; I am the child of the Sustainer of Universe, He has carried me across. ||1||Pause||

ਮਿਲਿ ਵਰ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ; ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (੪੯੯-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Meeting her Husband, the soul-bride sings the songs of joy, and celebrates her Master.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜਿਨਿ ਸਭ ਕਾ ਕੀਆ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੬॥੧੫॥ (੪੯੯-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to the Guru, who has liberated everyone. ||2||6||15||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੯-੬)
Gujri, Fifth Mahl:

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ; ਤਿਨ ਕਾ ਬਲੁ ਹੈ ਥੋਰਾ ॥ (੪੯੯-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Mother, father, siblings, children and relatives, their power is insignificant.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਪੇਖੇ ; ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਭੋਰਾ ॥੧॥ (੪੯੯-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I have seen the many pleasures of Maya, but none goes with them in the end. ||1||

ਠਾਕੁਰ ; ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ (੪੯੯-੮, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)
O Master, other than You, no one is mine.

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ; (ਅ-ਨਾਥ, ਨਿਰ-ਗੁਨ ਬੋਲੋ)
ਮੈ ਆਹਿਓ ਤੁਮ੍ਰਾ ਧੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੯-੮, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I am a worthless orphan, devoid of merit; I long for Your Support. ||1||Pause||

ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ; ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਜੋਰਾ ॥ (੪੯੯-੯, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to Your lotus feet; here and hereafter, Yours is the only power.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸੁ ਪਾਇਓ ;
ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਨਿਹੋਰਾ ॥੨॥੭॥੧੬॥(੪੯੯-੯,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, ever since Your sight (Darshan) is obtained through Saadh Sangat, the Company of the Holy; my obligations to all others are annulled. ||2||7||16||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੯-੧੦)
Gujri, Fifth Mahl:

ਆਲ ਜਾਲ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਤਜਾਵੈ ; ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ (੪੯੯-੧੦, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)
He rids us of entanglements, doubt and worldly attachment, and leads us to love Almighty.

ਮਨ ਕਉ ਇਹ ਉਪਦੇਸੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ; ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ (੪੯੯-੧੦, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)
He implants this instruction in our minds, for us to sing Almighty's Praises, in peace and poise. ||1||

ਸਾਜਨ ; ਐਸੋ ਸੰਤੁ ਸਹਾਈ ॥ (੪੯੯-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O friend, the Saintly Guru is such a helper.

ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ;
ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂੰ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੪੯੯-੧੧,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੫)

Meeting Him, the bonds of Maya are released, and one never forgets Almighty. ||1||Pause||

ਕਰਤ ਕਰਤ ਅਨਿਕ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ; ਨੀਕੀ ਇਹ ਠਹਰਾਈ ॥ (੪੯੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Practicing, practicing various actions in so many ways, I came to recognize this as the best way.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ;
ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੮॥੧੭॥ (੪੯੯-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the ones who meets the Company of the Holy and sings Almighty's Praises will definately cross over the terrifying worldly ocean. ||2||8||17||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੯-੧੩)

Gujri, Fifth Mahl:

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ; ਕੀਮਤਿ ਜਾਇ ਨ ਕਰੀ ॥ (੪੯੯-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In an instant, He establishes and disestablishes; His value cannot be described.

ਰਾਜਾ ਰੰਕੁ ਕਰੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ; ਨੀਚਹ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ॥੧॥ (੪੯੯-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He turns the king into a beggar in an instant, and He infuses splendor into the lowly. ||1||

ਧਿਆਈਐ ; ਅਪਨੋ ਸਦਾ ਹਰੀ ॥ (੪੯੯-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Concentrate on our Almighty always.

ਸੋਚ ਅੰਦੇਸਾ ਤਾ ਕਾ ਕਹਾ ਕਰੀਐ ; ਜਾ ਮਹਿ ਏਕ ਘਰੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ (੪੯੯-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Why should one feel worry and doubtful (of losing it) for the worldly materials which will only last for a short time. ||1||Pause||

ਤੁਮ੍ਰੀ ਟੇਕ ਪੂਰੇ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ; ਮਨ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ਪਰੀ ॥ (੪੯੯-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are my support, O my Perfect True Guru; my mind has taken to the protection of Your Sanctuary.

ਅਚੇਤ ਇਆਨੇ ਬਾਰਿਕ ਨਾਨਕ ਹਮ ;
ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਧਾਰਿ ਕਰੀ ॥੨॥੯॥੧੮॥ (੪੯੯-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am a foolish and ignorant child; reach out to me with Your hand, Almighty, and save me. ||2||9||18||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੪੯੯-੧੭)

Gujri, Fifth Mahl:

ਤੂੰ ਦਾਤਾ , ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ; ਬਸਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (੪੯੯-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are the Giver of all beings; please, come to dwell within my mind.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ; ਤਹ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (੪੯੯-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

That heart, within which Your lotus feet are enshrined, suffers no darkness of ignorance or doubt. ||1||

ਠਾਕੁਰ , ਜਾ ਸਿਮਰਾ ; ਤੂੰ ਤਾਹੀ ॥ (੪੯੯-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O Master, wherever I remember You, there I find You.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ;
ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੪੯੯-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Show Mercy to me, Dear Almighty, Sustainer of all, that I may sing Your Praises forever. ||1||Pause||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਉ ; ਤੁਮ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਆਹੀ ॥ (੪੯੯-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, I contemplate Your Name; Dear Almighty, I long for You alone.

ਨਾਨਕ , ਟੇਕ ਭਈ ਕਰਤੇ ਕੀ ;
ਹੋਰ ਆਸ ਬਿਡਾਣੀ ਲਾਹੀ ॥੨॥੧੦॥੧੯॥ (੪੯੯-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, my support is the Creator (Almighty); I have renounced all other hopes. ||2||10||19||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੦-੧)

Gujri, Fifth Mahl:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦੀਜੈ ; ਜਸੁ ਗਾਵਉ ਨਿਸਿ ਅਰੁ ਭੋਰ ॥ (੫੦੦-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Show Mercy to me, and grant me with Your sight (Darshan). I sing Your Praises night and day.

ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਦਾਸ ਪਗ ਝਾਰਉ ; ਇਹੈ ਮਨੋਰਥ ਮੋਰ ॥੧॥ (੫੦੦-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

With my hair, I wash the feet of Your slave; this is my life's purpose. ||1||

ਠਾਕੁਰ ; ਤੁਝ ਬਿਨੁ , ਬੀਆ ਨ ਹੋਰ ॥ (੫੦੦-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Master, without You, there is no other at all.

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਹਰਿ ਰਸਨ ਅਰਾਧਉ ;
ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੦-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Master, in my mind I remain conscious of You; with my tongue I remember You, and with my eyes, I see You. ||1||Pause||

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਸਰਬ ਕੇ ਠਾਕੁਰ ; ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ (੫੦੦-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The House of Mercy, O Protector of Uniiverse, Master of all, with my palms pressed together I pray to You.

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਰੋ ; ਉਧਰਸਿ ਆਖੀ ਫੋਰ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥ (੫੦੦-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak, Your slave, chants Your Name, and is redeemed in the twinkling of an eye. ||2||11||20||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੦-੫)

Gujri, Fifth Mahl:

ਬ੍ਰਹਮ ਲੋਕ ਅਰੁ ਰੁਦ੍ਰ ਲੋਕ ; ਆਈ , ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ਤੇ ਧਾਇ ॥ (੫੦੦-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Overwhelming the realm of Brahma, the realm of Shiva and the realm of Indra, Maya has come running here.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੫੦੦-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

But she cannot even look towards Saadh Sangat, the Company of the Holy; therefore she washes and massages their feet. ||1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਆਇ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਇ ॥ (੫੦੦-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Now, I have come and entered Almighty’s Sanctuary.

ਗੁਹਜ ਪਾਵਕੋ ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਜਾਰੈ ;
ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਬਤਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੦-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

This awful fire of Maya has burned so many; the True Guru has cautioned me about it and thought me how to escape from Maya. ||1||Pause||

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜਖ੍ਯ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ; ਰਹੀ ਕੰਠਿ ਉਰਝਾਇ ॥ (੫੦੦-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

It clings to the necks of the Siddhas, and the seekers, the deities, angels and mortals.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ;
ਜਾ ਕੈ ਕੋਟਿ ਐਸੀ ਦਾਸਾਇ ॥੨॥੧੨॥੨੧॥ (੫੦੦-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Servant Guru Nanak says, the Creator (Almighty) Himself has taken my side means that He has supported me, who has millions of slaves like Maya. ||2||12||21||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੦-੮)

Gujri, Fifth Mahl:
Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the greatness of remembering Almighty.

ਅਪਜਸੁ ਮਿਟੈ ਹੋਵੈ ਜਗਿ ਕੀਰਤਿ ; ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥ (੫੦੦-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, bad reputation is erased, he is acclaimed all over the world, and he obtains a seat in Almighty's Court.

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਹੋਇ ਖਿਨ ਮਹਿ ;
ਸੁਖ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ (੫੦੦-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The fear of death is removed in an instant, and he merges into His Formless form in peace and bliss. ||1||

ਜਾ ਤੇ ; ਘਾਲ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈਐ ॥ (੫੦੦-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By remembering non of the effort goes in vain means every action bears fruit.

ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੦-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Therefore, for twenty-four hours a day, remember your Almighty in meditation and concentrate on Him continually in your mind and body. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਸਰਨਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਪਾਈਐ ॥ (੫੦੦-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I seek Your Sanctuary, O Destroyer of the pains of the poor; whatever You give me, Almighty, that is what I receive.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਦਾਸਹ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥੨॥੧੩॥੨੨॥ (੫੦੦-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, imbued me with the love of Your lotus feet; Dear Almighty, please preserve the honor of Your slave. ||2||13||22||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੦-੧੨)

Gujri, Fifth Mahl:

ਬਿਸੰ੍ਭਰ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਭਗਤਿ , ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (ਬਿਸੁਅੰ-ਭਰ ਬੋਲੋ) (੫੦੦-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The Universal Filler (all-sustaining), Almighty, is the Giver of all beings; His meditation is an overflowing treasure.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਫਲ ਨ ਹੋਵਤ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਉਧਾਰ ॥੧॥ (੫੦੦-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Service to Him is not wasted; in an instant, He liberates. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ (੫੦੦-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O my mind, immerse yourself in Almighty's lotus feet.

ਸਗਲ ਜੀਅ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ; ਤਾਹੂ ਕਉ ਤੂੰ ਜਾਚੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੦-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Seek from Him, His Name as a gift, who is worshipped by all beings. ||1||Pause||

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਕਰਤੇ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (੫੦੦-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, pray before Almighty, 'I have entered Your Sanctuary, O Creator; You, Dear Almighty, are the support of my life-forces (Pran).

ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ;
ਤਿਸੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥੧੪॥੨੩॥ (੫੦੦-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He who is protected by You, Dear Almighty, what can the world do to him? ||2||14||23||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੦-੧੬)

Gujri, Fifth Mahl:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad in gratitude to Almighty after Guru Hargobind Sahib Ji was cured from fever.

ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ; ਸਵਾਰੀ ਆਪ ॥ (੫੦੦-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty Himself has protected the honor of His humble servant.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਅਵਖਧੁ ;
ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਸਭੁ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੦-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The Guru has given the medicine of Almighty's Name, and all suffering are gone. ||1||Pause||

ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁ ਰਖਿਓ ਪਰਮੇਸਰਿ ; ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (੫੦੦-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The magnificent Almighty, in His Mercy, has preserved (Guru) Har Gobind.

ਮਿਟੀ ਬਿਆਧਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੋਏ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (੫੦੦-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The disease is over, and there is joy all around; we ever contemplate the Praises of Almighty. ||1||

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (੫੦੦-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My Creator, has made me His own; such is the glorious greatness of the Perfect Guru.

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰੀ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੨॥੧੫॥੨੪॥ (੫੦੦-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak laid the immovable foundation, which grows higher and higher each day. ||2||15||24||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੦-੧੯)

Gujri, Fifth Mahl:

ਕਬਹੂ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਚੀਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ॥ (੫੦੦-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You never focused your consciousness on Almighty.

ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਉਧਹਿ ;
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੧-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You have spent your life engaged in worldly pursuits; you have not sung Almighty's Name the treasure of Praises. ||1||Pause||

ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਤ ਕਪਟੇ ; ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਧਾਇਓ ॥ (੫੦੧-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Shell by shell, you accumulate money; in various evil ways, you work for this.

ਬਿਸਰਤ ਪ੍ਰਭ , ਕੇਤੇ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ; ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਖਾਇਓ ॥੧॥ (੫੦੧-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Forgetting Almighty, you suffer awful pain beyond measure, and you are consumed by the Great fascinator, Maya. ||1||

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ; ਗਨਹੁ ਨ ਮੋਹਿ ਕਮਾਇਓ ॥ (੫੦੧-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Show Mercy to me, O my Master, and do not hold me to account for my actions as I can never escape from doing wrong.

ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸਰਣਾਇਓ ॥੨॥੧੬॥੨੫॥ (੫੦੧-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear merciful and compassionate Almighty, ocean of peace, Guru Nanak has taken to Your Sanctuary, Almighty. ||2||16||25||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੧-੪)

Gujri, Fifth Mahl:

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਵੰਤ ॥ (੫੦੧-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

With your tongue, chant Almighty's Name.

ਛੋਡਿ ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਮਿਥਿਆ ; ਭਜੁ ਸਦਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੫੦੧-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Renounce other false occupations, and sing Almighty's Name forever. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਭਗਤਾ ; ਈਤ ਆਗੈ , ਟੇਕ ॥ (੫੦੧-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The One Name is the support of His devotees; in this world, and in the world hereafter, it is their anchor and support.

ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਆ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ (੫੦੧-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In His mercy and kindness, the Guru has given me the divine wisdom of Almighty, and an enlightened intellect. ||1||

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸ੍ਰੀਧਰ ; ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ॥ (੫੦੧-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The all-powerful Almighty is the Creator, the Cause of causes; He is the Master of wealth, I seek His Sanctuary.

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਰਵਾਲ ਸਾਧੂ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਲਹੀ ॥੨॥੧੭॥੨੬॥ (੫੦੧-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Liberation and worldly success come from the dust of the feet of the Holy Saints; Guru Nanak has obtained Almighty's treasure. ||2||17||26||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ , ਚਉਪਦੇ ॥ (ਚਉ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (੫੦੧-੮)

Gujri, Fifth Mahl, Fourth House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੧-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ; ਸਾਧ ਸਰਣੀ ਆਉ ॥ (੫੦੧-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Give up all your clever tricks, and seek the Sanctuary of the Holy Saint.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੋ ; ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (੫੦੧-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Sing the Glorious Praises of the Supreme Creator, Almighty, the Magnificent Master. ||1||

ਰੇ ਚਿਤ ; ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ॥ (੫੦੧-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O my consciousness, contemplate and adore the Lotus Feet of Almighty.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਪਾਵਹਿ ; ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੫੦੧-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You shall obtain total peace and salvation, and all troubles shall depart. ||1||Pause||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਭਾਈ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (੫੦੧-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Mother, father, children, friends and siblings, without Almighty, none of them are real.

ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ; ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (੫੦੧-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Here and hereafter, He is the companion of the soul (Subtle Body); He is pervading everywhere. ||2||

ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ; ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ (੫੦੧-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Millions of plans, tricks, and efforts are of no use, and serve no purpose.

ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ; ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥੩॥ (੫੦੧-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the Sanctuary of the Holy, one becomes faultless and pure, and obtains salvation, through Almighty's Name. ||3||

ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ; ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ , ਜੋਗੁ ॥ (੫੦੧-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty is profound and merciful, lofty and exalted; He gives Sanctuary to the Holy.

ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੭॥ (੫੦੧-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He alone obtains Almighty, Guru Nanak says, who is blessed with such pre-ordained destiny to meet Him. ||4||1||27||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੧-੧੪)

Gujri, Fifth Mahl:

ਆਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦ ਹੀ ; ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੫੦੧-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Serve your Guru forever, and chant the Praises of Almighty's Virtues the Life of all Sensors.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ (੫੦੧-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, remember Almighty, in adoration, and the anxiety of your mind will be dispelled. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (੫੦੧-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O my mind, chant Almighty's Name.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ; ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੧-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You shall be blessed with peace, poise and pleasure, and you shall find the pure place. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ (੫੦੧-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, redeem your mind, and adore Almighty, twenty-four hours a day.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ; ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥ (੫੦੧-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Sexual desire, anger and egotism will be dispelled, and all troubles shall end. ||2||

ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ; ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥ (ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ) (੫੦੧-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Master (Almighty) is immovable, immortal and inscrutable; seek His Sanctuary.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ; ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥ (੫੦੧-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Worship in adoration the lotus feet of Almighty in your heart, and center your consciousness lovingly on Him alone. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ ; ਬਖਸਿ ਲੀਨ੍ਹੇ ਆਪਿ ॥ (੫੦੧-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The Supreme Creator, Almighty has shown mercy to me, and He Himself has forgiven me.

ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ; ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥੨੮॥ (੫੦੧-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty has given me His Name, the treasure of peace; Guru Nanak says, meditate on that Almighty. ||4||2||28||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੧-੧੯)

Gujri, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ , ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ; ਗਈ ਸੰਕਾ ਤੁਟਿ ॥ (੫੦੧-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, I concentrate on Almighty, and all my doubts are gone.

ਦੁਖ ਅਨੇਰਾ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ; ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੁਟਿ ॥੧॥ (੫੦੨-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Pain, ignorance and fear have left me, and my sins have been dispelled. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ; ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੫੦੨-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My mind is filled with love for Almighty's Name.

**ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ;
ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (੫੦੨-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Meeting the Holy Saint, under His Instruction, I concentrate on Almighty, the Master of the Universe, in the most Pure way. ||1||Pause||

ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ; ਸਫਲ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥ (੫੦੨-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Chanting, penance and various rituals are contained in the fruitful meditative remembrance of Almighty's Name (Naam).

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ; ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ (੫੦੨-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Showing His Mercy, Almighty Himself has protected me, and all my works have been brought to fruition. ||2||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੁ ਕਬਹੂੰ ; ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥ (੫੦੨-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

With each and every breath, may I never forget You, Dear Almighty, You are capable of all (omnipotent).

ਗੁਣ ਅਨਿਕ , ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ;
ਅਗਨਤ ਸਦਾ ਅਕਥ ॥੩॥ (ਅਗੱਨਤ, ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (੫੦੨-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

How can my tongue describe Your countless virtues? They are uncountable, and forever indescribable. ||3||

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ , ਤਾਰਣ ; ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥ (੫੦੨-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are the Remover of the pains of the poor, the Savior, the Compassionate Almighty, the Bestower of Mercy.

ਅਟਲ ਪਦਵੀ ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ; (ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ)
ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੨੯॥ (੫੦੨-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Almighty's Name (Naam) in meditation, the state of eternal dignity is obtained; Guru Nanak has grasped the protection of Almighty. ||4||3||29||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੨-੬)

Gujri, Fifth Mahl:

ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ; ਮਹਾ ਦੀਰਘ , ਰੋਗੁ ॥ (ਅਹੰ-ਬੁਧਿ ਬੋਲੋ) (੫੦੨-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Intellectual egotism and great love for Maya are the most serious chronic diseases.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ (੫੦੨-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's Name is the medicine, which is potent to cure everything. The Guru has given me Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ (੫੦੨-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My mind and body yearn for the dust of Almighty's humble servants.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ ; ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੨-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

With it, the sins of millions of incarnations are obliterated. Dear Master of the Universe, please fulfill my desire. ||1||Pause||

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ; ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (੫੦੨-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the beginning (childhood), in the middle (youth), and in the end (old age), one is hounded by dreadful bitch form of hopes.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ; ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥ (੫੦੨-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Through the Guru's spiritual wisdom, sing Almighty's Praises (Kirtan) who is the Master of the Universe, and the noose of death is cut away. ||2||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ; ਸਦਾ ਆਵਾ ਗਵਣ ॥ (੫੦੨-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Those who are cheated by sexual desire, anger, greed and worldly attachment suffer in reincarnations forever.

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ; ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥ (੫੦੨-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By loving meditation in Almighty, and remembrance of Almighty who is the Sustainer of the Universe, one's wandering in reincarnation is ended. ||3||

ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰਰਿਦ ; ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥ **(ਕਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ)** (੫੦੨-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Friends, children, spouses and well-wishers are burnt by the three fevers.

ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ; ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥੪॥ (੫੦੨-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Reciting Almighty's Name, one's miseries are ended, as one meets the Saintly servants of Almighty. ||4||

ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ; ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ (੫੦੨-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Wandering around in all directions, they cry out, "Nothing can save us!"

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ , ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ;
ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ , ਨਾਨਕ ਓਟ ॥੫॥੪॥੩੦॥ (੫੦੨-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the who embraces the Sanctuary of the Lotus Feet of the Infinite Almighty; holds fast to Almighty's Support. ||5||4||30||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ **(ਦੁ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ)** (੫੦੨-੧੩)

Gujri, Fifth Mahl, Fourth House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੨-੧੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ (੫੦੨-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remember and adore Almighty who is the Master of wealth, the fruitful form and He is the Cause of causes.

ਗੁਣ ਰਮਣ , ਸ੍ਰਵਣ ; ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ; ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ ॥੧॥ (੫੦੨-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Uttering His Virtues, and hearing of His infinite Praises, you shall never suffer separation from Him again. ||1||

ਮਨ ; ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ (ਚਰਣਾਰ-ਬਿੰਦ ਬੋਲੋ) (੫੦੨-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

O my mind, worship Almighty's Lotus Feet.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ , ਸਿਮਰਣਿ ; ਕਾਟਿ ਜਮਦੂਤ ਫਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੫੦੨-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By remembering Almighty, strife and sorrow are ended, and the noose of the Messenger of Death is snapped. ||1||Pause||

ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ; ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ (੫੦੨-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By reciting Almighty's Name, all your enemies shall be consumed; there is no other way.

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੧॥੩੧॥ (੫੦੨-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Show Mercy, O my Almighty, and bestow upon Guru Nanak the taste of Almighty's Name (Naam). ||2||1||31||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੦੨-੧੭)

Gujri, Fifth Mahl:

ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥ (੫੦੨-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are the Almighty, the Giver of Sanctuary, the Destroyer of pain, the King of happiness.

ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ; ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਗਾਇ ॥੧॥ (੫੦੨-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Troubles depart, and fear and doubt are dispelled by singing the Glorious Praises of the Pure Almighty. ||1||

ਗੋਵਿੰਦ ; ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ (੫੦੨-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Master of the Universe, without You, there is no other place.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ; ਜਪੀ ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੨-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Show Mercy to me, O Supreme Creator and Master, that I may chant Your Name. ||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ; ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (੫੦੨-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Serving the True Guru, I am attached to Almighty's Lotus Feet; by great good fortune, I have embraced love for Him.

ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ; ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ (੫੦੩-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My heart lotus blossoms forth in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I have renounced evil-mindedness and intellectualism. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ (੫੦੩-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One who sings the Praises of Almighty's Virtues, twenty-four hours a day, and remembers Almighty in meditation, who is Kind to the poor,

ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ; ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ (੫੦੩-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

saves himself, and redeems all his generations; all of his bonds are released. ||3||

ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ , ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ; ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥ (੫੦੩-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I take the Support of Your Feet, Dear Almighty, O Master; you are with me through and through, Almighty.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ;
ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥ (੫੦੩-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, 'Dear Almighty, I have entered Your Sanctuary, and Dear Almighty, You have blessed me by putting Your hand on my head' means Almighty has blessed with His protection. ||4||2||32||

ਗੂਜਰੀ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ (੫੦੩-੫)

Gujri, Ashtapadees, First Mahl, First House:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੩-੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ; ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥ (੫੦੩-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

In the one village of the body, live the five thieves (lust, anger, greed, attachment and ego); they have been warned, but they still go out stealing.

ਤ੍ਰਿਹਦ ਸਮਾਲ ਰਖੈ , ਜੋ ਨਾਨਕ ; ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (੫੦੩-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

One who keeps his assets safe from the three characteristics of Maya form of thieves, Guru Nanak says, attains liberation and emancipation. ||1||

ਚੇਤਹੁ ; ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥ (੫੦੩-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Center your mind on the all-pervading Almighty, the protector (garderner) of worldly garden.

ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਜਪਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੩-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Let your rosary be the chanting of Almighty's Name in your heart. ||1||Pause||

ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ , ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ; ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ (੫੦੩-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The universal form of tree's cause is Almighty who appeared in form of Maya, whose roots are the creativity and knowledge are the leafs means that just like from the illusion of leafs, fruit is seen, in the similar manner from deeds the fruit of happiness and sadness is seen.

ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ , ਨਾਨਕ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ (੫੦੩-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

He alone reaches this tree with ease, Guru Nanak says, who remains wakeful in the Love of the Supreme Creator, Almighty . ||2||

ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ; ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥ (ਆਂਗਨਿ ਬੋਲੋ) (੫੦੩-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

This is my faith that Elysian Tree, (Parjaat - a tree believed to be in the heaven which fulfils all desires) the macro form of Almighty is within this body's heart form of courtyard with branches of worlds, leafs of devine knowledge, flowers of deeds and fruit of joy and sorrow.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ; ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ (੫੦੩-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Meditate on the self-existent, Pure Almighty, whose Light is pervading everywhere; renounce all your worldly entanglements. ||3||

ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ; ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ (੫੦੩-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Listen, O seekers of Truth - Guru Nanak begs you to renounce the traps of Maya.

ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ; ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੪॥ (੫੦੩-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

By contemplating within the mind, concentration is focussed on One Almighty and you shall not be subject to birth and death again. ||4||

ਸੋ ਗੁਰੂ , ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ; ਸੋ ਵੈਦੁ , ਜਿ ਜਾਣੈ ਰੋਗੀ ॥ (੫੦੩-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

He alone is said to be a Guru, he alone is said to be a disciple (Sikh), and he alone is said to be a physician, who knows the patient's illness.

ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ , ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ; ਧੰਧੈ , ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥ (੫੦੩-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Such Guru is not affected by actions, responsibilities and entanglements as He has no reason to attain anything in this world and although a disciple (Sikh) seems to be in the entanglements of his household but he maintains the detachment from the world and unity with Almighty. ||5||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ; ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥ (੫੦੩-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

He renounces sexual desire, anger, egotism, greed, attachment and Maya.

ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆਇਆ ; ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (੫੦੩-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Within his mind, he concentrates on the reality of the Imperishable Almighty; by Guru's Grace he finds Him. ||6||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ ; ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥ (੫੦੩-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

A Guru blesses His Sikhs with spiritual wisdom and concentration are all said to be Almighty's gifts; all of the demons (lust, anger, greed, attachment and ego) are turned white before him means that the evil desires fears from such a Sikh. .

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ , ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ; ਜਾਗਤ , ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥ (੫੦੩-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

In the heart form of lotus he enjoys the taste of the honey form of Almighty's; he remains awake in state of knowledge, and does not fall asleep in ignorance. ||7||

ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ; ਨਾਨਕ , ਸਰਬ ਜੁ ਆਇਆ ॥ (੫੦੩-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

This lotus is very deep; its leaves are the nether regions, and it is connected to the whole universe.

ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ , ਪੁਨਹਿ ਨ ਗਰਭੰ ;
ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥ (੫੦੩-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The Guru has blesses me with such sermons that I shall not have to enter the womb again; I have renounced the poison of evil desires, and I drink in the Ambrosial Nectar. ||8||1||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੦੩-੧੫)

Gujri, First Mahl:

ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ; ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ (੫੦੩-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, who do not beg before You means everyone begs before Almighty who is the Great Giver and the number of beggers cannot be counted.

ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ; ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥ (੫੦੩-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

You, Almighty is the True Giver who fulfill the desires within their hearts. ||1||

ਐ ਜੀ , ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਸਚੁ ਅਧਾਰ ॥ (੫੦੩-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, I have acknowledge the practicing of chanting, penance and self-discipline is all there by embracing your support means that embracing Almighty alone has all the methods to attain Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੩-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Bless me with Your Name, Almighty, that I may find peace, Your meditation is a non-finishing treasure. ||1||Pause||

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ; ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥ (੫੦੩-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Some remain absorbed in the thoughtless (Sune) deep meditation (Samaadh), their minds fixed lovingly on the One Almighty; they contemplate only on the Guru's Sermons (Gurbani).

ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ;
ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ (੫੦੩-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

In that state, there is no water, land, earth or sky; only the Creator Almighty Himself exists also means that during the period before time nothing exist other then Almighty Himself. ||2||

ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ , ਮਗਨੁ ਨ ਛਾਇਆ ;
ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ , ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (੫੦੩-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

There is no intoxication of Maya there, and no shadow of ignorance, nor the infinite light of the sun or the moon.

ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ;
ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥ (੫੦੩-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The physical creation which is seen with the eyes existed within the heart means that everything was engrossed in Maya and Maya as engrossed in it as well which concludes that Almighty was the only One seeing it and He see the three worlds in one glance. ||3||

ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥ (੫੦੪-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

He created air, water and fire, Brahma, Vishnu and Shiva and cerated the embodiment of the whole creation.

ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ; ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥ (੫੦੪-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

All are beggars; You alone are the Great Giver, Almighty. You give Your gifts according to Your own considerations. ||4||

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ; ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ (੫੦੪-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Three hundred thirty million deities beg from Almighty, the Master; even as He gives, His treasures are never exhausted.

ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾਵੈ ; ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥ (੫੦੪-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Nothing can be contained in a vessel turned upside-down, in similar manner nothing can be contained in heart which is influenced by impurities (ignorance) and the Ambrosial Nectar of Almighty's Name is only obtained with a pure heart. ||5||

ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾਚਿ , ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ (੫੦੪-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The Siddhas in Samaadhi beg for wealth and miracles, and proclaim Almighty's victory.

ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ; ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰਕਾਰ ॥੬॥ (੫੦੪-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

As is the thirst within their minds, so is the water which You give to them. ||6||

ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ; ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥ (੫੦੪-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The most fortunate ones serve their Guru; there is no difference between the Divine Guru and Almighty.

ਤਾ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ; ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥ (੫੦੪-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The Messenger of Death cannot see those who come to realize Almighty within their Antahkaran through contemplation of Guru's Shabad (Gurbani). ||7||

ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ;
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥ (੫੦੪-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

I shall never ask anything else of Almighty; please, bless me with the Love of Your Pure Name.

ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥ (੫੦੪-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak, the song-bird, begs for the Ambrosial Water; Dear Almighty, shower Your Mercy upon him, and bless him with Your Praise. ||8||2||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੦੪-੭)

Gujri, First Mahl:

ਐ ਜੀ , ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ (੫੦੪-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Dear One, he is born, and then dies; he continues coming and going; without the Guru, he is not liberated.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ; ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੦੪-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Those mortals who become Gurmukhs are attuned to Almighty's Name (Naam); through the Name, they obtain salvation and honor. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (੫੦੪-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Dear Brother, focus your concentration on Almighty's Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੇ ; ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੪-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

By Guru's Grace, one begs for Almighty; such is the glorious greatness of Almighty's Name. ||1||Pause||

ਐ ਜੀ , ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕਉ ;
ਕੇਤੇ , ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (ਤਾਈਂ ਬੋਲੋ) (੫੦੪-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

O Dear One, so many wear various religious robes, for begging and filling their bellies.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (੫੦੪-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's meditation, O mortal, there can be no peace, without the Guru, pride does not depart. ||2||

ਐ ਜੀ , ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ; ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥ (੫੦੪-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

O Dear One, death hangs constantly over his head, incarnation after incarnation, it is his enemy.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ , ਸੇ ਬਾਚੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੦੪-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Those who are attuned to the Guru's Shabad (Gurbani) are saved. The True Guru has imparted this understanding. ||3||

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ (੫੦੪-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

In the Guru's Sanctuary, the Messenger of Death cannot see the mortal, or torture him.

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ (੫੦੪-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Such Gurmukh is imbued with the Imperishable and Pure Master, and lovingly attached to the Fearless Almighty and became fearless as well. ||4||

ਐ ਜੀਉ , ਨਾਮੁ ਦਿੜਹੁ , ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ (੫੦੪-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

O Dear One, implant Almighty's Name (Naam) within me; lovingly attached to the Naam, I lean on the True Guru's Support.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਕਰਸੀ ; ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥ (੫੦੪-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Whatever pleases Him, He does; no one can erase His actions. ||5||

ਐ ਜੀ , ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ; ਮੈ ਅਵਰ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥ (੫੦੪-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

O Dear One, I have hurried to the Sanctuary of the Guru; I have no love for any other except You.

ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ; ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥ (੫੦੪-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

I constantly call upon the One Almighty; since the very beginning, and throughout the ages, He has been my help and support. ||6||

ਐ ਜੀ , ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ; ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (੫੦੪-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

O Dear One, please preserve the Honor of Your Name; I am hand and glove with You.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥ (੫੦੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Bless me with Your Mercy, and reveal to me Your Sight (Darshan), O Guru; through Guru's Shabad (Gurbani), I have burnt away my ego. ||7||

ਐ ਜੀ , ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ;
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥ (੫੦੪-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

O Dear One, what should I ask of You? Nothing appears permanent; whoever comes into this world shall depart.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ; ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥ (੫੦੪-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, therefore bless me with the wealth of Almighty's Name (Naam), which I shall adorn with my heart and keep on reciting. ||8||3||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੦੪-੧੮)

Gujri, First Mahl:

ਐ ਜੀ , ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ;
ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥ (੫੦੪-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

O Dear One, I am not high or low or in the middle. I am Almighty's slave, and I seek Almighty's Sanctuary.

ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥ (ਬਿਸੱਰਜਿਤ ਬੋਲੋ) (੫੦੪-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Imbued with Almighty's Name (Naam), I am detached from the world; I have forgotten sorrow, separation and disease. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ , ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਭਗਤਿ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ (੫੦੪-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Dear Brother, by Guru's Grace, I perform Almighty's meditation .

ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ , ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੫-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

One whose heart is filled with the True Guru's Words, obtains the Pure Almighty, he is not under the power of the Messenger of Death, nor does he owe Death anything means became sinless. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ; ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥ (੫੦੫-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

He chants the Praises of Almighty's Virtues with his tongue, and abides with Almighty; he does whatever pleases Almighty.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ , ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥ (੫੦੫-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Without Almighty's Name, life passes in vain in the world, and every moment is useless. ||2||

ਐ ਜੀ , ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ (੫੦੫-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The false have no place of rest, either inside or outside; the slanderer does not find salvation.

ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥ (੫੦੫-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Even if one is resentful, Almighty does not withhold His blessings; day by day, they increase. ||3||

ਐ ਜੀ , ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ; ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਵਾਈ ॥ (੫੦੫-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

No one can take away the Guru's gifts; my Master Himself has given them.

ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖ ਨਿੰਦਾ ; ਜਿਨ੍ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ (੫੦੫-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The black-faced slanderers, with slander in their mouths, do not appreciate the Guru's gifts. ||4||

ਐ ਜੀ , ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ; ਬਿਲਮ ਨ , ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥(੫੦੫-੫, ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੧)

Almighty forgives and blends with Himself those who take to His Sanctuary; He does not delay for an instant.

ਆਨਦ ਮੂਲੁ , ਨਾਥੁ ਸਿਰਿ ਨਾਥਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ (੫੦੫-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

He is the source of bliss, the Greatest Master; through the True Guru, we are united in His Union. ||5||

ਐ ਜੀ , ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ , ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਵਿਆ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥ (੫੦੫-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Through His Kindness, the Kind Almighty pervades us; through Guru's Teachings, our wanderings cease.

ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ (੫੦੫-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Touching the Paras, metal is transformed into gold. Such is the glorious greatness of the Society of the Saints. ||6||

ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ;
ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (੫੦੫-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Almighty is the pure water; the mind is the bather, and the True Guru is the bath attendant, O Brother.

ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ , ਜਨ ਸੰਗਤਿ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ (੫੦੫-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

That humble being who joins the Sat Sangat shall not be consigned to reincarnation again; his light merges into the Supreme Light means he obtains union (oneness) with Almighty. ||7||

ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ ; ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ (੫੦੫-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

You are the Great Primal Master, the infinite tree; I am a bird perched on Your branches.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥ (੫੦੫-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, 'Dear Almighty bless me with the Pure Almighty's Name (Naam); throughout the ages, I will sing Your Praises in Gurbani'. ||8||4||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੪ (੫੦੫-੧੧)

Gujri, First Mahl, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੫-੧੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ; ਸਚੁ ਪਿਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ (੫੦੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The devotees worship Almighty in loving adoration. They thirst for the True Almighty, with infinite affection.

ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ; ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥੧॥ (੫੦੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

They tearfully beg and implore Almighty; in love and affection, their consciousness is at peace. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ; ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ (੫੦੫-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Chant Almighty's Name (Naam), O my mind, and take to His Sanctuary.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ;
ਰਮ ਨਾਮ , ਕਰਿ ਕਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੫-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Almighty's Name is the boat to cross over the materialistic worldly ocean, practice such a way of life. ||1||Pause||

ਏ ਮਨ , ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ (੫੦੫-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

O mind, you are ignorant (dead) from Almighty's realisation, remember Almighty with your heart and utter Guru's Shabad (Gurbani);

ਮਤਿ ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥ (੫੦੫-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

then you shall obtain the intellect with the treasure of knowledge and supreme bliss, by repeating Almighty's Name in the mind. ||2||

ਚਲ , ਚਿਤ ਵਿਤ , ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ ; ਜਗੁ , ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ (੫੦੫-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The fickle consciousness wanders around chasing after wealth; it is intoxicated with worldly love and attachment.

ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ , ਦਿੜੰ ਮਤੀ ; ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥(ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੫੦੫-੧੫,ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Devotion to Almighty's Name (Naam) is permanently implanted within the mind, when it is attuned to the Guru's Teachings and His Shabad. ||3||

ਭਰਮਾਤਿ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ; ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥ (੫੦੫-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Wandering around, doubt is not dispelled; afflicted by reincarnation, the world is being ruined.

ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੰ ; ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥ (੫੦੫-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Almighty's eternal throne is free of this affliction; he is truly wise, who takes Almighty's Name (Naam) as his deep meditation and penance. ||4||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ; ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨਮ ਮਰਣੰ ॥ (੫੦੫-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

This world is engrossed in attachment and transitory love; it suffers the terrible pains of birth and death.

ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥ (੫੦੫-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Run to the Sanctuary of the True Guru, chant Almighty's Name in your heart, and you shall swim across. ||5||

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲ , ਮਨਿ ਮਨੁ ; ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥ (੫੦੫-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Following the Guru's Teaching, the mind becomes stable; the mind accepts it, and contemplates upon it in peaceful poise.

ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ; ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥ (੫੦੫-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

That mind is pure, which enshrines Truth within, and the most excellent jewel of spiritual wisdom. ||6||

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ; ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥ (੫੦੫-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

By the Fear of Almighty, and Love of Almighty, and by devotion, man crosses over the terrifying worldly ocean, focusing his concentration on Almighty's Lotus Feet.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ; ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥ (੫੦੬-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

When the pure Almighty's Name is embraced within the heart then you shall become pure as well; then pray before Him that this body is Your Sanctuary, Almighty. ||7||

ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾਰਣੰ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥ (੫੦੬-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

The waves of greed from consumption and avarice for accumulation are subdued, by treasuring Almighty's Name in the mind.

ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਨੰ ॥੮॥੧॥੫॥ (੫੦੬-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੧)

Subdue my mind, Dear Pure Almighty; says Guru Nanak, I have entered Your Sanctuary. ||8||1||5||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ (੫੦੬-੩)

Gujri, Third Mahl, First House: (Note: The word ‘nirt’ which means dance in this shabad refers to involvement)

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੬-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥ (੫੦੬-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The involvement is fruitful by which the mind is attached to a Guru means that the mind remains in Almighty’s rememberance.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ; ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ (੫੦੬-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, I eliminate my self-conceit.

ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ , ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ; ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (੫੦੬-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

One who keeps his consciousness focused on Almighty is liberated; he obtains the fruits of his desires. ||1||

ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ (੫੦੬-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

So dance, O mind, before your Guru means involve in Guru’s sermons.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾਚਹਿ , ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੬-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

If you dance according to the Guru's Will, you shall obtain peace, and in the end, the fear of death shall leave you. ||Pause||

ਆਪਿ ਨਚਾਏ ; ਸੋ ਭਗਤੁ ਕਹੀਐ ; ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ (੫੦੬-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

One whom Almighty Himself causes to dance (involve), is called a devotee. He Himself links us to His Love.

ਆਪੇ ਗਾਵੈ , ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ; ਇਸੁ ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ (੫੦੬-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

He Himself sings, He Himself listens, and He puts this blind mind on the right path. ||2||

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ; ਸਿਵ ਘਰਿ , ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ (੫੦੬-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

One who dances (involves in Almighty's rememberance) night and day, and banishes Maya, enters the House of Almighty, where there is no sleep.

ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ , ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ (੫੦੬-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The world is asleep in ignorance, in the house of Maya; it dances, jumps and sings in duality. The self-willed manmukh do not obtain Almighty's meditation. ||3||

ਸੁਰਿ ਨਰ , ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ , ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ;
ਮੁਨਿ ਜਨ , ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੫੦੬-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The angels, mortals, renunciates, ritualists, and beings involves in desireful actions and silent sages involves in knowledge contemplation.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਚੇ ; ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ (੫੦੬-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The Siddhas and seekers, lovingly focused on Almighty, dance, as do the Gurmukhs, whose minds dwell in contemplative meditation. ||4||

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੇ ; ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (੫੦੬-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The planets and solar systems dance in the three qualities, as do those who bear love for You, Almighty.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ; ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥ (੫੦੬-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

The beings and creatures all dance, and the four sources of creation dance. ||5||

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ; ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (੫੦੬-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

They alone dance (involves themselves), who are pleasing to You, and who, as Gurmukhs, concentrates on Gurbani (Shabad).

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ; ਜਿਨ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥ (੫੦੬-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

They are devotees, with the essence of spiritual wisdom, who obey the Hukam of His Command. ||6||

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ; ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (੫੦੬-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

This is meditation, that one loves the True Almighty; without service, one cannot be a devotee.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ; ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥ (੫੦੬-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Through the contemplation of Shabad (Gurbani), only then one obtains Your True form and remains isolated from the attachment of life. ||7||

ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ ਨਾਚੇ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੫੦੬-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

So many people dance for the sake of Maya; how rare are those who contemplate reality.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ , ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ; ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੮॥ (੫੦੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, that humble being obtains You, Almighty, upon whom You show Mercy. ||8||

ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ; ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (੫੦੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

If I forget the True Almighty, even for an instant, that time passes in vain.

ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ; ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥ (੫੦੬-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

With each and every breath, constantly remember Almighty; He Himself shall forgive you, according to His Will. ||9||

ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ; ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (੫੦੬-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

They alone dance, who are pleasing to Your Will, and who, as Gurmukhs, contemplate Gurbani.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥ (੫੦੬-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੩)

Says Guru Nanak, they alone find celestial peace, whom You bless with Your Grace. ||10||1||6||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ (੫੦੬-੧੬)

Gujri, Fourth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੬-੧੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ; ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥ (੫੦੬-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Without Almighty, my soul (Subtle Body) cannot survive, like an infant without milk.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ;
ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ (੫੦੬-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The inaccessible and incomprehensible Almighty is obtained by the Gurmukh; I am a sacrifice to my True Guru. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ (੫੦੬-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

O my mind, the singing of Almighty's Praises (Kirten) is a boat to carry you across.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੬-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The Gurmukhs obtain the Nectar (Amrit) of Almighty's Name (Naam) whom You bless with Your Grace. ||Pause||

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (੫੦੭-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Sanak, Sanandan (also Snadhan & Snant Kumar) and Naarad the sage serve You; night and day, they continue to chant Your Name, Dear Garderner of this worldly garden.

ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ; ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ (੫੦੭-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Slave Prahlaad sought Your Sanctuary, and You saved his honor. ||2||

ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ; ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੫੦੭-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The One unseen Pure Almighty is pervading everywhere, as is the Light of Almighty.

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ; ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥ (੫੦੭-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

All are beggars, You alone are the Great Giver. Reaching out our hands, we beg from You. ||3||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ , ਊਤਮ ਬਾਣੀ ;
ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (੫੦੭-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The speech of the humble devotees is sublime; they sing continually the wondrous, unspoken Speech of Almighty.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ; ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੪॥ (੫੦੭-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Their lives become fruitful; they save themselves, and all their generations. ||4||

ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ; ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ ॥ (੫੦੭-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The self-willed manmukhs are engrossed in duality and evil-mindedness; within them is the darkness of attachment.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ; ਓਇ ਡੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੫॥ (੫੦੭-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

They do not love the sermon of the humble Saints, and they are drowned along with their families. ||5||

ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ;
ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ **(ਮਾਇਆ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ)** (੫੦੭-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

By slandering, the slanderer washes the filth off others; he is an eater of filth, and a worshipper of Maya.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ; ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥੬॥ (੫੦੭-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

He indulges in the slander of the humble Saints; he is neither on this shore, nor the shore beyond. ||6||

ਏਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ; ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (੫੦੭-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

All this worldly drama is set in motion by the Creator Almighty; He has infused His strength into all.

ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ; ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੈ , ਏਕੰਕਾਰੀ ॥੭॥ (੫੦੭-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

The thread of the One Almighty runs through the world; when He pulls out this thread, the One Creator alone remains. ||7||

ਰਸ ਨਿਰਸਨਿ , ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ; **(ਨਿ-ਰਸਨਿ ਬੋਲੋ)**
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥ (੫੦੭-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

With their tongues, they sing the Praises of Almighty's Virtues, and savor Them. They place the sublime essence of Almighty upon their tongues, and savor it.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ;
ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੭॥ (੫੦੭-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, other than Almighty, I ask for nothing else; may my love for Almighty remains forever. ||8||1||7||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (੫੦੭-੧੦)

Gujri, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੭-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ; ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥ (੫੦੭-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among kings, You are called the Great King. Among land-lords, You are the Land-lord.

ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥ (੫੦੭-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among masters, You are the Great Master. Among tribes, Yours is the Supreme Tribe. ||1||

ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ; ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥ (੫੦੭-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My Father (Almighty) is wealthy, deep and profound.

ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ; ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੭-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

What praises should I utter, Dear Creator Almighty? Upon seeing You, I am wonder-struck. ||1||Pause||

ਸੁਖੀਅਨ ਮਹਿ ਸੁਖੀਆ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ; ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ (੫੦੭-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among the peaceful, You are called the Peaceful One. Among givers, You are the Greatest Giver.

ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ; ਰਸੀਅਨ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)(੫੦੭-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among the glorious, You are said to be the Most Glorious. Among revellers, You are the Reveller. ||2||

ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ; ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ (੫੦੭-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among warriors, You are called the Warrior. Among indulgers, You are the Indulger.

ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ; ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥ (੫੦੭-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among householders, You are the Great Householder. Among yogis, You are the Yogi. ||3||

ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ; ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥ (੫੦੭-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among creators, You are called the Creator. Among the cultured, You are the Cultured One.

ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ; ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ (੫੦੭-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among bankers, You are the True Banker. Among merchants, You are the Merchant. ||4||

ਦਰਬਾਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ; ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥ (੫੦੭-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among courts, Yours is the Court. Yours is the Most Sublime of Sanctuaries.

ਲਖਿਮੀ ਕੇਤਕ , ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ; ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥ (੫੦੭-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The extent of Your wealth cannot be determined. Your Coins cannot be counted. ||5||

ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ; ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ (੫੦੭-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among names, Your Name, Almighty, is the most respected. Among the wise, You are the Wisest.

ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ; ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥ (੫੦੭-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among ways, Yours, Almighty, is the Best Way. Among purifying baths, Yours is the Most Purifying. ||6||

ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ; ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥ (੫੦੭-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among spiritual powers, Yours, Dear Almighty, are the Spiritual Powers. Among actions, Yours are the Greatest Actions.

ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ; ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥ (੫੦੭-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Among wills, Your Will, Almighty, is the Supreme Will. Of commands, Yours is the Supreme Command. ||7||

ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ; ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥ (੫੦੮-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

As You cause me to speak, so do I speak, Dear Master. What other power do I have?

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੮॥(੫੦੮-੧,ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak says, sing His Praises; they are so very dear to Almighty. ||8||1||8||

ਗੂਜਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (੫੦੮-੩)

Gujri, Fifth Mahl, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੮-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਨਾਥ ਨਰਹਰ , ਦੀਨ ਬੰਧਵ ; ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥ (੫੦੮-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, Man-lion Incarnate, Companion to the poor, Divine Purifier of sinners, the Enlightment form;

ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ; ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥ (੫੦੮-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Destroyer of fear and dread, Merciful Master, Treasure of Excellence, fruitful is Your service. ||1||

ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ; ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (੫੦੮-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, Cherisher of the World, Guru, Master of the Universe.

ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ; ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੦੮-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I seek the Sanctuary of Your Feet, Dear Merciful Almighty (Kesav – means Almighty who is with beautiful hair), carry me across the terrifying worldly ocean. ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ , ਮਦ ਮੋਹ ਦਹਨ ; ਮੁਰਾਰਿ , ਮਨ ਮਕਰੰਦ ॥ (੫੦੮-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Dispeller of sexual desire and anger, Eliminator of attachment intoxication, Destroyer of ego, Honey of the mind;

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀਧਰ ; ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨॥ (੫੦੮-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

set me free from birth and death, Dear Sustainer of the earth, and preserve my honor, Dear Embodiment of supreme bliss. ||2||

ਜਲਤ , ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤ ॥ (੫੦੮-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The many waves of desire for Maya, burning in the fire of thirst, when the Guru's spiritual wisdom is enshrined in the heart, through the Guru's Mantra.

ਛੇਦਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰੁਣਾਮੈ ; **(ਅਹੰ-ਬੁਧਿ , ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)**
ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ॥੩॥ (੫੦੮-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Destroy my egotism, Dear Merciful; dispel my anxiety, Dear Infinite Primal Almighty. ||3||

ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੂਰਤ ; ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ (੫੦੮-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remember Omnipotent (Almighty), every moment and every instant and while concentrating on You, naturally I engross into the state of deep meditate (Samaadhi).

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੂਰਨ ; ਜਾਚੀਐ ਰਜ ਸਾਧ ॥੪॥ (੫੦੮-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Merciful to the meek, perfectly blissful Almighty, I beg for the dust of the feet of the Holy. ||4||

ਮੋਹ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ; ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰ ॥ (੫੦੮-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Still far away is death, this the hope created by attachment which is false and because of desires one is engaged in evil actions.

ਰਖੁ ਧਰਮ , ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇ ; ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥ (੫੦੮-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Please, preserve my faith, dispel these doubts from my mind, and save me, Dear Formless Almighty. ||5||

ਧਨਾਢਿ ਆਢਿ , ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ; ਹੋਤ ਜਿਨਾ ਨ ਚੀਰ ॥ (੫੦੮-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

They have become wealthy, loaded with the treasures of Almighty's riches; they were lacking even clothes.

ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੂੜ , ਕਟਾਖੵ ਸ੍ਰੀਧਰ ; **(ਕਟਾਖਿਅ ਬੋਲੋ)**
ਭਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੬॥ (੫੦੮-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The idiotic, foolish and senseless people have become virtuous and patient, receiving the Gracious Glance of Master of wealth. ||6||

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜਗਦੀਸ ਜਪਿ ; ਮਨ ਧਾਰਿ ਰਿਦ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (੫੦੮-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Become Jivan-Mukta, liberated while yet alive, by meditating on Master of the Universe, O mind, and maintaining faith in Him in your heart.

ਜੀਅ ਦਇਆ ਮਇਆ , ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ;
ਪਰਮਹੰਸਹ ਰੀਤਿ ॥੭॥ **(ਪਰਮ-ਹੰਸਹ ਬੋਲੋ)** (੫੦੮-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Show kindness and mercy to all beings, and realize that Almighty is pervading within all; this is the way of life of the enlightened soul (Subtle Body), the supreme swan. ||7||

ਦੇਤ ਦਰਸਨੁ , ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਰਸਨ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ॥ (੫੦੮-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He grants His Sight (Darshan) to those who listen to His Praises, and who, with their tongues, utters His Name.

ਅੰਗ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸਨ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ॥੮॥੧॥੨॥੫॥੧॥੧॥੨॥੫੭॥ (੫੦੮-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

They are part and parcel, life and limb with Almighty; Guru Nanak says, they feel the Touch of Almighty, the Savior of sinners. ||8||1||2||5||1||1||2||57||

ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ;

Gujri Ki Vaar, Third Mahl,

ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ , ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ (੫੦੮-੧੪)

Sung In The Tune Of The Vaar Of Sikandar & Birahim:

ਉਥਾਨਕਾ: ਸਿਕੰਦਰ ਅਤੇ ਬਿਰਾਹਮ ਦੋ ਰਾਜੇ ਸਨ ਬਿਰਾਹਮ ਵਿਭਚਾਰੀ ਸੀ ਜੋ ਹੋਰਨਾਂ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਕੰਨਿਆਂ ਨੂੰ ਮੰਗਵਾ ਲੈਂਦਾ ਸੀ। ਇਕ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਨੇ ਸਿਕੰਦਰ ਕੀ ਸ਼ਰਣ ਲਈ ਅਤੇ ਸਾਰਾ ਹਾਲ ਦੱਸਿਆ ਉਸ ਬ੍ਰਹਮਣ ਦੀ ਕੰਨਿਆਂ ਵਾਸਤੇ ਯੁੱਧ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਇਸ ਯੁੱਧ ਵਿਚ ਸਿਕੰਦਰ ਦੀ ਫਤਹਿ ਹੋਈ, ਬਿਰਾਹਮ ਨੂੰ ਤਾੜਨਾ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅੱਗੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ। ਬ੍ਰਹਮਣ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਕੰਨਿਆਂ ਦੇ ਕਰਕੇ, ਸਿਕੰਦਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਵਾਪਸ ਆਇਆ ਉਸ ਸਮੇਂ ਢਾਡੀਆਂ ਨੇ, ਇਹ ਵਾਰ ਗਾਈ ।ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਉਤੇ ਇਹ ਵਾਰ ਗਾਉਣ ਦਾ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ।ਇਸ ਪੰਜ ਤੁਕੀ ਪਉੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜ ਤੁਕੀ ਮਿਲਾਈ ਹੈ।'ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ'॥
ਇਸ ਵਾਰ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅਮਰ ਦਾਸ ਜੀ ਇੱਕ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦਾ ਉਤਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਸੀ 'ਇਹ ਜਗਤੁ ਜਨਮਦਾ ਅਤੇ ਮਰਦਾ ਕਿਉਂ ਹੈ?'॥

Prologue: Birahim was an evil King who used to kidnap beautiful young girls and rape them. Once a Brahmins daughter was kidnapped and he seeks the protection of King Sikandar who was a very brave and kind-hearted King. King Sikandar declared a war with King Birahim to rescue the Brahmin's daughter and stop him from continuing with his evil quest. King Sikandar won the war and returned the Brahmin 's daughter and the following Vaar was sung to mark his victory;

ਪਾਪੀ ਬਿਰਹਾ ਖਾਨ ਪਰ ਚੜਿਆ ਸੇਕੰਦਰ। ਭੇੜ ਦੂਹੁ ਦਾ ਮਚਿਆ ਬਡ ਰਣ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਫੜਿਆ ਖਾਨ ਬ੍ਰਹਮ ਨੂੰ ਕਰ ਫਤੇ ਸਿਕੰਦਰ।
ਬੰਧਿਆ ਸੰਗਲ ਪਾਇਕੇ ਜਣ ਕੀਲੇ ਬੰਦਰ। ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਕੇ ਛਡਿਆ ਜਗ ਅੰਦਰ।

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੦੮-੧੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (੫੦੮-੧੫)

Salok, Third Mahl:

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਮਤਾ ਮੁਆ ; ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹਿ ॥ (੫੦੮-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

This world perishing in attachment and possessiveness; no one knows the way of life.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਤਾਂ ਜੀਵਣ ਪਦਵੀ ਪਾਹਿ ॥ (੫੦੮-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who walks in harmony with the Guru's Will, obtains the supreme status of life.

ਓਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਨ ਜੀਵਤੇ ; ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥ (੫੦੮-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Those humble beings who focus their concentration on Almighty's Feet, live forever and ever.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (੫੦੮-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, by His Grace, Almighty abides in the minds of the Gurmukhs, who merge in celestial bliss. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੦੮-੧੭)

Third Mahl:

ਅੰਦਰਿ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ; ਆਪੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਮਾਰ ॥ (੫੦੮-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Within the self is the pain of doubt; engrossed in worldly affairs, they are killing themselves.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਤੇ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਗਹਿ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ (੫੦੮-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Asleep in the love of duality, they never wake up; they are in love with, and attached to Maya.

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ , ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ;
ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥ (੫੦੮-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They do not remember Almighty's Name (Naam), and they do not contemplate Guru's Shabad (Gurbani), this is the conduct of the self-willed manmukhs.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ , ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਗਵਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ , ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੨॥ (੫੦੯-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They do not obtain Almighty's Name, and they waste away their lives in vain; Guru Nanak says, the Messenger of Death punishes and dishonors them. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੦੯-੨)

Pauree:

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ; ਤਦਹੁ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੫੦੯-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
He created Himself, at that time when there was no other.

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (੫੦੯-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
He consulted Himself for advice, and what He did came to pass.

ਤਦਹੁ ਆਕਾਸੁ ਨ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ; ਨਾ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ॥ (੫੦੯-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
At that time, there were no high Ethers, no nether regions, nor the three worlds.

ਤਦਹੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ; ਨਾ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (੫੦੯-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
At that time, only the Formless Almighty Himself existed and there was no creation.

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (੫੦੯-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
As it pleased Him, so did He act; without Him, there was no other. ||1||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (੫੦੯-੪)
Salok, Third Mahl:

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ; ਦਿਸੈ , ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (੫੦੯-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
My Master is eternal. He is seen by practicing the Guru's Shabad (Gurbani).

ਓਹੁ ਅਉਹਾਣੀ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ; ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ (੫੦੯-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
He never perishes; He does not come or go in reincarnation.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ; ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (੫੦੯-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
So serve Him, forever and ever; He is contained in all.

ਅਵਰੁ ਦੂਜਾ ਕਿਉ ਸੇਵੀਐ ; ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (੫੦੯-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Why serve another who is born, and then dies?

ਨਿਹਫਲੁ ਤਿਨ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ;
ਅਵਰੀ ਕਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੫੦੯-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Fruitless is the life of those who do not know their Master, and who center their consciousness on others.

ਨਾਨਕ , ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ; ਕਰਤਾ ਕੇਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (੫੦੯-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, it cannot be known, how much punishment the Creator shall inflict on them. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੦੯-੭)
Third Mahl:

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ (੫੦੯-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Meditate on the True Name; the True Almighty is pervading everywhere.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਇ ; ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ॥ (੫੦੯-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, by understanding the Command (Hukam) of Almighty's Command, one becomes acceptable, and then obtains the fruit of Truth.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ;
ਹੁਕਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਬੁਝਈ , ਅੰਧਾ ਕਚੁਨਿ ਕਚੁ ॥੨॥ (੫੦੯-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
He wanders around babbling and speaking, but he does not understand Almighty's Command at all. He is blind, the falsest of the false. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੦੯-੯)
Pauree:

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ; ਸ੍ਰਿਸਟੀ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (੫੦੯-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Creating union and separation, He laid the foundations of the Universe.

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੫੦੯-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
By His Command, Almighty fashioned the Universe, and infused His Divine Light into it.

ਜੋਤੀ ਹੂੰ ਸਭੁ ਚਾਨਣਾ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (੫੦੯-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
From Almighty, all light originates. The True Guru proclaims the Guru's Shabad (Gurbani).

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ; ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥(ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣ ਬੋਲੋ)(੫੦੯-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Brahma, Vishnu and Shiva, under the influence of the three characteristics of Maya, were put to their tasks.

ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ; ਤੁਰੀਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੫੦੯-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He created Maya which is the root of entire creation, and the peace is obtained by rising above the attachment of Maya. ||2||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (੫੦੯-੧੨)

Salok, Third Mahl:

ਸੋ ਜਪੁ , ਸੋ ਤਪੁ ; ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (੫੦੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Only that recitation (chanting), and penance is fruitful which is pleasing to the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ; ਵਡਿਆਈ ਪਾਵੈ ॥ (੫੦੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Pleasing the True Guru, glorious greatness is obtained.

ਨਾਨਕ , ਆਪੁ ਛੋਡਿ ; ਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (੫੦੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, renouncing self-conceit, one merges into the Guru. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੦੯-੧੩)

Third Mahl:

ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ (੫੦੯-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Only rare ones receives the Guru's Teachings. Who receives it?

ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਵੈ ॥੨॥ (੫੦੯-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he alone receives it, whom Almighty Himself blesses with glorious greatness. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੦੯-੧੪)

Pauree:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅਗਿਆਨੁ ਹੈ ; ਬਿਖਮੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (੫੦੯-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Attachment to Maya is caused by ignorance; it is very difficult and such a heavy load.

ਪਥਰ ਪਾਪ ਬਹੁ ਲਦਿਆ ; ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ (੫੦੯-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Loaded with so very many stones of sin, how can one cross over the worldly river?

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ; ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ (੫੦੯-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Those who are attuned to Almighty’s meditation night and day are carried across. Then how can one cross over?

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਹਉਮੈ ਛਡਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (੫੦੯-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Under the Instruction of the Guru's, one sheds egotism and evil desires, and the mind becomes clean (faultless).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥੩॥ (੫੦੯-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Concentrate on Almighty’s Name, is our Saving Grace. ||3||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੫੦੯-੧੬)

Salok:

ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁੜਾ ; ਰਾਈ ਦਸਵੈ ਭਾਇ ॥ (੫੦੯-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Question: Bhagat Kabir says, the gate of liberation which knowledge is narrow, less than one-tenth of a mustard seed,

ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਾ ; ਨਿਕਸਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਇ ॥ (੫੦੯-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

the mind has become as big as an elephant; how can it pass through this gate means how can one obtain the knowledge of real-self and merge into Almighty?

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (੫੦੯-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Answer: If one meets such a True Guru, by His Pleasure, He shows His Mercy,

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ; ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (੫੦੯-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Then, the gate of liberation, becomes wide open, and the mind easily passes through means that mind easily engrossess into knowledge and the cycle of reincarnation ends in an instant. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੦੯-੧੮)

Third Mahl:

ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ; ਨਾਨ੍ਾ ਹੋਇ , ਸੁ ਜਾਇ ॥ (੫੦੯-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the gate of liberation (knowledge) is very narrow; only the very tiny can pass through means that one have to strive in humbleness.

ਹਉਮੈ , ਮਨੁ ਅਸਥੂਲੁ ਹੈ ; ਕਿਉ ਕਰਿ , ਵਿਚੁ ਦੇ ਜਾਇ ॥ (੫੦੯-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Through egotism, the mind has become bloated. How can it pass through?

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਹਉਮੈ ਗਈ ; ਜੋਤਿ ਰਹੀ ਸਭ ਆਇ ॥ (੫੦੯-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, egotism departs, and one is filled with the Divine Light.

ਇਹੁ ਜੀਉ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ; ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੫੧੦-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Then, this soul (Subtle Body) is liberated forever, and it remains absorbed in celestial bliss. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੦-੧)

Pauree:

ਪ੍ਰਭਿ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਵਸਿ ਆਪਣੈ ਕੀਤਾ ॥ (੫੧੦-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Almighty created the Universe, and He keeps it under His power.

ਗਣਤੈ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਪਾਈਐ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮੀਤਾ ॥ (੫੧੦-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Almighty cannot be obtained by counting; the mortal wanders in doubt.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮੀਤਾ ॥ (੫੧੦-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, one remains dead while yet alive; understanding Him, he is absorbed in the Truth.

ਸਬਦੇ , ਹਉਮੈ ਖੋਈਐ ; ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲੀਤਾ ॥ (੫੧੦-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), egotism is eradicated, and one is united in Almighty's Union.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਆਪੇ ਵਿਗਸੀਤਾ ॥੪॥ (੫੧੦-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He knows everything, and Himself does everything; beholding His Creation, He rejoices. ||4||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੦-੪)

Salok, Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ; ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੧੦-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who has not focused his concentration on the True Guru, and into whose mind Almighty's Name (Naam) does not come

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ; ਕਿਆ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ (੫੧੦-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
cursed is such a life. What has he gained by coming into the world?

ਮਾਇਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ; ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (੫੧੦-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Maya is false capital; in an instant, its false covering falls off.

ਹਥਹੁ ਛੁੜਕੀ , ਤਨੁ ਸਿਆਹੁ ਹੋਇ ; ਬਦਨੁ ਜਾਇ ਕੁਮਲਾਇ ॥ (੫੧੦-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
When it slips from his hand, his body turns black in worries, and his face withers away.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ;
ਤਿਨ੍ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੧੦-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Those who focus their concentration on the True Guru, peace comes to abide within their minds.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੫੧੦-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
They concentrate on Almighty's Name with love; they are lovingly attuned into Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ , ਸੋ ਧਨੁ ਸਉਪਿਆ ;
ਜਿ ਜੀਅ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੫੧੦-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, the True Guru has bestowed upon them the wealth of Almighty's Name, which remains contained within their hearts.

ਰੰਗੁ ਤਿਸੈ ਕਉ ਅਗਲਾ ; ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਇ ॥੧॥ (੫੧੦-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
They are imbued with supreme love of Almighty's name; its color increases day by day. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੦-੮)
Third Mahl:

ਮਾਇਆ ਹੋਈ ਨਾਗਨੀ ; ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ (੫੧੦-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Maya is a serpent, clinging to the world.

ਇਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ; ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਖਾਇ ॥ (੫੧੦-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Whoever serves her means accumulates passionately ultimately she consumes the one who gathers it means in return she gives pain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਗਾਰੜੂ ;
ਤਿਨਿ ਮਲਿ ਦਲਿ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ) (੫੧੦-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh is a snake-charmer; he has trampled her and thrown her down, and crushed her underfoot.

ਨਾਨਕ , ਸੇਈ ਉਬਰੇ ; ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (੫੧੦-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, they alone are saved, who remain lovingly absorbed in the True Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੦-੧੧)

Pauree:

ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ; ਪ੍ਰਭੂ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ (੫੧੦-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The minstrel cries out, and Almighty hears him.

ਅੰਦਰਿ ਧੀਰਕ ਹੋਇ ; ਪੂਰਾ ਪਾਇਸੀ ॥ (੫੧੦-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He is comforted within his mind, and he obtains the Perfect Almighty.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ; ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਸੀ ॥ (੫੧੦-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Whatever destiny is pre-ordained by Almighty, those are the deeds he does.

ਜਾ ਹੋਵੈ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ॥ (੫੧੦-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

When the Master becomes Merciful, then one obtains the Mansion of Almighty's Presence within his/her body form of home.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਵਡਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਾਇਸੀ ॥੫॥ (੫੧੦-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

That Almighty of mine is so very great; through Guru's Words (Gurmukh), I have met Him. ||5||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੦-੧੩)

Salok, Third Mahl:

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ (੫੧੦-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

There is One Superior of all; He remains ever-present.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ; ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ (੫੧੦-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, if one does not obey His Command (Hukam), then within one's body (home), Almighty seems far away.

ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨ੍ਾ ਮਨਾਇਸੀ ; ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (੫੧੦-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They alone made to obey Almighty's Command, upon whom He casts His Glance of Grace.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (੫੧੦-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Obeying His Command, one obtains peace, and becomes the obedient, loving soul-bride. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੦-੧੫)

Third Mahl:

ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ; ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ (੫੧੦-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

She who does not love her Husband (Almighty), burns and wastes away all through the night of her life.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ੍ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ (੫੧੦-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the soul-brides dwell in peace; they have Almighty, their King, as their Husband. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੦-੧੬)

Pauree:

ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ; ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ (੫੧੦-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Roaming over the entire world, I have seen that Almighty is the only Giver.

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (੫੧੦-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Almighty cannot be obtained by any device at all; He is the writter of Karma.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ (੫੧੦-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), Almighty comes to dwell in the mind, and Almighty is easily revealed within.

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ (ਨ੍ਹਾਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੧੦-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The fire of desire within is quenched, and one bathes in Almighty's Pool of Ambrosial Nectar.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੬॥ (੫੧੦-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The great greatness of the great Almighty, the Gurmukh speaks of this. ||6||

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੦-੧੯)
Salok, Third Mahl:

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ; ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ (੫੧੦-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
What love does this subtle body (soul) have for the physical body as it abandons the physical body and leave?

ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ; ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ॥(੫੧੦-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ,ਮਃ ੩)
Why feed this physical body by telling lies? When you leave, it does not go with you. (Question: Who is encountable for the deeds performed in this lifetime?)

ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ; ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ (ਮਿੱਟੀ ਬੋਲੋ) (੫੧੧-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Answer: The body is made of five unanimated principal elements, the Righteous King (Dharamraj) instructs the Messengers of Death to interrogate the subtle body;

ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ (੫੧੧-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The soul (Subtle Body) answers, "I am enticed by Maya, and so I come and go, again and again."

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ; ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੫੧੧-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, that this being (jeev) did not obey his Master's Command otherwise he should have merged in the True Master. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੧-੩)
Third Mahl:
Prologue: A Sikh came to Guru Amar Das Ji and asked about the permenant wealth and from where it can be obtained, Guru Ji uttered the following Shabad;

ਏਕੋ ਨਿਹਚਲ ਨਾਮ ਧਨੁ ; ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੫੧੧-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Almighty's Name (Naam), is the only permanent wealth; all other wealth comes and goes.

ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ , ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ;
ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (ਓਚੱਕਾ ਬੋਲੋ) (੫੧੧-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Thieves cannot steal this wealth, nor can robbers take it away.

ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ (੫੧੧-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
This wealth of Almighty is embedded in the subtle body (soul), and with the soul, it shall depart.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (੫੧੧-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
It is obtained from the Perfect Guru; the self-willed manmukhs do not receive it.

ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਨ੍ਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ (੫੧੧-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Blessed are the traders, Guru Nanak says, who have come to earn the wealth of Almighty's Name (Naam). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੧-੫)
Pauree:

ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ; ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (੫੧੧-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
My Master is so very great, true, profound and unfathomable.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ; ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ (੫੧੧-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The whole world is under His power; everything is the projection of Him.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ; ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ (੫੧੧-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
By Guru's Grace, the eternal wealth of Almighty's Name is obtained, bringing peace and patience to the mind.

ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (੫੧੧-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
By His Grace, Almighty dwells in the mind, and one meets the Brave Guru.

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ; ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ , ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੭॥ (੫੧੧-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The virtuous praise the ever-stable, permanent, perfect Almighty. ||7||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੧-੮)
Salok, Third Mahl:

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨ੍ਹਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ , ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ;
ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ (੫੧੧-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Cursed is the life of those who forsake and throw away the peace of Almighty's Name, and suffer pain instead by practicing ego and sin.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਤਿਨ੍ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ (੫੧੧-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The ignorant self-willed manmukhs are engrossed in the love of Maya; they have no understanding at all.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ; ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (੫੧੧-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

In this world and in the world beyond, they do not find peace; in the end, they depart regretting and repenting.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ , ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ; ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੫੧੧-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, one may concentrate on Almighty's Name (Naam), and egotism departs from within him.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ;
ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ (੫੧੧-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one who has such pre-ordained destiny, comes and falls at the Guru's Feet. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੧-੧੧)

Third Mahl:

ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ (੫੧੧-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukh is like the inverted lotus; he has neither meditation, nor Almighty's Name.

ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ; ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ (੫੧੧-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He remains engrossed in material wealth, and his efforts are false.

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ; ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ (੫੧੧-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

His consciousness is not softened within, and the words from his mouth are insipid.

ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ੍ ; ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ (੫੧੧-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He does not mingle with the righteous; within him are falsehood and selfishness.

ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ , ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ , ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ (੫੧੧-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Creator Almighty has arranged things, so that the self-willed manmukhs are drowned by telling lies, while the Gurmukhs are saved by chanting Almighty's Name. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੧-੧੪)

Pauree:

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ; ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (੫੧੧-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Without understanding, one must wander around the cycle of reincarnation, and continue coming and going.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (੫੧੧-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who has not served the True Guru, shall depart regretting and repenting in the end.

ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ , ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ (੫੧੧-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

But if Almighty shows His Mercy, one finds the Guru, and ego is banished from within.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ; ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (੫੧੧-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Hunger and thirst depart from within, and peace comes to dwell in the mind.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ (੫੧੧-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Forever and ever, praise Him with love in your heart. ||8||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੧-੧੭)

Salok, Third Mahl:

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ; ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੫੧੧-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who serves his True Guru, is worshipped by everyone.

ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੫੧੧-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Of all efforts, the supreme effort is the attainment of Almighty's Name.

ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ; (ਸਾਂਤਿ ਬੋਲੋ)
ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੫੧੧-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Peace and tranquility come to dwell within the mind; meditating within the heart, there comes a lasting peace.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ (੫੧੧-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Nectar (Amrit) of Almighty's Name is his food, and the Nectar (Amrit) of Almighty's Name is his clothes; Guru Nanak says, through Almighty's Name (Naam), greatness is obtained. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੧-੧੯)

Third Mahl:

ਏ ਮਨ , ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ; ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (੫੧੧-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

O mind, listen to the Guru's Teachings, and you shall obtain the treasure of virtue (Almighty).

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (੫੧੨-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Almighty, the Giver of peace, shall dwell in your mind, and your egotism and pride shall depart.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ; ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ (੫੧੨-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, when Almighty bestows His Glance of Grace, then, night and day, one centers his concentration on Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੨-੨)

Pauree:

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ (੫੧੨-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh is totally truthful, content and pure.

ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ; ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ (੫੧੨-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Deception and wickedness have departed from within him, and he easily conquers his mind.

ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ; ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ (੫੧੨-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

There, within the mind , enshines Almighty and the essence of bliss are manifest, and ignorance is eliminated.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ (੫੧੨-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Night and day, he sings the Praises of Almighty's Virtues, and manifests the excellence of Almighty.

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੯॥ (੫੧੨-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The One Almighty is the Giver of all; Almighty alone is our friend. ||9||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੨-੪)

Salok, Third Mahl:

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ;
ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (੫੧੨-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who understands Almighty, who lovingly centers his mind on Almighty night and day, is called a Brahmin.

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ; ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ (੫੧੨-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Consulting the True Guru, he practices Truth and self-restraint, and he is rid of the disease of ego.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੫੧੨-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He sings the Praises of Almighty's virtues , and gathers virtues as well; his light is blended with the Light means that he merges into Almighty.

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ;
ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ (੫੧੨-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

In this world, one who possesses ultimate (Almighty's) knowledge (Brahm Gyan) is very rare; eradicating ego, he is absorbed in Almighty.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ (੫੧੨-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meeting him, peace is obtained; night and day, he concentrates on Almighty's Name. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੨-੭)

Third Mahl:

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ; ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥ (੫੧੨-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Within the ignorant self-willed manmukh is deception; with his tongue, he speaks lies.

ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ; ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (੫੧੨-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Practicing deception, he does not please Almighty, who always sees and hears with natural ease.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ; ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ (੫੧੨-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

In the love of duality, he goes to instruct the world, but he is engrossed in the poison of Maya and attachment to pleasure.

ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੫੧੨-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

By doing so, he suffers in constant pain; he is born and then dies, and comes and goes again and again.

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਚੁਕਈ ; ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ (੫੧੨-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

His doubts do not leave him at all, and he rots away in manure.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥(੫੧੨-੧੦,ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One, unto whom my Master shows His Mercy, listens to the Guru's Teachings.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ , ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥ (੫੧੨-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He meditates on Almighty's Name, and sings Almighty's Name; in the end, Almighty's Name liberate him in the end. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੨-੧੧)

Pauree:

ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ; ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੫੧੨-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Those who obey's Almighty's Command, are the perfect persons in the world.

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ ; ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੫੧੨-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They serve their Master, and contemplate upon the Shabad of the Perfect Guru.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੫੧੨-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They serve Almighty with enthusiasm and love the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨੑੀ ਪਾਇਆ ; ਜਿਨੑ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ (੫੧੨-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They attain the Mansion of Almighty's Presence, as they eradicate egotism from within.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧੦॥ (੫੧੨-੧੩,ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs remain united with Him, chanting Almighty's Name, and enshrining it within their hearts. ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੨-੧੪)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (੫੧੨-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh concentrates on Almighty; the celestial sound-current resounds within him, and he focuses his consciousness on the True Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੫੧੨-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh remains imbued with Almighty's Love, night and day; his mind is pleased with Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ (੫੧੨-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh sees Almighty, the Gurmukh speaks of Almighty, and through knowledge Gurmukh loves Almighty.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (੫੧੨-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukh attains spiritual wisdom, and the pitch-black darkness of ignorance is dispelled.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ;
ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (੫੧੨-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who is blessed by the Perfect Almighty's Grace - as Gurmukh, he concentrates on Almighty's Name. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੨-੧੮)
Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੧੨-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Those who do not serve the True Guru and do not embrace love for Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ; ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (੫੧੨-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
They do not concentrate peacefully on Almighty's Name (Naam), why did they even bother to come into the world? Means their coming to this world is useless.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ; ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥ (੫੧੨-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Time and time again, they are reincarnated, and they rot away forever in manure.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ; ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (੫੧੨-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
They are attached to false greed; they are not on this shore (this world), nor on the one beyond (after death).

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ (੫੧੩-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, the Gurmukhs are saved; the Creator unites them with Himself. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੩-੧)
Pauree:

ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ (੫੧੩-੧, ਗੁਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The devotees look beauteous in the True Court of Almighty; they abide in the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜੀ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥ (੫੧੩-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Almighty's Love wells up in them; they are attracted by Almighty's Love.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥ (੫੧੩-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
They abide in Almighty's Love, they remain imbued with Almighty's Love forever, and with their tongues, they drink in the sublime essence of Almighty.

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (੫੧੩-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Fruitful are the lives of those Gurmukhs who recognize Almighty and enshrine Him in their hearts.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥ (੫੧੩-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, they wander around crying out in misery; in the love of duality, they are ruined. ||11||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੩-੪)

Salok, Third Mahl:

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੧੩-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

In the Dark Age of Kali Yuga, the devotees earn the treasure of Almighty's Name (Naam); they obtain the supreme status of Almighty means they merge into Almighty.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੧੩-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, they enshrine Almighty's Name in their minds, and they concentrate on Almighty's Name (Naam), night and day.

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ; ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ (੫੧੩-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Within the home of their own selves, they remain unattached, through the Guru's Teachings; they burn away egotism and worldly attachment.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ; ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (੫੧੩-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They save themselves, and they save the whole world. Blessed are the mothers who gave birth to them.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ;
ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (੫੧੩-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He alone finds such a True Guru, upon whose forehead Almighty inscribed such pre-ordained destiny.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (੫੧੩-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says I am sacrifice to upon the Guru; who have guided the being (jeev) who were wandering in doubt by placing him on the Path of truth. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੩-੮)

Third Mahl:

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ;
ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ (੫੧੩-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Beholding Maya with her three dispositions, he goes astray; he is like the moth, which sees the flame, and is consumed.

ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ;
ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ (੫੧੩-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The mistaken, deluded Pandits gaze upon Maya, and watch to see whether anyone has offered them something.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ , ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ;
ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ (ਦਈਇ ਬੋਲੋ) (੫੧੩-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

In the love of duality, they read continually about sin, while Almighty has withheld His Name from them.

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ;
ਓਨ੍ਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (੫੧੩-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Yogis, the wandering hermits and the Sannyaasees have gone astray; their egotism and arrogance have increased greatly.

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ , ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ;
ਮਨ ਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੫੧੩-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They do not accept the true donations of clothes and food, and their lives are ruined by their stubborn minds.

ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ; ('ਸਮੱਧਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੧੩-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Among these, he alone is a man of poise, who, as Gurmukh, concentrates on Almighty's Name (Naam).

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ;
ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ (੫੧੩-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Unto whom should servant Guru Nanak speak and complain? All act as Almighty causes them to act. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੩-੧੩)

Pauree:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (੫੧੩-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Emotional attachment to Maya, sexual desire, anger and egotism are demons.

ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰ ਹੈ ;
ਏਨ੍ਹਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (੫੧੩-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Because of them, mortals are subject to death; above their heads hangs the heavy club of the Messenger of Death.

ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ; ਜਿਨ੍ਹ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ (੫੧੩-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs, in love with duality, are led onto the path of Death.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ; ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥ (੫੧੩-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

In the City of Death (Hell), they are tied up and beaten, and no one hears their cries.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥ (੫੧੩-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who is blessed by Almighty's Grace meets the Guru; as Gurmukh, he is liberated. ||12||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੩-੧੫)

Salok, Third Mahl:

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ; ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ (੫੧੩-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

By egotism and pride, the self-willed manmukhs are enticed, and consumed.

ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ; ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ (੫੧੩-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Those who center their consciousness on duality are caught in it, and remain stuck.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ; **(ਪਰ-ਜਾਲੀਐ ਬੋਲੋ)**
ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੫੧੩-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

But when it is burnt away by Guru's Shabad, only then does it depart from within.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੧੩-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The body and mind become radiant and bright, and Almighty’s Name (Naam), comes to dwell within the mind.

ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ (੫੧੩-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Almighty’s Name is the antidote to Maya; the Gurmukh obtains it. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੩-੧੮)

Third Mahl:

ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ;
ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ , ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੫੧੩-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

This mind has wandered through so many ages; it has not remained stable, it continues coming and going in the reincarnation cycle.

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ; ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ (੫੧੩-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

When it is pleasing to Almighty’s Will, then He causes the soul (Subtle Body) to wander; He has set the world-drama in motion.

ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ; ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (੫੧੩-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

When Almighty forgives, then one meets the Guru, and becoming stable, he remains absorbed in Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (੫੧੪-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, when through Guru's Mantra the mind is satisfied, and then, the sight of knowledge is obtained that nothing comes or goes. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੪-੧)

Pauree:

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ; ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥ (੫੧੪-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The body is the fortress of the Infinite Almighty; it is obtained only by destiny.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ; ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ (੫੧੪-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself dwells within the body; He Himself is the Enjoyer of pleasures.

ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ; ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥ **(ਅ-ਲਿਪਤ ਬੋਲੋ)** (੫੧੪-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He Himself remains detached and unaffected; while unattached, He is still attached.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ; ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥ (੫੧੪-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He does whatever He pleases, and whatever He does, comes to pass.

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥ (੫੧੪-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh concentrates on Almighty's Name, and separation from Almighty is ended. ||13||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੪-੪)

Salok, Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (੫੧੪-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho[5]! Waaho! Almighty Himself causes us to praise Him, through the Guru's Shabad.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (੫੧੪-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! is His Eulogy and Praise; how rare are the Gurmukhs who understand this.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ; ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (੫੧੪-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! is the True Hymns (Shabad – Gurbani), by which we meet our True Almighty.

---

[5] Waaho means Laud, Bravo, Excellent, Amazing and the action to applaud

ਨਾਨਕ , ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (੫੧੪-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, uttering Waaho! Waaho! Almighty is attained; by His Grace, He is obtained. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੪-੬)

Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (੫੧੪-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Uttering Waaho! Waaho! the tongue is adorned with Guru's Shabad (Gurbani).

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ ॥ (੫੧੪-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Through the Perfect Guru's teaching's, Almighty Himself comes to meet.

ਵਡਭਾਗੀਆ ; ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ ॥ (੫੧੪-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

How very fortunate are those, whose mouths are inspired by the True Guru to utter Waaho! Waaho!

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ , ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ;
ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ ॥ (੫੧੪-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

How beautiful are those persons who utter Waaho! Waaho! ; people come to venerate them.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ (੫੧੪-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! is obtained by His Grace; Guru Nanak says, honor is obtained at the Gate of the True Almighty (True Congregation). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੪-੯)

Pauree:

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ ਭੀਤਰਿ ; **(ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)**
ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ **(ਕੁ-ਸੱਤੁ ਬੋਲੋ)** (੫੧੪-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Within the fortress of body, are the hard and rigid doors of falsehood, deception and pride. This also means the five barriers (Anmay Kosh, Pranmay Kosh, Manomay Kosh, Vigyanmay Kosh and Anandmay Kosh).

ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ; ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ॥ (੫੧੪-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Deluded by doubt, the blind and ignorant self-willed manmukhs cannot see them.

ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ; ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾਨੀ ॥ (੫੧੪-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
They cannot be found by any efforts; wearing their religious robes, the wearers have grown weary of trying.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨਿ੍ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ ॥ (੫੧੪-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The doors are opened only by the Guru's Shabad, and then, one chants Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਨ ਪੀਆ , ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੧੪॥ (੫੧੪-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Dear Almighty is the Tree of Ambrosial Nectar; those who drink in this Nectar by reciting Almighty's Name are satisfied. ||14||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੪-੧੨)
Salok, Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ; ਰੈਣਿ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੫੧੪-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Chanting Waaho! Waaho! the night of one's life passes in peace.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ; ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (੫੧੪-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Chanting Waaho! Waaho! I am in eternal bliss, O my mother!

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੫੧੪-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Chanting Waaho! Waaho!, the concentration is focussed on Almighty.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਕਰਮੀ , ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ ॥ (੫੧੪-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Waaho! Waaho! Through the good fortune one chants it, and inspire others to chant it as well.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ; ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ (੫੧੪-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Chanting Waaho! Waaho!, one obtains honor.

ਨਾਨਕ ; ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (੫੧੪-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, chanting Waaho! Waaho! is within the Almighty's Will means that one can only utter Almighty's praises with Almighty's blessings. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੪-੧੪)

Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ (੫੧੪-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! is the Guru's Shabad (Gurbani), searching, the Gurmukhs have found it.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ; ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ ॥ (੫੧੪-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! They chant Guru's Shabad (Gurbani). Waaho! Waaho! They enshrine it in their hearts.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ , ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ ॥ (੫੧੪-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Chanting Waaho! Waaho! the Gurmukhs naturally obtain Almighty.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ (੫੧੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, very fortunate are those who reflect upon Almighty within their hearts. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੪-੧੬)

Pauree:

ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ; ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੧੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

O my utterly greedy mind, you are constantly engrossed in greed.

ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ; ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ ॥ (੫੧੪-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

In your desire for the enticing Maya, you wander in the ten directions.

ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ ॥ (੫੧੪-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Your name and social status shall not go with you hereafter; the self-willed manmukh is consumed by pain.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ; ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ ॥ (੫੧੪-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Your tongue does not taste the sublime essence of Almighty; it utters only insipid words.

ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿਆ ; ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ ॥੧੫॥ (੫੧੪-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Those Gurmukhs who drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam) are satisfied. ||15||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੪-੧੯)
Salok, Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (੫੧੪-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Chant Waaho! Waaho! to Almighty, who is True, profound and unfathomable.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ ਧੀਰੁ ॥ (੫੧੪-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Chant Waaho! Waaho! to Almighty, who is the Giver of virtue, intelligence and patience.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੫੧੫-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Chant Waaho! Waaho! to Almighty, who is permeating and pervading in all.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ ॥ (੫੧੫-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Chant Waaho! Waaho! to Almighty, who is the Giver of sustenance to all.

ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ;
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ (੫੧੫-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, Waaho! Waaho!, praise Almighty, revealed by the True Guru. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੫-੩)
Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ; ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (੫੧੫-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Waaho! Waaho! The Gurmukhs praise Almighty continually, while the self-willed manmukhs eat poison of Maya and continue to die in reincarnation cycle.

ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ; ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੫੧੫-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
They have no love for Almighty's Praises, and they pass their lives in misery.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ; ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੫੧੫-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The Gurmukhs drinks the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, and they center their concentration on Almighty's Praises.

ਨਾਨਕ , ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (੫੧੫-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who chant Waaho! Waaho! are pure; they obtain the knowledge of the three worlds means they realised that the entire creation is Almighty's form. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੫-੫)

Pauree:

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ ॥ (੫੧੫-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

By Almighty's Will, one meets the Guru, serves Him, and meditates Almighty.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਹਜੇ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (੫੧੫-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

By Almighty's Will, Almighty comes to dwell in the mind, and one easily drinks in the sublime essence of Almighty.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ ॥ (੫੧੫-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

By Almighty's Will, one finds peace, and continually earns the profit of Almighty's Name.

ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬਹਾਲੀਐ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ ॥ (੫੧੫-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He is seated on Almighty's throne, and he dwells continually in the home of his real-self.

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ; ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧੬॥ (੫੧੫-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He alone surrenders to Almighty's Will, who meets the Guru. ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੫-੮)

Salok, Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ;
ਜਿਨ੍ ਕਉ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (੫੧੫-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! Those humble beings ever praise Almighty, unto whom Almighty Himself grants understanding of the greatness.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (੫੧੫-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Chanting Waaho! Waaho!, the Antahkaran is purified, and egotism departs from within.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ;
ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (੫੧੫-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh who continually chants Waheguru! Waheguru! attains the fruits of his heart's desires.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ; ਹਰਿ ਤਿਨ੍ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (੫੧੫-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Beauteous are those humble beings who chant Waaho! Waaho! Dear Almighty, let me join them!

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ; ਮੁਖਹੁ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ ॥ (੫੧੫-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

From my Antahkaran, I chant Waaho! Waaho!, and with my mouth I shall utter, Waaho! Waaho!

ਨਾਨਕ , ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ;
ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਦੇਉ ॥੧॥ (੫੧੫-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who chant Waaho! Waaho!, unto them I dedicate my body and mind. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੫-੧੧)

Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (੫੧੫-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! is the True Master; His Name is Ambrosial Nectar.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ; ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥(੫੧੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ,ਮਃ ੩)

Those who serve Almighty are blessed with the fruit; I am a sacrifice to them.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ , ਸੁ ਖਾਇ ॥ (੫੧੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! is the treasure of virtue; he alone tastes it, who is so blessed.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੫੧੫-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! Almighty is pervading and permeating the oceans and the land; the Gurmukh attains Him.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ , ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ ॥ (੫੧੫-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! Let all the Gursikhs continually praise Him. Waaho! Waaho! The Perfect Guru is pleased with Almighty's Praises.

ਨਾਨਕ , ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ;
ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (੫੧੫-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one who chants Waaho! Waaho! with his heart and mind, the Messenger of Death does not approach him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੫-੧੫)

Pauree:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ; ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ (੫੧੫-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The Dear Almighty is the Truest of the True; True is Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (੫੧੫-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru, the Truth is realized, and one is easily absorbed in the True Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ; ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (੫੧੫-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Night and day, they remain awake, and do not sleep; in wakefulness, the night of their lives passes.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ; ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ (੫੧੫-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Those who taste the sublime essence of Almighty, through the Guru's Teachings, are the most worthy persons.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ ॥੧੭॥ (੫੧੫-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, no one has obtained Almighty; the ignorant rot away and die. ||17||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੫-੧੭)

Salok, Third Mahl:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ; ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (੫੧੫-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! is the Guru's Shabad (Gurbani) which is in form of Almighty Himself, there is nothing equivalent or greater then Gurbani.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ; ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (੫੧੫-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! Almighty is unfathomable and inaccessible. Waaho! Waaho! He is the True One.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ; ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (੫੧੫-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! He is the self-existent Almighty. Waaho! Waaho! As He wills, so it comes to pass.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (੫੧੫-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! is the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam), obtained by becoming a Gurmukh.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ; ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ (੫੧੫-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! This is realized by His Grace, as He Himself grants His Grace.

ਨਾਨਕ , ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ (੫੧੬-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Waaho! Waaho! This is obtained by the Gurmukhs, who recites Almighty's Name (Naam) consistently day and night. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੬-੧)

Third Mahl:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵਈ ; **(ਸਾਂਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (੫੧੬-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Without serving the True Guru, peace is not obtained, and the sense of duality does not depart.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ; ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੫੧੬-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

No matter how much one may wish, without Almighty's Grace, He is not found.

ਜਿਨ੍ਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ (੫੧੬-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Those who are filled with greed and evil desires are ruined by the love of duality (Maya).

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (੫੧੬-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They cannot escape birth and death, and with egotism within them, they suffer in misery.

ਜਿਨ੍ਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ; ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (੫੧੬-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Those who center their consciousness on the True Guru, never go empty-handed.

ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ (੫੧੬-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

They are not summoned by the Messenger of Death, and they do not suffer in pain.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (੫੧੬-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, by engrossing in Guru's Shabad (Gurbani), the Gurmukhs are saved from pains. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੬-੫)

Pauree:

ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੧੬-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He alone is called a minstrel, who enshrines love for his Master.

ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੧੬-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Standing at Almighty's Door, he serves Almighty, and contemplates Guru's Shabad (Gurbani).

ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ; ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (੫੧੬-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The minstrel attains Almighty's Gate and Mansion, and he keeps the True Almighty clasped to his heart.

ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (੫੧੬-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The status of the minstrel is exalted; he loves Almighty's Name (Naam).

ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥ (੫੧੬-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The service of the minstrel is to meditate on Almighty; he is emancipated by Almighty. ||18||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੬-੮)

Salok, Third Mahl:

ਗੂਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ; ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥ (੫੧੬-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The milkmaid's status is very low, but she attains her Husband Almighty

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥ (੫੧੬-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

when she contemplates the Guru's Shabad (Gurbani), and chants Almighty's Name, day and night.

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ , ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ; ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (੫੧੬-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

She who meets the True Guru, lives in the Fear of Almighty; she is a woman of noble birth.

ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ; ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (੫੧੬-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

She alone realizes the Command of her Almighty Husband, who is blessed by Almighty Himself.

ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ; (ਕੁ-ਚੱਜੀ, ਕੁ-ਲਖਣੀ ਬੋਲੋ)
ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥ (੫੧੬-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

She (Being, Jeev) who is of little merit and ill-mannered, is discarded and forsaken by her Husband (Almighty).

ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ; ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (੫੧੬-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

By the Fear of Almighty, filth is washed off, and the body becomes pure.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (੫੧੬-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The soul (Subtle Body) is enlightened, and the intellect is exalted, meditating on Almighty, the ocean of excellence.

ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ; ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ (੫੧੬-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who dwells in the Fear of Almighty, lives in the Fear of Almighty, and acts in the Fear of Almighty.

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈਆ ; ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (੫੧੬-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

He obtains peace and glorious greatness here in this world, in Almighty's Court, they obtain knowledge which is the Gate of Salvation.

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ; ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (੫੧੬-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Through the Fear of Almighty, the Fearless Almighty is obtained, and one's light merges in the Infinite Light.

ਨਾਨਕ , ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ (੫੧੬-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, that bride alone is good, who is pleasing to her Master, and whom the Creator Almighty Himself forgives. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੬-੧੩)
Third Mahl:

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੫੧੬-੧੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Praise Almighty, forever and ever, and make yourself a sacrifice to the True Almighty.

ਨਾਨਕ , ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ; ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ (੫੧੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, let that tongue be burnt, which renounces the One Almighty, and attaches itself to another. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੬-੧੪)
Pauree:

ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ; ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ (੫੧੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Almighty Himself created the entire creation in the love of duality and created Kings (Ansa Avtaar) to rule. Note : There are six (6) types of prophets – Ansa (comes to establish law and rule in justice), Avesa (the power comes after birth e.g. Parasram), Kela (comes with limited powers, Mach Avtaar, Kach Avtaar), Nit (Saint who come to maintain the Almighty's code), Nemit (manifest for an occasion e.g. NarSingh, etc) and Puran (the prophet with most powers e.g. Sri Ram, Krishen, etc.).

ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ; ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ (੫੧੬-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
They (Ansa Prophet) ruled like kings, and fought for pleasure and pain.

ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ; ਅੰਤੁ ਤਿਨ੍ਹੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥ (੫੧੬-੧੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Those who serve Shiva and Brahma do not find the limits of Almighty.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ (੫੧੬-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
The Fearless, Formless Almighty is unseen and invisible; He is revealed only to the Gurmukh.

ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ; ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥ (੫੧੬-੧੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
There, one does not suffer sorrow or separation; he becomes stable and immortal in the world. ||19||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੬-੧੭)
Salok, Third Mahl:

ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ; ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥ (੫੧੬-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

All these things come and go, all these things of the world.

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ; ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (੫੧੬-੧੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One (Almighty) who knows this written account is acceptable and approved.

ਨਾਨਕ , ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ; ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥ (੫੧੬-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, anyone who takes pride in himself is foolish and unwise. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੬-੧੮)

Third Mahl:

ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ , ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ , ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ;
ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥ (੫੧੬-੧੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

The mind is the elephant, the Guru is the elephant-driver, and knowledge is the whip, therefore wherever the Guru drives the mind, it goes.

ਨਾਨਕ , ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (੫੧੬-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the whip, the elephant (mind) wanders into the wilderness (desires), again and again (in reincarnation cycle). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੬-੧੯)

Pauree:

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ; ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (੫੧੬-੧੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

I offer my prayer to Almighty, from whom I was created.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ; ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ (੫੧੭-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Serving my True Guru, I have obtained all the fruits.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ; ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੧੭-੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

I concentrate continually on the Ambrosial Name of Almighty.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (੫੧੭-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

In the Society of the Saints, I am rid of my pain and suffering.

ਨਾਨਕ , ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ;
ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ (ਨਿਹ-ਚਲਾਇਆ ਬੋਲੋ) (੫੧੭-੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, I have become care-free; I have obtained the imperishable wealth of Almighty. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੭-੩)

Salok, Third Mahl:

ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ; ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ (੫੧੭-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Raising the embankments of the mind's field, I gaze at the heavenly mansion.

ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ; ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥ (੫੧੭-੩, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

When devotion comes to the mind of the soul-bride, virtues comes into the heart as friendly guest.

ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ; ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ (੫੧੭-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

O clouds, if you are going to rain, then go ahead and rain; why rain after the season has passed? Means, Dear Guru, please bless me with Your sermons while I am free of attachments as this state of mind never stays for long.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ੍ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (੫੧੭-੪, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak is a sacrifice to those Gurmukhs who obtain Almighty in their minds. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੭-੫)

Third Mahl:

ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ; ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ (੫੧੭-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

That whom Almighty is pleasing is sweet, and one who is sincere is a friend.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ (੫੧੭-੫, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he is known as a Gurmukh, whom Almighty Himself enlightens. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੭-੬)

Pauree:

ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ; ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ (੫੧੭-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Dear Almighty, Your humble servant offers his prayer to You; You are my True Master.

ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ (੫੧੭-੬, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

You are my Protector, forever and ever; I focus on You.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ; ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (੫੧੭-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

All the beings and creatures are Yours; You are pervading and permeating in them.

ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ (੫੧੭-੭, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

One who slanders Your slave is crushed and destroyed.

ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ; ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥ (੫੧੭-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Falling at Your Feet, Guru Nanak has renounced his cares, and has become care-free. ||21||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੭-੮)

Salok, Third Mahl:

ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ; ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੧੭-੮, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Building up its hopes, the world dies, but its hopes do not die or depart.

ਨਾਨਕ , ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ; ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (੫੧੭-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, hopes are fulfilled only by attaching one's consciousness to the True Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੧੭-੯)

Third Mahl:

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ; ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (੫੧੭-੯, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Hopes and desires shall die only when He, who created them, takes them away.

ਨਾਨਕ , ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ; ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (੫੧੭-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, nothing is permanent, except Almighty's Name (Naam). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੭-੧੦)

Pauree:

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ; ਕਰਿ ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ॥ (੫੧੭-੧੦, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
He Himself created the world, with His perfect workmanship.

ਆਪੇ ਸਾਹੁ , ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਾਟੁ ॥ (੫੧੭-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
He Himself is the true banker, He Himself is the merchant, and He Himself is the store.

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ , ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਾਟੁ ॥ (੫੧੭-੧੧, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
He Himself is the ocean, He Himself is the boat, and He Himself is the boatman.

ਆਪੇ ਗੁਰੁ , ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ (੫੧੭-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
He Himself is the Guru, He Himself is the disciple, and He Himself shows the destination.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੁ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ (੫੧੭-੧੨, ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, concentrate on such Almighty's Name (Naam), and all your sins shall be eradicated. ||22||1||Sudh|| (Sudh means that Guru Ji Himself has perfected this Vaar therefore no one shall attempt to edit)

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ; ਵਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ (੫੧੭-੧੪)
Raag Gujri, Vaar, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੧੭-੧੪)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੭-੧੫)
Salok, Fifth Mahl:

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ; ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ (੫੧੭-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Deep within yourself, worship the Guru in adoration, and with your tongue, chant the Guru's Name.

ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ; ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ (੫੧੭-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Let your eyes see the True Guru, and let your ears hear the Guru's Name.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ (੫੧੭-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Attuned to the True Guru, you shall receive a place of honor in Almighty's Court.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ; ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ (੫੧੭-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, this treasure is bestowed on those who are blessed with His Mercy.

ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ; ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ (੫੧੭-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the midst of the world, they are known as the most pious - they are rare indeed. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੭-੧੭)

Fifth Mahl:

ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ; ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ (੫੧੭-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Savior Almighty, save us and take us across.

ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ; ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ (੫੧੭-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Falling at the feet of the Guru, our the tasks are embellished with perfection.

ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ; ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ (੫੧੭-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

On those You have become kind, merciful and compassionate; they are not forgeten from Your mind.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ (੫੧੭-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Through the Saadh Sangat, the Company of the Holy, they are carried across the terrifying worldly ocean.

ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ; ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ (੫੧੭-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In an instant, You have destroyed the faithless cynics and slanderous enemies.

ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ; ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ (੫੧੭-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

That Master is my Anchor and Support; Guru Nanak says, hold firm in your mind.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (੫੧੮-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remembering Him, happiness comes, and all sorrows and pains simply vanish. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੮-੧)

Pauree:

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ; ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥ (੫੧੮-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He is without lineage, pure, all-powerful, unapproachable and infinite.

ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ; ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ (੫੧੮-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Truly, the True Almighty is seen to be the Truest of the True.

ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ; ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥ (੫੧੮-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Nothing established by You appears to be false.

ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ; ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥ (੫੧੮-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The Great Giver gives sustenance to all those He has created.

ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ , ਪਰੋਇ ; ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ (੫੧੮-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He has strung all on only one thread; He has infused His Light in them.

ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ; ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ (੫੧੮-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By His Will, some drown in the terrifying worldly ocean, and by His Will, some are carried across.

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ , ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ; ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥ (੫੧੮-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, he alone concentrates on You, upon whose forehead such blessed destiny is inscribed.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ; ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥ (੫੧੮-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Your condition and state cannot be known; I am a sacrifice to You. ||1||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੮-੪)

Salok, Fifth Mahl:

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ; **(ਮਿਹਰ-ਵਾਨ ਬੋਲੋ)**
ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੫੧੮-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

When You are pleased, Dear Merciful Almighty, you automatically come to dwell within my mind.

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ; (ਮਿਹਰ-ਵਾਨ ਬੋਲੋ)
ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ (੫੧੮-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

When You are pleased, Dear Merciful Almighty, I find the nine treasures within the home of my own self.

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ; (ਮਿਹਰ-ਵਾਨ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (੫੧੮-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

When You are pleased, Dear Merciful Almighty, I act according to the Guru's Instructions.

ਜਾ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ; (ਮਿਹਰ-ਵਾਨ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (੫੧੮-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

When You are pleased, Dear Merciful Almighty, then Guru Nanak is absorbed in the True One. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੮-੬)

Fifth Mahl:

ਕਿਤੀ ਬੈਹਨ੍ਹਿ ਬੈਹਣੇ ; ਮੁਚੁ , ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥ (੫੧੮-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Many sit on thrones, to the sounds of musical instruments.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ; ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥ (੫੧੮-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, without the True Name, no one's honor remains. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੮-੭)

Pauree:

ਤੁਧੁ , ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਬੇਦ ; ਕਤੇਬਾ , ਸਣੁ ਖੜੇ ॥ (੫੧੮-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The followers of the Vedas, the Bible and the Quran, standing at Your Door, concentrate on You.

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ; ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ (੫੧੮-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Uncounted are those who fall at Your Door.

ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ; ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥ (੫੧੮-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Brahma meditates on You, as does Indra on his throne.

ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ (੫੧੮-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Shiva and Vishnu, and their incarnations, utter Almighty's Praise with their mouths,

ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ ਸੇਖ ; ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ (੫੧੮-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

as do the Pirs, the spiritual teachers, the prophets and the Sheikhs, the silent sages and the seers.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥ (੫੧੮-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Through and through, the Formless Almighty is woven into each and every heart.

ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ; ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ ॥ (੫੧੮-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One is destroyed through falsehood; through righteousness, one prospers.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥ (੫੧੮-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Whatever Almighty links him to, to that he is linked. ||2||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੮-੧੧)

Salok, Fifth Mahl:

ਚੰਗਿਆਈ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ; ਬੁਰਿਆਈ , ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥ (੫੧੮-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He is reluctant to do good, but eager to practice evil.

ਨਾਨਕ , ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ; ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥੧॥ **(ਅੱਜੁ, ਕੱਲ੍ਹਿ ਬੋਲੋ)** (੫੧੮-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, today or tomorrow, the feet of the careless fool shall fall into the trap. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੮-੧੨)

Fifth Mahl:

ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ; ਗੁਝਾ ਥੀਐ , ਨ ਹਿਤੁ ॥ **(ਕੁ-ਢੰਗ ਬੋਲੋ)** (੫੧੮-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

No matter how evil my ways are, still, Your Love for me is not concealed.

ਨਾਨਕ , ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ; ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ (੫੧੮-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak: You, Dear Almighty, conceal my short-comings and dwell within my mind; You are my true friend. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੮-੧੩)
Pauree:

ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ; ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥ (੫੧੮-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I ask for You, Dear Merciful Almighty, please, make me the slave of Your slaves.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ; ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥ (੫੧੮-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I obtain the nine treasures and royalty; reciting Your Name, I live.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥ (੫੧੮-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The great ambrosial treasure, the Nectar of the Naam, is in the home of Almighty's servants.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ; ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ (੫੧੮-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
In their company, I am in ecstasy, listening to Your Praises with my ears.

ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ; ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ (੫੧੮-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Serving them, my body is purified.

ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ; ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ (੫੧੮-੧੫, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I wave the fans over them, and carry water for them; I grind the wheat for them, and washing their feet, I am over-joyed.

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ; ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ (੫੧੮-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
By myself, I can do nothing; Dear Almighty, bless me with Your Glance of Grace by which all my pains shall vanish.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ; ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥ (੫੧੮-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I am worthless - please, bless me with a seat in the place of worship of the Saints. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੮-੧੬)
Salok, Fifth Mahl:

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ; ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ (੫੧੮-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Dear Friend (Almighty), I pray that I may remain forever the dust of Your Feet.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ; ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (੫੧੮-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak has entered Your Sanctuary, and beholds You ever-present. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੮-੧੭)
Fifth Mahl:

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ (੫੧੮-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Countless sinners become pure, by fixing their minds on the Feet of Almighty.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ; ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥ (੫੧੮-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Almighty's Name (Naam) is the sixty-eight holy places of pilgrimage, Guru Nanak says, for one who has such destiny written upon his forehead. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੮-੧੮)
Pauree:

ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ; ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥ (੫੧੮-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
With every breath and morsel of food, recite Almighty's Name (Naam), the Cherisher.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ; ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥ (੫੧੮-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Almighty does not forget one upon whom He has bestowed His Grace.

ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ; ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥ (ਉਪਾਵਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (੫੧੮-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
He Himself is the Creator, and He Himself destroys.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ; ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥ (੫੧੯-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The Knower knows everything; He understands and contemplates.

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ; ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥ (੫੧੯-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
By His creative power, He assumes numerous forms in an instant.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਸਚਿ ; ਤਿਸਹਿ ਉਧਾਰਦਾ ॥ (ਉਧਾਰ-ਦਾ ਬੋਲੋ) (੫੧੯-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
One whom Almighty attaches to the Truth is redeemed.

ਜਿਸ ਦੈ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ; ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ॥ (੫੧੯-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
One who has Almighty on his side is never conquered.

ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ; **(ਅਭੱਗ ਬੋਲੋ)**
ਹਉ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥੪॥ **(ਨਮਸਕਾਰ-ਦਾ ਬੋਲੋ)** (੫੧੯-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
His Court is eternal and imperishable; I humbly bow to Him. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੯-੩)
Salok, Fifth Mahl:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ; ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ (੫੧੯-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Renounce sexual desire, anger and greed, and burn them in the fire.

ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ; ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (੫੧੯-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
As long as you are alive, Guru Nanak says, recites continually on the True Name. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੯-੪)
Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ; ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥ (੫੧੯-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Remembering our Almighty with mind and body, I have obtained all the fruits.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ; ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (੫੧੯-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, I worship Almighty's Name (Naam); the Perfect Guru has united me with Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੯-੫)
Pauree:

ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ; ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥ (੫੧੯-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
One who has been instructed by the Guru is liberated in this world.

ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ; ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ॥ (੫੧੯-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
He avoids disaster, and his anxiety is dispelled.

ਤਿਸ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲੁ ਹੋਇ ॥ (੫੧੯-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Beholding His Sight (Darshan), the world is over-joyed.

ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ; ਪਾਪਾ ਮੈਲੁ ਧੋਇ ॥ (੫੧੯-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
In the company of Almighty's humble servants, the world is over-joyed, and the filth of sin is washed away.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ; ਓਥੈ ਜਾਪੀਐ ॥ (੫੧੯-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
There, they recites Ambrosial Nectar of the True Name.

ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ; ਭੁਖਾ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ (੫੧੯-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The mind becomes content, and its hunger is satisfied.

ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ; ਤਿਸੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟੀਐ ॥ (੫੧੯-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
One whose heart is filled with Almighty's Name (Naam), has his bonds cut away.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ , ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ; ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟੀਐ ॥੫॥ (੫੧੯-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
By Guru's Grace, some rare person earns the wealth of Almighty's Name. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੯-੮)
Salok, Fifth Mahl:

ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਚਿਤਵਨੀ ; ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਉਠਿ ਨੀਤ ॥ (੫੧੯-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Within my mind, I think thoughts of Your Praise and strive by rising early, and making the effort.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਕਾ ਆਹਰੋ ; ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮੀਤ ॥੧॥ (੫੧੯-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Dear Almighty, my Friend, please bless Guru Nanak with the will-power to sing Your Praises. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੯-੧੦)
Fifth Mahl:

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਮੂਲਿ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੧੯-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Casting His Glance of Grace, Almighty has saved me; my mind and body are imbued with the Primal Being.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ ; ਮਰਉ ਵਿਚਾਰੀ ਸੂਲਿ ॥੨॥ (੫੧੯-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those who are pleasing to Almighty, have their cries of suffering taken away. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੯-੧੧)

Pauree:

ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਇ ; ਸੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ॥ (੫੧੯-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Being (Jeev), when your soul (Subtle Body) is feeling sad, offer your prayers to the Guru.

ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿ ॥ (੫੧੯-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Renounce all your cleverness, and dedicate your mind and body to Him.

ਪੂਜਹੁ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ ; ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ਜਰਿ ॥ (੫੧੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Worship the Feet of the Guru, and your evil-mindedness shall be burnt away.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥ (੫੧੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall cross over the terrifying and difficult worldly ocean.

ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ; ਅਗੈ ਨ ਮਰਹੁ ਡਰਿ ॥ (੫੧੯-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Serve the True Guru, and in the world hereafter, you shall not die of fear.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਨਿਹਾਲੁ ; ਊਣੇ , ਸੁਭਰ ਭਰਿ ॥ (੫੧੯-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In an instant, he shall make you happy, and the empty vessel shall be filled to overflowing.

ਮਨ ਕਉ ਹੋਇ ਸੰਤੋਖੁ ; ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ॥ (੫੧੯-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The mind becomes content, meditating forever on Almighty.

ਸੋ ਲਗਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ; ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ ਧੁਰਿ ॥੬॥ (੫੧੯-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He alone dedicates himself to the Guru's service, unto whom Almighty has granted His Grace. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੯-੧੪)

Salok, Fifth Mahl:

ਲਗੜੀ ਸੁਥਾਨਿ ; ਜੋੜਣਹਾਰੈ ਜੋੜੀਆ ॥ (ਜੋੜਣ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ) (੫੧੯-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I am attached to the right place; the Uniter has united me.

ਨਾਨਕ , ਲਹਰੀ ਲਖ ਸੈ ਆਨ ;
ਡੁਬਣ ਦੇਇ ਨ , ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ (ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੫੧੯-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, there are hundreds and thousands of waves, but my Husband (Almighty) does not let me drown. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੧੯-੧੫)

Fifth Mahl:

ਬਨਿ ਭੀਹਾਵਲੈ ਹਿਕੁ ਸਾਥੀ ਲਧਮੁ ; ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (੫੧੯-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the dreadful wilderness, I have found the one and only companion; Almighty's Name (Naam) is the Destroyer of distress.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ; ਨਾਨਕ , ਪੂਰਨ ਕਾਮਾਂ ॥੨॥ (੫੧੯-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, a sacrifice to the Beloved Saints, Guru Nanak says; through them, my affairs have been brought to fulfillment. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੧੯-੧੭)

Pauree:

ਪਾਈਅਨਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ; ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (੫੧੯-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

All treasures are obtained, when we are attuned to Your Love.

ਨ ਹੋਵੀ ਪਛੋਤਾਉ ; ਤੁਧ ਨੋ ਜਪਤਿਆ ॥ (੫੧੯-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One does not have to suffer regret and repentance, when he recites Your Name.

ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ; ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਜਨ ॥ (੫੧੯-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

No one can equal Your humble servant, who has Your Support.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਸੁਖ ਲਹਾ ਚਿਤਾਰਿ ਮਨ ॥ (੫੧੯-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Waaho! Waaho! How wonderful is the Perfect Guru! Cherishing Him in my mind, I obtain peace.

ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ; ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ॥ (੫੧੯-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The treasure of Almighty's Praise comes from the Guru; by His Mercy, it is obtained.

ਸਤਿਗੁਰ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ (੫੧੯-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
When the True Guru bestows His Glance of Grace, one does not wander any more.

ਰਖੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ; ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਆਪਣੇ ॥ (੫੧੯-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The Merciful Almighty preserves him - He makes him His own slave.

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥੭॥ (੫੧੯-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Dear Almighty, listening and hearing all Your Names no matter uttered by whom and related to which faith does, I live. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੦-੧)
Salok, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰੇਮ ਪਟੋਲਾ , ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤਾ ; ਢਕਣ ਕੂ , ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ (੫੨੦-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Dear Husband (Almighty), You have given me the silk gown of Your Love to cover my demerits and protect my honor.

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਈ ਮੈਡਾ ; ਨਾਨਕ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥੧॥ (ਸਾਈਂ ਬੋਲੋ) (੫੨੦-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
You are all-wise and all-knowing, O my Master; Guru Nanak says, I have not appreciated Your value, Almighty means that I can never measure Your greatness. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੦-੨)
Fifth Mahl:

ਤੈਡੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹਭੁ ਕਿਛੁ ਲਧਮੁ ; ਬਿਖਮੁ , ਨ ਡਿਠਮੁ ਕੋਈ ॥ (੫੨੦-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
By Your remembrance, I have found everything; nothing seems difficult to me.

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਨਾਨਕ , ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (੫੨੦-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
One whose honor the True Master has preserved; Guru Nanak says, no one can dishonor him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੦-੩)
Pauree:

ਹੋਵੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ; ਦਯਿ ਧਿਆਇਐ ॥ **(ਦਈਇ ਬੋਲੋ)** (੫੨੦-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Concentrating on Almighty, there comes a great peace.

ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਐ ॥ (੫੨੦-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Multitudes of illnesses vanish, singing the Praises of Almighty's virtues.

ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ਠਾਢਿ ; ਪ੍ਰਭਿ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ॥ **(ਠਾਂਢਿ ਬੋਲੋ)** (੫੨੦-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Utter peace pervades within, when Almighty comes to mind.

ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ; ਨਾਇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਐ ॥ (੫੨੦-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One's hopes are fulfilled, when one's mind is filled with Almighty's Name (Naam).

ਕੋਇ ਨ ਲਗੈ ਬਿਘਨੁ ; ਆਪੁ ਗਵਾਇਐ ॥ (੫੨੦-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

No obstacles stand in the way, when one eliminates his self-conceit.

ਗਿਆਨ ਪਦਾਰਥੁ ਮਤਿ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਐ ॥ (੫੨੦-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The intellect attains the blessing of spiritual wisdom from the Guru.

ਤਿਨਿ ਪਾਏ ਸਭੇ ਥੋਕ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਐ ॥ (੫੨੦-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He receives everything, unto whom Almighty Himself gives.

ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਛਾਇਐ ॥੮॥ (੫੨੦-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are Master of all; all are under Your Protection. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੦-੭)

Salok, Fifth Mahl:

ਨਦੀ ਤਰੰਦੜੀ ਮੈਡਾ ਖੋਜੁ ਨ ਖੁੰਭੈ ; ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਤੇਰੀ ॥ **(ਮੁਹੱਬਤਿ ਬੋਲੋ)** (੫੨੦-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Crossing the stream, my foot does not get stuck; I am filled with love for You.

ਤਉ ਸਹ ਚਰਣੀ , ਮੈਡਾ ਹੀਅੜਾ ਸੀਤਮੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਤੁਲਹਾ ਬੇੜੀ ॥੧॥ (੫੨੦-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, my heart is attached to Your Feet; Almighty is Guru Nanak's raft and boat. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੦-੮)
Fifth Mahl:

ਜਿਨ੍ਾ ਦਿਸੰਦੜਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਵੰਞੈ ; ਮਿਤ੍ਰ ਅਸਾਡੜੇ ਸੇਈ ॥ (੫੨੦-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The sight of them banishes my evil-mindedness; they are my only true friends.

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ॥੨॥ (੫੨੦-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I have searched the whole world; Guru Nanak says, how rare are such persons! ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੦-੯)
Pauree:

ਆਵੈ ਸਾਹਿਬੁ ਚਿਤਿ ; ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਡਿਠਿਆ ॥ (੫੨੦-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
You come to mind, Dear Master, when I see Your devotees.

ਮਨ ਕੀ ਕਟੀਐ ਮੈਲੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਵੁਠਿਆ ॥ (੫੨੦-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The filth of my mind is removed, when I dwell in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟੀਐ ; ਜਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ॥ (੫੨੦-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The fear of birth and death is dispelled, meditating on the sermons of His humble servant.

ਬੰਧਨ ਖੋਲਨਿ੍ ਸੰਤ ; ਦੂਤ ਸਭਿ ਜਾਹਿ ਛਪਿ ॥ (੫੨੦-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The Saints untie the bonds, and all the demons are dispelled.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਨਿ੍ ਰੰਗੁ ; ਜਿਸ ਦੀ ਸਭ ਧਾਰੀਆ ॥ (੫੨੦-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
They inspire us to love Him, the One who established the entire universe.

ਊਚੀ ਹੂੰ ਊਚਾ ਥਾਨੁ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ॥ (੫੨੦-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The seat of the inaccessible and infinite Almighty is the highest of the high.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (੫੨੦-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Night and day, with your palms pressed together, with each and every breath, concentrate on Him.

ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਤਾਂ ਭਗਤ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ॥੯॥ (੫੨੦-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
When Almighty Himself becomes merciful, then we attain the Society of His devotees. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੦-੧੩)
Salok, Fifth Mahl:

ਬਾਰਿ ਵਿਡਾਨੜੈ ਹੁੰਮਸ ਧੁੰਮਸ ; ਕੂਕਾ ਪਈਆ ਰਾਹੀ ॥ (੫੨੦-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
In this wondrous forest of the world, there is chaos and confusion; shrieks emanate from the highways.

ਤਉ ਸਹ ਸੇਤੀ ਲਗੜੀ ਡੋਰੀ ; ਨਾਨਕ ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ (੫੨੦-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Whoever's concentration is focused on the Husband (Almighty); Guru Nanak says, I cross the jungle of this world joyfully. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੦-੧੪)
Fifth Mahl:

ਸਚੀ ਬੈਸਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਸੰਗਿ ; ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ (੫੨੦-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The true society is the company of those who recites Almighty's Name (Naam).

ਤਿਨ੍ ਸੰਗਿ , ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਚਈ ;
ਨਾਨਕ , ਜਿਨਾ ਆਪਣਾ ਸੁਆਉ ॥੨॥ (੫੨੦-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Do not associate with those, Guru Nanak says, who look out only for their own interests. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੦-੧੫)
Pauree:

ਸਾ ਵੇਲਾ ਪਰਵਾਣੁ ; ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥ (੫੨੦-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Approved is that time, when one meets the True Guru.

ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਤੇਟਿਆ ॥ (੫੨੦-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he does not suffer pain again.

ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲੁ ਥਾਨੁ ; ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਲੇਟਿਆ ॥ (ਨਿਹ-ਚਲੁ ਬੋਲੋ) (੫੨੦-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
When he attains the eternal place, he does not have to enter the womb again.

ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਇਕੁ ; ਸਗਲ ਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ ॥ (੫੨੦-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
He comes to see the One Almighty everywhere.

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨੁ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੇਟਿਆ ॥ (੫੨੦-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He obtains Almighty's knowledge and focuses his concentration on Him and withdraws his attention from other sights.

ਸਭੋ ਜਪੀਐ ਜਾਪੁ ; ਜਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲੇਟਿਆ ॥ (੫੨੦-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

All chants are chanted by one who chants them with his mouth.

ਹੁਕਮੇ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ; ਸੁਖਿ ਸੁਖੇਟਿਆ ॥ (੫੨੦-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Realizing the Almighty's Command, he becomes happy, and he is filled with peace and tranquility.

ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਏ ; ਸੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਖੋਟਿਆ ॥੧੦॥ (੫੨੦-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Those who are assayed, and placed in Almighty's treasury, are not declared counterfeit again. ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੦-੧੯)

Salok, Fifth Mahl:

ਵਿਛੋਹੇ ਜੰਬੂਰ ; ਖਵੇ ਨ ਵੰਞਨਿ ਗਾਖੜੇ ॥ (੫੨੦-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The pincers of separation are so painful to endure.

ਜੇ ਸੋ ਧਣੀ ਮਿਲੰਨਿ ; ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਸੰਬੂਹ ਸਚੁ ॥੧॥ (੫੨੦-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

If only the Master would come to meet me! Guru Nanak says, I would then obtain all the true comforts. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੧-੧)

Fifth Mahl:

ਜਿਮੀ ਵਸੰਦੀ ਪਾਣੀਐ ; ਈਧਣੁ ਰਖੈ ਭਾਹਿ ॥ (੫੨੧-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The earth is in the water, and the fire is contained in the wood.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਹੁ ਆਹਿ ; ਜਾ ਕੈ ਆਢਲਿ ਹਭੁ ਕੋ ॥੨॥ (੫੨੧-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, yearn for Almighty, who is the Support of all. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੧-੨)

Pauree:

ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਕੰਮ ; ਤੁਧੈ ਹੀ ਗੋਚਰੇ ॥ (੫੨੧-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The works which You have done, Dear Almighty, could only have been performed by You.

ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜਗਿ ; ਜਿ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਧੁਰੇ ॥ (੫੨੧-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

That alone happens in the world, which You, O Master, have done.

ਬਿਸਮੁ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ; ਦੇਖਿ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਆ ॥ (੫੨੧-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I am wonderstruck beholding the wonder of Your Creative Power.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤੇਰੀ , ਦਾਸ ; ਕਰਿ , ਗਤਿ ਹੋਇ ਮੇਰੀਆ ॥ (੫੨੧-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I seek Your Sanctuary, I am Your slave; if it is Your Will, I shall be liberated.

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ; ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਹਿ ॥ (੫੨੧-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The treasure is in Your Hands; according to Your Will, You bestow it.

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ਲੇਹਿ ॥ (੫੨੧-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One, upon whom You have bestowed Your Mercy, is blessed with Almighty's Name.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (੫੨੧-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are unapproachable, unfathomable and infinite; Your limits cannot be found.

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੧॥ (੫੨੧-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One, unto whom You have been compassionate, concentrates on Almighty's Name (Naam). ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੧-੫)

Salok, Fifth Mahl:

ਕੜਛੀਆ ਫਿਰੰਨਿ੍ ; ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣਨਿ੍ ਸੁਞੀਆ ॥ (੫੨੧-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The ladles cruise through the food, but they do not know the taste of it.

ਸੇਈ ਮੁਖ ਦਿਸੰਨਿ੍ ; ਨਾਨਕ ਰਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਿ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੨੧-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I long to see the faces of those, Guru Nanak says, who are imbued with the Almighty's Love. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੧-੬)

Fifth Mahl:

ਖੋਜੀ ਲਧਮੁ , ਖੋਜੁ ; ਛਡੀਆ ਉਜਾੜਿ ॥ (੫੨੧-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The seekers who searched for real-self by leaving behind the jungle of ignorance;

ਤੈ ਸਹਿ ਦਿਤੀ ਵਾੜਿ ; ਨਾਨਕ , ਖੇਤੁ ਨ ਛਿਜਈ ॥੨॥ (੫੨੧-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You, Dear Almighty, have put up the fence of virtues; Guru Nanak says, my fields shall not be plundered by the evil desires again. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੧-੭)

Pauree:

ਆਰਾਧਿਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥ (੫੨੧-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Worship in adoration that True Almighty; everything is under His Power.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ (੫੨੧-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He Himself is the Master of both ends; in an instant, He adjusts our affairs.

ਤਿਆਗਹੁ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ; ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੁ ॥ (੫੨੧-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Renounce all your efforts, and hold fast to His Support.

ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ; ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਲਹੁ ॥ (੫੨੧-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Run to His Sanctuary, and you shall obtain the comfort of all comforts.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ; ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ਹੋਇ ॥ (੫੨੧-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The good deeds, the faith and knowledge are obtained in the Society of the Saints.

ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਗੈ ਕੋਇ ॥ (੫੨੧-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Chanting the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam), no obstacle shall block your way.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ; ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਿਆ ॥ (੫੨੧-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty abides in the mind of one who is blessed by His Kindness.

ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ; ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠਿਆ ॥੧੨॥ (੫੨੧-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

All treasures are obtained, when Master (Almighty) is pleased. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੧-੧੦)
Salok, Fifth Mahl:

ਲਧਮੁ <u>ਲਭਣਹਾਰੁ</u> ; ਕਰਮੁ ਕਰੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ **(ਲਭਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (੫੨੧-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
I have found the object of my search - my Beloved took pity on me.

ਇਕੋ <u>ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ</u> ; ਨਾਨਕ , ਬਿਆ ਨ ਪਸੀਐ ॥੧॥ **(ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ)**(੫੨੧-੧੧,ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
There is One Creator; Guru Nanak says, I do not see any other. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੧-੧੧)
Fifth Mahl:

ਪਾਪੜਿਆ ਪਛਾੜਿ ; ਬਾਣੁ ਸਚਾਵਾ ਸੰਨ੍ਹਿ ਕੈ ॥ (੫੨੧-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Take aim with the arrow of Truth, and shoot down sin.

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੜਾ ਚਿਤਾਰਿ ; ਨਾਨਕ , ਦੁਖੁ ਨ ਥੀਵਈ ॥੨॥ (੫੨੧-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Remember the Guru's Mantra, Guru Nanak says, and you shall not suffer in pain. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੧-੧੨)
Pauree:

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ; ਪਾਈਅਨੁ <u>ਠਾਢਿ</u> ਆਪਿ ॥ **(ਠਾਂਢਿ ਬੋਲੋ)** (੫੨੧-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Waaho! Waaho! The Creator Almighty Himself has brought about peace and tranquility.

ਜੀਅ ਜੰਤ <u>ਮਿਹਰਵਾਨੁ</u> ; ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਜਾਪਿ ॥ **(ਮਿਹਰ-ਵਾਨੁ ਬੋਲੋ)** (੫੨੧-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
He is Kind to all beings and creatures; recite His Name forever.

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ਸਮਰਥਿ ; ਚੁਕੇ ਬਿਲ ਬਿਲਾਪ ॥ (੫੨੧-੧੩, ਗੁਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The all-powerful Almighty has shown Mercy, and my cries of suffering are ended.

ਨਠੇ ਤਾਪ ਦੁਖ ਰੋਗ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ॥ (੫੨੧-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
My fevers, pains and diseases are gone, by the Grace of the Perfect Guru.

ਕੀਤੀਅਨੁ ਆਪਣੀ ਰਖ ; ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ਥਾਪਿ ॥ (੫੨੧-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Almighty has established me, and protected me; He is the Protector of the poor.

ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾਇ ; ਬੰਧਨ ਸਗਲ ਕਾਪਿ ॥ (੫੨੧-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He Himself has delivered me, breaking all my worldly bonds.

ਤਿਸਨ ਬੁਝੀ ਆਸ ਪੁੰਨੀ ; ਮਨ ਸੰਤੋਖਿ ਧ੍ਰਾਪਿ ॥ (੫੨੧-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My thirst for worldlt possessions is quenched, my hopes are fulfilled, and my mind is contented and satisfied.

ਵਡੀ ਹੂੰ ਵਡਾ , ਅਪਾਰ ਖਸਮੁ ; ਜਿਸੁ ਲੇਪੁ ਨ , ਪੁੰਨਿ ਪਾਪਿ ॥੧੩॥ (੫੨੧-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The greatest of the great, the Infinite Master; He is not affected by virtue and vice. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੧-੧੬)

Salok, Fifth Mahl:

ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ (੫੨੧-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

They alone recites Almighty' Name, unto whom Almighty is Merciful.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ; ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ (੫੨੧-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they enshrine love for Almighty, meeting the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੧-੧੭)

Fifth Mahl:

ਰਾਮੁ ਰਮਹੁ ਬਡਭਾਗੀਹੋ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥ (੫੨੧-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Contemplate Almighty, O very fortunate ones; He is pervading in the water, the land and the sky.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ; ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (੫੨੧-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, remembering Almighty's Name (Naam), the mortal encounters no misfortune. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੧-੧੯)

Pauree:

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ; ਦਰਗਹ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥ (੫੨੧-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The speech of the Bhagats is approved; it is accepted in Almighty's Court.

ਭਗਤਾ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੨੧-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Your Bhagat (devotees) take to Your Support; they are imbued with the True Name.

ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤਿਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਜਾਇ ॥ (੫੨੧-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
One unto whom You are Merciful, has his sufferings depart.

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਦਇਆਲ ; ਓਨ੍ਾ ਮਿਹਰ ਪਾਇ ॥ (੫੨੨-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Dear Merciful Almighty, You bless Your Bhagats (devotees) with Your Grace.

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਵਡ ਰੋਗੁ ; ਨ ਪੋਹੇ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ (੫੨੨-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Suffering, pain, terrible disease and Maya do not afflict them.

ਭਗਤਾ ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ; ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਇ ॥ (੫੨੨-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
This is the Support of the Bhagats (devotees), that they sing the Praises of Almighty's Virtues, the Master of the Universe.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ; ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ (੫੨੨-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Forever and ever, day and night, they concentrate on the One and Only Almighty.

ਪੀਵਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਨ ; ਨਾਮੇ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥੧੪॥ (੫੨੨-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Drinking in the Ambrosial Amrit of Almighty's Name (Naam), His humble servants remain satisfied with the Naam. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੨-੩)
Salok, Fifth Mahl:

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ; ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ (੫੨੨-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Millions of obstacles stand in the way of one who forgets Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ; ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੧॥ (੫੨੨-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, night and day, he croaks like a raven in a deserted house. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੨-੪)
Fifth Mahl:

ਪਿਰੀ ਮਿਲਾਵਾ ਜਾ ਥੀਐ ; ਸਾਈ ਸੁਹਾਵੀ ਰੁਤਿ ॥ (੫੨੨-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Beauteous is that season, when I am united with my Beloved.

ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ; ਨਾਨਕ , ਰਵੀਐ ਨਿਤ ॥੨॥ (੫੨੨-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I do not forget Him for a moment or an instant; Guru Nanak says, I contemplate Him constantly. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੨-੫)

Pauree:

ਸੂਰਬੀਰ ਵਰੀਆਮ ; ਕਿਨੈ ਨ ਹੋੜੀਐ ॥
ਫਉਜ ਸਤਾਣੀ ਹਾਠ ; ਪੰਚਾ ਜੋੜੀਐ ॥ (੫੨੨-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Even brave (Sur), Worriors (Bir) and Great Worrior (Wariam) cannot withstand the powerful and overwhelming army which the five passions have gathered whose King is attachment.

ਦਸ ਨਾਰੀ ਅਉਧੂਤ ; ਦੇਨਿ ਚਮੋੜੀਐ ॥ (੫੨੨-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The ten organs of sensation (five sensory organs & five action organs) attach even detached renunciates to sensory pleasures.

ਜਿਣਿ ਜਿਣਿ ਲੈਨ੍ਹਿ ਰਲਾਇ ; ਏਹੋ ਏਨਾ ਲੋੜੀਐ ॥ (੫੨੨-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

They seek to conquer and overpower them, and so increase their following.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਇਨ ਕੈ ਵਸਿ ; ਕਿਨੈ ਨ ਮੋੜੀਐ ॥ (੫੨੨-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The world is within the control of the three characteristic of Maya (Rajo, Sato & Tamo) never return which means are never defeated.

ਭਰਮੁ ਕੋਟੁ , ਮਾਇਆ ਖਾਈ ; ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਤੋੜੀਐ ॥ (੫੨੨-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

So tell me - how can the fort of doubt and the moat of Maya be overcome when the evil desires is the deep drain around the fort of illusion protecting the King (attachment).

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ; ਬਿਖਮ ਦਲੁ ਫੋੜੀਐ ॥ (੫੨੨-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remembering the Perfect Guru, this awesome force is subdued.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਰਹਾ ਕਰ ਜੋੜੀਐ ॥੧੫॥ (੫੨੨-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I stand before Him, day and night, with my palms pressed together. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੨-੯)
Salok, Fifth Mahl:

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭੇ ਉਤਰਨਿ ; ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (੫੨੨-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
All sins are washed away, by continually singing Almighty's Glories Virtues.

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸਾ ਊਪਜਹਿ ; ਨਾਨਕ , ਬਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ (੫੨੨-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Millions of afflictions are produced, Guru Nanak says, when the Name is forgotten. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੨-੧੦)
Fifth Mahl:

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ; ਪੂਰੀ ਹੋਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ (੫੨੨-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, meeting the True Guru, one comes to know the Perfect Way of obtaining knowledge.

ਹਸੰਦਿਆ ਖੇਲੰਦਿਆ ਪੈਨੰਦਿਆ ਖਾਵੰਦਿਆ ; ਵਿਚੇ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ॥੨॥ (੫੨੨-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
While laughing, playing, dressing and eating, he is liberated. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੨-੧੧)
Pauree:

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ; ਜਿਨਿ ਭਰਮ ਗੜੁ ਤੋੜਿਆ ॥ (੫੨੨-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Great, Great is the True Guru, who has demolished the fortress of doubt.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਜੋੜਿਆ ॥ (੫੨੨-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
Waaho! Waaho! to the True Guru, who has united me with Almighty.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ; ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਦਾਰੂਓ ॥ (੫੨੨-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
The Guru has given me the medicine of the inexhaustible treasure of Almighty's Name (Naam).

ਮਹਾ ਰੋਗੁ ਬਿਕਰਾਲ ; ਤਿਨੈ ਬਿਦਾਰੂਓ ॥ (੫੨੨-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)
He has banished the great and terrible disease.

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਿਆ ॥ (੫੨੨-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I have obtained the great treasure of the wealth of Almighty's Name (Naam).

ਜਿਤਾ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (੫੨੨-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I have obtained eternal life, recognizing my real-self.

ਮਹਿਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ; ਗੁਰ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ॥ (੫੨੨-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The Glory of the all-powerful Divine Guru cannot be described.

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਅਪਰੰਪਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧੬॥ **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)** (੫੨੨-੧੪,ਗੂਜਰੀ,ਮਃ ੫)

The Guru is the Supreme Creator, the Transcendent Almighty, infinite, unseen and unknowable. ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੨-੧੪)

Salok, Fifth Mahl:

ਉਦਮੁ ਕਰੇਦਿਆ ਜੀਉ ਤੂੰ ; ਕਮਾਵਦਿਆ ਸੁਖ ਭੁੰਚੁ ॥ (੫੨੨-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Make the effort, and you shall live; practicing it, you shall enjoy peace.

ਧਿਆਇਦਿਆ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲੁ ; ਨਾਨਕ ਉਤਰੀ ਚਿੰਤ ॥੧॥ (੫੨੨-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

While concentrating, you shall meet Almighty, Guru Nanak says, and your anxiety shall vanish. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੨-੧੬)

Fifth Mahl:

ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ; ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ (੫੨੨-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Bless me with sublime thoughts, Dear Master of the Universe, and contemplation in the pure Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ , ਇਕ ਘੜੀ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ (੫੨੨-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, may I never forget Almighty's Name (Naam), for even an instant; be merciful to me, Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੨-੧੭)

Pauree:

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇ ; ਤ ਕਾਹੇ ਡਰਪੀਐ ॥ (੫੨੨-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Whatever happens is according to Your Will, so why should I be afraid?

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ; ਤਿਸੁ ਜੀਉ ਅਰਪੀਐ ॥ (੫੨੨-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Meeting whom, I recite Almighty's Name, I offer my soul (Subtle Body) to Him.

ਆਇਐ ਚਿਤਿ ਨਿਹਾਲੁ ; ਸਾਹਿਬ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥ (੫੨੨-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

When the Infinite Almighty comes to mind, one is enraptured.

ਤਿਸ ਨੋ ਪੋਹੇ ਕਵਣੁ ; ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (੫੨੨-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Who can touch one who has the Formless Almighty on his side?

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ; ਨ ਕੋਈ ਬਾਹਰਾ ॥ (੫੨੨-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Everything is under His control; no one is beyond Him.

ਸੋ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ; ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ (੫੨੨-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

He, the True Almighty, dwells in the minds of His devotees.

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਧਿਆਇਨਿ ਤੁਧੁ ; ਤੂੰ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ (੫੨੨-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Your slaves concentrate in You; You are the Savior, the Protector.

ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੧੭॥ (੫੨੩-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are the Almighty of all; You bless us with Your Glance of Grace. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੩-੧)

Salok, Fifth Mahl:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਦੁਸਟ ਬਾਸਨਾ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (੫੨੩-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Take away my sexual desire, anger, pride, greed, worldly attachment and evil desires.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ; ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ (੫੨੩-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Protect me, O my Almighty; Guru Nanak is forever a sacrifice to You. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੩-੨)

Fifth Mahl:

ਖਾਂਦਿਆ ਖਾਂਦਿਆ ਮੁਹੁ ਘਠਾ ; ਪੈਨੰਦਿਆ ਸਭੁ ਅੰਗੁ ॥ (ਘੱਠਾ ਬੋਲੋ) (੫੨੩-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By eating and eating, the mouth is worn out; by wearing clothes, the limbs grow weary.

ਨਾਨਕ , ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿਨ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਰੰਗੁ ॥੨॥ (੫੨੩-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, cursed are the lives of those who are not attuned to the Love of the True Almighty ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੩-੪)

Pauree:

ਜਿਉ ਜਿਉ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ; ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਹੋਵਣਾ ॥ (੫੨੩-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Everything that happens is all in acoording to Your Command (Hukam).

ਜਹ ਜਹ ਰਖਹਿ ਆਪਿ ; ਤਹ ਜਾਇ ਖੜੋਵਣਾ ॥ (੫੨੩-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Wherever You keep me, there I go and stand.

ਨਾਮ ਤੇਰੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ; ਦੁਰਮਤਿ ਧੋਵਣਾ ॥ (੫੨੩-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

With the Love of Your Name, I wash away my evil-mindedness.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਤੁਧੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ; ਭਰਮੁ ਭਉ ਖੋਵਣਾ ॥ (੫੨੩-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By continually meditating on You, Dear Formless Almighty, my illusions and fears are dispelled.

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ; ਸੇ ਜੋਨਿ ਨ ਜੋਵਣਾ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੨੩-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Those who are attuned to Your Love, shall not be trapped in reincarnation.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਇਕੁ ਨੈਣ ਅਲੋਵਣਾ ॥ (੫੨੩-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Inwardly and outwardly, they behold the One Almighty with their eyes.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਹੁਕਮੁ ; ਤਿਨ੍ ਕਦੇ ਨ ਰੋਵਣਾ ॥ (੫੨੩-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Those who recognize Almighty’s Command never weep.

ਨਾਉ ਨਾਨਕ , ਬਖਸੀਸ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਪਰੋਵਣਾ ॥੧੮॥ (੫੨੩-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, they are blessed with the gift of Almighty’s Name (Name), woven into the fabric of their minds. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੩-੭)

Salok, Fifth Mahl:

ਜੀਵਦਿਆ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਮੁਆ ਰਲੰਦੜੋ ਖਾਕ ॥ (੫੨੩-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Those who do not remember Almighty while they are alive, shall mix with the dust when they die.

ਨਾਨਕ , ਦੁਨੀਆ ਸੰਗਿ ਗੁਦਾਰਿਆ ; ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਨਪਾਕ ॥੧॥ (੫੨੩-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the foolish and filthy Maya's worshipper (faithless cynic) passes his life engrossed in the world. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੩-੮)

Fifth Mahl:

ਜੀਵੰਦਿਆ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ; ਮਰੰਦਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ (੫੨੩-੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One who remembers Almighty while he is alive, shall be imbued with Almighty's Love when he dies.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਤਾਰਿਆ ; ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥੨॥ (੫੨੩-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The precious gift of his life is redeemed, Guru Nanak says, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੩-੯)

Pauree:

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ; ਆਪਿ ਰਖਣ ਵਾਲਿਆ ॥ (੫੨੩-੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

From the beginning, and through the ages, You have been our Protector and Preserver.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ; ਸਚੁ ਪਸਾਰਿਆ ॥ (੫੨੩-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

True is Your Name, Dear Creator (Almighty), and True is Your Creation.

ਊਣਾ ਕਹੀ ਨ ਹੋਇ ; ਘਟੇ ਘਟਿ ਸਾਰਿਆ ॥ (੫੨੩-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You do not lack anything; You are filling each and every heart.

ਮਿਹਰਵਾਨ ਸਮਰਥ ; ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਆ ॥ (੫੨੩-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You are merciful and all-powerful; You Yourself cause us to serve You.

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ; ਸੇ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਿਆ ॥ (੫੨੩-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Those whose minds in which You dwell are forever at peace.

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ; ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਲਿਆ ॥ (੫੨੩-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Having created the creation, You Yourself cherish it.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਿਆ ॥ (੫੨੩-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

You Yourself are everything, Dear infinite, endless Almighty.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ; ਨਾਨਕ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥੧੯॥ (੫੨੩-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks the Protection and Support of the Perfect Guru. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੩-੧੨)

Salok, Fifth Mahl:

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅਰੁ ਅੰਤਿ ; ਪਰਮੇਸਰਿ ਰਖਿਆ ॥ (੫੨੩-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the beginning, in the middle and in the end, Almighty has saved me.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖਿਆ ॥ (੫੨੩-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The True Guru has blessed me with Almighty's Name, and I have tasted the Ambrosial Nectar.

ਸਾਧਾ ਸੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ; ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ॥ (੫੨੩-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing the Praises of Almighty's Virtues, night and day.

ਪਾਏ ਮਨੋਰਥ ਸਭਿ ; ਜੋਨੀ ਨਹ ਭਵੈ ॥ (੫੨੩-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I have obtained all my objectives, and I shall not wander in reincarnation again.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ; ਕਾਰਣੁ ਜੋ ਕਰੈ ॥ (੫੨੩-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Everything is in the Hands of the Creator; He initiates the cause as well.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ; ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ਤਰੈ ॥੧॥ (੫੨੩-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak begs for the gift of the dust of the feet of the Holy, which shall deliver him. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੩-੧੫)

Fifth Mahl:

ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ; ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (੫੨੩-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Enshrine Him in your mind, the One who created you.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਧਿਆਇਆ ਖਸਮੁ ; ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੨੩-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Whoever concentrate on the Master (Almighty) obtains peace.

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਇਆ ॥ (੫੨੩-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Fruitful is the birth, and approved is the coming of the Gurmukh.

ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਨਿਹਾਲੁ ; ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (੫੨੩-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One who realizes Almighty's Command (Hukam) shall be blessed, so has the Master ordained.

ਜਿਸੁ ਹੋਆ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਸੁ ਨਹ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (੫੨੩-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

One who is blessed with Almighty's Mercy does not wander.

ਜੋ ਜੋ ਦਿਤਾ ਖਸਮਿ ; ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੨੩-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Whatever Master (Almighty) gives him, with that he is content.

ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਦਇਆਲੁ ; ਬੁਝਾਏ ਹੁਕਮੁ ਮਿਤ ॥ (੫੨੩-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, one who is blessed with the kindness of Almighty, he accepts everything delightly as the Will of a Friend means one accepts that everything which happens is for the best.

ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਏ ਆਪਿ ; ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਨਿਤ ॥੨॥ (੫੨੩-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

But those whom Almighty Himself causes to wander, continue to die, and take reincarnation again. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੩-੧੯)

Pauree:

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰੇ ਤਤਕਾਲਿ ; ਖਿਨੁ ਟਿਕਣ ਨ ਦਿਤੇ ॥ (੫੨੩-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The slanderers are destroyed in an instant; they are not spared for even a moment.

ਪ੍ਰਭ , ਦਾਸ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਖਵਿ ਸਕਹਿ ; ਫੜਿ ਜੋਨੀ ਜੁਤੇ ॥ (੫੨੩-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty will not endure the sufferings of His slaves, but catching the slanderers, He binds them to the cycle of reincarnation.

ਮਥੇ ਵਾਲਿ ਪਛਾੜਿਅਨੁ ; ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ (੫੨੪-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Grabbing them by the hair on their heads, Almighty throws them down, and leaves them on the path of Death.

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਬਿਲਲਾਣਿਆ ; ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਤੇ ॥ (ਮੁੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੨੪-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

They cry out in pain, in the darkest of hells.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਦਾਸ ਰਖਿਅਨੁ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸਤੇ ॥੨੦॥ (੫੨੪-੧, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

But hugging His slaves close to His Heart, Guru Nanak says, the True Almighty saves them. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੪-੨)

Salok, Fifth Mahl:

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨੁ ਸੋਇ ॥ (੫੨੪-੨, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Recite Almighty's Name, O fortunate ones; He is pervading the waters and the earth.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਐ ; ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (੫੨੪-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, concentrate in Almighty's Name (Naam), and no misfortune shall strike you. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੨੪-੩)

Fifth Mahl:

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਤਿਸੁ ਲਾਗਤੇ ; ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ (੫੨੪-੩, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Millions of misfortunes block the way of one who forgets Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਲਪਤੇ ; ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੨॥ (੫੨੪-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, like a crow in a deserted house, he cries out, night and day. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੨੪-੪)

Pauree:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ; ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ॥ (੫੨੪-੪, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

Remembering the Great Giver, one's heart's desires are fulfilled.

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਆਸ ; ਗਏ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥ (੫੨੪-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The hopes and desires of the mind are realized, and sorrows are forgotten.

ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਲਦਾ ॥ (੫੨੪-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The treasure of Almighty's Name (Naam), is obtained; I have searched for it for so long.

ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ; ਰਹਿਆ ਘਾਲਦਾ ॥ (੫੨੪-੫, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My light (soul) is merged into the Light (Almighty), and my labors are over.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ; ਵੁਠੇ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ॥ (੫੨੪-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

I abide in that house of peace, poise and bliss.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ; ਜਨਮੁ ਨ ਤਹਾ ਮਰਿ ॥ (੫੨੪-੬, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

My comings and goings have ended - there is no birth or death there.

ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕੁ ਇਕੁ ; ਇਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (੫੨੪-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

The Master and the servant have become one, with no sense of separation.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੧॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ (੫੨੪-੭, ਗੂਜਰੀ, ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, Guru Nanak is absorbed in the True Almighty. ||21||1||2||Sudh||

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ , ਭਗਤਾ ਕੀ ਬਾਣੀ (੫੨੪-੭)

Raag Gujri, The Words Of The Devotees:

ੴ , ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੨੪-੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ਚਉਪਦਾ ; ਘਰੁ ੨ ਦੂਜਾ ॥ ('ਦੂਜਾ' ਦੋ ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾ) (੫੨੪-੮)

Chau-Padas Of Kabir Ji, Second House:

Prologue: There was once a fake Sadhu who was staying with his family. On various occasions, Bhagat Kabir Ji advised the fake Sadhu to meditate but he refuses to listen. Soon after the Sadhu died, he was reincarnated into a bull belonging to the same family. The Sadhu in the form of a bull refused to work in the field as he was still under the impression that everyone should serve him. The farmer started to force the bull by beating it with a stick. Bhagat Kabir Ji was passing by and uttered the following shabad;

ਚਾਰਿ ਪਾਵ , ਦੁਇ ਸਿੰਗ , ਗੁੰਗ ਮੁਖ ;
ਤਬ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਈ ਹੈ ॥ (੫੨੪-੮, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With four feet, two horns and a mute mouth, how could you sing Almighty's Praises?

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਠੇਗਾ ਪਰਿ ਹੈ ; ਤਬ ਕਤ ਮੂਡ ਲੁਕਈ ਹੈ ॥੧॥ (੫੨੪-੯, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Standing up and sitting down, the stick shall still fall on you, so where will you hide your head? ||1||

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਬੈਲ ਬਿਰਾਨੇ ਹੁਈ ਹੈ ॥ (੫੨੪-੯, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without Almighty, you are like a stray ox;

ਫਾਟੇ ਨਾਕਨ , ਟੂਟੇ ਕਾਧਨ ;
ਕੋਦਉ ਕੋ ਭੁਸੁ ਖਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੪-੯, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

with your nose torn, and your shoulders injured, you shall have only the straw of coarse grain to eat. ||1||Pause||

ਸਾਰੋ ਦਿਨੁ ਡੋਲਤ ਬਨ ਮਹੀਆ ; ਅਜਹੁ ਨ ਪੇਟ ਅਘਈ ਹੈ ॥ (੫੨੪-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

All day long, you shall wander in the forest, and even then, your belly will not be full.

ਜਨ ਭਗਤਨ ਕੋ ਕਹੋ ਨ ਮਾਨੋ ; ਕੀਓ ਅਪਨੋ ਪਈ ਹੈ ॥੨॥ (੫੨੪-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You did not follow the advice of the humble devotees, and so you shall obtain the fruits of your actions. ||2||

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ਮਹਾ ਭ੍ਰਮਿ ਬੂਡੋ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭਰਮਈ ਹੈ ॥ (੫੨੪-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Enduring pleasure and pain, drowned in the great ocean of doubt, you shall wander in numerous reincarnations.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਿਓ ;
ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਤ ਪਈ ਹੈ ॥੩॥ (੫੨੪-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have lost the jewel of human birth by forgetting Almighty; when will you have such an opportunity again? ||3||

ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ , ਤੇਲਕ ਕੇ ਕਪਿ ਜਿਉ ;
ਗਤਿ ਬਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬਿਹਈ ਹੈ ॥ (੫੨੪-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You turn on the wheel of reincarnation, like an ox at the oil-press; the night of your life passes away without salvation.

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਮੂੰਡ ਧੁਨੇ ਪਛੁਤਈ ਹੈ ॥੪॥੧॥ (੫੨੪-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , without Almighty's Name (Naam), you shall pound your head, and regret and repent. ||4||1||

ਗੂਜਰੀ , ਘਰੁ ੩ ॥ (੫੨੪-੧੪)

Gujri, Third House:

ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਵੈ ; ਕਬੀਰ ਕੀ ਮਾਈ ॥ (੫੨੪-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir's mother sobs, cries and bewails

ਏ ਬਾਰਿਕ , ਕੈਸੇ ਜੀਵਹਿ ; ਰਘੁਰਾਈ ॥੧॥ (੫੨੪-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How will my grandchildren live on Almighty's support alone? ||1||

ਤਨਨਾ ਬੁਨਨਾ ਸਭੁ ; ਤਜਿਓ ਹੈ ਕਬੀਰ ॥ (੫੨੪-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir has given up all his spinning and weaving,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਲਿਖਿ ਲੀਓ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੪-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and written Almighty's Name (Naam) on his body. ||1||Pause||

ਜਬ ਲਗੁ ; ਤਾਗਾ ਬਾਹਉ ਬੇਹੀ ॥ (੫੨੪-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, then I said, Dear Mother, as long as I pass the thread through the bobbin,

ਤਬ ਲਗੁ ; ਬਿਸਰੈ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥੨॥ (੫੨੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I loose my concentration in Almighty, my Beloved, so how can I allow this?. ||2||

ਓਛੀ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ; ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ॥ (੫੨੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My intellect is lowly, I am a weaver by birth,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਲਹਿਓ ਮੈ ਲਾਹਾ ॥੩॥ (੫੨੪-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but I have earned the profit of Almighty's Name (Naam). ||3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (੫੨੪-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says , listen, O my mother

ਹਮਰਾ ਇਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ; ਏਕੁ , ਰਘੁਰਾਈ ॥੪॥੨॥ (੫੨੪-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty alone is the Provider, for me and my children. ||4||2||

ਗੂਜਰੀ , ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ; ਘਰੁ ੧ (੫੨੫-੧)

Gujri, Padas Of Naam Dev Ji, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੨੫-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੌ ਰਾਜੁ ਦੇਹਿ ; ਤ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ (੫੨੫-੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

If You gave me an empire, then what glory would be in it for me?

ਜੌ ਭੀਖ ਮੰਗਾਵਹਿ ; ਤ ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੧॥ (੫੨੫-੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

If You made me beg for charity, what would it take away from me? ||1||

ਤੂੰ ਹਰਿ ਭਜੁ , ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ (੫੨੫-੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O my mind, sing Almighty's Praises and you shall obtain the painless (Nirvana) state.

ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਇ ; ਤੇਰਾ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੫-੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You shall not have to come and go in reincarnation any longer. ||1||Pause||

ਸਭ ਤੈ ਉਪਾਈ ; ਭਰਮ ਭੁਲਾਈ ॥ (੫੨੫-੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You created all, and You lead them astray in doubt.

ਜਿਸ ਤੂੰ ਦੇਵਹਿ ; ਤਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ (੫੨੫-੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

They alone understand, unto whom You give understanding. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਸਹਸਾ ਜਾਈ ॥ (੫੨੫-੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Meeting the True Guru, doubt is dispelled.

ਕਿਸੁ ਹਉ ਪੂਜਉ ; ਦੂਜਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਈ ॥੩॥ (੫੨੫-੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Who else should I worship? I can see no other. ||3||

ਏਕੈ ਪਾਥਰ ; ਕੀਜੈ ਭਾਉ ॥ (੫੨੫-੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

One stone is lovingly decorated,

ਦੂਜੈ ਪਾਥਰ ; ਧਰੀਐ ਪਾਉ ॥ (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ) (੫੨੫-੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

while another stone is walked upon.

ਜੇ ਓਹੁ ਦੇਉ ; ਤ ਓਹੁ ਭੀ ਦੇਵਾ ॥ (੫੨੫-੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

If one is a god, then the other must also be a god.

ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ ; ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੧॥ (੫੨੫-੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Bhagat Naam Dev Ji says, I serve Almighty. ||4||1||

ਗੂਜਰੀ , ਘਰੁ ੧ ॥ (੫੨੫-੬)

Gujri, First House:

ਮਲੈ ਨ ਲਾਛੈ , ਪਾਰ ਮਲੋ ; ਪਰਮਲੀਓ , ਬੈਠੋ ਰੀ ਆਈ ॥ (੫੨੫-੬, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He does not have even a trace of impurity (of the filthof Maya), He is beyond impurity of ignorance and Maya. He is fragrantly scented, He has come to take His Seat in my mind.

ਆਵਤ ਕਿਨੈ ਨ ਪੇਖਿਓ ; ਕਵਨੈ ਜਾਣੈ , ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ (੫੨੫-੬, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

No one saw Him come, who can know Him, O Siblings of Destiny? ||1||

ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਕਿਣਿ ਬੂਝੀਐ ;
ਰਮਈਆ ਆਕੁਲੁ , ਰੀ ਬਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੫-੭, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Who can describe Him? Who can understand Him? The all-pervading Almighty has no ancestors, O Siblings of Destiny. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਪੰਖੀਅਲੋ ; ਖੋਜੁ ਨਿਰਖਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (੫੨੫-੮, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As the path of a bird's flight across the sky cannot be seen,

ਜਿਉ ਜਲ ਮਾਝੈ ਮਾਛਲੋ ; ਮਾਰਗੁ ਪੇਖਣੋ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (੫੨੫-੮, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the path of a fish through the water cannot be seen;||2||

ਜਿਉ ਆਕਾਸੈ ਘੜੂਅਲੋ ; ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿਆ ॥ (੫੨੫-੯, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As the mirage leads one to mistake the sky for a pitcher filled with water

ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ , ਬੀਠਲੋ ; ਜਿਨਿ ਤੀਨੈ ਜਰਿਆ ॥੩॥੨॥ (੫੨੫-੯, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Bhagat Naam Dev Ji says that Almighty with whose power everything seems to be true although the Maya's creation is false which fits the above three comparisons. ||3||2||

ਗੂਜਰੀ , ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੇ ਪਦੇ ; ਘਰੁ ੩ (੫੨੫-੧੦)

Gujri, Padas Of Ravi Daas Ji, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੨੫-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੂਧੁ ਤ ਬਛਰੈ ; ਥਨਹੁ ਬਿਟਾਰਿਓ ॥ (੫੨੫-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The calf has contaminated the milk in the teats.

ਫੂਲੁ ਭਵਰਿ ; ਜਲੁ ਮੀਨਿ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥੧॥ (੫੨੫-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The bumble bee has contaminated the flower, and the fish the water. ||1||

ਮਾਈ , ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਜਾ ; ਕਹਾ ਲੈ ਚਰਾਵਉ ॥ (੫੨੫-੧੧, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O mother, where shall I find any offering for Almighty's worship?

ਅਵਰੁ ਨ ਫੂਲੁ ; ਅਨੂਪੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I cannot find any other flowers worthy of the incomparable Almighty. ||1||Pause||

ਮੈਲਾਗਰ ; ਬੇਰ੍ਹੇ ਹੈ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ (੫੨੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The snakes encircle the sandalwood trees.

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਬਸਹਿ ਇਕ ਸੰਗਾ ॥੨॥ (੫੨੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Poison and nectar dwell there together. ||2||

ਧੂਪ ਦੀਪ ; ਨਈਬੇਦਹਿ ਬਾਸਾ ॥ (੫੨੫-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Even with incense, lamps, offerings of food and cooked food,

ਕੈਸੇ ਪੂਜ ਕਰਹਿ ਤੇਰੀ ; ਦਾਸਾ ॥੩॥ (੫੨੫-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

How can I, Your servant worship You? ||3||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ; ਪੂਜ ਚਰਾਵਉ ॥ (੫੨੫-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I dedicate and offer my body and mind to You.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵਉ ॥੪॥ (੫੨੫-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

By Guru's Grace, I attain the perfect Almighty. ||4||

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ; ਆਹਿ ਨ , ਤੋਰੀ ॥ (੫੨੫-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I cannot worship You, nor offer You flowers.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੫॥੧॥ (੫੨੫-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, what shall my condition be hereafter? ||5||1||

ਗੂਜਰੀ , ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ; ਘਰੁ ੧ (੫੨੫-੧੬)

Gujri, Padas Of Trilochan Ji, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੨੫-੧੬)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅੰਤਰੁ ਮਲਿ , ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ; ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਉਦਾਸੀ ॥ (੫੨੫-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

You have not cleansed the filth from within your Antahkaran, although outwardly, you wear the dress of a renunciate.

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਘਟਿ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਾ ; **(‘ਚੀਨਿਆ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਕਾਹੇ ਭਇਆ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥੧॥ (੫੨੫-੧੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

In the heart-lotus of your self, you have not recognized Almighty, why have you become a Sannyaasee? ||1||

ਭਰਮੇ ਭੂਲੀ ; ਰੇ ਜੈ ਚੰਦਾ ॥ (੫੨੬-੧, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Deluded by doubt, O Pandit Jai Chand,

ਨਹੀ ਨਹੀ ਚੀਨ੍ਿਆ ; ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੬-੧, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

you have not realized Almighty, the embodiment of supreme bliss. ||1||Pause||

ਘਰਿ ਘਰਿ ਖਾਇਆ , ਪਿੰਡੁ ਬਧਾਇਆ ;
ਖਿੰਥਾ ਮੁੰਦਾ ਮਾਇਆ ॥ (੫੨੬-੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

You eat in each and every house, fattening your body; you wear the patched coat and the ear-rings of the beggar, for the sake of wealth.

ਭੂਮਿ ਮਸਾਣ ਕੀ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (੫੨੬-੨, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

You apply the ashes of cremation to your body, but without a Guru, you have not found the essence of reality. ||2||

ਕਾਇ ਜਪਹੁ ਰੇ , ਕਾਇ ਤਪਹੁ ਰੇ ; ਕਾਇ ਬਿਲੋਵਹੁ ਪਾਣੀ ॥ (੫੨੬-੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Why bother to chant your spells? Why bother to practice austerities? Why bother to churn water?

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜਿਨ੍ਿ ਉਪਾਈ ; ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੩॥ (੫੨੬-੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Remember the Painless (Almighty), who has created the 8.4 million species of beings. ||3||

ਕਾਇ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ਰੇ ; ਅਠਸਠਿ ਕਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (੫੨੬-੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Why bother to carry the water-pot, O saffron-robed Yogi? Why bother to visit the sixty-eight holy places of pilgrimage?

ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਕਣ ਬਿਨੁ ਗਾਹੁ ਕਿ ਪਾਹੀ ॥੪॥੧॥ (੫੨੬-੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Says Bhagat Trilochan Ji, listen, mortal: you have no corn, what are you trying to thresh? Means, without the seed of Almighty’s Name (Naam) all the deeds are in vain||4||1||

ਗੂਜਰੀ ॥ (੫੨੬-੫)
Gujri:

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲਛਮੀ ਸਿਮਰੈ ; ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (੫੨੬-੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
At the very last moment (breath), one who thinks of wealth, and dies in such thoughts,

ਸਰਪ ਜੋਨਿ ; ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੧॥ (੫੨੬-੬, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
shall be reincarnated over and over again, in the form of serpents. ||1||

ਅਰੀ ਬਾਈ ; ਗੋਬਿਦ ਨਾਮੁ ਮਤਿ ਬੀਸਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੬-੬, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
O sister, do not forget Almighty's Name (Naam) who is the Master of the Universe. ||Pause||

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਇਸਤ੍ਰੀ ਸਿਮਰੈ ; ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (੫੨੬-੭, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
At the very last moment, he who thinks of sexual desire, and dies in such thoughts,

ਬੇਸਵਾ ਜੋਨਿ ; ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੨॥ (੫੨੬-੭, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
shall be reincarnated over and over again as a prostitute. ||2||

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਲੜਿਕੇ ਸਿਮਰੈ ; ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (੫੨੬-੮, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
At the very last moment, one who thinks of his children (attachment), and dies in such thoughts,

ਸੂਕਰ ਜੋਨਿ ; ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ (੫੨੬-੮, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
shall be reincarnated over and over again as a pig. ||3||

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਜੋ ਮੰਦਰ ਸਿਮਰੈ ; ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (੫੨੬-੯, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
At the very last moment, one who thinks of mansions (possessions), and dies in such thoughts,

ਪ੍ਰੇਤ ਜੋਨਿ ; ਵਲਿ ਵਲਿ ਅਉਤਰੈ ॥੪॥ (੫੨੬-੯, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
shall be reincarnated over and over again as a ghost. ||4||

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸਿਮਰੈ ; ਐਸੀ ਚਿੰਤਾ ਮਹਿ ਜੇ ਮਰੈ ॥ (੫੨੬-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
At the very last moment, one who thinks of Almighty, and dies in such thoughts,

ਬਦਤਿ ਤਿਲੋਚਨੁ , ਤੇ ਨਰ ਮੁਕਤਾ ;
ਪੀਤੰਬਰੁ ਵਾ ਕੇ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ॥੫॥੨॥ (੫੨੬-੧੦, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)
says Bhagat Trilochan Ji, that man shall be liberated; Almighty shall abide in his heart. ||5||2||

ਗੂਜਰੀ , ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ; ਘਰੁ ੪ (੫੨੬-੧੨)
Gujri, Padas Of Jai Dev Ji, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੨੬-੧੨)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.
Prologue: Someone came and asks Bhagat Jaidev Ji for the method to escape from pain and the messenger of death. Bhagat Jaidev Ji uttered the following Shabad;

ਪਰਮਾਦਿ ਪੁਰਖ ਮਨੋਪਿਮੰ ; ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥ (ਰੱਤੰ ਬੋਲੋ) (੫੨੬-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
Almighty is Supreme, Primal, Protects from hell, beyond praise, True, Without Doubt and Lover.

ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ ;
ਜਦਿ ਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥ (ਗੱਤੰ ਬੋਲੋ) (੫੨੬-੧੩, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
He is absolutely wonderful, transcending creation; remembering Him, all are liberated. ||1||

ਕੇਵਲ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥ (੫੨੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
Dwell only upon the beauteous Almighty's Name.

ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ; ਤਤ ਮਇਅੰ ॥ (੫੨੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
the embodiment of ambrosial nectar and reality.

ਨ ਦਨੋਤਿ ਜ ਸਮਰਣੇਨ ;
ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ , ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੬-੧੪, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)
Remembering Him the fear of birth, old age and death will not trouble you. ||1||Pause||

ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ ;
ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ **(ਸ੍ਵਸਤਿ ਨੂੰ 'ਸੁਅਸਤਿ' ਬੋਲੋ)** (੫੨੬-੧੫, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

If you desire to escape the fear of the Messenger of Death, then praise Almighty joyfully, and do good deeds.

ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ , ਸਮਬ੍ਰਿਅੰ ; ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨ ਮਿਦੰ ॥੨॥ **(ਸਮੱਬ੍ਰਿਅੰ ਬੋਲੋ)** (੫੨੬-੧੬,ਗੂਜਰੀ,ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

In the past, present and future, He is always the same; He is the embodiment of supreme bliss. ||2||

ਲੋਭਾਦਿ , ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ; ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ (੫੨੬-੧੬, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

If you seek the path of good conduct, forsake greed, and do not look upon other men's property and women.

ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ; **(ਦੁਹ-ਕ੍ਰਿਤ, ਦੁਰ-ਮਤੀ ਬੋਲੋ)**
ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸਰਣੰ ॥੩॥ **(ਚਕ੍ਰ-ਧਰ ਬੋਲੋ)** (੫੨੬-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

Renounce all evil actions and evil inclinations, and hurry to the Sanctuary of Almighty. ||3||

ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ; ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ (੫੨੬-੧੭, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

The one who meditate on Almighty as his/her very own within the heart, body and speech,

ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ , ਜਗੇਨ ਕਿੰ ;
ਦਾਨੇਨ ਕਿੰ , ਤਪਸਾ ॥੪॥ **(ਜੱਗੇਨ ਬੋਲੋ)** (੫੨੬-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

there is no use of practicing Yoga, giving feasts and charity, and practicing penance as everything obtained through meditation. ||4||

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ; ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥ (੫੨੬-੧੮, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

Meditate on Almighty the Master of the Universe, O man; He is the support of all the spiritual powers.

ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ ਤਸ ਸਫੁਟੰ ; ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥ (੫੨੬-੧੯, ਗੂਜਰੀ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

Bhagat Jai Dev Ji says, I have openly come to Him; He is the salvation of all, in the past, present and future. ||5||1||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੨੭-੧)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (੫੨੭-੩)

Raag Dev-Gandhaaree, Fourth Mahl, First House:

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ; ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (੫੨੭-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Those who become the humble servants of the Master and lovingly focus their minds on Him.

ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੭-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Those who chant Your Praises, through the Guru's Teachings, have great good fortune recorded upon their foreheads. ||1||Pause||

ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ; ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (੫੨੭-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

The bonds and shackles of Maya are shattered, by lovingly focusing their minds on Almighty's Name (Naam).

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ; ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ (੫੨੭-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

My mind is enticed by the Guru, the Enticer; looking at Him, I am wonder-struck. ||1||

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰਧਿਆਰੀ ; ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ , ਜਾਗੇ ॥ (੫੨੭-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

I slept through the entire dark night of my life in ignorance, but through the tiniest bit of the Guru's Grace, I have been awakened in knowledge.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥ (੫੨੭-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Dear Beautiful Master, I am your servant and for me there is none comparable to You. ||2||1||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੭-੭)

Dev-Gandhaaree:

ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ , ਕਹਹੁ ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ (੫੨੭-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Question: Tell me, on what path will I find my Beauteous Almighty?

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ;
ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੭-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Dear Saints of Almighty, show me the Way, and I shall follow. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ; ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ (੫੨੭-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Answer: The way to meet Almighty is by cherishing His Words (Guru's Shabad-Gurbani) within the heart and stay delighted in His Will; this is the best way.

ਲਟੁਰੀ ਮਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ; ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ , ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥ (੫੨੭-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

The bride may be hunch-backed (flicker-minded) and short (virtueless), but if she is loved by her Master, she becomes beautiful, and she melts in Almighty's embrace. ||1||

ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ; ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥ (੫੨੭-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

There is only the One Beloved, we are all soul-brides of our Husband (Almighty), she who is pleasing to her Husband (Almighty) is good.

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ;
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥ (੫੨੭-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

What can poor, helpless Guru Nanak do? As it pleases Almighty, so does he walk. ||2||2||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੭-੧੧)

Dev-Gandhaaree:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥ (੫੨੭-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

O my mind, chant Almighty's Name (Naam) in all three stages of life (child, youth and old).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੭-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

The Gurmukh is imbued with the deep red color of the poppy, His shawl is saturated with Almighty's Love. ||1||Pause||

ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ; ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥ (੫੨੭-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

I wander around here and there, like a madman, bewildered, seeking out my Almighty.

ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ; ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥ (੫੨੭-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

I shall be the slave of the slave of whoever unites me with my Darling Beloved. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥ (੫੨੭-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

so convince our own True Guru who is the form of Almighty Himself; drink in and savor the Ambrosial Nectar of Almighty's Name.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥੩॥ (੫੨੭-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

By Guru's Grace, servant Guru Nanak has obtained the wealth of Almighty within. ||2||3||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੭-੧੫)

Dev-Gandhaaree:

ਅਬ ਹਮ ਚਲੀ ; ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ (੫੨੭-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Dear Almighty, now, I have come to You after leaving everything behind.

ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ;
ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੭-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Now that I have come to Your Sanctuary, Almighty, please, either save me, or kill me but never ask me to leave means that now I am within Your control. ||1||Pause||

ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ; ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ (੫੨੮-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

I have burnt in the fire the intellectual thinking and praises of the world means that I have burnt the worldly intellect and praise in the fire of knowledge.

ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ , ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ; ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥੧॥ (੫੨੮-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Now I don't care if some choose to speak good of me, or speak ill of me, but I have abandon the ego of this physical body. ||1|| Guru Ji illustrates His faith in Almighty in the next line,

ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ; ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (੫੨੮-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Whoever comes to Your Sanctuary, Dear Almighty, Master, You save by Your Merciful Grace.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥੪॥ (੫੨੮-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, therefore I have embraced Your Sanctuary, Dear Almighty, please, protect my honor! ||2||4||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੮-੩)

Dev-Gandhaaree:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (੫੨੮-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

I am a sacrifice to one who sings the Praises of Almighty's Virtues.

ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ , ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ;
ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੮-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

I live by continuously looking at the sight of Your blessed souls who sings Your Praises and embraced Almighty's Name within their heart. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ , ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂਠਾਰੀ ॥ (੫੨੮-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

You are pure and perfect, Dear Almighty, Master; how can I, the impure one, meet You?

ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ , ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ;
ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥੧॥ **(ਕਰਮ-ਹੀਣ ਬੋਲੋ)** (੫੨੮-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

I have one thing in my mind, and another thing on my lips; I am such a poor, unfortunate liar! ||1||

ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ; ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਦੁਸਟ ਦੁਸਟਾਰੀ ॥ (੫੨੮-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

I appear to chant Almighty's Name, but within my heart, I am the most wicked of the wicked.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੨॥੫॥ (੫੨੮-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

As it pleases You, save me, O Master; servant Guru Nanak seeks Your Sanctuary. ||2||5||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੮-੭)

Dev-Gandhaaree:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਸੁੰਦਰਿ ਹੈ ਨਕਟੀ ॥ (੫੨੮-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Without Almighty's Name (Naam), the beautiful are just like the noseless ones.

ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਕੇ ਘਰਿ ਪੂਤੁ ਜਮਤੁ ਹੈ ;
ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਧ੍ਰਕਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੮-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Like the son, born into the house of a prostitute, his name is cursed. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ , ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੇ ਬਿਗੜ ਰੂਪ ਬੇਰਕਟੀ ॥ (ਬੇ-ਰਕਟੀ ਬੋਲੋ) (੫੨੮-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Those who do not have the Name of their Master within their hearts, are the most wretched, deformed lepers.

ਜਿਉ ਨਿਗੁਰਾ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਜਾਣੈ ; ਓਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਹੈ ਭ੍ਰਸਟੀ ॥੧॥ (੫੨੮-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Like the person who has no Guru, they may know many things, but they are cursed in Almighty's Court. ||1||

ਜਿਨ ਕਉ ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ਚਕਟੀ ॥ (੫੨੮-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Those, unto whom my Master becomes Merciful, long for the feet of the Holy.

ਨਾਨਕ , ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ , ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਛੈ , ਛੁਕਟੀ ॥੨॥੬॥ ਛਕਾ ੧ (੧ ਅੰਕ ਨੂੰ ਇੱਕ ਬੋਲੋ) (੫੨੮-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, the sinners become pure, joining the Company of the Holy; following the Guru, the True Guru, they are emancipated. ||2||6|| First Set of Six||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (੫੨੮-੧੨)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl, Second House:

੧ੳ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੨੮-੧੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮਾਈ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (੫੨੮-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O mother, I focus my consciousness on the Guru's feet.

ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੇ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੮-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

As Almighty shows His Mercy, the lotus of my heart blossoms, and forever and ever, I concentrate on Almighty. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ; ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਈਐ ॥ (੫੨੮-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The One Almighty is within the Antahkaran, and the One Almighty is outside; the One Almighty is contained in all.

ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ;
ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੧॥ (੫੨੮-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Within the heart, beyond the heart, and in all places, Almighty, the Perfect One, is seen to be permeating. ||1||

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਸੇਵਕ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ; ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਈਐ ॥ (੫੨੮-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

So many of Your servants and silent sages sing Your Praises, but no one has found Your limits.

ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੨॥੧॥ (੫੨੮-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dear Giver of peace, Destroyer of pain, Master; servant Guru Nanak is forever a sacrifice to You. ||2||1||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੮-੧੬)

Dev-Gandhaaree:

ਮਾਈ ; ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਈਐ ॥ (੫੨੮-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O mother, whatever is to be, shall be.

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਰਚਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ;
ਕਹਾ ਲਾਭੁ ਕਹਾ ਖੋਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੮-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Almighty pervades His pervading creation; one gains, while another loses. ||1||Pause||

ਕਹ ਫੂਲਹਿ , ਆਨੰਦ ਬਿਖੈ ਸੋਗ ; ਕਬ ਹਸਨੋ ਕਬ ਰੋਈਐ ॥ (੫੨੮-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Sometimes he blossoms in bliss, while at other times, he suffers in mourning. Sometimes he laughs, and sometimes he weeps.

ਕਬਹੂ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ; ਕਬ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਧੋਈਐ ॥੧॥ (੫੨੮-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Sometimes he is filled with the filth of ego, while at other times, he washes it off in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ; ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਲੋਈਐ ॥ (੫੨੮-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

No one can erase the actions of Almighty; I cannot see any other like Him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੋਈਐ ॥੨॥੨॥ (੫੨੮-੧੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to the Guru; by His Grace, I sleep in peace. ||2||2||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੯-੧)

Dev-Gandhaaree:

ਮਾਈ ; ਸੁਨਤ ਸੋਚ ਭੈ ਡਰਤ ॥ (੫੨੯-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O mother, I hear of death, and think of it, and I am filled with fear.

ਮੇਰ ਤੇਰ ਤਜਉ ਅਭਿਮਾਨਾ ;
ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪਰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੯-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Renouncing 'mine and yours' and egotism, I have sought the Sanctuary of Almighty and Master. ||1||Pause||

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ; ਨਾਹਿਨ ਕਾ ਬੋਲ ਕਰਤ ॥ (੫੨੯-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Whatever He says, I accept that as good. I do not say "No" to what He says.

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ; ਬਿਸਰਤ ਜਾਈ ਹਉ ਮਰਤ ॥੧॥ (੫੨੯-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Let me not forget Him, even for an instant; forgetting Him, I die. ||1||

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ; ਮੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਇਆਨਪ ਜਰਤ ॥ (੫੨੯-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Giver of peace, Almighty, the Perfect Creator, endures my great ignorance.

ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਰੂਪਿ ਕੁਲ ਹੀਣ , ਨਾਨਕ ਹਉ ; (ਕ-ਰੂਪਿ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦ ਰੂਪ ਸੁਆਮੀ ਭਰਤ ॥੨॥੩॥ (੫੨੯-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I am worthless, ugly and of low birth, Guru Nanak says, but my Husband (Almighty) is the embodiment of bliss. ||2||3||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੯-੪)

Dev-Gandhaaree:

ਮਨ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ; ਸਦਹੂੰ ॥ (੫੨੯-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O my mind, forever sing Almighty's Praises.

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਜਪਤ ਉਧਾਰੈ ; ਬਰਨ ਅਬਰਨਾ ਸਭਹੂੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੯-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

By singing, hearing and meditating on Him, all, whether of high or low status, are saved. ||1||Pause||

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਤਹੀ ਸਮਾਇਓ ; ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ਤਬਹੂੰ ॥ (੫੨੯-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

He is absorbed into the One from which he originated, when he understands the Way.

ਜਹਾ ਜਹਾ ਇਹ ਦੇਹੀ ਧਾਰੀ ; ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਬਹੂੰ ॥੧॥ (੫੨੯-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Wherever this body was fashioned, it was not allowed to remain there. ||1||

ਸੁਖੁ ਆਇਓ ਭੈ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸੇ ; ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹੂਏ ਪ੍ਰਭ ਜਬਹੂ ॥ (੫੨੯-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Peace comes, and fear and doubt are dispelled, when Almighty becomes Merciful.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ; ਸਾਧ ਸੰਗਿ , ਤਜਿ ਲਬਹੂੰ ॥੨॥੪॥ (੫੨੯-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, my hopes have been fulfilled, renouncing my greed in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||4||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੯-੮)

Dev-Gandhaaree:

ਮਨ ; ਜਿਉ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥ (੫੨੯-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O my mind, act as it pleases Almighty.

ਨੀਚਹੁ ਨੀਚੁ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨਾਨ੍ਹਾ ;
ਹੋਇ ਗਰੀਬੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੯-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Become the lowest of the low, the very least of the tiny, and speak in utmost humility. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਅਡੰਬਰ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਰਥੇ ; ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਘਟਾਵਉ ॥ (੫੨੯-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The many ostentatious shows of Maya are useless; I withhold my love from these.

ਜਿਉ ਅਪੁਨੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ; ਤਾ ਮਹਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ (੫੨੯-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

As something pleases my Master, in that I find my glory. ||1||

ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਦਾਸਨ ਕੀ ; ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਉ ॥ (੫੨੯-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I am the slave of His slaves; becoming the dust of the feet of his slaves, I serve His humble servants.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਬਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ; ਜੀਵਉ ਮੁਖਹੁ ਬੁਲਾਵਉ ॥੨॥੫॥ (੫੨੯-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I obtain all peace and greatness, Guru Nanak says, living to chant His Name with my mouth. ||2||5||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੯-੧੧)

Dev-Gandhaaree:

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ॥ (੫੨੯-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dear Almighty, by Your Grace, my doubts have been dispelled.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ , ਸਭੁ ਕੋ ਅਪਨਾ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੯-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

By Your Mercy, all are mine; I reflect upon this in my mind. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ , ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ; ਦਰਸਨਿ ਦੂਖੁ ਉਤਾਰਿਓ ॥ (੫੨੯-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Millions of sins are erased, by serving You and seeing Your Sight (Darshan) drives away sorrow.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ; ਚਿੰਤਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ (੫੨੯-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Chanting Your Name, I have obtained supreme peace, and my anxieties and diseases have been cast out. ||1||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ (੫੨੯-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Sexual desire, anger, greed, falsehood and slander are forgotten, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਮਾਇਆ ਬੰਧ ਕਾਟੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥੨॥੬॥ (੫੨੯-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The ocean of mercy has cut away the bonds of Maya; Guru Nanak says, He has saved me. ||2||6||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (੫੨੯-੧੫)

Dev-Gandhaaree:

ਮਨ ; ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ਰਹੀ ॥ (੫੨੯-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

All the cleverness of my mind is gone.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ; **(ਕਰਾਵਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ)**
ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੯-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Master is the Cause of causes; Guru Nanak holds tight to His Support. ||1||Pause||

ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ; ਇਹ ਮਤਿ ਸਾਧੂ ਕਹੀ ॥ (੫੨੯-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Erasing my self-conceit, I have entered His Sanctuary; these are the Teachings spoken by the Saint.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਭਰਮੁ ਅਧੇਰਾ ਲਹੀ ॥੧॥ (੫੨੯-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Surrendering to the Will of Almighty, I attain peace, and the darkness of doubt is dispelled. ||1||

ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ; ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਅਹੀ ॥ (੫੨੯-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I know that You are all-wise, Dear Almighty, my Master; I have embraced Your Sanctuary.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੇ ; **(ਉਥਾਪਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)**
ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਹੀ ॥੨॥੭॥ (੫੨੯-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

In an instant, You establish and disestablish; the value of Your Almighty Creative Power cannot be estimated. ||2||7||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੨੯-੧੮)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭੂ ; ਸੁਖ ਦਾਤੇ ॥ (੫੨੯-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Almighty is my life-forces (Pran); He is the Giver of peace.

ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਾਹੂ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੨੯-੧੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

By Guru's Grace, only a few know Him. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲ ਨ ਖਾਤੇ ॥ (੫੨੯-੧੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Your Saints are Your Beloveds; death does not consume them.

ਰੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਲਾਲ ਭਏ ਹੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ॥੧॥ (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੨੯-੧੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

They are dyed in the deep crimson color of Your Love, and they are intoxicated with the sublime essence of Almighty's Name. ||1||

ਮਹਾ ਕਿਲਬਿਖ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਰੋਗਾ ; ਪ੍ਰਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਹਾਰੀ , ਹਾਤੇ ॥ (੫੩੦-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The greatest sins, and millions of pains and diseases are destroyed by Your Gracious Glance, Dear Almighty.

ਸੋਵਤ ਜਾਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥ (੫੩੦-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the ones who were asleep in ignorance are awaken in knowledge state after falling on Guru's feet, such ones becomes Saint and sing Your Praises with their mind, speech and action. ||2||8||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫ ਨੂੰ 'ਪੰਜਵਾ' ਬੋਲੋ) (੫੩੦-੨)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਜਤ ਕਤ ; ਪੇਖਿਓ ਨੈਣੀ ॥ (੫੩੦-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have seen that Almighty with my eyes everywhere.

ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੦-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Giver of peace, the Giver of Life, His Speech is Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ; ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥ (੫੩੦-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Saints dispel the darkness of ignorance; the Guru is the Giver of the gift of life.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ; ਜਲਤੇ ਸੀਤਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥ (੫੩੦-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Granting His Grace, Almighty has made me His own; I was on fire, but now I am cooled. ||1||

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ;
ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ (੫੩੦-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The karma of good deeds, and the Dharma of righteous faith, have not been produced in me, in the least; nor has pure conduct welled up in me.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ; ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥ (੫੩੦-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Renouncing cleverness and self-mortification, Guru Nanak says, I fall at the Guru's feet. ||2||9||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੦-੬)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਲਾਹਾ ॥ (੫੩੦-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Chant Almighty's Name, and earn the profit.

ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ;
ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੦-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

You shall attain salvation, peace, poise and bliss, and the noose of Death shall be cut away. ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥ (੫੩੦-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Searching, searching, searching and contemplating, I have found that Almighty's Name is with the Saints.

ਤਿਨ੍ਾ ਪਰਾਪਤਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ; ਜਿਨ੍ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ (੫੩੦-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

They alone obtain this treasure, who have such pre-ordained destiny. ||1||

ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ; ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥ (੫੩੦-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

They are very fortunate and honorable; they are the perfect bankers.

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ , ਨਾਨਕ ;
ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥ (੫੩੦-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

They are beautiful, so very wise and handsome; Guru Nanak says, purchase Almighty's Name (Naam), Har, Har. ||2||10||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਪ ॥ **(ਪ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ)** (੫੩੦-੯)
Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਮਨ ; ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ (੫੩੦-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)
O mind, why are you so puffed up with egotism?

ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ; **(ਦੁਰ-ਗੰਦ, ਅ-ਪਵਿਤ੍ਰ, ਅ-ਪਾਵਨ ਬੋਲੋ)**
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੦-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)
This physical body is smelly which is impure internally and externally, whatever is seen in this foul, is only ashes. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ; ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥ (੫੩੦-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)
Remember the One who created you, O mortal; He is the Support of your soul, and life-forces.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ;
ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ (੫੩੦-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)
One who forsakes Him, and attaches himself to another, dies to be reborn; he is such an ignorant fool! ||1||

ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ; ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (੫੩੦-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)
I am blind, mute, crippled and totally lacking in understanding; Dear Almighty, Preserver of all, please preserve me!

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ; **(ਕਰਾਵਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ)**
ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ ॥੨॥੧੧॥ (੫੩੦-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)
The Creator, the Cause of causes is all-powerful; Guru Nanak says, I am just a pathetic being (jeev)before you. ||2||11||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਪ ॥ **(ਪ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ)** (੫੩੦-੧੩)
Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ (੫੩੦-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)
Almighty is the nearest of the near.

ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ;
ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸਾਂਝ ਬੋਲੋ) (ਪ੩੦-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Remember Him, concentrate on Him, and sing the Praises of Almighty's Virtues, day and night, evening and morning. ||1||Pause||

ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ , ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ) (ਪ੩੦-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Liberate your invaluable body in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, chanting Almighty's Name (Naam).

ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ; ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥ (ਪ੩੦-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Do not delay for a Gheri (24 minutes), even for a Muhat (Half-Gheri = 12minutes), death is keeping you constantly in his vision. ||1||

ਅੰਧ ਬਿਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ; ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ (ਪ੩੦-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Lift me up out of the dark dungeon of ignorance, Dear Creator (Almighty); what is there which is not in Your home?

ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਆਨਦ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ (ਪ੩੦-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, Dear Almighty, bless with the Support of Your Name, by reciting which great bliss is obtained. ||2||12||

ਛਕੇ ੨ ॥ (੨ ਨੂੰ ਦੋ ਬੋਲੋ) (ਪ੩੦-੧੬)

Second Set of Six||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (ਪ੩੦-੧੬)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਮਨ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਓ ॥ (ਪ੩੦-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O mind, meet with the Guru, and worship Almighty's Name (Naam) in adoration.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ;
ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੩੦-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

You shall obtain peace, poise, bliss, joy and pleasure, and lay the foundation of eternal life. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ; ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥ (੫੩੦-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Showing His Mercy, Almighty has made me His slave, and shattered the bonds of Maya.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ; ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥ (੫੩੦-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Through loving devotion, and singing the Praises of Almighty's Virtues, I have escaped the Path of Death. ||1||

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ; ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ॥ (੫੩੦-੧੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

When he became Merciful, the rust was removed, and I found the priceless treasure.

ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥ (੫੩੦-੧੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am a sacrifice, a hundred thousand times, to my unapproachable, unfathomable Master. ||2||13||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੧-੧)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੧-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O mother, how fruitful is the birth of one who sings the Glories of Almighty, and enshrines love for the Supreme Creator (Almighty). ||1||Pause||

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ; ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ (੫੩੧-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Beautiful, wise, brave and divine is one who obtains the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (੫੩੧-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

He chants Almighty's Name (Naam), with his tongue, and does not have to wander in reincarnation again. ||1||

ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ; ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥ (੫੩੧-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Perfect Almighty pervades his mind and body; he does not look upon any other.

ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ; ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥੨॥੧੪॥(੫੩੧-੪,ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Hell and disease do not afflict one who joins the Company of Almighty's humble servants, Guru Nanak says; Almighty attaches him to the hem of His robe. ||2||14||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੧-੫)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਚੰਚਲੁ ; ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ ॥ (੫੩੧-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

His fickle mind is entangled in a dream (this entire lifetime is merely a dream).

ਇਤਨੀ ਨ ਬੂਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ;
ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੧-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

He does not even understand this much, that someday he shall have to depart; he has gone crazy with Maya. ||1||Pause||

ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ; ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ ॥ (੫੩੧-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

He is engrossed in the delight of the flower's color; he strives only to indulge in evil desires.

ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ; ਬੇਗਿ ਤਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥੧॥ (੫੩੧-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Hearing about greed, he feels happy in his mind, and he runs after it. ||1||

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ; ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ (੫੩੧-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Wandering and roaming all around, I have endured great pain, but now, I have come to the door (sanctuary) of the Saint.

ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ; ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥ (੫੩੧-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Granting His Grace, the Supreme Creator has blended Guru Nanak with Himself. ||2||15||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੧-੮)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ; ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ (੫੩੧-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

All peace is found in the Guru's feet.

ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ;
ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ ਤਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੧-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

They drive away my sins and purify my mind; their Support carries me across. ||1||Pause||

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ; ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ (੫੩੧-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

This is the labor which I perform: worship, flower-offerings, service and devotion.

ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸਾ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥੧॥ (੫੩੧-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

My mind blossoms forth and is enlightened, and I am not cast into the womb again. ||1||

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਇਹੈ ਧਿਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥ (੫੩੧-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I behold the fruitful vision of the Saint; this is the meditation I have taken.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ;
ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥ (੫੩੧-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Master (Almighty) has become Merciful, Guru Nanak says, and he has entered the Sanctuary of the Holy. ||2||16||

ਦੇਵਗੰਧਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੧-੧੨)

Dev-Gandhaar, Fifth Mahl:

ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ; ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥ (੫੩੧-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Utter your request humbly before our Almighty.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ;
ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੧-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

You shall obtain the four blessings (Dharam-faith, Arth-wealth, Kam-fulfillment of hopes & Mokhs-liberation), and the treasures of bliss, pleasure, peace, poise and the spiritual powers. ||1||Pause||

ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਾਗਉ ; ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥ (੫੩੧-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Renounce your self-conceit, and grasp hold of the Guru's feet; hold tight to the hem of Almighty's robe.

ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ , ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ; ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਅਹੀਐ ॥੧॥(੫੩੧-੧੩,ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The heat of the ocean of fire does not affect one who longs for Master's Sanctuary. ||1||

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ; ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥ (੫੩੧-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Again and again, Almighty puts up with the millions of sins of the supremely ungrateful ones.

ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਨਹੀਐ ॥੨॥੧੭॥ (੫੩੧-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The embodiment of mercy, the Perfect Transcendent Almighty, Guru Nanak longs for His Sanctuary ||2||17||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੧-੧੫)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥ (੫੩੧-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Place the Guru's feet within your heart,

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ; ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੧-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

and all illness, sorrow and pain shall be dispelled; all suffering shall come to an end. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ;
ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ (ਮੱਜਨ ਬੋਲੋ) (੫੩੧-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The sins of countless incarnations are erased, as if one has taken purifying baths at millions of sacred shrines.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਵਤ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ; ਲਾਗੋ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ (੫੩੧-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The treasure of Almighty's Name (Naam), is obtained by singing the Praises of Almighty's Virtues, and centering one's mind in meditation on Him. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ; ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (੫੩੧-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Showing His Mercy, Almighty has made me His slave; breaking my bonds, He has saved me.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ; ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥(੫੩੧-੧੮,ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I live by chanting and meditating on Almighty's Name (Naam), and Guru's Shabad (Gurbani); Guru Nanak is a sacrifice to You. ||2||18||

ਛਕੇ ੩ ॥ (੩ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਬੋਲੋ) (੫੩੧-੧੯)

Third Set of Six||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੧-੧੯)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ (੫੩੧-੧੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O mother, I long to see the Feet of Almighty.

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ; ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੫੩੨-੧,ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Be Merciful to me, O my Master, that I might never forsake the focus on Your Feet from my mind. ||1||Pause||

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰਉ ॥ (੫੩੨-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Applying the dust of the feet of the Holy to my face and forehead, I burn away the poison of sexual desire and anger.

ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ; ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥੧॥ (੫੩੨-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I judge myself to be the lowest of all; in this way, I instill peace within my mind. ||1||

ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥ (੫੩੨-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I sing the Glorious Praises of the Imperishable Master, and I shake off all my sins.

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ;
ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥ (੫੩੨-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have found the gift of the treasure of Almighty's Name (Naam), Guru Nanak says; I hug it close, and enshrine it in my heart. ||2||19||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੨-੪)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ; ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (੫੩੨-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dear Almighty, I long to see Your Sight (Darshan).

ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ;
ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੨-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I cherish this beautiful meditation day and night; You are dearer to me than my soul (Subtle Body), dearer than life itself. ||1||Pause||

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ; ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੫੩੨-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have studied and contemplated the essence of the Shaastras, the Vedas and the Puraanas.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ; ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥ (੫੩੨-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Protector of the meek, MAster of the life-forces (Pran), O Perfect One, carry us across the terrifying worldly ocean. ||1||

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ;
ਤਾਕੀ , ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ (ਤੱਕੀ ਬੋਲੋ) (੫੩੨-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Since the very beginning, and throughout the ages, the humble devotees have been Your servants; in the midst of the world of evil desires, You are their Support.

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ , ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ;
ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥੨੦॥ (ਦੇਵਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੨-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak longs for the dust of the feet of such humble beings; the Transcendent Master is the Giver of all. ||2||20||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੨-੮)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ; ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੨-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Your humble servant, Dear Almighty, is intoxicated with Your sublime essence.

ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ;
ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੨-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

One who obtains the treasure of the Nectar of Your Love, does not renounce it to go somewhere else. ||1||Pause||

ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ (੫੩੨-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

While sitting, he repeats Almighty's Name; while sleeping, he repeats Almighty's Name; he eats the Nectar of Almighty's Name as his food.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਨੋ ; ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥ (ਮੱਜਨੁ, ਨ੍ਹਾਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੨-੯,ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Bathing in the dust of the feet of such one (as describe above) is equal to taking cleansing baths at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage. ||1||

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ; ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (੫੩੨-੧੦,ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dear Almighty, fruitful is the birth of Your humble servant and made the Creator a Father.

ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ; ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥ (੫੩੨-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, one who recognizes the Perfect Almighty, takes all with him, and saves everyone. ||2||21||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੨-੧੧)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (੫੩੨-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O mother, without the Guru, knowledge is not obtained.

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ;
ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੨-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

They wander around, weeping and crying out in various ways, but Master of the World does not meet them. ||1||Pause||

ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥ (੫੩੨-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The body is tied up with worldly attachment, disease and sorrow, and so it is lured into countless reincarnations.

ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ , ਰੂਆਈਐ ॥੧॥ (੫੩੨-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

He finds no place of rest without the Saadh Sangat, the Company of the Holy; to whom should he go and cry? ||1||

ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ; ਸਾਧ ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (੫੩੨-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

When my Master shows His Mercy, we lovingly focus our consciousness on the feet of the Holy.

ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨॥ (੫੩੨-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The most horrible agonies are dispelled in an instant, Guru Nanak says, and we merge into Almighty. ||2||22||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੨-੧੫)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ; ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ (੫੩੨-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Master Himself has become Merciful.

ਭਈ ਕਲਿਆਣ , ਅਨੰਦ ਰੂਪ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੨-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have been liberated, and I have become the embodiment of bliss; I am Almighty's child, He has saved me. ||Pause||

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੩੨-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

With my palms pressed together, I offer my prayer; within my mind, I concentrate on the Supreme Creator.

ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ; ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (੫੩੨-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Giving me His hand, the Transcendent Almighty has eradicated all my sins. ||1||

ਵਰ ਨਾਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ; ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (੫੩੨-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Now the respectful (Var) Bhagats (Nari) join together in rejoicing, celebrating the Victory of Master (Almighty).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ;
ਜੋ ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥ (੫੩੨-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to the humble servant of Almighty, who liberates everyone. ||2||23||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੩-੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੩-੨)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ; ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥ (੫੩੩-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I offer my prayer to my True Guru.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੩-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Destroyer of distress has become kind and merciful, and all my anxiety is over. ||Pause||

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਲੋਭੀ ; ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥ (੫੩੩-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I am a sinner, hypocritical and greedy, but still, He puts up with all of my merits and demerits.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ; ਮੁਏ ਦੁਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥੧॥ (੫੩੩-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Placing His hand on my forehead, He has exalted me. The wicked ones who wanted to destroy me have been killed. ||1||

ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ; (ਪਰ-ਉਪਕਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਇਆ ॥ (੫੩੩-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

He is generous and benevolent, the beautifier of all, the embodiment of peace; His Sight (Darshan) is so fruitful!

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ;
ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥ (੫੩੩-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, He is the Giver to the unworthy; I enshrine His Lotus Feet within my heart. ||2||24||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੩-੫)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ; ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ (੫੩੩-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

My Almighty is the Master of the masterless.

ਸਰਨਿ ਆਇਓ ; ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੫੩੩-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have come to the Sanctuary of the Savior (Almighty). ||Pause||

ਸਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ; ਮੁਰਾਰੇ ॥ (੫੩੩-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Protect me on all sides, Dear Almighty;

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਅੰਤੀਵਾਰੇ ॥੧॥ (੫੩੩-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

protect me in the future, in the past, and at the very last moment. ||1||

ਜਬ ਚਿਤਵਉ ; ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥ (੫੩੩-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Whenever something comes to mind, it is You.

ਉਨ ਸਮ੍ਾਰਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥ (੫੩੩-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Contemplating Your virtues, my mind is sanctified. ||2||

ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ; ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ (੫੩੩-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I hear and sing Guru's Shabad (Gurbani).

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ; ਸਾਧ ਦਰਸਾਰੇ ॥੩॥ (੫੩੩-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I am a sacrifice, a sacrifice to the Sight (Darshan) of the Holy. ||3||

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ; ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥ (੫੩੩-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Within my mind, I have the Support of the One Almighty alone.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ; ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥ (ਕਰਨੈ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੫੩੩-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, my Almighty is the Creator of all. ||4||25||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੩-੯)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ; ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥ (੫੩੩-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Almighty, this is my heart's desire:

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ;
ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੩-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dear treasure of kindness, Dear Merciful Master, please make me the slave of your Saints. ||Pause||

ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ; (ਪ੍ਰਾਤਹ-ਕਾਲ ਬੋਲੋ)
ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥ (੫੩੩-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

In the early hours of the morning, I fall at the feet of Your humble servants; night and day, I obtain their Sight (Darshan).

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (੫੩੩-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dedicating my body and mind, I serve the humble servant of Almighty; with my tongue, I sing the Praises of Almighty's Virtues. ||1||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥ (੫੩੩-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

With each and every breath, I remember my Almighty; I live continually in the Society of the Saints.

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੋਰਾ ; ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥ (੫੩੩-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Almighty's Name (Naam), is my only support and wealth; Guru Nanak says, from this, I obtain bliss. ||2||26||

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (੫੩੩-੧੩)

Raag Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੩-੧੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੀਤਾ ; ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥ (੫੩੩-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

O friend, such is the Dear Almighty whom I have obtained.

ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੩-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

He does not leave me, and He always keeps me company. Meeting the Guru, night and day, I sing His Praises. ||1||Pause||

ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁਖੈਨਾ ; ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ (੫੩੩-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I met the Fascinating Master, who has blessed me with all comforts; He does not leave me to go anywhere else.

ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ , ਬਹੁ ਪੇਖੇ ;
ਪ੍ਰਿਅ , ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਏ ॥੧॥ (੫੩੩-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have seen the mortals of many and various types, but they are not equal to even a hair of my Beloved. ||1||

ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ; ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥ (੫੩੩-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

His palace is so beautiful! His gate is so wonderful! The endless tune continue to plays in tenth door (Dasam Duar).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ;
ਗ੍ਰਿਹ ਪ੍ਰਿਅ ਥੀਤੇ , ਸਦ ਥਾਏ ॥੨॥੧॥੨੭॥ (੫੩੩-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I enjoy eternal bliss; I have obtained a permanent place in the home of my Beloved. ||2||1||27||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫੩੩-੧੭)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਦਰਸਨ ਨਾਮ ਕਉ ; ਮਨੁ ਆਛੈ ॥ (੫੩੩-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

My mind longs for the Almighty’s Sight (Darshan), and His Name.

ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ਹੈ ਸਗਲ ਥਾਨ ਰੇ ;
ਆਹਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੩-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have wandered everywhere, and now I have come to follow the Saint. ||1||Pause||

ਕਿਸੁ ਹਉ ਸੇਵੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ; ਜੋ ਦਿਸਟੈ ਸੋ ਗਾਛੈ ॥ (੫੩੩-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Whom should I serve? Whom should I worship in adoration? Whoever I see shall pass away.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੀਐ ; ਚਰਣ ਰੇਨੁ ਮਨੁ ਬਾਛੈ ॥੧॥ (੫੩੪-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have sought the Sanctuary of the Saadh Sangat, the Company of the Holy; my mind longs for the dust of their Feet. ||1||

ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਾ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ; ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ਮਾਇਆਛੈ ॥ (੫੩੪-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I do not know the way, and I have no virtue. It is so difficult to escape from Maya!

ਆਇ ਪਇਓ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ;
ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥੨੮॥ (੫੩੪-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak has come and fallen at the Guru's feet; all of his evil inclinations have vanished. ||2||2||28||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (੫ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੪-੩)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪ੍ਰਿਅ ; ਬਚਨ ਤੁਹਾਰੇ ॥ (੫੩੪-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dear Beloved, Your Words are Ambrosial Nectar.

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਮਨਮੋਹਨ ਪਿਆਰੇ ; ਸਭਹੂ ਮਧਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੪-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dear supremely beautiful Enticer, O Beloved, You are among all, and yet distinct from the deeds performed by all. ||1||Pause||

ਰਾਜੁ ਨ ਚਾਹਉ , ਮੁਕਤਿ ਨ ਚਾਹਉ ; ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲਾਰੇ ॥ (੫੩੪-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I don't need power neither liberation, the only thing that I ask for is the love for my Almighty's Lotus Feet.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ; ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥ (੫੩੪-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Among Brahma, Shiva, the Siddhas, the silent sages and Indra, I seek only the Sight (Darshan) of my Master's. ||1||

ਦੀਨੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ਠਾਕੁਰ ; ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਸੰਤ , ਹਾਰੇ ॥ (੫੩੪-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have come, helpless, to Your Door, Dear Master; I am exhausted, I have embraced the Sanctuary of the Saints.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਮਨੋਹਰ ;
ਮਨੁ ਸੀਤਲ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੨॥੩॥੨੯॥ (੫੩੪-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I have met my Enticing Almighty; my mind is cooled and soothed, it blossoms forth in joy. ||2||3||29||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੪-੬)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜਪਿ ; ਸੇਵਕੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ (੫੩੪-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Reciting Almighty's Name (Naam), His servant swims across worldly ocean towards the shore of salvation.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ;
ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨਹੀ ਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੪-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

When Almighty becomes merciful to the meek, then one does not have to suffer reincarnation. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਕੇ ; ਰਤਨ ਜਨਮੁ , ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥ (੫੩੪-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he sings the Praises of Almighty's Virtues, and he does not lose the jewel of this human life.

ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਤਰਿਆ ; ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥ (੫੩੪-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Singing the Almighty's Virtues, he crosses over the ocean of poison, and saves all his generations as well. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਿਆ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ; ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਉਚਾਰਿਓ ॥ (੫੩੪-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Almighty's Lotus Feet abides within his heart, and with every breath and morsel of food, he chants Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ਓਟ ਗਹੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ;
ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥ (੫੩੪-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak has grasped the Support of Master of the Universe; again and again, he is a sacrifice to Him. ||2||4||30||

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (੫੩੪-੧੧)

Raag Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੪-੧੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਰਤ ਫਿਰੇ ਬਨ ਭੇਖ ; ਮੋਹਨ ਰਹਤ ਨਿਰਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੪-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Some wander around the forests, wearing religious robes, but the Fascinating Almighty remains distant from them. ||1||Pause||

ਕਥਨ ਸੁਨਾਵਨ ਗੀਤ ਨੀਕੇ ਗਾਵਨ ; ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਤੇ ਗਾਰ ॥੧॥ (੫੩੪-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

They talk, preach, and sing their lovely songs, but within their minds, the filth of their sins remains. ||1||

ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਬਹੁ ਚਤੁਰ ਸਿਆਨੇ ; ਬਿਦਿਆ ਰਸਨਾ ਚਾਰ ॥੨॥ (੫੩੪-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

They may be very beautiful, extremely clever, wise and educated, and they may speak very sweetly. ||2||

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮੇਰ ਤੇਰ ਬਿਬਰਜਿਤ ; (ਬਿ-ਬਰਜਿਤ ਬੋਲੋ)
ਏਹੁ ਮਾਰਗੁ ਖੰਡੇ ਧਾਰ ॥੩॥ (੫੩੪-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

To forsake pride, worldly attachment, and the sense of 'mine and yours', is the path of the blade of double-edged sword means it is equally difficult as walking on a blade. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਨਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਅਲੇ ;
ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਾਰ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (੫੩੪-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, they alone swim across the terrifying worldly ocean, who, by Almighty's Grace, join the Society of the Saints. ||4||1||31||

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੫ (੫੩੪-੧੫)

Raag Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੪-੧੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮੈ ਪੇਖਿਓ ਰੀ ਊਚਾ ; ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (੫੩੪-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have seen Almighty to be great; the Fascinating Almighty is the greatest of all.

ਆਨ ਨ ਸਮਸਰਿ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ; ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਹਮ ਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੪-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

No one else is equal to Him, I have made the most extensive search on this. ||1||Pause||

ਬਹੁ ਬੇਅੰਤੁ , ਅਤਿ ਬਡੋ ਗਾਹਰੋ ; ('ਅੱਤਿ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਥਾਹ ਨਹੀ , ਅਗਹੂਚਾ ॥ (੫੩੪-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Utterly infinite, exceedingly great, deep and unfathomable, He is lofty (great), beyond reach.

ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ , ਮੋਲਿ ਨ ਮੁਲੀਐ ; ਕਤ ਪਾਈਐ ਮਨ ਰੂਚਾ ॥੧॥ (੫੩੪-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

His weight cannot be weighed, His value cannot be estimated. How can the Enticer of the mind be obtained? ||1||

ਖੋਜ ਅਸੰਖਾ ਅਨਿਕ ਤਪੰਥਾ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਨਹੀ ਪਹੂਚਾ ॥ (੫੩੪-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Millions search for Him, on various paths, but without the Guru, none find Him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਰਸ ਭੂੰਚਾ ॥੨॥੧॥੩੨॥ (੫੩੪-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, Master (Almighty) has become Merciful. Meeting the Holy Saint, I drink in the sublime essence. ||2||1||32||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੫-੧)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੇਖਿਓ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਰੀ ਕੋਊ ॥ (੫੩੫-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have looked in so many ways, but there is no other like Almighty.

ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭ ਭੀਤਰਿ ਰਵਿਆ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੫-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

On all the continents and islands, He is permeating and fully pervading; He is in all worlds. ||1||Pause||

ਅਗਮ ਅਗੰਮਾ ਕਵਨ ਮਹਿੰਮਾ ; ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਸੁਨਿ ਸੋਊ ॥ (੫੩੫-੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

He is the most unfathomable of the unfathomable; who can chant His Praises completely? My mind lives by hearing news of Him.

ਚਾਰਿ ਆਸਰਮ ਚਾਰਿ ਬਰੰਨਾ ; ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥ (੫੩੫-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

People in the four religious sects (Bharamchari, Sanyasi, Banwasi, Yogi), and in the four social classes are liberated, by serving You, Almighty. ||1||

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ , ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਦੁਤੀਅ ਗਏ ਸੁਖ ਹੋਊ ॥ (੫੩੫-੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Guru has implanted His Shabad (Gurbani) within me; I have attained the supreme status. My sense of duality has been dispelled, and now, I am at peace.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਸਹਜੋਊ ॥੨॥੨॥੩੩॥ (੫੩੫-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I have easily crossed over the terrifying worldly ocean, obtaining the treasure of Almighty's Name. ||2||2||33||

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ (੫੩੫-੫)

Raag Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl, Sixth House:

੧ਓੰ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੫-੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਏਕੈ ਰੇ ; ਹਰਿ ਏਕੈ ਜਾਨ ॥ (੫੩੫-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Know that there is One and only One Almighty.

ਏਕੈ ਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੫-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Through Guru's Sermon, know that He is One. ||1||Pause||

ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਤ ਹਉ , ਤੁਮ ਭ੍ਰਮਹੁ ਨ ਭਾਈ ;
ਰਵਿਆ , ਰੇ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ॥੧॥ (੫੩੫-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Why are you wandering around? Dear Brother (Siblings of Destiny), don't wander around; He is permeating and pervading everywhere. ||1||

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰੁ ਕਾਸਟ ਮਝਾਰਿ ; ਬਿਨੁ ਸੰਜਮ ਨਹੀ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥ (੫੩੫-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

As the fire exists within the timber but without rubbing two timbers the fire cannot be manifested and it cannot serve any purpose

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ; ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਦੁਆਰ ॥ (੫੩੫-੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

In similar manner, although Almighty exist within the entire creation but without a Guru, one cannot attain the Gate of Almighty.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ਹੈ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੧॥੩੪॥ (੫੩੫-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Joining the Society of the Saints, renounce your ego; says Guru Nanak, in this way, the supreme treasure is obtained. ||2||1||34||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ੫ ॥ (ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (੫੩੫-੯)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਜਾਨੀ ਨ ਜਾਈ ; ਤਾ ਕੀ ਗਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੫-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

His state cannot be known. ||1||Pause||

ਕਹ ਪੇਖਾਰਉ ਹਉ ਕਰਿ ਚਤੁਰਾਈ ;
ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮੇ , ਕਹਨ ਕਹਾਤਿ ॥੧॥ (੫੩੫-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

How can I see Him through clever tricks? Those who tell this story are wonder-struck and amazed. ||1||

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ; ਸਿਧ ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ ॥ (੫੩੫-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The servants of Almighty, the celestial singers, the Siddhas and the seekers,

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ; ਬ੍ਰਹਮ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ॥ (੫੩੫-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

the deities, being (jeev), Brahma and others (Vishnu, Shiva, Indra, etc),

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਉਚਰਤ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (੫੩੫-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

and the four Vedas proclaim, day and night,

ਅਗਮ ਅਗਮ ; ਠਾਕੁਰੁ ਆਗਾਧਿ ॥ (੫੩੫-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

that Almighty and Master is inaccessible, unapproachable and unfathomable.

ਗੁਨ ਬੇਅੰਤ ਬੇਅੰਤ ਭਨੁ , ਨਾਨਕ ;
ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਪਰੈ ਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩੫॥ (੫੩੫-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Endless, endless are His Virtues, says Guru Nanak; they cannot be described as they are beyond comprehension. ||2||2||35||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੫-੧੨)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਧਿਆਏ ਗਾਏ ; ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ (੫੩੫-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I concentrate, and sing fro the Creator Almighty.

ਭਉ ਨਾਹੀ , ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ;
ਅਨਿਕ ਓਹੀ ਰੇ , ਏਕ ਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੫-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I have become fearless, and I have found peace, poise and bliss, remembering the infinite Almighty. ||1||Pause||

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰੁ ; ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ॥ (੫੩੫-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Guru, of the most fruitful image, has placed His hand upon my forehead.

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਤਤ ਤਤ ਸਾਥੈ ॥ (੫੩੫-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Wherever I look, there, I find Him with me.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (੫੩੫-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

The Lotus Feet of Almighty are the Support of my life-forces (Pran). ||1||

ਸਮਰਥ ਅਥਾਹ ; ਬਡਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ (ਸਮੱਰਥ ਬੋਲੋ) (੫੩੫-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

My Almighty is all-powerful, unfathomable and utterly vast.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਸਾਹਿਬੁ ਨੇਰਾ ॥ (੫੩੫-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Almighty and Master is close at hand - He dwells in each and every heart.

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ , ਆਸਰ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ;
ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ , ਪਾਰਾਵਾਰ ॥੨॥੩॥੩੬॥ (੫੩੫-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks the Sanctuary and the Support of Almighty, who has no end or limitation. ||2||3||36||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੩੫-੧੫)

Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl:

ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ; ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ (੫੩੫-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Turn away, O my mind, turn away.

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ; ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ (੫੩੫-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Turn away from the devotee of Maya (faithless cynic).

ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ , ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ; ਛੁਟਕੀ ਰੇ , ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ;
ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ , ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੫-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

False is the love of the false one; break the ties, O my mind, and your ties shall be broken. Break your ties with the devotee of Maya (faithless cynic). ||1||Pause||

ਜਿਉ ਕਾਜਰ ਭਰਿ , ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ; ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ (੫੩੫-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Guru Ji explais through an example that the evil company is similar to a house filled with black soot and whoever enter will definately be stained although he does nothing.

ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ , ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ , ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥ (੫੩੫-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Therefore, run far away from the company of such evil people! One who meets the Guru escapes from the bondage of the three dispositions. ||1||

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ , ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ (੫੩੫-੧੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

I beg this blessing of You, Dear Merciful Almighty, ocean of mercy - please, don't bring me face to face with the faithless cyincs.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ , ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੭॥ (੫੩੬-੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Make servant Guru Nanak the slave of Your slave; let his head roll in the dust under the feet of the Holy. ||2||4||37||

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੭ (੫੩੬-੩)

Raag Dev-Gandhaaree, Fifth Mahl, Seventh House:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੬-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ , ਬਿਠੁਲੇ ; (ਸਮੱਰਥ ਬੋਲੋ)
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੫੩੬-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

You are all-powerful, at all times; You show me the Way; I am a sacrifice through mind and body to You.

ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ , ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ;
ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ , ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ) (੫੩੬-੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Your Saints sing to You with love; I fall at their feet. ||1||Pause||

ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾਮੈ ; (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਏਕ ਅਨੰਤ , ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥ (੫੩੬-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Dear Praiseworthy Almighty, Enjoyer of celestial peace, Embodiment of mercy, One Infinite Master, Your place is so beautiful. ||1||

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਜਗਜੀਵਨ ; ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ (੫੩੬-੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Riches, supernatural spiritual powers and wealth are in the palm of Your hand. Dear Almighty, Life within the World, Master of all, infinite is Your Name.

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ;
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੮॥੬॥੪੪॥ (੫੩੬-੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੫)

Show Kindness, Mercy and Compassion tGuru Nanak says; hearing Your Praises, I live. ||2||1||38||6||44||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੬-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (੯ ਨੂੰ 'ਨਾਵਾ' ਬੋਲੋ) (੫੩੬-੮)
Raag Dev-Gandhaaree, Ninth Mahl:

ਯਹ ਮਨੁ ; ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ (੫੩੬-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
This mind does not follow my advice one tiny bit.

ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੬-੮, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
I am so tired of giving it instructions - it will not refrain from its evil-mindedness. ||1||Pause||

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ (੫੩੬-੯, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
It has gone insane with the intoxication of Maya; it does not chant Almighty's Praise.

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ; ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥੧॥ (੫੩੬-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
Practicing deception, it tries to cheat the world, and so it fills its belly. ||1||

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ; ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥ (੫੩੬-੧੦, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
Like a dog's tail, it cannot be straightened; it will not listen to what I tell it.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ; ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ (੫੩੬-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
Says Guru Nanak, chant forever Almighty's Name (Naam), and all your affairs shall be completed. ||2||1||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ; ਮਹਲਾ ੯ ॥ (੫੩੬-੧੧)
Raag Dev-Gandhaaree, Ninth Mahl:

ਸਭ ਕਿਛੁ ; ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ (੫੩੬-੧੧, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
All things are mere diversions of life:

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ;
ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੬-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
mother, father, siblings, children, relatives and the wife of your home. ||1||Pause||

ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ; ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (੫੩੬-੧੨, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)
When the soul is separated from the body, then they will cry out, calling you a ghost.

ਆਧ ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ; ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥ (੫੩੬-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

No one will let you stay, for even half a Gheri (12 minutes); they drive you out of the house. ||1||

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ , ਜਗ ਰਚਨਾ ; ਯਹ , ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ (੫੩੬-੧੩, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

The created world is like an illusion, a mirage, see this, and contemplate within your mind.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ; ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥੨॥ (੫੩੬-੧੪, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

Says Guru Nanak, chant forever Almighty's Name (Naam), which shall deliver you. ||2||2||

ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (੫੩੬-੧੫)

Raag Dev-Gandhaaree, Ninth Mahl:

ਜਗਤ ਮੈ ; ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (੫੩੬-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

In this world, I have seen love of all relatives to be false.

ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ;
ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੩੬-੧੫, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

Whether they are spouses or friends, all are concerned only with their own happiness. ||1||Pause||

ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ; ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥ (੫੩੬-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

All say, "Mine, mine", and attach their consciousness to you with love.

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ; ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥ (੫੩੬-੧੬, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

But at the very last moment, none shall go along with you. How strange are the ways of the world! ||1||

ਮਨ ਮੂਰਖ , ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ; ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ , ਨੀਤ ॥ (੫੩੬-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

The foolish mind has not yet reformed itself, although I have grown weary of continually instructing it.

ਨਾਨਕ , ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ;
ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥੬॥੩੮॥੪੭॥ (੫੩੬-੧੭, ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੯)

Guru Nanak says, one crosses over the terrifying worldly ocean, singing the Songs of Almighty. ||2||3||6||38||47||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੭-੧)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ; ਚਉਪਦੇ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ ਦੇ ॥ (੨ ਅੰਕ ਨੂੰ 'ਦੂਜੇ' ਪੜ੍ਹਨਾ) (੫੩੭-੩)

Raag Bihaagraa, Chau-Padas, Fifth Mahl, Second House:

ਦੂਤਨ ; ਸੰਗਰੀਆ ॥ (ਸੰ-ਗਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

To associate with your arch enemies (lust, anger, greed, attachment & ego)

ਭੁਇਅੰਗਨਿ ; ਬਸਰੀਆ ॥ (ਬ-ਸਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

is to live with poisonous snakes;

ਅਨਿਕ ; ਉਪਰੀਆ ॥੧॥ (ਉ-ਪਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

these vices has destroyed many. ||1||

ਤਉ ਮੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀਆ ॥ (੫੩੭-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Thetefore, I repeated Almighty's Name (Naam),

ਤਉ ਸੁਖ ; ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸਹਜ-ਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

and I obtained the blissful happiness. ||1||Pause||

ਮਿਥਨ ; ਮੋਹਰੀਆ ॥ (ਮੋ-ਹਰੀਆ ਬੋਲੋ)
ਅਨ ਕਉ ; ਮੇਰੀਆ ॥ (੫੩੭-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

False is the love of the many worldly attachments,

ਵਿਚਿ ; ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥ (੫੩੭-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
which suck the mortal into the whirlpool of reincarnation. ||2||

ਸਗਲ ; ਬਟਰੀਆ ॥ (ਬ-ਟਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
All are travellers,

ਬਿਰਖ ; ਇਕਤਰੀਆ ॥ (ਇਕੱਤਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
who have gathered under the world-tree,

ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ; ਪਰੀਆ ॥੩॥ (੫੩੭-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
and are bound by their many bonds. ||3||

ਥਿਰੁ ; ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ (ਸ-ਫਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Eternal is the Company of the Holy,

ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ; ਹਰੀਆ ॥ (੫੩੭-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
where Almighty's Praises are sung.

ਨਾਨਕ ; ਸਰਨਰੀਆ ॥੪॥੧॥ (ਸਰਨ-ਰੀਆ ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak seeks this Sanctuary. ||4||1||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੭-੮)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ; ਮਹਲਾ ੯ ॥ (੯ ਅੰਕ ਨੂੰ 'ਨਾਵਾ' ਬੋਲੋ) (੫੩੭-੮)
Raag Bihaagraa, Ninth Mahl:

ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ; ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ (੫੩੭-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੯)
No one knows the state of Almighty.

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਪਚਿ ਹਾਰੇ ; ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੫੩੭-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੯)
The Yogis, the celibates, the penitents, and all sorts of clever people have failed. ||1||Pause||

ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ , ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ; ਰਾਉ , ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ (੫੩੭-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੯)

In an instant, He changes the beggar into a king, and the king into a beggar.

ਰੀਤੇ ਭਰੇ , ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ; ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥੧॥ (੫੩੭-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੯)

He fills what is empty, and empties what is full - such are His ways. ||1||

ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ;
ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥ **(ਦੇਖਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੫੩੭-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੯)

He Himself spread out the expanse of His Maya, and He Himself beholds it.

ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ; ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ (੫੩੭-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੯)

He assumes so many forms, and plays so many games, and yet, He remains detached from it all. ||2||

ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ; **(ਅਗੱਨਤ, ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਹ ਸਭ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥ (੫੩੭-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੯)

Incalculable, infinite, incomprehensible and pure is He, who has misled the entire world.

ਸਗਲ ਭਰਮ ਤਜਿ , ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ , ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥੨॥ (੫੩੭-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੯)

Guru Nanak says, O Mortal, cast off all your doubts; focus your concentration on His Feet. ||3||1||2||

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (੫੩੭-੧੩)

Raag Bihaagraa, Chhant, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੩੭-੧੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੭-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Concentrate on Almighty's Name (Naam), O my soul; as Gurmukh, concentrate on the invaluable Almighty's Name.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ , ਹਰਿ ਮਨੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੭-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

My mind is pierced through by the sublime essence of Almighty's Name. Almighty is dear to my mind. With the sublime essence of Almighty's Name, my mind is washed clean.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Through Guru's Teaching, hold your mind steady; O my soul, do not let it wander anywhere.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਗੁਣ ਨਾਨਕ , ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (੫੩੮-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

One who utters the Praises of Almighty's Virtues, Guru Nanak says, obtains the fruits of his heart's desires. ||1||

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Through Guru's Teaching, the Ambrosial Nectar of Almighty's Name abides within the mind, O my soul; with the mouth, utter the words of ambrosia (Almighty's Name).

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The hymns of the devotees are Ambrosial Nectar, O my soul; hearing them in the mind, embrace loving affection for Almighty.

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Separated for so very long, I have found Almighty; He holds me close in His loving embrace.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ (੫੩੮-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, my mind is filled with bliss, O my soul; the consistent tune of Almighty's Name is heard within. ||2||

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

If only my friends and companions would come and unite me with my Master Almighty, O my soul.

ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

I offer my mind to the one who utters Almighty’s discourses, O my soul.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

As Gurmukh, ever worship Almighty in adoration, O my soul, and you shall obtain the fruits of your heart's desires.

ਨਾਨਕ , ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਵਡਭਾਗੀ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥੩॥ (੫੩੮-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, hurry to Almighty’s Sanctuary; O my soul, those who concentrate on Almighty’s Name are very fortunate. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

By His Mercy, Almighty comes to meet us, O my soul; through the Guru's Teachings, He reveals His Name.

ਹਉ , ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀਣੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty, I am so sad, O my soul - as sad as the lotus without water.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The Perfect Guru has united me, O my soul, with Almighty, my best friend, Almighty.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥ (੫੩੮-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Great, great is the Guru, who has shown me Almighty, O my soul; servant Guru Nanak blossoms forth in Almighty's Name (Naam). ||4||1||

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੩੮-੧੧)

Raag Bihaagraa, Fourth Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam), is Ambrosial Nectar, O my soul; through the Guru's Teachings, this Nectar is obtained.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ , ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Pride in Maya is poison, O my soul; through the Ambrosial Nectar of the Name, this poison is eradicated.

ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The dry mind is rejuvenated, O my soul, meditating on Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੧॥ (੫੩੮-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty has given me the pre-ordained blessing of high destiny, O my soul; servant Guru Nanak merges in Almighty's Name (Naam). ||1||

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ ਦੁਧ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

My mind is attached to Almighty, O my soul, like an infant's love for milk.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Without Almighty, I find no peace, O my soul; I am like the song-bird, crying out without the rain drops.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Go, and seek the Sanctuary of the True Guru, O my soul; He shall tell you of the Glorious Virtues of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਘਰਿ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਣੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥ (੫੩੮-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, has merged into Almighty, O my soul; the many melodies of the Shabad resound within his heart. ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Through egotism, the self-willed manmukhs are separated, O my soul; bound to poison, they are burnt by egotism.

ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਕਪੋਤਿ , ਆਪੁ ਬਨ੍ਹਾਇਆ , ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ , ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Like the pigeon, which itself falls into the trap, O my soul, all the self-willed manmukhs fall under the influence of death.

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ , ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ , ਬਿਤਾਲੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੮-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Those self-willed manmukhs who focus their consciousness on Maya, O my soul, are foolish, evil demons.

ਜਨ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ਰਾਮ ॥੩॥ (੫੩੯-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's humble servants beseech and implore Him, and enter His Sanctuary, O my soul; Guru Guru Nanak becomes their Divine Protector. ||3||

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's humble servants are saved, through the Love of Almighty, O my soul; by their pre-ordained good destiny, they obtain Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam), is the ship, O my soul, and the Guru is the helmsman. Through Guru's Shabad (Gurbani), He ferries us across.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty, is all-powerful and very kind, O my soul; through the Guru, the True Guru, He seems so sweet.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥ (੫੩੯-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Shower Your Mercy upon me, and hear my prayer, Dear Almighty; please, let servant Guru Nanak concentrate on Your Name. ||4||2||

ਬਿਹਾਗੜਾ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੩੯-੫)

Bihaagraa, Fourth Mahl:

ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ; (ਸੁ-ਕ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

In this world, the best occupation is to sing the Praises of Almighty's Name (Naam), O my soul. Singing Almighty's Praises, Almighty is enshrined in the mind.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam), is pure, O my soul; chanting Almighty's Name (Naam), one is saved.

ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਦੁਖ ਕਟਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਮਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

All sins and errors are erased, O my soul; with Almighty's Name (Naam), the Gurmukh washes off this filth.

ਵਡ ਪੁੰਨੀ , ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (੫੩੯-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, servant Guru Nanak concentrates on Almighty; even fools and idiots like me have been saved. ||1||

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਤਿਨਾ ਪੰਚੇ ਵਸਗਤਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Those who concentrate on Almighty's Name, O my soul, overpower the five passions (lust, anger, etc.).

ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਰਾਮ ॥ **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (੫੩੯-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The nine treasures of Almighty's Name (Naam) are within, O my soul; the Great Guru has made me see the unseen Almighty.

ਗੁਰਿ , ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The Guru has fulfilled my hopes and desires, O my soul; meeting Almighty, all my hunger is satisfied.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ (੫੩੯-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, he alone sings the Praises of Almighty's Virtues, O my soul, upon whose forehead Almighty has inscribed such pre-ordained destiny. ||2||

ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਲ ਵੰਚੀਆ , ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਪਰਦ੍ਰੋਹੀ , ਠਗ ਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ **(ਪਰ-ਦ੍ਰੋਹੀ ਬੋਲੋ)** (੫੩੯-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

I am a deceitful sinner, O my soul, a cheat, and a robber of others' wealth.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

But, by great good fortune, I have found the Guru, O my soul; through the Perfect Guru, I have found the way to salvation.

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ , ਮੁਖਿ ਚੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਫਿਰਿ ਮਰਦਾ ਬਹੁੜਿ ਜੀਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The Guru has poured the Ambrosial Nectar of Almighty's Name into my mouth, O my soul, and now, my dead soul has come to life again.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਮਿਲੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥੩॥ (੫੩੯-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, those who meet the True Guru, O my soul, have all of their pains taken away. ||3||

ਅਤਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ , ਪਾਪ ਗਵਾਤੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam) is sublime, O my soul; chanting it, one's sins are washed away.

ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਕੀਏ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਜਾਤੇ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The Guru, Almighty, has purified even the sinners, O my soul; now, they are famous and respected in the four directions and throughout the four ages.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਭ ਉਤਰੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ਰਾਮ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੩੯-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The filth of egotism is totally wiped away, O my soul, by bathing in the Ambrosial Pool of Almighty's Name.

ਅਪਰਾਧੀ ਪਾਪੀ ਉਧਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੩੯-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, even sinners are carried across, O my soul, if they are imbued with Almighty's Name, even for an instant. ||4||3||

ਬਿਹਾਗੜਾ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੩੯-੧੭)
Bihaagraa, Fourth Mahl:

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
I am a sacrifice, O my soul, to those who take the Support of Almighty's Name (Naam), Har, Har.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (ਤਾਰਣ-ਹਾਰੋ ਬੋਲੋ) (੫੩੯-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
The Guru, the True Guru, implanted the Name within me, O my soul, and He has carried me across the terrifying worldly ocean filled with poison of Maya.

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (੫੩੯-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
Those who have concentrated on Almighty, O my soul; I proclaim the Victory of those saintly beings.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋ ਰਾਮ ॥੧॥ (੫੪੦-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
Guru Nanak has found peace, meditating on Almighty, O my soul; Almighty is the Destroyer of all pain. ||1||

ਸਾ ਰਸਨਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
Blessed, blessed is that tongue, O my soul, which sings the Praises of Almighty's Virtues.

ਤੇ ਸ੍ਰਵਨ ਭਲੇ ਸੋਭਨੀਕ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣਹਿ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
Sublime and splendid are those ears, O my soul, which listen to Almighty's Praises.

ਸੋ ਸੀਸੁ ਭਲਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜੋ ਜਾਇ ਲਗੈ ਗੁਰ ਪੈਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
Sublime, pure and pious is that head, O my soul, which falls at the Guru's Feet.

ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥੨॥ (੫੪੦-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak is a sacrifice to that Guru, O my soul; the Guru has placed Almighty's Name (Naam), in my mind. ||2||

ਤੇ ਨੇਤ੍ਰ ਭਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜੋ ਸਾਧੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Blessed and approved are those eyes, O my soul, which gaze upon the Saints and True Guru.

ਤੇ ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਖਹਿ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Sacred and sanctified are those hands, O my soul, which writes Almighty's Praises.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪਗ ਨਿਤ ਪੂਜੀਅਹਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜੋ ਮਾਰਗਿ ਧਰਮ ਚਲੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

I worship continually the feet of that humble being, O my soul, who walks on the Path of Dharma - the path of righteousness means who lives in accordance to Guru's Teachings.

ਨਾਨਕੁ , ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇਸਹਿ ਰਾਮ ॥੩॥ (੫੪੦-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak is a sacrifice to those, O my soul, who hear of Almighty, and believe in Almighty's Name. ||3||

ਧਰਤਿ ਪਾਤਾਲੁ ਆਕਾਸੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The earth, the nether regions of the underworld, and the sky ethers, O my soul, all concentrates on Almighty's Name (Naam).

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Wind, water and fire, O my soul, continually sing Almighty's Praises.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

The woods, the meadows and the whole world, O my soul, utter with their mouths Almighty's Name, and concentrat on Almighty.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪੈਨ੍ਹਾਇਆ , ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲਾਵੈ , ਰਾਮ ॥੪॥੪॥ (੫੪੦-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, one who, as Gurmukh, focuses his consciousness on Almighty's meditation - O my soul, he is robed in honor in Almighty's Court. ||4||4||

ਬਿਹਾਗੜਾ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੪੦-੧੧)

Bihaagraa, Fourth Mahl:

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਇਆਣੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Those who do not remember Almighty's Name (Naam), O my soul; those self-willed manmukhs are foolish and ignorant.

ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Those who attach their attention to attachment and Maya, O my soul, depart regretfully in the end.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਨਿ੍ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜੋ ਮਨਮੁਖ ਪਾਪਿ ਲੁਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

They find no place of rest in Almighty's Court, O my soul; those self-willed manmukhs are deluded by sin.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (੫੪੦-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, those who meet the Guru are saved, O my soul; chanting Almighty's Name (Naam), they are absorbed in Almighty's Name (Naam). ||1||

ਸਭਿ ਜਾਇ ਮਿਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Go, everyone, and meet the True Guru; O my soul, He implants Almighty's Name (Naam), within the heart.

ਹਰਿ ਜਪਦਿਆ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜਈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਮਤੁ ਕਿ ਜਾਪੈ , ਸਾਹੁ ਆਵੈ ਕਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Do not hesitate for an instant to recite Almighty's Name, O my soul; who knows whether we will draw another breath or not?

ਸਾ ਵੇਲਾ ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਸਾ ਘੜੀ , ਸੋ ਮੁਹਤੁ ਸਫਲੁ ਹੈ , ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਮੇਰਾ , ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

That time, that Muhurat (48 minutes), that Gheri (24 minutes), that Muhat (12 minutes) is so fruitful, O my soul, when my Almighty comes into my mind.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਰਾਮ ॥੨॥ (੫੪੦-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, one who has meditated on Almighty's Name (Naam), O my soul, and now, the Messenger of Death does not draw near him. ||2||

ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸੋ ਡਰੈ ਜਿਨਿ ਪਾਪ ਕਮਤੇ ਰਾਮ ॥ (ਕਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੪੦-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty continually watches, and hears everything, O my soul; he alone is afraid, who commits sins.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਸਭਿ ਡਰ ਸੁਟਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੦-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

One whose heart is pure within, O my soul, casts off all his fears.

ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸਭਿ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਦੁਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥ (ਕੁਪੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੪੦-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

One who has faith in the Fearless Almighty's Name, O my soul; all his enemies and attackers speak against him in vain.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥ (੫੪੧-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak has served the Perfect Guru, O my soul, who causes all to fall at His feet. ||3||

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਸੇਵੀਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Serve such Almighty continuously, O my soul, who is the Great Master and the greatest of all.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ , ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ , ਕਿਛੁ ਚੜਾ ਰਾਮ ॥ **(ਚੱੜਾ ਬੋਲੋ)** (੫੪੧-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Those who single-mindedly remember Him in adoration, O my soul, are not subservient to anyone.

ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Serving the Guru, I have obtained the Mansion of Almighty's Presence, O my soul; all the slanderers and trouble-makers bark in vain.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥ (੫੪੧-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has concentrated on the Name, O my soul; such is the pre-ordained destiny which Almighty written on his forehead. ||4||5||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੪੧-੫)

Bihaagraa, Fourth Mahl:

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ , ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ , ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

All beings are Yours - You permeate them all. O my Almighty, You know what they earn means Almighty knows all the deeds performed by each and every being (jeev).

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty is with them, inwardly and outwardly, O my soul; He sees everything, but the mortal denies Almighty in his mind.

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Almighty is far away from the self-willed manmukhs, O my soul; all their efforts are in vain.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਐ ਰਾਮ ॥੧॥ (੫੪੧-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, through Guru's teachings, focus on Almighty, O my soul; the one who concentrates of Almighty's Name will see Almighty ever-present within the entire creation. ||1||

ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥(੫੪੧-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

They are devotees, and they are servants, O my soul, who are pleasing to my Almighty.

ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

They are robed in honor in Almighty's Court, O my soul; night and day, they remain absorbed in the True Almighty.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੪੧-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

In their company, the filth of one's sins is washed away, O my soul; imbued with Almighty's Love, one comes to bear the Mark of His Grace.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਣੇ ਰਾਮ ॥੨॥ (੫੪੧-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak offers his humble prayer to Almighty, O my soul; joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he is satisfied. ||2||

ਹੇ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

O tongue, recite Almighty's Name (Naam); O my soul, chanting Almighty's Name (Naam), your desires shall be extinguished.

ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

He, unto whom my Supreme Creator Almighty shows Mercy, O my soul, enshrines Almighty's Name in his mind.

ਜਿਸੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

One who meets the Perfect True Guru, O my soul, obtains the treasure of Almighty's wealth.

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੩॥ (੫੪੧-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, one joins the Company of the Holy, O my soul. Guru Nanak says, sing the Praises of Almighty's Virtues. ||3||

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

In the places and interspaces, O my soul, the Supreme Creator Almighty, the Great Giver, is pervading.

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

His limits cannot be found, O my soul; He is the Perfect Architect of Destiny.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

He cherishes all beings, O my soul, as the mother and father cherish their child.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥੪॥੬॥ (੫੪੧-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

By thousands of clever tricks, He cannot be obtained, O my soul; Guru Nanak says, through Guru's Teaching one comes to know Almighty. ||4||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (੧ ਅੰਕ ਨੂੰ ਇਕ ਪੜ੍ਹਨਾ) (੫੪੧-੧੭)

First Set of Six ||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੧ (੫੪੧-੧੮)

Bihaagraa, Fifth Mahl, Chhant, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੪੧-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ;
ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I have seen one miracle of Almighty, O my Dear Beloved; whatever He does is righteous and just.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ;
ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੪੧-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty has fashioned this beautiful arena of this universe, O my Dear Beloved, where all come and go.

ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ; ਜਿਨਿ ਮੇਦਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ (੫੪੨-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The One who fashioned the world causes them to come and go.

ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ;
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਦਿਆ ॥ (੫੪੨-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Some are associated with the True Guru and Almighty invites them into the Mansion of His Presence; others wander around, deluded by doubt.

ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ; ਤੂੰ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (੫੪੨-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

You alone know Your limits; You are contained in all.

ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ; ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥ (੫੪੨-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak speaks the Truth: listen, Saints, Almighty dispenses even-handed justice. ||1||

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Come and join me, O my beautiful dear beloveds; let's remember Almighty's Name (Naam).

ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ;
ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Let's serve the Perfect True Guru, O my dear beloveds, and clear away the Path of Death.

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥ (੫੪੨-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Having cleared the treacherous path, through Guru's teaching, one shall obtain honor in Almighty's Court.

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨ੍ਹਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥(੫੪੨-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Those who have such pre-ordained destiny, lovingly focus their concentration on Almighty, night and day.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ; ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥ (੫੪੨-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Self-conceit, egotism and worldly attachment are eradicated when one joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਮੁਕਤੁ ਹੋਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥ (੫੪੨-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Says servant Guru Nanak, one who contemplates Almighty's Name (Naam), is liberated. ||2||

ਕਰ ਜੋੜਿਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ , ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ;
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Let's join hands, O Saints; let's come together, O my dear beloved, and worship the imperishable, Almighty.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਹਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I sought Him through uncounted forms of adoration, O my dear beloveds; now, I dedicate my entire mind and body to Almighty.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰਾ ; ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾਵਏ ॥ (੫੪੨-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The mind, body and all wealth belong to Almighty; so what can anyone offer to Him in worship?

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥(੫੪੨-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He alone merges in the lap of Almighty, unto whom the Merciful Master becomes compassionate.

ਭਾਗੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ (੫੪੨-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

One who has such pre-ordained destiny written on his forehead, comes to bear love for the Guru.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇਹਾ ॥੩॥ (੫੪੨-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Says servant Guru Nanak, joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, let's worship Almighty's Name (Naam). ||3||

ਦਹ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I wandered around, searching in the ten directions, O my dear beloveds, but I came to find Almighty in the home of my own being (Atma, the real-self).

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The Dear Almighty has fashioned the body as the temple of Almighty, O my dear beloveds; Almighty continues to dwell there.

ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ॥ (੫੪੨-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty and Master Himself is pervading everywhere; through the Guru, He is revealed.

ਮਿਟਿਆ ਅਧੇਰਾ ਦੂਖੁ ਨਾਠਾ ; ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਇਆ ॥ (੫੪੨-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Darkness is dispelled, and pains are removed, when the sublime essence of Almighty's Ambrosial Nectar trickles down.

ਜਹਾ ਦੇਖਾ ਤਹਾ ਸੁਆਮੀ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭ ਠਾਏ ॥ (੫੪੨-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Wherever I look, Master is there; the Supreme Creator, Almighty is everywhere.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੪॥੧॥ (੫੪੨-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Says servant Guru Nanak, meeting the True Guru, I have found Almighty, within the home of my own being. ||4||1||

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੪੨-੧੫)

Raag Bihaagraa, Fifth Mahl:

ਅਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨਾ , ਘਟ ਸੋਹਨਾ ; (ਅੱਤਿ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He is dear to me; He fascinates my mind; He is the ornament of my heart, the support of the life-forces.

ਸੁੰਦਰ ਸੋਭਾ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕੀ ; ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The Glory of the Beloved, Merciful Sustainer of the Universe is beautiful; He is infinite and without limit.

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ; ਮਿਲਹੁ ਕੰਤ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ (੫੪੨-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Dear Compassionate Sustainer of the World, Beloved Master of the Universe, please, join with Your humble soul-bride.

ਨੈਨ ਤਰਸਨ ਦਰਸ ਪਰਸਨ ; ਨਹ ਨੀਦ , ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥ (੫੪੨-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

My eyes long for Your Sight (Darshan); the night passes, but I cannot sleep.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਨਾਮ ਬਿੰਜਨ ; ਭਏ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (੫੪੨-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I have applied the healing ointment of spiritual wisdom to my eyes; Almighty's Name (Naam), is my food. These are all my decorations.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ; ਮੇਲਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ (੫੪੨-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, let's meditate on the Saint, that he may unite us with our Husband Almighty. ||1||

ਲਾਖ ਉਲਾਹਨੇ ਮੋਹਿ ; ਹਰਿ ਜਬ ਲਗੁ ਨਹ ਮਿਲੈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I endure thousands of reprimands, and still, my Almighty has not met with me.

ਮਿਲਨ ਕਉ ਕਰਉ ਉਪਾਵ ; ਕਿਛੁ ਹਮਾਰਾ ਨਹ ਚਲੈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੨-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I make the effort to meet with my Almighty, but none of my efforts work.

ਚਲ ਚਿਤ , ਬਿਤ ਅਨਿਤ , ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ;
ਕਵਨ ਬਿਧੀ ਨ ਧੀਜੀਐ ॥ (੫੪੨-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Unsteady is my mind, and unstable is my wealth; without my Almighty, I cannot be consoled.

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੀਗਾਰ ਬਿਰਥੇ ; ਹਰਿ ਕੰਤ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਜੀਜੀਐ ॥ (੫੪੩-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Food, drink and decorations are useless; without my Husband Almighty, how can I survive?

ਆਸਾ ਪਿਆਸੀ ਰੈਨਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ; ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਐ ਇਕੁ ਤਿਲੈ ॥ (੫੪੩-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I yearn for Him, and desire Him night and day. I cannot live without Him, even for an instant.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਦਾਸੀ ; ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ॥੨॥ (੫੪੩-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, O Saint, I am Your slave; by Your Grace, I meet my Husband Almighty. ||2||

ਸੇਜ ਏਕ ਪ੍ਰਿਉ ਸੰਗਿ ; ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I share a bed with my Beloved, but I do not behold (see) His Sight (Darshan).

ਅਵਗਨ ਮੋਹਿ ਅਨੇਕ ; ਕਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I have endless demerits, how can my Almighty call me to the Mansion of His Presence?

ਨਿਰਗੁਨਿ ਨਿਮਾਣੀ ਅਨਾਥਿ ਬਿਨਵੈ ; ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧੇ ॥ (੫੪੩-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The worthless, dishonored and orphaned soul-bride prays, "Meet with me, Dear Almighty, treasure of mercy."

ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈਐ ਸਹਜਿ ਸੋਈਐ ; ਪ੍ਰਭ ਪਲਕ ਪੇਖਤ ਨਵ ਨਿਧੇ ॥ (੫੪੩-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The wall of doubt has been shattered, and now I sleep in peace, beholding Almighty, Master of the nine treasures, even for an instant.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਆਵੈ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ; ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਈਐ ॥ (੫੪੩-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

If only I could come into the Mansion of my Beloved Master's Presence! Joining with Him, I sing the songs of joy.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਸਰਣੀ ; ਮੋਹਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਈਐ ॥੩॥ (੫੪੩-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I seek the Sanctuary of the Saints; please, reveal to me Your Sight (Darshan). ||3||

ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

By the Grace of the Saints, I have obtained Almighty.

ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ; ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

My desires are fulfilled, and my mind is at peace; the fire within has been quenched.

ਸਫਲਾ ਸੁ ਦਿਨਸ ਰੈਣੇ ਸੁਹਾਵੀ ; ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਨਾ ॥ (੫੪੩-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Fruitful is that day, and beauteous is that night, and countless are the joys, celebrations and pleasures.

ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ; ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਨਾ ॥ (੫੪੩-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Master of the Universe, the Beloved Sustainer of the World, has been revealed. With what tongue can I speak of His Glory?

ਭ੍ਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ; ਮਿਲਿ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (੫੪੩-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Doubt, greed, worldly attachment and evil desires are taken away; joining with my companions, I sing the songs of joy.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਸੰਤ ਜੰਪੈ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੨॥ (੫੪੩-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I meditate on the Saint, who has led me to merge with Almighty. ||4||2||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੪੩-੯)

Bihaagraa, Fifth Mahl:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰੇ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ਰਾਮ ॥(੫੪੩-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Shower Your Mercy upon me, Dear Guru, Dear Perfect Supreme Creator (Almighty), that I chant Almighty’s Name (Naam), night and day.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਉਚਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਮਿਠਾ ਲਾਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I recite Ambrosial Guru’s Shabad (Gurbani), praising Almighty, Your Will is sweet to me, Almighty.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ; ਕੋਇ ਨਾਹੀ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ॥ (੫੪੩-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Show kindness and compassion, Dear Sustainer of the Word, Master of the Universe; without You, I have no other.

ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ; (ਸਮੱਰਥ ਬੋਲੋ)
ਜੀਉ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ ਮਨਾ ॥ (੫੪੩-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty, sublime, infinite, perfect Master; my soul, body, wealth and mind are all Yours.

ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਨਾਥ ਚੰਚਲ ; ਬਲਹੀਨ ਨੀਚ ਅਜਾਣਾ ॥ (੫੪੩-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I am foolish, stupid, masterless, fickle, powerless, lowly and ignorant.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ; ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥੧॥ (੫੪੩-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I seek Your Sanctuary, please save me from coming and going in reincarnation. ||1||

ਸਾਧਹ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥(੫੪੩-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

In the Sanctuary of the Holy Saints, I have found the Dear Almighty, and I constantly sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਧੂਰਿ ਭਗਤਨ ਕੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਗਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਸਭ ਪਤਿਤ , ਪੁਨੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Applying the dust of the devotees to the mind and body, Dear Almighty, all sinners are sanctified.

ਪਤਿਤਾ ਪੁਨੀਤਾ , ਹੋਹਿ ਤਿਨ੍ ਸੰਗਿ ; ਜਿਨ੍ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ (੫੪੩-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The sinners are sanctified in the company of those who have met the Creator Almighty.

ਨਾਮ ਰਾਤੇ ਜੀਅ ਦਾਤੇ ; ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੪੩-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Imbued with Almighty's Name (Naam), they are given the gift of the life of the soul; their gifts increase day by day.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ , ਹਰਿ ਜਪਿ ; ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ (੫੪੩-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Wealth, the supernatural spiritual powers, and the nine treasures come to those who meditate on Almighty, and conquer their own mind.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਈਅਹਿ ; ਸਾਧ ਸਾਜਨ ਮੀਤਾ ॥੨॥(੫੪੩-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, it is only by great good fortune that the Holy Saints, Almighty's companions, are found, O friends. ||2||

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Those who deal in Truth, Dear Almighty, are the perfect bankers.

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ਤਿੰਨ ਪਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਲਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

They possess the great treasure, Dear Almighty, and they reap the profit of Almighty's Praise.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਲੋਭੁ ਬਿਆਪੈ ;
ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਾਤਿਆ ॥ **(ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)** (੫੪੩-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Sexual desire, anger and greed do not cling to those who are attuned to Almighty.

ਏਕੁ ਜਾਨਹਿ ਏਕੁ ਮਾਨਹਿ ; ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਮਾਤਿਆ ॥ **(ਮੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)** (੫੪੩-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
They know the One, and they believe in the One; they are intoxicated with Almighty's Love.

ਲਗਿ ਸੰਤ ਚਰਣੀ , ਪੜੇ ਸਰਣੀ ; ਮਨਿ ਤਿਨਾ ਓਮਾਹਾ ॥ (੫੪੩-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
They fall at the Feet of the Saints, and seek their Sanctuary; their minds are filled with joy.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ; ਸੇਈ ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥੩॥ (੫੪੩-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Prays Guru Nanak, those who have Almighty's Name (Naam) in their laps are the true bankers. ||3||

ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਸਿਮਰੀਐ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਜਾ ਕੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੩-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, remember that Dear Almighty, who supports all by His strength.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੪-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
In their minds, the Gurmukhs do not forget the Dear Almighty, the Primal Creator.

ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੪੪-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Pain, disease and fear do not cling to those who concentrate on Almighty.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਰੇ ਭਵਜਲੁ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (੫੪੪-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
By the Grace of the Saints, they cross over the terrifying worldly ocean, and obtain their pre-ordained destiny.

ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ; ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੀ ॥ (੫੪੪-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
They are congratulated and applauded, their minds are at peace, and they meet the infinite Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥ (੫੪੪-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Prays Guru Nanak, by remembering Almighty, my desires are fulfilled. ||4||3||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (੫੪੪-੫)
Bihaagraa, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੪੪-੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਵਧੁ , ਸੁਖ ਰੈਨੜੀਏ ; ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ॥ (੫੪੪-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

O peaceful night, grow longer, I have come to enshrine love for my Beloved.

ਘਟੁ , ਦੁਖ ਨੀਦੜੀਏ ; ਪਰਸਉ ਸਦਾ ਪਗਾ ॥ ('ਪਗਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (੫੪੪-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

O painful sleep, grow shorter, so that I may constantly grasp His Feet.

ਪਗ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਉ ਸਦਾ ਜਾਚਉ ; ਨਾਮ ਰਸਿ ਬੈਰਾਗਨੀ ॥ (੫੪੪-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I long for the dust of His Feet, and beg for His Name; for His Love, I have renounced the world.

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜ ਮਾਤੀ ; ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਨੀ ॥(ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)(੫੪੪-੭,ਬਿਹਾਗੜਾ,ਮਃ ੫)

I am imbued with the Love of my Beloved, and I am naturally intoxicated with it; I have forsaken my awful evil-mindedness.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨ੍ੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ; ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚ ਮਗਾ ॥ (੫੪੪-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He has taken me by the arm, and I am saturated with His Love; I have met my Beloved on the Path of Truth.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਰਹਉ ਚਰਣਹ ਸੰਗਿ ਲਗਾ ॥੧॥ (੫੪੪-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, please Almighty, shower Your Mercy on me, that I may remain attached to Your Feet. ||1||

ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ (੫੪੪-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

O my friends and companions, let us remain attached to Almighty's Feet.

ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ ; ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ (੫੪੪-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Within my mind is great love for my Beloved; I beg for Almighty's meditation.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ; ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ (੫੪੪-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's meditation is obtained, concentrate on Almighty and meet Almighty's humble servants.

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ; ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ (੫੪੪-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Renounce pride, attachment and evil-acts, and dedicate this body, wealth and mind to Him.

ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ; ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥(੫੪੪-੧੧,ਬਿਹਾਗੜਾ,ਮਃ ੫)

Almighty is great, perfect, glorious, absolutely perfect; meeting Almighty, the wall of doubt is torn down.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀਏ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥ (੫੪੪-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, hear these teachings, O friends - chant Almighty's Name constantly, over and over again. ||2||

ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ; ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (੫੪੪-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's bride is an obedient wife; she enjoys all pleasures.

ਰਾਂਡ , ਨ ਬੈਸਈ ; ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ (੫੪੪-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

She does not sit around like a widow, because Almighty lives forever.

ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ; ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ (੫੪੪-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

She does not suffer pain, she meditates on Almighty; she is blessed, and very fortunate.

ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ; ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ , ਜਾਗੀਆ ॥(੫੪੪-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

She sleeps in peaceful ease, her sins are erased, and she wakes to the joy and love of Almighty's Name (Naam).

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ; ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ (੫੪੪-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

She remains absorbed in her Beloved, Almighty's Name is her ornament. The Words of her Beloved are sweet and pleasing to her.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ (੫੪੪-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I have obtained my mind's desires; I have met my eternal Husband Almighty. ||3||

ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ; ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥ (੫੪੪-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The songs of bliss resound, and millions of pleasures are found in that house;

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (੫੪੪-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

the mind and body are permeated by Almighty, He is the supreme bliss.

ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ; ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੋ ॥ (੫੪੪-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

My Husband Almighty is infinite and merciful; He is Almighty of wealth, Master of the Universe, the Liberator of sinners.

ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ; ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ (੫੪੪-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Giver of Mercy, Almighty, the Destroyer of pride, carries us across the terrifying worldly ocean.

ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰਠਿ ਲਾਵੈ ; ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ (੫੪੪-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty lovingly embraces whoever comes to Almighty's Sanctuary, this is the way of the Master (Almighty).

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਸਦਾ ਕੇਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥ (੫੪੪-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I have met my Husband Almighty, who plays with me forever. ||4||1||4||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੪੪-੧੯)

Bihaagraa, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੋਵਰ ; ਤਹ ਕਰਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ (੫੪੪-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty's Feet are the Pool of Ambrosial Nectar; dwelling there, O my mind.

ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ; ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (੫੪੫-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Take your cleansing bath in the Ambrosial Pool of Almighty, and all of your sins shall be wiped away, O my soul.

ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ; ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (੫੪੫-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Take your cleansing ever in Almighty, O friends, and the pain of darkness shall be dispelled.

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ; ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫਾਸੇ ॥ (੫੪੫-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Birth and death shall not touch you, and the noose of Death shall be cut away.

ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ; ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ (੫੪੫-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

So join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and be imbued with Almighty's Name (Naam); there, your hopes shall be fulfilled.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥ (੫੪੫-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, shower Your Mercy upon me, Dear Almighty, that I might dwell at Your Lotus Feet. ||1||

ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ; ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

There is bliss and ecstasy there always, and the unstruck celestial melody resounds there.

ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Meeting together, the Saints sing Almighty's Praises, and celebrate His Victory.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ (੫੪੫-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Meeting together, the Saints sing the Praises of the Master; they are pleasing to Almighty, and saturated with the sublime essence of His love and affection.

ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ; ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (੫੪੫-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

They obtain the profit of Almighty, eliminate their self-conceit, and meet Him, from whom they were separated for so long.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨ੍ਹੇ ; ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ (੫੪੫-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Taking them by the arm, He makes them His own; Almighty, the One, inaccessible and infinite, bestows His kindness.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ; ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥ (੫੪੫-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, forever pure are those who sing the Praises Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Listen, O most fortunate ones, to the Ambrosial Guru's Shabad (Gurbani).

ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਲਿਖੀ ; ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Guru's Shabad (Gurbani) resides within the heart of the blessed one alone.

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ; **(ਅ-ਕਥ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ (੫੪੫-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He alone knows the story of Almighty which beyond description, unto whom Almighty has shown His Mercy.

ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ; ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ (੫੪੫-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He becomes immortal, and shall not die again; his troubles, disputes and pains are dispelled.

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ; ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (੫੪੫-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He finds the Sanctuary of Almighty; he does not forsake Almighty, and does not leave. Almighty's Love is pleasing to his mind and body.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਗਾਈਐ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ (੫੪੫-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, sing forever the Sacred Ambrosial Guru's Shabad (Gurbani). ||3||

ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

My mind and body are intoxicated, this state cannot be described.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅੜਾ ; ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

We originated from Him, and into Him we shall merge once again.

ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ , ਓਤਿ ਪੋਤੀ ; ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੫੪੫-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I merge into Almighty's form, through and through, like water merging into water.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ; ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ (੫੪੫-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The One Almighty permeates the water, the land and the sky; I do not see any other.

ਬਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (੫੪੫-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He is totally permeating the woods, meadows and the three worlds. I cannot express His worth.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਜਾਣੈ ;
ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ (੫੪੫-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, He alone knows; He who created this creation. ||4||2||5||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੪੫-੧੩)

Bihaagraa, Fifth Mahl:

ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The Saints go around, searching for Almighty, the support of their life-forces.

ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ; ਬਿਨੁ ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

They lose the strength of their bodies, if they do not merge with their Beloved Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ;
ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀਜੀਐ ॥ (੫੪੫-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, my Beloved, please, bestow Your kindness upon me, that I may merge with You; by Your Mercy, attach me to the hem of Your robe.

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥ (੫੪੫-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Bless me with Your Name, that I may chant it, Dear Master; beholding Your Sight (Darshan), I live.

ਸਮਰਥ ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ; ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (ਸਮੱਰਥ ਬੋਲੋ) (੫੪੫-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He is all-powerful, perfect, eternal and unchanging, exalted, unapproachable and infinite.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (੫੪੫-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, bestow Your Mercy upon me, O Beloved of my soul, that I may merge with You. ||1||

ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ; ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I have practiced chanting, penance and fasting, to see Your Feet, Dear Almighty.

ਤਪਤਿ ਨ ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ; ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੫-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

But still, my burning is not quenched, without the Sanctuary of Master (Almighty).

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ; ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥ (੫੪੫-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I seek Your Sanctuary, Almighty - please, cut away my bonds and carry me across the worldly ocean.

ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ; (ਅ-ਨਾਥ ਬੋਲੋ)
ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥ (੫੪੫-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I am masterless, worthless, and I know nothing; please do not count up my merits and demerits.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ (੫੪੫-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty, Merciful to the meek, Sustainer of the world, O Beloved, Almighty Cause of causes.

ਨਾਨਕ , ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਮਾਗੈ ; (ਮਾਂਗੈ ਬੋਲੋ)
ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ (੫੪੫-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, the song-bird, begs for the rain-drop of Almighty's Name; meditating on the Feet of Almighty, he lives. ||2||

ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰੋ ; ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੬-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Drink in the Ambrosial Nectar from the pool of Almighty; chant Almighty's Name (Naam), Har, Har.

ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ; ਜਪਿ , ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੬-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

In the Society of the Saints, one meets Almighty; meditating on Him, one's affairs are resolved.

ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ ; ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ (੫੪੬-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Almighty is the One who accomplishes everything; He is the Dispeller of pain. Never forget Him from your mind, even for an instant.

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ; ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (੫੪੬-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He is blissful, night and day; He is forever True. All Glories are contained in Almighty in the Universe.

ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ; ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ (ਅ-ਗਣਤ ਬੋਲੋ) (੫੪੬-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Incalculable, lofty and infinite is Almighty and Master, unapproachable is His home.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੂਰਨ ; ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਰਾਮਾ ॥੩॥ (੫੪੬-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, my desires are fulfilled; I have met Almighty, the Greatest Lover. ||3||

ਕਈ ਕੋਟਿਕ ਜਗ ਫਲਾ ; ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (ਗਾਵਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (੫੪੬-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The fruits of many millions of charitable feasts come to those who listen to and sing Almighty's Praise.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੬-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Chanting Almighty's Name (Naam), all one's generations are carried across.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਤ ਗਨਾ ॥ (੫੪੬-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Chanting Almighty's Name (Naam), one is beautified; how many Praises of His can I count?

ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ; ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ ॥ (੫੪੬-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I shall never forget Almighty, He is the Beloved of my soul; my mind constantly yearns for His Sight (Darshan).

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ; ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (੫੪੬-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Auspicious is that day, when Almighty, the lofty, inaccessible and infinite, hugs me close in His embrace.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਫਲੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ;
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੩॥੬॥ (੫੪੬-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, everything is fruitful , I have met my supremely beloved Almighty. ||4||3||6||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ ॥ (੫੪੬-੮)

Bihaagraa, Fifth Mahl, Chhant:

ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ; ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੬-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Why are you imbued with the love of another? That path is very dreadful.

ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ; ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੬-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

While commiting sins, you have no saviour means that no one can save or undo the sins committed in this lifetime.

ਕੋਏ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ; ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ ॥ (੫੪੬-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

There shall be no saviour, and you shall forever regret your actions.

ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ; ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵਹੇ ॥ (੫੪੬-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

You have not uttered with your tongue the Virtues of the Sustainer of the World; when will these days come again?

ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ; ਜਮ ਮਗਿ ਗਉਨੁ ਇਕੇਲੀ ॥ (੫੪੬-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The leaf, separated from the branch, shall not be joined with it again; all alone, it falls on its way to death.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ; ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ (੫੪੬-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, without Almighty's Name, the soul (subtle body) wanders, forever suffering. ||1||

ਤੂੰ ਵਲ ਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ; ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੬-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

You are practicing deception secretly, but Almighty, the Knower, knows all.

ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ; ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੬-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

When the Righteous Judge (Dharmraj) reads your account, you shall be squeezed like a sesame seed in the oil-press.

ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ ॥ (੫੪੬-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

For the actions you committed, you shall suffer the penalty; you shall be consigned to countless reincarnations.

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੫੪੬-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Imbued with the love of Maya, the great enticer, you shall lose the jewel of this human life.

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ; ਆਨ ਕਾਜ ਸਿਆਣੀ ॥ (੫੪੬-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Except for the One Almighty's Name, you are clever in everything else.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ; ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ ॥੨॥ (੫੪੬-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, those who have such pre-ordained destiny are attracted to doubt and worldly attachments. ||2||

ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇ ; ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ ॥ (੫੪੬-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

No one advocates for the ungrateful person, who is separated from Almighty.

ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ; ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇਆ ॥ (੫੪੬-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The hard-hearted Messenger of Death comes and seizes him.

ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ; ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ ॥ (੫੪੬-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He seizes him, and leads him away, to pay for his evil deeds; he was imbued with Maya, the great enticer.

ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ; ਤਪਤ ਥੰਮ੍ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ ॥ (੫੪੬-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He was not Gurmukh - he did not chant the Praises of Almighty's Virtues; and now, he is pushed to the hot irons pillar attached to his chest.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ ; ਖੋਇ ਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ ॥ (੫੪੬-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He is ruined by sexual desire, anger and egotism; deprived of spiritual wisdom, he comes to regret.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ;
ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥ (੫੪੬-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, by his cursed destiny he has gone astray; with his tongue, he does not chant Almighty's Name (Naam). ||3||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮ ॥ **(ਰਾਖਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (੫੪੬-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Without You, Almighty, no one is our savior.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ; ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੬-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

It is Your Nature, Almighty, to save the sinners.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (੫੪੬-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Dear Savior of sinners, I have entered Your Sanctuary, Dear Master, Compassionate Ocean of Mercy.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ; ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (੫੪੬-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Please, rescue me from the deep, dark pit, Dear Creator, Cherisher of all hearts.

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ; ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ (੫੪੬-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I seek Your Sanctuary; please, cut away these heavy bonds, and give me the Support of the One Name.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ; ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ ॥੪॥ (੫੪੭-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, please, give me Your Hand and save me, Dear Master of the Universe, Merciful to the meek. ||4||

ਸੋ ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਣਿਆ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

That day is judged to be fruitful, when I merged with my Almighty.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਰਗਟਿਆ ; ਦੁਖ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Total happiness was revealed, and pain was taken far away.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ; ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ (੫੪੭-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Peace, tranquility, joy and eternal happiness come from constantly singing the Glorious Praises of the Sustainer of the World.

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ; ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ ॥ (੫੪੭-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I lovingly remember Almighty; I shall not wander again in reincarnation.

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ; ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ ॥ (੫੪੭-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He has naturally hugged me close in His Loving Embrace, and the seed of my primal destiny has sprouted.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ;
ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੪॥੭॥ (੫੪੭-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, He Himself has met me, and He shall never again leave me. ||5||4||7||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ ॥ (੫੪੭-੫)

Bihaagraa, Fifth Mahl, Chhant:

ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ ; ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Listen to my prayer, O my Dear Master.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ; ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I am filled with millions of sins, but still, I am Your slave.

ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕਰਨ ਮੋਹਨ ; ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ ॥ (੫੪੭-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Dear Destroyer of pain, Bestower of Mercy, Fascinating Almighty, Destroyer of sorrow and strife,

ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ;
ਸਰਬਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ **('ਸਰਬਮੈਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (੫੪੭-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
I have come to Your Sanctuary; please preserve my honor. You are all-pervading, O Pure (beyond Maya) Almighty.

ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ; ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ ॥ (੫੪੭-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
He hears and beholds all; Almighty is with us, the nearest of the near.

ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ ; ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ (੫੪੭-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Dear Master, hear Guru Nanak's prayer; please save the servants of Your household. ||1||

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ; ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
You are eternal and all-powerful; I am a mere beggar, Almighty.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ; ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
I am intoxicated with the love of Maya, please save me, Almighty!

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ; ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਕਮਾਵਨੇ ॥ (੫੪੭-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Bound down by greed, worldly attachments and evil desire, I have made so many mistakes.

ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ; **(ਅ-ਲਿਪਤ ਬੋਲੋ)**
ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ ॥ (੫੪੭-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
The creator is both attached and detached from entanglements; one obtains the fruits of his own actions.

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ , ਹਾਰੀ ॥ (੫੪੭-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Show kindness to me, Dear Purifier of sinners; I am so tired of wandering through reincarnation.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ; ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ (੫੪੭-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Prays Guru Nanak, I am the slave of Almighty; Almighty is the Support of my soul, and my life-forces (Pran). ||2||

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ; ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
You are great and all-powerful; my understanding is so inadequate, Dear Almighty.

ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ; ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

You cherish even the ungrateful ones; Your Glance of Grace is perfect, Almighty.

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ; ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ (੫੪੭-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Your wisdom is unfathomable, Dear Infinite Creator. I am lowly, and I know nothing.

ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ , ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ ; ਪਸੂ ਨੀਚੁ ਇਆਨਾ ॥ (੫੪੭-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Forsaking the jewel, I have saved the shell; I am a lowly, ignorant beast.

ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ; ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋਰੀ ॥ (੫੪੭-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I have kept that which forsakes me, and is very fickle, continually committing sins, again and again.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ; ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀ ॥੩॥ (੫੪੭-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks Your Sanctuary, Master (Almighty); please, preserve my honor. ||3||

ਜਾ ਤੇ ਵੀਛੁੜਿਆ ; ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

I was separated from Him, and now, He has united me with Himself.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਵਿਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ;
ਕਲਿਆਣਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ ॥ (ਕਲਿਆਣ-ਮੈ ਬੋਲੋ) (੫੪੭-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Singing the Praises of Master of the Universe, the ever-sublime blissful Almighty is revealed to me.

ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ; ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਲਏ ॥ (੫੪੭-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

My bed is adorned with Almighty; my Almighty has made me His own.

ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋਏ ; ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੫੪੭-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Abandoning anxiety, I have become carefree, and I shall not suffer in pain any longer.

ਨਾਨਕ , ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ ;
ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੫॥੮॥ (੫੪੭-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak lives by beholding His Sight (Darshan), singing the Praises of Almighty's Virtues, the ocean of excellence. ||4||5||8||

ਬਿਹਾਗੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ (੫੪੭-੧੭)
Bihaagraa, Fifth Mahl, Chhant:

ਬੋਲਿ , ਸੁ ਧਰਮੀੜਿਆ ; ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Utter (Almighty's Name), O Faithful One, why do you remain silent?

ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ; ਮਾਇਆ ਬਿਉਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੭-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
with your eyes, you have seen the treacherous ways of Maya.

ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਕਛੁ ਨ ਚਾਲੈ ; ਬਿਨਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮਾ ॥ (੫੪੭-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Nothing shall go along with you, except Almighty's Name (Naam).

ਦੇਸ ਵੇਸ ਸੁਵਰਨ ਰੂਪਾ ; ਸਗਲ ਊਣੇ ਕਾਮਾ ॥ (੫੪੭-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Land, clothes, gold and silver - all of these things are useless.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ; ਹਸਤ ਘੋਰਿ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (੫੪੭-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Children, spouse, worldly honors, elephants, horses and other corrupting influences shall not go with you.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਾਧਸੰਗਮ ; ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ (੫੪੭-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Prays Guru Nanak, without the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the whole world is false. ||1||

ਰਾਜਨ ਕਿਉ ਸੋਇਆ ਤੂ ਨੀਦ ਭਰੇ ; ਜਾਗਤ ਕਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੮-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
O king, why are you sleeping? Why don't you wake up to reality?

ਮਾਇਆ ਝੂਠੁ ਰੁਦਨੁ ; ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹੀ ਰਾਮ ॥ (੫੪੮-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
It is useless to cry and whine about Maya, but so many cry out and bewail.

ਬਿਲਲਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮਹਾ ਮੋਹਨ ; ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ॥ (੫੪੮-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
So many cry out for Maya, the great enticer, but without Almighty's Name (Naam), there is no peace.

ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਉਪਾਵ ਥਾਕੇ ; ਜਹ ਭਾਵਤ ਤਹ ਜਾਹੀ ॥ (੫੪੮-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)
Thousands of clever tricks and efforts will not succeed. One goes wherever Almighty wills him to go.

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ; ਸਰਬਤ੍ਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥ (੫੪੮-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

In the beginning, in the middle, and in the end, He is all-pervading everywhere; He is in each and every heart.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗਮੁ ;
ਸੇ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥੨॥ (੫੪੮-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, those who join the Saadh Sangat go to the house of Almighty with honor. ||2||

ਨਰਪਤਿ , ਜਾਣਿ ਗ੍ਰਹਿਓ ; ਸੇਵਕ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੮-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

O king of mortals, know that your palaces and wise servants shall be of no use in the end.

ਸਰਪਰ ਵੀਛੁੜਣਾ ; ਮੋਹੇ ਪਛੁਤਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (੫੪੮-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

You shall certainly have to separate yourself from them, and their attachment shall make you feel regret.

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਭੂਲਾ ; ਕਹਾ ਅਸਥਿਤਿ ਪਾਈਐ ॥ (੫੪੮-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Beholding the phantom city, you have gone astray; how can you now find stability?

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਆਨ ਰਚਨਾ ; ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (੫੪੮-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Absorbed in things other than Almighty's Name (Naam), this human life is wasted in vain.

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੂਝੈ ; ਨਹ ਕਾਂਮ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੇ ॥ (੫੪੮-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Indulging in egotistical actions, your thirst is not quenched. Your desires are not fulfilled, and you do not attain spiritual wisdom.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ; ਕੇਤਿਆ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੩॥ (੫੪੮-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, without Almighty's Name (Naam), so many have departed with regret. ||3||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੋ ; ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੮-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Showering His blessings, Almighty has made me His own.

ਭੁਜਾ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (੫੪੮-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Grasping me by the arm, He has pulled me out of the mud, and He has blessed me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ; ਸਗਲ ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ (੫੪੮-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Worshipping Almighty in the Saadh Sangat, all my sins and sufferings are burnt away.

ਮਹਾ ਧਰਮ , ਸੁ ਦਾਨ ਕਿਰਿਆ ; ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਸੇ ਚਲੇ ॥ (੫੪੮-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

This is the greatest religion, and the best act of charity; this alone shall go along with you.

ਰਸਨਾ ਅਰਾਧੈ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ॥ (੫੪੮-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

My tongue chants in adoration the Name of the One Master; my mind and body are drenched in Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਸੋ ਸਰਬ ਗੁਣ ਪਰਬੀਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥ (੫੪੮-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, whoever Almighty unites with Himself, is filled with all virtues. ||4||6||9||

ਬਿਹਾਗੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ; ਮਹਲਾ ੪ (੫੪੮-੧੧)

Vaar of Bihaagraa, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੪੮-੧੧)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੪੮-੧੨)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (੫੪੮-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Serving the Guru, peace is obtained; do not search for peace anywhere else.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਭੇਦੀਐ ; ਸਦਾ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥ (੫੪੮-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The soul is pierced by Guru's Shabad. Almighty dwells ever with the soul.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ (੫੪੮-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, they alone obtain Almighty's Name (Naam), who are blessed by Almighty with His Glance of Grace. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੪੮-੧੩)

Third Mahl:

ਸਿਫਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸ ਹੈ ; ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਸੋ ਖਰਚੈ ਖਾਇ ॥ (੫੪੮-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The treasure of Almighty's Praise is such a blessed gift; he alone obtains it to spend, unto whom Almighty bestows it.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ; ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੫੪੮-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru, it does not come to hand; all have grown weary of performing religious rituals.

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖ ਜਗਤੁ ਧਨਹੀਣੁ ਹੈ ; ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿ ਖਾਇ ॥੨॥ (੫੪੮-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the self-willed manmukhs of the world lack this wealth; when they are hungry in the next world, what will they have to eat there? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੪੮-੧੫)

Pauree:

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ; ਸਭ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੫੪੮-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

All are Yours, and You belong to all. You created all.

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ; ਤੂ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੪੮-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

You are pervading within all - all concentrate on You.

ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਇਹਿ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੫੪੮-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

You accept the meditation of those who are pleasing to Your Mind.

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਸਭਿ ਕਰਨਿ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (੫੪੮-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Whatever pleases Almighty happens; all act as You cause them to act.

ਸਲਾਹਿਹੁ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ;
ਜੋ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਕੀ , ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ (੫੪੮-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Praise Almighty, the greatest of all; He preserves the honor of the Saints. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੪੮-੧੮)
Salok, Third Mahl:

ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ; ਜਗਿ ਜੀਤਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੫੪੮-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, the spiritually wise one has conquered all others.

ਨਾਮੇ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਹੈ ; ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (੫੪੮-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Through the Name, his affairs are brought to perfection; whatever happens is by His Will.

ਗੁਰਮਤਿ , ਮਤਿ ਅਚਲੁ ਹੈ ; ਚਲਾਇ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (ਅਚੱਲੁ ਬੋਲੋ) (੫੪੮-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Through Guru's Teaching, his mind is held steady; no one can make him waver.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ; ਕਾਰਜੁ ਸੁਹਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (੫੪੮-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Almighty makes His devotee His own, and his affairs are adjusted.

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ; ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (੫੪੯-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
The self-willed manmukhs have been led astray from the very beginning; within them lurks greed, avarice and ego.

ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ; ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੪੯-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Their nights and days pass in argument, and they do not contemplate Guru's Shabad (Gurbani).

ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਹਿਰਿ ਲਈ ; ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (੫੪੯-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
The Creator has taken away their subtle intellect, and all their speech is corrupt.

ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ;
ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (ਅਗਿਆਨੁ ਬੋਲੋ) (੫੪੯-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
No matter what they are given, they are not satisfied; within them is desire, and the great darkness of ignorance.

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲਹੁ ਤੁਟੀਆ ਭਲੀ ;
ਜਿਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (੫੪੯-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮ: ੩)

Guru Nanak says, it is right to break with the self-willed manmukhs; to them, the love of Maya is sweet. ||1||

ਮ: ੩ ॥ (੫੪੯-੪)

Third Mahl:

ਤਿਨ੍ ਭਉ ਸੰਸਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (੫੪੯-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮ: ੩)

What can fear and doubt do to those, who have given their heads to the Creator, and to the True Guru?

ਧੁਰਿ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ; ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ (੫੪੯-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮ: ੩)

He who has preserved honor from the beginning of time, He shall preserve their honor as well.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੫੪੯-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮ: ੩)

Meeting their Beloved, they find peace; they contemplate the Shabad.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਿਆ ; ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (੫੪੯-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮ: ੩)

Guru Nanak says, I serve the Giver of Peace; He Himself is the Assessor. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੪੯-੬)

Pauree:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ; ਤੂ ਸਭਨਾ ਰਾਸਿ ॥ (੫੪੯-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮ: ੩)

All beings are Yours; You are the wealth of all.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮਿਲੈ ;
ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥ (੫੪੯-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮ: ੩)

One unto whom You give, obtains everything; there is no one else to rival You.

ਤੂ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ; ਹਰਿ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੫੪੯-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮ: ੩)

You alone are the Great Giver of all; I offer my prayer unto You, Almighty.

ਜਿਸ ਦੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਸ ਦੀ ਤੂ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ; ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (੫੪੯-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
One with whom You are pleased, is accepted by You; how blessed is such a person!

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਚੋਜੁ ਵਰਤਦਾ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਧੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (੫੪੯-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Your wondrous play is pervading everywhere. I place my pain and pleasure before You. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੪੯-੯)
Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਭਾਵਦੇ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥ (੫੪੯-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
The Gurmukhs are pleasing to the True Almighty; they are judged to be true in the True Court.

ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥ (੫੪੯-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
The minds of such friends are filled with bliss, as they contemplate on Guru's Shabad.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ; ਚਾਨਣੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (੫੪੯-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
They enshrine the Shabad within their hearts; their pain is dispelled, and the Creator blesses them with the Divine Light of ultimate knowledge.

ਨਾਨਕ , ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਖਸੀ ; ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (੫੪੯-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, the Savior Almighty shall save them, and shower them with His Mercy. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੪੯-੧੧)
Third Mahl:

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਭੈ ਰਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੫੪੯-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Serve the Guru, and wait upon Him; as you work, maintain the Fear of Almighty.

ਜੇਹਾ ਸੇਵੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ; ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ (੫੪੯-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
As you serve Him, you will become like Him, as you walk according to His Will.

ਨਾਨਕ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪਿ ਹੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੨॥ (੫੪੯-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, He Himself is everything; there is no other place to go. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੪੯-੧੨)

Pauree:

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ; ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੫੪੯-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

You alone know Your greatness and there is no one else is as great as You.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ; ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਹੋਈ ॥(੫੪੯-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

If there were some other rival as great as You, then I would speak of him. You alone are as great as You are.

ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ (੫੪੯-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One who serves You obtains peace; who else can imitate the greatness of such a blessed person?

ਤੂ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ;
ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ , ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ (੫੪੯-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

You are all-powerful to destroy and create, Dear Great Giver; with palms pressed together, all stand begging before You.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ , ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ; ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ;
ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ , ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥ (੫੪੯-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

I see none as great as You, Dear Great Giver; You give in charity to the beings of all the continents, worlds, solar systems, nether regions and universes. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੪੯-੧੬)

Salok, Third Mahl:

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ; ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ (੫੪੯-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

O mind, you have no faith, and you have not embraced love for Almighty;

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ; ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (੫੪੯-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

you do not enjoy the sublime taste of Guru's Shabad (Gurbani) therefore what Praises of Almighty will you stubborn-mindedly sing?

ਨਾਨਕ , ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ;
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੫੪੯-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, his coming alone is approved, who, as Gurmukh, merges into the True Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੪੯-੧੮)

Third Mahl:

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ; ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ (੫੪੯-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The fool does not understand his own self; he annoys others with his speech.

ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ , ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ; ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ (੫੪੯-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

His underlying nature does not leave him; separated from Almighty, he suffers cruel blows.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ; ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ (੫੪੯-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Through the fear of the True Guru, he has not changed and reformed himself, so that he might merge in the lap of Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (੫੫੦-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Night and day, his doubts never stop; without Guru's Shabad (Gurbani), he suffers in pain.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ; ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ (੫੫੦-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Sexual desire, anger and greed are so powerful within him; he passes his life constantly entangled in worldly affairs.

ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ; ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ (੫੫੦-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

His feet, hands, eyes and ears are exhausted; his days are numbered, and his death is immanent.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ; ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ (੫੫੦-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The True Name does not seem sweet to him - the Name by which the nine treasures are obtained.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ; ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ (੫੫੦-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

But if he remains dead while yet alive, then by so dying, he truly lives; thus, he attains liberation.

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ; ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ (੫੫੦-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

But if he is not blessed with such pre-ordained karma, then without this karma, what can he obtain?

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ; ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ (੫੫੦-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Meditate in remembrance on Guru's Shabad, you fool; through the Shabad, you shall obtain salvation and wisdom.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ; ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ (੫੫੦-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he alone finds the True Guru, who eliminates self-pride from within. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੦-੫)

Pauree:

ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ **(ਗੱਲੈ ਬੋਲੋ)** (੫੫੦-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One whose consciousness is filled with my Master; why should he feel anxious about anything?

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ; **(ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ , ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ (੫੫੦-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Almighty is the Giver of Peace, Almighty of all things; why would we turn our faces away from His meditation, even for a moment, or an instant?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ , ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ;
ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ , ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ (੫੫੦-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One who concentrates on Almighty obtains all pleasures and comforts; let us go each and every day, to sit in the Saints' Society.

ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ;
ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ (੫੫੦-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

All the pain, hunger, and disease of Almighty's servant are eradicated; the bonds of the humble beings are torn away.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ , ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ;
ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ , ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ (੫੫੦-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

By Almighty's Grace, one becomes Almighty's devotee; beholding the face of Almighty's humble devotee, the whole world is saved and carried across. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੦-੯)

Salok, Third Mahl:

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੫੫੦-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Let that tongue, which has not tasted Almighty's Name (Naam), be burnt.

ਨਾਨਕ , ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ (੫੫੦-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one whose mind is filled with Almighty's Name (Naam), his tongue savors Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੦-੧੦)

Third Mahl:

ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (੫੫੦-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Let that tongue, which has forgotten Almighty's Name (Naam), be burnt.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ (੫੫੦-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the tongue of the Gurmukh chants Almighty's Name, and loves Almighty's Name (Naam). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੦-੧੨)

Pauree:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (੫੫੦-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself is the Master, the servant and the devotee; Almighty Himself is the Cause of causes.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ; ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੫੫੦-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself beholds, and He Himself rejoices. As He wills, so does He enjoin us.

ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ; ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ (੫੫੦-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Almighty places some on the Path, and Almighty leads others into the wilderness.

ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ; ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥ (੫੫੦-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Almighty is the True Master; True is His justice. He arranges and beholds all His plays.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ; ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥ (੫੫੦-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says that with Guru's Grace, one is able to sings the Praises of the True Almighty’s Virtues. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੦-੧੫)

Salok, Third Mahl:

ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ (੫੫੦-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

How rare is the dervish, the Saintly renunciate, who understands renunciation.

ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ; ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ (੫੫੦-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Cursed is the life, and cursed are the clothes, of one who wanders around, begging from door to door.

ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥ (੫੫੦-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

But, if he abandons hope and anxiety, and as Gurmukh receives the Name as his charity,

ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ; ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ (੫੫੦-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

then Guru Nanak washes his feet, and is a sacrifice to him. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੦-੧੭)

Third Mahl:

ਨਾਨਕ , ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ , ਫਲੁ ; ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ (੫੫੦-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, there is one tree of this physical body with two fruits of joy and sorrow and a flower of deeds (karma); two birds of subtle (sukshem) body and causal (karan) body are perched upon it.

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ; ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ (੫੫੦-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Within the three bodies (physical, subtle and causal) the real-self (Atma) resides as the lifeform which is not seen coming or going; which has no wings of desires.

ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ; ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (੫੫੦-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Although one enjoys so many pleasures (evil desires), while the real-self (Atma) remains in painless state.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ; ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)(੫੫੦-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says that, only those are imbued with the subtle essence of the fruit of Almighty's Name, who bears the True Insignia of Almighty's Grace with noble past deeds. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੦-੧੯)

Pauree:

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ; ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ (੫੫੦-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the field, and He Himself is the farmer. He Himself grows and grinds the corn.

ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ , ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ; ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥ (੫੫੦-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself cooks it, He Himself puts the food in the dishes, and He Himself sits down to eat.

ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ; ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ (੫੫੧-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the water, He Himself gives the tooth-pick, and He Himself offers the mouthwash.

ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ; ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ (ਸੱਦਿ ਬੋਲੋ) (੫੫੧-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself calls and seats the congregation, and He Himself bids them goodbye.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ; ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥ (੫੫੧-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One whom Almighty Himself blesses with His Mercy; Almighty causes him to walk according to His Will. ||6||

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੧-੨)

Salok, Third Mahl:

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ; ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ (੫੫੧-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Rituals and religions are all just entanglements; bad and good are bound up with them.

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ; ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ (੫੫੧-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Those things done for the sake of children and spouse, in ego and attachment, are just more bonds.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵਰੀ ; ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ (੫੫੧-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Wherever I look, there I see the noose of attachment to Maya.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ (੫੫੧-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, without the True Name, the world is engrossed in blind entanglements. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (੫੫੧-੪)
Fourth Mahl:

ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (੫੫੧-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
The blind receive the Divine Light, when they merge with the Will of the True Guru.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ; ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (੫੫੧-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
They break their bonds, and dwell in Truth, and the darkness of ignorance is dispelled.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ; ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ (੫੫੧-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
They see that everything belongs to the One who created and fashioned the body.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ; ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ (੫੫੧-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
Guru Nanak seeks the Sanctuary of the Creator ; the Creator preserves his honor. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੧-੬)
Pauree:

ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ;
ਤਦਹੁ ਪੁਛਿ ਨ ਸੇਵਕੁ ਬੀਆ ॥ (੫੫੧-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
When the Creator, sitting all by Himself, created the Universe, he did not consult with any of His servants;

ਤਦਹੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ; ਜਾਂ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ (੫੫੧-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
so what can anyone take, and what can anyone give, when He did not create any other like Himself?

ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ; ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ (੫੫੧-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)
Then, after fashioning the world, the Creator blessed all with His blessings.

ਆਪੇ ਸੇਵ ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ (੫੫੧-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

He Himself instructs us in His service, and as Gurmukh, we drink in His Ambrosial Nectar.

ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ , ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਕਰੈ ਸੁ ਥੀਆ ॥੭॥ (੫੫੧-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

He Himself is formless, and He Himself is formed; whatever He Himself does, comes to pass. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੧-੯)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾਚਾ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੫੫੧-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs serve Almighty forever; night and day, they are steeped in the Love of the True Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ; ਅਰਧਿ ਉਰਧਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (੫੫੧-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

They are in bliss forever, singing the Glorious Praises of the True Almighty; in this world and in the next, they keep Him clasped to their hearts.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ; ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (੫੫੧-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Their Beloved dwells deep within; the Creator pre-ordained this destiny.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (੫੫੧-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, He blends them into Himself; He Himself showers His Mercy upon them. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੧-੧੨)

Third Mahl:

ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾਈਐ ; ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (੫੫੧-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

By merely talking and speaking, He is not found. Night and day, sing His Glorious Praises continually.

ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (੫੫੧-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Without His Merciful Grace, no one finds Him; many have died barking and bewailing.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ; ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੫੧-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

When the mind and body are saturated with Guru's Shabad, Almighty Himself comes to dwell in his mind.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ; ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (੫੫੧-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, by His Grace, He is found; He unites us in His Union. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੧-੧੪)

Pauree:

ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ; ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ (੫੫੧-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the Vedas, the Puraanas and all the Shaastras; He Himself chants them, and He Himself is pleased.

ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ; ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (੫੫੧-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself sits down to worship, and He Himself creates the world.

ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ;
ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (੫੫੧-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is a householder, and He Himself is a renunciate; He Himself utters the Unutterable.

ਆਪੇ ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ; ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ (੫੫੧-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is all goodness, and He Himself causes us to act; He Himself remains detached.

ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥ (੫੫੧-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself grants pleasure and pain; the Creator Himself bestows His gifts. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੧-੧੭)

Salok, Third Mahl:

ਸੇਖਾ , ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛਡਿ ਤੂ ; ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (੫੫੧-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

O Sheikh, abandon your cruel nature; live in the Fear of Almighty and give up your madness.

ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ; ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥ (੫੫੧-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Through the Fear of the Guru, many have been saved; in this fear, find the Fearless Almighty.

ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ; ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੫੧-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Pierce your stone heart with Guru's Shabad (Gurbani); let peace and tranquility come to abide in your mind.

ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ (੫੫੧-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

If good deeds are done in this state of peace, they are approved by the Master.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾਇ ॥੧॥ (੫੫੧-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through sexual desire and anger, no one has ever found Almighty, go, and ask any wise man. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੧-੧੯)

Third Mahl:

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੫੨-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukh is emotionally attached to Maya; he has no love for Almighty's Name (Naam).

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ; ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥ (੫੫੨-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He practices falsehood, gathers in falsehood, and makes falsehood his sustenance.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ; ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ (੫੫੨-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He collects the poisonous wealth of Maya, and then dies; in the end, it is all reduced to ashes.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ; ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (੫੫੨-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He practices religious rituals, purity and austere self-discipline, but within, there is greed and evil desires.

ਨਾਨਕ , ਜਿ ਮਨਮੁਖੁ ਕਮਾਵੈ ;
ਸੁ ਥਾਇ ਨਾ ਪਵੈ ਦਰਗਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (੫੫੨-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, whatever the self-willed manmukh does, is not acceptable; in Almighty's Court, he is dishonored. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੨-੩)

Pauree:

ਆਪੇ ਖਾਣੀ ਆਪੇ ਬਾਣੀ ; ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ (੫੫੨-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself created the four sources of creation, and He Himself fashioned speech; He Himself formed the worlds and solar systems.

ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ; ਆਪੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ (੫੫੨-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the ocean, and He Himself is the sea; He Himself puts the pearls in it.

ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ (੫੫੨-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

By His Grace, Almighty enables the Gurmukh to find these pearls.

ਆਪੇ ਭਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ; ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥ (੫੫੨-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the terrifying worldly ocean, and He Himself is the boat; He Himself is the boatman, and He Himself ferries us across.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥ (੫੫੨-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The Creator Himself acts, and causes us to act; no one else can equal You, Almighty. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੨-੬)

Salok, Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ; ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (੫੫੨-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Fruitful is service to the True Guru, if one does so with a sincere mind.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੫੨-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The treasure of Almighty's Name (Naam), is obtained, and the mind comes to be free of anxiety.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ; ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ (੫੫੨-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The pains of birth and death are eradicated, and the mind is rid of egotism and self-conceit.

ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ; ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (੫੫੨-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One achieves the ultimate state, and remains absorbed in the True Almighty.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ (੫੫੨-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the True Guru comes and meets those who have such pre-ordained destiny. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੨-੯)
Third Mahl:

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ; ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੫੫੨-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
The True Guru is imbued with Almighty's Name (Naam); He is the boat in this Dark Age of Kali Yuga.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਵੈ ; ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (੫੫੨-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
One who becomes Gurmukh crosses over; the True Almighty dwells within him.

ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ; ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੫੫੨-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
He remembers Almighty's Name (Naam), he gathers in Almighty's Name (Naam), and he obtains honor through Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (੫੫੨-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak has found the True Guru; by His Grace, the Name is obtained. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੨-੧੧)
Pauree:

ਆਪੇ ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ; ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥ (੫੫੨-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
He Himself is the Paras (a stone which converts metal to gold), He Himself is the metal, and He Himself is transformed into gold.

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਹੀ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ (੫੫੨-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
He Himself is the Master, He Himself is the servant, and He Himself is the Destroyer of sins.

ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ; ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥ (੫੫੨-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
He Himself enjoys every heart; Master (Almighty) Himself is the basis of all illusion.

ਆਪਿ ਬਿਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ; ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥ (੫੫੨-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)
He Himself is the discerning one, and He Himself is the Knower of all; He Himself breaks the bonds of the Gurmukhs.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ , ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ;
ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥ (ਵੱਡਨੁ ਬੋਲੋ) (੫੫੨-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Servant Guru Nanak is not satisfied by merely praising You, Dear Creator (Almighty); You are the Great Giver of peace. ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੪ ॥ (੫੫੨-੧੪)

Salok, Fourth Mahl:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ; ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (੫੫੨-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Without serving the True Guru, the deeds which are done are only chains binding the soul.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ;
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (੫੫੨-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Without serving the True Guru, they find no place of rest. They die, only to be born again, they continue to come and go.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ; ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੫੨-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Without serving the True Guru, their speech is insipid. They do not enshrine Almighty's Name (Naam), in the mind.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ;
ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (੫੫੨-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, without serving the True Guru, they are bound and gagged, and beaten in the City of Death; they depart with blackened faces. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੨-੧੬)

Third Mahl:

ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੫੨-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Some wait upon and serve the True Guru; they embrace love for Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ; ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥(੫੫੨-੧੭,ਬਿਹਾਗੜਾ,ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, they reform their lives, and redeem their generations as well. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੨-੧੮)

Pauree:

ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ , ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ; (ਪਾੱਧਾ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ , ਆਣੇ ॥ (੫੫੨-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the school, He Himself is the teacher, and He Himself brings the students to be taught.

ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ (੫੫੨-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the father, He Himself is the mother, and He Himself makes the children wise.

ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ , ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ; ਇਕ ਥੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਇਆਣੇ ॥ (੫੫੨-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

In one place, He teaches them to read and understand everything, while in another place, He Himself makes them ignorant.

ਇਕਨਾ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ; ਜਾ ਆਪਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣੇ ॥ (੫੫੨-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Some, You summon to the Mansion of Your Presence within, when they are pleasing to Your Mind, Dear True Almighty.

ਜਿਨਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ;
ਸੇ ਜਨ ਸਚੀ ਦਰਗਹਿ ਜਾਣੇ ॥੧੧॥ (੫੫੩-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

That Gurmukh, whom You have blessed with greatness - that humble being is known in Your True Court. ||11||

ਸਲੋਕੁ , ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ (ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (੫੫੩-੨)

Salok, Mardaanaa:
Prologue: Guru Nanak Dev Ji uttered the following Shabad while answering Bhai Mardana Ji's question.

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਕਾਮੁ ਮਦੁ ; ਮਨੂਆ ਪੀਵਣਹਾਰੁ ॥ (ਪੀਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (੫੫੩-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

The Dark Age of Kali Yuga is the vessel, filled with the wine of sexual desire; the mind is the drunkard.

ਕ੍ਰੋਧ ਕਟੋਰੀ ਮੋਹਿ ਭਰੀ ; ਪੀਲਾਵਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (੫੫੩-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

Anger is the cup, filled with worldly attachment, and egotism is the server.

ਮਜਲਸ ਕੂੜੇ ਲਬ ਕੀ ; ਪੀ ਪੀ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੫੫੩-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
Drinking too much in the company of falsehood greed for worldly possessions, one is ruined.

ਕਰਣੀ ਲਾਹਣਿ ਸਤੁ ਗੁੜੁ ; ਸਚੁ ਸਰਾ ਕਰਿ , ਸਾਰੁ ॥ (੫੫੩-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
So let good deeds be your distillery, and Truth your molasses; in this way, make the most excellent wine of Truth.

ਗੁਣ ਮੰਡੇ ਕਰਿ ਸੀਲੁ ਘਿਉ ; ਸਰਮੁ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ (੫੫੩-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
Make virtue your bread, good conduct the ghee, and modesty the superior food to eat.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਨਕਾ ; ਖਾਧੈ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੧॥ (੫੫੩-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
As Gurmukh, these are obtained, Guru Nanak says; partaking of them, one's sins depart. ||1||

ਮਰਦਾਨਾ ੧ ॥ (ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (੫੫੩-੫)
Mardaanaa:

ਕਾਇਆ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ; ਮਜਲਸ , ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਧਾਤੁ ॥ (੫੫੩-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
The human body is the vat, self-pride is the wine, and desire is the company of drinking buddies.

ਮਨਸਾ ਕਟੋਰੀ ਕੂੜਿ ਭਰੀ ; ਪੀਲਾਏ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (੫੫੩-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
The cup of the mind's longing is overflowing with falsehood, and the Messenger of Death is the cup-bearer.

ਇਤੁ ਮਦਿ ਪੀਤੈ ਨਾਨਕਾ ; ਬਹੁਤੇ ਖਟੀਅਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (੫੫੩-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
Drinking in this wine, Guru Nanak says, one takes on countless sins and evil desires.

ਗਿਆਨੁ ਗੁੜੁ , ਸਾਲਾਹ ਮੰਡੇ ; ਭਉ ਮਾਸੁ ਆਹਾਰੁ ॥ (੫੫੩-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
So make spiritual wisdom your molasses, the Praise of Almighty your bread, and the Fear of Almighty the meat you eat.

ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ (੫੫੩-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
Guru Nanak says, this is the true food; let the True Name be your only Support. ||2||

ਕਾਂਯਾਂ ਲਾਹਣਿ ਆਪੁ ਮਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਿਸ ਕੀ ਧਾਰ ॥ (ਕਾਂਇਆਂ ਬੋਲੋ) (੫੫੩-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)
If the human body is the vat, and self-realization is the wine, then a stream of Ambrosial Nectar is produced.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲਾਪੁ ਹੋਇ ;
ਲਿਵ ਕਟੋਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ , ਪੀ ਪੀ ਕਟਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ (੫੫੩-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

Meeting with the Society of the Saints, the cup of Almighty's Love is filled with this Ambrosial Nectar; drinking it in, one's evil desires and sins are wiped away. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੩-੯)

Pauree:

ਆਪੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬਾ ; ਆਪੇ ਖਟ ਦਰਸਨ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (੫੫੩-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

He Himself is the angelic being, the heavenly herald, and the celestial singer. He Himself is the one who explains the six schools of philosophy.

ਆਪੇ ਸਿਵ ਸੰਕਰ ਮਹੇਸਾ ;
ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ **(ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)** (੫੫੩-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

He Himself is the liberator (Shiv), the Master of the Universe (Shankar) and the manifestation of divine form (Mahaysh); He Himself is the Gurmukh, who speaks the Unspoken Speech.

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਆਪੇ ਭੋਗੀ ; ਆਪੇ ਸੰਨਿਆਸੀ ਫਿਰੈ ਬਿਬਾਣੀ ॥ (੫੫੩-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

He Himself is the Yogi, He Himself is the Sensual Enjoyer, and He Himself is the ascetic (Sannyaase), wandering through the wilderness.

ਆਪੈ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ , ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ;
ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣੀ ॥ (੫੫੩-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

He discusses with Himself, and He teaches Himself; He Himself is discrete, graceful and wise.

ਆਪਣਾ ਚੋਜੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ;
ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਜਾਣੀ ॥੧੨॥ (੫੫੩-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਰਦਾਨਾ)

Staging His own play, He Himself watches it; He Himself is the Knower of all beings. ||12||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੩-੧੨)

Salok, Third Mahl:

ਏਹਾ ਸੰਧਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥(੫੫੩-੧੨,ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

That evening prayer alone is acceptable, which brings Almighty to my consciousness.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਵੈ ॥ (੫੫੩-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Love for Almighty wells up within me, and my attachment to Maya is burnt away.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ;
ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ , ਸੰਧਿਆ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੫੩-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, duality is conquered, and the mind becomes stable; I have made contemplative meditation my evening prayer.

ਨਾਨਕ ਸੰਧਿਆ ਕਰੈ ਮਨਮੁਖੀ , ਜੀਉ ਨ ਟਿਕੈ ;
ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ (੫੫੩-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the self-willed manmukh may recite his evening prayers, but his mind is not centered on it; through birth and death, he is ruined. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੩-੧੪)

Third Mahl:

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ; ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੫੩-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

I wandered over the whole world, crying out, "Love, O Love!", but my thirst was not quenched.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮੇਰੀ ਪਿਆਸ ਗਈ ;
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਆਇ ॥੨॥ (੫੫੩-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meeting the True Guru, my desires are satisfied; I found my Beloved, when I returned to my own home. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੩-੧੬)

Pauree:

ਆਪੇ ਤੰਤੁ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਸੁ ਭਇਆ ॥ (੫੫੩-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the supreme essence, He Himself is the essence of all. He Himself is the Master, and He Himself is the servant.

ਆਪੇ ਦਸ ਅਠ ਵਰਨ ਉਪਾਇਅਨੁ ;
ਆਪਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਆਪਿ ਰਾਜੁ ਲਇਆ ॥ (੫੫੩-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself created the people of the eighteen castes; Almighty Himself acquired His domain.

ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ; ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਦਇਆ ॥ (੫੫੩-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself kills, and He Himself redeems; He Himself, in His Kindness, forgives us. He is infallible

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲੈ ਕਬ ਹੀ ; ਸਭੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਸਚੁ ਥਿਆ ॥ (੫੫੩-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He never errs; the justice of the True Almighty is totally True.

ਆਪੇ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ॥੧੩॥ (੫੫੩-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Those whom Almighty Himself blesses realisation through a Guru's Sermons have their duality and illusion depart from within. ||13||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੫ ॥ (੫੫੩-੧੯)

Salok, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਤੈ ਤਨਿ ਉਡੈ ਖੇਹ ॥ (੫੫੩-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

That body, which does not remember Almighty's Name in meditation in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, shall be reduced to dust.

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ; ਨਾਨਕ , ਫਿਟੁ ਅਲੂਣੀ ਦੇਹ ॥੧॥ (੫੫੩-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Cursed and insipid is that body, Guru Nanak says, which does not know the One who created it. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (੫੫੪-੧)

Fifth Mahl:

ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ; ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਗੁਪਾਲ ॥ (੫੫੪-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Let the Lotus Feet of Almighty abide within your heart, and with your tongue, chant Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ; ਤਿਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਪਾਲਿ ॥੨॥ (੫੫੪-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, remember Almighty, and nurture this body. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੪-੨)

Pauree:

ਆਪੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਕਰਤਾ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (੫੫੪-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

The Creator Himself is the sixty-eight sacred places of pilgrimage; He Himself takes the cleansing bath in them.

ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਵਰਤੈ ਸ੍ਵਾਮੀ ; ਆਪਿ ਜਪਾਇਹਿ ਨਾਮੁ ॥ (ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੋ) (੫੫੪-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He Himself practices austere self-discipline; Master (Almighty) Himself causes us to chant His Name.

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ; ਆਪਿ ਕਰੈ ਸਭੁ ਦਾਨੁ ॥ (੫੫੪-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

He Himself becomes merciful to us; the Destroyer of fear Himself gives in charity to all.

ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ; ਸੋ ਸਦ ਹੀ ਦਰਗਹਿ ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ (੫੫੪-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

One whom He has enlightened and made Gurmukh, ever obtains honor in His Court.

ਜਿਸ ਦੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ; ਸੋ ਸਚਾ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧੪॥ (੫੫੪-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੫)

One whose honor Master (Almighty) has preserved, comes to know the True Almighty. ||14||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੪-੫)

Salok, Third Mahl:

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਗੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ; ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੫੫੪-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without meeting the True Guru, the world is blind, and it does blind deeds.

ਸਬਦੈ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਵਈ ; ਜਿਤੁ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੫੪-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

It does not focus its consciousness on Guru's Shabad (Gurbani), which would bring peace to abide in the mind.

ਤਾਮਸਿ ਲਗਾ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ; ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਲਤੁ ਬਿਹਾਇ ॥ (੫੫੪-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Always afflicted with the dark passions of low energy, it wanders around, passing its days and nights burning.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (੫੫੪-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Whatever pleases Him, comes to pass; no one has any say in this. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੪-੭)

Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਇਆ ; ਕਾਰੀ ਏਹ ਕਰੇਹੁ ॥ (੫੫੪-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The True Guru has commanded us to do this:

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ਕੈ ; ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮਾਲੇਹੁ ॥ (੫੫੪-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

through the Guru's Gate, remember the Master (Almighty).

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਹੈ ;
ਭਰਮੈ ਕੇ ਛਉੜ ਕਟਿ ਕੈ , ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਧਰੇਹੁ ॥ (੫੫੪-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Master (Almighty) is ever-present. He tears away the veil of doubt, and installs His Light within the mind.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ; ਦਾਰੂ ਏਹੁ ਲਾਏਹੁ ॥ (੫੫੪-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Almighty's Name (Naam) is Ambrosial Nectar, take this healing medicine!

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਰਖਹੁ ; ਸੰਜਮੁ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ॥ (੫੫੪-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Enshrine the Will of the True Guru in your consciousness, and make the True Almighty's Love your self-discipline.

ਨਾਨਕ , ਐਥੈ ਸੁਖੈ ਅੰਦਰਿ ਰਖਸੀ ;
ਅਗੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥ (੫੫੪-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, you shall be kept in peace here, and hereafter, you shall celebrate with Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੪-੧੦)

Pauree:

ਆਪੇ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਬਣਸਪਤਿ ; (ਬਣੱਸਪਤਿ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਏ ॥ (੫੫੪-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the vast variety of Nature, and He Himself makes it bear fruit.

ਆਪੇ ਮਾਲੀ ਆਪਿ ਸਭੁ ਸਿੰਚੈ ; ਆਪੇ ਹੀ ਮੁਹਿ ਪਾਏ ॥ (੫੫੪-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the Gardener, He Himself irrigates all the plants, and He Himself puts them in His mouth.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ਦਿਵਾਏ ॥ (੫੫੪-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the Creator, and He Himself is the Enjoyer; He Himself gives, and causes others to give.

ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਖਾ ; ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (੫੫੪-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is the Master, and He Himself is the Protector; He Himself is permeating and pervading everywhere.

ਜਨੁ ਨਾਨਕ , ਵਡਿਆਈ ਆਖੈ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਏ ॥੧੫॥ (੫੫੪-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Servant Guru Nanak speaks of the greatness of Almighty, the Creator, who has no greed at all. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੪-੧੩)

Salok, Third Mahl:

ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ; ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥ (੫੫੪-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One person brings a full bottle, and another fills his cup.

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ; ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ (੫੫੪-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Drinking of any type of alcoholic drinks (such as wine, beer, etc), his intelligence departs, and madness enters his mind;

ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣਈ ; ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ (੫੫੪-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

he cannot distinguish between his own and others, and he is struck down by his Master.

ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (੫੫੪-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Drinking it, he forgets his Master, and he is punished in Almighty's Court.

ਝੂਠਾ ਮਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ; ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ (੫੫੪-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Do not drink the false wine at all, if it is in your power.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ (੫੫੪-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the True Guru comes and meets the mortal; by His Grace, one obtains the True Wine.

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ; ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ (੫੫੪-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He shall dwell forever in the Love of Master (Almighty), and obtain a seat in the Mansion of His Presence. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੪-੧੭)

Third Mahl:

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (੫੫੪-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

When this world comes to understand, it remains dead while yet alive.

ਜਾ ਤਿਨ੍ਹਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ; ਜਗਾਏ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (੫੫੪-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

When Almighty puts him to sleep, he remains asleep; when He wakes him up, he regains consciousness.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ (੫੫੪-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, when Almighty casts His Glance of Grace, He causes him to meet the True Guru.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (੫੫੪-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, remain dead while yet alive, and you shall not have to die again. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੪-੧੯)

Pauree:

ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ; ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥(੫੫੪-੧੯,ਬਿਹਾਗੜਾ,ਮਃ ੩)

By His doing, everything happens; what does He care for anyone else?

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ; ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥ (੫੫੪-੧੯,ਬਿਹਾਗੜਾ,ਮਃ ੩)

Dear Almighty, everyone eats whatever You give - all are subservient to You.

ਜਿ ਤੁਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥ (੫੫੫-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One who praises You obtains everything; You bestow Your Mercy upon him, Dear Pure Almighty.

ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ , ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥ (੫੫੫-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He alone is a true banker and trader, who loads the merchandise of the wealth of the Your Name, Dear Almighty.

ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥ (੫੫੫-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Dear Saints, let everyone praise Almighty, who has destroyed the pile of the love of duality. ||16||

ਸਲੋਕ ॥ (੫੫੫-੩)

Salok:

ਕਬੀਰਾ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ; ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (੫੫੫-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir, the world is dying - dying to death, but no one knows how to truly die.

ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (੫੫੫-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whoever dies, let him die such a death, that he does not have to die again. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੫-੪)

Third Mahl:

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ; ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ (੫੫੫-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

What do I know? How will I die? What sort of death will it be?

ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ (੫੫੫-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

If I do not forget Master (Almighty) from my mind, then my death will be easy.

ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ; ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (੫੫੫-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The world is terrified of death; everyone longs to live.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ (੫੫੫-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, one who dies while yet alive, understands Almighty’s Will.

ਨਾਨਕ , ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ; ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (੫੫੫-੬,ਬਿਹਾਗੜਾ,ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one who dies such a death, lives forever. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੫-੭)

Pauree:

ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਾ ਆਪਣਾਂ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਵੈ ॥ (੫੫੫-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

When Master (Almighty) Himself becomes merciful, Almighty Himself causes His Name to be chanted.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ; ਆਪਣਾਂ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ (੫੫੫-੮,ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself causes us to meet the True Guru, and blesses us with peace. His servant is pleasing to Almighty.

ਆਪਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ;
ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ (੫੫੫-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself preserves the honor of His servants; He causes others to fall at the feet of His devotees.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ; ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥(੫੫੫-੯,ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The Righteous Judge (Dharm-raj) is a creation of Almighty; he does not approach the humble servant of Almighty.

ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ , ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥ (੫੫੫-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One who is dear to Almighty, is dear to all; so many others come and go in vain. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੫-੧੦)

Salok, Third Mahl:

ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ; ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੫੫੫-੧੦,ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

The entire world roams around, chanting Almighty's Name (Naam), but Almighty cannot be obtained like this.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ; ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (੫੫੫-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He is inaccessible, unfathomable and so very great; He is unweighable, and cannot be weighed.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ; ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ (੫੫੫-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

No one can evaluate Him; He cannot be purchased at any price.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿਆ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੫੫-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Shabad, His mystery is known; in this way, He comes to dwell in the mind.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (੫੫੫-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, He Himself is infinite; by Guru's Grace, He is known to be permeating and pervading everywhere.

ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ; ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ (੫੫੫-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself comes to blend, and having blended, remains blended. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੫-੧੪)

Third Mahl:

ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (੫੫੫-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

O my soul, this is the wealth of Almighty’s Name (Naam); through it, comes peace, forever and ever.

ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ; ਲਾਹਾ ਸਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥ (੫੫੫-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

It never brings any loss; through it, one earns profits forever.

ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ (੫੫੫-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Eating and spending it, it never decreases; He continues to give, forever and ever.

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੫੫-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One who has no skepticism at all never suffers humiliation.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (੫੫੫-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukh obtains Almighty’s Name (Naam), when Almighty bestows His Glance of Grace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੫-੧੬)

Pauree:

ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ; ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ (੫੫੫-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is deep within all hearts, and He Himself is outside them.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥ (੫੫੫-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is prevailing unmanifest, and He Himself is manifest.

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ; ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾ ਹਰਿ ॥ (੫੫੫-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

For thirty-six ages (38,880,000 years), He created the darkness, abiding in the void.

ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ; ਆਪੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ (੫੫੫-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

There were no Vedas, Puraanas or Shaastras there; only Almighty Himself existed.

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ; ਆਪਿ ਸਭਦੂ ਹੀ , ਬਾਹਰਿ ॥ (ਸਭ-ਦੂ ਬੋਲੋ) (੫੫੫-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself sat in the absolute trance, withdrawn from everything.

ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮॥ (੫੫੫-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Only He Himself knows His state; He Himself is the unfathomable ocean. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੫-੧੯)

Salok, Third Mahl:

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ; ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥ (੫੫੫-੧੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

In egotism, the world is dead; it dies and dies, again and again.

ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ , ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ (੫੫੬-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

As long as there is breath in the body, he does not remember Almighty; what will he do in the world hereafter?

ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ ਹੋਇ ; ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ , ਕਮਾਇ ॥ (੫੫੬-੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

One who remembers Almighty is a spiritual teacher; the ignorant one acts blindly.

ਨਾਨਕ , ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ; ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥ (੫੫੬-੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, whatever one does in this world, determines what he shall receive in the world hereafter. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੬-੨)

Third Mahl:

ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ; ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੫੬-੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

From the very beginning, it has been the Will of Master (Almighty), that He cannot be remembered without the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥(੫੫੬-੩,ਬਿਹਾਗੜਾ,ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, he realizes that Almighty is permeating and pervading deep within him; he remains forever absorbed in Almighty's Love.

ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ; ਦੰਮੁ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (੫੫੬-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

With each and every breath, he constantly remembers Almighty in meditation; not a single breath passes in vain.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ; ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ (੫੫੬-੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

His fears of birth and death depart, and he obtains the honored state of eternal life.

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸਨੋ ਦੇਇ ;
ਜਿਸਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (੫੫੬-੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, He bestows this rank upon that mortal, upon whom He showers His Mercy. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੬-੬)

Pauree:

ਆਪੇ ਦਾਨਾਂ ਬੀਨਿਆ ; ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾਂ ॥ (੫੫੬-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is all-wise and all-knowing; He Himself is supreme.

ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ; ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾਂ ॥ (੫੫੬-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself reveals His form, and He Himself enjoins us to His meditation.

ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾਂ ॥ (੫੫੬-੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself poses as a silent sage, and He Himself speaks spiritual wisdom.

ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ; ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ (੫੫੬-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He does not seem bitter to anyone; He is pleasing to all.

ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ; ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੯॥ (੫੫੬-੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

His Praises cannot be described; forever and ever, I am a sacrifice to Him. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (੫੫੬-੮)

Salok, First Mahl:

ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥ (੫੫੬-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

In this Dark Age of Kali Yuga, Guru Nanak says, the demons have taken birth.

ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ; ਜੋਰੂ ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥ (੫੫੬-੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

The son is a demon, and the daughter is a demon; the wife is the chief of the demons. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (੫੫੬-੯)

First Mahl:

ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ; ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥ (੫੫੬-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

The Hindus have forgotten the Primal Almighty; they are going the wrong way.

ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ; ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂਹੀ ॥
ਅੰਧੇ ਗੁੰਗੇ ; ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (੫੫੬-੯, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

As Naarad instructed them, they are worshipping idols. They are blind and mute, the blindest of the blind.

ਪਾਥਰੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ; ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (੫੫੬-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

The ignorant fools pick up stones and worship them.

ਓਹਿ ਜਾ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ; ਤੁਮ ਕਹਾ ਤਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ **(ਤਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (੫੫੬-੧੦, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

But when those stones themselves sink, who will carry you across? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੬-੧੧)

Pauree:

ਸਭੁ ਕਿਹੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ; ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (੫੫੬-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

Everything is in Your power; You are the True King.

ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ; ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੫੬-੧੧, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

The devotees are imbued with the Love of the One Almighty; they have perfect faith in Him.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ; ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥ (ਰੱਜਿ ਰੱਜਿ ਬੋਲੋ) (੫੫੬-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

Almighty's Name (Naam) is the ambrosial food; His humble servants eat their fill.

ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ; ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ (੫੫੬-੧੨, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

All treasures are obtained by remembering Almighty and this is the true profit in life.

ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥ (੫੫੬-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੧)

The Saints are very dear to the Supreme Creator Almighty, Guru Nanak says; Almighty is unapproachable and unfathomable. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੬-੧੩)

Salok, Third Mahl:

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ (੫੫੬-੧੩, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Everything comes by Almighty's Command, and everything goes by Almighty's Command as well.

ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ; ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (੫੫੬-੧੪, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

If some fool believes that he is the creator, he is blind, and acts in blindness.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (੫੫੬-੧੪,ਬਿਹਾਗੜਾ,ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukh understands the Almighty's Command; Almighty showers His Mercy upon him. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੫੬-੧੫)

Third Mahl:

ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ; ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੫੫੬-੧੫, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He alone is a Yogi, and he alone finds the Way, who, as Gurmukh, obtains Almighty's Name (Naam).

ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ; ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੫੬-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

In the body-village of that Yogi are all blessings; this Yoga is not obtained by outward show.

ਨਾਨਕ , ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ; ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (੫੫੬-੧੬, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, such a Yogi is very rare; Almighty is manifest in his heart. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੫੬-੧੭)

Pauree:

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ; ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (੫੫੬-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself created the creatures, and He Himself supports them.

ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ; ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (੫੫੬-੧੭, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself is seen to be subtle, and He Himself is obvious.

ਆਪਿ ਇਕਾਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ; ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (੫੫੬-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

He Himself remains a solitary recluse, and He Himself has a huge family.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ; ਸੰਤਾ ਰੇਨਾਰੁ ॥ (੫੫੬-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak asks for the gift of the dust of the feet of the Saints of Almighty.

ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ;
ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ **(ਦੇਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (੫੫੬-੧੮, ਬਿਹਾਗੜਾ, ਮਃ ੩)

I cannot see any other Giver; You alone are the Giver, Dear Almighty. ||21||1|| Sudh||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੫੭-੧)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (੫੫੭-੩)

Raag Wadahans, First Mahl, First House:
Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji came back to Talwandi and sat on Tej Bhan Sandhu's (Bhai Bala Ji's father) well, upon receiving the news Mata Tripta came and said 'Dear Son, come back and abandon this attire'. Guru Ji uttered the following Shabad pertaining to Mata Tripta Ji's proposition and humbly prays before Almighty.

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ; ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੫੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

To the addict, there is nothing like the drug; to the fish, there is nothing else like water.

ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ; ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੫੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Those who are attuned to their Master, everyone is pleasing to them. ||1||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ , ਘੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ;
ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੫੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice, cut apart into pieces, a sacrifice to Your Name, Dear Master. ||1||Pause||

ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (੫੫੭-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty is the fruitful tree; His Name is ambrosial nectar.

ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ; ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ (੫੫੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Those who drink it in are satisfied; I am a sacrifice to them. ||2||

ਮੈ ਕੀ , ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ; ਵਸਹਿ , ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ (੫੫੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

You are not visible to me, although You dwell with everyone.

ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ; ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ , ਪਾਲਿ ॥੩॥ (੫੫੭-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

How can the thirst of the thirsty be quenched, with that wall between me and the pond? ||3||

ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ; ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ (੫੫੭-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak is Your merchant; You, Dear Master, are my merchandise.

ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ; ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥ (੫੫੭-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

My mind is cleansed of doubt, only when I praise You, and pray to You. ||4||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੫੭-੮)

Wadahans, First Mahl:

ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ; ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ (੫੫੭-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The virtuous bride enjoys her Husband Almighty; why does the unworthy one cry out?

ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ; ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ (੫੫੭-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

If she were to become virtuous, then she too could enjoy her Husband Almighty. ||1||

ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ; ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੫੫੭-੯,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

My Husband Almighty is loving and lifeful; why should the soul-bride enjoy anyone else? ||1||Pause||

ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ; ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ (੫੫੭-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

If the soul-bride does good deeds, and strings them on the thread of her mind,

ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ; ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ (੫੫੭-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

she obtains the jewel, which cannot be purchased for any price, strung upon the thread of her consciousness. ||2||

ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ , ਨ ਜੁਲਾਂ ; ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ (੫੫੭-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I ask, but do not follow the way shown to me; still, I claim to have reached my destination.

ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ; ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ (੫੫੭-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I do not speak with You, Dear my Husband Almighty; how then can I come to have a place in Your home? ||3||

ਨਾਨਕ , ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (੫੫੭-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, without the One Almighty, there is no other at all.

ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ; ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥ (੫੫੭-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

If the soul-bride remains attached to You, then she shall enjoy her Husband Almighty. ||4||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (੫੫੭-੧੩)

Wadahans, First Mahl, Second House:

ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ; ਭੈਣੇ , ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ **(ਮੋਰੀਂ ਬੋਲੋ)** (੫੫੭-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The peacocks are singing so sweetly, O sister; the rainy season of Saawan has come.

ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ , ਜੇਵਡਾ ; ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ , ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ (੫੫੭-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Your beauteous eyes are like a string of charms, fascinating and enticing the soul-bride.

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ; ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ (੫੫੭-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I would cut myself into pieces for the Your Sight (Darshan); I am a sacrifice to Your Name.

ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ; ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ (੫੫੭-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I take pride in You; without You, what could I be proud of?

ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ; ਪਲੰਘ ਸਿਉ , ਮੁੰਧੇ ; ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ (੫੫੭-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

So smash your bracelets along with your bed, O soul-bride, and break your arms, along with the arms of your couch.

ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ (੫੫੭-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In spite of all the decorations which you have made, O soul-bride, your Husband Almighty is enjoying someone else.

ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ; ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ (੫੫੮-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

You don't have the bracelets of gold, nor the good crystal jewelry; you haven't dealt with the true jeweller.

ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ; ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ (੫੫੮-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Those arms, which do not embrace the neck of the Husband Almighty, burn in anguish.

ਸਭਿ ਸਹੀਆ , ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ; ਹਉ ਦਾਧੀ , ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ (੫੫੮-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

All my companions have gone to enjoy their Husband Almighty; which door should I, the wretched one, go to?

ਅੰਮਾਲੀ , ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ; ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ (੫੫੮-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

O friend, I may look very attractive, but I am not pleasing to my Husband Almighty at all.

ਮਾਠਿ , ਗੁੰਦਾਈਂ ਪਟੀਆ ; ਭਰੀਐ ; ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ (੫੫੮-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I have woven my hair into lovely braids, and saturated their partings with vermillion;

ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ; ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (੫੫੮-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

but when I go before Him, I am not accepted, and I die, suffering in anguish.

ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ; ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ (੫੫੮-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I weep; the whole world weeps; even the birds of the forest weep with me.

ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ; ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ (੫੫੮-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The only thing which doesn't weep is my body's sense of separateness, which has separated me from my Almighty.

ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ; ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ (੫੫੮-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In a dream, He came, and went away again; I cried so many tears.

ਆਇ ਨ ਸਕਾ , ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ; ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ (੫੫੮-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I can't come to You, O my Beloved, and I can't send anyone to You.

ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ; ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ (੫੫੮-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Come to me, O blessed sleep; perhaps I will see my Husband Almighty again.

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ (੫੫੮-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

One who brings me a message from my Master, says Guru Nanak, what shall I give to Him?

ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ , ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ; ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ (੫੫੮-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Cutting off my head, I give it to Him to sit upon; without my head, I shall still serve Him.

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ , ਜੀਅੜਾ ਨ ਦੀਜੈ ;
ਜਾ ਸਹੁ ਭਇਆ ਵਿਡਾਣਾ ॥੧॥੩॥ (੫੫੮-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Why haven't I died? Why hasn't my life just ended? My Husband Almighty has become a stranger to me. ||1||3||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (੫੫੮-੯)

Wadahans, Third Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੫੮-੯)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ; ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੫੮-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

When the mind is filthy, everything is filthy; by washing the body, the mind is not cleaned.

ਇਹ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (੫੫੮-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

This world is deluded by doubt; how rare are those who understand this. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (੫੫੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, recite continuously the One Name.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋਕਉ ; ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੫੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru has given me this treasure. ||1||Pause||

ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ; ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ (੫੫੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Even if one learns the Yogic postures of the Siddhas, and holds his sexual energy in check,

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (੫੫੮-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

still, the filth of the mind is not removed, and the filth of egotism is not eliminated. ||2||

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ , ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ; ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥(੫੫੮-੧੨,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

This mind is not controlled by any other discipline, except the Sanctuary of the True Guru.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ (੫੫੮-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, one is transformed beyond description. ||3||

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ (੫੫੮-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Prays Guru Nanak, one who dies upon meeting the True Guru, shall be rejuvenated through Guru's Shabad.

ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ (੫੫੮-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The filth of his attachment and possessiveness shall depart, and his mind shall become pure. ||4||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੫੮-੧੫)

Wadahans, Third Mahl:

ਨਦਰੀ , ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ; ਨਦਰੀ , ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ (੫੫੮-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By His Grace, one serves the True Guru; by His Grace, service is performed.

ਨਦਰੀ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ; ਨਦਰੀ , ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (੫੫੮-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By His grace, this mind is controlled, and by His Grace, it becomes pure. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (੫੫੮-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, think of the True Almighty.

ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(੫੫੮-੧੬,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Think of the One Almighty, and you shall obtain peace; you shall never suffer in sorrow again. ||1||Pause||

ਨਦਰੀ , ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ; ਨਦਰੀ , ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੫੮-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By His Grace, one dies while yet alive, and by His Grace, Guru's Shabad (Gurbani) is enshrined in the mind.

ਨਦਰੀ , ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ; ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (੫੫੮-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By His Grace, one understands the Hukam of Almighty's Command, and by His Command, one merges into Almighty. ||2||

ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ; ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ (੫੫੮-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

That tongue, which does not savor the sublime essence of Almighty - may that tongue be burned off!

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦੇ ਲਗਿ ਰਹੀ ; ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ (੫੫੮-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

It remains attached to other pleasures, and through the love of duality, it suffers in pain. ||3||

ਸਭਨਾ ਨਦਰਿ ਏਕ ਹੈ ; ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥ (੫੫੮-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The One Almighty grants His Grace to all; He Himself makes distinctions.

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥ (੫੫੮-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meeting the True Guru, the fruits are obtained, and one is blessed with the Glorious Greatness of Almighty's Name (Naam). ||4||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੫੯-੧)

Wadahans, Third Mahl:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (੫੫੯-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Emotional attachment to Maya is darkness; without the Guru, there is no wisdom.

ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ; ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ (੫੫੯-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who are attached to Guru's Shabad (Gurbani) understand; duality has ruined the people. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (੫੫੯-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, through Guru's Teaching, do good deeds.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ; ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੫੯-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Dwell forever and ever upon Almighty, and you shall find the gate of salvation. ||1||Pause||

ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ਤਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (੫੫੯-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty alone is the treasure of virtue; He Himself gives, and then one receives.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (੫੫੯-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without the Name, all are separated from Almighty; through Guru's Shabad, one meets Almighty. ||2||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ; ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥ (੫੫੯-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Acting in ego, they lose, and nothing comes into their hands.

ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (੫੫੯-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meeting the True Guru, they find Truth, and merge into the True Name. ||3||

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ; ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ (੫੫੯-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Hope and desire abide in this body, but Almighty's Light shines within as well.

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥ (੫੫੯-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the self-willed manmukhs remain in bondage; the Gurmukhs are liberated. ||4||3||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੫੯-੭)

Wadahans, Third Mahl:

ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੫੫੯-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The faces of the obedient soul-brides are radiant forever; through the Guru, they are peacefully poised.

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (੫੫੯-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They enjoy their Husband Almighty constantly, eradicating their ego from within. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੫੫੯-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, concentrate on Almighty's Name (Naam).

ਸਤਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ; ਹਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)**(੫੫੯-੮,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru has led me to understand Almighty. ||1||Pause||

ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ; ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (੫੫੯-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The abandoned brides cry out in their suffering; they do not attain the Mansion of Almighty's Presence.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ; ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (੫੫੯-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In the love of duality, they appear so ugly; they suffer in pain as they go to the world beyond. ||2||

ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇ ॥ (੫੫੯-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The virtuous soul-bride constantly chants the Praises of Almighty's Virtues; she enshrines Almighty's Name (Naam), within her heart.

ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ; ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ (ਅਉਗਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ) (੫੫੯-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The unvirtuous woman suffers, and cries out in pain. ||3||

ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ , ਏਕੁ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੫੯-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The One Master is the Husband Almighty of all; His Praises cannot be expressed.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ; ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾਇ ॥੪॥੪॥ (੫੫੯-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, He has separated some from Himself, while others are to His Name. ||4||4||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੫੯-੧੨)

Wadahans, Third Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ (੫੫੯-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam) is always sweet to me; through Guru's Shabad, I come to taste it.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ (੫੫੯-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Guru's Bani, I am merged in peace and poise; the Dear Almighty is enshrined in the mind. ||1||

ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (੫੫੯-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty, showing His Mercy, has caused me to meet the True Guru.

ਪੂਰੈ ਸਤਗੁਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੫੯-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through the Perfect True Guru, I concentrate on Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮੈ , ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥ (੫੫੯-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through Brahma, the hymns of the Vedas were revealed, but the love of Maya spread.

ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ , ਵਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ;
ਤਾਮਸੁ , ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥ (੫੫੯-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The wise one, Shiva, remains absorbed in himself, but he is engrossed in dark passions and excessive egotism. ||2||

ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ; ਕਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੫੫੯-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Vishnu is always busy reincarnating himself - who will save the world?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ (੫੫੯-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs are imbued with spiritual wisdom in this age; they are rid of the darkness of worldly attachment. ||3||

ਸਤਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੫੫੯-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, one is emancipated; the Gurmukh crosses over the worldly ocean.

ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੫੯-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The detached renunciates are imbued with the True Name; they attain the gate of salvation. ||4||

ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ; ਸਭਨਾ ਕਰੇ , ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (੫੫੯-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The One True Almighty is pervading and permeating everywhere; He cherishes everyone.

ਨਾਨਕ , ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ;
ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥ (੫੫੯-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the One Almighty, I do not know any other; He is the Merciful Master of all. ||5||5||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੫੯-੧੯)

Wadahans, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ; ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (੫੫੯-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh practices true self-discipline, and attains the essence of wisdom.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ (੫੫੯-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh concentrates on the True Almighty. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (੫੬੦-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As Gurmukh, O my mind, remember Almighty's Name (Naam).

ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ; ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੦-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

It shall stand by you always, and go with you. ||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ; ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (੫੬੦-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Almighty is the social status and honor of the Gurmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (੫੬੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Within the Gurmukh, is Almighty, his friend and helper. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਹੋਇ ॥ (੫੬੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He alone becomes Gurmukh, whom Almighty so blesses.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (੫੬੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He Himself blesses the Gurmukh with greatness. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (੫੬੦-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh lives the True Shabad, and practices good deeds.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥ (੫੬੦-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh, Guru Nanak says, emancipates his family and relations. ||4||6||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੬੦-੪)

Wadahans, Third Mahl:

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ ਲਗੀ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੫੬੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

My tongue is intuitively attracted to the taste of Almighty.

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (੫੬੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

My mind is satisfied, meditating on Almighty's Name (Naam). ||1||

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ , ਵੀਚਾਰੀ ॥ (੫੬੦-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Lasting peace is obtained, contemplating the Shabad, the True Word of Almighty.

ਆਪਣੇ ਸਤਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ; ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੦-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am forever a sacrifice to my True Guru. ||1||Pause||

ਅਖੀ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੫੬੦-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

My eyes are content, lovingly focused on the One Almighty.

ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥ (੫੬੦-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

My mind is content, having forsaken the love of duality. ||2||

ਦੇਹ ਸਰੀਰਿ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ; ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (੫੬੦-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The frame of my body is at peace, through the Shabad, and Almighty's Name (Naam).

ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ; ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (੫੬੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The fragrance of Almighty's Name (Naam) permeates my heart. ||3||

ਨਾਨਕ ; ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥ (੫੬੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one who has such great destiny written upon his forehead,

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥੭॥ (੫੬੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

through the Guru's Shabad (Gurbani), easily and intuitively becomes free of desire. ||4||7||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੬੦-੮)

Wadahans, Third Mahl:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੫੬੦-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

From the Perfect Guru, Almighty's Name (Naam) is obtained.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੫੬੦-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through the Shabad, the True Word of Almighty, one merges in the True Almighty. ||1||

ਏ ਮਨ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂ ਪਾਇ ॥ (੫੬੦-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my soul, obtain the treasure of Almighty's Name (Naam),

ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੦-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

by submitting to the Will of your Guru. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਵਿਚਹੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (੫੬੦-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Shabad, filth is washed away from within.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (੫੬੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Pure Naam comes to abide within the mind. ||2||

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ; ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੫੬੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Deluded by doubt, the world wanders around.

ਮਰਿ ਜਨਮੈ ; ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ (੫੬੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

It dies, and is born again, and is ruined by the Messenger of Death. ||3||

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੬੦-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, very fortunate are those who concentrate on Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥ (੫੬੦-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, they enshrine the Name within their minds. ||4||8||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੬੦-੧੨)

Wadahans, Third Mahl:

ਹਉਮੈ , ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ; ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥ (੫੬੦-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Ego is opposed to Almighty's Name (Naam); the two do not dwell in the same place.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ; ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (੫੬੦-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In egotism, selfless service cannot be performed, and so the soul goes unfulfilled. ||1||

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (੫੬੦-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, think of Almighty, and practice Guru's Shabad.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੦-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

If you submit to Almighty's Command (Hukam), then you shall obtain Almighty; only then will your ego depart from within. ||Pause||

ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ; ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (੫੬੦-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Egotism is within all bodies; through egotism, we come to be born.

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (੫੬੦-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Egotism is total darkness; in egotism, no one can understand anything. ||2||

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥ (੫੬੦-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In egotism, meditation cannot be performed, and Almighty's Command cannot be understood.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ; ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (੫੬੦-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In egotism, the soul is in bondage, and Almighty's Name (Naam), does not come to abide in the mind. ||3||

ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਹਉਮੈ ਗਈ ;
ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੬੦-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meeting with the True Guru, egotism is eliminated, and then, the True Almighty comes to dwell in the mind||

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ; ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥੧੨॥ (੫੬੦-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One starts practicing truth, abides in truth and by serving the True One gets absorbed in Him. ||4||9||12||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (੫੬੦-੧੮)

Wadahans, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੬੦-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੇਜ ਏਕ ; ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ॥ (੫੬੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

There is one bed, and One Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਰਾਵੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੧॥ (੫੬੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The Gurmukh enjoys Almighty, the ocean of peace. ||1||

ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ; ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥ (੫੬੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
My mind longs to meet my Beloved Almighty.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੧-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
The Perfect Guru leads me to meet my Beloved; I sacrifice my mind and body to my Guru. ||1||Pause||

ਮੈ , ਅਵਗਣ ਭਰਪੂਰਿ ; ਸਰੀਰੇ ॥ (੫੬੧-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
My body is over-flowing with demerits;

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ; ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥੨॥ (੫੬੧-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
how can I meet my Perfect Beloved? ||2||

ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੬੧-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
The virtuous ones obtain my Beloved;

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ; ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥੩॥ (੫੬੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
I do not have these virtues. How can I meet Him, O my mother? ||3||

ਹਉ ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ; ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (੫੬੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
I am so tired of making all these various efforts.

ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ; ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥ (੫੬੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
Please protect Guru Nanak, the meek one, O my Almighty. ||4||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੬੧-੪)
Wadahans, Fourth Mahl:

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ; ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (੫੬੧-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
My Almighty is so beautiful. I do not know His worth.

ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥ (੫੬੧-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)
Abandoning my Almighty, I have become entangled in duality. ||1||

ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ; ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ ॥ (੫੬੧-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

How can I meet with my Husband? I don't know.

ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ , ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ;
ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੧-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

She who pleases her Husband Almighty is an obedient soul-bride. She meets with her Husband Almighty, she is so wise. ||1||Pause||

ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ; ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾਵਾ ॥ (੫੬੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I am filled with faults; how can I attain my Husband Almighty?

ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ; ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥ (੫੬੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

You have many loves, but I am not in Your thoughts, O my Husband Almighty. ||2||

ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ; ਸਾ ਭਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥ (੫੬੧-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

She who enjoys her Husband Almighty, is the good soul-bride.

ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ; ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥ (੫੬੧-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I don't have these virtues; what can I, the discarded bride, do? ||3||

ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ; ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ (੫੬੧-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The soul-bride continually, constantly enjoys her Husband Almighty.

ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ; ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥ (ਕਰਮ-ਹੀਣ ਬੋਲੋ) (੫੬੧-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I have no good fortune; will He ever hold me close in His embrace? ||4||

ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ; ਹਉ ਅਉਗੁਣਿਆਰਾ ॥ (੫੬੧-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

You, Dear Husband Almighty, are meritorious, while I am without merit.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ; ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥ (੫੬੧-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I am worthless; please forgive Guru Nanak, the meek. ||5||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (੫੬੧-੧੦)

Wadahans, Fourth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੬੧-੧੦)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥ (੫੬੧-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Within my mind there is such a great yearning; how will I attain the Almighty's Sight (Darshan)?

ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਗੁਰੈ ; ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥ (੫੬੧-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I go and ask my True Guru; with the Guru's advice, I shall teach my foolish mind.

ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ (੫੬੧-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The foolish mind is instructed in Guru's Shabad, and concentrates forever on Almighty.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ (੫੬੧-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, one who is blessed with the Mercy of my Beloved, focuses his consciousness on Almighty's Feet. ||1||

ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ; ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥ (੫੬੧-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I dress myself in all sorts of robes for my Husband, so that my True Almighty will be pleased.

ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ; ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥ (੫੬੧-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

But my Beloved Husband Almighty does not even cast a glance in my direction; how can I be consoled?

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ;
ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੬੧-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

For His sake, I adorn myself with adornments, but my Husband is imbued with the love of another.

ਨਾਨਕ , ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ॥੨॥ (੫੬੧-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, blessed, blessed, blessed is that soul-bride, who enjoys her True, Sublime Husband Almighty. ||2||

ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾਗ ਸੁਹਾਗਣਿ ;
ਤੁਸੀ ਕਿਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ (੫੬੧-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I go and ask the fortunate, obedient soul-bride, "How did you attain Him, your Husband who is my Almighty?"

ਮੈ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ; ਮੈ ਛੋਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ॥(੫੬੧-੧੬,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

She answers, "My True Husband blessed me with His Mercy; I abandoned the distinction between mine and yours.

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ; ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ ॥(੫੬੧-੧੭,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੪)

Dedicate everything, mind, body and soul, to Almighty; this is the Path to meet Him, O sister."

ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ; ਨਾਨਕ , ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ ॥੩॥(੫੬੧-੧੮,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

If her Almighty gazes upon her with favor, Guru Nanak says, her light merges into the Light. ||3||

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ; ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥ (੫੬੧-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I dedicate my mind and body to the one who brings me a message from my Almighty.

ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ; ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾਂ ॥ (੫੬੧-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I wave the fan over him every day, serve him and carry water for him.

ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ; ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ (੫੬੧-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Constantly and continuously, I serve Almighty’s humble servant, who recites to me Almighty’s sermon.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥੪॥(੫੬੨-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Hail, hail unto the Guru, the Guru, the Perfect True Guru, who fulfills Guru Nanak's heart's desires. ||4||

ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ; ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ (੫੬੨-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, let me meet the Guru, my best friend; meeting Him, I meditate on Almighty’s Name.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ , ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂਛਾਂ ;
ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥ (ਪ੬੨-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I seek Almighty's sermon from the Guru, the True Guru; joining with Him, I sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ; ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ ॥ (ਪ੬੨-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Each and every day, forever, I sing Almighty's Praises; my mind lives by hearing Your Name.

ਨਾਨਕ , ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ॥੫॥ (ਪ੬੨-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, that moment when I forget my Master, at that moment, my soul dies. ||5||

ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ; ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥ (ਪ੬੨-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Everyone longs to see Almighty, but he alone sees Him, whom Almighty causes to see Him.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ; ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ (ਪ੬੨-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

One upon whom my Beloved bestows His Glance of Grace, cherishes Almighty forever.

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ;
ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ ॥ (ਪ੬੨-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He alone cherishes Almighty forever and ever, who meets my Perfect True Guru.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿਜਨ ਹਰਿ , ਇਕੇ ਹੋਏ ; (ਹਰਿ-ਜਨ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਜਪਿ , ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥੬॥੧॥੩॥ (ਪ੬੨-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, Almighty's humble servant and Almighty become One; meditating on Almighty, he blends with Almighty. ||6||1||3||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (ਪ੬੨-੮)

Wadahans, Fifth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (ਪ੬੨-੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਤਿ ਊਚਾ ; ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (ਪ੬੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
His Darbaar, His Court, is the most lofty and exalted.

ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ; ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (ਪ੬੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
It has no end or limitations.

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ; ਲਖ ਧਾਵੈ ॥ (ਪ੬੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Millions, millions, tens of millions seek,

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ; ਤਾ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (ਪ੬੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
but they cannot find even a tiny bit of His Mansion. ||1||

ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੬੨-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
What is that auspicious moment, when Almighty is met? ||1||Pause||

ਲਾਖ ਭਗਤ ; ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥ (ਪ੬੨-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Tens of thousands of devotees remembers Him in adoration.

ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ; ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥ (ਪ੬੨-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Tens of thousands of ascetics practice austere discipline.

ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ; ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥ (ਪ੬੨-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Tens of thousands of Yogis practice Yoga.

ਲਾਖ ਭੋਗੀਸਰ ; ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥ (ਪ੬੨-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Tens of thousands of pleasure seekers seek pleasure. ||2||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ; ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥ (ਪ੬੨-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
He dwells in each and every heart, but only a few know this.

ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ; ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥ (ਪ੬੨-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Is there any friend who can rip apart the screen of separation?

ਕਰਉ ਜਤਨ ; ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (ਮਿਹਰ-ਵਾਨਾ ਬੋਲੋ) (ਪ੬੨-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I can only make the effort, if Almighty is merciful to me.

ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ; ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥ (੫੬੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I sacrifice my body and soul to Him. ||3||

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ; ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ (੫੬੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

After wandering around for so long, I have finally come to the Saints;

ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ; ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (੫੬੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

all of my pains and doubts have been eradicated.

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥ (੫੬੨-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Almighty summoned me to the Mansion of His Presence, and blessed me with the Ambrosial Nectar of His Name.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥ (੫੬੨-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, my Almighty is lofty and exalted. ||4||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੬੨-੧੫)

Wadahans, Fifth Mahl:

ਧਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ; ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ (੫੬੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Blessed is that time, when His Sight (Darshan) is given;

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ (੫੬੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to the feet of the True Guru. ||1||

ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (੫੬੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

You are the Giver of souls, O my Beloved Almighty.

ਮਨੁ ਜੀਵੈ ; ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੨-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

My mind lives by contemplating on Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (੫੬੨-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

True is Your Mantra, Ambrosial is the Bani of Your Word.

ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ (ਪ੬੨-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Cooling and soothing is Your Presence, all-knowing is Your gaze. ||2||

ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ; ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (ਪ੬੨-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
True is Your Command; You sit upon the eternal throne.

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ (ਪ੬੨-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
My eternal Almighty does not come or go. ||3||

ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ; ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥ (ਪ੬੨-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
You are the Merciful Master; I am Your humble servant.

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ; ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥ (ਪ੬੨-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, Almighty and Master is totally permeating and pervading everywhere. ||4||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਪ੬੨-੧੯)
Wadahans, Fifth Mahl:

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ (ਪ੬੨-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
You are infinite - only a few know this.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (ਪ੬੨-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
By Guru's Grace, some come to understand You through Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (ਪ੬੨-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Your servant offers this prayer, Dear Beloved:

ਜਪਿ ਜੀਵਾ ; ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੬੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I live by meditating on Your Feet, Almighty. ||1||Pause||

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (ਪ੬੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
O my Merciful and Almighty, Dear Great Giver,

ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ; ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥ (ਪ੬੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
he alone knows You, whom You so bless. ||2||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (ਪ੬੩-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Forever and ever, I am a sacrifice to You.

ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ; ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ (ਪ੬੩-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Here and hereafter, I seek Your Protection. ||3||

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ; ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥ (ਪ੬੩-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I am without virtue; I know none of Your Glorious Virtues.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ , ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (ਪ੬੩-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, seeing the Holy Saint, my mind is imbued with You. ||4||3||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਃ ੫ ॥ (ਪ੬੩-੩)
Wadahans, Fifth Mahl:

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ॥ (ਪ੬੩-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Almighty is perfect - He is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ; ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥ (ਪ੬੩-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
He blesses us with the gift of the dust of the feet of the Saints. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (ਪ੬੩-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Bless me with Your Grace, Almighty, Dear Merciful to the meek.

ਤੇਰੀ ਓਟ ; ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੬੩-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I seek Your Protection, Dear Perfect Almighty, Sustainer of the World. ||1||Pause||

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (ਪ੬੩-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
He is totally pervading and permeating the water, the land and the sky.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ; ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥੨॥ (ਪ੬੩-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Almighty is near at hand, not far away. ||2||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਧਿਆਏ ॥ (ਪ੬੩-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
One whom He blesses with His Grace, concentrates on Him.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ (ਪ੬੩-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Eight Pehar (1 pehar =3 hours) means twenty-four hours a day, he sings the Praises of Almighty's Virtues. ||3||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ (ਪ੬੩-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

He cherishes and sustains all beings and creatures.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥ (ਪ੬੩-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty's Door. ||4||4||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਪ੬੩-੭)

Wadahans, Fifth Mahl:

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (ਪ੬੩-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

You are the Great Giver, the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (ਪ੬੩-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Almighty, the Perfect Master, is permeating and pervading in all. ||1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (ਪ੬੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

The Name of my Beloved Almighty is my only support.

ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ; ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੬੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I live by hearing, continually hearing Your Name. ||1||Pause||

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥ (ਪ੬੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I seek Your Sanctuary, O my Perfect True Guru.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ; ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥ (ਪ੬੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

My mind is purified by the dust of the Saints. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (ਪ੬੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I have enshrined His Lotus Feet within my heart.

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ (ਪ੬੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I am a sacrifice to Your Sight (Darshan). ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (ਪ੬੩-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Show mercy unto me, that I may sing Your Virtues Praises.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥ (ਪ੬੩-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, chanting Almighty's Name (Naam), I obtain peace. ||4||5||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਪ੬੩-੧੧)
Wadahans, Fifth Mahl:

ਸਾਧਸੰਗ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ (ਪ੬੩-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, drink in the Ambrosial Nectar of Almighty.

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ; ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥ (ਪ੬੩-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
The soul does not die, nor does it ever waste away. ||1||

ਵਡਭਾਗੀ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ (ਪ੬੩-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
By great good fortune, one meets the Perfect Guru.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੬੩-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
By Guru's Grace, one concentrates on Almighty. ||1||Pause||

ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ; ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ (ਪ੬੩-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Almighty is the jewel, the pearl, the gem, the diamond.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ; ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ (ਪ੬੩-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Meditating, meditating in remembrance on Almighty, I am in ecstasy. ||2||

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥ (ਪ੬੩-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Wherever I look, I see the Sanctuary of the Holy.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥ (ਪ੬੩-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Singing the Praises of Almighty's Virtues, my soul becomes pure. ||3||

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Within each and every heart, dwells my Master.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥ (ਪੰਨਾ-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, one obtains Almighty's Name (Naam), when Almighty bestows His Mercy. ||4||6||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੪)
Wadahans, Fifth Mahl:

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Do not forget me, Dear Almighty, Merciful to the meek.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I seek Your Sanctuary, Dear Perfect, Compassionate Almighty. ||1||Pause||

ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ; ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Wherever You come to mind, that place is blessed.

ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ; ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥੧॥ (ਪੰਨਾ-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
The moment I forget You, I am stricken with regret. ||1||

ਤੇਰੇ ਜੀਅ ; ਤੂ ਸਦ ਹੀ ਸਾਥੀ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
All beings are Yours; You are their constant companion.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ; ਕਢੁ , ਦੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ (ਪੰਨਾ-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Please, give me Your hand, and pull me up out of this worldly ocean. ||2||

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ; ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਆ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Coming and going are by Your Will.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ; ਤਿਸੁ ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੩॥ (ਪੰਨਾ-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
One whom You save is not afflicted by suffering. ||3||

ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰਿ ॥ (ਪੰਨਾ-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
You are the One and only Master; there is no other.

ਬਿਨਉ ਕਰੈ ; ਨਾਨਕੁ ਕਰ ਜੋਰਿ ॥੪॥੭॥ (ਪ੬੩-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak offers this prayer with his palms pressed together. ||4||7||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਃ ੫ ॥ (ਪ੬੩-੧੯)

Wadahans, Fifth Mahl:

ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ; ਤਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (ਪ੬੩-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

When You allow Yourself to be known, then we know You.

ਤੇਰਾ ਦੀਆ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ (ਪ੬੩-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

We chant Your Name, which You have given to us. ||1||

ਤੂ ਅਚਰਜੁ ; ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੬੩-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

You are wonderful! Your creative potency is amazing! ||1||Pause||

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ; ਆਪੇ ਕਰਣਾ ॥ (ਪ੬੪-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

You Yourself are the Cause of causes, You Yourself are the Creator.

ਹੁਕਮੇ ਜੰਮਣੁ ; ਹੁਕਮੇ ਮਰਣਾ ॥੨॥ (ਪ੬੪-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

By Your Will, we are born, and by Your Will, we die. ||2||

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ; ਮਨ ਤਨ ਆਧਾਰੀ ॥ (ਪ੬੪-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Your Name is the Support of our mind and body.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ; ਬਖਸੀਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥੮॥ (ਪ੬੪-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, I am Your slave with by Your blessing. ||3||8||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (ਪ੬੪-੩)

Wadahans, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (ਪ੬੪-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ; ਹਉ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (੫੬੪-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Deep within me, there is a longing to meet my Beloved; how can I attain my Perfect Guru?

ਜੇ ਸਉ ਖੇਲ ਖੇਲਾਈਐ ਬਾਲਕੁ ; ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਖੀਰੇ ॥ (੫੬੪-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Even though a baby may play hundreds of games, he cannot survive without milk.

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਭੁਖ , ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਮਾਲੀ ; ਜੇ ਸਉ ਭੋਜਨ ਮੈ ਨੀਰੇ ॥ (੫੬੪-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

The hunger within me is not satisfied, O my friend, even though I am served hundreds of dishes.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ; ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥(੫੬੪-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

My mind and body are filled with love for my Beloved; how can my mind find endurance, without the Almighty's Sight (Darshan)? ||1||

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਈ ; ਮੈ ਮੇਲਿਹੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (੫੬੪-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Listen, O my dear friends and siblings - lead me to my True Friend, the Giver of peace.

ਓਹੁ ਜੀਅ ਕੀ ਮੇਰੀ ਸਭ ਬੇਦਨ ਜਾਣੈ ;
ਨਿਤ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ॥ (੫੬੪-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

He knows all the troubles of my soul; every day, he tells me stories of Almighty.

ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ;
ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਕਉ ਬਿਲਲਾਤਾ ॥ (੫੬੪-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I cannot live without Him, even for an instant. I cry out for Him, just as the song-bird cries for the drop of water.

ਹਉ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ; ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਰਖਿ ਲੇਤਾ ॥੨॥(੫੬੪-੮,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੫)

Which of Your Glorious Virtues should I sing? You save even worthless beings like me. ||2||

ਹਉ ਭਈ ਉਡੀਣੀ ਕੰਤ ਕਉ ਅੰਮਾਲੀ ; ਸੋ ਪਿਰੁ ਕਦਿ ਨੈਣੀ ਦੇਖਾ ॥(੫੬੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I have become depressed, waiting for my Husband Almighty, O my friend; when shall my eyes behold my Husband?

ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਵਿਸਰੇ ; ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਾ ॥ (੫੬੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I have forgotten how to enjoy all pleasures; without my Husband Almighty, they are of no use at all.

ਇਹੁ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਈ ; ਕਰਿ ਨ ਸਕਉ ਹਉ ਵੇਸਾ ॥ (੫੬੪-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

These clothes do not please my body; I cannot dress myself.

ਜਿਨੀ ਸਖੀ , ਲਾਲੁ ਰਾਵਿਆ ਪਿਆਰਾ ; ਤਿਨ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸਾ ॥੩॥ (੫੬੪-੧੦,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੫)

I bow to those friends of mine, who have enjoyed their Beloved Husband Almighty. ||3||

ਮੈ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ; ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ (੫੬੪-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I have adorned myself with all sorts of decorations, O my friend, but without my Husband Almighty, they are of no use at all.

ਜਾ ਸਹਿ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ਅੰਮਾਲੀ ; ਤਾ ਬਿਰਥਾ ਜੋਬਨੁ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥ (੫੬੪-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

When my Husband does not care for me, O my friend, then my youth passes, totally useless.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ; ਜਿਨ ਸਹੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ (੫੬੪-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Blessed, blessed are the obedient soul-brides, O my friend, who are blended with their Husband Almighty.

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅੰਮਾਲੀ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਧੋਵਾ ਸਦ ਪਾਏ ॥੪॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (੫੬੪-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to those obedient soul-brides; I wash their feet forever. ||4||

ਜਿਚਰੁ , ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਸਾ ਅੰਮਾਲੀ ; ਤਿਚਰੁ , ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥ (੫੬੪-੧੩,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

As long as I suffered from duality and doubt, O my friend, I thought Almighty was far away.

ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਅੰਮਾਲੀ ; ਤਾ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇ ॥ (੫੬੪-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

But when I met the Perfect True Guru, O my friend, then all my hopes and desires were fulfilled.

ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ਅੰਮਾਲੀ ; ਪਿਰੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (੫੬੪-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I have obtained all pleasures and comforts, O my friend; my Husband Almighty is all-pervading everywhere.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ਅੰਮਾਲੀ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਲਗਿ ਪੈਰੇ ॥੫॥੧॥੯॥ (੫੬੪-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, enjoys Almighty's Love, O my friend; I fall at the feet of the Guru, the True Guru. ||5||1||9||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (੫੬੪-੧੭)

Wadahans, Third Mahl, Ashtapadees:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੬੪-੧੭)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਧੁਨਿ ; ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (੫੬੪-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

True is the Bani of His Word, and True is the melody; True is contemplation of Guru's Shabad (Gurbani).

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ; ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ (੫੬੪-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, I praise the True Almighty. Blessed, blessed is my great good fortune. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (੫੬੪-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, let yourself be a sacrifice to the True Name.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ; ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੪-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

If you become the slave of Almighty's slaves, you shall obtain the True Name. ||1||Pause||

ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਸਚਿ ਰਤੀ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੫੬੫-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

True is the tongue which is imbued with Truth, and true are the mind and body.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਹੋਰੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਖੋਇ ॥੨॥ (੫੬੫-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By praising any other than the True Almighty, one's whole life is wasted. ||2||

ਸਚੁ ਖੇਤੀ ਸਚੁ ਬੀਜਣਾ ; ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (੫੬੫-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Let Truth be the farm, Truth the seed, and Truth the merchandise you trade.

ਅਨ ਦਿਨੁ ਲਾਹਾ , ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ; ਭਗਤਿ , ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ (੫੬੫-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, you shall earn the profit of Almighty's Name; you shall have the treasure overflowing with the wealth of meditation. ||3||

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ; ਸਚੁ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (੫੬੫-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Let Truth be your food, and let Truth be your clothes; let your True Support be Almighty's Name (Naam).

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ; ਮਹਲੀ ਪਾਏ ਥਾਉ ॥੪॥ (੫੬੫-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One who is so blessed by Almighty, obtains a seat in the Mansion of Almighty's Presence. ||4||

ਆਵਹਿ ਸਚੇ ਜਾਵਹਿ ਸਚੇ ; ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥ (੫੬੫-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In Truth we come, and in Truth we go, and then, we are not consigned to reincarnation again.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰ ਹਹਿ ; ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੫॥ (੫੬੫-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs are hailed as True in the True Court; they merge in the True Almighty. ||5||

ਅੰਤਰੁ ਸਚਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ; ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ (੫੬੫-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Deep within they are True, and their minds are True; they sing the Glorious Praises of the True Almighty.

ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੬॥ (੫੬੫-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In the true place, they praise the True Almighty; I am a sacrifice to the True Guru. ||6||

ਸਚੁ ਵੇਲਾ ਮੂਰਤੁ ਸਚੁ ; ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੬੫-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

True is the time, and true is the moment, when one falls in love with the True Almighty.

ਸਚੁ ਵੇਖਣਾ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ; ਸਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥੭॥ (੫੬੫-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Then, he sees Truth, and speaks the Truth; he realizes the True Almighty pervading the entire Universe. ||7||

ਨਾਨਕ , ਸਚੈ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲੇ ; ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (੫੬੫-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one merges with the True Almighty, when He merges with Himself.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਸੀ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੮॥੧॥ (੫੬੫-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As it pleases Him, He preserves us; He Himself ordains His Will. ||8||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੬੫-੮)

Wadahans, Third Mahl:

ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਦਾ ; ਓਹੁ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (੫੬੫-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

His mind wanders in the ten directions; how can he sing the Praises of Almighty's Virtues?

ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਅਧਿਕਾਈ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਤ ਸੰਤਾਵੈ ॥੧॥ (੫੬੫-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The sensory organs are totally engrossed in sensuality; sexual desire and anger constantly afflict him. ||1||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵੀਜੈ ॥ (੫੬੫-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Waaho! Waaho! Hail! Hail! Utter His Glorious Praises.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਦੁਲਭੁ ਹੈ ; (ਦੁ-ਲੱਭੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੬੫-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty's Name is so difficult to obtain in this age (Kal-yug); through Guru's Teaching, recire Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ; ਤਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (੫੬੫-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Remembering Guru's Shabad (Gurbani), the mind becomes pure, and then, one sings the Praises of Almighty's Virtues.

ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (੫੬੫-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Teaching, one comes to understand his real-self (Atma), and then, he comes to dwell in the home of his real-self means in Almighty's union. ||2||

ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੬੫-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, be imbued forever with Almighty's Love, and sing forever the Praises of Almighty's Virtues.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਉ ॥੩॥ (੫੬੫-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Pure Almighty is forever the Giver of peace; from Him, one receives the fruits of his heart's desires. ||3||

ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ , ਊਤਮ ਭਏ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (੫੬੫-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am lowly, but I have been exalted, entering the Sanctuary of Almighty.

ਪਾਥਰੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ; ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ (੫੬੫-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He has lifted up the sinking stone; True is His glorious greatness. ||4||

ਬਿਖੁ ਸੇ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ; ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (੫੬੫-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

From poison, I have been transformed into Ambrosial Nectar; through Guru's Teaching, I have obtained wisdom.

ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ; ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥ (ਅੱਕਹੁ ਬੋਲੋ) (੫੬੫-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

From bitter herbs, I have been transformed into sandalwood; this fragrance permeates me deep within. ||5||

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ; ਜਗ ਮਹਿ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ (੫੬੫-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

This human birth is so precious; one must earn the right to come into the world.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ (੫੬੫-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By perfect destiny, I met the True Guru, and I concentrate on Almighty's Name. ||6||

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ; ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੫੬੫-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are deluded; attached to evil desires, they waste away their lives in vain.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ; ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੭॥ (੫੬੫-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty's Name (Naam) is forever an ocean of peace, but the manmukhs do not love Guru's Shabad (Gurbani). ||7||

ਮੁਖਹੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੈ ; ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ (੫੬੫-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Everyone can chant Almighty's Name (Naam) with their mouths, but only a few enshrine it within their hearts.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ; ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ੍ ਪਾਇਆ ॥੮॥੨॥ (੫੬੫-੧੭,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who enshrine Almighty within their hearts, attain liberation and emancipation. ||8||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਛੰਤ (੫੬੫-੧੮)

Wadahans, First Mahl, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੬੫-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ; ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ (ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ) (੫੬੫-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Why bother to wash the body, polluted by falsehood?

ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ; ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (ਨ੍ਹਾਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੬੫-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

One's cleansing bath is only approved, if he practices Truth.

ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ , ਹੋਇ ਸਾਚਾ ; ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ (੫੬੫-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

When there is Truth within the heart, then one becomes True, and obtains the True Almighty.

ਲਿਖੇ ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ; ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ (੫੬੬-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Without pre-ordained destiny, understanding is not attained; talking and babbling, one wastes his life away.

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ , ਭਲਾ ਕਹੀਐ ; ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ (੫੬੬-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Wherever you go and sit, speak well, and write Guru's Shabad (Gurbani) in your consciousness.

ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ; ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ (ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ) (੫੬੬-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Why bother to wash the body which is polluted by falsehood? ||1||

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ; ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ (੫੬੬-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

When I have spoken, I spoke as You made me speak.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (੫੬੬-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The Ambrosial Almighty's Name is pleasing to my mind.

ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਲਾਗਾ ; ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ (੫੬੬-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty's Name (Naam), seems so sweet to my mind; it has destroyed the dwelling of pain.

ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ; ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (੫੬੬-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Peace came to dwell in my mind, when You gave the Order.

ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ; ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (੫੬੬-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
It is Yours to bestow Your Grace, and it is mine to speak this prayer; You created Yourself.

ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ; ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ (੫੬੬-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
When I have spoken, I spoke as You made me speak. ||2||

ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ; ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ (੫੬੬-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Master gives them their turn, according to the deeds they have done.

ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ; ਝਗੜਾ ਪਾਵਣਾ ॥ (੫੬੬-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Do not speak ill of others, or get involved in arguments.

ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ; ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਵਾਵਣਾ ॥ (੫੬੬-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Do not get into arguments with Almighty, or you shall ruin yourself.

ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ; ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ (੫੬੬-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
If you challenge the One, with whom you must abide, you will cry in the end.

ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ , ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ; ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵਣਾ ॥ (੫੬੬-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Be satisfied with what Almighty gives you; tell your mind not to complain uselessly.

ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ; ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ (੫੬੬-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Master gives them their turn, according to the deeds they have done. ||3||

ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (੫੬੬-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
He Himself created all, and He blesses then with His Glance of Grace.

ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ; ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ ॥ (੫੬੬-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
No one asks for that which is bitter; everyone asks for sweets.

ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ; ਖਸਮ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ (੫੬੬-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Let everyone ask for sweets, and behold, it is as Almighty wills.

ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ; ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥ (ਪ੬੬-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Giving donations to charity, and performing various religious rituals are not equal to the contemplation of Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿਆ ; ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ (ਪ੬੬-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, those who are blessed with Almighty's Name (Naam) have had such good karma pre-ordained.

ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥ (ਪ੬੬-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

He Himself created all, and He blesses them with His Glance of Grace. ||4||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (ਪ੬੬-੧੧)

Wadahans, First Mahl:

ਕਰਹੁ ਦਇਆ ; ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ (ਪ੬੬-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Show mercy to me, that I may chant Your Name.

ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ; ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ (ਪ੬੬-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself created all, and You are pervading among all.

ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ; ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ (ਪ੬੬-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

You Yourself are pervading among all, and You link them to their tasks.

ਇਕਿ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ; ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ ॥ (ਪ੬੬-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Some, You have made kings, while others go about begging.

ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ; ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ॥ (ਪ੬੬-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

You have made greed and worldly attachment seem sweet; they are deluded by this delusion.

ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ; ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ (ਪ੬੬-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Be ever merciful to me; only then can I chant Your Name. ||1||

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ; ਸਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ (ਪ੬੬-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Your Name is True, and ever pleasing to my mind.

ਦੂਖੁ ਗਇਆ ; ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ (੫੬੬-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
My pains are dispelled, and I am permeated with peace.

ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ; ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ॥ (੫੬੬-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
The angels, the mortals and the silent sages sing of You.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ; ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ (੫੬੬-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
The angels, the mortals and the silent sages sing of You; they are pleasing to Your Mind.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ; ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ (੫੬੬-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Enticed by Maya, they do not remember Almighty, and they waste away their lives in vain.

ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ; ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ (੫੬੬-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Some fools and idiots never think of Almighty; whoever has come, shall have to go.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ; ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ (੫੬੬-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Your Name is True, and ever pleasing to my mind. ||2||

ਤੇਰਾ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (੫੬੬-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Beauteous is Your time, Dear Almighty; Ambrosial Nectar is Your Shabad (Gurbani).

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ (੫੬੬-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Your servants serve You with love; these mortals are attached to Your essence.

ਸਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ; ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੬੬-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Those mortals are attached to Your essence, who are blessed with the Ambrosial Name.

ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ; ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੬੬-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Those who are imbued with Your Name, prosper more and more, day by day.

ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ; ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ (੫੬੬-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Some do not practice good deeds, or live righteously; nor do they practice self-restraint. They do not realize the One Almighty.

ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ (੫੬੬-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Ever beauteous is Your time, Dear Almighty; Ambrosial Nectar is Your Shabad (Gurbani). ||3||

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ (੫੬੬-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I am a sacrifice to the True Name.

ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ; ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ (੫੬੭-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Your rule shall never end.

ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ; ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥ (੫੬੭-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Your rule is eternal and unchanging; it shall never come to an end.

ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ ਹੋਵੈ ; ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥ (੫੬੭-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

He alone becomes Your servant, who contemplates You in peaceful ease.

ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ; ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (੫੬੭-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Enemies and pains shall never touch him, and sin shall never draw near him.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ; ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥ (੫੬੭-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I am forever a sacrifice to the One Almighty, and Your Name. ||4||

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ; ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ; ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ (੫੬੭-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Throughout the ages, Your devotees sing Your Praises, Dear Master, at Your Door.

ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ; ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (੫੬੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

They meditate on the One True Almighty.

ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ ; ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੇ ॥ (੫੬੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear Almighty, they can only recite Your Name when You bless them with Your Name within their mind.

ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ; ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ (੫੬੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Doubt and delusion are Your making; when these are dispelled,

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ; ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ (੫੬੭-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

then, by Guru's Grace, You grant Your Grace, and save them from the noose of Death.

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ; ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥੫॥ (੫੬੭-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Throughout the ages, they are Your devotees. ||5||

ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੫੬੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

O my Great Master, You are unfathomable and infinite.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ; ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (੫੬੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

How should I make and offer my prayer? I do not know what to say.

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ; ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (੫੬੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

If You bless me with Your Glance of Grace, I realize the Truth.

ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ; ਜਾਮਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ (੫੬੭-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Only then do I come to realize the Truth, when You Yourself instruct me.

ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ; ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ (੫੬੭-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The pain and hunger of the world are Your making; dispel this doubt.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਜਾਇ ਸਹਸਾ ; ਬੁਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੫੬੭-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Prays Guru Nanak, ones skepticism is taken away, when he understands the Guru's wisdom.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ ਆਪਿ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥੬॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (੫੬੭-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The Great Master is unfathomable and infinite. ||6||

ਤੇਰੇ ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ; ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥ (੫੬੭-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Your eyes are so beautiful, and Your teeth are delightful.

ਸੋਹਣੇ ਨਕ ; ਜਿਨ ਲੰਮੜੇ ਵਾਲਾ ॥ (੫੬੭-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Your nose is so graceful, and Your hair is so long.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ; ਸੁਇਨੇ ਕੀ ਢਾਲਾ ॥ (੫੬੭-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Your body is so precious, cast in gold.

ਸੋਵੰਨ ਢਾਲਾ , ਕ੍ਰਿਸਨ ਮਾਲਾ ; ਜਪਹੁ ਤੁਸੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥ (੫੬੭-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
His body is cast in gold, and He wears Krishna's rosery (mala); recite His Name, O sisters.

ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਨ ਹੋਹੁ ਖੜੀਆ ; ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਮਹੇਲੀਹੋ ॥ (੫੬੭-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
You shall not have to stand at Death's door, O sisters, if you listen to these teachings.

ਹੰਸ ਹੰਸਾ ਬਗ ਬਗਾ ; ਲਹੈ ਮਨ ਕੀ ਜਾਲਾ ॥ (੫੬੭-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
From a crane, you shall be transformed into a swan, and the filth of your mind shall be removed.

ਬੰਕੇ ਲੋਇਣ ; ਦੰਤ ਰੀਸਾਲਾ ॥੭॥ (੫੬੭-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Your eyes are so beautiful, and Your teeth are delightful. ||7||

ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ; ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥ (੫੬੭-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Your walk is so graceful, and Your speech is so sweet.

ਕੁਹਕਨਿ ਕੋਕਿਲਾ ; ਤਰਲ ਜੁਆਣੀ ॥ (੫੬੭-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
You coo like a songbird, and your youthful beauty is alluring.

ਤਰਲਾ ਜੁਆਣੀ , ਆਪਿ ਭਾਣੀ ; ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਏ ॥ (੫੬੭-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Your youthful beauty is so alluring; it pleases You, and it fulfills the heart's desires.

ਸਾਰੰਗ ਜਿਉ , ਪਗੁ ਧਰੈ ਠਿਮਿ ਠਿਮਿ ; ਆਪਿ ਆਪੁ ਸੰਧੂਰਏ ॥ (੫੬੭-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Like an elephant, You step with Your Feet so carefully; You are satisfied with Yourself.

ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਰਾਤੀ ਫਿਰੈ ਮਾਤੀ ; ਉਦਕੁ , ਗੰਗਾ ਵਾਣੀ ॥ (ਰਾੱਤੀ, ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੫੬੭-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੧)
She who is imbued with the Love of such a Great Almighty, flows intoxicated, like the waters of the Ganges.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ;
ਤੇਰੀ ਚਾਲ ਸੁਹਾਵੀ ਮਧੁਰਾੜੀ ਬਾਣੀ ॥੮॥੨॥ (੫੬੭-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)
Prays Guru Nanak, I am Your slave, Dear Almighty; Your walk is so graceful, and Your speech is so sweet. ||8||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਛੰਤ (੫੬੭-੧੫)
Wadahans, Third Mahl, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੬੭-੧੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਮੁਈਏ ; (ਰੱਤੀ , ਮੁਈ-ਏ ਬੋਲੋ)
ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ॥ (੫੬੭-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Let yourself be imbued with the Love of your Husband Almighty, O beautiful, mortal bride.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ਮੁਈਏ ; (ਮੁਈ-ਏ ਬੋਲੋ)
ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (੫੬੭-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Let yourself remain merged in the True Shabad, O mortal bride; savor and enjoy the Love of your Beloved Husband Almighty.

ਸਚੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਆ ॥(੫੬੭-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Husband Almighty embellishes His beloved bride with His True Love; she is in love with Almighty.

ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (੫੬੭-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Renouncing her self-pride, she attains her Husband Almighty, and remains merged in Guru's Shabad.

ਸਾ ਧਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈ ; ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (੫੬੭-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

That soul bride is adorned, who is attracted by His Love, and who treasures the Love of her Beloved within her heart.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਮੇਲਿ ਲਈ , ਪਿਰਿ ਆਪੇ ; ਸਾਚੈ ਸਾਹਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥(੫੬੭-੧੮,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Almighty blends that soul bride with Himself; the True King adorns her. ||1||

ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏ ; ਪਿਰੁ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰੇ ਰਾਮ ॥ (ਨਿਰਗੁਣ-ਵੰਤੜੀਏ ਬੋਲੋ) (੫੬੭-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O worthless bride, see your Husband Almighty ever-present.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਮੁਈਏ ; (ਮੁਈ-ਏ ਬੋਲੋ)
ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੬੭-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One who, as Gurmukh, enjoys her Husband Almighty, O mortal bride, knows Him to be all-pervading everywhere.

ਪਿਰੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ , ਵੇਖੁ ਹਜੂਰੇ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (੫੬੮-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty is all-pervading everywhere; behold Him ever-present. Throughout the ages, know Him as the One.

ਧਨ ਬਾਲੀ ਭੋਲੀ ਪਿਰੁ ਸਹਜਿ ਰਾਵੈ ; ਮਿਲਿਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (੫੬੮-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The young, innocent bride enjoys her Husband Almighty; she meets Him, the Architect of karma.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ , ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ; (ਸੁ-ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਸਰਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (੫੬੮-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One who tastes the sublime essence of Almighty, and utters the sublime Shabad, remains immersed in Almighty's Ambrosial Pool.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ; ਸਬਦੇ ਰਹੈ ਹਦੂਰੇ ॥੨॥ (੫੬੮-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, that soul bride is pleasing to her Husband Almighty, who, through the Shabad, remains in His Presence. ||2||

ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਮੁਈਏ ; (ਮੁਈ-ਏ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੫੬੮-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Go and ask the obedient soul-brides, O mortal bride, who have eradicated their self-conceit from within.

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮੁਈਏ ; (ਮੁਈ-ਏ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨ ਗਵਾਇਆ ॥(੫੬੮-੪,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Those who have not eradicated their self-conceit, O mortal bride, do not realize the Command (Hukam) of their Husband Almighty.

ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ , ਤਿਨੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ (੫੬੮-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who eradicate their self-conceit, obtain their Husband Almighty; they delight in His Love.

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ , ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ, ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (ਪ੬੮-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Ever imbued with His Love, in perfect poise and grace, she repeats His Name, night and day.

ਕਾਮਣਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ; ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁ ਭਾਇਆ ॥ (ਪ੬੮-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Very fortunate is that bride, who focuses her consciousness on Him; her Almighty's Love is so sweet to her.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਸਹਜੇ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥੩॥ (ਪ੬੮-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, that soul-bride who is adorned with Truth, is imbued with her Almighty's Love, in the state of perfect poise. ||3||

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੁਈਏ ; ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਏ ॥ (ਮੁਈ-ਏ ਬੋਲੋ) (ਪ੬੮-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Overcome your egotism, O mortal bride, and walk in the Guru's Way.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਰਾਵਹਿ ਸਦਾ ਮੁਈਏ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ (ਪ੬੮-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Thus you shall ever enjoy your Husband Almighty, O mortal bride, and obtain an abode in the home of your own inner being.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ , ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ; ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰੀ ॥ (ਪ੬੮-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Obtaining an abode in the home of her inner being, she vibrates Guru's Shabad (Gurbani), and is an obedient soul-bride forever.

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨੁ ਬਾਲਾ ; ਅਨਦਿਨੁ ਕੰਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (ਪ੬੮-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Husband Almighty is delightful, and forever young; night and day, He embellishes His bride.

ਹਰਿ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (ਪ੬੮-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Her Husband Almighty activates the destiny written on her forehead, and she is adorned with the True Shabad.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੪॥੧॥ (ਪ੬੮-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the soul-bride is imbued with the Love of Almighty, when she walks according to the Will of the True Guru. ||4||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੬੮-੧੦)
Wadahans, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭੁ ਵਾਪਾਰੁ ਭਲਾ ; ਜੇ ਸਹਜੇ ਕੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (੫੬੮-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
All dealings of the Gurmukh are good, if they are accomplished with poise and grace.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ; ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (੫੬੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Night and day, he repeats Almighty's Name (Naam), and he earns his profits, drinking in the subtle essence of Almighty.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਲੀਜੈ ਹਰਿ ਰਾਵੀਜੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (੫੬੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
He earns the profit of the subtle essence of Almighty, meditating on Almighty, and repeating Almighty's Name (Naam), night and day.

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ; ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (੫੬੮-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
He gathers in merits, and eliminates demerits, and realizes his own self.

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (੫੬੮-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Through Guru's Teaching, he is blessed with glorious greatness; he drinks in the essence of the True Shabad.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕੀਜੈ ॥੧॥ (੫੬੮-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, meditation of Almighty is wonderful, but only a few Gurmukhs perform it. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੇਤੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬੀਜੀਐ ;
ਹਰਿ ਲੀਜੈ ਸਰੀਰਿ ਜਮਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੬੮-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
As Gurmukh, plant the crop of Almighty within the field of your body, and let it grow.

ਆਪਣੇ ਘਰ ਅੰਦਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਚੁ ਤੂ ; ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੬੮-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Within the home of your own being, enjoy Almighty's subtle essence, and earn profits in the world hereafter.

ਲਾਹਾ ਪਰਥਾਏ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ; ਧਨੁ ਖੇਤੀ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (੫੬੮-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
This profit is earned by enshrining Almighty within your mind; blessed is this farming and trade.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ; ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (੫੬੮-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meditating on Almighty's Name, and enshrining Him within your mind, you shall come to understand the Guru's Teachings.

ਮਨਮੁਖ ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਏ ॥ (੫੬੮-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs have grown weary of this farming and trade; their hunger and thirst will not go away.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਬੀਜਿ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ (੫੬੮-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, plant the seed of the Name within your mind, and adorn yourself with the True Shabad. ||2||

ਹਰਿ ਵਾਪਾਰਿ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ; ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਵਡਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥(੫੬੮-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those humble beings engage in Almighty's Trade, who have the jewel of such pre-ordained destiny upon their foreheads.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੈਰਾਗੋ ਰਾਮ ॥ (੫੬੮-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Teaching, the soul dwells in the home of the real-self (Atma); through the True Shabad, she becomes unattached.

ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ , ਸਚਿ ਬੈਰਾਗੋ ; ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੬੮-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By the destiny written upon their foreheads, they become unattached to Maya and attached to Truth, and they remain engrossed in Almighty by contemplating the Guru's Shabad.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ; ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (੫੬੮-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without Almighty's Name (Naam), the whole world is insane; through the Shabad, the ego is conquered.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਮਤਿ ਉਪਜੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥ (੫੬੮-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Attached to the True Shabad, wisdom comes forth. The Gurmukh obtains Almighty's Name (Naam), the Name of the Husband Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ; ਹਰਿ ਰਾਵੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥੩॥ (੫੬੯-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through the Shabad, one meets Almighty, the Destroyer of fear, and by the destiny written on her forehead, she enjoys Him. ||3||

ਖੇਤੀ ਵਣਜੁ ਸਭੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ; ਹੁਕਮੇ ਮੰਨਿ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (੫੬੯-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

All farming and trading is by Hukam of His Will; surrendering to Almighty's Will, glorious greatness is obtained.

ਗੁਰਮਤੀ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੀਐ ; ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੬੯-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Teaching, one comes to understand Almighty's Will, and by His Will, he is united in His Union.

ਹੁਕਮਿ ਮਿਲਾਈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (੫੬੯-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By His Will, one merges and easily blends with Him. The Shabads of the Guru are incomparable.

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ; ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (੫੬੯-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru, true greatness is obtained, and one is embellished with Truth.

ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (੫੬੯-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He finds the Destroyer of fear, and eradicates his self-conceit; as Gurmukh, he is united in His Union.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥ (੫੬੯-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Says Guru Nanak, the Name of the pure, inaccessible, unfathomable Commander is permeating and pervading everywhere. ||4||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੬੯-੫)

Wadahans, Third Mahl:

ਮਨ ਮੇਰਿਆ ; ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ (੫੬੯-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, contemplate the True Almighty forever.

ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ; ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ (੫੬੯-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Dwell in peace in the home of your own self, and the Messenger of Death shall not touch you.

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (੫੬੯-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The noose of the Messenger of Death shall not touch you, when you embrace love for the True Shabad.

ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)** (੫੬੯-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Ever imbued with the True Almighty, the mind becomes Pure, and its coming and going is ended.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ; ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (੫੬੯-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The love of duality and doubt have ruined the self-willed manmukh, who is lured away by the Messenger of Death.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (੫੬੯-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Says Guru Nanak, listen, O my mind: contemplate the True Almighty forever. ||1||

ਮਨ ਮੇਰਿਆ , ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (੫੬੯-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, the treasure is within you; do not search for it on the outside.

ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (੫੬੯-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Eat only that which is pleasing to Almighty, and as Gurmukh, receive the blessing of His Glance of Grace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥(੫੬੯-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As Gurmukh, receive the blessing of His Glance of Grace, O my mind; Almighty's Name (Naam), your help and support, is within you.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ (੫੬੯-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are blind, and devoid of wisdom; they are ruined by the love of duality.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ; ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (੫੬੯-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without the Name, no one is emancipated. All are bound by the Messenger of Death.

ਨਾਨਕ , ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ (੫੬੯-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the treasure is within you; do not search for it on the outside. ||2||

ਮਨ ਮੇਰਿਆ , ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਕੈ ; ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (੫੬੯-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, obtaining the blessing of this human birth, some are engaged in the trade of Truth.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (੫੬੯-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They serve their True Guru, and the Infinite Shabad resounds within them.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ; ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥(੫੬੯-੧੨,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Within them is the Infinite Shabad, and the Beloved Naam, Almighty's Name (Naam); through Almighty's Name (Naam), the nine treasures are obtained.

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ; ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (੫੬੯-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are engrossed in emotional attachment to Maya; they suffer in pain, and through duality, they lose their honor.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ; ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੬੯-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

But those who conquer their ego, and merge in the True Shabad, are totally imbued with Truth.

ਨਾਨਕ , ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ (੫੬੯-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, it is so difficult to obtain this human life; the True Guru imparts this understanding. ||3||

ਮਨ ਮੇਰੇ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (੫੬੯-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, those who serve their True Guru are the most fortunate beings.

ਜੋ ਮਨੁ ਮਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ; ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (੫੬੯-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who conquer their minds are beings of renunciation and detachment.

ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ; ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (੫੬੯-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They are beings of renunciation and detachment, who lovingly focus their consciousness on the True Almighty; they realize and understand their own selves.

ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (੫੬੯-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Their intellect is steady, deep and profound; as Gurmukh, they naturally chant Almighty's Name (Naam).

ਇਕ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ (੫੬੯-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Some are lovers of beautiful young women; emotional attachment to Maya is very dear to them. The unfortunate self-willed manmukhs remain asleep.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥ (੫੬੯-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who intuitively serve their Guru, have perfect destiny. ||4||3||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੬੯-੧੮)
Wadahans, Third Mahl:

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੬੯-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Purchase the jewel, the invaluable treasure; the True Guru has given this understanding.

ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ; ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੬੯-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The profit of profits is the meditation of Almighty; one's virtues merge into the virtues of Almighty.

ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ; ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ (੫੭੦-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
One's virtues merge into the virtues of Almighty; he comes to understand his own self. He earns the profit of meditation in this world.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (੫੭੦-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Without devotion, there is no peace; through duality, one's honor is lost, but through Guru’s Teaching, he is blessed with the Support of Almighty’s Name (Naam).

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ (੫੭੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
He ever earns the profit of the merchandise of Almighty’s Name (Naam), whom Almighty employs in this Trade.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ; ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ (੫੭੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
He purchases the jewel, the invaluable treasure, unto whom the True Guru has given this understanding. ||1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ; ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The love of Maya is totally painful; this is a bad deal.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ; ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Speaking falsehood, one eats poison, and the evil within increases greatly.

ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (੫੭੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The evil within increases greatly, in this world of doubt; without the Name, one's honor is lost.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ; ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (੫੭੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Reading and studying, the religious scholars argue and debate; but without understanding, there is no peace.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥ (੫੭੦-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Their comings and goings never end; emotional attachment to Maya is dear to them.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ; ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥ (੫੭੦-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The love of Maya is totally painful; this is a bad deal. ||2||

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ; ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The counterfeit and the genuine are all assayed in the Court of the True Almighty.

ਖੋਟੇ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ; ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The counterfeit are cast out of the Court, and they stand there, crying out in misery.

ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੫੭੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They stand there, crying out in misery; the foolish, idiotic, self-willed manmukhs have wasted their lives.

ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ; ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (੫੭੦-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Maya is the poison which has deluded the world; it does not love Almighty's Name (Naam).

ਮਨਮੁਖ , ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ; ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੫੭੦-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are resentful toward the Saints; they harvest only pain in this world.

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (੫੭੦-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The counterfeit and the genuine are assayed in that True Court of Almighty. ||3||

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He Himself acts; who else should I ask? No one else can do anything.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ; ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As He pleases, He engages us; such is His glorious greatness.

ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ , ਆਪਿ ਕਰਾਈ ;
ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ (੫੭੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Such is His glorious greatness, He Himself causes all to act; no one is a warrior or a coward.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ; ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥ (੫੭੦-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Life of the World, the Great Giver, the Architect of karma; He Himself grants forgiveness.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (੫੭੦-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, self-conceit is eradicated, Guru Nanak says, and through Almighty's Name (Naam), honor is obtained.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥ (੫੭੦-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He Himself acts; who else should I ask? No one else can do anything. ||4||4||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੭੦-੧੩)

Wadahans, Third Mahl:

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True merchandise is Almighty's Name. This is the true trade.

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ; ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Teaching, we trade in Almighty's Name; its value is very great.

ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ; ਸਚਿ ਵਾਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (੫੭੦-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The value of this true trade is very great; those who are engaged in the true trade are very fortunate.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**(੫੭੦-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Inwardly and outwardly, they are imbued with devotion, and they enshrine love for the True Name.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (੫੭੦-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One who is blessed with Almighty's Favor, obtains Truth, and contemplate on Guru's Shabad.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥ (੫੭੦-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are imbued with the Name find peace; they deal only in the True Name. ||1||

ਹੰਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ; ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Egotistical involvement in Maya is filth; Maya is overflowing with filth.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through Guru's Teaching, the mind is made pure and the tongue tastes the subtle essence of Almighty.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ; ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੫੭੦-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The tongue tastes the subtle essence of Almighty, and deep within, the heart is drenched with His Love, contemplating the True Shabad.

ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ; ਸਬਦੇ , ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ (੫੭੦-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Deep within, the well of the heart is overflowing with Almighty's Ambrosial Nectar; the water-carrier draws and drinks in the water of the Shabad.

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ; ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (੫੭੦-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One who is blessed with Almighty's favor is attuned to the Truth; with his tongue, he chants Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੨॥ (੫੭੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are attuned to Almighty's Name (Naam), are Pure. The others are full of the filth of egotism. ||2||

ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ;
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

All the religious scholars and astrologers read and study, and argue and shout. Who are they trying to teach?

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੧-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The filth of attachment to Maya clings to their hearts; they deal in Maya alone.

ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ; ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (੫੭੧-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They love to deal in Maya in this world; coming and going, they suffer in pain.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ; ਬਿਸ੍ਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ (ਬਿਸਟਾ ਬੋਲੋ) (੫੭੧-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The worm of poison is addicted to poison; it is immersed in manure.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (ਮੇਟਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੫੭੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He does what is pre-ordained for him; no one can erase his destiny.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ , ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ ॥੩॥ (੫੭੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Name (Naam), lasting peace is found; the ignorant fools die screaming. ||3||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ; ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੧-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Their minds are colored by emotional attachment to Maya; because of this worldly attachment, they do not understand.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰੰਗੀਐ ; ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੧-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The soul of the Gurmukh is imbued with Almighty's Love; the love of duality departs.

ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ; ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (੫੭੧-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The love of duality departs, and the soul merges in Truth; the warehouse is overflowing with Truth.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੫੭੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One who becomes Gurmukh, comes to understand; Almighty embellishes him with Truth.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ; ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥ (੫੭੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He alone merges with Almighty, whom Almighty causes to merge; nothing else can be said or done.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥੪॥੫॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੭੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the Name, one is deluded by doubt; but some, imbued with the Name, enshrine love for Almighty. ||4||5||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੭੧-੭)

Wadahans, Third Mahl:

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ , ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ; ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥(੫੭੧-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O my mind, the world comes and goes in birth and death; only the True Name shall emancipate you in the end.

ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ; ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੧-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

When the True Almighty Himself grants forgiveness, then one does not have to enter the cycle of reincarnation again.

ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥(੫੭੧-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He does not have to enter the cycle of reincarnation again, and he is emancipated in the end; as Gurmukh, he obtains glorious greatness.

ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ; ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (ਰੱਤੇ, ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੭੧-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Imbued with love for the True Almighty, he is intoxicated with celestial bliss, and he remains absorbed in the Celestial Almighty.

ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ;
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੭੧-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Almighty is pleasing to his mind; he enshrines the True Almighty in his mind; attuned to Guru's Shabad (Gurbani), he is emancipated in the end.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ (੫੭੧-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are imbued with Almighty's Name (Naam), merge in the True Almighty; they are not cast into the terrifying worldly ocean again. ||1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੧-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Emotional attachment to Maya is total madness; through the love of duality, one is ruined.

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ; ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੧-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Mother and father and all others are subject to this love; in this love, they are entangled.

ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (੫੭੧-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They are entangled in this love, on account of their past actions, which no one can erase.

ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ; ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (੫੭੧-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The One who created the Universe, beholds it; no other is as great as He.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (੫੭੧-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The blind, self-willed manmukh is consumed by his burning rage; without Guru's Shabad (Gurbani), peace is not obtained.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥(੫੭੧-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the Name, everyone is deluded, ruined by emotional attachment to Maya. ||2||

ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ;
ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥ (ਭੱਜਿ ਬੋਲੋ) (੫੭੧-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Seeing that this world on fire, I have hurried to the Sanctuary of Almighty.

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀਂ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਆਗੈ ; ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ , ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥(੫੭੧-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I offer my prayer to the Perfect Guru: please save me, and bless me with Your glorious greatness.

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ; ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥(੫੭੧-੧੫,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Preserve me in Your Sanctuary, and bless me with the glorious greatness of Almighty's Name (Naam); there is no other Giver as great as You.

ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (੫੭੧-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who are engaged in serving You are very fortunate; throughout the ages, they know the One Almighty.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (੫੭੧-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

You may practice celibacy, truth, austere self-discipline and rituals, but without the Guru, you shall not be emancipated.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ; ਜੋ ਜਾਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (੫੭੧-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he alone understands Guru's Shabad (Gurbani), who goes and seeks Almighty's Sanctuary. ||3||

ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ; ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੧-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

That understanding, imparted by Almighty, wells up; there is no other understanding.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ; ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੧-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Deep within, and beyond as well, You alone are, Dear Almighty; You Yourself impart this understanding.

ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (੫੭੧-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One whom He Himself blesses with this understanding, does not love any other. As Gurmukh, he tastes the subtle essence of Almighty.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ (ਸੁ-ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੋ) (੫੭੧-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In the True Court, he is forever True; with love, he chants the True Shabad.

ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ (੫੭੨-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Within his home, he finds the home of his own being; the True Guru blesses him with glorious greatness.

ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥੬॥ ('ਸਾਂਈ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੫੭੨-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are attuned to Almighty's Name (Naam) find the Mansion of Almighty's Presence; their understanding is true, and approved. ||4||6||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਛੰਤ (੫੭੨-੩)

Wadahans, Fourth Mahl, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੭੨-੩)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

My mind, my mind - the True Guru has blessed it with Almighty's Love.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He has enshrined Almighty's Name (Naam), within my mind.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ;
ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (ਵਿਸਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (੫੭੨-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam) dwells within my mind; He is the Destroyer of all pain.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ; ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ (੫੭੨-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

By great good fortune, I have obtained the the Guru's Sight (Darshan); blessed, blessed is my True Guru.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ; ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ (੫੭੨-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

While standing up and sitting down, I serve the True Guru; serving Him, I have found peace.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥ (੫੭੨-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

My mind, my mind; the True Guru has blessed it with Almighty's Love. ||1||

ਹਉ ਜੀਵਾ , ਹਉ ਜੀਵਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I live, I live, and I blossom forth, beholding the True Guru.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥ ('ਵਿਗੱਸੇ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੫੭੨-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam), Almighty's Name (Naam), He has implanted within me; chanting Almighty's Name (Naam), I blossom forth.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (੫੭੨-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Chanting Almighty's Name (Naam), my Antahkaran form of lotus blossoms forth, and through Almighty's Name (Naam), I have obtained the nine treasures.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ; ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ (੫੭੨-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The disease of egotism has been eradicated, suffering has been eliminated, and I have entered Almighty's state of celestial Samaadhi.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ;
ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥ (੫੭੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I have obtained the glorious greatness of Almighty's Name from the True Guru; beholding the Divine True Guru, my mind is at peace.

ਹਉ ਜੀਵਾ , ਹਉ ਜੀਵਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥ (੫੭੨-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I live, I live, and I blossom forth, beholding the True Guru. ||2||

ਕੋਈ ਆਣਿ , ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ; ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

If only someone would come, if only someone would come, and lead me to meet my Perfect True Guru.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ , ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ; ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

My mind and body, my mind and body - I cut my body into pieces, and I dedicate these to Him.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ; ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ (੫੭੨-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Cutting my mind and body apart, cutting them into pieces, I offer these to the one, who recites to me the Words of the True Guru.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ , ਬੈਰਾਗੀ ;
ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ , ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (੫੭੨-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

My unattached mind has renounced the world; obtaining the Guru's Sight (Darshan), it has found peace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ; ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਹਮ ਧੂਰਾ ॥(੫੭੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, Giver of Peace, please, grant Your Grace, and bless me with the dust of the feet of the True Guru.

ਕੋਈ ਆਣਿ , ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ; ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥ (੫੭੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

If only someone would come, if only someone would come, and lead me to meet my Perfect True Guru. ||3||

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ , ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

A Giver as great as the Guru, as great as the Guru; I cannot see any other.

ਹਰਿ ਦਾਨੋ , ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ; ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He blesses me with the gift of Almighty's Name, the gift of Almighty's Name; He is the Pure Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (੫੭੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Those who worship in adoration Almighty's Name (Naam), their pain, doubts and fears are dispelled.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਮਿਲੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਨ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (੫੭੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Through their loving service, those very fortunate ones, whose minds are attached to the Guru's Feet, meet Him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ; ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥(੫੭੨-੧੬,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੪)

Says Guru Nanak, Almighty Himself causes us to meet the Guru; meeting the Almighty True Guru, peace is obtained.

ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥ (੫੭੨-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

A Giver as great as the Guru, as great as the Guru; I cannot see any other. ||4||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੭੨-੧੭)

Wadahans, Fourth Mahl:

ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ , ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Without the Guru, I am - without the Guru, I am totally dishonored.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ; ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (੫੭੨-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The Life of the World, the Life of the World, the Great Giver has led me to meet and merge with the Guru.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥(੫੭੨-੧੮,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ੪)

Meeting with the True Guru, I have merged into Almighty's Name (Naam). I chant Almighty's Name (Naam) and concentrate on it.

ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹੰਉ ਢੂੰਢਿ ਢੂਢੇਦੀ ; ਸੋ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੫੭੨-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I was seeking and searching for Him, Almighty, my best friend, and I have found Him within the home of my own being.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ; ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ (ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ) (੫੭੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I see the One Almighty, and I know the One Almighty; I realize Him within my soul.

ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੰਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਖਰੀ ਨਿਮਾਣੀ ॥੧॥ (੫੭੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Without the Guru, I am - without the Guru, I am totally dishonored. ||1||

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Those who have found the True Guru, the True Guru, Almighty unites them in His Union.

ਤਿਨ ਚਰਣ ਤਿਨ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ;
ਹਮ ਲਾਗਹ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (੫੭੩-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Their feet, their feet, I adore; I fall at their feet.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਤਿਨ ਕੇ ;
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਧੵਾਇਆ ॥ (ਧਿਆਇਆ ਬੋਲੋ) (੫੭੩-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, I adore the feet of those who concentrate on the True Guru, and Almighty.

ਤੂ ਵਡਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (੫੭੩-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

You are the Greatest Giver, the Inner-knower, the Searcher of hearts; please, reward my faith, Dear Almighty King.

ਗੁਰਸਿਖ ਮੇਲਿ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (੫੭੩-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Meeting the Gursikh, my faith is rewarded; night and day, I sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਤਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (੫੭੩-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Those who have found the True Guru, the True Guru, Almighty unites them in His Union. ||2||

ਹੰਉ ਵਾਰੀ , ਹੰਉ ਵਾਰੀ ; ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice, I am a sacrifice to the Gursikhs, my dear friends.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਏ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

They chant Almighty's Name, Almighty's Name; the Beloved Naam, Almighty's Name (Naam), is my only Support.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾਈ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਜੀਵਾਂ ॥ (੫੭੩-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty's Name (Naam) is the companion of my life-forces (Pran); without it, I cannot live for an instant or a moment.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ (੫੭੩-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty, the Giver of peace, shows His Mercy, and the Gurmukh drinks in the Ambrosial Nectar.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇ ਮਿਲਾਏ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (੫੭੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty blesses him with faith, and unites him in His Union; He Himself adorns him.

ਹੰਉ ਵਾਰੀ , ਹੰਉ ਵਾਰੀ ; ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ (੫੭੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I am a sacrifice, I am a sacrifice to the Gursikhs, my dear friends. ||3||

ਹਰਿ ਆਪੇ , ਹਰਿ ਆਪੇ ; ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty Himself, Almighty Himself, is the Pure and He no other then the Protector Himself.

ਹਰਿ ਆਪੇ , ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ; ਕਰੈ ਸੋ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty Himself, Almighty Himself, unites us with Himself; that which He does, comes to pass.

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਵੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (੫੭੩-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Whatever is pleasing to Almighty, that alone comes to pass; nothing else can be done.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ; ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਸਭਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥(੫੭੩-੧੦,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Even by very clever tricks, He cannot be obtained; all have grown weary of practicing cleverness.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ; ਮੈ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥(੫੭੩-੧੧,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

By Guru's Grace, servant Guru Nanak beholds Almighty; without Almighty, I have no other at all.

ਹਰਿ ਆਪੇ , ਹਰਿ ਆਪੇ ; ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੪॥੨॥ (੫੭੩-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty Himself, Almighty Himself, is the Pure and He no other then Almighty Himself. ||4||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੭੩-੧੨)

Wadahans, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty, the True Guru, Almighty, the True Guru - if only I could meet Almighty, the True Guru; His Lotus Feet are so pleasing to me.

ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਜਨੁ , ਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The darkness of my ignorance was dispelled, when the Guru applied the healing ointment of spiritual wisdom to my eyes.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ , ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਇਆ ;
ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੇ ॥ (੫੭੩-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The True Guru has applied the healing ointment of spiritual wisdom to my eyes, and the darkness of ignorance has been dispelled.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸੇ ॥ (੫੭੩-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Serving the Guru, I have obtained the supreme status; I recite Almighty’s Name with every breath, and every morsel of food.

ਜਿਨ ਕੰਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ; ਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ (੫੭੩-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Those, upon whom Almighty has bestowed His Grace, are committed to the service of the True Guru.

ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ , ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ;
ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (੫੭੩-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty, the True Guru, Almighty, the True Guru - if only I could meet Almighty, the True Guru; His Lotus Feet are so pleasing to me. ||1||

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਮੈ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

My True Guru, my True Guru is my Beloved; without the Guru, I cannot live.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ; ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਰਾਮ ॥ (੫੭੩-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He gives me Almighty’s Name (Naam), Almighty’s Name (Naam), my only companion in the end.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ;
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (੫੭੩-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty’s Name (Naam) is my only companion in the end; the Guru, the True Guru, has implanted Almighty’s Name (Naam), within me.

ਜਿਥੈ ਪੁਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ;
ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਛਡਾਇਆ ॥ (੫੭੩-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

There, where neither child nor spouse shall accompany you, Almighty’s Name (Naam), shall emancipate you.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥(੫੭੩-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Great, Great is the True Guru, the form of Pure, Almighty; meeting Him, I concentrate on Almighty’s Name (Naam).

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਮੈ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (੫੭੩-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

My True Guru, my True Guru is my Beloved; without the Guru, I cannot live. ||2||

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ , ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Those who have not obtained the Sight (Darshan) of the True Guru,

ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ , ਤਿਨ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ; ਸਭੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

they have fruitlessly, fruitlessly wasted their whole lives in vain.

ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਵਾਇਆ ; ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੁਏ ਮਰਿ ਝੂਰੇ ॥ (੫੭੪-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

They have wasted away their whole lives in vain; those faithless cynics die a regretful death.

ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਰਤਨਿ ਪਦਾਰਥਿ ਭੂਖੇ ; ਭਾਗਹੀਣ ਹਰਿ ਦੂਰੇ ॥ (੫੭੪-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

They have the jewel-treasure in their own homes, but still, they are hungry; those unlucky wretches are far away from Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੭੪-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, please, let me not see those who do not concentrate on Almighty's Name (Naam),

ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ , ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (੫੭੪-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

and who have not obtained the Sight (Darshan) of the True Guru. ||3||

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ , ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I am a song-bird, I am a meek song-bird; I offer my prayer to Almighty.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ , ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

If only I could meet the Guru, meet the Guru, O my Beloved; I dedicate myself to the meditation of the True Guru.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਰਹ ਭਗਤੀ ; ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (੫੭੪-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I meditate on Almighty and the True Guru; Almighty has granted His Grace.

ਮੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ; ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਾਣ ਹਮ੍ਾਰੇ ॥ (੫੭੪-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Without the Guru, I have no other friend. The Guru, the True Guru, is my life-forces (Pran).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ (ਸੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੫੭੪-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Says Guru Nanak, the Guru has implanted Almighty's Name (Naam) within me; Almighty's Name (Naam), the True Name.

ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ , ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥੪॥੩॥ (੫੭੪-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I am a song-bird, I am a meek song-bird; I offer my prayer to Almighty. ||4||3||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੭੪-੯)

Wadahans, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, show Your Mercy, show Your Mercy, and let me meet the True Guru, the Giver of peace.

ਹਮ ਪੂਛਹ ਹਮ ਪੂਛਹ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ , ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I go and ask, I go and ask from the True Guru, about the sermon of Almighty.

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ , ਹਰਿ ਬਾਤ ਪੂਛਹ ; ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੭੪-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I ask about the sermon of Almighty from the True Guru, who has obtained the treasure of Almighty's Name (Naam).

ਪਾਇ ਲਗਹ ਨਿਤ ਕਰਹ ਬਿਨੰਤੀ ; ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ (੫੭੪-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I bow at His Feet constantly, and pray to Him; the Guru, the True Guru, has shown me the Way.

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮਤੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੭੪-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He alone is a devotee, who looks alike upon pleasure and pain; he is imbued with Almighty's Name (Naam), Har, Har.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ; ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ (੫੭੪-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Dear Almighty, show Your Mercy, show Your Mercy, and let me meet the True Guru, the Giver of peace. ||1||

ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ;
ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Listen as Gurmukh, listen as Gurmukh, to Almighty's Name (Naam); all egotism and sins are eradicated.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ;
ਲਥਿਅੜੇ ਜਗਿ ਤਾਪਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Chanting Almighty's Name (Naam), chanting Almighty's Name (Naam), the troubles of the world vanish.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ; ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (੫੭੪-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Those who contemplate Almighty's Name (Naam), are rid of their suffering and sins.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਦੀਨਾ ; ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (੫੭੪-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The True Guru has placed the sword of spiritual wisdom in my hands; I have overcome and slain the Messenger of Death.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ; ਦੁਖ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ਸੰਤਾਪਾ ॥ (੫੭੪-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty, the Giver of peace, has granted His Grace, and I am rid of pain, sin and disease.

ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਹੰਉਮੈ ਪਾਪਾ ॥੨॥ (੫੭੪-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Listen to Guru's Teaching, listen as Guru's Blessed Almighty's Name (Naam); all egotism and sins are eradicated. ||2||

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Chanting Almighty's Name (Naam), chanting Almighty's Name (Naam), is so pleasing to my mind.

ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ; ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੪-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Speaking as Gurmukh, speaking as Gurmukh, chanting Almighty's Name (Naam), all disease is eradicated.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ; ਅਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ (੫੭੪-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

As Gurmukh, chanting Almighty's Name (Naam), all disease is eradicated, and the body becomes free of disease.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ; ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (੫੭੪-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Night and day, one remains absorbed in the Perfect Poise of Samaadhi; recites Almighty's Name (Naam) who Himself is inaccessible and unfathomable.

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੭੪-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Whether of high or low social status, one who meditates on Almighty's Name (Naam) obtains the supreme treasure.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ;
ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (੫੭੪-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Chanting Almighty's Name (Naam), chanting Almighty's Name (Naam), is pleasing to my mind. ||3||

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Grant Your Grace, grant Your Grace, Dear Almighty, and save me.

ਹਮ ਪਾਪੀ , ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ; ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I am a sinner, I am a worthless sinner, I am meek, but I am Yours, Dear Almighty.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਦੀਨ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ; ਹਰਿ ਦੈਆਲ ਸਰਣਾਇਆ ॥ (੫੭੫-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I am a worthless sinner, and I am meek, but I am Yours; I seek Your Sanctuary, Dear Merciful Almighty.

ਤੂ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਹਮ ਪਾਥਰ ਤਰੇ ਤਰਾਇਆ ॥ (੫੭੫-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

You are the Destroyer of pain, the Giver of absolute peace; I am a stone - carry me across and save me.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੇ ॥ (੫੭੫-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Meeting the True Guru, servant Guru Nanak has obtained the subtle essence of Almighty; through Almighty's Name (Naam), he is saved.

ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਹਰਿ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥ (੫੭੫-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Grant Your Grace, grant Your Grace, Almighty, and save me. ||4||4||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘੋੜੀਆ **(ਘੋੜੀਆਂ ਬੋਲੋ)** (੫੭੫-੫)

Wadahans, Fourth Mahl, Ghoria, The Wedding Procession Songs:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੭੫-੫)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੇਹ ਤੇਜਣਿ ਜੀ ; ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

This body-horse is created by Almighty.

ਧੰਨੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ; ਪੁੰਨਿ ਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Blessed is human life, which is obtained by virtuous actions.

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਵਡ ਪੁੰਨੇ ਪਾਇਆ ; ਦੇਹ ਸੁ ਕੰਚਨ , ਚੰਗੜੀਆ ॥ (੫੭੫-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Human life is obtained only by the most virtuous actions; this body is radiant and golden.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਪਾਵੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੜੀਆ ॥ (੫੭੫-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The Gurmukh is imbued with the deep red color of the poppy; he is imbued with the new color of Almighty's Name.

ਏਹ ਦੇਹ ਸੁ ਬਾਂਕੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਜਾਪੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀਆ ॥ (੫੭੫-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

This body is so very beautiful; it chants Almighty's Name (Naam), and it is adorned with Almighty's Name (Naam).

ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ; ਜਨ ਨਾਨਕ , ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ॥੧॥ (੫੭੫-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says by great good fortune, Almighty's Name is obtained which stays as companion in this world and the next world created by Almighty Himself. ||1||

ਦੇਹ ਪਾਵਉ ਜੀਨੁ ; ਬੁਝਿ ਚੰਗਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I place the saddle on the body-horse, the saddle of realization of the Good Almighty.

ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਜੀ ; ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Riding this horse, I cross over the terrifying worldly ocean.

ਬਿਖਮੁ ਭੁਇਅੰਗਾ , ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਏ ॥ (੫੭੫-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The terrifying worldly ocean is rocked by countless waves, but the Gurmukh is carried across.

ਹਰਿ ਬੋਹਿਥਿ ਚੜਿ , ਵਡਭਾਗੀ ਲੰਘੈ ; ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ , ਸਬਦਿ ਤਰਾਏ ॥ (੫੭੫-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Embarking upon the boat of Almighty, the very fortunate ones cross over; the Guru, the Boatman, carries them across through Guru's Shabad (Gurbani).

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ (੫੭੫-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Night and day, imbued with Almighty's Love, singing the Praises of Almighty's Virtues, Almighty's lover loves Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥ (੫੭੫-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has obtained the state of Painless (Nirvana), the state of ultimate goodness, the state of Almighty. ||2||

ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ; ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

For a bridle in my mouth, the Guru has implanted spiritual wisdom within me.

ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ; ਚਾਬਕੁ ਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He has applied the whip of Almighty's Love to my body.

ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਲਾਇ ਚਾਬਕੁ ; ਮਨੁ ਜਿਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ॥ (੫੭੫-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Applying the whip of Almighty's Love to his body, the Gurmukh conquers his mind, and wins the battle of life.

ਅਘੜੋ ਘੜਾਵੈ ਸਬਦੁ ਪਾਵੈ ; ('ਅ-ਘੜੋ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਅਪਿਉ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਿਆ ॥ (੫੭੫-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He trains his untrained mind with Guru's Shabad (Gurbani), and drinks in the rejuvenating essence of Almighty's Nectar.

ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਿ ਵਖਾਣੀ ; ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤੁਰੀ ਚੜਾਇਆ ॥ (੫੭੫-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Listen with your ears to the Word, uttered by the Guru, and attune your body-horse to Almighty's Love.

ਮਹਾ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ; ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੩॥ (੫੭੫-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has crossed over the long and treacherous path. ||3||

ਘੋੜੀ ਤੇਜਣਿ ਦੇਹ ; ਰਾਮਿ ਉਪਾਈਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The transitory body-horse was created by Almighty.

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ; ਸਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੁਖਾਈਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Great, great is that body-horse which meditates on Almighty.

ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ , ਸਾ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸੈ ;
ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ਕਿਰਤੁ ਜੁੜੰਦਾ ॥ (੫੭੫-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Great and acclaimed is that body-horse which meditates on Almighty; it is obtained by the merits of past actions.

ਚੜਿ ਦੇਹੜਿ ਘੋੜੀ , ਬਿਖਮੁ ਲਘਾਏ ; ਮਿਲੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥(੫੭੫-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Riding the body-horse, one crosses over the terrifying world ocean; the Gurmukh meets Almighty, the embodiment of supreme bliss.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ਪੂਰੈ ; ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੰਞ ਆਈ ॥ (੫੭੫-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty has perfectly arranged this wedding (union, oneness); the Saints have come together as a marriage party.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਾਧਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ (੫੭੫-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak has obtained Almighty as his Spouse; joining together, the Saints sing the songs of joy and congratulations. ||4||1||5||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (੫੭੫-੧੯)

Wadahans, Fourth Mahl:

ਦੇਹ ਤੇਜਨੜੀ ; ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The body is Almighty’s horse; Almighty imbues it with the fresh and new color.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ , ਗੁਰੂ ; ਹਰਿ ਮੰਗੀਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੫-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

From the Guru, I ask for Almighty’s spiritual wisdom.

ਗਿਆਨ ਮੰਗੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਚੰਗੀ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਣੀਆ ॥ (੫੭੬-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I ask for Almighty's spiritual wisdom, and Almighty's sublime sermon; through Almighty's Name (Naam), I have come to know His value and His state.

ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਉ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ; ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਖਾਣੀਆ ॥ (੫੭੬-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The Creator has made my life totally fruitful; I chant Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗੀਆ ॥ (੫੭੬-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty's humble servant begs for Almighty's Name, for Almighty's Praises, and for meditation of Almighty.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਚੰਗੀਆ ॥੧॥ (੫੭੬-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak says, listen, O Saints: meditation of Almighty, Master of the Universe, is sublime and good. ||1||

ਦੇਹ ਕੰਚਨ ; ਜੀਨੁ ਸੁਵਿਨਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The golden body is saddled with the saddle of gold.

ਜੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਨਾਮੁ ਰਤੰਨਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

It is adorned with the jewel of Almighty's Name (Naam), Har, Har.

ਜੜਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥(੫੭੬-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Adorned with the jewel of Almighty's Name (Naam), one obtains Master of the Universe; he meets Almighty, sings the Praises of Almighty's Virtues, and obtains all sorts of comforts.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਹਰਿ ਬਣੇ ॥ (੫੭੬-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He obtains Guru's Shabad, and he concentrates on Almighty's Name (Naam); by great good fortune, he assumes the color of Almighty's Love.

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਹਰਿ ਨਵਤਨ ਹਰਿ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ (੫੭੬-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

He meets his Master, the Inner-knower, the Searcher of hearts; His body is ever-new, and His color is ever-fresh.

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਨਾਮੁ ਜਾਣੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੰਗੀਆ ॥੨॥ (੫੭੬-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Guru Nanak chants and realizes Almighty's Name (Naam); he begs for Almighty's Name (Naam), Almighty. ||2||

ਕੜੀਆਲੁ ਮੁਖੇ ; ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The Guru has placed the reins in the mouth of the body-horse.

ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ , ਵਸਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The mind-elephant is overpowered by Guru's Shabad.

ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ , ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਾ ਧਨ ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (੫੭੬-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The bride obtains the supreme status, as her mind is brought under control; she is the beloved of her Husband Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ; ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ॥ (੫੭੬-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Deep within her inner self, she is in love with her Almighty; in His home, she is beautiful - she is the bride of her Almighty.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ , ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ, ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (੫੭੬-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Imbued with Almighty's Love, she is intuitively absorbed in bliss; she obtains Almighty.

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ (੫੭੬-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Servant Guru Nanak, Almighty's slave, says that only the very fortunate concentrate on Almighty, Har, Har. ||3||

ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਜੀ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

The body is the horse, upon which one rides to Almighty.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ; ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Meeting with the True Guru, one sings the songs of joy.

ਹਰਿ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ; ਹਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ , ਸੇਵ ਕੀ ॥ (੫੭੬-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Sing the songs of joy to Almighty, serve Almighty's Name (Naam), and become the servant of His servants.

ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਾਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ; ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ , ਰੰਗ ਕੀ ॥ (੫੭੬-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

You shall go and enter the Mansion of the Beloved Almighty's Presence, and lovingly enjoy His Love.

ਗੁਣ ਰਾਮ ਗਾਏ , ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ; ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੭੬-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

I sing the Praises of Almighty's Virtues, so pleasing to my mind; following the Guru's Teachings, I concentrate on Almighty within my mind.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਦੇਹ ਘੋੜੀ ਚੜਿ , ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥ (੫੭੬-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੪)

Almighty has showered His Mercy upon servant Guru Nanak; mounting the body-horse, he has found Almighty. ||4||2||6||

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੪ (੫੭੬-੧੪)

Raag Wadahans, Fifth Mahl, Chhant, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੭੬-੧੪)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਧਾ ਜੀ ; ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Meeting with the Guru, I have found my Beloved Almighty.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ; ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I have made this body and mind a sacrifice, a sacrificial offering to my Almighty.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ; ਚੂਕੀ ਕਾਂਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ (੫੭੬-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Dedicating my body and mind, I have crossed over the terrifying worldly ocean, and shaken off the fear of death.

ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ; ਰਹਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (੫੭੬-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Drinking in the Ambrosial Nectar, I have become immortal; my comings and goings have ceased.

ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ **(ਸਮੱਧਾ ਬੋਲੋ)** (੫੭੬-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I have found that home, of celestial Samaadhi; Almighty's Name (Naam) is my only Support.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆਂ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੰਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ (੫੭੬-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I enjoy peace and pleasure; I bow in reverence to the Perfect Guru. ||1||

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ; ਮੈਡੜੇ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Listen, O my friend and companion

ਗੁਰਿ , ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ; ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੬-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

- the Guru has given the Mantra of the Shabad, the True Word of Almighty.

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ; ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥ (੫੭੬-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Meditating on this True Shabad, I sing the songs of joy, and my mind is rid of anxiety.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਬੈਸਾ ॥ (੫੭੬-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I have found Almighty, who never leaves; forever and ever, He sits with me.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥ (੫੭੬-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

One who is pleasing to Almighty receives true honor. Almighty blesses him with wealth.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥ (੫੭੭-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to such a humble being. Dear Almighty, You bless all with Your bountiful blessings. ||2||

ਤਉ ਭਾਣਾ ; ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

When it pleases You, then I am satisfied and satiated.

ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ; ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

My mind is soothed and calmed, and all my thirst is quenched.

ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ , ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ; ਪਾਇਆ ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ (੫੭੭-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
My mind is soothed and calmed, the burning has ceased, and I have found so many treasures.

ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ; ਹੰਉ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ (੫੭੭-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
All the Sikhs and servants partake of them; I am a sacrifice to my True Guru.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੭੭-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I have become fearless, imbued with the Love of my Master, and I have shaken off the fear of death.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇਵਕੁ ; ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥ (੫੭੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, Your humble servant, lovingly embraces Your meditation; Dear Almighty, be with me always. ||3||

ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ; ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
My hopes and desires have been fulfilled, O my Almighty.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ; ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I am worthless, without virtue; all virtues are Yours, Dear Almighty.

ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ; ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (੫੭੭-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
All virtues are Yours, O my Master; with what mouth should I praise You?

ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ; ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ (੫੭੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
You did not consider my merits and demerits; you forgave me in an instant.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ; ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ (੫੭੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I have obtained the nine treasures, congratulations are pouring in, and the unstruck melody resounds.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥ (੫੭੭-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Says Guru Nanak, I have found my Husband Almighty within my own home, and all my anxiety is forgotten. ||4||1||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੫੭੭-੮)
Salok:

ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ; ਵੰਞਨਿ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ (੫੭੭-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Why do you listen to falsehood? It shall vanish like a gust of wind.

ਨਾਨਕ , ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ; ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ (੫੭੭-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, those ears are acceptable, which listen to the True Master. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੫੭੭-੯)

Chhant:

ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ; ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to those who listen with their ears to Almighty.

ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Blissful and comfortable are those, who with their tongues chant Almighty’s Name (Naam), Har, Har.

ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ; ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥ (੫੭੭-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

They are naturally embellished, with priceless virtues; they have come to save the world.

ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ; ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ (੫੭੭-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Almighty's Feet are the boat, which carries so many across the terrifying worldly ocean.

ਜਿਨ ਕੰਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ; ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥ (੫੭੭-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Those who are blessed with the favor of my Master, are not asked to render their account.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ; ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ॥੧॥(੫੭੭-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to those who listen to Almighty with their ears. ||1||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੫੭੭-੧੨)

Salok:

ਲੋਇਣ , ਲੋਈ ਡਿਠ ; ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ , ਮੂ ਘਣੀ ॥ (‘ਬੁੱਝੈ’ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ) (੫੭੭-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

With my eyes, I have seen the Light of Almighty, but my great thirst is not quenched.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਅਖੜੀਆਂ ਬਿਅੰਨਿ ; ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ (‘ਮਾਂ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੫੭੭-੧੩

ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, those eyes are different, which behold my Husband Almighty. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੫੭੭-੧੩)
Chhant:

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ; ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
I am a sacrifice to those who have seen Almighty.

ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
In the True Court of Almighty, they are approved.

ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੭੭-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
They are approved by their Master, and acclaimed as supreme; they are imbued with Almighty's Love.

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥ (੫੭੭-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
They are satiated with the sublime essence of Almighty, and they merge in celestial peace; in each and every heart, they see the all-pervading Almighty.

ਸੇਈ ਸਜਣ , ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ; ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ (੫੭੭-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
They alone are the friendly Saints, and they alone are obedient, who are pleasing to their Master.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ; ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ (੫੭੭-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Says Guru Nanak, I am forever a sacrifice to those who have seen Almighty. ||2||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੫੭੭-੧੬)
Salok:

ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ; ਸੁੰਞੀ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ (੫੭੭-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
The body is blind, totally blind and desolate, without Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ; ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ (੫੭੭-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)
Guru Nanak says, fruitful is the life of that being, within whose heart the True Master abides. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੫੭੭-੧੭)
Chhant:

ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾਂ ; ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I am cut into pieces as a sacrifice, to those who have seen my Almighty.

ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੭-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

His humble servants partake of the Sweet Ambrosial Nectar of Almighty's Name and are satiated.

ਹਰਿ ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ; ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ (੫੭੭-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Almighty seems sweet to their minds; Almighty is merciful to them, His Ambrosial Nectar rains down upon them, and they are at peace.

ਦੁਖ ਨਾਸ , ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ ; ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ , ਜੈ ਜਏ ॥(੫੭੭-੧੯,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Pain is eliminated and doubt is dispelled from the body; chanting Almighty's Name (Naam) of the World, their victory is celebrated.

ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ; ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ (੫੭੭-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

They are rid of worldly attachment, their sins are erased, and their association with the five passions is broken off.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ;
ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ (੫੭੮-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Says Guru Nanak, I am every bit a sacrifice to those, within whose hearts my Almighty abides. ||3||

ਸਲੋਕੁ ॥ (੫੭੮-੧)

Salok:

ਜੋ ਲੋੜੀਦੇ ਰਾਮ ; ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ (੫੭੮-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Those who long for Almighty, are said to be His servants.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ; ਸਾਂਈ , ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥ (੫੭੮-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak knows this Truth, that Almighty is not different from His Saint. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (੫੭੮-੨)

Chhant:

ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ; ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

As water mixes and blends with water,

ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ; ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

so does one's light mix and blend with Almighty's Light.

ਸੰਮਾਇ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ; ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ॥ (੫੭੮-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Merging with the perfect, all-powerful Creator, one comes to know his real-self (Atma).

ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ; ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (੫੭੮-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Then, he enters the celestial state of absolute Samaadhi, and speaks of the One and Only Almighty.

ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ; ਆਪਿ ਆਪੁ , ਵਖਾਨਾ ॥ (੫੭੮-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

He Himself is unmanifest, and He Himself is liberated; He Himself speaks of Himself.

ਨਾਨਕ , ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ; ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ , ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥ (੫੭੮-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Guru Nanak says, doubt, fear and the limitations of the three qualities are dispelled, as one merges into Almighty, like water blending with water. ||4||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (੫੭੮-੫)

Wadahans, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ; ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Almighty is the all-powerful Creator, the Cause of causes.

ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ; ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

He preserves the whole world, reaching out with His hand.

ਸਮਰਥ ਸਰਣਾ ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (੫੭੮-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

He is the all-powerful, safe Sanctuary, Master, Treasure of mercy, Giver of peace.

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ; ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (੫੭੮-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I am a sacrifice to Your slaves, who recognize only the One Almighty.

ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ; ਕਥਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ॥ (੫੭੮-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

His color and shape cannot be seen; His description is indescribable.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸੁਣਹੁ ਬਿਨਤੀ ; ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥(੫੭੮-੭,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, hear my prayer, Dear Almighty, Almighty Creator, Cause of causes. ||1||

ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ; ਤੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

These beings are Yours; You are their Creator.

ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ; ਹਰਤਾ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Almighty is the Destroyer of pain, suffering and doubt.

ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ (੫੭੮-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Eliminate my doubt, pain and suffering in an instant, and preserve me, Dear Almighty, Merciful to the meek.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜਣੁ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (੫੭੮-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

You are mother, father and friend, Dear Master; the whole world is Your child, You are the Sustainer of all.

ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪਾਵੈ ; ਸੋ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਤਾ ॥ (੫੭੮-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

One who comes seeking Your Sanctuary, obtains the treasure of virtue, and does not have to enter the cycle of birth and death again.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ; ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥ (੫੭੮-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, I am Your slave. All beings are Yours; You are their Creator. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Meditating on Almighty, twenty-four hours a day,

ਮਨ ਇਛਿਅੜਾ ; ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

the fruits of the heart's desires are obtained.

ਮਨ ਇਛ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ; ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥(੫੭੮-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Your heart's desires are obtained, meditating on Almighty, and the fear of death is dispelled.

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਇਆ ਸਾਧ ਸੰਗਾਇਆ ; ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (੫੭੮-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

I sing the praises of Master of the Universe in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and my hopes are fulfilled.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ; ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ (੫੭੮-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Renouncing egotism, worldly attachment and all evil desires, we become pleasing to the Mind of Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥(੫੭੮-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, day and night, concentrate forever on Almighty, Har, Har. ||3||

ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ; ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

At Almighty's Door, the unstruck melody resounds.

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੇ ਰਾਮ ॥ (੫੭੮-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

In each and every heart, Almighty, Master of the Universe, sings.

ਗੋਵਿਦ ਗਾਜੇ ਸਦਾ ਬਿਰਾਜੇ ; ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਊਚਾ ॥ (੫੭੮-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Master of the Universe sings, and abides forever; He is unfathomable, profoundly deep, lofty and exalted.

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ; ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਹੂਚਾ ॥ (੫੭੮-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

His virtues are infinite - none of them can be described. No one can reach Him.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਜੇ ॥ (੫੭੮-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

He Himself creates, and He Himself sustains; all beings and creatures are created by Him.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ ਭਗਤੀ ;
ਦਰਿ ਵਜਹਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੪॥੩॥ (੫੭੮-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੫)

Prays Guru Nanak, happiness comes from meditation of Almighty's Name (Naam); at His Door, the unstruck melody resounds. ||4||3||

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੫ , ਅਲਾਹਣੀਆ (ਅਲਾਹਣੀਆਂ ਬੋਲੋ) (੫੭੮-੧੮)

Rag Vadhans Mahala Phela Ghar Panjwa Alahnia
Guru Nanak Dev uttered this hymn called Alahnia in the fifth tune and rhythm/beat

Prologue: Alahneea is the act of singing the praises of the death person in grief. This hymns are uttered by Guruji to sing the praises of Almighty, instead of the dead person which reflects renunciation (non-attachment) with worldly materials.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੭੮-੧੮)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (੫੭੮-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The creator of the universe is the real king who is beyond time, sustainer of the universe and the greatest who has engage the whole universe in their respective tasks.

ਮੁਹਲਤਿ ਪੁਨੀ , ਪਾਈ ਭਰੀ ; ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (੫੭੮-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

When the age liked tenure expires then just like the measuring bucket filled of seeds are turned upset down into the package and the bucket becomes empty in the same manner when this physical body becomes empty of breath then the fine body (sukshem serir) is captured via chains around the neck and driven by the angels of death (Jamdoot).[6]

ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ , ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ; ਰੁੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ॥ (੫੭੯-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

the writ is received and fine body (sukshem serir) is driven in chains then all the brothers (relatives) cries beside the dead body,

ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ; ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ॥ (੫੭੯-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear brother, when the life days are completed then the real-self (Atma) is seperated from the body.

ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ; ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ (੫੭੯-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

One has obtain fruits (happiness and sadness) in this life time based on the previous deeds which are known as Prarbhad Karam and the deeds performed during the life time in reaction to the predetermined actions are known as Kiriaman Karam which are collected as Senchit Karam will determine the fruits in the next birth.

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (੫੭੯-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The creator of the universe is the real king who is beyond time, sustainer of the universe and the greatest who has engage the whole universe in their respective tasks. ||1||

---

[6] Note: Paiea is a scale of measurement of grains by volume which is roughly eight kilogram in weight (which is now obsolete)

ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ; ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥ (੫੭੯-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

My dear brothers, in this manner everyone have to departure from this materialistic world therefore remember the master (Almighty) in this life time,

ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ; ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ॥ (੫੭੯-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

all the work performed in this world is false which last only for a very short time (four days- baby, teenager, youth and old) and certainly one have to leave to the next world.

ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ; ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ॥ (੫੭੯-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Proceeding to the next world is assured and living in this world is temporary just like a visitor then why should one be egoistic about his worldly possessions.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ॥ (੫੭੯-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Therefore in the service of whom happiness is obtained in the court of truth (in Almighty's audience) recite the Almighty's name.

ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ; ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ ॥ (੫੭੯-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In the next world, no one listens to command, advice or justifications as the proceedings are solely dependant on the deeds performed during the life time means that one has to face the consequences of his deeds.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ; ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥ (੫੭੯-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

My dear brothers, in this manner everyone have to departure from this materialistic world therefore remember the master (Almighty) in this life time. ||2||

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ; ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (੫੭੯-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Whatever happens is always in accordance to Almighty as he pleases otherwise this world is a form of pain.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ (੫੭੯-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty the true creator is pervading in the ocean, the earth and the space between earth and sky.

ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (੫੭੯-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Such is the True Creator who is beyond comprehension and endless therefore his limit can never be obtained.

ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ; ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (੫੭੯-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Those who concentrate single-mindedly on Almighty alone has made their coming to this world fruitful.

ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ; ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ (੫੭੯-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In his command Almighty destroys and after demolishing he then reconstructs the whole universe creation.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ; ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ (੫੭੯-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Whatever happens is always in accordance to Almighty as he pleases otherwise this world is a form of pain. ||3||

ਨਾਨਕ , ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ; ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥ (੫੭੯-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Sri Guru says dear brother recognise the weep of whom is crying in the love of Almighty.

ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ; ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ॥ (੫੭੯-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Other worldly person only cries for worldly materials, such weep is useless. Means that one should always love Almighty and wish to be in his presence all the time by reciting His name such effort is fruitful whereas the ones who cries in the desire to obtain more and more wealth would only indulge himself in greater pains therefore such efforts made in lifetime would only be regretable as one misses the goal of life.

ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ; ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ ॥ (੫੭੯-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The weep (cry) of the whole world is worthless as it is only meant for the maya (mammon, wealth) as human has forgotten the reality and astrayed from the right path.

ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ; ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ॥ (੫੭੯-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Human has become ignorant in differentiating between the good and bad therefore the body(lifetime) is wasted.

ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ; ਕੂੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ (੫੭੯-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Whoever has taken birth to join this world will difinately leave upon death then why should ever one be proud of his worldly possessions.

ਨਾਨਕ , ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ; ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥ (੫੭੯-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Sri Guruji says dear brother, the weep which is in the pains of separation from Almighty is fruitful. ||4||1||

Means that the main and the only reason to be born in this world is to recite Almighty's name and spend most of the lifetime in remembering Almighty rather then being proud of worldly materials (body, family, wealth), Guruji then reminds that the ultimate destination of life is to be free from all worldly attachments and always maintain every effort towards reuniting with Almighty.

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੭੯-੧੩)

Wadhans, First Mahl:

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ; ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ॥ (੫੭੯-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear companion, come and meet in true congregation to remember the true name (waheguru).

ਰੋਵਹ ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ; ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਾਲੇਹਾਂ ॥ (੫੭੯-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Cry in the separation from the master's form and therefore remember him.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਮ੍ਾਲਿਹ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ ; ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ॥ (੫੭੯-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Remember the master (Almighty) and the after death path on which many has traveled before and we are going there as well.

ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ , ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ; ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥ (੫੭੯-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The one who has created this living being, he has fated death as well and all that becomes reality is all that is within his will.

ਜੋ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ; ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ॥ (੫੭੯-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The deeds that one has committed earlier manifest before one means that one have to pay for every single deed which is committed in the past therefore we have no right to question Almighty why we are given pains and alternatively ask for happiness.

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ; ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾ ॥੧॥ (੫੭੯-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Therefore dear companion, come and meet in true congregation to remember the true name (waheguru). ||1||

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ; ਜੇ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ਐਸਾ ਕੋਇ ॥ (੫੭੯-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear people never say that death is bad if only one knows how to die. There are very rare people who understand death in its actual context. One only lives when there are worldly desires and death is when there is no more desires therefore death of this physical body is only painful for those who have unfulfilled desires till the last breath with a hope to fulfill them. Therefore such person then travels into the reincarnation cycle and in each birth new desires are then created which makes this cycle endless. Guruji then explains the escape route in the second line as follows.

ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ; ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ (੫੭੯-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Serve the master who is capable in performing all the tasks (Samrath-all powerful Almighty) so that the route of the next world (after death) becomes easy.

ਪੰਥਿ ਸੁਹੇਲੈ ਜਾਵਹੁ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ; ਆਗੈ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥ (੫੭੯-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Through the easy way, which is serving (remembering) Almighty in this life time one will obtain happiness and honour of the Almighty's name in the next world (after death).

ਭੇਟੈ ਸਿਉ ਜਾਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ; ਤਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥ (੫੭੯-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

One who bring along the meditation of Almighty's name will unite in Almighty's form only then the honour of those will be in count.

ਮਹਲੀ ਜਾਇ ਪਾਵਹੁ , ਖਸਮੈ ਭਾਵਹੁ ; ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ (੫੭੯-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In this manner one obtains the presence of Almighty and blissful happiness which can be enjoyed in any ways.

ਮਰਣੁ ਨ ਮੰਦਾ ਲੋਕਾ ਆਖੀਐ ; ਜੇ ਕੋਈ ਮਰਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ (੫੭੯-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Threfore dear people do not say death is bad only if one realizes the true way of dying. ||2||

ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ; ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਨਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥ (੫੭੯-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Death of those worriors is true who dies after being acceptable,

ਸੂਰੇ ਸੇਈ ਆਗੈ ਆਖੀਅਹਿ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੀ ਮਾਣੋ ॥ (੫੮੦-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

those are recognized as worriors who are honoured in the Almighty's court.

ਦਰਗਹ ਮਾਣੁ ਪਾਵਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਵਹਿ ; ਆਗੈ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (੫੮੦-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In the next world such worriors goes in glory thereafter receives honour in Almighty's court and never even touch by any kind of pain.

ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਤਾਂ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ; ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (੫੮੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

One should continuously concerntrate on Almighty only by which the reward of this human birth is obtained, such is the Almighty by serving whom all fears disappears instantly.

ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ; ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੋ ॥ (੫੮੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Therefore dear brother do not shout aloud your pains to inform others and you should understand in your mind and remain silent as the Almighty has all the knowledge about the good and bad.

ਮਰਣੁ ਮੁਣਸਾਂ ਸੂਰਿਆ ਹਕੁ ਹੈ ; ਜੋ ਹੋਇ ਮਰਹਿ ਪਰਵਾਣੋ ॥੩॥ (੫੮੦-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The ones who meditate in life time are successful and the death of such worriors is the truth. Means that their death is actually from all the desires including heaven and world which they have realized that other then Almighty everything else in just mere imagination therefore their their death is the truth as they reunite with Almighty. ||3||

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ; ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Sri Guruji says dear brother why should one cry as this world is just a play (drama, movie, show) of the director (Almighty) means that this world is temporary.

ਕੀਤਾ ਵੇਖੈ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ; ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The master (Almighty) is the only one who over looks and concludes in accordance to his nature.

ਕੁਦਰਤਿ ਬੀਚਾਰੇ ਧਾਰਣ ਧਾਰੇ ; ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ॥ (੫੮੦-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty creates mammon (maya) through which all the creations is brought into existence then Almighty watches all the living beings good and bad deeds as he is only one having knowledge about everyone as he is the only solo creator.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ; ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (੫੮੦-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty being within his creation, sees everything (all living beings deeds), being a scholar understands the principals, being a student enquires and being a devotee (bhagat) realizes the command (hukum).

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ; ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

He (Almighty) who created this universe knows the entire creation and the form of Almighty is boundless (beyond limits of all extremes).

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ; ਬਾਜੀ ਹੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੪॥੨॥ (੫੮੦-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Sri Guruji says dear brother who shall we cry for as the entire creation is just a play which will definitely come to an end. ||4||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਦਖਣੀ ॥ (੫੮੦-੭)

Wadhans, First Mahl, Dakhanee:

ਸਚੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਜਾਣੀਐ ; ਸਚੜਾ ਪਰਵਦਗਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

You (Almighty) are the true creator and true sustainer therefore you are known as true.

ਜਿਨਿ ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਆ ; **(ਆਪੀ-ਨੈ ਬੋਲੋ)**

ਸਚੜਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥ **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)** (੫੮੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The true incomprehensible and illimitable (unlimited) has created from himself his own form which is world.

ਦੁਇ ਪੁੜ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੮, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Then you (Almighty) created this world by merging and separating the earth and sky resembling of two mill-stones. The world creation was then separated in many parts in which without the true guru extreme darkness remains.

ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਚਲਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥੧॥ (੫੮੦-੮, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Almighty has also created the sun and moon around which this world moves day and night. ||1||

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ; ਸਚੜਾ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (੫੮੦-੯, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Without doubt you are the true master, please bestow me your true love. ||Pause||

ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਮੇਦਨੀ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੯, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

You have created the world and you are the one who bestower of happiness and sorrowness.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਿਰਜਿਐ ; ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ (੫੮੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Almighty has created man and women, who are then attached in love with poison liked mammon (maya).

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ; ਦੇਹਿ ਜੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

All the four categories of creation and four types of speeches are created by Almighty and supports all beings.

ਕੁਦਰਤਿ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ; ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ ॥੨॥ (੫੮੦-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Almighty has created the nature's throne (true congregation, world, righterious court) and you conclude based on the true justice. ||2||

ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਸਿਰਜਿਆ ; ਤੂ ਥਿਰੁ ਕਰਣੈਹਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

You (Almighty) has created the reincarnation world and you are permenant without any reincarnation and you are the one who is able to make the being permenant as well means you are the one who bestows salvation.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ; ਬਧਿਕੁ , ਜੀਉ ਬਿਕਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The physical body birth by which the jeev (being) comes and death by which the being departs from the materialistic world means that the jeev (being) is in the cycle of birth and death, the jeev (being) is being destructive by the desires which hunts the jeev (being) all along the life time.

ਭੂਡੜੈ , ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਬੂਡੜੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The evil jeev (being) who has forgotten the Almighty's name is drowning in this materialistic world and such jeev (being) who is drowning has no choice other then just flow along the desires waves.

ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਦਿਆ ; ਅਵਗੁਣ ਕਾ ਵਣਜਾਰੋ ॥੩॥ (੫੮੦-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The jeev (being) has become the trader of demerits who has abandoned all virtues and has collected the poison of sins for the next world (after death). ||3||

ਸਦੜੇ ਆਏ ਤਿਨਾ ਜਾਨੀਆ ; ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕਰਤਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Dear true creator, when your command comes upon the living beings to depart means that the invitation comes to leave this physical body from the materialistic world.

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ; ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਣਹਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Then women (physical body) is separated from the man (real-self, Atma) and there is no other who can reunite the both other then Almighty himself means that only Almighty has the power to reunite the separated jeev (being) from his real-self (Atma).

ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸੋਹਣੀਐ ; ਹੁਕਮਿ ਬਧੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰੋ ॥ (੫੮੦-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The angels of death has to perform in accordance to commands in the line of duty therefore the angel of death never differentiate between the beautiful and the ugly one means that during death false displays (rituals practices, hyprocrisy) are never considered only the truth prevail.

ਬਾਲਕ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਤੋੜਨਿ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥ (੫੮੦-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The angels of death does not acknowledge differences between a child and old age as their interest is always in breaking the worldly love means that during death age is never considered as death is not about age but breath which is predetermined before birth and all the worldly love developed during the life time is broken in seconds which does not help at all in the next world. ||4||

ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਹੁਕਮਿ ਸਚੈ ; ਹੰਸੁ ਗਇਆ ਗੈਣਾਰੇ ॥ (੫੮੦-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

When the death commands comes upon the jeev (being) from the true creator, all the nine doors[7] are sealed and the soul (sukshem serir- tiny body or roh) flies to the his journey into the skies means that the souls starts its next world journey in the other dimension which is like the sky in this world.

ਸਾ ਧਨ ਛੁਟੀ ਮੁਠੀ , ਝੂਠਿ ਵਿਧਣੀਆ ;
ਮਿਰਤਕੜਾ , ਅੰਙਨੜੇ ਬਾਰੇ ॥ (੫੮੦-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The woman whose husband has departed cries and in sorrows says that I am robbed while the physical death body of the husband is lying at the door of the house compound.

ਸੁਰਤਿ ਮੁਈ , ਮਰੁ ਮਾਈਏ ; ਮਹਲ ਰੁੰਨੀ , ਦਰ ਬਾਰੇ ॥ (੫੮੦-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Dear companion, the women then cries at the house door that my concentration is dead with the death of the husband.

ਰੋਵਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ; ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥੫॥ (੫੮੦-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Guruji says that dear devotee akin to women shed your tears (cry) in rememberance of the praises of your true husband the Almighty's virtues.||5||

ਜਲਿ ਮਲਿ ਜਾਨੀ ਨਾਵਾਲਿਆ ; **(ਨ੍ਹਾਵਾਲਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਕਪੜਿ ਪਟਿ ਅੰਬਾਰੇ ॥ (੫੮੦-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Acknowledging the loved body, the love ones bathed the dead body properly with water and then robed with silk cloths then placed the body on the carrier chariot.

ਵਾਜੇ ਵਜੇ ਸਚੀ ਬਾਣੀਆ ; ਪੰਚ ਮੁਏ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ॥ (੫੮੦-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

While moving the body towards crematorium the true hymns are sang along with instruments, whereby the dead person's five (5) knowledge sensors and the thoughts of the mind is dead as well. (or with the death of the jeev (being) his mother, father, wife, son and brother these five becomes sad).

[7] Nine doors of human body: 2 nasals, 2 ears, 1 mouth, 1 anus, 1 urinal and 2 eyes

ਜਾਨੀ ਵਿਛੁੰਨੜੇ ਮੇਰਾ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (੫੮੦-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Then the wife cries while saying that with the death of my loved one, I am dead as well and accursed is my life in this world.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ , ਸੁ ਜਾਣੀਐ ; ਪਿਰ ਸਚੜੈ , ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ (੫੮੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The true death is recognized when the wife dies from the sense of living (jivat bhav) for the sake of true husband's love. ||6||

ਤੁਸੀ ਰੋਵਹੁ ਰੋਵਣ ਆਈਹੋ ; ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (੫੮੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

During the time of attending a death ceremony, Guruji says that the ones who are cheated by this false world may cry as they are here in this world to cry.

ਹਉ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੈ ਧਾਵਣੀਆ ; ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਵਿਧਣ ਕਾਰੇ ॥ (੫੮੧-੧, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The ones are in pains and forsaken by their husband (Almighty) who are cheated by their own ego and runs in accomplishing the worldly affairs.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਮਹੇਲੀਆ ; ਰੂੜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (੫੮੧-੧, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

There are brides (jeev) of the Almighty (groom) in every home (physical body) but only those are beautiful who are loved by the Groom (Almighty).

ਮੈ , ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਹਉ ਰਹਸਿਅੜੀ ਨਾਮਿ ਭਤਾਰੇ ॥੭॥ (੫੮੧-੨, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

I have praised the true Groom (Almighty) and through his name I have discoved the secret of life means that the true Groom's love is the one which never dies nor disappears then why cry meaninglessly for the worldly materials (mammon). ||7||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵੇਸੁ ਪਲਟਿਆ ; ਸਾ ਧਨ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੨, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Then she (the one indulge in worldly materials) enquires 'How was your love attached with the true groom?

ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ; ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The true bride answers 'when I met Guruji my attitude changed and now I am truly beautified by the practicing the Guruji's teaching means that the ones who's look is changed after meeting the Guruji, only those have achieved the true beauty wealth. Therefore dear companions let's meet and remember the true creator.

ਬਈਅਰਿ , ਨਾਮਿ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ; ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

The bride is then called Suhagni (the one faithful to the groom) and the groom (Almighty) becomes her true adorner.

ਗਾਵਹੁ ਗੀਤੁ , ਨ ਬਿਰਹੜਾ ; ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥੩॥ (੫੮੧-੪, ਵਡਹੰਸੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ ੧)

Sri Guruji says that sing the song of such Almighty's thoughtfulness so that the saparation never happen again. ||8||3||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੮੧-੪)

Wadhans, First Mahl:

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਇਆ ; ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੋ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty, who has created the universe and then be existed within his creation (semaaia- can also mean that Almighty absorbs the whole creation within himself whenever he wants to end the universe), know for sure that Almighty is the master of nature (or maya- mammon).

ਸਚੜਾ ਦੂਰਿ ਨ ਭਾਲੀਐ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੋ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Do not see Almighty far away as he is existing within all his creation.

ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹੁ , ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ; ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਾਚੀ ॥ (੫੮੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty who has created this universe exists completely within his creation and do not know him to be far away.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਿੜ ਕਾਚੀ ॥ (੫੮੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

If this jeev (being) concerntrate on Almighty's name then this jeev (being) obtains happiness and without the Almighty's name this life is raw (immature) this means that this life is useless.

ਜਿਨਿ ਥਾਪੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ; ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਵਖਾਣੋ ॥ (੫੮੧-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty, who has institute (establish) the universe creation, only he knows all the methods of managing the universe as nobody else can ever describe completely how does Almighty manage the universe.

ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਥਾਪਿ , ਵਤਾਇਆ ਜਾਲੋੁ ; ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥੧॥ (੫੮੧-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty, who has instituted the universe, has cast over the net of attachment over all jeev (beings) therefore he is the acknowledged master. ||1||

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ; ਅਧ ਪੰਧੈ ਹੈ , ਸੰਸਾਰੋ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear brother who ever has come by birth have to arise from this imaginative world create by maya (mammon) to the reality world and depart from the physical body as this world is only a part of the jeev's (being's) journey which is made as an empty land for jeev to cultivate with seeds of their deeds.

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਚੜੈ ਲਿਖਿਆ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਵੀਚਾਰੋ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty has pre-written the pains and pleasures as fate on every individuals forehead in accordance to the deeds performed in previous births.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੀਆ ਜੇਹਾ ਕੀਆ ; ਸੋ ਨਿਬਹੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ (੫੮੧-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In accordance to the deeds performed by this jeev (being), Ishwer (the form of Almighty when he is the creator of maya) has granted the pains and pleasures which last with the soul in the next birth until the jeev revishes (bhugtna-undergo) the deeds means that every jeev (being) have to suffer or enjoy in accordance to their deeds.

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ; ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਭਾਲੇ ॥ (੫੮੧-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In reality whatever happens through the jeev's (being) deeds in this universe is always performed by the creator himself therefore this jeev (being) should always performed deeds that are inaccordance to the creators wish and not by any other source of influence like mind, intellect, memory or self-existence.

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਧੰਧੈ ਬਾਧੀ ; ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਛਡਾਵਣਹਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty has created expertise and trade tailored for all individual in order to bind all individual with respective job and Almighty himself stays detached from the results of all the deeds performed by the individual while practicing their trade, within his (Almighty) command (will) he liberate this jeev (being) from the world attachments.

ਅਜੁ ਕਲਿ ਕਰਦਿਆ ਕਾਲੁ ਬਿਆਪੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥੨॥ (੫੮੧-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In the state duality this jeev fills his whole life with desires which are to perform evil deeds and keeps on postponing the time to meditate (pray) on Almighty's name which then ends once he is apprehended (seized) by death. ||2||

ਜਮ ਮਾਰਗ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ; ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Unfortunately, this jeev (being) do not realize that he has to travel through dull, unseen and completely dark path after his death.

ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ; ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Moreover there will be no water, no various types of food or neither quilt nor mattress.

ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ; ਨਾ ਕਾਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In additional to the post-death path, Guruji says that there will be no one to serve food nor cold water with love and there will be no costumes nor means of beautifications.

ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਊਭੌ ; ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰ ਬਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The path is such that self belonging refuge is never seen in order to estimate the end of the path or to built hope for salvation and the neck is tied with heavy chains while the angel of death standing high above the head and hits the head continuously.

ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ; ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Then the jeev (being) pleads to the angel of death for a second chance to be granted in order for him to perform good deeds, meditation, virtues, etc. then the angel of death answer that even the pervious seeds of the deeds performed in lifetime has not fully grown yet and you are asking for another opportunity thereafter he loads the jeevs head with more heavier load of deeds, thereafter the jeev (being) regrets with headdown in shame.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ; ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੩॥ (੫੮੧-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In the next world there is no saviour and this is the utmost truth to be contemplated. ||3||

ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear brother, the true weep (cry) is known for those who meet in the true congregation (satsangat) and remember the virtues of Almighty by uttering the Guruji's hymns while weeping in true ardor (love).

ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ; ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Unfortunately weep (cry) for those whose intellect has been influenced by maya (mammon) acknowledges all the trades of the world to be true and weeps for the lost or for more worldly materials.

ਧੰਧਾ ਰੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ; ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Those who weeps for worldly trades will never wash the dirt of sins accumulated from deeds performed for the fulfillment of desires which sticks on their Antahkaran and such people are always trapped in this materialistic world which is just like a dream means that this world is not permenant as this life is just like a sleep during the night and all that we experience from our sensors are merely a dream which will definitely came to an end once we are awaken.

ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ; ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ (੫੮੧-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In this manner the whole world is cheated by the ego of false materials just like those audience who forgets the world in illusion while watching a movie, in the same manner jeev (being) has forgotten Almighty in this false materialistic world created by the maya's illusions.

ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ; ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (੫੮੧-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In conclusion of this shabad (hymn) Guruji shows the way to obtain salvation from this illusionary materialistic world in which every jeev's (being) life is bonded by their previous deeds for which all has came to this world to go through their deeds (karam) by happiness, sorrow, gain and lost. Almighty himself places everyone on the path and he makes everyone to perform deeds means that we should realize that Almighty is the master and director who puts all the jeev (being) on their respective path and provides the necessary in order for the jeev (being) to implement their deeds means that we should not blame or accuse anyone for the pains that we go through in life as our fate has been determined even before we was born therefore we should always stay contented in Almighty's will.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ; ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੪॥੪॥(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)(੫੮੧-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Sri Guruji says, those who are imbued (merged) in Almighty's name are saved by the true Guru and they are blessed with calm character which means that the fortunate ones are those who recites Almighy's name and stay calm in all situations that may arise from effect of their deeds (karama) and instead our being overpowered by their emosions they accept the Almighty's Will delightedly. ||4||4||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੮੧-੧੭)

Wadahans, First Mahl:

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ; ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear brother, who ever has came to this world would definitely arise from this illusion world and depart to the next world because this world is false.

ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ; ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋ ਵਾ ॥ (੫੮੧-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Therefore joint the true congregation (SatSangat) and remember truth (Almighty), then by obtaining the truth jeev (being) becomes the supreme being himself means that a jeev by continuously remembering Almighty realizes the Almighty within hence the false world illusion disappears just like switching a light darkness of ages disappears ar once.

ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ; ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥ (੫੮੧-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

If because of falsehood and greediness one never finds true congregation (SatSang) hence such person will never find true congregation (SatSang) then in the next world (after death) he will never comfortable place.

ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ; ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥ (੫੮੧-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

There will be no one to respect given in refuge (by saying 'come in Sir and please be seated') among the group of good people, such persons life in this world is just like a crow's futile (useless) weep in a abandoned house which never make any sensemeans that such person's life is totally useless without true congregation (SatSangat).

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ; ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥ (੫੮੧-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Birth and death is the greatest separation among the jeev's (being) and separation from Almighty (whereby the birth and death is a route that jeev travels through various lifes and creates more and more desires) by which the whole world jeev's (being) are being destroyed in a manner that the jeev's are subjected to a reincarnation cycle again and again.

ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ , ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ; ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥ (੫੮੧-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Under the influence of Maya (mammon) the whole world is immersed in the greed of trade (in earning more and more wealth without containment) and forgotten the truth (Almighty) therefore he do not realize the death which is standing above his head and shouting loudly. ||1||

ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ , ਗਲਿ ਮਿਲਹ ; ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥ (੫੮੨-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear brother, dear respectiful ones let meet in arms and bless each other as follows; 'the union of the beloved one (Almighty) shall never be far away from you and keep on meditating on Almighty's name'.

ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ (੫੮੨-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Those who are already united with Almighty there is nothing more for them to attain, only devotees need to continue their meditation.

ਆਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ; ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ (੫੮੨-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Bless each other with such blessings and meditate on Almighty's name, as for the united ones, what more is to be united?

ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ , ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥ (੫੮੨-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

However for those who are leaded by their mind (Manmukh) has strayed away from joining the true congregation and reciting the Almighty's name, while the ones who are leaded by the True Guru's (Gurmukh) teachings lives their life in utmost bliss while practicing the truth (true game).

ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ , ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੇ ॥ (੫੮੨-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Such Gurmukh's will never go through the wicked path of the angel of death as their Antahkaran has been filled with Guruji's hymns (which also means they are immersed in Almighty) and their form shall remains merged in Almighty for ages by ages (means forever).

ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੇ ॥੨॥ (੫੮੨-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Therefore joint the company of the pious ones (saint) because their company in known to be beneficial as they have obeyed all their Guru's teaching and practiced truthfully by which all their maya (mammon) bondages has been broken. In the company such saint one will only be encouraged to meditate and guided to practice the Guruji's teachings without any influence of maya. ||2||

ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ (੫੮੨-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear brother, this jeev (being) has came to this world naked together with predetermined fate (lekh) of joy and pains in accordance to the previous deeds (Pralbhad Karam).

ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ; ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ (੫੮੨-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Therefore, based on the predetermined fate (writ) the invitation of death shall come which can never be altered.

ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ; ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (੫੮੨-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty has written himself while sitting down (means exactly without any changes) the necter (pleasure, joy) and poison (sorrow, pain) in this jeev's life time before birth thereafter attached the jeev (being) where ever he wishes and jeev stays on.

ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ; ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ (੫੮੨-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The sorcerer maya (mammon) has charmed the jeev by putting multi-coloured thread around the neck means that maya has created various impressive attachements to bind jeev (being) in worldly affairs.

ਹੋਛੀ ਮਤਿ , ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ; ਗੁੜੁ ਸਾ , ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥ (੫੮੨-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

This ignorant jeev (being) with the shallow intellect goes to fulfill his desires but unfortunely the desires consume him just like a fly which goes to eat brown sugar block (Gurr) unknowingly the sugar block is still wet and the fly drowns into the brown sugar block, in the same manner this jeev (being) goes to with intention of obtaining pleasure but instead of pleasure he ends up being a victim of his own desire. This is proven in today's world that among lots of other effects lust causes AIDS, anger causes hypertention, greed traps, attachment causes heart attack and ego causes disappointments.

ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ , ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ; ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥ (੫੮੨-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The jeev (being) is born naked in this world without any dignity and then in the same way he departs naked from this world. ||3||

ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ; ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠਾਇਆ ਹੈ ॥ (੫੮੨-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Dear brother, weep (cry) whoever wants to weep as it will not make any difference as the beloved soul (sukshem serir) has been encircled by the angel of death and taken away to the next world's path.

ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ , ਨ ਮੇਟੀਐ ; ਦਰਿ , ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥ (੫੮੨-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The pre-written fate of the jeev (being) can never be erased therefore when the invitation arrives from the Almighty's court one have to leave this physical body.

ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ; ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥ (੫੮੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The death invitation arrives whenever it pleases the Almighty and the mourners weeps.

ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (੫੮੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The sons, brothers, nephews and the very dear intimates of the dead person cries on his departure.

ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ; ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ (੫੮੨-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

In actual fact no one dies with the dead person, all of them who weeps in sadness for the separation of physical body keeps quiet (means stops crying) after some time, however the ones who weeps in Almighty's fear while remembering his virtues are great as they release themselves from the worldly attachments means that they obtain salvation by weeping in the pain of separation with Almighty while the ones who cries or a dead person do not achieve anything.

ਨਾਨਕ , ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ; ਰੋਵਹਿ , ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੫॥ (੫੮੨-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Sri Guruji says that the ones who remembers and meditates on the true name (Almighty's name), those are acknowledged as the wisest person in all ages (forever) through. Guruji explains that the only achievement of this life is to recite, remember and meditate on Almighty's name. ||4||5||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ **(ਅੱਖਰਾਂ ਵਿਚ ਮਹਲਾ ਤੀਜਾ ਲਿਖ ਕੇ ਜਣਾਇਆ ਹੈ)** (੫੮੨-੧੨)
Wadahans, Third Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੮੨-੧੨)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (੫੮੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Praise Almighty, the True Master; He is all-powerful to do all things.

ਸਾ ਧਨ , ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ; ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ (੫੮੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The soul-bride shall never be a widow, and she shall never have to endure suffering.

ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ , ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ; ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (੫੮੨-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
She shall never suffer - night and day, she enjoys pleasures; that soul-bride merges in the Mansion of her Almighty's Presence.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ , ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ; ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (੫੮੨-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
She knows her Beloved, the Architect of karma, and she speaks words of ambrosial sweetness.

ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ , ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ;
ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥ (੫੮੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The virtuous soul-brides dwell on Almighty's virtues; they keep their Husband Almighty in their remembrance, and so they never suffer separation from Him.

ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥ (੫੮੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
So praise your True Husband Almighty, who is all-powerful to do all things. ||1||

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ; ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ (੫੮੨-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The True Master is realized through the Word of His Shabad; He blends all with Himself.

ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)** (੫੮੨-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
That soul-bride is imbued with the Love of her Husband Almighty, who banishes her self-pride from within.

ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ , ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥(੫੮੨-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Eradicating her ego from within herself, death shall not consume her again; as Gurmukh, she knows the One Almighty.

ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ , ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ; ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ (੫੮੨-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The desire of the soul-bride is fulfilled; deep within herself, she is drenched in His Love. She meets the Great Giver, the Life of the World.

ਸਬਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ , ਜੋਬਨਿ ਮਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ, ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ (੫੮੨-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Imbued with love for the Shabad, she is like a youth intoxicated; she merges into the very being of her Husband Almighty.

ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ; ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (੫੮੨-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Master is realized through His Shabad, He blends all with Himself. ||2||

ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ (੫੮੨-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who have realized their Husband Almighty, I shall go and ask those Saints about Him.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ; ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (੫੮੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Renouncing ego, I serve them; thus I meet my True Husband Almighty, naturally without any force through penance means that one is able to meet Almighty naturally as Almighty is the nature of the entire universe .

ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ , ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ;
ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੫੮੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Husband Almighty comes to meet the soul-bride who practices Truth, and is imbued with the True Shabad.

ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ; ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ (੫੮੩-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

She shall never become a widow; she shall always be an obedient bride. Deep within herself, she dwells in the celestial bliss of deep meditation (Samaadhi).

ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ , ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ; ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (੫੮੩-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Her Husband Almighty is fully pervading everywhere; beholding Him ever-present, she enjoys His Love, with intuitive ease.

ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥ (੫੮੩-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who have realized their Husband Almighty, I go and ask those Saints about Him. ||3||

ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ;
ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (੫੮੩-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The separated ones also meet with their Husband Almighty, if they fall at the Feet of the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ; ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (੫੮੩-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru is forever merciful; through the Word of His Shabad, demerits are burnt away.

ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ , ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ;
ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (੫੮੩-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Burning away her demerits through the Shabad, the soul-bride eradicates her love of duality, and remains absorbed in the True, True Almighty.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥ (੫੮੩-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Shabad, everlasting peace is obtained, and egotism and doubt are dispelled.

ਪਿਰੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (੫੮੩-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Pure Husband Almighty is forever the Giver of peace; Guru Nanak says, through of His Shabad, He is met.

ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ (੫੮੩-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The separated ones also meet with their Husband Almighty, if they fall at the feet of the True Guru. ||4||1||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੮੩-੭)

Wadahans, Third Mahl:

ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ; ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (੫੮੩-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Listen, O brides of Almighty: serve your Beloved Husband Almighty, and contemplate His Shabad.

ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਪਿਰੁ ਨ ਜਾਣਈ ; (ਅਵਗਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ)
ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (੫੮੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The worthless bride does not know her Husband Almighty as she is deluded; forgetting her Husband Almighty, she weeps and wails.

ਰੋਵੈ ਕੰਤ ਸੰਮਾਲਿ , ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ; ਨਾ ਪਿਰੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ (੫੮੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

She weeps, thinking of her Husband Almighty, and she cherishes His virtues; her Husband Almighty does not die, and does not leave.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ; ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਏ ॥ (੫੮੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As Gurmukh, she knows Almighty; through the Word of His Shabad, He is realized; through True Love, she merges with Him.

ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ , ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ (੫੮੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

She who does not know her Husband Almighty, the Architect of karma, is deluded by falsehood, she herself is false.

ਸੁਣਿਅਹੁ ਕੰਤ ਮਹੇਲੀਹੋ ; ਪਿਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (੫੮੩-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Listen, O brides of Almighty: serve your Beloved Husband Almighty, and contemplate His Shabad. ||1||

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ; ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (੫੮੩-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He Himself created the whole world; the world comes and goes.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਖੁਆਇਅਨੁ ; ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ (੫੮੩-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The love of Maya has ruined the world; people die, to be re-born, over and over again.

ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ , ਵਧਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ; ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਮੂਠੀ ॥(੫੮੩-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

People die to be re-born, over and over again, while their sins increase; without spiritual wisdom, they are deluded.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਇਓ , ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ;
ਰੋਵੈ ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਝੂਠੀ ॥ (੫੮੩-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without Guru's Shabad (Gurbani), the Husband Almighty is not found; the worthless, false bride wastes her life away, weeping and wailing.

ਪਿਰੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਕਿਸ ਨੋ ਰੋਈਐ ; ਰੋਵੈ ਕੰਤੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (੫੮੩-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He is my Beloved Husband Almighty, the Life of the World - for whom should I weep? They alone weep, who forget their Husband Almighty.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ; ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥੨॥ (੫੮੩-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He Himself created the whole world; the world comes and goes. ||2||

ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਚਾ , ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ਹੈ ; ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥ (੫੮੩-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

That Husband Almighty is True, forever True; He does not die, and He does not leave.

ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਧਨ ਇਆਣੀਆ ; ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (੫੮੩-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The ignorant soul-bride wanders in delusion; in the love of duality, she sits like a widow.

ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਏ , ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (੫੮੩-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

She sits like a widow, in the love of duality; through emotional attachment to Maya, she suffers in pain. She is growing old, and her body is withering away.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਸੀ ; ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ॥ (੫੮੩-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Whatever has come, all that shall pass away; through the love of duality, they suffer in pain.

ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ , ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਲੂਝੈ ; ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (੫੮੩-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They do not see the Messenger of Death; they long for Maya, and their consciousness is attached to greed.

ਸੋ ਪਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ; ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ॥੩॥ (੫੮੩-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

That Husband Almighty is True, forever True; He does not die, and He does not leave. ||3||

ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ; ਅੰਧੀ ਨਾ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਨਾਲੇ ॥ (੫੮੩-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Some weep and wail, separated from their Husband Almighty; the blind ones do not know that their Husband is with them.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਸਾਚਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲੈ ; ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ (੫੮੩-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

By Guru's Grace, they may meet with their True Husband, and cherish Him always deep within.

ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਮਾਲੇ , ਸਦਾ ਹੈ ਨਾਲੇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਰੇ ॥ (੫੮੩-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

She cherishes her Husband deep within herself - He is always with her; the self-willed manmukhs think that He is far away.

ਇਹੁ ਤਨੁ , ਰੁਲੈ ਰੁਲਾਇਆ , ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ;
ਜਿਨਿ , ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹਦੂਰੇ ॥ (੫੮੩-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

This body rolls in the dust, and is totally useless; it does not realize the Presence of Almighty and Master.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ; ਪਿਰੁ ਅੰਤਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ (੫੮੪-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, that soul-bride is united in Union; she cherishes her Beloved Husband forever, deep within herself.

ਇਕਿ ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ; ਅੰਧੀ ਨ ਜਾਣੈ ਪਿਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ॥੪॥੨॥(੫੮੪-੧,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Some weep and wail, separated from their Husband Almighty; the blind ones do not know that their Husband is with them. ||4||2||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੪-੨)

Wadahans, Third Mahl:

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹਿ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ; ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (੫੮੪-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who are separated from their Beloved Husband Almighty weep and wail, but my True Husband Almighty is always with me.

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (੫੮੪-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who know that they must depart, serve the True Guru, and dwell upon Almighty's Name (Naam).

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਨਾਲੇ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੮੪-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They dwell constantly upon Almighty's Name (Naam), and the True Guru is with them; they serve the True Guru, and so obtain peace.

ਸਬਦੇ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਸਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ; ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਹੋਇਆ ॥ (੫੮੪-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through the Shabad, they kill death, and enshrine the True Almighty within their hearts; they shall not have to come and go again.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ; ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (੫੮੪-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

True is Almighty and Master, and True is His Name; bestowing His Gracious Glance, one is enraptured.

ਰੋਵਹਿ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ; ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਹੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥੧॥ (੫੮੪-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who are separated from their Beloved Husband Almighty weep and wail, but my True Husband Almighty is always with me. ||1||

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ; ਕਿਵ ਮਿਲਾਂ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (੫੮੪-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty, my Master, is the highest of all; how can I meet my Dear Beloved?

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾਂ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀ ; ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (੫੮੪-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

When the True Guru united me, then I was naturally united with my Husband Almighty, and now, I keep Him clasped to my heart.

ਸਦਾ ਉਰ ਧਾਰੇ , ਨੇਹੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਿਰੁ ਦਿਸੈ ॥ (੫੮੪-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I constantly, lovingly cherish my Beloved within my heart; through the True Guru, I see my Beloved.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ਕਚਾ ਚੋਲਾ ; ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਪਗੁ ਖਿਸੈ ॥ (੫੮੪-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The cloak of Maya's love is false; wearing it, one slips and loses his footing.

ਪਿਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸੋ ਸਚਾ ਚੋਲਾ ; ਤਿਤੁ ਪੈਧੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੇ ॥(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੮੪-੮,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

That cloak is true, which is dyed in the color of the Love of my Beloved; wearing it, my inner thirst is quenched.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਦੂ ਊਚਾ ਹੈ ; ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (੫੮੪-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty, my Master, is the highest of all; how can I meet my Dear Beloved? ||2||

ਮੈ , ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ (੫੮੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I have realized my True Almighty, while the other worthless ones have gone astray.

ਮੈ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ; ਸਚੜੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (੫੮੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I dwell constantly upon my Beloved Husband Almighty, and contemplate on the True Shabad.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ , ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਨਾਰੇ ; **(ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)**
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ (੫੮੪-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The bride-soul who imbued in Almighty's Love, contemplates on True Shabad and by meeting with the True Guru, she (being, jeev) finds her Beloved.

ਅੰਤਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ , ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ; **(ਰਾੱਤੀ, ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)**
ਗਇਆ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (੫੮੪-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Deep within, she is imbued with His Love, and intoxicated with delight; her enemies and sufferings are all taken away.

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਕੰਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ , ਤਾਂ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (੫੮੪-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Surrender body and soul to your Guru, and then you shall become happy; your thirst and pain shall be taken away.

ਮੈ ਪਿਰੁ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥੩॥ (੫੮੪-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I have realized my True Almighty, while the other worthless ones have gone astray. ||3||

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥ (੫੮੪-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Almighty Himself created the world; without the Guru, there is only pitch darkness.

ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ॥ (੫੮੪-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He Himself unites, and causes us to unite with Him; He Himself blesses us with His Love.

ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੋ ਸਹਜਿ ਵਾਪਾਰੋ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੇ ॥ (੫੮੪-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He Himself blesses us with His Love, and deals in celestial peace; the life of the Gurmukh is reformed.

ਧਨੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ; ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰੋ ॥ (੫੮੪-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Blessed is his coming into the world; he banishes his self-conceit, and is acclaimed as true in the Court of the True Almighty.

ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰੋ ॥ (੫੮੪-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The light of the jewel of spiritual wisdom shines within his heart, Guru Nanak says, and he loves Almighty's Name (Naam).

ਸਚੜੈ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੋ ॥੪॥੩॥ (੫੮੪-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Almighty Himself created the world; without the Guru, there is only pitch darkness. ||4||3||

ਵਡਹੰਸੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (੫੮੪-੧੬)

Wadahans, Third Mahl:

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ; ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਏ ॥ (੫੮੪-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

This body is frail; old age is overtaking it.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਹੋਰੁ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (੫੮੪-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who are protected by the Guru are saved, while others die, to be reincarnated; they continue coming and going.

ਹੋਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ;
ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਵਹਿ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (੫੮੪-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Others die, to be reincarnated; they continue coming and going, and in the end, they depart regretfully. Without the Name, there is no peace.

ਐਥੈ ਕਮਾਵੈ , ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ; ਮਨਮੁਖਿ ਹੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (੫੮੪-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As one acts here, so does he obtain his rewards; the self-willed manmukh loses his honor.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ , ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੁ ; ਨਾ ਤਿਥੈ ਭੈਣ ਨ ਭਾਈ ॥ (੫੮੪-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In the City of Death, there is pitch darkness, and huge clouds of dust; neither sister nor brother is there.

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਜਜਰੀ ਹੈ ; ਇਸ ਨੋ ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਆਈ ॥੧॥ (੫੮੪-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

This body is frail; old age is overtaking it. ||1||

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ; ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ (੫੮੪-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The body becomes like gold, when the True Guru unites one with Himself.

ਭ੍ਰਮੁ ਮਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਕਟੀਐ ; ਸਚੜੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥ (੫੮੫-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Doubt and Maya have been removed from within me, and I am merged in Almighty's Name (Naam), the True Almighty's Name.

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ; ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (੫੮੫-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Merged in the True Almighty's Name, I sing the Praises of Almighty's Virtues; meeting my Beloved, I have found peace.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਵਿਚਹੁ ਹੰਉਮੈ ਜਾਏ ॥ (੫੮੫-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am in constant bliss, day and night; egotism has been dispelled from within me.

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ;
ਤਿਨ ਕੈ ਹੰਉ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (੫੮੫-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I fall at the feet of those who enshrine Almighty's Name (Naam) within their consciousness.

ਕਾਂਇਆ ਕੰਚਨੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (੫੮੫-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The body becomes like gold, when the True Guru unites one with Himself. ||2||

ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥ (੫੮੫-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

We truly praise the True Almighty, when the True Guru imparts understanding.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀਆ ; ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਨਿ , ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ (੫੮੫-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without the True Guru, they are deluded by doubt; going to the world hereafter, what face will they display?

ਕਿਆ ਦੇਨਿ ਮੁਹੁ ਜਾਏ ; ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ (੫੮੫-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

What face will they show, when they go there? They will regret and repent for their sins; their actions will bring them only pain and suffering.

ਨਾਮਿ ਰਤੀਆ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਾ ; ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ (੫੮੫-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who are imbued with Almighty's Name (Naam) are dyed in the deep crimson color of Almighty's Love; they merge into the Being of their Husband Almighty.

ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ; ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ਜਾਏ ॥ (੫੮੫-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I can conceive of no other as great as Almighty; unto whom should I go and speak?

ਸੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੩॥ (੫੮੫-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

We truly praise the True Almighty, when the True Guru imparts understanding. ||3||

ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿਆ ; ਹੰਉ ਤਿਨ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥(ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (੫੮੫-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I fall at the feet of those who praise the Truest of the True.

ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ ॥ (੫੮੫-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those humble beings are true, and pure; meeting them, all filth is washed off.

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਲੁ ਸਭ ਜਾਏ , ਸਚੈ ਸਰਿ ਨਾਏ ;
ਸਚੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (੫੮੫-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meeting them, all filth is washed off; bathing in the Pool of Truth, one becomes truthful, with intuitive ease.

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਏ ॥ (੫੮੫-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru has given me the realization of Almighty's Name (Naam), the Pure Almighty's Name, the unfathomable, the imperceptible.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੮੫-੯,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Those who perform meditation of Almighty night and day, are imbued with His Love; Guru Nanak says, they are absorbed in the True Almighty.

ਜਿਨੀ ਸਚੜਾ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਹੰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੪॥੪॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (੫੮੫-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I fall at the feet of those who concentrate on the Truest of the True. ||4||4||

ਵਡਹੰਸ ਕੀ ਵਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ;
ਲਲਾਂ ਬਹਲੀਮਾ ਕੀ ਧੁਨਿ , ਗਾਵਣੀ ('ਲੱਲਾਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (੫੮੫-੧੧)

Vaar of Wadahans, Fourth Mahl: To Be Sung In The Tune of Lalaa-Behleemaa:

ਉਥਾਨਕਾ: ਲਲਾ ਅਤੇ ਬਹਿਲੀਮਾ ਦੋ ਪਹਾੜੀ ਰਾਜੇ ਸਨ, ਇਕ ਸਮੇਂ ਲਲਾ ਦੇ ਦੇਸ਼ ਵਿਚ ਕਾਲ ਪੈ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਬਹਿਲੀਮਾ ਨੂੰ ਅਪੁਨੇ ਦੇਸ਼ ਦਾ ਛੇਵਾਂ ਹਿਸਾ ਦੇਨਾ ਕਹਿ ਕੇ ਲਲਾ ਨੇ ਨਹਿਰ ਦਾ ਪਾਣੀ ਲੀਆ। ਸਮਾਂ ਬੀਤਨੇ ਤੇ ਰਾਜਾ ਲਲਾ ਨੇ ਉਹੁ ਹਿਸਾ ਦੇਣ ਤੋਂ

ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿਤਾ, ਇਸ ਕਰਕੇ ਘੋਰ ਜੁਧ ਹੋਇਆ, ਇਸ ਜੁਧ ਦੀ ਵਾਰ ਢਾਢੀਆਂ ਨੇ ਗਾਈ। ਜਿਸ ਧੁਨਿ ਵਿਚ ਇਸ ਵਾਰ ਨੂੰ ਗਾਇਆ ਉਸੇ ਧੁਨ ਵਿਚ ਇਸ ਵਾਰ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਹੁਕਮ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਛੇ ਤੁਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਛੇ ਤੁਕੀ ਪਉੜੀ ਮੇਲੀ ਹੈ। 'ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੁ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ।''

Prologue: Lela and Behlima was two hill Kings. Once Lela's country was in drought and he offered Behlima sixth-part of his country in return for a water channel. King Behlima agreed to the proposition based on gentlemen's agreement and the water channel was dug. Lela's country was greened again. However, when Behlima asked for the sixth-part of his country, Lela refused to handover his land as promised earlier. After a few attempts to resolve this matter, a fierce broke out between Lela and Behlima. The Vaar was sung in Guru Hargobind Sahib Ji's darbar (court);

ਕਾਲ ਲਲਾ ਦੇ ਦੇਸ ਦਾ ਖੋਇਓਾ ਬਹਲੀਮਾ॥ ਹਿਸਾ ਛਟਾ ਮਨਾਇ ਕੇ ਜਲ ਨੈਹਰੋਂ ਦੀਮਾ॥
ਫਿਰਾਹੁਨ ਹੋਇ ਲਲਾ ਨੇ ਰਣ ਮੰਡਿਆ ਧੀਮਾ। ਭੇੜ ਦੁਹੰ ਦਿਸ ਮਚਿਆ ਸਟ ਪਈ ਅਥੀਮਾ।
ਸਿਰ ਧੜ ਡਿਗੇ ਖੇਤ ਵਿਚ ਜਿਉ ਵਾਹਣ ਢੀਮਾ।ਦੇਖ ਮਾਰੇ ਲਲਾ ਬਹਲਾਮ ਨੇ ਰਣ ਮੇਂ ਬਰਸੀਮਾ॥

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (੫੮੫-੧੨)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੫-੧੨)

Salok, Third Mahl:

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵਡ ਹੰਸ ਹੈ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੮੫-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The great swans are imbued with Guru's Shabad (Gurbani); they enshrine the True Name within their hearts.

ਸਚੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ਸਦ ਸਚਿ ਰਹਹਿ ; ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (੫੮੫-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They gather Truth, remain always in Truth, and love the True Name.

ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ; ਨਦਰਿ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (੫੮੫-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They are always pure and filth does not touch them; they are blessed with the Grace of the Creator Almighty.

ਨਾਨਕ , ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (੫੮੫-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to those who, night and day, recites Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੫-੧੪)
Third Mahl:

ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ; ਤਾ ਮੈ ਕੀਆ ਸੰਗੁ ॥ (੫੮੫-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
I thought that he was a great swan, so I associated with him.

ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ; ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਦੇਦੀ ਅੰਗੁ ॥੨॥ (੫੮੫-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
If I had known that he was only a wretched heron from birth, I would not have touched him. ||2||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੫-੧੫)
Third Mahl:

ਹੰਸਾ ਵੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ; ਬਗਾਂ ਭਿ ਆਯਾ ਚਾਉ ॥ (੫੮੫-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Seeing the swans swimming, the herons became envious.

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ; ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੩॥ (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ) (੫੮੫-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
But the poor herons drowned and died, and floated with their heads down, and their feet above. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੫-੧੬)
Pauree:

ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਹੈ ; ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ (੫੮੫-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
You Yourself are Yourself, all by Yourself; You Yourself created the creation.

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ; ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ (੫੮੫-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
You Yourself are Yourself the Formless Almighty; there is no other than You.

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਥੀਆ ॥ (੫੮੫-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
You are the all-powerful Cause of causes; what You do, comes to be.

ਤੂ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ; ਸਭਨਾਹਾ ਜੀਆ ॥ (੫੮੫-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
You give gifts to all beings, without their asking.

ਸਭਿ ਆਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਆ ॥੧॥ (੫੮੫-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Everyone proclaims, "Waaho! Waaho! Blessed, blessed is the True Guru, who has given the supreme gift of Almighty's Name (Naam). ||1||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੬-੧)

Salok, Third Mahl:

ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ; ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਇ ॥ (੫੮੬-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The entire universe is in fear; only the Dear Almighty is fearless.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਿਥੈ ਭਉ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੮੬-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, Almighty comes to dwell in the mind, and then, fear cannot stay there.

ਦੁਸਮਨੁ ਦੁਖੁ ਤਿਸ ਨੋ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ; ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (੫੮੬-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Enemies and pain cannot come close, and no one can touch him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ; ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (੫੮੬-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh has contemplated within their mind that whatever pleases Almighty only that becomes reality.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਹੀ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ; ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ਸੋਇ ॥੧॥ (੫੮੬-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, He Himself preserves one's honor; He alone resolves our affairs. ||1||-

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੬-੩)

Third Mahl:

ਇਕਿ ਸਜਣ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲਿ ਗਏ ; ਰਹਦੇ ਭੀ ਫੁਨਿ ਜਾਹਿ ॥ (੫੮੬-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Some friends are leaving, some have already left, and those remaining will eventually leave.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਸੇ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ (੫੮੬-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who do not serve the True Guru, come and go regretting.

ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (੫੮੬-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are attuned to Truth are not separated; serving the True Guru, they merge into Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੬-੫)

Pauree:

ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਜਣੈ ; ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (੫੮੬-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meet with that True Guru, the True Friend, within whose mind Almighty, the virtuous One, abides.

ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ; ਜਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ (੫੮੬-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meet with that Beloved True Guru, who has subdued ego from within himself.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ , ਸਭ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (੫੮੬-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Blessed, blessed is the Perfect True Guru, who has given Almighty's Teachings to reform the whole world.

ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਭਉਜਲ ਬਿਖੁ ਤਾਰੀ ॥ (੫੮੬-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

O Saints, recite constantly Almighty's Name, and cross over the terrifying, poisonous worldly ocean.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹੰਉ ਸਦ ਵਾਰੀ ॥੨॥ (੫੮੬-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Perfect Guru has taught me about Almighty; I am forever a sacrifice to the Guru. ||2||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੬-੮)

Salok, Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (੫੮੬-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Service to, and obedience to the True Guru, is the essence of comfort and peace.

ਐਥੈ ਮਿਲਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (੫੮੬-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Doing so, one obtains honor here, and the door of salvation in Almighty's Court.

ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਸਚੁ ਪੈਨਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (੫੮੬-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In this way, perform the tasks of Truth, wear Truth, and take the Support of the True Name.

ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮੬-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Associating with Truth, obtain Truth, and love the True Name.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਰਖੁ ਸਦਾ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ (੫੮੬-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through the True Shabad, be always happy, and you shall be acclaimed as True in the True Court.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ (੫੮੬-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he alone serves the True Guru, whom the Creator has blessed with His Glance of Grace. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੬-੧੧)

Third Mahl:

ਹੋਰ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ (੫੮੬-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Cursed is the life, and cursed is the dwelling, of those who serve another.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖੁ ਲਗੇ ; ਬਿਖੁ ਖਟਣਾ ਬਿਖੁ ਰਾਸਿ ॥ (੫੮੬-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Abandoning the Ambrosial Nectar, they turn to poison; they earn poison, and poison is their only wealth.

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ ਬਿਖੁ ਪੈਨਣਾ ; ਬਿਖੁ ਕੇ ਮੁਖਿ ਗਿਰਾਸ ॥ (੫੮੬-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Poison is their food, and poison is their dress; they fill their mouths with morsels of poison.

ਐਥੈ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਮੁਇਆ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (੫੮੬-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In this world, they earn only pain and suffering, and dying, they go to abide in hell.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਹਿ ਮੈਲੈ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਕਾਮ ਕਰੋਧਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (੫੮੬-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs have filthy faces; they do not know Guru's Shabad (Gurbani); in sexual desire and anger they waste away.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਛੋਡਿਆ ; ਮਨਹਠਿ ਕੰਮੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (੫੮੬-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They forsake the Fear of the True Guru, and because of their stubborn ego, their efforts do not come to fruition.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (੫੮੬-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In the City of Death, they are bound and beaten, and no one hears their prayers.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੨॥ (੫੮੬-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, they act according to their pre-ordained destiny; the Gurmukh abides in Almighty's Name (Naam). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੬-੧੫)

Pauree:

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (੫੮੬-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Serve the True Guru, O Holy people; He implants Almighty's Name (Naam) in our minds.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ; ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥(੫੮੬-੧੬,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Worship the True Guru day and night; He leads us the meditate on Almighty, the Master of the Universe.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ (੫੮੬-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Behold the True Guru, each and every moment; He shows us the Divine Path of Almighty.

ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ; ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥(੫੮੬-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Let everyone fall at the feet of the True Guru; He has dispelled the darkness of worldly attachment.

ਸੋ ਸਤਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ (੫੮੬-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Let everyone hail and praise the True Guru, who has led us to find the treasure of Almighty's meditation. ||3||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੬-੧੯)

Salok, Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ; ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੮੬-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meeting with the True Guru, hunger departs; by wearing the robes of a beggar, hunger does not depart.

ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ; ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (੫੮੭-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Afflicted with pain, he wanders from house to house, and in the world hereafter, he receives double punishment.

ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ (੫੮੭-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Peace does not come to his heart - he is not content to eat what comes his way.

ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ; ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ (੫੮੭-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

With his stubborn mind, he begs, and grabs, and annoys those who give.

ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ; ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ (੫੮੭-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Instead of wearing these beggar's robes, it is better to be a householder, and give to others.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੮੭-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who are attuned to Guru’s Shabad (Gurbani), acquire understanding; the others wander, deluded by doubt.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ; ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੮੭-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They act according to their past actions; it is useless to talk to them.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ; ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ (੫੮੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are pleasing unto Almighty are good; He upholds their honor. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੭-੪)

Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (੫੮੭-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, one finds a lasting peace; the pains of birth and death are removed.

ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੮੭-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He is not troubled by anxiety, and the carefree Almighty comes to dwell in the mind.

ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ (੫੮੭-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Deep within himself, is the sacred shrine of spiritual wisdom, revealed by the True Guru.

ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (੫੮੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

His filth is removed, and his soul becomes pure, bathing in the sacred shrine, the pool of Ambrosial Nectar.

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (੫੮੭-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The friend meets with the True Friend, Almighty, through the love of the Shabad.

ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (੫੮੭-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Within the home of his own being, he finds the Divine Self, and his light blends with the Light.

ਪਾਖੰਡਿ , ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ; ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (੫੮੭-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Messenger of Death does not leave the hypocrite; he is led away in dishonor.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (੫੮੭-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are imbued with Almighty's Name (Naam) are saved; they are in love with the True Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੭-੮)

Pauree:

ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ; ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ (੫੮੭-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Go, and sit in the Sat Sangat, the True Congregation, where Almighty's Name (Naam) is churned.

ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ; ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ (੫੮੭-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In peace and poise, contemplate Almighty's Name - don't lose the essence of Almighty.

ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ (੫੮੭-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Recite Almighty's Name (Naam) constantly, day and night, and you shall be accepted in Almighty's Court.

ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ; ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ (੫੮੭-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He alone finds the Perfect True Guru, on whose forehead such a pre-ordained destiny is written.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ (੫੮੭-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Let everyone bow in worship to the Guru, who utters the sermon of Almighty. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੭-੧੧)

Salok, Third Mahl:

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ; ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮੭-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The friends who love the True Guru, meet with Almighty, the True Friend.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ; ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮੭-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meeting their Beloved, they concentrate on the True Almighty with love and affection.

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (੫੮੭-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Their minds are appeased by their own minds, through the incomparable Guru's Shabad.

ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ; ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (੫੮੭-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

These friends are united, and will not be separated again; they have been united by the Creator Almighty Himself.

ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ;
ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੮੭-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Some do not believe in the Blessed Vision of the Guru's Darshan; they do not contemplate the Shabad.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ; ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮੭-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The separated ones are in love with duality - what more separation can they suffer?

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ; ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (੫੮੭-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Friendship with the self-willed manmukhs lasts for only a few short days.

ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ; ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥(੫੮੭-੧੫,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

This friendship is broken in an instant; this friendship leads to evil desires.

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ; ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮੭-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They do not fear the True Almighty within their hearts, and they do not love Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ;
ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ (੫੮੭-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, why become friends with those whom the Creator Almighty Himself has misled? ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੭-੧੭)

Third Mahl:

ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ; ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (੫੮੭-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Some remain constantly imbued with Almighty's Love; I am forever a sacrifice to them.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ;
ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (੫੮੭-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I dedicate my mind, soul and wealth to them; bowing low, I fall at their feet.

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (੫੮੭-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Meeting them, the soul is satisfied, and one's hunger and thirst all depart.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (੫੮੭-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, those who are attuned to Almighty's Name (Naam) are happy forever; they lovingly focus their minds on the True Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੭-੧੯)

Pauree:

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ (੫੮੭-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to the Guru, who recites the sermon of Almighty's Teachings.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (੫੮੮-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am forever a sacrifice to that Guru, who has led me to serve Almighty.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ; ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ (੫੮੮-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

That Beloved True Guru is always with me; wherever I may be, He will save me.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (੫੮੮-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Most blessed is that Guru, who imparts understanding of Almighty.

ਨਾਨਕੁ , ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ , ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ;
ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥ (੫੮੮-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to the Guru, who has given me Almighty's Name, and fulfilled the desires of my mind. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੮-੪)

Salok, Third Mahl:

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ; ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (੫੮੮-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Consumed by desires, the world is burning and dying; burning and burning, it cries out.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ (੫੮੮-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

But if it meets with the cooling and soothing True Guru, it does not burn any longer.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (੫੮੮-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the Name, and without contemplating Guru's Shabad (Gurbani), no one becomes fearless. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੮-੫)

Third Mahl:

ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ; ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੫੮੮-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Wearing ceremonial robes, the fire is not quenched, and the mind is filled with anxiety.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰੈ ; ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (੫੮੮-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Destroying the snake's hole, the snake is not killed; it is just like doing deeds without a Guru.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ; ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੮੮-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Serving the Giver, the True Guru, the Shabad comes to abide in the mind.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥ (੫੮੮-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The mind and body are cooled and soothed; peace ensues, and the fire of desire is quenched.

ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ; ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (੫੮੮-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The supreme comforts and lasting peace are obtained, when one eradicates ego from within.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (੫੮੮-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He alone becomes a detached Gurmukh, who lovingly focuses his consciousness on the True Almighty.

ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ (੫੮੮-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Anxiety does not affect him at all; he is satisfied and satiated with Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ; ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ (੫੮੮-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without Almighty's Name (Naam), no one is saved; they are utterly ruined by egotism. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੮-੯)

Pauree:

ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥ (ਸੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੫੮੮-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who concentrate on Almighty, obtain all peace and comforts.

ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖਾ ॥ (ਭੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੫੮੮-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Fruitful is the entire life of those, who hunger for Almighty's Name (Naam) in their minds.

ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਸਭਿ ਦੁਖਾ ॥ (ਦੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੫੮੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who worship Almighty in adoration, through Guru's Shabad, forget all their pains and suffering.

ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ;
ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖਾ ॥ (ਚੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੫੮੮-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Those Gursikhs are good Saints, who care for nothing other than Almighty.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖਾ ॥੬॥ (ਮੁੱਖਾ ਬੋਲੋ) (੫੮੮-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Blessed, blessed is their Guru, whose mouth tastes the Ambrosial Fruit of Almighty's Name. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੮-੧੩)
Salok, Third Mahl:

ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ; ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੫੮੮-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
In the Dark Age (Kal-Yug), the Messenger of Death is the enemy of life, but he acts according to Almighty's Command.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (੫੮੮-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Those who are protected by the Guru are saved, while the self-willed manmukhs receive their punishment.

ਜਮ ਕਾਲੈ ਵਸਿ , ਜਗੁ ਬਾਂਧਿਆ ; ਤਿਸਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ (੫੮੮-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The world is under the control, and in the bondage of the Messenger of Death; no one can hold him back.

ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (੫੮੮-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
So serve the One who created Death; as Gurmukh, no pain shall touch you.

ਨਾਨਕ . ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ; ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (੫੮੮-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, Death serves the Gurmukhs; the True Almighty abides in their minds. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੮-੧੫)
Third Mahl:

ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (੫੮੮-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
This body is filled with disease; without Guru's Shabad (Gurbani), the pain of the disease of ego does not depart.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ (੫੮੮-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

When one meets the True Guru, then he becomes pure, and he enshrines Almighty's Name within his mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (੫੮੮-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, meditating on Almighty's Name (Naam), the Name of the Peace-Giving Almighty, his pains are automatically forgotten. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੮-੧੭)

Pauree:

ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥(੫੮੮-੧੭,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

I am forever a sacrifice to the Guru, who has taught me about Almighty, the Life of the World.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ;
ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (੫੮੮-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am every bit a sacrifice to the Guru, the Lover of Nectar, who has revealed Almighty's Name (Naam).

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ;
ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (੫੮੮-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to the Guru, who has totally cured me of the fatal disease of egotism.

ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (੫੮੮-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Glorious and great are the virtues of the Guru, who has eradicated evil, and instructed me in virtue.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ;
ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ (੫੮੯-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru meets with those upon whose foreheads such blessed destiny is recorded. ||7||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੯-੨)

Salok, Third Mahl:

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ (੫੮੯-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They alone worship Almighty, who remain dead while yet alive; the Gurmukhs worship Almighty continually.

ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (੫੮੯-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty blesses them with the treasure of meditation, which no one can destroy.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ; ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (੫੮੯-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They obtain the treasure of virtue, the One True Almighty, within their minds.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (੫੮੯-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs remain united with Almighty; they shall never be separated again. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੯-੪)

Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ; ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੮੯-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He does not serve the True Guru; how can he reflect upon Almighty?

ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ; ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (੫੮੯-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He does not appreciate the value of the Shabad; the fool wanders in evil desires and sin.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮੯-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The blind and ignorant perform all sorts of ritualistic actions; they are in love with duality.

ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ; ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ (੫੮੯-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who take unjustified pride in themselves, are punished and humiliated by the Messenger of Death.

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ;
ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ **(ਬਖਸਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (੫੮੯-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, who else is there to ask? Almighty Himself is the Forgiver. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੯-੭)
Pauree:

ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ; ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (੫੮੯-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
You, Dear Creator, know all things; all beings belong to You.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ; ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ (੫੮੯-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Those who are pleasing to You, You unite with Yourself; what can the poor creatures do?

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ (੫੮੯-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
You are all-powerful, the Cause of causes, the True Creator Almighty.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ , ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (੫੮੯-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Only those unite with you, Beloved Almighty, whom you approve and who contemplate on Guru's Shabad.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ;
ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥ **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (੫੮੯-੯,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)
I am a sacrifice to my True Guru, who has allowed me to see my unseen Almighty. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੯-੧੦)
Salok, Third Mahl:

ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੮੯-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
He is the Assayer of jewels; He contemplates the jewel.

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ; ਅਗਿਆਨੀ , ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (੫੮੯-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
He is ignorant and totally blind, he does not appreciate the value of the jewel.

ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ; ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ (੫੮੯-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The Jewel is Guru's Shabad; the Knower alone knows it.

ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੫੮੯-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The fools take pride in themselves, and are ruined in birth and death.

ਨਾਨਕ , ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮੯-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, he alone obtains the jewel, who, as Gurmukh, enshrines love for it.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (੫੮੯-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Chanting Almighty's Name (Naam), forever and ever, make Almighty's Name (Naam) your daily occupation.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (੫੮੯-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

If Almighty shows His Mercy, then I keep Him enshrined within my heart. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੯-੧੩)

Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੮੯-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They do not serve the True Guru, and they do not embrace love for Almighty's Name.

ਮਤ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ; ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (੫੮੯-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Do not even think that they are alive - the Creator Almighty Himself has killed them.

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੫੮੯-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Egotism is such a terrible disease; in the love of duality, they do their deeds.

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ; ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ (੫੮੯-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the self-willed manmukhs are in a living death; forgetting Almighty, they suffer in pain. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੮੯-੧੫)

Pauree:

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ (੫੮੯-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Let all bow in reverence, to that humble being whose heart is pure within.

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (੫੮੯-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to that humble being whose mind is filled with the treasure of Almighty's Name (Naam).

ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (੫੮੯-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He has a wisdom (Bibek= Bib-two & Ek=one, means from two (Maya) to one Almighty) intellect; he meditates on Almighty's Name (Naam).

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ; ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (੫੮੯-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

That True Guru is a friend to all; everyone is dear to Him.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ; ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ (੫੮੯-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty, the Supreme Soul, is pervading everywhere; contemplate on the wisdom of the Guru's Teachings. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੮੯-੧੮)

Salok, Third Mahl:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ; ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (੫੮੯-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without serving the True Guru, the soul is in the bondage of deeds done in ego.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (੫੮੯-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without serving the True Guru, one finds no place of rest; he dies, and is reincarnated, and continues coming and going.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ; ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (੫੮੯-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without serving the True Guru, one's speech is vapid and insipid; Almighty's Name (Naam), does not abide in his mind.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ;
ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (੫੯੦-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without serving the True Guru, they are bound and beaten in the City of Death; they arise and depart with blackened faces. ||1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (੫੯੦-੨)

First Mahl:

ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ; ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ (੫੯੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Burn away those rituals which lead you to forget the Beloved Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ; ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ (੫੯੦-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, sublime is that love, which preserves my honor with my Master. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੦-੩)

Pauree:

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ; ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (੫੯੦-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Serve the One Almighty, the Great Giver; concentrate on the One Almighty.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ; ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (੫੯੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Beg from the One Almighty, the Great Giver, and you shall obtain your heart's desires.

ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ; ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ (੫੯੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

But if you beg from another, then you shall be shamed and destroyed.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ (੫੯੦-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

One who serves Almighty obtains the fruits of his rewards; all of his hunger is satisfied.

ਨਾਨਕੁ , ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ;
ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ (੫੯੦-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak is a sacrifice to those, who night and day, concentrate within their hearts on Almighty's Name (Naam). ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੦-੬)

Salok, Third Mahl:

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੰਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥ (੫੯੦-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He Himself is pleased with His humble devotees; my Beloved Almighty attaches them to Himself.

ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ;
ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ (੫੯੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty blesses His humble devotees with royalty; He fashions the true crown upon their heads.

ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੫੯੦-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They are always at peace, and pure; they perform service for the True Guru.

ਰਾਜੇ ਓਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ;
ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ , ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ (੫੯੦-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They are not said to be kings, who die in conflict, and then enter again the cycle of reincarnation.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀਂ ਵਢੀਂ ਫਿਰਹਿ ; ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (੫੯੦-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without Almighty's Name (Naam), they wander about with their noses cut off in disgrace; they get no respect at all. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੦-੯)

Third Mahl:

ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ; ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (੫੯੦-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Hearing the teachings, he does not appreciate them, as long as he is not Gurmukh, attached to Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (੫੯੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Serving the True Guru, Almighty's Name (Naam) comes to abide in the mind, and doubts and fears run away.

ਜੇਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ; ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ (੫੯੦-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As he knows the True Guru, so he is transformed, and then, he lovingly focuses his consciousness on Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥ (੫੯੦-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, through Almighty's Name (Naam), greatness is obtained; he shall be resplendent in Almighty's Court hereafter. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੦-੧੨)

Pauree:

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ; ਗੁਰੁ ਪੂਜਣ ਆਵਹਿ ॥ (੫੯੦-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The minds of the Gursikhs are filled with the love of Almighty; they come and worship the Guru.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥ (੫੯੦-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They trade lovingly in Almighty's Name, and depart after earning the profit of Almighty's Name.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥ (੫੯੦-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The faces of the Gursikhs are radiant; in Almighty's Court, they are approved.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਸਿਖ , ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥ (੫੯੦-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Guru, the True Guru, is the treasure of Almighty's Name; how very fortunate are the Sikhs who share in this treasure of virtue.

ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੰਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ;
ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧੧॥ (੫੯੦-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I am a sacrifice to those Gursikhs who, sitting and standing, concentrate on Almighty's Name. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੦-੧੫)

Salok, Third Mahl:

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (੫੯੦-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam), is the treasure, which the Gurmukhs obtain.

ਮਨਮੁਖ , ਘਰਿ ਹੋਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥੧॥ (੫੯੦-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukhs are blind; they do not realize that it is within their own home. They die barking and crying. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੦-੧੬)

Third Mahl:

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ; ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥ (੫੯੦-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

That body is golden and Pure, which is attached to the True Name of the True Almighty.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ (੫੯੦-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukh obtains the Pure Light of the Luminous Almighty, and his doubts and fears run away.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ (੫੯੦-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs find lasting peace; night and day, they remain detached, while in the Love of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੦-੧੮)

Pauree:

ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ; ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ (੫੯੦-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Great, Great are those Gursikhs, who, with their ears, listen to the Guru's Teachings about Almighty.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਤਿਨਿ ਹੰਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥ (੫੯੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Guru, the True Guru, implants Almighty's Name (Naam) within them, and their egotism and duality are silenced.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ; ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥ (੫੯੦-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

There is no friend, other than Almighty's Name (Naam); Almighty's humble servants accepted has this after contemplating deeply.

ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ , ਹਰਿ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ;
ਤਿਨ੍ੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥ (੫੯੧-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those Gursikhs, with whom Almighty is pleased, accept True Guru's sermons.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ;
ਤਿਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥ **(ਚਵੱਗਣਿ ਬੋਲੋ)** (੫੯੧-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those Gurmukhs who concentrate on Almighty's Name (Naam) are imbued with the four-fold color of Almighty's Love. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੧-੨)

Salok, Third Mahl:

ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥ (੫੯੧-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The self-willed manmukh is cowardly and ugly; lacking Almighty's Name (Naam), his nose is cut off in disgrace.

ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ; ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ (੫੯੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, he is engrossed in worldly affairs, and even in his dreams, he finds no peace.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ; ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥ (੫੯੧-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, if he becomes Gurmukh, then he shall be saved; otherwise, he is held in bondage, and suffers in pain. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੧-੪)

Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (੫੯੧-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Gurmukhs always look beautiful in Almighty's Court; they practice Guru's Shabad.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥ (੫੯੧-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

There is a lasting peace and happiness deep within them; at the Court of the True Almighty, they receive honor.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ; ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (੫੯੧-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are blessed with Almighty's Name (Naam); they merge imperceptibly into the True Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੧-੬)

Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ; ਜਪਿ ਹਰਿ , ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (੫੯੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As Gurmukh, Prahlaad meditated on Almighty, and was saved.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (੫੯੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As Gurmukh, Janak lovingly centered his consciousness on Almighty's Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ; ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥ (੫੯੧-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

As Gurmukh, Vashisht taught the Teachings of Almighty.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (੫੯੧-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without the Guru, no one has found Almighty's Name, O my Siblings of Destiny.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੩॥ (੫੯੧-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Almighty blesses the Gurmukh with devotion. ||13||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੧-੮)
Salok, Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ; ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ (੫੯੧-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
One who has no faith in the True Guru, and who does not love Guru's Shabad (Gurbani),

ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ; ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ (੫੯੧-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
shall find no peace, even though he may come and go hundreds of times.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ; ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ (੫੯੧-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, the Gurmukh meets the True Almighty with natural ease; he is in love with Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੧-੧੦)
Third Mahl:

ਏ ਮਨ , ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ;
ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (੫੯੧-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
O mind, search for such a True Guru, by serving whom the pains of birth and death are dispelled.

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ (੫੯੧-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Doubt shall never afflict you, and your ego shall be burnt away through Guru's Shabad (Gurbani).

ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ; ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੯੧-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The veil of falsehood shall be torn down from within you, and Truth shall come to dwell in the mind.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ; ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (੫੯੧-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Peace and happiness shall fill your mind deep within, if you act according to truth and self-discipline.

ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ , ਰਜਾਇ ॥੨॥ (੫੯੧-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, by perfect good karma, you shall meet the True Guru, and then the Dear Almighty, by His Sweet Will, shall bless you with His Mercy. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੧-੧੨)

Pauree:

ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ ਹੋਵੈ ;
ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ , ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥ (੫੯੧-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The whole world comes under the control of one whose home is filled with Almighty, the King.

ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ;
ਹਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ (ਪੈਰੀਂ ਬੋਲੋ) (੫੯੧-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He is subject to no one else's rule, and Almighty, the King, causes everyone to fall at his feet.

ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ , ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿਕਲੈ ;
ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ , ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥ (੫੯੧-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One may run away from the courts of other men, but where can one go to escape Almighty's Kingdom?

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ , ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ;
ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ , ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥ (੫੯੧-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty is such a King, who abides in the hearts of His devotees; He brings the others, and makes them stand before His devotees.

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧੪॥ (੫੯੧-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The glorious greatness of Almighty's Name is obtained only by His Grace; how few are the Gurmukhs who concentrate on Him. ||14||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੧-੧੭)

Salok, Third Mahl:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (੫੯੧-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Without serving the True Guru, the people of the world are dead; they waste their lives away in vain.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ; ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੫੯੧-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In love with duality, they suffer terrible pain; they die, and are reincarnated, and continue coming and going.

ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ (੫੯੧-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

They live in manure, and are reincarnated again and again.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥ (੫੯੧-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, without the Name, the Messenger of Death punishes them; in the end, they depart regretting and repenting. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੧-੧੯)

Third Mahl:

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ (੫੯੧-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In this world, there is one Husband Almighty; all other beings are His brides.

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ; (ਅ-ਲਿਪਤੁ ਬੋਲੋ)
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (੫੯੨-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He enjoys the hearts of all, and yet He remains detached; He is unseen; He cannot be described.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ; ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (੫੯੨-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Perfect Guru reveals Him, and through His Shabad, we come to understand Him.

ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋਵਹਿ ; ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ (੫੯੨-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those who serve their Husband Almighty, become like Him; their egos are burnt away by His Shabad.

ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ; ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ (੫੯੨-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He has no rival, no attacker, no enemy.

ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ; ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਈ ॥ (੫੯੨-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

His rule is unchanging and eternal; He does not come or go.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ; ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (ਪ੯੨-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, His servant serves Him, singing the Praises of True Almighty's Virtues.

ਨਾਨਕੁ , ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ; ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (ਪ੯੨-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Beholding the Glorious Greatness of the True Almighty, Guru Nanak blossoms forth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (ਪ੯੨-੪)

Pauree:

ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕੰਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ (ਪ੯੨-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Those whose hearts are forever filled with Almighty's Name (Naam), have Almighty's Name (Naam) as their Protector.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤਾ , ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (ਪ੯੨-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty's Name is my father, Almighty's Name is my mother; Almighty's Name is my helper and friend.

ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ , ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਮਸਲਤਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ (ਪ੯੨-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

My conversation is with Almighty's Name, and my counseling is with Almighty's Name; Almighty's Name always takes care of me.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ (ਪ੯੨-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty's Name is my most beloved society, Almighty's Name is my ancestry, and Almighty's Name is my family.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਉ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ;
ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ , ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥ (ਪ੯੨-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Guru, Almighty Incarnate, has bestowed upon servant Guru Nanak Almighty's Name (Naam); in this world, and in the next, Almighty ever saves me. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੨-੮)
Salok, Third Mahl:

ਜਿਨ ਕੰਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ (੫੯੨-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Those who meet the True Guru, they continuously sing Almighty's Praises.

ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (੫੯੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Almighty's Name naturally fills their minds, and they are absorbed in the Guru's Shabad.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ; ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ (੫੯੨-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
They redeem their generations, and they themselves obtain the state of liberation.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕੰਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇਆ ; ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ (੫੯੨-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The Supreme Creator Almighty is pleased with those who fall at the Guru's Feet.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥੧॥ (੫੯੨-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Servant Guru Nanak is Almighty's slave; by His Grace, Almighty preserves his honor. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੨-੧੧)
Third Mahl:

ਹੰਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ; ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (੫੯੨-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
In egotism, one is assailed by fear; he passes his life totally troubled by fear.

ਹੰਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (੫੯੨-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Egotism is such a terrible disease; he dies, to be reincarnated - he continues coming and going.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (੫੯੨-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Those who have such pre-ordained destiny meet with the True Guru, Almighty Incarnate.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ; ਹਉਮੈ , ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ (੫੯੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, by Guru's Grace, they are redeemed; their egos are burnt away through Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੨-੧੩)

Pauree:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ , ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (੫੯੨-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty's Name is my immortal, unfathomable, imperishable Creator Almighty, the Architect of Destiny.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਪੂਜਹ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (੫੯੨-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I serve Almighty's Name, I worship Almighty's Name, and my soul is imbued with Almighty's Name.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ (੫੯੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I know of no other as great as Almighty's Name; Almighty's Name shall deliver me in the end.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ; (ਪਰ-ਉਪਕਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ (੫੯੨-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The Generous Guru has given me Almighty's Name; blessed, blessed are the Guru's mother and father.

ਹੰਉ , ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥ (੫੯੨-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I ever bow in humble reverence to my True Guru; meeting Him, I have come to know Almighty's Name. ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੨-੧੭)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੯੨-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One who does not serve the Guru as Gurmukh, who does not love Almighty's Name,

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ; ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (੫੯੨-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

and who does not savor the taste of the Shabad, shall die, and be reborn, over and over again.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ (੫੯੨-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The blind, self-willed manmukh does not think of Almighty; why did he even come into the world?

ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ (੫੯੨-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, that Gurmukh, upon whom Almighty casts His Glance of Grace, crosses over the worldly ocean. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੨-੧੯)

Third Mahl:

ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਗਤਾ ; ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ (੫੯੨-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Only the Guru is awake; the rest of the world is asleep in worldly attachment and desire.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ;
ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (੫੯੨-੧੯,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Those who serve the True Guru and remain wakeful, are imbued with the True Name, the treasure of virtue.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ; ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ (੫੯੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The blind, self-willed manmukhs do not think of Almighty; they are ruined through birth and death.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆਸਿ ॥੨॥ (੫੯੩-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, the Gurmukhs concentrate on Almighty's Name (Naam); this is their destiny, pre-ordained by the Primal Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੩-੨)

Pauree:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ , ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰ ;
ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ , ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥ (੫੯੩-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty's Name is my food; eating the thirty-six varieties of it, I am satisfied and satiated.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ , ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ ;
ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ (੫੯੩-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮ: ੩)

Almighty's Name is my clothing; wearing it, I shall never be naked again, and my desire to wear other clothing is gone.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕੰਉ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥ (੫੯੩-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮ: ੩)

Almighty's Name is my business, Almighty's Name is my commerce; the True Guru has blessed me with its use.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ;
ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ (੫੯੩-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮ: ੩)

I record the account of Almighty's Name, and I shall not be subject to death again.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ;
ਜਿਨ ਕੰਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥ (੫੯੩-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮ: ੩)

Only a few, as Gurmukh, concentrate on Almighty's Name; they are blessed by Almighty, and receive their pre-ordained destiny. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮ: ੩ ॥ (੫੯੩-੬)

Salok, Third Mahl:

ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (੫੯੩-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮ: ੩)

The world is blind and ignorant; in the love of duality, it engages in actions.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ (੫੯੩-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮ: ੩)

But those actions which are performed in the love of duality, cause only pain to the body.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (੫੯੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮ: ੩)

By Guru's Grace, peace wells up, when one acts according to the Guru's Shabad.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (੫੯੩-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮ: ੩)

He acts according to the True Guru's Bani; night and day, he concentrates on Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (੫੯੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, as Almighty Himself engages him, so is he engaged; no one has any say in this matter. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੩-੯)

Third Mahl:

ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ; ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (੫੯੩-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Within the home of my own being, is the everlasting treasure of Almighty's Name (Naam); it is a treasure house, overflowing with devotion.

ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ; ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (੫੯੩-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The True Guru is the Giver of the life of the soul; the Great Giver lives forever.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (੫੯੩-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Night and day, I continually sing Almighty's Praises, through the Infinite Guru's Shabad.

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ; ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (੫੯੩-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I recite continually the Guru's Shabads, which have been effective throughout the ages.

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ; ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (੫੯੩-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

This mind ever abides in peace, dealing in peace and poise.

ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ; ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (੫੯੩-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Deep within me is the Guru's Wisdom, Almighty's jewel, the Bringer of liberation.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਸੋ ਪਾਏ ;
ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ (੫੯੩-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, one who is blessed by Almighty's Glance of Grace obtains this, and is judged to be True in Almighty's Court. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੩-੧੩)

Pauree:

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ; ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾਇ ਪਇਆ ॥(੫੯੩-੧੩,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Blessed, blessed is that Sikh of the Guru, who goes and falls at the Feet of the True Guru.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥(੫੯੩-੧੪,ਵਡਹੰਸੁ,ਮਃ ੩)

Blessed, blessed is that Sikh of the Guru, who with his mouth, utters Almighty's Name (Naam).

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ , ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ (੫੯੩-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Blessed, blessed is that Sikh of the Guru, whose mind, upon hearing Almighty's Name, becomes blissful.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ;
ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ (੫੯੩-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Blessed, blessed is that Sikh of the Guru, who serves the True Guru, and so obtains Almighty's Name.

ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੰਉ ਹੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥ (੫੯੩-੧੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

I bow forever in deepest respect to that Sikh of the Guru, who walks in the Way of the Guru. ||18||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੩-੧੭)

Salok, Third Mahl:

ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (ਥੱਕੇ ਬੋਲੋ) (੫੯੩-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

No one has ever found Almighty through stubborn-mindedness. All have grown weary of performing such actions.

ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ; ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (੫੯੩-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through their stubborn-mindedness, and by wearing their disguises, they are deluded; they suffer in pain from the love of duality.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਹੈ ; ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (੫੯੩-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Riches and the supernatural spiritual powers of the Siddhas are all worldly attachments; through them, Almighty's Name (Naam), does not come to dwell in the mind.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ; ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (੫੯੩-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Serving the Guru, the mind becomes pure, and the darkness of spiritual ignorance is dispelled.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ; ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (੫੯੩-੧੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
The jewel of Almighty's Name (Naam) is revealed in the home of one's own being; Guru Nanak says, one merges in celestial bliss. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੩-੧੯)
Third Mahl:

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੯੪-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
One who does not savor the taste of the Shabad, who does not love Almighty's Name (Naam),

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (੫੯੪-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
and who speaks insipid words with his tongue, is ruined, again and again.

ਨਾਨਕ , ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (੫੯੪-੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, he acts according to the karma of his past actions, which no one can erase. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੪-੨)
Pauree:

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ (੫੯੪-੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Great, Great is the True Being, my True Guru; meeting Him, I have found peace.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (੫੯੪-੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Great, Great is the True Being, my True Guru; meeting Him, I have attained Almighty's meditation.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ;
ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (੫੯੪-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)
Great, Great is Almighty's devotee, my True Guru; serving Him, I have come to enshrine love for Almighty's Name (Naam).

ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ;
ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ (੫੯੪-੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Great, Great is the Knower of Almighty, my True Guru; He has taught me to look upon friend and foe alike.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਾਈ ॥੧੯॥ (੫੯੪-੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Great, Great is the True Guru, my best friend; He has led me to embrace love for Almighty's Name (Naam). ||19||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (੫੯੪-੬)

Salok, First Mahl:

ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ , ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ; ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥ (੫੯੪-੬, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The soul-bride is at home, while the Husband Almighty is away; she cherishes His memory, and mourns His absence.

ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (੫੯੪-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

She shall meet Him without delay, if she rids herself of duality. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (੫੯੪-੭)

First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਗਾਲੀ ਕੂੜੀਆ ; ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (੫੯੪-੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Guru Nanak says, false is the speech of one who acts without loving Almighty.

ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ; ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥ (੫੯੪-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

He judges things to be good, only as long as Almighty gives and he receives. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੪-੮)

Pauree:

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ; ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (੫੯੪-੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Almighty, who created the creatures, also protects them.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ; ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (੫੯੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I have tasted the food of Ambrosial Nectar, the True Name.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ; ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ (੫੯੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

I am satisfied and satiated, and my hunger is appeased.

ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥ (੫੯੪-੯, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

The One Almighty is pervading in all, but rare are those who realize this.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥ (੫੯੪-੧੦, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੧)

Servant Guru Nanak is enraptured, in the Protection of Almighty. ||20||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੪-੧੦)

Salok, Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਦਾ ; ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (੫੯੪-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

All the living beings of the world behold the True Guru.

ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (੫੯੪-੧੧, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

One is not liberated by merely seeing Him, unless one contemplates His Shabad.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (੫੯੪-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The filth of ego is not removed, and he does not enshrine love for Almighty's Name (Naam).

ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (੫੯੪-੧੨, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty forgives some, and unites them with Himself; they forsake their duality and sinful ways.

ਨਾਨਕ , ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (੫੯੪-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Guru Nanak says, some see the Sight (Darshan) of True Guru's, with love and affection; conquering their ego, they meet with Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (੫੯੪-੧੩)

Third Mahl:

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ (੫੯੪-੧੩, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

The foolish, blind clown does not serve the True Guru.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ; ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (੫੯੪-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

In love with duality, he endures terrible suffering, and burning, he cries out in pain.

ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ;
ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ (ਉਪੱਕਰੇ ਬੋਲੋ) (੫੯੪-੧੪, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

He forgets the Guru, for the sake of mere objects, but they will not come to his rescue in the end.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ (੫੯੪-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Through the Guru's Instructions, Guru Nanak has found peace; the Forgiving Almighty has forgiven him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੫੯੪-੧੫)

Pauree:

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ;
ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ (੫੯੪-੧੫, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

You Yourself, all by Yourself, are the Creator of all. If there were any other, then I would speak of another.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥(੫੯੪-੧੬,ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself speaks, and causes us to speak; He Himself is pervading the water and the land.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ; ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ (੫੯੪-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Almighty Himself destroys, and Almighty Himself saves. O mind, seek and remain in Almighty’s Sanctuary.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ; (ਸੱਕੈ ਬੋਲੋ)
ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ , ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ (੫੯੪-੧੭, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

Other than Almighty, no one can kill or rejuvenate. O mind, do not be anxious - remain fearless.

ਉਠਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ (੫੯੪-੧੮, ਵਡਹੰਸੁ, ਮਃ ੩)

While standing, sitting, and sleeping, forever and ever, concentrate on Almighty's Name; Guru Nanak says, as Gurmukh, you shall attain Almighty. ||21||1||Sudh||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ ਸੰਥਿਆ

A Practical Guide To Gurbani Pronunciation & Punctuation

ਪੋਥੀ ੫

(Volume 5)

Inclusive of MP3 cd

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਅਕੈਡਮੀ

A SRI GURU GRANTH SAHIB JI ACADEMY PUBLICATION

Sri
Guru
Granth
Sahib
Ji

A
Practical
Guide
To
Gurbani
Pronunciation
&
Punctuation

Gurbani
Path
Senthia
Volume 5

Introduction

ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ ਸੰਥਿਆ – ਪੋਥੀ ੫

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ (Rag Sorath)
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ (Rag Dhanasri)
ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ (Rag Jaitsri)
ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ (Rag Todi)
ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ (Rag Bairari)
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ (Rag Tilang)
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ (Rag Suhi)

Humbly Presented By,

SRI GURU GRANTH SAHIB JI ACADEMY

A BRIEF INTRODUCTION TO

Sri Guru Granth Sahib Ji Academy

"Aayoo sunan paren ko Bani"

The mortal has come to this world to hear and utter the Guru's word.

In 1708, our beloved 10th Master Sri Guru Gobind Singh Ji, blessed us with an everlasting gift of life - **DHAN SRI GURU GRANTH SAHIB JI**.

The alphabet, content and the message of the one Almighty was presented to us directly by our Gurus. Sikhs are truly blessed with an original and authentic source.

Gurbani is our Guru. Reading and understanding His message is our first step towards knowing our Guru.

The Sri Guru Granth Sahib Ji Academy Trust was specifically set-up to address this need - to develop a systematic modular method for *Gurmat* Studies that helps bring Gurbani to everyone. Today, the Academy brings to you a systematic and comprehensive *Gurmat* education syllabus organized in a modular format, tailored to today's lifestyle.

The Academy's programs are designed with the aim of developing learned Sikhs who will be able to read and understand *Gurbani*, have pride in their rich heritage and celebrate the greatness of the Sikh religion.

The Academy currently offers the following courses:

- Learn Gurmukhi in 3-months Course
- Gurmukhi Reading Course
- Gurbani Foundation Course
- Sri Guru Granth Sahib Ji Course

Learn Gurmukhi in 3-months Course

This course is designed for adults. Using speed learning techniques and the phonics method, a beginner with no previous knowledge of the Gurmukhi alphabet is taught to read Sri Japji Sahib over a period of 12 hours. The course is conducted over a period of 12 weekends. This method has been tried and tested and over 1,500 students, with little or no knowledge of Gurmukhi, were able to read Sri Japji Sahib in front of the entire *sangat !!!*

Gurmukhi Reading Course

This course is presented to students who have successfully completed the Learn Gurmukhi in 3-months and for those who wish to improve their fluency reading in *Gurmukhi*.

Gurbani Foundation Course

Designed for individuals with basic and intermediate knowledge of *Gurmukhi,* this course is to introduce foundation knowledge for the reading of *Gurbani*. This is an interactive course that works on developing confidence and interest of the participant. The focus will be on the pronunciation of alphabets, practice of muharni and understanding Gurmukhi phonics.

With only 12 hours of investment over 6 weeks, the student will be able to read fluently Sri Japji Sahib, Anand Sahib, Kirten Sohila, Dekhni Ongkaar, Vaar (Majh & Ramkali), Bhagat Bani, Sehaskriti and Gatha. In addition, short sakhis from the live of Sri Guru Nanak Dev Ji will be shared with the students.

Sri Guru Granth Sahib Ji ("SGGS") Course

This course is designed to give students a comprehensive knowledge on the reading and deeper understanding of Sri Guru Granth Sahib Ji as well as an in-depth history of the Bhagats and Gurus.

- **SGGS reading** – provide the essential techniques and knowledge in reading Gurbani with proper pronunciations and punctuations. The delivery adopts a collective interactive method to encourage students to read in a group and thereby improve by listening.

- **Understanding Gurbani** – uses a contemplative learning method to enhance the understanding by describing the word, adding on the line-by-line approach and the entire shabad's conceptual meaning. Includes learning the historical facts to when Gurbani was recited.

- **Sikh History** – adopts inventive (resourceful) method which emphasises the learning of Sikh history including major milestones that helped shape the course of the Sikh religion. The syllabus contains various authentic historical references.

The course is conducted over 4 years, divided into 8 semesters (17 weeks per semester) = 48 months = 128 weeks = 256 hours only

All these courses provide a means for Sikhs to understand their religion, learn about their heritage and most importantly, connect us with Guruji, Our Creator.

Currently, over 1,000 students are pursuing this course at our Academy Centers

A must for every Sikh who wants to know his Guru and HIS divine philosophy that today stands as an example before the world.

The syllabus is prepared by Sikh Scholars based on universally accepted references within the Sikh Diaspora. To-date the entire syllabus has received accreditation from the Sri Akal Takhat, Amritsar, Takht Sri Harmander, Patna Sahib, Takhat Sachkhand Sri Hazoor Abchalnagar Sahib and by the Head Priest of Sri Harmander Sahib, Amritsar.

These courses are now offered in Australia, India, Indonesia, Malaysia, Thailand and United Kingdom in collaboration with local Gurdwaras and Sikh Societies.

Join the Sri Guru Granth Sahib Ji Academy to read Gurbani, understand Gurbani and learn the History of our Gurus. It is the divine route towards a spiritual enlightened life which gives a precise meaning to life by which the reality of truth is understood through our eternal Guru. This will lead us to a blissful, contented, merciful, faithful and meaningful life.

The entire syllabus is prepared based on globally accepted references within Sikh communities across the globe.

Academy Centres

Malaysia

Currently, over 800 students are attending these courses at the Academy's headquarters in Wisma Tatt Khalsa, Kuala Lumpur and 20 centres all over Malaysia. The age group of the students ranges from as young as 5 to 70-years old. Here you will see families coming together once a week to attend classes, thus

encouraging family bonding in accordance to the famous phrase - *"A family that prays together stays together" (in this case learns Gurbani together).*

Bangkok, Thailand

December, 2008 saw the Academy branching out to Bangkok, Thailand. We currently have close to 200 students who are currently undertaking the Learn Gurmukhi in 3 months and Gurbani Foundation Course.

Australia

In April 2009, His Excellency Singh Sahib Gyani Gurbachan Singh Ji, the Jathedar of Sri Akaal Takhat Sahib, Amritsar launched the Sri Guru Granth Sahib Ji Academy centres in Melbourne, Sydney, Brisbane and Adelaide.

In September 2009, Mr John Brumby, the Victorian Premier launched the commencement of classes in Blackburn Gurdwara, Melbourne.

We currently have four centers with active classes in Melbourne, Brisbane, Gold Coast, Woolgoolga and Murwillumbah. The other centers are expected to commence classes soon once the logistic matters are sorted.

Do join the Sri Guru Granth Sahib Ji Academy to develop your spiritual interest. Learn to read *Gurbani* and relate it with the history of our Gurus, in order to have a better understanding of *Gurbani*. It is through *Gurbani* that we learn to live a more virtuous life. It is the divine route towards a spiritually enlightened life by which the reality of truth is realized through our eternal Guru. This is the true path to a blissful, contented, merciful and meaningful life.

All you need to bring along is the thirst for knowledge and your commitment to achieve your goal, for Bhai Gurdass Ji says in his *Kabit 111*:

Charan saran gur aek paindaa jaa-i chal

Satgur kot paindaa aagay ho-i layt hai

Walk even one step towards the Feet of the Guru;

And the True Guru will walk millions of steps to welcome you.

To Know Your Guru, Is To Love Your Guru

PREFACE

We are pleased to bring to you the fifth volume of Gurbani Paath Senthia, a Complete Reading Guide for Sri Guru Granth Sahib Ji, prepared to aid the reader in correct recitation of Sri Guru Granth Sahib Ji.

This pioneer and unique Sri Guru Granth Sahib Ji Reading Guide provides guidelines and notation for the proper pronounciation and punctuations of Sri Guru Granth Sahib Ji. Delivered in 8-volumes, the Guide comes with an Audio CD in MP3 format containing the recitation of the relevant *angs* of the Sri Guru Granth Sahib Ji. The reader can listen to the relevant punctuations and correct pronounciation whilst he or she reads from the Guide.

With this Guide, it is hoped that the reader will be able to better grasp and reflect on the meaning of Gurbani. This Guide aims to train the reader to be attentive to the meanings of Gurbani in its original context by reciting correctly.

The preparation of the Guide has been based on references such as the Gurbani Paath Darshan by Sant Gurbachan Singh Ji Khalsa Bhindrawale, Faridkot Teeka, Darpan by Professor Sahib Singh Ji, Sri Guru Granth Sahib Ji Senthia and Teeka Aneek Bania by Bhai Vir Singh Ji, Sri Guru Granth Sahib Ji Teeka by Bhai Harbans Singh Ji, Sri Guru Granth Sahib Ji Teeka by Singh Sahib Bhai Mani Singh Ji and Ameer Bhandar by Sant Kirpal Singh Ji.

Shabad prologue has been included based on historical facts which emphasize the literal meanings of the respective shabads. Also included are the historical events which led to the initiation of mode of singing odes (*Dhun*) allocated to the respective Vaaran by Sri Guru Hargobind Sahib Ji. To enhance Gurbani understanding, a line-by-line English Translation based on various available Gurmukhi and English translations of Sri Guru Granth Sahib Ji are presented in a simplified manner.

This Guide has been prepared by a number of Sikhs who have worked on this project entirely on a voluntary basis. On behalf of the Academy, we acknowledge and appreciate the efforts of these individuals.

We take this opportunity to thank the Sikh Sangat, especially the teachers and students of the Sri Guru Granth Sahib Ji Academy without whom this project could not have been materialized.

This Guide is made available at no cost in the spirit of disseminating the universal message of our Guru, Sri Guru Granth Sahib Ji. It is our hope that anybody, professing any religion or belief would find eternal truth in the Sri Guru Granth Sahib Ji, the Guru of the entire Universe.

We would like to stress that this is a modest attempt to contribute to the Sikh community. Whilst every effort has been taken to ensure that the quality and accuracy of the information is of the highest standards, there is still room for improvement.

We look forward to your valuable feedback so that we can improve this 1st edition. We are a very young group and thus have a lot to learn and improve. It is only with the Blessings of our beloved Guruji and HIS beloved Gursikhs that we will be able to improvize the current work in the service of Khalsa Panth.

Editorial Committee

Sri Guru Granth Sahib Ji Academy

2nd Floor, Wisma Tatt Khalsa

No. 24 Jalan Raja Alang

50480 Kuala Lumpur, Malaysia

Tel: +603 26971350

Mobile: Paramjit Singh: +6019 3143417

Sunil Shukvir Singh: +6013 3300625

Amarjeet Singh: +6012 2147315

Email: sggsacademy@gmail.com

Website: www.sggsacademy.com

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (595-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧, ਚਉਪਦੇ ॥ (595-3)

Sorath, First Mahala, First House, Chau-Padas:

Prologue: Once Sikhs came to Guru Nanak Dev Ji and ask if there is anyone who is permanent in this world. Guru Ji uttered the following shabad to answer the question which describes the world as temporary and death shall come to all.

ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ; ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ (595-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Death shall definately come upon all the worldly beings, and all must suffer separation.

ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ; ਆਗੈ ਮਿਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ (595-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Go and ask the wise people, whether they shall meet in the world hereafter means that no one will be reunited in the next world.

ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ; ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ (595-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Those who forget my Master shall suffer in terrible pain. ||1||

ਭੀ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (595-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

So praise the True Almighty again and again,

ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (595-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

by whose Grace peace ever prevails. ||Pause||

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ (595-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Praise Him as great; He is, and He shall ever be.

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ; ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (595-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You alone are the Great Giver; mankind cannot give anything.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਰੰਨ , ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ (595-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Whatever pleases Him comes to pass; what good does it do to cry out like womens to express the pain? Means grief does not change anything as everything is predetermined. ||2||

ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ; ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ (595-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Many have proclaimed their sovereignty over millions of fortresses on the earth, and played various instruments to entertain themselves but in the end departed as well.

ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵਨੀ ; ਤਿਨ ਨਕਿ ਨਥਾ ਪਾਇ ॥ (595-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

And those (like Ravan, Harnakash, Kans, etc.), whom even the sky (heaven) could not contain, had ropes put through their noses.

ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ; ਕਾਹੇ ਮਿਠਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (595-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Therefore if mind only knew the torment in the next world, it would not relish the sweet pleasures by fulfilling the evil desires of the mind in this world. ||3||

ਨਾਨਕ , ਅਉਗੁਣ ਜੇਤੜੇ ; ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥ (595-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, as many as are the sins one commits, so many are the chains around his neck.

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ; ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥ (595-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

If he possesses virtues, then the chains are cut away; these virtues are his brothers, his true brothers.

ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ;
ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥ (ਵੇ-ਪੀਰ ਬੋਲੋ) (595-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Going to the world hereafter, those who have no Guru are not accepted; they are beaten, and expelled. ||4||1||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (595-10)

Sorath, First Mahala, First House:

Prologue: Once Baba Mehta Kalu Ji told his son, Guru Nanak Dev Ji to do farming in order to keep him occupied. In response to the suggestion, Guru Nanak Dev Ji told that he is already doing the farming within and proposed to Baba Mehta Kalu to do the same. Baba Ji ask Guru Ji to explain what is the farming within? Guru Ji uttered the following Shabad;

ਮਨੁ ਹਾਲੀ , ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ; ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ (595-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Make your mind the farmer, good deeds the farm, modesty the water, and your body the field.

ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ , ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ ; ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥ (595-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Let the Almighty's Name be the seed, contentment the plow, and your humbleness as the dress which is the fence around the field.

ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ , ਜੰਮਸੀ ; ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥ (595-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Then with Almighty's blessing and love for Almighty, the seed of Almighty's Name shall sprout (divine knowledge), and you shall see your home flourish with Almighty's presence which will be reflected in virtues. ||1|| Then Baba Mehta Kalu Ji told Guru Nanak, 'If you are not interasted in farming then you work to earn money for a decent life.'

ਬਾਬਾ ; ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (595-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Baba (Father), the world wealth (Maya) does not go along with anyone.

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (595-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

This Maya has bewitched the world, but only a rare few understand this. ||Pause|| Then Baba Mehta Kalu Ji said, 'You should then do retail shop business.'

ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥ (595-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Upon listening Guru Nanak said, make your ever-decreasing life your shop, and make the nine type of Almighty's meditation[1] as your merchandise.

ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ , ਭਾਂਡਸਾਲ ; ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥ (595-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Make understanding and contemplation your warehouse, and in that warehouse, store the Almighty's Name.

[1] Nine types of meditation

1. Sarvan (Listen) – to listen praises of Almighty with full concentration.
2. Kirten (Singing Hymns) – to sing the praises of Almighty in utmost love.
3. Simran (Remember) – to remember Almighty's Name in utmost love.
4. Bandhan (Bow) – to bow down on the feet of Guruji.
5. Ardaas (Humble Request) – to request humbly with faith in full concentration
6. Archen/Sewa (Service) – to perform desireless service in the presence of Guruji like cleaning of rumalas, chandoa, doing chor, etc.
7. Dasa Bhav (Servant) – to serve just like a honest servent just like adopting the taking amrit, reading nitnem hymns, keeping all 5K's and refrain from all that Guruji has prohibited.
8. Sekha Bhav (Love) – to love Almighty just like a most dearest friend
9. Atam Nivedan (selfless) – to give away everything to Almighty including himself (pride, ego, desires, thoughts, etc.)

ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ; ਲੈ ਲਾਹਾ , ਮਨ ਹਸੁ ॥੨॥ (595-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Deal with the Almighty's dealers, earn your true profits (which goes along to the next world), and rejoice in your mind. ||2|| Baba Mehta Kalu Ji then suggeted that his son, Guru Nanak should do horse trading. Guru Nanak replied;

ਸੁਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ; ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ (595-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Let your trade be listening to scripture, and let Truth, Contentment, Mercy, Faith, etc. be the horses you take to sell.

ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ; ਮਤੁ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ (595-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Gather up merits for your travelling expenses, and do not think in your mind to postpone it to the next day as you should perform it immediately in this human birth.

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ;
ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥ (ਮਹੱਲੁ ਬੋਲੋ) (595-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

When you arrive in the land of the Formless Almighty which is True Congregation (Sat-sang), and you shall find peace by realising your real-self (Atma). ||3|| Baba Mehta Kalu Ji said if you do not want to do trading then you should work for someone, Guru Nanak said;

ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ; ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥ (595-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I would take the occupation of focusing of my concerntration in Almighty's feet and believing in Almighty's name as my service to my Master;

ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ; ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥ (596-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Refraining the mind from evil deeds and launching continuous attack on lust, anger, greed, attachment and ego, whoever performs such service his Master will praise him.

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ; ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥ (ਚਵੱਗਣ ਬੋਲੋ) (596-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty will then look with His blessful sight and then the worker will be dyed with the colour of highest spritual level.||4||2||

ਸੋਰਠਿ , ਮਃ ੧ ; ਚਉਤੁਕੇ ॥ (596-2)

Sorath, First Mahala, Chau-Tukas:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji blesses sermon to a person who was engrossed in the attachment of his family deeply as all the worldly passions are dependant on its materials.

ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ; ਸਸੁਰੈ , ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ (596-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The son who was dear to his mother and father; and he is recognised as the wise son-in-law to his father-in-law.

ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ; ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ (596-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He is the dearest father to his son and daughter, and lovely brother to his brother.

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ (596-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By Almighty's Command whn he dies, then he is carried to the cremation ground and left alone there; all that he thought belongs to him for the entire life and now after death he has no ownership over anything including his family, friends, relatives and wealth in split seconds means he lossess everything in an instant.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ; ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥ (596-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

This self-willed manmukh during his lifetime did not remember Almighty's Name, did not share his earning by giving out in charity, and did not cleanse his mind with desireless (good) deeds; after his death the dust rolls over his beautiful body means that his body has turned into dust the wind of sins blows it to hell. ||1||

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ (596-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The mind is comforted by Almighty's Name (Naam) which protects in both in worlds.

ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ; **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਬੁੱਝ, ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)** (596-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I fall at the Guru's feet and am a sacrifice to Him; He has given me bless me with the realisation that Almighty's Name is my protector in this world and the next world. ||Pause||

ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ; ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥ (596-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh mind under the influence of the materialistic world's false love; quarrels with the Almighty's humble servant to claim himself greater.

ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ; **(ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)**
ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ (596-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Obsessed with Maya, night and day, he sees only the path of earning more worldly materials; he does not chant Almighty's Naam, and consumes the poison of evil desires until he dies.

ਗੰਧਣ ਵੈਣਿ ਰਤਾ , ਹਿਤਕਾਰੀ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੈ , ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (596-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He is imbued and obsessed with malicious talks relating evil desires; and never understands the Guru's Shabad (Gurbani).

ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ (596-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The self-willed has never obtained bliss and his mind has never been united with the Almighty; in this manner the self-willed manmukh loses his honor. ||2||

ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ; ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ (596-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He does not enjoy the divine knowledge (Sehaj) in the true congregation, and there is not even a bit of sweetness on his tongue means he speaks rudely.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ; ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (596-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He claims the mind, body and wealth as his own; he has no knowledge of the Almighty's Court.

ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ; ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ (596-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The moment he dies, he has to walks in the path of darkness in the next world; there he cannot see any place belonging to him means that he is a stranger in the next world.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ; ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥੩॥ (596-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Tied up at the door of Death Messenger and he has no proper place; only the good deed that he have ever done in lifetime becomes helpful when there is no other support.||3||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ; ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (596-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

When the Almighty casts His Glance of Grace, only then the Almighty's form is seen with the eyes of intellect; and nothing can be said to describe Almighty.

ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (596-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

With my ears, I continually listen to the Guru's Sermons (Gurbani), and I praise Him; His Ambrosial Name abides within my heart.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ (596-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He is Fearless, Formless and absolutely without vengeance; He is absorbed in the entire Universe.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥ (596-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the Guru, illusionary preceptions is not dispelled; through the True Name, glorious greatness is obtained and illusion are dispelled. ||4||3||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਦੁਤੁਕੇ ॥ (596-12)

Sorath, First Mahala, Du-Tukas:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji describes the power of Almighty and at the end humbly prays for His mercy.

ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ , ਪੁੜੁ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ; ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ , ਚਉਬਾਰਾ ॥ (596-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In the realm of land, and in the realm of water, Your seat is the chamber of the four directions.

ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ; ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥੧॥ (596-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The entire universe is your form and the premier mint (Taksaal) which created a unique creation means that no one is made alike each and everyone is has distinguished outlook and virtues. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ (596-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

My Dear Almighty Master, Your play is so astonishing!

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ;
ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (596-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You are pervading and permeating the water, the land and the sky; You Yourself are contained in all. ||Pause||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ; ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥ (596-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Wherever I look, there I see Your Light (Atma), how is your form without your light (Atma) means that Atma and your form is has no diffrence.

ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥ (596-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You, yourself have manifested in many different forms; there is none like any other. ||2||

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤਜ ; ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ (596-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The four categories of creation Andrej (from eggs), Jeraj (from womb), Uthbhuj (from earth) and Setaj (from sweat), all are created by You.

ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ; ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥ (596-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I have seen one glory of Yours, that You are pervading and permeating in all. ||3||

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ , ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ; ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥ (596-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Your Virtues are so numerous, and I do not know even one of them; I am such a fool - please, give me some of them!

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ;
ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥੪॥ (596-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Prays Nanak, listen, O my Master: I am sinking in the materialistic worldly ocean like a stone, please, save me! ||4||4||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (596-17)

Sorath, First Mahala:

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ; ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ (596-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I am a wicked sinner and a great hypocrite; you are the Immaculate (without the dirt of sins) and Formless.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ; **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ (596-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Tasting the Ambrosial Nectar, I am imbued with supreme bliss; O Master, I seek Your Sanctuary. ||1||

ਕਰਤਾ ; ਤੂ ਮੈ , ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ (596-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Dear Creator, You are the honor of the dishonored.

ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ; **(ਮਹੱਤੁ, ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (596-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In my lap is the honor and glory of the wealth of the Name; I merge into the True Guru's Shabad (Gurbani). ||Pause||

ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਊਰੇ ਹੋਛੇ ; ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥ (596-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You are perfect in everything, while I am lacking in everything and flippant (shallow minded). You are profound, while I am trivial.

ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ, ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥ (597-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

My mind is imbued with You, day and night and morning, O Almighty; my tongue chants Your Name, and my mind meditates on You. ||2||

ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ; ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥ (597-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You are true, and I am absorbed into You; through the mystery of the Shabad, I shall ultimately become true as well.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ ; ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥ (597-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Those who are imbued with Almighty's Name (Naam) day and night are pure, while those who die to be reborn are impure. ||3||

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (597-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I do not see any other like the Almighty; who else should I praise? No one is equal to Him.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥੫॥ (597-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, I am the slave of His slaves; by Guru's Instruction, I know Him. ||4||5||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (597-4)

Sorath, First Mahala:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji describes Almighty's distinctiveness qualities and blesses sermons.

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ; (ਅਲੱਖ, ਅ-ਪਾਰ, ਅ-ਗੰਮ, ਅ-ਗੋਚਰ ਬੋਲੋ)
ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰਮਾ ॥ (597-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He is beyond knowledge, beyond limits (infinite), beyond the grasp of mind and beyond the reach of sensors; He is not subject to death or karma.

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ , ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥ (597-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

His caste is casteless; He is unborn, self-illumined, and free of illusion and desire. ||1||

ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿਟਹੁ ; ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (597-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to the Truest of the True.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ;
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (597-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He has no form, no color and no features; through the True Guru's Shabad (Gurbani), He reveals Himself. ||Pause||

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ (597-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He has no mother, father, sons or relatives; He is free of sexual desire; He has no wife.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ; ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (597-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He has no ancestry; He is immaculate. He is infinite and endless; O Almighty, Your Light is pervading all. ||2||

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ (597-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Deep within each and every heart, Almighty is hidden; His Light is in each and every heart.

ਬਜਰ ਕਪਾਟ , ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ; ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੩॥ (597-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The heavy doors are opened by Guru's Instructions; one becomes fearless, in the trance of deep meditation. ||3||

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ; ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ (597-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The Almighty created all beings, and placed death over the heads of all; all the world is under His Power.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ; ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੪॥ (597-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Serving the True Guru, the treasure is obtained; living the Guru's Shabad (Gurbani), one is emancipated. ||4||

ਸੂਚੈ ਭਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ; ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥(ਭਾਂਡੈ, ਸੂਚਾ-ਚਾਰੀ ਬੋਲੋ) (597-9,ਸੋਰਠਿ,ਮਃ 1)

In the pure vessel, the True Name is contained; how few are those who practice true conduct.

ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੬॥ (597-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The individual soul is united with the Supreme Soul; Nanak seeks Your Sanctuary, Almighty. ||5||6||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (597-11)

Sorath, First Mahala:

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ; ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥ (597-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
Like a fish without water is the devotee of Maya (faithless cynic), who dies of thirst.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ; ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥ (597-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
So shall you die, O mind, without the Almighty, as your breath goes in vain. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥ (597-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
O mind, chant the Almighty's Name, and praise Him.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ;
ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (597-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
Without the Guru, how will you obtain this juice? The Guru shall unite you with the Almighty. ||Pause||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ (597-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
For the Gurmukh, meeting with the Society of the Saints is like making a pilgrimage to a sacred shrine.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ; (ਮਜੱਨਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (597-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
The benefit of bathing at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage is obtained by the Blessed Vision of the Guru's Darshan. ||2||

ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ; ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (597-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
Like the Yogi without abstinence, and like penance without truth and contentment,

ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ; ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥ (597-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
so is the body without the Almighty's Name; death will slay it, because of the sin within. ||3||

ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (597-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
The devotee of Maya (faithless cynic) does not obtain the Almighty's Love; the Almighty's Love is obtained only through the True Guru.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥ (597-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
One who meets with the Guru, the Giver of pleasure and pain, says Nanak, is absorbed in the Almighty's Praise. ||4||7||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (597-16)

Sorath, First Mahala:

ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ; ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (597-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You, Almighty, are the Giver of gifts, the Almighty of perfect understanding; I am a mere beggar at Your Door.

ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ , ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ;
ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (597-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

What should I beg for? Nothing remains permanent; O Almighty, please, bless me with Your Beloved Name. ||1||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਬਨਵਾਰੀ ॥ (597-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In each and every heart, the Almighty, the Master of the worldly forest, is permeating and pervading.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (597-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In the water, on the land, and in the sky, He is pervading but hidden; through the Guru's Shabad, He is revealed. ||Pause||

ਮਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ;
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (597-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In this world, in the nether regions of the underworld, and in the Akaashic Ethers, the Guru, the True Guru, has shown me the Almighty; He has showered me with His Mercy.

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ;
ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (597-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Almighty is beyond birth; He is, and shall ever be. Deep within your heart, behold Him, the Destroyer of ego. ||2||

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ;
ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (598-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

This wretched world is caught in birth and death; in the love of duality, it has forgotten devotional worship of the Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (598-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Upon meeting the True Guru, Guru's Teachings are obtained; the devotee of Maya (faithless cynic) loses the game of life. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ , ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (598-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Breaking my bonds of attachments, the True Guru has set me free, and I shall not be cast into the womb of reincarnation again.

ਨਾਨਕ , ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥ (598-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the jewel of spiritual wisdom shines forth, and Almighty, the Formless Master, dwells within my mind. ||4||8||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (598-4)

Sorath, First Mahala:

ਜਿਸੁ ਜਲ ਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ , ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ;
ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The treasure of the Name, for which you have come into the world - that Ambrosial Nectar is with the Guru means that such Amrit can only be obtained from a Guru (Guru Granth Sahib Ji).

ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ; ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (598-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Renounce costumes, disguises and clever tricks; this fruit of Amrit (Nectar) is not unobtainable through doubt means that through sects and doubt one cannot obtain Almighty or His Name. ||1||

ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ; ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

O my mind, remains steady in Almighty’s meditation, and do not wander away in worldly materials.

ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (598-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By searching around on the outside (worldly materials), you shall only suffer great pain; the Ambrosial Nectar is found within the home of your real-self (Atma). ||Pause||

ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ; ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Abandon all vices, and run after virtues; by committing sins, you shall only have to regret and repent.

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ; **(ਅਪ-ਸਰ ਬੋਲੋ)**
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (598-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You do not know the difference between good and evil; again and again, you sink into the mud of attachment. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ;
ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥ **(ਨ੍ਹਾਵਹੁ ਬੋਲੋ)** (598-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Within you is the great filth of sins and greed for false materials; why do you then bother to cleanse your physical body in sacred pool during pilgrimage?

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ; **(ਨਿਰ-ਮਲ ਬੋਲੋ)**
ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (598-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Chant the Pure Almighty's Name always, under Guru's Instruction; only then will your innermost being be emancipated. ||3||

ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ;
ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ (598-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Put away (renounce) greed and slander, and abandon falsehood (Maya); through a Guru obtain Almighty's Name and attain the true fruit (Almighty) means self-realisation.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ (598-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, keep me as it pleases You, Guru Nanak sings the Praises of Your Shabad as Your servant. ||4||9||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਪੰਚਪਦੇ ॥ (ਪੰਚ-ਪਦੇ ਬੋਲੋ) (598-10)

Sorath, First Mahala, Panch-Padas:

ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ , ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ;
ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥ (598-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You cannot save your own home from being plundered; why do you spy on the houses of others? Means that if you can't save yourself from evil then why are you looking for faults in others

ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ , ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ;
ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ (598-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

That Gurmukh who joins himself to the Guru's service, saves his own home, and tastes the Almighty's Nectar. ||1||

ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ; ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥ (598-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

O mind, understand what you have been following means what have adopted as your aim of life.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ;
ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (598-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Forgetting Almighty's Name (Naam), you have been with other tastes; the unfortunate wretch shall come to regret it in the end. ||Pause||

ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ , ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ;
ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥ (598-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

When things come, he is pleased, but when they go, he weeps and wails; this pain and pleasure remains attached to him.

ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥ (598-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

When one becomes in-line with Guru's teaching (Gurmukh) and loves Almighty, then he/she realizes that Almighty Himself causes him to enjoy pleasure and endure pain. ||2||

ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ;
ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥ (598-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

What else can be said to be above the subtle essence of Almighty? One who drinks it in is satisfied and satiated.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ , ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ;
ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥ (598-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

One who is lured by Maya loses this taste of Almighty's Name; that devotee of Maya (faithless cynic) is tied to his evil-mindedness. ||3||

ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ; ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥ (598-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Air originates the mind and the air is source of life and Almighty is the Master of the air as well as life; Almighty is contained in the body as real-self (Atma).

ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ;
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥ (598-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, if You so bless us, then we sing Your Praises; the mind is satisfied and fulfilled, lovingly attached to Almighty. ||4||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (598-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In the holy congregation (Saadh Sangat), the subtle essence of Almighty is obtained; meeting the Guru, the fear of death departs.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥ (598-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the ones with pre-ordained destiny chants Almighty's Name (Naam) through the guidance of a true Guru and obtain Almighty. ||5||10||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (598-18)

Sorath, First Mahala:

ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ; ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ (598-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Destiny, pre-ordained by Almighty based on the previous deeds, looms over the heads of all beings; no one is without this pre-ordained destiny.

ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ; (ਅ-ਲੇਖੁ ਬੋਲੋ)
ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥ (598-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Only He Himself is beyond destiny; creating the creation by His creative power, He beholds it, and causes His Command to be followed. ||1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਨ ਰੇ ; ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (598-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

O mind, chant Almighty's Name (Naam), and be at peace.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ; (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (598-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Day and night, serve at the Guru's feet; Almighty is the Giver, and the Consumer. ||Pause||

ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ (599-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The One who is within as real-self (Atma) is also seen outside as well within all; there is no one, other than Him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹੁ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (599-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Through a Guru, look upon all with the single eye of equality; in each and every heart, the Divine Light (Atma) is contained. ||2||

ਚਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪਨੈ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ (599-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Restrain your fickle mind, and keep it focused on real-self (Atma) within; meeting the Guru, this understanding is obtained.

ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ; (ਅ-ਦ੍ਰਿਸਟੁ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (599-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Seeing the unseen Almighty, you shall be amazed and delighted; forgetting your pain, you shall be at peace. ||3||

ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; (ਅ-ਪਿਉ ਬੋਲੋ)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ (599-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Drinking in the ambrosial nectar the undrinkable through Maya, you shall attain the highest bliss, and dwell within the home of your real-self (Atma).

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ;
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥ (ਪੁਨ-ਰਪਿ ਬੋਲੋ) (599-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

So sing the Praises of Almighty, the Destroyer of the fear of birth and death, and you shall not be reincarnated again. ||4||

ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ; ਸੋ ਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ (599-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The essence, the immaculate Master, the Light of all - I am He and He is me - there is no difference between us.

ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥ (599-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The Infinite, Beyond Creation and the Supreme Master; Guru Nanak says through a Guru one is united with Him. ||5||11||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੩ (599-7)

Sorath, First Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (599-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ; ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ॥ (599-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

When I am pleasing to Him, then I sing His Praises.

ਤਾ ; ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥ (599-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Singing His Praises, I receive the fruits of my rewards.

ਗਾਵੇ ਕਾ ; ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ; ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (599-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The rewards of singing His Praises are obtained when He Himself gives them. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ , ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (599-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

O my mind, through the Guru's Shabad (Gurbani), the treasure self-realisation is obtained;

ਤਾ ਤੇ ; ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (599-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

this is why I remain immersed in the True Name. ||Pause||

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ; ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ (599-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

When I awoke within myself to the Guru's Teachings,

ਤਾ ; ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (599-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
then I renounced my fickle intellect.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ; ਉਜੀਆਰਾ ॥ (599-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
When the Light of the Guru's Teachings dawned,

ਤਾ ; ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਅੰਧ੍ਯਾਰਾ ॥੨॥ (ਅੰਧਿਆਰਾ ਬੋਲੋ) (599-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
and then all darkness of ignorance is dispelled. ||2||

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ; ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (599-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
When the mind is attached to the Guru's Feet,

ਤਾ ; ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ (599-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
then the Path of Death recedes.

ਭੈ ਵਿਚਿ ; ਨਿਰਭਉ ਪਾਇਆ ॥ (599-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
Through the Fear of Almighty, one attains the Fearless Almighty;

ਤਾ ; ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥ (599-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
then, one enters the home of celestial bliss. ||3||

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (599-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
Prays Guru Nanak, how rare are those who understand and contemplate,

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ (599-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
the most sublime action in this world.

ਕਰਣੀ ; ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥ (599-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
The noblest deed is to sing Almighty's Praises,

ਜਾ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ; ਸੋਈ ॥੪॥੧॥੧੨॥ (599-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)
and so meet Almighty Himself. ||4||1||12||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ (599-14)
Sorath, Third Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (599-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੇਵਕ ਸੇਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ; ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ (599-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

All of Your servants, who relish the Guru's Shabad (Gurbani), serves You.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ; ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (599-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, they become pure, eradicating self-conceit from within.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ (599-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Night and day, they continually sing the Glorious Praises of the True Almighty; they are adorned with the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ; ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (599-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O my Master, I am Your child; I seek Your Sanctuary.

ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ; ਕੇਵਲੁ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (599-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You are the One and Only Master, the Truest of the True; You Yourself are the Destroyer of ego. ||Pause||

ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ; ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (599-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who remain wakeful obtain Almighty; through the Guru's Shabad (Gurbani), they conquer their ego.

ਗਿਰਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ; ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (599-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Immersed in family life, Almighty's humble servant ever remains detached; he reflects upon the essence of spiritual wisdom.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ (599-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, he finds eternal peace, and he keeps Almighty enshrined in his heart. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਆ ॥ (599-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

This mind wanders in the ten directions; it is consumed by the love of duality.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (600-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The foolish self-willed manmukh does not remember the Almighty's Name; he wastes away his life in vain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ; ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ (600-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

But when he meets the True Guru, then he obtains Almighty's Name; he sheds egotism and emotional attachment. ||3||

ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (600-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty's humble servants are True - they practice Truth, and reflect upon the Guru's Shabad.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ; ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (600-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty unites them with Himself, and they keep the True Master enshrined in their hearts.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ; ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੧॥ (600-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Name, I have obtained salvation and understanding; this alone is my wealth. ||4||1||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (600-3)

Sorath, Third Mahala:

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ;
ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (600-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Almighty has blessed His devotees with the treasure of devotional worship, and the wealth of Almighty's Name.

ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ; ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ (600-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The wealth of the Almighty's Name (Naam), shall never be exhausted; no one can estimate its worth.

ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ; ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (600-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

With the wealth of Almighty's Name (Naam), their faces are radiant, and they attain Almighty. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (600-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O my mind, through the Guru's sermons, Almighty is attained.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ;
ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (600-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Guru's sermons (instructions or guidance), the world wanders around, and receives its punishment in the Almighty's Court. ||Pause||

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ ;
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (600-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Within this body dwell the five thieves: sexual desire, anger, greed, emotional attachment and egotism.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ; ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰਾ ॥ (600-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They plunder the virtues, but the self-willed manmukh does not realize it; therefore no one hear to their cry (complain) in the next world.

ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ; ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥ (600-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The world is blinded by Maya, and its dealings are all in ignorance as well; without a Guru, there is only pitch darkness of ignorance. ||2||

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤੇ ; ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ (600-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Indulging in egotism and possessiveness, they are ruined because, when they depart, nothing goes along with them as the physical wealth is left behind and they take along the sins by which they earned the wealth therefore they can only regret over the past.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (600-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

But one who becomes Gurmukh meditates on Almighty's Name (Naam), and ever contemplates the Almighty's Name.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥ (600-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Through the True Gurbani, he sings the Praises of Almighty's virtues; blessed with Almighty's Glance of Grace, he is enraptured. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ; ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ (600-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The spiritual wisdom of the True Guru is a steady light within the heart. Almighty's decree is over the heads of even kings.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ (600-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Night and day, Almighty's devotees worship Him; night and day, they gather in the true profit of the Almighty’s Name.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ;
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (600-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Almighty’s Name, one is emancipated; attuned to the Shabad, he finds Almighty. ||4||2||

ਸੋਰਠਿ , ਮਃ ੩ ॥ (600-12)

Sorath, Third Mahala:

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ (600-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

If one becomes the slave of Almighty's slaves, then he finds Almighty, and eradicates ego from within.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (600-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty of bliss is his object of devotion; night and day, he sings the Praises of Almighty’s virtues.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕਰੰਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (600-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Attuned to the Guru’s Shabad (Gurbani), Almighty's devotees remain ever as one, absorbed in Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (600-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, Your Glance of Grace is True.

ਆਪਣਿਆ ਦਾਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (600-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Show mercy to Your slave, O Beloved Master, and preserve my honor. ||Pause||

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ; ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (600-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Continually praising the Guru’s Shabad (Gurbani), I live; under Guru's Instruction, my fear has been dispelled.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ; ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (600-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

My Almighty is so beautiful! Serving the Guru, my consciousness is focused on Him.

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ; ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ (600-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who chants the True Guru's Shabad (Gurbani), and the Truest of the True, Gurbani (Guru's Hymn), remains wakeful, day and night. ||2||

ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (600-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He is so very deep and profound, the Giver of eternal peace; no one can find His limit.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ; ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (600-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Serving the Perfect Guru, one becomes carefree, enshrining Almighty within the mind.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ;
ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ (600-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The mind and body become immaculately pure, and a lasting peace fills the heart; the illusion (of Maya) is eradicated from within. ||3||

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਦਾ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ; ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (600-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Way of Almighty is always such a difficult path; only a few find it, contemplating the Guru.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ; **(ਰਾੱਤਾ, ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (600-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Imbued with Almighty's Love, and intoxicated with the Shabad, he renounces ego and evil desires.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕਰੰਗੀ ; **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥ (ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (600-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Name (Naam), and the Love of the One Master, he is embellished with the Guru's Shabad (Gurbani). ||4||3||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (601-1)

Sorath, Third Mahala:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ;
ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥ (601-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Beloved Almighty, I praise You continually, as long as there is the breath within my body.

ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ; ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ (601-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

If I were to forget You, for a moment, even for an instant, Dear Almighty, it would be like fifty years for me.

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ (601-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I was always such a fool and an idiot, Dear brother, but now, through Guru's Shabad, my mind is enlightened. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (601-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You Yourself bestow understanding.

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ;
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (601-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, I am forever a sacrifice to You; I am dedicated and devoted to Your Name. ||Pause||

ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ , ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ;
ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ (601-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I have died in the Guru's Shabad (Gurbani), and through the Shabad, I am dead while yet alive, Dear brother; through the Shabad, I have been liberated.

ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ; ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (601-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, my mind and body have been purified, and Almighty has come to dwell within my mind.

ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (601-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Guru is the Giver of the Shabad; my mind is imbued with it, and I remain absorbed in Almighty. ||2||

ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ; ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (601-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who do not know the Shabad are blind and deaf; why did they even bother to come into the world?

ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ , ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ (601-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They do not obtain the subtle essence of Almighty's elixir; they waste away their lives, and are reincarnated over and over again.

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ;
ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ (601-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The blind, idiotic, self-willed manmukhs are like maggots in manure, and in manure they rot away. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (601-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty Himself creates us, watches over us, and places us on the Path, Dear brother; there is no one other than Him.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ , ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ;
ਕਰਤਾ ਕਰੇ , ਸੁ ਹੋਈ ॥ (601-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

No one can erase that which is pre-ordained, Dear brother; whatever the Creator wills, comes to pass.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥ (601-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam), abides deep within the mind; Dear brother, there is no other at all. ||4||4||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (601-10)

Sorath, Third Mahala:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ (601-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs practice devotional worship, and become pleasing to Almighty; night and day, they chant Almighty's Name (Naam).

ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ; ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (601-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You Yourself protect and take care of Your devotees, who are pleasing to Your Mind.

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ; ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ (601-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You are the Giver of virtue, realized through the Guru's Shabad (Gurbani). Uttering Your Glories, we merge with You, O Glorious Almighty. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (601-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O my mind, remember always the Dear Almighty.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ; ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥(601-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

At the very last moment, He alone shall be your best friend; He shall always stand by you. ||Pause||

ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (601-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The gathering of the wicked enemies shall always practice falsehood; they do not contemplate understanding.

ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (601-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Who can obtain fruit from the slander of evil enemies? Remember that Harnaakhash was torn apart by Almighty's claws.

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ (601-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Prahlaad, Almighty's humble servant, constantly sang the Praises of Almighty's virtues, and Almighty saved him. ||2||

ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ; ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (601-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs see themselves as being very virtuous; they have absolutely no understanding at all.

ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ; ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ (601-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They indulge in slander of the humble spiritual people; they waste their lives away, and then they have to depart.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ; ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥ (601-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They never think of the Almighty's Name, and in the end, they depart, regretting and repenting. ||3||

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ (601-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty makes the lives of His devotees fruitful; He Himself links them to the Guru's service.

ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ; **(ਰਾੱਤੇ, ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (601-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Imbued with the Guru's Shabad (Gurbani), and intoxicated with celestial bliss, night and day, they sing the Praises of Almighty's virtues.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥ **(ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ)** (601-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak utters this prayer: Dear Almighty, please, let me fall at their feet. ||4||5||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (601-18)

Sorath, Third Mahala:

ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ; ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥ (601-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He alone is a Sikh, a friend, a relative and a sibling, who walks in the Way of the Guru's Will.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ; ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ (601-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who walks according to his own will, Dear brother, suffers separation from Almighty, and shall be punished.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥ (601-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, peace is never obtained, Dear brother; again and again, he regrets and repents. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ; ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥ (601-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty's slaves are happy, Dear brother.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (602-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The sins and sorrows of countless lifetimes are eradicated; Almighty Himself unites them in His Union. ||Pause||

ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਂਸਾਰਾ ॥ (602-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

All of these relatives are like chains upon the soul, Dear brother; the world is deluded by doubt.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ (602-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Guru, the chains cannot be broken; the Gurmukhs find the door of salvation.

ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ;
ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ (602-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who performs rituals without realizing Guru's Shabad, shall die and be reborn, again and again. ||2||

ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ (602-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The world is entangled in egotism and possessiveness, Dear brother, but no one belongs to anyone else.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ (602-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs attain the Mansion of Almighty's Presence, singing the Glories of Almighty; they dwell in the home of their own inner being.

ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥੩॥ (602-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who understands here, realizes himself; Almighty belongs to him. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ; ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (602-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The True Guru is forever merciful, Dear brother; without good destiny, what can anyone obtain?

ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ;
ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (602-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He looks alike upon all with His Glance of Grace, but people receive the fruits of their rewards according to their love for Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥ (602-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when Almighty's Name (Naam), comes to dwell within the mind, then self-conceit is eradicated from within. ||4||6||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਚੌਤੁਕੇ ॥ (ਚੌ-ਤੁਕੇ ਬੋਲੋ) (602-7)

Sorath, Third Mahala, Chau-Tukas:

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ; ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ (602-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

True devotional worship is obtained only through the True Guru, when the True Word of His Bani is in the heart.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (602-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, eternal peace is obtained; egotism is obliterated through the Guru's Shabad (Gurbani).

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ; ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ (602-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Guru, there is no true devotion; otherwise, people wander around, deluded by ignorance.

ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ (602-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs wander around, suffering in constant pain; they drown and die, even without water. ||1||

ਭਾਈ ਰੇ ; ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ (602-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear brother, remain forever in Almighty's Sanctuary, under His Protection.

ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (602-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Bestowing His Glance of Grace, He preserves our honor, and blesses us with the glory of the Almighty's Name. ||Pause||

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ; ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (602-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, one comes to understand himself, contemplating the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ; ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (602-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty, the Life of the world, ever abides in his heart, and he renounces sexual desire, anger and egotism.

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (602-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty is ever-present, permeating and pervading all places and the Name of infinate Almighty is enshrined within the heart.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ;
ਨਾਉ ਮੀਠਾ ਮਨਹਿ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ (602-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Throughout the ages, through Gurbani (Guru's Hymn), His Shabad is realized, and the Name becomes so sweet and beloved to the mind. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ;
ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ (602-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, one realizes Almighty's Name (Naam); fruitful is his life, and his coming into the world.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਅਘਾਇਆ ॥ (602-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Tasting the sublime elixir of Almighty, his mind is satisfied and satiated forever; singing the virtues of the Glorious Lord, he is fulfilled and satisfied.

ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (602-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The lotus of his heart blossoms forth, he is ever imbued with Almighty's Love, and the unstruck melody of the Shabad resounds within him.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (602-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

His body and mind become immaculately pure; his speech becomes immaculate as well, and he merges in the Truest of the True. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਬੂਝੈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥ (602-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

No one knows the state of the Almighty's Name; through the Guru's Teachings, it comes to abide in the heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਮਗੁ ਪਛਾਣੈ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ (602-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh, understands the Path; his tongue savors the sublime essence of Almighty's Nectar.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ (602-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Meditation, austere self-discipline and self-restraint are all obtained from the Guru; Almighty's Name (Naam), comes to abide within the heart.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਨਿ ;
ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੭॥ (602-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those humble beings who praise Almighty's Name (Naam) are beautiful; they are honored in the Court of the Almighty. ||4||7||

ਸੋਰਠਿ , ਮਃ ੩ ; ਦੁਤੁਕੇ ॥ (602-17)

Sorath, Third Mahala, Du-Tukas:

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਭਾਈ ;
ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਤਾ ਬੂਝ ਪਾਇ ॥ (602-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Meeting the True Guru, one turns away from the world, Dear brother; when he remains dead while yet alive, he obtains true understanding.

ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਹੈ ਭਾਈ ; ਜਿਸੁ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (602-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He alone is the Guru, and he alone is a Sikh, Dear brother, whose light merges in the Light. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (602-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O my mind, be lovingly attuned to Almighty's Name (Naam), .

ਮਨ , ਹਰਿ ਜਪਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਭਾਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਥਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (602-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Chanting Almighty's Name (Naam), it seems so sweet to the mind, Dear brother; the Gurmukhs obtain a place in the Almighty's Court. ||Pause||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (603-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Guru, love for Almighty does not well up, Dear brother; the self-willed manmukhs are engrossed in the love of duality.

ਤੁਹ ਕੁਟਹਿ , ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਈ ;
ਪਲੈ ਕਿਛੁ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (603-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Actions performed by the manmukh are like the threshing of the chaff - they obtain nothing for their efforts. ||2||

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਰਵਿਆ ਭਾਈ ; ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (603-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, Almighty's Name (Naam) comes to permeate the mind, Dear brother, with true love and affection.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩॥ (603-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He always sings the Praises of Almighty's virtues, Dear brother, with infinite love for the Guru. ||3||

ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਭਾਈ ; ਜਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (603-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

How blessed and approved is his coming into the world, Dear brother, who focuses his mind on serving the Guru.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੮॥ (603-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is obtained, Dear brother, through Guru's Shabad, and we merge with Almighty. ||4||8||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (603-4)

Sorath, Third Mahala, First House:

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਵਿਆਪਿਆ ਭਾਈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥ (603-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The three worlds are entangled in the three qualities, Dear brother; the Guru imparts understanding.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਗਿ ਛੂਟੀਐ ਭਾਈ ; ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ (603-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Attached to the Almighty's Name, one is emancipated, Dear brother; go and ask the wise ones about this. ||1||

ਮਨ ਰੇ , ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ; ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (603-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O mind, renounce the three qualities, and focus your consciousness on the fourth state.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (603-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The respectful Almighty abides within the mind, Dear brother; ever sing the Praises of Almighty's virtues. ||Pause||

ਨਾਮੈ ਤੇ ਸਭਿ ਊਪਜੇ ਭਾਈ ; ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (603-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

From Almighty's Name (Naam), everyone originated, Dear brother; forgetting Almighty's Name (Naam), they die away.

ਅਗਿਆਨੀ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਭਾਈ ; ਸੂਤੇ ਗਏ ਮੁਹਾਇ ॥੨॥ (603-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The ignorant world is blind, Dear brother; those who sleep are plundered. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ; ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥ (603-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those Gurmukhs who remain awake are saved, Dear brother; they cross over the terrifying world-ocean.

ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ;
ਹਿਰਦੈ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (603-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

In this world, Almighty's Name (Naam) is the true profit, Dear brother; keep it enshrined within your heart. ||3||

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (603-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

In the Guru's Sanctuary, Dear brother, you shall be saved; be lovingly attuned to the Almighty's Name.

ਨਾਨਕ, ਨਾਉ ਬੇੜਾ , ਨਾਉ ਤੁਲਹੜਾ ਭਾਈ ;
ਜਿਤੁ ਲਗਿ , ਪਾਰਿ ਜਨ ਪਾਇ ॥੪॥੯॥ (603-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is the boat, and the Name is the raft, Dear brother; setting out on it, Almighty's humble servant crosses over the world-ocean. ||4||9||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (603-10)

Sorath, Third Mahala, First House:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ; ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ (603-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The True Guru is the ocean of peace in the world; there is no other place of rest and peace.

ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਦੁਖਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪਿਆ ;
ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥੧॥ (603-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The world is afflicted with the painful disease of egotism; dying, only to be reborn, it cries out in pain. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (603-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O mind, serve the True Guru, and obtain peace.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਨਾਹਿ ਤ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (603-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

If you serve the True Guru, you shall find peace; otherwise, you shall depart, after wasting away your life in vain. ||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥ (603-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Led around by the three qualities, he does many deeds, but he does not come to taste and savor the subtle essence of Almighty.

ਸੰਧਿਆ ਤਰਪਣੁ ਕਰਹਿ , ਗਾਇਤ੍ਰੀ ;
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (603-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He says his evening prayers, and makes offerings of water, and recites his morning prayers, but without true understanding, he still suffers in pain. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (603-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who serves the True Guru is very fortunate; as Almighty so wills, he meets with the Guru.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਜਨ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੩॥ (603-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Drinking in the sublime essence of Almighty, His humble servants remain ever satisfied; they eradicate self-conceit from within themselves. ||3||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਅੰਧਾ ਸਭੁ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (603-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

This world is blind, and all act blindly; without the Guru, no one finds the Path.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਅਖੀ ਵੇਖੈ ;
ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧੦॥ (603-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meeting with the True Guru, one sees with his eyes, and finds the Almighty within the home of his own being. ||4||10||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (603-16)

Sorath, Third Mahala:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਭਰਮਾਈ ॥ (603-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, he suffers in terrible pain, and throughout the four ages, he wanders aimlessly.

ਹਮ ਦੀਨ ਤੁਮ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਦਾਤੇ ; ਸਬਦੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (603-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am poor and meek, and throughout the ages, You are the Great Giver - please, grant me the understanding of the Shabad. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (603-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Beloved Almighty, please show mercy to me.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਆਧਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (603-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Unite me in the Union of the True Guru, the Great Giver, and give me the support of the Almighty's Name. ||Pause||

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ; ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (603-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Conquering my desires and duality, I have merged in celestial peace, and I have found the infinate Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ; ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (603-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I have tasted the sublime essence of Almighty, and my soul has become immaculately pure; Almighty is the Destroyer of sins. ||2||

ਸਬਦਿ ਮਰਹੁ , ਫਿਰਿ ਜੀਵਹੁ ਸਦ ਹੀ ; ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (604-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dying in the Guru's Shabad (Gurbani), you shall live forever, and you shall never die again.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ; ਸਬਦੇ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (604-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam) is ever-sweet to the mind; but how few are those who obtain the Shabad. ||3||

ਦਾਤੈ ਦਾਤਿ ਰਖੀ ਹਥਿ ਅਪਣੈ ; ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ॥ (604-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Great Giver keeps His Gifts in His Hand; He gives them to those with whom He is pleased.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਦਰਗਹ ਜਾਪਹਿ ਸੇਈ ॥੪॥੧੧॥ (604-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Name (Naam), they find peace, and in the Almighty's Court, they are exalted. ||4||11||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (604-3)

Sorath, Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ; ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥(604-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, the divine melody wells up within, and one is blessed with wisdom and salvation.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ (604-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The True Almighty's Name (Naam) comes to abide in the mind, and through the Name, one merges in the Name. ||1||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (604-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, the whole world is insane.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣੈ ; ਝੂਠੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (604-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukhs do not realize the Guru's Shabad (Gurbani); they are deluded by false doubts. ||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ; ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕਮਾਏ ॥ (604-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The three-faced Maya had led them astray in doubt, and they are snared by the noose of egotism.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਊਭਉ ; ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (604-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Birth and death hang over their heads, and being reborn from the womb, they suffer in pain. ||2||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਹਿ , ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (604-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The three qualities permeate the whole world; acting in ego, it loses its honor.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਚੀਨੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ (604-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

But one who becomes Gurmukh comes to realize the fourth state of celestial bliss; he finds peace through Almighty's Name (Naam). ||3||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਿ ਤੇਰੇ , ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (604-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The three qualities are all Yours, Dear Almighty; You Yourself created them. Whatever You do, becomes reality.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ; ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਖੋਈ ॥੪॥੧੨॥ (604-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Almighty's Name, one is emancipated; through the Shabad, he is rid of egotism. ||4||12||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (604-10)

Sorath, Fourth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (604-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Once a King by the name of Inder came to see Guru Ram Das Ji. He posed a question to Guru Ji, 'Where does the Almighty dwells?' Guru Ji answered his question in the following six (6) shabads, describing Almighty as the form of all and being omnipresent, He exist within the entire creation.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਹੁ ॥ (604-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

My Beloved Almighty Himself pervades and permeates all; He Himself is, all by Himself.

ਵਣਜਾਰਾ ਜਗੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (604-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

My Beloved Himself is the trader in this world; He Himself is the true banker.

ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੀਆ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਸਚੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥੧॥ (604-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

My Beloved Himself is the trade and the trader; He Himself is the true credit. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹ ॥ (604-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

O mind, meditate on Almighty, and praise His Name.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰਾ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (604-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, the Beloved, Ambrosial, beyond the grasp of mind and unending Master is obtained. ||Pause||

ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸਭ ਵੇਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਮੁਖਿ ਬੋਲੇ ਆਪਿ ਮੁਹਾਹੁ ॥ (604-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself sees and hears everything; He Himself speaks through the mouths of all beings.

ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਰਾਹੁ ॥ (604-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself leads us into the wilderness, and He Himself shows us the Way.

ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ (604-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is Himself all-in-all; He Himself is carefree. ||2||

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਸਿਰਿ ਆਪੇ ਧੰਧੜੈ ਲਾਹੁ ॥ (604-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself, all by Himself, created everything; He Himself links all to their tasks.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਮਰਿ ਜਾਹੁ ॥ (604-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself creates the Creation, and He Himself destroys it.

ਆਪੇ ਪਤਣੁ ਪਾਤਣੀ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਹੁ ॥੩॥ (604-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He Himself is the wharf, and He Himself is the ferryman, who ferries us across. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਬੋਹਿਥਾ ਪਿਆਰਾ ; ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਚਲਾਹੁ ॥ (604-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the ocean, and the boat; He Himself is the Guru, the boatman who steers it

ਆਪੇ ਹੀ ਚੜਿ ਲੰਘਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (604-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

. The Beloved Himself sets sail and crosses over; He, the King, beholds His wondrous play.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਹੁ ॥੪॥੧॥ (604-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the Merciful Master; O servant Nanak, He forgives and blends with Himself. ||4||1||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਚਉਥਾ ॥ (ਚਉਥਾ ਦੋ ਵਾਰ ਬੋਲੋ) (604-18)

Sorath, Fourth Mahala:

ਆਪੇ , ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ;
ਆਪੇ ਖੰਡ , ਆਪੇ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (604-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He Himself is born of the egg, from the womb, from sweat and from the earth; He Himself is the continents and all the worlds.

ਆਪੇ ਸੂਤੁ ਆਪੇ ਬਹੁ ਮਣੀਆ ; ਕਰਿ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ (604-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He Himself is the thread, and He Himself is the many beads; through His Almighty Power, He has strung the worlds.

ਆਪੇ ਹੀ ਸੂਤਧਾਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੇ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਹੋਇ ॥੧॥ (605-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He holds the thread, and when He withdraws the thread, the beads scatter into heaps. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (605-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

O my mind, there is no other than Almighty for me.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ;
ਕਰਿ ਦਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਚੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (605-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The treasure of the Beloved Naam is within the True Guru; in His Mercy, he pours the Ambrosial Nectar into my mouth. ||Pause||

ਆਪੇ ਜਲ ਥਲਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; **(ਸੱਭਤੁ ਬੋਲੋ)**
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਕਰੇ , ਸੁ ਹੋਇ ॥ (605-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is in all the oceans and lands; whatever Almighty does, comes to pass.

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (605-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved brings nourishment to all; there is no other than Him.

ਆਪੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (605-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself plays, and whatever He Himself does, comes to pass. ||2||

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ (605-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself, all by Himself, is immaculate and pure; He Himself is immaculate and pure.

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (605-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself determines the value of all; whatever He does comes to pass.

ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਪਿਆਰਾ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਆਪਿ ਲਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (605-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is unseen - He cannot be seen; He Himself causes us to see. ||3||

ਆਪੇ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (605-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is deep and profound and unfathomable; there is no other as great as He.

ਸਭਿ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਵੈ ਪਿਆਰਾ ; ਵਿਚਿ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥ (605-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself enjoys every heart; He is contained within every woman and man.

ਨਾਨਕ , ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ (605-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Beloved is pervading everywhere, but He is hidden; through the Guru, He is revealed. ||4||2||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (605-7)

Sorath, Fourth Mahala:

ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ॥ (605-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He Himself, the Beloved, is Himself all-in-all; He Himself establishes and disestablishes.

ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਕਰਿ ਚੋਜ ਵੇਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ (605-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself beholds, and rejoices; Almighty Himself works wonders, and beholds them.

ਆਪੇ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; **(ਸੱਭਤੁ ਬੋਲੋ)**
ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (605-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is contained in all the woods and meadows; as Gurmukh, He reveals Himself. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ , ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (605-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Meditate, O mind, on Almighty, through the sublime essence of Almighty's Name, you shall be satisfied.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (605-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam), is the sweetest juice; through Guru's Shabad, its taste is revealed. ||Pause||

ਆਪੇ ਤੀਰਥੁ ਤੁਲਹੜਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪਿ ਤਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥ (605-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved is Himself the place of pilgrimage and the raft; H Himself ferries Himself as a being (jeev) across.

ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਛੁਲੀ ਹਰਿ ਆਪੈ ॥(605-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself casts the net over all the world; Almighty Himself is the fish.

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ, ਨ ਭੁਲਈ ਪਿਆਰਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (605-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is infallible; He makes no mistakes. There is no other like Him to be seen. ||2||

ਆਪੇ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਧੁਨਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਆਪੈ ॥ (605-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the Yogi's horn, and the sound current of the Naad; He Himself plays the tune.

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ॥ (605-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the Yogi, the Primal Being; He Himself practices intense meditation.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹੈ ਚੇਲਾ ; ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੈ ॥੩॥ (605-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He Himself is the True Guru, and He Himself is the disciple; Almighty Himself imparts the Teachings. ||3||

ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ॥ (605-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself inspires us to chant His Name, and He Himself practices meditation.

ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਰਸੁ ਆਪੈ ॥ (605-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the Ambrosial Nectar; He Himself is the juice of it.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਲਾਹਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥੪॥੩॥ (605-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself praises Himself; servant Nanak is satisfied, with the sublime essence of Almighty. ||4||3||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (605-15)

Sorath, Fourth Mahala:

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਆਪਿ ਤਰਾਜੀ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥ (605-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is the balance scale, He Himself is the weigher, and He Himself weighs with the weights.

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ; ਆਪੇ ਵਣਜੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (605-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He Himself is the banker, He Himself is the trader, and He Himself makes the trades.

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਪਿਆਰੈ ; ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਇਆ ॥੧॥ (605-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself fashioned the world, and He Himself counter-balances it with a gram. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (605-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

My mind concentrates on Almighty and finds peace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (605-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Name of the Beloved Almighty, is a treasure of mind and body; the Perfect Guru has made it seem sweet to me. ||Pause||

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪਿ ਜਲੁ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (605-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the earth, and He Himself is the water; He Himself acts, and causes others to act.

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਜਲੁ ਮਾਟੀ ਬੰਧਿ ਰਖਾਇਆ ॥ (605-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself issues His Commands, and keeps the water and the land bound down.

ਆਪੇ ਹੀ ਭਉ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਬੰਨਿ ਬਕਰੀ , ਸੀਹੁ ਹਢਾਇਆ ॥੨॥ (ਬੰਨ੍ਹਿ ਬੋਲੋ) (605-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself instills His Fear; He binds the tiger and the goat together. ||2||

ਆਪੇ ਕਾਸਟ ਆਪਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ;
ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਰਖਾਇਆ ॥ (606-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Master Himself is the firewood, and He Himself keeps the fire within the wood.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਭੈ ਅਗਨਿ ਨ ਸਕੈ ਜਲਾਇਆ ॥ (606-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Almighty Himself, all by Himself, permeates them, and because of His Fear, the fire that exists within a tree cannot burn the tree.

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਸਾਹ ਲੈਦੇ ਸਭਿ ਲਵਾਇਆ ॥੩॥ (606-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself kills and revives; all draw the breath of life, given by Him. ||3||

ਆਪੇ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (606-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is power and presence; He Himself engages us in our work.

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਲੀਐ ਪਿਆਰੇ ;
ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥ (606-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Walk as the Beloved Almighty makes us walk, as it pleases my Almighty means that we should remain contented in His Will as He gives the energy for us to go through the good and bad times. Although we are going through our previous deeds but Almighty is very merciful who helps us all the way through our life therefore never doubt His Will.

ਆਪੇ ਜੰਤੀ ਜੰਤੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਜਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (606-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the musician, and the musical instrument; Guru Nanak sings as He makes Him to sing. ||4||4||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (606-5)
Sorath, Fourth Mahala:

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਕਰਿ ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ (606-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
The Beloved Himself created the Universe; He made the light of the sun and the moon.

ਆਪਿ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤਾਣੁ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ॥ (606-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
The Beloved Himself is the power of the powerless; He Himself is the honor of the dishonored.

ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਖਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੧॥ (606-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
The Beloved Himself grants His Grace and protects us; He Himself is wise and all-knowing. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (606-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
O my mind, chant Almighty's Name (Naam), and receive His Insignia.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ , ਧਿਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਬਹੁੜਿ , ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (606-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
Join the Sat Sangat, the True Congregation, and meditate on Almighty, you shall not have to come and go in reincarnation again. ||Pause||

ਆਪੇ ਹੀ ਗੁਣ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (606-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
The Beloved Himself pervades His Glorious Praises, and He Himself approves them.

ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (606-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
The Beloved Himself grants His forgiveness, and He Himself bestows the Insignia of Truth.

ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਰਤਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥੨॥ (606-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
The Beloved Himself obeys His Will, and He Himself issues His Command. ||2||

ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦਾਨੁ ॥ (606-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
The Beloved Himself is the treasure of devotion; He Himself gives His gifts.

ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ (606-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
The Beloved Himself commits some to His service, and He Himself blesses them with honor.

ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੩॥ (606-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is absorbed in Samaadhi; He Himself is the treasure of excellence. ||3||

ਆਪੇ ਵਡਾ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਹੀ ਪਰਧਾਣੁ ॥ (606-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the greatest; He Himself is supreme.

ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਤੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (606-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself appraises the value; He Himself is the scale, and the weights.

ਆਪੇ ਅਤੁਲੁ ਤੁਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੫॥ (606-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is unweighable - He weighs Himself; servant Nanak is forever a sacrifice to Him. ||4||5||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (606-13)

Sorath, Fourth Mahala:

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ॥ (606-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself commits some to His service; He Himself blesses them with the joy of devotional worship.

ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ॥ (606-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself causes us to sing His Glorious Praises; He Himself is absorbed in the Word of His Shabad.

ਆਪੇ ਲੇਖਣਿ ਆਪਿ ਲਿਖਾਰੀ ; ਆਪੇ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ (606-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He Himself is the pen, and He Himself is the scribe; He Himself inscribes His inscription. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ॥ (606-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

O my mind, joyfully chant Almighty's Name (Naam).

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਲੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (606-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Those very fortunate ones are in ecstasy night and day; through the Perfect Guru, they obtain the profit of the Almighty's Name. ||Pause||

ਆਪੇ ਗੋਪੀ , ਕਾਨੑ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ; **(ਕ੍ਾਨੑ ਬੋਲੋ)**
ਬਨਿ ਆਪੇ ਗਊ ਚਰਾਹਾ ॥ (606-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the milk-maid and Krishna; He Himself herds the cows in the woods.

ਆਪੇ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰਾ ਪਿਆਰਾ ; ਆਪੇ ਵੰਸੁ ਵਜਾਹਾ ॥ (606-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself is the blue-skinned, handsome one; He Himself plays on His flute.

ਕੁਵਲੀਆਪੀੜੁ ਆਪਿ ਮਰਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; **('ਕੁਵੱਲਿਆ-ਪੀੜ' ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਨਾ)**
ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪਿ , ਪਚਾਹਾ ॥੨॥ (606-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself took the form of a child, and destroyed Kuwalia-peer, the mad elephant. ||2||

ਆਪਿ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ; ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਚੋਜਾਹਾ ॥ (606-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself sets the stage; He performs the plays, and He Himself watches them.

ਕਰਿ ਬਾਲਕ ਰੂਪ , ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਚੰਡੂਰੁ ਕੰਸੁ ਕੇਸੁ , ਮਾਰਾਹਾ ॥ (606-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself assumed the form of the child, and killed the demons Chandoor, Kansa and Kaysee.

ਆਪੇ ਹੀ ਬਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਪਿਆਰਾ ;
ਬਲੁ ਭੰਨੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾਹਾ ॥੩॥ (606-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself, by Himself, is the embodiment of power; He shatters the power of the fools and idiots. ||3||

ਸਭੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਵਸਿ ਆਪੇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਾਹਾ ॥ (606-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself created the whole world. In His hands He holds the power of the ages.

ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਆਪੇ ਪਾਇਦਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਉ ਜਾਹਾ ॥ (607-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Beloved Himself puts the chains of His command (Hukam) around their necks; as He wishes He pulls them, must they go; means that Almighty keeps the entire creation within His command.

ਜੋ ਗਰਬੈ ਸੋ ਪਚਸੀ ਪਿਆਰੇ ;
ਜਪਿ ਨਾਨਕ , ਭਗਤਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੬॥ (607-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Whoever harbors pride shall be destroyed, O Beloved; meditating on Almighty, Guru Nanak is absorbed in His meditation. ||4||6||

ਸੋਰਠਿ , ਮਃ ੪ ; ਦੁਤੁਕੇ ॥ (ਦੁ-ਤੁਕੇ ਬੋਲੋ) (607-2)

Sorath, Fourth Mahala, Du-Tukas:

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (607-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Separated from Almighty for countless lifetimes, the self-willed manmukh suffers in pain, engaged in acts of egotism.

ਸਾਧੂ ਪਰਸਤ ਹੀ , ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ; ਗੋਬਿਦ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥(607-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

By touching a Holy Saint, I attained Almighty; Dear Almighty, I embrace Your Sanctuary. ||1||

ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ; ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (607-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Almighty's Love is very dear to me.

ਜਬ ਸਤਸੰਗ ਭਏ , ਸਾਧੂ ਜਨ ;
ਹਿਰਦੈ ਮਿਲਿਆ ਸਾਂਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (607-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

When I joined the Sat Sangat, the Company of the Holy People, Almighty, the embodiment of peace, came into my heart. ||Pause||

ਤੂ ਹਿਰਦੈ ਗੁਪਤੁ ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਤੇਰਾ ਭਾਉ ਨ ਬੁਝਹਿ ਗਵਾਰੀ ॥ (607-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

You dwell, hidden, within my heart day and night, Dear Almighty; but the poor fools do not understand Your Love.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ;
ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨॥ (607-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Meeting with the True Guru, Almighty was revealed to me; I sing His Glorious Praises, and reflect upon His Virtues. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਸਾਤਿ ਆਈ ; (ਸਾਂਤਿ ਬੋਲੋ)
ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (607-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, I have become enlightened; peace has come, and evil-mindedness has been dispelled from my mind.

ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਪੁਰਖ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ (607-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Realising that the ultimate form of Almighty is within the creation; Dear Almighty, I have found peace, in Your Sat Sangat, Your True Congregation. ||3||

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (607-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Those who are blessed by Your Kind Mercy, meet the Almighty, and find the Guru.

ਨਾਨਕ , ਅਤੁਲੁ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੭॥ (607-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Nanak has found the immeasurable, celestial peace; night and day, he remains awake to Almighty, the Master of the Forest of the Universe. ||4||7||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (607-9)

Sorath, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (607-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The inner depths of my mind are pierced by love for Almighty; I cannot live without Almighty.

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਨੀਰੈ ਬਿਨਸੈ ;
ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧॥ (607-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Just as the fish dies without water, I die without the Almighty's Name. ||1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ; ਕਿਰਪਾ ਜਲੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਈ ॥ (607-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Dear my Almighty, please bless me with the water of Your Name.

ਹਉ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਗਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (607-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

I beg for Your Name, deep within myself, day and night; through the Name, I find peace. ||Pause||

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਬਿਲਲਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ (607-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The song-bird cries out for lack of water - without water, its thirst cannot be quenched.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਜਲੁ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ; ਹਰਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥(607-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Gurmukh obtains the water of celestial bliss, and is rejuvenated, blossoming forth through the blessed Love of Almighty. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਭੂਖੇ ਦਹ ਦਿਸ ਡੋਲਹਿ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (607-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are hungry, wandering around in the ten directions; without the Name, they suffer in pain.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਆਵੈ ; ਦਰਗਹਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਈ ॥੩॥ (607-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

They are born, only to die, and enter into reincarnation again; in the Almighty's Court, they are punished. ||3||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ (607-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

But if Almighty shows His Mercy, then one comes to sing His Glorious Praises; deep within the nucleus of his own self, he finds the sublime essence of Almighty's elixir.

ਨਾਨਕ , ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੮॥ (607-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Almighty has become Merciful to meek Nanak, and through the Guru's Shabad (Gurbani), his desires are quenched. ||4||8||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੰਚਪਦਾ ॥ (607-15)

Sorath, Fourth Mahala, Panch-Padas:

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ; ਸਿਧੀ ਤੇ , ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (607-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

If one eats the uneatable, then he becomes a Siddha, a being of perfect spirituality; through this perfection, he obtains wisdom.

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਸਰ , ਲਾਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ; ਤਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਾਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ (607-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

When the arrow of Almighty's Love pierces his body, then his the illusion is eradicated. ||1||

ਮੇਰੇ ਗੋਬਿਦ ; ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (607-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

My Dear Master of the Universe, please bless Your humble servant with glory.

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ;
ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (607-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Under Guru's Instructions, enlighten me with the Almighty's Name, that I may dwell forever in Your Sanctuary. ||Pause||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ; ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥ (607-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

This whole world is engrossed in coming and going; O my foolish and ignorant mind, be mindful of Almighty.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ;
ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥ (607-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please, take pity upon me, and unite me with the Guru, that I may merge in the Almighty's Name. ||2||

ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ (607-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

ੋਨਲੇ ਅਲਮਗਿਹਟੇ ਕਨੋਾਸ ਸਿ ਮਓਟੲਰਓਿਲ (ਬਲੲਸਸਨਿਗਸ) ੳਨਦ ਪੋਨ 'ਹੋਮ ੲ ਬਲੲਸਸੲਸ ਰੲਚੲਵਿੲਸ ਟਹੲ ਬਲੲਸਸਨਿਗਸ.

ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; (ਅਗੱਮ, ਅ-ਗੋਚਰ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (607-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

His blessings are so very beautiful, beyond the grasp of mind and beyond the reach of sensors. Through the Perfect Guru, the unknowable is known. ||3||

ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ; ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ (607-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Only one who tastes it knows it, like the mute, who tastes the sweet candy, but cannot speak of it.

ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ; ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥ (608-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The jewel is concealed, but it is not concealed, even though one may try to conceal it. ||4||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (608-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
Everything is Yours, O Inner-knower, Searcher of hearts; You are Master for all.

ਜਿਸ ਨੋ , ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥ (608-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)
He alone receives the gift, unto whom You give it; O servant Nanak, there is no one else. ||5||9||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ (ਤਿ-ਤੁਕੇ ਬੋਲੋ) (608-3)
Sorath, Fifth Mahala, First House, Ti-Tukas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (608-3)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਸ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸ ਆਰਾਧੀ ; ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ (608-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Who should I ask? Who should I worship? All were created by Him.

ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ; ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥ (608-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Whoever appears to be the greatest of the great, shall ultimately be mixed with the dust.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ; ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥ (608-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Fearless, Formless Almighty, the Destroyer of Fear bestows all comforts, and the nine treasures. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥ (ਰਾੱਜਾ ਬੋਲੋ) (608-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Dear Almighty, Your gifts alone satisfy me.

ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (608-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Why should I praise the poor helpless man? Why should I feel subservient to him? ||Pause||

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ;
ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ (608-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
All things come to one who meditates on Almighty; Almighty satisfies his hunger.

ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ; ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥ (608-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty, the Giver of peace, bestows such wealth, that it can never be exhausted.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ (608-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am in ecstasy, absorbed in celestial peace; the True Guru has united me in His Union. ||2||

ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ , ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (608-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O mind, chant Almighty's Name (Naam); worship Almighty's Name (Naam), night and day, and recite Almighty's Name (Naam).

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ; ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ (608-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Listen to the Teachings of the Holy Saints, and all fear of death will be dispelled.

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ;
ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ (608-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those blessed by Almighty's Grace are attached to Guru's Bani. ||3||

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ; ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥ (608-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Who can estimate Your worth, Almighty? You are kind and compassionate to all beings.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ; ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ (608-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Everything which You do, prevails; I am just a poor child - what can I do?

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ;
ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥ (608-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Protect and preserve Your servant Nanak; be kind to him, like a father to his son. ||4||1||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ ਚੌਤੁਕੇ ॥ (608-11)

Sorath, Fifth Mahala, First House, Chau-Tukas:

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰ ॥ (608-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Praise the Guru, and Almighty of the Universe, Dear brother; enshrine Him in your mind, body and heart.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ; ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ (608-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Let the True Master abide in your mind, Dear brother; this is the most excellent way of life.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ; ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਛਾਰ ॥ (608-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those bodies, in which Almighty's Name (Naam) does not well up, Dear brother - those bodies are reduced to ashes.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ; ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (608-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Dear brother; they take the Support of the One and Only Almighty. ||1||

ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ; ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (608-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So worship and adore such Almighty, Dear brother; He alone does everything.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (608-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has taught me, Dear brother, that without Him, there is no other at all. ||Pause||

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ; ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥ (608-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name (Naam), they putrefy and die, Dear brother; their numbers cannot be counted.

ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ; ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥ (608-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Without Truth, purity cannot be achieved, Dear brother; Almighty is true and He is beyond the grasp of mind.

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ; ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥ (608-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Coming and going do not end, Dear brother; pride in worldly valuables is false.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ; ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥ (608-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Gurmukh saves millions of people, Dear brother, blessing them with even a particle of the Name. ||2||

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ; ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (608-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have searched through the Simritees and the Shaastras, Dear brother - without the True Guru, doubt does not depart.

ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ (608-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

They are so tired of performing their many deeds, Dear brother, but they fall into bondage again and again.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆ ਭਾਈ ; ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (608-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have searched in the four directions, Dear brother, but without the True Guru, there is no place at all.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (609-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By great good fortune, I found the Guru, Dear brother, and I meditate on Almighty's Name (Naam) . ||3||

ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ; ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥ (609-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Truth is forever pure, Dear brother; those who are true are pure.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ; ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (609-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

When Almighty bestows His Glance of Grace, Dear brother, then one obtains Him.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ (609-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Among millions, Dear brother, hardly one humble servant of Almighty is found.

ਨਾਨਕ , ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥ (609-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak is imbued with the True Name, Dear brother; hearing it, the mind and body become immaculately pure. ||4||2||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਤੁਕੇ ॥ (609-3)

Sorath, Fifth Mahala, Du-Tukas:

ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ; ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੁਰਾਈ ॥(609-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

As long as this person believes in love and hate, it is difficult for him to meet Almighty.

ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ; ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥ (609-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

As long as he discriminates between himself and others, he will distance himself from Almighty. ||1||

ਮਾਧਵੇ ; ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (609-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, grant me such understanding,

ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ;
ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (609-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

that I might serve the Holy Saints, and seek the protection of their feet, and not forget them, for a moment, even an instant. ||Pause||

ਰੇ ਮਨ , ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ; ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥(609-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O foolish, thoughtless and fickle mind, such understanding did not come into your heart.

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ;
ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ (609-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Renouncing Almighty of Life, you have become engrossed in other things, and you are involved with your enemies. ||2||

ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ , ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (609-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Sorrow does not afflict one who does not harbor self-conceit; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have attained this understanding.

ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ; ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥ (609-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Know that the babbling of the devotee of Maya (faithless cynic) is like wind passing by. ||3||

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ (609-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

This mind is inundated by millions of sins - what can I say?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ , ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ;
ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥ (609-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Your humble servant has come to Your Sanctuary, Almighty; please, erase all his accounts. ||4||3||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (609-9)
Sorath, Fifth Mahala:

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ , ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ; ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥ (609-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Children, spouses, men and women in one's household, are all bound by Maya.

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ , ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ; ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥(609-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
At the very last moment, none of them shall stand by you; their love is totally false. ||1||

ਰੇ ਨਰ ; ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥ (609-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O man, why do you pamper your body so?

ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ; ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥(609-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
It shall disperse like a cloud of smoke; vibrate upon the One, the Beloved Almighty. ||Pause||

ਤੀਨਿ ਸੰਙਿਆ ਕਰਿ , ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ; ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥ (609-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
There are three ways in which the body can be consumed - it can be thrown into water, given to the dogs, or cremated to ashes.

ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥ (609-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He considers himself to be immortal; he sits in his home, and forgets Almighty, the Cause of causes. ||2||

ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ; ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥ (609-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
In various ways, Almighty has fashioned the beads, and strung them on a slender thread.

ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ; ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥ (609-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The thread shall break, O wretched man, and then, you shall repent and regret. ||3||

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ , ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ;
ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥ (609-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He created you, and after creating you, He adorned you - meditate on Him day and night.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥ (609-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty has showered His Mercy upon servant Nanak; I hold tight to the Support of the True Guru. ||4||4||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (609-15)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ; ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (609-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I met the True Guru, by great good fortune, and my mind has been enlightened.

ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ; ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥ (609-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

No one else can equal me, because I have the loving support of my Master. ||1||

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ; ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ (609-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my True Guru.

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ; ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (609-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am at peace in this world, and I shall be in celestial peace in the next; my home is filled with bliss. ||Pause||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ; ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (609-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower, the Searcher of hearts, the Creator, my Master.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ; ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ (609-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have become fearless, attached to the Guru's feet; I take the Support of Almighty's Name . ||2||

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ (ਹੋਵਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (609-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Fruitful is the Blessed Vision of His Darshan; Almighty's Form is deathless; He is and shall always be.

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ; ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ (609-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He hugs His humble servants close, and protects and preserves them; their love for Him is sweet to Him. ||3||

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ; ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ (609-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Great is His glorious greatness, and wondrous is His magnificence; through Him, all affairs are resolved.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥ (610-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak has met with the Perfect Guru; all his sorrows have been dispelled. ||4||5||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (610-1)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ; ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ (610-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

To the happy person, everyone seems happy; to the sick person, everyone seems sick.

ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ; ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥ (610-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty and Master acts, and causes us to act; union is in His Hands. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ;
ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (610-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O my mind, no one appears to be mistaken, to one who has dispelled his self-created illusions; he realizes that everyone is the form of Almighty Himself. ||Pause||

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ (610-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One whose mind is comforted in the Society of the Saints, believes that all are joyful.

ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ;
ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥ (610-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One whose mind is afflicted by the disease of egotism, cries out in birth and death. ||2||

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ; (‘ਪੜ੍ਹਿਆ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (610-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Everything is clear to one whose eyes are blessed with the ointment of spiritual wisdom.

ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ; ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥ (610-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In the darkness of spiritual ignorance, he sees nothing at all; he wanders around in reincarnation, over and over again. ||3||

ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ; ਨਾਨਕੁ , ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ (610-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Hear my prayer, Dear Master; Guru Nanak begs for this happiness:

ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ; ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥੬॥ (610-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
wherever Your Holy Saints sing the Kirtan of Your Praises, let my mind be attached to that place. ||4||6||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (610-7)
Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes the praises of true Saints (Baba Budha Ji).

ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ; ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (610-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
My body belongs to the Saints, my wealth belongs to the Saints, and my mind belongs to the Saints.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥ (610-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
By the Grace of the Saints, I meditate on the Almighty's Name, and then, all comforts come to me. ||1||

ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ (610-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Without the Saints, there are no other givers.

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ;
ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਪਾਰ-ਗਰਾਮੀ ਬੋਲੋ)** (610-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Whoever takes to the Sanctuary of the Holy Saints, is carried across. ||Pause||

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ (610-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Millions of sins are erased by serving the humble Saints, and singing the Praises of Almighty's virtues with love.

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ;
ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (610-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
One finds peace in this world, and one's face is radiant in the next world, by associating with the humble Saints, through great good fortune. ||2||

ਰਸਨਾ ਏਕ, ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ;
ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ (610-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have only one tongue, and Almighty's humble servant is filled with countless virtues; how can I sing his praises?

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥ (610-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty who is beyond the mind's comprehension (Agaam), beyond the reach of sensors (Agochar), eternal and beyond doom Almighty is obtained in the Sanctuary of the Saints. ||3||

ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ; ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ (610-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am worthless, lowly, without friends or support, and full of sins; I long for the Shelter of the Saints.

ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ;
ਨਾਨਕ , ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥ (610-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am drowning in the deep, dark pit of household attachments - please save me, Almighty! ||4||7||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (610-13)

Sorath, Fifth Mahala, First House:

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ; ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ (610-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Creator Almighty, You fulfill the desires of those, within whose heart You abide.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥ (610-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Your slaves do not forget You; the dust of Your feet is pleasing to their minds. ||1||

ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ; ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (610-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Your Unspoken Speech cannot be spoken.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ; ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (610-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O treasure of excellence, Giver of peace, Master, Your greatness is the highest of all. ||Pause||

ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ (610-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The mortal does those deeds, and those alone, which You ordained by destiny.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ; ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥ (610-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Your servant, whom You bless with Your service, is satisfied and fulfilled, beholding the Blessed Vision of Your Darshan. ||2||

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ;
ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ **(ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)** (610-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are contained in all, but he alone realizes this, whom You bless with understanding.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ; ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ (610-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, his spiritual ignorance is dispelled, and he is respected everywhere. ||3||

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ; ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥ (610-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He alone is spiritually enlightened, he alone is a meditator, and he alone is a man of good nature.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ;
ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥ (610-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, one unto whom Almighty becomes Merciful, does not forget Almighty from his mind. ||4||8||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (610-19)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ; ਕਬ ਉਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ (610-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The whole creation is engrossed in emotional attachment; sometimes, one is high, and at other times, low.

ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ; ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥ (610-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

No one can be purified by any rituals or devices; they cannot reach their goal. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ (611-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O my mind, emancipation is attained in the Sanctuary of the Holy Saints.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ, ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ;
ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (611-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Without the Perfect Guru, births and deaths do not cease, and one comes and goes, over and over again. ||Pause||

ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ;
ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (611-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The whole world is entangled in what is called the delusion of doubt.

ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ; ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥(611-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The perfect devotee of the Primal Master remains detached from everything. ||2||

ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ; ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (611-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Don't indulge in slander for any reason, for everything is the creation of Almighty and Master.

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥ (611-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One who is blessed with the Mercy of my Almighty, dwells on the His Name in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਭਨਾ ਕਰਤ ਉਧਾਰਾ ॥ (611-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty, who is beyond creation, supreme and the True Guru, saves all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਤਰੀਐ ;
ਇਹੁ ਪੂਰਨ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥੯॥ (611-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, without the Guru, no one crosses over; this is the perfect essence of all contemplation. ||4||9||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (611-6)

Sorath, Fifth Mahala:

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਤਤੁ ਸਾਰਾ ॥ (611-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have searched and searched and searched, and found that the Almighty's Name is the most sublime reality.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ਨਿਮਖ ਅਰਾਧਿਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ (611-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Contemplating it for even an instant, sins are erased; the Gurmukh is carried across and saved. ||1||

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ; ਪੁਰਖ ਗਿਆਨੀ ॥ (611-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Drink in the sublime essence of the Almighty's Name, O man of spiritual wisdom.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਹਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ;
ਸਾਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (611-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Listening to the Ambrosial Words of the Holy Saints, the mind finds absolute fulfillment and satisfaction. ||Pause||

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ; ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (611-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Liberation, pleasures, and the true way of life are obtained from Almighty, the Giver of all peace.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ; ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ (611-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Almighty, the Architect of Destiny, blesses His slave with the gift of devotional worship. ||2||

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀਐ ਰਸਨਾ ਗਾਈਐ ; ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਈਐ ਸੋਈ ॥ (611-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Hear with your ears, and sing with your tongue, and meditate within your heart on Him.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ; (ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (611-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty and Master is all-powerful, the Cause of causes; without Him, there is nothing at all. ||3||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਪਾਇਆ ; ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (611-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By great good fortune, I have obtained the jewel of human life; have mercy on me, Merciful Master.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਸਿਮਰੈ ਸਦਾ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥ (611-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak sings the Praises of Almighty's virtues, and contemplates Him forever in meditation. ||4||10||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (611-11)

Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters this Shabad as appreciation to Almighty upon Guru Hargobind Sahib Ji's recovery from fever;

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ; ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗਾ ॥ (611-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

After taking your cleansing bath, remember your God in meditation, and your mind and body shall be free of disease.

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਲਾਥੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ; ਪ੍ਰਗਟੇ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗਾ ॥੧॥ (611-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Millions of obstacles are removed, in the Sanctuary of God, and good fortune dawns. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ **(ਸੁ-ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੋ)** (611-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Word of God's Bani, and His Shabad, are the best utterances.

ਗਾਵਹੁ ਸੁਣਹੁ ਪੜਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (611-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So constantly sing them, listen to them, and read them, Dear brother, and the Perfect Guru shall save you. ||Pause||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਮਿਤਿ ਵਡਾਈ ; ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਦਇਆਲਾ ॥ (611-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The glorious greatness of the True Master is immeasurable; the Merciful Master is the Lover of His devotees.

ਸੰਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ; ਆਦਿ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ (611-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has preserved the honor of His Saints; from the very beginning of time, His Nature is to cherish them. ||2||

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਨਿਤ ਭੁੰਚਹੁ ; ਸਰਬ ਵੇਲਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵਹੁ ॥(611-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So eat the Ambrosial Almighty's Name (Naam) as your food; put it into your mouth at all times.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਭੁ ਨਾਠਾ ; ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵਹੁ ॥੩॥ (611-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The pains of old age and death shall all depart, when you constantly sing the Praises of Almighty's virtues of the Universe. ||3||

ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੈ ; ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (611-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My Master has heard my prayer, and all my affairs have been resolved.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਗਲੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੧॥ (611-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The glorious greatness of Guru Nanak is manifest, throughout all the ages. ||4||11||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ (611-18)

Sorath, Fifth Mahala, Second House, Chau-Padas:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following shabad describing Baba Mahadev Ji's humble prayer after he realized the true successor of Guru Ram Das Ji as Baba Mahadev Ji was under the influence of Baba Prithi Chand earlier (note: Baba Prithi Chand and Baba Mahadev was Guru Arjan Dev Ji's elder brothers);

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (611-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਏਕੁ ਪਿਤਾ ਏਕਸ ਕੇ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ; ਤੂ ਮੇਰਾ ਗੁਰਹਾਈ ॥ (611-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The One God is our father; we are the children of the One God. You are our Guru.

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ , ਜੀਉ ਹਮਾਰਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਈ ॥੧॥ (611-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Listen, friends: my soul is a sacrifice, a sacrifice to You; Dear Almighty, reveal to me the Blessed Vision of Your Darshan. ||1||

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ ; ਧੂਰੀ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (612-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Listen, friends: I am a sacrifice to the dust of Your feet.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ; ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (612-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

This mind is yours, Dear brother. ||Pause||

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੈ ਕੂ ਦੇਸਾ ॥ (612-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I wash your feet, I massage and clean them; I give this mind to you.

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ , ਹਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ;
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਉ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸਾ ॥੨॥ (612-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Listen, friends: I have come to Your Sanctuary; teach me, that I might unite with God. ||2||

ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ , ਸਰਣਿ ਪਰੀਜੈ ; ਕਰੈ ਸੁ ਭਲਾ ਮਨਾਈਐ ॥ (612-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Do not be proud; seek His Sanctuary, and accept as good all that He does.

ਸੁਣਿ ਮੀਤਾ , ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀਜੈ ;
ਇਉ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (612-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Listen, friends: dedicate your soul, body and your whole being to Him; thus you shall receive the Blessed Vision of His Darshan. ||3||

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ (612-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has shown mercy to me, by the Grace of the Saints; the Almighty's Name is sweet to me.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਸਭੁ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੧॥੧੨॥ (612-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Guru has shown mercy to servant Nanak; I see the casteless, immaculate Almighty everywhere. ||4||1||12||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (612-5)

Sorath, Fifth Mahala:

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ; ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਰੇ ॥ (612-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God is Almighty and Master of millions of universes; He is the Giver of all beings.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ;
ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਮੂਰਖਿ ਜਾਤਾ ਰੇ ॥੧॥ (612-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He ever cherishes and cares for all beings, but the fool does not appreciate any of His virtues. ||1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ ; ਨ ਜਾਨਾ ਰੇ ॥ (612-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I do not know how to worship Almighty in adoration.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ; ਕਰਤਾ ਰੇ ॥ (612-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I can only repeat, " Guru, Guru."

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਰਾਮ ਦਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (612-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I go by the name of Almighty's slave. ||Pause||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਸਰਬ ਘਟਾ ਭਰਪੂਰੀ ਰੇ ॥ (612-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Compassionate Almighty is Merciful to the meek, the ocean of peace; He fills all hearts.

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਹੈ ਸੰਗੇ ; ਮੈ ਮੂਰਖ ਜਾਨਿਆ ਦੂਰੀ ਰੇ ॥੨॥ (612-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He sees, hears, and is always with me; but I am a fool, and I think that He is far away. ||2||

ਹਰਿ ਬਿਅੰਤੁ, ਹਉ ਮਿਤਿ ਕਰਿ ਵਰਨਉ ;
ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਹੋਇ ਕੈਸੋ ਰੇ ॥ (612-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty is limitless, but I can only describe Him within my limitations; what do I know, about what He is like?

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ, ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ; ਮੈ ਮੂਰਖ ਦੇਹੁ ਉਪਦੇਸੋ ਰੇ ॥੩॥(612-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I offer my prayer to my True Guru; I am so foolish - please, teach me! ||3||

ਮੈ ਮੂਰਖ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ਹੈ ; ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ਤਰਿਆ ਰੇ ॥ (612-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am just a fool, but millions of sinners just like me have been saved.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ ਸੁਣਿਆ ਪੇਖਿਆ ;
ਸੇ ਫਿਰਿ ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਰਿਆ ਰੇ ॥੪॥੨॥੧੩॥ (612-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who have heard, and seen Guru Nanak, do not descend into the womb of reincarnation again. ||4||2||13||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (612-11)

Sorath, Fifth Mahala:

ਜਿਨਾ ਬਾਤ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਅੰਦੇਸਰੋ ; ਤੇ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਗਇਆ ॥ (612-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those things, which caused me such anxiety, have all vanished.

ਸਹਜ ਸੈਨ ਅਰੁ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ;
ਊਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸਇਆ ॥੧॥ (ਬਿਗ-ਸਇਆ ਬੋਲੋ) (612-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Now, I sleep in peace and tranquility, and my mind is in a state of deep and profound peace; the inverted lotus of my heart has blossomed forth. ||1||

ਦੇਖਹੁ ; ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ॥ (612-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Behold, a wondrous miracle has happened!

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੁਨਤ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ;
ਸੋ ਰਿਦੈ ਗੁਰਿ ਦਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (612-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

That Master, whose wisdom is said to be unfathomable, has been enshrined within my heart, by the Guru. ||Pause||

ਜੋਇ ਦੂਤ , ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਸੰਤਾਵਤ ; ਤੇ ਭਇਆਨਕ ਭਇਆ ॥ (612-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The demons which tormented me so much, have themselves become terrified.

ਕਰਹਿ ਬੇਨਤੀ ਰਾਖੁ ਠਾਕੁਰ ਤੇ ; ਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਨਇਆ ॥੨॥ (612-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

They pray: please, save us from your Master; we seek your protection. ||2||

ਜਹ ਭੰਡਾਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਖੁਲਿਆ ; ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਤਿਹ ਲਇਆ ॥ (612-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

When the treasure of Almighty of the Universe is opened, those who are pre-destined, receive it.

ਏਕੁ ਰਤਨੁ ਮੋਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥਿਆ ॥੩॥ (612-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Guru has given me the one jewel, and my mind and body have become peaceful and tranquil. ||3||

ਏਕ ਬੂੰਦ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨੋ ; ਤਾ ਅਟਲੁ ਅਮਰੁ, ਨ ਮੁਆ ॥ (ਅ-ਟਲੁ ਬੋਲੋ)
(612-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Guru has blessed me with the one drop of Ambrosial Nectar, and so I have become stable, unmoving and immortal - I shall not die.

ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸਉਪੇ ;
ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲਇਆ ॥੪॥੩॥੧੪॥ (612-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty blessed Guru Nanak with the treasure of devotional worship, and did not call him to account again. ||4||3||14||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (612-17)

Sorath, Fifth Mahala:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ; ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥(612-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those whose minds are attached to the lotus feet of Almighty - those humble beings are satisfied and fulfilled.

ਗੁਣ ਅਮੋਲ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਆ ; ਤੇ ਨਰ ਤ੍ਰਿਸਨ ਤ੍ਰਿਖਾਈ ॥੧॥ (612-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

But those, within whose hearts the priceless virtue does not abide - those men remain thirsty and unsatisfied. ||1||

ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ; ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ (612-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Worshipping Almighty in adoration, one becomes happy, and free of disease.

ਜਿਸਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ;
ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (612-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

But one who forgets my Dear Almighty - know him to be afflicted with tens of thousands of illnesses. ||Pause||

ਜਿਹ ਜਨ ਓਟ ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ; ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ (613-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who hold tightly to Your Support, God, are happy in Your Sanctuary.

ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਤੇ ਦੁਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥ (613-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

But those humble beings who forget the Primal Master, the Architect of Destiny, are counted among the most miserable beings. ||2||

ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ;
ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਕਰਿਆ ॥ (613-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One who has faith in the Guru, and who is lovingly attached to God, enjoys the delights of supreme ecstasy.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਾਰਿ, ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ;
ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ (613-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One who forgets God and forsakes the Guru, falls into the most horrible hell. ||3||

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ; ਤੈਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (613-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

As Almighty engages someone, so he is engaged, and so does he perform.

ਨਾਨਕ, ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ ;
ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ (613-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak has taken to the Shelter of the Saints; his heart is absorbed in Almighty's feet. ||4||4||15||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (613-4)

Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: One day, Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji and asked, "In which love are the scholars (Gyani) immersed? Whom do the Saints love? What is the practice of Almightys' devotees?" Guru Ji uttered the following shabad to answer their questions;

ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ; ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (613-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

As the king is entangled in kingly affairs, and the egotist in his own egotism,

ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ ; ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ (613-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

and the greedy man is enticed by greed, so is the spiritually enlightened being absorbed in the Love of Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ; ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (613-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

This is what befits Almighty's servant.

ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ, ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (613-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Beholding Almighty near at hand, he serves the True Guru, and he is satisfied through the Kirtan of Almighty's Praises. ||Pause||

ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ ਲਪਟਾਇਓ ; ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (613-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The addict is addicted to his drug, and the landlord is in love with his land.

ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ; ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥੨॥(613-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

As the baby is attached to his milk, so the Saint is in love with God. ||2||

ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ; ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (613-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The scholar is absorbed in scholarship, and the eyes are happy to see.

ਜੈਸੇ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ;
ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥ (613-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

As the tongue savors the tastes, so does the humble servant of Almighty sing the Praises of Almighty's virtues. ||3||

ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ; ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (613-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

As is the hunger, so is the fulfiller; He is Almighty and Master of all hearts.

ਨਾਨਕ , ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥ (613-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak thirsts for the Blessed Vision of Almighty's Darshan; he has met God, the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||4||5||16||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (613-10)

Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes his demerits and Almighty's merits, and prays before Almighty humbly. (Note: The meanings should be discussed from the Rahao line)

ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ; ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ (613-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

We are filthy, and You are immaculate; we are worthless, and You are the Great Giver.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ;
ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ (613-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

We are fools, and You are wise and all-knowing. You are the knower of all things. ||1||

ਮਾਧੋ ; ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥ (613-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, this is what we are, and this is what You are.

ਹਮ ਪਾਪੀ , ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ; ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (613-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

We are sinners, and You are the Destroyer of sins. Your abode is so beautiful, O Master. ||Pause||

ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ; ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ (613-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You fashion all, and having fashioned them, You bless them. You bestow upon them soul, body and the breath of life.

ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ; ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥(613-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

We are worthless - we have no virtue at all; please, bless us with Your gift, Merciful Master and Master. ||2||

ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ , ਹਮ ਭਲੋ ਨ ਜਾਨਹ ;
ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ (613-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You do good for us, but we do not see it as good; You are kind and compassionate, forever and ever.

ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥ (613-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are the Giver of peace, the Primal Almighty, the Architect of Destiny; please, save us, Your children! ||3||

ਤੁਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥ **(ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ)**
(613-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are the treasure, eternal King; all beings and creatures beg of You.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ ;
ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥ (613-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, such is our condition; please, Almighty, keep us on the Path of the Saints. ||4||6||17||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (613-16)

Sorath, Fifth Mahala, Second House:

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ; ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (613-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In our mother's womb, You blessed us with Your meditative remembrance, and You preserved us there.

ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲਹਰਿ ਮਹਿ ; ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ (613-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Through the countless waves of the ocean of fire, please, carry us across and save us, O Savior Master! ||1||

ਮਾਧੌ ; ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥ (613-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are the Master above my head.

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਤੁਹਾਰੋ ਧੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (613-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, You alone are my Support. ||Pause||

ਕੀਤੇ ਕਉ , ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ; ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥ (613-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He looks upon the creation like a mountain of gold, and sees the Creator as a blade of grass.

ਤੂ ਦਾਤਾ, ਮਾਗਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ; ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥ (613-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are the Great Giver, and we are all mere beggars; O God, You give gifts according to Your Will. ||2||

ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ; ਅਚਰਜ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (613-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In an instant, You are one thing, and in another instant, You are another. Wondrous are Your ways!

ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ; ਊਚੌ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ (613-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are beautiful, mysterious, profound, unfathomable, lofty, beyond mind's comprehension (Agaam) and beyond limits (infinite). ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ; ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (614-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

When You brought me to the Saadh Sangat, the Company of the Holy, then I heard the Bani of Your Word.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ ;
ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥੧੮॥ (614-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that by beholding Almighty I am in bliss, the Glory of the Primal and painl;ess Almighty. ||4||7||18||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (614-2)

Sorath, Fifth Mahala:

ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ; ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ (614-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am the dust of the feet of the Beloved Saints; I seek the Protection of their Sanctuary.

ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ; ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥ (614-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Saints are my all-powerful Support; the Saints are my ornament and decoration. ||1||

ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ; ਬਣਿ ਆਈ ॥ (614-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am hand and glove with the Saints.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਪਾਈ ॥ (614-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have realized my pre-ordained destiny.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ; ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (614-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

This mind is yours, Dear brother. ||Pause||

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ; ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ (614-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My dealings are with the Saints, and my business is with the Saints.

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿਆ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥(614-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have earned the profit with the Saints, and the treasure filled to over-flowing with devotion to Almighty. ||2||

ਸੰਤਨ ਮੋਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ; ਤਉ ਉਤਰਿਆ ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ (614-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Saints entrusted to me the capital, and my mind's delusion was dispelled.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ; ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ (614-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

What can the Righteous Judge of Dharma do now? All my accounts have been torn up. ||3||

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ (614-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have found the greatest bliss, and I am at peace, by the Grace of the Saints.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (614-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, my mind is reconciled with Almighty; it is imbued with the wondrous Love of Almighty. ||4||8||19||

ਸੋਰਠਿ , ਮਃ ੫ ॥ (614-8)

Sorath, Fifth Mahala:

ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ; ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥ (614-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All the things that you see, O man, you shall have to leave behind.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ; ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੧॥ (614-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Let your dealings be with the Almighty's Name, and you shall attain the painless state (Nirvana). ||1||

ਪਿਆਰੇ ; ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (614-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O my Beloved, You are the Giver of peace.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ; ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ ਪਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (614-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has given me these Teachings, and I am attuned to You. ||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ; ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ (614-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In sexual desire, anger, greed, emotional attachment and self-conceit, peace is not to be found.

ਹੋਹੁ ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ, ਮੇਰੇ ਮਨ ;
ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (614-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So be the dust of the feet of all, O my mind, and then you shall find bliss, joy and peace. ||2||

ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ; ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ (614-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He knows the condition of your inner self, and He will not let your work go in vain - serve Him, O mind.

ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥ (614-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Worship Him, and dedicate this mind unto Him, the Image of the Undying Lord, the Divine Guru. ||3||

ਗੋਬਿਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (614-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is Almighty of the Universe, the Compassionate Lord, the Supreme Almighty, the Formless Lord.

ਨਾਮੁ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੋ ਵਾਲੇਵਾ ;
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੪॥੯॥੨੦॥ (614-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is my merchandise, the Naam is my nourishment; the Naam, Guru Nanak says, is the Support of my breath of life. ||4||9||20||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (614-13)

Sorath, Fifth Mahala:

ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਪਾਇਓ ਤਨਿ ਸਾਸਾ ; ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥(614-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He infuses the breath into the dead bodies, and he reunited the separated ones.

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਭਏ ਸ੍ਰੋਤੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (614-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Even beasts, demons and fools become attentive listeners, when He sings the Praises of the Almighty's Name. ||1||

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਦੇਖੁ ਵਡਾਈ ॥ (614-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Behold the glorious greatness of the Perfect Guru.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (614-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

His worth cannot be described. ||Pause||

ਦੂਖ ਸੋਗ ਕਾ ਢਾਹਿਓ ਡੇਰਾ ; ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ (614-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has demolished the abode of sorrow and disease, and brought bliss, joy and happiness.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਮਿਲੇ ਅਚਿੰਤਾ ; ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੨॥ (614-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He effortlessly awards the fruits of the mind's desire, and all works are brought to perfection. ||2||

ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ; ਮਿਟਿ ਗਏ ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ (614-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He finds peace in this world, and his face is radiant in the world hereafter; his comings and goings are finished.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ;
ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥੩॥ (614-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He becomes fearless, and his heart is filled with Almighty's Name (Naam); his mind is pleasing to the True Guru. ||3||

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ (614-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Standing up and sitting down, he sings the Praises of Almighty's virtues; his pain, sorrow and illusion are dispelled.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ;
ਜਾ ਕਾ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ (614-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, his karma is perfect; his mind is attached to the Guru's feet. ||4||10||21||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (614-19)

Sorath, Fifth Mahala:

ਰਤਨੁ ਛਾਡਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ; ਜਾ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (614-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Forsaking the jewel, he is attached to the shell; nothing will come of it.

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (615-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate forever on the Perfect, Supreme Almighty, the Transcendent Lord. ||1||

ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਪਰਾਨੀ ॥ (615-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on Almighty's Name (Naam), O mortal.

ਬਿਨਸੈ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ; ਅਗਿਆਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (615-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Your frail body shall perish, you ignorant fool. ||Pause||

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ; ਤਾ ਕੀ ਕਛੁ ਨ ਵਡਾਈ ॥ (615-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Illusions and dream-objects possess nothing of greatness.

ਰਾਮ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਸਿ ; ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥੨॥ (615-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Without meditating on Almighty, nothing succeeds, and nothing will go along with you. ||2||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ , ਬਿਹਾਇ ਅਵਰਦਾ ; (ਅ-ਵਰਦਾ ਬੋਲੋ)
ਜੀਅ ਕੋ ਕਾਮੁ ਨ ਕੀਨਾ ॥ (615-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Acting in egotism and pride, his life passes away, and he does nothing for his soul.

ਧਾਵਤ ਧਾਵਤ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਨਾ ॥੩॥ (615-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Wandering and wandering all around, he is never satisfied; he does not remember Almighty's Name (Naam). ||3||

ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੋ ; (ਮਾੱਤੋ ਬੋਲੋ)
ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੇ ॥ (615-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Intoxicated with the taste of evil desires, cruel pleasures and countless sins, he is consigned to the cycle of reincarnation.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਬਿਨੰਤੀ ;
ਕਾਟਹੁ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ (615-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak offers his prayer to God, to eradicate his demerits. ||4||11||22||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (615-6)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ (615-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of the Perfect, Imperishable Lord, and the poison of sexual desire and anger shall be burnt away.

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕੋ ਸਾਗਰੁ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ (615-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You shall cross over the awesome, arduous ocean of fire, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਮੇਟਿਓ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (615-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has dispelled the ignorance created by the illusion of Maya.

ਭਜੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (615-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Remember Almighty with love and devotion; He is near at hand. ||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਰਸੁ ਪੀਆ ; ਮਨ ਤਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ (615-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Drink in the sublime essence, the treasure of Almighty's Name (Naam), and your mind and body shall remain satisfied.

ਜਤ ਕਤ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ (615-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Transcendent Lord is totally permeating and pervading everywhere; where would He come from, and where would He go? ||2||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੇਤਾ ; ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥ (615-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One whose mind is filled with Almighty, is a person of meditation, penance, self-restraint and spiritual wisdom, and a knower of reality.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ; ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲਾ ॥੩॥ (615-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Gurmukh obtains the jewel of Almighty's Name (Naam); his efforts come to perfect fruition. ||3||

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ; ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ (615-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All his struggles, sufferings and pains are dispelled, and the noose of death is cut away from him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ (615-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, God has extended His Mercy, and so his mind and body blossom forth. ||4||12||23||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (615-11)

Sorath, Fifth Mahala:

ਕਰਣ ਕਰਾਵਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (615-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God is the Doer, the Cause of causes, the Great Giver; God is the Supreme Master.

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਕੀਏ ਦਇਆਲਾ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ (615-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Merciful Master created all beings; God is the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||1||

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ; ਹੋਆ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥ (615-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My Guru is Himself my friend and support.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ;
ਅਚਰਜ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (615-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am in celestial peace, bliss, joy, pleasure and wondrous glory. ||Pause||

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਏ ਭੈ ਨਾਸੇ ; ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ (615-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Seeking the Sanctuary of the Guru, my fears have been dispelled, and I am accepted in the Court of the Almighty.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਆਰਾਧਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ; ਆਏ ਅਪੁਨੈ ਥਾਨੇ ॥੨॥ (615-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises, and worshipping in adoration Almighty's Name (Naam), I have reached my destination. ||2||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ਸਭ ਉਸਤਤਿ ; ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਿਆਰੀ ॥ (615-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Everyone applauds and congratulates me; the Saadh Sangat, the Company of the Holy, is dear to me.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ; ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੩॥(615-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to my God, who has totally protected and preserved my honor. ||3||

ਗੋਸਟਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ;
ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (615-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

They are saved, who receive the Blessed Vision of His Darshan; they listen to the spiritual dialogue of Almighty's Name (Naam).

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ (615-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak's God has become Merciful to him; he has arrived home in ecstasy. ||4||13||24||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (615-17)

Sorath, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਗਲ ਭੈ ਲਾਥੇ ; ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥(615-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In God's Sanctuary, all fears depart, suffering disappears, and peace is obtained.

ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (615-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

When the Supreme Almighty and Master becomes merciful, we meditate on the Perfect True Guru. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ; ਤੂ ਮੇਰੋ ਸਾਹਿਬੁ ਦਾਤਾ ॥ (615-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Dear God, You are my Lord Master and Great Giver.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ;
ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (615-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By Your Mercy, O God, Merciful to the meek, imbue me with Your Love, that I might sing Your Glorious Praises. ||Pause||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (615-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The True Guru has implanted the treasure of Almighty's Name (Naam) within me, and all my anxieties have been dispelled.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ; ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੨॥ (616-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By His Mercy, He has made me His own, and the imperishable Lord has come to dwell within my mind. ||2||

ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ; ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਰਾਖੇ ॥ (616-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

No misfortune afflicts one who is protected by the True Guru.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੇ ॥੩॥ (616-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Lotus Feet of God come to abide within his heart, and he savors the sublime essence of Almighty's Ambrosial Nectar. ||3||

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ; ਜਿਨਿ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ (616-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So, as a servant, serve your God, who fulfills your mind's desires.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ;
ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ (616-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Slave Nanak is a sacrifice to the Perfect Lord, who has protected and preserved his honor. ||4||14||25||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (616-4)
Sorath, Fifth Mahala:

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਗਨੁ ਅੰਧਿਆਰੈ ; ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (616-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Infatuated with the darkness of emotional attachment to Maya, he does not know Almighty, the Great Giver.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਾਜਿ ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ; ਬਲੁ ਅਪੁਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (616-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty created his body and fashioned his soul, but he claims that his power is his own. ||1||

ਮਨ ਮੂੜੇ ; ਦੇਖਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ (616-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O foolish mind, God, your Master is watching over you.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ;
ਰਹੈ ਨ ਕਛੂਐ ਛਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (616-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Whatever you do, He knows; nothing can remain concealed from Him. ||Pause||

ਜਿਹਵਾ ਸੁਆਦ ਲੋਭ ਮਦਿ ਮਾਤੋ ; (ਮਾੱਤੋ ਬੋਲੋ)
ਉਪਜੇ ਅਨਿਕ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (616-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
You are intoxicated with the tastes of the tongue, with greed and pride; countless sins spring from these.

ਬਹੁਤੁ ਜੋਨਿ ਭਰਮਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਕੇ ਭਾਰਾ ॥੨॥ (616-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
You wandered in pain through countless incarnations, weighed down by the chains of egotism. ||2||

ਦੇਇ ਕਿਵਾੜ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ; ਪਰ ਦਾਰਾ ਸੰਗਿ ਫਾਕੈ ॥ (616-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Behind closed doors, hidden by many screens, the man takes his pleasure with another man's wife.

ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗਹਿ ;
ਤਬ ਕਉਣੁ ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥ (616-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
When Chitr and Gupt, the celestial accountants of the conscious and subconscious, call for your account, who will screen you then? ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥ (616-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Perfect Lord, Merciful to the meek, Destroyer of pain, without You, I have no shelter at all.

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ;
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ (616-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Please, lift me up out of the world-ocean; O God, I have come to Your Sanctuary. ||4||15||26||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (616-10)
Sorath, Fifth Mahala:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ; ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (616-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty has become my helper and friend; His sermon and the Kirtan of His Praises have brought me peace.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ (616-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Chant the Perfect Guru's Bani, and be ever in bliss, O mortal. ||1||

ਹਰਿ ਸਾਚਾ ; ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ (616-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Remember the Almighty in meditation, Dear brother.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (616-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, eternal peace is obtained, and Almighty is never forgotten. ||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤੇਰਾ ; ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ (616-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Your Name, O Transcendent Lord, is Ambrosial Nectar; whoever meditates on it, lives.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀਵੈ ॥੨॥ (616-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
One who is blessed with God's Grace - that humble servant becomes immaculate and pure. ||2||

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (616-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Obstacles are removed, and all pains are eliminated; my mind is attached to the Guru's feet.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥ (616-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of the immovable and imperishable Lord, one remains awake to Almighty's Love, day and night. ||3||

ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ; ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ (616-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He obtains the fruits of his mind's desires, listening to the comforting sermon of Almighty.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ;
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ (616-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In the beginning, in the middle, and in the end, God is Nanak's best friend. ||4||16||27||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਪੰਚਪਦਾ ॥ (616-15)

Sorath, Fifth Mahala, Panch-Padas:

ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ; ਬਿਨਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (616-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

May my emotional attachment, my sense of mine and yours, and my self-conceit be dispelled. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ (616-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Saints, show me such a way,

ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ; ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (616-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

by which my egotism and pride might be eliminated. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ; ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ (616-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I see the Supreme Almighty in all beings, and I am the dust of all. ||2||

ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ; ਚੁਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥ (616-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I see God always with me, and the wall of doubt has been shattered. ||3||

ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ (616-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The medicine of Almighty’s Name (Naam) is the Ambrosial Nectar which is obtained at Guru's Door (Gurdwara). ||4||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥੧੭॥੨੮॥ (616-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, one who has such pre-ordained destiny inscribed upon his forehead, meets with the Guru, and his diseases are cured. ||5||17||28||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਦੁਪਦੇ (617-1)

Sorath, Fifth Mahala, Second House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (617-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ; ਸਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ (617-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Fire is contained in all firewood, and butter is contained in all milk.

ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ ॥੧॥ (617-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God's Light is contained in the high and the low; Almighty is in the hearts of all beings. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥ (617-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Saints, He is pervading and permeating each and every heart.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ;
ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Lord is completely permeating everyone, everywhere; He is diffused in the water and the land. ||1||Pause||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ; ਸਤਿਗੁਰਿ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਓ ॥ (617-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sings the Praises of Almighty, the treasure of excellence; the True Guru has dispelled his illusions.

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ;
ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧॥੨੯॥ (617-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty is pervading everywhere, permeating all, and yet, He is unattached from all. ||2||1||29||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (617-5)
Sorath, Fifth Mahala:

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ; ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ (617-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Meditating on Him, one is in ecstasy; the pains of birth and death and fear are removed.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥ (617-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The four cardinal blessings, and the nine treasures are received; you shall never feel hunger or thirst again. ||1||

ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਤੂ ਸੁਖੀ ॥ (617-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Chanting His Name, you shall be at peace.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ;
ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
With each and every breath, meditate on Almighty and Master, O my soul, with mind, body and mouth. ||1||Pause||

ਸਾਂਤਿ ਪਾਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ; ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ (617-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
You shall find peace, and your mind shall be soothed and cooled; the fire of desire shall not burn within you.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥੨॥੩੦॥ (617-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Guru has revealed God to Nanak, in the three worlds, in the water, the earth and the woods. ||2||2||30||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (617-9)
Sorath, Fifth Mahala:

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ; ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥ (617-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Sexual desire, anger, greed, falsehood and slander - please, save me from these, Dear Almighty.

ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ; ਆਪਨ ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥ (617-9,ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Please eradicate these from within me, and call me to come close to You. ||1||

ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ; ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥ (617-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You alone teach me Your Ways.

ਹਰਿ ਜਨ ; ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

With Almighty's humble servants, I sing His Praises. ||1||Pause||

ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ; ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ (617-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

May I never forget Almighty within my heart; please, instill such understanding within my mind.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥੩॥੩੧॥ (617-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By great good fortune, servant Nanak has met with the Perfect Guru, and now, he will not go anywhere else. ||2||3||31||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (617-12)

Sorath, Fifth Mahala:

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ; ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥ (617-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Him, all things are obtained, and one's efforts shall not be in vain.

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ;
ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (617-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Forsaking God, why do you attach yourself to another? He is contained in everything. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ; ਸੰਤ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (617-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Saints, meditate in remembrance on the World-Lord.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, meditate on Almighty's Name (Naam); your efforts shall be rewarded. ||1||Pause||

ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ; ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ (617-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He ever preserves and cherishes His servant; with Love, He hugs him close.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ ;
ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥੪॥੩੨॥ (617-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, forgetting You, O God, how can the world find life? ||2||4||32||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (617-16)

Sorath, Fifth Mahala:

ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਸਿਮਰਤ , ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ (617-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is imperishable, the Giver of all beings; meditating on Him, all filth is removed.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ; ਬਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (617-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is the treasure of excellence, the object of His devotees, but rare are those who find Him. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (617-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate on the Guru, and God, the Cherisher of the world.

ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (617-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Seeking His Sanctuary, one finds peace, and he shall not suffer in pain again. ||1||Pause||

ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ; ਤਿਨ ਭੇਟਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (617-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one obtains the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Meeting them, evil-mindedness is eliminated.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥੫॥੩੩॥ (618-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Slave Nanak yearns for the dust of the feet of those, who have woven the Almighty's Name into their hearts. ||2||5||33||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-2)

Sorath, Fifth Mahala:

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ; ਸੂਕਾ ਮਨੁ , ਸਾਧਾਰੈ ॥ (618-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He dispels the pains of countless incarnations, and lends support to the dry and shrivelled mind.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ (618-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of His Darshan, one is enraptured, contemplating Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ; ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (618-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My physician is the Guru, Almighty of the Universe.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ;
ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He places the medicine of Almighty's Name (Naam) into my mouth, and cuts away the noose of Death. ||1||Pause||

ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤੇ ; ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (618-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is the all-powerful, Perfect Lord, the Architect of Destiny; He Himself is the Doer of deeds.

ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੬॥੩੪॥ (618-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty Himself saves His slave; Nanak takes the Support of Almighty's Name (Naam). ||2||6||34||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-5)

Sorath, Fifth Mahala:

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ; ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਹਿ ਨਿਬੇਰੋ ॥ (618-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Only You know the state of my innermost self; You alone can judge me.

ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ; ਲਾਖ ਖਤੇ ਕਰਿ ਫੇਰੋ ॥੧॥ (618-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Please forgive me, O my Dear Master, Almighty I have committed thousands of sins and mistakes. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ; ਤੂ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਨੇਰੋ ॥ (618-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O my Dear Almighty Master, You are always near me.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ; ਮੋਹਿ ਚੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please bless Your disciple with the shelter of Your feet. ||1||Pause||

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ; ਊਚੋ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥ (618-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Infinite and endless is my Master; He is lofty, virtuous and profoundly deep.

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ, ਕੀਨੋ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸਰੋ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ ਕਹਾ ਨਿਹੋਰੋ ॥੨॥੭॥੩੫॥ (618-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Cutting away the noose of death, Almighty has made Nanak His slave, and now, what does he owe to anyone else? ||2||7||35||

ਸੋਰਠਿ , ੫ ॥ (ਇਸ ਅੰਗ ਨੂੰ ਪੰਜਵਾਂ ਕਹਿਣਾ, ਮਹੱਲਾ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (618-8)

Sorath, Fifth Mahala:

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ; ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ (618-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Guru, Almighty of the Universe, became merciful to me, and I obtained all of my mind's desires.

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ; ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (618-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have become stable and steady, touching Almighty's Feet, and singing the Praises of Almighty's virtues of the Universe. ||1||

ਭਲੋ ਸਮੂਰਤੁ ; ਪੂਰਾ ॥ (618-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

It is a good time, a perfectly auspicious time.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ , ਨਾਮੁ ਜਪਿ ;
ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am in celestial peace, tranquility and ecstasy, chanting Almighty's Name (Naam); the unstruck melody of the sound current vibrates and resounds. ||1||Pause||

ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ; ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (618-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meeting with my Beloved Master, my home has become a mansion filled with happiness.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਇਆ ;
ਸਗਲੀ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥੨॥੮॥੩੬॥ (618-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has attained the treasure of the Almighty's Name; all his desires have been fulfilled. ||2||8||36||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-11)
Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਬਸੇ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ; ਸੁਭ ਲਖਣ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ (618-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Guru's feet abide within my heart; God has blessed me with good fortune.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ; ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ਮਨਿ ਚੀਨੇ ॥੧॥ (618-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Transcendent Lord became merciful to me, and I found the treasure of Almighty's Name (Naam) within my mind. ||1||

ਮੇਰੋ ਗੁਰੁ ; ਰਖਵਾਰੋ ਮੀਤ ॥ (618-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
My Guru is my Saving Grace, my only best friend.

ਦੂਣ ਚਊਣੀ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ; ਸੋਭਾ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Over and over again, He blesses me with double, even four-fold, greatness. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ; ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਣਹਾਰੇ ॥ (618-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God saves all beings and creatures, giving them the Blessed Vision of His Darshan.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਚਰਜ ਵਡਿਆਈ ; **(ਅੱਚਰਜ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੩੭॥ (618-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Wondrous is the glorious greatness of the Perfect Guru; Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||9||37||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-15)
Sorath, Fifth Mahala:

ਸੰਚਨਿ ਕਰਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲ ; ਥਾਤੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (618-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I gather in and collect the immaculate wealth of Almighty's Name (Naam); this commodity is beyond mind's comprehension and beyond limits.

ਬਿਲਛਿ ਬਿਨੋਦ ਆਨੰਦ ਸੁਖ ਮਾਣਹੁ ;
ਖਾਇ ਜੀਵਹੁ ਸਿਖ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ (618-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Revel in it, delight in it, be happy and enjoy peace, and live long, Dear Disciples and brethren. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਆਧਾਰ ॥ (618-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have the support of the Lotus Feet of Almighty.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਇਓ ਸਚ ਬੋਹਿਥੁ ;
ਚੜਿ ਲੰਘਉ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (618-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I have found the boat of Truth; embarking on it, I sail across the ocean of poison. ||1||Pause||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਆਪਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥ (618-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The perfect, imperishable Lord has become merciful; He Himself has taken care of me.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰ ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ (618-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Beholding, beholding His Vision, Nanak has blossomed forth in ecstasy. Guru Nanak says, He is beyond estimation. ||2||10||38||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (618-18)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ; ਸਭ ਘਟ ਉਪਜੀ ਦਇਆ ॥ (618-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has revealed His power, and compassion has welled up in every heart.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਡਾਈ ਕੀਨੀ ; ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਭਇਆ ॥੧॥ (618-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Blending me with Himself, He has blessed me with glorious greatness, and I have found pleasure and happiness. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (618-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect True Guru is always with me.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ; ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meditating on the Supreme Almighty, I am forever in ecstasy. ||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ; ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸੋਈ ॥ (619-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Inwardly and outwardly, in all places and interspaces, wherever I look, He is there.

ਨਾਨਕ, ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ (619-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak has found the Guru, by great good fortune; no one else is as great as He. ||2||11||39||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (619-2)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ (619-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have been blessed with peace, pleasure, bliss, and the celestial sound current, gazing upon the feet of God.

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਓ ਬਾਰਿਕੁ ; ਸਤਿਗੁਰਿ , ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (619-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Savior has saved His child, and the True Guru has cured his fever. ||1||

ਉਬਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (619-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have been saved, in the True Guru's Sanctuary;

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ; ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

service to Him does not go in vain. ||1||Pause||

ਘਰ ਮਹਿ ਸੂਖ , ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਸੂਖਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (619-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

There is peace within the home of one's heart, and there is peace outside as well, when God becomes kind and compassionate.

ਨਾਨਕ , ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਊ ;
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ (619-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, no obstacles block my way; my God has become gracious and merciful to me. ||2||12||40||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (619-6)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭਇਆ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ; ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ (619-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, my mind became excited, and I sang the Praises of the jewel of Almighty's Name (Naam).

ਮਿਟਿ ਗਈ ਚਿੰਤਾ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤਾ ; ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ਭਾਈ ॥੧॥ (619-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My anxiety was dispelled, meditating in remembrance on the Infinite Lord; I have crossed over the world ocean, Dear brother. ||1||

ਹਿਰਦੈ ; ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਸਾਈ ॥ (619-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I enshrine Almighty's Feet within my heart.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ;
ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have found peace, and the celestial sound current resounds within me; countless diseases have been eradicated. ||Pause||

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (619-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Which of Your Glorious Virtues can I speak and describe? Your worth cannot be estimated.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤ ਭਏ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ (619-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty's devotees become imperishable and immortal; their God becomes their friend and support. ||2||13||41||

ਸੋਰਠਿ , ਮਃ ੫ ॥ (619-9)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗਏ ਕਲੇਸ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ; ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (619-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My sufferings have come to an end, and all diseases have been eradicated.

ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹੁ ਸੁਆਮੀ ; ਪੂਰਨ ਘਾਲ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (619-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has showered me with His Grace. Twenty-four hours a day, I worship and adore my Master; my efforts have come to fruition. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਤੂ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਰਾਸਿ ॥ (619-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are my peace, wealth and capital.

ਰਾਖਿ ਲੈਹੁ ਭਾਈ ਮੇਰੇ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Please, save me, O my Beloved! I offer this prayer to my God. ||Pause||

ਜੋ ਮਾਗਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ; ਅਪਨੇ ਖਸਮ ਭਰੋਸਾ ॥ (619-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Whatever I ask for, I receive; I have total faith in my Master.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ;
ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥੧੪॥੪੨॥ (619-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have met with the Perfect Guru, and all my fears have been dispelled. ||2||14||42||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (619-13)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ; ਸਗਲਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (619-13,ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on my Guru, the True Guru, all pains have been eradicated.

ਤਾਪ ਰੋਗ ਗਏ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (619-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The fever and the disease are gone, through Guru's Teachings, and I have obtained the fruits of my mind's desires. ||1||

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (619-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My Perfect Guru is the Giver of peace.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ;
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is the Doer, the Cause of causes, the Almighty Master, the Perfect Primal Lord, the Architect of Destiny. ||Pause||

ਅਨੰਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (619-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of Almighty's virtues in bliss, joy and ecstasy; Guru Nanak has become kind and compassionate.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰ ਭਏ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ;
ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ (619-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Shouts of cheers and congratulations ring out all over the world; the Supreme Almighty has become my Savior and Protector. ||2||15||43||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (619-16)
Sorath, Fifth Mahala:

ਹਮਰੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀਆ ਕਾਈ ; ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਣਿ ॥ (619-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He did not take my accounts into account; such is His forgiving nature.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ (619-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He gave me His hand, and saved me and made me His own; forever and ever, I enjoy His Love. ||1||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਣ ॥ (619-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The True Master is forever merciful and forgiving.

ਬੰਧੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਹੋਈ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (619-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
My Perfect Guru has bound me to Him, and now, I am in absolute ecstasy. ||Pause||

ਜੀਉ ਪਾਇ , ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ; ਦਿਤਾ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ॥ (619-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The One who fashioned the body and placed the soul within, who gives you clothing and nourishment

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ;
ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੧੬॥੪੪॥ (619-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
- He Himself preserves the honor of His slaves. Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||16||44||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-1)
Sorath, Fifth Mahala:

ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ; ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (620-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty Himself has rid the whole world of its sins, and saved it.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ; ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥੧॥ (620-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty extended His mercy, and confirmed His innate nature. ||1||

ਹੋਈ ਰਾਜੇਰਾਮ ਕੀ ; ਰਖਵਾਲੀ ॥ (620-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I have attained the Protective Sanctuary of Almighty, my King.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨਦ , ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ;
ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ਸੁਖਾਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In celestial peace and ecstasy, I sing the Praises of Almighty's virtues, and my mind, body and being are at peace. ||Pause||

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਮੋਹਿ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (620-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My True Guru is the Savior of sinners; I have placed my trust and faith in Him.

ਬਖਸਿ ਲਏ ਸਭਿ ਸਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ;
ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਾ ॥੨॥੧੭॥੪੫॥ (620-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The True Master has heard Nanak's prayer, and He has forgiven everything. ||2||17||45||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-5)

Sorath, Fifth Mahala:

ਬਖਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ; ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (620-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty, the Transcendent Lord, has forgiven me, and all diseases have been cured.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਉਬਰੇ ; ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (620-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who come to the Sanctuary of the True Guru are saved, and all their affairs are resolved. ||1||

ਹਰਿ ਜਨਿ ਸਿਮਰਿਆ ; ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ (620-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servant meditates in remembrance on Almighty's Name (Naam); this is his only support.

ਤਾਪੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect True Guru extended His Mercy, and the fever has been dispelled. ||Pause||

ਸਦਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (620-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So celebrate and be happy, my beloveds - the Guru has saved Hargobind.

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀ ;
ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਭਾਖਿਆ ॥੨॥੧੮॥੪੬॥ (620-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Great is the glorious greatness of the Creator, O Nanak; True is the Word of His Shabad, and True is the sermon of His Teachings. ||2||18||46||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-8)

Sorath, Fifth Mahala:

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ; ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (620-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My Master has become Merciful, in His True Court.

ਸਤਿਗੁਰਿ , ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ਭਾਈ ; ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (620-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The True Guru has taken away the fever, and the whole world is at peace, Dear brother.

ਅਪਣੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਆਪੇ ਰਾਖੇ ; ਜਮਹਿ ਕੀਓ ਹਟਤਾਰਿ ॥੧॥ (620-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty Himself protects His beings and creatures, and the Messenger of Death is out of work. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ; ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (620-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Enshrine Almighty's feet within your heart.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਭਾਈ ;
ਦੁਖ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Forever and ever, meditate in remembrance on God, Dear brother. He is the Eradicator of suffering and sins. ||1||Pause||

ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਊਬਰੈ ਭਾਈ ; ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (620-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He fashioned all beings, Dear brother, and His Sanctuary saves them.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੋ ਭਾਈ ; ਸਚੈ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (620-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is the Almighty Creator, the Cause of causes, Dear brother; He, the True Master, is True.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ਭਾਈ ;
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥੧੯॥੪੭॥ (620-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, meditate on Almighty, Dear brother, and your mind and body shall be cool and calm. ||2||19||47||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-13)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸੰਤਹੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (620-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Saints, meditate on Almighty's Name (Naam).

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਵਿਸਰਉ ਨਾਹੀ ;
ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Never forget God, the ocean of peace; thus you shall obtain the fruits of your mind's desires. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ; ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (620-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Extending His Mercy, the Perfect True Guru has dispelled the fever.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ;
ਦੁਖੁ ਮਿਟਿਆ ਸਭ ਪਰਵਾਰੀ ॥੧॥ (620-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has become kind and compassionate, and my whole family is now free of pain and suffering. ||1||

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮੰਗਲ ਰਸ ਰੂਪਾ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (620-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Treasure of absolute joy, sublime elixir and beauty, Almighty's Name (Naam) is my only Support.

ਨਾਨਕ , ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ;
ਉਧਰਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੨॥੨੦॥੪੮॥ (620-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Transcendent Lord has preserved my honor, and saved the whole world. ||2||20||48||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (620-17)

Sorath, Fifth Mahala:

ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ॥ (620-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My True Guru is my Savior and Protector.

ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ;
ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (620-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Showering us with His Mercy and Grace, God extended His Hand, and saved Hargobind, who is now safe and secure. ||1||Pause||

ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਟਾਇਆ ; ਜਨ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖਾਈ ॥ (620-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The fever is gone - God Himself eradicated it, and preserved the honor of His servant.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੧॥ (620-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have obtained all blessings from the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I am a sacrifice to the True Guru. ||1||

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਪ੍ਰਭ ਦੋਵੈ ਸਵਾਰੇ ;
ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (620-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has saved me, both here and hereafter. He has not taken my merits and demerits into account.

ਅਟਲ ਬਚਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇਰਾ ; (ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ)
ਸਫਲ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਆ ॥੨॥੨੧॥੪੯॥ (621-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Your Word is eternal, O Guru Nanak; You placed Your Hand of blessing upon my forehead. ||2||21||49||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (621-2)

Sorath, Fifth Mahala:

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਕੀਏ ; ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ (621-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All beings and creatures were created by Him; He alone is the support and friend of the Saints.

ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ; ਪੂਰਨ ਭਈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ (621-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He Himself preserves the honor of His servants; their glorious greatness becomes perfect. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ; ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (621-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Supreme Almighty is always with me.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ; ਹੋਏ ਸਰਬ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (621-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has perfectly and totally protected me, and now everyone is kind and compassionate to me. ||1||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ; ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (621-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Night and day, Nanak meditates on Almighty's Name (Naam); He is the Giver of the soul, and the breath of life itself.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ;
ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੨॥੨੨॥੫੦॥ (621-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He hugs His slave close in His loving embrace, like the mother and father hug their child. ||2||22||50||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ , ਚਉਪਦੇ (621-6)

Sorath, Fifth Mahala, Third House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (621-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Guru Arjan Dev Ji defines the decision of a Guru to be unquestionable by illustrating a real incident of his elder brother Baba Prithi Chand who disputed Guru Ram Das Ji's decision on selection of the Fifth Guru.

ਮਿਲਿ ਪੰਚਹੁ ; ਨਹੀ ਸਹਸਾ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (621-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meeting with the council, my doubts were not dispelled.

ਸਿਕਦਾਰਹੁ ; ਨਹ ਪਤੀਆਇਆ ॥ (621-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The chiefs did not give me satisfaction.

ਉਮਰਾਵਹੁ ਆਗੈ ; ਝੇਰਾ ॥ (621-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I presented my dispute to the noblemen as well.

ਮਿਲਿ ਰਾਜਨਰਾਮ ; ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ (621-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

But it was only settled by meeting with the King, my Lord. ||1||

ਅਬ ਢੂਢਨ ; ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (621-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Now, I do not go searching anywhere else,

ਗੋਬਿਦ ਭੇਟੇ ; ਗੁਰ ਗੋਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (621-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
because I have met the Guru, Almighty of the Universe. ||Pause||

ਆਇਆ ; ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (621-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
When I came to God's Darbaar, His Holy Court,

ਤਾ ; ਸਗਲੀ ਮਿਟੀ ਪੂਕਾਰਾ ॥ (621-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
then all of my cries and complaints were settled.

ਲਬਧਿ ਆਪਣੀ ; ਪਾਈ ॥ (621-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Now that I have attained what I had sought,

ਤਾ ਕਤ ਆਵੈ ; ਕਤ ਜਾਈ ॥੨॥ (621-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
where should I come and where should I go? ||2||

ਤਹ ; ਸਾਚ ਨਿਆਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (621-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
There, true justice is administered.

ਊਹਾ ; ਸਮ ਠਾਕੁਰੁ ਸਮ ਚੇਰਾ ॥ (621-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
There, Almighty Master and His disciple are one and the same.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਜਾਨੈ ॥ (੬੨੧-੧੦, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ ੫)
The Inner-knower, the Searcher of hearts, knows.

ਬਿਨੁ ਬੋਲਤ ; ਆਪਿ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (621-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Without our speaking, He understands. ||3||

ਸਰਬ ਥਾਨ ਕੋ ; ਰਾਜਾ ॥ (621-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He is the King of all places.

ਤਹ ; ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ॥ (621-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
There, the unstruck melody of the Shabad resounds.

ਤਿਸੁ ਪਹਿ ; ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (621-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Of what use is cleverness when dealing with Him?

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ; ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੧॥੫੧॥ (621-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meeting with Him, Guru Nanak says, one loses his self-conceit. ||4||1||51||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (621-12)

Sorath, Fifth Mahala:

ਹਿਰਦੈ ; ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਹੁ ॥ (621-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Enshrine Almighty's Name (Naam), within your heart;

ਘਰਿ ਬੈਠੇ ; ਗੁਰੂ ਧਿਆਇਹੁ ॥ (621-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

sitting within your own home, meditate on the Guru.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥ (621-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has spoken the Truth;

ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ; ਲਹਿਆ ॥੧॥ (621-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

the True Peace is obtained only from Almighty. ||1||

ਅਪੁਨਾ ਹੋਇਓ ; ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (621-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My Guru has become merciful.

ਅਨਦ ਸੂਖ ਕਲਿਆਣ ਮੰਗਲ ਸਿਉ ;
ਘਰਿ ਆਏ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (621-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In bliss, peace, pleasure and joy, I have returned to my own home, after my purifying bath. ||Pause||

ਸਾਚੀ ; ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥ (621-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

True is the glorious greatness of the Guru;

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (621-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

His worth cannot be described.

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ; ਪਾਤਿਸਾਹਾ ॥ (621-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is the Supreme Overlord of kings.

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ॥੨॥ (621-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, the mind is enraptured. ||2||

ਸਗਲ ਪਰਾਛਤ ; ਲਾਥੇ ॥ (621-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All sins are washed away,

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਕੈ ਸਾਥੇ ॥ (621-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

meeting with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (621-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is the treasure of excellence;

ਜਪਿ ; ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥ (621-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

chanting it, one's affairs are perfectly resolved. ||3||

ਗੁਰਿ ; ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ (621-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Guru has opened the door of liberation,

ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਕਰੈ ਜੈਕਾਰਾ ॥ (621-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

and the entire world applauds Him with cheers of victory.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭੁ ; ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ (621-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, God is always with me;

ਜਨਮ ਮਰਣ ; ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥ (621-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

my fears of birth and death are gone. ||4||2||52||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (621-18)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (621-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has granted His Grace,

ਪ੍ਰਭਿ ; ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ (621-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and God has fulfilled my desire.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥ (621-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
After taking my bath of purification, I returned to my home,

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ; ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ (621-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and I found bliss, happiness and peace. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ (621-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Saints, salvation comes from the Almighty's Name.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (621-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
While standing up and sitting down, meditate on the Almighty's Name. Night and day, do good deeds. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ ਪਉੜੀ ; ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ (622-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The way of the Saints is the ladder of righteous living, found only by great good fortune.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੨॥ (622-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The sins of millions of incarnations are washed away, by focusing your consciousness on Almighty's feet. ||2||

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ; ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ (622-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
So sing the Praises of your God forever; His almighty power is perfect.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥ (622-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
All beings and creatures are purified, listening to the True Teachings of the True Guru. ||3||

ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥(622-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The True Guru has implanted Almighty's Name (Naam), within me; it is the Eliminator of obstructions, the Destroyer of all pains.

ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੩॥੫੩॥ (622-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All of my sins were erased, and I have been purified; servant Nanak has returned to his home of peace. ||4||3||53||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (622-5)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸਾਹਿਬੁ ; ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥ (622-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are the ocean of excellence.

ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ (622-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My home and all my possessions are Yours.

ਰਖਵਾਲੇ ; ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (622-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Guru, Almighty of the world, is my Savior.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ; ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ (622-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All beings have become kind and compassionate to me. ||1||

ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ; ਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ (622-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meditating on the Guru's feet, I am in bliss.

ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (622-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

There is no fear at all, in God's Sanctuary. ||Pause||

ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ; ਮੁਰਾਰੀ ॥ (622-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You dwell in the hearts of Your slaves, Lord.

ਪ੍ਰਭਿ ; ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ (622-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has laid the eternal foundation.

ਬਲੁ ਧਨੁ ; ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥ (622-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are my strength, wealth and support.

ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਮੇਰਾ ॥੨॥ (622-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
You are my Almighty Master. ||2||

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ; ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (622-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Whoever finds the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਸੋ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (622-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
is saved by God Himself.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥ (622-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
By His Grace, He has blessed me with the sublime essence of Almighty's Name (Naam).

ਕੁਸਲ ਖੇਮ ; ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥ (622-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
All joy and pleasure then came to me. ||3||

ਹੋਏ ; ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ ॥ (622-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God became my helper and my best friend;

ਸਭ ਉਠਿ ; ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥ (622-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
everyone rises up and bows down at my feet.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (622-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
With each and every breath, meditate on God;

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ; ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥ (622-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, sing the songs of joy to Almighty. ||4||4||54||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (622-10)
Sorath, Fifth Mahala:

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦਾ ॥ (622-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Celestial peace and bliss have come,

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ; ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ (622-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
meeting God, who is so pleasing to my mind.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (622-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru showered me with His Mercy,

ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ; ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (622-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

and I attained salvation. ||1||

ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (622-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My mind is absorbed in loving devotional worship of Almighty,

ਨਿਤ ਬਾਜੇ ; ਅਨਹਤ ਬੀਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (622-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

and the unstruck melody of the celestial sound current ever resounds within me. ||Pause||

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ; ਸਤਾਣੀ ॥ (622-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty's feet are my all-powerful shelter and support;

ਸਭ ਚੂਕੀ ; ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥ (622-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

my dependence on other people is totally finished.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ; ਪਾਇਆ ॥ (622-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have found the Life of the world, the Great Giver;

ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ; ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ (622-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

in joyful rapture, I sing the Praises of Almighty's virtues. ||2||

ਪ੍ਰਭ ; ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ (622-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has cut away the noose of death.

ਮਨ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ (622-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My mind's desires have been fulfilled;

ਜਹ ਪੇਖਾ ; ਤਹ ਸੋਈ ॥ (622-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

wherever I look, He is there.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (622-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Without Almighty, there is no other at all. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ (622-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
In His Mercy, God has protected and preserved me.

ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ; ਲਾਥੇ ॥ (622-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I am rid of all the pains of countless incarnations.

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ; ਧਿਆਇਆ ॥ (622-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I have meditated on Almighty's Name (Naam), the Name of the Fearless Lord;

ਅਟਲ ਸੁਖੁ ; ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੫॥ (ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ) (622-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, I have found eternal peace. ||4||5||55||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (622-15)
Sorath, Fifth Mahala:

ਠਾਢਿ ਪਾਈ ; ਕਰਤਾਰੇ ॥ (ਠਾਂਢਿ ਬੋਲੋ) (622-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Creator has brought utter peace to my home;

ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ; ਪਰਵਾਰੇ ॥ (622-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
the fever has left my family.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ ; ਰਾਖੀ ॥ (622-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has saved us.

ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ ; ਤਾਕੀ ॥੧॥ (ਤਾੱਕੀ ਬੋਲੋ) (622-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I sought the Sanctuary of the Almighty. ||1||

ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (622-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Transcendent Lord Himself has become my Protector.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੇ ;
ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (622-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Tranquility, intuitive peace and poise welled up in an instant, and my mind was comforted forever. ||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਦੀਓ ਦਾਰੂ ॥ (622-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty, gave me the medicine of His Name,

ਤਿਨਿ ; ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰੂ ॥ (622-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
which has cured all disease.

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ; ਧਾਰੀ ॥ (622-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He extended His Mercy to me,

ਤਿਨਿ ; ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ (622-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and resolved all these affairs. ||2||

ਪ੍ਰਭਿ ; ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ (622-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God confirmed His loving nature;

ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ; ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (622-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He did not take my merits or demerits into account.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਭਇਓ ਸਾਖੀ ॥ (622-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Guru's Shabad has become manifest,

ਤਿਨਿ ; ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥ (623-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and through it, my honor was totally preserved. ||3||

ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ; ਤੇਰਾ ॥ (623-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I speak as You cause me to speak;

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ; ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥ (623-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Master, You are the ocean of excellence.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ (623-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Nanak chants Almighty's Name (Naam), according to the Teachings of Truth.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ; ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥ (623-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God preserves the honor of His slaves. ||4||6||56||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (623-2)
Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following shabad upon the completion of Sri Amritsar Serovar (The Pool of Nectar).

ਵਿਚਿ ; ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥ (623-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Creator Lord Himself stood between us,

ਵਾਲੁ ; ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥ (623-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and not a hair upon my head was touched.

ਮਜਨੁ ; ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (623-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Guru made my cleansing bath successful;

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥ (623-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
meditating on Almighty, my sins were erased. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰੁ ਨੀਕਾ ॥ (623-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Saints, the purifying pool of Ram Das is sublime.

ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ; (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ)
ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (623-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Whoever bathes in it, his family and ancestry are saved, and his soul is saved as well. ||1||Pause||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ; ਜਗੁ ਗਾਵੈ ॥ (623-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The world sings cheers of victory,

ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ; ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ (623-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and the fruits of his mind's desires are obtained.

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ; ਨਾਇ ਆਏ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ)
ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ; ਧਿਆਏ ॥੨॥ (623-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Whoever comes and bathes here, and meditates on his God, is safe and sound. ||2||

ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ; ਨਾਵੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (623-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
One who bathes in the healing pool of the Saints,

ਸੋ ਜਨੁ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (623-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
that humble being obtains the supreme status.

ਮਰੈ ਨ ; ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (623-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He does not die, or come and go in reincarnation;

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਧਿਆਈ ॥੩॥ (623-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
he meditates on Almighty's Name (Naam). ||3||

ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੁ ; ਸੁ ਜਾਨੈ ॥ (623-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He alone knows this about God,

ਜਿਸੁ ; ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੈ ॥ (623-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
whom God blesses with His kindness.

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ (623-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Baba Nanak seeks the Sanctuary of God;

ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ; ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥ (623-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
all his worries and anxieties are dispelled. ||4||7||57||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (623-8)
Sorath, Fifth Mahala:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ॥ (623-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty has stood by me and fulfilled me,

ਕਾਈ ਬਾਤ ; ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ ॥ (623-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and nothing is left unfinished.

ਗੁਰਿ ਚਰਨ ਲਾਇ ; ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (623-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Attached to the Guru's feet, I am saved;

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੧॥ (623-9, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

I contemplate and cherish Almighty's Name (Naam). ||1||

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ; ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (623-9, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

He is forever the Savior of His slaves.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ;
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (623-10, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

Bestowing His Mercy, He made me His own and preserved me; like a mother or father, He cherishes me. ||1||Pause||

ਵਡਭਾਗੀ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (623-10, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

By great good fortune, I found the True Guru,

ਜਿਨਿ ਜਮ ; ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (623-11, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

who obliterated the path of the Messenger of Death.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ; ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (623-11, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

My consciousness is focused on loving, devotional worship of Almighty.

ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥ (623-11, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

One who lives in this meditation is very fortunate indeed. ||2||

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ; ਗਾਵੈ ॥ (623-11, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

He sings the Ambrosial Guru's Bani,

ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ; ਨਾਵੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (623-12, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

and bathes in the dust of the feet of the Holy.

ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ; ਆਪੇ ਦੀਆ ॥ (623-12, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

He Himself bestows His Name.

ਪ੍ਰਭ ਕਰਣਹਾਰ ; ਰਖਿ ਲੀਆ ॥੩॥ (623-12, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)

God, the Creator, saves us. ||3||

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (623-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Blessed Vision of Almighty's Darshan is the support of the breath of life.

ਇਹੁ ਪੂਰਨ ; ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (623-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

This is the perfect, pure wisdom.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (623-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Inner-knower, the Searcher of hearts, has granted His Mercy;

ਦਾਸ ਨਾਨਕ ; ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੮॥੫੮॥ (623-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

slave Nanak seeks the Sanctuary of his Master. ||4||8||58||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (623-14)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਚਰਨੀ ਲਾਇਆ ॥ (623-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has attached me to His feet.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ; ਪਾਇਆ ॥ (623-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have obtained Almighty as my companion, my support, my best friend.

ਜਹ ਜਾਈਐ ; ਤਹਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (623-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Wherever I go, I am happy there.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ (623-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By His Kind Mercy, God united me with Himself. ||1||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਸਦਾ ਸੁਭਾਈ ॥ (623-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So sing forever the Praises of Almighty’s virtues with loving devotion.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ;
ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (623-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You shall obtain all the fruits of your mind's desires, and Almighty shall become the companion and the support of your soul. ||1||Pause||

ਨਾਰਾਇਣ ; ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥ (623-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty is the support of the breath of life.

ਹਮ ; ਸੰਤ ਜਨਾਂ ਰੇਨਾਰਾ ॥ (623-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I am the dust of the feet of the Holy people.

ਪਤਿਤ; ਪੁਨੀਤ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ॥ (623-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I am a sinner, but Almighty made me pure.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਨੇ ॥੨॥ (623-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
By His Kind Mercy, Almighty blessed me with His Praises. ||2||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (623-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty cherishes and nurtures me.

ਸਦ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ; ਰਖਵਾਲਾ ॥ (623-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He is always with me, the Protector of my soul.

ਹਰਿ , ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ; ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ (623-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Singing the Kirtan of Almighty's Praises day and night,

ਬਹੁੜਿ ; ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (623-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I shall not be consigned to reincarnation again. ||3||

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ; ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (623-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
One who is blessed by the Primal Lord, the Architect of Destiny,

ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥ (623-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
realizes the subtle essence of Almighty.

ਜਮਕੰਕਰੁ ; ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (623-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Messenger of Death does not come near him.

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ; ਸਰਣੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੯॥੫੯॥ (623-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
In Almighty's Sanctuary, Nanak has found peace. ||4||9||59||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (624-1)
Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਕੀਤੀ ਪੂਰੀ ॥ (624-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has made me perfect.

ਪ੍ਰਭੁ ; ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ॥ (624-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God is totally pervading and permeating everywhere.

ਖੇਮ ਕੁਸਲ ; ਭਇਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥ (624-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
With joy and pleasure, I take my purifying bath.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਵਿਟਹੁ ; ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧॥ (624-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice to the Supreme Almighty. ||1||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ; ਰਿਦ ਧਾਰੇ ॥ (624-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I enshrine the lotus feet of the Guru within my heart.

ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ , ਤਿਲ ਕਾ ਕੋਈ ;
ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (624-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Not even the tiniest obstacle blocks my way; all my affairs are resolved. ||1||Pause||

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਏ ॥ (624-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Meeting with the Holy Saints, my evil-mindedness was eradicated.

ਪਤਿਤ ; ਪੁਨੀਤ ਸਭ ਹੋਏ ॥ (624-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
All the sinners are purified.

ਰਾਮਦਾਸਿ ਸਰੋਵਰ ; ਨਾਤੇ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੇ ਬੋਲੋ) (624-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Bathing in the sacred pool of Guru Ram Das,

ਸਭ ਲਾਥੇ ਪਾਪ ; ਕਮਾਤੇ ॥੨॥ (624-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
all the sins one has committed are washed away. ||2||

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨਿਤ ਗਾਈਐ ॥ (624-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
So sing forever the Praises of Almighty's virtues of the Universe;

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਧਿਆਈਐ ॥ (624-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, meditate on Him.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ; ਫਲ ਪਾਏ ॥ (624-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The fruits of your mind's desires are obtained

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥੩॥ (624-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

by meditating on the Perfect Guru within your heart. ||3||

ਗੁਰ ; ਗੋਪਾਲ ਆਨੰਦਾ ॥ (624-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Guru, Almighty of the World, is blissful;

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ; ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (624-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

chanting, meditating on Almighty of supreme bliss, He lives.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (624-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Servant Nanak meditates on Almighty's Name (Naam).

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ; ਰਖਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ (624-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has confirmed His innate nature. ||4||10||60||

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (624-7)

Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: Once Bhai Sanhari Mal Ji came to Amritsar to meet Guru Ram Das Ji with an invitation for Guru Ji to attend his son's wedding in Lahore. After due deliberation, Guru Ji concluded that He will be represented by His son. Guru Arjan Dev Ji agreed to follow his uncle to Lahore and Guru Ram Das Ji told (Guru) Arjan Dev Ji to stay in Lahore until he receives official notice to return home. After a few months waiting in Lahore, (Guru) Arjan Dev Ji did not receive any message from Guru Ram Das Ji and in utmost pains of separation the following shabad was uttered; (Note: Bhai Sanhari Mal was Guru Ram Das Ji's uncle's son)

ਦਹ ਦਿਸ ਛਤ੍ਰ , ਮੇਘ ਘਟਾ ਘਟ ; ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ , ਡਰਾਇਓ ॥ (624-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In the ten directions, the clouds cover the sky like a canopy; through the dark clouds, lightning flashes, and I am terrified.

ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ , ਨੀਦ ਨਹੁ ਨੈਨਹ ; ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਇਓ ॥੧॥ (624-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By bed is empty, and my eyes are sleepless; my Husband Lord has gone far away. ||1||

ਹੁਣਿ ਨਹੀ ; ਸੰਦੇਸ ਰੋਮਾਇਓ ॥ (624-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Now, I receive no messages from Him, O mother!

ਏਕ ਕੋਸਰੋ , ਸਿਧਿ ਕਰਤ ਲਾਲੁ ;
ਤਬ , ਚਤੁਰ ਪਾਤਰੋ ਆਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (624-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

When my Beloved used to go even a mile away, He would send me four letters. ||Pause||

ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਇਹੁ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰੋ ; ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਸੁਖਦਾਇਓ ॥ (624-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

How could I forget this Dear Beloved of mine? He is the Giver of peace, and all virtues.

ਮੰਦਰਿ ਚਰਿ ਕੈ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰਉ ; ਨੈਨ ਨੀਰਿ ਭਰਿ ਆਇਓ ॥੨॥ (624-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Ascending to His Mansion, I gaze upon His path, and my eyes are filled with tears. ||2||

ਹਉ ਹਉ ਭੀਤਿ ਭਇਓ ਹੈ ਬੀਚੋ ; ਸੁਨਤ ਦੇਸਿ ਨਿਕਟਾਇਓ ॥ (624-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The wall of egotism and pride separates us, but I can hear Him nearby.

ਭਾਂਭੀਰੀ ਕੇ ਪਾਤ ਪਰਦੋ ; ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ਦੂਰਾਇਓ ॥੩॥ (624-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

There is a veil between us, like the wings of a butterfly; without being able to see Him, He seems so far away. ||3||

ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਰਬ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਗਰੋ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਓ ॥ (624-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty and Master of all has become merciful; He has dispelled all my sufferings.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ;
ਤਉ ਦਇਆਰੁ ਬੀਠਲੋ ਪਾਇਓ ॥੪॥ (624-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, when the Guru tore down the wall of egotism, then, I found my Merciful Master and Master. ||4||

ਸਭੁ ਰਹਿਓ ਅੰਦੇਸਰੋ ;ਮਾਇਓ ॥ (624-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All my fears have been dispelled, O mother!

ਜੋ ਚਾਹਤ ; ਸੋ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਓ ॥ (624-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Whoever I seek, the Guru leads me to find.

ਸਰਬ ਗੁਨਾ ; ਨਿਧਿ ਰਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧੧॥੬੧॥ (624-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty, our King, is the treasure of all virtue. ||Second Pause||11||61||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (624-14)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗਈ ਬਹੋੜੁ ਬੰਦੀ ਛੋੜੁ ; ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਦੁਖਦਾਰੀ ॥ (624-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Restorer of what was taken away, the Liberator from captivity; the Formless Lord, the Destroyer of pain.

ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ , ਧਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ; ਲੋਭੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ (624-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I do not know about karma and good deeds; I do not know about Dharma and righteous living. I am so greedy, chasing after Maya.

ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਭਗਤੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ; ਇਹ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ (624-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I go by the name of God's devotee; please, save this honor of Yours. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ (624-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are the honor of the dishonored.

ਨਿਚੀਜਿਆ ਚੀਜ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ;
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (624-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You make the unworthy ones worthy, O my Lord of the Universe; I am a sacrifice to Your almighty creative power. ||Pause||

ਜੈਸਾ ਬਾਲਕੁ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ; ਲਖ ਅਪਰਾਧ ਕਮਾਵੈ ॥ (624-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Like the child, innocently making thousands of mistakes

ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਝਿੜਕੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ; ਬਹੁੜਿ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ (624-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

- his father teaches him, and scolds him so many times, but still, he hugs him close in his embrace.

ਪਿਛਲੇ ਅਉਗੁਣ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ; ਆਗੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (624-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Please forgive my past actions, God, and place me on Your path for the future. ||2||

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ;
ਤਾ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (624-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty, the Inner-knower, the Searcher of hearts, knows all about my state of mind; so who else should I go to and speak to?

ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਭੀਜੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ; ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਪੈਜ ਰਖਾਈਐ ॥ (624-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty, Almighty of the Universe, is not pleased by mere recitation of words; if it is pleasing to His Will, He preserves our honor.

ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਸਗਲੀ ਦੇਖੀ ; ਇਕ ਤੇਰੀ ਓਟ ਰਹਾਈਐ ॥੩॥(624-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have seen all other shelters, but Yours alone remains for me. ||3||

ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ; ਆਪੇ ਸੁਣੈ ਬੇਨੰਤੀ ॥ (625-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Becoming kind and compassionate, God Almighty and Master Himself listens to my prayer.

ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ; ਸਭ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤੀ ॥ (625-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He unites me in Union with the Perfect True Guru, and all the cares and anxieties of my mind are dispelled.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਵਖਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਵਸੰਤੀ ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ (625-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty, has placed the medicine of Almighty's Name (Naam) into my mouth; servant Nanak abides in peace. ||4||12||62||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (625-3)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ; ਦੁਖ ਕਲੇਸ ਸਭਿ ਨਾਠੇ ॥ (625-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering God in meditation, bliss ensues, and one is rid of all suffering and pain.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਧਿਆਵਤ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ; ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਂਠੇ ॥੧॥ (625-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of God, and meditating on Him, all my affairs are brought into harmony. ||1||

ਜਗਜੀਵਨ ; ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (625-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Your Name is the Life of the world.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਦੀਓ ਉਪਦੇਸਾ ;
ਜਪਿ , ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (625-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has taught me, that by meditating, I cross over the terrifying world-ocean. ||Pause||

ਤੁਹੈ ਮੰਤ੍ਰੀ , ਸੁਨਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (625-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are Your own advisor; You hear everything, God, and You do everything.

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਤਾ , ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ; ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ (625-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You Yourself are the Giver, and You Yourself are the Enjoyer. What can this poor creature do? ||2||

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (625-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Which of Your Glorious Virtues should I describe and speak of? Your value cannot be described.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ; ਅਚਰਜੁ ਤੁਮਹਿ ਵਡਾਈ ॥੩॥ (625-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I live by beholding, beholding You, O God. Your glorious greatness is wonderful and amazing! ||3||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਵਾਮੀ ; ਪਤਿ ਮਤਿ ਕੀਨੀ ਪੂਰੀ ॥ (625-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, God my Master Himself saved my honor, and my intellect has been made perfect.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਬਾਛਉ ਸੰਤਾ ਧੂਰੀ ॥੪॥੧੩॥੬੩॥(625-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Forever and ever, Nanak is a sacrifice, longing for the dust of the feet of the Saints. ||4||13||63||

ਸੋਰਠਿ , ਮਃ ੫ ॥ (625-9)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਨਮਸਕਾਰੇ ॥ (625-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I bow in reverence to the Perfect Guru.

ਪ੍ਰਭਿ ; ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (625-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has resolved all my affairs.

ਹਰਿ ; ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (625-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty has showered me with His Mercy.

ਪ੍ਰਭ ; ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ (625-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has perfectly preserved my honor. ||1||

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕੋ ; ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ (625-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has become the help and support of His slave.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਕੀਨੇ ਕਰਤੈ ; ਊਣੀ ਬਾਤ ਨ ਕਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥(625-10,ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Creator has achieved all my goals, and now, nothing is lacking. ||Pause||

ਕਰਤੈ ਪੁਰਖਿ ; ਤਾਲੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ (625-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Creator Lord has caused the pool of nectar to be constructed.

ਪਿਛੈ ਲਗਿ ਚਲੀ ; ਮਾਇਆ ॥ (625-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The wealth of Maya follows in my footsteps,

ਤੋਟਿ ਨ ; ਕਤਹੂ ਆਵੈ ॥ (625-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

and now, nothing is lacking at all.

ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਗੁਰ ; ਭਾਵੈ ॥੨॥ (625-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

This is pleasing to my Perfect True Guru. ||2||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਦਇਆਲਾ ॥ (625-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering the Merciful Master in meditation,

ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ; ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (625-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

all beings have become kind and compassionate to me.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ; ਗੁਸਾਈ ॥ (625-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Hail! Hail to Almighty of the world,

ਜਿਨਿ ; ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੩॥ (625-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

who created the perfect creation. ||3||

ਤੂ ; ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ (625-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are my Great Master.

ਇਹੁ ਪੁੰਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਤੇਰਾ ॥ (625-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

These blessings and wealth are Yours.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (625-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has meditated on the One (Almighty);

ਸਰਬ ਫਲਾ ; ਪੁੰਨੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੪॥੬੪॥ (625-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

he has obtained the fruitful rewards for all good deeds. ||4||14||64||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ , ਦੁਪਦੇ (625-15)

Sorath, Fifth Mahala, Third House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (625-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Upon the completion of Sri Amritsar Serovar (the nectar pool), Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji and humbly requested Guru Ji to explain the greatness of the newly completed pool and the method to perform sacred bath (ishnaan) in the Amritsar Serovar. Guru Ji uttered the following shabad;

ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵਰਿ ; ਨਾਤੇ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੇ ਬੋਲੋ) (625-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Bathing in the nectar tank of Ram Das,

ਸਭਿ ਉਤਰੇ ਪਾਪ ; ਕਮਾਤੇ ॥ (625-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

all sins are erased.

ਨਿਰਮਲ ਹੋਏ ; ਕਰਿ ਇਸਨਾਨਾ ॥ (625-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One becomes immaculately pure, taking this cleansing bath.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਕੀਨੇ ਦਾਨਾ ॥੧॥ (625-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has bestowed this gift. ||1||

ਸਭਿ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ; ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੇ ॥ (625-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has blessed all with peace and pleasure.

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਸਭਿ ਥੋਕ ਉਬਾਰੇ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (625-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Everything is safe and sound, as we contemplate Guru's Shabad. ||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਮਲੁ ਲਾਥੀ ॥ (625-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, filth is washed off.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਭਇਓ ਸਾਥੀ ॥ (625-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty has become our friend and helper.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (625-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Nanak meditates on Almighty's Name (Naam).

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭੁ ; ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ (625-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has found God, the Primal Being. ||2||1||65||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (625-19)
Sorath, Fifth Mahala:

ਜਿਤੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥
ਸੋ ਘਰੁ ਦਯਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (ਦਈਇ ਬੋਲੋ) (625-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty has established that home, in which He comes to mind.

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ; ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ਤਾ ; ਸਹਸਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (626-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I found the Guru, the ocean of peace, and all my doubts were dispelled. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (626-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
This is the glorious greatness of Almighty's Name (Naam).

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (626-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Twenty-four hours a day, I sing His Glorious Praises.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ; ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I obtained this from the Perfect Guru. ||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ; ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (626-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God's sermon is inexpressible.

ਜਨ ; ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (626-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

His humble servants speak words of Ambrosial Nectar.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਵਖਾਣੀ ॥ (626-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Slave Nanak has spoken.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ; ਜਾਣੀ ॥੨॥੨॥੬੬॥ (626-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Through the Perfect Guru, it is known. ||2||2||66||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-3)

Sorath, Fifth Mahala:

ਆਗੈ ਸੁਖੁ ; ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (626-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Guru has blessed me with peace here,

ਪਾਛੈ ; ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ॥ (626-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

and the Guru has arranged peace and pleasure for me hereafter.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ; ਪਾਇਆ ॥ (626-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have all treasures and comforts,

ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ; ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (626-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

meditating on the Guru in my heart. ||1||

ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ; ਵਡਿਆਈ ॥ (626-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

This is the glorious greatness of my True Guru;

ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ; ਪਾਈ ॥ (626-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have obtained the fruits of my mind's desires.

ਸੰਤਹੁ ; ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Saints, His Glory increases day by day. ||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੇ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥ (626-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All beings and creatures have become kind and compassionate to me; my God has made them so.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ; ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਨੇ ॥੨॥੩॥੬੭॥ (626-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak has met with Almighty of the world with intuitive ease, and with Truth, he is pleased. ||2||3||67||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-7)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਰਖਵਾਰੇ ॥ (626-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru's Shabad is my Saving Grace.

ਚਉਕੀ ; ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੇ ॥ (626-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

It is a guardian posted on all four sides around me.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ; ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (626-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My mind is attached to the Almighty’s Name.

ਜਮੁ ਲਜਾਇ ਕਰਿ ; ਭਾਗਾ ॥੧॥ (‘ਲੱਜਾਇ’ ਕੱਸ ਕੇ ਬੋਲੋ) (626-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death has run away in shame. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ; ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (626-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are my Giver of peace.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕਰੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Lord, the Architect of Destiny, has shattered my bonds, and made my mind immaculately pure. ||Pause||

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (626-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, God is eternal and imperishable.

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ; ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਸੀ ॥ (626-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Service to Him shall never go unrewarded.

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ; ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ (626-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Your slaves are in bliss;

ਜਪਿ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੪॥੬੮॥ (626-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
chanting and meditating, their desires are fulfilled. ||2||4||68||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-10)
Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ; ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (626-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice to my Guru.

ਜਿਨਿ ; ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥ (626-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has totally preserved my honor.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ; ਪਾਇਆ ॥ (626-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I have obtained the fruits of my mind's desires.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (626-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I meditate forever on my God. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (626-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Saints, without Him, there is no other at all.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He is God, the Cause of causes. ||Pause||

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ; ਵਰ ਦੀਨੇ ॥ (626-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
My God has given me His Blessing.

ਸਗਲ ਜੀਅ ; ਵਸਿ ਕੀਨੇ ॥ (626-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has made all creatures subject to me.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (626-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Servant Nanak meditates on Almighty's Name (Naam),

ਤਾ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੨॥੫॥੬੯॥ (626-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and all his sorrows depart. ||2||5||69||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-13)
Sorath, Fifth Mahala:

ਤਾਪੁ ਗਵਾਇਆ ; ਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ (626-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has dispelled the fever.

ਵਾਜੇ ; ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ (626-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The unstruck melody of the sound current resounds.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ॥ (626-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God has bestowed all comforts.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਆਪਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ (626-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
In His Mercy, He Himself has given them. ||1||

ਬੇਦਨ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਗਵਾਈ ॥ (626-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The True Guru Himself has eradicated the disease.

ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਭਿ ਸਰਸੇ ਹੋਏ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
All the Sikhs and Saints are filled with joy, meditating on Almighty's Name (Naam). ||Pause||

ਜੋ ਮੰਗਹਿ ; ਸੋ ਲੇਵਹਿ ॥ (626-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
They obtain that which they ask for.

ਪ੍ਰਭ ; ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਵਹਿ ॥ (626-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God gives to His Saints.

ਹਰਿ ਗੋਵਿਦੁ ; ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (626-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God saved Hargobind.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੁ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੨॥੬॥੭੦॥ (626-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Servant Nanak speaks the Truth. ||2||6||70||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (626-17)
Sorath, Fifth Mahala:

ਸੋਈ ਕਰਾਇ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ (626-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
You make me do what pleases You.

ਮੋਹਿ ਸਿਆਣਪ ; ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ (626-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I have no cleverness at all.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ; ਤਉ ਸਰਣਾਈ ॥ (626-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I am just a child - I seek Your Protection.

ਪ੍ਰਭਿ ; ਆਪੇ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੧॥ (626-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God Himself preserves my honor. ||1||

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (626-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty is my King; He is my mother and father.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ਲਾਗਾ ;
ਕਰੰੀ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (626-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
In Your Mercy, You cherish me; I do whatever You make me do. ||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ (626-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The beings and creatures are Your creation.

ਪ੍ਰਭ ; ਡੋਰੀ ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (626-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O God, their reins are in Your hands.

ਜਿ ਕਰਾਵੈ ; ਸੋ ਕਰਣਾ ॥ (627-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Whatever You cause us to do, we do.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੨॥੭॥੭੧॥ (627-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Nanak, Your slave, seeks Your Protection. ||2||7||71||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-1)
Sorath, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਪਰੋਇਆ ॥ (627-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have woven the Almighty's Name into the fabric of my heart.

ਸਭੁ ਕਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ; ਹੋਇਆ ॥ (627-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All my affairs are resolved.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ; ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (627-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

His mind is attached to God's feet,

ਪੂਰਨ ; ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (627-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

whose destiny is perfect. ||1||

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (627-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I meditate on Almighty.

ਆਠ ਪਹਰ ਅਰਾਧਿਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I worship and adore Almighty; I have obtained the fruits of my mind's desires. ||Pause||

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ; ਅੰਕੁਰੁ ਜਾਗਿਆ ॥ (627-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The seeds of my past actions have sprouted.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ; ਮਨੁ ਲਾਗਿਆ ॥ (627-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My mind is attached to the Almighty's Name.

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (627-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My mind and body are absorbed into the Blessed Vision of Almighty's Darshan.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥੮॥੭੨॥ (627-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Slave Nanak sings the Glorious Praises of the Almighty. ||2||8||72||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-5)

Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ (627-5, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
Meeting with the Guru, I contemplate God.

ਕਾਰਜ ; ਸਭਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (627-5, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
All of my affairs have been resolved.

ਮੰਦਾ ; ਕੋ ਨ ਅਲਾਏ ॥ (627-6, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
No one speaks ill of me.

ਸਭ ; ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ (627-6, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
Everyone congratulates me on my victory. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਸਾਚੀ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ॥ (627-6, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
O Saints, I seek the True Sanctuary of Almighty and Master.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥(627-6,ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
All beings and creatures are in His hands; He is God, the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||Pause||

ਕਰਤਬ ਸਭਿ ; ਸਵਾਰੇ ॥ (627-7, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
He has resolved all of my affairs.

ਪ੍ਰਭਿ ; ਅਪੁਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰੇ ॥ (627-7, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
God has confirmed His innate nature.

ਪਤਿਤ , ਪਾਵਨ ; ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ॥ (627-7, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
God's Name is the Purifier of sinners.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੨॥੯॥੭੩॥ (627-8, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
Servant Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||9||73||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-8)
Sorath, Fifth Mahala:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (627-8, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
The Supreme Almighty created and embellished him.

ਇਹੁ ਲਹੁੜਾ ; ਗੁਰੂ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (627-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Guru has saved this small child.

ਅਨਦ ਕਰਹੁ ; ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥ (627-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
So celebrate and be happy, father and mother.

ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥ (627-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Transcendent Lord is the Giver of souls. ||1||

ਸੁਭ ਚਿਤਵਨਿ ; ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (627-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Your slaves, Dear Almighty, focus on pure thoughts.

ਰਾਖਹਿ ਪੈਜ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ;
ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
You preserve the honor of Your slaves, and You Yourself arrange their affairs. ||Pause||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ (627-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
My God is so benevolent.

ਪੂਰਨ ਕਲ ; ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ (627-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
His Almighty Power is manifest.

ਨਾਨਕ ; ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (627-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Nanak has come to His Sanctuary.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ; ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ (627-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has obtained the fruits of his mind's desires. ||2||10||74||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-11)
Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following shabad in gratitude to Almighty after His son, (Guru) Hargobind Sahib Ji recovered from measles (small pox);

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥ (627-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Forever and ever, I chant the Almighty’s Name.

ਪ੍ਰਭ ; ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਆਪੇ ॥ (627-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God Himself has saved my child.

ਸੀਤਲਾ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ (627-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He healed him from the smallpox.

ਬਿਘਨ ਗਏ ; ਹਰਿ ਨਾਈ ॥੧॥ (627-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My troubles have been removed through the Almighty's Name. ||1||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਹੋਆ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ (627-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My God is forever Merciful.

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ;
ਸਭ ਜੀਅ ਭਇਆ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He heard the prayer of His devotee, and now all beings are kind and compassionate to him. ||Pause||

ਪ੍ਰਭ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਾਥਾ ॥ (627-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God is Almighty, the Cause of causes.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ॥ (627-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty in meditation, all pains and sorrows vanish.

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕੀ ; ਸੁਣੀ ਬੇਨੰਤੀ ॥ (627-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has heard the prayer of His slave.

ਸਭ ਨਾਨਕ ; ਸੁਖਿ ਸਵੰਤੀ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ (627-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, now everyone sleeps in peace. ||2||11||75||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-15)

Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered this shabad upon returning to Sri Amritsar from Vedali Sahib. (Guru Hargobind Sahib Ji was born in Vedali Sahib)

ਅਪਨਾ ਗੁਰੂ ; ਧਿਆਏ ॥ (627-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I meditated on my Guru.

ਮਿਲਿ ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ; ਘਰਿ ਆਏ ॥ (627-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I met with Him, and returned home in joy.

ਨਾਮੈ ਕੀ ; ਵਡਿਆਈ ॥ (627-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

This is the glorious greatness of Almighty's Name (Naam).

ਤਿਸੁ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (627-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Its value cannot be estimated. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ॥ (627-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Saints, worship and adore Almighty.

ਹਰਿ ਆਰਾਧਿ , ਸਭੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ;
ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਾਧਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (627-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Worship Almighty in adoration, and you shall obtain everything; your affairs shall all be resolved. ||Pause||

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੀ ॥ (627-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He alone is attached in loving devotion to God,

ਸੋ ਪਾਏ ; ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (627-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

who realizes his great destiny.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (627-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Servant Nanak meditates on Almighty's Name (Naam).

ਤਿਨਿ ; ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ (627-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He obtains the rewards of all joys and peace. ||2||12||76||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (627-19)

Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered this shabad thankfully to Almighty upon hearing the news of the birth of His son (Guru) Hargobind Sahib Ji;

ਪਰਮੇਸਰਿ ; ਦਿਤਾ ਬੰਨਾ ॥ (627-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Transcendent Lord has given me His support.

ਦੁਖ ਰੋਗ ਕਾ ਡੇਰਾ ; ਭੰਨਾ ॥ (627-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The house of pain and disease has been demolished.

ਅਨਦ ਕਰਹਿ ; ਨਰ ਨਾਰੀ ॥ (627-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The men and women celebrate.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (627-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty, has extended His Mercy. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਸੁਖੁ ਹੋਆ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (628-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Saints, there is peace everywhere.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty, the Perfect Transcendent Lord, is pervading everywhere. ||Pause||

ਧੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਆਈ ॥ (628-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Bani of His Word emanated from the Primal Lord.

ਤਿਨਿ ; ਸਗਲੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥ (628-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
It eradicates all anxiety.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ; ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (628-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty is merciful, kind and compassionate.

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੁ ਵਖਾਨਾ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ (628-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Guru Nanak describes the chants Almighty's Naam, the Name of the True Master. ||2||13||77||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-3)
Sorath, Fifth Mahala:

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਰਖਵਾਲਾ ॥ (628-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Here and hereafter, He is our Savior.

ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (628-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
God, the True Guru, is Merciful to the meek.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ; ਆਪਿ ਰਾਖੇ ॥ (628-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He Himself protects His slaves.

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਖੇ ॥੧॥ (628-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In each and every heart, the Beautiful Word of His Shabad resounds. ||1||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ; ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (628-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Guru's Feet.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੀ ;
ਪੂਰਨੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Day and night, with each and every breath, I remember Him; He is totally pervading and permeating all places. ||Pause||

ਆਪਿ ; ਸਹਾਈ ਹੋਆ ॥ (628-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He Himself has become my help and support.

ਸਚੇ ਦਾ ; ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ (628-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

True is the support of Almighty.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ; ਵਡਿਆਈ ॥ (628-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Glorious and great is devotional worship to You.

ਪਾਈ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ (628-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak has found God's Sanctuary. ||2||14||78||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-7)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਭਾਣਾ ॥ (628-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

When it was pleasing to the Perfect True Guru,

ਤਾ ਜਪਿਆ ; ਨਾਮੁ ਰਮਾਣਾ ॥ (628-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

then I chanted the pervading Almighty’s Name (Naam).

ਗੋਬਿੰਦ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (628-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe extended His Mercy to me,

ਪ੍ਰਭਿ ; ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (628-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

and God saved my honor. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ; ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (628-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty's feet are forever peace-giving.

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਬਿਰਥੀ ਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Whatever fruit one desires, he receives; his hopes shall not go in vain. ||1||Pause||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ; ਸੋਈ ਸੰਤੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (628-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

That Saint, unto whom Almighty of Life, the Great Giver, extends His Mercy - he alone sings the Praises of Almighty's virtues.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (628-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

His soul is absorbed in loving devotional worship; his mind is pleasing to the Supreme Almighty. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਰਵਣਾ ; ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਲਾਥੀ ॥ (628-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, he chants the Praises of Almighty, and the bitter poison does not affect him.

ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ਲੀਆ ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ; ਸੰਤ ਸਾਧ ਭਏ ਸਾਥੀ ॥੩॥ (628-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My Creator Lord has united me with Himself, and the Holy Saints have become my companions. ||3||

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ , ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ; ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥(628-11,ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Taking me by the hand, He has given me everything, and blended me with Himself.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਰਬ ਥੋਕ ਪੂਰਨ ;
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੭੯॥ (628-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, everything has been perfectly resolved; I have found the Perfect True Guru. ||4||15||79||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-12)

Sorath, Fifth Mahala:

Prologue: After numureous attempts of Baba Prithi Chand to overpower the Guru's throne, he manage to persuade Sulhi Khan, a Mughal army commander, to attack Sri Amritsar. Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji and said "Guru Ji, the Mughul army is on their way to attack us; we should gather artillery and resources for our defence." Guru Ji calmly replied, "I have the necessary resources and artillery." The Sikhs were surprised and ask, "Please describe to us the resources and artillery that you have mentioned?" Guru Ji uttered the following shabad;

ਗਰੀਬੀ ; ਗਦਾ ਹਮਾਰੀ ॥ (628-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Humility is my spiked club.

ਖੰਨਾ ਸਗਲ ਰੇਨੁ ; ਛਾਰੀ ॥ (628-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My dagger is to be the dust of all men's feet.

ਇਸੁ ਆਗੈ ; ਕੋ ਨ ਟਿਕੈ ਵੇਕਾਰੀ ॥ (628-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

No evil-doer can withstand these weapons.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਏਹ ਗਲ ਸਾਰੀ ॥੧॥ (628-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has given me this understanding. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟਾ ॥ (628-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam), is the support and shelter of the Saints.

ਜੋ ਸਿਮਰੈ , ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਉਧਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੋਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One who remembers Almighty in meditation, is emancipated; millions have been saved in this way. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ; ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ (628-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, I sing His Praises.

ਇਹੁ ਪੂਰਨ ; ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (628-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have found this, the perfect wealth of Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (628-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Says Nanak, I have eradicated my self-conceit.

ਸਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ (628-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I see the Supreme Almighty everywhere. ||2||16||80||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-16)
Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਪੂਰੀ ਕੀਨੀ ॥ (628-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has done it perfectly.

ਬਖਸ ਅਪੁਨੀ ; ਕਰਿ ਦੀਨੀ ॥ (628-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He blessed me with forgiveness.

ਨਿਤ ਅਨੰਦ ; ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥ (628-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I have found lasting peace and bliss.

ਥਾਵ ਸਗਲੇ ; ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ (628-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Everywhere, the people dwell in peace. ||1||

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ; ਫਲ ਦਾਤੀ ॥ (628-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Devotional worship to Almighty is what gives rewards.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ;
ਵਿਰਲੈ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (628-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru, by His Grace, gave it to me; how rare are those who know this. ||Pause||

ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਹ ; ਭਾਈ ॥ (628-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Sing Guru's Bani, Dear brother.

ਓਹ ; ਸਫਲ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (628-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
That is always rewarding and peace-giving.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (628-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Nanak has meditated on Almighty's Name (Naam).

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ (628-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has realized his pre-ordained destiny. ||2||17||81||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (628-19)
Sorath, Fifth Mahala:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਆਰਾਧੇ ॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I worship and adore the Perfect Guru.

ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ; ਸਾਧੇ ॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
All my affairs have been resolved.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰੇ ॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
All desires have been fulfilled.

ਬਾਜੇ ; ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The unstruck melody of the sound current resounds. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (629-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Saints, meditating on Almighty, we obtain peace.

ਸੰਤ ਅਸਥਾਨਿ ਬਸੇ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ;
ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
In the home of the Saints, celestial peace is pervading; all pain and suffering is dispelled. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਬਾਣੀ ॥ (629-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru's Bani

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਨਿ ; ਭਾਣੀ ॥ (629-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
is pleasing to the Mind of the Supreme Almighty.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਿ ; ਵਖਾਣੀ ॥ (629-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Slave Nanak speaks

ਨਿਰਮਲ ; ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (629-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
the Unspoken, immaculate sermon of Almighty. ||2||18||82||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-4)
Sorath, Fifth Mahala:

ਭੁਖੇ ; ਖਾਵਤ ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥ (629-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The hungry man is not ashamed to eat.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ (629-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Just so, the humble servant of Almighty sings the Praises of Almighty's virtues. ||1||

ਅਪਨੇ ਕਾਜ ਕਉ ; ਕਿਉ ਅਲਕਾਈਐ ॥ (629-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Why are you so lazy in your own affairs?

ਜਿਤੁ ਸਿਮਰਨਿ , ਦਰਗਹ ਮੁਖੁ ਊਜਲ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Remembering Him in meditation, your face shall be radiant in the Almighty's Court; you shall find peace, forever and ever. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਕਾਮੀ ; ਕਾਮਿ ਲੁਭਾਵੈ ॥ (629-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Just as the lustful man is enticed by lust,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਦਾਸ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (629-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
so is Almighty's slave pleased with Almighty's Praise. ||2||

ਜਿਉ ਮਾਤਾ ; ਬਾਲਿ ਲਪਟਾਵੈ ॥ (629-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Just as the mother holds her baby close,

ਤਿਉ ਗਿਆਨੀ ; ਨਾਮੁ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥ (629-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
so does the spiritual person cherish Almighty's Name (Naam). ||3||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ; ਪਾਵੈ ॥ (629-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
This is obtained from the Perfect Guru.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ (629-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Servant Nanak meditates on Almighty's Name (Naam). ||4||19||83||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-7)
Sorath, Fifth Mahala:

ਸੁਖ ਸਾਂਦਿ ; ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (629-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Safe and sound, I have returned home.

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ; ਛਾਇਆ ॥ (629-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The slanderer's face is blackened with ashes.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ (629-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has dressed in robes of honor.

ਬਿਨਸੇ ; ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੧॥ (629-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
All my pains and sufferings are over. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਸਾਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (629-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Saints, this is the glorious greatness of the True Master (Almighty).

ਜਿਨਿ ; ਅਚਰਜ ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has created such wonder and glory! ||1||Pause||

ਬੋਲੇ ; ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥ (629-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I speak according to the Will of my Master.

ਦਾਸੁ ; ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (629-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty's slave chants Gurbani (Guru's Hymn).

ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਭ ; ਸੁਖਦਾਈ ॥ (629-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, God is the Giver of peace.

ਜਿਨਿ ; ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੨॥੨੦॥੮੪॥ (629-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has created the perfect creation. ||2||20||84||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-11)
Sorath, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਰਿਦੈ ਧਿਆਏ ॥ (629-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Within my heart, I meditate on God.

ਘਰਿ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ; ਆਏ ॥ (629-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I have returned home safe and sound.

ਸੰਤੋਖੁ ਭਇਆ ; ਸੰਸਾਰੇ ॥ (629-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The world has become contented.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਲੈ ਤਾਰੇ ॥੧॥ (629-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has saved me. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ (629-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
O Saints, my God is forever merciful.

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਗਣਈ ;
ਰਾਖੈ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty of the world does not call His devotee to account; He protects His children. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (629-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I have enshrined the Almighty's Name within my heart.

ਤਿਨਿ ; ਸਭੇ ਥੋਕ ਸਵਾਰੇ ॥ (629-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has resolved all my affairs.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਤੁਸਿ ਦੀਆ ॥ (629-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru was pleased, and blessed me,

ਫਿਰਿ ਨਾਨਕ ; ਦੂਖੁ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ (629-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
and now, Nanak shall never again suffer pain. ||2||21||85||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-14)
Sorath, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਈ ॥ (629-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Almighty abides in my mind and body.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੇ ; ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (629-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Everyone congratulates me on my victory.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਵਡਿਆਈ ॥ (629-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
This is the glorious greatness of the Perfect Guru.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (629-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
His value cannot be described. ||1||

ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ਜਾਈ ; ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ॥ (629-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice to Your Name.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਸੋ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He alone, whom You have forgiven, O my Beloved, sings Your Praises. ||1||Pause||

ਤੂੰ ; ਭਾਰੋ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ (629-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
You are my Great Master.

ਸੰਤਾਂ ; ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ (629-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
You are the support of the Saints.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ (629-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Nanak has entered God's Sanctuary.

ਮੁਖਿ ; ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਛਾਈ ॥੨॥੨੨॥੮੬॥ (629-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The faces of the slanderers are blackened with ashes. ||2||22||86||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (629-18)
Sorath, Fifth Mahala:

ਆਗੈ ; ਸੁਖੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ (629-18, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
Peace in this world, O my friends,

ਪਾਛੇ ; ਆਨਦੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ (629-18, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
and bliss in the world hereafter - God has given me this.

ਪਰਮੇਸੁਰਿ ; ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (629-18, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
The Transcendent Lord has arranged these arrangements;

ਫਿਰਿ ; ਡੋਲਤ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (629-18, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
I shall never waver again. ||1||

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ; ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (629-19, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
My mind is pleased with the True Master.

ਹਰਿ ; ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (629-19, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
I know Almighty to be pervading all. ||1||Pause||

ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ; ਦਇਆਲਾ ॥ (630-1, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
All beings are Yours, Merciful Master.

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ; ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (630-1, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
You cherish Your devotees.

ਅਚਰਜੁ ; ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ('ਅ-ਚਰਜੁ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (630-1, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
Your glorious greatness is wonderful and marvellous.

ਨਿਤ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨੩॥੮੭॥ (630-1, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
Nanak ever meditates on Almighty's Name (Naam). ||2||23||87||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-2)
Sorath, Fifth Mahala:

ਨਾਲਿ ; ਨਰਾਇਣੁ ਮੇਰੈ ॥ (630-2, ਸੋਰਠਿ, ਮ: 5)
Almighty is always with me.

ਜਮਦੂਤੁ ; ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੈ ॥ (630-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death does not approach me.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ; ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੈ ॥ (630-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God holds me close in His embrace, and protects me.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ; ਸਚੁ ਸਾਖੈ ॥੧॥ (630-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

True are the Teachings of the True Guru. ||1||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਪੂਰੀ ਕੀਤੀ ॥ (630-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has done it perfectly.

ਦੁਸਮਨ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੇ ਸਗਲੇ ;
ਦਾਸ ਕਉ, ਸੁਮਤਿ ਦੀਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸੁ-ਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (630-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has beaten and driven off my enemies, and given me, His slave, the sublime understanding of the neutral mind. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭਿ ; ਸਗਲੇ ਥਾਨ ਵਸਾਏ ॥ (630-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God has blessed all places with prosperity.

ਸੁਖਿ ਸਾਂਦਿ ; ਫਿਰਿ ਆਏ ॥ (630-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have returned again safe and sound.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਏ ॥ (630-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak has entered God's Sanctuary.

ਜਿਨਿ ; ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ॥੨॥੨੪॥੮੮॥ (630-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

It has eradicated all disease. ||2||24||88||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-5)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਤਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਾਈਐ ॥ (630-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The True Guru is the Giver of all peace and comfort - seek His Sanctuary.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਅਨੰਦਾ ; ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੧॥ (630-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of His Darshan, bliss ensues, pain is dispelled, and one sings Almighty's Praises. ||1||

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ; ਭਾਈ ॥ (630-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Drink in the sublime essence of Almighty, Dear brother.

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧਹੁ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥(630-7,ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Chant Almighty's Name (Naam); worship the Naam in adoration, and enter the Sanctuary of the Perfect Guru. ||Pause||

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੋਈ ਪੂਰਨੁ ਭਾਈ ॥ (630-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Only one who has such pre-ordained destiny receives it; he alone becomes perfect, Dear brother.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ;
ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ (630-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak's prayer, O Dear God, is to remain lovingly absorbed in Almighty's Name (Naam). ||2||25||89||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-9)

Sorath, Fifth Mahala:

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਰਾਖੈ ॥ (630-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty is the Cause of Causes, the Inner-knower, the Searcher of hearts; He preserves the honor of His servant.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਤੁ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ; ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੧॥ (630-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is hailed and congratulated throughout the world, and he tastes the sublime essence of Guru's Shabad. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ; ਤੇਰੀ ਓਟ ਗੁਸਾਈ ॥ (630-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Master of the world, You are my only support.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਮ੍ ਧਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (630-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are all-powerful, the Giver of Sanctuary; twenty-four hours a day, I meditate on You. ||Pause||

ਜੋ ਜਨੁ ਭਜਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ; ਤਿਸੈ ਅੰਦੇਸਾ ਨਾਹੀ ॥ (630-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

That humble being, who vibrates upon You, O God, is not afflicted by anxiety.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗੇ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (630-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Attached to the Feet of the True Guru, his fear is dispelled, and within his mind, he sings the Praises of Almighty's virtues. ||2||

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ (630-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He abides in celestial peace and utter ecstasy; the True Guru has comforted him.

ਜਿਣਿ ਘਰਿ ਆਏ ਸੋਭਾ ਸੇਤੀ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੩॥ (630-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has returned home victorious, with honor, and his hopes have been fulfilled. ||3||

ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਜਾ ਕੀ ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ (630-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Perfect are the Teachings of the Perfect Guru; Perfect are the actions of God.

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ਤਰਿਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ;
ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ (630-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Grasping hold of the Guru's feet, Nanak has crossed over the terrifying world-ocean, chanting Almighty's Name (Naam). ||4||26||90||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-14)

Sorath, Fifth Mahala:

ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ; ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥(630-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Becoming merciful, the Destroyer of the pains of the poor has Himself devised all devices.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੈ , ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥ (630-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In an instant, He has saved His humble servant; the Perfect Guru has cut away his bonds. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥ (630-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate forever on the Guru, Almighty of the Universe.

ਸਗਲ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ;
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (630-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All illness shall depart from this body, and you shall obtain the fruits of your mind's desires. ||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (630-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God created all beings and creatures; He is lofty, beyond mind's comprehension and beyond limits.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥੯੧॥ (630-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Nanak meditates on Almighty's Name (Naam); his face is radiant in the Almighty's Court. ||2||27||91||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (630-18)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਉ ; ਅਪੁਨਾ ਸਾਂਈ ॥ (630-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I meditate in remembrance on my Lord.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ; ਸਦ ਧਿਆਈ ॥ (630-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Day and night, I ever meditate on Him.

ਹਾਥ ਦੇਇ ; ਜਿਨਿ ਰਾਖੇ ॥ (630-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He gave me His hand, and protected me.

ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਮਹਾ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥੧॥ (630-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I drink in the most sublime essence of the Almighty's Name. ||1||

ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ; ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (631-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my Guru.

ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ;
ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

God, the Great Giver, the Perfect One, has become merciful to me, and now, all are kind to me. ||Pause||

ਨਾਨਕ ਜਨ ; ਸਰਨਾਈ ॥ (631-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has entered His Sanctuary.

ਜਿਨਿ ; ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ (631-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has perfectly preserved his honor.

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ; ਮਿਟਾਈ ॥ (631-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All suffering has been dispelled.

ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ (631-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So enjoy peace, O my Siblings of Destiny! ||2||28||92||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (631-3)

Sorath, Fifth Mahala:

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ (631-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Hear my prayer, O my Master; all beings and creatures were created by You.

ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ; ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥੧॥ (631-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You preserve the honor of Your Name, Dear Almighty, Cause of causes. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ; ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (631-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Dear God, Beloved, please, make me Your own.

ਬੁਰੇ ਭਲੇ ; ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Whether good or bad, I am Yours. ||Pause||

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ; ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ) (631-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Master (Almighty) heard my prayer; cutting away my bonds, He has adorned me.

ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ , ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ;
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ (631-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He dressed me in robes of honor, and blended His servant with Himself; Nanak is revealed in glory throughout the world. ||2||29||93||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (631-6)

Sorath, Fifth Mahala:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ; ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (631-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

All beings and creatures are subservient to all those who serve in Almighty's Court.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ; ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ (631-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Their God made them His own, and carried them across the terrifying world-ocean. ||1||

ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ; ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ (631-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He resolves all the affairs of His Saints.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is the house of mercy to the meek, kind and compassionate, the ocean of kindness, my Perfect Master. ||Pause||

ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ; ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥ (631-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I am asked to come and be seated, everywhere I go, and I lack nothing.

ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ;
ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥ (631-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty blesses His humble devotee with robes of honor; Guru Nanak says, the Glory of God is manifest. ||2||30||94||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ (ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (631-10)

Sorath, Ninth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (631-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰੇ ਮਨ ; ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (631-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

O mind, love Almighty.

ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨੁ ਸੁਨਉ ;
ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

With your ears, hear the Praises of Almighty's virtues of the Universe, and with your tongue, sing His song. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ; ਹੋਹਿ ਪਤਿਤ, ਪੁਨੀਤ ॥ (631-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and meditate in remembrance on Almighty; even a sinner like yourself will become pure.

ਕਾਲੁ , ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ; ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ (631-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Death is on the prowl, with its mouth wide open, friend. ||1||

ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ; ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥ (631-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Today or tomorrow, eventually it will seize you; understand this in your consciousness.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ; ਜਾਤੁ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥ (631-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate, and vibrate upon Almighty; this opportunity is slipping away! ||2||1||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (631-14)

Sorath, Ninth Mahala:

ਮਨ ਕੀ ; ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ , ਰਹੀ ॥ (631-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

The mind remains in the mind.

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜੇ , ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ; ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ (631-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

He does not meditate on Almighty, nor does he perform service at sacred shrines, and so death seizes him by the hair. ||1||Pause||

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ ; ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ (631-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Wife, friends, children, carriages, property, total wealth, the entire world

ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ; ਭਜਨੁ ਰਾਮੁ ਕੋ ਸਹੀ ॥੧॥ (631-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

- know that all of these things are false. Almighty's meditation alone is true. ||1||

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ; ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ (631-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Wandering, wandering around for so many ages, he has grown weary, and finally, he obtained this human body.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ , ਮਿਲਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ;
ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥ (631-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Says Nanak, this is the opportunity to meet Almighty; why don't you remember Him in meditation? ||2||2||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (631-17)

Sorath, Ninth Mahala:

ਮਨ ਰੇ ; ਕਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ (631-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

O mind, what evil-mindedness have you developed?

ਪਰ ਦਾਰਾ , ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ;
ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (631-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

You are engrossed in the pleasures of other men's wives, and slander; you have not worshipped Almighty at all. ||1||Pause||

ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ; ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ (631-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

You do not know the way to liberation, but you run all around chasing wealth.

ਅੰਤਿ ਸੰਗ ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ; ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥ (632-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

In the end, nothing shall go along with you; you have entrapped yourself in vain. ||1||

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ , ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿਓ ;
ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (632-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

You have not meditated or vibrated upon Almighty; you have not served the Guru, or His humble servants; spiritual wisdom has not welled up within you.

ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ; ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆਨਾ ॥੨॥ (632-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

The Immaculate Lord is within your heart, and yet you search for Him in the wilderness. ||2||

ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ; ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (632-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

You have wandered through many many births; you are exhausted but have still not found a way out of this endless cycle.

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ; ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥ (632-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Now that you have obtained this human body, meditate on Almighty's Feet; Nanak advises with this advice. ||3||3||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (632-4)

Sorath, Ninth Mahala:

ਮਨ ਰੇ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ (632-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

O mind, contemplate the Sanctuary of God.

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ , ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ;
ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (632-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Meditating on Him in remembrance, Ganika the prostitute was saved; enshrine His Praises within your heart. ||1||Pause||

ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; **(ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ)**
ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (632-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Meditating on Him in remembrance, Dhroo became immortal, and obtained the state of fearlessness.

ਦੁਖ ਹਰਤਾ, ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ; ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥ (632-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Almighty and Master remove suffering in this way - why have you forgotten Him? ||1||

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ (632-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

As soon as the elephant took to the protective Sanctuary of Almighty, the ocean of mercy, he escaped from the crocodile.

ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ;
ਰਾਮ ਕਹਤ ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥ (632-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

How much can I describe the Praises of Almighty's virtues's Name (Naam)? Whoever chants the Almighty's Name, his bonds are broken. ||2||

ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ , ਜਗੁ ਜਾਨੇ ; ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (632-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Ajaamal, known throughout the world as a sinner, was redeemed in an instant.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ , ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ; ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥ (632-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Says Nanak, remember the Chintaamani, the jewel which fulfills all desires, and you too shall be carried across and saved. ||3||4||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (632-8)

Sorath, Ninth Mahala:

ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥ (632-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

What efforts should the mortal make,

ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ; ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (632-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

to attain devotional worship of Almighty, and eradicate the fear of death? ||1||Pause||

ਕਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ; ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥ (632-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Which actions, what sort of knowledge, and what religion - what Dharma should one practice?

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ , ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ; ਭਵ ਸਾਗਰ ਕਉ ਤਰਈ ॥੧॥(632-10, ਸੋਰਠਿ,ਮਃ 9)

What Name of the Guru should one remember in meditation, to cross over the terrifying world-ocean? ||1||

ਕਲ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (632-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

In this Dark Age of Kali Yuga, Almighty's name alone is the treasure of mercy; chanting it, one obtains salvation.

ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ; ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥(632-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

No other religion is comparable to this; so speak the Vedas. ||2||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ; ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ (632-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

He is beyond pain and pleasure, forever unattached; He is called Almighty of the world.

ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ;
ਨਾਨਕ, ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥ (632-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

He dwells deep within your inner self, Guru Nanak says, like the image in a mirror. ||3||5||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (632-13)

Sorath, Ninth Mahala:

ਮਾਈ ; ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ (632-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

O mother, how can I see Almighty of the world?

ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ;
ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (632-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

In the utter darkness of emotional attachment and spiritual ignorance, my mind remains entangled. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ;
ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (ਅਸ-ਥਿਰੁ ਬੋਲੋ) (632-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Deluded by doubt, I have wasted my whole life; I have not obtained a stable intellect.

ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ , ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ; (ਬਿਖਿਆ-ਸਕਤ ਬੋਲੋ)
ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥ (632-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

I remain engrossed in fulfilling desires under the influence of Maya, night and day, and I have not renounced wickedness. ||1||

ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ; ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ (632-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

I never joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and I did not sing the Kirtan of God's Praises.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ; ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥(632-16,ਸੋਰਠਿ,ਮਃ 9)

O servant Nanak, I have no virtues at all; keep me in Your Sanctuary, Lord. ||2||6||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (632-17)

Sorath, Ninth Mahala:

ਮਾਈ ; ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥ (632-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

O mother, my mind is out of control.

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ;
ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (632-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Night and day, it runs after sin and evil desires. How can I restrain it? ||1||Pause||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ; ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥(632-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

He listens to the teachings of the Vedas, the Puraanas and the Simritees, but he does not enshrine them in his heart, even for an instant.

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥(632-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Engrossed in the wealth and women of others, his life passes away uselessly. ||1||

ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ; ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (632-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

He has gone insane with the wine of Maya, and does not understand even a bit of spiritual wisdom.

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ (632-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Deep within his heart, the Immaculate Lord dwells, but he does not know this secret. ||2||

ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ; ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (633-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

When I came to the Sanctuary of the Holy Saints, all my evil-mindedness was dispelled.

ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ; ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥ (633-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Then, Guru Nanak says, I remembered the Chintaamani, the jewel which fulfills all desires, and the noose of Death was snapped. ||3||7||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (633-2)

Sorath, Ninth Mahala:

ਰੇ ਨਰ ; ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ (633-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

O man, grasp this Truth firmly in your soul.

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ;
ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (633-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

The whole world is just like a dream; it will pass away in an instant. ||1||Pause||

ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ; ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥(633-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Like a wall of sand, built up and plastered with great care, which does not last even a few days,

ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ; ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥(633-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

just so are the pleasures of Maya. Why are you entangled in them, you ignorant fool? ||1||

ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ , ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ; ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥(633-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Understand this today - it is not yet too late! Chant and vibrate Almighty's Name (Naam).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ;
ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥ (633-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Says Nanak, this is the subtle wisdom of the Holy Saints, which I proclaim out loud to you. ||2||8||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (633-6)

Sorath, Ninth Mahala:

ਇਹ ਜਗਿ ; ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ (633-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

In this world, I have not found any true friend.

ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ;
ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (633-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

The whole world is attached to its own pleasures, and when trouble comes, no one is with you. ||1||Pause||

ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ; ਸਗਰੇ, ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ (633-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Wives, friends, children and relatives - all are attached to wealth.

ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ; ਸੰਗੁ ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥(633-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

When they see a poor man, they all forsake his company and run away. ||1||

ਕਹੰਉ ਕਹਾ , ਯਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ;
ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ (633-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

So what should I say to this crazy mind, which is affectionately attached to them?

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ; ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥ (633-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Almighty is the Master of the meek, the Destroyer of all fears, and I have forgotten to praise Him. ||2||

ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ; ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥ (633-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Like a dog's tail, which will never straighten out, the mind will not change, no matter how many things are tried.

ਨਾਨਕ , ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ;
ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥੩॥੯॥ (633-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Says Nanak, please, Lord, uphold the honor of Your innate nature; I chant Your Name. ||3||9||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (633-11)

Sorath, Ninth Mahala:

ਮਨ ਰੇ ; ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (633-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

O mind, you have not accepted the Guru's Teachings.

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਮੂਡੁ ਮੁਡਾਇਓ ;
ਭਗਵਉ ਕੀਨੋ ਭੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (633-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

What is the use of shaving your head, and wearing saffron robes? ||1||Pause||

ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ ; ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥ (633-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Abandoning Truth, you cling to falsehood; your life is uselessly wasting away.

ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ , ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ;
ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥ (633-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Practicing hypocrisy, you fill your belly, and then sleep like an animal. ||1||

ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ; ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥(633-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

You do not know the Way of Almighty's meditation; you have sold yourself into Maya's hands.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ;
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥੨॥ (633-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

The madman remains entangled in vice and evil desires; he has forgotten the jewel of Almighty's Name (Naam). ||2||

ਰਹਿਓ ਅਚੇਤੁ , ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ; ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥ (633-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

He remains thoughtless, not thinking of Almighty of the Universe; his life is uselessly passing away.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ;
ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥੩॥੧੦॥ (633-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Says Nanak, Dear Almighty, please, confirm your innate nature; this mortal is continually making mistakes. ||3||10||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (633-15)

Sorath, Ninth Mahala:

Prologue: Once a Sikh came to Guru Tegh Bahadur Ji and humbly requested Guru Ji to describe the spiritual state of an enlightened person. Guru Ji uttered the following shabad;

ਜੋ ਨਰੁ ; ਦੁਖ ਮੈ , ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ (633-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

That man, who in the midst of pain, does not feel pain,

ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ;
ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (633-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

who is not affected by pleasure, affection or fear, and who looks alike upon gold and dust;||1||Pause||

ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ; ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (633-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Who is not swayed by either slander or praise, nor affected by greed, attachment or pride;

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ; ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥ (633-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

who remains unaffected by joy and sorrow, honor and dishonor;||1||

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ; ਜਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (633-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

who renounces all hopes and desires and remains desireless in the world;

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ; ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ (633-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

who is not touched by sexual desire or anger - within his heart, God dwells. ||2||

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ; ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ (633-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

That man, blessed by Guru's Grace, understands this way.

ਨਾਨਕ , ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ;
ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥੧੧॥ (633-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, he merges with Almighty of the Universe, like water with water. ||3||11||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (634-1)

Sorath, Ninth Mahala:

ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (634-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

O dear friend, know this in your mind.

ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ;
ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (634-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

The world is entangled in its own pleasures; no one is for anyone else. ||1||Pause||

ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ; ਰਹਤ ਚਹੂ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥ (634-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

In good times, many come and sit together, surrounding you on all four sides.

ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ , ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ; ਕੋਊ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥ (634-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

But when hard times come, they all leave, and no one comes near you. ||1||

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ , ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ; ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥ (634-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

Your wife, whom you love so much, and who has remained ever attached to you,

ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ; ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥ (634-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

runs away crying, "Ghost! Ghost!", as soon as the swan-soul leaves this body. ||2||

ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ; ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ (634-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

This is the way they act - those whom we love so much.

ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ;
ਕੋਊ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥੧੩੯॥ (634-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 9)

At the very last moment, Guru Nanak says, no one is any use at all, except the Dear Lord. ||3||12||139||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਚਉਤੁਕੀ (634-7)

Sorath, First Mahala, First House, Ashtapadees, Chau-Tukas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (634-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜਉ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਪੂਜਉ ; (‘ਪੜ੍ਹਉ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਮੜੈ ਮਸਾਣਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (634-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I am not torn by duality, because I do not worship any other than Almighty; I do not visit tombs or crematoriums.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਰਾਚਿ , ਨ ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਵਾ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਨਾਮਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (634-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I do not enter the houses of strangers, engrossed in desire. Almighty's Name (Naam), has satisfied my desires.

ਘਰ ਭੀਤਰਿ , ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ; ਸਹਜਿ ਰਤੇ ਮਨ ਭਾਈ ॥ (634-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Deep within my heart, the Guru has shown me the home of my being, and my mind is imbued with peace and poise, Dear brother.

ਤੂ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਆਪੇ ਬੀਨਾ ;
ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੧॥ (‘ਸਾਂਈ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (634-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You Yourself are all-knowing, and You Yourself are all-seeing; You alone bestow intelligence, Dear Almighty. ||1||

ਮਨੁ ਬੈਰਾਗਿ ਰਤਉ ਬੈਰਾਗੀ ; ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥(634-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

My mind is detached, imbued with detachment; the Guru's Shabad (Gurbani) has pierced my mind, O my mother.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ;
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (634-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Almighty's Light shines continually within the nucleus of my deepest self; I am lovingly attached to the Bani, the hymns of the True Master. ||Pause||

ਅਸੰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਕਹਹਿ ਬੈਰਾਗ ; ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ (634-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Countless detached renunciates talk of detachment and renunciation, but he alone is a true renunciate, who is pleasing to Almighty Master.

ਹਿਰਦੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਭੈ ਰਚਿਆ ; ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (634-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The Guru's Shabad (Gurbani) is ever in his heart; he is absorbed in the Fear of God, and he works to serve the Guru.

ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ; ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਵੈ ॥ (634-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He remembers the One (Almighty), his mind does not waver, and he restrains its wanderings.

ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; **(ਮਾੱਤਾ, ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੨॥ (634-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He is intoxicated with celestial bliss, and is ever imbued with Almighty's Love; he sings the Glorious Praises of the True Almighty. ||2||

ਮਨੂਆ ਪਉਣੁ ਬਿੰਦੁ ਸੁਖਵਾਸੀ ; ਨਾਮਿ ਵਸੈ ਸੁਖ ਭਾਈ ॥ (634-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The mind is like the wind, but if it comes to rest in peace, even for an instant, then he shall abide in the peace of the Name, Dear brother.

ਜਿਹਬਾ ਨੇਤ੍ਰ ਸੋਤ੍ਰ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਜਲਿ ਬੂਝੀ ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (634-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

His tongue, eyes and ears are imbued with Truth; Dear Almighty, You quench the fires of desire.

ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥ (634-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In hope, the renunciate remains free of hopes; in the home of his own inner self, he is absorbed in the trance of deep meditation.

ਭਿਖਿਆ ਨਾਮਿ ਰਜੇ ਸੰਤੋਖੀ ; **(ਰੱਜੇ ਬੋਲੋ)**
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਈ ॥੩॥ (634-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He remains content, satisfied with the charity of Almighty's Name (Naam); he drinks in the Ambrosial Amrit with ease. ||3||

ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਚਿ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵੀ ; ਜਬ ਲਗੁ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥ (634-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

There is no renunciation in duality, as long as there is even a particle of duality.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥ (634-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The whole world is Yours, Lord; You alone are the Giver. There is not any other, Dear brother.

ਮਨਮੁਖਿ ਜੰਤ ਦੁਖਿ ਸਦਾ ਨਿਵਾਸੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (634-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh dwells in misery forever, while Almighty bestows greatness upon the Gurmukh.

ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ; ਕਹਣੈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ (634-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

God is infinite, beyond limits, beyond mind's comprehension and beyond the reach of the sensors; His worth cannot be described. ||4||

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਮਹਾ ਪਰਮਾਰਥੁ ; ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਪਤਿ ਨਾਮੰ ॥ (634-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The consciousness in deep Samaadhi, the Supreme Being, Master of the three worlds - these are Your Names.

ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਨੀ ; ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਸਹਾਮੰ ॥ (634-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The creatures born into this world have their destiny inscribed upon their foreheads; they experience according to their destinies.

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ; (ਸੁ-ਕਰਮ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ (634-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Almighty Himself causes them to do good and bad deeds; He Himself makes them steadfast in devotional worship.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਜੂਠਿ ਲਹੈ , ਭੈ ਮਾਨੰ ; ਆਪੇ ਗਿਆਨੁ ਅਗਾਮੰ ॥੫॥ (634-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The filth of their mind and mouth is washed off when they live in the Fear of God; the inaccessible Lord Himself blesses them with spiritual wisdom. ||5||

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇਈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਨਿ ; ਜਿਉ ਗੁੰਗੇ ਮਿਠਿਆਈ ॥ (635-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Only those who taste it know its sweet taste, like the mute, who eats the candy, and only smiles.

ਅਕਥੈ ਕਾ ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਭਾਈ ; (ਅਕੱਥੈ ਬੋਲੋ)
ਚਾਲਉ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ (635-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

How can I describe the indescribable, Dear brother? I shall follow His Will forever.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਤਿ ਹੋਵੈ ; ਨਿਗੁਰੇ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (635-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

If one meets with the Guru, the Generous Giver, then he understands; those who have no Guru cannot understand this.

ਜਿਉ ਚਲਾਏ ਤਿਉ ਚਾਲਹ ਭਾਈ ;
ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥੬॥ (635-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

As Almighty causes us to act, so do we act, Dear brother. What other clever tricks can anyone try? ||6||

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ , ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (635-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Some are deluded by doubt, while others are imbued with devotional worship; Your play is infinite and endless.

ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਲਾਏ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ; ਤੂ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (635-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

As You engage them, they receive the fruits of their rewards; You alone are the One who issues Your Commands.

ਸੇਵਾ ਕਰੀ , ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਅਪਣਾ ; ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (635-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I would serve You, if anything were my own; my soul and body are Yours.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੭॥(635-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

One who meets with the True Guru, by His Grace, takes the Support of the Ambrosial Naam. ||7||

ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸਿਆ , ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਗੁਣ ਮਹਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੰ ॥ (635-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He dwells in the heavenly realms, and his virtues radiantly shine forth; meditation and spiritual wisdom are found in virtue.

ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ , ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ; ਤਤੋ ਤਤੁ ਵਖਾਨੰ ॥ (635-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Almighty's Name (Naam) is pleasing to his mind; he speaks it, and causes others to speak it as well. He speaks the essential essence of wisdom.

ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਪੀਰਾ , ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ; ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨੰ ॥ (635-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The Guru's Shabad (Gurbani) is his Guru and spiritual teacher, profound and unfathomable; without the Shabad, the world is insane.

ਪੂਰਾ ਬੈਰਾਗੀ , ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਗੀ ; ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੰ ॥੮॥੧॥ (635-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

He is a perfect renunciate, naturally at ease, Guru Nanak says, whose mind is pleased with Almighty. ||8||1||

ਸੋਰਠਿ ; ਮਹਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕੀ ॥ (635-7)

Sorath, First Mahala, Ti-Tukas:

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨੀ ਭਾਈ ; ਕਰਮ ਧਰਮ ਬੰਧ ਕਾਰੀ ॥ (635-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Hope and desire are entrapments, Dear brother. Religious rituals and ceremonies are traps.

ਪਾਪਿ ਪੁੰਨਿ ਜਗੁ ਜਾਇਆ ਭਾਈ ; ਬਿਨਸੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (635-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Because of good and bad deeds, one is born into the world, Dear brother; forgetting Almighty's Name (Naam), he is ruined.

ਇਹ ਮਾਇਆ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ਭਾਈ ; ਕਰਮ ਸਭੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥੧॥ (635-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

This Maya is the enticer of the world, Dear brother; all the action under maya influence are useless. ||1||

ਸੁਣਿ ਪੰਡਿਤ ; ਕਰਮਾ ਕਾਰੀ ॥ (635-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Listen, O ritualistic Pandit:

**ਜਿਤੁ ਕਰਮਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ;
ਸੁ ਆਤਮ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥** (635-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

that religious ritual which produces happiness, Dear brother, is contemplation of the essence of the soul. ||Pause||

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ , ਬਕੈ ਖੜੋ ਭਾਈ ; ਕਰਮ ਕਰਹੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ (635-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You may stand and recite the Shaastras and the Vedas, Dear brother, but these are just worldly actions.

ਪਾਖੰਡਿ , ਮੈਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਭਾਈ ; ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਵਿਕਾਰੀ ॥ (635-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Filth cannot be washed away by hypocrisy, Dear brother; the filth of evil desires and sin is within you.

ਇਨ ਬਿਧਿ ਡੂਬੀ ਮਾਕੁਰੀ ਭਾਈ ; ਊਂਡੀ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰੀ ॥੨॥ (635-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

This is how the spider is destroyed, Dear brother, by falling head-long in its own web. ||2||

ਦੁਰਮਤਿ ਘਣੀ ਵਿਗੂਤੀ ਭਾਈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ (635-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

So many are destroyed by their own evil-mindedness, Dear brother; in the love of duality, they are ruined.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (635-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, the Name is not obtained, Dear brother; without the Name, illusion does not depart.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਭਾਈ ; ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੩॥ (635-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

If one serves the True Guru, then he obtains peace, Dear brother; his comings and goings are ended. ||3||

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਗੁਰ ਤੇ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥(635-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

True celestial peace comes from the Guru, Dear brother; the immaculate mind is absorbed into the Almighty.

ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਸੋ ਬੂਝੈ ਭਾਈ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (635-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

One who serves the Guru, understands, Dear brother; without the Guru, the way is not found.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ, ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਭਾਈ ;
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੪॥ (635-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

What can anyone do, with greed within? Dear brother, by telling lies, they eat poison. ||4||

ਪੰਡਿਤ ਦਹੀ ਵਿਲੋਈਐ ਭਾਈ ; ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਥੁ ॥ (635-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

O Pandit, by churning cream, butter is produced.

ਜਲੁ ਮਥੀਐ ਜਲੁ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ; ਇਹੁ ਜਗੁ ਏਹਾ ਵਥੁ ॥ (635-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By churning water, you shall only see water, Dear brother; this world is like that.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਭਾਈ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਉ ਅਲਖੁ ॥੫॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (635-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Without the Guru, he is ruined by doubt, Dear brother; the unseen Divine Lord is in each and every heart. ||5||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤਾਗੋ ਸੂਤ ਕੋ ਭਾਈ ; ਦਹ ਦਿਸ ਬਾਧੋ ਮਾਇ ॥ (635-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

This world is like a thread of cotton, Dear brother, which Maya has tied on all ten sides.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਾਠਿ ਨ ਛੂਟਈ ਭਾਈ ; ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (635-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the knots cannot be untied, Dear brother; I am so tired of religious rituals.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭਾਈ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੬॥ (635-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

This world is deluded by doubt, Dear brother; no one can say anything about it. ||6||

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ; ਭੈ ਮਰਣਾ ਸਚੁ ਲੇਖੁ ॥ (635-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Meeting with the Guru, the Fear of God comes to abide in the mind; to die in the Fear of God is one's true destiny.

ਮਜਨੁ ਦਾਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਦਰਗਹ ਨਾਮੁ ਵਿਸੇਖੁ ॥ (635-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In the Almighty's Court, Almighty's Name (Naam) is far superior to ritualistic cleansing baths, charity and good deeds, Dear brother.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭਾਈ ;
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਚੂਕਾ ਭੇਖੁ ॥੭॥ (636-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

One who implants Almighty's Name (Naam) within himself, through the Guru's halter - Dear brother, Almighty dwells in his mind, and he is free of hypocrisy. ||7||

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹਾਟੁ ਸਰਾਫ ਕੋ ਭਾਈ ; ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (636-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

This body is the jeweller's shop, Dear brother; the incomparable Naam is the merchandise.

ਇਹੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੀ ਸੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਭਾਈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (636-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The merchant secures this merchandise, Dear brother, by contemplating the Guru's Shabad.

ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਭਾਈ ; ਮੇਲਿ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰੁ ॥੮॥੨॥ (636-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Blessed is the merchant, Guru Nanak says, who meets the Guru, and engages in this trade. ||8||2||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (636-3)

Sorath, First Mahala:

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਤਿਨ੍ ਕੇ ਸਾਥ ਤਰੇ ॥ (636-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Those who serve the True Guru, O Beloved, their companions are saved as well.

ਤਿਨ੍ਾ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨ ਹਰੇ ॥ (636-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

No one blocks their way, O Beloved, and Almighty's Ambrosial Nectar is on their tongue.

ਬੂਡੇ ਭਾਰੇ ਭੈ ਬਿਨਾ ਪਿਆਰੇ ; ਤਾਰੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (636-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Without the Fear of God, they are so heavy that they sink and drown, O Beloved; but Almighty, casting His Glance of Grace, carries them across. ||1||

ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ; ਭੀ ਤੇਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ (636-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I ever praise You, O Beloved, I ever sing Your Praises.

ਵਿਣੁ ਬੋਹਿਥ ਭੈ ਡੁਬੀਐ ਪਿਆਰੇ ;
ਕੰਧੀ ਪਾਇ ਕਹਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (636-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Without the boat, one is drowned in the sea of fear, O Beloved; how can I reach the distant shore? ||1||Pause||

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਪਿਆਰੇ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (636-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I praise the Praiseworthy Lord, O Beloved; there is no other one to praise.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਭਲੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (636-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Those who praise my God are good, O Beloved; they are imbued with the Guru's Shabad (Gurbani), and His Love.

ਤਿਸ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ; ਰਸੁ ਲੈ ਤਤੁ ਵਿਲੋਇ ॥੨॥ (636-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

If I join them, O Beloved, I can churn the essence and so find joy. ||2||

ਪਤਿ ਪਰਵਾਨਾ ਸਾਚ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ; ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (636-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The gateway to honor is Truth, O Beloved; it bears the Insignia of the True Almighty's Name (Naam).

ਆਇਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ਪਿਆਰੇ ; ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (636-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

We come into the world, and we depart, with our destiny written and pre-ordained, O Beloved; realize the Command of the Commander.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥੩॥ (636-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Without the Guru, this Command is not understood, O Beloved; True is the Power of Almighty. ||3||

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਹੁਕਮੈ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ (636-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By His Command, we are conceived, O Beloved, and by His Command, we grow in the womb.

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਊਧਉ ਸਿਰ ਕੈ ਭਾਰਿ ॥ (636-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By His Command, we are born, O Beloved, head-first, and upside-down.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਚਲੈ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿ ॥੪॥ (636-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is honored in the Almighty's Court, O Beloved; he departs after resolving his affairs. ||4||

ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ; ਹੁਕਮੇ ਜਾਦੋ ਜਾਇ ॥ (636-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By His Command, one comes into the world, O Beloved, and by His Will, he goes.

ਹੁਕਮੇ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ (636-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By His Will, some are bound and gagged and driven away, O Beloved; the self-willed manmukhs suffer their punishment.

ਹੁਕਮੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੫॥ (636-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By His Command, the Guru's Shabad (Gurbani), is realized, O Beloved, and one goes to the Almighty's Court robed in honor. ||5||

ਹੁਕਮੇ ਗਣਤ ਗਣਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ; ਹੁਕਮੇ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ (636-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By His Command, some accounts are accounted for, O Beloved; by His Command, some suffer in egotism and duality.

ਹੁਕਮੇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ਪਿਆਰੇ ; ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥ (636-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By His Command, one wanders in reincarnation, O Beloved; deceived by sins and demerits, he cries out in his suffering.

ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਪੈ ਸਾਹ ਕਾ ਪਿਆਰੇ ;
ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੬॥ (636-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

If he comes to realize the Command of Almighty's Will, O Beloved, then he is blessed with Truth and Honor. ||6||

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਕਿਉ ਸੁਣੀਐ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (636-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

It is so difficult to speak it, O Beloved; how can we speak, and hear, the True Name?

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੋ ਸਾਲਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਹਉ ਤਿਨ੍ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (636-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to those who praise Almighty, O Beloved.

ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ਪਿਆਰੇ ; ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੭॥ (636-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I have obtained the Name, and I am satisfied, O Beloved; by His Grace, I am united in His Union. ||7||

ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ਧਾਰਿ ॥ (636-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

If my body were to become the paper, O Beloved, and my mind the inkpot;

ਲਲਤਾ ਲੇਖਣਿ ਸਚ ਕੀ ਪਿਆਰੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਿਖਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (636-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

and if my tongue became the pen, O Beloved, I would write, and contemplate, the Praises of Almighty's virtues.

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਪਿਆਰੇ ; ਸਾਚੁ ਲਿਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੮॥੩॥ (636-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Blessed is that scribe, Guru Nanak says, who writes the True Name, and enshrines it within his heart. ||8||3||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲਾ ਦੁਤੁਕੀ ॥ (636-17)

Sorath, First Mahala, Du-Tukas:

ਤੂ ਗੁਣ ਦਾਤੌ ਨਿਰਮਲੋ ਭਾਈ ; ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ (636-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You are the Giver of virtue, O Immaculate Lord, but my mind is not immaculate, Dear brother.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਨਿਰਗੁਣੇ ਭਾਈ ; ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਗੁਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (636-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I am a worthless sinner, Dear brother; virtue is obtained from You alone, Lord. ||1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ; ਤੂ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਵੇਖੁ ॥ (636-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

O my Beloved Creator Lord, You create, and You behold.

ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀਆ ਭਾਈ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (636-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

I am a hypocritical sinner, Dear brother. Bless my mind and body with Your Name, Dear Almighty. ||Pause||

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਮੋਹਿਆ ਭਾਈ ; ਚਤੁਰਾਈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (637-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The poisonous Maya has enticed the consciousness, Dear brother; through clever tricks, one loses his honor.

ਚਿਤ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ; ਜੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਮੋਇ ॥੨॥ (637-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Almighty and Master abides in the consciousness, Dear brother, if the Guru's spiritual wisdom permeates it. ||2||

ਰੂੜੌ ਰੂੜੌ ਆਖੀਐ ਭਾਈ ; ਰੂੜੌ ਲਾਲ , ਚਲੂਲੁ ॥ (637-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Beautiful, beautiful, Almighty is called, Dear brother; beautiful, like the deep crimson color of the poppy.

ਜੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੈਰਾਗੀਐ ਭਾਈ ; ਦਰਿ ਘਰਿ ਸਾਚੁ ਅਭੂਲੁ ॥੩॥ (637-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

If man loves Almighty with detachment, Dear brother, he is judged to be true and infallible in Almighty's court and home. ||3||

ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸਿ ਤੂ ਭਾਈ ; ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੂ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ (637-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

You are pervading the realms of the underworld and the heavenly skies; Your wisdom and glories are in each and every heart.

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ; ਚੂਕਾ ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੪॥ (637-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Meeting with the Guru, one finds peace, Dear brother, and pride is dispelled from the mind. ||4||

ਜਲਿ ਮਲਿ ਕਾਇਆ ਮਾਜੀਐ ਭਾਈ ; **(ਮਾਂਜੀਐ ਬੋਲੋ)**
ਭੀ ਮੈਲਾ ਤਨੁ ਹੋਇ ॥ (637-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Scrubbing with water, the body can be cleaned, Dear brother, but the body becomes dirty again.

ਗਿਆਨਿ ਮਹਾ ਰਸਿ ਨਾਈਐ ਭਾਈ ; **(ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ)**
ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੫॥ (637-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Bathing in the supreme essence of spiritual wisdom, Dear brother, the mind and body become pure. ||5||

ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ਪੂਜੀਐ ਭਾਈ ; ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਦੇਹਿ ॥ (637-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Why worship gods and goddesses, Dear brother? What can we ask of them? What can they give us?

ਪਾਹਣੁ ਨੀਰਿ ਪਖਾਲੀਐ ਭਾਈ ; ਜਲ ਮਹਿ ਬੂਡਹਿ ਤੇਹਿ ॥੬॥ (637-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The stone gods are washed with water, Dear brother, but they just sink in the water. ||6||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਭਾਈ ; **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)**
ਜਗੁ ਬੂਡੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (637-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the unseen Lord cannot be seen, Dear brother; the world is drowning, having lost its honor.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ਭਾਈ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੭॥ (637-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Greatness is in the hands of my Master, Dear brother; as He is pleased, He gives. ||7||

ਬਈਅਰਿ ਬੋਲੈ ਮੀਠੁਲੀ ਭਾਈ ; ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪਿਰ ਭਾਇ ॥ (637-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

That soul-bride, who talks sweetly and speaks the Truth, Dear brother, becomes pleasing to her Husband Lord.

ਬਿਰਹੈ ਬੇਧੀ ਸਚਿ ਵਸੀ ਭਾਈ ; ਅਧਿਕ ਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥ (637-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Pierced by His Love, she abides in Truth, Dear brother, deeply imbued with the Almighty's Name. ||8||

ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ; ਗੁਰ ਤੇ ਬੁਝੈ ਸੁਜਾਨੁ ॥ **(ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)** (637-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Everyone calls God his own, Dear brother, but the all-knowing Lord is known only through the Guru.

ਜੋ ਬੀਧੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਭਾਈ ; ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੯॥ (637-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Those who are pierced by His Love are saved, Dear brother; they bear the Insignia of the True Guru's Shabad (Gurbani). ||9||

ਈਧਨੁ ਅਧਿਕ ਸਕੇਲੀਐ ਭਾਈ ; ਪਾਵਕੁ ਰੰਚਕ ਪਾਇ ॥ (637-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

A large pile of firewood, Dear brother, will burn if a small fire is applied.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ, ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਾਈ ;
ਨਾਨਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਇ ॥੧੦॥੪॥ (637-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

In the same way, if Almighty's Name (Naam), dwells in the heart for a moment, even for an instant, Dear brother, then one meets Almighty with ease, O Nanak. ||10||4||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ , ਤਿਤੁਕੀ (637-12)

Sorath, Third Mahala, First House, Ti-Tukas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (637-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭਗਤਾ ਦੀ ਸਦਾ ਤੂ ਰਖਦਾ , ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਧੁਰਿ ਤੂ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ (637-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You always preserve the honor of Your devotees, Dear Almighty; You have protected them from the very beginning of time.

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਜਨ ਤੁਧੁ ਰਾਖਿ ਲਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਹਰਣਾਖਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ (637-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You protected Your servant Prahlaad, Dear Almighty, and annihilated Harnaakhash.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (637-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs place their faith in the Dear Lord, but the self-willed manmukhs are deluded by doubt. ||1||

ਹਰਿ ਜੀ ; ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (637-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, this is Your Glory.

ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ , ਰਖੁ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ;
ਭਗਤ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (637-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You preserve the honor of Your devotees, Dear Almighty; Your devotees seek Your Sanctuary. ||Pause||

ਭਗਤਾ ਨੋ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਕਾਲੁ ਨ ਨੇੜੈ ਜਾਈ ॥ (637-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death cannot touch Your devotees; death cannot even approach them.

ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਨਾਮੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ (637-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name (Naam) alone abides in their minds; through Almighty's Name (Naam), they find liberation.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਭ ਭਗਤਾ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ (637-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Wealth and all the spiritual powers of the Siddhis fall at the feet of Almighty's devotees; they obtain peace and poise from the Guru. ||2||

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵੀ ; ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਸੁਆਉ ॥ (637-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs have no faith; they are filled with greed and self-interest.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਬਦੁ ਨ ਭੇਦਿਓ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ (637-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They are not Gurmukh - they do not understand the Guru’s Shabad (Gurbani) in their hearts; they do not love Almighty’s Name (Naam).

ਕੂੜ ਕਪਟ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਸੀ ; ਮਨਮੁਖ ਫੀਕਾ ਅਲਾਉ ॥੩॥ (637-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Their masks of falsehood and hypocrisy shall fall off; the self-willed manmukhs speak with insipid words. ||3||

ਭਗਤਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ; ਭਗਤੀ ਹੂ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥ (637-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You are pervading through Your devotees, O Dear God; through Your devotees, You are known.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਲੋਕ ਹੈ ਤੇਰੀ ; ਤੂ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (637-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

All the people are enticed by Maya; they are Yours, Lord - You alone are the Architect of Destiny.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥ (638-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Overcoming my egotism and quieting the desires within my mind, I have come to realize Guru's Shabad. ||4||

ਅਚਿੰਤ ਕੰਮ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤਿਨ ਕੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (638-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

God automatically does the work of those who love Almighty’s Name (Naam).

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (638-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he ever dwells in their minds, and He resolves all their affairs.

ਓਨਾ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੁ ਵਿਗੁਚੈ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਰਖਵਾਰਾ ॥੫॥ (638-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Whoever challenges them is destroyed; they have Almighty as their Savior. ||5||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਈ ॥ (638-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, no one finds Almighty; the self-willed manmukhs die crying out in pain.

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ; ਦੁਖ ਮਹਿ ਦੁਖਿ ਸਮਾਈ ॥ (638-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They come and go, and find no place of rest; in pain and suffering, they perish.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ; ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ (638-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

But one who becomes Gurmukh drinks in the Ambrosial Nectar, and is easily absorbed in the True Name. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਜਨਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ;
ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (638-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, one cannot escape reincarnation, even by performing numerous rituals.

ਵੇਦ ਪੜਹਿ ਤੈ ਵਾਦ ਵਖਾਣਹਿ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (638-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who read the Vedas, and argue and debate without Almighty, lose their honor.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਸਾਚੀ ਜਿਸੁ ਬਾਣੀ ;
ਭਜਿ ਛੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੭॥ (638-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

True is the True Guru, and True is Gurbani (Guru's Hymn); in the Guru's Sanctuary, one is saved. ||7||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ , ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ; ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥(638-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those whose minds are filled with Almighty are judged as true in the Almighty's Court; they are hailed as true in the True Court.

ਓਨਾ ਦੀ ਸੋਭਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹੋਈ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (638-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Their praises echo throughout the ages, and no one can erase them.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ (638-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Nanak is forever a sacrifice to those who enshrine Almighty within their hearts. ||8||1||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਦੁਤੁਕੀ ॥ (638-9)

Sorath, Third Mahala, Du-Tukas:

ਨਿਗੁਣਿਆ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਭਾਈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ (638-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He Himself forgives the worthless, Dear brother; He commits them to the service of the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਹੈ ਭਾਈ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥(638-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Service to the True Guru is sublime, Dear brother; through it, one's consciousness is attached to the Almighty's Name. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (638-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Dear Lord forgives, and unites with Himself.

ਗੁਣਹੀਣ ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਭਾਈ ;
ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਲਏ ਰਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (638-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am a sinner, totally without virtue, Dear brother; the Perfect True Guru has blended me. ||Pause||

ਕਉਣ ਕਉਣ ਅਪਰਾਧੀ ਬਖਸਿਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ;
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (638-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

So many, so many sinners have been forgiven, O beloved one, by contemplating the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਭਾਈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬੇੜੈ ਚਾੜਿ ॥੨॥ (638-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They got on board the boat of the True Guru, who carried them across the terrifying world-ocean, Dear brother. ||2||

ਮਨੂਰੈ ਤੇ ਕੰਚਨ ਭਏ ਭਾਈ ; ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (638-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I have been transformed from rusty iron into gold, Dear brother, united in Union with the Guru, the Philosopher's Stone.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ , ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਭਾਈ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (638-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Eliminating my self-conceit, the Name has come to dwell within my mind, Dear brother; my light has merged in the Light. ||3||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਭਾਈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (638-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice, I am a sacrifice, Dear brother, I am forever a sacrifice to my True Guru.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਭਾਈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥ (638-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He has given me the treasure of Almighty's Name (Naam); Dear brother, through the Guru's Teachings, I am absorbed in celestial bliss. ||4||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ; ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥ (638-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Guru, celestial peace is not produced, Dear brother; go and ask the spiritual teachers about this.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਭਾਈ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੫॥ (638-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Serve the True Guru forever, Dear brother, and eradicate self-conceit from within. ||5||

ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ; ਭਉ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਸਾਰੁ ॥ (638-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Under Guru's Instruction, the Fear of God is produced, Dear brother; true and excellent are the deeds done in the Fear of God.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ (638-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Then, one is blessed with the treasure of Almighty's Love, Dear brother, and the Support of the True Name. ||6||

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ; ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (638-17, ਸੋਰਠਿ,ਮਃ3)

I fall at the feet of those who serve their True Guru, Dear brother.

ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੀ ਆਪਣਾ ਭਾਈ ; ਕੁਲੁ ਭੀ ਲਈ ਬਖਸਾਇ ॥੭॥ (638-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I have fulfilled my life, Dear brother, and my family has been saved as well. ||7||

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ; ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (638-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The True Guru's Bani, and the True Guru's Shabad (Gurbani), Dear brother, are obtained only by Guru's Grace.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥ (638-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, with Almighty's Name (Naam) abiding in one's mind, no obstacles stand in one's way, Dear brother. ||8||2||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (639-1)

Sorath, Third Mahala:

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਸਬਦੇ ਜਾਪਦਾ ਭਾਈ ; ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (639-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Dear Almighty is realized through the Word of His Shabad, Dear brother, which is found only by perfect destiny.

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭਾਈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੀਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (ਰੱਤੀਆ ਬੋਲੋ) (639-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The happy soul-brides are forever in peace, Dear brother; night and day, they are attuned to the Almighty's Love. ||1||

ਹਰਿ ਜੀ ; ਤੂ ਆਪੇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ ॥ (639-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O Dear Almighty, You Yourself color us in Your Love.

ਗਾਵਹੁ ਗਾਵਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਹੋ ਭਾਈ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (639-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Sing, continually sing His Praises, imbued with His Love, Dear brother; be in love with Almighty. ||Pause||

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ; ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (639-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Work to serve the Guru, Dear brother; abandon self-conceit, and focus your consciousness.

ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗਈ ਭਾਈ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (639-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You shall be in peace forever, and you shall not suffer in pain any longer, Dear brother; Almighty Himself shall come and abide in your mind. ||2||

ਪਿਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਾਈ ;
ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ (ਕੁ-ਲਖਣੀ, ਕੁ-ਨਾਰਿ ਬੋਲੋ) (639-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

She who does not know the Will of her Husband Lord, Dear brother, is an ill-mannered and bitter bride.

ਮਨਹਠਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਭਾਈ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੩॥ (639-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

She does things with a stubborn mind, Dear brother; without the Name, she is false. ||3||

ਸੇ ਗਾਵਹਿ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੈ ਭਾਈ ; ਭਾਇ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (639-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They alone sing Almighty's Praises, who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads, Dear brother; through the Love of Almighty, they find detachment.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਭਾਈ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਭਉ ਗੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੪॥ (639-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Night and day, they are imbued with His Love; they utter His Glorious Praises, Dear brother, and they lovingly focus their consciousness on the Fearless Guru. ||4||

ਸਭਨਾ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਦਾ ਭਾਈ ; ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (639-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He kills and revives all, Dear brother; serve Him, day and night.

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਭਾਈ ; ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਹੈ ਦਾਤਿ ॥੫॥ (639-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

How can we forget Him from our minds, Dear brother? His gifts are glorious and great. ||5||

ਮਨਮੁਖਿ ਮੈਲੀ ਡੂੰਮਣੀ ਭਾਈ ; ਦਰਗਹ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (639-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is filthy and double-minded, Dear brother; the finds no place of rest in the Almighty’s Court.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਭਾਈ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ (639-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

But if she becomes Gurmukh, then she chants the Praises of Almighty’s virtues, Dear brother; the meets her True Beloved, and merges in Him. ||6||

ਏਤੁ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਭਾਈ ; ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਜਾਇ ॥ (639-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

In this life, she has not focused her consciousness on Almighty, Dear brother; how can she show her face when she leaves?

ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀ ਮੁਹਾਇਓਨੁ ਭਾਈ ; ਬਿਖਿਆ ਨੋ ਲੋਭਾਇ ॥੭॥ (639-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

In spite of the warning calls which were sounded, she has been plundered, Dear brother; she yearned only for evil desires. ||7||

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਭਾਈ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ (639-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who dwell upon Almighty's Name (Naam), Dear brother, their bodies are ever peaceful and tranquil.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਭਾਈ ; ਅਪਰੰਪਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੮॥੩॥ (639-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, dwell upon Almighty's Name (Naam); Almighty is infinite, virtuous and unfathomable, Dear brother. ||8||3||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ , ਅਸਟਪਦੀਆ (639-12)

Sorath, Fifth Mahala, First House, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (639-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ਭਾਈ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ (639-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The One who created the whole world, Dear brother, is the Almighty Lord, the Cause of causes.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਭਾਈ ; ਦੇ ਕਰਿ ਅਪਣੀ ਵਥੁ ॥ (639-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He fashioned the soul and the body, Dear brother, by His own power.

ਕਿਨਿ ਕਹੀਐ , ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਭਾਈ ; ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਅਕਥੁ ॥ (639-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

How can He be described? How can He be seen, Dear brother? The Creator is One; He is indescribable.

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ; ਜਿਸ ਤੇ ਜਾਪੈ ਤਥੁ ॥੧॥ (639-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Praise the Guru, Almighty of the Universe, Dear brother; through Him, the essence is known. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (639-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate on Almighty, Almighty.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਜਨ ਅਪਨੇ ; ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਾ ਹੰਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (639-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He blesses His servant with the gift of Almighty's Name (Naam); He is the Destroyer of pain and suffering. ||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਭਾਈ ; ਨਉ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (639-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Everything is in His home, Dear brother; His warehouse is overflowing with the nine treasures.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਭਾਈ ; ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (639-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

His worth cannot be estimated, Dear brother; He is lofty, beyond mind's comprehension (Agaam) and beyond limits (infinite).

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (639-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He cherishes all beings and creatures, Dear brother; he continually takes care of them.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੨॥ (639-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

So meet with the Perfect True Guru, Dear brother, and merge in the Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਸਚੇ ਚਰਣ ਸਰੇਵੀਅਹਿ ਭਾਈ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਹੋਵੈ ਨਾਸੁ ॥ (639-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Adoring the feet of the True Guru, Dear brother, illusion (doubt) and fear are dispelled.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਨੁ ਮਾਂਜੀਐ ਭਾਈ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (639-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Joining the Society of the Saints, cleanse your mind, Dear brother, and dwell in Almighty's Name (Naam).

ਮਿਟੈ ਅੰਧੇਰਾ ਅਗਿਆਨਤਾ ਭਾਈ ; ਕਮਲ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (639-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The darkness of ignorance shall be dispelled, Dear brother, and the lotus of your heart shall blossom forth.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ; ਸਭਿ ਫਲ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (639-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By the Guru's Word, peace wells up, Dear brother; all fruits are with the True Guru. ||3||

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ਛੋਡੀਐ ਭਾਈ ; ਹੋਈਐ ਸਭ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ (640-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Give up your sense of mine and yours, Dear brother, and become the dust of the feet of all.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭਾਈ ; ਪੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਜੂਰਿ ॥ (640-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In each and every heart, God is contained, Dear brother; He sees, and hears, and is ever-present with us.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਾਈ ; ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਮਰੀਐ ਝੂਰਿ ॥ (640-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

On that day when one forgets the Supreme Almighty, Dear brother, on that day, one ought to die crying out in pain.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਮਰਥੋ ਭਾਈ ; ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ (640-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is the all-powerful Cause of Causes, Dear brother; he is totally filled with all powers. ||4||

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਭਾਈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (640-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Love of the Name is the greatest treasure, Dear brother; through it, emotional attachment to Maya is dispelled.

ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਭਾਈ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (640-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

If it is pleasing to His Will, then He unites us in His Union, Dear brother; Almighty's Name (Naam), comes to abide in the mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀਐ ਭਾਈ ; ਰਿਦੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (640-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The heart-lotus of the Gurmukh blossoms forth, Dear brother, and the heart is illumined.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਪਰਤਾਪੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ;
ਮਉਲਿਆ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ॥੫॥ (640-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Glory of God has been revealed, Dear brother, and the earth and sky have blossomed forth. ||5||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਤੋਖਿਆ ਭਾਈ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ (640-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has blessed me with contentment, Dear brother; day and night, I remain attached to Almighty's Love.

ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ਸਦਾ ਭਾਈ ; ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਸੁਆਉ ॥ (640-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My tongue continually chants the Almighty's Name, Dear brother; this is the true taste, and the object of human life.

ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਿਆ ਭਾਈ ; ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾਉ ॥ (640-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Listening with my ears, I hear and so I live, Dear brother; I have obtained the unchanging, unmoving state.

ਜਿਸੁ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਵਈ ਭਾਈ ; ਸੋ ਜੀਅੜਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (640-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

That soul,which does not place its faith in Almighty shall burn, Dear brother. ||6||

ਬਹੁ ਗੁਣ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬੈ ਭਾਈ ; ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (640-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My Master has so many virtues, Dear brother; I am a sacrifice to Him.

ਓਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਪਾਲਦਾ ਭਾਈ ; ਦੇਇ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (640-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He nurtures even the most worthless, Dear brother, and gives home to the homeless.

ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਭਾਈ ; ਗੂੜਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (640-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He gives us nourishment with each and every breath, Dear brother; His Name is everlasting.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਭੇਟੀਐ ਭਾਈ ; ਪੂਰਾ ਤਿਸੁ ਕਰਮਾਉ ॥੭॥ (640-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One who meets with the True Guru, Dear brother, does so only by perfect destiny. ||7||

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵੀਐ ਭਾਈ ; ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (640-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Without Him, I cannot live, even for an instant, Dear brother; He is totally filled with all powers.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਭਾਈ ; ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (640-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

With every breath and morsel of food, I will not forget Him, Dear brother; I behold Him ever-present.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਭਾਈ ; ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (640-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I meet Him, Dear brother; He is totally pervading and permeating everywhere.

ਜਿਨਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਗੀਆ ਭਾਈ ; ਸੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਰਦੇ ਝੂਰਿ ॥੮॥ (640-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who do not embrace love for Almighty, Dear brother, always die crying out in pain. ||8||

ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ਤਰਾਇਆ ਭਾਈ ; ਭਉਜਲੁ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (640-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Grasping hold of the hem of His robe, Dear brother, we are carried across the world-ocean of fear and pain.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਭਾਈ ; ਕੀਤੋਨੁ ਅੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (640-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

By His Glance of Grace, He has blessed us, Dear brother; He shall be with us until the very end.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਭਾਈ ; ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ (640-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

My mind and body are soothed and calmed, Dear brother, nourished by the food of Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਭਾਈ ;
ਜਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰੁ ॥੯॥੧॥ (640-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Nanak has entered His Sanctuary, Dear brother; Almighty is the Destroyer of sins. ||9||1||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (640-14)

Sorath, Fifth Mahala:

ਮਾਤ ਗਰਭ ਦੁਖ ਸਾਗਰੋ ਪਿਆਰੇ ;
ਤਹ ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (640-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The womb of the mother is an ocean of pain, O Beloved; even there, Almighty causes His Name to be chanted.

ਬਾਹਰਿ ਕਾਢਿ ਬਿਖੁ ਪਸਰੀਆ ਪਿਆਰੇ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (640-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

When he emerges, he finds the poison of Maya pervading everywhere, O Beloved, and he becomes increasingly attached to Maya.

ਜਿਸ ਨੋ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਆਪਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਤਿਸੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (640-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One whom Almighty blesses with His kind favor, O Beloved, meets the Perfect Guru.

ਸੋ ਆਰਾਧੇ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (640-16,ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He worships Almighty in adoration with each and every breath, O Beloved; he is lovingly attached to the Almighty's Name. ||1||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (640-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

You are the support of my mind and body, O Beloved; You are the support of my mind and body.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਨਹਾਰੁ ਪਿਆਰੇ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਏਕ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (640-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

There is no other Creator except for You, O Beloved; You alone are the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||Pause||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ਪਿਆਰੇ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (640-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

After wandering in doubt for millions of incarnations, he comes into the world, O Beloved; for uncounted lifetimes, he has suffered in pain.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਿਸਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (640-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He has forgotten his True Master, O Beloved, and so he suffers terrible punishment.

ਜਿਨ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਆਰੇ ; ਸੇ ਲਾਗੇ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (640-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who meet with the Perfect True Guru, O Beloved, are attached to the True Name.

ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਜੋ ਸਾਚੀ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ (641-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

We are saved by following those, O Beloved, who seek the Sanctuary of True Almighty. ||2||

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਪਿਆਰੇ ; ਤਿਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤਾ ਰੋਗੁ ॥ (641-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He thinks that his food is so sweet, O Beloved, but it makes his body ill.

ਕਉੜਾ ਹੋਇ ਪਤਿਸਟਿਆ , ਪਿਆਰੇ ; ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਸੋਗੁ ॥ (641-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

It turns out to be bitter, O Beloved, and it produces only sadness.

ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਇ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ਪਿਆਰੇ ; ਉਤਰੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (641-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Almighty leads him astray in the enjoyment of pleasures, O Beloved, and so his sense of separation does not depart.

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਉਧਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਤਿਨ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੩॥ (641-3,ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who meet the Guru are saved, O Beloved; this is their pre-ordained destiny. ||3||

ਮਾਇਆ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮੂਲਿ ॥ (641-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He is filled with longing for Maya, O Beloved, and so Almighty does not ever come into his mind.

ਜਿਨ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ; ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਧੂੜਿ ॥ (641-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who forget You, O Supreme Lord Master, their bodies turn to dust.

ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੂਲੁ ॥ (641-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

They cry out and scream horribly, O Beloved, but their torment does not end.

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਤਿਨ ਕਾ ਰਹਿਆ ਮੂਲੁ ॥੪॥ (641-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who meet the Guru, and reform themselves, O Beloved, their capital remains intact. ||4||

ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜਈ ਪਿਆਰੇ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ (641-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

As far as possible, do not associate with the devotee of Maya (faithless cynic), O Beloved.

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ; ਸੁੋ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ (641-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Meeting with them, Almighty is forgotten, O Beloved, and you rise and depart with a blackened face.

ਮਨਮੁਖਿ ਢੋਈ ਨਹ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (641-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukh finds no rest or shelter, O Beloved; in the Almighty's Court, they are punished.

ਜੋ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਤਿਨਾ ਪੂਰੀ ਪਾਇ ॥੫॥ (641-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who meet with the Guru, and reform themselves, O Beloved, their affairs are resolved. ||5||

ਸੰਜਮ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਪਿਆਰੇ ; ਇਕ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (641-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One may have thousands of clever tricks and techniques of austere self-discipline, O Beloved, but not even one of them will go with him.

ਜੋ ਬੇਮੁਖ ਗੋਬਿੰਦ ਤੇ ਪਿਆਰੇ ; ਤਿਨ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥ (641-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who turn their backs on Almighty of the Universe, O Beloved, their families are stained with disgrace.

ਹੋਦੀ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਤੀਆ ਪਿਆਰੇ ; ਕੂੜੁ ਨ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (641-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

They do not realize that they do have Him , O Beloved; falsehood will not go with them.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ਪਿਆਰੇ ; ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੬॥ (641-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Those who meet with the True Guru, O Beloved, dwell upon the True Name. ||6||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਪਿਆਰੇ ; ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (641-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
When Almighty casts His Glance of Grace, O Beloved, one is blessed with Truth, contentment, wisdom and meditation.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਪਿਆਰੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੂਰ ਭਰੇ ॥ (641-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
Night and day, he sings the Kirtan of Almighty's Praises, O Beloved, totally filled with Ambrosial Nectar.

ਦੁਖ ਸਾਗਰੁ ਤਿਨ ਲੰਘਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ (641-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He crosses over the sea of pain, O Beloved, and swims across the terrifying world-ocean.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਪਿਆਰੇ ; ਸੇਈ ਸਦਾ ਖਰੇ ॥੭॥ (641-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
One who is pleasing to His Will, He unites with Himself, O Beloved; he is forever true. ||7||

ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਦੇਉ ਪਿਆਰੇ ; ਭਗਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ (641-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
The all-powerful Divine Lord is compassionate, O Beloved; He is the Support of His devotees.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਏ ਪਿਆਰੇ ; ਜਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ (641-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I seek His Sanctuary, O Beloved; He is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (641-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
He has adorned me in this world and the next, O Beloved; He has placed the Emblem of Truth upon my forehead.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪਿਆਰੇ ; ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੮॥੨॥ (641-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)
I shall never forget that God, O Beloved; Nanak is forever a sacrifice to Him. ||8||2||

ਸੋਰਠਿ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਅਸਟਪਦੀਆ (641-16)
Sorath, Fifth Mahala, Second House, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (641-16)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

Prologue: Guru Arjan Dev Ji describes worthlessness of all the religious rituals and worldly deeds without praising Almighty;

ਪਾਠੁ ਪੜਿਓ , ਅਰੁ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਨਿਵਲਿ ਭੁਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ (641-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

They read scriptures, and contemplate the Vedas; they practice the inner cleansing techniques of Yoga, and control of the breath.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਛੁਟਕਿਓ ; ਅਧਿਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਾਧੇ ॥੧॥ (641-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

But they cannot escape from the company of the five passions; they are increasingly bound to egotism. ||1||

ਪਿਆਰੇ , ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ;
ਮੈ ਕੀਏ ਕਰਮ ਅਨੇਕਾ ॥ (641-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

O Beloved, this is not the way to meet Almighty; I have performed these rituals so many times.

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸੁਆਮੀ ਕੈ ਦੁਆਰੈ ;
ਦੀਜੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (641-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

I have collapsed, exhausted, at the Door of my Lord Master; I pray that He may grant me a discerning intellect. ||Pause||

ਮੋਨਿ ਭਇਓ , ਕਰ ਪਾਤੀ ਰਹਿਓ ; ਨਗਨ ਫਿਰਿਓ ਬਨ ਮਾਹੀ ॥ (641-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

One may remain silent and use his hands as begging bowls, and wander naked in the forest.

ਤਟ ਤੀਰਥ , ਸਭ ਧਰਤੀ ਭ੍ਰਮਿਓ ; ਦੁਬਿਧਾ ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (641-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He may make pilgrimages to river banks and sacred shrines all over the world, but his sense of duality will not leave him. ||2||

ਮਨ ਕਾਮਨਾ , ਤੀਰਥ ਜਾਇ ਬਸਿਓ ;
ਸਿਰਿ ਕਰਵਤ ਧਰਾਏ ॥ (ਕਰਵੱਤ ਬੋਲੋ) (642-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

His mind's desires may lead him to go and dwell at sacred places of pilgrimage, and offer his head to be sawn off;

ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ; ਜੇ ਲਖ ਜਤਨ ਕਰਾਏ ॥੩॥ (642-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

but this will not cause the filth of his mind to depart, even though he may make thousands of efforts. ||3||

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ , ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਦਾਨੁ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (642-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He may give gifts of all sorts - gold, women, horses and elephants.

ਅੰਨ ਬਸਤ੍ਰ ਭੂਮਿ ਬਹੁ ਅਰਪੇ ; ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ (642-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He may make offerings of corn, clothes and land in abundance, but this will not lead him to Almighty's Door. ||4||

ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਡੰਡਉਤ ; ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਰਤੁ ਰਹਤਾ ॥ (642-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He may remain devoted to worship and adoration, bowing his forehead to the floor, practicing the six religious rituals.

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ , ਬੰਧਨ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ;
ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਇਹ ਜੁਗਤਾ ॥੫॥ (642-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He indulges in egotism and pride, and falls into entanglements, but he does not meet Almighty by these devices. ||5||

ਜੋਗ ਸਿਧ ਆਸਣ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਏ ਭੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (642-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He practices the eighty-four postures of Yoga, and acquires the supernatural powers of the Siddhas, but he gets tired of practicing these.

ਵਡੀ ਆਰਜਾ , ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮੈ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਗਹਿਆ ॥੬॥ (642-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He lives a long life, but is reincarnated again and again; he has not met with Almighty. ||6||

ਰਾਜ ਲੀਲਾ , ਰਾਜਨ ਕੀ ਰਚਨਾ ; ਕਰਿਆ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰਾ ॥ (642-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He may enjoy princely pleasures, and regal pomp and ceremony, and issue unchallenged commands.

ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ , ਚੰਦਨੁ ਚੋਆ ; ਨਰਕ ਘੋਰ ਕਾ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ (642-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

He may lie on beautiful beds, perfumed with sandalwood oil, but this will led him only to the gates of the most horrible hell. ||7||

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ , ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ; ਸਿਰਿ ਕਰਮਨ ਕੈ ਕਰਮਾ ॥ (642-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Singing the Kirtan of Almighty's Praises in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, is the highest of all actions.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ;
ਜਿਸੁ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਨਾ ॥੮॥ (642-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Says Nanak, he alone obtains it, who is pre-destined to receive it. ||8||

ਤੇਰੋ ਸੇਵਕੁ ; ਇਹ ਰੰਗਿ ਮਾਤਾ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (642-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

Your slave is intoxicated with this Love of Yours.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ,
ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (642-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 5)

The Destroyer of the pains of the poor has become merciful to me, and this mind is imbued with the Praises of Almighty. ||Second Pause||1||3||

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ; ਵਾਰ , ਮਹਲੇ ੪ ਕੀ (ਚਉਥੇ ਕੀ ਬੋਲੋ) (642-10)

Vaar of Raag Sorath, Fourth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (642-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (642-11)

Salok, First Mahala:

ਸੋਰਠਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਵਣੀ ; ਜੇ ਸਚਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ (642-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Sorath is always beautiful, if it brings the Almighty to dwell in the mind of the soul-bride.

ਦੰਦੀ ਮੈਲੁ ਨ , ਕਤੁ ਮਨਿ ; ਜੀਭੈ , ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (642-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Her teeth are clean and her mind is not split by duality; the Name of the Almighty is on her tongue.

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਭੈ ਵਸੀ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗ ॥ (642-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Here and hereafter, she abides in the Fear of God, and serves the True Guru without hesitation.

ਪਰਹਰਿ ਕਪੜੁ ਜੇ ਪਿਰ ਮਿਲੈ ; ਖੁਸੀ ਰਾਵੈ ਪਿਰੁ ਸੰਗਿ ॥ (642-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Discarding worldly adornments, she meets her Husband Lord, and she celebrates joyfully with Him.

ਸਦਾ ਸੀਗਾਰੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ; ਕਦੇ , ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥ (642-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

She is adorned forever with the Name in her mind, and she does not have even an iota of filth.

ਦੇਵਰ ਜੇਠ ਮੁਏ , ਦੁਖਿ ; ਸਸੂ ਕਾ ਡਰੁ ਕਿਸੁ ॥ (642-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Her greed of accumulating (husband's younger brother) and greed of consumption (husband's elder brothers) died in pain; and now, who fears Maya (the mother-in-law)?

ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਕਰਮ ਮਣੀ ਸਭੁ ਸਚੁ ॥੧॥ (642-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

If she becomes pleasing to her Husband Lord, Guru Nanak says, she bears the jewel of good karma upon her forehead, and everything is Truth to her. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (642-14)

Fourth Mahala:

ਸੋਰਠਿ ਤਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ; ਜਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਢੰਢੋਲੇ ॥ (642-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Sorath is beautiful only when it leads the soul-bride to seek the Almighty's Name.

ਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਵੈ ਆਪਣਾ ; ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ (642-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

She pleases her Guru and God; under Guru's Instruction, she speaks Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ; ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ (642-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

She is attracted to the Almighty's Name, day and night, and her body is drenched in the color of the Love of Almighty.

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ; ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ (642-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

No other being like Almighty can be found; I have looked and searched over the whole world.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਮਨੁ , ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ (642-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, has implanted Almighty's Name (Naam) within me; my mind does not waver any more.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੋਲ ਗੋਲੇ ॥੨॥ (642-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is Almighty's slave, the slave of the slaves of the Guru, the True Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (642-17)

Pauree:

ਤੂ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਕਰਤਾ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (642-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

You Yourself are the Creator, the Fashioner of the world.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇ ; ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (642-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

You Yourself have arranged the play, and You Yourself arrange it.

ਦਾਤਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਭੋਗਣਹਾਰਿਆ ॥ (642-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

You Yourself are the Giver and the Creator; You Yourself are the Enjoyer.

ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ; ਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ ॥ (642-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Guru's Shabad (Gurbani) is pervading everywhere, O Creator Lord.

ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ; ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (642-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, I ever praise Almighty; I am a sacrifice to the Guru. ||1||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (643-1)

Salok, Third Mahala:

ਹਉਮੈ ਜਲਤੇ ਜਲਿ ਮੁਏ ; ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (643-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

In the flames of egotism, he is burnt to death; he wanders in doubt and the love of duality.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ; ਆਪਣੈ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ (643-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru saves him, making him His own.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (643-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

This world is burning; through the Sublime Guru's Shabad, this comes to be seen.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੀਤਲ ਭਏ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧॥ (643-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the Shabad are cooled and soothed; Guru Nanak says, they practice Truth. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (643-3)

Third Mahala:

ਸਫਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ; ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (643-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Service to the True Guru is fruitful and rewarding; blessed and acceptable is such a life.

ਜਿਨਾ, ਸਤਿਗੁਰੁ , ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਇਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ;
ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ (643-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who do not forget the True Guru, in life and in death, are truly wise people.

ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ; ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (643-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Their families are saved, and they are approved by Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਏ ਜੀਵਦੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ; ਮਨਮੁਖ ਜਨਮਿ ਮਰਾਹਿ ॥ (643-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are approved in death as in life, while the self-willed manmukhs continue the cycle of birth and death.

ਨਾਨਕ , ਮੁਏ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ;
ਜਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (643-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they are not described as dead, who are absorbed in Guru's Shabad. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (643-5)

Pauree:

ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੇਵਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (643-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Serve the Immaculate Almighty, and meditate on the Almighty's Name.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (643-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Join the Society of the Holy Saints, and be absorbed in the Almighty's Name.

ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਵਡੀ ਕਾਰ ; ਮੈ ਮੂਰਖ ਲਾਈਐ ॥ (643-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, glorious and great is service to You; I am so foolish

ਹਉ ਗੋਲਾ ਲਾਲਾ ਤੁਧੁ ; ਮੈ ਹੁਕਮੁ ਫੁਰਮਾਈਐ ॥ (643-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

- please, commit me to it. I am Your servant and slave; command me, according to Your Will.

ਹਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ; ਜਿ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥੨॥ (643-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, I shall serve You, as Guru has instructed me. ||2||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (643-8)

Salok, Third Mahala:

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ; ਜਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (643-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
He acts according to pre-ordained destiny, written by the Creator Himself.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ; ਵਿਸਰਿਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (643-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Emotional attachment has drugged him, and he has forgotten Almighty, the treasure of virtue.

ਮਤੁ ਜਾਣਹੁ ਜਗੁ ਜੀਵਦਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮੁਇਆਸੁ ॥ (643-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Don't think that he is alive in the world - he is dead, through the love of duality.

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਸੇ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲਨੀ ਪਾਸਿ ॥ (643-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Those who do not meditate on Almighty, as Gurmukh, are not permitted to sit near Almighty.

ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਬਹੁ ਅਤਿ ਘਣਾ ; ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ਕੋਈ ਜਾਸਿ ॥(643-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
They suffer the most horrible pain and suffering, and neither their sons nor their wives go along with them.

ਲੋਕਾ ਵਿਚਿ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ; ਅੰਦਰਿ ਉਭੇ ਸਾਸ ॥ (643-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Their faces are blackened among men, and they sigh in deep regret.

ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ , ਕੋ ਨ ਵਿਸਹੀ ; ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਵੇਸਾਸੁ ॥ (643-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
No one places any reliance in the self-willed manmukhs; trust in them is lost.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸੁਖੁ ਅਗਲਾ ;
ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (643-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, the Gurmukhs live in absolute peace; Almighty's Name (Naam), abides within them. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (643-12)
Third Mahala:

ਸੇ ਸੈਣ , ਸੇ ਸਜਣਾ ; ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (643-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
They alone are relatives, and they alone are friends, who, as Gurmukh, join together in love.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਹਿ ; ਸੇ ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (643-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Night and day, they act according to the True Guru's Will; they remain absorbed in the True Name.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ , ਸਜਣ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ;
ਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਰਹਿ ਵੇਕਾਰ ॥ (643-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who are attached to the love of duality (Maya) are not called friends; they commit evil desires in egotism.

ਮਨਮੁਖ ਆਪ ਸੁਆਰਥੀ ; ਕਾਰਜੁ ਨ ਸਕਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (643-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are selfish; they cannot resolve anyone's affairs.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥(643-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they act according to their pre-ordained destiny; no one can erase it. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (643-15)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਆਪਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (643-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You Yourself created the world, and You Yourself arranged the play of it.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਆ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (643-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You Yourself created the three qualities, and fostered emotional attachment to Maya.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥ (643-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He is called to account for his deeds done in egotism; he continues coming and going in reincarnation.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਸੇ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (643-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Guru instructs those whom Almighty Himself blesses with Grace.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥੩॥ (643-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to my Guru; forever and ever, I am a sacrifice to Him. ||3||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (643-18)

Salok, Third Mahala:

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ; ਜਿਨਿ, ਵਿਣੁ ਦੰਤਾ ਜਗੁ ਖਾਇਆ ॥(643-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The love of Maya is enticing; without teeth, it has eaten up the world.

ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ;
ਜਿਨੀ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (643-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are eaten away, while the Gurmukhs are saved; they focus their consciousness on the True Name.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਗੁ ਕਮਲਾ ਫਿਰੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (643-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Name, the world wanders around insane; the Gurmukhs come to see this.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਨਿਹਫਲੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ (644-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Involved in worldly affairs, he wastes his life in vain; the peace-giving Lord does not come to abide in his mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (644-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they alone obtain the Name, who have such pre-ordained destiny. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (644-2)

Third Mahala:

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖਾ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (644-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The home within is filled with Ambrosial Nectar, but the self-willed manmukh does not get to taste it.

ਜਿਉ ਕਸਤੂਰੀ ਮਿਰਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ; ਭ੍ਰਮਦਾ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (644-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He is like the deer, who does not recognize its own musk-scent; it wanders around, deluded by doubt.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਜਿ , ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ; ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇਆ ॥ (644-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The manmukh forsakes the Ambrosial Nectar, and instead gathers poison; the Creator Himself has fooled him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੇ ਸੋਝੀ ਪਈ ; ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (644-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

How rare are the Gurmukhs, who obtain this understanding; they behold Almighty within themselves.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ (644-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are cooled and soothed, and their tongues enjoy the sublime taste of Almighty.

ਸਬਦੇ ਹੀ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ; ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (644-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), the Name wells up; through the Shabad, we are united in Almighty's Union.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (644-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, the whole world is insane, and it loses its life in vain.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਹੈ ; ਨਾਨਕ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (644-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Shabad alone is Ambrosial Nectar; Guru Nanak says, the Gurmukhs obtain it. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (644-6)

Pauree:

ਸੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (644-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty is beyond mind's comprehension (Agaam) tell me, how can we find Him?

ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ; ਕਹੁ ਜਨ , ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ (644-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He has no form or feature, and He cannot be seen; tell me, how can we meditate on Him?

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ; ਕਿਆ ਕਹਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥ (644-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty is formless, beyond Maya and beyond mind's comprehension (Agaam); which of His Virtues should we speak of and sing?

ਜਿਸੁ , ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ; (ਬੁੱਝਾਏ ਬੋਲੋ)
ਸੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਈਐ ॥
(੬੪੪-੮, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ ੩)

They alone walk on Almighty's Path, whom Almighty Himself instructs.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪਾਈਐ ॥੪॥ (644-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Perfect Guru has revealed Him to me; serving the Guru, He is found. ||4||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (644-9)
Salok, Third Mahala:

ਜਿਉ ਤਨੁ ਕੋਲੂ ਪੀੜੀਐ ; ਰਤੁ ਨ ਭੋਰੀ ਡੇਹਿ ॥ (644-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
It is as if my body has been crushed in the oil-press, without yielding even a drop of blood;

ਜੀਉ ਵੰਞੈ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ; ਸਚੇ ਸੰਦੜੈ ਨੇਹਿ ॥ (644-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
it is as if my soul has been cut apart into pieces for the sake of the Love of the Almighty;

ਨਾਨਕ , ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹ ॥੧॥ (644-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, still, night and day, my Union with Almighty is not broken. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (644-11)
Third Mahala:

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਰੰਗੁਲਾ ; ਰੰਗੁ ਲਾਏ ਮਨੁ ਲੇਇ ॥ (644-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
My Friend is so full of joy and love; He colors my mind with the color of His Love,

ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ; ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥ (644-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
like the fabric which is treated to retain the color of the dye.

ਨਾਨਕ , ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥ (644-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, this color does not depart, and no other color can be imparted to this fabric. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (644-12)
Pauree:

ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥ (644-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Almighty Himself is pervading everywhere; Almighty Himself causes us to chant His Name.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ; ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ (644-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Almighty Himself created the creation; He commits all to their tasks.

ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ; ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥ (644-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
He engages some in devotional worship, and others, He causes to stray.

ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ; ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥ (644-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He places some on the Path, while He leads others into the wilderness.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ (644-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak meditates on Almighty's Name (Naam); as Gurmukh, he sings the Praises of Almighty's virtues. ||5||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (644-14)

Salok, Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ; ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (644-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Service to the True Guru is fruitful and rewarding, if one performs it with his mind focused on it.

ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (644-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The fruits of the mind's desires are obtained, and egotism departs from within.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ; ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (644-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

His bonds are broken, and he is liberated; he remains absorbed in Almighty.

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ; **(ਅ-ਲੱਭ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (644-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

It is so difficult to obtain Almighty's Name (Naam) in this world; it comes to dwell in the mind of the Gurmukh.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ (644-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to one who serves his True Guru. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (644-17)

Third Mahala:

ਮਨਮੁਖ ਮੰਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (644-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The mind of the self-willed manmukh is so very stubborn; it is stuck in the love of duality.

ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ; ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ (644-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He does not find peace, even in dreams; he passes his life in misery and suffering.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ; ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ (644-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Pandits have grown weary of going door to door, reading and reciting their scriptures; the Siddhas have gone into their trances of Samaadhi.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ; ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (644-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

This mind cannot be controlled; they are tired of performing religious rituals.

ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ; ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ (ਨਾਇ੍ ਬੋਲੋ) (644-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The impersonators have grown weary of wearing false costumes, and bathing at the sixty-eight sacred shrines.

ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (645-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They do not know the state of their own minds; they are deluded by doubt and egotism.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਭਉ ਪਇਆ ; ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (645-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the Fear of God is obtained; by great good fortune, Almighty comes to abide in the mind.

ਭੈ ਪਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ; ਹਉਮੈ , ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ (645-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

When the Fear of God comes, the mind is restrained, and through the Guru's Shabad (Gurbani), the ego is burnt away.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (645-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with Truth are immaculate; their light merges in the Light.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ; ਨਾਨਕ, ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (645-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Meeting the True Guru, one obtains the Name; Guru Nanak says, he is absorbed in peace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (645-3)

Pauree:

ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ; ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ (645-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The pleasures of kings and emperors are pleasing, but they last for only a few days.

ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ (645-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

These pleasures of Maya are like the color of the safflower, which wears off in a moment.

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ; ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ (645-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They do not go with him when he departs; instead, he carries the load of sins upon his head.

ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ; ਤਾਂ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ (645-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

When death seizes him, and marches him away, then he looks absolutely hideous.

ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ; ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥ (645-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

That lost opportunity will not come into his hands again, and in the end, he regrets and repents. ||6||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (645-6)

Salok, Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ; ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ (645-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who turn their faces away from the True Guru, suffer in sorrow and bondage.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ; ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (645-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Again and again, they are born only to die; they cannot meet their Lord.

ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ; ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ (645-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The disease of doubt does not depart, and they find only pain and more pain.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ; ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥ (645-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, if the Gracious Lord forgives, then one is united in Union with the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (645-8)

Third Mahala:

ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ; ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (645-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who turn their faces away from the True Guru, shall find no place of rest or shelter.

ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ; ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦ ਨਾਉ ॥ (645-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They wander around from door to door, like a woman forsaken, with a bad character and a bad reputation.

ਨਾਨਕ, ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ; ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥ (645-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are forgiven, and united in Union with the True Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (645-9)

Pauree:

ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ; ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ (645-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who serve Almighty, the Destroyer of ego, cross over the terrifying world-ocean.

ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ; ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ (645-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who chant Almighty's Name (Naam), are passed over by the Messenger of Death.

ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ; ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ (645-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who meditate on Almighty, go to His Court in robes of honor.

ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ; ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥ (645-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They alone serve You, Dear Almighty, whom You bless with Grace.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥ (645-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I sing continually Your Glorious Praises, O Beloved; as Gurmukh, my illusion and fears have been dispelled. ||7||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (645-12)

Salok, Third Mahala:

ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ; ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ (645-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Upon the plate, three things have been placed; this is the sublime, ambrosial food of Almighty.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ; ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (645-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Eating this, the mind is satisfied, and the Door of Salvation is found.

ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ; ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (ਅ-ਲੱਭ ਬੋਲੋ) (645-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

It is so difficult to obtain this food, O Saints; it is obtained only by contemplating the Guru.

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ; ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (645-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Why should we cast this riddle out of our minds? We should keep it ever enshrined in our hearts.

ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ; ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ (645-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The True Guru has posed this riddle. The Guru's Sikhs have found its solution.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ; **(ਬੁੱਝਾਏ, ਬੁੱਝਸੀ ਬੋਲੋ)**
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ (645-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he alone understands this, whom Almighty inspires to understand. The Gurmukhs work hard, and find Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (645-15)

Third Mahala:

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (645-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those, whom the Primal Lord unites, remain in Union with Him; they focus their consciousness on the True Guru.

ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ (645-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those, whom Almighty Himself separates, remain separated; in the love of duality, they are ruined.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ;
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (645-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without good karma, what can anyone obtain? He earns what he is pre-destined to receive. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (645-17)

Pauree:

ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ; ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ **(ਗਾਵਣ-ਹਾਰੀਆ ਬੋਲੋ)** (645-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Sitting together, the companions sing the Songs of Almighty's Praises.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ;
ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ (ਬਲਿ-ਹਾਰੀਆ ਬੋਲੋ) (645-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
They praise the Almighty's Name continually; they are a sacrifice to Almighty.

ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ; ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ (645-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Those who hear, and believe in the Almighty's Name, to them I am a sacrifice.

ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ; ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ (ਮਿਲਾਵਣ-ਹਾਰੀਆ ਬੋਲੋ) (645-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Dear Almighty, let me unite with the Gurmukhs, who are united with You.

ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ;
ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥ (ਦੇਖਣ-ਹਾਰੀਆ ਬੋਲੋ) (645-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
I am a sacrifice to those who, day and night, behold their Guru. ||8||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (645-19)
Salok, Third Mahala:

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਦੇ ; ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥ (646-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Without Almighty's Name (Naam), everyone wanders around the world, losing.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (646-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The self-willed manmukhs do their deeds in the pitch black darkness of egotism.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ; ਨਾਨਕ, ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (646-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The Gurmukhs drink in the Ambrosial Nectar, Guru Nanak says, contemplating the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (646-2)
Third Mahala:

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ; ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ (646-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
He wakes in peace, and he sleeps in peace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (646-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The Gurmukh praises Almighty night and day.

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ; ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥ (646-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh remains deluded by his self-created illusions.

ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ; ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (646-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He is filled with anxiety, and he cannot even sleep.

ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ; ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (646-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The spiritually wise wake and sleep in peace.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ **(ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)** (646-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Nanak is a sacrifice to those who are imbued with Almighty's Name (Naam). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (646-4)

Pauree:

ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ; ਜੋ ਹਰਿ ਰਤਿਆ ॥ **(ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)**(646-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They alone meditate on the Almighty's Name, who are imbued with Almighty.

ਹਰਿ ਇਕੁ, ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ; ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ **(ਸੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)** (646-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They meditate on the One (Almighty); the One and Only Lord is True.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ; ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ (646-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The One (Almighty) is pervading everywhere; the One (Almighty) created the Universe.

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ; ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਟਿ ਘਤਿਆ ॥ **(ਘੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)** (646-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who meditate on the Almighty's Name, cast out their fears.

ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥ (646-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty Himself blesses them with Guru's Instruction; the Gurmukh meditates on Almighty. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (646-6)

Salok, Third Mahala:

ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ; ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (646-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Spiritual wisdom, which would bring understanding, does not enter his mind.

ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਅੰਧਾ, ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (646-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without seeing, how can he praise Almighty? The blind act in blindness.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (646-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when one realizes the Guru's Shabad (Gurbani), and then Almighty's Name (Naam) comes to abide in the mind. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (646-8)

Third Mahala:

ਇਕਾ ਬਾਣੀ , ਇਕੁ ਗੁਰੁ ; ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (646-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

There is One Bani; there is One Guru; there is one Shabad to contemplate.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ , ਹਟੁ ਸਚੁ ; ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ **(ਹੱਟ ਬੋਲੋ)** (646-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

True is the merchandise, and true is the shop; the warehouses are overflowing with jewels.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ; ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (646-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, they are obtained, if the Great Giver gives them.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਲਾਭੁ ਸਦਾ ; ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (646-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dealing in this true merchandise, one earns the profit of the incomparable Naam.

ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ, ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ; ਕਰਮਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰੁ ॥ (646-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

In the midst of poison, the Ambrosial Nectar is revealed; by His Mercy, one drinks it in.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ; ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (646-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise Almighty; blessed is the Creator, the Embellisher. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (646-11)

Pauree:

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ; ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ (646-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who are permeated by falsehood do not love the Truth.

ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ; ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥ (646-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

If someone speaks the Truth, falsehood is burnt away.

ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ, ਕੂੜਿ ; ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਣੀ ॥ (ਰੱਜੈ ਬੋਲੋ) (646-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The false are satisfied by falsehood, like the crows who eat manure.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣੀ ॥ (646-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
When Almighty grants His Grace, then one meditates on Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ; ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੧੦॥ (646-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
As Gurmukh, worship the Almighty's Name in adoration; fraud and sin shall disappear. ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (646-13)
Salok, Third Mahala:

Prologue: In Goindwal Sahib, Sikhs used to transport water in claypots from the river Bias and the the teenage boys belonging to Sheikh families used to break the claypots by throwing stones. Then, Guru Amar Das Ji told Sikhs to ignore them and use bags instead. Having observed these, the boys started to use arrows to puncture those bags and Guru Ji told Sikhs to use pots made of copper, and the boys started to throw bricks. Guru Amar Das Ji uttered the following Shabad upon meeting their leader;

ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ; (ਚਉ-ਚੱਕਿਆ ਬੋਲੋ)
ਏਹੁ ਮਨੁ , ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣਿ ॥ (646-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
O Sheikh, you wander in the four directions, blown by the four winds; bring your mind back to the home of the One (Almighty).

ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (646-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Renounce your petty arguments, and recognise Guru's Shabad.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢਹਿ ਪਉ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ (646-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Bow in humble respect before the True Guru; He is the Knower who knows everything.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ; ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ (646-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Burn away your hopes and desires, and live like a guest in this world.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ; ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ (646-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
If you walk in harmony with the True Guru's Will, then you shall be honored in the Almighty's Court.

ਨਾਨਕ , ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ; ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ (646-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who do not contemplate Almighty's Name (Naam) - cursed are their clothes, and cursed is their food. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (646-16)

Third Mahala:

ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (646-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

There is no end to Almighty's Glorious Praises; His worth cannot be described.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ;
ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (646-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs chant the Praises of Almighty's virtues; they are absorbed in His Glorious Virtues. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (646-17)

Pauree:

ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ; ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ॥ (646-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty has adorned the coat of the body; He has embroidered it with devotional worship.

ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ; ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ (646-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty has woven His silk into it, in so many ways and fashions.

ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰਾ ; ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ (646-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

How rare is that man of understanding, who understands, and deliberates within.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ; ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ॥ (ਬੁੱਝਾਏ ਬੋਲੋ) (646-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He alone understands these deliberations, whom Almighty Himself inspires to understand.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥ (646-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Poor servant Nanak speaks: the Gurmukhs know Almighty, Almighty is True. ||11||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (647-1)

Salok, Third Mahala:

ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ; ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ (647-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Great men speak the teachings by relating them to individual situations, but the whole world shares in them.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ ਕਰੇ ; ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (647-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh knows the Fear of God, and realizes his own self.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (647-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

If, by Guru's Grace, one remains dead while yet alive, the mind becomes content in itself.

ਜਿਨ ਕਉ, ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ;
ਨਾਨਕ, ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥ (647-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who have no faith in their own minds, O Nanak - how can they speak of spiritual wisdom? ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (647-3)

Third Mahala:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ; ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ (647-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who do not focus their consciousness on Almighty, as Gurmukh, suffer pain and grief in the end.

ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿਆਂ ; ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ (647-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They are blind, inwardly and outwardly, and they do not understand anything.

ਪੰਡਿਤ , ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ , ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ; (‘ਬਰੱਕਤੀ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (647-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O Pandit, O religious scholar, the whole world is fed for the sake of those who are attuned to the Almighty’s Name.

ਜਿਨ, ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (647-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who praise the Guru's Shabad, remain blended with Almighty.

ਪੰਡਿਤ , ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (647-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O Pandit, O religious scholar, no one is satisfied, and no one finds true wealth through the love of duality.

ਪੜਿ ਥਕੇ , ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (647-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They have grown weary of reading scriptures, but still, they do not find contentment, and they pass their lives burning, night and day.

ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ; ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (647-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Their cries and complaints never end, and doubt does not depart from within them.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (647-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without Almighty's Name (Naam), they rise up and depart with blackened faces. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (647-8)

Pauree:

ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ; ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥ (647-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O Beloved, lead me to meet my True Friend; meeting with Him, I shall ask Him to show me the Path.

ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ; ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (647-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to that Friend, who shows it to me.

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (647-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I share His Virtues with Him, and meditate on the Almighty's Name.

ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ; ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (647-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I serve my Beloved Lord forever; serving Almighty, I have found peace.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਸੁ ; ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥ (647-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to the True Guru, who has imparted this understanding to me. ||12||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (647-10)

Salok, Third Mahala:

ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (647-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O Pandit, O religious scholar, your filth shall not be erased, even if you read the Vedas for four ages.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ; ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (647-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The three qualities are the roots of Maya; in egotism, one forgets Almighty's Name (Naam).

ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ; ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥ (647-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Pandits are deluded, attached to duality, and they deal only in Maya.

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ; ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾਰ ॥ (647-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They are filled with thirst and hunger; the ignorant fools starve to death.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (647-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, peace is obtained, contemplating the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਈ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (647-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Hunger and thirst have departed from within me; I am in love with the True Name.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ; (ਰੱਤੇ, ਰੱਜੇ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (647-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are imbued with Almighty's Name (Naam), who keep Almighty clasped tightly to their hearts, are automatically satisfied. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (647-14)

Third Mahala:

ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ; ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ (647-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh does not serve the Almighty's Name, and so he suffers in horrible pain.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ; ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ (647-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He is filled with the darkness of ignorance, and he does not understand anything.

ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ; ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥ (647-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Because of his stubborn mind, he does not plant the seeds of intuitive peace; what will he eat in the world hereafter, to satisfy his hunger?

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ (647-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He has forgotten the treasure of Almighty's Name (Naam); he is caught in the love of duality.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ;
ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (647-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are honored with glory, when Almighty Himself unites them in His Union. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (647-16)

Pauree:

ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ; ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ (647-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The tongue which sings Almighty's Praises, is so very beautiful.

ਜੋ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ; ਸਾ ਹਰਿ ਭਾਵਣੀ ॥ (647-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who speaks the Almighty's Name, with mind, body and mouth, is pleasing to Almighty.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖੈ ਸਾਦੁ ; ਸਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣੀ ॥ (647-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

That Gurmukh tastes the the sublime taste of Almighty, and is satisfied.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ; ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ (647-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

She sings continually the Glorious Praises of her Beloved; singing His Glorious Praises, she is uplifted.

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ; ਸਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਬੁਲਾਵਣੀ ॥੧੩॥(647-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

She is blessed with Almighty's Mercy, and she chants the Words of the Guru, the True Guru. ||13||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (647-19)

Salok, Third Mahala:

ਹਸਤੀ ਸਿਰਿ ਜਿਉ ਅੰਕਸੁ ਹੈ ; ਅਹਰਣਿ ਜਿਉ ਸਿਰੁ ਦੇਇ ॥ (647-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The elephant offers its head to the reins, and the anvil offers itself to the hammer;

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿ ਕੈ ; ਊਭੀ ਸੇਵ ਕਰੇਇ ॥ (647-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

just so, we offer our minds and bodies to our Guru; we stand before Him, and serve Him.

ਇਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ; ਸਭੁ ਰਾਜੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਲੇਇ ॥ (648-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
This is how the Gurmukhs eliminate their self-conceit, and come to rule the whole world.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ; (ਬੁੱਝੀਐ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (648-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, the Gurmukh understands, when Almighty casts His Glance of Grace. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (648-2)
Third Mahala:

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (648-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Blessed and approved is the coming into the world, of those Gurmukhs who meditate on Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਕੁਲ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥੨॥ (648-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, they save their families, and they are honored in the Almighty's Court. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (648-3)
Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀਆ ਸਿਖ ; ਗੁਰੂ ਮੇਲਾਈਆ ॥ (648-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The Guru unites His Sikhs, the Gurmukhs, with Almighty.

ਇਕਿ ਸੇਵਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ; ਇਕਿ, ਗੁਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈਆ ॥ (648-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The Guru keeps some of them with Himself, and engages others in His Service.

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ; ਤਿਨਾ ਭਾਉ ਗੁਰੂ ਦੇਵਾਈਆ ॥ (648-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Those who cherish their Beloved in their conscious minds, the Guru blesses them with His Love.

ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਇਕੋ ਪਿਆਰੁ ; ਗੁਰ ਮਿਤਾ ਪੁਤਾ ਭਾਈਆ ॥ (648-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The Guru loves all of His Gursikhs equally well, like friends, children and siblings.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਹੁ ਸਭਿ ; ਗੁਰੁ ਆਖਿ , ਗੁਰੂ ਜੀਵਾਈਆ ॥੧੪ (648-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
So chant the Name of the Guru, the True Guru, everyone! Chanting the Name of the Guru, Guru, you shall be rejuvenated. ||14||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (648-6)
Salok, Third Mahala:

ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ; ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ , ਅਵਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (੬੪੮-੬, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ ੩)
Guru Nanak says, the blind, ignorant fools do not remember Almighty's Name (Naam); they involve themselves in other activities.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਫਿਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੧॥ (648-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
They are bound and gagged at the door of the Messenger of Death; they are punished, and in the end, they rot away in manure. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (648-7)
Third Mahala:

ਨਾਨਕ, ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ; ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (648-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, those humble beings are true and approved, who serve their True Guru.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇ ਰਹੇ ; ਚੂਕਾ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥੨॥ (648-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
They remain absorbed in Almighty's Name (Naam), and their comings and goings cease. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (648-8)
Pauree:

ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਸੰਚੀਐ ; ਅੰਤੇ ਦੁਖਦਾਈ ॥ (648-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Gathering the wealth and property of Maya, brings only pain in the end.

ਘਰ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ; ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (648-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Homes, mansions and adorned palaces will not go with anyone.

ਹਰ ਰੰਗੀ ਤੁਰੇ, ਨਿਤ ਪਾਲੀਅਹਿ ; ਕਿਤੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਈ ॥ (648-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
He may breed horses of various colors, but these will not be of any use to him.

ਜਨ ਲਾਵਹੁ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ; ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (648-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
O human, link your consciousness to the Almighty's Name, and in the end, it shall be your companion and helper.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੫॥ (648-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak meditates on Almighty's Name (Naam); the Gurmukh is blessed with peace. ||15||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (648-11)

Salok, Third Mahala:

ਬਿਨੁ ਕਰਮੈ , ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ; ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (648-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the karma of good actions, the Name is not obtained; it can be obtained only by perfect good karma.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ;
ਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (648-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, if Almighty casts His Glance of Grace, then under Guru's Instruction, one is united in His Union. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (648-12)

First Mahala:

ਇਕ ਦਝਹਿ ਇਕ ਦਬੀਅਹਿ ; ਇਕਨਾ ਕੁਤੇ ਖਾਹਿ ॥ (648-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Some are cremated, and some are buried; some are eaten by dogs.

ਇਕਿ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਉਸਟੀਅਹਿ ; **(ਉ-ਸਟੀਅਹਿ ਬੋਲੋ)**
ਇਕਿ ਭੀ ਫਿਰਿ , ਹਸਣਿ ਪਾਹਿ ॥ (648-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Some are thrown into water, while others are thrown into wells.

ਨਾਨਕ , ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ; ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (648-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, it is not known, where they go and into what they merge. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (648-14)

Pauree:

ਤਿਨ ਕਾ ਖਾਧਾ ਪੈਧਾ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ;
ਜੋ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥ **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (648-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

The food and clothes, and all the worldly possessions of those who are attuned to the Almighty's Name are sacred.

ਤਿਨ ਕੇ ਘਰ ਮੰਦਰ , ਮਹਲ ਸਰਾਈ , ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ;
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ,
ਅਭਿਆਗਤ ਜਾਇ ਵਰਸਾਤੇ ॥ (ਅਭਿਆ-ਗਤ ਬੋਲੋ) (648-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

All the homes, temples, palaces and way-stations are sacred, where the Gurmukhs, the selfless servants, the Sikhs and the renouncers of the world, go and take their rest.

ਤਿਨ ਕੇ ਤੁਰੇ ਜੀਨ ਖੁਰਗੀਰ , ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ;
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ , ਸਾਧ ਸੰਤ ਚੜਿ ਜਾਤੇ ॥ (648-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

All the horses, saddles and horse blankets are sacred, upon which the Gurmukhs, the Sikhs, the Holy and the Saints, mount and ride.

ਤਿਨ ਕੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ;
ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ (648-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

All the rituals and Dharmic practices and deeds are sacred, for those who utter Almighty's Name (Naam), the True Almighty's Name (Naam).

ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ; ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ , ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਜਾਤੇ ॥੧੬॥(648-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

Those Gurmukhs, those Sikhs, who have purity as their treasure, go to their Guru. ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (648-18)

Salok, Third Mahala:

ਨਾਨਕ , ਨਾਵਹੁ ਘੁਥਿਆ ; ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (648-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, forsaking the Name, he loses everything, in this world and the next.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ; ਮੁਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (648-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Chanting, deep meditation and austere self-disciplined practices are all wasted; he is deceived by the love of duality.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ (648-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He is bound and gagged at the door of the Messenger of Death. He is beaten, and receives terrible punishment. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (649-1)

Third Mahala:

ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਮਾਵਦੇ ; ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਮੋਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (649-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They inflict their hatred upon the Saints, and they love the wicked sinners.

ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (649-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They find no peace in either this world or the next; they are born only to die, again and again.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਬੁਝਈ ; ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥('ਬੁਝਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (649-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Their hunger is never satisfied, and they are ruined by duality.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨਾ ਨਿੰਦਕਾ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (649-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The faces of these slanderers are blackened in the Court of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (649-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without Almighty's Name (Naam), they find no shelter on either this shore, or the one beyond. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (649-3)

Pauree:

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ;
ਸੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (649-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who meditate on the Almighty's Name, are imbued with Almighty's Name (Naam), in their minds.

ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ; ਤਿਨਾ ਇਕਸ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥
(੬੪੯-੪, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ ੩)

For those who worship the One (Almighty) in their conscious minds, there is no other than the One (Almighty).

ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ; ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਹੀ ॥ (649-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They alone serve Almighty, upon whose foreheads such pre-ordained destiny is written.

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਵਦੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਹੀ ॥ (649-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They continually sing the Praises of Almighty's virtues, and singing the Glories of the Glorious Lord, they are uplifted.

ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਗੁਰਮੁਖਾ ; ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧੭॥ (649-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Great is the greatness of the Gurmukhs, who, through the Perfect Guru, remain absorbed in the Almighty's Name. ||17||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (649-6)

Salok, Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਗਾਖੜੀ ; ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (649-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

It is very difficult to serve the True Guru; offer your head, and eradicate self-conceit.

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ , ਫਿਰਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ; ਤਾ ਸੇਵਾ ਪਵੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (649-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who dies in the Guru's Shabad (Gurbani) shall never have to die again; his service is totally approved.

ਪਾਰਸ ਪਰਸਿਐ , ਪਾਰਸੁ ਹੋਵੈ ; ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (649-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Touching the philosopher's stone, one becomes the philosopher's stone, which transforms lead into gold; remain lovingly attached to Almighty.

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (649-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who has such pre-ordained destiny, comes to meet the True Guru and God.

ਨਾਨਕ , ਗਣਤੈ ਸੇਵਕੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ;
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ , ਸੋ ਪਵੈ ਥਾਇ ॥੧॥ (649-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's servant does not meet Him because of his own account; he alone is acceptable, whom Almighty forgives. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (649-9)

Third Mahala:

ਮਹਲੁ ਕੁਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਮੂਰਖ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ॥ (ਕੁ-ਮਹਲੁ ਬੋਲੋ)(649-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The fools do not know the difference between good and bad; they are deceived by their self-interests.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਹਿ ਤਾ ਮਹਲੁ ਲਹਹਿ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (649-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

But if they contemplate the Guru's Shabad (Gurbani), they obtain the Mansion of Almighty's Presence, and their light merges in the Light.

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਾ ਸਭਾ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (649-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Fear of God is always on their minds, and so they come to understand everything.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (649-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The True Guru is pervading the homes within; He Himself blends them with Almighty.

ਨਾਨਕ, ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਸਭ ਪੂਰੀ ਪਈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (649-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they meet the True Guru, and all their desires are fulfilled, if Almighty grants His Grace and so wills. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (649-12)

Pauree:

ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥ (649-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed is the good fortune of those devotees, who, with their mouths, utter Almighty's Name (Naam).

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ (649-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed is the good fortune of those Saints, who, with their ears, listen to Almighty's Praises.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ , ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ (649-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed is the good fortune of those holy people, who sing the Kirtan of Almighty's Praises, and so become virtuous.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ;
ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ , ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥ (649-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed is the good fortune of those Gurmukhs, who live as Gursikhs, and conquer their minds.

ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥ **(‘ਪੜ੍ਹਤਿਆ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (649-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

But the greatest good fortune of all is that of the Guru's Sikhs, who fall at the Guru's feet. ||18||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (649-15)

Salok, Third Mahala:

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ , ਤਿਸਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ; **(ਤਿਸ-ਦਾ, ਬ੍ਰਹਮੱਤੁ ਬੋਲੋ)**
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (649-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

One who knows God, and who lovingly focuses his attention on the One Guru’s Shabad (Gurbani), keeps his spirituality intact.

ਨਵ ਨਿਧੀ , ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ (649-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The nine treasures and the eighteen spiritual powers of the Siddhas follow him, who keeps Almighty enshrined in his heart.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ; ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ **(ਬੁੱਝਹੁ ਬੋਲੋ)** (649-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, the Name is not found; understand this, and reflect upon it.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥ (649-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through perfect good destiny, one meets the True Guru, and finds peace, throughout the four ages. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (649-18)

Third Mahala:

ਕਿਆ ਗਭਰੂ , ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ;
ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (649-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Whether he is young or old, the self-willed manmukh cannot escape hunger and thirst.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ; **(ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (649-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are imbued with the Guru’s Shabad (Gurbani); they are at peace, having lost their self-conceit.

ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ; ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ (649-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

They are satisfied and satiated within; they never feel hungry again.

ਨਾਨਕ , ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ;
ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (650-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whatever the Gurmukhs do is acceptable; they remain lovingly absorbed in Almighty's Name (Naam). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (650-1)

Pauree:

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕੰਉ ; ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ (650-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those Sikhs who are Gurmukhs.

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ (650-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I behold the Blessed Vision, the Darshan of those who meditate on the Almighty's Name.

ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ (650-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Listening to the Kirtan of Almighty's Praises, I contemplate His virtues; I write His Praises on the fabric of my mind.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ (650-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I praise the Almighty's Name with love, and eradicate all my sins.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ;
ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥ (650-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed and beauteous is that body and place, where my Guru places His feet. ||19||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (650-4)

Salok, Third Mahala:

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (650-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Guru, spiritual wisdom is not obtained, and peace does not come to abide in the mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ; ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (650-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without Almighty's Name (Naam), the self-willed manmukhs depart, after having wasted their lives. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (650-5)

Third Mahala:

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ , ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ; ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (650-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

All the Siddhas, spiritual masters and seekers search for the Name; they have grown weary of concentrating and focusing their attention.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ (650-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds the Name; the Gurmukhs unite in Union with Almighty.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ;
ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ (650-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Without the Name, all food and clothes are worthless; cursed is such spirituality, and cursed are such miraculous powers.

ਸਾ ਸਿਧਿ , ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ; ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ (650-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

That alone is spirituality, and that alone is miraculous power, which the Carefree Lord spontaneously bestows.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਏਹਾ ਸਿਧਿ , ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥ (650-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Almighty's Name abides in the mind of the Gurmukh; this is spirituality, and this is miraculous power. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (650-8)

Pauree:

ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ; ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥ (650-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am a minstrel of God, my Master; every day, I sing the songs of Almighty's Glorious Praises.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ , ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ; ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ (650-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I sing the Kirtan of Almighty's Praises, and I listen to the Praises of Almighty, the Master of wealth and Maya.

ਹਰਿ ਦਾਤਾ , ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ; ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ (650-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Almighty is the Great Giver; all the world is begging; all beings and creatures are beggars.

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ; ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥ (650-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You are kind and compassionate; You give Your gifts to even worms and insects among the rocks.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥ (650-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Servant Nanak meditates on Almighty's Name (Naam); as Gurmukh, he has become truly wealthy. ||20||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (650-11)

Salok, Third Mahala:

ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ; **(ਪੜ੍ਹਣਾ ਬੋਲੋ)**
ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (੬੫੦-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ ੩)

Reading and studying are just worldly pursuits, if there is thirst for evil desires within.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (ਪੜ੍ਹਿ ਬੋਲੋ) (650-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Reading in egotism, all have grown weary; through the love of duality, they are ruined.

ਸੋ ਪੜਿਆ , ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (ਪੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (650-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He alone is educated, and he alone is a wise Pandit, who contemplates Guru's Shabad.

ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ; ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (650-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He searches within himself, and finds the true essence; he finds the Door of Salvation.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (650-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He finds Almighty, the treasure of excellence, and peacefully contemplates Him.

ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ (650-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Blessed is the trader, Guru Nanak says, who, as Gurmukh, takes the Name as his only Support. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (650-14)
Third Mahala:

ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ; ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (650-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Without conquering his mind, no one can be successful. See this, and concentrate on it.

ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ; ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (650-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The wandering holy men are tired of of making pilgrimages to sacred shrines; they have not been able to conquer their minds.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (650-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The Gurmukh has conquered his mind, and he remains lovingly absorbed in Almighty.

ਨਾਨਕ , ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ;
ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ (650-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, this is how the filth of the mind is removed; the Guru's Shabad (Gurbani) burns away the ego. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (650-16)
Pauree:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥ (650-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
O Saints of Almighty, O my Siblings of Destiny, please meet with me, and implant Almighty's Name within me.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ , ਹਰਿ ਜਨ ;
ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ (650-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
O humble servants of Almighty, adorn me with the decorations of Almighty; let me wear the robes of Almighty's forgiveness.

ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ , ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ , ਪ੍ਰਿਮ ਕਾ ॥ (650-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Such decorations are pleasing to my God; such love is dear to Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥ (650-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I chant Almighty's Name (Naam), day and night; in an instant, all sins are eradicated.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ;
ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥ (650-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

That Gurmukh, unto whom Almighty becomes merciful, chants the Almighty's Name, and wins the game of life. ||21||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (651-1)

Salok, Third Mahala:

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ;
ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ (651-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The filth of countless incarnations sticks to this mind; it has become pitch black.

ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥ (651-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The oily rag cannot be cleaned by merely washing it, even if it is washed a hundred times.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥ (651-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one remains dead while yet alive; his intellect is transformed, and he becomes detached from the world.

ਨਾਨਕ , ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ; ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ (651-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, no filth sticks to him, and he does not fall into the womb again. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (651-3)

Third Mahala:

ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ;
ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ (651-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Kali Yuga is called the Dark Age, but the most sublime state is attained in this age.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥ (651-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Gurmukh obtains the fruit, the Kirtan of Almighty's Praises; this is his destiny, ordained by Almighty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ;
ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (651-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by Guru's Grace, he worships Almighty night and day; he chants the Almighty's Name, and remains absorbed in Almighty's devotional worship. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (651-5)

Pauree:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ;
ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ (651-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, unite me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy, so that with my mouth, I may speak the sublime Guru's Bani.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ , ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਮਾਣਿ ॥ (651-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I sing the Praises of Almighty's virtues, and constantly chant the Almighty's Name; through the Guru's Teachings, I enjoy Almighty's Love constantly.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਉਖਧ ਖਾਧਿਆ ;
ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਤੇ ਦੁਖਾ ਘਾਣਿ ॥ (651-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I take the medicine of meditation on the Almighty's Name, which has cured all diseases and multitudes of sufferings.

ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਸੇ ਹਰਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸਹੀ ਜਾਣਿ ॥(651-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those who do not forget Almighty, while breathing or eating - know them to be the perfect servants of Almighty.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ;
ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਜਮ ਕੀ ਜਗਤ ਕਾਣਿ ॥੨੨॥ (651-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Those Gurmukhs who worship Almighty in adoration end their subservience to the Messenger of Death, and to the world. ||22||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (651-9)
Salok, Third Mahala:

ਰੇ ਜਨ , ਉਥਾਰੈ ਦਬਿਓਹੁ ; ਸੁਤਿਆ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ (651-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
O man, you have been tormented by a nightmare, and you have passed your life in sleep.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਿ ਨ ਜਾਗਿਓ ; ਅੰਤਰਿ ਨ ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ॥(651-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
You did not wake to hear True Guru's Shabad; you have no inspiration within yourself.

ਸਰੀਰੁ ਜਲਉ ਗੁਣ ਬਾਹਰਾ ; ਜੋ ਗੁਰ ਕਾਰ ਨ ਕਮਾਇ ॥ (651-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
That body burns, which has no virtue, and which does not serve the Guru.

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਡਿਠੁ ਮੈ ; ਹਉਮੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (651-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
I have seen that the world is burning, in egotism and the love of duality.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ; ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (651-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, those who seek the Guru's Sanctuary are saved; within their minds, they meditate on the True Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (651-11)
Third Mahala:

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਉਮੈ ਗਈ ; ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (651-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Attuned to the Guru's Shabad (Gurbani), the soul-bride is rid of egotism, and she is glorified.

ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਚਲੈ ; ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (651-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
If she walks steadily in the way of His Will, then she is adorned with decorations.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ; ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥ (651-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Her couch becomes beautiful, and she constantly enjoys her Husband Lord; she obtains Almighty as her Husband.

ਨਾ ਹਰਿ ਮਰੈ , ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ; ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥ (651-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Almighty does not die, and she never suffers pain; she is a happy soul-bride forever.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲਈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ (651-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, Almighty unites her with Himself; she enshrines love and affection for the Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (651-14)
Pauree:

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਗੋਪਿਆ ਆਪਣਾ ; ਤੇ ਨਰ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ (651-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Those who conceal and deny their Guru, are the most evil people.

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਕਰਹੁ ; ਪਾਪਿਸਟ ਹਤਿਆਰੀ ॥ (651-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Dear Almighty, let me not even see them; they are the worst sinners and murderers.

ਓਹਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰਹਿ ਕੁਸੁਧ ਮਨਿ ; ਜਿਉ ਧਰਕਟ ਨਾਰੀ ॥ (651-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
They wander from house to house, with impure minds, like wicked, forsaken women.

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (651-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
But by great good fortune, they may meet the Company of the Holy; as Gurmukhs, they are reformed.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੩॥ (651-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Dear Almighty, please be kind and let me meet the True Guru; I am a sacrifice to the Guru. ||23||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (651-17)
Salok, Third Mahala:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ (651-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Serving the Guru, peace is produced, and then, one does not suffer in pain.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ; ਕਾਲੈ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥ (651-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
The cycle of birth and death is brought to an end, and death has no power over at all.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਚੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (651-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
His mind is imbued with Almighty, and he remains merged in Almighty.

ਨਾਨਕ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ਕਉ ;
ਜੋ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ (651-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, I am a sacrifice to those who walk in the Way of the True Guru's Will. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (651-19)
Third Mahala:

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜੇ ਅਨੇਕ ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ (651-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Without the Guru's Shabad (Gurbani), purity is not obtained, even though the soul-bride may adorn herself with all sorts of decorations.

ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (652-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
She does not know the value of her Husband Lord; she is attached to the love of duality.

ਸਾ ਕੁਸੁਧ ਸਾ ਕੁਲਖਣੀ ; (ਕੁ-ਸੁਧ, ਕੁ-ਲਖਣੀ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਨਾਰੀ ਵਿਚਿ ਕੁਨਾਰਿ ॥੨॥ (ਕੁ-ਨਾਰਿ ਬੋਲੋ) (652-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
She is impure, and ill-mannered, O Nanak; among women, she is the most evil woman. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (652-2)
Pauree:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਬੈਣੀ ॥ (652-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
Be kind to me, Lord, that I might chant the Word of Your Bani.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ , ਹਰਿ ਉਚਰਾ ; ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਲੈਣੀ ॥ (652-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
May I meditate on the Almighty's Name, chant the Almighty's Name, and obtain the profit of the Almighty's Name.

ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ; ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬੈਣੀ ॥ (652-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
I am a sacrifice to those who chant Almighty's Name (Naam), day and night.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਖਾ ਨੈਣੀ ॥ (652-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)
May I behold with my eyes those who worship and adore my Beloved True Guru.

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਅਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ;
ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਸੈਣੀ ॥੨੪॥ (652-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to my Guru, who has united me with my Lord, my friend, my very best friend. ||24||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੪ ॥ (652-5)

Salok, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ; ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਮਿਤੁ ॥ (652-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Almighty loves His slaves; Almighty is the friend of His slaves.

ਹਰਿ , ਦਾਸਨ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ; ਜਿਉ ਜੰਤੀ ਕੈ ਵਸਿ ਜੰਤੁ ॥ (652-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Almighty is under the control of His slaves, like the musical instrument under the control of the musician.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦੇ ; ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ (652-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Almighty's slaves meditate on Almighty; they love their Beloved.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਸੁਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ; ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਸੈ ਮੇਹੁ ॥ (652-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Please, hear me, O God - let Your Grace rain over the whole world.

ਜੋ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ; ਸਾ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (652-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The praise of Almighty's slaves is the Glory of Almighty.

ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵਦੀ ; ਜਨ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥(652-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Almighty loves His Own Glory, and so His humble servant is celebrated and hailed.

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ;
ਹਰਿ , ਹਰਿਜਨੁ ; ਇਕ ਸਮਾਨਿ ॥ ('ਹਰਿਜਨੁ' ਇਕੱਠਾ ਬੋਲੋ) (652-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

That humble servant of Almighty meditates on Almighty's Name (Naam); Almighty, and Almighty's humble servant, are one and the same.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥(652-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of Almighty; Dear Almighty, please, preserve his honor. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (652-9)

Fourth Mahala:

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਾਚੈ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥(652-9,ਸੋਰਠਿ,ਮਃ 4)

Nanak loves Almighty; without Him, he cannot even survive.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥(652-10,ਸੋਰਠਿ,ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, one finds the Perfect Lord, and the tongue enjoys the sublime essence of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (652-10)

Pauree:

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਪਰਭਾਤਿ ; ਤੂਹੈ ਹੀ ਗਾਵਣਾ ॥ (652-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Night and day, morning and night, I sing to You, Lord.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਰਬਤ ; ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਧਿਆਵਣਾ ॥ (652-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

All beings and creatures meditate on Your Name.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ; ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ॥ (652-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

You are the Giver, the Great Giver; we eat whatever You give us.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਪਾਪ ਗਵਾਵਣਾ ॥ (652-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

In the congregation of the devotees, sins are eradicated.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ; ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੨੫॥ (652-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is forever a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, Dear Almighty. ||25||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੪ ॥ (652-12)

Salok, Fourth Mahala:

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ , ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (652-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He has spiritual ignorance within, and his intellect is dull and dim; he does not place his faith in the True Guru.

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ , ਸਭੁ ਕਪਟੋ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ; ਕਪਟੇ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹੀ ॥ (652-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He has deceit within himself, and so he sees deception in all others; through his deceptions, he is totally ruined.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ; ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ (652-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The True Guru's Will does not enter into his consciousness, and so he wanders around, pursuing his own interests.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ (652-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

If He grants His Grace, then Nanak is absorbed into the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (652-15)

Fourth Mahala:

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਨੂਆ ਥਿਰੁ ਨਾਹਿ ॥ (652-15,ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are engrossed in emotional attachment to Maya; in the love of duality, their minds are unsteady.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਹਉਮੈ ਖਪਹਿ ਖਪਾਹਿ ॥ (652-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Night and day, they are burning; day and night, they are totally ruined by their egotism.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ; ਤਿਨ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਹਿ ॥ (652-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Within them, is the total pitch darkness of greed, and no one even approaches them.

ਓਇ ਆਪਿ ਦੁਖੀ , ਸੁਖੁ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਵਹਿ ;
ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (652-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

They themselves are miserable, and they never find peace; they are born, only to die, and die again.

ਨਾਨਕ , ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਹਿ ॥੨॥ (652-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Almighty forgives those, who focus their consciousness on the Guru's feet. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (652-18)

Pauree:

ਸੰਤ ਭਗਤ ਪਰਵਾਣੁ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਇਆ ॥ (652-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

That Saint, that devotee, is acceptable, who is loved by God.

ਸੇਈ ਬਿਚਖਣ ਜੰਤ ; ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥(ਬਿਚੱਖਣ ਬੋਲੋ) (652-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Those beings are wise, who meditate on Almighty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ (652-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

They eat the food, the treasure of the Ambrosial Naam, Almighty's Name (Naam).

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਮਸਤਕਿ ਲਾਇਆ ॥ (652-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

They apply the dust of the feet of the Saints to their foreheads.

ਨਾਨਕ , ਭਏ ਪੁਨੀਤ ; ਹਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ ॥੨੬॥ (ਨ੍ਹਾਇਆ ਬੋਲੋ) (653-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, they are purified, bathing in the sacred shrine of Almighty. ||26||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੪ ॥ (653-1)

Salok, Fourth Mahala:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (653-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Within the Gurmukh is peace and tranquility; his mind and body are absorbed in Almighty's Name (Naam).

ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ , ਨਾਮੁ ਪੜੈ ; ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (653-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He contemplates Almighty's Name (Naam), he studies the Naam, and he remains lovingly absorbed in the Naam.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ; ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ (653-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He obtains the treasure of Almighty's Name (Naam), and his anxiety is dispelled.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ; ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (653-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Meeting with the Guru, Almighty's Name (Naam) wells up, and his thirst and hunger are completely relieved.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ; ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (ਰੱਤਿਆ, ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (653-3, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Name (Naam), he gathers in the Naam. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (653-4)

Fourth Mahala:

Prologue: Upon observing the growing splendor of Guru Amar Das Ji, the son of Bhai Gonda Ji came to Guru Amar Das Ji and claimed to be a partner in sharing the wealth of the Guru's house as the Goindwal land belongs to him. Guru Ji replied that he is most welcomed to dine in the langgar hall whenever he wishes but Guru's wealth belongs to the needy ones and in service of the mankind. After discussing with a Tapa (who was against Guru Ji), he wrote a complaint against Guru Ji and proceeded to Delhi to submit the complaint officially to King Akbar's court. Upon reaching, King Akbar was adviced that the complaint is against Guru Ji whom King Akbar personally went to meet barefootedly. King Akbar ordered immediately to blacken Bhai Gonda's son's face and chase him out. Guru Ram Das Ji uttered the following shabad;

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ , ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥ (653-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

One who is cursed by the True Guru, abandons his home, and wanders around aimlessly.

ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕੜੀ ; ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਆਗੈ ਭਇਆ ॥ (653-4, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He is jeered at, and his face is blackened in the world hereafter.

ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿਕਲੈ ; ਨਿਤ ਝਗੂ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥ (653-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

He babbles incoherently, and foaming at the mouth, he dies.

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ;
ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ , ਓਸਦਾ ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ ॥ (653-5, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

What can anyone do? Such is his destiny, according to his past deeds.

ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ; ਕੂੜੁ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (653-6, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Wherever he goes, he is a liar, and by telling lies, he not liked by anyone.

ਵੇਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ;
ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ , ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾਵੈ ॥ (653-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Dear brother, behold this, the glorious greatness of our Master, O Saints; as one behaves, so does he receive.

ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ;
ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥੨॥ (653-7, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

This shall be God's determination in His True Court; servant Nanak predicts and proclaims this. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (653-8)

Pauree:

ਗੁਰਿ ਸਚੈ , ਬਧਾ ਥੇਹੁ ; ਰਖਵਾਲੇ , ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥ (653-8, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The True Guru has established the village; the Guru has appointed its guards and protectors.

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (653-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

My hopes are fulfilled, and my mind is imbued with the love of the Guru's Feet.

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ; ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥ (653-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Guru is infinitely merciful; He has erased all my sins.

ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ; ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥ (653-9, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

The Guru has showered me with His Mercy, and He has made me His own.

ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥ (653-10, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 4)

Nanak is forever a sacrifice to the Guru, who has countless virtues. ||27||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (653-11)

Salok, First Mahala:

Prologue: Once a person who was in the midst of trouble came to consult a Pandit for the remedy. After listening to his problem, the Pandit studied the person's palm carefully. The Pandit concluded and proposed him to perform various ritual practices. Guru Nanak Dev Ji was listening to this conversation and uttered the following shabad to guide both of them towards the path of truth.

ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇ ; ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ (653-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

By His Command, we receive our pre-ordained rewards; so what can we do now, O Pandit?

ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਹਾਸਲੁ , ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ;
ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥ (653-11, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 1)

When His Command is received, then it is decided; all beings move and act accordingly. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (653-12)

Second Mahala:

ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ ਹਥ ; ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥ (653-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

The string through the nose is in the hands of Almighty Master; one's own actions drive him on.

ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ; ਨਾਨਕਾ, ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥ (653-12, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

Wherever his food is, there he eats it; Guru Nanak says, this is the Truth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (653-13)

Pauree:

ਸਭੇ ਗਲਾ ਆਪਿ ; ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ **(ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)** (653-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

Almighty Himself puts everything in its proper place.

ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ; ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥ (653-13, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

He Himself created the creation, and He Himself destroys it.

ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ; ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ (653-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

He Himself fashions His creatures, and He Himself nourishes them.

ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ (653-14, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

He hugs His slaves close in His embrace, and blesses them with His Glance of Grace.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥ (653-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, His devotees are forever in bliss; they have burnt away the love of duality. ||28||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (653-15)

Salok, Third Mahala:

ਏ ਮਨ , ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ ਤੂ ; ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ (653-15, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

O mind, meditate on the Dear Lord, with single-minded conscious concentration.

ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ; ਦੇਇ , ਨ ਪਛੋਤਾਇ ॥ (653-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The glorious greatness of Almighty shall last forever and ever; He never regrets what He gives.

ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (653-16, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

I am forever a sacrifice to Almighty; serving Him, peace is obtained.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧॥ (653-17, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh remains merged with Almighty; he burns away his ego through the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (653-17)

Third Mahala:

ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ; ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ (653-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He Himself enjoins us to serve Him, and He Himself blesses us with forgiveness.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ; ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (653-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

He Himself is the father and mother of all; He Himself cares for us.

ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ , ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ;
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (653-18, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who meditate on Almighty's Name (Naam), abide in the home of their inner being; they are honored throughout the ages. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (653-19)

Pauree:

ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ; (ਸਮਰੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (653-19, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You are the Creator, all-powerful, able to do anything. Without You, there is no other at all.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ ; ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ (654-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

You Yourself created the world, and You Yourself shall destroy it in the end.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ; ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (654-1, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad (Gurbani) alone is pervading everywhere; whatever You do, comes to pass.

ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ; ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (654-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

God blesses the Gurmukh with glorious greatness, and then, he finds Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਸਭਿ ਆਖਹੁ , ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਸੁਧੁ (654-2, ਸੋਰਠਿ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, Nanak worships and adores Almighty; let everyone proclaim, "Blessed, blessed, blessed is He, the Guru!"||29||1||Sudh|| Note: Sudh means that this Vaar has been edited and perfected by Guru Ji Himself, therefore no one should attempt to alter or to change or modify in any form.

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ; ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ , ਘਰੁ ੧ (ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (654-4)

Raag Sorath, The Word Of Devotee Kabir Ji, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (654-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: The disciples of Bhagat Kabir Ji came to him and asked, "Who obtains Almighty? Is it the Hindus or the Muslims? Among the Hindu and Muslim sects, which are the ones who would attain Almighty?" Bhagat Kabir Ji uttered the following shabad;

ਬੁਤ ਪੂਜਿ ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ; ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ (654-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Worshipping their idols, the Hindus die; the Muslims die bowing their heads.

ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ , ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ;
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (654-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Hindus cremate their dead, while the Muslims bury theirs; neither finds Your true state, Lord. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥ (654-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mind, the world is a deep, dark pit.

ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ; ਜਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (654-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On all four sides, Death has spread his net. ||1||Pause||

ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ , ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ; **(‘ਕਬਿੱਤਾ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥ (ਕੱਪੜ ਬੋਲੋ) (654-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Reciting their poems, the poets die; the mystical ascetics die while journeying to Kaydaar Naat'h.

ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ , ਜੋਗੀ ਮੂਏ ;
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ (654-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Yogis die, with their matted hair, but even they do not find Your state, Lord. ||2||

ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰਚਿ , ਰਾਜੇ ਮੂਏ ; ਗਡਿ ਲੇ , ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ (654-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The kings die, gathering and hoarding their money, burying great quantities of gold.

ਬੇਦ ਪੜੇ, ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ; ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥ (654-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Pandits die, reading and reciting the Vedas; women die, gazing at their own beauty. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ , ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ; ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥ (654-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the Almighty's Name, all come to ruin; behold, and know this, O body.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ , ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥ (੬੫੪-੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without Almighty's Name (Naam), who can find salvation? Kabir Ji speaks the Teachings. ||4||1||

Prologue: Once while Bhagat Kabir Ji was giving sermons to his disciples, one egoistic person crossed over the congregation and came in front, and sat next to Bhagat Kabir Ji. Observing his pride, Bhagat Ji uttered the following shabad;

ਜਬ ਜਰੀਐ , ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ;
ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ (੬੫੪-੧੦, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the body is burnt, it turns to ashes; if it is not cremated, then it is eaten by armies of worms.

ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ ਪਰਤੁ ਹੈ ;
ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ (654-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The unbaked clay pitcher dissolves, when water is poured into it; this is also the nature of the body. ||1||

ਕਾਹੇ ਭਈਆ ; ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿਆ ॥ (654-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why, Dear brother, do you strut around, all puffed up with pride?

ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ;
ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (654-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Have you forgotten those days, when you were hanging, face down, for ten months? ||1||Pause||

ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ , ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ;
ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥ (੬੫੪-੧੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like the bee which collects honey, the fool eagerly gathers and collects wealth.

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ;
ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥ (੬੫੪-੧੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

At the time of death, they shout, "Take him away, take him away! Why leave a ghost lying around?"||2||

ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ , ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ ;
ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ (੬੫੪-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

His wife accompanies him to the threshold, and his friends and companions beyond.

ਮਰਘਟ ਲਉ , ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ;
ਆਗੈ ਹੰਸੁ ਅਕੇਲਾ ॥੩॥ (੬੫੪-੧੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

All the people and relatives go as far as the cremation grounds, and then, the soul-swan goes on alone. ||3||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਪਰੇ ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਕੂਆ ॥ (654-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, listen, O mortal being: you have been seized by Death, and you have fallen into the deep, dark pit.

ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ;
ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੪॥੨॥ (654-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have entangled yourself in the false wealth of Maya, like the parrot caught in the trap. ||4||2||

Prologue: There was a wealthy person who had only one son. Unfortunately, the son was caught by a disease which couldn'd be cured although he engaged the best physicians. After his extensive effort failed to cure his son, he was depressed and his relative advised him to consult a Pandit. The Pandit told him to organise an oblation (Yag). He immediately purchased the needful items such as ghee, sandalwood, etc. While the oblation was being performed the news came that his son died. Bhagat Kabir Ji heard of this incident and uttered this shabad;

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭੈ ਮਤ ਸੁਨਿ ਕੈ ; ਕਰੀ ਕਰਮ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (654-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Listening to all the teachings of the Vedas and the Puraanas, I wanted to perform the religious rituals.

ਕਾਲ ਗ੍ਰਸਤ , ਸਭ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ;
ਉਠਿ ਪੰਡਿਤ , ਪੈ ਚਲੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੧॥ (654-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But seeing all the wise men caught by Death, I arose and left the Pandits; now I am free of this desire. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸਰਿਓ ਨ ਏਕੈ ਕਾਜਾ ॥ (654-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mind, you have not completed the only task you were given;

ਭਜਿਓ ਨ ; ਰਘੁਪਤਿ ਰਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (654-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

you have not meditated on Almighty, your King. ||1||Pause||

ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਇ , ਜੋਗੁ ਤਪੁ ਕੀਨੋ ; ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਨਿ ਖਾਇਆ ॥ (654-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Going to the forests, they practice Yoga and deep, austere meditation; they live on roots and the fruits they gather.

ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ਸਬਦੀ ਮੋਨੀ ;
ਜਮ ਕੇ ਪਟੈ ਲਿਖਾਇਆ ॥੨॥ (੬੫੪-੧੮, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The musicians, the Vedic scholars, the chanters of one word and the men of silence, all are listed on the Register of Death. ||2||

ਭਗਤਿ ਨਾਰਦੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ; ਕਾਛਿ ਕੂਛਿ ਤਨੁ ਦੀਨਾ ॥(654-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Loving devotional worship does not enter into your heart; pampering and adorning your body, you must still give it up.

ਰਾਗ ਰਾਗਨੀ ਡਿੰਭ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ;
ਉਨਿ ਹਰਿ ਪਹਿ ਕਿਆ ਲੀਨਾ ॥੩॥ (654-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You sit and play music, but you are still a hypocrite; what do you expect to receive from Almighty? ||3||

ਪਰਿਓ ਕਾਲੁ , ਸਭੈ ਜਗ ਊਪਰ ;
ਮਾਹਿ ਲਿਖੇ ਭ੍ਰਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (੬੫੪-੧੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Death has fallen on the whole world; the doubting religious scholars are also listed on the Register of Death.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਜਨ ਭਏ ਖਾਲਸੇ ;
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ , ਜਿਹ ਜਾਨੀ ॥੪॥੩॥ (655-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, those humble people become pure - they become Khalsa - who know Almighty's loving devotional worship. ||4||3||

ਘਰੁ ੨ ॥ (655-2)

Second House||

Prologue: Someone came and ask Bhagat Kabir Ji, "What do a normal person sees with his eyes and what do you see with yours?" Bhagat Ji replied;

ਦੁਇ ਦੁਇ ਲੋਚਨ ; ਪੇਖਾ ॥ (੬੫੫-੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With both of my eyes, I look around;

ਹਉ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਖਾ ॥ (655-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I don't see anything except Almighty.

ਨੈਨ ਰਹੇ ; ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ (੬੫੫-੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My eyes gaze lovingly upon Him,

ਅਬ ਬੇਗਲ ; ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (655-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and now, I cannot speak of anything else. ||1||

ਹਮਰਾ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ; ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (655-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
My illusions were removed, and my fear ran away,

ਜਬ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (655-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
when my consciousness became attached to the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਬਾਜੀਗਰ ; ਡੰਕ ਬਜਾਈ ॥ (੬੫੫-੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When the magician beats his tambourine,

ਸਭ ਖਲਕ ; ਤਮਾਸੇ ਆਈ ॥ (੬੫੫-੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
everyone comes to see the show.

ਬਾਜੀਗਰ ; ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਸਕੇਲਾ ॥ (੬੫੫-੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When the magician winds up his show,

ਅਪਨੇ ਰੰਗ ਰਵੈ ; ਅਕੇਲਾ ॥੨॥ (655-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
then he enjoys its play all alone. ||2||

ਕਥਨੀ ਕਹਿ ; ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (655-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
By preaching sermons, one's illusion is not dispelled.

ਸਭ ਕਥਿ ਕਥਿ ਰਹੀ ; ਲੁਕਾਈ ॥ (655-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Everyone is tired of preaching and teaching.

ਜਾ ਕਉ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (655-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Almighty causes the Gurmukh to understand;

ਤਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (655-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
his heart remains permeated with Almighty. ||3||

ਗੁਰ ; ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ॥ (655-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When the Guru grants even a bit of His Grace,

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ; ਹਰਿ ਲੀਨੀ ॥ (655-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
one's body, mind and entire being are absorbed into Almighty.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (655-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, I am imbued with Almighty's Love;

ਮਿਲਿਓ ; ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ॥੪॥੪॥ (ਜਗ-ਜੀਵਨ ਬੋਲੋ) (655-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have met with the Life of the world, the Great Giver. ||4||4||

Prologue: Bhagat Kabir Ji used to get up in the early hours and takes his bath. Later, he would mediatate and presents discourse in the congregation until the sunrise. There was a lady who was a milkmaid used to attend the congregation consistently. One day, she approached and requested Bhagat Ji to end the sessions early as she often gets scolding from her employer for being late. Bhagat Ji agreed and started concluding his sessions early. Bhagat Ji uttered the following shabad while advising her;

ਜਾ ਕੇ ਨਿਗਮ ; ਦੂਧ ਕੇ ਠਾਟਾ ॥ (655-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Let the sacred scriptures be your milk and cream,

ਸਮੁੰਦੁ ਬਿਲੋਵਨ ਕਉ ; ਮਾਟਾ ॥ (655-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and the ocean of the mind the churning vat.

ਤਾ ਕੀ ; ਹੋਹੁ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ ॥ (655-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Be the butter-churner of Almighty,

ਕਿਉ ਮੇਟੈ ਗੋ ; ਛਾਛਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥੧॥ (655-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and your buttermilk shall not be wasted. ||1||

ਚੇਰੀ ; ਤੂ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰਸਿ ਭਤਾਰਾ ॥ (655-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O soul-bride slave, why don't you take Almighty as your Husband?

ਜਗਜੀਵਨ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (655-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is the Life of the world, the Support of the breath of life. ||1||Pause||

ਤੇਰੇ ਗਲਹਿ ਤਉਕੁ ; ਪਗ ਬੇਰੀ ॥ (655-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The chain is around your neck, and the cuffs are on your feet.

ਤੂ ; ਘਰ ਘਰ , ਰਮਈਐ ਫੇਰੀ ॥ (655-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty has sent you wandering around from house to house.

ਤੂ , ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ; ਚੇਰੀ ॥ (655-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
And still, you do not meditate on Almighty, O soul-bride, slave.

ਤੂ ; ਜਮਿ ਬਪੁਰੀ ਹੈ ਹੇਰੀ ॥੨॥ (655-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Death is watching you, O wretched woman. ||2||

ਪ੍ਰਭ ; ਕਰਨ , ਕਰਾਵਨਹਾਰੀ ॥ (੬੫੫-੧੦, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Almighty is the Cause of causes.

ਕਿਆ ਚੇਰੀ ਹਾਥ ; ਬਿਚਾਰੀ ॥ (੬੫੫-੧੦, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
What is in the hands of the poor soul-bride, the slave?

ਸੋਈ ਸੋਈ ; ਜਾਗੀ ॥ (੬੫੫-੧੦, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
She awakens from her slumber,

ਜਿਤੁ ਲਾਈ ; ਤਿਤੁ ਲਾਗੀ ॥੩॥ (655-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and she becomes attached to whatever Almighty attaches her. ||3||

ਚੇਰੀ ; ਤੈ ਸੁਮਤਿ ਕਹਾਂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (655-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
O soul-bride, slave, where did you obtain that wisdom,

ਜਾ ਤੇ ; ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਲੀਕ ਮਿਟਾਈ ॥ (655-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
by which you erased your inscription of illusion?

ਸੁ ਰਸੁ ; ਕਬੀਰੈ ਜਾਨਿਆ ॥ (੬੫੫-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Kabir Ji has tasted that subtle essence;

ਮੇਰੋ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੫॥ (655-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
by Guru's Grace, his mind is reconciled with Almighty. ||4||5||

ਜਿਹ ਬਾਝੁ ; ਨ ਜੀਆ ਜਾਈ ॥ (੬੫੫-੧੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without Him, we cannot even live;

ਜਉ ਮਿਲੈ ; ਤ ਘਾਲ ਅਘਾਈ ॥ (੬੫੫-੧੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
when we meet Him, then our task is completed.

ਸਦ ਜੀਵਣੁ ; ਭਲੋ ਕਹਾਂਹੀ ॥ (੬੫੫-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
People say it is good to live forever,

ਮੂਏ ਬਿਨੁ ; ਜੀਵਨੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ (655-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
but without dying, there is no life. ||1||

ਅਬ ; ਕਿਆ ਕਥੀਐ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (655-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
So now, what sort wisdom should I contemplate and preach?

ਨਿਜ ਨਿਰਖਤ ; ਗਤ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (655-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
As I watch, worldly things dissipate. ||1||Pause||

ਘਸਿ ਕੁੰਕਮ ; ਚੰਦਨੁ ਗਾਰਿਆ ॥ (655-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Saffron is ground up, and mixed with sandalwood;

ਬਿਨੁ ਨੈਨਹੁ ; ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ (655-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
without eyes, the world is seen.

ਪੂਤਿ ਪਿਤਾ ; ਇਕੁ ਜਾਇਆ ॥ (655-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The son has given birth to his father;

ਬਿਨੁ ਠਾਹਰ ; ਨਗਰੁ ਬਸਾਇਆ ॥੨॥ (655-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
without a place, the city has been established. ||2||

ਜਾਚਕ ਜਨ ; ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ (੬੫੫-੧੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The humble beggar has found the Great Giver,

ਸੋ ਦੀਆ ; ਨ ਜਾਈ ਖਾਇਆ ॥ (655-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
but he is unable to eat what he has been given.

ਛੋਡਿਆ ਜਾਇ ਨ ; ਮੂਕਾ ॥ (੬੫੫-੧੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He cannot leave it alone, but it is never exhausted.

ਅਉਰਨ ਪਹਿ ਜਾਨਾ ; ਚੁਕਾ ॥੩॥ (655-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He shall not go to beg from others any longer. ||3||

ਜੋ ; ਜੀਵਨ ਮਰਨਾ ਜਾਨੈ ॥
ਸੋ ; ਪੰਚ ਸੈਲ ਸੁਖ ਮਾਨੈ ॥ (੬੫੫-੧੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Those select few, who know how to die while yet alive, enjoy great peace.

ਕਬੀਰੈ ; ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (੬੫੫-੧੭, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Kabir Ji has found that wealth;

ਹਰਿ ਭੇਟਤ ; ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੬॥ (655-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
meeting with Almighty, he has erased his self-conceit. ||4||6||

Prologue: Bhagat Kabir Ji concludes that without knowledge all the ritualistic practices are in vain;

ਕਿਆ ਪੜੀਐ ; ਕਿਆ ਗੁਨੀਐ ॥ (655-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
What use is it to read, and what use is it to study?

ਕਿਆ ; ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ਸੁਨੀਐ ॥ (655-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
What use is it to listen to the Vedas and the Puraanas?

ਪੜੇ ਸੁਨੇ ; ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ (੬੫੫-੧੮, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
What use is reading and listening,

ਜਉ ; ਸਹਜ ਨ ਮਿਲਿਓ ਸੋਈ ॥੧॥ (655-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
if celestial peace is not attained? ||1||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਨ ਜਪਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ (655-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The fool does not chant Almighty's Name (Naam).

ਕਿਆ ਸੋਚਹਿ ; ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (655-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
So what does he think of, over and over again? ||1||Pause||

ਅੰਧਿਆਰੇ ; ਦੀਪਕੁ ਚਹੀਐ ॥ (੬੫੫-੧੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
In the darkness, we need a lamp

ਇਕ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ; ਲਹੀਐ ॥ (656-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
to find the incomprehensible thing.

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ; ਪਾਈ ॥ (੬੫੬-੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have found this incomprehensible thing;

ਘਟਿ ; ਦੀਪਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (656-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

my mind is illuminated and enlightened. ||2||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਅਬ ਜਾਨਿਆ ॥ (੬੫੬-੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, now I know Him;

ਜਬ ਜਾਨਿਆ ; ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (656-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

since I know Him, my mind is pleased and appeased.

ਮਨ ਮਾਨੇ ; ਲੋਗੁ ਨ ਪਤੀਜੈ ॥ (656-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind is pleased and appeased, and yet, people do not believe it.

ਨ ਪਤੀਜੈ ; ਤਉ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੩॥੭॥ (656-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They do not believe it, so what can I do? ||3||7||

ਹ੍ਰਿਦੈ ਕਪਟੁ ; ਮੁਖ ਗਿਆਨੀ ॥ (656-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In his heart there is deception, and yet in his mouth are words of wisdom.

ਝੂਠੇ ; ਕਹਾ ਬਿਲੋਵਸਿ ਪਾਨੀ ॥੧॥ (656-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are false - why are you churning water? ||1||

ਕਾਂਇਆ ਮਾਂਜਸਿ ; ਕਉਨ ਗੁਨਾਂ ॥ (656-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why do you bother to wash your body?

ਜਉ , ਘਟ ਭੀਤਰਿ ; ਹੈ ਮਲਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (656-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your heart is still full of filth. ||1||Pause||

ਲਉਕੀ ; ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਈ ॥ (656-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The gourd may be washed at the sixty-eight sacred shrines,

ਕਉਰਾ ਪਨੁ ; ਤਊ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (656-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but even then, its bitterness is not removed. ||2||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਬੀਚਾਰੀ ॥ (੬੫੬-੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji after deep contemplation,

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿ ; ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥੮॥ (656-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

please help me cross over the terrifying world-ocean, Dear Almighty, O Destroyer of ego. ||3||8||

ਸੋਰਠਿ (656-6)

Sorath:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (656-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: One day, a person came to Bhagat Ji and refered his case to Bhagat Ji as he failed to persuade another person who was indulged in evil activities for accumulating the worldly wealth. Bhagat Ji called upon the person and uttered the following shabad;

ਬਹੁ ਪਰਪੰਚ ਕਰਿ ; ਪਰ ਧਨੁ ਲਿਆਵੈ ॥ (656-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Practicing great hypocrisy, he acquires the wealth of others.

ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪਹਿ ; ਆਨਿ ਲੁਟਾਵੈ ॥੧॥ (656-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Returning home, he squanders it on his wife and children. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ਭੂਲੇ ; ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (656-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my mind, do not practice deception, even inadvertently.

ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ; ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (656-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the end, your own soul shall have to answer for its account. ||1||Pause||

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ; ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ (656-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Moment by moment, the body is wearing away, and old age is asserting itself.

ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ; ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (656-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

And then, when you are old, no one shall pour water into your cup. ||2||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ; ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ (656-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, no one belongs to you.

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ; ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੯॥ (656-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why not chant the Almighty's Name in your heart, when you are still young? ||3||9||

Prologue: Once a Saint came to Bhagat Kabir Ji and asked, "What do a person gain by embracing the Guru's sanctuary and by remembering Almighty's Name?" Bhagat Ji replied;

ਸੰਤਹੁ , ਮਨ ਪਵਨੈ ; ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ (656-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Saints, my windy mind has now become peaceful and still.

ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ; ਗਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (656-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It seems that I have learned something of the science of Yoga. ||Pause||

ਗੁਰਿ ; ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥ (੬੫੬-੧੦, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Guru has shown me the hole,

ਜਿਤੁ ; ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ (ਪੜ੍ਹਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (656-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

through which the deer carefully enters.

ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ; ਦਰਵਾਜੇ ॥ (੬੫੬-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have now closed off the doors,

ਬਾਜੀਅਲੇ ; ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥ (੬੫੬-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and the unstruck celestial sound current resounds. ||1||

ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ; ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ (੬੫੬-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The pitcher of my heart-lotus is filled with water;

ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ; ਊਭਾ ਕਰਿਆ ॥ (656-11, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have spilled out the water, and set it upright.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (੬੫੬-੧੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, Almighty's humble servant, this I know.

ਜਉ ਜਾਨਿਆ ; ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥ (656-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Now that I know this, my mind is pleased and appeased. ||2||10||

ਰਾਗੁ , ਸੋਰਠਿ ॥ (656-13)
Raag Sorath:

ਭੂਖੇ ; ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (੬੫੬-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I am so hungry, I cannot perform devotional worship service.

ਯਹ ਮਾਲਾ ; ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ (੬੫੬-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Here, Lord, take back Your mala.

ਹਉ ਮਾਂਗਉ ; ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥ (੬੫੬-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I beg for the dust of the feet of the Saints.

ਮੈ ; ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ (656-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I do not owe anyone anything. ||1||

ਮਾਧੋ ; ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ (656-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Dear Almighty, how can I be with You?

ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ; ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (656-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
If You do not give me Yourself, then I shall beg until I get You. ||Pause||

ਦੁਇ ਸੇਰ ; ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ (੬੫੬-੧੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I ask for two kilos of flour,

ਪਾਉ ਘੀਉ ; ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ (੬੫੬-੧੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and half a pound of ghee, and salt.

ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ; ਦਾਲੇ ॥ (੬੫੬-੧੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I ask for a pound of beans,

ਮੋਕਉ ; ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ (656-15, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
which I shall eat twice a day. ||2||

ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ; ਚਉਪਾਈ ॥ (੬੫੬-੧੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I ask for a cot, with four legs,

ਸਿਰਹਾਨਾ ; ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ (੬੫੬-੧੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and a pillow and mattress.

ਊਪਰ ਕਉ ; ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥ (੬੫੬-੧੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I ask for a quit to cover myself.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ; ਜਨੁ ਥੀਂਧਾ ॥੩॥ (656-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Your humble servant shall perform Your devotional worship service with love. ||3||

ਮੈ ; ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ (ਲੱਬੋ ਬੋਲੋ) (656-16, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I have no greed;

ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ; ਮੈ ਫਬੋ ॥ (ਫੱਬੋ ਬੋਲੋ) (656-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Your Name is the only ornament I wish for.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (੬੫੬-੧੭, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Says Kabir Ji, my mind is pleased and appeased;

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥ (656-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
now that my mind is pleased and appeased, I have come to know Almighty. ||4||11||

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ; ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ; ਘਰੁ ੨ (656-19)
Raag Sorath, The Word Of Devotee Naam Dev Ji, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (656-19)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

Prologue: Bhagat Namdev Ji’s disciples came to him and asked, “How did you attain Almighty and how can we do the same?” Bhagat Ji replied;

ਜਬ ਦੇਖਾ ; ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ (੬੫੬-੧੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When I see Him, I sing His Praises.

ਤਉ ਜਨ ; ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ (੬੫੬-੧੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Then I, his humble servant, become patient. ||1||

ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ; (ਸਮਾਇ-ਲੋ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (657-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Meeting the Divine True Guru, I merge into the sound current of the Naad. ||1||Pause||

ਜਹ ; ਝਿਲਿਮਿਲਿਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ (ਝਿਲਿ-ਮਿਲਿ-ਕਾਰੁ ਬੋਲੋ) (657-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Where the dazzling white light is seen,

ਤਹ ; ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ (੬੫੭-੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
there the unstruck sound current of the Shabad resounds.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ; ਸਮਾਨੀ ॥ (੬੫੭-੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
One's light merges in the Light;

ਮੈ ; ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਜਾਨੀ ॥੨॥ (੬੫੭-੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
by Guru's Grace, I know this. ||2||

ਰਤਨ ਕਮਲ ; ਕੋਠਰੀ ॥ (੬੫੭-੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The jewels are in the treasure chamber of the heart-lotus.

ਚਮਕਾਰ ; ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥ (੬੫੭-੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
They sparkle and glitter like lightning.

ਨੇਰੈ ; ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ (੬੫੭-੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Almighty is near at hand, not far away.

ਨਿਜ ਆਤਮੈ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ (657-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He is totally permeating and pervading in my soul. ||3||

ਜਹ ; ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜ੍ਯਾਰਾ ॥ (ਉਜਿਆਰਾ ਬੋਲੋ) (657-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Where the light of the undying sun shines,

ਤਹ ; ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥ (੬੫੭-੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

the light of burning lamps seems insignificant.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਜਾਨਿਆ ॥ (੬੫੭-੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

By Guru's Grace, I know this.

ਜਨੁ ਨਾਮਾ ; ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ (657-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Servant Naam Dev is absorbed in the Celestial Lord. ||4||1||

ਘਰੁ ੪ ; ਸੋਰਠਿ ॥ (657-5)

Fourth House, Sorath:

Prologue: One day, Bhagat Ji was doing the worship at Bhagwan Ji's temple when a panicked man came running to him and said, "Bhagat Ji quickly go home, your house is on fire." Bhagat Ji however remained in concentration of the Almighty's worship. After finishing the worship, Bhagat Ji came home and saw his house on fire while the neighbours had taken his belongings out. He then took his belongings and threw them back into the fire and said, "If this is Almighty's will, then He should be pleased in His will." When Bhagat Namdev Ji's house was burnt down with his belongings, members of his family continued to live without a roof on their heads. One day, his mother Gona Bai said, "Son, winter will be here soon. How can we survive like this outside?" Mata Ji gave him some money and said, "Let us build a small hut and make do with it first." Bhagat Ji took the money. First, Bhagat Ji went to a temple and after bowing to the Almighty, he came out. Outside, he saw some sadhus (religious persons, monks) sitting together. Later, Bhagat Ji discovered that they hadn't eaten since the day before. He went to town, purchased some food, prepared a meal and served the sadhus. He then went to a quiet place and started meditating on the Almighty's name. While sitting down, he thought to himself, my mother gave me money to build a hut, but I have used it to feed the sadhus. He then went back into deep meditation (Samadhi) thinking that whatever my Almighty pleases He is doing it right and making me do it. If He has burnt my house and belongings, then He will build another one for me Himself.

When Almighty saw that His Bhagat had left everything to Him and had gone into deep meditation, then He took the form of a skilled worker and started building Bhagat Ji's house. He told Gona Bai that it was Bhagat Ji who had sent him. In a short duration, Almighty built the house and put all necessary belongings in the house. Bhagat Ji's neighbors were surprised to see how quickly the skilled man had built such a beautiful house. After some time, Bhagat Ji came out of meditation. He got up and walked home, and saw a beautiful house on the same place. He was still trying to figure out how the house had been so quickly built. When his mother appeared from inside and said, "Namdev look how quickly the man that you sent has built the house." Hearing this Bhagat Ji said, "Mother, I did not send anyone" but his mother replied that the skilled worker said that it was you who had sent him. Bhagat Ji said, "Mother, that was Almighty himself who has to take care of his loved ones (bhagats). I worship Him day and night, so He does all my work for me." When Bhagat Ji's neighbour (a lady) saw his beautiful house, she said to him, "Whoever built your house, please send him to me. I will pay him double that you paid him." Bhagat Ji then uttered the following shabad (hymn);

ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ;
ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥ (੬੫੭-੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The woman next door asked Naam Dev, "Who built your house?

ਤੋ ਪਹਿ , ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ;
ਮੋਕਉ , ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥੧॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (657-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I shall pay him double wages. Tell me, who is your carpenter?"||1||

ਰੀ ਬਾਈ ; ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (657-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O sister, I cannot give this carpenter to you.

ਦੇਖੁ ; ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ (੬੫੭-੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Behold, my carpenter is pervading everywhere.

ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (657-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My carpenter is the Support of the breath of life. ||1||Pause||

ਬੇਢੀ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ; ਜਉ ਕੋਊ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥ (657-7, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

This carpenter demands the wages of love, if someone wants Him to build their house.

ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ;
ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥੨॥ (੬੫੭-੭, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When one breaks his ties with all the people and relatives, then the carpenter comes of His own accord. ||2||

ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ; ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥ (657-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I cannot describe such a carpenter, who is contained in everything, everywhere.

ਗੂੰਗੈ , ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥ (੬੫੭-੮, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mute tastes the most sublime ambrosial nectar, but if you ask him to describe it, he cannot. ||3||

ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ , ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ;
ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ; ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥ (657-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Listen to the virtues of this carpenter, O sister; He stopped the oceans, and established Dhroo as the pole star.

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ , ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ;
ਲੰਕ , ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥ (੬੫੭-੧੦, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev's Lord Master brought Sita back, and gave Sri Lanka to Bhabheekhan. ||4||2||

ਸੋਰਠਿ , ਘਰੁ ੩ ॥ (657-10)

Sorath, Third House:

ਅਣਮੜਿਆ ; ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥ (ਅਣ-ਮੜ੍ਹਿਆ ਬੋਲੋ) (657-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The skinless drum plays.

ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ; ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥ (੬੫੭-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Without the rainy season, the clouds shake with thunder.

ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ; ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥ (੬੫੭-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Without clouds, the rain falls,

ਜਉ ; ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (੬੫੭-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
if one contemplates the essence of reality. ||1||

ਮੋਕਉ ; ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ (੬੫੭-੧੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I have met my Beloved Lord.

ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ; ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (657-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Meeting with Him, my body is made beauteous and sublime. ||1||Pause||

ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ; ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ (੬੫੭-੧੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Touching the philosopher's stone, I have been transformed into gold.

ਮੁਖ ਮਨਸਾ ; ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥ (੬੫੭-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I have threaded the jewels into my mouth and mind.

ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ (657-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I love Him as my own, and my illusion has been dispelled.

ਗੁਰ ਪੂਛੇ ; ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥ (੬੫੭-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Seeking the Guru's guidance, my mind is content. ||2||

ਜਲ ਭੀਤਰਿ ; ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥ (੬੫੭-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The water is contained within the pitcher;

ਸਭ ਰਾਮੁ ; ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (657-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I know that the One (Almighty) is contained in all.

ਗੁਰ ; ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (੬੫੭-੧੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The mind of the disciple has faith in the Guru.

ਜਨ ਨਾਮੈ ; ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥ (657-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Servant Naam Dev understands the essence of reality. ||3||3||

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ; ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (657-16)
Raag Sorath, The Word Of Devotee Ravi Daas Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (657-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Once while meditating, Bhagat Ravidass Ji saw Almighty before him and he tried to move forward to bow on Almighty's feet but Almighty took a step back. Observing this, Bhagat Ji uttered the following shabad;

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ , ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ; ਅਬ ਤੂਹੀ, ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ (657-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

When I am in my ego, then You are not with me. Now that You are with me, there is no egotism within me.

ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ , ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ;
ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥ (੬੫੭-੧੭, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The wind may rise up huge waves in the vast ocean, but in reality the wave is made from water with the support of wind, once the wind stops the wave falls in water forming water again. In similar manner Amighty is the ocean and its creations are the waves created by Maya which seems to be different but in reality it was, is and it will always be Almighty. ||1||

ਮਾਧਵੇ ; ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥ (657-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, what can I say about such an illusion?

ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ; ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (657-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Things (creation of Maya) are not as they seem. ||1||Pause||

ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ,ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ;
ਸੁਪਨੇ , ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ (੬੫੭-੧੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

It is like the king, who falls asleep upon his throne, and dreams that he is a beggar.

ਅਛਤ ਰਾਜ , ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ (੬੫੭-੧੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

His kingdom is intact, but separated from it, he suffers in sorrow. Such is my own condition. ||2||

ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ , ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ;
ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥ (੬੫੮-੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Like the story of the rope mistaken for a snake, the mystery has now been explained to me.

ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ , ਭੂਲਿ ਪਰੇ ;
ਅਬ ਕਹਤੇ , ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ (658-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Like various types of jewelleries are made from gold, which is mistakenly thought to different (bracelet, ring, necklace, etc) but now what can be said when the fact is realised that all the jewelleries are made of the same material in different shapes. ||3||

ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ; ਸਭ ਘਟ ਭੋੁਗਵੈ ਸੋਈ ॥ (658-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In similar manner, the One (Almighty) is pervading within many forms; He enjoys Himself in all hearts.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ , ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ;
ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ (੬੫੮-੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, Almighty is nearer than our own hands, everything that happens are through and within His Will. ||4||1||

Prologue: Almighty then said to Bhagat Ravidass Ji that I have succeded in trapping you in my net of attachments; Bhagat Ji humbly uttered the following shabad;

ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ;
ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ , ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥ (੬੫੮-੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

If I am bound by the noose of emotional attachment, then I shall bind You, Lord, with the bonds of love.

ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ;
ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ (੬੫੮-੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Go ahead and try to escape, Lord; I have escaped by worshipping and adoring You. ||1||

ਮਾਧਵੇ ; ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥ (658-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, You know my love for You.

ਅਬ ; ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (658-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Now, what will You do? ||1||Pause||

ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ , ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ;
ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥ (੬੫੮-੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

A fish is caught, cut up, and cooked it in many different ways.

ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ;
ਤਊ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥੨॥ (੬੫੮-੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Bit by bit, it is eaten, but still, it does not forget the water. ||2||

ਆਪਨ ਬਾਪੈ , ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ; ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥(658-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Almighty, our King, is father to no one, except those who love Him.

ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ;
ਭਗਤ , ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥ (੬੫੮-੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The veil of emotional attachment has been cast over the entire world, but it does not bother Almighty's devotee. ||3||

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ , ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ;
ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ (੬੫੮-੭, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, my devotion to the One (Almighty) is increasing; now, who can I tell this to?

ਜਾ ਕਾਰਨਿ , ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ;
ਸੋ ਦੁਖੁ , ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥ (658-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

That which brought me to worship and adore You - I am still suffering that pain. ||4||2||

Prologue: Through this shabad Bhagat Ji expresses his foolishness and praises the Almighty's meditation. While concluding, Bhagat Ji prays humbly before Almighty;

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ; (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)
ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ , ਅਬਿਬੇਕੈ ॥ (੬੫੮-੮, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I obtained this precious human life as a reward for my past actions, but without discriminating wisdom, it is wasted in vain.

ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ , ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥ (658-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Tell me, without devotional worship of Almighty, of what use are mansions and thrones like those of King Indra? ||1||

ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥ (658-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You have not considered the sublime essence of Almighty's Name (Naam), our King;

ਜਿਹ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ; ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (658-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

this sublime essence shall cause you to forget all other essences. ||1||Pause||

ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ;
ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥ (੬੫੮-੧੦, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

We do not know what we need to know, and we have become insane. We do not consider what we should consider; our days are passing away.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ;
ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥ (੬੫੮-੧੧, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Our passions are strong, and our discriminating intellect is weak; we have no access to the supreme objective. ||2||

ਕਹੀਅਤ ਆਨ , ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ;
ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ , ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥ ('ਅੱਪਰ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (658-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

We say one thing, and do something else; entangled in endless Maya, we do not understand anything.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ , ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ;
ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ , ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ (658-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, Your slave, Dear Almighty, I am disillusioned and detached; please, spare me Your anger, and have mercy on my soul. ||3||3||

Prologue: Once there was a person who neglected Almighty's mediatation and started the adoration of deities in order to fulfill his worldly desires. Observing him, Bhagat Ji utterd the following shabad;

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ; ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ (658-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ

ਜੀ)
He is the ocean of peace; the miraculous tree of life, the wish-fulfilling jewel, and the Kaamadhayna, the cow which fulfills all desires, all are in His power.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ;
ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ (੬੫੮-੧੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The four great blessings, the eighteen supernatural spiritual powers of the Siddhas, and the nine treasures, are all in the palm of His hand. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ (658-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You do not chant with your tongue Almighty's Name (Naam).

ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ; ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (658-14, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Abandon your involvement in all other words. ||1||Pause||

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ; (ਨਾਨ੍ਹਾ ਬੋਲੋ)
ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥ (੬੫੮-੧੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The various Shaastras, Puranaas, and the Vedas of Brahma, are made up of thirty-four letters.

ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (੬੫੮-੧੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

After deep contemplation, Vyaas spoke of the supreme objective; there is nothing equal to the Almighty's Name. ||2||

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ;
ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (੬੫੮-੧੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Very fortunate are those who are absorbed in celestial bliss, and released from their entanglements; they are lovingly attached to Almighty.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ , ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ;
ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥ (੬੫੮-੧੭, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, enshrine Almighty's Light within your heart, and your fear of birth and death shall run away from you. ||3||4||

Prologue: Bhagat Ravidass Ji expresses his love for Almighty in the following shabad;

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ; ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥ (658-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

If You are the mountain, Lord, then I am the peacock.

ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ; ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ (658-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

If You are the moon, then I am the partridge in love with it. ||1||

ਮਾਧਵੇ , ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ; ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥ (658-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, if You will not break with me, then I will not break with You.

ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ; ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (658-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

For, if I were to break with You, with whom would I then join? ||1||Pause||

ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ; ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ (658-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

If You are the lamp, then I am the wick.

ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ; ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥ (658-19, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

If You are the sacred place of pilgrimage, then I am the pilgrim. ||2||

ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥ (659-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am joined in true love with You, Lord.

ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ; ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥ (659-1, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am joined with You, and I have broken with all others. ||3||

ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ; ਤਹਾ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ (659-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Wherever I go, there I serve You.

ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥ (659-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

There is no other Lord Master than You, O Divine Lord. ||4||

ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ; ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥ (659-2, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Meditating, vibrating upon You, the noose of death is cut away.

ਭਗਤਿ ਹੇਤ ; ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥ (659-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

To attain devotional worship, Ravi Daas sings to You, Lord. ||5||5||

Prologue: There were two brothers who were Bhagat Ravidass Ji's followers. After some time, their father died and both of them started an argument pertaining to the ownership of their father's property. Bhagat Ji uttered the following shabad to explain the truth of life;

ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ , ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ;
ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ (੬੫੯-੩, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The body is a wall of water, supported by the pillars of air; the egg and sperm are the mortar.

ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ; ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (659-3, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The framework is made up of bones, flesh and veins; the poor soul-bird dwells within it. ||1||

ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ (659-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O mortal, what is mine, and what is yours?

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ; ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (659-4, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The soul is like a bird perched upon a tree. ||1||Pause||

ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ; ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥ (659-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You lay the foundation and build the walls.

ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ; ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥ (659-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

But in the end, three and a half cubits will be your measured space. ||2||

ਬੰਕੇ ਬਾਲ ; ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥ (659-5, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You make your hair beautiful, and wear a stylish turban on your head.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ; ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥ (659-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

But in the end, this body shall be reduced to a pile of ashes. ||3||

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ; ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ (੬੫੯-੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your palaces are lofty, and your brides are beautiful.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥ (659-6, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

But without the Almighty's Name, you shall lose the game entirely. ||4||

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ , ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ;
ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (੬੫੯-੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

My social status is low, my ancestry is low, and my life is wretched.

ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ;
ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥ (੬੫੯-੭, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I have come to Your Sanctuary, O Luminous Lord, my King; so says Ravi Daas, the shoemaker. ||5||6||

Prologue: Once Almighty observed that Bhagat Ji has to work as a cobbler to earn a living. One day, Almighty manifested in a traders form and gave Bhagat Ji a Paras (a stick made of a material which can convert 8 types of metals into gold) in order to make him rich. But Bhagat Ji did not even touch the Paras and told the trader to leave it where ever he wishes. After some time, Almighty came back again in the traders form and saw that Bhagat Ji was still in poverty. Almighty took the Paras and touched all Bhagat Ji's instrument and converted them into gold. The gold instruments could not be used to repair shoes anymore. So who ever comes to him, he would tell them that he is not mending shoes anymore as he doesn't have the tools. People argued and Bhagat Ji uttered the following Shabad;

ਚਮਰਟਾ ; ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥ (੬੫੯-੮, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am a shoemaker, but I do not know how to mend shoes.

ਲੋਗੁ ; ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (659-8, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

People come to me to mend their shoes. ||1||Pause||

ਆਰ ਨਹੀ ; ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥ (੬੫੯-੮, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I have no awl to stitch them;

ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ; ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥ (੬੫੯-੮, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I have no knife to patch them. ||1||

ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ; ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥ (659-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Mending, mending, people waste their lives and ruin themselves.

ਹਉ , ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ; ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥੨॥ (659-9, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Without wasting my time mending, I have found Almighty. ||2||

ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ (੬੫੯-੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Ravi Daas chants the Almighty's Name;

ਮੋਹਿ ; ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥ (659-10, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

he is not concerned with the Messenger of Death. ||3||7||

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ; ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ (659-11)

Raag Sorath, The Shabad of Bhagat Bhikhan Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (659-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Once an old man came to Bhagat Bhikhan Ji and asked for sermon which would lead him towards salvation. Bhagat Ji uttered the following shabad,

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ , ਤਨੁ ਖੀਨਾ ; ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ (659-12, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

Tears well up in my eyes, my body has become weak, and my hair has become milky-white.

ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ;
ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ (੬੫੯-੧੨, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

My throat is tight, and I cannot utter even one word; what can I do now? I am a mere mortal. ||1||

ਰਾਮਰਾਇ ; ਹੋਹਿ ਬੈਦ , ਬਨਵਾਰੀ ॥ (659-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

Dear Almighty, my King, Gardener of the world-garden, be my Physician,

ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ; ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (659-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

and save me, Your Saint. ||1||Pause||

ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ; ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ (659-13, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

My head aches, my body is burning, and my heart is filled with anguish.

ਐਸੀ ਬੇਦਨ , ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ;
ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (੬੫੯-੧੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

Such is the disease that has struck me; there is no medicine to cure it. ||2||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ (੬੫੯-੧੪, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

The Almighty's Name (Naam), the ambrosial, immaculate water, is the best medicine in the world.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ;
ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥ (੬੫੯-੧੫, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

By Guru's Grace, says servant Bheekhan, I have found the Door of Salvation. ||3||1||

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ; ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ (659-16, ਸੋਰਠਿ,ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

Such is Almighty's Name (Naam), the invaluable jewel, the most sublime wealth, which I have found through good deeds.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ;
ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥ (੬੫੯-੧੬, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

By various efforts, I have enshrined it within my heart; this jewel cannot be hidden by hiding it. ||1||

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ; ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (659-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

The Praises of Almighty's virtues cannot be spoken by speaking.

ਜੈਸੇ ; ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (659-17, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

They are like the sweet candies given to a mute. ||1||Pause||

ਰਸਨਾ ਰਮਤ , ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ; ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (659-18, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

The tongue speaks, the ears listen, and the mind contemplates Almighty; they find peace and comfort.

ਕਹੁ ਭੀਖਨ , ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ;
ਜਹ ਦੇਖਾਂ , ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥ (੬੫੯-੧੯, ਸੋਰਠਿ, ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਜੀ)

Says Bheekhan, my eyes are content; wherever I look, there I see Almighty. ||2||2||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ , ਚਉਪਦੇ (660-1)

Dhanasri, First Mahala, First House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (660-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੀਉ ਡਰਤੁ ਹੈ ਆਪਣਾ ; ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (660-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

My soul is afraid; to whom should I complain?

ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸੇਵਿਆ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ (660-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

I serve Him, who makes me forget my pains; He is the Giver, forever and ever. ||1||

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨੀਤ ਨਵਾ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (660-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

My Master is forever new; He is the Giver, forever and ever. ||1||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ; ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਸੋਇ ॥ (660-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Night and day, I serve my Master; He shall save me in the end.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੇਰੀ ਕਾਮਣੀ ; ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (660-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Hearing and listening, O my dear sister, I have crossed over. ||2||

ਦਇਆਲ ; ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾ ॥ (660-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Dear Merciful Master, Your Name carries me across.

ਸਦ ; ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (660-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

I am forever a sacrifice to You. ||1||Pause||

ਸਰਬੰ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (660-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

In the entire world, there is only the One True Lord; there is no other at all.

ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੩॥ (660-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He alone serves Almighty, upon whom Almighty casts His Glance of Grace. ||3||

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ; ਪਿਆਰੇ ਕੇਵ ਰਹਾ ॥ (660-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Without You, O Beloved, how could I even live?

ਸਾ ਵਡਿਆਈ ਦੇਹਿ ; ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਤੇਰੇ ਲਾਗਿ ਰਹਾਂ ॥ (660-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Bless me with such greatness, that I may remain attached to Your Name.

ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ;
ਜਿਸੁ ਆਗੈ ਪਿਆਰੇ ਜਾਇ ਕਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (660-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

There is no other, O Beloved, to whom I can go and speak. ||1||Pause||

ਸੇਵੀ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਚੰਉ ਕੋਇ ॥ (660-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

I serve my Master; I ask for no other.

ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੪॥ (660-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Nanak is His slave; moment by moment, bit by bit, he is a sacrifice to Him. ||4||

ਸਾਹਿਬ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ;
ਬਿੰਦ ਬਿੰਦ ਚੁਖ ਚੁਖ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥ (660-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, I am a sacrifice to Your Name, moment by moment, bit by bit. ||1||Pause||4||1||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (660-11)

Dhanasri, First Mahala:

ਹਮ ਆਦਮੀ ਹਾਂ , ਇਕ ਦਮੀ ; ਮੁਹਲਤਿ ਮੁਹਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (660-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

We are human beings of the briefest moment; we do not know the appointed time of our departure.

ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ, ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ; ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣਾ ॥੧॥ (660-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Prays Nanak, serve the One, to whom our soul and breath of life belong. ||1||

ਅੰਧੇ , ਜੀਵਨਾ ਵੀਚਾਰਿ ;
ਦੇਖਿ ਕੇਤੇਕੇ , ਦਿਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਕੇਤੇ-ਕੇ ਬੋਲੋ) (660-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
You are blind - see and consider, how many days your life shall last. ||1||Pause||

ਸਾਸੁ ਮਾਸੁ ਸਭੁ ਜੀਉ ਤੁਮਾਰਾ ; ਤੂ ਮੈ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (660-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
My breath, my flesh and my soul are all Yours, Lord; You are so very dear to me.

ਨਾਨਕੁ ਸਾਇਰੁ, ਏਵ ਕਹਤੁ ਹੈ ; ਸਚੇ ਪਰਵਦਗਾਰਾ ॥੨॥ (660-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Nanak, the poet, says this, O True Lord Cherisher. ||2||

ਜੇ ਤੂ ਕਿਸੈ ਨ ਦੇਹੀ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਕਿਆ ਕੋ ਕਢੈ ਗਹਣਾ ॥(660-13,ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
If you gave nothing, O my Master, what could anyone pledge to You?

ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ , ਸੋ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ;
ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ॥੩॥ (660-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Nanak prays, we receive that which we are pre-destined to receive. ||3||

ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਚਿਤਿ ਨ ਕੀਆ ; ਕਪਟੀ ਕਪਟੁ ਕਮਾਣਾ ॥ (660-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The deceitful person does not remember the Almighty's Name; he practices only deceit.

ਜਮ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ; ਤਾ ਚਲਦਾ ਪਛੁਤਾਣਾ ॥੪॥ (660-15,ਧਨਾਸਰੀ,ਮਃ 1)
When he is marched in chains to Death's door, then, he regrets his actions. ||4||

ਜਬ ਲਗੁ ਦੁਨੀਆ ਰਹੀਐ ਨਾਨਕ ;
ਕਿਛੁ ਸੁਣੀਐ , ਕਿਛੁ ਕਹੀਐ ॥ (661-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
As long as we are in this world, Guru Nanak says, we should listen, and speak of Almighty.

ਭਾਲਿ ਰਹੇ ਹਮ , ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੫॥੨॥ (661-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
I have searched, but I have found no way to remain here; so, remain dead while yet alive. ||5||2||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ਦੂਜਾ (661-3)
Dhanasri, First Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (661-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਉ ਸਿਮਰੀ ; ਸਿਵਰਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (661-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

How can I remember Almighty in meditation? I cannot meditate on Him in remembrance.

ਤਪੈ ਹਿਆਉ ; ਜੀਅੜਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (661-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

My heart is burning, and my soul is crying out in pain.

ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (661-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Almighty creates and adorns.

ਤਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ; ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥ (661-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Forgetting Him, how can one be good? ||1||

ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮਿ ; ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (661-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

By clever tricks and commands, He cannot be found.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਚਿ ਮਿਲਉ ; ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (661-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

How am I to meet my True Lord, O my mother? ||1||Pause||

ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ; ਦੇਖਣ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥ (661-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

How rare is the one who goes out, and searches for the merchandise of Almighty's Name (Naam).

ਨਾ ਕੋ ਚਾਖੈ ; ਨਾ ਕੋ ਖਾਇ ॥ (661-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

No one tastes it, and no one eats it.

ਲੋਕਿ ਪਤੀਣੈ ; ਨਾ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (661-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Honor is not obtained by trying to please other people.

ਤਾ ਪਤਿ ਰਹੈ ; ਰਾਖੈ ਜਾ ਸੋਇ ॥੨॥ (661-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

One's honor is preserved, only if Almighty preserves it. ||2||

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (661-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Wherever I look, there I see Him, pervading and permeating.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (661-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Without You, I have no other place of rest.

ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ; ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ (661-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He may try, but what can anyone do by his own doing?

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ (661-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He alone is blessed, whom Almighty forgives. ||3||

ਹੁਣਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ; ਮੁਹਤਿ , ਕਿ ਤਾਲਿ ॥ (661-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Now, I shall have to get up and depart, in an instant, in the clapping of hands.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ; ਗੁਣ ਨਹੀ ਨਾਲਿ ॥ (661-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
What face will I show Almighty? I have no virtue at all.

ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ (661-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
As is Almighty's Glance of Grace, so it is.

ਵਿਣੁ ਨਦਰੀ ਨਾਨਕ ; ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੪॥੧॥੩॥ (661-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Without His Glance of Grace, Guru Nanak says, no one is blessed. ||4||1||3||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (661-10)
Dhanasri, First Mahala:

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (661-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
If Almighty bestows His Glance of Grace, then one remembers Him in meditation.

ਆਤਮਾ ਦ੍ਰਵੈ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (661-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The soul is softened, and he remains absorbed in Almighty's Love.

ਆਤਮਾ ਪਰਾਤਮਾ ; ਏਕੋ ਕਰੈ ॥ (661-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
His soul and the Supreme Soul become one.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ; ਅੰਤਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ (661-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The duality of the inner mind is overcome. ||1||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (661-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
By Guru's Grace, God is found.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ; ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (661-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
One's consciousness is attached to Almighty, and so Death does not devour him. ||1||Pause||

ਸਚਿ ਸਿਮਰਿਐ ; ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (661-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Remembering Almighty in meditation, one is enlightened.

ਤਾ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ; ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ॥ (661-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Then, in the midst of Maya, he remains detached.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ; ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (661-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Such is the Glory of the True Guru;

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ; ਵਿਚੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥ (661-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
in the midst of children and spouses, they attain emancipation. ||2||

ਐਸੀ ਸੇਵਕੁ ; ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ (661-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Such is the service which Almighty's servant performs,

ਜਿਸ ਕਾ ਜੀਉ ; ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਧਰੈ ॥ (661-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
that he dedicates his soul to Almighty, to whom it belongs.

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (661-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
One who is pleasing to Almighty and Master is acceptable.

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ (661-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Such a servant obtains honor in the Almighty's Court. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ; ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (661-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He enshrines the image of the True Guru in his heart.

ਜੋ ਇਛੈ ; ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (661-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He obtains the rewards which he desires.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (661-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Almighty and Master grants His Grace;

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਜਮ ਤੇ ਕੈਸਾ ਡਰੈ ॥੪॥ (661-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

how can such a servant be afraid of death? ||4||

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (661-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Prays Nanak, practice contemplation,

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ; ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (661-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

and enshrine love for the True Word of His Bani.

ਤਾ ਕੋ ਪਾਵੈ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (661-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Then, you shall find the Gate of Salvation.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ; ਇਹੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੫॥੨॥੪॥ (661-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

This Shabad is the most excellent of all chanting and austere meditations. ||5||2||4||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (661-17)

Dhanasri, First Mahala:

Prologue: During Guru Nanak Dev Ji's travels, Guru Ji once reached Dipal Pur at night and a fakir by the name of Nurshah who was a leper were crying out for help as everyone had abandon him to stay in a hut deep inside the jungle. Guru Ji, having mercy on him, asked Bhai Mardana to play the Rebab and Guruji started to sing the following Shabad. Listening to the Kirtan with devotion, the leper got cured and received the gift of liberation from the cycle of rebirth and death.

ਜੀਉ ਤਪਤੁ ਹੈ ; ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ (661-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

My soul burns, over and over again.

ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ; ਬਹੁਤੁ ਬੇਕਾਰ ॥ (661-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Burning and burning, it is ruined, and it falls into evil.

ਜੈ ਤਨਿ ; ਬਾਣੀ ਵਿਸਰਿ ਜਾਇ ॥ (661-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The body, which forgets the Gurbani (Guru's Hymns),

ਜਿਉ ; ਪਕਾ ਰੋਗੀ ਵਿਲਲਾਇ ॥੧॥ (661-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

cries out in pain, like a patient with uncureable desease. ||1||

ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਣੁ ; ਝਖਣੁ ਹੋਇ ॥ (661-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

To speak too much and babble is useless.

ਵਿਣੁ ਬੋਲੇ ; ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (661-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Even without our speaking, He knows everything. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਕਨ ਕੀਤੇ ; ਅਖੀ ਨਾਕੁ ॥ (661-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He created our ears, eyes and nose.

ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਦਿਤੀ ; ਬੋਲੇ ਤਾਤੁ ॥ (661-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He gave us our tongue to speak so fluently.

ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ; ਅਗਨੀ ਪਾਇ ॥ (662-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He preserved the mind in the fire of the womb;

ਵਾਜੈ ਪਵਣੁ ; ਆਖੈ ਸਭ ਜਾਇ ॥੨॥ (662-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

at His Command, the wind blows everywhere. ||2||

ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ; ਪਰੀਤਿ ਸੁਆਦ ॥ (662-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

These worldly attachments, loves and pleasurable tastes,

ਸਭਾ ਕਾਲਖ ; ਦਾਗਾ ਦਾਗ ॥ (662-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

all are just black stains.

ਦਾਗ ਦੋਸ ; ਮੁਹਿ ਚਲਿਆ ਲਾਇ ॥ (662-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

One who departs, with these black stains of sin on his face

ਦਰਗਹ ; ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥੩॥ (662-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

shall find no place to sit in the Almighty's Court. ||3||

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ; ਆਖਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (662-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

By Your Grace, we chant Your Name.

ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ; ਹੋਰੁ ਨਹੀ ਥਾਉ ॥ (662-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Becoming attached to it, one is saved; there is no other way.

ਜੇ ਕੋ ਡੂਬੈ ; ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਸਾਰ ॥ (662-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Even if one is drowning, still, he may be saved.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਦਾਤਾਰ ॥੪॥੩॥੫॥ (662-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty is the Giver of all. ||4||3||5||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (662-4)

Dhanasri, First Mahala:

ਚੋਰੁ ਸਲਾਹੇ ; ਚੀਤੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥ (662-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

If a thief praises someone, his mind is not pleased.

ਜੇ ਬਦੀ ਕਰੇ ; ਤਾ ਤਸੂ ਨ ਛੀਜੈ ॥ (662-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

If a thief curses him, no damage is done.

ਚੋਰ ਕੀ ਹਾਮਾ ; ਭਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ (662-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

No one will take responsibility for a thief.

ਚੋਰੁ ਕੀਆ ; ਚੰਗਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥੧॥ (662-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

How can a thief's actions be good? ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ; ਕੁਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (662-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Listen, O mind, you blind, false dog!

ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ; ਬੂਝੀਐ ਸਚਿਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (662-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Even without your speaking, Almighty knows and understands. ||1||Pause||

ਚੋਰੁ ਸੁਆਲਿਉ ; ਚੋਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (662-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

A thief may be handsome, and a thief may be wise,

ਖੋਟੇ ਕਾ ਮੁਲੁ ; ਏਕੁ ਦੁਗਾਣਾ ॥ (662-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

but he is still just a counterfeit coin, worth only a shell.

ਜੇ ਸਾਥਿ ਰਖੀਐ ; ਦੀਜੈ ਰਲਾਇ ॥ (662-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

If it is kept and mixed with other coins,

ਜਾ ਪਰਖੀਐ ; ਖੋਟਾ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੨॥ (662-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

it will be found to be false, when the coins are inspected. ||2||

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ (662-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

As one acts, so does he receive.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ (662-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

As he plants, so does he eat.

ਜੇ ਵਡਿਆਈਆ ; ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ (662-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He may praise himself gloriously,

ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ; ਤੇਹੈ ਰਾਹਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (662-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

but still, according to his understanding, so is the path he must follow. ||3||

ਜੇ ਸਉ ਕੂੜੀਆ ; ਕੂੜੁ ਕਬਾੜੁ ॥ (662-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He may tell hundreds of lies to conceal his falsehood,

ਭਾਵੈ ; ਸਭੁ ਆਖਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (662-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

and all the world may call him good.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਅਧੀ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (662-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

If it pleases You, Lord, even the foolish are approved.

ਨਾਨਕ, ਜਾਣੈ ; ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੬॥ (662-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty is wise, knowing, all-knowing. ||4||4||6||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (662-10)

Dhanasri, First Mahala:

ਕਾਇਆ ਕਾਗਦੁ ; ਮਨੁ ਪਰਵਾਣਾ ॥ (662-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The body is the paper, and the mind is the inscription written upon it.

ਸਿਰ ਕੇ ਲੇਖ ; ਨ ਪੜੈ ਇਆਣਾ ॥ (662-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The ignorant fool does not read what is written on his forehead.

ਦਰਗਹ ਘੜੀਅਹਿ ; ਤੀਨੇ ਲੇਖ ॥ (662-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
In the Almighty's Court, three inscriptions are recorded.

ਖੋਟਾ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ; ਵੇਖੁ ॥੧॥ (662-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Behold, the counterfeit coin is worthless there. ||1||

ਨਾਨਕ ; ਜੇ ਵਿਚਿ ਰੁਪਾ ਹੋਇ ॥ (662-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, if there is silver in it,

ਖਰਾ ਖਰਾ ; ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (662-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
then everyone proclaims, "It is genuine, it is genuine."||1||Pause||

ਕਾਦੀ ; ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮਲੁ ਖਾਇ ॥ (662-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The Qazi tells lies and eats filth;

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਨਾਵੈ ; ਜੀਆ ਘਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (662-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
the Brahmin kills and then takes cleansing baths.

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣੈ ; ਅੰਧੁ ॥ (662-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The Yogi is blind, and does not know the Way.

ਤੀਨੇ ; ਓਜਾੜੇ ਕਾ ਬੰਧੁ ॥੨॥ (662-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The three of them devise their own destruction. ||2||

ਸੋ ਜੋਗੀ ; ਜੋ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (662-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He alone is a Yogi, who understands the Way.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (662-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
By Guru's Grace, he knows the One (Almighty).

ਕਾਜੀ ਸੋ ; ਜੋ ਉਲਟੀ ਕਰੈ ॥ (662-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He alone is a Qazi, who turns away from the world,

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ॥ (662-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

and who, by Guru's Grace, remains dead while yet alive.

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ; ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (662-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He alone is a Brahmin, who contemplates God.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੩॥ (662-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He saves himself, and saves all his generations as well. ||3||

ਦਾਨਸਬੰਦੁ ਸੋਈ ; ਦਿਲਿ ਧੋਵੈ ॥ (ਦਾਨਸ-ਬੰਦੁ ਬੋਲੋ) (662-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

One who cleanses his own mind is wise.

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸੋਈ ; ਮਲੁ ਖੋਵੈ ॥ (662-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

One who cleanses himself of impurity is a Muslim.

ਪੜਿਆ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (662-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

One who reads and understands is acceptable.

ਜਿਸੁ ਸਿਰਿ ; ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੫॥੭॥ (662-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Upon his forehead is the Insignia of the Almighty's Court. ||4||5||7||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੩ (662-17)

Dhanasri, First Mahala, Third House:

Prologue: During Guru Nanak Dev Ji's visit to Lahore, upon observing the slaughtering of animals, Guru Ji uttered the future invasion of Babar (Moghuls) to leave immediately. Guru Ji then proceeded to a place out of town where a hypocrite Brahmin was performing ritual to attract and impress people in order to gain wealth. The Brahmin placed an idol and a pot to collect donations before him and closed his eyes. Upon observing this, Guru Ji told the Brahmin that it would only be appropriate to close your eyes if your deity was not within your sight but now the idol is right in front of you. The Brahmin replied by saying that he has the knowledge of all the three worlds and closed his eyes. Guru Ji took the idol and the pot fill with money and placed it behind him. After a while he opened his eyes, he was taken a back to see the idol and pot of money missing. He started shouting and demanded for his possessions to be returned. Guru Ji said to the Brahmin, "If you have the knowledge of the three worlds then you should be able to locate your possessions." The Brahmin said, "I am pretending as a Saint to earn a living. If I do not do so, no one will offer me the wealth." Guru Ji said, 'There is a treasure exactly beneath your seat and your possessions are behind you." The Brahmin turned back and found his possession. He then dugged the earth and found the treasure as well. He fell on Guru Ji's feet and Guru Ji uttered the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (662-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਾਲੁ ਨਾਹੀ ਜੋਗੁ ਨਾਹੀ ; ਨਾਹੀ ਸਤ ਕਾ ਢਬੁ ॥('ਢੱਬੁ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)(662-18,ਧਨਾਸਰੀ,ਮਃ 1)

No, no, this is not the time, when people know the way to Yoga and Truth.

ਥਾਨਸਟ , ਜਗ ਭਰਿਸਟ ਹੋਏ ; (ਥਾਨੱਸਟ ਬੋਲੋ)
ਡੂਬਤਾ ਇਵ ਜਗੁ ॥੧॥ (੬੬੨-੧੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

The holy places of worship in the world are polluted, and so the world is drowning. ||1||

ਕਲ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ॥ (662-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

In this Dark Age of Kali Yuga, the Almighty's Name is the most sublime.

ਅਖੀ ਤ ਮੀਟਹਿ , ਨਾਕ ਪਕੜਹਿ ;
ਠਗਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (662-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Some people try to deceive the world by closing their eyes and holding their nostrils closed. ||1||Pause||

ਆਂਟ ਸੇਤੀ ਨਾਕੁ ਪਕੜਹਿ ; ਸੂਝਤੇ ਤਿਨਿ ਲੋਅ ॥ (662-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

They close off their nostrils with their fingers, and claim to see the three worlds.

ਮਗਰ ਪਾਛੈ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ; ਏਹੁ ਪਦਮੁ ਅਲੋਅ ॥੨॥ (663-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

But they cannot even see what is behind them. What a strange lotus pose this is! ||2||

ਖਤ੍ਰੀਆ ਤ ਧਰਮੁ ਛੋਡਿਆ ; ਮਲੇਛ ਭਾਖਿਆ ਗਹੀ ॥ (663-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The K'shatriyas has abandoned their religion, and has adopted a foreign language.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਇਕ ਵਰਨ ਹੋਈ ; ਧਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ਰਹੀ ॥੩॥ (663-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The whole world has been reduced to the same social status; the state of righteousness and Dharma has been lost. ||3||

ਅਸਟ ਸਾਜ ਸਾਜਿ ਪੁਰਾਣ ਸੋਧਹਿ ; ਕਰਹਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸੁ ॥ (663-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

They analyze eight chapters of (Palanni Rishi's) grammar and the Puraanas. They study the Vedas,

ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ, ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ;
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥੬॥੮॥ (663-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

but without the Almighty’s Name, no one is liberated; so says Nanak, Almighty's slave. ||4||1||6||8||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਆਰਤੀ (663-4)

Dhanasri, First Mahala, Aarti:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji arrived at Jaganath Temple and sat on a place called ‘Manggu Matt’. Guru Ji observed the hypocritical rituals of the Brahmins for the whole day. In the evening, the Brahmins stood with a large tray, with oil lamps, incense and flowers placed on it. They started their worship. Guru Ji did not stand up during their worship. The Brahmins questioned Guru Ji and Guru Ji answered by uttering the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (663-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਗਗਨ ਮੈ ਥਾਲੁ , ਰਵਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਕ ਬਨੇ ;
ਤਾਰਿਕਾ ਮੰਡਲ , ਜਨਕ ਮੋਤੀ ॥ (663-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

In the bowl of the sky, the sun and moon are the lamps; the stars in the constellations are the pearls.

ਧੂਪੁ ਮਲਆਨ ਲੋ , ਪਵਣੁ ਚਵਰੋ ਕਰੇ ;
ਸਗਲ ਬਨਰਾਇ , ਫੂਲੰਤ ਜੋਤੀ ॥੧॥ (663-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The fragrance of sandalwood is the incense, the wind is the fan, and all the vegetation are flowers in offering to You, O Luminous Lord. ||1||

ਕੈਸੀ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ; ਭਵ ਖੰਡਨਾ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ॥ (663-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

What a beautiful lamp-lit worship service this is! O Destroyer of fear, this is Your Aartee, Your worship service.

ਅਨਹਤਾ ਸਬਦ ; ਵਾਜੰਤ ਭੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (663-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The sound current of the Shabad is the sounding of the temple drums. ||1||Pause||

ਸਹਸ ਤਵ ਨੈਨ , ਨਨ ਨੈਨ ਹੈ ਤੋਹਿ ਕਉ ;
ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ , ਨਨਾ ਏਕ ਤੋਹੀ ॥ (663-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Thousands are Your eyes, and yet You have no eyes. Thousands are Your forms, and yet You have not even one form.

ਸਹਸ ਪਦ ਬਿਮਲ , ਨਨ ਏਕ ਪਦ ;
ਗੰਧ ਬਿਨੁ , ਸਹਸ ਤਵ ਗੰਧ ; ਇਵ ਚਲਤ ਮੋਹੀ ॥੨॥ (663-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Thousands are Your lotus feet, and yet You have no feet. Without a nose, thousands are Your noses. I am enchanted with Your play! ||2||

ਸਭ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ; ਜੋਤਿ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (663-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Divine Light is within everyone; You are that Light.

ਤਿਸ ਕੈ ਚਾਨਣਿ ; ਸਭ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ (663-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Yours is that Light which shines within everyone.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ; ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (663-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

By the Guru's Teachings, this Divine Light is revealed.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੁ ਆਰਤੀ ਹੋਇ ॥੩॥ (663-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
That which pleases Almighty is the true worship service. ||3||

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਕਰੰਦ , ਲੋਭਿਤ ਮਨੋ ;
ਅਨਦਿਨੋ ਮੋਹਿ ਆਹੀ ਪਿਆਸਾ ॥ (663-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
My soul is enticed by the honey-sweet lotus feet of Almighty; night and day, I thirst for them.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਲੁ ਦੇਹਿ , ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਕਉ ;
ਹੋਇ ਜਾ ਤੇ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਵਾਸਾ ॥੪॥੧॥੭॥੯॥ (663-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Bless Nanak, the thirsty song-bird, with the water of Your Mercy, that he may come to dwell in Your Name. ||4||1||7||9||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੨ , ਚਉਪਦੇ (663-12)
Dhanasri, Third Mahala, Second House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (663-12)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ; ਨ ਨਿਖੁਟੈ , ਨ ਜਾਇ ॥ (663-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
This wealth is inexhaustible. It shall never be exhausted, and it shall never be lost.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (663-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The Perfect True Guru has revealed it to me.

ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ; ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (663-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
I am forever a sacrifice to my True Guru.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ (663-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
By Guru's Grace, I have enshrined Almighty within my mind. ||1||

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (663-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
They alone are wealthy, who lovingly attune themselves to the Almighty's Name.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (663-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The Perfect Guru has revealed to me Almighty's treasure; by Almighty's Grace, it has come to abide in my mind. ||Pause||

ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ; ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ ॥ (663-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

He is rid of his demerits, and his heart is permeated with merit and virtue.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (663-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he naturally dwells in celestial peace.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (663-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

True is the hymn (Gurbani) of a Perfect Guru.

ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੨॥ (663-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

They bring peace to the mind, and celestial peace is absorbed within. ||2||

ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ; ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ ॥ (663-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

O my humble Siblings of Destiny, behold this strange and wonderful thing:

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (663-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

duality is overcome, and Almighty dwells within his mind.

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ; ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (663-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Almighty's Name (Naam), is priceless; it cannot be taken.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (663-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, it comes to abide in the mind. ||3||

ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (663-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

He is the One God, abiding within all.

ਗੁਰਮਤੀ ; ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (663-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, He is revealed in the heart.

ਸਹਜੇ ; ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (663-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
One who intuitively knows and realizes God,

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ (664-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, obtains Almighty's Name (Naam); his mind is pleased and appeased. ||4||1||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (664-1)
Dhanasri, Third Mahala:

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (664-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The wealth of the Almighty's Name is immaculate, and absolutely infinite.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (664-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The Guru's Shabad is over-flowing with treasure.

ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ; ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ ॥ (664-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Know that, except for the wealth of the Name, all other wealth is poison.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (664-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The egotistical people are burning in their attachment to Maya. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ ॥ (664-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
How rare is that Gurmukh who tastes the sublime essence of Almighty.

ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (664-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
He is always in bliss, day and night; through perfect good destiny, he obtains the Name. ||Pause||

ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ; ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (664-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The Guru's Shabad (Gurbani) is a lamp, illuminating the three worlds.

ਜੋ ਚਾਖੈ ; ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (664-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
One who tastes it, becomes immaculate.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ ॥ (664-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The immaculate Naam, Almighty's Name (Naam), washes off the filth of ego.

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (664-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

True devotional worship brings lasting peace. ||2||

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ; ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ ॥ (664-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

One who tastes the sublime essence of Almighty is Almighty's humble servant.

ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ; ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ (664-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

He is forever happy; he is never sad.

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ; ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ ॥ (664-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

He himself is liberated, and he liberates others as well.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (664-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

He chants the Almighty's Name, and through Almighty, he finds peace. ||3||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (664-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, everyone dies, crying out in pain.

ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ; ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (664-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Night and day, they burn, and find no peace.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ॥ (664-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

But meeting the True Guru, all thirst is quenched.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ; ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥ (664-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through Almighty's Name (Naam), one finds peace and tranquility. ||4||2||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (664-8)

Dhanasri, Third Mahala:

ਸਦਾ ਧਨੁ ; ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (664-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Gather in and cherish forever the wealth of the Almighty's Name, deep within;

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ (664-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
He cherishes and nurtures all beings and creatures.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ; ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ ॥ (664-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
They alone obtain the treasure of Liberation,

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (664-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
who are lovingly imbued with, and focused on the Almighty's Name. ||1||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (664-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Serving the Guru, one obtains the wealth of the Almighty's Name.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (664-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
He is illumined and enlightened within, and he meditates on the Almighty's Name. ||Pause||

ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ; ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ ॥ (664-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
This love for Almighty is like the love of the bride for her husband.

ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ; ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (664-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
God ravishes and enjoys the soul-bride who is adorned with peace and tranquility.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (664-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
No one finds God through egotism.

ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ (664-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Wandering away from the Primal Lord, the root of all, one wastes his life in vain. ||2||

ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ (664-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Tranquility, celestial peace, pleasure and Gurbani (Guru's Hymn) come from the Guru.

ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ; ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (664-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
True is that service, which leads one to merge in Almighty's Name (Naam).

ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ (664-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Blessed with the Guru's Shabad (Gurbani), he meditates forever on Almighty, the Beloved.

ਸਾਚ ਨਾਮਿ ; ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੩॥ (664-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Through the True Name, glorious greatness is obtained. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ ॥ (664-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The Creator Himself abides throughout the ages.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (664-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
If He casts His Glance of Grace, then we meet Him.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (664-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Through the Word of Gurbani, Almighty comes to dwell in the mind.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਿ ਰਤੇ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (664-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, God unites with Himself those who are imbued with Truth. ||4||3||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਤੀਜਾ ॥ (664-14)
(ਤੀਜਾ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਇਸ ਵਾਸਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਤ੍ਰੈ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰਣਾ, ਤੀਜਾ ਬੋਲਣਾ ਹੈ)
Dhanasri, Third Mahala:

ਜਗੁ ਮੈਲਾ ; ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (664-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The world is polluted, and those in the world become polluted as well.

ਆਵੈ ਜਾਇ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ ॥ (664-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
In attachment to duality, it comes and goes.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ (664-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
This love of duality has ruined the entire world.

ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ; ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ (664-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The self-willed manmukh suffers punishment, and forfeits his honor. ||1||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (664-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Serving the Guru, one becomes immaculate.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ; ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (664-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
He enshrines Almighty's Name (Naam), within, and his state becomes exalted. ||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥ (664-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The Gurmukhs are saved, taking to Almighty's Sanctuary.

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ; ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (664-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Attuned to the Almighty's Name, they commit themselves to devotional worship.

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ; ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥ (664-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Almighty's humble servant performs devotional worship, and is blessed with greatness.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ; ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ (664-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Attuned to Truth, he is absorbed in celestial peace. ||2||

ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (664-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Know that one who purchases the True Name is very rare.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (664-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Through the Guru's Shabad, he comes to understand himself.

ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ; ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (664-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
True is his capital, and true is his trade.

ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ; ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ (664-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Blessed is that person, who loves Almighty's Name (Naam). ||3||

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ; ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥ (664-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
God, Almighty, has attached some to His True Name.

ਊਤਮ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (664-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
They listen to the most sublime Word of His Bani, and the Word of His Shabad.

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ; ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ (665-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
True is service to Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥ (665-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is the Embellisher. ||4||4||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (665-1)

Dhanasri, Third Mahala:

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ; ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (665-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who serve Almighty.

ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ; ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ ॥ (665-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The Truth is in their hearts, and the True Name is on their lips.

ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ; ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (665-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Dwelling upon the Truest of the True, their pains are dispelled.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (665-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Shabad (Gurbani), Almighty comes to dwell in their minds. ||1||

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ; ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ॥ (665-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Listening to the Word of Gurbani, filth is washed off,

ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (665-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

and they naturally enshrine the Almighty's Name in their minds. ||1||Pause||

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (ਕੁਸੱਤੁ ਬੋਲੋ) (665-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

One who conquers fraud, deceit and the fire of desire

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (665-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

finds tranquility, peace and pleasure within.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ; ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ (665-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

If one walks in harmony with the Guru's Will, he eliminates his self-conceit.

ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (665-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

He finds the True Mansion of Almighty's Presence, singing the Praises of Almighty's virtues. ||2||

ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ; ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ ॥ (665-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The blind, self-willed manmukh does not understand the Shabad; he does not know the Guru's Bani,

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ; ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (665-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
and so he passes his life in misery.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ; ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (665-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
But if he meets the True Guru, then he finds peace,

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ (665-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
and the ego within is silenced. ||3||

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ; ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ (665-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Who else should I speak to? The One (Almighty) is the Giver of all.

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (665-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
When He grants His Grace, then we obtain the Guru's Shabad (Gurbani).

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (665-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Meeting with my Beloved, I sing the Praises of Almighty's virtues.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥ (665-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, becoming truthful, I have become pleasing to Almighty. ||4||5||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (665-8)
Dhanasri, Third Mahala:

ਮਨੁ ਮਰੈ ; ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (665-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
When the mind is conquered, its turbulent wanderings are stopped.

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ; ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ (665-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Without conquering the mind, how can Almighty be found?

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ ; ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (665-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Rare is the one who knows the medicine to conquer the mind.

ਮਨੁ , ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ (665-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is conquered through the Guru's Shabad (Gurbani); this is known to Almighty's humble servant. ||1||

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ; ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (665-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Almighty forgives him, and blesses him with glory.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (665-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, Almighty comes to dwell in the mind. ||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (665-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh does good deeds,

ਤਾ ; ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ (665-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

and so, he comes to understand this mind.

ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ; ਮੈਗਲ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ (665-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is intoxicated, like the elephant with wine.

ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ; ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (665-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The Guru places the harness upon it, and rejuvenates it. ||2||

ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ; ਸਾਧੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ (665-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The mind is undisciplined; only a rare few can discipline it.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ; ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ (ਅ-ਚਰੁ ਬੋਲੋ) (665-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

If someone eats the uneatable, then he becomes immaculate.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸਵਾਰਿ ॥ (665-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, his mind is embellished.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ; ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ (665-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Self-existent pride is dispelled from within and desire for evil action is eradicated. ||3||

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (665-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Those whom the Primal Lord keeps united in His Union,

ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (665-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
shall never be separated from Him; they are merged in the Guru's Shabad (Gurbani).

ਆਪਣੀ ਕਲਾ ; ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ (665-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Only God Himself knows His own power.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥ (665-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, the Gurmukh realizes Almighty's Name (Naam). ||4||6||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (665-14)
Dhanasri, Third Mahala:

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹਿ ; ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ (665-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The ignorant fools amass false wealth.

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ; ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ (665-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The blind, foolish, self-willed manmukhs have gone astray.

ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ; ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (665-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Poisonous wealth brings constant pain.

ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ; ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (665-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
It will not go with you, and it will not yield any profit. ||1||

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ; ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ (665-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
True wealth is obtained through the Guru's Teachings.

ਕਾਚਾ ਧਨੁ ; ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (665-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
False wealth continues coming and going. ||Pause||

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ; ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (665-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The foolish self-willed manmukhs all go astray and die.

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ; ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ (665-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
They drown in the terrifying world-ocean, and they cannot reach either this shore, or the one beyond.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ; ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ (665-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
But by perfect destiny, they meet the True Guru;

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (665-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
imbued with the True Name, day and night, they remain detached from the world. ||2||

ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (665-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Throughout the four ages, the True Bani of His Word is Ambrosial Nectar.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (665-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
By perfect destiny, one is absorbed in the True Name.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ; ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ (665-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The Siddhas, the seekers and all men long for the Name.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (665-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
It is obtained only by perfect destiny. ||3||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ; ਸਾਚਾ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (665-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Almighty is everything; He is True.

ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ; ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (665-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Only a few realize the exalted Almighty.

ਸਚੁ ਸਾਚਾ ; ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (665-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
He is the Truest of the True; He Himself implants the True Name within.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਵੇਖੈ ; ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥੭॥ (666-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, Almighty Himself sees all; He Himself links us to the Truth. ||4||7||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (666-1)
Dhanasri, Third Mahala:

ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (666-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)
The value and worth of the Almighty's Name cannot be described.

ਸੇ ਜਨ ਧੰਨੁ ; ਜਿਨ ਇਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (666-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Blessed are those humble beings, who lovingly focus their minds on Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ; ਸਾਚਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (666-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

True are the Guru's Teachings, and True is contemplative meditation.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਦੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (666-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

God Himself forgives, and bestows contemplative meditation. ||1||

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (666-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name is wonderful! God Himself imparts it.

ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (666-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

In the Dark Age of Kali Yuga, the Gurmukhs obtain it. ||1||Pause||

ਹਮ ਮੂਰਖ ; ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (666-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

We are ignorant; ignorance fills our minds.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ; ਸਭ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ (666-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

We do all our deeds in ego.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹੰਉਮੈ ਜਾਇ ॥ (666-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, egotism is eradicated.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (666-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Forgiving us, Almighty blends us with Himself. ||2||

ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ; ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (666-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Poisonous wealth gives rise to great arrogance.

ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ; ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (666-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Drowning in egotism, no one is honored.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (666-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Forsaking self-conceit, one finds lasting peace.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥ (666-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Under Guru's Instruction, he praises Almighty. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ; ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ (666-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The Creator Lord Himself fashions all.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (666-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Without Him, there is no other at all.

ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ; ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ (666-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

He alone is attached to Truth, whom Almighty Himself so attaches.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥ (666-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through Almighty's Name (Naam), lasting peace is attained in the hereafter. ||4||8||

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਿਰੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੪ (666-8)

Raag Dhanasri, Third Mahala, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (666-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ; ਤੂ ਨਿਜ ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ (666-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

I am just a poor beggar of Yours; You are Your Own Lord Master, You are the Great Giver.

ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ , ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ;
ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (666-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Be Merciful, and bless me, a humble beggar, with Your Name, so that I may forever remain imbued with Your Love. ||1||

ਹੰਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ; ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥ (666-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to Your Name, O True Lord.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (666-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

The One (Almighty) is the Cause of causes; there is no other at all. ||1||Pause||

ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ; ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (666-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

I was wretched; I wandered through so many cycles of reincarnation. Now, Lord, please bless me with Your Grace.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥ (੬੬੬-੧੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੩)

Be merciful, and grant me the Blessed Vision of Your Darshan; please grant me such a gift. ||2||

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ , ਭਰਮ ਪਟ ਖੂਲ੍ਹੇ ; ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (666-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

Prays Guru Nanak, the shutters of illusion have been opened wide; by Guru's Grace, I have come to know Almighty.

ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀਤਰਿ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੯॥ (666-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 3)

I am filled to overflowing with true love; my mind is pleased and appeased by the True Guru. ||3||1||9||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ , ਚਉਪਦੇ (666-14)

Dhanasri, Fourth Mahala, First House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (666-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ; ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (666-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Those Saints and devotees who serve Almighty have all their sins washed away.

ਹਮ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ , ਤੁਮ ਜੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ (666-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Have Mercy on me, O Master, and keep me in the Sangat, the Congregation that You love. ||1||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ; ਬਨਵਾਰੀ ॥ (666-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I cannot even speak the Praises of Almighty, the Gardener of the world.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ , ਨੀਰਿ ਡੁਬਤ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (666-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

We are sinners, sinking like stones in water; grant Your Grace, and carry us stones across. ||Pause||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ;
ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾਰੀ ॥ (666-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The rust of evil desires from countless incarnations sticks to our intellect; joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, it is cleaned away.

ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ ; ਮਲੁਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ (666-17,ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

It is just like gold, which is heated in the fire, to remove the impurities from it. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (666-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I chant the chant of Almighty's Name (Naam), day and night; I chant Almighty's Name (Naam), and enshrine it within my heart.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਪੂਰਾ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੩॥ (666-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name (Naam), is the most perfect medicine in this world; chanting Almighty's Name (Naam), I have conquered my ego. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ; ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੀ ॥ (667-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty, is beyond mind's comprehension (Agaam), of unfathomable wisdom, unlimited, all-powerful and beyond limits (infinite).

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ; (ਜਗ-ਜੀਵਨ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ (667-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Show Mercy to Your humble servant, O Life of the world, and save the honor of servant Nanak. ||4||1||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (667-2)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ (667-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The humble Saints of Almighty meditate on Almighty; their pain, illusion and fear have run away.

ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥੧॥ (667-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty Himself inspires them to serve Him; they are awakened within to the Guru's Teachings. ||1||

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ; ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (667-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Imbued with the Almighty's Name, they are unattached to the world.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (667-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Listening to the sermon of Almighty, their minds are pleased; through Guru's Instruction, they enshrine love for Almighty. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ; ਤੁਮ੍ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਸਾਂਗੀ ॥ (667-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

God, Almighty and Master, is the caste and social status of His humble Saints. You are Almighty and Master; I am just Your puppet.

ਜੈਸੀ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ; ਹਮ ਤੈਸੇ ਬੁਲਗ ਬੁਲਾਗੀ ॥੨॥(667-5,ਧਨਾਸਰੀ,ਮਃ 4)

As is the understanding You bless us with, so are the words we speak. ||2||

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ , ਨਾਨ੍ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ;
ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਗੀ ॥ (667-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

What are we? Tiny worms, and microscopic germs. You are our great and glorious Master.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਅਭਾਗੀ ॥੩॥ (667-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I cannot describe Your state and extent. O God, how can we unfortunate ones meet with You? ||3||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਹੁ ; ਹਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀ ॥ (667-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, my Master, shower me with Your Mercy, and commit me to Your service.

ਨਾਨਕ, ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਮ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਥਾਗੀ ॥੪॥੨॥ (667-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Make Nanak the slave of Your slaves, God; I speak the speech of Almighty's sermon. ||4||2||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (667-8)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਸਤਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖਾ ; ਜੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਨੀ ॥ (667-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The True Guru is Almighty's Saint, the True Being, who chants the Bani of Almighty.

ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁਣੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ; ਹਮ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੧॥ (667-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Whoever chants it, and listens to it, is liberated; I am forever a sacrifice to him. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ; ਸੁਨਹੁ ਜਸੁ ਕਾਨੀ ॥ (667-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O Saints of Almighty, listen to Almighty's Praises with your ears.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (667-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Listen to the sermon of Almighty, for a moment, for even an instant, and all your sins and mistakes shall be erased. ||1||Pause||

ਐਸਾ ਸੰਤੁ ਸਾਧੁ ਜਿਨ ਪਾਇਆ ; ਤੇ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਾਨੀ ॥ (667-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Those who find such humble, Holy Saints, are the greatest of the great persons.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੰਗਹ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਹਰਿ ਲੋਚ ਲੁਚਾਨੀ ॥੨॥ (667-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I beg for the dust of their feet; I long for the longing for Almighty, my Master. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥ (667-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Name of God, Almighty and Master, is the fruit-bearing tree; those who meditate on it are satisfied.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ; ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੀ ॥੩॥ (667-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Drinking in the ambrosia of Almighty's Name (Naam), I am satisfied; all my hunger and thirst is quenched. ||3||

ਜਿਨ ਕੇ ਵਡੇ ਭਾਗ ਵਡ ਊਚੇ ; ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਪਾਨੀ ॥ (667-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Those who are blessed with the highest, loftiest destiny, chant and meditate on Almighty.

ਤਿਨ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨੀ ॥੪॥੩॥ (667-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Let me join their congregation, O Almighty, my Master; Nanak is the slave of their slaves. ||4||3||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (667-14)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਅੰਧ , ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ , ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਕਿਉ ਚਾਲਹ , ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ (667-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I am blind, in the darkness of ignorance, entangled in the poison of Maya. How can I walk on the Guru's Path?

ਸਤਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਹਮ ਲਾਵੈ ਆਪਨ ਪਾਲੀ ॥੧॥ (667-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

If the True Guru, the Giver of peace, shows His kindness, He attaches us to the hem of His robe. ||1||

ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤ ; ਚਲਹੁ ਗੁਰ ਚਾਲੀ ॥ (667-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O Sikhs of the Guru, O friends, walk on the Guru's Path.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (667-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Whatever the Guru says, accept that as good; the sermon of Almighty, is unique and wonderful. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ; ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਬੇਗਿ ਬੇਗਾਲੀ ॥ (667-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O Saints of Almighty, Dear brother, listen: serve the Guru, quickly now!

ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਖਰਚੁ ਹਰਿ ਬਾਧਹੁ ;
ਮਤ ਜਾਣਹੁ ਆਜੁ ਕਿ ਕਾਲ੍ਹੀ ॥੨॥ (667-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Let your service to the True Guru be your supplies on Almighty's Path; pack them up, and don't think of today or tomorrow. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਜਪਣਾ ; ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਚਲੈ ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥(667-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O Saints of Almighty, chant the chant of the Almighty’s Name; Almighty's Saints walk with Almighty.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ , ਸੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੇਲ ਕੇਲਾਲੀ ॥੩॥ (667-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty, become Almighty; the playful, wondrous Lord meets them. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਿ ਲੋਚ ਲੋੁਚਾਨੀ ;
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਲੀ ॥ (667-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

To chant the chant of the Almighty’s Name, is the longing I long for; have Mercy upon me, Dear Almighty of the world-forest.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ , ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ;
ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ , ਪਗ ਰਾਲੀ ॥੪॥੪॥ (667-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, unite servant Nanak with the Saadh Sangat, the Company of the Holy; make me the dust of the feet of the Holy. ||4||4||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (668-1)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਭਏ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬਿਲਲ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥ (ਬਿਲ-ਲਾਤੀ ਬੋਲੋ) (668-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty, is the rain-drop; I am the song-bird, crying, crying out for it.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ;
ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਖਾਤੀ ॥੧॥ (668-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with Your Mercy, and pour Your Name into my mouth, even if for only an instant. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਇਕ ਰਾਤੀ ॥ (668-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Without Almighty, I cannot live for even a second.

ਜਿਉ, ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ , ਅਮਲੀ, ਮਰਿ ਜਾਈ ਹੈ ;
ਤਿਉ, ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਹਮ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (668-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Like the addict who dies without his drug, I die without Almighty. ||Pause||

ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਵਰ ਅਤਿ ਅਗਾਹ ;
ਹਮ ਲਹਿ ਨ ਸਕਹਿ , ਅੰਤੁ ਮਾਤੀ ॥ (668-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

You, Lord, are the deepest, most unfathomable ocean; I cannot find even a trace of Your limits.

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ , ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਨ ਗਾਤੀ ॥੨॥ (668-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

You are the most remote of the remote, limitless and transcendent; Dear Almighty, You alone know Your state and extent. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ; ਗੁਰ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ॥ (668-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty's humble Saints meditate on Almighty; they are imbued with the deep crimson color of the Guru's Love.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਅਤਿ ਸੋਭਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਊਤਮ ਪਾਤੀ ॥੩॥ (668-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Meditating on Almighty, they attain great glory, and the most sublime honor. ||3||

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ; ਆਪਿ ਬਨਾਵੈ ਭਾਤੀ ॥ (668-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself is Almighty and Master, and He Himself is the servant; He Himself creates His environments.

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਭਗਾਤੀ ॥੪॥੫॥ (668-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak has come to Your Sanctuary, Dear Almighty; protect and preserve the honor of Your devotee. ||4||5||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (668-7)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਕਲਿਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ;
ਕਿਵ ਛੂਟਹ ਹਮ ਛੁਟਕਾਕੀ ॥ (668-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Tell me, Dear brother, the religion for this Dark Age of Kali Yuga. I seek emancipation - how can I be emancipated?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਬੇੜੀ, ਹਰਿ ਤੁਲਹਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਤਰੈ ਤਰਾਕੀ ॥੧॥ (668-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Meditation on Almighty, is the boat, the raft; meditating on Almighty, the swimmer swims across. ||1||

ਹਰਿ ਜੀ ; ਲਾਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ॥ (668-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, protect and preserve the honor of Your humble servant.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ;
ਹਮ ਮਾਗੀ ਭਗਤਿ ਇਕਾਕੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (668-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please make me chant the chant of Your Name; I beg only for Your devotional worship. ||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ; ਜਿਨ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਬਚਨਾਕੀ ॥(668-10,ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty's servants are very dear to Almighty; they chant the Word of Almighty's Bani.

ਲੇਖਾ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤਿ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ; ਸਭ ਛੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥੨॥(668-11,ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The account of the recording angels, Chitr and Gupt, and the account with the Messenger of Death is totally erased. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ , ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ , ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ॥ (668-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Saints of Almighty meditate on Almighty in their minds; they join the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਦਿਨੀਅਰੁ ਸੂਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਨੀ ; (‘ਬੁਝਾਨੀ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਿਵ ਚਰਿਓ ਚੰਦੁ ਚੰਦਾਕੀ ॥੩॥ (668-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The piercing sun of desires has set, and the cool moon has risen. ||3||

ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ;
ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੀ ॥ (668-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

You are the Greatest Being, absolutely beyond the grasp of mind and beyond the reach of sensors; You created the Universe from Your Own Being.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ;
ਕਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਰੀ ॥੪॥੬॥ (668-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, take pity on servant Nanak, and make him the slave of the slave of Your slaves. ||4||6||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ (668-15)

Dhanasri, Fourth Mahala, Fifth House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (668-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਉਰ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ , ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੋ ਰਮੁ ;
ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ ॥ (668-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Enshrine Almighty within your heart, and contemplate Him. Dwell upon Him, reflect upon Him, and chant Almighty's Name (Naam), the Enticer of hearts.

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ , ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ (668-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty Master is unseen, unfathomable and unreachable; through the Perfect Guru, He is revealed. ||1||

ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ; ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥ (668-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty is the philosopher's stone, which transforms lead into gold, and sandalwood, while I am just dry wood and iron.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰਗੁ ਭਏ ;
ਹਰਿ , ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (668-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Associating with Almighty, and the Sat Sangat, Almighty's True Congregation, Almighty has transformed me into gold and sandalwood. ||1||Pause||

ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ , ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ ;
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ , ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥ (668-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

One may repeat, verbatim, the nine grammars and the six Shaastras, but my Almighty is not pleased by this.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ ॥੨॥੧॥੭॥ (668-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, meditate forever on Almighty in your heart; this is what pleases my Almighty. ||2||1||7||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (668-19)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਗੁਨ ਕਹੁ , ਹਰਿ ਲਹੁ , ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਇਵ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (669-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Chant His Praises, learn of Almighty, and serve the True Guru; in this way, meditate on Almighty’s Name (Naam).

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ , ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (669-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

In the Almighty’s Court, He shall be pleased with you, and you shall not have to enter the cycle of reincarnation again; you shall merge in the Divine Light of Almighty. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ; ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥ (669-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Chant Almighty’s Name (Naam), O my mind, and you shall be totally at peace.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਚ ਸਭਨਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (669-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty's Praises are the most sublime, the most exalted; serving Almight you shall be emancipated. ||Pause||

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਕੀਨੀ , ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ;
ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (669-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty, the treasure of mercy, blessed me, and so the Guru blessed me with Almighty's devotional worship; I have come to be in love with Almighty.

ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥੮॥ (669-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I have forgotten my cares and anxieties, and enshrined the Almighty's Name in my heart; Guru Nanak says, Almighty has become my friend and companion. ||2||2||8||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (669-5)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਪੜੁ , ਹਰਿ ਲਿਖੁ , ਹਰਿ ਜਪਿ , ਹਰਿ ਗਾਉ ;
ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ (669-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Read about Almighty, write about Almighty, chant the Almighty's Name, and sing Almighty's Praises; Almighty will carry you across the terrifying world-ocean.

ਮਨਿ ਬਚਨਿ , ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ , ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ;
ਇਵ ਭਣੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ (669-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

In your mind, by your words, and within your heart, meditate on Almighty, and He will be pleased. In this way, repeat Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮਨਿ ; ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ॥ (669-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O mind, meditate on Almighty, Almighty of the World.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ; ਸਾਧੂ ਮੀਤ ॥ (669-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, O friend.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (669-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

You shall be happy forever, day and night; sing the Praises of Almighty, Almighty of the world-forest. ||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਤਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ , ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ (669-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

When Almighty, casts His Glance of Grace, then I made the effort in my mind; meditating on Almighty's Name (Naam), I have been emancipated.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥ (669-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Preserve the honor of servant Nanak, O my Master; I have come seeking Your Sanctuary. ||2||3||9||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (669-9)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ , ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ;
ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ (669-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The eighty-four Siddhas, the spiritual masters, the Buddhas, the three hundred thirty million gods and the silent sages, all long for Your Name, Dear Almighty.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ (669-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, a rare few obtain it; upon their foreheads, the pre-ordained destiny of loving devotion is written. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥ (669-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O mind, chant Almighty's Name (Naam); singing Almighty's Praises is the most exalted activity.

ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (669-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I am forever a sacrifice to those who sing, and hear Your Praises, O Master. ||Pause||

ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਜੋ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ (669-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I seek Your Sanctuary, O Cherisher Almighty, my Master; whatever You give me, I accept.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕਾ ਹੈ ਚਾਉ ॥੨॥੪॥੧੦॥ (669-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Merciful to the meek, give me this blessing; Nanak longs for Almighty's meditative remembrance. ||2||4||10||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (669-14)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ;
ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊਤਮ ਬਾਨੀ ॥ (669-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

All the Sikhs and servants come to worship and adore You; they sing the sublime Bani of Almighty.

ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ;
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ (669-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Their singing and listening is approved by Almighty; they accept the Order of the True Guru as True, totally True. ||1||

ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ; ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ (669-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Praises, Dear brother; Almighty is the sacred shrine of pilgrimage in the terrifying world-ocean.

ਹਰਿ ਦਰਿ , ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ;
ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (669-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

They alone are praised in the Almighty’s Court, O Saints, who know and understand Almighty's sermon. ||Pause||

ਆਪੇ ਗੁਰੁ , ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ , ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥(669-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself is the Guru, and He Himself is the disciple; Almighty Himself plays His wondrous games.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ , ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲਸੀ ;
ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ , ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥ (669-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, he alone merges with Almighty, whom Almighty Himself merges; all the others are forsaken, but Almighty loves him. ||2||5||11||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (669-18)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ , ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ;
ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥ (669-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty is the Fulfiller of desires, the Giver of total peace; the Kaamadhaynaa, the wish-fulfilling cow, is in His power.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ;
ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ (669-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

So meditate on such a Lord, O my soul. Then, you shall obtain total peace, O my mind. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ , ਸਤਿ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ (670-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Chant, O my mind, the True Name, Sat Naam, the True Name.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ , ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (670-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

In this world, and in the world beyond, your face shall be radiant, by meditating continually on the immaculate Almighty. ||Pause||

ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ , ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ (੬੭੦-੨, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੪)

Wherever anyone remembers Almighty in meditation, disaster runs away from that place. By great good fortune, we meditate on Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ , ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ , ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥ (670-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Guru has blessed servant Nanak with this understanding, that by meditating on Almighty, we cross over the terrifying world-ocean. ||2||6||12||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (670-4)

Dhanasri, Fourth Mahala:

ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ; ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (670-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

O my King, beholding the Blessed Vision of Almighty's Darshan, I am at peace.

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ ਸਾਹਾ ;
ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (670-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
You alone know my inner pain, O King; what can anyone else know? ||Pause||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ;
ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ (670-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
O True Master, You are truly my King; whatever You do, all that is True.

ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ (670-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
Who should I call a liar? There is no other than You, O King. ||1||

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ;
ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (670-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
You are pervading and permeating in all; O King, everyone meditates on You, day and night.

ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ;
ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥ (670-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
Everyone begs of You, O my King; You alone give gifts to all. ||2||

ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ;
ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (670-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
All are under Your Power, O my King; none at all are beyond You.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ, ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ, ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ;
ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ, ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ (670-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
All beings are Yours-You belong to all, O my King. All shall merge and be absorbed in You. ||3||

ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹ ॥ (670-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)
You are the hope of all, O my Beloved; all meditate on You, O my King.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥੭॥੧੩॥ (670-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

As it pleases You, protect and preserve me, O my Beloved; You are the True King of Nanak. ||4||7||13||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ , ਚਉਪਦੇ (670-11)

Dhanasri, Fifth Mahala, First House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (670-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭਵ ਖੰਡਨ , ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸ੍ਵਾਮੀ ; (ਸ੍ਵਾਮੀ ਨੂੰ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਿਰੰਕਾਰੇ ॥ (670-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O Destroyer of fear, Remover of suffering, Master, Lover of Your devotees, Formless Lord.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਜਾਂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ (670-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Millions of sins are eradicated in an instant when, as Gurmukh, one contemplates Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਲਾਗਾ ਹੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (670-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My mind is attached to my Beloved Lord.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਪੰਚ ਦੂਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (670-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

God, Merciful to the meek, granted His Grace, and placed the five enemies under my control. ||1||Pause||

ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਾ ; ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (670-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Your place is so beautiful; Your form is so beautiful; Your devotees look so beautiful in Your Court.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ (670-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ

5)
O Master, Giver of all beings, please, grant Your Grace, and save me. ||2||

ਤੇਰਾ ਵਰਨੁ ਨ ਜਾਪੈ , ਰੂਪੁ ਨ ਲਖੀਐ ;
ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (670-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)
Your color is not known, and Your form is not seen; who can contemplate Your Almighty Creative Power?

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ;
ਅਗਮ ਰੂਪ ਗਿਰਧਾਰੇ ॥੩॥ (670-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)
You are contained in the water, the land and the sky, everywhere; Dear Almighty, Your form is beyond the grasp of mind and steady as the mountain. ||3||

ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸਗਲ ਜਨ ਤੇਰੀ ; ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (670-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)
All beings sing Your Praises; You are the imperishable Primal Being, the Destroyer of ego.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੧॥ (670-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)
As it pleases You, please protect and preserve me; servant Nanak seeks Sanctuary at Your Door. ||4||1||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (670-17)
Dhanasri, Fifth Mahala:

ਬਿਨੁ ਜਲ, ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ਹੈ ਮੀਨਾ ;
ਜਿਨਿ, ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਬਢਾਇਓ ॥ (670-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)
The fish out of water loses its life; it is deeply in love with the water.

ਕਮਲ ਹੇਤਿ, ਬਿਨਸਿਓ ਹੈ ਭਵਰਾ ;
ਉਨਿ ਮਾਰਗੁ ਨਿਕਸਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (670-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)
The bumble bee, totally in love with the lotus flower, is lost in it; it cannot find the way to escape from it. ||1||

ਅਬ ਮਨ ; ਏਕਸ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਕੀਨਾ ॥ (670-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)
Now, my mind has nurtured love for the One (Almighty).

ਮਰੈ ਨ ਜਾਵੈ , ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (670-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He does not die, and is not born; He is always with me. Through the True Guru's Shabad, I know Him. ||1||Pause||

ਕਾਮ ਹੇਤਿ, ਕੁੰਚਰੁ ਲੈ ਫਾਂਕਿਓ ;
ਓਹੁ ਪਰ ਵਸਿ ਭਇਓ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (671-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Lured by sexual desire, the elephant is trapped; the poor beast falls into the power of another.

ਨਾਦ ਹੇਤਿ, ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਕੁਰੰਕਾ ; ਉਸ ਹੀ ਹੇਤ ਬਿਦਾਰਾ ॥੨॥ (671-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Lured by the sound of the hunter's bell, the deer offers its head; because of this enticement, it is killed. ||2||

ਦੇਖਿ ਕੁਟੰਬੁ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਮਾਇਆ ਕਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥ (671-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon his family, the mortal is enticed by greed; he clings in attachment to Maya.

ਅਤਿ ਰਚਿਓ , ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ;
ਉਨਿ ਛੋਡਿ ਸਰਾਪਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ (ਸਰਾ-ਪਰ ਬੋਲੋ) (671-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Totally engrossed in worldly things, he considers them to be his own; but in the end, he shall surely have to leave them behind. ||3||

ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਨੇਹਾ ; ਓਹੁ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (671-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Know it well, that anyone who loves any other than God, shall be miserable forever.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਓ ; (ਬੁੱਝਾਇਓ ਬੋਲੋ)
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥੪॥੨॥ (671-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has explained this to me, that love for God brings lasting bliss. ||4||2||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਃ ੫ ॥ (671-4)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਓ ਮੋਹਿ ਨਾਮਾ ; ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਏ ॥ (671-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, God has blessed me with His Name, and released me of my bonds.

ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿਓ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ; ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ॥੧॥ (671-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have forgotten all worldly entanglements, and I am attached to the Guru's feet. ||1||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ਛਾਡੀ ॥ (671-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have renounced my other cares and anxieties.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੋਹ ਮਨ ਬਾਸਨ ; (ਅਹੰ-ਬੁਧਿ ਬੋਲੋ)
ਦੇ ਕਰਿ ਗਡਹਾ , ਗਾਡੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (671-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I dug a deep pit, and buried my egotistical pride, emotional attachment and the desires of my mind. ||1||Pause||

ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਦੁਸਮਨੁ ਰਹਿਆ ; ਨਾ ਹਮ ਕਿਸ ਕੇ ਬੈਰਾਈ ॥ (671-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

No one is my enemy, and I am no one's enemy.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਭੀਤਰਿ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (671-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

God, who expanded His expanse, is within all; I learned this from the True Guru. ||2||

ਸਭੁ ਕੋ ਮੀਤੁ, ਹਮ ਆਪਨ ਕੀਨਾ ; ਹਮ ਸਭਨਾ ਕੇ ਸਾਜਨ ॥ (671-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am a friend to all; I am everyone's friend.

ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ਮਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ;
ਤਾ ਮੇਲੁ ਕੀਓ ਮੇਰੈ ਰਾਜਨ ॥੩॥ (671-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

When the sense of separation was removed from my mind, then I was united with Almighty, my King. ||3||

ਬਿਨਸਿਓ ਢੀਠਾ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ; ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ (671-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My stubbornness is gone, Ambrosial Nectar rains down, and the Guru's Shabad seems so sweet to me.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਨਾਨਕ, ਰਮਈਆ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ (671-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is pervading everywhere, in the water, on the land and in the sky; Nanak beholds the all-pervading Lord. ||4||3||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਃ ੫ ॥ (671-10)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ; ਭਲੇ ਦਿਨਸ ਓਇ ਆਏ ॥ (671-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Ever since I obtained the Blessed Vision of the Darshan of the Holy, my days have been blessed and prosperous.

ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਏ ॥੧॥ (671-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have found lasting bliss, singing the Kirtan of the Praises of the Primal Lord, the Architect of destiny. ||1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਰਾਮ ਜਸੋ ਮਨਿ ਗਾਇਓ ॥ (671-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Now, I sing the Praises of Almighty within my mind.

**ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (671-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My mind has been illumined and enlightened, and it is always at peace; I have found the Perfect True Guru. ||1||Pause||

**ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦ ਭੀਤਰਿ ਵਸਿਆ ;
ਤਾ ਦੂਖੁ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥** (671-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the treasure of virtue, abides deep within the heart, and so pain, illusion and fear have been dispelled.

ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥੨॥ (671-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the most incomprehensible thing, enshrining love for Almighty's Name (Naam). ||2||

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ , ਸੋਚ ਅਸੋਚਾ ; ਸੋਗੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਥਾਕਾ ॥ (671-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I was anxious, and now I am free of anxiety; I was worried, and now I am free of worry; my grief, greed and emotional attachments are gone.

ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਮਿਟੇ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਜਮ ਤੇ ਭਏ ਬਿਬਾਕਾ ॥੩॥ (671-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

By His Grace, I am cured of the disease of egotism, and the Messenger of Death no longer terrifies me. ||3||

ਗੁਰ ਕੀ ਟਹਲ , ਗੁਰੂ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਭਾਣੀ ॥ (671-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Working for the Guru, serving the Guru and the Guru's Command, all are pleasing to me.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਨਿ ਜਮ ਤੇ ਕਾਢੇ ;
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੪॥ (671-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, He has released me from the clutches of Death; I am a sacrifice to that Guru. ||4||4||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (671-16)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਿਸ ਕਾ ਤਨੁ ਮਨੁ , ਧਨੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ; ਸੋਈ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੀ ॥(671-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Body, mind, wealth and everything belong to Him; He alone is all-wise and all-knowing.

ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਣਿਆ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਮੇਰਾ ;
ਤਉ ਬਿਧਿ ਨੀਕੀ ਖਟਾਨੀ ॥੧॥ (671-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He listens to my pains and pleasures, and then my condition improves. ||1||

ਜੀਅ ਕੀ ; ਏਕੈ ਹੀ ਪਹਿ ਮਾਨੀ ॥ (671-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My soul is satisfied with the One (Almighty) alone.

ਅਵਰਿ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ;
ਤਿਨ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (671-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

People make all sorts of other efforts, but they have no value at all. ||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤਾਨੀ ॥ (671-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Ambrosial Naam, Almighty's Name (Naam), is a priceless jewel. The Guru has given me this advice.

ਡਿਗੈ ਨ ਡੋਲੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ; ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ॥੨॥ (671-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

It cannot be lost, and it cannot be shaken off; it remains steady, and I am perfectly satisfied with it. ||2||

ਓਇ ਜੁ ਬੀਚ ਹਮ ਤੁਮ ਕਛੁ ਹੋਤੇ ; ਤਿਨ ਕੀ ਬਾਤ ਬਿਲਾਨੀ ॥ (671-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those things which tore me away from You, Lord, are now gone.

ਅਲੰਕਾਰ ਮਿਲਿ , ਥੈਲੀ ਹੋਈ ਹੈ ; ਤਾ ਤੇ ਕਨਿਕ ਵਖਾਨੀ ॥੩॥ (672-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

When golden ornaments are melted down into a lump, they are still said to be gold. ||3||

ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਜੋਤਿ , ਸਹਜ ਸੁਖ ਸੋਭਾ ; ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬਾਨੀ ॥ (672-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Divine Light has illuminated me, and I am filled with celestial peace and glory; the unstruck melody of Almighty's Bani resounds within me.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਿਹਚਲ ਘਰੁ ਬਾਧਿਓ ;
ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨੀ ॥੪॥੫॥ (672-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have built my eternal home; the Guru has constructed it for me. ||4||5||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (672-3)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਵਡੇ ਵਡੇ ਰਾਜਨ ਅਰੁ ਭੂਮਨ ; ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ॥ (672-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The desires of the greatest of the great kings and landlords cannot be satisfied.

ਲਪਟਿ ਰਹੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਮਾਤੇ ; ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੀ ॥੧॥ (672-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

They remain engrossed in Maya, intoxicated with the pleasures of their wealth; their eyes see nothing else at all. ||1||

ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ; ਕਿਨ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (672-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

No one has ever found satisfaction (contentment) in Maya.

ਜਿਉ ਪਾਵਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਅਘਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (672-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The flame is not satisfied by more fuel; how can one be satisfied without Almighty? ||Pause||

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ; ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ (672-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Day after day, he eats his meals with many different foods, but his hunger is not eradicated.

ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ; ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥ (672-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He runs around like a dog, searching in the four directions. ||2||

ਕਾਮਵੰਤ , ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ; ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥ (672-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The lustful, lecherous man desires many women, and he never stops peeking into the homes of others.

ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ , ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ; ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥ (672-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Day after day, he commits adultery again and again, and then he regrets his actions; he wastes away in misery and greed. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ ਅਮੋਲਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (672-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name (Naam), is incomparable and priceless; it is the treasure of Ambrosial Nectar.

ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਨਾਨਕ, ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥ (672-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Saints abide in peace, poise and bliss; Guru Nanak says, through the Guru, this is known. ||4||6||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਃ ੫ ॥ (672-8)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ ; ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ (672-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nothing which this mortal being runs after, can compare to it.

ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥ (672-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He alone comes to have it, whom the Guru blesses with this Ambrosial Nectar. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ; ਏਕੁ ਰਸਾ ॥
ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ;
ਤਾ ਕੈ ਚਿਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (672-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The desire to eat, to wear new clothes, and all other desires, do not abide in the mind of one who comes to know the subtle essence of the One (Almighty). ||Pause||

ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ, ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ; ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ (672-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The mind and body blossom forth in abundance, when one receives even a drop of this Nectar.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (672-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I cannot express His glory; I cannot describe His worth. ||2||

ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ , ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ; ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ (672-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

We cannot meet Almighty by our own efforts, nor can we meet Him through service; He comes and meets us spontaneously.

ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ (672-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed by my Lord Master's Grace, practices the Teachings of the Guru's Mantra. ||3||

ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ; ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (672-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is merciful to the meek, always kind and compassionate; He cherishes and nurtures all beings.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ;
ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥ (672-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is mingled with Nanak, through and through; He cherishes him, like the mother her child. ||4||7||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (672-14)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਾਯਾ ॥ (672-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my Guru, who has implanted Almighty's Name (Naam), within me.

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ;
ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਯਾ ॥੧॥ (672-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the utter darkness of the wilderness, He showed me the straight path. ||1||

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ; ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (672-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty of the universe, the Cherisher of the world, He is my breath of life.

ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ;
ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (672-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, he takes care of everything for me. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ;
ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ) (672-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Him in remembrance, I have found all treasures, respect, greatness and perfect honor.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅਘ ਨਾਸੇ ; ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥ (672-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering His Name, millions of sins are erased; all His devotees long for the dust of His feet. ||2||

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ; ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (672-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

If someone wishes for the fulfillment of all his hopes and desires, he should serve the one supreme treasure.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ; ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ (672-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is beyond creation, beyond borders (infinite) Master; meditating on Him in remembrance, one is carried across. ||3||

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥ (672-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have found total peace and tranquility in the Society of the Saints; my honor has been preserved.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ;
ਇਹੁ ਨਾਨਕ , ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੪॥੮॥ (672-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

To gather in Almighty's wealth, and to taste the food of the Almighty's Name - Nanak has made this his feast. ||4||8||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (673-1)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ ਸਰਮਿੰਦਾ ; ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ (673-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You have made it your habit to practice those deeds which will bring you shame.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ , ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ; ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੧॥(673-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You slander the Saints, and you worship the devotee of Maya (faithless cynic); such are the fraudulent ways you have adopted. ||1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ; ਅਵਰੈ ਹੀਤ ॥ (673-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Deluded by your emotional attachment to Maya, you love other things,

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ , ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ; (ਹਰਿ-ਚੰਦਉਰੀ ਬੋਲੋ)
ਇਹੈ ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (673-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

like the enchanted city of Hari-chandauree, or the green leaves of the forest - such is your way of life. ||1||Pause||

ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ; ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥ (673-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Its body may be anointed with sandalwood oil, but the donkey still loves to roll in the mud.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚ ਆਵਤ ; ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ (673-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One has not developed the interest in Almighty's Name which is the Ambrosial Nectar; instead, he/she loves the devious Maya. ||2||

ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ; ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ (673-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Saints are noble and sublime; they are blessed with good fortune. They alone are pure and holy in this world.

ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ; ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਜੀਤ ॥੩॥ (673-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The jewel of this human life is passing away uselessly, lost in exchange for mere glass. ||3||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ;
ਗੁਰਿ , ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀਤ ॥ (673-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The sins and sorrows of uncounted incarnations run away, when the Guru applies the healing ointment of spiritual wisdom to the eyes.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ;
ਨਾਨਕ , ਏਕ ਪਰੀਤ ॥੪॥੯॥ (673-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have escaped from these troubles; Nanak loves the One (Almighty). ||4||9||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (673-6)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ; ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ (673-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I carry the water, wave the fan, and grind the corn for the Saints; I sing the Praises of Almighty's virtues of the Universe.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ; ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (673-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

With each and every breath, my mind remembers Almighty's Name (Naam); in this way, it finds the treasure of peace. ||1||

ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ; ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (673-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Have pity on me, O my Master.

ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (673-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Bless me with such understanding, O my Master, that I may forever and ever meditate on You. ||1||Pause||

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ; ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥ (673-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, emotional attachment and egotism are eradicated, and my wandering in the cycle of reincarnation is over.

ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ; ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥ (673-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the embodiment of bliss, is pervading and permeating in all; wherever I go, there I see Him. ||2||

ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥ (੬੭੩-੧੦, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੫)

You are kind and compassionate, the treasure of mercy, the Purifier of sinners, Lord of the world.

ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ; ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥ (673-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I obtain millions of joys, comforts and kingdoms, if You inspire me to chant Your Name with my mouth, even for an instant. ||3||

ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸਾ ਪੂਰੀ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ (673-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

That alone is perfect chanting, meditation, penance and devotional worship service, which is pleasing to God's Mind.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ;
ਨਾਨਕ , ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥ (673-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name (Naam), all thirst and desire is satisfied; Nanak is satisfied and fulfilled. ||4||10||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (673-12)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ; ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (673-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

She controls the three qualities and the four directions of the world.

ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ; ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (673-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

She destroys sacrificial feasts, cleansing baths, penances and sacred places of pilgrimage; what is this poor person to do? ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ; ਤਉ ਛੂਟੋ ॥ (673-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I grasped God's Support and Protection, and then I was emancipated.

ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ;
ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (673-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Holy Saints, I sang the Praises of Almighty, and my sins and afflictions were taken away. ||1||Pause||

ਨਹ ਸੁਣੀਐ , ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ; ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥ (673-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

She is not heard - she does not speak with a mouth; she is not seen enticing mortals.

ਐਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ; ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥ (673-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

She administers her intoxicating drug, and so confuses them; thus she seems sweet to everyone's mind. ||2||

ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ; ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥ (673-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In each and every home, she has implanted the sense of duality in mother, father, children, friends and siblings.

ਕਿਸਹੀ ਵਾਧਿ , ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ;
ਸਗਲੇ ਲਰਿ ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥ (673-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Some have more, and some have less; they fight and fight, to the death. ||3||

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ;
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (673-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my True Guru, who has shown me this wondrous play.

ਗੂਝੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ; ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥(673-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The world is being consumed by this hidden fire, but Maya does not cling to Almighty's devotees. ||4||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ (673-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I have obtained supreme bliss, and all my bonds have been broken.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੫॥੧੧॥ (673-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak has obtained the wealth of Almighty’s Name (Naam); having earned his profits, he has now returned home. ||5||11||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (673-19)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ; ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ (673-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You are the Giver, O Lord, O Cherisher, my Master, my Husband Lord.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ;
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ ਧਾਰੇ ॥੧॥ (674-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Each and every moment, You cherish and nurture me; I am Your child, and I rely upon You alone. ||1||

ਜਿਹਵਾ ਏਕ ; ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ (674-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have only one tongue - which of Your Glorious Virtues can I describe?

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Unlimited, infinite Master - no one knows Your limits. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ; ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾਵਹੁ ॥ (674-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You destroy millions of my sins, and teach me in so many ways.

ਹਮ ਅਗਿਆਨ, ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ;
ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥ (674-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am so ignorant - I understand nothing at all. Please honor Your innate nature, and save me! ||2||

ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ; ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (674-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I seek Your Sanctuary - You are my only hope. You are my companion, and my best friend.

ਰਾਖਹੁ, ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲਾ ; ਨਾਨਕ , ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥੧੨॥(674-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Save me, O Merciful Saviour Lord; Nanak is the slave of Your home. ||3||12||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (674-5)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਪੂਜਾ, ਵਰਤ, ਤਿਲਕ, ਇਸਨਾਨਾ ; ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥ (674-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Worship, fasting, ceremonial marks on one's forehead, cleansing baths, generous donations to charities and self-mortification

ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ; ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥੧॥ (674-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

- Almighty Master is not pleased with any of these rituals, no matter how sweetly one may speak. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮਨ ਚੈਨ ॥ (674-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Name of God, the mind is soothed and pacified.

ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ;
ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Everyone searches for Him in different ways, but the search is so difficult, and He cannot be found. ||1||Pause||

ਜਾਪ ਤਾਪ , ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ; ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈਗੈਨ ॥ (674-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting and penance, wandering over the face of the earth, the performance of austerities with the arms stretched up to the sky

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ; ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥ (674-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

- Almighty is not pleased by any of these means, though one may follow the path of Yogis and Jains. ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ;
ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ , ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥ (674-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Ambrosial Naam, Almighty's Name (Naam), and the Praises of Almighty are priceless; he alone obtains them, whom Almighty blesses with His Mercy.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ; ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਜਨ ਰੈਨ ॥੩॥੧੩॥ (674-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Nanak lives in the Love of God; his life-night passes in peace. ||3||13||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (674-9)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ , ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ (674-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Is there anyone who can release me from my bondage, unite me with God, recite Almighty's Name (Naam),

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥੧॥ (674-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

and make this mind steady and stable, so that it no longer wanders around? ||1||

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ; ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ (674-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Do I have any such friend?

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ;
ਅਰਪਉ ਅਪਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I would give him all my property, my soul and my heart; I would devote my consciousness to him. ||1||Pause||

ਪਰ ਧਨ , ਪਰ ਤਨ , ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ;
ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (674-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Others' wealth, others' bodies, and the slander of others - do not attach your love to them.

ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ (674-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Associate with the Saints, speak with the Saints, and keep your mind awake to the Kirtan of Almighty's Praises. ||2||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ; ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ (674-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

God is the treasure of virtue, kind and compassionate, the source of all comfort.

ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ;
ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥੧੪॥ (674-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak begs for the gift of Your Name; O Universal Sustainer, love him, like the mother loves her child. ||3||14||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (674-14)

Dhanasri, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following shabad to express His gratitude towards Almighty when the news of the death of Sulhi Khan reached Amritsar.

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਲੀਨੇ ਸੰਤ ਉਬਾਰਿ ॥ (674-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty saves His Saints.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who wishes misfortune upon Almighty's slaves, shall be destroyed by Almighty eventually. ||1||Pause||

ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ; ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥ (674-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He Himself is the help and support of His humble servants; He defeats the slanderers, and chases them away.

ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊਹਾਂ ਹੀ ਮੂਏ ; ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ (674-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Wandering around aimlessly, they die out there; they never return to their homes again. ||1||

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥ (674-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of the Destroyer of pain; he sings the Glorious Praises of the infinite Lord forever.

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ;
ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੫॥ (674-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The faces of the slanderers are blackened in the courts of this world, and the world beyond. ||2||15||

ਧਨਾਸਿਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (674-18)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਅਬ ; ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ (674-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Now, I contemplate and meditate on Almighty, the Saviour Lord.

ਪਤਿਤ , ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (674-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He purifies sinners in an instant, and cures all diseases. ||1||Pause||

ਗੋਸਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (674-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Talking with the Holy Saints, my sexual desire, anger and greed have been eradicated.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਨ ; ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (674-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering the Perfect Lord in meditation, I have saved all my companions. ||1||

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ;
ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਿਆ ॥ ('ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ' ਨੂੰ ਬਿਸੁਆਸ ਪੜ੍ਹੋ) (675-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Mul Mantra, the Root Mantra, is the only cure for the mind; I have installed faith in God in my mind.

ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ;
ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੨॥੧੬॥ (675-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak ever longs for the dust of Almighty's feet; again and again, he is a sacrifice to Almighty. ||2||16||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (675-2)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ; ਰਾਮ ਸਿਉ, ਹੇਤੁ ॥ (675-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have fallen in love with Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ;
ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (675-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My True Guru is always my help and support; He has torn down the banner of pain. ||1||Pause||

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ; ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ (675-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Giving me His hand, He has protected me as His own, and removed all my troubles.

ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ਕੀਨੇ ; ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (675-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He has blackened the faces of the slanderers, and He Himself has become the help and support of His humble servant. ||1||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ; ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ (675-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty and Master has become my Saviour; hugging me close in His embrace, He has saved me.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥੧੭॥ (675-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak has become fearless, and he enjoys eternal peace, singing the Praises of Almighty's virtues. ||2||17||

ਧਨਾਸਿਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (675-6)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਅਉਖਧੁ ; ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲ ॥ (675-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Your Name is the medicine, Dear Merciful Master.

ਮੋਹਿ ਆਤੁਰ , ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ;
ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (675-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am so miserable, I do not know Your state; You Yourself cherish me, Lord. ||1||Pause||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ; ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (675-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Take pity on me, O my Master, and remove the love of duality from within me.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ; ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥੧॥ (675-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Break my bonds, and take me as Your own, so that I may never come to lose. ||1||

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ; ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (675-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Seeking Your Sanctuary, I live, almighty and Merciful Master and Master.

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ;
ਨਾਨਕ, ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੧੮॥ (675-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I worship God; Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||18||

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ (675-10)

Raag Dhanasri, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (675-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਾ ਹਾ ; ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥ (675-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O God, please save me!

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ, ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ; (ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (675-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

By myself, I cannot do anything, O my Master; by Your Grace, please bless me with Your Name. ||1||Pause||

ਅਗਨਿ ਕੁਟੰਬ ; ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ (675-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Family and worldly affairs are an ocean of fire.

ਭਰਮ ਮੋਹ ; ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰ ॥੧॥ (675-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Through illusions, emotional attachment and ignorance, we are enveloped in darkness. ||1||

ਊਚ ਨੀਚ ; ਸੂਖ ਦੂਖ ॥ (675-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

High and low, pleasure and pain.

ਧ੍ਰਾਪਸਿ ਨਾਹੀ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥੨॥ (675-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Hunger and thirst are not satisfied. ||2||

ਮਨਿ ਬਾਸਨਾ ; ਰਚਿ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ॥ (675-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The mind is entangled in desires, and engrossed in the disease of Maya.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਗਿ ; ਮਹਾ ਅਸਾਧ ॥੩॥ (675-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The five thieves, the companions, are totally incorrigible. ||3||

ਜੀਅ ਜਹਾਨੁ ; ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ॥ (675-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The beings and souls and wealth of the world are all Yours.

ਨਾਨਕ ; ਜਾਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧॥੧੯॥ (675-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, know that Almighty is always near at hand. ||4||1||19||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (675-14)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ; ਰਾਖੈ ਜਨ ਕੀ ਆਪਿ ॥ (675-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty and Master destroys the pain of the poor; He preserves and protects the honor of His servants.

ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ; ਦੂਖੁ ਨ ਸਕੈ ਬਿਆਪਿ ॥੧॥ (675-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the ship to carry us across; He is the treasure of virtue - pain cannot touch Him. ||1||

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਭਜਹੁ ਗੁਪਾਲ ॥ (675-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, meditate, vibrate upon Almighty of the world.

ਆਨ ਸੰਜਮ ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਇਹ ਜਤਨ ਕਾਟਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (675-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I cannot think of any other way; make this effort, and make it in this Dark Age of Kali Yuga. ||Pause||

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (675-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the beginning, and in the end, there is none other than the perfect, Merciful Master.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ; ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੨॥ (675-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The cycle of birth and death is ended, chanting the Almighty's Name, and remembering Almighty Master in meditation. ||2||

ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥੈ ਸਾਸਤ ; ਭਗਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (675-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Vedas, the Simritees, the Shaastras and Almighty's devotees contemplate Him;

ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅੰਧਾਰੁ ॥੩॥ (675-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

liberation is attained in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and the darkness of ignorance is dispelled. ||3||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ; ਰਾਸਿ ਪੂੰਜੀ ਏਕ ॥ (675-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The lotus feet of Almighty are the support of His humble servants. They are his only capital and investment.

ਤਾਣੁ ਮਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਸਾਚਾ ; ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਟੇਕ ॥੪॥੨॥੨੦॥ (676-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is Nanak's strength, honor and support; He alone is his protection. ||4||2||20||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (676-1)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਭੇਟੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ (676-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Wandering and roaming around, I met the Holy Perfect Guru, who has taught me.

ਆਨ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਕਾਂਮਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (676-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

All other devices did not work, so I meditate on Almighty's Name (Naam). ||1||

ਤਾ ਤੇ ; ਮੋਹਿ ਧਾਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲ ॥ (676-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

For this reason, I sought the Protection and Support of my Lord, the Cherisher of the Universe.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (676-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I sought the Sanctuary of the Perfect Transcendent Lord, and all my entanglements were dissolved. ||Pause||

ਸੁਰਗ ਮਿਰਤ ਪਇਆਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ; ਸਗਲ ਬਿਆਪੇ ਮਾਇ ॥ (676-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Paradise, the earth, the nether regions of the underworld, and the globe of the world - all are engrossed in Maya.

ਜੀਅ ਉਧਾਰਨ ਸਭ ਕੁਲ ਤਾਰਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥(676-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

To save your soul, and liberate all your ancestors, meditate on Almighty's Name (Naam). ||2||

ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ; ਪਾਈਐ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (676-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, singing the pure (Nir+anjan- without the black spot of Maya means beyond Maya) Almighty's Name (Naam), all treasures are obtained.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁਆਮੀ ;
ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਜਾਨਾ ॥੩॥੩॥੨੧॥ (676-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Only that rare person, whom Almighty and Master blesses with His Grace, comes to know this. ||3||3||21||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਚਉਪਦੇ (676-7)

Dhanasri, Fifth Mahala, Second House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (676-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ; ਸੇ ਕਰਹਿ ਪਰਾਲ ॥ (676-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You shall have to abandon the straw which you have collected.

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ; ਸੇ ਜੰਜਾਲ ॥ (676-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

These entanglements shall be of no use to you.

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹਿ ; ਤਿਨ ਸਿਉ ਹੀਤ ॥ (676-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You are in love with those things that will not go with you.

ਜੋ ਬੈਰਾਈ ; ਸੇਈ ਮੀਤ ॥੧॥ (676-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You think that your enemies are friends. ||1||

ਐਸੇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (676-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In such confusion, the world has gone astray.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ; ਗਵਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (676-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The foolish mortal wastes this precious human life. ||Pause||

ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ; ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਡੀਠਾ ॥ (676-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He does not like to see Truth and righteousness.

ਝੂਠ ਧੋਹ ਸਿਉ ; ਰਚਿਓ ਮੀਠਾ ॥ (676-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is attached to falsehood and deception; they seem sweet to him.

ਦਾਤਿ ਪਿਆਰੀ ; ਵਿਸਰਿਆ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (676-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He loves gifts, but he forgets the Giver.

ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ; ਮਰਣੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ (676-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The wretched creature does not even think of death. ||2||

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਕਉ ; ਉਠਿ ਰੋਵੈ ॥ (676-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He cries for the possessions of others.

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਸਗਲਾਈ ਖੋਵੈ ॥ (ਸਗਲਾ-ਈ ਬੋਲੋ) (676-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He forfeits all the merits of his good deeds and religion.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ; ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ (676-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He does not understand the Hukam of Almighty's Command, and so he continues coming and going in reincarnation.

ਪਾਪ ਕਰੈ ; ਤਾ ਪਛੋਤਾਣੇ ॥੩॥ (676-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He sins, and then regrets and repents. ||3||

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (676-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever pleases You, Lord, that alone is acceptable.

ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਨੋ ; ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (676-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to Your Will.

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ; ਬੰਦਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ (676-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Poor Nanak is Your slave, Your humble servant.

ਰਾਖਿ ਲੇਇ ; ਸਾਹਿਬੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੧॥੨੨॥ (676-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Save me, O my Almighty Master! ||4||1||22||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (676-13)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਮੋਹਿ ਮਸਕੀਨ ; ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (676-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am meek and poor; the Name of God is my only Support.

ਖਾਟਣ ਕਉ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੋਜਗਾਰੁ ॥ (676-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name (Naam), is my occupation and earnings.

ਸੰਚਣ ਕਉ ; ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (676-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I gather only the Almighty's Name.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਤਾ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ (676-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
It is useful in both this world and the next. ||1||

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭ ; ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ (676-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Imbued with the Love of Almighty's Infinite Name,

ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ; ਗੁਣ ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (676-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
the Holy Saints sing the Glorious Praises of the One (Almighty), the Formless Lord. ||Pause||

ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਅਤਿ ਮਸਕੀਨੀ ॥ (676-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
The Glory of the Holy Saints comes from their total humility.

ਸੰਤ ਵਡਾਈ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਚੀਨੀ ॥ (676-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
The Saints realize that their greatness rests in the Praises of Almighty.

ਅਨਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (676-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Meditating on Almighty of the Universe, the Saints are in bliss.

ਸੂਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ (676-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
The Saints find peace, and their anxieties are dispelled. ||2||

ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ; ਹੋਵਹਿ ਇਕਤ੍ਰ ॥ (676-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Wherever the Holy Saints gather,

ਤਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ; ਨਾਦ ਕਵਿਤ ॥ ('ਕਵਿੱਤ' ਨਾ ਬੋਲੋ) (676-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
there they sing the Praises of Almighty, in music and poetry.

ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ; ਅਨਦ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (676-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
In the Society of the Saints, there is bliss and peace.

ਉਨ ਸੰਗੁ ਸੋ ਪਾਏ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਾਮ ॥੩॥ (676-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
They alone obtain this Society, upon whose foreheads such destiny is written. ||3||

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (676-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
With my palms pressed together, I offer my prayer.

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ; ਕਹਾਂ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (676-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I wash their feet, and chant the Praises of Almighty, the treasure of virtue.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ; ਕਿਰਪਾਲ ਹਜੂਰਿ ॥ (676-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O God, merciful and compassionate, let me remain in Your Presence.

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ; ਸੰਤਾ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥੨੩॥ (676-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak lives, in the dust of the Saints. ||4||2||23||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਃ ੫ ॥ (677-1)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਸੋ ਕਤ ਡਰੈ ; ਜਿ ਖਸਮੁ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥ (677-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who contemplates his Master - why should he be afraid?

ਡਰਿ ਡਰਿ ਪਚੇ ; ਮਨਮੁਖ ਵੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (677-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The wretched self-willed manmukhs are ruined through fear and dread. ||1||Pause||

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ; ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (677-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Divine Guru, my mother and father, is over my head.

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ; ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ (677-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

His image brings prosperity; serving Him, we become pure.

ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਜਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (677-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The One (Almighty), the Immaculate Lord, is our capital.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ (677-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, we are illumined and enlightened. ||1||

ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ; ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (677-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Giver of all beings is totally pervading everywhere.

ਕੋਟਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ; ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (677-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Millions of pains are removed by the Almighty's Name.

ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਨਾਸੈ ॥ (677-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
All the pains of birth and death are taken away

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸੈ ॥੨॥ (677-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
from the Gurmukh, within whose mind and body Almighty dwells. ||2||

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ; ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (677-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
He alone, whom Almighty has attached to the hem of His robe,

ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ; ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਾਇ ॥ (677-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
obtains a place in the Almighty's Court.

ਸੇਈ ਭਗਤ ; ਜਿ ਸਾਚੇ ਭਾਣੇ ॥ (677-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
They alone are devotees, who are pleasing to Almighty.

ਜਮਕਾਲ ਤੇ ; ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੩॥ (677-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
They are freed from the Messenger of Death. ||3||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਚੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (677-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
True is Almighty, and True is His Court.

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ; ਬੀਚਾਰੁ ॥ (677-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Who can contemplate and describe His value?

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ; ਸਗਲ ਅਧਾਰੁ ॥ (677-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
He is within each and every heart, the Support of all.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ; ਸੰਤ ਰੇਣਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥ (677-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Nanak begs for the dust of the Saints. ||4||3||24||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ (677-8)
Dhanasri, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (677-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ; ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ (677-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

At home, and outside, I place my trust in You; You are always with Your humble servant.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ; ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (677-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Bestow Your Mercy, O my Beloved God, that I may chant the Almighty's Name with love. ||1||

ਜਨ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ (677-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

God is the strength of His humble servants.

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ , ਸੁਆਮੀ ;
ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (677-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever You do, or cause to be done, O Master, that outcome is acceptable to me. ||Pause||

ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ; ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ (677-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Transcendent Lord is my honor; Almighty is my emancipation; the glorious sermon of Almighty is my wealth.

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਸੰਤੀ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥ (677-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks the Sanctuary of Almighty's feet; from the Saints, he has learned this way of life. ||2||1||25||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (677-12)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ; ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (677-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

God has fulfilled all my desires. Holding me close in His embrace, the Guru has saved me.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ; ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥ (677-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He has saved me from burning in the ocean of fire, and now, no one calls it impassible. ||1||

ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ; ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ (ਬਿਸੁਆਸੁ ਬੋਲੋ) (677-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those who have true faith in their minds,

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ; ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (677-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

continually behold the Glory of Almighty; they are forever happy and blissful. ||Pause||

ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ (677-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the feet of the Perfect Transcendent Lord, the Searcher of hearts; I behold Him ever-present.

ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ;
ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੨॥੨੬॥ (677-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In His wisdom, Almighty has made Nanak His own; He has preserved the roots of His devotees. ||2||2||26||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (677-15)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ; ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (677-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see Him present; He is never far away.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ; ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (677-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is all-pervading, everywhere; O my mind, meditate on Him forever. ||1||

ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ; ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥ (677-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He alone is called your companion, who will not be separated from you, here or hereafter.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ;
ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (677-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

That pleasure, which passes away in an instant, is trivial. ||Pause||

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ; ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥ (677-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He cherishes us, and gives us sustenance; He does not lack anything.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ (677-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

With each and every breath, my God takes care of His creatures. ||2||

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ; ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ (677-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

God is undeceiveable, impenetrable and infinite; His form is lofty and exalted.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ; ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥੩॥ (677-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on the embodiment of wonder and beauty, His humble servants are in bliss. ||3||

ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ; ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥ (677-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Bless me with such understanding, Dear Merciful Master God, that I might remember You.

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ; ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥ (678-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak begs God for the gift of the dust of the feet of the Saints. ||4||3||27||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (678-1)

Dhanasri, Fifth Mahala:

Prologue: When Mata Ganga Ji came to Amritsar from Guru Ki Vadali after 3 years and (Guru) Hargobind Sahib Ji came for the first time, Guru Arjan Dev Ji uttered the following shabad;

ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥(678-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The One who sent you, has now recalled you; return to your home now in peace and pleasure.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ;
ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥ (678-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In bliss and ecstasy, sing His Glorious Praises; by this celestial tune, you shall acquire your everlasting kingdom. ||1||

ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ (678-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Come back to your home, O my friend.

ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ;
ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (678-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself has eliminated your enemies, and your misfortunes are past. ||Pause||

ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ; (ਕਰਨੇ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ (੬੭੮-੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੫)

God, the Creator Lord, has glorified you, and your running and rushing around has ended.

ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ; ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥ (678-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In your home, there is rejoicing; the musical instruments continually play, and your Husband Lord has exalted you. ||2||

ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ, ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ; ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ (678-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Remain firm and steady, and do not ever waver; take the Guru's Word as your Support.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ , ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ; ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ (678-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You shall be applauded and congratulated all over the world, and your face shall be radiant in the Almighty’s Court. ||3||

ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ; ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ (678-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

All beings belong to Him; He Himself transforms them, and He Himself becomes their help and support.

ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ;
ਨਾਨਕ, ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥ (678-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Creator Lord has worked a wondrous miracle; Guru Nanak says, His glorious greatness is true. ||4||4||28||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ (678-8)

Dhanasri, Fifth Mahala, Sixth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (678-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ; ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ (678-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Listen, O Dear Beloved Saints, to my prayer.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (678-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty, no one is liberated. ||Pause||

ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ , ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ;
ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ , ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ (678-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O mind, do only deeds of purity; Almighty is the only boat to carry you across. Other entanglements shall be of no use to you.

ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ , ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ;
ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ , ਮੋਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ (678-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

True living is serving the Divine, Supreme Almighty; the Guru has imparted this teaching to me. ||1||

ਤਿਸੁ ਸਿਉ, ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ , ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ;
ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ , ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥ (678-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Do not fall in love with trivial things; in the end, they shall not go along with you.

ਮਨਿ ਤਨਿ , ਤੂ ਆਰਾਧ , ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ;
ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ , ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ (678-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Worship and adore Almighty with your mind and body, O Beloved Saint of Almighty; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall be released from bondage. ||2||

ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ , ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ;
ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ , ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (678-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In your heart, hold fast to the Sanctuary of the lotus feet of the Supreme Almighty; do not place your hopes in any other support.

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ , ਤਪਾ ਸੋਈ ;
ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥ (678-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He alone is a devotee, spiritually wise, a meditator, and a penitent, Guru Nanak says, who is blessed by Almighty's Mercy. ||3||1||29||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (678-14)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਮੇਰੇ ਲਾਲ , ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ; ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ (678-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O my dear beloved, it is good, it is better, it is best, to ask for the Almighty's Name.

ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ , ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ;
ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ , ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (678-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Behold, with your eyes wide-open, and listen to the Words of the Holy Saints; enshrine in your consciousness Almighty of Life - remember that all must die. ||Pause||

ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ , ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ;
ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ , ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ;
ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ , ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥ (678-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The application of sandalwood oil, the enjoyment of pleasures and the practice of many evil desires, consider all of these as insipid and worthless deeds. The Almighty's Name (Naam) alone is sublime; so say the Holy Saints.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ , ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ;
ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ , ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥ (678-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You claim that your body and wealth are your own; you do not chant the Almighty's Name even for an instant. Look and see, that none of your possessions or riches shall go along with you. ||1||

ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ , ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ; (ਪੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ , ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ (678-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who has good karma, grasps the Protection of the hem of the Saint's robe; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the Messenger of Death cannot threaten him.

ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ , ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ;
ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ , ਨਾਨਕ, ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥ (678-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the supreme treasure, and my egotism has been eradicated; Nanak's mind is attached to the One Formless Lord. ||2||2||30||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੭ (679-1)

Dhanasri, Fifth Mahala, Seventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (679-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ , ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ; ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (679-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on the One (Almighty); meditate in remembrance on the One (Almighty); meditate in remembrance on the One (Almighty), O my Beloved.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਮਹਾ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (679-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He shall save you from strife, suffering, greed, attachment, and the most terrifying world-ocean. ||Pause||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ; ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (679-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

With each and every breath, each and every instant, day and night, dwell upon Him.

ਸਾਧਸੰਗ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ; ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ (679-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, meditate on Him fearlessly, and enshrine the treasure of His Name in your mind. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ; ਗੁਨ ਗੋਬਿਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (679-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Worship His lotus feet, and contemplate the glorious virtues of Almighty of the Universe.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ਨਾਨਕ ; ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥੧॥੩੧॥ (679-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the dust of the feet of the Holy shall bless you with pleasure and peace. ||2||1||31||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੮ , ਦੁਪਦੇ (679-5)

Dhanasri, Fifth Mahala, Eighth House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (679-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਉ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ॥ (679-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering, remembering Him in meditation, I find peace; with each and every breath, I dwell upon Him.

ਇਹ ਲੋਕਿ ਪਰਲੋਕਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ;
ਜਤ ਕਤ ਮੋਹਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥੧॥ (679-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In this world, and in the world beyond, He is with me, as my help and support; wherever I go, He protects me. ||1||

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਬਸੈ ਜੀਅ ਨਾਲੇ ॥ (679-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Word abides with my soul.

ਜਲਿ ਨਹੀ ਡੂਬੈ , ਤਸਕਰੁ ਨਹੀ ਲੇਵੈ ;
ਭਾਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (679-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

It does not sink in water; thieves cannot steal it, and fire cannot burn it. ||1||Pause||

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ , ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਟਿਕ ; (‘ਟਿਕ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮਾਤ ਦੂਧੁ ਜੈਸੇ , ਬਾਲੇ ॥ (679-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

It is like wealth to the poor, a cane for the blind, and mother's milk for the infant.

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ;
ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੨॥੧॥੩੨॥ (679-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the ocean of the world, I have found the boat of Almighty; the Merciful Master has bestowed His Mercy upon Nanak. ||2||1||32||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (679-9)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿੰਦਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾਈ ॥ (679-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe has become kind and merciful; His Ambrosial Nectar permeates my heart.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ; ਲਾਗਿ ਰਹੀ ਜਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (679-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The nine treasures, riches and the miraculous spiritual powers of the Siddhas cling to the feet of Almighty's humble servant. ||1||

ਸੰਤਨ ਕਉ ; ਅਨਦੁ ਸਗਲ ਹੀ ਜਾਈ ॥ (679-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)

The Saints are in ecstasy everywhere.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਤਨ ਕਾ ;
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (679-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)

Within the home, and outside as well, Almighty and Master of His devotees is totally pervading and permeating everywhere. ||1||Pause||

ਤਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ; ਜਾ ਕੈ ਅੰਗਿ ਗੁਸਾਈ ॥ (679-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)

No one can equal one who has Almighty of the Universe on his side.

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ;
ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੨॥੨॥੩੩॥ (679-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)

The fear of the Messenger of Death is eradicated, remembering Him in meditation; Nanak meditates on Almighty's Name (Naam). ||2||2||33||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (679-13)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਦਰਬਵੰਤੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ਗਰਬੈ ; **(ਦਰਬ-ਵੰਤੁ ਬੋਲੋ)**
ਭੂਮਵੰਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ **(ਭੂਮ-ਵੰਤੁ ਬੋਲੋ)** (679-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)

The rich man gazes upon his riches, and is proud of himself; the landlord takes pride in his lands.

ਰਾਜਾ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਰਾਜੁ ਹਮਰਾ ;
ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਟੇਕ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (679-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)

The king believes that the whole kingdom belongs to him; in the same way, the humble servant of Almighty looks upon the support of his Master. ||1||

ਜੇ ਕੋਊ ; ਅਪੁਨੀ ਓਟ ਸਮਾਰੈ ॥ (679-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)

When one considers Almighty to be his only support,

ਜੈਸਾ ਬਿਤੁ , ਤੈਸਾ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ;
ਅਪੁਨਾ ਬਲੁ ਨਹੀ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (679-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮ: 5)

then Almighty uses His power to help him; this power cannot be defeated. ||1||Pause||

ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਭਏ ਇਕ ਆਸਰ ; ਸਰਣਿ ਸਰਣਿ ਕਰਿ ਆਏ ॥ (679-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Renouncing all others, I have sought the Support of the One (Almighty); I have come to Him, pleading, "Save me, save me!"

ਸੰਤ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥੩॥੩੪॥ (679-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

By the kindness and the Grace of the Saints, my mind has been purified; Nanak sings the Praises of Almighty's virtues. ||2||3||34||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (679-16)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਾ ਕਉ, ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗੋ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ;
ਸੋ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ਸੂਰਾ ॥ (੬੭੯-੧੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੫)

He alone is called a warrior, who is attached to Almighty's Love in this age.

ਆਤਮ ਜਿਣੈ, ਸਗਲ ਵਸਿ ਤਾ ਕੈ ; ਜਾ ਕਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੧॥(679-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Through the Perfect True Guru, he conquers his own soul, and then everything comes under his control. ||1||

ਠਾਕੁਰੁ ਗਾਈਐ ; ਆਤਮ ਰੰਗਿ ॥ (680-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of Almighty and Master, with the love of your soul.

ਸਰਣੀ ਪਾਵਨ ਨਾਮ ਧਿਆਵਨ ;
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਨ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those who seek His Sanctuary, and meditate on Almighty's Name (Naam), are blended with Almighty in celestial peace. ||1||Pause||

ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਵਸਹਿ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ; ਸੰਗਿ ਪੁਨੀਤਾ ਦੇਹੀ ॥ (680-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The feet of Almighty's humble servant abide in my heart; with them, my body is made pure.

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਦੇਹੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਨਾਨਕ ਕੈ ਸੁਖੁ ਏਹੀ ॥੨॥੪॥੩੫॥ (680-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O treasure of mercy, please bless Nanak with the dust of the feet of Your humble servants; this alone brings peace. ||2||4||35||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-3)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਤਨ ਕਰੈ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਵੈ ; ਓਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ (680-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

People try to deceive others, but the Inner-knower, the Searcher of hearts, knows everything.

ਪਾਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵੈ ; ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਨੈ ॥੧॥ (680-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

They commit sins, and then deny them, while they pretend to be in Painless state (Nirvana). ||1||

ਜਾਨਤ ਦੂਰਿ ; ਤੁਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਿ ॥ (680-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

They believe that You are far away, but You, O God, are near at hand.

ਉਤ ਤਾਕੈ , ਉਤ ਤੇ ਉਤ ਪੇਖੈ ; **('ਤਾੱਕੈ' ਕੱਸ ਕੇ ਬੋਲੋ)**
ਆਵੈ ਲੋਭੀ ਫੇਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Looking around, this way and that, the greedy people come and go. ||Pause||

ਜਬ ਲਗੁ ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਮਨ ਭਰਮਾ ; ਤਬ ਲਗੁ ਮੁਕਤੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (680-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

As long as the illusions created by the mind are not removed, till then liberation is not found.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ;
ਸੰਤੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੨॥੫॥੩੬॥ (680-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, he alone is a Saint, a devotee, and a humble servant of Almighty, to whom Almighty and Master is merciful. ||2||5||36||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-7)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਨਾਮੁ , ਗੁਰਿ ਦੀਓ ਹੈ ਅਪੁਨੈ ; ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ (680-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My Guru gives Almighty's Name (Naam), to those who have such karma written on their foreheads.

ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ , ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ; ਤਾ ਕਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਧਰਮਾ ॥੧॥ (680-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He implants Almighty's Name (Naam), and inspires us to chant the Naam; this is Dharma, true religion, in this world. ||1||

ਜਨ ਕਉ ; ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸੋਭ ॥ (680-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is the glory and greatness of Almighty's humble servant.

ਨਾਮੋ ਗਤਿ , ਨਾਮੋ ਪਤਿ ਜਨ ਕੀ ;
ਮਾਨੈ ਜੋ ਜੋ ਹੋਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is his salvation, and the Naam is his honor; he accepts whatever comes to pass. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਧਨੁ, ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਪਾਲੈ ; ਸੋਈ ਪੂਰਾ ਸਾਹਾ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (680-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

That humble servant, who has Almighty's Name (Naam) as his wealth, is the perfect banker.

ਨਾਮੁ ਬਿਉਹਾਰਾ , ਨਾਨਕ ਆਧਾਰਾ ;
ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਹਾ ॥੨॥੬॥੩੭॥ (680-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is his occupation, Guru Nanak says, and his only support; the Naam is the profit he earns. ||2||6||37||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-10)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ; ਮਾਥੈ ਪਰਉ ਰਵਾਲ ॥ (680-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My eyes have been purified, gazing upon the Blessed Vision of Almighty's Darshan, and touching my forehead to the dust of His feet.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ;
ਮੋਰੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹੁ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ (680-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

With joy and happiness, I sing the Glorious Praises of my Master; Almighty of the World abides within my heart. ||1||

ਤੁਮ ਤਉ ; ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ (680-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Merciful Protector, Lord.

ਸੁੰਦਰ ਸੁਘਰ ਬੇਅੰਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ;
ਹੋਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O beautiful, wise, infinite Father God, be Merciful to me, God. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਅਨੰਦ , ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਤੁਮਰੇ ; ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਰਸਾਲ ॥ (680-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty of supreme ecstasy and blissful form, Your Word is so beautiful, so drenched with Nectar.

ਹਿਰਦੈ ਚਰਣ , ਸਬਦੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ;
ਨਾਨਕ , ਬਾਂਧਿਓ ਪਾਲ ॥੨॥੭॥੩੮॥ (680-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

With Almighty's lotus feet enshrined in his heart, Nanak has tied the Shabad, the True Guru, to the hem of his robe. ||2||7||38||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-13)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖਲਾਵੈ ਭੋਜਨ ; ਅਪਨੀ ਉਕਤਿ ਖੇਲਾਵੈ ॥ (680-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In His own way, He provides us with our food; in His own way, He plays with us.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਭੋਗ ਰਸ ਦੇਵੈ ; ਮਨ ਹੀ ਨਾਲਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (680-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He blesses us with all comforts, enjoyments and delicacies, and he permeates our minds. ||1||

ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ; ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ॥ (680-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Our Father is Almighty of the World, the Merciful Master.

ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਮਹਤਾਰੀ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ;
ਤੈਸੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Just as the mother protects her children, God nurtures and cares for us. ||1||Pause||

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ; ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਦੇਵਾ ॥ (680-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You are my friend and companion, the Master of all excellences, O eternal and permanent Divine Lord.

ਈਤ ਊਤ , ਜਤ ਕਤ ਤਤ , ਤੁਮ ਹੀ ;
ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੇਵਾ ॥੨॥੮॥੩੯॥ (680-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Here, there and everywhere, You are pervading; please, bless Nanak to serve the Saints. ||2||8||39||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (680-17)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਦਮੋਦਰ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਜਾਰੇ ॥ (680-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Saints are kind and compassionate; they burn away their sexual desire, anger and their desire for Maya.

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਜੀਅਰਾ ; ਇਨ ਊਪਰਿ ਲੈ ਬਾਰੇ ॥੧॥ (680-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My power, wealth, youth, body and soul are a sacrifice to them. ||1||

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤਕਾਰੇ ॥ (680-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

With my mind and body, I love the Almighty's Name.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਸਹਿਤ ;
ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (680-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

With peace, poise, pleasure and joy, He has carried me across the terrifying world-ocean. ||Pause||

ਧੰਨਿ ਸੁ ਥਾਨੁ , ਧੰਨਿ ਓਇ ਭਵਨਾ ; ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਬਸਾਰੇ ॥ (681-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Blessed is that place, and blessed is that house, in which the Saints dwell.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ;
ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਨਮਸਕਾਰੇ ॥੨॥੯॥੪੦॥ (681-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Fulfill this desire of servant Nanak, Dear Almighty, that he may bow in reverence to Your devotees. ||2||9||40||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-2)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਛਡਾਇ ਲੀਓ ਮਹਾ ਬਲੀ ਤੇ ; ਅਪਨੇ ਚਰਨ ਪਰਾਤਿ ॥ (681-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He has saved me from the awful power of Maya, by attaching me to His feet.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਨ ਮੰਤਾ ; ਬਿਨਸਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਿ ॥੧॥ (681-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He gave my mind the Mantra of Almighty's Name (Naam), which shall never perish or leave me. ||1||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (681-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Perfect True Guru has given this gift.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਕੀਰਤਨ ਕਉ ;
ਭਈ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He has blessed me with the Kirtan of the Praises of Almighty's Name (Naam), and I am emancipated. ||Pause||

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ; ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਖੀ ਪਾਤਿ ॥ (681-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My God has made me His own, and saved the honor of His devotee.

ਨਾਨਕ, ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ;
ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥੧੦॥੪੧॥ (681-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak has grasped the feet of his God, and has found peace, day and night. ||2||10||41||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-5)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਪਰ ਹਰਨਾ ਲੋਭੁ ਝੂਠ ਨਿੰਦ ; ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਗੁਦਾਰੀ ॥ (681-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Stealing the property of others, acting in greed, lying and slandering - in these ways, he passes his life.

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਆਸ ਮਿਥਿਆ ਮੀਠੀ ;
ਇਹ ਟੇਕ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੀ ॥੧॥ (681-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He places his hopes in false mirages, believing them to be sweet; this is the support he installs in his mind. ||1||

ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਵਰਦਾ ; ਜਾਇ ਬ੍ਰਿਥਾਰੀ ॥ (ਆ-ਵਰਦਾ ਬੋਲੋ) (681-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) passes his life uselessly.

ਜੈਸੇ ਕਾਗਦ ਕੇ ਭਾਰ, ਮੂਸਾ ਟੂਕਿ ਗਵਾਵਤ ;
ਕਾਮਿ ਨਹੀ, ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is like the mouse, gnawing away at the pile of paper, making it useless to the poor wretch. ||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ; ਇਹ ਬੰਧਨ ਛੁਟਕਾਰੀ ॥ (681-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Have mercy on me, O Supreme Almighty, and release me from these bonds.

ਬੂਡਤ ਅੰਧ , ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਭ ਕਾਢਤ ;
ਸਾਧ ਜਨਾ ਸੰਗਾਰੀ ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ (681-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The blind are sinking, O Nanak; God saves them, uniting them with the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||11||42||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-9)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ; ਸੀਤਲ ਤਨੁ ਮਨੁ ਛਾਤੀ ॥ (681-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering God, Almighty Master in meditation, my body, mind and heart are cooled and soothed.

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੂਖ ਧਨੁ ਜੀਅ ਕਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਰੈ ਜਾਤੀ ॥੧॥ (681-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty is my beauty, pleasure, peace, wealth, soul and social status. ||1||

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਰਸਾਇਨਿ ਮਾਤੀ ॥ (681-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My tongue is intoxicated with Almighty, the source of nectar.

ਰੰਗ ਰੰਗੀ ਰਾਮ ਅਪਨੇ ਕੈ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ , ਨਿਧਿ ਥਾਤੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am in love, in love with Almighty's lotus feet, the treasure of riches. ||Pause||

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ , ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਆ ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਭਾਤੀ ॥(681-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am His - He has saved me; this is God's perfect way.

ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਆਪੇ ਸੁਖਦਾਤੈ ;
ਨਾਨਕ, ਹਰਿ ਰਾਖੀ ਪਾਤੀ ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ (681-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Giver of peace has blended Nanak with Himself; Almighty has preserved his honor. ||2||12||43||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-13)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਦੂਤ ਦੁਸਮਨ , ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਵਰਹਿ ; ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥(681-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

All demons and enemies are eradicated by You, Lord; Your glory is manifest and radiant.

ਜੋ ਜੋ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਦੁਖਾਏ ; ਓਹੁ ਤਤਕਾਲ ਤੁਮ ਮਾਰਾ ॥੧॥ (681-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Whoever harms Your devotees, You destroy in an instant. ||1||

ਨਿਰਖਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ; ਹਰਿ , ਨੀਤ ॥ (681-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I look to You continually, Lord.

ਮੁਰਾਰਿ , ਸਹਾਇ ਹੋਹੁ ਦਾਸ ਕਉ ;
ਕਰੁ ਗਹਿ ਉਧਰਹੁ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O Lord, Destroyer of ego, please, be the helper and companion of Your slaves; take my hand, and save me, O my Friend! ||Pause||

ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ; ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਆਪਿ ॥ (681-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My Master has heard my prayer, and given me His protection.

ਨਾਨਕ , ਅਨਦ ਭਏ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੨॥੧੩॥੪੪॥ (681-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak is in ecstasy, and his pains are gone; he meditates on Almighty, forever and ever. ||2||13||44||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (681-16)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਚਤੁਰ ਦਿਸਾ , ਕੀਨੋ ਬਲੁ ਅਪਨਾ ; ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਕਰੁ ਧਾਰਿਓ ॥(681-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He has extended His power in all four directions, and placed His hand upon my head.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਟਾਖ੍ਯ ਅਵਲੋਕਨੁ ਕੀਨੋ ; (ਕਟਾਖਿਅ ਬੋਲੋ)
ਦਾਸ ਕਾ ਦੂਖੁ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ (681-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon me with his Eye of Mercy, He has dispelled the pains of His slave. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ ; ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (681-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru, Almighty of the Universe, has saved Almighty's humble servant.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਟੇ ;
ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਬਖਸੰਦ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (681-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Hugging me close in His embrace, the merciful, forgiving Lord has erased all my sins. ||Pause||

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ; ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਵੈ ॥ (681-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever I ask for from my Master, he gives that to me.

ਨਾਨਕ , ਦਾਸੁ ਮੁਖ ਤੇ ਜੋ ਬੋਲੈ ;
ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਚੁ ਹੋਵੈ ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ (681-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever Almighty's slave Nanak utters with his mouth, proves to be true, here and hereafter. ||2||14||45||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-1)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਅਉਖੀ ਘੜੀ ਨ ਦੇਖਣ ਦੇਈ ; ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (682-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He does not let His devotees see the difficult times; this is His innate nature.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੧॥ (682-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Giving His hand, He protects His devotee; with each and every breath, He cherishes him. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ; ਲਾਗਿ ਰਹਿਓ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (682-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My consciousness remains attached to God.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ; ਧੰਨੁ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the beginning, and in the end, God is always my helper and companion; blessed is my friend. ||Pause||

ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਭਏ ; ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਅਚਰਜ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥ (682-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My mind is delighted, gazing upon the marvellous, glorious greatness of Almighty and Master.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਆਨਦ ਕਰਿ ਨਾਨਕ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ (682-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering Almighty in meditation, Nanak is in ecstasy; God, in His perfection, has protected and preserved his honor. ||2||15||46||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-4)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਿਸ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਾਤਾ ; ਸੋਈ ਗਨਹੁ ਅਭਾਗਾ ॥ (682-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who forgets Almighty of life, the Great Giver - know that he is most unfortunate.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਗਿਓ ; ਅਮਿਅ ਸਰੋਵਰ ਪਾਗਾ ॥੧॥ (682-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One whose mind is in love with Almighty's lotus feet, obtains the pool of ambrosial nectar. ||1||

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ (682-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Your humble servant awakes in the Love of the Almighty's Name.

ਆਲਸੁ ਛੀਜਿ ਗਇਆ ਸਭੁ ਤਨ ਤੇ ;
ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

All laziness has departed from his body, and his mind is attached to the Beloved Lord. ||Pause||

ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਨਾਰਾਇਣ ; ਸਗਲ ਘਟਾ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ (682-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, Almighty is there; He is the string, upon which all hearts are strung.

ਨਾਮ ਉਦਕੁ ਪੀਵਤ ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਤਿਆਗੇ ਸਭਿ ਅਨੁਰਾਗਾ ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ (682-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Drinking in the water of Almighty's Name (Naam), servant Nanak has renounced all other loves. ||2||16||47||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-8)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਨ ਕੇ ; ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥ (682-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

All the affairs of Almighty's humble servant are perfectly resolved.

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ;
ਲਜਾ ਰਾਖੀ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਲੱਜਾ ਬੋਲੋ) (682-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the utterly poisonous Dark Age of Kali Yuga, Almighty preserves and protects his honor. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥ (682-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering God, his Master in meditation, the Messenger of Death does not approach him.

ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ;
ਜਨ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਕਾ ਧਾਮ ॥੧॥ (682-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Liberation and heaven are found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; his humble servant finds the home of Almighty. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਥਾਤੀ ; ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (682-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty's lotus feet are the treasure of His humble servant; in them, he finds millions of pleasures and comforts.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਦਮੋਦਰ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨ ਰੈਨਿ ;
ਨਾਨਕ, ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੧੭॥੪੮॥ (682-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He remembers Almighty in meditation, day and night; Nanak is forever a sacrifice to him. ||2||17||48||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-12)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਮਾਂਗਉ ; ਰਾਮ ਤੇ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ॥ (682-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I beg for one gift only from Almighty.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ; ਸਿਮਰਉ ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

May all my desires be fulfilled, meditating on, and remembering Your Name, Dear Almighty. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸਹਿ ; ਸੰਤਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਵਉ ॥ (682-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

May Your feet abide within my heart, and may I find the Society of the Saints.

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (682-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

May my mind not be afflicted by the fire of sorrow; may I sing Your Glorious Praises, twenty-four hours a day. ||1||

ਸ੍ਰਸਤਿ ਬਿਵਸਥਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ; **(ਸੁ-ਅਸਤਿ, ਬਿਵੱਸਥਾ ਬੋਲੋ)**
ਮਧੰਤ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਣ ॥ (ਮਧਿਅੰਤ ਬੋਲੋ) (682-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

May I serve Almighty in my childhood and youth, and meditate on God in my middle and old age.

ਨਾਨਕ , ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਪਰਮੇਸਰ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮ ਨ ਛਾਪਣ ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ (682-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, one who is imbued with the Love of the Transcendent Lord, is not reincarnated again to die. ||2||18||49||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-15)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਮਾਂਗਉ ; ਰਾਮ ਤੇ ਸਭਿ ਥੋਕ ॥ (682-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I beg only from Almighty for all things.

ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਜਾਚਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਈਐ ;
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੋਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I would hesitate to beg from other people. Remembering God in meditation, liberation is obtained. ||1||Pause||

ਘੋਖੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ; ਬੇਦ ਪੁਕਾਰਹਿ ਘੋਖ ॥ (682-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have studied with the silent sages, and carefully read the Simritees, the Puraanas and the Vedas; they all proclaim that,

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ; ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ਲੋਕ ॥੧॥ (682-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

by serving Almighty, the ocean of mercy, Truth is obtained, and both this world and the next are embellished. ||1||

ਆਨ ਅਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਹੈ ਜੇਤੇ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਫੋਕ ॥ (682-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

All other rituals and customs are useless, without remembering Almighty in meditation.

ਨਾਨਕ , ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਬਿਨਸੇ ਸੋਕ ॥੨॥੧੯॥੫੦॥ (682-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the fear of birth and death has been removed; meeting the Holy Saint, sorrow is dispelled. ||2||19||50||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (682-19)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥ (682-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Desire is quenched, through the Almighty's Name.

ਮਹਾ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪੂਰਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (682-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Great peace and contentment come through the Guru's Word, and one's meditation is perfectly focused upon God. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਕਲੋਲ ਬੁਝਹਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ; (ਬੁੱਝਹਿ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (683-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Please shower Your Mercy upon me, and permit me to ignore the great enticements of Maya, Dear Almighty, Merciful to the meek.

ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ, ਜਪਿ ਜੀਵਾ ; ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਦਾਸ ਕੀ ਘਾਲ ॥੧॥(683-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Give me Your Name - chanting it, I live; please bring the efforts of Your slave to fruition. ||1||

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਰਾਜ ਸੂਖ ਰਸ ;
ਸਦ ਖੁਸੀਆ , ਕੀਰਤਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮ ॥ (683-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

All desires, power, pleasure, joy and lasting bliss, are found by chanting Almighty's Name (Naam), and singing the Kirtan of His Praises.

ਜਿਸ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ;
ਨਾਨਕ, ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥੨੦॥੫੧॥ (683-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

That humble servant of Almighty, who has such karma pre-ordained by the Creator Lord, O Nanak - his efforts are brought to perfect fruition. ||2||20||51||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਃ ੫ ॥ (683-4)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾਰ ॥ (683-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty takes care of His humble servant.

ਨਿੰਦਕ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਨਿ ਮੂਲੇ ;
ਊਡਿ ਗਏ ਬੇਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (683-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The slanderers are not allowed to stay; they are pulled out by their roots, like useless weeds. ||1||Pause||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ , ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ; ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰ ॥ (683-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see my Master; no one can harm me.

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ; ਹੋਇ ਗਇਆ ਤਤ ਛਾਰ ॥੧॥ (ਅਵੱਗਿਆ ਬੋਲੋ) **(੬੮੩-੫, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੫)**

Whoever shows disrespect to Almighty's humble servant, is instantly reduced to ashes. ||1||

ਕਰਨਹਾਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ਹੋਆ ; ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (683-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Creator Lord has become my protector; He has no end or limitation.

ਨਾਨਕ , ਦਾਸ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ;
ਨਿੰਦਕ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ (683-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, God has protected and saved His slaves; He has driven out and destroyed the slanderers. ||2||21||52||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੯ , ਪੜਤਾਲ (683-8)

Dhanasri, Fifth Mahala, Ninth House, Partaal:

ੴ , ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (683-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ , ਗੋਬਿੰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ;
ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ॥ (683-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O Lord, I seek the Sanctuary of Your feet; Lord of the Universe, Destroyer of pain, please bless Your slave with Your Name.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ;
ਭੁਜਾ ਗਹਿ , ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (683-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Be Merciful, God, and bless me with Your Glance of Grace; take my arm and save me - pull me up out of this pit! ||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਰਿ ਅੰਧ , ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ;
ਅਨਿਕ ਦੋਖਾ ਤਨਿ ਛਾਦਿ ਪੂਰੇ ॥ (683-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is blinded by sexual desire and anger, bound by Maya; his body and clothes are filled with countless sins.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ, ਆਨ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ;
ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਾਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸੂਰੇ ॥੧॥ (683-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Without God, there is no other protector; help me to chant Your Name, Almighty Warrior, Sheltering Lord. ||1||

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਾ , ਜੀਅ ਜੰਤ ਤਾਰਣਾ ;
ਬੇਦ ਉਚਾਰ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਇਓ ॥ (683-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Redeemer of sinners, Saving Grace of all beings and creatures, even those who recite the Vedas have not found Your limit.

ਗੁਣਹ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ , ਬ੍ਰਹਮ ਰਤਨਾਗਰਾ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਇਓ ॥੨॥੧॥੫੩॥ (683-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

God is the ocean of virtue and peace, the source of jewels; Nanak sings the Praises of the Lover of His devotees. ||2||1||53||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (683-13)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਹਲਤਿ ਸੁਖੁ , ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ , ਨਿਤ ਸੁਖੁ ਸਿਮਰਨੋ ;
ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਸਦਾ ਲੀਜੈ ॥ (683-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Peace in this world, peace in the next world and peace forever, remembering Him in meditation. Chant forever Almighty's Name (Naam) of the Universe.

ਮਿਟਹਿ ਕਮਾਣੇ , ਪਾਪ ਚਿਰਾਣੇ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ , ਮੁਆ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (683-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The sins of past lives are erased, by joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy; new life is infused into the dead. ||1||Pause||

ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ , ਮਾਇਆ ;
ਮਹਾ ਦੁਖੁ , ਏਹੁ ਮਹਾਂਤ ਕਹੈ ॥ (683-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In power, youth and Maya, Almighty is forgotten; this is the greatest tragedy - so say the spiritual sages.

ਆਸ ਪਿਆਸ ਰਮਣ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ;
ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਾਗਵੰਤੁ ਲਹੈ ॥੧॥ (683-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Hope and desire to sing the Kirtan of Almighty's Praises - this is the treasure of the most fortunate devotees. ||1||

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰਾ ; ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ)
(੬੮੩-੧੬, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੫)

Dear Almighty of Sanctuary, all-powerful, imperceptible and unfathomable - Your Name is the Purifier of sinners.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ , ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥੨॥੫੪॥ (683-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Inner-knower, Almighty and Master of Nanak is totally pervading and permeating everywhere; He is my Master. ||2||2||54||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੨ (683-18)

Dhanasri, Fifth Mahala, Twelfth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (683-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬੰਦਨਾ ਹਰਿ ਬੰਦਨਾ ; ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (683-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I bow in reverence to Almighty, I bow in reverence. I sing the Praises of Almighty's virtues, my King. ||Pause||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ (683-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one meets the Divine Guru.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟੇ ; ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੧॥ (683-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Millions of sins are erased by serving Almighty. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕਾ ; ਮਨੁ ਰਾਪੈ ॥ (684-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One whose mind is imbued with Almighty's lotus feet

ਸੋਗ ਅਗਨਿ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੨॥ (684-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

is not afflicted by the fire of sorrow. ||2||

ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ॥ (684-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He crosses over the world-ocean in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਹਰਿ ਰੰਗੇ ॥੩॥ (684-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He chants the Name of the Fearless Lord, and is imbued with Almighty's Love. ||3||

ਪਰ ਧਨ ਦੋਖ ; ਕਿਛੁ ਪਾਪ ਨ ਫੇੜੇ ॥ (684-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who does not steal the wealth of others, who does not commit evil deeds or sinful acts

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ; ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੇ ॥੪॥ (684-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

- the Messenger of Death does not even approach him. ||4||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (684-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

God Himself quenches the fires of desire.

ਨਾਨਕ ; ਉਧਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੫॥੧॥੫੫॥ (684-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, in God's Sanctuary, one is saved. ||5||1||55||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (684-3)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ; ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥ (684-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am satisfied and satiated, eating the food of Truth.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਸਨਾ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (684-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

With my mind, body and tongue, I meditate on Almighty's Name (Naam). ||1||

ਜੀਵਨਾ ; ਹਰਿ ਜੀਵਨਾ ॥ (684-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Life, spiritual life, is in Almighty.

ਜੀਵਨੁ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Spiritual life consists of chanting the Almighty's Name in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ; ਬਸਤ੍ਰ ਓਢਾਏ ॥ (684-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is dressed in robes of all sorts,

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੨॥ (684-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

if he sings the Kirtan of Almighty's Glorious Praises, day and night. ||2||

ਹਸਤੀ ਰਥ ; ਅਸੁ ਅਸਵਾਰੀ ॥ (684-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

He rides upon elephants, chariots and horses,

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ; ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਰੀ ॥੩॥ (684-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

if he sees Almighty's Path within his own heart. ||3||

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਚਰਨ ਧਿਆਇਆ ॥ (684-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty's Feet, deep within his mind and body,

ਹਰਿ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ; ਨਾਨਕ , ਦਾਸਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੫੬॥ (684-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

slave Nanak has found Almighty, the treasure of peace. ||4||2||56||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (684-7)

Dhanasri, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (684-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Guru's feet emancipate the soul.

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ; ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
They carry it across the world-ocean in an instant. ||1||Pause||

ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ; ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥ (ਨ੍ਹਾਇਆ ਬੋਲੋ) (684-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Some love rituals, and some bathe at sacred shrines of pilgrimage.

ਦਾਸੀਂ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (684-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Almighty's slaves meditate on His Name. ||1||

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (684-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Almighty Master is the Breaker of bonds.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ; ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੩॥੫੭॥ (684-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Servant Nanak meditates in remembrance on Almighty, the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||2||3||57||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (684-10)
Dhanasri, Fifth Mahala:

ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ; ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥
ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ; ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
The lifestyle of Your slave is so pure, that nothing can break his love for You. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ; ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ (684-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
He is more dearer to me than my soul, my breath of life, my mind and my wealth.

ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ; ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (684-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Almighty is the Giver, the Restrainer of the ego. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ (684-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
I am in love with Almighty's lotus feet.

ਨਾਨਕ ਕੀ ; ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫੮॥ (684-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
This alone is Nanak's prayer. ||2||4||58||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (684-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (684-14)

Dhanasri, Ninth Mahala:

ਕਾਹੇ ਰੇ ; ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ (684-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Why do you go looking for Him in the forest?

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ;
ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Although he is unattached, he dwells everywhere. He is always with you as your companion. ||1||Pause||

ਪੁਹਪ ਮਧਿ , ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ;
ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ , ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ('ਮੁੱਕਰ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (684-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Like the fragrance which remains in the flower, and like the reflection in the mirror,

ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ (684-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Almighty dwells deep within; search for Him within your own heart, Dear brother. ||1||

ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ; ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ (684-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Outside and inside, know that there is only the One (Almighty); the Guru has imparted this wisdom to me.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ;
ਮਿਟੈ ਨ, ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥ (684-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says humbly, without knowing one's own self (Atma), the moss of illusion is not removed. ||2||1||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (684-17)

Dhanasri, Ninth Mahala:

ਸਾਧੋ ; ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (684-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Dear Saints, this world is deluded by doubt.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ;
ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (684-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

It has forsaken the meditative remembrance of the Almighty's Name, and sold itself out to Maya. ||1||Pause||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ; ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ (684-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Mother, father, siblings, children and spouse - he is entangled in their love.

ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ , ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ; ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥ (685-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

In the pride of youth, wealth and glory, day and night, he remains intoxicated. ||1||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ (685-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

God is merciful to the meek, and forever the Destroyer of pain, but the mortal does not center his mind on Him.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕੋਟਨ ਮੈ , ਕਿਨਹੂ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥ (685-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

O servant Nanak, among millions, only a rare few, as Gurmukh, realizes God. ||2||2||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (685-3)

Dhanasri, Ninth Mahala:

ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ; ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ (685-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

That Yogi does not know the way.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ;
ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (685-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Understand that his heart is filled with greed, emotional attachment, Maya and egotism. ||1||Pause||

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ; ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ (685-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

One who does not slander or praise others, who looks upon gold and iron alike,

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ; ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ (685-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

who is free from pleasure and pain - he alone is called a true Yogi. ||1||

ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ;
ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ (ਅਚੱਲ ਬੋਲੋ) (685-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

The restless mind wanders in the ten directions - it needs to be pacified and restrained.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ;
ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥ (685-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Says Nanak, whoever knows this technique is judged to be liberated. ||2||3||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (685-6)

Dhanasri, Ninth Mahala:

ਅਬ ਮੈ ; ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ (685-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Now, what efforts should I make?

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ;
ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (685-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

How can I dispel the anxieties of my mind? How can I cross over the terrifying world-ocean? ||1||Pause||

ਜਨਮੁ ਪਾਇ, ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ; ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ (685-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Obtaining this human incarnation, I have done no good deeds; this makes me very afraid!

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ;
ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥ (685-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

In thought, word and deed, I have not sung Almighty's Praises; this thought worries my mind. ||1||

ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ;
ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ (685-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

I listened to the Guru's Teachings, but spiritual wisdom did not well up within me; like a beast, I fill my belly.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ;
ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥੯॥੯॥੧੩॥੫੮॥੪॥੯੩॥ (685-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 9)

Says Nanak, O God, please confirm Your Law of Grace; for only then can I, the sinner, be saved. ||2||4||9||9||13||58||4||93||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ , ਅਸਟਪਦੀਆ (685-11)

Dhanasri, First Mahala, Second House, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (685-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ; ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (685-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru is the ocean, filled with pearls.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ; ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥ (685-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Saints gather in the Ambrosial Nectar; they do not go far away from there.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (685-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

They taste the subtle essence of Almighty; they are loved by God.

ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ; ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (685-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Within this pool, the swans find their Lord, Almighty of their souls. ||1||

ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ; ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (685-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

What can the poor crane accomplish by bathing in the mud puddle?

ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ; ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (685-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

It sinks into the mire, and its filth is not washed away. ||1||Pause||

ਰਖਿ ਰਖਿ ; ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (685-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

After careful deliberation, the thoughtful person takes a step.

ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ; ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ (685-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Forsaking duality, he becomes a devotee of the Formless Lord.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ; ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥ (685-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He obtains the treasure of liberation, and enjoys the sublime essence of Almighty.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ; ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥ (685-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

His comings and goings end, and the Guru protects him. ||2||

ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ; ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (685-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The swan does not leave this pool.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ (685-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

In loving devotional worship, they merge in the Celestial Lord.

ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ; ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥ (685-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The swans are in the pool, and the pool is in the swans.

ਅਕਥ ਕਥਾ ; ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (685-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

They speak the Unspoken Speech, and they honor and revere the Guru's Word. ||3||

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ; ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ (685-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Yogi, the Primal Lord, sits within the celestial sphere of deepest Samaadhi.

ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ; ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥ (685-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He is not male, and He is not female; how can anyone describe Him?

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ; ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (685-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The three worlds continue to center their attention on His Light.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ; ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ (685-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The silent sages and the Yogic masters seek the Sanctuary of Almighty. ||4||

ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ; ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ ॥ (685-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Almighty is the source of bliss, the support of the helpless.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (685-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs worship and contemplate the Celestial Lord.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ; ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥ (685-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

God is the Lover of His devotees, the Destroyer of fear.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ; ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥੫॥ (685-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Subduing ego, one meets Almighty, and places his feet on the Path. ||5||

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ; ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ (685-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He makes many efforts, but still, the Messenger of Death tortures him.

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ; ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ (685-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Destined only to die, he comes into the world.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥ (686-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He wastes this precious human life through duality.

ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥ (686-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He does not know his own self, and trapped by doubts, he cries out in pain. ||6||

ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ; ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥ (686-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Speak, read and hear of the One (Almighty).

ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ; ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥ (686-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Support of the earth shall bless you with courage, righteousness and protection.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ; ਰਿਦੈ ਸਮਾਏ ॥ (686-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Chastity, purity and self-restraint are infused into the heart,

ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ; ਜੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ (686-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

when one centers his mind in the fourth state. ||7||

ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ; ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (686-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

They are immaculate and true, and filth does not stick to them.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (686-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad, their illusion and fear depart.

ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ; ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥ (686-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The form and personality of the Primal Lord are incomparably beautiful.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ; ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥ (686-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Nanak begs for Almighty, the Embodiment of Truth. ||8||1||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (686-4)

Dhanasri, First Mahala:

ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ; ਮਿਲਿਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (686-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

That union with Almighty is acceptable, which is united in intuitive poise.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ; ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ (686-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Thereafter, one does not die, and does not come and go in reincarnation.

ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ; ਦਾਸ ਮਹਿ ਸੋਇ ॥ (686-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Almighty's slave is in Almighty, and Almighty is in His slave.

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ (686-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Wherever I look, I see none other than Almighty. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ॥ (686-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs worship Almighty, and find His celestial home.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (686-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Without meeting the Guru, they die, and come and go in reincarnation. ||1||Pause||

ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ; ਜਿ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (686-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

So make Him your Guru, who implants the Truth within you,

ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (686-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

who leads you to speak the Unspoken Speech, and who merges you in the Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ; ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਰਾ ॥ (686-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

God's people have no other work to do;

ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ (686-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
they love Almighty and Master, and they love the Truth. ||2||

ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ; ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥ (686-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The mind is in the body, and Almighty is in the mind.

ਸੋ ਸਾਚਾ ; ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ (686-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Merging into Almighty, one is absorbed into Truth.

ਸੇਵਕੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (686-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
God's servant bows at His feet.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (686-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Meeting the True Guru, one meets with Almighty. ||3||

ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ; ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ (686-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He Himself watches over us, and He Himself makes us see.

ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ; ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥ (686-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He is not pleased by stubborn-mindedness, nor by various religious robes.

ਘੜਿ ਭਾਡੇ ; ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ (ਭਾਂਡੇ ਬੋਲੋ) (686-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He fashioned the body-vessels, and infused the Ambrosial Nectar into them;

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥੪॥ (686-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
God's Mind is pleased only by loving devotional worship. ||4||

ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ; ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ (686-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Reading and studying, one becomes confused, and suffers punishment.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ; ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (686-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
By great cleverness, one is consigned to coming and going in reincarnation.

ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ (686-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
One who chants Almighty’s Name (Naam), and eats the food of the Fear of God

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ; ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥ (686-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
becomes Gurmukh, Almighty's servant, and remains absorbed in Almighty. ||5||

ਪੂਜਿ ਸਿਲਾ ; ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥ (686-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He worships stones, dwells at sacred shrines of pilgrimage and in the jungles,

ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ; ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ (686-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
wanders, roams around and becomes a renunciate.

ਮਨਿ ਮੈਲੈ ; ਸੂਚਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (686-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
But his mind is still filthy - how can he become pure?

ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ; ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥ (686-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
One who meets Almighty obtains honor. ||6||

ਆਚਾਰਾ ; ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (686-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
One who embodies good conduct and contemplative meditation,

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ (686-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
his mind abides in intuitive poise and contentment, since the beginning of time, and throughout the ages.

ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ; ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ (686-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
In the twinkling of an eye, he saves millions.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥ (686-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Have mercy on me, O my Beloved, and let me meet the Guru. ||7||

ਕਿਸੁ ਆਗੈ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (686-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Unto whom, O God, should I praise You?

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ; ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (686-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Without You, there is no other at all.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ (686-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
As it pleases You, keep me under Your Will.

ਨਾਨਕ ; ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥੨॥ (686-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Nanak, with intuitive poise and natural love, sings Your Glorious Praises. ||8||2||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਃ ੫ ; ਘਰੁ ੬ , ਅਸਟਪਦੀ (ਘਰੁ ੬ ਨੂੰ ਛੇਵਾਂ ਬੋਲੋ) (686-16)
Dhanasri, Fifth Mahala, Sixth House, Ashtapadee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (686-16)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ , ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ;
ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (686-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Whoever is born into the world, is entangled in it; human birth is obtained only by good destiny.

ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ , ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ; (ਤਾੱਕੀ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (686-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
I look to Your support, O Holy Saint; give me Your hand, and protect me. By Your Grace, let me meet Almighty, my King. ||1||

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ; ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (686-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
I wandered through countless incarnations, but I did not find stability anywhere.

ਕਰਉ ਸੇਵਾ , ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ;
ਗੋਵਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ , ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (686-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
I serve the Guru, and I fall at His feet, praying, "Dear Almighty of the Universe, please, show me the way."||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ , ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿਤਿ ਧਰਉ ; (ਬਚਿੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ , ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥ (686-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
I have tried so many things to acquire the wealth of Maya, and to cherish it in my mind; I have passed my life constantly crying out, "Mine, mine!"

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ , ਮੇਰੀ ਲਾਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ;
ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ, ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ (687-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Is there any such Saint, who would meet with me, take away my anxiety, and lead me to enshrine love for my Master. ||2||

ਪੜੇ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ , ਨਹ ਚੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ; **(ਪੜ੍ਹੇ ਬੋਲੋ)**
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਧੀਰਹਿ , ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥ (687-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have read all the Vedas, and yet the sense of separation in my mind still has not been removed; the five thieves of my house are not quieted, even for an instant.

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭਗਤੁ , ਜੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਤੁ ;
ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ , ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥੩॥ (687-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Is there any devotee, who is unattached to Maya, who may irrigate my mind with the Ambrosial Naam, Almighty's Name ? ||3||

ਜੇਤੇ ਰੇ ਤੀਰਥ ਨਾਏ , ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ; **(ਨ੍ਹਾਏ, ਅਹੰ-ਬੁਧਿ ਬੋਲੋ)**
ਘਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ , ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥ (687-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

In spite of the many places of pilgrimage for people to bathe in, their minds are still stained by their stubborn ego; Almighty Master is not pleased by this at all.

ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧਸੰਗੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ;
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥ (687-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

When will I find the Saadh Sangat, the Company of the Holy? There, I shall be always in the ecstasy of Almighty, and my mind shall take its cleansing bath in the healing ointment of spiritual wisdom. ||4||

ਸਗਲ ਅਸ੍ਰਮ ਕੀਨੇ , ਮਨੂਆ ਨਹ ਪਤੀਨੇ ;
ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥ (ਬਿਬੇਕ-ਹੀਨ ਬੋਲੋ) (687-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have followed the four stages of life, but my mind is not satisfied; I wash my body, but it is totally lacking in understanding.

ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ , ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ, ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥੫॥ (687-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

If only I could meet some devotees of the Supreme Almighty, imbued with Almighty's Love, who could eradicate the filthy evil-mindedness from my mind. ||5||

ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ , ਨਿਮਖ ਨ ਹੇਤੁ ਕਰਤਾ ;
ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ , ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥ (ਪੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ) (687-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who is attached to religious rituals, does not love Almighty, even for an instant; he is filled with pride, and he is of no account.

ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ , ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਕੋਊ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖੈ ॥੬॥ (687-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who meets with the rewarding personality of the Guru, continually sings the Kirtan of Almighty's Praises. By Guru's Grace, such a rare one beholds Almighty with his eyes. ||6||

ਮਨਹਠਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ , ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ;
ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ , ਮਾਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥ (687-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who acts through stubbornness is of no account at all; like a crane, he pretends to meditate, but he is still stuck in Maya.

ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਹ ਦਾਈ ;
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ , ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ , ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥ (687-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Is there any such Giver of peace, who can recite to me the sermon of God? Meeting him, I would be emancipated. ||7||

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ , ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (687-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty, my King, is totally pleased with me, He will break the bonds of Maya for me; my mind is imbued with the Guru's Shabad.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ , ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ;
ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ , ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥ (687-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am in ecstasy, forever and ever, meeting the Fearless Lord, Almighty of the Universe. Falling at Almighty's Feet, Nanak has found peace. ||8||

ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ; ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ (687-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My Yatra, my life pilgrimage, has become fruitful, fruitful, fruitful.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ; ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥ (687-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

My comings and goings have ended, since I met the Holy Saint. ||1||Second Pause||1||3||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਛੰਤ (687-13)

Dhanasri, First Mahala, Chhant:

Prologue: Once a group of people approached Guru Nanak Dev Ji and invited Guru Ji to Thanesar (Hindu Pilgrimage site) for a dip in the holy water. Upon hearing this, Guru Ji replied;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (687-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ; ਤੀਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਣ ਬੋਲੋ) (687-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Why should I bathe at sacred shrines of pilgrimage? Almighty's Name (Naam), is the sacred shrine of pilgrimage.

ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ; ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ (687-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

My sacred shrine of pilgrimage is spiritual wisdom within, and contemplation on the Guru's Shabad (Gurbani).

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ , ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਤੀਰਥੁ ;
ਦਸ ਪੁਰਬ , ਸਦਾ ਦਸਾਹਰਾ ॥ (687-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The spiritual wisdom given by the Guru is the True sacred shrine of pilgrimage, where the ten festivals are always observed.

ਹਉ, ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ, ਸਦਾ ਜਾਚਉ ; ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ (687-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

I constantly beg for Almighty's Name (Naam); grant it to me, O God, Sustainer of the world.

ਸੰਸਾਰੁ ਰੋਗੀ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ; ਮੈਲੁ ਲਾਗੈ ਸਚ ਬਿਨਾ ॥ (687-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The world is sick, and Almighty's Name (Naam) is the medicine to cure it; without Almighty, filth sticks to it.

ਗੁਰ ਵਾਕੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਚਾਨਣੁ ;
ਨਿਤ ਸਾਚੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨਾ ॥੧॥ (ਮਜੱਨਾ ਬੋਲੋ) (687-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Word is immaculate and pure; it radiates a steady Light. Constantly bathe in such a true shrine of pilgrimage. ||1||

ਸਾਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ; ਕਿਆ ਮਲੁ ਧੋਈਐ ॥ (687-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Filth does not stick to the true ones; what filth do they have to wash off?

ਗੁਣਹਿ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ; ਕਿਸ ਕਉ ਰੋਈਐ ॥ (687-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

If one strings a garland of virtues for oneself, what is there to cry for?

ਵੀਚਾਰਿ ਮਾਰੈ , ਤਰੈ ਤਾਰੈ ; ਉਲਟਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (687-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

One who conquers his own self through contemplation is saved, and saves others as well; he does not come to be born again.

ਆਪਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਮ ਧਿਆਨੀ ; ਸਾਚੁ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ (687-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The supreme meditator is Himself the philosopher's stone, which transforms lead into gold. The true man is pleasing to Almighty.

ਆਨੰਦੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਖੁ ਸਾਚਾ ; ਦੂਖ ਕਿਲਵਿਖ ਪਰਹਰੇ ॥ (687-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He is in ecstasy, truly happy, night and day; his sorrows and sins are taken away.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ , ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਸਚ ਮਨੇ ॥੨॥ (687-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

He finds the True Name, and beholds the Guru; with the True Name in his mind, no filth sticks to him. ||2||

ਸੰਗਤਿ ਮੀਤ ਮਿਲਾਪੁ ; ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੋ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਣੋ ਬੋਲੋ) (687-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

O friend, association with the Holy is the perfect cleansing bath.

ਗਾਵੈ ਗਾਵਣਹਾਰੁ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੋ ॥ (688-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The singer who sings Almighty's Praises is adorned with the Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਾਲਾਹਿ ਸਾਚੇ , ਮੰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ;
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਦਇਆ ਮਤੇ ॥ ('ਮੱਤੇ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (688-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Worship Almighty, and believe in the True Guru; this brings the merit of making donations to charity, kindness and compassion.

ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਭਾਵੈ , ਸਹਜਿ ਨਾਵੈ ; (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ)
ਬੇਣੀ ਤ ਸੰਗਮੁ , ਸਤ ਸਤੇ ॥ (688-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride who loves to be with her Husband Lord bathes at the Triveni, the sacred place where the Ganges, Jamuna and Saraswaati Rivers converge, the Truest of the True.

ਆਰਾਧਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ; ਨਿਤ ਦੇਇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (688-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Worship and adore the One Creator, Almighty, who constantly gives, whose gifts continually increase.

ਗਤਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤਾ, ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ;
ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ (688-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Salvation is attained by associating with the Society of the Saints, O friend; granting His Grace, God unites us in His Union. ||3||

ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ; ਕੇਵਡੁ ਆਖੀਐ ॥ (688-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Everyone speaks and talks; how great should I say He is?

ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਨੀਚੁ ਅਜਾਣੁ ; ਸਮਝਾ ਸਾਖੀਐ ॥ (688-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

I am foolish, lowly and ignorant; it is only through the Guru's Teachings that I understand.

ਸਚੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ;
ਤਿਤੁ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰਾ ॥ (688-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

True are the Teachings of the Guru. His Words are Ambrosial Nectar; my mind is pleased and appeased by them.

ਕੂਚੁ ਕਰਹਿ ਆਵਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ; ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (688-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The sel-willed manmukhs departs (dies) from the world with desires for Maya and reborn to fulfil their desires but the Gurmukhs embraces the True Guru and attain Almighty.

ਆਖਣਿ ਤੋਟਿ ਨ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੀ ; ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ ॥ (688-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

There is no end to the treasure of devotion; Almighty is pervading everywhere.

ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ; ਮਨੁ ਮਾਂਜੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ (688-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak utters this true prayer; one who purifies his mind is True. ||4||1||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (688-6)
Dhanasri, First Mahala:

ਜੀਵਾ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ; ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ (688-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
I live by Your Name; my mind is in ecstasy, Lord.

ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ; ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹੈ ਜੀਉ ॥ (688-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
True is the Name of Almighty. Glorious are the Praises of Almighty of the Universe.

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰਾ , ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ;
ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਗੋਈ ॥ (688-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Infinite is the spiritual wisdom imparted by the Guru. The Creator Lord who created, shall also destroy.

ਪਰਵਾਣਾ ਆਇਆ , ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ; ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (688-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The call of death is sent out by Almighty's Command; no one can challenge it.

ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ , ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲੇਖੈ ; ਆਪੇ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)
(੬੮੮-੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)
He Himself creates, and watches; His written command is above each and every head. He Himself imparts understanding and awareness.

ਨਾਨਕ, ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ (688-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, Almighty Master is beyond mind's comprehension (Agaam) and beyond the reach of sensors; I live by His True Name. ||1||

ਤੁਮ ਸਰਿ, ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ; ਆਇਆ ਜਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ (688-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
No one can compare to You, Almighty; all come and go.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਜੀਉ ॥ (688-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
By Your Command, the account is settled, and illusion is dispelled.

ਗੁਰੁ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ , ਅਕਥੁ ਕਹਾਏ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਸਚ ਮਹਿ ਸਾਚੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (688-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
The Guru dispels illusion, and makes us speak the Unspoken Speech; the true ones are absorbed into Truth.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ , ਆਪਿ ਸਮਾਏ ; ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (688-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
He Himself creates, and He Himself destroys; I accept the Command of the Commander Lord.

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ , ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ; ਤੂ ਮਨਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ (688-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
True greatness comes from the Guru; You alone are the mind's companion in the end.

ਨਾਨਕ, ਸਾਹਿਬੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ; ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (688-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, there is no other than Almighty and Master; greatness comes from Your Name. ||2||

ਤੂ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ; ਅਲਖ ਸਿਰੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (688-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
You are the True Creator Lord, the unknowable Maker.

ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ, ਦੁਇ ਰਾਹ ; ਵਾਦ ਵਧੰਦਿਆ ਜੀਉ ॥ (688-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
There is only the One Master, but there are two paths, by which conflict increases.

ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ , ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ; ਜਨਮਿ ਮੁਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (688-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
All follow these two paths, by the Hukam of Almighty's Command; the world is born, only to die.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੇਲੀ ; ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ (688-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Without Almighty's Name (Naam), the mortal has no friend at all; he carries loads of sin on his head.

ਹੁਕਮੀ ਆਇਆ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ; ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (688-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
By the Hukam of Almighty's Command, he comes, but he does not understand this Hukam; Almighty's Hukam is the Embellisher.

ਨਾਨਕ, ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ; ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (688-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, through the Shabad, the Word of Almighty and Master, the True Creator Lord is realized. ||3||

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰਿ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (688-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Your devotees look beautiful in Your Court, embellished with the Shabad.

ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣਿ ; ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (688-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
They chant the Ambrosial Word of His Bani, savoring it with their tongues.

ਰਸਨ ਰਸਾਏ ਨਾਮਿ ਤਿਸਾਏ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਕਾਣੇ ॥ (688-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Savoring it with their tongues, they thirst for Almighty’s Name (Naam); they are a sacrifice to the Guru's Shabad.

ਪਾਰਸਿ ਪਰਸਿਐ, ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ; ਜਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (688-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Touching the philosopher's stone, they become the philosopher's stone, which transforms lead into gold; Dear Almighty, they become pleasing to your mind.

ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ , ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਵਿਰਲਾ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (688-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

They attain the immortal status and eradicate their self-conceit; how rare is that person, who contemplates spiritual wisdom.

ਨਾਨਕ, ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ (688-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the devotees look beautiful in the Court of Almighty; they are dealers in the Truth. ||4||

ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਆਥਿ ; ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਇਸਾ ਜੀਉ ॥ (688-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

I am hungry and thirsty for wealth; how will I be able to go to Almighty's Court?

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸਾ ਜੀਉ ॥ (689-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

I shall go and ask the True Guru, and meditate on Almighty’s Name (Naam).

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ , ਸਾਚੁ ਚਵਾਈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (689-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

I meditate on the True Name, chant the True Name, and as Gurmukh, I realize the True Name.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਦਇਆਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ (689-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Night and day, I chant the Name of the merciful, immaculate Lord, the Master of the poor.

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਈ ; ਆਪਿ ਮੁਆ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ (689-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The Primal Lord has ordained the tasks to be done; self-conceit is overcome, and the mind is subdued.

ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੫॥੨॥ (689-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty’s Name (Naam) is the sweetest essence; through the Naam, thirst and desire are stilled. ||5||2||

ਧਨਾਸਰੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (689-3)
Dhanasri, Chhant, First Mahala:

ਪਿਰ ਸੰਗਿ , ਮੂਠੜੀਏ ; ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈਆ ਜੀਉ ॥ (689-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Your Husband Lord is with you, O deluded soul-bride, but you do are not aware of Him.

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ; ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (689-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Your destiny is written on your forehead, according to your past actions.

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ; ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਹੋਸੀ ॥ (689-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
This inscription of past deeds cannot be erased; what do I know about what will happen?

ਗੁਣੀ ਅਚਾਰਿ, ਨਹੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)**
ਅਵਗੁਣ ਬਹਿ ਬਹਿ ਰੋਸੀ ॥ (689-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
You have not adopted a virtuous lifestyle, and you are not attuned to Almighty's Love; you sit there, crying over your past misdeeds.

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ, ਆਕ ਕੀ ਛਾਇਆ ; ਬਿਰਧਿ ਭਏ ਦਿਨ ਪੁੰਨਿਆ ॥ (689-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Wealth and youth are like the shade of the bitter swallow-wort plant; you are growing old, and your days are coming to their end.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਦੋਹਾਗਣਿ ; ਛੂਟੀ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ (689-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, without Almighty's Name (Naam), you shall end up as a discarded, divorced bride; your own falsehood shall separate you from Almighty. ||1||

ਬੂਡੀ ਘਰੁ ਘਾਲਿਓ ; ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ॥ (689-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
You have drowned, and your house is ruined; walk in the Way of the Guru's Will.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਪਾਵਹਿ ਸੁਖਿ ਮਹਲੋ ॥ ('ਮਹੱਲੋ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (689-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Meditate on the True Name, and you shall find peace in the Mansion of Almighty's Presence.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ , ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ; ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ (689-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)
Meditate on the Almighty's Name, and you shall find peace; your stay in this world shall last only four days.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਹੈ , ਸਚੁ ਪਾਏ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (689-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Sit in the home of your own being, and you shall find Truth; night and day, be with your Beloved.

ਵਿਣੁ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੀ ; ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ (689-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Without loving devotion, you cannot dwell in your own home - listen, everyone!

ਨਾਨਕ , ਸਰਸੀ ਤਾ ਪਿਰੁ ਪਾਏ ;
ਰਾਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਏ ॥੨॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (689-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, she is happy, and she obtains her Husband Lord, if she is attuned to the True Name. ||2||

ਪਿਰੁ ਧਨ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਨਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (689-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

If the soul-bride is pleasing to her Husband Lord, then the Husband Lord will love His bride.

ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥ (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (689-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Imbued with the love of her Beloved, she contemplates the Guru's Shabad.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ , ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ;
ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇਈ ॥ (689-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

She contemplates the Guru's Shabads, and her Husband Lord loves her; in deep humility, she worships Him in loving devotion.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਲਾਏ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਰਸ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕਰੇਈ ॥ (689-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

She burns away her emotional attachment to Maya, and in love, she loves her Beloved.

ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ , ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੀ ; ਲਾਲ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥ (689-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

She is imbued and drenched with the Love of Almighty; she has become beautiful, by conquering her mind.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਿ ਵਸੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਪਿਰ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੩॥ (689-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the happy soul-bride abides in Truth; she loves to love her Husband Lord. ||3||

ਪਿਰ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਨਾਰਿ ; ਜੇ ਪਿਰ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ (689-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride looks so beautiful in the home of her Husband Lord, if she is pleasing to Him.

ਝੂਠੇ ਵੈਣ ਚਵੇ ; ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ (689-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

It is of no use at all to speak false words.

ਝੂਠੁ ਅਲਾਵੈ , ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ; ਨਾ ਪਿਰੁ ਦੇਖੈ ਨੈਣੀ ॥ (689-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

If she speaks false, it is of no use to her, and she does not see her Husband Lord with her eyes.

ਅਵਗੁਣਿਆਰੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ; (ਅਵਗੁਣਿ-ਆਰੀ ਬੋਲੋ)
ਛੂਟੀ ਵਿਧਣ ਰੈਣੀ ॥ (੬੮੯-੧੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ ੧)

Worthless, forgotten and abandoned by her Husband Lord, she passes her life-night without her Master.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਫਾਹੀ ਫਾਥੀ ; ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (689-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Such a wife does not believe in the Guru's Shabad; she is caught in the net of the world, and does not obtain the Mansion of Almighty's Presence.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ (689-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, if she understands her own self, then, as Gurmukh, she merges in celestial peace. ||4||

ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ; ਜਿਨਿ, ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ (689-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Blessed is that soul-bride, who knows her Husband Lord.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ, ਕੂੜਿਆਰਿ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਣਿਆ ਜੀਉ ॥ (689-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name (Naam), she is false, and her actions are false as well.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ , ਸਾਚੇ ਭਾਵੀ ;
ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੀ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (689-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Devotional worship of Almighty is beautiful; Almighty loves it. So immerse yourself in loving devotional worship of God.

ਪਿਰੁ ਰਲੀਆਲਾ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲਾ ;
ਤਿਸੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (689-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

My Husband Lord is playful and innocent; imbued with His Love, I enjoy Him.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸੀ , ਸਹੁ ਰਾਵਾਸੀ ;
ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (689-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

She blossoms forth through the Guru's Shabad; she ravishes her Husband Lord, and obtains the noblest reward.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪਿਰ ਘਰਿ, ਸੋਹੈ ਨਾਰੀ ॥੫॥੩॥ (689-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in Truth, she obtains glory; in her Husband's home, the soul-bride looks beautiful. ||5||3||

ਧਨਾਸਰੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (690-1)

Dhanasri, Chhant, Fourth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (690-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥ (690-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

When the Dear Lord grants His Grace, one meditates on Almighty's Name (Naam).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ; ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ॥ (690-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, through loving faith and devotion, one intuitively sings the Praises of Almighty's virtues.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਵਿਗਸੈ , ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ; ਜਾ ਆਪਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵਏ ॥ (690-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Singing His Glorious Praises continually, night and day, one blossoms forth, when it is pleasing to Almighty.

ਅਹੰਕਾਰੁ ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਮਾਇਆ ; ਸਹਜਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਏ ॥ (690-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Egotism, self-conceit and Maya are forsaken, and he is intuitively absorbed into Almighty's Name (Naam).

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ; ਆਪਿ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ॥ (690-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Creator Himself acts; when He gives, then we receive.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜੀਉ ॥੧॥ (690-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

When the Dear Lord grants His Grace, we meditate on Almighty's Name (Naam). ||1||

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ; ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ਜੀਉ ॥ (690-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Deep within, I feel true love for the Perfect True Guru.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੀਉ ॥ (690-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I serve Him day and night; I never forget Him.

ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੀ , ਅਨਦਿਨੁ ਸਮ੍ਾਰੀ ; ਜਾ ਨਾਮੁ ਲਈ ਤਾ ਜੀਵਾ ॥(690-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I never forget Him; I remember Him night and day. When I chant Almighty's Name (Naam), then I live.

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣੀ , ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥ (690-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

With my ears, I hear about Him, and my mind is satisfied. As Gurmukh, I drink in the Ambrosial Nectar.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬਿਚਰੈ ॥ (690-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

If He bestows His Glance of Grace, then I shall meet the True Guru; my discriminating intellect would contemplate Him, night and day.

ਅੰਦਰਿ ਸਾਚਾ ਨੇਹੁ ; ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੈ ॥੨॥ (690-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Deep within, I feel true love for the Perfect True Guru. ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ; ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ (690-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

By great good fortune, one joins the Sat Sangat, the True Congregation; then, one comes to savor the subtle essence of Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ; ਤ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ਜੀਉ ॥ (690-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Night and day, he remains lovingly focused on Almighty; he merges in celestial peace.

ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ , ਤਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ; ਸਦਾ ਅਤੀਤੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (690-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Merging in celestial peace, he becomes pleasing to Almighty's Mind; he remains forever unattached and untouched.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੋਭਾ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (690-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

He receives honor in this world and the next, lovingly focused on the Almighty's Name.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਾ ਤੇ ਮੁਕਤਾ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ , ਸੁ ਭਾਵਏ ॥ (690-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

He is liberated from both pleasure and pain; he is pleased by whatever God does.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ; ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥੩॥ (690-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

By great good fortune, one joins the Sat Sangat, the True Congregation, and then, one comes to savor the subtle essence of Almighty. ||3||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ; ਮਨਮੁਖ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ (690-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

In the love of duality, there is pain and suffering; the Messenger of Death eyes the self-willed manmukhs.

ਹਾਇ ਹਾਇ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ (690-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

They cry and howl, day and night, caught by the pain of Maya.

ਮਾਇਆ ਦੁਖਿ ਮੋਹਿਆ , ਹਉਮੈ ਰੋਹਿਆ ;
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਵਿਹਾਵਏ ॥ (690-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Caught by the pain of Maya, provoked by his ego, he passes his life crying out, "Mine, mine!".

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ , ਤਿਸੁ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਏ ॥ (690-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

He does not remember God, the Giver, and in the end, he departs regretting and repenting.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ; ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਾਇਆ ਧੋਹਿਆ ॥ (690-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Without the Name, nothing shall go along with him; not his children, spouse or the enticements of Maya.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥ (690-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

In the love of duality, there is pain and suffering; the Messenger of Death eyes the self-willed manmukhs. ||4||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ; ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (690-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Granting His Grace, Almighty has merged me with Himself; I have found the Mansion of Almighty's Presence.

ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਜੀਉ ॥ (690-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

I remain standing with my palms pressed together; I have become pleasing to God's Mind.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ , ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ;
ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (690-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

When one is pleasing to God's Mind, then he merges in the Hukam of Almighty's Command; surrendering to His Hukam, he finds peace.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (690-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Night and day, he chants the Almighty's Name, day and night; intuitively, naturally, he meditates on Almighty's Name (Naam).

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ; ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵਏ ॥ (690-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Through Almighty's Name (Naam), the glorious greatness of the Naam is obtained; the Naam is pleasing to Nanak's mind.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ; ਮਹਲੁ ਹਰਿ ਪਾਵਏ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥ (690-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 4)

Granting His Grace, Almighty has merged me with Himself; I have found the Mansion of Almighty's Presence. ||5||1||

ਧਨਾਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ (691-1)

Dhanasri, Fifth Mahala, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (691-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ (691-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The True Guru is merciful to the meek; in His Presence, Almighty's Praises are sung.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਵੀਐ ਜੀਉ ॥ (691-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Ambrosial Almighty's Name (Naam) is chanted in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ , ਇਕੁ ਅਰਾਧੂ ; ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਨਾਸਏ ॥ (691-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Vibrating, and worshipping the One (Almighty) in the Company of the Holy, the pains of birth and death are removed.

ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ , ਸਾਚੁ ਸਿਖਿਆ ; ਕਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਏ ॥ (691-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those who have such karma pre-ordained study and learn the Truth; the noose of Death is removed from their necks.

ਭੈ ਭਰਮ ਨਾਠੇ , ਛੁਟੀ ਗਾਠੇ ; ਜਮ ਪੰਥਿ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੀਐ ॥ (691-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Their fears and illusions are dispelled, the knot of death is untied, and they never have to walk on Death's path.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥੧॥ (691-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, shower me with Your Mercy, Lord; let me sing Your Glorious Praises forever. ||1||

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕੁ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ (ਨਿ-ਧਰਿਆ ਬੋਲੋ) (691-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Name of the One, Immaculate Lord is the Support of the unsupported.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ; ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਜੀਉ ॥ (691-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

You are the Giver, the Great Giver, the Dispeller of all sorrow.

ਦੁਖ ਹਰਤ ਕਰਤਾ ਸੁਖਹ ਸੁਆਮੀ ; ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ॥ (691-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

O Destroyer of pain, Creator Lord, Master of peace and bliss, I have come seeking the Sanctuary of the Holy;

ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਹਾ ਬਿਖੜਾ ; ਪਲ ਏਕ ਮਾਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (691-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

please, help me to cross over the terrifying and difficult world-ocean in an instant.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਥਾਈ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੋ ॥ (691-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

I saw Almighty pervading and permeating everywhere, when the healing ointment of the Guru's wisdom was applied to my eyes.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਸਿਮਰੀ ; ਸਰਬ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ॥੨॥ (691-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, remember Him forever in meditation, the Destroyer of all sorrow and fear. ||2||

ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ (691-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
He Himself has attached me to the hem of His robe; He has showered me with His Mercy.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ; ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੀਆ ਜੀਉ ॥ (691-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
I am worthless, lowly and helpless; Almighty is beyond the grasp of mind and beyond limits (infinite).

ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ;
ਨੀਚ ਥਾਪਣਹਾਰਿਆ ॥ (ਥਾਪਣ-ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ) (691-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
My Master is always merciful, kind and compassionate; He uplifts and establishes the lowly.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵਸਿ ਤੇਰੈ ; ਸਗਲ ਤੇਰੀ ਸਾਰਿਆ ॥ (691-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
All beings and creatures are under Your power; You take care of all.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ; ਆਪਿ ਸਗਲ ਬੀਚਾਰੀਆ ॥ (691-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
He Himself is the Creator, and He Himself is the Enjoyer; He Himself is the Contemplator of all.

ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ , ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਾ ;
ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥੩॥ (691-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Prays Nanak, singing Your Glorious Praises, I live, chanting the Chant of Almighty, Almighty of the world-forest. ||3||

ਤੇਰਾ ਦਰਸੁ ਅਪਾਰੁ ; ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਈ ਜੀਉ ॥ (ਅਮੋਲ-ਈ ਬੋਲੋ) (691-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
The Blessed Vision of Your Darshan is incomparable; Your Name is utterly priceless.

ਨਿਤਿ ਜਪਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ; ਪੁਰਖ ਅਤੋਲਈ ਜੀਉ ॥(ਅ-ਤੋਲ-ਈ ਬੋਲੋ)(691-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
O my Incomputable Lord, Your humble servants ever meditate on You.

ਸੰਤ ਰਸਨ ਵੂਠਾ , ਆਪਿ ਤੂਠਾ ; ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੇਈ ਮਾਤਿਆ ॥ (691-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
You dwell on the tongues of the Saints, by Your own pleasure; they are intoxicated with Your sublime essence, Dear Almighty.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ , ਮਹਾ ਭਾਗੇ ; ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ॥ (691-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)
Those who are attached to Your feet are very blessed; night and day, they remain always awake and aware.

ਸਦ ਸਦਾ , ਸਿੰਮ੍ਰਤਬ੍ਯ ਸੁਆਮੀ ; **(ਸਿੰਮ੍ਰਤੱਬਅ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਬੋਲਈ ॥ (691-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, meditate in remembrance on Almighty and Master; with each and every breath, speak His Glorious Praises.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ;
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਅਮੋਲਈ ॥੪॥੧॥ **(ਅ-ਮੋਲ-ਈ ਬੋਲੋ)** (691-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, let me become the dust of the feet of the Saints. God's Name is invaluable. ||4||1||

ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (691-15)

Raag Dhanasri, The Word Of Devotee Kabir Ji:

Prologue: A group of people approched Kabir Ji and asked him a question, “Is there anyone in this world who have praised all the Almighty’s virtues?” Upon hearing this, Kabir Ji uttered the following shabad to answer their question;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (691-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ; ਮਹੇਸ ਸਮਾਨਾਂ ॥
ਸੇਖਨਾਗਿ ; ਤੇਰੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ (691-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Beings like Sanak, Sanand, Shiva and Shaysh-naaga - none of them know Your mystery, Lord. ||1||

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ; ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (691-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the Society of the Saints, Almighty dwells within the heart. ||1||Pause||

ਹਨੂਮਾਨ ਸਰਿ ; ਗਰੁੜ ਸਮਾਨਾਂ ॥
ਸੁਰਪਤਿ ਨਰਪਤਿ ; ਨਹੀ ਗੁਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥ (691-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Beings like Hanumaan, Garura, Indra the King of the gods and the rulers of humans - none of them know Your Glories, Lord. ||2||

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ; ਅਰੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥
ਕਮਲਾਪਤਿ ; ਕਵਲਾ ਨਹੀ ਜਾਨਾਂ ॥੩॥ (691-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The four Vedas, the Simritees and the Puraanas, Brahma Almighty who sits on lotus flower – unable to discover the end of the lotus flower||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਸੋ ਭਰਮੈ ਨਾਹੀ ॥
ਪਗ ਲਗਿ ਰਾਮ ; ਰਹੈ ਸਰਨਾਂਹੀ ॥੪॥੧॥ (691-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, one who falls at Almighty's feet, and remains in His Sanctuary, does not wander around lost. ||4||1||

ਦਿਨ ਤੇ ਪਹਰ , ਪਹਰ ਤੇ ਘਰੀਆਂ ;
ਆਵ ਘਟੈ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (੬੯੨-੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Day by day, hour by hour, life runs its course, and the body withers away.

ਕਾਲੁ ਅਹੇਰੀ ਫਿਰੈ , ਬਧਿਕ ਜਿਉ ; **(ਫਿਰੈ – ਦੇਹਲੀ ਦੀਪਕ ਸ਼ਬਦ ਹੈ)**
ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕੀਜੈ ॥੧॥ (੬੯੨-੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Death, like a hunter, a butcher, is on the prowl; tell me, what can we do? ||1||

ਸੋ ਦਿਨੁ ; ਆਵਨ ਲਾਗਾ ॥ (੬੯੨-੨, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That day is rapidly approaching.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ , ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ;
ਕਹਹੁ , ਕੋਊ ਹੈ ਕਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Mother, father, siblings, children and spouse - tell me, who belongs to whom? ||1||Pause||

ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਤਿ ਕਾਇਆ ਮਹਿ ਬਰਤੈ ;
ਆਪਾ ਪਸੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (੬੯੨-੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As long as the light remains in the body, the beast does not understand himself.

ਲਾਲਚ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ;
ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥੨॥ (੬੯੨-੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He acts in greed to maintain his life and status, and sees nothing with his eyes. ||2||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ, ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਛੋਡਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮਾ ॥ (692-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, listen, O mortal: Renounce the illusions of your mind.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਪਰਹੁ ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾਂ ॥੩॥੨॥ (੬੯੨-੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Chant only the One Naam, Almighty's Name (Naam), O mortal, and seek the Sanctuary of the One (Almighty). ||3||2||

ਜੋ ਜਨੁ , ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ;
ਤਾ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਕਾਹੋ ॥ (੬੯੨-੫, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That humble being, who knows even a little about loving devotional worship - what surprises are there for him?

ਜਿਉ ਜਲੁ , ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਿ ਨ ਨਿਕਸੈ ;
ਤਿਉ ਢੁਰਿ ਮਿਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ॥੧॥ (692-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like water, dripping into water, which cannot be separated out again, so is the weaver Kabir Ji, with softened heart, merged into Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ; ਮੈ ਤਉ ਮਤਿ ਕਾ ਭੋਰਾ ॥ (692-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O people of Almighty, I am just a simple-minded fool.

ਜਉ ਤਨੁ ਕਾਸੀ ਤਜਹਿ ਕਬੀਰਾ ;
ਰਮਈਐ , ਕਹਾ ਨਿਹੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If Kabir Ji were to leave his body at Benares, and so liberate himself, what obligation would he have to Almighty? ||1||Pause||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ, ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਈ ; ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਈ ॥ (692-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, listen, O people - do not be deluded by illusion.

ਕਿਆ ਕਾਸੀ , ਕਿਆ ਊਖਰੁ ਮਗਹਰੁ ;
ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਉ ਹੋਈ ॥੨॥੩॥ (੬੯੨-੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the difference between Benares and the barren land of Maghar, if Almighty is within one's heart? ||2||3||

ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ; ਸਿਵ ਲੋਕਹਿ ਜੈਬੋ ॥ (692-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Mortals may go to the Realm of Indra, or the Realm of Shiva,

ਓਛੇ ਤਪ ਕਰਿ ; ਬਾਹੁਰਿ ਐਬੋ ॥੧॥ (692-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but because of their hypocrisy and false prayers, they must leave again. ||1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਕਿਆ ਮਾਂਗਉ ; ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (692-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What should I ask for? Nothing lasts forever.

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Enshrine the Almighty's Name within your mind. ||1||Pause||

ਸੋਭਾ ਰਾਜ ; ਬਿਭੈ ਬਡਿਆਈ ॥ (692-9, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Fame and glory, power, wealth and glorious greatness

ਅੰਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ; ਸੰਗ ਸਹਾਈ ॥੨॥ (692-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- none of these will go with you or help you in the end. ||2||

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ; ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ॥ (੬੯੨-੧੦, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Children, spouse, wealth and Maya

ਇਨ ਤੇ ਕਹੁ ; ਕਵਨੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (692-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- who has ever obtained peace from these? ||3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਅਵਰ ਨਹੀ ਕਾਮਾ ॥ (੬੯੨-੧੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, nothing else is of any use.

ਹਮਰੈ ਮਨ ; ਧਨ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੪॥੪॥ (692-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within my mind is the wealth of the Almighty's Name. ||4||4||

ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ , ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ; ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਭਾਈ ॥ (692-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remember Almighty, remember Almighty, remember Almighty in meditation, Dear brother.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ;
ਬੂਡਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੯੨-੧੨, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without remembering the Almighty's Name in meditation, a great many are drowned. ||1||Pause||

ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਦੇਹ ਗ੍ਰੇਹ ; ਸੰਪਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (692-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your spouse, children, body, house and possessions - you think these will give you peace.

ਇਨ੍ ਮੈ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤੇਰੋ ;
ਕਾਲ ਅਵਧ ਆਈ ॥੧॥ ('ਅਵੱਧ' ਪਾਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (692-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
But none of these shall be yours, when the time of death comes. ||1||

ਅਜਾਮਲ, ਗਜ, ਗਨਿਕਾ ; ਪਤਿਤ ਕਰਮ ਕੀਨੇ ॥ (692-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Ajaamal, the elephant, and the prostitute committed many sins,

ਤੇਊ ਉਤਰਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲੀਨੇ ॥੨॥ (692-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
but still, they crossed over the world-ocean, by chanting the Almighty's Name. ||2||

ਸੂਕਰ ਕੂਕਰ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੇ ; ਤਊ ਲਾਜ ਨ ਆਈ ॥ (692-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
You have wandered in reincarnation, as pigs and dogs - did you feel no shame?

ਰਾਮ ਨਾਮ , ਛਾਡਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ; ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੩॥ (692-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Forsaking the Ambrosial Almighty's Name (Naam), why do you eat poison? ||3||

ਤਜਿ ਭਰਮ ਕਰਮ ਬਿਧਿ ਨਿਖੇਧ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੀ ॥ (692-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Abandon your illusions about do's and dont's, and take to the Almighty's Name.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਜਨ ਕਬੀਰ ; ਰਾਮੁ ਕਰਿ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥ (692-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
By Guru's Grace, O servant Kabir Ji, love Almighty. ||4||5||

ਧਨਾਸਰੀ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (692-17)
Dhanasri, The Word Of Devotee Naam Dev Ji:

Prologue: Once Bhagat Naam Dev Ji and his family went for pilgrimage. While they were away, a wealthy person came to their house and saw that the land is suitable for his mansion. Without any inquiry, he ordered his workers to demolish the house of Bhagat Ji and replace it with his mansion. After a few months, Bhagat Ji and his family came back and they saw that their house is no more there. Bhagat Ji asked a villager, "What happened to his house?" and the villager replied that it was demolished by a wealthy man. Upon hearing this, Bhagat Ji uttered the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (692-17)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗਹਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਨੀਵ ਖੁਦਾਈ ; ਊਪਰਿ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ (692-18,ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

They dig deep foundations, and build lofty palaces.

ਮਾਰਕੰਡੇ ਤੇ, ਕੋ ਅਧਿਕਾਈ ;
ਜਿਨਿ, ਤ੍ਰਿਣ ਧਰਿ ਮੂੰਡ, ਬਲਾਏ ॥੧॥ (692-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Can anyone live longer than Markanda, who passed his days with only a handful of straw upon his head? ||1||

ਹਮਰੋ ਕਰਤਾ ; ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ (੬੯੨-੧੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Creator Lord is our only friend.

ਕਾਹੇ, ਰੇ ਨਰ, ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਹੁ ;
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਝੂਠੀ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (692-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O man, why are you so proud? This body is only temporary - it shall pass away. ||1||Pause||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕੈਰਉ ਕਰਤੇ ; ਦੁਰਜੋਧਨ ਸੇ, ਭਾਈ ॥ (693-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Kaurvas, who had brothers like Duryodhan, used to proclaim, "This is ours! This is ours!"

ਬਾਰਹ ਜੋਜਨ , ਛਤ੍ਰੁ ਚਲੈ ਥਾ ;
ਦੇਹੀ ਗਿਰਝ ਨ ਖਾਈ ॥੨॥ (੬੯੩-੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Their royal procession extended over sixty miles, and yet their bodies were eaten by vultures. ||2||

ਸਰਬ ਸੋੁਇਨ ਕੀ ਲੰਕਾ ਹੋਤੀ ; ਰਾਵਨ ਸੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (693-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sri Lanka was totally rich with gold; was anyone greater than its ruler Raavan?

ਕਹਾ ਭਇਓ ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥੩॥ (੬੯੩-੨, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

What happened to the elephants, tethered at his gate? In an instant, it all belonged to someone else. ||3||

ਦੁਰਬਾਸਾ ਸਿਉ ਕਰਤ ਠਗਉਰੀ ; ਜਾਦਵ ਏ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (693-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Yaadvas deceived Durbaasaa, and received their rewards.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰ ;
ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥ (੬੯੩-੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty has shown mercy to His humble servant, and now Naam Dev sings the Praises of Almighty's virtues. ||4||1||

ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ , ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨ੍ੀ ;
ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥ (੬੯੩-੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I have brought the ten sensory organs under my control, and erased every trace of the five thieves.

ਸਤਰਿ ਦੋਇ , ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿ ; (‘ਸੱਤਰਿ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥ (੬੯੩-੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I have filled the seventy-two thousand nerve channels with Ambrosial Nectar, and drained out the poison. ||1||

ਪਾਛੈ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ ਪਾਵਉ ॥ (693-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I shall not come into the world again.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ;
ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (693-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I chant the Ambrosial Bani of the Word from the depths of my heart, and I have instructed my soul. ||1||Pause||

ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ, ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ; ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥
(੬੯੩-੬, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I fell at the Guru's feet and begged of Him; with the mighty axe, I have chopped off emotional attachment.

ਸੰਤਨ ਕੇ , ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇਵਕ ;
ਭਗਤਨ ਤੇ , ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥ (੬੯੩-੬, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Turning away from the world, I have become the servant of the Saints; I fear no one except Almighty's devotees. ||2||

ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ;
ਜਉ ਮਾਇਆ ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥ (੬੯੩-੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I shall be released from this world, when I stop clinging to Maya.

ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ, ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ;
ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ (੬੯੩-੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Maya is the name of the power which causes us to be born; renouncing it, we obtain the Blessed Vision of Almighty's Darshan. ||3||

ਇਤੁ ਕਰਿ, ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ;
ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (੬੯੩-੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

That humble being, who performs devotional worship in this way, is rid of all fear.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ , ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ;
ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥ (੬੯੩-੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dev, why are you wandering around out there? This is the way to find Almighty. ||4||2||

ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ , ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ , ਕਰਹਲਾ ॥ (੬੯੩-੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As water is very precious in the desert, and the creeper weeds are dear to the camel,

ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ , ਨਿਸਿ ਨਾਦੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ (੬੯੩-੧੦, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the tune of the hunter's bell at night is enticing to the deer, so is Almighty to my mind. ||1||

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ , ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ;
ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੋ , ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (693-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Your Name is so beautiful! Your form is so beautiful! Your Love is so very beautiful, O my Lord. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ, ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ, ਜੈਸੇ ਭਵਰਲਾ ॥ (੬੯੩-੧੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As rain is dear to the earth, and the flowers fragrance is dear to the bumble bee,

ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ, ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥ (੬੯੩-੧੨, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the mango is dear to the cuckoo, so is Almighty to my mind. ||2||

ਚਕਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ , ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ, ਹੰਸੁਲਾ ॥ (੬੯੩-੧੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As the sun is dear to the chakvi duck, and the lake of Man Sarovar is dear to the swan,

ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ, ਕੰਤੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥ (੬੯੩-੧੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the husband is dear to his wife, so is Almighty to my mind. ||3||

ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ , ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੁਖ ਜੈਸੇ , ਜਲਧਰਾ ॥ (੬੯੩-੧੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As milk is dear to the baby, and the raindrop is dear to the mouth of the rainbird,

ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ , ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥ (੬੯੩-੧੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and as water is dear to the fish, so is Almighty to my mind. ||4||

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ, ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ;
ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥ (੬੯੩-੧੫, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All the seekers, Siddhas and silent sages seek Him, but only a rare few behold Him.

ਸਗਲ ਭਵਣ, ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਬਾਲਹਾ ;
ਤਿਉ, ਨਾਮੇ ਮਨਿ, ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥ (693-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Just as Your Name is dear to the entire Universe, so is Almighty dear to Naam Dev's mind. ||5||3||

ਪਹਿਲ ਪੁਰੀਏ ; ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥ (੬੯੩-੧੬, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

First of all, the lotuses bloomed in the woods;

ਤਾਚੇ ਹੰਸਾ ; ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥ (ਤਾ-ਚੇ ਬੋਲੋ) (693-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

from them, all the swan-souls came into being.

ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ਤੇ ਜਾਨਊ ; (ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਹਰਿ , ਨਾਚੰਤੀ ਨਾਚਨਾ ॥੧॥ (੬੯੩-੧੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Know that, through Krishna, Almighty, the dance of creation dances. ||1||

ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾ ; ਬਿਰਾ ॥ (੬੯੩-੧੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
First of all, there was only the Primal Being.

ਅਥੋਨ ਪੁਰਸਾ ; ਦਮਰਾ ॥ (੬੯੩-੧੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
From that Primal Being, Maya was produced.

ਅਸਗਾ ; ਅਸ ਉਸਗਾ ॥ (੬੯੩-੧੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
All that is, is His.

ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ;
ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (693-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
In this Garden of Almighty, we all dance, like water in the pots of the Persian wheel. ||1||Pause||

ਨਾਚੰਤੀ ; ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥ (੬੯੩-੧੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Women and men both dance.

ਨਈਆ ਤੇ ; ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥ (੬੯੩-੧੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
There is no other than Almighty.

ਤਰਕੁ ; ਨ ਚਾ ॥ (੬੯੩-੧੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Don't dispute this,

ਭ੍ਰਮੀਆ ; ਚਾ ॥ (੬੯੩-੧੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
and don't doubt this.

ਕੇਸਵਾ ਬਚਉਨੀ ;
ਅਈਏ ਮਈਏ , ਏਕ ਆਨ ਜੀਉ ॥੨॥ (693-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Almighty says, "This creation and I are one and the same."||2||

ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ; ਸੰਸਾਰਾ ॥ (ਉਭ-ਕਲੇ ਬੋਲੋ) (694-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Like the pots on the Persian wheel, sometimes the world is high, and sometimes it is low.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ; ਤੁਮਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥ (ਤੁਮ-ਚੇ ਬੋਲੋ) (694-1, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Wandering and roaming around, I have come at last to Your Door.

ਤੂ ਕੁਨੁ ਰੇ ॥ (੬੯੪-੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
"Who are you?"

ਮੈ ਜੀ ॥ ਨਾਮਾ ॥ ਹੋ ਜੀ ॥ (੬੯੪-੧, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
"I am Naam Dev, Sir."

ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ; ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥ (694-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Dear Almighty, please save me from Maya, the cause of death. ||3||4||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ , ਮਾਧਉ ; ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥ (694-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
O Lord, You are the Purifier of sinners - this is Your innate nature.

ਧੰਨਿ ਤੇ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ;
ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (694-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Blessed are those silent sages and humble beings, who meditate on my Almighty. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਧੂਰਿ ; ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥ (694-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I have applied to my forehead the dust of the feet of Almighty of the Universe.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ; ਤਿਨਹੂ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (694-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
This is something which is far away from the gods, mortal men and silent sages. ||1||Pause||

ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਧੌ ; ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥ (694-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
O Lord, Merciful to the meek, Destroyer of pride

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਮਾ ; ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥੫॥ (694-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
- Naam Dev seeks the Sanctuary of Your feet; he is a sacrifice to You. ||2||5||

ਧਨਾਸਰੀ , ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (694-6)
Dhanasri, Devotee Ravi Daas Ji:

Prologue: This Shabad was uttered by Bhagar Ravi Dass Ji when He saw Almighty;

ੴ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (694-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ , ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁਮ ਸਰਿ ;
ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (੬੯੪-੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

There is none as forlorn as I am, and none as Compassionate as You; what need is there to test us now?

ਬਚਨੀ ਤੋਰ , ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ;
ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ (੬੯੪-੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

May my mind surrender to Your Word; please, bless Your humble servant with this perfection. ||1||

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ; ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥ (694-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am a sacrifice, a sacrifice to Almighty.

ਕਾਰਨ ਕਵਨ ; ਅਬੋਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅ-ਬੋਲ ਬੋਲੋ) (694-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O Lord, why are You silent? ||Pause||

ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ;
ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥ (੬੯੪-੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

For so many incarnations, I have been separated from You, Lord; I dedicate this life to You.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ , ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ;
ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥ (੬੯੪-੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas: placing my hopes in You, I live; it is so long since I have gazed upon the Blessed Vision of Your Darshan. ||2||1||

ਚਿਤ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਉ , ਨੈਨ ਅਵਿਲੋਕਨੋ ;
ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਸੁਜਸੁ ਪੂਰਿ ਰਾਖਉ ॥ (ਸੁਜੱਸੁ ਬੋਲੋ) (694-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In my consciousness, I remember You in meditation; with my eyes, I behold You; I fill my ears with the Word of Your Bani, and Your Sublime Praise.

ਮਨੁ ਸੁਮਧੁਕਰੁ ਕਰਉ , ਚਰਨ ਹਿਰਦੇ ਧਰਉ ; (ਸੁਮੱਧੁ-ਕਰੁ ਬੋਲੋ)
ਰਸਨ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਾਮ ਨਾਮ ਭਾਖਉ ॥੧॥ (694-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

My mind is the bumble bee; I enshrine Your feet within my heart, and with my tongue, I chant the Ambrosial Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ; ਜਿਨਿ ਘਟੈ ॥ (694-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

My love for Almighty of the Universe does not decrease.

ਮੈ ਤਉ ਮੋਲਿ ਮਹਗੀ ਲਈ ; ਜੀਅ ਸਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(694-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I paid for it dearly, in exchange for my soul. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨਾ, ਭਾਉ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ;
ਭਾਵ ਬਿਨੁ, ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ਤੇਰੀ ॥ (694-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Without the Saadh Sangat, the Company of the Holy, love for Almighty does not well up; without this love, Your devotional worship cannot be performed.

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ , ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ;
ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੇਰੀ ॥੨॥੨॥ (694-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Ravi Daas offers this one prayer unto Almighty: please preserve and protect my honor, Dear Almighty, my King. ||2||2||

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ; ਮਜਨੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (694-13, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your Name, Lord, is my adoration and cleansing bath.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ;
ਝੂਠੇ ਸਗਲ ਪਾਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੯੪-੧੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Without Almighty's Name (Naam), all ostentatious displays are useless. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਸਨੋ , ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਉਰਸਾ ;
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕੇਸਰੋ, ਲੇ ਛਿਟਕਾਰੇ ॥ (694-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your Name is my prayer mat, and Your Name is the stone to grind the sandalwood. Your Name is the saffron which I take and sprinkle in offering to You.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਅੰਭੁਲਾ , ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਚੰਦਨੋ ;
ਘਸਿ ਜਪੇ ਨਾਮੁ, ਲੇ ਤੁਝਹਿ ਕਉ ਚਾਰੇ ॥੧॥ (694-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your Name is the water, and Your Name is the sandalwood. The chanting of Your Name is the grinding of the sandalwood. I take it and offer all this to You. ||1||

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦੀਵਾ , ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਬਾਤੀ ;
ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤੇਲੁ, ਲੇ ਮਾਹਿ ਪਸਾਰੇ ॥ (694-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your Name is the lamp, and Your Name is the wick. Your Name is the oil I pour into it.

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਜੋਤਿ ਲਗਾਈ ;
ਭਇਓ ਉਜਿਆਰੋ , ਭਵਨ ਸਗਲਾਰੇ ॥੨॥ (694-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your Name is the light applied to this lamp, which enlightens and illuminates the entire world. ||2||

ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਤਾਗਾ , ਨਾਮੁ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ;
ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ, ਸਗਲ ਜੂਠਾਰੇ ॥ (੬੯੪-੧੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Your Name is the thread, and Your Name is the garland of flowers. The eighteen loads of vegetation are all too impure to offer to You.

ਤੇਰੋ ਕੀਆ, ਤੁਝਹਿ ਕਿਆ ਅਰਪਉ ;
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ, ਤੁਹੀ ਚਵਰ ਢੋਲਾਰੇ ॥੩॥ (694-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Why should I offer to You, that which You Yourself created? Your Name is the fan, which I wave over You. ||3||

ਦਸ ਅਠਾ, ਅਠਸਠੇ, ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ;
ਇਹੈ ਵਰਤਣਿ ਹੈ, ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (੬੯੪-੧੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The whole world is engrossed in the eighteen Puraanas, the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, and the four sources of creation.

ਕਹੈ ਰਵਿਦਾਸੁ , ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਆਰਤੀ ;
ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ, ਹਰਿ ਭੋਗ ਤੁਹਾਰੇ ॥੪॥੩॥ (694-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, Your Name is my Aartee, my lamp-lit worship-service. The True Name, Sat Naam, is the food which I offer to You. ||4||3||

ਧਨਾਸਰੀ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ , ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ (695-1)

Dhanasri, The Word Of Devotee Trilochan Ji:

Prologue: Bhagat Trilochan Ji advices his wife to accept Almighty's Will.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (695-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਾਰਾਇਣ , ਨਿੰਦਸਿ ਕਾਇ ; ਭੂਲੀ ਗਵਾਰੀ ॥ (695-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Why do you slander Almighty? You are ignorant and deluded.

ਦੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ; ਥਾਰੋ ਕਰਮੁ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (695-2, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Pain and pleasure are the result of your own actions. ||1||Pause||

ਸੰਕਰਾ ਮਸਤਕਿ ਬਸਤਾ ; ਸੁਰਸਰੀ ਇਸਨਾਨ ਰੇ ॥ (695-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

The moon dwells in Shiva's forehead; it takes its cleansing bath in the Ganges.

ਕੁਲ ਜਨ ਮਧੇ ;
ਮਿਲ੍ਯ੍ਯੋ ਸਾਰਗਪਾਨ ਰੇ ॥ (ਮਿਲਿਓ, ਸਾਰਗ-ਪਾਨ ਬੋਲੋ) (695-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Among the men of the moon's family, Krishna was born;

ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਕਲੰਕੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੧॥ (695-3, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

even so, the stains from its past actions remain on the moon's face. ||1||

ਬਿਸ੍ਵ ਕਾ ਦੀਪਕੁ ਸ੍ਵਾਮੀ ; ਤਾ ਚੇ ਰੇ ਸੁਆਰਥੀ , (ਬਿਸ੍ਵ- ਪੈਰ ਵਾਲਾ 'ਵ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਪੰਖੀ ਰਾਇ ਗਰੁੜ , ਤਾਚੇ ਬਾਧਵਾ ॥ (ਤਾ-ਚੇ ਬੋਲੋ) (695-4, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Aruna was a charioteer; his master was the sun, the lamp of the world. His brother was Garuda, the king of birds;

ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਅਰੁਣ ਪਿੰਗੁਲਾ ਰੀ ॥੨॥ (695-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

and yet, Aruna was made a cripple, because of the karma of his past actions. ||2||

ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਤਾ , ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਨਾਥੁ ਰੀ ॥
ਤੀਰਥਿ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਤਾ ; ਲਹੈ ਨ ਪਾਰੁ ਰੀ ॥ (695-5, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Shiva, the destroyer of countless sins, Almighty and Master of the three worlds, wandered from sacred shrine to sacred shrine; he never found an end to them.

ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਕਪਾਲੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੩॥ (695-6, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

And yet, he could not erase the karma of cutting off Brahma's head. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ, ਸਸੀਅ, ਧੇਨ, ਲਛਿਮੀ ;
ਕਲਪਤਰ, ਸਿਖਰਿ, ਸੁਨਾਗਰ, ਨਦੀ ਚੇ ਨਾਥੰ ॥ (ਕਲਪ-ਤਰ ਬੋਲੋ)
(੬੯੫-੬,ਧਨਾਸਰੀ,ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

Through the nectar, the moon, the wish-fulfilling cow, Lakshmi, the miraculous tree of life, Sikhar the sun's horse, and Dhanavantar the wise physician - all arose from the ocean, Almighty of rivers;

ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਖਾਰੁ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੪॥ (695-7, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

and yet, because of its karma, its saltiness has not left it. ||4||

ਦਾਧੀਲੇ ਲੰਕਾ ਗੜੁ , ਉਪਾੜੀਲੇ ਰਾਵਣ ਬਣੁ ; (ਦਾਧੀ-ਲੇ, ਉਪਾੜੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ)
ਸਲਿ ਬਿਸਲਿ ਆਣਿ , ਤੋਖੀਲੇ ਹਰੀ ॥(ਸੱਲ, ਬਿ-ਸੱਲ, ਤੋਖੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ)
(੬੯੫-੭,ਧਨਾਸਰੀ,ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ)

Hanuman burnt the fortress of Sri Lanka, uprooted the garden of Raawan, and brought healing herbs for the wounds of Lachhman, pleasing Lord Raamaa;

ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਕਛਉਟੀ ਮਫੀਟਸਿ ਰੀ ॥੫॥ (695-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

and yet, because of his karma, he could not be rid of his loin cloth. ||5||

ਪੂਰਬਲੋ ਕ੍ਰਿਤ ਕਰਮੁ ਨ ਮਿਟੈ , ਰੀ ਘਰ ਗੇਹਣਿ ;
ਤਾਚੇ ਮੋਹਿ ਜਾਪੀਅਲੇ , ਰਾਮ ਚੇ ਨਾਮੰ ॥ (ਤਾ-ਚੇ ਬੋਲੋ) (695-8, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

The karma of past actions cannot be erased, O wife of my house; this is why I chant Almighty's Name (Naam).

ਬਦਤਿ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ; ਰਾਮ ਜੀ ॥੬॥੧॥ (੬੯੫-੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ)

So prays Trilochan, Dear Lord. ||6||1||

ਸ੍ਰੀ ਸੈਣੁ ॥ (695-9)

Sri Sain:

Prologue: This Shabad was uttered by Bhagar Sain Ji when He saw Almighty;

ਧੂਪ, ਦੀਪ, ਘ੍ਰਿਤ; ਸਾਜਿ ਆਰਤੀ ॥ (695-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

With incense, lamps and ghee, I offer this lamp-lit worship service.

ਵਾਰਨੇ ਜਾਉ ; ਕਮਲਾ ਪਤੀ ॥੧॥ (695-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

I am a sacrifice to Almighty of Lakshmi. ||1||

ਮੰਗਲਾ ; ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ॥

ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ; ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਰਾਇ ਕੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (695-10, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

Hail to You, Lord, hail to You! Again and again, hail to You, Lord King, Ruler of all! ||1||Pause||

ਊਤਮੁ ਦੀਅਰਾ ; ਨਿਰਮਲ ਬਾਤੀ ॥ (695-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

Sublime is the lamp, and pure is the wick.

ਤੁਹੀਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਕਮਲਾ ਪਾਤੀ ॥੨॥ (695-11, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

You are immaculate and pure, O Brilliant Lord of Wealth! ||2||

ਰਾਮਾ ਭਗਤਿ ; ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜਾਨੈ ॥ (695-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

Raamaanand knows the devotional worship of Almighty.

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ; ਬਖਾਨੈ ॥੩॥ (695-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

He says that Almighty is all-pervading, the embodiment of supreme joy. ||3||

ਮਦਨ ਮੂਰਤਿ ; ਭੈ ਤਾਰਿ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ (695-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

Almighty of the world, of wondrous form, has carried me across the terrifying world-ocean.

ਸੈਨੁ ਭਣੈ ; ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੪॥੨॥ (695-12, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਸੈਣ ਜੀ)

Says Sain, remember Almighty, the embodiment of supreme joy! ||4||2||

ਪੀਪਾ ॥ (695-13)

Peepaa:

ਕਾਯਉ ਦੇਵਾ , ਕਾਇਅਉ ਦੇਵਲ ;
ਕਾਇਅਉ ਜੰਗਮ ਜਾਤੀ ॥ (੬੯੫-੧੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

Within the body, the Divine Lord is embodied. The body is the temple, the place of pilgrimage, and the pilgrim.

ਕਾਇਅਉ , ਧੂਪ ਦੀਪ ਨਈਬੇਦਾ ;
ਕਾਇਅਉ , ਪੂਜਉ ਪਾਤੀ ॥੧॥ (੬੯੫-੧੩, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

Within the body are incense, lamps and offerings. Within the body are the flower offerings. ||1||

ਕਾਇਆ ਬਹੁ ਖੰਡ ਖੋਜਤੇ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (695-14, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

I searched throughout many realms, but I found the nine treasures within the body.

ਨਾ ਕਛੁ ਆਇਬੋ , ਨਾ ਕਛੁ ਜਾਇਬੋ ;
ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੬੯੫-੧੪, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

Nothing comes, and nothing goes; I pray to Almighty for Mercy. ||1||Pause||

ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡੇ , ਸੋਈ ਪਿੰਡੇ ; ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ (695-15, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

The One who pervades the Universe also dwells in the body; whoever seeks Him, finds Him there.

ਪੀਪਾ ਪ੍ਰਣਵੈ , ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (੬੯੫-੧੫, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਪੀਪਾ ਜੀ)

Peepaa prays, Almighty is the supreme essence; He reveals Himself through the True Guru. ||2||3||

ਧੰਨਾ ॥ (695-16)

Dhannaa:

ਗੋਪਾਲ ; ਤੇਰਾ ਆਰਤਾ ॥ (੬੯੫-੧੬, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

Dear Master of the world, this is Your lamp-lit worship service.

ਜੋ ਜਨ, ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੰਤੇ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (695-16, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

You are the Arranger of the affairs of those humble beings who perform Your devotional worship service. ||1||Pause||

ਦਾਲਿ ਸੀਧਾ ; ਮਾਗਉ ਘੀਉ ॥ (੬੯੫-੧੭, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

Lentils, flour and ghee - these things, I beg of You.

ਹਮਰਾ ; ਖੁਸੀ ਕਰੈ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ (695-17, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

My mind shall ever be pleased.

ਪਨ੍ਹੀਆ ; ਛਾਦਨੁ ਨੀਕਾ ॥
ਅਨਾਜੁ ਮਗਉ ; ਸਤ ਸੀਕਾ ॥੧॥ (ਸੱਤ ਬੋਲੋ) (695-18, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

Shoes, fine clothes, and grain of seven kinds - I beg of You. ||1||

ਗਊ ਭੈਸ ਮਗਉ ; ਲਾਵੇਰੀ ॥ (੬੯੫-੧੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

A milk cow, and a water buffalo, I beg of You,

ਇਕ ਤਾਜਨਿ ਤੁਰੀ ; ਚੰਗੇਰੀ ॥ (੬੯੫-੧੮, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

and a fine Turkestani horse.

ਘਰ ਕੀ ਗੀਹਨਿ ; ਚੰਗੀ ॥ (੬੯੫-੧੯, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

A good wife to care for my home

ਜਨੁ ਧੰਨਾ ; ਲੇਵੈ ਮੰਗੀ ॥੨॥੪॥ (695-19, ਧਨਾਸਰੀ, ਭਗਤ ਧੰਨਾ ਜੀ)

- Your humble servant Dhanna begs for these things, Lord. ||2||4||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (696-1)

Jaitsri, Fourth Mahala, First House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (696-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ , ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ;
ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ (696-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Jewel of the Almighty's Name abides within my heart; the Guru has placed His hand on my forehead.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ , ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ;
ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ , ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥ (696-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The sins and pains of countless incarnations have been cast out. The Guru has blessed me with Almighty's Name (Naam), and my debt has been paid off. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ (696-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate the Almighty's Name, and all your affairs shall be resolved.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ, ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ, ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (696-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has implanted the Almighty's Name within me; without the Name, life is useless. ||Pause||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ;
ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ (696-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Without the Guru, the self-willed manmukhs are foolish and ignorant; they are forever entangled in emotional attachment to Maya.

ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ;
ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥ (696-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

They never serve the feet of the Holy; their lives are totally useless. ||2||

ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ;
ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ (696-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Those who serve at the feet of the Holy, the feet of the Holy, their lives are made fruitful, and they belong to Almighty.

ਮੋਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ;
ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥ (696-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Make me the slave of the slave of the slaves of Almighty; bless me with Your Mercy, O Lord of the Universe. ||3||

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ;
ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥ (696-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I am blind, ignorant and totally without wisdom; how can I walk on the Path?

ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥ (696-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I am blind - O Guru, please let me grasp the hem of Your robe, so that servant Nanak may walk in harmony with You. ||4||1||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (696-9)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ; ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ (696-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

A jewel or a diamond may be very valuable and heavy, but without a purchaser, it is worth only straw.

ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ; ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥(696-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

When the Holy Guru, the Purchaser, saw this jewel, He purchased it for hundreds of thousands of dollars. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ (696-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty has kept this jewel hidden within my mind.

ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (696-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty, merciful to the meek, led me to meet the Holy Guru; meeting the Guru, I came to appreciate this jewel. ||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ; ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥ (696-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The rooms of the self-willed manmukhs are dark with ignorance; in their homes, the jewel is not visible.

ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ;
ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥ (696-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Those fools die, wandering in the wilderness, eating the poison of the snake, Maya. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ;
ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ (696-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, let me meet the humble, holy beings; Dear Almighty, keep me in the Sanctuary of the Holy.

ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥ (696-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, make me Your own; O God, Master, I have hurried to Your side. ||3||

ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ;
ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ, ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥ (696-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

What Glorious Virtues of Yours can I speak and describe? You are great and beyond mind's comprehension (Agaam), the Greatest Being.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥ (696-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty has bestowed His Mercy on servant Nanak; He has saved the sinking stone. ||4||2||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਃ ੪ ॥ (697-1)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਹਮ ਬਾਰਿਕ , ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ;
ਤੇਰੇ , ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥ (697-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I am Your child; I know nothing about Your state and extent; I am foolish, idiotic and ignorant.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ, ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ;
ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥੧॥ (697-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, shower me with Your Mercy; bless me with an enlightened intellect; I am foolish - make me clever. ||1||

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ; ਉਘਲਾਨਾ ॥ (697-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

My mind is lazy and sleepy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ , ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (697-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty, has led me to meet the Holy Guru; meeting the Holy, the shutters have been opened wide. ||Pause||

ਗੁਰ , ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ , ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ;
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ , ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥ (697-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

O Guru, each and every instant, fill my heart with love; the Name of my Beloved is my breath of life.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ;
ਜਿਉ ਅਮਲੀ, ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥ (697-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

My Dear Master, without Your Name, I would die as Your Name is to me like the drug to the addict. ||2||

ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ; ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥ (697-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Those who enshrine love for Almighty within their minds fulfill their pre-ordained destiny.

ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੩॥ (697-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I worship their feet, each and every instant; Almighty seems very sweet to them. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ , ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥ (697-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

My Master, has showered His Mercy upon His humble servant; separated for so long, he is now re-united with Almighty.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੩॥ (697-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed is the True Guru, who has implanted Almighty's Name (Naam) within me; servant Nanak is a sacrifice to Him. ||4||3||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (697-8)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥ (697-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I have found the True Guru, my Friend, the Greatest Being. Love and affection for Almighty has blossomed forth.

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥੧॥ (697-9, जैतसरी, मः 4)

Maya, the snake, has seized the mortal; through the Guru, Almighty neutralizes the venom. ||1||

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ (697-9, जैतसरी, मः 4)

My mind is attached to the sublime essence of the Almighty's Name.

ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ , ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਬਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (697-10, जैतसरी, मः 4)

Almighty has purified the sinners, uniting them with the Holy Guru; now, they taste the Almighty's Name, and the sublime essence of Almighty. ||Pause||

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ , ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ , ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ (697-10, जैतसरी, मः 4)

Blessed, blessed is the good fortune of those who meet the Holy Guru; meeting with the Holy, they lovingly center themselves in the state of absolute absorption.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ , ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇਬਾ ॥੨॥ (697-11, जैतसरी, मः 4)

The fire of desire within them is quenched, and they find peace; they sing the Glorious Praises of the Immaculate Lord. ||2||

ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਖੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ;
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਇਬਾ ॥ (697-12, जैतसरी, मः 4)

Those who do not obtain the Blessed Vision of the True Guru's Darshan, have misfortune pre-ordained for them.

ਤੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ;
ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਜਾਇਬਾ ॥੩॥ (697-13, जैतसरी, मः 4)

In the love of duality, they are consigned to reincarnation through the womb, and they pass their lives totally uselessly. ||3||

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਬਿਮਲ ਮਤਿ , ਗੁਰ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵਹ ;
ਹਮ , ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਇਬਾ ॥ (697-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with pure understanding, that I may serve the Feet of the Holy Guru; Almighty seems sweet to me.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਰੇਣ ਸਾਧ ਪਗ ਮਾਗੈ ;
ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਦਿਵਾਇਬਾ ॥੪॥੪॥ (697-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak begs for the dust of the feet of the Holy; Dear Almighty, be Merciful, and bless me with it. ||4||4||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (697-15)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਬਸਿਓ ;
ਤਿਨ ਮਾਤ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਬਾਂਝਾ ॥ (697-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name does not abide within their hearts - their mothers should have been sterile.

ਤਿਨ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ;
ਓਇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਕਰਾਂਝਾ ॥੧॥ (697-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

These bodies wander around, forlorn and abandoned, without the Name; their lives waste away, and they die, crying out in pain. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ , ਹਰਿ ਮਾਝਾ ॥ (697-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name (Naam), Almighty within you.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ;
ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (697-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Merciful Master, has showered me with His Mercy; the Guru has imparted spiritual wisdom to me, and my mind has been instructed. ||Pause||

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗਿ ਪਦੁ ਊਤਮੁ ;
ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਝਾ ॥ (697-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

In this Dark Age of Kali Yuga, the Kirtan of Almighty's Praise brings the most noble and exalted status; Almighty is found through the True Guru.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਪਤੁ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਝਾ ॥੨॥ (697-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to my True Guru, who has revealed Almighty's hidden Name to me. ||2||

ਦਰਸਨੁ ਸਾਧ ਮਿਲਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ; ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਗਵਾਝਾ ॥(697-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I obtained the Blessed Vision of the Darshan of the Holy; it removes all stains of sin.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਪਾਇਆ ਵਡ ਦਾਣਾ ;
ਹਰਿ ਕੀਏ ਬਹੁ ਗੁਣ ਸਾਝਾ ॥੩॥ (697-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I have found the True Guru, the great, all-knowing King; He has shared with me the many Glorious Virtues of Almighty. ||3||

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਜੀਵਨਿ ; (ਜਗ-ਜੀਵਨਿ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਮਨ ਮਾਝਾ ॥ (698-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Those, unto whom Almighty, the Life of the world, has shown Mercy, enshrine Him within their hearts, and cherish Him in their minds.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਦਰਿ ਕਾਗਦ ਫਾਰੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਸਮਝਾ ॥੪॥੫॥ (698-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Righteous Judge of Dharma, in the Almighty's Court, has torn up my papers; servant Nanak's account has been settled. ||4||5||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (698-2)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ; ਮਨੁ ਚਲਤੌ ਭਇਓ ਅਰੂੜਾ ॥ (698-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

In the Sat Sangat, the True Congregation, I found the Holy, by great good fortune; my restless mind has been quieted.

ਅਨਹਤ ਧੁਨਿ ਵਾਜਹਿ,ਨਿਤ ਵਾਜੇ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਰਸਿ ਲੀੜਾ ॥੧॥ (698-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The unstruck melody ever vibrates and resounds; I have taken in the sublime essence of Almighty's Ambrosial Nectar, showering down. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰੂੜਾ ॥ (698-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name (Naam), the beauteous Lord.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਲਾਇ ਝਪੀੜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (698-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The True Guru has drenched my mind and body with the Love of Almighty, who has met me and lovingly embraced me. ||Pause||

ਸਾਕਤ ਬੰਧ ਭਏ ਹੈ ਮਾਇਆ ; ਬਿਖੁ ਸੰਚਹਿ ਲਾਇ ਜਕੀੜਾ ॥ (698-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The devotee of Maya (faithless cynic) are bound and gagged in the chains of Maya; they are actively engaged, gathering in the poisonous wealth.

ਹਰਿ ਕੈ ਅਰਥਿ ਖਰਚਿ ਨਹ ਸਾਕਹਿ ;
ਜਮਕਾਲੁ ਸਹਹਿ ਸਿਰਿ ਪੀੜਾ ॥੨॥ (698-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

They cannot spend this in harmony with Almighty, and so they must endure the pain which the Messenger of Death inflicts upon their heads. ||2||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਅਰਥਿ , ਸਰੀਰੁ ਲਗਾਇਆ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ;
ਬਹੁ ਸਰਧਾ , ਲਾਇ ਮੁਖਿ ਧੂੜਾ ॥ (698-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Holy Guru has dedicated His Being to Almighty's service; with great devotion, apply the dust of His feet to your face.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਮਨਿ ਗੂੜਾ ॥੩॥ (698-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

In this world and the next, you shall receive Almighty's honor, and your mind shall be imbued with the permanent color of Almighty's Love. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ, ਮੇਲਿ ਜਨ ਸਾਧੂ ; ਹਮ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ॥ (698-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please unite me with the Holy; compared to these Holy people, I am just a worm.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ , ਪਗ ਸਾਧ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ;
ਪਾਖਾਣੁ ਹਰਿਓ ਮਨੁ ਮੂੜਾ ॥੪॥੬॥ (698-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak has enshrined love for the feet of the Holy Guru; meeting with this Holy One, my foolish, stone-like mind has blossomed forth in lush profusion. ||4||6||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ (698-10)

Jaitsri, Fourth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (698-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (698-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Remember Almighty with mind and body, who is beyond the mind's comprehension (Agaam) and beyond limits (infinite).

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਹਮਾਰਾ ॥ (698-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Remembering Him in meditation, pains are dispelled.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੧॥ (698-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, lead me to meet the True Guru; meeting the Guru, I am at peace. ||1||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ॥ (698-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Sing the Praises of Almighty's virtues, O my friend.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (698-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Cherish Almighty's Name (Naam), in your heart.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵਹੁ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੨॥ (698-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Read the Ambrosial Words of Almighty; meeting with the Guru, Almighty is revealed. ||2||

ਮਧੁਸੂਦਨ ; ਹਰਿ ਮਾਧੋ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ (ਮਧੁ-ਸੂਦਨ ਬੋਲੋ) (698-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty, the Slayer of demons, is my breath of life.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ (698-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

His Ambrosial Amrit is so sweet to my mind and body.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ, ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ;
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥੩॥ (698-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, have mercy upon me, and lead me to meet the Guru, the immaculate Primal Being. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (698-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name (Naam), is forever the Giver of peace.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (698-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

My mind is imbued with Almighty's Love.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ, ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ;
ਗੁਰ ਨਾਨਕ, ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੭॥ (698-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty lead me to meet the Guru, the Greatest Being; through the Name of Guru Nanak, I have found peace. ||4||1||7||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਃ ੪ ॥ (698-16)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (698-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (698-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, ever earn the profit of Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (698-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Implant within yourself devotion to Almighty, sincerely dedicate yourself to Almighty's Name (Naam). ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲੁ ; ਧਿਆਹਾ ॥ (698-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Meditate on the Name of the Merciful Master.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ; ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ॥ (698-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

WIth love, forever sing the Praises of Almighty's virtues.

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਜਸੁ ਘੂਮਰਿ ਪਾਵਹੁ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (698-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dance to the Praises of Almighty, meet with the Sat Sangat, the True Congregation, with sincerity. ||2||

ਆਉ ਸਖੀ ; ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਾ ॥ (698-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Come, O companions - let us unite in Almighty's Union.

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਾਮੁ ; ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (698-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Listening to the sermon of Almighty, earn the profit of Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ , ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (699-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, be merciful to me, and lead me to meet the Guru; meeting the Guru, a sincere yearning for Almighty wells up in me. ||3||

ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ; ਜਸੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (699-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Praise Him, who is beyond the mind's comprehension (Agaam) and unending.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਾਵਾਹਾ ॥ (699-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Each and every moment, sing the Almighty's Name.

ਮੋ ਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਭਗਤਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੮॥ (699-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Be merciful, and meet me, O Guru, Great Giver; Nanak yearns for Almighty's devotional worship. ||4||2||8||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਃ ੪ ॥ (699-3)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਰਸਿ ਰਸਿ ; ਰਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਸਲਾਹਾ ॥ (699-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

With love and energetic affection, praise Almighty, the storehouse of Nectar.

ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਭੀਨਾ ; ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (699-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

My mind is drenched with the Almighty's Name, and so it earns this profit.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (699-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Each and every moment, worship Him in devotion, day and night; through the Guru's Teachings, sincere love and devotion well up. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਾਹਾ ॥ (699-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Chant the Praises of Almighty's virtues of the Universe.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ; ਸਬਦੁ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (699-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Conquering mind and body, I have earned the profit of the Shabad.

ਗੁਰਮਤਿ , ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (699-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, the five demons are over-powered, and the mind and body are filled with a sincere yearning for Almighty. ||2||

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (699-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Name is a jewel - chant the Almighty's Name.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਸਦਾ ਲੈ ਲਾਹਾ ॥ (699-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Sing the Praises of Almighty's virtues, and forever earn this profit.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਮਾਧੋ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (699-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, merciful to the meek, be kind to me, and bless me with sincere longing for Almighty's Name (Naam). ||3||

ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁ ; ਜਪਉ ਮਨ ਮਾਹਾ ॥ (699-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Meditate on Almighty of the world - meditate within your mind.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ; ਜਗਿ ਲਾਹਾ ॥ (699-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty of the Universe, is the only real profit in this world.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਜਪਿ ਨਾਨਕ , ਭਗਤਿ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੩॥੯॥ (699-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed, is my Great Master God; Guru Nanak says, meditate on Him, worship Him with sincere love and devotion. ||4||3||9||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (699-8)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਆਪੇ ; ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ (699-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself is the Yogi, and the way throughout the ages.

ਆਪੇ ; ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥ (699-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Fearless Lord Himself is absorbed in Samaadhi.

ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ, ਆਪਿ ਵਰਤੈ ; ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (699-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself, all by Himself, is all-pervading; He Himself blesses us with sincere love for Almighty's Name (Naam). ||1||

ਆਪੇ ; ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥ (699-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself is the lamp, and the Light pervading all the worlds.

ਆਪੇ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ (699-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself is the True Guru; He Himself churns the ocean.

ਆਪੇ, ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ;
ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (699-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself churns it, churning up the essence; meditating on the jewel of Almighty's Name (Naam), sincere love comes to the surface. ||2||

ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ; ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹਾ ॥ (699-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

O my companions, let us meet and join together, and sing His Glorious Praises.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ (699-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Through a True Guru, chant Almighty's Name (Naam), and earn the profit of attaining Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (699-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Devotional worship of Almighty, has been implanted within me; it is pleasing to my mind. The Almighty's Name (Naam), brings a sincere love. ||3||

ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ; ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ (699-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

He Himself is supremely wise, the greatest King.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ (699-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, purchase the merchandise of Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ;
ਗੁਣ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੪॥੧੦॥ (699-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, bless me with such a gift, that Your Glorious Virtues seem pleasing to me; Nanak is filled with sincere love and yearning for Almighty. ||4||4||10||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (699-14)

Jaitsri, Fourth Mahala:

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ; ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ (699-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, and associating with the Guru,

ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ (699-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

the Gurmukh gathers in the merchandise of Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (699-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Destroyer of demons, have mercy upon me; bless me with a sincere yearning to join the Sat Sangat. ||1||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ; ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ (699-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Let me hear with my ears the Banis, the Hymns, in praise of Almighty;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ (699-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

be merciful, and let me meet the True Guru.

ਗੁਣ ਗਾਵਹ , ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (699-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I sing His Glorious Praises, I speak the Bani of His Word; chanting His Glorious Praises, a sincere yearning for Almighty wells up. ||2||

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ; ਪੁੰਨ ਤੋੁਲਾਹਾ ॥ (699-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

I have tried visiting all the sacred shrines of pilgrimage, fasting, ceremonial feasts and giving to charities.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ (699-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

They do not measure up to Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ , ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਓੁਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (699-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name is unweighable, utterly heavy in weight; through the Guru's Teachings, a sincere yearning to chant the Name has welled up in me. ||3||

ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ (699-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

All good karma and righteous living are found in meditation on the Almighty's Name.

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ; ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ (699-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

It washes away the stains of sins and mistakes.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ;
ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਓਮਾਹਾ ਰਾਮ ॥੪॥੫॥੧੧॥ (699-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 4)

Be merciful to meek, humble Nanak; bless him with sincere love and yearning for Almighty. ||4||5||11||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (700-1)

Jaitsri, Fifth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (700-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕੋਈ ਜਾਨੈ ; ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ (700-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Does anyone knows, who is our friend in this world?

ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ , ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ;
ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (700-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He alone understands this, whom Almighty blesses with His Mercy. Immaculate and unstained is his way of life. ||1||Pause||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ; ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥
ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ; ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (700-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Mother, father, spouse, children, relatives, lovers, friends and siblings meet, having been associated in previous lives; but none of them will be your companion and support in the end. ||1||

ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ , ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ; ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ (700-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Pearl necklaces, gold, rubies and diamonds please the mind, but they are only Maya.

ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ;
ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (700-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Possessing them, one passes his life in agony; he obtains no contentment from them. ||2||

ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ; ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥ (700-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Elephants, chariots, horses as fast as the wind, wealth, land, and armies of four kinds

ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ;
ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥ (700-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

- none of these will go with him; he must get up and depart, naked. ||3||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ , ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ;
ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ (700-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Saints are the beloved lovers of God; sing of Almighty, with them.

ਨਾਨਕ , ਈਹਾ ਸੁਖੁ , ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ;
ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥ (700-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, in the Society of the Saints, you shall obtain peace in this world, and in the next world, your face shall be radiant and bright. ||4||1||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ (700-8)

Jaitsri, Fifth Mahala, Third House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (700-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ; ਕਹੀਅਉ , ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ (700-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Give me a message from my Beloved - tell me, tell me!

ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ;
ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (700-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am wonder-struck, hearing the many reports of Him; tell them to me, O my happy sister soul-brides. ||1||Pause||

ਕੋ ਕਹਤੋ , ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਕੋ ਕਹਤੋ , ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ (700-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Some say that He is beyond the world - totally beyond it, while others say that He is totally within it.

ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ, ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ;
ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ (ਸਾਂਤਿ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ, ਬੁਝੱਹੀਅਉ ਬੋਲੋ) (700-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

His color cannot be seen, and His pattern cannot be discerned. O happy soul-brides, tell me the truth! ||1||

ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ , ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ; ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥ (700-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is pervading everywhere, and He dwells in each and every heart; He is not stained - He is unstained.

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ;
ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥ (ਬਸੱਹੀਅਉ ਬੋਲੋ) (700-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Says Nanak, listen, O people: He dwells upon the tongues of the Saints. ||2||1||2||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਃ ੫ ॥ (700-12)
Jaitsri, Fifth Mahala:

ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ; ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (700-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
I am calmed, calmed and soothed, hearing of God. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ;
ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ , ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨੀਰਉ ॥੧॥ (700-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
I dedicate my soul, my breath of life, my mind, body and everything to Him: I behold God near, very near. ||1||

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ;
ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥ (700-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Beholding God, the inestimable, infinite and Great Giver, I cherish Him in my mind. ||2||

ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ;
ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ , ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥ (700-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Whatever I wish for, I receive; my hopes and desires are fulfilled, meditating on God. ||3||

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਨਾਨਕ, ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਦੂਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰਉ , ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੨॥੩॥ (ਬੁੱਝਿ ਬੋਲੋ) (700-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, God dwells in Nanak's mind; he never suffers or grieves, having realized God. ||4||2||3||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (700-15)
Jaitsri, Fifth Mahala:

ਲੋੜੀਦੜਾ ; ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (700-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
I seek my Friend Almighty.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (700-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In each and every home, sing the sublime songs of rejoicing; He abides in each and every heart. ||1||Pause||

ਸੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ , ਦੁਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ; ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ (700-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In good times, worship and adore Him; in bad times, worship and adore Him; do not ever forget Him.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ; ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥੧॥ (700-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name (Naam), the light of millions of suns shines forth, and the darkness of illusionary ignorance is dispelled. ||1||

ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ; ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ (700-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In all the spaces and interspaces, everywhere, whatever we see is Yours.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ;
ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥੨॥੩॥੪॥ (700-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who finds the Society of the Saints, Guru Nanak says, is not consigned to reincarnation again. ||2||3||4||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ (701-1)

Jaitsri, Fifth Mahala, Fourth House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (701-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ; ਗੁਰ ਆਗ੍ਹਿ ॥ (ਆਗਿਅ ਬੋਲੋ) (701-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Now, I have found peace, bowing before the Guru.

ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ;
ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗ੍ਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਤਿਆਗਿਅ ਬੋਲੋ) (701-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have abandoned cleverness, quieted my anxiety, and renounced my egotism. ||1||Pause||

ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀਅਉ ;
ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ॥ (701-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

When I looked, I saw that everyone was enticed by emotional attachment; then, I hurried to the Guru's Sanctuary.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ;
ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੋਰੀ ਲਾਗਿ ॥੧॥ (701-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In His Grace, the Guru engaged me in Almighty's service, and then, the Messenger of Death gave up pursuing me. ||1||

ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ; ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ (701-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I swam across the ocean of fire, when I met the Saints, through great good fortune.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ;
ਮੋਰੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਗਿ ॥੨॥੧॥੫॥ (701-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, I have found total peace; my consciousness is attached to Almighty's feet. ||2||1||5||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (701-5)

Jaitsri, Fifth Mahala:

ਮਨ ਮਹਿ ; ਸਤਿਗੁਰ ਧਿਆਨੁ ਧਰਾ ॥ (701-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Within my mind, I cherish and meditate on the True Guru.

ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਿਓ ਗਿਆਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮਇਆ ਕਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He has implanted within me spiritual wisdom and the Mantra of the Almighty's Name; Dear God has shown mercy to me. ||1||Pause||

ਕਾਲ ਜਾਲ ਅਰੁ ਮਹਾ ਜੰਜਾਲਾ ; ਛੁਟਕੇ ਜਮਹਿ ਡਰਾ ॥ (701-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Death's noose and its mighty entanglements have vanished, along with the fear of death.

ਆਇਓ ਦੁਖ ਹਰਣ , ਸਰਣ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ; (ਕਰੁਣਾ-ਪਤਿ ਬੋਲੋ)
ਗਹਿਓ ਚਰਣ ਆਸਰਾ ॥੧॥ (701-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have come to the Sanctuary of the Merciful Master, the Destroyer of pain; I am holding tight to the Support of His feet. ||1||

ਨਾਵ ਰੂਪ ਭਇਓ ਸਾਧਸੰਗੁ ; ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥ (701-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Saadh Sangat, the Company of the Holy, has assumed the form of a boat, to cross over the terrifying world-ocean.

ਅਪਿਉ ਪੀਓ , ਗਤੁ ਥੀਓ ਭਰਮਾ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਜਰੁ ਜਰਾ ॥੨॥੨॥੬॥ (ਅ-ਜਰੁ ਬੋਲੋ) (701-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I drink in the Ambrosial Nectar, and my illusions are removed; says Guru Nanak, I can bear the unbearable. ||2||2||6||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (701-9)

Jaitsri, Fifth Mahala:

ਜਾ ਕਉ ; ਭਏ ਗੋਵਿੰਦ ਸਹਾਈ ॥ (701-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who has Almighty of the Universe as his help and support

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸਗਲ ਸਿਉ ;
ਵਾ ਕਉ ਬਿਆਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

is blessed with all peace, poise and bliss; no afflictions cling to him. ||1||Pause||

ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਸੰਗਿ , ਰਹਹਿ ਅਲੇਪਾ ;
ਨਹ ਵਿਆਪੈ , ਉਨ ਮਾਈ ॥ (701-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He appears to keep company with everyone, but he remains detached, and Maya does not cling to him.

ਏਕੈ ਰੰਗਿ, ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (701-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is absorbed in love of the One (Almighty); he understands the essence of reality, and he is blessed with wisdom by the True Guru. ||1||

ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ; ਸੇਈ ਸੰਤ , ਸੁਭਾਈ ॥ (701-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those whom Almighty and Master blesses with His kindness, compassion and mercy are the sublime and sanctified Saints.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ;
ਜਿਨ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੭॥ (701-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Associating with them, Guru Nanak is saved; with love and exuberant joy, they sing the Praises of Almighty's virtues. ||2||3||7||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (701-12)
Jaitsri, Fifth Mahala:

ਗੋਬਿੰਦ ; ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਰੂਪ ॥ (701-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮः 5)
Almighty of the Universe is my existence, my breath of life, wealth and beauty.

ਅਗਿਆਨ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਾ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮः 5)
The ignorant are totally intoxicated with emotional attachment; in this darkness, Almighty is the only lamp. ||1||Pause||

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਤੁਮਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਨੂਪ ॥ (701-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮः 5)
Fruitful is the Blessed Vision of Your Darshan, O Beloved God; Your lotus feet are incomparably beautiful!

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਉ ਤਿਹ ਬੰਦਨ ; ਮਨਹਿ ਚਰ੍ਾਵਉ ਧੂਪ ॥੧॥ (701-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮः 5)
So many times, I bow in reverence to Him, offering my mind as incense to Him. ||1||

ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤੁਮ੍ਰੈ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰੈ ;
ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਕਰਿ ਗਹੀ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਲੂਕ ॥ (701-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮः 5)
Exhausted, I have fallen at Your Door, O God; I am holding tight to Your Support.

ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ;
ਸੰਸਾਰ ਪਾਵਕ ਕੇ ਕੂਪ ॥੨॥੪॥੮॥ (701-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮः 5)
Please, lift Your humble servant Nanak up, out of the pit of fire of the world. ||2||4||8||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (701-16)
Jaitsri, Fifth Mahala:

ਕੋਈ ਜਨੁ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥ (701-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮः 5)
If only someone would unite me with Almighty!

ਚਰਨ ਗਹਉ , ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ ;
ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (701-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮः 5)
I hold tight to His feet, and utter sweet words with my tongue; I make my breath of life an offering to Him. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ ;
ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥ (701-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I make my mind and body into pure little gardens, and irrigate them with the sublime essence of Almighty.

ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ;
ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥ (701-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am drenched with this sublime essence by His Grace, and the strong hold of Maya has been broken. ||1||

ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਚਿਤਵਉ ਤੁਮ੍ਰੀ ਓਰਿ ॥ (701-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have come to Your Sanctuary, O Destroyer of the suffering of the innocent; I keep my concentration (consciousness) focused on You.

ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ, ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥੫॥੯॥ (702-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Bless me with the gifts of the state of fearlessness, and meditative remembrance, Master; Guru Nanak says, God is the Breaker of bonds. ||2||5||9||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (702-2)

Jaitsri, Fifth Mahala:

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤਵਤ ; ਬਰਸਤ ਮੇਂਹ ॥ (702-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The rainbird longs for the rain to fall.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਕਰੁਣਾ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੋ ਨੇਂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O God, ocean of mercy, shower Your mercy on me, that I may yearn for loving devotional worship of Almighty. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਸੁਖ ਚਕਵੀ ਨਹੀ ਚਾਹਤ ; ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਪੇਖਿ ਦੇਂਹ ॥ (702-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The chakvi duck does not desire many comforts, but it is filled with bliss upon seeing the dawn.

ਆਨ ਉਪਾਵ, ਨ ਜੀਵਤ ਮੀਨਾ ; ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਨਾ ਤੇਂਹ ॥੧॥ (702-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The fish cannot survive any other way - without water, it dies. ||1||

ਹਮ ਅਨਾਥ , ਨਾਥ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ; ਅਪੁਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਂਹ ॥ (702-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am a helpless orphan - I seek Your Sanctuary, O My Master; please bless me with Your mercy.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੈ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੇਂਹ ॥੨॥੬॥੧੦॥ (702-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak worships and adores Almighty's lotus feet; without Him, there is no other at all. ||2||6||10||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (702-5)

Jaitsri, Fifth Mahala:

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (702-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty, my very breath of life, abides in my mind and body.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਭੇਟੇ ;
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Bless me with Your mercy, and unite me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy, O perfect, all-knowing Almighty. ||1||Pause||

ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨ ਕਉ ਪਾਈ ; ਤਿਨ ਰਸੁ ਪੀਅਉ ਭਾਰੀ ॥ (702-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those, unto whom You give the intoxicating herb of Your Love, drink in the supreme sublime essence.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ; ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮ੍ਾਰੀ ॥੧॥ (702-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I cannot describe their value; what power do I have? ||1||

ਲਾਇ ਲਏ ਲੜਿ ਦਾਸ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ; ਉਧਰੇ ਉਧਰਨਹਾਰੇ ॥ (702-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty attaches His humble servants to the hem of His robe, and they swim across the world-ocean.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ;
ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੭॥੧੧॥ (702-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating, meditating in remembrance on God, peace is obtained; Nanak seeks the Sanctuary of Your Door. ||2||7||11||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (702-9)

Jaitsri, Fifth Mahala:

ਆਏ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ; ਸਰਣੀ ॥ (702-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

After wandering through so many incarnations, I have come to Your Sanctuary.

ਉਧਰੁ ਦੇਹ , ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ;
ਲਾਵਹੁ ਅਪੁਨੀ ਚਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Save me - lift my body up out of the deep, dark pit of the world, and attach me to Your feet. ||1||Pause||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ , ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ;
ਨਾਹਿਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ (੭੦੨-੧੦, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ ੫)

I do not know anything about spiritual wisdom, meditation or karma, and my way of life is not clean and pure.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ;
ਬਿਖਮ ਨਦੀ , ਜਾਇ ਤਰਣੀ ॥੧॥ (702-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Please attach me to the hem of the robe of the Saadh Sangat, the Company of the Holy; help me to cross over the terrible river. ||1||

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ , ਮਾਇਆ ਰਸ ਮੀਠੇ ;
ਇਹ ਨਹੀ ਮਨ ਮਹਿ ਧਰਣੀ ॥ (702-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Comforts, riches and the sweet pleasures of Maya - do not implant these within your mind.

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ , ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਪਾਵਤ ;
ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗ , ਆਭਰਣੀ ॥੨॥੮॥੧੨॥ (702-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak is satisfied and satiated by the Blessed Vision of Almighty's Darshan; his only ornamentation is the love of the Almighty's Name. ||2||8||12||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (702-13)

Jaitsri, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਜਨ ; ਸਿਮਰਹੁ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ॥ (702-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O humble servants of Almighty, remember Almighty in meditation within your heart.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ , ਅਪਦਾ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਪੂਰਨ ਦਾਸ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Misfortune does not even approach Almighty's humble servant; the works of His slave are perfectly fulfilled. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਬਿਨਸਹਿ , ਹਰਿ ਸੇਵਾ ; ਨਿਹਚਲੁ ਗੋਵਿਦ ਧਾਮ ॥ (702-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Millions of obstacles are removed, by serving Almighty, and one enters into the eternal dwelling of Almighty of the Universe.

ਭਗਵੰਤ ਭਗਤ ਕਉ , ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਆਦਰੁ ਦੇਵਤ ਜਾਮ ॥੧॥ (੭੦੨-੧੪, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ ੫)

Almighty's devotee is very fortunate; he has absolutely no fear. Even the Messenger of Death pays homage to him. ||1||

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਜੋ ਕਰਣੀ ; ਸੋਈ ਸੋਈ ਬਿਨਸਤ ਖਾਮ ॥ (702-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Forsaking Almighty of the world, he does other deeds, but these are temporary and transitory.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਗਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਬਿਸਰਾਮ ॥੨॥੯॥੧੩॥ (702-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Grasp Almighty's lotus feet, and hold them in your heart, O Nanak; you shall obtain absolute peace and bliss. ||2||9||13||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ (702-17)

Jaitsri, Ninth Mahala: One Universal Creator God.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (702-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ; ਮਾਇਆ ਉਰਝਾਇਓ ॥ (702-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

My mind is deluded, entangled in Maya.

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਓ ਲਾਲਚ ਲਗਿ ;
ਤਿਹ ਤਿਹ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (702-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

Whatever I do, while engaged in greed, only serves to bind me down. ||1||Pause||

ਸਮਝ ਨ ਪਰੀ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਚਿਓ ; ਜਸੁ ਹਰਿ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥(702-19,ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

I have no understanding at all; I am engrossed in the pleasures of Maya, and I have forgotten the Praises of Almighty.

ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਜਾਨਿਓ ਨਾਹਿਨ ;
ਬਨੁ ਖੋਜਨ ਕਉ ਧਾਇਓ ॥੧॥ (702-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

Almighty, the Master is with me, but I do not know Him. Instead, I run into the forest, looking for Him. ||1||

ਰਤਨੁ ਰਾਮੁ, ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ;
ਤਾ ਕੋ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਓ ॥ (703-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

The Jewel of Almighty is deep within my heart, but I do not have any knowledge of Him.

ਜਨ ਨਾਨਕ, ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੧॥ (703-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

O servant Nanak, without vibrating, meditating on Almighty, human life is uselessly wasted and lost. ||2||1||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (703-2)

Jaitsri, Ninth Mahala:

ਹਰਿ ਜੂ ; ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ॥ (703-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

Dear Almighty, please, save my honor!

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸ ਭਇਓ ਉਰ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (703-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

The fear of death has entered my heart; I cling to the Protection of Your Sanctuary, Dear Almighty, ocean of mercy. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਮੁਗਧ ਲੋਭੀ ਫੁਨਿ ; ਕਰਤ ਪਾਪ ਅਬ ਹਾਰਾ ॥ (703-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

I am a great sinner, foolish and greedy; but now, at last, I have grown weary of committing sins.

ਭੈ ਮਰਬੇ ਕੋ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿਨ ; ਤਿਹ ਚਿੰਤਾ ਤਨੁ ਜਾਰਾ ॥੧॥ (703-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

I cannot forget the fear of dying; this anxiety is consuming my body. ||1||

ਕੀਏ ਉਪਾਵ, ਮੁਕਤਿ ਕੇ ਕਾਰਨਿ ;
ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਇਆ ॥ (703-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

I have been trying to liberate myself, running around in the ten directions.

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (703-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

The pure, immaculate Lord abides deep within my heart, but I do not understand the secret of His mystery. ||2||

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ , ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ; ਕਉਨੁ ਕਰਮੁ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ (703-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

I have no merit, and I know nothing about meditation or austerities; what should I do now?

ਨਾਨਕ , ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾਗਤਿ ;
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਜੈ ॥੩॥੨॥ (703-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, I am exhausted; I seek the shelter of Your Sanctuary; O God, please bless me with the gift of fearlessness. ||3||2||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (703-7)

Jaitsri, Ninth Mahala:

ਮਨ ਰੇ ; ਸਾਚਾ ਗਹੋ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (703-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

O mind, embrace true contemplation.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ, ਮਿਥਿਆ ਮਾਨੋ ;
ਸਗਰੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (703-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

Without the Almighty's Name, know that this whole world is false. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਉ ਜੋਗੀ ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ; ਪਾਇਓ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਰਾ ॥ (703-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

The Yogis are tired of searching for Him, but they have not found His limit.

ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਨਿਕਟਿ ਪਛਾਨੋ ; ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੧॥ (703-8,ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

You must understand that Almighty and Master is near at hand, but He has no form or feature. ||1||

ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ; ਕਬਹੂ ਨਾਹਿ ਸੰਭਾਰਾ ॥ (703-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

Almighty's Name (Naam) is purifying in the world, and yet you never remember it.

ਨਾਨਕ , ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਜਗ ਬੰਦਨ ;
ਰਾਖਹੁ ਬਿਰਦੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੨॥੩॥ (703-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 9)

Nanak has entered the Sanctuary of the One, before whom the whole world bows down; please, preserve and protect me, by Your innate nature. ||2||3||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੧ (703-11)

Jaitsri, Fifth Mahala, Chhant, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (703-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ ॥ (703-12)

Salok:

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ; ਚਿਤਵਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨੀਤ ॥ (703-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am thirsty for the Blessed Vision of Almighty's Darshan, day and night; I yearn for Him constantly, night and day.

ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਪਟ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀਆ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮੀਤ ॥੧॥ (703-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Opening the door, Guru Nanak says, the Guru has led me to meet with Almighty, my Friend. ||1||

ਛੰਤ ॥ (703-13)

Chhant:

ਸੁਣਿ ਯਾਰ ਹਮਾਰੇ ਸਜਣ ; ਇਕ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀਆ ॥ (703-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my intimate friend - I have just one prayer to make.

ਤਿਸੁ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ; ਹਉ ਫਿਰਉ ਖੋਜੰਤੀਆ ॥ (703-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have been wandering around, searching for that enticing, sweet Beloved.

ਤਿਸੁ ਦਸਿ ਪਿਆਰੇ , ਸਿਰੁ ਧਰੀ ਉਤਾਰੇ ;
ਇਕ ਭੋਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (703-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Whoever leads me to my Beloved - I would cut off my head and offer it to him, even if I were granted the Blessed Vision of His Darshan for just an instant.

ਨੈਨ ਹਮਾਰੇ , ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਾਰੇ ; ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੀਜੈ ॥(703-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

My eyes are drenched with the Love of my Beloved; without Him, I do not have even a moment's peace.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ , ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ;
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਵੈ ਤਿਸੰਤੀਆ ॥ (703-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

My mind is attached to Almighty, like the fish to the water, and the rainbird, thirsty for the raindrops.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਸਗਲੀ ਤਿਖਾ ਬੁਝੰਤੀਆ ॥੧॥ (703-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has found the Perfect Guru; his thirst is totally quenched. ||1||

ਯਾਰ ਵੇ , ਪ੍ਰਿਅ ਹਭੇ ਸਖੀਆ ; ਮੂ , ਕਹੀ ਨ ਜੇਹੀਆ ॥ (703-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O intimate friend, my Beloved has all these loving companions; I cannot compare to any of them.

ਯਾਰ ਵੇ , ਹਿਕ ਡੂੰ ਹਿਕ ਚਾੜੈ ; ਹਉ ਕਿਸੁ ਚਿਤੇਹੀਆ ॥ (703-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O intimate friend, each of them is more beautiful than the others; who could consider me?

ਹਿਕ ਦੂੰ ਹਿਕਿ ਚਾੜੇ , ਅਨਿਕ ਪਿਆਰੇ ;
ਨਿਤ ਕਰਦੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ (703-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Each of them is more beautiful than the others; countless are His lovers, constantly enjoying bliss with Him.

ਤਿਨਾ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ਉਠੰਦਾ ; ਹਉ ਕਦਿ ਪਾਈ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ (703-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Beholding them, desire wells up in my mind; when will I obtain Almighty, the treasure of virtue?

ਜਿਨੀ ਮੈਡਾ ਲਾਲੁ ਰੀਝਾਇਆ ; ਹਉ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਨੁ ਡੇਂਹੀਆ ॥ (703-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I dedicate my mind to those who please and attract my Beloved.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ , ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਸੁਹਾਗਣਿ ;
ਮੂ ਦਸਿ , ਡਿਖਾ ਪਿਰੁ ਕੇਹੀਆ ॥੨॥ (703-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, hear my prayer, O happy soul-brides; tell me, what does my Husband Lord look like? ||2||

ਯਾਰ ਵੇ , ਪਿਰੁ ਆਪਣ ਭਾਣਾ ; ਕਿਛੁ ਨੀ ਸੀ , ਛੰਦਾ ॥ (703-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O intimate friend, my Husband Lord does whatever He pleases; He is not dependent on anyone.

ਯਾਰ ਵੇ , ਤੈ ਰਾਵਿਆ ਲਾਲਨੁ ; ਮੂ ਦਸਿ , ਦਸੰਦਾ ॥ (704-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O intimate friend, you have enjoyed your Beloved; please, tell me about Him.

ਲਾਲਨੁ ਤੈ ਪਾਇਆ , ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ; ਜੈ ਧਨ ਭਾਗ ਮਥਾਣੇ ॥ (704-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

They alone find their Beloved, who eradicate self-conceit; such is the good destiny written on their foreheads.

ਬਾਂਹ ਪਕੜਿ , ਠਾਕੁਰਿ ਹਉ ਘਿਧੀ ; ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥ (704-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Taking me by the arm, Almighty and Master has made me His own; He has not considered my merits or demerits.

ਗੁਣ ਹਾਰੁ ਤੈ ਪਾਇਆ , ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ;
ਤਿਸੁ ਹਭੋ ਕਿਛੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ (704-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

She, whom You have adorned with the necklace of virtue, and dyed in the deep crimson color of His Love - everything looks beautiful on her.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਧੰਨਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾਈ ;
ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਭਤਾਰੁ ਵਸੰਦਾ ॥੩॥ (704-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, blessed is that happy soul-bride, who dwells with her Husband Lord. ||3||

ਯਾਰ ਵੇ , ਨਿਤ ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ; ਸਾ ਮੈ ਪਾਈ ॥ (704-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

O intimate friend, I have found that peace which I sought.

ਵਰੁ ਲੋੜੀਦਾ ਆਇਆ ; ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (704-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

My sought-after Husband Lord has come home, and now, congratulations are pouring in.

ਮਹਾ ਮੰਗਲੁ ਰਹਸੁ ਥੀਆ ; ਪਿਰੁ ਦਇਆਲੁ ਸਦ ਨਵ ਰੰਗੀਆ ॥ (704-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Great joy and happiness welled up, when my Husband Lord, of ever-fresh beauty, showed mercy to me.

ਵਡ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ , ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸਤਸੰਗੀਆ ॥(704-5,ਜੈਤਸਰੀ,ਮਃ 5)

By great good fortune, I have found Him; the Guru has united me with Him, through the Saadh Sangat, the True Congregation of the Holy.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਪੂਰੀ ; ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਅੰਕੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (704-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

My hopes and desires have all been fulfilled; my Beloved Husband Lord has hugged me close in His embrace.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਖ ਸੁਖੇਦੀ ;
ਸਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥ (704-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I have found that peace which I sought, meeting with the Guru. ||4||1||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਛੰਤ (704-7)

Jaitsri, Fifth Mahala, Second House, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (704-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ ॥ (704-8)

Salok:

ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ; ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (704-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is lofty, beyond mind's comprehension (Agaam) and beyond limits (infinite). He is indescribable - He cannot be described.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਰਾਖਨ ਕਉ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ (704-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks Almighty's Sanctuary, who is all-capable to save us. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (704-9)

Chhant:

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ॥ (704-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Save me, any way You can; Dear Almighty, I am Yours.

ਕੇਤੇ ਗਨਉ ; ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਮੇਰਿਆ ॥ (704-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

My demerits are uncountable; how many of them should I count?

ਅਸੰਖ ਅਵਗਣ ਖਤੇ ਫੇਰੇ ; ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਸਦ ਭੂਲੀਐ ॥ (704-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The sins and crimes I committed are countless; day by day, I continually make mistakes.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਬਿਕਰਾਲ ਮਾਇਆ ; ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਘੂਲੀਐ ॥ (704-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am intoxicated by emotional attachment to Maya, the treacherous one; by Your Grace alone can I be saved.

ਲੂਕ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ; ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰਿਆ ॥ (704-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Secretly, I commit hideous sins while fulfilling evil desires, assuming that no one is watching over me but I forget that Almighty is all the time the nearest of the near.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ;
ਕਾਢਿ ਭਵਜਲ ਫੇਰਿਆ ॥੧॥ (704-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, shower me with Your Mercy, Lord, and lift me up, out of the whirlpool of the terrifying worldly ocean. ||1||

ਸਲੋਕੁ ॥ (704-12)

Salok:

ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਵੈ , ਅਸੰਖ ਗੁਣ ; ਊਚਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (704-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Countless are His virtues; they cannot be enumerated. God's Name is lofty and exalted.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ; ਮਿਲੈ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ (704-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

This is Nanak's humble prayer, to bless the homeless with a home. ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (704-13)

Chhant:

ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ; ਕਾ ਪਹਿ ਜਾਈਐ ॥ (704-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

There is no other place at all - where else should I go?

ਆਠ ਪਹਰ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (704-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Twenty-four hours a day, with my palms pressed together, I meditate on God.

ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਅਪੁਨਾ ; ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (704-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Meditating forever on my God, I receive the fruits of my mind's desires.

ਤਜਿ, ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ; ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ (704-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Renouncing pride, attachment, evil desires and duality, I lovingly center my attention on Almighty alone.

ਅਰਪਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਆਗੈ ; ਆਪੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈਐ ॥ (704-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Surrender your mind and body to Almighty; eradicate all you're self-conceit.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥ (704-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Prays Nanak, shower me with Your mercy, Lord, that I may be absorbed in Your True Name. ||2||

ਸਲੋਕੁ ॥ (704-16)
Salok:

ਰੇ ਮਨ , ਤਾ ਕਉ ਧਿਆਈਐ ; ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (704-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
O mind, meditate on the One, who holds everything in His hands.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਨਿਬਹੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥ (704-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Gather the wealth of the Almighty's Name; Guru Nanak says, it shall always be with You. ||3||

ਛੰਤੁ ॥ (704-17)
Chhant:

ਸਾਥੀਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ; ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ (704-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
God is our only True Friend; there is not any other.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰ ਸੋਇ ॥ (704-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
In the places and interspaces, in the water and on the land, He Himself is pervading everywhere.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਸਰਬ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਨੀ ॥ (704-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He is totally permeating the water, the land and the sky; God is the Great Giver, Almighty and Master of all.

ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ; ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤਾ ਕੇ , ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ (704-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty of the world, Almighty of the universe has no limit; His Glorious Virtues are unlimited - how can I count them?

ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ , ਸੁਖਹਗਾਮੀ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਅਨ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ (704-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have hurried to the Sanctuary of Almighty Master, the Bringer of peace; without Him, there is no other at all.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ;
ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਹੋਇ ॥੩॥ (704-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, that being, unto whom Almighty shows mercy - he alone obtains Almighty's Name (Naam). ||3||

ਸਲੋਕੁ ॥ (705-1)

Salok:

ਚਿਤਿ ਜਿ ਚਿਤਵਿਆ ; ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ (705-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Whatever I wish for, that I receive.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਸੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥੪॥ (705-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty's Name (Naam), Nanak has found total peace. ||4||

ਛੰਤੁ ॥ (705-2)

Chhant:

ਅਬ ਮਨੁ ਛੂਟਿ ਗਇਆ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ॥ (705-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

My mind is now emancipated; I have joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੇ ॥ (705-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Through the leader Guru, Almighty's Name is obtained and one is merged into Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ , ਮਿਟੇ ਕਿਲਬਿਖ ;
ਬੁਝੀ ਤਪਤਿ ਅਘਾਨਿਆ ॥ (705-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Almighty's Name in meditation, my sins have been erased; the fire has been extinguished, and I am satisfied.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ , ਦਇਆ ਕੀਨੇ ; ਆਪਨੇ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (705-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He has taken me by the arm, and blessed me with His kind mercy; He has accepted me His own.

ਲੈ ਅੰਕਿ ਲਾਏ , ਹਰਿ ਮਿਲਾਏ ; ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਦੁਖ ਜਲੇ ॥ (705-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty has hugged me in His embrace, and merged me with Himself; the pains of birth and death have been burnt away.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਇਆ ਧਾਰੀ ;
ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ਇਕ ਪਲੇ ॥੪॥੨॥ (705-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, He has blessed me with His kind mercy; in an instant, He unites me with Himself. ||4||2||

ਜੈਤਸਰੀ , ਛੰਤ ; ਮਃ ੫ ॥ (705-5)

Jaitsri, Chhant, Fifth Mahala:

ਪਾਧਾਣੂ ਸੰਸਾਰੁ ; ਗਾਰਬਿ ਅਟਿਆ ॥ (705-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The world is like a temporary way-station, but it is filled with pride.

ਕਰਤੇ ਪਾਪ ਅਨੇਕ ; ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ (705-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

People commit countless sins; they are dyed in the color of the love of Maya.

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਅਭਿਮਾਨਿ ਬੂਡੇ ; ਮਰਣੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (705-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In greed, emotional attachment and egotism, they are drowning; they do not even think of dying.

ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਉਹਾਰ ਬਨਿਤਾ ; ਏਹ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਏ ॥ (705-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Children, friends, worldly occupations and spouses - they talk of these things, while their lives are passing away.

ਪੁਜਿ ਦਿਵਸ ਆਏ , ਲਿਖੇ ਮਾਏ ; ਦੁਖੁ ਧਰਮ ਦੂਤਹ ਡਿਠਿਆ ॥ (705-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

When their pre-ordained days have run their course, O mother, they behold the Messengers of the Righteous Judge of Dharma, and they suffer.

ਕਿਰਤ ਕਰਮ ਨ ਮਿਟੈ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਨਹੀ ਖਟਿਆ ॥੧॥ (705-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The karma of their past deeds cannot be erased, Guru Nanak says, if they have not earned the wealth of the Almighty's Name. ||1||

ਉਦਮ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਗਾਵਹੀ ॥ (705-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He makes all sorts of efforts, but he does not sing the Almighty's Name.

ਭਰਮਹਿ ਜੋਨਿ ਅਸੰਖ ; ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਵਹੀ ॥ (705-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He wanders around in countless incarnations; he dies, only to be born again.

ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸੈਲ ਤਰਵਰ ; ਗਣਤ ਕਛੂ ਨ ਆਵਏ ॥ (705-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

As beasts, birds, stones and trees - their number cannot be known.

ਬੀਜੁ ਬੋਵਸਿ ਭੋਗ ਭੋਗਹਿ ; ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਵਏ ॥ (705-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

As are the seeds he plants, so are the pleasures he enjoys; he receives the consequences of his own actions.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਹਾਰੰਤ ਜੂਐ ; ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਨ ਭਾਵਹੀ ॥ (705-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He loses the jewel of this human life in the gamble, and God is not pleased with him at all.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਭਰਮਹਿ ਭ੍ਰਮਾਏ ;
ਖਿਨੁ ਏਕੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥੨॥ (705-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, wandering in the illusions of Maya, he does not find any rest, even for an instant. ||2||

ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਬਿਤੀਤਿ ; ਜਰੁ ਮਲਿ ਬੈਠੀਆ ॥ (ਮੱਲਿ ਬੋਲੋ) (705-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Youth has passed, and old age has taken its place.

ਕਰ ਕੰਪਹਿ, ਸਿਰੁ ਡੋਲ ; ਨੈਣ ਨ ਡੀਠਿਆ ॥ (705-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The hands tremble, the head shakes, and the eyes do not see.

ਨਹ ਨੈਣ ਦੀਸੈ , ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਈਸੈ ; ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਚਾਲਿਆ ॥ (705-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The eyes do not see, without vibrating and meditating on Almighty; he must leave behind the attractions of Maya, and depart.

ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਹਿ , ਸਿਰਿ ਖਾਕੁ ਛਾਨਹਿ ;
ਜਿਨ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ॥ (705-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He burnt his mind and body for his relatives, but now, they do not listen to him, and they throw dust on his head.

ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ; ਨਹ ਨਿਮਖ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਿਆ ॥ (705-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Love for the infinite, Perfect Lord does not abide in his mind, even for an instant.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕੋਟਿ ਕਾਗਰ ; ਬਿਨਸ ਬਾਰ ਨ ਝੂਠਿਆ ॥੩॥(705-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, the fort of paper is false - it is destroyed in an instant. ||3||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ; ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥ (705-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Nanak has come to the Sanctuary of Almighty's lotus feet.

ਦੁਤਰੁ ਭੈ ਸੰਸਾਰੁ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (705-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

God Himself has carried Him across the impassable, terrifying world-ocean.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਭਜੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ; ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਤਾਰਿਆ ॥ (705-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I vibrate and meditate on Almighty; God has made me His own, and saved me.

ਹਰਿ ਮਾਨਿ ਲੀਏ , ਨਾਮ ਦੀਏ ; ਅਵਰੁ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (705-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty has approved of me, and blessed me with His Name; He did not take anything else into consideration.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ; ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ (705-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I have found the infinite Master, the treasure of virtue, which my mind had yearned for.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥ (705-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I am satisfied forever; I have eaten the food of the Almighty’s Name. ||4||2||3||

ਜੈਤਸਰੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ (705-18)

Jaitsri, Fifth Mahala, Vaar With Saloks:

Prologue: Guru Arjun Dev Ji Sahib uttered this Var whereby each topic title is written as Salok and the meanings of which is written as Pauri respectively.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (705-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ ॥ (705-19)

Salok:

ਆਦਿ ਪੂਰਨ , ਮਧਿ ਪੂਰਨ ; ਅੰਤਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (705-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The magnificent Almighty has been in his complete form and omnipresent (all-prevading) in the past (before the creation of the universe), in present time (while the creation is still in existence) and remains in the future (beyond the doom of this universe).

ਸਿਮਰੰਤਿ ਸੰਤ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ; ਨਾਨਕ , ਅਘ ਨਾਸਨ ਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ (705-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that such master of the universe (Almighty) and the destroyer of all sins are remembered as omnipresent (all-prevading) by the saints. ||1||

ਪੇਖਨ ਸੁਨਨ ਸੁਨਾਵਨੋ ; ਮਨ ਮਹਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ਸਾਚੁ ॥ (706-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Therefore dear brother such form of Almighty are ought to be seen, praises to be listened and preach the praises of such true form of Almighty to others as well, thereafter implant the visual form and praises of Almighty within the (our) mind. Guruji explains the method of achieving realisation of Almighty by which one is able to experience the magnificent Almighy.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥੨॥ (706-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty, who is merged in his complete form within the creation, Sri Guruji says dear brother immerse yourself completely in his love. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (706-2)

Pauree:

ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ; ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥ (706-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother sing the praises of Almighty who is the life of universe (Har) and the one who is beyond the influence of maya (Niranjan- Nir [without], Anjan [black spot of maya]) because He is the only one who is the merged form within the complete creation.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭੁ ; ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (706-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty is proficient in all causes and actions therefore whatever He does alone takes place.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (706-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In a quick moment He establishes and disestablishes therefore there is no one else is proficient as he is himself.

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਦੀਪ ; ਰਵਿਆ ਸਭ ਲੋਈ ॥ (706-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty pervades perfectly (complete) in all the nine parts of the world (Navkhand), the whole universe, the under worlds, the continent (Sepat Deep) and everywhere in all worlds.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ , ਸੋ ਬੁਝਸੀ ; ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ (706-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

However, only those will be able to comprehend his form whomever he explains through a Guru and whoever has understood, is truly a saint (jan-servent of Almighty) who is spotless (free from the influence of maya). ||1||

ਸਲੋਕ ॥ (706-4)

Salok:

ਰਚੰਤਿ ਜੀਅ ਰਚਨਾ ; ਮਾਤ ਗਰਭ ਅਸਥਾਪਨੰ ॥ (706-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother, Almighty places the jeev's (being) soul (sukshem serir) in mother's womb to create the physical form of human being.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰੰਤਿ , ਨਾਨਕ ;
ਮਹਾ ਅਗਨਿ , ਨ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥੧॥ (706-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that at that time in mother's womb the jeev (being) recited Almighty's name with every breath therefore the great fire of mother's womb did not manage to destroy (burn to ashes) the growing being (jeev) during pregnancy. ||1||

ਮੁਖੁ ਤਲੈ, ਪੈਰ ਉਪਰੇ ; ਵਸੰਦੋ ਕੁਹਥੜੈ ਥਾਇ ॥ (ਕੁਹ-ਥੜੈ ਬੋਲੋ) (706-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In mother's womb the jeev (being) is situate in filthy (dirty) condition and is positioned with head downwards and feet upwards.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਧਣੀ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰਿਓ ;
ਉਧਰਹਿ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (706-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮ: 5)

Sri Guruji says, dear brother why did you ignore such master (by not remembering his name) by name of whom you were saved in mother's womb to be born in this world and also the name which will bestow salvation in this life time. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (706-6)

Pauree:

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਰਿ ਨਿੰਮਿਆ ; ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਿ ॥ (706-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮ: 5)

Initially, Almighty give you mother's ovum, father's sperm and placed you in the womb's fire.

ਉਰਧ ਮੁਖੁ ਕੁਚੀਲ ਬਿਕਲੁ ; ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ (706-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮ: 5)

In mother's womb you were situated in filthy, dark and terrible hell conditions, in a head downward position.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੂ ਨਾ ਜਲਹਿ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (706-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮ: 5)

There in mother's womb you were remembering Almighty's name therefore you were not burned by the fire (Jathra Agni), even now you must embrace (clasp) Almighty's name in your mind, body and heart.

ਬਿਖਮ ਥਾਨਹੁ ਜਿਨਿ ਰਖਿਆ ; ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (706-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮ: 5)

Dear brother don't even forget for an instant the Almighty's name who has saved you from fire in such terrible (awful) place.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ, ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ; ਜਾਸਹਿ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੨॥ (706-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮ: 5)

Reason being that by forgetting the Almighty you shall never obtain happiness and you will waste the precious life meaninglessly. Guruji explained that Almighty's name is the only saviour before birth, during life time and after life therefore one who wishes to have happiness shall never disregard the Almighty's name. ||2||

ਸਲੋਕ ॥ (706-9)

Salok:

ਮਨ ਇਛਾ ਦਾਨ ਕਰਣੰ ; ਸਰਬਤ੍ਰ ਆਸਾ ਪੂਰਨਹ ॥ (706-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮ: 5)

The Almighty bestows the mind-desired materials (boons) and fulfills all the hopes.

ਖੰਡਣੰ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ; ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਿ , ਨਾਨਕ ਨਹ ਦੂਰਣਹ ॥੧॥ (706-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty destroys all imagination and the distress (kalesh) caused by ignorance, Guru Ji says dear brother remember such Almighty who is not far from you i.e Almighty is within you. ||1||

ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਹਿ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ; ਤੈ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਨੇਹੁ ॥ (706-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother attached your utmost love with Almighty, in the companion of whom you have enjoyed all the bliss (happiness).

ਸੋ ਸਹੁ ਬਿੰਦ ਨ ਵਿਸਰਉ ;
ਨਾਨਕ , ਜਿਨਿ ਸੁੰਦਰੁ ਰਚਿਆ ਦੇਹੁ ॥੨॥ (706-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that never ever forget the master of all (Almighty), not even for an instant who has created this beautiful body. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (706-11)

Pauree:

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੀਆ ; ਦੀਨੇ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (706-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother the Almighty who has blessed you with moveable power (Chetan), life forces (pran*), mind, body, wealth and all tasteful consumptions.

ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰ ਰਥ ਅਸੁ ਦੀਏ ; ਰਚਿ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ (706-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty has also given you means of comfort living facilities like house, divine place for true congregations, travelling means like chariot (car), horses (motorcycle) and created good relationships (sanjog).

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ , ਸਾਜਨ ਸੇਵਕ ਦੀਏ ; ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨ ਜੋਗ ॥ (706-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the benefactor has also blessed you with sons, wife, friends, and servants.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ; ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗ ॥ (706-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Therefore by remembering Almighty your mind and body are revived with more faith and confidence which removes separation completely.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਹੁ ; ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥੩॥ (706-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Utter the praises of Almighty in the company of the ones who are victorious over their mind (sadh) by which all the illness will vanish. ||3||

ਸਲੋਕ ॥ (706-14)
Salok:

ਕੁਟੰਬ ਜਤਨ ਕਰਣੰ ; ਮਾਇਆ ਅਨੇਕ ਉਦਮਹ ॥ (706-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Those jeevs (being) initiates various efforts to earn wealth to sustain their family.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਵ ਹੀਣੰ ;
ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ , ਤੇ ਪ੍ਰੇਤਤਹ ॥੧॥ (ਪ੍ਰੇਤ-ਤਹ ਬੋਲੋ) (706-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Sri Guruji says that without the'Prema Bhagti' (meditation with love) and due to forgetting Almighty such person is like a ghost who will be reincarnated as ghost. ||1||

ਤੁਟੜੀਆ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜੋ ਲਾਈ ਬਿਅੰਨ ਸਿਉ ॥ (706-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Such love is broken which attaches the jeev (being) to other then Almighty like materials, desires (lust, anger, greed), ego, pride, worldly thoughts, etc.

ਨਾਨਕ , ਸਚੀ ਰੀਤਿ ; ਸਾਂਈ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ॥੨॥ (706-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Sri Guruji says that such is the true practice, which is to stay immersed in Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (706-16)
Pauree:

ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਤਨੁ ਭਸਮ ਹੋਇ ; ਕਹਤੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰੇਤੁ ॥ (706-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Upon the separation of the real-self which is the form of Almighty, this physical body becomes dust and all family members call him ghost i.e upon death everyone fears from the dead body and the appearance of dead person's soul (sukshem serir) and death is simply when the real-self (Atma) departs from the physical body.(Atma is Almighty himself)

ਖਿਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਵਹੀ ; ਜਿਨ ਸਿਉ ਸੋਈ ਹੇਤੁ ॥ (706-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
The family members whom the person has loved so much all his life do not allow his/her dead body to be kept even at home for an extra moment.

ਕਰਿ ਅਨਰਥ, ਦਰਬੁ ਸੰਚਿਆ ; ਸੋ ਕਾਰਜਿ ਕੇਤੁ ॥ (ਅਨੱਰਥ ਬੋਲੋ) (706-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
This jeev (being) has practised all sought of prohibited acts in earning the wealth and saving for the family (without using it for good cause) becomes useless upon his death. A person normally invest all his breath in earning more and more wealth without making donation to help the needy ones, at the end he becomes answerable for his deeds performed for the wealth that is not of any help in the next world. If one could have earned wealth honestly and ten percent of which is donated then it would definitely be of help in the next world.

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ , ਸੋ ਲੁਣੈ ; ਕਰਮ ਇਹੁ ਖੇਤੁ ॥ (706-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

This body is the field for the seeds of deeds (karama) to be planted, therefore one will only harvest the planted seeds i.e one who obtains this human body is encountable for the deeds performed during its life time.

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ; (ਅਕਿਰਤ-ਘਣਾ ਬੋਲੋ)
ਜੋਨੀ ਭਰਮੇਤੁ ॥੪॥ (੭੦੬-੧੮, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ ੫)

The ones who forget the favours of Almighty are the ungrateful ones who will then be reincarnated in various forms. ||4||

ਸਲੋਕ ॥ (706-18)

Salok:

ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨੰ ;
ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਪਵਿਤ੍ਰਤਹ ॥ (ਪਵਿਤ੍ਰ-ਤਹ ਬੋਲੋ) (706-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The one has accomplished millions of merits of charities and pilgrimage (ablutions) and various purifications and piousness;

ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ;
ਸਰਬ ਪਾਪ ਬਿਮੁਚਤੇ ॥੧॥ (706-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the person who has uttered the Almighty's name with his tongue all his sins are vanished. ||1||

ਈਧਣੁ ਕੀਤੋਮੁ , ਘਣਾ ; ਭੋਰੀ ਦਿਤੀਮੁ , ਭਾਹਿ ॥ (706-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji explains with an example: Just like a pile of timber can be burned to ashes with just a tiny fire.

ਮਨਿ ਵਸੰਦੜੋ ਸਚੁ ਸਹੁ , ਨਾਨਕ ; ਹਭੇ ਡੁਖੜੇ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ (707-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says, in the same manner when Almighty's name dwell in ones mind the total pains and sins are washed away instantly. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (707-1)

Pauree:

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਸਭਿ ਨਾਸ ਹੋਹਿ ; ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (707-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother, hundreds of millions of sins can be completely vanished with the rememberance of Almighty's name.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਈਅਹਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (707-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Our mind's desires can be filfilled (achieved) by singing the praises of Almighty.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਟੀਅਹਿ ; ਨਿਹਚਲ ਸਚੁ ਥਾਉ ॥ (707-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Then even the fear of birth and death is vanished whereby an eternal and true dwelling is obtained.

ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਮਾਉ ॥ (707-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Then if the writ of previous births is predetermined then one shall be absorbed in Almighty's feet.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੫॥ (707-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty please shower your blessings upon me and save me. Sri Guruji says that the ones who make such request, I shall sacrifice myself upon them. ||5||

ਸਲੋਕ ॥ (707-4)

Salok:

ਗ੍ਰਿਹ ਰਚਨਾ ਅਪਾਰੰ ; ਮਨਿ ਬਿਲਾਸ ਸੁਆਦੰ ਰਸਹ ॥ (707-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those human beings (jeev) that are attached with the limitless creation of Almighty, which they assume to be their personnel belonging, are immersed in the taste of accomplishment of their mind desires.

ਕਦਾਂਚ , ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ; ਤੇ ਜੰਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮਹ ॥੧॥ (707-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that such jeev who never even remember Almighty for an instant, those beings are the worms of excrement (waste material from the body). ||1||

ਮੁਚੁ ਅਡੰਬਰੁ ਹਭੁ ਕਿਹੁ ; ਮੰਝਿ ਮੁਹਬਤਿ ਨੇਹ ॥ (ਮੁਹੱਬਤਿ ਬੋਲੋ) (707-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

This jeev (being) for the sake of this physical body and with intention to obtain worldy materials practices hyprocrisy without love in the heart for Almighty.

ਸੋ ਸਾਂਈ ਜੈਂ ਵਿਸਰੈ ; ਨਾਨਕ , ਸੋ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੨॥ (707-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

If such master (Almighty) is forgotten who has given all materials, Sri Guruji say that such person's body is equivalent to dust i.e such body is totally useless. The worldly possessions are just zero's which has no value without a number, therefore Almighty gives value to all the world materials. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (707-6)

Pauree:

ਸੁੰਦਰ ਸੇਜ , ਅਨੇਕ ਸੁਖ ; ਰਸ ਭੋਗਣ ਪੂਰੇ ॥ (707-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

With the blessing of Almighty this jeev (being) enjoys beautiful bed, countless pleasures and all sorts of enjoyments.

ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਇਨ , ਚੰਦਨ ਸੁਗੰਧ ; ਲਾਇ ਮੋਤੀ ਹੀਰੇ ॥ (707-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He also possesses mansions of gold, studded with pearls and rubies, plastered with fragrant sandalwood oil.

ਮਨ ਇਛੇ ਸੁਖ ਮਾਣਦਾ ; ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (707-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In additional this jeev (being) enjoy his heart-desired pleasures without having any anxiety.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਵਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀਰੇ ॥ (707-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the possession of all the happiness, Almighty is never remembered, such a jeev will be reincarnated as ordure worm or even now they are like ordure worms.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ, ਨ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ; ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੬॥ (707-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

This jeev (being) can never have peace without Almighty's name and therefore how can ever the mind obtain calmness (patience). ||6||

ਸਲੋਕ ॥ (707-8)

Salok:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਿਰਹੰ ; ਖੋਜੰਤ ਬੈਰਾਗੀ ਦਹ ਦਿਸਹ ॥ (707-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those who are the lovers of the Almighty's lotus feet dis-engages from all world materials (asceticism) and searches Almighty in ten directions (North, South, East, West, North-East, North-West, South-East, South-West, Upwards and Downwards).

ਤਿਆਗੰਤ ਕਪਟ ਰੂਪ ਮਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ, ਆਨੰਦ ਰੂਪ , ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧॥ (707-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

They then abandon the untrustworthy maya (mammon), Sri Guruji says, by joining the company of saints they become the form of bliss i.e they unite with Almighty. ||1||

ਮਨਿ ਸਾਂਈ ਮੁਖਿ ਉਚਰਾ ; ਵਤਾ , ਹਭੇ ਲੋਅ ॥ (707-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those who have Almighty's name in their mind and with the mouth utter Almighty's name, although they live among others performing all worldly duties.

ਨਾਨਕ , ਹਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜਿਆ ; ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥੨॥ (707-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says, those who have realise that all the worldly material's ostentation are false and although they live by consuming and using all worldly materials Guruji expresses their greatness by saying 'I live by listening to their true praises'. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (707-10)

Pauree:

ਬਸਤਾ ਤੂਟੀ ਝੁੰਪੜੀ ; ਚੀਰ ਸਭਿ ਛਿੰਨਾ ॥ (707-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

One who abides in a broken hut and with all his clothes torn.

ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਆਦਰੋ ; ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਿੰਨਾ ॥ (707-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Moreover has no respectful caste, no established dignity (honour), no respect and wanders in wilderness.

ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਇਠ , ਧਨ , ਰੂਪ ਹੀਣ ; ਕਿਛੁ ਸਾਕੁ ਨ ਸਿੰਨਾ ॥ (707-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

He has neither has a beloved friend nor wealth, beauty, relation and benefactor,

ਰਾਜਾ ਸਗਲੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ (707-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

however whose mind is engrossed in Almighty's name is truly the King of the whole world i.e he is the form of Almighty himself.

ਤਿਸ ਕੀ ਧੂੜਿ ਮਨੁ ਉਧਰੈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ ॥੭॥ (707-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

With the dust of such saint's feet, other jeevs (beings) obtains salvation but the dust of such saint can only be obtained when Almighty is pleased. ||7||

ਸਲੋਕ ॥ (707-12)

Salok:

ਅਨਿਕ ਲੀਲਾ ਰਾਜ ਰਸ ਰੂਪੰ ; ਛਤ੍ਰ ਚਮਰ ਤਖਤ ਆਸਨੰ ॥ (707-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

While this jeev (being) enjoys the kingly comforts with various types of enjoyments, dominions, pleasures, beauty, property and a waving whisk (chor) over its head and a throne to sit upon.

ਰਚੰਤਿ , ਮੂੜ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਹ ;
ਨਾਨਕ , ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (707-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Such ignorant jeev (being) is being blinded in the richness of worldly belongings, Guruji says this ignorant jeev (being) doesn't know that the complete worldly materials is just like a dream and all the kingly luxuries are false forms. ||1||

ਸੁਪਨੈ ਹਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ; ਮਿਠਾ ਲਗੜਾ ਮੋਹੁ ॥ (707-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

This jeev (being) in conscious state live in a dream world while enjoying all pleasures of his desires and his family attachments seen sweet (hope for happiness) to him.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ; ਸੁੰਦਰਿ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੨॥ (707-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji says without the Almighty's name, the beautiful maya (mammon) is the swindler i.e the maya will vanish for sure. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (707-15)

Pauree:

ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ; ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥ (707-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

This unwise jeev (being) attaches his interest (fills his memory with maya) with the false materials (maya) while enjoying all the pleasures of Kingly luxuries in a conscious state.

ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ; ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ (707-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

This jeev (being) is always heated with greed and jealousy i.e that when this jeev is awake (after death) all the kingly luxuries vanish away and this jeev will be heated in the hell, where then he regrets.

ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ; ਧੰਧੈ ਧਾਇਆ ॥ (707-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Ones lifetime (age) passes away in running after worldly affairs.

ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ; ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ (707-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Unfortunately in the attraction of maya his affairs are not accomplished. i.e worldly affairs can never be completed because a person's desires are always ahead of his achievements, because maya is so fascinating that it creates a new desire after one is achieved.

ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ; ਜਾ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥ (707-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji states the limitation of this jeev (being) by saying Almighty has made this jeev to forget his true form (Atma) therefore what can this jeev do. ||8||

ਸਲੋਕ ॥ (707-17)
Salok:

ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ; **(ਸੁ-ਅਰਗ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥਵੀ , ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥ (707-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Although one may live in the heaven and conquer the entire (nine parts) world.

ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ;
ਨਾਨਕ , ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭਰਮਣਹ ॥੧॥ (707-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Sri Guruji says that if one forgets the Sustainer of Universe (Gopal-Almighty) from the mind then such person is actually wandering in this illusionary wild world i.e such person is reincarnated again and again. ||1||

ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ; ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥ (707-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
This jeev (being) watches tens of millions (1kror=10 million) amazing plays i.e the person is wealthy and never remembers Almighty's name.

ਨਾਨਕ , ਕੋੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ; ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ (707-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Sri Guruji says that such person is equivalent to a leper i.e he goes through pain which are similar to millions of hells and wherever such person resides, the area becomes wasted. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (707-19)
Pauree:

ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਉਦਿਆਨ ; ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ (707-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
The greatly fearful wilderness world is assumed to be a city by the jeevs (beings) where because of maya it is perceived to be busy.

ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ; ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (707-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Thus by looking at the false materials (maya) it is believed to be true.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ; ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ (708-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
The jeev roams about madly in lust, anger, ego and other desires.

ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ; ਤਾ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ (708-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
When the head is striked by the stick of death messenger only then he regrets.

ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ; ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥ (708-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Without meeting the perfect true Guru, one moves in the influence of lust like a Satan. ||9||

ਸਲੋਕ ॥ (708-2)

Salok:

ਰਾਜ ਕਪਟੰ , ਰੂਪ ਕਪਟੰ ; ਧਨ ਕਪਟੰ , ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ (708-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother, power is a form of deceit (trickery), beauty is a form of deceit, the ego of wealth and lineage (ancestry) is completely a form of deceit i.e all are forms of destruction.

ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ ;
ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ , ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥ (708-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

This jeev (being) creates accusation on others and deceitfully accumulate poisonous wealth, Sri Guruji says without Almighty's name nothing else goes along with this jeev (being). ||1||

ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ; ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ ਸੋਹਣਾ ॥ (708-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Jeev (being) why you have forgotten Almighty while looking at the worldly materials just like while holding a colocynth (Tuma- Citrullas Colocynthis) which appears to be beautiful.

ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ; ਨਾਨਕ , ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥(708-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

However, once it is tasted the value does not even stays for a shell (the least value in previous currency) means that it is not worth at all therefore the mammon (maya) is form of joy and pain moreover it never goes along with this jeev after death. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (708-4)

Pauree:

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ; ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ (708-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother! mammon (maya) never goes along with us to the next world. Then why should we accumulate such maya?

ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿਆ ਜਤਨੁ ; ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ (708-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Therefore why should we endeavour (effort) to attain when we will definitely be separated (left behind).

ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ , ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ; ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀਐ ॥ (708-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

How can one be contented and mind be delighted by separating from Almighty.

ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ; ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ (708-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The ones who disregard Almighty and attaches to others (worldly materials) will attain hell therefore utter the following request humbly;

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ; ਨਾਨਕ , ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ (708-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that Dear Waheguru, the giver of blessings, please be merciful upon me and vanish my fear. ||10||

ਸਲੋਕ ॥ (708-7)

Salok:

ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ , ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ ਮਿਸਟੰ ;
ਨਚ ਮਿਸਟੰ , ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ (708-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother the pleasure of a kingdom is not sweet, nor sweet is the ravishment (consumption) of the enjoyment of desires fulfilments and nor sweet is the happiness of mammon (maya).

ਮਿਸਟੰ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ;
ਨਾਨਕ, ਦਾਸ ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ (708-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that sweet is in the congregation of the saints i.e that the Almighty's sight is sweet. ||1||

ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ; ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (708-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Such saints love with Almighty is built with recitation of Guru's hymns (Gurbani) and the mind stays immersed in Almighty.

ਵਿਧੜੋ ਸਚ ਥੋਕਿ ; ਨਾਨਕ, ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥ (708-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Such devotee (Bhagat) stay united with the true one (Almighty) to who Almighty is sweet. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (708-9)

Pauree:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ ; ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ (708-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty, nothing appears to be sweet or lovely to His devotees (Bhagat)

ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ; ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥ (708-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

and all other taste become tasteless which has been proven to be correct by experience.

ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ; ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥ (708-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The total pains of ignorance and illusions are dispersed because Guru himself has represented as their advocate and solicitor (basitha).

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ; ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ (708-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the Almighty Guru's lotus feet their mind have united just like the permenant (majith) colour which stays forever i.e that they have attained the real-self (Atma) bliss.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ; ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥ (708-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

They have realised their subtle body, life forces (Pran), mind, physical body, etc. all materials to be false other then Almighty. ||11||

ਸਲੋਕ ॥ (708-11)

Salok:

ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ , ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ; **(ਤਿ-ਅਕਤ ਬੋਲੋ)**
ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ , ਮੇਘ ਮੰਡਲਹ ॥ (708-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Just like a fish never lives in separation with water and pied cuckoo (Cuculus melanoleucos) that never forsakes the clouds with hope to obtain the 'swanti' drop (the early drop of water before rainfall).

ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ; ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥ (708-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Just like a deer is pierced by the arrow while listening of 'kenda hera' tune (hunter created instrument) but never forsakes the tune nor a bumble-bee forsakes the fragrance of flowers even though it is entangled in the flower to its death.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ; ਨਾਨਕ, ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ (708-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the same manner saints are remained merged with Almighty's lotus feet, Sri Guruji says they do not have any interest at all in other materials (e.g. power, kingdom, wealth, heaven, etc.) ||1||

ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ; ਛਡਿ , ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥ (708-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty exposes his existence (face) to such saints then they never ever abandons (forgets) Almighty to remember any other thing even for a flicker of an eye.

ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ; ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥ (708-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The reason being that such saint has only recognised their lifelyhood by uniting with Almighty, therefore Sri Guruji says that Almighty is the friend of such saints. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (708-14)
Pauree:

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ, ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ; ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (708-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
How can a fish stay alive without water? i.e that a fish never stays alive without water

ਬੂੰਦ ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ (708-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
how can a pied cuckoo (*Cuculus melanoleucos*) be contented without 'swanti' drop? i.e this bird never gets satisfied without the early drop of water from the clouds.

ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ; ਸਨਮੁਖ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ (708-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Just like a deer fascinated by the 'kenda hera' music runs towards the hunter

ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ, ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ; ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ (708-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
the bumble-bee in greed of flower fragrance stays till the dusk (nightfall) which then entraps itself in the flower.

ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨਾ, ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ; ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥ (708-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
In the same manner is the love of saints for Almighty and the saints are only satisfied (be delighted) by having the sight of Almighty. ||12||

ਸਲੋਕ ॥ (708-16)
Salok:

ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ ਕਮਲੰ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ (708-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Dear Almighty (Akaal – deathless; Purakh – universal protector) I always meditate upon your lotus feet by heart (mind) and remember you while speaking by every breath.

ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ;
ਨਾਨਕ , ਆਸ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ (708-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Dear Almighty (Acuth – firm, permenant, imperishable) I never ever forget your name, Sri Guruji says you are the greatest master (Permeshver) who fulfils all expectations (hopes, wishes). ||1||

ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ; ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ (708-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
I have stitched (sew) my mind in you (Almighty) and never be separated (without remembering) even for a flicker of an eye.

ਨਾਨਕ , ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ; ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ (708-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says 'Dear True Master (Almighty) grant my wish so that I am able to see you all the time (within all the creation at all times)'. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (708-18)

Pauree:

ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ ; ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥ (708-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Owner of the Universe (Almighty) please fulfil the wish of this jeev (being) liked wife to reunite.

ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥ (708-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Sustainer of Universe (Gopal, Gobind), one never regrets after being unite with you (Almigty).

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ; ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ ॥ (708-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Please bless me with your sight as this is the inspiration of my mind which vanishes all disappointments.

ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ; ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥ (709-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

My body is purified with the dust of your lotus feet,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ; ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥ (709-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty (Parbrahm – beyond creation) form of Beloved Guru I shall always stay in your presence means that I shall always remember you as you are the closest to me all the times. ||13||

ਸਲੋਕ ॥ (709-1)

Salok:

ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾਮੰ ; ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ , ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ (709-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The ones who recites Almighty's name with their tongue and listens to the hymns (Gurbani) uttered by the True Guru, which is the form of nectar (Amrit).

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ;
ਜਿਨਾ ਧਿਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ (709-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that 'I always sacrifice upon those who meditates full heartedly on Almighty (Parbrahm- beyond creation)'. ||1||

ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ; ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (709-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The ones who realise that all other activities are false other then singing the Almighty's praises.

ਨਾਨਕ , ਸੇਈ ਧੰਨੁ ; ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥ (709-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that only those are great whose love is attached with Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (709-4)

Pauree:

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ; ਜਿ ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ (709-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I am ever willing to sacrifice upon those who listens the talks related to Almighty.

ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ; ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ (709-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those are perfect and supreme persons who bow their forehead to Almighty.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ ਬੇਅੰਤ ; ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ (709-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those hands ought to be praised who writes countless praises of Almighty.

ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥ (709-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those feet are the most pure ones [Puneet is equivalent to saying peviter (pure) 3 times] who walks on the Almighty's pure path.

ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ; ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥ (709-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The ones who have participated in the company of saints, they are liberated and all their pains of birth, death, etc are vanished. ||14||

ਸਲੋਕੁ ॥ (709-6)

Salok:

ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ; ਹਰਿ ਰਮਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ (709-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

When the fate manifest by itself only then this jeev (being) utters the praises of Almighty in the company of saints i.e when the fate awakens this jeev's good fortune only then, the jeev is able to sing the praises of Almighty together with saints.

ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ; ਸਫਲ ਨਾਨਕ , ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥ (709-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that even those moment (2 gheri, 1 gheri = 22.5minutes) are fruitful in the whole life time when one obtains the sight of the Sustainer of Universe (Almighty) i.e although ones life can be as long as many years, but it is fruitful when we have the experience of Almighty being close for just a moment, however this can only be obtain through strong faith, dedication and commitment in maintening a dicipline of a virtuous life. ||1||

ਕੀਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ; ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ (709-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The moments of such meet up cannot be valued because the value of the happiness obtained is beyond estimation i.e it is limitless because none of the worldly materials can be compared or valued to such an experience.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲੰਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥ ('ਮਾਂ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (709-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says, only that moment of ones life is acceptable in Almighty's court when he/she meets my beloved Almighty husband. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (709-8)

Pauree:

ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥ (709-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother please let me know, what time is that when I shall attain my master (Almighty)?

ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ (709-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

That moment shall be the most auspicious and greatest when I shall attain the companion of the Master of Universe (Gusain – Almighty).

ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ ; ਮਨ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ (709-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I shall get my mind's wish to be fulfilled by meditating on Almighty for the whole day (8 Pher = 24 hours)

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ; ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥ (ਪਾਈਂ ਬੋਲੋ) (709-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

but only with good fortune the true congregation is obtained in which I shall bow to their feet in utmost humbleness.

ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ; ਨਾਨਕ, ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ (709-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that I am a sacrifice uponthem who has thirst in their mind to attain the sight of Almighty. ||15||

ਸਲੋਕ ॥ (709-10)

Salok:

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦਹ ; ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ (709-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The Sustainer of Universe (Almighty) is the purifier of sinners and the destroyer of all pains.

ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ; ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੧॥ (709-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The warrior Almighty is able to provide refuge and protect whoever comes for shelter, Sri Guruji says that I am in the state of bliss while reciting Almighty's name continuously. ||1||

ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ; ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ (709-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The one who has abandon ego (self-conceit) completely has in true manner came to the True Guru and cling to his feet.

ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ; ਨਾਨਕ, ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰਦਿਆ ॥੨॥ (709-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that all the pains of birth & death and the three illness (Adhi, Biadhi & Uphadhi) have departed while having the first sight of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (709-12)

Pauree:

ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ; ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ (709-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Merciful Almighty, please unite me in your form because I have fall at your door (came to your shelter).

ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ (709-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Merciful to needy ones, please protect me as I have been wandering in various reincarnations and now I am very exhausted (tired).

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ; ਹਰਿ, ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥ (709-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, (Bhagat Vachel) to love your Bhagats (devotees) is your true primal nature and you have saved the most sinful ones.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ; ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ (709-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

I do not have any other support without you (Almighty), therefore I have this prayer in utmost humbleness for you to listen.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ; ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ (709-14, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Merciful, please hold my hand as I am drowning in this materialistic worldly ocean i.e please protect me. ||16||

ਸਲੋਕ ॥ (709-15)

Salok:

ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦਇਆਲੰ ; ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (709-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The saints who are most merciful are the saviour for jeevs (being) and singing the praises of Universal Sustainer (Almighty) is their (saints) support.

ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ; ਓਟ ਨਾਨਕ , ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ (709-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that those who have embraced Almighty's shelter by associating with such saints are purified. ||1||

ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ , ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ; **('ਨ' ਦੇਹਲੀ ਦੀਪਕ ਹੈ)**
ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥ (੭੦੯-੧੬, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ ੫)

The sandal wood, moon and winter during the month of Assu and Ketek is not cold as Almighty's name because the existence of heat of ignorance within cannot be removed at all.

ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (709-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Therefore Guruji says that those who recites Almighty's name are completely cold (peace) within. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (709-17)

Pauree:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ; ਉਧਰੇ ਸਗਲ ਜਨ ॥ (709-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

All those (saints) who adopts the Almighty's lotus feet shelter obtains salvation from all worldly attachments.

ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ; ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨ ॥ (709-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Upon hearing Almighty's (Govind- the life giver to all sensors) glory their mind becomes fearless from all worldly threat.

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ; ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਧਨ ॥ (709-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Those who have accumulated the wealth of Almighty's name they never face loss.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ; ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁਨ ॥ (709-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The company of such saints (pious persons) is only obtainable with great meritorious deeds.

ਆਠ ਪਹਰ, ਹਰਿ ਧਿਆਇ ; ਹਰਿ ਜਸੁ, ਨਿਤ ਸੁਨ ॥੧੭॥ (709-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

In the company of such saints one should concentrate on Almighty throughout the whole day (8 pehar = 24 hours; 1pehar=3hours) and listen to Almighty's praises. ||17||

ਸਲੋਕ ॥ (709-19)

Salok:

ਦਇਆ ਕਰਣੰ , ਦੁਖ ਹਰਣੰ ; ਉਚਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (709-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

When Almighty becomes merciful towards this jeev (being) only then jeev utters the praises of the House of Mercy (Almighty - Dya=mercy + Aal=house) which then dispenses (dismiss) all kind of sufferings.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ; ਨਾਨਕ , ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (709-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that whomever the Merciful Almighty showers blessing upon, the person will never be immersed in mammon (maya). ||1||

ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ; ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥('ਬੁਝਿ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)(710-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear brother, the burning fire of desires within those who are protected by Almighty himself is extinguished (put off) completely.

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ; ਨਾਨਕ, ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ (710-1, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that recite Almighty's name that has created the universe. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (710-2)
Pauree:

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ; ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (710-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
When Almighty becomes merciful, then mammon (maya) never influence such person

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ; ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (710-2, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
and once the Almighty is concentrated upon, tens of millions (1 kror = 1 million) of sins disappear.

ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ; ਜਨ ਧੂਰੀ ਨਾਇਆ ॥ (ਨ੍ਹਾਇਆ ਬੋਲੋ) (710-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Those who have taken bath with the dust of saints' feet their body is sacred.

ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ (710-3, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Only their mind is contented who had obtain the most perfect Almighty.

ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ; ਕੁਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥ (710-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Such blessed ones not only save themselves but also their whole family (kutamb= the family from wife or husband) and lineage. ||18||

ਸਲੋਕ ॥ (710-4)
Salok:

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ, ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ; ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥ (710-4, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Guru is the life of all sensors (Gobind), Guru is the universal sustainer (Gopal) and Guru is the complete form of residence for all (Narayan) i.e Guru is the permenant dwelling for all.

ਗੁਰ ਦਇਆਲ, ਸਮਰਥ ਗੁਰ ; (ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ (710-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
Guru is the house of mercy, Guru is the most supreme (samrath- who is able to implement as he wish without any hitch), Sri Guruji says that Guru is the only saviour of sinners. ||1||

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ; ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ (710-5, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)
The world is just like a dreadful deep ocean and Guru is the ship which has ferried devotees (Jagiasu) across.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰ ਕਰੰਮ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ (710-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that only those most fortunate ones get attached to the true Guru's feet. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (710-6)

Pauree:

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ; ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ (710-6, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The True Guru is great (Dhan) in terms of brightness (knowledge) in form of speech and mind, in whose companionship, I have meditated Almighty's name.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ; ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ (710-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

When Guru becomes the house of mercy all my demerits hide away i.e vanishes.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ; ਨੀਚਹੁ ਉਚ ਥਪੇ ॥ (710-7, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The form of Almighty Guru dignifies the low (low in the society) to the highest level.

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ; ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ (710-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Guruji has cut the noose which is the form of pain and accepted me as his servant.

ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥ (710-8, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Only with the blessings of such True Guru, servants have sung the countless (infinite) praises of Almighty virtues with their tongue. ||19||

ਸਲੋਕ ॥ (710-9)

Salok:

ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ , ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ; ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ ਨਰਹਰਹ ॥ (710-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty you are the only one I see in the entire creation, I only hear your praises all around and You are the life of all as you are within your entire creation.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ; ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ (710-9, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that 'I only beg donation of your name because whenever you are most merciful only then your name is obtained, my dear house of mercy'. ||1||

ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ , ਹਿਕੁ ਸੰਮਲਾ ; ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (710-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I only remember you (means that in the entire universe I only see you within all the creation therefore I only remember you as there is no other), I concentrate on you alone (as there is no other true form) and my humble appeal is only before you.

ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ; ਨਾਨਕ, ਸਚੀ ਰਾਸਿ ॥੨॥ (710-10, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says, 'Dear Almighty I have purchased the product of your name from appraisable True Guru with the capital of faith'. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (710-11)

Pauree:

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ; ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ (710-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty the house of mercy, you are in complete form within the whole creation

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਦੂਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ (710-11, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

you are yourself in all therefore how can I describe any other then you i.e there is no other. Almighty is everything.

ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ (710-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, you are the giver and you yourself are the receiver i.e that you are the Guru and you are the devotee as well.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ; ਨਿਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ (710-12, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

The coming and going of all jeevs (beings) is within your will and only your true form is permanent (everlasting).

ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥ (710-13, ਜੈਤਸਰੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that I ask (request) for a donation, please be merciful and bless me your name. ||20||1||

ਜੈਤਸਰੀ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ (710-14)

Jaitsri, The Hymns of Bhagats (Devotees):

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (710-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਾਥ ; ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ (੭੧੦-੧੫, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O my Master, I know nothing.

ਮਨੁ ; ਮਾਇਆ ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (710-15, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

My mind has sold out, and is in Maya's hands. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਕਹੀਅਤਹੌ ; (ਕਹੀਅਤ-ਹੌ ਬੋਲੋ)
ਜਗਤ ਗੁਰ , ਸੁਆਮੀ ॥ (੭੧੦-੧੫, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You are called Almighty and Master, the Guru of the World.

ਹਮ ਕਹੀਅਤ ; ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ (710-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am called a lustful being of the Dark Age of Kali Yuga. ||1||

ਇਨ ਪੰਚਨ ; ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ (710-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The five vices have indulged my mind.

ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ; ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥ (710-16, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Moment by moment, they lead me further away from Almighty. ||2||

ਜਤ ਦੇਖਉ ; ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ (੭੧੦-੧੭, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Wherever I look, I see loads of pain and suffering.

ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਹਾਇ ; (ਪਤਿਆਇ ਬੋਲੋ)
ਨਿਗਮ ਭਏ ਸਾਖੀ ॥੩॥ (੭੧੦-੧੭, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I do not have faith, even though the Vedas bear witness to Almighty. ||3||

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ; ਉਮਾਪਤਿ ਸ੍ਵਾਮੀ ॥
ਸੀਸੁ ਧਰਨਿ ; ਸਹਸ ਭਗ , ਗਾਂਮੀ ॥੪॥ (710-17, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Shiva cut off Brahma's head, and Gautam's wife and Almighty Indra mated; Brahma's head got stuck to Shiva's hand, and Indra came to bear the marks of a thousand female organs. ||4||

ਇਨ ਦੂਤਨ ; ਖਲੁ , ਬਧੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿਓ ॥ (710-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

These demons have fooled, bound and destroyed me.

ਬਡੋ ਨਿਲਾਜੁ ; ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਹਾਰਿਓ ॥੫॥(ਨਿ-ਲਾਜੁ ਬੋਲੋ)(710-18, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am very shameless - even now, I am not tired of them. ||5||

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਕਹਾ ਕੈਸੇ ਕੀਜੈ ॥ (710-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, what am I to do now?

ਬਿਨੁ ਰਘੁਨਾਥ ; ਸਰਨਿ ਕਾ ਕੀ ਲੀਜੈ ॥੬॥੧॥ (710-19, ਜੈਤਸਰੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Without the Sanctuary of Almighty's Protection, who else's should I seek? ||6||1||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (711-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (711-3)

Raag Todi, Chau-Padas, Fourth Mahala, First House:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (711-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

Without Almighty, my mind cannot survive.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (711-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

If the Guru unites me with my Beloved Almighty, my breath of life, then I shall not have to face the wheel of reincarnation again in the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਲੋਚ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ; ਹਰਿ ਨੈਨਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹੇਰਾ ॥ (711-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

My heart is gripped by a yearning for my Almighty, and with my eyes, I behold my Almighty.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਧਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥੧॥ (711-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

The merciful True Guru has implanted Almighty's Name (Naam) within me; this is the Path leading to my Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ (711-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

Through Almighty's Love, I have found Almighty's Name (Naam), Master of the Universe.

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ;
ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥੨॥ (711-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

Almighty seems so very sweet to my heart, mind and body; upon my forehead, my good destiny is inscribed. ||2||

ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ; ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ (711-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

Those whose minds are attached to greed and evil desires forget the great and good Almighty.

ਓਇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ॥੩॥ (711-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

Those self-willed manmukhs are called foolish and ignorant; misfortune and bad destiny are written on their foreheads. ||3||

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ॥ (711-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

From the True Guru, I have obtained a discriminating intellect; the Guru has revealed the spiritual wisdom of God.

ਜਨ ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖੇਰਾ ॥੪॥੧॥ (711-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak has obtained Almighty's Name (Naam) from the Guru; such is the destiny inscribed upon his forehead. ||4||1||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ , ਦੁਪਦੇ (711-11)

Todi, Fifth Mahala, First House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (711-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੰਤਨ ; ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਨੀ ॥ (711-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Saints do not know any other.

ਬੇਪਰਵਾਹ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ; ਜਾ ਕੋ ਪਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (711-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

They are carefree, ever in Almighty's Love; Almighty and Master is on their side. ||Pause||

ਊਚ ਸਮਾਨਾ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੋ ; ਅਵਰ ਨ ਕਾਹੂ ਤਾਨੀ ॥ (711-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Your canopy is so high, O Master; no one else has any power.

ਐਸੋ ਅਮਰੁ, ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ; ਰਾਚਿ ਰਹੇ ਰੰਗਿ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ (711-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Such is the immortal Master the devotees have found; the spiritually wise remain absorbed in His Love. ||1||

ਰੋਗ ਸੋਗ ਦੁਖ ਜਰਾ ਮਰਾ ; ਹਰਿ ਜਨਹਿ ਨਹੀ ਨਿਕਟਾਨੀ ॥ (711-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Disease, sorrow, pain, old age and death do not even approach the humble servant of Almighty.

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਰਹੇ ਲਿਵ ਏਕੈ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥੨॥੧॥ (711-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
They remain fearless, in the Love of the One (Almighty); Guru Nanak says, they have surrendered their minds to Almighty. ||2||1||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (711-15)
Todi, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਸਦਾ ਖੁਆਰੀ ॥ (711-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Forgetting Almighty, one is ruined forever.

ਤਾ ਕਉ ਧੋਖਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ; ਜਾ ਕਉ ਓਟ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (711-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
How can anyone be deceived, who has Your Support, Dear Almighty? ||Pause||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ, ਜੋ ਜੀਵਨੁ ਬਲਨਾ ; ਸਰਪ ਜੈਸੇ ਅਰਜਾਰੀ ॥ (712-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Without meditating in remembrance on Almighty, life is like a burning fire, even if one lives long, like a snake.

ਨਵ ਖੰਡਨ ਕੋ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ; ਅੰਤਿ ਚਲੈਗੋ ਹਾਰੀ ॥੧॥ (712-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
One may rule over the nine regions of the earth, but in the end, he shall have to depart, losing the game of life. ||1||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ , ਗੁਣ ਤਿਨ ਹੀ ਗਾਏ ; ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (712-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
He alone sings the Praises of Almighty's virtues, the treasure of virtue, upon whom Almighty showers His Grace.

ਸੋ ਸੁਖੀਆ , ਧੰਨੁ ਉਸੁ ਜਨਮਾ ; ਨਾਨਕ, ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੨॥ (712-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He is at peace, and his birth is blessed; Nanak is a sacrifice to him. ||2||2||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਚਉਪਦੇ (712-4)

Todi, Fifth Mahala, Second House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (712-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਧਾਇਓ ਰੇ ਮਨ ; ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇਓ ॥ (712-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The mind wanders, wandering in the ten directions.

ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਸੁਆਦਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿਓ ;
ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (712-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

It is intoxicated by Maya, enticed by the taste of greed. God Himself has deluded it. ||Pause||

ਹਰਿ ਕਥਾ ਹਰਿ ਜਸ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ;
ਇਕੁ ਮੁਹਤੁ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥ (712-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He does not focus his mind, even for a moment, on Almighty's sermon, or Almighty's Praises, or the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਬਿਗਸਿਓ ਪੇਖਿ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕੋ ; ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹਨਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ (712-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He is excited, gazing on the transitory color of the safflower, and looking at other men's wives. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ, ਭਾਉ ਨ ਕੀਨੋ ; ਨਹ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਓ ॥ (712-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He does not love Almighty's lotus feet, and he does not please Almighty.

ਧਾਵਤ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ; ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦੁ ਭ੍ਰਮਾਇਓ ॥੨॥ (712-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He runs around chasing the fleeting objects of the world, in all directions, like the ox around the oil press. ||2||

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਕੀਓ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਓ ॥ (712-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He does not practice Almighty's Name (Naam); nor does he practice charity or inner cleansing.

ਨਾਨਾ ਝੂਠਿ ਲਾਇ ਮਨੁ ਤੋਖਿਓ ; ਨਹ ਬੂਝਿਓ ਅਪਨਾਇਓ ॥੩॥ (712-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He does not sing the Kirtan of Almighty's Praises, even for an instant. Clinging to his many falsehoods, he does not please his own mind, and he does not understand his own self. ||3||

ਪਰਉਪਕਾਰ ਨ ਕਬਹੂ ਕੀਏ ; ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਿਆਇਓ ॥ (712-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He never does good deeds for others; he does not serve or meditate on the True Guru.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਰਚਿ ਸੰਗਤਿ ਗੋਸਟਿ ; ਮਤਵਾਰੋ ਮਦ ਮਾਇਓ ॥੪॥ (712-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He is entangled in the company and the advice of the five demons, intoxicated by the wine of Maya. ||4||

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ; ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸੁਣਿ ਆਇਓ ॥ (712-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I offer my prayer in the Saadh Sangat; hearing that Almighty is the Lover of His devotees, I have come.

ਨਾਨਕ , ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ ਪਾਛੈ ;
ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪੁਨਾਇਓ ॥੫॥੧॥੩॥ (712-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Nanak runs after Almighty, and pleads, "Protect my honor, Lord, and make me Your own."||5||1||3||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (712-12)

Todi, Fifth Mahala:

ਮਾਣੁਖੁ , ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਬਿਰਥਾ ਆਇਆ ॥ (712-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Without understanding, his coming into the world is useless.

ਅਨਿਕ ਸਾਜ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ;
ਜਿਉ ਮਿਰਤਕੁ ਓਢਾਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (712-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He puts on various ornaments and many decorations, but it is like dressing a corpse. ||Pause||

ਧਾਇ ਧਾਇ ਕ੍ਰਿਪਨ ਸ੍ਰਮੁ ਕੀਨੋ ; ਇਕਤ੍ਰ ਕਰੀ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (ਇਕੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (੭੧੨-੧੩, ਟੋਡੀ, ਮਃ ੫)

With great effort and exertion, the miser works to gather in the riches of Maya.

ਦਾਨੁ ਪੁੰਨੁ ਨਹੀ ਸੰਤਨ ਸੇਵਾ ; ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (712-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He does not give anything in charity or generosity, and he does not serve the Saints; his wealth does not do him any good at all. ||1||

ਕਰਿ ਆਭਰਣ ਸਵਾਰੀ ਸੇਜਾ ; ਕਾਮਨਿ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥ (712-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The soul-bride puts on her ornaments, embellishes her bed, and fashions decorations.

ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਓ ਅਪੁਨੇ ਭਰਤੇ ; ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (712-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

But if she does not obtain the company of her Husband Lord, the sight of these decorations only brings her pain. ||2||

ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ਮਜੂਰੀ ਕਰਤਾ ; ਤੁਹੁ ਮੂਸਲਹਿ ਛਰਾਇਆ ॥ (712-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The man works all day long, threshing the husks with the pestle.

ਖੇਦੁ ਭਇਓ ਬੇਗਾਰੀ ਨਿਆਈ ; ਘਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ (712-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He is depressed, like a forced laborer, and so he is of no use to his own home. ||3||

ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ; ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (712-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

But when God shows His Mercy and Grace, He implants Almighty's Name (Naam), within the heart.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰਿਅਉ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ, ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੪॥ (712-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Search the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak says, and find the sublime essence of Almighty. ||4||2||4||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (712-18)

Todi, Fifth Mahala:

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ; ਬਸਹੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ (712-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, ocean of mercy, please abide forever in my heart.

ਤੈਸੀ ਬੁਧਿ ਕਰਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ; ਲਾਗੈ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (712-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Please awaken such understanding within me, that I may be in love with You, God. ||Pause||

ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਕੀ ਪਾਵਉ ਧੂਰਾ ; ਮਸਤਕਿ ਲੇ ਲੇ ਲਾਵਉ ॥ (712-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Please, bless me with the dust of the feet of Your slaves; I touch it to my forehead.

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੇ, ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (712-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I was a great sinner, but I have been made pure, singing the Kirtan of Almighty's Glorious Praises. ||1||

ਆਗਿਆ ਤੁਮਰੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗਉ ; ਕੀਓ ਤੁਹਾਰੋ ਭਾਵਉ ॥ (713-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Your Will seems so sweet to me; whatever You do, is pleasing to me.

ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਹੀ ਇਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ; ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵਉ ॥੨॥ (713-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Whatever You give me, with that I am satisfied; I shall chase after no one else. ||2||

ਸਦ ਹੀ ਨਿਕਟਿ ਜਾਨਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ; ਸਗਲ ਰੇਣ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ (713-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I know that my Master God is always with me; I am the dust of all men's feet.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਪਰਾਪਤਿ ; ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਲਹੀਐ ॥੩॥ (713-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

If I find the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I shall obtain God. ||3||

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਮ ਛੋਹਰੇ ਤੁਮਰੇ ; ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਹਮਰੋ ਮੀਰਾ ॥ (713-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, I am Your child; You are my God, my King.

ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕ , ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ;
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰੋ ਖੀਰਾ ॥੪॥੩॥੫॥ (713-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Nanak is Your child; You are my mother and father; please, give me Your Name, like milk in my mouth. ||4||3||5||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਦੁਪਦੇ (713-5)

Todi, Fifth Mahala, Second House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (713-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ; ਠਾਕੁਰ ਨਾਮ ॥ (713-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I beg for the Gift of Your Name, O my Master.

ਅਵਰੁ ਕਛੂ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ;
ਮਿਲੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Nothing else shall go along with me in the end; by Your Grace, please allow me to sing Your Glorious Praises. ||1||Pause||

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਅਨੇਕ ਭੋਗ ਰਸ ; ਸਗਲ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਮ ॥ (713-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Power, wealth, various pleasures and enjoyments, all are just like the shadow of a tree.

ਧਾਇ ਧਾਇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਉ ਧਾਵੈ ; ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥੧॥ (713-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He runs, runs, runs around in many directions, but all of his pursuits are useless. ||1||

ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ; ਦੀਸੈ , ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮ ॥ (713-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Except for Almighty of the Universe, everything he desires appears transitory.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ;
ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੨॥੧॥੬॥ (713-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I beg for the dust of the feet of the Saints, so that my mind may find peace and tranquility. ||2||1||6||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (713-9)

Todi, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ (713-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of the Dear Almighty, is the Support of my mind.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ;
ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

It is my life, my breath of life, my peace of mind; for me, it is an article of daily use. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ , ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ; ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ (713-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is my social status, the Naam is my honor; the Naam is my family.

ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ (713-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is my companion; it is always with me and Almighty's Name liberate me from this materialistic worldly ocean. ||1||

ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ; ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥ (713-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Sensual pleasures are talked about a lot, but none of them goes along with anyone in the end.

ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥੭॥ (713-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is Nanak's dearest friend; the Almighty's Name is my treasure. ||2||2||7||

ਟੋਡੀ , ਮਃ ੫ ॥ (713-12)

Todi, Fifth Mahala:

ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ; ਮਿਟਹੀ ਰੋਗ ॥ (713-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Sing the sublime Praises of Almighty, and your disease shall be eradicated.

ਮੁਖ ਊਜਲ , ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Your face shall become radiant and bright, and your mind shall be immaculately pure. You shall be saved here and hereafter. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗ ॥ (713-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I wash the Guru's feet and serve Him; I dedicate my mind as an offering to Him.

ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ; **('ਆ-ਪੱਤੁ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (713-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Renounce self-conceit, negativity and egotism, and accept what comes to pass. ||1||

ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗੁ ॥ (713-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He alone commits himself to the service of the Saints, upon whose forehead such destiny is inscribed.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩॥੮॥ (713-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, other than the One (Almighty), there is not any other able to act. ||2||3||8||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (713-16)

Todi, Fifth Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ; ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ (713-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

O True Guru, I have come to Your Sanctuary.

ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ , ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ; ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Grant me the peace and glory of the Almighty's Name, and remove my anxiety. ||1||Pause||

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ; ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ (713-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I cannot see any other place of shelter; I have grown weary, and collapsed at Your door.

ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ , ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ; ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ (713-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Please ignore my account; only then may I be saved. I am worthless - please, save me! ||1||

ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ , ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ; ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ (713-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

You are always forgiving, and always merciful; You give support to all.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ;
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥ (713-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak follows the Path of the Saints; save him, Dear Almighty, this time. ||2||4||9||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (713-19)

Todi, Fifth Mahala:

ਰਸਨਾ ; ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥ (713-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

My tongue sings the Praises of Almighty of the world, the ocean of virtue.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ;
ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (713-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Peace, tranquility, poise and delight well up in my mind, and all sorrows run away. ||1||Pause||

ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ; ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ (714-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Whatever I ask for, I receive; I serve at Almighty's feet, the source of nectar.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ; ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥ (714-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I am released from the bondage of birth and death, and so I cross over the terrifying world-ocean. ||1||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ (714-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Searching and seeking, I have come to understand the essence of reality; the slave of Almighty of the Universe is dedicated to Him.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ;
ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥੨॥੫॥੧੦॥ (714-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

If you desire eternal bliss, Guru Nanak says, ever remember Almighty in meditation. ||2||5||10||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (714-4)

Todi, Fifth Mahala:

Prologue: When the news reached Guru Arjan Dev Ji that Sulhi Khan fell into a klin in Baba Prithi Chand's inlaws village, Guru Ji uttered the following shabad;

ਨਿੰਦਕੁ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ (714-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The slanderer, by Guru's Grace, has been turned away.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ;
ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has become merciful; with Shiva's arrow, He shot his head off. ||1||Pause||

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥ (714-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Death, and the noose of death, cannot see me; I have adopted the Path of Truth.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ; ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ (714-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I have earned the wealth, the jewel of the Almighty's Name; eating and spending, it is never used up. ||1||

ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ; ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ (714-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

In an instant, the slanderer was reduced to ashes; he received the rewards of his own actions.

ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ;
ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੧॥ (714-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak speaks the truth of the scriptures; the whole world is witness to it. ||2||6||11||

ਟੋਡੀ , ਮਃ ੫ ॥ (714-7)
Todi, Fifth Mahala:

ਕਿਰਪਨ ; ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥ (714-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
O miser, your body and mind are full of sin.

ਸਾਧਸੰਗਿ , ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, vibrate, meditate on Almighty and Master; He alone can cover your sins. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ , ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ; ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ (714-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
When many holes appear in your boat, you cannot plug them with your hands.

ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ; ਖੋਟੇ , ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥ (714-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Worship and adore the One, to whom your boat belongs; He saves the counterfeit along with the genuine. ||1||

ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ; ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ (ਗੱਲੀਂ ਬੋਲੋ) (714-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
People want to lift up the mountain with mere words, but it just stays there.

ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ, ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੨॥ (714-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Nanak has no strength or power at all; O God, please protect me - I seek Your Sanctuary. ||2||7||12||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (714-11)
Todi, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥ (714-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Meditate on the lotus feet of Almighty within your mind.

ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ;
ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
The Almighty's Name (Naam) is the medicine; it is like an axe, which destroys the diseases caused by anger and egotism. ||1||Pause||

ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ; ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ (714-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the One who removes the three fevers; He is the Destroyer of pain, the warehouse of peace.

ਤਾ ਕਉ, ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ; ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ (714-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

No obstacles block the path of one who prays before God. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ (714-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, Almighty has become my physician; God alone is the Doer, the Cause of causes.

ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਨਾਨਕ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮॥੧੩॥ (714-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He is the Giver of perfect peace to the innocent-minded people; Guru Nanak says, Almighty, is my support. ||2||8||13||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (714-14)

Todi, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ (714-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Chant Almighty's Name (Naam), forever and ever.

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ;
ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Showering His Kind Mercy, the Supreme Almighty Himself has blessed the town. ||1||Pause||

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ; ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ (714-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The One who owns me, has again taken care of me; my sorrow and suffering is past.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ; ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ (714-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He gave me His hand, and saved me, His humble servant; Almighty is my mother and father. ||1||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ; ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ (714-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

All beings and creatures have become kind to me; my Master blessed me with His Kind Mercy.

ਨਾਨਕ , ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੯॥੧੪॥ (714-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Nanak seeks the Sanctuary of Almighty, the Destroyer of pain; His glory is so great! ||2||9||14||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (714-17)
Todi, Fifth Mahala:

ਸੁਆਮੀ ; ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (714-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
O Master, I seek the Sanctuary of Your Court.

ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ;
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (714-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Destroyer of millions of sins, O Great Giver, other than You, who else can save me? ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ; ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (714-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Searching, searching in so many ways, I have contemplated all the objects of life.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ; ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ , ਹਾਰੇ ॥੧॥ (714-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the supreme state is attained. But those who are engrossed in the bondage of Maya, lose the game of life. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ, ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ; ਸੁਰਿਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ॥ (715-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
My mind is in love with Almighty's lotus feet; I have met the Beloved Guru, the noble, heroic being.

ਨਾਨਕ , ਅਨਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ;
ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥੧੦॥੧੫॥ (715-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)
Nanak celebrates in bliss; chanting and meditating on Almighty, all sickness has been cured. ||2||10||15||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ , ਚਉਪਦੇ (715-3)
Todi, Fifth Mahala, Third House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (715-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਾਂ ਹਾਂ ਲਪਟਿਓ ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ; ਕਛੂ ਨ ਥੋਰੀ ॥ (715-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Oh! Oh! You cling to Maya, you fool; this is not a trivial matter.

ਤੇਰੋ ਨਹੀ ; ਸੁ ਜਾਨੀ ਮੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (715-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

That which you consider to be yours, is not yours. ||Pause||

ਆਪਨ ਰਾਮੁ ; ਨ ਚੀਨੋ ਖਿਨੂਆ ॥ (715-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

You do not remember your Lord, even for an instant.

ਜੋ ਪਰਾਈ ; ਸੁ ਅਪਨੀ ਮਨੂਆ ॥੧॥ (715-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

That which belongs to others, you believe to be your own. ||1||

ਨਾਮੁ ਸੰਗੀ ; ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਇਓ ॥ (715-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam), is always with you, but you do not enshrine it within your mind.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ; ਵਾਹੂ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੨॥ (715-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

You have attached your consciousness to that which you must eventually abandon. ||2||

ਸੋ ਸੰਚਿਓ ; ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਤਿਸਾਇਓ ॥ (715-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

You collect that which will bring you only hunger and thirst.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਤੋਸਾ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ॥੩॥ (715-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

You have not obtained the supplies of the Ambrosial Naam. ||3||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ; ਮੋਹ ਕੂਪਿ ਪਰਿਆ ॥ (715-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

You have fallen into the pit of sexual desire, anger and emotional attachment.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ; ਕੋ ਤਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੬॥ (715-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, a rare few are saved. ||4||1||16||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (715-7)

Todi, Fifth Mahala:

ਹਮਾਰੈ ਏਕੈ ; ਹਰੀ ਹਰੀ ॥ (715-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I have only the One (Almighty), my God.

ਆਨ ਅਵਰ ; ਸਿਞਾਣਿ ਨ ਕਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (715-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I do not recognize any other. ||Pause||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਪਾਇਓ ॥ (715-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, I have found my Guru.

ਗੁਰਿ ਮੋਕਉ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ (715-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Guru has implanted Almighty's Name (Naam) within me. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਜਾਪ ਤਾਪ ਬ੍ਰਤ ਨੇਮਾ ॥ (715-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name (Naam), is my meditation, austerity, fasting and daily religious practice.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ; ਕੁਸਲ ਸਭਿ ਖੇਮਾ ॥੨॥ (715-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty, I have found total joy and bliss. ||2||

ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰ ਜਾਤਿ ; ਹਰਿ ਗੁਨੀਆ ॥ (715-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Praises of Almighty are my good conduct, occupation and social class.

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ; ਕੀਰਤਨ ਹਰਿ ਸੁਨੀਆ ॥੩॥ (715-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Listening to the Kirtan of Almighty's Praises, I am in absolute ecstasy. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਨਿ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਤਿਸ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੨॥੧੭॥ (715-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, everything comes to the homes of those who have found their Master. ||4||2||17||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ , ਦੁਪਦੇ (715-12)

Todi, Fifth Mahala, Fourth House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (715-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰੂੜੋ ਮਨੁ ; ਹਰਿ ਰੰਗੋ ਲੋੜੈ ॥ (715-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

My beautiful mind longs for the Love of Almighty.

ਗਾਲੀ ; ਹਰਿ ਨੀਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (715-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

By mere words, Almighty's Love does not come. ||Pause||

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਦਰਸਨ ਕਾਰਣਿ ; ਬੀਥੀ ਬੀਥੀ ਪੇਖਾ ॥ (715-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I have searched for the Blessed Vision of His Darshan, looking in each and every street.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ਹੇ ॥੧॥ (715-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, my illusions have been removed. ||1||

ਇਹ ਬੁਧਿ ਪਾਈ , ਮੈ ਸਾਧੂ ਕੰਨਹੁ ; ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਓ ਧੁਰਿ ਮਾਥੈ ॥ (715-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I have obtained this wisdom from the Holy Saints, according to the pre-ordained destiny inscribed upon my forehead.

ਇਹ ਬਿਧਿ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥੨॥੧॥੧੮॥ (715-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

In this way, Nanak has seen Almighty with his eyes. ||2||1||18||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (715-15)

Todi, Fifth Mahala:

ਗਰਬਿ ਗਹਿਲੜੋ ; ਮੂੜੜੋ ਹੀਓ ਰੇ ॥ (715-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

My foolish heart is in the grip of pride.

ਹੀਓ ; ਮਹਰਾਜ ਰੀ , ਮਾਇਓ ॥
ਡੀਹਰ ਨਿਆਈ ; ਮੋਹਿ ਫਾਕਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (715-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

By the Will of my Almighty, Maya, like a witch, has swallowed my soul. ||Pause||

ਘਣੋ ਘਣੋ ਘਣੋ ਸਦ ਲੋੜੈ ; ਬਿਨੁ ਲਹਣੇ ਕੈਠੈ ਪਾਇਓ ਰੇ ॥ (715-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

More and more, he continually yearns for more; but unless he is destined to receive, how can he obtain it?

ਮਹਰਾਜਰੋ ਗਾਥੁ , ਵਾਹੂ ਸਿਉ ਲੁਭੜਿਓ ; (ਮਹਰਾਜ-ਰੋ ਬੋਲੋ)
ਨਿਹਭਾਗੜੋ , ਭਾਹਿ ਸੰਜੋਇਓ ਰੇ ॥੧॥ (715-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He is entangled in wealth, bestowed by Almighty; the unfortunate one attaches himself to the fire of desires. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਸੀਖ , ਸਾਧੂ ਜਨ ਸਗਲੋ ;
ਥਾਰੇ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਾਛਤ , ਮਿਟਿਓ ਰੇ ॥ (715-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Listen, O mind, to the Teachings of the Holy Saints, and all your sins shall be totally washed away.

ਜਾ ਕੋ ਲਹਣੋ ਮਹਰਾਜ ਰੀ , ਗਾਠੜੀਓ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਗਰਭਾਸਿ ਨ ਪਉੜਿਓ ਰੇ ॥੨॥੨॥੧੯॥ (715-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

One who is destined to receive from Almighty, O servant Nanak, shall not be cast into the womb of reincarnation again. ||2||2||19||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੫ , ਦੁਪਦੇ (716-1)

Todi, Fifth Mahala, Fifth House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (716-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਐਸੋ ਗੁਨੁ ; ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੀਨ ॥ (716-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Such is the blessing my God has bestowed upon me.

ਪੰਚ ਦੋਖ , ਅਰੁ ਅਹੰ ਰੋਗ ;
ਇਹ ਤਨ ਤੇ ਸਗਲ ਦੂਰਿ ਕੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He has totally banished the five evils desires and the illness of egotism from my body. ||Pause||

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ, ਛੋਰਿ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ; ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਦੀਨ ॥ (716-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Breaking my bonds, and releasing me from evil desires, He has enshrined the Guru's Shabad within my heart.

ਰੂਪੁ ਅਨਰੂਪੁ , ਮੋਰੋ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ;
ਪ੍ਰੇਮ ਗਹਿਓ ਮੋਹਿ , ਹਰਿ ਰੰਗ ਭੀਨ ॥੧॥ (716-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Almighty has not considered my beauty or ugliness; instead, He has held me with love. I am drenched with His Love. ||1||

ਪੇਖਿਓ ਲਾਲਨੁ , ਪਾਟ ਬੀਚ ਖੋਏ ; ਅਨਦ ਚਿਤਾ , ਹਰਖੇ ਪਤੀਨ ॥ (716-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I behold my Beloved, now that the curtains of illusion (bharam) have been torn away. My mind is happy, pleased and satisfied.

ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ , ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ;
ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ , ਤਿਸ ਹੀ ਕੋ ਧੀਨ ॥੨॥੧॥੨੦॥ (716-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

This physical body is the house in which Almighty resides as Atma; Guru Nanak says He is my Master and I am under His control. ||2||1||20||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (716-5)

Todi, Fifth Mahala:

ਮਾਈ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (716-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

O my mother, my mind is in love.

ਏਹੀ ਕਰਮ ਧਰਮ , ਜਪ ਏਹੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

This is my karma and my Dharma; this is my meditation. The Almighty's Name is my immaculate, unstained way of life. ||Pause||

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਜੀਵਨ ਧਨ ਮੋਰੈ ; ਦੇਖਨ ਕਉ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨੀਤਿ ॥ (716-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Support of my breath of life, the wealth of my life, is to gaze upon the Blessed Vision of God's Darshan.

ਬਾਟ ਘਾਟ ਤੋਸਾ ਸੰਗਿ ਮੋਰੈ ;
ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਮੈ ਹਰਿ ਸਖਾ ਕੀਤ ॥੧॥ (716-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

On the road, and on the river, these supplies are always with me. I have made my mind Almighty's companion. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਲੀਤ ॥ (716-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, my mind has become immaculate and pure. In His mercy, He has made me His own.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕੇ ਮੀਤ ॥੨॥੨॥੨੧॥ (716-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering Him in meditation, Nanak has found peace. From the very beginning, and throughout the ages, He is the friend of His devotees. ||2||2||21||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (716-9)

Todi, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਿਲੁ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (716-9, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Dear God, please meet me; You are my breath of life.

ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਨਿਮਖ ਹੀਅਰੇ ਤੇ ;
ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਪੂਰਨ ਦਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Do not let me forget You from my heart, even for an instant; please, bless Your devotee with Your gift of perfection. ||Pause||

ਖੋਵਹੁ ਭਰਮੁ , ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨ ॥ (716-10, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Dispel my illusion, and save me, O my Beloved, all-knowing Lord, O Inner-knower, O Searcher of hearts.

ਕੋਟਿ ਰਾਜ ਨਾਮ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨ ॥੧॥ (716-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The wealth of Almighty’s Name (Naam) is worth millions of kingdoms to me; Dear Almighty, please bless me with Your Ambrosial Glance of Grace. ||1||

ਆਠ ਪਹਰ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ;
ਜਸੁ ਪੂਰਿ ਅਘਾਵਹਿ , ਸਮਰਥ ਕਾਨ ॥ **(ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ)** (716-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing Your Glorious Praises. They totally satisfy my ears, O my all-powerful Lord.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ, ਜੀਅਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩॥੨੨॥ (716-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I seek Your Sanctuary, Dear Almighty, O Giver of life to the soul; forever and ever, Nanak is a sacrifice to You. ||2||3||22||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (716-13)

Todi, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ; ਤੇਰੇ ਪਗ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥ (716-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

O God, I am the dust of Your feet.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

O merciful to the meek, Beloved mind-enticing Lord, by Your Kind Mercy, please fulfill my yearning. ||Pause||

ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (716-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

In the ten directions, Your Praises are permeating and pervading, O Inner-knower, Searcher of hearts, Dear Almighty ever-present.

ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ; ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥ (716-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Those who sing Your Praises, O Creator Lord, those humble beings never die or grieve. ||1||

ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥ (716-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The worldly affairs and entanglements of Maya disappear, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; all sorrows are taken away.

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੪॥੨੩॥ (716-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The comforts of wealth and the enjoyments of the soul - Guru Nanak says, without Almighty, know them to be false. ||2||4||23||

ਟੋਡੀ , ਮਃ ੫ ॥ (716-16)

Todi, Fifth Mahala:

ਮਾਈ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (716-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

O my mother, my mind is so thirsty.

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ , ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (716-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I cannot survive, even for an instant, without my Beloved. My mind is filled with the desire to behold the Blessed Vision of His Darshan. ||Pause||

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ;
ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥ (716-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I remember Almighty's Name as the most purest (beyond Maya) and the creator; all the sins and errors of my mind and body are washed away.

ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸ ॥੧॥ (716-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Supreme Almighty, the eternal, imperishable Giver of peace - spotless and pure are His Praises. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (716-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, my desires have been fulfilled; in His Mercy, Almighty, the treasure of virtue, has met me.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ;
ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥ (717-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Peace and tranquility, poise and pleasure, have welled up within my mind; millions of suns, Guru Nanak says, illuminate me. ||2||5||24||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-1)

Todi, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥ (717-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Almighty, is the Purifier of sinners;

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ

5)
He is the soul, the breath of life, the Giver of peace and honor, the Inner-knower, the Searcher of hearts; He is pleasing to my mind. ||Pause||

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਸਭ ਬੇਤਾ ;
ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸ , ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥ (717-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

He is beautiful and wise, clever and all-knowing. He dwells within the hearts of His slaves; His devotees sing His Glorious Praises.

ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ; ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥੧॥ (717-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

His form is immaculate and pure; He is the incomparable Master. Upon the field of actions and karma, whatever one plants, one eats. ||1||

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ; ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥ (717-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I am amazed, and wonder-struck by His wonder. There is none other than Him.

ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ;
ਨਾਨਕ, ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥੨॥੬॥੨੫॥ (717-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on His Praises with my tongue, I live; slave Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||6||25||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-5)

Todi, Fifth Mahala:

ਮਾਈ ; ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ (717-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

O my mother, Maya is so misleading and deceptive.

ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ, ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ;
ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ , ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-5, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Without meditating on Almighty of the Universe, it is like straw on fire, or the shadow of a cloud, or the running of the flood-waters. ||Pause||

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ; ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ, ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥(717-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Renounce your cleverness and all your mental tricks; with your palms pressed together, walk on the Path of the Holy Saints.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ, ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥ (717-7, ਟੋਡੀ, ਮঃ 5)

Remember Almighty, the Inner-knower, the Searcher of hearts; this is the most sublime reward of this human incarnation. ||1||

ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ; ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥ (717-7, ਟੋਡੀ, ਮঃ 5)

The Holy Saints preach the teachings of the Vedas, but the unfortunate fools do not understand them.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥੭॥੨੬॥ (717-8, ਟੋਡੀ, ਮঃ 5)

Servant Nanak is absorbed in loving devotional worship; meditating in remembrance on Almighty, one's dirt is burnt away. ||2||7||26||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-9)

Todi, Fifth Mahala:

ਮਾਈ ; ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ (717-9, ਟੋਡੀ, ਮঃ 5)

O mother, the Guru's feet are so sweet.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-9, ਟੋਡੀ, ਮঃ 5)

By great good fortune, the Transcendent Lord has blessed me with them. Millions of rewards come from the Blessed Vision of the Guru's Darshan. ||Pause||

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥ (717-10, ਟੋਡੀ, ਮঃ 5)

Singing the Glorious Praises of the imperishable, indestructible Lord, sexual desire, anger and stubborn pride vanish.

ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ (717-10, ਟੋਡੀ, ਮঃ 5)

Those who are imbued with the Love of Almighty become permanent and eternal; birth and death do not grind them down any more. ||1||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ, ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ; ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ (717-11, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty's meditation, all joys and pleasures are totally false and worthless; by the Kind Mercy of the Saints, I know this.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥ (717-12, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has found the jewel of Almighty's Name (Naam); without the Naam, all must depart, cheated and plundered. ||2||8||27||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-12)

Todi, Fifth Mahala:

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ (717-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I contemplate Almighty's Name (Naam).

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I am in peaceful poise and bliss, day and night; the seed of my destiny has sprouted. ||Pause||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ; ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (717-13, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I have met the True Guru, by great good fortune; He has no end or limitation.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ; ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ (717-14, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Taking His humble servant by the hand, He pulls him out of the poisonous world-ocean. ||1||

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ (717-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Birth and death are ended for me, by the Guru's Teachings; I shall no longer pass through the door of pain and suffering.

ਨਾਨਕ, ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ;
ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥ (717-15, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Nanak holds tight to the Sanctuary of his Master; again and again, he bows in humility and reverence to Him. ||2||9||28||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (717-16)

Todi, Fifth Mahala:

ਮਾਈ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ (717-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

O my mother, my mind is at peace.

ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ , ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (717-16, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I enjoy the ecstasy of millions of princely pleasures; remembering Almighty in meditation, all pains have been dispelled. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ; ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥ (717-17, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The sins of millions of lifetimes are erased, by meditating on Almighty; becoming pure, my mind and body have found peace.

ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ , ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ; ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥ (717-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon Almighty's form of perfect beauty, my hopes have been fulfilled; attaining the Blessed Vision of His Darshan, my hunger has been appeased. ||1||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ;
ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥ (717-18, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The four great blessings, the eight supernatural spiritual powers of the Siddhas, the wish-fulfilling Elysian cow, and the wish-fulfilling tree of life - all these come from Almighty.

ਨਾਨਕ, ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖੁ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ (717-19, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, holding tight to the Sanctuary of Almighty, the ocean of peace, you shall not suffer the pains of birth and death, or fall into the womb of reincarnation again. ||2||10||29||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (718-1)

Todi, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ; ਰਿਦੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (718-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

I have enshrined Almighty's Feet within my heart.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-1, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Contemplating my Master, my True Guru, all my affairs have been resolved. ||1||Pause||

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (718-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The merits of giving donations to charity and devotional worship come from the Kirtan of the Praises of the Transcendent Lord; this is the true essence of wisdom.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ (718-2, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Singing the Almighty's Praises by acknowledging that He is beyond the mind's comprehension (Agaam) and beyond limits (infinite), I have found immeasurable peace. ||1||

ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (718-3, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty does not consider the merits and demerits of those humble beings whom He makes His own.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ , ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ (718-4, ਟੋਡੀ, ਮਃ 5)

Hearing, chanting and meditating on the jewel of Almighty's Name (Naam), I live; Guru Nanak wears Almighty as his necklace means embraces Almighty's Name. ||2||11||30||

ਟੋਡੀ , ਮਹਲਾ ੯ (718-5)

Todi, Ninth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (718-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਹਉ ਕਹਾ ; ਅਪਨੀ ਅਧਮਾਈ ॥ (718-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

What can I say about my base nature?

ਉਰਝਿਓ ਕਨਕ ਕਾਮਨੀ ਕੇ ਰਸ ;
ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-6, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

I am entangled in the love of gold and women, and I have not sung the Kirtan of God's Praises. ||1||Pause||

ਜਗ ਝੂਠੇ ਕਉ ਸਾਚੁ ਜਾਨਿ ਕੈ ; ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਈ ॥ (718-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

I judge the false world to be true, and I have fallen in love with it.

ਦੀਨ ਬੰਧ ਸਿਮਰਿਓ ਨਹੀ ਕਬਹੂ ; ਹੋਤ ਜੁ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (718-7, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

I have never contemplated the friend of the poor, who shall be my companion and helper in the end. ||1||

ਮਗਨ ਰਹਿਓ ਮਾਇਆ ਮੈ ਨਿਸ ਦਿਨਿ ; ਛੁਟੀ ਨ ਮਨ ਕੀ ਕਾਈ ॥ (718-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

I remain intoxicated by Maya, night and day, and the filth of my mind will not depart.

ਕਹਿ ਨਾਨਕ , ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਨਤ ਗਤਿ ;
ਬਿਨੁ , ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥੩੧॥ (718-8, ਟੋਡੀ, ਮਃ 9)

Says Nanak, now, without Almighty's Sanctuary, I cannot find salvation in any other way. ||2||1||31||

ਟੋਡੀ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ (718-10)

Todi, The Hymns of Bhagats (Devotees):

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (718-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਨਿਰਵਾ ; ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਦੂਰਿ ॥ (718-11, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Some say that He is near, and others say that He is far away.

ਜਲ ਕੀ ਮਾਛੁਲੀ ; ਚਰੈ ਖਜੂਰਿ ॥੧॥ (718-11, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

We might just as well say that the fish climbs out of the water, up the tree. ||1||

ਕਾਂਇ ਰੇ ; ਬਕਬਾਦੁ ਲਾਇਓ ॥ (੭੧੮-੧੧, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Why do you speak such nonsense?

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ; ਤਿਨਹਿ ਛਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-11, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
One who has found Almighty, keeps quiet about it. ||1||Pause||

ਪੰਡਿਤੁ ਹੋਇ ਕੈ ; ਬੇਦੁ ਬਖਾਨੈ ॥ (718-12, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Those who become Pandits, religious scholars, recite the Vedas,

ਮੂਰਖੁ ਨਾਮਦੇਉ ; ਰਾਮਹਿ ਜਾਨੈ ॥੨॥੧॥ (718-12, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
but foolish Naam Dev knows only Almighty. ||2||1||

ਕਉਨ ਕੋ ਕਲੰਕੁ ਰਹਿਓ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਤ ਹੀ ॥ (718-13, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Whose blemishes remain, when one chants the Almighty's Name?

ਪਤਿਤ, ਪਵਿਤ ਭਏ ; ਰਾਮੁ ਕਹਤ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-13, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Sinners become pure, chanting the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਵ ; ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਤਗਿਆ ਆਈ ॥ (718-14, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
With Almighty, servant Naam Dev has come to have faith.

ਏਕਾਦਸੀ ਬ੍ਰਤੁ ਰਹੈ ; ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੀਰਥ ਜਾਈਂ ॥੧॥ (718-14, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I have stopped fasting on the eleventh day of each month; why should I bother to go on pilgrimages to sacred shrines? ||1||

ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ; ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਸੁਮਤਿ ਭਏ ॥ (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (718-14, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Prays Naam Dev, I have become a man of good deeds and good thoughts.

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ; ਕੋ ਕੋ ਨ ਬੈਕੁੰਠਿ ਗਏ ॥੨॥੨॥ (718-15, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Chanting the Almighty's Name, under Guru's Instructions, who has not gone to heaven? ||2||2||

ਤੀਨਿ ਛੰਦੇ ; ਖੇਲੁ ਆਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (718-15, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Here is a verse with a three-fold play on words. ||1||Pause||

ਕੁੰਭਾਰ ਕੇ ਘਰ ਹਾਂਡੀ ਆਛੈ ; ਰਾਜਾ ਕੇ ਘਰ ਸਾਂਡੀ , ਗੋ ॥ (718-16, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
In the potter's home there are pots, and in the king's home there are camels.

ਬਾਮਨ ਕੇ ਘਰ ਰਾਂਡੀ ਆਛੈ ; ਰਾਂਡੀ ਸਾਂਡੀ ਹਾਂਡੀ , ਗੋ ॥੧॥ (718-16, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
In the Brahmin's home there are widows. So here they are: haandee, saandee, raandee. ||1||

ਬਾਣੀਏ ਕੇ ਘਰ ਹੀਂਗੁ ਆਛੈ ; ਭੈਸਰ ਮਾਥੈ ਸੀਂਗੁ , ਗੋ ॥ (718-17, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the home of the grocer there is asafoetida; on the forehead of the buffalo there are horns.

ਦੇਵਲ ਮਧੇ ਲੀਗੁ ਆਛੈ ; ਲੀਗੁ ਸੀਗੁ ਹੀਗੁ , ਗੋ ॥੨॥ (718-17, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the temple of Shiva there are lingams. So here they are: heeng, seeng, leeng. ||2||

ਤੇਲੀ ਕੈ ਘਰ ਤੇਲੁ ਆਛੈ ; ਜੰਗਲ ਮਧੇ ਬੇਲ , ਗੋ ॥ (718-18, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the house of the oil-presser there is oil; in the forest there are vines.

ਮਾਲੀ ਕੇ ਘਰ ਕੇਲ ਆਛੈ ; ਕੇਲ ਬੇਲ ਤੇਲ , ਗੋ ॥੩॥ (718-18, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the gardener's home there are bananas. So here they are: tayl, bayl, kayl. ||3||

ਸੰਤਾਂ ਮਧੇ ਗੋਬਿੰਦੁ ਆਛੈ ; ਗੋਕਲ ਮਧੇ ਸਿਆਮ , ਗੋ ॥ (718-19, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty of the Universe, Govind, is within His Saints; Krishna, Shyaam, is in Gokal.

ਨਾਮੇ ਮਧੇ ਰਾਮੁ ਆਛੈ ; ਰਾਮ ਸਿਆਮ ਗੋਬਿੰਦ , ਗੋ ॥੪॥੩॥ (718-19, ਟੋਡੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty, Raam, is in Naam Dev. So here they are: Raam, Shyaam, Govind. ||4||3||

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ , ਦੁਪਦੇ (719-1)

Raag Bairari, Fourth Mahala, First House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (719-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੁਨਿ ਮਨ ਅਕਥ ਕਥਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (719-3, ਬੈਰਾੜੀ, ਮঃ 4)

Listen, O mind, to the Unspoken Speech of the Almighty's Name.

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ;
ਭਜੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (719-3, ਬੈਰਾੜੀ, ਮঃ 4)

Riches, wisdom, supernatural spiritual powers and peace are obtained, by vibrating, meditating on Almighty, under Guru's Instruction. ||1||Pause||

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਜਸੁ ਊਤਮ ; ਖਟ ਦਰਸਨ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ (719-4, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Numerous legends, the Puraanas, and the six Shaastras, sing the sublime Praises of Almighty.

ਸੰਕਰ , ਕ੍ਰੋੜਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ;
ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ , ਹਰਿ ਮਰਮਾਮ ॥੧॥ (719-4, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Shiva and the three hundred thirty million gods meditate on Almighty, but they do not know the secret of His mystery. ||1||

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ , ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ;
ਸਭ ਗਾਵਤ , ਜੇਤ ਉਪਾਮ ॥ (719-5, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

The angelic and divine beings, and the celestial singers sing His Praises; all Creation sings of Him.

ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਿਨ ਕਉ ;
ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ॥੨॥੧॥ (719-5, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those whom Almighty blesses with His Kind Mercy, become the good Saints of Almighty. ||2||1||

ਬੈਰਾੜੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (719-6)

Bairari, Fourth Mahala:

ਮਨ , ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ; ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (719-6, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

O mind, those who meet Almighty's humble servants, sing His Praises.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਤਨੁ , ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨੀਕੋ ;
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (719-7, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

They are blessed with the gift of the jewel of Almighty, the sublime jewel of Almighty, by the Guru, the True Guru. ||1||Pause||

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਦੇਵਉ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਇਓ ॥ (719-8, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

I offer my mind, body and everything to that humble being who recites Almighty’s Name (Naam).

ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਪੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਉ ; ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਮਿਲਾਇਓ ॥੧॥ (719-8, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

I offer my wealth, the riches of Maya and my property to that one who leads me to meet Almighty, my friend. ||1||

ਖਿਨੁ ਕਿੰਚਿਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ;
ਤਬ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਧਿਆਇਓ ॥ (719-9, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

When Almighty of the world bestowed just a tiny bit of His Mercy, for just an instant, then I meditated on the Praise of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਓ ॥੨॥੨॥ (719-10, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Almighty and Master has met servant Nanak, and the pain of the sickness of egotism has been eliminated. ||2||2||

ਬੈਰਾੜੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (719-10)

Bairari, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਜਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (719-11, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Almighty's humble servant sings the Glorious Praises of the Almighty’s Name.

ਜੇ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੇ , ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ;
ਅਪੁਨਾ ਗੁਨੁ ਨ ਗਵਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (719-11, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Even if someone slanders Almighty's humble servant, he does not give up his own goodness. ||1||Pause||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ , ਸੁ ਆਪੇ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (719-12, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Whatever Almighty and Master does, He does by Himself; Almighty Himself does the deeds.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਵੈ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥੧॥ (719-12, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Almighty and Master Himself imparts understanding; Almighty Himself inspires us to speak. ||1||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੰਚ ਤਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ; ਵਿਚਿ ਧਾਤੂ ਪੰਚ , ਆਪਿ ਪਾਵੈ ॥ (720-1, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Almighty Himself directs the evolution of the world of the five elements; He Himself infuses the five senses into it.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਆਪੇ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਝਗਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥੨॥੩॥ (720-2, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, Almighty Himself unites us with the True Guru; He Himself resolves the conflicts. ||2||3||

ਬੈਰਾੜੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (720-2)

Bairari, Fourth Mahala:

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (720-2, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name (Naam), O mind, and you shall be emancipated.

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਸਭਿ ਖੋਵੈ ;
ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (720-3, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Almighty shall destroy all the sins of millions upon millions of incarnations, and carry you across the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (720-4, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

In the body-village, Almighty Master abides; Almighty is without fear, without vengeance, and without form.

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਤ , ਕਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ (720-4, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Almighty is dwelling near at hand, but He cannot be seen. By the Guru's Teachings, Almighty is obtained. ||1||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੁ ਰਤਨੁ ਹੀਰਾ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (720-5, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is the banker, the jeweller, the jewel, the gem; Almighty Himself created the entire expanse of the creation.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ , ਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਹਾਝੇ ;
ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣਜਾਰਾ ॥੨॥੪॥ (720-6, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, one who is blessed by Almighty's Kind Mercy, trades in the Almighty's Name; He alone is the true banker, the true trader. ||2||4||

ਬੈਰਾੜੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (720-6)

Bairari, Fourth Mahala:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (720-7, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Meditate, O mind, on the immaculate, formless Lord.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (720-7, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Forever and ever, meditate on Almighty, the Giver of peace; He has no end or limitation. ||1||Pause||

ਅਗਨਿ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ; ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਾ ॥(720-8, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

In the fiery pit of the womb, when you were hanging upside-down, Almighty absorbed You in His Love, and preserved You.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਛਡਾਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (720-8, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

So serve such a Lord, O my mind; Almighty shall deliver you in the end. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ (720-9, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Bow down in reverence to that humble being, within whose heart Almighty, abides.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ , ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਜਪੁ ;
ਨਾਨਕ, ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥੫॥ (720-10, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

By Almighty's Kind Mercy, Guru Nanak says, one obtains Almighty's meditation, and the support of Almighty's Name (Naam). ||2||5||

ਬੈਰਾੜੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (720-10)

Bairari, Fourth Mahala:

ਜਪਿ ਮਨ, ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥ (720-11, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name (Naam); meditate on it continually.

ਜੋ ਇਛਹਿ , ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (720-11, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

You shall obtain the fruits of your heart's desires, and pain shall never touch you again. ||1||Pause||

ਸੋ ਜਪੁ , ਸੋ ਤਪੁ , ਸਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ (720-12, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

That is chanting, that is deep meditation and austerity, that is fasting and worship, which inspires love for Almighty.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਹੋਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਭ ਝੂਠੀ ;
ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ, ਬਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ (720-12, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Love, every other love is false; in an instant, it is all forgotten. ||1||

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ , ਸਰਬ ਕਲ ਪੂਰਾ ;
ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (720-13, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

You are infinite, the Master of all power; Your value cannot be described at all.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੨॥੬॥ (720-14, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 4)

Nanak has come to Your Sanctuary, Dear Almighty; as it pleases You, save him. ||2||6||

ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ (720-15)

Raag Bairari, Fifth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (720-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (720-16, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the humble Saints, sing the Praises of Almighty.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਦੂਖ ਗਵਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (720-16, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)

The pains of millions of incarnations shall be eradicated. ||1||Pause||

ਜੋ ਚਾਹਤ ; ਸੋਈ ਮਨਿ ਪਾਇਓ ॥ (720-16, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)

Whatever your mind desires, that you shall obtain.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਓ ॥੧॥ (720-17, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)

By His Kind Mercy, Almighty blesses us with His Name. ||1||

ਸਰਬ ਸੁਖ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ (720-17, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)

All happiness and greatness are in the Almighty's Name.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ, ਮਤਿ ਪਾਈ ॥੨॥੧॥੭॥ (720-17, ਬੈਰਾੜੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Nanak has gained this understanding. ||2||1||7||

ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ (721-1)

Raag Tilang, First Mahala, First House:

Prologue: One day, Guru Nanak Ji was very cheerful. Seeing him in a happy mood Baba Mehta Kalu Ji asked, “Son, if you like shall I take you to the Muslim priest? You can learn Persian language which is the official language now.” Baba Mehta Kalu Ji thought that if Guru Nanak Ji learns Persian, then he would become a high ranking officer. Guru Nanak agreed and Baba Mehta Kalu took Guru Nanak Ji immediately to Qazi Kutub Deen. The Qazi, out of consideration for the son of an official, respectfully asked him to sit and he wrote thirty alphabets of Persian on a writing board. Guru Nanak JI read those as if he already knew them. Then he taught him to join alphabets to make words and then he made him read the Persian children's primer language. Even that, the child leant very quickly. For a few days, Guru Nanak Ji went to the Qazi regularly on time. But after a few days Guru Nanak JI chose to remain silent and the Qazi asked, “O Nanak, you don't study as diligently as you were studying earlier, what is the problem?” Guru Nanak Ji said, “I have already read.” The Qazi asked, “Read to me what you have learnt so far.” Guru Nanak Ji gave one paper to the Qazi. On the paper were written all the Persian alphabets and against every alphabet there was a stanza written in praise of the Almighty. On seeing the paper, the Qazi fell at the child Guru Ji's feet and said, “You are a prophet. You have gained all the knowledge without being taught.”

Guru Nanak Ji again started to sit in isolation quietly. Either he was lying down at home or sitting with eyes closed. Even food, sometimes he used to have and sometimes not. Then His parents got worried. They called the Qazi and said, “See what has happened to our child?” The Qazi talked to Guru Nanak Ji and tried to make him speak but Guru Ji remained lying down quiet. Then the Qazi whispered into his ear, “For the sake of Almighty, whom you love, please sit up.” The child Guru Nanak Dev Ji then sat up and uttered the following sermons to the Qazi;

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (721-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਯਕ ਅਰਜ ਗੁਫਤਮ , ਪੇਸਿ ਤੋ ; ਦਰ ਗੋਸ ਕੁਨ , ਕਰਤਾਰ ॥ (721-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I offer this one prayer to You; please listen to it, O Creator Lord.

ਹਕਾ ਕਬੀਰ ਕਰੀਮ ਤੂ ; ਬੇਐਬ ਪਰਵਦਗਾਰ ॥੧॥ (ਬੇ-ਐਬ ਬੋਲੋ) (721-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

You are true, great, merciful and spotless, O Cherisher Lord. ||1||

ਦੁਨੀਆ ਮੁਕਾਮੇ ਫਾਨੀ ; ਤਹਕੀਕ , ਦਿਲ ਦਾਨੀ ॥ (721-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

The world is a transitory place of mortality - know this for certain in your mind.

ਮਮ ਸਰ ਮੂਇ , ਅਜਰਾਈਲ , ਗਿਰਫਤਹ ;
ਦਿਲ ਹੇਚਿ , ਨ ਦਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (721-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Azraa-eel, the Messenger of Death, has caught me by the hair on my head, and yet, I do not know it at all in my mind. ||1||Pause||

ਜਨ ਪਿਸਰ ਪਦਰ ਬਿਰਾਦਰਾਂ ;
ਕਸ ਨੇਸ , ਦਸਤੰਗੀਰ ॥ (ਦਸਤੰ-ਗੀਰ ਬੋਲੋ) (721-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Spouse, children, parents and siblings - none of them will be there to hold your hand.

ਆਖਿਰ ਬਿਅਫਤਮ , ਕਸ ਨ ਦਾਰਦ ;
ਚੂੰ ਸਵਦ ਤਕਬੀਰ ॥੨॥ (ਸਵੱਦ ਬੋਲੋ) (721-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

And when at last I fall, and the time of my last prayer has come, there shall be no one to rescue me. ||2||

ਸਬ ਰੋਜ ਗਸਤਮ , ਦਰ ਹਵਾ ; ਕਰਦੇਮ ਬਦੀ ਖਿਆਲ ॥ (721-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Night and day, I wandered around in greed, contemplating evil schemes.

ਗਾਹੇ ਨ ਨੇਕੀ , ਕਾਰ ਕਰਦਮ ; ਮਮ ਈਂ ਚਿਨੀ , ਅਹਵਾਲ ॥੩॥ (721-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I never did good deeds; this is my condition. ||3||

ਬਦ ਬਖਤ , ਹਮ ਚੁ ਬਖੀਲ ਗਾਫਿਲ ;
ਬੇਨਜਰ ਬੇਬਾਕ ॥ (ਬੇ-ਨਜਰ, ਬੇ-ਬਾਕ ਬੋਲੋ) (721-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I am unfortunate, miserly, negligent, shameless and without the Fear of God.

ਨਾਨਕ ਬੁਗੋਯਦ , ਜਨੁ ਤੁਰਾ ; (ਬੁਗੋਇਦ ਬੋਲੋ)
ਤੇਰੇ ਚਾਕਰਾਂ , ਪਾ , ਖਾਕ ॥੪॥੧॥ (721-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Says Nanak, I am Your humble servant, the dust of the feet of Your slaves. ||4||1||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ (721-10)

Tilang, First Mahala, Second House:

Prologue: In Eminabad, after observing Guru Nanak Ji's greatness, Babar the Moghul invader offered the finest marijuana to Guru Nanak Ji. Guru Nanak Ji refused to accept and told Babar that he is consuming a drug which intoxicates him all times. Babar was surprised if such marijuana exists, so he asked Guru Nanak Ji to define the drug so that he can consume the same. Guru Ji uttered the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (721-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭਉ ਤੇਰਾ ਭਾਂਗ ; ਖਲੜੀ ਮੇਰਾ ਚੀਤੁ ॥ (721-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

The Fear of You, Dear Almighty, is my marijuana; my consciousness is the pouch which holds it.

ਮੈ ਦੇਵਾਨਾ ; ਭਇਆ ਅਤੀਤੁ ॥ (721-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I have become an intoxicated hermit.

ਕਰ ਕਾਸਾ ; ਦਰਸਨ ਕੀ ਭੂਖ ॥ (721-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

My hands are my begging bowl; I am so hungry for the Blessed Vision of Your Darshan.

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਉ ; ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੧॥ (721-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I beg at Your Door, day after day. ||1||

ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੀ ; ਕਰਉ ਸਮਾਇ ॥ (721-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I long for the Blessed Vision of Your Darshan.

ਮੈ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ; ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (721-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I am a beggar at Your Door - please bless me with Your charity. ||1||Pause||

ਕੇਸਰਿ ਕੁਸਮ ਮਿਰਗਮੈ ਹਰਣਾ ; ਸਰਬ ਸਰੀਰੀ ਚੜ੍ਹਣਾ ॥ (721-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Saffron, flowers, musk oil and gold embellish the bodies of all.

ਚੰਦਨ ਭਗਤਾ ਜੋਤਿ ਇਨੇਹੀ ; ਸਰਬੇ ਪਰਮਲੁ ਕਰਣਾ ॥੨॥ (721-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Almighty's devotees are like sandalwood, which imparts its fragrance to everyone. ||2||

ਘਿਅ ਪਟ ਭਾਂਡਾ ; ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (721-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

No one says that ghee or silk are polluted.

ਐਸਾ ਭਗਤੁ ; ਵਰਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ (721-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Such is Almighty's devotee, no matter what his social status is.

ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵੇ ; ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (721-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Those who bow in reverence to Almighty's Name (Naam), remain absorbed in Your Love.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਦਰਿ ; ਭੀਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥੧॥੨॥ (721-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak begs for charity at their door. ||3||1||2||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੩ (721-16)

Tilang, First Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (721-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਾਇਆ ਪਾਹਿਆ ਪਿਆਰੇ ; ਲੀਤੜਾ ਲਬਿ ਰੰਗਾਏ ॥ (721-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
This body fabric is conditioned by Maya, O beloved; this cloth is dyed in greed.

ਮੇਰੈ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ਚੋਲੜਾ ਪਿਆਰੇ ; ਕਿਉ ਧਨ ਸੇਜੈ ਜਾਏ ॥੧॥ (722-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
My Husband Lord is not pleased by these clothes, O Beloved; how can the soul-bride go to His bed? ||1||

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ; ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥ (722-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
I am a sacrifice, O Dear Merciful Master; I am a sacrifice to You.

ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ਤਿਨਾ ਕੈ ; ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (722-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
I am a sacrifice to those who take to Your Name.

ਲੈਨਿ ਜੋ ਤੇਰਾ ਨਾਉ , ਤਿਨਾ ਕੈ ;
ਹੰਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (722-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
Unto those who take to Your Name, I am forever a sacrifice. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਰੰਙਣਿ ਜੇ ਥੀਐ ਪਿਆਰੇ ; ਪਾਈਐ ਨਾਉ ਮਜੀਠ ॥ (722-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
If the body becomes the dyer's vat, O Beloved, and the Name is placed within it as the dye,

ਰੰਙਣ ਵਾਲਾ , ਜੇ ਰੰਙੈ ਸਾਹਿਬੁ ; ਐਸਾ ਰੰਗੁ ਨ ਡੀਠ ॥੨॥ (722-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
and if the Dyer who dyes this cloth is Almighty Master - O, such a color has never been seen before! ||2||

ਜਿਨ ਕੇ ਚੋਲੇ ਰਤੜੇ ਪਿਆਰੇ ; ਕੰਤੁ ਤਿਨਾ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (722-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
Those whose shawls are so dyed, O Beloved, their Husband Lord is always with them.

ਧੂੜਿ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜੇ ਮਿਲੈ , ਜੀ ਕਹੁ ; ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ (722-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
Bless me with the dust of those humble beings, Dear Almighty. Says Nanak, this is my prayer. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (722-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
He Himself creates, and He Himself imbues us. He Himself bestows His Glance of Grace.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ; ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਵੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ (722-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, if the soul-bride becomes pleasing to her Husband Lord, He Himself enjoys her. ||4||1||3||

ਤਿਲੰਗ , ਮਃ ੧ ॥ (722-6)

Tilang, First Mahala:

ਇਆਨੜੀਏ ; ਮਾਨੜਾ ਕਾਇ ਕਰੇਹਿ ॥ (722-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

O foolish and ignorant soul-bride, why are you so proud?

ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਹਰਿ ; ਰੰਗੋ ਕੀ ਨ ਮਾਣੇਹਿ ॥ (722-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Within the home of your own self, why do you not enjoy the Love of your Lord?

ਸਹੁ ਨੇੜੈ ਧਨ ਕੰਮਲੀਏ ; ਬਾਹਰੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥ (722-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Your Husband Lord is so very near, O foolish bride; why do you search for Him outside?

ਭੈ ਕੀਆ ਦੇਹਿ ਸਲਾਈਆ ਨੈਣੀ ; ਭਾਵ ਕਾ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (722-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Apply the Fear of God as the maascara to adorn your eyes, and make the Love of Almighty your ornament.

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਲਾਗੀ ; ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੋ ॥੧॥ (722-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Then, you shall be known as a devoted and committed soul-bride, when you enshrine love for your Husband Lord. ||1||

ਇਆਣੀ ਬਾਲੀ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਜਾ ਧਨ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (722-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

What can the silly young bride do, if she is not pleasing to her Husband Lord?

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ; ਸਾ ਧਨ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (722-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She may plead and implore so many times, but still, such a bride shall not obtain the Mansion of Almighty's Presence.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ; ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਧਾਵੈ ॥ (722-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Without the karma of good deeds, nothing is obtained, although she may run around frantically.

ਲਬ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਕੀ ਮਾਤੀ ; ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (722-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She is intoxicated with greed, pride and egotism, and engrossed in Maya.

ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ; ਭਈ ਕਾਮਣਿ ਇਆਣੀ ॥੨॥ (722-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She cannot obtain her Husband Lord in these ways; the young bride is so foolish! ||2||

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਵਾਹੈ ; ਕਿਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥ (722-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Go and ask the happy, pure soul-brides, how did they obtain their Husband Lord?

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ;
ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (722-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Whatever Almighty does, accept that as good; do away with your own cleverness and self-will.

ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਤਉ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (722-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

By His Love, true wealth is obtained; link your consciousness to His lotus feet.

ਸਹੁ ਕਹੈ ਸੋ ਕੀਜੈ , ਤਨੁ ਮਨੋ ਦੀਜੈ ; ਐਸਾ ਪਰਮਲੁ ਲਾਈਐ ॥ (722-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

As your Husband Lord directs, so you must act; surrender your body and mind to Him, and apply this perfume to yourself.

ਏਵ ਕਹਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਭੈਣੇ ; ਇਨੀ ਬਾਤੀ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (722-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

So speaks the happy soul-bride, O sister; in this way, the Husband Lord is obtained. ||3||

ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ , ਤਾ ਸਹੁ ਪਾਈਐ ; ਅਉਰੁ ਕੈਸੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (722-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Give up your selfhood, and so obtain your Husband Lord; what other clever tricks are of any use?

ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ , ਸੋ ਦਿਨੁ ਲੇਖੈ ;
ਕਾਮਣਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (722-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

When the Husband Lord looks upon the soul-bride with His Gracious Glance, that day is historic - the bride obtains the nine treasures.

ਆਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ , ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਨਾਨਕ, ਸਾ ਸਭਰਾਈ ॥ (ਸਭ-ਰਾਈ ਬੋਲੋ) (722-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She who is loved by her Husband Lord, is the true soul-bride; Guru Nanak says, she is the queen of all.

ਐਸੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ , ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਤੀ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਇ ਸਮਾਣੀ ॥ (722-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Thus she is imbued with His Love, intoxicated with delight; day and night, she is absorbed in His Love.

ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਇ ਸਰੂਪ ਬਿਚਖਨਿ ; ਕਹੀਐ ਸਾ ਸਿਆਣੀ ॥੪॥੨॥੪॥ (ਬਿਚੱਖਨਿ ਬੋਲੋ)
(722-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
She is beautiful, glorious and brilliant; she is known as truly wise. ||4||2||4||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (722-16)

Tilang, First Mahala:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji was sitting on a stump made of stones and a group of Saints came to listen to his discourses. After sitting for the whole day, no one came to offer food for the congregation. The Saints decided to go and beg for food. They reached a drunken Pathan's house that ill treated the Saints. The Saints came back with bruises on their faces and observing such attitude of the people in Eminabad, Guru Ji uttered the following Shabad with consist of future proceedings;

ਜੈਸੀ ਮੈ ਆਵੈ , ਖਸਮ ਕੀ ਬਾਣੀ ;
ਤੈਸੜਾ ਕਰੀ ਗਿਆਨੁ , ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
As the the Word is pass over to me by the Almighty, in the manner I recite to the entire world for their knowledge, Dear Lalo.

ਪਾਪ ਕੀ ਜੰਞ ਲੈ ਕਾਬਲਹੁ ਧਾਇਆ ;
ਜੋਰੀ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ , ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
Bringing the marriage party of sin, Babar has invaded from Kaabul and will forcefully demand our land as his wedding gift, Dear Lalo.

ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ , ਛਪਿ ਖਲੋਏ ;
ਕੂੜੁ ਫਿਰੈ ਪਰਧਾਨੁ , ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
Modesty and righteousness both have vanished, and falsehood struts around like a leader, Dear Lalo.

ਕਾਜੀਆ ਬਾਮਣਾ ਕੀ ਗਲ ਥਕੀ ; (‘ਕਾਜੀਆ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ ਅਤੇ ‘ਗੱਲ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਅਗਦੁ ਪੜੈ ਸੈਤਾਨੁ , ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
The Qazis and the Brahmins have lost their roles, and Satan now conducts the marriage rites, Dear Lalo.

ਮੁਸਲਮਾਨੀਆ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ;
ਕਸਟ ਮਹਿ ਕਰਹਿ ਖੁਦਾਇ , ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)
The Muslim women read the Koran, and in their misery, they call upon God, Dear Lalo.

ਜਾਤਿ ਸਨਾਤੀ , ਹੋਰਿ ਹਿਦਵਾਣੀਆ ;
ਏਹਿ ਭੀ ਲੇਖੈ ਲਾਇ , ਵੇ ਲਾਲੋ ॥ (722-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

The Hindu women of high social status, and others of lowly status as well, are put into the same category, Dear Lalo.

ਖੂਨ ਕੇ ਸੋਹਿਲੇ ਗਾਵੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ;
ਰਤੁ ਕਾ ਕੁੰਗੂ ਪਾਇ , ਵੇ ਲਾਲੋ ॥੧॥ (723-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

The wedding songs of murder are sung, Guru Nanak says, and blood is sprinkled instead of saffron, Dear Lalo. ||1||

ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ;
ਮਾਸ ਪੁਰੀ ਵਿਚਿ ਆਖੁ ਮਸੋਲਾ ॥ (723-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak sings the Praises of Almighty's virtues and Master in the city of corpses, and voices this account.

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਰੰਗਿ ਰਵਾਈ ; ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਵਖਿ ਇਕੇਲਾ ॥ (723-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

The One who created, and attached the mortals to pleasures, sits alone, and watches this.

ਸਚਾ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ;
ਸਚੜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇਗੁ , ਮਸੋਲਾ ॥ (723-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Almighty and Master is True, and True is His justice. He issues His Commands according to His judgement.

ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਟੁਕੁ ਟੁਕੁ ਹੋਸੀ ; ਹਿਦੁਸਤਾਨੁ ਸਮਾਲਸੀ ਬੋਲਾ ॥ (723-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

The body-fabric will be torn apart into shreds, and then India will remember these words.

ਆਵਨਿ ਅਠਤਰੈ ਜਾਨਿ ਸਤਾਨਵੈ ; **(ਅਠੱਤਰੈ ਬੋਲੋ)**
ਹੋਰੁ ਭੀ ਉਠਸੀ , ਮਰਦ ਕਾ ਚੇਲਾ ॥ (723-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Coming in seventy-eight (1521 A.D.), they will depart in ninety-seven (1540 A.D.), and then another disciple of man will rise up.

ਸਚ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ;
ਸਚੁ ਸੁਣਾਇਸੀ ਸਚ ਕੀ ਬੇਲਾ ॥੨॥੩॥੫॥ (723-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak speaks the Word of Truth; he proclaims the Truth at this, the right time. ||2||3||5||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ (723-6)

Tilang, Fourth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (723-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਭਿ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਖਸਮਾਹੁ ; ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਵਰਤਨੀ ॥ (723-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Everyone comes by Command of Almighty and Master. The Hukam of His Command extends to all.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ; ਸਭੁ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥੧॥ (723-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

True is Almighty and Master, and True is His play. Almighty is the Master of all. ||1||

ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸਚੁ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥ (723-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

So praise Almighty; Almighty is the Master over all.

ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ; ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (723-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

No one is equal to Him; am I of any account? ||Pause||

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ; ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥ (723-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Air, water, earth and sky - Almighty has made these His home and temple.

ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ; ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥ (723-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

He Himself is pervading everywhere, O Nanak. Tell me: what can be counted as false? ||2||1||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (723-9)

Tilang, Fourth Mahala:

ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ; ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ (723-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

The evil-minded person continually does fruitless deeds, all puffed up with pride.

ਜਬ ਆਣੈ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ , ਝੂਠੁ ;
ਤਬ ਜਾਣੈ , ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥੧॥ (723-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

When he brings home what he has acquired, by practicing deception and falsehood, he thinks that he has conquered the world. ||1||

ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ; ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (723-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Such is the drama of the world, that he does not contemplate the Almighty's Name.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ;
ਮੇਰੇ ਮਨ , ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (723-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

In an instant, all this false play shall perish; O my mind, meditate on Almighty. ||Pause||

ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ; ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ ॥ (723-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

He does not think of that time, when Death, the Torturer, shall come and seize him.

ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ;
ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥ (723-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Almighty saves that one, within whose heart Almighty, in His Kind Mercy, dwells. ||2||2||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ (723-13)

Tilang, Fifth Mahala, First House:

Prologue: Once a group of Sikhs were traveling from Kabul to visit Guru Arjan Dev Ji. On their way, he came to the bank of River Attak. They politely requested a boatman by the name of Alam to ferry them across. The boatman asked where they intend to go. The group replied that they are going to Amritsar to meet Guru Ji. The boatman requested them to give him all the offerings that they have for Guru Ji. The group humbly told that they cannot do so but they offered to pay high payment for his services. The boatman declined them and walked away. As he walked, he was gradually losing his sight until he couldn't see at all. He realised his mistake and came to the group to ask for forgiveness. The group of Sikhs did Ardaas and his vision came back to normal but they told him that only the Guru Ji can forgive him. So, he ferried the group across and followed them to meet Guru Arjan Dev Ji. Guru Ji uttered the following Shabad to eliminate his ego;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (723-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ; ਆਲਮ ਦੁਨੀਆਇ ॥ (723-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty infused His Light into the dust, and created the world, the universe.

ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ; **(ਦਰੱਖਤ ਬੋਲੋ)**
ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ (723-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

The sky, the earth, the trees, and the water - all are the Creation of Almighty. ||1||

ਬੰਦੇ , ਚਸਮ ਦੀਦੰ ; ਫਨਾਇ ॥ (723-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

O human being, whatever you can see with your eyes, shall perish.

ਦੁਨੀਆ , ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ; ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (723-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

The world eats dead carcasses, living by neglect and greed. ||Pause||

ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ , ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ; ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ (723-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Like a goblin, or a beast, they kill and eat the forbidden carcasses of meat.

ਦਿਲ ਕਬਜ , ਕਬਜਾ ਕਾਦਰੋ ; ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥ (723-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

So control your urges, or else you will be seized by Almighty, and thrown into the tortures of hell. ||2||

ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ , ਬਿਰਾਦਰਾ ; ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ , ਖਾਨਾਇ ॥ (723-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Your benefactors, presents, companions, courts, lands and homes

ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ; ਤਬ , ਚਿ ਕਾਰੇ , ਬਿਦਾਇ ॥੩॥ (723-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

- when Azraa-eel, the Messenger of Death seizes you, what good will these be to you then? ||3||

ਹਵਾਲ ਮਾਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ; ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ (ਅੱਲਾਹ ਬੋਲੋ) (723-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

The Pure Almighty knows your condition.

ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ; (‘ਬੁਗੋ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਪੇਸਿ , ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥੪॥੧॥ (723-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, recite your prayer to the holy people. ||4||1||

ਤਿਲੰਗ , ਘਰੁ ੨ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (723-18)

Tilang, Second House, Fifth Mahala:

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (723-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

There is no other than You, Lord.

ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ; ਸੋ ਹੋਇ ॥ (723-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Creator; whatever You do, that alone happens.

ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ; ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ (723-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

You are the strength, and You are the support of the mind.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ; ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੧॥ (723-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Forever and ever, meditate, Guru Nanak says, on the One. ||1||

ਸਭ ਊਪਰਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (723-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

The Great Giver is the Supreme Almighty over all.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (723-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

You are our support, You are our sustainer. ||Pause||

ਹੈ ਤੂਹੈ ; ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥
ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ; ਊਚ ਆਪਾਰ ॥ (724-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

You are, You are, and You shall ever be, Dear Almighty You are beyond the grasp of mind, great and beyond limits (infinite).

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ; ਤਿਨ ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ (724-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Those who serve You, are not touched by fear or suffering.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ, ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥ (724-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, sing the Praises of Almighty’s virtues. ||2||

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ; ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥ (724-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Whatever is seen, is Your form, O treasure of virtue, Dear Almighty of the Universe, Dear Almighty of incomparable beauty.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ (724-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering, remembering Almighty in meditation, His humble servant becomes like Him.

ਨਾਨਕ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (724-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, by His Grace, we obtain Him. ||3||

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ; ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (724-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to those who meditate on Almighty.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ (724-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Associating with them, the whole world is saved.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ (724-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, God fulfills our hopes and aspirations.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨॥ (724-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

I long for the dust of the feet of the Saints. ||4||2||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (724-4)

Tilang, Fifth Mahala, Third House:

ਮਿਹਰਵਾਨੁ ; ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (ਮਿਹਰ-ਵਾਨੁ ਬੋਲੋ) (724-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Merciful, Almighty Master is Merciful.

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ; ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ (724-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord Master is Merciful.

ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ; ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (724-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

He gives His gifts to all beings. ||Pause||

ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ;
ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (724-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
Why do you waver, O mortal being? The Creator Lord Himself shall protect you.

ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ; ਸੋਈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (724-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
He who created you, will also give you nourishment. ||1||

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ; ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (724-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
The One who created the world, takes care of it.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ;
ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ (ਪਰਵਦ-ਗਾਰੁ ਬੋਲੋ) (724-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
In each and every heart and mind, Almighty is the True Cherisher. ||2||

ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ; ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ (724-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
His creative potency and His value cannot be known; He is the Great and carefree Lord.

ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ; ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ (724-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
O human being, meditate on Almighty, as long as there is breath in your body. ||3||

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ; (ਸਮਰੱਥ, ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ (724-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
O God, You are all-powerful, inexpressible and imperceptible; my soul and body are Your capital.

ਰਹਮ ਤੇਰੀ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ; ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥ (724-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
By Your Mercy, may I find peace; this is Nanak's lasting prayer. ||4||3||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (724-10)
Tilang, Fifth Mahala, Third House:

ਕਰਤੇ ; ਕੁਦਰਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ (724-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)
O Creator, through Your creative potency, I am in love with You.

ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ; ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (724-10, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
You alone are my spiritual and temporal Lord; and yet, You are detached from all Your creation. ||Pause||

ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ; ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥(ਆਚੱਰਜ ਬੋਲੋ)(724-11, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
In an instant, You establish and disestablish. Wondrous is Your form!

ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ; ਅੰਧਿਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ (724-11, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
Who can know Your play? You are the Light in the darkness. ||1||

ਖੁਦਿ ਖਸਮ , ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ;
ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥ (ਮਿਹਰ-ਵਾਨ ਬੋਲੋ) (724-12, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
You are the Master of Your creation, Almighty of all the world, Dear Merciful Master.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ , ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ; ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (724-12, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
One who worships You day and night - why should he have to go to hell? ||2||

ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ ਬੰਦੇ ; ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (724-13, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
Azraa-eel, the Messenger of Death, is the friend of the human being who has Your support, Lord.

ਗੁਨਹ ਉਸਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ; (ਉਸ-ਕੇ ਬੋਲੋ)
ਤੇਰੇ ਜਨ , ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾਰੁ ॥੩॥ (724-13, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
His sins are all forgiven; Your humble servant gazes upon Your Vision. ||3||

ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ , ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ; ਸਚੁ ਸੁਖੁ , ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (724-14, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
All worldly considerations are for the present only. True peace comes only from Your Name.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ; ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੪॥ (724-14, ਤਿਲੰਗ, ਮঃ 5)
Meeting the Guru, Nanak understands; He sings only Your Praises forever, Dear Almighty. ||4||4||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (724-15)
Tilang, Fifth Mahala:

ਮੀਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ; ਦਿਲ ਸੋਚ ॥ (724-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Think of Almighty in your mind, O wise one.

ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ; (ਮੁਹੱਬਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (724-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Enshrine love for Almighty in your mind and body; He is the Liberator from bondage. ||1||Pause||

ਦੀਦਨੇ , ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ; ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ (724-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

The value of seeing the Vision of Almighty Master cannot be estimated.

ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ; ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ , ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ (724-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Pure Cherisher; You Yourself is the great and immeasurable Master. ||1||

ਦਸ੍ਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ; ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ (ਦਸਤ-ਗੀਰੀ ਬੋਲੋ) (724-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

Give me Your help, O brave and generous Lord; You are the One, You are the Only Lord.

ਕਰਤਾਰ , ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਣ ਖਾਲਕ ; ਨਾਨਕ, ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥ (724-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 5)

O Creator Lord, by Your creative potency, You created the world; Nanak holds tight to Your support. ||2||5||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ (724-19)

Tilang, First Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (724-19)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ; ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ (724-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

The One who created the world watches over it; what more can we say, Dear brother?

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥ (725-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

He Himself knows, and He Himself acts; He laid out the garden of the world. ||1||

ਰਾਇਸਾ ਪਿਆਰੇ ਕਾ , ਰਾਇਸਾ ;
ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (725-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Savor the story, the story of the Beloved Lord, which brings a lasting peace. ||Pause||

ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ ; ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ (725-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She who does not enjoy the Love of her Husband Lord, shall come to regret and repent in the end.

ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ; ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ (725-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She wrings her hands, and bangs her head, when the night of her life has passed away. ||2||

ਪਛੋਤਾਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ; ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥ (725-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Nothing comes from repentance, when the game is already finished.

ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ; ਜਬ ਆਵੈਗੀ ਵਾਰੀ ॥੩॥ (725-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She shall have the opportunity to enjoy her Beloved, only when her turn comes again. ||3||

ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਮੈ ਤੇ , ਵਧਵੀ ਏਹ ॥ (725-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

The happy soul-bride attains her Husband Lord - she is so much better than I am.

ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆਵਨੀ ; ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ ॥੪॥ (725-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I have none of her merits or virtues; whom should I blame? ||4||

ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ; ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ ॥ (725-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I shall go and ask those sisters who have enjoyed their Husband Lord.

ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ; ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥੫॥ (725-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

I touch their feet, and ask them to show me the Path. ||5||

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ; ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ ॥ (725-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She who understands the Hukam of His Command, Guru Nanak says, applies the Fear of God as her sandalwood oil;

ਗੁਣ ਕਾਮਣ , ਕਾਮਣਿ ਕਰੈ ; ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੬॥ (725-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

she charms her Beloved with her virtue, and so obtains Him. ||6||

ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ , ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ;
ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ ॥ (725-6, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

She who meets her Beloved in her heart, remains united with Him; this is truly called union.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ; ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ (725-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

As much as she may long for Him, she shall not meet Him through mere words. ||7||

ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ; ਲਿਵ ਲਿਵੈ ਕਉ ਧਾਵੈ ॥ (725-7, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

As metal melts into metal again, so does love melt into love.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ; ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ ॥੮॥ (725-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, this understanding is obtained, and then, one obtains the Fearless Lord. ||8||

ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ ਹੋਇ ਘਰਿ ; ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (725-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

There may be an orchard of betel nut trees in the garden, but the donkey does not appreciate its value.

ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ; ਤਬ ਫੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ॥੯॥ (725-8, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

If someone savors a fragrance, then he can truly appreciate its flower. ||9||

ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (725-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

One who drinks in the ambrosia, Guru Nanak says, abandons his illusions and wanderings.

ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ; ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥੧॥ (725-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 1)

Easily and intuitively, he remains blended with Almighty, and obtains the immortal status. ||10||1||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (725-10)

Tilang, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ; ਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਸੁਣਾਈਆ ॥ (725-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

The Guru, my friend, has told me the stories and the sermon of Almighty.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥੧॥ (725-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to my Guru; to the Guru, I am a sacrifice. ||1||

ਆਇ ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ , ਆਇ ਮਿਲੁ ;
ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (725-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Come, join with me, O Sikh of the Guru, come and join with me. You are my Guru's Beloved. ||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ; ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (725-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

The Praises of Almighty's virtues are pleasing to Almighty; I have obtained them from the Guru.

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ; ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾਏ ॥੨॥ (725-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice, a sacrifice to those who surrender to, and obey the Guru's Will. ||2||

ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ; ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥ (725-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

I am dedicated and devoted to those who gaze upon the Beloved True Guru.

ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ; ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ (725-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

I am forever a sacrifice to those who perform service for the Guru. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਦੁਖ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (ਮੇਟਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (725-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Your Name, Dear Almighty, is the Destroyer of sorrow.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ (725-14, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Serving the Guru, it is obtained, and as Gurmukh, one is emancipated. ||4||

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ (725-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Those humble beings who meditate on the Almighty's Name, are celebrated and acclaimed.

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੫॥ (725-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Nanak is a sacrifice to them, forever and ever a devoted sacrifice. ||5||

ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ; ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (725-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, that alone is Praise to You, which is pleasing to Your Will, Dear Almighty.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਦੇ ; ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੬॥ (725-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs, who serve their Beloved Lord, obtain Him as their reward. ||6||

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ; ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥ (725-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Those who cherish love for Almighty, their souls are always with God.

ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਦੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੭॥ (725-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Chanting and meditating on their Beloved, they live in, and gather in, the Almighty's Name. ||7||

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ ॥ (725-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to those Gurmukhs who serve their Beloved Lord.

ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥ (725-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

They themselves are saved, along with their families, and through them, all the world is saved. ||8||

ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ; ਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਧੰਨੋ ॥ (725-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

My Beloved Guru serves Almighty. Blessed is the Guru, Blessed is the Guru.

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ; ਗੁਰ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੋ ॥੯॥ (725-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

The Guru has shown me Almighty's Path; the Guru has done the greatest good deed. ||9||

ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ , ਗੁਰੁ ਸੇਵਦੇ ; ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ (726-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Those Sikhs of the Guru, who serve the Guru, are the most blessed beings.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ (726-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is a sacrifice to them; He is forever and ever a sacrifice. ||10||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ; ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ (726-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is pleased with the Gurmukhs, the fellowship of the companions.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈਆ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧੧॥ (726-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

In Almighty's Court, they are given robes of honor, and Almighty Himself hugs them close in His embrace. ||11||

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (726-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Please bless me with the Blessed Vision of the Darshan of those Gurmukhs, who meditate on Almighty's Name (Naam).

ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ; ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥੧੨॥ (726-3, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

I wash their feet, and drink in the dust of their feet, dissolved in the wash water. ||12||

ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ; ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥ (726-4, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

Those who eat betel nuts and betel leaf and apply lipstick,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ (726-4, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

but do not contemplate Almighty - the Messenger of Death will seize them and take them away. ||13||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ; ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥
ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ; ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥ (726-5, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

The Messenger of Death does not even approach those who contemplate Almighty's Name (Naam), and keep Him enshrined in their hearts. The Guru's Sikhs are the Guru's Beloveds. ||14||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ (726-6, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

The Almighty's Name (Naam) is a treasure, known only to the few Gurmukhs.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥੧੫॥ (726-6, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

Guru Nanak says, those who meet with the True Guru, enjoy peace and pleasure. ||15||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ; ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥ (726-7, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

The True Guru is called the Giver; in His Mercy, He grants His Grace.

ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ; ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥ (726-7, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

I am forever a sacrifice to the Guru, who has blessed me with the Almighty's Name. ||16||

ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ; ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ (726-8, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

Blessed, very blessed is the Guru, who brings Almighty's message.

ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ , ਵਿਗਸਿਆ ; (‘ਵਿਗੱਸਿਆ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥ (726-8, ਤਿਲੰਗ, ਮ: 4)

I gaze upon the Guru, the Guru, the True Guru embodied, and I blossom forth in bliss. ||17||

ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ (726-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

The Guru's tongue recites Words of Ambrosial Nectar; He is adorned with the Almighty's Name.

ਜਿਨ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ , ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ; ਤਿਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ (726-9, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Those Sikhs who hear and obey the Guru - all their desires depart. ||18||

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ; ਕਹੁ , ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥ (726-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Some speak of Almighty's Path; tell me, how can I walk on it?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ (726-10, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Your Name is my supplies; I will take it with me and set out. ||19||

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ; ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ (726-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who worship and adore Almighty, are wealthy and very wise.

ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ; ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥ (726-11, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

I am forever a sacrifice to the True Guru; I am absorbed in the Words of the Guru's Teachings. ||20||

ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ; ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ (726-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

You are the Master, my Lord; You are my Ruler and King.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ ; ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥ (726-12, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

If it is pleasing to Your Will, then I worship and serve You; You are the treasure of virtue. ||21||

ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ; ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ (726-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is absolute; He is The One and Only; but He Himself is also manifested in many forms.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੨॥ (ਗੱਲ ਬੋਲੋ) (726-13, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 4)

Whatever pleases Him, Guru Nanak says, that alone is good. ||22||2||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ; ਕਾਫੀ (726-14)

Tilang, Ninth Mahala, Kaafee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (726-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ; ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ (726-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

If you are conscious, then be conscious of Him night and day, O mortal.

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ;
ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (726-15, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Each and every moment, your life is passing away, like water from a cracked pitcher. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ ਗਾਵਹੀ ; ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ (726-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Why do you not sing the Praises of Almighty's virtues, you ignorant fool?

ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ; ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ (726-16, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

You are attached to false greed, and you do not even consider death. ||1||

ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (726-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Even now, no harm has been done, if you will only sing God's Praises.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ; ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥੧॥ (726-17, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Says Nanak, by meditating and vibrating upon Him, you shall obtain the state of fearlessness. ||2||1||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (726-18)

Tilang, Ninth Mahala:

ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ; ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ (726-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Wake up, O mind! Wake up! Why are you sleeping unaware?

ਜੋ ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ;
ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (726-18, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

That body, which you were born with, shall not go along with you in the end. ||1||Pause||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧ ਜਨ ; ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ (726-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Mother, father, children and relatives whom you love,

ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ; ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀਨਾ ॥੧॥ (726-19, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

will throw your body into the fire, when your soul departs from it. ||1||

ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ; ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ (727-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Your worldly affairs exist only as long as you are alive; know this well.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੈ ; ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੨॥ (727-1, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, sing the Praises of Almighty’s virtues; everything is like a dream. ||2||2||

ਤਿਲੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (727-2)

Tilang, Ninth Mahala:

ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ , ਗਾਇ ਲੈ ; ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥ (727-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Sing Almighty's Praises, O mind; He is your only true companion.

ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ; ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (727-2, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Your time is passing away; listen carefully to what I say. ||1||Pause||

ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ; ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ (727-3, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

You are so in love with property, chariots, wealth and power.

ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ ਪਰੀ ; ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ ॥੧॥ (727-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

When the noose of death tightens around your neck, they will all belong to others. ||1||

ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ; ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ (727-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Know this well, O madman - you have ruined your affairs.

ਪਾਪ ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ; **(‘ਸੁਕੱਚਿਓ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥ (727-4, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

You did not restrain yourself from committing sins, and you did not eradicate your ego. ||2||

ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ (727-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

So listen to the Teachings imparted by the Guru, Dear brother.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ; ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੩॥ (727-5, ਤਿਲੰਗ, ਮਃ 9)

Nanak proclaims: hold tight to the Protection and the Sanctuary of God. ||3||3||

ਤਿਲੰਗ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ; ਕਬੀਰ ਜੀ (727-7)

Tilang, The Word Of Devotee Kabir Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (727-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ ਭਾਈ ; ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (727-7, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Vedas and the Scriptures are only make-believe, Dear brother; they do not relieve the anxiety of the heart.

ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ; ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥(727-8, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If you will only center yourself on Almighty, even for just a breath, then you shall see Almighty face-to-face, present before you. ||1||

ਬੰਦੇ , ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰਰੋਜ ; **(ਹਰ-ਰੋਜ ਬੋਲੋ)**
ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ (੭੨੭-੮, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O human being, search your own heart every day, and do not wander around in confusion.

ਇਹ ਜੁ ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ;
ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (727-9, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This world is just a magic-show; no one will be holding your hand. ||1||Pause||

ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁਸੀ ਹੋਇ ;
ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ (ਬੇ-ਖਬਰ ਬੋਲੋ) (727-9, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Reading and studying falsehood, people are happy; in their ignorance, they speak nonsense.

ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ , ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ;
ਸਿਆਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (੭੨੭-੧੦, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The True Creator Lord is diffused into His creation; He is not just the dark-skinned Krishna of legends. ||2||

ਅਸਮਾਨ ਮਿ੍ਾਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ; (ਮਿਆਨੇ ਬੋਲੋ)
ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂਦ ॥ (੭੨੭-੧੦, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Through the Tenth Gate, the stream of nectar flows; take your bath in this.

ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ , ਲਾਇ ਚਸਮੇ ; (ਫ਼ੱਕਰ ਬੋਲੋ)
ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ (੭੨੭-੧੧, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Serve Almighty forever; use your eyes, and see Him ever-present everywhere. ||3||

ਅਲਾਹ ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ; ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ (727-11, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Almighty is the purest of the pure; there can only be a doubt if the is another similar to Him.

ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ; ਉਹੁ ਕਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥(727-12, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Kabir Ji says, mercy flows from the Merciful Almighty; He alone knows who acts. ||4||1||

ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ (727-12)
Naam Dev Ji:

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਟੇਕ ; ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ (727-12, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I am blind; Your Name, O Creator Lord, is my only anchor and support.

ਮੈ ਗਰੀਬ , ਮੈ ਮਸਕੀਨ ;
ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (727-13, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I am poor, and I am meek. Your Name is my only support. ||1||Pause||

ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ; ਅਲਾਹ ਤੂ ਗਨੀ ॥ (727-13, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
O beautiful Lord, benevolent and Merciful Master, You are so wealthy and generous.

ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ; ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮਨੀ ॥੧॥ (727-14, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
You are ever-present in every presence, within and before me. ||1||

ਦਰੀਆਉ ਤੂ , ਦਿਹੰਦ ਤੂ ; ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ , ਧਨੀ ॥ (727-14, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
You are the river of life, You are the Giver of all; You are so very wealthy.

ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ ; ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ (727-14, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
You alone give, and You alone take away; there is no other at all. ||2||

ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾਂ ; ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ (727-15, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
You are wise, You are the supreme seer; how could I make You an object of thought?

ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆਮੀ ; ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥੨॥ (727-15, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Dear Almighty and Master of Naam Dev, You are the Merciful Master of forgiveness. ||3||1||2||

ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ; ਖੁਸਿਖਬਰੀ ॥ (ਖੁਸਿ-ਖਬਰੀ ਬੋਲੋ) (727-16, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Hello, my friend, hello my friend. Is there any good news?

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ; ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥ (727-16, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I am a sacrifice, a devoted sacrifice, a dedicated and devoted sacrifice, to You.

ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ;
ਆਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਆਲ੍ਹੇ ਬੋਲੋ) (727-16, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Slavery to You is so sublime; Your Name is noble and exalted. ||1||Pause||

ਕੁਜਾ ਆਮਦ , ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ;
ਕੁਜਾ ਮੇਰਵੀ ॥ (ਮੇ-ਰਵੀ ਬੋਲੋ) (੭੨੭-੧੭, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Where did you come from? Where have You been? And where are You going?

ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ; ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ (ਦੁਆਰਿਕਾ ਬੋਲੋ) (727-17, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Tell me the truth, in the holy city of Dwaarikaa. ||1||

ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ; ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ (727-17, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
How handsome is your turban! And how sweet is your speech.

ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ ; ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥ (ਦੁਆਰਿਕਾ ਬੋਲੋ) (727-18, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Why are there Moghals in the holy city of Dwaarikaa? ||2||

ਚੰਦੀ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ; ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ (727-18, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
You alone are Almighty of so many thousands of worlds.

ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾਂ ॥੩॥ (727-18, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
You are my Lord King, like the dark-skinned Krishna. ||3||

ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ; ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ (੭੨੭-੧੯, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are Almighty of the sun, Lord Indra and Lord Brahma, the King of men.

ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਾਮੀ ; ਮੀਰ ਮੁਕੰਦ ॥੪॥੨॥੩॥ (ਸੁਆਮੀ ਬੋਲੋ) (727-19, ਤਿਲੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are Almighty and Master of Naam Dev, the King, the Liberator of all. ||4||2||3||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ, ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (728-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ (728-3)

Raag Suhi, First Mahala, Chau-Padas, First House:

Prologue: A group of Sikhs came to Guru Nanak Dev Ji and asked why the Guru's sermons do not stay intact within. Guru Ji replied that there are three (3) Dosh (faults) of the mind which is Mal (Impurities like lust, wrath, greed, etc.), Viksep (tossing (chanchal) of mind) and Avaran (veil (pardha) of ignorance). The Sikh again asked how they can get rid of their faults. Guru Ji uttered the following Shabad in which the method of making yogurt is used to illustrate;

ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ; ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ ॥ (728-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Wash the vessel, sit down and anoint it with fragrance; then, go out and get the milk.

ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ; ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ ॥੧॥ (728-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Add the rennet of clear consciousness to the milk of good deeds, and then, free of desire, let it curdle. ||1||

ਜਪਹੁ; ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ ॥ (728-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Recite Almighty's Name .

ਅਵਰਿ ; ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (728-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

All other actions are fruitless. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ , ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ; ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ (728-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Let your mind be the handles, and then churn it, without sleeping.

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ (728-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If you chant Almighty's Name (Naam) ,with your tongue, then the curd will be churned. In this way, the Ambrosial Nectar is obtained. ||2||

ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ; **(ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਬੋਲੋ)**
ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ ॥ (728-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Wash your mind in the pool of Truth, and let it be the vessel of Almighty; let this be your offering to please Him.

ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ; ਇਨ੍ਹ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੩॥ (728-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

That humble servant who dedicates and offers his life, and who serves in this way, remains absorbed in his Master. ||3||

ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ , ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ; ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (728-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The speakers speak and speak and speak, and then they depart. There is no other to compare to You.

ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ; ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥ (728-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Servant Nanak, lacking devotion, humbly prays: may I sing the Praises of Almighty. ||4||1||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ (728-10)

Suhi, First Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (728-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ; ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ (728-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Deep within the self, Almighty abides; do not go outside looking for Him.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ; ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ (728-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You have renounced the Ambrosial Nectar - why are you eating poison? ||1||

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ; ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (728-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Meditate on such spiritual wisdom, O my mind,

ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ; ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (728-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

and become the slave of Almighty. ||1||Pause||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ ॥ (728-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Everyone speaks of wisdom and meditation;

ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ ॥੨॥ (728-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

but bound in bondage, the whole world is wandering around in confusion. ||2||

ਸੇਵਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥ (728-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who serves Almighty is His servant.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥੩॥ (728-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Almighty is pervading and permeating the water, the land, and the sky. ||3||

ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ; ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (728-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am not good; no one is bad.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਤਾਰੇ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੨॥ (728-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Prays Nanak, He alone saves us! ||4||1||2||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੬ (729-1)

Suhi, First Mahala, Sixth House:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji uttered the following shabad upon meeting a bandit by the name of Sajjan who used to dress like a Saint to attract others before looting and killing them.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (729-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ , ਚਿਲਕਣਾ ; ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ ॥ (ਕੈਹਾਂ ਬੋਲੋ) (729-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Bronze is bright and shiny, but when it is rubbed, its blackness appears.

ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ ॥੧॥ (729-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Washing it, its impurity is not removed, even if it is washed a hundred times. ||1||

ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ; ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ੍ ॥ (729-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They alone are my friends, who travel along with me;

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (729-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

and in that place, where the accounts are called for, they appear standing with me. ||1||Pause||

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ; ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ ॥ (729-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

There are houses, mansions and tall buildings, painted on all sides;

ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨ੍ਹੀ ; ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ ॥੨॥ (729-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

but they are empty within, and they crumble like useless ruins. ||2||

ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ; ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ੍ ॥ (729-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The herons in their white feathers dwell in the sacred shrines of pilgrimage.

ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ; ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ੍ ॥੩॥ (729-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They tear apart and eat the living beings, and so they are not called white. ||3||

ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ; ਮੈ ਜਨ , ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ੍ ॥ (729-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My body is like the simmal tree; seeing me, other people are fooled.

ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨ੍ਹੀ ; ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ੍ ॥੪॥ (729-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Its fruits are useless - just like the qualities of my body. ||4||

ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ; ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ ॥ (729-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The blind man is carrying such a heavy load, and his journey through the mountains is so long.

ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ; ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ ॥੫॥ (729-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My eyes can see, but I cannot find the Way. How can I climb up and cross over the mountain? ||5||

ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ; ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ ॥ (729-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

What good does it do to serve, and be good, and be clever?

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ; ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥੬॥੧॥੩॥ (729-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, contemplate Almighty's Name (Naam), and you shall be released from bondage. ||6||1||3||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (729-8)

Suhi, First Mahala:

ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ; ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ ॥ (729-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Build the raft of meditation and self-discipline, to carry you across the river.

ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ; ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (729-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

There will be no ocean, and no rising tides to stop you; this is how comfortable your path shall be. ||1||

ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ , ਮੰਜੀਠੜਾ ; **(ਮੰਜੀਠ-ੜਾ ਬੋਲੋ)**
ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (729-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Your Name alone is the color, in which the robe of my body is dyed. This color is permanent, O my Beloved. ||1||Pause||

ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ; ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ (729-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My beloved friends have departed; how will they meet Almighty?

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ; ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ ॥੨॥ (729-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If they have virtue in their pack, Almighty will unite them with Himself. ||2||

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ; ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ ॥ (729-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Once united with Him, they will not be separated again, if they are truly united.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ; ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥੩॥ (729-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Almighty brings their comings and goings to an end. ||3||

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ; ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋਲਾ ॥ (729-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who subdues and eradicates egotism, sews the robe of devotion.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ; ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ ॥੪॥ (729-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, she receives the fruits of her reward, the Ambrosial Words of Almighty. ||4||

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ; ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (729-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, O soul-brides, our Husband Lord is so dear!

ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ; ਸਾਚਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੫॥੨॥੪॥ (729-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

We are the servants, the hand-maidens of Almighty; He is our True Master. ||5||2||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (729-14)

Suhi, First Mahala:

ਜਿਨ ਕਉ ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ; ਤਿਨਾ ਸਵਾਰਸੀ ॥ (729-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Those whose minds are filled with love of Almighty, are blessed and exalted.

ਸੂਖੀ ਕਰੈ ਪਸਾਉ ; ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਸੀ ॥ (729-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They are blessed with peace, and their pains are forgotten.

ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹਿ ; ਸਰਪਰ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥ (729-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He will undoubtedly, certainly save them. ||1||

ਤਿਨ੍ਹਾ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ; ਜਿਨ ਕਉ ਲੀਖਿਆ ॥ (729-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Guru comes to meet those whose destiny is so pre-ordained.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ; ਦੇਵੈ ਦੀਖਿਆ ॥ (729-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He blesses them with the Teachings of the Ambrosial Almighty's Name (Naam).

ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ; ਭਵਹਿ ਨ ਭੀਖਿਆ ॥੨॥ (729-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Those who walk in the Will of the True Guru, never wander begging. ||2||

ਜਾ ਕਉ ਮਹਲੁ ਹਜੂਰਿ ; ਦੂਜੇ ਨਿਵੈ ਕਿਸੁ ॥ (729-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

And one who lives in the Mansion of Almighty's Presence, why should he bow down to any other?

ਦਰਿ ਦਰਵਾਣੀ ਨਾਹਿ ; ਮੂਲੇ ਪੁਛ ਤਿਸੁ ॥ (729-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The gate-keeper at Almighty's Gate shall not stop him to ask any questions.

ਛੁਟੈ ਤਾ ਕੈ ਬੋਲਿ ; ਸਾਹਿਬ ਨਦਰਿ ਜਿਸੁ ॥੩॥ (729-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

And one who is blessed with Almighty's Glance of Grace - by his words, others are emancipated as well. ||3||

ਘਲੇ ਆਣੇ ਆਪਿ ; ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਮਤੈ ਕੋਇ ॥ (729-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Almighty Himself sends out, and recalls the mortal beings; no one else gives Him advice.

ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਸਾਜਿ ; ਜਾਣੈ ਸਭ ਸੋਇ ॥ (729-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself demolishes, constructs and creates; He knows everything.

ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਬਖਸੀਸ ; ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥੫॥ (729-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is the blessing, given to those who receive His Mercy, and His Grace. ||4||3||5||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (730-1)

Suhi, First Mahala:

ਭਾਂਡਾ ਹਛਾ ਸੋਇ ; ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ (ਭਾਵ-ਸੀ ਬੋਲੋ) (730-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

That vessel alone is pure, which is pleasing to Him.

ਭਾਂਡਾ ਅਤਿ ਮਲੀਣੁ ; ਧੋਤਾ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇਸੀ ॥ (ਹੋਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ) (730-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The filthiest vessel does not become pure, simply by being washed.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਹੋਇ ; ਸੋਝੀ ਪਾਇਸੀ ॥ (ਪਾਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ) (730-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Through the Gurdwara, the Guru's Gate, one obtains understanding.

ਏਤੁ ਦੁਆਰੈ ਧੋਇ ; ਹਛਾ ਹੋਇਸੀ ॥ (ਹੋਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ) (730-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By being washed through this Gate, it becomes pure.

ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ; ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ **(ਵਰਤਾਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ)** (730-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Almighty Himself sets the standards to differentiate between the dirty and the pure.

ਮਤੁ ਕੋ ਜਾਣੈ ਜਾਇ ; ਅਗੈ ਪਾਇਸੀ ॥ **(ਪਾਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ)** (730-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Do not think that you will automatically find a place of rest hereafter.

ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ; ਤੇਹਾ ਹੋਇਸੀ ॥ **(ਹੋਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ)** (730-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

According to the actions one has committed, so does the mortal become.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ; ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਸੀ ॥ **(ਵਰਾਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ)** (730-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself bestows the Ambrosial Almighty's Name (Naam).

ਚਲਿਆ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ; ਵਾਜਾ ਵਾਇਸੀ ॥ **(ਵਾਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ)** (730-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Such a mortal departs with honor and renown; his life is embellished and redeemed, and the trumpets resound with his glory.

ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ; ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਸੁਣਾਇਸੀ ॥ **(ਸੁਣਾਇ-ਸੀ ਬੋਲੋ)** (730-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Why speak of poor mortals? His glory shall echo throughout the three worlds.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਨਿਹਾਲ ;
ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਾਰਸੀ ॥੧॥੪॥੬॥ **(ਤਾਰ-ਸੀ ਬੋਲੋ)** (730-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, he himself shall be enraptured, and he shall save his entire ancestry. ||1||4||6||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (730-5)

Suhi, First Mahala:

ਜੋਗੀ ਹੋਵੈ ਜੋਗਵੈ ; ਭੋਗੀ ਹੋਵੈ ਖਾਇ ॥ (730-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Yogi practices yoga, and the pleasure-seeker practices eating.

ਤਪੀਆ ਹੋਵੈ ਤਪੁ ਕਰੇ ; ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥੧॥ **(ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ)** (730-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The austere practices austerities, bathing and rubbing themselves at sacred shrines of pilgrimage. ||1||

ਤੇਰਾ ਸਦੜਾ ਸੁਣੀਜੈ ਭਾਈ ; ਜੇ ਕੋ ਬਹੈ ਅਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (730-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Let me hear some news of You, O Beloved; if only someone would come and sit with me, and tell me. ||1||Pause||

ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ , ਸੋ ਲੁਣੇ ; ਜੋ ਖਟੇ ਸੁੋ ਖਾਇ ॥ (730-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

As one plants, so does he harvest; whatever he earns, he eats.

ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜੇ ਸਣੁ ਨੀਸਾਣੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (730-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

In the world hereafter, his account is not called for, if he goes with the insignia of Almighty. ||2||

ਤੈਸੋ ਜੈਸਾ ਕਾਢੀਐ ; ਜੈਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (730-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

According to the actions the mortal commits, so is he proclaimed.

ਜੋ ਦਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਸੋ ਦਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥੩॥ (730-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

And that breath which is drawn without thinking of Almighty, that breath goes in vain. ||3||

ਇਹੁ ਤਨੁ ਵੇਚੀ , ਬੈ ਕਰੀ ; ਜੇ ਕੋ ਲਏ ਵਿਕਾਇ ॥ (730-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I would sell this body, if someone would only purchase it.

ਨਾਨਕ , ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਹੀ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੪॥੫॥੭॥ (730-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that body is of no use at all, if it does not enshrine the Name of Almighty. ||4||5||7||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੭ (730-10)

Suhi, First Mahala, Seventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (730-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੋਗੁ ਨ ਖਿੰਥਾ , ਜੋਗੁ ਨ ਡੰਡੈ ; ਜੋਗੁ ਨ , ਭਸਮ ਚੜਾਈਐ ॥ (730-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Yoga is not the patched coat, Yoga is not the walking stick. Yoga is not smearing the body with ashes.

ਜੋਗੁ ਨ ਮੁੰਦੀ , ਮੂੰਡਿ ਮੁਡਾਇਐ ; ਜੋਗੁ ਨ , ਸਿੰਙੀ ਵਾਈਐ ॥ (730-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Yoga is not the ear-rings, and not the shaven head. Yoga is not the blowing of the horn.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ; ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (730-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Remaining unblemished in the midst of the filth of the world - this is the way to attain Yoga. ||1||

ਗਲੀ ; ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (ਗੱਲੀਂ ਬੋਲੋ) (730-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
By mere words, Yoga is not attained.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਸਮਸਰਿ ਜਾਣੈ ; (ਸਮ-ਸਰਿ ਬੋਲੋ)
ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (730-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
One who looks upon all with a single eye, and knows them to be one and the same - he alone is known as a Yogi. ||1||Pause||

ਜੋਗੁ ਨ , ਬਾਹਰਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ; ਜੋਗੁ ਨ , ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ॥ (730-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Yoga is not wandering to the tombs of the dead; Yoga is not sitting in trances.

ਜੋਗੁ ਨ , ਦੇਸਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵਿਐ ;
ਜੋਗੁ ਨ , ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ (ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ) (730-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Yoga is not wandering through foreign lands; Yoga is not bathing at sacred shrines of pilgrimage.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ; ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (730-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Remaining unblemished in the midst of the filth of the world - this is the way to attain Yoga. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ; ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਈਐ ॥ (730-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Meeting with the True Guru, doubt is dispelled, and the wandering mind is restrained.

ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੈ ; ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਈਐ ॥ (730-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Nectar rains down, celestial music resounds, and deep within, wisdom is obtained.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ; ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (730-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Remaining unblemished in the midst of the filth of the world - this is the way to attain Yoga. ||3||

ਨਾਨਕ , ਜੀਵਤਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ; ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਈਐ ॥ (730-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, remain dead while yet alive - practice such a Yoga.

ਵਾਜੇ ਬਾਝਹੁ ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ; ਤਉ ਨਿਰਭਉ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥ (730-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

When the horn is blown without being blown, then you shall attain the state of fearless dignity.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਹੀਐ ;
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥੮॥ (730-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Remaining unblemished in the midst of the filth of the world - this is the way to attain Yoga. ||4||1||8||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (730-18)

Suhi, First Mahala:

ਕਉਣ ਤਰਾਜੀ ਕਵਣੁ ਤੁਲਾ ; ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਸਰਾਫੁ ਬੁਲਾਵਾ ॥ (730-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

What scale, what weights, and what assayer shall I call for You, Lord?

ਕਉਣੁ ਗੁਰੂ ਕੈ ਪਹਿ ਦੀਖਿਆ ਲੇਵਾ ; ਕੈ ਪਹਿ ਮੁਲੁ ਕਰਾਵਾ ॥੧॥ (730-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

From what guru should I receive instruction? By whom should I have Your value appraised? ||1||

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ; ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (731-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

O my Dear Beloved Lord, Your limits is not known.

ਤੂੰ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ;
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (731-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You pervade the water, the land, and the sky; You Yourself are All-pervading. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਾਰਾਜੀ , ਚਿਤੁ ਤੁਲਾ ; ਤੇਰੀ ਸੇਵ ਸਰਾਫੁ ਕਮਾਵਾ ॥ (731-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Mind is the scale, consciousness the weights, and the performance of Your service is the appraiser.

ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੋ ਸਹੁ ਤੋਲੀ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਰਹਾਵਾ ॥੨॥ (731-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Deep within my heart, I weigh my Husband Lord; in this way I focus my consciousness. ||2||

ਆਪੇ ਕੰਡਾ ਤੋਲੁ ਤਰਾਜੀ ; ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ (ਤੋਲਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (731-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You Yourself are the balance, the weights and the scale; You Yourself are the weigher.

ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ; ਆਪੇ ਹੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩॥ (731-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You Yourself see, and You Yourself understand; You Yourself are the trader. ||3||

ਅੰਧੁਲਾ , ਨੀਚ ਜਾਤਿ , ਪਰਦੇਸੀ ; ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਤਿਲੁ ਜਾਵੈ ॥ (731-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The blind, low class wandering soul, comes for a moment, and departs in an instant.

ਤਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ , ਨਾਨਕੁ ਰਹਦਾ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੂੜਾ ਪਾਵੈ ॥੪॥੨॥੯॥ (731-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

In its company, Nanak dwells; how can the fool attain Almighty? ||4||2||9||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (731-6)

Raag Suhi, Fourth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (731-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨਿ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿਆ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ , ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਕੇ ॥ (731-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My mind worships and adores the Almighty's Name, through the Guru, and the Guru's Shabad.

ਸਭਿ ਇਛਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰੀਆ ; ਸਭੁ ਚੂਕਾ ਡਰੁ ਜਮ ਕੇ ॥੧॥ (731-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

All the desires of my mind and body have been fulfilled; all fear of death has been dispelled. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ॥ (731-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O my mind, sing the Glorious Praises of the Almighty's Name.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਿਆ ;
ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (731-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

And when the Guru is pleased and satisfied, the mind is instructed; it then joyfully drinks in the subtle essence of Almighty. ||1||Pause||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰੀ ; ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ (731-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Sat Sangat, the True Congregation of the True Guru, is sublime and exalted. They sing the Praises of Almighty's virtues.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ, ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਹਮ ਧੋਵਹ ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥ (731-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Bless me with Your Mercy, Lord, and unite me with the Sat Sangat; I wash the feet of Your humble servants. ||2||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ; ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥ (731-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name is all. The Almighty's Name is the essence of the Guru's Teachings, the juice, the sweetness of it.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥ (731-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have found the Ambrosial Nectar, the Divine Water of the Almighty's Name, and all my thirst for it is quenched. ||3||

ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ , ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ;
ਹਮ ਵੇਚਿਓ ਸਿਰੁ , ਗੁਰ ਕੇ ॥ (731-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, is my social status and honor; I have sold my head to the Guru.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ;
ਗੁਰ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥ (731-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is called the chaylaa, the disciple of the Guru; O Guru, save the honor of Your servant. ||4||1||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (731-12)

Suhi, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ; ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ (731-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I chant and vibrate Almighty's Name (Naam) God, the Supreme Being; my poverty and problems have all been eradicated.

ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਹਰਿ ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (731-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The fear of birth and death has been erased, through the Guru's Shabad; serving the Unmoving, Unchanging Lord, I am absorbed in peace. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਅਤਿ ਪਿਰਆ ॥ (731-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate the Name of the most Beloved, Darling Lord.

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (731-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have dedicated my mind and body, and placed them in offering before the Guru; I have sold my head to the Guru, for a very dear price. ||1||Pause||

ਨਰਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਆ ॥ (731-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The kings and the rulers of men enjoy pleasures and delights, but without Almighty's Name (Naam), death seizes and dispatches them all.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ; ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਆ ॥੨॥ (731-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Righteous Judge of Dharma strikes them over the heads with his staff, and when the fruits of their actions come into their hands, then they regret and repent. ||2||

ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ , ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾਰੇ ;
ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਆ ॥ (731-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Save me, save me, Lord; I am Your humble servant, a mere worm. I seek the Protection of Your Sanctuary, O Primal Lord, Cherisher and Nourisher.

ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਜਨੁ ਤੁਮਆ ॥੩॥ (731-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Please bless me with the Blessed Vision of the Saint's Darshan, that I may find peace. O God, please fulfill the desires of Your humble servant. ||3||

ਤੁਮ ਸਮਰਥ , ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ; (ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ)
ਮੋਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ , ਹਰਿ ਨਿਮਆ ॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (731-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You are the All-powerful, Great, Primal God, my Master. O Lord, please bless me with the gift of humility.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਘਾ ॥੪॥੨॥ (731-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak has found Almighty's Name (Naam), and is at peace; I am forever a sacrifice to the Naam. ||4||2||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (731-19)

Suhi, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀਠੈ ਰੰਙੁ ॥ (731-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name is the Love of Almighty. Almighty's Love is the permanent color.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ; ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥੧॥ (731-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

When the Guru is totally satisfied and pleased, He colors us with Almighty's Love; this color shall never fade away. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥ (732-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O my mind, enshrines love for Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਙੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (732-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Guru, satisfied and pleased, taught me about Almighty, and my Sovereign Lord King met with me at once. ||1||Pause||

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ; ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥ (732-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukh is like the ignorant bride, who comes and goes again and again in reincarnation.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ; ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥ (732-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty does not come into her consciousness, and her mind is stuck in the love of duality. ||2||

ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ; ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥ (732-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I am full of filth, and I practice evil deeds; Dear Almighty, save me, be with me, merge me into Your Being!

ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ; (ਨਵਲ੍ਹਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ ਪੰਕੁ ॥੩॥ (732-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Guru has bathed me in the pool of Ambrosial Nectar, and all my dirty sins and mistakes have been washed away. ||3||

ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਕੁ ॥ (732-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Merciful to the meek and the poor, please unite me with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਕੁ ॥੪॥੩॥ (732-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Joining the Sangat, servant Nanak has obtained Almighty's Love; my mind and body are drenched in it. ||4||3||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (732-5)

Suhi, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ , ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ; ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (732-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

One who chants Almighty’s Name (Naam), while constantly practicing deception, shall never become pure of heart.

ਅਨਦਿਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ; ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (732-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He may perform all sorts of rituals, night and day, but he shall not find peace, even in dreams. ||1||

ਗਿਆਨੀ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (732-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O wise ones, without the Guru, there is no devotional worship.

ਕੋਰੈ, ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਚੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ)(732-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The untreated cloth does not take up the dye, no matter how much everyone may wish it. ||1||Pause||

ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ ਪੂਜਾ ; ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (732-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukh may perform chants, meditations, austere self-discipline, fasts and devotional worship, but his sickness does not go away.

ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥੨॥ (732-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Deep within him is the sickness of excessive egotism; in the love of duality he is ruined. ||2||

ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ; ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ (732-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Outwardly, he wears religious robes and he is very clever, but his mind wanders in the ten directions.

ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥ (732-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Engrossed in ego, he does not remember the Guru's Shabad (Gurbani); over and over again, he is reincarnated. ||3||

ਨਾਨਕ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (732-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, that mortal who is blessed with Almighty's Glance of Grace, understands Him; that humble servant meditates on Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ; ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥ (732-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, he understands the One (Almighty), and is absorbed into the One (Almighty). ||4||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ (732-12)

Suhi, Fourth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (732-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ (732-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, I searched and searched the body-village;

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (732-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I found the wealth of Almighty's Name (Naam). ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ (732-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty, has enshrined peace within my mind.

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (732-14, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

The fire of desire was extinguished in an instant, when I met the Guru; all my hunger has been satisfied. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (732-14, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

Singing the Praises of Almighty's virtues, I live, O my mother.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ; ਗੁਣ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ (732-15, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

The Merciful True Guru implanted the Glorious Virtues of Almighty's Name (Naam) within me. ||2||

ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ; ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ (732-15, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

I search for and seek out my Beloved Almighty.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (732-16, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I have obtained the subtle essence of Almighty. ||3||

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ; ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ (732-16, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

By the pre-ordained destiny inscribed upon my forehead, I have found Almighty.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ; ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥ (732-16, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

Guru Nanak, pleased and satisfied, has united me with Almighty, Dear brother. ||4||1||5||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (732-17)

Suhi, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (732-17, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

Showering His Mercy, Almighty imbues the mind with His Love.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ (732-17, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

The Gurmukh merges in Almighty's Name (Naam). ||1||

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (732-18, ਸੂਹੀ, ਮ: 4)

Imbued with Almighty's Love, the mortal enjoys the pleasure of His Love.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (732-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He remains always blissful, day and night, and he merges into the Shabad, the Perfect Guru's sermons. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ; ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (732-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Everyone longs for Almighty's Love;

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ (732-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

the Gurmukh is imbued with the deep red color of His Love. ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ; ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ (732-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The foolish, self-willed manmukh is left pale and uncolored.

ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ; ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (733-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Even if he wishes it a hundred times, he does not obtain Almighty's Love. ||3||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ (733-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

But if Almighty blesses him with His Glance of Grace, then he meets the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰਸਿ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨॥੬॥ (733-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Nanak is absorbed into the subtle essence of Almighty's Love. ||4||2||6||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (733-2)

Suhi, Fourth Mahala:

ਜਿਹਵਾ , ਹਰਿ ਰਸਿ ; ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥ (733-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My tongue remains satisfied with the subtle essence of Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (733-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Gurmukh drinks it in, and merges in celestial peace. ||1||

ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਜਨ ਚਾਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥ (733-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If you taste the subtle essence of Almighty, O humble Siblings of Destiny,

ਤਉ ਕਤ ; ਅਨਤ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (733-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

then how can you be enticed by other flavors? ||1||Pause||

ਗੁਰਮਤਿ ; ਰਸੁ ਰਾਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (733-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Under Guru's Instructions, keep this subtle essence enshrined in your heart.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ; ਰੰਗਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (733-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Those who are imbued with the subtle essence of Almighty, are immersed in celestial bliss. ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (733-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukh cannot even taste the subtle essence of Almighty.

ਹਉਮੈ ਕਰੈ ; ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (733-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He acts out in ego, and suffers terrible punishment. ||3||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥ (733-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

But if he is blessed with Almighty's Kind Mercy, then he obtains the subtle essence of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰਸਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੩॥੭॥ (733-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, absorbed in this subtle essence of Almighty, sing the Praises of Almighty's virtues. ||4||3||7||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੬ (733-6)

Soohee, Fourth Mahala, Sixth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (733-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ; ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ (733-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

When someone of low social class chants the Almighty's Name, he obtains the state of highest dignity.

ਪੂਛਹੁ ਬਿਦਰ , ਦਾਸੀ ਸੁਤੈ ;
ਕਿਸਨੁ ਉਤਰਿਆ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (733-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Go and ask Bidar, the son of a maid; Krishna himself stayed in his house. ||1||

ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ , ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਜਿਤੁ ਸਹਸਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (733-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Listen, O humble Siblings of Destiny, to the Unspoken Speech of Almighty; it removes all anxiety, pain and hunger. ||1||Pause||

ਰਵਿਦਾਸੁ ਚਮਾਰੁ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਿਮਖ ਇਕ ਗਾਇ ॥ (733-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Ravi Daas, the leather-worker, praised Almighty, and sang the Kirtan of His Praises each and every instant.

ਪਤਿਤ ਜਾਤਿ ਉਤਮੁ ਭਇਆ ; ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਪਏ ਪਗਿ ਆਇ ॥੨॥ (733-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Although he was of low social status, he was exalted and elevated, and people of all four castes came and bowed at his feet. ||2||

ਨਾਮਦੇਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ; ਲੋਕੁ ਛੀਪਾ ਕਹੈ ਬੁਲਾਇ ॥ (733-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Naam Dev loved Almighty; the people called him a fabric dyer.

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਪਿਠਿ ਦੇ ਛੋਡੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਲੀਆ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ (733-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty turned His back on the high-class Kh'shaatriyas and Brahmins, and showed His face to Naam Dev. ||3||

ਜਿਤਨੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਸੇਵਕਾ ;
ਮੁਖਿ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ , ਤਿਨ ਤਿਲਕੁ ਕਢਾਇ ॥ (733-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

All of the devotees and servants of Almighty have the tilak, the ceremonial mark, applied to their foreheads at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ ਪਰਸੇ ; (ਅਨ-ਦਿਨੁ ਬੋਲੋ)
ਜੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੪॥੧॥੮॥ (733-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak shall touch their feet night and day, if Almighty, the King, grants His Grace. ||4||1||8||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (733-12)
Soohee, Fourth Mahala:

ਤਿਨ੍ੀ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਰਾ ॥ (733-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
They alone worship and adore Almighty deep within, who are blessed with such pre-ordained destiny from the very beginning of time.

ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੇ ;
ਜਿਨ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਕਰਤਾਰਾ ॥੧॥ (733-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
What can anyone do to undermine them? My Creator Lord is on their side. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ , ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (733-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
So meditate on Almighty, O my mind. Meditate on Almighty, O mind; He is the Eliminator of all the pains of reincarnation. ||1||Pause||

ਧੁਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਬਖਸਿਆ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (733-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
In the very beginning, Almighty blessed His devotees with the Ambrosial Nectar, the treasure of devotion.

ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਉਨ ਕੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ;
ਤਿਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਹੁ ਕਾਰਾ ॥੨॥ (733-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
Anyone who tries to compete with them is a fool; his face shall be blackened here and hereafter. ||2||

ਸੇ ਭਗਤ , ਸੇ ਸੇਵਕਾ ; ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (733-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
They alone are devotees, and they alone are selfless servants, who love the Almighty's Name.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ; ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਪਵੈ ਛਾਰਾ ॥੩॥(733-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
By their selfless service, they find Almighty, while ashes fall on the heads of the slanderers. ||3||

ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਿਰਤੀ , ਸੋਈ ਜਾਣੈ ; (‘ਵਿਰੱਤੀ’ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜਗਤ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ , ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (733-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He alone knows this, who experiences it within the home of his own self. Ask Guru Nanak, the Guru of the world, and reflect upon it.

ਚਹੁ ਪੀੜੀ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ , ਬਖੀਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥੯॥ (733-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Throughout the four generations of the Gurus, from the beginning of time and throughout the ages, no one has ever found Almighty by back-biting and undermining. Only by serving Almighty with love, is one emancipated. ||4||2||9||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (733-19)

Suhi, Fourth Mahala:

ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ; ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਮਿਤੁ ਸਹਾਈ ॥ (733-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Wherever Almighty is worshipped in adoration, there Almighty becomes one's friend and helper.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਹੋਰਤੁ ਬਿਧਿ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (734-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, Almighty comes to dwell in the mind; He cannot be obtained in any other way. ||1||

ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਸੰਚੀਐ ਭਾਈ ॥ (734-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

So gather in the wealth of Almighty, Dear brother,

ਜਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਹਰਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (734-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

so that in this world and the next, Almighty shall be your friend and companion. ||1||Pause||

ਸਤਸੰਗਤੀ ਸੰਗਿ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟੀਐ ;
ਹੋਰ ਥੈ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (734-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In the company of the Sat Sangat, the True Congregation, you shall earn the wealth of Almighty; this wealth of Almighty is not obtained anywhere else, by any other means, at all.

ਹਰਿ ਰਤਨੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀਆ , ਹਰਿ ਰਤਨ ਧਨੁ ਵਿਹਾਝੇ ;
ਕਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀਏ , ਵਾ ਕਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (734-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The dealer in Almighty's Jewels purchases the wealth of Almighty's jewels; the dealer in cheap glass jewels cannot acquire Almighty's wealth by empty words. ||2||

ਹਰਿ ਧਨੁ, ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਮਾਣਕੁ , ਹਰਿ ਧਨੈ ਨਾਲਿ, ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ;
ਹਰਿ ਭਗਤੀ , ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (734-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty's wealth is like jewels, gems and rubies. At the appointed time in the Amrit Vaylaa, the ambrosial hours of the morning, Almighty's devotees lovingly center their attention on Almighty, and the wealth of Almighty.

ਹਰਿ ਧਨੁ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਵਤੈ ਕਾ ਬੀਜਿਆ ;
ਭਗਤ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ , ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ॥ (734-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The devotees of Almighty plant the seed of Almighty's wealth in the ambrosial hours of the Amrit Vaylaa; they eat it, and spend it, but it is never exhausted.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕੀ ; ਭਗਤਾ ਕਉ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (734-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In this world and the next, the devotees are blessed with glorious greatness, the wealth of Almighty. ||3||

ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਭਉ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਸਥਿਰੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ;
ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ , ਅਗਨੀ ਤਸਕਰੈ ਪਾਣੀਐ ਜਮਦੂਤੈ ;
ਕਿਸੈ ਕਾ ਗਵਾਇਆ ਨ ਜਾਈ ॥ (734-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The wealth of the Fearless Lord is permanent, forever and ever, and true. This wealth of Almighty cannot be destroyed by fire or water; neither thieves nor the Messenger of Death can take it away.

ਹਰਿ ਧਨ ਕਉ, ਉਚਕਾ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ; **(ਉਚੱਕਾ ਬੋਲੋ)**
ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ, ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਾਈ ॥੪॥ (734-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Thieves cannot even approach Almighty's wealth; Death, the tax collector cannot tax it. ||4||

ਸਾਕਤੀ , ਪਾਪ ਕਰਿ ਕੈ ਬਿਖਿਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ;
ਤਿਨਾ ਇਕ ਵਿਖ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (734-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The devotee of Maya (faithless cynic) commit sins and gather in their poisonous wealth, but it shall not go along with them for even a single step.

ਹਲਤੈ ਵਿਚਿ ਸਾਕਤ ਦੁਹੇਲੇ ਭਏ , ਹਥਹੁ ਛੁੜਕਿ ਗਇਆ ;
ਅਗੈ ਪਲਤਿ ਸਾਕਤੁ , ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ (734-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In this world, the devotee of Maya (faithless cynic) become miserable, as it slips away through their hands. In the world hereafter, the devotee of Maya (faithless cynic) find no shelter in the Almighty's Court. ||5||

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਸਾਹੁ, ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ , ਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਲਦਿ ਚਲਾਈ ॥ (734-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is the Banker of this wealth, O Saints; when Almighty gives it, the mortal loads it and takes it away.

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨੈ ਕਾ, ਤੋਟਾ ਕਦੇ ਨ ਆਵਈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੬॥੩॥੧੦॥ (734-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

This wealth of Almighty is never exhausted; the Guru has given this understanding to servant Nanak. ||6||3||10||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (734-11)

Suhi, Fourth Mahala:

ਜਿਸਨੋ ਹਰਿ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਇ , ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣਾ ਰਵੈ ;
ਸੋ ਭਗਤੁ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (734-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

That mortal, with whom Almighty is pleased, repeats the Praises of Almighty's virtues; he alone is a devotee, and he alone is approved.

ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਿਆ ਵਰਨੀਐ ;
ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧॥ (734-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

How can his glory be described? Within his heart, the Primal Lord, Almighty, abides. ||1||

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਜੀਉ ;
ਲਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਾਲਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (734-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Sing the Praises of Almighty's virtues of the Universe; focus your meditation on the True Guru. ||1||Pause||

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ, ਸਾ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ, ਸਫਲ ਹੈ ;
ਜਿਸ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (734-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He is the True Guru - service to the True Guru is fruitful and rewarding. By this service, the greatest treasure is obtained.

ਜੋ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਾਕਤ , ਕਾਮਨਾ ਅਰਥਿ ਦੁਰਗੰਧ ਸਰੇਵਦੇ ;
ਸੋ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੨॥ (734-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The devotees of Maya (faithless cynics) in their love of duality and sensual desires, harbor foul-smelling urges. They are totally useless and ignorant. ||2||

ਜਿਸ ਨੋ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਵੈ , ਤਿਸ ਕਾ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ;
ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ (734-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

One who has faith - his singing is approved. He is honored in the Almighty's Court.

ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ , ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ;
ਉਨ ਕਾ ਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥ (734-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Those who lack faith may close their eyes, hypocritically pretending and faking devotion, but their false pretenses shall soon wear off. ||3||

ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ;
ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (734-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My soul and body are totally Yours, Lord; You are the Inner-knower, the Searcher of hearts, my Primal Almighty.

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ;
ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ , ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥ (734-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

So speaks servant Nanak, the slave of Your slaves; as You make me speak, so do I speak. ||4||4||11||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੭ (735-1)

Suhi, Fourth Mahala, Seventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (735-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ, ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ;
ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (735-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Which, which of Your Glorious Virtues should I sing and recount, Almighty? You are my Master, the treasure of excellence.

ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ, ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ; ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਊਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ (735-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I cannot express Your Glorious Praises. You are my Master, lofty and benevolent. ||1||

ਮੈ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਧਰ ਸੋਈ ॥ (735-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name (Naam), is my only support.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ;
ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (735-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If it pleases You, please save me, O my Master; without You, I have no other at all. ||1||Pause||

ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ, ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ; ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (735-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You alone are my strength, and my Court, O my Master; unto You alone I pray.

ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ , ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ, ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ (735-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

There is no other place where I can offer my prayers; I can tell my pains and pleasures only to You. ||2||

ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ , ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ; ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥ (735-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Water is locked up in the earth, and fire is locked up in wood.

ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ , ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ;
ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ , ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥ (735-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The sheep and the lions are kept in one place; O mortal, meditate on Almighty, and your illusions and fears shall be removed. ||3||

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ; ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥ (735-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

So behold the glorious greatness of Almighty, O Saints; Almighty blesses the dishonored with honor.

ਜਿਉ ਧਰਤੀ, ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ, ਊਪਰਿ ਆਵੈ ; ਤਿਉ ਨਾਨਕ ,
ਸਾਧ ਜਨਾ, ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥ (735-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

As dust rises from underfoot, Guru Nanak says, so does Almighty make all people fall at the feet of the Holy. ||4||1||12||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (735-8)

Suhi, Fourth Mahala:

ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ;
ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (735-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You Yourself, O Creator, know everything; what can I possibly tell You?

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ;
ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (735-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You know all the bad and the good; as we act, so are we rewarded. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ; ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥ (735-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O my Master, You alone know the state of my inner being.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ;
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (735-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You know all the bad and the good; as it pleases You, so You make us speak. ||1||Pause||

ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ , ਹਰਿ ਕੀਆ ;
ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਣੁਖ , ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ (735-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty has infused the love of Maya into all bodies; through this human body, there comes the opportunity to worship Almighty with devotion.

ਇਕਨਾ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ;
ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ (735-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You unite some with the True Guru, and bless them with peace; while others, the self-willed manmukhs, are engrossed in worldly affairs. ||2||

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ , ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ;
ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ (735-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

All belong to You, and You belong to all, O my Creator Lord; You wrote the words of destiny on the forehead of everyone.

ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ , ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥ (735-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

As You bestow Your Glance of Grace, so are mortals made; without Your Gracious Glance, no one assumes any form. ||3||

ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ;
ਸਭ ਤੁਧਨੋ ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ (735-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You alone know Your Glorious Greatness; everyone constantly meditates on You.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥ (735-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

That being, with whom You are pleased, is united with You; O servant Nanak, only such a mortal is accepted. ||4||2||13||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (735-14)

Suhi, Fourth Mahala:

ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ (735-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Those beings, within whose inner selves my Lord, dwells - all their diseases are cured.

ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (735-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

They alone become liberated, who meditate on Almighty's Name (Naam); they obtain the supreme status. ||1||

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ; ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥ (735-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O my Lord, Almighty's humble servants become healthy.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ , ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (735-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Those who meditate on my Almighty through the Guru's Teachings, are rid of the disease of ego. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਰੋਗੀ ; (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣ ਬੋਲੋ)
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (735-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Brahma, Vishnu and Shiva suffer from the disease of the three gunas - the three qualities of Maya (Rajo, Sato and Tamo); they do their deeds in egotism.

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ;
ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (735-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The poor fools do not remember the One who created them; this understanding of Almighty is only obtained by those who become Gurmukh. ||2||

ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (735-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The entire world is afflicted by the disease of egotism. They suffer the terrible pains of birth and death.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ;
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ (736-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, a few rare ones are saved; I am a sacrifice to those humble beings. ||3||

ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ , ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ; ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ (736-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The One who created the Universe, that Lord alone knows. His beauty is incomparable.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥ (736-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Almighty Himself gazes upon it, and is pleased. The Gurmukh contemplates God. ||4||3||14||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (736-3)
Suhi, Fourth Mahala:

ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ; ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ , ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥ (736-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
All that happens, and all that will happen, is by His Will. If we could do something by ourselves, we would.

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ; ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥ (736-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
By ourselves, we cannot do anything at all. As it pleases Almighty, He preserves us. ||1||

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ (736-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
O my Dear Lord, everything is in Your power.

ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ , ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਾਕਹ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (736-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
I have no power to do anything at all. As it pleases You, You forgive us. ||1||Pause||

ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ; ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ (736-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
You Yourself bless us with soul, body and everything. You Yourself cause us to act.

ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ , ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ;
ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (736-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
As You issue Your Commands, so do we act, according to our pre-ordained destiny. ||2||

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ;
ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ , ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ (736-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
You created the entire Universe out of the five elements; if anyone can create a sixth, let him.

ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ; (ਬੁੱਝਾਵਹਿ ਬੋਲੋ)
ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ , ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥ (736-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
You unite some with the True Guru, and cause them to understand, while others, the self-willed manmukhs, do their deeds and cry out in pain. ||3||

ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ;
ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥ (736-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I cannot describe the glorious greatness of Almighty; I am foolish, thoughtless, idiotic and lowly.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ, ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥੨੪॥ (736-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Please, forgive servant Nanak, O my Master; I am ignorant, but I have entered Your Sanctuary. ||4||4||15||24||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ (736-10)

Raag Suhi, Fifth Mahala, First House:

Prologue: During the digging of Santokhsar pool, a pitcher containing a yogi was discovered in his state of meditation. The Sikh called upon Guru Arjan Dev Ji and Guru Ji touched the Yogi with his hand. He was awake from his long mediatation and asked what year was it. The Sikh replied that it was 5000 years passed in the age of Kalyug. The Yogi was delighted and asked for Guru Arjan Dev Ji as he was told by his mentor in the previous age that he can only be liberated by the fifth Guru Nanak. So, he lifted his life-forces (Pran) into his tenth door (Dasam Duar) for thousands of years. He was blessed by Guru Ji and before leaving his physical form he requested Guru Ji to bless him with the Brahm-gyan. Guru Ji uttered the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (736-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬਾਜੀਗਰਿ ; ਜੈਸੇ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ (736-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The actor stages the play,

ਨਾਨਾ ਰੂਪ ; ਭੇਖ ਦਿਖਲਾਈ ॥ (736-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

playing the many characters in different costumes;

ਸਾਂਗੁ ਉਤਾਰਿ ; ਥੰਮਿ੍ਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (736-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

but when the play ends, he takes off the costumes,

ਤਬ ; ਏਕੋ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੧॥ (736-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

and then he is one, and only one. ||1||

ਕਵਨ ਰੂਪ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿਓ ਬਿਨਸਾਇਓ ॥ (736-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

How many forms and images appeared and disappeared?

ਕਤਹਿ ਗਇਓ ; ਉਹੁ ਕਤ ਤੇ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (736-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Where have they gone? Where did they come from? ||1||Pause||

ਜਲ ਤੇ ਊਠਹਿ ; ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥ (736-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Countless waves rise up from the water.

ਕਨਿਕ ਭੂਖਨ ; ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥ (736-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Jewels and ornaments of many different forms are fashioned from gold.

ਬੀਜੁ , ਬੀਜਿ ; ਦੇਖਿਓ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ॥ (736-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have seen seeds of all kinds being planted

ਫਲ ਪਾਕੇ ਤੇ ; ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੨॥ (736-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

- when the fruit ripens, the seeds appear in the same form as the original. ||2||

ਸਹਸ ਘਟਾ ਮਹਿ ; ਏਕੁ ਆਕਾਸੁ ॥ (736-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The one sky is reflected in thousands of water jugs,

ਘਟ ਫੂਟੇ ; ਤੇ ਓਹੀ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (736-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

but when the jugs are broken, only the sky remains.

ਭਰਮ ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਮਾਇਆ ਵਿਕਾਰ ॥ (736-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Illusions, greed and attachment are created by the futile Maya.

ਭ੍ਰਮ ਛੂਟੇ ; ਤੇ ਏਕੰਕਾਰ ॥੩॥ (736-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Freed from illusion, one realizes the One Almighty alone. ||3||

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ (736-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is imperishable; He will never pass away.

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ; ਨਾ ਕੋ ਜਾਹੀ ॥ (736-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He does not come, and He does not go.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਈ ॥ (736-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has washed away the filth of ego.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਮੇਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ (736-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Says Nanak, I have obtained the supreme status. ||4||1||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (736-16)
Suhi, Fifth Mahala:

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ॥ (736-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Whatever God wills, that alone happens.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (736-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Without You, there is no other at all.

ਜੋ ਜਨੁ ਸੇਵੇ ; ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਕਾਜ ॥ (736-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The humble being serves Him, and so all his works are perfectly successful.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ; ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ॥੧॥ (736-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
O Lord, please preserve the honor of Your slaves. ||1||

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਪੂਰਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (736-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I seek Your Sanctuary, O Perfect, Merciful Master.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਕਵਨੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (736-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Without You, who would cherish and love me? ||1||Pause||

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (736-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He is permeating and pervading the water, the land and the sky.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ; ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ (736-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
God dwells near at hand; He is not far away.

ਲੋਕ ਪਤੀਆਰੈ ; ਕਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (736-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By trying to please other people, nothing is accomplished.

ਸਾਚਿ ਲਗੈ ; ਤਾ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥੨॥ (736-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
When someone is attached to Almighty, his ego is taken away. ||2||

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ; ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ (737-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He alone is attached, whom Almighty Himself attaches.

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ; ਅੰਤਰਿ ਤਿਸੁ ਜਾਗੈ ॥ (737-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The jewel of spiritual wisdom is awakened deep within.

ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ (737-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Evil-mindedness is eradicated, and the supreme status is attained.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੩॥ (737-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, meditate on Almighty's Name (Naam). ||3||

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (737-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Pressing my palms together, I offer my prayer;

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਆਣਹਿ ਰਾਸਿ ॥ (737-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
if it pleases You, Lord, please bless me and fulfill me.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ (737-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Grant Your Mercy, Lord, and bless me with devotion.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੪॥੨॥ (737-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Servant Nanak meditates on God forever. ||4||2||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (737-4)
Suhi, Fifth Mahala:

ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਨੈ ॥ (ਧੰਨੁ ਬੋਲੋ) (737-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Blessed is that soul-bride, who realizes God.

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ; ਤਜੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ (737-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

She obeys the Hukam of His Order, and abandons her self-conceit.

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ; ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥੧॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (737-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Imbued with her Beloved, she celebrates in delight. ||1||

ਸੁਨਿ ਸਖੀਏ ; ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਨੀਸਾਨੀ ॥ (737-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my companions - these are the signs on the Path to meet God.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ; ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (737-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Dedicate your mind and body to Him; stop living to please others. ||1||Pause||

ਸਖੀ ; ਸਹੇਲੀ ਕਉ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (737-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One soul-bride counsels another,

ਸੋਈ ਕਮਾਵੈ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (737-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

to do only that which pleases God.

ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ; ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ (737-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Such a soul-bride merges into the Being of God. ||2||

ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ; ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (737-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who is in the grip of pride does not obtain the Mansion of Almighty's Presence.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ; ਜਬ ਰੈਣਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ (737-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

She regrets and repents, when her life-night passes away.

ਕਰਮਹੀਣਿ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (ਕਰਮ-ਹੀਣਿ ਬੋਲੋ) (737-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The unfortunate self-willed manmukhs suffer in pain. ||3||

ਬਿਨਉ ਕਰੀ ; ਜੇ ਜਾਣਾ ਦੂਰਿ ॥ (737-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I pray to God, but I think that He is far away.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (737-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God is imperishable and eternal; He is pervading and permeating everywhere.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ; ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੪॥੩॥ (737-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak sings of Him; I see Him Ever-present everywhere. ||4||3||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (737-9)

Suhi, Fifth Mahala:

ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ; ਹਉ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ (737-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Giver has put this household of my being under my own control. I am now the mistress of Almighty's Home.

ਦਸ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ; ਭਤਾਰਿ ॥ (737-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My Husband Lord has made the ten senses and organs of actions my slaves.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਮੈ ਘਰ ਕੀ ਜੋੜੀ ॥ (737-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have gathered together all the faculties and facilities of this house.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ; ਪਿਰ ਕਉ ਲੋੜੀ ॥੧॥ (737-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am thirsty with desire and longing for my Husband Lord. ||1||

ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ; ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (737-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

What Glorious Virtues of my Beloved Husband Lord should I describe?

ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ; ਦਇਆਲ ਮੁਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (737-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is All-knowing, totally beautiful and merciful; He is the Destroyer of ego. ||1||Pause||

ਸਤੁ ਸੀਗਾਰੁ ; ਭਉ ਅੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (737-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am adorned with Truth, and I have applied the mascara of the Fear of God to my eyes.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਤੰਬੋਲੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇਆ ॥ (737-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have chewed the betel-leaf of the Ambrosial Naam, Almighty's Name (Naam).

ਕੰਗਨ ਬਸਤ੍ਰ ਗਹਨੇ ; ਬਨੇ ਸੁਹਾਵੇ ॥ (737-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My bracelets, robes and ornaments beautifully adorn me.

ਧਨ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ; ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ('ਧਨ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (737-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The soul-bride becomes totally happy, when her Husband Lord comes to her home. ||2||

ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ ; ਕੰਤੁ ਰੀਝਾਇਆ ॥ (737-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By the charms of virtue, I have enticed and fascinated my Husband Lord.

ਵਸਿ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ; ਗੁਰਿ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (737-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He is under my control as the Guru has dispelled my illusions.

ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ; ਮੰਦਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (737-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
My mansion is lofty and elevated.

ਸਭ ਕਾਮਣਿ ਤਿਆਗੀ ; ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥੩॥ (737-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Renouncing all other brides, my Beloved has become my lover. ||3||

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ; ਜੋਤਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (737-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The sun has risen, and its light shines brightly.

ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ; ਸਰਧ ਅਪਾਰਾ ॥ (737-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I have prepared my bed with infinite care and faith.

ਨਵ ਰੰਗ ਲਾਲੁ ; ਸੇਜ ਰਾਵਣ ਆਇਆ ॥ (737-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
My Darling Beloved is new and fresh; He has come to my bed to enjoy me.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਪਿਰ ਧਨ ਮਿਲਿ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (737-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
O Servant Nanak, my Husband Lord has come; the soul-bride has found peace. ||4||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (737-15)
Suhi, Fifth Mahala:

ਉਮਕਿਓ ਹੀਉ ; ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਈ ॥ (737-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
An intense yearning to meet God has welled up in my heart.

ਖੋਜਤ ਚਰਿਓ ; ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਿਅ ਜਾਈ ॥ (ਚਰ੍ਹਿਓ ਬੋਲੋ) (737-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I have gone out searching to find my Beloved Husband Lord.

ਸੁਨਤ ਸਦੇਸਰੋ ਪ੍ਰਿਅ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ (737-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Hearing news of my Beloved, I have laid out my bed in my home.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ; ਤਉ ਨਦਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (737-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Wandering, wandering all around, I came, but I did not even see Him. ||1||

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ; ਹੀਅਰੋ ਧੀਰੈ ਨਿਮਾਨੋ ॥ (737-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
How can this poor heart be comforted?

ਮਿਲੁ ਸਾਜਨ ; ਹਉ ਤੁਝੁ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (737-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Come and meet me, O Friend; I am a sacrifice to You. ||1||Pause||

ਏਕਾ ਸੇਜ ਵਿਛੀ ; ਧਨ ਕੰਤਾ ॥ (737-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
One bed is spread out for the bride and her Husband Lord.

ਧਨ ਸੂਤੀ ; ਪਿਰੁ ਸਦ ਜਾਗੰਤਾ ॥ (737-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The bride is asleep, while her Husband Lord is always awake.

ਪੀਓ ਮਦਰੋ ; ਧਨ ਮਤਵੰਤਾ ॥ (737-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The bride is intoxicated, as if she has drunk wine.

ਧਨ ਜਾਗੈ ; ਜੇ ਪਿਰੁ ਬੋਲੰਤਾ ॥੨॥ (737-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The soul-bride only awakens when her Husband Lord calls to her. ||2||

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ; ਬਹੁਤੁ ਦਿਨ ਲਾਗੇ ॥ (737-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
She has lost hope - so many days have passed.

ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ; ਮੈ ਸਗਲੇ ਝਾਗੇ ॥ (737-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I have travelled through all the lands and the countries.

ਖਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵਉ ; ਬਿਨੁ ਪਗ ਪਾਗੇ ॥ (738-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I cannot survive, even for an instant, without the feet of my Beloved.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ; ਮਿਲਹ ਸਭਾਗੇ ॥੩॥ (738-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
When God becomes Merciful, I become fortunate, and then I meet Him. ||3||

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (738-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Becoming Merciful, He has united me with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ; ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (738-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The fire has been quenched, and I have found my Husband Lord within my own home.

ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ; ਹੁਣਿ ਮੁਝਹਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (738-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am now adorned with all sorts of decorations.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥ (738-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has dispelled my illusion. ||4||

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (738-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see my Husband Lord there, Dear brother.

ਖੋਲ੍ਹਿਓ ਕਪਾਟੁ ; ਤਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੫॥ (738-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When the door is opened, then the mind is restrained. ||1||Second Pause||5||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (738-4)

Suhi, Fifth Mahala:

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਾਲੀ ; ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ (738-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

What virtues and excellences of Yours should I cherish and contemplate? I am worthless, while You are the Great Giver.

ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ; ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥ (738-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am Your slave - what clever tricks could I ever try? This soul and body are totally Yours||1||

ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ;
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my Darling, Blissful Beloved, who fascinates my mind - I am a sacrifice to the Blessed Vision of Your Darshan. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ , ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ; ਤੁਮ੍ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥ (738-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O God, You are the Great Giver, and I am just a poor beggar; You are forever and ever benevolent.

ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ , ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ; ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ (738-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I cannot accomplish anything by myself, O my Master You are beyond the grasp of mind and beyond limits (infinite). ||2||

ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ , ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ;
ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥ (738-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

What service can I perform? What should I say to please You? How can I gain the Blessed Vision of Your Darshan?

ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ , ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ; ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥ (738-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your extent cannot be found - Your limits cannot be found. My mind longs for Your Feet. ||3||

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ , ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ; ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥ (738-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I beg with persistence to receive this gift, that the dust of the Saints might touch my face.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥ (738-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Guru has showered His Mercy upon servant Nanak; reaching out with His Hand, God has delivered him. ||4||6||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (738-10)

Suhi, Fifth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (738-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ; ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ (738-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

His service is insignificant, but his demands are very great.

ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ; ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ (738-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He does not obtain the Mansion of Almighty's Presence, but he says that he has arrived there||1||

ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ; ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ (738-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He competes with those who have been accepted by the Beloved Lord.

ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀਹਾ ; ਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

This is how stubborn the false fool is! ||1||Pause||

ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ; ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ (738-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He wears religious robes, but he does not practice Truth.

ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ; ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (738-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He says that he has found the Mansion of Almighty's Presence, but he cannot even get near it. ||2||

ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ; ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (738-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He says that he is unattached, but he is intoxicated with Maya.

ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (738-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

There is no love in his mind, and yet he says that he is imbued with Almighty. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ (738-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, hear my prayer, God:

ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ; ਮੁਕਤੁ ਕੀਜੈ ॥੪॥ (738-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am silly, stubborn and filled with sexual desire - please, liberate me! ||4||

ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ; ਵਡਿਆਈ ॥ (738-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I gaze upon the glorious greatness of the Blessed Vision of Your Darshan.

ਤੁਮ੍ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ; ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੭॥ (738-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are the Giver of Peace, the Loving Primal Being. ||1||Second Pause||1||7||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (738-15)

Suhi, Fifth Mahala:

ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ; ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ (738-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He gets up early, to do his evil deeds,

ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ; ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ (738-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

but when it is time to meditate on Almighty's Name (Naam), then he sleeps. ||1||

ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ; ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥ (738-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The ignorant person does not take advantage of the opportunity.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ; ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He is attached to Maya, and engrossed in worldly delights. ||1||Pause||

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ; ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ (738-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He rides the waves of greed, puffed up with joy.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ; ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ (738-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He does not see the Blessed Vision of the Darshan of the Holy. ||2||

ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ; ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ (738-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The ignorant clown will never understand.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ; ਲਪਟਿਓ ਜੰਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Again and again, he becomes engrossed in entanglements. ||1||Pause||

ਬਿਖੈ ਨਾਦ ; ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ (738-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He listens to the sounds that augment evil desires, and he is pleased with such sounds.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ; ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥ (738-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
His mind is too lazy to listen to the Praises of Almighty. ||3||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ; ਅੰਧੇ ॥ (738-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You do not see with your eyes - you are so blind in ignorance!

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ; ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (738-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You shall have to leave all these false worldly affairs. ||1||Pause||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥ (738-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Says Guru Nanak, Dear Almighty, please forgive me.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (739-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Have Mercy upon me, and bless me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||4||

ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ; ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥ (739-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He alone obtains something, who becomes the dust under the feet of all.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ; ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੮॥ (739-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

And he alone repeats Almighty's Name (Naam), whom God causes to understand. ||1||Pause||2||8||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-2)

Suhi, Fifth Mahala:

ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ; ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (739-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Within the home of his own self, he does not even come to see his Master.

ਗਲ ਮਹਿ ; ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥ (739-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

And yet, around his neck, he hangs a stone god. ||1||

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ; ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ (739-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (faithless cynic) wanders around, deluded by doubt.

ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ; ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He churns water, and after wasting his life away, he dies. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ; ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ (739-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

That stone, which he calls his god,

ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ; ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥ (739-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

that stone pulls him down and drowns him. ||2||

ਗੁਨਹਗਾਰ ; ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ (739-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O sinner, you are untrue to your own self;

ਪਾਹਣ ਨਾਵ ; ਨ ਪਾਰ ਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ (739-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

a boat of stone will not carry you across. ||3||

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ; ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ (739-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Guru, Guru Nanak says, I know my Master.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥ (739-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Architect of Destiny is pervading and permeating the water, the land and the sky. ||4||3||9||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-6)
Suhi, Fifth Mahala:

ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ; ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ (739-6, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
How have you enjoyed your Dear Beloved?

ਸਖੀ ; ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ (739-6, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
O sister, please teach me, please show me. ||1||

ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ; ਸੂਹਵੀ ॥
ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ; ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-6, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
Crimson, crimson, crimson - this is the color of the soul-bride who is imbued with the Love of her Beloved. ||1||Pause||

ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ; ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ (739-7, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
I wash Your Feet with my eye-lashes.

ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ; ਜਾਂਉ ਤਤੀ ਰੀ ॥੨॥ (739-7, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
Wherever You send me, there I will go. ||2||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ (739-8, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
I would trade meditation, austerity, self-discipline and celibacy,

ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ; ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥ (739-8, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
if I could only meet Almighty of my life, for even an instant. ||3||

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ; ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ (739-8, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
She who eradicates her self-conceit, power and arrogant intellect,

ਸਾ ਨਾਨਕ , ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥ (739-9, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)
Guru Nanak says, is the true soul-bride. ||4||4||10||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-9)
Suhi, Fifth Mahala:

ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (739-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are my Life, the very Support of my breath of life.

ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ; ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ (739-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Gazing upon You, beholding You, my mind is soothed and comforted. ||1||

ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ (739-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are my Friend, You are my Beloved.

ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ; ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I shall never forget You. ||1||Pause||

ਬੈ ਖਰੀਦੁ ; ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ (739-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I am Your indentured servant; I am Your slave.

ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥ (739-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are my Great Master, the treasure of excellence. ||2||

ਕੋਟਿ ਦਾਸ ; ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (739-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
There are millions of servants in Your Court - Your Royal Darbaar.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ; ਤਿਨ੍ ਨਾਲੇ ॥੩॥ (739-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Each and every instant, You dwell with them. ||3||

ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ (739-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I am nothing; everything is Yours.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ; ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥ (739-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Through and through, You abide with Nanak. ||4||5||11||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-13)
Suhi, Fifth Mahala:

ਸੁਖ ਮਹਲ ; ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ (739-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
His Mansions are so comfortable, and His gates are so lofty.

ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ; ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ (739-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Within them, His beloved devotees dwell. ||1||

ਸਹਜ ਕਥਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ॥ (739-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Natural Speech of God is so very sweet.

ਵਿਰਲੈ ਕਾਹੂ ; ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਡੀਠੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

How rare is that person, who sees it with his eyes. ||1||Pause||

ਤਹ ਗੀਤ ਨਾਦ ; ਅਖਾਰੇ ਸੰਗਾ ॥ (739-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

There, in the arena of the congregation, the divine music of the Naad, the sound current, is sung.

ਊਹਾ ; ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ (739-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

There, the Saints celebrate with their Lord. ||2||

ਤਹ ਮਰਣੁ ਨ ਜੀਵਣੁ ; ਸੋਗੁ ਨ ਹਰਖਾ ॥ (739-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Neither birth nor death is there, neither pain nor pleasure.

ਸਾਚ ਨਾਮ ਕੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵਰਖਾ ॥੩॥ (739-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Ambrosial Nectar of the True Name rains down there. ||3||

ਗੁਹਜ ਕਥਾ ; ਇਹ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ (739-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

From the Guru, I have come to know the mystery of this speech.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥ (739-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak speaks the Bani of Almighty. ||4||6||12||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (739-16)

Suhi, Fifth Mahala:

ਜਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ; ਪਾਪ ਕੋਟਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (739-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

By the Blessed Vision of their Darshan, millions of sins are erased.

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ; ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੇ ॥੧॥ (739-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meeting with them, this terrifying world-ocean is crossed over||1||

ਓਇ ਸਾਜਨ ; ਓਇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (739-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
They are my companions, and they are my dear friends,

ਜੋ ਹਮ ਕਉ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (739-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
who inspire me to remember the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸੁਨਤ ; ਸੁਖ ਸਾਰੇ ॥ (739-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Hearing the Word of His Shabad, I am totally at peace.

ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ; ਜਮਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ (739-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
When I serve Him, the Messenger of Death is chased away. ||2||

ਜਾ ਕੀ ਧੀਰਕ ; ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥ (739-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
His comfort and consolation soothes and supports my mind.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ; ਮੁਖ ਉਜਲਾਰੇ ॥੩॥ (739-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Remembering Him in meditation, my face is radiant and bright. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (739-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
God embellishes and supports His servants.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ੍ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੭॥੧੩॥ (739-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak seeks the Protection of their Sanctuary; he is forever a sacrifice to them. ||4||7||13||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-1)
Suhi, Fifth Mahala:

ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ; ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥ (740-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The angelic beings and demi-gods are not permitted to remain here.

ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ; ਕਰਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੧॥ (740-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The silent sages and humble servants also must arise and depart. ||1||

ਜੀਵਤ ਪੇਖੇ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (740-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Only those who meditate on Almighty, are seen to live on.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਤਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, they obtain the Blessed Vision of Almighty's Darshan. ||1||Pause||

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ; ਵਾਪਾਰੀ ਮਰਨਾ ॥ (740-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Kings, emperors and merchants must die.

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਕਾਲਹਿ ਖਰਨਾ ॥੨॥ (740-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Whoever is seen shall be consumed by death. ||2||

ਕੂੜੈ ਮੋਹਿ ; ਲਪਟਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ (740-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Mortal beings are entangled, clinging to false worldly attachments.

ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ; ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੩॥ (740-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
And when they must leave them behind, then they regret and grieve. ||3||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ; ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਰਹੁ ਦਾਤਿ ॥ (740-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Dear Almighty, O treasure of mercy, please bless Nanak with this gift,

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ; ਜਪੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੮॥੧੪॥ (740-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
that he may chant Your Name, day and night. ||4||8||14||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-5)
Suhi, Fifth Mahala:

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਤੁਮਹਿ ਬਸਾਰੇ ॥ (740-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You dwell deep within the heart of each and every being.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ; ਸੂਤਿ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ (740-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The entire universe is strung on Your Thread. ||1||

ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ॥ (740-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are my Beloved, the Support of my breath of life.

ਤੁਮ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ; ਮਨੁ ਬਿਗਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Beholding You, gazing upon You, my mind blossoms forth. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ; ਭ੍ਰਮਿ ਹਾਰੇ ॥ (740-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Wandering, wandering, wandering through countless incarnations, I have grown so weary.

ਓਟ ਗਹੀ ਅਬ ; ਸਾਧ ਸੰਗਾਰੇ ॥੨॥ (740-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Now, I hold tight to the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (740-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are beyond the mind's comprehension (Agaam), beyond the reach of sensors (Agochar), beyond knowledge (Alakh) and beyond borders (infinite).

ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਰੇ ॥੩॥੯॥੧੫॥ (740-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak remembers You day and night. ||3||9||15||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-8)

Suhi, Fifth Mahala:

ਕਵਨ ਕਾਜ ; ਮਾਇਆ ਵਡਿਆਈ ॥ (740-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

What is the use of the glory of Maya?

ਜਾ ਕਉ ਬਿਨਸਤ ; ਬਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥੧॥ (740-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

It disappears in no time at all. ||1||

ਇਹੁ ਸੁਪਨਾ ; ਸੋਵਤ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ (740-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

This is a dream, but the sleeper does not know it.

ਅਚੇਤ ਬਿਵਸਥਾ ਮਹਿ ; ਲਪਟਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

In his unconscious state, he clings to it. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਮੋਹਿ ; ਮੋਹਿਓ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (740-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The poor fool is enticed by the great attachments of the world.

ਪੇਖਤ ਪੇਖਤ ; ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਾ ॥੨॥ (740-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon them, watching them, he must still arise and depart. ||2||

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ; ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (740-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Royal Court of His Darbaar is the highest of the high.

ਕਈ ਜੰਤ ; ਬਿਨਾਹਿ ਉਪਾਰਾ ॥੩॥ (740-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He creates and destroys countless beings. ||3||

ਦੂਸਰ ਹੋਆ ; ਨਾ ਕੋ ਹੋਈ ॥ (740-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

There has never been any other, and there shall never be.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ (740-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, meditate on the One God. ||4||10||16||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-11)

Suhi, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਤਾ ਕਉ ; ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ (740-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on Him, I live.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ; ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥੧॥ (740-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I wash Your Lotus Feet, and drink in the wash water. ||1||

ਸੋ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (740-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is my Almighty, the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My Master abides with His humble devotees. ||1||Pause||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਧਿਆਵਾ ॥ (740-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Hearing, hearing Your Ambrosial Naam, I meditate on it.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ (740-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing Your Glorious Praises. ||2||

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ ; ਮਨਿ ਆਨੰਦਾ ॥ (740-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Beholding, beholding Your divine play, my mind is in bliss.

ਗੁਣ ਅਪਾਰ ; ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ (740-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your Glorious Virtues are infinite, Dear Almighty of supreme bliss. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (740-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Him, fear cannot touch me.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ (740-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, Nanak meditates on Almighty. ||4||11||17||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-15)

Suhi, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ; ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੀ ॥ (740-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Within my heart, I concentrate on Guru's Teachings.

ਰਸਨਾ ; ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ (740-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

With my tongue, I recite the Chant of Almighty’s Name. ||1||

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ; ਦਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (740-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The image of His vision is fruitful; I am a sacrifice to it.

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਮਨ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (740-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

His Lotus Feet are the Support of the mind, the Support of the very breath of life. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (740-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the cycle of birth and death is ended.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਕਰਨ ; ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ (740-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

To hear the Ambrosial Sermon is the support of my ears. ||2||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਤਜਾਰੀ ॥ (740-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have renounced sexual desire, anger, greed and emotional attachment.

ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ; ਇਸਨਾਨੁ ਸੁਚਾਰੀ ॥੩॥ (740-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have enshrined Almighty’s Name (Naam) within myself, with charity, true cleansing and righteous conduct. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (740-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have contemplated this essence of reality;

ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ; ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ (740-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
chanting Almighty's Name (Naam), I am carried across. ||4||12||18||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (740-19)
Suhi, Fifth Mahala:

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ; ਮਗਨ ਅਪਰਾਧੀ ॥ (740-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The sinner is absorbed in greed and emotional attachment.

ਕਰਣਹਾਰ ਕੀ ਸੇਵ ; ਨ ਸਾਧੀ ॥੧॥ (741-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He has not performed any service to the Creator Lord. ||1||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (741-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
O God, Your Name is the Purifier of sinners.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ; ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I am worthless - please save me! ||1||Pause||

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ; ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (741-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
O God, You are the Great Giver, the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ; ਮਾਨੁਖ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੨॥ (741-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The body of the egotistical human is perishable. ||2||

ਸੁਆਦ ਬਾਦ ਈਰਖ ; ਮਦ ਮਾਇਆ ॥ (741-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Tastes and pleasures, conflicts and jealousy, and intoxication with Maya

ਇਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗਿ ; ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (741-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
- attached to these, the jewel of human life is wasted. ||3||

ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਜਗਜੀਵਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (741-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Sovereign Lord King is the Destroyer of pain, the Life of the world.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ (741-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Forsaking everything, Nanak has entered His Sanctuary. ||4||13||19||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (741-4)
Suhi, Fifth Mahala:

ਪੇਖਤ ਚਾਖਤ ਕਹੀਅਤ ਅੰਧਾ ; ਸੁਨੀਅਤ ਸੁਨੀਐ ਨਾਹੀ ॥ (741-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He sees with his eyes, but he is called blind; he hears, but he does not hear.

ਨਿਕਟਿ ਵਸਤੁ ਕਉ ਜਾਣੈ ਦੂਰੇ ; ਪਾਪੀ ਪਾਪ ਕਮਾਹੀ ॥੧॥ (741-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
And the One who dwells near at hand, he thinks that He is far away; the sinner is committing sins. ||1||

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ; ਜਿਤੁ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥ (741-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Do only those deeds which will save you, O mortal being.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Chant Almighty's Name (Naam), and the Ambrosial Word of His Bani. ||1||Pause||

ਘੋਰ ਮਹਲ ; ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (741-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are forever imbued with the love of horses and mansions.

ਸੰਗਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ; ਕਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥੨॥ (741-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nothing shall go along with you. ||2||

ਰਖਹਿ ਪੋਚਾਰਿ ; ਮਾਟੀ ਕਾ ਭਾਂਡਾ ॥ (741-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You may clean and decorate the vessel of clay,

ਅਤਿ ਕੁਚੀਲ ; ਮਿਲੈ ਜਮ ਡਾਂਡਾ ॥੩॥ (741-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
but it is so very filthy; it shall receive its punishment from the Messenger of Death. ||3||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ; ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧਾ ॥ (741-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are bound by sexual desire, anger, greed and emotional attachment.

ਮਹਾ ਗਰਤ ਮਹਿ ; ਨਿਘਰਤ ਜਾਤਾ ॥੪॥ (741-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are sinking down into the great pit. ||4||

ਨਾਨਕ ਕੀ ; ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (741-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Hear this prayer of Nanak, Dear Almighty;

ਡੂਬਤ ਪਾਹਨ ; ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਲੀਜੈ ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ (741-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I am a stone, sinking down - please, rescue me! ||5||14||20||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (741-9)
Suhi, Fifth Mahala:

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ; ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (741-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
One who remains dead while yet alive understands God.

ਤਿਸੁ ਜਨ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (741-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He meets that humble being according to the karma of his past actions. ||1||

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ; ਇਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ॥ **(ਦੁ-ਤਰੁ ਬੋਲੋ)** (741-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Listen, O friend - this is how to cross over the terrifying world-ocean.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Meet with the Holy, and chant the Almighty's Name||1||Pause||

ਏਕ ਬਿਨਾ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ (741-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
There is no other to know, except for the One (Almighty).

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ (741-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
So realize that the Supreme Almighty is within each and every heart. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ॥ (741-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Whatever He does, accept that as good.

ਆਦਿ ਅੰਤ ਕੀ ; ਕੀਮਤਿ ਜਾਨੈ ॥੩॥ (741-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Know the value of the beginning and the end. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (741-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Says Nanak, I am a sacrifice to that humble being,

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਵਸਹਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ (741-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
within whose heart Almighty dwells. ||4||15||21||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (741-12)
Suhi, Fifth Mahala:

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (ਕਰਣੈ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (741-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Guru is the Transcendent Lord, the Creator Lord.

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਉ ; ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (741-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He gives His Support to the entire Universe. ||1||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ (741-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Meditate within your mind on the Lotus Feet of the Guru.

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Pain and suffering shall leave this body. ||1||Pause||

ਭਵਜਲਿ ਡੂਬਤ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਾਢੈ ॥ (741-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The True Guru saves the drowning being from the terrifying world-ocean.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥੨॥ (741-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He reunites those who were separated for countless incarnations. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (741-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Serve the Guru, day and night.

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਮਨਿ ਆਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ (741-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Your mind shall come to have peace, pleasure and poise. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੇਣੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥ (741-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By great good fortune, one obtains the dust of the feet of the True Guru.

ਨਾਨਕ, ਗੁਰ ਕਉ ; ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ (741-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak is forever a sacrifice to the True Guru. ||4||16||22||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (741-16)
Suhi, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ; ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (741-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice to my True Guru.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ (741-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Twenty-four hours a day, I sing the Praises of Almighty. ||1||

ਸਿਮਰਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਅਪਨਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (741-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Meditate in remembrance on God, your Master.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (741-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He is the Inner-knower, the Searcher of all hearts. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (741-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
So love Almighty's Lotus Feet,

ਸਾਚੀ ਪੂਰਨ ; ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੨॥ (741-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
and live a lifestyle which is true, perfect and spotless. ||2||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (741-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By the Grace of the Saints, Almighty comes to dwell within the mind,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹੀ ॥੩॥ (741-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
and the sins of countless incarnations are eradicated. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (741-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Please be Merciful, O God, O Merciful to the meek.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ; ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ (741-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak begs for the dust of the Saints. ||4||17||23||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-1)
Suhi, Fifth Mahala:

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ; ਗੁਰ ਤੇਰਾ ॥ (742-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Gazing upon the Blessed Vision of Your Darshan, I live.

ਪੂਰਨ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ; ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (742-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
My karma is perfect, O my God. ||1||

ਇਹ ਬੇਨੰਤੀ ; ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (742-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Please, listen to this prayer, O my God.

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ; ਕਰਿ ਅਪਣੇ ਚੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Please bless me with Your Name, and make me Your chaylaa, Your disciple. ||1||Pause||

ਅਪਣੀ ਸਰਣਿ ; ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (742-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Please keep me under Your Protection, O God, O Great Giver.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤੇ ॥੨॥ (742-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, a few people understand this. ||2||

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨਉ ; ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ (742-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Please hear my prayer, O God, my Friend.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਵਸਹਿ ; ਮੇਰੈ ਚੀਤਾ ॥੩॥ (742-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
May Your Lotus Feet abide within my consciousness. ||3||

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ; ਕਰੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (742-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak makes one prayer:

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ; ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੪॥੧੮॥੨੪॥ (ਗੁਣ-ਤਾਸਿ ਬੋਲੋ) (742-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
may I never forget You, O perfect treasure of virtue. ||4||18||24||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-4)
Suhi, Fifth Mahala:

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ; ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ (742-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He is my friend, companion, child, relative and sibling.

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (742-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Wherever I look, I see Almighty as my companion and helper. ||1||

ਜਤਿ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਮੇਰੀ ; ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (742-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Almighty's Name is my social status, my honor and wealth.

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਬਿਸਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He is my pleasure, poise, bliss and peace. ||1||Pause||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਪਿ ; ਪਹਿਰਿ ਸਨਾਹ ॥ (742-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I have strapped on the armor of meditation on the Supreme Almighty.

ਕੋਟਿ ਆਵਧ ; ਤਿਸੁ ਬੇਧਤ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (742-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
It cannot be pierced, even by millions of weapons. ||2||

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਣ ; ਗੜ ਕੋਟ ਹਮਾਰੈ ॥ (742-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Sanctuary of Almighty's Feet is my fortress and battlement.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਜਮੁ ; ਤਿਸੁ ਨ ਬਿਦਾਰੈ ॥੩॥ (742-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Messenger of Death, the torturer, cannot demolish it. ||3||

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (742-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Slave Nanak is forever a sacrifice

ਸੇਵਕ ਸੰਤ ; ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥੧੯॥੨੫॥ (742-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
to the selfless servants and Saints of the Sovereign Lord, the Destroyer of ego. ||4||19||25||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-8)
Suhi, Fifth Mahala:

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ; ਨਿਤ ਗਾਹਾ ॥ (742-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Where the Glorious Praises of God, Almighty of the world are continually sung,

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਮੰਗਲ ; ਸੁਖ ਤਾਹਾ ॥੧॥ (742-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
there is bliss, joy, happiness and peace. ||1||

ਚਲੁ ਸਖੀਏ ; ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣ ਜਾਹਾ ॥ (742-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Come, O my companions - let us go and enjoy God.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ; ਚਰਣੀ ਪਾਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Let us fall at the feet of the holy, humble beings. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਬੇਨਤੀ ; ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਛਾਹਾ ॥ (742-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I pray for the dust of the feet of the humble.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਲਾਹਾਂ ॥੨॥ (742-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
It shall wash away the sins of countless incarnations. ||2||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ; ਜੀਉ ਅਰਪਾਹਾ ॥ (742-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I dedicate my mind, body, breath of life and soul to God.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਕਟਾਹਾਂ ॥੩॥ (742-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Remembering Almighty in meditation, I have eradicated pride and emotional attachment. ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਕਰਹੁ ਉਤਸਾਹਾ ॥ (742-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Dear Almighty, O Merciful to the meek, please give me faith and confidence,

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨੦॥੨੬॥ (742-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
so that slave Nanak may remain absorbed in Your Sanctuary. ||4||20||26||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-12)
Suhi, Fifth Mahala:

ਬੈਕੁੰਠ ਨਗਰੁ ; ਜਹਾ ਸੰਤ ਵਾਸਾ ॥ (742-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The city of heaven is where the Saints dwell.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ (742-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
They enshrine the Lotus Feet of God within their hearts. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਤਨ ; ਤੁਝੁ ਸੁਖੁ ਦਿਖਲਾਵਉ ॥ (742-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Listen, O my mind and body, and let me show you the way to find peace,

ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਬਿੰਜਨ ; ਤੁਝੁ ਭੋਗ ਭੁੰਚਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
so that you may eat and enjoy the various delicacies of Almighty||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਭੁੰਚੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (742-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Taste the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam), within your mind.

ਅਚਰਜ ਸਾਦ ਤਾ ਕੇ ; ਬਰਨੇ ਨ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ('ਅਚੱਰਜ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (742-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Its taste is wondrous - it cannot be described. ||2||

ਲੋਭੁ ਮੂਆ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਿ ਥਾਕੀ ॥ (742-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Your greed shall die, and your thirst shall be quenched.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ; ਜਨ ਤਾਕੀ ॥੩॥ (ਤੱਕੀ ਬੋਲੋ) (742-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The humble beings seek the Sanctuary of the Supreme Almighty. ||3||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਭੈ ਮੋਹ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (742-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Almighty dispels the fears and attachments of countless incarnations.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨੧॥੨੭॥ (742-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
God has showered His Mercy and Grace upon slave Nanak. ||4||21||27||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (742-16)
Suhi, Fifth Mahala:

ਅਨਿਕ ਬੀਂਗ ਦਾਸ ਕੇ ; ਪਰਹਰਿਆ ॥ (742-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
God covers the many shortcomings of His slaves.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥੧॥ (742-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Granting His Mercy, God makes them His own. ||1||

ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਇ ਲੀਓ ; ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ (742-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You emancipate Your humble servant,

ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ; ਜਾਲੁ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (742-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
and rescue him from the noose of the world, which is just a dream. ||1||Pause||

ਪਰਬਤ ਦੋਖ ; ਮਹਾ ਬਿਕਰਾਲਾ ॥ (742-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Even huge mountains of dreadful sins,

ਖਿਨ ਮਹਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ; ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ (742-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
are removed in an instant by the House of Mercy (Almighty). ||2||

ਸੋਗ ਰੋਗ ; ਬਿਪਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (742-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Sorrow, disease and the most terrible calamities

ਦੂਰਿ ਭਈ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੩॥ (742-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
are removed by meditating on Almighty's Name (Naam). ||3||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ; ਲੀਨੋ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (742-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Bestowing His Glance of Grace, He attaches us to the hem of His robe.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ; ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੨੨॥੨੮॥ (743-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Grasping Almighty's Feet, Guru Nanak says, we enter His Sanctuary. ||4||22||28||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-1)
Suhi, Fifth Mahala:

ਦੀਨੁ ਛਡਾਇ ; ਦੁਨੀ ਜੋ ਲਾਏ ॥ (743-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
One who withdraws from God's Path, and attaches himself to the world,

ਦੁਹੀ ਸਰਾਈ ; ਖੁਨਾਮੀ ਕਹਾਏ ॥੧॥ (743-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
is known as a sinner in both worlds. ||1||

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (743-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He alone is approved, who pleases Almighty.

ਆਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ; ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Only He Himself knows His creative omnipotence. ||1||Pause||

ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ; ਭਲਾ ਕਰਾਏ ॥ (743-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
One who practices truth, righteous living, charity and good deeds,

ਦੀਨ ਕੈ ਤੋਸੈ ; ਦੁਨੀ ਨ ਜਾਏ ॥੨॥ (743-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
has the supplies for God's Path. Worldly success shall not fail him. ||2||

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਏਕੋ ਜਾਗੈ ॥ (743-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Within and among all, the One (Almighty) is awake.

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਾਗੈ ॥੩॥ (743-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
As He attaches us, so are we attached. ||3||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ॥ (743-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are beyond the grasp of mind and beyond the reach of sensors, O my True Master.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਬੋਲਾਇਆ ਤੇਰਾ ॥੪॥੨੩॥੨੯॥ (743-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak speaks, as made to speak by You. ||4||23||29||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-5)
Suhi, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ (ਪ੍ਰਾਤਹ-ਕਾਲਿ ਬੋਲੋ) (743-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
In the early hours of the morning, I chant the Almighty's Name.

ਈਤ ਊਤ ਕੀ ; ਓਟ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ (743-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I have fashioned a shelter for myself, hear and hereafter. ||1||

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (743-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Forever and ever, I chant the Almighty's Name,

ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ; ਮਨ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
and the desires of my mind are fulfilled. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਗਾਉ ॥ (743-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Sing the Praises of the Eternal, Imperishable Almighty, night and day.

ਜੀਵਤ ਮਰਤ ; ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੨॥ (ਨਿਹ-ਚਲੁ ਬੋਲੋ) (743-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
In life, and in death, you shall find your eternal, unchanging home. ||2||

ਸੋ ਸਾਹੁ ਸੇਵਿ ; ਜਿਤੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (743-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
So serve the Sovereign Lord, and you shall never lack anything.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ; ਸੁਖਿ ਅਨਦਿ ਵਿਹਾਵੈ ॥੩॥ (743-7, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

While eating and consuming, you shall pass your life in peace. ||3||

ਜਗਜੀਵਨ ਪੁਰਖੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (ਜਗ-ਜੀਵਨ ਬੋਲੋ) (743-8, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

O Life of the World, O Primal Being, I have found the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨੪॥੩੦॥ (743-8, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, I meditate on Almighty's Name (Naam). ||4||24||30||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-9)

Suhi, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (743-9, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

When the Perfect Guru becomes merciful,

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ; ਪੂਰਨ ਭਈ ਘਾਲ ॥੧॥ (743-9, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

my pains are taken away, and my works are perfectly completed. ||1||

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ; ਦਰਸੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ॥ (743-10, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

Gazing upon, beholding the Blessed Vision of Your Darshan, I live;

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (743-10, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

I am a sacrifice to Your Lotus Feet.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ; ਕਵਨੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-10, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

Without You, O my Master, who belongs to me? ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (ਸਾਧ-ਸੰਗਤਿ ਬੋਲੋ) (743-11, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

I have fallen in love with the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਪੂਰਬ ਕਰਮਿ ਲਿਖਤ ; ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥੨॥ (743-11, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

by the karma of my past actions and my pre-ordained destiny. ||2||

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਅਚਰਜੁ ਪਰਤਾਪ ॥('ਅਚੱਰਜ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (743-11, ਸੂਹੀ, ਮ: 5)

Chant Almighty's Name (Naam); how wondrous is His glory!

ਜਾਲਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ; ਤੀਨੇ ਤਾਪ ॥੩॥ (743-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The three types of illness cannot consume it. ||3||

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥ (743-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

May I never forget, even for an instant, Almighty's Feet.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ; ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ (743-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak begs for this gift, O my Beloved. ||4||25||31||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-13)

Suhi, Fifth Mahala:

ਸੇ ਸੰਜੋਗ ; ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ (743-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

May there be such an auspicious time, O my Beloved,

ਜਿਤੁ ਰਸਨਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੇ ॥੧॥ (743-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

when, with my tongue, I may chant the Almighty’s Name||1||

ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ; ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (743-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Hear my prayer, O God, O Merciful to the meek.

ਸਾਧ ਗਾਵਹਿ ; ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Holy Saints ever sing the Praises of Almighty’s virtues, the Source of Nectar. ||1||Pause||

ਜੀਵਨ ਰੂਪੁ ; ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ (743-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your meditation and remembrance is life-giving, God.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ; ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥੨॥ (743-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You dwell near those upon whom You show mercy. ||2||

ਜਨ ਕੀ ਭੂਖ ; ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਅਹਾਰੁ ॥ (743-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your Name is the food to satisfy the hunger of Your humble servants.

ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ; ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (ਦੇਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (743-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are the Great Giver, Dear Almighty. ||3||

ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥ (743-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Saints take pleasure in repeating the Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ; ਦੇਵਨਹਾਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥੪॥੨੬॥੩੨॥ (ਦੇਵਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (743-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty, the Great Giver, is All-knowing. ||4||26||32||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (743-17)

Suhi, Fifth Mahala:

ਬਹਤੀ ਜਾਤ ; ਕਦੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਧਾਰਤ ॥ (743-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your life is slipping away, but you never even notice.

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਬੰਧਹਿ ; ਨਿਤ ਪਾਰਚ ॥੧॥ (743-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are constantly entangled in false attachments and conflicts. ||1||

ਮਾਧਵੇ ; ਭਜੁ ਦਿਨ ਨਿਤ ਰੈਣੀ ॥ (743-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditate, vibrate constantly, day and night, on Almighty.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ; ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (743-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You shall be victorious in this priceless human life, in the Protection of Almighty's Sanctuary. ||1||Pause||

ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ; ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਤ ॥ (743-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

ਟਹਨਿਗ ਸਿ ਓਚਹਏਵਿਏਦ ਬੇ ਡੁਲਡਿਲਿਲਨਿਗ੍ਰ ਰਲਦਲੇ ਦਏਸਰਿਏਸ, ਓਸ੍ਪੋਨ ਦਏਓਟਹ੍ ਹਓਵਏ ਟੋ੍ਨਦੁਸਟੋ੍ਰ ਪਓਲਮਸ ਮਏਓਨਸ ਟਹਏਰਏ ਸਿ ਨੋਟਹਨਿਗ ਟਹਓਟੋ੍ ਚਓਨ ਬਰਨਿਗ ਓਲੋਨਗ ਟੋ ਨਏਣਟ ਰਲਦ ਟਹਏਰ ਟਹਏਨ ਟਹਏ ਸਨਿਸ ਓਨਦ ਪੁੱਸਿ ਦਏਏਦਸ.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ; ਰਿਦ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਧਾਰਤ ॥੨॥ (743-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

While engrossed in desires you do not enshrine the jewel of the Almighty's Name within your heart, even for an instant. ||2||

ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਸੰਗਿ ; ਅਉਧ ਬਿਹਾਣੀ ॥ (743-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Feeding and pampering your body, your life is passing away,

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਗਤਿ ; ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੩॥ (744-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

but you do not experience the state of victory of Almighty of the Universe. ||3||

ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਅਗੋਚਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (ਸਮਰੱਥ ਬੋਲੋ) (744-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

So enter the Sanctuary of the All-powerful, Unfathomable Master.

ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੨੭॥੩੩॥ (ਅੰਤਰ-ਜਾਮੀ ਬੋਲੋ) (744-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O God, O Searcher of hearts, please, save Nanak! ||4||27||33||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-2)

Suhi, Fifth Mahala:

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਤਰੈ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ॥ (744-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Cross over the terrifying world-ocean in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥੧॥ (744-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Remember in meditation Almighty's Name (Naam), the source of jewels. ||1||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਜੀਵਾ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (744-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Remembering, remembering Almighty in meditation, I live.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ , ਪਾਪ ਤਜਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

All pain, disease and suffering is dispelled, meeting the Perfect Guru; sin has been eradicated. ||1||Pause||

ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (744-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The immortal status is obtained through Almighty's Name (Naam);

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਸਾਚੁ ਸੁਆਉ ॥੨॥ (744-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

the mind and body become spotless and pure, which is the true purpose of life. ||2||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (744-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, meditate on the Supreme Almighty.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਤੁ ਹੋਇ ; ਤਾ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (744-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By pre-ordained destiny, the Name is obtained. ||3||

ਸਰਣਿ ਪਏ ; ਜਪਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (744-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I have entered His Sanctuary, and I meditate on Almighty, Merciful to the meek.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ; ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੨੮॥੩੪॥ (744-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak longs for the dust of the Saints. ||4||28||34||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-6)
Suhi, Fifth Mahala:

ਘਰ ਕਾ ਕਾਜੁ ; ਨ ਜਾਣੀ ਰੂੜਾ ॥ (744-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The beautiful one does not know the work of his own home.

ਝੂਠੈ ਧੰਧੈ ; ਰਚਿਓ ਮੂੜਾ ॥੧॥ (744-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The fool is engrossed in false attachments. ||1||

ਜਿਤੁ ਤੂੰ ਲਾਵਹਿ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (744-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
As You attach us, so we are attached.

ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ; ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
When You bless us with Your Name, we chant it. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (744-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Almighty's slaves are imbued with the Love of Almighty.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥੨॥ (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (744-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
They are intoxicated with Almighty, night and day. ||2||

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਾਢੇ ॥ (744-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Reaching out to grasp hold of our arms, God lifts us up.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ ॥੩॥ (744-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Separated for countless incarnations, we are united with Him again. ||3||

ਉਧਰੁ ਸੁਆਮੀ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (744-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Save me, O God, O my Master - shower me with Your Mercy.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੨੯॥੩੫॥ (744-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Slave Nanak seeks Sanctuary at Your Door, Dear Almighty. ||4||29||35||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-9)
Suhi, Fifth Mahala:

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਿਹਚਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (744-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By the Grace of the Saints, I have found my eternal home.

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਡੋੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (744-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I have found total peace, and I shall not waver again. ||1||

ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ; ਹਰਿ ਚਰਨ ਮਨਿ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥ (744-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I meditate on the Guru, and Almighty's Feet, within my mind.

ਤਾ ਤੇ ਕਰਤੈ ; ਅਸਥਿਰੁ ਕੀਨ੍ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
In this way, the Creator Lord has made me steady and stable. ||1||Pause||

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ; ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (744-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I sing the Glorious Praises of the unchanging, eternal Almighty,

ਤਾ ਤੇ ; ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ (744-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
and the noose of death is snapped. ||2||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲੀਨੇ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ (744-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Showering His Mercy, he has attached me to the hem of His robe.

ਸਦਾ ਅਨਦੁ ; ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥੩੦॥੩੬॥ (744-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
In constant bliss, Nanak sings His Glorious Praises. ||3||30||36||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-13)
Suhi, Fifth Mahala:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ; ਸਾਧ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (744-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Words, the Teachings of the Holy Saints, are Ambrosial Nectar.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ , ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Whoever meditates on the Almighty's Name is emancipated; he chants Almighty's Name (Naam), with his tongue. ||1||Pause||

ਕਲੀ ਕਾਲ ਕੇ ; ਮਿਟੇ ਕਲੇਸਾ ॥ (744-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The pains and sufferings of the Dark Age of Kali Yuga are eradicated,

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ; ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥੧॥ (744-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

when the One Name abides within the mind. ||1||

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ; ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ॥ (744-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I apply the dust of the feet of the Holy to my face and forehead.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ; ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੩੧॥੩੭॥ (744-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak has been saved, in the Sanctuary of the Guru, Almighty. ||2||31||37||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (744-15)

Suhi, Fifth Mahala: Third House:

ਗੋਬਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ; ਦਇਆਲਾ ॥ (744-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I sing the Praises of Almighty's virtues of the Universe, the Merciful Master.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ; ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (744-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Please, bless me with the Blessed Vision of Your Darshan, O Perfect, Compassionate Lord. ||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (744-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Please, grant Your Grace, and cherish me.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲਾ ॥੧॥ (744-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My soul and body are all Your property. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਚਲੈ ਜਪਿ ਨਾਲਾ ॥ (744-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Only meditation on the Ambrosial Naam, Almighty's Name (Naam), will go along with you.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ; ਸੰਤ ਰਵਾਲਾ ॥੨॥੩੨॥੩੮॥ (744-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak prays for the dust of the Saints. ||2||32||38||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (744-18)
Suhi, Fifth Mahala:

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (744-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Without Him, there is no other at all.

ਆਪੇ ਥੰਮੈ ; ਸਚਾ ਸੋਈ ॥੧॥ (744-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Almighty Himself is our anchor. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (744-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Almighty's Name (Naam), is our only support.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ; ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸਮਰੱਥੁ ਬੋਲੋ) (744-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Creator, the Cause of causes, is All-powerful and Infinite. ||1||Pause||

ਸਭ ਰੋਗ ਮਿਟਾਵੇ ; ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ (744-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He has eradicated all illness, and healed me.

ਨਾਨਕ ਰਖਾ ; ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੨॥੩੩॥੩੯॥ (744-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, He Himself has become my Savior. ||2||33||39||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (745-1)
Suhi, Fifth Mahala:

ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (745-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Everyone longs for the Blessed Vision of Almighty's Darshan.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (745-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By perfect destiny, it is obtained. ||Pause||

ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ; ਤਜਿ ਨੀਦ ਕਿਉ ਆਈ ॥ (745-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Forsaking the Beautiful Lord, how can they go to sleep?

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ; ਦੂਤਾ ਲਾਈ ॥੧॥ (745-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The great enticer Maya has led them down the path of sin. ||1||

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹਾ ; ਕਰਤ ਕਸਾਈ ॥ (745-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
This butcher has separated them from the Beloved Lord.

ਨਿਰਦੈ ਜੰਤੁ ; ਤਿਸੁ ਦਇਆ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ (ਨਿਰ-ਦੈ ਬੋਲੋ) (745-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
This merciless one shows no mercy at all to the poor beings. ||2||

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬੀਤੀਅਨ ; ਭਰਮਾਈ ॥ (745-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Countless lifetimes have passed away, wandering aimlessly.

ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ; ਦੁਤਰ ਮਾਈ ॥੩॥ (745-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The terrible, treacherous Maya does not even allow them to dwell in their own home. ||3||

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ; ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਈ ॥ (745-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Day and night, they receive the rewards of their own actions.

ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ; ਕਿਰਤੁ ਭਵਾਈ ॥੪॥ (745-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Don't blame anyone else; your own actions lead you astray. ||4||

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ; ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (745-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Listen, O Friend, O Saint, O humble Sibling of Destiny:

ਚਰਣ ਸਰਣ ; ਨਾਨਕ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੫॥੩੪॥੪੦॥ (745-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
in the Sanctuary of Almighty's Feet, Nanak has found Salvation. ||5||34||40||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (745-6)
Raag Suhi, Fifth Mahala, Fourth House:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad after getting pleased by the hospitality offered by Bhai Hayma Ji.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (745-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭਲੀ ਸੁਹਾਵੀ ਛਾਪਰੀ ; ਜਾ ਮਹਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ (745-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Even a crude hut is sublime and beautiful, if Almighty's Praises are sung within it.

ਕਿਤ ਹੀ ਕਾਮਿ ਨ ਧਉਲਹਰ ; **(ਧਉਲ-ਹਰ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (745-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those mansions where Almighty is forgotten are useless. ||1||Pause||

ਅਨਦੁ ਗਰੀਬੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ (745-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Even poverty is bliss, if God comes to mind in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਲਿ ਜਾਉ ਏਹੁ ਬਡਪਨਾ ; ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਏ ॥੧॥ (ਬਡ-ਪਨਾ ਬੋਲੋ) (745-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

This worldly glory might just as well burn; it only traps the mortals in Maya. ||1||

ਪੀਸਨੁ ਪੀਸਿ ਓਢਿ ਕਾਮਰੀ ;
ਸੁਖੁ ਮਨੁ , ਸੰਤੋਖਾਏ ॥ ('ਸੰਤੋਖਾ-ਏ' ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲੋ) (745-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One may have to grind corn, and wear a coarse blanket, but still, one can find peace of mind and contentment.

ਐਸੋ ਰਾਜੁ ਨ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ; ਜਿਤੁ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਏ ॥੨॥ (745-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Even empires are of no use at all, if they do not bring satisfaction. ||2||

ਨਗਨ ਫਿਰਤ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ; ਓਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (745-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Someone may wander around naked, but if he loves the One (Almighty), he receives honor and respect.

ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਬਿਰਥਿਆ ; ਜਿਹ ਰਚਿ ਲੋਭਾਏ ॥੩॥ (745-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Silk and satin clothes are worthless, if they lead to greed. ||3||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ਰੈ ਹਾਥਿ ਪ੍ਰਭ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (745-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Everything is in Your Hands, God. You Yourself are the Doer, the Cause of causes.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਾ ; ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੪੧॥ (745-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

With each and every breath, may I continue to remember You. Please, bless Nanak with this gift. ||4||1||41||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (745-11)

Suhi, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਪਰਾਨ ਧਨ ; ਤਿਸ ਕਾ ਪਨਿਹਾਰਾ ॥ (745-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Saint is my life and wealth. I am his water-carrier.

ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਤ ਸਗਲ ਤੇ ; ਜੀਅ ਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (745-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is dearer to me than all my siblings, friends and children. ||1||Pause||

ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਬੀਜਨਾ ; ਸੰਤ ਚਉਰੁ ਢੁਲਾਵਉ ॥ (745-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I make my hair into a fan, and wave it over the Saint.

ਸੀਸੁ ਨਿਹਾਰਉ ਚਰਣ ਤਲਿ ; ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੧॥ (745-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I bow my head low, to touch his feet, and apply his dust to my face. ||1||

ਮਿਸਟ ਬਚਨ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ; ਦੀਨ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ (745-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I offer my prayer with sweet words, in sincere humility.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣੀ ਪਰਉ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨॥ (745-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Renouncing egotism, I enter His Sanctuary. I have found Almighty, the treasure of virtue. ||2||

ਅਵਲੋਕਨ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਕਰਉ ; ਜਨ ਕਾ ਦਰਸਾਰੁ ॥ (745-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I gaze upon the Blessed Vision of Almighty's humble servant, again and again.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਉ ; ਬੰਦਉ ਬਾਰ ਬਾਰ ॥੩॥ (745-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I cherish and gather in His Ambrosial Words within my mind; time and time again, I bow to Him. ||3||

ਚਿਤਵਉ ਮਨਿ ਆਸਾ ਕਰਉ ; ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਮਾਗਉ ॥ (745-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

In my mind, I wish, hope and beg for the Society of Almighty's humble servants.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਕਰਿ ;
ਦਾਸ ਚਰਣੀ ਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੪੨॥ (745-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Be Merciful to Nanak, O God, and lead him to the feet of Your slaves. ||4||2||42||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (745-17)

Suhi, Fifth Mahala:

ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ; ਤਾਹੂ ਮਹਿ ਪਾਉ ॥ (745-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

She has enticed the worlds and solar systems; I have fallen into her clutches.

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ , ਇਹੁ ਬਿਖਈ ਜੀਉ ;
ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (745-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please save this engrossed soul of mine in evil desires; please bless me with Your Name. ||1||Pause||

ਜਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਕੋ ਸੁਖੀ ; ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜਾਉ ॥ (745-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

She has not brought anyone peace, but still, I chase after her.

ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਜੋ ਸਗਲ ਕਉ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਉ ॥੧॥ (745-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

She forsakes everyone, but still, I cling to her, again and again. ||1||

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ; ਤੇਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (ਕਰੁਣਾ-ਪਤੇ ਬੋਲੋ) (745-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Have Mercy on me, Dear Almighty of Compassion; please let me sing Your Glorious Praises, Dear Almighty.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥੩॥੪੩॥ (745-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

This is Nanak's prayer, Dear Almighty, that he may join and merge with the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||3||43||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੫ ; ਪੜਤਾਲ (746-2)

Raag Suhi, Fifth Mahala, Fifth House, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (746-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੀਆ ; ਮੋਹਨ ਲਾਲਨਾ ॥ (746-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Love of the enticing Beloved Lord is the most glorious love.

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਬਿੰਦ ਏਕੈ , ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਲੇਖੈ ;
ਸੰਤ ਲਾਗੁ , ਮਨਹਿ ਛਾਡੁ ਦੁਬਿਧਾ ਕੀ ਕੁਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (746-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditate, O mind, on the One (Almighty) of the Universe - nothing else is of any account. Attach your mind to the Saints, and abandon the path of duality. ||1||Pause||

ਨਿਰਗੁਨ ਹਰੀਆ ਸਰਗੁਨ ਧਰੀਆ ; **(ਨਿਰ-ਗੁਨ, ਸਰ-ਗੁਨ ਬੋਲੋ)**
ਅਨਿਕ ਕੋਠਰੀਆ , ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ , ਭਿੰਨ ਭਿਨ ਕਰੀਆ ॥ (746-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Almighty is absolute and unmanifest; He has assumed the most sublime manifestation. He has fashioned countless body chambers of many, varied, different, myriad forms.

ਵਿਚਿ ; ਮਨ ਕੋਟਵਰੀਆ ॥ (746-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Within them, the mind is the policeman;

ਨਿਜ ਮੰਦਰਿ ; ਪਿਰੀਆ ॥ (746-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

my Beloved lives in the temple of my inner self.

ਤਹਾ ; ਆਨਦ ਕਰੀਆ ॥ (746-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He plays there in ecstasy.

ਨਹ ਮਰੀਆ ; ਨਹ ਜਰੀਆ ॥੧॥ (746-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He does not die, and he never grows old. ||1||

ਕਿਰਤਨਿ ਜੁਰੀਆ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਫਿਰੀਆ ; ਪਰ ਕਉ ਹਿਰੀਆ ॥ (746-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is engrossed in worldly activities, wandering around in various ways. He steals the property of others,

ਬਿਖਨਾ ; ਘਿਰੀਆ ॥ (746-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

and is surrounded by temptations for evil desires.

ਅਬ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਆ ॥ (746-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

But now, he joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ; ਖਰੀਆ ॥ (746-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
and stands before Almighty's Gate.

ਦਰਸਨੁ ; ਕਰੀਆ ॥ (੭੪੬-੭, ਸੂਹੀ, ਮਃ ੫)
He obtains the Blessed Vision of Almighty's Darshan.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਮਿਰੀਆ ॥ (746-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak has met the Guru;

ਬਹੁਰਿ ; ਨ ਫਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੪੪॥ (746-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
he shall not be reincarnated again. ||2||1||44||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (746-8)
Suhi, Fifth Mahala:

ਰਾਸਿ ਮੰਡਲੁ ; ਕੀਨੋ ਆਖਾਰਾ ॥ (746-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Almighty has made this world a stage;

ਸਗਲੋ ; ਸਾਜਿ ਰਖਿਓ ਪਾਸਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (746-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He fashioned the expanse of the entire creation. ||1||Pause||

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ; ਰੂਪ ਰੰਗ ਆਪਾਰਾ ॥ (746-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He fashioned it in various ways, with limitless colors and forms.

ਪੇਖੈ ਖੁਸੀ ; ਭੋਗ ਨਹੀ ਹਾਰਾ ॥ (746-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He watches over it with joy, and He never tires of enjoying it.

ਸਭਿ ਰਸ ਲੈਤ ; ਬਸਤ ਨਿਰਾਰਾ ॥੧॥ (746-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He enjoys all the delights, and yet He remains unattached. ||1||

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ; ਮੁਖੁ ਨ ਮਾਸਾਰਾ ॥ (746-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He has no color, no sign, no mouth and no beard.

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ; ਖੇਲੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥ (746-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I cannot describe Your play.

ਨਾਨਕ , ਰੇਣ ; ਸੰਤ ਚਰਨਾਰਾ ॥੨॥੨॥੪੫॥ (746-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak is the dust of the feet of the Saints. ||2||2||45||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (746-11)

Suhi, Fifth Mahala:

ਤਉ ਮੈ ਆਇਆ ; ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ (746-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have come to You. I have come to Your Sanctuary.

ਭਰੋਸੈ ਆਇਆ ; ਕਿਰਪਾ ਆਇਆ ॥ (746-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have come to place my faith in You. I have come seeking Mercy.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਮਾਰਗੁ ਗੁਰਹਿ ਪਠਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (746-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

If it pleases You, save me, O my Master. The Guru has placed me upon the Path. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਦੁਤਰੁ ; ਮਾਇਆ ॥
ਜੈਸੇ ; ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (746-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Maya is very treacherous and difficult to pass through. It is like a violent wind-storm. ||1||

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਹੀ ; ਡਰਾਇਆ ॥ (746-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am so afraid to hear

ਕਰਰੋ ; ਧ੍ਰਮਰਾਇਆ ॥੨॥ (746-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

that the Righteous Judge of Dharma is so strict and stern. ||2||

ਗ੍ਰਿਹ ; ਅੰਧ ਕੂਪਾਇਆ ॥ (746-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The world is a deep, dark pit;

ਪਾਵਕੁ ; ਸਗਰਾਇਆ ॥੩॥ (746-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

it is all on fire. ||3||

ਗਹੀ ਓਟ ; ਸਾਧਾਇਆ ॥ (746-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have grasped the Support of the Holy Saints.

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (746-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak meditates on Almighty.

ਅਬ ਮੈ ; ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥੪੬॥ (746-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Now, I have found the Perfect Lord. ||4||3||46||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ (746-16)

Raag Suhi, Fifth Mahala, Sixth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (746-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀਆ ; ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ॥ (746-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I offer this prayer to the True Guru, to bless me with the sustenance of Almighty's Name (Naam).

ਤੁਠਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ (746-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When the True King is pleased, the world is rid of its diseases. ||1||

ਭਗਤਾ ਕੀ ਟੇਕ ਤੂੰ , ਸੰਤਾ ਕੀ ਓਟ ਤੂੰ ;
ਸਚਾ ਸਿਰਜਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (746-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are the Support of Your devotees, and the Shelter of the Saints, O True Creator Lord. ||1||Pause||

ਸਚੁ ਤੇਰੀ ਸਾਮਗਰੀ ; ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (746-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

True are Your devices, and True is Your Court.

ਸਚੁ ਤੇਰੇ ਖਾਜੀਨਿਆ ; ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥੨॥ (746-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

True are Your treasures, and True is Your expanse. ||2||

ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਅਨੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਾਰਾ ॥ (746-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your Form is beyond the mind's comprehension (Agaam), and Your Vision is incomparably beautiful.

ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰਿਆ ਸੇਵਕਾ ; ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ (746-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to Your servants who loved Your Name. ||3||

ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ; ਜਾ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (747-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

All desires are fulfilled, upon the attainment of the Almighty who is beyond the mind's comprehension (Agaam) and beyond limits (infinite).

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ;
ਤੇਰਿਆ ਚਰਣਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੪੭॥ (747-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has met the Supreme Almighty; I am a sacrifice to Your Feet. ||4||1||47||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੭ (747-3)

Raag Suhi, Fifth Mahala, Seventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (747-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਤੂਹੈ ਮਨਾਇਹਿ ; ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (747-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He alone obeys Your Will, Dear Almighty, unto whom You are Merciful.

ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤੂੰ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ (747-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

That alone is devotional worship, which is pleasing to Your Will. You are the Cherisher of all beings. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ; ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥ (747-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my Sovereign Lord, You are the Support of the Saints.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂਹੈ ਅਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (747-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Whatever pleases You, they accept. You are the sustenance of their minds and bodies. ||1||Pause||

ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰਾ ॥ (ਪੂਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (747-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are kind and compassionate, the treasure of mercy, the fulfiller of our hopes.

ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਪ੍ਰਾਣਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; (ਪ੍ਰਾਣ-ਪਤਿ ਬੋਲੋ)
ਤੂੰ ਭਗਤਨ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ (747-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are the Beloved Lord of life of all Your devotees; You are the Beloved of Your devotees. ||2||

ਤੁ ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ; ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਤੇਰੀ ਭਾਤੇ ॥ (747-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are unfathomable, infinite, lofty and exalted. There is no one else like You.

ਇਹ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ; ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੩॥ (747-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

This is my prayer, O my Master; may I never forget You, O Peace-giving Lord. ||3||

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਜੇ ਸੁਆਮੀ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ (747-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Day and night, with each and every breath, I sing Your Glorious Praises, if it is pleasing to Your Will.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ; ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥੪॥੧॥੪੮॥ (747-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak begs for the peace of Your Name, O Master; as it is pleasing to Your Will, I shall attain it. ||4||1||48||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (747-9)

Suhi, Fifth Mahala:

ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜਿਤੁ ਤੂ ਕਬਹੂ ; ਸੋ ਥਾਨੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ॥ (747-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Where is that place, where You are never forgotten, Lord?

ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ; ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਦੇਹਾ ॥੧॥ (747-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, they meditate on You, and their bodies become spotless and pure. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ; ਹਉ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਣ ਆਇਆ ॥ (747-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my Lord, I have come searching for that place.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ;
ਤਿਨ੍ਹ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (747-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

After seeking and searching, I found Sanctuary in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਹਾਰੇ ; ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (747-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Reading and reciting the Vedas, Brahma grew weary, but he did not find even a tiny bit of God's worth.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਤੇ ; ਤੇ ਭੀ ਮੋਹੇ ਮਾਈ ॥੨॥ (747-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The seekers and Siddhas wander around bewailing; they too are enticed by Maya. ||2||

ਦਸ ਅਉਤਾਰ ਰਾਜੇ ਹੋਇ ਵਰਤੇ ; ਮਹਾਦੇਵ ਅਉਧੂਤਾ ॥ (747-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

There were ten regal incarnations of Vishnu; and then there was Shiva, the renunciate.

ਤਿਨ੍ ਭੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤੇਰਾ ; ਲਾਇ ਥਕੇ ਬਿਭੂਤਾ ॥੩॥ (747-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He did not find Your limits either, although he grew weary of smearing his body with ashes. ||3||

ਸਹਜ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸ ; ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (747-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Peace, poise and bliss are found in the subtle essence of Almighty’s Name (Naam). Almighty's Saints sing the songs of joy.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਤਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੨॥੪੯॥ (747-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the Fruitful Vision of Guru Nanak's Darshan, and with my mind and body I meditate on Almighty. ||4||2||49||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (747-15)

Suhi, Fifth Mahala:

ਕਰਮ ਧਰਮ ਪਾਖੰਡ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ; ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਲੂਟੈ ॥ (747-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The religious rites, rituals and hypocrisies which are seen, are plundered by the Messenger of Death, the ultimate tax collector.

ਨਿਰਬਾਣ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ;
ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਜਿਤੁ ਛੂਟੈ ॥੧॥ (747-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

In the painless state (Nirvana), sing the Kirtan of the Creator's Praises; contemplating Him in meditation, even for an instant, one is saved. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਰੀਐ ॥ (747-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O Saints, cross over the world-ocean.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੇ ਕੋ ਬਚਨੁ ਕਮਾਵੈ ਸੰਤਨ ਕਾ ;
ਸੋ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਗੁਰ-ਪਰਸਾਦੀ ਬੋਲੋ)** (747-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who practices the Teachings of the Saints, by Guru's Grace, is carried across. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ; **(ਮਜੱਨ ਬੋਲੋ)**
ਇਸੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ (747-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Millions of cleansing baths at sacred shrines of pilgrimage only fill the mortal with filth in this Dark Age of Kali Yuga.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ॥੨॥ (747-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who sings the Praises of Almighty's virtues in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, becomes spotlessly pure. ||2||

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਭਿ ਸਾਸਤ ;
ਇਨ੍ ਪੜਿਆ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (747-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One may read the for (4) Vedas (Sam, Rig, Yujar & Atharban) , the four Keteb (Zambur, Torat, Bible & Al-Quran), the twenty-seven Simritees (Manu, Yagvalak, Visist, Prasar, Sankh, Lag, Harit, Bridh, Narad, Dakh, Lag Atri, Vrid Atar, Som, Yam, Dat, Budh, Visan, Shukar, Lag Gotam, Vird Gotam, Katyan, Deval, Apastamb, Bheraspat, Vyas, Lekath, Angrish & Sattapan) and the six (6) Shaastras (Purab Mimasa, Visheshakh, Shankh, Niaa,Patangjal & Vedanth), but they will not bring liberation.

ਏਕੁ ਅਖਰੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ; ਤਿਸ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ॥੩॥ (747-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who, as Gurmukh, chants the One Word, acquires a spotlessly pure reputation. ||3||

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ; ਉਪਦੇਸੁ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਕਉ ਸਾਝਾ ॥ (747-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The four castes - the Kh'shaatriyas, Brahmins, Soodras and Vaishyas - are equal in respect to the teachings.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ , ਉਧਰੈ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ , ਨਾਨਕ ਮਾਝਾ ॥੪॥੩॥੫੦॥ (748-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who, as Gurmukh, chants Almighty's Name (Naam), is saved. In this Dark Age of Kali Yuga, Guru Nanak says, God is permeating the hearts of each and every being. ||4||3||50||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (748-2)

Suhi, Fifth Mahala:

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ , ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਮਾਨਹਿ ;
ਓਇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (748-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Whatever God causes to happen is accepted, by those who are attuned to the Love of the Almighty's Name.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ; ਜਿਨ੍ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਪਰਾਤੇ ॥੧॥ (748-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who fall at the Feet of God are respected everywhere. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ; ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਜੇਵਡੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (748-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my Lord, no one is as great as Almighty's Saints.

ਭਗਤਾ ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ;
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (748-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The devotees are in harmony with their God; He is in the water, the land, and the sky. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ; ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (748-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Millions of sinners have been saved in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; the Messenger of Death does not even approach them.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ;
ਤਿਨ੍ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥ (748-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who have been separated from Almighty, for countless incarnations, are reunited with Almighty again. ||2||

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ; ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ (748-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Attachment to Maya, illusion and fear are eradicated, when one enters the Sanctuary of the Saints.

ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ; ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (748-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Whatever wishes one harbors, are obtained from the Saints. ||3||

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ (748-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

How can I describe the glory of Almighty's humble servants? They are pleasing to their God.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ;
ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥੪॥੫੧॥ (748-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Says Nanak, those who meet the True Guru, become independent of all obligations. ||4||4||51||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (748-8)
Suhi, Fifth Mahala:

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ; ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (748-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Giving me Your Hand, You saved me from the terrible fire, when I sought Your Sanctuary.

ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ; ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥ (748-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Deep within my heart, I respect Your strength; I have abandoned all other hopes. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ; ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ਉਬਰੇ ॥ (748-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
O my Sovereign Lord, when You enter my consciousness, I am saved.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮ੍ਰਾ ;
ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਉਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (748-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are my support. I count on You. Meditating on You, I am saved. ||1||Pause||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ , ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ੍ ; ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (748-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You pulled me up out of the deep, dark pit. You have become merciful to me.

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ (748-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You care for me, and bless me with total peace; You Yourself cherish me. ||2||

ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛਡਾਏ ॥ (748-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Transcendent Lord has blessed me with His Glance of Grace; breaking my bonds, He has delivered me.

ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ; ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥੩॥ (748-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
God Himself inspires me to worship Him; He Himself inspires me to serve Him. ||3||

ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ; ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥ (748-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
My illusions have gone, my fears and infatuations have been dispelled, and all my sorrows are gone.

ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੈ ;
ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੫੨॥ (748-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty, the Giver of peace has been merciful to me. I have met the Perfect True Guru. ||4||5||52||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (748-14)

Suhi, Fifth Mahala:

ਜਬ ਕਛੁ ਨ ਸੀਓ , ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ;
ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ (748-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When nothing existed, what deeds were being done? And what karma caused anyone to be born at all?

ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ; ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ (748-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself set His play in motion, and He Himself beholds it. He created the Creation. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ; ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ॥ (748-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my Sovereign Lord, I cannot do anything at all by myself.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ; ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (748-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He Himself is the Creator, He Himself is the Cause. He is pervading deep within all. ||1||Pause||

ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤਹੂ ; ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥ (748-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

If my account were to be judged, I would never be saved. My body is transitory and ignorant.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ; ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥ (748-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Take pity upon me, O Creator Almighty; Your Forgiving Grace is singular and unique. ||2||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ (748-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You created all beings and creatures. Each and every heart meditates on You.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ; ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ (748-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your condition and expanse are known only to You; the value of Your creative omnipotence cannot be estimated. ||3||

ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ; ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ (748-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am worthless, foolish, thoughtless and ignorant. I know nothing about good actions and righteous living.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਮਿਠਾ ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥ (748-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Take pity on Nanak, that he may sing Your Glorious Praises; and that Your Will may seem sweet to him. ||4||6||53||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (748-19)

Suhi, Fifth Mahala:

ਭਾਗਠੜੇ , ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ; ਜਿਨ੍ਹ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (749-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your Saints are very fortunate; their homes are filled with the wealth of the Almighty's Name.

ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇਈ ਇਹ ਆਏ ; ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ (749-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Their birth is approved, and their actions are fruitful. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ; ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (749-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My Dear Almighty, I am a sacrifice to the humble servants of Almighty.

ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ;
ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (749-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I make my hair into a fan, and wave it over them; I apply the dust of their feet to my face. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ (ਪਰ-ਉਪਕਾਰੀ ਬੋਲੋ) (749-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those generous, humble beings are above both birth and death.

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (749-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They give the gift of the soul, and practice devotional worship; they inspire others to meet Almighty. ||2||

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ; ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (749-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

True are their commands, and true are their empires; they are attuned to the Truth.

ਸਚਾ ਸੁਖੁ , ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ; ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ (749-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
True is their happiness, and true is their greatness. They know Almighty, to whom they belong. ||3||

ਪਖਾ ਫੇਰੀ , ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ; ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ (749-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I wave the fan over them, carry water for them, and grind corn for the humble servants of Almighty.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥ (749-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak offers this prayer to God - please, grant me the sight of Your humble servants. ||4||7||54||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (749-6)
Suhi, Fifth Mahala:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ; ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (ਕਰਣੈ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (749-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The True Guru is the Transcendent Lord, the Supreme Almighty; He Himself is the Creator Lord.

ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ; ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ (749-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Your servant begs for the dust of Your feet. I am a sacrifice to the Blessed Vision of Your Darshan. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ; ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ (749-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
O my Sovereign Lord, as You keep me, so do I remain.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ;
ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (749-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
When it pleases You, I chant Your Name. You alone can grant me peace. ||1||Pause||

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ; ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ (749-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Liberation, comfort and proper lifestyle come from serving You; You alone cause us to serve You.

ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ; ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥ (749-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

That place is heaven, where the Kirtan of Almighty's Praises are sung. You Yourself instill faith into us. ||2||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (749-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating, meditating in remembrance on Almighty's Name (Naam), I live; my mind and body are enraptured.

ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ;
ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ (749-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I wash Your Lotus Feet, and drink in this water, O my True Guru, O Merciful to the meek. ||3||

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ;
ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ ॥ (749-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to that most wonderful time when I came to Your Door.

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥ (749-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God has become compassionate to Nanak; I have found the Perfect True Guru. ||4||8||55||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (749-12)

Suhi, Fifth Mahala:

ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ; ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ (749-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When You come to mind, I am totally in bliss. One who forgets You might just as well be dead.

ਦਇਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ; ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ (749-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

That being, whom You bless with Your Mercy, O Creator Lord, constantly meditates on You. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ; ਤੂੰ ਮੈ , ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ (749-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my Master, You are the honor of the dishonored such as me.

ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ;
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (749-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I offer my prayer to You, God; listening, listening to the Word of Your Bani, I live. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੇ ਜਨ ਕੀ ਹੋਵਾ ; ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (749-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

May I become the dust of the feet of Your humble servants. I am a sacrifice to the Blessed Vision of Your Darshan.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ; ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਪਾਈ ॥੨॥ (749-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I enshrine Your Ambrosial Word within my heart. By Your Grace, I have found the Company of the Holy. ||2||

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਸਾਰੀ ; ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (749-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I place the state of my inner being before You; there is no other as great as You.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲੈਹਿ ਸੋ ਲਾਗੈ ; ਭਗਤੁ ਤੁਹਾਰਾ ਸੋਈ ॥੩॥ (749-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He alone is attached, whom You attach; he alone is Your devotee. ||3||

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਮਾਗਉ ਇਕੁ ਦਾਨਾ ; ਸਾਹਿਬਿ ਤੁਠੈ ਪਾਵਾ ॥ (749-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

With my palms pressed together, I beg for this one gift; O my Master, if it pleases You, I shall obtain it.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਆਰਾਧੇ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੪॥੯॥੫੬॥ (749-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

With each and every breath, Nanak adores You; twenty-four hours a day, I sing Your Glorious Praises. ||4||9||56||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (749-18)

Suhi, Fifth Mahala:

ਜਿਸ ਕੇ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਤੂੰ ਸੁਆਮੀ ; ਸੋ ਦੁਖੁ ਕੈਸਾ ਪਾਵੈ ॥ (749-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When You stand over our heads, O Master, how can we suffer in pain?

ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ; (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਮਰਣਾ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ (749-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The mortal being does not know how to chant Your Name - he is intoxicated with the wine of Maya, and the thought of death does not even enter his mind. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ; ਤੂੰ ਸੰਤਾ ਕਾ ਸੰਤ ਤੇਰੇ ॥ (749-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my Sovereign Lord, You belong to the Saints, and the Saints belong to You.

ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (750-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your servant is not afraid of anything; the Messenger of Death cannot even approach him. ||1||Pause||

ਜੋ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ੍ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ (750-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who are attuned to Your Love, O my Master, are released from the pains of birth and death.

ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਿਲਾਸਾ ॥੨॥ (750-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

No one can erase Your Blessings; the True Guru has given me this assurance. ||2||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ , ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਇਨਿ ; ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਹਿ ॥ (750-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who meditate on Almighty's Name (Naam), obtain the fruits of peace. Twenty-four hours a day, they worship and adore You.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ , ਤੇਰੈ ਭਰਵਾਸੈ ; ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਲੈ ਸਾਧਹਿ ॥੩॥ (750-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

In Your Sanctuary, with Your Support, they subdue the five villains. ||3||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਕਰਮੁ ਨ ਜਾਣਾ ; ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ॥ (750-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I know nothing about wisdom, meditation and good deeds; I know nothing about Your excellence.

ਸਭ ਤੇ ਵਡਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ;
ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਾਖੀ ਮੇਰੀ ॥੪॥੧੦॥੫੭॥ (750-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is the greatest of all; He saved my honor in this Dark Age of Kali Yuga. ||4||10||57||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (750-5)
Suhi, Fifth Mahala:

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ;
ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (750-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Renouncing everything, I have come to the Guru's Sanctuary; save me, O my Savior Lord!

ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਹਮ ਲਾਗਹ ; ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੧॥(750-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Whatever You link me to, to that I am linked; what can this poor creature do? ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਜੀ ; ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (750-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
O my Dear Almighty, You are the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਦੇਵ ਦਇਆਲਾ ;
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (750-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Be Merciful to me, O Divine, Compassionate Guru, that I may constantly sing the Glorious Praises of my Master. ||1||Pause||

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਭਉ ਤਰੀਐ ॥ (750-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Twenty-four hours a day, I meditate on my God; by Guru's Grace, I cross over the terrifying world-ocean.

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ , ਹੋਈਐ ਸਭ ਰੇਣਾ ;
ਜੀਵਤਿਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੨॥ (750-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Renouncing self-conceit, I have become the dust of all men's feet; in this way, I die, while I am still alive. ||2||

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਉ ਜਾਪੇ ॥ (750-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
How fruitful is the life of that being in this world, who chants the Name in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਿਸ ਕੇ ਪੂਰਨ ; ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥੩॥ (750-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
All desires are fulfilled, for the one who is blessed with God's Kindness and Mercy. ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (750-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O Merciful to the meek, Kind and Compassionate Almighty, I seek Your Sanctuary.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ;
ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੧੧॥੫੮॥ (750-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Take pity upon me, and bless me with Your Name. Nanak is the dust of the feet of the Holy. ||4||11||58||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧ (750-12)

Raag Suhi, Ashtapadee, First Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (750-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਮੈ ; ਗੁਣੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (750-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am totally without virtue; I have no virtue at all.

ਕਿਉ ਕਰਿ ; ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (750-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

How can I meet my Husband Lord? ||1||

ਨਾ ਮੈ ਰੂਪੁ ; ਨ ਬੰਕੇ ਨੈਣਾ ॥ (750-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I have no beauty, no enticing eyes.

ਨਾ ਕੁਲ ਢੰਗੁ ; ਨ ਮੀਠੇ ਬੈਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (750-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I do not have a noble family, good manners or a sweet voice. ||1||Pause||

ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰ ; ਕਾਮਣਿ ਕਰਿ ਆਵੈ ॥ (750-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride adorns herself with peace and poise.

ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ; ਜਾ ਕੰਤੈ ਭਾਵੈ ॥੨॥ (750-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

But she is a happy soul-bride, only if her Husband Lord is pleased with her. ||2||

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ; ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ॥ (750-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He has no form or feature;

ਅੰਤਿ ਨ ; ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ (750-15, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
at the very last instant, he cannot suddenly be contemplated. ||3||

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ; ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (750-15, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
I have no understanding, intellect or cleverness.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਲਾਵਹੁ ਪਾਈ ॥੪॥ (750-16, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
Have Mercy upon me, God, and attach me to Your Feet. ||4||

ਖਰੀ ਸਿਆਣੀ ; ਕੰਤ ਨ ਭਾਣੀ ॥ (750-16, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
She may be very clever, but this does not please her Husband Lord.

ਮਾਇਆ ਲਾਗੀ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥੫॥ (750-16, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
Attached to Maya, she is deluded by doubt. ||5||

ਹਉਮੈ ਜਾਈ ; ਤਾ ਕੰਤ ਸਮਾਈ ॥ (750-17, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
But if she gets rid of her ego, then she merges in her Husband Lord.

ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੇ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੬॥ (750-17, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
Only then can the soul-bride obtain the nine treasures of her Beloved. ||6||

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰਤ ; ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (750-17, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
Separated from You for countless incarnations, I have suffered in pain.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੭॥ (750-18, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
Please take my hand, O my Beloved Sovereign Almighty. ||7||

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਸਹੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ (750-18, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
Prays Nanak, Almighty is, and shall always be.

ਜੈ ਭਾਵੈ ਪਿਆਰਾ ; ਤੈ ਰਾਵੇਸੀ ॥੮॥੧॥ (ਰਾਵੇ-ਸੀ ਬੋਲੋ) (750-19, ਸੂਹੀ, ਮः 1)
She alone is ravished and enjoyed, with whom the Beloved Lord is pleased. ||8||1||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੯ ॥ (ਨਾਵਾਂ ਬੋਲੋ) (751-1)
Suhi, First Mahala, Ninth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (751-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਚਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ; ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (751-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The color of safflower is transitory; it lasts for only a few days.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੀਆ ; ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ਜੀਉ ॥ (751-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Without the Name, the false woman is deluded by doubt and plundered by thieves.

ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; ਜਨਮੁ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੧॥ (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (751-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

But those who are attuned to Almighty, are not reincarnated again. ||1||

ਰੰਗੇ ਕਾ ਕਿਆ ਰੰਗੀਐ ; ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (751-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

How can one who is already dyed in the color of Almighty's Love, be colored any other color?

ਰੰਗਣ ਵਾਲਾ ਸੇਵੀਐ ; ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (751-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

So serve God the Dyer, and focus your consciousness on Almighty. ||1||Pause||

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ; ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (751-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You wander around in the four directions, but without the good fortune of destiny, you shall never obtain wealth.

ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ; ਬਧਿਕ ਥਾਇ ਨ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (751-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If you are plundered (misguided) by evil desires, you shall wander around, but like a fugitive, you shall find no place of rest.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (751-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Only those who are protected by the Guru are saved; their minds are attuned to the Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਚਿਟੇ ਜਿਨ ਕੇ ਕਪੜੇ ; ਮੈਲੇ ਚਿਤ ਕਠੋਰ ਜੀਉ ॥ (751-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Those who wear white clothes, but have filthy and stone-hearted minds,

ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ; ਦੂਜੈ ਵਿਆਪੇ ਚੋਰ ਜੀਉ ॥ (751-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

may chant the Almighty's Name with their mouths, but they are engrossed in duality; they are thieves.

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਆਪਣਾ ; ਸੇ ਪਸੂਆ ਸੇ ਢੋਰ ਜੀਉ ॥੩॥ (751-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They do not understand their own roots; they are beasts. They are just animals! ||3||

ਨਿਤ ਨਿਤ ਖੁਸੀਆ ਮਨੁ ਕਰੇ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥ (751-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Constantly, continually, the mortal seeks pleasures. Constantly, continually, he begs for peace.

ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥ (751-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

But he does not think of the Creator Lord, and so he is overtaken by pain, again and again.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੪॥ (751-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

But one, within whose mind the Giver of pleasure and pain dwells - how can his body feel any need? ||4||

ਬਾਕੀ ਵਾਲਾ ਤਲਬੀਐ ; ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (751-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who has a karmic debt to pay off is summoned, and the Messenger of Death smashes his head.

ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ; ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (751-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

When his account is called for, it has to be given. After it is reviewed, payment is demanded.

ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ;
ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫॥ (ਬਖਸਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (751-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Only love for the True One will save you; the Forgiver forgives. ||5||

ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ; ਖਾਕੁ ਰਲੈ , ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (751-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If you make any friend other than God, you shall die and mingle with the dust.

ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ; ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (751-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Gazing upon the many games of love, you are beguiled and bewildered; you come and go in reincarnation.

ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ; ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥ (751-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Only by God's Grace can you be saved. By His Grace, He unites in His Union. ||6||

ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥ (751-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

O careless one, you are totally lacking any wisdom; do not seek wisdom without the Guru.

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ; ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥ (751-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By indecision and inner conflict, you shall come to ruin. Good and bad both pull at you.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ; **(ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ ॥੭॥ (751-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Without being attuned to the Guru's Shabad (Gurbani) and the Fear of God, all come under the gaze of the Messenger of Death. ||7||

ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ; ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (751-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He who created the creation and sustains it, gives sustenance to all.

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (751-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

How can you forget Him from your mind? He is the Great Giver, forever and ever.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੨॥ (751-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Nanak shall never forget Almighty's Name (Naam), the Support of the unsupported. ||8||1||2||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਕਾਫੀ , ਘਰੁ ੧੦ ॥ **(ਦਸਵਾਂ ਬੋਲੋ)** (751-16)

Suhi, First Mahala, Kaafee, Tenth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (751-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ **(ਦੁ-ਲੰਭੁ ਬੋਲੋ)** (751-17, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

This human birth is so difficult to obtain; the Gurmukh obtains it.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ; ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥ (751-17, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

The mind and body are dyed in the deep red color of devotional love, if it pleases the True Guru. ||1||

ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ; ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥ (751-17, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

He departs with his life embellished and successful, taking the merchandise of the True Name.

ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (751-18, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

He is honored in the Darbaar, the Royal Court, of Almighty, through the Shabad and respect of the True Guru. ||1||Pause||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ; ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (751-18, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

One who praises Almighty with his mind and body, pleases the Mind of Almighty.

ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (752-1, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Attuned to the Beloved Lord, the mind is appeased, and finds the Perfect Guru. ||2||

ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ; ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥ (752-1, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

I live, by cherishing Your Glorious Virtues; You dwell deep within me.

ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ; ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥ (752-2, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

You dwell within my mind, and so it naturally celebrates in joyful delight. ||3||

ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ; ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥ (752-2, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

O my foolish mind, how can I teach and instruct you?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ (752-2, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

As Gurmukh, sing the Praises of Almighty's virtues, and so become attuned to His Love. ||4||

ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ॥ (752-3, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Continually, continuously, remember and cherish your Beloved Lord in your heart.

ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ; ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥ (752-3, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

For if you depart with virtue, then pain shall never afflict you. ||5||

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥ (752-4, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh wanders around, deluded by illusion; he does not enshrine love for Almighty.

ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥ (752-4, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

He dies as a stranger to his own self, and his mind and body are spoiled. ||6||

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ; ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥ (752-5, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Performing service to the Guru, you shall go home with the profit.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥ (752-5, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Through Guru's Hymn (Bani) the state of Painless (Nirvana) is attained by reciting with desire (Sekaam) and if one recites desirelessly (Nishkaam) Almighty is recognised through Guru's Hymn (Gurbani). ||7||

ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ; ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥ (752-6, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Nanak makes this one prayer: if it pleases Your Will,

ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥ (752-6, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

bless me with a home in Your Name, Almighty, that I may sing Your Glorious Praises. ||8||1||3||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (752-7)

Suhi, First Mahala:

ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ; ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ (752-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

As iron is melted in the forge and re-shaped,

ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ; ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥ (752-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

so is the godless materialist reincarnated, and forced to wander aimlessly. ||1||

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ; ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ (752-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Without understanding, everything is suffering, earning only more suffering.

ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (752-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

In his ego, he comes and goes, wandering in confusion, deluded by illusion. ||1||Pause||

ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (ਰਖਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (752-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You save those who are Gurmukh, O Almighty, through meditation on Your Naam.

ਮੇਲਹਿ ਤੁਝਹਿ ਰਜਾਇ ; ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥ (752-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You blend with Yourself, by Your Will, those who practice the Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ; ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥ (752-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You created the Creation, and You Yourself gaze upon it; whatever You give, is received.

ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ; ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥ (752-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You watch, establish and disestablish; You keep all in Your vision at Your Door. ||3||

ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ; ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥ (752-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The body shall turn to dust, and the soul shall fly away.

ਇਹੁ ਕਿਥੈ , ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ; ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥ (752-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

So where are their homes and resting places now? They do not find the Mansion of Almighty's Presence, either. ||4||

ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ; ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ (752-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

In the pitch darkness of broad daylight, their wealth is being plundered.

ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ; ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥ (752-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Pride is looting their homes like a thief; where can they file their complaint? ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥ (752-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The thief does not break into the home of the Gurmukh; he is awake in Almighty's Name (Naam).

ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ; ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥ (752-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Shabad (Gurbani) puts out the fire of desire; God's Light illuminates and enlightens. ||6||

ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ (752-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Almighty's Name (Naam), is a jewel, a ruby; the Guru has taught me the Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ; ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥ (752-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who follows the Guru's Teachings remains forever free of desire. ||7||

ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ (752-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Night and day, enshrine the Almighty's Name within your mind.

ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ; ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੨॥੪॥ (752-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Please unite Nanak in Union, O Almighty, if it is pleasing to Your Will. ||8||2||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (752-15)
Suhi, First Mahala:

ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (752-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Never forget Almighty's Name (Naam), from your mind; night and day, meditate on it.

ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ; ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (752-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
As You keep me, in Your Merciful Grace, so do I find peace. ||1||

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ (752-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
I am blind, and the Almighty's Name is my cane.

ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ; ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (752-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
I remain under the Sheltering Support of my Master; I am not enticed by Maya the enticer. ||1||Pause||

ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ; ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ (752-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Wherever I look, there the Guru has shown me that God is always with me.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ; ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ (752-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Searching inwardly and outwardly as well, I came to see Him, through the Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (752-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
So serve the True Guru with love, through the Immaculate Naam, Almighty's Name (Naam).

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ; ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ (752-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
As it pleases You, so by Your Will, You destroy my illusions and fears. ||3||

ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ; ਮਰਣਾ ਆਇਕੈ ॥ (ਆਇ-ਕੈ ਬੋਲੋ) (752-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
At the very moment of birth, he is afflicted with pain, and in the end, he comes only to die.

ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥ (752-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Birth and death are validated and approved, singing the Praises of Almighty's virtues. ||4||

ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ; ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ (752-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
When there is no ego, there You are; You fashioned all of this.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ; ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥ (753-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You Yourself establish and disestablish; through the Guru's Shabad (Gurbani), You elevate and exalt. ||5||

ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ; ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥ (753-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

When the body rolls in the dust, it is not known where the soul has gone.

ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ; ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ (753-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself is permeating and pervading; this is wonderful and amazing! ||6||

ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ; ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂਹੈ ॥ (753-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You are not far away, God; You know everything.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ; ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂਹੈ ॥੭॥ (753-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh sees You ever-present; You are deep within the nucleus of our inner self. ||7||

ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ; ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ (753-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Please, bless me with a home in Your Name; may my inner self be at peace.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥੮॥੩॥੫॥ (753-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

May slave Nanak sing Your Glorious Praises; O True Guru, please share the Teachings with me. ||8||3||5||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ

Raag Suhi, Third Mahala, First House, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (753-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (753-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Everything comes from Almighty's Name (Naam); without the True Guru, the Naam is not experienced.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ; ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (753-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad is the sweetest and most sublime essence, but without tasting it, its flavor cannot be experienced.

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ; ਚੀਨਸਿ ਨਾਹੀ ਆਪੈ ॥ (753-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He wastes this human life in exchange for a mere shell; he does not understand his own self.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ; ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ (753-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

But, if he becomes Gurmukh, then he comes to know the One (Almighty), and the disease of egotism does not afflict him. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ; ਜਿਨਿ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (753-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to my Guru, who has lovingly attached me to Almighty.

ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਆਤਮੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (753-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Concentrating on the Guru's Shabad (Gurbani), the soul is illumined and enlightened. I remain absorbed in celestial ecstasy. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (753-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh sings the Praises of Almighty; the Gurmukh understands. The Gurmukh contemplates the Guru's Shabad (Gurbani).

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (753-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Body and soul are totally rejuvenated through the Guru; the Gurmukh's affairs are resolved in his favor.

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ; ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (753-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The blind self-willed manmukh acts blindly, and earns only poison in this world.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (753-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Enticed by Maya, he suffers in constant pain, without the most Beloved Guru. ||2||

ਸੋਈ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਚਾਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (753-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He alone is a selfless servant, who serves the True Guru, and walks in harmony with the True Guru's Will.

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਿਫਤਿ ਹੈ ਸਾਚੀ ; ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (753-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The True Shabad, the Word of God, is the True Praise of God; enshrine Almighty within your mind.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ (753-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh speaks the True Word of Gurbani, and egotism departs from within.

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਕਰਮੁ ਹੈ ਸਾਚਾ ; ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥੩॥ (753-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He Himself is the Giver, and True are His actions. He proclaims the True Guru's Shabad (Gurbani). ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਟੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥ (753-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh works, and the Gurmukh earns; the Gurmukh inspires others to chant Almighty's Name (Naam).

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; **(ਅਲਿ-ਪਤੁ, ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (753-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He is forever unattached, imbued with the Love of Almighty, intuitively in harmony with the Guru.

ਮਨਮੁਖੁ ਸਦ ਹੀ ਕੂੜੋ ਬੋਲੈ ; ਬਿਖੁ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ (753-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh always tells lies; he plants the seeds of poison, and eats only poison.

ਜਮਕਾਲਿ ਬਾਧਾ , ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧਾ ; **(ਜਮ-ਕਾਲਿ ਬੋਲੋ)**
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਵਣੁ ਛਡਾਏ ॥੪॥ (753-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He is bound and gagged by the Messenger of Death, and burnt in the fire of desire; who can save him, except the Guru? ||4||

ਸਚਾ ਤੀਰਥੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ; **(ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (753-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

True is that place of pilgrimage, where one bathes in the pool of Truth, and achieves self-realization as Gurmukh. The Gurmukh understands his own self.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ; (ਅਠ-ਸਠਿ ਬੋਲੋ)
ਤਿਤੁ ਨਾਤੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ (ਨ੍ਹਾਤੈ ਬੋਲੋ) (753-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty has shown that Guru's Shabad is the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage; bathing in it, filth of sins is washed away.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ; ਨਾ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨ ਲਾਏ ॥ (753-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

True and Immaculate is the True Word of His Shabad; no filth touches or clings to Him.

ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੀ ਸਾਲਾਹ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ॥੫॥ (753-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

True Praise, True Devotional Praise, is obtained from the Perfect Guru. ||5||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ; ਦੁਰਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (753-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Body, mind, everything belongs to Almighty; but the evil-minded ones cannot even say this.

ਹੁਕਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਏ ॥ (753-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

If such is the Hukam of Almighty's Command, then one becomes pure and spotless, and the ego is taken away from within.

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਸਹਜੇ ਚਾਖੀ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (753-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I have intuitively tasted the Guru's Teachings, and the fire of my desire has been quenched.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਾਤਾ , ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ, ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੬॥ (753-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Attuned to the Guru's Shabad, one is naturally intoxicated, merging imperceptibly into Almighty. ||6||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (754-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name (Naam) is known as True, through the Love of the Beloved Guru.

ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (754-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

True Glorious Greatness is obtained from the Guru, through the Beloved True Name.

ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (754-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The One True Almighty is permeating and pervading among all; how rare is the one who contemplates this.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਤਾ ਬਖਸੇ ; ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੇ ॥੭॥ (754-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty Himself unites us in Union, and forgives us; He embellishes us with true devotional worship. ||7||

ਸਭੋ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (754-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

All is Truth; Truth, and Truth alone is pervading; how rare is the Gurmukh who knows this.

ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (754-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Birth and death occur by the Hukam of His Command; the Gurmukh understands his own self.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਏ ; ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (754-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He meditates on Almighty's Name (Naam), and so pleases the True Guru. He receives whatever rewards he desires.

ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ; ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੮॥੧॥ (754-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, one who eradicates self-conceit from within, has everything. ||8||1||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (754-5)

Suhi, Third Mahala:

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ; ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲੇ ॥ (754-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The body-bride is very beautiful; she dwells with her Husband (Almighty).

ਪਿਰ ਸਚੇ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ॥ (754-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She becomes the happy soul-bride of her True Husband Almighty, contemplating Guru's Shabad.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ (754-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty's devotee is forever attuned to Almighty's Love; her ego is burnt away from within. ||1||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (754-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Waaho (Astonishing)! Waaho! is the Perfect Guru's Bani.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੀ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (754-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

It wells up and springs forth from the Perfect Guru, and merges into Truth. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸੈ ; ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਪਾਤਾਲਾ ॥ (754-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Everything is within Almighty - the continents, worlds and nether regions.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਵਸੈ ; **(ਜਗ-ਜੀਵਨ ਬੋਲੋ)**
ਸਭਨਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (754-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Life of the World, the Great Giver, dwells within the body; He is the Cherisher of all.

ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਾ ॥੨॥ (754-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The body-bride is eternally beautiful; the Gurmukh contemplates Almighty's Name (Naam). ||2||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪੇ ਵਸੈ ;
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (754-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty Himself dwells within the body; He is invisible and cannot be seen.

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ; ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਣਿ ਜਾਈ ॥ (754-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The foolish self-willed manmukh does not understand; he goes out searching for Almighty externally.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਦਿਤਾ ਲਖਾਈ ॥੩॥ **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)** (754-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

One who serves the True Guru is always at peace; the True Guru has shown me the Almighty who is beyond knowledge. ||3||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ; ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (754-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Within the body there are jewels and precious treasures, the over-flowing treasure of devotion.

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਉਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ; ਹਾਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ (754-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Within this body are the nine continents of the earth, its markets, cities and streets.

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ;
ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ (754-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Within this body are the nine treasures of Almighty's Name (Naam); contemplating the Guru's Shabad, it is obtained. ||4||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਵੈ ;
ਆਪੇ ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ (ਤੋਲਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (754-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Within the body, Almighty estimates the weight; He Himself is the weigher.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਨੁ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕੁ ; ਤਿਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ॥ (754-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
This mind is the jewel, the gem, the diamond; it is absolutely priceless.

ਮੋਲਿ ਕਿਤਹੀ , ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ;
ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥੫॥ (754-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Almighty’s Name (Naam), cannot be purchased at any price; the Naam is obtained by contemplating the Guru. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਖੋਜੈ ; ਹੋਰ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (754-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
One who becomes Gurmukh searches this body; all others just wander around in confusion.

ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ; ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (754-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
That humble being alone obtains it, unto whom Almighty bestows it. What other clever tricks can anyone try?

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਭਉ ਭਾਉ ਵਸੈ ; ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈ ॥੬॥ (754-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Within the body, the Fear of God and Love for Him abides; by Guru's Grace, they are obtained. ||6||

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ;
ਸਭ ਓਪਤਿ ਜਿਤੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (754-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Within the body, are Brahma, Vishnu and Shiva, from whom the whole world emanated.

ਸਚੈ ਆਪਣਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ; ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (754-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Almighty has staged and contrived His own play; the expanse of the Universe comes and goes.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੭॥ (754-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The Perfect True Guru Himself has made it clear, that emancipation comes through the True Name. ||7||

ਸਾ ਕਾਇਆ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ; ਸਚੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (754-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
That body, which serves the True Guru, is embellished by Almighty Himself.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾਹੀ ; ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ (754-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Without the Name, the mortal finds no place of rest in the Almighty's Court; he shall be tortured by the Messenger of Death.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੮॥੨॥ (754-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, true glory is bestowed, when Almighty showers His Mercy. ||8||2||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧੦

Raag Suhi, Third Mahala, Tenth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (755-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੁਨੀਆ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ; ਜੋ ਮਰਿ ਵੰਞਸੀ ॥ (755-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Do not praise the world; it shall simply pass away.

ਲੋਕਾ ਨ ਸਾਲਾਹਿ ; ਜੋ ਮਰਿ ਖਾਕੁ ਥੀਈ ॥੧॥ (755-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Do not praise other people; they shall die and turn to dust. ||1||

ਵਾਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਵਾਹੁ ॥ (755-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Waaho! Waaho! Hail, hail to my Master.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ; ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (755-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, forever praise the One who is forever True, Independent and Carefree. ||1||Pause||

ਦੁਨੀਆ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ; ਮਨਮੁਖ ਦਝਿ ਮਰੰਨਿ ॥ (755-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Making worldly friendships, the self-willed manmukhs burn and die.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਵੇਲਾ ਨ ਲਾਹੰਨਿ ॥੨॥ (755-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In the City of Death, they are bound and gagged and beaten; this opportunity shall never come again. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ (755-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The lives of the Gurmukhs are fruitful and blessed; they are committed to the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ; ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਰਹੰਨਿ ॥੩॥ (755-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Their souls are illuminated by Almighty, and they dwell in peace and pleasure. ||3||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚੰਨਿ ॥ (755-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who forget the Guru's Shabad are engrossed in the love of duality (Maya).

ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਫਿਰੰਨਿ ॥੪॥ (755-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Their hunger and thirst never leave them, and night and day, they wander around burning. ||4||

ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਦੋਸਤੀ ; ਨਾਲਿ ਸੰਤਾ ਵੈਰੁ ਕਰੰਨਿ ॥ (755-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who make friendships with the wicked, and harbor animosity to the Saints,

ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੰਨਿ ॥੫॥ (755-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

shall drown with their families, and their entire lineage shall be obliterated. ||5||

ਨਿੰਦਾ ਭਲੀ ਕਿਸੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ; ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰੰਨਿ ॥ (755-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

It is not good to slander anyone, but the foolish, self-willed manmukhs still do it.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕਾ ; ਨਰਕੇ ਘੋਰਿ ਪਵੰਨਿ ॥੬॥ (755-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The faces of the slanderers turn black, and they fall into the most horrible hell. ||6||

ਏ ਮਨ , ਜੈਸਾ ਸੇਵਹਿ , ਤੈਸਾ ਹੋਵਹਿ ; ਤੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (755-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

O mind, as you serve, so do you become, and so are the deeds that you do.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵਣਾ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ (755-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Whatever you yourself plant, that is what you shall have to eat; nothing else can be said about this. ||7||

ਮਹਾ ਪੁਰਖਾ ਕਾ ਬੋਲਣਾ ; ਹੋਵੈ ਕਿਤੈ ਪਰਥਾਇ ॥ (755-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The speech of the great spiritual beings has a higher purpose.

ਓਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੇ ਭਰਪੂਰ ਹਹਿ ; ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੮॥ (755-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They are filled to over-flowing with Ambrosial Nectar, and they have absolutely no greed at all. ||8||

ਗੁਣਕਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਘਰੈ ; ਅਵਰਾ ਉਪਦੇਸੇਨਿ ॥ (755-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The virtuous accumulate virtue, and teach others.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ , ਜਿ ਓਨਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੯॥ (755-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who meet with them are so very fortunate; night and day, they chant Almighty's Name (Naam). ||9||

ਦੇਸੀ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ; ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ (755-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He who created the Universe, gives sustenance to it.

ਏਕੋ ਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ; ਸਚਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥੧੦॥ (755-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The One (Almighty) alone is the Great Giver. He Himself is the True Master. ||10||

ਸੋ ਸਚੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (755-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

That True Almighty is always with you; the Gurmukh is blessed with His Glance of Grace.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ (755-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He Himself shall forgive you, and merge you into Himself; forever cherish and contemplate God. ||11||

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (755-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The mind is impure; only Almighty is pure. So how can it merge into Him?

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧੨॥ (755-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

God merges it into Himself, and then it remains merged; through the Word of His Shabad, the ego is burnt away. ||12||

ਸੋ ਸਹੁ ਸਚਾ ਵੀਸਰੈ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (755-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Cursed is the life in this world, of one who forgets her True Husband (Almighty).

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਨਾ ਵੀਸਰੈ ; ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੩॥ (755-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty grants His Mercy, and she does not forget Him, if she contemplates the Guru's Teachings. ||13||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ; ਸਾਚੁ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (755-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The True Guru unites her, and so she remains united with Him, with Almighty enshrined within her heart.

ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧੪॥ (755-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

And so united, she will not be separated again; she remains in the love and affection of the Guru. ||14||

ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (755-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I praise my Husband Almighty, contemplating the Guru's Shabad.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧੫॥ (755-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Meeting with my Beloved, I have found peace; I am His most beautiful and happy soul-bride. ||15||

ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ; ਅਤਿ ਮੈਲੇ ਚਿਤਿ ਕਠੋਰ ॥ (755-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The mind of the self-willed manmukh is not softened; his consciousness is totally polluted and stone-hearted.

ਸਪੈ ਦੁਧੁ ਪੀਆਈਐ ; ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ , ਨਿਕੋਰ ॥੧੬॥ (755-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Even if the venomous snake is fed on milk, it shall still be filled with poison. ||16||

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ (ਬਖਸਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (755-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He Himself does - who else should I ask? He Himself is the Forgiving Almighty.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ; ਤਾ ਸਚੁ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧੭॥ (755-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, filth is washed away, and then, one is embellished with the ornament of Truth. ||17||

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ; ਓਥੈ ਕੂੜੇ ਨ ਟਿਕੰਨਿ ॥ (756-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

True is the Banker, and True are His traders. The false ones cannot remain there.

ਓਨਾ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ; ਦੁਖ ਹੀ ਮਾਹਿ ਪਚੰਨਿ ॥੧੮॥ (756-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They do not love the Truth - they are consumed by their pain. ||18||

ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਜਗੁ ਫਿਰੈ ; ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (756-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The world wanders around in the filth of egotism; it dies, and is re-born, over and again.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ;
ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੧੯॥ **(ਮੇਟਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ)** (756-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He acts in accordance with the karma of his past actions, which no one can erase. ||19||

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ; ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (756-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

But if he joins the Society of the Saints, then he comes to embrace love for the Truth.

ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨੦॥ (756-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Praising Almighty with a truthful mind, he becomes true in the Court of Almighty. ||20||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ **(ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)** (756-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Teachings of the Perfect Guru are perfect; meditate on Almighty's Name (Naam), day and night.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਵਡ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇ ॥੨੧॥ (756-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Egotism and self-conceit are terrible diseases; tranquility and stillness come from within. ||21||

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ; ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ **(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)** (756-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I praise my Guru; bowing down to Him again and again, I fall at His Feet.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੀ ਆਗੈ ਧਰੀ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੨੨॥ (756-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I place my body and mind in offering unto Him, eradicating self-conceit from within. ||22||

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ; **(ਖਿੰਚੋ-ਤਾਣਿ ਬੋਲੋ)**
ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (756-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Indecision leads to ruin; focus your attention on the One (Almighty).

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਛਡਿ ਤੂ ; ਤਾ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨੩॥ (756-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Renounce egotism and self-conceit, and remain merged in Truth. ||23||

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸਿ ਭਾਇਰਾ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਲਗੰਨਿ ॥ (756-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who meet with the True Guru are my Siblings of Destiny; they are committed to the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਦਿਸੰਨਿ ॥੨੪॥ (756-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who merge with Almighty shall not be separated again; they are judged to be True in the Almighty's Court. ||24||

ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਸਜਣਾ ; ਜੋ ਸਚਾ ਸੇਵੰਨਿ ॥ (756-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They are my Siblings of Destiny, and they are my friends, who serve Almighty.

ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲ੍ਰਹਨਿ ; ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਕਰੰਨ੍ਹਿ ॥੨੫॥ (756-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They sell off their sins and demerits like straw, and enter into the partnership of virtue. ||25||

ਗੁਣ ਕੀ ਸਾਝ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (756-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In the partnership of virtue, peace wells up, and they perform true devotional worship service.

ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦ ਸਿਉ ; ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਲਏਨਿ ॥੨੬॥ (756-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They deal in Truth, through the Guru's Shabad, and they earn the profit of Almighty's Name (Naam). ||26||

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਪਾਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ਸੰਚੀਐ ; ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ (756-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Gold and silver may be earned by committing sins, but they will not go with you when you die.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ; ਸਭ ਮੁਠੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥੨੭॥ (756-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Nothing will go with you in the end, except the Name; all are plundered by the Messenger of Death. ||27||

ਮਨ ਕਾ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ (756-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name is the nourishment of the mind; cherish it, and preserve it carefully within your heart.

ਏਹੁ ਖਰਚੁ <u>ਅਖੁਟੁ</u> ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ (ਅ-ਖੁਟ ਬੋਲੋ) (756-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

This nourishment is inexhaustible; it is always with the Gurmukhs. ||28||

ਏ ਮਨ , ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ; ਜਾਸਹਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (756-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

O mind, if you forget the Primal Lord, you shall depart, having lost your honor.

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਵਿਆਪਿਆ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥੨੯॥ (756-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

This world is engrossed in the love of duality; follow the Guru's Teachings, and meditate on Almighty. ||29||

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (756-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty's value cannot be estimated; Almighty's Praises cannot be written down.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਪੈ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ (756-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

When one's mind and body are attuned to the Guru's Shabad, one remains merged in Almighty. ||30||

ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁਲਾ ; ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (756-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

My Husband Lord is playful; He has imbued me with His Love, with natural ease.

ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ; ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥ (756-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride is imbued with His Love, when her Husband Lord merges her into His Being. ||31||

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲਨਿ ; ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੰਨਿ ॥ (756-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Even those who have been separated for so very long, are reunited with Him, when they serve the True Guru.

ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ , ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ; **(ਨਿ-ਖੁਟਈ ਬੋਲੋ)**
ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥ (756-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The nine treasures of Almighty's Name (Naam), are deep within the nucleus of the self; consuming them, they are still never exhausted. Chant the Praises of Almighty's virtues, with natural ease. ||32||

ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ , ਨਾ ਮਰਹਿ ; ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰਨਿ ॥ (756-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They are not born, and they do not die; they do not suffer in pain.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥ (756-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who are protected by the Guru are saved. They celebrate with Almighty. ||33||

ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ; ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ (756-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who are united with Almighty, the True Friend, are not separated again; night and day, they remain blended with Him.

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ;
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥੧॥੩॥ (756-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In this world, only a rare few are known, Guru Nanak says, to have obtained Almighty. ||34||1||3||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (756-18)

Suhi, Third Mahala:

ਹਰਿ ਜੀ ਸੂਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ; ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (756-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Dear Lord is subtle as well as beyond the mind's comprehension (Agaam); how can we ever meet Him?

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ; ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (756-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, illusion is dispelled, and the worryless Almighty comes to abide within the mind. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ (756-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs chant Almighty's Name (Naam).

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (757-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who chant the Praises of Almighty's virtues in their minds forever. ||1||Pause||

ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ; **(ਮਾਨ-ਸਰੋਵਰੁ ਬੋਲੋ)**
ਵਡਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨ੍ਹਿ ॥ (757-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Guru is like the Mansarovar Lake; only the very fortunate beings find Him.

ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ; ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥ (757-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs, the selfless servants, seek out the Guru; the swan-souls feed there on Almighty's Name (Naam). ||2||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨਿ ॥ (757-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs meditate on Almighty's Name (Naam), and remain linked to the Naam.

ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ; ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨਿ ॥੩॥ (757-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Whatever is pre-ordained, accept it as the Will of the Guru. ||3||

ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ; ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (757-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

By great good fortune, I searched my home, and found the treasure of Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ (757-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Perfect Guru has shown God to me; I have realized Almighty, the Supreme Soul. ||4||

ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (757-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

There is One God of all; there is no other at all.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੫॥ (757-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, Almighty comes to abide in the mind; in the heart of such a one, He is revealed. ||5||

ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ; (ਅੰਤਰ-ਜਾਮੀ ਬੋਲੋ)
ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (757-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

God is the Inner-knower of all hearts; God dwells in every place.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ (757-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

So who should we call evil? Behold the Guru's Shabad (Gurbani), and lovingly dwell upon it. ||6||

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ; ਜਿਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ (757-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He calls others bad and good, as long as he is in duality.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ; ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (757-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh understands the One and Only Lord; He is absorbed in the One (Almighty). ||7||

ਸੇਵਾ ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ (757-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

That is selfless service, which pleases God, and which is approved by God.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥੯॥ (757-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Servant Nanak worships Almighty in adoration; he focuses his consciousness on the Guru's Feet. ||8||2||4||9||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੨

Raag Suhi, Ashtapadees, Fourth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (757-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ (757-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If only someone would come, and lead me to meet my Darling Beloved; I would sell myself to him. ||1||

ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ; ਦੇਖਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (757-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I long for the Blessed Vision of Almighty's Darshan.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ , ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (757-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

When Almighty shows Mercy unto me, then I meet the True Guru; I meditate on Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ;
ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ (757-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If You will bless me with happiness, then I will worship and adore You. Even in pain, I will meditate on You. ||2||

ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ; **(ਰਾੱਜਾ ਬੋਲੋ)**
ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ (757-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Even if You give me hunger, I will still feel satisfied; I am joyful, even in the midst of sorrow. ||3||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ ;
ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥ (757-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I would cut my mind and body apart into pieces, and offer them all to You; I would burn myself in fire. ||4||

ਪਖਾ ਫੇਰੀ , ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ; ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥੫॥ (757-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I wave the fan over You, and carry water for You; whatever You give me, I take. ||5||

ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ;
ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ (757-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Poor Nanak has fallen at Almighty's Door; please, Dear Almighty, unite me with Yourself, by Your Glorious Greatness. ||6||

ਅਖੀ ਕਾਢਿ , ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ;
ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ , ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥ (757-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Taking out my eyes, I place them at Your Feet; after travelling over the entire earth, I have come to understand this. ||7||

ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ , ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ;
ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ , ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥ (757-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If You seat me near You, then I worship and adore You. Even if You beat me and drive me out, I will still meditate on You. ||8||

ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ , ਤਾ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ;
ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥ (757-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If people praise me, the praise is Yours. Even if they slander me, I will not leave You. ||9||

ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ , ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ ;
ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥ (757-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If You are on my side, then anyone can say anything. But if I were to forget You, then I would die. ||10||

ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ; ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ ਮਨਾਈ ॥੧੧॥ (757-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice, a sacrifice to my Guru; falling at His Feet, I surrender to the Saintly Guru. ||11||

ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ;
ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥ (757-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Poor Nanak has gone insane, longing for the Blessed Vision of Almighty's Darshan. ||12||

ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ; ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥ (757-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Even in violent storms and torrential rain, I go out to catch a glimpse of my Guru. ||13||

ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬਹੁ ਖਾਰਾ ;
ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥ (757-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Even though the oceans and the salty seas are very vast, the GurSikh will cross over it to get to his Guru. ||14||

ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮਰਤਾ ;
ਤਿਉ ਸਿਖੁ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ (757-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Just as the mortal dies without water, so does the Sikh die without the Guru. ||15||

ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ ;
ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥ (758-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Just as the earth looks beautiful when the rain falls, so does the Sikh blossom forth meeting the Guru. ||16||

ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ; ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥੧੭॥ (758-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I long to be the servant of Your servants; I call upon You reverently in prayer. ||17||

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ , ਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੧੮॥ (758-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak offers this prayer to Almighty, that he may meet the Guru, and find peace. ||18||

ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ , ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ;
ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ , ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧੯॥ (758-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You Yourself are the Guru, and You Yourself are the chaylaa, the disciple; through the Guru, I meditate on You. ||19||

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ , ਸੋ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ;
ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨੦॥ (758-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Those who serve You, become You. You preserve the honor of Your servants. ||20||

ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ; ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੨੧॥ (758-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Your devotional worship is a treasure over-flowing. One who loves You, is blessed with it. ||21||

ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ;
ਹੋਰ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨੨॥(758-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

That humble being alone receives it, unto whom You bestow it. All other clever tricks are fruitless. ||22||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਸੋਇਆ ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥੨੩॥ (758-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Remembering, remembering, remembering my Guru in meditation, my sleeping mind is awakened. ||23||

ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ;
ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਈ ॥੨੪॥ (758-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Poor Nanak begs for this one blessing, that he may become the slave of the slaves of Almighty. ||24||

ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ , ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ;
ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥੨੫॥ (758-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Even if the Guru rebukes me, He still seems very sweet to me. And if He actually forgives me, that is the Guru's greatness. ||25||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੨੬॥ (758-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

That which Gurmukh speaks is certified and approved. Whatever the self-willed manmukh says is not accepted. ||26||

ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ;
ਗੁਰਸਿਖੁ , ਗੁਰ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੨੭॥ (758-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Even in the cold, the frost and the snow, the Guru's Sikh still goes out to see his Guru. ||27||

ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਵਿਚਿ ਅਖੀ , ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥੨੮॥ (758-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

All day and night, I gaze upon my Guru; I install the Guru's Feet in my eyes. ||28||

ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾਰਣਿ ;
ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੨੯॥ (758-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I make so many efforts for the sake of the Guru; only that which pleases the Guru is accepted and approved. ||29||

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ;
ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥੩੦॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (758-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I worship the Guru's Feet in adoration; have Mercy upon me, O my Master. ||30||

ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੩੧॥ (758-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Guru is Nanak's body and soul; meeting the Guru, he is satisfied and satiated. ||31||

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ; ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥੩੨॥੧॥ (758-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak's Almighty is perfectly permeating and all-pervading. Here and there and everywhere, Almighty of the Universe. ||32||1||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧੦

Raag Suhi, Fourth Mahala, Ashtapadees, Tenth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (758-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ; ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੈ ॥ (758-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Deep within myself, I have enshrined true love for my Beloved.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ; ਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾਮ੍ਣੇ ॥੧॥ (758-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My body and soul are in ecstasy; I see my Guru before me. ||1||

ਮੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਵਿਸਾਹੁ ॥ (758-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have purchased Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਗੱਮ, ਅ-ਥਾਹੁ ਬੋਲੋ) (758-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have obtained the Almighty who is beyond the mind's comprehension (Agaam), unending and Ambrosial Nectar from the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਹਉ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (758-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Gazing upon the True Guru, I blossom forth in ecstasy; I am in love with Almighty's Name (Naam).

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ; ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ (758-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Through His Mercy, Almighty has united me with Himself, and I have found the Door of Salvation. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ; ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ॥ (758-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Lover of Almighty's Name (Naam). Meeting Him, I dedicate my body and mind to Him.

ਜੇ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ; ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥੩॥ (758-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

And if it is so pre-ordained, then I shall automatically drink in the Ambrosial Nectar. ||3||

ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥ (758-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Praise the Guru while you are asleep, and call on the Guru while you are up.

ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ;
ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥ (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ) (758-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If only I could meet such a Gurmukh; I would wash His Feet. ||4||

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ; ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (758-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I long for such a Friend, to unite me with my Beloved.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ (758-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, I have found Almighty. He has met me, easily and effortlessly. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ; ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (759-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Ocean of Virtue of Almighty's Name (Naam). I have such a yearning to see Him!

ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ; ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ (759-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Without Him, I cannot live, even for an instant. If I do not see Him, I die. ||6||

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀਐ ; ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ (759-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

As the fish cannot survive at all without water,

ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਜੀਵਈ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੭॥ (759-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

the Saint cannot live without Almighty. Without the Almighty's Name, he dies. ||7||

ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ; ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ ॥ (759-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I am so much in love with my True Guru! How could I even live without the Guru, O my mother?

ਮੈ , ਗੁਰਬਾਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ; ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥੮॥ (759-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have the Support of the Guru's Bani, attached to Gurbani, I survive. ||8||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ (759-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name (Naam), is a jewel; by the Pleasure of His Will, the Guru has given it, O my mother.

ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੯॥ (759-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The True Name is my only Support. I remain lovingly absorbed in the Almighty's Name. ||9||

ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ (759-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The wisdom of the Guru is the treasure of Almighty's Name (Naam). The Guru implants and enshrines the Almighty's Name.

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧੦॥ (759-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He alone receives it, he alone gets it, who comes and falls at the Guru's Feet. ||10||

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ; ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (759-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If only someone would come and tell me the Unspoken Speech of the Love of my Beloved.

ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ;
ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥੧੧॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (759-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I would dedicate my mind to him; I would bow down in humble respect, and fall at his feet. ||11||

ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ; ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (759-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You are my only Friend, O my All-knowing, All-powerful Creator Lord.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ; ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੧੨॥ (759-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

You have brought me to meet with my True Guru. Forever and ever, You are my only strength. ||12||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਨਾ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (759-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My True Guru, forever and ever, does not come and go.

ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ; ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ (759-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He is the Imperishable Creator Lord; He is permeating and pervading among all. ||13||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ; ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥ (759-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have gathered in the wealth of the Almighty's Name. My facilities and faculties are intact, safe and sound.

ਨਾਨਕ , ਦਰਗਹ ਮੰਨਿਆ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥ (759-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I am approved and respected in the Almighty's Court; the Perfect Guru has blessed me! ||14||1||2||11||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਮਹਲਾ ੫ , ਘਰੁ ੧

Raag Suhi, Ashtapadees, Fifth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (759-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ; ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ (759-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is entangled in sinful associations;

ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ; ਅਨਿਕ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ (759-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

his mind is troubled by so very many waves. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ॥
ਕਤ ਪਾਈਐ ; ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (759-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my mind, how can the Almighty who is beyond the mind's comprehension (Agaam) and beyond the reach of sensors (Agochar) be found? He is the Perfect Transcendent Master. ||1||Pause||

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ; ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥ (759-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He remains entangled in the intoxication of worldly love.

ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਕਬਹੂ ਨਹੀ ; ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੨॥ (759-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

His excessive thirst is never quenched. ||2||

ਬਸਇ ਕਰੋਧੁ ; ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ ॥ (759-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Anger is the outcaste which hides within his body;

ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੂਝੈ ; ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ (759-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

he is in the utter darkness of ignorance, and he does not understand. ||3||

ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ; ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ (759-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The passion in illusions has become the shutters which are shut tight between him and Almighty;

ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥ (759-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

he cannot go to God's Court. ||4||

ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ; ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥ (759-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The mortal is bound and gagged by hope and fear;

ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ; ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥ (759-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

he cannot find the Mansion of Almighty's Presence, and so he wanders around like a stranger. ||5||

ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ; ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ (759-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He falls under the power of all negative influences;

ਫਿਰਤ ਪਿਆਸ ; ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੬॥ (759-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

he wanders around thirsty like a fish out of water. ||6||

ਕਛੂ ਸਿਆਨਪ ; ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ (759-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have no clever tricks or techniques;

ਏਕ ਆਸ ; ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੭॥ (759-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are my only hope, O my Almighty Master. ||7||

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ; ਸੰਤਨ ਪਾਸੇ ॥ (759-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak offers this prayer to the Saints

ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ; ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸੇ ॥੮॥ (759-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

- please let me merge and blend with You. ||8||

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (759-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God has shown Mercy, and I have found the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਨਾਨਕ , ਤ੍ਰਿਪਤੇ ; ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (759-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak is satisfied, finding the Perfect Lord. ||1||Second Pause||1||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩

Raag Suhi, Fifth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (760-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ; ਅਗਨਿ ਸੋਕ ਸਾਗਰ ॥ (760-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Attachment to sex is an ocean of fire and pain.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਉਧਰੁ ਹਰਿ ਨਾਗਰ ॥੧॥ (760-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, O Sublime Lord, please save me from it. ||1||

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ; ਨਰਾਇਣ ॥ (760-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the Lotus Feet of Almighty.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ; ਭਗਤ ਪਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (760-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is the Master of the meek, the Support of His devotees. ||1||Pause||

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥ ; ਭਗਤ ਭੈ ਮੇਟਨ ॥ (760-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Master of the masterless, Patron of the forlorn, Eradicator of fear of His devotees.

ਸਾਧ ਸੰਗਿ ; ਜਮਦੂਤ ਨ ਭੇਟਨ ॥੨॥ (760-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the Messenger of Death cannot even touch them. ||2||

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ; ਅਨੂਪ ਦਇਆਲਾ ॥ (760-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Merciful, Incomparably Beautiful, Embodiment of Life.

ਰਵਣ ਗੁਣਾ ; ਕਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥੩॥ (760-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Vibrating the Glorious Virtues of Almighty, the noose of the Messenger of Death is cut away. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਾਪੈ ॥ (760-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who constantly chants the Ambrosial Nectar of Almighty's Name (Naam) with his tongue,

ਰੋਗ ਰੂਪ ; ਮਾਇਆ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥੪॥ (760-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

is not touched or affected by Maya, the embodiment of disease. ||4||

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ; ਸੰਗੀ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ (760-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Chant and meditate on God, Almighty of the Universe, and all of your companions shall be carried across;

ਪੋਹਤ ਨਾਹੀ ; ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ॥੫॥ (760-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

the five thieves will not even approach. ||5||

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ (760-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who meditates on the One God in thought, word and deed

ਸਰਬ ਫਲਾ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ (760-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

- that humble being receives the fruits of all rewards. ||6||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ; ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ॥ (760-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Showering His Mercy, God has made me His own;

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ; ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਨਾ ॥੭॥ (760-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He has blessed me with the unique and singular Naam, and the sublime essence of devotion. ||7||

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (760-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

In the beginning, in the middle, and in the end, He is God.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥੨॥ (760-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, without Him, there is no other at all. ||8||1||2||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੯

Raag Suhi, Fifth Mahala, Ashtapadees, Ninth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (760-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਜਿਨ ਡਿਠਿਆ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ; ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਤਿਨ੍ ਸੰਗੁ ਜੀਉ ॥ (760-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon them, my mind is enraptured. How can I join them and be with them?

ਸੰਤ ਸਜਨ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਸੇ ; ਲਾਇਨਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਜੀਉ ॥ (760-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They are Saints and friends, good friends of my mind, who inspire me and help me tune in to God's Love.

ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੁਟਈ ; ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (760-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My love for them shall never die; it shall never, ever be broken. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਦਇਆ ; ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤੇਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ (760-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O Supreme Almighty, please grant me Your Grace, that I might constantly sing Your Glorious Praises.

ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਜਣਾ ;
ਨਾਮੁ ਜਪਹ ਮਨ ਮਿਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (760-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Come, and meet with me, O Saints, and good friends; let us chant and meditate on Almighty's Name (Naam), the Best Friend of my mind. ||1||Pause||

ਦੇਖੈ ਸੁਣੇ ਨ ਜਾਣਈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅੰਧੁ ਜੀਉ ॥ (760-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He does not see, he does not hear, and he does not understand; he is blind, enticed and bewitched by Maya.

ਕਾਚੀ ਦੇਹਾ ਵਿਣਸਣੀ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਧੰਧੁ ਜੀਉ ॥ (760-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

His body is false and transitory; it shall perish. And still, he entangles himself in false pursuits.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਸੇ ਜਿਣਿ ਚਲੇ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਨਬੰਧੁ ਜੀਉ ॥੨॥ (760-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They alone depart victorious, who have meditated on Almighty's Name (Naam); they stick with the Perfect Guru. ||2||

ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ; ਚਲਣੁ ਹੁਕਮਿ ਸੰਜੋਗਿ ਜੀਉ ॥ (760-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

By the Hukam of God's Will, they come into this world, and they leave upon receipt of His Hukam.

ਹੁਕਮੇ ਪਰਪੰਚੁ ਪਸਰਿਆ ; ਹੁਕਮਿ ਕਰੇ ਰਸ ਭੋਗ ਜੀਉ ॥ (760-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

By His Hukam, the Expanse of the Universe is expanded. By His Hukam, they enjoy pleasures.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਵਿਸਰੈ ; ਤਿਸਹਿ ਵਿਛੋੜਾ ਸੋਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (760-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who forgets the Creator Lord, suffers sorrow and separation. ||3||

ਆਪਨੜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ; ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (760-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who is pleasing to his God, goes to His Court dressed in robes of honor.

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ; ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਜੀਉ ॥ (760-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who meditates on Almighty's Name (Naam), the One Name, finds peace in this world; his face is radiant and bright.

ਆਦਰੁ ਦਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤ ਭਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥ (760-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord confers honor and respect on those who serve the Guru with true love. ||4||

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ (760-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is pervading and permeating the spaces and interspaces; He loves and cherishes all beings.

ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਸੰਚਿਆ ; ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮਾਲ ਜੀਉ ॥ (760-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have accumulated the true treasure, the wealth and riches of the One Name.

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਜਾ ਆਪੇ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥੫॥ (760-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I shall never forget Him from my mind, since He has been so merciful to me. ||5||

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਏ ; ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (761-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My comings and goings have ended; the Formless Lord now dwells within my mind.

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥ (761-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

His limits cannot be found; He is lofty and exalted, beyond the grasp of mind and beyond limits (infinite).

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ਵਿਸਰੈ ; ਸੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਲਖ ਵਾਰ ਜੀਉ ॥੬॥ (761-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who forgets His God, shall die and be reincarnated, hundreds of thousands of times. ||6||

ਸਾਚੁ ਨੇਹੁ ਤਿਨ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ; ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥ (761-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They alone bear true love for their God, within whose minds He Himself dwells.

ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ; ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਜਾਪਿ ਜੀਉ ॥ (761-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

So dwell only with those who share their virtues; chant and meditate on God, twenty-four hours a day.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ; ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ਜੀਉ ॥੭॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (761-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They are attuned to the Love of the Transcendent Lord; all their sorrows and afflictions are dispelled. ||7||

ਤੂੰ ਕਰਤਾ , ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ; (ਕਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)
ਤੁਹੈ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਜੀਉ ॥ (761-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are the Creator, You are the Cause of causes; You are the One and the many.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਤੂ ਸਰਬ ਮੈ ; ਤੁਹੈ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ਜੀਉ ॥ (ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (761-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are All-powerful, You are present everywhere; You are the subtle intellect, the clear wisdom.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਜਪੀ ; ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਟੇਕ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੩॥ (761-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak chants and meditates forever on Almighty's Name (Naam), the Support of the humble devotees. ||8||1||3||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧੦ , ਕਾਫੀ

Raag Suhi, Fifth Mahala, Ashtapadees, Tenth House, Kaafee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (761-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੇ ਭੁਲੀ ਜੇ ਚੁਕੀ ਸਾਈਂ ; ਭੀ ਤਹਿੰਜੀ ਕਾਢੀਆ ॥ (761-7, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

Even though I have made mistakes, and even though I have been wrong, I am still called Yours, O my Master.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨੇਹੁ ਦੂਜਾਣੇ ਲਗਾ ; ਝੂਰਿ ਮਰਹੁ , ਸੇ ਵਾਢੀਆ ॥੧॥ (761-7, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

Those who enshrine love for another, die regretting and repenting. ||1||

ਹਉ ਨਾ ਛੋਡਉ ; ਕੰਤ ਪਾਸਰਾ ॥ (761-7, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

I shall never leave my Husband Lord's side.

ਸਦਾ ਰੰਗੀਲਾ ਲਾਲੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਏਹੁ ਮਹਿੰਜਾ ਆਸਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (761-8, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

My Beloved Lover is always and forever beautiful. He is my hope and inspiration. ||1||Pause||

ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ , ਸੈਣੁ ਤੂ ; ਮੈ ਤੁਝ ਉਪਰਿ ਬਹੁ ਮਾਣੀਆ ॥ (761-8, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

You are my Best Friend; You are my relative. I am so proud of You.

ਜਾ ਤੂ ਅੰਦਰਿ ਤਾ ਸੁਖੇ ; ਤੂੰ , ਨਿਮਾਣੀ ਮਾਣੀਆ ॥੨॥ (761-9, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

And when You dwell within me, I am at peace. I am without honor - You are my honor. ||2||

ਜੇ ਤੂ ਤੁਠਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ; ਨਾ ਦੂਜਾ ਵੇਖਾਲਿ ॥ (761-9, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

And when You are pleased with me, O treasure of mercy, then I do not see any other.

ਏਹਾ ਪਾਈ ਮੂ ਦਾਤੜੀ ; ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ (761-10, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

Please grant me this blessing, that that I may forever dwell upon You and cherish You within my heart. ||3||

ਪਾਵ ਜੁਲਾਈ ਪੰਧ ਤਉ ; ਨੈਣੀ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ (761-10, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

Let my feet walk on Your Path, and let my eyes behold the Blessed Vision of Your Darshan.

ਸ੍ਵਣੀ ਸੁਣੀ ਕਹਾਣੀਆ ; ਜੇ ਗੁਰੁ ਥੀਵੈ ਕਿਰਪਾਲਿ ॥੪॥ (761-11, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

With my ears, I will listen to Your Sermon, if the Guru becomes merciful to me. ||4||

ਕਿਤੀ ਲਖ ਕਰੋੜਿ ਪਿਰੀਏ ; ਰੋਮ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੇਰਿਆ ॥ (761-11, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

Hundreds of thousands and millions do not equal even one hair of Yours, O my Beloved.

ਤੂ ਸਾਹੀ ਹੂ ਸਾਹੁ ; ਹਉ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾ ਗੁਣ ਤੇਰਿਆ ॥੫॥ (761-12, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

You are the King of kings; I cannot even describe Your Glorious Praises. ||5||

ਸਹੀਆ ਤਉ ਅਸੰਖ ; ਮੰਞਹੁ , ਹਭਿ ਵਧਾਣੀਆ ॥ (761-12, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

Your brides are countless; they are all greater than I am.

ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ; ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ , ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਆ ॥੬॥ (761-13, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Glance of Grace, even for an instant; please bless me with Your Darshan, that I may revel in Your Love. ||6||

ਜੈ ਡਿਠੇ ਮਨੁ ਧੀਰੀਐ ; ਕਿਲਵਿਖ ਵੰਞਨਿ੍ ਦੂਰੇ ॥ (761-13, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

Seeing Him, my mind is comforted and consoled, and my sins and mistakes are far removed.

ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮਾਉ ਮੈ ; ਜੋ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੭॥ (761-14, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

How could I ever forget Him, O my mother? He is permeating and pervading everywhere. ||7||

ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਈ ; ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (761-14, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

In humility, I bowed down in surrender to Him, and He naturally met me.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ; ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਹਾਇ ॥੮॥੧॥੪॥ (761-15, ਸੂਹੀ ਕਾਫੀ, ਮਃ 5)

I have received what was pre-ordained for me, Guru Nanak says, with the help and assistance of the Saints. ||8||1||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (761-15)

Suhi, Fifth Mahala:

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ; ਪੁਕਾਰਨਿ ਪੋਥੀਆ ॥ (761-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Simritees, the Vedas, the Puraanas and the other holy scriptures proclaim

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਕੂੜੁ ; ਗਾਲ੍ਹੀ ਹੋਛੀਆ ॥੧॥ (761-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

that without Almighty's Name (Naam), everything is false and worthless. ||1||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਪਾਰੁ ; ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (761-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The infinite treasure of Almighty's Name (Naam) abides within the minds of the devotees.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (761-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Birth and death, attachment and suffering, are erased in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ; ਸਰਪਰ ਰੁੰਨਿਆ ॥ (761-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who indulge in attachment, conflict and egotism shall surely weep and cry.

ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ੍ ਮੂਲਿ ; ਨਾਮ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੨॥ (761-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who are separated from Almighty's Name (Naam) shall never find any peace. ||2||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਧਾਰਿ ; ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿਆ ॥ (761-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Crying out, "Mine! Mine!", he is bound in bondage.

ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ; ਮਾਇਆ ਧੰਧਿਆ ॥੩॥ (761-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Entangled in Maya, he is reincarnated in heaven and hell. ||3||

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ; ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (761-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Searching, searching, searching, I have come to understand the essence of reality.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ; ਸਰਪਰ ਹਾਰਿਆ ॥੪॥ (761-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name (Naam), there is no peace at all, and the mortal will surely fail. ||4||

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਅਨੇਕ ; ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਤੇ ॥ (ਜਨਮ-ਤੇ ਬੋਲੋ) (762-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Many come and go; they die, and die again, and are reincarnated.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਵਾਦਿ ; ਜੋਨੀ ਭਰਮਤੇ ॥੫॥ (762-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Without understanding, they are totally useless, and they wander in reincarnation. ||5||

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਭਏ ਦਇਆਲ ; ਤਿਨ੍ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥ (762-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They alone join the Saadh Sangat, unto whom Almighty becomes Merciful.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਤਿਨ੍ੀ ਜਨੀ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥੬॥ (762-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They chant and meditate on the Ambrosial Almighty's Name (Naam). ||6||

ਖੋਜਹਿ , ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ; ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤ ਕੇ ॥ (762-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Uncounted millions, so many they are endless, search for Him.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ; ਨੇੜਾ ਤਿਸੁ ਹੇ ॥੭॥ (762-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

But only that one, who understands his own self, sees God near at hand. ||7||

ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਦਾਤਾਰ ; ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ (762-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Never forget me, O Great Giver - please bless me with Your Naam.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਨਾਨਕ ਚਾਉ ਏਹੁ ॥੮॥੨॥੫॥੧੬॥ (762-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

To sing Your Glorious Praises day and night - Guru Nanak says, this is my heart-felt desire. ||8||2||5||16||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਕੁਚਜੀ (ਕੁਚੱਜੀ ਬੋਲੋ)

Raag Suhi, First Mahala, Kuchajee ~ The Ungraceful Bride:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (762-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੰਞੁ ਕੁਚਜੀ ਅੰਮਾਵਣਿ ਡੋਸੜੇ ; (ਕੁਚੱਜੀ ਬੋਲੋ)
ਹਉ ਕਿਉ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ (762-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am ungraceful and ill-mannered, full of endless faults. How can I go to enjoy my Husband Lord?

ਇਕ ਦੂ ਇਕਿ ਚੜੰਦੀਆ ; ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ (762-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Each of His soul-brides is better than the rest - who even knows my name?

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ; ਸੇ ਅੰਬੀ ਛਾਵੜੀਏਹਿ , ਜੀਉ ॥ (762-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Those brides who enjoy their Husband Lord are very blessed, resting in the shade of the mango tree.

ਸੇ ਗੁਣ ਮੰਞੁ ਨ ਆਵਨੀ ; ਹਉ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸ ਧਰੇਉ ਜੀਉ ॥ (762-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I do not have their virtue - who can I blame for this?

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਾ ;
ਹਉ ਕਿਆ ਕਿਆ ਘਿਨਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥ (762-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Which of Your Virtues, Dear Almighty, should I speak of? Which of Your Names should I chant?

ਇਕਤੁ ਟੋਲਿ ਨ ਅੰਬੜਾ ; ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤੇਰੈ , ਜਾਉ ਜੀਉ ॥ (762-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I cannot even reach one of Your Virtues. I am forever a sacrifice to You.

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਰੰਗੁਲਾ ; ਮੋਤੀ ਤੈ ਮਾਣਿਕੁ ਜੀਉ ॥ (762-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Gold, silver, pearls and rubies are pleasing.

ਸੇ ਵਸਤੂ ਸਹਿ ਦਿਤੀਆ ; ਮੈ ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਚਿਤੁ ਜੀਉ ॥ (762-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My Husband Lord has blessed me with these things, and I have focused my thoughts on them.

ਮੰਦਰ ਮਿਟੀ ਸੰਦੜੇ ; ਪਥਰ ਕੀਤੇ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Palaces of brick and mud are built and decorated with stones;

ਹਉ ਏਨੀ ਟੋਲੀ , ਭੁਲੀਅਸੁ ; ਤਿਸੁ ਕੰਤ , ਨ ਬੈਠੀ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
I have been fooled by these decorations, and I do not sit near my Husband Lord.

ਅੰਬਰਿ ਕੂੰਜਾ ਕੁਰਲੀਆ ; ਬਗ ਬਹਿਠੇ ਆਇ ਜੀਉ ॥ (762-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
The cranes shriek overhead in the sky, and the herons have come to rest.

ਸਾ ਧਨ ਚਲੀ ਸਾਹੁਰੈ ; ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸੀ ਅਗੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (762-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
The bride has gone to her father-in-law's house; in the world hereafter, what face will she show?

ਸੁਤੀ ਸੁਤੀ ਝਾਲੁ ਥੀਆ ; ਭੁਲੀ ਵਾਟੜੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ (762-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
She kept sleeping as the day dawned; she forgot all about her journey.

ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਹੁ ਮੁਤੀਅਸੁ ; ਦੁਖਾ ਕੂੰ , ਧਰੀਆਸੁ ਜੀਉ ॥ (762-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
She separated herself from her Husband Lord, and now she suffers in pain.

ਤੁਧੁ ਗੁਣ , ਮੈ ਸਭਿ ਅਵਗਣਾ ; ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Virtue is in You, Dear Almighty; I am totally without virtue. This is Nanak's only prayer:

ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਮੈ ਡੋਹਾਗਣਿ ਕਾਈ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥੧॥ (762-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
You give all Your nights to the virtuous soul-brides. I know I am unworthy, but isn't there a night for me as well? ||1||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਸੁਚਜੀ ॥ (ਸੁਚੱਜੀ ਬੋਲੋ) (762-14)
Suhi, First Mahala, Suchajee ~ The Noble And Graceful Bride:

ਜਾ ਤੂ , ਤਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕੋ ; ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ , ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
When I have You, then I have everything. O my Master, You are my wealth and capital.

ਤੁਧੁ ਅੰਤਰਿ ਹਉ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ; ਤੂੰ ਅੰਤਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Within You, I abide in peace; within You, I am congratulated.

ਭਾਣੈ , ਤਖਤਿ ਵਡਾਈਆ ; ਭਾਣੈ , ਭੀਖ ਉਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
By the Pleasure of Your Will, You bestow thrones and greatness. And by the Pleasure of Your Will, You make us beggars and wanderers.

ਭਾਣੈ , ਥਲ ਸਿਰਿ , ਸਰੁ ਵਹੈ ; ਕਮਲੁ ਫੁਲੈ , ਆਕਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By the Pleasure of Your Will, the ocean flows in the desert, and the lotus blossoms in the sky.

ਭਾਣੈ ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ; ਭਾਣੈ , ਮੰਝਿ ਭਰੀਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By the Pleasure of Your Will, one crosses over the terrifying world-ocean; by the Pleasure of Your Will, he sinks down into it.

ਭਾਣੈ , ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗੁਲਾ ; ਸਿਫਤਿ ਰਤਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (762-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By the Pleasure of His Will, that Lord becomes my Husband, and I am imbued with the Praises of Almighty, the treasure of virtue.

ਭਾਣੈ , ਸਹੁ ਭੀਹਾਵਲਾ ; ਹਉ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By the Pleasure of Your Will, O my Husband Lord, I am afraid of You, and I come and go, and die.

ਤੂ ਸਹੁ ਅਗਮੁ ਅਤੋਲਵਾ ; (ਅਗੱਮੁ, ਅ-ਤੋਲਵਾ ਬੋਲੋ)
ਹਉ ਕਹਿ ਕਹਿ ਢਹਿ ਪਈਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You, O my Husband Lord, are beyond the grasp of mind and immeasurable; I have surrender to You by falling on Your feet after continuously praising You.

ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਸੁਣੀ ;
ਮੈ ਦਰਸਨ ਭੂਖ ਪਿਆਸਿ ਜੀਉ ॥ (762-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

What should I beg for? What should I say and hear? I am hungry and thirsty for the Blessed Vision of Your Darshan.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ; ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (762-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, I have found my Husband Lord. This is Guru Nanak's prayer before the form of Truth (Almighty). ||2||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਗੁਣਵੰਤੀ ॥ (763-1)

Suhi, Fifth Mahala, Gunvantee ~ The Worthy And Virtuous Bride:

ਜੋ ਦੀਸੈ ਗੁਰਸਿਖੜਾ ; (ਗੁਰ-ਸਿਖ-ੜਾ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (763-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When I see a Sikh of the Guru, I humbly bow and fall at his feet.

ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ; ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਦੇਹਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I tell to him the pain of my soul, and beg him to unite me with the Guru, my Best Friend.

ਸੋਈ ਦਸਿ ਉਪਦੇਸੜਾ ; **(ਉਪਦੇਸ-ੜਾ ਬੋਲੋ)**
ਮੇਰਾ ਮਨੁ , ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I ask that he impart to me such an understanding, that my mind will not go out wandering anywhere else.

ਇਹੁ ਮਨੁ , ਤੈਕੂੰ ਡੇਵਸਾ ; **(ਤੈ-ਕੂੰ ਬੋਲੋ)**
ਮੈ ਮਾਰਗੁ ਦੇਹੁ ਬਤਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I dedicate this mind to you. Please, show me the Path to God.

ਹਉ ਆਇਆ ਦੂਰਹੁ ਚਲਿ ਕੈ ;
ਮੈ ਤਕੀ ਤਉ ਸਰਣਾਇ ਜੀਉ ॥ **(ਤੱਕੀ ਬੋਲੋ)** (763-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have come so far, seeking the Protection of Your Sanctuary.

ਮੈ ਆਸਾ ਰਖੀ ਚਿਤਿ ਮਹਿ ; ਮੇਰਾ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Within my mind, I place my hopes in You; please, take my pain and suffering away!

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਭਾਈਅੜੇ ; ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥ (763-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

So walk on this Path, O sister soul-brides; do that work which the Guru tells you to do.

ਤਿਆਗੇਂ ਮਨ ਕੀ ਮਤੜੀ ; ਵਿਸਾਰੇਂ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ (763-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Abandon the intellectual pursuits of the mind, and forget the love of duality.

ਇਉ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਾਵੜਾ ; ਨਹ ਲਗੈ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥ (763-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

In this way, you shall obtain the Blessed Vision of Almighty's Darshan; the hot winds shall not even touch you.

ਹਉ ਆਪਹੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ; ਮੈ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਹੁਕਮਾਉ ਜੀਉ ॥ (763-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

By myself, I do not even know how to speak; I speak all that Almighty commands.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ;
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਕੀਆ ਪਸਾਉ ਜੀਉ ॥ (763-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am blessed with the treasure of Almighty's devotional worship; Guru Nanak has been kind and compassionate to me.

ਮੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੜੀ ;
ਹਉ ਰਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਜੀਉ ॥ (ਰੱਜਾ ਬੋਲੋ) (763-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I shall never again feel hunger or thirst; I am satisfied, satiated and fulfilled.

ਜੋ ਗੁਰ ਦੀਸੈ ਸਿਖੜਾ ;
ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੩॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (763-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When I see a Sikh of the Guru, I humbly bow and fall at his feet. ||3||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧

Raag Suhi, Chhant, First Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (763-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮਤ ; (' ਮੈਂ ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਪਾਹੁਣੀ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Intoxicated with the wine of youth, I did not realize that I was only a guest at my parents' home (in this world).

ਮੈਲੀ ਅਵਗਣਿ ਚਿਤਿ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਵਨੀ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My consciousness is polluted with faults and mistakes; without the Guru, virtue does not even enter into me.

ਗੁਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ; ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (763-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I have not known the value of virtue; I have been deluded by illusion. I have wasted away my youth in vain.

ਵਰੁ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਰਸਨੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ; ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (763-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I have not known my Husband Lord, His celestial home and gate, or the Blessed Vision of His Darshan. I have not had the pleasure of my Husband Lord's celestial peace.

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ , ਨ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ; ਸੂਤੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (763-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

After consulting the True Guru, I have not walked on the Path; the night of my life is passing away in sleep.

ਨਾਨਕ ਬਾਲਤਣਿ ਰਾਡੇਪਾ ; **('ਬਾਲੱਤਣਿ' ਨਾ ਬੋਲੋ)**
ਬਿਨੁ ਪਿਰ , ਧਨ ਕੁਮਲਾਣੀ ॥੧॥ (763-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in the prime of my youth, I am a widow; without my Husband Lord, the soul-bride is wasting away. ||1||

ਬਾਬਾ ਮੈ ਵਰੁ ਦੇਹਿ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਵਰੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

O father, give me in marriage to Almighty; I am pleased with Him as my Husband. I belong to Him.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਬਾਣੀ , ਜਿਸ ਕੀ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He is pervading throughout the four ages, and Gurbani (Guru's Hymn) permeates the three worlds.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰੇ ॥ (ਅਵਗਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ) (763-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Husband Lord of the three worlds ravishes and enjoys His virtuous brides, but He keeps the ungraceful and unvirtuous ones far away.

ਜੈਸੀ ਆਸਾ ਤੈਸੀ ਮਨਸਾ ; ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (763-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

As are our hopes, so are our minds' desires, which the All-pervading Lord brings to fulfillment.

ਹਰਿ ਕੀ ਨਾਰਿ , ਸੁ ਸਰਬ ਸੁਹਾਗਣਿ ; ਰਾਂਡ ਨ ਮੈਲੈ ਵੇਸੇ ॥ (763-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The bride of Almighty is forever happy and virtuous; she shall never be a widow, and she shall never have to wear dirty clothes.

ਨਾਨਕ , ਮੈ ਵਰੁ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੈਸੇ ॥੨॥ (763-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I love my True Husband Lord; my Beloved is the same, age after age. ||2||

ਬਾਬਾ , ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ; ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਸਾਹੁਰੈ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥(763-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

O Baba, calculate that auspicious moment, when I too shall be going to my in-laws' house.

ਸਾਹਾ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ;
ਸੋ ਨ ਟਲੈ , ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (763-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The moment of that marriage will be set by the Hukam of God's Command; His Will cannot be changed.

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ , ਕਰਤੈ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (763-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The karmic record of past deeds, written by the Creator Lord, cannot be erased by anyone.

ਜਾਞੀ ਨਾਉ ਨਰਹ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ; ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ (763-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The most respected member of the marriage party, my Husband, is the independent Lord of all beings, pervading and permeating the three worlds.

ਮਾਇ ਨਿਰਾਸੀ ਰੋਇ ਵਿਛੁੰਨੀ ; ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਹੇਤੇ ॥ (763-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Maya, crying out in pain, leaves, seeing that the bride and the groom are in love.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਸੁਖ ਮਹਲੀ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤੇ ॥੩॥ (763-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the peace of the Mansion of God's Presence comes through the True Guru's Shabad (Gurbani); the bride keeps the Guru's Feet enshrined in her mind. ||3||

ਬਾਬੁਲਿ ਦਿਤੜੀ ਦੂਰਿ , ਨਾ ਆਵੈ ; ਘਰਿ ਪੇਈਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (764-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My father has given me in marriage far away, and I shall not return to my parents' home.

ਰਹਸੀ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ; ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਘਰਿ ਸੋਹੀਐ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (764-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am delighted to see my Husband Lord near at hand; in His Home, I am so beautiful.

ਸਾਚੇ ਪਿਰ ਲੋੜੀ , ਪ੍ਰੀਤਮ ਜੋੜੀ ; ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨੇ ॥ (764-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My True Beloved Husband Lord desires me; He has joined me to Himself, and made my intellect pure and sublime.

ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾ , ਥਾਨਿ ਸੁਹੇਲਾ ;
ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਰ ਗਿਆਨੇ ॥ **(ਗੁਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ)** (764-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By good destiny I met Him, and was given a place of rest; through the Guru's Wisdom, I have become virtuous.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ; ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਪਿਰ ਭਾਏ ॥ (764-3, ਸੂਹੀ, ਮ: 1)

I gather lasting Truth and contentment in my lap, and my Beloved is pleased with my truthful speech.

ਨਾਨਕ , ਵਿਛੁੜਿ ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ; ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੧॥ (764-4, ਸੂਹੀ, ਮ: 1)

Guru Nanak says, I shall not suffer the pain of separation; through the Guru's Teachings, I merge into the loving embrace of Almighty's Being. ||4||1||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਛੰਤੁ , ਘਰੁ ੨

Raag Suhi, First Mahala, Chhant, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (764-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਮ ਘਰਿ ; ਸਾਜਨ ਆਏ ॥ (764-6, ਸੂਹੀ, ਮ: 1)

My friends have come into my home.

ਸਾਚੈ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (764-6, ਸੂਹੀ, ਮ: 1)

Almighty has united me with them.

ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ; ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (764-6, ਸੂਹੀ, ਮ: 1)

Almighty automatically united me with them when it pleased Him; uniting with the chosen ones, I have found peace.

ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ; ਜਿਸੁ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ (764-7, ਸੂਹੀ, ਮ: 1)

I have obtained that thing, which my mind desired.

ਅਨਦਿਨੁ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਏ ॥ (764-7, ਸੂਹੀ, ਮ: 1)

Meeting with them, night and day, my mind is pleased; my home and mansion are beautified.

ਪੰਚ ਸਬਦ , ਧੁਨਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ; ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨ ਆਏ ॥੧॥ (764-8, ਸੂਹੀ, ਮ: 1)

The unstruck sound current of the Panch Shabad, the Five Primal Sounds, vibrates and resounds; my friends have come into my home. ||1||

ਆਵਹੁ ; ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥
ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ; ਨਾਰੇ ॥ (764-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

So come, my beloved friends, and sing the songs of joy, O sisters.

ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ , ਤਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹੁ ; ਸੋਹਿਲੜਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ (764-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Sing the true songs of joy and God will be pleased. You shall be celebrated throughout the four ages.

ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ , ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ; ਕਾਰਜ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (764-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My Husband Lord has come into my home, and my place is adorned and decorated. Through the Shabad, my affairs have been resolved.

ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਅੰਜਨੁ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (764-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Applying the ointment, the supreme essence, of divine wisdom to my eyes, I see Almighty's form throughout the three worlds.

ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ , ਰਸਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੁ ;
ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥੨॥ (764-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

So join with me, my sisters, and sing the songs of joy and delight; my friends have come into my home. ||2||

ਮਨੁ ਤਨੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਿੰਨਾ ॥ (764-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My mind and body are drenched with Ambrosial Nectar;

ਅੰਤਰਿ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਤੰਨਾ ॥ (764-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

deep within the nucleus of my self, is the jewel of Almighty's Love.

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੇਰੈ ; ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (764-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

This invaluable jewel is deep within me; I contemplate the supreme essence of reality.

ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ;
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ (ਦੇਵਣ-ਹਾਰੋ ਬੋਲੋ) (764-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Living beings are mere beggars; You are the Giver of rewards; You are the Giver to each and every being.

ਤੂ ਜਾਨੁ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; (ਅੰਤਰ-ਜਾਮੀ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ (764-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

You are Wise and All-knowing, the Inner-knower; You Yourself created the creation.

ਸੁਣਹੁ ਸਖੀ , ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿਆ ;
ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥ (764-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

So listen, O my sisters - the Enticer has enticed my mind. My body and mind are drenched with Nectar. ||3||

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ; ਸੰਸਾਰਾ ॥ (764-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

O Supreme Soul of the World,

ਸਾਚਾ ; ਖੇਲੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ॥ (764-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Your play is true.

ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ , ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ; ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥ (764-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Your play is true, Dear Almighty, You are beyond mind's comprehension (Agaam) and beyond limits (infinite); without You, who can make me understand?

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ; ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥ (764-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

There are millions of Siddhas and enlightened seekers, but without You, who can call himself one?

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ; ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥ (764-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Death and rebirth drive the mind insane; only the Guru can hold it in its place.

ਨਾਨਕ , ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ;
ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੨॥ (764-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, one who burns away his demerits and faults with the Shabad, accumulates virtue, and finds God. ||4||1||2||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੩

Raag Suhi, First Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (764-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ; ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (764-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Come, my friend, so that I may behold the blessed Vision of Your Darshan.

ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾ ; **(ਆਪਨ-ੜੈ, ਤੱਕਾ ਬੋਲੋ)**
ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (764-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I stand in my doorway, watching for You; my mind is filled with such a great yearning.

ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ , ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ; ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (764-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My mind is filled with such a great yearning; hear me, O God - I place my faith in You.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ (764-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Gazing upon the Blessed Vision of Your Darshan, I have become free of desire; the pains of birth and death are taken away.

ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ , ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੋਈ ; ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥ (765-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Your Light is in everyone; through it, You are known. Through love, You are easily met.

ਨਾਨਕ , ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ; ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ (765-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to my Friend; He has come home to meet with those who are true. ||1||

ਘਰਿ ਆਇਅੜੇ ਸਾਜਨਾ ; ਤਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ॥ (765-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

When her Friend comes to her home, the bride is very pleased.

ਹਰਿ ਮੋਹਿਅੜੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ; ਠਾਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹੰਸੀ ਰਾਮ ॥ (765-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

She is fascinated with the True Word of Almighty's Shabad; gazing upon her Master, she is filled with joy.

ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰਸੀ , ਖਰੀ ਸਰਸੀ ; ਜਾ ਰਾਵੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੈ ॥ (ਰਾੱਤੈ ਬੋਲੋ) (765-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

She is filled with virtuous joy, and is totally pleased, when she is ravished and enjoyed by her Lord, and imbued with His Love.

ਅਵਗਣ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ; ਪੂਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ॥ (765-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Her faults and demerits are eradicated, and she roofs her home with virtue, through the Perfect Lord, the Architect of Destiny.

ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਣਿ ; ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (765-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Conquering the thieves, she dwells as the mistress of her home, and administers justice wisely.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ; ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ (765-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, through the Almighty's Name, she is emancipated; through the Guru's Teachings, she meets her Beloved. ||2||

ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ; ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥ (765-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The young bride has found her Husband Lord; her hopes and desires are fulfilled.

ਪਿਰਿ ਰਾਵਿਅੜੀ ਸਬਦਿ ਰਲੀ ; ਰਵਿ ਰਹਿਆ , ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥ (765-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

She enjoys and ravishes her Husband Lord, and blends into the Guru's Shabad (Gurbani), pervading and permeating everywhere; Almighty is not far away.

ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ , ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ; ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ (765-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

God is not far away; He is in each and every heart. All are His brides.

ਆਪੇ ਰਸੀਆ , ਆਪੇ ਰਾਵੇ ; ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (765-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself is the Enjoyer, He Himself ravishes and enjoys; this is His glorious greatness.

ਅਮਰ ਅਡੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ; (ਅ-ਮਰ, ਅ-ਡੋਲ, ਅ-ਮੋਲੁ, ਅ-ਪਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ (765-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He is imperishable, immovable, invaluable and infinite. Almighty is obtained through the Perfect Guru.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ; ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥ (765-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, He Himself unites in Union; by His Glance of Grace, He lovingly attunes them to Himself. ||3||

ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ; ਤਿਹੁ ਲੋਆ , ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਮ ॥ (765-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My Husband Lord dwells in the loftiest balcony; He is the Supreme Lord of the three worlds.

ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ; ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥ (765-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am amazed, gazing upon His glorious excellence; the unstruck sound current of the Shabad vibrates and resonates.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ॥ (765-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I contemplate the Shabad, and perform sublime deeds; I am blessed with the insignia, the banner of the Almighty's Name.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ; ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥ (765-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name (Naam), the false find no place of rest; only the jewel of Almighty's Name (Naam) brings acceptance and renown.

ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ , ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ; ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥ (765-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Perfect is my honour; perfect is my intellect and password. I shall not have to come or go.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੩॥ (765-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukh understands her own self; she becomes like her Imperishable Almighty. ||4||1||3||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (765-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੪ ॥ (765-12)

Raag Suhi, Chhant, First Mahala, Fourth House:

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ; ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥ (765-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The One who created the world, watches over it; He enjoins the people of the world to their tasks.

ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥ (765-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Your gifts, Dear Almighty, illuminate the heart, and the moon casts its light on the body.

ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ; ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ (765-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The moon glows, by Almighty's gift, and the darkness of suffering is taken away.

ਗੁਣ ਜੰਞ , ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ; ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ ਲਇਆ ॥ (765-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The marriage party of virtue looks beautiful with the Groom; He chooses His enticing bride with care.

ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ; ਪੰਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ ॥ (765-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The wedding is performed with glorious splendor; He has arrived, accompanied by the vibrations of the Panch Shabad, the Five Primal Sounds.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ; ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (765-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The One who created the world, watches over it; He enjoins the people of the world to their tasks. ||1||

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ; ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥ (ਅਵ-ਰੀਤਾ ਬੋਲੋ) (765-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to my pure friends, the immaculate Saints.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗਾਡਿਆ ; ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ॥ (765-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

This body is attached to them, and we have shared our minds.

ਲੀਆ ਤ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ਜਿਨ੍ ਸਿਉ ; ਸੇ ਸਜਨ ਕਿਉ ਵੀਸਰਹਿ ॥ (765-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

We have shared our minds - how could I forget those friends?

ਜਿਨ੍ ਦਿਸਿਆਇਆ , ਹੋਹਿ ਰਲੀਆ ; (ਦਿਸਿ-ਆਇਆ ਬੋਲੋ)
ਜੀਅ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਰਹਹਿ ॥ (765-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Seeing them brings joy to my heart; I keep them clasped to my soul.

ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗਣੁ ਨ ਕੋਈ ; ਹੋਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥ (765-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They have all virtues and merits, forever and ever; they have no demerits or faults at all.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ; ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥੨॥ (ਅਵ-ਰੀਤਾ ਬੋਲੋ) (765-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to my pure friends, the immaculate Saints. ||2||

ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ; ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ (765-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who has a basket of fragrant virtues, should enjoy its fragrance.

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨ੍ਹਿ ਸਾਜਨਾ ; ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥ (765-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If my friends have virtues, I will share in them.

ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ; ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ॥ (766-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Let us form a partnership, and share our virtues; let us abandon our faults, and walk on the Path.

ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ , ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ ; ਆਪਣਾ ਪਿੜੁ ਮਲੀਐ ॥ (766-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Let us wear our virtues like silk clothes; let us decorate ourselves, and enter the arena.

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ , ਭਲਾ ਕਹੀਐ ; ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ (766-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Let us speak of goodness, wherever we go and sit; let us skim off the Ambrosial Nectar, and drink it in.

ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ; ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥੩॥ (766-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who has a basket of fragrant virtues, should enjoy its fragrance. ||3||

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ (766-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself acts; unto whom should we complain? No one else does anything.

ਆਖਣ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ; ਜੇ ਭੂਲੜਾ ਹੋਈ ॥ (766-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Go ahead and complain to Him, if He makes a mistake.

ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ , ਜਾਇ ਕਹੀਐ ; ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥ (766-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If He makes a mistake, go ahead and complain to Him; but how can the Creator Himself make a mistake?

ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਹਿਐ ;
ਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਿਵੈ ॥ (ਅਣ-ਮੰਗਿਆ ਬੋਲੋ) (766-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He sees, He hears, and without our asking, without our begging, He gives His gifts.

ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ; ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (766-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Great Giver, the Architect of the Universe, gives His gifts. Guru Nanak says, He is Almighty.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥੪॥ (766-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
He Himself acts; unto whom should we complain? No one else does anything. ||4||1||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (766-6)
Suhi, First Mahala:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ , ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (766-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
My mind is imbued with His Glorious Praises; I chant them, and He is pleasing to my mind.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਸਾਚ ਕੀ ; ਸਾਚਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (766-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Truth is the ladder to the Guru; climbing up to Almighty, peace is obtained.

ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਆਵੈ ਸਾਚ ਭਾਵੈ ; ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ , ਕਿਉ ਟਲੈ ॥ (766-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Celestial peace comes; the Truth pleases me. How could these True Teachings ever be erased?

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਸੁਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ; (ਸੁ-ਗਿਆਨ, ਮਜੱਨੁ ਬੋਲੋ)
ਆਪਿ ਅਛਲਿਓ ਕਿਉ ਛਲੈ ॥ ('ਅਛੱਲਿਓ' ਨਹੀਂ ਬੋਲੋ) (766-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
He Himself is Undeceivable; how could He ever be deceived by cleansing baths, charity, spiritual wisdom or ritual bathings?

ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ; ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਨ ਦੋਈ ॥ (766-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Fraud, attachment and evil desires are taken away, as are falsehood, hypocrisy and duality.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (766-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
My mind is imbued with His Glorious Praises; I chant them, and He is pleasing to my mind. ||1||

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ (766-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
So praise your Master, who is the cause of all causes means whio created the entire creation.

ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਮਨਿ ਮੈਲਿਐ ; ਕਿਨੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ (766-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Filth sticks to the polluted mind; how rare are those who drink in the Ambrosial Nectar.

ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ;
ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (766-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Churn this Ambrosial Nectar, and drink it in; dedicate this mind to the Guru, and He will value it highly.

ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਹਜਿ ਪਛਾਤਾ ; ਜਾ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਲਾਇਆ ॥ (766-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I intuitively realized my God, when I linked my mind to Almighty.

ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ , ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ;
ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਹੋਇ ਪਰਾਇਆ ॥ (766-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I will sing Almighty's Glorious Praises with Him, if it pleases Him; how could I meet Him by being a stranger to Him?

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ (766-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

So praise your Master, who created the creation. ||2||

ਆਇ ਗਇਆ , ਕੀ ਨ ਆਇਓ ; ਕਿਉ ਆਵੈ ਜਾਤਾ ॥ (766-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

When He comes, what else remains behind? How can there be any coming or going then?

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (766-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

When the mind is reconciled with its Beloved Lord, it is blended with Him.

ਸਾਹਿਬ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ , ਸਚ ਕੀ ਬਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਬਿੰਬ ਕਾ ਕੋਟੁ ਉਸਾਰਿਆ ॥ (766-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

True is the speech of one who is imbued with the Love of his Master, who fashioned the body fortress from a mere bubble.

ਪੰਚਭੂ ਨਾਇਕੋ , ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ; (ਪੰਚ-ਭੂ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਸਚ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (766-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He is the Master of the five elements; He Himself is the Creator Lord. He embellished the body with Truth.

ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਤੂ ਸੁਣਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (766-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am worthless; please hear me, O my Beloved! Whatever pleases You is True.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ; ਸਾਚੀ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (766-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who is blessed with true understanding, does not come and go. ||3||

ਅੰਜਨੁ ਤੈਸਾ ਅੰਜੀਐ ; ਜੈਸਾ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ॥ (766-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Apply such an ointment to your eyes, which is pleasing to your Beloved.

ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ; ਜੇ ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ॥ (766-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I realize, understand and know Him, only if He Himself causes me to know Him.

ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵੈ ; ਆਪੇ ਮਨੂਆ ਲੇਵਏ ॥ (766-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself shows me the Way, and He Himself leads me to it, attracting my mind.

ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ; ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਅਭੇਵਏ ॥ (766-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself causes us to do good and bad deeds; who can know the value of the Mysterious Lord?

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਜਾਣਾ ; ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (766-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I know nothing of Tantric spells, magical mantras and hypocritical rituals; enshrining Almighty within my heart, my mind is satisfied.

ਅੰਜਨੁ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਤੇ ਸੂਝੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥ (766-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The ointment of Almighty's Name (Naam), is only understood by one who realizes Almighty, through Guru's Shabad. ||4||

ਸਾਜਨ ਹੋਵਨਿ ਆਪਣੇ ; ਕਿਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਹੀ ॥ (766-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I have my own friends; why should I go to the home of a stranger?

ਸਾਜਨ ਰਾਤੇ ਸਚ ਕੇ ; ਸੰਗੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (766-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My friends are imbued with Almighty; He is with them, in their minds.

ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਾਜਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ; ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਬਾਇਆ ॥
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਪੂਜਾ ; ਨਾਮੁ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥ (766-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

In their minds, these friends celebrate in happiness; all good karma, righteousness and Dharma, the sixty-eight holy places of pilgrimage, charity and worship, are found in the love of the True Name.

ਆਪਿ ਸਾਜੇ ਥਾਪਿ ਵੇਖੈ ; ਤਿਸੈ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ (767-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself creates, establishes and beholds all, by the Pleasure of His Will.

ਸਾਜਨ ਰਾਂਗਿ ਰੰਗੀਲੜੇ ; ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥ (767-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My friends are happy in the Love of Almighty; they nurture love for their Beloved. ||5||

ਅੰਧਾ ਆਗੂ ਜੇ ਥੀਐ ; ਕਿਉ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (767-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If a blind man is made the leader, how will he know the way?

ਆਪਿ ਮੁਸੈ , ਮਤਿ ਹੋਛੀਐ ; ਕਿਉ ਰਾਹੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (767-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He is impaired, and his understanding is inadequate; how will he know the way?

ਕਿਉ ਰਾਹਿ ਜਾਵੈ , ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ; ਅੰਧ ਕੀ ਮਤਿ , ਅੰਧਲੀ ॥ (767-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

How can he follow the path and reach the Mansion of Almighty's Presence? Blind is the understanding of the blind.

ਵਿਣੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਕਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ; ਅੰਧੁ ਬੂਡੌ ਧੰਧਲੀ ॥ (767-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Without the Almighty’s Name, they cannot see anything; the blind are drowned in worldly entanglements.

ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਚਾਨਣੁ ਚਾਉ ਉਪਜੈ ; ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (767-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Day and night, the Divine Light shines forth and joy wells up, when the Guru's Shabad abides within the mind.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ; ਰਾਹੁ ਪਾਧਰੁ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ॥੬॥ (767-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

With your palms pressed together, pray to the Guru to show you the way. ||6||

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ; ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥ (767-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If the man becomes a stranger to God, then all the world becomes a stranger to him.

ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਖੋਲ੍ਉ ਗੰਠੜੀ ; ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ॥ (767-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Unto whom should I tie up and give the bundle of my pains?

ਦੂਖੀ ਭਰਿ ਆਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ;
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਬਿਧਿ ਮੇਰੀਆ ॥ (767-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The whole world is overflowing with pain and suffering; who can know the state of my inner self?

ਆਵਣੇ ਜਾਵਣੇ ਖਰੇ ਡਰਾਵਣੇ ; ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਫੇਰੀਆ ॥ (767-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Comings and goings are terrible and dreadful; there is no end to the rounds of reincarnation.

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਊਣੇ ਝੂਣੇ ; ਨਾ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (767-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name (Naam), he is empty and fluctuating; he does not listen to the Guru's Shabad.

ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ; ਸਭੁ ਦੇਸੁ ਪਰਾਇਆ ॥੭॥ (767-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If the mind becomes a stranger to God, then all the world becomes a stranger to him. ||7||

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ; ਸੋ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ (767-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who finds the Guru's Mansion within the home of his own being, merges in the All-pervading Lord.

ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਤਾਂ ਕਰੇ ; ਸਚ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣਾ ॥ (767-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The sevadar performs selfless service when he is pleased, and confirmed in the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਬਦੇ ਪਤੀਜੈ ਅੰਕੁ ਭੀਜੈ ; ਸੁ ਮਹਲੁ , ਮਹਲਾ ਅੰਤਰੇ ॥ (767-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Confirmed in the Shabad, with her being softened by devotion, the bride dwells in the Mansion of Almighty's Presence, deep within her being.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰੇ ॥ (767-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Creator Himself creates; God Himself, in the end, is endless.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮੇਲਾ ਤਾਂ ਸੁਹੇਲਾ ; ਬਾਜੰਤ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥ (767-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad, the mortal is united, and then embellished; the unstruck melody of the sound current resounds.

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ; ਸੋ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੮॥ (767-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who finds the Guru's Mansion within the home of his own being, merges in the All-pervading Lord. ||8||

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਈ ॥ (767-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Why praise that which is created? Praise instead the One who created it and watches over it.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ (767-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

His value cannot be estimated, no matter how much one may wish.

ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ , ਆਪਿ ਜਾਣਾਵੈ ;
ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਏ ॥ (ਅ-ਭੁਲੁ ਬੋਲੋ) (767-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He alone can estimate Almighty's value, whom Almighty Himself causes to know. He is not mistaken; He does not make mistakes.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਮੁਲਏ ॥ (767-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He alone celebrates victory, who is pleasing to You, through the Invaluable Guru's Shabad.

ਹੀਣਉ ਨੀਚੁ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ; ਸਾਚੁ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਈ ॥ (767-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am lowly and abject - I offer my prayer; may I never forsake the True Name, O Sibling of Destiny.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ; ਦੇਵੈ ਮਤਿ ਸਾਈ ॥੯॥੨॥੫॥ (767-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the One who created the creation, watches over it; He alone bestows understanding. ||9||2||5||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੨

Raag Suhi, Chhant, Third Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (767-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ; ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥ (767-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Meditate on Almighty, and find peace and pleasure.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ (767-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, obtain Almighty's fruitful rewards.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (767-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, obtain the fruit of Almighty, and meditate on the Almighty's Name; the pains of countless lifetimes shall be erased.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ; ਜਿਨਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (767-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to my Guru, who has arranged and resolved all my affairs.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ , ਹਰਿ ਜਾਪਹੁ ; ਸੁਖ ਫਲ ਹਰਿ ਜਨ ਪਾਵਹੁ ॥(767-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty will bestow His Grace, if you meditate on Almighty; O humble servant of Almighty, you shall obtain the fruit of peace.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ , ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ;
ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ (767-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Says Nanak, listen O humble Sibling of Destiny: meditate on Almighty, and find peace and pleasure. ||1||

ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭੀਨੇ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (767-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Hearing the Praises of Almighty's virtues, I am intuitively drenched with His Love.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (767-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Under Guru's Instruction, I meditate intuitively on Almighty's Name (Naam).

ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ , ਤਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਤਿਨ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (767-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who have such pre-ordained destiny, meet the Guru, and their fears of birth and death leave them.

ਅੰਦਰਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜੀ ਖੋਈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (768-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

One who eliminates evil-mindedness and duality from within himself, that humble being lovingly focuses his mind on Almighty.

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (768-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those, upon whom my Master bestows His Grace, sing the Praises of Almighty's virtues, night and day.

ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੀਨੇ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੨॥ (768-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Hearing the Praises of Almighty's virtues, I am intuitively drenched with His Love. ||2||

ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (768-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In this age, emancipation comes only from the Almighty's Name.

ਗੁਰ ਤੇ ਉਪਜੈ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (768-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Contemplative meditation on the Guru's Shabad (Gurbani) emanates from the Guru.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ , ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ (768-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Contemplating the Guru's Shabad, one comes to love the Almighty's Name; he alone obtains it, unto whom Almighty shows Mercy.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥ (768-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In peace and poise, he sings Almighty's Praises day and night, and all sins are eradicated.

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ , ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ; ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂ ਹਮਾਰਾ ॥ (768-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

All are Yours, and You belong to all. I am Yours, and You are mine.

ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ (768-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In this age, emancipation comes only from the Almighty's Name. ||3||

ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ; ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ (768-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty, my Friend has come to dwell within the home of my heart;

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ (768-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

singing the Praises of Almighty's virtues, one is satisfied and fulfilled.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ , ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ; ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥ (768-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Singing the Praises of Almighty's virtues, one is satisfied forever, never to feel hunger again.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਪੂਜ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ; ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (768-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

That humble servant of Almighty, who meditates on Almighty's Name (Naam), is worshipped in the ten directions.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ; ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ (768-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He Himself joins and separates; there is no other than Almighty.

ਸਾਜਨ ਆਇ ਵੁਠੇ ; ਘਰ ਮਾਹੀ ॥੪॥੧॥ (768-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty, my Friend has come to dwell within the home of my heart. ||4||1||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (768-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੩ ॥ (768-9)

Raag Suhi, Third Mahala, Third House:

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ (768-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Dear Lord protects His humble devotees; throughout the ages, He has protected them.

ਸੋ ਭਗਤੁ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (768-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those devotees who become Gurmukh burn away their ego, through the Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ , ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ;
ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (768-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who burn away their ego through the Shabad, become pleasing to my Lord; their speech becomes True.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (768-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They perform Almighty's true devotional service, day and night, as the Guru has instructed them.

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ਸਚੀ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ;
ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (768-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The devotees' lifestyle is true, and absolutely pure; the True Name is pleasing to their minds.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ;
ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧॥ (768-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those devotees, who practice Truth, and only Truth, look beauteous in the Court of Almighty. ||1||

ਹਰਿ , ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੈ ;
ਭਗਤ , ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (768-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty is the social class and honor of His devotees; Almighty's devotees merge in Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਵਹਿ ;
ਜਿਨ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (768-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They worship Almighty in devotion, and eradicate self-conceit from within themselves; they understand merits and demerits.

ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਪਛਾਣੈ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ;
ਭੈ ਭਗਤਿ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ (768-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They understand merits and demerits, and chant the Almighty's Name; devotional worship is sweet to them.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (768-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Night and day, they perform devotional worship, day and night, and in the home of the self, they remain detached.

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖਹਿ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ (768-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Imbued with devotion, their minds remain forever immaculate and pure; they see their Dear Lord always with them.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥੨॥ (768-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those devotees are True in the Almighty's Court; night and day, they dwell upon Almighty's Name (Naam). ||2||

ਮਨਮੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (768-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs practice devotional rituals without the True Guru, but without the True Guru, there is no devotion.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ; ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (768-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They are afflicted with the diseases of egotism and Maya, and they suffer the pains of death and rebirth.

ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਦੁਖੁ ਹੋਈ , ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ; ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (768-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The world suffers the pains of death and rebirth, and through the love of duality, it is ruined; without the Guru, the essence of reality is not known.

ਭਗਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ (768-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Without devotional worship, everyone in the world is deluded and confused, and in the end, they depart with regrets.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣਿਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (769-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Among millions, there is scarcely one who realizes the Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ (769-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through Almighty's Name (Naam), greatness is obtained; in the love of duality, all honor is lost. ||3||

ਭਗਤਾ ਕੈ ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਚਾ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (769-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In the home of the devotees, is the joy of true marriage; they chant the Praises of Almighty's virtues forever.

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਆਪੇ ਦੀਆ ; ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (769-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He Himself blesses them with the treasure of devotion; conquering the thorny pain of death, they merge in Almighty.

ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਣੇ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ;
ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ (769-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Conquering the thorny pain of death, they merge in Almighty; they are pleasing to Almighty's Mind, and they obtain the true treasure of Almighty's Name (Naam).

ਸਦਾ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ; (ਅ-ਖੁਟੁ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਦੀਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇਆ ॥ (769-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

This treasure is inexhaustible; it will never be exhausted. Almighty automatically blesses them with it.

ਹਰਿ ਜਨ ਊਚੇ , ਸਦ ਹੀ ਊਚੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (769-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The humble servants of Almighty are exalted and elevated, forever on high; they are adorned with Guru's Shabad.

ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥੨॥ (769-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He Himself forgives them, and merges them with Himself; throughout the ages, they are glorified. ||4||1||2||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (769-6)

Suhi, Third Mahala:

ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ; ਜਿਥੈ ਸਚੇ ਕਾ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (769-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Shabad (Gurbani), true happiness prevails, there where Almighty is contemplated.

ਹਉਮੈ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ; ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (769-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Egotism and all sins are eradicated, when one keeps Almighty enshrined in the heart.

ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੇ , ਦੁਤਰੁ ਤਾਰੇ ;
ਫਿਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (769-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

One who keeps Almighty enshrined in the heart, crosses over the terrible and dreadful world-ocean; he shall not have to cross over it again.

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਸੋਈ ॥ (769-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

True is the True Guru, and True is Gurbani (Guru's Hymn); through it, Almighty is seen.

ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ , ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ; ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ (769-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

One who sings the Praises of Almighty's virtues merges in Truth; he beholds Almighty everywhere.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਾਚੀ ਨਾਈ ; ਸਚੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੋਈ ॥੧॥ (769-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, True is Almighty and Master, and True is His Name; through Truth, comes emancipation. ||1||

ਸਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ; ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The True Guru reveals Almighty; Almighty preserves our honor.

ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ , ਭਾਉ ਸਚਾ ਹੈ ; ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The true food is love for Almighty; through the True Name, peace is obtained.

ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ , ਮਰੈ ਨ ਕੋਈ ; ਗਰਭਿ ਨ ਜੂਨੀ ਵਾਸਾ ॥ (769-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through the True Name, the mortal finds peace; he shall never die, and never again enter the womb of reincarnation.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ , ਸਚਿ ਸਮਾਈ ; ਸਚਿ ਨਾਇ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (769-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

His light blends with the Light, and he merges into Almighty; he is illuminated and enlightened with the True Name.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਜਾਤਾ , ਸੇ ਸਚੇ ਹੋਏ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ॥ (769-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who know the Truth are True; night and day, they meditate on Truth.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ;
ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ॥੨॥ (769-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those whose hearts are filled with the True Name, never suffer the pains of separation. ||2||

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In that home, and in that heart, where the True Bani of Almighty's True Praises are sung, the songs of joy resound.

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਸਾਚੇ , ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ;
ਵਿਚਿ ਸਾਚਾ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through the immaculate virtues of Almighty, the body and mind are rendered True, and God, the True Primal Being, dwells within.

ਸਭੁ ਸਚੁ ਵਰਤੈ , ਸਚੋ ਬੋਲੈ ; ਜੋ ਸਚੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (769-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Such a person practices only Truth, and speaks only Truth; whatever Almighty does, that alone comes to pass.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸਚੁ ਪਸਰਿਆ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ (769-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Wherever I look, there I see Almighty pervading; there is no other at all.

ਸਚੇ ਉਪਜੈ , ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ; ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥ (769-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

From Almighty, we emanate, and into Almighty, we shall merge; death and birth come from duality.

ਨਾਨਕ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਆਪਿ ਕਰਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ (769-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He Himself does everything; He Himself is the Cause. ||3||

ਸਚੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (769-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The true devotees look beautiful in the Darbaar of Almighty's Court. They speak Truth, and only Truth.

ਘਟ ਅੰਤਰੇ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸਾਚੋ ਆਪਿ ਪਛਾਣੇ ਰਾਮ ॥ (769-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Deep within the nucleus of their heart, is the True Word of Almighty's Bani. Through the Truth, they understand themselves.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ , ਤਾ ਸਚੁ ਜਾਣਹਿ ; ਸਾਚੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (769-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They understand themselves, and so know Almighty, through their true intuition.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਸੋਭਾ ; ਸਾਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (769-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

True is the Shabad, and True is its Glory; peace comes only from Truth.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਭਗਤ ਇਕ ਰੰਗੀ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (769-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Imbued with Truth, the devotees love the One (Almighty); they do not love any other.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥੨॥੩॥ (769-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he alone obtains Almighty, who has such pre-ordained destiny written upon his forehead. ||4||2||3||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (769-19)

Suhi, Third Mahala:

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਧਨ ਜੇ ਭਵੈ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (769-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The soul-bride may wander throughout the four ages, but still, without the True Guru, she will not find her True Husband Lord.

ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇਰਾ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਮ ॥(770-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Kingdom of Almighty is permanent, and forever unchanging; there is no other than Him.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ , ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ (770-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

There is no other than Him - He is True forever; the Gurmukh knows the One (Almighty).

ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (770-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

That soul-bride, whose mind accepts the Guru's Teachings, meets her Husband Lord.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ , ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (770-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Meeting the True Guru, she finds Almighty; without the Almighty's Name, there is no liberation.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਰਾਵੇ ; ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (770-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the soul-bride ravishes and enjoys her Husband Lord; her mind accepts Him, and she finds peace. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ; ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਵਹਿ ਸੋਈ ਰਾਮ ॥ (770-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Serve the True Guru, O young and innocent bride; thus you shall obtain Almighty as your Husband.

ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ॥ (770-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

You shall be the virtuous and happy bride of Almighty forever; and you shall never again wear soiled clothes.

ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਵੇਸੁ ਨ ਹੋਈ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ;
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (770-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Your clothes shall never again be soiled; how rare are those few, who, as Gurmukh, recognize this, and conquer their ego.

ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ , ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ; ਅੰਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ (770-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

So make your practice the practice of good deeds; merge into the Guru's Shabad (Gurbani), and deep within, come to know the One (Almighty).

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਆਪਣਾ ; ਸਾਚੀ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥ (770-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh enjoys God, day and night, and so obtains true glory.

ਨਾਨਕ , ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ;
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ (770-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the soul-bride enjoys and ravishes her Beloved; God is pervading and permeating everywhere. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰੇ ਧਨ ਬਾਲੜੀਏ ; ਹਰਿ ਵਰੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Serve the Guru, O young and innocent soul-bride, and he will lead to you meet your Husband Lord.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਹੈ ਕਾਮਣਿ ; ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The bride is imbued with the Love of her Lord; meeting with her Beloved, she finds peace.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ , ਸਚਿ ਸਮਾਏ ; ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ॥(770-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Meeting her Beloved, she finds peace, and merges in Almighty; Almighty is pervading everywhere.

ਸਚਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਕਾਮਣਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ (770-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The bride makes Truth her decorations, day and night, and remains absorbed in Almighty.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ , ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ; ਕਾਮਣਿ ਲਇਆ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ॥ (770-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Almighty, the Giver of peace, is realized through His Shabad; He hugs His bride close in His embrace.

ਨਾਨਕ , ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੈ ; ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥ (770-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, the bride obtains the Mansion of His Presence; through the Guru's Teachings, she finds her Lord. ||3||

ਸਾ ਧਨ ਬਾਲੀ , ਧੁਰਿ ਮੇਲੀ ; ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (770-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The Primal Lord, my God, has united His young and innocent bride with Himself.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਰਾਮ ॥ (770-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Through the Guru's Teachings, her heart is illumined and enlightened; God is permeating and pervading everywhere.

ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ;
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (770-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
God is permeating and pervading everywhere; He dwells in her mind, and she realizes her pre-ordained destiny.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ; ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ॥ (770-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
On his cozy bed, she is pleasing to my God; she fashions her decorations of Truth.

ਕਾਮਣਿ ਨਿਰਮਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥ (770-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The bride is immaculate and pure; she washes away the filth of egotism, and through the Guru's Teachings, she merges in Almighty.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਮਿਲਾਈ ਕਰਤੈ ;
ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੩॥੪॥ (770-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, the Creator Lord blends her into Himself, and she obtains the nine treasure of Almighty’s Name (Naam). ||4||3||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (770-14)
Suhi, Third Mahala:

ਹਰਿ ਹਰੇ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ; ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖੇ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Sing the Praises of Almighty's virtues the Gurmukh obtains Almighty.

ਅਨਦਿਨੋ ਸਬਦਿ ਰਵਹੁ ; (ਅਨ-ਦਿਨੋ ਬੋਲੋ)
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Night and day, chant the Guru's Shabad (Gurbani); night and day, the Shabad shall vibrate and resound.

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਘਰਿ ਆਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਾਰੀ ॥ (770-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The unstruck melody of the Shabad vibrates, and the Dear Almighty comes into the home of my heart; O ladies, sing the Praises of Almighty's virtues.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ; (ਅਨ-ਦਿਨੁ ਬੋਲੋ)
ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ (770-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

That soul-bride, who performs devotional worship service to the Guru night and day, becomes the Beloved bride of her Lord.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਸੇ ਜਨ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (770-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those humble beings, whose hearts are filled with Guru's Shabad, are adorned with the Shabad.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ;
ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ (770-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, their hearts are forever filled with happiness; Almighty, in His Mercy, enters into their hearts. ||1||

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਭਇਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The minds of the devotees are filled with bliss; they remain lovingly absorbed in the Almighty's Name.

ਗੁਰਮੁਖੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ; (ਨਿਰ-ਮਲੁ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥ (770-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The mind of the Gurmukh is immaculate and pure; she sings the Immaculate Praises of Almighty.

ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਏ , ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ; (ਨਿਰ-ਮਲ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਕੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (770-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Singing His Immaculate Praises, she enshrines in her mind Almighty's Name (Naam), and the Ambrosial Word of His Bani.

ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਵਸਿਆ , ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (770-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those humble beings, within whose minds it abides, are emancipated; the Shabad permeates each and every heart.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ; ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (771-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Singing Your Glorious Praises, they merge naturally into You, Dear Almighty; through the Shabad, they are united in Union with You.

ਨਾਨਕ , ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ;
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ (771-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, their lives are fruitful; the True Guru places them on Almighty's Path. ||2||

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ਭਇਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ (771-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who join the Society of the Saints are absorbed in Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਸਦ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਭਏ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (771-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad, they are forever 'jivan mukta' - liberated while yet alive; they are lovingly absorbed in Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ , ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਮਨੂਆ ਰਤਾ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (771-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They center their consciousness on the Almighty's Name; through the Guru, they are united in His Union. Their minds are imbued with Almighty's Love.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ; (ਸੁਖ-ਦਾਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲੇ ॥ (771-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They find Almighty, the Giver of peace, and they eradicate attachments; night and day, they contemplate Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ , ਸਹਜੇ ਮਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ, ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (771-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They are imbued with the Guru's Shabad, and intoxicated with celestial peace; Almighty's Name (Naam) abides in their minds.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਘਰਿ ਸਦ ਹੀ ਸੋਹਿਲਾ ;
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (771-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the homes of their hearts are filled with happiness, forever and always; they are absorbed in serving the True Guru. ||3||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (771-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, the world is deluded by illusion; it does not obtain the Mansion of Almighty's Presence.

ਗੁਰਮੁਖੇ ਇਕਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ; ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (771-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, some are united in Almighty's Union, and their pains are dispelled.

ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਗਵਾਇਆ , ਜਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ;
ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (771-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Their pains are dispelled, when it is pleasing to Almighty's Mind; imbued with His Love, they sing His Praises forever.

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਦ ਹੀ ਜਾਤੇ ॥ (771-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty's devotees are pure and humble forever; throughout the ages, they are forever respected.

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਰਿ ਜਾਪਹਿ ; ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (771-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They perform true devotional worship service, and are honored in Almighty's Court; Almighty is their hearth and home.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ , ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ;
ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥੪॥੫॥ (771-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, true is their songs of joy, and true is their word; through the Guru's Shabad (Gurbani), they find peace. ||4||4||5||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (771-10)
Salok, Third Mahala:

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਬਾਲੜੀਏ ; ਤਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (771-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
If you long for your Husband Lord, O young and innocent bride, then focus your consciousness on the Guru's feet.

ਸਦਾ ਹੋਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਹਰਿ ਜੀਉ , ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (771-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
You shall be a happy soul bride of your Dear Lord forever; He does not die or leave.

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਮਰੈ ਨ ਜਾਏ , ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ;
ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ (771-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The Dear Lord does not die, and He does not leave; through the peaceful poise of the Guru, the soul bride becomes the lover of her Husband Lord.

ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (771-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Through truth and self-control, she is forever immaculate and pure; she is embellished with Guru's Shabad.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ , ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ; ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (771-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
My God is True, forever and ever; He Himself created Himself.

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਆਪਣਾ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (771-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, she who focuses her consciousness on the Guru's feet, enjoys her Husband Lord. ||1||

ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਰਾਮ ॥ (ਅਨ-ਦਿਨੁ, ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (771-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
When the young, innocent bride finds her Husband Lord, she is automatically intoxicated with Him, night and day.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ;
ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ॥ **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)** (771-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's Teachings, her mind becomes blissful, and her body is not tinged with filth at all.

ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਤੀ ; **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)**
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (771-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Her body is not tinged with filth at all, and she is imbued with her Almighty; my God unites her in Union.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਣਾ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (771-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Night and day, she enjoys her Almighty; her egotism is banished from within.

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਤੀ ॥ **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)** (771-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, she easily finds and meets Him. She is imbued with her Beloved.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੨॥ **(ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)** (771-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through Almighty's Name (Naam), she obtains glorious greatness. She ravishes and enjoys her God; she is imbued with His Love. ||2||

ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤੜੀਏ ; ਪਿਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (771-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Ravishing her Husband Lord, she is imbued with His Love; she obtains the Mansion of His Presence.

ਸੋ ਸਹੋ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਦਾਤਾ ; **(ਨਿਰ-ਮਲੁ ਬੋਲੋ)**
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (771-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She is utterly immaculate and pure; the Great Giver banishes self-conceit from within her.

ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ , ਜਾ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (771-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty drives out attachment from within her, when it pleases Him. The soul bride becomes pleasing to Almighty's Mind.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ; ਕਥੇ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (771-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Night and day, she continually sings the Praises of Almighty's virtues; she speaks the Unspoken Speech.

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (771-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Throughout the four ages, the One True Lord is permeating and pervading; without the Guru, no one finds Him.

ਨਾਨਕ , ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩॥ (772-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, she revels in joy, imbued with His Love; she focuses her consciousness on Almighty. ||3||

ਕਾਮਣਿ ਮਨਿ ਸੋਹਿਲੜਾ ; (ਸੋਹਿਲ-ੜਾ ਬੋਲੋ)
ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (772-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The mind of the soul bride is very happy, when she meets her Friend, her Beloved Lord.

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (772-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Through the Guru's Teachings, her mind becomes immaculate; she enshrines Almighty within her heart.

ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ , ਅਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (772-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Keeping Almighty enshrined within her heart, her affairs are arranged and resolved; through the Guru's Teachings, she knows her Lord.

ਪ੍ਰੀਤਮਿ ਮੋਹਿ ਲਇਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ; ਪਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (772-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
My Beloved has enticed my mind; I have obtained Almighty, the Architect of Destiny.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮੰਨਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (772-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Serving the True Guru, she finds lasting peace; Almighty, the Destroyer of pride, dwells in her mind.

ਨਾਨਕ , ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੪॥੫॥੬॥ (772-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she merges with her Guru, embellished and adorned with Guru's Shabad. ||4||5||6||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (772-5)

Salok, Third Mahala:

ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; (ਸੋਹਿਲ-ੜਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (772-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The song of joy is Almighty's Name (Naam); contemplate it, through Guru's Shabad.

ਹਰਿ ਮਨੁ ਤਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੀਜੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ (772-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The mind and body of the Gurmukh is drenched with Almighty, the Beloved Lord.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ , ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥ (772-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through the Name of the Beloved Lord, all one's ancestors and generations are redeemed; chant the Almighty's Name with your mouth.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (772-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Comings and goings cease, peace is obtained, and in the home of the heart, one's awareness is absorbed in the unstruck melody of the sound current.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ , ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (772-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I have found the One and only Lord. Almighty has showered His Mercy upon Nanak.

ਸੋਹਿਲੜਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (772-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The song of joy is Almighty's Name (Naam); through Guru's Shabad, contemplate it. ||1||

ਹਮ ਨੀਵੀ , ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ (772-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I am lowly, and God is lofty and exalted. How will I ever meet Him?

ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਬਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ; ਹਰਿ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ (772-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Guru has very mercifully blessed me and united me with Almighty; through the Shabad, the Word of Almighty, I am lovingly embellished.

ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਏ , ਆਪੁ ਗਵਾਏ ; ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੇ ॥ (772-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Merging in the Guru's Shabad (Gurbani), I am lovingly embellished; my ego is eradicated, and I revel in joyous love.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ , ਜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਇਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (772-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
My bed is so comfortable, since I became pleasing to God; I am absorbed in Almighty's Name (Naam).

ਨਾਨਕ , ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਾ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (772-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, that soul bride is so very blessed, who walks in harmony with the True Guru's Will.

ਹਮ ਨੀਵੀ , ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚਾ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ (772-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
I am lowly, and God is lofty and exalted. How will I ever meet Him? ||2||

ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ; ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (772-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
In each and every heart, and deep within all, is the One (Almighty), the Husband Lord of all.

ਇਕਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਵਸੈ ; ਇਕਨਾ ਮਨਿ ਆਧਾਰੋ ਰਾਮ ॥ (772-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
God dwells far away from some, while for others, He is the Support of the mind.

ਇਕਨਾ ਮਨ ਆਧਾਰੋ , ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ; **(ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰੋ ਬੋਲੋ)**
ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (772-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
For some, the Creator Lord is the Support of the mind; He is obtained by great good fortune, through the Guru.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (772-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The One (Almighty), the Master, is in each and every heart; the Gurmukh sees the unseen.

ਸਹਜੇ ਅਨਦੁ ਹੋਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (772-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The mind is satisfied, in natural ecstasy, Guru Nanak says, contemplating God.

ਘਟਿ ਘਟੇ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਏਕੋ ; ਏਕੋ ਰਾਮ ਭਤਾਰੋ ਰਾਮ ॥੩॥ (772-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In each and every heart, and deep within all, is the One (Almighty), the Husband Lord of all. ||3||

ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (772-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who serve the Guru, the True Guru, the Giver, merge in Almighty’s Name (Naam).

ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਵਹੁ ਮੈ , ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (772-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, please bless me with the dust of the feet of the Perfect Guru, so that I, a sinner, may be liberated.

ਪਾਪੀ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਏ , ਆਪੁ ਗਵਾਏ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਵਾਸਾ ॥ (772-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Even sinners are liberated, by eradicating their egotism; they obtain a home within their own heart.

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧੀ ਸੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ; ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (772-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

With clear unerstanding, the night of their lives passes peacefully; through the Guru's Teachings, Almighty’s Name (Naam) is revealed to them.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਏ ॥ (772-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Through Almighty, I am in ecstasy, day and night. Guru Nanak says, Almighty seems sweet.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੬॥੭॥੫॥੭॥੧੨॥ (772-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who serve the Guru, the True Guru, the Giver, merge in Almighty’s Name (Naam). ||4||6||7||5||7||12||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਛੰਤ , ਘਰੁ ੧

Raag Suhi, Fourth Mahala, Chhant, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (773-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ , ਅਵਗਣ ਵਿਕਣਾ ; (ਵਿੱਕਣਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਣ ਰਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

If only I could meet the True Guru, the Primal Being. Discarding my faults and sins, I would chant Almighty's Glorious Praises.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਗੁਰਬਾਣੀ ;
ਨਿਤ ਨਿਤ ਚਵਾ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I meditate on Almighty's Name (Naam). Continuously, continually, I chant Guru's Bani.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ; ਪਾਪ ਵਿਕਾਰ ਗਵਾਇਆ ॥ (773-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Gurbani always seems so sweet; I have eradicated the sins from within.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ; ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (773-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The disease of egotism is gone, fear has left, and I am absorbed in celestial peace.

ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਖਾਲੀ ; ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਕਰਿ ਭੋਗੋ ॥ (773-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Through Guru's Shabad, the bed of my body has become cozy and beautiful, and I enjoy the essence of spiritual wisdom.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ; ਨਾਨਕ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੋ ॥੧॥ (773-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I continually enjoy peace and pleasure. Guru Nanak says, this is my pre-ordained destiny. ||1||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ;
ਕੁੜਮੁ ਕੁੜਮਾਈ ਆਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The soul-bride is lovingly embellished with truth and contentment; her Father, the Guru, has come to engage her in marriage to her Husband Lord.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਰਿ ਮੇਲੁ ; ਗੁਰਬਾਣੀ ਗਾਵਾਈਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Joining with the humble Saints, I sing Gurbani.

ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਗਾਈ , ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ; ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਸੋਹਾਇਆ ॥ (773-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Singing the Guru's Bani, I have obtained the supreme status; meeting with the Saints, the self-elect, I am blessed and adorned.

ਗਇਆ ਕਰੋਧੁ ਮਮਤਾ ਤਨਿ ਨਾਠੀ ; ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (773-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Anger and attachment have left my body and run away; I have eradicated hypocrisy and illusion.

ਹਉਮੈ ਪੀਰ ਗਈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਆਰੋਗਤ ਭਏ ਸਰੀਰਾ ॥ (773-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The pain of egotism is gone, and I have found peace; my body has become healthy and free of disease.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨॥ (773-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, I have realized God, the ocean of virtue. ||2||

ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁੜੀ ਦੂਰਿ ;
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਬਲਿ ਗਈ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukh is separated, far away from God; she does not obtain the Mansion of His Presence, and she burns.

ਅੰਤਰਿ ਮਮਤਾ ਕੂਰਿ ; ਕੂੜੁ ਵਿਹਾਝੇ , ਕੂੜਿ ਲਈ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥(773-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Egotism and falsehood are deep within her; deluded by falsehood, she deals only in falsehood.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵੈ , ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (773-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Practicing fraud and falsehood, she suffers terrible pain; without the True Guru, she does not find the way.

ਉਝੜ ਪੰਥਿ ਭ੍ਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਧਕੇ ਖਾਇਆ ॥ (773-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The foolish soul-bride wanders along dismal pathways; each and every moment, she is bumped and pushed.

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (773-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

God, the Great Giver, shows His Mercy, and leads her to meet the True Guru, the Primal Being.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ ਜਨ ਮੇਲੇ ; ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ (773-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Those beings who have been separated for countless incarnations, Guru Nanak says, are reunited with Almighty, with intuitive ease. ||3||

ਆਇਆ ਲਗਨੁ ਗਣਾਇ ;
ਹਿਰਦੈ ਧਨ ਓਮਾਹੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Calculating the most auspicious moment, Almighty comes into the bride's home; her heart is filled with ecstasy.

ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਆਣਿ ;
ਪਤੀ ਬਹਿ ਵਾਚਾਈਆ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (ਪੱਤੀ ਬੋਲੋ) (773-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Pandits and astrologers have come, to sit and consult the almanacs.

ਪਤੀ ਵਾਚਾਈ , ਮਨਿ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ; (ਪੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਜਬ ਸਾਜਨ ਸੁਣੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥ (773-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

They have consulted the almanacs, and the bride's mind vibrates with bliss, when she hears that her Friend is coming into the home of her heart.

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਬਹਿ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ; ਫੇਰੇ ਤਤੁ ਦਿਵਾਏ ॥ (773-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The virtuous and wise men sat down and decided to perform the marriage immediately.

ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਸਦ ਨਵਤਨੁ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ॥ (773-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

She has found her Husband, who is beyond the mind’s comprehension (Agaam) and beyond the reach of sensors (Agochar), who is forever young; He is her Best Friend from her earliest childhood.

ਨਾਨਕ , ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲੇ ; ਵਿਛੁੜਿ ਕਦੇ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥ (773-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, he has mercifully united the bride with Himself. She shall never be separated again. ||4||1||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (773-16)

Suhi, Fourth Mahala:

Prologue: Once there was a poor Sikh who had a grown up daughter. The Sikh began to search for a suitable groom for his daughter. Fortunately, he managed to identify a boy who was in his

adolescent age. The marrige proposal was discussed and agreed among the parents. Thereafter, the engagement and marrige date was fixed.
A few days before the marrige, the Sikh invited the pandit who used to solomnize marriges. He requested the pandit to solemnize the marrige in accordance to the code of conduct. Upon listening to the Sikh, the pandit said, "I will solemnize the marrige in good manner but you will have to pay me a fee of 50 rupees." The Sikh with his folded hands said humbly, "I am very poor, I cannot afford to pay you 50 rupees but I can only pay you 25 rupees." After persuing for several times, the pandit did not agree and left the house.
The Sikh went around asking for someone who could solominize his daughter's wedding within his budget. Upon listening to him, a Sikh suggested to him that he should go to Guru Ka Chak (Amritsar) and make a humble request before Guru Ram Das Ji. The poor Sikh was very happy to hear this suggestion and without any hesitation he proceeded immediately to Guru Ka Chak (Amritsar).
He presented himself with folded hands and pleaded humbly, "Dear Guruji, you are the honour of the honourless, please be merciful on your poor Sikh. I have come to you after listening to your praises, please help me with my task." Guruji asked, "Dear Sikh, please tell me about your task and the difficulties in accomplishing it." The Sikh explained the events that took place while he was arranging for his daughter's marrige.
Guruji said, "Don't worry; everything will be solominized in Guru Nanak's house without any conditions or demands. You may bring along the bride and groom at any time and I will solominize the marrige personally." Upon hearing this, the Sikh went back home and told the good news to his family and relatives. On the wedding day, both families of the bride and groom came to Amritsar and the Sikh humbly requested Guruji to solominize the wedding.
Guruji made the bride and groom to sit before him and composed the following Shabad. After composing the first Pauri (stanza), the groom lead the bride in performing the circumambulation around Guruji while the same Pauri was sang by the raagis. This was repeated for four times and Guruji uttered four Pauris of the Gurbani called Lavaa.

ਹਰਿ ਪਹਿਲੜੀ ਲਾਵ ;
ਪਰਵਿਰਤੀ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In the first round of the marriage ceremony, Almighty sets out His Instructions for performing the daily duties of married life.

ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ , ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ ;
ਪਾਪ ਤਜਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (773-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Instead of the hymns of the Vedas to Brahma, embrace the righteous conduct of Dharma, and renounce sinful actions.

ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜਹੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (773-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Meditate on the Almighty's Name; embrace and enshrine the contemplative remembrance of the Naam.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਹੁ ; ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਆ ॥ (773-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Worship and adore the Guru, the Perfect True Guru, and all your sins shall be dispelled.

ਸਹਜ ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ਵਡਭਾਗੀ ; ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ (773-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By great good fortune, celestial bliss is attained, and Almighty, seems sweet to the mind.

ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਲਾਵ ਪਹਿਲੀ ; ਆਰੰਭੁ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ (774-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak proclaims that, in this, the first round of the marriage ceremony, the marriage ceremony has begun. ||1||

ਹਰਿ ਦੂਜੜੀ ਲਾਵ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In the second round of the marriage ceremony, Almighty leads you to meet the True Guru, the Primal Being.

ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਮਨੁ ਹੋਇ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

With the Fear of God, the Fearless Lord in the mind, the filth of egotism is eradicated.

ਨਿਰਮਲੁ ਭਉ ਪਾਇਆ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਰਾਮੁ ਹਦੂਰੇ ॥ (774-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In the Fear of God, the Immaculate Master, sing the Praises of Almighty's virtues, and behold Almighty's Presence before you.

ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ; ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (774-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty, the Supreme Soul, is Almighty and Master of the Universe; He is pervading and permeating everywhere, fully filling all spaces.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ; ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ॥ (774-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Deep within, and outside as well, there is only the One (Almighty). Meeting together, the humble servants of Almighty sing the songs of joy.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਦੂਜੀ ਲਾਵ ਚਲਾਈ ; ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥੨॥ (774-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak proclaims that, in this, the second round of the marriage ceremony, the unstruck sound current of the Shabad resounds. ||2||

ਹਰਿ ਤੀਜੜੀ ਲਾਵ ;
ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀਆ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In the third round of the marriage ceremony, the mind is filled with Divine Love.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Meeting with the humble Saints of Almighty, I have found Almighty, by great good fortune.

ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ;
ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (774-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have found the Immaculate Lord, and I sing the Praises of Almighty's virtues. I recite Gurbani which is the Almighty's Hymn.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕਥੀਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (774-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I have found the humble Saints, and I speak the Unspoken Speech of Almighty.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਜੀਉ ॥ (774-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name (Naam), vibrates and resounds within my heart; meditating on Almighty, I have realized the destiny inscribed upon my forehead.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ , ਤੀਜੀ ਲਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (774-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak proclaims that, in this, the third round of the marriage ceremony, the mind is filled with Divine Love for Almighty. ||3||

ਹਰਿ ਚਉਥੜੀ ਲਾਵ , ਮਨਿ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In the fourth round of the marriage ceremony, my mind has become peaceful; I have found Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ;
ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (774-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, I have met Him, with intuitive ease; Almighty seems so sweet to my mind and body.

ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ , ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (774-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty seems so sweet; I am pleasing to my God. Night and day, I lovingly focus my consciousness on Almighty.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (774-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have obtained my Lord and Master, the fruit of my mind's desires. The Almighty's Name resounds and resonates.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਠਾਕੁਰਿ ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ; ਧਨ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੀ ॥ (774-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty, my Lord and Master, blends with His bride, and her heart blossoms forth in the Naam.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ , ਚਉਥੀ ਲਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੨॥ (774-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Servant Nanak proclaims that, in this, the fourth round of the marriage ceremony, we have found the Eternal Almighty. ||4||2||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (774-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੨ ॥ (774-15)

Raag Suhi, Chhant, Fourth Mahala, Second House:

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (774-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs sing the Praises of Almighty's virtues;

ਹਿਰਦੈ ; ਰਸਨ ਰਸਾਏ ॥ (774-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

in their hearts, and on their tongues, they enjoy and savor His taste.

ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ , ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ; ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (774-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

They enjoy and savor His taste, and are pleasing to my God, who meets them with natural ease.

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ਸੁਖਿ ਸੋਵੈ ; ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (774-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Night and day, they enjoy enjoyments, and they sleep in peace; they remain lovingly absorbed in the Guru's Shabad (Gurbani).

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (774-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By great good fortune, one obtains the Perfect Guru; night and day, meditate on Almighty's Name (Naam).

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ; ਨਾਨਕ , ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ (774-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In absolute ease and poise, one meets the Life of the World. Guru Nanak says, one is absorbed in the state of absolute absorption. ||1||

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ; ਮਿਲਾਏ ॥
ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ; ਨਾਏ ॥ (ਨ੍ਹਾਏ ਬੋਲੋ) (774-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Joining the Society of the Saints, I bathe in the Immaculate Pool of Almighty.

ਨਿਰਮਲਿ ਜਲਿ ਨਾਏ , ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ; (ਨ੍ਹਾਏ ਬੋਲੋ)
ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (774-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Bathing in these Immaculate Waters, my filth is removed, and my body is purified and sanctified.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ; ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਪੀਰਾ ॥ (774-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The filth of intellectual evil-mindedness is removed, illusion is gone, and the pain of egotism is dispelled.

ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਆ ਵਾਸਾ ॥ (774-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By God's Grace, I found the Sat Sangat, the True Congregation. I dwell in the home of my own inner being.

ਹਰਿ ਮੰਗਲ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਏ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੨॥ (775-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My tongue tastes the taste of Almighty's joyous song; Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) shines forth brightly. ||2||

ਅੰਤਰਿ ; ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (775-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The Gurmukh loves Almighty's Name (Naam); deep within, she contemplates the jewel of the Naam.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ , ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ;
ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (775-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Those who love the Almighty's Name are emancipated through the Guru's Shabad (Gurbani). The darkness of ignorance is dispelled.

ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਿਆ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ; ਘਰ ਮੰਦਰ ਸੋਹਾਇਆ ॥ (775-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Spiritual wisdom burns brilliantly, illuminating the heart; their homes and temples are embellished and blessed.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਸੀਗਾਰ ਬਣਾਏ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਭਾਇਆ ॥ (775-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have made my body and mind into adornments, and dedicated them to Almighty, pleasing Him.

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ , ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ; ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ (775-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Whatever God says, I gladly do. Guru Nanak says, I have merged into the fiber of His Being. ||3||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਕਾਜੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (775-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Almighty has arranged the marriage ceremony;

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ ॥ (775-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He has come to marry the Gurmukh.

ਵੀਆਹਣਿ ਆਇਆ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਸਾ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥ (775-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He has come to marry the Gurmukh, who has found Almighty. That bride is very dear to her Lord.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (775-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The humble Saints join together and sing the songs of joy; the Dear Lord Himself has adorned the soul-bride.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ , ਮਿਲਿ ਆਏ ; **(ਗੰਧੱਰਬ ਬੋਲੋ)**
ਅਪੂਰਬ ਜੰਞ ਬਣਾਈ ॥ **(ਅ-ਪੂਰਬ ਬੋਲੋ)** (775-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The angels and mortal beings, the heavenly heralds and celestial singers, have come together and formed a wondrous wedding party.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਸਾਚਾ ;
ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥੩॥ (775-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I have found my True Almighty, who never dies, and is not born. ||4||1||3||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੩

Raag Suhi, Chhant, Fourth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (775-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਵਹੋ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ; ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (775-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Come, humble Saints, and sing the Praises of Almighty's virtues of the Universe.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ; ਘਰਿ ਵਾਜਹਿ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (775-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Let us gather together as Gurmukh; within the home of our own heart, the Shabad vibrates and resonates.

ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ; ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (775-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The many melodies of the Shabad are Yours, Dear Almighty; O Creator Lord, You are everywhere.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੀ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ; (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (775-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Day and night, I chant His Praises forever, lovingly focusing on the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (ਅਨ-ਦਿਨ, ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਪੂਜਾ ॥ (775-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I remain intuitively attuned to Almighty's Love; in my heart, I worship the Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (775-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, as Gurmukh, I have realized the One (Almighty); I do not know any other. ||1||

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ (775-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

He is contained amongst all; He is God, the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਵੈ , ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥(775-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

One who meditates and dwells upon Almighty, through Guru's Shabad, knows that Almighty, my Master, is pervading everywhere.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥ (775-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

God, my Lord and Master, is the Inner-knower, the Searcher of hearts; He pervades and permeates each and every heart.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਚੁ ਪਾਈਐ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (775-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, Truth is obtained, and then, one merges in celestial bliss. There is no other than Him.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ , ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ; ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ (775-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I sing His Praises with intuitive ease. If it pleases God, He shall unite me with Himself.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਬਦੇ ਜਾਪੈ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੨॥ **(ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)** (775-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, through the Shabad, God is known; meditate on Almighty's Name (Naam), day and night. ||2||

ਇਹੁ ਜਗੋ ਦੁਤਰੁ ; ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ਰਾਮ ॥ **(ਦੁ-ਤਰੁ ਬੋਲੋ)** (775-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

This world is treacherous and impassable; the self-willed manmukh cannot cross over.

ਅੰਤਰੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚਤੁਰਾਈ ਰਾਮ ॥ (775-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Within him is egotism, self-conceit, sexual desire, anger and cleverness.

ਅੰਤਰਿ ਚਤੁਰਾਈ , ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (775-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Within him is cleverness; he is not approved, and his life is uselessly wasted and lost.

ਜਮ ਮਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ , ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ;
ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ (775-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

On the Path of Death, he suffers in pain, and must endure abuse; in the end, he departs regretfully.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ; ਪੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸੁਤੁ ਭਾਈ ॥ (775-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Without the Name, he has no friends, no children, family or relatives.

ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ; ਆਗੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ (775-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the wealth of Maya, attachment and ostentatious shows - none of them shall go along with him to the world hereafter. ||3||

ਹਉ ਪੂਛਉ ਅਪਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ;
ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਰਾਮ ॥ **(ਦੁ-ਤਰੁ ਬੋਲੋ)** (775-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I ask my True Guru, the Giver, how to cross over the treacherous and difficult world-ocean.

ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਚਲਹੁ ; ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ਰਾਮ ॥ (775-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Walk in harmony with the True Guru's Will, and remain dead while yet alive.

ਜੀਵਤਿਆ ਮਰੀਐ , ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (775-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Remaining dead while yet alive, cross over the terrifying world-ocean; as Gurmukh, merge in Almighty's Name (Naam).

ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (776-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

One obtains the Perfect Primal Lord, by great good fortune, lovingly focusing on the True Name.

ਮਤਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (776-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The intellect is enlightened, and the mind is satisfied, through the glory of the Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੪॥੧॥੪॥ (776-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, God is found, merging in the Shabad, and one's light blends into the Light. ||4||1||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੫ (776-4)

Suhi, Fourth Mahala, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (776-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰੁ ਸੰਤ ਜਨੋ , ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ;
ਮੇਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਬੁਝਿ ਗਈਆਸੇ ॥ (776-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O humble Saints, I have met my Beloved Guru; the fire of my desire is quenched, and my yearning is gone.

ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੈ ; ਮੈ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੇ ॥ (776-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I dedicate my mind and body to the True Guru; I pray that may He unite me with God, the treasure of virtue.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ; ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸੇ ॥ (776-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed is the Guru, the Supreme Being, who tells me of the most blessed Lord.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਾਸੇ ॥੧॥ (776-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

By great good fortune, servant Nanak has found Almighty; he blossoms forth in Almighty's Name (Naam). ||1||

ਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ; ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਸਾਹਾ ॥ (776-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have met my Beloved Friend, the Guru, who has shown me the Path to Almighty.

ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ; ਮਿਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ , ਪ੍ਰਭ ਨਾਹਾ ॥ (776-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Come home - I have been separated from You for so long! Please, let me merge with You, through Guru's Shabad, O my Almighty.

ਹਉ ਤੁਝੁ ਬਾਝਹੁ ਖਰੀ ਉਡੀਣੀਆ ;
ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨੁ ਮਰਾਹਾ ॥ (776-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Without You, I am so sad; like a fish out of water, I shall die.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੨॥ (776-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The very fortunate ones meditate on Almighty; servant Nanak merges into Almighty's Name (Naam). ||2||

ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਚਲਿ ਚਲਿ ਭਰਮਿਆ ;
ਮਨਮੁਖੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (776-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The mind runs around in the ten directions; the self-willed manmukh wanders around, deluded by illusion.

ਨਿਤ ਆਸਾ ਮਨਿ ਚਿਤਵੈ ; ਮਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਲਗਾਇਆ ॥ (776-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

In his mind, he continually conjures up hopes; his mind is gripped by hunger and thirst.

ਅਨਤਾ ਧਨੁ , ਧਰਿ ਦਬਿਆ ; ਫਿਰਿ , ਬਿਖੁ ਭਾਲਣ ਗਇਆ ॥ (776-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

There is an infinite treasure buried within the mind, but still, he goes out, searching for poison.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਇਆ ॥੩॥ (776-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, praise Almighty's Name (Naam); without the Name, he rots away, and wastes away to death. ||3||

ਗੁਰੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੋਹਨੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (776-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
Finding the beautiful and fascinating Guru, I have conquered my mind, through the Bani, the Word of my Beloved Lord.

ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਿ ਗਈ ;
ਮਨ ਆਸਾ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (776-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
My heart has forgotten its common sense and wisdom; my mind has forgotten its hopes and cares.

ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ; ਗੁਰ ਦੇਖਤ , ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ (776-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
Deep within my self, I feel the pains of divine love. Beholding the Guru, my mind is comforted and consoled.

ਵਡਭਾਗੀ , ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੫॥ (776-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
Awaken my good destiny, O God - please, come and meet me! Each and every instant, servant Nanak is a sacrifice to You. ||4||1||5||

ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ (776-14)
Suhi, Chhant, Fourth Mahala:

ਮਾਰੇਹਿ , ਸੁ ਵੇ ਜਨ , ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ , ਮਿਲਣ ਨ ਦਿਤੀਆ ॥ (776-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
Eradicate the poison of egotism, O human being; it is holding you back from meeting your Almighty.

ਦੇਹ ਕੰਚਨ ਵੇ , ਵੰਨੀਆ ; ਇਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ , ਵਿਗੁਤੀਆ ॥ (776-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
This golden-colored body has been disfigured and ruined by egotism.

ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਵੇ , ਸਭ ਕਾਲਖਾ ;
ਇਨਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮੂੜਿ , ਸਜੁਤੀਆ ॥ (776-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
Attachment to Maya is total darkness; this foolish, self-willed manmukh is attached to it.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀਆ ॥੧॥ (776-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)
Guru Nanak says humbly, the through a True Guru one is saved; through Guru's Shabad, he is released from egotism. ||1||

ਵਸਿ ਆਣਿਹੁ , ਵੇ ਜਨ , ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ;
ਮਨੁ ਬਾਸੇ ਜਿਉ , ਨਿਤ ਭਉਦਿਆ ॥ (776-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Overcome and subdue this mind; your mind wanders around continually, like a falcon.

ਦੁਖਿ ਰੈਣਿ ਵੇ , ਵਿਹਾਣੀਆ ; ਨਿਤ ਆਸਾ , ਆਸ ਕਰੇਦਿਆ ॥ (776-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The mortal's life-night passes painfully, in constant hope and desire.

ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਵੇ , ਸੰਤ ਜਨੋ ; ਮਨਿ ਆਸ ਪੂਰੀ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ॥(776-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I have found the Guru, O humble Saints; my mind's hopes are fulfilled, chanting the Almighty's Name.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ;
ਛਡਿ ਆਸਾ ਨਿਤ ਸੁਖਿ ਸਉਦਿਆ ॥੨॥ (776-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

Please bless servant Nanak, O God, with such understanding, that abandoning false hopes, he may always sleep in peace. ||2||

ਸਾ ਧਨ ਆਸਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ , ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਜੜੀਐ ਆਈ ॥ (776-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

The bride hopes in her mind, that her Sovereign Almighty will come to her bed.

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਹੈ , ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (776-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My Master is beyond mind's comprehension (Agaam) and he is the House of Mercy (compassionate); O Sovereign Lord, be merciful, and merge me into Yourself.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚਾ ਗੁਰਮੁਖੇ , ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ (777-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My mind and body long to behold the Guru's face. O Sovereign Lord, I have spread out my bed of loving faith.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀਆ , ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ;
ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੩॥ (777-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, when the bride pleases her Almighty, her Sovereign Lord meets her with natural ease. ||3||

ਇਕਤੁ ਸੇਜੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੋ , ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ; ਗੁਰੁ ਦਸੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥(777-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My Almighty, my Sovereign Lord, is on the one bed. The Guru has shown me how to meet my Lord.

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬੈਰਾਗੁ ਹੈ , ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ;
ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇਈ ॥ (777-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

My mind and body are filled with love and affection for my Sovereign Lord. In His Mercy, the Guru has united me with Him.

ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਇਆ , ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ;
ਜੀਉ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਦੇਈ ॥ (777-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to my Guru, O my Sovereign Lord; I surrender my soul to the True Guru.

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਜੀਉ , ਰਾਮ ਰਾਜਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲੇਈ ॥੪॥੨॥੬॥੫॥੭॥੬॥੧੮॥ (777-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 4)

When the Guru is totally pleased, O servant Nanak, he unites the soul with Almighty, the Sovereign Lord. ||4||2||6||5||7||6||18||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ , ਘਰੁ ੧

Raag Suhi, Chhant, Fifth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (777-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ; ਤੂ ਕਾਏ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (777-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, madman: gazing upon the world, why have you gone crazy?

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ , ਨੇਹੁ ਕੂੜਾ ਲਾਇਓ ; ਕੁਸੰਭ ਰੰਗਾਨਾ ॥ (777-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, madman: you have been trapped by false love, which is transitory, like the fading color of the safflower.

ਕੂੜੀ ਡੇਖਿ ਭੁਲੋ , ਅਢੁ ਲਹੈ ਨ ਮੁਲੋ ; ਗੋਵਿਦ ਨਾਮੁ ਮਜੀਠਾ ॥ (777-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon the false world, you are fooled. It is not worth even half a shell. Only Almighty's Name (Naam) of the Universe is permanent.

ਥੀਵਹਿ ਲਾਲਾ , ਅਤਿ ਗੁਲਾਲਾ ; ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ (777-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You shall take on the deep and lasting red color of the poppy, contemplating the sweet Guru's Shabad.

ਮਿਥਿਆ ਮੋਹਿ , ਮਗਨੁ , ਥੀ ਰਹਿਆ ; ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ (777-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You remain intoxicated with false emotional attachment; you are attached to falsehood.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ , ਸਰਣਿ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਭਗਤਾਨਾ ॥੧॥ (777-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak, meek and humble, seeks the Sanctuary of Almighty, the treasure of mercy. He preserves the honor of His devotees. ||1||

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ; ਸੇਵਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਥੁ ਪਰਾਣਾ ॥ (777-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, madman: serve your Lord, the Master of the breath of life.

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ; ਜੋ ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ (777-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, madman: whoever comes, shall go.

ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਵੈਸੀ , ਸੁਣਿ ਪਰਦੇਸੀ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ॥ (777-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, O wandering stranger: that which you believe to be permanent, shall all pass away; so remain in the Saints' Congregation.

ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਗੀ , ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ; ਚਰਣ ਪ੍ਰਭੂ ਗਹਿ ਰਹੀਐ ॥ (777-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, renunciate: by your good destiny, obtain Almighty, and remain attached to God's Feet.

ਏਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ , ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਜਿ ਬਹੁ ਮਾਣਾ ॥ (777-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Dedicate and surrender this mind to Almighty, and have no doubts; as Gurmukh, renounce your great pride.

ਨਾਨਕ , ਦੀਨ ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਣ ;
ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥੨॥ (777-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty carries the meek and humble devotees across the terrifying world-ocean. What Glorious Virtues of Your should I chant and recite? ||2||

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ; ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਕੂੜਾ ਮਾਨੋ ॥ (777-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, madman: why do you harbor false pride?

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ; ਹਭੁ ਵੈਸੀ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੋ ॥ (777-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, madman: all your egotism and pride shall be overcome.

ਨਿਹਚਲੁ ਹਭ ਜਾਣਾ , ਮਿਥਿਆ ਮਾਣਾ ; ਸੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ਹੋਇ ਦਾਸਾ ॥ (777-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

What you think is permanent, shall all pass away. Pride is false, so become the slave of God's Saints.

ਜੀਵਤ ਮਰੀਐ ਭਉਜਲੁ ਤਰੀਐ ; ਜੇ ਥੀਵੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆਸਾ ॥ (777-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Remain dead while still alive, and you shall cross over the terrifying world-ocean, if it is your pre-ordained destiny.

ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਜੈ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ; ਜਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੋ ॥ (777-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One whom Almighty causes to meditate intuitively, serves the Guru, and drinks in the Ambrosial Nectar.

ਨਾਨਕੁ , ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੋ ॥੩॥ (777-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of Almighty's Door; I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, forever a sacrifice to Him. ||3||

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ; ਮਤੁ ਜਾਣਹਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ (777-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, madman: do not think that you have found God.

ਸੁਣਿ ਬਾਵਰੇ ; ਥੀਉ ਰੇਣੁ , ਜਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (777-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listen, madman: be the dust under the feet of those who meditate on God.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ , ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (777-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who meditate on God find peace. By great good fortune, the Blessed Vision of their Darshan is obtained.

ਥੀਉ ਨਿਮਾਣਾ , ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ; ਸਗਲਾ ਆਪੁ ਮਿਟਾਈਐ ॥ (777-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Be humble, and be forever a sacrifice, and your self-conceit shall be totally eradicated.

ਓਹੁ ਧਨੁ ਭਾਗ ਸੁਧਾ , ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ; ('ਸੁਧਾ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ ਅਤੇ 'ਲਧਾ' ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਬੋਲੋ)
ਹਮ ਤਿਸੁ ਪਹਿ , ਆਪੁ ਵੇਚਾਇਆ ॥ (777-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
One who has found God is pure, with blessed destiny. I would sell myself to him.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ , ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਰਾਖੁ ਲਾਜ ਅਪਨਾਇਆ ॥੪॥੧॥ (777-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak, the meek and humble, seeks the Sanctuary of Almighty, the ocean of peace. Make him Your own, and preserve his honor. ||4||1||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (777-19)
Suhi, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਟੇਕ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਤੁਸਿ ਕੈ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (777-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The True Guru was satisfied with me, and blessed me with the Support of Almighty's Lotus Feet. I am a sacrifice to Almighty.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ;
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਘਰਿ ਤਿਸ ਕੈ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Almighty's Ambrosial Nectar is an overflowing treasure; everything is in His Home. I am a sacrifice to Almighty.

ਬਾਬੁਲੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਰਾ ॥ (778-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
My Father is absolutely all-powerful. God is the Doer, the Cause of causes.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਕੋਈ ਨ ਲਾਗੈ ; ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥ (778-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Remembering Him in meditation, pain does not touch me; thus I cross over the terrifying world-ocean.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ; ਉਸਤਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੀਵਾ ॥ (778-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
In the beginning, and throughout the ages, He is the Protector of His devotees. Praising Him continually, I live.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ; ਅਨਦਿਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਵਾ ॥੧॥ (778-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam), is the sweetest and most sublime essence. Night and day, I drink it in with my mind and body. ||1||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ;
ਕਿਉ ਵੇਛੋੜਾ ਥੀਵਈ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Almighty unites me with Himself; how could I feel any separation? I am a sacrifice to Almighty.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ;
ਸੋ ਸਦਾ ਸਦ ਜੀਵਈ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who has Your Support lives forever and ever. I am a sacrifice to Almighty.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੁਝੈ ਤੇ ਪਾਈ ; ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (778-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I take my support from You alone, O True Creator Lord.

ਜਿਸ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ; ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ॥ (778-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

No one lacks this Support; such is my God.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਆਸ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥ (778-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the humble Saints, I sing the songs of joy; day and night, I place my hopes in You.

ਸਫਲੁ ਦਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥ (778-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the Blessed Vision, the Darshan of the Perfect Guru. Nanak is forever a sacrifice. ||2||

ਸੰਮ੍ਲਿਆ ਸਚੁ ਥਾਨੁ ;
ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਸਚੁ ਪਾਇਆ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ) (778-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Contemplating, dwelling upon Almighty's true home, I receive honor, greatness and truth. I am a sacrifice to Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਦਇਆਲੁ ;
ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਗਾਇਆ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meeting the Merciful True Guru, I sing the Praises of the Imperishable Lord. I am a sacrifice to Almighty.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ , ਗਾਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰੀਤਮ , ਸੁਆਮੀਆ ॥ (778-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of Almighty’s virtues of the Universe, continually, continuously; He is the Beloved Master of the breath of life.

ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ , ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ;
ਮਿਲੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ **(ਅੰਤਰ-ਜਾਮੀਆ ਬੋਲੋ)** (778-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Good times have come; the Inner-knower, the Searcher of hearts, has met me, and hugged me close in His Embrace.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ; ਅਨਹਦਾ ਝੁਣਕਾਰੇ ॥ **(ਝੁਣ-ਕਾਰੇ ਬੋਲੋ)** (778-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The musical instruments of truth and contentment vibrate, and the unstruck melody of the sound current resounds.

ਸੁਣਿ ਭੈ ਬਿਨਾਸੇ ਸਗਲ ਨਾਨਕ ;
ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥੩॥ **(ਕਰਣੈ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)** (778-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Hearing this, all my fears have been dispelled; Guru Nanak says, God is the Primal Being, the Creator Lord. ||3||

ਉਪਜਿਆ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ;
ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਇਕੁ ਹਰਿ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The essence of spiritual wisdom has welled up; in this world, and the next, the One (Almighty) is pervading. I am a sacrifice to Almighty.

ਬ੍ਰਹਮੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਕੋਇ ਨ ਸਾਕੈ ਭਿੰਨ ਕਰਿ , ਬਲਿ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (778-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When God meets the God within the self, no one can separate them. I am a sacrifice to Almighty.

ਬਿਸਮੁ ਪੇਖੈ , ਬਿਸਮੁ ਸੁਣੀਐ ; ਬਿਸਮਾਦੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (778-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I gaze upon the Wondrous Lord, and listen to the Wondrous Lord; the Wondrous Lord has come into my vision.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਆ ॥ (778-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Lord and Master is pervading the water, the land and the sky, in each and every heart.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (778-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have merged again into the One from whom I originated. The value of this cannot be described.

ਜਿਸ ਕੇ ਚਲਤ ਨ ਜਾਹੀ ਲਖਣੇ ;
ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਏ ॥੪॥੨॥ (778-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak meditates on Him. ||4||2||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ , ਘਰੁ ੨ (778-15)

Raag Suhi, Chhant, Fifth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (778-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ; ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ (778-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I sing the Praises of Almighty's virtues of the Universe.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ (ਅਨ-ਦਿਨੁ ਬੋਲੋ) (778-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am awake, night and day, in Almighty's Love.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ , ਪਾਪ ਭਾਗੇ ; ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (778-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Awake to Almighty's Love, my sins have left me. I meet with the Beloved Saints.

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ , ਭਰਮ ਭਾਗੇ ; ਕਾਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (778-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Attached to the Guru's Feet, my illusions are dispelled, and all my affairs are resolved.

ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣ ਬਾਣੀ , ਸਹਜਿ ਜਾਣੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਵਡਭਾਗੈ ॥ (778-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listening to Guru's Hymn (Gurbani) with my ears, I know celestial peace. By great good fortune, I meditate on the Almighty's Name.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ; ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ॥੧॥ (778-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I have entered my Lord and Master's Sanctuary. I dedicate my body and soul to God. ||1||

ਅਨਹਤ ; ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (778-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The unstruck melody of the Shabad, the Word of God is so very beautiful.

ਸਚੁ ਮੰਗਲੁ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ॥ (778-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

True joy comes from singing Almighty's Praises.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੂਖ ਨਾਸੇ ; ਰਹਸੁ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਘਣਾ ॥ (778-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of Almighty's virtues, pain is dispelled, and my mind is filled with tremendous joy.

ਮਨੁ ਤੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ , ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ (778-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My mind and body have become immaculate and pure, gazing upon the Blessed Vision of Almighty's Darshan; I chant the Name of God.

ਹੋਇ ਰੇਣ ਸਾਧੂ , ਪ੍ਰਭ ਅਰਾਧੂ ; ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ (779-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am the dust of the feet of the Holy. Worshipping God in adoration, my God is pleased with me.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ; ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥੨॥ (779-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, please bless me with Your Mercy, that I may sing Your Glorious Praises forever. ||2||

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ (779-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, I cross over the world-ocean.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਜਪਤ ; ਨਿਸਤਰਿਆ ॥ (779-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty's Feet, I am emancipated.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਏ , ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ; ਮਿਟੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (779-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty's Feet, I have obtained the fruits of all rewards, and my comings and goings have ceased.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ , ਸੁਭਾਇ ਹਰਿ ਜਪਿ ; ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ (779-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

With loving devotional worship, I meditate intuitively on Almighty, and my God is pleased.

ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਪੂਰਨ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (779-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditate on the One, Unseen, Infinite, Perfect Lord; there is no other than Him.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਖੋਇਆ ; ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥੩॥(779-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, the Guru has erased my illusions; wherever I look, there I see Him. ||3||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (779-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is the Purifier of sinners.

ਪੂਰਨ ; ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ (779-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

It resolves the affairs of the humble Saints.

ਗੁਰੁ ਸੰਤੁ ਪਾਇਆ , ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ; ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (779-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have found the Saintly Guru, meditating on God. All my desires have been fulfilled.

ਹਉ ਤਾਪ ਬਿਨਸੇ , ਸਦਾ ਸਰਸੇ ; ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (779-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The fever of egotism has been dispelled, and I am always happy. I have met God, from whom I was separated for so long.

ਮਨਿ ਸਾਤਿ ਆਈ , ਵਜੀ ਵਧਾਈ ; **(ਸਾਂਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਮਨਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (779-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My mind has found peace and tranquility; congratulations are pouring in. I shall never forget Him from my mind.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਸਦਾ ਭਜੁ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥੪॥੧॥੩॥ **('ਭਜੁ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)** (779-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, the True Guru has taught me this, to vibrate and meditate forever on Almighty of the Universe. ||4||1||3||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ , ਘਰੁ ੩ (779-9)

Raag Suhi, Chhant, Fifth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (779-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੂ ਠਾਕੁਰੋ ਬੈਰਾਗਰੋ ; ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥ (ਬੈਰਾਗ-ਰੋ ਬੋਲੋ) (779-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O my Lord and Master, You are unattached; You have so many hand-maidens like me, Lord.

ਤੂੰ ਸਾਗਰੋ ਰਤਨਾਗਰੋ ; ਹਉ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ॥ (779-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are the ocean, the source of jewels; I do not know Your value, Lord.

ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ; ਕਰਿ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਸਾਂਈ ॥ (779-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I do not know Your value; You are the wisest of all; please show Mercy unto me, Dear Almighty.

ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ; ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ (779-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Show Your Mercy, and bless me with such understanding, that I may meditate on You, twenty-four hours a day.

ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ , ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ; ਤਾ ਗਤਿ ਜੀਅਰੇ ਤੇਰੀ ॥ (779-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O soul, don't be so arrogant - become the dust of all, and you shall be saved.

ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਨਕ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਮੈ ਜੇਹੀ ਘਣ ਚੇਰੀ ਰਾਮ ॥੧॥ (779-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak's Lord is the Master of all; He has so many hand-maidens like me. ||1||

ਤੁਮ੍ ਗਉਹਰ ਅਤਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ;
ਤੁਮ ਪਿਰ , ਹਮ ਬਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ (779-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Your depth is profound and utterly unfathomable; You are my Husband Lord, and I am Your bride.

ਤੁਮ ਵਡੇ ਵਡੇ , ਵਡ ਊਚੇ ;
ਹਉ ਇਤਨੀਕ ਲਹੁਰੀਆ ਰਾਮ ॥ (ਇਤਨੀ-ਕ ਬੋਲੋ) (779-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

You are the greatest of the great, exalted and lofty on high; I am infinitesimally small.

ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (779-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am nothing; You are the One and only. You Yourself are All-knowing.

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਮਖ , ਪ੍ਰਭ ਜੀਵਾ ; ਸਰਬ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਨਾ ॥ (779-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
With just a momentary Glance of Your Grace, God, I live; I enjoy all pleasures and delights.

ਚਰਣਹ ਸਰਨੀ , ਦਾਸਹ ਦਾਸੀ ; ਮਨਿ ਮਉਲੈ ਤਨੁ ਹਰੀਆ ॥ (779-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I seek the Sanctuary of Your Feet; I am the slave of Your slaves. My mind has blossomed forth, and my body is rejuvenated.

ਨਾਨਕ , ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ; ਆਪਨ ਭਾਵਨ ਕਰੀਆ ॥੨॥ (779-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, Almighty and Master is contained amongst all; He does just as He pleases. ||2||

ਤੁਝੁ ਊਪਰਿ ਮੇਰਾ ਹੈ ਮਾਣਾ ; ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਤਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (779-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I take pride in You; You are my only Strength, Lord.

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ;
ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (ਜਾਣਾਇ-ਹਿ ਬੋਲੋ) (779-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You are my understanding, intellect and knowledge. I know only what You cause me to know, Lord.

ਸੋਈ ਜਾਣੈ , ਸੋਈ ਪਛਾਣੈ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਸਿਰੰਦੇ ॥ (779-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He alone knows, and he alone understands, upon whom the Creator Lord bestows His Grace.

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੀ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ; ਫਾਥੀ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥ (779-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The self-willed manmukh wanders along many paths, and is trapped in the net of Maya.

ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੀ , ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ; (ਗੁਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਹੀ ਸਭ ਰੰਗ ਮਾਣਾ ॥ (779-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
She alone is virtuous, who is pleasing to her Lord and Master. She alone enjoys all the pleasures.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ , ਤੂਹੈ ਠਾਕੁਰ ; ਤੂ ਨਾਨਕ ਕਾ ਮਾਣਾ ॥੩॥ (779-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
You, Dear Almighty, are Nanak's only support. You are Nanak's only pride. ||3||

ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ , ਘੋਲੀ ਵੰਞਾ ; ਤੂ ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥(779-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice, devoted and dedicated to You; You are my sheltering mountain, Lord.

ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ , ਲਖ ਲਖ ਲਖ ਬਰੀਆ ; (ਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮੁ ਪਰਦਾ ਖੋਲ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥ (779-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, thousands, hundreds of thousands of times, to Almighty. He has torn away the veil of illusion;

ਮਿਟੇ ਅੰਧਾਰੇ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰੇ ; ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ (780-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The darkness of ignorance has been eliminated, and I have renounced evil desires, therefore now my mind is reconciled with my Master.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣੀ ਭਈ , ਨਿਕਾਣੀ ; ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨਾ ॥ (780-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have become pleasing to my Dear God, and I have become carefree. My life is fulfilled and approved.

ਭਈ ਅਮੋਲੀ , ਭਾਰਾ ਤੋਲੀ ; ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਦਰੁ ਖੋਲ੍ਹਾ ॥ (780-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have become invaluable, of tremendous weight and value. The Door, and the Path of liberation are open to me now.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਉ ਨਿਰਭਉ ਹੋਈ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਓਲ੍ਹਾ ॥੪॥੧॥੪॥ (780-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am fearless; God has become my Shelter and Shield. ||4||1||4||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (780-3)

Suhi, Fifth Mahala:

ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (780-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My Perfect True Guru is my Best Friend, the Primal Being. I do not know any other than Him, Lord.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ; ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (780-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is my mother, father, sibling, child, relative, soul and breath of life. He is so pleasing to my mind, Dear Almighty.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ; ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (780-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My body and soul are all His blessings. He is overflowing with every quality of virtue.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (780-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
My God is the Inner-knower, the Searcher of hearts. He is totally permeating and pervading everywhere.

ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ; ਹੋਏ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣਾ ॥ (780-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
In His Sanctuary, I receive every comfort and pleasure. I am totally, completely happy.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ; ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥ (780-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Forever and ever, Nanak is a sacrifice to God, forever, a devoted sacrifice. ||1||

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ; ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ (780-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
By great good fortune, one finds such a Guru, meeting whom, Almighty is known.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ;
ਹਰਿ ਸੰਤ ਧੂੜੀ ਨਿਤ ਨਾਪੈ ਰਾਮ ॥ (780-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The sins of countless lifetimes are erased, bathing continually in the dust of the feet of God's Saints.

ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ , ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ; **(ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ)**
ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥ (780-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Bathing in the dust of the feet of Almighty, and meditating on God, you shall not have to enter into the womb of reincarnation again.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ , ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਭਾਗੇ ;
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ (780-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Grasping hold of the Guru's Feet, illusion and fear are dispelled, and you receive the fruits of your mind's desires.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਏ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ; ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (780-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Continually singing the Praises of Almighty's virtues, and meditating on Almighty's Name (Naam), you shall no longer suffer in pain and sorrow.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ; ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ (780-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, God is the Giver of all souls; His radiant glory is perfect! ||2||

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ; ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਵਸਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ (780-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Almighty, is the treasure of virtue; Almighty is under the power of His Saints.

ਸੰਤ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ; ਤਿਨੀ ਪਰਮ ਪਦ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (780-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who are dedicated to the feet of the Saints, and to serving the Guru, obtain the supreme status, Dear Almighty.

ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ , ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (780-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They obtain the supreme status, and eradicate self-conceit; the Perfect Lord showers His Grace upon them.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਭਉ ਭਾਗਾ ; ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (780-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Their lives are fruitful, their fears are dispelled, and they meet the One (Almighty), the Destroyer of ego.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨ ਹੀ ਮੇਲਿ ਲੀਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (780-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He blends into the One, to whom he belongs; his light merges into the Light.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਪੀਐ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (780-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, chant Almighty's Name whose is beyond Maya; meeting the True Guru, peace is obtained. ||3||

ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਨਿਤ , ਹਰਿ ਜਨਹੁ ; ਪੁੰਨੀ ਇਛ ਸਬਾਈ ਰਾਮ ॥ (780-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Sing continually the songs of joy, O humble beings of Almighty; all your desires shall be fulfilled.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਸੇਤੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ (780-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with the Love of their Lord and Master do not die, or come or go in reincarnation.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪਾਇਆ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ॥ (780-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Imperishable Almighty is obtained, meditating on His Name, and all one's wishes are fulfilled.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਏ ॥ (780-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Peace, poise, and all ecstasy are obtained, attaching one's mind to the Guru's feet.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਾਈ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (780-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Imperishable Lord is permeating and pervading each and every heart; He is in all places and interspaces.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ (780-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, all affairs are perfectly resolved, focusing one's mind on the Guru's Feet. ||4||2||5||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (780-17)

Suhi, Fifth Mahala:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ;
ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (780-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Be Merciful, O my Beloved Lord and Master, that I may behold the Blessed Vision of Your Darshan with my eyes.

ਲਾਖ ਜਿਹਵਾ ਦੇਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਮੁਖੁ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (780-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Please bless me, O my Beloved, with thousands of tongues, to worship and adore You with my mouth, Dear Almighty.

ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ਜਮ ਪੰਥੁ ਸਾਧੇ ; ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥ (780-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Worshipping Almighty in adoration, the Path of Death is overcome, and no pain or suffering will afflict you.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਸੁਆਮੀ ; ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਈ ॥ (780-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Almighty and Master is pervading and permeating the water, the land and the sky; wherever I look, there He is.

ਭਰਮ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ (780-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Illusion, attachment and evil desires are gone. Almighty is the nearest of the near.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ; ਨੇਤ੍ਰ ਦੇਖਹਿ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ (781-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Dear Almighty, please bless me with Your Merciful Grace, that my eyes may have the glimpse of Your sight (Darshan). ||1||

ਕੋਟਿ ਕਰਨ ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (781-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Please bless me, O Beloved God, with millions of ears, with which I may hear the Glorious Praises of the Imperishable Lord.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ;
ਕਟੀਐ ਕਾਲ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (781-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Listening, listening to these, this mind becomes spotless and pure, and the noose of Death is cut.

ਕਟੀਐ ਜਮ ਫਾਸੀ ਸਿਮਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਸਗਲ ਮੰਗਲ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ (ਸੁ-ਗਿਆਨਾ ਬੋਲੋ) (781-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The noose of Death is cut, meditating on the Imperishable Lord, and all happiness and wisdom are obtained.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ॥ (781-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Chant, and meditate, day and night, on Almighty. Focus your meditation on the Celestial Lord.

ਕਲਮਲ ਦੁਖ ਜਾਰੇ , ਪ੍ਰਭੂ ਚਿਤਾਰੇ ; ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ (781-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The painful sins are burnt away, by keeping God in one's thoughts; evil-mindedness is erased.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੁਣੀਅਹਿ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੨॥ (781-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, O God, please be Merciful to me, that I may listen to Your Glorious Praises, O Imperishable Lord. ||2||

ਕਰੋੜਿ ਹਸਤ ਤੇਰੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਚਰਣ ਚਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ (781-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Please give me millions of hands to serve You, God, and let my feet walk on Your Path.

ਭਵ ਸਾਗਰ , ਨਾਵ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ; ਜੋ ਚੜੈ , ਤਿਸੁ ਤਾਰਗਿ ਰਾਮ ॥ (781-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Service to Almighty is the boat to carry us across the terrifying world-ocean.

ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿਆ ; ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ (781-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

So cross over the terrifying world-ocean, meditating in remembrance on Almighty; all wishes shall be fulfilled.

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਗਏ , ਸੁਖ ਉਪਜੇ ; ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ (781-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Even the worst desires (the most beloved worldly desires) are taken away; peace wells up, and the unstruck celestial harmony vibrates and resounds.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ , ਫਲ ਪਾਏ ਸਗਲੇ ;
ਕੁਦਰਤਿ , ਕੀਮ ਅਪਾਰਗਿ ॥ (ਅਪਾਰ-ਗਿ ਬੋਲੋ) (781-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

All the fruits of the mind's desires are obtained; His creative power is infinitely valuable.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ;
ਮਨੁ ਸਦਾ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ (781-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, please be Merciful to me, God, that my mind may follow Your Path forever. ||3||

ਏਹੋ ਵਰੁ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ; ਇਹੁ ਧਨੁ ਹੋਇ ਵਡਭਾਗਾ ਰਾਮ ॥ (781-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

This opportunity, this glorious greatness, this blessing and wealth, come by great good fortune.

ਏਹੋ ਰੰਗੁ , ਏਹੋ ਰਸ ਭੋਗਾ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਰਾਮ ॥ (781-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

These pleasures, these delightful enjoyments, come when my mind is attached to Almighty's Feet.

ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਚਰਣੇ , ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣੇ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (781-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My mind is attached to God's Feet; I seek His Sanctuary. He is the Creator, the Cause of causes, the Cherisher of the world.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ , ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥(781-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Everything is Yours; You are my God, O my Lord and Master, Merciful to the meek.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ , ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਾਗਾ ॥ (781-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am worthless, O my Beloved, ocean of peace. In the Saints' Congregation, my mind is awakened.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ੍ਹੀ ;
ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੩॥੬॥ (781-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, God has been Merciful to me; my mind is attached to His Lotus Feet. ||4||3||6||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (781-12)

Suhi, Fifth Mahala:

Prologue: When the construction of Sri Harmandhir Sahib was completed, Sikhs asked Guru Arjan Dev Ji, "Why did you (Guru Ji) construct Sri Harmandhir Sahib and what is the reason?" Guru Ji replied the following Shabad to answer their question;

ਹਰਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਾਜਿਆ ; ਸੰਤ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ (781-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty, Almighty's Temple has been built; the Saints and devotees sing Almighty's Glorious Praises.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ;
ਸਗਲੇ ਪਾਪ ਤਜਾਵਹਿ ਰਾਮ ॥ (781-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance of God, their Lord and Master, they discard and renounce all their sins.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ , ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (781-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of Almighty's virtues, the supreme status (Union with Almighty) is obtained and the greatest is Gurbani.

ਸਹਜ ਕਥਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ;
ਕਥੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (781-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God's Sermon is so very sweet. It brings celestial peace. It is to speak the Unspoken Speech.

ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਚਾ ; ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ (781-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The time and the moment were auspicious, blessed and true, when the eternal foundation of Almighty's Union was placed.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ; ਸਰਬ ਕਲਾ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ (781-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, God has been kind and compassionate; with all His powers, He has blessed me. ||1||

ਆਨੰਦਾ ਵਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਰਾਮ ॥ (781-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The sounds of ecstasy vibrate through me continuously. I have enshrined the Supreme Lord within my mind.

ਗੁਰਮੁਖੇ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ; ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਝੂਠਾ , ਰਾਮ ॥ (781-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

As Gurmukh, my lifestyle is excellent and true; my false hopes and illusions are dispelled.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਖਾਣੀ ;
ਜਸੁ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ॥ (781-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Gurmukh chants the Bani of the unstruck melody; hearing it, listening to it, my mind and body are rejuvenated.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤਿਸ ਹੀ ਬਣਿ ਆਏ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕਰਿਆ ॥ (781-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

All pleasures are obtained, by that one whom God makes His Own.

ਘਰ ਮਹਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (781-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Within the home of the heart are the nine treasures, filled to overflowing. He has fallen in love with the Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ਜਨ , ਪ੍ਰਭੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੇ ਭਾਗਾ ॥੨॥ (781-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak shall never forget God; his destiny is perfectly fulfilled. ||2||

ਛਾਇਆ , ਪ੍ਰਭਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ; ਸਗਲੀ ਤਪਤਿ ਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (781-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God, the King, has given me shade under His canopy, and the fire of desire has been totally extinguished.

ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਠਾ ; ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (781-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The home of sorrow and sin has been demolished, and all affairs have been resolved.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਇਆ , ਮਿਟੀ ਬਲਾਇਆ ; (' ਮਿਟੀ ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੁ ਧਰਮੁ ਪੁੰਨੁ ਫਲਿਆ ॥ (781-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

When Almighty so commands, misfortune is averted; true righteousness, Dharma and charity flourish.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ; ਸੋਵਤ ਬੈਸਤ ਖਲਿਆ ॥ (782-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditate forever on your God, when you sleep and sit and stand.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ (782-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Almighty and Master is the treasure of virtue, the ocean of peace; He pervades the water, the land and the sky.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (782-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has entered God's Sanctuary; there is no other than Him. ||3||

ਮੇਰਾ ਘਰੁ ਬਨਿਆ , ਬਨੁ ਤਾਲੁ ਬਨਿਆ ;
ਪ੍ਰਭ ਪਰਸੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (782-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My home is made, the garden and pool are made, and my Sovereign Almighty has met me.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸੋਹਿਆ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਰਸੇ ;
ਗੁਣ ਮੰਗਲ , ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (782-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My mind is adorned, and my friends rejoice; I sing the songs of joy, and the Praises of Almighty's virtues.

ਗੁਣ ਗਾਇ , ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਸਾਚਾ ; ਸਗਲ ਇਛਾ ਪਾਈਆ ॥ (782-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of Almighty's virtues, all desires are fulfilled.

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ , ਸਦਾ ਜਾਗੇ ; ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ (782-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Those who are attached to the Guru's Feet are always awake and aware; His Praises resound and resonate through their minds.

ਕਰੀ ਨਦਰਿ ਸੁਆਮੀ , ਸੁਖਹਗਾਮੀ ; **(ਸੁਖਹ-ਗਾਮੀ ਬੋਲੋ)**
ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (782-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My Lord and Master, the bringer of peace, has blessed me with His Grace; He has arranged this world, and the world hereafter for me.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਨਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ;
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੪॥੭॥ (782-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, chant Almighty's Name (Naam) forever; He is the Support of the body and soul. ||4||4||7||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (782-7)

Suhi, Fifth Mahala:

ਭੈ ਸਾਗਰੋ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (782-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The terrifying world-ocean, the terrifying world-ocean - I have crossed over it, meditating on Almighty's Name (Naam).

ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਅਰਾਧੇ ; **(ਬੋਹਿਥ-ੜਾ ਬੋਲੋ)**
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ਰਾਮ ॥ (782-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I worship and adore Almighty's Feet, the boat to carry me across. Meeting the True Guru, I am carried over.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਤਰੀਐ , ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ; ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (782-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Through Guru's Shabad, I cross over, and I shall not die again; my comings and goings are ended.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ , ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ; ਤਾ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (782-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Whatever He does, I accept as good, and my mind merges in celestial peace.

ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ ਨ , ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ; ਸੁਖ ਸਾਗਰ , ਸਰਣੀ ਪਾਏ ॥ (782-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Neither pain, nor hunger, nor disease afflicts me. I have found the Sanctuary of Almighty, the ocean of peace.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ (782-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on Almighty, Nanak is imbued with His Love; his mind's anxieties are dispelled. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਸਾਜਨ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ॥ (782-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The humble Saints have implanted Almighty's Mantra within me, and Almighty, my Best Friend, has come under my power.

ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ , ਆਗੈ ਧਰਿਆ ; **(ਆਪਨ-ੜਾ ਬੋਲੋ)**
ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨੇ ਰਾਮ ॥ **(ਸਰਬ-ਸੁ ਬੋਲੋ)** (782-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have dedicated my mind to my Lord and Master, and offered it to Him, and He has blessed me with everything.

ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਦਾਸੀ , ਮਿਟੀ ਉਦਾਸੀ ; ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ॥ (782-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He has made me His hand-maiden and slave; my sadness is dispelled, and in Almighty's Temple, I have found stability.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਵਿਛੁੜਿ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਈ ॥ (782-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My joy and bliss are in meditating on my True God; I shall never be separated from Him again.

ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥ (782-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

She alone is very fortunate, and a true soul-bride, who contemplates the Glorious Vision of the Almighty's Name.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; **(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ॥੨॥ (782-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am imbued with His Love, drenched in the supreme, sublime essence of His Love. ||2||

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਭਏ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ; ਮੰਗਲ ਸਦਾ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ॥ (782-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I am in continual bliss and ecstasy, O my companions; I sing the songs of joy forever.

ਆਪਨੜੈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ; **(ਅਪਨ-ੜੈ ਬੋਲੋ)**
ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰੇ ਰਾਮ ॥ **(ਸੋਭਾ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ)** (782-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God Himself has embellished her, and she has become His virtuous soul-bride.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ; ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (782-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

With natural ease, He has become Merciful to her. He does not consider her merits or demerits.

ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (782-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He hugs His humble servants close in His Loving Embrace; they enshrine the Almighty's Name in their hearts.

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਦ ਸਗਲ ਬਿਆਪੀ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (782-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Everyone is engrossed in arrogant pride, attachment and intoxication; in His Mercy, He has freed me of them.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ; ਪੂਰਨ ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ॥੩॥ (782-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have crossed over the terrifying world-ocean, and all my affairs are perfectly resolved. ||3||

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਸਖੀਹੋ ; ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ (782-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Continually sing the Glorious Praises of the World-Lord, O my companions; all your wishes shall be granted.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਆ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਏਕੰਕਾਰੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (782-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Life becomes fruitful, meeting with the Holy Saints, and meditating on the One God, the Creator of the Universe.

ਜਪਿ ਏਕ ਪ੍ਰਭੂ , ਅਨੇਕ ਰਵਿਆ ; ਸਰਬ ਮੰਡਲਿ ਛਾਇਆ ॥ (782-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Chant, and meditate on the One God, who permeates and pervades the many beings of the whole Universe.

ਬ੍ਰਹਮੋ ਪਸਾਰਾ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਿਆ ; ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ (782-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God created it, and God spreads through it everywhere. Everywhere I look, I see God.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਏ ॥ (782-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Lord is perfectly pervading and permeating the water, the land and the sky; there is no place without Him.

ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸੇ ; ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੪॥੫॥੮॥ (783-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Beholding the Blessed Vision of His Darshan, Nanak has blossomed forth; Almighty has united him in Union. ||4||5||8||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (783-1)

Suhi, Fifth Mahala:

ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰੂ ਕਾ ;
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (783-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Eternal and immovable is the City of God and Guru; chanting His Name, I have found peace.

ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ ; ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (783-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the fruits of my mind's desires; the Creator Himself established it.

ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਸਾਇਆ , ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ;
ਪੁਤ ਭਾਈ ਸਿਖ ਬਿਗਾਸੇ ॥ (783-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Creator Himself established it. I have found total peace; my children, siblings and Sikhs have all blossomed forth in bliss.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ (783-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of the Perfect Transcendent Lord, my affairs have come to be resolved.

ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਰਖਾ ; ਆਪਿ ਪਿਤਾ ਆਪਿ ਮਾਇਆ ॥ (783-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God Himself is my Lord and Master. He Himself is my Saving Grace; He Himself is my father and mother.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ (783-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to the True Guru, who has embellished and adorned this place. ||1||

ਘਰ ਮੰਦਰ , ਹਟਨਾਲੇ ਸੋਹੇ ; ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (783-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Homes, mansions, stores and markets are beautiful, when the Almighty's Name abides within.

ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ; ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (783-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Saints and devotees worship the Almighty's Name in adoration, and the noose of Death is cut away.

ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ , ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (783-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The noose of Death is cut away, meditating on the Name of the Eternal, Unchanging Lord.

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ; ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (783-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Everything is perfect for them, and they obtain the fruits of their mind's desires.

ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਖਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ; ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸੀ ॥ (783-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Saints and friends enjoy peace and pleasure; their pain, suffering and illusions are dispelled.

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੨॥ (783-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Perfect True Guru has embellished them with the Guru's Shabad (Gurbani); Nanak is forever a sacrifice to them. ||2||

ਦਾਤਿ ਖਸਮ ਕੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ (783-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The gift of our Lord and Master is perfect; it increases day by day.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ; ਜਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (783-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has made me His own; His Glorious Greatness is so great!

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਭਇਆ ਦਇਆਲਾ ॥ (783-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

From the very beginning, and throughout the ages, He is the Protector of His devotees; God has become merciful to me.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਏ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (783-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

All beings and creatures now dwell in peace; God Himself cherishes and cares for them.

ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (783-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Praises of Almighty and Master are totally pervading in the ten directions; I cannot express His worth.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜਿਨਿ ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥੩॥ (783-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to the True Guru, who has laid this eternal foundation. ||3||

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ਰਾਮ ॥ (783-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The spiritual wisdom and meditation of the Perfect Transcendent Lord, and the Sermon of Almighty, are continually heard there.

ਅਨਹਦ ਚੋਜ ਭਗਤ ਭਵ ਭੰਜਨ ; ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ (783-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The devotees of Almighty, the Destroyer of fear, play endlessly there, and the unstruck melody resounds and vibrates there.

ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੇ , ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ; ਸੰਤ ਗੋਸਟਿ ਨਿਤ ਹੋਵੈ ॥ (783-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The unstruck melody resounds and resonates, and the Saints contemplate the essence of reality; this discourse is their daily routine.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ , ਮੈਲੁ ਸਭ ਕਾਟਹਿ ; ਕਿਲਵਿਖ ਸਗਲੇ ਖੋਵੈ ॥ (783-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

They worship the Almighty's Name, and all their filth is washed away; they rid themselves of all sins.

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣਾ , ਆਵਣ ਜਾਣਾ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ਜੁੋਨੀਐ ॥ (783-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

There is no birth or death there, no coming or going, and no entering into the womb of reincarnation again.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਇਛ ਪੁਨੀਐ ॥੪॥੬॥੯॥ (783-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak has found the Guru, the Transcendent Lord; by His Grace, desires are fulfilled. ||4||6||9||

ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (783-15)

Suhi, Fifth Mahala:

Prologue: During the construction of Sri Harmandhir Sahib, a large boulder was obstructing the construction and after various attempts failed, Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji. Guru Ji said the Almighty will himself remove the boulder. The next day, Almighty himself came in a form of a contractor and demolished the large boulder. Guru Ji named the spot Har Ki Pauri and uttered the following Shabad in appreciation. Till today it is known by the same name.

ਸੰਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ;
ਹਰਿ ਕੰਮੁ ਕਰਾਵਣਿ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ (783-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself has stood up to resolve the affairs of the Saints; He has come to complete their tasks.

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ , ਤਾਲੁ ਸੁਹਾਵਾ ;
ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (783-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The land is beautiful, and the pool is beautiful; within it is contained the Ambrosial Water.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਛਾਇਆ , ਪੂਰਨ ਸਾਜੁ ਕਰਾਇਆ ;
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ (੭੮੩-੧੭, ਸੂਹੀ, ਮਃ ੫)

The Ambrosial Water is filling it, and my job is perfectly complete; all my desires are fulfilled.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਭਇਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ; ਲਾਥੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (783-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Congratulations are pouring in from all over the world; all my sorrows are eliminated.

ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਜਸੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਗਾਇਆ ॥ (783-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Vedas and the Puraanas sing the Praises of the Perfect, Unchanging, Imperishable Primal Lord.

ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ (783-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Transcendent Lord has kept His promise, and confirmed His nature; Nanak meditates on Almighty's Name (Naam). ||1||

ਨਵ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਰਿਧਿ , ਦੀਨੇ ਕਰਤੇ ;
ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ (783-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Creator has given me the nine treasures, wealth and spiritual powers, and I do not lack anything.

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਤੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ ਰਾਮ ॥ (784-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Eating, spending and enjoying, I have found peace; the gifts of the Creator Lord continually increase.

ਦਾਤਿ ਸਵਾਈ , ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪਾਇਆ ॥ (ਅੰਤਰ-ਜਾਮੀ ਬੋਲੋ) (784-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

His gifts increase and shall never be exhausted; I have found the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਸਗਲੇ ਉਠਿ ਨਾਠੇ ; ਦੂਖੁ ਨ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥ (784-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Millions of obstacles have all been removed, and pain does not even approach me.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ; ਬਿਨਸੀ ਭੂਖ ਸਬਾਈ ॥ (784-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Tranquility, peace, poise and bliss in abundance prevail, and all my hunger is satisfied.

ਨਾਨਕ , ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ;
ਅਚਰਜੁ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥੨॥ (784-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Nanak sings the Glorious Praises of his Lord and Master, whose Glorious Greatness is wonderful and amazing. ||2||

ਜਿਸ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ; ਮਾਣਸੁ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (784-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

It was His job, and He has done it; what can the mere mortal being do?

ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (784-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The devotees are adorned, singing the Praises of Almighty's virtues; they proclaim His eternal victory.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਨਦ ਉਪਜੇ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਬਨੀ ॥ (784-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of Almighty's virtues of the Universe, bliss wells up, and we are friends with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਿਨਿ ਉਦਮੁ ਕੀਆ ਤਾਲ ਕੇਰਾ ; ਤਿਸ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ (784-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He who made the effort to construct this sacred pool - how can his praises be recounted?

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਪੁੰਨ ਕਿਰਿਆ ; (ਅਠ-ਸਠਿ ਬੋਲੋ)
ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਚਾਰਾ ॥ (784-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The merits of the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, charity, good deeds and immaculate lifestyle, are found in this sacred pool.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ; ਨਾਨਕ , ਸਬਦ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ (784-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

It is the natural way of Almighty and Master to purify sinners; Nanak takes the Support of the Guru's Shabad (Gurbani). ||3||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ; ਉਸਤਤਿ ਕਉਨੁ ਕਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (784-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The treasure of virtue is my God, the Creator Lord; what Praises of Yours should I sing, Dear Almighty?

ਸੰਤਾ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ; ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ਰਾਮ ॥ (784-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The prayer of the Saints is, "O Lord and Master, please bless us with the supreme, sublime essence of Your Name."

ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ , ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ; ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕ ਖਿਨੋ ॥ (784-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Please, grant us Your Name, grant us this blessing, and do not forget us, even for an instant.

ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਉਚਰੁ ਰਸਨਾ ; ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਅਨਦਿਨੋ ॥ (784-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Chant the Glorious Praises of the World-Lord, O my tongue; sing them forever, night and day.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਨਾਮ ਸੇਤੀ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੀਜੈ ॥ (784-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

One who enshrines love for Almighty's Name (Naam), his mind and body are drenched with Ambrosial Nectar.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਇਛ ਪੁੰਨੀ ; ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਜੀਜੈ ॥੪॥੭॥੧੦॥ (784-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, my desires have been fulfilled; gazing upon the Blessed Vision of Almighty, I live. ||4||7||10||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ (784-11)

Raag Suhi, Fifth Mahala, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (784-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਿਠ ਬੋਲੜਾ ਜੀ ; ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸੁਆਮੀ ਮੋਰਾ ॥ (784-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

My Dear Lord and Master, my Friend, speaks so sweetly.

ਹਉ ਸੰਮਲਿ ਥਕੀ ਜੀ ; ਓਹੁ ਕਦੇ ਨ ਬੋਲੈ ਕਉਰਾ ॥ (784-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have grown weary of testing Him, but still, He never speaks harshly to me.

ਕਉੜਾ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਨੈ , ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨੈ ;
ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (784-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He does not know any bitter words; the Perfect Almighty does not even consider my faults and demerits.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਸਦਾਏ ; ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲੇ ॥(784-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

It is Almighty's natural way to purify sinners; He does not overlook even an iota of service.

ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ; ਨੇਰੈ ਹੀ ਤੇ ਨੇਰਾ ॥ (784-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He dwells in each and every heart, pervading everywhere; He is the nearest of the near.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਸਦਾ ਸਰਣਾਗਤਿ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (784-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks His Sanctuary forever; Almighty is my Ambrosial Friend. ||1||

ਹਉ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਜੀ ; ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (784-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I am wonder-struck, gazing upon the incomparable Blessed Vision of Almighty's Darshan.

ਮੇਰਾ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਆਮੀ ਜੀ ; ਹਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗ ਛਾਰਾ ॥ (784-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
My Dear Lord and Master is so beautiful; I am the dust of His Lotus Feet.

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਜੀਵਾ , ਠੰਢੀ ਥੀਵਾ ; ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (784-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Gazing upon God, I live, and I am at peace; no one else is as great as He is.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਈ ॥ (784-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Present at the beginning, end and middle of time, He pervades the sea, the land and the sky.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ; ਭਵਜਲ ਉਤਰੇ ਪਾਰਾ ॥ (784-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Meditating on His Lotus Feet, I have crossed over the sea, the terrifying world-ocean.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ (784-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Nanak seeks the Sanctuary of the Perfect Transcendent Lord; You have no end or limitation, Lord. ||2||

ਹਉ ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡਾ ਜੀ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੋ ॥ (784-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I shall not forsake, even for an instant, my Dear Beloved Lord, the Support of the breath of life.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਹਿਆ ਜੀ ; ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (784-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
The Guru, the True Guru, has instructed me in the contemplation of the True who is beyond the mind’s comprehension (Agaam).

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਦੀਨਾ , ਤਾ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ (784-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
Meeting with the humble, Holy Saint, I obtained Almighty’s Name (Naam), and the pains of birth and death left me.

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ; ਹਉਮੈ ਬਿਨਠੀ ਗਾਠੇ ॥ (784-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
I have been blessed with peace, poise and abundant bliss, and the knot of egotism has been untied.

ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ , ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ; ਰਾਗ ਦੋਖ ਤੇ ਨਿਆਰੋ ॥ (785-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)
He is inside all, and outside of all; He is untouched by love or hate.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਗੋਬਿੰਦ ਸਰਣਾਈ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ॥੩॥ (785-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Slave Nanak has entered the Sanctuary of Almighty of the Universe; the Beloved Lord is the Support of the mind. ||3||

ਮੈ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਜੀ ; ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਸੁਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (ਸੁ-ਘਰੁ ਬੋਲੋ) (785-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I searched and searched, and found the immovable, unchanging home of Almighty.

ਸਭਿ ਅਧ੍ਰੁਵ ਡਿਠੇ ਜੀਉ ; ਤਾ ਚਰਨ ਕਮਲ , ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (785-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

I have seen that everything is transitory and perishable, and so I have linked my consciousness to the Lotus Feet of Almighty.

ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ , ਹਉ ਤਿਸ ਕੀ ਦਾਸੀ ; ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (785-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

God is eternal and unchanging, and I am just His hand-maiden; He does not die, or come and go in reincarnation.

ਧਰਮ ਅਰਥ ਕਾਮ ਸਭਿ ਪੂਰਨ ; ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥ (785-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

He is overflowing with Dharmic faith, wealth and success; He fulfills the desires of the mind.

ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ; (ਸ੍ਰੁਤਿ ਨੂੰ ਸਰੁਤਿ ਬੋਲੋ)
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥ (785-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

The Vedas and the Simritees sing the Praises of the Creator, while the Siddhas, seekers and silent sages meditate on Him.

ਨਾਨਕ , ਸਰਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੧॥ (785-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of his Master, the treasure of mercy; by great good fortune, he sings the Praises of Almighty. ||4||1||11||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (785-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਵਾਰ ਸੂਹੀ ਕੀ , ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ; ਮਹਲਾ ੩ ॥ (785-6)

Vaar Of Suhi, With Saloks Of The Third Mahala:

ਸਲੋਕੁ ; ਮਃ ੩ ॥ (785-6)

Salok, Third Mahala:

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਪਰ ਪਿਰੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥ (785-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In her red robes, the discarded bride goes out, seeking enjoyment with another's husband.

ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ; ਮੋਹੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (785-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She leaves the husband of her own home, enticed by her love of duality.

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ; ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ਵਧਿਆ ਰੋਗੁ ॥ (785-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She finds it sweet, and eats it up; her excessive sensuality only makes her disease worse.

ਸੁਧੁ ਭਤਾਰੁ ਹਰਿ ਛੋਡਿਆ ; ਫਿਰਿ ਲਗਾ ਜਾਇ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (785-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She forsakes Almighty, her sublime Husband, and then later, she suffers the pain of separation from Him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪਲਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਤੀ ਸਾਜਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (785-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

But she who becomes Gurmukh, turns away from worldly desires and adorns herself, attuned to the Love of Almighty.

ਸਹਜਿ ਸਚੁ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (785-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She enjoys her celestial Husband Lord, and enshrines the Almighty's Name within her heart.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ; (ਆਗਿਆ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (785-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She is humble and obedient; she is His virtuous bride forever; the Creator unites her with Himself.

ਨਾਨਕ , ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ; ਸਦਾ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ (785-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she who has obtained Almighty as her husband, is a happy soul-bride forever. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (785-10)

Third Mahala:

ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ; ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥ (ਨਿਮਾਣੀ-ਏ ਬੋਲੋ) (785-10, ਸੂਹੀ, ਮ: 3)

O meek, red-robed bride, keep your Husband Lord always in your thoughts.

ਨਾਨਕ , ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ; ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (785-11, ਸੂਹੀ, ਮ: 3)

Guru Nanak says, your life shall be embellished, and your generations shall be saved along with you. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (785-11)

Pauree:

ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ; ਆਕਾਸ ਪਤਾਲਾ ॥ (785-12, ਸੂਹੀ, ਮ: 3)

He Himself established His throne, in the Akaashic ethers and the nether worlds.

ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ (785-12, ਸੂਹੀ, ਮ: 3)

By the Hukam of His Command, He created the earth, the true home of Dharma.

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ; ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (785-12, ਸੂਹੀ, ਮ: 3)

He Himself created and destroys; He is Almighty, merciful to the meek.

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ; ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (785-13, ਸੂਹੀ, ਮ: 3)

You give sustenance to all; how wonderful and unique is the Hukam of Your Command!

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ (785-13, ਸੂਹੀ, ਮ: 3)

You Yourself are permeating and pervading; You Yourself are the Cherisher. ||1||

ਸਲੋਕੁ , ਮ: ੩ ॥ (785-14)

Salok, Third Mahala:

ਸੂਹਬ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜਾ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (785-14, ਸੂਹੀ, ਮ: 3)

The red-robed woman becomes a happy soul-bride, only when she accepts the True Name.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ , ਰੂਪੁ ਚੜੀ ਤਾ ਅਗਲਾ ;
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (੭੮੫-੧੪, ਸੂਹੀ, ਮ: ੩)

Become pleasing to your True Guru, and you shall be totally beautified; otherwise, there is no place of rest.

ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਤੂ , ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (785-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

So decorate yourself with the decorations that will never stain, and love Almighty day and night.

ਨਾਨਕ , ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ;
ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ , ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (785-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, what is the character of the happy soul-bride? Within her, is Truth; her face is bright and radiant, and she is absorbed in her Lord and Master. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (785-17)

Third Mahala:

ਲੋਕਾ ਵੇ , ਹਉ ਸੂਹਵੀ ; ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥ (785-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

O people: I am in red, dressed in a red robe.

ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥ (785-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

But my Husband Lord is not obtained by any robes; I have tried and tried, and given up wearing robes.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ; ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ (785-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they alone obtain their Husband Lord, who listen to the Guru's Teachings.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥੨॥ (785-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Whatever pleases Him, happens. In this way, the Husband Lord is met. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (786-1)

Pauree:

ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (786-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

By His Command, He created the creation, the world with its many species of beings.

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ; ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (786-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

I do not know how great Your Command is, O Unseen and Infinite True Lord.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (786-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

You join some with Yourself; they reflect on Guru's Shabad.

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (786-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with Almighty are pure; they conquer egotism and evil desires.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ , ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ; ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੨॥ (786-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He alone is united with You, whom You unite with Yourself; he alone is true. ||2||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (786-3)

Salok, Third Mahala:

ਸੂਹਵੀਏ , ਸੂਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ; ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (786-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

O red-robed woman, the whole world is red, engrossed in evil-mindedness and the love of duality.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ;
ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥ (786-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In an instant, this falsehood totally vanishes; like the shade of a tree, it is gone.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ; ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ , ਸ ਚੜਾਉ ॥ (786-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is the deepest crimson of crimson, dyed in the permanent color of Almighty's Love.

ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ;
ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ (786-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She turns away from Maya, and enters the celestial home of Almighty; the Ambrosial Almighty's Name (Naam) dwells within her mind.

ਨਾਨਕ , ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (786-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to my Guru; meeting Him, I sing the Praises of Almighty's virtues. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (786-6)

Third Mahala:

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ; ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (786-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The red color is vain and useless; it cannot help you obtain your Husband Lord.

ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ; ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (786-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
This color does not take long to fade; she who loves duality, ends up a widow.

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ; ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋੁਭਾਇ ॥ (786-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
She who loves to wear her red dress is foolish and double-minded.

ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ ਲਾਲੁ ਕਰਿ ; ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ॥ (786-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
So make the True Guru's Shabad (Gurbani) your red dress, and let Almighty's Fear, and Love be your ornaments and decorations.

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ (786-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, she is a happy soul-bride forever, who walks in harmony with the Will of the True Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (786-9)
Pauree:

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ; ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (786-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
He Himself created Himself, and He Himself evaluates Himself.

ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (786-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
His limits cannot be known; through Guru's Shabad, He is understood.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥ (786-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
In the darkness of attachment to Maya, the world wanders in duality.

ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨ੍ਹੀ ; ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (786-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The self-willed manmukhs find no place of rest; they continue coming and going.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩॥ (786-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Whatever pleases Him, that alone happens. All walk according to His Will. ||3||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (786-11)
Salok, Third Mahala:

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ ; **(ਕੁ-ਲਖਣੀ ਬੋਲੋ)**
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ , ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (786-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The bride form of being (jeev) influenced by evil desires forsakes Almighty, and cultivates love for deities.

ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ , ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ; ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥(786-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She has neither modesty nor self-discipline; the self-willed manmukh constantly tells lies, and is ruined by the bad karma of evil deeds.

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ (786-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She who has such pre-ordained destiny, obtains the True Guru has her Husband.

ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ; ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (786-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She discards all her red dresses, and wears the ornaments of mercy and forgiveness around her neck.

ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ; ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥ (786-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In this world and the next, she receives great honor, and the whole world worships her.

ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ ;
ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ **(ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (786-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

She who is enjoyed by her Creator Lord stands out, and does not blend in with the crowd.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ , ਭਰਤਾਰੁ ॥੧॥ (786-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the Gurmukh is the happy soul-bride forever; she has the Imperishable Almighty as her Husband. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (786-15)

First Mahala:

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ , ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ; ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ (786-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The red color is like a dream in the night; it is like a necklace without a string.

ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (786-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs take on the permanent color, contemplating Almighty.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ; **('ਰੱਸੀ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ, 'ਰਸੀ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)**
ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥ **(ਬੁਰਿਆਈ-ਆ ਬੋਲੋ)** (786-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, with the supreme sublime essence of Almighty's Love, all sins and evil deeds are turned to ashes. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (786-17)

Pauree:

ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਓਨੁ ; ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥ (786-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself created this world, and staged this wondrous play.

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ; ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (786-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Into the body of the five elements, He infused attachment, falsehood and self-conceit.

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ; ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ (786-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The ignorant, self-willed manmukh comes and goes, wandering in reincarnation.

ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (786-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself teaches some to become Gurmukh, through the spiritual wisdom of Almighty.

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥ (786-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He blesses them with the treasure of devotional worship, and the wealth of the Almighty's Name. ||4||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (786-19)

Salok, Third Mahala:

ਸੂਹਵੀਏ , ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ; ਤਾ , ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥ (786-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

O red-robed woman, discard your red dress, and then, you shall come to love your Husband Lord.

ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ , ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ (787-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

By wearing her red dress, no one has found her Husband Lord; the self-willed manmukh is burnt to death.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗਇਆ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ (787-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Meeting the True Guru, she discards her red dress, and eradicates egotism from within.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ; **(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (787-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Her mind and body are imbued with the deep red color of His Love, and her tongue is imbued, singing His Praises and excellences.

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ; ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (787-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
She becomes His soul-bride forever, with the Guru's Shabad (Gurbani) in her mind; she makes Almighty's Fear and Love her ornaments and decorations.

ਨਾਨਕ , ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ; ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (787-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, by His Merciful Grace, she obtains the Mansion of Almighty's Presence, and keeps Him enshrined in her heart. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (787-4)
Third Mahala:

ਮੁੰਧੇ , ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ; ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (ਪਰ-ਹਰਹੁ ਬੋਲੋ) (787-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
O bride, forsake your red dress, and decorate yourself with the crimson color of His Love.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (787-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Your comings and goings shall be vanished by contemplating Guru's Shabad.

ਮੁੰਧ ਸੁਹਾਵੀ ਸੋਹਣੀ ; ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਿ ਭਤਾਰੁ ॥ (787-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The soul-bride is adorned and beautiful; the Celestial Lord, her Husband, abides in her home.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਰਾਵੀਐ ; ਰਾਵੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (ਰਾਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (787-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, the bride ravishes and enjoys Him; and He, the Ravisher, ravishes and enjoys her. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (787-6)
Pauree:

ਮੋਹੁ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਰਤਾ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (787-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The foolish, self-willed manmukh is engrossed in false attachment to family.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਮੁਏ ; ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਲਿਤਾ ॥ (787-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Practicing egotism and self-conceit, he dies and departs, taking nothing along with him.

ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੁਝਈ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਿਤਾ ॥ (787-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He does not understand that the Messenger of Death is hovering over his head; he is deluded by duality.

ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ; ਜਮਕਾਲਿ ਵਸਿ ਕਿਤਾ ॥ (787-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

This opportunity will not come into his hands again; the Messenger of Death will seize him.

ਜੇਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਓਨੁ ; ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਿਤਾ ॥੫॥ (787-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

He acts according to his pre-ordained destiny. ||5||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (787-8)

Salok, Third Mahala:

ਸਤੀਆ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ; ਜੋ ਮੜਿਆ ਲਗਿ ਜਲੰਨਿ੍ ॥ (787-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Do not call them 'satee', who burn themselves along with their husbands' corpses.

ਨਾਨਕ , ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ੍ ; ਜਿ ਬਿਰਹੇ ਚੋਟ ਮਰੰਨਿ੍ ॥੧॥ (787-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they alone are known as 'satee', who die from the shock of separation. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (787-9)

Third Mahala:

ਭੀ ਸੋ ਸਤੀਆ ਜਾਣੀਅਨਿ ; ਸੀਲ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੰਨਿ੍ ॥ (787-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They are also known as 'satee', who abide in modesty and contentment.

ਸੇਵਨਿ ਸਾਈ ਆਪਣਾ ; ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮ੍ਾਲੰਨਿ੍ ॥੨॥ (787-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They serve their Lord, and rise in the early hours to contemplate Him. ||2||

ਮਃ ੩ ॥ (787-10)

Third Mahala:

ਕੰਤਾ ਨਾਲਿ ਮਹੇਲੀਆ ; ਸੇਤੀ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ (787-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The widows burn themselves in the fire, along with their husbands' corpses.

ਜੇ ਜਾਣਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ; ਤਾ ਤਨਿ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ (787-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

If they truly knew their husbands, then they suffer terrible bodily pain.

ਨਾਨਕ , ਕੰਤ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਸੇ ਕਿਉ ਅਗਿ ਜਲਾਹਿ ॥ (787-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, if they did not truly know their husbands, why should they burn themselves in the fire?

ਭਾਵੈ ਜੀਵਉ ਕੈ ਮਰਉ ; ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ (787-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Whether their husbands are alive or dead, those wives remain far away from them. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (787-12)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲਿ ਉਪਾਇਆ ; ਲੇਖੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ॥ (787-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

You created pain along with pleasure; O Creator, such is the writ You have written.

ਨਾਵੈ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ; ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਿਆ ॥ (787-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

There is no other gift as great as the Name; it has no form or sign.

ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ (787-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Almighty's Name (Naam), is an inexhaustible treasure; it abides in the mind of the Gurmukh.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਵਸੀ ; ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖਿਆ ॥ (787-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

In His Mercy, He blesses us with His Name (Naam), and then, the writ of pain and pleasure is not written.

ਸੇਵਕ ਭਾਇ , ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ॥੬॥ (787-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Those humble servants, who serve with love, meet Almighty, chanting the Chant of Almighty. ||6||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੨ ॥ (787-15)

Salok, Second Mahala:

ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਜਾਣਿਆ ; ਸੇ ਕਿਉ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ (787-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

They know that they will have to depart, so why do they make such ostentatious displays?

ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੧॥ (ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (787-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ

2)
Those who do not know that they will have to depart, continue to arrange their affairs. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (787-16)
Second Mahala:

ਰਾਤਿ ਕਾਰਣਿ ਧਨੁ ਸੰਚੀਐ ; ਭਲਕੇ ਚਲਣੁ ਹੋਇ ॥ (787-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
He accumulates wealth during the night of his life, but in the morning, he must depart.

ਨਾਨਕ , ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ; ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (787-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Guru Nanak says, it shall not go along with him, and so he regrets. ||2||

ਮਃ ੨ ॥ (787-17)
Second Mahala:

ਬਧਾ ਚਟੀ ਜੋ ਭਰੇ ; ਨਾ ਗੁਣੁ ਨਾ ਉਪਕਾਰੁ ॥ (787-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Paying a fine under pressure, does not bring either merit or goodness.

ਸੇਤੀ ਖੁਸੀ ਸਵਾਰੀਐ ; ਨਾਨਕ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰੁ ॥੩॥ (787-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
That alone is a good deed, Guru Nanak says, which is done by one's own free will. ||3||

ਮਃ ੨ ॥ (787-18)
Second Mahala:

ਮਨ ਹਠਿ , ਤਰਫ ਨ ਜਿਪਈ ; ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਘਾਲੇ ॥ (787-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Stubborn-mindedness will not win Almighty to one's side, no matter how much it is tried.

ਤਰਫ ਜਿਣੈ , ਸਤਭਾਉ ਦੇ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੪॥ (787-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Almighty is won over to your side, by offering Him your true love, O servant Nanak, and contemplating the Guru's Shabad (Gurbani). ||4||

ਪਉੜੀ ॥ (787-19)
Pauree:

ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ; ਸੋ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ (787-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
The Creator created the world; He alone understands it.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ; ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ (787-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

He Himself created the Universe, and He Himself shall destroy it afterwards.

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਸਭ ਭਵਿ ਥਕੀ ; ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥ (788-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

All have grown weary of wandering throughout the four ages, but none know Almighty's worth.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (788-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

The True Guru has shown me the One (Almighty), and my mind and body are at peace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ; ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੭॥ (788-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

The Gurmukh praises Almighty forever; that alone happens, which the Creator Lord does. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (788-2)

Salok, Second Mahala:

ਜਿਨਾ ਭਉ , ਤਿਨ੍ ਨਾਹਿ ਭਉ ; ਮੁਚੁ ਭਉ , ਨਿ ਭਵਿਆਹ ॥ (788-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Those who have Almighty’s Fear, have no other fears; those who do not have Almighty’s Fear, are very afraid means that are afraid of everything else.

ਨਾਨਕ , ਏਹੁ ਪਟੰਤਰਾ ; ਤਿਤੁ ਦੀਬਾਣਿ ਗਇਆਹ ॥੧॥ (788-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, this mystery is revealed at the Almighty’s Court. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (788-3)

Second Mahala:

ਤੁਰਦੇ ਕਉ ਤੁਰਦਾ ਮਿਲੈ ; ਉਡਤੇ ਕਉ ਉਡਤਾ ॥ (788-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

That which flows, mingles with that which flows; that which blows, mingles with that which blows.

ਜੀਵਤੇ ਕਉ ਜੀਵਤਾ ਮਿਲੈ ; ਮੂਏ ਕਉ ਮੂਆ ॥ (788-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

The living mingles with the living, and the dead mingle with the dead.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਨਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੨॥ (788-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, praise the One who created the creation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (788-5)
Pauree:

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (788-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Those who concentrate on Almighty are true; they contemplate Guru's Shabad.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (788-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
They subdue their ego, purify their minds, and enshrine the Almighty’s Name within their hearts.

ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ; ਲਗਿ ਪਏ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (788-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
The fools are attached to their homes, mansions and balconies.

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਏ , ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਮਨਮੁਖਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ (788-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
The self-willed manmukhs are caught in darkness; they do not know the One who created them.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ , ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਸਚਿਆ ; ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੮॥(788-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
He alone understands, whom Almighty causes to understand; what can the helpless creatures do? ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (788-7)
Salok, Third Mahala:

ਕਾਮਣਿ ਤਉ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿ ; ਜਾ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਤੁ ਮਨਾਇ ॥ (788-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
O bride, decorate yourself, after you surrender and accept your Husband Lord.

ਮਤੁ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ; ਏਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ (788-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Otherwise, your Husband Lord will not come to your bed, and your ornaments will be useless.

ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਤਉ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (788-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
O bride, your decorations will adorn you, only when your Husband Lord's Mind is pleased.

ਕੀਆ ਤਉ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ; ਜਾ ਸਹੁ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (788-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Your ornaments will be acceptable and approved, only when your Husband Lord loves you.

ਭਉ ਸੀਗਾਰੁ ਤਬੋਲ ਰਸੁ ; ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕਰੇਇ ॥ (788-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

So make Almighty's Fear your ornaments, joy your betel nuts to chew, and love as your food.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ; ਤਉ ਨਾਨਕ , ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (788-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Surrender your body and mind to your Husband (Almighty), and then, Guru Nanak says, He will embrace you. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (788-10)

Third Mahala:

ਕਾਜਲ ਫੂਲ ਤੰਬੋਲ ਰਸੁ ; ਲੇ ਧਨ ਕੀਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (788-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

The wife takes flowers, and fragrance of betel, and decorates herself.

ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਇਓ ; ਏਵੈ ਭਇਆ ਵਿਕਾਰੁ ॥੨॥ (788-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

But her Husband Lord does not come to her bed, and so these efforts are useless. ||2||

ਮਃ ੩ ॥ (788-11)

Third Mahala:

ਧਨ ਪਿਰੁ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ; ਬਹਨਿ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ॥ (788-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They are not said to be husband and wife, who merely sit together.

ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ; ਧਨ ਪਿਰੁ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ (788-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

They alone are called husband and wife, who have one light in two bodies. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (788-12)

Pauree:

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (788-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Without Almighty's Fear, one cannot perform Bhagti (meditation) nor one can develop love for Almighty's Name (Naam).

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭਉ ਊਪਜੈ ; ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (788-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, Almighty's Fear wells up, and one is embellished with Almighty's Fear and Love.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (788-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
When the body and mind are imbued with Almighty's Love, egotism and desire are conquered and subdued.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ; ਭੇਟਿਆ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (788-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
The mind and body become immaculately pure and very beautiful, when one meets Almighty, the Destroyer of ego.

ਭਉ ਭਾਉ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ; ਸੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੯॥ (788-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 3)
Fear and love all belong to Him; He is Almighty, permeating and pervading the Universe. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (788-15)
Salok, First Mahala:

ਵਾਹੁ ਖਸਮ ਤੂ ਵਾਹੁ ; ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਹਮ ਕੀਏ ॥ (788-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Waaho! Waaho! You are wonderful and great, O Lord and Master; You created the creation, and made us.

ਸਾਗਰ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਰ ; ਵੇਲਿ ਵਰਸ ਵਰਾਹੁ ॥ (788-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
You made the waters, waves, oceans, pools, plants, clouds and mountains.

ਆਪਿ ਖੜੋਵਹਿ ਆਪਿ ਕਰਿ ; ਆਪੀਣੈ ਆਪਾਹੁ ॥ (788-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
You Yourself stand in the midst of what You Yourself created.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ; ਉਨਮਨਿ ਤਤੁ ਕਮਾਹੁ ॥ (788-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
The selfless service of the Gurmukhs is approved; in celestial peace, they live the essence of reality.

ਮਸਕਤਿ , ਲਹਹੁ ਮਜੂਰੀਆ ; (ਮਸੱਕਤਿ ਬੋਲੋ)
ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਖਸਮ ਦਰਾਹੁ ॥ (788-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
They receive the wages of their labor, begging at the Door of their Lord and Master.

ਨਾਨਕ , ਪੁਰ ਦਰ ਵੇਪਰਵਾਹ ;
ਤਉ ਦਰਿ ਊਣਾ ਨਾਹਿ ਕੋ , ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧॥ (ਵੇ-ਪਰਵਾਹੁ ਬੋਲੋ) (788-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the Almighty’s Court is overflowing and carefree; O my True Carefree Lord, no one returns empty-handed from Your Court. ||1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (788-19)
First Mahala:

ਉਜਲ ਮੋਤੀ ਸੋਹਣੇ ; ਰਤਨਾ ਨਾਲਿ ਜੁੜੰਨਿ ॥ (788-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
The teeth are like brilliant, beautiful pearls, and the eyes are like sparkling jewels.

ਤਿਨ ਜਰੁ ਵੈਰੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿ ਬੁਢੇ ਥੀਇ ਮਰੰਨਿ ॥੨॥ (788-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Old age is their enemy, O Nanak; when they grow old, they waste away. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (789-1)
Pauree:

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ ॥ (789-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Praise Almighty, forever and ever; dedicate your body and mind to Him.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ; ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (789-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Through Guru's Shabad, I have found the True, Profound and Unfathomable Master.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਹੀਰੁ ॥ (789-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Almighty, the jewel of jewels, is permeating my mind, body and heart.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ; ਫਿਰਿ ਪਵੈ ਨ ਫੀਰੁ ॥ (789-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
The pains of birth and death are gone, and I shall never again be consigned to the cycle of reincarnation.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ; ਹਰਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥੧੦॥ (789-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, praise Almighty's Name (Naam), the ocean of excellence. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (789-3)
Salok, First Mahala:

ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਲਿ ; ਜਿਨਿ ਜਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (789-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, burn this body; this burnt body has forgotten Almighty's Name (Naam).

ਪਉਦੀ ਜਾਇ ਪਰਾਲਿ , ਪਿਛੈ ਹਥੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ;
ਤਿਤੁ ਨਿਵੰਧੈ ਤਾਲਿ ॥੧॥ (789-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The dirt is piling up, and in the world hereafter, your hand shall not be able to reach down into this stagnant pond to clean it out. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (789-4)

First Mahala:

ਨਾਨਕ , ਮਨ ਕੇ ਕੰਮ ; ਫਿਟਿਆ ਗਣਤ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (789-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, wicked are the uncountable actions of the mind.

ਕਿਤੀ ਲਹਾ ਸਹੰਮ ; ਜਾ ਬਖਸੇ ਤਾ ਧਕਾ ਨਹੀ ॥੨॥ (789-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They bring terrible and painful retributions, but if Almighty forgives me, then I will be spared this punishment. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (789-5)

Pauree:

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਓਨੁ ; ਕਰਿ ਸਚੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ (789-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

True is the Command He sends forth, and True are the Orders He issues.

ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (789-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Forever unmoving and unchanging, permeating and pervading everywhere, He is the All-knowing Primal Lord.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵੀਐ ; ਸਚੁ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (789-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, serve Him, through the True Insignia of the Shabad.

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ; ਰੰਗੁ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਣੁ ॥ (789-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

That which He makes is perfect; through the Guru's Teachings, enjoy His Love.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧੧॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)(789-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He is beyond the mind's comprehension (Agaam), beyond the reach of sensors (Agochar) and beyond knowledge (Alakh); through a Guru recognise Almighty. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (789-8)

Salok, First Mahala:

ਨਾਨਕ , ਬਦਰਾ ਮਾਲ ਕਾ ; ਭੀਤਰਿ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ॥ (789-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the bags of coins are brought in

ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ; ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥੧॥ (789-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

and placed in the Court of our Lord and Master, and there, the genuine and the counterfeit are separated. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (789-9)

First Mahala:

ਨਾਵਣ ਚਲੇ ਤੀਰਥੀ ; (ਨ੍ਹਾਵਣ ਬੋਲੋ)
ਮਨਿ ਖੋਟੈ , ਤਨਿ ਚੋਰ ॥ (789-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They go and bathe at sacred shrines of pilgrimage, but their minds are still evil, and their bodies are thieves.

ਇਕੁ ਭਾਉ ਲਥੀ ਨਾਤਿਆ ; (ਨ੍ਹਾਤਿਆ ਬੋਲੋ)
ਦੁਇ ਭਾ ਚੜੀਅਸੁ ਹੋਰ ॥ (789-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Some of their filth is washed off by these baths, but they only accumulate twice as much.

ਬਾਹਰਿ ਧੋਤੀ ਤੂਮੜੀ ; ਅੰਦਰਿ ਵਿਸੁ ਨਿਕੋਰ ॥ (789-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Like a gourd, they may be washed off on the outside, but on the inside, they are still filled with poison.

ਸਾਧ ਭਲੇ ਅਣਨਾਤਿਆ ; (ਅਣ-ਨ੍ਹਾਤਿਆ ਬੋਲੋ)
ਚੋਰ ਸਿ ਚੋਰਾ ਚੋਰ ॥੨॥ (789-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The holy man is blessed, even without such bathing, while a thief is a thief, no matter how much he bathes. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (789-11)

Pauree:

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਦਾ ; ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (789-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself issues His Commands, and links the people of the world to their tasks.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ; ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (789-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He Himself joins some to Himself, and through the Guru, they find peace.

ਦਹ ਦਿਸ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਦਾ ; ਗੁਰਿ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (789-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The mind runs around in the ten directions; the Guru holds it still.

ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ; ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਇਆ ॥ (789-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Everyone longs for the Name, but it is only found through the Guru's Teachings.

ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ; ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (789-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Your pre-ordained destiny, written by Almighty in the very beginning, cannot be erased. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (789-13)

Salok, First Mahala:

ਦੁਇ ਦੀਵੇ ; ਚਉਦਹ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (789-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The two lamps light the fourteen markets.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ; ਤੇਤੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (789-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

There are just as many traders as there are living beings.

ਖੁਲ੍ਹੇ ਹਟ ; ਹੋਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (789-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The shops are open, and trading is going on;

ਜੋ ਪਹੁਚੈ ; ਸੋ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (ਚਲਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (789-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

whoever comes there, is bound to depart.

ਧਰਮੁ ਦਲਾਲੁ ; ਪਾਏ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (789-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Righteous Judge of Dharma is the broker, who gives his sign of approval.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ; ਪਰਵਾਣੁ ॥ (789-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, those who earn the profit of Almighty's Name (Naam) are accepted and approved.

ਘਰਿ ਆਏ ; ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (789-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

And when they return home, they are greeted with cheers;

ਸਚ ਨਾਮ ਕੀ ; ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (789-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

they obtain the glorious greatness of the True Name. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (789-16)
First Mahala:

ਰਾਤੀ ਹੋਵਨਿ ਕਾਲੀਆ ; ਸੁਪੇਦਾ , ਸੇ ਵੰਨ ॥ (789-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Even when the night is dark, whatever is white retains its white color.

ਦਿਹੁ ਬਗਾ ਤਪੈ ਘਣਾ ; ਕਾਲਿਆ , ਕਾਲੇ ਵੰਨ ॥ (789-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
And even when the light of day is dazzlingly bright, whatever is black retains its black color.

ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ; ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਿਆਨੁ ॥ (789-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
The blind fools have no wisdom at all; their understanding is blind.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੇ ; ਕਬਹਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (789-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, without Almighty's Grace, they will never receive honor. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (789-17)
Pauree:

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਆ ; ਹਰਿ ਸਚੈ ਆਪੇ ॥ (789-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Almighty Himself created the body-fortress.

ਇਕਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇਅਨੁ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (789-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Some are ruined through the love of duality, engrossed in egotism.

ਇਹੁ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਸਾ ; ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (789-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
This human body is so difficult to obtain; the self-willed manmukhs suffer in pain.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ; ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਾਪੇ ॥ (789-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
He alone understands, whom Almighty Himself causes to understand; he is blessed by the True Guru.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ; ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ॥੧੩॥ (789-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
He created the entire world for His play; He is pervading amongst all. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (790-1)
Salok, First Mahala:

Prologue: Sikhs requested Guru Nanak Dev Ji to explain to them the characteristics of Kalyug. Guru Ji uttered the following Shabad to explain the characteristics of Kalyug;

ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ ਰੰਡੀਆ ; ਕੁਟਣੀਆ ਦੀਬਾਣੁ ॥
ਵੇਦੀਨਾ ਕੀ ਦੋਸਤੀ ; ਵੇਦੀਨਾ ਕਾ ਖਾਣੁ ॥ (ਵੇ-ਦੀਨਾ ਬੋਲੋ) (790-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Thieves, adulterers, prostitutes and pimps, make friendships with the unrighteous, and eat with the unrighteous.

ਸਿਫਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਸਦਾ ਵਸੈ ਸੈਤਾਨੁ ॥ (790-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They do not know the value of Almighty's Praises, and Satan is always with them.

ਗਦਹੁ , ਚੰਦਨਿ ਖਉਲੀਐ ; ਭੀ , ਸਾਹੂ ਸਿਉ ਪਾਣੁ ॥ (ਗੱਦਹੁ ਬੋਲੋ) (790-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

If a donkey is anointed with sandalwood paste, he still loves to roll in the dirt.

ਨਾਨਕ , ਕੂੜੈ ਕਤਿਐ ; ਕੂੜਾ ਤਣੀਐ ਤਾਣੁ ॥ (790-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, by spinning falsehood, a fabric of falsehood is woven.

ਕੂੜਾ ਕਪੜੁ ਕਛੀਐ ; ਕੂੜਾ ਪੈਨਣੁ ਮਾਣੁ ॥੧॥ (790-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

False is the cloth and its measurement, and false is pride in such a garment. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (790-4)

First Mahala:

ਬਾਂਗਾ ਬੁਰਗੂ ਸਿੰਙੀਆ ; ਨਾਲੇ ਮਿਲੀ ਕਲਾਣ ॥ (790-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The callers to prayer, the flute-players, the horn-blowers, and also the singers

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ; ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (790-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

- some are givers, and some are beggars; they become acceptable only through Your Name, Lord.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ੍ਹੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ;
ਹਉ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ (790-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to those who hear and accept the Name. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (790-5)

Pauree:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ; ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ (790-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Attachment to Maya is totally false, and false are those who go that way.

ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ; ਝਗੜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ॥ (790-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Through egotism, the world is caught in conflict and strife, and it dies.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ; ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (790-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is free of conflict and strife, and sees the One (Almighty), pervading everywhere.

ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ (790-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Recognizing that the Supreme Soul is everywhere, he crosses over the terrifying world-ocean.

ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਇਆ ॥੧੪॥ (790-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

His light merges into the Light, and he is absorbed into the Almighty's Name. ||14||

ਮਃ ੧ ॥ (790-8)

Salok: First Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ , ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ; ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (790-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

O True Guru, bless me with Your charity; You are the All-powerful Giver.

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (790-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

May I subdue and quiet my egotism, pride, sexual desire, anger and self-conceit.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ; ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥ (790-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Burn away all my greed, and give me the Support of Almighty's Name (Naam).

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ; (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥ (790-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Day and night, keep me ever-fresh and new, spotless and pure; let me never be soiled by sin.

ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ; ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (790-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in this way I am saved; by Your Grace, I have found peace. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (790-10)

First Mahala:

ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ; ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥ (790-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

There is only the one Husband Lord, for all who stand at His Door.

ਨਾਨਕ , ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ; **(ਰੱਤੀਆ ਬੋਲੋ)**
ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥੨॥ **(ਬਾਤ-ੜੀ-ਆਹ ਬੋਲੋ)** (790-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they ask for news of their Husband Lord, from those who are imbued with His Love. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (790-11)

First Mahala:

ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ; ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ ॥ **(ਰੱਤੀਆ ਬੋਲੋ)** (790-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

All are imbued with love for their Husband Lord; I am a discarded bride - what good am I?

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ; ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥੩॥ (790-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

My body is filled with so many faults; my Lord and Master does not even turn His thoughts to me. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (790-12)

First Mahala:

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ; ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ ॥ (790-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to those who praise Almighty with their mouths.

ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ॥੪॥ (790-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

All the nights are for the happy soul-brides; I am a discarded bride - if only I could have even one night with Him! ||4||

ਪਉੜੀ ॥ (790-13)

Pauree:

ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ; ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥ (790-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

I am a beggar at Your Door, begging for charity; Dear Almighty, please grant me Your Mercy, and give to me.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ; ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥ (790-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

As Gurmukh, unite me, your humble servant, with You, that I may receive Your Name.

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥ (790-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Then, the unstruck melody of the Shabad will vibrate and resound, and my light will blend with the Light.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਹਰਿ ॥ (790-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Within my heart, I sing the Praises of Almighty's virtues, and the victory always belongs to Gurbani.

ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥੧੫॥ (790-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Almighty Himself is pervading and permeating the world; so fall in love with Him! ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (790-16)

Salok, First Mahala:

ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ; ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ ॥ (790-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Those who do not obtain the sublime essence, the love and delight of their Husband Lord,

ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ; ਜਿਉ ਆਇਆ ਤਿਉ ਜਾਉ ॥੧॥ (790-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

are like guests in a deserted house; they leave just as they have come, empty-handed. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (790-17)

First Mahala:

ਸਉ ਓਲਾਮ੍ਹੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ; ਰਾਤੀ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਸਹੰਸ ॥ (790-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He receives hundreds and thousands of reprimands, day and night;

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ ਕੈ ; ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸੁ ॥ (790-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

the swan-soul has renounced Almighty's Praises, and attached itself to a rotting carcass.

ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿਤੁ ਖਾਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥ (790-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Cursed is that life, in which one only eats to fill his belly.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ; ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ ॥੨॥ (790-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the True Name, all one's friends turn to enemies. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (790-19)
Pauree:

ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ; ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (790-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
The minstrel continually sings the Praises of Almighty's virtues, to embellish his life.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ; ਸਚਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥ (790-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
The Gurmukh serves and praises Almighty, enshrining Him within his heart.

ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ; ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (791-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
He obtains his own home and mansion, by loving Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ; ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ (791-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Through a True Guru, I have obtained Almighty's Name (Naam); I am a sacrifice to the Guru.

ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ;
ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿਆ ॥੧੬॥ (ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ) (791-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
You Yourself embellish and adorn us, O Creator Lord. ||16||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (791-2)
Salok, First Mahala:

ਦੀਵਾ ਬਲੈ ; ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (791-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
When the lamp is lit, the darkness is dispelled;

ਬੇਦ ਪਾਠ ; ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ॥ (791-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
reading the Vedas, sinful intellect is destroyed.

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ; ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥ (791-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
When the sun rises, the moon is not visible.

ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ; ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥ (791-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Wherever spiritual wisdom appears, ignorance is dispelled.

ਬੇਦ ਪਾਠ ; ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ (791-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)
Reading the Vedas is the world's occupation;

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ; ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ (791-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

the Pandits read them, study them and contemplate them.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥ (791-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Without understanding, all are ruined.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ (791-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukh is carried across. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (791-5)

First Mahala:

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (791-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Those who do not savor the Guru's Shabad (Gurbani), do not love Almighty's Name (Naam).

ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (791-5, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

They speak insipidly with their tongues, and are continually disgraced.

ਨਾਨਕ , ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ;
ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (ਮੇਟਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (791-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they act according to the karma of their past actions, which no one can erase. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (791-6)

Pauree:

ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ; ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (791-6, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

One who praises Almighty as his very own-self (Atma), receives the honor of uniting with Him.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ; ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (791-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He drives out egotism from within himself, and enshrines the True Name within his mind.

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (791-7, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Through the True Guru's Bani, he chants the Praises of Almighty's virtues's virtues, and finds true peace.

ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ; ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (791-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

He is united with Almighty, after being separated for so long; the Guru, the Primal Being, unites him with Almighty.

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥ (791-8, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

In this way, his filthy mind is cleansed and purified, and he meditates on Almighty's Name (Naam). ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (791-9)

Salok, First Mahala:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji saw a man plucking flowers from a tree and weaving them into a garland. Upon observing this, Guru Ji uttered the following shabad;

ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥ (791-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

With the fresh leaves of the body, and the flowers of virtue, Nanak has weaved his garland.

ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ; ਅਵਰ , ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥੧॥ (791-9, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Almighty is pleased with such garlands, so why pick any other flowers? ||1||

ਮਹਲਾ ੨ ॥ (791-10)

Second Mahala:

ਨਾਨਕ , ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ; ਜਿਨੑ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥ (791-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, it is the spring season for those, within whose homes their Husband Lord abides.

ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ; ਸੇ ਅਹਿ ਨਿਸਿ , ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥ (791-10, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

But those, whose Husband Lord is far away in distant lands, continue burning, day and night. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (791-11)

Pauree:

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ (791-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

The Merciful Almighty Himself forgives those who dwell upon the Guru, the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ; ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥ (791-11, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Night and day, I serve Almighty, and chant the praises of His Glorious Virtues; my mind merges into Him.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ; ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥ (791-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

My Almighty is infinite; no one knows His limit.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥ (791-12, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Grasping hold of the feet of the True Guru, meditate continually on the Almighty's Name.

ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ; ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥ (791-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Thus you shall obtain the fruits of your desires, and all wishes shall be fulfilled within your home. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (791-13)

Salok, First Mahala:

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ; **(ਆਗ-ਮਨਿ ਬੋਲੋ)**
ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥ (791-13, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

Spring brings forth the first blossoms, but Almighty blossoms earlier still.

ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ , ਸਭ ਮਉਲੀਐ ;
ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥੧॥ (791-14, ਸੂਹੀ, ਮਃ 1)

By His blossoming, everything blossoms; no one else causes Him to blossom forth. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (791-15)

Second Mahala:

ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ; ਤਿਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (791-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

He blossoms forth even earlier than the spring; reflect upon Him.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ (791-15, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, praise the One who gives Support to all. ||2||

ਮਃ ੨ ॥ (791-16)

Second Mahala:

ਮਿਲਿਐ , ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ ; ਮਿਲੈ , ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥ (791-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
By uniting, the united one is not united; he unites, only if he is united.

ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ; ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ (791-16, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
But if he unites deep within his soul, then he is said to be united. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (791-17)
Pauree:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ; ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (791-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Praise Almighty's Name (Naam), and practice truthful deeds.

ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ; ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥ (791-17, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Attached to other deeds, one is consigned to wander in reincarnation.

ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ; **(ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)**
ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (੭੯੧-੧੮, ਸੂਹੀ, ਮਃ ੨)
Attuned to the Name, one obtains the Name, and through the Name, sings Almighty's Praises.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (791-18, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Praising Guru's Shabad, he merges in the Almighty's Name.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ; ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥ (791-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Service to the True Guru is fruitful and rewarding; serving Him, the fruits are obtained. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (791-19)
Salok, Second Mahala:

ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ; ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥ (791-19, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
Some people have others, but I am forlorn and dishonored; I have only You, Lord.

ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ; ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥ (792-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)
I might as well just die crying, if You will not come into my mind. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (792-1)
Second Mahala:

ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ; ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿਓਇ ॥ (792-1, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

When there is peace and pleasure, that is the time to remember your Husband Lord. In times of suffering and pain, remember Him then as well.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ; ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (792-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Says Nanak, O wise bride, this is the way to meet your Husband Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (792-2)

Pauree:

ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ; ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (792-2, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

I am a worm - how can I praise You, Dear Almighty; Your glorious greatness is so great!

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (792-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

You are beyond all pains, house of mercy and beyond mind's comprehension (Agaam); You Yourself unite us with Yourself.

ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ; ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ (792-3, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

I have no other friend except You; in the end, You alone will be my Companion and Support.

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ (792-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

You save those who enter Your Sanctuary.

ਨਾਨਕ , ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ; ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥ (792-4, ਸੂਹੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, He is care-free; He has no greed at all. ||20||1||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ; ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (792-6)

Raag Suhi, The Word Of Kabir Ji, And Other Devotees.

ਕਬੀਰ ਕੇ (792-6)

Of Kabir Ji

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (792-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਵਤਰਿ ਆਇ ; ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ (792-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Since your birth, what have you done?

ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਨ ਕਬਹੁ ਲੀਨਾ ॥੧॥ (792-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
You have never even chanted Almighty's Name (Naam). ||1||

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ; ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥ (792-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
You have not meditated on Almighty; what thoughts are you attached to?

ਮਰਿ ਜਇਬੇ ਕਉ ; ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (792-8, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
What preparations are you making for your death, O unfortunate one? ||1||Pause||

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ; ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ (792-8, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Through pain and pleasure, you have taken care of your family.

ਮਰਤੀ ਬਾਰ ; ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (792-8, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
But at the time of death, you shall have to endure the agony all alone. ||2||

ਕੰਠ ਗਹਨ ; ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (792-9, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When you are seized by the neck, then you shall cry out.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥੧॥ (792-9, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Says Kabir Ji, why didn't you remember Almighty before this? ||3||1||

ਸੂਹੀ , ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (792-10)
Suhi, Kabir Ji:

Prologue: An old man came to Kabir Ji and asked, "Tell me about the pain of old age and death." Kabir Ji uttered the following Shabad to explain to him;

ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ; ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ (੭੯੨-੧੦, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
During old age the physical body trembles and shakes.

ਨਾ ਜਾਨਉ ; ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥ (792-10, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I do not know how my Husband Lord will deal with me. ||1||

ਰੈਨਿ ਗਈ ; ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥ (792-10, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The night of my youth has passed away; will the day of old age also pass away?

ਭਵਰ ਗਏ ; ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (792-11, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My dark hairs, like bumble bees, have gone away, and grey hairs, like cranes, have settled upon my head. ||1||Pause||

ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ; ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ (792-11, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just like water does not remain in the unbaked clay pot;

ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ; ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥ (792-11, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

when the real-self (Atma) departs, the body withers away. ||2||

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ; ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (792-12, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I decorate myself like a young virgin;

ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ; ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥ (792-12, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but how can I enjoy pleasures of union, without my Husband Lord? ||3||

ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ; ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥ (792-12, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My arm is tired, driving away the crows.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥ (792-13, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, this is the way the story of my life ends. ||4||2||

ਸੂਹੀ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (792-13)

Suhi, Kabir Ji:

ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ; ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥ (ਅ-ਮੱਲੁ ਬੋਲੋ) (792-13, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your time of service is at its end, and you will have to give your account.

ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ; ਲੇਨਾ ॥ (792-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The hard-hearted Messenger of Death has come to take you away.

ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ; ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥ (792-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What have you earned, and what have you lost?

ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ; ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ (792-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Come immediately! You are summoned to His Court! ||1||

ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ; ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (792-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Get going! Come just as you are! You have been summoned to His Court.

ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ; ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (792-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Order has come from the Almighty's Court. ||1||Pause||

ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ; ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥ (792-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I pray to the Messenger of Death: please, I still have some outstanding debts to collect in the village.

ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ; ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ (792-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I will collect them tonight;

ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ; ਤੁਮ੍ਹ੍ਹਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥ (792-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I will also pay you something for your expenses,

ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ; ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥ (792-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and I will recite my morning prayers on the way. ||2||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ; ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ (792-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Blessed, blessed is the most fortunate servant of Almighty, who is imbued with Almighty's Love, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਈਤ ਊਤ ; ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (792-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Here and there, the humble servants of Almighty are always happy.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ; ਅਮੋਲੇ ॥੩॥ (792-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They win the priceless treasure of this human life. ||3||

ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (792-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When he is awake, he is sleeping, and so he loses this life.

ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ; ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ (792-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The property and wealth he has accumulated passes on to someone else.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥ (792-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, those people are deluded,

ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥ (792-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

who forget their Lord and Master, and roll in the dust. ||4||3||

ਸੂਹੀ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ , ਲਲਿਤ ॥ (793-1)

Suhi, Kabir Ji, Lallit:

ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ; ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥ (793-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My eyes are exhausted, and my ears are tired of hearing; my beautiful body is exhausted.

ਜਰਾ ਹਾਕਦੀ , ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ;
ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (੭੯੩-੧, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Driven forward by old age, all my senses are exhausted; only my attachment to Maya is not exhausted. ||1||

ਬਾਵਰੇ ; ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (793-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mad man, you have not obtained spiritual wisdom and meditation.

ਬਿਰਥਾ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (793-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have wasted this human life, and lost. ||1||Pause||

ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ , ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ;
ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥ (੭੯੩-੩, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mortal, serve Almighty, as long as the breath of life remains in the body.

ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ , ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ;
ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ (੭੯੩-੩, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

And even when your body dies, your love for Almighty shall not die; you shall dwell at the Feet of Almighty. ||2||

ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਬਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ; ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ (793-4, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Guru's Shabad (Gurbani) abides deep within, thirst and desire are quenched.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ , ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ; ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ (793-4, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When one understands the Hukam of Almighty's Command, he plays the game of chess with Almighty; throwing the dice, he conquers his own mind. ||3||

ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ , ਅਬਿਗਤ ਕਉ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ (੭੯੩-੫, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those humble beings, who know the Imperishable Lord and meditate on Him, are not destroyed at all.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ;
ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ (793-6, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, those humble beings who know how to throw these dice, never lose the game of life. ||4||4||

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ; ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (793-6)

Suhi, Lalit, Kabir Ji:

Prologue: A scholar came to Kabir Ji and asked, "How do you escape from all the worldly chores?" Kabir Ji uttered the following Shabad to answer his question;

ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ; ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ (793-6, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the one fortress of the body, there are five rulers, and all five demand payment of taxes.

ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ ਬੋਈ ;
ਐਸਾ ਦੇਨੁ ਦੁਖਾਲਾ ॥੧॥ (੭੯੩-੭, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have not farmed anyone's land, so such payment is difficult for me to pay. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗਾ ; ਮੋ ਕਉ ਨੀਤਿ ਡਸੈ ਪਟਵਾਰੀ ॥ (793-8, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O people of Almighty, the tax-collector is constantly torturing me!

ਊਪਰਿ ਭੁਜਾ ਕਰਿ , ਮੈ ਗੁਰ ਪਹਿ ਪੁਕਾਰਿਆ ;
ਤਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (793-8, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Raising my arms up, I complained to my Guru, and He has saved me. ||1||Pause||

ਨਉ ਡਾਡੀ , ਦਸ ਮੁੰਸਫ ਧਾਵਹਿ ;
ਰਈਅਤਿ ਬਸਨ ਨ ਦੇਹੀ ॥ (੭੯੩-੯, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The nine tax-assessors and the ten magistrates go out; they do not allow their subjects to live in peace.

ਡੋਰੀ ਪੂਰੀ , ਮਾਪਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਬਹੁ ਬਿਸਟਾਲਾ ਲੇਹੀ ॥੨॥ (੭੯੩-੯, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They do not measure with a full tape, and they take huge amounts in bribes. ||2||

ਬਹਤਰਿ ਘਰ , ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਇਆ ; (ਬਹੱਤਰਿ ਬੋਲੋ)
ਉਨਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਈ ॥ (੭੯੩-੧੦, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The One (Almighty) is contained in the seventy-two chambers of the body, and He has written off my account.

ਧਰਮਰਾਇ ਕਾ ਦਫਤਰੁ ਸੋਧਿਆ ;
ਬਾਕੀ ਰਿਜਮ ਨ ਕਾਈ ॥੩॥ (੭੯੩-੧੦, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The records of the Righteous Judge of Dharma have been searched, and I owe absolutely nothing. ||3||

ਸੰਤਾ ਕਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ਨਿੰਦਹੁ ; ਸੰਤ ਰਾਮੁ ਹੈ ਏਕੋ ॥ (793-11, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Let no one slander the Saints, because the Saints and Almighty are as one.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ਬਿਬੇਕੋ ॥੪॥੫॥ (੭੯੩-੧੧, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir Ji, I have found that Guru, whose Name is Clear Understanding. ||4||5||

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ (793-13)

Raag Suhi, The Word Of Sri Ravi Daas Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (793-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਹ ਕੀ ਸਾਰ ; ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਾਨੈ ॥ (793-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The happy soul-bride knows the worth of her Husband Lord.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ; ਸੁਖ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ॥ (793-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Renouncing pride, she enjoys peace and pleasure.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ; ਨ ਅੰਤਰੁ ਰਾਖੈ ॥ (793-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

She surrenders her body and mind to Him, and does not remain separate from Him.

ਅਵਰਾ ਦੇਖਿ ; ਨ ਸੁਨੈ ਅਭਾਖੈ ॥੧॥ (793-14, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

She does not see or hear, or speak to another. ||1||

ਸੋ ਕਤ ਜਾਨੈ ; ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ (੭੯੩-੧੫, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

How can anyone know the pain of another,

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਦਰਦੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (793-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

if there is no compassion and sympathy within? ||1||Pause||

ਦੁਖੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ; ਦੁਇ ਪਖ ਹੀਨੀ ॥ (793-15, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The discarded bride is miserable, and loses both worlds;

ਜਿਨਿ ਨਾਹ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ॥ (793-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

she does not worship her Husband Lord.

ਪੁਰ ਸਲਾਤ ਕਾ ; ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (793-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The bridge over the fire of hell is difficult and treacherous.

ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ; ਗਵਨੁ ਇਕੇਲਾ ॥੨॥ (793-16, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

No one will accompany you there; you will have to go all alone. ||2||

ਦੁਖੀਆ ਦਰਦਵੰਦੁ ; ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ (ਦਰਦ-ਵੰਦੁ ਬੋਲੋ) (793-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Suffering in pain, I have come to Your Door, O Compassionate Lord.

ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ; ਜਬਾਬੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (793-17, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am so thirsty for You, but You do not answer me.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (793-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, I seek Your Sanctuary, Almighty;

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ; ਤਿਉ ਕਰੁ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ॥੩॥੧॥ (793-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

as You know me, so will You save me. ||3||1||

ਸੂਹੀ ॥ (793-18)

Suhi:

ਜੋ ਦਿਨ ਆਵਹਿ ; ਸੋ ਦਿਨ ਜਾਹੀ ॥ (793-18, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

That day which comes, that day shall go.

ਕਰਨਾ ਕੂਚੁ ; ਰਹਨੁ ਥਿਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (793-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You must march on; nothing remains stable.

ਸੰਗੁ ਚਲਤ ਹੈ ; ਹਮ ਭੀ ਚਲਨਾ ॥ (793-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Our companions are leaving, and we must leave as well.

ਦੂਰਿ ਗਵਨੁ ; ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਮਰਨਾ ॥੧॥ (793-19, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

We must go far away. Death is hovering over our heads. ||1||

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਇਆ ; ਜਾਗੁ ਇਆਨਾ ॥ (794-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Why are you asleep? Wake up, you ignorant fool!

ਤੈ ਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ; ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (794-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You believe that your life in the world is true. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ; ਸੁ ਰਿਜਕੁ ਅੰਬਰਾਵੈ ॥ (794-1, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The One who gave you life shall also provide you with nourishment.

ਸਭ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ; ਹਾਟੁ ਚਲਾਵੈ ॥ (794-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In each and every heart, He runs His shop.

ਕਰਿ ਬੰਦਿਗੀ ; ਛਾਡਿ ਮੈ ਮੇਰਾ ॥ (794-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Meditate on Almighty, and renounce your egotism and self-conceit.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ; ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ (794-2, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Within your heart, contemplate Almighty's Name (Naam), sometime. ||2||

ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ; ਪੰਥੁ ਨ ਸਵਾਰਾ ॥ (794-3, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Your life has passed away, but you have not arranged your path.

ਸਾਂਝ ਪਰੀ ; ਦਹ ਦਿਸ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (794-3, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Evening has set in, and soon there will be darkness on all sides.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਨਿਦਾਨਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ (794-3, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Says Ravi Daas, O ignorant mad-man,

ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ; ਦੁਨੀਆ ਫਨ ਖਾਨੇ ॥੩॥੨॥ (794-4, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
don't you realize, that this world is the house of death?! ||3||2||

ਸੂਹੀ ॥ (794-4)
Suhi:

ਊਚੇ ਮੰਦਰ ; ਸਾਲ ਰਸੋਈ ॥ (੭੯੪-੪, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
You may have lofty mansions, halls and kitchens.

ਏਕ ਘਰੀ ਫੁਨਿ ; ਰਹਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (794-5, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
But you cannot stay in them, even for an instant, after death. ||1||

ਇਹੁ ਤਨੁ ਐਸਾ ; ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੀ ਟਾਟੀ ॥ (794-5, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
This body is like a house of straw.

ਜਲਿ ਗਇਓ ਘਾਸੁ ; ਰਲਿ ਗਇਓ ਮਾਟੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (794-5, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
When it is burnt, it mixes with dust. ||1||Pause||

ਭਾਈ ਬੰਧ ; ਕੁਟੰਬ ਸਹੇਰਾ ॥
ਓਇ ਭੀ ਲਾਗੇ ; ਕਾਢੁ ਸਵੇਰਾ ॥੨॥ (794-6, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Even relatives, family and friends begin to say, "Take his body out, immediately!"||2||

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ; ਉਰਹਿ ਤਨ ਲਾਗੀ ॥ (794-6, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
And the wife of his house, who was so attached to his body and heart,

ਉਹ ਤਉ ; ਭੂਤੁ ਭੂਤੁ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੩॥ (794-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

runs away, crying out, "Ghost! Ghost!"||3||

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਸਭੈ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ॥ (794-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, the whole world has been plundered,

ਹਮ ਤਉ ; ਏਕ ਰਾਮੁ ਕਹਿ ਛੂਟਿਆ ॥੪॥੩॥ (794-7, ਸੂਹੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

but I have escaped, chanting Almighty's Name . ||4||3||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (794-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ , ਬਾਣੀ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੀ ॥ (794-10)

Raag Suhi, The Word Of Sheikh Fareed Ji:

Prologue: After 12 years of meditation and was not blessed with the glimpse of Almighty, Sheikh Fareed Ji utters the following Shabad to explain his pain of separation from Almighty.

ਤਪਿ ਤਪਿ ਲੁਹਿ ਲੁਹਿ ; ਹਾਥ ਮਰੋਰਉ ॥ (794-10, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Burning and burning, writhing in pain, I wring my hands.

ਬਾਵਲਿ ਹੋਈ ; ਸੋ ਸਹੁ ਲੋਰਉ ॥ (794-10, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I have gone insane, seeking my Husband Lord.

ਤੈ ਸਹਿ ; ਮਨ ਮਹਿ ਕੀਆ ਰੋਸੁ ॥ (794-11, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O my Husband Lord, You are angry with me in Your Mind.

ਮੁਝੁ ਅਵਗਨ ; ਸਹ ਨਾਹੀ ਦੋਸੁ ॥੧॥ (794-11, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The fault is with me, and not with my Husband Lord. ||1||

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ; ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੀ ॥ (794-11, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O my Lord and Master, I do not know Your excellence and worth.

ਜੋਬਨੁ ਖੋਇ ; ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (794-11, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
Having wasted my youth, now I come to regret and repent. ||1||Pause||

ਕਾਲੀ ਕੋਇਲ ; ਤੂ ਕਿਤ ਗੁਨ ਕਾਲੀ ॥ (794-12, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
O black bird, what qualities have made you black?

ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੇ ; ਹਉ ਬਿਰਹੈ ਜਾਲੀ ॥ (794-12, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
"I have been burnt by separation from my Beloved."

ਪਿਰਹਿ ਬਿਹੂਨ ; ਕਤਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (794-13, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
Without her Husband Lord, how can the soul-bride ever find peace?

ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (794-13, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
When He becomes merciful, then Almighty unites us with Himself. ||2||

ਵਿਧਣ ਖੂਹੀ ; ਮੁੰਧ ਇਕੇਲੀ ॥ (794-13, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
The lonely soul-bride suffers in the pit of the world.

ਨਾ ਕੋ ਸਾਥੀ ; ਨਾ ਕੋ ਬੇਲੀ ॥ (794-14, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
She has no companions, and no friends.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ (794-14, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
In His Mercy, Almighty has united me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਾ ਫਿਰਿ ਦੇਖਾ ; ਤਾ ਮੇਰਾ ਅਲਹੁ ਬੇਲੀ ॥੩॥ (794-14, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
And when I look again, then I find Almighty as my Helper. ||3||

ਵਾਟ ਹਮਾਰੀ ; ਖਰੀ ਉਡੀਣੀ ॥ (794-15, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
The path upon which I must walk is very depressing.

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ; ਬਹੁਤੁ ਪਿਈਣੀ ॥ (794-15, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
It is sharper than a two-edged sword, and very narrow.

ਉਸੁ ਊਪਰਿ ਹੈ ; ਮਾਰਗੁ ਮੇਰਾ ॥ (794-15, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
That is where my path lies.

ਸੇਖ ਫਰੀਦਾ ; ਪੰਥੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਸਵੇਰਾ ॥੪॥੧॥ (794-16, ਸੂਹੀ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
O Sheikh Fareed, think of that path early on. ||4||1||

ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ॥ (794-16)
Suhi, Lalit:

ਬੇੜਾ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕਿਓ ; ਬੰਧਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ॥ (794-16, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
You were not able to make yourself a raft when you should have.

ਭਰਿ ਸਰਵਰੁ ਜਬ ਊਛਲੈ ; ਤਬ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥੧॥ (794-17, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
When the ocean is churning and over-flowing, then it is very difficult to cross over it. ||1||

ਹਥੁ ਨ ਲਾਇ ਕਸੁੰਭੜੈ ; **(ਕਸੁੰਭ-ੜੈ ਬੋਲੋ)**
ਜਲਿ ਜਾਸੀ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (੭੯੪-੧੭, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
Do not touch the safflower with your hands; its color will fade away, my dear. ||1||Pause||

ਇਕ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਪਤ ਲੀ ; ਸਹ ਕੇਰੇ ਬੋਲਾ ॥ (794-18, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
First, the bride herself is weak, and then, her Husband Lord's Order is hard to bear.

ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਈ ; ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲਾ ॥੨॥ (794-18, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
Milk does not return to the breast; it will not be collected again. ||2||

ਕਹੈ ਫਰੀਦੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ; ਸਹੁ ਅਲਾਏਸੀ ॥ (794-19, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
Says Fareed, O my companions, when our Husband Lord calls,

ਹੰਸੁ ਚਲਸੀ ਡੁੰਮਣਾ ; ਅਹਿ ਤਨੁ ਢੇਰੀ ਥੀਸੀ ॥੩॥੨॥ (794-19, ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)
the soul departs, sad at heart, and this body returns to dust. ||3||2||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (795-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ ॥ (795-3)

Raag Bilaaval, First Mahala, Chau-Padas, First House:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji humbly pleads before Almighty.

ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ , ਕਹਾ ਹਉ ਮੀਆ ; ਤੇਰੀ ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ (795-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, You are the Emperor ruling over the entire universe and if I call You 'Mia' (which means chief), how does this add to Your greatness? means that I can never describe Your greatness because the greater I see You the smaller I became.

ਜੋ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੁ ਕਹਾ ਸੁਆਮੀ ; ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (795-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Therefore, Dear Master! whatever words You bless upon me those becomes my speach to praise You because a fool like me can never praise You. ||1||

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (795-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, please bless me with such understanding, that I may sing Your Glorious Praises of Your virtues.

ਜੈਸੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਉ ; ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (795-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Commander (Almighty who commands), please shower your blessing so that I may dwell in the real-self (Atma) means that I may abandon my self-existence and merge into Your true form. ||1||Pause||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਤੇ ;
ਤੇਰੀ ਸਭ ਅਸਨਾਈ ॥ (795-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The entire creation is created from Your thought therefore everything existed from You and You love everyone.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ;
ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨॥ (795-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, Your end cannot be known; I am an ignorant (blind) what intelligence can I ever possess? Means that with only Almighty's blessing one is able to recognise Almighty's form. ||2||

ਕਿਆ ਹਉ ਕਥੀ , ਕਥੇ ਕਥਿ ਦੇਖਾ ;
ਮੈ ਅਕਥੁ ਨ ਕਥਨਾ ਜਾਈ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (795-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

How can I describe Your praise in discourse? I have tried praising You with spiritual texts but how can I describe You completely? Means that no one praise or describe Almighty completely.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਆਖਾ ;
ਤਿਲੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (795-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, therefore as it pleases You, I describe Your greatness but it is just the tiniest bit of Your greatness. ||3||

ਏਤੇ ਕੂਕਰ , ਹਉ ਬੇਗਾਨਾ ; ਭਉਕਾ ਇਸੁ ਤਨ ਤਾਈ ॥ (795-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, if I abandon my self-conceit then what is left for me to say that I am praising You then how can this mind resist in fear of losing its identity by merging in You.

ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ;
ਤਾ ਖਸਮੈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੧॥ (795-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says that even if I am without Your devotional worship, I am still your servant and you are still my Master and Your Name does not leave me. Means that one can choose not to remember Almighty's Name or to recognise His existence but this do not change the reality as He is the life form within all and there is nothing without Him. He himself reserves the honour of His servants and merged them in His form as no one has the capability to attain His union without His blessings. ||4||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (795-9)

Bilaawal, First Mahala:

ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਵੇਸ ਕਲੰਦਰੁ ;
ਘਟ ਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਾ ਬੋਲੋ) (795-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

In order to take control over the mind akin monkey (mander), I adopted ascetic's (kelender) costume and I bathe in the shrine of Antahkaran (Mind, Intellect, Memory and Self-Existence) enlightened with realisation of Your true form.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਨਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਾ ॥੧॥ (795-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear One and Only Almighty, You are the support of my life-forces (Pran) as You are the form of life and abides within my heart, by immersing into Your form I shall not come to be born again. ||1||

ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ , ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ; ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (795-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear the Master of Maya (Almighty)! such is the love for Your feet that my mind is pierced through by Your love means that such love have united me into Your form

ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ; ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥ (795-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Now in the state of union with Almighty, I do not want to know the pains caused by Maya as everything seems to be Almighty Himself.

ਹਮ ਨਾਹੀ ; ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (795-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Therefore, I think of none other than Almighty. ||1||Pause||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ (795-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, Your are beyond the reach of mind and body (Agam), beyond the reach of sensors (Agochar), beyond knowledge (Alakh) and beyond limits (infinite, Apara), You alone takes the responsibility of sustaining all the beings.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੨॥ (795-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

In the water, on the land and in sky, You are totally pervading. Your energy (Atma) prevails as form of life within each and every heart. ||2||

ਸਿਖ ਮਤਿ ਸਭ ਬੁਧਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ; ਮੰਦਿਰ ਛਾਵਾ ਤੇਰੇ ॥(795-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

All the education (sikh), skills (mat), and enlightened intellect are completely given by You; Dear Almighty! You are my support (mandir) and I shall remain immersed in Your form at all times.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ;
ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੩॥ (795-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Therefore, without You, I know no other, O my Master; I continually sing the praises of Your virtues. ||3||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ;
ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਧੁ ਪਾਸੇ ॥ (795-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

All beings and souls are in Your Sanctuary; all thought of their care rests with You means You are the only one who cares to sustain the entire universe.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਚੰਗਾ ;
ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸੇ ॥੪॥੨॥ (795-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I trust that all which pleases Your Will is the best for me at all times; this alone is Guru Nanak's prayer. ||4||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (795-14)

Bilaawal, First Mahala:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji describes Almighty as omnipresent and prays before Almighty.

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ; ਆਪੇ ਨੀਸਾਨੁ ॥ (795-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, You are the Creator and You are forever the manifested form of the entire universe.

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ; ਆਪੇ ਜਾਨੁ ॥ (795-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, You are the listener (means the learner), and You are the knower of true form (means the teacher) .

ਆਪੇ ; ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਾਣੁ ॥ (795-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, You create the creation with Your strength and You watch over the entire creation.

ਤੂ ਦਾਤਾ; ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ (795-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, You are the Great Giver of Naam (Almighty's Name) and the ones who are blessed with Your name are acceptable in Your court. ||1||

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ; ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ (796-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty! Your ar beyond Maya (Niranjan) and the enlightened form (Deo), such is Your Name,

ਹਉ ਜਾਚਿਕੁ ;
ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)(796-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I am a beggar who begs forYour Name and you are such a form which is beyond knowledge (Alakh) and beyond differences (Abheio). ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਧਰਕਟੀ ਨਾਰਿ ॥ (796-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Your Maya entices the beings just like characterless (dharkti) wife (nar) means that Maya always separates one from Almighty.

ਭੂੰਡੀ ਕਾਮਣਿ ; ਕਾਮਣਿਆਰਿ ॥ (796-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The bad and awful wife (Maya) who charms husband (being) to follow her instructions means that Maya creates such situations and emotions to encage this being in her control.

ਰਾਜੁ ਰੂਪੁ ਝੂਠਾ ; ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ (796-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Therefore, the kingdoms and its materials including ruling power and beauty last for only a few days as these are all the false creation of Maya

ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਚਾਨਣੁ ਅੰਧਿਆਰਿ ॥੨॥ (796-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Therefore, upon obtaining Your Name, my mind which is in the darkness of ignorance are enlightened means Almighty's Name dispels the ignorance created by Maya. ||2||

ਚਖਿ ਛੋਡੀ ; ਸਹਸਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (796-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I have tasted (seen) means experianced Maya and renounced it, and now, I have no doubts.

ਬਾਪੁ ਦਿਸੈ ; ਵੇਜਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (796-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Example: One whose father is known, cannot be illegitimate in the same manner the one who embraces You as the Master is known to be Yours.

ਏਕੇ ਕਉ ; ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ (796-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

You are the sole form like no other therefore the one who recognises You have no fear as there is no other then You.

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (796-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I used to do and make others to perform acts after recognising that You are also the creator but now I realised that I cannot do anything as You are the sole creator. ||3||

ਸਬਦਿ ਮੁਏ ; ਮਨੁ , ਮਨ ਤੇ ਮਾਰਿਆ ॥ (796-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The one who dies from the sense of living (means one who is free from self-conceit) through Guru's Sermons (Gurbani) conquers his mind by killing (dispelling) the self-mindedness means claiming the ownership of worldly possessions and beings.

ਠਾਕਿ ਰਹੇ ; ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਧਾਰਿਆ ॥ (796-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

In additional restraining the mind from roaming in thoughts means the mind becomes focussed and immersed in the true form (mind desolves in Almighty).

ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ; ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ (796-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Then such enlightened one see no other then Almighty within the entire creation, I sacrifice upon such Guru who has bestowed such gift (of self-realisation).

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੪॥੩॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (796-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Therefore, Dear Almighty (Nanak = Na (without) +anak (difference) means Almighty who is one without any differences), the ones who loved You are ferried across the worldly ocean. ||4||3||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (796-5)

Bilaaval, First Mahala:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji utters the following Shabad to deliver sermons in the form of hymns and describes the condition of human beings.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਮਨੁ ਸਹਜ ਧਿਆਨੇ ॥ (796-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Through Guru's Words, my mind has obtained steadiness continuously in the state of peace means that the mind now focus on Almighty.

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ; ਮਨੁ ਮਾਨੇ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (796-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Imbued with Almighty's Love, the mind and sensors are satisfied.

ਮਨਮੁਖ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਬਉਰਾਨੇ ॥ (796-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs, who refuses to embrace a Guru are wandering around in self-created illusions and they are becoming insane.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੇ ॥੧॥ (796-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

How can I survive without recognising Almighty through Guru Shabad (Gurbani)? ||1||

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ; ਕੈਸੇ ਜੀਵਉ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (796-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without the Blessed Vision of His Darshan, how can I live, O my mother?

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਖਿਨੁ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (796-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without Almighty, my soul cannot survive, even for an instant; now the True Guru has made me to understand the way to meet Almighty. ||1||Pause||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ; ਹਉ ਮਰਉ ਦੁਖਾਲੀ ॥ (796-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I cannot bear the separation with my Almighty even for a second, whenever I feel separated, I raom in pain.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਉ ; ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥ (796-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Therefore, even the breaths taken while eating means at all times I search for my Master by reciting His Name.

ਸਦ ਬੈਰਾਗਨਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਹਾਲੀ ॥ (796-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

My intellect remain always detached (or in love), I see my Almighty by acknowledging His Name as the bestower of salvation.

ਅਬ ਜਾਨੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਨਾਲੀ ॥੨॥ (796-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Now, through the leader Guru (Gur+mukh), I know that Almighty is always with me. ||2||

ਅਕਥ ਕਥਾ ; ਕਹੀਐ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (796-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Through the love in the Guru always utter the discourses (Katha) of Almighty (Akath).

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ (796-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Guru illustrates that Almighty is beyond the grasp of mind and sensors.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ; ਕਿਆ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (796-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without the Guru, what meditation could we practice and earn means that the above mentioned virtues cannot be obtained.

ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਚਲੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (796-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The ones who embraced the path of meditation through a True Guru have their ego eradicated and immersed in Almighty. ||3||

ਮਨਮੁਖ ਵਿਛੁੜੈ ; ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ (796-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs who are with the capital of evil deeds (karma) they remain separated from Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ; ਮਿਲੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (796-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs who are with the capital of faith unites with Almighty and they are glorified.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ; ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥ (796-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Almighty has showered His Mercy upon those who becomes the slaves of the His slaves.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥੪॥੪॥ (796-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says that Almighty's Name is the wealth and capital of His servants. ||4||4||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ (796-13)

Bilaaval, Third Mahala, First House:

Prologue: Guru Amar Das Ji describes all the worldly materials and their respective consumption as cursed if they are consumed without uttering Almighty's Name.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (796-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ , ਖਾਇਆ , ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ , ਸੋਇਆ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ , ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ (796-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Almighty without Your remembrance, cursed is the food, cursed is the sleep; cursed are the various clothes worn on the body.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ , ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ;
ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (796-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Cursed is the body, along with family and friends, when one does not find his Master in this lifetime.

ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ , ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (796-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The human birth is the step of the ladder to attain Almighty, missing which one losses the opportunity to attain Almighty and this opportunity will not come into his hands again; the life is wasted, uselessly. ||1||

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (796-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, the ones who discards Your feet from their mind shall develop the love for duality which does not allow them to develop continuous concentration in Almighty.

ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (796-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You are the Giver of Life to the entire universe, You have dispelled the ignorance and eradicate the sorrows of your humble servants. ||1||Pause||

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ;
ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ (796-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

You are the House of mercy, Master of Mercy and Great Giver; what are these poor beings?

ਮੁਕਤ ਬੰਧ ਸਭਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਏ ; ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥(796-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

All are liberated or placed into bondage by You; this is all one can say.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਕਹੀਐ ;
ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨॥ (796-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh is said to be liberated, while the poor self-willed manmukhs are in bondage. ||2||

ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ , ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (796-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The one whose concentration is focussed in Your True Form, are alone liberated, he/she remain in Your union.

ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ , ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ;
ਸਚੈ ਆਪਿਸਵਾਰੇ ॥ (796-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The one who is perfected by Almighty Himself, his/her depth and condition cannot be described.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ , ਨ ਪਾਰੇ ॥੩॥ (797-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Those who wander around in ignorance, deluded by illusion, are called self –willed manmukhs; they are neither on this side, nor on the other side means that they stay in between and continue to take birth and depart by death. ||3||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ॥ (797-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

That humble being, who is blessed by Almighty's Glance of Grace obtains Him, and contemplates the Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਰਿ ਜਨ ; ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (797-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

In the midst of Maya, Almighty's servant is emancipated means although they live a household life but they do not attach themselves with the worldly possessions.

ਨਾਨਕ , ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ;
ਕਾਲਹਿ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੪॥੧॥ (797-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, one who has such destiny inscribed upon his forehead, conquers and destroys death. ||4||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (797-3)

Bilaaval, Third Mahala:

ਅਤੁਲੁ ; ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (797-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, how can one weigh You? Almighty is beyond comparison.

ਦੂਜਾ ਹੋਇ ; ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (797-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

If there is anyone else as great, then he alone could understand Almighty.

ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਜਾ ; ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (797-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

There is no other similar to Him.

ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਿਕੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (797-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

How can His worth be evaluated as nothing is comparable to Him? ||1||

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (797-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the sermons comes to dwell within the mind.

ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ; ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (797-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One is only able to know Him, when the duality (doubt) departs. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ ; ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥ (797-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself is the Assayer, who appraises the disciple by the yardstick of endurance.

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ; ਆਪਿ ਚਲਾਏ ॥ (797-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself appraises His disciple and He Himself guides one on the path of knowledge.

ਆਪੇ ਤੋਲੇ ; ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥ (797-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself as the True Guru weights it perfectly by observing His disciple's performance.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ; ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੨॥ (797-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself knows His one and only form means that upon realisation the ego within dispels and everything is seen as the form of Almighty. ||2||

ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ; ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (797-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

All the forms of Maya emanate from Him means that all the worldly actions and the illusion of this materialistic world originated from Almighty.

ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ; ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (797-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He alone becomes pure and Pure, who is united with Almighty.

ਜਿਸਨੋ ਲਾਏ ; ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥ (797-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He alone is attached, whom Almighty blesses with His love.

ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਲੇ ; ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (797-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

If the True Guru demonstrates the Almighty within the entire universe and then, he merges in the True Almighty. ||3||

ਆਪੇ ਲਿਵ ; ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ (797-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself resurrects the focus of concentration and He Himself is the concentration that attaches to Maya.

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ; ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥ (797-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself imparts understanding as the True Guru, and He Himself believes in Almighty as a disciple.

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ (797-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself is the True Guru, and He Himself is the form of sermons (teaching).

ਨਾਨਕ ; ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਆਪੇ ॥੪॥੨॥ (797-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He Himself speaks and teaches. ||4||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (797-9)

Bilaaval, Third Mahala:

ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ , ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ;
ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥ (797-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The service offered to a Master makes one to be a servant and with Master's blessings the servant becomes worth to be worshiped; how can anyone argue about this?

ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਬਨਿਆ ਹੈ ;
ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ (797-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Such is Your play, One and Only Almighty; You are the One, contained among all. ||1||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥

When the True Guru is pleased and appeased, one is absorbed in Almighty's Name.

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ , ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(797-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who is blessed by Almighty's Mercy, finds the True Guru; night and day, he naturally (effortlessly) remains focused on Almighty's meditation. ||1||Pause||

ਕਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ;
ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (797-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Master, how can one serve You? How can one be proud of the performed service?

ਜਬ ਅਪੁਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿੰਚਹਿ , ਤੂ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ ਦਿਖਾ ਵਖਿਆਨਾ ॥੨॥ (797-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Master, when You withdraw Your power (Atma), then who can speak and teach? Means that one becomes totally disable ||2||

ਆਪੇ ਗੁਰੁ , ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (797-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Ocean of Virtues (Almighty), You Yourself are the Guru, and You Yourself are the disciple.

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ , ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਾਲੈ ;
ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ (797-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Har (destroyer of all pains, Almighty), the way You cause us to move, so do we move, according to the Pleasure of Your Will. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ , ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ;
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾਂ ॥ (797-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Says Guru Nanak, You are the True Master; who can know Your actions?

ਇਕਨਾ ਘਰ ਮਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ;
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭਵਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੪॥੩॥ (797-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Some are Gurmukhs who glorified with the blessing of Your Name within the house of their heart and some self-willed Manmukhs wanders in reincarnation cycles by engrossing in pride. ||4||3||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (797-15)

Bilaaval, Third Mahala:

Prologue: Guru Amar Das Ji expresses the characteristics of the dark-age (Kalyug) and utters sermons by praising the true Guru.

ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ; ਵੇਖਹੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ (797-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The perfect Almighty, who has created the complete Creation; always behold the Master (Almighty) as omnipresent within the entire creation.

ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ , ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਮਤੁ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥੧॥ (797-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Within this materialistic creation, exist the glorious greatness of the True Name therefore one should never be proud of any worldly possessions. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਸ ਨੋ ਮਤਿ ਆਵੈ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (797-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who obtains the wisdom of the True Guru's Teachings, is absorbed into the sermons of such True Guru.

ਇਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀਅਹੁ ਜਾਣੈ ;
ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (797-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The ones who understands the True Guru's sermons (Gurbani) deeply within their heart; within them Almighty's Name abides means that they always recites Almighty's Name. ||1||Pause||

ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿਬੇੜਾ ;
ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੋ , ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (ਮਨੁੱਖਾ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (797-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Now, this is the essence of the teachings of the four ages means that reincarnation proceeding from previous four ages will be concluded by the recitation of Almighty's Name because the entire human race is subjected to one common treasure which is the Almighty's Name.

ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ , ਓਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ;
ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੨॥ (797-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Celibacy, self-discipline and pilgrimages were the essence of practices (dharam) in those past ages (Satyug-Truth, Trethayug-Offerings, Duapuryug-Devotion); but in this Dark Age of Kal-yug, the Praise of Almighty's Name is the only practice. ||2||

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਹੈ ;
ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ (797-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

In each and every age, the practices were different in order to attain salvation through certain disciplines but the praises of Almighty's Name is written in all religious scriptures such as the Vedas and the Puraanas, therefore see this as true.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ , ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ;
ਜਗਿ , ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥੩॥ (797-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They are Gurmukh, who uttered and concentrate on Almighty's Name through mind and body; in this world, they are perfect and accepted. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਏ ;
ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (798-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Says Guru Nanak, when one attaches his/her love in the True Almighty's Name, their mind becomes free from the physical body's pride.

ਕਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ;
ਮਾਨਤ , ਪਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੪॥ (798-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Those who speak and listen to Almighty's Name, obtains complete bliss. Those who believe in it, obtain the supreme treasure of salvation. ||4||4||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (798-2)

Bilaaval, Third Mahala:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (798-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through the Leader Guru (Gurmukh), Almighty Himself attaches His Name's Love;

ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਬਿਲਾਵਲੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (798-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

in such hearts, blissful melodies permeate, and he is embellished with Guru's Sermons.

ਮੰਗਲੁ ; ਨਾਰੀ ਗਾਵਹਿ ਆਏ ॥ (798-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Saints who serves Almighty as their husband comes to the Guru and sing the praises of Almighty.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (798-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Meeting with their Beloved Almighty the obtain ever lasting peace. ||1||

ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ; ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (798-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those, whose minds are filled with Almighty.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ , ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (798-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Meeting with the humble servant of Almighty, happiness is obtained, and one naturally (without attempt) sings Almighty's virtues praises. ||1||Pause||

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (798-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Therefore, you should always remain imbued with His Love and always be motivated to recite His Name;

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (798-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

with the glory of Almighty's Name, He Himself come to dwell within the mind.

ਆਪੇ ਸੋਭਾ ; ਸਦ ਹੀ ਪਾਏ ॥ (798-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Then you shall obtain eternal glory from your real-self (Almighty).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੈ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (798-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The one who are united through the company of such Gurmukhs are united in Almighty's Union. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਤੇ ; ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)(798-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are imbued in Almighty, they inspired other beings through the Guru's Sermons (Gurbani).

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (798-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They abide in the home of their real-self (Atma), singing the praises of Almighty's virtues.

ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਭਾਏ ॥ (798-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The who obtain the taste of Almighty's bliss are dyed in the deep color of Almighty's Love; means that they are blissful.

ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (798-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

This colour of Almighty's union shall never fade away; they are absorbed in the True Master. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ; ਮਿਟਿਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (798-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Guru's Sermons (Gurbani) deep within their heart dispels the darkness of ignorance.

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ; ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ (798-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

When the the True Guru blessed me with ultimate wisdom only then I attained Almighty.

ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; ਤਿਨ ਬਹੁੜਿ ਨ ਫੇਰਾ ॥(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)(798-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the True Almighty, do not have to enter the cycle of reincarnation again.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ; ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੫॥ (798-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak, my Perfect Guru is one who reinforced the Almighty's Name (Naam), deep within. ||4||5||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (798-9)

Bilaaval, Third Mahala:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ (798-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

From the Perfect Guru, I have obtained glorious greatness.

ਅਚਿੰਤ ; ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (798-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, Your Name dispels all worries (Achint) and Your Name, comes to dwell within mind of those who are attuned to You.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ (798-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Sermons (Gurbani), I have burnt away the ego and attachement created by Maya.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧॥ (798-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through the Guru, I have obtained honor in the Court of the True Lord. ||1||

ਜਗਦੀਸ ਸੇਵਉ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕਾਜਾ ॥ (798-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

I serve the Master of Universe; I have no other duty to perform.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ; (ਅਨ-ਦੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਾਗਉ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (798-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Night and day, my mind is in bliss; through a Leader Guru (Gurmukh), I beg for Your Name (Naam) which blesses glory. ||1||Pause||

ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ; ਮਨ ਤੇ ਪਾਈ ॥ (798-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The realisation of the real-self is obtained from the knowledge understood by the mind means that the mind tunes completely to Guru's Sermons and vanishes its separate identity.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)(798-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru's sermons, I have obtain the understanding fo the truth.

ਜੀਵਣ ਮਰਣੁ ਕੋ ; ਸਮਸਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (798-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Such enlightened person, who looks upon life and death alike.

ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੈ ; ਨਾ ਜਮੁ ਪੇਖੈ ॥੨॥ (798-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Such one shall never die again, and shall not have to see the Messenger of Death. ||2||

ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ; ਸਭਿ ਕੋਟ ਨਿਧਾਨ ॥ (798-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Within the home of self there are all the millions of treasures means that the sustainer of all treasures (Almighty) abides as witness within the heart.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ; ਗਇਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (798-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The True Guru has revealed them, and my egotistical pride is gone.

ਸਦ ਹੀ ਲਾਗਾ ; ਸਹਜਿ ਧਿਆਨ ॥ (798-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

I keep my concentration always focused on Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ; ਏਕੋ ਨਾਮ ॥੩॥ (798-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Night and day, I sing the One Name of Almighty. ||3||

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਵਡਿਆਈ ਪਾਈ ॥ (798-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

I have obtained glorious greatness in this age,

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (798-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

through the Perfect Guru, I meditate on Almighty's Name (Naam).

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (798-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Wherever I look, I see Almighty permeating and pervading.

ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੪॥ (798-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He is forever the Giver of peace; His worth cannot be estimated. ||4||

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (798-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, I have found the Perfect Guru.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ; ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (798-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He has revealed to me the treasure of Almighty's Name (Naam) within.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ (798-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Guru's Sermons are very pleasing and I have attuned my mind to it.

ਨਾਨਕ , ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥੬॥੪॥੬॥੧੦॥ (798-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, my fire of thirst for world material is quenched, and my mind and body have found peace. ||5||6||4||6||10||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੩ (798-18)

Raag Bilaaval, Fourth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (798-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਉਦਮ ਮਤਿ , ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਰੇ ਤਿਉ ਕਰਨਾ ॥ (798-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Effort and intelligence to remember Almighty comes from Him, He is the knower of all hearts (inner-knower); therefore as Almighty wills, so I act accordingly.

ਜਿਉ ਨਟੂਆ ਤੰਤੁ ਵਜਾਏ ਤੰਤੀ ;
ਤਿਉ ਵਾਜਹਿ ਜੰਤਜਨਾ ॥੧॥ (798-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

As the puppeteer plays his puppets with strings that he moves to complete a play, so does Almighty play the living beings with the string of Maya and the beings performs in His Will. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ॥ (799-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Therefore, I always chant Almighty's Name with my tongue.

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ , ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (799-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

According to the pre-ordained destiny written upon my forehead, I have found the Guru, and with Guru's blessing Almighty's Name comes to abide within my heart. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਗਿਰਸਤਿ ਭ੍ਰਮਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਜਨੁ ਅਪਨਾ ॥ (799-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please save your humble servant as all the beings are entangled in Maya during life and wanders in reincarnation cycle after death,

ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਣਾਖਸਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ (799-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

as you saved Prahlaad from the clutches of Harnaakash by knowing him to embrace Your sanctuary; in the same manner save me from the clutches of Maya and keep me in Your Sanctuary, Dear Almighty. ||2||

ਕਵਨ ਕਵਨ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀਐ ;
ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੰਨਾ ॥ (799-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Therefore, how can I describe the practice of those who are liberated by reciting Your Name and of those many sinners you have purified?

ਓਹੁ ਢੋਵੈ ਢੋਰ , ਹਾਥਿ ਚਮੁ ਚਮਰੇ ;
ਹਰਿ ਉਧਰਿਓ ਪਰਿਓ ਸਰਨਾ ॥੩॥ (ਉਧੱਰਿਓ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (799-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Bhagat Ravi Daas, the leather-worker, who worked with hides and carried dead animals was saved, by entering Almighty's Sanctuary. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ, ਭਗਤ ਭਵ ਤਾਰਨ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਰਾਖੁ ਪਪਨਾ ॥ (799-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Therefore Dear Almighty, You are merciful to the meek and carry Your devotees across the worldly ocean; please save me as well from the sinful acts.

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਦਾਸ ਹਮ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸੰਨਾ ॥੪॥੧॥ (799-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Dear Almighty, make me the slave of the slave to those who make others to realise Your form. ||4||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (799-5)

Bilaaval, Fourth Mahala:

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ;
ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਅਜਨਮਾ ॥ (ਅ-ਜਨਮਾ ਬੋਲੋ) (799-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I am foolish, idiotic and ignorant; I seek Your Sanctuary, Dear Universal Protector and the one who is beyond birth (Almighty).

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ;
ਹਮ ਪਾਥਰ ਹੀਨ ਅਕਰਮਾ ॥੧॥ (ਅ-ਕਰਮਾ ਬੋਲੋ) (799-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Have Mercy upon me, and save me, O my Master; I am a lowly stone, with no good karma at all. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਾਮਾ ॥ (799-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on Almighty, Almighty's Name.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ;
ਹੋਰਿ ਤਿਆਗਹੁ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (799-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Through Guru's Wisdom, obtain the sublime, subtle essence of Almighty; renounce other fruitless actions. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ , ਸੇ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ;
ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਰਾਖੁ ਉਪਮਾ ॥ (799-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The humble servants of Almighty are ferried across the worldly ocean by Almighty; now please protect the virtueless like me as this is Your greatness to save the worthless.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਵਡੇ ਕਰੰਮਾ ॥੨॥ (799-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I have no other protector than You, O my Master; Your Name is chanted with great fortune. ||2||

ਨਾਮਹੀਨ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਤੇ ; ਤਿਨ ਵਡ ਦੂਖ ਸਹੰਮਾ ॥ (799-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Those who are without Almighty's Name, their lives are cursed, and they shall endure terrible pain.

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ; (ਭਵਾਈ-ਅਹਿ ਬੋਲੋ)
ਮੰਦਭਾਗੀ ਮੂੜ ਅਕਰਮਾ ॥੩॥ (ਮੰਦ-ਭਾਗੀ, ਅ-ਕਰਮਾ ਬੋਲੋ) (799-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

They are consigned to wander in cycle of reincarnation over and over again; they are the most unfortunate fools, with no good karma at all. ||3||

ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ;
ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਵਡ ਕਰਮਾ ॥ (799-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the Support of the humble servants; their good karma is pre-ordained therefore the performed good deeds.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਫਲੁ ਜਨੰਮਾ ॥੪॥੨॥ (799-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Therefore Guru Nanak says that my True Guru, Guru Amar Das Ji has reinforced Almighty's Name within and the life became fruitful. ||4||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (799-11)

Bilaaval, Fourth Mahala:

ਹਮਰਾ ਚਿਤੁ ਲੁਭਤ ਮੋਹਿ ਬਿਖਿਆ ;
ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰਾ ॥ (799-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

My consciousness is lured by emotional attachment to evil desires and because of this my mind is filled with filth of sins.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨ ਸਕਹ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਤਰਾ ॥੧॥ (799-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I am not capable to serve You, Dear Almighty; I am an ignorant therefore how can I swim across the worldly ocean? ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ; ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ , ਨਰਹਰਾ ॥ (799-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name, who enriches life within the entire creation.

ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (799-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty has showered His Mercy upon His humble servant; meeting with the True Guru, he is ferried across this worldly ocean. ||1||Pause||

ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ , ਜਸੁ ਕਰਾ ॥ (799-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

O my Father, my Master, Almighty, please bless me with such understanding, that I may sing Your Praises.

ਤੁਮ੍ਰੈ ਸੰਗਿ ਲਗੇ , ਸੇ ਉਧਰੇ ;
ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥ (799-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Those who are attached to You are saved, like iron which is carried across with wood. ||2||

ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ;
ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥ (799-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The devotee of Maya (Sakat) have little or no understanding; they do not serve Almighty.

ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ;(ਭਾਗ-ਹੀਨ, ਦੁਹ-ਚਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥ (799-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Those beings are unfortunate and vicious; they die, and are consigned to reincarnation, over and over again. ||3||

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੇ ਨ੍ਹਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥ (799-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Dear Master, those whom You unite with Yourself, bathe in the Guru's cleansing pool of contentment.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ;(ਦੁਰ-ਮਤਿ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥੩॥ (799-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Upon chanting Almighty's Name, the filth of their evil-mindedness is washed away; Guru Nanak says, His servants are carried across. ||4||3||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (799-17)

Bilaaval, Fourth Mahala:

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥ (799-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 4)

Come, O Saints, and join together, O my Siblings of Destiny; let us narrate the discourses relating to Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਜੁਗਿ ;
ਖੇਵਟੁ , ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥ (799-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 4)

The Naam, Almighty's Name, is the ship in this Dark Age of Kal-yug; the Guru's Sermons (Gurbani) is the captain to ferry us across. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥ (799-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 4)

O my mind, chant the Praises of Almighty's virtues.

ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ;
ਮਿਲਿਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (799-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 4)

According to the pre-ordained destiny inscribed upon your forehead, sing the Praises of Almighty; join the true Congregation, and cross over the worldly ocean. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ;
ਕਿਉ ਪਾਈਐ , ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥ (800-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 4)

Within the body-village the most supreme deed is to experience the taste of Almighty's Name, so how can I obtain such Name? Teach me, O humble Saints.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ;
ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥ (800-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 4)

Serving the True Guru, you shall obtain the Fruitful Darshan (sight) of Almighty's; meeting Him, drink in the ambrosial essence of Almighty's Nectar. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ;
ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥ (800-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 4)

The Ambrosial Almighty's Name, is so sweet; O Saints of Almighty, taste it, and see.

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ;
ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥ (800-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 4)

Through Guru's Sermons (Gurbani), Almighty's Name essence seems so sweet; through it, all evil desires sensual pleasures are forgotten. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ;
ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥ (800-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name is the medicine to cure all diseases; so serve Almighty, O humble Saints.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥ (800-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The four great blessings (Dharam-Faith, Arth-Possessions, Kam-Desires & Mokhs-Salvation) are obtained, Guru Nanak says, through Guru's Sermons (Gurbani) chant Almighty's Name. ||4||4||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (800-5)

Bilaaval, Fourth Mahala:

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ; ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ (800-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Anyone, from any class - Kh'shaatriya, Brahman, Sudra or Vaishya - can chant, and meditate on the Mantra of Almighty's Name.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ;
ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ (800-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Worship the Guru, the True Guru, as the Supreme Almighty; serve Him constantly, all day and night. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ ; ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ (800-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

O humble servants of Almighty, behold the True Guru with your eyes.

ਜੋ ਇਛਹੁ , ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ;
ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (800-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Whatever you wish for, you shall obtain, chanting Almighty's Name, through Guru's Sermons (Gurbani). ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ;(ਚਿਤ-ਵੀ-ਅਹਿ, ਬਹੁ-ਤੇਰੇ ਬੋਲੋ)
ਸਾ ਹੋਵੈ , ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥ (800-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

People think of many and various efforts, but that alone happens, which is to happen.

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ;
ਸੋ ਕਰੇ , ਜਿ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥ (800-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

All beings seek goodness for themselves, but what Almighty does - that may not be what we think and expect. ||2||

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ;
ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ (800-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

So renounce the clever intellect of your mind, O humble servants of Almighty, no matter how hard this may be.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ;(ਅਨ-ਦਿਨੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ (800-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Night and day, meditate on the Naam, Almighty's Name, who is the life within the entire creation (Har) and the destroyer of sins (Har); accept the wisdom of the Guru, the True Guru. ||3||

ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ;(ਸੁ-ਮੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਹਮ ਜੰਤ , ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ (800-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Wisdom (Mat'e) and supreme wisdom (Su-Mat'e)is in Your power, Dear Master; I am the instrument, and You are the player, Dear Sustainer of the Universe.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥੫॥ (800-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, O Creator, Master of servant Nanak, as You wish, so do I speak. ||4||5||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (800-11)

Bilaaval, Fourth Mahala:

ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥ (800-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I meditate on the source of bliss, the Sublime Primal Being; night and day, I am in ecstasy and bliss.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ;
ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥ (800-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Righteous Judge (Dharam-Raj) has no power over me; I have cast off all pleading before the Messenger of Death means that I am free from the reincarnation cycle . ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ (800-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Meditate, O mind, on the Naam, Almighty's Name who is the life formof the Universe (Har), the destroyer of sins (Har) and the Univarsal Sustainar (Gobind).

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (800-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I have found the Guru, the True Guru; I sing the Praises of Almighty's Virtues who is bestower of supreme bliss. ||1||Pause||

ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ;
ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ (800-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The foolish devotee of Maya (Sakat) are held captive by Maya; in the desire of Maya, they continue wandering, wandering around means the continue to take birth one after one.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ , ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ;
ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥ (800-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Burnt by thirst of Maya, and bound by the karma of their past actions, they go round and round, like the ox at the mill press (although the ox continue to walk the whole day but it does not reach anyway as it goes around the mill press). ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ , ਸੇ ਉਧਰੇ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ (800-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs, who focus on serving the Guru, are saved; by great good fortune, they perform service.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ , ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥ (800-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty obtain the Almighty in return, and the bonds of Maya are all broken. ||3||

ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ;
ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ (800-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

He Himself is the Master, and He Himself is the servant;the Universal Sustainer (Almighty) Himself is all by Himself within the entire creation.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ;
ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥ (800-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, He Himself acts within all; we live as He pleases. ||4||6||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (800-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੜਤਾਲ , ਘਰੁ ੧੩ ॥ (800-19)

Raag Bilaaval, Fourth Mahala, Partaal, Thirteenth House:

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥ (800-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

O Siblings of Destiny, chant Almighty's Name, the Purifier of sinners.

ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ; ਤਾਰਨੋ ॥ (800-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty emancipates his Saints and Bhagats (devotees).

ਹਰਿ ; ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥ (801-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty is totally permeating and pervading everywhere;

ਜਲਿ ਥਲੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ (801-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is pervading the water and the land means within all.

ਨਿਤ ਗਾਈਐ ; ਹਰਿ , ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (801-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

So sing continuously of Almighty's Name, the Dispeller of pain. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ; ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (801-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty has made my life fruitful and rewarding.

ਹਰਿ ਜਪਿਆ ;
ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥ (ਬਿਸਾਰਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (801-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
I recite Almighty's Name, the life form and the dispeller of pain.

ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ; ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ (801-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
I have met the Guru, the Giver of liberation.

ਹਰਿ ਕੀਈ ; ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥ (801-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Almighty has made my life's journey fruitful and rewarding.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ; ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ (801-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Join the Sangat, the True Congregation and sing the Praises of Almighty's Virtues. ||1||

ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ (801-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
O mortal, place your hopes in Almighty's Name,

ਭਾਉ ਦੂਜਾ ; ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (801-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
and your love of duality shall simply vanish.

ਵਿਚਿ ਆਸਾ ; ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ (801-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
One who, in hope, remains unattached to hope,

ਸੋ ਜਨੁ ; ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥ (801-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
such a humble being meets with his Lord.

ਕੋਈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥ (801-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
And one who sings the Praises of Almighty's Name virtues.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ;
ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥੪॥੬॥੭॥੧੭॥ (801-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Guru Nanak says I as the servant of the Almighty falls at his feet. ||2||1||7||4||6||7||17||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (801-6)
Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Chau-Padas, First House:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji express his spritual level, explains the greatness of a Guru and pleads before Almighty.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (801-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਦਰੀ ਆਵੈ ; ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ (801-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is seen as within all and the mind is attracted to Him.

ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ (801-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

How can I meet You, O Imperishable Almighty?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ (801-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Have Mercy upon me, and place me upon the Path which lead to You;

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ; ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ (801-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please attached me to the hem of the robe of the Saadh Sangat, the Company of the ones who has win over their mind (Sadh). ||1||

ਕਿਉ ਤਰੀਐ ; ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (801-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

How can I cross over the poisonous worldly ocean?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ; ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (801-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The True Guru is the ship to carry us across. ||1||Pause||

ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ; ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ (801-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The wind of Maya blows and shakes us,

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ; ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥ (801-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

but Almighty's devotees remain ever-stable.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ; ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ (801-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They remain unaffected by pleasure and pain.

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ; ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ (801-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Guru Himself is the Savior above their heads. ||2||

ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ; ਮਾਇਆ , ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ (801-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Maya, the snake, holds all in her coils.

ਹਉਮੈ ਪਚੇ ; ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ (801-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They burn to death in egotism, like the moth lured by seeing the flame.

ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ; ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ (801-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They make all sorts of self-grooming, but they do not find Almighty means one cannot attain Almighty by performing merely rituals.

ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ (801-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When the Guru becomes Merciful, He leads them to meet Almighty. ||3||

ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ; ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ (801-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I wander around, sad and depressed, seeking the jewel of the One Lord.

ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ;(ਨਿਰ-ਮੋਲਕੁ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥(801-12,ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This priceless jewel of Almighty's Name (Naam) is not obtained by any efforts'

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ; ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ (801-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

although the jewel of Almighty's Name is within the body, the Temple of Almighty.

ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ; ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ (801-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is only obtained when the Guru tore away the veil of illusion, and beholding the jewel (Naam), I am delighted. ||4||

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ; ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ (801-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who has tasted it, comes to know its flavor;

ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ; ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ (801-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

he is like the mute who tastes but cannot describe and whose mind is filled with wonder.

ਆਨਦ ਰੂਪੁ ; ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (801-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I see Almighty, is seen within the entire creation, everywhere.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥ (801-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Servant Nanak speaks the Praises of Almighty's Virtues, and merges in Him. ||5||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (801-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ; ਗੁਰਦੇਵ ॥ (801-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Divine Guru has blessed me with total happiness.

ਸੇਵਕੁ ; ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥ (801-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has linked His servant to His service.

ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ; ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (801-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

No obstacles block my path, meditating on the incomprehensible, inscrutable Master. ||1||

ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ; ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ (801-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The soil has been sanctified, singing the Glories of His Praises.

ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (801-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The sins are eradicated, meditating on Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ; ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥ (801-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is pervading everywhere;

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ (801-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

from the very beginning, and throughout the ages, His Glory has been radiantly manifest.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ (801-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, sorrow does not touch me. ||2||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ (801-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Guru's Feet seem so sweet to my mind.

ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ; ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ (ਨਿਰ-ਬਿਘਨ ਬੋਲੋ) (801-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is unobstructed, dwelling everywhere.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥ (801-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I found total peace, when the Guru was pleased. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ; ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ (801-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has become my Savior.

ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ; ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ (801-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see Him there with me.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥ (801-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Master protects and cherishes His slaves. ||4||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (801-19)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (801-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are the treasure of peace, O my Beloved Almighty.

ਅਗਨਤ ਗੁਣ ; ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ (ਅ-ਗਨਤ ਬੋਲੋ) (802-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Your Glories are uncounted, Dear Almighty, my Master.

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ; ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (802-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am an orphan, entering Your Sanctuary.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (802-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Have Mercy on me, Dear Almighty, that I may concentrate on Your Feet. ||1||

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ; ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (802-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Be merciful upon me, and abide within my mind;

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ; ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (802-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am without any virtue (worthless), please let me grasp hold of the hem of Your robe. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ ॥ (802-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When Almighty comes into my consciousness, what misfortune can strike me?

ਹਰਿ ਸੇਵਕ ; ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ ॥ (802-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty's servant does not suffer pain from the Messenger of Death.

ਸਰਬ ਦੂਖ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥ (802-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All pains are dispelled, when one remembers Almighty in meditation;

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥੨॥ (802-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty abides with him forever. ||2||

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥ (802-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is the Support of my mind and body.

ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ; ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥ (802-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Forgetting the Naam, Almighty's Name, the body is reduced to ashes means that the human birth is totally wasted.

ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ; ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥ (802-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When Almighty comes into my consciousness, all my affairs are resolved.

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥੩॥ (802-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Forgetting Almighty, one becomes dependant to all. ||3||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (802-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am in love with the Lotus Feet of Almighty.

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ; ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥ (802-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The practices that separates me with Almighty is all vanished.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥ (802-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The concentration in the Mantra of Almighty's Name, is deep within my mind and body.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ; ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥ (802-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, eternal bliss fills the home of Almighty's devotees. ||4||3||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ (802-7)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Second House, To Be Sung To The Tune Of Yaan-Ree-Ay:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (802-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ; ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (802-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, within my mind You weremy support in the past, You are my support now in the present and You will my support in the future.

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ;
ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (802-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All other clever tricks (intelligence) are useless, O Beloved; You alone are my Protector. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ;
ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (802-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who meets with the Perfect True Guru, O Beloved, that humble person is exalted (delighted).

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ (802-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He alone serves the Guru, O Beloved, unto whom Almighty becomes merciful.

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (802-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Fruitful is the form of the Divine Guru, O Master; He is full of all powers.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥ (802-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, such Guru is seen to be the form of the Almighty who is the Supreme Creator and the Protector; He is ever-present, forever and ever. ||1||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ;
ਜਿਨ੍ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (802-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I live by hearing, the praise of those who acknowledge Almighty as their Master.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ , ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥(ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)(802-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They remember Almighty's Name, they describe Almighty's Name, and their minds are imbued with Almighty's Name.

ਸੇਵਕੁ , ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ; ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥ (802-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am Your servant, I beg to serve Your humble servants; by good destine I am able serve.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥ (802-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is Nanak's prayer: O my Master, may I obtain the Blessed Vision of Your humble servants. ||2||

ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥ (802-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They are said to be very fortunate, O Beloved, who dwell in the company of the Saints.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥ (802-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They contemplate the pure, nectar of Almighty's Name (Naam), and their minds are enlightened (illuminated) with the realisation of Almighty.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ;
ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ (802-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The pains of birth and death are eradicated, O Beloved, and the fear of the Messenger of Death is ended.

ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥੩॥ (802-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They alone obtain the glimpse (Darshan), Guru Nanak says, who are pleasing to their Almighty. ||3||

ਊਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ;
ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (802-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O my lofty, incomparable and infinite Master, who can know Your Glorious Virtues?

ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ;
ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ (802-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those who sing them are liberated, and those who listen to them are liberated; all their sins are erased (Senchit Karam & Keriaman Karan is vanished).

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ; ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ (802-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You save the beasts, demons and fools, and even the great sinners who are like stones are carried across the worldly ocean means that even those who had no hope to attain salvation are liberated.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੪॥੧॥੪॥ (802-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak pleads as a servant before Almighty 'I am in Your Sanctuary and I forever surrender to You'. ||4||1||4||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (802-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ , ਤਿਆਗਿ ਰੀ ਸਖੀਏ ;
ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਓ ॥ (802-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Renounce the tasteless worldly desires, O my companion, and drink in the supreme nectar of Almighty's Name (Naam).

ਬਿਨੁ ਰਸ ਚਾਖੇ ਬੁਡਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ;
ਸੁਖੀ ਨ ਹੋਵਤ ਜੀਓ ॥ (802-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Without the taste of this nectar of Almighty's Name, all have drowned in the thirst for worldly possessions, in this way the beings have not found happiness.

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨ ਸਕਤਿ ਹੀਕਾਈ ;
ਸਾਧਾ ਦਾਸੀ ਥੀਓ ॥ (802-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You have no even an iota of honor, glory or power therefore become the slave of the Holy Saints.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾਵੰਤੇ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕੀਓ ॥੧॥ (803-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they alone are praiseful in the Court of Almighty, whom Almighty has made His Own. ||1||

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਚਿਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਖੀਏ ; (ਹਰਿ-ਚੰਦਉਰੀ ਬੋਲੋ)
ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ॥ (803-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Just like Hari- Chandhouri[1] and a child who presume the shadow to be real because of the visionary illusion, O my companion, like the scent-crazed deer who searches for the musk (the musk actually attached to his own body), or the transitory shade of a tree.

ਚੰਚਲਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੀ ਸਖੀਏ ;
ਅੰਤਿ ਤਜਿ ਜਾਵਤ ਮਾਇਆ ॥ (803-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Maya is fickle, and does not go with you, O my companion; in the end, it will leave you.

ਰਸਿ ਭੋਗਣ ਅਤਿ ਰੂਪ ਰਸ ਮਾਤੇ ; (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਇਨ ਸੰਗਿ ਸੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (803-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He may enjoy pleasures and sensual delights with supremely beautiful women, but no one finds peace in this way.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸਖੀਏ ;
ਨਾਨਕ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ (803-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Great, great are the humble, Holy Saints of Almighty, O my companion. Guru Nanak says, they meditate on Almighty's Name (Naam). ||2||

---

[1]Harichandhouri is illussionary sphere believed to be the country of King Harish Chander who was a most generous King. He walked on the path of truth even when he had to abandon his kingdom and family. Finally when he was asked to ask for a boon he ask for his entire country to be shifted to heaven. The wish was granted, half through the journey to heaven he heard a donkey whine, he thought to himself that even a donkey is granted heaven because of his good deeds. At that instant the entire country was stand-stilled in the mid-air because of his egoistic thought. Therefore this is used as an example to illustrate the unreal and imagenary illusion as no one has practically seen this sphere.

ਜਾਇ ਬਸਹੁ ਵਡਭਾਗਣੀ ਸਖੀਏ ;
ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈਐ ॥ (803-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Go, O my very fortunate companion: dwell in the Company of the Saints, and unite with Almighty.

ਤਹ ਦੂਖ ਨ ਭੂਖ , ਨ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ (803-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

There, neither pain nor hunger nor disease will afflict you; consistently concentrate on Almighty's Lotus Feet.

ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ , ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ (803-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

There is no birth or death there, no coming or going in reincarnation, when you enter the Sanctuary of the Eternal Almighty.

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਨ ਮੋਹੁ ਬਿਆਪੈ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ (803-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Love does not end, and attachment does not grip you, Guru Nanak says, when you concentrate on the One Almighty. ||3||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪਿਆਰੇ ;
ਰਤੜੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (803-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Bestowing His Glance of Grace, my Beloved has pierced my mind, and I am intuitively attuned to His Love.

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥(803-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My bed is embellished, meeting with my Beloved; in ecstasy and bliss, I sing His Virtues Praises.

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਮਨ ਤਨ ਇਛ ਪੁਜਾਏ ॥ (803-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O my friends and companions, I am imbued with Almighty's Love; the desires of my mind and body are satisfied.

ਨਾਨਕ ਅਚਰਜੁ , ਅਚਰਜ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ; (ਅ-ਚਰਜੁ , ਅ-ਚਰਜ ਬੋਲੋ)
ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੨॥੫॥ (803-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the wonder-struck soul blends with the Wonderful Almighty; this state cannot be described by words. ||4||2||5||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (803-10)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (803-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਏਕ ਰੂਪ ; ਸਗਲੋ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (803-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The entire Universe is the form of the One Almighty.

ਆਪੇ ਬਨਜੁ ; ਆਪਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੧॥ (803-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the trade, and He Himself is the trader. ||1||

ਐਸੋ ਗਿਆਨੁ ; ਬਿਰਲੋਈ ਪਾਏ ॥(ਬਿਰਲੋ-ਈ ਬੋਲੋ)(803-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

How rare is that one who is blessed with such spiritual wisdom.

ਜਤ ਜਤ ਜਾਈਐ ; ਤਤ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (803-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Wherever I go, there I see Him. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ; ਨਿਰਗੁਨ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ (803-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He manifests many forms, while still He is formless and absolute, and yet He has One Form.

ਆਪੇ ਜਲੁ ; ਆਪ ਹੀ ਤਰੰਗਾ ॥੨॥ (803-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the water, and He Himself is the waves means that he the cause and He is the effect or He is the creator and He is the creation. ||2||

ਆਪ ਹੀ ਮੰਦਰੁ ; ਆਪਹਿ ਸੇਵਾ ॥ (803-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the temple, and He Himself is the servant.

ਆਪ ਹੀ ਪੂਜਾਰੀ ; ਆਪ ਹੀ ਦੇਵਾ ॥੩॥ (803-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the worshipper, and He Himself is the deity. ||3||

ਆਪਹਿ ਜੋਗ ; ਆਪ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ (803-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the Union; He Himself is the Method (Way).

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ; ਸਦ ਹੀ ਮੁਕਤਾ ॥੪॥੧॥੬॥ (803-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says His Almighty is forever liberated. ||4||1||6||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (803-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਆਪਿ ਉਪਾਵਨ ; ਆਪਿ ਸਧਰਨਾ ॥ (ਸਧੱਰਨਾ ਬੋਲੋ) (803-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself creates, and He Himself supports.

ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ; ਦੋਸੁ ਨ ਲੈਨਾ ॥੧॥ (803-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself causes all to act; He takes no blame Himself. ||1||

ਆਪਨ ਬਚਨੁ ; ਆਪ ਹੀ ਕਰਨਾ ॥ (803-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the word (teaching), and He Himself is the practicer.

ਆਪਨ ਬਿਭਉ ; ਆਪ ਹੀ ਜਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (803-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the splendor, and He Himself is the endures. ||1||Pause||

ਆਪ ਹੀ ਮਸਟਿ ; ਆਪ ਹੀ ਬੁਲਨਾ ॥ (803-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is silent, and He Himself is speaks in various languages and tones.

ਆਪ ਹੀ ਅਛਲੁ ; ਨ ਜਾਈ ਛਲਨਾ ॥੨॥ (803-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is undeceivable; He cannot be deceived. ||2||

ਆਪ ਹੀ ਗੁਪਤ ; ਆਪਿ ਪਰਗਟਨਾ ॥ (803-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is hidden, and He Himself is manifest.

ਆਪ ਹੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਆਪਿ ਅਲਿਪਨਾ ॥੩॥ (803-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is in each and every heart; He Himself is unattached. ||3||

ਆਪੇ ਅਵਿਗਤੁ ; ਆਪ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ (803-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is absolute, and He Himself is with the Universe.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਭਿ ਜਚਨਾ ॥੪॥੨॥੭॥ (803-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, all are beggars of Almighty. ||4||2||7||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (803-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ; ਜਿਨਹਿ ਬਤਾਇਆ ॥ (803-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He who places the one who strays from the the self-realisation back on the Path of realisation;

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (803-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

such a Guru is found by great good fortune. ||1||

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (803-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O Mind! remember Almighty's Name by contemplating on His Virtues.

ਬਸਿ ਰਹੇ ਹਿਰਦੈ;
ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (803-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Beloved Feet of the Guru abide within my heart. ||1||Pause||

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ; ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (804-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The mind is engrossed in sexual desire, anger, greed of consumption and physical attachments.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ; ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ॥੨॥ (804-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Breaking my bonds, the Guru has liberated me. ||2||

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤ ; ਜਨਮਿ ਫੁਨਿ ਮੂਆ ॥ (804-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Experiencing pain and pleasure, one is born, and die again means one is continues in cycle of reincarnation.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਗੁਰਿ ਆਸ੍ਰਮੁ ਦੀਆ ॥੩॥ (804-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Lotus Feet of the Guru blesses the permenant union means one is united with Almighty. ||3||

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ; ਬੂਡਤ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (804-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The world is drowning in the ocean fire (Barwanal Agni) means that the entire world is burning in the thirst for worldly possessions and drowing in their desires.

ਨਾਨਕ , ਬਾਹ ਪਕਰਿ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੩॥੮॥ (804-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, holding me by the arm, the True Guru has saved me. ||4||3||8||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ; ਅਰਪਉ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ॥ (804-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Body, mind, wealth and everything, I surrender to my Almighty.

ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੧॥ (804-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What is that wisdom, by which I may come to chant Almighty's Name with my mind and speech? ||1||

ਕਰਿ ਆਸਾ ; ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗਨਿ ॥ (804-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Nurturing hope, I have come to beg from Almighty.

ਤੁਮ੍ ਪੇਖਤ ; ਸੋਭਾ ਮੇਰੈ ਆਗਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (804-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Gazing upon You, the courtyard of my heart is embellished. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ; ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਬੀਚਾਰਉ ॥ (804-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Trying several methods, I reflect deeply upon Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਉਧਾਰਉ ॥੨॥ (804-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, this mind acrosses the worldly desires. ||2||

ਮਤਿ ਬੁਧਿ ; ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (804-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have neither intelligence, wisdom, common sense nor cleverness.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ; ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥੩॥ (804-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I meet You, only if You lead me to meet You. ||3||

ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ; ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (804-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My eyes are content, gazing upon the Almighty's Sight (Darshan).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਫਲੁ ਸੋ ਆਇਆ ॥੪॥੪॥੯॥ (804-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the life of such being (jeev) is fruitful and rewarding. ||4||4||9||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-7)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ; ਸਾਥਿ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (804-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Mother, father, children and the wealth of Maya, will not go along with you.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (804-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all pain is dispelled. ||1||

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭ ਮਹਿ ਆਪੇ ॥ (804-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself is pervading, and permeating all.

ਹਰਿ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ; ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (804-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Chant Almighty's Name with your tongue, and pain will not afflict you. ||1||Pause||

ਤਿਖਾ ਭੂਖ ; ਬਹੁ ਤਪਤਿ ਵਿਆਪਿਆ ॥ (804-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who is afflicted by the terrible heat of thirst and desire (for worldly possession),

ਸੀਤਲ ਭਏ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ (804-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

by reciting the praises of Almighty's Name with mind and speechmy Antahkaran is calmed. ||2||

ਕੋਟਿ ਜਤਨ ; ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (804-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By millions of efforts, contentment is not obtained;

ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੩॥ (804-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

the mind is satisfied only by singing the Praises of Almighty's Virtues. ||3||

ਦੇਹੁ ਭਗਤਿ ; ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (804-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please bless me with devotion, Dear Almighty, the knower of hearts.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ; ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੫॥੧੦॥ (804-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
This is Guru Nanak's prayer, O Master. ||4||5||10||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-11)
Bilaaval, Fifth Mahala:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ (804-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
By great good fortune, the Perfect Guru is found.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (804-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Meeting with the Holy Saints, concentrate on Almighty's Name. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ; ਤੇਰੀ ਸਰਨਾ ॥ (804-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Dear Supreme (Beyond Ceation) Almighty, I seek Your Sanctuary.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ; ਭਜੁ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (804-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Meditating on the Guru's Feet, sinful acts are erased. ||1||Pause||

ਅਵਰਿ ਕਰਮ ; ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ ॥ (804-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
All other rituals are just worldly affairs;

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ ॥੨॥ (804-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is saved. ||2||

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (804-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
One may contemplate the Simritees, Shaastras and Vedas,

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ; ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥ (804-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
but only by chanting the Naam, Almighty's Name, is one saved and carried across. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ ॥ (804-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Have Mercy upon servant Nanak, Dear Almighty,

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ; ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੬॥੧੧॥ (804-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
and bless him with the dust of the feet of the Holy, that he may be emancipated. ||4||6||11||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-15)
Bilaaval, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥ (804-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
I contemplate the Guru's Shabad (Gurbani) within my heart;

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ ॥੧॥ (804-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
all my hopes and desires are fulfilled. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ; ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ ॥ (804-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
The faces of the humble Saints are radiant and bright;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (804-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Almighty has mercifully blessed them with the Naam, Almighty's Name. ||1||Pause||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ; ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ ॥ (804-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Holding them by the hand, He has lifted them up out of the deep, dark pit of this world,

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ; ਜਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ ॥੨॥ (804-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
and their victory is celebrated throughout the world. ||2||

ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ; ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ ॥ (804-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
He elevates and exalts the lowly, and fills the empty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ ॥੩॥ (804-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
They receive the supreme, sublime essence of the Ambrosial Naam. ||3||

ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ; ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀਨਾ ॥ (804-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
The mind and body are made Pure and pure, and sins are burnt to ashes.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ ॥੪॥੭॥੧੨॥ (804-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Says Guru Nanak, Almighty is pleased with me. ||4||7||12||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (804-19)
Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ ॥ (804-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All desires are fulfilled, O my friend,

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ ॥੧॥ (805-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

lovingly centering your consciousness on Almighty's Lotus Feet. ||1||

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਤ ॥ (805-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to those who meditate on Almighty.

ਜਲਨਿ ਬੁਝੈ ; (ਬੁਝੈ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The fire of desire is quenched, singing the Praises of Almighty's Virtues, with mind and speech. ||1||Pause||

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ; ਵਡਭਾਗੀ ॥ (805-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One's life become fruitful and rewarding, by great good fortune.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੨॥ (805-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, enshrine love for Almighty. ||2||

ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ; ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ (805-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Wisdom, honor, wealth, peace and celestial bliss are attained, if one does not forget Almighty of supreme bliss, even for an instant. ||3||

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ; ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਘਨੇਰੀ ॥ (805-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind is so very thirsty for the Almighty's Sight (Darshan).

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ; ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੮॥੧੩॥ (805-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Dear Almighty, I seek Your Sanctuary. ||4||8||13||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (805-4)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ; ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ ॥ (805-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am worthless, totally lacking all virtues.

ਦਇਆ ਧਾਰਿ ; ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ (805-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Bless me with Your Mercy, and make me Your Own. ||1||

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ; ਗੋਪਾਲਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (805-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind and body are embellished by Almighty, the Universal Sustainer.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Granting His Mercy, Almighty has come into the home of my heart. ||1||Pause||

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ; ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ (ਕਾਟਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)(805-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is the Lover and Protector of His devotees, the Destroyer of fear.

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ; ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥੨॥ (805-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Now, I have been carried across the worldly ocean. ||2||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ , ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ; ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ ॥ (805-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

It is Almighty's Way to purify sinners, claimed by the spiritual knowledge.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ ॥੩॥ (805-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have seen the Supreme Creator (Almighty) with my eyes. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (805-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Almighty becomes manifest.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਭਿ ਦੂਖ , ਪਲਾਇਣ ॥੪॥੯॥੧੪॥ (805-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says all pains of His servants are relieved. ||4||9||14||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (805-8)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰੀ ਸੇਵਾ ॥ (805-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Who can know the value of serving You, Almighty?

ਪ੍ਰਭ ਅਵਿਨਾਸੀ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)(805-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is imperishable, beyond understanding and incomprehensible. ||1||

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ (805-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

His Glorious Virtues are infinite; Almighty is profound and unfathomable.

ਊਚ ਮਹਲ ; ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (805-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Mansion of Almighty, my Master, is lofty and high.

ਤੂ ਅਪਰੰਪਰ ; ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are unlimited, O my Master. ||1||Pause||

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ (805-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

There is no other than the One means that there is no one other then Almighty so we need see Him within the entire creation.

ਤੁਮ੍ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ; ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ ॥੨॥ (805-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You alone know Your worship and adoration. ||2||

ਆਪਹੁ ਕਛੂ ; ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ ॥ (805-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

No one can do anything by himself, O Siblings of Destiny.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ; ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (805-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He alone obtains the Naam, Almighty's Name, unto whom Almighty bestows it. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (805-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, that humble being upon whom Almighty becomes pleased,

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ; ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥੧੫॥ (805-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

he alone finds Almighty, the treasure of virtue. ||4||10||15||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (805-12)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ; ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ ॥ (805-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Even before the you were born into this world, , Almighty exclusively protected you in your mother's wombby extending His Hand.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਛੋਡਿ ; ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ ॥੧॥ (805-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

After obtaining a perfect physical body you have renounced the taste of His Name and prefered the taste Maya which is the fruit of poison. ||1||

ਭਜੁ ਗੋਬਿਦ ; ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ ॥ (805-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Therefore it is not too late now, recite the Almighty's Name by renouncing all worldly entanglements.

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ;
ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When the Messenger of Death comes to murder you, O fool, then your body will be shattered and helplessly crumble if still you refuse to listen. ||1||Pause||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ; ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ॥ (805-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You claim and hold onto your body, mind and wealth as your own,

ਕਰਨਹਾਰੁ ;(ਕਰਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ ॥੨॥ (805-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

and you do not recite the Name of the Creator, even for an instant. ||2||

ਮਹਾ ਮੋਹ ; ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ ॥ (805-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You have fallen into the deep, dark pit of great attachments.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ ॥੩॥ (805-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Caught in the illusion of Maya, you have forgotten the Supreme Creator. Note: If one understands that Almighty is the one and only creator then he/she will never claim himself/herself as the creator therefore the attachments will be eradicated.||3||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ॥ (805-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one sings the Almighty's Praises.

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੧॥੧੬॥ (805-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, says Guru Nanak, Almighty is found. ||4||11||16||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (805-17)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ॥ (805-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Mother, father, children, relatives and siblings

ਨਾਨਕ ; ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (805-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Supreme Creator is our help and support. ||1||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਘਣੇ ॥ (805-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He blesses us with peace, and abundant bliss.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ , ਪੂਰੀ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ;
ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ ਗਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (805-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Guru is perfect, His uttered hymns are perfect as well and His Virtues are so many, they cannot be counted which means Almighty Himself manifested as the Guru in physical form and Gurbani is also Almighty Himself this is possible as Almighty has uncountable virtues. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਸਰੰਜਾਮ ; ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ॥ (805-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All my attempts for happiness is completed by Almighty Himself.

ਭਏ ਮਨੋਰਥ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ ॥੨॥ (805-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Through a Guru, reciting Almighty's Name all wishes are accomplished. ||2||

ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ ; ਮੋਖ ਕਾਦਾਤਾ ॥ (805-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is the giver of all four most prestigious gifts, Arth (all worldly needs) Dharm (Faith), Kam (to accomplish all wishes) and Mokh (salvation).

ਪੂਰੀ ਭਈ ; ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੩॥ (806-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty continuously my lifetime completes which means that I have accomplishe the goal of my life. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਨਾਨਕਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥ (806-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, that Almighty's Love is enjoyed in the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਘਰਿ ਆਇਆ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ ॥੪॥੧੨॥੧੭॥(806-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

by returning with the perfect Guru's sermons, my mind united with Almighty. ||4||12||17||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-2)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All treasures come from the Perfect Guru whose devotion is worthwhile. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਨਰ ਜੀਵੇ ॥ (806-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Only those are considered living who recites Almighty's Name with mind and speech.

ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ; ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ ॥੧॥ (806-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya dies in shame and misery. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਹੋਆ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (806-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name has become my Protector.

ਝਖ ਮਾਰਉ ; ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੨॥ (806-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The pitiful, devotee of Maya makes only useless efforts. ||2||

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ; ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ (806-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Spreading slander, many are burning in the fire of slender.

ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ; ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ ॥੩॥ (806-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Their necks are tied with noose, their heads knocked and their feet are tied by death's noose. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮ ॥ (806-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Therefore Guru Nanak says, become the humble devotees and recite the Naam, Almighty's Name.

ਤਾ ਕੇ ਨਿਕਟਿ ; ਨ ਆਵੈ ਜਾਮ ॥੪॥੧੩॥੧੮॥ (806-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Then, the dreadful Messenger of Death will not even approach them. ||4||13||18||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ , ਦੁਪਦੇ (806-6)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Fourth House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (806-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ; ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥ (806-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What blessed destiny will lead me to meet my Almighty?

ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ (806-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Each and every moment and instant, I continually meditate on Almighty. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ; ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥ (806-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I concentrate consistently on the Lotus Feet of Almighty.

ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What wisdom will lead me to attain my Beloved? ||1||Pause||

ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ; ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (806-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please, bless me with such Mercy, O my Almighty,

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ; ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰੇ ॥੨॥੧॥੧੯॥ (806-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

that Nanak may never, ever forget You. ||2||1||19||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-9)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ; ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥ (806-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Within my heart, I meditate on the Lotus Feet of Almighty.

ਰੋਗ ਗਏ ; ਸਗਲੇ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ (806-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Disease is gone, and I have obtained all happiness. ||1||

ਗੁਰਿ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ; ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (806-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Guru relieved my sufferings, and blessed me with the gift.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ; ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My birth has been rendered fruitful, and my life is acceptable. ||1||Pause||

ਅਕਥ ਕਥਾ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਬਾਨੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (806-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Almighty's discourses are beyond description and the words of the hymn are nectar which takes being beyond death.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਗਿਆਨੀ ॥੨॥੨॥੨੦॥ (806-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the spiritually wise live by meditating on Almighty. ||2||2||20||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-11)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ; ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੇ ॥ (806-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Guru, the Perfect True Guru, has blessed me with peace and serenity.

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ; ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Peace and joy have welled up, and the endless tune of unstruck instruments plays within. ||1||Pause||

ਤਾਪ ਪਾਪ ; ਸੰਤਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ॥ (806-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sufferings, sins and afflictions have been dispelled.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥੧॥ (806-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty in meditation, all sinful mistakes have been erased. ||1||

ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ; ਮਿਲਿ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ (ਅਨ-ਦੁ ਬੋਲੋ)(806-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Joining together in true congregation, O beautiful soul-brides, celebrate and unite.

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ; ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੩॥੨੧॥ (806-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has saved my honor. ||2||3||21||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਮਤਾ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ; (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਅਤਿ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (806-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Intoxicated with the wine of attachment, love of worldly possessions and deceit, and bound in bondage, he has become dreadful.

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਛਿਜਤ , ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਅਉਧ ;
ਫਾਹੀ ਫਾਥਾ ਜਮ ਕੈ ਜਾਲ ॥੧॥ (806-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Day by day, his lifetime is reducing; practicing act to fulfill evil desires, he is trapped by the noose of Death. ||1||

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (806-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I seek Your Sanctuary, Dear Almighty, You are the house of Mercyfor the meek.

ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ;
ਉਧਰਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (806-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have crossed over the terrible, treacherous, enormous worldly ocean, with the dust of the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ;
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਮਾਲ ॥ (806-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Giver of peace, All-powerful Master, my soul, body and all wealth are Yours.

ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟਹੁ ਪਰਮੇਸਰ ;
ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੨॥੪॥੨੨॥ (806-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please, break my bonds of doubt, O Superior Master, forever Merciful Almighty of Nanak. ||2||4||22||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (806-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

Prologue: Once (Guru) Hargobind Sahib Ji was sick with high fever caused by small pox, Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad in gratitude to Guru Nanak Dev Ji when (Guru) Hargobind Sahib Ji was cured in a few days. Guru Arjan Dev Ji uttered similar Shabads concurrently during that time and some of the Shabads are in Rag Sorath and Rag Bilawal.

ਸਗਲ ਅਨੰਦੁ ਕੀਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ;
ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿਆ ॥ (806-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty has brought bliss to all; He has undertaken His Natural Way.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ;
ਬਿਗਸੇ ਸਭਿ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (806-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has become theHouse of Mercy for His humble, holy Saints, and all including their relatives blossom forth in joy. ||1||

ਕਾਰਜੁ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਆ॥ (806-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The True Guru Himself has resolved my affairs.

ਵਡੀ ਆਰਜਾ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ;
ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has blessed (Guru) Hargobind with long life, and taken care of my comfort, happiness and well-being. ||1||Pause||

ਵਣ ਤ੍ਰਿਣ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਹਰਿਆ ਹੋਏ ;
ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ (807-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The forests, meadows and the three worlds have blossomed forth in greenery; He gives His Support to all beings.

ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਏ ;
ਪੂਰਨ ਇਛ ਪੁਜਾਰਿਆ ॥੨॥੫॥੨੩॥ (807-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has obtained the fruits of his mind's desires; his desires are totally fulfilled. ||2||5||23||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ; ਹੋਵਤ ਦਇਆਲੁ ॥ (807-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Upon whom Almighty becomes merciful,

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਕਾਟੈ ਸੋ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

passes his time in Almighty's rememberance. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਭਜੀਐ ਗੋਪਾਲੁ ॥ (807-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, sing the praises of the Universal Sustainer (Almighty).

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਤੂਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ (807-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of Almighty's Virtues, the noose of death is cut away. ||1||

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (807-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the True Guru, and He Himself is the Cherisher.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ; ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੨॥੬॥੨੪॥ (807-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak begs for the dust of the feet of the Holy. ||2||6||24||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-5)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਨ ਮਹਿ ਸਿੰਚਹੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (807-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Irrigate your mind with Almighty's Name.

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥੧॥ (807-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Night and day, sing the praises of Almighty. ||1||

ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ; ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (807-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Enshrine such love, O my mind,

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

that twenty-four hours a day, acknowledge that Almighty is near to you. ||1||Pause||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਭਾਗ ॥ (807-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one who has such pure destiny

ਹਰਿ ਚਰਨੀ ; ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੨॥੭॥੨੫॥ (807-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

- his mind is attached to Almighty's Feet. ||2||7||25||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-7)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਰੋਗੁ ਗਇਆ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (807-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The disease is gone; Almighty Himself took it away.

ਨੀਦ ਪਈ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਘਰੁ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I sleep in peace; peaceful poise has come to my home. ||1||Pause||

ਰਜਿ ਰਜਿ ਭੋਜਨੁ ਖਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (807-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Eat food as much as you want, O my Siblings of Destiny.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (807-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meditate on the Ambrosial Naam, Almighty's Name, within your heart. ||1||

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਰਨਾਈ ॥ (807-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of the Perfect Guru,

ਜਿਨਿ ਅਪਨੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨॥੮॥੨੬॥ (807-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

who has preserved the honor of His Name. ||2||8||26||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-10)

Bilaaval, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad after returning to Amritsar from Vadali Sahib after three years.

ਸਤਿਗੁਰ ; ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਅਸਥਿਰ ਘਰ ਬਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The True Guru has protected my hearth and home, and made them permanent. ||Pause||

ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਇਨ ਗ੍ਰਿਹਨ ਕੀ ;
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹੀ ਮਾਰੈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ (807-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whoever slanders these homes, is pre-destined by the Creator (Almighty) to be destroyed. ||1||

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਾਈ ;
ਜਾ ਕੋ ਸਬਦੁ ਅਖੰਡ ਅਪਾਰ ॥੨॥੯॥੨੭॥ (807-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks the Sanctuary of Almighty; the Shabad (Gurbani) is unbreakable and infinite. ||2||9||27||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-12)

Bilaaval, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad while blessing His son, (Guru) Hargobind Sahib Ji.

ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਸਗਲੇ ਗਏ ; ਬਿਨਸੇ ਤੇ ਰੋਗ ॥ (807-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The fever and sickness are gone, and the diseases are all dispelled.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਬਖਸਿਆ ;
ਸੰਤਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has blessed you, so enjoy the happiness of the Saints. ||Pause||

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਤੇਰੀ ਮੰਡਲੀ ; ਤੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਰੋਗ ॥ (807-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All joys have entered your world, and your mind and body are free of disease.

ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਰਾਮ ਕੇ ; ਇਹ ਅਵਖਦ ਜੋਗ ॥੧॥ (807-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

So chant continuously the Praises of Almighty's Virtues; this is the only potent medicine. ||1||

ਆਇ ਬਸਹੁ ਘਰ ਦੇਸ ਮਹਿ ; ਇਹ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ (807-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

So come, and dwell in your home and native land; this is such a blessed and auspicious occasion.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ;
ਲਹਿ ਗਏ ਬਿਓਗ ॥੨॥੧੦॥੨੮॥ (807-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty is totally pleased with you; your time of separation has come to an end. ||2||10||28||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-15)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਕਾਹੂ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਹੀ ; ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ (807-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The entanglements of Maya do not go along with anyone.

ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ;
ਸੰਤਨ ਕੈ ਖਿਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Even kings and rulers must arise and depart, according to the wisdom of the Saints. ||Pause||

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਉ ਬਿਨਸਨਾ ;
ਇਹ ਧੁਰ ਕੀ ਢਾਲ ॥ (807-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The one with ego and attachment will be vanished again and again means that they will continue to take birth and die as this is a primal law.

ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ; ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥ (807-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those who practice actions to fulfill their evil desires becomes terrifying , are born into countless incarnations. ||1||

ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਕਹਹਿ ; ਨਿਤ ਜਪਹਿ ਗੁਪਾਲ ॥ (807-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Saints chant Words of Truth; they meditate continually on the Sustainer Universal.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ;
ਹਰਿ ਕੇ ਰੰਗ ਲਾਲ ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ (807-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meditating, Remembering, Guru Nanak says, those who are imbued with the color of Almighty's Love are ferried across. ||2||11||29||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (807-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਅਨੰਦ ਸੂਖ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥ (807-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has blessed me with celestial Samaadhi, bliss and peace.

ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਚੀਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (807-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is always my Helper and Companion; I contemplate His Ambrosial Virtues. ||Pause||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ; ਲੋਚਹਿ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ (808-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Triumphant cheers greet me all across the world, and all beings yearn for me.

ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭੂ ;
ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਥੀਆ ॥੧॥ (808-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The True Guru and Almighty are totally pleased with me; no obstacle blocks my way. ||1||

ਜਾ ਕਾ ਅੰਗੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ; ਤਾ ਕੇ ਸਭ ਦਾਸ ॥ (808-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who has the Merciful Almighty on his side - everyone becomes his slave.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥੧੨॥੩੦॥ (808-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Forever and ever, Guru Nanak says, glorious greatness rests with the Guru. ||2||12||30||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੫ , ਚਉਪਦੇ (808-3)
Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Fifth House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (808-3)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਜਗੁ ਸਾਜਿਆ ; ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਬਾਰ ॥ (808-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
This perishable realm and world has been made like a house of sand.

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗਈ ; ਜਿਉ ਕਾਗਦ ਬੂੰਦਾਰ ॥੧॥ (808-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
In no time at all, it is destroyed, like the paper drenched with water. ||1||

ਸੁਨਿ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ , ਮਨੈ ਮਾਹਿ ; ਸਤਿ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (808-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Listen to me, people: behold, and consider this within your mind.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ;
ਤਜਿ ਗਏ ਘਰ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (808-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
The Siddhas, the seekers, house-holders and Yogis have forsaken their homes and left means that everyone have to depart through death. ||1||Pause||

ਜੈਸਾ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਿ ਕਾ ; ਤੈਸਾ ਸੰਸਾਰ ॥ (808-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
This world is like a dream in the night.

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਸਭੁ ਬਿਨਸੀਐ ; (ਦ੍ਰਿਸਟਿ-ਮਾਨ ਬੋਲੋ)
ਕਿਆ ਲਗਹਿ ਗਵਾਰ ॥੨॥ (808-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
All that is seen shall perish. Why are you attached to it, you fool? ||2||

ਕਹਾ ਸੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ਹੈ ; ਦੇਖੁ ਨੈਨ ਪਸਾਰਿ ॥ (808-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Where are your brothers and friends? Open your eyes and see!

ਇਕਿ ਚਾਲੇ ਇਕਿ ਚਾਲਸਹਿ ; ਸਭਿ ਅਪਨੀ ਵਾਰ ॥੩॥ (808-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Some have gone, and some will go; everyone must take their turn. ||3||

ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ;
ਸੇ ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (808-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those who serve the Perfect True Guru, remain ever-stable at the Door of Almighty.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (808-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is Almighty's slave; preserve his honor, Dear Almighty, Destroyer of ego. ||4||1||31||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (808-9)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਲੋਕਨ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ; ਬੈਸੰਤਰਿ ਪਾਗਉ ॥ (808-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The glories of the world, I cast into the fire.

ਜਿਉ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰਾ ਆਪਨਾ ; ਤੇ ਬੋਲ ਕਰਾਗਉ ॥੧॥ (808-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I chant those words, by which I may meet my Beloved. ||1||

ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦਇਆਲ ਹੋਇ ;
ਤਉ ਭਗਤੀ ਲਾਗਉ ॥ (808-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When Almighty becomes Merciful, then He enjoins me to His devotional service.

ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਹ ਤਿਆਗਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (808-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind clings to worldly desires; meeting with the Guru, I have renounced them. ||1||Pause||

ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਅਤਿ ਘਨੀ ; ਇਹੁ ਜੀਉ ਹੋਮਾਗਉ ॥ (808-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I pray with intense devotion, and offer this soul to Him.

ਅਰਥ ਆਨ ਸਭਿ ਵਾਰਿਆ ;
ਪ੍ਰਿਅ ਨਿਮਖ ਸੋਹਾਗਉ ॥੨॥ (808-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I would sacrifice all other riches, for a moment's union with my Beloved. ||2||

ਪੰਚ ਸੰਗੁ ਗੁਰ ਤੇ ਛੁਟੇ ;
ਦੋਖ ਅਰੁ ਰਾਗਉ ॥ (808-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Through the Guru, I am rid of the five villains, as well as emotional love and hate.

ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ;
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਾਗਉ ॥੩॥ (808-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My heart is illumined, and Almighty has become manifest; night and day, I remain awake and aware. ||3||

ਸਰਣਿ ਸੋਹਾਗਨਿ ਆਇਆ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਉ ॥ (808-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The blessed soul-bride seeks His Sanctuary; her destiny is recorded on her forehead.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ;
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਗਉ ॥੪॥੨॥੩੨॥ (ਸੀਤ-ਲਾਗਉ ਬੋਲੋ)(808-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, she obtains her Husband Lord; her body and mind are cooled and soothed. ||4||2||32||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (808-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਲਾਲ ਰੰਗੁ ਤਿਸ ਕਉ ਲਗਾ ; ਜਿਸ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥ (808-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One is dyed in the color of Almighty's Love, by great good fortune.

ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਹ ਲਾਗੈ ਦਾਗਾ ॥੧॥ (808-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This color is never becomes dirty; no stain ever sticks to it. ||1||

ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸੁਖਦਾਈਆ ; ਮਿਲਿਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ (808-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He finds Almighty, the Giver of peace, with the happiness of His Love,

ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ਭੀਤਰੇ ;
ਛੋਡਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (808-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

his mind naturally blends into his real-self, and now he can never leave Him means that once blended into Almighty the mind desolves. ||1||Pause||

ਜਰਾ ਮਰਾ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (808-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Old age and death cannot touch him, and he shall not suffer pain again.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਘਾਨਿਆ ;
ਗੁਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ (808-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Drinking in the Ambrosial Nectar, he is satisfied; the Guru makes him immortal. ||2||

ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ (808-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
He alone knows its taste, who tastes the Priceless Almighty's Name.

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ;
ਕਿਆ ਕਹਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਾ ॥੩॥ (808-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Its value cannot be estimated; what can I say with my mouth? ||3||

ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ;
ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (808-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Fruitful is Your Sight (Darshan), DEAR Supreme Creator; Your hymns (Gurbani) is the treasure of virtue.

ਪਾਵਉ ਧੂਰਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ;
ਨਾਨਕ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੪॥੩॥੩੩॥ (809-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Please bless me with the dust of the feet of Your slaves; Guru Nanak is a sacrifice. ||4||3||33||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (809-1)
Bilaaval, Fifth Mahala:

ਰਾਖਹੁ ਅਪਨੀ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ; ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (809-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Keep me under Your Protection, Almighty; shower me with Your Mercy.

ਸੇਵਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਊ ; ਨੀਚੁ ਮੂਰਖਾਰੇ ॥੧॥ (809-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
I do not know how to serve You; I am just a low-life fool. ||1||

ਮਾਨੁ ਕਰਉ ਤੁਧੁ ਊਪਰੇ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ॥ (809-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
I take pride in You, DEAR my Darling Beloved.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ਸਦ ਭੂਲਤੇ ;
ਤੁਮ੍ ਬਖਸਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਬਖਸਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)(809-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
I am a sinner, continuously making mistakes; You are the Forgiving Master. ||1||Pause||

ਹਮ ਅਵਗਨ ਕਰਹ ਅਸੰਖ , ਨੀਤਿ ;
ਤੁਮ੍ ਨਿਰਗੁਨ ਦਾਤਾਰੇ ॥ (809-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I make mistakes each and every day. You are the Great Giver;

ਦਾਸੀ ਸੰਗਤਿ , ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ; ਏ ਕਰਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ (809-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am worthless. I associate with Maya, your hand-maiden, and I renounce You, Almighty; such are my actions. ||2||

ਤੁਮ੍ ਦੇਵਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ , ਦਇਆ ਧਾਰਿ ;
ਹਮ ਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ ॥ (ਅਕਿਰਤ-ਘਨਾਰੇ ਬੋਲੋ) (809-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You bless me with everything, showering me with Mercy; And I am such an ungrateful wretch!

ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਤੇਰੇ ਦਾਨ ਸਿਉ ; ਨਹ ਚਿਤਿ ਖਸਮਾਰੇ ॥੩॥ (809-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am attached to Your gifts, but I do not even think of You, DEAR my Master. ||3||

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ;
ਭਵ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ॥ (ਕਾਟਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)(809-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

There is none other than You, Dear Almighty, Destroyer of fear.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਦਇਆਲ ਗੁਰ ;
ਲੇਹੁ ਮੁਗਧ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੩੪॥ (809-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have come to Your Sanctuary, DEAR Merciful Guru; please same the foolish. ||4||4||34||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (809-7)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੀਜੀਐ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈਐ ॥ (809-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Don't blame anyone else; concentrate on your Almighty.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਨਾ ;
ਮਨ ਸੋਈ ਗਾਈਐ ॥੧॥ (809-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remembering Him, great happiness is obtained; O mind, sing the Praises of such Master. ||1||

ਕਹੀਐ ਕਾਇ ਪਿਆਰੇ ; ਤੁਝੁ ਬਿਨਾ ॥ (809-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Beloved Almighty, other than You, other then You before whom shall I express my condition?

ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਭ ਅਵਗਨ ਹਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (809-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are my Merciful Master; I am filled with all faults. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਤੁਮ੍ ਰਾਖਹੁ ਤਿਉ ਰਹਾ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਚਾਰਾ ॥ (809-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

As You keep me, I remain; there is no other way.

ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਤੇਰੀਆ ; (ਨੀ-ਧਰਿਆ ਬੋਲੋ)
ਇਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ (809-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are the Support of the unsupported; You Name is my only Support. ||2||

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਸੋਈ ਭਲਾ ; ਮਨਿ ਲੇਤਾ ਮੁਕਤਾ ॥ (809-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who accepts whatever You do as good, with such faith he/she obtains salvation;

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੇਰੀਆ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੁਗਤਾ ॥੩॥ (809-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

the entire creation is known as Yours and observes Your power merged with all means that the entire life form is the Almighty Himself. ||3||

ਚਰਨ ਪਖਾਰਉ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ; ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (809-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I wash Your Feet and serve You, if it pleases You, DEAR Master.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ;
ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫॥੩੫॥ (809-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Be Merciful, DEAR Almighty of Compassion, that Guru Nanak may sing Your Glorious Praises. ||4||5||35||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (809-11)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਿਰਤੁ ਹਸੈ ਸਿਰ ਉਪਰੇ ; ਪਸੂਆ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (809-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Death hovers over his head, laughing, but the beast (being who are totally ignorant of his/her real-self) does not understand.

ਬਾਦ ਸਾਦ ਅਹੰਕਾਰ ਮਹਿ ; ਮਰਣਾ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥੧॥ (809-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Entangled in conflict, pleasure and egotism, he/she does not even think of death. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਆਪਨਾ ; ਕਾਹੇ ਫਿਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥ (809-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

So serve your True Guru; why wander around miserable and unfortunate?

ਦੇਖਿ ਕਸੁੰਭਾ ਰੰਗੁਲਾ ;
ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (809-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You gaze upon the transitory, beautiful safflower, but why do you get attached to it? ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਾਪ ਦਰਬੁ ਕੀਆ ; ਵਰਤਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (809-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You commit sins again and again, to gather wealth to spend.

ਮਾਟੀ ਸਿਉ ਮਾਟੀ ਰਲੀ ; ਨਾਗਾ ਉਠਿ ਜਾਈ ॥੨॥ (809-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

But your dust shall mix with dust; you shall arise and depart naked. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਕੀਐ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ; ਤੇ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧੀ ॥ (809-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those for whom you work, will become your spiteful enemies.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਭਜਿ ਜਾਹਿਗੇ ; ਕਾਹੇ ਜਲਹੁ ਕਰੋਧੀ ॥੩॥ (809-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the end, they will run away from you; why do you burn for them in anger? ||3||

ਦਾਸ ਰੇਣੁ ਸੋਈ ਹੋਆ ; ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮਾ ॥ (809-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He alone becomes the dust of Almighty's slaves, who has such good karma upon his forehead.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੪॥੬॥੩੬॥ (809-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, he is released from all the worldly bondage, in the Sanctuary of the True Guru. ||4||6||36||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (809-16)

Bilaaval, Fifth Mahala;

Prologue: Once a Sikh came with folded hands before Guru Arjan Dev Ji and pleaded humbly, “Dear Guru Ji, what does one benefit by attending the true congregation?”.

ਪਿੰਗੁਲ , ਪਰਬਤ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ;
ਖਲ , ਚਤੁਰ ਬਕੀਤਾ ॥ (809-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The cripple crosses over the mountain, the fool becomes a wise man,

ਅੰਧੁਲੇ , ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝਿਆ ; ਗੁਰ ਭੇਟਿ ਪੁਨੀਤਾ ॥੧॥ (809-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

and the blind man sees the three worlds, by meeting with the True Guru and being purified. ||1||

ਮਹਿਮਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਕੀ ; ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥ (809-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is the Glory of the Saadh Sangat, the Company of the Holy; listen, DEAR my friends.

ਮੈਲੁ ਖੋਈ ਕੋਟਿ ਅਘ ਹਰੇ ;
ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (809-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Filth is washed away, millions of sins are dispelled, and the consciousness becomes Pure and pure. ||1||Pause||

ਐਸੀ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ; ਕੀਟਿ ਹਸਤੀ ਜੀਤਾ ॥ (809-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Such is devotional worship of Master of the Universe, that the ant can overpower the elephant.

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ਆਪਨੋ ; ਤਿਸੁ ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਦੀਤਾ ॥੨॥ (809-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whoever Almighty makes His own, is blessed with the gift of fearlessness. ||2||

ਸਿੰਘੁ ਬਿਲਾਈ ਹੋਇ ਗਇਓ ; ਤ੍ਰਿਣੁ ਮੇਰੁ ਦਿਖੀਤਾ ॥ (809-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The lion becomes a cat, and the mountain looks like a blade of grass.

ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਤੇ ਦਮ ਆਢ ਕਉ ; ਤੇ ਗਨੀ ਧਨੀਤਾ ॥੩॥ (810-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those who worked for half a shell, will be judged very wealthy. ||3||

ਕਵਨ ਵਡਾਈ ਕਹਿ ਸਕਉ ; ਬੇਅੰਤ ਗੁਨੀਤਾ ॥ (810-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What glorious greatness of Yours can I describe, Dear Almighty! You are the Master of infinite excellences?

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਮੋਹਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ;
ਨਾਨਕ ਦਰ ਸਰੀਤਾ ॥੪॥੭॥੩੭॥ (810-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Mercy, and grant me Your Name; Guru Nanak says, I am without Your Sight (Glimpse – Darshan). ||4||7||37||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (810-2)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਅਹੰਬੁਧਿ ਪਰਬਾਦ ਨੀਤ ; ਲੋਭ ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ (810-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is constantly entangled in pride, conflict, greed and tasty flavors.

ਲਪਟਿ ਕਪਟਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬੇਧਿਆ ;
ਮਿਥਿਆ ਬਿਖਿਆਦਿ ॥੧॥ (810-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is involved in deception, fraud, household affairs and corruption. ||1||

ਐਸੀ ਪੇਖੀ ਨੇਤ੍ਰ ਮਹਿ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (810-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have seen this with my eyes, by the Grace of the Perfect Guru.

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਧਨ ਜੋਬਨਾ ;
ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (810-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Power, property, wealth and youth are useless, without the Naam, Almighty's Name. ||1||Pause||

ਰੂਪ ਧੂਪ ਸੋਗੰਧਤਾ ; ਕਾਪਰ ਭੋਗਾਦਿ ॥ **(ਸੋ-ਗੰਧਤਾ ਬੋਲੋ)**(810-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Beauty, incense, scented oils, beautiful clothes and other consumptions

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਪਾਪਿਸਟ ਤਨ ; ਹੋਏ ਦੁਰਗਾਦਿ ॥੨॥ (810-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

- when they come into contact with the body of the sinner, they stink. ||2||

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਮਾਨੁਖੁ ਭਇਆ ;
ਖਿਨ ਭੰਗਨ , ਦੇਹਾਦਿ ॥ (810-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Wandering, wandering around, the soul is reincarnated as a human, but this body lasts only for an instant.

ਇਹ ਅਉਸਰ ਤੇ ਚੂਕਿਆ ; ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦਿ ॥੩॥ (810-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Losing this opportunity, he must wander again through countless incarnations. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (810-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By Almighty's Grace, he meets the Guru; contemplating Almighty with mind and body, he is astonished.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਨਾਨਕ ਅਨੰਦ ;
ਤਾ ਕੈ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੪॥੮॥੩੮॥ (810-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is blessed with peace, poise and bliss, Guru Nanak says, through the perfect sound current of the Naad. ||4||8||38|| Question: By which deed the Saints has obtained such bliss of the union with the true Guru? Guru Arjan Dev Ji answers in the next Shabad;

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (810-8)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਚਰਨ ਭਏ ਸੰਤ ਬੋਹਿਥਾ ; ਤਰੇ ਸਾਗਰੁ ਜੇਤ ॥ (810-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The feet of the Saints are the boat, to cross over the worldly ocean.

ਮਾਰਗ ਪਾਏ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ; ਗੁਰਿ ਦਸੇ ਭੇਤ ॥੧॥ (810-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the wilderness of this world, the Guru places them on the Path leading to self-realisation, and reveals the secrets of Almighty's Mystery. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੇਤ ॥ (810-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Har Har Har, Har Har Haray, Har Har Har, I love You.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (810-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

While standing up, sitting down and sleeping, think of Almighty with mind, body and speech. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਚੋਰ ਆਗੈ ਭਗੇ ; ਜਬ ਸਾਧਸੰਗੇਤ ॥ (810-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The five thieves run away, when one joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਘਣੋ ਲਾਭੁ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੨॥ (810-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

His investment is intact, and he earns great profits; his household is blessed with honor. ||2||

ਨਿਹਚਲ ਆਸਣੁ ਮਿਟੀ ਚਿੰਤ ; ਨਾਹੀ ਡੋਲੇਤ ॥ (810-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

His position is unmoving and eternal, his anxiety is ended, and he wavers no more.

ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ; ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਨੇਤ ॥੩॥ (810-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

His illusions and misgivings are dispelled, and he sees Almighty everywhere. ||3||

ਗੁਣ ਗਭੀਰ ਗੁਨ ਨਾਇਕਾ ; ਗੁਣ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤ ॥ (810-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Virtues of our Virtuous Master are so profound; how many of His Glorious Virtues should I speak?

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ॥੪॥੯॥੩੯॥ (810-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says has obtained the Ambrosial Nectar of Almighty, in the Company of the Holy. ||4||9||39|| Guru Ji continues with the praises of true congregation;

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (810-12)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਜੋ ਜੀਵਨਾ ; ਤੇਤੋ ਬਿਰਥਾਰੀ ॥ (810-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

That life, which has no contact with the Holy, is useless.

ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਸਭਿ ਭ੍ਰਮ ਮਿਟੇ ;
ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (810-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Joining their congregation, all doubts are dispelled, and I am liberated. ||1||

ਜਾ ਦਿਨ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਮੋਹਿ ; ਉਆ ਦਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (810-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

That day, when I meet with the ones who overpowered their mind (Sadh); I am a sacrifice to that day.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਪਨੋ ਜੀਅਰਾ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (810-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Again and again, I sacrifice my body, mind and soul to them. ||1||Pause||

ਏਤ ਛਡਾਈ ਮੋਹਿ ਤੇ ; ਇਤਨੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ ॥ (810-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They have helped me renounce this ego, and implant this humility within myself.

ਸਗਲ ਰੇਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਇਆ ;
ਬਿਨਸੀ ਅਪਧਾਰੀ ॥੨॥ (810-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This mind has become the dust of all men's feet, and my self-conceit has been dispelled. ||2||

ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਪਰ ਦੂਖਨਾ ; ਏ ਖਿਨ ਮਹਿ ਜਾਰੀ ॥ (810-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In an instant, I burnt away the intentions of slander and ill-will towards others.

ਦਇਆ ਮਇਆ ਅਰੁ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ;
ਨਾਹੀ ਦੂਰਾਰੀ ॥੩॥ (810-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I see close at hand, Almighty of mercy and compassion; He is not far away at all. ||3||

ਤਨ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ਅਬ ; ਮੁਕਤੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥ (810-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My body and mind are cooled and soothed, and now, I am liberated from the world.

ਹੀਤ ਚੀਤ ਸਭ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ;
ਨਾਨਕ ਦਰਸਾਰੀ ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ (810-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Love, consciousness, the life-forces (Pran), wealth and everything, Guru Nanak says, are in the Almighty's Sight (Darshan). ||4||10||40||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (810-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਟਹਲ ਕਰਉ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ; ਪਗ ਝਾਰਉ ਬਾਲ ॥ (810-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I perform service for Your slave, Dear Almighty, and wipe his feet with my hair.

ਮਸਤਕੁ ਅਪਨਾ ਭੇਟ ਦੇਉ ; ਗੁਨ ਸੁਨਉ ਰਸਾਲ ॥੧॥ (810-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I offer my head to him, and listen to the Praises of Almighty's Virtues, the source of bliss. ||1||

ਤੁਮ੍ ਮਿਲਤੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜੀਓ ;
ਤੁਮ੍ ਮਿਲਹੁ ਦਇਆਲ ॥ (810-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meeting You, my mind is rejuvenated, so please meet me, Dear Merciful Almighty.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ;
ਚਿਤਵਤ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (810-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Night and day, my mind enjoys bliss, contemplating Master of Compassion. ||1||Pause||

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ; ਤਿਨ੍ ਲਾਗਹੁ ਪਾਲ ॥ (811-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty's Holy people are the saviors of the world; I grab hold of the hem of their robes.

ਮੋਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ; ਸੰਤਨ ਪਗ ਰਾਲ ॥੨॥ (811-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Bless me, DEAR Almighty, with the gift of the dust of the feet of the Saints. ||2||

ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਛੁ ਨਹੀ ; ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ (811-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have no skill or wisdom at all, nor any work to my credit.

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਰਾਖਹੁ ਮੋਹ ਤੇ ; ਕਾਟਹੁ ਜਮ ਜਾਲ ॥੩॥ (811-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please, protect me from doubt, fear and emotional attachment, and cut away the noose of Death from my neck. ||3||

ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰੁਣਾਪਤੇ ; **(ਕਰੁਣਾ-ਪਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥(811-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I beg of You, Dear Master of Mercy, DEAR my Father, please sustain me!

ਗੁਣ ਗਾਵਉ ਤੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਾਲ ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ (811-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I sing Your Glorious Praises, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Dear Almighty, Home of peace. ||4||11||41||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (811-4)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ; ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (811-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whatever You wish, You do. Without You, there is nothing.

ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ; ਜਮਦੂਤ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (811-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Gazing upon Your Glory, the Messenger of Death leaves and goes away. ||1||

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ; ਬਿਨਸੈ ਅਹੰਮੇਵ ॥ (811-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By Your Grace, one is emancipated, and egotism is dispelled.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (811-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is omnipotent, possessing all powers; He is obtained through the Perfect, Divine Guru. ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿਆ ; ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਕੂਰੁ ॥ (811-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Searching, searching, searching - without Almighty's Name (Naam), everything is false.

ਜੀਵਨ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪ੍ਰਭ ਮਨਸਾ ਪੂਰੁ ॥੨॥ (811-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All the comforts of life are found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; Almighty is the Fulfiller of desires. ||2||

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ , ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ;
ਸਿਆਨਪ ਸਭ ਜਾਲੀ ॥ (811-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whatever You attach me to, to that I am attached; I have burnt away all my cleverness.

ਜਤ ਕਤ ਤੁਮ੍ ਭਰਪੂਰ ਹਹੁ ;
ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲੀ ॥੩॥ (811-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are permeating and pervading everywhere, DEAR my Master, Merciful to the meek. ||3||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ (811-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I ask for everything from You, but only the very fortunate ones obtain it.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਜੀਵਾ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ (811-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is Guru Nanak's prayer, DEAR Almighty, I live by singing Your Glorious Praises. ||4||12||42||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (811-9)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਾਸਬੈ ; (ਬਾਸ-ਬੈ ਬੋਲੋ)
ਕਲਮਲ ਸਭਿ ਨਸਨਾ ॥ (811-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dwelling in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all sins are erased.

ਪ੍ਰਭ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਿਆ ; (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਤੇ ਗਰਭਿ ਨ ਗ੍ਰਸਨਾ ॥੧॥ (811-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who is attuned to Almighty's Love, is not cast into the womb of reincarnation. ||1||

ਨਾਮੁ ਕਹਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ; ਸੂਚੀ ਭਈ ਰਸਨਾ ॥ (811-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name,the Master of the Universe, the tongue becomes holy.

ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (811-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The mind and body become Pure and pure, chanting the Chant of the Guru. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਤ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ; ਮਨਿ ਰਸੁ ਲੈ ਹਸਨਾ ॥ (811-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Tasting the subtle essence of Almighty, one is satisfied; receiving this essence, the mind becomes happy.

ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ;
ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਨਾ ॥੨॥(ਬਿ-ਗਸਨਾ ਬੋਲੋ)(811-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The intellect is brightened and illuminated; turning away from the world, the heart-lotus blossoms forth. ||2||

ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ; ਸਭ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ (811-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is cooled and soothed, peaceful and content; all his thirst is quenched.

ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵਤ ਮਿਟਿ ਗਏ ;
ਨਿਰਮਲ ਥਾਨਿ ਬਸਨਾ ॥੩॥ (811-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The mind's wandering in the ten directions is stopped, and one dwells in the Pure place. ||3||

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ; (ਰਾਖਨ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ)
ਭਏ ਭ੍ਰਮ ਭਸਨਾ ॥ (811-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Savior Master protect the ones and their doubts are burnt to ashes.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੀ ;
ਪੇਖਿ ਸਾਧ ਦਰਸਨਾ ॥੪॥੧੩॥੪੩॥ (811-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is blessed with the treasure of the Naam, Almighty's Name. He finds peace, gazing upon the Sight of the Saints' (Darshan). ||4||13||43||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (811-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸੁ ਦਾਸ ਕੈ ; ਤਬ ਹੋਹਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (811-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Carry water for Almighty's slave, wave the fan over him, and grind his corn; then, you shall be exalted (delighted).

ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ; ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਜਾਲੁ ॥੧॥ (811-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Burn in the fire of enlightment the desires for power, property and authority. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਛੋਹਰਾ ; ਤਿਸੁ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ॥ (811-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Grasp hold of the feet of the servant of the humble Saints.

ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ; (ਮਾਇਆ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ੍ ਛੋਡਉ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (811-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Renounce and abandon the wealthy, the regal overlords and kings. ||1||Pause||

ਸੰਤਨ ਕਾ ਦਾਨਾ ਰੂਖਾ ; ਸੋ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ (811-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The dry bread of the Saints is equal to all treasures.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਾਕਤ ਛਤੀਹ ਪ੍ਰਕਾਰ ; ਤੇ ਬਿਖੂ ਸਮਾਨ ॥੨॥ (811-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The thirty-six tasty dishes of the devotee of Maya, are just like poison. ||2||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਲੂਗਰਾ ; ਓਢਿ , ਨਗਨ ਨ ਹੋਈ ॥ (811-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By wearing the old blankets of the humble devotees, covers the entire body and one is not nakedin both worlds.

ਸਾਕਤ ਸਿਰਪਾਉ ਰੇਸਮੀ ; ਪਹਿਰਤ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੩॥ (811-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

But by accepting the gift (Sirpao means the gift that covers from head to toe) and putting on the silk clothes of the devotee of Maya, one loses one's honor in both world. ||3||

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮੁਖਿ ਜੋਰਿਐ ; ਅਧ ਵੀਚਹੁ ਟੂਟੈ ॥ (811-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Friendship with the devotee of Maya breaks down mid-way.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ; ਇਤ ਊਤਹਿ ਛੂਟੈ ॥੪॥ (811-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

But whoever serves the humble servants of Almighty, is emancipated here (in this world) and hereafter (the next world). ||4||

ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਤੇ ਹੋਆ ; ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (811-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Everything comes from You, Dear Almighty; You Yourself created the creation.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਸਾਧ ਕਾ ;
ਨਾਨਕਗੁਣ ਗਾਈ ॥੫॥੧੪॥੪੪॥ (811-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Blessed with the Sight of the Holy, Guru Nanak sings the Praises of Almighty's Virtues. ||5||14||44||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (812-1)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਠਾਕੁਰ ਜਸੁ ਗਾਵਉ ॥ (812-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With my ears, I listen to Almighty; I sing the Praises of my Master.

ਸੰਤ ਚਰਣ ਕਰ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ (812-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I place my hands and my head upon the feet of the Saints, and meditate on Almighty's Name. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ;
ਇਹ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥ (812-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Be kind to me, DEAR Merciful Almighty, and bless me with this wealth and success.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ;
ਲੈ ਮਾਥੈ ਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (812-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Obtaining the dust of the feet of the Saints, I apply it to my forehead. ||1||Pause||

ਨੀਚ ਤੇ ਨੀਚੁ ਅਤਿ ਨੀਚੁ ਹੋਇ ;
ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਵਉ ॥ (812-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am the lowest of the low, absolutely the lowest; I offer my humble prayer.

ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਸਮਾਵਉ ॥੨॥ (812-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I wash their feet, and renounce my self-conceit; I merge in the Saints' Congregation. ||2||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਹ ਵੀਸਰੈ ; ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਉ ॥ (812-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With each and every breath, I never forget Almighty; I never go to another.

ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ; ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥੩॥ (812-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Obtaining the Fruitful Vision of the Guru's Darshan, I discard my pride and attachment. ||3||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ; ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਉ ॥ (812-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am embellished with truth, contentment, compassion and faith.

ਸਫਲ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਨਕਾ ;
ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਉ ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ (812-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My spiritual marriage is fruitful, Guru Nanak says; I am pleasing to my Almighty. ||4||15||45||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (812-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਅਟਲ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਜਨਾ ; ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (812-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The words of the Holy are eternal and unchanging; this is apparent to everyone.

ਜਿਸੁ ਜਨ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ;
ਤਿਸੁ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (812-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

That humble being, who joins the Saadh Sangat, meets the Sovereign Lord. ||1||

ਇਹ ਪਰਤੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (812-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This faith in the Master of the Universe, and peace, are found by meditating on Almighty.

ਅਨਿਕ ਬਾਤਾ ਸਭਿ ਕਰਿ ਰਹੇ ;
ਗੁਰੁ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (812-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Everyone is speaking in various ways, but the Guru has brought Almighty into the home of my self means the self-realisation is attained from within. ||1||Pause||

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਤਾ ; ਨਾਹੀ ਸਹਸਾਇਆ ॥ (812-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He preserves the honor of those who seek His Sanctuary; there is no doubt about this at all.

ਕਰਮ ਭੂਮਿ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਇ ;
ਅਉਸਰੁ ਦੁਲਭਾਇਆ ॥੨॥ (812-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the field of actions and karma, plant Almighty's Name; this opportunity is so difficult to obtain! ||2||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (812-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself is the Inner-knower of hearts; He does, and causes everything to be done.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਘਣੇ ਕਰੇ ; ਠਾਕੁਰ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥੩॥ (812-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He purifies so many sinners; this is the natural way of our Master. ||3||

ਮਤ ਭੂਲਹੁ ਮਾਨੁਖ ਜਨ ; ਮਾਇਆ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (812-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Don't be fooled, DEAR mortal being, by the illusion of Maya.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪਤਿ ਰਾਖਸੀ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ (812-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty saves the honor of those of whom He approves. ||4||16||46||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (812-12)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਾਟੀ ਤੇ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ;
ਕਰਿ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ॥ (ਦੁਰ-ਲੱਭ ਬੋਲੋ) (812-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He fashioned you from clay, and made your priceless body.

ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਮਨ ਮਹਿ ਢਕੇ ; ਨਿਰਮਲ ਦ੍ਰਿਸਟੇਹ ॥੧॥ (812-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He covers the many faults in your mind, and makes you look Pure and pure. ||1||

ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨੈ ਤੇ ; (ਮੰਨੈ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ)
ਜਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਏਹ ॥ (812-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

So why do you forget Almighty from your mind? He has done so many good things for you.

ਪ੍ਰਭ ਤਜਿ ਰਚੇ ਜਿ ਆਨ ਸਿਉ ;
ਸੋ ਰਲੀਐ ਖੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (812-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who forsakes Almighty, and blends himself with another, in the end is blended with dust. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਮਤ ਬਿਲਮ ਕਰੇਹ ॥ (812-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meditate, meditate in remembrance with each and every breath - do not delay!

ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਪੰਚੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰਚਹੁ ; ਤਜਿ ਕੂੜੇ ਨੇਹ ॥੨॥ (812-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Renounce worldly affairs, and merge yourself into Almighty; forsake false loves. ||2||

ਜਿਨਿ ਅਨਿਕ ਏਕ , ਬਹੁ ਰੰਗ ਕੀਏ ; ਹੈ ਹੋਸੀ ਏਹ ॥ (812-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is many, and He is One; He takes part in the many plays. This is as He is, and shall be.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤਿਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲੇਹ ॥੩॥ (812-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

So serve that Supreme Almighty, and accept the Guru's Teachings. ||3||

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਵਡਾ ; ਸਭ ਸੰਗਿ ਬਰਨੇਹ ॥ (812-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is said to be the highest of the high, the greatest of all, our companion.

ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਦਾਸਰਾ ;
ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਲੇਹ ॥੪॥੧੭॥੪੭॥ (812-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please, let Guru Nanak be the slave of the slave of Your slaves. ||4||17||47||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (812-17)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਏਕ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ; ਤਿਆਗੀ ਅਨ ਆਸ ॥ (812-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Master of the Universe is my only Support. I have renounced all other hopes.

ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ; ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ (812-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is All-powerful, above all; He is the perfect treasure of virtue. ||1||

ਜਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਪਾਹਿ ॥ (812-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Naam, Almighty's Name, is the Support of the humble servant who seeks Almighty's Sanctuary.

ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਆਸਰਾ ;
ਸੰਤਨ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (812-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In their minds, the Saints take the Support of the Superior Master. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਰਖੈ , ਆਪਿ ਦੇਵਸੀ; ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ (812-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself preserves, and He Himself gives. He Himself cherishes.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ; ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਾਰੈ ॥੨॥ (813-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Merciful to the meek, the treasure of mercy, He remembers and protects us with each and every breath. ||2||

ਕਰਣਹਾਰੁ ਜੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ; ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥ (813-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whatever the Creator (Almighty) does is glorious and great.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਸੁਖੁ ਖਸਮ ਰਜਾਈ ॥੩॥ (813-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has instructed me, that peace comes by the Will of our Master. ||3||

ਚਿੰਤ ਅੰਦੇਸਾ ਗਣਤ ਤਜਿ ; ਜਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (813-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Anxieties, worries and calculations are dismissed; Almighty's humble servant recognises His Command.

ਨਹ ਬਿਨਸੈ ਨਹ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ;
ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੪॥੧੮॥੪੮॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(813-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He does not die, and He does not leave; Guru Nanak is attuned to His Love. ||4||18||48||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (813-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਤੇ ਭਈ ਸਾਂਤਿ ; ਪਰਸਤ ਪਾਪ ਨਾਠੇ ॥ (813-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The great fire is put out and cooled; meeting with the Guru, sins run away.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗਲਤ ਥੇ ; ਕਾਢੇ ਦੇ ਹਾਥੇ ॥੧॥ (813-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I fell into the deep dark pit; giving me His Hand, He pulled me out. ||1||

ਓਇ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ; ਹਮ ਉਨ ਕੀ ਰੇਨ ॥ (813-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is my friend; I am the dust of His Feet.

ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਹੋਵਤ ਸੁਖੀ ;
ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (813-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meeting with Him, I am at peace; He blesses me with the gift of the soul. ||1||Pause||

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਲੀਖਿਆ ; ਮਿਲਿਆ ਅਬ ਆਇ ॥ (813-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have now received my pre-ordained destiny.

ਬਸਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਕੈ ; ਪੂਰਨ ਆਸਾਇ ॥੨॥ (813-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dwelling with Almighty's Holy Saints, my hopes are fulfilled. ||2||

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਤਿਹੁ ਲੋਕ ਕੇ ; ਪਾਏ ਸੁਖ ਥਾਨ ॥ (813-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The fear of the three worlds is dispelled, and I have found my place of rest and peace.

ਦਇਆ ਕਰੀ ਸਮਰਥ ਗੁਰਿ ; ਬਸਿਆ ਮਨਿ ਨਾਮ ॥੩॥ (813-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The all-powerful Guru has taken pity upon me, and Almighty's Name (Naam) has come to dwell in my mind. ||3||

ਨਾਨਕ ਕੀ ਤੂ ਟੇਕ ਪ੍ਰਭ ; ਤੇਰਾ ਆਧਾਰ ॥ (813-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

DEAR Almighty, You are the Anchor and Support of Guru Nanak.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧੯॥੪੯॥ (813-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is the Doer, the Cause of causes; the All-powerful Almighty is inaccessible and infinite. ||4||19||49||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (813-8)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸੋਈ ਮਲੀਨੁ ਦੀਨੁ ਹੀਨੁ ; ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ (813-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who forgets Almighty is filthy, poor and low.

ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਬੂਝਈ ; ਆਪੁ ਗਨੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ (813-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The fool does not understand the Creator (Almighty); instead, he thinks that he himself is the doer. ||1||

ਦੂਖੁ ਤਦੇ ਜਦਿ ਵੀਸਰੈ ; ਸੁਖੁ , ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ॥ (813-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Pain comes, when one forgets Him. Peace comes when one remembers Almighty.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਆਨੰਦੁ ਏਹੁ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (813-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is the way the Saints are in bliss - they continually sing the Praises of Almighty's Virtues. ||1||Pause||

ਊਚੇ ਤੇ ਨੀਚਾ ਕਰੈ ; ਨੀਚ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪੈ ॥ (813-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The high, He makes low, and the low, he elevates in an instant.

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈਐ ; ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪੈ ॥੨॥ (813-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The value of the glory of our Master cannot be estimated. ||2||

ਪੇਖਤ ਲੀਲਾ ਰੰਗ ਰੂਪ ; (ਲੀਲ੍ਹਾ ਬੋਲੋ)
ਚਲਨੈ ਦਿਨੁ ਆਇਆ ॥ (813-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

While he gazes upon beautiful dramas and plays, the day of his departure dawns.

ਸੁਪਨੇ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ਭਇਆ ;
ਸੰਗਿ ਚਲਿਆ ਕਮਾਇਆ ॥੩॥ (813-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The dream becomes the dream, and his actions do not go along with him. ||3||

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (813-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is All-powerful, the Cause of causes; I seek Your Sanctuary.

ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਨਾਨਕੁ ਜਪੈ ;
ਸਦ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੪॥੨੦॥੫੦॥ (813-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Day and night, Nanak meditates on Almighty; forever and ever he is a sacrifice. ||4||20||50||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (813-13)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਜਲੁ ਢੋਵਉ , ਇਹ ਸੀਸ ਕਰਿ ;
ਕਰ ਪਗ ਪਖਲਾਵਉ ॥ (813-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I carry water on my head, and with my hands I wash their feet.

ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ; ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਵਉ ॥੧॥ (813-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Tens of thousands of times, I am a sacrifice to them; gazing upon their Sight (Darshan), I live. ||1||

ਕਰਉ ਮਨੋਰਥ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ; ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਵਉ ॥ (813-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The hopes which I cherish in my mind and my Almighty fulfills them all.

ਦੇਉ ਸੂਹਨੀ ਸਾਧ ਕੈ ;
ਬੀਜਨੁ ਢੋਲਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (813-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With my broom, I sweep the homes of the Holy Saints, and wave the fan over them. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਸੰਤ ਬੋਲਤੇ ; ਸੁਣਿ ਮਨਹਿ ਪੀਲਾਵਉ ॥ (813-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Saints chant the Ambrosial Praises of Almighty; I listen, and my mind drinks it in.

ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ;
ਬਿਖੈ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਵਉ ॥੨॥ (813-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

That sublime essence calms and soothes me, and quenches the fire of evil desires. ||2||

ਜਬ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ;
ਤਿਨ੍ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗਾਵਉ ॥ (813-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When the galaxy of Saints worship Almighty in devotion, I join them, singing the Almighty's Name.

ਕਰਉ ਨਮਸਕਾਰ ਭਗਤ ਜਨ ;
ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਉ ॥੩॥ (813-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I bow in reverence to the humble devotees, and apply the dust of their feet to my face. ||3||

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਜਪਉ ਨਾਮੁ ; ਇਹੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵਉ ॥ (813-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sitting down and standing up, I chant the Naam, Almighty's Name; this is what I do.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ;
ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਸਮਾਵਉ ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ (813-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is Nanak's prayer to Almighty, that he may merge in Almighty's Sanctuary. ||4||21||51||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (813-19)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਇਹੁ ਸਾਗਰੁ ਸੋਈ ਤਰੈ ; ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (813-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He alone crosses over this worldly ocean, who sings the Praises of Almighty's Virtues.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਸੰਗਿਵਸੈ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੧॥ (813-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He dwells with the Saadh Sangat, the Company of the Holy; by great good fortune, he finds Almighty. ||1||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਦਾਸੁ ਤੁਮ੍ ; ਬਾਣੀ , ਜਨ ਆਖੀ ॥ (814-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Your slave lives by hearing, hearing the hymns (Gurbani), recited by Your humble servant.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ;
ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (814-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Guru is revealed in all the worlds; He saves the honor of His servant. ||1||Pause||

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ; ਪ੍ਰਭਿ ਜਲਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (814-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty has pulled me out of the ocean of fire, and quenched my burning thirst.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਲੁ ਸੰਚਿਆ ; ਗੁਰ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥ (814-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Guru has sprinkled the Ambrosial Water of Almighty's Name; He has become my Helper. ||2||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਕਾਟਿਆ ; ਸੁਖ ਕਾ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (814-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The pains of birth and death are removed, and I have obtained a resting place of peace.

ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੀ ;
ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (814-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The noose of doubt and emotional attachment has been snapped; I have become pleasing to my Almighty. ||3||

ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਅਵਰੁ ਕਛੁ ; ਸਭ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ (814-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Let no one think that there is any other at all; everything is in the Hands of Almighty.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਾਏ ;
ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ , ਸਾਥਿ ॥੪॥੨੨॥੫੨॥ (814-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has found total peace, in the Society of the Saints. ||4||22||52||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (814-5)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (814-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My bonds have been snapped; Almighty Himself has become compassionate.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ;
ਤਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (814-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty is Merciful to the meek; by His Glance of Grace, I am exalted (delighted). ||1||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ; ਕਾਟਿਆ ਦੁਖੁ ਰੋਗੁ ॥ (814-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has shown mercy to me, and eradicated my pains and illnesses.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸੁਖੀ ਭਇਆ ;
ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (814-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind and body have been cooled and soothed, meditating on Almighty, most worthy of meditation. ||1||Pause||

ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਰੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ (814-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is the medicine to cure all disease; with it, no disease afflicts me.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਤੈ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥੨॥ (814-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the mind and body are tinged with Almighty's Love, and I do not suffer pain any longer. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ; ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (814-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I recite Almighty's Name, with my mind, body and speech, and consistently concentrate in Him.

ਕਿਲਵਿਖ ਉਤਰਹਿ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ; ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (814-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sinful mistakes are erased and I am sanctified, in the Sanctuary of the Holy Saints. ||3||

ਸੁਨਤ ਜਪਤ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ;
ਤਾ ਕੀ ਦੂਰਿ ਬਲਾਈ ॥ (814-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Misfortune is kept far away from those who hear and chant the Praises of Almighty's Name.

ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਨਾਨਕੁ ਕਥੈ ;
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੪॥੨੩॥੫੩॥ (814-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

Guru Nanak chants the Mahaa Mantra, the Great Mantra, singing the Praises of Almighty's Virtues. ||4||23||53||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (814-10)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਭੈ ਤੇ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ; ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਸਾਂਤਿ ॥ (814-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

From the Fear of Almighty, devotion wells up, and deep within, there is peace.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ; ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ (814-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

Chanting the Name of the Universal Master, doubt and delusions are dispelled. ||1||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੇਟਿਆ ; ਤਾ ਕੈ ਸੁਖਿ ਪਰਵੇਸੁ ॥ (814-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

One who meets with the Perfect Guru, is blessed with peace.

ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀਐ ;
ਸੁਣੀਐ ਉਪਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (814-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

So renounce the intellectual cleverness of your mind, and listen to the Teachings. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰੀਐ ; ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (814-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

Remember with mind, body and speech the Primal Lord, the Great Giver.

ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ (814-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

May I never forget that Primal, Infinite Masterfrom my mind. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ;
ਅਚਰਜ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (ਅ-ਚਰਜ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (814-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

I have enshrined love for the Lotus Feet of the Wondrous Divine Guru.

ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਤਾ ਕਉ ਲਾਵਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ (814-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

One who is blessed by Your Mercy, Almighty, is committed to Your service. ||3||

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ॥ (814-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I drink in the Ambrosial Nectar, the treasure of wealth, and my mind and body are in bliss.

ਨਾਨਕ , ਕਬਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੪॥੨੪॥੫੪॥ (814-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak never forgets Almighty, the source of supreme bliss. ||4||24||54||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (814-15)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਮਤਾ ਗਈ ; ਨਾਠੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ॥ (814-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Desire is stilled, and egotism is gone; fear and illusion have run away.

ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ; ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੧॥ (814-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have found stability, and I am in ecstasy; the Guru has blessed me with faith. ||1||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ; ਬਿਨਸੀ ਮੇਰੀ ਪੀਰ ॥ (814-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Worshipping the Perfect Guru in adoration, my anguish is eradicated.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਭੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ;
ਪਾਇਆ ਸੁਖੁ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (814-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My body and mind are totally cooled and soothed; I have found peace, O my brother. ||1||Pause||

ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਗਿਆ ; ਪੇਖਿਆ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ (814-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have awakened from sleep, chanting Almighty's Name; gazing upon Him, I am filled with wonder.

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ;
ਤਾ ਕਾ ਅਚਰਜ ਸੁਆਦੁ ॥੨॥ (ਅ-ਚਰਜ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (814-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Drinking in the Ambrosial Nectar, I am satisfied. How wondrous is its taste! ||2||

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਸੰਗੀ ਤਰੇ ; ਕੁਲ ਕੁਟੰਬ ਉਧਾਰੇ ॥ (814-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I myself am liberated, and my companions swim across; my family and ancestors are also saved.

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ; ਨਿਰਮਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ (814-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Service to the Divine Guru is fruitful; it has made me pure in the Court of Almighty. ||3||

ਨੀਚੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜਾਨੁ ਮੈ ; ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਣਹੀਨੁ ॥ (814-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am lowly, without a master, ignorant, worthless and without virtue.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ;
ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੁ ॥੪॥੨੫॥੫੫॥ (815-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has been blessed with Almighty's Mercy; Almighty has made him His Slave. ||4||25||55||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (815-1)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਸਰਾ ; ਅਨ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (815-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is the Hope and Support of His devotees; there is nowhere else for them to go.

ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਪਰਵਾਰ ਧਨੁ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (815-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Your Name is my power, realm, relatives and riches. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ; ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥ (815-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty has granted His Mercy, and saved His slaves.

ਨਿੰਦਕ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਪਚੇ ;
ਜਮਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (815-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The slanderers rot in their slander; they are seized by the Messenger of Death. ||1||Pause||

ਸੰਤਾ ਏਕੁ ਧਿਆਵਨਾ ; ਦੂਸਰ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ (815-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Saints meditate on the One Almighty, and no other.

ਏਕਸੁ ਆਗੈ ਬੇਨਤੀ ; ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥੨॥ (815-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They offer their prayers to the One Lord, who is pervading and permeating all places. ||2||

ਕਥਾ ਪੁਰਾਤਨ ਇਉ ਸੁਣੀ ; ਭਗਤਨ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ (815-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have heard this old story, spoken by the devotees,

ਸਗਲ ਦੁਸਟ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਏ ; ਜਨ ਲੀਏ ਮਾਨੀ ॥੩॥ (815-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

that all the wicked are cut apart into pieces, while His humble servants are blessed with honor. ||3||

ਸਤਿ ਬਚਨ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ; ਪਰਗਟ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ (815-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Nanak speaks the true words, which are obvious to all.

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨੬॥੫੬॥ (815-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty's servants are under Almighty's Protection; they have absolutely no fear. ||4||26||56||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (815-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ; ਜਾ ਕੈ ਕਲ ਹਾਥ ॥ (815-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty breaks the bonds which hold us; He holds all power in His hands.

ਅਵਰ ਕਰਮ ਨਹੀ ਛੂਟੀਐ ; ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥੧॥ (815-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

No other actions will bring release; save me, O my Master. ||1||

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਮਾਧਵੇ ; ਪੂਰਨ ਦਇਆਲ ॥ (815-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have entered Your Sanctuary, O Perfect Masterof Mercy.

ਛੂਟਿ ਜਾਇ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ; ਰਾਖੈ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (815-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those whom You preserve and protect, Dear Universal Sustainer, are saved from the trap of the world. ||1||Pause||

ਆਸਾ ਭਰਮ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ; ਇਨ ਮਹਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ (815-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Hope, illusion, evil desires and emotional attachment - in these, he is engrossed.

ਝੂਠੁ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮਨਿ ਵਸੀ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ (815-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The false material world abides in his mind, and he does not understand the Supreme Almighty. ||2||

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ; ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥ (815-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Source of Knowledge (Supreme Light), all beings belong to You.

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ , ਤਿਉ ਰਹਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ (815-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

As You keep us, we live, O infinite, inaccessible Almighty. ||3||

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਪ੍ਰਭ ; ਦੇਹਿ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥ (815-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Cause of causes, All-powerful Almighty, please bless me with Your Name.

ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ (815-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is carried across in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, singing the Praises of Almighty's Virtues. ||4||27||57||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (815-11)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨਹੀ ਪਤਰਿਆ ; (ਪੱਤਰਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (815-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Who? Who has not fallen, by placing their hopes in you?

ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿਆ ; ਨਰਕ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ (815-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are enticed by the great enticer; this is the way to hell! ||1||

ਮਨ ਖੁਟਹਰ ਤੇਰਾ ਨਹੀ ਬਿਸਾਸੁ ; ਤੂ ਮਹਾ ਉਦਮਾਦਾ ॥ (815-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O vicious mind, no faith can be placed in you; you are totally intoxicated.

ਖਰ ਕਾ ਪੈਖਰੁ ਤਉ ਛੁਟੈ ;
ਜਉ ਊਪਰਿ ਲਾਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (815-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The donkey's leash is only removed, after the load is placed on his back. ||1||Pause||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਤੁਮ੍ ਖੰਡੇ ; ਜਮ ਕੇ ਦੁਖ ਡਾਂਡ ॥ (815-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You destroy the value of chanting, intensive meditation and self-discipline; you shall suffer in pain, beaten by the Messenger of Death.

ਸਿਮਰਹਿ ਨਾਹੀ ਜੋਨਿ ਦੁਖ ;
ਨਿਰਲਜੇ ਭਾਂਡ ॥੨॥(ਨਿਰ-ਲੱਜੇ ਬੋਲੋ)(815-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You do not meditate, so you shall suffer the pains of reincarnation, you shameless buffoon! ||2||

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਮਹਾ ਮੀਤੁ ;
ਤਿਸ ਸਿਉ ਤੇਰਾ ਭੇਦੁ ॥ (815-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is your Companion, your Helper, your Best Friend; but you disagree with Him.

ਬੀਧਾ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰਈ ; ਉਪਜਿਓ ਮਹਾ ਖੇਦੁ ॥੩॥ (815-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are in love with the five thieves; this brings terrible pain. ||3||

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਿਨ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਨਾ ॥ (815-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of the Saints, who have conquered their minds.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੁ ਆਪਣਾ ; (ਸੱਰਬਸ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਪ੍ਰਭਿ ਜਨ ਕਉ ਦੀਨ੍ਾ ॥੪॥੨੮॥੫੮॥ (815-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He gives body, wealth and everything to the slaves of Almighty. ||4||28||58||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (815-16)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਆਨਦੁ ਭਇਆ ; ਸਿਮਰਤ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (815-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Try to meditate, and contemplate the source of peace, and bliss will come to you.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ; ਪੂਰਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ (815-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Chanting, and meditating on Almighty's Name who is the Master of the Universe, perfect understanding is achieved. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ਜਪਤ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ (815-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meditating on the Lotus Feet of the Guru, and chanting Almighty's Name, I live.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧਤੇ ;
ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (815-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Worshipping the Supreme Almighty in adoration, my mouth drinks in the Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖਿ ਬਸੇ ; ਸਭ ਕੈ ਮਨਿ ਲੋਚ ॥ (815-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All beings and creatures dwell in peace; the minds of all yearn for Almighty.

ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਨਿਤ ਚਿਤਵਤੇ ; ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਪੋਚ ॥੨॥ (815-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those who continually remember Almighty, do good deeds for others; they harbor no ill will towards anyone. ||2||

ਧੰਨੁ ਸੁ ਥਾਨੁ ਬਸੰਤ ਧੰਨੁ ; ਜਹ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ॥ (816-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Blessed is that place, and blessed are those who dwell there, where they chant the Naam, Almighty's Name.

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਅਤਿ ਘਨਾ ;
ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੩॥ (816-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Sermon and Almighty's Praises are sung there very often; there is peace, poise and tranquility. ||3||

ਮਨ ਤੇ ਕਦੇ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (816-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In my mind, I never forget Almighty; He is the Master of the masterless.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਾ ਕੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਾਥ ॥੪॥੨੯॥੫੯॥ (816-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of Almighty; everything is in His hands. ||4||29||59||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (816-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਜਿਨਿ ਤੂ ਬੰਧਿ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ;
ਫੁਨਿ ਸੁਖ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (816-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The One who bound you in the womb and then released you, placed you in the world of joy.

ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ;(ਚਰਣਾਰ-ਬਿੰਦ ਬੋਲੋ)
ਸੀਤਲ ਹੋਤਾਇਆ ॥੧॥ (816-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Contemplate His Lotus Feet forever, and you shall be cooled and soothed. ||1||

ਜੀਵਤਿਆ ਅਥਵਾ ਮੁਇਆ ; ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (816-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In life and in death, this Maya is of no use.

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ;
ਕੋਊ , ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (816-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He created this creation, but rare are those who enshrine love for Him. ||1||Pause||

ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ , ਉਸਨ ਸੀਤ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ; ਘਾਮ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ (816-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O mortal, the Creator Mastermade summer and winter; He saves you from the heat.

ਕੀਰੀ ਤੇ ਹਸਤੀ ਕਰੈ ; ਟੂਟਾ ਲੇ ਗਾਢੈ ॥੨॥ (816-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

From the ant, He makes an elephant; He reunites those who have been separated. ||2||

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਇਹ ਕਿਰਤਿ ॥ (816-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The four categories of creation Andrej (eggs-birds, reptilia), Jeraj (mammal), Setaj (sweat, microorganism) and Utbhuj (earth) are all Almighty's creation.

ਕਿਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸਰਬ ਫਲ ;
ਰਵੀਐ ਹਰਿ ਨਿਰਤਿ ॥੩॥ (816-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

It is fruitful for all to practice contemplation of Almighty. ||3||

ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਨਾ ; ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ॥ (816-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I cannot do anything; Dear Almighty, I seek the Sanctuary of the Holy.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਕੂਪ ਅੰਧ ਤੇ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕਾਢ ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ (816-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak pulled me up, out of the deep, dark pit, the intoxication of attachment. ||4||30||60||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (816-8)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਾ ; ਖੋਜਉ ਬਨ ਥਾਨ ॥ (816-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Searching, searching, I wander around searching, in the woods and other places.

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਪ੍ਰਭ ; (ਅ-ਛੇਦ, ਅ-ਭੇਦ ਬੋਲੋ)
ਐਸੇ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ (816-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is undeceivable, imperishable, inscrutable; such is my Almighty. ||1||

ਕਬ ਦੇਖਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ; ਆਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (816-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When shall I behold my Almighty, and delight my soul?

ਜਾਗਨ ਤੇ ਸੁਪਨਾ ਭਲਾ ;
ਬਸੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (816-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Even better than being awake, is the dream in which I dwell with Almighty. ||1||Pause||

ਬਰਨ ਆਸ੍ਰਮ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੁਨਉ ; ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (816-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Listening to the Shaastras teaching about the four social classes and the four stages of life, I grow thirsty for the Blessed Vision of Almighty.

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਨ ਪੰਚ ਤਤ ; ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ (816-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has no form or outline, and He is not made of the five elements (Water, Air, Fire, Ether & Earth); our Master is imperishable. ||2||

ਓਹੁ ਸਰੂਪੁ ਸੰਤਨ ਕਹਹਿ ; ਵਿਰਲੇ ਜੋਗੀਸੁਰ ॥ (816-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

How rare are those Saints and great Yogis, who describe the beautiful form of Almighty.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ;
ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੇ , ਈਸੁਰ ॥੩॥ (816-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Blessed, blessed are they, whom Almighty meets in His Mercy. ||3||

ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰੇ ; ਬਿਨਸੇ ਤਹ ਭਰਮਾ ॥ (816-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They know that He is deep within, and outside as well; their illusions are dispelled.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ;
ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥੪॥੩੧॥੬੧॥ (816-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty meets those, upon whom the complete grace is showered. ||4||31||61||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (816-13)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ; ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਪਰਤਾਪ ॥ (816-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All beings and creatures are totally pleased, gazing on Almighty's glorious radiance.

ਕਰਜੁ ਉਤਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਕਰਿ ਆਹਰੁ ਆਪ ॥੧॥ (816-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The True Guru has paid off my debt; He Himself did it. ||1||

ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਨਿਬਹਤ ਰਹੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਖੂਟ ॥ (816-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Eating and expending it, it is always available; the Guru's Shabad is inexhaustible.

ਪੂਰਨ ਭਈ ਸਮਗਰੀ ;
ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਤੂਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (816-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Everything is perfectly arranged; the supply chain never breaks. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਆਰਾਧਨਾ ; ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਆਪਾਰ ॥ (816-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I worship and adore Almighty, the infinite treasure.

ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ; ਦੇਤੇ , ਨਹੀ ਬਾਰ ॥੨॥ (816-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He does not delay or hesitate to bless me with Dharam(faith), Arth (wealth), Kam (fulfillmeny of wishes) and Mokhs (liberation). ||2||

ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ॥ (816-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The devotees worship and adore the Master of Universe with single-minded love.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ; ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥੩॥ (816-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They gather in the wealth of Almighty's Name, which cannot be estimated. ||3||

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (816-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I seek Your Sanctuary, the glorious greatness of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)(816-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Your end or limitation cannot be found, O Infinite Master of Universe. ||4||32||62||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (816-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ; ਕਾਰਜ ਭਏ ਰਾਸਿ ॥ (816-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remember the Perfect Almighty with mind and body, your affairs shall be perfectly resolved.

ਕਰਤਾਰਪੁਰਿ ਕਰਤਾ ਵਸੈ ; (ਕਰਤਾਰ-ਪੁਰਿ ਬੋਲੋ)
ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (816-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In Kartaarpur, the City of the Creator, the Creator dwell with the Saints. ||1||Pause||

ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗਤਾ ; ਗੁਰ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (816-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

No obstacles will block your way, when you offer your prayers to the Guru.

ਰਖਵਾਲਾ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ; ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (816-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Sovereign Master of the Universe is the Saving Grace, the Protector of the capital of His devotees. ||1||

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਮੂਲਿ ; ਪੂਰਨ ਭੰਡਾਰ ॥ (817-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

There is never any deficiency at all; Almighty's treasures are over-flowing.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ;
ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ (817-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

His Lotus Feet are enshrined within my mind and body; Almighty is inaccessible and infinite. ||2||

ਬਸਤ ਕਮਾਵਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ; ਕਿਛੁ ਊਨ ਨ ਦੀਸੈ ॥ (817-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All those who work for Him dwell in peace; you can see that they lack nothing.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੇਟੇ ਪ੍ਰਭੂ ; ਪੂਰਨ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ (817-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I have met Almighty, the Perfect Masterof the Universe. ||3||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਭੈ ਕਰਹਿ ; ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (817-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Everyone congratulates me, and celebrates my victory; the home of the True Almighty is so beautiful!

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ , ਨਿਧਾਨ ਸੁਖ ;
ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩੩॥੬੩॥ (817-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak chants the Naam, Almighty's Name, the treasure of peace; I have found the Perfect Guru. ||4||33||63||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (817-4)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ; ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ॥ (817-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remember Almighty's Name consistently with mind, body and speech by doing so the disease of ego (caused by ignorance) shall disappear.

ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ;
ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (817-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The meditation of Almighty is such a stick by which the disease of ego is eradicated. ||1||Pause|| Guru Arjan Dev Ji refers the stick to an epic of Bhagat Prahladh which reads as follows;

When Almighty manifested as Nar-Singh (a form of half human and half lion) to protect Prahladh from his father, King Harnakash. Almighty killed Harnakash and innaugurated Bhagat Prahladh as the King. After a long time, Bhagat Prahladh developed self-conceite from the influence of ignorant people around him. He decided to take revenge from Almighty for killing his father by declaring war on Almighty. He made all the preparation for the war and at that time, Almighty manifested as an old Brahmin and appeared before Bhagat Prahladh. After knowing the intention of Bhagat Prahladh the old Brahmin asked, "Do you know where Almighty resides?" Bhagat Prahladh replied, "I don't know where Almighty resides, but we shall attack him anywhere we find him." While they were talking, the old Brahmin dropped his stick and he told Bhagat Prahladh, "Please help me to carry my stick as I am an old man." Bhagat Prahladh happily obliged and bend down to carry the stick. To his surprise he could not even move or carry the stick at all. He attempted with all his strength but still he failed to lift the stick. Observing this, Almighty in the form of old Brahmin said, "Do you want to attack Almighty with this strength?" Immediately Bhagat Prahladh realised his mistake and prayed for forgiveness by saying, "Dear Almighty, earlier you have saved me from my father and now you have again came to protect me from my pride with this stick."

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ; ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥ (817-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty, through the Perfect Guru, he constantly enjoys pleasure.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ; ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ (817-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am devoted to the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I have been united with my Almighty. ||1||

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ॥ (817-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Contemplating Him, peace is obtained, and separation is ended.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥ (817-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty, the All-powerful Creator, the Cause of all causes. ||2||34||64||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੫ (817-8)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Du-Padas, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (817-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ;
ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ (817-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have given up all other efforts, and have taken the medicine of the Naam, Almighty's Name.

ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ; ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥ (817-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Fevers, sins and all diseases are eradicated, and my mind is cooled and soothed. ||1||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ; ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ (817-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Worshipping the Perfect Guru in adoration, all pains are dispelled.

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ; (ਰਾਖ੍ਨ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ)
ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (817-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Savior Almighty has saved me; He has blessed me with His Kind Mercy. ||1||Pause||

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ;
ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ॥ (ਅਪ-ਨਇਆ ਬੋਲੋ) (817-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Grabbing hold of my arm, Almighty has pulled me up and out; He has made me His own.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ;
ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥ (ਨਿਰ-ਭਇਆ ਬੋਲੋ) (817-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meditating, Remembering, my mind and body are at peace; Guru Nanak says that he become fearless. ||2||1||65||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (817-12)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ , ਥਾਪਿਆ ; ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ॥ (817-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Placing His Hand upon my forehead, Almighty has given me the gift of His Name.

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ (817-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who performs fruitful service for the Supreme Almighty, never suffers any loss. ||1||

ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ; ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ॥ (817-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself saves the honor of His devotees.

ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ;
ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (817-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whatever Almighty's Holy servants wish for, He grants to them. ||1||Pause||

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ;(ਚਰਣਾਰ-ਬਿੰਦ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (817-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants seek the Sanctuary of His Lotus Feet; they are Almighty's very life-forces (Pran).

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨ ॥੨॥੨॥੬੬॥ (817-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they automatically, intuitively meet Almighty; their light merges into the Light. ||2||2||66||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (817-15)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ; ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (817-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself has given me the Support of His Lotus Feet.

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ; ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (817-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants seek His Sanctuary; they are respected and famous forever. ||1||

ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ; ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ (817-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is the unparalleled Savior and Protector; service to Him is Pure and pure.

ਰਾਮ ਰਾਜ , ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ;
ਕੀਨ੍ੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (817-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Divine Guru has built the City of Ramdaspur, the royal domain of Almighty. ||1||Pause||

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ; ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (817-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Forever and ever, meditate on Almighty, and no obstacles will obstruct you.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ;
ਭਇ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥੬੭॥ (817-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, praising the Naam, Almighty's Name, the fear of enemies runs away. ||2||3||67||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (817-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ॥ (817-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Worship and adore Almighty in your mind and body; join the Company of the Holy.

ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ; ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ (817-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Chanting the Praises of Almighty who is the Universal Sustainer, the Messenger of Death runs from a distance away. ||1||

ਰਾਮਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ॥ (817-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

That humble being who chants Almighty's Name, remains always awake and aware, night and day.

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ;
ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is not affected by charms and spells, nor is he harmed by the evil eye. ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ; ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ॥ (818-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, the intoxication of egotism and emotional attachment are dispelled, by loving devotion.

ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ;
ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥੨॥੪॥੬੮॥ (818-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who enters Almighty's Sanctuary, Guru Nanak says, remains merged in ecstasy in the subtle essence of Almighty's Love. ||2||4||68||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ; ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ॥ (818-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The living creatures and their ways are in Almighty's power. Whatever He says, they do.

ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ;
ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥ (818-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When the Sovereign Master who is the Universal Sustainer is pleased, there is nothing at all to fear. ||1||

ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ (818-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Pain shall never afflict you, if you remember the Supreme Almighty.

ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ; (ਜਮ-ਕੰਕਰੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death does not even approach the beloved Sikhs of the Guru. ||1||Pause||

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ;(ਸਮਰੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (818-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The All-powerful Masteris the Cause of causes; there is no other than Him.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥੬੯॥ (818-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, when one enters the Sanctuary of Almighty; the True Almighty unites his/her mind. ||2||5||69||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ; ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ॥ (818-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remember Almighty with mind and body, the ignorance which is house of pain is removed.

ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥ (818-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have found peace and tranquility; I shall not wander away from there again. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ; ਚਰਨਨ੍ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (818-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am devoted to my Guru; I am a sacrifice to His Feet.

ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ;
ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am blessed with ecstasy, peace and happiness, gazing upon the Guru, and singing Almighty's Glorious Praises. ||1||Pause||

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ;
ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ॥ (818-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is my life's purpose, to listen to discourses, to sing the Almighty's Praises in Ragas, Naad and Tune.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ;
ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ ॥੨॥੬॥੭੦॥ (818-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty is totally pleased with me; I have obtained the fruits of my desires. ||2||6||70||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-9)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ; ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (818-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is the prayer of Your slave: please elighten my heart.

ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥ (818-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By Your Mercy, O Supreme Almighty, please erase my sins. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ; ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (818-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I take the Support of Your Lotus Feet, Dear Almighty, Primal Lord, treasure of virtue.

ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ;
ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I shall sing Almighty's Praises and remember His Name, as long as there is breath in my body. ||1||Pause||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ; ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (818-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are my mother, father and relative; You are abiding within all.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੨॥੭॥੭੧॥ (818-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty; His Praise is Pure and pure. ||2||7||71||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-12)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ; ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ॥ (818-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All perfect spiritual powers are obtained, when one sings Almighty's Praises; everyone wishes him well.

ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ;
ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥ (818-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Everyone calls him holy and spiritual; hearing of him, Almighty's slaves come to meet him. ||1||

ਸੂਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨੑ ॥ (818-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru blesses him with peace, poise, salvation and happiness.

ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨੑ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All living beings become compassionate to him; he remembers Almighty's Name. ||1||Pause||

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥ (818-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is permeating and pervading everywhere; Almighty is the ocean of virtue.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤ ਆਨੰਦਮੈ ; **(ਆਨੰਦ-ਮੈ ਬੋਲੋ)**
ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ ॥੨॥੮॥੭੨॥ (818-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the devotees are in bliss, gazing upon Almighty's abiding stability. ||2||8||72||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-15)

Bilaaval, Fifth Mahala:

Prologue: When (Guru) Hargobind Sahib Ji escaped the murder attempt by his uncle, Baba Prithvi Chand who corrupted the male nurse to feed (Guru) Hargobind Sahib Ji poisonous yogurt. Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad;

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (818-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty, the Great Giver, has become merciful; He has listened to my prayer.

ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ; ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (818-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has saved His servant, and put ashes into the mouth of the slanderer. ||1||

ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ; ਤੂੰ ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸ ॥ (818-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

No one can threaten you now, O my humble friend, for you are the slave of the Guru.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ;
ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (818-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty reached out with His Hand and saved you. ||1||Pause||

ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (818-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The One Masteris the Giver of all beings; there is no other at all.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ; ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੯॥੭੩॥(818-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak prays, You are my only strength, Almighty. ||2||9||73||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (818-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ; ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (818-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Master of the Universe has saved my friends and companions.

ਨਿੰਦਕ ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ;
ਤੁਮ੍ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਨਿ-ਚਿੰਦ ਬੋਲੋ)(818-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The slanderers have died, so do not worry. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ; ਭੇਟੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (818-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty has fulfilled all hopes and desires; I have met the Divine Guru.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ ਮਹਿ ; ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ (819-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is celebrated and acclaimed all over the world; it is fruitful and rewarding to serve Him. ||1||

ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗਨਤ ਹਰਿ ; (ਅ-ਗਨਤ ਬੋਲੋ)
ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥ (819-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Lofty, infinite and immeasurable is Almighty; all beings are in His Hands.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ (819-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of Almighty; He is with me everywhere. ||2||10||74||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-2)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ; ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (819-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I worship the Perfect Guru in adoration; He has become merciful to me.

ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ; ਤੂਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੧॥ (819-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Saint has shown me the Way, and the noose of Death has been cut away. ||1||

ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ ; ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ (819-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Pain, hunger and scepticism have been dispelled, singing Almighty's Name.

ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਸ ;
ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am blessed with celestial peace, poise, bliss and pleasure, and all my affairs have been perfectly resolved. ||1||Pause||

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ; ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ॥ (819-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The fire of desire has been quenched, and I am cooled and soothed; Almighty Himself saved me.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੧੧॥੭੫॥ (819-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of Almighty; His glorious radiance is so great! ||2||11||75||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ ; ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥ (819-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The earth is beautified, all places are fruitful, and my affairs are perfectly resolved.

ਭਉ ਨਾਠਾ ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ;
ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮ ॥੧॥ (819-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Fear runs away, and doubt is dispelled, dwelling constantly upon Almighty. ||1||

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (819-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dwelling with the humble Holy people, one finds peace, poise and tranquility.

ਸਾਈ ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ; (ਸੁ-ਲੱਖਣੀ ਬੋਲੋ)
ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Blessed and auspicious is that time, when one meditates in remembrance on Almighty's Name. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ; ਫਿਰਤੇ ਪਹਨਾਮ ॥ (819-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They have become famous throughout the world; before this, no one even knew their names.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨ ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ (819-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has come to the Sanctuary of the One who knows each and every heart. ||2||12||76||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-9)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਉਪਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ॥ (819-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself eradicated the disease; peace and tranquility have welled up.

ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ; ਹਰਿ ਕੀਨ੍ਹੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥ (819-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty blessed me with the gifts of great, glorious radiance and wondrous form. ||1||

ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ; ਰਾਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ (819-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Guru, Almighty of the Universe, has shown mercy to me, and saved my brother.

ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am under His Protection; He is always my help and support. ||1||Pause||

ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (819-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The prayer of Almighty's humble servant is never wasted means that the prayer is definately heard and fulfilled.

ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ;
ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੨॥੧੩॥੭੭॥ (819-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have only the support of the Perfect Almighty who is Ocean of Virtues's. ||2||13||77||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-12)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ;
ਜਿਨ ਬਿਸਰਿਆ ਜੀਵਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (819-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those who forget the Giver of life (Almighty), die, over and over again, only to be reborn and die.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨਿ ਸੇਵਿਆ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(819-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The humble servant of the Supreme Almighty serves Him; night and day, he remains imbued with His Love. ||1||

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਆਨਦੁ ਘਨਾ ; ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥ (819-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have found peace, tranquility and great ecstasy; my hopes have been fulfilled.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ;
ਸਿਮਰਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have found peace in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I meditate in remembrance on Almighty, the treasure of virtue. ||1||Pause||

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ; ਤੁਮ੍ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (819-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O my Master, please listen to the prayer of Your humble servant; You are the Inner-knower of hearts.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ;
ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥੧੪॥੭੮॥ (819-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak's Master is permeating and pervading all places and interspaces. ||2||14||78||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-15)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ (819-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The hot wind does not even touch one who is under the Protection of the Supreme Almighty.

ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ;
ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ (819-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

On all four sides I am surrounded by Almighty's Circle of Protection; pain does not afflict me, O Siblings of Destiny. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ; ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (819-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have met the Perfect True Guru, who has made this arrangement.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਦੀਆ ;
ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has given me the medicine of Almighty's Name, and I enshrine love for the One Lord. ||1||Pause||

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ;
ਸਭ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ (819-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Protector Almighty has saved me, and eradicated all my sickness.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਿਰਪਾ ਭਈ ;
ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੭੯॥ (819-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Almighty has showered me with His Mercy; He has become my help and support. ||2||15||79||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (819-19)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਖਿਅਨੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ॥(819-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty, through the Divine Guru, has Himself protected and preserved His children.

ਸੁਖ ਸਾਂਤਿਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ;
ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (819-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Celestial peace, tranquility and bliss have come to pass; my service has been perfect. ||1||Pause||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ; ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (820-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself has heard the prayers of His humble devotees.

ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ; ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (820-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He dispelled my disease, and rejuvenated me; His glorious radiance is so great! ||1||

ਦੋਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ; ਅਪਣੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (820-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has forgiven me for my sins, and interceded with His power.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿਤਿਅਨੁ ;
ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ (820-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have been blessed with the fruits of my mind's desires; Guru Nanak is a sacrifice to Him. ||2||16||80||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੬ (820-4)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Chau-Padas And Du-Padas, Sixth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (820-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੇ ਮੋਹਨ ; ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥

O my fascinating Almighty, let me not listen with my ears

ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ , ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ;
ਬੋਲਤ ਬੋਲ , ਅਜਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (820-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

to the songs, naad and tune sang by the devotees of Maya, who are speaking their useless words. ||1||Pause||

ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ;
ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ ॥ (820-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I serve, serve, serve, serve the Holy Saints; forever and ever, I do this.

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (820-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Primal Lord, the Great Giver, has blessed me with the gift of fearlessness. Joining the Company of the Holy, I sing the Praises of Almighty's Virtues. ||1||

ਰਸਨਾ ਅਗਹ ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾਤੀ ;
ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (820-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My tongue is imbued with the Praises of the inaccessible and unfathomable Lord, and my eyes are drenched with Almighty's lovely Sight(Darshan).

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਮੋਹਿ ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥੨॥ (820-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Be Merciful to me, O Destroyer of the pains of the meek, that I may enshrine Your Lotus Feet within my heart. ||2||

ਸਭਹੂ ਤਲੈ , ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ;
ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਏ ॥ (820-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Beneath all, and above all; this is the vision I saw.

ਅਭਿਮਾਨੁ ਖੋਇ ਖੋਇ ਖੋਇ , ਖੋਈਹਉ ; (ਖੋਈ-ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਮੋਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (820-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have lost my mind, body and speech pride, since the True Guru implanted His Mantra within me. ||3||

ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਅਤੁਲੁ ਨਹ ਤੁਲੀਐ ;(ਅ-ਤੁਲੁ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਕਿਰਪਾਏ ॥ (820-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is beyond measurement through mind, body and speech; he cannot be weighed. He is the Lover of His devotees.

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੮੧॥ (820-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whoever enters the Sanctuary of Guru Nanak, is blessed with the gifts of fearlessness and peace. ||4||||1||81||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (820-10)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ; ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥ (820-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O Dear Almighty, You are the Support of my life forces (Pran).

ਨਮਸਕਾਰ ਡੰਡਉਤਿ ਬੰਦਨਾ ;
ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਜਾਉ ਬਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (820-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I how in humility and reverence to You; so many times, I am a sacrifice. ||1||Pause||

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੈ ॥ (820-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sitting down, standing up, sleeping and waking, this mind thinks of You.

ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ;
ਤੁਝ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰੈ ॥੧॥ (820-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I describe to You my pleasure and pain, and the state of this mind. ||1||

ਤੂ ਮੇਰੀ ਓਟ , ਬਲ ਬੁਧਿ ਧਨੁ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਤੁਮਹਿ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ (820-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are my shelter and support, power, intellect and wealth; You are my family.

ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ , ਸੋਈ ਭਲ ਹਮਰੈ ;
ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਚਰਨਾਰੈ ॥੨॥੨॥੮੨॥ (820-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whatever You do, I know that is good. Gazing upon Your Lotus Feet, Guru Nanak is at peace. ||2||2||82||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (820-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਤਉ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ (820-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have heard that Almighty is the Savior of all.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਪਤਿਤ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਐਸੇ ਮਨਹਿ ਬਿਸਾਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (820-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Intoxicated by attachment, in the company of sinners, the mortal has forgotten such a Masterfrom his mind. ||1||Pause||

ਸੰਚਿ ਬਿਖਿਆ ਲੇ , ਗ੍ਰਾਹਜੁ ਕੀਨੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰਨ ॥ (820-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has collected poison, and grasped it firmly. But he has cast out the Ambrosial Nectar from his mind.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ;
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਬਿਦਾਰਨ ॥੧॥ (820-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is imbued with sexual desire, anger, greed and slander; he has abandoned truth and contentment. ||1||

ਇਨ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਤੁਮ੍ ਸਾਰਨ ॥ (820-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Lift me up, and pull me out of these, O my Master. I have entered Your Sanctuary.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਕ ਤਾਰਨ ॥੨॥੩॥੮੩॥ (820-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak prays to Almighty: I am a poor beggar; carry me across, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||3||83||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (820-17)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥ (820-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I listen to Almighty's Teachings from the Saints.

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ , ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ;
ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (820-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty's discourses, the Kirtan (singing of His Praises) and the songs of bliss perfectly resonate, day and night. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ;
ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ (820-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In His Mercy, Almighty has made them His own, and blessed them with the gift of His Name.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ;
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥੧॥ (820-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing the Praises of Almighty’s Virtues; sexual desire and anger have left this body. ||1||

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥ (821-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am satisfied and satiated, gazing upon the Almighty's Sight (Darshan); I eat the Ambrosial Nectar of Almighty's sublime food.

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥੪॥੮੪॥ (821-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of Your Feet, Dear Almighty; in Your Mercy, unite him with the Society of the Saints. ||2||4||84||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (821-2)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ; ਅਪਨੇ ਜਨ ਆਪ ॥ (821-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself has saved His humble servant.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ;
ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (821-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In His Mercy, Almighty, has blessed me with His Name, and all my pains and afflictions have been dispelled. ||1||Pause||

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਹੁ ਸਭਿ ਹਰਿ ਜਨ ;
ਰਾਗ ਰਤਨ ਰਸਨਾ ਆਲਾਪ ॥ (821-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of Almighty, who is life form of the Universe, all you humble servants of Almighty; chant the jewels, the songs of Almighty with your tongue.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿਵਾਰੀ ;
ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ (821-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The desires of millions of incarnations shall be quenched, and your soul shall be satisfied with the sweet, sublime essence of Almighty. ||1||

ਚਰਣ ਗਹੇ ਸਰਣਿ ਸੁਖਦਾਤੇ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪ ॥ (821-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have grasped the Sanctuary of Almighty's Feet; He is the Giver of peace; through the Guru's Sermons, I recite and utter the Chant of Almighty.

ਸਾਗਰ ਤਰੇ ਭਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੮੫॥ (821-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have crossed over the worldly ocean, and my illusionary fear are dispelled, says Guru Nanak, through the glorious granduer of our Master. ||2||5||85||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (821-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਤਾਪੁ ਲਾਹਿਆ ; ਗੁਰ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥(ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰਿ ਬੋਲੋ)(821-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Through the Guru, the Creator Masterhas subdued the fever.

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ;
ਜਿਨਿ ਪੈਜ ਰਖੀ ਸਾਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (821-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my True Guru, who has saved the honor of the whole world. ||1||Pause||

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ; ਬਾਲਿਕੁ ਰਖਿ ਲੀਨੋ ॥ (821-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Placing His Hand on the child's forehead, He saved him.

ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਦੀਨੋ ॥੧॥ (821-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty blessed me with the supreme, sublime essence of the Ambrosial Naam. ||1||

ਦਾਸ ਕੀ ਲਾਜ ਰਖੈ ; ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥(ਮਿਹਰ-ਵਾਨੁ ਬੋਲੋ)(821-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Merciful Mastersaves the honor of His slave.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੬॥੮੬॥(821-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak speaks - it is confirmed in the Court of Almighty. ||2||6||86||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੭ (821-10)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Chau-Padas And Du-Padas, Seventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (821-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ; ਉਜਾਰੋ ਦੀਪਾ ॥ (821-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Shabad, the Word of the True Guru, is the light of the lamp.

ਬਿਨਸਿਓ ਅੰਧਕਾਰ ਤਿਹ ਮੰਦਰਿ ;
ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਖੁਲ੍ਹੀ ਅਨੂਪਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (821-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

It dispels the darkness from the body-mansion, and opens the beautiful chamber of jewels. ||1||Pause||

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਜਉ ਪੇਖਿਓ ;
ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਵਡਿਆਈ ॥ (821-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I was wonderstruck and astonished, when I looked inside; I cannot even describe its glory and grandeur.

ਮਗਨ ਭਏ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਮਾਤੇ ; (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ (821-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am intoxicated and enraptured with it, and I am wrapped in it, through and through. ||1||

ਆਲ ਜਾਲ ਨਹੀ ਕਛੂ ਜੰਜਾਰਾ ; ਅਹੰਬੁਧਿ ਨਹੀ ਭੋਰਾ ॥ (821-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

No worldly entanglements or snares can trap me, and no trace of egotistical pride remains.

ਊਚਨ ਊਚਾ , ਬੀਚੁ ਨ ਖੀਚਾ ;
ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਮੋਰਾ ॥੨॥ (821-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are the highest of the high, and no curtain separates us; I am Yours, and You are mine. ||2||

ਏਕੰਕਾਰੁ ਏਕੁ ਪਾਸਾਰਾ ; ਏਕੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥ (821-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The One Creator Mastercreated the expanse of the one universe; the One Masteris unlimited and infinite.

ਏਕੁ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ਏਕੁ ਸੰਪੂਰਨੁ ;
ਏਕੈ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੩॥ (821-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The One Masterpervades the one universe; the One Masteris totally permeating everywhere; the One Masteris the Support of the life forces (Pran). ||3||

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ , ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ; ਸੂਚਾ ਸੂਚੋ ਸੂਚਾ ॥ (821-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is the most Pure of the Pure, the purest of the pure, so pure, so pure.

ਅੰਤ ਨ ਅੰਤਾ , ਸਦਾ ਬੇਅੰਤਾ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥੮੭॥ (821-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has no end or limitation; He is forever unlimited; says Guru Nanak, He is the highest of the high. ||4||1||87||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (821-16)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ; ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਤ ਹੇ ॥ (821-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Without Almighty, nothing is of any use.

ਜਾ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਤੁਮ੍ ਲਾਗੇ ;
ਓਹ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (821-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are totally attached to that Enticer Maya; she is enticing you. ||1||Pause||

ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ਸੇਜ ਸੋਹਨੀ ;
ਛੋਡਿ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਜਾਵਤ ਹੇ ॥ (821-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You shall have to leave behind your gold, your woman and your beautiful bed; you shall have to depart in an instant during death.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ;
ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਵਤ ਹੇ ॥੧॥ (821-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are entangled in the lures of sensor's pleasures, and you are consuming poisonous drugs of the evil desires. ||1||

ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ਮੰਦਰੁ , ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਓ ;
ਪਾਵਕੁ ਤਲੈ ਜਰਾਵਤ ਹੇ ॥ (821-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Example: Just like one builts and adorned a palace of straw, and under it, he.she light a fire in the same manner the physical body is so fragile as the palace of straw and the human lights the fire of evil desires which destroys the physical body.

ਐਸੇ ਗੜ ਮਹਿ ਐਠਿ ਹਠੀਲੋ ;
ਫੂਲਿ ਫੂਲਿ ਕਿਆ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥੨॥ (821-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sitting all puffed-up in such a palace, you stubborn-minded fool, what do you think you will gain? ||2||

ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੂਡ ਪਰਿ ਠਾਢੇ ; ਕੇਸਗਹੇ ਫੇਰਾਵਤ ਹੇ ॥ (821-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The five thieves stand over your head and seize you. Grabbing you by your hair, they will drive you on means they overpowered you.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਵਹਿ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ ;
ਸੋਇ ਰਹਿਓ ਮਦ ਮਾਵਤ ਹੇ ॥੩॥ (822-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You do not see them, you blind and ignorant fool; intoxicated with ego, you just keep sleeping in ignorance. ||3||

ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿ ਚੋਗ ਬਿਸਥਾਰੀ ;
ਪੰਖੀ ਜਿਉ ਫਾਹਾਵਤ ਹੇ ॥ (822-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Maya have spread out the net of attachment, and the poisonous bait of evil desires has been scattered; like a bird, you are being trapped.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬੰਧਨ ਕਾਟਨ ਕਉ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਵਤ ਹੇ ॥੪॥੨॥੮੮॥ (822-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, my bonds have been broken; I concentrate on the True Guru, the Primal Being. ||4||2||88||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਅਪਾਰ ਅਮੋਲੀ ॥ (822-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is infinite and priceless.

ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੋ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੋ ;
ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ , ਜੈਸੇ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is the Beloved of my life forces (Pran), and the Support of my mind; I remember it, as the betel leaf chewer remembers the betel leaf. ||1||Pause||

ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ , ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਇਓ ;
ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਚੋਲੀ ॥ (822-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have been absorbed in celestial bliss, following the Guru's Teachings; my body-garment is imbued with Almighty's Love.

ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਲਾਗੋ , ਜਉ ਵਡਭਾਗੋ ;
ਸੁਹਾਗੁ ਹਮਾਰੋ ਕਤਹੁ ਨ ਡੋਲੀ ॥੧॥ (822-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I come face to face with my Beloved, by great good fortune; my Husband (Almighty)never wavers. ||1||

ਰੂਪ , ਨ ਧੂਪ , ਨ ਗੰਧ , ਨ ਦੀਪਾ ;
ਓਤਿ ਪੋਤਿ , ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਮਉਲੀ ॥ (822-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I do not need any image, or incense, or perfume, or lamps; through and through, He is blossoming forth, with me, life and limb.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਿਅ ਰਵੀ ਸੁਹਾਗਨਿ ;
ਅਤਿ ਨੀਕੀ ਮੇਰੀ ਬਨੀ ਖਟੋਲੀ ॥੨॥੩॥੮੯॥ (822-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, my Husband (Almighty)has ravished and enjoyed His soul-bride; my bed has become very beautiful and sublime. ||2||3||89||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-7)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ; ਗੋਬਿੰਦ ਮਈ ॥ (822-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Now, mind, body and speech is tranformed into Almighty's form.

ਜਬ ਤੇ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਦਇਆਰਾ ;
ਤਬ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਭਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Since I met the compassionate, Holy Saints, my evil-mindedness has been driven far away. ||1||Pause||

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੰਪੂਰਨ ;
ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ , ਦਇਆਲ ਦਈ ॥ (822-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Masteris perfectly pervading everywhere. He is cool and calm, peaceful and compassionate.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ;
ਤਨ ਤੇ ਹੋਏ ਸਗਲ ਖਈ ॥੧॥ (822-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, thirst for worldly possessions and egotistical desires have all been eliminated from my body. ||1||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸੁਚਿ ;
ਸੰਤਨ ਤੇ ਇਹੁ ਮੰਤੁ ਲਈ ॥ (822-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Truth, contentment, compassion, faith and purity; I have received these from the Teachings of the Saints.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਨਿ ਮਨਹੁ ਪਛਾਨਿਆ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਸਗਲੀ ਸੋਝ ਪਈ ॥੨॥੪॥੯੦॥ (822-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one who realizes this in his mind, achieves total understanding. ||2||4||90||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-10)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਕਿਆ ਹਮ ਜੀਅ ਜੰਤ ਬੇਚਾਰੇ ;
ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਹ , ਏਕ ਰੋਮਾਈ ॥ (822-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What am I? Just a poor living being. I cannot even describe one of Your hair, Dear Almighty.

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ;
ਬੇਅੰਤ ਠਾਕੁਰ , ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (822-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Even Brahma, Shiva, the Siddhas, the silent sages and Indr (the king of heaven) do not know Your State, O Infinite Master. ||1||

ਕਿਆ ਕਥੀਐ ; ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (822-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What can I say? I cannot say anything.

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(822-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see Almighty pervading. ||1||Pause||

ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ , ਦੂਖ ਜਮ ਸੁਨੀਐ ;
ਤਹ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂਹੈ ਸਹਾਈ ॥ (822-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

And there, where the most terrible tortures are heard to be inflicted by the Messenger of Death, You are my only help and support, O my Almighty.

ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਹਰਿ , ਚਰਨ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ; (822-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥੫॥੯੧॥ (ਬੁੱਝ, ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)

I have sought His Sanctuary, and grasped hold of Almighty's Lotus Feet; Almighty has helped Guru Nanak to understand this understanding. ||2||5||91||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਅਗਮ ਰੂਪ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਰਤਾ ;
ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਪਾਈਐ ॥ (822-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O Inaccessible, Beautiful, Imperishable Creator Lord, Purifier of sinners, let me meditate on You, even for an instant.

ਅਚਰਜੁ ਸੁਨਿਓ ਪਰਾਪਤਿ ਭੇਟੁਲੇ ;
ਸੰਤ ਚਰਨ , ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਈਐ ॥੧॥ (822-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O Wondrous Lord, I have heard that You are found by meeting the Saints, and focusing the mind on their feet, their holy feet. ||1||

ਕਿਤੁ ਬਿਧੀਐ ; ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪਾਈਐ ॥ (822-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In what way, and by what discipline, is He obtained?

ਕਹੁ ਸੁਰਜਨ ;
ਕਿਤੁ ਜੁਗਤੀ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Tell me, O good man, by what means can we meditate on Him? ||1||Pause||

ਜੋ ਮਾਨੁਖੁ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਸੇਵਾ ;
ਓਹੁ ਤਿਸ ਕੀ ਲਈ ਲਈ , ਫੁਨਿ ਜਾਈਐ ॥ (822-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

If one human being serves another human being, the one served stands by him.

ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਰਣਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਮੋਹਿ ਟੇਕ ਤੇਰੋ ਇਕ ਨਾਈਐ ॥੨॥੬॥੯੨॥ (822-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks Your Sanctuary and Protection, Dear Almighty, ocean of peace; He takes the Support of Your Name alone. ||2||6||92||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (822-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ; ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਰੀ ॥ (822-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the Saints, and I serve the Saints.

ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਅਰੁ ਸਗਲ ਜੰਜਾਰੋ ;
ਅਵਰ ਕਾਜ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (822-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am rid of all worldly concerns, bonds, entanglements and other affairs. ||1||Pause||

ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਰੁ ਘਨੋ ਅਨੰਦਾ ;
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ (822-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have obtained peace, poise and great bliss from the Guru, through Almighty's Name.

ਐਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਰੀ ਉਲਟਿ ਧਰੀ ॥੧॥ (823-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Such is the sublime essence of Almighty, that I cannot describe it. The Perfect Guru has turned me away from the world. ||1||

ਪੇਖਿਓ ਮੋਹਨੁ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੇ ;
ਊਨ ਨ ਕਾਹੂ ਸਗਲ ਭਰੀ ॥ (823-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I behold the Fascinating Masterwith everyone. No one is without Him - He is pervading everywhere.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਪੂਰੀ ਪਰੀ ॥੨॥੭॥੯੩॥ (823-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Lord, the treasure of mercy, is permeating everywhere. Says Guru Nanak, I am fully fulfilled. ||2||7||93||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਨ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ; ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥ (823-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What does the mind say? What can I say?

ਜਾਨ ਪ੍ਰਬੀਨ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਿਆ ਕਹਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are wise and all-knowing, Dear Almighty, my Master; what can I say to You? ||1||Pause||

ਅਨਬੋਲੇ ਕਉ ਤੁਹੀ ਪਛਾਨਹਿ ; **(ਅਨ-ਬੋਲੇ ਬੋਲੋ)**
ਜੋ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਹੋਤਾ ॥ (823-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You know even what is not said, whatever is in the soul.

ਰੇ ਮਨ ਕਾਇ , ਕਹਾ ਲਉ ਡਹਕਹਿ ;
ਜਉ ਪੇਖਤ ਹੀ ਸੰਗਿ ਸੁਨਤਾ ॥੧॥ (823-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O mind, why do you deceive others? How long will you do this? Almighty is with you; He hears and sees everything. ||1||

ਐਸੋ ਜਾਨਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ;
ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਕਰਤਾ ॥ (823-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Knowing this, my mind has become blissful; there is no other Creator.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ;
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲਹਤਾ ॥੨॥੮॥੯੪॥ (823-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has become kind to me; my love for Almighty shall never wear off. ||2||8||94||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

Prologue: After the death of Sulhi Khan, his nephew, Sulbi Khan came with a large army to attack Amritsar. On his way he met a Syed who borrowed some money to Sulhi Khan. The Syed insisted Sulbi to pay all his uncle's due to him since he took over all his uncle's wealth. Sulbi consistenly denied and an argument errupted between them. The Syed got angry and chopped of Sulbi's head with his sword. The army retreated and the attack was called off. Upon receiving this news, Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad;

ਨਿੰਦਕੁ ; ਐਸੇ ਹੀ ਝਰਿ ਪਰੀਐ ॥ (823-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Thus, the slanderer crumbles away.

ਇਹ ਨੀਸਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ;
ਜਿਉ ਕਾਲਰ ਭੀਤਿ ਗਿਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is the distinctive sign - listen, O Siblings of Destiny: he collapses like a wall of sand. ||1||Pause||

ਜਉ ਦੇਖੈ ਛਿਦ੍ਰੁ , ਤਉ ਨਿੰਦਕੁ ਉਮਾਹੈ ;
ਭਲੋ ਦੇਖਿ ਦੁਖ ਭਰੀਐ ॥ (823-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When the slanderer sees a fault in someone else, he is pleased. Seeing goodness, he is depressed.

ਆਠ ਪਹਰ ਚਿਤਵੈ , ਨਹੀ ਪਹੁਚੈ ;
ਬੁਰਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਮਰੀਐ ॥੧॥ (823-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, he plots, but nothing works. The evil man dies, constantly thinking up evil plans. ||1||

ਨਿੰਦਕੁ , ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਨੇਰੈ ਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਉਠਰੀਐ ॥ (823-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The slanderer forgets Almighty, death approaches him, and he starts to argue with the humble servant of Almighty.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਕਿਆ ਮਾਨਸ ਬਪੁਰੇ ਕਰੀਐ ॥੨॥੯॥੯੫॥ (823-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself, the Master, is Guru Nanak's protector. What can any wretched person do to him? ||2||9||95||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-10)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਐਸੇ ; ਕਾਹੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ॥ (823-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Why do you wander in delusion like this?

ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਮੂਕਰਿ ਪਾਵਹਿ ;
ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You act, and incite others to act, and then deny it. Almighty is always with you; He sees and hears everything. ||1||Pause||

ਕਾਚ ਬਿਹਾਝਨ , ਕੰਚਨ ਛਾਡਨ ;
ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਹੇਤੁ , ਸਾਜਨ ਤਿਆਗਿ ਖਰੇ ॥ (823-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You purchase glass, and discard gold; you are in love with your enemy, while you renounce your true friend.

ਹੋਵਨੁ ਕਉਰਾ , ਅਨਹੋਵਨੁ ਮੀਠਾ ;
ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਲਪਟਾਇ ਜਰੇ ॥੧॥ (823-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

That which exists, seems bitter; that which does not exist, seems sweet to you. Engrossed in corruption, you are burning away. ||1||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਰਿਓ ਪਰਾਨੀ ;
ਭਰਮ ਗੁਬਾਰ ਮੋਹ ਬੰਧਿ ਪਰੇ ॥ (823-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The mortal has fallen into the deep, dark pit of ignorance, and is entangled in the illusion of Maya, and the bondage of attachment.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਹੋਤ ਦਇਆਰਾ ;
ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ , ਕਾਢੈ ਬਾਹ ਫਰੇ ॥੨॥੧੦॥੯੬॥ (823-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when Almighty becomes merciful, one meets with the Guru, who takes him by the arm, and lifts him out. ||2||10||96||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਨ ਤਨ ਰਸਨਾ ; ਹਰਿ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥ (823-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With my mind, body and tongue, I remember Almighty.

ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ;
ਸਰਬ ਸੂਖ ਮੋਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am in ecstasy, and my anxieties are dispelled; the Guru has blessed me with total peace. ||1||Pause||

ਇਆਨਪ ਤੇ ਸਭ ਭਈ ਸਿਆਨਪ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ॥ (823-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My ignorance has been totally transformed into wisdom. My Almighty is wise and all-knowing.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ;
ਕਾਹੂ ਨ ਕਰ ਤੇ ; ਕਛੁ ਖੀਨਾ ॥੧॥ (823-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Giving me His Hand, He saved me, and now no one can harm me at all. ||1||

ਬਲਿ ਜਾਵਉ ਦਰਸਨ ਸਾਧੂ ਕੈ ;
ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਨਾ ॥ (823-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Blessed Vision of the Holy; by their Grace, I contemplate Almighty's Name.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਠਾਕੁਰ ਭਾਰੋਸੈ ;
ਕਹੂ ਨ ਮਾਨਿਓ ਮਨਿ ਛੀਨਾ ॥੨॥੧੧॥੯੭॥ (823-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I place my faith in my Master; within my mind, I do not believe in any other, even for an instant. ||2||11||97||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (823-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਮੇਰੀ ਰਾਖਿ ਲਈ ॥ (823-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has has saved me.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਦੀਨੋ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਗਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (823-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He has enshrined the Ambrosial Almighty's Name within my heart, and the filth of countless incarnations has been washed away. ||1||Pause||

ਨਿਵਰੇ ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਬੈਰਾਈ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਜਪਿਆ ਜਾਪੁ ॥ (823-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The evil desires which are the enemies like demons are driven out, by reciting the Chant of the Perfect Guru.

ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਈ ਬੇਚਾਰਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (824-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What can any wretched creature do to me? The radiance of my Almighty is gloriously great. ||1||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (824-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty with mind, body and speech, I have found peace; I have enshrined His Lotus Feet within my mind.

ਤਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ;
ਜਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੨॥੧੨॥੯੮॥ (824-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, He has entered His Sanctuary; there is none above Him. ||2||12||98

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ (824-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Forever and ever, chant Almighty's Name.

ਜਰਾ ਮਰਾ ਕਛੁ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ;
ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The pains of old age and death shall not afflict you, and in the Court of Almighty hereafter, your affairs shall be perfectly resolved. ||1||Pause||

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ , ਪਰੀਐ ਨਿਤ ਸਰਨੀ ;
ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (824-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

So forsake your self-conceit (pride, ego), and ever seek Sanctuary, this treasure is obtained only from the Guru.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਕਟੀਐ ਫਾਸੀ ;
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਕਾ ਨੀਸਾਨੁ ॥੧॥ (824-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The noose of birth and death is snapped; this is the insignia, the hallmark, of the Court of the True Almighty. ||1||

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ , ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਉ ;
ਮਨ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸਗਲ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (824-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whatever You do, I accept as most appropriate, .I have eradicated all egotistical pride from my mind.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੨॥੧੩॥੯੯॥ (824-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I am under His protection; He created the entire Universe. ||2||13||99||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਆਹੀ ॥ (824-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Deep within the nucleus of the mind and body, Almighty exist as Real-Self (Atma) who is the form of life.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪਰਉਪਕਾਰ ਨਿਤ ; (ਪਰ-ਉਪਕਾਰ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ਕਾ ਮੋਲੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He continually sings the Praises of Almighty's Virtues, and always does good for others; his tongue is priceless. ||1||Pause||

ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਲਾਹੀ ॥ (824-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All his generations are redeemed and saved in an instant, and the filth of countless incarnations is washed away.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ , ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ;
ਅਨਦ ਸੇਤੀ ਬਿਖਿਆ ਬਨੁ ਗਾਹੀ ॥੧॥ (824-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty with mind and body, acknowledging Him as the Master, he passes blissfully through the worldly forest of poison (Maya). ||1||

ਚਰਨ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਏ ;
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ (824-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have obtained the boat of Almighty's Feet, to carry me across the terrifying worldly ocean.

ਸੰਤ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ;
ਨਾਨਕ ਮਨੁ , ਲਾਗਾ ਹੈ ਤਾਹੀ ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ (824-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Saints, servants and devotees belong to Almighty; Guru Nanak's mind is attached to Him. ||2||14||100||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-10)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਧੀਰਉ ; ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਰੰਗਾ ॥ (824-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am reassured, gazing upon Your wondrous play.

ਤੁਹੀ ਸੁਆਮੀ , ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਤੂਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are my Master, the Inner-knower of hearts; You dwell with the Holy Saints. ||1||Pause||

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੇ ਠਾਕੁਰ ;
ਨੀਚ ਕੀਟ ਤੇ ਕਰਹਿ ਰਾਜੰਗਾ ॥੧॥ (824-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In an instant, our Master establishes and exalts. From a lowly worm, He creates a king means if it pleases Him he bestows kingdom to a begger. ||1||

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਹੀਏ ਮੋਰੇ ਤੇ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੀ ਦਾਨੁ ਮੰਗਾ ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ (824-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

May I never forget You from my heart; Guru Nanak prays for this blessing. ||2||15||101||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-13)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਅਚੁਤ ਪੂਜਾ ਜੋਗ ; ਗੋਪਾਲ ॥ (824-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The imperishable Universal Susutainer (Almighty) is worthy of worship and adoration.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਹਰਿ ਆਗੈ ;
ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dedicating my mind and body, I place them before Almighty, the sustainer of all beings. ||1||Pause||

ਸਰਨਿ ਸਮ੍ਰਥ ਅਕਥ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ; **(ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)**
ਕਿਰਪਾ ਸਿੰਧੁ ਬਡੋ ਦਇਆਲ ॥ (824-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

His Sanctuary is All-powerful; He cannot be described; He is the Giver of peace, the ocean of mercy, supremely compassionate.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ਅਪਨੇ ਕਉ ;
ਤਿਸ ਨੋ ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਲ ॥੧॥ (824-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Holding him close in His embrace, Almighty protects and saves him, and then even the hot wind cannot touch him. ||1||

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਰਬਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਧਨ ਮਾਲ ॥ (824-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Our Almighty (Dam-Odar means the whose stomach is tied with a string) is the House of Mercy, Master and He is the wealth, property and everything to His humble Saints.

ਨਾਨਕ ਜਾਚਿਕ , ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮਾਗੈ ;
ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਮਿਲੈ ਰਵਾਲ ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥ (824-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, a servant begs, to asks for the Almighty's Sight (Darshan); please, bless the dust of the feet of the Saints. ||2||16||102||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (824-17)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਕੋਟਿ ਜਤਨ ਭਏ ॥ (824-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty's Name, is equal to millions of efforts.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ;
ਜਮਦੂਤਨ ਕਉ ਤ੍ਰਾਸ ਅਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (824-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, sing the Praises of Almighty's Virtues, and the Messenger of Death will be frightened away. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਪੁਨਹਚਰਨ ਸੇ ਕੀਨੇ ; (ਪੁਨਹ-ਚਰਨ ਬੋਲੋ)
ਮਨਿ ਤਨਿ , ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ (824-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

To enshrine the Feet of Almighty in one's mind and body, is to perform all sorts of acts of atonement.

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਾਠਾ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦਹੇ ॥੧॥ (824-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The illusion and fear of birth (coming) and death (going) have run away, and the sins of countless incarnations are burnt away. ||1||

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ;
ਏਹੁ ਪਦਾਰਥੁ ਵਡਭਾਗਿ ਲਹੇ॥ (824-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

So become fearless, by singing the praises of theUniversal Master; this is true wealth, obtained only by great good fortune.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ;
ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕਹੇ ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ (825-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Be merciful, O Perfect Almighty, Great Giver, Guru Nanak may chant Your Pure Praises. ||2||17||103||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-1)

Bilaaval, Fifth Mahala:

Prologue: When Guru Arjan Dev Ji received the message from the Sanggat of Delhi that Jahanghir's general by the name of Sulhi is proceeding rapidly with his large army to attack Amritsar and capture Guru Ji. After reading the letter, Guru Ji kept quiet but the

masands asked Guru Ji, "Dear Guru Ji, what method have you thought since the army is coming? Why are you quiet Guru Ji? Dear master please answer us."
Hearing this, Guru Ji replied, "Dear sanggat, Keep faith in Waheguru and there is nothing to be worried about. The enemy is coming but he will not reach here. The enemy will vanish on his way." Hearing this, Sanggat was delighted because Guru Ji's words will not go empty. The messenger upon listening to Guru Ji went to Delhi sanggat and told the incident.
On the way, Sulhi camped on the outskirts of Kotha Village (Baba Prithvi Chand's village) and he went around with Baba Prithvi Chand to visit his klins.
When they reached near the klins, Baba Prithvi Chand went somewhere to urinate. Sulhi and his men went further to the klins. When they reached there, Sulhi told his men to follow him to go up the klin so that they can have a better view of the village and its surrounding. The foolish Sulhi Khan did not know there was a huge fire below him. He and his horse both went into the fire and his men tried to help him but it was useless. Sulhi tried to jump but was not able to reach up. Sulhi started screaming in pain and was jumping. At that time he was holding an axe and he threw that up in pain. The axe went and chopped Sulhi's head and he died instantaneously .
When Guru Ji got to know about the incident, Guru Ji composed the following Shabad to thank Almighty;

ਸੁਲਹੀ ਤੇ ; ਨਾਰਾਇਣ ਰਾਖੁ ॥ (825-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty saved me from Sulhi Khan.

ਸੁਲਹੀ ਕਾ ਹਾਥੁ ਕਹੀ ਨ ਪਹੁਚੈ ;
ਸੁਲਹੀ ਹੋਇ ਮੂਆ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The emperor did not succeed in his plot, and he died in disgrace. ||1||Pause||

ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਖਸਮਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਆ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗਇਆ ਹੈ ਖਾਕੁ ॥ (825-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Master raised His axe, and chopped off his head; in an instant, he was reduced to dust. ||1||

ਮੰਦਾ ਚਿਤਵਤ ਚਿਤਵਤ ਪਚਿਆ ;
ਜਿਨਿ ਰਚਿਆ ਤਿਨਿ ਦੀਨਾ ਧਾਕੁ ॥੧॥ (825-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Plotting and planning evil, he was destroyed. The One who created him, gave him a push.

ਪੁਤ੍ਰ ਮੀਤ ਧਨੁ ਕਿਛੂ ਨ ਰਹਿਓ ;
ਸੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸਭ ਭਾਈ ਸਾਕੁ ॥ (825-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Of his sons, friends and wealth, nothing remains; he departed, leaving behind all his brothers and relatives.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਵਾਕੁ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥ (825-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to Almighty, who fulfilled the word of His slave. ||2||18||104||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-5)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਪੂਰੀ ਸੇਵ ॥ (825-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Perfect is service to the Perfect Guru.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Our Master Himself is Himself all-pervading. The Divine Guru has resolved all my affairs. ||1||Pause||

ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਓ ਆਪਿ ॥ (825-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the beginning, in the middle and in the end, Almighty is our only Master. He Himself fashioned His Creation.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ;
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ (825-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself saves His servant. Great is the glorious grandeur of my Almighty! ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਵਸਿ ਕੀਨ੍ਹੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ॥ (825-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty, the Superior Master is the True Guru; all beings are in His power.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥ (825-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of His Lotus Feet, chanting Almighty's Name, the pure Mantra. ||2||19||105||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-9)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ; ਰਾਖੇ ਆਪ ॥ (825-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself protects me from suffering and sin.

ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Falling at the Guru's Feet, I am cooled and soothed; I meditate on Almighty's Name within my heart. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ;
ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ (825-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Granting His Mercy, Almighty has extended His Hands. He is the liberator of the World; His glorious radiance pervades the nine continents.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ;
ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ (825-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My pain has been dispelled, and peace and pleasure have come; my desire is quenched, and my mind and body are truly satisfied. ||1||

ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ;
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥ (825-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, All-powerful to give Sanctuary. He is the Mother and Father of the whole Universe.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ;
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥ (825-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is the Lover of His devotees, the Destroyer of fear; Guru Nanak sings and chants the Glorious Praises of his Master. ||2||20||106||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-13)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ; ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨੁ ॥ (825-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Acknowledge the One, from whom You originated.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਹੋਏ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Concentrete on the Almighty who is beyond creation and He is the Superior Master, I have found peace, pleasure and salvation. ||1||Pause||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡ ਭਾਗੀ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (825-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I met the Perfect Guru, by great good fortune, and so found the wise and all-knowing Lord, the Inner-knower of hearts.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ;
ਬਡ ਸਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (825-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He gave me His Hand, and making me His own, He saved me; He is absolutely all-powerful, the honor of the dishonored. ||1||

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਨਾਣੁ ॥ (825-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Illusion and fear have been dispelled in an instant, and in the darkness, the Divine Light shines forth.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੈ ਨਾਨਕੁ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥ (825-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With each and every breath, Guru Nanak worships and adores Almighty; forever and ever, I am a sacrifice to Him. ||2||21||107||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (825-17)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਦੋਵੈ ਥਾਵ ; ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥ (825-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Both here and hereafter, the Mighty Guru protects me.

ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਵਾਰੇ ;
ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (825-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty has embellished this world and the next for me, and all my affairs are perfectly resolved. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ;
ਮਜਨੁ ਹੋਵਤ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)(825-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Name with mind and speech, I have found peace and poise, bathing in the dust of the feet of the Holy.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰੇ ॥੧॥ (825-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Comings and goings have ceased, and I have found stability; the pains of birth and death are eradicated. ||1||

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਤਰੇ ਛੁਟੇ ਭੈ ਜਮ ਕੇ ;
ਘਟਿ ਘਟਿਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (825-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I cross over the ocean of illusion (Maya) and fear (Attachment), and the fear of death is gone; the One Masteris permeating and pervading in each and every heart.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ (826-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of the Destroyer of pain; I behold His Presence deep within, and all around as well. ||2||22||108||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-2)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ; ਦੋਖ ਨਸੇ ॥ (826-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Almighty's Sight (Darshan), all pains run away.

ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ;
ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please, never leave my vision, Dear Almighty; please abide with my soul. ||1||Pause||

ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ (826-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

My Beloved Master is the Support of the life-forces (Pran).

ਪੂਰਿ ਰਹੇ ; ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ (826-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

Almighty, the Inner-knower, is all-pervading. ||1||

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ; ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥ (826-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

Which of Your Glorious Virtues should I contemplate and remember?

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥ (826-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

With each and every breath, Dear Almighty, I remember You. ||2||

ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (826-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

Almighty is the ocean of mercy, merciful to the meek;

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ; ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ (826-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

He cherishes all beings and creatures. ||3||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥ (826-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

Twenty-four hours a day, Your humble servant chants Your Name.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥(826-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

You Yourself, Dear Almighty, have inspired Guru Nanak to love You. ||4||23||109||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ; ਚਲਤ ਗਇਆ ॥ (826-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

Body, wealth and youth pass away.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭਜਨੁ ਨ ਕੀਨੋ ;
ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

You have not chanted Almighty's Name; while you commit evil desires in the night, the light of day dawns upon you means the entire lifetime (night) is wasted in committing sins till the death (dawn) arrives . ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ;
ਮੁਖ ਦੰਤਾ ਘਸਿ ਖੀਨ ਖਇਆ ॥ (826-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Continually eating all sorts of foods, the teeth in your mouth crumble, decay and fall out.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੂਠਉ ;
ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹ ਪਰੀ ਦਇਆ ॥੧॥ (826-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Living in egotism and possessiveness, you are deluded; committing sins, you have no kindness for others. ||1||

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਪਇਆ ॥ (826-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The great sins are the terrible ocean of pain; the mortal is engrossed in them.

ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ;
ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥ (826-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanaksays, seek the Sanctuary of Master; Almighty will definitely lift His servant out by his arm means that Almighty will personally save His servant . ||2||24||110||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-10)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ (826-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself has come into my memory consciousness.

ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ;
ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My enemies and opponents have grown weary of attacking me, and now, I have become happy, O my friends and Siblings of Destiny. ||1||Pause||

ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ;
ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (826-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The disease is gone, and all misfortunes have been averted; the Creator Masterhas made me His own.

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ;
ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥ (826-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have found peace, tranquility and total bliss, enshrining the Name of my Beloved Masterwithin my heart. ||1||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ;
ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ (826-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My soul, body and wealth are all Your capital; Dear Almighty, You are my All-powerful Master.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ; (ਰਾਖਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ ਚੇਰਾ ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ (826-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are the Saving Grace of Your slaves; slave Guru Nanak is forever Your slave. ||2||25||111||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-14)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਗੋਬਿਦੁ ਸਿਮਰਿ ; ਹੋਆ ਕਲਿਆਣੁ ॥ (826-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty the Master of the Universe, I am liberated.

ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ , ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਿਮਰਿਆ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Suffering is eradicated, and true peace has come, meditating on the Inner-knower of hearts. ||1||Pause||

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ , ਤਿਨਿ ਕੀਏ ਸੁਖਾਲੇ ;
ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਾਚਾ ਤਾਣੁ ॥ (826-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

All beings belong to Him - He makes them happy. He is the true power of His humble devotees.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੀ ;
ਭੈ ਭੰਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਮਾਣੁ ॥੧॥ (826-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself saves and protects His slaves, who believe in their Creator, the Destroyer of fear. ||1||

ਭਈ ਮਿਤ੍ਰਾਈ , ਮਿਟੀ ਬੁਰਾਈ ;
ਦ੍ਰੁਸਟ ਦੂਤ ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਛਾਣਿ ॥ (826-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have found friendship, and hatred has been eradicated; Almighty has rooted out the enemies and villains.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ;
ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣਹ ਵਖਾਣਿ ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ (826-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has been blessed with celestial peace and poise and total bliss; Guru Nanak lives by uttering Almighty's Praises. ||2||26||112||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (826-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ; ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (826-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has become Merciful.

ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਾਧੂ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (826-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The True Guru has arranged all my affairs; chanting and meditating with the Holy Saints, I am exalted (delighted). ||1||Pause||

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ; (ਅੰਗੀ-ਕਾਰੁ ਬੋਲੋ)
ਦੋਖੀ ਸਗਲੇ ਭਏ ਰਵਾਲ ॥ (826-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty has made me His own, and all my enemies have been reduced to dust.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ;
ਉਧਰਿ ਲੀਏ ਲਾਇ ਅਪਨੈ ਪਾਲ ॥੧॥ (826-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He hugs us close in His embrace, and protects His humble servants; attaching us to the hem of His robe, he saves us. ||1||

ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਮਿਲਿ ਘਰਿ ਆਏ ;
ਨਿੰਦਕ ਕੇ , ਮੁਖ ਹੋਏ ਕਾਲ ॥ (827-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Safe and sound, we have returned to their real-self home (union with Almighty), while the slanderer's face is blackened.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ (827-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, my True Guru is Perfect; by the Grace of Almighty and Guru, I am exalted (delighted). ||2||27||113||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (827-3)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮੂ ਲਾਲਨ ਸਿਉ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (827-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have fallen in love with my Beloved Lord. ||Pause||

ਤੋਰੀ ਨ ਤੂਟੈ , ਛੋਰੀ ਨ ਛੂਟੈ ;
ਐਸੀ ਮਾਧੋ ਖਿੰਚ ਤਨੀ ॥੧॥ (827-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Cutting it, it does not break, and releasing it, it does not let go. Such is the string Almighty has tied me with. ||1||

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ;
ਤੂ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ॥੨॥ (827-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Day and night, He dwells within my mind; please bless me with Your Mercy, O my Almighty. ||2||

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਕਉ ;
ਅਕਥ ਕਥਾ ਜਾ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥੩॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (827-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice to my beauteous Lord; I have heard his discourses which are beyond description. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ;
ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਠਾਕੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥ (827-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is said to be the slave of His slaves; O my Master, please bless me with Your Mercy. ||4||28||114||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (827-6)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਜਪਿ ; ਜਾਂਉ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (827-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I meditate on Almighty's Feet; I am a sacrifice to Them.

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ;
ਤਾ ਕਾ ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਮਨ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (827-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My Guru is the Supreme Almighty, the Superior Master; I enshrine Him within my heart, and meditate on Him within my mind. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (827-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Remember Him with mind, body and speech who is the Giver of peace, who created the whole Universe.

ਰਸਨਾ ਰਵਹੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ;
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹੁ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (827-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With your tongue, savor the One Almighty, and you shall be honored in the Court of the True Lord. ||1||

ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਜਾ ਕਉ ;
ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (827-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He alone obtains this treasure, who joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਗਾਵਉ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨੁ ਨਿਤ ਸੁਆਮੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ (827-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O Master, mercifully bless Guru Nanak with this gift, that he may ever sing Your Glorious Praises (Kirtan). ||2||29||115||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (827-10)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣ ॥ (827-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have been saved, in the Sanctuary of the True Guru.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਹੋਆ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੋ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (827-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am cheered and applauded throughout the world; my Supreme Almighty carries me across. ||1||Pause||

ਬਿਸ੍ੰਭਰ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ; (ਬਿਸੁਅੰਭਰ ਬੋਲੋ)
ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੋਖਣ ਭਰਣ ॥ (827-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Masterfills the Universe; He is the Giver of peace; He cherishes and fulfills the whole Universe.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ॥੧॥ (827-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is completely filling all places and interspaces; I am a devoted sacrifice to Almighty's Feet. ||1||

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਤੁਮ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ (827-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The ways of all beings are in Your Power, O my Master. All supernatural spiritual powers are Yours; You are the Creator, the Cause of causes.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ , ਨਹੀ ਡਰਣ ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥ (827-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In the beginning, and throughout the ages, Almighty is our Savior and Protector; remembering Almighty in meditation, Guru Nanak says, fear is eliminated. ||2||30||116||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੮ (827-15)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Du-Padas, Eighth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (827-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੈ ਨਾਹੀ ; ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ (827-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am nothing, Almighty; everything is Yours.

ਈਘੈ ਨਿਰਗੁਨ , ਊਘੈ ਸਰਗੁਨ ;
ਕੇਲ ਕਰਤ ਬਿਚਿ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (827-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In this world, You are the absolute, formless Lord; in the world hereafter, You are the related Masterof form. You play it both ways, O my Master. ||1||Pause||

ਨਗਰ ਮਹਿ ਆਪਿ , ਬਾਹਰਿ ਫੁਨਿ ਆਪਨ ;
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਸਗਲ ਬਸੇਰਾ ॥ (827-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You exist within the city, and beyond it as well; My Dear Almighty, You are the sole owner of the entire Universe.

ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਜਨੁ , ਆਪੇ ਹੀ ਰਾਇਆ ;
ਕਹ ਕਹ ਠਾਕੁਰੁ , ਕਹ ਕਹ ਚੇਰਾ ॥੧॥ (827-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You Yourself are the King, and You Yourself are the subject. In one place, You are the Master, and in another place, You are the slave. ||1||

ਕਾ ਕਉ ਦੁਰਾਉ , ਕਾ ਸਿਉ ਬਲਬੰਚਾ ;
ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ , ਤਹ ਤਹ ਨੇਰਾ ॥ (827-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

From whom should I hide? Whom should I try to deceive? Wherever I look, I see Him near at hand.

ਸਾਧ ਮੂਰਤਿ , ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ , ਨਾਨਕ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਗਰ ਬੂੰਦ , ਨਹੀ ਅਨ ਹੇਰਾ ॥੨॥੧॥੧੧੭॥ (827-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have met with Guru Nanak, the Embodiment of the Holy Saints. When the drop of water merges into the ocean, it cannot be distinguished as separate again means once a being (jeev) merges into Almighty then the union unites into one form. ||2||1||117||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (827-19)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਤੁਮ੍ ਸਮਰਥਾ ; ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ (828-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are the all-powerful Cause of causes.

ਢਾਕਨ ਢਾਕਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ;
ਮੋਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸਰਨ ਚਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please cover my faults, Master of the Universe, O my Guru; I am a sinner - I seek the Sanctuary of Your Feet. ||1||Pause||

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ , ਸੋ ਤੁਮ੍ ਜਾਨਿਓ ;
ਪੇਖਿਓ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਕਛੁ , ਢੀਠ ਮੁਕਰਨ ॥(ਮੁੱਕਰਨ ਬੋਲੋ)(828-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Whatever we do, You see and know; there is no way anyone can stubbornly deny this.

ਬਡ ਪਰਤਾਪੁ ਸੁਨਿਓ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ਰੋ ;
ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਤੇਰੋ ਨਾਮ ਹਰਨ ॥੧॥ (828-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Your glorious radiance is great! So I have heard, Dear Almighty. Millions of sins are destroyed by Your Name. ||1||

ਹਮਰੋ ਸਹਾਉ ਸਦਾ ਸਦ ਭੂਲਨ ;
ਤੁਮ੍ਰੋ ਬਿਰਦੁ , ਪਤਿਤ ਉਧਰਨ ॥ (ਉ-ਧਰਨ ਬੋਲੋ) (828-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

It is my nature to make mistakes, forever and ever; it is Your Natural Way to save sinners.

ਕਰੁਣਾਮੈ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ ; (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ, ਕ੍ਰਿਪਾ-ਨਿਧਿ ਬੋਲੋ)
ਜੀਵਨ ਪਦ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ (828-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are the embodiment of kindness, and the treasure of compassion, O Merciful Lord; through Your sight (Darshan), Guru Nanak has attained the goal of this life. ||2||2||118||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (828-4)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥ (828-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Bless me with such mercy, Lord,

ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ ;
ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਨਿ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

that my forehead may touch the feet of the Saints, and my eyes may behold the of their Sight(Darshan), and my body may fall at the dust of their feet. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥ (828-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

May the Guru's Shabad (Gurbani) abide within my heart, and Almighty's Name be enshrined within my mind.

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ;
ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ਹੋਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥ (828-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Master, drive out the five thieves (Lust, Anger, Greed, Attachment and Ego), and let all my materialistic illusions be burned in your incense of knowledge. ||1||

ਜੋ ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ , ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ;
ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥ (828-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

Whatever You do, I accept as good; I have driven out the sense of duality.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਦਾਤੇ ;
ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ (828-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

You are Guru Nanak's Almighty, the Great Giver; in the Congregation of the Saints, emancipate me. ||2||3||119||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (828-8)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਐਸੀ ਦੀਖਿਆ ; ਜਨ ਸਿਉ ਮੰਗਾ ॥ (828-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

I ask for such advice from Your humble servants,

ਤੁਮ੍ਰੋ ਧਿਆਨੁ ; ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਰੰਗਾ ॥ (828-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

that I may consistently concentrate on You, and engross in Your love,

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸੇਵਾ ; ਤੁਮ੍ਾਰੇ ਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

and serve You, and become part and parcel of Your Being. ||1||Pause||

ਜਨ ਕੀ ਟਹਲ , ਸੰਭਾਖਨੁ ਜਨ ਸਿਉ ;
ਊਠਨੁ ਬੈਠਨੁ , ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ (828-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

I serve His humble servants, and speak with them, and abide with them.

ਜਨ ਚਰ ਰਜ , ਮੁਖਿ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ; (‘ਰਜ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਆਸਾ ਪੂਰਨ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗਾ ॥੧॥ (828-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

I apply the dust of the feet of His humble servants to my face and forehead; my hopes, and the many waves of desire, are fulfilled. ||1||

ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ , ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਮਹਿਮਾ ;
ਜਨ ਕੇ ਚਰਨ ਤੀਰਥ ਕੋਟਿ ਗੰਗਾ ॥ (828-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 5)

Pure and pure are the praises of the humble servants of the Supreme Almighty; the feet of His humble servants are equal to millions of sacred shrines of pilgrimage.

ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ , ਕੀਓ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਹਰੇ ਕਲੰਗਾ ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ (828-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak bathes in the dust of the feet of His humble servants; the sinful resides of countless incarnations have been washed away. ||2||4||120||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (828-12)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (828-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

If it pleases You, then cherish me.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਹਮ ਬਾਰਿਕ , ਤੁਮ੍ ਪਿਤਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are beyond creation, You are themost Supreme Master and You are the True Guru; I am Your child, and You are my Merciful Father. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ , ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ;
ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੁਮ੍ਰੀ ਘਾਲ ॥ (828-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am worthless; I have no virtues at all. I cannot understand Your actions.

ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ;
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰੋ ਮਾਲ ॥੧॥ (828-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You alone know Your state and extent. My soul, body and property are all Yours. ||1||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ;
ਅਨਬੋਲਤ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਹਾਲ ॥ (828-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are the Inner-knower of hearts, the Primal Master; You know even what is unspoken.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ਹਮਾਰੋ ;
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੫॥੧੨੧॥ (828-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My body and mind are cooled and soothed, Guru Nanak says, by Almighty's Glance of Grace, I am exalted (delighted). ||2||5||121||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (828-16)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਰਾਖੁ ਸਦਾ ; ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੈ ਸਾਥ ॥ (828-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Keep me with You forever, Dear Almighty.

ਤੂ ਹਮਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਮੋਹਨੁ ;
ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਜੀਵਨੁ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (828-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are my Beloved, the Enticer of my mind; without You, my life is totally useless. ||1||Pause||

ਰੰਕ ਤੇ ਰਾਉ ਕਰਤ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (828-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In an instant, You transform the beggar into a king; O my Almighty, You are the Master of the masterless.

ਜਲਤ ਅਗਨਿ ਮਹਿ , ਜਨ ਆਪਿ ਉਧਾਰੇ ;
ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ਦੇ ਰਾਖੇ ਹਾਥ ॥੧॥ (828-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You save Your humble servants from the burning fire; You make them Your own, and with Your Hand, You protect them. ||1||

ਸੀਤਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸ੍ਰਮ ਸਗਲੇ ਲਾਥ ॥ (828-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have found peace and cool serenity, and my mind is satisfied; by remembering Almighty, all struggles are ended.

ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ;
ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਅਕਾਥ ॥ (828-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Service to Almighty, Guru Nanak says, is the treasure of treasures; all other clever tricks are useless. ||2||6||122||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (829-1)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ (829-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Never forget Your servant, Dear Almighty.

ਉਰਿ ਲਾਗਹੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਬੀਚਾਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Hug me close in Your embrace, Dear Almighty, my Master; consider my primal love for You, Dear Master of the Universe. ||1||Pause||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ;
ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਰਿਦੈ ਮਤ ਧਾਰਹੁ ॥ (829-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

It is Your practice, Dear Almighty, to purify sinners; please do not keep my faults in Your Heart.

ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੁਖੁ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਹਉਮੈ ਪਟਲੁ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਾਰਹੁ ॥੧॥ (829-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You are my life, my life-forces (Pran), Dear Almighty, my wealth and peace; be merciful to me, and burn away the curtain of egotism. ||1||

ਜਲ ਬਿਹੂਨ , ਮੀਨ ਕਤ ਜੀਵਨ ;
ਦੂਧ ਬਿਨਾ , ਰਹਨੁ ਕਤ ਬਾਰੋ ॥ (829-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Without water, how can the fish survive? Without milk, how can the baby survive?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਚਰਨ ਕਮਲਨ੍ਹ ਕੀ ;
ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਾਰੋ ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ (829-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak thirsts for Almighty's Lotus Feet; gazing upon the Sight (Darshan) of his Master, the everlasting peace is obtained. ||2||7||123||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (829-5)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ॥ (829-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Here, and hereafter, there is happiness.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਸਭ ਰਾਖੀ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has perfectly, totally saved me; the Supreme Almighty has been kind to me. ||1||Pause||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਦੂਖ ਦਰਦ ਸਗਲਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥ (829-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty, my Beloved, is pervading and permeating my mind and body; all my pains and sufferings are dispelled.

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ;
ਦੂਤ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਹੋਏ ਖਇਆ ॥੧॥ (829-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In celestial peace, serenity and bliss, I sing the Praises of Almighty's Virtues; my enemies and adversaries have been totally destroyed. ||1||

ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ (829-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty has not considered my merits and demerits; in His Mercy, He has made me His own.

ਅਤੁਲ ਬਡਾਈ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ;(ਅ-ਤੁਲ, ਅ-ਚੁਤ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਕੀ ਜਇਆ ॥੨॥੮॥੧੨੪॥ (829-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Unweighable is the greatness of the immovable and imperishable Almighty; Guru Nanak proclaims the victory of Almighty. ||2||8||124||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (829-9)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ; ਤਰਨੁ ਕੈਸੇ ॥ (829-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Without the Fear of Almighty, and devotional worship, how can anyone cross over the worldly ocean?

ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ;
ਰਾਖੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪ ਭਰੋਸੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Be kind to me, O Saving Grace of sinners; preserve my faith in You, O my Master. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਨੁ ਨਹੀ ਆਵਤ , ਫਿਰਤ ਮਦ ਮਾਵਤ ;
ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਸੁਆਨ ਜੈਸੇ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(829-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The mortal does not remember Almighty in meditation; he wanders around intoxicated by egotism; he is engrossed in corruption like a dog.

ਅਉਧ ਬਿਹਾਵਤ , ਅਧਿਕ ਮੋਹਾਵਤ ;
ਪਾਪ ਕਮਾਵਤ ਬੁਡੇ ਐਸੇ ॥੧॥ (829-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Utterly cheated, his life is slipping away; committing sins, he is sinking away. ||1||

ਸਰਨਿ ਦੁਖ ਭੰਜਨ , ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ;
ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਰਵਣੁ ਜੈਸੇ ॥ (829-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have come to Your Sanctuary, Destroyer of pain; O Primal Pure Lord, may I dwell upon You in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕੇਸਵ , ਕਲੇਸ ਨਾਸ , ਅਘ ਖੰਡਨ ;
ਨਾਨਕ , ਜੀਵਤ ਦਰਸ ਦਿਸੇ ॥੨॥੯॥੧੨੫॥ (829-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty of beautiful hair, Destroyer of arguments, Eradicator of sins, Guru Nanak lives, gazing upon Your Sight (Darshan). ||2||9||125||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੯ **(ਘਰ ਨਾਂਵਾ ਬੋਲੋ)** (829-14)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Du-Padas, Ninth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (829-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਪਹਿ ; ਮੇਲਿ ਲਏ ॥ (829-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself merges us with Himself.

ਜਬ ਤੇ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਏ ;
ਤਬ ਤੇ ਦੋਖ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When I came to Your Sanctuary, my sins vanished. ||1||Pause||

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ , ਅਰੁ ਚਿੰਤ ਬਿਰਾਨੀ ;
ਸਾਧਹ ਸਰਨ ਪਏ ॥ (829-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Renouncing egotistical pride and other anxieties, I have sought the Sanctuary of the Holy Saints.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮ੍ਾਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਤਨ ਤੇ ਰੋਗ ਖਏ ॥੧॥ (829-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Reciting Your Name with mind and body, O my Beloved, disease is eradicated from my body. ||1||

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ਅਗਿਆਨੀ ; ਰਾਖੇ ਧਾਰਿ ਦਏ ॥ (829-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Even utterly foolish, ignorant and thoughtless persons have been saved by the Kind Lord.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ;
ਆਵਨ ਜਾਨ ਰਹੇ ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ (829-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have met the Perfect Guru; my comings and goings have ended. ||2||1||126||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (829-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਜੀਵਉ ; ਨਾਮੁ ਸੁਨੀ ॥ (829-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Hearing Your Name, I live.

ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; (ਸੁ-ਪ੍ਰਸੰਨ ਬੋਲੋ)
ਤਬ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (829-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When the Perfect Guru became pleased with me, then my hopes were fulfilled. ||1||Pause||

ਪੀਰ ਗਈ ਬਾਧੀ ਮਨਿ ਧੀਰਾ ; ਮੋਹਿਓ ਅਨਦ ਧੁਨੀ ॥ (829-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Pain is gone, and my mind is comforted; the music of bliss fascinates me.

ਉਪਜਿਓ ਚਾਉ ਮਿਲਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇਖਿਨੀ ॥੧॥ (829-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The yearning to meet my Beloved Almighty has welled up within me. I cannot live without Him, even for an instant. ||1||

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਅਨਿਕ ਜਨ ਤਾਰੇ ;
ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਿਕ ਮੁਨੀ ॥ (830-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

You have saved so many devotees, so many humble servants; so many silent sages contemplate You.

ਅੰਧੁਲੇ ਟਿਕ ਨਿਰਧਨ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨੀ ॥੨॥੨॥੧੨੭॥ (830-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The support of the blind, the wealth of the poor; Guru Nanak has found Almighty, of endless virtues. ||2||2||127||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੩ , ਪੜਤਾਲ (830-3)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Thirteenth House, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (830-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੋਹਨ , ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਹਾਵੈ ;
ਹਾਰ ਕਜਰ , ਬਸਤ੍ਰ ਅਭਰਨ ਕੀਨੇ ॥ (ਅ-ਭਰਨ ਬੋਲੋ) (830-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O Enticing Lord, I cannot sleep; I sigh. I am adorned with necklaces and costumes.

ਉਡੀਨੀ ; ਉਡੀਨੀ ਉਡੀਨੀ ॥ (830-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Waiting with the hope of Your arrival in the past, present and future.

ਕਬ ; ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (830-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When will You come home? Means when are You going to unite me in Your form?||1||Pause||

ਸਰਨਿ ਸੁਹਾਗਨਿ ; ਚਰਨ ਸੀਸੁ ਧਰਿ ॥ (830-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the obedient soul-brides; I place my head upon their feet.

ਲਾਲਨੁ ; ਮੋਹਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ॥ (830-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Unite me with my Beloved.

ਕਬ ; ਘਰਿ ਆਵੈ ਰੀ ॥੧॥ (830-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When will He come to my home? ||1||

ਸੁਨਹੁ ਸਹੇਰੀ , ਮਿਲਨ , ਬਾਤ ਕਹਉ ;
ਸਗਰੋ ਅਹੰ ਮਿਟਾਵਹੁ , ਤਉ ਘਰ ਹੀ ਲਾਲਨੁ ਪਾਵਹੁ ॥ (830-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Listen, my companions: tell me how to meet Him. Eradicate all egotism, and then you shall find your Beloved Masterwithin the home of your heart.

ਤਬ ; ਰਸ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ (830-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Then, in delight, you shall sing the songs of joy and praise.

ਆਨਦ ਰੂਪ ; ਧਿਆਵਹੁ ॥ (830-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meditate on Almighty, the embodiment of bliss.

ਨਾਨਕੁ ; ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ (830-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I came to Almighty's Door,

ਤਉ ਮੈ ; ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ॥੨॥ (830-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

and then, I found my Beloved. ||2||

ਮੋਹਨ ; ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (830-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Enticing Masterhas revealed His form to me,

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਨੀਦ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (830-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

and now, sleep seems sweet to me.

ਸਭ ਮੇਰੀ ; ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਨੀ ॥ (830-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My thirst is totally quenched,

ਅਬ ਮੈ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (830-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

and now, I am absorbed in ultimate bliss.

ਮੀਠੀ ; ਪਿਰਹਿ ਕਹਾਨੀ ॥ (830-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

How sweet is the story of my Husband Lord.

ਮੋਹਨੁ ਲਾਲਨੁ ; ਪਾਇਓ ਰੀ ॥ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨੮॥ (830-9,ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have found my Beloved, Enticing Lord. ||Second Pause||1||128||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (830-9)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਮੋਰੀ ਅਹੰ ਜਾਇ ; ਦਰਸਨ ਪਾਵਤ ਹੇ ॥ (830-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My ego is gone; I have obtained the Almighty's Sight (Darshan).

ਰਾਚਹੁ ਨਾਥ ਹੀ ; ਸਹਾਈ ਸੰਤਨਾ ॥ (830-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am absorbed in my Master, the help and support of the Saints.

ਅਬ ; ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (830-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Now, I hold tight to His Feet. ||1||Pause||

ਆਹੇ ਮਨ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ , ਚਰਨਾਵੈ ਚਰਨਾਵੈ ;
ਉਲਝਿਓ ਅਲਿ , ਮਕਰੰਦ ਕਮਲ ਜਿਉ ॥ (830-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind longs for Him, and does not love any other. I am totally absorbed, in love with His Lotus Feet, like the bumble bee attached to the honey of the lotus flower.

ਅਨ ਰਸ ਨਹੀ ਚਾਹੈ ; ਏਕੈ ਹਰਿ ਲਾਹੈ ॥੧॥ (830-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I do not desire any other taste; I seek only the One Lord. ||1||

ਅਨ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ; ਰਿਖ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ॥ (830-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have broken away from the others, and I have been released from the Messenger of Death.

ਮਨ , ਹਰਿ ਰਸ ਘੂਟੀਐ ; ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਉਲਟੀਐ ॥(830-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O mind, drink in the subtle essence of Almighty; join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and turn away from the world towards Almighty.

ਅਨ ; ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਰੇ ॥ (830-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

There is no other, none other than Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਚਰਨ ਹੇ ॥੨॥੨॥੧੨੯॥ (830-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, love the Feet, the Feet of Almighty. ||2||2||129||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੯ ; ਦੁਪਦੇ (830-14)

Raag Bilaaval, Ninth Mahala, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (830-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੁਖ ਹਰਤਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੋ ॥ (830-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

The Almighty's Name is the Dispeller of sorrow - realize this.

ਅਜਾਮਲੁ ਗਨਿਕਾ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ;
ਮੁਕਤ ਭਏ ਜੀਅ ਜਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (830-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

Remembering Him, even Ajaamal the sinner and Ganikaa the prostitute were liberated; let your soul know this. ||1||Pause||

ਗਜ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਛਿਨਹੂ ਮਹਿ ;
ਜਬ ਹੀ ਰਾਮੁ ਬਖਾਨੋ ॥ (830-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

The elephant's fear was taken away in an instant, as soon as he chanted Almighty's Name.

ਨਾਰਦ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਧ੍ਰੂਅ ਬਾਰਿਕ ;
ਭਜਨ ਮਾਹਿ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ (830-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

Listening to Naarad's teachings, the child,'Dhroo' was absorbed in deep meditation. ||1||

ਅਚਲ ਅਮਰ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ;
ਜਗਤ ਜਾਹਿ ਹੈਰਾਨੋ ॥ (830-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

He obtained the immovable, eternal state of fearlessness, and all the world was amazed.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ , ਭਗਤ ਰਛਕ ਹਰਿ ; (ਰੱਛਕ ਬੋਲੋ)
ਨਿਕਟਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧॥ (830-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, Almighty is the Saving Grace and the Protector of His devotees; believe it - He is close to you. ||2||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (830-18)

Bilaaval, Ninth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (830-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

Without Almighty’s Name, you shall only find pain.

ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਸਹਸਾ ਨਹ ਚੂਕੈ ;
ਗੁਰੁ ਇਹੁ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (830-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

Without devotional worship, doubt is not dispelled; the Guru has revealed this secret. ||1||Pause||

ਕਹਾ ਭਇਓ , ਤੀਰਥ ਬ੍ਰਤ ਕੀਏ ;
ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ (830-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

Of what use are sacred shrines of pilgrimage, if one does not enter the Sanctuary of Almighty?

ਜੋਗ ਜਗ ਨਿਹਫਲ ਤਿਹ ਮਾਨਉ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜਸੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥੧॥ (831-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

Know that Yoga and sacrificial feasts are fruitless, if one forgets the Praises of Almighty. ||1||

ਮਾਨ ਮੋਹ ਦੋਨੋ ਕਉ ਪਰਹਰਿ ; ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥(831-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

One who lays aside both pride and attachment, sings the Praises of Almighty’s Virtueswho is the life form of the Universe.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾਵੈ ॥੨॥੨॥ (831-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, the mortal who does this is said to be 'jivan mukta' - liberated while yet alive. ||2||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (831-2)

Bilaaval, Ninth Mahala:

ਜਾ ਮੈ ; ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (831-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 9)

There is no meditation on Almighty within him.

ਤਿਹ ਨਰ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ;
ਯਹ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (831-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 9)

That man wastes his life uselessly, therefore keep Almighty's Name within this mind. ||1||Pause||

ਤੀਰਥ ਕਰੈ ਬ੍ਰਤ ਫੁਨਿ ਰਾਖੈ ;
ਨਹ ਮਨੂਆ ਬਸਿ ਜਾ ਕੋ ॥ (831-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 9)

He bathes at sacred shrines of pilgrimage, and adheres to fasts, but he has no control over his mind.

ਨਿਹਫਲ ਧਰਮੁ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ;
ਸਾਚੁ ਕਹਤ ਮੈ ਯਾ ਕਉ ॥੧॥ (831-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 9)

Know that such religion is useless to him. I speak the Truth for his sake. ||1||

ਜੈਸੇ ਪਾਹਨੁ ਜਲ ਮਹਿ ਰਾਖਿਓ ;
ਭੇਦੈ ਨਾਹਿ ਤਿਹ ਪਾਨੀ ॥ (831-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 9)

It's like a stone, kept immersed in water; still, the water does not penetrate it.

ਤੈਸੇ ਹੀ ਤੁਮ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨਹੁ ;
ਭਗਤਿ ਹੀਨ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥ (831-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 9)

So, understand it: that mortal being who lacks devotional worship is just like that. ||2||

ਕਲ ਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਤੇ ਪਾਵਤ ;
ਗੁਰੁ ਯਹ ਭੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥ (831-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 9)

In this Dark Age of Kali Yuga, liberation comes from Almighty's Name (Naam). The Guru has revealed this secret.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੋਈ ਨਰੁ ਗਰੂਆ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੩॥੩॥ (831-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 9)

Says Guru Nanak, he alone is a great man, who sings the Praises of Almighty. ||3||3||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧੦ (831-8)

Bilaaval, Ashtapadees, First Mahala, Tenth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (831-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ; ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ (831-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Almighty dwells close at hand, and sees all,

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (831-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

but how rare is the Gurmukh who understands this.

ਵਿਣੁ ਭੈ ਪਇਐ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (831-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without the Fear of Almighty, there is no meditation.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)(831-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Imbued with the Guru's Shabad (Gurbani), eternal peace is attained. ||1||

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ; ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥ (831-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Such is the spiritual wisdom, the treasure of Almighty's Name (Naam);

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ; ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (831-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

obtaining it, the Gurmukhs enjoy the subtle essence of this nectar. ||1||Pause||

ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ; ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (831-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Everyone talks about spiritual wisdom and spiritual knowledge.

ਕਥਿ ਕਥਿ , ਬਾਦੁ ਕਰੇ ; ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (831-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

In the attempt to describe Almighty, they argue, and suffer.

ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ; ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ (831-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

No one can stop talking and discussing it.

ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)(831-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without being imbued with the subtle essence, there is no liberation. ||2||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (831-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Spiritual wisdom and meditation all come from the Guru.

ਸਾਚੀ ਰਹਤ ; ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ (831-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Through the lifestyle of Truth, the True Almighty comes to dwell in the mind.

ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ; ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥ (831-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh talks about it, but does not practice it.

ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ; ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (831-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Forgetting the Name, he finds no place of rest. ||3||

ਮਨੁ ਮਾਇਆ , ਬੰਧਿਓ ; ਸਰ ਜਾਲਿ ॥ (831-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Maya has caught the mind in the trap of the whirlpool.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ; ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ (831-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Each and every heart is trapped by this bait of poison and sin.

ਜੋ ਆਂਜੈ ; ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ (831-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

See that whoever has come, is subject to death.

ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ; ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੪॥ (831-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Your affairs shall be adjusted, if you contemplate Almighty in your heart. ||4||

ਸੋ ਗਿਆਨੀ ; ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (831-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He alone is a spiritual teacher, who lovingly focuses his consciousness on the Guru's Shabad (Gurbani).

ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ; ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (831-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The self-willed, egotistical manmukh loses his honor.

ਆਪੇ ਕਰਤੈ ; ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ (831-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Creator (Almighty) Himself inspires us to His devotional worship.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ (831-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He Himself blesses the Gurmukh with glorious greatness. ||5||

ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ; ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ (831-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The life-night is dark, while the Divine Light is pure.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ;
ਝੂਠੇ , ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ (ਕ-ਛੋਤਿ ਬੋਲੋ) (831-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Those without Almighty's Name (Naam), are false, filthy and untouchable.

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ; ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ (831-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Vedas preach sermons of devotional worship.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ; ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥ (831-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Listening, hearing and believing, one sees the Almighty the Divine Light within the entire creation. ||6||

ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ; ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ (831-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Shaastras and Simritees emphasizes one to implant Almighty's Name (Naam) within.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ; ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥ (831-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Gurmukh lives in peace and serenity, doing noble deeds.

ਮਨਮੁਖਿ ; ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥ (831-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh suffers the pains of reincarnation.

ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ; ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥ (831-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

His bonds are broken, enshrining the Name of the One (Almighty). ||7||

ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ; ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ (831-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Believing in the Almighty's Name (Naam), one obtains true honor and adoration.

ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ (831-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Who should I see? There is none other than Almighty.

ਦੇਖਿ ਕਹਉ ; ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (831-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I see, and I say, that He alone is pleasing to my mind.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ;ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥ (831-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, there is no other at all. ||8||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (832-1)

Bilaaval, First Mahala:

ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ; ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥ (832-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The intellect beliefs in the thoughts created by the mind means the human acts according to the wishes of the mind.

ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ (832-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

This mind creates the thoughts either of virtue or vice means that the separated mind (from its true form) is only capable of creating the waves of virtue and vice.

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ) (832-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Intoxicated with the wine of Maya, satisfaction never comes.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ; ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥ (832-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Satisfaction and liberation come, only to one whose mind is pleasing to the True Lord. ||1||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ; ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (ਕਲੱਤੁ ਬੋਲੋ) (832-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Gazing upon his body, wealth, wife and all his possessions, he is proud.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (832-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

But without Almighty's Name, nothing shall go along with him. ||1||Pause||

ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ; ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ (832-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He enjoys tastes, pleasures and joys in his mind.

ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ; ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ (832-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

But his wealth will pass on to other people, and his body will be reduced to ashes.

ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ; ਸਭੁ ਫੈਲੁ ॥ (832-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The entire expanse, like dust, shall mix with dust.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥ (832-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Shabad (Gurbani), his filth of Maya is not removed. ||2||

ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ; ਤਾਲ , ਸਿ ਕੂਰੇ ॥ (832-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The various songs, tunes and rhythms are false.

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ; ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥ (832-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Trapped by the three qualities, people come and go, far from Almighty.

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ; ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (832-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

In duality and the worldly intelligence which creates doubt in spiritual beliefs (Durmat), the pain of their evil-mindedness does not leave them.

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ (832-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

But the Gurmukh is liberated by taking the medicine of singing the Praises of Almighty's Virtues. ||3||

ਧੋਤੀ ਊਜਲ ; ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥ (832-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He may wear a clean loin-cloth, apply the ceremonial mark to his forehead, and wear a mala around his neck;

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ (ਪੜ੍ਹਿ ਬੋਲੋ)(832-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

but if there is anger within him, he is merely reading his part, like an actor in a play.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ (832-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Forgetting the Naam, Almighty's Name, he drinks in the wine of Maya means that the enjoyments of Maya disappears as the intoxication of wine.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ; ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ (832-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without Guru's guided meditation , there is no peace. ||4||

ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ; ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ (832-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The human is a pig, a dog, a donkey, a cat,

ਪਸੂ ਮਲੇਛ ; ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥ (832-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

a beast, a filthy, lowly wretch, an outcast,

ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ; ਤਿਨ੍ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥ (832-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

if he turns his face away from the Guru. He shall wander in reincarnation.

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ; ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ (832-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Bound in bondage, he comes and goes. ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ (832-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Serving the Guru, the treasure of Almighty's Name (Naam) is found.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ (832-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

With Almighty's Name (Naam) in the heart, one always prospers.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ (832-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

And in the Court of the True Almighty, you shall not called to account.

ਮਾਨੇ ਹੁਕਮੁ ; ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥ (832-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

One who obeys Almighty's Command, is accepted at Almighty's Door. ||6||

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ; ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ (832-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, one knows Almighty.

ਰਹੈ ਰਜਾਈ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (832-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Understanding His Command, one stays in as it pleases Almighty means such ones never complain nor demands.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ; ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (832-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Understanding His Command, he dwells in the Court of the True Lord.

ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ; ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ (832-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, death and birth are ended. ||7||

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ; ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥ (832-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He remains detached, knowing that everything belongs to Almighty.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ; ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ (832-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He dedicates his body and mind unto the One who owns them.

ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ; ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥ (832-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He does not come, and he does not go.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ , ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥ (832-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, absorbed in Truth, he merges in the True One (Almighty). ||8||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀ , ਘਰੁ ੧੦ (832-13)

Bilaaval, Third Mahala, Ashtapadees, Tenth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (832-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਗੁ ਕਊਆ , ਮੁਖਿ ; ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ (832-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The world is like a crow; with its beak, it croaks spiritual wisdom means the wisdom is used for the purpose to earn a living and not to attain unity with Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ; ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (832-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

But deep within there is greed, falsehood and pride.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ (832-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Without Almighty's Name, your thin outer covering of pretendance shall wear off, you fool. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ (832-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, Almighty's Name (Naam) shall dwell in your conscious mind.

ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (832-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Meeting with the Guru, Almighty's Name comes to mind. Without Almighty's Name, other loves are false. ||1||Pause||

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (832-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Perform in accordance to the Guru's guidance.

ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ; ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ (832-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Contemplating the Guru's Shabad (Gurbani), you shall come to the home of real-self (Atma) means union with Almighty.

ਸਾਚੈ ਨਾਇ ; ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ (832-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through the True Name, you shall obtain glorious greatness. ||2||

ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ; ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ (ਬੁੱਝੈ, ਬੁੱਝਾਵੈ ਬੋਲੋ) (832-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who does not understand his own self, but still tries to instruct others,

ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ; ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (832-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

is blind in ignorance, and acts in blindness of attachment.

ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ; ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (832-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

How can he ever find a home and a place of rest, in the Mansion of Almighty's Presence? ||3||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (832-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Remember the Universal Life Form (Har) and the Supreme Being who is theInner-knower of hearts;

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (832-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

deep within each and every heart, His Light (Atma) is shining forth.

ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ; ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ (832-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

How can anyone hide anything from Him? ||4||

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ (833-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The True Name is known through the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ; ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ (833-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself meets that one who eradicates egotistical pride.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ (833-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukh chants Almighty's Name (Naam), forever and ever. ||5||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ; ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ (833-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, duality and evil-mindedness are taken away.

ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ; ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥ (833-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guilty mistakes are erased, and the sinful intellect is cleansed.

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ (833-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One's body sparkles like gold, and one's light merges into the Light. ||6||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (833-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, one is blessed with glorious greatness.

ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ (833-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Pain is taken away, and Almighty's Name (Naam) comes to dwell within the heart.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (833-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Imbued with Almighty's Name (Naam), one finds eternal peace. ||7||

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (833-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Obeying the Gur's instructions, one's actions are purified.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (833-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Obeying the Guru's Instructions, one finds the state of salvation.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ;
ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥ (833-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who follow the Guru's Teachings are saved, along with their families. ||8||1||3||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧੧ (ਗਿਆਰਵਾਂ ਬੋਲੋ)(833-6)

Bilaaval, Fourth Mahala, Ashtapadees, Eleventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (833-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ (833-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

One who eliminates his self-centeredness, and eradicates his ego, night and day sings the songs of Almighty's Love.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ;
ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥ (833-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Gurmukh is inspired, his physical body is golden, and his light (soul) merges into the Light (Atma) of the Fearless Almighty. ||1||

ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ; ਰਮਈਆ ॥ (833-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I take the Support of Almighty's Name, for my mind and body.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (833-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I cannot live, for a moment, even for an instant, without Almighty's Name; the Gurmukh reads the Sermon of Almighty with mind and body. ||1||Pause||

ਏਕੁ ਗਿਰਹੁ , ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥(ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (833-9,ਬਿਲਾਵਲੁ,ਮਃ 4)

In the one house of the body, there are ten gates; night and day, the five thieves (Lust, Anger, Greed, Attachment & Ego) break in.

ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ;
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ (833-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

They steal the entire wealth of one's faith and the wealth of Almighty's Name, but the blind, self-willed manmukh does not know it. ||2||

ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ;
ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ , ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ (833-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The gold fortress of the body is overflowing with the jewel of Almighty's Name; when it is awakened by spiritual wisdom, one is focused in Almighty.

ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ (833-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The thieves and robbers hide out in the body; through the Guru's Shabad, they are arrested and locked up. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਿਥਾ ;
ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ , ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥ (833-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name, is the boat, and the Guru's Shabad is the boatman, to carry us across.

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ (833-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Messenger of Death, the tax collector, does not even come close, and no thieves or robbers can plunder you. ||4||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ , ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ (833-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I continuously sing the Praises of Almighty's Virtues, day and night; singing Almighty's Praises, I cannot find His limits.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ;
ਮਿਲਉ ਗੋੁਪਾਲ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ (833-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The mind of the Gurmukh returns to its own home; it meets the Universal Sustainer, to the beat of the celestial drum. ||5||

ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ;
ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥ (833-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Gazing upon His Sight (Darshan) with my eyes, my mind is satisfied; with my ears, I listen to the Guru's Bani, and His sermons.

ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ;
ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ (833-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Listening, with mind and bodyI am blended with Almighty; In Almighty's love I awakened and now I chant the Name of the Universal Sustainer. ||6||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ (833-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

In the grip of the three qualities of Maya (Rajo, Sato and Tamo), they are engrossed in love and attachment to Maya; only the Gurmukh finds the absolute quality, absorption in bliss.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ;
ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥ (833-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

With a single, impartial eye, look upon all alike, and see Almighty pervading all. ||7||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (833-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
The Light of Almighty's Name permeates all; the Gurmukh knows the unknowable.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ;
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੪॥ (833-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Guru Nanak says, Almighty has become merciful to the meek; through loving adoration, he merges in Almighty's Name. ||8||1||4||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (833-19)
Bilaaval, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥ (833-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Meditate on the cool water of Almighty's Name. Perfume yourself with the fragrant scent of Almighty, the sandalwood tree.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ , ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥ (834-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Joining the Society of the Saints, I have obtained the supreme status. I am just a castor-oil tree, made fragrant by their association. ||1||

ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ; ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈਆ ॥ (834-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Meditate on Master of the Universe, the Masterof the world, the owner of the world.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ;
ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (834-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Those humble beings who seek Almighty's Sanctuary are saved, like Bhagat Prahlaad; they are liberated and merge with Almighty. ||1||Pause||

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ;
ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥ (834-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)
Of all plants, the sandalwood tree is the most magnificent; everything near the sandalwood tree becomes fragrant like sandalwood.

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭਸੁਕ ਹੂਏ ; (ਊਭ-ਸੁਕ ਬੋਲੋ)
ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ , ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥ (834-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The stubborn, false devotee of Maya (Sakat) are dried up; their egotistical pride separates them far from Almighty. ||2||

ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ;
ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ (834-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Only the Creator MasterHimself knows the state and condition of everyone; Almighty Himself makes all the arrangements.

ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ ;
ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥ (834-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

One who meets the True Guru is transformed into gold. Whatever is pre-ordained, is not erased by erasing. ||3||

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ;
ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ (834-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The treasure of jewels is found in the ocean of the Guru's Teachings. The treasure of meditation is opened to me.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥ (834-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Focused on the Guru's Feet, faith wells up within me; uttering the Praises of Almighty’s Virtues, I am never satisfied mean that I hunger for more. ||4||

ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ , ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ , ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ (834-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I am totally detached, continually, continuously meditating on Almighty; chanting the Praises of Almighty’s Virtues, I express my love for Him.

ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ;
ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥ (834-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Time and time again, each and every moment and instant, I express it. I cannot find Almighty's limits; He is the farthest of the far. ||5||

ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ;
ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ (834-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Shaastras, the Vedas and the Puraanas advise righteous actions, and the performance of the six religious rituals.

ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ;
ਲੋਭ ਲਹਰਿ , ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥ (834-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The hypocritical, self-willed manmukhs are ruined by doubt; in the waves of greed, their boat is heavily loaded, and it sinks. ||6||

ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ , ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ;
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ (834-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

So chant the Naam, Almighty's Name, and through the Naam, find emancipation. The Simritees and Shaastras recommend Almighty's Name (Naam).

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥ (834-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Eradicating egotism, one becomes pure. The Gurmukh is inspired, and obtains the supreme status. ||7||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ;
ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥ (834-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

This world, with its colors and forms, is all Yours, Dear Almighty; as You attach us, so do we do our deeds.

ਨਾਨਕ , ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ;
ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਈਆ ॥੮॥੨॥੫॥ (834-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, we are the instruments upon which He plays; as He wills, so is the path we take. ||8||2||5||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (834-12)

Bilaaval, Fourth Mahala:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਿ ਪੁਰਖਈਆ ॥ (834-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Gurmukh meditates on the Almighty who is beyond the reach of mind and body (Agam), beyond the reach of sensors (Agochar); I am a sacrifice, a sacrifice to the True Guru, the True Primal Being.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਾਣਿ ਵਸਾਏ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ (834-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

He has brought Almighty's Name to dwell upon my life-forces (Pran); meeting with the True Guru, I am absorbed into Almighty's Name. ||1||

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਟਿਕਈਆ ॥ (834-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name is the only Support of His humble servants.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਧਰ ਲਾਗਾ ਜਾਵਾ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰੁ ਲਹੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (834-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I shall live under the protection of the True Guru. By Guru's Grace, I shall attain the Court of Almighty. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਕਰਮ ਕੀ ਧਰਤੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਈਆ ॥ (834-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

This body is the field of karma; the Gurmukhs plow and work it, and harvest the essence.

ਲਾਲੁ ਜਵੇਹਰ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ;
ਭਾਂਡੈ ਭਾਉ ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਅਈਆ ॥੨॥ (834-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The priceless jewel of Almighty's Name (Naam) becomes manifest, and it pours into their vessels of love. ||2||

ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ , ਦਾਸ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ;
ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤ ਨਿਜ ਭਈਆ ॥ (834-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Become the slave of the slave of the slave, of that humble being who has become the devotee of Almighty.

ਮਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੈ ਅਕਥੁ ਕਥਈਆ ॥੩॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (834-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I dedicate my mind and intellect, and place them in offering before my Guru; by Guru's Grace, I described the Almighty who is beyond description. ||3||

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਤਿਖਈਆ ॥ (834-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are engrossed in attachment to Maya; their minds are thirsty, burning with desire for worldly possessions.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਈਆ ॥੪॥ (ਬੁਝੀ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)(834-18,ਬਿਲਾਵਲੁ,ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, I have obtained the Ambrosial Water of Almighty's Name (Naam), and the fire of thirst has been put out. The Guru's Shabad has put it out. ||4||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ;
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ਤੂਰ ਵਜਈਆ ॥ (834-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

This mind dances before the True Guru. The natural unstruck tune plays within.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਣ , ਹਰਿ ਤਾਲ ਪੂਰਈਆ ॥੫॥ (835-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I praise Almighty, day and night, placing my feet to the beat of the drum. ||5||

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤਾ , ਮਨੁ ਗਾਵੈ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਰਸਿ ਰਸਾਲ ਰਸਿ ਸਬਦੁ ਰਵਈਆ ॥ (835-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Imbued with Almighty's Love, my mind sings His Praise, joyfully chanting the Shabad, the source of nectar and bliss.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ;
ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੬॥ (835-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The stream of Pure purity flows through the home of the self within; one who drinks it in, finds peace. ||6||

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ; (ਮਨ-ਹਠਿ ਬੋਲੋ)
ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਬਾਲੂ ਘਰ ਉਸਰਈਆ ॥ (835-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The stubborn-minded, egotistical, proud-minded person performs rituals, but these are like sand castles built by children.

ਆਵੈ ਲਹਰਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾਗਰ ਕੀ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਢਹਿ ਪਈਆ ॥੭॥ (835-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

When the waves of the ocean come in, they crumble and dissolve in an instant. ||7||

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਹੈ ਆਪੇ ;
ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਖੇਲਈਆ ॥ (835-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty is the pool, and Almighty Himself is the ocean; this world is all a play which He has staged.

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ;
ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਆਪਿ ਰਮਈਆ ॥੮॥੩॥੬॥ (835-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

As the waves of water merge into the water again, Guru Nanak says, so does He merge into Himself. ||8||3||6||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (835-6)

Bilaaval, Fourth Mahala:

Prologue: Siddhas came to persuade Guru Ram Das Ji to join their sect and perform Yoga. Guru Ji replied by composing the following Shabad which explain the true meanings of the Yogi's outfits by relating it to the stages of self-realisation.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਚੈ , ਮਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ (835-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

My mind wears the ear-rings of the True Guru's acquaintance; I apply the ashes of the Guru's Shabad to my body.

ਅਮਰ ਪਿੰਡ ਭਏ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ਮਿਟਿ ਗਈਆ ॥੧॥ (835-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

By body has become immortal, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Both birth and death have come to an end for me. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਆ ॥ (835-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

O my mind, remain united with the Saadh Sangat.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਮਾਧਉ ;
ਮੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਪਖਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (835-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Be merciful to me, Dear Almighty (Madsudan-the vanisher of Demon Madh and Madho-the beloved one); each and every instant, let me wash the Feet of the Holy. ||1||Pause||

ਤਜੈ ਗਿਰਸਤੁ , ਭਇਆ ਬਨਵਾਸੀ ; (ਗਿਰੱਸਤੁ , ਬਨ-ਵਾਸੀ ਬੋਲੋ)
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਟਿਕੈ ਨ ਟਿਕਈਆ ॥ (835-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Forsaking family life, he wanders in the forest, but his mind does not remain at rest, even for an instant.

ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਤਦੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੨॥ (835-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The wandering mind returns home, only when it seeks the Sanctuary of Almighty's Holy people. ||2||

ਧੀਆ ਪੂਤ ਛੋਡਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ;
ਆਸਾ ਆਸ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਕਰਈਆ ॥ (835-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Sannyaasi renounces his daughters and sons, but his mind still conjures up all sorts of hopes and desires.

ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ; (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਸ ਸੁਖੁ ਲਹੀਆ ॥੩॥ (835-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

With these hopes and desires, he still does not understand, that only through the Guru's Shabad does one become free of desires, and find peace. ||3||

ਉਪਜੀ ਤਰਕ ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਆ ;
ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸ ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਵਨੁ ਕਰਈਆ ॥ (835-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

When detachment from the world wells up within, he become a naked hermit, but still, his mind roams, wanders and rambles in the ten directions.

ਪ੍ਰਭਵਨੁ ਕਰੈ , ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; (ਪ੍ਰ-ਭਵਨੁ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧ , ਦਇਆ ਘਰੁ ਲਹੀਆ ॥੪॥ (835-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

He wanders around, but his desires are not satisfied; joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he finds the house of kindness and compassion. ||4||

ਆਸਣ ਸਿਧ ਸਿਖਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ;
ਮਨਿ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚੇਟਕ ਚੇਟਕਈਆ ॥ (835-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Siddhas learn many Yogis postures, but their minds still yearn for riches, miraculous powers and energy.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ , ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਿਧਿ ਪਈਆ ॥੫॥ (835-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Satisfaction, contentment and tranquility do not come to their minds; but meeting the Holy Saints, they are satisfied, and through Almighty's Name, spiritual perfection is attained. ||5||

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ;
ਸਭਿ ਵਰਨ ਰੂਪ ਜੀਅ ਜੰਤ ਉਪਈਆ ॥ (835-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Life is born from the Andrej (egg), Jeraj (the womb), Setaj (sweat) and Uthbhuj (earth); Almighty created the beings and creatures of all colors and forms.

ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸੋ ਉਬਰੈ ;
ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਚੰਡਾਲੁ ਚੰਡਈਆ ॥੬॥ (835-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

One who seeks the Sanctuary of the Holy is saved, whether he is a Kh'shaatriya, a Brahmin, a Soodra, a Vaishya or the most untouchable of the untouchables. ||6||

ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕੰਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ;
ਅਉਜਾਤਿ ਰਵਿਦਾਸੁ , ਚਮਿਆਰੁ ਚਮਈਆ ॥ (835-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Bhagat Naam Dev, Bhagat Jai Dev, Bhagat Kabir, Bhagat Trilochan and Bhagat Ravi Daas the low-caste leather-worker,

ਜੋ ਜੋ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ;
ਧਨੁ , ਧੰਨਾ ਜਟੁ , ਸੈਣੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਦਈਆ ॥੭॥ (835-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

blessed Bhagat Dhanna and Bhagat Sain; all those who joined the humble Saadh Sangat, met the Merciful Almighty. ||7||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਈਆ ॥ (835-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty protects the honor of His humble servants; He is the Lover of His devotees - He makes them His own.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖਈਆ ॥੮॥੪॥੭॥ (835-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of Almighty, the Life of the world, who has showered His Mercy upon him, and saved him. ||8||||4||7||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (835-19)

Bilaaval, Fourth Mahala:

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਉਠੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ;
ਸੁਣਿ ਗੁਰ ਬਚਨ ਮਨਿ ਤੀਰ ਲਗਈਆ॥ (835-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The thirst for Almighty has welled up deep within me; hearing the Guru's Teachings, my mind is pierced by His arrow.

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ , ਮਨ ਹੀ ਜਾਣੈ ;
ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ , ਕੋ ਪੀਰ ਪਰਈਆ ॥੧॥ (836-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The pain of my mind is known only to my own mind; who can know the pain of another? ||1||

ਰਾਮ , ਗੁਰਿ ਮੋਹਨਿ ; ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਲਈਆ ॥ (836-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty, the Guru, the Enticer, has enticed my mind.

ਹਉ ਆਕਲ ਬਿਕਲ ਭਈ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ;
ਹਉ ਲੋਟ ਪੋਟ ਹੋਇ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (836-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I am stunned and amazed, gazing upon my Guru; I have entered the realm of wonder and bliss. ||1||Pause||

ਹਉ ਨਿਰਖਤ ਫਿਰਉ ਸਭਿ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ;
ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਨ ਕੋ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਚਈਆ ॥ (836-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I wander around, exploring all lands and foreign countries; within my mind, I have such a great longing to see my Almighty.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਈਆ ॥੨॥ (836-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I sacrifice my mind and body to the Guru, who has shown me the Way, the Path to my Almighty. ||2||

ਕੋਈ ਆਣਿ ਸਦੇਸਾ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰਾ ;
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਈਆ ॥ (836-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

If only someone would bring me news of Almighty; He seems so sweet to my heart, mind and body.

ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਦੇਉ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥੩॥ (836-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I would cut off my head and place it under the feet of that one who leads me to meet and unite with my Almighty. ||3||

ਚਲੁ ਚਲੁ ਸਖੀ , ਹਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪਰਬੋਧਹ ;
ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਰਿ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੀਆ ॥ (836-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Let us go, O my companions, and understand our Almighty; with the spell of virtue, let us obtain our Almighty.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਉਆ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ;
ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਸੁ ਪਾਛੈ ਪਈਆ ॥੪॥ (836-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

He is called the Lover of His devotees; let us follow in the footsteps of those who seek Almighty's Sanctuary. ||4||

ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਖੁਸੀਆ ;
ਮਨਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਲਈਆ ॥ (836-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

If the soul-bride adorns herself with compassion and forgiveness, Almighty is pleased, and her mind is illumined with the lamp of the Guru's wisdom.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ;
ਹਮ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜੀਉ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੫॥ (836-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

With happiness and ecstasy, my Almighty enjoys her; I offer each and every bit of my soul to Him. ||5||

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਹੈ ਬਨਿਆ ;
ਮਨੁ ਮੋਤੀਚੂਰੁ , ਵਡ ਗਹਨ ਗਹਨਈਆ ॥ (836-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I have made Almighty's Name, Har, Har, my necklace; my mind tinged with devotion is the intricate ornament of crowning glory.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਨ ਸਕੈ , ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਭਈਆ ॥੬॥ (836-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I have spread out my bed of body and mind in Almighty's faith, I cannot abandon Him - my mind is filled with such a great love for Him. ||6||

ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਅਵਰੁ , ਅਵਰੁ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ;
ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਫੋਕਟ ਫੋਕਟਈਆ ॥(ਫੋਕ-ਟਈਆ ਬੋਲੋ) (836-10,ਬਿਲਾਵਲੁ,ਮਃ 4)

If Almighty says one thing, and the soul-bride does something else, then all her decorations o performing rituals are useless and false means staying delighted in Almighty's Will is the most essential virtue.

ਕੀਓ ਸੀਗਾਰੁ ਮਿਲਣ ਕੈ ਤਾਈ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਲੀਓ ਸੁਹਾਗਨਿ , ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੭॥ (836-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

She may adorn herself to meet her Husband Lord, but still, only the virtuous soul-bride meets Almighty, and the other's face is spat upon. ||7||

ਹਮ ਚੇਰੀ , ਤੂ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ;
ਕਿਆ ਹਮ ਕਰਹ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਪਈਆ ॥ (836-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I am Your hand-maiden, You are beyond the mind's grasp, Dear Universal Sustainer; what can I do by myself? I am under Your control.

ਦਇਆ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ;
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੫॥੮॥ (836-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Be merciful, Almighty, to the meek, and save them; Guru Nanak says blend in Almighty's Sanctuary through the Guru's guidance. ||8||5||8||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (836-13)

Bilaaval, Fourth Mahala:

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ;
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਸਰਧਾ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਈਆ ॥ (836-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

My mind and body are filled with love for my Inaccessible Master. Each and every instant, I am filled with immense faith and devotion.

ਗੁਰ ਦੇਖੇ , ਸਰਧਾ ਮਨ ਪੂਰੀ ;
ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਈਆ ॥੧॥ (836-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Gazing upon the Guru, my mind's faith is fulfilled, like the song-bird, which cries and cries, until the rain-drop falls into its mouth. ||1||

ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ; ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨਈਆ ॥ (836-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Join with me, join with me, O my companions, and let me listen to the Sermon of Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ;
ਮੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਕਟਿ ਕਟਿ ਪਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥(836-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The True Guru has mercifully united me with Almighty. Cutting off my head, and chopping it into pieces, I offer it to Him. ||1||Pause||

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਇਕ ਬੇਦਨ ;
ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਨ ਪਈਆ ॥ (836-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

It is my sole prayer from each and every hair through my mind and body, without seeing my Almighty, I cannot sleep.

ਬੈਦਕ ਨਾਟਿਕ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਨੇ ;
ਮੈ ਹਿਰਦੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪੀਰ ਲਗਈਆ ॥੨॥ (836-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The doctors and healers look at me, and are perplexed. Within my heart, mind and body, I feel the pain of separation from Almighty. ||2||

ਹਉ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਜਿਉ ਬਿਨੁ ਅਮਲੈ , ਅਮਲੀ ਮਰਿ ਗਈਆ ॥ (836-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I cannot live for a moment, for even an instant, without my Beloved, like the drug addict who cannot live without the drugs.

ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ;
ਤਿਨ੍ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਵੈ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕੋ ਦੁਈਆ ॥੩॥ (836-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Those who thirst for Almighty, do not love any other. Without Almighty, there is no other at all. ||3||

ਕੋਈ ਆਨਿ ਆਨਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ;
ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਬਲਿ ਘੁਮਿ ਗਈਆ ॥ (836-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

If only someone would come and unite me with my Almighty; I am devoted, dedicated, a sacrifice to him.

ਅਨੇਕਜਨਮ ਕੇ ਵਿਛੁੜੇ , ਜਨ ਮੇਲੇ ;
ਜਾ ਸਤਿ ਸਤਿ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਵਈਆ ॥੪॥ (836-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

After being separated from Almighty for countless incarnations, I am re-united with Him, entering the Sanctuary of the True, True, True Guru. ||4||

ਸੇਜ ਏਕ , ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਈਆ ॥ (837-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

There is one bed for the soul-bride, and the same bed for Almighty, her Master. The self-willed manmukh does not obtain the Mansion of Almighty's Presence; she wanders around, in limbo.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਰਣਿ ਜੇ ਆਵੈ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ਖਿਨੁ ਢੀਲ ਨ ਪਈਆ ॥੫॥ (837-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Uttering, "Guru, Guru", she seeks His Sanctuary; so Almighty comes to meet her, without a moment's delay. ||5||

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆਚਾਰ ਵਧਾਏ ; (ਕਿਰਿਆ-ਚਾਰ ਬੋਲੋ)
ਮਨਿ ਪਾਖੰਡ ਕਰਮੁ , ਕਪਟ ਲੋਭਈਆ ॥ (837-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

One may perform many rituals, but the mind is filled with hypocrisy, evil deeds and greed.

ਬੇਸੁਆ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟਾ ਜਨਮਿਆ ;
ਪਿਤਾ ਤਾਹਿ , ਕਿਆ ਨਾਮੁ ਸਦਈਆ ॥੬॥ (837-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

When a son is born in the house of a prostitute, who can tell the name of his father? ||6||

ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਆਏ ;
ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਭਗਤਿ ਜਮਈਆ ॥ (837-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Because of meditation in my past incarnations, I have been born into this life. The Guru has inspired me to meditate on Almightywith my body, mind and speech.

ਭਗਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੭॥ (837-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Meditating on Almighty with mind and body, I found Almighty, and then I merged into Almighty's Name, with my body, mind and speech. ||7||

ਪ੍ਰਭਿ ਆਣਿ ਆਣਿ ਮਹਿੰਦੀ ਪੀਸਾਈ ;
ਆਪੇ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਅੰਗਿ ਲਈਆ ॥ (837-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty Himself came and ground the henna leaves into powder, and applied it to my body means that Almighty Himself has blessed me with the opportunity and strength to strive on divine path and He Himself blessed me with the gift of His union through His Love (This is state of egoless).

ਜਿਨ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਲਈਆ॥੮॥੬॥੨॥੧॥੬॥੯॥(837-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Our Master showers His Mercy upon us, and grasps hold of our arms; Guru Nanak says, He lifts us up and saves us. ||8||6||9||2||1||6||9||

ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀ , ਘਰੁ ੧੨ (837-8)

Raag Bilaaval, Fifth Mahala, Ashtapadees, Twelfth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (837-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਉਪਮਾ , ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ;
ਉਪਮਾ , ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ (837-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I cannot express the Praises of my Almighty; I cannot express His Praises.

ਤਜਿ ਆਨ ; ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (837-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have abandoned all others, seeking His Sanctuary. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥ (837-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty's Lotus Feet are beyond borders (infinite).

ਹਉ ਜਾਉ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (837-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to Him.

ਮਨਿ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥ (837-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind is in love with Him.

ਤਜਿ ; ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (837-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

If I were to abandon Him, there is nowhere else I could go. ||1||

ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਰਸਨਾ ਕਹਨ ॥ (837-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I chant Almighty's Name with my tongue.

ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ; ਦਹਨ ॥ (837-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The filth of my sins and evil deeds is burnt off.

ਚੜਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ; ਉਧਾਰਿ ॥ (837-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Climbing aboard the Boat of the Saints, I am liberated.

ਭੈ ਤਰੇ ਸਾਗਰ ; ਪਾਰਿ ॥੨॥ (837-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have been carried across the terrifying worldly ocean. ||2||

ਮਨਿ ਡੋਰਿ ; ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥ (837-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind is tied to Almighty with the string of love and devotion.

ਇਹ ਸੰਤ ; ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (837-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

This is the pure way of the Saints.

ਤਜਿ ਗਏ ; ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥ (837-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They forsake sin and evil desires.

ਹਰਿ ਮਿਲੇ ; ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥ (837-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

They meet the Formless Almighty. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀਐ ; ਬਿਸਮਾਦ ॥ (837-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Gazing upon Almighty, I am wonderstruck.

ਚਖਿ ; ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥ (837-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I taste the Perfect Flavor of Bliss.

ਨਹ ਡੋਲੀਐ ; ਇਤ ਊਤ ॥ (837-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I do not waver or wander here or there.

ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤ ॥੪॥ (837-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Almighty, dwells within my consciousness. ||4||

ਤਿਨ੍ ; ਨਾਹਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੁ ॥
ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ; ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (837-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those who constantly remember Almighty, the treasure of virtue; will never go to hell.

ਤੇ ; ਜਮੁ ਨ ਪੇਖਹਿ ਨੈਨ ॥
ਸੁਨਿ ਮੋਹੇ ; ਅਨਹਤ ਬੈਨ ॥੫॥ (837-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Those who listen, fascinated, to the unlimited tune of Almighty's Name, will never have to see the Messenger of Death with their eyes. ||5||

ਹਰਿ ਸਰਣਿ ; ਸੂਰ ਗੁਪਾਲ ॥ (837-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of Almighty, the Heroic Universal Sustainer.

ਪ੍ਰਭ ਭਗਤ ਵਸਿ ਦਇਆਲ ॥ (837-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Merciful Almighty is under the power of His devotees.

ਹਰਿ ; ਨਿਗਮ ਲਹਹਿ ਨ ਭੇਵ ॥ (837-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Vedas do not know the Mystery of Almighty.

ਨਿਤ ; ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥੬॥ (837-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The silent sages constantly serve Him. ||6||

ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ; ਨਿਵਾਰ ॥ (837-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is the Destroyer of the pains and sorrows of the poor.

ਜਾ ਕੀ ; ਮਹਾ ਬਿਖੜੀ ਕਾਰ ॥ (837-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

It is so very difficult to serve Him.

ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ; ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (837-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

No one knows His limits.

ਜਲਿ ਥਲਿ ; ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥ (837-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He is pervading the water, the land and the sky. ||7||

ਕਰਿ ਬੰਦਨਾ ; ਲਖ ਬਾਰ ॥ (837-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Hundreds of thousands of times, I humbly bow to Him.

ਥਕਿ ; ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰ ॥ (837-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have grown weary, and I have collapsed at Almighty's Door.

ਪ੍ਰਭ ; ਕਰਹੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ (837-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, make me the dust of the feet of the Holy.

ਨਾਨਕ ; ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥੮॥੧॥ (837-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please fulfill this wish, says Guru Nanak. ||8||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (837-18)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ; ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (837-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty, please release me from birth and death.

ਹਾਰਿ ; ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥ (837-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have grown weary, and collapsed at Your door.

ਗਹਿ ਚਰਨ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥ (837-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I grasp Your Feet, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਮਨ ਮਿਸਟ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ (837-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Love of Almighty, is sweet to my mind.

ਕਰਿ ਦਇਆ ; ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (838-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Be Merciful, and attach me to the hem of Your robe.

ਨਾਨਕਾ ; ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (838-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak meditates on the Naam, Almighty's Name. ||1||

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥ (838-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

O Merciful Master of the meek, You are my Master, O Merciful Master of the meek.

ਜਾਚਉ ; ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (838-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I yearn for the dust of the feet of the Saints. ||1||Pause||

ਸੰਸਾਰੁ ; ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥ (838-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The world is a pit of poison,

ਤਮ ਅਗਿਆਨ ; ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥ (838-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

filled with the utter darkness of ignorance and pitch darkness of attachment.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ; ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥ (838-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please take my hand, and save me, Dear Almighty.

ਹਰਿ ; ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ (838-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Name, Almighty.

ਪ੍ਰਭ ; ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ (838-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Without You, Almighty, I have no place at all.

ਨਾਨਕਾ ; ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ (838-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says I sacrifice my strength of mind and body to You. ||2||

ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ; ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥ (838-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The human body is in the grip of consumption greed and attachment.

ਬਿਨੁ ਭਜਨ ; ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥ (838-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Without meditating and vibrating upon Almighty, it is reduced to ashes.

ਜਮਦੂਤ ; ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥ (838-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death is extremely dreadful.

ਚਿਤ ਗੁਪਤ ; ਕਰਮਹਿ ਜਾਨ ॥ (838-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The recording scribes of the conscious and the unconscious, Chitr and Gupt, know all actions and karma (Also believed as Chitr – records the physical action and Gupt – records the intention and thoughts within the mind) .

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ; ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ (838-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Day and night, they bear witness.

ਨਾਨਕਾ ; ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੩॥ (838-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty. ||3||

ਭੈ ਭੰਜਨਾ ; ਮੁਰਾਰਿ ॥ (838-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Destroyer of fear and egotism,

ਕਰਿ ਦਇਆ ; ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿ ॥ (838-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

be merciful, and save the sinners.

ਮੇਰੇ ਦੋਖ ; ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (838-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My sins cannot even be counted.

ਹਰਿ ਬਿਨਾ ; ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (838-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Without Almighty, who can hide them?

ਗਹਿ ਓਟ ; ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥ (838-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I thought of Your Support, and seized it, O my Master.

ਨਾਨਕਾ ; ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥ (838-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Dear Almighty please extend your hand and save the beings. ||4||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ; ਗੋਪਾਲ ॥ (838-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty, the treasure of virtue, Universal Sustainer,

ਸਰਬ ਘਟ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (838-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

cherishes and and sustains every heart.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ॥ (838-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind is thirsty for Your Love, and Your Sight (Darshan).

ਗੋਬਿੰਦ ; ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ (838-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, the Life of the Universe, please fulfill my hopes.

ਇਕ ਨਿਮਖ ; ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (838-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I cannot survive, even for an instant.

ਵਡ ਭਾਗਿ ; ਨਾਨਕ ਪਾਇ ॥੫॥ (838-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By great good fortune, Almighty who is without duality is attained. ||5||

ਪ੍ਰਭ ; ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥ (838-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Without You, Almighty, there is no other at all.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥ (838-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind loves You, as the partridge loves the moon,

ਜਿਉ ਮੀਨ ; ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ (838-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

as the fish loves the water,

ਅਲਿ ; ਕਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥ (838-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

as the bee and the lotus cannot be separated.

ਜਿਉ ਚਕਵੀ ; ਸੂਰਜ ਆਸ ॥ (838-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

As the chakvi bird longs for the sun,

ਨਾਨਕ ; ਚਰਨ ਪਿਆਸ ॥੬॥ (838-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

so does Guru Nanak thirst for Almighty's feet. ||6||

ਜਿਉ ਤਰੁਨਿ ; ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥ (838-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

As the young bride places the hopes of her life in her husband,

ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ; ਧਨੁ ਦਾਨੁ ॥ (838-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

as the greedy person looks upon the gift of wealth,

ਜਿਉ ਦੂਧ ; ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (838-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
as milk is joined to water,

ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ; ਭੋਗੁ ॥ (838-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
as food is to the very hungry man,

ਜਿਉ ਮਾਤ ; ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ (838-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
and as the mother loves her son,

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ (838-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
so does Guru Nanak constantly remember Almighty in meditation. ||7||

ਜਿਉ ਦੀਪ ; ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥ (838-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
As the moth falls into the lamp,

ਜਿਉ ਚੋਰੁ ; ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥ (838-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
as the thief steals without hesitation,

ਮੈਗਲਹਿ ; ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥ (838-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
as the elephant is trapped by its sexual urges,

ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ; ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥ (838-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
as the sinner is caught in his/her evil deeds,

ਜਿਉ ਜੂਆਰ ; ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (838-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
as the gambler's addiction does not leave him,

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੮॥ (838-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
so is this mind of Guru Nanak's attached to Almighty. ||8||

ਕੁਰੰਕ ; ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥ (838-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
As the deer loves the sound of the Kenda-Hera,

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ; ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
and as the song-bird longs for the rain,

ਜਨ ਜੀਵਨਾ ; ਸਤਸੰਗਿ ॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Almighty's humble servant lives in the Society of the Saints,

ਗੋਬਿਦੁ ; ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
lovingly chanting upon the Name of Universal Master.

ਰਸਨਾ ; ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
My tongue chants the Naam, Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ; ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥ (838-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Please bless Guru Nanak with the gift of the Your Sight(Darshan). ||9||

ਗੁਨ ਗਾਇ ; ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ (838-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
One who sings the Praises of Almighty's Virtues, and hears them, and writes them,

ਸੋ ਸਰਬ ਫਲ ; ਹਰਿ ਲੇਇ ॥ (838-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
receives all fruits and rewards from Almighty.

ਕੁਲ ਸਮੂਹ ; ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ (838-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
He saves all his ancestors and generations,

ਸੰਸਾਰੁ ; ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ (838-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
and crosses over the worldly ocean.

ਹਰਿ ਚਰਨ ; ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ (838-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Almighty's Feet are the boat to carry him across.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ (838-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he sings the Praises of Almighty.

ਹਰਿ , ਪੈਜ ਰਖੈ ; ਮੁਰਾਰਿ ॥ (838-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Almighty protects his honor.

ਹਰਿ ਨਾਨਕ ; ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥੨॥ (838-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)
Nanak seeks the Sanctuary of Almighty's door. ||10||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਥਿਤੀ , ਘਰੁ ੧੦ ; ਜਤਿ (ਜੱਤਿ ਬੋਲੋ) (838-18)

Bilaaval, First Mahala, T'hitee ~ The Lunar Days, Tenth House, To The Drum-Beat Jat:

Prologue: This hymns title, 'Jatt' means a total of 15 or 16 days of lunar calendar in a month based on moon libration. Lunar Calendar basically devides a month by 15 or 16 days towards a full moon (Sangrand) and the other towards dark moon (Mesiah).

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (838-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ; ਨਿਰਾਲਾ ॥ (838-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The First Day: The One Universal Creator is unique,

ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ; ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ (838-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

immortal, unborn, beyond social class or involvement.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ (838-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He is beyond the comprehension of the mind (Agam) and beyond the reach of sensors (Agochar), with no form or feature.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ (838-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Searching, searching, I have seen Him in each and every heart.

ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ; ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (839-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to one who sees, and inspires others to see Him.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (839-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, I have obtained the supreme status. ||1||

ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ; ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ (839-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Whose Name should I chant, and meditate on, except the Master of Universe?

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਦੀਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (839-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad, the Mansion of Almighty's Presence is revealed within the home of one's own heart. ||1||Pause||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ; ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ (839-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Second Day: Those who are in love with another, come to regret and repent.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ; ਆਵਣ ਜਾਣੇ ॥ (839-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The are tied up at Death's door, and continue coming and going means that they are trapped in the reincarnation cycle.

ਕਿਆ ਲੈ ਆਵਹਿ ; ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਹਿ ॥ (839-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

What have they brought, and what will they take with them when they go? A being (jeev) is borned with a portion of Karma called Pralbad (pre-determined fate) and through the life time action taken to counter this karma’s is called Keriaman. After life this Keriaman converts and adds unto the Senchit Karma which is the bank of Karma’s for many births. Guru Ji says one has been assigned to this lifetime to settlethe previous Karma in order to attain salvation but this being adds-on more karma.

ਸਿਰਿ ਜਮਕਾਲੁ ; ਸਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ (839-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Messenger of Death looms over their heads, and they endure his beating.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ; ਨ ਛੂਟਸਿ ਕੋਇ ॥ (839-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Shabad, no one finds release.

ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (839-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Practicing hypocrisy, no one finds liberation. ||2||

ਆਪੇ ਸਚੁ ਕੀਆ ; ਕਰ ਜੋੜਿ ॥ (839-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The True Master Himself created the universe, joining the elements together.

ਅੰਡਜ ; ਫੋੜਿ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿ ॥ (839-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The creation of entire Universe is described an an cosmic egg, which is broken to create the earth, ether (space between earth and sky) and sky and upon joining it together He vanishes the entire creation.

ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਕੀਏ ; ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ (839-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He made the earth and the space into places to live.

ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ਕੀਏ ; ਭਉ ਭਾਉ ॥ (839-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He created day and night, fear and love.

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ; ਕਰਿ ਵੇਖਣਹਾਰਾ ॥ (839-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The One who created the Creation, also watches over it.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (839-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

There is no other Creator. ||3||

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ (839-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Third Day: He created Brahma, Vishnu and Shiva,

ਦੇਵੀ ਦੇਵ ; ਉਪਾਏ ਵੇਸਾ ॥ (839-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

the gods, goddesses and various manifestations.

ਜੋਤੀ ਜਾਤੀ ; ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ॥ (839-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The lights and forms cannot be counted.

ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ; ਸੋ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (839-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The One who fashioned them, knows their value.

ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (839-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He evaluates them, and totally pervades them.

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ; ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਦੂਰਿ ॥੪॥ (839-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Who is close, and who is far away? ||4||

ਚਉਥਿ ; ਉਪਾਏ ਚਾਰੇ ਬੇਦਾ ॥ (839-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Fourth Day: He created the four Vedas,

ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ; ਬਾਣੀ ਭੇਦਾ ॥ (839-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

the four sources of creation, and distinct forms of speech.

ਅਸਟ ਦਸਾ ; ਖਟੁ ਤੀਨਿ ਉਪਾਏ ॥ (839-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He created the eighteen Puraanas, the six Shaastras and the three qualities.

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (839-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He alone understands, whom Almighty causes to understand.

ਤੀਨਿ ਸਮਾਵੈ ; ਚਉਥੈ ਵਾਸਾ ॥ (839-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

One who overcomes the three qualities (means Maya), dwells in the fourth state of enlightment.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੫॥ (839-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, I am his slave. ||5||

ਪੰਚਮੀ ; ਪੰਚ ਭੂਤ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (839-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Fifth Day: The five elements are demons.

ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ; ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (839-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Almighty Himself is unfathomable and detached.

ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਖੇ ; ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ॥ (839-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Some are gripped by doubt, hunger, emotional attachment and desire.

ਇਕਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ; ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ (839-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Some taste the sublime essence of the Shabad, and are satisfied.

ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਇਕਿ ਮਰਿ ਧੂਰਿ ॥(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (839-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Some are imbued with Almighty's Love, while some die, and are reduced to dust.

ਇਕਿ ਦਰਿ ਘਰਿ ; ਸਾਚੈ ਦੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ॥੬॥ (839-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Some attain the Court and the Mansion of the True Master, and behold Him, ever-present. ||6||

ਝੂਠੇ ਕਉ ; ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਨਾਉ ॥ (839-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The false one has no honor or fame;

ਕਬਹੁ ਨ ਸੂਚਾ ; ਕਾਲਾ ਕਾਉ ॥ (839-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

like the black crow, he never becomes pure.

ਪਿੰਜਰਿ ਪੰਖੀ ; ਬੰਧਿਆ ਕੋਇ ॥ (839-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He is like the bird, imprisoned in a cage;

ਛੇਰੀਂ ; ਭਰਮੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (839-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

he paces back and forth behind the bars, but he is not released.

ਤਉ ਛੂਟੈ ; ਜਾ ਖਸਮੁ ਛਡਾਏ ॥ (839-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He alone is liberated, whom the Master liberates.

ਗੁਰਮਤਿ ਮੇਲੇ ; ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੭॥ (839-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He follows the Guru's Teachings, and enshrines devotional worship. ||7||

ਖਸਟੀ ; ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਜੇ ॥ (839-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Sixth Day: Almighty organized the six systems of Yoga.

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ; ਨਿਰਾਲਾ ਵਾਜੇ ॥ (839-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The unlimited tune of the Shabad vibrates of itself.

ਜੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (839-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

If Almighty wills it so, then one is summoned to the Mansion of His Presence.

ਸਬਦੇ ਭੇਦੇ ; ਤਉ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (839-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

One who is pierced through by the Shabad, obtains honor.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ; ਖਪਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (839-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Those who wear religious robes burn, and are ruined.

ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥੮॥ (839-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Through Truth, the truthful ones merge into the True Master. ||8||

ਸਪਤਮੀ ; ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (839-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Seventh Day: When the body is imbued with Truth and contentment,

ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ; ਭਰੇ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰਿ ॥ (839-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

the seven seas within are filled with the Pure Water.

ਮਜਨੁ ਸੀਲੁ ; ਸਚੁ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (839-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Bathing in good conduct, and contemplating the True Master within the heart,

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪਾਵੈ ਸਭਿ ਪਾਰਿ ॥ (839-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

one obtains the Guru's Shabad, and carries everyone across.

ਮਨਿ ਸਾਚਾ ; ਮੁਖਿ ਸਾਚਉ ਭਾਇ ॥ (839-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

With the True Master in the mind, and the True Master lovingly on one's lips,

ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ; ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੯॥ (839-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

one is blessed with the banner of Truth, and meets with no obstructions. ||9||

ਅਸਟਮੀ ; ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਾਧੈ ॥ (839-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Eighth Day: The eight miraculous powers come when one subdues his own mind,

ਸਚੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ; ਕਰਮਿ ਅਰਾਧੈ ॥ (839-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

and contemplates the True Master through pure actions.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ; ਬਿਸਰਾਉ ॥ (839-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Forget the three qualities of wind, water and fire,

ਤਹੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਸਾਚੋ ਨਾਉ ॥ (839-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

and concentrate on the pure True Name.

ਤਿਸੁ ਮਹਿ ; ਮਨੂਆ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (839-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The mind remains consistently focused on Almighty,

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੧੦॥ (839-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

prays Guru Nanak, shall not be consumed by death. ||10||

ਨਾਉ ਨਉਮੀ ; ਨਵੇ ਨਾਥ ਨਵ ਖੰਡਾ ॥
ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥੁ; ਮਹਾ ਬਲਵੰਡਾ ॥ (839-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Ninth Day: The Name is the Supreme Almighty of the nine masters of Yoga Sect, the nine realms of the earth, and each and every heart.

ਆਈ ਪੂਤਾ ; ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਰਾ ॥ (840-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

This whole world is the child of Maya.

ਪ੍ਰਭ ਆਦੇਸੁ ; ਆਦਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (840-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I bow in submission to Almighty, my Protector from the very beginning of time.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ; ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ (840-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He was in the beginning, He has been throughout the ages, He is now, and He shall always be.

ਓਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ; ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥੧੧॥ (840-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He is unlimited, and capable of doing everything. ||11||

ਦਸਮੀ ; ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (840-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Tenth Day: Meditate on Almighty's Name (Naam), give to charity, and purify yourself.

ਅਨਦਿਨੁ ਮਜਨੁ ; ਸਚਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (840-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Night and day, bathe in spiritual wisdom and the Glorious Virtues of the True Master.

ਸਚਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (840-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Truth cannot be polluted; doubt and fear run away from it.

ਬਿਲਮੁ ਨ ਤੁਟਸਿ ; ਕਾਚੈ ਤਾਗੈ ॥ (840-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The flimsy thread breaks in an instant.

ਜਿਉ ਤਾਗਾ ; ਜਗੁ ਏਵੈ ਜਾਣਹੁ ॥ (840-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Know that the world is just like this thread.

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ; ਸਾਚਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੁ ॥੧੨॥ (840-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Your consciousness shall become steady and stable, enjoying the Love of the True Master. ||12||

ਏਕਾਦਸੀ ; ਇਕੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਵੈ ॥ (840-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Eleventh Day: Enshrine the One Almighty within your heart.

ਹਿੰਸਾ ਮਮਤਾ ; ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ (840-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Eradicate cruelty, egotism and worldly attachment.

ਫਲੁ ਪਾਵੈ ; ਬ੍ਰਤੁ ਆਤਮ ਚੀਨੈ ॥ (840-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Earn the fruitful rewards, by observing the fast of knowing your own self.

ਪਾਖੰਡਿ ਰਾਚਿ ; ਤਤੁ ਨਹੀ ਬੀਨੈ ॥ (840-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

One who is engrossed in hypocrisy, does not see the true essence.

ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਾਹਾਰੁ ; ਨਿਹਕੇਵਲੁ ॥ (840-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Almighty is Pure, self-sustaining and unattached.

ਸੂਚੈ ਸਾਚੇ ; ਨਾ ਲਾਗੈ ਮਲੁ ॥੧੩॥ (840-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Pure, True Master cannot be polluted. ||13||

ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਏਕੋ ਏਕਾ ॥ (840-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Wherever I look, I see the One Master there.

ਹੋਰਿ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ; ਵੇਕੋ ਵੇਕਾ ॥ (840-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He created the other beings, of many and various kinds.

ਫਲੋਹਾਰ ਕੀਏ ; ਫਲੁ ਜਾਇ ॥ (840-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Eating only fruits, one loses the fruits of life.

ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ; ਸਾਦੁ ਗਵਾਇ ॥ (840-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Eating only delicacies of various sorts, one loses the true taste.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ; ਲਪਟੈ ਲਪਟਾਇ ॥ (840-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

In fraud and greed, people are engrossed and entangled.

ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੁ ਕਮਾਇ ॥੧੪॥ (840-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is emancipated, practicing Truth. ||14||

ਦੁਆਦਸਿ ; ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਅਉਧੂਤਾ ॥ (840-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Twelfth Day: One whose mind is not attached to the twelve signs,

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗਹਿ ; ਕਬਹਿ ਨ ਸੂਤਾ ॥ (840-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

remains awake day and night, and never sleeps.

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (840-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He remains awake and aware, lovingly centered on Almighty.

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ; ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥ (840-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

With faith in the Guru, he is not consumed by death.

ਅਤੀਤ ਭਏ ; ਮਾਰੇ ਬੈਰਾਈ ॥ (840-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Those who become detached, and conquer the five enemies

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਤਹ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੫॥ (840-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

prays Guru Nanak, they are lovingly absorbed in Almighty. ||15||

ਦੁਆਦਸੀ ; ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ (840-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Twelfth Day: Know, and practice, compassion and charity.

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੋ ; ਭੀਤਰਿ ਆਣੈ ॥ (840-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Bring your out-going mind back home.

ਬਰਤੀ ਬਰਤ ; ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮ ॥ (840-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Observe the fast of remaining free of desire.

ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ; ਜਪੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮ ॥ (ਅ-ਜਪਾ ਬੋਲੋ)(840-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Recite the unlimited recitation of Almighty's Name (Naam) with your mouth.

ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ; ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (840-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Acknowledge Almighty who is contained in the three worlds.

ਸਭਿ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ; ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧੬॥ (840-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Purity and self-discipline are all contained in recognising the Truth within this materislistic world. ||16||

ਤੇਰਸਿ ; ਤਰਵਰ ਸਮੁਦ ਕਨਾਰੈ ॥ (840-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Thirteenth Day: A being is just like a tree on the sea-shore.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੂਲੁ ; ਸਿਖਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰੈ ॥ (840-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

But his roots can become immortal, if his mind is attuned to Almighty's Love.

ਡਰ ਡਰਿ ਮਰੈ ; ਨ ਬੂਡੈ ਕੋਇ ॥ (840-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Then, he will not die of fear or anxiety, and he will never drown.

ਨਿਡਰੁ ਬੂਡਿ ; ਮਰੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (840-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Without the Fear of Almighty, he drowns and dies, and loses his honor.

ਡਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ; ਘਰ ਮਹਿ ਡਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (840-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

With the Fear of Almighty in his heart, and his heart in the Fear of Almighty, he knows Almighty.

ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ; ਸਚੁ ਮਨਿ ਭਾਣੈ ॥੧੭॥ (840-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He sits on the throne, and becomes pleasing to the Mind of the True Almighty. ||17||

ਚਉਦਸਿ ; ਚਉਥੇ ਥਾਵਹਿ ਲਹਿ ਪਾਵੈ ॥ (840-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Fourteenth Day: One who attains the fourth state,

ਰਾਜਸ ਤਾਮਸ ਸਤ ; ਕਾਲ ਸਮਾਵੈ ॥ (840-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

overcomes time, and the three qualities of Maya (Rajo, Tamo & Sato).

ਸਸੀਅਰ ਕੈ ਘਰਿ ; ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ (840-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Then the sun enters into the house of the moon,

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ; ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (840-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

and one knows the method to unite with Almighty and the value of the union. of union.

ਚਉਦਸਿ ਭਵਨ ; ਪਾਤਾਲ ਸਮਾਏ ॥

Almighty is within the entire creation including the fourteen house (worlds), the nether regions of the underworld

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ; ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੧੮॥ (840-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

the galaxies and solar systems; Almighty remains immersed. ||18||

ਅਮਾਵਸਿਆ ; ਚੰਦੁ ਗੁਪਤੁ ਗੈਣਾਰਿ ॥ (840-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Amaavas - The Night of the New Moon: The moon is hidden in the sky.

ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ; ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (840-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

O wise one, understand and contemplate the Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਸੀਅਰੁ ਗਗਨਿ ; ਜੋਤਿ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ॥ (840-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The moon in the sky illuminates the three worlds.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ; ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ (840-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Creating the creation, the Creator beholds it.

ਗੁਰ ਤੇ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (840-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

One who sees, through the Guru, merges into Him.

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ; ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੧੯॥ (840-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs are deluded, coming and going in reincarnation. ||19||

ਘਰੁ ਦਰੁ ਥਾਪਿ ; ਥਿਰੁ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (840-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

One who establishes his home within his own heart, obtains the most beautiful, permanent place.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ (840-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

One comes to understand his own self, when he finds the True Guru.

ਜਹ ਆਸਾ ; ਤਹ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (840-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Wherever there is hope, there is destruction and desolation.

ਫੂਟੈ ਖਪਰੁ ; ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਸਾ ॥ (840-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The bowl of duality and selfishness breaks.

ਮਮਤਾ ਜਾਲ ਤੇ ; ਰਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥

The one who remains detached amidst the traps of attachment.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ; ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥੨੦॥੧॥ (840-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, I am the slave of such fortunate one, ||20||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਵਾਰ ਸਤ , ਘਰੁ ੧੦ (841-1)

Bilaaval, Third Mahala, The Seven Days, Tenth House:

Prologue: Guru Amar Das Ji utters the following hymn by mentioning the seven days of a week. This hymn contains the sermons for each day in a week. In order to facilitate a person in practising Gurbani in everyday's life.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (841-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਦਿਤਵਾਰਿ ; ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥(ਆਦਿੱਤ-ਵਾਰ ਬੋਲੋ)(841-2,ਬਿਲਾਵਲੁ,ਮਃ 3)

Sunday: He, Almighty, is the Primal Being.

ਆਪੇ ਵਰਤੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (841-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself is the pervading within the entire creation; there is no other at all.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ; ਜਗੁ ਰਹਿਆ ਪਰੋਈ ॥ (841-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through and through, He is woven into the fabric of the world.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (841-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Whatever the Creator Himself does, that alone happens.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (841-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Imbued with the Naam, Almighty's Name, one is forever in peace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੧॥ (841-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

But how rare is the one, who, as Gurmukh, understands this. ||1||

ਹਿਰਦੈ ਜਪਨੀ ; ਜਪਉ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ (841-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Within my heart, I chant the Chant of Almighty, the treasure of virtue.

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਪਗਿ ਲਗਿ ਧਿਆਵਉ ,
ਹੋਇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (841-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty, my Master, is beyond the reach of mind and body (Agam), beyond the reach of sensors (Agochar) and beyond limit. Grasping the feet of Almighty's humble servants, I meditate on Him, and become the slave of His slaves. ||1||Pause||

ਸੋਮਵਾਰਿ ; ਸਚਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (841-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Monday: The True Master is permeating and pervading.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (841-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

His value cannot be described.

ਆਖਿ ਆਖਿ ; ਰਹੇ ਸਭਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (841-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

While describing Him, they immersed in Him.

ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ; ਤਿਸੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (841-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Devotion falls into the laps of those whom He so blesses.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਲਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (841-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

He is beyond the reach of mind and body (Agam) and beyond the reach of sensors (Agochar); He cannot be known.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (841-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), Almighty is seen to be permeating and pervading everywhere. ||2||

ਮੰਗਲਿ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (841-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Tuesday: Almighty created love and attachment to Maya.

ਆਪੇ ; ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (841-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

He Himself has enjoined each and every being to their tasks.

ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ; ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥(ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)(841-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

He alone understands, whom Almighty causes to understand.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਦਰੁ ਘਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (841-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), one realizes the true-self and the true union.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (841-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

He worships Almighty in loving devotion.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੩॥ (841-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

His egotism and self-conceit are burnt away by the Shabad. ||3||

ਬੁਧਵਾਰਿ ; ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ (841-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Wednesday: He Himself bestows enlightment to grasp the divine knowledge.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (841-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

The Gurmukh does good deeds, and contemplates the Guru's Shabad (Gurbani).

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (841-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Imbued with the Naam, Almighty's Name, the mind become pure.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥ (841-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

He sings the Praises of Almighty's Virtues, and washes off the filth of egotism.

ਦਰਿ ਸਚੈ ; ਸਦ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ (841-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

In the Court of the True Master, he obtains lasting glory.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥੪॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (841-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Imbued with Almighty's Name (Naam), he is embellished with the Guru's Shabad (Gurbani). ||4||

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ; ਪਾਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ॥ (841-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

The profit of Almighty's Name (Naam) is obtained through the Door of the Guru.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (841-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

The Great Giver Himself gives it.

ਜੋ ਦੇਵੈ ; ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (841-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

I am a sacrifice to the One who gives it.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥ (841-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

By Guru's Grace, self-conceit is eradicated.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (841-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Guru Nanak says, enshrine Almighty's Name (Naam) within your heart.

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ; ਜੈਕਾਰੁ ॥੫॥ (ਦੇਵਣ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)(841-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

I celebrate the victory of Almighty, the Great Giver. ||5||

ਵੀਰਵਾਰਿ ; ਵੀਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (ਵੀਰ-ਵਾਰਿ ਬੋਲੋ)(841-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Thursday: The fifty-two warriors were deluded by doubt.

ਪ੍ਰੇਤ ਭੂਤ ਸਭਿ ; ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥ (841-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

All the goblins and demons are attached to duality.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵੇਕਾ ॥ (841-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Almighty Himself created them, and sees each one distinct.

ਸਭਨਾ ਕਰਤੇ ; ਤੇਰੀ ਟੇਕਾ ॥ (841-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Creator Master, You are the Support for all.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (841-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The beings and creatures are in Your sanctuary.

ਸੋ ਮਿਲੈ ; ਜਿਸੁ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ (841-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He alone meets You, whom You Yourself meet. ||6||

ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (841-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Friday: Almighty is permeating and pervading everywhere.

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ; ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (841-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself created all, and appraises the value of all.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (841-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who become Gurmukh, contemplates the truth (Almighty).

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ; ਕਰਣੀ ਹੈ ਕਾਰ ॥ (841-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He practices truth and self-restraint (Sanjam).

ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ; ਨਿਤਾਪ੍ਰਤਿ ਪੂਜਾ ॥
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਸਭੁ ਭਾਉ ਹੈ ਦੂਜਾ ॥੭॥ (841-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Without genuine understanding, all fasts, religious observances[2] and daily worship services lead only to the love of duality. ||7||

ਛਨਿਛਰਵਾਰਿ ; **(ਛਨਿੱਛਰ-ਵਾਰਿ ਬੋਲੋ)**
ਸਉਣ ਸਾਸਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (841-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Saturday: Contemplating good omens and the Shaastras,

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਭਰਮੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (841-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

in egotism and self-conceit, the world wanders in delusion.

[2] Hinduism believes in twelve (12) religious observances;1. Truth, 2. Pious, 3. Respect to faith, 4. Recitation, 5. Meditation, 6. Worship, 7. Pilgrimage, 8. To serve uninvited visitor, 9. To serve Guru, 10. Contentment, 11. Benevolence, 12. To perform oblation

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (841-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukh in engrossed in the love of duality.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ; ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (841-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Bound and gagged at death's door, he is beaten and punished.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (841-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one remains in constant peace.

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ; ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੮॥ (841-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He practices Truth, and consistently concentrates on the Truth. ||8||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (841-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru are very fortunate.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (841-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Conquering their ego, they consistently concentrate in Almighty.

ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (841-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They are naturally imbued with Your Love, Dear Almighty.

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (842-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

You are the Giver of peace; You merge them into Yourself.

ਏਕਸ ਤੇ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (842-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Everything comes from the One and only (Almighty); there is no other at all.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੯॥ (842-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukh realizes this, and understands. ||9||

ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ; ਤੈ ਸਤ ਵਾਰ ॥ (842-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The fifteen lunar days, the seven days of the week,

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ; ਆਵਹਿ ਵਾਰ ਵਾਰ ॥ (842-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

the months, seasons, days and nights, come over and over again;

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ; ਤਿਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (842-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Similar to day and night is the entire world.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ; ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (842-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Coming (birth) and going (death) is created by the Creator (Almighty).

ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚੁ ; ਰਹਿਆ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥ (842-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The True Almighty, Himself remains permenantly (steady and stable), as He keep the time within His control.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ;(ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧੦॥੧॥(842-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, how rare is that Gurmukh who understands, and contemplates the Guru's Shabad (Gurbani). ||10||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (842-3)

Bilaaval, Third Mahala:

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ; ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੇ ॥ (842-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Primal and the Universal Protector (Purakh) Himself formed the Universe.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਾਜੇ ॥ (842-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The beings and creatures are engrossed in emotional attachment to Maya.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਪਰਪੰਚਿ ਲਾਗੇ ॥ (842-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

In the love of duality (Maya), they are attached to the illusory material world.

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ; ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ (842-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The unfortunate ones dies without realizing the Truth, and continue to come and go.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ; ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (842-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, realization is obtained.

ਪਰਪੰਚੁ ਚੂਕੈ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (842-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Then, the illusion of the material world is shattered, and one merges in Truth. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ; ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ (842-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who has such pre-ordained destiny inscribed upon his forehead

ਤਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (842-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

- the One Almighty abides within his mind. ||1||Pause||

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ; ਆਪੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ (842-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He created the Universe, and He Himself beholds all.

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ; ਤੇਰੈ ਲੇਖੈ ॥ (842-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

No one can erase Your record, Almighty.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ; ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ (842-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

If someone claims to have miraculous powers and the attainer,

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ; ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (842-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

he is deluded by illusion, and will continue coming and going.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (842-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

That humble being alone understands, who serves the True Guru.

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ; ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥੨॥ (842-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Conquering his ego, he finds Almighty's Door which is divine enlightment. ||2||

ਏਕਸੁ ਤੇ ; ਸਭੁ ਦੂਜਾ ਹੂਆ ॥ (842-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Only from One (Almighty), the entire creation of Maya is formed.

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ (842-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The One is pervading within the entire creation as form of life (Atma), there is no other at all as He exist within the various forms.

ਦੂਜੇ ਤੇ ; ਜੇ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (842-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Therefore renounce duality (in interpreting various forms as different) and know One (Almighty) alone by observing Him in all.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (842-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), one obtains the knowledge which lead to union in Almighty and the sign of liberation.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ; ਤਾ ਏਕੋ ਪਾਏ ॥ (842-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

But one finds the One Almighty only by meeting the True Guru,.

ਵਿਚਹੁ ; ਦੂਜਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ (842-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Duality is subdued within by ceasing the perception of Maya . ||3||

ਜਿਸ ਦਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਡਾਢਾ ਹੋਇ ॥ (842-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One whose Master is Great and All-powerful

ਤਿਸ ਨੋ ; ਮਾਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ (842-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

no one can kill him means upon realizing that our Master is the Almighty Himself then the fear of other disappears and one can overcome self-weaknesses and attain union.

ਸਾਹਿਬ ਕੀ ; ਸੇਵਕੁ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ (842-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty's servant remains under His protection;

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (842-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself forgives him, and blesses him with glorious greatness.

ਤਿਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ; ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (842-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

There is none higher than Him.

ਕਉਣੁ ਡਰੈ ; ਡਰੁ ਕਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ॥੪॥ (842-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Why should he be afraid? What should he ever fear? ||4||

ਗੁਰਮਤੀ ; ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਸਰੀਰ ॥ (842-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, peace and serenity abide within the body.

ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ; ਫਿਰਿ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ (842-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Knowing the Guru's Shabad (Gurbani), and you shall never suffer pain.

ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ; ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (842-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

You shall not have to come or go, or suffer in sorrow.

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (842-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Imbued with the Naam, Almighty's Name, you shall merge in the Almighty's Union.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵੇਖੈ ਹਦੂਰਿ ॥ (842-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh sees Him ever-present, close at hand.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੫॥ (842-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

My Almighty is always fully pervading at all times within the entire creation. ||5||

ਇਕਿ ਸੇਵਕ ; ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (842-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Some are selfless servants, while others wander, deluded by doubt.

ਆਪੇ ਕਰੇ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (842-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself does, and causes everything to be done.

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (842-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The One (Almighty) is all-pervading; there is no other at all.

ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕੀਜੈ ; ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥ (842-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The mortal might complain, if there were any other.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ (842-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Serve the True Guru; this is the most excellent action.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਸਾਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬॥ (842-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

In the Court of the True (Almighty), you shall be judged true. ||6||

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ; ਸਭਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (842-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

All the lunar days, and the days of the week are beautiful, when one contemplates the Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (842-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

If one serves the True Guru, he obtains the fruits of his rewards.

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ; ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (842-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The omens and days all come and go.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨਿਹਚਲੁ ; ਸਦਾ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (842-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

But the Guru's Shabad (Gurbani) is eternal and unchanging. Through it, one merges in the True (Almighty).

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਤਾ ; ਜਾ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (842-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The days are auspicious, when one is imbued with Truth.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸਭਿ ਭਰਮਹਿ ਕਾਚੇ ॥੭॥ (842-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Without the Name, all the false ones wander deluded. ||7||

ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ;
ਮਰਿ ਬਿਗਤੀ ਜਾਹਿ ॥ (ਬਿ-ਗਤੀ ਬੋਲੋ) (842-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs die while living fromself-realisation and upon their death they remain entangled to their self-created illusions therefore they are not liberated.

ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਹਿ ॥ (842-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They do not remember the One (Almighty); they are deluded by Maya in duality.

ਅਚੇਤ ਪਿੰਡੀ ; ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (842-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The form of human body is for unconscious beings (Jeev) is useless as the physical form is ignorant and blind which made of lifeless elements and the subtle body (soul) remains in unconscious of it's real-self (Atma).

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਕਿਉ ਪਾਏ ਪਾਰੁ ॥ (842-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Therefore, without the Guru's Shabad (Gurbani), how can anyone cross over?

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (ਉਪਾਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (842-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Creator Himself creates the entire creation.

ਆਪੇ ਕੀਤੋਨੁ ; ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੁ ॥੮॥ (842-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself created the contemplation of the Guru's Shabad (Gurbani). ||8||

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ; ਕਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ਭੇਖ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ) (842-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The religious sects appears in different costumes to differentiate themselves with others but they end up as just merely the imitators without realizing the truth.

ਭਵਿ ਭਵਿ ਭਰਮਹਿ ; ਕਾਚੀ ਸਾਰੀ ॥ (842-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They roll around and wander around, like the false dice on the board.

ਐਥੈ ਸੁਖੁ ; ਨ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ (842-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They find no peace, here during lifetime or hereafter (upon death).

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ; ਅਪਣਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ (843-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs waste away their lives, and die.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (843-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, illusion (of this world being different from Almighty) is driven away.

ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ; ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥੯॥ (843-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Within the home of this body, one finds the Mansion of the True Master's existence means one realizes the real-self (Atma) within himself/herself. ||9||

ਆਪੇ ਪੂਰਾ ; ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (843-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Whatever the Perfect lmighty does, that alone happens.

ਏਹਿ ਥਿਤੀ ; ਵਾਰ ਦੂਜਾ ਦੋਇ ॥ (843-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Concern with these omens and days leads only to duality as one tries to analyse and determine the future based on knowledgeand intelligence.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ; ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (843-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, there is only pitch darkness of ignorance.

ਥਿਤੀ ਵਾਰ ; ਸੇਵਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (843-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Only idiots and fools worry about these omens and days.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (843-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh obtains understanding and realization;

ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ; ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੦॥੨॥ (843-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

he remains forever merged in Almighty's Name. ||10||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਛੰਤ ਦਖਣੀ (843-5)

Bilaaval, First Mahala, Chhant, Dakhnee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (843-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੁੰਧ ਨਵੇਲੜੀਆ ; (ਨਵੇਲ-ੜੀਆ ਬੋਲੋ)
ਗੋਇਲਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ (843-6, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The young, innocent soul-bride has come to the pasture lands of the world.

ਮਟੁਕੀ ਡਾਰਿ ਧਰੀ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (843-6, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Laying aside her pitcher of worldly concern, she lovingly attunes herself to her Master.

ਲਿਵ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ , ਰਹੀ ਗੋਇਲਿ ;
ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੀਆ ॥ (843-6, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

She remains in consistent concentration and absorbed in the pasture of Almighty, automatically embellished with the Guru's Shabad (Gurbani).

ਕਰ ਜੋੜਿ , ਗੁਰ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ;
ਮਿਲਹੁ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (843-7, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

With her palms pressed together, she prays to the Guru, to unite her with her True Beloved Master.

ਧਨ ਭਾਇ ਭਗਤੀ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ॥ (843-8, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Seeing His bride's loving devotion, the Beloved Master eradicates unfulfilled sexual desire and unresolved anger.

ਨਾਨਕ , ਮੁੰਧ ਨਵੇਲ ਸੁੰਦਰਿ ;
ਦੇਖਿ ਪਿਰੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੧॥ (843-8, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the young, innocent bride is so beautiful; seeing her Husband (Almighty), she is comforted. ||1||

ਸਚਿ ਨਵੇਲੜੀਏ ; (ਨਵੇਲ-ੜੀਏ ਬੋਲੋ)
ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮ ॥ (843-9, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Truthfully, O young soul-bride, your youth keeps you innocent.

ਆਉ ਨ ਜਾਉ ਕਹੀ ; ਅਪਨੇ ਸਹ ਨਾਲੀ ਰਾਮ ॥(843-9, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Do not come and go anywhere; stay with your Husband (Almighty).

ਨਾਹ ਅਪਨੇ ਸੰਗਿ ਦਾਸੀ ;
ਮੈ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਾਵਏ ॥ (843-9, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I will stay with my Husband Lord; I am His hand-maiden. Devotional worship to Almighty is pleasing to me.

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ; (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣ ਗਾਵਏ ॥ (843-10, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I know the unknowable, and speak the unspoken; I sing the Glorious Praises of Almighty.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਲ ਰਸੀਆ ;
ਰਵੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀਆ ॥ (843-10, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

She who chants and savors the taste of Almighty's Name is loved by the True Lord.

ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਦੀਆ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ;
ਨਾਨਕਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ॥੨॥ (843-11, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Guru grants her the gift of the Shabad; Guru Nanak says, she contemplates and reflects upon it. ||2||

ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਿਅੜੀ ; ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ਰਾਮ ॥ (843-11, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

She who is fascinated by the Supreme Lord, sleeps with her Husband (Almighty).

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਚਲੋ ; ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ ਰਾਮ ॥ (843-12, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

She walks in harmony with the Guru's Will, attuned to Almighty.

ਧਨ ਸਾਚਿ ਸੰਗੂਤੀ , ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੂਤੀ ;
ਸੰਗਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ (843-12, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride is attuned to the Truth, and sleeps with Almighty, along with her companions and sister soul-brides.

ਇਕ ਭਾਇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ;
ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮ ਮੇਲੀਆ ॥ (843-13, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Loving the One Lord, with one-pointed mind, Almighty's Name (Naam) dwells within; I am united with the True Guru.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਘੜੀ ਨ ਚਸਾ ਵਿਸਰੈ ;
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ (843-13, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Day and night, with each and every breath, I do not forget the pure Almighty, for a moment, even for an instant.

ਸਬਦਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਪਕੁ ;
ਨਾਨਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨੋ ॥੩॥ (843-14, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

So light the lamp of the Shabad, Guru Nanak says, and burn away your fear. ||3||

ਜੋਤਿ ਸਬਾਇੜੀਏ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (843-15, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

O soul-bride, Almighty's Light pervades all the three dimensions.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਅਲਖ ਅਪਾਰੇ ਰਾਮ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (843-15, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He is pervading each and every heart, the Almighty is beyond knowledge and beyond the shores of understanding.

ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਪਾਰੁ ਸਾਚਾ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (843-15, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He is beyong understanding and beyond the shores of mind and body understanding and True; subduing his self-conceit, one meets Him.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਜਾਲਹੁ ;
ਸਬਦਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ (843-16, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

So burn away your egotistical pride, attachment and greed, with the Guru's Shabad (Gurbani); wash away your filth of ignorance.

ਦਰਿ ਜਾਇ ਦਰਸਨੁ ਕਰੀ ਭਾਣੈ ;
ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ (ਤਾਰਣ-ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ)(843-16, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When you go to Almighty's Door, you shall receive His Sight (Darshan); by His Will, the Savior will carry you across and save you.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ;
ਨਾਨਕਾ ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥ (843-17, ਬਿਲਾਵਲੁ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Tasting the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, the soul-bride is satisfied; Guru Nanak says, she enshrines Him in her heart. ||4||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (843-18)
Bilaaval, First Mahala:

ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਣਾ ; ਸਾਚਿ ਵਿਗਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (843-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
My mind is filled with such a great joy; I have blossomed forth in Truth.

ਮੋਹੀ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੇ ; ਪ੍ਰਭਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (843-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
I am enticed by the love of my Husband Lord, the Eternal, Imperishable Almighty.

ਅਵਿਗਤੋ ਹਰਿ ਨਾਥੁ ; ਨਾਥਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ॥(843-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
Almighty is everlasting, the Master of masters. Whatever He wills, happens.

ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਾਤਾ;
ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਤੂੰ ਜੀਐ ॥ (843-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
O Great Giver, You are always kind and compassionate. You infuse life into all living beings.

ਮੈ ਅਵਰੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਪੂਜਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ॥ (844-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
I have no other spiritual wisdom, meditation or worship; Almighty's Name alone dwells deep within me.

ਭੇਖੁ ਭਵਨੀ ਹਠੁ ਨ ਜਾਨਾ ;
ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਗਹਿ ਰਹੇ ॥੧॥ (844-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
I know nothing about religious robes, pilgrimages or stubborn fanaticism; Guru Nanak says, I hold tight to the Truth. ||1||

ਭਿੰਨੜੀ ਰੈਣਿ ਭਲੀ ; ਦਿਨਸ ਸੁਹਾਏ ਰਾਮ ॥ (844-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
The night is beautiful, drenched with dew, and the day is delightful,

ਨਿਜ ਘਰਿ ਸੂਤੜੀਏ ; ਪਿਰਮੁ ਜਗਾਏ ਰਾਮ ॥ (844-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)
when her Husband (Almighty) wakes (in self-realisation) the sleeping soul-bride (from the sleep of ignorance) , in the home of the self (Atma).

ਨਵ ਹਾਣਿ ਨਵ ਧਨ , ਸਬਦਿ ਜਾਗੀ ;
ਆਪਣੇ ਪਿਰ ਭਾਣੀਆ ॥ (844-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The young bride has awakened to the Guru's Shabad (Gurbani); she is pleasing to her Husband Lord.

ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਸੁਭਾਉ ਦੂਜਾ ; ਚਾਕਰੀ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥(844-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

So renounce falsehood, fraud, love of duality and working for people.

ਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਰੁ ਕੰਠੇ ;
ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (844-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Almighty's Name is my necklace, and I am anointed with the True Shabad.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਮਾਗੈ ;
ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੨॥ (844-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

With his palms pressed together, Guru Nanak begs for the gift of the True Name; please, bless me with Your Grace, through the pleasure of Your Will. ||2||

ਜਾਗੁ ਸਲੋਨੜੀਏ ; (ਸਲੋਨ-ੜੀਏ ਬੋਲੋ)
ਬੋਲੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (844-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Awake, O bride of splendored eyes, and chant the Word of the Guru's Bani.

ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਅੜੀ ;
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਰਾਮ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (844-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Listen, and place your faith in the discourse of Almighty which is beyond description.

ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਏ ॥ (844-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The discourse which is beyond description and thepainless (Nirvaanaa)state, how rare is the Gurmukh who understands this.

ਓਹੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਸੂਝਏ ॥ (844-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Merging in the Guru's Shabad (Gurbani), self-conceit is eradicated, and the three worlds are revealed to her understanding.

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੁ ਮਨਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿਆ ॥ (844-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Remaining detached, with infinity infusing, the true mind cherishes the virtues of Almighty.

ਓਹੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ;
ਨਾਨਕਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥੩॥ (844-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He is fully pervading and permeating all places; Guru Nanak has enshrined Him within his heart. ||3||

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ; (ਬੁਲਾਇ-ੜੀ-ਏ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਸਨੇਹੀ ਰਾਮ ॥ (844-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Almighty is calling you to the Mansion of His Presence; O soul-bride, He is the Lover of His devotees.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ; ਸੀਝਸਿ ਦੇਹੀ ਰਾਮ ॥ (844-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, your mind shall be delighted, and your body shall be fulfilled.

ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਰੀਝੈ , ਸਬਦਿ ਸੀਝੈ ;
ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਨਾਥੁ ਪਛਾਣਏ ॥ (844-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Conquer and subdue your mind, and love the Guru's Shabad (Gurbani); reform yourself, and realize Almighty of the three worlds.

ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਡੋਲਿ ਨ ਜਾਇ ਕਤ ਹੀ ;
ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਏ ॥ (844-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Her mind shall not waver or wander anywhere else, when she comes to know her Husband (Almighty).

ਮੈ ਆਧਾਰੁ ਤੇਰਾ , ਤੂ ਖਸਮੁ ਮੇਰਾ ;
ਮੈ ਤਾਣੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਓ ॥ (844-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

You are my only Support, You are my Master. You are my strength and anchor.

ਸਾਚਿ ਸੂਚਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰਓ ॥੪॥੨॥ (844-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

She is forever truthful and pure, Guru Nanak says; through the Guru's Shabad (Gurbani), conflicts are resolved. ||4||2||

ਛੰਤ , ਬਿਲਾਵਲੁ ; ਮਹਲਾ ੪ ਮੰਗਲ (844-12)

Chhant, Bilaaval, Fourth Mahala, Mangal ~ The Hymn of Joy:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (844-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜੈ ਆਇਆ ;
ਮਨੁ ਸੁਖਿ ਸਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (844-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

My Almighty has come to my bed (Antahkaran), and my mind is merged with Almighty.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥ (844-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

As it pleases the Guru, I have found Almighty, and I revel and delight in His Love.

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਮਾਣਾ ਰਾਮ ॥(844-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Very fortunate are those happy soul-brides, who have the jewel of Almighty's Name (Naam) upon their foreheads.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਹੈ ;
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ਰਾਮ ॥੧॥ (844-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty, the Supreme Master, the Life form and the Master; says Guru Nanak,is pleasing to the mind. ||1||

ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਆਪੈ ਰਾਮ ॥ (844-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty is the honor of the dishonored. Almighty, the Supreme Master and the Life form is all by Himself.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪੈ ਰਾਮ ॥ (844-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Gurmukh eradicates self-conceit, and constantly chants Almighty's Name.

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ , ਸੋ ਕਰੈ ;
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥ (844-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

My Almighty does whatever He pleases; Almighty imbues mortal beings with the color of His Love.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ਰਾਮ ॥੨॥ (844-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the divine knowledge attained from a Guru unites with Almighty and one satisfies with the sublime essence of Almighty. ||2||

ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਰਾਵਣ ਵੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (844-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty is found only through this human incarnation. This is the time to contemplate Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਰੰਗੁ ਹੋਇ ਘਣੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (844-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Therefore, as a Gurmukh join the company of Saints in which you shall be deeply coloured in Almighty's love.

ਜਿਨ ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਤਿਨੑ ਭਾਗੁ ਮੰਦੇਰਾ ਰਾਮ ॥ (844-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Those who have not attained Almighty in their human birth, are cursed by evil destiny.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (844-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Therefore, Dear Almighty's Servant, recite Almighty's Name with your body, mind and speech so that He will save you from birth and death (reincarnation cycle); Guru Nanak says, please save me because I am Your humble servant. ||3||

ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (844-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Guru has implanted within me the Name of the Inaccessible Almighty; my mind and body are drenched with Almighty's Love.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (845-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name is the Lover of His devotees; the Gurmukhs attain Almighty.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਜੀਵਦੇ ;
ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (845-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Name, they cannot even live, like the fish without water.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੩॥ (845-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Finding Almighty, my life has become fruitful; Guru Nanak says, Almighty has fulfilled me. ||4||1||3||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਸਲੋਕੁ ॥ (845-2)

Bilaaval, Fourth Mahala, Salok:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ; ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ (845-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Seek out Almighty the Supreme Master, your only true Friend. He shall dwell in your mind, by great good fortune.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ (845-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The True Guru shall reveal Him to you; Guru Nanak says, consistently concentrate on Almighty. ||1||

ਛੰਤ ॥ (845-3)

Chhant:

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਵਣਿ ਆਈਆ ;
ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥ (845-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The soul-bride has come to ravish and enjoy her Almighty, after eradicating the poison of egotism.

ਗੁਰਮਤਿ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥ (845-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, she has eliminated her self-conceit; she consistently concentrateon Almighty through His Name.

ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ (845-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Her heart-lotus deep within has blossomed forth, and through the Guru, spiritual wisdom has been awakened within her.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (845-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says the true servants attains Almighty, by perfect, great good fortune. ||1||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Almighty, is pleasing to the mind; Almighty's Name resounds within.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Through the Perfect Guru, Almighty is obtained; the consistent concentration in Almighty is attained.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ;
ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ ॥ (ਪਰਗਟਿ-ਆਈ ਬੋਲੋ)(845-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The darkness of ignorance is dispelled, and the Divine Light of divine knowledge radiantly shines forth.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥ (845-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Naam, Almighty’s Name, is Guru Nanak's only Support; he merges into Almighty's Name. ||2||

ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ;
ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The soul-bride is ravished and enjoyed by her Beloved Almighty, when Almighty is pleased with her.

ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ; ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ , ਰਾਮ ॥(845-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

My eyes are drawn to His Love, like the cat to the mouse.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ ॥ (845-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has united me with Almighty; I am satisfied by the subtle essence of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥ (845-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Servant Nanak blossoms forth in the Naam, Almighty's Name; he is lovingly attuned to Almighty. ||3||

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (845-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I am a fool and an idiot, but Almighty showered me with His Mercy, and united me with Himself.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ ॥(845-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed is the most wonderful Guru, who has conquered egotism.

ਜਿਨ੍ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (845-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Very fortunate, of blessed destiny are those, who enshrine Almighty, in their hearts.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਨਾਮੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥ (845-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, praise Almighty's Name (Naam), and be a sacrifice to the Naam. ||4||2||4||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ (845-13)

Bilaaval, Fifth Mahala, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (845-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (845-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The time of rejoicing has come; I sing of my Almighty.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ;
ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (845-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have heard of my Imperishable Husband Master, and happiness fills my mind.

ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ , ਵਡੈ ਭਾਗੈ ;
ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ (845-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My mind is in love with Him; when shall I realize my great good fortune, and meet with my Perfect Husband?

ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ;
ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ (845-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

If only I could meet Master of the Universe, and be automatically absorbed into Him; tell me how, O my companions!

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ (845-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Day and night, I stand and serve my Almighty; how can I attain Him?

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (845-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, have mercy on me, and attach me to the hem of Your robe, Dear Almighty. ||1||

ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ; ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (845-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Joy has come! I have purchased the jewel of Almighty.

ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ; ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥ (845-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Searching, the seeker has found Almighty with the Saints.

ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ , ਦਇਆ ਧਾਰੇ ;
ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (845-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have met the Beloved Saints, and they have blessed me with their kindness; I utter the discourse of Almighty which is beyond contemplation.

ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ;
ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ (845-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With my consciousness centered, and my mind one-pointed, I meditate on my Master, with love and affection.

ਕਰ ਜੋੜਿ , ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ;
ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ ॥ (845-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With my palms pressed together, I pray unto Almighty, to bless me with the profit of Almighty's Praise.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ;
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੨॥ (845-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I am Your slave. My Almighty is inaccessible and unfathomable. ||2||

ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ; ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ (846-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The date for my wedding is set, and cannot be changed; my union with Almighty is perfect.

ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ; ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ (846-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am totally at peace, and my separation from Him has ended.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ , ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ;
ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆਂ ॥ (846-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The Saints meet and come together, and meditate on Almighty; they form a wondrous wedding party.

ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ , ਸਹਜਿ ਢੋਏ ;
ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਈਆ ॥ (846-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Gathering together, they arrive with poise and grace, and love fills the minds of the bride's family.

ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ , ਓਤਿ ਪੋਤੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ (846-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Her light blends with His Light, through and through, and everyone enjoys the Nectar of Almighty's Name.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩॥ (846-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, the Saints have totally united me with Almighty, the All-powerful Cause of causes. ||3||

ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ; ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (846-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Beautiful is my home, and beauteous is the earth.

ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ (846-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty has entered the home of my heart; I touch the Guru's feet.

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ , ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ;
ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (846-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Grasping the Guru's feet, I awake in peace and poise. All my desires are fulfilled.

ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ , ਸੰਤ ਧੂਰੀ ;
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (846-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My hopes are fulfilled, through the dust of the feet of the Saints. After such a long separation, I have met my Husband Master.

ਆਨੰਦ , ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ;
ਅਹੰਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥ (ਅਹੰ-ਮਤਿ ਬੋਲੋ) (846-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Night and day, the sounds of ecstasy resound and resonate; I have forsaken my egoistic-intellect for the mind.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧॥ (846-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I seek the Sanctuary of my Master; in the Society of the Saints, I consistently concentrate my focus on Him. ||4||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (846-7)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ; (ਸੁ-ਲੱਖਣਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥(846-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By blessed destiny, I have found my Husband Master.

ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ; ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ (846-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The unstruck sound current vibrates and resounds in the Court of Almighty.

ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ; ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥(846-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Night and day, the blissful sounds of ecstasy resound and resonate; day and night, I am enraptured.

ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ;
ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥ (846-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Disease, sorrow and suffering do not afflict anyone there; there is no birth or death there.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ('ਸੁੱਧਾ' ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਭਗਤਿ , ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (846-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

There are treasures overflowing there - wealth, miraculous powers, ambrosial nectar and devotional worship.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (846-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I am a sacrifice, devoted to the Supreme Almighty, the Support of the life-forces (Pran). ||1||

ਸੁਣਿ ਸਖੀਅ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ; ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥ (846-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Listen, O my companions, and sister soul-brides, let's join together and sing the songs of joy.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਰਾਵਹ ਰਾਮ ॥ (846-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Loving our Almighty with mind and body, let's ravish and enjoy Him.

ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਾਵਹ , ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥ (846-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Lovingly enjoying Him, we become pleasing to Him; let's not reject Him, for a moment, even for an instant.

ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਈਐ , ਨਹ ਲਜਾਈਐ ;
ਚਰਨ ਰਜ ਮਨੁ ਪਾਗੀਐ ॥ (846-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Let's hug Him close in our embrace, and not feel shy; let's bathe our minds in the dust of His feet.

ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਮੋਹਹ ;
ਅਨਤ ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵਹ ॥ (846-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

With the intoxicating drug of devotional worship, let's entice Him, and not wander anywhere else.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ;
ਅਮਰ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹ ॥੨॥ (846-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, meeting with our True Friend, we attain the immortal status. ||2||

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਈ ;
ਪੇਖਿ , ਗੁਣ ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (846-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am wonder-struck and amazed, gazing upon the Glories of my Imperishable Master.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਗਹੀ ; ਕਟਿ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਰਾਮ ॥ (846-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He took my hand, and held my arm, and cut away the noose of Death.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੀ , ਦਾਸਿ ਕੀਨੀ ;
ਅੰਕੁਰਿ ਉਦੋਤੁ ਜਣਾਇਆ ॥ (846-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Holding me by the arm, He made me His slave; the branch has sprouted in abundance.

ਮਲਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਨਾਠੇ ;
ਦਿਵਸ ਨਿਰਮਲ ਆਇਆ ॥ (846-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Pollution, attachment and corruption have run away; the Pure day has dawned.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰੀ , ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਮਹਾ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੀ ॥ (846-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Casting His Glance of Grace, Almighty loves me with His Mind; my immense evil-mindedness is dispelled.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਭਈ ਨਿਰਮਲ ;
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ (846-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I have become Pure; I have met the Imperishable Almighty. ||3||

ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਮਿਲੇ ; ਜਲ ਕਾ ਜਲੁ ਹੂਆ , ਰਾਮ ॥ (846-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The rays of light merge with the sun, and water merges with water.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਰਲੀ ; ਸੰਪੂਰਨੁ ਥੀਆ ਰਾਮ ॥ (846-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One's light (Atma) blends with the Light (Parm-Atma), and one becomes totally perfect.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਦੀਸੈ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਣੀਐ ; ਏਕੁ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (846-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I see Almighty, hear Almighty, and speak of the One and only Almighty.

ਆਤਮ ਪਸਾਰਾ ਕਰਣਹਾਰਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (846-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The soul is the Creator of the expanse of creation. Without Almighty, I know no other at all.

ਆਪਿ ਕਰਤਾ , ਆਪਿ ਭੁਗਤਾ ;
ਆਪਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥ (846-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

He Himself is the Creator, and He Himself is the Enjoyer. He created the Creation.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸੇਈ ਜਾਣਹਿ ;
ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ॥੪॥੨॥ (846-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, they alone know this, who drink in the subtle essence of Almighty. ||4||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ (847-1)

Bilaaval, Fifth Mahala, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (847-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਖੀ ਆਉ ਸਖੀ , ਵਸਿ ਆਉ ਸਖੀ ;
ਅਸੀ ਪਿਰ ਕਾ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ॥ (847-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Come, O my sisters, come, O my companions, and let us remain under Almighty's control. Let's sing the Songs of Bliss of our Husband Lord.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ , ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਸਖੀ ;
ਮਤੁ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਵਹ ॥ (847-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Renounce your pride, O my companions, renounce your egotistical pride, O my sisters, so that you may become pleasing to your Beloved.

ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ; ਸੇਵਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ (847-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Renounce pride, emotional attachment, corruption and duality, and serve the One Pure Lord.

ਲਗੁ ਚਰਣ ਸਰਣ , ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਸਗਲ ਦੁਰਤ , ਬਿਖੰਡਨੋ ॥ (847-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Hold tight to the Sanctuary of the Feet of the Merciful Lord, your Beloved, the Destroyer of all sins.

ਹੋਇ ਦਾਸ ਦਾਸੀ , ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ;
ਬਹੁੜਿ ਬਿਧੀ ਨ ਧਾਵਾ ॥ (847-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Be the slave of His slaves, forsake sorrow and sadness, and do not bother with other devices.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਤਾਮਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਾ ॥੧॥ (847-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Dear Almighty, please bless me with Your Mercy, that I may sing Your songs of bliss. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਿਅ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਟೋਹਨੀ ॥ (847-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

The Ambrosial Naam, the Name of my Beloved, is like a cane to a blind man.

ਓਹ ਜੋਹੈ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰ ; ਸੁੰਦਰਿ ਮੋਹਨੀ ॥ (847-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

Maya seduces in so many ways, like a beautiful enticing woman.

ਮੋਹਨੀ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰਿ ਚੰਚਲਿ ;
ਅਨਿਕ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਏ ॥ (847-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

This enticer is so incredibly beautiful and clever; she entices with countless suggestive gestures.

ਹੋਇ ਢੀਠ ਮੀਠੀ , ਮਨਹਿ ਲਾਗੈ ;
ਨਾਮੁ ਲੈਣ ਨ ਆਵਏ ॥ (847-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

Maya is stubborn and persistent; she seems so sweet to the mind, and then he does not chant Almighty's Name (Naam).

ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਹਿ ਤੀਰੈ ਬਰਤ ਪੂਜਾ ; ਬਾਟ ਘਾਟੈ ਜੋਹਨੀ ॥(847-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

At home, in the forest, on the banks of sacred rivers, fasting, worshipping, on the roads and on the shore, she is spying.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਦਇਆ ਧਾਰਹੁ ;
ਮੈ ਨਾਮੁ ਅੰਧੁਲੇ ਟੋਹਨੀ ॥੨॥ (847-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

Prays Guru Nanak, please bless me with Your Kindness, Lord; I am blind, and Your Name is my cane. ||2||

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ , ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਥ ;
ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ॥ (847-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

I am helpless and masterless; You, O my Beloved, are my Master. As it pleases You, so do You protect me.

ਚਤੁਰਾਈ ਮੋਹਿ ਨਾਹਿ ; ਰੀਝਾਵਉ ਕਹਿ ਮੁਖਹੁ ॥ (847-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

I have no wisdom or cleverness; what face should I put on to please You?

ਨਹ ਚਤੁਰਿ ਸੁਘਰਿ ਸੁਜਾਨ ਬੇਤੀ ;
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ॥ (847-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮः 5)

I am not clever, skillful or wise; I am worthless, without any virtue at all.

ਨਹ ਰੂਪ ਧੂਪ ਨ ਨੈਣ ਬੰਕੇ ;
ਜਹ ਭਾਵੈ , ਤਹ ਰਖੁ ਤੁਹੀ ॥ (847-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have no beauty or pleasing smell, no beautiful eyes. As it pleases You, please preserve me, Dear Almighty.

ਜੈ ਜੈ ਜਇਅੰਪਹਿ , ਸਗਲ ਜਾ ਕਉ ;
ਕਰੁਣਾਪਤਿ , ਗਤਿ ਕਿਨਿ ਲਖਹੁ ॥ (ਕਰੁਣਾ-ਪਤਿ ਬੋਲੋ) (847-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

His victory is celebrated by all; how can I know the state of Almighty of Mercy?

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਸੇਵ ਸੇਵਕੁ ;
ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਮੋਹਿ ਰਖਹੁ ॥੩॥ (847-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I am the servant of Your servants; as it pleases You, please preserve me. ||3||

ਮੋਹਿ ਮਛੁਲੀ , ਤੁਮ ਨੀਰ ; ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸਰੈ ॥ (847-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am the fish, and You are the water; without You, what can I do?

ਮੋਹਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੁਮ੍ ਬੂੰਦ ; ਤ੍ਰਿਪਤਉ ਮੁਖਿ ਪਰੈ ॥ (847-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I am the rainbird, and You are the rain-drop; when it falls into my mouth, I am satisfied.

ਮੁਖਿ ਪਰੈ ਹਰੈ ਪਿਆਸ ਮੇਰੀ ;
ਜੀਅ ਹੀਆ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥ (ਪ੍ਰਾਨ-ਪਤੇ ਬੋਲੋ) (847-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

When it falls into my mouth, my thirst is quenched; You are Almighty of my soul, my heart, my life-forces (Pran).

ਲਾਡਿਲੇ , ਲਾਡ ਲਡਾਇ ਸਭ ਮਹਿ ;
ਮਿਲੁ ਹਮਾਰੀ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥ (847-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Touch me, and caress me, Dear Almighty, You are in all; let me meet You, so that I may be emancipated.

ਚੀਤਿ ਚਿਤਵਉ ਮਿਟੁ ਅੰਧਾਰੇ ;
ਜਿਉ ਆਸ ਚਕਵੀ ਦਿਨੁ ਚਰੈ ॥ (847-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

In my consciousness I remember You, and the darkness is dispelled, like the chakvi duck, which longs to see the dawn.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ;
ਮਛੁਲੀ ਨੀਰੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥੪॥ (847-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, O my Beloved, please unite me with Yourself same as the fish never forgets the water. ||4||

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ ; ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥(847-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Blessed, blessed is my destiny; my Husband (Almighty) has come into my home.

ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ; ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥ (847-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The gate of my mansion is so beautiful, and all my gardens are so green and alive.

ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ , ਸੁਖਹਗਾਮੀ ; (ਸੁਖਹ-ਗਾਮੀ ਬੋਲੋ)
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥ (847-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My peace-giving Master has rejuvenated me, and blessed me with great joy, bliss and love.

ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਬਾਲਾ ;
ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥ (847-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My Young Husband (Almighty)is eternally young, and His body is forever youthful; what tongue can I use to chant His Glorious Praises?

ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ;
ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥ (847-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

My bed is beautiful; gazing upon Him, I am fascinated, and all my doubts and pains are dispelled.

ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ , ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ;
ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥੧॥੩॥ (847-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, my hopes are fulfilled; my Master is unlimited. ||5||1||3||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ , ਮੰਗਲ (847-18)

Bilaaval, Fifth Mahala, Chhant, Mangal ~ The Hymn of Joy:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (847-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ ॥ (847-18)

Salok:

ਸੁੰਦਰ ਸਾਂਤਿ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ;
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪੀਉ ॥ (847-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is beautiful, serene and merciful; He is the treasure of absolute peace, my Husband Master.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟਿਐ ;
ਨਾਨਕ , ਸੁਖੀ ਹੋਤ ਇਹੁ ਜੀਉ ॥੧॥ (848-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meeting with Almighty, the Ocean of Peace, Guru Nanak says, this soul becomes happy. ||1||

ਛੰਤ ॥ (848-1)

Chhant:

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ; ਜਬ ਹੋਵੈ ਭਾਗੋ ਰਾਮ ॥ (848-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One finds Almighty, the Ocean of Peace, when destiny is activated.

ਮਾਨਨਿ , ਮਾਨੁ ਵਞਾਈਐ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ॥ (848-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Abandoning the distinctions of honor and dishonor, grasp the Feet of Almighty.

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਚਾਤੁਰੀ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੋ ਰਾਮ ॥ (848-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Renounce cleverness and trickery, and forsake your evil-minded intellect.

ਨਾਨਕ , ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਥਿਰੁ ਹੋਇ ਸੁਹਾਗੋ ਰਾਮ ॥੧॥ (848-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, seek the Sanctuary of the Sovereign Lord, Your King, and your marriage will be permanent and stable. ||1||

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ , ਕਤ ਲਾਗੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (848-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Why forsake Almighty, and attach yourself to another? Without Almighty, you cannot even live.

ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ; (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਦੁਰਜਨ ਬਿਰਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (848-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

The ignorant fool does not feel any shame; the evil man wanders around deluded.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭੁ , ਤਿਆਗਿ ਕਰੇ ;
ਕਹੁ , ਕਤ ਠਹਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ (848-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Almighty is the Purifier of sinners; if he forsakes Almighty, tell me, where he can find a place of rest?

ਨਾਨਕ , ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਦਇਆਲ ਕੀ ;
ਜੀਵਨ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ॥੨॥ (848-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, by loving devotional worship of the Merciful Lord, he attains the state of eternal life. ||2||

ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ਨ ਉਚਰਹਿ , ਬਲਿ ਗਈਏ ;
ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ (ਦਹੁ-ਚਾਰਣਿ ਬੋਲੋ) (848-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

May that vicious tongue that does not chant the Name of the Universal Sustainer, be burnt.

ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ , ਨਹ ਸੇਵਹੀ ;
ਕਾਇਆ , ਕਾਕ ਗ੍ਰਸਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

One who does not serve Almighty, the Lover of His devotees, shall have his body eaten by crows.

ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹੀ ਦੂਖ ਨ ਜਾਣਹੀ ; ਕੋਟਿ ਜੋਨੀ ਬਸਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Enticed by doubt, he does not understand the pain it brings; he wanders through millions of incarnations.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ , ਅਵਰੁ ਜਿ ਚਾਹਨਾ ;
ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ਭਸਮਾ ਰਾਮ ॥੩॥ (848-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, if you desire anything other than Almighty, you shall be consumed, like a maggot in manure. ||3||

ਲਾਇ ਬਿਰਹੁ ਭਗਵੰਤ ਸੰਗੇ ;
ਹੋਇ ਮਿਲੁ ਬੈਰਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥ (848-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Embrace love for Almighty, and in detachment, unite with Him.

ਚੰਦਨ ਚੀਰ ਸੁਗੰਧ ਰਸਾ ;
ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗਨਿ ਰਾਮ ॥ (848-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Give up your sandalwood oil, expensive clothes, perfumes, tasty flavors and the poison of egotism.

ਈਤ ਊਤ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ; ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਜਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥ (848-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Do not waver this way or that, but remain wakeful in the service of Almighty.

ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ;
ਸਾ ਅਟਲ ਸੁਹਾਗਨਿ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥੪॥ (848-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, she who has obtained her Almighty, is a happy soul-bride forever. ||4||1||4||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (848-11)

Bilaaval, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਖੋਜਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੇ ਰਾਮ ॥ (848-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Seek Almighty, O fortunate ones, and join the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਗੁਨ ਗੋਵਿਦ ਸਦ ਗਾਈਅਹਿ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥ (848-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of Almighty's Virtues, who is the life form of the universe forever, imbued with the Love of the Supreme Almighty.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵੀਐ ;
ਪਾਈਅਹਿ ਫਲ ਮੰਗੇ ਰਾਮ ॥ (848-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Serving Almighty forever, you shall obtain the fruitful rewards you desire.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ (848-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, seek the Sanctuary of Almighty; meditate on Almighty, and ride the many waves of the mind. ||1||

ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I shall not forget Almighty, even for an instant; He has blessed me with everything.

ਵਡਭਾਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਰੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ਰਾਮ ॥ (848-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

By great good fortune, I have met Him; as Gurmukh, I contemplate my Husband Master.

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਤਮ ਤੇ ਕਾਢਿਆ ;
ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨਾ ਰਾਮ ॥ (848-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Holding me by the arm, He has lifted me up and pulled me out of the darkness of ignorance, and made me His own.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ;
ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਨਾ ਰਾਮ ॥੨॥ (848-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Chanting the Naam, Almighty's Name, Guru Nanak lives; his mind and heart are cooled and soothed. ||2||

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕਹਿ ਸਕਉ ;
ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ (848-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

What virtues of Yours can I speak, Dear Almighty, O Searcher of hearts?

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣੈ ;
ਭਏ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਰਾਮ ॥ (ਪਾਰ-ਗਰਾਮੀ ਬੋਲੋ) (848-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Meditating, Remembering on Almighty, I have crossed over to the other shore.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਕੇ ; ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਮੀ ਰਾਮ ॥ (848-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of Almighty's Virtues, who is life form of the universe, all my desires are fulfilled.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਜਪਿ ਹਰੇ ;
ਸਭਹੂ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਰਾਮ ॥੩॥ (848-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak say one is saved, meditating on Almighty, as He is the Master of all. ||3||

ਰਸ ਭਿੰਨਿਅੜੇ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਸੰਗੇ ;
ਸੇ ਲੋਇਣ ਨੀਕੇ ਰਾਮ ॥ (848-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Sublime are those eyes, which are drenched with the Love of Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਤ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਜਨ ਜੀ ਕੇ ਰਾਮ ॥ (848-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Gazing upon Almighty, my desires are fulfilled; I have met Almighty, the Friend of my soul.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਫੀਕੇ ਰਾਮ ॥ (848-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

I have obtained the Ambrosial Nectar of Almighty's Love, and now the taste of corruption is insipid and tasteless to me.

ਨਾਨਕ , ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮੀਕੇ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੫॥੯॥ (848-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, as water mingles with water, my light has merged into the Light. ||4||2||5||9||

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕੀ ਵਾਰ ; ਮਹਲਾ ੪ (849-1)

Vaar Of Bilaaval, Fourth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (849-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (849-2)

Salok, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਿਆ ;
ਕਰਿ ਨਾਦੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਰਾਗੁ ॥ (849-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

I sing of the great Life Form within all, the vanisher of sins, in the melody of Raag Bilaaval.

ਉਪਦੇਸੁ ਗੁਰੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ॥ (849-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Hearing the Guru's Teachings, I obey them; this is the pre-ordained destiny written upon my forehead.

ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥ (849-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

All day and night, I chant the Praises of Almighty's Virtues, With my body, mind and speech; within my heart, I consistently concentrate on Him.

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ;
ਮਨੁ ਖਿੜਿਆ ਹਰਿਆ ਬਾਗੁ ॥ (849-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

My body and mind are totally rejuvenated, and the garden of my mind has blossomed forth in lush abundance.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ;
ਗੁਰ ਚਾਨਣੁ ਗਿਆਨੁ ਚਰਾਗੁ ॥ (849-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

The darkness of ignorance has been dispelled, with the light of the lamp of the Guru's wisdom.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਖਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ (849-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak lives by beholding Almighty.Let me behold Your face, for a moment, even an instant! ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (849-5)

Third Mahala:

ਬਿਲਾਵਲੁ ਤਬ ਹੀ ਕੀਜੀਐ ; ਜਬ ਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਨਾਮੁ ॥ (849-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Be happy and sing in Bilaaval, when the Naam, Almighty's Name, is in your mouth.

ਰਾਗ ਨਾਦ ਸਬਦਿ ਸੋਹਣੇ ; ਜਾ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (849-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The melody and music, and the Guru's Shabad (Gurbani) are beautiful, when one focuses his meditation on the celestial Master.

ਰਾਗ ਨਾਦ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ;
ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (849-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

So leave behind the melody and music, and serve Almighty; then, you shall obtain honor in the Court of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ;
ਚੂਕੈ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ (849-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, as Gurmukh, contemplate Almighty, and rid your mind of egotistical pride. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (849-7)

Pauree:

ਤੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ;
ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (849-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, You Yourself are inaccessible; You formed everything.

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥(849-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

You Yourself are totally permeating and pervading the entire universe.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਐ ; ਆਪੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (849-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

You Yourself are absorbed in the state of deep meditation; You Yourself sing Your Glorious Praises.

ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਭਗਤਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ;
ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥ (849-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Meditate on Almighty, O devotees, day and night; He shall deliver you in the end.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (849-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Those who serve Almighty, find peace; they are absorbed in Almighty's Name. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (849-10)

Salok, Third Mahala:

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (849-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

In the love of duality, the happiness of Bilaaval does not come; the self-willed manmukh finds no place of rest.

ਪਾਖੰਡਿ , ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (849-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through hypocrisy, devotional worship does not come, and the Supreme Almighty is not found.

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਥਾਇ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ (849-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

By stubborn-mindedly performing religious rituals, no one obtains the approval of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (849-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh understands himself, and eradicates self-conceit from within.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (849-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He Himself is the Supreme Almighty; the Supreme Almighty comes to dwell in his mind.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਕਟਿਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (849-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Birth and death are erased, and his light (Atma) blends with the Light (Parm-Atma). ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (849-13)

Third Mahala:

ਬਿਲਾਵਲੁ ਕਰਿਹੁ ਤੁਮ੍ ਪਿਆਰਿਹੋ ;
ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (849-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Be happy in Bilaaval, O my beloveds, and embrace love for the One Master.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ; ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (849-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The pains of birth and death shall be eradicated, and you shall remain absorbed in the True Master.

ਸਦਾ ਬਿਲਾਵਲੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ;
ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (849-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

You shall be blissful forever in Bilaaval, if you walk in harmony with the Will of the True Guru.

ਸਤਸੰਗਤੀ ਬਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (849-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Sitting in the Saints' Congregation, sing with love the Praises of Almighty's Virtues forever.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ;
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (849-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, beautiful are those humble beings, who, as Gurmukh, are united in Almighty's Union. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (849-16)

Pauree:

ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ;
ਸੋ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹਰਿ ॥ (849-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is within all beings. Almighty is the friend of His devotees.

ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ; ਭਗਤਾ ਕੈ ਅਨੰਦੁ ਘਰਿ ॥ (849-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Everyone is under Almighty's control; in the home of the devotees there is bliss.

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਾ ਮੇਲੀ , ਸਰਬਤ ਸਉ ; (ਸਰਬੱਤ ਬੋਲੋ)
ਨਿਸੁਲ ਜਨ , ਟੰਗ ਧਰਿ ॥ (849-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty is the friend and companion of His devotees; all His humble servants stretch out and sleep in peace.

ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਹੈ ਖਸਮੁ ;
ਸੋ ਭਗਤ ਜਨ ਚਿਤਿ ਕਰਿ ॥ (849-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty is the Master of all; O humble devotee, remember Him.

ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ;
ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਵੈ ਝੜਿ ॥੨॥ (849-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

No one can reach equal to You, Master. Those who try, struggle and die in frustration. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (850-1)

Salok, Third Mahala:

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ , ਤੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣਾ ;
ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (850-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He alone knows Almighty, and he alone is a Brahmin, who walks in harmony with the Will of the True Guru.

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ॥ (850-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One whose heart is filled with Almighty, is freed of egotism and disease.

ਗੁਣ ਰਵਹਿ , ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (850-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He chants Almighty's Praises, gathers virtue, and his light merges into the Light.

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ;
ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (850-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

How rare are those Brahmins who, in this age, come to know Almighty, by lovingly focusing their consciousness on Him.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ੍ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਚਾ ;
ਸੇ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (850-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are blessed by Almighty's Glance of Grace, remain lovingly attuned to the Name of the True Lord. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (850-4)

Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ; ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ (850-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who does not serve the True Guru, and who does not love the Guru's Shabad (Gurbani),

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਬਹੁ ਸੁਆਉ ॥ (850-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

earns the very painful disease of egotism; he is so very selfish.

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥ (850-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Acting stubborn-mindedly, he is reincarnated over and over again.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (850-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The birth of the Gurmukh is fruitful and auspicious. Almighty unites him with Himself.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ;
ਤਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (850-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when the Merciful Mastergrants His Mercy, one obtains the wealth of the Naam, Almighty's Name. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (850-6)

Pauree:

ਸਭ ਵਡਿਆਈਆ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਿਚਿ ;
ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (850-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

All glorious greatness is in Almighty's Name; as Gurmukh, meditate on Almighty.

ਜਿ ਵਸਤੁ ਮੰਗੀਐ ਸਾਈ ਪਾਈਐ ;
ਜੇ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (850-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One obtains all that he asks for, if he keeps his consciousness focused on Almighty.

ਗੁਹਜ ਗਲ ਜੀਅ ਕੀ , ਕੀਚੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ;
ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (850-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

If he tells the secrets of his soul to the True Guru, then he finds absolute peace.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇਇ ;
ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਈਐ ॥ (850-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

When the Perfect Guru bestows Almighty's Teachings, then all hunger departs.

ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ;
ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੩॥ (850-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who is blessed with such pre-ordained destiny, sings the Praises of Almighty's Virtues. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (850-9)

Salok, Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (850-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

No one goes away empty-handed from the True Guru; He unites me in Union with my Almighty.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ;
ਜੇਹਾ ਕੋ ਇਛੇ , ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (850-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Fruitful is the Blessed Vision of the Darshan of the True Guru; through it, one obtains whatever fruitful rewards he desires.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ;
ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ (850-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad (Gurbani) is Ambrosial Nectar. It banishes all hunger and thirst.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਆ ;
ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (850-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Drinking in the sublime essence of Almighty brings contentment; the True Mastercomes to dwell in the mind.

ਸਚੁ ਧਿਆਇ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ॥ (850-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Meditating on the True Lord, the status of immortality is obtained; the Unstruck Guru's Shabad (Gurbani) vibrates and resounds.

ਸਚੋ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪਸਰਿਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (850-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The True Masteris pervading in the ten directions; through the Guru, this is intuitively known.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ;
ਸੇ ਜਨ , ਛਪਹਿ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇ ਛਪਾਏ ॥੧॥ (850-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those humble beings who have the Truth deep within, are never hidden, even if others try to hide them. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (850-13)

Third Mahala:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (850-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, one finds Almighty, when Almighty blesses him with His Glance of Grace.

ਮਾਨਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ; ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥ (850-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Human beings become angels, when Almighty blesses them with true devotional worship.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਚੇਇ ॥ (850-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Conquering egotism, they are blended with Almighty; through the Guru's Shabad (Gurbani), they are purified.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ;
ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੨॥ (850-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they remain merged with Almighty; they are blessed with the glorious greatness of Almighty's Name (Naam). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (850-15)

Pauree:

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ॥ (850-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Within the Guru, the True Guru, is the glorious greatness of the Name. The Creator MasterHimself has magnified it.

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਭਿ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਜੀਵਨ੍ਹਿ ;
ਓਨ੍ਹਾ ਅੰਦਰਿ ਹਿਰਦੈ ਭਾਈ ॥ (850-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

All His servants and disciples live by gazing, gazing upon it. It is pleasing to their hearts deep within.

ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਿ ਨ ਸਕਨਿ ;
ਓਨ੍ਹਾ ਪਰਾਇਆ ਭਲਾ ਨ ਸੁਖਾਈ ॥ (850-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The slanderers and evil-doers cannot see this glorious greatness; they do not appreciate the goodness of others.

ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਹੀ ਕੀ ਝਖ ਮਾਰੀ ;
ਜਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (850-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

What can be achieved by anyone babbling? The Guru is in love with the True Master.

ਜਿ ਗਲ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ , ਸਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ;
ਸਭ ਝਖਿ ਝਖਿ ਮਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੪॥ (850-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

That which is pleasing to the Creator Master, increases day by day, while all the people babble uselessly. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (850-19)

Salok, Third Mahala:

ਧ੍ਰਿਗੁ ਏਹ ਆਸਾ ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ;
ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (850-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Cursed are the hopes in the love of duality; they tie the consciousness to love and attachment to Maya.

ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ;
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (850-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who forsakes the peace of Almighty in exchange for straw, and forgets Almighty's Name (Naam), suffers in pain.

ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ;
ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (851-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The ignorant self-willed manmukhs are blind. They are born, only to die again, and continue coming and going.

ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ; ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਏ ॥(851-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Their affairs are not resolved, and in the end, they depart, regretting and repenting.

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ , ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ;
ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (851-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who is blessed with Almighty's Grace, meets the True Guru; he alone meditates on Almighty's Name.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ੍ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ (851-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Imbued with Almighty's Name (Naam), the humble servants of Almighty find a lasting peace; servant Nanak is a sacrifice to them. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (851-3)

Third Mahala:

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਗਿ ਮੋਹਣੀ ; ਜਿਨਿ ਮੋਹਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (851-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Hope and desire entice the world; they entice the whole universe.

ਸਭੁ ਕੋ ਜਮ ਕੇ ਚੀਰੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ; ਜੇਤਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (851-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Everyone, and all that has been created, is under the domination of Death.

ਹੁਕਮੀ ਹੀ ਜਮੁ ਲਗਦਾ ;
ਸੋ ਉਬਰੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (851-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

By the Almighty's Command, Death seizes the mortal; he alone is saved, whom the Creator Masterforgives.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਹੁ ਮਨੁ ਤਾਂ ਤਰੈ ;
ਜਾ ਛੋਡੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (851-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by Guru's Grace, this mortal swims across, if he abandons his ego.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਾਰੇ ਨਿਰਾਸੁ ਹੋਇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (851-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Conquer hope and the desires of the mind, and remain unattached; contemplate the Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (851-6)

Pauree:

ਜਿਥੈ ਜਾਈਐ ਜਗਤ ਮਹਿ ;
ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਸਾਈ ॥ (ਸਾਂਈਂ ਬੋਲੋ) (851-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Wherever I go in this world, I see Almighty there.

ਅਗੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਵਰਤਦਾ ; ਹਰਿ ਸਚਾ ਨਿਆਈ ॥ (851-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

In the world hereafter as well, Almighty, the True Judge Himself, is pervading and permeating everywhere.

ਕੂੜਿਆਰਾ ਕੇ ਮੁਹ ਫਿਟਕੀਅਹਿ ;
ਸਚੁ ਭਗਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (851-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The faces of the false are cursed, while the true devotees are blessed with glorious greatness.

ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ; ਸਿਰਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਈ ॥ (851-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

True is the Master, and true is His justice. The heads of the slanderers are covered with ashes.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੫॥(851-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says the servant worships the True Masterin adoration; through Guru's sermon, one finds peace. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (851-9)

Salok, Third Mahala:

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ;
ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ (851-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, one finds the True Guru, if Almighty grants forgiveness.

ਓਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਓਪਾਉ ਹੈ ; ਨਾਉ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (851-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Of all efforts, the best effort is to attain Almighty's Name.

ਅੰਦਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ; ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (851-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

It brings a cooling, soothing tranquility deep within the heart, and eternal peace.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਪੈਨ੍ਣਾ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਇ ਵਡਿਆਈ ਹੋਇ ॥੧॥ (851-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Then, one eats and wears the Ambrosial Nectar; Guru Nanak says, through the Name, comes glorious greatness. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (851-11)

Third Mahala:

ਏ ਮਨ , ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ;
ਪਾਇਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (851-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

O mind, listening to the Guru's Teachings, you shall obtain the treasure of virtue.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (851-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Giver of peace shall dwell in your mind; you shall be rid of egotism and pride.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੨॥ (851-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by His Grace, one is blessed with the Ambrosial Nectar of the treasure of virtue. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (851-12)

Pauree:

ਜਿਤਨੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ , ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਹਹਿ ;
ਤਿਤਨੇ ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਕੀਏ ॥ (851-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The kings, emperors, rulers, lords, nobles and chiefs, are all created by Almighty.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਰਾਵੈ , ਸੁ ਓਇ ਕਰਹਿ ;
ਸਭਿ ਹਰਿ ਕੇ ਅਰਥੀਏ ॥ (851-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Whatever Almighty causes them to do, they do; they are all beggars, dependent on Almighty.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ , ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਲਿ ਹੈ ;
ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਵਰਨ ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ , ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗੋਲੇ ਕਰਿ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣ ਕਉ ਦੀਏ ॥ (851-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Such is Almighty, Almighty of all; He is on the True Guru's side. All castes and social classes, the four sources of creation, and the whole universe are slaves of the True Guru; Almighty makes them work for Him.

ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਕੀ ਐਸੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ,
ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਸਭਿ ਮਾਰਿ ਕਢੀਏ ॥ (851-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

See the glorious greatness of serving Almighty, O Saints of Almighty; He has conquered and driven all the enemies and evil-doers out of the body-village.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਆ ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਪਰਿ ;
ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ,
ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਖਿ ਲੀਏ ॥੬॥ (851-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty, is Merciful to His humble devotees; granting His Grace, Almighty Himself protects and preserves them. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (851-17)

Salok, Third Mahala:

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ;
ਮਨਮੁਖ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (851-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Fraud and hypocrisy within bring constant pain; the self-willed manmukh does not practice meditation.

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਦੁਖੁ ਵਰਤੈ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥(851-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Suffering in pain, he does his deeds; he is immersed in pain, and he shall suffer in pain hereafter.

ਕਰਮੀ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ;
ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ (851-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

With Almighty's blessings, he meets the True Guru, and then, he consistently concentrate on the True Name.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ;
ਅੰਦਰਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ (851-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he is naturally at peace; doubt and fear run away and leave him. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (851-19)

Third Mahala:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾਹਰਿ ਰੰਗੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (851-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is in love with Almighty forever. The Almighty's Name is pleasing to his mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣਾ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (852-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukh beholds and speaks the Naam, Almighty's Name; chanting the Naam, he finds peace.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ;
ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੨॥ (852-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the spiritual wisdom of the Gurmukh shines forth; the black darkness of ignorance is dispelled. ||2||

ਮਃ ੩ ॥ (852-2)

Third Mahala:

ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ; ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (852-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The filthy, foolish, self-willed manmukhs die.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (852-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are Pure and pure; they keep Almighty enshrined within their hearts.

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਸੁਣਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (852-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Prays Guru Nanak, listen, O Siblings of Destiny!

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਈ ॥ (852-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Serve the True Guru, and the filth of your ego shall be gone.

ਅੰਦਰਿ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਵਿਆਪੇ ; ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ਨਿਤ ਮਾਰ ॥(852-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Deep within, the pain of skepticism afflicts them; their heads are constantly assaulted by worldly entanglements.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ , ਸੂਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਗਹਿ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ (852-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Asleep in the love of duality, they never wake up; they are attached to the love of Maya.

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ , ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ;
ਇਹੁ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥ (852-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They do not remember the Name, and they do not contemplate the Guru's Shabad (Gurbani); this is the view of the self-willed manmukhs.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ , ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ , ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਖੁਆਰ ॥੩॥ (852-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They do not love Almighty's Name, and they lose their life uselessly. Guru Nanak says, the Messenger of Death attacks them, and humiliates them. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (852-6)

Pauree:

ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸਚੁ ਬਖਸੀਅਨੁ ;
ਸੋ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (852-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He alone is a true king, whom Almighty blesses with true devotion.

ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕੁ ਕਢਦਾ ;
ਹੋਰਤੁ ਹਟਿ ਨ ਵਥੁ , ਨ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (852-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

People pledge their allegiance to him; no other store stocks this merchandise, nor deals in this trade.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਲਏ ;
ਵੇਮੁਖ ਭਸੁ ਪਾਹੁ ॥ (852-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

That humble devotee who turns his face towards the Guru and becomes sunmukh, receives Almighty's wealth; the faithless baymukh, who turns his face away from the Guru, gathers only ashes.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ , ਹਰਿ ਭਗਤ ਹਹਿ ;
ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਤਿਨਾ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਹੁ ॥ (852-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Almighty's devotees are dealers in Almighty's Name. The Messenger of Death, the tax-collector, does not even approach them.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਦਿਆ ;
ਸਦਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੭॥ (852-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Servant Nanak has loaded the wealth of Almighty's Name, who is forever independent and care-free. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (852-9)

Salok, Third Mahala:

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਭਗਤੀ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ;
ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (852-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

In this age, the devotee earns the wealth of Almighty; all the rest of the world wanders deluded in doubt.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (852-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the Naam, Almighty's Name, comes to dwell in his mind; night and day, he meditates on the Naam.

ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸ ਹੈ ;
ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (852-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

In the midst of corruption, he remains detached; through the Guru's Shabad (Gurbani), he burns away his ego.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ , ਕੁਲ ਉਧਰੇ ;
ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (852-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He crosses over, and saves his relatives as well; blessed is the mother who gave birth to him.

ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (852-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Peace and poise fill his mind forever, and he embraces love for the True Lord.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭੁਲੇ ;
ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (852-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Brahma, Vishnu and Shiva wander in the three qualities, while their egotism and desire increase.

ਪੰਡਿਤ ਪੜਿ ਪੜਿ ਮੋਨੀ ਭੁਲੇ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (852-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars and the silent sages read and debate in confusion; their consciousness is centered on the love of duality.

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ;
ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (852-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Yogis, wandering pilgrims and Sanyaasees are deluded; without the Guru, they do not find the essence of reality.

ਮਨਮੁਖ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲੇ ;
ਤਿਨ੍ਹੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (852-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The miserable self-willed manmukhs are forever deluded by doubt; they waste away their lives uselessly.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ , ਸੇਈ ਜਨ ਸਮਧੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)(ਸਮੱਧੇ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (852-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are imbued with Almighty's Name (Naam) are balanced and poised; forgiving them, Almighty blends them with Himself. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (852-15)

Third Mahala:

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (852-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise Him, who has control over everything.

ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (852-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Remember Him, O mortals - without Him, there is no other at all.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (852-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

He dwells deep within those who are Gurmukh; forever and ever, they are at peace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (852-17)

Pauree:

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਨੁ , ਨ ਖਟਿਓ ;
ਸੇ ਦੇਵਾਲੀਏ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ (852-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Those who do not become Gurmukh and earn the wealth of Almighty's Name, are bankrupt in this age.

ਓਇ ਮੰਗਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਜਗਤ ਮਹਿ ;
ਕੋਈ ਮੁਹਿ ਥੁਕ ਨ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਹਿ ॥ (852-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

They wander around begging all over the world, but no one even spits in their faces.

ਪਰਾਈ ਬਖੀਲੀ ਕਰਹਿ , ਆਪਣੀ ਪਰਤੀਤਿ ਖੋਵਨਿ ;
ਸਗਵਾ ਭੀ ਆਪੁ ਲਖਾਹਿ ॥ (852-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

They gossip about others, and lose their credit, and expose themselves as well.

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਚੁਗਲੀ ਕਰਹਿ , ਸੋ ਧਨੁ, ਚੁਗਲੀ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਓਇ ਭਾਵੈ ਤਿਥੈ ਜਾਹਿ ॥ (852-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

That wealth, for which they slander others, does not come into their hands, no matter where they go.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕਭਾਇ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਿਲੈ , (ਸੇਵਕ-ਭਾਇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਥਹੁ ਕਰਮਹੀਣ , ਲੈ ਨ ਸਕਹਿ ;
ਹੋਰ ਥੈ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ (853-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮ: 3)

Through loving service, the Gurmukhs receive the wealth of Almighty's Name (Naam), but the unfortunate ones cannot receive it. This wealth is not found anywhere else, in this country or in any other. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮ: ੩ ॥ (853-2)

Salok, Third Mahala:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥(853-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukh does not have an iota of skepticism or doubt; worries depart from within him.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥(853-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Whatever he does, he does with grace and poise. Nothing else can be said about him.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ;
ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (853-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty Himself hears the speech of those whom He makes His own. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (853-4)

Third Mahala:

ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਣੀ ;
ਅੰਤਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥ (853-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He conquers death, and subdues the desires of his mind; the Pure Name abides deep within him.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਕਦੇ ਨ ਸੋਵੈ ; ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਆਉ ॥(853-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Night and day, he remains awake and aware; he never sleepsin ignorance, and he intuitively drinks in the Ambrosial Nectar.

ਮੀਠਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ; ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥(853-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

His speech is sweet, and his words are nectar; night and day, he sings the Praises of Almighty's Virtues.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਦਾ ਸੋਹਦੇ ;
ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਉ ॥੨॥ (853-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He dwells in the home of his own self, and appears beautiful forever; meeting him, Guru Nanak finds peace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (853-6)

Pauree:

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰੀ ;
ਸੋ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ , ਹਰਿ ਪਾਸਹੁ ਦੇਵਾਇਆ ॥ (853-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The wealth of Almighty is a jewel, a gem; the Guru has caused Almighty to grant that wealth of Almighty.

ਜੇ ਕਿਸੈ ਕਿਹੁ ਦਿਸਿ ਆਵੈ , ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਮੰਗਿ ਲਏ ,
ਅਕੈ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਦੇਵਾਏ ; ਏਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੋਰਿ ਕੀਤੈ ,
ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ , ਨ ਜਾਇ ਵੰਡਾਇਆ ॥ (853-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

If someone sees something, he may ask for it; or, someone may cause it to be given to him. But no one can take a share of this wealth of Almighty by force.

ਜਿਸਨੋ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਲਾਏ ,
ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਵੰਡ , ਹਥਿ ਆਵੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਤੈ , ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (853-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He alone obtains a share of the wealth of Almighty, who is blessed by the Creator with faith and devotion to the True Guru, according to his pre-ordained destiny.

ਇਸੁ ਹਰਿ ਧਨ ਕਾ ਕੋਈ ਸਰੀਕੁ ਨਾਹੀ , ਕਿਸੈ ਕਾ ਖਤੁ ਨਾਹੀ ,
ਕਿਸੈ ਕੈ ਸੀਵ ਬੰਨੈ ਰੋਲੁ ਨਾਹੀ ; ਜੇ ਕੋ ਹਰਿ ਧਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਰੇ ,
ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹੁ , ਹਰਿ ਚਹੁ ਕੁੰਡਾ ਵਿਚਿ ਕਾਲਾ ਕਰਾਇਆ ॥ (853-9,ਬਿਲਾਵਲੁ,ਮਃ3)

No one is a share-holder in this wealth of Almighty, and no one owns any of it. It has no boundaries or borders to be disputed. If anyone speaks ill of the wealth of Almighty, his face will be blackened in the four directions.

ਹਰਿ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਲਿ , ਕਿਸੈ ਜੋਰੁ ਬਖੀਲੀ ਨ ਚਲਈ ;
ਦਿਹੁ ਦਿਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥੯॥ (853-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

No one's power or slander can prevail against the gifts of Almighty; day by day they continually, continuously increase. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (853-11)

Salok, Third Mahala:

ਜਗਤੁ ਜਲੰਦਾ ਰਖਿ ਲੈ ; ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (853-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The world is going up in flames of envy, please shower it with Your Mercy, and save it!

ਜਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਉਬਰੈ ; ਤਿਤੈ ਲੈਹੁ ਉਬਾਰਿ ॥ (853-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Save it, and deliver it, by whatever method it takes.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੁਖੁ ਵੇਖਾਲਿਆ ; ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (853-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The True Guru has shown the way to peace, contemplating the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਨਾਨਕ , ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (853-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak knows no other than Almighty, the Forgiving Master. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (853-13)

Third Mahala:

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ; ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ (853-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through egotism, fascination with Maya has trapped them in duality.

ਨਾ ਇਹ ਮਾਰੀ ਨ ਮਰੈ ; ਨਾ ਇਹ ਹਟਿ ਵਿਕਾਇ ॥ (853-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

It cannot be killed, it does not die, and it cannot be sold in a store.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ; (ਪਰ-ਜਾਲੀਐ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਇਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥(853-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), it is burnt away, and then it departs from within.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (853-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The body and mind become pure, and the Naam, Almighty's Name, comes to dwell within the mind.

ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੨॥ (853-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Shabad is the killer of Maya; the Gurmukh obtains it. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (853-15)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ;
ਧੁਰਹੁ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (853-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The glorious greatness of the True Guru was bestowed by the True Guru; He understood this as the Insignia, the Mark of the Primal Master's Will.

ਪੁਤੀ ਭਾਤੀਈ ਜਾਵਾਈ ਸਕੀ , ਅਗਹੁ ਪਿਛਹੁ ਟੋਲਿ ਡਿਠਾ ;
ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (853-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He tested His sons, nephews, sons-in-law and relatives, and subdued the egotistical pride of them all.

ਜਿਥੈ ਕੋ ਵੇਖੈ , ਤਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਹਰਿ ਬਖਸਿਓਸੁ ਸਭੁ ਜਹਾਨੁ ॥ (853-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Wherever anyone looks, my True Guru is there; Almighty blessed Him with the whole world.

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲਿ ਮੰਨੇ , ਸੁ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਿਝੈ ;
ਜਿ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਫਿਰੈ ਭਰਿਸਟ ਥਾਨੁ ॥ (853-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who meets with, and believes in the True Guru, is embellished here and hereafter. Whoever turns his back on the Guru and becomes baymukh, shall wander in cursed and evil places.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਵਲਿ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਸਜਣ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ (854-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

My Master is on the side of servant Nanak. The All-powerful and All-knowing Almighty is my Best Friend.

ਪਉਦੀ ਭਿਤਿ ਦੇਖਿ ਕੈ , ਸਭਿ ਆਇ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ;
ਲਾਹਿਓਨੁ ਸਭਨਾ ਕਿਅਹੁ , ਮਨਹੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧੦॥ (854-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Seeing the food being distributed, everyone came and fell at the feet of the True Guru, who cleansed the minds of all of their egotistical pride. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (854-2)

Salok, First Mahala:

Prologue: After finish appraising Bhai Lehna Ji and Guru Nanak Dev Ji innaugurated Bhai Lehna Ji as the next Guru. Guru Nanak Dev Ji's wife, Mata Sulakhni Ji came to Guru Ji and said you have two sons who deserved to be your successor but however you have decided otherwise. Can you please explain the reason for not choosing your sons as the next successor? Guru Ji then uttered the following Sahabad to answer Mata Sulakhni Ji's question;

ਕੋਈ ਵਾਹੇ ਕੋ ਲੁਣੈ ; ਕੋ ਪਾਏ ਖਲਿਹਾਨਿ ॥ (854-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

One plants the seed, another harvests the crop, and still another beats the grain from the chaff.

ਨਾਨਕ , ਏਵ ਨ ਜਾਪਈ ; ਕੋਈ ਖਾਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ (854-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, it is not known, who will ultimately eat the grain. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (854-3)

First Mahala:

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਤਰਿਆ ਸੋਇ ॥ (854-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

He alone is carried across, within whose mind Almighty abides.

ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੨॥ (854-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that alone happens, which is pleasing to His Will. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (854-4)

Pauree:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਦਇਆਲਿ ; ਸਾਗਰੁ ਤਾਰਿਆ ॥ (854-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The Merciful Supreme Almighty has carried me across the worldly ocean.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ; ਭਰਮੁ ਭਉ ਮਾਰਿਆ ॥ (854-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

The compassionate perfect Guru has eradicated my illusions and fears.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਕਰਾਲੁ ; ਦੂਤ ਸਭਿ ਹਾਰਿਆ ॥ (854-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Unsatisfied sexual desire and unresolved anger, the horrible demons, have been totally destroyed.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਕੰਠਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (854-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

I have enshrined the treasure of the Ambrosial Naam within my throat and heart.

ਨਾਨਕ , ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥੧੧॥ (854-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, my birth and death have been adorned and redeemed. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (854-6)

Salok, Third Mahala:

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਕੂੜੇ ਕਹਣ ਕਹੰਨ੍ਹਿ ॥ (854-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Those who forget the Naam, Almighty's Name, are said to be false.

ਪੰਚ ਚੋਰ ਤਿਨਾ ਘਰੁ ਮੁਹਨ੍ਹਿ ; ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਸੰਨ੍ਹਿ ॥ (854-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The five thieves plunder their homes, and egotism breaks in.

ਸਾਕਤ ਮੁਠੇ ਦੁਰਮਤੀ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਜਾਣੰਨ੍ਹਿ ॥ (854-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The devotee of Maya (Sakat) are defrauded by their own evil-mindedness; they do not know the sublime essence of Almighty.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਰਮਿ ਲੁਟਾਇਆ ;
ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਰਚਹਿ ਰਚੰਨ੍ਹਿ ॥ (854-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Those who lose the Ambrosial Nectar through doubt, remain engrossed and entangled in corruption.

ਦੁਸਟਾ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ; ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਕਰੰਨ੍ਹਿ ॥ (854-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They make friends with the wicked, and argue with the humble servants of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਾਕਤ ਨਰਕ ਮਹਿ ;
ਜਮਿ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹੰਨ੍ਹਿ ॥ (854-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the devotee of Maya (Sakat) are bound and gagged by the Messenger of Death, and suffer agony in hell.

ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ;
ਜਿਵ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵੈ ਰਹੰਨ੍ਹਿ ॥੧॥ (854-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

They act according to the karma of the actions they committed before; as Almighty keeps them, so do they live. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (854-10)

Third Mahala:

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ; ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੇ ਤਿਸੁ ॥ (854-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru, are transformed from powerless into powerful.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸੁ ॥ (854-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

With every breath and morsel of food, Almighty abides in their minds forever, and the Messenger of Death cannot even see them.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਰਸੁ ਕਵਲਾ ਸੇਵਕਿ ਤਿਸੁ ॥(854-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name, fills their hearts, and Maya is their servant.

ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ; ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਸੁ ॥ (854-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who becomes the slave of Almighty's slaves, obtains the greatest treasure.

ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ;
ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਿਸੁ ॥ (854-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, I am forever a sacrifice to that one, within whose mind and body Almighty dwells.

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਰਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਤਿਸੁ ॥੨॥ (854-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

One who has such pre-ordained destiny, he alone is in love with the humble Saints. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (854-13)

Pauree:

ਜੋ ਬੋਲੇ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਸੋ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣਿਆ ॥ (854-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Whatever the Perfect True Guru says, the Superior Master hears.

ਸੋਈ ਵਰਤਿਆ ਜਗਤ ਮਹਿ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਮੁਖਿ ਭਣਿਆ ॥ (854-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

It pervades and permeates the whole world, and it is on the mouth of each and every being.

ਬਹੁਤੁ ਵਡਿਆਈਆ ਸਾਹਿਬੈ ; ਨਹ ਜਾਹੀ ਗਣੀਆ ॥ (854-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

So numerous are the great glories of Almighty, they cannot even be counted.

ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਅਨਦੁ , ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਿ ;
ਸਚੀ , ਗੁਰ ਮਣੀਆ ॥ (854-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Truth, poise and bliss rest in the True Guru; the Guru bestows the jewel of Truth.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਸਵਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ;
ਸਚੇ ਜਿਉ ਬਣਿਆ ॥੧੨॥ (854-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Supreme Almighty embellishes the Saints, who become like the True Master. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (854-15)

Salok, Third Mahala:

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਦੂਰਿ ॥ (854-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He does not understand himself; he believes Almighty to be far away.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਵਿਸਰੀ ; ਕਿਉ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ (854-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

He forgets to serve the Guru; how can his mind remain in Almighty's Presence?

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ; ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਕੂਰਿ ॥ (854-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh wastes away his life in worthless greed and falsehood.

ਨਾਨਕ , ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ (854-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty forgives, and blends them with Himself; through the True Guru's Shabad (Gurbani), He is ever-present. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (854-17)

Third Mahala:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (854-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

True is the Praise of Almighty; the Gurmukh chants Almighty's Name.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (854-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Praising Almighty’s Name (Naam) night and day, and meditating on Almighty, the mind becomes blissful.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ (854-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

By great good fortune, I have found Almighty, the perfect embodiment of supreme bliss.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ (854-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Servant Nanak praises Almighty’s Name (Naam); his mind and body shall never again be shattered. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (855-1)

Pauree:

ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ;
ਫਿਰਿ ਸਰਣਿ ਗੁਰ ਆਵੈ ॥ (855-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

If someone slanders the True Guru, and then comes seeking the Guru's Protection,

ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਲਿ ਰਲਾਵੈ ॥ (855-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

the True Guru forgives him for his past sins, and unites him with the Saints' Congregation.

ਜਿਉ ਮੀਹਿ ਵੁਠੈ , ਗਲੀਆ ਨਾਲਿਆ ਟੋਭਿਆ ਕਾ ਜਲੁ ,
ਜਾਇ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਸੁਰਸਰੀ ;
ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ , ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥ (855-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

When the rain falls, the water in the streams, rivers and ponds flows into the Ganges; flowing into the Ganges, it is made sacred and pure.

ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਵੈਰ ਵਿਚਿ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਉਤਰੈ ,
ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਤੜ ਆਵੈ ॥ (855-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Such is the glorious greatness of the True Guru, who has no vengeance; meeting with Him, thirst and hunger are quenched, and instantly, one attains celestial peace.

ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਹੁ , ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਕਾ ; **(ਅ-ਚਰਜੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮੰਨੈ ਸੁ ਸਭਨਾਂ ਭਾਵੈ ॥੧੩॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (855-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, behold this wonder of Almighty, my True King! Everyone is pleased with one who obeys and believes in the True Guru. ||13||1|| Sudh||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (855-6)

Bilaaval, The Hymn of Bhagat The Devotees.

ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (855-6)

of KabirJi:

Prologue: One devotee approached Bhagat Kabir Ji and asked, Please explain to me the reality of this world? Bhagat Kabir Ji utters the following Shabad to answer the question;

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥(855-6,ਬਿਲਾਵਲੁ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One Universal Creator Almighty. Truth Is The Name. Creative Being Personified By Guru's Grace:

ਐਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਪੇਖਨਾ ;
ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਈਹੈ ਰੇ ॥ (855-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Observe this world in such a way that no one can remain here forever.

ਸੂਧੇ ਸੂਧੇ ਰੇਗਿ , ਚਲਹੁ ਤੁਮ ; (855-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਨਤਰ ਕੁਧਕਾ ਦਿਵਈ ਹੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਨ-ਤਰ , ਕੁਧੱਕਾ ਬੋਲੋ)**

Walk the straight path; otherwise, you will be given a dreadful push from the back by the Angel of Death. ||1||Pause||

ਬਾਰੇ ਬੂਢੇ ਤਰੁਨੇ ਭਈਆ ;
ਸਭਹੂ ਜਮੁ ਲੈ ਜਈਹੈ ਰੇ ॥ (855-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The children, the young and the old, O Siblings of Destiny, will be taken away by the Messenger of Death.

ਮਾਨਸੁ ਬਪੁਰਾ ਮੂਸਾ ਕੀਨੋ ;
ਮੀਚੁ ਬਿਲਈਆ ਖਈਹੈ ਰੇ ॥੧॥ (855-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty has made the poor man a mouse, and the cat of Death is eating him up. ||1||

ਧਨਵੰਤਾ ਅਰੁ ਨਿਰਧਨ ਮਨਈ ; (ਮਨੱਈ ਬੋਲੋ)- ਨੋਟ: ਕਾਂਸੀ ਦੀ ਬੋਲੀ ਹੈ
ਤਾ ਕੀ ਕਛੂ ਨ ਕਾਨੀ ਰੇ ॥ (855-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It gives no special consideration to either the rich or the poor.

ਰਾਜਾ ਪਰਜਾ ਸਮ ਕਰਿ ਮਾਰੈ ;
ਐਸੋ ਕਾਲੁ ਬਡਾਨੀ ਰੇ ॥੨॥ (855-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The king and the common people are equally killed; such is the power of Death. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੇਵਕ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ;
ਤਿਨ੍ ਕੀ ਕਥਾ ਨਿਰਾਰੀ ਰੇ ॥ (855-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are pleasing to Almighty are the servants of Almighty; their story is unique and singular.

ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ਨ ਕਬਹੂ ਮਰਤੇ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥ (855-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They do not come and go, and they never die; they remain with the Supreme Almighty. ||3||

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਿਮੀ ਮਾਇਆ ;
ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ (855-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Know this in your soul, that by renouncing your children, your immediate family, wealth and property

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥ (855-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- says Kabir, listen, O Saints - you shall be united with Master of the Universe. ||4||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (855-12)
Bilaaval:

Prologue: A group of Pandits approached Bhagat Kabir Ji, "O Kabir, you should acquire some education in order for you to hold more meaningful discussion." Listening to them, Bhagat Kabir Ji answers them in the following Shabad;

ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ; ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ (855-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I do not read books of knowledge, and I do not understand the debates.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ; ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥ (855-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I have gone insane, chanting and hearing the Praises of Almighty's Virtues. ||1||

ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ , ਮੈ ਬਉਰਾ ;
ਸਭ ਖਲਕ ਸੈਆਨੀ , ਮੈ ਬਉਰਾ ॥ (855-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
O my father, I have gone insane; the whole world is sane, and I am insane.

ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ;
ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (855-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I am spoiled; let no one else be spoiled like me. ||1||Pause||

ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ; ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥ (855-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I have not made myself go insane - Almighty made me go insane.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ; ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥ (855-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The True Guru has burnt away my doubt. ||2||

ਮੈ ਬਿਗਰੇ ; ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (855-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I am spoiled; I have lost my intellect.

ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ; ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥ (855-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Let no one go astray in doubt like me. ||3||

ਸੋ ਬਉਰਾ ; ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ (855-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He alone is insane, who does not understand himself.

ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ; ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ॥੪॥ (855-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When he understands himself, then he knows the One Lord. ||4||

ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ; (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥ (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (855-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who is not immersed with Almighty during lifetime, shall never be united.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ;
ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੫॥੨॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (855-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I am imbued with Almighty's Love. ||5||2||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (855-17)

Bilaaval:

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ;
ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ ॥ (855-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Abandoning his household, he may go to the forest, and live by eating roots;

ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ;
ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥ (855-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but even so, his sinful, evil mind does not renounce corruption. ||1||

ਕਿਉ ਛੂਟਉ , ਕੈਸੇ ਤਰਉ ;
ਭਵਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ ॥ (855-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How can anyone be saved? How can anyone cross over the terrifying worldly ocean, Dear Almighty?

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ , ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ;
ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (855-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Save me, save me, O my Master! Your humble servant seeks Your Sanctuary. ||1||Pause||

ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ; ਤਜੀਅ ਨਹ ਜਾਈ ॥ (855-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I cannot escape my desire for sin and corruption.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿਰਾਖੀਐ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਈ ॥੨॥ (855-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I make all sorts of efforts to hold back from this desire, but it clings to me, again and again. ||2||

ਜਰਾ ਜੀਵਨ , ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ;
ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ ॥ (856-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Youth and old age - my entire life has passed, but I haven't done any good.

ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਿਰਮੋਲਕੋ ;
ਕਉਡੀ ਲਗਿ , ਮੀਕਾ ॥੩॥ (856-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This priceless lifetime has been treated as if if were worth no more than a shell by indulging in Maya. ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਮੇਰੇ ਮਾਧਵਾ ;
ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥ (856-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, O my Master, You are contained in all.

ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ;
ਮੋਹਿ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥੪॥੩॥ (856-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is none as merciful as You are, and none as sinful as I am. ||4||3||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-3)

Bilaaval:

Prologue: In the following Shabad, Bhagat Kabir Ji expresses his mother's complaints and Bhagat Ji explanation to his mother in the following Shabad;

ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ;
ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ ॥ (856-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Every day, he rises early, and brings a fresh clay pot; he passes his life embellishing and glazing it.

ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ ॥੧॥ (856-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He does not think at all of worldly weaving; he is absorbed in the subtle essence of Almighty. ||1||

ਹਮਾਰੇ ਕੁਲ ; ਕਉਨੇ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ (856-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who in our family has ever chanted 'Ram' as the Almighty's Name?

ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਨਿਪੂਤੇ ;
ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (856-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ever since this worthless son of mine began chanting with his rosary (mala), we have had no peace at all! ||1||Pause||

ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾਨੀ ;
ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ ॥ (856-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Listen, O my sisters-in-law (Jithani-elder brother-in-law'swife and Dhirani-younger brother-in-law's wife), a wondrous thing has happened!

ਸਾਤ ਸੂਤ ਇਨਿ ਮੁਡੀਂਏ ਖੋਏ ;
ਇਹੁ ਮੁਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਇਓ ॥੨॥ (856-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This boy has ruined our weaving business. Why didn't he simply die? ||2||

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ ॥ (856-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir Ji replied, O mother, the One Almighty, the Master, is the source of all peace. The Guru has blessed me with His Name.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ; (856-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
ਹਰਨਾਖਸੁ , ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ ॥੩॥ (ਬਿਦੱਰਿਓ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)

He preserved the honor of Prahlaad, and destroyed Harnaakhash with his nails. ||3||

ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਡੀ ;
ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਲਇਓ ॥ (856-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have renounced the gods and ancestors of my house, for the Guru's Shabad (Gurbani).

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ;
ਸੰਤਹ ਲੈ ਉਧਰਿਓ ॥੪॥੪॥ (856-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, Almighty is the Destroyer of all sins; He is the Saving Grace of His Saints. ||4||4||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-9)

Bilaaval:

ਕੋਊ ; ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥ (856-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no king equal to Almighty.

ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ;
ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (856-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

All these lords of the world last for only a few days, putting on their false displays. ||1||Pause||

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ , ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ;
ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥ (856-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How can Your humble servant waver? You spread Your shadow over the three worlds.

ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ;
ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥੧॥ (856-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who can raise his hand against Your humble servant? No one can describe Almighty's expanse. ||1||

ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ (856-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remember Him, O my thoughtless and foolish mind, and the unlimited self-playing instruments will resonate and resound within.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ;
ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥ (856-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, my skepticism and doubt have been dispelled; Almighty has exalted me, as He did for Bhagat Dhroo and Bhagat Prahlaad. ||2||5||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-12)

Bilaaval:

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ; ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥ (856-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Save me! I have disobeyed You.

ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ;
ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (856-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have not practiced humility, righteousness or devotional worship; I am proud and egotistical, and I have taken a crooked path. ||1||Pause||

ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ;
ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ (856-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Believing this body to be immortal, I pampered it, but it is a fragile and perishable vessel.

ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ;
ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥ (856-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Forgetting Almighty who formed, fashioned and embellished me, I have become attached to another. ||1||

ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ , ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ;
ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥ (856-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am Your thief; I cannot be called holy. I have fallen at Your feet, seeking Your Sanctuary.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ;
ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥੬॥ (856-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, please listen to this prayer of mine, Dear Almighty; please do not send me sommons of the Messenger of Death. ||2||6||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-16)

Bilaaval:

Prologue: One day Bhagat Kabir Ji went to Bhagat Ramanand Ji who was his Guru. Knowing that Bhagat Kabir Ji is on his way, Bhagat Ramanand Ji closed his doors in order to test Bhagat Kabir Ji's patience. When Bhagat Kabir Ji reached to the door step of Bhagat Ramanand Ji's house, Bhagat Kabir Ji uttered the following shabad to plead before his Guru;

ਦਰ ਮਾਦੇ ; ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (856-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I stand humbly at Your Court.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ;
ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲ੍ਹਿ ਕਿਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (856-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who else can take care of me, other than You? Please open Your door, and grant mewith Your Sight (Darshan). ||1||Pause||

ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ , ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ;
ਸ੍ਰਵਨਨ੍ਹ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰ ॥ (856-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are the richest of the rich, generous and unattached. With my ears, I listen to Your Praises.

ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ;
ਤੁਮ੍ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥੧॥ (856-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

From whom should I beg? I see that all are beggars. My salvation comes only from You. ||1||

ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ , ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥ (856-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You blessed Jai Dev, Naam Dev and Sudaamaa the Brahmin with Your infinite mercy.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ ;
ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ , ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥ (856-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, You are the All-powerful Lord, the Great Giver; in an instant, You bestow the four great blessings. ||2||7||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (856-19)

Bilaaval:

Prologue: There was one Yogi who made many people his desciples by demonstrating his powers by floating in the air without any support. Bhagat Kabir Ji uttered the following shabad to enlighten him;

ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ; ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥ (856-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has a walking stick, ear-rings, a patched coat and a begging bowl.

ਭ੍ਰਮ ਕੈਭਾਇ ; ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥੧॥ (856-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Wearing the robes of a beggar, he wanders around, deluded by doubt. ||1||

ਆਸਨੁ ਪਵਨ ; ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥ (857-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Abandon your Yogic postures and breath control exercises, O madman.

ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Renounce fraud and deception, and meditate continuously on Almighty, O madman. ||1||Pause||

ਜਿਹ ਤੂ ਜਾਚਹਿ ; ਸੋ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭੋਗੀ ॥ (857-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That which you beg for, has been enjoyed in the three worlds.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਕੇਸੌ ਜਗਿ ਜੋਗੀ ॥੨॥੮॥ (857-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, Almighty is the only Yogi in the world. ||2||8||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (857-2)

Bilaaval:

ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ;
ਤੁਮ੍ਰੇ ਚਰਨ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (857-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This Maya has made me forget Your feet, Dear Master of the World, Master of the Universe.

ਕਿੰਚਤ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਜਨ ਕਉ ;
ਜਨ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਬੇਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-3, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Not even a bit of love wells up in Your humble servant; what can Your poor servant do? ||1||Pause||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ , ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ , ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਹ ਮਾਇਆ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਫੰਨੀ ॥ (857-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Cursed is the body, cursed is the wealth, and cursed is this Maya; cursed, cursed is the clever intellect and understanding.

ਇਸ ਮਾਇਆ ਕਉ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ;
ਬਾਂਧੇ ਆਪ ਬਚੰਨੀ ॥੧॥ (857-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Restrain and hold back this Maya; overcome it, through the Guru's Teachings. ||1||

ਕਿਆ ਖੇਤੀ ਕਿਆ ਲੇਵਾ ਦੇਈ ;
ਪਰਪੰਚ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥ (857-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What good is farming, and what good is trading? Worldly entanglements and pride are false.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਤੇ ਅੰਤਿ ਬਿਗੂਤੇ ;
ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਾ ॥੨॥੯॥ (857-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, in the end, they are ruined; ultimately, Death will come for them. ||2||9||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (857-6)

Bilaaval:

ਸਰੀਰ ਸਰੋਵਰ ਭੀਤਰੇ ; ਆਛੈ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ (857-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within the pool of the body, there is an incomparably beautiful lotus flower.

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪੁਰਖੋਤਮੋ ;
ਜਾ ਕੈ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪ ॥੧॥ (857-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within it, is the Supreme Light, the Supreme Soul, who has no feature or form. ||1||

ਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ , ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ ;
ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my mind, vibrate, meditate on Almighty, and forsake your illusions and acknowledgeAlmightyas the Life of the World. ||1||Pause||

ਆਵਤ ਕਛੂ ਨ ਦੀਸਈ ; ਨਹ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ॥ (857-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Nothing is seen coming into the world, and nothing is seen leaving it.

ਜਹ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਤਹੀ ;
ਜੈਸੇ ਪੁਰਿਵਨ ਪਾਤ ॥੨॥ (857-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where the body is born, there it dies, like the leaves of the water-lily. ||2||

ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ;
ਸੁਖ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (857-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Maya is false and transitory; forsaking it, one obtains peaceful, divine contemplation.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ;
ਮਨ ਮੰਝਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥੧੦॥ (857-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, serve Him within your mind; He is the Enemy of ego, the Destroyer of demons. ||3||10||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (857-10)

Bilaaval:

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ;
ਗੋਬਿਦ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (857-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The illusion of birth and death is gone; I consistently concentrate on Master of the Universe.

ਜੀਵਤ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਿਆ ;
ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In my life, I am absorbed in deep silent meditation; the Guru's Teachings have awakened me. ||1||Pause||

ਕਾਸੀ ਤੇ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ; ਧੁਨਿ ਕਾਸੀ ਜਾਈ ॥ (857-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The sound made from bronze, that sound goes into the bronze again.

ਕਾਸੀ ਫੂਟੀ ਪੰਡਿਤਾ ; ਧੁਨਿ ਕਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (857-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But when the bronze is broken, O Pandit, O religious scholar, where does the sound is absorbed? ||1||

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਸੰਧਿ ਮੈ ਪੇਖਿਆ ;
ਘਟ ਹੂ ਘਟ ਜਾਗੀ ॥ (857-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I gaze upon the the point where Era, Pingula and Sukhmena nerves unites and then I realized that Almighty is awake and aware in each and every heart.

ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਚਰੀ ;
ਘਟ ਮਾਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ (857-12, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such is the understanding revealed to me; within my heart, I have become a detached renunciate. ||2||

ਆਪੁ ਆਪ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ; ਤੇਜ ਤੇਜੁ ਸਮਾਨਾ ॥ (857-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have come to know my real-self from Almighty, and my light (Atma) has merged in the Light (Parm-Atma).

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਅਬ ਜਾਨਿਆ ;
ਗੋਬਿਦ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥੧੧॥ (857-13, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, now I know the Master of the Universe, and my mind is satisfied. ||3||11||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (857-14)

Bilaaval:

Prologue: One day a Brahmin by the name of Deva came to Bhagat Kabir Ji and said, " No matter how much meditation one can perform, but still one falls for worldly materials." Bhagat Kabir Ji utters the following shabad to answer him;

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ;
ਸੋ ਜਨੁ ਕਿਉ ਡੋਲੈ ਦੇਵ ॥ (857-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When Your Lotus Feet dwell within one's heart, why should that person waver, O Divine Master?

ਮਾਨੌ , ਸਭ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਾ ਕੈ ;
ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਜਸੁ ਬੋਲੈ ਦੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (857-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I know that all comforts, and the nine treasures, come to one who intuitively, naturally, chants the Praise of the Divine Master. ||Pause||

ਤਬ ਇਹ ਮਤਿ , ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖੈ ;
ਕੁਟਿਲ ਗਾਂਠਿ ਜਬ ਖੋਲੈ ਦੇਵ ॥ (857-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such wisdom comes, only when one sees Almighty in all, and unties the knot of hypocrisy.

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਮਾਇਆ ਤੇ ਅਟਕੈ ;
ਲੈ ਨਰਜਾ , ਮਨੁ ਤੋਲੈ ਦੇਵ ॥੧॥ (857-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Time and time again, he must hold himself back from Maya; let him take the scale of Almighty, and weigh his mind. ||1||

ਜਹ ਉਹੁ ਜਾਇ , ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਮਾਇਆ ਤਾਸੁ ਨ ਝੋਲੈ ਦੇਵ ॥ (857-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then wherever he goes, he will find peace, and Maya will not shake him.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਰਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਓ ਲੈ , ਦੇਵ ॥੨॥੧੨॥ (857-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, my mind believes in Almighty; I am absorbed in the Love of the Divine Almighty. ||2||12||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (857-19)

Bilaaval, The Hymn of Bhagat Naam Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (857-19)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਮੋਕਉ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕੀਨਾ ॥ (857-19, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Guru has made my life fruitful.

ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਿ ; ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ (858-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My pain is forgotten, and I have found peace deep within myself. ||1||

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਮੋਕਉ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ (858-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Guru has blessed me with the ointment of spiritual wisdom.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ;
ਜੀਵਨੁ ਮਨ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (858-1, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Without Almighty's Name, life is mindless. ||1||Pause||

ਨਾਮਦੇਇ ; ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਜਾਨਾਂ ॥ (858-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Remembering, Naam Dev has come to know Almighty.

ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ; ਜੀਉ ਸਮਾਨਾਂ ॥੨॥੧॥ (858-2, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His soul is blended with Almighty, the Life of the World. ||2||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤ ਕੀ (858-3)

Bilaaval, The Hymn of Bhagat Ravi Daas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (858-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦਾਰਿਦੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਕੋ ਹਸੈ ;
ਐਸੀ ਦਸਾ ਹਮਾਰੀ ॥ (858-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Seeing my poverty, everyone laughed. Such was my condition.

ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ , ਕਰ ਤਲੈ ;
ਸਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ (858-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Now, I hold the eighteen miraculous spiritual powers in the palm of my hand; everything is by Your Grace. ||1||

ਤੂ ਜਾਨਤ ਮੈ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ; ਭਵ ਖੰਡਨ ਰਾਮ ॥ (858-4, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You know, and I am nothing, Dear Almighty, Destroyer of fear.

ਸਗਲ ਜੀਅ ਸਰਨਾਗਤੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (858-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
All beings seek Your Sanctuary, Dear Almighty, Fulfiller, Resolver of our affairs. ||1||Pause||

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਨਾਗਤਾ ; ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਭਾਰੁ ॥ (858-5, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Whoever enters Your Sanctuary, is relieved of his burden of sin.

ਊਚ ਨੀਚ ਤੁਮ ਤੇ ਤਰੇ ; ਆਲਜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥(858-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
You have saved the high and the low from the shameless world. ||2||

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਅਕਥ ਕਥਾ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਬਹੁ ਕਾਇ ਕਰੀਜੈ ॥ (858-6, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Says Ravi Daas, what more can be said about the discourse which is beyond description?

ਜੈਸਾ ਤੂ , ਤੈਸਾ ਤੁਹੀ ;
ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਦੀਜੈ ॥੩॥੧॥ (858-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Whatever You are, You are, Dear Almighty; how can anything compare with Your Praises? ||3||1||

ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ (858-7)
Bilaaval:

ਜਿਹ ਕੁਲ ; ਸਾਧੁ ਬੈਸਨੌ ਹੋਇ ॥ (858-7, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
That family, into which a holy person is born,

ਬਰਨ ਅਬਰਨ ਰੰਕੁ ਨਹੀ , ਈਸੁਰੁ ;
ਬਿਮਲ ਬਾਸੁ ਜਾਨੀਐ ਜਗਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥(858-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
whether of high or low social class, whether rich or poor, shall have its pure fragrance spread all over the world. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮਨ ਬੈਸ ਸੂਦ ਅਰੁ ਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰੀ ; (ਖਿਅੱਤ੍ਰੀ ਬੋਲੋ)
ਡੋਮ ਚੰਡਾਰ ਮਲੇਛ ਮਨ ਸੋਇ ॥ (858-8, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Whether he is a Brahmin, a Vaishya, a Sudra, or a Khehaatri; whether he is a poet, an outcaste, or a filthy-minded person,

ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਤੇ , ਆਪੁ ਤਾਰਿ ;
ਤਾਰੇ ਕੁਲ ਦੋਇ ॥੧॥ (858-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

he becomes pure, by meditating on Almighty. He saves himself, and the families of both his parents. ||1||

ਧੰਨਿ ਸੁ ਗਾਉ , ਧੰਨਿ ਸੋ ਠਾਉ ;
ਧੰਨਿ ਪੁਨੀਤ ਕੁਟੰਬ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (858-9, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Blessed is that village, and blessed is the place of his birth; blessed is his pure family, throughout all the worlds.

ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸਾਰ ਰਸੁ , ਤਜੇ ਆਨ ਰਸ ;
ਹੋਇ ਰਸ ਮਗਨ , ਡਾਰੇ ਬਿਖੁ ਖੋਇ ॥੨॥ (858-10, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

One who drinks in the sublime essence abandons other tastes; intoxicated with this divine essence, he discards sin and corruption. ||2||

ਪੰਡਿਤ ਸੂਰ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਰਾਜਾ ;
ਭਗਤ ਬਰਾਬਰਿ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (858-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Among the religious scholars, warriors and kings, there is no other equal to Almighty's devotee.

ਜੈਸੇ ਪੁਰੈਨ ਪਾਤ , ਰਹੈ ਜਲ ਸਮੀਪ ;
ਭਨਿ ਰਵਿਦਾਸ , ਜਨਮੇ ਜਗਿ ਓਇ ॥੩॥੨॥ (858-11, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

As the leaves of the water lily float free in the water, says Ravi Daas, so is their life in the world. ||3||2||

ਬਾਣੀ ਸਧਨੇ ਕੀ ; ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ (858-13)

The Hymn of Bhagat Sadhana, Raag Bilaaval:

Prologue: Bhagat Sadhna Ji was a Muslim butcher who used to perform devotion to Thakur in a Hindu manner. Some people complained that although Bhagat Sadhna is a Muslim, he still worship idols like Hindus. Upon hearing this, the king gave the command to brick him alive in a in his Allahabad Fort. When the wall reached Bhagat Sadhna Ji's neck, he uttered the following Shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (858-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨ੍ਰਿਪ ਕੰਨਿਆ ਕੇ ਕਾਰਨੈ ;
ਇਕੁ ਭਇਆ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (858-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

For a king's daughter, a man disguised himself as Vishnu.

ਕਾਮਾਰਥੀ ਸੁਆਰਥੀ ;
ਵਾ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੧॥ (858-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

He did it for sexual exploitation, and for selfish motives, but Almighty protected his honor. ||1||

Once there was a king who's daughter had a wish to marry Vishnu. A carpenter disguised himself as Vishnu with a self-made costume. He came to the king's daughter and said "I came here to fulfill your wish". Soon the king married his daughter to this fraud man. One day, the king's rival from a neighbouring kingdom attacked on the king's kingdom. Altough the king had much smaller army, he still was very confident to win the war as he thought that his son-in-law was Vishnu. The carpenter was very worried that his true identity will be revealed so he decided to commit suicide. When the noose was in his neck, Vishnu appeared and told him that his death would cause people to loose faith in God. Then Vishnu bestowed him with a boon that he will win the war against the enemy. Bhagat Sadhna relates this story to plead before Almighty to save him.

ਤਵ ਗੁਨ ਕਹਾ ਜਗਤ ਗੁਰਾ ;
ਜਉ ਕਰਮੁ ਨ ਨਾਸੈ ॥ (858-14, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

What is Your value, O Guru of the world, if You will not erase the karma of my past actions?

ਸਿੰਘ ਸਰਨ ਕਤ ਜਾਈਐ ;
ਜਉ ਜੰਬੁਕੁ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (858-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

Why seek safety from a lion, if one is to be eaten by a jackal? ||1||Pause||

ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਨੇ ; ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (858-15, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

For the sake of a single rain-drop, the rainbird suffers in pain.

ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਸਾਗਰੁ ਮਿਲੈ ;
ਫੁਨਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (858-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

When its life-forces (Pran) is gone means when one dies in thirst, even an ocean is of no use to it. ||2||

ਪ੍ਰਾਨ ਜੁ ਥਾਕੇ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ; ਕੈਸੇ ਬਿਰਮਾਵਉ ॥ (858-16, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

Now, my life has grown weary, and I shall not last much longer; how can I be patient?

ਬੂਡਿ ਮੂਏ , ਨਉਕਾ ਮਿਲੈ ;
ਕਹੁ , ਕਾਹਿ ਚਢਾਵਉ ॥੩॥ (858-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

If I drown and die, and then a boat comes along, tell me, how shall I climb aboard? ||3||

ਮੈ ਨਾਹੀ , ਕਛੁ ਹਉ ਨਹੀ ;
ਕਿਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ (858-17, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

I am nothing, I have nothing, and nothing belongs to me.

ਅਉਸਰ ਲਜਾ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ; (ਲੱਜਾ ਬੋਲੋ)
ਸਧਨਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੪॥੧॥ (858-18, ਬਿਲਾਵਲੁ, ਭਗਤ ਸਾਧਨਾ ਜੀ)

Now, protect my honor; Sadhana is Your humble servant. ||4||1||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (859-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ; ਚਉਪਦੇ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (859-3)

Raag Gond, Chau-Padas, Fourth Mahala, First House:

ਜੇ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਸ ਰਖਹਿ ਹਰਿ ਊਪਰਿ ;
ਤਾ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਅਨੇਕ ਅਨੇਕ ਫਲ ਪਾਈ ॥ (859-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

If, in his conscious mind, he places his hopes in Almighty, then he shall obtain the fruits of all the many desires of his mind.

ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ , ਜੋ ਜੀਇ ਵਰਤੈ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਘਾਲਿਆ ਕਿਸੈ ਕਾ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਗਵਾਈ ॥ (859-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Almighty knows everything which happens to the soul. Not even an iota of one's effort goes to waste.

ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਸੁਆਮੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (859-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Place your hopes in Almighty, O my mind; the Master is pervading and permeating all. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਆਸਾ ਕਰਿ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ॥ (859-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, place your hopes in Owner of the World, the Master of the Universe.

ਜੋ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਆਸ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ;
ਸਾ ਨਿਹਫਲ ਆਸ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (859-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

That hope which is placed in any other than Almighty - that hope is fruitless, and totally useless. ||1||Pause||

ਜੋ ਦੀਸੈ , ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ;
ਮਤ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਲਗਿ , ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ (859-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

That which you can see, Maya, and all attachment to family - don't place your hopes in them, or your life will be wasted and lost.

ਇਨ੍ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਨਹੀ , ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਇਹਿ ਬਪੁੜੇ ;
ਇਨ੍ ਕਾ ਵਾਹਿਆ ਕਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥ (859-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Nothing is in their hands; what can these poor creatures do? By their actions, nothing can be done.

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ;
ਜੋ ਤੁਝੁ ਤਾਰੈ , ਤੇਰਾ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਛਡਾਈ ॥੨॥ (859-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, place your hopes in Almighty, your Beloved, who shall carry you across, and save your whole family as well. ||2||

ਜੇ ਕਿਛੁ ਆਸ ਅਵਰ ਕਰਹਿ , ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ; (ਪਰ-ਮਿਤ੍ਰੀ ਬੋਲੋ)
ਮਤ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ , ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ਆਈ ॥ (859-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

If you place your hopes in any other, in any friend other than Almighty, then you shall come to know that it is of no use at all.

ਇਹ ਆਸ ਪਰਮਿਤ੍ਰੀ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਹੈ ; (ਪਰ-ਮਿਤ੍ਰੀ ਬੋਲੋ)
ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਬਿਨਸਿ ਸਭ ਜਾਈ ॥ (859-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

This hope placed in other friends comes from the love of duality. In an instant, it is gone; it is totally false.

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਆਸਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਕੀ ;
ਜੋ ਤੇਰਾ ਘਾਲਿਆ ਸਭੁ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੩॥ (859-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, place your hopes in Almighty, your True Beloved, who shall approve and reward you for all your efforts. ||3||

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਭ ਤੇਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਜੈਸੀ ਤੂ ਆਸ ਕਰਾਵਹਿ , ਤੈਸੀ ਕੋ ਆਸ ਕਰਾਈ ॥ (859-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Hope and desire are all Yours, O my Master. As You inspire hope, so are the hopes held.

ਕਿਛੁ ਕਿਸੀ ਕੈ ਹਥਿ ਨਾਹੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਐਸੀ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (860-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Nothing is in the hands of anyone, O my Master; such is the understanding the True Guru has given me to understand.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਆਸ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ , ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੪॥੧॥ (860-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

You alone know the hope of servant Nanak, Dear Almighty; gazing upon the Almighty's Sight (Darshan), he is satisfied. ||4||1||

ਗੌਂਡ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (860-3)

Gond, Fourth Mahala:

ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵੀਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ;
ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਰੇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (860-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Serve such a Master, and ever meditate on Him, who in an instant erases all sins and mistakes.

ਜੇ ਹਰਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕੀ ਆਸ ਕੀਜੈ ;
ਤਾ ਹਰਿ ਨਿਹਫਲ ਸਭ ਘਾਲ ਗਵਾਸਾ ॥ (860-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

If someone forsakes Almighty and places his hopes in another, then all his service to Almighty is rendered fruitless.

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਿਸੁ ਸੇਵਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਾਸਾ ॥੧॥ (860-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, serve Almighty, the Giver of peace; serving Him, all your hunger shall depart. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਊਪਰਿ ਕੀਜੈ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (860-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, place your faith in Almighty.

ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (860-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Wherever I go, my Master is there with me. Almighty saves the honor of His humble servants and slaves. ||1||Pause||

ਜੇ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ;
ਤਾ ਆਗੈ ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ , ਬਹੁ ਬਹੁਤੁ ਕਢਾਸਾ ॥ (860-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

If you tell your sorrows to another, then he, in return, will tell you of his greater sorrows.

ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਕਹਹੁ , ਹਰਿ ਅਪੁਨੇ ਸੁਆਮੀ ਪਹਿ ;
ਜੋ ਤੁਮ੍ਰੇ ਦੂਖ ਤਤਕਾਲ ਕਟਾਸਾ ॥ (860-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

So tell your sorrows to Almighty, your Master, who shall instantly dispel your pain.

ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ , ਅਪਨੀ ਬਿਰਥਾ ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹੀਐ ;
ਅਵਰਾ ਪਹਿ ਕਹਿ , ਮਨ ਲਾਜ ਮਰਾਸਾ ॥੨॥ (860-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Forsaking such a Almighty, if you tell your sorrows to another, then you shall die of shame. ||2||

ਜੋ ਸੰਸਾਰੈ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਮਿਤ੍ਰ ਭਾਈ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਤੇ ਸਭਿ ਅਪਨੈ ਸੁਆਇ ਮਿਲਾਸਾ ॥ (860-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

The relatives, friends and siblings of the world that you see, O my mind, all meet with you for their own purposes.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਉਨ੍ ਕਾ ਸੁਆਉ ਹੋਇ ਨ ਆਵੈ ;
ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਨੇੜੈ ਕੋ ਨ ਢੁਕਾਸਾ ॥ (860-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

And that day, when their self-interests are not served, on that day, they shall not come near you.

ਮਨ ਮੇਰੇ , ਅਪਨਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਜੋ ਤੁਧੁ ਉਪਕਰੈ ਦੂਖਿ ਸੁਖਾਸਾ ॥੩॥ (ਉਪੱਕਰੈ ਬੋਲੋ) (860-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, serve your Lord, day and night; He shall help you in good times and bad. ||3||

ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ (860-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Why place your faith in anyone, O my mind, who cannot come to your rescue at the last instant?

ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤੁ , ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾਪਹੁ ;
ਤਿਨ੍ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ , ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥ (860-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Mantra, take the Guru's Teachings, and meditate on Him. In the end, Almighty saves those who love Him in their consciousness.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ;
ਇਹੁ ਛੂਟਣ ਕਾ ਸਾਚਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥੨॥ (860-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says: night and day, chant Almighty's Name, O Saints; this is the only true hope for liberation. ||4||2||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (860-14)

Gond, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ;
ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ , ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ (860-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Remembering Almighty in meditation, you shall find bliss and peace forever deep within, and your mind will become tranquil and cool.

ਜੈਸੇ ਸਕਤਿ ਸੂਰੁ , ਬਹੁ ਜਲਤਾ ;
ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ , ਲਹਿ ਜਾਇ ਸਭ ਤਪਨਾ॥੧॥ (ਸਸਿ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (860-15,ਗੋਂਡ,ਮਃ 4)

It is like the harsh sun of Maya, with its burning heat; seeing the moon, the Guru, its heat totally vanishes. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਅਨ ਦਿਨੁ ਧਿਆਇ , ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ (860-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, night and day, meditate, and chant Almighty's Name.

ਜਹਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਰਾਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ;
ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ , ਸਦਾ ਤੂ ਅਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (860-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Here and hereafter, He shall protect you, everywhere; serve such a Almighty forever. ||1||Pause||

ਜਾ ਮਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ , ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ ॥ (860-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Meditate on Almighty, who contains all treasures, O my mind; as Gurmukh, search for the jewel, Almighty.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ , ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਮਲਹੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ ॥੨॥ (860-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty, find Almighty, my Master; I wash the feet of those slaves of Almighty. ||2||

ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ ;
ਓਹੁ ਊਤਮੁ ਸੰਤੁ ਭਇਓ ਬਡ ਬਡਨਾ ॥ (860-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

One who realizes the Guru's Shabad (Gurbani), obtains the sublime essence of Almighty; such a Saint is lofty and sublime, the greatest of the great.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਧਾਈ ;
ਓਹੁ ਘਟੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਘਟਾਈ ,
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ ॥੩॥ (860-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Almighty Himself magnifies the glory of that humble servant. No one can lessen or decrease that glory, not even a bit. ||3||

ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਸੋ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਰਨਾ ॥ (861-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

He shall give you peace, O my mind; meditate forever, every day on Him, with your palms pressed together.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ;
ਨਿਤ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਹਰੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨਾ ॥੪॥੩॥ (861-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Please bless servant Nanak with this one gift, Dear Almighty, that Your feet may dwell within my heart forever. ||4||3||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (861-3)

Gond, Fourth Mahala:

ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ , ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ;
ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੁ , ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣੁ ॥ (861-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

All the kings, emperors, nobles, lords and chiefs are false and transitory, engrossed in duality - know this well.

ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ;
ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ (861-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

The eternal Masteris permanent and unchanging; meditate on Him, O my mind, and you shall be approved. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ; ਸਦਾ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (861-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate, and meditate on Almighty's Name, which shall be your defender forever.

ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (861-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

One who obtains the Mansion of Almighty's Presence, through the Word of the Guru's Teachings - no one else's power is as great as his. ||1||Pause||

ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਦੀਸਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ; (ਮਿਲਖ-ਵੰਤ ਬੋਲੋ)
ਸਭਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ , ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਚਾਣੁ ॥ (861-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

All the wealthy, high class property owners which you see, O my mind, shall vanish, like the fading color of the safflower.

ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥੨॥ (861-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Serve the True, PureMasterforever, O my mind, and you shall be honored in the Court of Almighty. ||2||

ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਖਤ੍ਰੀ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰਿ ਵਰਨ , ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹਹਿ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (861-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

There are four castes: Brahmin, Khahaatri, Sudra and Vaishya, and there are four stages of life. One who meditates on Almighty, is the most distinguished and renowned.

ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ;
ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ (861-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

The poor castor oil plant, growing near the sandalwood tree, becomes fragrant; in the same way, the sinner, associating with the Saints, becomes acceptable and approved. ||3||

ਓਹੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ , ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ;
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (861-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

He, within whose heart Almighty abides, is the highest of all, and the purest of all.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ , ਨੀਚੁ ਜਾਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ ॥੪॥੪॥ (861-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I would wash the feet of the at humble servant of Almighty; he may be from a low class family, but he is now Almighty's servant. ||4||4||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (861-11)

Gond, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭਤੈ ਵਰਤੈ ;
ਜੇਹਾ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕੋ ਕਰਈਐ ॥ (861-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Almighty, the Inner-knower of hearts, is all-pervading. As Almighty causes them to act, so do they act.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ , ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਜੋ ਤੁਧਨੋ ਸਭਦੂ ਰਖਿ ਲਈਐ ॥੧॥ (ਸਭ-ਦੂ ਬੋਲੋ) (861-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

So serve forever such a Master, O my mind, who will protect you from everything. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਹਰਿ ਜਪਿ ;
ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜਈਐ ॥ (ਪੜ੍ਹੰਈਐ ਬੋਲੋ) (861-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on Almighty, and read about Almighty every day.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਾਕੈ ; (861-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)
ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ , ਕਾਇਤੁ ਕੜਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਕੜ੍ਹੰਈਐ ਬੋਲੋ)

Other than Almighty, no one can kill you or save you; so why do you worry, O my mind? ||1||Pause||

ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ;
ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧਰਈਐ ॥ (861-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

The Creator created the entire universe, and infused His Light into it.

ਹਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ , ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈਐ ॥੨॥ (861-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

The One Masterspeaks, and the One Mastercauses all to speak.The Perfect Guru has revealed the One Master. ||2||

ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ , ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ;
ਕਹੁ ਤਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮਨ ਕਿਆ ਚੋਰਈਐ ॥ (861-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Almighty is with you, inside and out; tell me, O mind, how can You hide anything from Him?

ਨਿਹਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ;
ਤਾਂ ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈਐ ॥੩॥ (861-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Serve Almighty open-heartedly, and then, O my mind, you shall find total peace. ||3||

ਜਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ , ਸੋ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ;
ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸਦਾ ਧਿਅਈਐ ॥ (861-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Everything is under His control; He is the greatest of all. O my mind, meditate forever on Him.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤੇਰੈ ; (861-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)
ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ , ਤੁਧੁ ਲਏ ਛਡਈਐ ॥੪॥੫॥ (ਛਡੱਈਐ ਬੋਲੋ)

O Servant Nanak, that Masteris always with you. Meditate forever on your Lord, and He shall liberate you. ||4||5||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (861-18)

Gond, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ ;
ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥ (ਤ੍ਰਿਖਾ-ਵੰਤੁ ਬੋਲੋ) (861-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

My mind yearns so deeply for the Almighty's Sight (Darshan), like the thirsty man without water. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥ (861-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

My mind is pierced through by the arrow of Almighty's Love.

ਹਮਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ;
ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (861-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

The Almighty knows my anguish, and the pain deep within my mind. ||1||Pause||

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ;
ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥੨॥ (861-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Whoever tells me about my Beloved Masteris my Sibling of Destiny, and my friend. ||2||

ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ , ਗੁਣ ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ;
ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੩॥ (862-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Come, and join together, O my companions; let's sing the Glorious Praises of my Almighty, and follow the comforting advice of the True Guru.. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੪॥੬॥ (862-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 4)

Please fulfill the hopes of servant Nanak, Dear Almighty; his body finds peace and serenity in the Almighty's Sight (Darshan). ||4||6||

ਛਕਾ ੧॥ (ਛਕਾ ਇੱਕ ਬੋਲੋ) (862-2)

First set of six. ||

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (ਘਰੁ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (862-3)

Raag Gond, Fifth Mahala, Chau-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (862-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਭੁ ਕਰਤਾ ; ਸਭੁ ਭੁਗਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (862-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is the Creator of all, He is the consumer within all. ||1||Pause||

ਸੁਨਤੋ ਕਰਤਾ ; ਪੇਖਤ ਕਰਤਾ ॥ (862-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Creator listens, and the Creator sees.

ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ; ਦ੍ਰਿਸਟੋ ਕਰਤਾ ॥ (862-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Creator Himself is unseen, and the Creation is seen.

ਓਪਤਿ ਕਰਤਾ ; ਪਰਲਉ ਕਰਤਾ ॥ (862-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Creator forms, and the Creator destroys.

ਬਿਆਪਤ ਕਰਤਾ ; ਅਲਿਪਤੋ ਕਰਤਾ ॥੧॥ (ਅ-ਲਿਪਤੋ ਬੋਲੋ) (862-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Creator touches, and the Creator is detached. ||1||

ਬਕਤੌ ਕਰਤਾ ; ਬੂਝਤ ਕਰਤਾ ॥ (862-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Creator is the One who speaks, and the Creator is the One who understands.

ਆਵਤੁ ਕਰਤਾ ; ਜਾਤੁ ਭੀ ਕਰਤਾ ॥ (862-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Creator comes, and the Creator also goes.

ਨਿਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ; ਸਰਗੁਨ ਕਰਤਾ ॥ (862-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Creator is absolute and without qualities; the Creator is related, with the most excellent qualities.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ ਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ ॥੨॥੧॥ (ਸਮ-ਦ੍ਰਿਸਟਾ ਬੋਲੋ) (862-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak looks upon all the same. ||2||1||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (862-7)

Gond, Fifth Mahala:

ਫਾਕਿਓ ਮੀਨ ਕਪਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਤੂ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਕਸੁੰਭਾਇਲੇ ॥ (862-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

You are caught, like the fish and the monkey; you are entangled in the transitory world.

ਪਗ ਧਾਰਹਿ ਸਾਸੁ ਲੇਖੈ ਲੈ ;
ਤਉ ਉਧਰਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਲੇ ॥੧॥ (862-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Your foot-steps and your breaths are numbered; only by singing the Praises of Almighty's Virtues will you be saved. ||1||

ਮਨ ਸਮਝੁ ; ਛੋਡਿ ਆਵਾਇਲੇ ॥ (862-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

O mind, reform yourself, and forsake your aimless wandering.

ਅਪਨੇ ਰਹਨ ਕਉ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ;
ਕਾਏ , ਪਰ ਕੈ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (862-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

You have found no place of rest for yourself; so why do you try to teach others? ||1||Pause||

ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ;
ਤੂ ਲਾਗਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬਾਇਲੇ ॥ (862-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Like the elephant, driven by sexual desire, you are attached to your immediate family.

ਜਿਉ ਪੰਖੀ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ , ਫਿਰਿ ਬਿਛੁਰੈ ;
ਥਿਰੁ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਲੇ ॥੨॥ (862-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

People are like birds that come together, and fly apart again; you shall become stable and steady, only when you meditate on Almighty, in the Company of the Holy. ||2||

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ਰਸਨ ਸਾਦਿ ਬਿਨਸਿਓ ;
ਓਹੁ ਮੂਠੌ ਮੂੜ ਲੋਭਾਇਲੇ ॥ (862-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Like the fish, which perishes because of its desire to taste, the fool is ruined by his greed.

ਤੂ ਹੋਆ ਪੰਚ ਵਾਸਿ ਵੈਰੀ ਕੈ ;
ਛੂਟਹਿ , ਪਰੁ ਸਰਨਾਇਲੇ ॥੩॥ (862-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

You have fallen under the power of the five thieves (Kam, Kerod, Lobh, Moh & Ahangkar); escape is only possible in the Sanctuary of Almighty. ||3||

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਸਭਿ ਤੁਮ੍ਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤਾਇਲੇ ॥ (862-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Be Merciful to me, O Destroyer of the pains of the meek; all beings and creatures belong to You.

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਸਦਾ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾ ;
ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਲੇ ॥੪॥੨॥ (862-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

May I obtain the gift of always seeing the Your Sight (Darshan); meeting with You, Guru Nanak is the slave of Your slaves. ||4||2||

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੨ (862-14)

Raag Gond, Fifth Mahala, Chau-Padas, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (862-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ; ਕੀਏ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿ ॥ (862-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He fashioned the soul and the life-forces (Pran),

ਮਾਟੀ ਮਹਿ ; ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਨਿਵਾਜਿ ॥ (862-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

and infused His Light into the dust;

ਬਰਤਨ ਕਉ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭੋਜਨ ਭੋਗਾਇ ॥ (862-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He exalted you and gave you everything to use, and food to eat and enjoy

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਜਿ ; ਮੂੜੇ ਕਤ ਜਾਇ ॥੧॥ (862-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

- how can you forsake that Almighty, you fool! Where else will you go? ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਲਾਗਉ ਸੇਵ ॥ (862-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Commit yourself to the service of the Superior Master.

ਗੁਰ ਤੇ ਸੁਝੈ ; ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (862-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through the Guru, one understands the Pure, Divine Lord. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ; ਰੰਗ ਅਨਿਕ ਪਰਕਾਰ ॥ (862-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He created plays and dramas of all sorts;

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ; ਨਿਮਖ ਮਝਾਰ ॥ (862-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He creates and destroys in an instant;

ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (862-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

His state and condition cannot be described.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ॥੨॥ (862-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Meditate forever on that Almighty, O my mind. ||2||

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ; ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੀ ॥ (862-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The unchanging Masterdoes not come or go.

ਬੇਅੰਤ ਗੁਨਾ ਤਾ ਕੇ ; ਕੇਤਕ ਗਨੀ ॥ (862-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

His Glorious Virtues are infinite; how many of them can I count?

ਲਾਲ ਨਾਮ ; ਜਾ ਕੈ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (863-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

His treasure is overflowing with the rubies of the Name.

ਸਗਲ ਘਟਾ ; ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੩॥ (863-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He gives Support to all hearts. ||3||

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ; ਜਾ ਕੋ ਹੈ ਨਾਉ ॥ (863-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Name is the True Primal Being;

ਮਿਟਹਿ ਕੋਟਿ ਅਘ ; ਨਿਮਖ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ (863-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

millions of sins are washed away in an instant, singing His Praises.

ਬਾਲ ਸਖਾਈ ; ਭਗਤਨ ਕੋ ਮੀਤ ॥ (863-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Almighty is your best friend, your playmate from earliest childhood.

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ; ਨਾਨਕ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੪॥੧॥੩॥ (863-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is the Support of the life-forces (Pran); Guru Nanak says, He is love, He is consciousness. ||4||1||3||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (863-3)

Gond, Fifth Mahala:

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਕੀਨੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (863-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I trade in the Naam, Almighty's Name.

ਨਾਮੋੁ ਹੀ ; ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਅਧਾਰੁ ॥ (863-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is the Support of the mind.

ਨਾਮੋ ਹੀ ; ਚਿਤਿ ਕੀਨੀ ਓਟ ॥ (863-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My consciousness takes to the Shelter of Almighty's Name (Naam).

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਕੋਟਿ ॥੧॥ (863-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name (Naam), millions of sins are erased. ||1||

ਰਾਸਿ ਦੀਈ ; ਹਰਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (863-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty has blessed me with the wealth of the Naam, the Name of the One Almighty.

ਮਨ ਕਾ ਇਸਟੁ ; ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (863-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The wish of my mind is to meditate on Almighty's Name (Naam), in association with the Guru. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ; ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (863-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is the wealth of my soul.

ਨਾਮੋ ਸੰਗੀ ; ਜਤ ਕਤ ਜਾਤ ॥ (863-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Wherever I go, Almighty's Name (Naam) is with me.

ਨਾਮੋ ਹੀ ; ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥ (863-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is sweet to my mind.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਸਭ ਮਹਿ ; ਨਾਮੋ ਡੀਠਾ ॥੨॥ (863-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In the water, on the land, and everywhere, I see Almighty's Name (Naam). ||2||

ਨਾਮੇ ; ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ॥ (863-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through Almighty's Name (Naam), one's face becomes radiant in the Court of Almighty.

ਨਾਮੇ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਰੇ ॥ (863-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through Almighty's Name (Naam), all one's generations are saved.

ਨਾਮਿ ; ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸੀਧ ॥ (863-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through Almighty's Name (Naam), my affairs are resolved.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਗੀਧ ॥੩॥ (863-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My mind is accustomed to Almighty's Name (Naam). ||3||

ਨਾਮੇ ਹੀ ; ਹਮ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ॥ (863-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through Almighty's Name (Naam), I have become fearless.

ਨਾਮੇ ; ਆਵਨ ਜਾਵਨ ਰਹੇ ॥ (863-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through Almighty's Name (Naam), my comings and goings have ceased.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਮੇਲੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (863-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has united me with Almighty, the treasure of virtue.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੪॥੨॥੪॥ (863-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I dwell naturally in bliss. ||4||2||4||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (863-8)

Gond, Fifth Mahala:

ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ; ਜੋ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ (863-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He grants honor to the dishonored,

ਸਗਲ ਭੂਖੇ ਕਉ ; ਕਰਤਾ ਦਾਨੁ ॥ (863-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

and gives gifts to all the hungry;

ਗਰਭ ਘੋਰ ਮਹਿ ; ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ (863-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

he protects those in the terrible womb.

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ; ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ (863-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

So humbly bow forever to that Master. ||1||

ਐਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਧਿਆਇ ॥ (863-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Meditate on such a Almighty in your mind.

ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ; ਜਤ ਕਤਹਿ ਸਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(863-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He shall be your help and support everywhere, in good times and bad. ||1||Pause||

ਰੰਕੁ ਰਾਉ ; ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ (863-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The beggar and the king are all the same to Him.

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ; ਸਗਲ ਪੂਰਾਨ ॥ (863-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He sustains and fulfills both the ant and the elephant.

ਬੀਓ ਪੂਛਿ ; ਨ ਮਸਲਤਿ ਧਰੈ ॥ (863-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He does not consult or seek anyone's advice.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਸੁ ਆਪਹਿ ਕਰੈ ॥੨॥ (863-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Whatever He does, He does Himself. ||2||

ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ; ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਇ ॥ (863-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

No one knows His limit.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (863-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He Himself is the PureMaster.

ਆਪਿ ਅਕਾਰੁ ; ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (863-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He Himself is formed, and He Himself is formless.

ਘਟ ਘਟ ਘਟਿ ; ਸਭ ਘਟ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ (863-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In the heart, in each and every heart, He is the Support of all hearts. ||3||

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ; ਭਗਤ ਭਏ ਲਾਲ ॥ (863-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through the Love of the Naam, Almighty's Name, the devotees become His Beloveds.

ਜਸੁ ਕਰਤੇ ; ਸੰਤ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (863-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of the Creator, the Saints are forever in bliss.

ਨਾਮ ਰੰਗਿ ; ਜਨ ਰਹੇ ਅਘਾਇ ॥ (863-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through the Love of the Naam, Almighty's humble servants remain satisfied.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥੫॥(ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (863-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Guru Nanak falls at the feet of those humble servants of Almighty. ||4||3||5||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (863-14)

Gond, Fifth Mahala:

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ॥ (863-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Associating with them, this mind becomes Pure and pure.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ॥ (863-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Associating with them, one meditates in remembrance on Almighty.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਕਿਲਬਿਖ ਹੋਹਿ ਨਾਸ ॥ (863-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Associating with them, all the sins are erased.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਰਿਦੈ ਪਰਗਾਸ ॥੧॥ (863-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Associating with them, the heart is illumined. ||1||

ਸੇ ਸੰਤਨ ਹਰਿ ਕੇ ; ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ (863-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Those Saints of Almighty are my friends.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ; ਗਾਈਐ ਜਾ ਕੈ ਨੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (863-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

It is their custom to sing only the Naam, Almighty's Name. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਮੰਤ੍ਰਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (863-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

By their mantra, Almighty, Har, Har, dwells in the mind.

ਜਾ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ; ਭਰਮੁ ਭਉ ਨਸੈ ॥ (863-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

By their teachings, illusion and fear are dispelled.

ਜਾ ਕੈ ਕੀਰਤਿ ; ਨਿਰਮਲ ਸਾਰ ॥ (863-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

By their kirtan, they become Pure and sublime.

ਜਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ; ਬਾਂਛੈ ਸੰਸਾਰ ॥੨॥ (863-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The world longs for the dust of their feet. ||2||

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ; ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥ (863-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Millions of sinners are saved by associating with them.

ਏਕੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ; ਜਾ ਕੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (863-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

They have the Support of the Name of the One Formless Lord.

ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਕਾ ; ਜਾਨੈ ਭੇਉ ॥ (863-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He knows the secrets of all beings;

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ; ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ (863-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is the treasure of mercy, the divine Pure Lord. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਜਬ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (863-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

When the Supreme Almighty becomes merciful,

ਤਬ ਭੇਟੇ ; ਗੁਰ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ (863-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

then one meets the Merciful Holy Guru.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ; ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (864-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Day and night, Nanak meditates on Almighty's Name (Naam).

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ; ਹਰਿ ਨਾਏ ॥੪॥੪॥੬॥ (864-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through Almighty's Name, he is blessed with peace, poise and bliss. ||4||4||6||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (864-1)

Gond, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ; ਮਨ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (864-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Meditate on the image of the Guru within your mind;

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਮੰਤ੍ਰੁ ਮਨੁ ਮਾਨ ॥ (864-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

let your mind accept the Guru's Shabad (Gurbani), and His Mantra.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਉ ॥ (864-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Enshrine the Guru's feet within your heart.

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੧॥ (864-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Bow in humility forever before the Guru, the Supreme Almighty. ||1||

ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ; ਭੁਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (864-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Let no one wander in doubt in the world.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਕੋਇ ਨ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (864-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Without the Guru, no one can cross over. ||1||Pause||

ਭੂਲੇ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ (864-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Guru shows the Path to those who have wandered off.

ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ; ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਆ ॥ (864-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He leads them to renounce others, and attaches them to devotional worship of Almighty.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ; ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ (864-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He obliterates the fear of birth and death.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਬੇਅੰਤ ਵਡਾਈ ॥੨॥ (864-5, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

The glorious greatness of the Perfect Guru is endless. ||2||

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਊਰਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ (864-5, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

By Guru's Grace, the inverted heart-lotus blossoms forth,

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ; ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (864-5, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

and the Light shines forth in the darkness.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ; ਸੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ (864-6, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Through the Guru, know the One who created you.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮੁਗਧ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥ (864-6, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

By the Guru's Mercy, the foolish mind comes to believe. ||3||

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ; ਗੁਰੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (864-6, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

The Guru is the Creator; the Guru has the power to do everything.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਹੈ ਭੀ ਹੋਗੁ ॥ (864-7, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

The Guru is the Superior Master; He is, and always shall be.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭਿ ਇਹੈ ਜਨਾਈ ॥ (864-7, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Says Guru Nanak, Almighty has inspired me to know this.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥੪॥੫॥੭॥ (864-7, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Without the Guru, liberation is not obtained, O Siblings of Destiny. ||4||5||7||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (864-8)

Gond, Fifth Mahala:

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ; ਗੁਰੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮੋਰ ॥ (864-8, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Recite Guru, Guru, Gur, O my mind.

ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ; ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰ ॥ (864-8, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

I have no other than the Guru.

ਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕ ; ਰਹਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (864-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I lean upon the Support of the Guru, day and night.

ਜਾ ਕੀ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਦਾਤਿ ॥੧॥ (864-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

No one can decrease His bounty. ||1||

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ (864-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Know that the Guru and the Superior Master(Almighty) are One.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (864-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Whatever pleases Him is acceptable and approved. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ; ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ (864-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

One whose mind is attached to the Guru's feet

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ; ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ (864-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

- his pains, sufferings and illusions runs away.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਪਾਏ ਮਾਨੁ ॥ (864-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Serving the Guru, honor is obtained.

ਗੁਰ ਊਪਰਿ ; ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ (864-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to the Guru. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਨਿਹਾਲ ॥ (864-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Guru's Sight (Darshan), I am exalted (delighted).

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਪੂਰਨ ਘਾਲ ॥ (864-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The work of the Guru's servant completes means all the effort is rewarded accordingly.

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਦੁਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (864-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Pain does not afflict the Guru's servant.

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਪੈ ॥੩॥ (864-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Guru's servant is famous in the ten directions. ||3||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (864-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Guru's glory cannot be described.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (864-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Guru remains absorbed in the Supreme Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ (864-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one who is blessed with perfect destiny

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ; ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੬॥੮॥ (864-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

- his mind is attached to the Guru's feet. ||4||6||8||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (864-14)

Gond, Fifth Mahala:

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਪੂਜਾ ; ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (864-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Guru is my worship; the Guru is Master of the Universe.

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਗੁਰੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (864-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My Guru is the Supreme Master; the Guru is Almighty the giver of all bounties (Bhagwan).

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਦੇਉ ; ਅਲਖ ਅਭੇਉ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (864-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My Guru is adoration, beyond knowledge and mysterious.

ਸਰਬ ਪੂਜ ; ਚਰਨ ਗੁਰ ਸੇਉ ॥੧॥ (864-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I serve at the Guru's feet, which are worshipped by all. ||1||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ (864-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Without the Guru, I have no other place at all.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ; ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (864-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Night and day, I chant the Name of Guru, Guru. ||1||Pause||

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਗਿਆਨੁ ; ਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (864-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Guru is my spiritual wisdom, the Guru is the concentration within my heart.

ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ; ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ (864-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
The Guru is Universal Sustainer, the Primal Being and Giver of Bounties.

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਰਹਉ ; ਕਰ ਜੋਰਿ ॥ (864-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
With my palms pressed together, I remain in the Guru's Sanctuary.

ਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ; ਮੈ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥੨॥ (864-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
Without the Guru, I have no other at all. ||2||

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ; ਤਾਰੇ ਭਵ ਪਾਰਿ ॥ (864-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
The Guru is the boat to cross over the terrifying worldly ocean.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਜਮ ਤੇ ਛੁਟਕਾਰਿ ॥ (864-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
Serving the Guru, one is released from the Messenger of Death.

ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ; ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਜਾਰਾ ॥ (864-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
In the darkness, the Guru's Mantra shines forth.

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ (864-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
With the Guru, all are saved. ||3||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (864-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru is found, by great good fortune.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੀ ॥ (864-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
Serving the Guru, pain does not afflict anyone.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (864-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
No one can erase the Guru’s Shabad (Gurbani).

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ; ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੪॥੭॥੯॥ (864-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
Nanak is the Guru; Nanak is the Almighty Himself. ||4||7||9||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (865-1)

Gond, Fifth Mahala:

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ; ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (865-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Deal and trade only with Almighty's Name (Raam means the omnipresent).

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (865-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Namewith body, speech and mind is the Support of the life-forces (Pran).

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ (865-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Sing the Kirtan of the Praises of Almighty, with mind, body and speech.

ਰਮਤ ਰਾਮੁ ; ਸਭ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (865-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty is ever-present, all-pervading. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ; ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ॥ (865-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Joining the humble Saints, chant Almighty's Name.

ਸਭ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ; ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (865-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

This is the most Pure and perfect occupation of all. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਨੁ ; ਸੰਚਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (865-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Gather the treasure, the wealth of Almighty's Name with mind and body.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਕਰਿ ਆਹਾਰ ॥ (865-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Let your sustenance of mind, body and speech be Almighty's Name.

ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਵੀਸਰਿ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (865-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Never forget Almighty's Name from mind and body.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਤਾਇ ॥੨॥ (865-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In His Mercy, the Guru has revealed this to me. ||2||

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ (865-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty, Raam, Raam, Raam, is always our help and support.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (865-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Consistently concentrate on Almighty's Name with body, mind and speech.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਪਿ ; ਨਿਰਮਲ ਭਏ ॥ (865-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Through Almighty, Raam, Raam, Raam, I have become Pure.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥੩॥ (865-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The sins of countless incarnations have been taken away. ||3||

ਰਮਤ ਰਾਮ ; ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (865-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Uttering Almighty's Name, birth and death are finished.

ਉਚਰਤ ਰਾਮ ; ਭੈ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ (865-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Repeating Almighty's Name, one crosses over the terrifying worldly ocean.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਰਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (865-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Luminous Masteris the highest of all.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਜਪਿ ; ਨਾਨਕ ਦਾਸ ॥੪॥੮॥੧੦॥ (865-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Night and day, servant Nanak meditates on Him. ||4||8||10||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (865-7)

Gond, Fifth Mahala:

ਉਨ ਕਉ ; ਖਸਮਿ ਕੀਨੀ ਠਾਕਹਾਰੇ ॥ (ਠਾਕ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (865-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My Master has held back the five demons.

ਦਾਸ ਸੰਗ ਤੇ ; ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (865-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He conquered them, and scared them away from Almighty's slave.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਾ ; ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (865-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

They cannot find the mansion of Almighty's devotee.

ਰਾਮ ਜਨਾ ; ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (865-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Joining together, Almighty's humble servants sing the songs of joy. ||1||

ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੇ ; ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰ ॥ (865-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The five demons (Kam, Kerod, Lob, Moh & Ahankar) are the rulers of the whole world,

ਰਾਮ ਭਗਤ ਕੇ ; ਪਾਨੀਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (865-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

but they are just water-carriers for Almighty's devotee. ||1||Pause||

ਜਗਤ ਪਾਸ ਤੇ ; ਲੇਤੇ ਦਾਨੁ ॥ (865-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

They collect taxes from the world,

ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕਉ ; ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (865-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

but they bow in subservience to Almighty's devotees.

ਲੂਟਿ ਲੇਹਿ ; ਸਾਕਤ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥ (865-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

They plunder and dishonor the devotee of Maya (Sakat),

ਸਾਧ ਜਨਾ ਪਗ ; ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਹਿ ॥੨॥ (865-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

but they massage and wash the feet of the Holy. ||2||

ਪੰਚ ਪੂਤ ਜਣੇ ; ਇਕ ਮਾਇ ॥ (865-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The One Mother gave birth to the five sons (Water, Fire, Air, Ether and Earth),

ਉਤਭੁਜ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ; ਜਗਤ ਵਿਆਇ ॥ (865-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

and began the play of the created world.

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਰਚਿ ਰਸੇ ॥ (865-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

With the three qualities (Raj, Sat & Tam) joined together, they celebrate.

ਇਨ ਕਉ ਛੋਡਿ ; ਊਪਰਿ ਜਨ ਬਸੇ ॥੩॥ (865-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Renouncing these three qualities, Almighty's humble servants rise above them. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ (865-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He saves His humble servants.

ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ; ਤਿਨਿ ਰਖੇ ਹਟਾਇ ॥ (865-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

They belong to Him, and so He saves them by driving out the five.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥ (865-13, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Says Guru Nanak, devotion to Almighty is noble and sublime.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ; ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੪॥੯॥੧੧॥ (865-13, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Without devotion, all just waste away uselessly. ||4||9||11||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (865-13)

Gond, Fifth Mahala:

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ; ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (865-13, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Suffering and troubles are eradicated by Almighty's Name.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ; ਸੁਖ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥ (865-14, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Pain is dispelled, and peace takes its place.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਅਘਾਏ ॥ (865-14, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Meditating, chanting the Ambrosial Naam, Almighty's Name, I am satisfied.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ (865-14, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

By the Grace of the Saints, I have received all fruitful rewards. ||1||

ਰਾਮ ਜਪਤ ; ਜਨ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ (865-15, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

Meditating on Almighty, His humble servant is carried across,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਪਾਪ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (865-15, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

and the sins of countless incarnations are taken away. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (865-15, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

I have enshrined the Guru's feet within my heart,

ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ; ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ (865-16, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

and crossed over the ocean of fire.

ਜਨਮ ਮਰਣ ; ਸਭ ਮਿਟੀ ਉਪਾਧਿ ॥ (865-16, ਗੋਂਡ, ਮ: 5)

All the painful diseases of birth and death have been eradicated.

ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ॥੨॥ (865-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I am attached to Almighty in blissful Samaadhi. ||2||

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ; ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ॥ (865-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In all places and interspaces, the One, our Master is contained.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (865-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower of all hearts.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਾ ਕਉ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (865-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

One whom Almighty blesses with understanding,

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ਲੇਇ ॥੩॥ (865-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

chants Almighty's Name, twenty-four hours a day. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ (865-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Deep within, Almighty Himself abides;

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (865-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

within his heart, the Divine Light shines forth.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰੀਐ ॥ (865-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

With loving devotion, sing the Almighty's Praises.

ਜਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥੪॥੧੦॥੧੨॥ (865-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Meditate on the Supreme Almighty, Guru Nanak says, and you shall be saved. ||4||10||12||

ਗੋਂਡ,ਮਹਲਾ ੫ ॥ (865-19)

Gond, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ (866-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Bow in humility to the lotus feet of the Guru.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਾਰਿ ॥ (866-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Eliminate sexual desire and anger from this body.

ਹੋਇ ਰਹੀਐ ; ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ (866-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Be the dust of all,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ; ਸਭ ਮਹਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ (866-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

and see Almighty in each and every heart, in all. ||1||

ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਮਹੁ ; ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ॥ (866-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In this way, dwell upon Almighty of the World, Master of the Universe.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (866-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My body and wealth belong to Almighty; my soul belongs to Almighty. ||1||Pause||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (866-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ; ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ (866-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

This is the purpose of human life.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ; ਜਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ॥ (866-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Renounce your egotistical pride, and know that Almighty is with you.

ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (866-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Holy, let your mind be imbued with Almighty's Love. ||2||

ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਕੀਆ ; ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਨੁ ॥ (866-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Know the One who created you,

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (866-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

and in the world hereafter you shall be honored in the Court of Almighty.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ; ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (866-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Your mind and body will be Pure and exalted (delighted);

ਰਸਨਾ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਪਾਲ ॥੩॥ (866-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

chant Almighty's Name the Universal Sustainer with your tongue. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (866-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Grant Your Kind Mercy, O my Lord, Merciful to the meek.

ਸਾਧੂ ਕੀ ; ਮਨੁ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥ (866-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My mind begs for the dust of the feet of the Holy.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ; ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ (866-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Be merciful, and bless me with this gift,

ਨਾਨਕੁ , ਜਪਿ ਜੀਵੈ ; ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੧॥੧੩॥ (866-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

that Guru Nanak may live, chanting Almighty's Name. ||4||11||13||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (866-7)

Gond, Fifth Mahala:

ਧੂਪ ਦੀਪ ; ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ॥ (866-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My incense and lamps are my service to Almighty.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ; ਬੰਦਨ ਕਰਤਾਰ ॥ (866-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Time and time again, I humbly bow to the Creator.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ; ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ (866-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I have renounced everything, and grasped the Sanctuary of Almighty.

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ; ਵਡਭਾਗਿ ॥੧॥ (866-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

By great good fortune, the Guru has become pleased and satisfied with me. ||1||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗਾਈਐ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (866-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing the praises of Universal Master.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (866-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My body and wealth belong to Almighty; my soul belongs to Almighty. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ; ਭਏ ਆਨੰਦ ॥ (866-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Chanting the Praises of Almighty's Virtues, I am in bliss.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ; ਬਖਸੰਦ ॥ (866-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty is the Perfect Forgiver.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਨ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (866-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Granting His Mercy, He has linked His humble servants to His service.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿ ; ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ (866-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He has rid me of the pains of birth and death, and merged me with Himself. ||2||

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਇਹੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (866-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

This is the essence of karma, righteous conduct and spiritual wisdom,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (866-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

to chant Almighty's Name in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸਾਗਰ ਤਰਿ ; ਬੋਹਿਥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ॥ (866-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's Feet are the boat to cross over the worldly ocean.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥੩॥ (866-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty, the Inner-knower, is the Cause of causes. ||3||

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ; ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (866-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Showering His Mercy, He Himself has saved me.

ਪੰਚ ਦੂਤ ; ਭਾਗੇ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (866-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The five hideous demons have run away.

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ; ਨ ਕਬਹੂ ਹਾਰਿ ॥ (866-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Do not lose your life in the gamble.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ; ਕਰਤਾਰਿ ॥੪॥੧੨॥੧੪॥ (866-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Creator Masterhas taken Nanak's side. ||4||12||14||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (866-13)

Gond, Fifth Mahala:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸੁਖ ਅਨਦ ਕਰੇਇ ॥ (866-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He has blessed me with peace and bliss.

ਬਾਲਕ ; ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਗੁਰਦੇਵਿ ॥ (866-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Divine Guru has saved His child.

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ; ਦਇਆਲ ਗੋੁਬਿੰਦ ॥ (866-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty is kind and compassionate; He is Master of the Universe.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਗਲੇ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ (866-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He forgives all beings and creatures. ||1||

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (866-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I seek Your Sanctuary, Dear Almighty, O Merciful to the meek.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਜਪਿ ; ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (866-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Meditating on the Supreme Almighty, I am forever exalted (delighted). ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ; ਦੂਸਰ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (866-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

There is no other like the Merciful Almighty.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਸਰਬ ਸਮਾਹੀ ॥ (866-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is contained deep within each and every heart.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ; ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ (866-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He embellishes His slave, here and hereafter.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਤੁਮ੍ਾਰੈ ॥੨॥ (866-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

It is Your nature, Almighty, to purify sinners. ||2||

ਅਉਖਧ ਕੋਟਿ ; ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (866-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Meditation on Master of the Universe is the medicine to cure millions of illnesses.

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ; ਭਜੀਐ ਭਗਵੰਤ ॥ (866-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My Tantra and Mantra is to meditate, to chantAlmighty's Name.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਮਿਟੇ ; ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ॥ (866-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Illnesses and pains are dispelled, meditating on Almighty.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ; ਪੂਰਨ ਫਲ ਪਾਏ ॥੩॥ (866-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The fruits of the mind's desires are fulfilled. ||3||

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ; ਸਮਰਥ ਦਇਆਰ ॥ (866-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is the Cause of causes, the All-powerful Merciful Master.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ॥ (866-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Contemplating Him is the greatest of all treasures.

ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਲੀਏ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (866-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says that Almighty Himself has forgiven;

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਏਕੋ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੩॥੧੫॥ (866-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

forever and ever, he chants the Name of the One Lord. ||4||13||15||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (866-19)

Gond, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ (866-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Chant Almighty's Name, O my friend.

ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ; ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਚੀਤ ॥ (867-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Your consciousness shall become Pure.

ਮਨ ਤਨ ਕੀ ; ਸਭ ਮਿਟੈ ਬਲਾਇ ॥ (867-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

All the misfortunes of your mind and body shall be taken away,

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ; ਸਗਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (867-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

and all your pain and darkness will be dispelled. ||1||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ; ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (867-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of Almighty's Virtues, one cross over the worldly ocean.

ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ; ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (867-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

By great good fortune, one attains the Infinite Lord, the Primal Being. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨੁ ਕਰੈ ; ਕੀਰਤਨੁ ਗੋਪਾਲ ॥
ਤਿਸ ਕਉ ; ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (867-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death cannot even touch that humble being, who sings the Almighty's Praises.

ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਪਨਾ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ (867-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Gurmukh realizes his Master; his coming into this world is approved. ||2||

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (867-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He sings the Praises of Almighty's Virtues, by the Grace of the Saints;

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਮਿਟਹਿ ਉਨਮਾਦ ॥ (867-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

his sexual desire, anger and madness are eradicated.

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ; ਜਾਣੁ ਭਗਵੰਤ ॥ (867-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He knows Almighty to be ever-present.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ; ਪੂਰਨ ਮੰਤ ॥੩॥ (867-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

This is the Perfect Teaching of the Perfect Guru. ||3||

ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ; ਕੀਏ ਭੰਡਾਰ ॥ (867-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He earns the treasure of Almighty's wealth.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰ ॥ (867-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Meeting with the True Guru, all his affairs are resolved.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ; ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥ (867-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is awake in the Love of Almighty's Name;

ਹਰਿ ਚਰਣੀ ; ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੧੪॥੧੬॥ (867-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, his mind is attached to Almighty's Feet. ||4||14||16||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (867-6)

Gond, Fifth Mahala:

ਭਵ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ (867-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's Feet are the boat to cross over the terrifying worldly ocean.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਮਰਣ ॥ (867-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Remembering on the Naam, Almighty’s Name, he does not die again.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ; ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੰਥ ॥ (867-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Chanting the Praises of Almighty’s Virtues, he does not have to walk on the Path of Death.

ਮਹਾ ਬੀਚਾਰ ; ਪੰਚ ਦੂਤਹ ਮੰਥ ॥੧॥ (867-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Contemplating the Great (Almighty), the five demons are conquered. ||1||

ਤਉ ਸਰਣਾਈ ; ਪੂਰਨ ਨਾਥ ॥ (867-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I have entered Your Sanctuary, O Perfect Master.

ਜੰਤ ਅਪਨੇ ਕਉ ; ਦੀਜਹਿ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (867-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Please give Your hand to Your creatures. ||1||Pause||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ (867-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Simritees (27), Shaastras (6), Vedas (4) and Puraanas (18)

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ (867-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

expound upon the Supreme Almighty.

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ; ਬੈਸਨੋ ਰਾਮਦਾਸ ॥ (867-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Yogis, celibates, Vaishnavs and the ones claim to be the servants of Almighty.

ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ; ਬ੍ਰਹਮ ਅਬਿਨਾਸ ॥੨॥ (867-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

cannot find the limits of the Eternal Almighty. ||2||

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰਹਿ ; ਸਿਵ ਦੇਵ ॥ (867-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Even the Shiva and the other deities lament and moan,

ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥ (ਅਲੱਖ, ਅ-ਭੇਵ ਬੋਲੋ) (867-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

but they do not understand even a tiny bit of the Almighty who is beyond knowledge and understanding.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (867-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

One whom Almighty Himself blesses with loving devotional meditation,

ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ; ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੩॥ (867-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

is very rare in this world. ||3||

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ; ਗੁਣੁ ਕਿਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥ (867-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I am worthless, with absolutely no virtue at all;

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ (867-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

all treasures are in Your Glance of Grace.

ਨਾਨਕੁ , ਦੀਨੁ ਜਾਚੈ ; ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥ (867-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the meek, desires only to serve You.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਦੀਜੈ ਗੁਰਦੇਵ ॥੪॥੧੫॥੧੭॥ (867-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Please be merciful, and grant him this blessing, O Divine Guru. ||4||15||17||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (867-13)

Gond, Fifth Mahala:

ਸੰਤ ਕਾ ਲੀਆ ; ਧਰਤਿ ਬਿਦਾਰਉ ॥ (867-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

One who is cursed by the Saints, is thrown down on the ground.

ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ; ਅਕਾਸ ਤੇ ਟਾਰਉ ॥ (867-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The slanderer of the Saints is thrown down from the skies.

ਸੰਤ ਕਉ ਰਾਖਉ ; ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ (867-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I hold the Saints close to my soul.

ਸੰਤ ਉਧਾਰਉ ; ਤਤ ਖਿਣ ਤਾਲਿ ॥੧॥ (867-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Saints are saved instantaneously. ||1||

ਸੋਈ ਸੰਤੁ ; ਜਿ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ॥ (867-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He alone is a Saint, who is pleasing to Almighty.

ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਕੈ ; ਏਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (867-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Saints, and Almighty, have only one job to do. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਕੈ ਊਪਰਿ ; ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਥ ॥ (867-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty gives His hand to shelter the Saints.

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਬਸੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (867-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He dwells with His Saints, day and night.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਸੰਤਹ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ (867-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

With each and every breath, He cherishes His Saints.

ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ; ਰਾਜ ਤੇ ਟਾਲਿ ॥੨॥ (867-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He takes the power away from the enemies of the Saints. ||2||

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (867-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Let no one slander the Saints.

ਜੋ ਨਿੰਦੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਪਤਨੁ ਹੋਇ ॥ (867-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Whoever slanders them, will be destroyed.

ਜਿਸ ਕਉ ਰਾਖੈ ; ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ (ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (867-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

One who is protected by the Creator (Almighty),

ਝਖ ਮਾਰਉ ; ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ (867-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

cannot be harmed, no matter how much the whole world may try. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ; ਭਇਆ ਬਿਸਾਸੁ ॥ (867-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

I place my faith in my Almighty.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (867-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

My soul and body all belong to Him.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਉਪਜੀ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (867-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

This is the faith which inspires Guru Nanak:

ਮਨਮੁਖ ਹਾਰ ; ਗੁਰਮੁਖ ਸਦ ਜੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥੧੮॥ (867-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

the self-willed manmukhs will fail, while the Gurmukhs will always win. ||4||16||18||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (867-19)

Gond, Fifth Mahala:

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਨੀਰਿ ਨਰਾਇਣ ॥ (867-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Narayan (Nar=Being + Ayan=house – which means the House of Beings) the Name of the Almighty who is beyond Maya is equivalent to water.

ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਤ ; ਪਾਪ ਬਿਲਾਇਣ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (867-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Chanting it with the tongue, sins are washed away. ||1||Pause||

ਨਾਰਾਇਣ ; ਸਭ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸ ॥ (868-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty abides in everyone.

ਨਾਰਾਇਣ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸ ॥ (868-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty illumines each and every heart.

ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤੇ ; ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (868-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name, one does not fall into hell.

ਨਾਰਾਇਣ ਸੇਵਿ ; ਸਗਲ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (868-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Serving Almighty, all fruitful rewards are obtained. ||1||

ਨਾਰਾਇਣ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਧਾਰ ॥ (868-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Within my mind is the Support of Almighty.

ਨਾਰਾਇਣ ; ਬੋਹਿਥ ਸੰਸਾਰ ॥ (868-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty is the boat to cross over the worldly ocean.

ਨਾਰਾਇਣ ਕਹਤ ; ਜਮੁ ਭਾਗਿ ਪਲਾਇਣ ॥ (868-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Chant Almighty's Name, and the Messenger of Death will run away.

ਨਾਰਾਇਣ ; ਦੰਤ ਭਾਨੇ ਡਾਇਣ ॥੨॥ (868-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty breaks the teeth of Maya, the witch. ||2||

ਨਾਰਾਇਣ ; ਸਦ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦ ॥ (868-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty is forever and ever the Forgiver.

ਨਾਰਾਇਣ ਕੀਨੇ ; ਸੂਖ ਅਨੰਦ ॥ (868-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty blesses us with peace and bliss.

ਨਾਰਾਇਣ ; ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੋ ਪਰਤਾਪ ॥ (868-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty has revealed His glory.

ਨਾਰਾਇਣ ; ਸੰਤ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੩॥ (868-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty is the mother and father of His Saint. ||3||

ਨਾਰਾਇਣ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਰਾਇਣ ॥ (868-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty, is in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਬਾਰੰ ਬਾਰ ; ਨਰਾਇਣ ਗਾਇਣ ॥ (868-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Time and time again, I sing Almighty's Praises.

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਹੀ ॥ (868-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, I have attained the incomprehensible object of Almighty's Name.

ਨਾਰਾਇਣ ਓਟ ; ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਹੀ ॥੪॥੧੭॥੧੯॥(868-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the humble servant grasped the Support of Almighty. ||4||17||19||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (868-6)

Gond, Fifth Mahala:

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ; ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥ (ਰਾਖਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)(868-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

One who is protected by the Protector Master

ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੇ ; ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (868-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

the Formless Masteris on his side. ||1||Pause||

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ; ਅਗਨਿ ਨ ਜੋਹੈ ॥ (868-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In the mother's womb, the fire does not touch him.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ; ਮੋਹੁ ਨ ਪੋਹੈ ॥ (868-7, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, greed and emotional attachment do not affect him.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (868-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he meditates on the Formless Lord.

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਹਿ ; ਲਾਗੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (868-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Dust of sins is thrown into the faces of the slanderers. ||1||

ਰਾਮ ਕਵਚੁ ; ਦਾਸ ਕਾ ਸੰਨਾਹੁ ॥ (868-8, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's protective spell is the armor of His slave.

ਦੂਤ ਦੁਸਟ ; ਤਿਸੁ ਪੋਹਤ ਨਾਹਿ ॥ (868-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The wicked, evil demons cannot even touch him.

ਜੋ ਜੋ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ; ਸੋ ਜਾਇ ॥ (868-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Whoever indulges in egotistical pride, shall waste away to ruin.

ਗਰੀਬ ਦਾਸ ਕੀ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਣਾਇ ॥੨॥ (868-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The humble slave embraces the Sanctuart of Almighty. ||2||

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ; ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (868-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Whoever enters the Sanctuary of the Sovereign Master

ਸੋ ਦਾਸੁ ਰਖਿਆ ; ਅਪਣੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ (868-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He saves that slave, hugging him close in His embrace.

ਜੇ ਕੋ ; ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (868-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Whoever takes great pride in himself,

ਓਹੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੁਲਤਾ ; ਖਾਕੂ ਨਾਲਿ ॥੩॥ (868-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

in an instant, shall be like dust mixing with dust. ||3||

ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ; ਹੋਵਣਹਾਰੁ ॥ (ਹੋਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (868-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The True Masteris, and shall always be.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਾਈਂ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (868-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Forever and ever, I am a sacrifice to Him.

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਰਖੇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (868-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Granting His Mercy, He saves His slaves.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ; ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੪॥੧੮॥੨੦॥ (868-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty is the Support oflife-forces (Pran) means that He is only support for the entire life within the creation. ||4||18||20||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (868-12)

Gond, Fifth Mahala:

ਅਚਰਜ ਕਥਾ ; ਮਹਾ ਅਨੂਪ ॥ (ਅ-ਚਰਜ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ)
ਪ੍ਰਾਤਮਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (868-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Wondrous and beautiful is the description of the beauty of the Supreme Soul, the Supreme Almighty. ||Pause||

ਨਾ ਇਹੁ ਬੂਢਾ ; ਨਾ ਇਹੁ ਬਾਲਾ ॥ (868-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is not old; He is not young.

ਨਾ ਇਸੁ ਦੂਖੁ ; ਨਹੀ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ (868-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is not in pain; He is not caught in Death's noose.

ਨਾ ਇਹੁ ਬਿਨਸੈ ; ਨਾ ਇਹੁ ਜਾਇ ॥ (868-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He does not die; He does not go away.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (868-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

In the beginning, and throughout the ages, He is permeating everywhere. ||1||

ਨਾ ਇਸੁ ਉਸਨੁ ; ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੀਤੁ ॥ (868-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is not hot; He is not cold.

ਨਾ ਇਸੁ ਦੁਸਮਨੁ ; ਨਾ ਇਸੁ ਮੀਤੁ ॥ (868-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He has no enemy; He has no friend.

ਨਾ ਇਸੁ ਹਰਖੁ ; ਨਹੀ ਇਸੁ ਸੋਗੁ ॥ (868-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is not happy; He is not sad.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਇਸ ਕਾ ; ਇਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੨॥ (868-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Everything belongs to Him; He is capable of doing anything. ||2||

ਨਾ ਇਸੁ ਬਾਪੁ ; ਨਹੀ ਇਸੁ ਮਾਇਆ ॥ (868-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He has no father; He has no mother.

ਇਹੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ; ਹੋਤਾ ਆਇਆ ॥ (868-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is beyond the beyond, and has always been so.

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕਾ ; ਇਸੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (868-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is not affected by virtue or vice.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਸਦ ਹੀ ਜਾਗੈ ॥੩॥ (868-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Within each and every heart, He is always awake and aware in the form of Atma. ||3||

ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ; ਇਕ ਸਕਤਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (868-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

From the three qualities (Rajo, Sato & Tamo), the one mechanism of Maya was produced.

ਮਹਾ ਮਾਇਆ ; ਤਾ ਕੀ ਹੈ ਛਾਇਆ ॥ (868-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The great Maya is only His shadow.

ਅਛਲ ਅਛੇਦ ; (ਅ-ਛੇਦ ਬੋਲੋ)
ਅਭੇਦ ਦਇਆਲ ॥ (ਅ-ਭੇਦ ਬੋਲੋ)(868-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is undeceivable, impenetrable, unfathomable and merciful.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (868-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is merciful to the meek, forever compassionate.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕਛੂ ਨ ਪਾਇ ॥ (868-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

His state and limits cannot ever be known.

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੧੯॥੨੧॥ (868-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says I sacrifice my mind and body to Him. ||4||19||21||

ਗੋਂਡ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (869-1)
Gond, Fifth Mahala:

ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (869-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice to the Saints.

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (869-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
Associating with the Saints, I sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਗਏ ॥ (869-1, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
By the Grace of the Saints, all the sins are taken away.

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਏ ॥੧॥ (869-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
By great good fortune, one finds the Sanctuary of the Saints. ||1||

ਰਾਮੁ ਜਪਤ ; ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ (869-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
Meditating on Almighty, no obstacles will block your way.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (869-2, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, meditate on Almighty. ||1||Pause||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਜਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲ ॥ (869-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
When the Supreme Almighty becomes merciful,

ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ; ਕਰੈ ਰਵਾਲ ॥ (869-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
he makes me the dust of the feet of the Holy.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ (869-3, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
Sexual desire and anger leave his body,

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (869-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)
and Almighty, the jewel, comes to dwell in his mind. ||2||

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ; ਤਾਂ ਕਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (869-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Fruitful and approved is the life of one

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ (869-4, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

who knows the Supreme Almighty to be close.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨਿ ਲਾਗੈ ॥ (869-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

One who is committed to loving meditation of Almighty, and singing His Praises,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ (869-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

awakens from the sleep of countless incarnations. ||3||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (869-5, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's Lotus Feet are the Support of His humble servant.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਉਂ ; ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (869-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

To chant the Praises of Almighty of the Universe is the true trade.

ਦਾਸ ਜਨਾ ਕੀ ; ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥ (869-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Please fulfill the hopes of Your humble slave.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਜਨ ਧੂਰਿ ॥੪॥੨੦॥੨੨॥੬॥੨੮॥ (869-6, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says all happiness can be obtained from the dust of the feet of His humble servants. ||4||20||22||6||28||

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (869-8)

Raag Gond, Ashtapadees, Fifth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (869-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (869-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Humbly bow to the Perfect Divine Guru.

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ; ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (869-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Fruitful is His image, and fruitful is service to Him.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (869-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower of hearts, the Universal Protector and the Architect of Destiny.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(869-9, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day (1 Pehar= 3 hours), he remains imbued with the love of the Naam, Almighty's Name. ||1||

ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦ ; ਗੁਰੂ ਗੋਪਾਲ ॥ (869-10, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Guru is Master of the Universe, the Guru is Universal Sustainer.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਰਾਖਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਰਾਖਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (869-10, ਗੋਂਡ,ਮਃ 5)

He is the Saviour of His slaves. ||1||Pause||

ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਉ ; ਪਤੀਆਏ ॥ (869-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He satisfies the kings, emperors and nobles.

ਦੁਸਟ ਅਹੰਕਾਰੀ ; ਮਾਰਿ ਪਚਾਏ ॥ (869-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He destroys the egotistical villains.

ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਮੁਖਿ ; ਕੀਨੋ ਰੋਗੁ ॥ (869-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

He puts illness into the mouths of the slanderers.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕਰੈ ; ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥੨॥ (869-11, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

All the people celebrate His victory. ||2||

ਸੰਤਨ ਕੈ ਮਨਿ ; ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ॥ (869-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Supreme bliss fills the minds of the Saints.

ਸੰਤ ਜਪਹਿ ; ਗੁਰਦੇਉ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (869-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Saints meditate on the Divine Guru, Almighty.

ਸੰਗਤਿ ਕੇ ਮੁਖ ; ਊਜਲ ਭਏ ॥ (869-12, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The faces of His companions become radiant and bright.

ਸਗਲ ਥਾਨ ; ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਗਏ ॥੩॥ (869-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The slanderers lose all places of rest. ||3||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ॥ (869-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

With each and every breath, Almighty's humble slaves praise Him.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਗੁਰ ਬੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (869-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty and the Guru are care-free.

ਸਗਲ ਭੈ ਮਿਟੇ ; ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ॥ (869-13, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

All fears are eradicated, in His Sanctuary.

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ; ਪਾਏ ਸਭਿ ਧਰਨਿ ॥੪॥ (869-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Smashing all the slanderers, Almighty knocks them to the ground. ||4||

ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (869-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

No one slanders Almighty's humble servants.

ਜੋ ਕਰੈ ; ਸੋ ਦੁਖੀਆ ਹੋਇ ॥ (869-14, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Whoever does so, will be miserable.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਜਨੁ ਏਕੁ ਧਿਆਏ ॥ (869-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, Almighty's humble servant meditates on Him alone.

ਜਮੂਆ ; ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਏ ॥੫॥ (869-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death does not even approach him. ||5||

ਜਨ ਨਿਰਵੈਰ ; ਨਿੰਦਕ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (869-15, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servant has no vengeance, the slanderer is egotistical.

ਜਨ ਭਲ ਮਾਨਹਿ ; ਨਿੰਦਕ ਵੇਕਾਰੀ ॥ (869-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servant wishes well while the slanderer dwells on evil.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਿਖਿ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇਆ ॥ (869-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The disciple (Sikh) of the Guru meditates on the True Guru.

ਜਨ ਉਬਰੇ ; ਨਿੰਦਕ ਨਰਕਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (869-16, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants are saved, while the slanderer is cast into hell. ||6||

ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ; ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (869-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Listen, O my beloved friends and companions:

ਸਤਿ ਬਚਨ ; ਵਰਤਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥ (869-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

these words shall be true in the Court of Almighty.

ਜੈਸਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਤੈਸਾ ਪਾਏ ॥ (869-17, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

As you plant, so shall you harvest means the one recives the fruits of his/her own deeds.

ਅਭਿਮਾਨੀ ਕੀ ਜੜ ; ਸਰਪਰ ਜਾਏ ॥੭॥ (869-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

The proud, egotistical person will surely be uprooted. ||7||

ਨੀਧਰਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰ ਧਰ ਤੇਰੀ ॥ (869-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

O True Guru, You are the Support of the unsupported.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥ (869-18, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Be merciful, and save Your humble servant.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (869-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I am a sacrifice to the Guru;

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੮॥੧॥੨੯॥ (869-19, ਗੋਂਡ, ਮਃ 5)

remembering Him in meditation, my honor has been saved. ||8||1||29||

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ; ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (870-1)

Raag Gond, The Hymn of Bhagat.

ਕਬੀਰ ਜੀ ; ਘਰੁ ੧ (870-1)

KabirJi, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (870-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ; ਕਿਛੁ ਸੁਨੀਐ ਕਹੀਐ ॥ (870-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When you meet a Saint, talk to him and listen.

ਮਿਲੈ ਅਸੰਤੁ ; ਮਸਟਿ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ (870-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meeting with an unsaintly person, just remain silent. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਬੋਲਨਾ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ (870-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O father, if I speak, what words should I utter?

ਜੈਸੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (870-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Speak such words, by which you may remain absorbed in Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ; ਉਪਕਾਰੀ ॥ (870-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Speaking with the Saints, one becomes generous.

ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਬੋਲੇ ; ਝਖ ਮਾਰੀ ॥੨॥ (870-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

To speak with a fool is to babble uselessly. ||2||

ਬੋਲਤ ਬੋਲਤ ; ਬਢਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (870-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By speaking and only speaking, corruption only increases.

ਬਿਨੁ ਬੋਲੇ ; ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥੩॥ (870-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If I do not speak, what can the poor wretch do? ||3||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਛੂਛਾ ਘਟੁ ਬੋਲੈ ॥ (870-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the empty pitcher makes noise,

ਭਰਿਆ ਹੋਇ ; ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲੈ ॥੪॥੧॥ (870-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but that which is full makes no sound. ||4||1||

ਗੋਂਡ ॥ (870-5)

Gond:

ਨਰੂ ਮਰੈ ; ਨਰੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (870-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When a man dies, he is of no use to anyone.

ਪਸੂ ਮਰੈ ; ਦਸ ਕਾਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ (870-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But when an animal dies, it is used in ten ways means in many ways. ||1||

ਅਪਨੇ ਕਰਮ ਕੀ ਗਤਿ ; ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ॥ (870-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What do I know, about the state of my karma?

ਮੈ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ; ਬਾਬਾ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (870-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What do I know, O Baba? ||1||Pause||

ਹਾਡ ਜਲੇ ; ਜੈਸੇ ਲਕਰੀ ਕਾ ਤੂਲਾ ॥ (870-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The bones burn, like a bundle of logs;

ਕੇਸ ਜਲੇ ਜੈਸੇ ; ਘਾਸ ਕਾ ਪੂਲਾ ॥੨॥ (870-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

thehair burns like a bale of hay. ||2||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਤਬ ਹੀ ਨਰੁ ਜਾਗੈ ॥ (870-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, only then the being wakes up from the sleep of imaginary life created by ignorance,

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ; ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥੨॥ (870-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

when the Messenger of Death hits him over the head with his club. ||3||2||

ਗੋਂਡ ॥ (870-8)

Gond:

ਆਕਾਸਿ ਗਗਨੁ , ਪਾਤਾਲਿ ਗਗਨੁ ਹੈ ;
ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਲੇ ॥ (870-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Master (Almighty) pervades is in the Akaashic ethers of the skies, the Masteris in the nether regions of the underworld; in the four directions.

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਸਦਾ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ;
ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ , ਗਗਨੁ ਨ ਜਾਇਲੇ ॥੧॥ (870-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Supreme Almighty is forever the source of bliss, when the vessel of the body perishes, the Master(Atma) does not perish just like a vessel that contains fluid kept in the open air contains the reflection of the sky within and when the vessel is broken and the fluid discharges the reflection of sky is not seen any more but the sky remains. ||1||

ਮੋਹਿ ; ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਓ ॥ (870-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have developed a feeling beyond the worldly pleasures (like an ascetic),

ਇਹੁ ਜੀਉ ਆਇ ਕਹਾ ; ਗਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (870-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

a question arises, where the soul comes from, and where it goes? ||1||Pause||

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨ੍ਹੀ ;
ਤਤੁ ਕਹਾ ਤੇ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ (870-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The body is formed from the union of the five principal elements (Air, Water, Fire, Ether and Earth); but from what were the five principal created? Means that without the animated (Chetan) power the principal element cannot exist and connot be tied together.

ਕਰਮ ਬਧ , ਤੁਮ ਜੀਉ ਕਹਤਹੌ ; (ਬੱਧ, ਕਹਤ-ਹੌ ਬੋਲੋ)
ਕਰਮਹਿ ਕਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੨॥ (870-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You say that the soul is tied to its deeds (karma), but who gave karma to the soul? Means without power (Atma) one cannot perform any deed nor the deeds can come into play||2||

ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਨੁ ਹੈ , ਤਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹੈ ;
ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ਰੇ ॥ (870-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The body is imaginary within Almighty, and Almighty is contained in the body; He is permeating within all.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ;
ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ਰੇ ॥੩॥੩॥ (870-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I shall not renounce Almighty's Name. I shall accept whatever happens (this a state of total surrender). ||3||3||

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ; ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ , ਘਰੁ ੨ (870-13)

Raag Gond, The Hymn of Bhagat KabirJi, Second House:

Prologue: One day some devotees came to Bhagat Kabir Ji and asked why he was thrown before a mad elephant? Kabir Ji utters the following Shabad to illustrate the incident;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (870-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਭੁਜਾ ਬਾਂਧਿ ; ਭਿਲਾ ਕਰਿ ਡਾਰਿਓ ॥ (870-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They tied my arms, bundled me up, and threw me before an elephant.

ਹਸਤੀ ਕ੍ਰੋਪਿ ; ਮੂੰਡ ਮਹਿ ਮਾਰਿਓ ॥ (870-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The elephant driver struck him on the head, and infuriated him.

ਹਸਤਿ ਭਾਗਿ ਕੈ ; ਚੀਸਾ ਮਾਰੈ ॥ (870-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But the elephant ran away, trumpeting,

ਇਆ ਮੂਰਤਿ ਕੈ ; ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੧॥ (870-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

"I am a sacrifice to this image of Almighty" a thought by the elephant. ||1||

ਆਹਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ; ਤੁਮਰਾ ਜੋਰੁ ॥ (870-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O my Master, You are my strength.

ਕਾਜੀ ਬਕਿਬੋ ; ਹਸਤੀ ਤੋਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (870-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Qazi shouted at the driver to drive the elephant on. ||1||Pause||

ਰੇ ਮਹਾਵਤ ; ਤੁਝੁ ਡਾਰਉ ਕਾਟਿ ॥ (870-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He yelled out, "O driver, I shall cut you into pieces.

ਇਸਹਿ ਤੁਰਾਵਹੁ ; ਘਾਲਹੁ ਸਾਟਿ ॥ (870-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Hit him, and drive him on!"

ਹਸਤਿ ਨ ਤੋਰੈ ; ਧਰੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (870-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But the elephant did not move; instead, he began to concentrate.

ਵਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਬਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ (870-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty abides within the elephant's mind. ||2||

ਕਿਆ ਅਪਰਾਧੁ ; ਸੰਤ ਹੈ ਕੀਨ੍ਾ ॥ (870-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What sin has this Saint (Kabir Ji) committed,

ਬਾਂਧਿ ਪੋਟ ; ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ (870-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

that you have made him into a bundle and thrown him before the elephant?

ਕੁੰਚਰੁ ਪੋਟ ਲੈ ਲੈ ; ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ (870-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Lifting up the bundle, the elephant bows down before it.

ਬੂਝੀ ਨਹੀ ; ਕਾਜੀ ਅੰਧਿਆਰੈ ॥੩॥ (870-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Qazi could not understand it as he was blinded by ignorance. ||3||

ਤੀਨਿ ਬਾਰ ; ਪਤੀਆ ਭਰਿ ਲੀਨਾ ॥ (870-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Three times, he tried to do it.

ਮਨ ਕਠੋਰੁ ; ਅਜਹੂ ਨ ਪਤੀਨਾ ॥ (871-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even then, his hardened mind was not satisfied.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਹਮਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (871-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, such is my Master.

ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ; ਜਨ ਕੀ ਜਿੰਦੁ ॥੪॥੧॥੪॥(871-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The soul of His humble servant dwells in the fourth state. ||4||1||4||

ਗੋਂਡ ॥ (871-2)

Gond:

ਨਾ ਇਹੁ ਮਾਨਸੁ ; ਨਾ ਇਹੁ ਦੇਉ ॥ (871-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not human, and it is not a deity.

ਨਾ ਇਹੁ ਜਤੀ ; ਕਹਾਵੈ ਸੇਉ ॥ (871-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not called celibate, or a worshipper of Shiva.

ਨਾ ਇਹੁ ਜੋਗੀ ; ਨਾ ਅਵਧੂਤਾ ॥ (871-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not a Yogi, and it is not a hermit.

ਨਾ ਇਸੁ ਮਾਇ ; ਨ ਕਾਹੂ ਪੂਤਾ ॥੧॥ (871-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not a mother, or anyone's son. ||1||

ਇਆ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ; ਕੌਨ ਬਸਾਈ ॥ (871-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then what is it, which dwells in this temple of the body?

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ; ਨ ਕੋਊ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (871-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

No one can find its limits. ||1||Pause||

ਨਾ ਇਹੁ ਗਿਰਹੀ ; ਨਾ ਓਦਾਸੀ ॥ (871-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not a house-holder, and it is not a renouncer of the world.

ਨਾ ਇਹੁ ਰਾਜ ; ਨ ਭੀਖ ਮੰਗਾਸੀ ॥ (871-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not a king, and it is not a beggar.

ਨਾ ਇਸੁ ਪਿੰਡੁ ; ਨ ਰਕਤੂ ਰਾਤੀ ॥ (871-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It has no body, no drop of blood.

ਨਾ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ; ਨਾ ਇਹੁ ਖਾਤੀ ॥੨॥ (871-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not a Brahmin, and it is not a Kh'shaatriya. ||2||

ਨਾ ਇਹੁ ਤਪਾ ; ਕਹਾਵੈ ਸੇਖੁ ॥ (871-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is not called a man of austere self-discipline, or a Sheikh.

ਨਾ ਇਹੁ ਜੀਵੈ ; ਨ ਮਰਤਾ ਦੇਖੁ ॥ (871-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It does not live, and it is not seen to die.

ਇਸੁ ਮਰਤੇ ਕਉ ; ਜੇ ਕੋਊ ਰੋਵੈ ॥ (871-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If someone cries over its death,

ਜੋ ਰੋਵੈ ; ਸੋਈ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੩॥ (871-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

that person loses his honor. ||3||

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮੈ ਡਗਰੋ ਪਾਇਆ ॥ (871-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, I have found the Path.

ਜੀਵਨ ਮਰਨੁ ; ਦੋਊ ਮਿਟਵਾਇਆ ॥ (871-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Birth and death have both been erased.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਇਹੁ ਰਾਮ ਕੀ ਅੰਸੁ ॥ (871-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, this is formed of the same essence as Almighty (called Atma).

ਜਸ , ਕਾਗਦ ਪਰ ; ਮਿਟੈ ਨ ਮੰਸੁ ॥੪॥੨॥੫॥ (871-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is like the ink on the paper which cannot be erased. ||4||2||5||

ਗੋਂਡ ॥ (871-8)

Gond:

Prologue: Once Kabir Ji's mother complained about him to her sister-in-laws and Kabir Ji illustrates the event by revealing his spiritual quest;

ਤੂਟੇ ਤਾਗੇ ; ਨਿਖੁਟੀ ਪਾਨਿ ॥ (871-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The threads are broken, and the starch has run out.

ਦੁਆਰ ਊਪਰਿ ; ਝਿਲਕਾਵਹਿ ਕਾਨ ॥ (871-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bare reeds glisten at the front door.

ਕੂਚ ਬਿਚਾਰੇ ; ਫੂਏ ਫਾਲ ॥ (871-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The poor brushes are scattered in pieces.

ਇਆ ਮੁੰਡੀਆ ; ਸਿਰਿ ਚਢਿਬੋ ਕਾਲ ॥੧॥ (871-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Death has entered on this boy's (Kabir Ji) head means this boy shall die soon. ||1||

ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ; ਸਗਲੋ ਦ੍ਰਬੁ ਖੋਈ ॥ (871-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This boy (Kabir Ji) has wasted all his wealth.

ਆਵਤ ਜਾਤ ; ਨਾਕਸਰ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (871-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Saints keep on coming and going and I am almost died serving them. ||1||Pause||

ਤੁਰੀ ਨਾਰਿ ਕੀ ; ਛੋਡੀ ਬਾਤਾ ॥ (871-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has given up all talk of his weaving equipment.

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਵਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(871-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

His mind is attuned to Almighty's Name.

ਲਰਿਕੀ ਲਰਿਕਨ ; ਖੈਬੋ ਨਾਹਿ ॥ (871-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

His daughters and sons have nothing to eat,

ਮੁੰਡੀਆ ; ਅਨ ਦਿਨੁ ਧਾਪੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (871-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

while the boy's invited Saints comes night and day eat their fill. ||2||

ਇਕ ਦੁਇ ਮੰਦਰਿ ; ਇਕ ਦੁਇ ਬਾਟ ॥ (871-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

At all times, one or two are in the house, and one or two more are on the way.

ਹਮ ਕਉ ਸਾਥਰੁ ; ਉਨ ਕਉ ਖਾਟ ॥ (871-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

We sleep on the floor, while they (Saints) sleep in the beds.

ਮੂਡ ਪਲੋਸਿ ; ਕਮਰ ਬਧਿ ਪੋਥੀ ॥ (871-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They rub their bare heads, and carry prayer-books in their waist-bands.

ਹਮ ਕਉ ਚਾਬਨੁ ; ਉਨ ਕਉ ਰੋਟੀ ॥੩॥ (871-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

We get dry grains, while they get loaves of bread. ||3||

ਮੁੰਡੀਆ ਮੁੰਡੀਆ ; ਹੂਏ ਏਕ ॥ (871-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This boy became just like one of them (Saints).

ਏ ਮੁੰਡੀਆ ; ਬੂਡਤ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (871-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How will this boy became the support for those who are drowning as he himself is holding to a drowning support.

Upon listening to his mother's words, Bhagat Kabir Ji uttered the following in the presence of his mother while looking at his wife (Mata Loi Ji) as it would be disobedient to answer to his mother.

ਸੁਨਿ ; ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਰਿ ॥ (871-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Listen, O blind and the one without a Guru:

ਇਨ੍ ਮੁੰਡੀਅਨ ; ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ ॥੪॥੩॥੬॥ (871-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This boy (Kabir Ji) has embraced the sanctuary of the Greatest (Kabir means Almighty). ||4||3||6||

ਗੋਂਡ ॥ (871-14)

Gond:

ਖਸਮੁ ਮਰੈ ; ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥ (871-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When her Master dies, the Maya (woman) does not cry.

ਉਸੁ ਰਖਵਾਰਾ ; ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ ॥ (871-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Someone else becomes her protector.

ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ; ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ (871-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When this protector dies,

ਆਗੈ ਨਰਕੁ ; ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥ (871-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

he falls into the pits of hell hereafter but during lifetime he enjoyed in this world with the strength of Maya. ||1||

ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ; ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥ (871-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The world loves only the one bride, Maya.

ਸਗਲੇ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (871-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She is the wife of all beings and creatures. ||1||Pause||

ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥ (871-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With her necklace around her neck, this bride looks beautiful means the Maya entices everyone as there is always a Master.

ਸੰਤ ਕਉ ਬਿਖੁ ; ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (871-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She is poison to the Saint, but the world is delighted with her.

ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ; ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ ॥ (871-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Adorning herself, she sits like a prostitute.

ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ; ਫਿਰੈ ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ (871-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Cursed by the Saints, she wanders around like a wretch. ||2||

ਸੰਤ ਭਾਗਿ ; ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥ (871-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She (Maya) runs around, chasing after the Saints.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ ॥ (871-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She is afraid of being beaten by those blessed with the Guru's Grace.

ਸਾਕਤ ਕੀ ; ਓਹ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥ (871-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She is the body, the life-forces (Pran), of her (Maya) devotees.

ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ; ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਨਿ ॥੩॥ (871-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She appears to me like a blood-thirsty witch. ||3||

ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ; ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥ (871-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I know her secrets well

ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਉ ॥ (871-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

in His Mercy, the Divine Guru met me.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥ (871-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, now I have thrown her out.

ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ; ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥੪॥੭॥ (871-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She clings to the skirt of the world. ||4||4||7||

ਗੋਂਡ ॥ (872-1)

Gond:

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ; ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥ (872-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without Maya the house has no glory,

ਆਵਤ ਪਹੀਆ ; ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥ (872-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the guests who come there depart still hungry.

ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (872-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without food the guest are not contented.

ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥੧॥ (872-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without Maya the household are cursed by the guest and therefore they suffers in pain. ||1||

ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਮਹਾ ਪਵੀਤ ॥
ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ; ਡੋਲੈ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (872-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Great is this Maya as the mind of the ascetics and sages who performs meditation can be shaken without it as they also need Maya in the form of food and utilities.||1||Pause||

ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂਤੀ ॥ (872-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This bride is the daughter of the wretched miser.

ਸੇਵਕ ਤਜਿ ; ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥ (872-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Abandoning Almighty's servant, she immerses with the world.

ਸਾਧੂ ਕੈ ; ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (872-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Standing at the door of the holy man,

ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ; ਮੋਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ (872-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

she says, "I have come to your sanctuary; now save me!"||2||

ਸੋਹਾਗਨਿ ਹੈ ; ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥ (872-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This bride, Maya is so beautiful.

ਪਗ ਨੇਵਰ ; ਛਨਕ ਛਨ ਹਰੀ ॥ (872-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The bells on her ankles make soft music means that Maya creates miracles and attracts being towards her.

ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ; ਤਊ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥ (872-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As long as there is the life-forces (Pran) in the being, she remains attached to him.

ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ; ਬੇਗਿ ਉਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥ (872-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But when it is no more, she quickly gets up and departs, bare-footed means without any delay she abandon the being who loved her for the entire life. ||3||

ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ ॥ (872-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This bride has conquered the three worlds means the humans, deities and demons are all attracted to her.

ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਣ ; ਤੀਰਥ ਰਸ ਕੀਆ ॥ (872-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The recites of eighteen Puraanas and the pilgrims who visits the sacred shrines love her as well.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ; ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ ॥ (872-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She pierced the hearts of Brahma, Shiva and Vishnu.

ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ; ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇਧੇ ॥੪॥ (872-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She destroyed the great emperors and kings of the world. ||4||

ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ (872-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This bride has no restraint or limits.

ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ; ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰਿ ॥ (872-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She is in collusion with the five thieving passions (Kam, Kerod, Moh, Lob & Ahangkar).

ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੇ ; ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥ (872-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the clay pot of these five passions bursts,

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥੫॥੮॥ (872-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then, says Kabir, by Guru's Mercy, one is released. ||5||5||8||

ਗੋਂਡ ॥ (872-8)

Gond:

ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ; ਬਲ ਹਰ , ਨਾ ਠਾਹਰੈ ॥ (872-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As the house will not stand when the supporting beams are removed from within it,

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ (872-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

just so, without the Naam, Almighty’s Name, how can anyone be carried across?

ਕੁੰਭ ਬਿਨਾ ; ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥ (872-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the pitcher, the water is not contained;

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ; ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (872-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

just so, without the Holy Saint, the mortal departs in misery. ||1||

ਜਾਰਉ ਤਿਸੈ ; ਜੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ॥ (872-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Burn those who does not remember Almighty means the body of those burns all the time in thirst for world possessions;

ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ; ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (872-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the body and mind remains absorbed in this field of the world. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ਹਲਹਰ ਬਿਨਾ ; ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ ॥ (872-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without a farmer, the land is not planted;

ਸੂਤ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਮਣੀ ਪਰੋਈਐ ॥ (872-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

without a thread, how can the beads be strung?

ਘੁੰਡੀ ਬਿਨੁ ; ਕਿਆ ਗੰਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ॥ (872-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without a loop, how can the knot be tied?

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ; ਤੈਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਈਐ ॥੨॥ (872-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same manner, without the Holy Saint, the mortal departs in misery. ||2||

ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ; ਬਾਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (872-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without a mother or father there is no child;

ਬਿੰਬ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥ (872-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

just so, without water, how can the clothes be washed?

ਘੋਰ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਅਸਵਾਰ ॥ (872-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without a horse, how can there be a rider?

ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ; ਨਾਹੀ ਦਰਵਾਰ ॥੩॥ (872-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the Holy Saint, one cannot reach the Court of Almighty. ||3||

ਜੈਸੇ ਬਾਜੇ ਬਿਨੁ ; ਨਹੀ ਲੀਜੈ ਫੇਰੀ ॥ (872-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just as without instruments, there is no dancing,

ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਤਜਿ ; ਅਉ ਹੇਰੀ ॥ (872-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the bride rejected by her husband is dishonored.

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ; ਏਕੈ ਕਰਿ ਕਰਨਾ ॥ (872-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, do this one thing:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ; ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ॥੪॥੬॥੯॥ (872-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

become Gurmukh, and you shall never die again. ||4||6||9||

ਗੋਂਡ ॥ (872-14)

Gond:

ਕੂਟਨੁ ਸੋਇ ; ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੂਟੈ ॥ (872-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He alone is a pimp, who pounds down his mind means one who controls his/her mind with knowledge.

ਮਨ ਕੂਟੈ ; ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ (872-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Pounding down his mind, he escapes from the Messenger of Death.

ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ; ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵੈ ॥ (ਕਸਵੱਟੀ ਬੋਲੋ) (872-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Pounding and beating his mind, he puts it to the test means continuously he/she hits the mind with constructive thoughts against the negative thoughts;

ਸੋ ਕੂਟਨੁ ; ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (872-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

such a pimp attains total liberation. ||1||

ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ; ਸੰਸਾਰ ॥ (872-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who is called a pimp in this world?

ਸਗਲ ਬੋਲਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ; ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (872-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In all speech, one must contemplate the truth. ||1||Pause||

ਨਾਚਨੁ ਸੋਇ ; ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥ (872-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He alone is a dancer, who dances with his mind means one who controls the mind.

ਝੂਠਿ ਨ ਪਤੀਐ ; ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥ (872-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind can never be satisfied with falsehood; He is pleased only with Truth.

ਇਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ; ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥ (872-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So play the beat of the drum of truth in the mind.

ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ; ਮਨ ਰਖਵਾਲ ॥੨॥ (872-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty is the Protector of the dancer with such a mind. ||2||

ਬਜਾਰੀ ਸੋ ; ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥ (872-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He/She alone is the performer who cleans the town of the sensors,

ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ; ਪਰਬੋਧੈ ॥ (872-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and preach the sensors to attained divine knowledge in order to be contented.

ਨਉ ਨਾਇਕ ਕੀ ; ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ (872-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She who embraces the meditationof Almighty

ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ; ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ॥੩॥ (872-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- I accept such a performer as my Guru. ||3||

ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ ; ਜਿ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ (872-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He alone is a thief, who do not slander anyone,

ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੈ ਜਤਨਿ ; ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ (872-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and who uses his sense organs to chant Almighty's Name.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ; ਐਸੇ ਲਖਨ ॥ (872-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, these are the qualities of the one who attains union with Almighty

ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ;
ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥੭॥੧੦॥ (ਬਿਚੱਖਨ ਬੋਲੋ) (872-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I know as my Blessed Divine Guru, who is the most beautiful and wise. ||4||7||10||

ਗੋਂਡ ॥ (873-1)

Gond:

Prologue: Once there was a hypocrite who only used to consume milk started preaching that humans should not consume any food in order for them to attain Almighty. Kabir Ji uttered the following Shabad to eliminate their doubt;

ਧੰਨੁ ਗੁਪਾਲ ; ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (873-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Blessed is Universal Sustainer. Blessed is the Guru who is worth to be worshiped.

ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ; ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥ (873-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Blessed is that grain, by which the heart-lotus of the hungry blossoms forth.

ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ ; ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥ (873-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Blessed are those Saints, who know this.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ; ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ (873-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meeting with them, one meets Almighty, the Sustainer of the World. ||1||

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ; ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥ (873-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This grain comes from the Primal Almighty.

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ; ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (873-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One chants the Naam, Almighty's Name, only when he tastes this grain. ||1||Pause||

ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ; ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ (ਜੱਪੀਐ ਬੋਲੋ)(873-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One meditates on Almighty's Name (Naam), after consuming the grain.

ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ (873-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Mixed with water, its taste becomes sublime.

ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ; ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥ (873-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who abstains from this grain,

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ; ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥ (873-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

loses his honor in the three worlds. ||2||

ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ; ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ (873-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who discards this grain, is practicing hypocrisy.

ਨਾ ਸੋਹਾਗਨਿ ; ਨਾ ਓਹਿ ਰੰਡ ॥ (873-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

She is neither a happy soul-bride, nor a widow means neither the being is a Saint nor a atheist.

ਜਗ ਮਹਿ ਬਕਤੇ ; ਦੂਧਾਧਾਰੀ ॥ (ਦੂਧਾ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ) (873-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who claim in this world that they live on milk alone,

ਗੁਪਤੀ ਖਾਵਹਿ ; ਵਟਿਕਾ ਸਾਰੀ ॥੩॥ (873-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

secretly eat whole loads of food. ||3||

ਅੰਨੈ ਬਿਨਾ ; ਨ ਹੋਇ ਸੁਕਾਲੁ ॥ (873-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without this grain, time does not pass in peace.

ਤਜਿਐ ਅੰਨਿ ; ਨ ਮਿਲੈ ਗੁਪਾਲੁ ॥ (873-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Forsaking this grain, one does not meet the Universal Sustainer.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਹਮ ਐਸੇ ਜਾਨਿਆ ॥ (873-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I understood in such manner:

ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ; ਠਾਕੁਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧॥ (873-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

blessed is that grain, by which one meditates and unites with Almighty. ||4||8||11||

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ; ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ , ਘਰੁ ੧ (873-8)

Raag Gond, The Hymn of Bhagat Naam Dev Ji, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (873-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਸੁਮੇਧ ; ਜਗਨੇ ॥ (ਜੱਗਨੇ ਬੋਲੋ) (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The ritual sacrifice of horses,

ਤੁਲਾ ਪੁਰਖ ; ਦਾਨੇ ॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

giving one's weight in gold to charities,

ਪ੍ਰਾਗ ; ਇਸਨਾਨੇ ॥੧॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and ceremonial cleansing baths -||1||

ਤਉ ਨ ਪੁਜਹਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮਾ ॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

These are not equal to singing the Praises of Almighty's Name.

ਅਪੁਨੇ ਰਾਮਹਿ ;
ਭਜੁ ਰੇ ਮਨ ਆਲਸੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (873-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Meditate on your Lord, you lazy man! ||1||Pause||

ਗਇਆ ; ਪਿੰਡੁ ਭਰਤਾ ॥ (873-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Offering sweet rice at Gaya,

ਬਨਾਰਸਿ ; ਅਸਿ ਬਸਤਾ ॥ (873-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

living on the river banks at Benares,

ਮੁਖਿ ; ਬੇਦ ਚਤੁਰ , ਪੜਤਾ ॥੨॥ (873-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

reciting the four Vedas by heart;||2||

ਸਗਲ ਧਰਮ ; ਅਛਿਤਾ ॥ (ਅੱਛਿਤਾ ਬੋਲੋ) (873-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Completing all religious rituals,

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ; ਇੰਦ੍ਰੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ॥ (873-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

restraining sexual passion by the spiritual wisdom given by the Guru,

ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ; ਰਹਤਾ ॥੩॥ (873-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and performing the six rituals;||3||

ਸਿਵਾ ਸਕਤਿ ; ਸੰਬਾਦੰ ॥ (873-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Expounding on the creator and creation

ਮਨ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ; ਸਗਲ ਭੇਦੰ ॥ (873-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

- O Mind, renounce and abandon the thoughts that differentiates between the creator and the creation.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਗੋਬਿੰਦੰ ॥ (873-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Remember Almighty with body and mind.

ਭਜੁ ਨਾਮਾ ; ਤਰਸਿ ਭਵ ਸਿੰਧੰ ॥੪॥੧॥ (873-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Chant Almighty's Name, O Naam Dev, and cross over the terrifying worldly ocean. ||4||1||

ਗੋਂਡ ॥ (873-13)

Gond:

ਨਾਦ ਭ੍ਰਮੇ ; ਜੈਸੇ ਮਿਰਗਾਏ ॥ (873-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The deer is lured by the sound of the hunter's bell (kenda-hera);

ਪ੍ਰਾਨ ਤਜੇ ; ਵਾ ਕੋ ਧਿਆਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ (873-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

it loses its life, but its concentration is not interrupted. ||1||

ਐਸੇ ਰਾਮਾ ; ਐਸੇ ਹੇਰਉ ॥ (873-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the same way, I look upon my Almighty.

ਰਾਮੁ ਛੋਡਿ ; ਚਿਤੁ ਅਨਤ ਨ ਫੇਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(873-14, ਗੋਂਡ,ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I will not abandon my Almighty, and turn my thoughts to another. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਮੀਨਾ ; ਹੇਰੈ ਪਸੂਆਰਾ ॥ (873-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As the fisherman looks upon the fish,

ਸੋਨਾ ਗਢਤੇ ; ਹਿਰੈ ਸੁਨਾਰਾ ॥੨॥ (873-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the goldsmith looks upon the gold he fashions;||2||

ਜਿਉ ਬਿਖਈ ; ਹੇਰੈ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (873-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As the evil desired man driven by looks upon another man's wife,

ਕਉਡਾ ਡਾਰਤ ; ਹਿਰੈ ਜੁਆਰੀ ॥੩॥ (873-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the gambler looks upon the throwing of the dice -||3||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਤਹ ਰਾਮਾ ॥ (873-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the same way, wherever Naam Dev looks, he sees Almighty.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ; ਨਿਤ ਧਿਆਵੈ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨॥ (873-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev meditates continuously on the Feet of Almighty. ||4||2||

ਗੋਂਡ ॥ (873-16)

Gond:

ਮੋਕਉ ਤਾਰਿ ਲੇ ਰਾਮਾ ; ਤਾਰਿ ਲੇ ॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (873-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Carry me across, this worldly ocean;Dear Almighty, carry me across.

ਮੈ ਅਜਾਨੁ , ਜਨੁ ਤਰਿਬੇ ਨ ਜਾਨਉ ;
ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ਬਾਹ ਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (873-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I am ignorant, and I do not know how to swim, O my Beloved Father, please give me Your arm. ||1||Pause||

ਨਰ ਤੇ , ਸੁਰ ਹੋਇ ਜਾਤ , ਨਿਮਖ ਮੈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਬੁਧਿ ਸਿਖਲਾਈ ॥ (873-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I have been transformed from a mortal being into an angel, in an instant; the True Guru has taught me this.

ਨਰ ਤੇ ਉਪਜਿ , ਸੁਰਗ ਕਉ ਜੀਤਿਓ ;
ਸੋ ਅਵਖਧ ਮੈ ਪਾਈ ॥੧॥ (873-18, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Born of human flesh, I have conquered the heavens; such is the medicine I have obtained. ||1||

ਜਹਾ ਜਹਾ ਧੂਅ ਨਾਰਦੁ ਟੇਕੇ ;
ਨੈਕੁ ਟਿਕਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ॥ (873-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Please place me where You placed Dhroo and Naarad, O my Master.

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਵਿਲੰਬਿ , ਬਹੁਤੁ ਜਨ ਉਧਰੇ ;
ਨਾਮੇ ਕੀ ਨਿਜਮਤਿ ਏਹ ॥੨॥੩॥ (873-19, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

With the Support of Your Name, so many have been saved; this is Naam Dev's understanding. ||2||3||

ਗੋਂਡ ॥ (874-1)

Gond:

ਮੋਹਿ ਲਾਗਤੀ ; ਤਾਲਾ ਬੇਲੀ ॥ (874-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I am wish to meet Almighty, this unfulfilled wish is making me restless.

ਬਛਰੇ ਬਿਨੁ ; ਗਾਇ ਅਕੇਲੀ ॥੧॥ (874-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Just like without her calf, the cow is lonely. ||1||

ਪਾਨੀਆ ਬਿਨੁ ; ਮੀਨੁ ਤਲਫੈ ॥ (874-1, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Without water, the fish writhes in pain.

ਐਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ;
ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (874-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In similar manne, is poor Naam Dev without Almighty's Name. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ; ਗਾਇ ਕਾ ਬਾਛਾ ਛੂਟਲਾ ॥ (874-2, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Like the cow's calf, which, when let loose,

ਥਨ ਚੋਖਤਾ ; ਮਾਖਨੁ ਘੂਟਲਾ ॥੨॥ (874-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
sucks at her udders and drinks her milk -||2||

ਨਾਮਦੇਉ ; ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (874-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
So has Naam Dev found Almighty.

ਗੁਰੁ ਭੇਟਤ ; ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੩॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (874-3, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Meeting the Guru, I have known the Master who is beyond knowledge. ||3||

ਜੈਸੇ ਬਿਖੈ ਹੇਤ ; ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (874-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
As the man driven by evil desire wants another man's wife,

ਐਸੇ ਨਾਮੇ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥ (874-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
so does Naam Dev love Almighty. ||4||

ਜੈਸੇ ; ਤਾਪ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਘਾਮਾ ॥ (874-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
As the earth burns in the dazzling sunlight,

ਤੈਸੇ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬਿਨੁ ; ਬਾਪੁਰੋ ਨਾਮਾ ॥੫॥੪॥ (874-4, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
so does poor Naam Dev burn without Almighty's Name. ||5||4||

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ; ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ , ਘਰੁ ੨ (874-6)
Raag Gond, The Hymn of Bhagat Naam Dev Ji, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (874-6)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ; ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਭਰਮਾ ॥ (874-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Chanting Almighty's Name, all illusions are dispelled.

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈ ; ਊਤਮ ਧਰਮਾ ॥ (874-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Chanting Almighty's Name is the highest religion.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ; ਜਾਤਿ ਕੁਲ ਹਰੀ ॥ (874-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Chanting Almighty's Name, erases social classes and ancestral pedigrees.

ਸੋ ਹਰਿ ; ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਲਾਕਰੀ ॥੧॥ (874-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty is the walking stick of the blind. ||1||

ਹਰ ਏ , ਨਮਸਤੇ ; ਹਰ ਏ , ਨਮਹ ॥ (874-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I bow to Almighty, I humbly bow to Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ;
ਨਹੀ ਦੁਖੁ ਜਮਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (874-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Chanting Almighty's Name with body and mind, you will not be tormented by the Messenger of Death. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਨਾਖਸ ; ਹਰੇ ਪਰਾਨ ॥ (874-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty took the life of Harnaakhash,

ਅਜੈਮਲ ਕੀਓ ; ਬੈਕੁੰਠਹਿ ਥਾਨ ॥ (874-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and gave Ajaamal a place in Sachkhand.

ਸੂਆ ਪੜਾਵਤ ; ਗਨਿਕਾ ਤਰੀ ॥ (874-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Teaching a parrot to speak Almighty's Name, Ganika the prostitute was saved.

ਸੋ ਹਰਿ ; ਨੈਨਹੁ ਕੀ ਪੂਤਰੀ ॥੨॥ (874-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

That Masteris the light of my eyes. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ; ਪੂਤਨਾ ਤਰੀ ॥ (874-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Chanting Almighty's Name, Pootna was saved,

ਬਾਲ ਘਾਤਨੀ ; ਕਪਟਹਿ ਭਰੀ ॥ (874-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

even though she was a deceitful child-killer.

ਸਿਮਰਨ ; ਦ੍ਰੋਪਦ ਸੁਤ , ਉਧਰੀ ॥ (874-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Contemplating Almighty, Dropadi was saved from being naked in the Kerav's court.

ਗਊਤਮ ਸਤੀ ; ਸਿਲਾ ਨਿਸਤਰੀ ॥੩॥ (874-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Gautam's wife, turned to stone, was saved. ||3||

ਕੇਸੀ ਕੰਸ ; ਮਥਨੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ॥ (874-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty, who killed Kaysee (a demon who fought with Krishna in the form of a horse) and Kans (Sri Krishna's maternal uncle) ,

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ; ਕਾਲੀ ਕਉ ਦੀਆ ॥ (874-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

gave the gift of life to Kali a cobra snake.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ; ਐਸੋ ਹਰੀ ॥ (874-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prays Naam Dev, such is my Almighty;

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਭੈ ਅਪਦਾ ਟਰੀ ॥੪॥੧॥੫॥ (874-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

meditating on Him, fear and suffering are dispelled. ||4||1||5||

ਗੋਂਡ ॥ (874-13)

Gond:

ਭੈਰਉ ਭੂਤ ; ਸੀਤਲਾ ਧਾਵੈ ॥ (874-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਖਰ ਬਾਹਨੁ ; ਉਹੁ ਛਾਰੁ ਉਡਾਵੈ ॥੧॥ (874-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

One who worships the Bhairau reincarnates as a dog, the one worships evil spirits reincarnates as spirit and the ones who worships goddess of smallpox incarnates as donkey, kicking up the dust. ||1||

ਹਉ ਤਉ ; ਏਕੁ ਰਮਈਆ ਲੈਹਉ ॥ (874-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I take only the Name of the One Almighty.

ਆਨ ਦੇਵ ਬਦਲਾਵ ; ਨਿ ਦੈਹਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (874-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I have given away all other gods in exchange for Him. ||1||Pause||

ਸਿਵ ਸਿਵ ਕਰਤੇ ; ਜੋ ਨਰੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (874-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

That man who chants "Shiva, Shiva", and meditates on him,

ਬਰਦ ਚਢੇ ; ਡਉਰੂ ਢਮਕਾਵੈ ॥੨॥ (874-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

is riding on a bull, shaking a tambourine otherwise he reincarnates as a bull. ||2||

ਮਹਾ ਮਾਈ ਕੀ ; ਪੂਜਾ ਕਰੈ ॥ (874-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

One who worships the Great goddess Maya

ਨਰ ਸੈ , ਨਾਰਿ ਹੋਇ ; ਅਉਤਰੈ ॥੩॥ (874-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

will be reincarnated as a woman, and not a man. ||3||

ਤੂ ਕਹੀਅਤ ਹੀ ; ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ ॥ (874-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O Maya, You claimed to be the Primal goddess.

ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਬਰੀਆ ; ਕਹਾ ਛਪਾਨੀ ॥੪॥ (874-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

At the time of liberation, where do you go and hide? ||4||

ਗੁਰਮਤਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗਹੁ ਮੀਤਾ ॥ (874-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Follow the Guru's Teachings, and hold tight to Almighty's Name, O friend.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ; ਇਉ ਕਹੈ ਗੀਤਾ ॥੫॥੨॥੬॥ (874-17, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Thus prays Naam Dev, and so says the Gita as well. ||5||2||6||

ਬਿਲਾਵਲੁ , ਗੋਂਡ ॥ (874-17)

Bilaaval Gond:

ਆਜੁ ਨਾਮੇ ਬੀਠਲੁ ਦੇਖਿਆ ;
ਮੂਰਖ ਕੋ ਸਮਝਾਊ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (874-17, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Today, Naam Dev saw Almighty presence within all and so I will explain to the ignorant. ||Pause||

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰੀ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ;
ਲੋਧੇ ਕਾ ਖੇਤੁ ਖਾਤੀ ਥੀ ॥ (874-18, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O Pandit, O religious scholar, your Gayatri was grazing in the fields of sins.

ਲੈ ਕਰਿ ਠੇਗਾ ਟਗਰੀ ਤੋਰੀ ;
ਲਾਂਗਤ ਲਾਂਗਤ ਜਾਤੀ ਥੀ ॥੧॥ (874-18, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Taking a stick, the farmer broke its leg, and now it walks with a limp. ||1||

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਮਹਾਦੇਉ ;
ਧਉਲੇ ਬਲਦ ਚੜਿਆ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥(874-19,ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ,ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O Pandit, I saw your great god Shiva, riding along on a white bull.

ਮੋਦੀ ਕੇ ਘਰਖਾਣਾ ਪਾਕਾ ;
ਵਾ ਕਾ ਲੜਕਾ ਮਾਰਿਆ ਥਾ ॥੨॥ (874-19, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the merchant's house, a banquet was prepared for him - he killed the merchant's son. ||2||

ਪਾਂਡੇ ਤੁਮਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ;
ਸੋ ਭੀ ਆਵਤੁ ਦੇਖਿਆ ਥਾ ॥ (875-1, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O Pandit, I saw your Raam Chand coming too

ਰਾਵਨ ਸੇਤੀ ਸਰਬਰ ਹੋਈ ;
ਘਰ ਕੀ ਜੋਇ ਗਵਾਈ ਥੀ ॥੩॥ (875-1, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

; he lost his wife, fighting a war against Raawan. ||3||

ਹਿੰਦੂ ਅੰਨ੍ਾ ; ਤੁਰਕੂ ਕਾਣਾ ॥ (875-2, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Hindu is sightless; the Muslim has only one eye.

ਦੁਹਾਂ ਤੇ ; ਗਿਆਨੀ ਸਿਆਣਾ ॥ (875-2, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The enlighted scholar is wiser than both of them.

ਹਿੰਦੂ ਪੂਜੈ ਦੇਹੁਰਾ ; ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਮਸੀਤਿ ॥ (875-3, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Hindu worships at the temple, the Muslim at the mosque.

ਨਾਮੇ ਸੋਈ ਸੇਵਿਆ ;
ਜਹ ਦੇਹੁਰਾ ਨ ਮਸੀਤਿ ॥੪॥੩॥੭॥ (875-3, ਬਿਲਾਵਲੁ ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev serves that Almighty, who is not limited to either the temple or the mosque. ||4||3||7||

ਰਾਗੁ ਗੋਂਡ ; ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ , ਘਰੁ ੨ (875-4)

Raag Gond, The Hymn of Bhagat Ravi Daas Ji, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (875-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ; ਜਪਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ (875-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Meditate on Mukanday, the Liberator (Almighty), O people of the world.

ਬਿਨੁ ਮੁਕੰਦ ; ਤਨੁ ਹੋਇ ਅਉ ਹਾਰ ॥ (875-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Without Mukand, the body shall be reduced to ashes.

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ; ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (875-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Only He is the Mukand is the Giver of liberation.

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ; ਹਮਰਾ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ॥੧॥ (875-5, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Mukand (The Liberator – Almighty) is my father and mother. ||1||

ਜੀਵਤ ਮੁਕੰਦੇ ; ਮਰਤ ਮੁਕੰਦੇ ॥ (875-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Remember Mukand in life, and remember Mukanday during death.

ਤਾ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਸਦਾ ਅਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (875-6, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

His servant is blissful forever. ||1||Pause||

ਮੁਕੰਦ ਮੁਕੰਦ ; ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨੰ ॥ (875-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Mukand (Almighty), is my life-forces (Pran).

ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ; ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਨੰ ॥ (875-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Meditating on Mukand, one's forehead will bear Almighty's insignia of approval.

ਸੇਵ ਮੁਕੰਦ ; ਕਰੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (875-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The renunciate serves Mukand.

ਸੋਈ ਮੁਕੰਦੁ ; ਦੁਰਬਲ ਧਨੁ ਲਾਧੀ ॥੨॥ (875-7, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Mukand is the wealth of the poor and forlorn. ||2||

ਏਕੁ ਮੁਕੰਦੁ ; ਕਰੈ ਉਪਕਾਰੁ ॥ (875-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

When the One Liberator does me a favor,

ਹਮਰਾ ; ਕਹਾ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (875-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

then what can the world do to me?

ਮੇਟੀ ਜਾਤਿ ; ਹੂਏ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (875-8, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Erasing my social status, I have entered His Court.

ਤੁਹੀ ਮੁਕੰਦ ; ਜੋਗ , ਜੁਗ ਤਾਰਿ ॥੩॥ (875-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
You are the Mukand, theliberator throughout the four ages. ||3||

ਉਪਜਿਓ ਗਿਆਨੁ ; ਹੂਆ ਪਰਗਾਸ ॥ (875-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Spiritual wisdom has welled up, and I have been enlightened.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲੀਨੇ ਕੀਟ ਦਾਸ ॥ (875-9, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
In His Mercy, Almighty has made this worm His slave.

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ; ਅਬ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਚੂਕੀ ॥ (875-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Says Ravi Daas, now my thirst is quenched;

ਜਪਿ ਮੁਕੰਦ ; ਸੇਵਾ ਤਾਹੂ ਕੀ ॥੪॥੧॥ (875-10, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
I recite The Name of Mukand, the Liberator, and I serve Him. ||4||1||

ਗੋਂਡ ॥ (875-10)
Gond:

ਜੇ ਓਹੁ ; ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨ੍ਹਾਵੈ ॥ (875-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Someone may bathe at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage,

ਜੇ ਓਹੁ ; ਦੁਆਦਸ ਸਿਲਾ ਪੂਜਾਵੈ ॥ (875-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
and worship the twelve Shiva-lingam stones,

ਜੇ ਓਹੁ ; ਕੂਪ ਤਟਾ ਦੇਵਾਵੈ ॥ (875-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
and dig wells and pools,

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ; ਸਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥੧॥ (875-11, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
but if he indulges in slander, then all of this is useless. ||1||

ਸਾਧ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ; ਕੈਸੇ ਤਰੈ ॥ (875-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
How can the slanderer of the Holy Saints be saved?

ਸਰਪਰ ਜਾਨਹੁ ; ਨਰਕ ਹੀ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (875-12, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Know for certain, that he shall go to hell. ||1||Pause||

ਜੇ ਓਹੁ ; ਗ੍ਰਹਨ ਕਰੈ ਕੁਲਖੇਤਿ ॥ (875-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Someone may bathe at Kuruk-shaytra during a solar eclipse,

ਅਰਪੈ ਨਾਰਿ ; ਸੀਗਾਰ ਸਮੇਤਿ ॥ (875-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
and donates his decorated wife in offering,

ਸਗਲੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ; ਸ੍ਰਵਨੀ ਸੁਨੈ ॥ (875-13, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
and listen to all the Simritees,

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ; ਕਵਨੈ ਨਹੀ ਗੁਨੈ ॥੨॥ (875-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
but if he indulges in slander, these are of no account. ||2||

ਜੇ ਓਹੁ ; ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਸਾਦ ਕਰਾਵੈ ॥ (875-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Someone may give countless feasts,

ਭੂਮਿ ਦਾਨ ; ਸੋਭਾ ਮੰਡਪਿ ਪਾਵੈ ॥ (875-14, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
and donate land, and build splendid buildings;

ਅਪਨਾ ਬਿਗਾਰਿ ; ਬਿਰਾਂਨਾ ਸਾਂਢੈ ॥ (875-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
he may neglect his own affairs to work for others,

ਕਰੈ ਨਿੰਦ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੈ ॥੩॥ (875-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
but if he indulges in slander, he shall wander in countless incarnations. ||3||

ਨਿੰਦਾ ਕਹਾ ਕਰਹੁ ; ਸੰਸਾਰਾ ॥ (875-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Why do you indulge in slander, O people of the world?

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ; ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰਾ ॥ (875-15, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
The emptiness of the slanderer is soon exposed.

ਨਿੰਦਕੁ ; ਸੋਧਿ ਸਾਧਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (875-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
I have thought, and determined the fate of the slanderer.

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ; (875-16, ਗੋਂਡ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
ਪਾਪੀ ਨਰਕਿ ਸਿਧਾਰਿਆ ॥੪॥੨॥੧੧॥੭॥੨॥੪੯॥ ਜੋੜੁ ॥

Says Ravi Daas, he is a sinner; he shall go to hell. ||4||2||11||7||2||49|| Total||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ , ਚਉਪਦੇ (876-1)

Ramkali, First Mahala, First House, Chau-Padas:

Prologue: Guru Nanak once reached Srinagar, Kashmir where the local Pandits came to Guru Ji to pay their respect. While disscussing spiritual matters, they were very impressed with Guru Ji's knowledge and they asked Guru Ji about His educational backgroud which made his victorious around the world. Guru Ji answers them in the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ; ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (876-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕੋਈ ਪੜਤਾ ਸਹਸਾ ਕਿਰਤਾ ; ਕੋਈ ਪੜੈ ਪੁਰਾਨਾ ॥ (876-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Some read the Sanskrit scriptures, and some read the Puraanas.

ਕੋਈ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਪਮਾਲੀ ; ਲਾਗੈ ਤਿਸੈ ਧਿਆਨਾ ॥ (876-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Some meditate on the Naam, Almighty's Name, and chant it on their malas, focusing on it in meditation.

ਅਬ ਹੀ ਕਬ ਹੀ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ;
ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥ (876-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I know nothing, now or ever; I recognize only Your One Name, Almighty. ||1||

ਨ ਜਾਣਾ ਹਰੇ ; ਮੇਰੀ ਕਵਨ ਗਤੇ ॥ (876-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I do not know, Almighty, what my condition shall be.

ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ , ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (876-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I am foolish and ignorant; I seek Your Sanctuary, Almighty. Please, save my honor and my self-respect. ||1||Pause||

ਕਬਹੂ ਜੀਅੜਾ ਊਭਿ ਚੜਤੁ ਹੈ ;
ਕਬਹੂ ਜਾਇ ਪਇਆਲੇ ॥ (876-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Sometimes, the soul soars high in the heavens, and sometimes it falls to the depths of the nether regions.

ਲੋਭੀ ਜੀਅੜਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਤੁ ਹੈ ;
ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੇ ॥੨॥ (876-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The greedy soul does not remain stable; it searches in the four directions. ||2||

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ , ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ;
ਜੀਵਣੁ ਸਾਜਹਿ ਮਾਈ ॥ (876-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

With death pre-ordained, the soul comes into the world, gathering the riches of life.

ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹ ਸੁਆਮੀ ;
ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥ (876-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I see that some have already gone, O my Master; the burning fire is coming closer! ||3||

ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਮੀਤੁ , ਨ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ;
ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ , ਨ ਮਾਈ ॥ (876-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

No one has any friend, and no one has any brother; no one has any father or mother.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਜੇ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ;
ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥ (876-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, if You bless me with Your Name, it shall be my help and support in the end. ||4||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (876-10)

Ramkali, First Mahala:

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ; ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ (876-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Your Light is prevailing everywhere.

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ (876-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Wherever I look, there I see Almighty. ||1||

ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (876-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Please rid me of the desire to live, O my Master.

ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (876-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

My mind is entangled in the deep dark pit of Maya. How can I cross over, O Master? ||1||Pause||

ਜਹ ਭੀਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਸਿਆ ;
ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥ (876-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He dwells deep within, inside the heart; how can He not be outside as well?

ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ;
ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (876-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Our Master always takes care of us, and keeps us in His thoughts. ||2||

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ; ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ (876-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself is near at hand, and He is far away.

ਆਪੇ ; ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (876-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself is all-pervading, permeating everywhere.

ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ;ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (876-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, the darkness is dispelled.

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (877-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Wherever I look, there I see Him pervading. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ;
ਨੈਣੀ ਲਾਗਸਿ ਬਾਣੀ ॥ (877-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

There is doubt within me, and Maya is outside; it hits me in the eyes like an arrow.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ;
ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥ (ਪਰਤਾਪਹਿ-ਗਾ ਬੋਲੋ)(877-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, the slave of Almighty's slaves: such a mortal suffers terribly. ||4||2||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (877-2)

Ramkali, First Mahala:

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ , ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ;
ਦਰਾ ਭੀਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲਹੈ ॥ (877-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Where is that door, where You live, Dear Almighty? What is that door called? Among all doors, who can find that door?

ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ;
ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥ (877-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

For the sake of that door, I wander around sadly, detached from the world; if only someone would come and tell me about that door. ||1||

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ; ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (877-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

How can I cross over the worldly ocean?

ਜੀਵਤਿਆ ; ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (877-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

While I am living, I cannot be dead. ||1||Pause||

ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰਖਵਾਲਾ ;
ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ , ਪਟ ਜੜੇ ॥ (877-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Pain is the door, and anger is the guard; hope and anxiety are the two shutters.

ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ , ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾਧਿਆ ;
ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥ (877-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Maya is the water in the moat; in the middle of this moat, he has built his home. The Primal Mastersits in the Seat of Truth. ||2||

ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ , ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ;
ਤੁਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥ (877-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You have so many Names, Lord, I do not know their limit. There is no other equal to You.

ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ , ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ;
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ॥੩॥ (877-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Do not speak out loud - remain in your mind. Almighty Himself knows, and He Himself acts. ||3||

ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬਹੀ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ (877-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

As long as there is hope, there is anxiety; so how can anyone speak of the One Almighty?

ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥ (877-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In the midst of hope, remain untouched by hope; then, Guru Nanak says, you shall meet the One Almighty. ||4||

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (877-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In this way, you shall cross over the worldly ocean.

ਜੀਵਤਿਆ ; ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩॥ (877-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

This is the way to remain dead while yet alive. ||1||Second Pause||3||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (877-9)

Ramkali, First Mahala:

Prologue: While Guru Ji was on his way to Mount Sumer a Yogi by the name of Meshinder came and said that Guru Ji should embrace the Yoga sect by embracing all the symbols. Guru Ji said that I have already embraced the Yoga sect by uniting with Almighty. The Yogi asked where are the symbols then? Guru Ji answers his question by uttering the following Shabad;

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ , ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ; ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥ (877-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Awareness of the Shabad and the Teachings is my horn; the people hear the sound of its vibrations.

ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ ; ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥ (877-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Honor is my begging-bowl, and the Naam, Almighty's Name, is the charity I receive. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ (877-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

O Baba, Gorakh is Almighty of the Universe; He is always awake and aware.

ਗੋਰਖੁ ਸੋ , ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ;
ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (877-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is Gorakh, who sustains the earth; He created it in an instant. ||1||Pause||

ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ;
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ (877-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Binding together water and air, He infused the life-forces (Pran) into the body, and made the lamps of the sun and the moon.

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ;
ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥ (877-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

To die and to live, He gave us the earth, but we have forgotten these blessings. ||2||

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ;
ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (877-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

There are so many Siddhas, seekers, Yogis, wandering pilgrims, spiritual teachers and good people.

ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ , ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ ;
ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥ (877-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If I meet them, I chant Almighty's Praises, and then, my mind serves Him. ||3||

ਕਾਗਦੁ ਲੂਣੁ , ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ; ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥ (877-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Paper and salt, protected by ghee, remain untouched by water, as the lotus remains unaffected in water.

ਐਸੇ ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥ (877-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who meet with such devotees, Guru Nanak says, what can death do to them? ||4||4||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (877-14)

Ramkali, First Mahala:

Prologue: Machinder Nath who was the spiritual Guru for Gorakh Nath (the leader of Aaei Panth- one of the twelve sects of Yogis) came to Guru Nanak and humbly asked, "How to obtain Almighty and how can one ferry across the wordly ocean?" Guru Ji answered,

ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ; ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥ (877-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Listen, Machinder Nath, to what Nanak says.

ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ; ਨਹ ਡੋਲੈ ॥ (877-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who subdues the five passions does not waver.

ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ; ਜੋਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥ (877-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who understands the method to unite with Almighty,

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥ (877-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

saves himself, and saves all his generations. ||1||

ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ; ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (877-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is a hermit, who attains such understanding.

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ; ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (877-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Day and night, he remains absorbed in deepest Samaadhi. ||1||Pause||

ਭਿਖਿਆ ; ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥ (877-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He begs for loving devotion to Almighty, and lives in the Fear of Almighty.

ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ; ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ (ਅਮੁੱਲੈ ਬੋਲੋ) (877-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He is satisfied, with the priceless gift of contentment.

ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ; ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (877-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Becoming the embodiment of meditation, he attains the true Yogic posture.

ਸਚਿ ਨਾਮਿ ; ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ (877-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He focuses his consciousness in the deep trance of the True Name. ||2||

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (877-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak chants the Ambrosial Bani.

ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ; ਅਉਧੂ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (877-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Listen, O Machinder Nath: this is the insignia of the true hermit.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ; ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ (877-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who, in the midst of hope, remains untouched by hope,

ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ; ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥ (877-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

shall truly find the Creator Master. ||3||

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (877-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, I share the mysterious secrets of Almighty.

ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ; ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (877-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Guru and His disciple are joined together!

ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ; ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ (877-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who eats this food, this medicine of the Teachings,

ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ; ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥ (878-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

has the wisdom of the six sect of practices. ||4||5||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (878-1)

Ramkali, First Mahala:

Prologue: When Guru Nanak Dev Ji were walking up towards the peak of Mt. Sumer, Gorakh Nath saw Guru Nanak from a distance and told his followers to persuit Guru Ji to become their disciple otherwise do not allow Guru Nanak to come forward. Upon looking at the Sidhas approaching, Guru Ji uttered the following Shabad;

ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ;
ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ (878-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

My boat is wobbly and unsteady; it is filled with sins being blown by the wind of desires by which the wisdom is drowning.

ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕਉ ਆਏ ;
ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (878-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

As face to face , I have turned to the Guru; O my Perfect Master; please be sure to bless me with Your glorious greatness. ||1||

ਗੁਰ ਤਾਰਿ ; ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ (ਤਾਰਣ-ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ)(878-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

O Guru, my Saving Grace, please carry me across the worldly ocean.

ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ ਪੂਰਨ ਅਵਿਨਾਸੀ ;
ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (878-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Bless me with devotion to the perfect, imperishable Almighty; I am a sacrifice to You. ||1||Pause||

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ ਅਰੁ ਜੰਗਮ ;
ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (878-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is a Sidh, a Seeker, a Yogi, an Acsetic who stays in jungle who meditates on the One Perfect Almighty.

ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਅਖਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥ (878-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Touching the feet of Almighty Master, they are liberated; they come to receive the message of the Teachings. ||2||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਨਾ ;
ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ (878-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I know nothing of meditation, penance, self-discipline or religious rituals; I only chant Your Name, Almighty.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਨਾਨਕ ਭੇਟਿਓ ;
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ , ਨਿਬੇਰਾ ॥੩॥੬॥ (878-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says,I have met the Guru who have liberated me through His sermons means when I have the realized that Guru and Almighty is of no difference. ||3||6||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (878-6)

Ramkali, First Mahala:

Prologue: In the month of Ketak (mid-October to mid-November), Sikhs came to Guru Nanak and asked if they can perform the ritual of lighting lamps for five days in the house of Brahminsand to float the same lamps in a river during the full-moon (Puranmashi). Hearing to them Guru Nanak answered;

ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ; ਰਲਾਈਐ ਏਤੁ ॥ (878-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty who is the enlightener of all knowledges, focusing on Him one is absorb into Him.

ਤਨੁ ਕਰਿ ਤੁਲਹਾ ; ਲੰਘਹਿ ਜੇਤੁ ॥ (878-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Make your body a raft, to cross over.

ਅੰਤਰਿ ਭਾਹਿ ; ਤਿਸੈ ਤੂ ਰਖੁ ॥ (ਰੱਖੁ ਬੋਲੋ) (878-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Deep within is the fire of thirst for worldly materials; keep it in check.

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ; ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅਥਕੁ ॥੧॥ (ਅਥੱਕੁ ਬੋਲੋ) (878-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Day and night, that lamp of consciousness burns within unceasingly. ||1||

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ; ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥ (878-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Float such a lamp upon the water;

ਜਿਤੁ ਦੀਵੈ ; ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (878-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

this lamp will bring total understanding. ||1||Pause||

ਹਛੀ ਮਿਟੀ ; ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (ਮਿੱਟੀ ਬੋਲੋ) (878-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

This understanding is good clay;

ਤਾ ਕਾ ਕੀਆ ; ਮਾਨੈ ਸੋਇ ॥ (878-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

a lamp made of such clay is acceptable to Almighty.

ਕਰਣੀ ਤੇ ਕਰਿ ; ਚਕਹੁ ਢਾਲਿ ॥ (878-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

So shape this lamp on the wheel of good actions.

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (878-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In this world and in the next, this lamp shall be with you. ||2||

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਜਾ ਸੋਇ ॥ (878-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When He Himself grants His Grace,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)(878-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

then, as Gurmukh, one may understand Him.

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ; ਦੀਵਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ (878-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Within the heart, this lamp is permanently lit.

ਪਾਣੀ ਮਰੈ ; ਨ ਬੁਝਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (878-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

It is not extinguished by water of worldly materials.

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ; ਨੀਰਿ ਤਰਾਇ ॥੩॥ (878-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such a lamp will carry you across the water. ||3||

ਡੋਲੈ ਵਾਉ ; ਨ ਵਡਾ ਹੋਇ ॥ (878-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Wind does not shake it, or put it out.

ਜਾਪੈ ਜਿਉ ; ਸਿੰਘਾਸਣਿ ਲੋਇ ॥ (878-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Its light reveals the Divine Throne.

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ; ਸੂਦੁ ਕਿ ਵੈਸੁ ॥ (878-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Khatri, Brahmin, Suder and Vaish

ਨਿਰਤਿ ਨ ਪਾਈਆ ; ਗਣੀ ਸਹੰਸ ॥ (878-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

cannot find its value, even by thousands of calculations.

ਐਸਾ ਦੀਵਾ ; ਬਾਲੇ ਕੋਇ ॥ (878-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If any of them lights such a lamp,

ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਪਾਰੰਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ (878-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, he is liberated. ||4||7||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (878-12)
Ramkali, First Mahala:

ਤੁਧਨੋ ਨਿਵਣੁ ; ਮੰਨਣੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (878-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
To place one's faith in Your Name, Almighty, is true worship.

ਸਾਚੁ ਭੇਟ ; ਬੈਸਣ ਕਉ ਥਾਉ ॥ (878-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
With an offering of Truth, one obtains a place to sit.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਹੋਵੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (878-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
If a prayer is offered with truth and contentment,

ਤਾ ਸੁਣਿ ; ਸਦਿ ਬਹਾਲੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (878-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
Almighty will hear it, and call him in to sit by Him. ||1||

ਨਾਨਕ ; ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥ (878-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, no one returns empty-handed;

ਐਸੀ ਦਰਗਹ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (878-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
such is the Court of the True (Almighty). ||1||Pause||

ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਪੋਤਾ ; ਕਰਮੁ ਪਸਾਉ ॥ (878-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
The treasure I seek is the gift of Your Grace.

ਤੂ ਦੇਵਹਿ ; ਮੰਗਤ ਜਨ ਚਾਉ ॥ (878-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
Please bless this humble beggar, this is what I seek.

ਭਾਡੈ ਭਾਉ ; ਪਵੈ ਤਿਤੁ ਆਇ ॥ (878-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
Please, pour Your Love into the cup of my heart.

ਧੁਰਿ ਤੈ ਛੋਡੀ ; ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥੨॥ (878-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
This is Your pre-determined value. ||2||

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ; ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ॥ (878-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
The One who created everything, does everything.

ਅਪਨੀ ਕੀਮਤਿ ; ਆਪੇ ਧਰੈ ॥ (878-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself appraises His own value.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (878-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Sovereign Masterbecomes manifest to the Gurmukh.

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ ; ਨਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥੩॥ (878-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He does not come, and He does not go. ||3||

ਲੋਕੁ ਧਿਕਾਰੁ ਕਹੈ , ਮੰਗਤ ਜਨ ;
ਮਾਗਤ , ਮਾਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (878-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

People curse at the beggar; by begging, he does not receive honor.

ਸਹ ਕੀਆ ਗਲਾ , ਦਰ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ;
ਤੈ ਤਾ , ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥੪॥੮॥ (878-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, You inspire me to speak Your Words, and tell the proceeding of Your Court. ||4||8||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (878-18)

Ramkali, First Mahala:

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਬੂੰਦ , ਬੂੰਦ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ;
ਕਵਣੁ ਬੁਝੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (878-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The drop is in the ocean, and the ocean is in the drop. Who understands, and knows this? Means the Creator (Almighty) is the creation and the creation is within the Creator.

ਉਤਭੁਜ ਚਲਤ ਆਪਿ ਕਰਿ ਚੀਨੈ ;
ਆਪੇ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ॥੧॥ (878-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself creates the wondrous play of the world which is created in for categories. He Himself contemplates it, and understands its true essence. ||1||

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ; ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥ (879-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

How rare are those who contemplate this spiritual wisdom.

ਤਿਸ ਤੇ ; ਮੁਕਤਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (879-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through this, the supreme state of liberation is attained. ||1||Pause||

ਦਿਨ ਮਹਿ ਰੈਣਿ , ਰੈਣਿ ਮਹਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ;
ਉਸਨ ਸੀਤ ਬਿਧਿ ਸੋਈ ॥ (879-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The night is in the day, and the day is in the night. The same is true of hot and cold.

ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (879-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

No one else knows His state and extent; without the Guru, this is not understood. ||2||

ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਨਾਰਿ , ਨਾਰਿ ਮਹਿ ਪੁਰਖਾ ;
ਬੂਝਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (879-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The female is in the male, and the male is in the female. Understand this, enlightened scholars!

ਧੁਨਿ ਮਹਿ ਧਿਆਨੁ , ਧਿਆਨ ਮਹਿ ਜਾਨਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥੩॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (879-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The meditation is in the music, and knowledge is in meditation. Become Gurmukh, and speak the discourse of Almighty who is beyond description. ||3||

ਮਨ ਮਹਿ ਜੋਤਿ , ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ;
ਪੰਚ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਭਾਈ ॥ (879-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Light is in the mind, and the mind is in the Light. The Guru brings the five senses together, like brothers.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜਿਨ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੯॥ (879-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, forever be a sacrifice to those who enshrine love for the One Guru's Shabad (Gurbani). ||4||9||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (879-5)

Ramkali, First Mahala:

ਜਾ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (879-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When Almighty showered His Mercy,

ਤਾ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ (879-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

egotism was eradicated from within.

ਸੋ ਸੇਵਕਿ ; ਰਾਮ ਪਿਆਰੀ ॥
ਜੋ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ (879-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

That humble servant who contemplates the Guru's Shabad (Gurbani), is very dear to Almighty. ||1||

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (879-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

That humble servant of Almighty is pleasing to his Almighty;

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਲਾਜ ਛੋਡਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (879-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

day and night, he performs meditation, disregarding his own honor, he sings the Praises of Almighty's Virtues. ||1||Pause||

ਧੁਨਿ ਵਾਜੇ ; ਅਨਹਦ ਘੋਰਾ ॥ (879-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The tune produced from the unlimited source of sound;

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਮੋਰਾ ॥ (879-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

my mind is appeased by the subtle essence of Almighty.

ਗੁਰ ਪੂਰੈ ; ਸਚੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (879-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through the Perfect Guru, I am absorbed in Truth.

ਗੁਰੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ; ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (879-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru, I have found Almighty, the Primal Being. ||2||

ਸਭਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ; ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ (879-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurbani is the sound current of the Naad, the Vedas, everything.

ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(879-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

My mind is attuned to Almighty of the Universe.

ਤਹ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ; ਤਪ ਸਾਰੇ ॥ (879-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He is my sacred shrine of pilgrimage, fasting and austere self-discipline.

ਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ; ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (879-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty saves, and carries across, those who meet with the Guru. ||3||

ਜਹ ਆਪੁ ਗਇਆ ; ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (879-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One whose self-conceit is gone, sees his fears run away.

ਗੁਰ ਚਰਣੀ ; ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥ (879-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

That servant grasps the Guru's feet.

ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (879-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Guru, the True Guru, has expelled my illusions.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ (879-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, I have merged into the Guru's Shabad (Gurbani). ||4||10||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (879-12)

Ramkali, First Mahala:

Prologue: A Yogi came to Guru Nanak and claimed that salvation can only be obtained if one lives an ascetic life and consume only the food which is begged from house to house. Listening to him, Guru Ji answered;

ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ; ਮਾਗਤੁ ਭਾਗੈ ॥ (879-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

An ascetic runs around, begging for clothes and food.

ਖੁਧਿਆ ਦੁਸਟ ਜਲੈ ; ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ (879-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He burns with hunger and corruption, and will suffer in the world hereafter.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਹੀ ਲੀਨੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (879-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He does not follow the Guru's Teachings; through his evil-mindedness, he loses his honor.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਭਗਤਿ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੧॥ (879-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Only through the Guru's Teachings will such a person become devoted. ||1||

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ; ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ॥ (879-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The way of the union is to dwell in the celestial home of bliss.

ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ;
ਭੀਖਿਆ ਭਾਇ ਸਬਦਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (879-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He looks impartially, equally upon all. He receives the charity of Almighty's Love, and the Guru's Shabad (Gurbani), and so he is satisfied. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਬੈਲ ; ਗਡੀਆ ਦੇਹ ਧਾਰੀ ॥ (879-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The five bulls, the senses, pull the wagon of the body around.

ਰਾਮ ਕਲਾ ; ਨਿਬਹੈ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ (879-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

By Almighty's power, one's honor is preserved.

ਧਰ ਤੂਟੀ ; ਗਾਡੋ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ (879-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

But when the axle breaks, the wagon falls and crashes.

ਲਕਰੀ ਬਿਖਰਿ ; ਜਰੀ , ਮੰਝ ਭਾਰਿ ॥੨॥ (879-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

It falls apart, like a pile of logs. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਵੀਚਾਰਿ ਜੋਗੀ ॥ (879-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Contemplate the Guru's Shabad (Gurbani), Yogi.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਣਾ ; ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ (879-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Look upon pain and pleasure as one and the same, sorrow and separation.

ਭੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (879-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Let your food be contemplative meditation upon the Naam, Almighty's Name, and the Guru's Shabad (Gurbani).

ਅਸਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ; ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੩॥ (879-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Your wall shall be permanent, by meditating on the Formless Master. ||3||

ਸਹਜ ਜਗੋਟਾ ; ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ (879-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Wear the loin-cloth of poise, and be free of entanglements.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲੂਟਾ ॥ (879-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Word shall release you from sexual desire and anger.

ਮਨ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ (879-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In your mind, let your ear-rings be the Sanctuary of the Guru, Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਤਰਣਾ ॥੪॥੧੧॥ (879-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, worshipping Almighty in deep devotion, the humble are carried across. ||4||11||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (880-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (880-1)

Ramkali, Third Mahala, First House:

Prologue: A Sikh came to Guru Amar Das Ji and asked the characteristics of all the four ages (Yug). Guru Ji answers him;

ਸਤਜੁਗਿ ; ਸਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (880-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In the Sat-yug, everyone spoke the Truth.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ (880-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In each and every home, meditation was performed by the people, according to the Guru's Teachings.

ਸਤਜੁਗਿ ; ਧਰਮੁ ਪੈਰ ਹੈ ਚਾਰਿ ॥ (880-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In Sat-yug, Faith (Dharma) had four feet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਕੋ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ (880-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

How rare are those people who, as Gurmukh, contemplate this and understand. ||1||

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ; ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ (880-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In all four ages, the Naam, Almighty's Name, is glory and greatness.

ਜਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (880-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who holds tight to Almighty's Name (Naam) is liberated; without the Guru, no one obtains Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਤ੍ਰੇਤੈ ; ਇਕ ਕਲ ਕੀਨੀ ਦੂਰਿ ॥ (880-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In the Treta-yug, one leg of Faith (Dharma) was removed.

ਪਾਖੰਡੁ ਵਰਤਿਆ ; ਹਰਿ ਜਾਣਨਿ ਦੂਰਿ ॥ (880-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Hypocrisy became prevalent, and people thought that Almighty was far away.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (880-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs still understood and realized;

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ; ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨॥ (880-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty's Name (Naam) abided deep within them, and they were at peace. ||2||

ਦੁਆਪੁਰਿ ; ਦੂਜੈ ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ॥ (880-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In the Duapur-yug, the doubt of Maya arose.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ; ਜਾਣਹਿ ਦੋਇ ॥ (880-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Deluded by illusion of Maya, they acknowledge Maya along with Almighty.

ਦੁਆਪੁਰਿ ; ਧਰਮਿ , ਦੁਇ ਪੈਰ ਰਖਾਏ ॥ (880-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In this Duapur-yug, Faith (Dharma) was left with only two feet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੩॥ (880-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who became Gurmukh implanted Almighty's Name (Naam) deep within. ||3||

ਕਲਜੁਗਿ ; ਧਰਮ ਕਲਾ , ਇਕ ਰਹਾਏ ॥ (880-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In the Kal-yug, Faith (Dharma) was left with only one feet.

ਇਕ ਪੈਰਿ ਚਲੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਏ ॥ (880-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

It walks on just one foot; love and attachment to Maya have increased.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਅਤਿ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (880-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Love and attachment to Maya bring total darkness.

ਸਤਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ; ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥ (880-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If someone meets the True Guru, he is saved, through the Naam, Almighty's Name. ||4||

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ; ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (880-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Throughout the ages, there is only the One True Almighty.

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚੁ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (880-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Among all, is the True Almighty; there is no other at all.

ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ; ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (880-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Praising the True Almighty, true peace is attained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋਈ ॥੫॥ (880-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

How rare are those, who as Gurmukh, chant Almighty's Name (Naam). ||5||

ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਨਾਮੁ ਊਤਮੁ ਹੋਈ ॥ (880-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Throughout all the ages, Almighty's Name (Naam) is the ultimate, the most sublime.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (880-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

How rare are those, who as Gurmukh, understand this.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ; ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (880-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who meditates on Almighty's Name is a humble devotee.

ਨਾਨਕ , ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ;
ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥੬॥੧॥ (880-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, in each and every age, Almighty's Name (Naam) is glory and greatness. ||6||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (880-11)

Ramkali, Fourth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (880-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ , ਵਡਭਾਗੀ ;
ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (880-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

If someone is very fortunate, and is blessed with great high destiny, then he concentrates on Almighty's Name.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ (880-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Chanting the Naam, Almighty's Name, he finds peace, and merges in the Naam. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ; ਸਦ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (880-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

O mortal, as Gurmukh, worship Almighty in devotion forever.

ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਹੋਵੈ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (880-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Your heart shall be illumined with divine knowledge; through the Guru's Teachings, consistently concentrate and through Guru's sermons you shall merge in Almighty's Name. ||1||Pause||

ਹੀਰਾ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ;
ਬਹੁ ਸਾਗਰ ਭਰਪੂਰੁ ਕੀਆ ॥ (880-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The Great Giver is filled with diamonds, emeralds, rubies and pearls;

ਜਿਸੁ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ , ਵਡ ਮਸਤਕਿ ;
ਤਿਨਿ ਗੁਰਮਤਿ , ਕਢਿ ਕਢਿ ਲੀਆ ॥੨॥ (880-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

one who has good fortune and great destiny inscribed upon his forehead, digs them out, by following the Guru's Teachings. ||2||

ਰਤਨੁ ਜਵੇਹਰੁ ਲਾਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ;
ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਤਲੀ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (880-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the jewel, the emerald, the ruby; digging it out, the Guru has showed by placing it in your palm.

ਭਾਗ ਹੀਣ ਮਨਮੁਖਿ , ਨਹੀ ਲੀਆ ;
ਤ੍ਰਿਣ ਓਲੈ ਲਾਖੁ ਛਪਾਇਆ ॥੩॥ (880-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The unfortunate, self-willed manmukh does not obtain it; this priceless jewel remains hidden behind a curtain of straw. ||3||

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਾ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (880-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

If such pre-ordained destiny is written upon one's forehead, then the True Guru enjoins him to serve Him.

ਨਾਨਕ , ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਪਾਵੈ ;
ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥ (880-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, then he obtains the jewel, the gem; blessed, blessed is that one who follows the Guru's Teachings, and finds Almighty. ||4||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (880-18)

Ramkali, Fourth Mahala:

ਰਾਮ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ;
ਹਰਿ ਨੀਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਇ ॥ (880-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Meeting with the humble servants of Almighty, I am in ecstasy; they preach the sublime sermon of Almighty.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਨੀਕਲਿ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (880-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The filth of evil-mindedness is totally washed away; joining the Sat Sangat, the True Congregation, one is blessed with understanding. ||1||

ਰਾਮ ; ਜਨ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਬੋਲਾਇ ॥ (881-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

O humble servant of Almighty, follow the Guru's Teachings, and chant Almighty’s Name.

ਜੋ ਜੋ ਸੁਣੈ , ਕਹੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ;
ਰਾਮ ਜਪਤ ਸੋਹਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (881-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Whoever hears and speaks it is liberated; chanting Almighty's Name, one is embellished with beauty. ||1||Pause||

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਜਨਾ ਭੇਟਾਇ ॥ (881-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

If someone has supremely high destiny written on his forehead, Almighty leads him to meet the humble servants of Almighty.

ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (881-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Be merciful, and grant me the Sight (Darshan) of the Saints, which shall rid me of all poverty and pain. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਨੀਕੇ ; ਭਾਗ ਹੀਣ ਨ ਸੁਖਾਇ ॥ (881-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Almighty's people are good and sublime; the unfortunate ones do not like them at all.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਮ ਕਹਹਿ ਜਨ ਊਚੇ ;
ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਡੰਸੁ ਲਗਾਇ ॥੩॥ (881-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The more Almighty's exalted servants speak of Him, the more the slanderers attack and sting them. ||3||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਨਿੰਦਕ , ਜਿਨ ਜਨ ਨਹੀ ਭਾਏ ;
ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਖਾਇ ॥ (881-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Cursed, cursed are the slanderers who do not like the humble, the friends and companions of Almighty.

ਸੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਰ , ਵੇਮੁਖ ਮੁਖ ਕਾਲੇ ;
ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਜ ਨ ਭਾਇ ॥੪॥ (881-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Those who do not like the honor and glory of the Guru are faithless, black-faced thieves, who have turned their backs on Almighty. ||4||

ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਹਮ ਦੀਨ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (881-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Have mercy, have mercy, please save me, Dear Almighty. I am meek and humble - I seek Your protection.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥੨॥ (881-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

I am Your child, and You are my father, Almighty. Guru Nanak prays, Please forgive Your servants and merge them with Yourself. ||5||2||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (881-7)

Ramkali, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਸਖਾ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ;
ਤਿਨ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ ਵਤਾਵੈ ॥ (881-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The friends of Almighty, the humble, Holy Saints are sublime; Almighty spreads out His protecting hands above them.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧ ਸੇਈ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੧॥ (881-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs are the Holy Saints, pleasing to Almighty; in His mercy, He blends them with Himself. ||1||

ਰਾਮ ; ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥(ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)(881-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, my mind longs to meet with the humble servants of Almighty.

ਅਮਿਉ ਅਮਿਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (881-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The sweet, subtle essence of Almighty is immortalizing ambrosia. Meeting the Saints, I drink it in. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਰਾਮ ਜਨ ਊਤਮ ;
ਮਿਲਿ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ॥ (881-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Almighty's people are the most lofty and exalted. Meeting with them, the most exalted status is obtained.

ਹਮ ਹੋਵਤ ਚੇਰੀ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ;
ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਖੁਸੀ ਕਰਾਵੈ ॥੨॥ (881-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

I am the slave of the slave of Almighty's slaves; my Master is pleased with me. ||2||

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਰਿਦ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (881-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The humble servant serves; one who enshrines love for Almighty in his heart, mind and body is very fortunate.

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ;
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕੂੜੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (881-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

One who talks too much without love, speaks falsely, and obtains only false rewards. ||3||

ਮੋਕਉ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਸੰਤ ਪਗੀ , ਲੇ ਪਾਵੈ ॥ (ਪੱਗੀ ਬੋਲੋ) (881-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Take pity on me, Dear Life of the World, O Great Giver; let me fall at the feet of the Saints.

ਹਉ ਕਾਟਉ ਕਾਟਿ ਬਾਢਿ ਸਿਰੁ ਰਾਖਉ ;
ਜਿਤੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਚੜਿ ਆਵੈ ॥੪॥੩॥ (881-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

I would cut off my head, and cut it into pieces, Guru Nanak says, and set it down for the Saints to walk upon. ||4||3||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (881-13)

Ramkali, Fourth Mahala:

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਵਡ ਮੇਰੇ ;
ਜਨ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਲਾਈਐ ॥ (881-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

If I am blessed with supreme high destiny, I will meet the humble servants of Almighty, without delay.

ਹਰਿ ਜਨ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟ ਸਰ ਨੀਕੇ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਤੁ ਨਾਵਾਈਐ ॥੧॥ (ਨ੍ਹਾਵਾਈਐ ਬੋਲੋ) (881-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Almighty's humble servants are pools of ambrosial nectar; by great good fortune, one bathes in them. ||1||

ਰਾਮ ; ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾਰੈ ਲਾਈਐ ॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)(881-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, let me work for the humble servants of Almighty.

ਹਉ ਪਾਣੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ;
ਪਗ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (881-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

I carry water, wave the fan and grind the wheat for them; I massage and wash their feet. I apply the dust of their feet to my forehead. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਜਨ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ;
ਜੋ ਸਤਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (881-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Almighty's humble servants are great, very great, the greatest and most exalted; they lead us to meet the True Guru.

ਸਤਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਗੁਰ ਪੁਰਖ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ (881-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

No one else is as great as the True Guru; meeting the True Guru, I meditate on Almighty, the Primal Being. ||2||

ਸਤਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਲਾਜ ਰਖਾਈਐ ॥ (881-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Those who seek the Sanctuary of the True Guru find Almighty. My Master saves their honor.

ਇਕਿ ਅਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਜਿਉ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੩॥ (881-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Some come for their own purposes, and sit before the Guru; they pretend to be in Samaadhi, like storks with their eyes closed. ||3||

ਬਗੁਲਾ ਕਾਗ ਨੀਚ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ;
ਜਾਇ ਕਰੰਗ ਬਿਖੂ ਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ॥ (881-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Associating with the wretched and the lowly, like the stork and the crow, is like feeding on a carcass of poison.

ਨਾਨਕ , ਮੇਲਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਤਿ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹੰਸੁ ਕਰਾਈਐ॥੪॥੪॥ (881-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says,Dear Almighty, unite me with the Sangat, the Congregation; united with the Sangat, I will become a swan means a Saint. ||4||4||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (882-1)

Ramkali, Fourth Mahala:

ਸਤਗੁਰ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ;
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਣ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (882-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

O True Guru, please be kind, and unite me with Almighty. My Sovereign Masteris the Beloved of my life-forces (Pran).

ਹਮ ਚੇਰੀ ਹੋਇ ਲਗਹ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ (882-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

I am a slave; I fall at the Guru's feet. He has shown me the Path, the Way to my Almighty. ||1||

ਰਾਮ , ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (882-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The Name of my Almighty, is pleasing to my mind.

ਮੈ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੇਲੀ ;
ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (882-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

I have no friend except Almighty; Almighty is my father, my mother, my companion. ||1||Pause||

ਮੇਰੇ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਨ ਰਹਹਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਹਿ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ (882-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

My life-forces (Pran) will not survive for an instant, without my Beloved; unless I see Him, I will die, O my mother!

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਏ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (882-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed is my great, high destiny, that I have come to the Guru's Sanctuary. Meeting with the Guru, I have obtained the Almighty's Sight (Darshan). ||2||

ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਬੂਝੈ ; (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਉ ਜਪਾਇਆ ॥ (882-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

I do not know or understand any other within my mind; I meditate and chant Almighty's Chant.

ਨਾਮਹੀਣ ਫਿਰਹਿ ਸੇ ਨਕਟੇ ;(ਨਾਮ-ਹੀਣ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥੩॥ (882-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Those who lack Almighty's Name (Naam), wander in shame; their noses are chopped off, bit by bit. ||3||

ਮੋਕਉ ਜਗਜੀਵਨ ਜੀਵਾਲਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (882-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

DearAlmighty, Life of the World, rejuvenate me! O my Master, enshrine Your Name deep within my heart.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਪੂਰਾ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥ (882-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, perfect is the Guru, the Guru. Meeting the True Guru, I meditate on Almighty's Name (Naam). ||4||5||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (882-8)

Ramkali, Fourth Mahala:

ਸਤਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਵਡਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (882-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The True Guru, the Great Giver, is the Great, Primal Being; meeting Him, Almighty is enshrined within the heart.

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ (882-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has granted me the life of the soul; I meditate in remembrance on the Ambrosial Almighty's Name. ||1||

ਰਾਮ ; ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਕੰਠਿ ਧਾਰੇ ॥ (882-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, the Guru has implanted Almighty's Name, within my heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ;
ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡ ਭਾਗ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (882-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, I have heard His sermon, which pleases my mind; blessed, blessed is my great destiny. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੇ ॥ (882-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Millions, three hundred thirty millions of gods meditate on Him, but they cannot find His end or limitation.

ਹਿਰਦੈ ਕਾਮ ਕਾਮਨੀ ਮਾਗਹਿ ;
ਰਿਧਿ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ (882-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

With sexual urges in their hearts, they beg for beautiful women; stretching out their hands, they beg for riches. ||2||

ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਿ ਜਪੁ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਉ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (882-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

One who chants the Praises of Almighty is the greatest of the great; the Gurmukh keeps Almighty clasped to his heart.

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਜਪੀਐ ;
ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੩॥ (882-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

If one is blessed with high destiny, he meditates on Almighty, who carries him across the terrifying worldly ocean. ||3||

ਹਰਿ ਜਨ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਜਨ ਧਾਰੇ ॥ (882-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Almighty is close to His humble servant, and His humble servant is close to Almighty; He keeps His humble servant clasped to His Heart.

ਨਾਨਕ , ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥੪॥੬॥੧੮॥ (882-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Almighty is our father and mother. I am His child; Almighty cherishes me. ||4||6||18||

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ (882-15)

Raag Ramkali, Fifth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (882-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਦੀਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ;
ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਹੁ ਕੋਈ ॥ (882-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Have mercy on me, O Generous Giver, Masterof the meek; please do not contemplate on my merits and demerits as I will be definitely on the losing side.

ਮਾਟੀ ਕਾ ਕਿਆ ਧੋਪੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਮਾਣਸ ਕੀ ਗਤਿ ਏਹੀ ॥੧॥ (882-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

How can the soil washed from a pot made from soil? O my Master, such is the state of mankind. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (882-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O my mind, serve the True Guru, and be at peace.

ਜੋ ਇਛਹੁ , ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ;
ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (882-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whatever you desire, you shall receive that reward, and you shall not be afflicted by pain any longer. ||1||Pause||

ਕਾਚੇ ਭਾਡੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ; ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥ (882-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He creates and adorns the earthen vessels; He infuses His Light within them means He created the entire creation form the five principal elements and He dwells as Atma within as form of life.

ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ;
ਹਮ ਤੈਸੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥੨॥ (882-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As is the destiny pre-ordained by the Creator based on the Senchit Karma and part of which is destined for this life (this karma is called Pralbad), so are the deeds we go through and earn new karma's called Kriyaman . ||2||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ;
ਏਹੋ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (882-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Being (jeev) believes the mind and body are all his own (Haumai); this is the cause of his coming and going in the reincarnation cycle.

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਸੋ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਮੋਹਿ ਅੰਧੁ ਲਪਟਾਣਾ ॥੩॥ (882-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He does not think of the One who gave him these; he is blind, entangled in ignorance and attachment. ||3||

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (883-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who knows that Almighty created him, reaches the Incomparable Mansion of Almighty's Presence.

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (883-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Worshipping Almighty, I sing His Glorious Praises. Nanak is Your slave. ||4||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (883-2)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਪਵਹੁ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਊਪਰਿ ਆਵਹੁ ;
ਐਸੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (883-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Place yourself beneath all men's feet, and you will be uplifted; serve Him in this way.

ਆਪਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਭ ਜਾਣਹੁ ;
ਤਉ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ (883-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Know that all are above you, and you shall find peace in the Court of Almighty. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਐਸੀ ਕਥਹੁ ਕਹਾਣੀ ॥(883-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O Saints, utter the discourses

ਸੁਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਨਰ ਦੇਵ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ;
ਖਿਨੁ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (883-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

which purifies the deities and sanctifies the divine beings; even for an instant speak the hymn of the Leader Guru (Gur-Mukh). ||1||Pause||

ਪਰਪੰਚੁ ਛੋਡਿ , ਸਹਜ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ;
ਝੂਠਾ ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (883-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Renounce your fraudulent plans, and dwell in the celestial palace; do not call anyone else false.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ , ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥ (883-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the True Guru, you shall receive the nine treasures; in this way, you shall find the grind the principals means you shall attain the union with real-self (Almighty). ||2||

ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹੁ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ;
ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ (883-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Eradicate illusion, and consistently concentrate on the Leader Guru (Gurmukh); understand your own soul, O Siblings of Destiny.

ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ;
ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥ (883-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Know that Almighty is near at hand, and ever-present. How could you try to hurt anyone else? ||3||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ;
ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥ (883-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the True Guru, your path shall be clear, and you shall easily meet your Master.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ , ਜਿਨੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥ (883-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Great, Great are those humble beings, who, in this Dark Age of Kal-Yug, find Almighty. Guru Nanak says I am forever a sacrifice to them. ||4||2||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (883-8)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ;
ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗਨੀ ॥ (883-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Happiness is not felt upon receiving or pain upon losing any worldly possessions and the mind is not affected by any worries (disease).

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥੧॥ (883-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The ones are forever in bliss, as they have found the Perfect Guru; and their pains of separation from Almighty is totally ended. ||1||

ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ; ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ (883-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such enlightened ones has understood the art of union with Almighty within their mind;

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ;
ਤਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (883-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such ones are affected by attachment, sorrow and disease and they enjoy the taste of Almighty's love within their mind, body and speech. ||1||Pause||

ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ;
ਪਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥ (883-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They are pure on this earth, upper and lower nether regions because they remain separated from the attachment of all the material.

ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ; (ਆਗਿਆ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ (883-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Obedient to Almighty, I enjoy happiness forever; wherever they look, they see Almighty such virtuous they are. ||2||

ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ , ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ;
ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ (883-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Within the Almighty's form there is no creator nor creation (Maya) nor water nor air nor form of earth means that upon realising Almighty one see nothing but only Almighty as the seed of the entire creation,

ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ;
ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ ਧਨੀ ॥੩॥ (883-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

where the True Guru, the Yogi, dwells, where the Imperishable Almighty, the Unapproachable Master abides. ||3||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ,ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ;
ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥ (883-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Body and mind belong to Almighty; all wealth belongs to Almighty; what glorious virtues of Almighty can I describe?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ;
ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥ (883-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Guru has eradicated my ego and attachment. Like water with water, I am blended with Almighty. ||4||3||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (883-15)

Ramkali, Fifth Mahala:

Prologue: A Sikh came to Guru Arjan Dev Ji and asked, 'How does real-self (Atma) look like and where does it dwell?' Guru Ji answered;

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ; ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (883-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The real-self (Atma) is beyond the three qualities of Maya (Rajo, Sato & Tamo); it remains untouched; even the practitioners of penance does not know the real-self (Atma).

ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ (883-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There is a chamber filled with jewels, overflowing with Ambrosial Nectar, in the Guru's Treasury. ||1||

ਅਚਰਜੁ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (883-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This thing is wonderful and amazing! It cannot be described.

ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ; ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (883-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

It is an unfathomable object, O Siblings of Destiny! ||1||Pause||

ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ;
ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (883-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Its value cannot be estimated at all; what can anyone say about it?

ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ;
ਜੋ ਪੇਖੈ ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ (883-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By speaking and describing it, it cannot be understood; only one who sees it realizes it. ||2||

ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ; (ਕਰਣੈ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ (883-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Only the Creator Masterknows it; what can any poor creature do?

ਆਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ (883-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Only He Himself knows His own state and extent. Almighty Himself is the treasure overflowing. ||3||

ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ;
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ (883-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Tasting such Ambrosial Nectar, the mind remains satisfied and satiated.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥ (883-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, my hopes are fulfilled; I have found the Guru's Sanctuary. ||4||4||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (884-1)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ; ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ (884-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty has made me His own, and vanquished all my enemies.

ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ ;
ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥ (884-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those enemies (desire) who have plundered this world, have all been placed in bondage of Almighty's love. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (884-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Guru is my Superior Master.

ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ;
ਨਾਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (884-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I enjoy countless pleasures of power and tasty delights, chanting Your Name, and placing my faith in You. ||1||Pause||

ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ;
ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ (884-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I do not think of any other at all. Almighty is my protector, above my head.

ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ (884-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am carefree and independent, when I have the Support of Your Name, O my Master. ||2||

ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ; ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥ (884-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have become perfect, meeting with the Giver of peace, and now, I lack nothing at all.

ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ (884-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the essence of excellence, the supreme status; I shall not forsake it to go anywhere else. ||3||

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ , ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ;
ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (884-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I cannot describe how You are, O True Lord, unseen, infinite,

ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ;(ਅ-ਤੁਲ, ਅ-ਥਾਹ, ਅ-ਡੋਲ ਬੋਲੋ)

ਨਾਨਕ , ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪॥੫॥ (884-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Beyond weight, beyond limit and steady Almighty. Guru Nanak says, He is my Master. ||4||5||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (884-7)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਤੂ ਦਾਨਾ , ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ; ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ਪਾਤੀ ॥(884-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are wise; You are eternal and unchanging. You are my social class and honor.

ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ;

ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥ (884-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are steady, You never move at all. How can I be worried? ||1||

ਏਕੈ ਏਕੈ ; ਏਕ ਤੂਹੀ ॥ (884-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You alone are the One and only Almighty;

ਏਕੈ ਏਕੈ ; ਤੂ ਰਾਇਆ ॥ (884-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You alone are the king.

ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (884-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I have found peace. ||1||Pause||

ਤੂ ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ;

ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ (884-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are the ocean, and I am Your swan; the pearls and rubies are in You.

ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ , ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ ਮਾਨਹੁ ;

ਹਮ ਭੁੰਚਹ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ (884-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You give, and You do not hesitate for an instant; I receive, forever exalted (delighted). ||2||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ , ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ;

ਤੁਮ ਮੁਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥ (884-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am Your child, and You are my father; You place the milk in my mouth.

ਹਮ ਖੇਲਹ , ਸਭਿ ਲਾਡ ਲਡਾਵਹ ;
ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੩॥ (884-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I play with You, and You caress me in every way. You are forever the ocean of excellence. ||3||

ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ;
ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ॥ (884-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are perfect, perfectly all-pervading; I am fulfilled with You as well.

ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੬॥ (884-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am unite with mind, body and speech and remain united; Guru Nanak says, I cannot describe it! ||4||6||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (884-12)

Ramkali, Fifth Mahala:

Prologue: Once in Amritsar, a team of performers came and performed a play which made Sikhs to enjoy it. One day, while sitting in the congregation, Sikhs asked Guru Arjan Dev Ji to watch the show as well and Guru Ji said the entire world is a show. Listening to Guru Ji, Sikhs said again, "In this play, there are various instruments being playedto revitalize the event. Conversely which are the instrument being played in this world?" Guru Ji answers them;

ਕਰ ਕਰਿ ਤਾਲ , ਪਖਾਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ;
ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥ (884-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Make your hands the cymbals, your eyes the tambourines, and your forehead the Rebab you play.

ਕਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ;
ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥ (884-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Let the sweet flute music resound in your ears, and with your tongue, vibrate this song.

ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ;
ਆਣੇ ਘੂਘਰ ਸਾਜਾ ॥੧॥ (884-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Move your mind like the rhythmic hand-motions; do the dance, and shake your ankle bracelets. ||1||

ਰਾਮ ਕੋ ; ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ (ਨਿਰਤਿ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ)(884-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the rhythmic dance of Almighty.

ਪੇਖੈ ਪੇਖਨਹਾਰੁ ਦਇਆਲਾ ;(ਪੇਖਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)
ਜੇਤਾ ਸਾਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (884-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Merciful Audience, Almighty, sees all your make-up and decorations. ||1||Pause||

ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਧਰਣਿ ਸਬਾਈ ;
ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ ॥ (884-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The whole earth is the stage, with the canopy of the sky overhead.

ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੇਲਾ ;
ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਹੋਆ ॥ (884-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The wind plays the role ofmiddle-person as the medium of sound; people are born of water.

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਰਾ ਕੀਨਾ ;
ਕਿਰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਆ ॥੨॥ (884-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

From the five principal elements, the puppet (being) was created with its actions. ||2||

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ , ਜਰੇ ਚਰਾਗਾ ;
ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਭੀਤਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (884-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The sun and the moon are the two lamps which shine, with the four corners of the world placed between them.

ਦਸ ਪਾਤਉ , ਪੰਚ ਸੰਗੀਤਾ ; ਏਕੈ ਭੀਤਰਿ ਸਾਥੇ ॥ (884-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The ten senses (Deed Organs-Hand, Leg, Mouth, Anus & Urinal; Sensor-Ear, Nose, Tongue, Skin & Eyes) are the dancing girls, and the five passions (Lust, Anger, Greed, Attachment and Ego) are the chorus; they sit together within the one body.

ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਹੋਇ ਭਾਵ ਦਿਖਾਵਹਿ ;
ਸਭਹੁ ਨਿਰਾਰੀ ਭਾਖੇ ॥੩॥ (884-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They all put on their own shows, and speak in different languages. ||3||

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਿਰਤਿ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਤੂਰਾ ॥ (884-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In each and every home there is play, day and night; in each and every home, the bugles blow.

ਏਕਿ ਨਚਾਵਹਿ , ਏਕਿ ਭਵਾਵਹਿ ;
ਇਕਿ ਆਇ ਜਾਇ ਹੋਇ ਧੂਰਾ ॥ (884-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some are made to dance, and some are whirled around; some come and some go, and some are reduced to dust.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਨਾਚੈ ;
ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ॥੪॥੭॥ (884-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one who meets with the True Guru, does not have to dance the dance of reincarnation again. ||4||7||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (885-1)

Ramkali, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji continues to describe the play of Gurmukhs which is entirely spiritual.

ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕ ਧੁਨਿ ਏਕੈ ; ਏਕੈ ਰਾਗੁ ਅਲਾਪੈ ॥ (885-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He sings the song of the One Universal Creator; he sings the tune of the One Almighty.

ਏਕਾ ਦੇਸੀ ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ; ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੈ ॥ (885-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the citizen in only the land of the One Almighty, shows the way to the One Almighty, and remains attuned to the One Almighty.

ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਏਕਾ ਹੀ ਸੇਵਾ ; ਏਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (885-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He centers his consciousness on the One Almighty, and serves only the One Almighty, who is known through the Guru. ||1||

ਭਲੋ ਭਲੋ ; ਰੇ ਕੀਰਤਨੀਆ ॥ (885-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blessed and good is such a kirtanee, who sings such Praises.

ਰਾਮ ਰਮਾ ; ਰਾਮਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (885-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He sings the Praises of Almighty's Virtues,

ਛੋਡਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ; ਧੰਧ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (885-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and renounces the entanglements and pursuits of Maya. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਬਜਿਤ੍ਰ ਕਰੇ ਸੰਤੋਖਾ ; ਸਾਤ ਸੁਰਾ ਲੈ ਚਾਲੈ ॥ (885-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He makes the five virtues, Truth, Contentment, Mercy, Faith and Contemplation, his musical instruments, and plays the seven notes of Kindliness, Friendship, Sweetness, Support, Peace, Faith and Forgiveness the love of Almighty.

ਬਾਜਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਤਜਿ ਤਾਨਾ ; ਪਾਉ ਨ ਬੀਗਾ ਘਾਲੈ ॥ (885-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The notes he plays are the renunciation of pride and power; his feet keep the beat on the straight path.

ਫੇਰੀ ਫੇਰੁ ਨ ਹੋਵੈ ਕਬ ਹੀ ;
ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਬੰਧਿ ਪਾਲੈ ॥੨॥ (885-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He does not enter the cycle of reincarnation ever again; he keeps the One Guru's Shabad (Gurbani) tied to the hem of his robe. ||2||

ਨਾਰਦੀ ; ਨਰਹਰ ਜਾਣਿ ਹਦੂਰੇ ॥ (885-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

To play like Naarad, is to know that Almighty is ever-present.

ਘੂੰਘਰ ਖੜਕੁ ; ਤਿਆਗਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (885-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The tinkling of the ankle bells is the shedding of sorrows and worries.

ਸਹਜ ਅਨੰਦ ; ਦਿਖਾਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (885-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The dramatic gestures of acting are the bliss.

ਏਹੁ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ; (ਨਿਰਤਿ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ (885-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such a dancer is not reincarnated again. ||3||

ਜੇ ਕੋ ; ਅਪਨੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥
ਕੋਟਿ ਮਧਿ ; ਏਹੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (885-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

If anyone, out of millions of people, becomes pleasing to his Master, he sings Almighty's Praises in this way.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ; ਜਾਵਉ ਟੇਕ ॥ (885-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have taken the Support of the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਏਕ ॥੪॥੮॥ (885-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the One Lord's Praises are sung there. ||4||8||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (885-7)

Ramkali, Fifth Mahala:

Prologue: When Guru Arjan Dev Ji went to Lahore, Jahangir asked Guru Ji, “There are many religions in this world among which is Hindu and Islam. Which is the greatest religion and among them who obtain salvation?” Guru Ji answers him;

ਕੋਈ ਬੋਲੈ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਕੋਈ ਖੁਦਾਇ ॥ (885-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some call Him, 'Raam, Raam', and some call Him, 'Khuda'.

ਕੋਈ ਸੇਵੈ ਗੁਸਈਆ ; ਕੋਈ ਅਲਾਹਿ ॥੧॥ (885-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some serve Him as 'Gusain', others as 'Allah'. ||1||

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ; ਕਰੀਮ ॥ (885-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the Cause of causes, the Generous Lord.

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ; ਰਹੀਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (885-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He showers His Grace and Mercy upon us. ||1||Pause||

ਕੋਈ ਨਾਵੈ ਤੀਰਥਿ ; ਕੋਈ ਹਜ ਜਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (885-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some bathe at sacred shrines of pilgrimage, and some make the pilgrimage for Haj in Mecca.

ਕੋਈ ਕਰੈ ਪੂਜਾ ; ਕੋਈ ਸਿਰੁ ਨਿਵਾਇ ॥੨॥ (885-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some perform devotional worship services, and some bow their heads in prayer. ||2||

ਕੋਈ ਪੜੈ ਬੇਦ ; ਕੋਈ ਕਤੇਬ ॥ (885-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some read the Vedas, and some the Quran.

ਕੋਈ ਓਢੈ ਨੀਲ ; ਕੋਈ ਸੁਪੇਦ ॥੩॥ (885-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some wear blue robes, and some wear white. ||3||

ਕੋਈ ਕਹੈ ਤੁਰਕੁ ; ਕੋਈ ਕਹੈ ਹਿੰਦੂ ॥ (885-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some call themselves Muslim, and some call themselves Hindu.

ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਭਿਸਤੁ ; ਕੋਈ ਸੁਰਗਿੰਦੁ ॥੪॥ (885-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

Some yearn for paradise, and others long to become the King of Heaven. ||4||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਨਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (885-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

Says Guru Nanak, one who realizes the command of Almighty's Will,

ਪ੍ਰਭ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ; ਤਿਨਿ ਭੇਦੁ ਜਾਤਾ ॥੫॥੯॥ (885-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

he/she only knows the secrets of his Master. ||5||9||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (885-12)

Ramkali, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji explains about Atma;

ਪਵਨੈ ਮਹਿ ; ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (885-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

The wind merges into the wind means the soul departs into the air in the form of air.

ਜੋਤੀ ਮਹਿ ; ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਇਆ ॥ (885-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

The light blends into the light means the Atma blends into Pramatma (Almighty).

ਮਾਟੀ ਮਾਟੀ ; ਹੋਈ ਏਕ ॥ (885-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

The soil becomes one with the soil means the physical body made of the five (5) principal elements blends into the respective elements.

ਰੋਵਨਹਾਰੇ ਕੀ ; ਕਵਨ ਟੇਕ ॥੧॥ (ਰੋਵਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)(885-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

What support is there for the one who is crying?||1||

ਕਉਨੁ ਮੂਆ ਰੇ ; ਕਉਨੁ ਮੂਆ ॥ (885-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

Who has died? O, who has died? Means, there is nothing which dies as all the elements merges into their original form and human desires never dies hence the soul remains alive and yearns for another form.

ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰਾ ;
ਇਹੁ ਤਉ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (885-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

The divine scholars, meet together and contemplate this fact; as this is a natural phenomena which has been going-on since the creation was created. ||1||Pause||

ਅਗਲੀ ; ਕਿਛੁ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (885-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one knows what happens after death.

ਰੋਵਨਹਾਰੁ ਭਿ ; ਊਠਿ ਸਿਧਾਈ ॥ (ਰੋਵਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (885-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The one who is crying will also arise from the deep sleep of this illusionary life and depart.

ਭਰਮ ਮੋਹ ਕੇ ; ਬਾਂਧੇ ਬੰਧ ॥ (885-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Mortal beings are bound by the bonds of illusion and attachment.

ਸੁਪਨੁ ਭਇਆ ; ਭਖਲਾਏ ਅੰਧ ॥੨॥ (885-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In this dream world (this world is temporary and it vanishes like a dream), the ignorant (blind) ones babbles and grieves in vain as they have perceived as permenant and true. ||2||

ਇਹੁ ਤਉ ਰਚਨੁ ; ਰਚਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (885-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Creator Master has created this creation.

ਆਵਤ ਜਾਵਤ ; ਹੁਕਮਿ ਅਪਾਰਿ ॥ (885-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

It comes and goes, subject to the Will of the Almighty who is beyond limits.

ਨਹ ਕੋ ਮੂਆ ; ਨ ਮਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (885-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one dies; no one is capable of dying means no one is capable of eradicating their self-conceit (ego) therefore they keep on living in illusion without realizing the truth.

ਨਹ ਬਿਨਸੈ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੋਗੁ ॥੩॥ (885-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Atma (real-self) does not perish; it is imperishable. ||3||

ਜੋ ਇਹੁ ਜਾਣਹੁ ; ਸੋ ਇਹੁ ਨਾਹਿ ॥ (885-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The being presume to be the physical form or Soul but he/she is not the physical body or soul as he/she is the Almighty Himself.

ਜਾਨਣਹਾਰੇ ਕਉ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (ਜਾਨਣ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ) (885-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the one who knows this fact.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (885-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has dispelled my illusion.

ਨਾ ਕੋਈ ਮਰੈ ; ਨ ਆਵੈ ਜਾਇਆ ॥੪॥੧੦॥ (885-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one dies; no one comes or goes in the cycle of reincarnation means Almighty is within the entire creation and being is nothing other then the self-created existence through the ego which is created by the ignorance therefore in reality it is only Almighty alone. ||4||10||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (885-18)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ; ਗੋਪਾਲ ਲਾਲੁ ॥ (885-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chant the beloved Universal Life and Sustainer.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਮਰਿ ਤੂ ਜੀਵਹਿ ;
ਫਿਰਿ ਨ ਖਾਈ ਮਹਾ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (885-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering on Almighty's Name, you shall live, and the undefeated Death shall not consume you ever again. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ; ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ (885-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Wandering, wandering through millions of incarnations, you have come to this life after wandering.

ਬਡੈ ਭਾਗਿ ; ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (886-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By the highest destiny, you found the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਨਾਹੀ ਉਧਾਰੁ ॥ (886-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without the Perfect Guru, no one is saved.

ਬਾਬਾ ਨਾਨਕੁ ; ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥ (886-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is what Baba Nanak says, after deep reflection. ||2||11||

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (886-3)

Raag Ramkali, Fifth Mahala, Second House:

Prologue: A Sikh by the name of Bhai Tilka Ji came to Guru Arjan Dev Ji with a Yogi who was 500 years old from a village, Garh Shankar in Doaba. On the way, when the Yogi got to know Guru Ji's age which was early 40's, he refused to meet as he taught that he is much older and knowledgeable. When Bhai Tilka Ji went to Guru Ji's audience, Guru Ji asked Bhai Tilka Ji the reason why the Yogi was left behind and asked Bhai Tilka Ji to call him. Guru Ji asked the Yogi about his missing ear and earing which was eaten by a fish when he was forcefully thrown into a river a long time ago. The Yogi was caught by a surprise as no one knew about it. He fell onto Guru Ji's feet and begged for Guru Ji's blessings.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (886-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚਾਰਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ; ਨਾ ਤੂ ਮਾਨਹਿ ॥ (886-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The four Vedas proclaim it, but you don't believe them.

ਖਟੁ ਭੀ ; ਏਕਾ ਬਾਤ ਵਖਾਨਹਿ ॥ (886-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The six Shaastras also say one thing.

ਦਸ ਅਸਟੀ ਮਿਲਿ ; ਏਕੋ ਕਹਿਆ ॥ (886-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The eighteen (18) Puraanas all speak of the One Almighty.

ਤਾ ਭੀ ਜੋਗੀ ; ਭੇਦੁ ਨ ਲਹਿਆ ॥੧॥ (886-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Even so, Yogi, you do not understand this mystery. ||1||

ਕਿੰਕੁਰੀ ; ਅਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ (886-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The celestial harp plays the incomparable melody,

ਜੋਗੀਆ ; ਮਤਵਾਰੋ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (886-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

but in your intoxication, you do not hear it, O Yogi. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਥਮੇ ਵਸਿਆ ; ਸਤ ਕਾ ਖੇੜਾ ॥ (886-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the first age, the Golden Age, the village of truth was inhabited.

ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਹਿ ; ਕਿਛੁ ਭਇਆ ਦੁਤੇੜਾ ॥ (886-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Silver Age of Traytaa Yuga, things began to decline.

ਦੁਤੀਆ ; ਅਰਧੋ ਅਰਧਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (886-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Brass Age of Dwaapur Yuga, half of it was gone.

ਏਕੁ ਰਹਿਆ ; ਤਾ ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ (886-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Now, only one leg of Truth remains, and the One Masteris revealed. ||2||

ਏਕੈ ਸੂਤਿ ; ਪਰੋਏ ਮਣੀਏ ॥ (886-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The beads are strung upon the one thread.

ਗਾਠੀ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ; ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਤਣੀਏ ॥ (886-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By means of many, various, diverse knots, they are tied, and kept separate on the string.

ਫਿਰਤੀ ਮਾਲਾ ; ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਇ ॥ (886-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The beads of the mala are lovingly chanted upon in many ways.

ਖਿੰਚਿਆ ਸੂਤੁ ; ਤ ਆਈ ਥਾਇ ॥੩॥ (886-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When the thread is pulled out, the beads come together in one place. ||3||

ਚਹੁ ਮਹਿ ; ਏਕੈ ਮਟੁ ਹੈ ਕੀਆ ॥ (886-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Throughout the four ages, the One Mastermade the body His temple.

ਤਹ ਬਿਖੜੇ ਥਾਨ ; ਅਨਿਕ ਖਿੜਕੀਆ ॥ (886-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

It is a treacherous place, with several windows.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ; ਦੁਆਰੇ ਆਇਆ ॥ (886-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Searching and searching, one comes to Almighty's door.

ਤਾ ਨਾਨਕ ; ਜੋਗੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (886-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Then, Guru Nanak says, the Yogi attains a home in the Mansion of Almighty's Presence. ||4||

ਇਉ ; ਕਿੰਕੁਰੀ ਆਨੂਪ ਵਾਜੈ ॥ (886-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Thus, the celestial harp plays the incomparable melody;

ਸੁਣਿ ਜੋਗੀ ਕੈ ਮਨਿ ;
ਮੀਠੀ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੧੨॥ (886-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
hearing it, the Yogi's mind finds it sweet. ||1||Second Pause||1||12||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (886-10)
Ramkali, Fifth Mahala:

ਤਾਗਾ ਕਰਿ ਕੈ ; ਲਾਈ ਥਿਗਲੀ ॥ (886-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The body is a patch-work of threads.

ਲਉ ਨਾੜੀ ; ਸੂਆ ਹੈ ਅਸਤੀ ॥ (886-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The muscles are stitched together with the needles of the bones.

ਅੰਭੈ ਕਾ ਕਰਿ ; ਡੰਡਾ ਧਰਿਆ ॥ (886-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Almighty has erected a pillar of water.

ਕਿਆ ਤੂ ਜੋਗੀ ; ਗਰਬਹਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ (886-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
O Yogi, why are you so proud? ||1||

ਜਪਿ ਨਾਥੁ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ (886-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Meditate on your Master, day and night.

ਤੇਰੀ ਖਿੰਥਾ ; ਦੋ ਦਿਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (886-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The patched coat of the body shall last for only a few days. ||1||Pause||

ਗਹਰੀ ਬਿਭੂਤ ; ਲਾਇ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ॥ (886-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Smearing ashes on your body, you sit in a deep meditative trance.

ਮੇਰੀ ਤੇਰੀ ; ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਧਾਰੀ ॥ (886-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
You wear the ear-rings of 'mine and yours'.

ਮਾਗਹਿ ਟੂਕਾ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (886-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
You beg for bread, but you are not satisfied.

ਨਾਥੁ ਛੋਡਿ ਜਾਚਹਿ ; ਲਾਜ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ (886-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Abandoning your Master, you beg from others; you should feel ashamed. ||2||

ਚਲ ਚਿਤ ਜੋਗੀ ; ਆਸਣੁ ਤੇਰਾ ॥ (886-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your consciousness is restless, Yogi, as you sit in your Yogic postures.

ਸਿੰਙੀ ਵਾਜੈ ; ਨਿਤ ਉਦਾਸੇਰਾ ॥ (886-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You blow your horn, but still feel sad.

ਗੁਰ ਗੋਰਖ ਕੀ ; ਤੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (886-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You do not understand Gorakh, your guru.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਗੀ ; ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ (886-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Again and again, Yogi, you come and go. ||3||

ਜਿਸ ਨੋ ; ਹੋਆ ਨਾਥੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ (886-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He, unto whom the Master shows Mercy

ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ; ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (886-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

- unto Him, the Guru, Sustainer of the World, I offer my prayer.

ਨਾਮੈ ਖਿੰਥਾ ; ਨਾਮੈ ਬਸਤਰੁ ॥ (886-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has the Name as his patched coat, and the Name as his robe,

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਜੋਗੀ , ਹੋਆ ਅਸਥਿਰੁ ॥੪॥ (886-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, such a Yogi is steady and stable. ||4||

ਇਉ ਜਪਿਆ ਨਾਥੁ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ (886-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who meditates on the Master in this way, night and day,

ਹੁਣਿ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰੁ ਗੋਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੩॥ (ਗੋਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (886-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

finds the Guru, Master of the World, in this life. ||1||Second Pause||2||13||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (886-17)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਸੋਈ ॥ (886-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the Creator, the Cause of causes;

ਆਨ ; ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ॥ (886-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I do not see any other at all.

ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (886-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Master is wise and all-knowing.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ; ਰੰਗੁ ਮਾਨਾ ॥੧॥ (886-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the Leader Guru (Gurmukh), I enjoy Almighty's Love. ||1||

ਐਸੋ ਰੇ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (886-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such is the sweet, subtle essence of Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (886-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

How rare are those who, tasted it through a Guru. ||1||Pause||

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮ॥ (886-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Light of the Almighty's Name is Pure.

ਪੀਵਤ , ਅਮਰ ਭਏ ; ਨਿਹਕਾਮ ॥ (887-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Drinking it in, one becomes immortal and free of desire.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (887-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The body and mind are cooled and soothed, and the fire of worldly thirst is extinguished.

ਅਨਦ ਰੂਪ ; ਪ੍ਰਗਟੇ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ (887-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such a being is the embodiment of bliss, famous throughout the world. ||2||

ਕਿਆ ਦੇਵਉ ; ਜਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ (887-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

What can I offer You, Almighty? Everything belongs to You.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ; ਲਖ ਬੇਰਾ ॥ (887-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to You, hundreds of thousands of times.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਜੀਉ ; ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ (887-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You blessed me, and fashioned my body, mind and soul.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨੀਚੁ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੩॥ (887-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, this lowly being was exalted. ||3||

ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰਾ ; ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (887-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Opening the door, You summoned me to the Mansion of Your Presence.

ਜੈਸਾ ਸਾ ; ਤੈਸਾ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ (887-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As You are, so You have revealed Yourself to me.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਸਭੁ ਪੜਦਾ ਤੂਟਾ ॥ (887-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the screen is totally torn away;

ਹਉ ਤੇਰਾ ; ਤੂ ਮੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੪॥੩॥੧੪॥ (887-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am Yours, and You are enshrined within my mind. ||4||3||14||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (887-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਸੇਵਕੁ ਲਾਇਓ ; ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ (887-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has engaged His servant in His service.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ; ਦੀਓ ਮੁਖਿ , ਦੇਵ ॥ (887-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru has poured the Nectar of Naam, Almighty’s Name, into his mouth.

ਸਗਲੀ ਚਿੰਤਾ ; ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (887-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has subdued all his anxiety.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ (887-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to such a Guru. ||1||

ਕਾਜ ਹਮਾਰੇ ; ਪੂਰੇ , ਸਤਗੁਰ ॥ (887-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has perfectly resolved my affairs.

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ; ਸਤਗੁਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (887-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has made me to hear the unlimited instrumentless tune within. ||1||Pause||

ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ (887-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His Glory is profound and unfathomable.

ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ; ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਧੀਰ ॥ (887-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One whom He blesses with endurance (patience)remains exalted (delighted).

ਜਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ; ਕਾਟੇ ਰਾਇ ॥ (887-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One whose bonds are shattered by the Sovereign Master

ਸੋ ਨਰੁ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (887-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

is not cast into the womb of reincarnation again. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਆਪ ॥ (887-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is illuminated by Almighty's radiance within,

ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ; ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ (887-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

is not touched by pain and sorrow.

ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ; ਤਿਸੁ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ॥ (887-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He holds in his robe the gems and jewels.

ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ; ਓਹੁ ਜਨੁ ਲੈ ਤਰਿਆ ॥੩॥ (887-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That humble being is saved, along with all his generations. ||3||

ਨਾ ਕਿਛੁ ਭਰਮੁ ; ਨ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ॥ (887-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has no illusion, double-mindedness or duality at all.

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ (ਪੁੱਜਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (887-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He worships and adores the One PureMasteralone.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ; ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ (887-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see the Merciful Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਰਸਾਲ ॥੪॥੪॥੧੫॥ (887-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have found Almighty, the source of nectar. ||4||4||15||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (887-10)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਤਨ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ; ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ (887-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

My self-conceit has been eliminated from my body.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ; ਲਗੀ ਪਿਆਰੀ ॥ (887-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

The Almighty's Will is now dear to me means I accept all that He does.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਸੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮੀਠਾ ॥ (887-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

Whatever He does, seems sweet to my mind means I have no doubts on His proceedings.

ਤਾ ਇਹੁ ਅਚਰਜੁ ; ਨੈਨਹੁ ਡੀਠਾ ॥੧॥(ਅ-ਚਰਜ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (887-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

And then, these eyes behold the amazing play created by Almighty. ||1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ਜਾਨੀ ਰੇ ; ਮੇਰੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ॥ (887-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

Now, I have become wise and my misfortunes are gone.

ਬੁਝਿ ਗਈ ਤ੍ਰਿਸਨ , ਨਿਵਾਰੀ ਮਮਤਾ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੀਓ ਸਮਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (887-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

My thirst for worldly possessions are quenched, and my attachment is dispelled. The Perfect Guru has made me to understand. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਰਾਖਿਓ ਗੁਰਿ ਸਰਨਾ ॥ (887-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

In His Mercy, the Guru has kept me under His protection.

ਗੁਰਿ ਪਕਰਾਏ ; ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ (887-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

The Guru has attached me to Almighty's Feet.

ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ; ਜਾ ਮਨ ਠਹਰਾਨੇ ॥ (887-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

When the mind is totally held in the truth,

ਗੁਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਏਕੈ ਹੀ ਜਾਨੇ ॥੨॥ (887-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

I realized that the Guru and the Supreme Almighty as one and the same. ||2||

ਜੋ ਜੋ ਕੀਨੋ ; ਹਮ ਤਿਸ ਕੇ ਦਾਸ ॥ (887-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 5)

Whoever You have created, I am his slave.

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ; ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ (887-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Almighty dwelling is within the entire creation.

ਨਾ ਕੋ ਦੂਤੁ ; ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥ (887-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have no enemies, no adversaries.

ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਚਾਲੇ ; ਏਕੈ ਭਾਈ ॥੩॥ (887-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I walk arm in arm, like brothers, with all. ||3||

ਜਾ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਦੀਏ ਸੂਖਾ ॥ (887-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One whom the Guru, Almighty, blesses with peace,

ਤਾ ਕਉ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਦੂਖਾ ॥ (887-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

does not suffer in pain any longer.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (887-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself sustains all.

ਨਾਨਕ ; ਰਾਤਉ ਰੰਗਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥੫॥੧੬॥(887-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is imbued with the love of Universal Sustainer. ||4||5||16||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (887-17)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਮੁਖ ਤੇ ਪੜਤਾ ; ਟੀਕਾ ਸਹਿਤ ॥ (887-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You read the scriptures, and the commentaries,

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ; ਨਹੀ ਪੂਰਨ ਰਹਤ ॥ (887-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

but the Perfect Masterdoes not dwell in your heart.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ; ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (887-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You preach to others to have faith,

ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ; ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ (887-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

but you do not practice what you preach. ||1||

ਪੰਡਿਤ ; ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥ (887-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O Pandit, O religious scholar, contemplate the knowledge (Vedh).

ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (887-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Eradicate anger from your mind, O Pandit. ||1||Pause||

ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ; ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ (ਸਾਲ-ਗਿਰਾਮੁ ਬੋਲੋ) (887-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You place the Salgram (a piece of stone believed to be sacred) before yourself,

ਮਨੁ ਕੀਨੋ ; ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (888-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

but your mind wanders in the ten directions.

ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ; ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)(888-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You apply a ceremonial tilak mark to its forehead, and fall at its feet.

ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ; ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ (888-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You try to appease the people, and act blindly. ||2||

ਖਟੁ ਕਰਮਾ ; ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ (888-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You perform the six religious rituals, and sit wearing your loin-cloth.

ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ; ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ (888-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the homes of the wealthy, you read the prayer book.

ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ; ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤ ॥ (888-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You chant on your rosary (mala), and beg for worldly materialmoney.

ਇਹ ਬਿਧਿ ; ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥ (888-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one has ever been saved in this way, friend. ||3||

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (888-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is a Pandit, who lives the Guru's Shabad (Gurbani).

ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਕੀ ; ਓਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣ ਬੋਲੋ)(888-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Maya, of the three qualities (Rajo, Sato & Tamo), leaves him.

ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ; ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (888-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The four Vedas are completely contained within Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥੪॥੬॥੧੭॥ (888-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks His Sanctuary. ||4||6||17||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (888-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ; ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥ (888-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Millions of troubles do not come near him;

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ; ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥ (888-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

the many manifestations of Maya are his servants;

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ; ਤਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ (888-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

countless sins are his water-carriers;

ਜਾ ਕਉ ; ਮਇਆ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ (888-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

he is blessed with the Grace of the Creator (Almighty). ||1||

ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ; ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥ (888-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has Almighty as his help and support

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ; ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (888-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

all his efforts are fulfilled. ||1||Pause||

ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ; ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥ (888-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is protected by the Creator (Almighty); what harm can anyone do to him?

ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ; ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥ (888-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With His Grace, even an ant can conquer the whole world.

ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ; ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥ (888-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His glory is endless; how can I describe it?

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ; ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥ (888-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a devoted sacrifice, to His feet. ||2||

ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ; ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (888-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone performs recitation, penance and concentration (meditation);

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ; ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਾਨੁ ॥ (888-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

he alone is a giver to various charities;

ਭਗਤੁ ਸੋਈ ; ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (888-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

he alone is approved in this Dark Age of Kal-yug,

ਜਾ ਕਉ ; ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (888-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

whom Master (Almighty)blesses with honor. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (888-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I am enlightened.

ਸਹਜ ਸੂਖ ; ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥ (888-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have found happiness naturally without any attempt and my hopes are fulfilled.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥ (888-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Perfect True Guru has blessed me with faith.

ਨਾਨਕ ਹੋਏ ; ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥੪॥੭॥੧੮॥ (888-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says I am the slave of His slaves. ||4||7||18||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (888-10)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ; ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ (888-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Do not ever blame others for whatever that happens to you;

ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ; ਸੋਈ ਭੋਗ ॥ (888-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

as you have earned, so shall you consume (bear).

ਆਪਨ ਕਰਮ ; ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥ (888-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By your actions, you have bound yourself.

ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ; ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥ (888-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

You come and go, entangled in Maya. ||1||

ਐਸੀ ਜਾਨੀ ; ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ (888-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Such is the understanding of the Saintly people.

ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(888-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

You shall be enlightened, through the sermons of the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ; ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (888-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Body, wealth, spouse and ostentatious displays are false.

ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ; ਚਾਲਨਹਾਰ ॥ (ਚਾਲਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (888-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Horses and elephants will pass away.

ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ; ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ (888-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Power, pleasures and beauty are all false.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਹੋਇ ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥ (888-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Without the Naam, Almighty's Name, everything is reduced to dust. ||2||

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ; ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (888-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

The egotistical people are deluded by useless doubt.

ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ; ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ (888-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Of all this expanse, nothing shall go along with you.

ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ; ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥ (888-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Through pleasure and pain, the body is growing old.

ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ; ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥ (888-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Doing these things, the devotee of Maya (Sakat) are passing their lives. ||3||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ (888-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Name is Ambrosial Nectar in this Dark Age of Kal-yug.

ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ; ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥ (888-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This treasure is obtained from the Holy.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ; ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥ (888-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, upon whoever Almighty the Guru becomes pleased,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ; ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥੮॥੧੯॥ (888-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He/She sees the omnipresent Almighty within each and every heart. ||4||8||19||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (888-16)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ; ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ (888-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Shabad, createsthe perfect sound of union with Almighty.

ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ; ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (ਅ-ਚਰਜ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (888-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The wondrous, amazing unlimited unstruck melody vibrates.

ਕੇਲ ਕਰਹਿ ; ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ (888-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saintly people play there means they are complete united with Almighty.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ; ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ (888-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They remain totally detached for worldly affairs, absorbed in the Supreme Almighty. ||1||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਭਵਨ ॥ (888-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

It is the realm of celestial peace and bliss.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ;
ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (888-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saadh Sangat, the Company of the Holy, sits and sings the Praises of Almighty's Virtues. There is no disease or sorrow there, no birth or death. ||1||Pause||

ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ; ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ (888-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There, they meditate only on the Naam, Almighty's Name.

ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ ; ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (888-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

How rare are those who find this place of rest.

ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ; ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ (888-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The love of Almighty is their food, and singing the Almighty's Praise is their support.

ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ; ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ (889-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They obtain a permanent seat in the infinite. ||2||

ਡਿਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ; ਕਤਹੂ ਨ ਧਾਵੈ ॥ (889-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one falls there, or wavers, or goes anywhere.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (889-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, some find this mansion.

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ; ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ (889-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They are not touched by illusions, fear, attachment or the traps of Maya.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ; ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੩॥ (889-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They remainin the thoughtless meditation, through the kind mercy of Almighty. ||3||

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ; ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (889-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has no end or limitation.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ; ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (889-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is unmanifest, and He Himself is manifest.

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦੁ ॥ (889-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who enjoys the taste of Almighty’s Name deep within himself,

ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ; ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥੯॥੨੦॥(889-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, his wondrous state cannot be described. ||4||9||20||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (889-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ (889-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the Sangat, the Congregation, the Supreme Almighty has come into my consciousness.

ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ; ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ (889-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Sangat, my mind has found contentment.

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ; ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥ (889-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I touch my forehead to the feet of the Saints.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ; ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥ (889-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Countless times, I humbly bow to the Saints. ||1||

ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (889-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This mind is a sacrifice to the Saints;

ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (889-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

holding tight to their support, I have found peace, and in their mercy, they have protected me. ||1||Pause||

ਸੰਤਹ ਚਰਣ ; ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ (889-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I wash the feet of the Saints, and drink in that water.

ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ; ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ (889-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight of the Saints, I live.

ਸੰਤਹ ਕੀ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥ (889-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind rests its hopes in the Saints.

ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ; ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ (889-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints are my Purecapital (wealth). ||2||

ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ; ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥ (889-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints have covered my faults.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ (889-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I am no longer tormented.

ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ; ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (889-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Merciful Masterhas blessed me with the Saints' Congregation.

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ; ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ (889-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Compassionate Saints have become my help and support. ||3||

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ; ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (889-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My consciousness, intellect and wisdom have been enlightened.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ; ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (889-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is profound, unfathomable, infinite, the treasure of virtue.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (889-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He cherishes all beings and creatures.

ਨਾਨਕ ; ਸੰਤਹ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੦॥੨੧॥(889-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says the ones are exalted (delighted) upon having a glimpse of the Saints. ||4||10||21||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (889-10)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ; ਗ੍ਰਿਹੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥ (889-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your home, power and wealth will be of no use to you.

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ; ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (889-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your desires driven worldly entanglements will be of no use to you.

ਇਸਟ ਮੀਤ ; ਜਾਣੁ ਸਭ ਛਲੈ ॥ (889-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Know that all your dear beloved friends are fake.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥੧॥ (889-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Only Almighty's Name, will go along with you. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ਲੇ ਮੀਤਾ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਲਾਜ ਰਹੈ ॥ (889-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of Almighty's Virtues, O friend; by remembering Almighty, your honor shall be saved.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਜਮੁ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (889-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty, the Messenger of Death will not touch you. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ; ਸਗਲ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਮ ॥ (889-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty, all pursuits are useless.

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ; ਮਾਟੀ ਦਾਮ ॥ (889-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Gold, silver and wealth are just dust.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਜਾਪਿ ਮਨ ਸੁਖਾ ॥ (889-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Guru's Shabad (Gurbani), your mind shall be at peace.

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਤੇਰੋ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੨॥ (889-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, your face shall be radiant and bright. ||2||

ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ; ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ (889-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Even the greatest of the great worked and worked until they were exhausted.

ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਕੀਏ ; ਕਾਜ ਮਾਇਆ ਪੂਰੇ ॥ (889-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

None of them ever accomplished the tasks of Maya.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (889-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Any humble being who chants Almighty's Name,

ਤਾ ਕੀ ਆਸਾ ; ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥੩॥ (889-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

will have all his wishes fulfilled. ||3||

ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕੋ ; ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (889-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Naam, Almighty's Name, is the anchor and support of Almighty's devotees.

ਸੰਤੀ ਜੀਤਾ ; ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (889-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints are victorious in this priceless human life.

ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (889-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whatever Almighty's Saint does, is approved and accepted.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ; ਤਾ ਕੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ (889-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I as a Almighty's servant sacrifice upon him. ||4||11||22||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (889-16)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਸਿੰਚਹਿ ਦਰਬੁ ; ਦੇਹਿ ਦੁਖੁ ਲੋਗ ॥ (889-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You gather wealth by exploiting people.

ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਨ ; ਅਵਰਾ ਜੋਗ ॥ (889-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

It is of no use to you; it was meant for others.

ਕਰਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ; ਹੋਇ ਵਰਤਹਿ ਅੰਧ ॥ (889-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You practice egotism, and act like a blind man.

ਜਮ ਕੀ ਜੇਵੜੀ ; ਤੂ ਆਗੈ ਬੰਧ ॥੧॥ (889-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the world hereafter, you shall be tied to the leash of the Messenger of Death. ||1||

ਛਾਡਿ ਵਿਡਾਣੀ ; ਤਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ (889-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Give up your envy of others, you fool!

ਈਹਾ ਬਸਨਾ ; ਰਾਤਿ ਮੂੜੇ ॥ (889-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You only live here for a night, you fool!

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਾਤੇ ; ਤੈ ਉਠਿ ਚਲਨਾ ॥ (ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)(889-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are intoxicated with Maya, but you must soon arise from the sleep of this life and depart upon death.

ਰਾਚਿ ਰਹਿਓ ਤੂ ; ਸੰਗਿ ਸੁਪਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (889-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are totally involved in the dream of life which seems to be true. ||1||Pause||

ਬਾਲ ਬਿਵਸਥਾ ; ਬਾਰਿਕੁ ਅੰਧ ॥ (889-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In his childhood, the child is blind.

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ; ਲਾਗਾ ਦੁਰਗੰਧ ॥ (889-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the fullness of youth, he is involved in foul-smelling sins.

ਤ੍ਰਿਤੀਅ ਬਿਵਸਥਾ ; ਸਿੰਚੇ ਮਾਇ ॥ (890-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the third stage of life, he gathers the wealth of Maya.

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ; ਛੋਡਿ ਚਲਿਓ ਪਛੁਤਾਇ ॥੨॥ (890-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

And when he grows old, he must leave all this; he departs regretting and repenting. ||2||

ਚਿਰੰਕਾਲ ; ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ (890-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

After a very long time, one obtains this precious human body, which so difficult to obtain.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੀ ; ਹੋਈ ਖੇਹ ॥ (890-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, Almighty's Name, it is reduced to dust means the human birth is useless.

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ; ਮੁਗਧ ਤੇ ਬੁਰੀ ॥ (890-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The human birth becomes worse than a beast, a demon or an idiot,

ਤਿਸਹਿ ਨ ਬੂਝੈ ; ਜਿਨਿ ਏਹ ਸਿਰੀ ॥੩॥ (890-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

is that one who does not understand who created him. ||3||

ਸੁਣਿ ਕਰਤਾਰ ; ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ॥ (890-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Listen, O Creator Lord, The Life of Sensors, Universal Sustainer,

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (890-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Merciful to the meek, forever compassionate

ਤੁਮਹਿ ਛਡਾਵਹੁ ; ਛੁਟਕਹਿ ਬੰਧ ॥ (890-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

If You emancipate the human, then his bonds are broken.

ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ; ਨਾਨਕ ਜਗ ਅੰਧ ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ (890-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the people of world are blind; please, Lord, forgive them, and unite them with Yourself. ||4||12||23||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (890-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ; ਬਨਾਈ ਕਾਛਿ ॥ (890-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Joining the elements together, the robe of the body is fashioned.

ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ; ਇਆਨਾ ਰਾਚਿ ॥ (890-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The ignorant fool is engrossed in it.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ; ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਰੈ ॥ (890-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He cherishes it, and constantly takes care of it.

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ; ਊਠਿ ਸਿਧਾਰੈ ॥੧॥ (890-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

But at the very last moment, he must arise and depart. ||1||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥ (890-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, Almighty's Name, everything is false, O mortal.

ਗੋਵਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ , ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਮੂਠੁ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (890-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who sing the praises of Almighty, but instead are imbued with other things, all those mortals are plundered by Maya. ||1||Pause||

ਤੀਰਥ ਨਾਇ ; ਨ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (890-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Bathing at sacred shrines of pilgrimage, filth is not washed off.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ; ਹਉਮੈ ਫੈਲੁ ॥ (890-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Religious rituals are all just egotistical displays.

ਲੋਕ ਪਚਾਰੈ ; ਗਤਿ ਨਹੀ ਹੋਇ ॥ (890-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By pleasing and appeasing people, no one is saved.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣੇ ; ਚਲਸਹਿ ਰੋਇ ॥੨॥ (890-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name (Naam), they shall depart weeping. ||2||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਨ ਟੂਟਸਿ ਪਟਲ ॥ (890-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name, the screen of ignorance is not torn away.

ਸੋਧੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਗਲ ॥ (890-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

I have studied all the Shaastras and Simritees.

ਸੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ॥ (890-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

He alone chants Almighty's Name (Naam), whom Almighty Himself inspires to chant.

ਸਗਲ ਫਲਾ ; ਸੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (890-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

He obtains all fruits and rewards, and merges in peace. ||3||

ਰਾਖਨਹਾਰੇ ; ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)(890-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

O Savior Lord, please save me!

ਸਗਲ ਸੁਖਾ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥਿ ॥ (890-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

All peace and comforts are in Your Hand, Almighty.

ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ; ਤਿਤੁ ਲਾਗਹ ਸੁਆਮੀ ॥ (890-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Whatever you attach me to, to that I am attached, O my Master.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਹਿਬੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ (890-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak says, Almighty is the Inner-knower of hearts. ||4||13||24||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (890-11)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਜਾਨਾ ॥ (890-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Whatever He does, I recognize as the action of my pleasure.

ਮਨੁ ਅਸਮਝੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (ਅ-ਸਮਝੁ ਬੋਲੋ) (890-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

The ignorant mind is encouraged, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਡੋਲਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ; ਠਹਰਾਇਆ ॥ (890-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Now, it does not waver at all; it has become stable and steady.

ਸਤਿ ਮਾਹਿ ; ਲੇ ਸਤਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (890-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Receiving Truth, it is merged in the True Almighty. ||1||

ਦੂਖੁ ਗਇਆ ; ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ (890-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Pain is gone, and all illness is gone.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਨੀ ;
ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕਾ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (890-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have accepted the Will of Almighty in my mind, associating with the Great Person, the Guru. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਸਰਬ ਨਿਰਮਲਾ ॥ (890-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Among all being I am pure and the mind's perception on life proceeding is without the pleasure of desires.

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ; ਸੋਈ ਭਲਾ ॥ (890-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Now the mind agrees that whatever He does is good.

ਜਹ ਰਾਖੈ ; ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ਥਾਨੁ ॥ (890-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Wherever He keeps me, that is the place of liberation for me.

ਜੋ ਜਪਾਏ ; ਸੋਈ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (890-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whatever He makes me chant, is His Name. ||2||

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ; ਜਹ ਸਾਧ ਪਗ ਧਰਹਿ ॥ (890-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That is the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, where the Saints place their feet,

ਤਹ ਬੈਕੁੰਠੁ ; ਜਹ ਨਾਮੁ ਉਚਰਹਿ ॥ (890-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and that is Sachkhand, where Almighty's Name (Naam) is chanted.

ਸਰਬ ਅਨੰਦ ; ਜਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (890-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All bliss comes, when one obtains the Almighty's Sight (Darshan).

ਰਾਮ ਗੁਣਾ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥੩॥ (890-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I sing continuously, continually, the Praises of Almighty's Virtues. ||3||

ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਰਹਿਆ ਬਿਆਪਿ ॥ (890-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself is pervading in each and every heart.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ; ਪਰਗਟ ਪਰਤਾਪ ॥ (890-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The glory of the Merciful Masteris radiant and manifest.

ਕਪਟ ਖੁਲਾਨੇ ; ਭ੍ਰਮ ਨਾਠੇ ਦੂਰੇ ॥ (890-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The shutters are opened, and doubts have run away.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰੇ ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ (890-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have met the Perfect Guru. ||4||14||25||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (890-17)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ; ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (890-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Millions of meditations and austerities rest in him,

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ; ਸਿਧਿ ਸੁਰ ਗਿਆਨ ॥ (890-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

along with wealth, wisdom, miraculous spiritual powers and angelic spiritual knowledge.

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ; ਭੋਗ ਰਸੈ ॥ (890-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He enjoys the various shows and forms, pleasures and delicacies;

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ (890-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

if through a Guru the Naam, Almighty's Name, dwell within their heart even for an instant. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਵਡਿਆਈ ॥ (890-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such is the glorious greatness of Almighty's Name.

ਕੀਮਤਿ ; ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (890-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Its value cannot be described. ||1||Pause||

ਸੂਰਬੀਰ ; ਧੀਰਜ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ॥ (890-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is brave, patient and perfectly wise;

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ; ਧੁਨਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (891-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

he is intuitively in Samaadhi, profound and unfathomable.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ; ਤਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਕਾਮ ॥ (891-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is liberated forever and all his affairs are perfectly resolved;

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ; ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੨॥ (891-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name abides within his heart. ||2||

ਸਗਲ ਸੂਖ ; ਆਨੰਦ ਅਰੋਗ ॥ (891-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is totally peaceful, blissful and healthy;

ਸਮਦਰਸੀ ; ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ (891-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

he looks upon all impartially, and is perfectly detached.

ਆਇ ਨ ਜਾਇ ; ਡੋਲੈ ਕਤ ਨਾਹੀ ॥ (891-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He does not come and go, and he never wavers;

ਜਾ ਕੈ ; ਨਾਮੁ ਬਸੈ , ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੩॥ (891-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) abides in his mind. ||3||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਗੋੁਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (891-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is Merciful to the meek; He is theUniversal Sustainer and the life form within all.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ; ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ (891-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Gurmukh meditates on Him, and his worries are gone.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥ (891-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru (Almighty) has blessed Nanak with Almighty's Name (Naam);

ਸੰਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ; ਸੰਤ ਕਾ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧੫॥੨੬॥ (891-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

he serves the Saints, and works for the Saints. ||4||15||26||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (891-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਉ ॥ (891-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sing Almighty's Praises, and chant 'Ek Oangkar' (the Beej Mantra, the Seed Mantra).

ਆਗੈ ; ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (ਨਿ-ਥਾਵੇ ਬੋਲੋ) (891-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Even the homeless find a home in the world hereafter.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ (891-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Fall at the feet of the Perfect Guru;

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥੧॥ (891-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

you have slept for so many incarnations - wake up! ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਜਾਪੁ ਜਪਲਾ ॥ (891-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chant the Chant of Almighty's Name with mind and body.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ;
ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (891-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, it shall be enshrined within your heart, and you shall cross over the terrifying worldly ocean. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਧਿਆਇ ਮਨ ਅਟਲ ॥ (ਅ-ਟੱਲ ਬੋਲੋ) (891-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate on the eternal treasure of the Naam, Almighty's Name, O mind,

ਤਾ ਛੂਟਹਿ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਪਟਲ ॥ (891-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and then, the screen of Maya shall be torn away.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ (891-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Praises from the Guru's Shabad,

ਤਾ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ; ਨਿਰਮਲ ਜੀਉ ॥੨॥ (891-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and then your mind shall be rendered Pure. ||2||

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ; ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (891-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Contemplating with mind, body and speech, I have realized

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ; ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ (891-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

that without Almighty's meditation, no one is saved.

ਸੋ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (891-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

So sing Almighty's Praises in the Saadh Sangat, the Company of the Holy;

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਪੈ ; ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ (891-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

your mind and body shall be imbued with love for Almighty. ||3||

ਛੋਡਿ ਸਿਆਣਪ ; ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (891-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Renounce all your cleverness and trickery.

ਮਨ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ; ਜਾਇ ਨ ਕਾਈ ॥ (891-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O mind, without Almighty's Name, there is no place of rest.

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ; ਗੋਵਿਦ ਗੁੋਸਾਈ ॥ (891-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the Life within the creation and the Universal Sustainer, has taken pity on me.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ; ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ (891-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I embrace and rest in His sanctuary. ||4||16||27||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (891-11)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਰਾਮ ਰੰਗ ਕੇਲ ॥ (891-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Saints' Congregation, play joyfully with Almighty,

ਆਗੈ ; ਜਮ ਸਿਉ ਹੋਇ ਨ ਮੇਲ ॥ (891-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and you will not have to meet the Messenger of Death hereafter.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ; ਭਇਆ ਬਿਨਾਸ ॥ (891-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your egotistical intellect shall be dispelled,

ਦੁਰਮਤਿ ਹੋਈ ; ਸਗਲੀ ਨਾਸ ॥੧॥ (891-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and your evil-mindedness will be totally taken away. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ; ਗਾਇ ਪੰਡਿਤ ॥ (891-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sing the Almighty's Name and His Praises, O Scholars (Pandit).

ਕਰਮ ਕਾਂਡ , ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਕਾਜੈ ;
ਕੁਸਲ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ਪੰਡਿਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (891-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Religious rituals and egotism are of no use at all; You shall return to your real-self delightfully, O Scholars (Pandit). ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਨਿਧਿ ; ਲੀਆ ਲਾਭ ॥ (891-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have earned the profit, the wealth of Almighty's praise.

ਪੂਰਨ ਭਏ ; ਮਨੋਰਥ ਸਾਭ ॥ (891-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All my hopes have been fulfilled.

ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ ; ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (891-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Pain has left me, and peace has come to my home.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਾਇਆ ॥੨॥ (891-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, my heart-lotus blossoms forth. ||2||

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ; ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਦਾਨੁ ॥ (891-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed with the gift of the jewel of the Name,

ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਏ ; ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (891-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

becomes the treasure of all virtues.

ਸੰਤੋਖੁ ਆਇਆ ; ਮਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇ ॥ (891-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Contentment comes upon obtaining the Perfect Almighty within the mind.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ; ਮਾਗਨ ਕਾਹੇ ਜਾਇ ॥੩॥ (891-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Why should he ever go begging again? ||3||

ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਤ ; ਪਵਿਤ ॥ (891-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Hearing Almighty's discourses, he becomes pure.

ਜਿਹਵਾ ਬਕਤ ; ਪਾਈ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ (891-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chanting it with his tongue, he obtains the realization of attaining salvation.

ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ; ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (891-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is accepted, who enshrines Almighty within his heart.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਜਨ ; ਊਤਮ ਭਾਈ ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ (891-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, such a humble being is exalted, O Siblings of Destiny. ||4||17||28||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (891-17)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਗਹੁ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ; ਨ ਆਈ ਹਾਥਿ ॥ (891-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No matter how hard you try to grab it, it does not come into your hands means that no matter how many attempts one does to hold Maya in his/her control, Maya can never be ruled upon.

ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀ ; ਚਾਲੀ ਨਹੀ ਸਾਥਿ ॥ (891-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No matter how much you may love Maya, it does not go along with you after death nor helps during death.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਉ ਤਿਆਗਿ ਦਈ ॥ (891-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when you abandon it,

ਤਬ ਓਹ ; ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਈ ॥੧॥ (891-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

then it comes and falls at your feet. ||1||

ਸੁਣਿ ਸੰਤਹੁ ; ਨਿਰਮਲ ਬੀਚਾਰ ॥ (891-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Listen, O Saints: this is the pure contemplation means this the contemplation of the Truth.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ;
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (891-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name, there is no salvation, only upon meeting with the Perfect Guru, one is saved. ||1||Pause||

ਜਬ ਉਸ ਕਉ ; ਕੋਈ ਦੇਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (892-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When someone tries to appease her (Maya),

ਤਬ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ; ਰਖੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (892-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

then she (Maya) takes pride in herself.

ਜਬ ਉਸ ਕਉ ; ਕੋਈ ਮਨਿ ਪਰਹਰੈ ॥ (892-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

But when someone puts her (Maya) out of his thoughts,

ਤਬ ਓਹ ਸੇਵਕਿ ; ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥੨॥ (892-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

then she (Maya) serves him like a slave. ||2||

ਮੁਖਿ ਬੇਰਾਵੈ ; ਅੰਤਿ ਠਗਾਵੈ ॥ (892-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

She (Maya) seems to please, but in the end, she deceives.

ਇਕਤੁ ਠਉਰ ; ਓਹ ਕਹੀ ਨ ਸਮਾਵੈ ॥ (892-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

She does (Maya) not remain steady in any one place.

ਉਨਿ ਮੋਹੇ ; ਬਹੁਤੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (892-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

She (Maya) has bewitched a great many worlds.

ਰਾਮ ਜਨੀ ; ਕੀਨੀ ਖੰਡ ਖੰਡ ॥੩॥ (892-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants cut her apart into pieces. ||3||

ਜੋ ਮਾਗੈ ; ਸੋ ਭੂਖਾ ਰਹੈ ॥ (892-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whoever begs for Maya remains hungry forever.

ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਰਾਚੈ ; ਸੁ ਕਛੂ ਨ ਲਹੈ ॥ (892-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whoever is obsessed with her obtains nothing as the person losses his precious breaths in earning wealth (Maya) but at the end losses everything as Maya does not follow to the next world and during life the person who is tempted by her did not remember Almighty.

ਇਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਰੈ ॥ (892-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Therefore, renounce her (Maya), and joins the True Congregation (Sat-Sanggat),

ਵਡਭਾਗੀ ; ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥੨੯॥ (892-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

by great good fortune, Guru Nanak says, is saved. ||4||18||29||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (892-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ; ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੇਖੁ ॥ (892-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

See Almighty, who dwells within all as Atma.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ॥ (892-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The One Almighty is perfect, and all-pervading.

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ; ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਜਾਨੁ ॥ (892-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Know that the priceless jewel is within your own heart.

ਅਪਨੀ ਵਸਤੁ ; ਤੂ ਆਪਿ ਪਛਾਨੁ ॥੧॥ (892-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Realize that your essence is within your own self means that the one you claim to be you is actually the Haumai (self-conceit) and truly you are the Almighty Himself which is real You. ||1||

ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਸੰਤਨ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (892-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name, by the Grace of the Saints.

ਵਡੇ ਭਾਗ ਹੋਵਹਿ ਤਉ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਸੁਆਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (892-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed with high destiny, obtains it. Without a tongue of wisdom, how can one know the taste? ||1||Pause||

ਅਠ ਦਸ ਬੇਦ ; ਸੁਨੇ ਕਹ ਡੋਰਾ ॥ (892-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

How can a deaf person listen to the eighteen Puraanas and the Vedas?

ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ; ਨ ਦਿਸੈ ਅੰਧੇਰਾ ॥ (892-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The blind man sees only darkness although there might be an intense light of a million lights.

ਪਸੂ ਪਰੀਤਿ ; ਘਾਸ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥ (892-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The beast loves grass, and remains attached to it means the ignorant person loves Maya alone instead of loving Almighty.

ਜਿਸੁ ਨਹੀ ਬੁਝਾਵੈ ;(ਬੁੱਝਾਵੈ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਬੁਝੈ ॥੨॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)(892-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has not been taught - how can he understand? ||2||

ਜਾਨਣਹਾਰੁ ; ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿ ॥ (ਜਾਨਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (892-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the Knower, knows all.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ; ਭਗਤਨ ਸੰਗਾਨਿ ॥ (892-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is with His devotees, through and through means that becomes One with His devotee.

ਬਿਗਸਿ ਬਿਗਸਿ ; ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਵਹਿ ॥ (892-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who sing Almighty's Praises with utmost joy and delight,

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਜਮ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਹਿ ॥੩॥੧੯॥੩੦॥ (892-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Messenger of Death does not even approach them. ||3||19||30||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (892-10)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ; ਕੀਓ ਪਵਿਤੁ ॥ (892-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blessing me with His Name, He has purified and sanctified me.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ; ਨਿਰਾਸ ਇਹ ਬਿਤੁ ॥ (892-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's wealth is my capital; false hope has left me, this is my wealth.

ਕਾਟੀ ਬੰਧਿ ; ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (892-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Breaking my bonds, Almighty has linked me to His service.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ; ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (892-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty with mind and body is the true meditationand naturally I sing the Praises of Almighty’s Virtues. ||1||

ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ; ਬਾਜਾ ॥ (892-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The unlimited sound current vibrates and resounds.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ;
ਅਪਨੈ ਗੁਰਦੇਵਿ ਨਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (892-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants sing His Glorious Praises with utmost love and delight; they are honored by the praiseworthy Guru. ||1||Pause||

ਆਇ ਬਨਿਓ ; ਪੂਰਬਲਾ ਭਾਗੁ ॥ (892-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My pre-ordained destiny has been activated;

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਸੋਇਆ ਜਾਗੁ ॥ (892-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have awakened from the sleep of ignorance from countless incarnations.

ਗਈ ਗਿਲਾਨਿ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (892-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, my aversion is gone.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤੋ ; ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (ਰੱਤੋ ਬੋਲੋ)(892-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind and body are imbued with love for Almighty. ||2||

ਰਾਖੇ ; ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆਲ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ)(892-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the House of Mercy and Savior Masterhas saved me.

ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ; ਨਾ ਕਿਛੁ ਘਾਲ ॥ (892-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have not performed any voluntary (desireless) service or work earned anything.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ (892-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In His Mercy, Almighty has taken pity on me;

ਬੂਡਤ ਦੁਖ ਮਹਿ ; ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੩॥ (892-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He lifted me up and pulled me out of the dreadful worldly ocean, when I was suffering in pain. ||3||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਉਪਜਿਓ ; ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਉ ॥ (892-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Listening to His Praises with mind and body, joy has welled up within my mind.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (892-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing the Praises of Almighty’s Virtues.

ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (892-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Singing, singing His Praises, I have obtained the supreme status.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੨੦॥੩੧॥ (892-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak is lovingly focused on Almighty. ||4||20||31||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (892-16)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ; ਤਿਆਗੈ ਰਤਨੁ ॥ (892-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In exchange for a shell, he gives up a jewel means one exchanges the jewel of Almighty’s Name for the shell of Maya.

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ; ਤਾਹੂ ਕਾ ਜਤਨੁ ॥ (892-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He strives to earn and store the Maya which finally he must give up upon death.

ਸੋ ਸੰਚੈ ; ਜੋ ਹੋਛੀ ਬਾਤ ॥ (892-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He accumulates Maya which is worthless.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ; ਟੇਢਉ ਜਾਤ ॥੧॥ (892-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Enticed by Maya, he takes the crooked path means he walks away from the path of truth. ||1||

ਅਭਾਗੇ ; ਤੈ ਲਾਜ ਨਾਹੀ ॥ (892-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You unfortunate man - have you no shame?

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (892-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You do not remember in your mind the ocean of peace, the perfect Superior Almighty. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਉਰਾ ; ਬਿਖਿਆ ਮੀਠੀ ॥ (892-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Nectar of Almighty's Name seems bitter to you, and poison of Maya is sweet.

ਸਾਕਤ ਕੀ ਬਿਧਿ ; ਨੈਨਹੁ ਡੀਠੀ ॥ (892-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such is your condition, you devotee of Maya, which I have seen with my own eyes.

ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ; ਅਹੰਕਾਰਿ ਰੀਝਾਨਾ ॥ (892-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are fond of falsehood, fraud and egotism.

ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ; ਜਨੁ ਬਿਛੂਅ ਡਸਾਨਾ ॥੨॥ (893-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

If you hear the Naam, Almighty's Name, you feel like you have been stung by a scorpion. ||2||

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ; ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੈ ॥ (893-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You continually strive for Maya,

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ; ਕਬਹਿ ਨ ਉਸਤਤਿ ਕਰੈ ॥ (893-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and you never chant Almighty's Praises with your mouth and contemplate with your mind.

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ; ਦਾਤਾਰੁ ॥ (893-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is fearless and formless; He is the Great Giver.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥੩॥ (893-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

But you do not love Him, you fool! ||3||

ਸਭ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ; ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (893-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the True King, is above the heads of all kings.

ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ; ਪੂਰਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (893-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the independent, perfect King of Kings.

ਮੋਹ ਮਗਨ ; ਲਪਟਿਓ ਭ੍ਰਮ ਗਿਰਹ ॥ (893-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

People are intoxicated by emotional attachment, entangled in doubt and family life.

ਨਾਨਕ , ਤਰੀਐ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ॥੪॥੨੧॥੩੨॥ (893-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they are saved only by Your Mercy, Almighty. ||4||21||32||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (893-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ; ਜਪਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (893-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Night and day, I chant Almighty's Name.

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵਉ ਥਾਉ ॥ (893-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Hereafter, I shall obtain a seat in the Court of Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗੁ ॥ (893-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am in bliss forever; I have no sorrow.

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ; ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥੧॥ (893-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The disease of ego never afflicts me. ||1||

ਖੋਜਹੁ ਸੰਤਹੁ ; ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ॥ (893-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Look for those Saints who have attained the ultimate wisdom of Almighty.

ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ , ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (893-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You shall be wonderstruck with wonder at the wonderful Almighty; remember Almighty, O mortal, and obtain the supreme status. ||1||Pause||

ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ; ਸਗਲ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (893-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Calculating, measuring, and thinking in every way,

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਤਾਰਿ ॥ (893-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

see that without Almighty's Name (Naam), no one can be ferried across the worldly ocean.

ਸਗਲ ਉਪਾਵ ; ਨ ਚਾਲਹਿ ਸੰਗਿ ॥ (893-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Of all your efforts, none will go along with you.

ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (893-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You can cross over the terrifying worldly ocean only through the love of Almighty. ||2||

ਦੇਹੀ ਧੋਇ ; ਨ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥ (893-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By merely washing the body, one's filth is not removed.

ਹਉਮੈ ਬਿਆਪੈ ; ਦੁਬਿਧਾ ਫੈਲੁ ॥ (893-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Afflicted by egotism, duality only increases.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ; ਜੋ ਜਨੁ ਖਾਇ ॥ (893-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That humble being who takes the medicine of Almighty's Name means the ones who remembers Almighty's Name with body and mind;

ਤਾ ਕਾ ਰੋਗੁ ; ਸਗਲ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (893-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

all his diseases are eradicated. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦਇਆਲ ॥ (893-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Take pity on me, O House of Mercy, Supreme Almighty;

ਮਨ ਤੇ ; ਕਬਹੁ ਨ ਬਿਸਰੁ ਗੋੁਪਾਲ ॥ (893-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

let me never forget Universal Sustainer from my mind.

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕੀ ; ਹੋਵਾ ਧੂਰਿ ॥ (893-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Let me be the dust of the feet of Your slaves;

ਨਾਨਕ ਕੀ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥੪॥੨੨॥੩੩॥ (893-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please fulfill Guru Nanak's hope. ||4||22||33||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (893-10)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (893-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are my Protection, O perfect Divine Guru.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ; ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (893-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There is no other than You.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ; ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥(ਸਮਰੱਥੁ ਬੋਲੋ) (893-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are all-powerful, O perfect Supreme Almighty.

ਸੋ ਧਿਆਏ ; ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ॥੧॥ (893-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone meditates on You, who is blessed by the perfect Almighty. ||1||

ਤਰਣ ਤਾਰਣ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ (893-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your Name, Dear Almighty, is the boat to carry us across.

ਏਕਾ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਮਨ ਮੇਰੈ ;
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (893-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind has grasped Your protection alone. Other than You, I have no place of rest at all. ||1||Pause||

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ; ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ (893-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chanting, meditating on Your Name, I live,

ਆਗੈ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵਉ ਠਾਉ ॥ (893-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and hereafter, I will obtain a seat in the Court of Almighty.

ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ; ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ॥ (893-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Pains of sins and the darkness of ignorance are gone from my mind;

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ; ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੨॥ (893-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
my evil-mindedness is dispelled, and I am absorbed in Almighty's Name. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (893-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
I have enshrined love for Almighty's lotus feet.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (893-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The practice of the Perfect Guru is Pure.

ਭਉ ਭਾਗਾ ; ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥ (893-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
My fear has run away, from the moment the fearless Masterdwells within my mind.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਜਪੈ ॥੩॥ (893-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
My tongue continually chants the Ambrosial Naam, Almighty’s Name. ||3||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਾਟੇ ਫਾਹੇ ॥ (893-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The nooses of millions of incarnations are cut away.

ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ; ਸਚਾ ਧਨੁ ਲਾਹੇ ॥ (893-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
I have obtained the profit of the true wealth of Almighty’s Name.

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ; ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ॥(ਅ-ਖੁਟ ਬੋਲੋ) (893-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
This treasure is inexhaustible; it will never run out.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ;
ਹਰਿ ਦੁਆਰ ॥੪॥੨੩॥੩੪॥ (893-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, the devotees look beautiful in the Court of Almighty. ||4||23||34||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (893-16)
Ramkali, Fifth Mahala:

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ; ਨਾਮ ॥ (893-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The Naam, Almighty’s Name, is a jewel of union, a ruby of realization.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਗਿਆਨ ॥ (893-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
It brings Truth, contentment and spiritual wisdom.

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਦਇਆ ਕਾ ਪੋਤਾ ॥ (893-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The treasure of happiness, enlightment and kindness,

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ; ਹਵਾਲੈ ਹੋਤਾ ॥੧॥ (893-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty entrusts to His devotees. ||1||

ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਕੋ ; ਭੰਡਾਰੁ ॥ (893-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the treasure of my Almighty.

ਖਾਤ ਖਰਚਿ ਕਛੁ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਹਰਿ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (893-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Consuming and expending it, it is never used up. Almighty has no end or limitation. ||1||Pause||

ਕੀਰਤਨੁ ; ਨਿਰਮੋਲਕ ਹੀਰਾ ॥ (893-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Almighty's Praise is a priceless diamond.

ਆਨੰਦ ; ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (893-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

It is the ocean of bliss and virtue.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ; ਪੂੰਜੀ ॥ (893-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Bani is the capital for the unlimited unstruck sound current.

ਸੰਤਨ ਹਥਿ ; ਰਾਖੀ ਕੂੰਜੀ॥੨॥ (893-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints are entrusted by Almighty to hold the key in their hands. ||2||

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਗੁਫਾ ; ਤਹ ਆਸਨੁ ॥ (894-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They sit in the cave of thoughtless meditation;

ਕੇਵਲ ਬ੍ਰਹਮ ; ਪੂਰਨ ਤਹ ਬਾਸਨੁ ॥ (894-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

there only Almighty presence is felt because only the perfect Almighty dwells there.

ਭਗਤ ਸੰਗਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਗੋਸਟਿ ਕਰਤ ॥ (894-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty holds conversations with His devotees.

ਤਹ ਹਰਖ ਨ ਸੋਗ ; ਨ ਜਨਮ , ਨ ਮਰਤ ॥੩॥ (894-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There is no pleasure or pain, no birth or death there. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਆ ॥ (894-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One whom Almighty Himself blesses with His Mercy,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (894-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

obtains Almighty's wealth in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ; ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (894-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak prays to the Almighty who is the House of Mercy;

ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਵਰਤਨਿ ; ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥੪॥੨੪॥੩੫॥(894-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is my merchandise, and Almighty is my capital. ||4||24||35||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (894-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਮਹਿਮਾ ਨ ਜਾਨਹਿ ; ਬੇਦ ॥ (894-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Vedas do not know the extend of His greatness.

ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ; ਭੇਦ ॥ (894-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Brahma does not know His mystery.

ਅਵਤਾਰ ਨ ਜਾਨਹਿ ; ਅੰਤੁ ॥ (894-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Avtaars do not know His limit.

ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਬੇਅੰਤੁ ॥੧॥ (894-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Superior Master, the Supreme Creator, is infinite. ||1||

ਅਪਨੀ ਗਤਿ ; ਆਪਿ ਜਾਨੈ ॥ (894-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Only He Himself knows His own state.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ; ਅਵਰ ਵਖਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (894-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Others speak of Him only by hearsay. ||1||Pause||

ਸੰਕਰਾ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ; ਭੇਵ ॥ (894-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Shiva does not know His mystery.

ਖੋਜਤ ਹਾਰੇ ; ਦੇਵ ॥ (894-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

The gods gave grown weary of searching for Him.

ਦੇਵੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ; ਮਰਮ ॥ (894-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

The goddesses do not know His mystery.

ਸਭ ਊਪਰਿ ; ਅਲਖ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੨॥(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (894-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Above all is the Almighty who is beyond knowledge and He is the Supreme Creator. ||2||

ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ; ਕਰਤਾ ਕੇਲ ॥ (894-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

The Creator Masterplays His own plays.

ਆਪਿ ਬਿਛੋਰੈ ; ਆਪੇ ਮੇਲ ॥ (894-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

He Himself separates, and He Himself unites.

ਇਕਿ ਭਰਮੇ ; ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥ (894-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Some wander around in their self-created illusions, while others are linked to His devotional worship.

ਅਪਣਾ ਕੀਆ ; ਆਪਿ ਜਣਾਏ ॥੩॥ (894-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By His actions, He makes Himself known. ||3||

ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੁਣਿ ; ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ॥ (894-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Listen to the true story of the Saints.

ਸੋ ਬੋਲਹਿ ; ਜੋ ਪੇਖਹਿ ਆਖੀ ॥ (894-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

They speak only of what they see with their eyes.

ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਤਿਸੁ ; ਪੁੰਨਿ ਨ ਪਾਪਿ ॥ (894-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

He is not effected bypious or evil deed as there have attained the state which is beyond the Maya.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੪॥੨੫॥੩੬॥ (894-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak's Almighty is Himself all-in-all. ||4||25||36||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (894-9)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕਿਛਹੂ ਕਾਜੁ ; ਨ ਕੀਓ ਜਾਨਿ ॥ (894-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have not tried to do anything through knowledge.

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ; ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਗਿਆਨਿ ॥ (894-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have no knowledge, intelligence or spiritual wisdom.

ਜਾਪ ਤਾਪ ; ਸੀਲ ਨਹੀ ਧਰਮ ॥ (894-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have not practiced chanting, deep meditation, humility or righteousness.

ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ; ਕੈਸਾ ਕਰਮ ॥੧॥ (894-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I know nothing of such good karma. ||1||

ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (894-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O my Beloved Almighty, my Master,

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਭੂਲਹ ਚੂਕਹ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (894-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

there is none other than You. Even though I wander and make mistakes, I am still Yours, Almighty. ||1||Pause||

ਰਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ; ਨ ਸਿਧਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (894-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have no wealth, no intelligence, no miraculous spiritual powers; I am not enlightened as well.

ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੇ ; ਗਾਵ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ (894-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I dwell in the village of evil desires (mind) and physical sickness.

ਕਰਣਹਾਰ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥(ਕਰਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (894-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O my One Creator Almighty,

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ; ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੨॥ (894-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your Name is the support of my mind. ||2||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਉ ; ਮਨਿ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (894-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Hearing, hearing Your Name, I live; this is my mind's consolation.

ਪਾਪ ਖੰਡਨ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ (894-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your Name, Almighty, is the Destroyer of sins.

ਤੂ ਅਗਨਤੁ ; ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (ਅ-ਗਨਤੁ ਬੋਲੋ)(894-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You, O Limitless Lord, are the Giver of the soul.

ਜਿਸਹਿ ਜਣਾਵਹਿ ; ਤਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ (894-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone knows You, unto whom You reveal Yourself. ||3||

ਜੋ ਉਪਾਇਓ ; ਤਿਸੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥ (894-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whoever has been created, rests his hopes in You.

ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (894-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All worship and adore You, Almighty, O treasure of excellence.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤੇਰੈ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (894-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, as a servant I sacrifice unto You.

ਬੇਅੰਤ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ; ਮਿਹਰਵਾਣੁ ॥੪॥੨੬॥੩੭॥ (894-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My merciful Master is infinite. ||4||26||37||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (894-16)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਦਇਆਲ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (894-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Savior Masteris merciful.

ਕੋਟਿ ਭਵ ਖੰਡੇ ; ਨਿਮਖ ਖਿਆਲ ॥ (894-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Millions of incarnations are eradicated in an instant, contemplating Almighty.

ਸਗਲ ਅਰਾਧਹਿ ; ਜੰਤ ॥ (894-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All beings worship and adore Him.

ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮੰਤ ॥੧॥ (894-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Receiving the Guru's Mantra, one meets Almighty. ||1||

ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥ (894-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Almighty is the Giver of beings (jeev).

ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (894-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Superior Master, my Almighty, imbues each and every heart. ||1||Pause||

ਤਾ ਕੀ ਗਹੀ ; ਮਨ ਓਟ ॥ (894-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind has grasped His Support.

ਬੰਧਨ ਤੇ ; ਹੋਈ ਛੋਟ ॥ (894-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My bonds have been shattered.

ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ; ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ (894-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Within my heart, I meditate on Almighty, the embodiment of supreme bliss.

ਮਨ ਮਾਹਿ ; ਭਏ ਅਨੰਦ ॥੨॥ (894-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind is filled with bliss. ||2||

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ; ਹਰਿ ਸਰਣ ॥ (894-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Sanctuary is the boat to carry us across this worldly ocean.

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ॥ (894-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Feet are the embodiment of life itself.

ਸੰਤਨ ਕੇ ; ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ (895-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Feet are the Support of the life-forces (Pran) of the Saints.

ਊਚੇ ਤੇ ; ਊਚ ਅਪਾਰ ॥੩॥ (895-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is infinite, the highest of the high. ||3||

ਸੁ ਮਤਿ ਸਾਰੁ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਜੈ ॥ (895-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That mind is excellent and sublime, which meditates in remembrance on Almighty.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਦੀਜੈ ॥ (895-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In His Mercy, Almighty Himself bestows it.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ; ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (895-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Peace, intuitive poise and bliss are found in Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ਜਪਿਆ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨੭॥੩੮॥ (895-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, Nanak chants the Name. ||4||27||38||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (895-3)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਸਗਲ ਸਿਆਨਪ ; ਛਾਡਿ ॥ (895-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Abandon all your clever tricks.

ਕਰਿ ਸੇਵਾ ; ਸੇਵਕ ਸਾਜਿ ॥ (895-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Become His servant, and serve Him.

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ; ਸਗਲ ਮਿਟਾਇ ॥ (895-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Totally erase your self-conceit from within.

ਮਨ ਚਿੰਦੇ ; ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ (895-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You shall obtain the fruits of your mind's desires. ||1||

ਹੋਹੁ ਸਾਵਧਾਨ ; ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥ (895-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Be awake and aware with your Guru.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ;
ਪਾਵਹਿ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਗੁਰ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (895-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your hopes and desires of the mind shall be fulfilled, and you shall obtain all treasures from the Guru. ||1||Pause||

ਦੂਜਾ ; ਨਹੀ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (895-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Let no one think that Almighty and Guru are separate.

ਸਤਗੁਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਸੋਇ ॥ (895-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Guru is the Pure Lord.

ਮਾਨੁਖ ਕਾ ਕਰਿ ਰੂਪੁ ; ਨ ਜਾਨੁ ॥ (895-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Do not believe that He is a mere human being;

ਮਿਲੀ ; ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (895-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gives honor to the dishonored. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ; ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਇ ॥ (895-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Hold tight to the Support of the Guru, Almighty.

ਅਵਰ ਆਸਾ ; ਸਭ ਲਾਹਿ ॥ (895-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Give up all other hopes.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮਾਗੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (895-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Ask for the treasure of Almighty's Name,

ਤਾ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (895-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and then you shall be honored in the Court of Almighty. ||3||

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਜਪਿ ਮੰਤੁ ॥ (895-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chant the Mantra of the Guru's Shabad.

ਏਹਾ ਭਗਤਿ ; ਸਾਰ ਤਤੁ ॥ (895-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the true meditation of Almighty.

ਸਤਿਗੁਰ ; ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (895-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When the True Guru becomes merciful,

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੨੮॥੩੯॥ (895-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak as the servant of Almighty is exalted (delighted). ||4||28||39||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (895-9)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਹੋਵੈ ; ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੁ ॥ (895-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whatever happens, accept that as good.

ਆਪਨਾ ਤਜਿ ; ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (895-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Leave your egotistical pride behind.

ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ; ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (895-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Day and night, continually sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਪੂਰਨ ; ਏਹੀ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (895-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the perfect purpose of human life. ||1||

ਆਨੰਦ ਕਰਿ ; ਸੰਤ ਹਰਿ ਜਪਿ ॥ (895-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate on Almighty, O Saints, and be in bliss.

ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਜਪਿ ਮੰਤੁ ਨਿਰਮਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (895-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Renounce your cleverness and all your tricks. Chant the Pure Chant of the Guru's Mantra. ||1||Pause||

ਏਕ ਕੀ ਕਰਿ ; ਆਸ ਭੀਤਰਿ ॥ (895-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Place the hopes of your mind in the One Almighty.

ਨਿਰਮਲ ਜਪਿ ; ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ (895-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chant the Pure Almighty's Name.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਨਮਸਕਾਰਿ ॥ (895-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Bow down and perform salutation to the Guru's Feet,

ਭਵਜਲੁ ; ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (895-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and cross over the terrifying worldly ocean. ||2||

ਦੇਵਨਹਾਰ ; ਦਾਤਾਰ ॥ (ਦੇਵਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (895-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Almighty is the Great Giver.

ਅੰਤੁ ਨ ; ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ (895-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has no end or limitation.

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ; ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ॥ (895-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All treasures are in His home.

ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (895-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He will be your Saving Grace in the end. ||3||

ਨਾਨਕ ; ਪਾਇਆ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (895-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has obtained this treasure,

ਹਰੇ ਹਰਿ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ (895-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

the Pure Almighty's Name.

ਜੋ ਜਪੈ ; ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (895-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whoever chants it, is liberated.

ਨਾਨਕ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੯॥੪੦॥ (895-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty's Name is obtained only by His Grace. ||4||29||40||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (895-14)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ; ਸਵਾਰਿ ॥ (895-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Make this invaluable human life fruitful.

ਜਾਹਿ ਨ ; ਦਰਗਹ ਹਾਰਿ ॥ (895-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You shall not be defeated by your own self when you go to Almighty's Court.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਤੁਧੁ ਹੋਇ ਵਡਿਆਈ ॥ (895-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In this world and the next, you shall obtain honor and glory.

ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਲਾ ; ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ (895-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

At the very last moment, He will save you. ||1||

ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਨ ; ਗਾਉ ॥ (895-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of Almighty's Virtues.

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਹੋਹਿ ਦੋਵੈ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਅਚਰਜ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਅ-ਚਰਜ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)(895-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In both this world and the next, you shall be embellished with beauty, meditating on the wondrous Primal Almighty (Purakh also means Universal Protector and the One who protects one from Hell). ||1||Pause||

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ; ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ (895-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

While standing up and sitting down, meditate on Almighty,

ਬਿਨਸੈ ; ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (895-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and all your troubles shall depart.

ਬੈਰੀ ਸਭਿ ; ਹੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ (895-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All your enemies will become friends.

ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰਾ ; ਹੋਵੈ ਚੀਤ ॥੨॥ (895-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your consciousness shall be Pure. ||2||

ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ; ਇਹੁ ਕਰਮੁ ॥ (895-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the most exalted deed.

ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ; ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ (895-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Of all faiths, this is the most sublime and excellent faith.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ; ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ (895-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering on Almighty, you shall be saved.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ (895-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You shall be rid of the burden of countless incarnations. ||3||

ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ; ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ (895-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your hopes shall be fulfilled,

ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ; ਤੇਰੀ ਫਾਸ ॥ (895-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and the noose of the Messenger of Death will be cut away.

ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ; ਸੁਨੀਜੈ ॥ (895-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

So listen to the Guru's Teachings.

ਨਾਨਕ ; ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ (895-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, you shall be absorbed in celestial peace. ||4||30||41||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (896-1)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਜਿਸ ਕੀ ; ਤਿਸ ਕੀ , ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ (896-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Honor the One, to whom everything belongs.

ਆਪਨ ਲਾਹਿ ; ਗੁਮਾਨੁ ॥ (896-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Leave your egotistical pride behind.

ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ; ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (896-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You belong to Him; everyone belongs to Him.

ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (896-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Worship and adore Him, and you shall be at peace forever. ||1||

ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ; ਬਿਗਾਨੇ ॥ (896-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Why do you wander in doubt, you fool?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (896-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without the Naam, Almighty's Name, nothing is of any use at all. Crying out, 'Mine, mine', a great many have departed, regretfully repenting. ||1||Pause||

ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ; ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥ (896-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whatever Almighty has done, accept that as good.

ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ; ਰਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹ ॥ (896-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without accepting the Almighty's Will, you shall be vanish to mingle with dust.

ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ; ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ (896-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The one who accept Almighty's Will delightfully,

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੨॥ (896-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

by Guru's Grace, only rare one realize Him within the mind. ||2||

ਵੇਪਰਵਾਹੁ ; ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥ (896-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is carefree and independent, imperceptible.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ (896-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, O mind, meditate on Him.

ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ; ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ (896-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When He comes into the consciousness, pain is dispelled.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਤੇਰਾ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੩॥ (896-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, your face shall be radiant and bright. ||3||

ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (896-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Who, and how many have been saved, singing the Praises of Almighty's Virtues?

ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ; ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥ (896-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They cannot be counted or evaluated.

ਬੂਡਤ ਲੋਹ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ (896-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Just like the sinking iron is saved by a piece of timber similarly in the Saadh Sangat, the True Congregation sinners are saved,

ਨਾਨਕ ; ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ (896-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, as His Grace is received. ||4||31||42||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (896-7)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਮਨ ਮਾਹਿ ; ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (896-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In your mind, meditate on Almighty.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥ (896-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the Teaching given by the Perfect Guru.

ਮਿਟੇ ; ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (896-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All fears and terrors are taken away,

ਪੂਰਨ ਹੋਈ ; ਆਸ ॥੧॥ (896-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and your hopes shall be fulfilled. ||1||

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ; ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ (896-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Service to the Divine Guru is fruitful and rewarding.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ;
ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (896-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His value cannot be described; the True Masteris unseen and mysterious. ||1||Pause||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਆਪਿ ॥ (896-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is the Doer, the Cause of causes.

ਤਿਸ ਕਉ ; ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥(896-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Dear Mind, meditate on Him forever,

ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ (896-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and serve all selflessly by acknowledging His form within all.

ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ; ਪਾਵਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ (896-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You shall be blessed with truth, intuition and peace, O my friend. ||2||

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ; ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ (896-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Master is so very great.

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ (ਉਥਾਪਨ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)(896-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In an instant, He establishes and disestablishes.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (896-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There is no other than Him.

ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ; ਸੋਈ ॥੩॥ (896-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the protector of His humble servant. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (896-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please take pity on me, and hear my humble request (prayer),

ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (896-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

that Your servant may behold the Your Sight(Darshan).

ਨਾਨਕ ; ਜਾਪੀ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥ (896-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak chants the Chant of Almighty,

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ (896-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

whose glory are the highest of all. ||4||32||43||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (896-13)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਬਿਰਥਾ ; ਭਰਵਾਸਾ ਲੋਕ ॥ (896-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Reliance on mortal man is useless.

ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ; ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (896-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, my Master, You are my only Support.

ਅਵਰ ਛੂਟੀ ; ਸਭ ਆਸ ॥ (896-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have discarded all other hopes.

ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ; ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ (896-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have met with my carefree Master, the treasure of virtue. ||1||

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ; ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (896-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate on Almighty's Name alone, O my mind.

ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (896-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your affairs shall be perfectly resolved; sing the Praises of Almighty's Virtues, With my body, mind and speech, O my mind. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਹੀ ; ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ (896-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are the Doer, the Cause of causes.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਹਰਿ ਸਰਨ ॥ (896-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your lotus feet, Lord, are my Sanctuary.

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਹਰਿ ਓਹੀ , ਧਿਆਇਆ ॥ (896-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I meditate on Almighty in my mind and body.

ਆਨੰਦ ; ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ (896-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The blissful Masterhas revealed His form to me. ||2||

ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ; ਸਦੀਵ ॥ (896-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I seek His eternal support;

ਜਾ ਕੇ ; ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥ (896-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the Creator of all beings.

ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ; ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ ॥ (896-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering Almighty in meditation, the treasure is obtained.

ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (896-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

At the very last instant, He shall be your Savior. ||3||

ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ; ਹੋਵੀਜੈ ॥ (896-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Be utmost humble by acknowledging your self as the dust of the feet of all.

ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ; ਮਿਲੀਜੈ ॥ (896-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Eradicate self-conceit, and merge in Almighty.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥ (896-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Night and day, meditate on the Naam, Almighty's Name.

ਸਫਲ ਨਾਨਕ ; ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥੪॥੩੩॥੪੪॥ (896-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, this is the only fruitful deed. ||4||33||44||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (896-19)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕਾਰਨ ਕਰਨ ; ਕਰੀਮ ॥ (896-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the Doer, the Cause of causes, the bountiful Lord.

ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ; ਰਹੀਮ ॥ (896-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The benevolence and merciful Master sustains all.

ਅਲਹ ਅਲਖ ; ਅਪਾਰ ॥(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (896-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Almighty is beyond knowledge and worldly borders.

ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ; ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥ (ਬੇ-ਸੁਮਾਰ ਬੋਲੋ) (896-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Almighty Himself is great and endless. ||1||

ਓਂ ਨਮੋ ; ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ (897-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
I humbly pray to invoke the Master who is the Universal Sustainer.

ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (897-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The Creator Masteris all-pervading, everywhere. ||1||Pause||

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ; ਮਾਧੋ ॥ (897-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
He is Universal Master the Life of the World.

ਭਉ ਭੰਜਨ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥ (897-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Within your heart, worship and adore the Destroyer of fear.

ਰਿਖੀਕੇਸ ; ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥ (897-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The Master of all the senses, Universal Sustainer, Masterof the Universe.

ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ; ਮੁਕੰਦ ॥੨॥ (897-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
He is perfect, ever-present everywhere, the Liberator. ||2||

ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ; ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ (ਮਿਹਰ-ਵਾਨ ਬੋਲੋ)(897-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
You are the One and only merciful Master,

ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ; ਸੇਖ ॥ (897-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
spiritual teacher, prophet, religious teacher.

ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ; ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥ (897-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Master of hearts, Dispenser of justice,

ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ; ਪਾਕੁ ॥੩॥ (897-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
who is described as the puriest by the Quran, Bible, Torat and Zambur. ||3||

ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ; ਦਇਆਲ ॥ (897-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is powerful and merciful.

ਰਮਤ ਰਾਮ ; ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥ (897-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The all-pervading Masteris the support of each and every heart.

ਬਾਸੁਦੇਵ ; ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥ (897-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The luminous Masterdwells everywhere.

ਲੀਲਾ ; ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ (897-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His play cannot be known. ||4||

ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ (ਕਰਨੈ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (897-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Be kind and compassionate to me, O Creator Lord.

ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (897-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Bless me with devotion and meditation, Dear Creator.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥ (897-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says GuruNanak, the Guru has rid me of illusion.

ਏਕੋ ; ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੩੪॥੪੫॥ (897-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Almighty is One who are called as Allah by Muslims and Paarbrahm by the Hindu's. ||5||34||45||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (897-6)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ॥ (897-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The sins of millions of incarnations are eradicated.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ; ਨਾਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ (897-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty, pain will not afflict you.

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਮਨਿ ਵਸੇ ॥ (897-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When Almighty's lotus feet are enshrined in the mind,

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ; ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ ॥੧॥ (897-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

all terrible evil desires are taken away from the body. ||1||

ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ; ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (897-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sing the Praise of Almighty of the World, O mortal being.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ; **(ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)**
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (897-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The undescrible discourse of the True Almighty is perfect. Dwelling upon it, one's light merges into the Light. ||1||Pause||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ; ਸਭ ਨਾਸੀ ॥ (897-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The thirst for worldly possessions and the hunger for worldly praise are totally quenched;

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (897-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

by the Grace of the Saints, meditate on the immortal Almighty.

ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ; ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ ॥ (897-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Night and day, serve Almighty.

ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ; ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ ॥੨॥ (897-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the sign that one has met with Almighty. ||2||

ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ; ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ (897-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Worldly entanglements are ended, when Almighty becomes merciful.

ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ; ਨਿਹਾਲ ॥ (897-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Guru's Sight (Darshan), I am exalted (delighted).

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ; ਕਰਮੁ ਬਣਿ ਆਇਆ ॥ (897-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My previous deeds has bear fruits.

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ; ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ ॥੩॥ (897-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With my tongue, I continually sing the Praises of Almighty's Virtues. ||3||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ; ਸਦਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (897-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints of Almighty are accepted and approved forever.

ਸੰਤ ਜਨਾ ; ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (897-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The foreheads of the Saintly people are marked with Almighty's insignia.

ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ; ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ ॥ (897-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed with the dust of the feet of Almighty's slave,

ਨਾਨਕ ; ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੩੫॥੪੬॥ (897-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, obtains the supreme status. ||4||35||46||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (897-13)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ (897-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Let yourself be a sacrifice to the Almighty’s Sight (Darshan).

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਹਿਰਦੈ ਧਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (897-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Focus your heart's meditation on Almighty's lotus feet.

ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ ॥ (897-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Apply the dust of the feet of the Saints to your forehead,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (897-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and the filthy evil-mindedness of countless incarnations will be washed off. ||1||

ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ; ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (897-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meeting Him, egotistical pride is eradicated,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (897-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and you will come to see the Supreme Almighty in all when The Perfect Almighty has showered His Mercy. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ; ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (897-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the Guru's Praise, to chant Almighty’s Name.

ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (897-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is devotion to the Guru, to sing forever the Praises of Almighty's Virtues.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ; ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ ॥ (897-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is contemplation upon the Guru, to know that Almighty is close at hand.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (897-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Accept the Guru's Shabad (Gurbani) as Truth. ||2||

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਸਮਸਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ ॥ (897-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Teachings, look upon pleasure and pain as one and the same.

ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ॥ (897-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Hunger for worldly praise and thirst for worldly possessions shall never afflict you.

ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ; ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਰਾਜੇ ॥ (ਰੱਜੇ ਬੋਲੋ) (897-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The mind becomes content and satisfied through the Guru's Shabad (Gurbani).

ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ; ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ ॥੩॥ (897-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate on Almighty of the Universe, and He will cover all your faults. ||3||

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (897-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru is the Supreme Almighty; the Guru is Master of the Universe.

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ (897-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru is the Great Giver, merciful and forgiving.

ਗੁਰ ਚਰਨੀ ; ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ (897-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One whose mind is attached to the Guru's feet,

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ (897-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, is blessed with perfect destiny. ||4||36||47||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (898-1)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ; ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ ॥ (898-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

What supports you in this world?

ਮੂੜ ਮੁਗਧ ; ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ ਕਵਨ ॥ (898-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You ignorant fool, who is your companion?

ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ; ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ ॥ (898-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is your only companion; no one knows His condition.

ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ; ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ ਮਾਨਹਿ ॥੧॥ (898-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You look upon the five thieves (Lust, Anger, Greed, Moh & Ego) as your friends. ||1||

ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ; ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ ॥ (898-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Serve that home, which will save you, my friend.

ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (898-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chant the Praises of Almighty's Virtueswho is the life form of the Universe, day and night; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, love Him in your mind. ||1||Pause||

ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੋ ; ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਰੁ ਵਾਦਿ ॥ (898-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This human life is passing away in egotism and conflict.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ; ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ ॥ (898-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are not satisfied; such is the flavor of sin.

ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ; ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (898-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Wandering and roaming around, you suffer terrible pain.

ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ; ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ ॥੨॥ (898-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You cannot cross over the impassable sea of Maya. ||2||

ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ; ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (898-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You do the deeds which do not help you at all.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ ॥ (898-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As you plant, so shall you harvest.

ਰਾਖਨ ਕਉ ; ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (898-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There is none other than Almighty to save you.

ਤਉ ਨਿਸਤਰੈ ; ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੩॥ (898-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You will be liberated, only if Almighty grants His Grace. ||3||

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ (898-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your Name, Almighty, is the Purifier of sinners.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (898-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please bless Your slave with that gift.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ ॥ (898-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please grant Your Grace, Almighty, and liberate me.

ਸਰਣਿ ਗਹੀ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥੪॥੩੭॥੪੮॥ (898-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has grasped Your Sanctuary, Almighty. ||4||37||48||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (898-7)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਇਹ ਲੋਕੇ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (898-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have found peace in this world.

ਨਹੀ ਭੇਟਤ ; ਧਰਮ ਰਾਇਆ ॥ (898-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I will not have to appear before the Righteous Judge (Dharam-Raj) to give my account.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ; ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ (898-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I will be respected in the Court of Almighty,

ਫੁਨਿ ; ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬਸੰਤ ॥੧॥ (898-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and I will not have to enter the womb of reincarnation ever again. ||1||

ਜਾਨੀ ; ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ॥ (898-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Now, I know the value of friendship with the Saints.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ;
ਪੂਰਬਿ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (898-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In His Mercy, Almighty has blessed me with His Name, my pre-ordained destiny has been fulfilled. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ; ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ (898-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My consciousness is attached to the Guru's feet.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ; ਸੰਜੋਗੁ ਸਭਾਗਾ ॥ (898-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Great and blessed is this fortunate time of union.

ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ (898-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have applied the dust of the Saints' feet to my forehead,

ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ; ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ਲਾਥੇ ॥੨॥ (898-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and all my sins and pains have been eradicated. ||2||

ਸਾਧ ਕੀ ; ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ ॥ (898-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Performing true service to the Holy,

ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ; ਪਰਾਨੀ ॥ (898-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

the mortal's mind is purified.

ਜਨ ਕਾ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ; ਡੀਠਾ ॥ (898-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have seen the fruitful vision of Almighty's humble slave.

ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੂਠਾ ॥੩॥ (898-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name dwells within each and every heart. ||3||

ਮਿਟਾਨੇ ; ਸਭਿ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ॥ (898-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All my troubles and sufferings have been taken away;

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ; ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥ (898-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have merged into the One, from whom I originated.

ਪ੍ਰਗਟੇ ; ਆਨੂਪ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥ (898-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Master of the Universe, incomparably beyond praise, has become merciful.

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰੇ ; ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ ॥੪॥੩੮॥੪੯॥ (898-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty is perfect and forgiving. ||4||38||49||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (898-13)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ; ਸਾਰਦੂਲੁ ॥ (898-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The being (jeev) under the influence of Tamo characteristic of became egoistic like a tiger and after obtaining the knowledge, the same egoistic mind (tiger) pastured the evil desires with the grass of virtues in the field of true congregation.

ਕਉਡੀ ਕਾ ; ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ ॥ (898-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The being (Jeev) who was worth of a shell now became worth thousands of dollars after getting rid of the evil desire and embracing humbleness.

ਬਕਰੀ ਕਉ ; ਹਸਤੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥ (898-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The divine wisdom was tiny and weak like a goat is now nursed by mind which was egoistic like an elephant but after realizing the truth the mind now strengthens the wisdom when,

ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥੧॥ (898-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty bestows His Glance of Grace and He delights His servants. ||1||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (898-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are the treasure of mercy, O my Beloved Almighty.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ; ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (898-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I cannot even describe Your many Glorious Virtues. ||1||Pause||

ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ; ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾਈ ॥ (898-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The pleasures of sound (Shabad), touch (Seprash), taste (Ras), vision (Roop) and smell (Gandh) is not perceived (consume) by the intellect (cat) with evil intentions,

ਮਹਾ ਕਸਾਬਿ ; ਛੁਰੀ ਸਟਿ ਪਾਈ ॥ (898-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and the anger form of great butcher throws away his knife of cruelty;

ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ; ਹਿਰਦੈ ਵੂਠਾ ॥ (898-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

when the Creator Almighty abides in the heart;

ਫਾਥੀ ਮਛੁਲੀ ਕਾ ; ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ ॥੨॥ (898-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

the net of attachment which was holding the being (fish) breaks apart. ||2||

ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ; ਹਰੇ ਚਲੂਲ ॥ (898-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The mind and intellect which was like dry wood without the water of meditation now blossoms forth in greenery and red flowers with the Almighty's Union;

ਊਚੈ ਥਲਿ ; ਫੂਲੇ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ॥ (898-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

the egoistic heart like high desert were drying and now with the beautiful lotus flower of divine virtues blooms.

ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ॥ (898-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Divine True Guru puts out the fire of thirst for worldly desires.

ਸੇਵਕੁ ; ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥੩॥ (898-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He links His servant to His service. ||3||

ਅਕਿਰਤਘਣਾ ਕਾ ; ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥(ਅਕਿਰਤ-ਘਣਾ ਬੋਲੋ) (898-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He saves even the ones who forgets the favour of others (ungrateful);

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹੈ ; ਸਦਾ ਦਇਆਰੁ ॥ (898-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

my Almighty is forever merciful.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ; ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ (898-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is forever the helper and support of the humble Saints.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੩੯॥੫੦॥ (898-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has found the Sanctuary of His lotus feet. ||4||39||50||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (898-19)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਪੰਚ ਸਿੰਘ ; ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮਾਰਿ ॥ (899-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty has protected me by killing the tigers akin to five desires (Lust, Anger, Greed, Attachment & Ego) which were set free to terrify the being (jeev).

ਦਸ ਬਿਘਿਆੜੀ ; ਲਈ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (899-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty has also driven out the ten wolves akin to pleasures of five sensor (hearing, sight, smell, taste and touch) and five deed organs (mouth, hand, legs, anus & urinal) .

ਤੀਨਿ ਆਵਰਤ ਕੀ ; ਚੂਕੀ ਘੇਰ ॥ (ਆ-ਵਰਤ ਬੋਲੋ) (899-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The three whirl-pools of Maya characteristics (Rajo, Tamo & Sato) have stopped spinning around the being (jeev) means the influence of Maya in the being's attitude is eradicated.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਚੂਕੇ ਭੈ ਫੇਰ ॥੧॥ (899-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the dreadful cycle of reincarnation is vanished. ||1||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ; ਗੋਵਿੰਦ ॥ (899-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By remembering Almighty with my mind and body, I live.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਿਓ ਦਾਸੁ ਅਪਨਾ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਬਖਸਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (899-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He protects His slave; the True Masteris forever and ever the forgiver. ||1||Pause||

ਦਾਝਿ ਗਏ ਤ੍ਰਿਣ ; ਪਾਪ ਸੁਮੇਰ ॥ (899-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The mountain of sin is burnt down, like straw,

ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ; ਪੂਜੇ ਪ੍ਰਭ ਪੈਰ ॥ (899-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

by chanting and meditating on the Name, and worshipping Almighty's feet.

ਅਨਦ ਰੂਪ ; ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਸਭ ਥਾਨਿ ॥ (899-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the embodiment of bliss, becomes manifest everywhere.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਜੋਰੀ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੨॥ (899-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Linked to His loving devotional worship, I enjoy peace. ||2||

ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ; ਬਾਛਰ ਖੋਜ ॥ (899-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have crossed over the worldly ocean, as if it were no bigger than a calf's footprint on the ground.

ਖੇਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ; ਨਹ ਫੁਨਿ ਰੋਜ ॥ (899-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I shall never again have to endure suffering or grief.

ਸਿੰਧੁ ਸਮਾਇਓ ; ਘਟੁਕੇ ਮਾਹਿ ॥ (899-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The vast ocean of Almighty's knowledge is contained within the pitcher of the heart.

ਕਰਣਹਾਰ ਕਉ ;
ਕਿਛੁ ਅਚਰਜੁ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (ਅ-ਚਰਜ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾ) (899-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is not such an amazing thing for the Creator to do as He capable of everything. ||3||

ਜਉ ਛੂਟਉ ; ਤਉ ਜਾਇ ਪਇਆਲ ॥ (899-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When I am separated from Him, then I am consigned to the nether regions.

ਜਉ ਕਾਢਿਓ ; ਤਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (899-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When He lifts me up and pulls me out, then I am exalted (delighted) by His Glance of Grace.

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ; ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਨਾਹਿ ॥ (899-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Vice and virtue are not under my control.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ; ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੪੦॥੫੧॥ (899-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With love and affection, Guru Nanak sings His Glorious Praises. ||4||40||51||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (899-7)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਨਾ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ; ਨਾ ਮਨੁ ਤੋਹਿ ॥ (899-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Neither your body nor your mind belong to you.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਬਿਆਪਿਆ ਧੋਹਿ ॥ (899-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Attached to Maya, you are deceived by the fraud of ignorance.

ਕੁਦਮ ਕਰੈ ; ਗਾਡਰ ਜਿਉ ਛੇਲ ॥ (899-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You jump in desires just like a baby lamb.

ਅਚਿੰਤੁ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ; ਚਕ੍ਰੁ ਪੇਲ ॥੧॥ (899-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

But suddenly, the net of Death will catch you in its noose. ||1||

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਸਰਨਾਇ ਮਨਾ ॥ (899-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Seek the Sanctuary of Almighty's lotus feet, O my mind.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ਧਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (899-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chant Almighty's Name, which will be your help and support. As Gurmukh, you shall obtain the true wealth. ||1||Pause||

ਊਨੇ ਕਾਜ ; ਨ ਹੋਵਤ ਪੂਰੇ ॥ (899-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your unfinished worldly affairs will never be resolved.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਦਿ ; ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥ (899-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You shall always regret your sexual desire, anger and pride.

ਕਰੈ ਬਿਕਾਰ ; ਜੀਅਰੇ ਕੈ ਤਾਈ ॥ (899-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You act in evil desires in order to survive,

ਗਾਫਲ ਸੰਗਿ ; ਨ ਤਸੂਆ ਜਾਈ ॥੨॥ (899-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

but not even an iota will go along with you, you ignorant fool! ||2||

ਧਰਤ ਧੋਹ ; ਅਨਿਕ ਛਲ ਜਾਨੈ ॥ (899-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You practice deception, and you know many tricks;

ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਕਉ ; ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਨੈ ॥ (899-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

just for the sake of mere shells (Maya), you throw dust of disgrace upon your head.

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ; ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤੈ ਮੂਲਿ ॥ (899-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You never even think of the One who gave you life.

ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ; ਨ ਉਤਰੈ ਸੂਲੁ ॥੩॥ (899-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The pain of false greed never leaves you. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (899-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When the Supreme Almighty becomes merciful,

ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ; ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥ (899-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

this mind becomes the dust of the feet of the Holy.

ਹਸਤ ਕਮਲ ; ਲੜਿ ਲੀਨੋ ਲਾਇ ॥ (899-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With His lotus hands, He has attached us to the hem of His robe.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪੧॥੫੨॥ (899-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak merges in the Truest of the True. ||4||41||52||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (899-13)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ; ਸਰਣਾਇ ॥ (899-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the Sovereign Lord.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ , ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (899-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have become fearless, singing the Praises of Almighty's Virtueswho is the Life form of the Universe. In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, my pains have been taken away. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ; ਰਾਮੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (899-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That person, within whose mind Almighty abides,

ਸੋ ਜਨੁ ; ਦੁਤਰੁ ਪੇਖਤ ਨਾਹੀ ॥ (899-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

does not see the impassible worldly ocean.

ਸਗਲੇ ਕਾਜ ; ਸਵਾਰੇ ਅਪਨੇ ॥ (899-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All one's affairs are resolved,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਰਸਨ ਨਿਤ ਜਪਨੇ ॥੧॥ (899-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

by chanting continually Almighty's Name. ||1||

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ; ਹਾਥੁ ਗੁਰੁ ਧਰੈ ॥(899-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru places His hand upon my forehead.

ਸੋ ਦਾਸੁ ; ਅਦੇਸਾ ਕਾਹੇ ਕਰੈ ॥ (899-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Why should His slave feel any anxiety?

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ; ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (899-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The fear of birth and death is dispelled;

ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ; ਕੁਰਬਾਣ ॥੨॥ (899-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Perfect Guru. ||2||

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਭੇਟਿ ; ਨਿਹਾਲ ॥ (899-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am exalted (delighted), meeting with the Guru, the Superior Master.

ਸੋ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ; ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥ (899-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone obtains the Almighty's Sight (Darshan), who is blessed by His Mercy.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (899-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed by the Grace of the Supreme Almighty,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ; ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੩॥ (899-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

crosses over the terrifying worldly ocean in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹੁ ; ਸਾਧ ਪਿਆਰੇ ॥ (899-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Drink in the Ambrosial Nectar, O Beloved Holy people.

ਮੁਖ ਊਜਲ ; ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (899-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your face shall be radiant and bright in the Court of Almighty.

ਅਨਦ ਕਰਹੁ ; ਤਜਿ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ (899-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Celebrate and be blissful, and abandon all corruption.

ਨਾਨਕ,ਹਰਿ ਜਪਿ ; ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੪੨॥੫੩॥ (899-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, meditate on Almighty and cross over. ||4||42||53||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (900-1)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਈਂਧਨ ਤੇ ; ਬੈਸੰਤਰੁ ਭਾਗੈ ॥ (900-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Although the element of fire is inbuilt within a wood naturally but because of the Almighty's fear it remains without burning the wood.

ਮਾਟੀ ਕਉ ; ਜਲੁ ਦਹ ਦਿਸ ਤਿਆਗੈ ॥ (900-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Although the land issurrounded by the sea water but because of the Almighty's fear it remains within its boundaries.

ਊਪਰਿ ਚਰਨ ; ਤਲੈ ਆਕਾਸੁ ॥ (900-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The feet of tree branch are above, and the tree stem faces towards the sky from beneath.

ਘਟ ਮਹਿ ; ਸਿੰਧੁ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (900-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The ocean appears in the cup. ||1||

ਐਸਾ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ॥ (900-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such is our all-powerfulAlmighty.

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰੈ ਜੀਅ ਭਗਤਨ ਕੈ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (900-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His devotees do not forget Him, even for an instant. Twenty-four hours a day, O mind, meditate on Him. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਾਖਨੁ ; ਪਾਛੈ ਦੂਧੁ ॥ (900-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

During pregnancy the milk is created in solid form in mother's breast and upon delivery (birth giving) the solid milk turn into liquid form for the baby's consumption.

ਮੈਲੂ ਕੀਨੋ ; ਸਾਬੁਨੁ ਸੂਧੁ ॥ (900-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The dirty cloths are cleaned by the use of soap.

ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ; ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ (900-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The fear in mother's womb is now disappeared and now the being roams fearlessly.

ਹੋਂਦੀ ਕਉ ; ਅਣਹੋਂਦੀ ਹਿਰੈ ॥੨॥ (900-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The death which is for sure to happen is seen to be impossible. ||2||

ਦੇਹੀ ਗੁਪਤ ; ਬਿਦੇਹੀ ਦੀਸੈ ॥ (900-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The true form of being is Atma (real-self) which is fading away from the understanding and the false-self (the physical body) is illusionalised as the true-self.

ਸਗਲੇ ਸਾਜਿ ਕਰਤ ; ਜਗਦੀਸੈ ॥ (900-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the Master of the World does all these things.

ਠਗਣਹਾਰ ; ਅਣਠਗਦਾ ਠਾਗੈ ॥ (ਅਣ-ਠਗਦਾ ਬੋਲੋ) (900-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Atma (real-self) is undeceivable but still one is deceived by Maya because one has believed himself to be the physical form.

ਬਿਨੁ ਵਖਰ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਠਿ ਲਾਗੈ ॥੩॥ (900-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Actually there is nothing to merchandise with the worldly materials, but the being (jeev) continue to come again and again to trade because of the illusion of Maya. ||3||

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ; ਕਰਹੁ ਬਖਿਆਣ ॥ (900-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Therefore, join the Society of the Saints, and contemplate on Almighty.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ (900-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

So say the twenty-seven (27) Simritees, six (6) Shaastras, four (4) Vedas and six (6) Puraanas.

ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ; ਬੀਚਾਰੇ ਕੋਇ ॥ (900-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Rare are those who contemplate and meditate on Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੀ ਪਰਮਗਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੪੩॥੫੪॥ (900-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they attain the supreme status. ||4||43||54||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (900-7)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਥੀਆ ॥ (900-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whatever pleases Him happens.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਆਨ ਬੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (900-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, I seek the Sanctuary of Almighty; there is none other than Almighty. ||1||Pause||

ਪੁਤੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਲਖਿਮੀ ਦੀਸੈ ;
ਇਨ ਮਹਿ ਕਿਛੂ ਨ ਸੰਗਿ ਲੀਆ ॥ (900-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You look upon your children, spouse and wealth; none of these will go along with you.

ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਭੁਲਾਨਾ ;
ਮਾਇਆ ਮੰਦਰੁ ਤਿਆਗਿ ਗਇਆ ॥੧॥ (900-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Eating the poisonous herb of evil company, you have gone astray. You will have to go, and leave Maya and your mansions. ||1||

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਗੂਤਾ ;
ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਕਿਰਤਿ ਪਇਆ ॥ (900-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Slandering others, you are totally ruined; because of your past actions, you shall be consigned to the womb of reincarnation.

ਪੁਰਬ ਕਮਾਣੇ ਛੋਡਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਜਮਦੂਤਿ ਗ੍ਰਾਸਿਓ ਮਹਾ ਭਇਆ ॥੨॥ (900-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your character developed through past actions is not abandoned therefore the most horrible Messenger of Death shall seize you. ||2||

ਬੋਲੈ ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ਅਵਰਾ ;
ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ਬਹੁਤੁ ਹਇਆ ॥ (ਬੂਝੈ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)(900-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You tell lies, and do not practice what you preach. Your desires are not satisfied - what a shame.

ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਤ ਦੂਖਨਿ ;
ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ਮਹਾ ਖਇਆ ॥੩॥ (900-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You have contracted an incurable disease; slandering the Saints, your body is wasting away; you are utterly ruined. ||3||

ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜੇ , ਤਿਨ ਹੀ ਸਾਜੇ ;
ਆਪੇ ਕੀਨੇ ਸੰਤ ਜਇਆ ॥ (900-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He embellishes those whom He has fashioned. He Himself gave life to the Saints.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੇ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮਇਆ ॥੪॥੪੪॥੫੫॥ (900-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, He hugs His slaves close in His Embrace. Please grant Your Grace, O Supreme Almighty, and be kind to me as well. ||4||44||55||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (900-13)
Ramkali, Fifth Mahala:

ਐਸਾ ਪੂਰਾ ਗੁਰਦੇਉ ; ਸਹਾਈ ॥ (900-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Such is the Perfect Divine Guru, my help and support.

ਜਾ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ; ਬਿਰਥਾ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (900-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Meditation on Him is not wasted. ||1||Pause||

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ; ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (900-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Gazing upon the His Sight (Darshan), I am exalted (delighted).

ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਕਾਟੈ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥ (900-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
The dust of His feet snaps the noose of Death.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸੇ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੇ ॥ (900-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
His lotus feet dwell within my mind,

ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ; ਸਗਲੇ ਤਨ ਕੇ ॥੧॥ (900-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
and so all the affairs of my body are arranged and resolved. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ; ਰਾਖੈ ਹਾਥੁ ॥ (900-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
One upon whom He places His Hand, is protected.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥(ਅ-ਨਾਥ ਬੋਲੋ) (900-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
My Almighty is the Master of the masterless.

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (900-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
He is the Savior of sinners, the treasure of mercy.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ (900-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Forever and ever, I am a sacrifice to Him. ||2||

ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ; ਦੇਇ ਜਿਸੁ ਦਾਨੁ ॥ (900-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
One whom He blesses with His Pure Mantra,

ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ; ਬਿਨਸੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (900-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

renounces corruption; his egotistical pride is dispelled.

ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ; ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (900-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate on the One Masterin the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਪਾਪ ਬਿਨਾਸੇ ; ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੩॥ (900-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sins are erased, through the love of the Naam, Almighty's Name. ||3||

ਗੁਰ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਸਗਲ ਨਿਵਾਸ ॥ (900-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru, the Superior Master, dwells among all.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਗੁਣਤਾਸ ॥ (900-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The treasure of virtue pervades and permeates each and every heart.

ਦਰਸੁ ਦੇਹਿ ; ਧਾਰਉ ਪ੍ਰਭ ਆਸ ॥ (900-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have placed my hopes on You, please blessed me Your Sight (Darshan);

ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ; ਚਿਤਵੈ ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪੫॥੫੬॥ (900-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, continually offers this true humble request (prayer). ||4||45||56||

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਦੁਪਦੇ (901-1)

Raag Ramkali, Fifth Mahala, Second House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (901-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗਾਵਹੁ ; ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗੀਤ ॥ (901-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sing the songs of Praise of Almighty.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ , ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Reciting the Naam, Almighty's Name, total peace is obtained; coming (birth) and going (death) is ended, my friend. ||1||Pause||

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ; ਹੋਵਤ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (901-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Singing the Praises of Almighty's Virtues, one is enlightened,

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਹਿ ; ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (901-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and comes to dwell in His lotus feet. ||1||

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ; ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ (901-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, one is liberated.

ਨਾਨਕ ; ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੫੭॥ (901-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, he crosses over the terrifying worldly ocean. ||2||1||57||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (901-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (901-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Guru is perfect, my Guru is perfect.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਰੋਗ ਕੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Reciting Almighty's Name, I am always at peace; all my illness and fraud is dispelled. ||1||Pause||

ਏਕੁ ਅਰਾਧਹੁ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (901-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remember and adore that One Masteralone.

ਜਾ ਕੀ ਸਰਨਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (901-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In His Sanctuary, eternal peace is obtained. ||1||

ਨੀਦ ਸੁਹੇਲੀ ; ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ॥ (901-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who feels hunger for Almighty's Name (Naam) sleeps in peace.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਬਿਨਸੇ ਸਭ ਦੂਖ ॥੨॥ (901-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering on Almighty, all pains are dispelled. ||2||

ਸਹਜਿ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (901-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Enjoy celestial bliss, O my Siblings of Destiny.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਸਭ ਚਿੰਤ ਮਿਟਾਈ ॥੩॥ (901-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has eradicated all anxiety. ||3||

ਆਠ ਪਹਰ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ (901-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, chant Almighty's Chant.

ਨਾਨਕ ; ਰਾਖਾ ਹੋਆ ਆਪਿ ॥੪॥੨॥੫੮॥ (901-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, He Himself shall save you. ||4||2||58||

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਪੜਤਾਲ , ਘਰੁ ੩ (901-9)

Raag Ramkali, Fifth Mahala, Partaal, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (901-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਰ ਨਰਹ ; ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ (901-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I humbly bow to Almighty, the Supreme Being.

ਜਲਨ ਥਲਨ , ਬਸੁਧ ਗਗਨ ;
ਏਕ ਏਕੰਕਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The One, the One and Only Creator Masterpermeates the water, the land, the earth and the sky. ||1||Pause||

ਹਰਨ ਧਰਨ ; ਪੁਨ ਪੁਨਹ ਕਰਨ ॥ (901-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Over and over again, the Creator Masterdestroys, sustains and creates.

ਨਹ ਗਿਰਹ ; ਨਿਰੰਹਾਰੰ ॥੧॥ (ਨਿਰੰ-ਹਾਰੰ ਬੋਲੋ) (901-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has no home; He needs no nourishment. ||1||

ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਨਾਮ ਹੀਰ ; ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰੰ ॥ (901-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Naam, Almighty's Name, is deep and profound, strong, poised, lofty, exalted and infinite.

ਕਰਨ ਕੇਲ ਗੁਣ ਅਮੋਲ ;
ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੰ ॥੨॥੧॥੫੯॥ (901-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He stages His plays; His Virtues are priceless. Guru Nanak is a sacrifice to Him. ||2||1||59||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (901-12)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਰੂਪ ਰੰਗ ਸੁਗੰਧ ਭੋਗ , ਤਿਆਗਿ ਚਲੇ , ਮਾਇਆ ਛਲੇ ;
ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You must abandon your beauty, pleasures, fragrances and enjoyments; beguiled by gold and sexual desire, you must still leave Maya behind. ||1||Pause||

ਭੰਡਾਰ ਦਰਬ , ਅਰਬ
ਖਰਬ ; ਪੇਖਿ ਲੀਲਾ , ਮਨੁ ਸਧਾਰੈ ॥ (901-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You gaze upon billions and trillions of treasures and riches, which delight and comfort your mind,

ਨਹ ਸੰਗਿ , ਗਾਮਨੀ ॥੧॥ (901-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

but these will not go along with you. ||1||

ਸੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ , ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ;
ਭਰਮਿ ਮੋਹਿਓ , ਇਹ ਬਿਰਖ ਛਾਮਨੀ ॥ (901-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Entangled with children, spouse, siblings and friends, you are enticed and fooled; these pass like the shadow of a tree.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ;
ਸੁਖੁ ਸੰਤ ਭਾਵਨੀ ॥੨॥੨॥੬੦॥ (901-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, seek the Sanctuary of His lotus feet; by which peace is obtained in the faith of the Saints. ||2||2||60||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (901-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੯ ; ਤਿਪਦੇ ॥ (ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (901-17)

Raag Ramkali, Ninth Mahala, Ti-Padas:

ਰੇ ਮਨ ; ਓਟ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (901-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

O mind, take the sheltering support of Almighty's Name.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ , ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸੈ ;
ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (901-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Remembering Him in meditation, evil-mindedness is dispelled, and the painless state (Nirvana) is obtained. ||1||Pause||

ਬਡਭਾਗੀ ਤਿਹ ਜਨ ਕਉ ਜਾਨਹੁ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (901-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Know that one who sings the Praises of Almighty's Virtues is very fortunate.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਖੋਇ ਕੈ ;
ਫੁਨਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਵੈ ॥੧॥ (901-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

The sins of countless incarnations are washed off, and he attains the heavenly realm. ||1||

ਅਜਾਮਲ ਕਉ ਅੰਤ ਕਾਲ ਮਹਿ ;
ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ (902-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

At the very last moment, Ajaamal became aware of Almighty;

ਜਾਂ ਗਤਿ ਕਉ ਜੋਗੀਸੁਰ ਬਾਛਤ ;
ਸੋ ਗਤਿ ਛਿਨ ਮਹਿ ਪਾਈ ॥੨॥ (902-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

that state which even the supreme Yogis desire - he attained that state in an instant. ||2||

ਨਾਹਿਨ ਗੁਨੁ , ਨਾਹਿਨ ਕਛੁ ਬਿਦਿਆ ;
ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ , ਗਜਿ ਕੀਨਾ ॥ (902-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

The elephant (relates to story of an elephant who prayed for Almighty's protection) had no virtue and no knowledge; what religious rituals has he performed?

ਨਾਨਕ , ਬਿਰਦੁ ਰਾਮ ਕਾ ਦੇਖਹੁ ;
ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਤਿਹ ਦੀਨਾ ॥੩॥੧॥ (902-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, behold the way of Almighty, who bestowed the gift of fearlessness. ||3||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (902-3)

Ramkali, Ninth Mahala:

ਸਾਧੋ ; ਕਉਨ ਜੁਗਤਿ ਅਬ ਕੀਜੈ ॥ (902-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Holy people: what way should I now adopt,

ਜਾ ਤੇ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ;
ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (902-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

by which all evil-mindedness may be dispelled, and the mind may is dipped in Almighty’s meditation. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ;
ਬੂਝੈ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)(902-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

My mind is entangled in Maya; it knows nothing at all of spiritual wisdom.

ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ , ਜਗੁ ਜਾਕੈ ਸਿਮਰੈ ; (ਜਾ-ਕੈ ਬੋਲੋ)
ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ (902-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

There is no other Name then Almighty’s Name, by which the world, contemplating it, is able to attain the painless state(Nirvana)? ||1||

ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ;
ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ (902-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

When the Saints became kind and compassionate, they told me this.

ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ;
ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥ (902-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

The one who sings Almighty's Praises, has performed all religious rituals. ||2||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਰੁ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ ;
ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (902-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

One who enshrines Almighty's Name in his heart night and day - even for an instant

ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ , ਨਾਨਕ ਤਿਹ ;
ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥੨॥ (902-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

has his fear of Death eradicated. Guru Nanak says, his life is approved and fulfilled. ||3||2||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (ਨਾਵਾਂ ਬੋਲੋ)(902-8)

Ramkali, Ninth Mahala:

ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹਿ ॥ (902-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

O mortal, focus your thoughts on Almighty.

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ;
ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (902-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Moment by moment, your life is running out; night and day, your precious lifetime is passing away in vain. ||1||Pause||

ਤਰਨਾਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਓ ; (ਤਰਨਾ-ਪੋ ਬੋਲੋ)
ਬਾਲਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ (ਬਾਲ-ਪਨੁ ਬੋਲੋ) (902-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

You have wasted your youth in in fulfilling evil desires, and your childhood in ignorance.

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ , ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ;
ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥੧॥ (ਕੁ-ਮਤਿ ਬੋਲੋ) (902-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

You have grown old, and even now, you do not understand, the evil-mindedness in which you are entangled. ||1||

ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਸੋ ਤੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ (902-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Why have you forgotten your Master, who blessed you with this human life?

ਮੁਕਤੁ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ;
ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥੨॥ (902-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Remembering Him in meditation, one is liberated; and yet, you do not sing His Praises, even for an instant. ||2||

ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰਤੁ ਹੈ ;
ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥ (902-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Why are you so proud of Maya? It will not go along with you.

ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੁ , ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ;
ਹੋਇ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥੩॥੩॥੮੧॥ (902-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, think of Him, remember Almighty who fulfills all wishes (Chintaman), who will be your help and support in the end. ||3||3||81||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ (902-14)

Ramkali, First Mahala, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (902-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ;
ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰੁ , ਤਪਤ ਰਹੈ ॥ (902-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The same moon rises, and the same stars; the same sun shines in the sky.

ਸਾ ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਰੇ ;
ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ , ਥਾਵ ਕੈਸੇ ॥੧॥ (902-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The earth is the same, and the same wind blows. The age in which we dwell affects living beings, but not these places. ||1||

ਜੀਵਨ ਤਲਬ ; ਨਿਵਾਰਿ ॥ (902-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Give up your attachment to life.

ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ , ਕਰਹਿ ਧਿਙਾਣਾ ;
ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (902-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who act like tyrants are accepted and approved, recognize that this is the characteristic of Kal-yug. ||1||Pause||

ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ;
ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ (902-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Kal-yug has not been heard to have come to any country, or to be sitting at any sacred shrine.

ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ , ਤਹ ਨਾਹੀ ;
ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥੨॥ (ਮਹਿਲ ਬੋਲੋ) (902-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

It is not where the generous person gives to charities, nor seated in the mansion he has built. ||2||

ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ ਕਰੇ , ਸੋ ਛੀਜੈ ;
ਤਪ ਘਰਿ , ਤਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (902-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If someone practices Truth, he is frustrated; prosperity does not come to the home of the sincere.

ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ , ਬਦਨਾਵੀ ;
ਕਲਿ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ ॥੩॥ (902-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If someone chants Almighty's Name, he is scorned. These are the signs of Kal-yug. ||3||

ਜਿਸੁ ਸਿਕਦਾਰੀ , ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ;
ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ ॥ (902-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Whoever is in charge, is humiliated. Why should the servant be afraid,

ਜਾ ਸਿਕਦਾਰੈ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ;
ਤਾ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ ॥੪॥ (902-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

when the master is put in chains? He dies at the hands of his servant. ||4||

ਆਖੁ ਗੁਣਾ ; ਕਲਿ ਆਈਐ ॥ (903-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Chant the Praises of Almighty; Kal-yug has come.

ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ , ਰਹਿਆ ਤਪਾਵਸੁ ;
ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ , ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (903-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The justice of the previous three ages is gone; one obtains virtue, only if Almighty bestows it. ||1||Pause||

ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ , ਸਰਾ ਨਿਬੇੜੀ ;
ਕਾਜੀ , ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਆ ॥ (903-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In this turbulent age of Kal-yug, Muslim law decides the cases, and the blue-robed Qazi is the judge.

ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ;
ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਲਹਿਆ ॥੫॥ (903-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Bani has taken the place of Brahma's Atharban Veda, and the singing of Almighty's Praises are good deeds. ||5||

ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ , ਸਤ ਵਿਣੁ ਸੰਜਮੁ ;
ਜਤ ਵਿਣੁ ਕਾਹੇ ਜਨੇਊ ॥ (903-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Worship without faith; self-discipline without truthfulness; the ritual of the sacred thread without chastity - what good are these?

ਨਾਵਹੁ ਧੋਵਹੁ ਤਿਲਕੁ ਚੜਾਵਹੁ ; (ਨ੍ਹਾਵਹੁ ਬੋਲੋ)
ਸੁਚ ਵਿਣੁ ਸੋਚ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥ (903-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You may bathe and wash, and apply a ritualistic tilak mark to your forehead, but without inner purity, there is no understanding. ||6||

ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ; ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣੁ ॥ (903-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In Kal-yug, the Quran and the Bible have become famous.

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ; ਰਹੇ ਪੁਰਾਣ ॥ (903-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Pandit's scriptures and the Puraanas are not respected.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਉ ਭਇਆ ਰਹਮਾਣੁ ॥ (903-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty's Name now is Rehmaan, the Merciful.

ਕਰਿ ਕਰਤਾ ; ਤੂ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੭॥ (903-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Know that there is only One Creator of the creation. ||7||

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਏਦੂ ਉਪਰਿ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ॥ (903-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, however the Naam, Almighty's Name has obtained the glorious greatness and there is no action higher than this.

ਜੇ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ ;
ਫਿਰਿ ਓਲਾਮਾ ਮਿਲੈ ਤਹੀ ॥੮॥੧॥ (903-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If someone goes out to beg for what is already in his own home, then he should be chastised. ||8||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (903-6)

Ramkali, First Mahala:

ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ; ਮੜੀ ਬਧਾਵਹਿ ॥ (903-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You (a yogi) preach to the world to abandon the house, and you set up your 'Math' means a dweling hut.

ਆਸਣੁ ਤਿਆਗਿ ; ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (903-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Abandoning your commitment of family life, how will you find the True Lord?

ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ; ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (903-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You are attached to possessiveness and the love of sexual pleasure.

ਨਾ ਅਉਧੂਤੀ ; ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ (903-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You are not a renunciate, nor a family man. ||1||

ਜੋਗੀ ਬੈਸਿ ਰਹਹੁ ; ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ (903-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Yogi, remain seated, and the pain of duality will run away from you.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਤ ; ਲਾਜ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (903-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You beg from door to door, and you don't feel ashamed. ||1||Pause||

ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ; ਨ ਚੀਨਹਿ ਆਪੁ ॥ (903-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You sing the songs, but you do not understand your real-self.

ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਨਿਵਰੈ ; ਪਰਤਾਪੁ ॥ (903-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

How will the burning pain within be relieved?

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਚੈ ਮਨ ਭਾਇ ॥ (903-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), let your mind be absorbed in Almighty's Love,

ਭਿਖਿਆ ਸਹਜ ; ਵੀਚਾਰੀ ਖਾਇ ॥੨॥ (903-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

and you will intuitively experience the charity of contemplation. ||2||

ਭਸਮ ਚੜਾਇ ; ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥ (903-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You apply ashes to your body, while acting in hypocrisy.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਸਹਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ॥ (903-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Attached to Maya, you will be beaten by Death's heavy club.

ਫੂਟੈ ਖਾਪਰੁ ; ਭੀਖ ਨ ਭਾਇ ॥ (903-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Your begging bowl is broken; it will not hold the charity of Almighty's Love.

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ (903-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Bound in bondage, you come and go. ||3||

ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਹਿ ; ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (903-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You do not control your seed and semen, and yet you claim to practice abstinence.

ਮਾਈ ਮਾਗਤ ; ਤ੍ਰੈ ਲੋਭਾਵਹਿ ॥ (903-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You beg from Maya, lured by the three qualities (Rajo, Sato & Tamo).

ਨਿਰਦਇਆ ; ਨਹੀ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ (ਨਿਰ-ਦਇਆ ਬੋਲੋ) (903-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You have no compassion; Almighty's Light does not shine in you.

ਬੂਡਤ ਬੂਡੇ ; ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥ (903-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You are drowned, drowned in worldly entanglements. ||4||

ਭੇਖ ਕਰਹਿ ; ਖਿੰਥਾ ਬਹੁ ਥਟੂਆ ॥ (903-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You wear religious robes, and your patched coat assumes many disguises.

ਝੂਠੋ ਖੇਲੁ ਖੇਲੈ ; ਬਹੁ ਨਟੂਆ ॥ (903-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You play all sorts of false tricks, like a juggler.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ; ਚਿੰਤਾ ਬਹੁ ਜਾਰੇ ॥ (903-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The fire of anxiety burns brightly within you.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ; ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੫॥ (903-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the karma of good actions, how can you cross over? ||5||

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਫਟਕ ; ਬਨਾਈ ਕਾਨਿ ॥ (903-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You make ear-rings of glass to wear in your ears.

ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ; ਬਿਦਿਆ ਬਿਗਿਆਨਿ ॥ (903-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

But liberation does not come from learning without understanding.

ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ; ਸਾਦਿ ਲੋੁਭਾਨਾ ॥ (903-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You are lured by the tastes of the five sensory and five organs.

ਪਸੂ ਭਏ ; ਨਹੀ ਮਿਟੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥੬॥ (903-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You have become a beast; this sign cannot be erased. ||6||

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਗਾ ; ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜੋਗਾ ॥ (903-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The people of the world are of theee types Utam (Qualified), Madum (Semi-qualified) and Kenist (not qualified); the Yogis are entangled in the three modes of Maya (Raj, Tam & Sat).

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ; ਚੂਕਸਿ ਸੋਗਾ ॥ (903-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Contemplating the Guru's Shabad (Gurbani), sorrows are dispelled.

ਊਜਲੁ ਸਾਚੁ ; ਸੁ ਸਬਦੁ ਹੋਇ ॥ (903-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, one becomes radiant, pure and truthful.

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ; ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੭॥ (903-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who contemplates the true lifestyle is a Yogi. ||7||

ਤੁਝ ਪਹਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ; ਤੂ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (903-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The nine treasures are with You, Almighty; You are potent, the Cause of causes.

ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ; ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥ (903-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You establish and disestablish; whatever You do, happens.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ; ਸਚੁ ਸੁ ਚੀਤੁ ॥ (903-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who practices celibacy, chastity, self-control (contentment), truth and pure consciousness

ਨਾਨਕ ; ਜੋਗੀ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੀਤੁ ॥੮॥੨॥ (903-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that Yogi is the friend of the three worlds. ||8||2||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (903-17)

Ramkali, First Mahala:

ਖਟੁ ਮਟੁ ਦੇਹੀ ; ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (903-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Within this physical body of the six chakras dwells the detached mind.

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ; ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ॥ (903-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Awareness of the vibration of the Guru's Shabad (Gurbani) has been awakened deep within.

ਵਾਜੈ ਅਨਹਦੁ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ (903-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The unlimited unstruck melody of the sound current resonates and resounds within; my mind is attuned to it.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ (903-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, my faith is confirmed in the True Name. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (903-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

O mortal, through devotion to Almighty, peace is obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (903-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty, seems sweet to the Gurmukh, who merges in Almighty's Name. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਵਰਜਿ ; ਸਮਾਏ ॥ (ਬਿ-ਵਰਜਿ ਬੋਲੋ) (904-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Eradicating attachment to Maya, one merges into Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (904-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Meeting with the True Guru, we unite in His Union.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ॥ (904-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Naam, Almighty's Name, is a priceless jewel, a diamond.

ਤਿਤੁ ਰਾਤਾ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੨॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (904-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Attuned to it, the mind is comforted and encouraged. ||2||

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (904-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The diseases of egotism and possessiveness do not afflict

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (904-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

one who worships Almighty; fear of the Messenger of Death runs away.

ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ; ਨ ਲਾਗੈ ਮੋਹਿ ॥ (904-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Messenger of Death, the enemy of the soul, does not touch me at all.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸੋਹਿ ॥੩॥ (904-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Pure Almighty's Name illuminates my heart. ||3||

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ; ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ (904-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Contemplating the Shabad, we become Nirankaari - we come to belong to the Formless Almighty.

ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੇ ; ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਾਰੀ ॥ (904-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Awakening to the Guru's Teachings, evil-mindedness is taken away.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ; ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (904-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Remaining awake and aware night and day, lovingly focused on Almighty,

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ; ਅੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥੪॥ (904-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

one becomes Jivan Mukta - liberated while yet alive. He finds this state deep within himself. ||4||

ਅਲਿਪਤ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ; ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (ਅ-ਲਿਪਤ ਬੋਲੋ) (904-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In the secluded cave of spot-less (from the sense of creatorship), I remain unattached.

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ; ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (904-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

With the Guru's Shabad (Gurbani), I have killed the five thieves (lust, anger, greed, attachment and ego).

ਪਰ ਘਰ ਜਾਇ ; ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਏ ॥ (904-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

My mind does not waver or go to the home of any other.

ਸਹਜ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਰਹਉ ਸਮਾਏ ॥੫॥ (904-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I remain intuitively absorbed deep within. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਅਉਧੂਤਾ ॥ (904-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

As Gurmukh, I remain awake and aware, unattached.

ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ; ਤਤੁ ਪਰੋਤਾ ॥ (904-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Forever detached, I am woven into the essence of reality.

ਜਗੁ ਸੂਤਾ ; ਮਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (904-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The world is asleep; it dies, and comes and goes in reincarnation.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਸਬਦ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੬॥ (904-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Shabad (Gurbani), it does not understand. ||6||

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜੈ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (904-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The unlimited unstruck sound current of the Shabad vibrates day and night.

ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਗਤਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ (904-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh knows the state of the eternal, unchanging Almighty.

ਤਉ ਜਾਨੀ ; ਜਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੀ ॥ (904-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When someone realizes the Shabad, then he truly knows.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੭॥ (904-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The One Master who remains in painless state is permeating and pervading everywhere. ||7||

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ; ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (904-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

My mind is intuitively absorbed in the state of thoughtless meditation;

ਤਜਿ ਹਉ ਲੋਭਾ ; ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (904-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

renouncing egotism and greed, I have come to know the One Lord.

ਗੁਰ ਚੇਲੇ ; ਅਪਨਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (904-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When the disciple's mind accepts the Guru,

ਨਾਨਕ ; ਦੂਜਾ ਮੇਟਿ , ਸਮਾਨਿਆ ॥੮॥੩॥ (904-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, duality is eradicated, and he merges in Almighty. ||8||3||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (904-10)

Ramkali, First Mahala:

ਸਾਹਾ ਗਣਹਿ ; ਨ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (904-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You calculate the auspicious days, but you do not understand

ਸਾਹੇ ਊਪਰਿ ; ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (904-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

that the One Creator Masteris above these auspicious days.

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (904-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone knows the way, who meets the Guru.

ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ; ਤ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (904-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When one follows the Guru's Teachings, then he realizes the Hukam of Almighty's Command. ||1||

ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲਿ ਪਾਡੇ ; ਸਚੁ ਕਹੀਐ ॥ (904-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Do not tell lies, O Pandit; O religious scholar, speak the Truth.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ ; ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (904-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When egotism is eradicated through the Guru's Shabad (Gurbani), then one finds His home. ||1||Pause||

ਗਣਿ ਗਣਿ ਜੋਤਕੁ ; ਕਾਂਡੀ ਕੀਨੀ ॥ (904-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Calculating and counting, the astrologer draws the horoscope.

ਪੜੈ ਸੁਣਾਵੈ ; ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੀ ॥ (904-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He studies it and announces it, but he does not understand reality.

ਸਭਸੈ ਊਪਰਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (904-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Understand, that the Guru's Shabad (Gurbani) is above all.

ਹੋਰ ਕਥਨੀ ਬਦਉ ਨ ; ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥ (904-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Do not speak of anything else; it is all just ashes. ||2||

ਨਾਵਹਿ ਧੋਵਹਿ ; ਪੂਜਹਿ ਸੈਲਾ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਹਿ ਬੋਲੋ) (904-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You bathe, wash, and worship stones.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ; ਮੈਲੋ ਮੈਲਾ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (904-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

But without being imbued with Almighty, you are the filthiest of the filthy.

ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ; ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰਥਿ ॥ (904-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Subduing your pride, you shall receive the supreme wealth of Almighty.

ਮੁਕਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ; ਜਪਿ ,
ਹਰਿ ਕਿਰਤਾਰਥਿ ॥੩॥ (ਕਿਰ-ਤਾਰਥਿ ਬੋਲੋ) (904-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The mortal is liberated and emancipated, meditating on Almighty. ||3||

ਵਾਚੈ ਵਾਦੁ ; ਨ ਬੇਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (904-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You study the arguments, but do not contemplate the Vedas.

ਆਪਿ ਡੁਬੈ ; ਕਿਉ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੈ ॥ (904-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You drown yourself - how will you save your ancestors?

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ; ਚੀਨੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (904-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

How rare is that person who realizes that Almighty is in each and every heart.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪॥ (904-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When one meets the True Guru, then he understands. ||4||

ਗਣਤ ਗਣੀਐ ; ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਜੀਐ ॥ (904-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Making his calculations, cynicism and suffering afflict his soul.

ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਵੈ ; ਸੁਖੁ ਥੀਐ ॥ (904-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Seeking the Sanctuary of the Guru, peace is found.

ਕਰਿ ਅਪਰਾਧ ; ਸਰਣਿ ਹਮ ਆਇਆ ॥ (904-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I sinned and made mistakes, but now I seek Your Sanctuary.

ਗੁਰ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ; ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥੫॥ (904-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Guru led me to meet Almighty, according to my past actions. ||5||

ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਨ ਆਈਐ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (904-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If one does not enter the Guru's Sanctuary, Almighty cannot be found.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈਐ ; ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਆਈਐ ॥ (904-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Deluded by doubt, one is born, only to die, and come back again.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਉ ; ਮਰੈ ਬਿਕਾਰੁ ॥ (904-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dying in corruption, he is bound and gagged at Death's door.

ਨਾ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ; ਨ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥੬॥ (904-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Naam, Almighty's Name, is not in his heart, and he does not act according to the Shabad. ||6||

ਇਕਿ ਪਾਧੇ ਪੰਡਿਤ ; ਮਿਸਰ ਕਹਾਵਹਿ ॥ (904-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Some call themselves Pandits, religious scholars and spiritual teachers.

ਦੁਬਿਧਾ ਰਾਤੇ ; ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)(904-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Tinged with double-mindedness, they do not find the Mansion of Almighty's Presence.

ਜਿਸੁ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (905-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who takes the Support of Almighty's Name (Naam), by Guru's Grace,

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕੋ ਜਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥੭॥ (905-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

is a rare person, one among millions, incomparable. ||7||

ਏਕੁ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ; ਸਚੁ ਏਕੈ ॥ (905-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One is bad, and another good, but the One True Masteris contained in all.

ਬੂਝੁ ਗਿਆਨੀ ; ਸਤਗੁਰ ਕੀ ਟੇਕੈ ॥ (905-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Understand this, O spiritual teacher, through the support of the True Guru:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ; ਏਕੋ ਜਾਣਿਆ ॥ (905-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

rare indeed is that Gurmukh, who realizes the One Lord.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟਿ ; ਸਮਾਣਿਆ ॥੮॥ (905-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

His comings and goings cease, and he merges in Almighty. ||8||

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (905-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who have the One Universal Creator Masterwithin their hearts,

ਸਰਬ ਗੁਣੀ ; ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (905-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

possess all virtues; they contemplate the True Lord.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ; ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ (905-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who acts in harmony with the Guru's Will,

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੯॥੪॥ (905-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, is absorbed in the Truest of the True. ||9||4||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (905-4)

Ramkali, First Mahala:

ਹਠੁ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰਿ ; ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ॥ (905-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Practicing restraint by Hatha Yoga, the body wears away.

ਵਰਤੁ ਤਪਨੁ ਕਰਿ ; ਮਨੁ ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ (905-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The mind is not softened by fasting or austerities.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ; ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ (ਪੂੱਜੈ ਬੋਲੋ) (905-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Nothing else is equal to worship of Almighty's Name. ||1||

ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨਾ ; ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥ (905-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Serve the Guru, O mind, and associate with the humble servants of Almighty.

ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਜੋਹਿ ਨਹੀ ਸਾਕੈ ; ਸਰਪਨਿ ਡਸਿ ਨ ਸਕੈ ,
ਹਰਿ ਕਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (905-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The tyrannical Messenger of Death cannot touch you, and the serpent of Maya cannot sting you, when you drink in the sublime essence of Almighty. ||1||Pause||

ਵਾਦੁ ਪੜੈ ਰਾਗੀ ; ਜਗੁ ਭੀਜੈ ॥ (905-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The world reads the arguments, and is softened only by music.

ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ; ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣ ਬੋਲੋ)(905-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In the three modes and corruption, they are born and die.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਦੂਖੁ ਸਹੀਜੈ ॥੨॥ (905-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, they endure suffering and pain. ||2||

ਚਾੜਸਿ ਪਵਨੁ ; ਸਿੰਘਾਸਨੁ ਭੀਜੈ ॥ (905-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Yogi draws the breath upwards, and opens the Tenth Gate.

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ; ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੀਜੈ ॥ (905-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He practices inner cleansing for purification and the six deeds Jap (recite), Hom (offerings to fire), Sandhia (sun worship), Ishnaan (Cleansing), Dev Archen (offering to deities) and Atheit Puja (the service for unexpected guest).

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਲੀਜੈ ॥੩॥ (905-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

But without Almighty's Name, the breath he draws is useless. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਪੰਚ ਅਗਨਿ ; ਕਿਉ ਧੀਰਜੁ ਧੀਜੈ ॥ (905-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The fire of the five passions (lust, anger, greed, attachment & ego) burns within him; how can he be calm?

ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ; ਕਿਉ ਸਾਦੁ ਲਹੀਜੈ ॥ (905-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The thief is within him; how can he taste the taste?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ; ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਲੀਜੈ ॥੪॥ (905-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through a Guru one conquers the body-fortress. ||4||

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ; ਤੀਰਥ ਭਰਮੀਜੈ ॥ (905-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The filth of attachment love and envy within the Antahkaran (fourfold mind made of mind, intellect, memory and self-existence), one wanders around at places of pilgrimage.

ਮਨੁ ਨਹੀ ਸੂਚਾ ; ਕਿਆ ਸੋਚ ਕਰੀਜੈ ॥ (905-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If mind is not pure, so what is the use of performing ritual cleansings?

ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ; ਦੋਸੁ ਕਾ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੫॥ (905-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One is subjected to the returns of previous deeds (karma); therefore one should never blame other for whatsoever that happens. ||5||

ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ; ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਜੈ ॥ (905-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Even if one tortures the body and refuse to consume food.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ਥੀਜੈ ॥ (905-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru's wisdom, one can never be satisfied.

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੈ ; ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥੬॥ (905-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh comesignorant, live the entire life in ignorance and die as an ignorant. ||6||

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਛਿ ; ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀਜੈ ॥ (905-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Go, and ask the True Guru, and associate with Almighty's humble servants.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਾਚੈ ; ਨਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ (905-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Your mind shall merge into Almighty, and you shall not be reincarnated to die again.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕੀਜੈ ॥੭॥ (905-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, what can anyone do? ||7||

ਊਂਦਰ ਦੂੰਦਰ ; ਪਾਸਿ ਧਰੀਜੈ ॥ (905-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Silence the mouse scurrying of ego around within you.

ਧੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (905-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Serve the Primal Lord, by chanting Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ॥੮॥੫॥ (905-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty blesses us with His Name, when He grants His Grace. ||8||5||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (905-14)

Ramkali, First Mahala:

ਅੰਤਰਿ ਉਤਭੁਜੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (905-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The created Universe emanated from within You; there is no other at all.

ਜੋ ਕਹੀਐ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (905-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Whatever is said to be, is from You, Dear Almighty.

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ; ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (905-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He is the True Master, throughout the ages.

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (905-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Creation and destruction do not come from anyone else. ||1||

ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ (905-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such is my Master, profound and unfathomable.

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ , ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (905-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Whoever meditates on Him, finds peace. The arrow of the Messenger of Death does not strike one who has Almighty's Name. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਹੀਰਾ ਨਿਰਮੋਲੁ ॥ (905-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Naam, Almighty's Name, is a priceless jewel, a diamond.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਅਮਰੁ ਅਤੋਲੁ ॥ (ਅ-ਤੋਲੁ ਬੋਲੋ)(905-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The True Master is immortal and immeasurable.

ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ; ਸਾਚਾ ਬੋਲੁ ॥ (905-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

That tongue which chants the True Name is pure.

ਘਰਿ ਦਰਿ ਸਾਚਾ ; ਨਾਹੀ ਰੋਲੁ ॥੨॥ (905-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The True Masteris in the home of the self; there is no doubt about it. ||2||

ਇਕਿ ਬਨ ਮਹਿ ਬੈਸਹਿ ; ਡੂਗਰਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (905-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Some sit in the forests, and some make their home in the mountains.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਪਚਹਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (905-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Forgetting Almighty's Name (Naam), they rot away in egotistical pride.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕਿਆ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨੁ ॥ (905-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name (Naam), what is the use of spiritual wisdom and meditation?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ; ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (905-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs are honored in the Court of Almighty. ||3||

ਹਠੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰੈ ; ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ (905-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Acting stubbornly in egotism, one does not find Almighty.

ਪਾਠ ਪੜੈ ; ਲੇ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (905-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Studying the scriptures, reading them to other people,

ਤੀਰਥਿ ਭਰਮਸਿ ; ਬਿਆਧਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ (906-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

and wandering around at places of pilgrimage, the disease is not taken away.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ (906-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name (Naam), how can one find peace? ||4||

ਜਤਨ ਕਰੈ ; ਬਿੰਦੁ ਕਿਵੈ ਨ ਰਹਾਈ ॥ (906-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

No matter how much he tries, he cannot control his semen and seed.

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ; ਨਰਕੇ ਪਾਈ ॥ (906-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

His mind wavers, and he falls into hell.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੋ ; ਲਹੈ ਸਜਾਈ ॥ (906-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Bound and gagged in the City of Death, he is tortured.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੫॥ (906-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Name, his being (jeev) cries out in agony. ||5||

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ; ਕੇਤੇ ਮੁਨਿ ਦੇਵਾ ॥ (906-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The many Siddhas and seekers, silent sages and deities

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ; ਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹਿ ਭੇਵਾ ॥ (ਤ੍ਰਿਪ-ਤਾਵਹਿ ਬੋਲੋ) (906-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

cannot satisfy themselves by practicing restraint through Hatha Yoga.

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਗਹਹਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ॥ (906-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who contemplates the Guru's Shabad (Gurbani), and serves the Guru committedly

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਰਮਲ ; ਅਭਿਮਾਨ ਅਭੇਵਾ ॥੬॥ (906-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

- his mind and body become Pure, and his egotistical pride is obliterated. ||6||

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ; ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (906-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Blessed with Your Grace, I obtain the True Name.

ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ; ਰਹਉ ਸੁਭਾਉ ॥ (906-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I remain in Your Sanctuary, in loving devotion.

ਤੁਮ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ; ਭਗਤੀ ਭਾਉ ॥ (906-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Love for Your devotional worship has welled up within me.

ਜਪੁ ਜਾਪਉ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੭॥ (906-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Recite the chant of Almighty's Name through a Guru. ||7||

ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ; ਮਨ ਭੀਨੈ ॥ (906-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When one is rid of egotism and pride, his mind is drenched in Almighty's Love.

ਝੂਠਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ; ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ ॥ (906-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Practicing fraud and hypocrisy, he does not find Almighty.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ; ਨਹੀ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥ (906-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Shabad (Gurbani), he cannot find Almighty's Door.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥੬॥ (906-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukh contemplates the essence of reality. ||8||6||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (906-7)

Ramkali, First Mahala:

ਜਿਉ ਆਇਆ , ਤਿਉ ਜਾਵਹਿ ਬਉਰੇ ;
ਜਿਉ ਜਨਮੇ , ਤਿਉ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ॥ (906-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

As you come, so will you leave, you fool; as you were born, so will you die.

ਜਿਉ ਰਸ ਭੋਗ ਕੀਏ , ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ;
ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ , ਭਵਜਲਿ ਪਇਆ ॥੧॥ (906-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

As you enjoy pleasures, so will you suffer pain. Forgetting the Naam, Almighty's Name, you will fall into the terrifying worldly ocean. ||1||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਦੇਖਤ ; ਗਰਬਿ ਗਇਆ ॥ (906-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gazing upon your body and wealth, you are so proud.

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਸਿਉ , ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਹਿ ; (ਵਧਾ-ਇਹਿ ਬੋਲੋ)
ਕੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ , ਭਰਮਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (906-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Your love for gold and sexual pleasures increases; why have you forgotten Almighty's Name (Naam), and why do you wander in illusion? ||1||Pause||

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸੀਲੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ;
ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਕਾਸਟੁ ਭਇਆ ॥ (906-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You do not practice truth, abstinence, self-discipline (control over the sensors and organs) or good character; therefore you are born into this body filled with filth and which you are going through various pains.

ਪੁੰਨੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਾਦਿ ਜਇਆ ॥੨॥ (906-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You have not practiced charity, donations, cleansing baths or austerities. Without the Saadh Sangat, the Company of the Holy, your life has gone in vain. ||2||

ਲਾਲਚਿ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ;
ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ॥ (906-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Attached to greed, you have forgotten Almighty's Name (Naam). Coming and going, your life has been ruined.

ਜਾ ਜਮੁ ਧਾਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਮਾਰੈ ;
ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਮੁਖਿ ਕਾਲ ਗਇਆ ॥੩॥ (906-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When the Messenger of Death grabs you by your hair, you will be punished, at that instant when death approaches you will be unconscious, and will easily fell into Death's mouth. Guru Ji explains that during death a person is not able to do anything. ||3||

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ;
ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ (906-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Day and night, you jealously slander others; in your heart, you have neither Almighty's Name (Naam), nor compassion for all.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਨਰਕਿ ਗਇਆ ॥੪॥ (906-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Shabad (Gurbani), you will not find salvation or honor. Without Almighty's Name, you shall go to hell. ||4||

ਖਿਨ ਮਹਿ ਵੇਸ ਕਰਹਿ ਨਟੂਆ ਜਿਉ ;
ਮੋਹ ਪਾਪ ਮਹਿ ਗਲਤੁ ਗਇਆ ॥ (906-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In an instant, you change into various costumes, like a juggler; you are entangled in emotional attachment and sin.

ਇਤ ਉਤ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰੀ ;
ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਮਗਨੁ ਭਇਆ ॥੫॥ (906-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You gaze here and there upon the expanse of Maya; you are intoxicated with attachment to Maya. ||5||

ਕਰਹਿ ਬਿਕਾਰ ਵਿਥਾਰ ਘਨੇਰੇ ;
ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਪਇਆ ॥ (906-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You are spreading the influence of evil acts around you while fulfilling your desires, without the concentration in Guru's Shabad one engrosses in illusion.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੬॥ (906-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Thereafter you suffer great pain from the disease of egotism, following the Guru's Teachings, you shall be rid of this disease. ||6||

ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਕਉ ਆਵਤ ਦੇਖੈ ;
ਸਾਕਤ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਭਇਆ ॥ (906-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Seeing peace and wealth come to him, the devotee of Maya become proud in his mind.

ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ;
ਸੋ ਫਿਰਿ ਲੇਵੈ , ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਪਇਆ ॥੭॥ (906-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

But He who owns this body and wealth, takes them back again, and then the mortal feels anxiety and pain deep within by losing what was claimed as his own. ||7||

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ;
ਜੋ ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਤਿਸਹਿ ਮਇਆ ॥ (906-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

At the very last instant during death, nothing goes along with you; all that is visible is nothing other then Almighty's Mercy.

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੮॥ (906-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty is our Primal and Infinite Lord; enshrining Almighty's Name in the heart, one crosses over this worldly ocean. ||8||

ਮੂਏ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਕਿਸਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ;
ਭੈ ਸਾਗਰ , ਅਸਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥ (906-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You weep for the dead, but who hears your weeping? The dead have fallen to the serpent in the terrifying worldly ocean.

ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁ ਮਾਇਆ ਗ੍ਰਿਹ ਮੰਦਰੁ ;
ਸਾਕਤੁ ਜੰਜਾਲਿ ਪਰਾਲਿ ਪਇਆ ॥੯॥ (906-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gazing upon his family, wealth, household and mansions, the devotee of Maya is entangled in worthless worldly affairs. ||9||

ਜਾ ਆਏ ਤਾ ਤਿਨਹਿ ਪਠਾਏ ;
ਚਾਲੇ ਤਿਨੈ ਬੁਲਾਇ ਲਇਆ ॥ (907-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He comes when Almighty sends him; when Almighty calls him back, he goes.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ;
ਬਖਸਣਹਾਰੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥੧੦॥ (ਬਖਸਣ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ) (907-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Whatever he does, Almighty is doing. The Forgiving Masterforgives him. ||10||

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਚਾਖਿਆ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ;
ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਭਇਆ ॥ (907-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I seek to be with those who have tasted this sublime essence of Almighty.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਇਆ ;
ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧੧॥ (907-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Wealth, miraculous spiritual powers, wisdom and spiritual knowledge, are obtained from the Guru. The treasure of liberation is obtained in His Sanctuary. ||11||

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣਾ ;
ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਆ ॥ (907-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh looks upon pain and pleasure as one and the same; he remains untouched by joy and sorrow.

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ , ਨਾਨਕ ;
ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ਲਇਆ ॥੧੨॥੭॥ (907-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Conquering his self-conceit, the Gurmukh finds Almighty; Guru Nanak says, he intuitively merges into Almighty. ||12||7||

ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (907-5)

Ramkali, Dakhanee, First Mahala:

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਲੀਣਾ ॥੧॥ (907-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Abstinence, chastity, self-control and truthfulness have been implanted within me; I am imbued with the sublime essence of the True Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ; ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਲੀਣਾ ॥ (907-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

My Merciful Guru remains forever imbued with Almighty's Love.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ; (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੇ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (907-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Day and night, He remains in consistent concentrationin the One Master; gazing upon the True Almighty, the mind is pleased. ||1||Pause||

ਰਹੈ ਗਗਨ ਪੁਰਿ , ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮੈਸਰਿ ; (ਸਮੈ-ਸਰਿ ਬੋਲੋ)
ਅਨਹਤ , ਸਬਦਿ ਰੰਗੀਣਾ ॥੨॥ (907-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He abides in the entire world as the sky and looks equally upon all; He is imbued with the unstruck sound current of the Shabad. ||2||

ਸਤੁ ਬੰਧਿ ਕੁਪੀਨ , ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ;
ਜਿਹਵਾ , ਰੰਗਿ ਰਸੀਣਾ ॥੩॥ (907-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Wearing the loin-cloth of chastity, He remains absorbed in the all-pervading Master; His tongue enjoys the taste of Almighty's Love. ||3||

ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਚੇ , ਜਿਨਿ ਰਚੁ ਰਾਚੇ ;
ਕਿਰਤੁ ਵੀਚਾਰਿ ਪਤੀਣਾ ॥੪॥ (907-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Upon meeting the True Guru, the praise and contemplation of the Almighty who created the entire creation is obtained by which the mind is pleased. ||4||

ਏਕ ਮਹਿ ਸਰਬ , ਸਰਬ ਮਹਿ ਏਕਾ ;
ਏਹ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈ ॥੫॥ (907-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

All are in the One, and the One is in all; this is the sermons and direction given by the True Guru. ||5||

ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ;
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਖਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ (907-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

He who created the worlds, solar systems and galaxies - that Almighty cannot be known. ||6||

ਦੀਪਕ ਤੇ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥੭॥ (907-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

From the lamp of Almighty, the lamp within is lit; the Divine Light illuminates the three worlds means Atma, the real-self is Parm-Atma (Almighty) himself is the life form for the entire universe. ||7||

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਸਚ ਮਹਲੀ ਬੈਠੇ ;
ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੮॥ (907-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

The Guru sits on the true throne in the true mansion; He is attuned, absorbed in the Fearless Lord. ||8||

ਮੋਹਿ ਗਇਆ , ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਈ ॥੯॥ (907-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

The Guru, the detached Yogi, has enticed the hearts of all; He plays His harp in each and every heart. ||9||

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਛੂਟੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਖਾਈ ॥੧੦॥੮॥ (907-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in Almighty's Sanctuary, one is liberated; the True Guru becomes our true help and support. ||10||8||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (907-13)

Ramkali, First Mahala:

ਅਉ ਹਠਿ ਹਸਤ , ਮੜੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ;
ਧਰਣਿ ਗਗਨ , ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (907-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He has made His home in the monastery of the heart; He has infused His power into the earth and the sky. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕੇਤੀ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (907-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), the Gurmukhs have saved so very many, O Saints. ||1||Pause||

ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ (ਤ੍ਰਿ-ਭਵਣਿ ਬੋਲੋ)(907-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He conquers attachment, and eradicates egotism, and sees Your Divine Light pervading the three worlds, Almighty. ||2||

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩॥ (907-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He conquers desire, and enshrines Almighty within his mind; he contemplates the True Guru's Shabad. ||3||

ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਵਾਜੈ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥ (907-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The horn of consciousness vibrates the unstruck sound current; Your Light illuminates each and every heart, Lord. ||4||

ਪਰਪੰਚ ਬੇਣੁ , ਤਹੀ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ;
ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਪਰਜਾਰੀ ॥੫॥ (ਪਰ-ਜਾਰੀ ਬੋਲੋ)(907-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Saints plays the flute of Almighty's praises and keep their mind focused in it and lights the fire of ultimate knowledge (Brahm-Gyan) enlightens the Antahkaran. ||5||

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ , ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੀਪਕੁ ; (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰੀ ॥੬॥ (907-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 1)

While in this lifetime within the world created with the five elements (Water, Air, Fire, Earth and Sky), the Saints sing His Praises day and night, Almighty's lamp shines with the Pure Light of the Infinite. ||6||

ਰਵਿ ਸਸਿ ਲਉਕੇ , ਇਹੁ ਤਨੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ;
ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰਾਰੀ ॥੭॥ (907-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 1)

The right and left nostrils, the sun and the moon channels, are the strings of the body-harp; they vibrate the wondrous melody of the Shabad. ||7||

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਅਉਧੂ ;
ਅਲਖੁ ਅਗੰਮੁ ਅਪਾਰੀ ॥੮॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (907-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 1)

The true hermit obtains a seat in the City of Almighty, the invisible, inaccessible, infinite. ||8||

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ;(ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਪੰਚ ਵਸਹਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥ (907-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 1)

The mind is the king of the city of the body; the five sources of knowledge dwell within it. ||9||

ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਆਸਣਿ ਘਰਿ ਰਾਜਾ ;
ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੦॥ (ਗੁਣ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ) (907-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 1)

Seated in his home of real-self (Atma), this king chants the Shabad; he administers justice and virtue. ||10||

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਕਹੇ ਕਹਿ ਬਪੁਰੇ ;
ਜੀਵਤ ਮੂਆਮਨੁ ਮਾਰੀ ॥੧੧॥ (907-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 1)

What can poor death or birth say to him? Conquering his mind, he remains dead while yet alive. ||11||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸ ਇਕ ਮੂਰਤਿ ;
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰੀ ॥੧੨॥ (908-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮঃ 1)

Brahma, Vishnu and Shiva are created by the One Almighty therefore He Himself manifested in various forms and He Himself is the Doer of deeds. ||12||

ਕਾਇਆ ਸੋਧਿ , ਤਰੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ;(ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਆਤਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ (908-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who purifies his body with Almighty's meditation, crosses over the terrifying worldly ocean; he contemplates his real-self (Atma). ||13||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧੪॥ (908-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Serving the Guru, one finds everlasting peace; deep within, the Shabad permeates him, coloring him with virtue. ||14||

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਣਦਾਤਾ ;
ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੧੫॥ (908-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Giver of virtue unites with Himself, one who conquers egotism and desire. ||15||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ , ਚਉਥੈ ਵਰਤੈ ;
ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੧੬॥ (908-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Eradicating the three qualities of Maya (Rajo, Tamo & Sato) dwell in the fourth state (Turia Avastha); this is the unparalleled meditation. ||16||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗ ਸਬਦਿ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ;
ਹਿਰਦੈ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧੭॥ (908-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The union with Shabad is attained through a Guru which leads to the realization of real-self (Atma), and Almighty enshrines within the heart. ||17||

ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੧੮॥ (908-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Imbued with the Shabad, his mind becomes steady and stable; this is the most excellent action. ||18||

ਬੇਦੁ ਬਾਦੁ ਨ ਪਾਖੰਡੁ ਅਉਧੂ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ (908-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

This true hermit does not enter into religious debates or hypocrisy; the Gurmukh contemplates the Shabad. ||19||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵੈ ਅਉਧੂ ;
ਜਤੁ ਸਤੁ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੦॥ (908-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who attains union with Almighty through Guru's Sermons, is recognized as the true hermit; he practices abstinence and truth, and contemplates the Shabad. ||20||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਅਉਧੂ ;
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੧॥ (908-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who dies in the Shabad and conquers his mind is the true hermit; he understands the way to unite with Almighty(Yog). ||21||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਭਵਜਲੁ ਹੈ ਅਵਧੂ ;
ਸਬਦਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੨੨॥ (908-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Attachment to Maya is the terrifying ocean; through the Shabad, the true hermit saves himself, and his entire generation (past, present and future). ||22||

ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਅਉਧੂ ;
ਬਾਣੀ ਭਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੩॥ (908-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Contemplating the Shabad, you shall be a hero throughout the four ages, O hermit; contemplate the Guru's Bani in devotion. ||23||

ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਅਉਧੂ ;
ਨਿਕਸੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੪॥ (908-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

This mind is enticed by Maya, O hermit; contemplating the Shabad, you shall find release. ||24||

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੫॥੯॥ (908-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself forgives, and unites in His Union; Guru Nanak says, I seeks Your Sanctuary, Almighty. ||25||9||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (908-10)

Ramkali, Third Mahala, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (908-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਰਮੈ ਦੀਆ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਪਾਇ ਜੋਗੀ ;
ਖਿੰਥਾ ਕਰਿ ਤੂ ਦਇਆ ॥ (908-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Make humility your ear-rings, Yogi, and compassion your patched coat.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਬਿਭੂਤਿ ਲਾਇ ਜੋਗੀ ;
ਤਾ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਜਿਣਿ ਲਇਆ ॥੧॥ (908-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Let coming and going be the ashes you apply to your body, Yogi, and then you shall conquer the three worlds. ||1||

ਐਸੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ; ਵਜਾਇ ਜੋਗੀ ॥ (908-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Play that harp in such manner, Yogi,

ਜਿਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (908-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

which initiates the unlimited tune, and remain lovingly absorbed in Almighty. ||1||Pause||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਪਤੁ ਕਰਿ ਝੋਲੀ , ਜੋਗੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੁਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (908-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Make truth and contentment your plate and pouch, Yogi; take the Ambrosial Naam as your food.

ਧਿਆਨ ਕਾ ਕਰਿ ਡੰਡਾ ਜੋਗੀ ;
ਸਿੰਙੀ ਸੁਰਤਿ ਵਜਾਈ ॥੨॥ (908-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Make concentration your walking stick, Yogi, and make higher consciousness the horn you blow. ||2||

ਮਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ , ਆਸਣਿ ਬੈਸੁ ਜੋਗੀ ;
ਤਾ ਤੇਰੀ ਕਲਪਣਾ ਜਾਈ ॥ (908-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Make your stable mind the Yogic posture you sit in, Yogi, and then you shall be rid of your tormenting desires.

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਮਹਿ , ਮੰਗਣਿ ਚੜਹਿ ਜੋਗੀ ;
ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ (908-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Go begging in the village of the body, Yogi, and then, you shall obtain Almighty's Name (Naam) in your possession. ||3||

ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਧਿਆਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜੋਗੀ ;
ਨਾ ਸਚੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ)(908-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This harp does not center you in Almighty's concentration, Yogi, nor does it bring the True Name into your possession.

ਇਤੁ ਕਿੰਗੁਰੀ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ;
ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੪॥ (908-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This harp does not bring you peace, Yogi, nor eliminate egotism from within you. ||4||

ਭਉ ਭਾਉ ਦੁਇ , ਪਤ ਲਾਇ , ਜੋਗੀ ;
ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ , ਕਰਿ ਡੰਡੀ ॥ (908-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Make the Fear of Almighty, and the Love of Almighty, the two gourds of your lute, Yogi, and make this body its neck.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ , ਤਾ ਤੰਤੀ ਵਾਜੈ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਖੰਡੀ ॥੫॥ (908-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Become Gurmukh, and then vibrate the strings; in this way, your thirst for Maya shall depart. ||5||

ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ; (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (908-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who understands the Almighty's Command is called a Yogi; he links his consciousness to the One Master.

ਸਹਸਾ ਤੂਟੈ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ;
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਏ ॥੬॥ (908-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

His doubts are dispelled, and he becomes pure; this is how he finds the method to unite with Almighty. ||6||

ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਿਨਸੈ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (908-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Everything that comes into view shall be destroyed; focus your consciousness on Almighty.

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੇਰੀ ਭਾਵਨੀ ਲਾਗੈ ;
ਤਾ ਇਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੭॥ (908-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Enshrine love for the True Guru, and then you shall obtain self-realisatio. ||7||

ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਵੈ , ਜੋਗੀ ;
ਜਿ ਕੁਟੰਬੁ ਛੋਡਿ , ਪਰ ਭਵਣੁ ਕਰਹਿ ॥ (909-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This is not Yoga, O Yogi, to abandon your family and keep hope on other houses for survival.

ਗ੍ਰਿਹ ਸਰੀਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਅਪਣਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਹਿ ॥੮॥ (909-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name, is within the household of the body; by Guru's Grace, you shall find your Almighty. ||8||

ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮਿਟੀ ਕਾ ਪੁਤਲਾ ਜੋਗੀ ;
ਇਸੁ ਮਹਿ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ॥ (909-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This world is a puppet of clay (5 elements of creation), Yogi; the terrible disease, the thirst for Maya is in it.

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਭੇਖ ਕਰੇ ਜੋਗੀ ;
ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ਗਵਾਇਆ ॥੯॥ (909-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Making all sorts of efforts, and wearing religious robes, Yogi, this disease cannot be cured. ||9||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (909-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Almighty's Name is the medicine, Yogi; Almighty enshrines it in the mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ॥੧੦॥ (909-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh understands this; he alone finds the method to unite with Almighty. ||10||

ਜੋਗੈ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਜੋਗੀ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ (909-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Path of Yoga is very difficult, Yogi; he alone finds it, whom Almighty blesses with His Grace.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ; ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥੧੧॥(909-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who sees Almighty within and everywhere else; had his illusions are eliminated from within himself. ||11||

ਵਿਣੁ ਵਜਾਈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਾਜੈ ਜੋਗੀ ;
ਸਾ ਕਿੰਗੁਰੀ ਵਜਾਇ ॥ (909-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

So play the harp which vibrates without being played, Yogi means practice in such a way that the sense of creatorship disappears and the activities of the entire world is seen to be played by the Almighty Himself.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਮੁਕਤਿ ਹੋਵਹਿ ਜੋਗੀ ;
ਸਾਚੇ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥੧॥੧੦॥ (909-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Says Guru Nanak, thus you shall be liberated, Yogi, and remain merged in the True Lord. ||12||1||10||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (909-7)

Ramkali, Third Mahala:

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (909-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The treasure of Almighty's meditation is revealed to the Gurmukh; the True Guru has inspired me to understand this understanding. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (909-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

O Saints, the Gurmukh is blessed with glorious greatness. ||1||Pause||

ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਸਦਾ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਉਪਜੈ ;
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ॥੨॥ (909-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dwelling always in Truth, celestial peace wells up; lust and anger are eliminated from within. ||2||

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਮਮਤਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੩॥ (909-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Eradicating self-conceit, consistently concentrate on the Naam, Almighty's Name; through the Guru's Shabad (Gurbani), burn away possessiveness. ||3||

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ , ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ;
ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥ (909-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

By Him we are created, and by Him we are destroyed; in the end, Almighty's Name (Naam) will be our only help and support. ||4||

ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨਹ ਦੇਖਹੁ ;
ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥੫॥ (909-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He is ever-present; don't think that He is far away; He created the creation. ||5||

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (909-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Deep within your heart, chant the True Guru's Shabad (Gurbani); remain lovingly absorbed in the True Lord. ||6||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ; (ਨਿਰ-ਮੋਲਕੁ ਬੋਲੋ)
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੭॥ (909-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Priceless Naam is in the Society of the Saints; by great good fortune, it is obtained. ||7||

ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ;
ਮਨੁ ਰਾਖਹੁ ਇਕ ਠਾਈ ॥੮॥ (909-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Do not be deluded by doubt; serve the True Guru, and keep your mind steady in one place. ||8||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭੂਲੀ ਫਿਰਦੀ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੯॥ (909-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Without the Name, everyone wanders around in confusion; they waste away their lives in vain. ||9||

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ਹੰਢੈ ;
ਪਾਖੰਡਿ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧੦॥ (909-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Yogi, you have lost the Way; you wander around confused. Through hypocrisy, the union with Almighty is not attained. ||10||

ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜੋਗੁ ਪਾਈ ॥੧੧॥ (909-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Although by sitting in Yogic postures in Kansi (Varanasi) the City of Shiva (it is believed that whoever stays in Kansi attains Mokhsa), but the union with Almighty is only attained through the Guru's Shabad (Gurbani). ||11||

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ;
ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧੨॥ (909-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Restrain your restless wanderings through the Shabad, and Almighty's Name (Naam) will come to dwell in your mind. ||12||

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਰਵਰੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ;
ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੩॥ (909-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This body is a pool, O Saints; bathe in it, and enshrine love for Almighty. ||13||

ਨਾਮਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ (909-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who cleanse themselves through Almighty's Name (Naam), are the most Pure people; through the Shabad, they wash off their filth. ||14||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਅਚੇਤ , ਨਾਮੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ (909-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Trapped by the three qualities of Maya, the unconscious person does not rememberAlmighty's Name (Naam); without the Name, he wastes away. ||15||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਤ੍ਰੈ ਮੂਰਤਿ ;
ਤ੍ਰਿਗੁਣਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੬॥ (909-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The three (3) deities known as Brahma, Vishnu and Shiva are also under the influence of three characteristics of Maya therefore they are also forgotten the real-self in illusion. ||16||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ;
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ , ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੭॥ (909-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Only with Guru's Grace, this triad is eradicated, and one is lovingly absorbed in the fourth state. ||17||

ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ;
ਤਿੰਨਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥੧੮॥ (ਬੁੱਝ ਬੋਲੋ) (909-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, read, study and elaborates the arguments; they do not attain the realization. ||18||

ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ; (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਹਿ ਕਿਸੁ ਭਾਈ ॥੧੯॥ (909-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Engrossed in evil desires, they are misleaded by their self-created illusions; who can they possibly instruct, O Siblings of Destiny? ||19||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਰਹੀ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ (909-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The hymns uttered by a humble devotee is the most sublime and exalted; it prevails throughout the ages. ||20||

ਬਾਣੀ ਲਾਗੈ ਸੋਗਤਿ ਪਾਏ ;
ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ॥੨੧॥ (909-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who attaches himself/herself to this hymn (Bani) is liberated means the one who practices gains freedom from worldly attachments, and through the sermons, merges in Truth. ||21||

ਕਾਇਆ ਨਗਰੀ ਸਬਦੇ ਖੋਜੇ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਨਵੰਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੨੨॥ (ਨਵੰ-ਨਿਧਿ ਬੋਲੋ) (910-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who searches the city of the body, through the Guru's Shabad (Gurbani), obtainsAlmighty's Name (Naam) and all the nine treasures of this world. ||22||

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ;
ਬਿਨੁ ਰਸਨਾ ਉਸਤਤਿ ਕਰਾਈ ॥੨੩॥ (910-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Conquering desire, the mind is absorbed in divine knowledge, and then one chants Almighty's Praises without using his/her tongue means that Almighty' Name is chanted within without any effort . ||23||

ਲੋਇਣ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ;
ਚਿਤੁ ਅਦਿਸਟਿ ਲਗਾਈ ॥੨੪॥ (ਅ-ਦਿਸਟਿ ਬੋਲੋ) (910-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Let your eyes be amazed by seeing Almighty within the entire universe; let your consciousness be attached Almighty who is beyond the physical vision. ||24||

ਅਦਿਸਟੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੁ ; (ਅ-ਦਿਸਟੁ ਬੋਲੋ)
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨੫॥ (910-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty, who is beyond vision and forever remains untouched by the deeds performed by the beings (jeev); merges the being into His absolute form. ||25||

ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਆਪਣਾ ;
ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੨੬॥ (ਬੂੱਝ, ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (910-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

I praise my Guru forever, who has made (inspired) me to understand this true understanding. ||26||

ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੨੭॥੨॥੧੧॥ (910-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak offers this one prayer: through the Name, may I find salvation and honor. ||27||2||11||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (910-5)

Ramkali, Third Mahala:

ਹਰਿ ਕੀ ਪੂਜਾ ਦੁਲੰਭ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ;
ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (910-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

It is so hard to obtain that devotional worship of Almighty, O Saints. It cannot be described at all. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਈ ॥ (910-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

O Saints, through a Guru, the Perfect Almighty is obtained,

ਨਾਮੋ ; ਪੂਜ ਕਰਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (910-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

and the Guru makes one to worship Naam, the Almighty's Name. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਲਾ ਸੰਤਹੁ ;
ਕਿਆ ਹਉ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੨॥ (910-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Without Almighty, everything is filthy, O Saints; what offering should I place before Him? ||2||

ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ , ਸਾ ਪੂਜਾ ਹੋਵੈ ;
ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੩॥ (910-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Whatever pleases the True Masteris devotional worship; His Will abides in the mind. ||3||

ਪੂਜਾ ਕਰੈ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸੰਤਹੁ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥ (910-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Everyone worships Him, O Saints, but the self-willed manmukh's worship is not accepted as they performs with intention to fulfill their desires. ||4||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੰਤਹੁ ;
ਏਹ ਪੂਜਾ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੫॥ (910-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If someone's ego vanishes in the Guru's Shabad (Gurbani), his mind become Pure, O Saints; such worship is accepted and approved. ||5||

ਪਵਿਤ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ;
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (910-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Sanctified and pure are those true beings, who enshrine love exclusively for the Shabad. ||6||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਹੋਰ ਪੂਜ ਨ ਹੋਵੀ ;
ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਲੋਕਾਈ ॥੭॥ (910-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

There is no worship of Almighty, other than the Name; the world wanders, deluded by doubt. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੰਤਹੁ ;
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥ (910-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

The Gurmukh understands his own self, O Saints; he lovingly centers his mind on Almighty's Name. ||8||

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਪੂਜ ਕਰਾਏ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੯॥ (910-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

The PureMasterHimself inspires worship of Him; through the Guru's Shabad (Gurbani), it is accepted and approved. ||9||

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ , ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥੧੦॥ (910-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

Those who worship Him, but do not know the method, are polluted with the love of duality. ||10||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਪੂਜਾ ਜਾਣੈ ;
ਭਾਣਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈ ॥੧੧॥ (910-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

One who becomes Gurmukh, knows what worship is; Almighty's Will abides within his mind. ||11||

ਭਾਣੇ ਤੇ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਸੰਤਹੁ ;
ਅੰਤੇ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧੨॥ (910-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

One who accepts Almighty's Will obtains total peace, O Saints; in the end, Almighty's Name (Naam) will be our help and support. ||12||

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਸੰਤਹੁ ;
ਕੂੜਿ ਕਰਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧੩॥ (910-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

One who does not realised his real-self (Atma), O Saints, falsely flatters himself. ||13||

ਪਾਖੰਡਿ ਕੀਨੈ , ਜਮੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ;
ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧੪॥ (910-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

The Messenger of Death does not give up on those who practices hypocrisy; they are dragged away in disgrace. ||14||

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ;
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਈ ॥੧੫॥ (910-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who have realized their real-self (Atma); onlythey find the way of salvation. ||15||

ਏਹੁ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵੈ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੧੬॥ (910-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Their minds enter into the deepest state of Samaadhi, and their light is absorbed into the Light. ||16||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਈ ॥੧੭॥ (910-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs listen constantly to Almighty's Name (Naam), and chant it in the True Congregation. ||17||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ;
ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥ (910-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs sing Almighty's Praises, and erase self-conceit; they obtain true honor in the Court of Almighty. ||18||

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧੯॥ (910-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

True are their words; they speak only to describe the Truth; they lovingly focus on the True Name. ||19||

ਭੈ ਭੰਜਨੁ , ਅਤਿ ਪਾਪ ਨਿਖੰਜਨੁ ;
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨੦॥ (910-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My Almighty is the Destroyer of fear, the Destroyer of sin; in the end, He is our only help and support. ||20||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੩॥੧੨॥ (910-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself alone pervades and permeates everything in various forms; Guru Nanak says, glorious greatness is obtained through Almighty's Name (Naam). ||21||3||12||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (910-18)

Ramkali, Third Mahala:

ਹਮ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਬਦੇ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ (910-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

I have bad character, evil thoughts and egoistic pride filth within; receiving the Guru's Shabad (Gurbani), my filth is taken away. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੀ ॥ (910-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

O Saints, the Gurmukhs are saved by the Naam, Almighty's Name.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (910-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The True Name abides deep within their hearts. The Creator Himself embellishes them. ||1||Pause||

ਪਾਰਸ ਪਰਸੇ ਫਿਰਿ ਪਾਰਸੁ ਹੋਏ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ (911-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Touching the Paras (a stone that converts eight materials into gold), they themselves become Pras; the Dear MastervHimself blesses them with His Mercy. ||2||

ਇਕਿ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ;
ਤਿਨ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ (911-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Some wear religious robes, and wander around in pride; they lose gamble oflife. ||3||

ਇਕਿ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥ (911-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Some worship Almighty in devotion, night and day; day and night, they keep Almighty's Name enshrined in their hearts. ||4||

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ, ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੫॥ (911-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with Him night and day, are spontaneously intoxicated with Him; they intuitively conquer their ego. ||5||

ਭੈ ਬਿਨੁ , ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ਕਬ ਹੀ ;
ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਵਾਰੀ ॥੬॥ (911-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Without the Fear of Almighty, devotional worship is never performed; through the Love and the Fear of Almighty, devotional worship is embellished. ||6|| Note: The fear here means the sense of respect not the fear that creates scary feeling.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ;
ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੭॥ (911-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Shabad burns away emotional attachment with Maya, and then one contemplates the essence of spiritual wisdom. ||7||

ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ;
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਭੰਡਾਰੀ ॥੮॥ (911-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Creator Himself inspires us to act; He Himself blesses us with His treasure. ||8||

ਤਿਸ ਕਿਆ ਗੁਣਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਹਉ ਗਾਵਾ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੯॥ (911-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The limits of His virtues cannot be found; I sing His Praises and contemplate the Guru's Shabad (Gurbani). ||9||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਪੀ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧੦॥ (911-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

I chant Almighty's Name, and praise my Dear Almighty; egotism is eradicated from within me. ||10||

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ;
ਅਖੁਟ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੧੧॥(ਅ-ਖੁਟ ਬੋਲੋ) (911-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The treasure of Almighty's Name (Naam) is obtained from the Guru; the treasures of the True Masterare inexhaustible. ||11||

ਅਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਨੋ ਆਪੇ ਤੁਠਾ ;
ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੧੨॥ (911-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself is pleased with His devotees; by His Grace, He infuses His strength within them. ||12||

ਤਿਨ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਸਦਾ ਭੁਖ ਲਾਗੀ ;
ਗਾਵਨਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੩॥ (911-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They always feel hunger for the True Name; they sing and contemplate the Shabad. ||13||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਤਿਸ ਕਾ ;
ਆਖਣੁ ਬਿਖਮੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧੪॥ (911-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Soul, body and everything are His; it is so difficult to describe, and contemplate Him. ||14||

ਸਬਦਿ ਲਗੇ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ;
ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧੫॥ (911-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those humble beings who are attached to the Shabad are saved; they cross over the terrifying worldly ocean. ||15||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਕੋ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੬॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (911-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Without the True Almighty, no one can cross over; how rare are those who contemplate and understand this. ||16||

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ॥੧੭॥ (911-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

We obtain only that which is pre-ordained; receiving Almighty's Shabad, we are embellished. ||17||

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤੀ ; (ਕਾਂਇਆ, ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੀ ॥੧੮॥ (911-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Imbued with the Shabad, the body becomes pure similar to purified gold, and loves only the True Name. ||18||

ਕਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰੇ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੧੯॥ (911-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The body is then filled to overflowing with Ambrosial Nectar, obtained by contemplating the Shabad. ||19||

ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਖੋਜਹਿ , ਸੇਈ ਪਾਵਹਿ ;
ਹੋਰਿ ਫੂਟਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੦॥ (911-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who seek Almighty, find Him; others with ego are subjected to birth and death means that they travel through the reincarnation cycle. ||20||

ਬਾਦੀ ਬਿਨਸਹਿ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੧॥ (911-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The debaters waste away, while the servants serve, with love and affection for the Guru. ||21||

ਸੋ ਜੋਗੀ , ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੇ ;
ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥੨੨॥ (911-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He alone is a Yogi, who contemplates the essence of spiritual wisdom, and conquers egotism and thirst for worldly desires. ||22||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ , ਤਿਨੈ ਪਛਾਤਾ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨੩॥ (911-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The True Guru, the Great Giver, is revealed to those upon whom You bestow Your Grace, Dear Almighty. ||23||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ , ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ;
ਡੂਬਿ ਮੂਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੨੪॥ (911-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who do not serve the True Guru, and who are attached to Maya, are drowned; they die in their own egotism. ||24||

ਜਿਚਰੁ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ , ਤਿਚਰੁ ਸੇਵਾ ਕੀਚੈ ;
ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੫॥ (911-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

As long as there is breath within you, so long you should serve Almighty; then, you will go and meet Almighty the destroyer of demons Note: Murari means Mur (a name of demon) + Ari (the destroyer). ||25||

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਅਪਨੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨੬॥ (911-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Night and day, she (being, jeev) remains awake and aware, day and night; she is the darling bride of her Beloved Husband (Almighty). ||26||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਵਾਰੀ ਵਾਰਿ ਘੁਮਾਈ ;
ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨੭॥ (911-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

I offer my body and mind in sacrifice to my Guru; I am a sacrifice to Him. ||27||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇਗਾ ;
ਉਬਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੮॥ (911-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Attachment to Maya will end and go away; only by contemplating the Shabad will you be saved. ||28||

ਆਪਿ ਜਗਾਏ ਸੇਈ ਜਾਗੇ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੨੯॥ (911-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They are awake and aware (enlightened), whom Almighty Himself awakens; so contemplate the Guru's Shabad (Gurbani). ||29||

ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਮੂਏ , ਜਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ;
ਭਗਤ ਜੀਵੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥੩੦॥੪॥੧੩॥ (911-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who do not remember Almighty's Name (Naam) are dead. The devotees live in contemplative meditation. ||30||4||13||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (911-19)

Ramkali, Third Mahala:

ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ;
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥੧॥ (911-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Receiving the treasure of the Naam, Almighty's Name, from the Guru, I remain satisfied and fulfilled means all the worldly desires are quenched . ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (911-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

O Saints, the Gurmukhs attain the state of liberation.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (912-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The One Name abides deep within my heart; such is the glorious greatness of the Perfect Master. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ;
ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਈ ॥੨॥ (912-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself is the Creator, and He Himself is the Consumer, He Himself gives sustenance to all. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ , ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੩॥ (912-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Whatever He wants to do, He is doing; no one else can do anything. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ;
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਈ ॥੪॥ (912-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself fashions and creates the creation; He links each and every person to their task. ||4||

ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ , ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ (912-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If you serve Him, then you will find peace; the True Guru will unite you in His Union. ||5||

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ;
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ॥੬॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (912-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty Himself creates Himself; the Unseen Mastercannot be seen. ||6||

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਆਪੇ ;
ਤਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੭॥ (912-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself kills, and brings back to life; He does not have even an iota of greed. ||7||

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਮੰਗਤੇ ਕੀਤੇ ;
ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥੮॥ (912-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Some are made givers, and some are made beggars; He Himself inspires us to perform meditation. ||8||

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ , ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ;
ਸਚੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੯॥ (912-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who know the One Masterare very fortunate; they remain absorbed in the True form means Almighty. ||9||

ਆਪਿ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਆਪੇ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥ (912-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself is beautiful, He Himself is wise and clever; His worth cannot be expressed. ||10||

ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਅੰਤਰਿ ;
ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧੧॥ (912-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself infuses pain and pleasure; He Himself makes them wander around in doubt. ||11||

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ;
ਨਿਗੁਰੀ ਅੰਧ ਫਿਰੈ ਲੋਕਾਈ ॥੧੨॥ (912-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Great Giver is revealed to the Gurmukh; without the Guru, the world wanders in darkness. ||12||

ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ (ਬੂੱਝ, ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (912-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Only those who taste, knows the taste means that only those who recites Almighty's Name knows the bliss obtained and the True Guru blesses with such realization. ||13||

ਇਕਨਾ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ;
ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੪॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)(912-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Some, Almighty causes to forget and lose the Name; others become Gurmukh, and are granted this wisdom. ||14||

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ; (ਸਾਲਾਹਿ-ਹੁ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸ ਦੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧੫॥ (912-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Forever and ever, praise Almighty, O Saints; how glorious is His greatness! ||15||

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਾਜਾ ;
ਕਰਿ ਤਪਾਵਸੁ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੬॥ (912-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

There is no other King except Him; He administers justice, as He has made it. ||16||

ਨਿਆਉ ਤਿਸੈ ਕਾ ਹੈ ਸਦ ਸਾਚਾ ;
ਵਿਰਲੇ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਈ ॥੧੭॥ (912-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

His justice is always True; how rare are those who accept His Command. ||17||

ਤਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੧੮॥ (912-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

O mortal, meditate forever on Almighty, who has made the Gurmukh in His making. ||18||

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੀਝੈ ;
ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥੧੯॥ (912-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

That humble being who meets with the True Guru is fulfilled; Almighty's Name (Naam) abides in his heart. ||19||

ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ;
ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨੦॥ (912-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The True Masteris Himself forever True; He announces His Hymn through Guru's Shabad (Gurbani). ||20||

ਨਾਨਕ , ਸੁਣਿ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ;
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਥਾਈ ॥੨੧॥੫॥੧੪॥ (912-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, upon listening and observing Almighty's greatness, I rest in total bliss; my Almighty is all-pervading, everywhere. ||21||5||14||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (912-14)

Ramkali, Fifth Mahala, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (912-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਨਹੀ ; ਕੀਆ ਪਰਵਿਰਤਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (912-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some createdhuge extent of their worldly activities through wealth, possessions, family, friends, etc.

ਕਿਨਹੀ ; ਕੀਆ ਪੂਜਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (912-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some made others to worship them through their worldly influence and power.

ਕਿਨਹੀ ; ਨਿਵਲ ਭੁਇਅੰਗਮ ਸਾਧੇ ॥ (912-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some practice inner cleansing teahniques, and control the breath through Yoga.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ (912-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am meek; I worship and adore Almighty. ||1||

ਤੇਰਾ ਭਰੋਸਾ ; ਪਿਆਰੇ ॥ (912-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I place my faith only in You alone, O Beloved Lord.

ਆਨ ; ਨ ਜਾਨਾ ਵੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (912-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I do not know any other way. ||1||Pause||

ਕਿਨਹੀ ; ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ , ਵਣ ਖੰਡਿ ਪਾਇਆ ॥ (912-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some abandon their homes, and live in the forests.

ਕਿਨਹੀ ; ਮੋਨਿ ਅਉਧੂਤੁ ਸਦਾਇਆ ॥ (912-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some put themselves on a term in silence, and call themselves hermits.

ਕੋਈ ਕਹਤਉ ; ਅਨੰਨਿ ਭਗਉਤੀ ॥ (912-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some claim that they are the faithful devotees of the One Masteralone.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਓਟ ਲੀਤੀ ॥੨॥ (912-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am meek; I seek the shelter and support of Almighty. ||2||

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ; ਹਉ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥ (912-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some say that they live at sacred shrines of pilgrimage.

ਕੋਈ ਅੰਨੁ ਤਜਿ ; ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥ (912-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some refuse food and become Udaasis (renunciates).

ਕਿਨਹੀ ; ਭਵਨੁ ਸਭ ਧਰਤੀ ਕਰਿਆ ॥ (912-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some have made the entire earth as their dwelling by wandering all across the world.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ (912-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am meek; I have fallen at the door of Almighty. ||3||

ਕਿਨਹੀ ਕਹਿਆ ; ਮੈ ਕੁਲਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (912-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some say that they belong to great and noble families.

ਕਿਨਹੀ ; ਕਹਿਆ ਬਾਹ ਬਹੁ ਭਾਈ ॥ (913-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some say that they have the arms of their many brothers to protect them.

ਕੋਈ ਕਹੈ ; ਮੈ ਧਨਹਿ ਪਸਾਰਾ ॥ (913-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some say that they have great expanses of wealth.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰਾ ॥੪॥ (913-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am meek; I have the support of Almighty. ||4||

ਕਿਨਹੀ ; ਘੂਘਰ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਈ ॥ (913-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some dance, wearing ankle bells.

ਕਿਨਹੂ ; ਵਰਤ ਨੇਮ ਮਾਲਾ ਪਾਈ ॥ (913-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some fast and take vows, and wear rosaries (mala).

ਕਿਨਹੀ ; ਤਿਲਕੁ ਗੋਪੀ ਚੰਦਨ ਲਾਇਆ ॥ (913-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some apply ceremonial tilak marks to their foreheads.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੫॥ (913-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am meek; I concentrate on Almighty, With my body, mind and speech. ||5||

ਕਿਨਹੀ ; ਸਿਧ ਬਹੁ ਚੇਟਕ ਲਾਏ ॥ (913-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some Sidh spells using the miraculous spiritual powers.

ਕਿਨਹੀ ; ਭੇਖ ਬਹੁ ਥਾਟ ਬਨਾਏ ॥ (913-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some wear various religious robes and establish their authority.

ਕਿਨਹੀ ; ਤੰਤ ਮੰਤ ਬਹੁ ਖੇਵਾ ॥ (913-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some perform Tantric spells, and chant various mantras.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ॥੬॥ (913-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am meek; I serve Almighty, With my body, mind and speech. ||6||

ਕੋਈ ਚਤੁਰੁ ; ਕਹਾਵੈ ਪੰਡਿਤ ॥ (913-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One calls himself a wise Pandit, a religious scholar.

ਕੋ ਖਟੁ ਕਰਮ ਸਹਿਤ ; ਸਿਉ ਮੰਡਿਤ ॥ (913-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One performs the six rituals to appease Shiva.

ਕੋਈ ਕਰੈ ਆਚਾਰ ; ਸੁਕਰਣੀ ॥ (ਸੁ-ਕਰਣੀ ਬੋਲੋ) (913-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One maintains the rituals of pure lifestyle, and does good deeds.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥੭॥ (913-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am meek; I seek the Sanctuary of Almighty, With my body, mind and speech. ||7||

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਜੁਗ ਸੋਧੇ ॥ (913-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have studied the religions and rituals of all the ages.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਨ ਪ੍ਰਬੋਧੇ ॥ (913-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without the Name, this mind is not convinced means one ay attain everything but without Almighty's Name the mind is never satisfied.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਉ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (913-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when I found the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਮਹਾ ਸੀਤਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥ (ਬੂਝੀ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (913-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

my thirsty desires were satisfied, andI was totally cooled (peaceful) and soothed (contented). ||8||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (913-7)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਇਸੁ ਪਾਨੀ ਤੇ ; ਜਿਨਿ ਤੂ ਘਰਿਆ ॥ (913-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He created you out of this water (the union of ovum and sperm).

ਮਾਟੀ ਕਾ ਲੇ ; ਦੇਹੁਰਾ ਕਰਿਆ ॥ (913-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

From clay of the five (5) principal elements , He fashioned your body.

ਉਕਤਿ ਜੋਤਿ ਲੈ ; ਸੁਰਤਿ ਪਰੀਖਿਆ ॥ (913-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He blessed you with the exclusive light (life which means Atma) and undiversified knowledge.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ; ਜਿਨਿ ਤੂ ਰਾਖਿਆ ॥੧॥ (913-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In your mother's womb, He preserved you. ||1||

ਰਾਖਨਹਾਰੁ ; ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਜਨਾ ॥ (ਰਾਖਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (913-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Contemplate your Savior Master.

ਸਗਲੇ ਛੋਡਿ ; ਬੀਚਾਰ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (913-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Give up all others thoughts, O mind. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ; ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ (913-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you your mother and father;

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ; ਭ੍ਰਾਤ ਪੁਤ ਹਾਰੀ ॥ (913-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

he gave you your charming children and siblings;

ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤੁਧੁ ; ਬਨਿਤਾ ਅਰੁ ਮੀਤਾ ॥ (913-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

he gave you your spouse and friends;

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ; ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਚੀਤਾ ॥੨॥ (913-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

enshrine that Master in your consciousness. ||2||

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ; ਪਵਨੁ ਅਮੋਲਾ ॥ (913-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you the invaluable air;

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ; ਨੀਰੁ ਨਿਰਮੋਲਾ ॥ (913-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you the priceless water;

ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ; ਪਾਵਕੁ ਬਲਨਾ ॥ (913-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you the sources of fire;

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ; ਰਹੁ ਮਨ ਸਰਨਾ ॥੩॥ (913-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

let your mind remain in the Sanctuary of that Master. ||3||

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ; ਜਿਨਿ ਭੋਜਨ ਦੀਏ ॥ (913-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you the thirty-six varieties of tasty foods;

ਅੰਤਰਿ ਥਾਨ ; ਠਹਰਾਵਨ ਕਉ ਕੀਏ ॥ (913-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you a place within to hold them means to digest the consumed food;

ਬਸੁਧਾ ਦੀਓ ; ਬਰਤਨਿ ਬਲਨਾ ॥ (913-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you the earth, and things to use;

ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ; ਚਿਤਿ ਰਖੁ ਚਰਨਾ ॥੪॥ (913-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

enshrine in your consciousness the feet of that Master. ||4||

ਪੇਖਨ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰ ; ਸੁਨਨ ਕਉ ਕਰਨਾ ॥ (913-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you eyes to see, and ears to hear;

ਹਸਤ ਕਮਾਵਨ ; ਬਾਸਨ , ਰਸਨਾ ॥ (913-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you hands to work with, and a nose and a tongue;

ਚਰਨ ਚਲਨ ਕਉ ; ਸਿਰੁ ਕੀਨੋ ਮੇਰਾ ॥ (913-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He gave you feet to walk upon, and the crowning glory of your head;

ਮਨ , ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ; ਪੂਜਹੁ ਪੈਰਾ ॥੫॥ (913-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O mind, worship the Feet of such Master. ||5||

ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ; ਜਿਨਿ ਤੂ ਕਰਿਆ ॥ (913-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Who created you from impure substance to a pure form.

ਸਗਲ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ; ਤੂ ਸਿਰਿ ਧਰਿਆ ॥ (913-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He installed you as the leader of all other creations;

ਅਬ ਤੂ ਸੀਝੁ ; ਭਾਵੈ ਨਹੀ ਸੀਝੈ ॥ (913-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

now, you may fulfill your destiny or not;

ਕਾਰਜੁ ਸਵਰੈ ;
ਮਨ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਜੈ ॥੬॥ (ਧਿਆਈ-ਜੈ ਬੋਲੋ) (913-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Your affairs shall be resolved, O mind, while meditating on Almighty. ||6||

ਈਹਾ ਊਹਾ ; ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ (913-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Here and there, only the One Almighty exists.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖੀਐ ; ਤਤ ਤਤ ਤੋਹੀ ॥ (913-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Wherever I look, there You are within all.

ਤਿਸੁ ਸੇਵਤ ; ਮਨਿ ਆਲਸੁ ਕਰੈ ॥ (913-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
My mind is lazy to remember Him;

ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਿਐ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਸਰੈ ॥੭॥ (913-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
forgetting Him, nothing can ever live without it, even for an instant. ||7||

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ; ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ (ਨਿਰ-ਗੁਨੀਆਰੇ ਬੋਲੋ)(913-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
I am a sinner, without any virtue at all.

ਨਾ ਕਿਛੁ ਸੇਵਾ ; ਨਾ ਕਰਮਾਰੇ ॥ (913-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
I do not serve You, or do any good deeds.

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ; ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲਿਆ ॥ (913-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
By great good fortune, I have found the Guru who is the ship to ferry across this dreadful worldly ocean.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਗਿ ; ਪਾਥਰ ਤਰਿਆ ॥੮॥੨॥ (913-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says even the sinner who were similar to stone are ferried across by the company of the Almighty's servants. ||8||2||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (913-19)
Ramkali, Fifth Mahala:

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਰੰਗ ਰਸ ਰੂਪ ॥ (913-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)
Some pass their lives enjoying pleasures and beauty.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ॥ (914-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives with their mothers, fathers and children.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (914-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives in power, estates and trade.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (914-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints pass their lives with the support of Almighty's Name. ||1||

ਰਚਨਾ ; ਸਾਚੁ ਬਨੀ ॥ (914-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The world is the creation of the True Lord.

ਸਭ ਕਾ ; ਏਕੁ ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (914-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is the Master of all. ||1||Pause||

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਬੇਦ ਅਰੁ ਬਾਦਿ ॥ (914-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives in arguments and debates about scriptures.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਰਸਨਾ ਸਾਦਿ ॥ (914-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives tasting flavors.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਲਪਟਿ ਸੰਗਿ ਨਾਰੀ ॥ (914-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives attached to women.

ਸੰਤ ਰਚੇ ; ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ (914-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints lives by engrossing only in Almighty's Name. ||2||

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਖੇਲਤ ਜੂਆ ॥ (914-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives gambling.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਅਮਲੀ ਹੂਆ ॥ (914-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives by being intoxicated by drugs and alcohol.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਪਰ ਦਰਬ ਚੋੁਰਾਏ ॥ (914-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives stealing the property of others.

ਹਰਿ ਜਨ ਬਿਹਾਵੈ ; ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੩॥ (914-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The humble servants of Almighty pass their lives meditating on Almighty's Name (Naam). ||3||

ਕਾਹੂ ; ਬਿਹਾਵੈ ਜੋਗ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ (914-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives in Yoga, strict meditation, worship and adoration.

ਕਾਹੂ ; ਰੋਗ ਸੋਗ ਭਰਮੀਜਾ ॥ (914-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some, in sickness, sorrow and wonder in illusions.

ਕਾਹੂ ; ਪਵਨਧਾਰ ਜਾਤ ਬਿਹਾਏ ॥ (ਪਵਨ-ਧਾਰ ਬੋਲੋ) (914-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives practicing control of the breath.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ; ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ॥੪॥ (914-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints pass their lives singing the Almighty's Praises. ||4||

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਚਾਲਤ ॥ (914-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives walking day and night.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਸੋ ਪਿੜੁ ਮਾਲਤ ॥ (914-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives on the fields of battle.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਬਾਲ ਪੜਾਵਤ ॥ (914-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives teaching children.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ॥੫॥ (914-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints pass their lives singing Almighty's Praise. ||5||

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਨਿਰਤੇ ॥ (914-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives as plays, actors and dancing.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਜੀਆਇਹ ਹਿਰਤੇ ॥ (914-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives taking the lives of others.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਰਾਜ ਮਹਿ ਡਰਤੇ ॥ (914-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives ruling by intimidation.

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤੇ ॥੬॥ (914-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints pass their lives chanting Almighty's Praises. ||6||

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ॥ (914-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives counseling and giving advice.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਸੇਵਾ ਜਰੂਰਤਿ ॥ (914-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives forced to serve others.

ਕਾਹੂ ਬਿਹਾਵੈ ; ਸੋਧਤ ਜੀਵਤ ॥ (914-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Some pass their lives by attempts to explore their real-self (Atma).

ਸੰਤ ਬਿਹਾਵੈ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ॥੭॥ (914-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints pass their lives drinking in the sublime essence of Almighty. ||7||

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ; ਤਿਤ ਹੀ ਲਗਾਨਾ ॥ (914-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As Almighty attaches us, so we are attached.

ਨਾ ਕੋ ਮੂੜੁ ; ਨਹੀ ਕੋ ਸਿਆਨਾ ॥ (914-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one is foolish, and no one is wise.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥(914-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are blessed by His Grace, receives His Name. ||8||3||

ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੩॥ (914-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I sacrifice and mind and body upon them. ||8||3||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (914-11)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ; ਰਹੇ ਹਰਿ ਬੂਟ ॥ (914-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Although the elements of fire remains within a tree but yet the tree remain lively (green).

ਮਾਤ ਗਰਭ ; ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟ ॥ (914-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The infant is released from the pain of the mother's womb.

ਜਾ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ; ਭਉ ਜਾਇ ॥ (914-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Naam, Almighty's Name, fear is dispelled.

ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ; ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ (914-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In similar manner, the Sovereign Masterprotects and saves the Saints. ||1||

ਐਸੇ ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਦਇਆਲ ॥ (914-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such is the Merciful Lord, my Protector.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ; ਤੁਮ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (914-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see You cherishing and nurturing. ||1||Pause||

ਜਲੁ ਪੀਵਤ ; ਜਿਉ ਤਿਖਾ ਮਿਟੰਤ ॥ (914-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As thirst is quenched by drinking water;

ਧਨ ਬਿਗਸੈ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਵਤ ਕੰਤ ॥ (914-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

as the bride blossoms forth when her husband comes home;

ਲੋਭੀ ਕਾ ਧਨੁ ; ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ (914-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

as wealth is the support of the greedy person

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (914-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

- in similar manner, the humble servant of Almighty loves Almighty's Name. ||2||

ਕਿਰਸਾਨੀ ; ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (914-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As the farmer protects his fields;

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਦਇਆ ਜਿਉ ਬਾਲਾ ॥ (914-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

as the mother and father show compassion to their child;

ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਖਿ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਜਾਇ ॥ (914-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

as the lover merges on seeing the beloved;

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੈ ; ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੩॥ (914-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

just so does Almighty hug His humble servant close in His Embrace. ||3||

ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੇ ; ਪੇਖਤ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ (914-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As the blind man is in ecstasy, when he can see again;

ਗੂੰਗਾ ਬਕਤ ; ਗਾਵੈ ਬਹੁ ਛੰਦ ॥ (914-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and the mute, when he is able to speak and sing songs;

ਪਿੰਗੁਲ ; ਪਰਬਤ ਪਰਤੇ ਪਾਰਿ ॥ (914-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

and the cripple, being able to climb over the mountain

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰਿ ॥੪॥ (914-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

- just so, Almighty's Name saves all. ||4||

ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਸੰਗਿ ; ਸੀਤ ਕੋ ਨਾਸ ॥ (914-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As cold is dispelled by fire,

ਐਸੇ ਪ੍ਰਾਛਤ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਨਾਸ ॥ (914-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In similar manner all the sins are driven out in the Society of the Saints.

ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ ; ਕਾਪਰ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ (914-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As cloth is cleaned by soap,

ਨਾਮ ਜਪਤ ; ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਤ ॥੫॥ (914-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

just so, by chanting Almighty's Name (Naam), all doubts and fears are dispelled. ||5||

ਜਿਉ ਚਕਵੀ ; ਸੂਰਜ ਕੀ ਆਸ ॥ (914-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As the chakvi bird longs for the sun,

ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ; ਬੂੰਦ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (914-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

as the rainbird thirsts for the rain drop,

ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ; ਨਾਦ ਕਰਨ ਸਮਾਨੇ ॥ (914-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

as the deer's ears are attuned to the sound of the Kendahera,

ਤਿਉਹਰਿ ਨਾਮ ; ਹਰਿ ਜਨ ਮਨਹਿ ਸੁਖਾਨੇ ॥੬॥ (914-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is pleasing to the mind of Almighty's humble servant. ||6||

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (915-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By Your Grace, our love is attached with You.

ਦਇਆਲ ਭਏ ; ਤਾ ਆਏ ਚੀਤਿ ॥ (915-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When You show Mercy, then You come into our minds.

ਦਇਆ ਧਾਰੀ ; ਤਿਨਿ ਧਾਰਣਹਾਰ ॥ (ਧਾਰਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (915-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When Almighty, the Support of the Earth; granted His Grace,

ਬੰਧਨ ਤੇ ; ਹੋਈ ਛੁਟਕਾਰ ॥੭॥ (915-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

then I was released from my worldly bonds. ||7||

ਸਭਿ ਥਾਨ ਦੇਖੇ ; ਨੈਣ ਅਲੋਇ ॥ (915-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have seen all places with my eyes wide open.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (915-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There is no other than Him.

ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਛੂਟੇ ; ਗੁਰ ਪਰਸਾਦ ॥ (915-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Illusion and fear are dispelled, by Guru's Grace.

ਨਾਨਕ ਪੇਖਿਓ ; ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦ ॥੮॥੪॥ (915-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sees the wondrous Mastereverywhere. ||8||4||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (915-4)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪੇਖੀਅਹਿ ;
ਪ੍ਰਭ ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਨਾ ॥੧॥ (915-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All beings and creatures that are seen, Almighty, depend on Your Support. ||1||

ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (915-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This mind is saved through Almighty's Name. ||1||Pause||

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ;
ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕਾਰਨਾ ॥੨॥ (915-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In an instant, He creates and destroys the entire nature; all is the Creation of the Creator. ||2||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ;
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਬਿਦਾਰਨਾ ॥੩॥ (915-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, greed, falsehood and slander are banished in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||3||

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ;
ਸੂਖੇ ਸੂਖਿ ਗੁਦਾਰਨਾ ॥੪॥ (915-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Naam, Almighty's Name, the mind becomes Pure, and life is passed in absolute peace. ||4||

ਭਗਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਤਿਸੁ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨ ਹਾਰਨਾ ॥੫॥ (915-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That mortal who enters the Sanctuary of the devotees, does not lose out, here or hereafter. ||5||

ਸੂਖ ਦੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ;
ਤੁਮ ਹੀ ਆਗੈ ਸਾਰਨਾ ॥੬॥ (915-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I can only express the pleasures and pains of this mind, before You, Almighty. ||6||

ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ;
ਆਪਨ ਕੀਆ ਪਾਲਨਾ ॥੭॥ (915-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are the Giver of all beings; You cherish what You have made. ||7||

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕੋਟਿ ਜਨ ਊਪਰਿ ;
ਨਾਨਕੁ , ਵੰਞੈ ਵਾਰਨਾ ॥੮॥੫॥ (915-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

So many millions of times, Guru Nanak is a sacrifice to Your humble servants. ||8||5||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀ (915-10)

Ramkali, Fifth Mahala, Ashtapadee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (915-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ (915-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Receiving the His Sight (Darshan), all sins are erased, and He unites me with Almighty. ||1||

ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਸੁਖਦਾਈ ॥ (915-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Guru is the Superior Master, the Giver of peace.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (915-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He implants the Naam, the Name of the Supreme Almighty within us; in the end, He is our help and support. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਭੰਨਾ ;
ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੨॥ (915-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The source of all pain within is destroyed; I apply the dust of the feet of the Saints to my forehead. ||2||

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਵੰਞਾਈ ॥੩॥ (915-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In an instant, He purifies the sinners, and dispels the darkness of ignorance. ||3||

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ (915-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is all-powerful, the Cause of causes;Guru Nanak seeks His Sanctuary. ||4||

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ (915-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Shattering the bonds, the Guru implants Almighty's lotus feet within, and lovingly attunes us to the One Guru's Shabad (Gurbani). ||5||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਕਾਢਿਓ ;
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਬਣਿ ਆਈ ॥੬॥ (915-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has lifted me up, and pulled me out of the deep, dark pit of evil desires; I am attuned to the True Shabad. ||6||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਕਤਹੁ ਨ ਧਾਈ ॥੭॥ (915-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The fear of birth and death is taken away; I shall never wander again. ||7||

ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; **(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਈ ॥੮॥(915-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This mind is imbued with the sublime elixir of Almighty's Name (Naam); drinking in the Ambrosial Nectar, it is satisfied. ||8||

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ ;
ਨਿਹਚਲ ਵਸਿਆ ਜਾਈ ॥੯॥ (915-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Joining the Society of the Saints, I sing the Almighty's Praises; I dwell in the eternal, unchanging place means in the state of union with Almighty. ||9||

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਭਾਈ ॥੧੦॥ (915-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has given me the perfect teachings; there is nothing except Almighty, O Siblings of Destiny. ||10||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਨਾਨਕ , ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧੧॥ (915-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the treasure of Almighty's Name (Naam), by great good fortune; Guru Nanak says, I shall not fall into hell. ||11||

ਘਾਲ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੇਰੀ ;
ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਕਮਾਈ ॥੧੨॥ (915-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My struggle, intelligence and words have not worked for me; I shall act according to the Instructions of the Perfect Guru. ||12||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਸੁਚਿ ਹੈ ਸੋਈ ;
ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਈ ॥੧੩॥ (915-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is chanting, intense meditation, austere self-discipline and purification; He Himself acts, and causes us to act. ||13||

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ;
ਗੁਰਿ ਸਾਚੈ ਲਾਇ ਤਰਾਈ ॥੧੪॥ (915-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the midst of children and spouse, and utter corruption, the True Guru has carried me across. ||14||

ਅਪਣੇ ਜੀਅ , ਤੈ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ;
ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥੧੫॥ (916-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You Yourself take care of Your beings; You Yourself attach them to the hem of Your robe. ||15||

ਸਾਚ ਧਰਮ ਕਾ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਿਆ ;
ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਵਾਈ ॥੧੬॥ (916-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have built the boat of true faith, to cross over the terrifying worldly ocean. ||16||

ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ;
ਨਾਨਕ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੭॥ (916-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is unlimited and endless; Guru Nanak says I totally sacrifice to Him. ||17||

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ;
ਕਲਿ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਾਈ ॥੧੮॥ (916-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Timeless Form, Beyond Birth and Self-existent Almighty has infused the light of knowledge in the darkness of Kal-yug. ||18||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅਨ ਕਾ ਦਾਤਾ ;
ਦੇਖਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧੯॥ (916-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower of hearts, the Giver of souls; gazing upon Him, I am satisfied and fulfilled. ||19||

ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਭਉ ;
ਸਭ ਜਲਿ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨੦॥ (916-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the One Universal Creator, Pure and fearless; He is permeating and pervading all the water and the land. ||20||

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਭਗਤਾ ਕਉ ਦੀਨਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਮਾਈ ॥੨੧॥੧॥੬॥ (916-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He blesses His devotees with the Gift of devotional worship; Guru Nanak longs for Almighty, O my mother. ||21||1||6||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (916-5)

Ramkali, Fifth Mahala,

ਸਲੋਕੁ ॥ (916-6)

Salok:

ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ; ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (916-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Study the Guru's Shabad (Gurbani), O beloveds, it is your anchoring support in life and in death.

ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ; ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੧॥ (916-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your face shall be radiant, and you will be at peace forever, Guru Nanak says by remembering the One (Almighty). ||1||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਬਣਿ ਆਈ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ (916-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind and body are imbued with my Beloved Lord; I have been blessed with loving devotion to Almighty, O Saints. ||1||

ਸਤਿਗੁਰਿ , ਖੇਪ ਨਿਬਾਹੀ ; ਸੰਤਹੁ ॥ (916-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has sustained my quest, O Saints.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ , ਦਾਸ ਕਉ ਦੀਆ ;
ਸਗਲੀ ਤ੍ਰਿਸਨ ਉਲਾਹੀ ਸੰਤਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (916-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has blessed His slave with the profit of Almighty's Name; all my thirst is quenched, O Saints. ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਲਾਲੁ ਇਕੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੨॥ (916-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I have found the jewel of Almighty's Name; I cannot express His value, O Saints. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਧਿਆਨਾ ;
ਸਾਚੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੩॥ (916-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I focus my concentration on His Lotus Feet; I am absorbed in the True Almighty by having His Sight(Darshan,) within the entire creation, O Saints. ||3||

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੪॥ (916-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises with mind and speach, I am exalted (delighted); Remembering on Almighty, I am satisfied and fulfilled, O Saints. ||4||

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ;
ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਜਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੫॥ (916-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the Atma, is permeating within all; what comes, and what goes, O Saints? ||5||

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ;
ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੬॥ (916-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

At the very beginning of time, and throughout the ages, He is, and He shall always be; He is the Giver of peace to all beings, O Saints. ||6||

ਆਪਿ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੭॥ (916-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is endless; His end cannot be found. He is totally pervading and permeating everywhere, O Saints. ||7||

ਮੀਤ ਸਾਜਨ , ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਸੁਤ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਾਪੁ , ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਸੰਤਹੁ ॥੮॥੨॥੭॥ (916-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty is my friend, companion, wealth, youth, son, father and mother, O Saints. ||8||2||7||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (916-13)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥ (916-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In thought, word and deed, I contemplate Almighty's Name.

ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ਮਹਾ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ , ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (916-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The horrible worldly ocean is very treacherous; Guru Nanak says, through the Guru is carried across. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਸੂਖਾ , ਬਾਹਰਿ ਸੂਖਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿ , ਮਲਨ ਭਏ , ਦੁਸਟਾਰੀ ॥੧॥ (916-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The mind and body remains in peace by chanting Almighty’s Name, evil tendencies are crushed. ||1||

ਜਿਸ ਤੇ ਲਾਗੇ ਤਿਨਹਿ ਨਿਵਾਰੇ ;
ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੨॥ (916-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has rid me of what was clinging to me; my Dear Almighty has blessed me with His Grace. ||2||

ਉਧਰੇ ਸੰਤ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨੀ ;
ਪਚਿ ਬਿਨਸੇ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ (916-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints are saved, in His Sanctuary; the very egotistical people rot away and die. ||3||

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਇਕੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੀ ॥੪॥ (916-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have obtained this fruit, the Support of the One Name alone. ||4||

ਨ ਕੋਈ ਸੂਰੁ , ਨ ਕੋਈ ਹੀਣਾ ;
ਸਭ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੫॥ (916-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one is strong, and no one is weak; all are manifestations of Your Light, Almighty. ||5||

ਤੁਮ੍ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ; **(ਸਮਰੱਥ, ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)**
ਰਵਿਆ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ (916-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are the all-powerful, indescribable, unfathomable (beyond sensors) , all-pervading Lord. ||6||

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਤੇਰੀ ਕਰਤੇ ;
ਪ੍ਰਭ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੀ ॥੭॥ (916-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Who can estimate Your value, O Creator? Almighty has no end or limitation. ||7||

ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਵਡਿਆਈ ;
ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰੇਣਾਰੀ ॥੮॥੩॥੮॥੨੨॥ (916-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please bless Nanak with the glorious greatness of the gift of Almighty's Name (Naam), and the dust of the feet of Your Saints. ||8||3||8||22||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਨੰਦੁ (917-1)

Ramkali, Third Mahl, Anand ~ The Hymn of Bliss:

Prologue: Guru Amar Das Ji uttered this Bani (hymn) upon the birth of Baba Anand Ji (who was an ascetic who performed immense meditation in his earlier birth but did not attain bliss). He was borned as the third son of Baba Mohri Ji. Guru Ji took the new born baby in his laps and uttered 38 Pauris of Anand Sahib. He named the new born baby Anand after the name of this hymn. Guru Ram Das Ji later added the 39th Pauri and Guru Arjan Dev Ji the 40th Pauri.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (917-1)

There is one without any else (Eak), universal creator (Ongkar), True in all past, present and future (Sat), vanishes the darkness of ignorance with brightness of knowledge (Gur), attainable with such Guru's grace (Persad).

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਮੇਰੀ ਮਾਏ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥ (917-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear saints (Mai) my intellect has been in bliss since the day a have obtain the True Guru (Satguru).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤ ਪਾਇਆ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ;
ਮਨਿ ਵਜੀਆ ਵਾਧਾਈਆ ॥ (917-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Since the True Guru is obtained, I became knowledgeable and with knowledge the happiness have been manifested in my mind.

ਰਾਗ ਰਤਨ ਪਰਵਾਰ ਪਰੀਆ ;
ਸਬਦ ਗਾਵਣ ਆਈਆ ॥ (917-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The love (Rag) and renunciation (Raagni's) and their family truth, contentment, faith, contemplation, kindness, pityness, friendness, happiness and support, such virtues are obtained through the Guru's uttered sermons.

ਸਬਦੋ ਤ ਗਾਵਹੁ ਹਰੀ ਕੇਰਾ ; ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਵਸਾਇਆ ॥(917-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Therefore, those who has resided Almighty in their mind, through them you should also utter Guru's sermons.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਅਨੰਦੁ ਹੋਆ ;
ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (917-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru JI says that since the day I have obtained the True Guru I am in bliss.

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ; ਤੂ ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (917-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My mind! you should always stay together with Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਰਹੁ ਤੂ ਮੰਨ ਮੇਰੇ ; ਦੂਖ ਸਭਿ ਵਿਸਾਰਣਾ ॥(917-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My mind! You stay along with Almighty which will prevent all the pains means that pains will be vanished.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ , ਓਹੁ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ; ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰਣਾ ॥(917-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Almighty will take your side therefore all your missions will be accomplished.

ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (917-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Master (Almighty) who is capable of performing everything, why do you ignore such Master from your mind?

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਮੰਨ ਮੇਰੇ ;
ਸਦਾ ਰਹੁ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥੨॥ (917-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru JI say's, my mind! Always stay along with Almighty.

Pray as follows;

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ (917-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear True Master, what is there which is not in your house means that everything is in your house.

ਘਰਿ ਤ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ; ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਵਏ ॥ (917-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Your (Almighty) house has everything but only those whom you bestow (give) shall obtain.

ਸਦਾ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਤੇਰੀ ; ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਵਏ ॥ (917-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, I always utter your praises and reside your name in my mind.

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ॥ (917-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Whose mind has embedded your name, his praise's form of instrument sings all along.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ;
ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥੩॥ (917-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru JI says, Dear Master what is there which is not in your house means there is everything there.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥ (917-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The true name is my support.

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਮੇਰਾ ;
ਜਿਨਿ ਭੁਖਾ ਸਭਿ ਗਵਾਈਆ ॥ (917-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Such true name is my support which has eliminated all the other hungers (desires).

ਕਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖ ਮਨਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ;
ਜਿਨਿ ਇਛਾ ਸਭਿ ਪੁਜਾਈਆ ॥ (917-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Then the mind is in peace and the happiness form of Almighty has resided in my mind.How is such Almighty who has fulfilled all my wishes?

ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਗੁਰੂ ਵਿਟਹੁ ;
ਜਿਸ ਦੀਆ ਏਹਿ ਵਡਿਆਈਆ ॥ (917-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

Therefore I will always sacrifice myself upon the Guru whose praises are such.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ;
ਸਬਦਿ ਧਰਹੁ ਪਿਆਰੋ ॥ (917-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

Guru JI says, listen Saints you all shall also adopt love for the Guru's sermons.

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੋ ॥੪॥ (917-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

The true name is my only support.

ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ; ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ ॥ (917-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

In such fortunate house five hymn's instruments is being played.

ਘਰਿ ਸਭਾਗੈ , ਸਬਦ ਵਾਜੇ ;
ਕਲਾ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਧਾਰੀਆ ॥ (917-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

Almighty has adopted His powers in such house therefore in such fortunate house (body or true congregation) the hymns are being sung.

ਪੰਚ ਦੂਤ ਤੁਧੁ ਵਸਿ ਕੀਤੇ ; ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (917-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

Such one has controlled all the five demons (lust, anger, greed, attachment & ego) on your (Almighty) faith and then the death which is painful is also defeated.

ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਾਇਆ , ਤੁਧੁ ਜਿਨ ਕਉ ;
ਸਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਾਗੇ ॥ (917-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

The ones who have obtained good deeds from the beginning; Dear Almighty, those are the ones who attached with your name.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਤਹ ਸੁਖੁ ਹੋਆ ;
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੫॥ (917-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

Guru Ji says that such ones has obtained happiness in their Antahkaran, in this manner their mind is tuned to hymns (shabad) and sings the songs related to you (Almighty).

ਸਾਚੀ ਲਿਵੈ ਬਿਨੁ ; ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ॥ (917-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮः 3)

Without the Almighty's love the body is without honour.

ਦੇਹ ਨਿਮਾਣੀ ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ; ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥ (917-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The body is without honour and without Almighty's love what can ever this body do means that the body is fruitless (useless).

ਤੁਧੁ ਬਾਝੁ ਸਮਰਥ ਕੋਇ ਨਾਹੀ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ (917-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Without Almighty there is no one else who has the capability to make this body fruitful therefore the gardener of the universe garden (Almighty) please be merciful to make this body achieve its cause.

ਏਸ ਨਉ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ; ਸਬਦਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰੀਆ ॥(917-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

There is no other place to make this body fruitful as the Gurmukh's has made this body fruitful by practicing the Guru's sermons.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਲਿਵੈ ਬਾਝਹੁ ;
ਕਿਆ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰੀਆ ॥੬॥ (917-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that without the Almighty's love alone what can this unanimated body do.

ਆਨੰਦੁ ਆਨੰਦੁ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ;
ਆਨੰਦੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥ (917-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Everyone says again and again that I have obtained the bliss but the complete bliss is only known through Guruji means that the bliss of real-self (Atma) knowledge is only obtainable from Guruji.

ਜਾਣਿਆ ਆਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਤੇ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (917-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Everlasting bliss is known through Guru's sermons. Question: How Guru is obtained?Answer : Dear beloved Sikh when Almighty showers His blessings.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ;
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿਆ ॥ (917-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Whose sins are vanished with Almighty's grace, they alone have obtained the collyrium (Anjan-surma) of knowledge.

ਅੰਦਰਹੁ ਜਿਨ ਕਾ ਮੋਹੁ ਤੁਟਾ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (917-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those whose inner attachments are broken their life is corrected by the Guru's hymn.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਏਹੁ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ;
ਆਨੰਦੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ॥੭॥ (917-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that this bliss of real-self (Sarup-anand) is known through Guru.

ਬਾਬਾ , ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ (918-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, only the one receives to whom you (Almighty) give.

ਪਾਵੈ ਤ ਸੋ ਜਨੁ ਦੇਹਿ ਜਿਸ ਨੋ ;
ਹੋਰਿ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਵੇਚਾਰਿਆ ॥ (918-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Only the one receives to whom Almighty gives, what can the others do (who don't receive)?

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ , ਫਿਰਹਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ;
ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (918-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Forgotten because of one illusion one roams in ten directions; however the one who is attached with Almighty's name his life has been corrected.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਮਨੁ ਭਇਆ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਜਿਨਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ (918-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those with Guru's grace, remain delighted in Almighty's will and their mind becomes pure.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵਏ ॥੮॥ (918-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that the one you (Almighty) bless to accept your will willingly, 'Dear beloved Almighty only such one obtains you'.

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਹੋ ;
ਅਕਥ ਕੀ ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (918-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear beloved Saints come and lets utter the unuttered story of the Guru.

ਕਰਹ ਕਹਾਣੀ ਅਕਥ ਕੇਰੀ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਕਿਤੁ ਦੁਆਰੈ ਪਾਈਐ ॥ (918-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Lets utter the Almighty's narration (katha) and contemplate pertaining to the methods by which Almighty is obtained.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਸਉਪਿ ਗੁਰ ਕਉ ;
ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਪਾਈਐ ॥ (918-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

However one have to surrender his body, mind and wealth to Guruji and then accept the Almighty's command willingly by which Almighty is obtained.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ; ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (918-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Therefore accept Guru's command and sing the true hymn.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ;
ਕਥਿਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੯॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (918-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says, Dear Saints, listen and utter the unttered Almighty's story.

ਏ ਮਨ ਚੰਚਲਾ ; ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (918-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear animated mind, no one has ever obtained Almighty through the intelligence of the mind.

ਚਤੁਰਾਈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ; ਤੂ ਸੁਣਿ ਮੰਨ ਮੇਰਿਆ ॥ (918-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My dear mind listen, through intelligence no one has ever obtained Almighty.

ਏਹ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ; ਜਿਨਿ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (918-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This mammon (maya) is fascinating which has caused the jeev to be misled in the worldly illusion.

ਮਾਇਆ ਤ ਮੋਹਣੀ ਤਿਨੈ ਕੀਤੀ ;
ਜਿਨਿ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਆ ॥ (918-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

However the fascinating mammon (maya) is created by Almighty who has instate deceive of illusion.

ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਤਾ ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਮੋਹੁ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ॥ (918-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

I have sacrificed myself upon the Almighty who has given the sweet (preferable) attachments.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਮਨ ਚੰਚਲ ;
ਚਤੁਰਾਈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ (918-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says 'dear mind, no has ever obtained Almighty with fickle mind and intellect's (Budhi) intelligence

ਏ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ; ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (918-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear beloved mind, forever hold to the truth.

ਏਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤੂ ਜਿ ਦੇਖਦਾ ; ਚਲੈ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ (918-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear Mind, your family which you see will never go with you.

ਸਾਥਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ;
ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (918-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The family which will never follow along, so why do you attach your mind so much with them.

ਐਸਾ ਕੰਮੁ ਮੂਲੇ ਨ ਕੀਚੈ ; ਜਿਤੁ ਅੰਤਿ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ (918-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Never perform such work by performing which one has to regret at the end.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਤੂ ; ਹੋਵੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ (918-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear Mind, listen to Guru's sermons which will stay along and help you till the end.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਮਨ ਪਿਆਰੇ ;
ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੧੧॥ (918-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says, Dear beloved mind forever hold to the truth.
Utter the Almighty praises as follows;

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ; ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (918-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear Almighty you are beyond mind comprehension (Agam) and beyond sensors reach (Agochar), no one has discovered your end.

ਅੰਤੋ ਨ ਪਾਇਆ ਕਿਨੈ ਤੇਰਾ ;
ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਤੂ ਜਾਣਹੇ ॥ (918-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

No one has obtained your end as only you know yourself.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖੇਲੁ ਤੇਰਾ ;
ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣਏ ॥ (918-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This physical and internal (sukshem) body jeevs are all within your play, who can ever describe your play.

ਆਖਹਿ ਤ ਵੇਖਹਿ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (918-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty you are the one who utters and sees within all as you have created the entire universe.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਤੂ ਸਦਾ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ;
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (918-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that your attainment is beyond everyones capability therefore no one has obtained your end.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੋਜਦੇ ;
ਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ (918-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The necter of real-self bliss (Atma-anand) which is searched by all the dieties, humans and silent ascetics, I have obtained the necter of real-self bliss (Atma-anand) from Guru.

ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਨੀ ;
ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (918-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When Guru bestows His grace only then the necter of real-self bliss (Atma-anand) is obtained the true happiness is embedded in mind.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ;
ਇਕਿ ਵੇਖਿ ਪਰਸਣਿ ਆਇਆ ॥ (918-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The physical and internal (Sukhem or soul) bodies of the jeev is created by Almighty, some Gurmukh have seen your (Almighty) form and some devotees comes to true congregation to touch the feet dust of its audience.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੂਕਾ ;
ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ (918-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Their greed of consumption (Lab), greed of collection (Lob) and ego has been far apart which has made them to love Guru's sermons.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ;
ਤਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ (918-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that upon whomsoever you (Almighty) becomes graceful, one obtains real-self bliss from Guru.

ਭਗਤਾ ਕੀ ਚਾਲ ; ਨਿਰਾਲੀ ॥ (918-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The practice of Bhagats (who performs consistent meditation) are different from the world's practice.

ਚਾਲਾ ਨਿਰਾਲੀ ਭਗਤਾਹ ਕੇਰੀ ;
ਬਿਖਮ ਮਾਰਗਿ ਚਲਣਾ ॥ (918-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Bhagats practice is separate from the world standard practive because it is difficult as the Bhagats walks on the difficult path of meditation.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਬਹੁਤੁ ਨਾਹੀ ਬੋਲਣਾ ॥ (918-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They disregard the extra consumption (Lab) and accumulation (Lob) from the quantity actual required for survival and ego, they also abolish the worldly wealth hunger and never speaks unnecessarily.

ਖੰਨਿਅਹੁ ਤਿਖੀ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ;
ਏਤੁ ਮਾਰਗਿ ਜਾਣਾ ॥ (918-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Their meditation path on which they have to walk (practice) is sharper then the edge of a sword and thinner then a strand of hair.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ;
ਹਰਿ ਵਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ (919-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The ones who have abandon their self-existence with Guru's grace their desires have immersed in Almighty's meditation means that they do not have desires for worldly material any more.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਚਾਲ ਭਗਤਾ ;
ਜੁਗਹੁ ਜੁਗੁ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧੪॥ (919-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that the Bhagats style has always been different in all ages means that their practice has always remain different.

The Bhagats request humbly as follows;

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵ ਚਲਹ ਸੁਆਮੀ ; (ਚਲਾ-ਇਹਿ ਬੋਲੋ)
ਹੋਰੁ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (919-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear Master, I shall move as you (Almighty) drive and how can I ever know which the virtues in you are (Almighty).

ਜਿਵ ਤੂ ਚਲਾਇਹਿ ਤਿਵੈ ਚਲਹ ; (ਚਲਾ-ਇਹਿ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੇ ॥ (919-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Jeevs (being) moves accordingly as you (Almighty) drive them and only those participates in the meditation path whom are directed by Almighty.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਲਾਇਹਿ ;
ਸਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (919-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Upon whom Almighty's grace, only they are engaged with His name and those concentrates on Almighty's name.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇਹਿ ਆਪਣੀ ;
ਸਿ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੇ ॥ (919-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Whomsoever you make to listen to your discourse only those obtains happiness through Guru.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹੇ ॥੧੫॥ (919-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says 'Dear True Master, your drive all the jeevs (being) as it pleases you'.

ਏਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ; ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (919-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Guru's sermon form of praise is extremely pleasing.

ਸਬਦੋ ਸੁਹਾਵਾ , ਸਦਾ ਸੋਹਿਲਾ ;
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (919-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru's sermons form of praises is forever pleasing (suhava), however only those listens to whom the True Guru's himself utters.

ਏਹੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਜਿਨ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ॥ (919-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The True Guru's sermon embeds in the mind of those whose such writ is pre-written such from the Almighty's court based on the deeds.

ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਘਨੇਰੇ , ਕਰਹਿ ਗਲਾ ; **(ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)**
ਗਲੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ **(ਗੱਲੀਂ ਬੋਲੋ)** (919-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Some talks around a lot about obtaining Almighty but no one has ever obtained Almighty by merely talking.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਬਦੁ ਸੋਹਿਲਾ ;
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਇਆ ॥੧੬॥ (919-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that the Guru's sermon form of praise is only uttered to those on whom the Guru becomes graceful.

ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ਸੇ ਜਨਾ ; ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (919-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those disciple are purified who has concentrated on the Life of entire the Universe (Har – Almighty)

ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਪਵਿਤੁ ਹੋਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ (919-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who have concentrated on Almighty becames pure however those who has concentrated on Almighty through Guru their concentration became fruitful (in addition to purity).

ਪਵਿਤੁ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ , ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ;
ਪਵਿਤੁ ਸੰਗਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ (919-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Such one's mother, father and family also becomes pure and also those who joins their company becomes pure as well.

ਕਹਦੇ ਪਵਿਤੁ , ਸੁਣਦੇ ਪਵਿਤੁ ;
ਸੇ ਪਵਿਤੁ , ਜਿਨੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (919-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

The ones who utters becomes pure, the one who listens becomes pure and also those who embeds Almighty's name in their mind.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੇ ਪਵਿਤੁ ;
ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੭॥ (919-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

Guru Ji says that those are pure who have concentrated through a Guru on the Almighty who is the Universal Life (Har) and Destroyer of Sins (Har).

ਕਰਮੀ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ;
ਵਿਣੁ ਸਹਜੈ ਸਹਸਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (919-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

Knowledge never initiates within the ones who practices merely rituals, without the real-self knowledge the doubts of the mind will never vanish.

ਨਹ ਜਾਇ ਸਹਸਾ ਕਿਤੈ ਸੰਜਮਿ ;
ਰਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (919-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

Although one practices various types of rituals but the doubts of the will never disappear with whatever attempts initiated.

ਸਹਸੈ ਜੀਉ ਮਲੀਣੁ ਹੈ ;
ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਧੋਤਾ ਜਾਏ ॥ (919-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

The mind is impure (dirty) because of the doubt, so what are attempt to be initiated in order to purify the mind?

Answer:

ਮੰਨੁ ਧੋਵਹੁ ਸਬਦਿ ਲਾਗਹੁ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (919-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

Wash the mind by following (practicing) the Guru's sermons and remain focus on Almighty's name.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ;
ਇਹੁ ਸਹਸਾ ਇਵ ਜਾਇ ॥੧੮॥ (919-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

Guru Ji says that knowledge manifest with the grace of the Guru and is how the doubt oh the mind disappears.

ਜੀਅਹੁ ਮੈਲੇ ; ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ (919-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The jeev who are wicked within and externally looks clean (pure).

ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ , ਜੀਅਹੁ ਤ ਮੈਲੇ ;
ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥ (919-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The ones who are externally clean (innocent) and internally are slys (Kapti – crafty, dishonest), such ones has lost their gamble of life.

ਏਹ ਤਿਸਨਾ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਲਗਾ ;
ਮਰਣੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ (919-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They are infected by the greed (Trishna) form of serious desease therefore they have forgotten totally about their death from their mind.

ਵੇਦਾ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ , ਸੋ ਸੁਣਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਫਿਰਹਿ ਜਿਉ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (919-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They never listen to Almighty's name which is written as the greatest in all divine knowledge books therefore they are roaming just like ghost mean they are impurity.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ ਸਚੁ ਤਜਿਆ , ਕੂੜੇ ਲਾਗੇ ;
ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ॥੧੯॥ (919-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that those who has abandon the truth and attached with false have lost their gamble of life.

ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ; ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲ ॥ (919-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who are pure internally and externally.

ਬਾਹਰਹੁ ਤ ਨਿਰਮਲ , ਜੀਅਹੁ ਨਿਰਮਲ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਰਣੀ ਕਮਾਣੀ ॥ (919-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The ones who are pure internally and externally have earned good deeds by adopting Guru's sermons.

ਕੂੜ ਕੀ ਸੋਇ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ;
ਮਨਸਾ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (919-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The false news never reach them because their all their wishes (Mansa) has immersed in the truth.

ਜਨਮੁ ਰਤਨੁ ਜਿਨੀ ਖਟਿਆ ; ਭਲੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (919-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The ones who have made their precious human birth fruitful, they are the most innocent (Bhele) jeevs (vanjare-traders).

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ ਮੰਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥੨੦॥ (919-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that those whose mind are pure, they lives forever (in accordance) with the Guru's sermons.

ਜੇ ਕੋ ਸਿਖੁ ; ਗੁਰੂ ਸੇਤੀ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ (919-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

A Sikh (disciple) who practices all the instruction from his Guru diligently.

ਹੋਵੈ ਤ ਸਨਮੁਖੁ ਸਿਖੁ ਕੋਈ ;
ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਨਾਲੇ ॥ (919-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

A disciple (Sikh) who practices Guru's teaching and remains in the Guru's company completely (Jiaoh – mind and body)

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ , ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ;
ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਸਮਾਲੇ ॥ (919-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Sikh then concentrates on Guru's feet in his mind and remembers the real-self form within.

ਆਪੁ ਛਡਿ ਸਦਾਰਹੈ ਪਰਣੈ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਏ ॥ (919-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Sikh abandons self-existence and remains in the Guru's support without recognizing any other protector then his Guru alone.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ;
ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਏ ॥੨੧॥ (920-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says 'listen dear saints, such is a Sikh who is always maintains his Guru before himself'.

ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (920-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If one goes against the Guru, without the sanctuary of the True Guru salvation can never be obtained.

ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ;
ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥ (920-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

There is no other place where salvation can be obtained even if one seek the advice from the wise ones means even the wise ones will confirm that without a True Guru salvation unattainable.

ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (920-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Even if one wander in various types of birth reincarnations at the end still without the True Guru salvation cannot be obtained.

ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ , ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ;
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (920-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

No matter after how long of wandering or within the lifetime, if one attaches himself humbly (attaches to Guruji's feet) with the True Guru and then the Guru utters sermon upon listening which one obtains salvation.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥ (920-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says contemplate and conclude the facts that without the True Guru, jeev (being) can never obtain salvation.

ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ;
ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (920-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Come on the beloved Sikhs (disciple) of the True Guru and sing the true Hymns.

ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ; ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ (920-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Sing the hymns of the Guru, as the Guru's hymns are supreme ones among other available hymns.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥(920-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Upon those who are blessed with Almighty's graceful sight the hymns immerses into their mind.

ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ;
ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ (ਸਾਰਿਗ-ਪਾਣੀ ਬੋਲੋ) (920-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Drink the nectar of Almighty's name and remain forever in Almighty's bliss also recite continuously the Bow Wearer's (Sarange-pani means Almighty) name.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ; ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥ (920-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says, always sing the true hymns which are all related to Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ; ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (920-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The hymns which are without praises of Almighty and Almighty's name is immature (kechi).

ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ; ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (920-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The hymn without the True Guru is immature and if someone tries to persuade to read such hymns do not stray in illusion as one should be sure that the hymns are immature.

ਕਹਦੇ ਕਚੇ , ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ; ਕਚੀਂ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (920-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When the writter of the hymn is immature, the listeners are immature and also the discourse (katha) is immatureas well.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ;
ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (920-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The ones who recite hymn pertaining to Almighty all the time with their tongue but the uttered Almighty's hymn is not known to themselves which means that they do not adopt and practice.

ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ;
ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥ (920-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those whose attention is stolen by the mammon (maya) they speak just a flowing air means their speech is meaningless.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ;
ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥ (920-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that without the True Guru all other hymns are immature.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ; ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥ (920-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Guru's sermons are invaluable in which all virtues form of diamonds are inlayed means that all the methods are incorporated in Guru's sermons.

ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ; ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥ (920-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When the mind prefers the invaluable Guru's sermons only then this jeev (being) immerses in Almighty.

ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ; ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥ (920-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Whose mind has completely agreed with Guru's sermons his love is attached with Almighty.

ਆਪੇ ਹੀਰਾ , ਰਤਨੁ ਆਪੇ ; ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥(920-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Guru's sermons are the knowledge and the form of ascetic itself, however only those who are made to understand by Almighty are aware.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ;
ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥ (920-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that Guru's sermons are the form of ascetic (Vairag) with is inlayed with diamond form of knowledge.

ਸਿਵ ਸਕਤਿ , ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ;
ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (920-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Ishwer (Almighty's form during the existence of creation) who created jeevs (being) through mammon (maya) means that although Almighty creates His own-self in various forms but still His command is applicable for all.

ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ (920-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty applies His command on all and at the same time He sees but such reality is only made known to a rare Gurmukh means Ishwer is the bestower of all deeds returns.

ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ; ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (920-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The jeev (being) only becomes free from all attachments when Guru's sermons are implanted in the mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ , ਸੁ ਹੋਵੈ ;
ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (920-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Whom the Almighty himself makes a Gurmukh only then one becomes Gurmukh who concentrates on Almighty alone.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਆਪਿ ਕਰਤਾ ;
ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥ (920-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that the creator himself explains His command.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ;
ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (920-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The twenty-seven (27) Simrities and six (6) Shastras contemplates on the returns of both sin (paap) and charity (pun) deeds however in such contemplation the information on principal form (Almighty) cannot be known.

ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ , ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ;
ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (920-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Without a Guru the worth of principal form (Almighty) was never known through the contemplation of Shastras in the past and even in the present time without a Guru no one has appreciated Almighty.

ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ;
ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ (920-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The entire universe is ignorant (sleeping) in the illusions of maya's three chracteristics (Rajo. Tamo & Sato) therefore the whole lifetime is wasted while sleeping in ignorance.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ , ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (920-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

With Guru's grace only those who are awakened in whose mind Almighty has immersed and through their mouth they speaks the necter of Almighty's name.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ , ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ;
ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥ (920-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that those obtains the principal form (tatt seroop) whose concentrations is focused on Almighty day, night and also the entire life spend in the Almighty's conscious.

ਮਾਤਾ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ , ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ;
ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (920-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Who has sustained you in mother womb, why must you forget such Almighty who is capable of everything?

ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ;
ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥ (920-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Why have you forgotten from your mind such a great donor who has delivered food your consumption while in the mother's womb heat (Jathra-agni).

ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ;
ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥ (920-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Upon whom Almighty blesses the love towards Him, no difficulty shall even touch such person.

ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ (921-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

However Almighty himself implants His love within the jeev therefore those becomes Gurmukh and remembers Almighty all the time.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ;
ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥ (921-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that why must you forget such a great donor from your mind means always remember Almighty.

ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ; ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ (921-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Just like the fire (heat) in mother's womb the same kind of fire of mammon (maya) burns after the birth

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ;
ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (921-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Mammon (maya) and fire is identical as this game has been created by Almighty from the beginning.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ;
ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ (921-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When it pleased Almighty only then the birth took place which the family were pleased by the birth as well.

ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (921-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When the jeev's concentration in Almighty were disengaged after the birth then mammon (maya) has influenced which created the greed of worldly materials.

ਏਹ ਮਾਇਆ , ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ , ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ;
ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ (921-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This is mammon (maya) which causes Almighty to be forgotten and creates attachments, these attachments then initiates the love for other then Almighty means maya is known from it's action as it does not have any form or colour.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥ (921-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says with Guru's grace whose love is attached with Almighty they have obtained Almighty while living in this mammon's materialistic world,

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ; ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (921-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty himself is priceless therefore his price has never been obtained.

ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ;
ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥ (921-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

No one has ever obtained the price of Almighty although many has been restless in the efforts to determine the price means that they have tried the most difficult attempts.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ;
ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ (921-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If such True Guru is obtain as described in the divine knowledge, one should offer his head before him (True Guru) then the mind's self-existence will disappear.

ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ;
ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (921-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty himself comes and resides within the mind then the jeev (being) stayed united which seems to be different earlier.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ , ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥ (921-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty himself is priceless, Guru Ji says that the ones ate fortunate who attains Almighty in their Antahkaran.

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ; ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (921-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My mind is the trader and the faith of Almighty's name is the capital.

ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ , ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥ (921-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty's faith is my capital and my mind is the trader however the capital form of faith is known from the true Guru.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ;
ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥ (921-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear jeev (being), you should also recite Almighty's name all the time as this will gain profit day by day.

ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥ (921-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Almighty form of wealth is obtain by only those who Almighty himself wishes to bless.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ;
ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥ (921-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that my capital is Almighty himself and my mind is the trader.

ਏ ਰਸਨਾ , ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ;
ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (921-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear my Tongue you are immersed in the other taste besides Almighty therefore your (tongue) thirst is never contented.

ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ;
ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (921-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Until you (tongue) do not have the taste Almighty's name, till then your thirst (greed) will never disappear with any other form of taste.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ , ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ (921-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If the Almighty's name taste is obtained and adopted in the Antahkaran, in this manner drinks means recites Almighty's name then the greed will never come again.

ਏਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ (921-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

With Almighty's grace who are visited by the True Guru then one obtains the taste of Almighty's name.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਹੋਰਿ ਅਨ ਰਸ ਸਭਿ ਵੀਸਰੇ ;
ਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥ (921-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that all other bad taste of duality disappears when the taste of Almighty's name resides within the mind.

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ , ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ;
ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (921-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My dear body, you came to existence in this world when Almighty has inserted his light (Jot- Atma) within your physical body.

ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ;
ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (921-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When Almighty kept His power (Atma) within you (jeev) only then you came to this world.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ , ਆਪੇ ਪਿਤਾ ;
ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ , ਜਗਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (921-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty himself is the form of mother and father who has created you and showed you this world.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ , ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ;
ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (921-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The play of this world is similar to a staged drama which were appeared to be true and till Almighty realization came through Guru's grace then the entire worlds play appeared to be nothinh but just a mere stage drama which is false.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ;
ਜੋਤਿ ਰਾਖੀ , ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥ (921-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that the main cause of the world is ignorance therefore the world was created earlier and then Almighty inserted his light (power-Atma) into your (jeev) body thereafter you came to this world.

ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ; ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ (921-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When the arrival means the manifestation of Almighty is heard the mind is filled with enthusiasm.

ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ; ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ (921-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear saint form of friend sing the praises of Almighty, those who have sing the praises their body and mind is praiseful.

ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ;
ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ (921-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Sing the Almighty's praises all the time, Dear Mate the pains and sorrows will never be experienced again.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ , ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ;
ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ (921-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Fortunate are those days when the concentration is attached with Guru's feet and the groom's (Almighty) name is recited.

ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ , ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁਭੋਗੋ ॥ (921-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Guru's sermons are recognized as the consistent taste means that the hymns are continuously contemplated therefore the taste of Almighty's name is consistently consumed.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ;
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥ (922-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
Guru Ji says, 'Dear Almighty, you are obtained who is the cause of all the causes'.

ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ , ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ;
ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (922-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
My dear body, what goods deeds have earned (perform) by coming to this world?

ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ;
ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (922-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
What deeds have you (body) earned dear body by coming to this world.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ;
ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ (922-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
All other deeds are worthless if the Almighty who has created you is not resided in your mind.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (922-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
With the Guru's grace whose mind is resided by Almighty are those with the writ written based on their previous performed deeds.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ ;
ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ (922-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
Guru Ji says that those who has concentrated on the True Guru, their this body became acceptable

ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ , ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ (922-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
My dear eyes, Almighty has inserted the illuminated light in you therefore you should not anyone else other then Almighty.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ;
ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (922-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Don't see anyone else other then Almighty who blesses His grace therefore Almighty is the one should be seen.

ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ , ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (922-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This painful world which you see is entirely Almighty's form presently and previously were also observed as Almighty's form by the Saints.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (922-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Through Guru's grace Almighty is known upon seeing there is only Almighty alone, there no one other then Almighty.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ (922-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that from these mere physical eyes has become the inner vision (knowledge vision) with True Guru's grace means that Almighty's form is seen within the entire creation.

ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ; ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ (922-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My dear ears, you are sent by the True Almighty to listen to His name.

ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ , ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ;
ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ (922-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

You (ears) are attached with the body to listen to Almighty's name therefore listen to the true form's sermons.

ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ;
ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (922-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Upon listening the disciple's mind and body becomes lush (lifely) and tongue immersed in love.

ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ (922-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The true, imperceptible (Alakh) and amazing (Ascaraj), His ability (Geti) is beyond description.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ , ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ;
ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ (922-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says listen to the necter form of Almighty's name to become pure because you are sent only to listen to the true name.

ਹਰਿ ਜੀਉ , ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ;
ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ (922-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Beloved Almighty has kept the life in the cave form of body and the fan of air is being moved means that with the life-forces (Pran) the whole body came into action.

ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ , ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ;
ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ (922-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The fan of air is being moved whereby nine doors of the body are wide open whereas the tenth door is kept hidden.

ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ ;
ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (922-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who has faith through Guru are alone being shown the tenth door means that the Almighty is being exposed who is the support of the other nine doors.

ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਵ ਨਿਧਿ ;
ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ (922-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Within there are countless types of worlds form of Almighty's name, the creator of nine treasures whereby His end is never discovered means that the endless Almighty is seen and there is everything in the tenth door.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ , ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ;
ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ (922-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that Almighty has kept the life in the body form of cave and fan od air is being played.This next Pauri is uttered by Sri Guru Ram Das Ji in the praise of this hymn.

ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ; ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ (922-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This Anand hymn is the praise of the true Almighty which is sang in the true congregation by all together.

ਗਾਵਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ , ਘਰਿ ਸਾਚੈ ;
ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (922-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This praise means Anand hymn, sing in the true house where always the truth is concentrated upon.The one who sings the Anand hymn request as follows;

ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ , ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ (922-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, your true form is being concentrated upon they are the ones who are prefered to you, who are those who understands through Guru's house

ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੇ ॥ (922-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This true form which is the bliss (Anand) are everyone's protector master however only the those obtains the ones are blessed by the True Guru.

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ , ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ;
ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੇ ॥੩੯॥ (922-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that praise which is the truth or bliss sing in the true congregation.The fifth Guru, Sri Guru Arjun Dev Ji utters the final Pauri in the greatness of this hymn as the closure.

ਅਨਦੁ ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ; (ਅਨ-ਦੁ ਬੋਲੋ, ਅਨੰਦੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ (922-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Dear fortunate ones, listen to this hymn by the name of Anand (Bliss) which will fulfil all your wishes.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ; ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (922-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who have listened they have attained the Almighty who is capable of all and all their worries has been vanished.

ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ; ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (922-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who have listened to this true hymn their pains, desease and all types of fever (Aadhi, Biadhi & Uphadhi) is vanished.

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸਰਸੇ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ (922-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The saints who are the beloved mate is filled with love, I have discoved the praise of the Anand hymn from a perfect Guru

ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ , ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (922-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The ones who listen becomes purest (Puneet = 3xPevither) and the one who utters becomes pure thereafter through this hymn the supreme form is known to be omnipresent.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ;
ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥੧॥ (922-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Ji says that those who have attached themselves with Guru's feet in humbleness, within their tenth door (Dasam Duar) uninterruptible Almighty's name utterance hymns (sound) has manifested.

ਰਾਮਕਲੀ , ਸਦੁ (ਸੱਦੁ ਬੋਲੋ) (923-1)

Ramkali, Sadd (means The Call of Death):

Prologue: Guru Arjan Dev Ji once visited Gowindwal Sahib and enquired about Guru Amar Das Ji's departure, Baba Sunder Das Ji who was Baba Anand Ji's son, the grandson of Baba Mohri Das Ji and the great grand son of Guru Amar Das ji offered himself to describe Guru Ji's departure.

Baba Sunder Das Ji informed Guru Arjan Dev Ji on Guru Amar Das Ji's the departure invitation therefore this hymn (bani) is given the title of Ramkali Sadh which mean the hymn is uttered in Ramkali Raga and hymn title is 'Sadh' which means invitation or praise.

Baba Sunder Das Ji starts with the praise of the Almighty;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (923-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ , ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ (923-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Almighty the benefactor (donor), who provides food and water to all the three worlds (universe) and he is the lover of his devotees.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (923-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

The one who is immersed in the hymns (shabad) of the Guru knows Almighty and no nobody else knows.

ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ;
ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ , ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੇ ॥ (923-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Through the sermons of the true Guru, those who meditates on the one (Almighty) name, knows him (Almighty) and they do not recognised anyone else means that they see Almighty in all and at all times.

ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ , ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ;
ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੇ ॥ (923-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

By the grace of Guru Nanak Dev Ji and Guru Angad Dev Ji, Guru Amar Das Ji attained the supreme status.

ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ ਚਲਣਵਾਰਾ ; **(ਚਲਣ-ਵਾਰਾ ਬੋਲੋ)**
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (923-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

When the invitation came for Guru Amar Das ji to merge his physical form into his formless form, Guru Ji's concentration remained immersed in Almighty means that such invitation was very natural to Guru Ji.

ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ , ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (923-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

The permanent (imperishable) and the un-discussable master means that the Almighty who is beyond the mind and intellect which was obtained by Guru Amar Das Ji after tremendous meditation in which he was immersed as one.

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ;
ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Sri Guru Amar Das Ji was delighted with the Almighty's command to merge his physical form into the Almighty, thereafter Guru Ji said that 'I am going to Almighty'.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ;
ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

The True Guru (Sri Guru Amar Das Ji) requested very humbly (Ardaas) to Almighty 'Please retain my honour'. Guru Ji is preaching through practice on how we should be humble in our prayers.

ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ , ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ;
ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ (923-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Dear Almighty, greener (life) of all (Har – the destroyer of all pains) and the one who is free from maya (Niranjan) please blesses me with your name and retain principals practiced through my life time.

Guru Ji sets as an example on what should one ask during his/her prayer which would stay on eternally.

ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ;
ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ (923-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Dear Almighty, Your name is wonderful which goes along and helps during the departure (death) subsequently next world journey and destroys the angel's of death who comes to destroys ones life.

Angels: Ijraeel (death), Jabraeel (messenger), Israfil (doom) and Mekaeel (food)

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ , ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

The true Guru Ji's humble request (Ardaas) was heard by Almighty.

ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੨॥ (923-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Almighty extended His mercy and immersed Sri Guru Amar Das Ji's physical form into his very own form, Almighty has granted greatness through body, mind and speech to Sri Guru Amar Das Ji.

ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ;
ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ , ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

In the moments of departure Guru Amar Das Ji called upon his family and said my disciples, sons and brothers listen to me, Almighty's command is that I should go to him.

ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ;
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Ji said that I am very pleased with such command of Almighty by which my master (Almighty) will much admire.

ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ (923-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Those are true devotee (bhagat) and True Guru (Satguru) to whom the Almighty's Will is gratifying means that Almighty's Will is always accepted as the best for them by the true ones who recognises nothing other then Almighty who exists within the entire creation.

ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥ (923-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Now the bliss of endless tune originated by itself (unbeaten musical instruments joyously play) and Almighty will Himself embrace means that Almighty will merge Guru Ji into himself.

ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ;
ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ , ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ (923-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

All of you, my sons, brothers and family, distinguish diligently in your mind and see.

ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ;
ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥ (923-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

The Almighty's command is ultimate which can never be rejected (unaccomplished) therefore Guru Ji says that I shall go to the one is capable of performing everything (samrath).

ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ;
ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ (923-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Baba Sunder Ji says that in this manner Guru Ji said while sitting down, He invited His family.

ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ;
ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (923-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Ji then instructed that no one should weep after his departure and explained that those who weep shall never be pleased by him means that such person was never pleased by Guru Ji before.

ਮਿਤੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥ (923-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Ji explains through an example of a true friendship; just like a friend is delighted with the tribute and honour received by his friend and feels proud when the friend wears it on means that when honour is received in the royal court the true friend is overjoyed in the same manner Guru Ji says that I am going to merge into my Almighty therefore be delighted.

ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ;
ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥ (923-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Ji further emphasises to his sons (those who has adopted to be a Sikh) and brothers (those who are affiliated to him by sharing the same believe) while saying that you all are to consider and perceive that Almighty is covering me with the attire of honour by which all of you should be delighted.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ;
ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥ (923-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Baba Sunder Ji says that while Guru Ji was in his physical presence sat and bestowed the mark of Guruship throne to his successorGuru Ram Das Ji.

ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ;
ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (923-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Ji then made all his sikhs, relations, sons and brothers to be attached to the sanctuary of Guru Ram Das Ji's through a bow on Guru Ram Das Ji's feet which means the recognition or acknowledgment of Guru Ram Das Ji as the Fourth Guru.

ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ;
ਮੈ ਪਿਛੈ , ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (923-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Finally the True Guru Ji said that sing the praises of Almighty consistently in constant state of mind after his departure.

ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ , ਸਦਿਅਹੁ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ , ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (923-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Ji then said that upon his departure to call the preacher (scholar) with knowledge of the Almighty who has beauteous hair (Keso) and the universal sustainer (Gopal) to preach and read the praises of Almighty which is able to vanish all sins means that to preach Almighty related topic.

ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ;
ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ , ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥ (923-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Therefore read the praises of Almighty and listen to Almighty's name as Guru Ji prefers the chariot of Almighty's love instead of the luxuries chariot.

ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ;
ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ (923-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Ji further says that the remaining of the physical body to be under the feet of the Almighty's servants instead of performing similar Hindu religious funeral rites like offering of round shaped object made from flour, offering of plate fill with leaves, lighting lamps and throwing the bones into the Ganges.

ਹਰਿ ਭਾਇਆ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ (923-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

The True Guru Ji says that I have uttered the word of sermon as it pleases Almighty. The ones who embraces this sermons shall attain the Almighty who is the universal protector (Pu-rakh), the life of all (Har) and knower of all (Su-jan).

ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੫॥ (923-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Amar Das ji the manifester of the truth, blessed Guru Ram Das Ji of Sodhi linage with the mark of Guru's status which means that Guru Ram Das Ji was blessed with such mark which manifested Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ;
ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (924-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

When Guru Amar Das Ji (the True Guru) who is the universal protector's ordered the Sikhs to prostate on Guru Ram Das Ji's feet as the act of acceptance of the fourth Guru and this order was willingly obeyed by the Sikhs of the Guru. (Gursikh- the ones who follows Guru Ji's instruction without any doubts)

ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ;
ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ (924-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

At that moment Guru Amar Das Ji's son Baba Mohri Das ji lead the group of Sikhs and came before Guru Amar Das Ji and requested for discipleship (Sikhi), Guru Amar Das Ji made him to prostate on Guru Ram Das Ji's feet.

ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ;
ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ (924-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Guru Amar Das Ji made all his obedient ones (sikhs, relations, sons and brothers) to fell on the feet of the Fourth Guru (Guru Ram Das Ji) where Guru Ji had placed all the powers means that where Guru Ji had enshrined his spirit.

ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ;
ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ (924-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

If anyone, through envy refused to bow in the acceptance of the Fourth Guru, Guru Amar Das Ji influenced their mind by the realisation of truth and brought them to bow before Guru Ram Das Ji.

ਹਰਿ ਗੁਰਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ;
ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (924-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

As fated by Almighty, Guru Amar Das Ji bestowed glory on Guru Ram Das Ji, which was in accordance to the predetermined writ of Almighty.

ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ;
ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥ (924-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਾਬਾ ਸੁੰਦਰ)

Baba Sunder Ji says that Dear Saints listen; Guru Amar Das Ji made the whole world to fell at Guru Ram Das Ji's feet means that the Guruship throne was bestowed upon Guru Ram Das Ji, therefore whosoever wish attain Almighty and live a truthful life will have to obtain the blessings from Sri Guru Ram Das Ji after him.

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਛੰਤ (924-6)

Ramkali, Fifth Mahala, Chhant:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (924-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ;
ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ , ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥ (924-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Friend, my Friend - standing so near to me is my Friend!

ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ;
ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ (924-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Beloved, Almighty my Beloved - with my eyes, I have seen Almighty, my Beloved!

ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ;
ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥ (924-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With my eyes I have seen Him, sleeping upon the bed within each and every heart; my Beloved is the sweetest ambrosial nectar.

ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ , ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ;
ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ (924-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is with all, but he cannot be found; the fool does not know His taste.

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ , ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ; (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ , ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ (924-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Intoxicated with the wine of Maya, the mortal babbles on about trivial affairs; giving in to the illusion, he cannot meet Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ;
ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥੧॥ (924-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, without the Guru, he cannot understand Almighty, the Friend who is standing near everyone. ||1||

ਗੋਬਿੰਦਾ , ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ;
ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ (924-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, my Almighty - the Support of the life-forces (Pran) is my Almighty.

ਕਿਰਪਾਲਾ , ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ;
ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ , ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (924-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Merciful Almighty, my Merciful Master- the Giver of gifts is my Merciful Master.

ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ , ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ;
ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ (924-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Giver of gifts is infinite and unlimited; deep within each and every heart, He is so beautiful!

ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ , ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ;
ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ (924-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He created Maya, His slave, so powerfully pervasive - she has enticed all beings and creatures.

ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ , ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (924-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One whom Almighty saves, chants the True Name, and contemplates the Guru's Shabad (Gurbani).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ (924-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, one who is pleasing to Almighty - Almighty is very dear to him. ||2||

ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ (924-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I take pride, I take pride in Almighty; I take pride in my Almighty.

ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ; ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥ (924-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Wise, Almighty is wise; my Master is all-wise, and all-knowing.

ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨਾ , ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ (924-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All-wise and all-knowing, and forever supreme; Almighty's Name is Ambrosial Nectar.

ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ , ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ; (ਸਾਰਿਗ-ਪਾਣੇ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥ (924-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who have such pre-ordained destiny recorded upon their foreheads, taste it, and are satisfied with the Master of the Universe.

ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ , ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ;
ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ (924-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They meditate on Him, and find Him; they place all their pride in Him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ (924-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, He is seated on His eternal throne; True is His royal court. ||3||

ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ (924-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The song of joy, Almighty's song of joy; listen to the song of joy of my Almighty.

ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ;
ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ (924-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The wedding song, Almighty's wedding song; the unstruck sound current of His wedding song resounds.

ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ , ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ;
ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥ (924-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The unstruck sound current vibrates, and the Guru's Shabad (Gurbani) resounds; there is continuous, continual rejoicing.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ;
ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (924-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditating on that Almighty, everything is obtained; He does not die, or come or go.

ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ , ਪੂਰਨ ਆਸਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੀਐ ॥ (924-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Thirst is quenched, and hopes are fulfilled; the Gurmukh meets with the absolute, unmanifest Lord.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਘਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ;
ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਨੀਐ ॥੪॥੧॥ (924-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, in the Home of my Almighty, the songs of joy are continuously, continually heard. ||4||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (925-1)

Ramkali Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ; ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (925-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate on Almighty, O mind; don't forget Him, even for an instant.

ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ; ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ (925-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Enshrine Almighty, Raam, Raam, Raam, Raam, within your heart and throat.

ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ (925-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Enshrine within your heart the Primal Master, the all-pervading, supreme, Pure Almighty.

ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ , ਪਾਪ ਹਰਤਾ ;
ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ (925-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He sends fear far away; He is the Destroyer of sin; He eradicates the unbearable pains of the terrifying worldly ocean.

ਜਗਦੀਸ ਈਸ , ਗੁੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ;
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ (925-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Contemplate the virtues of Almighty who is the Master of the World, the Cherisher of the Worldand the Life of the Universe.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ;
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ (925-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, remember Almighty, day and night. ||1||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ; ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ (925-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His lotus feet are the support and anchor of His humble servants.

ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ; ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥ (925-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He takes the Naam, the Name of the Infinite Master, as his wealth, property and treasure.

ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ;
ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ (925-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who have the treasure of Almighty's Name, enjoy the taste of the One Almighty's Name.

ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ;
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ (925-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They meditate on the Infinite Masterwith each and every breath, as their pleasure, joy and beauty.

ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ , ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ; (ਪੁਨਹ-ਚਰਣਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ (925-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Naam, Almighty's Name, is the Destroyer of sins, the only deed of redemption. The Naam drives out the fear of the Messenger of Death.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ;
ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ (925-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, the support of His lotus feet is the capital of His humble servant. ||2||

ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ; ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਈ ॥ (925-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your Glorious Virtues are endless, O my Master; no one knows them all.

ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ; ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਨਈ ॥ (925-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Seeing and hearing of Your wondrous plays, O Merciful Master, Your devotees narrate them.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ (ਪੁਰਖ-ਪਤਿ ਬੋਲੋ) (925-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All beings and creatures meditate on You, O Primal, Master of men andSuperior Master

ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ;
ਕਰੁਣਾਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥ (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)(925-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All beings are beggars; You are the One Giver, Dear Master of the Universe, Embodiment of mercy.

ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ; ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ (925-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is holy, a Saint, a truly wise person, who is accepted by the Dear Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ;
ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥ (925-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, they alone realize You, unto whom You show Mercy. ||3||

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ; ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ (925-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am unworthy and without any master; I seek Your Sanctuary, Master.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ;
ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (925-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to the Divine Guru, who has implanted Almighty's Name (Naam) within me.

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ , ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ;
ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (925-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru blessed me with Almighty's Name (Naam); happiness came, and all my desires were fulfilled.

ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ , ਸਾਂਤਿ ਆਈ ;
ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ (925-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The fire of desire has been quenched, and peace and tranquility have come; after such a long separation, I have met my Masteragain.

ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ;
ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (925-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have found ecstasy, pleasure and true intuitive poise, singing the great glories, the song of bliss of Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ (925-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I have obtained Almighty's Name from the Perfect Guru. ||4||2||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (925-13)

Ramkali, Fifth Mahala:

ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ;
ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ (925-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Rise early each morning, and with the Saints, sing the melodious harmony, the unstruck sound current of the Shabad.

ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ (925-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All sins and sufferings are erased, chanting Almighty's Name, under Guru's Instructions.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ , ਅਮਿਉ ਪੀਜੈ ;
ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰਾਧੀਐ ॥ (925-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Dwell upon Almighty's Name, and drink in the Nectar; day and night, worship and adore Him.

ਜੋਗ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ;
ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਹ ਸਾਧੀਐ ॥ (925-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The merits of Yoga, charity and religious rituals are obtained by grasping His lotus feet.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ;
ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥ (925-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Loving devotion to the merciful, enticing Mastertakes away all pain.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਤਰੈ ਸਾਗਰੁ ;
ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਰਹਰੈ ॥੧॥ (925-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, cross over the worldly ocean, meditating on Almighty, your Master. ||1||

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ;
ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (925-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditation on Master of the Universe is an ocean of peace; Your devotees sing Your Glorious Praises of Your virtues.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ; **(ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਪਾਏ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ (925-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Ecstasy, bliss and great happiness are obtained by grasping hold of the Guru's feet.

ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ , ਦੂਖ ਹਰਿਆ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ (925-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meeting with the treasure of peace, their pains are taken away; granting His Grace, Almighty protects them.

ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ , ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿਆ ॥ (925-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who grasp Almighty's feet - their fears and illusionsvanishes away, and they chant Almighty’s Name.

ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤਵੈ , ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ (925-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He thinks of the One Lord, and he sings of the One Almighty; he gazes upon the One Masteralone.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ;
ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (926-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Almighty has granted His Grace, and I have found the Perfect True Guru. ||2||

ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ਜਨਾ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ (926-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meet with the holy, humble servants of Almighty; meeting with Almighty, listen to His Praises.

ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧੋ ;
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ (926-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the Merciful Master, Almighty of wealth; there is no end to His Virtues.

ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ;
ਸਗਲ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ (926-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Merciful Masteris the Dispeller of pain, the Giver of Sanctuary, the Eradicator of all evil.

ਮੋਹ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ;
ਜਪਤ ਨਾਮ ਉਧਾਰਣੋ ॥ (926-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Emotional attachment, sorrow, corruption and pain; chanting the Naam, Almighty's Name, one is saved from these.

ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ , ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਥੀਵਾ ॥ (926-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All beings are Yours, O my Almighty; bless me with Your Mercy, that I may become the dust under the feet of all men.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕੀਜੈ ;
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥੩॥ (926-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Dear Almighty, be kind to me, that I may chant Your Name, and live. ||3||

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ;
ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ (926-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty saves His humble devotees, attaching them to His feet.

ਆਠ ਪਹਰ , ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹ ;
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ (926-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, they meditate in remembrance on their Almighty; they concentrate on the One Name.

ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਤਰੇ ਭਵਜਲ ;
ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ (926-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditating on that Almighty, they cross over the terrifying worldly ocean, and their comings and goings cease means that their cycle of reincarnation ends.

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ;
ਪ੍ਰਭ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥ (926-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They enjoy eternal peace and pleasure, singing Almighty's Praises; His Will seems so sweet to them.

ਸਭ ਇਛ ਪੁੰਨੀ , ਆਸ ਪੂਰੀ ;
ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿਆ ॥ (926-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All my desires are fulfilled, meeting with the Perfect True Guru.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ;
ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥੪॥੩॥ (926-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Almighty has blended me with Himself; I shall never suffer pain or sorrow again. ||4||3||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ (926-8)

Ramkali, Fifth Mahala, Chhant.

ਸਲੋਕੁ ॥ (926-9)

Salok:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ (926-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of His lotus feet, I sing His Glorious Praises in ecstasy and bliss.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ;
ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮ ॥੧॥ (926-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, worship Almighty in adoration, the Eradicator of misfortune. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (926-10)

Chhant:

ਪ੍ਰਭ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣੋ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ (926-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the Eradicator of misfortune; there is none other than Him.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ;
ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ (926-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, remember Almighty in meditation; He is permeating the water, the land and the sky.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (926-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is permeating and pervading the water, the land and the sky; do not forget Him from your mind, even for an instant.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ;
ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (ਜਗਦੀਸ-ਰੈ ਬੋਲੋ) (926-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blessed was that day, when I grasped the Guru's feet; all virtues rest in Master of the Universe.

ਕਰਿ ਸੇਵ ਸੇਵਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ;
ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥ (926-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

So serve Him day and night, O servant; whatever pleases Him, happens.

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ;
ਪਰਗਾਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ (926-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is a sacrifice to the Giver of peace; his mind and body are enlightened. ||1||

ਸਲੋਕੁ ॥ (926-13)

Salok:

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ ;
ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਸੋਚ ॥ (926-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering on Almighty, the mind and body find peace; the thought of duality is dispelled.

ਨਾਨਕ , ਟੇਕ ਗੋੁਪਾਲ ਕੀ ;
ਗੋਵਿੰਦ ਸੰਕਟ ਮੋਚ ॥੧॥ (926-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak embraces the support of Almighty who is the Universal Sustainer, Life of the Universe and the Destroyer of troubles. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (926-14)

Chhant:

ਭੈ ਸੰਕਟ ਕਾਟੇ ;
ਨਾਰਾਇਣ ਦਇਆਲ ਜੀਉ ॥ (926-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Merciful Masterhas eradicated my fears and troubles.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਨੰਦ ਗਾਏ ;
ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥ (926-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In ecstasy, I sing the Praises of Almighty's Virtues; Master is the Cherisher, the Master of the meek.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਅਚੁਤ ਪੁਰਖੁ ਏਕੋ ;
ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (926-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Cherishing Masteris imperishable, the One and only Primal Lord; I am imbued with His Love.

ਕਰ ਚਰਨ ਮਸਤਕੁ ਮੇਲਿ ਲੀਨੇ ;
ਸਦਾ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ (926-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When I placed my hands and forehead upon His Feet, He blended me with Himself; I became awake and aware forever, night and day.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਥਾਨੁ ਤਿਸ ਕਾ ;
ਤਨੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੀਉ ॥ (926-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My soul, body, household and home belong to Him, along with my body, youth, wealth and property.

ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ;
ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਜੀਉ ॥੨॥ (926-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, Guru Nanak is a sacrifice to Him, who cherishes and nurtures all beings. ||2||

ਸਲੋਕੁ ॥ (926-18)

Salok:

ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਿਆਨ ॥ (926-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My tongue chants Almighty's Name, and chants the Praises of Almighty's Virtueswho is the Life of the Universe.

ਨਾਨਕ , ਪਕੜੀ ਟੇਕ ਏਕ ;
ਪਰਮੇਸਰੁ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨ ॥੧॥ (926-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has grasped the sheltering support of the One Superior Master, who shall save him in the end. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (926-19)

Chhant:

ਸੋ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਖਕੋ ; (ਰਖ-ਕੋ ਬੋਲੋ)
ਅੰਚਲਿ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗੁ ਜੀਉ ॥ (926-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is Almighty, our Master, our Saving Grace. Grab hold of the hem of His robe.

ਭਜੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ;
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ਜੀਉ ॥ (926-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Vibrate, and meditate on the Merciful Divine Masterin the Saadh Sangat, the Company of the Holy; renounce your intellectual mind.

ਇਕ ਓਟ ਕੀਜੈ , ਜੀਉ ਦੀਜੈ ;
ਆਸ ਇਕ ਧਰਣੀਧਰੈ ॥ (ਧਰਣੀ-ਧਰੈ ਬੋਲੋ) (927-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Seek the Support of the One Lord, and surrender yourself to Him; place your hopes only in the Sustainer of the World.

ਸਾਧਸੰਗੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ; ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਭੁ ਤਰੈ ॥ (927-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with Almighty's Name, in the Saadh Sangat, cross over the terrifying worldly ocean.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਿਕਾਰ ਛੂਟੇ ;
ਫਿਰਿ ਨ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ਜੀਉ ॥ (927-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The corrupting sins of birth and death are eradicated, and no stain ever sticks to them again.

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ;
ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ਜੀਉ ॥੩॥ (927-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, sacrifice upon the Perfect Primal Lord; whose blessed happiness is eternal. ||3||

ਸਲੋਕੁ ॥ (927-3)

Salok:

ਧਰਮ ਅਰਥ ਅਰੁ ਕਾਮ ਮੋਖ ; ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥ ਨਾਥ ॥ (927-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The four precious gifts Dharam (faith), Arth (wealth), Kam (fulfillment of wishes) and Mokh (salvation); Almighty is the giver of these gifts.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਿਆ ; ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਮਾਥ ॥੧॥ (927-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has such pre-ordained destiny upon his forehead, Guru Nanak says, has all his desires fulfilled. ||1||

ਛੰਤੁ ॥ (927-4)

Chhant:

ਸਗਲ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ;
ਮਿਲਿਆ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਇ ਜੀਉ ॥ (927-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All my desires are fulfilled, meeting with my Pure, Sovereign Master.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ;
ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਜੀਉ ॥ (927-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am in ecstasy, O very fortunate ones; the Dear Masterhas become manifest in my own home.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ , ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਏ ;
ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਿਆ ਗਣਾ ॥ (927-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Beloved has come to my home, because of my past actions; how can I count His Glories?

ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ , ਸੁਖ ਸਹਜ ਦਾਤਾ ;
ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਭਣਾ ॥ (927-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty, the Giver of peace and intuition, is infinite and perfect; with what tongue can I describe His Glorious Virtues?

ਆਪੇ ਮਿਲਾਏ , ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ (927-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He hugs me close in His embrace, and merges me into Himself; there is no place of rest other than Him.

ਬਲਿ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ , ਸਦਾ ਕਰਤੇ ;
ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ (927-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is forever a sacrifice to the Creator, who is contained in, and permeating all. ||4||4||

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (927-8)

Raag Ramkali, Fifth Mahala:

ਰਣ ਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ; (ਝੁੰਝਨ-ੜਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ (927-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sing the melodious harmonies, O my companions, and concentrate on the One Master.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਮ ਸੇਵਿ ਸਖੀ ;
ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ (927-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Serve your True Guru, O my companions, and you shall obtain the fruits of your mind's desires.

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਰੁਤੀ , ਸਲੋਕੁ (927-10)

Ramkali, Fifth Mahala, Ruti ~ The Seasons. Salok:

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (927-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ (927-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Bow to the Supreme Almighty, and seek the dust of the feet of the Holy.

ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ;
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ (927-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Cast out your self-conceit, and sing Almighty's praises;Guru Nanak says, Almighty is all-pervading. ||1||

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣ ਭੈ ਹਰਣ ;
ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (927-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the Eradicator of sins, the Destroyer of fear, the Ocean of peace, the Sovereign MasterKing.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ;
ਨਾਨਕ , ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥ (927-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Merciful to the meek, the Destroyer of pain;Guru Nanak says, always meditate on Him. ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (927-13)

Chhant:

ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥ (927-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sing His Praises, O very fortunate ones, and the Dear Almighty shall bless you with His Mercy.

ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ; (ਰੁੱਤੀ ਬੋਲੋ)(
ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ (927-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blessed and auspicious is that season, that month, that moment, that Gheri (22.5 minutes), when you chant Almighty's Glorious Praises.

ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ , ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (927-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blessed are those humble beings, who are imbued with love for His Praises, and who meditate single-mindedly on Him.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ;
ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ (927-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Their lives become fruitful, and they find that Almighty.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥ (927-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Donations to charities and religious rituals are not equal to meditation on Almighty, who destroys all sins.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ (927-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Remembering on Him, I live; birth and death are finished for me. ||1||

ਸਲੋਕ ॥ (927-16)

Salok:

ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੋ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (927-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Strive for the inaccessible and unfathomable Lord, and bow in humility to His lotus feet.

ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ (927-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, that sermon alone is pleasing to You, Master, which inspires us to take the Support of the Name. ||1||

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ; ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥ (927-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Seek the Sanctuary of the Saints, O friends; meditate in remembrance on your infinite Master.

ਸੁਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ; ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ (927-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The dried branch shall blossom forth in its greenery again, Guru Nanak says, meditating on Almighty. ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (927-18)

Chhant:

ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ;
ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ , ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ (927-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The season of spring is delightful; the months of Chet and Vesakh are the most pleasant months.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ (927-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have obtained the Dear Masteras my Husband, and my mind, body and breath have blossomed forth.

ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ , ਅਨਦੁ ਸਖੀਏ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥ (927-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The eternal, unchanging Masterhas come into my home of this body as my Husband, O my companions; dwelling upon His lotus feet, I blossom forth in bliss.

ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ;
ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥ (ਅਮੁੱਲਿਆ ਬੋਲੋ) (928-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Master of the Universe is beautiful, proficient, wise and all-knowing;

ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ , ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥ (928-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With great destiny Almighty is obtained; my pain is dispelled, and my hopes are fulfilled.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ;
ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥ (928-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I have entered Your Sanctuary, Almighty, and my fear of death is eradicated. ||2||

ਸਲੋਕ ॥ (928-2)

Salok:

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ; ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥(928-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one dies wandering around in confusion, performing all sorts of rituals.

ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ; ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥ (928-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, all are bound by the attractive bonds of Maya are caused by the wishes and hopes carried forward from previous birth deeds. ||1||

ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ; ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ (928-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are pleasing to Almighty are united with Him; He separates others from Himself.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ; ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ (928-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, embrace the Sanctuary of Almighty as His greatness is glorious! ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (928-4)

Chhant:

ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ; ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥(928-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the summer season, in the months of Jeth and Asarh, the heat is terrible, intense and severe.

ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ; ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ (928-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The discarded bride is separated from His Love, and Almighty does not even look at her.

ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ , ਮਰਤ ਹਾਵੈ ;
ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥ (928-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

She does not see her Almighty, and she dies with an aching sigh; she is defrauded and plundered by her great pride.

ਜਲ ਬਾਝੁ , ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ; (ਤੜਫ-ੜਾਵੈ ਬੋਲੋ)
ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥ (928-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

She flails around, like a fish out of water; attached to Maya, she is alienated from Almighty.

ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ , ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ;
ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ (928-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

She sins, and so she is fearful of reincarnation; the Messenger of Death will surely punish her.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਓਟ ਤੇਰੀ ;
ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥ (928-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, take me under Your sheltering support, Lord, and protect me; You are the Fulfiller of desire. ||3||

ਸਲੋਕ ॥ (928-8)

Salok:

ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ;
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (928-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With loving faith, I am attached to my Beloved; I cannot survive without Him, even for an instant.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ;
ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ (928-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty naturally permeates and pervadesin the mind and body. ||1||

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ; ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥ (928-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Friend has taken me by the hand; He has been my best friend, lifetime after lifetime.

ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ;
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ (928-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has made me the slave of His feet; Guru Nanak says, my consciousness is filled with love for Almighty. ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (928-10)

Chhant:

ਰੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ; ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥(928-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The rainy season is beautiful; the months of Saawan and Bhaadon bring bliss.

ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ; ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥ (928-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The clouds are low, and heavy with rain; the waters and the lands are filled with honey.

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥ (928-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is all-pervading everywhere; the nine treasures of Almighty's Name fill the homes of all hearts.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ (928-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Remembering the Master, the Knower of hearts, all one's ancestry is saved.

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ , ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ;
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥ (928-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No blemish sticks to that being who remains awake and aware in the Love of Almighty; the Merciful Masteris forever forgiving.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥ (928-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I have found my Husband Lord, who is forever pleasing to my mind. ||4||

ਸਲੋਕ ॥ (928-13)

Salok:

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ; ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥ (928-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Thirsty with the hope, I wander around; when will I behold Almighty, Universal Sustainer?

ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ , ਨਾਨਕ ;
ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੧॥ (928-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Is there any humble Saint, any friend, Guru Nanak says, who can lead me to meet with Almighty? ||1||

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ;
ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (928-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without meeting Him, I have no peace or tranquility; I cannot survive for a moment, even for an instant.

ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ (928-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Entering the Sanctuary of Almighty's Holy Saints, Guru Nanak says, my desires are fulfilled. ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (928-15)

Chhant:

ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ;
ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ (928-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the cool, autumn season, in the months of Assu and Katek, I am thirsty for Almighty.

ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ;
ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥ (928-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Searching for the His Sight (Darshan), I wander around wondering, when will I meet my Almighty, the treasure of virtue?

ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ , ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ;
ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥ (928-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without my Beloved Husband Lord, I find no peace, and all my necklaces and bracelets become cursed.

ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ; ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ (928-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

So beautiful, so wise, so clever and knowing; still, yet without Almighty Husband the body is similar to the one without breath.

ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ;
ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ , ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ (928-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I look here and there, in the ten directions; my mind is so thirsty to meet Almighty!

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥ (928-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, shower Your Mercy upon me; unite me with Yourself, Dear Almighty, O treasure of virtue. ||5||

ਸਲੋਕ ॥ (928-19)

Salok:

ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥ (928-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The fire of desire is cooled and quenched; my mind and body are filled with peace and tranquility.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨਮਿਲੇ ;
ਦੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ (928-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have met my Perfect Almighty; the illusion of duality is dispelled. ||1||

ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ;
ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ , ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ (929-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty Himself sent His Holy Saints, to tell us that He is not far away.

ਨਾਨਕ , ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ;
ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥ (929-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, doubt and fear are dispelled, chanting the Name of the all-pervading Almighty. ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (929-2)

Chhant:

ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ (929-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Just like the cold season of Maghar and Poh, Almighty manifest as the bestower of peace and bliss by removing the heat of desires and ego.

ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥ (929-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My burning desires were quenched, when I obtained the His Sight (Darshan); the fraudulent illusion of Maya is gone.

ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ , ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ;
ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥ (929-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All my desires have been fulfilled, meeting Almighty face-to-face; I am His servant, I serve at His feet.

ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ;
ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (929-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My necklaces, hair-ties, all decorations and adornments, are in singing the Glorious Praises of the unseen, mysterious Almighty.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ;
ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥ (929-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I long for loving devotion to Almighty who is the Life of the Universe, and so the Messenger of Death cannot even see me.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ;
ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੬॥ (929-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, Almighty has united me with Himself; I shall never suffer separation from my Beloved again. ||6||

ਸਲੋਕ ॥ (929-5)

Salok:

ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥ (929-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The happy soul bride has found the wealth of Almighty; her consciousness does not waver.

ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥੧॥ (929-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Joining together with the Saints, Guru Nanak says, Almighty, my Friend, has revealed Himself in my home of real-self. ||1||

ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ; ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ (929-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With her Beloved Husband Almighty, she enjoys millions of melodies, pleasures and joys.

ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥ (929-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The fruits of the mind's desires are obtained, Guru Nanak says, chanting Almighty's Name. ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (929-7)

Chhant:

ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ , ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ;
ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ (929-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The snowy winter season, the months of Maagh and Phagun, are pleasing and ennobling to the mind.

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ;
ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ (929-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O my friends and companions, sing the songs of joy; my Husband (Almighty)has come into my home.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ , ਮਨਿ ਧਿਆਏ ;
ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ ॥ (929-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My Beloved has come into my home; I meditate on Him in my mind. The bed of my Antahkaran is beautifully adorned.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ , ਭਏ ਹਰਿਆ ;
ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥ (929-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The woods, the meadows and the three worlds have blossomed forth in their greenery; gazing upon His Sight (Darshan), I am fascinated.

ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ , ਇਛ ਪੁੰਨੀ ;
ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ (929-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have met my Master, and my desires are fulfilled; my mind chants His Pure Mantra.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ;
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੭॥ (ਸ੍ਰੀ-ਧਰ ਬੋਲੋ) (929-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, I celebrate continuously; I have met my Husband Lord, Master of excellence. ||7||

ਸਲੋਕ ॥ (929-11)

Salok:

ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ; ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥ (929-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saints are the helpers, the support of the soul; they carry us cross the terrifying worldly ocean.

ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥ (929-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Know that they are the highest of all; Guru Nanak says, they love the Naam, Almighty's Name. ||1||

ਜਿਨ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ; ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥ (929-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who know Him, cross over; they are the brave heroes, the heroic warriors.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥ (929-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to those who meditate on Almighty, and cross over to the other shore. ||2||

ਛੰਤੁ ॥ (929-13)

Chhant:

ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਊਪਰੇ ;
ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ ॥ (929-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His feet are exalted above all, they eradicate all the causes of suffering.

ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ;
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥ (929-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They destroy the pains of coming (birth)and going (death); they let theAlmighty's meditation to immerse within.

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ , ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ; **(ਰਾੱਤੇ, ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ ॥ (929-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Imbued with Almighty's Love, one is intoxicated with intuitive peace and poise, and does not forget Almighty from his mind, even for an instant.

ਤਜਿ ਆਪੁ , ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਨੀ ;
ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (929-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Shedding my self-conceit, I have entered the Sanctuary of His Feet; all virtues rest in Master of the Universe.

ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ; (ਸ੍ਰੀ-ਰੰਗ ਬੋਲੋ)
ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਜੀਉ ॥ (929-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I bow in humility to Life of the Universe, the treasure of virtue, Master of excellence, our Primal Almighty.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ;
ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੬॥੮॥ (929-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, shower me with Your Mercy, Almighty; throughout the ages, You are remain in the same form. ||8||1||6||8||

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਦਖਣੀ ਓਅੰਕਾਰੁ (929-17)

Ramkali, First Mahala, Dakhanee, Ongkaar:

Prologue: Once Sri Guru Nanak Dev Ji visited the south, there was a Shiva's temple at the bank of river Narmada by the name of Omkareshwar. In the temple one teacher was teaching alphabets to number of children, Guruji approached and ask 'Dear brother, you only know to teach alphabets or you also understand the meanings of these alphabets'. The teacher answered 'I don't know the meanings of these alphabet, please kindly be graceful and utter the meanings'. Guruji then uttered the following hymn.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (929-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਓਅੰਕਾਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ (929-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The universal creator (Ongkar) form of Almighty created Brahma, who is Brahma?

ਓਅੰਕਾਰੁ ; ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ (929-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Brahma who remembered Almighty.

ਓਅੰਕਾਰਿ ; ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ (929-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

It is from the universal creator (Ongkar) form of Almighty four (4) mountains (Udachal, Astachal, Bindyachal and Mundrachal) is created in order to establish the earth code and divided the duration of the creation in four (4) ages (Sat-yug, Thretha-yug, Duapur-yug & Kal-yug).

ਓਅੰਕਾਰਿ ; ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ (ਨਿਰ-ਮਏ ਬੋਲੋ) (929-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

It is from the universal creator (Ongkar) form of Almighty that the knowledge (Vedh – there are 4 early scriptures Rig, Yujhar, Sham & Atherban) is created.

ਓਅੰਕਾਰਿ ; ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ (930-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

It is because of the universal creator (Ongkar) form of Almighty's meditation that jeev (being) obtains salvation and Almighty has saved the divine knowledge from demons.

ਓਅੰਕਾਰਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ (930-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

With Almighty's meditation through Guru, jeev (being) swims across this materialistic worldly ocean.

ਓ ਨਮ ਅਖਰ ; ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (930-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty who is worthy of salutation (namaskar – prostrate in respect) and beyond destruction (Abinasi – imperishable)

ਓ ਨਮ ਅਖਰੁ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (ਤ੍ਰਿ-ਭਵਣ ਬੋਲੋ) (930-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

therefore listen to the contemplation of Almighty who is the sustainer of all the three worlds.

ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ; ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (ਪਾਂਡੇ ਬੋਲੋ) (930-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Pandit listen, why are you writing the bondage form of deeds (karma).

ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (930-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through a Guru write Almighty's Name,the Omnipresent (Ram), Universal Sustainer (Gopal). Pause (Rahao)

ਸਸੈ , ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ;
ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ (930-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The contemplation of the alphabet Sesa (ਸ-S) is that the three world's form of universal is created by the Almighty without any effort (sehaj) with one source of life (Atma).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ (930-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those Gurmukh who picks the virtues like acceptation (Manak- gem) and ascetic (Moti-pearl) means that those who embraces virtues through congregations of those who have control over their mind (Sadh Sangat) obtains the principal (Atam) form of material (vastu) in this world.

ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ , ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ;
ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ (930-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Upon reading the divine books one who inquire's from the True Guru about Almighty's form and through the understanding of Guru's sermon (instruction) practices (abhiase) accordingly, the ultimate form of all age (duration), consistent and true Almighty becomes obvious.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ;
ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ , ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ (930-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those Gurmukh who keeps (remembers) the true Almighty's name sees with contemplation (vichar) form of eyes that without the true Almighty the name sake universe is unriped (kacha) and false (mithia).

ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ , ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ;
ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ (ਗੁਣ-ਕਾਰੀ ਬੋਲੋ)(930-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The contemplation of the alphabet Dhedha (ਧ-Dh) is that only those great ones (Mahatma) embraces religion (faith) who are perfect in all religions (means their practices is pure which does not offend any religion), such virtues (meritorious) ones obtains mind's fortitude (Dhiraj).

ਧਧੈ , ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ (930-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through the Dhedha (ਧ-Dh) alphabet Guruji says that when the feet dust of such supreme ones (as describe in the line) touches the forehead one becomes pure although the person was dirty (sinful) like the metal dirt (manur) transforms into pure gold means become the pure Almighty's form.

ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ;
ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ (930-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Universal Embracial (Dharni-dhar) means that Almighty is great who is beyond birth (Ajuni – unborn) and whose comtemplation is perfect and true;
Second meaning: Those saints whose true wealth is Almighty, their contemplation (vichar) is perfect and their speech is true as well means what ever they utter becomes reality.

ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ;
ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ (930-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The rules (practices) of the creator (Karta-Almighty) is known to the creator or the warrior (Surma – brave) Guru who killed all the enemies such as lust, anger, greed, attachment, ego, etc.

ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ;
ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ (930-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The jeev (being) who losses knowledge by loving other then Almighty means that the jeev who did not obtain knowledge is rotten in ego and have consumed the desires form of poison is totally ignorant about the Almighty's existence.

ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ , ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ;
ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (930-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who did not listen to the uttered Guru's ambrosial form of praise means that the ones who have forgotten the Almighty who is vast beyond sensors and deep beyond knowledge.

ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ (930-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Whomsoever receives the true form (Sach Roop) sermons from Guru obtains the nectar (Amrit) form of sermon, thereafter the truth (Almighty) pleases their mind and body which means that the mind and body meditates.

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ;
ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ (930-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru himself makes the other to drink nectar and himself becomes the devotee who drinks the nectar.

ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ;
ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥ (930-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

For the sake of description everyone says that Almighty is one but within the ego of physical body and pride of wealth subsist (exist).

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥ (930-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who recognizes one (Almighty) internally and externally, through them who listens to the sermons recognizes the true form (Almighty).

ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ , ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ;
ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ (930-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Therefore do not assume Almighty is far away instead he is near as He (Almighty) is the only one seen everywhere in this universe.

ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ;
ਨਾਨਕ , ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥ (930-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

So there is only Almighty and no other, Guru Ji says that the whole universe will be absorbed into the one (Almighty) means that while the creation is in existence Almighty remain within the creation and when the creation vanishes everything is absorbed into Him and he remains.

ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ , ਗਹਿ ਰਾਖਉ ;
ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (930-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

How to hold this mind,the mind became the creator and the creation itself as this mind is unbendable (stubborn) and immeasurable means that the mind transforms rapidly.

ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥ (930-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This human (Prani-one with life-forces) is made foolish by the mammon (maya) by by influencing with deceive (cheat) herb of false desires.

ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ;
ਇਬ ਤਬ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (930-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

In the influence of greed of consumption (Lab) and greed of collection (Lob) jeev is being spoiled therefore the jeev regrets in the present time, during death and will grieve again and again.

ਏਕੁ ਸਰੇਵੈ , ਤਾ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਵੈ ;
ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ (930-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The jeev who stays obedient to one (Almighty) obtains the practice towards salvation only then the jeev becomes free from cycle of reincarnation.

Guruji apparently explains the principal that Almighty is the only one within the entire creation in next lines.

ਏਕੁ ਅਚਾਰੁ ; ਰੰਗੁ ਇਕੁ ਰੂਪੁ ॥ (930-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The one Almighty is the form of all deeds (karma) and form of all colours (Rang-happineess, sadness, richness, poverty, power [rajo], consume[tamo], meditation[sato], peace, troubles, disasters, etc.) is also Almighty alone.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ; ਅਸ ਰੂਪੁ ॥ (930-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty alone is also the form of air, water and fire.

ਏਕੋ ਭਵਰੁ ; ਭਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (930-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The one Almighty in jeev (being) form wanders in all three worlds.

ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਸੂਝੈ ; ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (930-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The honour of those shall remain who inquires (Buje) only from the True Guru thereafter Almighty's existing manifest within their sight (Suje).

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਲੇ ;
ਸਮਸਰਿ ਰਹੈ ॥ (ਸਮ-ਸਰਿ ਬੋਲੋ) (930-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through Guru's knowledge those who adopts Almighty's concentration with a consistent state of mind shall remain means that those shall stay united with Almighty and obtain salvation (free from reincarnations cycle).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੁ ਵਿਰਲਾ ; ਕੋ ਲਹੈ ॥ (930-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

However only Gurmukh attains such union among all Gurmukh are the rare ones.

ਜਿਸਨੋ ਦੇਇ ; ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (930-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

To whomever the Almighty blesses through his grace, those fortunate ones obtains happiness.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ; ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੭॥ (930-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

However the sermons should be presented in Guru's way means that the disciple should be with the four practices and ever willing to perform voluntary service only then one becomes qualified to receive Guru's sermons.
He, then utter and preaches the True Name, through the Guru.

ਊਰਮ ਧੂਰਮ ; ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ (930-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The light (Jothi-Almighty) illuminates on the earth (Uram) and sky (Dhuram).
Second meaning: Almighty exists within the creation.

ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਮਹਿ ; ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (930-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Universal Sustainer (Gopal) and destroyer of ignorant darkness with light of knowledge (Gur), Almighty illuminates all the three worlds.

ਊਗਵਿਆ ; ਅਸ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (930-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Once jeev is illuminated with the light such divine knowledge then Almighty shows himself.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ (930-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When Almighty blesses his devotee he comes in obvious form within the sight of his devotee which means that the jeev comes to its very own-self.

ਊਨਵਿ ਬਰਸੈ ; ਨੀਝਰ ਧਾਰਾ ॥ (930-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Descending low (Unav) means that upon becoming merciful Guru form of clouds, continuous nectar form rain of sermons falls.

ਊਤਮ ਸਬਦਿ ; ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥(ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (930-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The great (Utam) sermons (Updesh) of the Guru is the corrector (swaran-har) of the Sikh.

ਇਸੁ ਏਕੇ ਕਾ ; ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (930-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The one who knows the secret of one Almighty,

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੮॥ (930-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He is the creator and the life form of all the creation.

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ; ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (930-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the divine knowledge sun rises vanishes all the demons (evil desires – lust anger, greed, attachment and ego).

ਊਚਉ ਦੇਖਿ ; ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (930-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One then contemplate on Guru's hymn through which one is able to see with utmost respect the great Almighty.
Question : Where do one sees Almighty.

ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ; ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (930-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is above all and forever (Aadh-before the beginning & Aant-after the doom) He illuminates (life form) of all the three worlds.

ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਥੈ ; ਸੁਣੈਸੋਇ ॥ (930-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty himself creates the divine knowledge, utters the divine knowledge in the form of scholar and as well as listen to the divine knowledge in the form of audience.

ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਇ ॥ (931-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is the donor of the deeds returns (Bidata-karam phal perdata) as well as He is the giver of mind and body.

ਓਹੁ ਬਿਧਾਤਾ ; ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸੋਇ ॥ (931-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty, the bestower of the fruit of deeds; is the mind himself and he is uttered through the mouth. (Note: Whenever 'ਮਨਿਮੁਖਿ' comes with a Sihari on the letter 'ਨ' the word should be read as two different words which means 'ਮਨਿ' (Mind) and 'ਮੁਖਿ' (Mouth).

ਪ੍ਰਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (931-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is capable to bring life into all the jeev (being) and there is no one else with such capability.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ (931-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that those who are immersed in the Almighty by reciting His name receives honour.

ਰਾਜਨਰਾਮ ; ਰਵੈ ਹਿਤਕਾਰਿ ॥ (ਰਾਜਨ-ਰਾਮ ਬੋਲੋ) (931-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who recites the name of Almighty the King with utmost love,

ਰਣ ਮਹਿ ਲੂਝੈ ; ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ॥ (931-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

participates as worriors in a bettle field against evil desires (lust, anger, greed, attachment and ego) and in this manner wins over the mind.

ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤਿ ; ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (931-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One should immersed in Almighty's love in the day, night and till death.

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ , ਜਾਤਾ ॥ (931-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such person has acknowledged Almighty in all the three worlds and in all the four ages (Sat-yug, Thretha-yug, Duapur-yug, Kal-yug).

ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ; ਸੋ ਤਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥ (931-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Whoever knows Almighty, becomes just like Almighty.

ਅਤਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ; ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ (931-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such person is pure (Ujal-clear from sins) and attains salvation while being in the physical body means that one becomes living-salvation (Jiwan-Mukat)

ਰਹਸੀ ; ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਇਕ ਭਾਇ ॥ (931-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Having heartfully love for Almighty alone, one becomes the form of bliss means that one is bliss himself therefore others who comes to the company will be blissful as well.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ; ਸਾਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧੦॥ (931-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such person's concerntration within in focused on the Almighty.
Guruji in the next lines expresses the world as false.

ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ;
ਰਹਣੁ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (931-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear brother, never get angry on anyone and drink the nacter of Almighty's name as the stay in this world is not forever.

ਰਾਜੇ ਰਾਇ ਰੰਕ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ;
ਆਇ ਜਾਇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ॥ (931-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Kings, Masters, and Poor never stayed permenantly in this world moreover the jeev(being) has been coming and going eversince the four ages (Sat-yug, Thretha-yug, Duapur-yug & Kal-yug).

ਰਹਣ ਕਹਣ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ;
ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ॥ (931-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Staying is just for sake saying but no one stays upon saying means that the saying never goes along with the reality therefore before whom shall I plead?

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਰੋਧਰੁ ;
ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਮਤੀ ॥੧੧॥ (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (931-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The preaching of one omnipresent's (Ram-Almighty) name is proven to be the saviour but it is attainable if Guru blesses the Almighty's name with the intellect (Budhi) only the honour is remains.
Guruji explains the condition of those who has adopted Guru's preaching in the next lines.

ਲਾਜ ਮਰੰਤੀ ਮਰਿ ਗਈ ; ਘੂਘਟੁ ਖੋਲਿ ਚਲੀ ॥ (931-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The worldly pride for which the intellect (Budhi) was dying (in ensuring the pride stays high without hesistation in committing sins) but now upon realization the pride dies and intellect form of woman now proceeds towards Almighty path with self-pride face cover (Gung-ghat) unveiled means that now one joins the union path of Almighty.

ਸਾਸੁ ਦਿਵਾਨੀ ਬਾਵਰੀ ; ਸਿਰ ਤੇ ਸੰਕ ਟਲੀ ॥ (931-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ignorance form of crazy mother-in-law, influence of which has made the intellect to be crazy as well and now such doubt has been removed from the head (means the realization of truth made the intellect in acknowledging Almighty as the only one in various forms).

ਪ੍ਰੇਮਿ ਬੁਲਾਈ ਰਲੀ ਸਿਉ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ (931-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty has call upon with love to bless happiness (also means that Almighty called with joy) and by adopting Guru's sermons one has become blissful.

ਲਾਲਿ ਰਤੀ ਲਾਲੀ ਭਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਈ ਨਿਚਿੰਦੁ ॥੧੨॥ (931-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Immersing in Almighty's love by becoming the servant (Lali) and through Guru I have become worry-less.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ (931-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Almighty's name which is the form of jewel reciting which in return gives supreme profit mean the profit which never finishes during and after life.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ; ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (931-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

To have consumption greed (Lab), material greed (Lob) and ego is bad means that jeev (being) becomes bad because of these evil desires.

ਲਾੜੀ ਚਾੜੀ ; ਲਾਇਤਬਾਰੁ ॥ (ਲਾਇ-ਤਬਾਰੁ ਬੋਲੋ) (931-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Slander (Larre), praise (Chari) and defame (Laitbari, Cugli).

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ; ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (931-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The one who is leaded by the mind (Manmukh) commits the above ill practices by which the manmukh has became the highest level of fool and blind.

ਲਾਹੇ ਕਾਰਣਿ ; ਆਇਆ ਜਗਿ ॥ (931-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One came to this world to benefit,

ਹੋਇ ਮਜੂਰੁ ; ਗਇਆ ਠਗਾਇ ਠਗਿ ॥ (931-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

but got entangled with the fraud desires (lust, anger, greed, attachment and ego) by which the faith form of wealth is looted.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ; ਪੂੰਜੀ ਵੇਸਾਹੁ ॥ (931-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One who has obtained profit from the purchased the Almighty's name with faith as the capital.

ਨਾਨਕ , ਸਚੀ ਪਤਿ ; ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੧੩॥ (931-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that such person's honour is true and he (or she) is the true king.

ਆਇ ਵਿਗੂਤਾ ਜਗੁ ; ਜਮ ਪੰਥੁ ॥ (931-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Jeevs (beings) who comes to this world who failed to perform Almighty's meditation are being ruined in the after death path because of the influence of mammon (maya).

ਆਈ ; ਨ ਮੇਟਣ ਕੋ ਸਮਰਥੁ ॥ (931-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

There is no one who is capable to reject the arrival death or there is no one who is capable to escape from the influence of maya (mammon)

ਆਥਿ ਸੈਲ ; ਨੀਚ ਘਰਿ ਹੋਇ ॥ (931-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Wealth being in the residence gives bliss to even the most unfortunate one or wealth makes even a sinful person to become great (well respected)

ਆਥਿ ਦੇਖਿ ; ਨਿਵੈ ਜਿਸੁ ਦੋਇ ॥ (931-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Wealth is such that upon watching everyone bows down means that all bows down to the wealthy person.

Second Meaning: The mediation form of wealth blesses bliss to even a sinful person and observing his meditation the whole world bows before him/her.

ਆਥਿ ਹੋਇ ; ਤਾ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥ (931-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If one has wealth at home then even a moron is acknowledged as wise or if a moron has meditation form of wealth at his heart then he is recognized as brilliant(exceptionally clever or talented).

ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ; ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (931-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Alternatively, even a smart person who has the knowledge of all the trades is known as moron without Almighty's meditation.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (931-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Although only one Almighty is the cause all actions within the entire creation,

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ; ਤਿਸੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੪॥ (931-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

but He manifest himself for only those on whom He shower His grace.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਥਾਪਿ ; ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ (931-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is always without enmity (Nirvair) who have created the practice of all the four ages (Sat-yug, Thretha-yug, Doapur-yug & Kal-yug).

ਜਨਮਿ ਮਰਣਿ ; ਨਹੀ ਧੰਧਾ ਧੈਰੁ ॥ (931-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty never involve in the trade of birth and death also never roam around means Almighty is beyond birth and contented.

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ (931-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Whatever that comes within the sight is all Almighty himself.

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ; ਆਪੇ ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ (931-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty created the universe himself and then become the form of life within His creation.

ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ; ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ (931-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is beyond the sensor's (Agocher) limits and He has engaged the whole universe in their respective trades.

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ; ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੋਈ ॥ (931-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The form of Universal Life (Almighty) himself establishes the method for reuniting the jeev (being) with himself

ਕਰਿ ਆਚਾਰੁ ; ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (931-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One who perform good deeds will definitely be happy.

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ; ਮੁਕਤਿ ਕਿਵ ਹੋਈ ॥੧੫॥ (931-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Whereas how can one without Almighty's name obtain salvation.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਵੇਰੋਧੁ ਸਰੀਰ ॥ (931-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without reciting Almighty's name the physical body becomes the most pain giver enemy.

ਕਿਉ ਨ ਮਿਲਹਿ ; ਕਾਟਹਿ ਮਨ ਪੀਰ ॥ (931-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Then the pain of the mind means that why don't disengage mind from all the other worldly thoughts and why don't then engage mind in Almighty's rememberance.

ਵਾਟ ਵਟਾਊ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (931-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This jeev is the traveler who always comes and goes.

ਕਿਆ ਲੇ ਆਇਆ ; ਕਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (931-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

What have this jeev brought along and what will he collect to be taken along means that the jeev come to this world because of the balance deeds from previous life and instead of clearing the previous deeds he takes along more deeds.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਤੋਟਾ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (931-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's name one will face losses very where.

ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ; ਜਾ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (931-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One will only obtain profit once Almighty's makes one to realize the truth.

ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰੁ ; ਵਣਜੈ ਵਾਪਾਰੀ ॥ (931-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One becomes trader in lifetime and perform all worldly tradings means that the whole lifetime is spent in earning worldly materials.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥੧੬॥ (931-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

How will the honour retain in the whole world without Almighty's name?

ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੇ ; ਗਿਆਨੀ ਸੋਇ ॥ (931-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those are scholars (Giani) who contemplates on Almighty's virtues.

ਗੁਣ ਮਹਿ ; ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (931-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The knowledge is obtained from Almighty's virtues as the source of knowledge is the virtue itself, therefore contemplating Almighty's Virtues is essential.

ਗੁਣਦਾਤਾ ; ਵਿਰਲਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (931-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

However the knowledgeable person who donates (teach) knowledge and virtues is rare in this world.

ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ; ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (931-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The true (Sachi) practice (Karni) is obtained through Guru's contemplation means that one obtains the true practice in life by listening (Sune-na), accepting (Mane-na) and practice (Nidhyasan) the Guru's Hymns (Gurbani)

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ (931-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Almighty's value can never be counted as He his beyond the understanding of the mind (Agam) and also beyond the reach of sensors (Agochar).

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ; ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (932-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Therefore Almighty can only be met if He himself wish to meet (unite).

ਗੁਣਵੰਤੀ ; ਗੁਣ ਸਾਰੇ ਨੀਤ ॥ (932-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who observes their virtues all the time through the Saint (Gun-Wanti – one who adopts virtues).

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ਮੀਤ ॥੧੭॥ (932-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says one unites with Almighty as a friend through the Guru's teaching.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਕਾਇਆ ਕਉ ਗਾਲੈ ॥ (932-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Lust and anger is the desires of the intellect (Budhi),

ਜਿਉ ਕੰਚਨ ; ਸੋਹਾਗਾ ਢਾਲੈ ॥ (932-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

the one with interest in uniting with Almighty (Jagiasu) should rot them just like borax (sohaga) melts the gold and burns all the dirt in the same manner one should burn the desires and make the intellect pure.

ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ; ਸਹੈ ਸੁ ਤਾਉ ॥ (ਕਸਵੱਟੀ ਬੋਲੋ) (932-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

To keep the recitation (Jap) and selfless sevice (Taap) continuous is like burning the gold under a continuous burning fire as the benchmark in order to determine ones faith as the attainment of Almighty

ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ; ਵੰਨੀ ਸਚੜਾਉ ॥ (932-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

and the perishable world becomes equal, pain and joy becomes equally the same only then the sight of the examiner (Seraf means assayer -Almighty) is obtained thereafter knowledge form of levels and beautiful colour shine with the mixed chemical form of Almighty's name.

ਜਗਤੁ ਪਸੂ ; ਅਹੰ ਕਾਲੁ ਕਸਾਈ ॥ (932-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ego is making the whole world to become animals and the ego itself is killing everyone brutally like a buther.

ਕਰਿ ਕਰਤੈ ; ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਪਾਈ ॥ (932-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty has predetermine the jeev's (being) deeds in the palm fate lines accordingly jeev (being) performes the deeds.

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ; ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (932-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The deeds of the whole universe can only being understood by the one who has created the universe.

ਹੋਰ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੮॥ (932-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

What more can we say as this reality cannot be completely described.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ (932-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who drinks the nector form of Almighty's name while searching for Almighty, means that even reciting Almighty to search Him is so blissful that one drink the nectar of Him name all the while therefore the search never go wasted.

ਖਿਮਾ ਗਹੀ ; ਮਨੁ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (932-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One adopts forgiveness (Khima) after giving the mind to the True Guru which means that once the mind is immersed in Guru's hymn (Gurshabad) then the existence as separate identity vanishes thereafter one forgives everyone.

ਖਰਾ ਖਰਾ ; ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (932-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Everyone self-declares himself as the most pure ones,

ਖਰਾ ਰਤਨੁ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਇ ॥ (932-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

but in all four ages only those are pure who adopted the jewel of Almighty's name.

ਖਾਤ ਪੀਅੰਤ ; ਮੂਏ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ (932-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Jeev (being) dies after spending the whole life eating and drinking, never ever knew to die from the sense of living.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਮੂਏ ; ਜਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (932-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

However those who recognized Almighty dies instantly from the sense of living.

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ; ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (932-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Only those has a consistent state of mind whose mind has accepted the reality of physical body death.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧੯॥ (932-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Question: Whose mind accepts the reality of physical; body death?

Answer: Mind of those accepts death who recognizes Almighty's name with Almighty's grace.

ਗਗਨ ਗੰਭੀਰੁ ; ਗਗਨੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (932-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty's widen form (Chidhakas) who is beyond mind's comprehension (Agam) lives within His creation.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (932-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones reside in everlasting happiness who sings the praises of such Almighty.

ਗਇਆ ਨ ਆਵੈ ; ਆਇ ਨ ਜਾਇ ॥ (932-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The departed ignorance never returns and the obtained knowledge never departs means the one who immersed in real-self (Almighty) never comes back in the reincarnation cycle because one never wish to come back.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (932-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

With Guruji's blessings one remains concentrated in Almighty.

ਗਗਨੁ ਅਗੰਮੁ ; ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ॥ (932-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty who completely overlaps the whole world like sky (Gagan), He is beyond the mind's comprehension (Agam), He is Masterless (Anath - as He the Master himself) and beyond birth.

ਅਸਥਿਰੁ ਚੀਤੁ ; ਸਮਾਧਿ ਸਗੋਨੀ ॥ (932-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Whoever's concentration focused consistently on Almighty will be able to meditate on the Almighty's existence hundered times more.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ; ਫਿਰਿ ਪਵਹਿ ਨ ਜੂਨੀ ॥ (932-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

One who remembers the life source of all (Har – Almighty) shall never again involve in reincarnation means they never are born neither die again.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ; ਹੋਰ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੀ ॥੨੦॥ (932-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

The most supreme is Guruji's advice by which one recites Almighty's name and all those believes (faith, religion) that are without recitation Almighty's name sare fake.

ਘਰ ਦਰ ; ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (932-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

The Jeev (being) is tired of residing (ghar) inside (dhar) many physical forms liked houses while roaming in reincarnation cycle.

ਜਾਤਿ ਅਸੰਖ ; ਅੰਤ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ॥ (932-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Although I (jeev) have traveled in countless reincarnations but still there is no end to my (jeev) births.

ਕੇਤੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ (932-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Numberless become my parents (Mat – Mother & Pita – Father) and countless become my son and daughters.

ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ; ਫੁਨਿ ਹੂਆ ॥ (932-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Innumerable was the Guru's (spiritual guide) and incalculable was the company of deciples.
Doubt: Upon meeting the Guru one should have attained salvation?

ਕਾਚੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੂਆ ॥ (932-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

The jeev can never attain salvation from a unriped (fake) Guru until this jeev meets a True Guru.

ਕੇਤੀ ਨਾਰਿ ; ਵਰੁ ਏਕੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (932-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

There are countless jeev form of women (brides) which are taken care by only one Man (Almighty the groom).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ; ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥ (932-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Guruji explains the true definition of life and death: Life is while remembering Almighty's name and death is when Almighty is forgotten therefore life and death is with or without Almighty respectively.

ਦਹ ਦਿਸ ਢੂਢਿ ; ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (932-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I have searched for Almighty in all the ten direction but never succeeded until I met the True Guru who given the sermons (Updesh)

ਮੇਲੁ ਭਇਆ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨੧॥ (932-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

by which I discovered Almighty within my Antahkaran, I met Almighty through Guruji.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ॥ (932-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh (who follows Guru's teaching) sings the Almighty praises in ragas and naturally Gurmukh utters the Almighty's virtues.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ; ਤੁੋਲਾਵੈ ਤੋਲੈ ॥ (932-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh contemplates Guru's hymn and persuade others to contemplate as well.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ਨਿਸੰਗੁ ॥ (932-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh never comes through birth or goes by death because they have united with Almighty. 2nd Meaning: Gurmukh is able come and go wherever they wish without any obstruction even the deity like Brahma cant stop them.

ਪਰਹਰਿ ਮੈਲੁ ; ਜਲਾਇ ਕਲੰਕੁ ॥ (932-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh has cleaned the dirt of unreasonable love (Rag) and envy (Devakh) and has burned the bad-mark (Kelank) of ignorance.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (932-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The word (Naad) of Gurmukh is the contemplation of knowledge (Vedh) means that Gurmukh never speaks against the divine knowledge.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਜਨੁ ; ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (932-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh's ablution is to perform good deeds.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (932-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh's sermons are even superior to nacter.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੨੨॥ (932-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says through Guru, the beyond limit Almighty is obtained

ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ; ਨ ਰਹਈ ਠਾਇ ॥ (932-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The animated mind (Chit also means memory) never stay standstill.

ਚੋਰੀ ਮਿਰਗੁ ; ਅੰਗੂਰੀ ਖਾਇ ॥ (932-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Therefore in the Antahkaran place the good virtues form of grapes are eaten by deers form of desires means that the mind form of deer eats the desire form of grapes very quietly and never becomes obvious.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਉਰ ਧਾਰੇ ਚੀਤ ॥ (932-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

That who resides Almighty's lotus feet in their mind by appreciating Almighty's lotus feet as the most beloved ones.

ਚਿਰੁ ਜੀਵਨੁ ; ਚੇਤਨੁ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥ (932-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such ones stays forever as their existence becomes permenant same as Almighty means that they transforms into Almighty's form by remembering Him extensively.

ਚਿੰਤਤ ਹੀ ; ਦੀਸੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (932-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the One (Almighty) is remembered only then the worries disappears and happiness is obtained.

ਚੇਤਹਿ ਏਕੁ ; ਤਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (932-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the One (Almighty) is remembered only then the worries disappears and happiness is obtained.

ਚਿਤਿ ਵਸੈ ; ਰਾਚੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ (932-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Whose tongue is engaged in reciting Almighty's name and through concentration Almighty resides in the memory.

ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥੨੩॥ (932-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such person is liberated while living in this world and after death they are treated with utmost respect and honoured in the next world as they are united with Almighty.

ਛੀਜੈ ਦੇਹ ; ਖੁਲੈ ਇਕ ਗੰਢਿ ॥ (932-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The knot (Gand) of the physical body and life forces (Pran) is straighten out (untangled) then body is destroyed.

ਛੇਆਨਿਤ ਦੇਖਹੁ ; ਜਗਿ ਹੰਢਿ ॥ (932-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Destruction of the universe happens every time which has seen while moving around.

ਧੂਪ ਛਾਵ ; ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ (932-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Therefore the pains (Dhup – sunshine) and joy (Chhaya – shade) should be accepted equally.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ; ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ (932-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Only then the attachments are detached and the mind is brought into its salvation form of home.

ਛਾਇਆ ਛੂਛੀ ; ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (932-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The tiny mammon (maya) has made the whole world to be forgotten from the truth.

ਲਿਖਿਆ ਕਿਰਤੁ ; ਧੁਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ (932-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The deeds which are prewritten based on the previous birth, are accepted in from the beginning.

ਛੀਜੈ ਜੋਬਨੁ ; ਜਰੂਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ (932-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Since birth the death is always above the head (means always there waiting for the time to take away the jeev) and the youth is destroyed by the old age.

ਕਾਇਆ ਛੀਜੈ ; ਭਈ ਸਿਬਾਲੁ ॥੨੪॥ (933-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

In the old age, the physical body is destroyed and becomes like cobweb (Jala) means the body becomes weak.

ਜਾਪੈ ਆਪਿ ; ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ (933-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty himself knows about all the three worlds.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (933-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without Almight there is no other benefactor (Daata – donor) in all the ages means that Almighty alone gives away everything therefore lets request humbly to such donor as follows;

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਾਖੁ ॥ (933-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, you are able to protect me therefore please save me from the cycle of birth and death the way it pleases you.

ਜਸੁ ਜਾਚਉ ; ਦੇਵੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ (933-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I (jeev) ask for your praises as your praise helps to keep my dignity in this world (Lok) and my honour in the next world (Parlok).

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹਾ ; ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ (933-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty form of brightness (Jaagat) I shall stay in my conscious if it pleases you.

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ; ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਵਾ ॥ (933-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If you (Almighty) bless me the company of saints then I shall immerse in you form.

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ; ਜਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ (933-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Master of the Universe, I shall declare your victory (Jai Jai Kar) and keep on reciting your name.

ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੀਐ ; ਬੀਸ ਇਕੀਸ ॥੨੫॥ (933-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's advice I have undoubtful faith (100% faith) on you as there is no other Master like you and I shall merge with you.

ਝਖਿ ਬੋਲਣੁ ; ਕਿਆ ਜਗ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ॥ (933-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The arguments with the world is of no use as speaking to such ones are just don't make any sense.

ਝੂਰਿ ਮਰੈ ; ਦੇਖੈ ਪਰਮਾਦੁ ॥ (933-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

As the morons are seen to die in sulk (Jhoor) as they live in doubtful life and till the end they die in worries of everything surrounding them reason being they had no common sense.

ਜਨਮਿ ਮੂਏ ; ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਆਸਾ ॥ (933-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who has the hope on the life form of Almighty, they are never born and die again.

ਆਇ ਚਲੇ ; ਭਏ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (933-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such ones came with desire (Asa-hope) and gone without any desires (Niraas) which means that they have acknowledge the world as fake therefore they have no more desires in this world for anything.

ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਝਖਿ ; ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਇ ॥ (933-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Grieveness, regret and indulge in worldly affairs of those has mixed with dust

ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਂਪੈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (933-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

means all efforts for worldly accomplishment has gone wasted.

ਪਾਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ (933-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through Almighty's name those who have obtained nine treasures form of nine meditations;

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨੬॥ (933-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty bless such ones with calm character.

ਓਅੰਕਾਰ... ਵਿਆਨੋ ਬੋਲੈ ; ਆਪੇ ਬੂਝੈ ॥ (933-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty himself manifest as Guru and utter's knowledge means advice (sermon) and Almighty himself equires in the form of deciple.

ਆਪੇ ਸਮਝੈ ; ਆਪੇ ਸੂਝੈ ॥ (933-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty himself understands the faith and faithless and himself oversees the returns of both the deeds either good or bad.

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ; ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (933-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The sermons uttered by the Guru reside in the mind of whom;
Shall have their Antahkaran clean (Nirmal-free from thoughts evil desires) and in this manner their sensors are pure (Suche – free from performing evil desires) they only love the truth form (Almighty).

ਨਿਰਮਲ ਸੂਚੇ ; ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ (933-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Guru's instruction, enshrines in his mind, Being immaculate and true, he is pleasing to the True Lord.

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ; ਰਤਨੀ ਨਹੀ ਤੋਟ ॥ (933-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

In the ocean form of Guru there is no shortage of good virtues form of jewels.

ਲਾਲ ਪਦਾਰਥ ; ਸਾਚੁ ਅਖੋਟ ॥ (933-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The materials such as love (Laal) are the true (everlasting) material and never finish.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (933-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Practice in accordance to the word uttered by such Guru.

ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ; ਕਾਹੇ ਧਾਵਹੁ ॥ (933-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Why try to imitate the Guru's practice after the observation and rush to practice the same means one should obey Guru's instruction instead of trying to follow the Guru's practice comprehended based ones observation.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ॥੨੭॥ (933-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that one should embrace the Guru's way and immerse in the truth (Almighty)

ਟੂਟੈ ਨੇਹੁ ; ਕਿ ਬੋਲਹਿ ਸਹੀ ॥ (933-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The mutual love relationship can surely be broken upon uttering false (Khote) words.

Guruji explains with an example that the arm can be broken if it is pulled with force from both opposite directions.

ਟੂਟੈ ਬਾਹ ; ਦੁਹੂ ਦਿਸ ਗਹੀ ॥ (933-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guruji describes that the true relationship foundation is the truth when either or both parties begins to be unfaithfull by keeping secrets and tries to cover by false statements then the relationship ends instantly in the same manner when one builts relationship with Almighty, truth should be the base as one should never ever try to hide anything or assume that he or she is not monitored when such situation occurs instead of the relationship coming in the same direction it goes on the opposite direction. The usual case is that Almighty always is the truth and human changes its direction against Almighty by having doubts as one should have realized that whenever Almighty blesses with sorrows and pains are for the good just like going through a medical treatment.

ਟੂਟਿ ਪਰੀਤਿ ਗਈ ; ਬੁਰ ਬੋਲਿ ॥ (933-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The jeev's (being) love is broken by uttering unpleasant words means that by disobeying Almighty's instructions.

ਦੁਰਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ; ਛਾਡੀ ਢੋਲਿ ॥ (933-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty has abandon the jeev (being) form of bride when the jeev have adopted the evil practice which creates a vast distance from the Guru (Durmat)

ਟੂਟੈ ਗੰਠਿ ; ਪੜੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (933-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The relation of a apostate (loosen knot form of relationship) with Almighty can only be established again by the contemplation of the true against the false means that truth is the knot which joins the two broken ends.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਘਰਿ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ (933-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who obeys Guru's instruction accomplishes their mission towards salvation in the mind form of residence.

ਲਾਹਾ ਸਾਚੁ ; ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਾ ॥ (933-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who have gained the true profit they never loose means that the ones who have invested the breath in reciting Almighty's name gains forever.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਠਾਕੁਰੁ ; (ਤ੍ਰਿ-ਭਵਣ ਬੋਲੋ)
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਟਾ ॥੨੮॥ (933-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is beloved in all three worlds but for the Bhagats Almighty is the most beloved.

ਠਾਕਹੁ ਮਨੂਆ ; ਰਾਖਹੁ ਠਾਇ ॥ (933-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Hold back the mind in Almighty's existence form of place.

ਠਹਕਿ ਮੁਈ ; ਅਵਗੁਣਿ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (933-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Whereas the whole world holds back their mind in desires therefore they die while regretting for the misfortune.

ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ; ਸਬਾਈ ਨਾਰਿ ॥ (933-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is the only groom while the entire creation is His brides.

ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ; ਕਰੇ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ (933-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Hypocrite (Kureaar, Pakhendi) jeev's embraces various outfits without faith in one belief.

ਪਰ ਘਰਿ ਜਾਤੀ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਈ ॥ (933-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One who have refrained (stop) his concentration from going towards the non-master (An- Isht - other then master e.g. worldly desires).

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈ ; ਠਾਕ ਨ ਪਾਈ ॥ (933-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such ones are then call upon by Almighty to be reunited without any obstruction (Thak).

ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ; ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (933-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The bride form of jeev (being) who is beautified by the Guru's hymn is loved by Almighty means that listening, accepting and practicing the Guru's hymn is the true beauty of this jeev (being).

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ ; ਠਾਕੁਰਿ ਧਾਰੀ ॥੨੯॥ (933-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such jeev (being) is the faithful bride of the Master (Almighty) whom Almighty has blessed his company.

ਡੋਲਤ ਡੋਲਤ ਹੇ ਸਖੀ ; ਫਾਟੇ ਚੀਰ ਸੀਗਾਰ ॥ (933-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Mate (Sekhi), while rambling and roaming in various physical bodies during reincarnation, which were then vanished together with all the sensors.

ਡਾਹਪਣਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ; (ਡਾਹੱਪਣਿ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਬਿਨੁ ਡਰ , ਬਿਣਠੀ ਡਾਰ ॥ (933-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

With the doubtful intellect (Budhi) there is no happiness and without Almighty's fear groups of jeev are vanished.

ਡਰਪਿ ਮੁਈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ;
ਡੀਠੀ ਕੰਤਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥ (933-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The bride is look upon with blessing vision of the intelligent groom (Almighty) who has died from the sense of living (Jeev Bhav – physical self existence) while in the body (means during lifetime).

ਡਰੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ;
ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿ ॥ (933-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who has adopted the fear of the Guru within their mind, recites Almighty's name and become fearless.

ਡੂਗਰਿ ਵਾਸੁ ਤਿਖਾ ਘਣੀ ;
ਜਬ ਦੇਖਾ ਨਹੀ ਦੂਰਿ ॥ (933-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I (jeev) lived in thoughts form of mountains and had great thirst for worldly materials until I have seen my real form then I realised Almighty is the closest

ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (933-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Mind's thoughts and thirst is gone once I have agreed to Guru's hymn and upon recognising Almighty's presence within the entire creation I drink the necter of real-self bliss (Atma-Anand)

ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (933-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Although everyone ask for sermons (Updesh) for the sake of asking but Almighty only blesses his sermon to whomever He pleases through a True Guru.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਦੇਵਸੀ ; ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੈ ਸੋਇ ॥੩੦॥(933-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Whoever is blessed with sermon through a True Guru, the thirst of greed for worldly materials goes away (quenches).

ਢੰਢੋਲਤ ਢੂਢਤ ਹਉ ਫਿਰੀ ;
ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਵਨਿ ਕਰਾਰਿ ॥ (933-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I (jeev) become the searcher and search around if there is anyone permenant in this entire world and discovered that all have been perished during their time including the most strong ones like Ravan, Deryodhen, etc.

ਭਾਰੇ ਢਹਤੇ ਢਹਿ ਪਏ ; ਹਉਲੇ ਨਿਕਸੇ ਪਾਰਿ ॥ (933-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who were heavy with their loads of sins the perish worthy has been perished and light ones (Punni – ones who performs beneficial deeds for others) go across the ocean of worldly pains.

ਅਮਰ ਅਜਾਚੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ;
ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (933-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I (Guruji) sacrifice upon those who met the Eternal Universal Life (Almighty) desirelessly.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਅਘੁਲੀਐ ; (ਅਘੁੱਲੀਐ ਬੋਲੋ)
ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ (933-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The feet dust (Dhur) of those who met Almighty releases one from all attachments therefore join the company of such fortunate ones.

ਮਨੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਆਪਣੈ ;
ਪਾਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਉ ॥ (933-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I have obtained the pure Almighty's name by surrendering my mind to Guruji.

ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਤਿਸੁ ਸੇਵਸਾ ;
ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (934-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The True Guru who has blessed the Almighty's name I (jeev) serve Him (Guruji) in this manner I (jeev) sacrifice upon Him because though Guruji I have faith in the only one Almighty.

ਜੋ ਉਸਾਰੇ , ਸੋ ਢਾਹਸੀ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (934-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty who creates this universe also destroys the whole universe therefore there is no other more capable then Him.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਲਾ ;
ਤਾ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩੧॥ (934-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Remember Almighty with the grace of the Guru and one shall never have pains again means that birth and death becomes meaningless.

ਣਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਕਿਸੁ ਗਹੀ ; ਣਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥ (934-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Who shall I (jeev) rely on as there is no one that belongs to me as there were no one in the past and there will be no one in the future as well.

ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ; ਦੁਬਿਧਾ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥(934-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Till I (jeev) am being spoiled in the reincarnation cycle, until then the desease of doubt has infected me.

ਣਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ; ਕਲਰ ਕੰਧ ਗਿਰੰਤਿ ॥ (934-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's name human falls in such manner just like the wall fall upon the touch of salt means the each breath falls uselessly.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ , ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ;
ਜਾਇ ਰਸਾਤਲਿ ਅੰਤਿ ॥ (934-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's name how can one escape as in the end one is sent to the hell.

ਗਣਤ ਗਣਾਵੈ ਅਖਰੀ ;
ਅਗਣਤੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (ਅ-ਗਣਤੁ ਬੋਲੋ)((934-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Scholar reads, counts and make others to count that he have read this number of divine knowledge books but Almighty the truth is beyond any count as Almighty is not attainable through counts.

ਅਗਿਆਨੀ ਮਤਿਹੀਣੁ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (934-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ignorant and unwise jeev will never attain knowledge without the Guru.

ਤੂਟੀ ਤੰਤੁ ਰਬਾਬ ਕੀ ; ਵਾਜੈ ਨਹੀ ਵਿਜੋਗਿ ॥ (934-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the Rebab (String Instrument) form of body's life forces (Pran) like strings are broken then physical body stops all movements as the life forces and body has been separated.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ; ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥੩੨॥ (934-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The separated life-forces are then merged into Almighty thereafter the union of the same body and life-forces never happen as the life-forces will be united with different body.
Second Meaning:The broken concentration liked string of the mind liked Rebab, Almighty's name is not uttered.
Guru Ji says that upon the union of mind's concentration and Almighty's name, Almighty reunites the separated ones.

ਤਰਵਰੁ ਕਾਇਆ ਪੰਖਿ ਮਨੁ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਤਰਵਰਿ ਪੰਖੀ ਪੰਚ ॥ (934-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Among the forest species human physical body is a tree and jeev (being) is the bird whose five life-forces are the wings

ਤਤੁ ਚੁਗਹਿ ਮਿਲਿ ਏਕ ਸੇ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਫਾਸ ਨ ਰੰਚ ॥ (934-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

These jeev form of bird picks the food of truth (recite Almighty's name), with Almighty's company jeev unites as as common form therefore the noose of death angle never even touch slightly.

ਉਡਹਿ ਤ ਬੇਗੁਲ ਬੇਗੁਲੇ ;
ਤਾਕਹਿ ਚੋਗ ਘਣੀ ॥ (ਤੱਕਹਿ ਬੋਲੋ) (934-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The thoughts created rapidly progresses into deeper and deeper desires form of feed picks by bird means that a tiny thought is amplified instantly by mind to an idea, decision and execution just like a bird keeps on picking seeds non-stop.

ਪੰਖ ਤੁਟੇ ਫਾਹੀ ਪੜੀ ; ਅਵਗੁਣਿ ਭੀੜ ਬਣੀ ॥ (934-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the bird wings form of life-forces is separated from the physical body then great difficulties arrises due to misdeed menas that sinner obtains pains.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮਿ ਮਣੀ ॥ (934-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without the True Almighty's virtues, how can one escape means one can never escape but Almighty's virtues are only obtained when the returns of good deeds becomes fruitful.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੂਟੀਐ ; ਵਡਾ ਆਪਿ ਧਣੀ ॥ (934-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Else the Almighty who is the greatest Master rescues means that when good deeds and Almighty's grace is present then jeev is saved.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਛੂਟੀਐ ; ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ (934-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

With Guru's grace one is liberated but Guru is obtained when Almighty himself bestows His grace.

ਅਪਣੈ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੩੩॥ (934-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

All the glories are in Almighty's hand, He bestows the glories to whoever He pleases

ਥਰ ਥਰ ਕੰਪੈ ਜੀਅੜਾ ; ਥਾਨ ਵਿਹੂਣਾ ਹੋਇ ॥ (934-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This jeev is empty (without) from your existence form (Sarup) therefore greatly trembles (kempe – shiver) means that jeev is losses balance in life without.

ਥਾਨਿ ਮਾਨਿ ਸਚੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਕਾਜੁ ਨ ਫੀਟੈ ਕੋਇ ॥ (934-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty you are the only true place for this jeev's honour by accepting you (Almighty) none of the jeev's mission fails.

ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਥਿਰੁ ਗੁਰੂ ; ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥(934-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty your ever permenant (Ther) or Guru is permenant and one who contemplates through Guru remains permenant as well.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਤੂ ; ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (934-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The deities (Sur), human (Nar) and Master (Nath), Almighty are above all master of all masters and support for the supportless.

ਸਰਬੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰੀ ; ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (934-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty exists everywhere and within all that lives in those places, Almighty is the generous bestower to the entire universe.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (934-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Wherever I look, I only see you (Almighty) there is no end to your this shore and the other side shore.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (934-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty, you are existed within all, this is the contemplation of Guru's hymn (Shabad).

ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਸੀ ; (ਅਣ-ਮੰਗਿਆ ਬੋਲੋ)
ਵਡਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥੩੪॥ (934-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty, you are beyond mind and speech (Agam) and no one can discover shore (Apaar – beyond limit), you are the bestower of everything without even one asking (An-mangia) means without one asking you bless food, water, air, etc.

ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ;
ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੁ ॥ (ਦੇਖਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (934-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear house of mercy, please be merciful and bless me (jeev) a gift of your (Almighty) name, you are the creator and you then oversee all their deeds.

ਦਇਆ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਿ ॥ (934-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Upon whoever your mercy, you unite them in your true form, Dear Capable (Samrath) you are able to destroy and create in split of an eye.

ਦਾਨਾ ਤੂ ਬੀਨਾ ਤੁਹੀ ; ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥ (934-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You (Almighty) are the donor (Dana), you oversee (Bina) and the supreme donor to all other donors.

ਦਾਲਦ ਭੰਜਨ ਦੁਖ ਦਲਣ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥੩੫॥ (934-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You (Almighty) are the destroyer of poverty and the smasher of pains, through knowledge Gurmukh concentrations focused on you.

ਧਨਿ ਗਇਐ ਬਹਿ ਝੂਰੀਐ ;
ਧਨ ਮਹਿ ਚੀਤੁ ਗਵਾਰ ॥ (934-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Wealth, for losing which one grieves while sitting at home (means one is unable to do anything else) only the fools attaches their mind with such wealth.

ਧਨੁ ਵਿਰਲੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ;
ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥ (934-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Only very rare ones have loved Almighty whole heartedly without any wealth influences and collected Almighty's name in their heart.

ਧਨੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਣ ਦੇਹਿ ;
ਜੇ ਰਾਚਹਿ ਰੰਗਿ ਏਕ ॥ (934-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If our mind is immersed in Almighty's love then if the wealth goes, let it go.

ਮਨੁ ਦੀਜੈ , ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ;
ਭੀ ਕਰਤੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ (934-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Surrender your (jeev) mind and also pride, by giving up all of these still adopt the Almighty's shelter means that never be proud of the sacrifices.

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਅਨੰਦੁ ॥ (934-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the bliss of hymn (shabad) is experienced, since then the chase towards worldly affairs and trades ended.

ਦੁਰਜਨ ਤੇ ਸਾਜਨ ਭਏ ; ਭੇਟੇ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ॥ (934-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

All the enemies become beloved friends since the prayed Almighty is seen.

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਢੂਢਤੀ ;
ਬਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰਿ ਬਾਰਿ ॥ (934-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Previously the intellect were roaming in all forest (uncultivated places) searching for Almighty whereas in reality Almighty was all the while within Antahkaran.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਮਿਲਿ ਰਹੀ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੩੬॥ (934-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

The True Guru has united the intellect and Almighty thereafter the pains of birth and death ended.

ਨਾ ਨਾ ਕਰਤ ਨ ਛੂਟੀਐ ;
ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (934-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

While performing various types of deeds, one does not attain salvation without knowledge and virtues (merits) one is sent to hell.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਏਹੁਨ ਓਹੁ ਹੈ ;
ਅਵਗੁਣਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ (934-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Upon adopting demerits (Augun) one regrets because one has not rectified (adorn) this world and next world (after death) as well.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ;
ਨਾ ਤਿਸੁ ਧਰਮੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (935-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Nor one has obtain knowledge neither concentration in Almighty and nor focus on the religious deeds.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕਹਾ ;
ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (935-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Without reciting Almighty's name, how can ever this jeev attain fearless state and the realization of the future condition in the next world due to ego.

ਥਾਕਿ ਰਹੀ ਕਿਵ ਅਪੜਾ ; (ਅੱਪੜਾ ਬੋਲੋ)
ਹਾਥ ਨਹੀ , ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ (935-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

The intellect is being tired performing various deeds, by which method shall I (jeev) attain Almighty as there is no shore of the materialistic worldly ocean and then my real-self is not visible.

ਨਾ ਸਾਜਨ ਸੇ ਰੰਗੁਲੇ ; ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (935-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮ: 1)

Neither have I obtained the saints who are Almighty lovers therefore before whom shall I plead for help.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਜੇ ਕਰੀ ; ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ (935-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Almighty will surely reunite if we continuously utter Husband, Husband (Perio, Perio).

ਜਿਨਿ ਵਿਛੋੜੀ ਸੋ ਮੇਲਸੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੩੭॥ (935-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The jeev (being) form of wife is separated by Almighty because of committing sins therefore the jeev can only be reunited by the grace vision of the Separator(Almighty) through the utmost love in Guru.

ਪਾਪੁ ਬੁਰਾ ; ਪਾਪੀ ਕਉ ਪਿਆਰਾ ॥ (935-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Sin is bad even then it is lovely to a sinner.

ਪਾਪਿ ਲਦੇ ; ਪਾਪੇ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (935-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

In this manner the sin is attached with the jeev means one accumulate sins and broaden the sins further through other as well.
Sin is evil, but it is sweet unto the sinner. He loads sins and through sin he makes ostentation.

ਪਰਹਰਿ ਪਾਪੁ ; ਪਛਾਣੈ ਆਪੁ ॥ (935-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If one recognizes himself (or herself) by abandoning sins;

ਨਾ ਤਿਸੁ ; ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (935-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One shall never have the sorrow of separation (with Almighty) neither one will have any physical body pains.

ਨਰਕਿ ਪੜੰਤਉ ਕਿਉ ਰਹੈ ; ਕਿਉ ਬੰਚੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (935-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

How can this jeev be spared from falling into the hell and can jeev be saved from the angel of death who kills.

ਕਿਉ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਵੀਸਰੈ ;
ਝੂਠੁ ਬੁਰਾ , ਖੈ ਕਾਲੁ ॥ (935-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

How would the birth (arrive) and death (depart) be separated from this jeev means birth and death end, the false which is accepted by this jeev is the cause for jeev to be vanished by the angel of death.

ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੀ ਵੇੜਿਆ ; ਭੀ ਜੰਜਾਲਾ ਮਾਹਿ ॥ (935-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Although this jeev is entangled tightly in worldly affairs but still prefers to engross further into more worldly entanglements;

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ;
ਪਾਪੇ ਪਚਹਿ ਪਚਾਹਿ ॥੩੮॥ (935-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's name how will ever the jeev be free from worldly entanglements and keeps on engrossing in sins further more engrosses his (or her) associates in sins as well.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ; ਫਾਹੀ ਫਾਸੈ ਕਊਆ ॥ (935-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This jeev form of crow again and again gets trap into the angel of death's net while roaming in the cycle of birth and death.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ; ਅਬ ਕਿਆ ਹੂਆ ॥ (935-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Jeev regrats upon being yelled by the angel of death, then the angel of Death says there is nothing can be done now.

ਫਾਥਾ ਚੋਗ ਚੁਗੈ ; ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (935-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The entrapment of the materialistic world is such that while picking up the seeds form of desires one never understand (realize) the truth.

ਸਤਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ (935-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Upon meeting True Guru the eyes form of intellect one obtains realization of truth.

ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ; ਫਾਥੀ ਜਮ ਜਾਲਿ ॥ (935-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One is trapped in the angle of death's net just like a fish in a fisherman's fishing net.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ; ਦਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਭਾਲਿ ॥ (935-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without the bestower Guru never search for salvation means that salvation can never be obtained.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਾਇ ॥ (935-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Due to the entrapment one comes and goes over and over again means one is in the cycle of birth and death.

ਇਕ ਰੰਗਿ ਰਚੈ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (935-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One who is immersed in Almighty's love continuously concentrate on Almighty's name.

ਇਵ ਛੂਟੈ ; ਫਿਰਿ ਫਾਸ ਨ ਪਾਇ ॥੩੯॥ (935-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

In this manner one is free from all worldly entrapment and will never be subjected to angel of death's noose in the neck.

ਬੀਰਾ ਬੀਰਾ ਕਰਿ ਰਹੀ ; ਬੀਰ ਭਏ ਬੈਰਾਇ ॥ (935-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Intellect utters again (Bira) and again for worldly materials means that wish for worldly materials which is the form of enemy in creating separation between jeev and Almighty.

ਬੀਰ ਚਲੇ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ;
ਬਹਿਣ ਬਿਰਹਿ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ (935-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the worldly materials goes back to their home which means when the materials goes to another person with greater merits then the sister which is intellect of materials so burns in the separation of materials.

ਬਾਬੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਬੇਟੜੀ ; ਬਾਲੀ ਬਾਲੈ ਨੇਹਿ ॥ (935-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ignorance form of father leaving in a house form of world, in which the life form of daughter who stays with attachment to worldly materials.

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਵਰੁ ਕਾਮਣੀ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤੇਹਿ ॥ (935-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Almighty groom whom this jeev form of bride wishes for, then the bride should serve the True Guru with utmost love.

ਬਿਰਲੋ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਉ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇਇ ॥ (935-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Only a rare scholar is wise to understand and to embrace the sermons are even few among the rare ones therefore who is the one who meets the True Guru.

ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈਆ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (935-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

However all the merits are in Almighty's hand, He gives to who ever pleases.

ਬਾਣੀ ਬਿਰਲਉ ਬੀਚਾਰਸੀ ;
ਜੇ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥ (935-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Only rare one contemplates (Vichar) on Guru's preaching (Bani), the person who contemplates is truly a Gurmukh.

ਇਹ ਬਾਣੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਕੀ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੪੦॥ (935-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This hymn (Bani) is belongs to the Greatest Universal Protector (Mahapurakh), therefore whoever adopts this Guru's bani in their mind shall reside in the very own-self means one shall immerse in Almighty.
Second Meaning: This hymn is the form of Almighty, which describes Almighty who is the great universal protector, therefore who ever contemplates its principals shall reside in its own-self which is Atma the true form.

ਭਨਿ ਭਨਿ ਘੜੀਐ , ਘੜਿ ਘੜਿ ਭਜੈ ; (ਭੱਜੈ ਬੋਲੋ)
ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਉਸਰੇ ਢਾਹੈ ॥ (935-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty destroys, demolishes and creates, the creation which Almighty has created is then destroyed in His command (Hukam);

ਸਰ ਭਰਿ ਸੋਖੈ , ਭੀ ਭਰਿ ਪੋਖੈ ;
ਸਮਰਥ ਵੇਪਰਵਾਹੈ ॥ (ਸਮਰੱਥ, ਵੇ-ਪਰਵਾਹੈ ਬੋਲੋ)(935-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

after total destruction He builds and after building He does the destruction again.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ , ਭਏ ਦਿਵਾਨੇ ;
ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ (935-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The illusion (bharam) has strayed jeev (being), caused this jeev to become crazy in search of power and wealth however without fate what one can attain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ , ਡੋਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਪਕੜੀ ;
ਜਿਨ ਖਿੰਚੈ ਤਿਨ ਜਾਈਐ ॥ (935-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh has realized that the string of fated deeds (Pralbad Karam) is in Almighty's hand means that Almighty is the bestower of all the returns of previous deeds therefore towards whoever He pulls the one goes.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ (935-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who sings Almighty praises remains in the bliss of Almighty's love therefore they never again regret.

ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ;
ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ (935-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through Bheba alphabet Guruji says that those who search for the True Guru understands the truth and those who understands truth immerses in their true-self (Almighty).

ਭਭੈ , ਭਉਜਲੁ ਮਾਰਗੁ ਵਿਖੜਾ ;
ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ਤਰੀਐ ॥ (935-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through Bheba alphabet Guruji says that the route across the materialistic worldly ocean is difficult therefore only those are able to swim across who has attain a state beyond wishes (Niraas).

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੋ ਚੀਨ੍ਹੈ ;
ਜੀਵਤਿਆ ਇਵ ਮਰੀਐ ॥੪੧॥ (935-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who has abandon their sense of leaving (Jeev Bhav) with Guru's grace swims across the worldly ocean in this manner.

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੁਏ ;
ਮਾਇਆ ਕਿਸੈ ਨ ਸਾਥਿ ॥ (935-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

All had died uttering mammon (maya) again and again but mammon (maya) never followed anyone along to the next world.

ਹੰਸੁ ਚਲੈ ਉਠਿ ਡੁਮਣੋ ;
ਮਾਇਆ ਭੂਲੀ ਆਥਿ ॥ (935-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The swan form of Jeev (being) wakes-up from this life form of sleep and walk away (dies) and mammon (maya) is left behind.

ਮਨੁ ਝੂਠਾ , ਜਮਿ ਜੋਹਿਆ ;
ਅਵਗੁਣ ਚਲਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (935-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The false jeev (being) is monitored by the angle of death and all the demarits goes along to the next world.

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਉਲਟੋ ਮਰੈ;
ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (935-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If jeev (being) had virtues then the thoughts of the mind shall reversely vanich in the mind itself before the execution of evil deeds.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਮੁਏ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਭਾਲਿ ॥ (936-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

While declaring worldly material as mine mine one dies and at the end nothing is of use other then Almighty's name.

ਗੜ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ; ਜਿਉ ਬਾਜੀ ਦੀ ਬਾਣੁ ॥ (936-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

What are the fortresses, mansions, palaces and courts, they nothing but a temporary building just like the one build on a stage for a drama means that all these building are just for show which are false.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ; ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ (936-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says without Almighty's (Sache) name, jeev is false whereby he (jeev) has to come (birth) and go (death).

ਆਪੇ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ; ਆਪੇ ਜਾਣੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੨॥ (936-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty himself is the form of all and He (Almighty) himself is intelligent to know the deeds of all.

ਜੋ ਆਵਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ਫੁਨਿ ;
ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥ (936-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who are born (comes) and then dies (goes), jeev regrats in the coming and going.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ; ਘਟੈ ਨ ਵਧੈ ਉਤਾਹਿ ॥ (936-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The 8.4 millions (84 Lakhs) types of species created on this earth never increases beyond its limit nor decreases which means that the 8.4 million remains.
Second Meaning: The 8.4 millions (84 Lakhs) types of species created on this earth among which is the human who is not progressing towards Almighty but rolling towards the reincarnation cycle.

ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ (936-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Only those jeev is saved who loved the recitation Almighty's praises.

ਧੰਧਾ ਮੁਆ ; ਵਿਗੂਤੀ ਮਾਇਆ ॥ (936-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Their worldly affair has vanished by which the cheater mammon (maya) is ruined means that such enlightened ones acknowledges mammon (maya) as false therefore they do not expand the worldly affairs.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਾਲਸੀ ; ਕਿਸ ਕਉ ਮੀਤੁ ਕਰੇਉ ॥ (936-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

It is a undoubtful fact that what ever is within my vision is all subject to go (vanish) in all three dimensions of time (past, present & future) therefore whom shall I adopt as my true companion?

ਜੀਉ ਸਮਪਉ ਆਪਣਾ ; (ਸਮੱਪਉ ਬੋਲੋ)
ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ (936-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

To such spiritual enlightened companion I shall surrender my life and also the body and mine which I believed to be my own before him.

ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਤਾ ਤੂ ਧਣੀ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਮੈ ਓਟ ॥ (936-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Creator, I acknowledge you as the permenantly prosperous and you are my support.

ਗੁਣ ਕੀ ਮਾਰੀ ਹਉ ਮੁਈ ;
ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਮਨਿ ਚੋਟ ॥੪੩॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (936-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the slight hit of Guru's hymn on the mind only then I have obtained the divine virtues thereafter the strike of virtues has complete killed my ego.

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਨ ਕੋ ਰਹੈ ; ਰੰਗੁ ਨ ਤੁੰਗੁ ਫਕੀਰੁ ॥ (936-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The supreme ruler (Rana) and ruler (Rai) is the diference in Kings, in desires bliss the supreme, wealthy and beggers will never remain.

ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਧੀਰ ॥ (936-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

All goes by their own turns and no one maintains their permanent stay in this lifetime.

ਰਾਹੁ ਬੁਰਾ ਭੀਹਾਵਲਾ ; ਸਰ ਡੂਗਰ ਅਸਗਾਹ ॥ (936-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The after death way is horrible and dreadful (scary), there is a non-swimable lake which is 10,000 jojhan (1 jojhan = 10 km) wide and there are mountains.

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਝੁਰਿ ਮੁਈ ;
ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਹ ॥ (936-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

There are demerits in my (jeev) body therefore I remain worried and die, without divine virtues how can I proceed to immerse in my true-self (Almighty). (This shabad reveals a deciple's contemplation).

ਗੁਣੀਆ ਗੁਣ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ;
ਕਿਉ ਤਿਨ ਮਿਲਉ ਪਿਆਰਿ ॥ (936-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who are wise shall meet Almighty with the support of their virtues but how will I meet Almighty with love. Then a deciple thinks as follows;

ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾਂ ;
ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (936-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I should recite Almighty's name continuously within my mind, in order for me to be just like Him (Almighty), reuniting in this manner is excellent.

ਅਵਗੁਣੀ ਭਰਪੂਰ ਹੈ ; ਗੁਣ ਭੀ ਵਸਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (936-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This jeev is completely filled (Bharpur – brimful) with demerits however the merits stays tohether as well which means that both the evil and godly virtues resides within this jeev (being).

ਵਿਣੁ ਸਤਗੁਰ ਗੁਣ ਨ ਜਾਪਨੀ ;
ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪੪॥ (936-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

However without the True Guru's grace the divine virtues remain unknown although they reside within.
Question: Till when the Guru's grace will not be obtained?
Answer : One would never obtain Guru's grace until this jeev do not contemplate on Guru's sermons (Updesh).

ਲਸਕਰੀਆ ਘਰ ਸੰਮਲੇ ; ਆਏ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥(936-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through example Guruji illustrates the jeevs obedient (in line with Guru's way) and disobedient (against Guru's way).

ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਿਰਿ ਧਣੀ ; ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (936-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who uphold Almighty's meditation by acknowledging it as the Almighty's permission, such ones shall be rewarded with joy in the next world means they obtain happiness.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਬੁਰਿਆਈਆ ; ਛੋਡੇ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (936-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who have abandon the demerits, greed of consumption (Lab) and greed of worldly materials collection (Lob) from their mind.

ਗੜਿ ਦੋਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ; ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (936-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The fort in which the King is in command the fort is never defeated in the same manner in this body form of fort where King form of Almighty is in command means that if Almighty's command is pursued then the jeev never again faces defeat of birth and death cycle.

ਚਾਕਰੁ ਕਹੀਐ ਖਸਮ ਕਾ ; ਸਉਹੇ ਉਤਰ ਦੇਇ ॥ (936-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If one who claims to be an employee and be disobedient by answering right on the face and never obey any order.

ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਆਪਣਾ ; ਤਖਤਿ ਨ ਬੈਸਹਿ ਸੇਇ ॥ (936-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such employee will lose his salary (Dumaha) and such person will never be seated on the throne (never be promoted to higher postion), in the same manner one who do not obey Almighty's command shall be in pains while reaping the fruits of previous deeds (Pralbad) and will never obtain the oneness with true-self (Almighty).

ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥ (936-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

All the glories are in Almighty's hand and gives to who ever He is pleased with.

ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਕਰੇਇ ॥੪੫॥ (936-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is the creator of all other then Him who else shall we call the creator and other then Him no one else can do anything means that we should be delighted in His (Almighty) doings.

ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ; ਬਹੈ ਦੁਲੀਚਾ ਪਾਇ ॥ (936-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

There is no one else that ever we can think about who can sit on a throne next to Almighty

ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਰਹ ਨਰੁ ;
ਸਾਚਉ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (936-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The name of Almighty who is supreme being within the beings (jeev), blesses His name which prevents jeev from falling to into hell for sure.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਢੂਢਤ ਫਿਰਿ ਰਹੀ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (936-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I am searching for Almighty in forest and blade-grass bushes however when I contemplated in my mind;

ਲਾਲ ਰਤਨ ਬਹੁ ਮਾਣਕੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਹਾਥਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (936-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The treasure of rubies, jewels and emeralds are in the hands of True Guru means that the treasure of knowledge (ruby) and renunciation (jewel) is in True Guru's hand.

ਊਤਮੁ ਹੋਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੈ ; ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥(936-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who wears the virtues form of jewelaries means those who adopts virtues (mercy. knowledge, renunciation, etc.) becomes supreme and in mind there should be only one Almighty only then Almighty is obtained.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸਿ ਮਿਲੇ ;
ਲਾਹਾ ਲੈ ਪਰਥਾਇ ॥ (936-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that those who has meet Almighty by means of love, the benefit the advantages of the next world.

ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਜਿਨਿ ਰਚੀ ;
ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਆਕਾਰੁ ॥ (936-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty who has created primely the creation of all fine (Sukshem) principal elements (Tat) then created the physical (Asthul) principal elements's creation and from all this principal elements Almighty created the body.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪੬॥ (936-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty's is endless and beyond all shores, such Almighty should be concentrated upon for countless times means that sing His praises continuously.

ੜਾੜੈ ; ਰੂੜਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ॥ (936-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through Rarra alphabet Guruji says that Almighty is the most handsome.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਰਾਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (936-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty there is no other King means that there is no other Master.

ੜਾੜੈ , ਗਾਰੁੜੁ ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ;
ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (936-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through Rarra alphabet Guruji says the Garurr charm which brings snakes in control of the reader in the same manner Guru's sermons is also a charm which overpowers the snake form of desires (lust, anger, greed, attachement & ego) therefore listen to Guru's preaching as this will manifest Almighty within.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਮਤੁ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਹਿ ॥ (936-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Only with Guru's grace Almighty is obtained and no one should be forgotten about this fact in worldly illusions.

ਸੋ ਸਾਹੁ ਸਾਚਾ ; ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (936-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is the true master who has the capital of true wealth (Almighty's Name).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ; ਤਿਸੁ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (936-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Bravo (Sabas) to the Gurmukh who has obtained the complete wealth (Almighty's Name) praiseful.

ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (936-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The magnificence hymn which the contemplation of Guru's sermons by which the readers has obtained Almighty.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰਿ ॥੪੭॥ (937-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones whose desease of ego has disappeared and their desease of ignorant in vanished, such jeev form of bride has obtained the Almighty form of groom.

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ; ਧਨੁ ਕਾਚਾ ਬਿਖੁ ਛਾਰੁ ॥ (937-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The accumulated Gold and Silver form of wealth which is false, poisonous (creates pains) and tiny which means the value is not justified with the precious breath spend to earn.

ਸਾਹੁ ਸਦਾਏ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ; ਦੁਬਿਧਾ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (937-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who earn the wealth is called a Shah (Wealthy, Rich) but then he drifts (Khuar) in doubt (Dhubida- duality) as wealth creates more desires.

ਸਚਿਆਰੀ ਸਚੁ ਸੰਚਿਆ ; ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ (937-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The true deciples has accumulated the Almighty's true name and how valuable is the true name? Guruji says the True name is the most invaluable (amolak - priceless).

ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਜਲੋ ; **(ਨਿਰ-ਮਾਇਲੁ ਬੋਲੋ)**
ਪਤਿ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥(937-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones mind is cleared upon meeting the Almighty who is pure (Nirmal- dirtless) and they have obtained the true honour; their words are true and you (jeev) should pray as follows;

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ; ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ (937-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Omnoscient (the knower of all) you are my dearest friend, you are the true congregation and youself in the form of saint sits in it.

ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਸੁ ॥ (937-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear true master within whose mind you reside I shall surrender myself before him.

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ; ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ (937-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Know the creator who has created the attachment for such fascinating (Mohni) mammon (maya).
Understand thou Him, who has created love for the bewitching mammon.

ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ;
ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੮॥ (937-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Necter and poison is the same means that the pains and joys is the same as this are the returns of our previous deeds but only the wise ones realize this fact.

ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ; ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ (937-5, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Countless hundreds of thousands of khoohnee's of khoohnees has perished without being forgiven during the life time.
One (1) Khoohnee:
An Army of 218,700 which includes 21,870 elephants, 21,870 chariots (raths), 65,610 horses and 109,350 soldier on foot.

ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ;
ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ (937-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The count never comes to end and how to have a count on those who live in various worries and died.

ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ; ਖੂਲੈ , ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (937-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Those who recognizes their master they are free means that they are freed from all worldly attachments and there is no attachment that will entangle them again.

ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ; ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ (937-6, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear deciple, you shall be purified by the Guru's sermons, the virtue of forgiveness and love is surely the source of happiness.

ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ;
ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ (937-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Spend the wealth of breath on the concentration in pure Almighty's rememberance by which Almighty shall manifest within.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ;
ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ (937-7, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If the mind and body always recites Almighty's through the mouth then by adopting the divine virtues the mind will be fortituded (Dhiraj).

ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ; ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (937-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The self-existence (Haume), worries, exhausted, doubt and other desires form of meterials.

ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ;
ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪੯॥ (937-8, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty has incorporated all these desires (as described in earlier line) when He created all the jeevs (beings) and Almighty himself is without all desire and He is beyond limitation.

ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ; ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (937-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The secrecy of Almighty is not revealed to anyone

ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ; ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ (937-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

therefore whatever is done by Almighty difinately comes into reality.

ਸੰਪੈ ਕਉ ; ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ (937-9, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty is concentrated upon by a jeev (being) in to order to obtain wealth.

ਸੰਪੈ ; ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ (937-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

However the amount of wealth given (obtained) is totally dependant on the pre-writtened fate based on previous deeds.

ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ; ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥ (937-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

For the sake of wealth one becomes servent (employee) and others robs.

ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ; ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ (937-10, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

However the accumulated wealth never goes along after death and becomes the ownership of others. Without Almighty's name wealth nothing goes along.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ; ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ (937-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's name no honour is given in the Almighty's court.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ; ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥ (937-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The one who drinks the love of Almighty's name shall be released from the cycle of reincarnation at the end.

ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ; ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥ (937-11, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear friend, I am amaze upon looking and looking;

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ;
ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (937-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Through all I have been me as a different identity from Almighty, the ego and attachment was only vanished only after uttering the Guru's sermons and my mind is filled with divine knowledge.

ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ; ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (937-12, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Reciting the Almighty's name continuously has developed concentration in intellect waves and uttered Almighty as the creator which means that I am tired in beautifying myself with the ritual practices as even then without Almighty's attainment I did not obtain happiness neither my virtues given the praises.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ (937-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Now I have met my beloved Almighty and obtain happiness and all the virtues necklace around my neck is elegant (praiseful).

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (937-13, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that the opportunity to love Almighty with mind and body is obtained from the Leader Guru (Gurmukh).

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (937-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Contemplate in the mind who has ever obtained happiness without Almighty.

ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (937-14, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Therefore read pertaining to Almighty, recognize Almighty and love Almighty alone.

ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥ (937-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Recite Almighty's name, concentrate upon Almighty and only adopt Almighty's name support.

ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ;
ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (937-15, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Friend, the fate (Lekh) written by Almighty never effaces (Mitna) means that the pre-written fate will appear in reality.

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥ (937-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty himself has created all deities (Brahma, Vishnu, Shiva) and He himself with His grace blesses the understanding intellect within the jeev.
Second Meaning: When Almighty showers His blessings only then the concentration of His feet is developed within the mind.

ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥(937-16, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

All the glories are in Almighty's hand, understand through contemplation of this truth.

ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥ (937-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

One should humbly request 'Dear Almighty, the fate (Lekh) that you have written cannot be rejected therefore please protect me in any way that you wish', means that although we can't challenge or appose the fate in anyway but the only privilege we have is prayer therefore we ask for the strength to face the reality instead of trying to escape which is impossible.

ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (937-17, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that when I have contemplated the Guru's hymn (shabad) only then I have obtained happiness with your (Almighty) glance.

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (937-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The ones who have forgotten Almighty because of their mind-leading (Manmukhta) life, such ones are burned to death by the worldly fire and only those are saved who has contemplated through the Guruji's guidance.

ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (937-18, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty the universal protector's form is invisible so how to describe His true form means that the perfect descrition will be that He is Endless.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ;
ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥੫੨॥ (937-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I sacrifice upon my Guru who has gracefully enable me to see Almighty within the myself.

ਪਾਧਾ ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ;
ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (937-19, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The one who adopts patient attitude while contemplating the knowledge is truly known as the literate teacher.

ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (938-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such teacher (Padha) should then understand the principals through purifying the knowledge by concentrating on Almighty's name which means knowledge needs to understood in its pure context in order to extract the ultimate truth.

ਮਨਮੁਖੁ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ;
ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (938-1, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The mind-leading (Manmukhta) person sells the knowledge away means that he demands money to depart knowledge therefore he accumulates desires and later he consumes the desires which are equivalent to poison.

ਮੂਰਖੁ , ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ;
ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾਇ ॥੫੩॥ (938-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Such fool never recognizes (Suuj) Almighty and don't even understand upon seeing (Buuj).

ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ; ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (938-2, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Only that teacher is known as Gurmukh who advices his student; (as in the following line)

ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ , ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ;
ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ ॥ (938-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear lovely ones, maintain the Almighty's Name recitation, accumulate the Almighty's Name means that to have strong faith in Almighty's name as only through Almighty's name advantage is gained in life.

ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ , ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ (938-3, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The faith in the true form within the mind is the true lesson through which true form of Guru's sermons are read means practiced.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪੜਿਆ , ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ;
ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥੫੪॥੧॥ (938-4, ਰਾਮਕਲੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that only the one has read divine books and the one is intelligent scholar (who understands the core principals) means he is the one who Almighty incline and Almighty believer, whose neck is wearing the necklace of Almighty's name means that the one who have prayed (Upashna). Upon attaining Guru's sermons such scholar (Pandit) becomes highly respected and praiseful.

ਰਾਮਕਲੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ (938-5)

Ramkali, First Mahala, Sidh Gosht – Guru Nanak's Conversations With The Siddhas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (938-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Introduction: On the 14th Phagun (27th Febraury-the darkest day in a month) Guru Nanak Dev ji was in the town named Achal Vetala in Majha where Shivraat carnival was taking place, this carnival was attended by all the Sidhas. During Guruji's presence a dialogue between Guruji and Sidhas took place which is all written in this Sidh Gost hymn which means the Dialogue with Sidhas. This hymns was read to the Sikhs in a different place and time after the dialogue took place.
Once in Kartarpur Sahib Bhai Lehnaji (Guru Angad Dev Ji) and Baba Budhaji did a humble request before Sri Guru Nanak Dev Ji to utter the discussion held with the Sidhas in Summer Mountain, upon accepting the request Guruji utters Sidh Gost as follows;

ਸਿਧ ਸਭਾ , ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ; ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ ॥ (938-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji says that Dear brothers all the sidhas was besited on their respective places leading a group of gatherings, I went in and affloud 'Victory for the gathering of saints and my bow to all'. Upon listening the Sidhas questioned me why didn't you bow separately all different caste of people, then Guruji answered that first of all I have no faith on my life forces (pranas) and it would have consumed more time in bowing to all separately.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ; ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ॥ (938-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Sidhas 'My bowing (salutation) is before Almighty who is truly beyond borders (infinite) and who exist within all the creation therefore bowing once to Almighty means bowing to all'

ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ;
ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ (938-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

I shall cut off my head and lay my body and mind before the Almighty.

If one questions that if you (Guruji) surrender your body and mind to Almighty then why don't you bow before the Sidhas.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ ॥੧॥ (938-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says upon meeting the saints the Almighty can be attained and praise can be obtained naturally (without any effort).

Then the Sidhas said 'Dear Bala (child-Guru Nanak Dev Ji) let us take you for a pilgrimage for all the well known shrines', Guruji answered;

ਕਿਆ ਭਵੀਐ ; ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ (938-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Sidhas what will happen (be obtained) by roaming around? One can only be pure by reciting the Almighty's true name not by completing the pilmigrage.

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (938-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Therefore no one can attain salvation without the hymns of the true Guru. The Sidhas questioned:--

ਕਵਨ ਤੁਮੇ , ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ;
ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ ॥ (938-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 1 – What is your true form?

Question No. 2 – What is your actual name?

Question No. 3 – What is practice?

Question No. 4 – What are your destiny (intentions)?

ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ;
ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ (938-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Sidhas I utter the truth and my humble request (Ardaas) is before the saints and I sacrice myself unto the saints.

Answer No. 1 – The form of the saint is my true form (My true form is the Almighty's form or the the speaker of truth is my true form).

Answer No. 2 – The name of saint is my actual name (My actual name is the humble requester [Ardaasia])

Answer No. 3 – The practice of saints is my practice, which is to meditate upon Almighty

Answer No. 4 - The destiny (intentions) of saints is my destiny (intention). (My destiny is to sacrifice all my strength unto the saints).

The Sidhas questioned:--

ਕਹ ਬੈਸਹੁ , ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ;
ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ॥ (938-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Bala,

Question No. 5 – Where do you sit which means in what do you concentrate?

Question No. 5A - where do you reside?

Question No. 6 – Where are you from (origin)?

Question No. 7 – Where do you intend to go?

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ; ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ ॥੨॥ (938-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji said the sidhas said to me ‘Listen Dear Vairagi what is your way (believe)? – Question No. 8. Guruji answered,

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ;
ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (938-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer to Question No.5A – I reside in the Almighty who is consistently exists within the whole creation, In the name of whom i concentrate consistently

Answer to Question No.8 – My way (believe) is to stay in the true Guru’s will.

ਸਹਜੇ ਆਏ , ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ; ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ (938-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer to Question No.6 – I came inhere in the `will of Almighty.

Answer to Question No.7 – I shall move (go) in the will of Almighty in the present and always in the future as well.

Guru Ji says that I always stay in the will of of everlasting Almighty.

ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ , ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ;
ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ॥ (938-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer to Question No.5A-The Guru’s way (believe) is I have attained a permenant seat (residence) in the Almighty by practicing which I have attained all methods means that instead of practicing meditation intentionally for the acheivement of a particular super natural powers, Guruji said I have attain all of the fruit of the entire methods by realising Almighty’s true existence within.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; (ਬੂੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (938-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The fortunate one who understands through the Guru's teachings will recognise the true form of himself and through faith will merge with Almighty means that the Sidhas were told to adopt the Guru's way in order realise their true self.

One Sidh by the name of Charpat Nath raise a question as follows;

ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀਐ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ॥ (938-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 9 – This world is unswimable ocean therefore how can one go across ?

ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ , ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ; ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (938-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Charpat ji says Dear Detached (from all worldly affairs) Nanak, please answer me thoughtfully? Guruji answer whilst honouring Charpat Nath;

ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ; ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥ (938-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who questions and understands himself, how can one ever answer means that Charpat Nath understands.

ਸਾਚੁ ਕਹਹੁ , ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ; (ਪਾਰ-ਗਰਾਮੀ ਬੋਲੋ)
ਤੁਝੁ , ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (938-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji says, I speak the truth that you (Charpat Nath) have crossesed the worldly ocean and what answer can I give you.
Then Charpat Nath said I wish to listen the answer from your mouth, Guruji then says;

ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ , ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ;
ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥ (938-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer to Question No.9 – just like a lotus flower which is stays in water but always stays above water level without a single drop of water resting above and a duck which stays and swims on water without wetting his feathers, in tha same manner saints stay in this dreadful world which is filled with materials which means thatknowledge (Gyan) and renunciation (vairag) form of feather is not being wet in worldly materials form of water.

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ , ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ (938-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that one who listens to Guru's hymn (sermons) with utmost love and recites the Almighty's name will swim across this materialistic worldly ocean.

Guruji praises the ones who have crosses the materialistic worldly ocean.

ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ , ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥ (938-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such fortunate ones lives in aloneness and their mind has resided in the only one Almighty whereby they stay above the emotions level while having hopes means that they stay above all their worldly trades.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ , ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ;
ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੫॥ (938-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The ones who sees the Almighty who is beyond mind's comprehension (Agam) and beyond the reach of sensors (Agocher), then shows to the others; Guru Ji says that I am the servent of those means that one should adopt humbleness to attain the sight of Almighty.

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ , ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ;
ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ (938-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Sidhas say to Guru Ji, dear master listen to our humble request and we ask truly for an answer; please do answer after contemplating.

ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ , ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ;
ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥ (938-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Please do not be angry and give us an answer.
Question No.10 - How can one attend Almighty?
Answer No.10 – Almighty can only be attend through a Guru.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤਉ , ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (938-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 11 – How can this mind which is ever moving (mercurial-by creating thoughts) can be standstill in Almighty's concentration?
Answer No. 11 – Guru Ji says that the mind can only be standstilled with the support of Almighty's name.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ;
ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥ (938-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No.12 – How will the creator (Almighty) reunite the being with himself? Answer No.12 – The creator reunites in his union those who abandon the false and loves the truth.Sidh by the name of Lohripa explains the principles of the Sidhas.

ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ;
ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥ (938-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Sidhas should stay apart from house and roads (travel) by adopting a detached lifestyle whereby they (sidhas) live in an uncultivated jungle under the trees and plants.

ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ; ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ (938-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They (Sidhas) should only principally consume fruits which are grown on tree branches (apple, oranges, durian, mango, etc.) and all the other vegetation which grows within the soil (carrot, potato, ginger, etc.) and utter the pure knowledge from the mouth means that Sidhas should consume simple food and utter pure Almighty's knowledge.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ , ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ; (ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ)
ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ (939-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Lohrippa says that one should take bath in holy water during pilgrimage in order to obtain happiness in return and then no dirt of sins shall be attached again, means that one who takes a holy bath shall never be immersed in lust, anger, greed, attachment and ego.

ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ , ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ;
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ , ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥ (ਸਾਂਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (939-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gorakh's disciple Loharipa says, the only method to join and practice Yoga is as mentioned earlier. Guruji explains his principals;

ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ;
ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋੁਲਾਈ ॥ (939-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Either sit at home or travel else where one must always be cautious to avoid from sleeping in ignorance therefore one should never go for another woman (or man) other then his (or her) wife (or husband).

Without the Almighty's Name, the mind will never be still (away from the imbalance of evil desires), Guruji prays that the hunger of reciting Almighty's name should never disappear and the interest of reciting Almighty's name should always be intact.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ;
ਨਾਨਕ , ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (939-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Almighty's Name, the mind will never be still (away from the imbalance of evil desires), Guruji prays that the hunger of reciting Almighty's name should never disappear and the interest of reciting Almighty's name should always be intact.

ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ (939-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji has showed me the real-self (Atma) liked house within this body liked town and now naturally (without any force or initiative) I trade (recite) the true name of Almighty.

ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ , ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ;
ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥ (939-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji concludes that while leaving a worldly life performing all the family life obligation one is able to sacrifice his sleep and consume less food which means that ignorance (sleep) and worldly indulgence (food consumption) can be reduced by contemplating on the principal lessons.
With the intention of persuading Guruji to join their faith, Sidhas question Guruji;

ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ; ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ (939-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Child (Bala) embrace our faith and adopt our costume, we shall in return make you the Guru of all Yogi's therefore wear the ear-rings (Mundra), hold the begging bowl (Coli) and the patched –coat around the neck (Khintha).

ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ;
ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ (939-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Among the well known six visions[3] (six different school of practice), ours is one of them (Yog) and there are twelve different groups in Yog itself amongst which 'Aei Panth' is one of them which you (Guru Nanak Dev Ji) should adopt.

[3] Six visions (Darshan)

1. Sanyiasi, 2. Vairagi, 3. Brahmchari, 4. Srevere, 5. Yogi, 6. Jangam

ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥ (939-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

By adopting the above said method advice your (Guruji) mind, Dear Purkha (Guruji) you shall never suffer the beating from angels of death.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੯॥ (939-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says the Sidhas said in this manner that through adopting a Guru one is able to understand the methods of performing Yog.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ;
ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ (939-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

To realise Almighty within in a consistent manner this is the costume of the six visions (darshan) that I (Guruji) have adopted and became the king of Sidhas which means that Yog actually means oneness with Almighty and uplifting the mind and intellect above the outfits.
To give up the ego and adopt humbleness and give up the attachement and adopt the equalness these are the two ear-rings that I (Guruji) wear.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥ (939-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's words (hymns) lust, anger and ego has been discarded and I (Guruji) have attained supreme understanding (the attainment of ultimate Almighty within) , truly this is my 'Aei Panth'

ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ;
ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥ (939-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Knowning Almighty's complete existence within all creation from elephane till an ant is my patched-coat, Guru Ji says the faith that only one Almighty will ultimately ferry across is my begging-bowl.

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਾਚੀ ਨਾਈ ;
ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥ (939-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty is the true master and his praise is also true however only through Guru's sermons one is able to realise in the real manner how great is Almighty.

---

12 sects of Sidhas (Yogi's):
1. Heth, 2. Paw, 3. Aei, 4. Gam'e, 5. Pagal, 6. Gopal, 7. Kanthri, 8. Ban, 9. Dhwej, 10. Coli, 11. Rawal, 12. Daas Panth

Without a deep thought, yogi's questions Guruji again.

ਉੰਧਉ ਖਪਰੁ ; ਪੰਚ ਭੂ , ਟੋਪੀ ॥ (939-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji reply's that my begging bowl (Khapar) is turning upstraight the mind which is upside down means the turning the mind back to Almighty which was facing all the while facing towards the materialistic world and adopting the virtues of the five principal elements is my hat (Topi).

ਕਾਂਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ; ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥ (939-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

To perform voluntary service (Tap) is my (Guruji) black thick cotton cloth circulated around the chest (called Kerasan) and to reunite the mind with Almighty by reciting Almighty's name (Jap) is my cloth around the neck (called Jagoti).

The virtues of five (5) Principal Elements :- Vacumm – Equalness (see Almighty within the entire creation), Air – Untouchable (by worldly desires), Water – Pureness, Earth – Humbleness&Fire – Brightness means knowledgeable

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (939-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The companion followers (disciples) are the truth, contentment and satisfaction (ability to accept fate by keeping control over the knowledge and deeds sensors and act accordingly),

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ (939-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says to remember Almighty through a Guru's sermons (Gur = Guru & Mukh = uttered sermons through the mouth) is my begging act. Says the Yogis ||11||

ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ; ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ॥ (939-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 13 – The existence of Almighty is hidden for whom? Question No. 14 – Who is free from the entanglements of attachments? Question No. 15 – Who being attached within and outside the body?

ਕਵਨੁ ਸੁ ; ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ (939-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 15 – Who being attached within and outside the body?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਆਵੈ ; ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥ (939-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 16 – Who comes and goes from this materialistic world?

ਕਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥ (939-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 17 – Who is immersed in the three parts (heaven, earth and underearth)? Guru Ji answers;||12||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥ (939-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 13 – Although Almighty exits within all but He is hidden for those who only recognises their mind as their master (Manmukh).

Answer No. 14 – The ones who follows undoubtfully the Guruji's instruction (Gurmukh) are free from all world attachments as they see Almighty existence completely within the entire creation.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ (939-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 15 – Almighty is being attached within and outside the body means that Almighty is attached everywhere.

ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (939-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 16 – Manmukh goes by death and comes by birth.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ (939-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 17 – Guru Ji says that Almighty who is the ultimate truth who is immersed within the entire creation but only the Gurmukh has realised.||13||

2nd meaning : Guruji answers that in all the three parts of the universe the animated (Gur) invisible (mukh) form True Almighty is immersed within the entire creation.

Question by the sidhas;

ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ; ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ (939-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No.18 – Why this jeev (being) is tied (in attachment)

Question No. 18A - Why the serpent maya (mammon) has eaten up this jeev (being)?

ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥ (939-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 19 – Why this jeev (being) wasted the whole lifetime?

Question No. 20 – Why this jeev has obtained this birth (lifetime) means that how this jeev have made the lifetime fruitful?

ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (939-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 21 – How can one (mind) become pure?

Question No. 22 – How does the darkness of ignorance disappear?

ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ; ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ (939-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who contemplate wise on the principal of our such questions shall be recognised as our Guru.||14||

ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ; ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ (939-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 18 - The jeev (being) is tied in attachments by wicked intellect

Answer No. 18A - The worldly intellect (Dur-mat - which creates a distance between jeev and Almighty) is cause for these jeev to be eaten up (influenced or charmed) by the serpant maya (mammon).

ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥ (939-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 19 – By adopting the mind as the master (Manmukh) is the cause for this jeev (being) to waste the entire precious lifetime.

Answer No. 20 – One can make the whole lifetime fruitful by adopting Guru as the master (Gurmukh).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ (939-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 22 - Only by meeting the True Guru darkness of ignorance is vanished.

ਨਾਨਕ ; ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥ (939-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 21 - Guru Ji says once the ego is vanished only then one (mind) becomes pure and immerses into Almighty.

Guruji answered the question 22 before answering question 21 in order to emphasise on the principal of purity.

The next lines discusses about principals; ||15||

ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ; ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥ (939-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Bind (tie) this mine continuously with consistent (Sune - thoughtless state) Almighty therefore

ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ; ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ (939-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

this jeev (being) never flies away and never go into another physical form (body) means that such jeev becomes free from birth and death.

ਸਹਜ ਗੁਫਾ ; ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ (939-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Recognise the true form in the heart (cave) which has Almighty as a house,

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ (939-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that only the true person is preferred by Almighty.

The Sidhas questions again; ||16||

ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ; ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥ (939-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 23 – For what reason have you abandoned family life and became ascetic?

ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ; ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (939-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 24 – For what you become the resident of this costume?

ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ; ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (939-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 25 – What goods, trader are you?

ਕਿਉ ਕਰਿ ; ਸਾਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥ (939-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 26 – How will you take across all your companion deciples from the worldly materialistic ocean? ||17||

Guruji answer:--

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ; ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ (939-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 23 – I become ascetic in the search of those who obey's Guru's instruction (Gurmukh) and Almighty.

ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ; ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (939-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 24 – I have become the resident of this costume to have the glimpse of the saints.

ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ; ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (939-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 25 – I am the trader of the true name.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥ (939-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 26 – Guru Ji says that with the grace of the Guru (Almighty) all shall be ferried acrossed the worldly materialistic ocean. ||18||

Question by Sidhas;

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖਾ ; ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥ (939-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 27- By adopting which method you have changed your life focus? Or how have you escaped the reincarnation cycle of birth and death?

ਕਾਹੇ ਕਉ ; ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ (939-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 28- In which material you have attached your mind concentration?

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ; ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ (940-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 29- Which method have you adopted to get away from physical hopes (Asa) and mind desires (Mansa)?

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ; ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ (940-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 30 - Which method have you adopted to obtain the consistent light (Almighty) within?

ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ; ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ (940-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 31- How can one eat iron without having teeth? Which means that without the difficult penance (taap) form of teeth how can one obtain victory (eat) over the iron form of mammon (maya).

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ (940-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Nanak, please contemplate truthfully on these questions.

Guruji answers;||19||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ; ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ (940-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 27 – Life focus has been changed upon receiving sermons through a true Guru thereafter the 8.4 million reincarnation has been vanished means that when I become the Sikh of the Guru my whole life changed. Gurbani quote 'The one who has made human to devta (deity)'.

ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (940-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 28 – By becoming a lover I have attached this mind's concerntration in Almighty.

ਮਨਸਾ ਆਸਾ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ (940-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 29 – The hopes which were within the intellect is burned by the Guru's hymns means that physical hopes (Asa) and mind desires (Mansa) which were existed within the intellect is totally vanished by the word of the Guru.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ (940-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 30 – Through the true Guru I have obtained the consistent light (knowledge, Almighty) within.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ; ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ (940-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 31 – To vanish the three (3) virtues (Sat, Raj & Tam) of maya is truly equivalent of eating the iron without having teeth means that escaping from maya is as impossible as eating iron without teeth but with Guruji's grace it becomes possible.

ਨਾਨਕ ; ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥ (940-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Almighty is the captain who takes the jeevs across this materialistic ocean. ||20||Says the Sidhas;

ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ;
ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ (940-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No.32 – Who has contemplated on Almighty who is the primal form (first, beginning)?

Question No. 33 – Where is the residence of Almighty in his complete thoughtless form?

ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥ (940-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 34 – Who has adopted the rememberance sign of knowledge (ear-ring)?

Question No. 35 – Who resides within all the living beings?

ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ;
ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ (940-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 36 – How can one burn the death messengers's baton?

Question No. 37 – How can one go into the fearless house?

ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ;
ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ (940-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 38 – How to standstill permenantly the virtues such as natural (sehaj – means to maintain the life purely natural by continuining the character of reciting the Almighty as done during the time in mother's womb) and contentment.

Question No. 39 – How to eliminate the rivals such as ego, anger, lust, greed and attachments? Guruji's explains the principal in two lines;

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ;
ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ (940-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)

Answer No. 37 – Through the Guru's sermons (word) one who effaces (vanishes) the ego and evil-desires, obtains total residence in the very ownself (Nij Ghar; Atma – real self)

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ;
ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੨੧॥ (940-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)

Answer No.36 - The one who recognises Almighty(shabad-hymn) who has the created the complete creation, Guru Ji says that I am the servant of such person. The answer will be given in the Pauri 23.

The question and answer session were going on, one yogi (sidh) came in a rush and said 'Please listen to my question first and later answer to the other questions' upon listening to this Guru Ji obeliged him by allowing him put forward his question. ||21||

ਕਹਾ ਤੇ ਆਵੈ ਕਹਾ ਇਹੁ ਜਾਵੈ ;
ਕਹਾ ਇਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ (940-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)

Question No. 40 – This jeev comes from where?

Question No. 41 – Where this jeev goes?

Question No. 41A – Where does the jeev stay immerse during the lifetime?

Question No. 42 – How does this jeev obtains permenant form (to stay immersed in Almighty's form)?

ਏਸੁ ਸਬਦ ਕਉ , ਜੋ ਅਰਥਾਵੈ ;
ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ (940-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)

One who is able to comprehend my question (word) and I recognise him as my Guru who has not even a bit (iota) of greed.

ਕਿਉ ਤਤੈ ਅਵਿਗਤੈ ਪਾਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ (940-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)

Answer No.42 - Through Guru's guidance who's love is attached with Almighty thereafter the doom jeev obtains the doomless Almighty in which jeev remain immersed.

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬੀਚਾਰੋ ॥ (940-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 1)

Such Almighty (Avigat – doomless) is the knower of all (omniscient) and creator of all, Guru Ji says, contemplate on the form of Almighty.

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ; ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਈ ॥ (940-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 40 – The jeev (being) comes in Almighty's command (will).

Answer No. 41 – The jeev (being) goes in Almighty's command (will).

Answer No. 41A – In Almighty's command the jeev immerses in this materialistic world during the life time. (which denotes that in Almighty's command one is immersed in worldly affairs)

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵੈ ;
ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਈ ॥੨੨॥ (940-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who adopts a practical lifestyle in accordance to the Guru's true instructions will obtain Almighty. Guruji answer to the questions raised in the Pauri 21 in following pauri;

ਆਦਿ ਕਉ ਬਿਸਮਾਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ;
ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਲੀਆ ॥ (940-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 32 – The contemplation of the primal form (Almighty) is surprising (which cannot be comprehended in words therefore it is just wonderful).

Answer No. 33 – Amighty in his complete thoughtless form has taken his residence in all the places means that Almighty's existence is within each of the entire creation.

ਅਕਲਪਤ ਮੁਦ੍ਰਾ , ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੀਅਲੇ ; **(ਅ-ਕਲਪਤ ਬੋਲੋ)**
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਚਾ , ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ (940-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 34 – The one who is free from the influence of imaginary maya (mammon) adopts the sign (ear-ring) of Guru's knowledge.

Answer No. 35 – The true Almighty resides within all the living beings.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅਵਿਗਤਿ ਸਮਾਈਐ ;
ਤਤੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਹਜਿ ਲਹੈ ॥ (940-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 36 – Through the practice in accordance to Guru's sermons (word, hymn) one merges into the doomless form (Almighty) and this is how the death messengers's baton is burned means that such person will never have to face the pains of death.

Answer No. 37 – Almighty (Niranjan means free from the black stain of maya) can be obtained with divine knowledge (sehaj) thereafter one is able to go into the fearless house (state)

ਨਾਨਕ , ਦੂਜੀ ਕਾਰ ਨ ਕਰਣੀ ;
ਸੇਵੈ ਸਿਖੁ , ਸੁ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥ (940-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says,

Answer No. 38 – In order to have virtues (natural & contentment) permenantly within one should never perform anything else other then Almighty's meditation which means that although the physical body performs world activities the mind focus must always be maintained in the Almighty's rememberence just like a mother's mind is always in her baby while she is doing all the house work.

Answer No. 39 – A person who becomes a Sikh and dedicates his life in the service of his Guru becomes successful in eliminating the rivals such as ego, anger, lust, greed and attachments.

ਹੁਕਮੁ ਬਿਸਮਾਦੁ , ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ;
ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ (940-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through faith who knows the jeev (being) concept, only he shall recognise the wonder of Almighty's command which means that the one who knows that Almighty is the ultimate creator and he himself being the life makes all the inanimate creation made by five principal element into living beings therefore as Almighty is within his creation so all that happens is always his will.

ਆਪੁ ਮੇਟਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਹੋਵੈ ;
ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ , ਜੋਗੀ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨੩॥ (940-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who is detached from his self-pride and adopts the truth within is known as a Yogi. Guruji explains the principal in the following 19 Pauri's. ||23||

ਅਵਿਗਤੋ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਉਪਜੇ ; (ਨਿਰ-ਮਾਇਲੁ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਸਰਗੁਣੁ ਥੀਆ ॥ (940-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The doomless (Almighty) who is free from maya (Nirmal means Nir=without and Mal=dirt which is maya) and formless has created the whole creation from himself which is his greater (Vairat) form.

ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ਲੀਆ ॥ (940-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Satguru's (True Guru) sermons (Parche=Updesh) supreme state is obtained and with the true sermons (Shabad=hymn) Guru has immersed Sikh into Almighty.

ਏਕੇ ਕਉ ਸਚੁ ਏਕਾ ਜਾਣੈ ;
ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ॥ (940-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such Gursikh faithfully recognises the Almighty as the only one creator (brahm) who has put away his (Gursikh's) ego and duality which means that Gursikh sees Almighty's complete form within all the creation, having to achieve such state Gursikh has no ego and duality as he knows that all that is achieve is only by Almighty's blessing not by any other method.

ਸੋ ਜੋਗੀ , ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਥੀਆ ॥ (940-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who recognises the Guru's hymns (shabad) and whose Antahkaran (made of mind, intellect, memory and self existence) lotus is enlightened by knowledge is a Yogi.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ , ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ;
ਅੰਤਰਿ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਦਇਆ ॥ (940-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such Yogi should have heartfelt (sincere) mercy on everyone and becomes dead from the feeling of lifeness (state where there is no attachment at all with mammon and one find no difference between being alive or dead) means that such Yogi realises the truth and false.

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ;
ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥੨੪॥ (940-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that, he alone obtains respect, who recognises himself within all other creation which means that once such person realises is true form (Almighty) then he see no stranger as he sees himself within all others therefore the variety creations turn to only one Almighty. ||24||

ਸਾਚੌ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ; ਸਾਚੇ ਸੂਚੇ ਏਕ ਮਇਆ ॥ (940-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

This whole universe emerges (Upje-came into view) from truth (Sacho-Almighty) and merges back in truth (Sach-Almighty) as well. The ones who are purified by Almighty's name becomes one with Almighty.

ਝੂਠੇ ਆਵਹਿ , ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ;
ਦੂਜੈ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਭਇਆ ॥ (940-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The false come, and find no place of rest; in duality, they come and go.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਆਪੇ ਪਰਖੈ ਬਖਸਿ ਲਇਆ ॥ (940-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The reincarnation (Aawa-arrival through birth and Gone-departure through death) can only be vanished through Guruji's sermons, those who are examined to be pure is forgiven by Almighty

ਏਕਾ ਬੇਦਨ ਦੂਜੈ ਬਿਆਪੀ ;
ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥ (940-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who suffers from the disease of duality, forgets Almighty's Name (Naam), the source of nectar.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਮੁਕਤੁ ਭਇਆ ॥ (941-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Only the one can understand to whom the Guru explains himself and the one is liberated who understood through Guru's sermons.

ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ; (ਤਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ , ਪਰਹਰਿਆ ॥੨੫॥ (941-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says the ones who have abandoned their ego and other love (Duja Bhav-love for other then Almighty which is known as duality), they taken across the materialistic worldly ocean by the savior (Almighty). ||25||

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੈ ; ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ (941-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The ones who perform in accordance to the mind (Manmukh or astray) have forgotten Almighty therefore they are always under the influence (sway) of death.

ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੈ ; ਹਾਣੇ ਹਾਣਿ ॥ (941-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who have evil intentions on other woman (or man) will always face losses after losses without any benefit.Second meaning:- Those who have hope on other then Almighty will always face losses after losses without any benefit.

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ; ਭਵੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥ (941-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Illusion causes Manmukh wander in worldly affair wilderness, due to the rotten way manmukh is looted which means that illusionary vision of perceiving the residence in this world to be for forever, manmukh in the influence of his mind adopt a totally worldly lifestyle by which his every breath is being robbed by mammon (maya) as the breath was given to this jeev(being) as capital to remember Almighty.

ਵੇਮਾਰਗਿ ਮੂਸੈ ; ਮੰਤ੍ਰਿ ਮਸਾਣਿ ॥ (ਵੇ-ਮਾਰਗਿ ਬੋਲੋ) (941-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

What is categorised as the rotten (bad) way, Guruji answers;

The rotten (bad) way is reciting charms (incantation) in the cremation grounds to control the dead people roaming spirits in order to use them for evil intentions which means that instead of praying to Almighty one offers prayes to spirits for worldly materialistic accomplishment by ignoring the creator of the whole universal just like leaving behind the Supreme King and stay in service of the servant.

ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ; ਲਵੈ ਕੁਬਾਣਿ ॥(ਕੁ-ਬਾਣਿ ਬੋਲੋ) (941-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who never recognise Almighty and always speak aberrant (bad) words.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਿ ਰਤੇ ; ਸੁਖੁ ਜਾਣਿ ॥੨੬॥ (941-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that only those are immersed in truth who knows the form of happiness (Almighty). ||26||Guruji praises the Gurmukh in the following line;

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੇ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵੈ ॥ (941-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh (one who follows Guru's teaching and instructions) adopts the Almighty's fear in the mind means that the only fear that they have is for Almighty whereas all other worldly fears disappears.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਬਾਣੀ ਅਘੜੁ , ਘੜਾਵੈ ॥ (ਅੱਘੜ ਬੋਲੋ) (941-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh through their Guru's fear shapes (Gharawe) their unshapeable (Aghar) speech which means that they shape their speech to utter Guru's hymn instead of only speaking pertaining to worldly affairs.

2nd Meaning

Gurmukh purify's their polluted mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ[4] ॥ (941-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh becomes pure by singing Almighty's virtues.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ (941-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh attains the pure supreme state.

---

4 Seven types of fear:
1. This world's fear 2. Next world fear 3. Birth fear 4. Social Class fear 5. Self protection fear (fear of losing food) 6. Hidden sins fear (ensuring sins are not exposed) 7. Reflective fear (self created fear - that occurs and disappears rapidly)

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (941-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh concentrates on Almighty by every hair in the whole body (Rom- skin holes created by the penetration of hair through the skin) however there are two meanings as follows;

With extensive recitation of Almighty's name the name is filled in their whole body which penetrates through the skin and can be heard physically just like a water filled bag having tiny hole from which the water flows out.

Gurmukh meditates on Almighty by knowing him within all the creation including grass, trees, etc.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨੭॥ (941-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says Gurmukh then immerses into the true form (Almighty) which means that they attains salvation alone. ||27||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ; ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (941-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh is occupied in contemplating divine knowledge (vedh) means that Gurmukh always keeps their mind occupied in Almighty by discussing the Guru's hymns.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ; ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ (941-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

By listening to Gurmukh's (the words uttered from Guru's mouth) preachings one can swim across the mammon (maya) river which means that the preaching by Gurmukh based on Guru's instruction will help the audience to swim across the river of mammon (maya)

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ; ਸੁ ਸਬਦਿ ਗਿਆਨੀ ॥ (941-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Gurmukh's (the words uttered from Guru's mouth) preaching, one becomes able to know Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ; ਅੰਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੀ ॥ (941-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Gurmukh's (the words uttered from Guru's mouth) preaching, one becomes knowledgeable about the inner secrets means that he knows all the thoughts (feelings, wishes, etc.) within all the creation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (941-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru (the leader Guru), Almighty who is beyond the comprehension of mind (Alakh) and beyond boundaries (Apaar) is attained,

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨੮॥ (941-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

therefore Guru Ji says that through Guru alone one immerses into Almighty's form or ultimate knowledge is obtained. ||28||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (941-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru, it becomes possible to utter the description of Almighty which is indescribable.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਿਬਹੈ ਸਪਰਵਾਰਿ ॥ (ਸ-ਪਰਵਾਰਿ ਬੋਲੋ) (941-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru, it becomes possible to swim across this materialistic worldly ocean together with the entire family.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ; ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (941-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru, the deep love within is develop by which Almighty's name is recited.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ; ਸਬਦਿ ਅਚਾਰਿ ॥ (941-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru, the character and the practice are adopted by which Almighty is attained.

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ; ਜਾਣੈ ਜਾਣਾਈ ॥ (941-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that the one's ego liked flame of fire is extinguished; they have discovered the secrets of Almighty thereafter their students are made aware of the method to attain Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਹਉਮੈ ਜਾਲਿ ਸਮਾਈ ॥੨੯॥ (941-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru ji says when equalness is developed within then the ego is burned. ||29||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਧਰਤੀ ਸਾਚੈ ਸਾਜੀ ॥ (941-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh knows that the earth is decorated (created) by the true Almighty,

ਤਿਸ ਮਹਿ ; ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ , ਸੁ ਬਾਜੀ ॥ (941-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

in which the game of origination and destruction is being played.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਪੈ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (941-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's love, make others to have the same love for Almighty.

ਸਾਚਿ ਰਤਉ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (941-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in the truth, goes with dignity to the next world (home) or into their real-self (Sarup = Almighty).

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ; ਪਤਿ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ (941-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the true sermon (sermon which relates to Almighty) one never obtains honour.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਕਿਉ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩੦॥ (941-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that without Almighty's name how can one immerse in the true form (Atma-Almighty). ||30||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਸਟ ਸਿਧੀ , ਸਭਿ ਬੁਧੀ ॥ (941-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru the intellect to perform the eight miraculous powers and the affairs of worldly materials are obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਵਜਲੁ ਤਰੀਐ ਸਚ ਸੁਧੀ ॥ (941-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru one swims across the materialistic world ocean and also obtains the ultimate knowledge.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਰ ਅਪਸਰ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (941-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru, one know the reality (Bidhi) of good and bad.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਰਵਿਰਤਿ , ਪਛਾਣੈ ॥ (941-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru recognises the indulgement in worldly affairs (Pervirthi) and liberation from all worldly affairs.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤਾਰੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (941-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Leader Guru becomes the captain to ferry across the materialistic worldly ocean.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩੧॥ (941-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that in the same manner the Gurmukh presents the sermons which delegately ferries the other jeevs (being) across the materialistic worldly ocean. ||31||

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ; ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥(ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)(941-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's name their ego has vanished.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਚਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (941-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's name they forever remain merged in Almighty.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (941-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's name, contemplates on the methods of reuniting with Almighty.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (941-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's name, attains knowledge which is the door of salvation.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)(941-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's name, obtains conscious of the three worlds.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩੨॥ (941-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Sri Guru says those who are immersed in Almighty's name, remains forever the form of happiness (Almighty). ||32||

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (941-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's name, they obtainsconvene (meet) with the form of omnipresent.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਦਾ ਤਪੁ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (941-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's name, always remains form of penance means that being immersed in Almighty itself turns the jeev (being) into Almighty's form.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (941-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's Name, their practical life becomes true and pure.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (941-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's Name, they ponder on knowledge and virtues.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਬੋਲੈ ਸਭੁ ਵੇਕਾਰੁ ॥ (941-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The speech without Almighty's Name is of no use.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੩॥ (941-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says victory in both worlds (Lok – this world & Perlok – next world) for those who are immersed in Almighty's Name. ||33||

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (941-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty's Name is obtainable from the Perfect Guru.

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ; ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (941-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who have met the perfect Guru remains immersed in the means of togetherness with Almighty, means that such fortunate ones are always one with Almighty.

ਬਾਰਹ ਮਹਿ , ਜੋਗੀ ਭਰਮਾਏ ;
ਸੰਨਿਆਸੀ , ਛਿਅ ਚਾਰਿ ॥ (941-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The mammon (maya) illusion has caused the Yogis to wander in twelve sects and the Sanyiasi (solitarians) in 10 sects (Chi-six and Char-four).

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੋਮਰਿ ਜੀਵੈ ; ਸੋ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (941-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru's sermons those who has died from self-existence obtains knowledge means that those who realises that the self-existence is merely created from illusions of false world which disappears when the true knowledge is obtained.[5]

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭਿ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ; ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (942-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without Guru's sermons all are attached with duality therefore dear saints contemplate in your mind.

ਨਾਨਕ , ਵਡੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩੪॥ (942-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that those are great because of virtues and fortunate are those who has permenantly embrace (clasp) the true name within the mind. ||34||

---

[5] 12 sects of Sidhas (Yogi's);
1. Heth, 2. Paw, 3. Aei, 4. Gam'e, 5. Pagal, 6. Gopal, 7. Kanthri, 8. Ban, 9. Dhwej, 10. Coli, 11. Rawal, 12. Daas Panth
10 Names of Sanyiasi;
1. Tirathi, 2. Aashermi, 3. Beni, 4. Arangni, 5. Giri, 6. Perbeti, 7. Sagar, 8. Suraswati, 9. Puri, 10. Bharti.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਲਹੈ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (942-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh are the ones who obtains the Ascetic (Vairagi- freedom from worldly desires) and consistently concentrate on Almighty's name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਰਖੈ ਰਤਨੁ ਸੁਭਾਇ ॥ (942-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh recognises the value of the Almighty liked jewel naturally means that the worth of Almighty can only be known to the ones who has surrendered everything (body, mind and wealth) which then comes naturally without any form of force

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (942-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh practices the truthful deeds.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (942-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh's mind has been fully pleased (agreed) with Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ॥(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (942-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Whoever Gurmukh pleases upon makes him to see Almighty as well. Gurmukhs are capable of making others to know Almighty.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ॥੩੫॥ (942-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Gurmukh never suffers stroke from the angel of death. Gurmukh has attain a state in which Almighty is seen to manifest everywhere therefore the death does not come to them as they are beyond the physical body (Sethul), astral body (sukshem) and causal body (karan). ||35||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (942-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh recites Almighty's name (Nam), offers donations (time, knowledge & wealth) (Dhan)and maintain purity (body and mind) (Ishnaan).

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (942-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh's concerntration always remain focus in Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ (942-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh receives honour in Almighty's court.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (942-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh leads in vanishing fear means that mainly the cycle of birth and death ends in the leadership of Gurmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ॥ (942-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh makes the ones who are interasted to learn and practice faith (Jegiasu) to practice the righteous deeds.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩੬॥ (942-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says Gurmukh makes others to meet in the Almighty's union. ||36||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ (942-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh has mastered all the principals of divine knowledge such as in six Shastras, twenty-seven Simirits and the four Vedas.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਾਵੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੇਦ ॥ (942-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh obtains the secret of Almighty who resides invisibly within each of his creation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਗਵਾਵੈ ॥ (942-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh disregards the new (Vear) and old (Virodh) enmity means that once Gurmukh sees Almighty within all then the creation is observed as Almighty himself therefore all the enmity disappears.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਗਲੀ ਗਣਤ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (942-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh vanishes the complete count of the deeds (karam) means that Gurmukhs abandons the creatorship within himself and live in Almighty's will therefore all the previous deeds (Pralbhad Karam) is completely finished in this life time without creating new deeds (Kiriaman Karam) which then added into the accumulated deeds (Sanchit karam). The Guru-ward affaces enmity and envy. The Guru-ward does away with all the reckonings.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (942-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh's mind is completely filled with Almighty's love.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੩੭॥ (942-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Gurmukh's has recognised Almighty as their master. ||37||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਭਰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (942-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without attainment (embracing) of the Guru, this jeev (being) comes by birth and goes by death repeatedly because of illusions (Bharam means to have misperception about the reality behind the visibility and mind conclusions).

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਘਾਲ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ (942-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru all the earned merits through voluntary service performed will never be accounted (becomes useless) means that all the service performed without a Guru will only increase the ego whereby the all merits will just dissolve in the fire of ego. Guru guides towards self-less service.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਡੋਲਾਇ ॥ (942-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the mind becomes greatly unstable which means the mind imagines' happiness in wealth and work hard to earn but upon the accomplishment more pains comes along which is never ending as one comes after the other.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਹੀ ; ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (942-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, jeev (being) never becomes contented (Tripete- satisfy) even after fulfilling all the intended worldly desires as the human taste always increases proportionally to the level of satisfaction and mind gets bored after having the same desire fulfilled repeatedly moreover all the desire leaves behind some side-effects which becomes the cause of pains.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਬਿਸੀਅਰੁ ਡਸੈ , ਮਰਿ ਵਾਟ ॥ (942-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, death liked snake bites and kills while proceeding in the way of Yama (angle of death) means that the death kills midst of all worldly activities therefore the human wishes remains unaccomplished.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਘਾਟੇ ਘਾਟ ॥੩੮॥ (942-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says, without Guru, jeev (being) is always a looser because jeev (being) perform unnecessary deeds and waste all the breath capital given for the lifetime. After all the desires fulfilments' the jeev (being) dies with all the accountability of sins while earning world wealth without taking any worldly material gained along to the next world therefore it is a great loss (total investment disaster). ||38||

ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ (942-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Only those go across this materialistic worldly ocean who obtains the Guru means this worldly ocean can only be ferry across with Guruji's blessings.

ਅਵਗਣ ਮੇਟੈ ; ਗੁਣਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ (942-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji ferries across the worldly ocean by vanishing all wicked and replacing them with virtues.

ਮੁਕਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (942-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through contemplating Guru's hymn great happiness liked salvation is obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (942-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh never ever faces defeat means that while in this world and as well as the next world Gurmukh remains victories by realising and practicing the truth.

ਤਨੁ ਹਟੜੀ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (942-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

This physical body is just like a shop in which the mind is the trader,

ਨਾਨਕ ; ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੩੯॥ (942-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Gurmukh has trade the true name of Almighty during the entire life time. ||39||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਬਾਂਧਿਓ ਸੇਤੁ ਬਿਧਾਤੈ ॥ (942-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh build a bridge across the materialistic worldly ocean by reciting Almighty's name to enable others to cross easily which means that they have set an example through their practical life to motivate others in doing the same.

ਲੰਕਾ ਲੂਟੀ ; ਦੈਤ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (942-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The ignorance form of Langka (which was build with Gold) is robbed in which all the demons such as lust, anger, greed, attachment and ego are vanished (annihilate).

ਰਾਮਚੰਦਿ ; ਮਾਰਿਓ , ਅਹਿ ਰਾਵਣੁ ॥ (942-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Ego form of Ravan is killed by Almighty's Name form of Ram Chander.

Question : How Ravan (ego) was killed?

ਭੇਦੁ ਬਭੀਖਣ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾਇਣੁ ॥ (942-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Ram (Almighty's Name) could killed Ravan (Ego) because of the method disclosed (told) by Bebhikhen (Guru, Gurmukh)

The Mind (Ram Chand) slays Pride (Rawan) with the realization attained through a Guru (Babhikhan).

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਇਰਿ , ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ (942-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh has floated stone form of sinners who ever had weight of sins over the materialistic worldly ocean

Gurmukh took across 330 million (33crores- 10million=1Crores) jeev (being) across the materialistic worldly ocean.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਧਾਰੇ ॥੪੦॥ (942-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru, Ram made a bridge over the ocean and looted the Langka whereby all the demons were annoyed, Through Guru, Ram floated stones on the ocean surface and through Guru, 330 million deities (Devta) were freed from the Ravan's command. ||40||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਚੂਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ (942-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh's coming by birth and going by death has been ended.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥ (942-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh receives honour in Almighty's court.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਛਾਣੁ ॥ (942-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh has the ability to differentiate between the genuine (Khera) and artificial (Khota-false) means that Gurmukh is able to see Almighty the ultimate truth within the artificial world created by the mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (942-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh's concentration is focussed in the state of bliss (Sehaj means Almighty).

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦਰਗਹ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (942-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The praise of Gurmukh remains immersed in Almighty's court means that Gurmukhs are being praised in Almighty's court.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ , ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥੪੧॥ (942-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Gurmukh is never indulge in any worldly bondage. ||41||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਏ ॥ (942-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh obtained the name of spotless (from maya) Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (942-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh burns ego with Guru's hymn.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (942-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh sings the Almighty's praises

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (942-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh remains immersed in Almighty (Sache - True One).

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (942-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through the True Name (Almighty's Name), Gurmukh's dignity becomes most supreme.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥੪੨॥ (942-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Gurmukh obtain the consciousness of all places means that Gurmukh has acknowledged Almighty as the creator and destroyer as well. ||42||

ਕਵਣ ਮੂਲੁ ; ਕਵਣ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ (942-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that those Sidhas said 'Dear Child listen,

Question No. 43: What is the principal of supreme faith?

Question No. 44: What is the time of attaining such faith?

ਤੇਰਾ ਕਵਣੁ ਗੁਰੂ ; ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਚੇਲਾ ॥ (942-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 45: Who is the Guru to whom you are the disciple?

ਕਵਣ ਕਥਾ ਲੇ ; ਰਹਹੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ (942-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 46: Which is the discourse upon understanding which you remain detached from the worldly affairs?

ਬੋਲੈ ਨਾਨਕੁ ; ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਬਾਲੇ ॥ (942-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that those Sidhas said 'Dear Child listen;

ਏਸੁ ਕਥਾ ਕਾ ; ਦੇਇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (942-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 47: Explain the description of such contemplation (continue on the following line)

ਭਵਜਲੁ;
ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥੪੩॥ (ਲੰਘਾਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (942-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

which gives the particular hymn to take across materialistic worldly ocean? ||43||

ਪਵਨ ਅਰੰਭੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵੇਲਾ ॥ (943-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 43: The principal of supreme faith is to stop the desires and to merge the breath with continuous recitation of Almighty's name.

Answer No. 44: Meeting the True Guru (Satguru) is the moment of attaining supreme faith.

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ; ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਚੇਲਾ ॥ (943-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 45: Almighty (Shabad) is the Guru and reciting Almighty's name in a consistent tune with pure love made me his (Almighty) disciple. This can also mean that the hymn (shabad) is the Guru and upon which the concentration (surat) attached is the disciple, Guruji has clearly indicated that even in his physical form that ultimately the hymn (shabad) is the Guru and Sikh is the concentration with totally immersed in the hymn.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ; ਰਹਉ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (943-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 46: The understanding of the discourse (katha) of unutterable (Akath) is how I remain detached from the worldly affairs.

ਨਾਨਕ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (943-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, throughout the ages, Almighty who is Almighty of the World is my Guru.

ਏਕੁ ਸਬਦੁ ; ਜਿਤੁ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (943-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 47: The discourse of Guru's sermons which reflects one and only Almighty, (continue in the next line)

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਉਮੈ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥੪੪॥ (943-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

and with its contemplation Gurmukh has put off the fire of ego, this is how the Guru's hymn ferries across materialistic worldly ocean. ||44||

ਮੈਣ ਕੇ ਦੰਤ ; ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ (943-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 48: How would iron be chewed with teeth made of wax?

ਜਿਤੁ ਗਰਬੁ ਜਾਇ ; ਸੁ ਕਵਣੁ ਆਹਾਰੁ ॥ (943-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 49: Which food is to be consume in order for ego to disappear?

ਹਿਵੈ ਕਾ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ; ਅਗਨਿ ਪਿਰਾਹਨੁ ॥ (943-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 50: How can one obtain the house and palace of ice (peace)?

Question No. 51: How can one discard the dress of fire?

ਕਵਨ ਗੁਫਾ ; ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਅਵਾਹਨੁ ॥ (943-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 52: Which is the cave, abiding in which the jeev is freed from the cycle of reincarnation.

ਇਤ ਉਤ ; ਕਿਸ ਕਉ ਜਾਣਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (943-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 53: Who should be known as pervading in this world and the next world?

ਕਵਨ ਧਿਆਨੁ ; ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪੫॥ (943-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 54: Which is the concentration by which the mind immerses in real-self (Atma)?||45||

ਹਉ ਹਉ ਮੈ ਮੈ ; ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ॥ (943-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 52: When jeev give up self existence, ego and attachments from within,

ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ; ਏਕੋ ਹੋਵੈ ॥ (943-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

the duality vanishes and becomes one form with Almighty only then jeev abides in unity form of cave permenantly (which is free from the cycle of reincarnation).

ਜਗੁ ਕਰੜਾ ; ਮਨਮੁਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (943-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 48: This world becomes hard (difficult) just an iron for the fool ones who only listens to their mind (Manmukh) however if one practices Guru's hymns then this same world can be chewed (overtake) easily with teeth (physical body) made of wax (strengthless).

ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ; ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ (943-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The core idea is that although the physical world seems to be defeatless with all the creation and desires which are beyond description but with Guru's hymn one is able to win over all the worldly temptation bodily and mindly.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (943-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 53: There if only one Almighty within the body and outside of the body (world and the next world).

ਨਾਨਕ , ਅਗਨਿ ਮਰੈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ॥੪੬॥ (943-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 54: Leaving in the True Guru's Will (bhana) which puts off the fire of greed thereafter the concentration of the mind is attained and finally the jeev (who recognise himself as a separate identity) immerses in real-self (Atma) which is Almighty's form within. ||46||

ਸਚ ਭੈ ਰਾਤਾ ; ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (943-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 49: One who is engrossed (immersed) in the Almighty's fear and contemplates on the Guru's hymn (shabad) thereafter recognises only one (Almighty), this is the food to be consume in order to vanish ego.

ਏਕੋ ਜਾਤਾ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ॥ (943-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

realize that He is One, and contemplate the Shabad.

ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਸਚੁ ; ਅੰਤਰਿ ਹੀਆ ॥ (943-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 50: The mind and body becomes peaceful when the True hymn abides within the heart (remember the Almighty's Name with every breath), jeev then is obsorbed in Almighty's love this way jeev finds its permenant dwelling in Almighty (ice house means house of peace).

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਆ ॥ (943-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

the body and mind are cooled and soothed, and coloured with Almighty's Love.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ; ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (943-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 51: The beloved's sight vanishes deadly poisonous form of lust and anger this is how one can one discard the dress of fire.

Question from the sidhas;

ਨਾਨਕ ; ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥੪੭॥ (943-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Beloved bestows His Glance of Grace. ||47||

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ; ਚੰਦੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ॥ (943-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 55: Where does the Moon (house of peace form of Satogun) illuminates?

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ; ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ਤਪਾਇਆ ॥ (943-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 56: Which is the door faces towards the sun form of knowledge illuminates to vanish the darkness night of ignorance?

ਕਵਨ ਮੁਖਿ ; ਕਾਲੁ ਜੋਹਤ ਨਿਤ ਰਹੈ ॥ (943-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 57: Through what enables one to see death all the time which means how can one know the limit of time?

ਕਵਨ ਬੁਧਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ (943-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 58: What is the intellect by which Gurmukh's dignity is remained?

ਕਵਣੁ ਜੋਧੁ ; ਜੋ ਕਾਲੁ ਸੰਘਾਰੈ ॥ (943-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 59: Who is such worrior who is able to kill the death?

ਬੋਲੈ ਬਾਣੀ ; ਨਾਨਕੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੪੮॥ (943-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that the sidhas uttered such words after contemplating. ||48||

Guruji answers;

ਸਬਦੁ ਭਾਖਤ ; ਸਸਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (943-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 55: By uttering the Guru's sermons, Satogun (one of the maya character which has calmness, peace & meditation) form of moon's unmeasurable illumination is obtained in the mind.

ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਵਸੈ ; ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (943-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 56: Through Guru together with Satogun in the heart, when the Sun liked knowledge resides then the darkness of ignorance disappears.

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ; ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (943-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 57: With the support of Almighty's name, the happiness and sadness are equally acknowledged by practicing such jeev (being) sees death all the time which means that whenever pains comes in life the great ones (saint) accepts them as temporary therefore happiness and sadness are equally accepted with a constant state of mind.

ਆਪੇ ; ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (ਉਤਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (943-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 58: Gurmukh's dignity is remained by the undoubtful faith (Nishcha) and inner-self (Atmak) intellect by which Almighty himself ferries Gurmukh across the materialistic worldly ocean.

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ; ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (943-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 59: The mind which immerses in the truth (Almighty) through Guru's guidance is able to kill the death (death will never consume them) which means they are without any further birth and death.

Guruji explains the principal in the following Pauri.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੪੯॥ (943-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

and then, Prays Guru Nanak, one is not consumed by Death. ||49||

ਨਾਮ ਤਤੁ ; ਸਭ ਹੀ ਸਿਰਿ ਜਾਪੈ ॥ (943-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty's Name is the essence of all practices and known as the supreme method.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਦੁਖੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (943-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, the pain the death tortures the jeev (being).

ਤਤੋ ਤਤੁ ਮਿਲੈ ; ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (943-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When the Guru's mantra (transcendental chant) is believed full heartedly then the principal elements of Ishwer (Almighty's form in this physical world) and jeev (the one separated by acknowledging himself as different identity from Almighty) is merged together which then turns into common form. In this manner duality disappears and mind comes in unity with Almighty.

ਦੂਜਾ ਜਾਇ ; ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਨੈ ॥ (943-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 60: Who is the united form?Guruji answers;

ਬੋਲੈ ਪਵਨਾ ; ਗਗਨੁ ਗਰਜੈ ॥ (943-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 60: With the powers of whom air is able to speak and the clouds could produce sounds,

ਨਾਨਕ ; ਨਿਹਚਲੁ ਮਿਲਣੁ ਸਹਜੈ ॥੫੦॥ (943-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji says that such form can only be met through knowledge just like the sky makes the air to produce sound. ||50||

ਅੰਤਰਿ ਸੁੰਨੰ ਬਾਹਰਿ ਸੁੰਨੰ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੁੰਨ ਮਸੁੰਨੰ ॥ (943-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In the Supan (Sub-conscious where dreams are seen) state, Jagart (Conscious) state and Sekopat (Unconscious where nothing exists) state Almighty prevails in Sune (zero / thoughtless state), however if Almighty is in zero (thoughtless) state then how did the creation came into existence? Guruji says further that Almighty at same time is in the form of Masune (Chetan-animate state).
Second Meaning: Supan (Antar-inside), Jagart (Bahar-outside) and Sekopat (Tirbhawan-the third place), all these three are empty (lifeless) and then question arises who is the life for all the three? Guruji says Masune (Chetan-animate means Almighty) is the life of all. Therefore inside, outside and in all three places like cultivated, uncultivated and skies Almighty prevails in Sune state (state of

thoughtless and spaceless) means Almighty is the form of animation who animates the whole creations.

ਚਉਥੇ ਸੁੰਨੈ , ਜੋ ਨਰੁ ਜਾਣੈ ; ਤਾ ਕਉ ਪਾਪੁ ਨ ਪੁੰਨੰ ॥ (943-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who realise the fourth, who is the witness (Sakhi Roop) of all the three states (Jagart, Supan and Sekopat) in thoughtless (Afur) will never be even touched by sins and merits; which means that the one who goes beyond the three states will be awaken in the fourth state where Almighty prevails himself therefore the one unites with Almighty and vanished his existence as well as the creatorship of deeds by which sins and merits are created.

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਸੁੰਨ ਕਾ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ; ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥ (943-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who discovers the secret of Almighty (Sune) who prevails within his complete creation (within every heart), sees Almighty who existed before the entire creation (Aad-Primal), omnipresent (Purakh) and free from maya (Nir-without & Anjan-maya) manifested form of Almighty within all

ਜੋ ਜਨੁ ; ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (943-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that one who immerses in Almighty's (Nir-without & Anjan-maya) name, becomes Almighty's form.

ਨਾਨਕ ; ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੫੧॥ (943-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, is himself the Primal Lord, the Architect of Destiny. ||51||

ਸੁੰਨੋ ਸੁੰਨੁ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (943-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 61: Everyone says Sune (listen) to Sune (thoughtless Almighty's tune) but from where this ever-consistent or limitless (Anhat) Sune (Almighty's existence within) is obtained?

ਅਨਹਤ ਸੁੰਨੁ ; ਕਹਾ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (943-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

How can one find this absolute void?

ਅਨਹਤ ਸੁੰਨਿ ਰਤੇ ; ਸੇ ਕੈਸੇ ॥ (943-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No.62: How are those who are immersed in the ever-consistent (Anhat) Sune (Almighty).

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ; ਤਿਸ ਹੀ ਜੈਸੇ ॥ (943-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 62: Those are just like their originator means that they are Almighty's form.

ਓਇ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਹਿ ; ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ (943-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji says that those who have educated their mind through Guruji, will never come again by birth and depart by death, therefore they obtained Almighty from Guruji.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਮਨੁ ਸਮਝਾਹਿ ॥੫੨॥ (943-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukhs instruct their minds. ||52||

ਨਉ ਸਰ ਸੁਭਰ ; ਦਸਵੈ ਪੂਰੇ ॥ (943-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 61: One who shuts the nine doors of this physical body (2 nasals, 2 ears, 2 eyes, Mouth, Anus & urinal organ) and uplifts all the ten life-forces (Pran) to the tenth door, is able to hear the unlimited tune or tune naturally originated without any instrument (Anhad Dhun);

ਤਹ ਅਨਹਤ ਸੁੰਨ ; ਵਜਾਵਹਿ ਤੂਰੇ ॥ (943-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who has blocked the concentration from indulging in ten evil desires through the nine doors of physical body and focussed entirely on the tenth (Almighty), the unlimited tune manifest instantly.

ਸਾਚੈ ਰਾਚੇ ; ਦੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥ (943-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who sees Almighty near, immerses into the truth (Almighty).

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਸਾਚੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (943-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They have undoubtfully believed that the truth (Almighty) is being fully in existence within the complete creation (within every heart).

ਗੁਪਤੀ ਬਾਣੀ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (944-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Within whom the hidden animate (Chetan) power is manifested by the Guru's hymns.

ਨਾਨਕ ; ਪਰਖਿ ਲਏ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੫੩॥ (944-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that such jeev (being) is able to recognise (know) Almighty.
Guruji utters principals in the following Pauris; ||53||

ਸਹਜ ਭਾਇ ਮਿਲੀਐ ; ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ॥ (944-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who meets Almighty naturally with love obtains happiness.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ; ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (944-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Once Gurmukh awakes in divine knowledge then he will never sleep in attachment and ignorance again.

ਸੁੰਨ ਸਬਦੁ ; ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੈ ॥ (944-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who embraces the thoughtless (Sune or Afur) and beyond limits (Aperang-par)

ਕਹਤੇ ਮੁਕਤੁ ; ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ (944-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty through Guru's sermons; they themselves are liberated (Mukat) and liberate others by preaching the Guru's hymns therefore their audience goes across the materialistic worldly ocean.

ਗੁਰ ਕੀ ਦੀਖਿਆ ; ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (944-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in the truth (Almighty) with Guru's teachings,

ਨਾਨਕ , ਆਪੁ ਗਵਾਇ ; ਮਿਲਣ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤੇ ॥੫੪॥ (944-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji says that they have abandoned their self-belonging (Apaa-bhav) means that they become egoless, therefore there is no doubt about their union with Almighty means that they are merged in Almighy. ||54||

ਕੁਬੁਧਿ ਚਵਾਵੈ ; ਸੋ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ (ਕੁ-ਬੁਧਿ ਬੋਲੋ)(944-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 62: Which is the place, where the wicked intellect is lifted (destroyed or chewed)?

ਕਿਉ ਤਤੁ ਨ ਬੂਝੈ ; ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (944-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 63: Why this jeev do not realise the prime (Almighty) and bears the whips from angel of death (Jam-doodth)?

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ; ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ॥ (944-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 64: Who is able to protect this jeev while he is tied at the door of death angels where no one can ever rescue the jeev (being or mortal)?

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਸਾਖੈ ॥ (944-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 65: How can one receive honour in this world and the next world (after death) where no one stands to support as witness, as one can never have honour without Guru's sermons, so can one have honour?

ਕਿਉ ਕਰਿ ਬੂਝੈ ; ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ (944-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 66: Sidha's said 'Dear Nanak Ji, how would an ignorant person who do not understand Almighty because of his mind lead life (Manmukh) be able to realise Almighty and ferry across this materialistic worldly ocean?

ਨਾਨਕ ; ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੁਝੈ ਗਵਾਰੁ ॥੫੫॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (944-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the foolish self-willed manmukh does not understand. ||55||

ਕੁਬੁਧਿ ਮਿਟੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (ਕੁ-ਬੁਧਿ ਬੋਲੋ) (944-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 62.The wicked intellect is lifted (destroyed) at the Guru's place by contemplating Guru's hymn (shabad).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (944-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 63: Upon meeting the True Guru, one attains divine knowledge means that one understands the prime (Almighty) and then one will never bear the angel of death's whipping therefore one shall never bears pains.

ਤਤੁ ਨ ਚੀਨੈ ; ਮਨਮੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥ (944-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 64: The jeev bears pains while being tied at the door of death angels because he is ignorant from the Prime (Almighty) therefore only the realisation of Almighty is the saviour.

ਦੁਰਮਤਿ ; ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ (944-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 65: The evil sense (Durmat- the advice that saperates jeev and Almighty) is the main cause of the separation with Almighty therefore one have to bear angle of death's whipping. (Continue in the next line).

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ; ਸਭੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ॥ (944-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One receives honour in both worlds by obeying Almighty's command which then all the virtues and knowledge is obtained.

ਨਾਨਕ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੫੬॥ (944-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

he obtains honour in Almighty's court.

Answer No. 66: Guru Ji says that when the divine knowledge is obtained only then one receives honour in the Almighty's court (the ignorance which causes one to become Manmukh disappears) and protection is obtained from the death angles whereby one becomes free from reincarnation. ||56||

ਸਾਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ; ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ (944-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who has trade material form of Almighty's true name and wealth form of faith attached (engrossed in Antahkaran); such person acrosses the materialistic worldly ocean and ferries others as well.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਤਾਰੇ ਭੀ ਸੋਇ ॥ (944-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji explains that one should have Almighty's name and faith within mind, intellect, memory and self-existence (the group of these four is known as fourfold mind or Antahkaran) only then he is able to help others.

ਸਹਜਿ ਰਤਾ ; ਬੂਝੈ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (944-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who understands the Guru's hymn and immersed in the creator (Brahm-Almighty), he is respected in this and next world.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (944-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such fortunate person's worth is beyond anyone's assessment means that his praise is countless.

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (944-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who sees immersed Almighty within all the visible creation,

ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ; ਸਚ ਭਾਇ ॥੫੭॥ (944-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guruji says that such person is definitely has crossed the materialistic worldly ocean. ||57||

ਸੁ ਸਬਦ ਕਾ , ਕਹਾ ਵਾਸੁ ਕਥੀਅਲੇ ;
ਜਿਤੁ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ (944-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 67: Where is to be said the residence of Almighty?
Question No. 68: What are the sermons by which this worldly ocean can be crossed.

ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ , ਵਾਈ ਕਹੀਐ ;
ਤਿਸੁ ਕਹੁ ਕਵਨੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (944-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 69: The outbreathed breath length is known to be ten (10) fingers from the nostrils (upon the blow from the nose), who is the support for the breath (or the life forces within the body during breath absence) which leaves the body until the breath is sucked again from the nose?

ਬੋਲੈ ਖੇਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (944-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 70: How would the mind which creates various thoughts, completing self-
wishes and non-stop roaming around will ever stop wandering and remain focussed? Question No. 71: How would the non-comprehensible Almighty, make himself to be known by this jeev (being)?

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ , ਸਚੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਣਵੈ ;
ਅਪਣੇ ਮਨ ਸਮਝਾਏ ॥ (944-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 70: Guruji says that one should make the mind to understand that the world is fake and Almighty is the truth upon contemplating this fact the ever wandering mind will come to a standstill state. Guruji further explains the principal in the following two lines;

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ;
ਕਰਿ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (944-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The ones who are blessed by Almighty is gathered in congregation of truth in which through a Guru the faith is developed in Almighty thereafter the mind is focussed on the greatest (Almighty).

ਆਪੇ ਦਾਨਾ , ਆਪੇ ਬੀਨਾ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਮਾਏ ॥੫੮॥ (944-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty knows all within (Dana) and he also oversees all that one does (Bina), only with complete destiny (Bhag) jeev (being) immerses in Almighty, in this manner the ever speaking and playing mind becomes standstill and focussed. ||58||

ਸੁ ਸਬਦ ਕਉ , ਨਿਰੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਅਲਖੰ ; (ਅਲੱਖੰ ਬੋਲੋ)
ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ (944-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 67: The residence of Almighty who is beyond comprehension is within all that one can see means that Almighty is in his complete existence within the entire creation.

ਪਵਨ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸੁੰਨ ਨਿਵਾਸਾ ;
ਅਕਲ ਕਲਾ ਧਰ ਸੋਈ ॥ (944-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The ultimate life (Pavan-life) is residing within the thoughtless (Afur) Almighty, the Almighty is without imagination and ill-feelings (kalesh) therefore Almighty has empowered all the creation means that with the animated power (Chetan) of Almighty all the life forces come into action.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਬਦੁ ਘਟ ਮਹਿ ਵਸੈ ;
ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (944-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru's sermons resides within the mind onlt when Guru becomes merciful and only then the mind illusions (bharam) are vanished.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ;
ਨਾਮੁੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (944-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When this jeev resides Almighty's name within the mind then the body (serir), speech (bani) and mind (man) becomes pure.

ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਭਵਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ;(ਭਵ-ਸਾਗਰੁ ਬੋਲੋ)
ਇਤ ਉਤ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (944-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 68: The worldly ocean can be crossed with Guru's sermons (instructions) which emphasises Almighty presence here (in this world) and after (in the next world).

ਚਿਹਨੁ ਵਰਨੁ , ਨਹੀ ਛਾਇਆ ਮਾਇਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥੫੯॥ (944-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 71: Almighty who has no sign or belonging or ignorance and mammon (maya) both are not existed in Almighty, Guruji says that such non-comprehensible Almighty is recognised by Guru's hymn means that Almighty make himself to be known through Guru's hymn?
Then the Sidhas said we consume air in subsituition of food, you (Guru Nanak Dev Ji) told earlier that Almighty is the support of air therefore tell us what do the air consume, Guruji answers; ||59||

ਤ੍ਰੈ ਸਤ ਅੰਗੁਲ , ਵਾਈ ਅਉਧੂ ; ਸੁੰਨ ਸਚੁ ਆਹਾਰੋ ॥ (944-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 69: Dear Ascetic (Avdut- beyond wordly attachments), the ten fingers outbreathed breath length, the true offering by reciting Almighty's name is the consumption and support which means that with animation's (Chetan) power the air is able to move.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲੈ , ਤਤੁ ਬਿਰੋਲੈ ;
ਚੀਨੈ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ॥(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)(944-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru one who utters (recites) the Almighty's name discovers the principal (Almighty) who is the life within all means that one who recites Almighty's name removes the desires for false worldly materials and recognises the beyond comprehension (Alakh)and limitless (Apaar) Almighty.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੈ , ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ ;
ਤਾ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ (944-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who obliterates (vanishes) the three mammon (maya) characteristics (Sato, Rajo & Tamo) and resides Guru's sermon within the mind, then the self-created ego goes away.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ;
ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੋ ॥ (944-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such person who recognises only Almighty's existence within and externally loves Almighty's name alone.

ਸੁਖਮਨਾ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਬੂਝੈ ;
ਜਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (944-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When the unrevealed (Alakh) Almighty reveals only then (Sukhmana, Ira & Pingula) Rajo, Sato and Tamo the three charcteristics are understood means that one reliases the truth that mammon (maya) is unanimated (Jarr) and acknowledges the life (Chetan-Almighty).
Second Meaning: When one understands the method breath movements with respect to the tenth door by uplifting (Ira), maintaining (Sukhmena) and bringing down (Pingula) then the unrevealed Almighty reveals himself.
Third Meaning: When one adopts untimate knowledge of Almighty (Brahmvidya-Sukhmna), meditation (Bhagti – Ira) and reality of deeds (Karam katha – Pingula) then the unrevealed Almighty reveals himself.

ਨਾਨਕ , ਤਿਹੁ ਤੇ ਊਪਰਿ ਸਾਚਾ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਏ ॥੬੦॥ (944-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that true (Almighty) is above all the three characteristics but only only those are aware who merges into the Guru's sermon. Questions by Sidhas; ||60||

ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ , ਪਵਨੁ ਕਥੀਅਲੇ ;
ਪਵਨੁ ਕਹਾ ਰਸੁ ਖਾਈ ॥ (944-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 72: The life of the mind is said to be the life-forces (Pran) means that mind works because of the life-forces (Pran), however what do the life-forces (Pran) consume?

ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਅਉਧੂ;
ਸਿਧ ਕੀ ਕਵਨ ਕਮਾਈ ॥ (944-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 73: Dear Ascetic (Avdut- beyond wordly attachments), what are the knowledge ear-rings?
Question No. 74: What is the earning for salvation of a Sidh means that what is the method of obtaining salvation? Guruji says do not argue, I have explain previously that the (Answer No. 72) consumption of life-forces is Almighty and (Answer No. 73) the knowledge ear-rings is to be without imaginations (illusionary maya) , the both had been answered and now listen about the earnings in order to obtain salvation.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰਸੁ ਨ ਆਵੈ ਅਉਧੂ ;
ਹਉਮੈ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥ (945-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 74 - Dear Ascetic (Avdut- beyond wordly attachments), without Guru's sermons the taste of salvation cannot be attained therefore the greed (Pias-thirst) for worldly materials will never depart;

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਾਚੇ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ (945-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Guru's hymn they have attain the ambrosia (Ras) of salvation and upon obtaining the ambrosia they are contented (Tript)
Guru responded to all the three question raised in the above two lines with an answer that without the attainment of Almighty ego, attachment and thirst (Piase-for worldly materials) and non of other earning attainment can ever reach the equivalence to the ambrosia attained from Almighty which means that one consumes the ambrosia form of Almighty's power.

ਕਵਨ ਬੁਧਿ , ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੀਐ ;
ਕਿਤੁ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ॥ (945-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 75: By which intellect jeev remains permenant (no birth and death)?
Question No. 76: Which is the food that makes jeev to be contented?

Additional view: By attaining Almighty the knowledgeable (Gianwan) jeev stays contented and this is the sign of knowledge ear-ring. If jeev is contented and stay immersed in Guru's hymn (Gurshabad) this known is as the truthful (Sidki) earnings.

ਨਾਨਕ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥੬੧॥ (945-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 75: Guru Ji says that happiness and sadness should be equally accepted with a steady intellect (Budhi) therefore the jeev remains permenant.
Answer No. 76: Jeev that consumes the Guru's sermons form of food remains contented therefore the death angle never consumes (Gras - devour) the jeev. ||61||

ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ; ਰਸਿ ਨਹੀ ਮਾਤਾ ॥(ਰਾੱਤਾ, ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(945-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 77: If jeev is not immersed in Almighty's love, how can then he be immersed?
Question No. 78: If jeev is not immersed in bliss, how can then he be engrossed?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ; ਜਲਿ ਬਲਿ ਤਾਤਾ ॥ (945-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 79: Without the Guru's sermon the jeev gets burn (in world desires) which heats (for more and more) him, how can then he be cooled down?

ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਿਆ ; ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਖਿਆ ॥ (945-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 80: How shall preserve his seed (sperm) which he never kept?
Question No. 81: Never utters the Almighty's praise hymn, how will he utter the hymn?

ਪਵਨੁ ਨ ਸਾਧਿਆ ; ਸਚੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (945-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 82: One has not tune his life-force, how can one tune his life-forces (pran)?
Question No. 83: One has not remember Almighty, how can one remember Almighy?

ਅਕਥ ਕਥਾ ਲੇ ; ਸਮ ਕਰਿ ਰਹੈ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (945-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The discourse of the unrevealed (Akath) be comtemplated in the mind with consistent state which then resides within.

ਤਉ ਨਾਨਕ ; ਆਤਮ ਰਾਮ ਕਉ ਲਹੈ ॥੬੨॥ (945-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says only then the Almighty (Atam Ram) can be obtained. Know this as the method of attaining everything. ||62||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ॥(ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (945-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 77: Jeev remains immersed in Almighty's love with Guru's mercy.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ; ਸਾਚੇ ਮਾਤਾ ॥(ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)(945-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 78: Whoever has drink the nectar form of Guru's sermon shall remain engrossed in true bliss.

ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ; ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (945-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 79: One who becomes the contemplator of Guru's sermons has vanish the the fire of greed and become peaceful.

ਅਪਿਉ ਪੀਓ ; ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰੀ ॥ (945-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 80: How shall preserve his seed (sperm) which he never kept?
Question No. 81: One who has drink the nectar form of Guru's sermons though Guru's mercy has utter the hymn which means one has recited the the Almighty's name.

ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ (945-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 82: One who remembered the truth with Guru's sermons has tuned his life-force (pran).
Answer No. 83: Through Guru's sermon one remembers Almighty as Guru's sermons is the ship to ferry across the worldly materialictic ocean.

ਨਾਨਕ ; ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ॥੬੩॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (945-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that this fact is only discovered by the wise ones. Question;
Second meaning of the Pauri 63;
The sidhas raised an argument with Guruji by asking above questions (No. 77 to 83) pertaining to Guruji being in young age would never be immersed in Almighty's name, either engrossed in Almight's name and without a physical Guru would never have attained Guru's hymns therefore is being burned and heated all the time. The sidhas also accussed Guruji for being married and never meditated on Guru's hymn either has tuned the life-forces nor has remembered Almighty.

As answers given earlier but precisely on the personal attack Guruji explains with Guru's mercy I am immersed in the principal (Tat-Almighty) love, I have drank the nectar of almighty's name by which I am engrossed in the true bliss. I become the contemplator of the principal (Almighty) and false (world) by which the free of greed has been put off whereby I have attained peace and dring the nectar of Almighty's name which means I have uttered the hymn of Almighty's name by which I have become the inner-self (Atam- real-self) happiness embracer in this manner I have blocked the seed by remembering the true (Almighty) and through Guru's sermon form of ship I have acrossed the worldly ocean therefore know this as the method adopted to tune all the life-forces (pran). Guru Ji says that only the wise contemplators are able to understands all my answers; ||63||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈਗਲੁ , ਕਹਾ ਬਸੀਅਲੇ ;
ਕਹਾ ਬਸੈ ਇਹੁ ਪਵਨਾ ॥ (945-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 84: Where do the elephant form of mind resides?
Question No. 85: Where do this life-forces resides?

ਕਹਾ ਬਸੈ , ਸੁ ਸਬਦੁ ਅਉਧੂ ;
ਤਾ ਕਉ ਚੂਕੈ ਮਨ ਕਾ ਭਵਨਾ ॥ (945-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 86: Dear Ascetic (Avdut- beyond wordly attachments) Nanak, where do the Almighty reside?
Question No. 87: Which is the discourse upon listening which the mind stops (cease) wandering

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ;
ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪਾਏ ॥ (945-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 84: When Almighty blesses his vision only then one meets a True Guru thereafter mind (akin to Elephant due to its ego and pride) resides in its very own self.

ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ , ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ;
ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ (945-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 87: The mind becomes pure once one who eats his/her own created ego and only then the mind stops wandering with the aid of Guru's discourse. Guruji answered the most mysterious fact of the ego in its true perspective that the ego do not have any existence just like darkness but it is created by the jeev (being) himself by self proclaimed subjects such as worldly materials, virtues, power of command, appereance, position, sect, caste, etc. therefore the ego can only be vanished by the being himself with the reliasation of truth through Guru's sermons.

Sidhas raised the questions pertaining to physical body;

ਕਿਉ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੈ , ਆਤਮੁ ਜਾਣੈ ;
ਕਿਉ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਵੈ ॥ (945-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 88: How would one recognise the the principal cause (Almighty)?
Question No. 89: How would one know its real-self (Atma)?
Question No. 90: How would the sun immerse in the house of the moon means how would the peace and ascetic (vairagi – the ones who are free from worldly desires) ones who practices religion will attain knowledge.
Guruji answers the question no. 90;

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਵੈ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬੪॥ (945-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 90: Guru Ji says that through Guru who effaces (vanish) ego within therefore the knowledge (sun) immerses in the rhouse of Satogun (moon) along with the Antakaran and when Almighty bless his vision only then True Guru is met thereafter one abides in the own-self resident (Nij-ghar), this is how one knows the real-self. ||64||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੀਅਲੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਿ ਰਹੈ ॥ (945-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 84: The mind resides in within the real-self (Atma) upon becoming thoughtless (stand still).
Answer No. 88: Gurmukh recognises the principal cause (Almighty) by acknowledging the fact of this physical body made from the combination of ovum and sperm whereas the life is Almighty himself.

ਨਾਭਿ ਪਵਨੁ ਘਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਲਹੈ ॥ (945-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 85: The life-forces reside in the belly button (Naabi).
Answer No. 89: Gurmukh explores and discovers the real-self (Atma) within which means that through a True Guru one becomes Gurmukh who follows Guru's instructions without any hesitation or doubts thereafter discovers Almighty within in form of real-self (Atma).

ਸੁ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਛੈ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਸੁ ਸਬਦਿ ਲਹੈ ॥ (945-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 86: Almighty is omnipresent as his presence is everywhere as the whole creation is His residence; His presence is completely within three places (dimensions) but this reality can only be known by Guru's sermons.

ਖਾਵੈ ਦੂਖ , ਭੂਖ ਸਾਚੇ ਕੀ ;
ਸਾਚੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿ ਰਹੈ ॥ (945-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Now Guruji explains the principals, the hunger for the true Almighty eats all the jeev's pains and with the desire for the True Almighty jeev stay contented from all wishes.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ;
ਬਿਰਲੋ ਕੋ ਅਰਥਾਵੈ ॥ (945-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru the consistent (Anhad-Bani) practice of Guru's sermon is known because the fact of this hymn (shabad) is only known by very few.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੈ ;
ਸਚਿ ਰਪੈ , ਰੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਵੈ ॥੬੫॥ (945-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that one who speaks the truth and dyes the mind with the True Name (Almighty's name) thereafter the colour of True name never fades or disappears. ||65||

ਜਾ ਇਹੁ ਹਿਰਦਾ , ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ;
ਤਉ ਮਨੁ ਕੈਠੈ ਰਹਤਾ ॥ (945-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 91: Where did the mind reside when the real-self (Atma within the body) and body was not in existence?

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ;
ਤਾ ਪਵਨੁ ਕਵਨ ਘਰਿ ਸਹਤਾ ॥ (945-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 92: When there was no support from mother's neval then where did the breath resided which means that what was the support for the breath at that time?

ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਤੋ , ਰੇਖ ਨ ਕਾਈ ;
ਤਾ ਸਬਦਿ ਕਹਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (945-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 93: When there was no form neither cause (Rekh-the line created based on previous deeds), then where was the Almighty's meditational focus concentrated means where was Almighty immersed?

ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕੀ , ਮੜੀ ਨ ਹੋਤੀ ;
ਮਿਤਿ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (945-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 94: When the ovum and sperm's physical body was not in existence then the value of practice was not determined means that whose value was recognised by the Gurmukh?

ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਨ ਜਾਪੀ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਪਸਿ ਸਾਚਾ ॥ (945-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No.95: When the caste, costume and form was unknown then how was Almighty being recognised means that how was then the light (Almighty) being obtained?

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਇਬ ਤਬ ਸਾਚੋ ਸਾਚਾ ॥੬੬॥ (945-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that those who are immersed in Almighty's name become ascetic (Vairagi – freedom from worldly desires) have ever consistent faith without any change during the materialisation of life-forces or without the life-forces as in their believe in truth (Truth ever exist before, during and after the creation). Guruji gave an ideological answer for the questions. ||66||

ਹਿਰਦਾ ਦੇਹ ਨ ਹੋਤੀ ਅਉਧੂ ;
ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (945-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 91: Dear Avdut, when the real-self (Atma within the body) and body was not in existence the mind stayed in thoughtless form.

ਨਾਭਿ ਕਮਲੁ ਅਸਥੰਭੁ ਨ ਹੋਤੋ ;
ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸਤਉ ਪਵਨੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥ (945-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 92: When there was no support from mother's neval then the breath resided in its own-self (Nij-Ghar – Atma) by becoming the lover which means that the breath was supported by Almighty as He is the Primal Life of all therefore his name itself is life.

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਨ ਹੋਤੀ ;
ਤਉ ਅਕੁਲੀਣਿ ਰਹਤਉ , ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ (945-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 93: When there was no form, cause (Rekh-the line based on previous deeds) and caste the Almighty who has no previous link with any generation linage was in His principal form (Sar Roop).

ਗਉਨੁ ਗਗਨੁ ਜਬ ਤਬਹਿ ਨਹੋਤਉ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਆਪੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (945-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 94: When the earth, air and sky was not in existence means when the five (5) principal elements were not in existence then Almighty the master of three worlds (universe – Akash, Dharti & Pataal) and self-illuminated was all alone which means that when there was no creation at all, Almighty was there alone, whereby there was no practices as Gurmukhs were immersed in Almighty.

ਵਰਨੁ ਭੇਖੁ ਅਸਰੂਪੁ ਸੁ ਏਕੋ ;
ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵਿਡਾਣੀ ॥ (946-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No.95: When the caste, costume and form were only one (Almighty) whose form is amazing then who shall meditate on whom means that Almighty was in His formless form and there were no other.

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਸੂਚਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ;
ਨਾਨਕ , ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬੭॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (946-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without adopting the truth non is pure, Guru Ji says this is the undiscourseable (connot be completely described). Sidhas continues with their questions; ||67||

ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ , ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ;
ਕਿਤੁ ਕਿਤੁ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਈ ॥ (946-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Question No. 96: Dear Purkha (Man) by which method the entire creation is brought into existence?
Question No. 97: By which method one perishes (vanishes) in pain?

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਪੁਰਖਾ ;
ਨਾਮਿ ਵਿਸਰਿਐ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (946-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Answer No. 96: Dear Purkha (Man), the entire creation is brought into existence by ego.

Answer No. 97: Upon discarding the Almighty's name one perishes in pains means that the entire materialistic worldly creation vanishes when one dies therefore pains are obtain after death.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ;
ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (946-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through knowledge Gurmukh contemplates on Almighty, in this manner Gurmukh burns (vanishes) ego within with Guru's sermons.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ;
ਸਾਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (946-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those are pure whose body and mind is immersed in Almighty, their speech also becomes free from the dirt of false.

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (946-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

By remembering Almighty's Name one becomes ascetic (Biraket – freedom from worldly desires) and becomes idle in Almighty then through speaking the truth one adopts Almighty's form within.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬੮॥ (946-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Dear Sidhas contemplate in your mind, you will know that without Almighty's name Yog (the union with Almighty) can never be attained. ||68||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ (946-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh is the only rare one who contemplates on the True Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (946-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The words that are uttered by Guru from His mouth manifest as the True Hymn (Gurbani) in the entire universe.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਮਨੁ ਭੀਜੈ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (946-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Through Guru only very rare ones mind engrosses in Almighty and only those discovers means that only those understand the truth.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (946-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such Gurmukh abides (resides) in their true form (Atma – real-self)

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (946-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh is a true Yogi, who recognises the method to be in union with Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੬੯॥ (946-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Gurmukh knows the Almighty alone means that they recognises Almighty within the entire creation as the physical form of mammon (maya) made by the five principal elements appears as false and they see Almighty equally in all. ||69||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (946-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Wihout performing selfless service (Niskaam) for the True Guru (Satguru) Yog (the union with Almighty) can never be attained.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ ॥ (946-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without meeting the True Guru (Satguru) no one is able to attain salvation.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (946-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without meeting the True Guru, Almighty's name cannot be obtained.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (946-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without meeting the True Guru, jeev (being) obtains great pains.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮਹਾ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰਿ ॥ (946-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without meeting the Guru, one becomes greatly egoistic and in such state of mind one remains in darkness (ignorance).

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਮੁਆ ਜਨਮੁ ਹਾਰਿ ॥੭੦॥ (946-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that without a Guru one loses his precious life in worldly gamble and dies. Guru explained that till the predetermined death one has a chance to attain salvation therefore one gambles this precious life in worldly desires and misses the chance to attain salvation because one did not embrace a Guru in his lifetime in order to realise the reality and be knowledgeable about the reality thereafter the true mission of life. ||70||

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਮਨੁ ਜੀਤਾ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (946-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh with the Guru's grace succeeded in killing his ego within and win over the mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (946-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh has adopted and stored the truth (Almighty) within his mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਜਗੁ ਜੀਤਾ ; ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ (946-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh has obtained victory over the world, also killed and smashed the angel of death who brings death for all beings (jeev)

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦਰਗਹ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (946-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Gurmukh never faces defect in the Almighty's court.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ; ਸੁੋ ਜਾਣੈ ॥ (946-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who unites themselves in the congreagation of Gurmukh (Guru's word) shall know the taste of Almighty's bliss.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੭੧॥ (946-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that only such Gurmukh recognises Almighty in His hymn (Shabad) form. ||71||

ਸਬਦੈ ਕਾ ਨਿਬੇੜਾ ਸੁਣਿ ਤੂ ਅਉਧੂ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (946-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Avdut Sidhas, now listen to the principals of the questions and answers, which is that without Almighty's name the union (Yog) with Almighty can never be attained means that concentration of mind in Almighty cannot be achieved.

ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ , ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ; (ਰੱਤੇ, ਮੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (946-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are immersed in Almighty's love remains attached undoubtfully in Almighty all times during day and night, all happiness can only be obtained from Almighty's Name.

ਨਾਮੈ ਹੀ ਤੇ , ਸਭੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਵੈ ;
ਨਾਮੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (946-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

All virtues are manifested from Almighty's name and through Almighty's name the awareness of all worldly affairs are obtained means that the realisation of Almighty's existence within the entire universe and His Will in all the activities is obtained.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ;
ਸਚੈ ਆਪਿ ਖੁਆਈ ॥ (946-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those who are Without Almighty's name those who adopts various costumes reflecting man-made faiths, their intellect is being drift by Almighty himself.
Guruji explains that without having faith on Almighty alone one wanders in various fake believes which are created by human for their own benefits and misguides ignorant people however Guruji reveals the ultimate truth that all are within Almighty's will.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਅਉਧੂ ;
ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਾ ਹੋਈ ॥ (946-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Ascetic (Avdut- beyond wordly attachments) Gurakh Ji, the method of union (Yog) can only be obtained upon the attainment of Almighty's Name from the True Guru.

ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ , ਦੇਖਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੭੨॥ (946-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that contemplate in your mind and you shall conclude that without Almighty's Name, salvation can never be obtained.
On the completion of Sidh Gost hymn Guruji presents his request before Almighty in the following Pauri. ||72||

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ , ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ;
ਕਿਆ ਕੋ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (946-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, only you know your limits of practice, as there is no one else who can completely utter or elaborate your way.

ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਪਤਾ , ਆਪੇ ਪਰਗਟੁ ;
ਆਪੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ (946-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

You are the hidden (Nirgun-the formless form of Almighty which is invisible) and you are evident (Sargun-manifested form of Almighty); you enjoy all the bliss.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਬਹੁ ਚੇਲੇ ;
ਖੋਜਤ ਫਿਰਹਿ ਫੁਰਮਾਣੈ ॥ (946-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Practicers (or Seeker-Jagiasu), Sidhas, Guru and alots of disciple roams in the search for your command (hukam).

ਮਾਗਹਿ ਨਾਮੁ , ਪਾਇ ਇਹ ਭਿਖਿਆ ;
ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ (946-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

All of them ask for your (Almighty) name as donation by praying before you ‘please bless us with such a donation for which we will sacrifice upon your glimpse (Darshan)’.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (946-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Dear Eternal (Abnasi – Imperishable) Almighty, you have created the complete worldly game however the relisation of such fact can only be attained through a Guru.

ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਜੁਗ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ;
ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭੩॥੧॥ (946-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that Almighty himself has lived through all ages and there is no one else other then you (Almighty) alone.
Upon listening to Guru Nanak Dev ji’s sermons the sidhas obtained peace in their heart thereafter they stopped their discussion and bow to Guruji in humbleness and return to their respective places which uttering the praises of Guruji. ||73||1||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (947-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ; ਮਹਲਾ ੩ ॥ (947-2)

Vaar Of Ramkali, Third Mahala,

ਜੋਧੈ ਵੀਰੈ ; ਪੂਰਬਾਣੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥ (947-2)

To Be Sung To The Tune of 'Jodha and Veera Purbani':

ਉਥਾਨਕਾ: ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗੁ ਵਿਚ ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀ ਵਾਰ ਕਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਾਰ ਵਿਚ ਸਲੋਕ ਮਹੱਲੇ ਸਾਂਝੇ ਆਉਣਗੇ ਅਤੇ ਵਾਰ ਪੌੜੀਆਂ ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦੀਆਂ ਆਉਣਗੀਆਂ। ਜੋਧਾ ਤੇ ਵੀਰਾ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਸਕੇ ਭਰਾ ਸਨ, ਜਾਤੀ ਦੇ ਰਜਪੂਤ ਤੇ ਪੂਰਬਾਣੀਏ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। ਲੱਖੀ ਜੰਗਲ ਦੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਸਨ। ਇਹ ਬੜੇ ਜੋਧੇ ਸੂਰਬੀਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਕਿਸੇ ਦੀ ਈਨ ਨਹੀਂ ਸਨ ਮੰਨਦੇ।

ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਕਾਬਲ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦਮੀ ਜਦ ਮਾਮਲਾ ਦੇਣ ਆ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਨਾਂ ਪਾਸੋਂ ਭੀ ਇਨਾਂ ਨੇ ਮਾਮਲਾ ਖੋਹ ਲਿਆ, ਤੇ ਵਾਪਸ ਲੋਕਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡ ਦਿਤਾ। ਫਿਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਰਕਾਰੀ ਆਦਮੀਆਂ ਨੇ ਖਾਲੀ ਹੱਥੀਂ ਦਿਲੀ ਪਹੁੰਚ ਕੇ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅੱਗੇ ਫਰਿਆਦ ਕੀਤੀ। ਕਿ ਰਾਹ ਵਿਚ ਦੋ ਸੂਰਬੀਰ ਅਜੇਹੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਸਾਡੇ ਪਾਸੋਂ ਸਭ ਕੁਝ ਖੋਹ ਲਿਆ ਹੈ। ਅਸਾਂ ਨੇ ਆਪ ਜੀ ਵਾਸਤੇ ਅਨਮੁੱਲੇ ਪਦਾਰਥ ਲਿਆਂਦੇ ਸਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਸੁਣਕੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਚੰਗੀ ਸੈਨਾ ਇਕੱਠੀ ਕਰਕੇ ਅਕਬਰ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਨੇ ਭੇਜ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਤੇ ਬਾਦਸ਼ਾਹੀ ਫੌਜ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸੂਰਬੀਰਾਂ ਨੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਟ ਕੇ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਤੇ ਚੰਗੇ ਆਹੂ ਲਾਹੇ। ਸਾਰੀ ਫੌਜ ਮਾਰ ਕੇ ਆਖਿਰ ਆਪ ਭੀ ਮਰ ਗਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਬਹਾਦਰੀ ਵੇਖਕੇ ਢਾਢੀਆਂ ਨੇ ਵਾਰ ਬਣਾਈ। ਸਮੇਂ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਵਾਰ ਦੀ ਪੌੜੀ ਫਿਰ ਢਾਢੀਆਂ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਥੱਲੇ ਖਲੋ ਕੇ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਹਰਿਗੋਬਿੰਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ।

Guru Amar Das Ji composes Vaar in Ramkali Rag. This Vaar also contains shabads composed by Guru Nanak Dev Ji. Jodha and Veera were two Rajput brothers from Purbani clan. They were famous revolutionariness who fought bravely against the Moghul invasion in Lakhi forest. Once a group of commissioners were transfering the tax collection money to Delhi, Jodha and Veera attacked them and repossess the tax money and returned to the citizens. These commisioner lodge a complain in King Akbar's Court and King Akbar immediate commanded his best battalion to attach Lekhi Forest. Jodha and Veera single-handedly fought with great courage to defend their fort. Both of them died with honour without retreating even a single step. Observing their courage the 'Dhadi's' composed the following Vaar.

ਜੋਧ ਵੀਰ ਪੂਰਬਾਣੀਏ ਦੇ ਗਲਾਂ ਕਰੀ ਕਰਾਰੀਆਂ। ਫੌਜ ਚੜਾਈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਕਬਰ ਨੇ ਭਾਰੀਆਂ।
ਸਨਮੁਖ ਹੋਇ ਰਾਜਪੂਤ ਸੁਤਰੀ ਰਣਕਾਰੀਆਂ। ਧੂਹ ਮਿਆਨੋਂ ਕਢੀਆਂ ਬਿਜੁਲ ਜਿਉਂ ਚਮਕਾਰੀਆਂ।
ਇੰਦਰ ਸਣੇ ਅਪੱਛਰਾਂ ਮਿਲ ਕਰਨ ਜੁਹਾਰੀਆਂ। ਏਹੀ ਕੀਤੀ ਜੋਧ ਵੀਰ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ਗਲਾਂ ਸਾਰੀਆਂ।

ਇਹ ਪੌੜੀ ਸੁਣਦਿਆਂ ਨਾਲ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦਾ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸੀ ਵੇਲੇ ਭਾਈ ਗੁਰਦਾਸ ਜੀ ਪਾਸੋਂ ਇਹ ਧੁਨ ਰਾਮਕਲੀ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਿਚ ਲਿਖਵਾ ਦਿੱਤੀ। ਰਾਗੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿਤਾ ਜਿਵੇਂ ਜੋਧੇ ਤੇ ਵੀਰੇ ਦੀ ਪੌੜੀ ਗਾਈ ਗਈ ਹੈ ਓਸੇ ਧੁਨ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਮਕਲੀ ਵਾਰ ਦੀਆਂ ਪਉੜੀਆਂ ਗਾਇਣ ਕਰਨੀਆਂ।

Upon listening to this Vaar, Guru Hargobind Sahib Ji was very pleased and He ordered Bhai Gurdaas Ji to include this tune in the beginning of this 'Vaar'. The Ragi's were told to sing the Vaar in this tune.

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (947-2)

Salok, Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰੁ , ਸਹਜੈ ਦਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ॥ (947-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The True Guru is the field of intuitive wisdom. One who is inspired to love Him,

ਨਾਉ ਬੀਜੇ ਨਾਉ ਉਗਵੈ ; ਨਾਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (947-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

plants the seed of the Name there. The Name sprouts up, and he remains absorbed in the Name.

ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਬੀਜੁ ਹੈ ; ਸਹਸਾ ਗਇਆ ਵਿਲਾਇ ॥ (947-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

But this egotism is the seed of skepticism; it has been uprooted.

ਨਾ ਕਿਛੁ ਬੀਜੇ ਨ ਉਗਵੈ ; ਜੋ ਬਖਸੇ ਸੋ ਖਾਇ ॥ (947-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

It is not planted there, and it does not sprout; whatever Almighty grants us, we eat.

ਅੰਭੈ ਸੇਤੀ ਅੰਭੁ ਰਲਿਆ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਨਿਕਸਿਆ ਜਾਇ ॥ (947-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When water mixes with water, it cannot be separated again.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਚਲਤੁ ਹੈ ; ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥ (947-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh is wonderful; come, poeple, and see!

ਲੋਕੁ ਕਿ ਵੇਖੈ ਬਪੁੜਾ ; ਜਿਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਨਾਹਿ ॥ (947-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

But what can the poor people see? They are not enlightened.

ਜਿਸੁ ਵੇਖਾਲੇ , ਸੋ ਵੇਖੈ ; ਜਿਸੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥(947-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He alone sees, whom Almighty causes to see; Almighty comes to dwell in his mind. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (947-6)

Third Mahala:

ਮਨਮੁਖੁ , ਦੁਖ ਕਾ ਖੇਤੁ ਹੈ ; ਦੁਖੁ ਬੀਜੇ ਦੁਖੁ ਖਾਇ ॥ (947-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is the field of sorrow and suffering. He plants sorrow, and eats sorrow.

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ , ਦੁਖਿ ਮਰੈ ; ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (947-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In sorrow he is born, and in sorrow he dies. Acting in egotism, his life passes away.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ; ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ (947-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He does not understand the coming and going of reincarnation; the blind man acts in blindness of ignorance.

ਜੋ ਦੇਵੈ , ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਈ ; ਦਿਤੇ ਕਉ ਲਪਟਾਇ ॥ (947-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

He does not know the One who gives, but he is attached to what is given.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (947-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

Guru Nanak says, he acts according to his pre-ordained destiny. He cannot do anything else. ||2||

ਮ: ੩ ॥ (947-8)

Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ (947-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

Meeting the True Guru, everlasting peace is obtained. He Himself leads us to meet Him.

ਸੁਖੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ; ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (947-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

The peace is only in the union with Almighty, that one becomes Pure within oneself.

ਅਗਿਆਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ; ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (947-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

The doubt of ignorance is eradicated, and spiritual wisdom is obtained.

ਨਾਨਕ , ਏਕੋ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਜਹ ਦੇਖਾ , ਤਹ ਸੋਇ ॥੩॥ (947-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

Guru Nanak says, the enlightened person sees Almighty alone; wherever he/she looks, there He is. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (947-10)

Pauree:

ਸਚੈ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ; ਬੈਸਣ ਕਉ ਜਾਂਈ ॥ (947-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

The True Master created the entire universe as His throne, upon which He sits.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਈ ॥ (947-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 3)

He Himself is everything; this is what the Guru's Shabad (Gurbani) says.

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਕਰਿ ਮਹਲ ਸਰਾਈ ॥ (947-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Through His creative power, He created and fashioned the mansions and hotels.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਚਾਨਣੇ ; ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (947-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He made the two lamps, the sun and the moon; He formed the perfect form.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ , ਸੁਣੇ ਆਪਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ (947-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself sees, and He Himself hears; meditate on the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥(947-13,ਰਾਮਕਲੀ,ਮਃ 3)

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਇਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ, this line should be repeated at the end of the Pauri of each shabad in this Vaar**)**

ਅਰਥ: ਹੇ ਸੱਚੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਤੂੰ ਧੰਨ ਹੈਂ। ਆਪ ਦੀ ਨਾਈ (ਵਡਿਆਈ) ਭੀ ਸੱਚੀ ਹੈ ॥੧॥

Waaho! Waaho! Hail, hail, O True King! True is Your Praises. ||1||Pause||

ਇਸ ਤੁਕ ਨੂੰ ਹਰ ਪੌੜੀ ਦੇ ਅਖੀਰ ਤੇ ਪੜ੍ਹਣ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਪੰਥ ਵਿਚ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਵਿੱਚ ਕੁਲ ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਹਨ ॥ ਹੋਰ ਕਿਸੇ ਵਾਰ ਦੇ ਵਿੱਚ "ਰਹਾਉ" ਸਬਦ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕੇਵਲ ਏਸੇ ਵਾਰ ਵਿੱਚ "ਰਹਾਉ" ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਇਸ "ਰਹਾਉ" ਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ "ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ॥" ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਨੂੰ ਹਰ ਇੱਕ ਪਉੜੀ ਨਾਲ ਬੀਜੀ ਜਾਣਾ ਅਰਥਾਤ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਕਿਉਂਕਿ ਮੀਰੀ ਪੀਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਛੇਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਜੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਜੋਧੇ ਵੀਰੇ ਦੀ ਛੇ ਤੁਕੀ ਪਉੜੀ ਗਾਇਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਸ ਰਾਮਕਲੀ ਵਾਰ ਦੀ ਪਉੜੀ ਦੀਆਂ ਛੇ ਤੁਕਾਂ ਗਾਇਣ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ ॥

Guru Hargobind Sahib Ji ordered that this line must be repeated so that it matches the six lines of the Jodha and Veera Purbani's tune. This is the only Vaar among the 22 in Sri Guru Granth Sahib Ji with 'Rahao'.

ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਗ੍ਰੰਥ ਭੀ ਵੇਖੇ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਏਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ "ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ॥" ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਇੱਕ ਪਉੜੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੁਝ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ।

੧. **ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ 'ਨਾਭਾ' ਹੋਰਾਂ ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਰਚਿਤ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਤਨਾਕਰ ਦਾ ੨੦੦੫ ਅਤੇ ੩੦੩੭ ਸਫਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵੇਖੋ॥**
੨. **ਪੰਡਿਤ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੀ ਦੇ ਪ੍ਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ੧੧੦੫ ਸਫਾ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਵੇਖੋ॥**
੩. **ਫਰੀਦਕੋਟ ਵਾਲਾ ਜੋ ਵੱਡਾ ਟੀਕਾ ਹੈ, ਉਸਦੀ ਤੀਜੀ ਜਿਲਦ ਦਾ ੯੨੦ ਸਫਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵੇਖੋ॥**
੪. **ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਭਾਈ ਵੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਦੀ ਕਲਮ ਦੇ ਲਿਖੇ ਹੋਏ ਬਾਣੀ ਬਿਉਰੇ ਦਾ ੮੭ ਸਫਾ ਪੜ੍ਹਕੇ ਵੇਖੋ॥**
੫. **ਸੰਤ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਜੀ 'ਖਾਲਸਾ' ਭਿੰਡਰਾਂ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਵੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਪਾਠ ਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ੨੧੯ ਸਫੇ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਦਸਵੇਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ "ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ॥" ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਹਰ ਪਉੜੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ॥**
੬. **ਫਿਰ ਗਿਆਨੀ ਨਰੈਣ ਸਿੰਘ ਜੀ ਨੇ ਬਾਈ ਵਾਰਾਂ ਦੇ ਟੀਕੇ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਤੁਕ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਸਫਾ ੫੩੫ ਵੇਖੋ॥**
੭. **ਸੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਸ ਜੀ ਨੇ ਭੀ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਿਆਵਾਂ ਦੀ ਚੌਥੀ ਜਿਲਦ ਸਫਾ ੩੭੬ ਵਿੱਚ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਤੁਕ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ॥**

ਸੰਤ ਅਮੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਉਮਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ਸੰਪ੍ਰਦਾਈ ਅਰਥਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਾਉਣ ਵਿੱਚ ਬਤੀਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਉਮਰ ਵਿੱਚ ਅਰਥਾਂ ਸਮੇਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੇ ੬੦ ਭੋਗ ਪਾਏ ਹਨ॥ ਹਰ ਸਾਲ ਏਹੀ ਪੁਕਾਰ ਪੁਕਾਰ ਕੇ ਆਖਦੇ ਸਨ, ਹਰ ਮਾਈ ਭਾਈ ਸੱਜਨ ਅਗੇ ਬੇਨਤੀ ਹੈ, ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਇਹ ਆਗਿਆ ਸੀਨੇ ਬਸੀਨੇ ਧੁਰ ਤੋਂ ਚਲੀ ਆ ਰਹੀ ਹੈ, ਕਿ– "ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸ਼ਾਹ ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥" ਵਾਲੀ ਤੁਕ ਇਸ ਵਾਰ ਵਿੱਚ ਸਭ ਪਉੜੀਆ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਨੀ, ਤਾਂ ਹੀ ਇਹ ਪਉੜੀ ਪੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ ॥ ਇਸ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰਦਾ ਹੋਇਆ ਜੇਹੜਾ ਸੱਜਨ ਇੱਕ ਤੁਕ ਨੂੰ ਹਰ ਪੌੜੀ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇਗਾ ਉਹ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀਆਂ ਖੁਸ਼ੀਆਂ ਪਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ॥

ਇਸ ਜਗ੍ਹਾਂ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਸਲੋਕ ਰੱਖਣ ਦਾ ਭਾਵ ਇਹ ਹੈ, ਕਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬਾਣੀ ਦੇ ਨਾਲ ਭਗਤਾਂ ਦੀ ਬਾਣੀ ਅਭੇਦ ਰੂਪ ਵਿਖਾਈ ਹੈ:–

ਸਲੋਕੁ ॥ (947-13)

Salok:

ਕਬੀਰ ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਘਾਲਿਆ ;
ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ (947-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Kabir, I have ground myself into henna paste.

ਤੈ ਸਹ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਆ ;
ਕਬਹੂ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੧॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (947-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

O my Husband Master, You took no notice of me; You never applied me to Your feet. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (947-14)

Third Mahala:

ਨਾਨਕ , ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਖਿਆ ;
ਸੋ ਸਹੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (947-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, my Husband (Almighty) keeps me like henna paste; He blesses me with His Glance of Grace.

ਆਪੇ ਪੀਸੈ ਆਪੇ ਘਸੈ ; ਆਪੇ ਹੀ ਲਾਇ ਲਏਇ ॥ (947-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself grinds me, and He Himself rubs me; He Himself applies me to His feet.

ਇਹੁ ਪਿਰਮ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੨॥ (947-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

This is the cup of love of my Master; He gives it as He chooses. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (947-16)

Pauree:

ਵੇਕੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ;
ਸਭ ਹੁਕਮਿ , ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥ (947-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

You created the world with its variety; by the Your Command, it comes, goes, and merges again in You.

ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ; ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (947-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

You Yourself see, and blossom forth; there is no one else at all.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ (947-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

As it pleases You, You keep me. Through the Guru's Shabad (Gurbani), I understand You.

ਸਭਨਾ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਹੈ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਹੀ ॥ (947-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

You are the strength of all. As it pleases You, You lead us on.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ; ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈ ॥੨॥ (947-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

There is no other as great as You; unto whom should I speak and talk? ||2||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (947-18)

Salok, Third Mahala:

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ; ਫਾਵੀ ਹੋਈ ਭਾਲਿ ॥ (947-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Deluded by doubt, I wandered over the whole world. Searching, I became frustrated.

ਸੋ ਸਹੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਦੇਵਈ ; ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (948-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My Husband (Almighty) has not blessed me with peace and tranquility; what will work with Him?

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਅੰਤਰਿ ਰਖੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (948-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I meditate on Almighty; I enshrine Him deep within my heart.

ਨਾਨਕ , ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਾ ਕਿਰਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ (948-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, seated in his her own home, she finds her Husband Master, when the Creator Master grants His Grace. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (948-3)

Third Mahala:

ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ; ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ॥ (948-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Chasing after worldly affairs, the day is wasted, and the night passes in sleep.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ; ਮਨਮੁਖਿ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ (948-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Speaking lies, one eats poison; the self-willed manmukh departs, crying out in pain.

ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (948-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Mesenger of Death holds his club over the mortal's head; in the love of duality, he loses his honor.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੋਇ ॥ (948-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He never even thinks of Almighty’s Name; over and over again, he comes and goes in reincarnation.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ (948-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

But if, by Guru's Grace, Almighty's Name comes to dwell in his mind, then the Messenger of Death will not strike him down with his club.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ;
ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (948-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Then, Guru Nanak says, he merges intuitively into Almighty, receiving His Grace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (948-6)

Pauree:

ਇਕਿ ਆਪਣੀ ਸਿਫਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ;
ਦੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤੀ ॥ (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (948-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Some are linked to His Praises, when Almighty blesses them with the Guru's Teachings.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਨਾਉ ਬਖਸਿਓਨੁ ;
ਅਸਥਿਰੁ ਹਰਿ ਸਤੀ ॥ (ਸੱਤੀ ਬੋਲੋ) (948-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Some are blessed with the Name of the eternal, unchanging True Lord.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੋ ; ਹੁਕਮਿ ਕਰਹਿ ਭਗਤੀ ॥ (948-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Water, air and fire, by His Will, worship Him.

ਏਨਾ ਨੋ ਭਉ ਅਗਲਾ ;
ਪੂਰੀ ਬਣਤ ਬਣਤੀ ॥ (ਬਣੱਤੀ ਬੋਲੋ) (948-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They are held in the Fear of Almighty; He has formed the perfect form.

ਸਭੁ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ; ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (948-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Command of the One Master is all-pervasive; accepting it, peace is found. ||3||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕੁ ॥ (948-8)

Salok:

ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ; ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (948-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਕਬੀਰ)

Kabir, such is the touchstone of Almighty; the false cannot stay it.

ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ; ਜੋ ਮਰਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (948-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਕਬੀਰ)

He alone passes this test of Almighty, who remains dead while yet alive. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (948-9)

Third Mahala:

ਕਿਉ ਕਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (948-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

How can this mind be conquered? How can it die?

ਕਹਿਆ ਸਬਦੁ ਨ ਮਾਨਈ ; ਹਉਮੈ ਛਡੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (948-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If one does not accept the Guru's Shabad (Gurbani), egotism does not depart.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਹਉਮੈ ਛੁਟੈ ; ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ (948-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, egotism is eradicated, and then, one attains Jivan Mukt - liberated while yet alive.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (948-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, one whom Almighty forgives is united with Him, and then no obstacles block his way. ||2||

ਮਃ ੩ ॥ (948-11)

Third Mahala:

ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ;
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (948-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Everyone can say that they are dead while yet alive; how can they be liberated while yet alive?

ਭੈ ਕਾ ਸੰਜਮੁ ਜੇ ਕਰੇ ; ਦਾਰੂ ਭਾਉ ਲਾਏਇ ॥ (948-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If someone restrains himself through the Fear of Almighty, and takes the medicine of the Love of Almighty,

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ;
ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਨਾਮਿ ਤਰੇਇ ॥ (948-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

night and day, he sings the Praises of Almighty's Virtues. In celestial peace and poise, he crosses over the poisonous, terrifying worldly ocean, through the Naam, Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ;
ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੩॥ (948-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh finds Almighty; he is blessed with His Glance of Grace. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (948-13)

Pauree:

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਰਚਾਇਓਨੁ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਰਤਾਰਾ ॥ (948-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty created the love of duality, and the three characteristics of Maya (Raj, Tam &Sat) which pervade the universe.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ;
ਹੁਕਮਿ ਕਮਾਵਨਿ ਕਾਰਾ ॥ (948-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He created Brahma, Vishnu and Shiva, who act according to His Will.

ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (948-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, and the astrologers study their books, but they do not understand contemplation.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ;
ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (948-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Everything is Your play, O True Creator Master.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ;
ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ (948-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

As it pleases You, You bless us with forgiveness, and merge us in the True Guru's Shabad (Gurbani). ||4||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (948-16)
Salok, Third Mahala:

ਮਨ ਕਾ ਝੂਠਾ ; ਝੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (948-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
The man of false mind practices falsehood.

ਮਾਇਆ ਨੋ ਫਿਰੈ ; ਤਪਾ ਸਦਾਵੈ ॥ (948-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
He runs after Maya, and yet pretends to be a man of disciplined meditation.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ; ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਗਹੈ ॥ (948-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
Deluded by illusion, he visits all the sacred shrines of pilgrimage.

ਓਹੁ ਤਪਾ ; ਕੈਸੇ ਪਰਮ ਗਤਿ ਲਹੈ ॥ (948-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
How can such a man of disciplined meditation attain the supreme status?

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਕੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (948-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
By Guru's Grace, one lives the Truth.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਤਪਾ ; ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (948-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, such a man of disciplined meditation attains liberation. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (948-18)
Third Mahala:

ਸੋ ਤਪਾ ; ਜਿ ਇਹੁ ਤਪੁ ਘਾਲੇ ॥ (948-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
He alone is a man of disciplined meditation, who practices this self-discipline.

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ; ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (948-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
Meeting with the True Guru, he contemplates the Guru’s Shabad (Gurbani).

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਇਹੁ ਤਪੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (948-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
Serving the True Guru - this is the only acceptable disciplined meditation.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਤਪਾ ; ਦਰਗਹਿ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੨॥ (948-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, such a man of disciplined meditation is honored in the Court of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (948-19)

Pauree:

ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਉਪਾਇਅਨੁ ; ਸੰਸਾਰਕੀ ਵਰਤਣਿ ॥ (948-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He created the night and the day, for the activities of the world.

ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਆਨੇਰੁ ਬਿਨਾਸਣਿ ॥(ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਬੋਲੋ)(949-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, one's heart is illumined, and the darkness is dispelled.

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਰਵਿਆ ਸਭ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ॥ (949-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

By His Command, He creates everything; He pervades and permeates all the woods and meadows.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਣਿ ॥ (949-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself is everything; the Gurmukh constantly chants Almighty's Name.

ਸਬਦੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ; ਸਚੈ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥੫॥ (949-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, understanding comes; the True Master Himself inspires us to understand. ||5||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (949-3)

Salok, Third Mahala:

Prologue: Guru Amar Das Ji uttered the following Shabad while blessing sermons to Mai Das Vairagi (Please refer to Life of Guru Amar Das Ji published by SGGS Academy)

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ; (ਅਭਿਆ-ਗਤ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ ਕੇ ਚਿਤ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ (949-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He is not called a renunciate, whose consciousness is filled with illusion.

ਤਿਸ ਦੈ ਦਿਤੈ ਨਾਨਕਾ ; ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥ (949-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Donations to him bring proportionate rewards.

ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਰਮਪਦੁ ; ਤਾ ਕਾ ਭੂਖਾ ਹੋਇ ॥ (949-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He hungers for the supreme status of the Fearless, Pure Lord;

ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ; ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੧॥ (949-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, how rare are those who offer him this food. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (949-5)

Third Mahala:

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ; (ਅਭਿਆ-ਗਤ ਬੋਲੋ)
ਜਿ ਪਰ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇਨਿ ॥ (949-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They are not called renunciates, who take food in the homes of others.

ਉਦਰੈ ਕਾਰਣਿ ਆਪਣੇ ; ਬਹਲੇ ਭੇਖਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (949-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

For the sake of their bellies, they wear various religious robes.

ਅਭਿਆਗਤ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ; (ਅਭਿਆ-ਗਤ ਬੋਲੋ)
ਜਿ ਆਤਮ ਗਉਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥ (949-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They alone are renunciates, Guru Nanak says, who enter into their own souls.

ਭਾਲਿ ਲਹਨਿ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਰਹਣੁ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ (949-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They seek and find their Husband (Master); they dwell within the home of their own inner self. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (949-7)

Pauree:

ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿਅਨੁ ; ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਅਸਰਾਉ ॥ (949-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They sky and the earth are separate, but the True Master supports them from within.

ਘਰੁ ਦਰੁ ਸਭੋ ਸਚੁ ਹੈ ; ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (949-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

True are all those homes and gates, within which the True Name is enshrined.

ਸਭੁ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ (949-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The True Almighty's Command is effective everywhere. The Gurmukh merges in the True Master.

ਸਚਾ ਆਪਿ ਤਖਤੁ ਸਚਾ ; ਬਹਿ ਸਚਾ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ (949-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself is True, and True is His throne. Seated upon it, He administers true justice.

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈ ॥੬॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (949-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Truest of the True is all-pervading everywhere; the Gurmukh sees the unseen. ||6||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (949-9)

Salok, Third Mahala:

ਰੈਣਾਇਰ ਮਾਹਿ ਅਨੰਤੁ ਹੈ ; ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (949-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

In the worldly ocean, the Infinite Master abides. The false come and go in reincarnation.

ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਆਪਣੈ ; ਬਹੁਤੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ (949-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who walks according to his own will, suffers terrible punishment.

ਰੈਣਾਇਰ ਮਹਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ;
ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (ਪੱਲੈ ਬੋਲੋ) (949-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

All things are in the worldly ocean, but they are obtained only by the good deeds.

ਨਾਨਕ , ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਐ ;
ਜੇ ਚਲੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (949-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he alone obtains the nine treasures, who walks in the Will of Almighty. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (949-11)

Third Mahala:

ਸਹਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ;
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (949-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who do not remembers the True Guru as a part of the life activity, loses his life in egotism.

ਰਸਨਾ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ;
ਕਮਲੁ ਨ ਹੋਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (949-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

His tongue does not taste the sublime essence of Almighty, and his heart-lotus does not blossom forth.

ਬਿਖੁ ਖਾਧੀ , ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥ (949-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh eats poison of ego and dies from the sense of living; he is ruined by love and attachment to Maya.

ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ (949-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Without the Name of the One Almighty, his life is cursed, and his home is cursed as well.

ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ;
ਤਾ ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ॥ (949-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

When Almighty Himself bestows His Glance of Grace, then one becomes the slave of His slaves.

ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ;
ਕਬਹਿ ਨ ਛੋਡੈ ਪਾਸੁ ॥ (949-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

And then, night and day, he serves the True Guru, and never leaves His side.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ; (ਅ-ਲਿਪਤੋ ਬੋਲੋ)
ਤਿਉ ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸੁ ॥ (949-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

As the lotus flower floats unaffected in the water, so does he remain detached with his/her worldly possessions.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੨॥ (ਗੁਣ-ਤਾਸੁ ਬੋਲੋ) (949-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

O servant Nanak, Almighty acts, and inspires everyone to act, according to the Pleasure of His Will. He is the treasure of virtue. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (949-16)

Pauree:

ਛਤੀਹ ਜੁਗ ਗੁਬਾਰੁ ਸਾ ; ਆਪੇ ਗਣਤ ਕੀਨੀ ॥ (949-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

For thirty-six ages (38,880,000 years), there was utter darkness. Then, Almighty revealed Himself.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਆਪਿ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ॥ (949-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself created the entire universe. He Himself blessed it with understanding.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸਾਜਿਅਨੁ ;
ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਗਣਤ ਗਣੀਨੀ ॥ (949-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He created the Simritees and the Shaastras; He calculates the accounts of virtue and vice.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਨੀ ॥ (949-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He alone understands, whom Almighty inspires to understand and to be pleased with the True Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ;
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ (949-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself is all-pervading; He Himself forgives, and unites with Himself. ||7||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (949-18)
Salok, Third Mahala:

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ; ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (949-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
This body is all blood; without blood, the body cannot exist.

ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ; **(ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (949-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
Those who are attuned to their Master, their bodies are not filled with the blood of greed.

ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ; ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (949-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
In the Fear of Almighty, the body becomes thin, and the blood of greed passes out of the body.

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ;
ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ , ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (950-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
As fire purifies metal, so does the Fear (sense of respect) of Almighty eradicate the filth of evil-mindedness.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ;
ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (950-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, beautiful are those humble beings, who are imbued with Almighty's Love. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (950-2)
Third Mahala:

ਰਾਮਕਲੀ , ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (950-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)
In Ramkali, I have enshrined Almighty in my mind; thus I have been embellished.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ;
ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (950-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad (Gurbani), my heart-lotus has blossomed forth; Almighty blessed me with the treasure of meditation.

ਭਰਮੁ ਗਇਆ , ਤਾ ਜਾਗਿਆ ;
ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ (950-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

My illusions was dispelled, and I woke up; the darkness of ignorance was dispelled.

ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (950-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

She who is in love with her Almighty, is the most infinitely beautiful.

ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ;
ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ (ਸੋਭਾ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ) (950-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Such a beautiful, happy soul-bride enjoys her Husband (Almighty) forever.

ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ (950-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not know how to decorate themselves with divine virtues; wasting their whole lives, they depart.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ;
ਨਿਤ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (950-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who decorate themselves without Almighty's meditation, are continually reincarnated to suffer.

ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ;
ਅਗੈ ਜਿ ਕਰੇ , ਸੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (950-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They do not obtain respect in this world; the Creator Master alone knows what will happen to them in the world hereafter.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (950-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the True Master is the One and only; duality exists only in the world.

ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ;
ਸੋ ਕਰਨਿ , ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ (950-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself enjoins them to good and bad; they do only that which the Creator Master causes them to do. ||2||

ਮਃ ੩ ॥ (950-7)

Third Mahala:

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (950-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, serenity is not obtained. It cannot be found anywhere else.

ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ;
ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (950-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

No matter how much one may long for it, without Almighty's blessing, it cannot be attained.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ (950-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those whose inner beings are filled with greed and corruption, are ruined through the love of duality.

ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ;
ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (950-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The cycle of birth and death is not ended, and filled with egotism, they suffer in pain.

ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ;
ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (950-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who focus their consciousness on the True Guru, do not remain unfulfilled.

ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ (950-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They are not summoned by the Messenger of Death, and they do not suffer in pain.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ (950-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh is saved, merging in the True Guru's Shabad (Gurbani). ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (950-11)

Pauree:

ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ; **(ਅ-ਲਿਪਤੁ ਬੋਲੋ)**
ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥ (950-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself remains unattached forever; all others run after worldly affairs.

ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ; ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (950-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He Himself is eternal, unchanging and unmoving; the others continue coming and going in reincarnation.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (950-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Meditating on Almighty forever and ever, the Gurmukh finds peace.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ; ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (950-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He dwells in the home of his real-self (Atma), absorbed in the Praise of the True Almighty.

ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥ (950-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The True Master is profound and unfathomable; through the Guru's Shabad (Gurbani), He is understood. ||8||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਇਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (950-14)

Salok, Third Mahala:

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ; ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ (950-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Meditate on the True Name; the True Master is all-pervading.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ; (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ (950-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, one who realizes the Almighty's Command, obtains the fruit of Truth.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ;
ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥ (ਬੁੱਝੈ ਬੋਲੋ) (950-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who merely mouths the words, does not understand the True Almighty's Command.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ , ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ;
ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿ ਕਚੁ ॥੧॥ (950-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, one who accepts the Will of Almighty is His devotee. Without accepting it, he is the falsest of the false. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (950-16)

Third Mahala:

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ , ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (950-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not know what they are saying. They are filled with sexual desire, anger and egotism.

ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (950-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They do not understand right places and wrong places; they are filled with greed and corruption.

ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ , ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ;
ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥ (950-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They come, and sit and talk for their own purposes. The Messenger of Death strikes them down.

ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ;
ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (950-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Hereafter, they are called to account in the Court of Almighty; the false ones are struck down and humiliated.

ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ;
ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (950-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

How can this filth of falsehood be washed off? Can anyone think about this, and find the way?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ (ਕਟਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (950-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If one meets with the True Guru, He implants the Naam, Almighty's Name within; all his sins are destroyed.

ਨਾਮੁ ਜਪੇ , ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ;
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ , ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (950-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Let all bow in humility to that humble being who chants Almighty's Name (Naam), and worships the Naam in adoration.

ਮਲੁ ਕੂੜੀ , ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ;
ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥ (951-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty's Name (Naam) washes off the filth of falsehood; chanting the Naam, one becomes truthful.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ;
ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (ਦੇਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (951-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

O servant Nanak, wondrous are the plays of Almighty, the Giver of life. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (951-2)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ; ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ (951-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

You are the Great Giver; no other is as great as You. Unto whom should I speak and talk?

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ; ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ (951-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I find You; You eradicate egotism from within.

ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ; ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥ (951-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

You are beyond sweet and salty flavors; True is Your glorious greatness.

ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ; ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (951-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

You bless those whom You forgive, and unite them with Yourself.

ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥ (951-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

You have placed the Ambrosial Nectar deep within the heart; the Gurmukh drinks it in. ||9||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (951-5)

Salok, Third Mahala:

ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ; ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The stories of one's ancestors make the children good children.

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ;
ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They accept what is pleasing to the Will of the True Guru, and act accordingly.

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ , ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ;
ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Go and consult the Simritees, the Shaastras, the writings of Vyaas, Sukhdev, Naarad, and all those who preach to the world.

ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ; ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ (951-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those, whom the True Master attaches, are attached to the Truth; they contemplate the True Name forever.

ਨਾਨਕ , ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ;
ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥ (951-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, their coming into the world is approved; they redeem all their ancestors. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (951-7)

Third Mahala:

ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ; ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The disciples whose teacher is blind, act blindly as well.

ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ; ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥ (951-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They walk according to their own wills, and continually speak falsehood and lies.

ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ; (ਕੁ-ਸਤੁ ਬੋਲੋ)
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥ (951-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

They practice falsehood and deception, and endlessly slander others.

ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ; ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥ (951-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Slandering others, they drown themselves, and drown all their generations as well.

ਨਾਨਕ , ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ , ਤਿਤੁ ਲਗੇ ;
ਉਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ (951-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whatever Almighty links them to, to that they are linked; what can the poor creatures do? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (951-10)

Pauree:

ਸਭ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਰਖਦਾ ;
ਜੇਤੀ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ (951-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He keeps all under His Gaze; He created the entire Universe.

ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਅਨੁ ; (ਕੁ-ਸੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੀ ॥ (951-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He has linked some to falsehood and deception; these self-willed manmukhs are plundered.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ; ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ (951-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs meditate on Almighty forever; their inner beings are filled with love.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ; ਤਿਨ੍ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥ (951-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Those who have the treasure of virtue, chant the Praises of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥੧੦॥ (951-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meditate on Almighty's Name (Naam), and the Glorious Praises of the True Lord. ||10||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (951-13)

Salok, First Mahala:

ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ; (‘ਸਤੀ’ ਢਿੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥(‘ਸਤੁ’ ਢਿੱਲਾ ਬੋਲੋ) (951-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Men of charity gather wealth by committing sins, and then give it away in donations to charity.

ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ; ਘਰਿ ਦੇਵਣ ਜਾਹਿ ॥ (951-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Their spiritual teachers go to their homes to instruct them.

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ; ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ (951-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The woman loves the man only for his wealth;

ਭਾਵੈ ਆਵਉ ; ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥ (951-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

they come and go as they please.

ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ; ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (951-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

No one obeys the Shaastras or the Vedas.

ਆਪੋ ਆਪੈ ; ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ (951-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Everyone worships himself.

ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ; ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ (951-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Becoming judges, they sit and administer justice.

ਫੇਰੇ ਤਸਬੀ ; ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ (951-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They chant on their rosaries (malas), and call upon Almighty.

ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ; ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ (951-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They accept bribes, and block justice.

ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ; ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (951-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If someone asks them, they read quotations from their books.

ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ; ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ (951-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Muslim scriptures are in their ears and in their hearts.

ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ; ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ (951-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They plunder the people, and engage in gossip and flattery.

ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ; ਸੁਚਾ ਹੋਇ ॥ (951-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They anoint their kitchens to try to become pure.

ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ; ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ (951-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Behold, such is the Hindu.

ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ; ਜਟਾ ਬਿਭੂਤ ॥ (951-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Yogi, with matted hair and ashes on his body, has become a householder.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ; ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥ (951-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The children weep in front of him and behind him.

ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ; ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (951-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He does not attain Union with Almighty and he has lost his way.

ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ; ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ (951-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Why does he apply ashes to his forehead?

ਨਾਨਕ ; ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (951-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, this is the sign of the Dark Age of Kalyug;

ਆਪੇ ਆਖਣੁ ; ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥੧॥ (951-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

everyone says that he himself knows. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (951-18)

First Mahala:

ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘਰਿ ; ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥ (951-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Hindu comes to the house of a Hindu.

ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ; ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ (951-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He puts the sacred thread around his neck and reads the scriptures.

ਸੂਤੁ ਪਾਇ ; ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥ (951-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He puts on the thread, but does evil deeds.

ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ; ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (ਨ੍ਹਾਤਾ ਬੋਲੋ) (951-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

His cleansings and washings will not be approved.

ਮੁਸਲਮਾਨੁ ; ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (951-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Muslim glorifies his own faith.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ; ਕੋ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (952-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru or a spiritual teacher, no one is accepted.

ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ; ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ (952-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They may be shown the way, but only a few go there.

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ; ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ (952-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Without good deeds, heaven is not attained.

ਜੋਗੀ ; ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥ (952-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Way of Union is demonstrated in the Yogi's monastery.

ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ; ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥ (952-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They wear ear-rings to show the way.

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ; ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (952-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Wearing ear-rings, they wander around the world.

ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ (ਸਿਰਜਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)(952-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Creator Master is everywhere.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ; ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥ (952-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

There are as many travellers as there are beings.

ਚੀਰੀ ਆਈ ; ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥ (952-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When one's death warrant is issued, there is no delay.

ਏਥੈ ਜਾਣੈ ; ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ (952-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who knows Almighty here, realizes Him there as well.

ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ; ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥ (952-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Others, whether Hindu or Muslim, are just babbling.

ਸਭਨਾ ਕਾ ; ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ (952-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Everyone's account is read in the Court of Almighty;

ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ; ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (952-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

without good deeds, no one crosses over the worldly ocean.

ਸਚੋ ਸਚੁ ; ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (952-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who speaks the True Name of the True Lord,

ਨਾਨਕ ; ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (952-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, is not called to account hereafter. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (952-5)

Pauree:

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ; ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ॥ (952-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The fortress of the body is called the Mansion of Almighty.

ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥ (952-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The rubies and gems are found within it; the Gurmukh chants Almighty's Name.

ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸਰੀਰੁ , ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ ॥ (952-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The body, the Mansion of Almighty, is very beautiful, when Almighty's Name, is implanted deep within.

ਮਨਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥ (952-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs ruin themselves; they boil continuously in attachment to Maya.

ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੧॥ (952-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The One Master is the Master of all. He is found only by perfect destiny. ||11||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (952-8)

Salok, First Mahala:

ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ , ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ;
ਨਾ ਸਤਿ , ਪਾਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥ (952-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

There is no Truth in suffering, there is no Truth in comfort. There is no Truth in wandering like animals through the water.

ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਈ ਕੇਸੀ ;
ਨਾ ਸਤਿ , ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿਰਹਿ ॥ (952-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

There is no Truth in shaving one's head; there is no Truth is studying the scriptures and wandering in foreign lands.

ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ; (ਪੱਥਰ ਬੋਲੋ)
ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥ (952-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

There is no Truth in trees, plants or stones, in mutilating oneself or suffering in pain.

ਨਾ ਸਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ;
ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ (952-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

There is no Truth in binding elephants in chains; there is no Truth in grazing cows.

ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ , ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥ (952-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone grants it, whose hands hold spritual perfection; he alone receives it, unto whom it is given.

ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ;
ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥ (952-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, he alone is blessed with glorious greatness, whose heart is filled with the Guru’s Shabad (Gurbani).

ਸਭਿ ਘਟ ਮੇਰੇ , ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ;
ਜਿਸਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ (952-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty says, all hearts are mine, and I am in all hearts. Who can explain this to one who is confused?

ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ; ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥ (952-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Who can confuse that being, unto whom I have shown the Way?

ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ;
ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥੧॥ (952-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

And who can show the Path to that being whom I have confused since the beginning of time? ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (952-13)

First Mahala:

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ; ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ (952-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is a householder, who restrains his passions

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ (952-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

and begs for meditation, austerity and self-discipline.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ; ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ (952-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The one who makes his body as charity means the one who willingly donates everything including his body;

ਸੋ ਗਿਰਹੀ ; ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥ (952-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

such a householder is as pure as the water of the Ganges.

ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ; ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (952-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Says the Creator, Almighty is the embodiment of Truth.

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ; ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥ (952-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The supreme essence of reality has no shape or form. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (952-15)

First Mahala:

ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ; ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥ (952-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is a detached hermit, who burns away his self-conceit.

ਭਿਖਿਆ ਭੋਜਨੁ ; ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (952-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He begs for suffering as his food.

ਅਉ ਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ ; ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ (952-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In the city of the heart, he begs for charity.

ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ; ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥ (952-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such a renunciate ascends to the City of Almighty.

ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ; ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (952-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Says Gorakh, Almighty is the embodiment of Truth;

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ; ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੩॥ (952-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

the supreme essence of reality has no shape or form. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (952-17)

First Mahala:

ਸੋ ਉਦਾਸੀ ; ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥ (952-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is an Udasi, a renunciate, who embraces renunciation.

ਅਰਧ ਉਰਧ ; ਕਰੇ ਨਿਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ (952-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He sees the Pure Master dwelling in both the upper and middle regions.

ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ; ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ (952-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He balances the sun and the moon energies.

ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ; ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ (952-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The body-wall of such an Udasi does not collapse.

ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ; ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (952-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Says Gopi Chand, Almighty is the embodiment of Truth;

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ; ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥ (952-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

the supreme essence of reality has no shape or form. ||4||

ਮਃ ੧ ॥ (952-19)

First Mahala:

ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ; ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (952-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is a Pakhandi (the vanisher of sins, Pa=sins + Khandi=vanisher), who cleanses his body of filth.

ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਲੇ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (952-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The fire of his body illuminates Almighty within.

ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ; ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥ (952-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He does not waste his sperms even in dreams means that one remains attached in Almighty's meditation even in the state of dream.

ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ; ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ (953-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such a Paakhandi does not grow old or die.

ਬੋਲੈ ਚਰਪਟੁ ; ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (953-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Says Charpat, Almighty is the embodiment of Truth;

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ; ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੫॥ (953-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

the supreme essence of reality has no shape or form. ||5||

ਮਃ ੧ ॥ (953-2)

First Mahala:

ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ ; ਜਿ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (953-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is a Bairaagi, who turns himself toward Almighty.

ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥ (953-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In the Tenth Gate, the sky of the mind, he erects the pillar of faith.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ; ਰਹੈ ਧਿਆਨਿ ॥ (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (953-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Night and day, he remains in deep inner meditation.

ਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; ਸਤ ਸਮਾਨਿ ॥ (953-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such a Bairaagi is just like the True Lord.

ਬੋਲੈ ਭਰਥਰਿ ; ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (953-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Says Bhart'har, Almighty is the embodiment of Truth;

ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ; ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੬॥ (953-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

the supreme essence of reality has no shape or form. ||6||

ਮਃ ੧ ॥ (953-3)

First Mahala:

ਕਿਉ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ; ਕਿਉ ਜੀਵੈ ਜੁਗਤਿ ॥ (953-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

How is evil eradicated? How can the true way of life be found?

ਕੰਨ ਪੜਾਇ ; ਕਿਆ ਖਾਜੈ ਭੁਗਤਿ ॥ (953-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

What is the use of piercing the ears, or begging for food?

ਆਸਤਿ ਨਾਸਤਿ ; ਏਕੋ ਨਾਉ ॥ (953-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Throughout existence and non-existence, there is only the Name of the One Master.

ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ; ਜਿਤੁ ਰਹੈ ਹਿਆਉ ॥ (953-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

What is that Word, which holds the heart in its place?

ਧੂਪ ਛਾਵ ; ਜੇ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ (953-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

When you look alike upon sunshine and shade,

ਤਾ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ; ਗੁਰੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ (953-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

says Guru Nanak, then the Guru will speak to you.

ਛਿਅ ਵਰਤਾਰੇ ; ਵਰਤਹਿ ਪੂਤ ॥ (953-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The students follow the six school of thought .

ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ; ਨਾ ਅਉਧੂਤ ॥ (953-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They are neither worldly people, nor detached renunciates.

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ; ਜੋ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (953-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who remains absorbed in the Formless Almighty

ਕਾਹੇ ; ਭੀਖਿਆ ਮੰਗਣਿ ਜਾਇ ॥੭॥ (953-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

- why should he go out begging? ||7||

ਪਉੜੀ ॥ (953-6)

Pauree:

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ; ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (953-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

That alone is said to be Almighty's temple, where Almighty is known.

ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਪਾਇਆ ;
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (953-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

In the human body, the Guru's Word is found, when one understands that Almighty, the Supreme Soul, is in all.

ਬਾਹਰਿ ਮੂਲਿ ਨ ਖੋਜੀਐ ; ਘਰ ਮਾਹਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (953-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Don't look for Him outside your self. The Creator, the Architect of Destiny, is within the home of your own heart.

ਮਨਮੁਖ , ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ (953-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh does not appreciate the value of Almighty's temple; they waste away and lose their lives.

ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥੧੨॥ (953-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The One Master is pervading in all; through the Guru's Shabad (Gurbani), He can be found. ||12||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (953-9)

Salok, Third Mahala:

ਮੂਰਖੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸੁਣੈ ; ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਹਣਾ ॥ (953-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Only a fool listens to the words of the fool.

ਮੂਰਖ ਕੇ ਕਿਆ ਲਖਣ ਹੈ ; ਕਿਆ ਮੂਰਖ ਕਾ ਕਰਣਾ ॥ (953-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

What are the signs of the fool? What does the fool do?

ਮੂਰਖੁ ਓਹੁ , ਜਿ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ; ਅਹੰਕਾਰੇ ਮਰਣਾ ॥ (953-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

A fool is stupid; he dies of egotism.

ਏਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ; ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ॥ (953-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

His actions always bring him pain; he lives in pain.

ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ਪਵੈ ਖੂਹਿ ; ਕਿਹੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣਾ ॥ (953-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

If someone's beloved friend falls into the pit, what can be used to pull him out?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ , ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ;
ਓਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹਣਾ ॥ (ਅ-ਲਿਪਤੋ ਬੋਲੋ) (953-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh contemplates Almighty, and remains detached.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ , ਆਪਿ ਉਧਰੈ ;
ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਡੁਬਦੇ ਭੀ ਤਰਣਾ ॥ (953-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Chanting Almighty's Name, he saves himself, and he carries across those who are drowning as well.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ;
ਜੋ ਦੇਇ , ਸੁ ਸਹਣਾ ॥੧॥ (953-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he acts in accordance with the Will of Almighty; he endures whatever he is given. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (953-13)

First Mahala:

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ , ਰੇ ਮਨਾ ; ਸੁਣੀਐ ਸਿਖ ਸਹੀ ॥ (953-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, listen, O mind, to the True Teachings.

ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ; ਬੈਠਾ ਕਢਿ ਵਹੀ ॥ (953-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Opening His ledger, Almighty will ask you for the account of your deeds.

ਤਲਬਾ ਪਉਸਨਿ ਆਕੀਆ ; ਬਾਕੀ ਜਿਨਾ ਰਹੀ ॥ (953-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Those rebels who have unpaid accounts shall be called out.

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ; ਹੋਸੀ ਆਇ ਤਈ ॥ (953-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Azraa-eel[6], the Angel of Death, shall be appointed to punish them.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ; ਭੀੜੀ ਗਲੀ ਫਹੀ ॥ (953-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They will find no way to escape coming and going in reincarnation; they are trapped in the narrow path.

ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ; **(ਨਿਖੁੱਟੇ ਬੋਲੋ)**
ਓੜਕਿ ਸਚਿ ਰਹੀ ॥੨॥ (953-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Falsehood will come to an end, Guru Nanak says, and Truth will prevail in the end. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (953-16)

Pauree:

ਹਰਿ ਕਾ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਆਪੈ ॥ (953-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The body and everything belongs to Almighty; Almighty Himself is all-pervading.

ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨ ਪਵੈ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (953-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Almighty's value cannot be estimated; nothing can be said about it.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਪੈ ॥ (953-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, one praises Almighty, imbued with feelings of devotion.

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ; ਅਹੰਕਾਰੁ ਗਵਾਪੈ ॥ (953-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The mind and body are totally rejuvenated, and egotism is eradicated.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧੩॥ (953-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Everything is the play of Almighty. The Gurmukh understands this. ||13||

---

[6] **Jibraaiyl/Jibril** (Judeo-ChristianGabriel), the angel of revelation, who is said to be the greatest of the angels. Jibrayil is widely known as the angel who communicates with (all of) the prophets and also for coming down with Allah's blessings during the night of Laylat al-Qadr ("The Night of Destiny"). **Israfil/Israafiyl**(Judeo-Christian Raphael), who will blow the trumpet twice at the end of time. According to the Hadith, Israafiyl is the angel responsible for signaling the coming of Qiyamah (Judgment Day) by blowing a horn and sending out a Blast of Truth. It is said that the first blow will destroy everything, while the second blow will bring all human beings back to life again to meet their Lord.**Mikaaiyl**(Judeo-Christian Michael), who provides nourishments for bodies and souls. Mikaaiyl is often depicted as the Archangel of mercy who is responsible for bringing rain and thunder to Earth. He is also responsible for the rewards doled out to good persons in this life.**Azrael**(Judeo-Christian Azrael), the angel of death. He is responsible for parting the soul from the body. He is only referred as malak al-maut, meaning angel of death, in the Qur'an.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (953-18)

Salok, First Mahala:

Prologue: While travelling from Lahore, Guru Nanak Dev Ji came to a place called Sat Ghare. Guru Ji sat opposite a very busy market and there was a trader who had many servants working around him. Bhai Mardana looked at him and said, “Look Guru Ji this man nust be very happy.” Guru Ji answered, “No, he is not happy as he seems to be.” Upon Guru Ji’s answer, Bhai Mardana went to the trader to confirm. The trader cried and narrated his awful life encounters. Bhai Mardana brought him to Guru Ji and Guru Ji uttered the following Shabad;

ਸਹੰਸਰ ਦਾਨ ਦੇ ; ਇੰਦ੍ਰੁ ਰੋਆਇਆ ॥ (953-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Branded with a thousand marks of disgrace, Deity Inder cried in shame after being cursed by Gautam Rishi.

ਪਰਸ ਰਾਮੁ ; ਰੋਵੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (953-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Returning to his house Paras Raam wept upon observing the dead body of his father Rishi Jamdhagni who was killed by Raja Arjun commonly known as Sahansar Bahu (the one with the strength of thousand arms). Later he promised to his mother Renuka to kill 21 generations of Khatri’s, which he accomplished

ਅਜੈ ਸੁ ਰੋਵੈ ; ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ (ਅ-ਜੈ ਬੋਲੋ) (953-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Raja Ajai (the father of Raja Dasrath and the Grandfather of Ram Chander Ji) cried and wept when His wife Rani Ind Mti dead after receiving false message delivered by her husband that he died while hunting , in depression Raja Ajai left for meditation leaving behind his kingdom and he lived rest of his life begging for food.

ਐਸੀ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (953-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Such is the punishment received in the Court of Almighty.

ਰੋਵੈ ਰਾਮੁ ; ਨਿਕਾਲਾ ਭਇਆ ॥ (953-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Even Ram Chander wept when he was

ਸੀਤਾ ਲਖਮਣੁ ; ਵਿਛੁੜਿ ਗਇਆ ॥ (954-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

separated from Sita and Lakhshman while in exile.

ਰੋਵੈ ਦਹਸਿਰੁ ; ਲੰਕ ਗਵਾਇ ॥ (ਦਹ-ਸਿਰੁ ਬੋਲੋ) (954-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The ten-headed Raawan, wept when he lost Sri Lanka,

ਜਿਨਿ ਸੀਤਾ ਆਦੀ ; ਡਉਰੂ ਵਾਇ ॥ (954-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

he who stole away Sita with the beat of his tambourine.

ਰੋਵਹਿ ਪਾਂਡਵ ; ਭਏ ਮਜੂਰ ॥ (954-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Even the Paandavas where given exile for thirteen year (12 in forest and 1 year in disguise slavery) after losing everything in gamble to Dharyodhan (their cousin brother), wept when they could not preserve the honour of their wife Draupthi in Verat's court when she was insulted by the King's brother-in-law,

ਜਿਨ ਕੈ ; ਸੁਆਮੀ ਰਹਤ ਹਦੂਰਿ ॥ (954-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

these were the Paandavas who once lived in the Presence and under the protection of their Master, Sri Krishna the prophet of Duapur-yug.

ਰੋਵੈ ਜਨਮੇਜਾ ; ਖੁਇ ਗਇਆ ॥ (954-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Janmayjaa wept, when he suffered as leprosy after killing the group of Brahmins for laughing at his wife although he knew his future from Rishi Vias;

ਏਕੀ ਕਾਰਣਿ ; ਪਾਪੀ ਭਇਆ ॥ (954-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

by committing one mistake, he became a sinner.

ਰੋਵਹਿ ; ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਪੀਰ ॥ (954-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Shaikhs, Pirs and spiritual teachers weep;

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ; ਮਤੁ ਲਾਗੈ ਭੀੜ ॥ (954-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

at the very last instant, they suffer in agony.

ਰੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ; ਕੰਨ ਪੜਾਇ ॥ (954-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The kings weep after abondening their kingdoms to join the Yogi sect and their ears were pierced in order to disgrace them and avoid them to return to their kingdom;

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਹਿ ; ਭੀਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (954-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

they were made to go begging from house to house.

ਰੋਵਹਿ ਕਿਰਪਨ ; ਸੰਚਹਿ ਧਨੁ ਜਾਇ ॥ (954-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The miser weeps; he has to leave behind the wealth he has gathered.

ਪੰਡਿਤ ਰੋਵਹਿ ; ਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇ ॥ (954-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Pandit, the religious scholar, weeps when his learning is gone.

ਬਾਲੀ ਰੋਵੈ ; ਨਾਹਿ ਭਤਾਰੁ ॥ (954-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The young woman weeps because she has no husband.

ਨਾਨਕ ; ਦੁਖੀਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (954-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the whole world is suffering.

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ; ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਇ ॥ (954-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone is victorious, who believes in Almighty's Name.

ਅਉਰੀ ਕਰਮ ; ਨ ਲੇਖੈ ਲਾਇ ॥੧॥ (954-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

No other action is of any account. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (954-6)

Second Mahala:

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੰਨਿਐ ;
ਅਵਰਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਬਾਦਿ ॥ (954-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Meditation, austerity and everything come through belief in Almighty's Name. All other actions are useless.

ਨਾਨਕ , ਮੰਨਿਆ ਮੰਨੀਐ ;
ਬੁਝੀਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ (954-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, believe in the One who is worth believing in. By Guru's Grace, he is realized. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (954-7)

Pauree:

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਧੁਰਿ ਮੇਲੁ ; ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (954-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

The union of the body and the soul-swan was pre-ordained by the Creator.

ਸਭ ਮਹਿ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (954-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He is hidden, and yet pervading all. He is revealed through a Guru.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (954-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Singing the Praises of Almighty's Virtues, and chanting His Praises, one merges in His Glories.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਹੈ ; ਸਚੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (954-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

True is the Guru's Bani who unites one in Union with the True Almighty.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ;
ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੪॥ (954-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He Himself is everything; He Himself grants glorious greatness. ||14||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (954-9)

Salok, Second Mahala:

ਨਾਨਕ , ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ; ਰਤਨਾ ਪਰਖਣ ਜਾਇ ॥ (954-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, the blind man may go to appraise the jewels,

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ; ਆਵੈ ਆਪੁ ਲਖਾਇ ॥੧॥ (954-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

but he will not know their value; he will return home after exposing his ignorance. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (954-11)

Second Mahala:

ਰਤਨਾ ਕੇਰੀ ਗੁਥਲੀ ; ਰਤਨੀ ਖੋਲੀ ਆਇ ॥ (954-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

The Jeweller has come, and opened up the bag of jewels.

ਵਖਰ ਤੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ; ਦੁਹਾ ਰਹੀ ਸਮਾਇ ॥ (954-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

The merchandise and the merchant are merged together.

ਜਿਨ ਗੁਣੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕਾ ; ਮਾਣਕ ਵਣਜਹਿ ਸੇਇ ॥ (954-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

They alone purchase the gem, Guru Nanak says, who have virtue in their purse.

ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਅੰਧੇ ਵਤਹਿ ਲੋਇ ॥੨॥ (954-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Those who do not appreciate the value of the jewels, wander like blind men in the world. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (954-12)

Pauree:

ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਹੈ ;
ਦਸਵੈ ਗੁਪਤੁ ਰਖੀਜੈ ॥ (954-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

The fortress of the body has nine gates; the tenth gate is kept hidden.

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੁਲਨੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖੁਲੀਜੈ ॥ (954-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

The rigid door is not open; only through the Guru's Shabad (Gurbani) can it be opened.

ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਧੁਨਿ ਵਜਦੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (954-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

The unlimited tune (Anhaad) is heard and the Guru's Shabad (Gurbani) is heard.

ਤਿਤੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣਾ ; ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (954-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Deep within the nucleus of the heart, the Divine Light shines forth. Through devotional worship, one meets Almighty.

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ;
ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਰਚਨ ਰਚਾਈ ॥੧੫॥ (954-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

The One Master is pervading and permeating all. He Himself created the creation. ||15||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (954-15)

Salok, Second Mahala:

ਅੰਧੇ ਕੈ ਰਾਹਿ ਦਸਿਐ ; ਅੰਧਾ ਹੋਇ , ਸੁ ਜਾਇ ॥ (954-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He is truly blind, who follows the way shown by the blind man.

ਹੋਇ ਸੁਜਾਖਾ ਨਾਨਕਾ ; ਸੋ ਕਿਉ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥ (954-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, why should the one who can see, get lost?

ਅੰਧੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ; ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਲੋਇਣ ਨਾਹਿ ॥ (954-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Do not call them blind, who have no eyes in their face.

ਅੰਧੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ; ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (954-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

They alone are blind, Guru Nanak says, who wander away from their Master. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਦੂਜਾ ਬੋਲੋ) (954-17)

Second Mahala:

ਸਾਹਿਬਿ , ਅੰਧਾ ਜੋ ਕੀਆ ; ਕਰੇ ਸੁਜਾਖਾ ਹੋਇ ॥ (954-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

One whom Almighty has made blind, Almighty can make him see again.

ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ , ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ; ਜੇ ਸਉ ਆਖੈ ਕੋਇ ॥ (954-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He acts only as he knows, although he may be spoken to a hundred times.

ਜਿਥੈ ਸੁ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ; ਆਪੇ ਵਰਤਉ ਜਾਣਿ ॥ (954-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Where the real thing is not seen, self-conceit prevails there, know this well.

ਨਾਨਕ , ਗਾਹਕੁ ਕਿਉ ਲਏ ;
ਸਕੈ ਨ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਿ ॥੨॥ (954-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, how can the purshaser purchase the real thing, if he cannot recognize it? ||2||

ਮਃ ੨ ॥ (954-19)

Second Mahala:

ਸੋ ਕਿਉ ਅੰਧਾ ਆਖੀਐ ;
ਜਿ ਹੁਕਮਹੁ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ॥ (954-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

How can someone be called blind, if he was made blind in Almighty's Command?

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਈ ; ਅੰਧਾ ਕਹੀਐ ਸੋਇ ॥੩॥ (954-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, one who does not understand Almighty's Command should be called blind. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (955-1)

Pauree:

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਗੜੁ ਕੋਟੁ ਹੈ ; ਸਭਿ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ (955-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Deep within the body is the fortress of Almighty, and all lands and countries.

ਆਪੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ; ਸਭ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸਾ ॥ (955-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He Himself sits in primal, profound Samaadhi; He Himself is all-pervading.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਆਪਿ ਗੁਪਤੁ ਰਖੇਸਾ ॥ (955-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He Himself created the Universe, and He Himself remains hidden within it.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ; ਸਚੁ ਪਰਗਟੀ ਏਸਾ ॥ (955-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Serving the Guru, Almighty is known, and the Truth is revealed.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਹੈ ; ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੬॥ (955-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He is True, the Truest of the True; the Guru has imparted this understanding. ||16||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (955-3)

Salok, First Mahala:

ਸਾਵਣੁ ਰਾਤਿ ਅਹਾੜੁ ਦਿਹੁ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਖੇਤ ॥ (955-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Night is the summer season, and day is the winter season; sexual desire and anger are the two fields planted.

ਲਬੁ ਵਤ੍ਰ , ਦਰੋਗੁ ਬੀਉ ; **(ਵੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ)**
ਹਾਲੀ ਰਾਹ , ਕੁਹੇਤ ॥ (955-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Greed of consumption (Labh) prepares the soil, and the seed of falsehood is planted; attachment and love are the farmer and hired hand.

ਹਲੁ ਬੀਚਾਰੁ , ਵਿਕਾਰ ਮਣ ; ਹੁਕਮੀ ਖਟੇ ਖਾਇ ॥ (955-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Contemplation is the plow, and corruption is the harvest; this is what one earns and eats, according to Almighty's Command.

ਨਾਨਕ , ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ; ਅਉਤੁ ਜਣੇਦਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (955-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when one is called to give his account, he will be barren and infertile. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (955-5)

First Mahala:

ਭਉ ਭੁਇ , ਪਵਿਤੁ ਪਾਣੀ ; ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ , ਬਲੇਦ ॥ (955-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Make the Fear (sense of respect) of Almighty the farm, purity the water, truth and contentment the cows and bulls,

ਹਲੁ ਹਲੇਮੀ , ਹਾਲੀ ਚਿਤੁ ;
ਚੇਤਾ ਵਤ੍ਰ , ਵਖਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (955-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

humility the plow, consciousness the plowman, remembrance the preparation of the soil, and union with Almighty the planting time.

ਨਾਉ ਬੀਜੁ , ਬਖਸੀਸ ਬੋਹਲ ; ਦੁਨੀਆ ਸਗਲ ਦਰੋਗ ॥ (955-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Let Almighty's Name be the seed, and His Forgiving Grace the harvest. Do this, and the whole world will seem false.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ;
ਜਾਵਹਿ ਸਗਲ ਵਿਜੋਗ ॥੨॥ (955-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, if He bestows His Merciful Glance of Grace, then all your separation will be ended. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (955-7)

Pauree:

ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬੋਲੈ ॥ (955-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is trapped in the darkness of emotional attachment; in the love of duality he speaks.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹੈ ; ਨਿਤ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੈ ॥ (955-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The love of duality brings pain forever; he churns the water endlessly.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢੋਲੈ ॥ (955-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh meditates on the Naam, Almighty's Name; he churns, and obtains the essence of reality.

ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਹਰਿ ਲਧਾ ਟੋਲੈ ॥ (955-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The Divine Light illuminates his heart deep within; he seeks Almighty, and obtains Him.

ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੭॥ (955-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself deludes in doubt; no one can comment on this. ||17||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (955-9)

Salok, Second Mahala:

ਨਾਨਕ , ਚਿੰਤਾ ਮਤਿ ਕਰਹੁ ; ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥ (955-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, don't be worried; Almighty will take care of you.

ਜਲ ਮਹਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ; ਤਿਨਾ ਭਿ ਰੋਜੀ ਦੇਇ ॥ (955-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He created the creatures in water, and He gives them their nourishment.

ਓਥੈ , ਹਟੁ ਨ ਚਲਈ ; ਨਾ ਕੋ ਕਿਰਸ ਕਰੇਇ ॥ (955-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

There are no stores open there, and no one farms there.

ਸਉਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਾ ਕੋ ਲਏ ਨ ਦੇਇ ॥ (955-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

No business is ever transacted there, and no one buys or sells.

ਜੀਆ ਕਾ ਆਹਾਰੁ , ਜੀਅ ; ਖਾਣਾ ਏਹੁ ਕਰੇਇ ॥ (955-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Animals eat other animals; this is what Almighty has given them as food.

ਵਿਚਿ ਉਪਾਏ ਸਾਇਰਾ ; ਤਿਨਾ ਭਿ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (955-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

He created them in the oceans, and He provides for them as well.

ਨਾਨਕ , ਚਿੰਤਾ ਮਤ ਕਰਹੁ ;
ਚਿੰਤਾ ਤਿਸ ਹੀ ਹੇਇ ॥੧॥ (955-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, don't be anxious; Almighty will take care of you. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (955-13)

First Mahala:

ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਜੀਉ ਮਛੁਲੀ ; ਝੀਵਰੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਲੁ ॥ (955-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, this soul is the fish, and death is the hungry fisherman.

ਮਨੂਆ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਪੜੈ ਅਚਿੰਤਾ , ਜਾਲੁ ॥ (955-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The blind man does not even think of this. And suddenly, the net is cast.

ਨਾਨਕ , ਚਿਤੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ; ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ (955-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, his consciousness is unconscious, and he departs, bound by anxiety.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (955-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

But if Almighty bestows His Glance of Grace, then He unites the soul with Himself. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (955-15)

Pauree:

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਤਾ ॥ (955-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They are true, forever true, who drink in the sublime essence of Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਕੀਤਾ ॥ (955-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The True Master abides in the mind of the Gurmukh; He strikes the true bargain.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਹੈ ; ਵਡਭਾਗੀ ਲੀਤਾ ॥ (955-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Everything is in the home of the self within; only the very fortunate obtain it.

ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਰਿ ਗਈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਤਾ ॥ (955-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The hunger within is conquered and overcome, singing the Praises of Almighty's Virtues.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥੧੮॥ (955-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself unites in His Union; He Himself blesses them with understanding. ||18||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (955-17)
Salok, First Mahala:

ਵੇਲਿ ਪਿੰਞਾਇਆ ; ਕਤਿ ਵੁਣਾਇਆ ॥ (955-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
The cotton is ginned, woven and spun;

ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਕਰਿ ; ਖੁੰਬਿ ਚੜਾਇਆ ॥ (955-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
the cloth is laid out, washed and bleached white.

ਲੋਹਾ ਵਢੇ , ਦਰਜੀ ਪਾੜੇ ; ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਸੀਵੈ ॥ (955-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
The tailor cuts it with his scissors, and sews it with his thread.

ਇਉ ਪਤਿ ਪਾਟੀ , ਸਿਫਤੀ ਸੀਪੈ ;
ਨਾਨਕ ਜੀਵਤ ਜੀਵੈ ॥ (955-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
Thus, the torn and tattered honor is sewn up again, through Almighty's Praise, Guru Nanak says, and one lives the true life.

ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪਾਟੈ ; ਸੂਈ ਧਾਗਾ ਗੰਢੈ ॥ (955-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
Becoming worn, the cloth is torn; with needle and thread it is sewn up again.

ਮਾਹੁ ਪਖੁ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨਾਹੀ ; ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਕਿਛੁ ਹੰਢੈ ॥ (955-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
It will not last for a month, or even a week. It barely lasts for an hour, or even a moment.

ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ; ਸੀਤਾ ਕਦੇ ਨ ਪਾਟੈ ॥ (956-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
But the Truth does not grow old; and when it is stitched, it is never torn again.

ਨਾਨਕ , ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੋ ਸਚਾ ; ਤਿਚਰੁ ਜਾਪੀ ਜਾਪੈ ॥੧॥ (956-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the Master is the Truest of the True. While we meditate on Him, we see Him. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (956-2)

First Mahala:

Prologue: When Guru Nanak Dev Ji went to Sheikh Brahm who was a successor of Bhagat Sheikh Fareed Ji. Guru Ji uttered the following shabad when he saw a goat being sacrificed;

ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ; ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰੁ ॥ (956-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The knife is Truth, and its steel is totally True.

ਘਾੜਤ ਤਿਸ ਕੀ ; ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ (956-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Its workmanship is incomparably beautiful.

ਸਬਦੇ ਸਾਣ ; ਰਖਾਈ ਲਾਇ ॥ (956-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

It is sharpened on the grindstone of the Shabad.

ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੈ ; ਵਿਚਿ ਸਮਾਇ ॥ (956-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

It is placed in the scabbard of virtue.

ਤਿਸਦਾ ਕੁਠਾ ਹੋਵੈ ; ਸੇਖੁ ॥ (956-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

If the Sheikh is killed with that,

ਲੋਹੂ ਲਬੁ ; ਨਿਕਥਾ ਵੇਖੁ ॥ (956-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

then the blood of greed for consumption will spill out.

ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ; ਲਗੈ ਹਕਿ ਜਾਇ ॥ (956-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

One who is slaughtered in this ritualistic way, will be attached to Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਦਰਿ ਦੀਦਾਰਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (956-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, at Almighty's door, he is absorbed into His Blessed Vision. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (956-4)

First Mahala:

ਕਮਰਿ ਕਟਾਰਾ ਬੰਕੁੜਾ ; ਬੰਕੇ ਕਾ ਅਸਵਾਰੁ ॥ (956-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

A beautiful dagger hangs by your waist, and you ride such a beautiful horse.

ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਨਾਨਕਾ ; ਮਤੁ ਸਿਰਿ ਆਵੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ (956-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

But don't be too proud; Guru Nanak says, you may fall head first to the ground. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (956-5)

Pauree:

ਸੋ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ; ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲੈ ॥ (956-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They alone walk as Gurmukh, who receive the Shabad in the Sat Sangat, the True Congregation.

ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ (956-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Meditating on the True Lord, they become truthful; they carry in their robes the supplies of Almighty's wealth.

ਭਗਤ ਸੋਹਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦੇ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਅਚਲੈ ॥ (ਅਚੱਲੈ ਬੋਲੋ) (956-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The devotees look beautiful, singing the Praises of Almighty; following the Guru's Teachings, they become stable and unchanging.

ਰਤਨ ਬੀਚਾਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਲੈ ॥ (956-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They enshrine the jewel of contemplation within their minds, and the most sublime Word of the Guru's Shabad.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥੧੯॥ (956-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself unites in His Union; He Himself grants glorious greatness. ||19||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥
(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (956-7)

Salok, Third Mahala:

ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ; ਕੋਇ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (956-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Everyone is filled with hope; hardly anyone is free of hope.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ;
ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ (956-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, blessed is the birth of one, who remains dead while yet alive. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (956-8)

Third Mahala:

ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਸਾ ਹਥਿ ਹੈ ; ਕੇਉ ਨਿਰਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (956-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Nothing is in the hands of hope. How can one become free of hope?

ਕਿਆ ਕਰੇ ਏਹ ਬਪੁੜੀ ; ਜਾਂ ਭੁੋਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ (956-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

What can this poor being do? Almighty Himself creates confusion. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (956-9)

Pauree:

ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰ ; ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ॥ (956-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Cursed is the life in this world, without the True Name.

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰ ; ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੁ ॥ (956-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

Almighty is the Great Giver of givers. His wealth is permanent and unchanging.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੇ ; ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਇ ਜਨੁ ॥ (956-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

That humble being is Pure, who worships Almighty with each and every breath.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮੁ ; ਰਸਨਾ ਏਕੁ ਭਨੁ ॥ (956-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

With your tongue, vibrate the One Inaccessible Lord, the Inner-knower of hearts.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤਿ ; ਨਾਨਕੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨੦॥ (956-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 3)

He is all-pervading everywhere. Nanak is a sacrifice to Him. ||20||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ; ਤੂ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (956-12)

Salok, First Mahala:

ਸਰਵਰ ਹੰਸ ਧੁਰੇ ਹੀ ਮੇਲਾ ; ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ (956-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The union between the lake of the True Guru, and the swan of the soul, was pre-ordained from the very beginning, by the Pleasure of Almighty's Will.

ਸਰਵਰ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ; ਸੋ ਹੰਸਾ ਕਾ ਖਾਣਾ ॥ (956-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The diamonds are in this lake; they are the food of the swans.

ਬਗੁਲਾ ਕਾਗੁ ਨ ਰਹਈ ਸਰਵਰਿ ;
ਜੇ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਸਿਆਣਾ ॥ (956-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

The cranes and the ravens may be very wise, but they do not remain in this lake.

ਓਨਾ ਰਿਜਕੁ ਨ ਪਇਓ ਓਥੈ ; ਓਨ੍ਾ ਹੋਰੋ ਖਾਣਾ ॥ (956-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

They do not find their food there; their food is different.

ਸਚਿ ਕਮਾਣੈ ਸਚੋ ਪਾਈਐ ; ਕੂੜੈ ਕੂੜਾ ਮਾਣਾ ॥ (956-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Practicing Truth, the True Masteris found. False is the pride of the false.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੌ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪੈਯਾ ਪਰਵਾਣਾ ॥੧॥(ਪੈਇਆ ਬੋਲੋ) (956-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they alone meet the True Guru, who are so pre-destined by Almighty's Command. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (956-15)

First Mahala:

ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਉਜਲਾ ; ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ (956-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

My Master is Pure, as are those who think of Him.

ਨਾਨਕ , ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੋ ਦੇਇ ॥ (956-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, serve Him, who gives to you forever and ever.

ਨਾਨਕ , ਸੋਈ ਸੇਵੀਐ ; ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ , ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (956-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, serve Him; by serving Him, sorrow is dispelled.

ਅਵਗੁਣ ਵੰਞਨਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ;
ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥੨॥ (956-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Faults and demerits vanish, and virtues take their place; peace comes to dwell in the mind. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (956-17)

Pauree:

ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈਅਨੁ ॥ (956-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself is all-pervading; He Himself is absorbed in the profound state of Samaadhi.

ਆਪੇ ਹੀ ਉਪਦੇਸਦਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤੀਆਈਅਨੁ ॥ (ਪਤੀਆਈ-ਅਨੁ ਬੋਲੋ) (956-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He Himself instructs; the Gurmukh is satisfied and fulfilled.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਉਝੜਿ ਪਾਇਅਨੁ ;
ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਲਾਇਅਨੁ ॥ (956-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Some, He causes to wander in the wilderness, while others are committed to His devotional worship.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ; (ਬੁੱਝਾਏ, ਬੁੱਝਸੀ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਅਨੁ ॥ (956-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

He alone understands, whom Almighty causes to understand; He Himself attaches mortals to His Name.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨੧॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (956-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, meditating on the Naam, Almighty's Name, true greatness is obtained. ||21||1|| Sudh||vwhu vwhu scy pwiqswh ; qU scI nweI]

(ਇਹ ਪੰਗਤੀ ਭਾਂਵੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਏਥੇ ਨਹੀਂ ਲਿਖੀ ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਚਲਾਈ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਏਸ ਵਾਰ ਦੀ ਹਰੇਕ ਪਉੜੀ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜ਼ਰੂਰ ਪੜ੍ਹਨੀ ਹੈ)

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ; ਮਹਲਾ ੫ (957-1)

Vaar Of Ramkali, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (957-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (957-2)

Salok, Fifth Mahala:

ਜੈਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਣੀਦਾ ; ਤੈਸੋ ਹੀ ਮੈ ਡੀਠੁ ॥ (957-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As I have heard of the True Guru, so I have seen Him.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾ ਬਸੀਠੁ ॥ (957-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He re-unites the separated ones with Almighty; He is the Mediator at the Court of Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ; ਕਟੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ (957-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He implants the Mantra of Almighty's Name, and eradicates the illness of egotism.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਜਿਨਾ ਧੁਰੇ ਪਇਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ (957-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, he alone meets the True Guru, who has such union pre-ordained. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (957-4)

Fifth Mahala:

ਇਕੁ ਸਜਣੁ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ; ਇਕੁ ਵੈਰੀ ਸਭਿ ਵਾਦਿ ॥ (957-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

If the One Master is my Friend, then all are my friends. If the One Masteris my enemy, then all fight with me.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਬਾਦਿ ॥ (957-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has shown me that, without the Name, everything is useless.

ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨ ਭਰਮਿਆ ; ਜੋ ਲਗੇ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥ (957-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The devotee of Maya (Sakat) and the evil people wander in reincarnation; they are attached to other tastes.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ (957-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has realized Almighty, by the Grace of the Guru, the True Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (957-6)

Pauree:

ਥਟਣਹਾਰੈ ਥਾਟੁ ; ਆਪੇ ਹੀ ਥਟਿਆ ॥ (957-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Creator Master created the Creation.

ਆਪੇ ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖਟਿਆ ॥ (957-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is the perfect Banker; He Himself earns His profit.

ਆਪੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰੁ ; ਆਪੇ ਰੰਗ ਰਟਿਆ ॥ (957-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself made the expansive Universe; He Himself is imbued with joy.

ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ;
ਅਲਖ ਬ੍ਰਹਮਟਿਆ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (957-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The value of Almighty's almighty creative power cannot be estimated.

ਅਗਮ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ; ਪਰੈ ਪਰਟਿਆ ॥ (957-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is inaccessible, unfathomable, endless, the farthest of the far.

ਆਪੇ ਵਡ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ;
ਆਪਿ ਵਜੀਰਟਿਆ ॥ (ਵਜੀਰੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (957-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is the greatest Emperor; He Himself is His own Prime Minister.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਕੀਮ ; ਕੇਵਡੁ ਮਟਿਆ ॥ (957-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one knows His worth, or the greatness of His resting place.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟਿਆ ॥੧॥ (957-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is our True Master. He reveals Himself to the Gurmukh. ||1||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੫ ॥ (957-9)

Salok, Fifth Mahala:

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰਿਆ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਹੁ ਦਿਖਾਲਿ ॥ (957-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Listen, O my beloved friend: please show me the True Guru.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ;
ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥ (957-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I dedicate my mind to Him; I keep Him continually enshrined within my heart.

ਇਕਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਹਰਾ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (957-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without the One and Only True Guru, life in this world is cursed.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਾਇਓਨੁ ;
ਜਿਨ ਸਦ ਹੀ ਵਰਤੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ (957-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they alone meet the True Guru, with whom He constantly abides. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (957-11)

Fifth Mahala:

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਲੋਚਾ ਮਿਲਣ ਕੀ ;
ਕਿਉ ਪਾਵਾ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹਿ ॥ (957-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Deep within me is the longing to meet You; how can I find You, Almighty?

ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ;
ਜੋ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਹਿ ॥ (957-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I will search for someone, some friend, who will unite me with my Beloved.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ; ਜਤ ਦੇਖਾ ਤਤ ਸੋਇ ॥ (957-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has united me with Him; wherever I look, there He is.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (957-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak serves that Almighty; there is no other as great as He is. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (957-13)

Pauree:

ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ; ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ॥ (957-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the Great Giver, the Generous Lord; with what mouth can I praise Him?

ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ; ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੀਐ ॥ (957-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He protects, preserves and sustains us.

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਵਸਿ ; ਸਭਨਾ ਇਕ ਧਰ ॥ (957-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one is under anyone else's control; He is the One Support of all.

ਪਾਲੇ ਬਾਲਕ ਵਾਗਿ ; ਦੇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਰ ॥ (957-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He cherishes all as His children, and reaches out with His hand.

ਕਰਦਾ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ;
ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (957-15, ਰਾਮਕਲੀ,ਮਃ 5)

He stages His joyous plays, which no one understands at all.

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਮਰਥ ; ਹਉ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਣੀਐ ॥ (957-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The all-powerful Master gives His Support to all; I am a sacrifice to Him.

ਗਾਈਐ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ; ਗਾਵਣ ਜੋਗਿਆ ॥ (957-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Night and day, sing the Praises of the One who is worthy of being praised.

ਜੋ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ;
ਤਿਨੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗਿਆ ॥੨॥ (957-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who fall at the Guru's Feet, enjoy the sublime essence of Almighty. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (957-17)

Salok, Fifth Mahala:

ਭੀੜਹੁ ਮੋਕਲਾਈ ਕੀਤੀਅਨੁ ; ਸਭ ਰਖੇ ਕੁਟੰਬੈ ਨਾਲਿ ॥ (957-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has widened the narrow path for me, and preserved my integrity, along with that of my family.

ਕਾਰਜ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਭਾਲਿ ॥ (957-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself has arranged and resolved my affairs. I dwell upon that Almighty forever.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇਦਾ ;
ਲਹੁੜੇ ਬਾਲਕ ਪਾਲਿ ॥ (957-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is my mother and father; He hugs me close in His embrace, and cherishes me, like His tiny baby.

ਦਇਆਲ ਹੋਏ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ;
ਹਰਿਨਾਨਕ , ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (957-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All beings and creatures have become kind and compassionate to me. Guru Nanak says, Almighty has blessed me with His Glance of Grace. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (958-1)

Fifth Mahala:

ਵਿਣੁ ਤੁਧੁ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ; ਸਿਰਿ ਦੁਖਾ ਕੈ ਦੁਖ ॥ (958-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

To ask for any other than You, Almighty, is the most miserable of miseries.

ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਉਤਰੈ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ॥ (958-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Name, and make me content; may the hunger of my mind be satisfied.

ਗੁਰਿ , ਵਣੁ ਤਿਣੁ ਹਰਿਆ ਕੀਤਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਕਿਆ ਮਨੁਖ ॥੨॥ (958-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru has made the woods and meadows green again. Guru Nanak says, is it any wonder that He blesses human beings as well? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (958-2)

Pauree:

ਸੋ ਐਸਾ ਦਾਤਾਰੁ ; ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (958-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Such is that Great Giver; may I never forget Him from my mind.

ਘੜੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾ ਸਰੈ ॥ (958-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I cannot survive without Him, for an instant, for a moment, for a second.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ; ਕਿਆ ਕੋ ਲੁਕਿ ਕਰੈ ॥ (958-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Inwardly and outwardly, He is with us; how can we hide anything from Him?

ਜਿਸੁ ਪਤਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ; ਸੋ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ (958-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

One whose honor He Himself has preserved, crosses over the terrifying worldly ocean.

ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਤਪਾ ; ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (958-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

He alone is a devotee, a spiritual teacher, and a disciplined pratictioner of meditation, whom Almighty has so blessed.

ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ; ਜਿਸ ਨੋ ਬਲੁ ਧਰੈ ॥ (958-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

He alone is perfect and renowned as supreme, whom Almighty has blessed with His power.

ਜਿਸਹਿ ਜਰਾਏ ਆਪਿ ; ਸੋਈ ਅਜਰੁ ਜਰੈ ॥ (958-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

He alone endures the unendurable, whom Almighty inspires to endure it.

ਤਿਸਹੀ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ;
ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ , ਮਨਿ ਧਰੈ ॥੩॥ (958-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

And he alone meets the True Master, within whose mind the Guru's Mantra is implanted. ||3||

ਸਲੋਕੁ , ਮ: ੫ ॥ (958-6)

Salok, Fifth Mahala:

ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਾਗ ਸੁਰੰਗੜੇ ; **(ਸੁ-ਰੰਗ-ੜੇ ਬੋਲੋ)**
ਆਲਾਪਤ ਸਭ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (958-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Blessed are those beautiful Ragas which, when chanted, quench all thirst.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਜੰਤ ਸੁਹਾਵੜੇ ; ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਦੇ ਨਾਉ ॥ (958-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Blessed are those beautiful people who, as Gurmukh, chant Almighty's Name.

ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (958-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

I am a sacrifice to those who single-mindedly worship and adore the One Master.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਹਮ ਬਾਛਦੇ ; ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (958-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I yearn for the dust of their feet; by His Grace, it is obtained.

ਜੋ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਗੋਵਿਦ ਕੈ ; ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (958-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to those who are imbued with love for Master of the Universe.

ਆਖਾ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ; ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਲਹੁ ਰਾਇ ॥ (958-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I tell them the state of my soul, and pray that I may be united with the Sovereign Master King, my Friend.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ; ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (958-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has united me with Him, and the pains of birth and death have departed.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਰੂਪੁ ;
ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਇ ॥੧॥ (958-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has found the inaccessible, infinitely beautiful Lord, and he will not go anywhere else. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (958-10)

Fifth Mahala:

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਘੜੀ ਧੰਨੁ ; ਧਨੁ ਮੂਰਤੁ ਪਲੁ ਸਾਰੁ ॥ (958-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blessed is that time, blessed is that hour, blessed is that second, excellent is that instant;

ਧੰਨੁ ਸੁ ਦਿਨਸੁ ਸੰਜੋਗੜਾ ; ਜਿਤੁ ਡਿਠਾ ਗੁਰ ਦਰਸਾਰੁ ॥ (958-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

blessed is that day, and that opportunity, when I gazed upon the Blessed Vision of the Guru's Darshan.

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ ॥ (958-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The mind's desires are fulfilled, when the inaccessible, unfathomable Masteris obtained.

ਹਉਮੈ ਤੁਟਾ ਮੋਹੜਾ ; ਇਕੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (958-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Egotism and emotional attachment are eradicated, and one leans only on the Support of the True Name.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ਹਰਿ ;
ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (ਉਧੱਰਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)(958-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, one who is committed to Almighty's service - the whole world is saved along with him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (958-12)

Pauree:

ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਭਗਤਿ ; ਵਿਰਲੇ ਦਿਤੀਅਨੁ ॥ (958-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

How rare are those who are blessed to praise Almighty, in devotional worship.

ਸਉਪੇ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰ ; ਫਿਰਿ ਪੁਛ ਨ ਲੀਤੀਅਨੁ ॥ (958-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are blessed with Almighty's treasures are not called to give their account again.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ; ਸੇ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ॥ (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (958-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with His Love are absorbed in ecstasy.

ਓਨਾ ਇਕੋ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ;
ਇਕਾ ਉਨ ਭਤਿਆ ॥ (ਭੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (958-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They take the Support of the One Name; the One Name is their only food.

ਓਨਾ ਪਿਛੈ ਜਗੁ ; ਭੁੰਚੈ ਭੋਗਈ ॥ (958-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

For their sake, the world eats and enjoys.

ਓਨਾ ਪਿਆਰਾ ਰਬੁ ; ਓਨਾਹਾ ਜੋਗਈ ॥ (958-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Their Beloved Master belongs to them alone.

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਗੁਰੁ ਆਇ ; ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (958-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru comes and meets them; they alone know Almighty.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ; ਜਿ ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੪॥ (958-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to those who are pleasing to their Master. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (958-16)

Salok, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਦੋਸਤੀ ;
ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਰੰਗੁ ॥ (958-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My friendship is with the One Master alone; I am in love with the One Master alone.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਸਜਣੋ ; ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਸੰਗੁ ॥(958-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is my only friend; my companionship is with the One Master alone.

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਗੋਸਟੇ ;
ਮੁਹੁ ਮੈਲਾ ਕਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ (958-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My conversation is with the One Master alone; He never frowns, or turns His face away.

ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ; ਕਦੇ ਨ ਮੋੜੈ ਰੰਗੁ ॥ (958-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone knows the state of my soul; He never ignores my love.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਮਸਲਤੀ ; ਭੰਨਣ ਘੜਨ ਸਮਰਥੁ ॥ (958-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is my only counselor, all-powerful to destroy and create.

ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ;
ਸਿਰਿ ਦਾਤਿਆ ਜਗ ਹਥੁ ॥ (958-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is my only Giver. He places His hand upon the heads of the generous in the world.

ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦੀ , ਮੈ ਟੇਕ ਹੈ ;
ਜੋ ਸਿਰਿ ਸਭਨਾ ਸਮਰਥੁ ॥ (958-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I take the Support of the One Master alone; He is all-powerful, over the heads of all.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ; ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ॥ (958-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Saint, the True Guru, has united me with Almighty. He placed His hand on my forehead.

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਜਿਨਿ ਤਾਰਿਆ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ (959-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Guru led me to meet the greatest Master; He saved the whole world.

ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ; ਪਾਇਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ ॥ (959-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The desires of the mind are fulfilled; I have attained my pre-destined Union with Almighty.

ਨਾਨਕ , ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਸਦ ਹੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗ ॥੧॥ (959-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, one who has obtained the True Name; He enjoys the enjoyments forever. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (959-2)

Fifth Mahala:

ਮਨਮੁਖਾ ਕੇਰੀ ਦੋਸਤੀ ; ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ (959-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Friendship with the self-willed manmukhs is an alliance with Maya.

ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਭਜਿ ਜਾਨਿ ; ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਬੰਧੁ ॥ (959-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As we watch, they run away; they never stand firm.

ਜਿਚਰੁ ਪੈਨਨਿ ਖਾਵਨ੍ਹੇ ; ਤਿਚਰੁ ਰਖਨਿ ਗੰਢੁ ॥ (959-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As long as they get food and clothing, they stick around.

ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ਬੋਲਨਿ ਗੰਧੁ ॥ (959-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

But on that day when they receive nothing, then they start to curse.

ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ॥ (959-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukhs are ignorant and blind; they do not know the secrets of the soul.

ਕੂੜਾ ਗੰਢੁ ਨ ਚਲਈ ; ਚਿਕੜਿ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ (959-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The false bond does not last; it is like stones joined with mud.

ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਫਕੜੁ ਪਿਟਨਿ ਧੰਧੁ ॥(ਫੱਕੜੁ ਬੋਲੋ) (959-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The blind do not understand themselves; they are engrossed in false worldly entanglements.

ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਲਪਟਾਇਆ ; ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹੰਧੁ ॥ (959-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Entangled in false attachments, they pass their lives in egotism and self-conceit.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ; ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਕਰਮੁ ਕਰੇਇ ॥ (959-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

But that being, whom Almighty has blessed with His Mercy from the very beginning, does perfect deeds, and accumulates good karma.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ;
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥ (959-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, those humble beings alone are saved, who enter the Sanctuary of the True Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (959-7)

Pauree:

ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ; ਸੇਈ ਸਚੁ ਹਾਕੁ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (959-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with Almighty's Vision, speak the Truth.

ਜਿਨੀ ਜਾਤਾ ਖਸਮੁ ; ਕਿਉ ਲਭੈ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ॥ (959-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

How can I obtain the dust of those who realize their Master?

ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਵੇਕਾਰੁ ; ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਕੁ ॥ (959-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The mind, stained by evil desires, becomes pure by associating with them.

ਦਿਸੈ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ; ਖੁਲੈ ਭਰਮ ਤਾਕੁ ॥ (959-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One sees the Mansion of Almighty's Presence, when the door of illusion is opened.

ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲੇ ਮਹਲੁ ; ਤਿਸੁ ਨ ਮਿਲੈ ਧਾਕੁ ॥ (959-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That one, unto whom the Mansion of Almighty's Presence is revealed, is never pushed or shoved.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ; ਬਿੰਦਕ ਨਦਰਿ ਝਾਕੁ ॥ (959-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind and body are exalted (delighted), when Almighty blesses me, even for an instant, with His Glance of Grace.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਾਗੁ ॥ (959-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The nine treasures, and the treasure of Almighty's Name (Naam) are obtained by commitment to the Guru's Shabad (Gurbani).

ਤਿਸੈ ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਖਾਕੁ ; ਮਸਤਕਿ ਜਿਸੈ ਭਾਗੁ ॥੫॥ (959-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is blessed with the dust of the feet of the Saints, upon whose forehead such pre-ordained desiny is inscribed. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (959-10)

Salok, Fifth Mahala:

ਹਰਣਾਖੀ ਕੂ , ਸਚੁ ਵੈਣੁ ਸੁਣਾਈ ;
ਜੋ ਤਉ ਕਰੇ ਉਧਾਰਣੁ ॥ (959-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O deer-eyed bride, I speak the Truth, which shall save you.

ਸੁੰਦਰ ਬਚਨ , ਤੁਮ ਸੁਣਹੁ ਛਬੀਲੀ ;
ਪਿਰੁ , ਤੈਡਾ ਮਨ ਸਾਧਾਰਣੁ ॥ (959-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Listen to these beautiful words, O beauteous bride; your Beloved Master is your mind's only support.

ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਰਚਾਇਓ ;
ਦਸਿ , ਵਿਖਾ ਮੈ ਕਾਰਣੁ ॥ (959-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You have fallen in love with an evil person; tell me - show me why!

ਊਣੀ ਨਾਹੀ , ਝੂਣੀ ਨਾਹੀ ;
ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਵਿਹੂਣੀ ॥ (959-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I lack nothing, and I am not sad or depressed; I have no deficiency at all.

ਪਿਰੁ ਛੈਲੁ ਛਬੀਲਾ ਛਡਿ ਗਵਾਇਓ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਕਰਮਿ ਵਿਹੂਣੀ ॥ (959-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I abandoned and lost my fascinating and beautiful Husband Lord; in this evil-mindedness, I have lost my good fortune.

ਨਾ ਹਉ ਭੁਲੀ , ਨਾ ਹਉ ਚੁਕੀ ;
ਨਾ ਮੈ , ਨਾਹੀ ਦੋਸਾ ॥ (959-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am not mistaken, and I am not confused; I have no egotism, and commit no offense.

ਜਿਤੁ ਹਉ ਲਾਈ , ਤਿਤੁ ਹਉ ਲਗੀ ;
ਤੂ ਸੁਣਿ ਸਚੁ ਸੰਦੇਸਾ ॥ (959-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

As You have linked me, so I am linked; listen to my true message.

ਸਾਈ ਸੋੁਹਾਗਣਿ , ਸਾਈ ਭਾਗਣਿ ;
ਜੈ ਪਿਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (959-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

She alone is the blessed soul-bride, and she alone is fortunate, upon whom the Husband (Almighty)has showered His Mercy.

ਪਿਰਿ , ਅਉਗਣ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ;
ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇ ਸਵਾਰੀ ॥ (959-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Her Husband (Almighty)takes away all her faults and mistakes; hugging her close in His embrace, He embellishes her.

ਕਰਮਹੀਣ ਧਨ , ਕਰੈ ਬਿਨੰਤੀ ; (ਕਰਮ-ਹੀਣ ਬੋਲੋ)
ਕਦਿ ਨਾਨਕ , ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥ (959-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The unfortunate soul-bride makes this prayer: Guru Nanak says, when will my turn come?

ਸਭਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਮਾਣਹਿ ਰਲੀਆ ;
ਇਕ ਦੇਵਹੁ ਰਾਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ (959-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All the blessed soul-brides celebrate and make merry; bless me as well with a night of bliss, Dear Almighty. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (959-16)

Fifth Mahala:

ਕਾਹੇ ਮਨ ਤੂ ਡੋਲਤਾ ; ਹਰਿ ਮਨਸਾ ਪੂਰਣਹਾਰੁ ॥ (959-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Why do you waver, O my mind? Almighty is the Fulfiller of hopes and desires.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ;
ਸਭਿ ਦੁਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (959-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate on the True Guru, the Primal Being; He is the Destroyer of all pains.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਆਰਾਧਿ ਮਨ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (959-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Worship and adore Almighty's Name, O my mind; all sins and corruption shall be washed away.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ (959-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are blessed with such pre-ordained destiny, are in love with the Formless Lord.

ਓਨੀ ਛਡਿਆ ਮਾਇਆ ਸੁਆਵੜਾ ;
ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (959-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They abandon the tastes of Maya, and gather in the infinite wealth of Almighty's Name (Naam).

ਅਠੇ ਪਹਰ ਇਕਤੈ ਲਿਵੈ ; ਮੰਨੇਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (959-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, they are lovingly absorbed in the One Master; they surrender and accept the Will of the Infinite Lord.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ;
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (960-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak begs for this one gift: please bless me, Almighty, with the Your Sight (Darshan); my mind is in love with You. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (960-1)

Pauree:

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ; ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸੁਖ ॥ (960-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is conscious of You finds everlasting peace.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ; ਤਿਸੁ ਜਮ ਨਾਹਿ ਦੁਖ ॥ (960-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is conscious of You does not suffer at the hands of the Messenger of Death.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ; ਤਿਸੁ ਕਿ ਕਾੜਿਆ ॥ (960-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is conscious of You is not anxious.

ਜਿਸ ਦਾ ਕਰਤਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ; ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (960-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has the Creator as his Friend - all his affairs are resolved.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਜਨੁ ॥ (960-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who remembers You is renowned and respected.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ; ਬਹੁਤਾ ਤਿਸੁ ਧਨੁ ॥ (960-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who remembers You becomes very wealthy.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ; ਸੋ ਵਡ ਪਰਵਾਰਿਆ ॥ (960-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who remembers You has a great family.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ; ਤਿਨਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਿਆ ॥੬॥ (960-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who remembers You saves his ancestors. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (960-5)

Salok, Fifth Mahala:

Prologue: There was one greedy Pandit who used to narrate discourses of praises before Guru Arjan Dev Ji and used to slander Guru Ji behind his back for the greed of money. When his deeds were revealed, his services in Guru's court were terminatedand Guru Ji uttered the following Shabad to caution his Sikhs from such deceivers;

ਅੰਦਰਹੁ ਅੰਨਾ , ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਨਾ ; ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਗਾਵੈ ॥ (960-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blind inwardly, and blind outwardly, he sings falsely, falsely.

ਦੇਹੀ ਧੋਵੈ , ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ; ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ॥ (960-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He washes his body, and draws ritual marks on it, and totally runs after wealth.

ਅੰਦਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (960-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

But the filth of his egotism is not removed from within, and over and over again, he comes and goes in reincarnation.

ਨੀਂਦ ਵਿਆਪਿਆ , ਕਾਮਿ ਸੰਤਾਪਿਆ ;
ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਾਵੈ ॥ (960-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Engulfed in sleep, and tormented by frustrated sexual desire, he chants Almighty's Name with his mouth.

ਬੈਸਨੋ ਨਾਮੁ , ਕਰਮ ਹਉ ਜੁਗਤਾ ;
ਤੁਹ ਕੁਟੇ ਕਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ (960-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is called a Vaishnav, but he is bound to deeds of egotism; by threshing only husks, what rewards can be obtained?

ਹੰਸਾ ਵਿਚਿ ਬੈਠਾ ਬਗੁ ਨ ਬਣਈ ;
ਨਿਤ ਬੈਠਾ ਮਛੀ ਨੋ ਤਾਰ ਲਾਵੈ ॥ (960-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sitting among the swans, the crane does not become one of them; sitting there, he keeps staring at the fish.

ਜਾ ਹੰਸ ਸਭਾ , ਵੀਚਾਰੁ ਕਰਿ ਦੇਖਨਿ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਤਾ ਬਗਾ ਨਾਲਿ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ॥ (960-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

And when the gathering of swans looks and sees, they realize that they can never form an alliance with the crane.

ਹੰਸਾ ਹੀਰਾ ਮੋਤੀ ਚੁਗਣਾ ; ਬਗੁ ਡਡਾ ਭਾਲਣ ਜਾਵੈ ॥ (960-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The swans peck at the diamonds and pearls, while the crane chases after frogs.

ਉਡਰਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਬਗੁਲਾ ;
ਮਤੁ ਹੋਵੈ , ਮੰਞੁ ਲਖਾਵੈ ॥ (960-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The poor crane flies away, so that his secret will not be exposed.

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ , ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ;
ਕਿਸੁ ਦੋਸੁ ਦਿਚੈ ਜਾ ਹਰਿ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (960-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whatever Almighty attaches one to, to that he is attached. Who is to blame, when Almighty wills it so?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ , ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ;
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ , ਸੋ ਪਾਵੈ ॥ (960-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Guru is the lake, overflowing with pearls. One who meets the True Guru obtains them.

ਸਿਖ ਹੰਸ , ਸਰਵਰਿ ਇਕਠੇ ਹੋਏ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਹੁਕਮਾਵੈ ॥ (960-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Sikh-swans gather at the lake, according to the Will of the True Guru.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕ ਸਰਵਰਿ ਭਰਪੂਰੇ ;
ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੇ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (960-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The lake is filled with the wealth of these jewels and pearls; they are spent and consumed, but they never run out.

ਸਰਵਰ ਹੰਸੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ; ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (960-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The swan never leaves the lake; such is the Pleasure of the Creator's Will.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਜਿਸ ਦੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਸੋ ਸਿਖੁ ਗੁਰੂ ਪਹਿ ਆਵੈ ॥ (960-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, one who has such pre-ordained destiny inscribed upon his forehead - that Sikh comes to the Guru.

ਆਪਿ ਤਰਿਆ , ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ;
ਸਭਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਵੈ ॥੧॥ (960-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He saves himself, and saves all his generations as well; he emancipates the whole world. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (960-14)

Fifth Mahala:

ਪੰਡਿਤੁ ਆਖਾਏ ਬਹੁਤੀ ਰਾਹੀ ; ਕੋਰੜ ਮੋਠ ਜਿਨੇਹਾ ॥ (960-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is called a Pandit, a religious scholar, and yet he wanders along many pathways. He is as hard as uncooked beans.

ਅੰਦਰਿ ਮੋਹੁ , ਨਿਤ ਭਰਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ;
ਤਿਸਟਸਿ ਨਾਹੀ , ਦੇਹਾ ॥ (960-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is filled with attachment, and constantly engrossed in doubt; his body cannot hold still.

ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਕੂੜੀ ਜਾਵੈ ; ਮਾਇਆ ਕੀ ਨਿਤ ਜੋਹਾ ॥ (960-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

False is his coming, and false is his going; he is continually on the lookout for Maya.

ਸਚੁ ਕਹੈ , ਤਾ ਛੋਹੋ ਆਵੈ ; ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤਾ ਰੋਹਾ ॥ (960-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

If someone speaks the truth, then he is aggravated; he is totally filled with anger.

ਵਿਆਪਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਕੁਬੁਧਿ ਕੁਮੂੜਾ ;
ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਤਿਸੁ ਮੋਹਾ ॥ (960-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The evil fool is engrossed in evil-mindedness and false intellectualizations; his mind is attached to emotional attachment.

ਠਗੈ ਸੇਤੀ ਠਗੁ ਰਲਿ ਆਇਆ ;
ਸਾਥੁ ਭਿ ਇਕੋ ਜੇਹਾ ॥ (960-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The deceiver abides with the five deceivers; it is a gathering of like minds.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ , ਨਦਰੀ ਵਿਚਦੋ ਕਢੈ ;
ਤਾਂ ਉਘੜਿ ਆਇਆ ਲੋਹਾ ॥ (960-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

And when the Jeweller, the True Guru, appraises him, then he is exposed as mere iron.

ਬਹੁਤੇਰੀ ਥਾਈ ਰਲਾਇ ਰਲਾਇ ਦਿਤਾ ;
ਉਘੜਿਆ ਪੜਦਾ ਅਗੈ ਆਇ ਖਲੋਹਾ ॥ (960-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Mixed and mingled with others, he was passed off as genuine in many places; but now, the veil has been lifted, and he stands naked before all.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜੇ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ;
ਫਿਰਿ ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਹਾ ॥ (ਮਨੂਰ-ਹੁ ਬੋਲੋ) (960-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who comes to the Sanctuary of the True Guru, shall be transformed from iron into gold.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ , ਪੁਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਸਮਾਨੇ ;
ਅਉਗਣ ਕਟੇ , ਕਰੇ ਸੁਧੁ ਦੇਹਾ ॥ (960-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has no anger or vengeance; He looks upon son and enemy alike. Removing faults and mistakes, He purifies the human body.

ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ (960-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, one who has such pre-ordained destiny inscribed upon his forehead, is in love with the True Guru.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ;
ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ , ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਵਸੇਹਾ ॥ (961-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Word of the Perfect True Guru's Bani is Ambrosial Nectar; it dwells in the heart of one who is blessed by the Guru's Mercy.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਤਿਸ ਕਾ ਕਟੀਐ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਹਾ ॥੨॥ (961-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His coming and going in reincarnation is ended; forever and ever, he is at peace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (961-2)

Pauree:

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ; ਸੋ ਤੁਧੁ ਬੁਝਈ ॥ (961-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone understands You, Master, with whom You are pleased.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਜੰਤੁ ; ਸੁ ਦਰਗਹ ਸਿਝਈ ॥ (961-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is approved in the Court of Almighty, with whom You are pleased.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ; ਹਉਮੈ ਤਿਸੁ ਗਈ ॥ (961-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Egotism is eradicated, when You bestow Your Grace.

ਜਿਸਨੋ , ਤੂ ਸੰਤੁਸਟੁ ; ਕਲਮਲ ਤਿਸੁ ਖਈ ॥ (961-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Sins are erased, when You are thoroughly pleased.

ਜਿਸ ਕੈ ਸੁਆਮੀ ਵਲਿ ; ਨਿਰਭਉ ਸੋ ਭਈ ॥ (961-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has Almighty Master on his side, becomes fearless.

ਜਿਸਨੋ , ਤੂ ਕਿਰਪਾਲੁ ; ਸਚਾ ਸੋ ਥਿਅਈ ॥ (961-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed with Your Mercy, becomes truthful.

ਜਿਸਨੋ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ;
ਨ ਪੋਹੈ ਅਗਨਈ ॥ (ਅਗਨੱਈ ਬੋਲੋ) (961-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed with Your Kindness, is not touched by fire.

ਤਿਸਨੋ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥੭॥ (961-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are forever Merciful to those who are receptive to the Guru's Teachings. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (961-6)

Salok, Fifth Mahala:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਰਪਾਲ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈ ॥ (961-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please grant Your Grace, O Merciful Almighty; please forgive me.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਇ ਪੈ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (961-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, I chant Your Name; I fall at the feet of the True Guru.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸੁ ; ਦੂਖਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ॥ (961-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please, dwell within my mind and body, and end my sufferings.

ਹਥ ਦੇਇ ਆਪਿ ਰਖੁ ; ਵਿਆਪੈ ਭਉ ਨ ਕੋਇ ॥ (961-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please give me Your hand, and save me, that fear may not afflict me.

ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ; ਏਤੈ ਕੰਮਿ ਲਾਇ ॥ (961-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

May I sing Your Glorious Praises day and night; please commit me to this task.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ (961-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Associating with the humble Saints, the disease of egotism is eradicated.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਖਸਮੁ ; ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (961-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The One Master is all-pervading, permeating everywhere.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਹਿਆ ॥ (961-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I have truly found the Truest of the True.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲ ; ਅਪਣੀ ਸਿਫਤਿ ਦੇਹੁ ॥ (961-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Kindness, O Kind Master, and bless me with Your Praises.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਏਹ ॥੧॥ (961-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Gazing upon the Your Sight (Darshan), I am exalted (delighted); this is what Guru Nanak loves. ||1||

ਮ: ੫ ॥ (961-10)

Fifth Mahala:

ਏਕੋ ਜਪੀਐ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ; ਇਕਸ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (961-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Meditate on the One Master within your mind, and enter the Sanctuary of the One Masteralone.

ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰਹੜੀ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (961-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Be in love with the One Master; there is no other at all.

ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (961-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Beg from the One Master, the Great Giver, and you will be blessed with everything.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਇਕੋ ਇਕੁ ਧਿਆਇ ॥ (961-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

In your mind and body, with each breath and morsel of food, meditate on the One and only Almighty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (961-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

The Gurmukh obtains the true treasure, the Ambrosial Naam, Almighty's Name.

ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸੰਤ ਜਨ ; ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ (961-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Very fortunate are those humble Saints, within whose minds Almighty has come to abide.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (961-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

He is pervading and permeating the water, the land and the sky; there is no other at all.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਨਾਮੁ ਉਚਰਾ ;
ਨਾਨਕ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (961-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty's Name (Naam), and chanting the Naam, Nanak abides in the Will of his Master. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (961-14)

Pauree:

ਜਿਸਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ; ਮਾਰੇ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ॥(ਜਿਸ-ਨੋ ਬੋਲੋ) (961-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has You as his Saving Grace - who can kill him?

ਜਿਸਨੋ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ; ਜਿਤਾ ਤਿਨੈ ਭੈਣੁ ॥(ਜਿਸ-ਨੋ ਬੋਲੋ) (961-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has You as his Saving Grace conquers the three worlds.

ਜਿਸਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ; ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥(ਜਿਸ-ਨੋ ਬੋਲੋ) (961-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has You on his side - his face is radiant and bright.

ਜਿਸਨੋ ਤੇਰਾ ਅੰਗੁ ; (ਜਿਸ-ਨੋ ਬੋਲੋ)
ਸੁ ਨਿਰਮਲੀ ਹੂੰ ਨਿਰਮਲਾ ॥ (961-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has You on his side, is the purest of the Pure.

ਜਿਸਨੋ ਤੇਰੀ ਨਦਰਿ ; ਨ ਲੇਖਾ ਪੁਛੀਐ ॥(ਜਿਸ-ਨੋ ਬੋਲੋ) (961-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed with Your Grace is not called to give his account.

ਜਿਸਨੋ ਤੇਰੀ ਖੁਸੀ ; (ਜਿਸ-ਨੋ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਭੁੰਚੀਐ ॥ (961-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One with whom You are pleased, obtains the nine treasures.

ਜਿਸਨੋ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਵਲਿ ; (ਜਿਸ-ਨੋ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ (961-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has You on his side, Almighty - unto whom is he subservient?

ਜਿਸਨੋ ਤੇਰੀ ਮਿਹਰ ; (ਜਿਸ-ਨੋ ਬੋਲੋ)
ਸੁ ਤੇਰੀ ਬੰਦਿਗੀ ॥੮॥ (961-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed with Your Kind Mercy is dedicated to Your worship. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (961-17)

Salok, Fifth Mahala:

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ; ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ ਵਿਹਾਵੇ ॥ (961-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Be Merciful, O my Master, that I may pass my life in the Society of the Saints.

ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੇ , ਸਿ ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰਦੇ ;
ਤਿਨ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਨਿ ਹਾਵੇ ॥੧॥ (961-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who forget You are born only to die and be reincarnated again; their sufferings will never end. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (961-18)

Fifth Mahala:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਆਪਣਾ ;
ਘਟਿ ਅਵਘਟਿ ਘਟ ਘਾਟ ॥ (961-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance within your heart on the True Guru, whether you are on the most difficult path, on the mountain or by the river bank.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ; ਕੋਇ ਨ ਬੰਧੈ ਵਾਟ ॥੨॥ (961-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name, no one shall block your way. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (961-19)

Pauree:

ਤਿਥੈ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ; ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ (962-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Where You are, Almighty, there is no one else.

ਓਥੈ ਤੇਰੀ ਰਖ ; ਅਗਨੀ ਉਦਰ ਮਾਹਿ ॥ (962-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There, in the fire of the mother's womb, You protected us.

ਸੁਣਿ ਕੈ ਜਮ ਕੇ ਦੂਤ ; ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਛਡਿ ਜਾਹਿ ॥ (962-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Hearing Your Name, the Messenger of Death runs away.

ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਪਾਹਿ ॥ (962-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The terrifying, treacherous, impassible worldly ocean is crossed over, through the Guru's Shabad (Gurbani).

ਜਿਨ ਕਉ ਲਗੀ ਪਿਆਸ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੇਇ ਖਾਹਿ ॥ (962-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who feel thirst for You, take in Your Ambrosial Nectar.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਏਹੋ ਪੁੰਨੁ ; ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਹਿ ॥ (962-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This is the only act of goodness in this Dark Age of Kal-yug, to sing the Praises of Almighty of the life form within the Universe.

ਸਭਸੈ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ; ਸਮ੍ਾਲੇ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ॥ (962-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is Merciful to all; He sustains us with each and every breath.

ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ; ਜਿ ਆਵੈ ਤੁਧੁ ਆਹਿ ॥੯॥ (962-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who come to You with love and faith are never turned away empty-handed. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (962-4)

Salok, Fifth Mahala:

ਦੂਜਾ ਤਿਸੁ ਨ ਬੁਝਾਇਹੁ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (962-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those whom You bless with the Support of Your Name, O Supreme Almighty, do not know any other.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ; ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (962-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Inaccessible, Unfathomable Master, All-powerful True Great Giver:

ਤੂ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਚੁ ; ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (962-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are eternal and unchanging, without vengeance and True; True is Your Court.

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (962-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your worth cannot be described; You have no end or limitation.

ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਹੋਰੁ ਜਿ ਮੰਗਣਾ ; ਸਭੁ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥ (962-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

To forsake Almighty, and ask for something else, is all corruption and ashes.

ਸੇ ਸੁਖੀਏ , ਸਚੁ ਸਾਹ ਸੇ ; ਜਿਨ ਸਚਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (962-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They alone find peace, and they are the true kings, whose dealings are true.

ਜਿਨਾ ਲਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ; ਸਹਜ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (962-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are in love with Almighty's Name, intuitively enjoy the essence of peace.

ਨਾਨਕ , ਇਕੁ ਆਰਾਧੇ ; ਸੰਤਨ ਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ (962-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, worship and adore the One Lord; seek the dust of the Saints. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (962-8)

Fifth Mahala:

ਅਨਦ ਸੂਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਤ ; ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ॥ (962-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Singing Almighty's Praises, bliss, peace and rest are obtained.

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਛਾਡਿ ਦੇਹਿ ;
ਨਾਨਕ , ਉਧਰਸਿ ਨਾਇ ॥੨॥ (962-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Forsake other clever tricks, Guru Nanak says; only through the Name will you be saved. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (962-9)

Pauree:

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ; ਬਹੁਤੁ ਘਿਣਾਵਣੇ ॥ (962-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one can bring You under control, by despising the world.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ; ਬੇਦ ਪੜਾਵਣੇ ॥ (962-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one can bring You under control, by studying the Vedas.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ; ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ॥ (ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ) (962-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one can bring You under control, by bathing at the holy places.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ; ਧਰਤੀ ਧਾਈਐ ॥ (962-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one can bring You under control, by wandering all over the world.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ; ਕਿਤੈ ਸਿਆਣਪੈ ॥ (962-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one can bring You under control, by any clever tricks.

ਨਾ ਤੂ ਆਵਹਿ ਵਸਿ ; ਬਹੁਤਾ ਦਾਨੁ ਦੇ ॥ (962-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one can bring You under control, by giving huge donations to charities.

ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ; ਅਗਮ ਅਗੋਚਰਾ ॥ (962-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Everyone is under Your power, Dear Almighty You arebeyond the reach of mind and body (Agam) and beyond the reach of sensors (Agochar).

ਤੂ ਭਗਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ; ਭਗਤਾ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ॥੧੦॥ (962-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

You are under the control of Your devotees; You are the strength of Your devotees. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮ: ੫ ॥ (962-12)

Salok, Fifth Mahala:

ਆਪੇ ਵੈਦੁ ; ਆਪਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ॥ (962-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Almighty Himself is the true physician.

ਏਹਿ ਵੈਦ ; ਜੀਅ ਕਾ ਦੁਖੁ ਲਾਇਣ ॥ (962-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

These physicians of the world only burden the soul with pain.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਇਣ ॥ (962-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

The Guru's Shabad (Gurbani) is Ambrosial Nectar; it is so delicious to eat.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੂਖ ਮਿਟਾਇਣ ॥੧॥ (962-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak says, one whose mind is filled with this Nectar, all his pains are dispelled. ||1||

ਮ: ੫ ॥ (962-14)

Fifth Mahala:

ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ; ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ॥ (962-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By Almighty's Command (Hukam), they move about; by Almighty's Command, they remain still.

ਹੁਕਮੇ ; ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ ॥ (962-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By His Hukam, they endure pain and pleasure alike.

ਹੁਕਮੇ ; ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (962-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By His Hukam, they chant the Naam, Almighty's Name, day and night.

ਨਾਨਕ ; ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ ॥ (962-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak says, he alone does so, who is blessed.

ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ; ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ (962-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By Almighty's Command, they die; by His Command, they live.

ਹੁਕਮੇ ; ਨਾਨ੍ਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ ॥ (962-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By His Hukam, they become tiny, and huge.

ਹੁਕਮੇ ; ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦ ॥ (962-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By His Hukam, they receive pain, happiness and bliss.

ਹੁਕਮੇ ; ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ (962-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By His Hukam, they chant the Guru's Mantra, which always works.

ਹੁਕਮੇ ; ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ (962-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

By His Hukam, coming and going in reincarnation cease,

ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ॥੨॥ (962-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Guru Nanak says, when He links them to His devotional worship. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (962-16)

Pauree:

ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ; ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ ॥ (962-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

I am a sacrifice to that musician who is Your servant, Dear Almighty.

ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ; ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ ॥ (962-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

I am a sacrifice to that musician who sings the Glorious Praises of the Infinite Lord.

ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ; ਜਿਸੁ ਲੋੜੇ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (962-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Great, Great is that musician, for whom the Formless Master Himself longs.

ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ;
ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰਬਾਰੁ ॥ (ਦੁਆਰ-ਬਾਰੁ ਬੋਲੋ) (962-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮ: 5)

Very fortunate is that musician who comes to the gate of the Court of the True Lord.

ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇ ; ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰ ॥ (962-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That musician meditates on You, Almighty, and praises You day and night.

ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰਿ ॥ (962-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He begs for the Ambrosial Naam, Almighty's Name, and will never be defeated.

ਕਪੜੁ ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ; ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ ॥ (962-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

His clothes and his food are true, and he enshrines love for Almighty within.

ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ; ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ ॥੧੧॥ (962-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Virtuous is that musician who loves Almighty. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (963-1)

Salok, Fifth Mahala:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (963-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Bani of the Guru's Word is Ambrosial Nectar; its taste is sweet. The Almighty's Name is Ambrosial Nectar.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ;
ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (963-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on Almighty in your mind, body and heart; twenty-four hours a day, sing His Glorious Praises.

ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ;
ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ (963-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Listen to these Teachings, O Sikhs of the Guru. This is the true purpose of life.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ ॥ (ਲਾਇ-ਹੁ ਬੋਲੋ) (963-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

This priceless human life will be made fruitful; embrace love for Almighty in your mind.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (963-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Celestial peace and absolute bliss come when one meditates on Almighty, suffering is dispelled.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ;
ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥੧॥ (963-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, chanting the Naam, Almighty's Name, peace wells up, and one obtains a place in the Court of Almighty. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (963-4)

Fifth Mahala:

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ (963-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, meditate on the Naam, Almighty's Name; this is the Teaching imparted by the Perfect Guru.

ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੋ ; ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ ॥ (963-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Will, they practice meditation, austerity and self-discipline; in Almighty's Will, they are released.

ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ; ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ (963-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Will, they are made to wander in reincarnation; in Almighty's Will, they are forgiven.

ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ; ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ (963-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Will, pain and pleasure are experienced; in Almighty's Will, actions are performed.

ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ; ਭਾਣੈ ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ ॥ (963-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Will, clay is fashioned into form; in Almighty's Will, His Light is infused into it.

ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ; ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ (963-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Will, enjoyments are enjoyed; in Almighty's Will, these enjoyments are denied.

ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ; ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ ॥ (963-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Will, they are incarnated in heaven and hell; in Almighty's Will, they fall to the ground.

ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ; ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਹੇ ॥੨॥ (963-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In Almighty's Will, they are committed to His devotional worship and Praise; Guru Nanak says, how rare are these! ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (963-8)

Pauree:

ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ ਸੁਣੇ ॥ (963-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Listening, hearing the glorious greatness of the True Name, I live.

ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ; ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ ॥ (963-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Even ignorant beasts and goblins can be saved, in an instant.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ; ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ ॥ (963-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Day and night, chant the Name, forever and ever.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ; ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ ॥ (963-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The most horrible thirst and hunger is satisfied through Your Name, Dear Almighty.

ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ; ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (963-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Disease, sorrow and pain run away, when the Name dwells within the mind.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ; ਜੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ ॥ (963-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone attains his Beloved, who loves the Guru's Shabad (Gurbani).

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ;
ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ (ਉਧਾਰਣ-ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ) (963-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The worlds and solar systems are saved by the Infinite Lord.

ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਧੁ ; ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੧੨॥ (963-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your glory is Yours alone, O my Beloved True Lord. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (963-11)

Salok, Fifth Mahala:

ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ ਜੀ , ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ;
ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ ॥ (963-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I abandoned and lost my Beloved Friend, Guru Nanak says; I was fooled by the transitory color of the safflower, which fades away.

ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ , ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉਦੀ ;
ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ ॥੧॥ (963-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I did not know Your value, O my Friend; without You, I am not worth even half a shell. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (963-13)

Fifth Mahala:

ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਨਿ ਨਾਨਕ ਜੀਉ , ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ;
ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ ॥ (963-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mother-in-law is my enemy, Guru Nanak says; my father-in-law is argumentative and my brother-in-law burns me at every step.

ਹਭੇ , ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ; ਜਾ ਮੈ ਸਜਣੁ ਤੂਹੈ ॥੨॥ (963-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

They can all just play in the dust, when You are my Friend, Dear Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (963-14)

Pauree:

ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ; ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ (963-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You relieve the pains of those, within whose consciousness You dwell, Dear Almighty.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ; ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ ॥ (963-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those, within whose consciousness You dwell, never lose.

ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ; ਸੁ ਸਰਪਰ ਤਾਰਣੋ ॥ (963-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who meets the Perfect Guru will surely be saved.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ; ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮ੍ਾਲਣੋ ॥ (963-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who is attached to Truth, contemplates Truth.

ਜਿਸੁ ਆਇਆ ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ; ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ ॥ (963-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One, into whose hands the treasure comes, stops searching.

ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ; ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ ॥ (963-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is known as a devotee, who loves the One Lord.

ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ; ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ ॥ (963-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He is the dust under the feet of all; he is the lover of Almighty's feet.

ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ; ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾਰਣੋ ॥੧੩॥(963-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Everything is Your wonderful play; the whole creation is Yours. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (963-17)

Salok, Fifth Mahala:

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ , ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ ;
ਛੋੜਿਆ , ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ ॥ (963-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have totally discarded praise and slander, Guru Nanak says; I have forsaken and abandoned everything.

ਹਭੇ ਸਾਕ , ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ;
ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ ਲਾਗੀ ॥੧॥ (963-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have seen that all relationships are false, and so I have grasped hold of the hem of Your robe, Lord. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (963-18)

Fifth Mahala:

ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ , ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ ;
ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ ॥ (963-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I wandered and wandered and went crazy, Guru Nanak says, in countless foreign lands and pathways.

ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ;
ਜਾ ਗੁਰਮਿਲਿ ਸਜਣੁ ਮੈ ਲਧਾ ॥੨॥ (963-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

But then, I slept in peace and comfort, when I met the Guru, and found my Friend. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (964-1)

Pauree:

ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ; ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ ॥ (964-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When I forget You, I endure all pains and afflictions.

ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ; ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ ॥ (964-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Making thousands of efforts, they are still not eliminated.

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ; ਸੁ ਨਿਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ ॥ (964-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who forgets the Name, is known as a poor person.

ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ; ਸੋ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ ॥ (964-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who forgets the Name, wanders in reincarnation.

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ; ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ ॥ (964-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who does not remember his Master, is punished by the Messenger of Death.

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ; ਰੋਗੀ ਸੇ ਗਣੇ ॥ (964-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who does not remember his Master, is judged to be a sick person.

ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ; ਸੁ ਖਰੋ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ॥ (964-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who does not remember his Master, is egotistical and proud.

ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ; ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥ (964-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who forgets the Name is miserable in this world. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (964-4)

Salok, Fifth Mahala:

ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ , ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ;
ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ (964-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have not seen any other like You. You alone are pleasing tGuru Nanak says's mind.

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ;
ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ (964-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am a dedicated, devoted sacrifice to that friend, that mediator, who leads me to recognize my Husband Lord. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (964-6)

Fifth Mahala:

ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ , ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ;
ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ (964-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Beautiful are those feet which walk towards You; beautiful is that head which falls at Your Feet.

ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ , ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ;
ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥ (964-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Beautiful is that mouth which sings Your Praises; beautiful is that soul which seeks Your Sanctuary. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (964-7)

Pauree:

ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ; ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ (964-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Meeting Almighty's brides, in the True Congregation, I sing the songs of joy.

ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ (964-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The home of my heart is now held steady, and I shall not go out wandering again.

ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ; ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ (964-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Evil-mindedness has been dispelled, along with sin and my bad reputation.

ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ; ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ (964-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am well-known as being calm and good-natured; my heart is filled with Truth.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ; ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ (964-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Inwardly and outwardly, the One and only Masteris my way.

ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ; ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ (964-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind is thirsty for the His Sight (Darshan), I am a slave at His feet.

ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ; ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ (964-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am glorified and embellished, when my Master enjoys me.

ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ; ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ (964-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I meet Him through my blessed destiny, when it is pleasing to His Will. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (964-10)

Salok, Fifth Mahala:

ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ , ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ;
ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ , ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ (964-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All virtues are Yours, Dear Almightyd; You bestow them upon us. I am unworthy - what can I achieve? Says Guru Nanak

ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥ (964-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

There is no other Giver as great as You. I am a beggar; I beg from You forever. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (964-11)

Fifth Mahala:

ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ , ਊਣ ਮਝੂਣਾ ;
ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ , ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ (964-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My body was wasting away, and I was depressed. The Guru, my Friend, has encouraged and consoled me.

ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ;
ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ (964-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I sleep in total peace and comfort; I have conquered the whole world. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (964-13)

Pauree:

ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ; ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥ (964-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your Court is glorious and great. Your holy throne is True.

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ (964-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are the Emperor over the heads of kings. Your canopy and chauree (fly-brush) are permanent and unchanging.

ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (964-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

That alone is true justice, which is pleasing to the Will of the Supreme Almighty.

ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ (964-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Even the homeless receive a home, when it is pleasing to the Will of the Supreme Almighty.

ਜੋ ਕੀਨ੍ਹੀ ਕਰਤਾਰਿ ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ (964-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Creator Master does, is a good thing.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ; ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥ (964-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who recognize their Master, are seated in the Court of Almighty.

ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ; ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ (964-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

True is Your Command; no one can challenge it.

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ; ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥ (964-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

O Merciful Master, Cause of causes, Your creative power is all-powerful. ||16||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (964-16)

Salok, Fifth Mahala:

ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ;
ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ (964-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Hearing of You, my body and mind have blossomed forth; chanting the Naam, Almighty's Name, I am flushed with life.

ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ , ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ;
ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ (964-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Walking on the Path, I have found cool serenity deep within; gazing upon the Guru's Darshan, I am exalted (delighted). ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (964-17)

Fifth Mahala:

ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ; ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ॥ (964-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I have found the jewel within my heart.

ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ; ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ (964-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I was not charged for it; the True Guru gave it to me.

ਢੂੰਢ ਵਞਾਈ ; ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ (964-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My search has ended, and I have become stable.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ (964-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have conquered this priceless human life. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (964-18)

Pauree:

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ; ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ (964-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has such good fortune upon his forehead, is committed to Almighty's service.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ;
ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ (964-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One whose heart lotus blossoms forth upon meeting the Guru, remains awake and aware, night and day.

ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ; (ਚਰਣਾਰ-ਬਿੰਦ ਬੋਲੋ)
ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (964-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

All doubt and fear run away from one who is in love with Almighty's lotus feet.

ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ; ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥ (965-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He conquers his soul, following the Guru's Teachings, and attains the Imperishable Lord.

ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ (965-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone keeps up in this Dark Age of Kal-yug, who meditates on the Supreme Almighty.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ; ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ (965-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he is Pure, as if he has bathed at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ; ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ (965-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone is a man of good fortune, who has met with Almighty.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ (965-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to such a one, whose destiny is so great! ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (965-3)

Salok, Fifth Mahala:

ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ; ਤਾਂ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ (965-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When the Husband (Almighty)is within the heart, then Maya, the bride, goes outside.

ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ; ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ (965-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When one's Husband (Almighty)is outside of oneself, then Maya, the bride, is supreme.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਬਹੁ ਫੇਰੁ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ (965-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Without the Name, one wanders all around.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ; ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ (965-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Guru shows us that Almighty is with us.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ (965-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak merges in the Truest of the True. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (965-5)

Fifth Mahala:

ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ; ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (965-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Making all sorts of efforts, they wander around; but they do not make even one effort.

ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ;
ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (965-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, how rare are those who understand the effort which saves the world. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (965-6)

Pauree:

ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ; ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ (965-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The greatest of the great, infinite is Your dignity.

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ; ਨ ਜਾਪਨ੍ਹਿ ਕਰਤਬਾ ॥ (965-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your colors and hues are so numerous; no one can know Your actions.

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ (965-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are the Soul within all souls; You alone know everything.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ; ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ (965-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Everything is under Your control; Your home is beautiful.

ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ; ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ (965-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your home is filled with bliss, which resonates and resounds throughout Your home.

ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ; ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ (965-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your honor, majesty and glory are Yours alone.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ; ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ (965-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are overflowing with all powers; wherever we look, there You are.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ; ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥(965-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Nanak, the slave of Your slaves, prays to You alone. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (965-9)

Salok, Fifth Mahala:

ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ; ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ (965-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Your streets are covered with canopies; under them, the traders look beautiful.

ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ; ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ (965-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, he alone is truly a banker, who buys the infinite commodity. ||1||

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (965-10)

Fifth Mahala:

ਕਬੀਰਾ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ (965-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਕਬੀਰ)

Kabir, no one is mine, and I belong to no one.

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (965-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਕਬੀਰ)

I am absorbed in the One, who created this creation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (965-11)

Pauree:

ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ; ਹਰਿ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ (965-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the most beautiful fruit tree, bearing fruits of Ambrosial Nectar.

ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ੍ ਮਿਲਣ ਕਉ ; ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥ (965-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

My mind longs to meet Him; how can I ever find Him?

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ; ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥ (965-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He has no color or form; He is inaccessible and unconquerable.

ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ; ਜੋ ਖੋਲ੍ਹੈ ਭਿਤਾ ॥ (965-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I love Him with all my soul; He opens the door for me.

ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਸਾੜੀਆ ; ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਿਤਾ ॥ (965-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I shall serve you forever, if you tell me of my Friend.

ਕੁਰਬਾਣੀ ਵੰਞਾ ਵਾਰਣੈ ; ਬਲੇ ਬਲਿ ਕਿਤਾ ॥ (965-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a dedicated, devoted sacrifice to Him.

ਦਸਨਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰਿਆ ; ਸੁਣਹੁ ਲਾਇ ਚਿਤਾ ॥ (965-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Beloved Saints tell us, to listen with our consciousness.

ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ;
ਤਿਸੁ ਨਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥੧੯॥ (965-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who has such pre-ordained destiny, O slave Nanak, is blessed with the Ambrosial Name by the True Guru. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (965-15)

Salok, Fifth Mahala:

ਕਬੀਰ ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ; ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ (965-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Kabir, the earth belongs to the Holy, but the thieves have come and now sit among them.

ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ;
ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੧॥ (965-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The earth does not feel their weight; even they profit. ||1||

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (965-16)

Fifth Mahala:

ਕਬੀਰ ਚਾਵਲ ਕਾਰਣੇ ; ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ (965-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Kabir, for the sake of the rice, the husks are beaten and threshed.

ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ; ਤਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮਰਾਇ ॥੨॥ (965-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

When one sits in the company of evil people, then he will be called to account by the Righteous Judge (Dharam-Raj). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (965-17)

Pauree:

ਆਪੇ ਹੀ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ; ਆਪਿ ਇਕਾਤੀਆ ॥ (965-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself has the greatest family; He Himself is all alone.

ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਤੀਆ ॥ (965-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone knows His own worth.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਉਪੰਨਿਆ ॥ (965-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself, by Himself, created everything.

ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਵਰੰਨਿਆ ॥ (965-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Only He Himself can describe His own creation.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ; ਜਿਥੈ ਤੂ ਵੁਠਾ ॥ (965-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blessed is Your place, where You dwell, Lord.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਤੂੰ ਡਿਠਾ ॥ (966-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Blessed are Your devotees, who see You, O True Lord.

ਜਿਸ ਨੋ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ; ਸਲਾਹੇ ਸੋਇ ਤੁਧੁ ॥ (966-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone praises You, who is blessed by Your Grace.

ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ; ਨਿਰਮਲ ਸੋਈ ਸੁਧੁ ॥੨੦॥(966-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who meets the Guru, Guru Nanak says, is Pure and sanctified. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (966-2)

Salok, Fifth Mahala:

ਫਰੀਦਾ , ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ; ਮੰਝਿ , ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗੁ ॥ (966-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Fareed, this world is beautiful, but there is a thorny garden within it.

ਜੋ ਨਰ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ; ਤਿਨ੍ਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੧॥ (966-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Those who are blessed by their spiritual teacher are not even scratched. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (966-3)

Fifth Mahala:

ਫਰੀਦਾ, ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ; ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ (966-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Fareed, blessed is the life, with such a beautiful body.

ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ੍ ; ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੨॥ (966-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

How rare are those who are found to love their Beloved Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (966-4)

Pauree:

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ; ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਏ ॥ (966-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone obtains meditation, austerities, self-discipline, compassion and faith, whom Almighty so blesses.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਇਹਿ ਅਗਨਿ ਆਪਿ ; ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (966-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He alone meditates on the Naam, Almighty's Name, whose fire Almighty puts out.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਅਗਮ ਪੁਰਖੁ ; ਇਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦਿਖਾਏ ॥ (966-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The Inner-knower of hearts, beyond the mind (Almighty), inspires us to look upon all with an impartial eye.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਆਸਰੈ ; ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (966-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

With the support of the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one falls in love with Almighty.

ਅਉਗਣ ਕਟਿ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ (966-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One's faults are eradicated, and one's face becomes radiant and bright; through Almighty's Name, one crosses over.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਉ ਕਟਿਓਨੁ ; ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (966-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The fear of birth and death is removed, and he is not reincarnated again.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿਅਨੁ ; ਲੜੁ ਆਪਿ ਫੜਾਏ ॥ (966-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Almighty lifts him up and pulls him out of the deep, dark pit, and attaches him to the hem of His robe.

ਨਾਨਕ , ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਰਖੇ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨੧॥ (966-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty forgives him, and holds him close in His embrace. ||21||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (966-8)

Salok, Fifth Mahala:

ਮੁਹਬਤਿ ਜਿਸੁ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ;
ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (966-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

One who loves Almighty is imbued with the deep crimson color of His love.

ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ;
ਤਿਸੁ ਜਨ , ਕੀਮ ਨ ਮੂਲਿ ॥੧॥ (966-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, such a person is rarely found; the value of such a humble person can never be estimated. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (966-9)

Fifth Mahala:

ਅੰਦਰੁ ਵਿਧਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ; ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਸਚੁ ਡਿਠੋਮਿ ॥ (966-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

The True Name has pierced the nucleus of my self deep within. Outside, I see the True Master as well.

ਨਾਨਕ , ਰਵਿਆ ਹਭ ਥਾਇ ;
ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੋਮਿ ॥੨॥ (966-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, He is pervading and permeating all places, the forests and the meadows, the three worlds, and every hair. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (966-10)

Pauree:

ਆਪੇ ਕੀਤੋ ਰਚਨੁ ; ਆਪੇ ਹੀ ਰਤਿਆ ॥ (966-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself created the Universe; He Himself imbues it.

ਆਪੇ ਹੋਇਓ ਇਕੁ ; ਆਪੇ ਬਹੁ ਭਤਿਆ ॥ (966-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is One, and He Himself has numerous forms.

ਆਪੇ ਸਭਨਾ ਮੰਝਿ ; ਆਪੇ ਬਾਹਰਾ ॥ (966-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is within all, and He Himself is beyond them.

ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਾ ॥ (966-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is known to be far away, and He Himself is right here.

ਆਪੇ ਹੋਵਹਿ ਗੁਪਤੁ ; ਆਪੇ ਪਰਗਟੀਐ ॥ (966-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

He Himself is hidden, and He Himself is revealed.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਸੈ ਨ ਪਾਇ ; ਤੇਰੀ ਥਟੀਐ ॥ (966-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

No one can estimate the value of Your Creation, Lord.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ; ਅਪਾਰੁ ਅਗਣਤੁ ਤੂੰ ॥ (966-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

You are deep and profound, unfathomable, infinite and invaluable.

ਨਾਨਕ , ਵਰਤੈ ਇਕੁ ;
ਇਕੋ ਇਕੁ ਤੂੰ ॥੨੨॥੧॥੨॥ ਸੁਧੁ ॥ (966-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the One Master is all-pervading. You are the One and only. ||22||1||2|| Sudh||

ਰਾਮਕਲੀ ਕੀ ਵਾਰ ;
ਰਾਇ ਬਲਵੰਡਿ ਤਥਾ ਸਤੈ ਡੂਮਿ ਆਖੀ (ਸੱਤੇ ਬੋਲੋ) (966-14)

Vaar Of Ramkali, Uttered By Satta And Balwand of Merasi Clan:

Prologue: There were two Rababis (those that do kirten by using a string instrument called rebab) in times of Guru Arjan Dev ji called Rai Balwand (Rai is the respected title and balwand was his name) and the second one called Satta. They were from the Dum (Merasi) sect and were given the duty to do kirtan (singing of hymns) in the praise of almighty in the Guru's Darbar.

One day, these two Rababis requested for some cash from Guru Arjan Dev Ji as their sister was getting married. Guru Ji immediately offered them to perform the wedding as they wish and Guru Ji himself will take care of all the expenditure. In greed they refused Guru Ji's offer and requested Guru Ji to donate one day's Kirtan collection to them. Ever forgiving Guru Arjun Dev Ji agreed. The next day, as Almighty WILLED, a heavy down pour caused very few Sikhs to came to visit Guru Ji whereby the total collection was only 100 Rupees. When the collections were handed over to both of them, they become very angry and blamed Guru Ji for purposely instructing Sikhs not to come on that particular day.

The next morning both of them did not come to perform Asa Di Vaar Kirten in Guru Ji's darbar (hall). Guru Ji then requested Baba Budha Ji to invite them. They refused to come and Guru Ji then requested Bhai Gurdass Ji to call them. They refused again and said a lot of unpleasant words against Guru Ji greatness. Guru Ji then, bear footed went Himself to invite them. Upon reaching the house, Guru Ji called them respectfully, in return they spoke against Guru Ji. Guru Ji listened and kept on inviting them. They then went beyond limit and started saying that their ancestors who performed kirten in the Guru's darbar are the ones who glorified Guru Nanak Dev Ji. Without our ancestors, the world would not have recognise Guru Nanak Dev Ji. The house of Guru Nanak Dev ji would be nothing without us singing their glory.

Hearing this, Guru Arjan Dev ji ordered all the sikhs not to have anything to do with the rababis anymore. Guru Ji said "Nobody is to speak to them and even look at them. These rababis body will rot." Gurji also warned everybody that if anybody tries to save these rababis and bring their apologies to Guru Ji, then their face is to be blaken and they would be taken around the Amritsar town on a donkey's back.

Guru ji then also said that from now onwards, my Sikhs shall perform kirtan(singing of hymns) themselves without any dum (merasis'). Baba Buddha ji, Bhai Gurdas Ji and Guru Arjan Dev ji themselves performed the Asa Di Vaar using the string instruments.

Satta and Balwand were completely neglected and blisters (bristles) completely covered their body. They now become lepers and their body emitted a very bad smell. No one helped them as Guru Ji himself due to their ego rejected them.

One day they heard about Bhai Ladha ji who stays in Lahore and is well known of his character of ever willing to help the needy without any discrimination. They then approached Bhai Ladha ji and he immediately agreed to help them. Bhai Ladha ji together with Satta and Balwand headed towards Amritsar. Bhai Ladha Ji himself rubbed black dust collected from a burned pot and sat on a donkey's back with a drum around his neck. Upon arrival at Amritsar, he rode into all the streets before going to Guru Ji.

When he came close, Guru Ji stood up and move towards Bhai Ladha ji. Guru Ji then held Bhai Ladhaji's hand and brought him down and hugged him. Bhai Ladha Ji then requested Guru Ji to forgive Satta and Balwand for their bad deeds. Guru Ji then said "Bhai Ladha ji you are a great Sikh but Satta and Balwand can only be forgiven and blessed if they utters the praises of Guru Nanak."

Upon listening this, Satta and Balwand uttered the praises as follows;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (966-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਾਉ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰੁ ਕਰੇ ;
ਕਿਉ ਬੋਲੁ , ਹੋਵੈ ਜੋਖੀਵਦੈ ॥ (966-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The one whose name is made to be great (refers to Guru Nanak) by the Creator (Almighty) Himself, how can his words be weighted or judged? How can anyone weigh them through mere speach as their words become the unaltered reality?

ਦੇ ਗੁਨਾ ਸਤਿ , ਭੈਣ ਭਰਾਵ ਹੈ ;
ਪਾਰੰਗਤਿ ਦਾਨੁ ਪੜੀਵਦੈ ॥ (966-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The angelic virtues such as truth, contentment, mercy, faith, contemplation, etc. are the brothers and the godly character such as compassion, friendship, politeness, etc are the sisters of Guru Nanak and through His congregation the gift of salvation is obtained.

ਨਾਨਕਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ;
ਸਚੁ ਕੋਟੁ , ਸਤਾਣੀ ਨੀਵ ਦੈ ॥ (966-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak established the kingdom of Guruship; He built the fortress of Almighty's Name (Naam) with the wall of meditation on the strong foundation of faith; means that through knowledge, meditation is given the precedence for one to attain union with his real-self.

ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ;
ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਦੈ ॥ (966-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak Dev Ji placed the Guruship canopy over Bhai Lehna's (Guru Angad) head, made Lehna Ji the preacher of knowledge and Bhai Lehna ji praises Waheguru and drinks the nectar of Almighty's Name (Naam).

ਮਤਿ , ਗੁਰ ਆਤਮਦੇਵ ਦੀ ;
ਖੜਗਿ ਜੋਰਿ , ਪਰਾਕੁਇ ਜੀਅ ਦੈ ॥ (966-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak implanted through His sermons the attainment of Almighty as shield and the strong double edged sword of knowledge to Bhai Lehna (Guru Angad).

ਗੁਰਿ ਚੇਲੇ ਰਹਰਾਸਿ ਕੀਈ ;
ਨਾਨਕਿ ਸਲਾਮਤਿ ਥੀਵਦੈ ॥ (966-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak Ji served and completed the practice of a Guru and a disciple while enlightning through His physical form; means that Guru Nanak was born as a universal teacher (Guru) and served His entire life in enlightning the world without any discrimination and become a true Sikh after bestowing the throne to Guru Angad Dev Ji by bowing down to His disciple, while He was still alive.

ਸਹਿ ਟਿਕਾ ਦਿਤੋਸੁ ; ਜੀਵਦੈ ॥੧॥ (966-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The King of all Kings, Guru Nanak Dev Ji inaugurated His disciple Guru Angad Dev Ji by applying the ceremonial mark to his forehead while He was still alive. ||1||

ਲਹਣੇ ਦੀ ਫੇਰਾਈਐ ; ਨਾਨਕਾ ਦੋਹੀ ਖਟੀਐ ॥ (966-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak spreaded the fame of Bhai Lehna (Guru Angad Dev Ji) by proclaiming His succession and the prominence of Bhai Lehna (Guru Angad Dev Ji) is obtained from all directions.

ਜੋਤਿ ਓਹਾ , ਜੁਗਤਿ ਸਾਇ ;
ਸਹਿ ਕਾਇਆ ਫੇਰਿ ਪਲਟੀਐ ॥ (966-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Angad Dev Ji was enlighten by the same light as Guru Nanak Dev Ji, the preaching method by Katha (discourse) and Kirten (singing of Shabad) remains the same as the principals were carried forward; the inauguration of Guru Angad Dev Ji is merely as a Guru Nanak the King has changed his body means that there is no difference between Guru Nanak and Guru Angad Dev Ji as they shared the One Light and the same way.

ਝੁਲੈ ਸੁ ਛਤੁ ਨਿਰੰਜਨੀ ;
ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ ਗੁਰ ਹਟੀਐ ॥ (966-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The Pure canopy of Almighty's Praises waves over Guru Angad Dev Ji, and He sits on the Guruship throne, the retail center of Almighty's Name.

ਕਰਹਿਜਿ ਗੁਰ ਫੁਰਮਾਇਆ ;
ਸਿਲ ਜੋਗੁ ਅਲੂਣੀ ਚਟੀਐ ॥ (966-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Angad Dev Ji executed the commands of Guru Nanak obediently although the commands were tasteless from all the world desires, Guru Angad Dev Ji enjoyed the taste of union meditation (Yog Bhagti) of Guru Nanak Dev Ji's command by abandoning all the other taste.

ਲੰਗਰੁ ਚਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ;
ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੀ , ਖਟੀਐ ॥ (ਖੱਟੀਐ ਬੋਲੋ)(967-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The Langar - the free Kitchen of the Guru serves food to all without any discrimination and at the time the free kitchen of Almighty's sermon in which Almighty's Name is served and its supplies never run short; such is the profit earned by Guru Angad Dev Ji by serving Guru Nanak Dev Ji.

ਖਰਚੇ ਦਿਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ;
ਆਪ ਖਹਦੀ , ਖੈਰਿ ਦਬਟੀਐ ॥ (ਦਬੱਟੀਐ ਬੋਲੋ)(967-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Angad Dev Ji, Himself spend the blessings of Guru Nanak Dev Ji by reciting Almighty's Name and at the same time distributes the blessings by preaching other to recite Almighty's Name.

ਹੋਵੈ ਸਿਫਤਿ ਖਸੰਮ ਦੀ ;
ਨੂਰੁ ਅਰਸਹੁ ਕੁਰਸਹੁ ਝਟੀਐ ॥ (967-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The Almighty Praises are being sung in the congregation of Guru Angad Dev Ji, and the nectar of Almighty's Name from Almighty's place and the enlightment from Almighty's throne are being showered continuously.

ਤੁਧੁ ਡਿਠੇ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ;
ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੀ ਕਟੀਐ ॥ (967-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear True King, Guru Angad Dev Ji! the filth (sins) of countless past lives is washed away by just having a glimpse of You.

ਸਚੁ ਜਿ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ;
ਕਿਉ ਏਦੂ ਬੋਲਹੁ ਹਟੀਐ ॥ (967-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Angad Dev Ji, you have obeyed obediently without any hesitation the commands of Guru Nanak Dev Ji and you have never disobeyed any command of the Guru.

ਪੁਤ੍ਰੀ ਕਉਲੁ ਨ ਪਾਲਿਓ ; (ਪੁਤ੍ਰੀਂ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਪੀਰਹੁ ਕੰਨ੍ ਮੁਰਟੀਐ ॥ (ਮੁਰੱਟੀਐ ਬੋਲੋ) (967-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Baba Sri Chand and Baba Lakhmi Das, both sons of Guru Nanak Dev Ji did not obey His Word; they turned their backs on Him as the Guru.

ਦਿਲਿ ਖੋਟੈ ਆਕੀ ਫਿਰਨ੍ਹਿ ;
ਬੰਨ੍ਹਿ ਭਾਰੁ , ਉਚਾਇਨ੍ਹਿ ਛਟੀਐ ॥ (ਛੱਟੀਐ ਬੋਲੋ) (967-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The evil-hearted ones became rebellious by refusing to obey Guru Nanak Dev Ji's command; they carry loads of sin on their backs.

ਜਿਨਿ ਆਖੀ ਸੋਈ ਕਰੇ ;
ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਨੈ ਥਟੀਐ ॥ (967-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The Almighty who is the sole creator of the entire universe, Himself manifested as Guru Nanak and become the Guru. The same Guru Nanak who told Guru Angad Dev Ji that you are the next Guru, manifested as Guru Angad Dev Ji and are serving as the second Guru.

ਕਉਣੁ ਹਾਰੇ ;
ਕਿਨਿ ਉਵਟੀਐ ॥੨॥ (ਉਵੱਟੀਐ ਬੋਲੋ) (967-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

People were guessing whether who will lose, and who will win, means that the third Guru will be the Guru's sons or a servant again. ||2||

ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਮੰਨਣਾ ;
ਕੋ ਸਾਲੁ ਜਿਵਾਹੇ ਸਾਲੀ ॥ (967-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

He who did the work, is accepted as Guru; so which is better - the thistle or the rice? Although thistle is higher but rice which is lower is accepted in similar manner Bhai Lehna remain in utmost humbleness whereas the others were claiming themselves to be great.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ ਦੇਵਤਾ ;
ਲੈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਦਲਾਲੀ ॥ (967-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Angad Dev Ji is the Righteous King and the Master of Faith who listens to the prayers and act as the middle-person to unite the beings with the Supreme Being (Almighty).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ , ਸਚਾ ਕਰੇ ;
ਸਾ ਬਾਤ ਹੋਵੈ ਦਰਹਾਲੀ ॥ (967-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Whatever the True Guru says, the True Masterdoes; it comes to pass instantaneously.

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀ ਦੋਹੀ ਫਿਰੀ ;
ਸਚੁ ਕਰਤੈ ਬੰਧਿ ਬਹਾਲੀ ॥ (967-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Now, Guru Angad Dev Ji's declaration as the second Guru and His praises spread wide in all directions because the True Creator Himself confirmed and certified it.

ਨਾਨਕੁ , ਕਾਇਆ ਪਲਟੁ ਕਰਿ ;
ਮਲਿ ਤਖਤੁ ਬੈਠਾ , ਸੈ ਡਾਲੀ ॥ (ਮੱਲਿ ਬੋਲੋ) (967-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak merely changed his body to Guru Angad Dev Ji and still sits on the throne, with hundreds of branches of Sikh preachers are reaching out to preach the true message.

ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਉਮਤਿ ਖੜੀ ;
ਮਸਕਲੈ ਹੋਇ ਜੰਗਾਲੀ ॥ (ਮਸਕੱਲੈ ਬੋਲੋ) (967-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The Sikhs stood at Guru Angad Dev Ji door at all times waiting to serve Him, as they served selflessly and deligently their rust of sins are removed just like a stone called 'Maskela' scraps the rust on a metal.

ਦਰਿ ਦਰਵੇਸੁ ਖਸੰਮ ਦੈ ;
ਨਾਇ ਸਚੈ ਬਾਣੀ ਲਾਲੀ ॥ (967-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Angad Dev Ji is the Dervish (a Saint, at the Almighty's door), His love is attached to Almighty's Name and His sermons are the strings of love by reading which one is tied with Almighty's love.

ਬਲਵੰਡ ਖੀਵੀ ਨੇਕ ਜਨ ;
ਜਿਸੁ ਬਹੁਤੀ ਛਾਉ ਪਤ੍ਰਾਲੀ ॥ (967-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Balwand says that Mata Khivi Ji who Guru Angad Dev Ji's wife, is a noble woman, who gives soothing, dense shade of leafs to all just like a heavy shading tree.

ਲੰਗਰਿ ਦਉਲਤਿ ਵੰਡੀਐ ;
ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖੀਰਿ ਘਿਆਲੀ ॥ (967-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

In Guru Angad Dev Ji's congregation, spiritual kitchen distributes knowledge, love and meditation to all; in the same manner Mata Khivi Ji distributes variety of delicious food from Guru's free kitchen especially the kheer - the rice pudding with added pure ghee, which is like sweet ambrosia.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਮਨਮੁਖ ਥੀਏ ਪਰਾਲੀ ॥ (967-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The faces of the Guru's Sikhs are radiant and bright; the self-willed manmukhs are pale, like straw. The fail to obtain the benefit of this human birth.

ਪਏ ਕਬੂਲੁ ਖਸੰਮ ਨਾਲਿ ;
ਜਾਂ ਘਾਲ ਮਰਦੀ ਘਾਲੀ ॥ (967-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Angad Dev Ji earned bravely and exerted Himself heroically before merging with Almighty. Guru Angad Dev Ji did not exercise the power bestowed to Him in His entire lifetime and His radiant was so overflowing that anyone whom He sees in a glimpse would be freed from all illnesses therefore His braveness has no equivalent.

ਮਾਤਾ ਖੀਵੀ ਸਹੁ ਸੋਇ ;
ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ ॥੩॥ (967-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Such is the Husband of Mata Khivi Ji who carried the load of the entire world and He is no other then the Almighty Himself. ||3||

ਹੋਰਿਂਓ ਗੰਗ ਵਹਾਈਐ ;
ਦੁਨਿਆਈ ਆਖੈ , ਕਿ ਕਿਓਨੁ ॥ (967-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

It is as if the Guru made the Ganges flow in the opposite direction, and the world wonders: what has he done by leaving His sons behind and inaugurated Bhai Lehna as His successor.

ਨਾਨਕ ਈਸਰਿ ਜਗਨਾਥਿ ;
ਉਚ ਹਦੀ ਵੈਣੁ , ਵਿਰਿਕਿਓਨੁ ॥ (967-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak Dev Ji is omnipotent and the Master of the entire Universe as He spoke the words which is beyond the worldly borders means that He described the undescribed knowledge of self-attainment in worldly language.

ਮਾਧਾਣਾ ਪਰਬਤੁ ਕਰਿ , ਨੇਤ੍ਰਿ ਬਾਸਕੁ ;
ਸਬਦਿ ਰਿੜਕਿਓਨੁ ॥ (967-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Making the mountain his churning stick, and the snake-king his churning string, He has churned the Ocean of Shabad means He has contemplated the Shabad which was formless and beyond the grasp of worldly sensors.

ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ;
ਕਰਿ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਚਿਲਕਿਓਨੁ ॥ (967-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak Dev Ji extracted the fourteen jewels and illuminated the world with spiritual enlightment by preaching the virtues and blessed self realisation.

ਕੁਦਰਤਿ ਅਹਿ ਵੇਖਾਲੀਅਨੁ ;
ਜਿਣਿ ਐਵਡ ਪਿਡ , ਠਿਣਕਿਓਨੁ ॥ (967-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

He who has revealed such creative power and He Himself has sustained the entire universe with His power. Guru Nanak, Himself is the Almighty.

ਲਹਣੇ ਧਰਿਓਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ;
ਅਸਮਾਨਿ ਕਿਆੜਾ ਛਿਕਿਓਨੁ ॥ (967-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

He raised the royal canopy to wave over the head of Lehna, and raised His glory to the skies as He has obeyed the most difficult commands of Guru Nanak and attracted the powers of the entire universe and His heart was purified as He remained His concentration in Almighty.

ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ਮਾਹਿ ;
ਆਪੁ ਆਪੈ ਸੇਤੀ ਮਿਕਿਓਨੁ ॥ (967-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak Dev Ji merged with Guru Angad Dev Ji, just like water blends into water therefore Almighty (as Guru Nanak) blended Guru Angad Dev Ji into Himself.

ਸਿਖਾਂ ਪੁਤ੍ਰਾਂ ਘੋਖਿ ਕੈ ;
ਸਭ ਉਮਤਿ ਵੇਖਹੁ , ਜਿ ਕਿਓਨੁ ॥ (967-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak appraise His Sikhs and His sons, and everyone saw what happened.

ਜਾਂ ਸੁਧੋਸੁ ; ਤਾਂ ਲਹਣਾ ਟਿਕਿਓਨੁ ॥੪॥ (967-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

When Lehna alone was found to be pure, then He was selected and inaugurated as the second Guru. Guru Angad Dev Ji sat on the Guruship throne. ||4||

Prologue: The was a hypocrite Tepa who envy the growing support for Guru Angad Dev Ji in Khadur Sahib, he was waiting for an oppurtunity to defame Guru Ji. Once there was a drought of water in Khadur Sahib, he preached that it was because of Guru Angad Dev Ji that rain is not showering so some ignorant landlords came and requested Guru Ji leave Khadur. Without any hesitation Guru ji left immediately. Since that day thing were becoming worse and (Guru) Amar das came and unfold the evil intentions of the Tepa and the residents of Khadur came to apologise for their misdeed.

ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ; (ਫੇਰੁ-ਆਣਿ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥ (967-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Then, Guru Angad Dev Ji the True Guru and the son of Baba Pheru Mal, came to dwell at Khadoor.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਲਿ ਤੁਧੁ ; ਹੋਰੁ ਮੁਚੁ ਗਰੂਰੁ ॥ (967-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Meditation, austerities, self-discipline and many other virtues which magnifies the glory rest with You.

ਲਬੁ ਵਿਣਾਹੇ ਮਾਣਸਾ ; ਜਿਉ ਪਾਣੀ ਬੂਰੁ ॥ (967-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Greed for accumulating wealth (Lab) ruins mankind, like the green algae in the water.

ਵਰ੍ਹਿਐ ਦਰਗਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ; ਕੁਦਰਤੀ ਨੂਰੁ ॥ (967-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

In the Guru's Court, the Divine Light rays shines, means in Guru's congregation the knowledge of real-self is obtained.

ਜਿਤੁ ਸੁ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ; ਤੂੰ ਓਹੁ ਠਰੂਰੁ ॥ (967-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Angad Dev Ji, You are the same Almighty whose depth is beyond the reach of all means You are unlimited and beyond description.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ;
ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਭਰਪੂਰੁ ॥ (967-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

You are overflowing with Almighty's Naam which is the nine treasures of Almighty's form.

ਨਿੰਦਾ ਤੇਰੀ ਜੋ ਕਰੇ ; ਸੋ ਵੰਞੈ ਚੂਰੁ ॥ (967-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Whoever slanders You will be totally ruined and destroyed.

ਨੇੜੈ ਦਿਸੈ ਮਾਤ ਲੋਕ ; ਤੁਧੁ ਸੁਝੈ ਦੂਰੁ ॥ (967-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

We are people of this world who possesses the materialistic intellect and You are far sighted means upon obtaining Your blessed sight Almighty becomes obvious within all the beings.

ਫੇਰਿ ਵਸਾਇਆ ਫੇਰੁਆਣਿ ; (ਫੇਰੁ-ਆਣਿ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰਿ ਖਾਡੂਰੁ ॥੫॥ (967-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Then, Guru Angad Dev Ji the True Guru and the son of Baba Pheru Mal, came to dwell at Khadoor.

ਸੋ ਟਿਕਾ , ਸੋ ਬੈਹਣਾ ; ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (968-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The same mark on the forehead, the same throne, and the same Royal Court.

ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ; ਪੋਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥(ਪਿਉ ਬੋਲੋ) (968-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Just like the father, Guru Angad Dev Ji and grandfather, Guru Nanak Dev Ji, the son Guru Amar Das Ji is acknowledged means that Guru Amar Das Ji's splendour is equally famous.

ਜਿਨਿ ਬਾਸਕੁ ਨੇਤ੍ਰੈ ਘਤਿਆ ; ਕਰਿ ਨੇਹੀ ਤਾਣੁ ॥
ਜਿਨਿ ਸਮੁੰਦੁ ਵਿਰੋਲਿਆ ; ਕਰਿ ਮੇਰੁ ਮਧਾਣੁ ॥ (968-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Amar Das Ji, made His mind the thousand-headed serpent as his churning string, and His strength as the center gear,He made His concentration firm as the Mount Sumer which is the churning stick and churned the ocean of the Shabad, means Guru Amar Das Ji is the Almighty Himself.

ਚਉਦਹ ਰਤਨ ਨਿਕਾਲਿਅਨੁ ; ਕੀਤੋਨੁ ਚਾਨਾਣੁ ॥ (968-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

He extracted the fourteen jewels (as described in Pauri 4 above), and brought forth the Divine Light of self-realisation.

ਘੋੜਾ ਕੀਤੋ ਸਹਜ ਦਾ ; ਜਤੁ ਕੀਓ ਪਲਾਣੁ ॥ (968-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

He made divine knowledge His horse, and the strength of controlling sensors from indulge with desires His saddle.

ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਓ ਸਤ ਦਾ ; (ਸੱਤ ਬੋਲੋ)
ਜਸ ਹੰਦਾ ਬਾਣੁ ॥ (968-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

He placed the arrow of singing Almighty's Praises and speaking the Truth as the bow.

ਕਲਿ ਵਿਚਿ ਧੂ ਅੰਧਾਰੁ ਸਾ ;
ਚੜਿਆ , ਰੈ ਭਾਣੁ ॥ (968-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

In this Dark Age of Kal Yug, there was only pitch darkness. Then, Guru Amar Das Ji rose like the sun to illuminate the darkness.

ਸਤਹੁ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਓ ; ਸਤਹੁ ਛਾਵਾਣੁ ॥ (968-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Nanak Dev Ji revived the eaten wheat field and remain the trees shadow in similar manner Guru Ji revived the virtues such as truth, contentment, mercy, faith, contemplation, etc. which has been harvest by Maya and spreaded the canopy of singing Almighty's praises.

ਨਿਤ ਰਸੋਈ ਤੇਰੀਐ ; ਘਿਉ ਮੈਦਾ ਖਾਣੁ ॥ (968-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Amar Das Ji, your kitchen always serves ghee, sugar and flour means that Kerah Persad is prepared to be served to all.
Second Meaning: Dear Guru Amar Das Ji's congregation serves love (akin to sugar), meditation (akin to flour) and Knowledge (akin to ghee) in congregation.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਸੁਝੀਓਸੁ ;
ਮਨ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (968-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Whoever adopted Your sermons faithfully, he/she sees Almighty within all in all four directions means everwhere.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ;
ਕਰਿ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (968-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Amar Das Ji, You eliminate the cycle of reincarnation of those whom You bless with Your Glance of Grace.

ਅਉਤਰਿਆ ਅਉਤਾਰੁ ਲੈ ; ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (968-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Amar Das Ji, You are the manifestation of most wise Almighty Himself

ਝਖੜਿ ਵਾਉ ਨ ਡੋਲਈ ; ਪਰਬਤੁ ਮੇਰਾਣੁ ॥ (968-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

You are not pushed or shaken by the storm of greed and the wind of desires; you are steady like the Sumer Mountain.

ਜਾਣੈ ਬਿਰਥਾ ਜੀਅ ਕੀ ; ਜਾਣੀ ਹੂ ਜਾਣੁ ॥ (968-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

You know the condition of each and every heart; You are the Knower of knowers.

ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ;
ਜਾਂ ਤੂ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (968-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Amar Das Ji, how can I praise You, O True Supreme King, when You are so wise as You are all-knower and never pleased with hypocrite love.

ਦਾਨੁ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ; ਸੋ ਸਤੇ ਦਾਣੁ ॥ (968-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Amar Das Ji, whatever gift that pleases You; please bless Satta (author) with those gifts.

ਨਾਨਕ , ਹੰਦਾ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ; ਉਮਤਿ ਹੈਰਾਣੁ ॥ (968-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Seeing Guru Nanak's canopy waving over Your head, observing the same splendour everyone was astonished.

ਸੋ ਟਿਕਾ ਸੋ ਬੈਹਣਾ ; ਸੋਈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (968-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The same mark of Guruship on the forehead, the same throne, and the same congregation participated by Baba Buddha and other Sikhs.

ਪਿਯੂ ਦਾਦੇ ਜੇਵਿਹਾ ; **(ਪਿਉ ਬੋਲੋ)**
ਪੋਤ੍ਰਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬॥ (968-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Just like the father, Guru Angad Dev Ji and grandfather, Guru Nanak Dev Ji, the son Guru Amar Das Ji is acknowledged means that Guru Amar Das Ji's splendour is equally famous.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ;
ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨੈ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (968-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Ram Das Ji, Your physical form and mind is great; the Almighty who created the entire Universe has dignified You by inaugurating You as the Fourth Guru.

ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਕਰਾਮਾਤਿ ;
ਆਪਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ਧਾਰਿਆ ॥ (968-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Ram Das Ji, You perfected with all the powers of the Universe as the Creator Almighty Himself has manifested as You in physical form.

ਸਿਖੀ ਅਤੈ ਸੰਗਤੀ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ (968-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The Sikhs who were your companion and all the entire participants of Guru's Congregation recognize You as the Supreme MasterGod, and bow down to You.

ਅਟਲੁ ਅਥਾਹੁ ਅਤੋਲੁ ਤੂ ;
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਿਆ ॥ (968-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Ram Das Ji, You are permanent (unchanging), You are beyond reach (unfathomable) and You are beyond all measures (immeasurable); You have no end or limitation as Your shores are beyond all worldly attempts.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ;
ਸੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ (968-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Ram Das Ji, those who served You with love, You ferry them across this worldly ocean.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮੋਹੁ ;
ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਤੁਧੁ ਸਪਰਵਾਰਿਆ ॥(ਸ-ਪਰਵਾਰਿਆ ਬੋਲੋ)(968-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Ram Das Ji, You have suppressed and driven Labh (Greed of accumulation), Lobh (Greed of consumption), sexual desire, anger and emotional attachment together with all their family (the thoughts and character shaped with the desires) out of the Antahkaran (fourfold mind made of mind, intellect, memory and self-existence) of Your Sikhs.

ਧੰਨੁ ਸੁ ਤੇਰਾ ਥਾਨੁ ਹੈ ;
ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਪੈਸਕਾਰਿਆ ॥ (968-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Ram Das Ji, great is Your True Congregation and true is Your broaden effect of meditation, means true is in all what You do.

ਨਾਨਕੁ ਤੂ , ਲਹਣਾ ਤੂਹੈ ;
ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ , ਤੂ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (968-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Ram Das Ji, You are Guru Nanak, You are Guru Angad, and You are Guru Amar Das; so do I recognize You.

ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ; ਤਾਂ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥੭॥ (968-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Ram Das Ji, whoever had auspicious opportunity of having Your glimpse (darshan), their mind is purified. ||7||

ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ; ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ (968-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

In this four ages world, Almighty manifested as four Guru (Guru Nanak Dev Ji, Guru Angad Dev Ji, Guru Amar Das Ji and Guru Ram Das Ji), now Almighty Himself is in Guru Arjan Dev Ji's form. Second Meaning: In four ages there are four respective vedas (Rig, Sham, Yujar and Atharban), now the Almighty Himself manifested in the form of Sri Guru Granth Sahib Ji. Third Meaning: There were four prominent names by which Almighty were remembered (Wasdev, Heri, Gobind and Ram), now the complete Almighty's name 'Waheguru' (Wa+He+Gu+Ru) manifested which is unites one with Almighty.

ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓਨੁ ; (ਆਪੀ-ਨ੍ਹੈ ਬੋਲੋ)
ਆਪੇ ਹੀ ਥੰਮ੍ਹਿ ਖਲੋਆ ॥ (968-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Arjan Dev Ji, Himself created His worldly form as well as the Universe, and He Himself stands as the supporting pillar of the Universe.

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ;
ਆਪਿ ਲਿਖਣਹਾਰਾ ਹੋਆ ॥ (968-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Arjan Dev Ji, Himself is the paper, He Himself is the pen of command, and He Himself is the writer.

ਸਭ ਉਮਤਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣੀ ;
ਆਪੇ ਹੀ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ (968-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

The entire universe is subject to the cycle of reincarnation but Almighty's form, Guru Arjan Dev Ji You are always new and stronger also free from all desease.

ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਅਰਜਨ ਗੁਰੂ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਖਿਵੈ ਚੰਦੋਆ ॥ (968-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Dear Guru Arjan Dev Ji, now You are sitting on the throne; the praise form of royal canopy illuminates over You means Your praises are dominating all over the world.

ਉਗਵਣਹੁ ਤੈ ਆਥਵਣਹੁ ;
ਚਹੁ ਚਕੀ ਕੀਅਨੁ ਲੋਆ ॥ (968-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

From east to west in all four directions, Guru Arjan Dev Ji's splendour has illuminated the four directions means the entire world.

ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ;
ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ (968-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Those Manmukhs (self-willed) who refused to serve Guru Arjan Dev Ji, abandons life and loves death means that such ones are subject birth and death (reincarnation cycle).

ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ;
ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ (968-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

Guru Arjan Dev Ji, Your miracles increase two-fold, even four-fold; Your union is forever means one can unite with You at all times.

ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ;
ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥੮॥੧॥ (968-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਬਲਵੰਡਿ ਤੇ ਸਤਾ)

In this four ages world, Almighty manifested as four Guru (Guru Nanak Dev Ji, Guru Angad Dev Ji, Guru Amar Das Ji and Guru Ram Das Ji), now Almighty Himself is in Guru Arjan Dev Ji's form. ||8||1||

Bhai Rai Balwand and Bhai Satta ji's body started to cure as they were reciting the praises of Guru Nanak Dev Ji, Guru Angad Dev Ji, Guru Amar Das Ji, Guru Ram Das Ji and Guru Arjun Dev Ji. Finally they were cured completely and forgiven by the Great Guru Arjun Dev Ji.

ਰਾਮਕਲੀ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ (968-19)

Ramkali, The Hymn of Bhagat The Devotees.

ਕਬੀਰ ਜੀਉ (968-19)

KabirJi:

Prologue: Once a Yogi came to Bhagat Kabir Ji and said, "Without consuming liquor, one cannot concentrate in meditation. What liquor do you consume for your concentration to be consistently focus in meditation for 24 hours?" Bhagat Kabir ji answers in the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (968-19)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ; **(ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ (968-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Make your body the vat, and mix in the yeast; let the Guru's Shabad (Gurbani) be the molasses.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ;
ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥ (969-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Cut up desire, sexuality, anger, pride and envy, and let them be the fermenting bark. ||1||

ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ , ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ;
ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ (969-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Is there any Saint, with intuitive peace and poise deep within, unto whom I might offer my meditation and austerities as payment?

ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ;
ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (969-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I dedicate my body and mind to whoever gives me even a drop of this wine from such a vat. ||1||Pause||

ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨ੍ਹੀ ;
ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥ (969-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have made the fourteen worlds the furnace, and I have burnt my body with the fire of Almighty.

ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ;
ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥ (ਪੋਚਨ-ਹਾਰੀ ਬੋਲੋ)(969-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The fermentation process is listening to the naturally developed tune within, the Sukhmana nerve - the central spinal channel, is my cooling pad. ||2||

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ;
ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥ (969-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Pilgrimages, fasting, vows, purifications, self-discipline, austerities and breath control through the sun and moon channels - all these I pledge.

ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ;
ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ ॥੩॥ (969-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My focused consciousness is the cup, and the Ambrosial Nectar is the pure juice. I drink in the supreme, sublime essence of this juice. ||3||

ਨਿਝਰ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ;
ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ ॥ (969-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The pure stream constantly trickles forth, and my mind is intoxicated by this sublime essence.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ;
ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਚੋ ਰੇ ॥੪॥੧॥ (969-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, all other wines are trivial and tasteless; this is the only true, sublime essence. ||4||1||

Prologue: The Yogi asked again, "What is the method of preparing the above spiritual liquor from within?" Bhagat Ji answers;

ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ;
ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ (969-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Make spiritual wisdom the molasses, meditation the flowers, and the Fear (sense of respect) of Almighty the fire enshrined in your mind.

ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ;
ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ (969-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Sukhmana, the central spinal channel, is intuitively balanced, and the drinker drinks in this wine. ||1||

ਅਉਧੂ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ (969-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O hermit Yogi, my mind is intoxicated.

ਉਨਮਦ ਚਢਾ , ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (969-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When that wine rises up, one tastes the sublime essence of this juice, and sees across the three worlds. ||1||Pause||

ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ;
ਪੀਉ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥ (969-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Joining the two channels of the breath, I have lit the furnace, and I drink in the supreme, sublime essence.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ , ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ;
ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ (969-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have burnt both sexual desire and anger, and I have been liberated from the world. ||2||

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (969-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The light of spiritual wisdom enlightens me; meeting with the Guru, the True Guru, I have obtained this understanding.

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ , ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ; **(ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)**
ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥੩॥੨॥ (969-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Slave Kabir is intoxicated with that wine, which never wears off. ||3||2||

ਤੂੰ ਮੇਰੋ , ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਓਟ ਗਹੀ , ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ (969-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are my Sumer Mountain, O my Master; I have grasped Your Support.

ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ , ਨਾ ਹਮ ਗਿਰਤੇ ;
ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ (969-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You do not shake, and I do not fall. You have preserved my honor. ||1||

ਅਬ ਤਬ , ਜਬ ਕਬ ; ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥ (969-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now and then, here and there, You, only You.

ਹਮ ਤੁਅ ਪਰਸਾਦਿ ;
ਸੁਖੀ ਸਦ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (969-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Your Grace, I am forever in peace. ||1||Pause||

ਤੋਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਗਹਰ ਬਸਿਓ ;
ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (969-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Relying upon You, I can live even in the cursed place of Magahar; You have put out the fire of my body. (Magahar is believed to be cursed by Ganesh that who ever dies there will be reincarnated as donkey)

ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰ ਪਾਇਓ ;
ਫੁਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆਈ ॥੨॥ (969-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

First, I obtained the Your Sight (Darshan) in Magahar; then, I came to dwell at Varanasi. ||2|| (Varanasi is believed to be blessed by Shiva that whoever dies there will be liberated)

ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ , ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ;
ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ (969-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As is Magahar, so is Varanasi; I see them as one and the same.

ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ (969-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am poor, but I have obtained this wealth of Almighty; the proud are bursting with pride, and die. ||3||

ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ;
ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ (969-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who takes pride in himself is stuck with thorns; no one can pull them out.

ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾਤੇ ; (ਅੱਜੈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥੪॥ (969-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Here, he cries bitterly, and hereafter, he burns in the most hideous hell. ||4||

ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ;
ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥ (969-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is hell, and what is heaven? The Saints reject them both.

ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਕਢਤੇ ;
ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੫॥ (969-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have no obligation to either of them, by the Grace of my Guru. ||5||

ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ;
ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ (969-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now, I have mounted to the throne of Almighty; I have met Almighty, the Sustainer of the World.

ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ;
ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੬॥੩॥ (969-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty and Kabir have become one. No one can tell them apart. ||6||3||

ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ , ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ;
ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥ (969-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I honor and obey the Saints, and punish the wicked; this is my duty as Almighty's police officer.

ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ;
ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥ (969-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Day and night, I wash Your feet, Almighty; I wave my hair as the chauree. ||1||

ਹਮ ਕੂਕਰ ; ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (969-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am a dog at Your Court, Almighty.

ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ; ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (969-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I open my snout and bark before it. ||1||Pause||

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ;
ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ (970-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In my past life, I was Your servant; now, I cannot leave You.

ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ;
ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਗਾਈ ॥੨॥ (970-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The celestial sound current resounds at Your Door. Your insignia is stamped upon my forehead. ||2||

ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ , ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ;
ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥ (970-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are branded with Your brand fight bravely in battle; those without Your brand run away.

ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ;
ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥ (970-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who becomes a Holy person, appreciates the value of Almighty's meditation; Almighty places him in His treasury. ||3||

ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ; ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (970-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the fortress is the chamber; by contemplative meditation it becomes the supreme chamber.

ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ;
ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥ (970-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Guru has blessed Kabir with the commodity, saying, "Take this commodity; cherish it and keep it secure."||4||

ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ;
ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ (970-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir gives it to the world, but he alone receives it, upon whose forehead such destiny is recorded.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ;
ਥਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥ (970-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Permanent is the marriage, of one who receives this ambrosial essence. ||5||4||

Prologue: Bhagat Kabir Ji utteres the following Shabad while giving sermons to an egoistic Brahmin who used to emphasise on practicing ritualistic deeds;

ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ;
ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥ (970-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Brahmin, how can you forget the One, from whose mouth the Vedas and the Gayitri prayer issured forth?

ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ ;
ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ , ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ (970-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The whole world falls at His feet; why don't you chant the Name of that Lord, O Pandit? ||1||

ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮ੍ਹਨ ; ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥ (970-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why, O my Brahmin, do you not chant Almighty's Name?

ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ ;
ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (970-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If you don't chant Almighty's Name, O Pandit, you will only suffer in hell. ||1||Pause||

ਆਪਨ ਊਚ , ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ;
ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ , ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ॥ (970-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You think that you are high, but you take food from the houses of the lowly; you fill up your belly by forcibly practicing your rituals.

ਚਉਦਸ ਅਮਾਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਂਗਹਿ ;
ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥ (970-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the fourteenth day, and the night of the new moon, you go out begging; even though you hold the lamp in your hands, still, you fall into the pit. ||2||

ਤੂੰ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ;
ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਰਾਬਰੀ , ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨਹਿ ॥ (970-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are a Brahmin, and I am only a weaver from Varanasi. How can I compare to you?

ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਉਬਰੇ ;
ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥ (970-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Chanting Almighty's Name, I have been saved; relying on the Vedas, O Brahmin, you shall drown and die. ||3||5||

Prologue: Once a group of Pandits came to Kabir Ji and said, "you are criticizing the practices of all faiths. Do you know anything else to do?" Kabir Ji answers them;

ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ , ਅਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ;
ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥ (970-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is a single tree, with countless branches and twigs; its flowers and leaves are filled with its juice.

ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ;
ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥ (970-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This world is a garden of Ambrosial Nectar. The Perfect Master created it. ||1||

ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ; ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ (970-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have come to know the story of my Sovereign Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ , ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (970-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How rare is that Gurmukh who knows, and whose inner being is illumined by Almighty's Light. ||1||Pause||

ਭਵਰੁ ਏਕੁ , ਪੁਹਪ ਰਸ ਬੀਧਾ ;
ਬਾਰਹ ਲੇ , ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ (970-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The bumble bee, addicted to the nectar of the twelve-petalled flowers, enshrines it in the heart.

ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ;
ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ ਫਰਿਆ ॥੨॥ (970-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He holds his breath suspended in the sixteen-petalled sky of the Akaashic Ethers, and beats his wings in esctasy. ||2||

ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ , ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ;
ਧਰਤੀ , ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿਆ ॥ (970-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the profound void of intuitive Samaadhi, the one tree rises up; it soaks up the water of desire from the ground.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ;
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥੬॥ (970-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I am the servant of those who have seen this celestial tree. ||3||6||

ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ , ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ;
ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥ (970-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Make silence your ear-rings, and compassion your wallet; let meditation be your begging bowl.

ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ , ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ;
ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥ (970-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sew this body as your patched coat, and take Almighty's Name as your support. ||1||

ਐਸਾ ਜੋਗੁ ; ਕਮਾਵਹੁ ਜੋਗੀ ॥ (970-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Practice such Yoga, O Yogi.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (970-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As Gurmukh, enjoy meditation, austerities and self-discipline. ||1||Pause||

ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚਢਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ;
ਸਿੰਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (970-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Apply the ashes of wisdom to your body; let your horn be your focused consciousness.

ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ , ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ;
ਮਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥੨॥ (970-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Become detached, and wander through the city of your body; play the harp of your mind. ||2||

ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ;
ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥ (970-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Enshrine the five tatvas - the five elements, within your heart; let your deep meditative trance be undisturbed.

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੭॥ (970-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, listen, O Saints: make righteousness and compassion your garden. ||3||7||

ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ;
ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (970-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

For what purpose were you created and brought into the world? What rewards have you received in this life?

ਭਵ ਨਿਧਿ , ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ , ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ (970-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty is the boat to carry you across the terrifying worldly ocean; He is the Fulfiller of the mind's desires. You have not centered your mind on Him, even for an instant. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ; ਹਮ ਐਸੇ ਅਪਰਾਧੀ ॥ (971-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Master of the Universe, I am such a sinner!

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ;
ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(971-1, ਰਾਮਕਲੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty gave me body and soul, but I have not practiced loving devotional worship to Him. ||1||Pause||

ਪਰ ਧਨ , ਪਰ ਤਨ , ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ;
ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ (971-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Others' wealth, others' bodies, others' wives, others' slander and others' fights; I have not given them up.

ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ;
ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥ (971-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

For the sake of these, coming and going in reincarnation happens over and over again, and this story never ends. ||2||

ਜਿਹ ਘਰਿ , ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੑੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ (971-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That house, in which the Saints speak of Almighty, I have not visited it, even for an instant.

ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ;
ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇਰਾ ॥੩॥ (971-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Drunkards, thieves, and evil-doers; I constantly dwell with them. ||3||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ;
ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥ (971-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sexual desire, anger, the wine of Maya, and envy; these are what I collect within myself.

ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ;
ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥ (971-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Compassion, righteousness, and service to the Guru - these do not visit me, even in my dreams. ||4||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋਦਰ ;
ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥ (971-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is merciful to the meek, compassionate and benevolent, the Lover of His devotees, the Destroyer of fear.

ਕਹਤ ਕਬੀਰ , ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ;
ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਤੁਮੑਾਰੀ ॥੫॥੮॥ (971-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, please protect Your humble servant from disaster; Dear Almighty, I serve only You. ||5||8||

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ; ਹੋਇ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ (971-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remembering Him in meditation, the door of liberation is found.

ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ; ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (971-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You shall go to heaven, and not return to this earth.

ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ; ਬਜਾਵਹਿ ਤੂਰ ॥ (971-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the home of the Fearless Almighty, the celestial trumpets resound.

ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ; ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ॥੧॥ (971-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The unlimited sound current will vibrate and resonate forever. ||1||

ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ; ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (971-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Practice such meditative remembrance in your mind.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ;
ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (971-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without this meditative remembrance, liberation will never be found. ||1||Pause||

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ; ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥ (971-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remembering Him in meditation, you will meet with no obstruction.

ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ; ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ (971-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You will be liberated, and the great load will be taken away.

ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ; ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ (971-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bow in humility within your heart,

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ; ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (971-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and you will not have to be reincarnated over and over again. ||2||

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ ॥ (971-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remember Him in meditation, celebrate and be happy.

ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ ; ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥ (971-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty has placed His lamp deep within you, which burns without any oil.

ਸੋ ਦੀਪਕੁ ; ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (971-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That lamp makes the world immortal;

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ; ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥੩॥ (971-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

it conquers and drives out the poisons of sexual desire and anger. ||3||

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ; ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ (971-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remembering Him in meditation, you shall obtain salvation.

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ; ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ (971-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Wear that meditative remembrance as your necklace.

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ; ਨਹੀ ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥ (971-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Practice that meditative remembrance, and never let it go.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥ (971-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By Guru's Grace, you shall cross over. ||4||

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ; ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥ (971-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remembering Him in meditation, you shall not be obligated to others.

ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ; ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥ (971-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You shall sleep in your mansion, in blankets of silk.

ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ; ਬਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥ (971-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your soul shall blossom forth in happiness, on this comfortable bed.

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ; ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥੫॥ (971-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So drink in this meditative remembrance, night and day. ||5||

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ; ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ (971-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remembering Him in meditation, your troubles will depart.

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ; ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥ (971-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remembering Him in meditation, Maya will not bother you.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥ (971-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meditate, meditate in remembrance on Almighty, and sing His Praises in your mind.

ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੬॥ (971-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This meditative remembrance is obtained from the True Guru. ||6||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (971-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Forever and ever, remember Him, day and night,

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ; ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ (971-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

while standing up and sitting down, with every breath and morsel of food.

ਜਾਗੁ ਸੋਇ ; ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (971-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

While awake and asleep, enjoy the essence of this meditative remembrance.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ; ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ (971-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty's meditative remembrance is obtained by good destiny. ||7||

ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ; ਨਾਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਰ ॥ (971-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remembering Him in meditation, you shall not be loaded down.

ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ (971-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Make this meditative remembrance of Almighty's Name your Support.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥ (971-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, He has no limits;

ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ; ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ॥੮॥੯॥ (971-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

no tantras or mantras can be used against Him. ||8||9||

ਰਾਮਕਲੀ , ਘਰੁ ੨ ; ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (971-19)

Ramkali, Second House, The Hymn of Bhagat KabirJi:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (971-19)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ ; ਪਾਇਆ ॥ (971-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Maya, the Trapper, has sprung her trap.

ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ; ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (971-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Guru, the Liberated One, has put out the fire.

ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨ੍ਾ ॥ (972-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I came to understand this mind, from the tips of my toes to the crown of my head,

ਤਬ ; ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨ੍ਾ ॥੧॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)(972-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then I took my cleansing bath, deep within my self. ||1||

ਪਵਨਪਤਿ ; ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ ॥ (972-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mind, the master of the breath, abides in the state of supreme bliss.

ਨਹੀ ਮਿਰਤੁ ; ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (972-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no death, no re-birth, and no aging for me now. ||1||Pause||

ਉਲਟੀਲੇ ; ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ ॥ (ਉਲਟੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ) (972-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Turning away from materialism, I have found intuitive support.

ਪੈਸੀਲੇ ; ਗਗਨ ਮਝਾਰੰ ॥ (ਪੈਸੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ) (972-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have entered into the sky of the mind, and opened the Tenth Gate.

ਬੇਧੀਅਲੇ ; ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ ॥ (972-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The chakras of the coiled Kundalini energy have been opened,

ਭੇਟੀਅਲੇ ; ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ ॥੨॥ (972-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and I have met my Sovereign Master King without fear. ||2||

ਚੂਕੀਅਲੇ ; ਮੋਹ ਮਇ ਆਸਾ ॥ (972-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My attachment to Maya has been eradicated;

ਸਸਿ ਕੀਨੋ ; ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ ॥ (972-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

the moon energy has devoured the sun energy.

ਜਬ ; ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥ (972-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I was focused and merged into the all-pervading Lord,

ਤਹ ; ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ ॥੩॥ (972-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

then the unlimited sound current began to vibrate. ||3||

ਬਕਤੈ ; ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥ (972-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Speaker has spoken, and proclaimed the Guru's Shabad (Gurbani).

ਸੁਨਤੈ ; ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ ॥ (972-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The hearer has heard, and enshrined it in the mind.

ਕਰਿ ਕਰਤਾ ; ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ ॥ (972-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Chanting to the Creator, one crosses over.

ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ; ਸਾਰੰ ॥੪॥੧॥੧੦॥ (972-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, this is the essence. ||4||1||10||

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ; ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ (972-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The moon and the sun are both the embodiment of light.

ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਨੂਪੁ ॥੧॥ (972-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within their light, is Almighty, the incomparable. ||1||

ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ; ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (972-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O spiritual teacher, contemplate Almighty.

ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ; ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (972-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In this light is contained the expanse of the created universe. ||1||Pause||

ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ; ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ ॥ (972-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Gazing upon the diamond, I humbly salute this diamond.

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ; ਨਿਰੰਜਨ ਅਲੇਖੁ ॥੨॥੨॥੧੧॥ (972-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the Pure Master is indescribable. ||2||2||11||

ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ;
ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤਹਉ ; ਰੇ ਭਾਈ ॥(ਮੁਸੀਅਤ-ਹਉ ਬੋਲੋ) (972-8,ਰਾਮਕਲੀ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

People of the world, remain awake and aware. Even though you are awake, you are being robbed, O Siblings of Destiny.

ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ;
ਦੇਖਤ , ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (972-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

While the Vedas stand guard watching, the Messenger of Death carries you away. ||1||Pause||

ਨੰਿਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ , ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੰੀਬਾ ;
ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ ॥ (972-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He thinks that the bitter neem fruit is a mango, and the mango is a bitter neem. He imagines the ripe banana on the thorny bush.

ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ , ਸੇਬਰਿ ਪਾਕਾ ;
ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (972-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He thinks that the ripe coconut hangs on the barren simmal tree; what a stupid, idiotic fool he is! ||1||

ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ , ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ;
ਹਸਤੀੰ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ (972-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty is like sugar, spilled onto the sand; the elephant cannot pick it up.

ਕਹਿ ਕਮੀਰ , ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਂਤਿ ਤਜਿ ;
ਚੀਟੀ ਹੋਇ , ਚੁਨਿ ਖਾਈ ॥੨॥੩॥੧੨॥ (972-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, give up your ancestry, social status and honor; be like the tiny ant - pick up and eat the sugar. ||2||3||12||

ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ; ਰਾਮਕਲੀ , ਘਰੁ ੧ (972-12)

The Hymn of Bhagat Naam Dev Ji, Ramkali, First House:

Prologue: Upon listening to the praises of Bhagat Naam Dev Ji, Bhagat Trilochan Ji came to visit Bhagat Ji. At that time, Bhagat Naam Dev Ji was busy colouring and embroidering cloths. Bhagat Trilochan Ji started doubting the spiritual level of Naam Dev Ji as he expected him meditating 24 hours a day. During their discussion, Bhagat Naam Dev Ji uttered the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (972-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ , ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ; (ਆਨੀ-ਲੇ, ਕਾਟੀ-ਲੇ ਬੋਲੋ)
ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰਮੀਅਲੇ ॥ (972-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The boy takes paper, cuts it and makes a kite, and flies it in the sky.

ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ;
ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੧॥ (972-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Talking with his friends, he still keeps his attention on the kite string. ||1||

ਮਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ ॥ (972-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My mind has been pierced by Almighty's Name,

ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ;
ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (972-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

like the goldsmith, whose attention is held by his work. ||1||Pause||

ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ , ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ;(ਆਨੀ-ਲੇ, ਭਰਾਈ-ਲੇ ਬੋਲੋ)
ਰਾਜਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ ॥ (ਰਾਜ-ਕੁਆਰਿ ਬੋਲੋ) (972-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The young girl in the city takes a pitcher, and fills it with water.

ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ;
ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੨॥ (972-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

She laughs, and plays, and talks with her friends, but she keeps her attention focused on the pitcher of water. ||2||

ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ ਕੇ ;
ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ ॥ (972-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The cow is let loose, out of the mansion of the ten gates, to graze in the field.

ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ;
ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੩॥ (972-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

It grazes up to five miles away, but keeps its attention focused on its calf. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ , ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ;
ਬਾਲਕੁ , ਪਾਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ ॥ (972-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dev, listen, O Trilochan: the child is laid down in the cradle.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ;
ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ ਰਾਖੀਅਲੇ ॥੪॥੧॥ (972-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Its mother is at work, inside and outside, but she holds her child in her thoughts. ||4||1||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ , ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰਤਾ ;
ਗੀਤ ਕਬਿਤ , ਨ ਗਾਵਉਗੋ ॥ (ਗਾਵਉ-ਗੋ ਬੋਲੋ)(972-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

There are countless Vedas, Puraanas and Shaastras; I do not sing their songs and hymns.

ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ;
ਅਨਹਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੋ ॥੧॥ (973-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the imperishable realm of the Formless Almighty, I play the flute of the unlimited sound current. ||1||

ਬੈਰਾਗੀ ; ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ ॥ (973-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Becoming detached, I sing Almighty's Praises.

ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (973-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Imbued with the unattached, unlimited Guru's Shabad (Gurbani), I shall go to the home of Almighty, who has no ancestors. ||1||Pause||

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ;
ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ ॥ (973-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Then, I shall no longer control the breath through the energy channels of the Ira, Pingala and Sukhmana.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ , ਸਮ ਕਰਿ ਰਾਖਉ ;
ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ ॥੨॥ (973-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I look upon both the moon and the sun as the same, and I shall merge in the Light of Almighty. ||2||

ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸਉ ;
ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ ॥ (973-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I do not go to see sacred shrines of pilgrimage, or bathe in their waters; I do not bother any beings or creatures.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ;
ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਨ੍ਹਾਉਗੋ ॥੩॥ (973-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Guru has shown me the sixty-eight places of pilgrimage within my own heart, where I now take my cleansing bath. ||3||

ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ;
ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉਗੋ ॥ (973-4, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I do not pay attention to anyone praising me, or calling me good and nice.

ਨਾਮਾ ਕਹੈ , ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ ॥੪॥੨॥ (973-5, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dev, my consciousness is imbued with Almighty; I am absorbed in the profound state of Samaadhi. ||4||2||

ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ , ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ;
ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ ॥ (973-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When there was no mother and no father, no karma and no human body,

ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ , ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ;
ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੧॥ (973-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

when I was not and you were not, then who came from where? ||1||

ਰਾਮ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ (973-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Dear Almighty, no one belongs to anyone else.

ਜੈਸੇ ; ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (973-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

We are like birds perched on a tree. ||1||Pause||

ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ , ਸੂਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ;
ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (973-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When there was no moon and no sun, then water and air were blended together.

ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ , ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ;
ਕਰਮੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ॥੨॥ (973-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When there were no Shaastras and no Vedas, then where did karma come from? ||2||

ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ (973-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Control of the breath and positioning of the tongue, focusing at the third eye and wearing malas of tulsi beads, are all obtained through Guru's Grace.

ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ , ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ , ਲਖਾਇਆ ॥੩॥੩॥ (973-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev prays, this is the supreme essence of reality; the True Guru has inspired this realization. ||3||3||

ਰਾਮਕਲੀ , ਘਰੁ ੨ ॥ (973-10)

Ramkali, Second House:

ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ , ਤੀਰਥ ਮਰੈ ;
ਅਗਨਿ ਦਹੈ , ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ ॥ (973-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Someone may practice austerities at Benares, or die upside-down at a sacred shrine of pilgrimage, or burn his body in fire, or rejuvenate his body to life almost forever;

ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ , ਸੋਨਾ ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ , ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੧॥ (973-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

he may perform the horse-sacrifice ceremony, or give donations of gold covered over, but none of these is equal to the worship of Almighty's Name. ||1||

ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰਡੀ ; ਮਨ ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (973-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O hypocrite, renounce and abandon your hypocrisy; do not practice deception.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ;
ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (973-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Constantly, continually, chant Almighty's Name. ||1||Pause||

ਗੰਗਾ ਜਉ ਗੋਦਾਵਰਿ ਜਾਈਐ , ਕੁੰਭਿ ਜਉ ਕੇਦਾਰ ਨ੍ਹਾਈਐ ;
ਗੋਮਤੀ ਸਹਸ ਗਊ ਦਾਨੁ ਕੀਜੈ ॥ (973-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Someone may go to the Ganges or the Godaavari, or to the Kumbha festival, or bathe at Kaydaar Naat'h, or make donations of thousands of cows at Gomti;

ਕੋਟਿ ਜਉ ਤੀਰਥ ਕਰੈ , ਤਨੁ ਜਉ ਹਿਵਾਲੇ ਗਾਰੈ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ , ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੨॥ (973-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

he may make millions of pilgrimages to sacred shrines, or freeze his body in the Himalayas; still, none of these is equal to the worship of Almighty's Name. ||2||

ਅਸੁ ਦਾਨ , ਗਜ ਦਾਨ , ਸਿਹਜਾ ਨਾਰੀ ,
ਭੂਮਿ ਦਾਨ ; ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਨਿਤ ਨਿਤਹਿ ਕੀਜੈ ॥ (973-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Someone may give away horses and elephants, or women on their beds, or land; he may give such gifts over and over again.

ਆਤਮ ਜਉ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਕੀਜੈ , ਆਪ ਬਰਾਬਰਿ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਊ ਨ ਪੂਜੈ ॥੩॥ (973-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He may purify his soul, and give away in charity his body weight in gold; none of these is equal to the worship of Almighty's Name. ||3||

ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਰੋਸੁ , ਜਮਹਿ ਨ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ;
ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਲੀਜੈ ॥ (973-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Do not harbor anger in your mind, or blame the Messenger of Death; instead, realize the Pure Painless state.

ਜਸਰਥ ਰਾਇ ਨੰਦੁ , ਰਾਜਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮਚੰਦੁ ;
ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ , ਤਤੁ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੪॥੪॥(973-16, ਰਾਮਕਲੀ,ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵਜੀ)

My Sovereign King is Raam Chandra, the Son of the King Dasrat'h; prays Naam Dev, I drink the Ambrosial Nectar of Almighty's Name. ||4||4||

ਰਾਮਕਲੀ , ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (973-18)

Ramkali, The Hymn of Bhagat Ravi Daas Ji:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (973-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪੜੀਐ ਗੁਨੀਐ , ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਸੁਨੀਐ ;
ਅਨਭਉ ਭਾਉ ਨ ਦਰਸੈ ॥ (973-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

They read and reflect upon all the Names of Almighty; they listen, but they do not see Almighty, the embodiment of love and intuition.

ਲੋਹਾ , ਕੰਚਨੁ ਹਿਰਨ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ;
ਜਉ ਪਾਰਸਹਿ ਨ ਪਰਸੈ ॥੧॥ (973-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

How can iron be transformed into gold, unless it touches the Philosopher's Stone? ||1||

ਦੇਵ ; ਸੰਸੈ ਗਾਂਠਿ ਨ ਛੂਟੈ ॥ (974-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O Divine Lord, the knot of skepticism cannot be untied.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ , ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ;
ਇਨ ਪੰਚਹੁ ਮਿਲਿ , ਲੂਟੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (974-1, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Sexual desire, anger, Maya, intoxication and jealousy - these five have combined to plunder the world. ||1||Pause||

ਹਮ ਬਡ ਕਬਿ ਕੁਲੀਨ , ਹਮ ਪੰਡਿਤ ;
ਹਮ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (974-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am a great poet, of noble heritage; I am a Pandit, a religious scholar, a Yogi and a Sannyaasi;

ਗਿਆਨੀ ਗੁਨੀ , ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ;
ਇਹ ਬੁਧਿ ਕਬਹਿ ਨ ਨਾਸੀ ॥੨॥ (974-2, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

I am a spiritual teacher, a warrior and a giver - such thinking never ends. ||2||

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ , ਸਭੈ ਨਹੀ ਸਮਝਸਿ ;
ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਜੈਸੇ ਬਉਰੇ ॥ (974-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, no one understands; they all run around, deluded like madmen.

ਮੋਹਿ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ;
ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮੋਰੇ ॥੩॥੧॥ (974-3, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Almighty's Name is my only Support; He is my life, my life-forces (Pran), my wealth. ||3||1||

ਰਾਮਕਲੀ , ਬਾਣੀ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ (974-5)

Ramkali, The Hymn of Bhagat Baini Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (974-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਅਉਰ ਸੁਖਮਨਾ ;
ਤੀਨਿ ਬਸਹਿ ਇਕ ਠਾਈ ॥ (974-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The energy channels of the Ida, Pingala and Sukhmana: these three dwell in one place.

ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ , ਤਹ ਪਿਰਾਗੁ ;
ਮਨੁ ਮਜਨੁ ਕਰੇ , ਤਿਥਾਈ ॥੧॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (974-6, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

This is the true place of confluence of the three sacred rivers: this is where my mind takes its cleansing bath. ||1||

ਸੰਤਹੁ ; ਤਹਾ ਨਿਰੰਜਨ ਰਾਮੁ ਹੈ ॥ (974-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

O Saints, the Pure Master dwells there;

ਗੁਰ ਗਮਿ ; ਚੀਨੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (974-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

how rare are those who go to the Guru, and understand this.

ਤਹਾਂ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਰਮਈਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (974-7, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The all-pervading Pure Master is there. ||1||Pause||

ਦੇਵ ਸਥਾਨੈ ; ਕਿਆ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (974-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

What is the insignia of the Divine Lord's dwelling?

ਤਹ ਬਾਜੇ ਸਬਦ ; ਅਨਾਹਦ ਬਾਣੀ ॥ (974-8, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The unlimited sound current of the Shabad vibrates there.

ਤਹ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ; ਪਉਣੁ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (974-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

There is no moon or sun, no air or water there.

ਸਾਖੀ ਜਾਗੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀ ॥੨॥ (974-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The Gurmukh becomes aware, and knows the Teachings. ||2||

ਉਪਜੈ ਗਿਆਨੁ ; ਦੁਰਮਤਿ ਛੀਜੈ ॥ (974-9, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Spiritual wisdom wells up, and evil-mindedness departs;

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ; ਗਗਨੰਤਰਿ ਭੀਜੈ ॥ (974-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

the nucleus of the mind sky is drenched with Ambrosial Nectar.

ਏਸੁ ਕਲਾ ; ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (974-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

One who knows the secret of this device,

ਭੇਟੈ ਤਾਸੁ ; ਪਰਮ ਗੁਰਦੇਉ ॥੩॥ (974-10, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

meets the Supreme Divine Guru. ||3||

ਦਸਮ ਦੁਆਰਾ , ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ;
ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਕੀ ਘਾਟੀ ॥ (974-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The Tenth Gate is the home of the inaccessible, infinite Supreme Almighty.

ਊਪਰਿ ਹਾਟੁ , ਹਾਟ ਪਰਿ ਆਲਾ ;
ਆਲੇ ਭੀਤਰਿ ਥਾਤੀ ॥੪॥ (974-11, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Above the store is a niche, and within this niche is the commodity. ||4||

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ; ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (974-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

One who remains awake, never sleeps.

ਤੀਨਿ ਤਿਲੋਕ ; ਸਮਾਧਿ ਪਲੋਵੈ ॥ (974-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The three qualities and the three worlds vanish, in the state of Samaadhi.

ਬੀਜ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੈ ; ਹਿਰਦੈ ਰਹੈ ॥ (974-12, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He takes the Beej Mantra, the Seed Mantra, and keeps it in his heart.

ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ; ਸੁੰਨ ਮਹਿ ਗਹੈ ॥੫॥ (974-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Turning his mind away from the world, he focuses on the cosmic void of the absolute Lord. ||5||

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ; ਨ ਅਲੀਆ ਭਾਖੈ ॥ (974-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He remains awake, and he does not lie.

ਪਾਚਉ ਇੰਦ੍ਰੀ ; ਬਸਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ॥ (974-13, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He keeps the five sensory organs under his control.

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ; ਰਾਖੈ ਚੀਤਿ ॥ (974-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He cherishes in his consciousness the Guru's Teachings.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੈ ; ਕ੍ਰਿਸਨ ਪਰੀਤਿ ॥੬॥ (974-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He dedicates his mind and body to Almighty's Love. ||6||

ਕਰ ਪਲਵ ; ਸਾਖਾ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (974-14, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He considers his hands to be the leaves and branches of the tree.

ਅਪਨਾ ਜਨਮੁ ; ਨ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ (974-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He does not lose his life in the gamble.

ਅਸੁਰ ਨਦੀ ਕਾ ; ਬੰਧੈ ਮੂਲੁ ॥ (974-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He creates a dam to stop the source of the river of evil tendencies.

ਪਛਿਮ ਫੇਰਿ ; ਚੜਾਵੈ ਸੂਰੁ ॥ (974-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Turning away from the returning breath, he rises the breath towards the tenth door through the right nerve.

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ; ਸੁ ਨਿਝਰੁ ਝਰੈ ॥ (ਅ-ਜਰੁ ਬੋਲੋ) (974-15, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He bears the unbearable, and the drops nectar trickle down within;

ਜਗੰਨਾਥ ਸਿਉ ; ਗੋਸਟਿ ਕਰੈ ॥੭॥ (974-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

then, he speaks with Master of the world. ||7||

ਚਉਮੁਖ ਦੀਵਾ ; ਜੋਤਿ ਦੁਆਰ ॥ (974-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The four-sided lamp illuminates the Tenth Gate.

ਪਲੁ ਅਨਤ ; ਮੂਲੁ ਬਿਚਕਾਰਿ ॥ (ਪੱਲੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (974-16, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The Primal Master is at the center of the countless leaves.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ; ਆਪੇ ਰਹੈ ॥ (974-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He Himself abides there with all His powers.

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ; ਰਤਨਾ ਮਹਿ ਗੁਹੈ ॥੮॥ (974-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

He weaves the jewels into the pearl of the mind. ||8||

ਮਸਤਕਿ ਪਦਮੁ ; ਦੁਆਲੈ ਮਣੀ ॥ (974-17, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The lotus is at the forehead, and the jewels surround it.

ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ (974-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Within it is the Pure Lord, the Master of the three worlds.

ਪੰਚ ਸਬਦ ; ਨਿਰਮਾਇਲ ਬਾਜੇ ॥ (974-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The Panch Shabad, the five primal sounds, resound and vibrate their in their purity.

ਢੁਲਕੇ ਚਵਰ ; ਸੰਖ ਘਨ ਗਾਜੇ ॥ (974-18, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The chauris - the fly brushes wave, and the conch shells blare like thunder.

ਦਲਿ ਮਲਿ ਦੈਤਹੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (974-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

The Gurmukh tramples the demons underfoot with his spiritual wisdom.

ਬੇਣੀ ਜਾਚੈ ; ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥੯॥੧॥ (974-19, ਰਾਮਕਲੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Bhagat Baini longs for Your Name, Almighty. ||9||1||

ਰਾਗੁ ਨਟਨਾਰਾਇਨ ; ਮਹਲਾ ੪ (ਨਟ-ਨਾਰਾਇਨ ਬੋਲੋ) (975-1)

Raag Nat Naaraayan, Fourth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥(975-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ (975-4, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name, day and night.

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ;
ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਪਾਸਿ ਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (975-4, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Millions and millions of sins and mistakes, committed through countless lifetimes, shall all be put aside and sent away. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਆਰਾਧਹਿ ;
ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਖਰੇ ॥ (975-5, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Those who chant Almighty's Name, and worship Him in adoration, and serve Him with love, are genuine.

ਕਿਲਬਿਖ ਦੋਖ , ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ;
ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਮੈਲੁ ਹਰੇ ॥੧॥ (975-5, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

All their sins are erased, just as water washes off the dirt. ||1||

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ , ਨਰੁ ਨਾਰਾਇਨੁ ਗਾਵਹਿ ;
ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ॥ (975-6, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

That being, who sings Almighty's Praises each and every instant, chants with his mouth Almighty's Name.

ਪੰਚ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਨਗਰ ਮਹਿ ;
ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ (975-6, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

In a moment, in an instant, Almighty rids him of the five incurable diseases of the body-village. ||2||

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਹਰੇ ॥ (975-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Very fortunate are those who meditate on Almighty's Name; they alone are Almighty's devotees.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚਉ ;
ਮੈ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਰੇ ॥੩॥ (975-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

I beg for the Sangat, the Congregation; Dear Almighty, please bless me with them. I am a fool, and an idiot - please save me! ||3||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ;
ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ॥ (975-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Shower me with Your Mercy and Grace, O Life of the World; save me, I seek Your Sanctuary.

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾਈ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ (975-9, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, as a servant I have embraced Your Sanctuary; Dear Almighty, please preserve my honor! ||4||1||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (975-9)

Nat, Fourth Mahala:

ਰਾਮ ਜਪਿ ਜਨ ; ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਰਲੇ ॥ (975-9, ਨਟ, ਮਃ 4)

Meditating on Almighty, His humble servants are blended with Almighty's Name.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (975-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

Chanting Almighty's Name, following the Guru's Teachings, Almighty showers His Mercy upon them. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਜਪਿ ਮਿਲਿ ਸਲਲ ਸਲਲੇ ॥ (975-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

Our Master, is beyond the reach of mind and body (Agam), beyond the reach of sensors (Agochar). Meditating on Him, His humble servant merges with Him, like water with water.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਮ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਲੇ ॥੧॥ (ਬਲ-ਲੇ ਬੋਲੋ) (975-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, I have obtained the sublime essence of Almighty. I am a sacrifice, a sacrifice to His humble servants. ||1||

ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਨਿ ਗਾਇਓ ;
ਸਭਿ ਦਾਲਦ ਦੁਖ ਦਲਲੇ ॥ (ਦਲ-ਲੇ ਬੋਲੋ)(975-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

Almighty's humble servant sings the Praises of the Name of the Supreme, Primal Soul, and all poverty and pain are destroyed.

ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਦੋਖ ਅਸਾਧ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ;
ਹਰਿ ਕੀਏ ਖਿਨ ਪਰਲੇ ॥੨॥ (ਪਰ-ਲੇ ਬੋਲੋ) (975-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

Within the body are the five evil and uncontrollable passions. Almighty destroys them in an instant. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ;
ਜਿਉ ਦੇਖੈ ਸਸਿ ਕਮਲੇ ॥ (975-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

Almighty's Saint loves Almighty in his mind, like the lotus flower gazing at the moon.

ਉਨਵੈ ਘਨੁ , ਘਨ ਘਨਿਹਰੁ ਗਰਜੈ ;
ਮਨਿ ਬਿਗਸੈ , ਮੋਰ ਮੁਰਲੇ ॥੩॥ (975-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

The clouds hang low, the clouds tremble with thunder, and the mind dances joyfully like the peacock. ||3||

ਹਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ਲੋਚ ਹਮ ਲਾਈ ;
ਹਮ ਜੀਵਹਿ ਦੇਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ॥ (975-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

My Master has placed this yearning within me; I live by seeing and meeting my Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਅਮਲ ਹਰਿ ਲਾਏ ;
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਅਨਦ ਭਲੇ ॥੪॥੨॥ (ਅਨੰਦ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (975-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is addicted to the intoxication of Almighty; meeting with Almighty, he finds sublime bliss. ||4||2||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (975-15)

Nat, Fourth Mahala:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖੇ ॥ (975-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name, your only Friend.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ;
ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਪਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (976-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, I meditate on Almighty's Name; I wash the Feet of the True Guru. ||1||Pause||

ਊਤਮ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸੁਰ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਸਰਨਿ ਰਖੇ ॥ (976-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Supreme Master of the World, the Master of the Universe, keeps a sinner like me in His Sanctuary

ਤੁਮ ਵਡ ਪੁਰਖ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਹਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ਮੁਖੇ ॥੧॥ (976-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

You are the Greatest Being, Lord, Destroyer of the pains of the meek; You have placed Your Name in my mouth, Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਗੁਨ ਊਚ ਨੀਚ ਹਮ ਗਾਏ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਖੇ ॥ (976-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

I am lowly, but I sing the Lofty Praises of Almighty, meeting with the Guru, the True Guru, my Friend.

ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਸੰਗਿ , ਬਸੈ ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖਾ ;
ਗੁਨ ਚੰਦਨ ਕੇ ਬਸਖੇ ॥੨॥ (ਬਸ-ਖੇ ਬੋਲੋ) (976-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

Like the bitter nimm tree, growing near the sandalwood tree, I am permeated with the fragrance of sandalwood. ||2||

ਹਮਰੇ ਅਵਗਨ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੈ ਕੇ ;
ਬਹੁ ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਿਮਖੇ ॥ (ਨਿਮ-ਖੇ ਬੋਲੋ) (976-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

My faults and sins of corruption are countless; over and over again, I commit them.

ਅਵਗਨਿਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ;
ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਸੰਗਿ ਜਨਖੇ ॥੩॥ (ਜਨ-ਖੇ ਬੋਲੋ) (976-5, ਨਟ, ਮਃ 4)

I am unworthy, I am a heavy stone sinking down; but Almighty has carried me across, in association with His humble servants. ||3||

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਭ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਕ੍ਰਿਖੇ ॥ (976-5, ਨਟ, ਮਃ 4)

Those whom You save, Master- all their sins are destroyed.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੁਮ ਦੁਸਟ ਤਾਰੇ ਹਰਣਖੇ ॥੪॥੩॥ (ਹਰਣ-ਖੇ ਬੋਲੋ) (976-6, ਨਟ, ਮਃ 4)

O Merciful Almighty, Master of servant Nanak, You have carried across even evil villains like Harnakash. ||4||3||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (976-7)

Nat, Fourth Mahala:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰੰਗੇ ॥ (976-7, ਨਟ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name, with love.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਜਨ ਪਗਿ ਲਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (976-7, ਨਟ, ਮਃ 4)

When Almighty of the Universe, granted His Grace, then I fell at the feet of the humble, and I meditate on Almighty. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ , ਭੂਲ ਚੂਕ ਹਮ ;
ਅਬ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਗੇ ॥ (ਸਰਨੱਗੇ ਬੋਲੋ)(976-8, ਨਟ, ਮਃ 4)

Mistaken and confused for so many past lives, I have now come and entered the Sanctuary of Almighty.

ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਰਾਖਹੁ ਵਡ ਪਾਪਗੇ ॥੧॥ (ਪਾਪੱਗੇ ਬੋਲੋ) (976-8, ਨਟ, ਮਃ 4)

O my Master, You are the Cherisher of those who come to Your Sanctuary. I am such a great sinner - please save me! ||1||

ਤੁਮਰੀ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ, ਕੋ ਕੋ ਨ ਉਧਰਿਓ ;
ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਗੇ ॥ (ਪਵੱਗੇ ਬੋਲੋ) (976-9, ਨਟ, ਮਃ 4)

Associating with You, Almighty, who would not be saved? Only Almighty sanctifies the sinners.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਛੀਪਾ ਦੁਸਟਾਰਿਓ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਜਨਗੇ ॥੨॥ (ਜਨ-ਗੇ ਬੋਲੋ)(976-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

Naam Dev, the calico printer, was driven out by the evil villains, as he sang Your Glorious Praises; Dear Almighty, You protected the honor of Your humble servant by turning the temple towards Bhagat Naam Dev Ji. ||2||

ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਿਨਗੇ ॥ (ਤਿਨ-ਗੇ ਬੋਲੋ)(976-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

Those who sing Your Glorious Praises, O my Master; I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to them.

ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਏ ;
ਜਹ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਜਨ ਪਗੇ ॥੩॥ (976-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

Those houses and homes are sanctified, upon which the dust of the feet of the humble settles. ||3||

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਮ ;
ਤੁਮ ਵਡ ਵਡ ਪੁਰਖ ਵਡਗੇ ॥ (976-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

I cannot describe Your Glorious Virtues, Almighty; You are the greatest of the great, O Great Primal Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ;
ਹਮ ਸੇਵਹ , ਤੁਮ ਜਨ ਪਗੇ ॥੪॥੪॥ (976-12, ਨਟ, ਮ: 4)

Please shower Your Mercy upon servant Nanak, Almighty; I serve at the feet of Your humble servants. ||4||4||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (976-13)

Nat, Fourth Mahala:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨੇ ॥ (976-13, ਨਟ, ਮ: 4)

O my mind, believe in and chant Almighty's Name.

ਜਗੰਨਾਥਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮ ਬਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (976-13, ਨਟ, ਮ: 4)

Almighty, the Master of the Universe, has showered His Mercy upon me, and through the Guru's Teachings, my intellect has been molded by Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਹਰਿ ਜਨ , ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਓ ;
ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ , ਸੁਨੇ ॥ (976-14, ਨਟ, ਮ: 4)

Almighty's humble servant sings the Praises of Almighty with mind and body, listening to the Guru's Teachings.

ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕਾਟੇ ;
ਜਿਵ ਖੇਤ ਕ੍ਰਿਸਾਨਿ ਲੁਨੇ ॥੧॥ (976-15, ਨਟ, ਮ: 4)

Almighty's Name cuts down all sins, like the farmer cutting down his crops. ||1||

ਤੁਮਰੀ ਉਪਮਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ;
ਹਮ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਹਰਿ ਗੁਨੇ ॥ (976-15, ਨਟ, ਮ: 4)

You alone know Your Praises, Almighty; I cannot even describe Your Glorious Virtues, Almighty.

ਜੈਸੇ ਤੁਮ ਤੈਸੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਗੁਨ ਜਾਨਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ॥੨॥ (976-16, ਨਟ, ਮ: 4)

You are what You are, Almighty; You alone know Your Glorious Virtues, Almighty. ||2||

ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਬਹੁ ਬੰਧੇ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਖੁਲ ਖੁਲਨੇ ॥ (976-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

The mortals are bound by the many bonds of Maya's noose. Meditating on Almighty, the knot is untied,

ਜਿਉ ਜਲ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਬਾਂਧਿਓ ;
ਹਰਿ ਚੇਤਿਓ ਮੋਖ ਮੁਖਨੇ ॥੩॥ (976-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

like the elephant, which was caught in the water by the crococile; it remembered Almighty, and chanted Almighty's Name, and was released. ||3||

ਸੁਆਮੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਤੁਮ ਖੋਜਹੁ ਜੁਗ ਜੁਗਨੇ ॥ (976-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

O my Master, Supreme Almighty, Superior Master, throughout the ages, mortals search for You.

ਤੁਮਰੀ ਥਾਹ ਪਾਈ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਵਡਨੇ ॥੪॥੫॥ (976-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

Your extent cannot be estimated or known, O Great Almighty of servant Nanak. ||4||5||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (976-19)

Nat, Fourth Mahala:

ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਵਣੇ ॥ (976-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

O my mind, in this Dark Age of Kal-yug, the Almighty's Praises is worthy and commendable.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ , ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ;
ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (976-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

When the Merciful Almighty shows kindness and compassion, then one falls at the feet of the True Guru, and meditates on Almighty. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਰੁੜਣੇ ॥ (977-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

O my Master, You are great, beyond the reach of mind and body (Agam) and beyond the reach of sensors (Agochar); all meditate on You, O Beautiful Lord.

ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ੍ਰੇ ਵਡ ਕਟਾਖ ਹੈ ;
ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੇ ॥੧॥ (977-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

Those whom You view with Your Great Eye of Grace, meditate on You, Lord, and become Gurmukh. ||1||

ਇਹ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜੁਗਣੇ ॥ (ਜਗ-ਜੀਵਨੁ ਬੋਲੋ) (977-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

The expanse of this creation is Your work, Dear Almighty, my Master, Life of the entire universe, united with all.

ਜਿਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਲਹਰੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਣੇ ॥੨॥ (977-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

Countless waves rise up from the water, and then they merge into the water again. ||2||

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਆ , ਸੁ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ;
ਹਮ ਨਹ ਜਾਣੀ , ਹਰਿ ਗਹਣੇ ॥ (977-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

You alone, Almighty, know whatever You do. Dear Almighty, I do not know.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਰਿਦ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ;
ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰਣੇ ॥੩॥ (977-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

I am Your child; please enshrine Your Praises within my heart, Almighty, so that I may remember You in meditation. ||3||

ਤੁਮ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ; ਜੋ ਸੇਵੈ ਸਭ ਫਲਣੇ ॥ (977-5, ਨਟ, ਮਃ 4)

You are the treasure of water, Dear Almighty, the Mansarovar Lake. Whoever serves You receives all fruitful rewards.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਂਛੈ ;
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਣੇ ॥੪॥੬॥ (977-6, ਨਟ, ਮਃ 4)

Servant Nanak longs for Almighty, With my body, mind and speech; bless him, Almighty, with Your Mercy. ||4||6||

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੜਤਾਲ (977-7)

Nat Naaraayan, Fourth Mahala, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (977-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਸੇਵ ਸਫਲ ਹਰਿ ਘਾਲ ॥ (977-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

O my mind, serve Almighty, and receive the fruits of your rewards.

ਲੇ ਗੁਰ ਪਗ ; ਰੇਨ ਰਵਾਲ ॥ (977-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Receive the dust of the Guru's feet.

ਸਭਿ ਦਲਿਦ ਭੰਜਿ ; ਦੁਖ ਦਾਲ ॥ (977-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

All poverty will be eliminated, and your pains will disappear.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਹੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (977-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Almighty shall bless you with His Glance of Grace, and you shall be exalted (delighted). ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਗ੍ਰਿਹੁ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿਓ ;
ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਮਹਲ ਬੇਅੰਤ ,
ਲਾਲ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥(977-9, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Almighty Himself embellishes His household. Almighty's Mansion of Love is studded with countless jewels, the jewels of the Beloved Lord.

ਹਰਿ ਆਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ , ਆਪਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਇਓ ;
ਹਮ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰ ਕੀਈ ਹੈ ਬਸੀਠੀ ; ਹਮ ਹਰਿ ਦੇਖੇ ,
ਭਈ ਨਿਹਾਲ , ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (977-10, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Almighty Himself has granted His Grace, and He has come into my home.The Guru is my advocate before Almighty. Gazing upon Almighty, I have become throughly exalted (delighted) and my mind, speech and body is also exalted (delighted). ||1||

ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਕੀ ਖਬਰਿ ਗੁਰਿ ਪਾਈ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦ ਭਏ ;
ਹਰਿ ਆਵਤੇ ਸੁਨੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਹਰਿ ਲਾਲ ॥ (977-11, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

From the Guru, I received news of Almighty's arrival. My mind and body became ecstatic and blissful, hearing of the arrival of Almighty, my Beloved Love, my Lord.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ;
ਭਏ ਗਲਤਾਨ ਹਾਲ , ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥ (977-12, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I have united with Almighty; I am totally immersed, my mind and body is in a total bliss state. ||2||1||7||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (977-13)

Nat, Fourth Mahala:

ਮਨ ਮਿਲੁ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ; ਸੁਭਵੰਤੀ ॥ (ਸੁਭ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ) (977-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

O mind, join the Society of the Saints, and become noble and exalted.

ਸੁਨਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ; ਸੁਖਵੰਤੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)(977-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

Listen to the Unspoken Speech of the peace-giving Lord.

ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ; ਲਹੰਤੀ ॥ (977-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

All sins will be washed away.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਹੋ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (977-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

Meet with Almighty, according to your pre-ordained destiny. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਊਤਮ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕਥਾ ਭਜੰਤੀ ॥ (977-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

In this Dark Age of Kal-yug, Almighty's Praise is lofty and exalted; following the Guru's Teachings, the intellect dwells on the sermon of Almighty.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਸੁਣੀ ਮਨੀ ਹੈ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ;
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਕੁਰਬਾਨੰਤੀ ॥੧॥ (977-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to that person who listens and believes. ||1||

ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਾ , ਜਿਨਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਜਨ , ਸਭ ਭੁਖ ਲਹੰਤੀ ॥ (977-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

One who tastes the sublime essence of the undescribable discourse of Almighty - all his hunger is satisfied.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਿ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਵੰਤੀ ॥੨॥੨॥੮॥ (977-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

Servant Nanak listens to the sermon of Almighty, and is satisfied; chanting Almighty's Name, With my body, mind and speech, he has become one with Almighty. ||2||2||8||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (977-17)

Nat, Fourth Mahala:

ਕੋਈ ਆਨਿ ਸੁਨਾਵੈ ; ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ (977-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

If only someone would come and tell me Almighty's sermon.

ਤਿਸ ਕਉ ; ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਾਲ ॥ (977-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

I would sacrifice my mind, body and speach to him.

ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਹੈ ; ਭਲਭਾਲ ॥ (977-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

That humble servant of Almighty is the best of the best.

ਹਰਿ ਹੇ ; ਹੇ ਹੇ ਮੇਲਿ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (978-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty, you be exalted (delighted). ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਗੁਰ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਓ ;
ਗੁਰਿ ਚਾਲ ਦਿਖਾਈ ਹਰਿ ਚਾਲ ॥ (978-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Guru, the Saint, has shown me Almighty's Path. The Guru has shown me the way to walk on Almighty's Path.

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਚੁਕਾਵਹੁ , ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ;
ਨਿਹਕਪਟ ਕਮਾਵਹੁ , ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਘਾਲ ; (ਨਿਹ-ਕਪਟ ਬੋਲੋ)
ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (978-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

Cast out deception from within yourself, O my Gursikhs, and without deception, serve Almighty. Your mind, speech an body shall be exalted (delighted). ||1||

ਤੇ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਏ ;
ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਓ ਮੇਰਾ ਨਾਲਿ ॥ (978-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

Those Sikhs of the Guru, who realize that my Almighty is with them, are pleasing to my Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੀ ; ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਹਦੂਰਿ , ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੩॥੯॥ (978-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Almighty has blessed servant Nanak with understanding; seeing his Master hear at hand, his mind, body and speach is in total state of bliss. ||2||3||9||

ਰਾਗੁ ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ , ਮਹਲਾ ੫ (978-6)

Raag Nat Naaraayan, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (978-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮ ; ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਭਾਵੈ ॥ (978-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, how can I know what pleases You?

ਮਨਿ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ; ਦਰਸਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (978-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

Within my mind is such a great thirst for Your Sight (Darshan). ||1||Pause||

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ , ਸੋਈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ;
ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੁਚ ਆਵੈ ॥ (978-7, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

He alone is a spiritual teacher, and he alone is Your humble servant, to whom You have given Your approval.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਿਸੁ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ;
ਸੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਵੈ ॥੧॥ (978-8, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

He alone meditates on You forever and ever, O Primal Lord, O Architect of Destiny, unto whom You grant Your Grace. ||1||

ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਵਨ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨਾ ;
ਕਵਨ ਗੁਨੀ ਰੀਝਾਵੈ ॥ (978-9, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

What sort of Yoga, what spiritual wisdom and meditation, and what are the virtues that pleases You?

ਸੋਈ ਜਨੁ , ਸੋਈ ਨਿਜ ਭਗਤਾ ;
ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ (978-9, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮः 5)

He alone is a humble servant, and he alone is Almighty's own devotee, with whom You are in love. ||2||

ਸਾਈ ਮਤਿ , ਸਾਈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਨਪ ;
ਜਿਤੁ ਨਿਮਖ ਨ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ (978-10, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮः 5)

That alone is intelligence, that alone is wisdom and cleverness, which inspires one to never forget Almighty, even for an instant.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਗਿ , ਏਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ;
ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਦ ਹੀ ਗਾਵੈ ॥੩॥ (978-10, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮः 5)

Joining the Society of the Saints, I have found this peace, singing forever the Praises of Almighty’s Virtues. ||3||

ਦੇਖਿਓ ਅਚਰਜੁ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ;
ਕਿਛੁ ਆਨ ਨਹੀ ਦਿਸਟਾਵੈ ॥ (978-11, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮः 5)

I have seen the Wondrous Lord, the embodiment of supreme bliss, and now, I see nothing else at all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੋਰਚਾ ਗੁਰਿ ਲਾਹਿਓ ;
ਤਹ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਹ ਆਵੈ ॥੪॥੧॥ (978-12, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮः 5)

Says Guru Nanak, the Guru has rubbed sway the rust; now how could I ever enter the womb of reincarnation again? ||4||1||

ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ (978-13)

Raag Nat Naaraayan, Fifth Mahala, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (978-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਉਲਾਹਨੋ ; ਮੈ ਕਾਹੂ ਨ ਦੀਓ ॥ (978-14, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮः 5)

I don't blame anyone else.

ਮਨ ਮੀਠ ; ਤੁਹਾਰੋ ਕੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (978-14, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

Whatever You do is sweet to my mind. ||1||Pause||

ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਜਾਨਿ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰੋ , ਜੀਓ ॥ (978-14, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

Understanding and obeying Your Order, I have found peace; hearing, listening to Your Name, I live.

ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਹਰਿ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਇਹੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜੀਓ ॥੧॥ (978-15, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, Dear Almighty, You, only You. The Guru has implanted this Mantra within me. ||1||

ਜਬ ਤੇ ਜਾਨਿ ਪਾਈ ਏਹ ਬਾਤਾ ;
ਤਬ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਓ ॥ (978-15, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

Since I came to realize this, I have been blessed with total peace and pleasure.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸਿਓ ;
ਆਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਬੀਓ ॥੨॥੧॥੨॥ (978-16, ਨਟ ਨਾਰਾਇਨ, ਮਃ 5)

Almighty (Nanak means Na-without + anak-differences) is revealed in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and now, there is no other then Almighty seen within the entire creation. ||2||1||2||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (978-17)

Nat, Fifth Mahala:

ਜਾ ਕਉ ; ਭਈ ਤੁਮਾਰੀ ਧੀਰ ॥ (978-17, ਨਟ, ਮਃ 5)

Whoever has You for support,

ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਿਕਸੀ ਹਉਮੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (978-17, ਨਟ, ਮਃ 5)

has the fear of death removed; peace is found, and the disease of egotism is taken away. ||1||Pause||

ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ;
ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਖੀਰ ॥ (978-18, ਨਟ, ਮਃ 5)

The fire within is quenched, and one is satisfied through the Ambrosial Word of the Guru's Bani, as the baby is satisfied by milk.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਜਨ ਸੰਤਮੇਰੇ ; ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਬੀਰ ॥੧॥ (978-18, ਨਟ, ਮਃ 5)

The Saints are my mother, father and friends. The Saints are my help and support, and my brothers. ||1||

ਖੁਲੇ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ , ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲਾ ; ਹੀਰੈ ਬੇਧੇ ਹੀਰ ॥ (979-1, ਨਟ, ਮਃ 5)

The doors of doubt are thrown open, and I have met Universal Sustainer; Almighty's diamond has pierced the diamond of my mind.

ਬਿਸਮ ਭਏ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ;
ਠਾਕੁਰ ਗੁਨੀ ਗਹੀਰ ॥੨॥੨॥੩॥ (979-1, ਨਟ, ਮਃ 5)

Guru Nanak blossoms forth in ecstasy, singing Almighty's Praises; my Master is the ocean of virtue. ||2||2||3||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-2)

Nat, Fifth Mahala:

ਅਪਨਾ ਜਨੁ ; ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਉਧਾਰਿਓ ॥ (979-2, ਨਟ, ਮਃ 5)

He Himself saves His humble servant.

ਆਠ ਪਹਰ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਿਓ ;
ਮਨ ਤੇ ਨਾਹਿ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-2, ਨਟ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, He dwells with His humble servant; He never forgets him from His Mind. ||1||Pause||

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪੇਖਿਓ ;
ਦਾਸ ਕਾ ਕੁਲੁ ਨ ਬਿਚਾਰਿਓ ॥ (979-3, ਨਟ, ਮਃ 5)

Almighty does not look at his color or form; He does not consider the ancestry of His slave.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਦੀਓ ;
ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਸਵਾਰਿਓ ॥੧॥ (979-4, ਨਟ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, Almighty blesses him with His Name, and embellishes him spiritual wisdom without an effort. ||1||

ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਸਾਗਰੁ ;
ਤਿਸ ਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥ (979-4, ਨਟ, ਮਃ 5)

The ocean of fire is treacherous and difficult, but he is carried across.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਨੋ ;
ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੩॥੪॥ (979-5, ਨਟ, ਮਃ 5)

Seeing, seeing Him, Guru Nanak blossoms forth, over and over again, a sacrifice to Him. ||2||3||4||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-6)

Nat, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮਹਿ ; ਨਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ (979-6, ਨਟ, ਮਃ 5)

One who chants Almighty's Name, within his mind

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਨ ਰਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-6, ਨਟ, ਮਃ 5)

- millions of sins are erased in an instant, and pain is relieved. ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਲਹਿਓ ॥ (979-7, ਨਟ, ਮਃ 5)

Seeking and searching, I have become detached; I have found the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥੧॥ (979-7, ਨਟ, ਮਃ 5)

Renouncing everything, remain in consistent concentration in One Master. I grab hold of the feet of Almighty. ||1||

ਕਹਤ ਮੁਕਤ , ਸੁਨਤੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ; ਜੋ ਜੋ ਸਰਨਿ ਪਇਓ ॥ (979-8, ਨਟ, ਮਃ 5)

Whoever chants His Name is liberated; whoever listens to it is saved, as is anyone who seeks His Sanctuary.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ॥੨॥੪॥੫॥ (979-8, ਨਟ, ਮਃ 5)

Meditating, Remembering the Master, says Guru Nanak, I am in bliss. ||2||4||5||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-9)

Nat, Fifth Mahala:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ; ਲਾਗੀ ਡੋਰੀ ॥ (979-9, ਨਟ, ਮਃ 5)

I am in love with Your Lotus Feet.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਕਰਿ ਪਰਮਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-10, ਨਟ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, ocean of peace, please bless me with the supreme status. ||1||Pause||

ਅੰਚਲਾ ਗਹਾਇਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ;
ਮਨੁ ਬੀਧੋ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰੀ ॥ (979-10, ਨਟ, ਮਃ 5)

He has inspired His humble servant to grasp the hem of His robe; his mind is pierced through with the intoxication of divine love.

ਜਸੁ ਗਾਵਤ , ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਉਪਜਿਓ ;
ਮਾਇਆ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤੋਰੀ ॥੧॥ (979-11, ਨਟ, ਮਃ 5)

Singing His Praises, love wells up within the devotee, and the trap of Maya is broken. ||1||

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ; ਆਨ ਨ ਪੇਖਉ ਹੋਰੀ ॥ (979-11, ਨਟ, ਮਃ 5)

Almighty, the ocean of mercy, is all-pervading, permeating everywhere; I do not see any other at all.

ਨਾਨਕ , ਮੇਲਿ ਲੀਓ ਦਾਸੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਬਹੂ ਥੋਰੀ ॥੨॥੫॥੬॥ (979-12, ਨਟ, ਮਃ 5)

He has united slave Nanak with Himself; His Love never diminishes. ||2||5||6||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-12)

Nat, Fifth Mahala:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪੁ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (979-13, ਨਟ, ਮਃ 5)

O my mind, recite the mantra of Almighty who is life within all and the One beyond Maya.

ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਰਹੁ , ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੇ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-13, ਨਟ, ਮਃ 5)

I shall never forget Him from my mind; twenty-four hours a day, I sing His Glorious Praises. ||1||Pause||

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ; **(ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)**
ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਇਣ ॥ (979-14, ਨਟ, ਮਃ 5)

I take my daily cleansing bath in the dust of the feet of the Holy, and I am rid of all my sins.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਦਿਸਟਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ (979-14, ਨਟ, ਮਃ 5)

Almighty, the ocean of mercy, is all-pervading, permeating everywhere; He is seen to be contained in each and every heart. ||1||

ਜਾਪ ਤਾਪ ਕੋਟਿ ਲਖ ਪੂਜਾ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਇਣ ॥ (979-15, ਨਟ, ਮਃ 5)

Hundreds of thousands and millions of meditations, austerities and worships are not equal to remembering Almighty in meditation.

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ;
ਤੇਰੇ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੨॥੬॥੭॥ (979-15, ਨਟ, ਮਃ 5)

With his palms pressed together, Nanak begs for this blessing, that he may become the slave of the slaves of Your slaves. ||2||6||7||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (979-16)

Nat, Fifth Mahala:

ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੁ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ **(ਸਰਬੱਸ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (979-16, ਨਟ, ਮਃ 5)

The treasure of the Naam, Almighty's Name, is everything for me.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਓ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (979-17, ਨਟ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He has led me to join the Saadh Sangat, the Company of the Holy; the True Guru has granted this gift. ||1||Pause||

ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ;
ਗਾਉ ਕੀਰਤਨੁ ਪੂਰਨ ਗਿਆਨੁ ॥ (979-17, ਨਟ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of Almighty, the Giver of peace, the Destroyer of pain; He shall bless you with perfect spiritual wisdom.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ , ਖੰਡ ਖੰਡ ਕੀਨ੍ਹੇ ;
ਬਿਨਸਿਓ ਮੂੜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (979-18, ਨਟ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger and greed shall be shattered and destroyed, and your foolish ego will be dispelled. ||1||

ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥ (979-18, ਨਟ, ਮਃ 5)

What Glorious Virtues of Yours should I chant? Dear Almighty, You are the Inner-knower of hearts.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥੭॥੮॥ (979-19, ਨਟ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of Your Lotus Feet, Dear Almighty, ocean of peace; Guru Nanak is forever a sacrifice to You. ||2||7||8||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (980-1)

Nat, Fifth Mahala:

ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਉ ; ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (980-1, ਨਟ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice to the Guru, Universal Sustainer. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ , ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਦਾਤੇ ;
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ॥੧॥ (980-1, ਨਟ, ਮਃ 5)

I am unworthy; You are the Perfect Giver. You are the Merciful Master of the meek. ||1||

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ; ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥ (980-2, ਨਟ, ਮਃ 5)

While standing up and sitting down, while sleeping and awake, You are my soul, my life-forces (Pran), my wealth and property. ||2||

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ;
ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥੮॥੯॥ (980-2, ਨਟ, ਮਃ 5)

Within my mind there is such a great thirst for Your Sight (Darshan); Guru Nanak is exalted (delighted) with Your Glance of Grace. ||3||8||9||

ਨਟ , ਪੜਤਾਲ ; ਮਹਲਾ ੫ (980-4)

Nat Partaal, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (980-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕੋਊ ਹੈ ; ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ (980-5, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

Is there any friend or companion of mine,

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ; ਨੀਤ ॥ (980-5, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

who will constantly share Almighty's Name with me?

ਬਿਨਸੈ ; ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ (980-5, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

Will he rid me of my pains and evil tendencies?

ਸਭੁ ਅਰਪਉ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (980-5, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

I would surrender my mind, body, consciousness and everything. ||1||Pause||

ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ; ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ (980-6, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

How rare is that one whom Almighty makes His own,

ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਮਨੁ ਸੀਤ ॥ (980-6, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

and whose mind is sewn into Almighty's Lotus Feet.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥ (980-6, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, Almighty blesses him with His Praise. ||1||

ਹਰਿ ਭਜਿ ; ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥ (980-7, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

Vibrating, meditating on Almighty, he is victorious in this precious human life,

ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ; ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥ (980-7, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

and millions of sinners are sanctified.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥੧੯॥ (980-7, ਨਟ ਪੜਤਾਲ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is a sacrifice, a sacrifice to Him. ||2||1||10||19||

ਨਟ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੪ (980-9)

Nat Ashtapadees, Fourth Mahala:

Just like Guru Arjan Dev Ji uttred 'Sukhmani Sahib' in Rag Gauri, in the same way, Guru Ram Das Ji composed the 'Sukhmana Sahib' in four (4) different Rags as follows;

a) Six (6) Astpadis in Raag Bilaval

b) Six (6) Astpadis in Raag Kanra

c) Six (6) Astpadis in Raag Nat Narayan

d) Six (6) Astpadis in Raag Kalyan

Prologue: Guru Ram Das Ji uttered the following Shabad during his stay in Lahore while describing Almighty's name as his life support to the local doctors;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (980-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮ ; ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (980-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Your Name is the support of my mind and body.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ , ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ;
ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (980-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

I cannot survive for a moment, even for an instant, without serving You. Following the Guru's Teachings, I dwell upon the Naam, Almighty's Name. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ, ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (980-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

Within my mind, I meditate on Almighty, With my body, mind and speech. The Almighty's Name, is so dear to me.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (980-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

When Almighty, my Master, became merciful to me the meek one, I was exalted by the Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਮਧਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ; **(ਮਧ-ਸੂਦਨ ਬੋਲੋ)**
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (980-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

Almighty, Slayer of demons, Life of the World, my Beloved Master, inaccessible and infinite:

ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥ (980-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

I offer this one prayer to the Guru, to bless me, that I may wash the feet of the Holy. ||2||

ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (980-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

The thousands of eyes are the eyes of Almighty; the One Almighty, the Primal Being, remains unattached.

ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ , ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥ (980-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

The One Almighty, our Master, has thousands of forms; Almighty alone, through the Guru's Teachings, saves us. ||3||

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (980-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, I have been blessed with the Naam, Almighty's Name. I have enshrined within my heart Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ ;
ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੪॥ (980-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

The sermon of Almighty, is so very sweet; like the mute, I taste its sweetness, but I cannot describe it at all. ||4||

ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ;
ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ ਬਿਕਾਰੇ ॥ (980-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

The tongue savors the bland, insipid taste of the love of duality, greed and corruption.

ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ;
ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥ (980-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Gurmukh tastes the flavor of Almighty's Name, and all other tastes and flavors are forgotten. ||5||

ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (980-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, I have obtained the wealth of Almighty's Name; hearing it, and chanting it, sins are eradicated.

ਧਰਮਰਾਇ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ (980-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Messenger of Death and the Righteous Judge (Dharam-Raj) do not even approach the beloved servant of my Master. ||6||

ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ; ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ (980-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

With as many breaths as I have, I chant Almighty's Name (Naam), under Guru's Instructions.

ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ , ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ;
ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ , ਬਿਕਾਰੇ ॥੭॥ (980-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

Each and every breath which escapes me without Almighty's Name (Naam) - that breath is useless and corrupt. ||7||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ;
ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (980-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

Please grant Your Grace; I am meek; I seek Your Sanctuary, Almighty. Unite me with Your beloved, humble servants.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ;
ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥ (981-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

Nanak, the slave of Your slaves, says, I am the water-carrier of Your slaves. ||8||1||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (981-1)

Nat, Fourth Mahala:

ਰਾਮ ; ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ (ਨਿਰ-ਗੁਨੀਆਰੇ ਬੋਲੋ) (981-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, I am an unworthy stone.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ;
ਹਮ ਪਾਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (981-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Merciful Lord, in His Mercy, has led me to meet the Guru; through the Guru's Shabad (Gurbani), this stone is carried across. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ , ਅਤਿ ਮੀਠਾ ;
ਮੈਲਾਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥ (981-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

The True Guru has implanted within me the exceedingly sweet Naam, Almighty's Name; it is like the most fragrant sandalwood.

ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ;
ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰਧਾਰੇ ॥੧॥ (981-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

Through the Name, my awareness extends in the ten directions; the fragrance of the fragrant Master permeates the air. ||1||

ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ;
ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮਾਰੇ ॥ (981-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

Your unlimited sermon is the most sweet sermon; I contemplate the most Sublime Word of the Guru.

ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ;
ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ (981-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

Singing, singing, I sing the Praises of Almighty's Virtues; singing His Glorious Praises, the Guru saves me. ||2||

ਬਿਬੇਕ ਗੁਰੂ , ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ; (ਸਮ-ਦਰਸੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥ (981-5, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Guru is wise and clear; the Guru looks upon all alike. Meeting with Him, doubt and skepticism are removed.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ; (ਪਰਮ-ਪਦੁ ਬੋਲੋ)
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ (981-6, ਨਟ, ਮਃ 4)

Meeting with the True Guru, I have obtained the supreme status. I am a sacrifice to the True Guru. ||3||

ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ;
ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ (981-6, ਨਟ, ਮਃ 4)

Practicing hypocrisy and deception, people wander around in confusion. Greed and hypocrisy are evils in this world.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ ;
ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥ (981-7, ਨਟ, ਮਃ 4)

In this world and the next, they are miserable; the Messenger of Death hovers over their heads, and strikes them down. ||4||

ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਾਲੈ ;
ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ (981-7, ਨਟ, ਮਃ 4)

At the break of day, they take care of their affairs, and the poisonous entanglements of Maya.

ਆਈ ਰੈਨਿ , ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ;
ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ , ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥ (981-8, ਨਟ, ਮਃ 4)

When night falls, they enter the land of dreams, and even in dreams, they take care of their corruptions and pains. ||5||

ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ; ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾਰੇ ॥ (981-9, ਨਟ, ਮਃ 4)

Taking a barren field, they plant falsehood; they shall harvest only falsehood.

ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ;
ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥ (981-9, ਨਟ, ਮਃ 4)

The devotee of Maya (Sakat) shall all remain hungry; the brutal Messenger of Death stands waiting at their door. ||6||

ਮਨਮੁਖ ਕਰਜੁ ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ;
ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (981-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukh has accumulated a tremendous load of debt in sin; only by contemplating the Guru's Shabad (Gurbani), can this debt be paid off.

ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀਏ ;
ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥ (981-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

As much debt and as many creditors as there are, Almighty makes them into servants, who fall at his feet. ||7||

ਜਗੰਨਾਥ , ਸਭਿ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ;
ਨਕਿ ਖੀਨੀ , ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ ॥ (981-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

All the beings which Master of the Universe created - He puts the rings through their noses, and leads them all along.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੨॥ (981-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, as Almighty drives us on, so do we follow; it is all the Will of the Beloved Lord. ||8||2||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (981-12)

Nat, Fourth Mahala:

ਰਾਮ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ (981-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

Almighty has bathed me in the pool of Ambrosial Nectar.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ; **(ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)**
ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (981-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

The spiritual wisdom of the True Guru is the most excellent cleansing bath; bathing in it, all the filthy sins are washed away. ||1||Pause||

ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਧਿਕਾਈ ;
ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ (981-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

The virtues of the Sangat, the Holy Congregation, are so very great. Even the prostitute was saved, by teaching the parrot to speak Almighty's Name.

ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ , ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ; (ਨ-ਪਰਸ ਬੋਲੋ)
ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ (981-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

Krishna was pleased, and so he touched the hunch-back Kubija, and she was transported to the heavens. ||1||

ਅਜਾਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ;
ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥ (981-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

Ajaamal loved his son Naaraayan, and called out his name. (Ajaamal was a son of very respected scholar and he was well educated. He left his wife and honanary job as the Head Scholar of the Kings Court to marry a prostitute. Thereafter he lived a sinners life and he had seven children. One day a group of Sages took shelter at his hut in a jungle during heavy rain, he served them well and cried before them for forgiveness. Feeling sorry for him they told him that another son will be born and they he shall name him 'Narayan'. Soon the son was born and Ajaamal loved him the most, during his afew last breaths, he called his son 'Narayan' to come close to him while calling him his concentration focussed on Almighty and he blow his last breath out.)

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ;
ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ (981-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

His loving devotion pleased my Master, who struck down and drove off the Messengers of Death from harming Ajaamal athough he commited sins all his life but calling upon Almighty passionately, he was forgiven in a single breath. ||2||

ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ , ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ;
ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (981-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

The mortal speaks and by speaking, makes the people listen; but he does not reflect upon what he himself says.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿੜਤਾ ਆਵੈ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (981-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

But when he joins the Sat Sangat, the True Congregation, he is confirmed in his faith, and he is saved by Almighty's Name. ||3||

ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ ;
ਤਬ ਲਗਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸਮਾਰੇ ॥ (981-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

As long as his soul and body are healthy and strong, he does not remember Almighty at all.

ਜਬ ਘਰ ਮੰਦਰਿ ਆਗਿ ਲਗਾਨੀ ;
ਕਢਿ ਕੂਪੁ ਕਢੈ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੪॥ (981-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

But when his home and mansion catch fire, then, he wants to dig the well to draw water. ||4||

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਮਨ ਮੇਲੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (981-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

O mind, do not join with the devotee of Maya, who has forgotten Almighty's Name.

ਸਾਕਤ ਬਚਨ , ਬਿਛੂਆ ਜਿਉ ਡਸੀਐ ;
ਤਜਿ ਸਾਕਤ ਪਰੈ ਪਰਾਰੇ॥੫॥ (981-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

The word of the devotee of Maya stings like a scorpion; leave the devotee of Maya far, far behind. ||5||

ਲਗਿ ਲਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ;
ਲਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (982-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

Fall in love, fall deeply in love with Almighty; clinging to the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you will be exalted and embellished.

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ , ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ (982-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

Those who accept the Guru's sermons as True, totally True without an iota of doubt, are very dear to my Master. ||6||

ਪੂਰਬਿ ਜਨਮਿ , ਪਰਚੂਨ ਕਮਾਏ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (982-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

Because of actions committed in past lives, one comes to love Almighty's Name, With my body, mind and speech.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਰਸੁ ਗਾਵੈ ਰਸੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੭॥ (982-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, you shall obtain the ambrosial essence; sing of this essence, and reflect upon this essence. ||7||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪ ਰੰਗਿ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ;
ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਲਾਲ ਗੁਲਾਰੇ ॥ (982-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, all forms and colors are Yours; O my Beloved, my deep crimson ruby.

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ;
ਕਿਆ ਨਾਨਕ , ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥੮॥੩॥ (982-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

Only that color which You impart, Lord, exists; Guru Nanak says, what can the poor wretched being do? ||8||3||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (982-4)

Nat, Fourth Mahala:

ਰਾਮ , ਗੁਰ ਸਰਨਿ ; ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ॥ (982-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

In the Sanctuary of the Guru, Almighty saves and protects us,

ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਤਦੂਐ ਪਕਰਿ ਚਲਾਇਓ ;
ਕਰਿ ਊਪਰੁ ਕਢਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (982-5, ਨਟ, ਮਃ 4)

as He protected the elephant, when the crocodile seized it and pulled it into the water; He lifted him up and pulled him out. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਨੀਕੇ ;
ਮਨਿ ਸਰਧਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (982-6, ਨਟ, ਮਃ 4)

Almighty's servants are sublime and exalted; they enshrine faith for Him in their minds.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭਿ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ;
ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (982-6, ਨਟ, ਮਃ 4)

Faith and devotion are pleasing to my Almighty's Mind; He saves the honor of His humble servants. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ; ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੇ ॥ (982-7, ਨਟ, ਮਃ 4)

The servant of Almighty, is committed to His service; He sees Almighty pervading the entire expanse of the universe.

ਏਕੁ ਪੁਰਖੁ , ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ;
ਸਭ ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥੨॥ (982-7, ਨਟ, ਮਃ 4)

He sees the One and only Primal Almighty, who blesses all with His Glance of Grace. ||2||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ , ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ;
ਸਭੁ ਚੇਰੀ ਜਗਤੁ ਸਮਾਰੇ ॥ (982-8, ਨਟ, ਮਃ 4)

Almighty, our Master, is permeating and pervading all places; He takes care of the whole world as His slave.

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ , ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ;
ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਰੇ ਕਾਰੇ ॥੩॥ (982-8, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Merciful Master Himself mercifully gives His gifts, even to worms in stones. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਵਾਸੁ ਬਹੁਤੁ ਮੁਸਕਾਈ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ , ਮਿਰਗੁ ਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ ॥ (982-9, ਨਟ, ਮਃ 4)

Within the deer is the heavy fragrance of musk, but he is confused and deluded, and he shakes his horns looking for it.

ਬਨੁ ਬਨੁ ਢੂਢਿ ਢੂਢਿ ਫਿਰਿ ਥਾਕੀ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਘਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥ (982-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

Wandering, rambling and roaming through the forests and woods, I exhausted myself, and then in my own home, the Perfect Guru saved me. ||4||

ਬਾਣੀ ਗੁਰੂ , ਗੁਰੂ ਹੈ ਬਾਣੀ ; ਵਿਚਿ ਬਾਣੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੇ ॥ (982-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

The Word, the Bani is Guru, and Guru is the Bani. Within the Bani, the Ambrosial Nectar of Almighty's Name is contained.

ਗੁਰੁ ਬਾਣੀ ਕਹੈ , ਸੇਵਕੁ ਜਨੁ ਮਾਨੈ ;
ਪਰਤਖਿ ਗੁਰੂ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ (982-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

If His humble servant believes, and acts according to the Guru's Bani, then the Guru, in person, liberates him. ||5||

ਸਭੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ , ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਸਰਿਆ ;
ਮਨਿ ਬੀਜਿਆ ਖਾਵਾਰੇ ॥ (982-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

All is Almighty, and Almighty is the whole expanse; man eats what he has planted.

ਜਿਉ ਜਨ ਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁ , ਦੁਖਿਆ ਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀ ; (ਧ੍ਰਿਸਟ-ਬੁਧੀ ਬੋਲੋ)
ਅਪੁਨਾ ਘਰੁ ਲੂਕੀ ਜਾਰੇ ॥੬॥ (982-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

When Dhrishtabudhi tormented the humble devotee Chandrahaans, he only set his own house on fire. ||6||

ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਰਿਦ ਲੋਚੈ ;
ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੇ ॥ (982-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

Almighty's humble servant longs for Him within his heart; Almighty watches over each breath of His humble servant.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਜਨ ਪੀਛੈ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੭॥ (982-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

Mercifully, mercifully, He implants devotion within his humble servant; for his sake, Almighty saves the whole world. ||7||

ਆਪਨ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (982-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

Almighty, our Master, is Himself by Himself; Almighty Himself embellishes the universe.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ;
ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਆਪਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੪॥ (982-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, He Himself is all-pervading; in His Mercy, He Himself emancipates all. ||8||4||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (982-15)

Nat, Fourth Mahala:

ਰਾਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ (982-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

Grant Your Grace, Lord, and save me,

ਜਿਉ ਪਕਰਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਦੁਸਟਾਂ ਆਨੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (982-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

as You saved Dropadi from shame when she was seized and brought before the court by the evil villians. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਾਚਿਕ ਜਨ ਤੇਰੇ ;
ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (982-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

Bless me with Your Grace - I am just a humble beggar of Yours; I beg for a single blessing, O my Beloved.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਨਿਤ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ;
ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (982-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

I long constantly for the True Guru. Lead me to meet the Guru, Dear Almighty, that I may be exalted and embellished. ||1||

ਸਾਕਤ ਕਰਮ , ਪਾਣੀ ਜਿਉ ਮਥੀਐ ;
ਨਿਤ ਪਾਣੀ ਝੋਲ ਝੁਲਾਰੇ ॥ (982-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

The actions of the devotee of Maya are like the churning of water; he churns, constantly churning only water.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ , ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ; (ਪਰਮ-ਪਦੁ ਬੋਲੋ)
ਕਢਿ ਮਾਖਨ ਕੇ ਗਟਕਾਰੇ ॥੨॥ (982-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, the supreme status is obtained; the butter is produced, and eaten with delight. ||2||

ਨਿਤ ਨਿਤ ਕਾਇਆ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ; (ਕਾਂਇਆ, ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਨਿਤ ਮਲਿ ਮਲਿ ਦੇਹ ਸਵਾਰੇ ॥ (982-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

He may constantly and continually wash his body; he may constantly rub, clean and polish his body.

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ , ਮਨਿ ਬਚਨ ਨ ਭਾਏ ;
ਸਭ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਗਾਰੇ ॥੩॥ (983-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

But if the sermons of my True Guru is not pleasing to his mind, then all his preparations and beautiful decorations are useless. ||3||

ਮਟਕਿ ਮਟਕਿ ਚਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਗੁਨ ਸਾਰੇ ॥ (983-1, ਨਟ, ਮਃ 4)

Walk playfully and carefree, O my friends and companions; cherish the Glorious Virtues of my Master.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ , ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੪॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (983-2, ਨਟ, ਮਃ 4)

To serve, as Gurmukh, is pleasing to my Almighty. Through the True Guru, the unknown is known. ||4||

ਨਾਰੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੁ , ਸਭ ਨਾਰੀ ;
ਸਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (983-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

Women and men, all the men and women, all came from the One Primal Almighty.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ਮਨਿ ਭਾਈ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥ (983-3, ਨਟ, ਮਃ 4)

My mind loves the dust of the feet of the humble; Almighty liberates those who meet with Almighty's humble servants. ||5||

ਗ੍ਰਾਮ ਗ੍ਰਾਮ ਨਗਰ ਸਭ ਫਿਰਿਆ ;
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਰੇ ॥ (983-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

From village to village, throughout all the cities I wandered; and then, inspired by Almighty's humble servants, I found Him deep within the nucleus of my heart.

ਸਰਧਾ ਸਰਧਾ ਉਪਾਇ ਮਿਲਾਏ ;
ਮੋਕਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੬॥ (983-4, ਨਟ, ਮਃ 4)

Faith and longing have welled up within me, and I have been blended with Almighty; the Guru, the Guru, has saved me. ||6||

ਪਵਨ ਸੂਤੁ ਸਭੁ ਨੀਕਾ ਕਰਿਆ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (983-5, ਨਟ, ਮਃ 4)

The thread of my breath has been made totally sublime and pure; I contemplate the Shabad, the Word of the True Guru.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਜਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਆ ;
ਬਿਨੁ ਨੈਨਾ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥੭॥ (983-6, ਨਟ, ਮਃ 4)

I came back to the home of my own inner self; drinking in the ambrosial essence, I see the world, without my eyes. ||7||

ਤਉ ਗੁਨ ਈਸ , ਬਰਨਿ ਨਹੀ ਸਾਕਉ ;
ਤੁਮ ਮੰਦਰ ਹਮ ਨਿਕ ਕੀਰੇ ॥ (983-6, ਨਟ, ਮਃ 4)

I cannot describe Your Glorious Virtues, Lord; You are the temple, and I am just a tiny worm.

ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ , ਗੁਰ ਮੇਲਹੁ ;
ਮੈ ਰਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੮॥੫॥ (983-7, ਨਟ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with Your Mercy, and unite me with a Guru by whom I shall recite Almighty's Name by which my mind is comforted and consoled. ||8||5||

ਨਟ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (983-8)

Nat, Fourth Mahala:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਭਜੁ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (983-8, ਨਟ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate, meditate on the inaccessible and infinite Master.

ਹਮ ਪਾਪੀ ਬਹੁ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (983-8, ਨਟ, ਮਃ 4)

I am such a great sinner; I am so unworthy. And yet the Guru, in His Mercy, has saved me. ||1||Pause||

ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਸਾਧ ਜਨ ਪਾਏ ;
ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ (983-9, ਨਟ, ਮਃ 4)

I have found the Holy Person, the Holy and humble servant of Almighty; I offer a prayer to Him, my Beloved Guru.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪੂਜੀ ਦੇਵਹੁ ;
ਸਭੁ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ (983-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

Please, bless me with the wealth, the capital of Almighty's Name, and take away all my hunger and thirst. ||1||

ਪਚੈ ਪਤੰਗੁ ਮ੍ਰਿਗ , ਭ੍ਰਿੰਗ ਕੁੰਚਰ ਮੀਨ ;
ਇਕ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪਕਰਿ ਸਘਾਰੇ ॥ (983-10, ਨਟ, ਮਃ 4)

The moth, the deer, the bumble bee, the elephant and the fish are ruined, each by the one passion that controls them.

ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਬਲ ਹੈ ਦੇਹੀ ;
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥੨॥ (983-11, ਨਟ, ਮਃ 4)

All the above five powerful demons (desires) prevails in the human body; the Guru, the True Guru turns out these sins inspires by the desires. Guru Ji says that one desire killed the moth, deer, bumble bee, elephant and fish but the human body contains all five of the desires so how can one be saved without a Guru.||2||

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ , ਸੋਧਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖੇ ;
ਮੁਨਿ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (983-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

I searched and searched through the Shaastras and the Vedas; Naarad the silent sage proclaimed these words as well.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜਹੁ , ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ (983-12, ਨਟ, ਮਃ 4)

Chanting Almighty's Name, salvation is attained; the Guru saves those in the Sat Sangat, the True Congregation. ||3||

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ;
ਜਿਵ ਸੂਰਜੁ ਕਮਲੁ ਨਿਹਾਰੇ ॥ (983-13, ਨਟ, ਮਃ 4)

In love with the Beloved Almighty, one looks at Him as the lotus looks at the sun.

ਮੇਰ ਸੁਮੇਰ , ਮੋਰੁ ਬਹੁ ਨਾਚੈ ;
ਜਬ ਉਨਵੈ ਘਨ , ਘਨਹਾਰੇ ॥੪॥ (983-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

The peacock dances on the mountain, when the clouds hang low and heavy. ||4||

ਸਾਕਤ ਕਉ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਹੁ ਸਿੰਚਹੁ ;
ਸਭ ਡਾਲ ਫੂਲ , ਬਿਸੁ ਕਾਰੇ ॥ (983-14, ਨਟ, ਮਃ 4)

The devotee of Maya (Sakat) may be totally drenched with ambrosial nectar, but even so, all his branches and flowers are filled with venom.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਿਵਹਿ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸੇਤੀ ;
ਛੇੜਿ ਛੇੜਿ ਕਢੈ ਬਿਖੁ ਖਾਰੇ ॥੫॥ (983-15, ਨਟ, ਮਃ 4)

The more one bows down in humility before the devotee of Maya (Sakat), the more he provokes, and stabs, and spits out his poison. ||5||

ਸੰਤਨ ਸੰਤ ਸਾਧ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ;
ਗੁਣ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ (983-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

Remain with the Holy man, the Saint of the Saints, who chants Almighty's Praises for the benefit of all.

ਸੰਤੈ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਜਿਉ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲ ਸਵਾਰੇ ॥੬॥ (983-16, ਨਟ, ਮਃ 4)

Meeting the Saint of Saints, the mind blossoms forth, like the lotus, exalted by obtaining the water. ||6||

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸਭੁ ਸੁਆਨੁ ਹਲਕੁ ਹੈ ;
ਹਲਕਿਓ ਸਭਹਿ ਬਿਗਾਰੇ ॥ (983-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

The waves of greed are like mad dogs with rabies. Their madness ruins everything.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਦੀਬਾਨਿ ਖਬਰਿ ਹੋਈ ;
ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਾਰੇ ॥੭॥ (983-17, ਨਟ, ਮਃ 4)

When the news reached the Court of my Master, the Guru took up the sword of spiritual wisdom, and killed them. ||7||

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਮੈ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (983-18, ਨਟ, ਮਃ 4)

Save me, save me, save me, O my Almighty; shower me with Your Mercy, and save me!

ਨਾਨਕ , ਮੈ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੮॥੬॥ (983-19, ਨਟ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I have no other support; the Guru, the True Guru, has saved me. ||8||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ ਇੱਕ ਬੋਲੋ) (983-19)

First Set of Six Hymns||

ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ (984-1)

Raag Maalee Gauraa, Fourth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ, ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (984-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (Sat) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਹੇ ; ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (984-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Countless have tried, but none have found Almighty's limit.

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ; ਆਦੇਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (984-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is inaccessible, unapproachable and unfathomable; I humbly bow to Almighty, my King. ||1||Pause||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ; ਨਿਤ ਝਗਰਤੇ ਝਗਰਾਇਆ ॥ (984-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Sexual desire, anger, greed and emotional attachment bring continual conflict and strife.

ਹਮ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਦੀਨ ਤੇਰੇ ; ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥੧॥ (984-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Save me, save me, I am your humble creature, Dear Almighty; I have come to Your Sanctuary, O my Almighty. ||1||

ਸਰਣਾਗਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਤੇ ;
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਨਾਇਆ ॥ (984-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

You protect and preserve those who take to Your Sanctuary, Almighty; You are called the Lover of Your devotees.

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਹਰਨਾਖਿ ਪਕਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਤਰਾਇਆ ॥੨॥ (984-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Prahlaad, Your humble servant, was caught by Harnakash; but You saved Him and carried him across, Lord. ||2||

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਰੇ ਮਨ , ਮਹਲੁ ਪਾਵਣ ;
ਸਭ ਦੂਖ ਭੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥ (984-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Remember Almighty, O mind, and rise up to the Mansion of His Presence; the Sovereign Master is the Destroyer of pain.

ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (984-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Our Master takes away the fear of birth and death; following the Guru's Teachings, Almighty is found. ||3||

ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਭਉ ਭਗਤ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥ (984-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The Almighty's Name, our Master, is the Purifier of sinners; I sing of Almighty, the Destroyer of the fears of His devotees.

ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥ (984-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

One who wears the necklace of Almighty's Name, in his heart, O servant Nanak, merges in Almighty's Name (Naam). ||4||1||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ; ਮਹਲਾ ੪ ॥ (984-10)

Maalee Gauraa, Fourth Mahala:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ (984-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name, the Giver of peace.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (984-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

One who joins the Sat Sangat, the True Congregation, and enjoys the sublime taste of Almighty, as Gurmukh, comes to realize Almighty. ||1||Pause||

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (984-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

By great good fortune, one obtains the Blessed Vision of the Guru's Darshan; meeting with the Guru, Almighty is known.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ , ਸਭ ਨੀਕਰਿ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ , ਹਰਿ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥੧॥ (ਨ੍ਹਾਤਾ ਬੋਲੋ) (984-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The filth of evil-mindedness is totally washed away, bathing in Almighty's ambrosial pool of nectar. ||1||

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧੁ , ਜਿਨ੍ੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਤਿਨ੍ ਪੂਛਉ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ (984-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed are the Holy, who have found their Almighty; I ask them to tell me the stories of Almighty.

ਪਾਇ ਲਗਉ , ਨਿਤ ਕਰਉ ਜੁਦਰੀਆ ; (ਪਾਂਇ, ਜੁ-ਦਰੀਆ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥੨॥ (984-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

I fall at their feet, and always pray to them, to mercifully unite me with my Almighty, the Architect of Destiny. ||2||

ਲਿਲਾਟ ਲਿਖੇ ਪਾਇਆ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ;
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (984-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Through the destiny written on my forehead, I have found the Holy Guru; my mind and body are imbued with the Guru's Word.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਵਾਤਾ ॥੩॥ (984-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The Almighty has come to meet me; I have found peace, and I am rid of all the sins. ||3||

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ;
ਤਿਨ੍ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤਾ ॥ (984-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Those who follow the Guru's Teachings find Almighty, the source of nectar; their words are sublime and exalted.

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਚਰਨਿ ਪਰਾਤਾ ॥੪॥੨॥ (984-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

By great good fortune, one is blessed with the dust of their feet; servant Nanak falls at their feet. ||4||2||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (985-1)

Maalee Gauraa, Fourth Mahala:

ਸਭਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ;
ਮਨਿ ਭਾਵਨੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ॥ (985-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

All the Siddhas, seekers and silent sages, with their minds full of love, meditate on Almighty.

ਅਪਰੰਪਰੋ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਗੁਰੂ ਲਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)(985-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ,ਮਃ 4)

The Supreme Almighty, my Master, is limitless; the Guru has inspired me to know the unknowable Lord. ||1||Pause||

ਹਮ ਨੀਚ ਮਧਿਮ ਕਰਮ ਕੀਏ ;
ਨਹੀ ਚੇਤਿਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ (985-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

I am low, and I commit evil actions; I have not remembered my Sovereign Lord.

ਹਰਿ ਆਨਿ ਮੇਲਿਓ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਖਿਨੁ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਓ ॥੧॥ (985-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty has led me to meet the True Guru; in an instant, He liberated me from bondage. ||1||

ਪ੍ਰਭਿ ਮਸਤਕੇ ਧੁਰਿ ਲੀਖਿਆ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇਓ ॥ (985-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Such is the destiny Almighty wrote on my forehead; following the Guru's Teachings, I enshrine love for Almighty.

ਪੰਚ ਸਬਦ ਦਰਗਹ ਬਾਜਿਆ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਓ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਓ ॥੨॥ (985-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The Panch Shabad, the five primal sounds, vibrate and resound in the Court of Almighty; meeting Almighty, I sing the songs of joy. ||2||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ;
ਮੰਦਭਾਗੀਆਂ ਨਹੀ ਭਾਇਓ ॥ (ਮੰਦ-ਭਾਗੀਆਂ ਬੋਲੋ) (985-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The Naam, Almighty's Name, is the Purifier of sinners; the unfortunate wretches do not like this.

ਤੇ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਗਾਲੀਅਹਿ ;
ਜਿਉ ਲੋਨੁ ਜਲਹਿ ਗਲਾਇਓ ॥੩॥ (985-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

They rot away in the womb of reincarnation; they fall apart like salt in water. ||3||

ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ , ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ;
ਗੁਰ ਚਰਨ , ਮਨੁ ਮੈ ਲਾਇਓ ॥ (985-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Please bless me with such understanding, O Inaccessible Almighty, my Master, that my mind may remain attached to the Guru's feet.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਹਉ ਲਾਗੋ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਓ ॥੪॥੩॥ (985-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak remains attached to Almighty's Name; he is merged in the Naam. ||4||3||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (985-7)

Maalee Gauraa, Fourth Mahala:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ॥ (985-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

My mind is addicted to the juice of Almighty's Name.

ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (985-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

My heart-lotus has blossomed forth, and I have found the Guru. Meditating on Almighty, my doubts and fears have run away. ||1||Pause||

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਲਾਗੋ ਮੇਰਾ ਹੀਅਰਾ ;
ਮਨੁ ਸੋਇਓ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗਾ ॥ (985-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮ: 4)

In the Fear (sense of respect) of Almighty, my heart is committed in loving devotion to Him; following the Guru's Teachings, my sleeping mind has awakened.

ਕਿਲਬਿਖ ਖੀਨ ਭਏ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ;
ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਵਡਭਾਗਾ ॥੧॥ (985-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮ: 4)

All my sins have been erased, and I have found peace and serenity; I have enshrined Almighty within my heart, by great good fortune. ||1||

ਮਨਮੁਖੁ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭੁ ਹੈ ਕਚੂਆ ;
ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਚਾਰਿ ਦਿਨ ਚਾਗਾ ॥ (985-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮ: 4)

The self-willed manmukh is like the false color of the safflower, which fades away; its color lasts for only a few days.

ਖਿਨ ਮਹਿ , ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਪਰਤਾਪੈ ;
ਡੰਡੁ ਧਰਮਰਾਇ ਕਾ ਲਾਗਾ ॥੨॥ (985-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮ: 4)

He perishes in an instant; he is tormented, and punished by the Righteous Judge (Dharam-Raj). ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ;
ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਬਹੁ ਲਾਗਾ ॥ (985-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮ: 4)

Almighty's Love, found in the Sat Sangat, the True Congregation, is absolutely permanent, and colorfast.

ਕਾਇਆ ਕਾਪਰੁ ਚੀਰ ਬਹੁ ਫਾਰੇ ;
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਸਭਾਗਾ ॥੩॥ (985-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮ: 4)

The cloth of the body may be torn to shreds, but still, this beautiful color of Almighty's Love does not fade away. ||3||

ਹਰਿ ਚਾਰ੍ਹਿਓ ਰੰਗੁ , ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਸੋਭਾ ;
ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਂਗਾ ॥ (985-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮ: 4)

Meeting with the Blessed Guru, one is dyed in the color of Almighty's Love, imbued with this deep crimson color.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ॥੪॥੪॥ (985-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak washes the feet of that humble being, who is attached to the feet of Almighty. ||4||4||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (985-13)

Maalee Gauraa, Fourth Mahala:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਪਾਲਾ ॥ (985-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate, vibrate upon Almighty's Name, Universal Sustainer.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੁ ਭਇਆ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (985-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

My mind and body are merged in Almighty's Name, and through the Guru's Teachings, my intellect is imbued with Almighty, the source of nectar. ||1||Pause||

ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਮਨਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਪਮਾਲਾ ॥ (985-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Follow the Guru's Teachings, and meditate on the Naam, Almighty's Name. Chant, and meditate, on the beads of the mala of Almighty.

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ , ਹਰਿ ਬਨਮਾਲਾ ॥੧॥ (985-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Those who have such destiny inscribed upon their foreheads, meet with Almighty, adorned with garlands of flowers. ||1||

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨ੍ ਚੂਕੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (985-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty's Name; all their entanglements are ended.

ਤਿਨ੍ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ (985-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The Messenger of Death does not even approach them; the Guru, the Savior Master, saves them. ||2||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣਹੂ ;
ਹਰਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (985-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

I am a child; I know nothing at all. Almighty cherishes me, as my mother and father.

ਕਰੁ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਨਿਤ ਮੇਲਤੇ ;
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ (985-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

I continually put my hands into the fire of Maya, but the Guru saves me; He is merciful to the meek. ||3||

ਬਹੁ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇਆ ;
ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਹਰਿ ਜਸਿ ਜਾਲਾ ॥ (985-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

I was filthy, but I have become Pure. Singing Almighty's Praises, all sins have been burnt to ashes.

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੫॥ (985-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

My mind is in esctasy, having found the Guru; servant Nanak is exalted (delighted) through the Guru's Shabad (Gurbani). ||4||5||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (985-19)

Maalee Gauraa, Fourth Mahala:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟ ॥ (986-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate, vibrate on Almighty, and all sins will be eradicated.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਮੇਰਾ ਸੀਸੁ ਕੀਜੈ ਗੁਰ ਵਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (986-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The Guru has enshried Almighty, within my heart; I place my head on the Guru's Path. ||1||Pause||

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ;
ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥ (986-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Whoever tells me the stories of my Almighty, I would cut my mind into slices, and dedicate it to him.

ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਮੇਲਿਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਬਿਕਾਨੋ ਹਟਿ ਹਾਟ ॥੧॥ (986-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has united me with Almighty, my Friend; I have sold myself at each and every store for the Guru's Word. ||1||

ਮਕਰ ਪ੍ਰਾਗਿ ਦਾਨੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ;
ਸਰੀਰੁ ਦੀਓ ਅਧ ਕਾਟਿ ॥ (986-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

One may give donations in charity at Prayaag, and cut the body in two at Varanasi,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਬਹੁ ਕੰਚਨੁ ਦੀਜੈ ਕਟਿ ਕਾਟ ॥੨॥ (986-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

but without Almighty's Name, no one attains liberation, even though one may give away huge amounts of gold. ||2||

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ;
ਮਨਿ ਉਘਰੇ ਕਪਟ ਕਪਾਟ ॥ (986-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

When one follows the Guru's Teachings, and sings Almighty's Praises, the doors of the mind, held shut by deception, are thrown open again.

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਫੋਰਿ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ;
ਲਜ ਭਾਨੀ ਮਟੁਕੀ ਮਾਟ ॥੩॥ (986-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

The three qualities are shattered, illusion and fear run away, and the clay pot of public opinion is broken. ||3||

ਕਲਜੁਗਿ , ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥ (986-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

They alone find the Perfect Guru in this Dark Age of Kal-yug, upon whose foreheads such pre-ordained destiny is inscribed.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ;
ਸਭ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤਿਖਾਟ ॥੪॥੬॥ (986-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak drinks in the Ambrosial Nectar; all his hunger and thirst are quenched. ||4||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ ਇੱਕ ਬੋਲੋ) (986-6)

Set of Six Hymns 1||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ (986-7)

Maalee Gauraa, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (986-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ; ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ (986-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

O mind, true peace comes from serving Almighty.

ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ;
ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (986-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Other services are false, and as punishment for them, the Messenger of Death bashes in one's head. ||1||Pause||

ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ;
ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ (986-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

They alone join the Sangat, the Congregation, upon whose forehead such destiny is inscribed.

ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ (986-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

They are carried across the terrifying worldly ocean by the Saints of the Infinite, Primal Almighty. ||1||

ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ;
ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ (986-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Serve forever at the feet of the Holy; renounce greed, emotional attachment and corruption.

ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ;
ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ (986-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Abandon all other hopes, and rest your hopes in the One Formless Almighty. ||2||

ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ (986-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Some are devotee of Maya (Sakat), deluded by doubt; without the Guru, there is only pitch darkness.

ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ;
ਕੋ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥ (ਮੇਟਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (986-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Whatever is pre-ordained, comes to pass; no one can erase it. ||3||

ਅਗਮ ਰੂਪੁ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ; ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ (986-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

The beauty of Almighty of the Universe is profound and unfathomable; the Names of the Infinite Masterare immunerable.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੪॥੧॥ (986-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Blessed, blessed are those humble beings, Guru Nanak says, who enshrine Almighty's Name in their hearts. ||4||1||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (986-13)

Maalee Gauraa, Fifth Mahala:

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ; ਨਮਸਕਾਰ ॥ (986-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

I humbly bow to Almighty's Name.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (986-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Chanting it, one is saved. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ (986-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Remembering Him, conflicts are ended.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ (986-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Remembering Him, one's bonds are untied.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ (986-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Remembering Him, the fool becomes wise.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ;
ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ (ਉ-ਧਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (986-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, one's ancestors are saved. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ (986-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, fear and pain are taken away.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ (986-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, misfortune is avoided.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ (986-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, sins are erased.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ (986-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, agony is ended. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ (986-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, the heart blossoms forth.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥ (986-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, Maya becomes one's slave.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ (986-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, one is blessed with the treasures of wealth.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ (986-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Remembering Him, one crosses over in the end. ||3||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ; ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ (986-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
The Almighty’s Name is the Purifier of sinners.

ਕੋਟਿ ਭਗਤ ; ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ (986-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
It saves millions of devotees.

ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ; ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ (986-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
I am meek; I seek the Sanctuary of the slaves of Almighty's slaves.

ਨਾਨਕ ; ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥ (986-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak lays his forehead on the feet of the Saints. ||4||2||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (986-18)

Maalee Gauraa, Fifth Mahala:

ਐਸੋ ਸਹਾਈ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (986-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

This is the sort of helper Almighty's Name is.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (986-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one's affairs are perfectly resolved. ||1||Pause||

ਬੂਡਤ ਕਉ ; ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ (986-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

It is like a boat to a drowning man.

ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ; ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ (987-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

It is like oil to the lamp whose flame is dying out.

ਜਲਤ ਅਗਨੀ ; ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ (987-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

It is like water poured on the burning fire.

ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ; ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥ (987-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

It is like milk poured into the baby's mouth. ||1||

ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ; ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥ (987-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

As one's brother becomes a helper on the field of battle;

ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ; ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥ (987-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

as one's hunger is satisfied by food;

ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ; ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ (987-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

as the cloudburst saves the crops;

ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ; ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥੨॥ (987-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

as one is protected in the tiger's lair;||2||

ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ; ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (987-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

As with the magic spell of Garuda upon one's lips, one does not fear the snake;

ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ; ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥ (987-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

as the cat cannot eat the parrot in its cage;

ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ; ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ (987-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

as the bird cherishes her eggs in her heart;

ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ; ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥ (987-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

as the grains are spared, by sticking to the central post of the mill. ||3||

ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ; ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ (987-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Your Glory is so great; I can describe only a tiny bit of it.

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ; ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ (987-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are inaccessible, unapproachable and unfathomable.

ਊਚ ਮੂਚੌ ; ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥ (987-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

You are lofty and high, utterly great and infinite.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ; ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥ (987-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Remembering on Almighty, Guru Nanak says, one is carried across. ||4||3||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (987-5)

Maalee Gauraa, Fifth Mahala:

ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ; ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ (987-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Please let my works be rewarding and fruitful.

ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (987-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Please cherish and exalt Your slave. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਸੰਤਹ ; ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ (987-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

I lay my forehead on the feet of the Saints,

ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ; ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ (987-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
and with my eyes, I gaze upon Your Sight (Darshan), day and night.

ਹਸਤ ਹਮਰੇ ; ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ (987-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
With my hands, I work for the Saints.

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ; ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥ (987-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
I dedicate my life-forces (Pran), my mind and wealth to the Saints. ||1||

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (987-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
My mind loves the Society of the Saints.

ਸੰਤ ਗੁਨ ; ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥ (987-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
The Virtues of the Saints abide within my consciousness.

ਸੰਤ ਆਗਿਆ ; ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥ (987-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
The Will of the Saints is sweet to my mind.

ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ; ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥ (987-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
Seeing the Saints, my heart-lotus blossoms forth. ||2||

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ; ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (987-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
I dwell in the Society of the Saints.

ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥ (987-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
I have such a great thirst for the Saints.

ਸੰਤ ਬਚਨ ; ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ (987-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
The Words of the Saints are the Mantras of my mind.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥ (987-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
By the Grace of the Saints, my corruption is taken away. ||3||

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ; ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ (987-9, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)
This way of liberation is my treasure.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ; ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ (987-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

O Merciful Almighty, please bless me with this gift.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ (987-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, shower Your Mercy upon Nanak.

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ; ਮੇਰੇ ਰਿਦੇ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥ (987-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

I have enshrined the feet of the Saints within my heart. ||4||4||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (987-11)

Maalee Gauraa, Fifth Mahala:

ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ; ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ (987-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

He is with all; He is not far away.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ; ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (987-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

He is the Cause of causes, ever-present here and now. ||1||Pause||

ਸੁਨਤ ਜੀਓ ; ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ (987-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Hearing His Name, one comes to life.

ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ; ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (987-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Pain is dispelled; peace and tranquility come to dwell within.

ਸਗਲ ਨਿਧਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (987-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is all cause of all treasures.

ਮੁਨਿ ਜਨ ; ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥ (987-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

The silent sages serve Him. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ; ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ (987-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Everything is contained in His home.

ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ; ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ (987-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

No one is turned away empty-handed.

ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ; ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (987-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

He cherishes all beings and creatures.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥ (987-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Forever and ever, serve the Merciful Master. ||2||

ਸਦਾ ਧਰਮੁ ; ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ (987-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Righteous justice is dispensed in His Court forever.

ਬੇਮੁਹਤਾਜ ; ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥ (987-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

He is carefree, and owes allegiance to no one.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ; ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ (987-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

He Himself, by Himself, does everything.

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ (987-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate on Him. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ; ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (987-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ; ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ (987-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Joining them, I am saved.

ਨਾਮ ਸੰਗਿ ; ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥ (987-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

My mind and body are attuned to the Naam, Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥ (987-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty has blessed Nanak with this gift. ||4||5||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ (987-17)

Maalee Gauraa, Fifth Mahala, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (987-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਸਮਰਥ ; ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (987-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the all-powerful Lord.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (987-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

My soul, body, wealth and capital belong to the One Almighty, the Cause of causes. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ (987-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Remembering Him with mind and body, I have found everlasting peace. He is the cause of life.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ ;
ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ॥੧॥ (987-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

He is all-pervading, permeating all places; He is in subtle essence and manifest form. ||1||

ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ;
ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤਿ ਗਾਉ ॥ (988-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Abandon all your entanglements and corruption; sing the Praises of Almighty's Virtues forever.

ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ;
ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੧॥੬॥ (988-1, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

With palms pressed together, Guru Nanak begs for this blessing; please bless me with Your Name. ||2||1||6||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (988-2)

Maalee Gauraa, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ; ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥ (988-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty is all-powerful, divine and infinite.

ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਿਤ ਤੇਰੇ ;
ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-2, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Who knows Your wondrous plays? You have no end or limitation. ||1||Pause||

ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ;
ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (988-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

In an instant, You establish and disestablish; You create and destroy, O Creator Lord.

ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ; (ਉਪਾਰ-ਜਨਾ ਬੋਲੋ)
ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥ (988-3, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

As many beings as You created, Almighty, so many You bless with Your blessings. ||1||

ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥ (988-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

I have come to Your Sanctuary, Lord; I am Your slave, O Inaccessible Almighty.

ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੨॥੭॥ (988-4, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Lift me up and pull me out of the terrifying, treacherous worldly ocean; servant Nanak is forever a sacrifice to You. ||2||2||7||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (988-5)

Maalee Gauraa, Fifth Mahala:

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਬਸਿ ਰਹੇ ਗੋਪਾਲ ॥ (988-5, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty of the World abides in my mind and body.

ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Friend of the meek, Lover of His devotees, forever and ever merciful. ||1||Pause||

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਤੂਹੈ ; ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (988-6, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

In the beginning, in the end and in the middle, You alone exist, Almighty; there is none other than You.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ;
ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋਇ ॥੧॥ (988-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

He is totally permeating and pervading all worlds; He is the One and only Master. ||1||

ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ;
ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ (988-7, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

With my ears I hear Almighty's Praises, and with my eyes I behold the Sight (Darshan) of You; with my tongue I sing Your Glorious Praises.

ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ;
ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੮॥੬॥੧੪॥ (988-8, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I am forever a sacrifice to You; please, bless me with Your Name. ||2||3||8||6||14||

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (988-9)

Maalee Gauraa, The Hymn of Bhagat Naam Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (988-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ; ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ (988-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Blessed, blessed is that flute which Almighty plays.

ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ ;
ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The sweet, sweet unlimited unstruck sound current sings forth. ||1||Pause||

ਧਨਿ ਧਨਿ ; ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ (988-10, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Blessed, blessed is the wool of the sheep;

ਧਨਿ ਧਨਿ ; ਕ੍ਰਿਸਨ ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ (988-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

blessed, blessed is the blanket worn by Krishna. ||1||

ਧਨਿ ਧਨਿ ; ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ (988-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Blessed, blessed are you, O mother Dayvakee;

ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ;
ਰਮਈਆ ਕਵਲਾਪਤੀ ॥੨॥ (ਕਵਲਾ-ਪਤੀ ਬੋਲੋ) (988-11, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

into your home Almighty was born. ||2||

ਧਨਿ ਧਨਿ ; ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ (988-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Blessed, blessed are the forests of Brindaaban;

ਜਹ ਖੇਲੈ ; ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥੩॥ (988-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

the Supreme Master plays there. ||3||

ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ; ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ (988-12, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He plays the flute, and herds the cows;

ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ; ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥ (988-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev's Master plays happily. ||4||1||

ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ , ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ;
ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-13, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O my Father, Master of wealth, blessed are You, long-haired, dark-skinned, my darling. ||1||Pause||

ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ;
ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ (988-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You hold the steel chakra in Your hand; You came down from Heaven, and saved the life of the elephant.

ਦੁਹਸਾਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ; (ਦੁਹ-ਸਾਸਨ ਬੋਲੋ)
ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥ (988-14, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In the court of Duhsaasan, You saved the honor of Dropati, when her clothes were being removed. ||1||

ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹਲਿਆ ਤਾਰੀ ;
ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ (988-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You saved Ahliyaa, the wife of Gautam who was cursed to become a stone; how many have You purified and carried across?

ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ;
ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥ (988-15, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such a lowly outcaste as Naam Dev has come seeking Your Sanctuary. ||2||2||

ਸਭੈ ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ; ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ (988-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Within all hearts, Almighty speaks, Almighty speaks.

ਰਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (988-16, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Who else speaks, other than Almighty? ||1||Pause||

ਏਕਲ ਮਾਟੀ ;
ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ (988-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Out of the same clay (five principal elements of creation), the elephant, the ant, and the many sorts of species are formed.

ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ , ਕੀਟ ਪਤੰਗਮ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥ (988-17, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In stationary life forms, moving beings, worms, moths and within each and every heart, Almighty is contained. ||1||

ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ , ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ;
ਅਉਰ ਤਜਹੁ ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥ (988-18, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Remember the One, Infinite Almighty; abandon all other hopes.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ , ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ;
ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥ (988-19, ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev prays, I have become dispassionate and detached; who is the Master, and who then is the slave? ||2||3||

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ (989-1)

Raag Maaru, First Mahala, First House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (989-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ ॥ (989-4)

Salok:

ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ; ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ (989-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O my Beloved (Almighty), I shall forever remain the dust of Your feet.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ; ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (989-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says a prayer, 'I remain in Your sanctuary and beholds You ever-present, here and now. ||1||

ਸਬਦ ॥ (989-5)

Shabad:- In musical definition, Shabad is a balance of all the musical elements such as **ਸਥਾਈ, ਅੰਤਰਾ, ਧਰੁਵ** and **ਅਭੋਗ.**

Prologue: Guru Nanak utters the following shabad in response to His father Baba Mehta Kalu's question.

ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ; ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇਹਿ ॥ (989-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This is my sermon (**ਸਦੜਾ**) that one should be awake in the wee hours (3 hours before sunrise) and recite the Master's (Almighty) Name.

ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ; ਦਿਸਨਿ ਰਥ ਪੀੜੇ ॥ (989-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Tents, canopies, pavilions and carriages are prepared and made ready for them which mean that the ones who recite Almighyty's Name are honoured with virtues such as forgiveness (tents), greatness (canopies), meditation (pavilions) and the courage to listen, believe and practice the righteous path (carriages) are bestowed upon them

ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਿ ਮਿਲੇ ॥੧॥ (s~id bolo) (989-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The ones who meditate on Your (Almighty) Name and called to unite in their real-self means that they are honoured in the Almighty's union. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (krm-hIx bolo) (989-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Dear Father, pray before the Almighty that I am unfortunate and a fraud.

ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇਰਾ ;
ਅੰਧਾ , ਭਰਮਿ ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (989-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have not found Your Name; my mind is blind and deluded by illusion. ||1||Pause||

ਸਾਦ ਕੀਤੇ , ਦੁਖ ਪਰਫੁੜੇ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖੇ ਮਾਇ ॥ (989-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In accordance my previous unfulfilled desires You have given me this life, in which I have enjoyed the tastes of my desires, and now my pains initiated by my own desires have come to fruition; such is my pre-ordained destiny, O my Father.

ਸੁਖ ਥੋੜੇ ਦੁਖ ਅਗਲੇ ; ਦੂਖੇ ਦੂਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ (989-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The joy from these desires are very few, and the pains initiated from the desires are many; my life passes in pain and agony. ||2||

ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵੀਛੁੜੈ ; ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੁ ॥ (989-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

What separation could be worse than separation from Almighty? For those who are united with Him, what other union can there be?

ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲੁ ॥੩॥ (989-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Praise the Master, who, having created this play, beholds it. ||3||

ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲਾਵੜਾ ; ਇਨਿ ਤਨਿ ਕੀਤੇ ਭੋਗ ॥ (989-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This life is obtained through the union of previous deeds by which the company of family, relation and wealth is obtained; in the pleasures of the company of the ones attained through the deeds, Almighty is forgotten which was the mission of life.

ਵਿਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਵਿਛੁੜੇ ; ਨਾਨਕ ਭੀ ਸੰਜੋਗ ॥੪॥੧॥ (989-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through Almighty's separation the union with physical matters (family, relation and wealth) is attained; Guru Nanak says, they may still be united once again with the physical forms in another birth but the union with Almighty remains unreached. Guru Ji says that one should attain the Almighty's Union during this precious opportunity. ||4||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (989-10)

Maaru, First Mahala:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji visited his in-laws village at Pakhoke, district Gurdaspur in a saintly robe. Guru Ji's father-in-law Baba Mool Chand Khatri and mother-in-law Mata Chando Rani came to meet Guru Ji. Mata Chando Rani got very upset upon seeing Guru Ji in such clothes and said in grave anger, "How could you abandon your family to join the group of ascetics?" Guru Ji calmly responded by uttered the following Shabad;

ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਪਿੰਡੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (989-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The union of the mother and father, this physical form is earned means created .

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ; ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ (989-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Creator inscribes upon it the inscription of its destiny based on previous deeds which known as Pralbaad Karam (pre-determined deeds).

ਲਿਖੁ ; ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (989-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

According to this inscription, the wealth, influence and glorious greatness are pre-determined to be obtained throughout the lifetime.

ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ; ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ (989-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Joining with Maya, the consciousness is lost means that the achievement, glory and wealth is pre-determined before birth but in greed one chases his/her own shadow for the entire life . ||1||

ਮੂਰਖ ਮਨ ; ਕਾਹੇ ਕਰਸਹਿ ਮਾਣਾ ॥ (989–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O foolish mind, why are you so proud? As you have only obtain and attain all which was pre-determined for you and you are under the impression that you have earned it.

ਉਠਿ ਚਲਣਾ ; ਖਸਮੈ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (989–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You shall have to arise from life and depart by death when it pleases your Master. ||1||Pause||

ਤਜਿ ਸਾਦ ; ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (989–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abandon the tastes of the world, and find peace that you have experience in mother's womb while meditating on Almighty (Sehaj-the character which is developed for the birth).

ਘਰ ਛਡਣੇ ; ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ (989–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All must abandon their worldly homes (also means physical body); no one remains here forever.

ਕਿਛੁ ਖਾਜੈ ; ਕਿਛੁ ਧਰਿ ਜਾਈਐ ॥ (989–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Eat some, and leave the rest behind,

ਜੇ ਬਾਹੁੜਿ ; ਦੁਨੀਆ ਆਈਐ ॥੨॥ (989–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

if you are destined to return to the world again. Means one comes to this world to go through the pre-determined deeds (Pralbaad Karam) and if through the life time one attains the union with Almight by leaving behind the accumulated deeds (Senchit Karam) and stay in the Will of Almighty the present deeds (Kiriaman Karam) is not created, then why should one be assigned to this world? Means one never returns to this world. ||2||

ਸਜੁ ਕਾਇਆ ; ਪਟੁ ਹਢਾਏ ॥ (989–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He adorns his body and ress in silk robes.

ਫੁਰਮਾਇਸਿ ; ਬਹੁਤੁ ਚਲਾਏ ॥ (989–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He issues all sorts of commands.

ਕਰਿ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ; ਸੋਵੈ ॥ (989–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Preparing his comfortable bed, he sleeps.

ਹਥੀ ਪਉਦੀ ; ਕਾਹੇ ਰੋਵੈ ॥੩॥ (989–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When he falls into the hands of the Messenger of Death, what good does it do to cry out? ||3||

ਘਰ ਘੁੰਮਣਵਾਣੀ ; ਭਾਈ ॥ (GuMmx-vwxI bolo) (989–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Household affairs are whirlpools of entanglements, O Siblings of Destiny.

ਪਾਪ ਪਥਰ ; ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (990–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The sins commited during lifetime are heavy as stone which does not float on worldly ocean therefore one drowns in it.

ਭਉ ਬੇੜਾ ; ਜੀਉ ਚੜਾਊ ॥ (990–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So let the Fear (sense of respect) of Almighty be the boat to carry you across.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਦੇਵੈ ਕਾਹੂ ॥੪॥੨॥ (990–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, rare are those who are blessed with the ride of this Boat. ||4||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ ॥ (990–2)

Maaru, First Mahala, First House:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji once blessed a self-willed (Manmukh) upon observing him fully trapped in worldly materials. Note: This is the same Shabad was heard by Baba Amar Das Ji which was being recited by Bibi Amro Ji (daughter of Guru Angad Dev Ji). This shabad enlightened Baba Amar Das Ji and brought him to the sanctuary of Guru Angad Dev Ji at the age of 72. Baba Amar Das Ji served Guru Angad Dev Ji for 12 years and later became the third Guru at the age of 84.

ਕਰਣੀ ਕਾਗਦੁ ਮਨੁ ਮਸਵਾਣੀ ;
ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਲੇਖ ਪਏ ॥ (990–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Actions are the paper, and the mind is the ink; good and bad are both recorded upon it.

ਜਿਉ ਜਿਉ ਕਿਰਤੁ ਚਲਾਏ , ਤਿਉ ਚਲੀਐ ;
ਤਉ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਅੰਤੁ ਹਰੇ ॥੧॥ (990–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As the past actions drives , so we are driven. There is no end to Your Glorious Virtues, Dear Almighty. ||1||

ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨਹੀ ; ਬਾਵਰਿਆ ॥ (990-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Why do you not remember Him in your consciousness, you mad man?

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (990-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting Almighty, your own virtues shall rot away. ||1||Pause||

ਜਾਲੀ ਰੈਨਿ , ਜਾਲੁ ਦਿਨੁ ਹੂਆ ;
ਜੇਤੀ ਘੜੀ ਫਾਹੀ ਤੇਤੀ ॥ (990-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The night is a net created by desires, and the day is a net as well; there are as many traps as there are moments.

ਰਸਿ ਰਸਿ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਨਿਤ ਫਾਸਹਿ ;
ਛੂਟਸਿ ਮੂੜੇ ਕਵਨ ਗੁਣੀ ॥੨॥ (990-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With relish and delight, you continually bite at the bait; you are trapped, you fool - how will you ever escape? ||2||

ਕਾਇਆ ਆਰਣੁ , ਮਨੁ ਵਿਚਿ ਲੋਹਾ ;
ਪੰਚ ਅਗਨਿ ਤਿਤੁ ਲਾਗਿ ਰਹੀ ॥ (990-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The body is a furnace, and the mind is the iron within it; the fire of five demerits (lust, anger, greed, attachement & ego) are heating it.

ਕੋਇਲੇ ਪਾਪ ਪੜੇ , ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ; (pVHy nhIN bolxw)
ਮਨੁ ਜਲਿਆ , ਸੰਨ੍ਹੀ ਚਿੰਤ ਭਈ ॥੩॥ (990-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Sin is the charcoal placed upon it, which burns the mind; the tongs are anxiety and worry which burns the mind on every side. ||3||

ਭਇਆ ਮਨੂਰੁ ਕੰਚਨੁ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ; ਜੇ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਨੇਹਾ ॥(990-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

What was turned to slag is again transformed into gold, if one meets with the True Guru.

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਓਹੁ ਦੇਵੈ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ , ਤ੍ਰਿਸਟਸਿ ਦੇਹਾ ॥੪॥੩॥ (990-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He blesses the mortal with the Nectar of Almighty's Name, and then, Guru Nanak says, the body is held steady from rebirth means one is liberated. ||4||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (990-8)

Maaru, First Mahala:

Prologue: After blessing Kauda Raksh (Demon), Guru Nanak Dev Ji continued his journey. After a short while, Bhai Mardana felt hungry and requested for food from Guru Ji. Upon reaching Bisambhar Pur now known as Patna Sahib, Bihar Guru Ji removed some ground soil with his toe and digged out precious ruby and gave it to Bhai Mardana to sell it and get some food to eat. Bhai Mardana took the ruby and went to the market where the food sellers were only offering a negligent amount for the ruby. Bhai Mardana came back to Guru Ji with ruby in his hand and Guru Ji asked him to go to the famous jeweller Salas Rai. When the ruby was presented to Salas Rai he immediately gave 100 Rupees as the offering for having the sight of such a priceless ruby which he has never even imagined to see before and he told Bhai Mardana to ask his master that how much would he expect for the ruby. Guru Ji refused to accept the 100 rupees and Salas Rai came himself with his servant Adharka to meet Guru Ji, Guru Ji uttered the following Shabad to enlightened Salas Rai. Upon listening Salas Rai become Guru Ji's Sikh through his servant Adharka. Note: Salas Rai's palace was converted into Dharamsala and this the same palace where Guru Gobind Singh Ji was born and continued staying there for 7 years.

ਬਿਮਲ ਮਝਾਰਿ , ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ; ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ ਰੇ ॥ (990-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the pure, immaculate waters, both the lotus, the slimy scum and even the consumer of slimy scum (frog) are found.

ਪਦਮਨਿ ਜਾਵਲ , ਜਲ ਰਸ ਸੰਗਤਿ ; ਸੰਗਿ ਦੋਖ ਨਹੀ ਰੇ ॥੧॥ (990-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The lotus flower stays in the company of the water, the scum and the frog receives the good company of the lotus and the lotus remains untouched by the influence of the bad company of scum and frog. ||1||

ਦਾਦਰ ; ਤੂ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਰੇ ॥ (990-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You frog, you will never understand the virtue of the lotus who survives on the water but remain focused on the sun. Note: The example of lotus is often used to describe that one should always remain focus on Almighty (sun) while living with the water of worldly possessions and should remain untouched with the attachments of this materials.

ਭਖਸਿ ਸਿਬਾਲੁ , ਬਸਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜਲ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨ ਲਖਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (990-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You eat the dirt, while you dwell in the immaculate waters. You know nothing of the nectar of lotus there. Means that this life is an opportunity of gather the nectar of Almighty's Name and we are busy in gathering the dirt of worldly materials. ||1||Pause||

ਬਸੁ ਜਲ ਨਿਤ , ਨ ਵਸਤ ਅਲੀ ਅਲ ;
ਮੇਰ ਚ ਚਾਗੁਨ ਰੇ ॥ (990-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Hey Frog, you dwell continually in the water; the bumble bee does not dwell there, but it is intoxicated with its fragrance from afar.

ਚੰਦ ਕੁਮੁਦਨੀ , ਦੂਰਹੁ ਨਿਵਸਸਿ ; (ku-mudnI bolo)
ਅਨਭਉ ਕਾਰਨਿ ਰੇ ॥੨॥ (990-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Intuitively sensing the moon in the distance, the Ipomoea alba (moonflower) blossoms from the earth which is millions miles away. ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖੰਡੁ , ਦੂਧਿ ਮਧੁ ਸੰਚਸਿ ; ਤੂਬ , ਨ ਚਾਤੁਰ ਰੇ ॥ (990-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Even if a gourd is irrigated with nectar, sugar and honey; Hey Intelligent, the gourd remains tasteless.

ਅਪਨਾ ਆਪੁ , ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ;
ਪਿਸਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੩॥ (990-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You can never let go your self-conceit, like the love of the flea for blood. ||3||

ਪੰਡਿਤ ਸੰਗਿ ਵਸਹਿ ਜਨ ਮੂਰਖ ; ਆਗਮ ਸਾਸ ਸੁਨੇ ॥ (990-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The fool may live with the Pandit, the religious scholar, and listen to the Vedas and the Shaastras.

ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਤੂ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਸਿ ;
ਸੁਆਨ ਪੂਛਿ ਜਿਉ ਰੇ ॥੪॥ (990-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You can never let go your self-conceit, like the crooked tail of the dog. ||4||

ਇਕਿ ਪਾਖੰਡੀ ਨਾਮਿ ਨ ਰਾਚਹਿ ;
ਇਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰੇ ॥ (990-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some are hypocrites; they do not merge with Almighty's Name whereas some are absorbed in the Feet of Almighty.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸਿ ਨਾਨਕ ;
ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਰੇ ॥੫॥੪॥ (990-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The mortals obtain what they are predestined to receive (Pralbaad Karam); Guru Nanak says, therefore chant Almighty's Name with your tongue. Although every moment is predestined, one should worrying and focus his/her mind in Almighty's Name ||5||4||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (990-15)

Maaru, First Mahala,

ਸਲੋਕੁ ॥ (990-15)

Salok:

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ; ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ (990-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Countless sinners are sanctified, attaching their minds to the Feet of Almighty.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੧॥ (990-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The merits of the sixty-eight places of pilgrimage are found in Almighty's Name, Guru Nanak says, when such destiny is inscribed upon one's forehead. ||1||

ਸਬਦੁ ॥ (990-16)

Shabad:

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ; ਗਰਬਿ ਗਹੇਲੀ ॥ (990-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O friends and companions, so puffed up with pride,

ਸੁਣਿ ਸਹ ਕੀ ; ਇਕ ਬਾਤ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ (990-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

listen to this one joyous news of your Husband, Master. ||1||

ਜੋ ਮੈ ਬੇਦਨ ; ਸਾ ਕਿਸੁ ਆਖਾ ਮਾਈ ॥ (990-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Who can I tell about my pain, O my mother?

ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਜੀਉ ਨ ਰਹੈ ;
ਕੈਸੇ ਰਾਖਾ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (990-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Almighty, my soul cannot survive; how can I comfort it, O my mother? ||1||Pause||

ਹਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ; ਖਰੀ ਰੰਞਾਣੀ ॥ (990-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am a dejected, discarded bride, totally miserable.

ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ; ਧਨ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥੨॥ (990-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have lost my youth means I lost my true love; I regret and repent. ||2||

ਤੂ ਦਾਨਾ ; ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਮੇਰਾ ॥ (990-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are wisest, my Master and command is always above my head means I can never refuse your command.

ਖਿਜਮਤਿ ਕਰੀ ; ਜਨੁ ਬੰਦਾ ਤੇਰਾ ॥੩॥ (990-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I serve You as Your humble slave. ||3||

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਅੰਦੇਸਾ ਏਹੀ ॥ (990-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak humbly prays, this is my only concern:

ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ; ਕੈਸੇ ਰਵਉ ਸਨੇਹੀ ॥੪॥੫॥ (990-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

without the Blessed Vision of my Beloved means without the knowledge of His form, how can I merge in the union with Him? ||4||5||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (991-1)

Maaru, First Mahala:

Prologue: After blessing Salas Rai, Guru Ji continued for 40 Kohs (100 km) and rested at the outskirts of a village where a Sikh who was waiting to be blessed with Guru Ji’s glimpse (darshan). When the Sikh got to know, he called his son by the name of Sebhaga (**ਸਭਾਗਾ**) and told him that they have nothing to offer Guru Ji in order to give as a humble offering (**ਦਰਸਨੀ ਭੇਟਾ**). The son offered himself to be sold as a slave to a merchant so that his father could get some money to purchase some food to serve Guru Ji. While the son was on the way to the market, he passed the place where Guru Ji was sitting under a tree. Guru Ji the knower of all called him and uttered the following Shabad.

ਮੁਲ ਖਰੀਦੀ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ; ਮੇਰਾ ਨਾਉ ਸਭਾਗਾ ॥ (991-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am Your slave, Your bonded servant, and so I am called fortunate.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਚਨੀ ਹਾਟਿ ਬਿਕਾਨਾ ;
ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ (991-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I sold myself at the store of true congregation in exchange for the Guru's Word; whatever You link me to, to that I am linked. ||1||

ਤੇਰੇ ਲਾਲੇ ; ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (991-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

What cleverness can Your servant try with You? Your are guiding me all along to stay as Your servant.

ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ; ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (991-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O my Master, I cannot carry out Your Command (Hukam) completely nor refuse Tour Command. ||1||Pause||

ਮਾ ਲਾਲੀ , ਪਿਉ ਲਾਲਾ ਮੇਰਾ ;
ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ ॥ (991-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

My intellect (mother) is Your slave, and my mind (father) is Your slave; the pride (me) of being Your servant is my existence means I have no other existence other then having the pride of being Your servant .

ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ , ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ;
ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾਇਆ ॥੨॥ (991-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

My slave intellect (mother) dances in Your meditation, and my slave mind (father) sings Your praises; this is how I practice devotional worship to You, O my Sovereign Master. ||2||

ਪੀਅਹਿ ਤ , ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ;
ਖਾਹਿ ਤ , ਪੀਸਣ ਜਾਉ ॥ (991-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If You wish to drink, then I shall get water for You; if You wish to eat, I shall grind the corn for You.

ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ; ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੩॥ (991-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I wave the fan over You, and wash Your feet, and continue to chant Your Name. ||3||

ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ; ਨਾਨਕੁ , ਲਾਲਾ ;
ਬਖਸਿਹਿ ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (991-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have been deceitful as the breath given to chant Your Name was spent in other worldly matters however I, Nanak are Your slave; please forgive me, by Your glorious greatness. (This prayer is for us and it is Guru Nanak's greatness that He uses Himself in our position to bless us with the humble prayer)

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ; (dieAw-piq bolo)
ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੬॥ (991-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Since the very beginning of time, and throughout the ages, You have been the merciful and generous Master. Without You, liberation cannot be attained. ||4||6||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (991-6)

Maaru, First Mahala:

Prologue: When Guru Nanak Dev Ji appeared after taking a dip in Vein River for 3 days, Guru Ji opened the grocery store that he was working as a stores manager to public to take whatever they need for their household needs. The news went to Daulat Khan who was the owner and he stopped people from taking the groceries and he ordered an immediate audit. The balance sheet showed an extra of 760 Rupees. He offered Guru Ji to return the extra cash to Guru Ji but Guru Ji refused to accept and told him to donate it to the poor and needy. Guru Ji's father-in-law Baba Mool Chand went to claim the extra cash from Daulat Khan to be given to Guru Ji's family as Guru Ji is not in steady condition. Daulat Khan sent his assistant to meet Guru Ji while he was sitting in the graveyard to analyze Guru Ji's condition and to ask for His consent. The assistant brought along a charmer suspecting that Guru Ji is under the influence of evil spirits. Guru Ji uttered the following Shabad after observing the charmer.

ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ; ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (991-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says to the charmer that some call me a ghost; some says that I am a demon.

ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ; ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੧॥ (991-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some call me a mere mortal; some say this just poor Nanak! ||1||

ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ; ਨਾਨਕੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (991-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says that I am crazy in Almighty's love, the King.

ਹਉ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (991-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I know of none other than uniting with Almighty. ||1||Pause||

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ ॥ (991-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is known to be insane, when he goes crazy in the sense of respect for Almighty..

ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ;
ਦੂਜਾ , ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ (991-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He recognizes none other than the One Master. ||2||

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (991-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is known to be insane, if he performs the sole duty of reciting Almighty Name.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਦੂਜੀ , ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ ॥੩॥ (991-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Recognizing (obeying) the Hukam, the Command of his Master, what other cleverness is there? ||3||

ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ; (dy-vwnw bolo)
ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (991-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is known to be insane, when he falls in love with his Master.

ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ; ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੭॥ (991-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He sees himself as bad, and all the rest of the world as good. ||4||7||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (991-11)

Maaru, First Mahala:

ਇਹੁ ਧਨੁ ; ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (991-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The wealth of Almighty's Name is all-pervading, permeating within all.

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ; ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ (991-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh wanders around, thinking that Almighty is far away. ||1||

ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ; ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ ॥ (991-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

That commodity, the wealth of Almighty's Name is within my heart.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ; ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (991-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever You bless with it, is emancipated. ||1||Pause||

ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ; ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (991-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This wealth (Almighty's Name) does not burn; it cannot be stolen by a thief.

ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ;
ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ (991-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This wealth (Almighty's Name) does not drown, and its owner is never punished. ||2||

ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ; ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥ (991-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Gaze upon the glorious greatness of this wealth (Almighty's Name),

ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਈ ॥੩॥ (mw~qy bolo) (991-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

and your nights and days will pass, imbued with celestial peace. ||3||

ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ; ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ ॥ (991-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Listen to this incomparably beautiful story, O my brothers, O Siblings of Destiny.

ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ; ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥ (991-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Tell me, without this wealth (Almighty's Name), who has ever obtained the supreme status? ||4||

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ (Ak~Q bolo) (991-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak humbly prays, I proclaim the discourse of the Almighty who is beyond description.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ ॥੫॥੮॥ (991-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If one meets the True Guru, then this wealth is obtained. ||5||8||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (991-16)

Maaru, First Mahala:

Prologue: A Yogi once came to Guru Ji and pleaded humbly for a method to control his flickering mind. Guru Ji then uttered the following Shabad.

ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋਸਿਲੈ , ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿਲੈ ; (sois-IY, poiK-IY bolo)
ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ , ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ ॥ (991-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Raise the life-forces (Pran) through Eyra (Som), the moon nerve (Sur) which comes through the right nostril and decent the life-forces through Pingula, the sun nerve which comes through the left nostril; practicing this creates the link with the tenth door (Dasam Duar).

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ , ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ;
ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ , ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੧॥ (991-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With this method the mind which flickers like a fish will be held steady and the soul which akin to swan will not be subjected to fly into hell and then trapped in the wall of another temporary physical form which ultimate crumbles. ||1||

ਮੂੜੇ ਕਾਇਚੇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ॥ (991-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You fool, why are you deluded by illusion?

ਨਹ ਚੀਨਿਆ ; ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (991-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You did not recognized Almighty who is the form of supreme bliss by detaching from the worldly materials. ||1||Pause||

ਅਜਰ ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ; ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ;
ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ , ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ ॥ (BRWiq bolo) (991-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Seize the unbearable vices (lust, anger, greed, attachment and ego) and burn them with the fire of contemplation; seize and kill the imperishable mind with sword of knowledge; leave behind your doubts, and then, you shall drink in the Nectar of supreme bliss.

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ , ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ;
ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ , ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੨॥ (991-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With this method the mind which flickers like a fish will be held steady and the soul which akin to swan will not be subjected to fly into the reincarnation cycle (8.4 million species) and then trapped in the wall of another temporary physical form which ultimate crumbles. ||2||

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ , ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ;
ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ (992-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak humbly prays, if Almighty's humble servant dwells upon Him with focused mind, through their mind and life-forces drinks the nectar of bliss obtained from the union with Almighty.

ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ , ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ;
ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ , ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ ॥੩॥੯॥ (992-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With this method the mind which flickers like a fish will be held steady and the soul which akin to swan will not be subjected to fly into various births and then trapped in the wall of another temporary physical form which ultimate crumbles. ||3||9||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (992-3)

Maaru, First Mahala:

ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ; ਸਰੁ ਲਹਰੀ ਮੈ ਮਤੁ ॥ (992-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Maya is not conquered, and the mind is not subdued; the waves of desire in the world-ocean are intoxicating wine.

ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ; ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ ॥ (992-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The the physical body is the boat, carrying the true merchandise of Almighty's Name crosses over the water of worldly possessions.

ਮਾਣਕੁ ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ; ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ ॥ (992-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The jewel of Almighty's Name within the mind subdues the mind; attached to the Truth and shall not be sliced means shall not be subjected to pains anymore.

ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ , ਗੁਣੀ ;
ਭੈ ਪੰਚਾਇਣ ਰਤੁ ॥੧॥ (r`qu bolo) (992-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The king (Almighty) is seated upon the throne, the supreme Saints imbued within the sense of respect in the Almighty's union. ||1||

ਬਾਬਾ , ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ ॥ (992-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O Baba, do not see your True Master as being far away.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ;
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (992-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is the Light of all, the Life of the entire universe; The True Master writes His Inscription on each and every head. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕਰੁ ; ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥ (992-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Brahma and Vishnu, the Rishis and the silent sages, Shiva and Indra, penitents and beggars

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ , ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ ॥ (992-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

- whoever obeys the Almighty's Command (Hukam), looks beautiful in the Court of the True Master, while the stubborn rebels remains unsettled in reincarnation cycle.

ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ; ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (992-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The wandering beggars, warriors, celibates and Sannyaasee hermits - through the Perfect Guru, consider this:

ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ , ਫਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਪਾਵਸਿ ;
ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥੨॥ (992-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

without selfless service, no one ever receives the fruits of their rewards. Serving Almighty is the most excellent action. ||2||

ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ , ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ; (in-DinAw, in-guirAw bolo)
ਨਿੰਮਾਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥ (992-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the wealth of the poor, the Guru of the guru-less, the honor of the dishonored.

ਅੰਧੁਲੈ , ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ;
ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ ॥ (in-qwixAw bolo) (992-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am blind; I have grasped hold of the jewel, the Guru. You are the strength of the weak.

ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (992-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is not known through burnt offerings and ritual chanting; the True Almighty is known through the Guru's Teachings.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋਈ ; ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (992-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, no one finds shelter in the Court of Almighty; the false come and go in reincarnations. ||3||

ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ; ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (992-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So praise the True Name, and through the True Name, you will find satisfaction.

ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ (992-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When the mind is cleaned with the jewel of spiritual wisdom, it does not become dirty with evil desires again.

ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (992-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As long as the Master dwells in the mind, no obstacles are encountered.

**ਨਾਨਕ , ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੧੦॥** (992-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, giving one's head, one is emancipated, and the mind and body become true. ||4||10||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (992-12)

Maaru, First Mahala:

Prologue: Upon reaching Sangladeep (presently known as Ceylon), Guru Nanak Dev Ji stepped into a dried up orchard belonging to Raja Shivnaabh. The orchard turned green instantly once Guru Ji stepped in. The caretaker rushed to Raja Shivnaabh to inform him that three saintly people (Guru Nanak, Bhai Bala & Bhai Mardana) have turned his dried orchard to green instantly. Raja Shivnaabh sent his Padhmanis during the first night of Guru Ji's occupance in the orchard to test their credibility. The women tried their best but Guru Ji was not influenced at all in return Guru Ji uttered the Shabad **ਗਾਛਹੁ ਪੁਤਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰ॥**. Raja Shivnaabh himself came see Guru Ji and Guru Ji locked himself in a hut and Raja Shivnaabh pleaded for Guru Ji glimpse and Guru Ji uttered the following Shabad.

ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ; (inr-mwielu bolo)
ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ ॥ (992-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Dear Raja Shivnaabh, a true Yogi is one who have obtained the method or reciting the pure Almighty's Name or the Yogi who is remains attached with Almighty's Name; therefore he is not stained by even a particle of dirt.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀਤੀ ॥੧॥ (992-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master, his Beloved, is always with him; the cycle of birth and death are ended for him. ||1||

ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ; ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ ॥ (992-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Dear Master of the Universe, what is Your Name, and what is it like?

ਜਾ ਤਉ , ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਹਿ ;
ਪੂਛਉ ਬਾਤ ਨਿਰੰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (992-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If You summon me into the Mansion of Your Presence, I will ask You, how I can become one with You. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਇਸਨਾਨੀ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੂਜੇ ਪਾਤੀ ॥ (992-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is a Brahmin, who takes his cleansing bath in the spiritual wisdom of God, and whose leaf-offerings in worship are the Glorious Praises of Almighty.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਏਕਾ ਜੋਤੀ ॥੨॥ (992-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The One Name, the One Almighty (Nar+ayan= the house of all beings), and His One Light pervade the three worlds. ||2||

ਜਿਹਵਾ ਡੰਡੀ , ਇਹੁ ਘਟੁ ਛਾਬਾ ; ਤੋਲਉ ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ (992-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

My tongue is the balance of the scale, and this heart of mine is the pan of the scale; I weigh the immeasurable Almighty's Name (Naam).

ਏਕੋ ਹਾਟੁ , ਸਾਹੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ;
ਵਣਜਾਰੇ ਇਕ ਭਾਤੀ ॥੩॥ (992-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There is one store, and one banker above all; the merchants deal in the one commodity. ||3||

ਦੋਵੈ ਸਿਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨਿਬੇੜੇ , ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਜੀਅਹੁ ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਤੀ ॥ (in-BrWqI bolo) (992-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru saves us at both ends (this and next world); he alone understands, who is lovingly focused on the One Almighty; his mind remains free of illusions.

ਸਬਦੁ ਵਸਾਏ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ;
ਸਦਾ ਸੇਵਕੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੪॥ (992-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru's Shabad (Hymn) abides within, and illusion is vanished, for those who constantly serve, day and night. ||4||

ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ , ਗਗਨ ਪਰਿ ਗੋਰਖੁ ;
ਤਾ ਕਾ ਅਗਮੁ ਗੁਰੂ , ਪੁਨਿ ਵਾਸੀ ॥ (992-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Above is the sky of the mind, and beyond this sky is Almighty, the Protector of the World; the Almighty who is beyond the grasp of the mind; the Guru abides there as well.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ਏਕੋ ;
ਨਾਨਕੁ ਭਇਆ ਉਦਾਸੀ ॥੫॥੧੧॥ (992-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

According to the Word of the Guru's Teachings, what is outside is the same as what is inside the home of the self. Guru Nanak has become a detached renunciate. ||5||11||

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੫ (993-1)

Raag Maaru, First Mahala, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (993-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਾਗੈ ; ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ (993-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Day and night, he remains awake and aware; he never sleeps in ignorance.

ਸੋ ਜਾਣੈ ; ਜਿਸੁ ਵੇਦਨ ਹੋਵੈ ॥ (993-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone knows this, who feels the pain of separation from God.

ਪ੍ਰੇਮ ਕੇ ਕਾਨ , ਲਗੇ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਵੈਦੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (993-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

My body is pierced through with the arrow of love. How can any physician know the cure? ||1||

ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਚਾ ; ਸਿਫਤੀ ਲਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਵਿਰਲੇ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ (993-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Rare is that one, who as Gurmukh, understands, and whom the True Master links to His Praise.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ;
ਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (993-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone appreciates the value of the Nectar of Almighty's Name, who deals in this Ambrosia. ||1||Pause||

ਪਿਰ ਸੇਤੀ ; ਧਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਰਚਾਏ ॥ (993-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The soul-bride is in love with her Husband Master;

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਤਥਾ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (993-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

the focuses her consciousness on Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਹਜ ਸੇਤੀ , ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹੇਲੀ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (993-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The soul-bride is joyously embellished with intuitive ease; her hunger and thirst are taken away. ||2||

ਸਹਸਾ ਤੋੜੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (993-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Tear down skepticism and dispel your illusion;

ਸਹਜੇ ; ਸਿਫਤੀ ਧਣਖੁ ਚੜਾਏ ॥ (993-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

with your intuition, draw the bow of the Praise of Almighty.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ , ਮਨੁ ਮਾਰੇ ;
ਸੁੰਦਰਿ ਜੋਗਾਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (993-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), conquer and subdue your mind; take the support of Yoga - Union with the beautiful Master. ||3||

ਹਉਮੈ ਜਲਿਆ ; ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (993-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Burnt by egotism, one forgets Almighty from his mind.

ਜਮ ਪੁਰਿ ; ਵਜਹਿ ਖੜਗ ਕਰਾਰੇ ॥ (993-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the City of Death, he is attacked with massive swords.

ਅਬ ਕੈ ਕਹਿਐ , ਨਾਮੁ ਨ ਮਿਲਈ ;
ਤੂ ਸਹੁ ਜੀਅੜੇ ਭਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ (993-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Then, even if he asks for it, he will not receive Almighty's Name; O soul, you shall suffer terrible punishment. ||4||

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ; ਪਵਹਿ ਖਿਆਲੀ ॥ (993-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are distracted by thoughts of Maya and worldly attachment.

ਜਮ ਪੁਰਿ ਫਾਸਹਿਗਾ ; ਜਮ ਜਾਲੀ ॥ (Pwsih-gw bolo) (993-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the City of Death, you will be caught by the noose of the Messenger of Death.

ਹੇਤ ਕੇ ਬੰਧਨ , ਤੋੜਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ;
ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ (993-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You cannot break free from the bondage of loving attachment, and so the Messenger of Death will torture you. ||5||

ਨਾ ਹਉ ਕਰਤਾ ; ਨਾ ਮੈ ਕੀਆ ॥ (993-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have done nothing; I am doing nothing now.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (993-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru has blessed me with the Nectar of the Almighty’s Name (Naam).

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ , ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ;
ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥੧੨॥ (993-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

What other efforts can anyone make, when You bestow Your blessing? Guru Nanak seeks Your Sanctuary. ||6||1||12||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ (993-11)

Maaru, Third Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (993-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਹ ਬੈਸਾਲਹਿ ਤਹ ਬੈਸਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਹ ਭੇਜਹਿ ਤਹ ਜਾਵਾ ॥ (993-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Wherever You seat me, there I sit, O my Master; wherever You send me, there I go.

ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਾਜਾ ;
ਸਭੇ ਪਵਿਤੁ ਹਹਿ ਥਾਵਾ ॥੧॥ (993-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the entire village, there is only One King; all places are sacred. ||1||

ਬਾਬਾ , ਦੇਹਿ ਵਸਾ ; ਸਚ ਗਾਵਾ ॥ (993-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

O Baba, while I dwell in this body, let me sing Your True Praises,

ਜਾ ਤੇ ; ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (993-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

that I may intuitively merge with You. ||1||Pause||

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਿਛੁ ਆਪਸ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ;
ਏਈ ਸਗਲ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (993-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He thinks that good and bad deeds come from himself; this is the source of all evil.

ਇਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ਖਸਮ ਕਾ ਹੋਆ ;
ਵਰਤੈ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ (993-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whatever happens in this world is only by the Order of our Master. ||2||

ਇੰਦ੍ਰੀ ਧਾਤੁ ਸਬਲ ਕਹੀਅਤ ਹੈ ; ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਿਸ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (993-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Sexual desires are so strong and compelling; where has this sexual desire come from?

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੈ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ; ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (993-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself stages all the plays; how rare are those who realize this. ||3||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਤਦੇ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (993-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one is lovingly focused on the One (Almighty), and then, duality is ended.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ , ਸੋ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ;
ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੪॥ (993-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whatever is in harmony with His Will, he accepts as True; the noose of Death is detached from around his neck. ||4||

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਵਨਾ ;
ਜਾ ਚੂਕਾ , ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (993-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Prays Guru Nanak, who can call him to account, when the egotistical pride of his mind has been silenced?

ਤਾਸੁ ਤਾਸੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਪਤੁ ਹੈ ;
ਪਏ ਸਚੇ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੫॥੧॥ (993-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Even the Righteous Judge of Dharma is intimidated and afraid of him; he has entered the Sanctuary of the True Master. ||5||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (993-18)

Maaru, Third Mahala:

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥ (993-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Coming and going in reincarnation no longer exist, when one dwells in the home of the Atma (real-self) within.

ਸਚੁ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ; ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (993-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He bestowed the Blessing of His treasure of truth; only He Himself knows. ||1||

ਏ ਮਨ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਚੇਤਿ ਤੂ ; ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (994-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

O my mind, remember the Dear Almighty, and abandon the evil desires of your mind.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਇ ਤੂ ;
ਤਾ ਸਚਿ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (994-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meditate on Guru's Shabad (Gurbani); focus lovingly on the Truth. ||1||Pause||

ਐਥੈ ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਿਆ ; ਫਿਰਿ ਹਥੁ ਕਿਥਾਊ ਨ ਪਾਇ ॥ (994-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who forgets the Name in this world, shall not find any place of rest anywhere else.

ਜੋਨੀ ਸਭਿ ਭਵਾਈਅਨਿ ; (Bvwel-Ain bolo)
ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (994-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He shall wander in all sorts of reincarnations, and rot away in manure. ||2||

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਮਾਇ ॥ (994-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By great good fortune, I have found the Guru, according to my pre-ordained destiny, O my mother.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ; ਸਚਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (994-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, I practice true meditation; I am united with the True Almighty. ||3||

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (994-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself decorated (crated) the entire universe; He Himself bestows His Glance of Grace.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥ (994-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name, is glorious and great; as He pleases, He bestows His Blessings. ||4||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (994-5)

Maaru, Third Mahala:

ਪਿਛਲੇ ਗੁਨਹ ਬਖਸਾਇ ਜੀਉ ; ਅਬ ਤੂ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ (994-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Please forgive my past mistakes, O my Dear Almighty; now, please place me on the Path.

ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ (994-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I remain attached to Almighty's Feet, and eradicate self-conceit from within. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (994-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

O my mind, as Gurmukh, meditate on Almighty's Name.

ਸਦਾ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾ ;
ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (994-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Remain attached forever to Almighty's Feet, single-mindedly, with love for the One (Almighty). ||1||Pause||

ਨਾ ਮੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ; ਨਾ ਮੈ ਥੇਹੁ ਨ ਥਾਉ ॥ (994-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I have no social status or honor; I have no place or home.

ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ;
ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥੨॥ (994-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Pierced through by the Guru's Shabad (Hymn), my illusion has been eradicated. The Guru has inspired me to understand Almighty's Name. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲਚ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ; ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਾ ਜਾਇ ॥ (994-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

This mind wanders around, driven by greed, totally attached to greed.

ਧੰਧੈ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪਿਆ ; ਜਮ ਪੁਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ (994-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is engrossed in false pursuits; he shall endure beatings in the City of Death (Hell). ||3||

ਨਾਨਕ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (994-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, God Himself Himself is all-in-all. There is no other at all.

ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩॥(994-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He bestows the treasure of devotional worship, and the Gurmukhs abide in peace. ||4||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (994-10)

Maaru, Third Mahala:

ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਟੋਲਿ ਲਹੁ ; (r`qy bolo)
ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (994-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Seek and find those who are imbued with Truth; they are so rare in this world.

ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ; ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (994-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meeting with them, one's face becomes radiant and bright, chanting Almighty's Name. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ , ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ (994-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

O Baba, contemplate and cherish the True Master within your heart.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਪੁਛਿ ਦੇਖੁ ;
ਲੇਹੁ ਵਖਰੁ ਭਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (994-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Seek out and see, and ask your True Guru, and obtain the true commodity. ||1||Pause||

ਇਕੁ ਸਚਾ ਸਭ ਸੇਵਦੀ ; ਧੁਰਿ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (994-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All serve the One True Master; through pre-ordained destiny, they meet Him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ , ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ (994-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs merge with Him, and will not be separated from Him again; they attain the True Master. ||2||

ਇਕਿ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (994-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some do not appreciate the value of devotional worship; the self-willed manmukhs are deluded by illusion.

ਓਨਾ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ;
ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ (994-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are fillled with self-conceit; they cannot accomplish anything. ||3||

ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਜੋਰੁ ਨ ਚਲਈ ; ਖਲੇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (994-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Stand and offer your prayer, to the One who cannot be moved by force.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਤਾ ਸੁਣਿ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੪॥ (994-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name, abides within the mind of the Gurmukh; hearing his prayer, Almighty applauds him. ||4||4||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (994-16)
Maaru, Third Mahala:

ਮਾਰੂ ਤੇ ਸੀਤਲੁ ਕਰੇ ; ਮਨੂਰਹੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ॥ (994-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He transforms the burning desert into a cool oasis; he transmutes rusted iron into gold.

ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ (994-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
So praise the True Master; there is none other as great as He is. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (994-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
O my mind, night and day, meditate on Almighty's Name.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਰਾਧਿ ਤੂ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (994-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Contemplate the Word of the Guru's Teachings, and sing the Glorious Praises of Almighty, night and day. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ (994-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
As Gurmukh, one comes to know the One Master, when the True Guru make him to understand means realize.

ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਦੂ ਏਹ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (994-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Praise the True Guru, who imparts this understanding. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ; ਕਿਆ ਕਰਨਿ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ (994-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Those who forsake the True Guru, and attach themselves to duality - what will they do when they go to the world hereafter?

ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (994-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Bound and gagged in the City of Death (Hell), they will be beaten. They will be punished severely. ||3||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ; ਨਾ ਤਿਸੁ , ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ (995-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
My Almighty is independent and self-sufficient; he does not have even an iota of greed.

ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ; (B`ij bolo)
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੫॥ (995-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, run to His Sanctuary; granting His forgiveness, He merges us into Himself. ||4||5||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ (995-3)

Maaru, Fourth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (995-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਸੁਕ ਜਨਕ , ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥ (995-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Rishi Sukhdev and Raja Janak meditated on Almighty's Name (Naam); following the Guru's Teachings, they sought the Sanctuary of Almighty.

ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸੁਦਾਮੇ ਮਿਲਿਓ ; ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਤਰੇ ॥ (995-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Krishna met Sudama and removed his poverty; through the loving meditation of Almighty, he crossed over.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੧॥ (995-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

God is the Lover of His devotees; Almighty's Name is fufilling; God showers His Mercy on the Gurmukhs. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਧਰੇ ॥ (995-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O my mind, chanting Almighty's Name, you will be saved.

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (995-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty's Name received through a Guru ferried across Dhroo, Prahlaad and Bidar the slave-girl's son. ||1||Pause||

ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਭਗਤ ਜਨਾ ਉਧਰੇ ॥ (995-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

In this Dark Age of Kalyug, Almighty's Name (Naam) is the supreme wealth; it saves the humble devotees.

ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਉ ਕਬੀਰੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ; ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਚਮਰੇ ॥ (995-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Even the low-caste of Bhagat Naam Dev, Bhagat Jai Dev, Bhagat Kabir, Bhagat Trilochan and Bhagat Ravi Daas was eradicated by the greatness of Almighty's Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥੨॥ (995-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who were attached to Almighty's Name through a Guru, had all their sins washed away. ||2||

ਜੋ ਜੋ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਅਪਰਾਧੀ ; ਸਭਿ ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਪਰਹਰੇ ॥ (995-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Whoever chants all his/her sins and mistakes are taken away.

ਬੇਸੁਆ ਰਵਤ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ;
ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਰਹਰੇ ॥ (995-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Ajaamal, who was intangled with a prostitute, was saved, by chanting Almighty's Name during his last breath.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਗ੍ਰਸੈਣਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਤੋੜਿ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ॥੩॥ (995-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Reciting Almighty's Name Ugar Sain (the maternal grandfather of Krishna) obtained freedom from the prison of his own his son, Kans; his worldly bonds were broken, and he was ultimately liberated. ||3||

ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਕੀਆ ; ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰੇ ॥ (995-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

God Himself takes pity on His humble servants, and makes them His own.

ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰਾ ਗੋਵਿਦੁ ; ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਉਧਰੇ ॥ (995-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

My Master of the Universe saves the honor of His servants; those who seek His Sanctuary are saved.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਉਰ ਧਰਿਓ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥੪॥੧॥ (995-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty has showered servant Guru Nanak with His Mercy; he has enshrined Almighty's Name within his heart. ||4||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (995-11)

Maaru, Fourth Mahala:

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਜਪਿਓ ਲਿਵ ਲਾਈ ;
ਸਾਧਿਕ ਮੁਨਿ ਜਪਿਆ ॥ (995-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Siddhas in Samaadhi meditate on Him; they are lovingly focused on Him. The seekers and the silent sages meditate on Him as well.

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਧਿਆਇਆ ;
ਮੁਖਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਰਵਿਆ ॥ (995-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The celibates, the true and contented beings meditate on Him; Inder and the other deities chant His Name with their mouths.

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਜਪਿਓ ਤੇ ਭਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ (995-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who seek His Sanctuary meditate on Him; they become Gurmukh and swim across. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਰਿਆ ॥ (995-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O my mind, chant Almighty's Name, and cross over.

ਧੰਨਾ ਜਟੁ , ਬਾਲਮੀਕੁ ਬਟਵਾਰਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (995-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Bhagat Dhanna the farmer, and Balmik the path looter, obtained the Almighty's Name through a Guru, and crossed over. ||1||Pause||

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬੇ ਜਪਿਓ ;
ਰਿਖਿ ਬਪੁਰੈ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ (995-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Deities, men, heavenly heralds and celestial singers meditate on Him; even the humble Rishis sing of Almighty.

ਸੰਕਰਿ ਬ੍ਰਹਮੈ ਦੇਵੀ ਜਪਿਓ ;
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ॥ (995-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Shiva, Brahma and their goddess Prabbati and Saraswati, meditate, and chant with their mouths Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ;
ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥ (995-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those whose minds are drenched with Almighty's Name, as Gurmukh, cross over the worldly ocean. ||2||

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਇਓ ;
ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (995-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Millions and millions, three hundred thirty million deities meditate on Him; there is no end to those who meditate on Almighty.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ;
ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ (995-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Vedas, the Puraanas and the Simritees meditate on Almighty; the Pandits, the religious scholars, sing Almighty's Praises as well.

ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ (995-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those whose minds are filled with the source of nectar - as Gurmukh, they cross over. ||3||

ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ;
ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥ (995-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who chant Almighty's Name (Naam) in endless waves means continuously - I cannot even count their number.

ਗੋਬਿਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (995-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Master of the Universe bestows His Mercy, and those who are pleasing to the Mind of Almighty, find their place.

ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥੨॥ (995-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Guru, granting His Grace, implants Almighty's Name within; servant Guru Nanak chants Almighty's Name. ||4||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੩ (996-1)

Maaru, Fourth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (996-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ (996-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Take the treasure of Almighty's Name. Follow the Guru's Teachings, and Almighty shall bless you with honor.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ ਚਲਦਾ ;
ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (996-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Here and hereafter, Almighty goes with you; in the end, He shall deliver you.

ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ;
ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ (996-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Where the path is difficult and the street is narrow, there Almighty shall liberate you. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ; ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ (996-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O my True Guru, implant within me Almighty's Name.

ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (996-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty is my mother, father, child and relative; I have none other than Almighty, O my mother. ||1||Pause||

ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਰਹੀ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ (996-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I feel the pains of love and yearning for Almighty, and Almighty's Name. If only someone would come and unite me with Him, O my mother.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋਦੜੀ ; ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (996-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I bow in humble devotion to one who inspires me to meet with my Beloved.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ (996-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The almighty and merciful True Guru unites me with Almighty instantaneously. ||2||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ (996-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who do not remember Almighty's Name, are most unfortunate, and are subjected to birth and death in the cycle of reincarnation.

ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ;
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (996-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

They wander in reincarnation, again and again; they die, and are re-born, and continue coming and going.

ਓਇ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (996-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Bound and gagged at Death's Door, they are cruelly beaten, and punished in the Court of Almighty. ||3||

ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਮੋਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (996-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O God, I seek Your Sanctuary; O my Sovereign King, please unite me with Yourself.

ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ (996-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Life of the World, please shower me with Your Mercy; grant me the Sanctuary of the Guru, the True Guru.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੪॥੧॥੩॥ (996-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Dear Master, becoming merciful, has blended servant Guru Nanak with Himself. ||4||1||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (996-10)

Maaru, Fourth Mahala:

ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ ; ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (996-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I inquire about the commodity of Almighty's Name. Is there anyone who can show me the wealth, the capital of Almighty?

ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨ ਖੰਨੀਐ ;
ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ (996-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I cut myself into pieces, and make myself a sacrifice to that one who leads me to meet my Almighty.

ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ;
ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ (996-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I am filled with the Love of my Beloved; how can I meet my Friend, and merge with Him? ||1||

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (996-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O my beloved friend, my mind, I take the wealth, the capital of Almighty's Name.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਧੀਰਕ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (996-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has implanted Almighty's Name (Naam) within me; Almighty is my support - I celebrate Almighty. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੁ ;
ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (996-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O my Guru, please unite me with Almighty; show me the wealth, the capital of Almighty.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ; ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ (996-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Without the Guru, love does not well up; see this, and know it in your mind.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ;
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ (996-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty has installed Himself within the Guru; so praise the Guru, who unites us with Almighty. ||2||

ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ; ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (996-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The ocean, the treasure of devotional worship of Almighty, rests with the Perfect True Guru.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ;
ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ (996-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

When it pleases the True Guru, He opens the treasure, and and the Gurmukhs are illuminated by Almighty's Light.

ਮਨਮੁਖਿ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ;
ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ (996-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The unfortunate self-willed manmukhs die of thirst of their self-created desires, on the very bank of the river (Atma – Almighty the house of bliss was all the while within them which they failed to realize). ||3||

ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ; ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ (996-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Guru is the Great Giver; I beg for this gift from the Guru,

ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ; ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸ ॥ (996-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

that He may unite me with God, from whom I was separated for so long! This is the great hope of my mind and body.

ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੨॥੪॥ (996-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

If it pleases You, O my Guru, please listen to my prayer; this is servant Guru Nanak's prayer. ||4||2||4||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (996-17)

Maaru, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਇ ਪ੍ਰਭ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ (996-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Dear Almighty God, please preach Your sermon to me. Through the Guru's Teachings, Almighty is merged into my heart.

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ;
ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ (996-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Meditate on the sermon of Almighty, O very fortunate ones; Almighty shall bless you with the most sublime state which is beyond pain (Nirvana).

ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ (997-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The minds of the Gurmukhs are filled with faith; through the Perfect Guru, they merge in Almighty's Name. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ , ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (997-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O my mind, the sermon of Almighty, is pleasing to my mind.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (Ak`Q bolo) (997-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Continually and forever, speak the sermon of Almighty; as Gurmukh, speak the Unspoken Speech. ||1||Pause||

ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ;
ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (Ak~Q bolo) (997-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I have searched through and through my mind and body; how can I attain this Unspoken Speech?

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ ;
ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (Ak~Q bolo) (997-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Meeting with the humble Saints, I have found it; listening to the Unspoken Speech, my mind is pleased.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ;
ਮੈ ਮੇਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ (997-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the Support of my mind and body; I am united with the all-knowing Primal Almighty. ||2||

ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ;
ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (997-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Guru, the Primal Being, has united me with the Primal Almighty. My consciousness has merged into the supreme consciousness means that I am united with Almighty.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ (su`GV bolo) (997-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I serve the Guru, and I have found my Master, all-wise and all-knowing.

ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ (997-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are very unfortunate; they pass their life-night in misery and pain. ||3||

ਹਮ ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ;
ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (997-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I am just a meek beggar at Your Door, Almighty; please, bless me with the nectar of your Shabad (hymn) in my mouth.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ (su`GV bolo) (997-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The True Guru is my friend; He unites me with my all-wise, all-knowing Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੩॥੫॥ (997-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Servant Guru Nanak has entered Your Sanctuary; grant Your Grace, and merge me into Your Name. ||4||3||5||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (997-8)

Maaru, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ ਬੈਰਾਗੀਆ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਾਖੁ ॥ (997-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Detached from the world, I am in love with Almighty; by great good fortune, I have enshrined Almighty within my mind.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ (997-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Joining the Sangat, the Holy Congregation, faith has welled up within me; through Guru's Shabad (Gurbani), I taste the sublime essence of Almighty.

ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ;
ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੁ ॥੧॥ (997-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

My mind and body have totally blossomed forth; through the Guru's Shabad (Hymn), I chant the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥ (997-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O my beloved mind, my friend, taste the sublime essence of Almighty's Name.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (997-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Through the Perfect Guru, I have found Almighty, who saves my honor, here and hereafter. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਖੁ ॥ (997-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Meditate on Almighty's Name; as Gurmukh, taste Almighty's Praises.

ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ;
ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ (997-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Plant the seed of Almighty in the body-farm. Almighty is enshrined within the Sangat, the Holy Congregation.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੨॥ (997-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty's Name, is Nectar. Through the Perfect Guru, taste the sublime essence of Almighty. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ;
ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸ ਬਹੁ ਲਾਖੁ ॥ (997-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are filled with hunger and thirst; their minds run around in the ten directions, hoping for great wealth.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ; ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਾਖੁ ॥ (997-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Name, their life is cursed; the manmukhs are stuck in manure.

ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ;
ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਾਖੁ ॥੩॥ (997-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

They come and go, and are consigned to wander through uncounted incarnations, eating stinking rot. ||3||

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੁ ॥ (997-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Begging, imploring, I seek Your Sanctuary; Master, shower me with Your Mercy, and save me, God.

ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ (997-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Lead me to join the Society of the Saints, and bless me with the honor and glory of Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਖੁ ॥੪॥੪॥੬॥ (997-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I have obtained the wealth of Almighty's Name; servant Guru Nanak chants Almighty's Name, through the Guru's Teachings. ||4||4||6||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੫ (997-17)

Maaru, Fourth Mahala, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (997-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ; ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (997-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Devotional worship to Almighty, is an overflowing treasure.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (997-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Gurmukh is emancipated by Almighty.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (997-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

One who is blessed by the Mercy of my Master sings the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਬਨਵਾਲੀ ॥ (997-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, take pity on me,

ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ (997-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

that within my heart, I may dwell upon You, Master, forever and ever.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (997-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name, O my soul; chanting Almighty's Name, you shall be emancipated. ||1||Pause||

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (998-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The nectar of Almighty's Name is the ocean of peace.

ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ; ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥ (998-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The beggar begs for it; Dear Almighty, please bless him, in Your kindness.

**ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ , ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ;
ਹਰਿ ਸਤਿ , ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥** (998-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

True, True is Almighty; Almighty is forever True; the True Master is pleasing to my mind. ||2||

ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ; ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ (998-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The nine holes pour out filth.

ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ (998-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Chanting Almighty's Name, they are all purified and sanctified.

**ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥** (998-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

When my Master is totally pleased, He leads the mortal to meditate in remembrance on Almighty, and then his filth is taken away. ||3||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ (998-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Attachment to Maya is terribly treacherous.

ਕਿਉ ਤਰੀਐ ; ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ (998-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

How can one cross over the difficult world-ocean?

**ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥** (998-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The True Master bestows the boat of the True Guru; meditating on Almighty, one is carried across. ||4||

ਤੂ ਸਰਬਤ੍ਰ ; ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (998-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

You are everywhere; all are Yours.

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ; ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ (998-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Whatever You do, God, that alone comes to pass.

**ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ;
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥੧॥੭॥** (998-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Poor servant Guru Nanak sings the Glorious Praises of Almighty; as it pleases Almighty, He bestows His approval. ||5||1||7||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (998-7)

Maaru, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (998-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name, O my mind.

ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ; ਕਾਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ (998-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty shall eradicate all your sins.

**ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ;
ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥** (998-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Treasure Almighty's wealth, and gather in Almighty's wealth; when you depart in the end, Almighty shall go along with you as your only friend and companion. ||1||

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ (998-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

He alone meditates on Almighty, unto whom He grants His Grace.

ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (998-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

He continually chants Almighty's Chant; meditating on Almighty, one finds peace.

**ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (998-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, the sublime essence of Almighty is obtained. Meditating on Almighty, one is carried across. ||1||Pause||

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ; ਸਤਿਨਾਮੁ ॥ (998-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The fearless, formless Master - the Name is Truth.

ਜਗ ਮਹਿ ; ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ (998-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

To chant it is the most sublime and exalted activity in this world.

ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ;
ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ (998-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Doing so, the Messenger of Death, the evil enemy, is killed. Death does not even approach Almighty's servant. ||2||

ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ; ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (998-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

One whose mind is satisfied with Almighty

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ (998-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

- that servant is known throughout the four ages, in all four directions.

ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ;
ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ (998-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

If some sinner speaks evil of him, the Messenger of Death chews him up. ||3||

ਸਭ ਮਹਿ ; ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ (998-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The One Pure Creator Master is in all.

ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ; ਅਪਣੇ ਚਲਤਾ ॥ (998-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

He stages all His wondrous plays, and watches them.

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ;
ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ (998-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Who can kill that person, whom Almighty has saved? The Creator Master Himself delivers him. ||4||

ਹਉ ਅਨ ਦਿਨੁ ; ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (998-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I chant the Name of the Creator Master, night and day.

ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ; ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ (998-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

He saves all His servants and devotees.

**ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥੨॥੮॥** (998-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Consult the eighteen Puraanas and the four Vedas; O servant Guru Nanak, only Almighty's Name, will deliver you. ||5||2||8||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (998-16)

Maaru, Fifth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (998-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖੵਤ੍ਰਾ ; (niKAqRw bolo)
ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (998-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The earth, the Akaashic ethers and the stars abide in the Fear of God. The almighty Order of Almighty is over the heads of all.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ; ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ (998-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wind, water and fire abide in the Fear of God; poor Indra abides in the Fear of God as well. ||1||

ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ; ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ (998-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have heard one thing, that the One Master alone is fearless.

**ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (998-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is at peace, and he alone is embellished forever, who meets with the Guru, and sings the Glorious Praises of Almighty. ||1||Pause||

**ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ;
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥** (998-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The embodied and the divine beings abide in the Fear of God. The Siddhas and seekers die in the Fear of God.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਜੋਇਆ ॥੨॥ (998-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The 8.4 millions species of beings die, and die again, and are born over and over again. They are consigned to reincarnation. ||2||

ਰਾਜਸੁ ਸਾਤਕੁ ਤਾਮਸੁ ਡਰਪਹਿ ; ਕੇਤੇ ਰੂਪ ਉਪਾਇਆ ॥ (999-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who embody the energies of sattva-white light, raajas-red passion, and taamas-black darkness, abide in the Fear of God, along with the many created forms.

ਛਲ ਬਪੁਰੀ , ਇਹ ਕਉਲਾ ਡਰਪੈ ;
ਅਤਿ ਡਰਪੈ ਧਰਮਰਾਇਆ ॥੩॥ (Drm-rwieAw bolo) (999-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This miserable deceiver Maya abides in the Fear of God; the Righteous Judge of Dharma is utterly afraid of Him as well. ||3||

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਡਰਹਿ ਬਿਆਪੀ ; ਬਿਨੁ ਡਰ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (999-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The entire expanse of the Universe is in the Fear of God; only the Creator Master is without this Fear.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਗਤਨ ਕਾ ਸੰਗੀ ;
ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (999-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, God is the companion of His devotees; His devotees look beautiful in the Court of Almighty. ||4||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (999-3)

Maaru, Fifth Mahala:

ਪਾਂਚ ਬਰਖ ਕੋ ਅਨਾਥੁ ਧ੍ਰੂ ਬਾਰਿਕੁ ;
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਅਮਰ ਅਟਾਰੇ ॥ (999-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The five year old orphan boy Dhroo, by meditating in remembrance on Almighty, became stationary and permanent.

ਪੁਤ੍ਰ ਹੇਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਕਹਿਓ ;
ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ (999-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

For the sake of his son, Ajaamal called out, "Dear Almighty, Naaraayan", who struck down and killed the Messenger of Death. ||1||

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ; ਕੇਤੇ ਅਗਨਤ ਉਧਾਰੇ ॥ (999-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Master has saved many, countless beings.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ , ਅਲਪ ਮਤਿ ਨਿਰਗੁਣ ;
ਪਰਿਓ ਸਰਣਿ ਦੁਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (999-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am meek, with little or no understanding, and unworthy; I seek protection at Almighty's Door. ||1||Pause||

ਬਾਲਮੀਕੁ ਸੁਪਚਾਰੋ ਤਰਿਓ ;
ਬਧਿਕ ਤਰੇ ਬਿਚਾਰੇ ॥ (999-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Baalmeek the outcaste was saved, and the poor hunter was saved as well.

ਏਕ ਨਿਮਖ , ਮਨ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧਿਓ ;
ਗਜਪਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥੨॥ (999-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The elephant remembered Almighty in his mind for an instant, and so was carried across. ||2||

ਕੀਨੀ ਰਖਿਆ , ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈ ;
ਹਰਨਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ (999-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He saved His devotee Prahlaad, and tore Harnaakhash with his nails.

ਬਿਦਰੁ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ , ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ;
ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਜਾਰੇ ॥੩॥ (999-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Bidar, the son of a slave-girl, was purified, and all his generations were redeemed. ||3||

ਕਵਨ ਪਰਾਧ ਬਤਾਵਉ ਅਪੁਨੇ ;
ਮਿਥਿਆ ਮੋਹ ਮਗਨਾਰੇ ॥ (999-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

What sins of mine should I speak of? I am intoxicated with false emotional attachment.

ਆਇਓ ਸਾਮ ਨਾਨਕ ਓਟ ਹਰਿ ਕੀ ;
ਲੀਜੈ ਭੁਜਾ ਪਸਾਰੇ ॥੪॥੨॥ (999-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of Almighty; please, reach out and take me into Your embrace. ||4||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (999-9)

Maaru, Fifth Mahala:

ਵਿਤ ਨਵਿਤ , ਭ੍ਰਮਿਓ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ;
ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ , ਧਾਏ ॥ (999-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

For the sake of riches, I wandered around in so many ways; I rushed around, making all sorts of efforts.

ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ , ਹਉ ਹਉਮੈ ; ਤੇ ਤੇ ਭਏ ਅਜਾਏ ॥੧॥ (999-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The deeds I did in egotism and pride, have all been done in vain. ||1||

ਅਵਰ ਦਿਨ ; ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਲਾਏ ॥ (999-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Other days are of no use to me;

ਸੋ ਦਿਨੁ ਮੋਕਉ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ;
ਜਾ ਦਿਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (999-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

please bless me with those days, O Dear God, on which I may sing Almighty's Praises. ||1||Pause||

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ;
ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਏ ॥ (999-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Gazing upon children, spouse, household and possessions, one is entangled in these.

ਮਾਇਆ ਮਦ ਚਾਖਿ , ਭਏ ਉਦਮਾਤੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਏ ॥੨॥ (999-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Tasting the wine of Maya, one is intoxicated, and never sings of Almighty. ||2||

ਇਹ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਾ ;
ਬਿਨੁ ਸੰਤਨ ਨਹੀ ਪਾਏ ॥ (999-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In this way, I have examined lots of methods, but without the Saints, it is not found.

ਤੁਮ ਦਾਤਾਰ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਥ ;
ਮਾਗਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਆਏ ॥੩॥ (999-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the Great Giver, the great and almighty God; I have come to beg a gift from You. ||3||

ਤਿਆਗਿਓ ਸਗਲਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤਾ ;
ਦਾਸ ਰੇਣ ਸਰਣਾਏ ॥ (999-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Abandoning all pride and self-importance, I have sought the Sanctuary of the dust of the feet of Almighty's slave.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਏਕੈ ;
ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ (999-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, meeting with Almighty, I have become one with Him; I have found supreme bliss and peace. ||4||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (999-14)

Maaru, Fifth Mahala:

Prologue: One day, Guru Arjan Dev Ji was walking from his residence to Sri Harmandir Sahib. On the way, He heard a heated argument between two people and one of them was saying vulgar words to the other. The other person got very angry and moved forward to whack him

ਕਵਨ ਥਾਨ ਧੀਰਿਓ ਹੈ ਨਾਮਾ ; ਕਵਨ ਬਸਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (999-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In what place is the Name established? Where does egotism dwell?

ਕਵਨ ਚਿਹਨ ਸੁਨਿ ਊਪਰਿ ਛੋਹਿਓ ;
ਮੁਖ ਤੇ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਗਾਰਾ ॥੧॥ (999-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

What injury have you suffered, listening to abuse from someone else's mouth? ||1||

ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਤੂ ਕਉਨੁ ; ਕਹਾ ਤੇ ਆਇਓ ॥ (999-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Listen: who are you, and where did you come from?

ਏਤੀ ਨ ਜਾਨਉ ਕੇਤੀਕ ਮੁਦਤਿ ; (kyqI-k bolo)
ਚਲਤੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (999-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You don't even know how long you will stay here; you have no hint of when you shall leave. ||1||Pause||

ਸਹਨ ਸੀਲ , ਪਵਨ ਅਰੁ ਪਾਣੀ ;
ਬਸੁਧਾ ਖਿਮਾ , ਨਿਭਰਾਤੇ ॥ (in-BrWqy bolo) (999-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wind and water have patience and tolerance; the earth has compassion and forgiveness, no doubt.

ਪੰਚ ਤਤ ਮਿਲਿ , ਭਇਓ ਸੰਜੋਗਾ ;
ਇਨ ਮਹਿ ਕਵਨ ਦੁਰਾਤੇ ॥੨॥ (999-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The union of the five tattvas - the five elements - has brought you into being. Which of these is evil? ||2||

ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ , ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ;
ਨਾਲੇ ਹਉਮੈ ਪਾਈ ॥ (999-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Primal Master, the Architect of Destiny, formed your form; He also burdened you with egotism.

ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਉਸ ਹੀ ਕਉ ਹੈ ਰੇ ;
ਓਹਾ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ (੯੯੯-੧੮, ਮਾਰੂ, ਮਃ ੫)

He alone is born and dies; He alone comes and goes. ||3||

ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਰਚਨਾ ;
ਮਿਥਿਆ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ॥ (999-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Nothing of the color and the form of the creation shall remain; the entire expanse is transitory.

ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਜਬ ਖੇਲੁ ਉਝਾਰੈ ;
ਤਬ ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰਾ ॥੪॥੪॥ (999-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Prays Guru Nanak, when He brings His play to its close, then only the One, the One Master remains. ||4||4||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1000-1)

Maaru, Fifth Mahala:

ਮਾਨ ਮੋਹ ਅਰੁ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰਾ ; ਬੀਓ ਚੀਤਿ ਨ ਘਾਲਿਓ ॥ (1000-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Pride, emotional attachment, greed and corruption are gone; I have not placed anything else, other than Almighty, within my consciousness.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਗੁਣਾ ਹਰਿ ਬਣਜੇ ;
ਲਾਦਿ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਾਲਿਓ ॥੧॥ (1000-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have purchased the jewel of Almighty's Name (Naam) and the Glorious Praises of Almighty; loading this merchandise, I have set out on my journey. ||1||

ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਓੜਕਿ ਨਿਬਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1000-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The love which Almighty's servant feels for Almighty lasts forever.

ਜੀਵਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਿਓ ਅਪਨਾ ;
ਚਲਤੇ ਰਾਖਿਓ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1000-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In my life, I served my Master, and as I depart, I keep Him enshrined in my consciousness. ||1||Pause||

ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਕੀਨੀ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਤਿਸ ਤੇ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰਿਓ ॥ (1000-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have not turned my face away from my Master's Command.

ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ , ਰਖਿਓ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ;
ਉਠਿ ਉਆਹੂ ਕਉ ਦਉਰਿਓ ॥੨॥ (1000-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He fills my household with celestial peace and bliss; if He asks me to leave, I leave at once. ||2||

ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਭੂਖ , ਸੋਈ ਕਰਿ ਸੂਖਾ ;
ਸੋਗ ਹਰਖ ਨਹੀ ਜਾਨਿਓ ॥ (1000-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When I am under Almighty's Command, I find even hunger pleasurable; I know no difference between sorrow and joy.

ਜੋ ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਭਇਓ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ;
ਸੋ ਮਾਥੈ ਲੇ ਮਾਨਿਓ ॥੩॥ (1000-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever the Command of my Master is, I bow my forehead and accept it. ||3||

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ;
ਸਵਰੇ ਹਲਤ ਪਲਾਤਾ ॥ (੧੦੦੦-੬, ਮਾਰੂ, ਮਃ ੫)

The Master has become merciful to His servant; He has embellished both this world and the next.

ਧੰਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਆਇਆ ;
ਜਿਨਿ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੪॥੫॥ (1000-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Blessed is that servant, and fruitful is his birth; Guru Nanak says, he realizes his Master. ||4||5||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1000-7)

Maaru, Fifth Mahala:

ਖੁਲਿਆ ਕਰਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਠਾਕੁਰ ;
ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈ ॥ (1000-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Good karma has dawned for me - my Master has become merciful. I sing the Kirtan of the Praises of Almighty.

ਸ੍ਰਮੁ ਥਾਕਾ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ;
ਮਿਟਿ ਗਈ ਸਗਲੀ ਧਾਈ ॥੧॥ (1000-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My struggle is ended; I have found peace and tranquility. All my wanderings have ceased. ||1||

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਈ ॥ (1000-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Now, I have obtained the state of eternal life.

ਚੀਤਿ ਆਇਓ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1000-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Primal Master, the Architect of Destiny, has come into my conscious mind; I seek the Sanctuary of the Saints. ||1||Pause||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਿਵਾਰੇ ; ਨਿਵਰੇ ਸਗਲ ਬੈਰਾਈ ॥ (1000-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, greed and emotional attachment are eradicated; all my enemies are eliminated.

**ਸਦ ਹਜੂਰਿ ਹਾਜਰੁ ਹੈ ਨਾਜਰੁ ;
ਕਤਹਿ ਨ ਭਇਓ ਦੂਰਾਈ ॥੨॥** (1000-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is always ever-present, here and now, watching over me; He is never far away. ||2||

ਸੁਖ ਸੀਤਲ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ; ਹੋਏ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥ (1000-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In peace and cool tranquility, my faith has been totally fulfilled; the Saints are my Helpers and Support.

**ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਮਹਿਮਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥** (1000-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He has purified the sinners in an instant; I cannot express His Glorious Praises. ||3||

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ; ਗੋਬਿਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥ (1000-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have become fearless; all fear has departed. The feet of the Master of the Universe are my only Shelter.

**ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ;
ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੬॥** (1000-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sings the Praises of his Master; night and day, he is lovingly focused on Him. ||4||6||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1000-12)

Maaru, Fifth Mahala:

**ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ;
ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥** (1000-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is all-powerful, the Master of all virtues, but you never sing of Him!

**ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ;
ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥** (1000-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You shall have to leave all this in an instant, but again and again, you chase after it. ||1||

ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ; ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥ (1000-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Why do you not contemplate your God?

ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ , ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅਰਾ ਜਾਰਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1000-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are entangled in association with your enemies, and the enjoyment of pleasures; your soul is burning up with them! ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ;
ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥ (1000-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Hearing His Name, the Messenger of Death will release you, and yet, you do not enter His Sanctuary!

ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ;
ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੨॥ (1000-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Turn out this wretched jackal, and seek the Shelter of that God. ||2||

ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥ (1000-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Praising Him, you shall cross over the terrifying world-ocean, and yet, you have not fallen in love with Him!

ਥੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੩॥ (At-kwvis bolo) (1000-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This meager, short-lived dream, this thing - you are engrossed in it, over and over again. ||3||

ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (1000-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When our Master, the ocean of mercy, grants His Grace, one finds honor in the Society of the Saints.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂਟਾ ;
ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੭॥ (1000-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I am rid of the illusion of the three-phased Maya, when God becomes my help and support. ||4||7||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1000-19)

Maaru, Fifth Mahala:

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ; ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰਿਓ ॥(1000-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Inner-knower, the Searcher of hearts, knows everything; what can anyone hide from Him?

ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥ (1000-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your hands and feet will fall off in an instant, when you are burnt in the fire. ||1||

ਮੂੜੇ ; ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ (1001-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You fool, you have forgotten Almighty from your mind!

ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ; (hrwm-Korl bolo)
ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1001-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You eat His salt, and then you are untrue to Him; before your very eyes, you shall be torn apart. ||1||Pause||

ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ (1001-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The incurable disease has arisen in your body; it cannot be removed or overcome.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ;
ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮॥ (1001-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forgetting God, one endures utter agony; this is the essence of reality which Guru Nanak has realized. ||2||8||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1001-3)

Maaru, Fifth Mahala:

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ; ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ (1001-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
I have enshrined the lotus feet of God within my consciousness.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ; ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ (1001-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
I sing the Glorious Praises of Almighty, continually, continuously.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ (1001-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
There is none other than Him at all.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ; ਹੈ ਸੋਊ ॥੧॥ (1001-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He alone exists, in the beginning, in the middle, and in the end. ||1||

ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1001-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He Himself is the Shelter of the Saints. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ; ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1001-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The entire universe is under His control.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (1001-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He Himself, the Formless Master, is Himself by Himself.

ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1001-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Guru Nanak holds tight to that True Master.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥੯॥ (1001-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He has found peace, and shall never suffer pain again. ||2||9||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (1001-7)
Maaru, Fifth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1001-7)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥ ॥ (1001-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Giver of peace to the breath of life, the Giver of life to the soul; how can you forget Him, you ignorant person?

ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ , ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ;
ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ॥੧॥ (1001-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You taste the weak, insipid wine, and you have gone insane. You have uselessly wasted this precious human life. ||1||

ਰੇ ਨਰ ; ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥ ॥ (1001-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O man, such is the foolishness you practice.

ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ; (swrMg-Dr bolo)
ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ , ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1001-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Renouncing Almighty, the Support of the earth, you wander, deluded by illusion; you are engrossed in emotional attachment, associating with Maya, the slave-girl. ||1||Pause||

ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ , ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ; (DrxI-Dr bolo)
ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥ ॥ (1001-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Abandoning Almighty, the Support of the earth, you serve her of lowly ancestry, and you pass you life acting egotistically.

ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥ ॥੨॥ (1001-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You do useless deeds, you ignorant person; this is why you are called a blind, self-willed manmukh. ||2||

ਸਤਿ ਹੋਤਾ , ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ; (s`iq, As`iq bolo)
ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥ ॥ (1001-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That which is true, you believe to be untrue; what is transitory, you believe to be permanent.

ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ;
ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥ ॥੩॥ (1001-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You grasp as your own, what belongs to others; in such delusions you are deluded. ||3||

ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ; ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥ ॥ (1001-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Kh'shaatriyas, Brahmins, Soodras and Vaishyas all cross over, through the Name of the One Master.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ;
ਜੋ ਸੁਨੈ , ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥ ॥੪॥੧॥੧੦॥ (1001-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak speaks the Teachings; whoever listens to them is carried across. ||4||1||10||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1001-14)

Maaru, Fifth Mahala:

ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ , ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ (mnu`Kwie bolo) (1001-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You may act in secrecy, but God is still with you; you can only deceive other people.

ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ;
ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ (1001-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forgetting your Dear Master, you enjoy corrupt pleasures, and so you shall have to embrace red-hot pillars. ||1||

ਰੇ ਨਰ ; ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ (1001-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O man, why do you go out to the households of others?

ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ;
ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1001-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You filthy, heartless, lustful donkey! Haven't you heard of the Righteous Judge of Dharma? ||1||Pause||

ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ , ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ; ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ (1001-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The stone of corruption is tied around your neck, and the load of slander is on your head.

ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ;
ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (1001-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You must cross over the vast open ocean, but you cannot cross over to the other side. ||2||

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ; ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥ (1001-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are engrossed in sexual desire, anger, greed and emotional attachment; you have turned your eyes away from the Truth.

ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ , ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ;
ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥ (੧੦੦੧-੧੭, ਮਾਰੂ, ਮਃ ੫)

You cannot even raise your head above the water of the vast, impassable sea of Maya. ||3||

ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ , ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ;
ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ ॥ (1001-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The sun is liberated, and the moon is liberated; the God-realized being is pure and untouched.

ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ;
ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥ (A-ilpq bolo) (1001-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His inner nature is like that of fire, untouched and forever immaculate. ||4||

ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ , ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ; (polw bolo)
ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ (1001-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When good karma dawns, the wall of doubt is torn down. He lovingly accepts the Guru's Will.

ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ , ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥੨॥ (1002-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who is blessed with the medicine of the GurMantra, Almighty's Name, O servant Guru Nanak, does not suffer the agonies of reincarnation. ||5||2||

ਰੇ ਨਰ ; ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ (1002-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O man, in this way, you shall cross over to the other side.

ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ , ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ;
ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੧॥ (1002-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditate on your Dear Master, and be dead to the world; renounce your love of duality. ||Second Pause||2||11||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1002-3)

Maaru, Fifth Mahala:

ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਨ ਤੇ ਛੂਟਿ ਪਰੇ ;
ਗੁਰਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦਿਖਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have quit searching outside; the Guru has shown me that God is within the home of my own heart.

ਅਨਭਉ ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿਆ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ (1002-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have seen God, fearless, of wondrous beauty; my mind shall never leave Him to go anywhere else. ||1||

ਮਾਨਕੁ ਪਾਇਓ ਰੇ , ਪਾਇਓ ; ਹਰਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have found the jewel; I have found the Perfect Master.

ਮੋਲਿ ਅਮੋਲੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਦਿਵਾਇਆ ਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1002-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The invaluable value cannot be obtained; in His Mercy, the Guru bestows it. ||1||Pause||

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਿਲਿ ;
ਸਾਧੂ ਅਕਥੁ ਕਥਾਇਆ ਥਾ ॥ (Ak`Qu bolo) (1002-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty is imperceptible and unfathomable; meeting the Holy Saint, I speak the Unspoken Speech.

ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਦਸਮ ਦੁਆਰਿ ਵਜਿਓ ;
ਤਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚੁਆਇਆ ਥਾ ॥੨॥ (1002-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The unstruck sound current of the Shabad vibrates and resounds in the Tenth Gate; the Nectar of Almighty's Name trickles down there. ||2||

ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ;
ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਸਮਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I lack nothing; the thirsty desires of my mind are satisfied. The inexhaustible treasure has entered into my being.

ਚਰਣ ਚਰਣ ਚਰਣ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ;
ਅਘੜੁ ਘੜਿਓ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੩॥ (A`GVu bolo) (1002-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I serve the feet, the feet, the feet of the Guru, and manage the unmanageable. I have found the juice, the sublime essence. ||3||

ਸਹਜੇ ਆਵਾ ਸਹਜੇ ਜਾਵਾ ; ਸਹਜੇ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ਥਾ ॥ (1002-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Intuitively I come, and intuively I go; my mind intuitively plays.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਆ ;
ਤਾ ਹਰਿ ਮਹਲੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਥਾ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (1002-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when the Guru drives out illusion, then the soul-bride enters the Mansion of Almighty's Presence. ||4||3||12||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1002-9)

Maaru, Fifth Mahala:

ਜਿਸਹਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ; ਤਿਸਹਿ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਾਹਿ ॥ (1002-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You feel no love for the One who created and embellished you.

ਆਨ ਰੂਤੀ ਆਨ ਬੋਈਐ ; ਫਲੁ ਨ ਫੂਲੈ ਤਾਹਿ ॥੧॥ (1002-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The seed, planted out season, does not germinate; it does not produce flower or fruit. ||1||

ਰੇ ਮਨ ; ਵਤ੍ਰ ਬੀਜਣ ਨਾਉ ॥ (1002-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O mind, this is the time to plant the seed of the Name.

ਬੋਇ ਖੇਤੀ ਲਾਇ ਮਨੂਆ ;
ਭਲੋ ਸਮਉ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1002-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Focus your mind, and cultivate this crop; at the proper time, make this your purpose. ||1||Pause||

ਖੋਇ ਖਹੜਾ ਭਰਮੁ ਮਨ ਕਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ॥ (1002-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Eradicate the stubbornness and illusion of your mind, and go to the Sanctuary of the True Guru.

**ਕਰਮੁ ਜਿਸ ਕਉ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ;
ਸੋਈ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥੨॥** (1002-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone does such deeds, who has such pre-ordained karma. ||2||

ਭਾਉ ਲਾਗਾ ਗੋਬਿਦ ਸਿਉ ; ਘਾਲ ਪਾਈ ਥਾਇ ॥ (1002-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He falls in love with Master of the Universe, and his efforts are approved.

ਖੇਤਿ ਮੇਰੈ ਜੰਮਿਆ ; ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਇ ॥੩॥ (1002-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My crop has germinated, and it shall never be used up. ||3||

ਪਾਇਆ ਅਮੋਲੁ ਪਦਾਰਥੋ ; ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਇ ॥ (1002-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have obtained the priceless wealth, which shall never leave me or go anywhere else.

**ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਇ ॥੪॥੪॥੧੩॥** (1002-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have found peace; I am satisfied and fulfilled. ||4||4||13||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1002-15)

Maaru, Fifth Mahala:

ਫੂਟੋ ਆਂਡਾ ਭਰਮ ਕਾ ; ਮਨਹਿ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1002-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The egg of illusion has burst; my mind has been enlightened.

ਕਾਟੀ ਬੇਰੀ ਪਗਹ ਤੇ ; ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੁ ॥੧॥ (1002-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru has shattered the shackles on my feet, and has set me free. ||1||

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ; ਰਹਿਓ ॥ (1002-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My coming and going in reincarnation is ended.

ਤਪਤ ਕੜਾਹਾ ਬੁਝਿ ਗਇਆ ;
ਗੁਰਿ ਸੀਤਲ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1002-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The boiling cauldron has cooled down; the Guru has blessed me with the cooling, soothing Naam, Almighty's Name. ||1||Pause||

ਜਬ ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਭਇਆ ; ਤਉ ਛੋਡਿ ਗਏ ਨਿਗਹਾਰ ॥ (1002-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Since I joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy, those who were eyeing me have left.

ਜਿਸ ਕੀ ਅਟਕ ਤਿਸ ਤੇ ਛੁਟੀ ;
ਤਉ ਕਹਾ ਕਰੈ ਕੋਟਵਾਰ ॥੨॥ (1002-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The one who tied me up, has released me; what can the Watchman of Death do to me now? ||2||

ਚੂਕਾ ਭਾਰਾ ਕਰਮ ਕਾ ;
ਹੋਏ ਨਿਹਕਰਮਾ ॥ (inh-krmw bolo) (1002-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The load of my karma has been removed, and I am now free of karma.

ਸਾਗਰ ਤੇ ਕੰਢੈ ਚੜੇ ; ਗੁਰਿ ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ (1002-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have crossed the world-ocean, and reached the other shore; the Guru has blessed me with this Dharma. ||3||

ਸਚੁ ਥਾਨੁ ਸਚੁ ਬੈਠਕਾ ; ਸਚੁ ਸੁਆਉ ਬਣਾਇਆ ॥ (1002-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

True is my place, and True is my seat; I have made Truth my life's purpose.

ਸਚੁ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਵਖਰੋ ;
ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥ (1002-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

True is my capital, and True is the merchandise, which Guru Nanak has placed into the home of the heart. ||4||5||14||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1002-19)

Maaru, Fifth Mahala:

Prologue: There was a Pandit who used to preach others but he was not the practicer himself. Guru Arjan Dev Ji blessed him with the following Shabad;

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਮੁਖ ਤੇ , ਪੰਡਤ ;
ਕਾਮਾਮਨ ਕਾ ਮਾਠਾ ॥ (kw-mwmn bolo) (1003-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Pandit, the religious scholar, proclaims the Vedas, but he is slow to act on them.

ਮੋਨੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਇਕਾਂਤੀ ; ਹਿਰਦੈ ਕਲਪਨ ਗਾਠਾ ॥ (1003-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Another person on silence sits alone, but his heart is tied in knots of desire.

ਹੋਇ ਉਦਾਸੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਚਲਿਓ ;
ਛੁਟਕੈ ਨਾਹੀ ਨਾਠਾ ॥੧॥ (1003-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Another becomes an Udaasi, a renunciate; he abandons his home and walks out on his family, but his wandering impulses do not leave him. ||1||

ਜੀਅ ਕੀ ; ਕੈ ਪਹਿ ਬਾਤ ਕਹਾ ॥ (1003-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Who can I tell about the state of my soul?

ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ , ਮੋਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲੇ ; (mo-kau bolo)
ਐਸੋ ਕਹਾ ਲਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1003-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Where can I find such a person who is liberated, and who can unite me with my God? ||1||Pause||

ਤਪਸੀ ਕਰਿ ਕੈ ਦੇਹੀ ਸਾਧੀ ; ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਨਾ ॥ (1003-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Someone may practice intensive meditation, and discipline his body, but his mind still runs around in ten directions.

ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਚਜੁ ਕੀਨਾ ; ਹਿਰਦੈ ਭਇਆ ਗੁਮਾਨਾ ॥ (1003-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The celibate practices celibacy, but his heart is filled with pride.

ਸੰਨਿਆਸੀ ਹੋਇ ਕੈ ਤੀਰਥਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ;
ਉਸੁ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੨॥ (1003-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Sannyaasi wanders around at sacred shrines of pilgrimage, but his mindless anger is still within him. ||2||

ਘੂੰਘਰ ਬਾਧਿ , ਭਏ ਰਾਮਦਾਸਾ ; ਰੋਟੀਅਨ ਕੇ ਓਪਾਵਾ ॥ (1003-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The temple dancers tie bells around their ankles to earn their living.

ਬਰਤ ਨੇਮ , ਕਰਮ ਖਟ ਕੀਨੇ ; ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵਾ ॥ (1003-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Others go on fasts, take vows, perform the six rituals and wear religious robes for show.

ਗੀਤ ਨਾਦ ਮੁਖਿ ਰਾਗ ਅਲਾਪੇ ;
ਮਨਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਵਾ ॥੩॥ (1003-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some sing songs and melodies and hymns, but their minds do not sing of Almighty. ||3||

ਹਰਖ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮੋਹ ਰਹਤ ਹਹਿ ;
ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤਾ ॥ (1003-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty's Saints are immaculately pure; they are beyond pleasure and pain, beyond greed and attachment.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ਪਾਏ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ;
ਜਾ ਦਇਆ ਕਰੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (1003-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My mind obtains the dust of their feet, when Almighty shows mercy.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ;
ਤਾਂ ਉਤਰੀ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ॥੪॥ (1003-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I met the Perfect Guru, and then the anxiety of my mind was removed. ||4||

ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1003-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Sovereign Master is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ , ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਬਕਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੬॥੧੫॥(1003-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Beloved of my soul knows everything; all trivial talk is forgotten. ||1||Second Pause||6||15||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1003-9)

Maaru, Fifth Mahala:

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ;
ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (1003-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who has Your Name in his heart is the king of all the hundreds of thousands and millions of beings.

ਜਾ ਕਉ ਨਾਮੁ ਨ ਦੀਆ ਮੇਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ;
ਸੇ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਗਾਵਾਰਾ ॥੧॥ (1003-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those, whom my True Guru has not blessed with Your Name, are poor idiots, who die and are reborn. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੀ ; ਪਤਿ ਰਾਖੁ ॥ (1003-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My True Guru protects and preserves my honor.

ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਬ ਹੀ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ;
ਬਿਸਰਤ ਰਲੀਐ ਖਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1003-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When You come to mind, Master, then I obtain perfect honor. Forgetting You, I roll in the dust. ||1||Pause||

ਰੂਪ ਰੰਗ ਖੁਸੀਆ , ਮਨ ਭੋਗਣ ; ਤੇ ਤੇ ਛਿਦ੍ਰ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1003-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The mind's pleasures of love and beauty bring just as many blames and sins.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਕਲਿਆਣਾ ;
ਸੂਖ ਸਹਜੁ ਇਹੁ ਸਾਰਾ ॥੨॥ (1003-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty’s Name is the treasure of Emancipation; it is absolute peace and poise. ||2||

ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ;
ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ (1003-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The pleasures of Maya fade away in an instant, like the shade of a passing cloud.

ਸੇ ਲਾਲ ਭਏ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਜਿਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੩॥ (1003-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They alone are dyed in the deep crimson of Almighty's Love, who meet the Guru, and sing the Praises of Almighty. ||3||

ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਸੁਆਮੀ ; ਅਗਮ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (1003-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Master is lofty and exalted, grand and infinite. The Darbaar of His Court is inaccessible.

ਨਾਮੋ ਵਡਿਆਈ ਸੋਭਾ ;
ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥੪॥੭॥੧੬॥ (1003-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Through glorious greatness and respect are obtained; Guru Nanak says, my Master is my Beloved. ||4||7||16||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (1003-16)

Maaru, Fifth Mahala, Fourth House:

Prologue: A Sikh came to Guru Arjan Dev Ji and asked pertaining to the creation of the universe, Guru Ji replied by composing the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1003-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਓਅੰਕਾਰਿ ; ਉਤਪਾਤੀ ॥ (1003-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The One Universal Creator Master created the creation.

ਕੀਆ ਦਿਨਸੁ ; ਸਭ ਰਾਤੀ ॥ (1003-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He made all the days and the nights.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਾਣੀ ॥ (1003-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The forests, meadows, three worlds, water,

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ; ਚਾਰੇ ਖਾਣੀ ॥ (1003-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

the four Vedas, the four sources of creation,

ਖੰਡ ਦੀਪ ; ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ (1003-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

the countries, the continents and all the worlds,

ਏਕ ਕਵਾਵੈ ; ਤੇ ਸਭਿ ਹੋਆ ॥੧॥ (1003-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

have all come from the One Word of Almighty. ||1||

ਕਰਣੈਹਾਰਾ ; ਬੂਝਹੁ ਰੇ ॥ (1003-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Hey - understand the Creator Master.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਸੂਝੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1003-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If you meet the True Guru, then you'll understand. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ; ਕੀਆ ਪਸਾਰਾ ॥ (1003-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He formed the expanse of the entire universe from the three gunas, the three qualities.

ਨਰਕ ਸੁਰਗ ; ਅਵਤਾਰਾ ॥ (1003-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

People are incarnated in heaven and in hell.

ਹਉਮੈ ; ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (1003-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In egotism, they come and go.

ਮਨੁ ; ਟਿਕਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ਰਾਈ ॥ (1003-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The mind cannot hold still, even for an instant.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਗੁਬਾਰਾ ॥ (1004-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without the Guru, there is only pitch darkness.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ; ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੨॥ (1004-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meeting with the True Guru, one is emancipated. ||2||

ਹਉ ਹਉ ; ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ॥ (1004-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All the deeds done in egotism,

ਤੇ ਤੇ ; ਬੰਧ ਗਲਾਣੇ ॥ (1004-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

are just chains around the neck.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ; ਧਾਰੀ ॥ (1004-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Harboring self-conceit and self-interest

ਓਹਾ ; ਪੈਰਿ ਲੋਹਾਰੀ ॥ (1004-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

is just like placing chains around one's ankles.

ਸੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1004-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone meets with the Guru, and realizes the One Master,

ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ; ਮਥਾਣੈ ॥੩॥ (1004-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

who has such destiny written on his forehead. ||3||

ਸੋ ਮਿਲਿਆ ; ਜਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1004-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone meets Almighty, who is pleasing to His Mind.

ਸੋ ਭੂਲਾ ; ਜਿ ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (1004-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is deluded, who is deluded by God.

ਨਹ ਆਪਹੁ ; ਮੂਰਖੁ ਗਿਆਨੀ ॥ (1004-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one, by himself, is ignorant or wise.

ਜਿ ਕਰਾਵੈ ; ਸੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ (1004-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone chants whom Almighty inspires to do so.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ; ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (1004-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You have no end or limitation.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥੧੭॥ (1004-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Servant Guru Nanak is forever a sacrifice to You. ||4||1||17||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1004-5)

Maaru, Fifth Mahala:

ਮੋਹਨੀ ; ਮੋਹਿ ਲੀਏ , ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ॥ (1004-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Maya, the enticer, has enticed the world of the three gunas, the three qualities.

ਲੋਭਿ ਵਿਆਪੀ ; ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ॥ (1004-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The false world is engrossed in greed.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕੈ ਸੰਚੀ ;
ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਸਗਲ ਲੇ ਛਲੀਆ ॥੧॥ (1004-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Crying out, "Mine, mine!" they collect possessions, but in the end, they are all deceived. ||1||

ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ; ਦਇਅਲੀਆ ॥ (1004-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty is fearless, formless and merciful.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਲੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1004-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Cherisher of all beings and creatures. ||1||Pause||

ਏਕੈ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ; ਗਾਡੀ ਗਡ ਹੈ ॥ (1004-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some collect wealth, and bury it in the ground.

ਏਕਹਿ ; ਸੁਪਨੈ ਦਾਮੁ ਨ ਛਡ ਹੈ ॥ (1004-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some cannot abandon wealth, even in their dreams.

ਰਾਜੁ ਕਮਾਇ ਕਰੀ ਜਿਨਿ ਥੈਲੀ ;
ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚੰਚਲਿ ਚਲੀਆ ॥੨॥ (1004-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The king exercises his power, and fills his money-bags, but this fickle companion will not go along with him. ||2||

ਏਕਹਿ ; ਪ੍ਰਾਣ ਪਿੰਡ ਤੇ ਪਿਆਰੀ ॥ (1004-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some love this wealth even more than their body and breath of life.

ਏਕ ਸੰਚੀ ; ਤਜਿ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ (1004-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some collect it, forsaking their fathers and mothers.

ਸੁਤ ਮੀਤ ਭ੍ਰਾਤ ਤੇ ਗੁਹਜੀ ;
ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਹੋਈ ਖਲੀਆ ॥੩॥ (1004-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some hide it from their children, friends and siblings, but it will not remain with them. ||3||

ਹੋਇ ਅਉਧੂਤ ; ਬੈਠੇ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥ (1004-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some become hermits, and sit in meditative trances.

ਜੋਗੀ ਜਤੀ ; ਪੰਡਿਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1004-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some are Yogis, celibates, religious scholars and thinkers.

ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ਬਨ ਮਹਿ ਬਸਤੇ ;
ਊਠਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਲਾਗੀ ਪਲੀਆ ॥੪॥ (1004-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some dwell in homes, graveyards, cremation grounds and forests; but Maya still clings to them there. ||4||

ਕਾਟੇ ਬੰਧਨ ; ਠਾਕੁਰਿ ਜਾ ਕੇ ॥ (1004-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When the Master releases one from his bonds,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਬਸਿਓ ਜੀਅ ਤਾ ਕੈ ॥ (1004-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty's Name, comes to dwell in his soul.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਜਨ ਮੁਕਤੇ ;
ਗਤਿ ਪਾਈ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਲੀਆ ॥੫॥੨॥੧੮॥ (1004-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, His humble servants are liberated; Guru Nanak says, they are redeemed and enraptured by Almighty's Glance of Grace. ||5||2||18||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1004-12)

Maaru, Fifth Mahala:

ਸਿਮਰਹੁ ; ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਊ ॥ (1004-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on the One Immaculate Master.

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ; ਜਾਤ ਨ ਕੋਊ ॥ (1004-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one is turned away from Him empty-handed.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ; ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥ (1004-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He cherished and preserved you in your mother's womb;

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ; ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1004-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He blessed you with body and soul, and embellished you.

ਸੋਈ ਬਿਧਾਤਾ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਪੀਐ ॥ (1004-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Each and every instant, meditate on that Creator Master.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਢਕੀਐ ॥ (1004-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Meditating in remembrance on Him, all faults and mistakes are covered.

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਉਰ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ (1004-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Enshrine Almighty's lotus feet deep within the nucleus of your self.

ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਤੇ ; ਜੀਉ ਉਧਾਰਹੁ ॥ (1004-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Save your soul from the waters of corruption.

ਕਰਣ ਪਲਾਹ ; ਮਿਟਹਿ ਬਿਲਲਾਟਾ ॥ (1004-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Your cries and shrieks shall be ended;

ਜਪਿ ਗੋਵਿਦ ; ਭਰਮੁ ਭਉ ਫਾਟਾ ॥ (1004-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
meditating on Master of the Universe, your illusions and fears shall be dispelled.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (1004-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Rare is that being, who finds the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਨਾਨਕੁ ; ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਏ ॥੧॥ (1004-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Guru Nanak is a sacrifice, a sacrifice to Him. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰਾ ॥ (1004-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Almighty's Name is the support of my mind and body.

ਜੋ ਸਿਮਰੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1004-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Whoever meditates on Him is emancipated. ||1||Pause||

ਮਿਥਿਆ ਵਸਤੁ ; ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥ (1004-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He believes that the false thing is true.

ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਸਠ ; ਮੂੜ ਅਗਿਆਨੀ ॥ (1004-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The ignorant fool falls in love with it.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਲੋਭ ਮਦ ਮਾਤਾ ॥ (mw~qw bolo) (1004-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He is intoxicated with the wine of sexual desire, anger and greed;

ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ (1004-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
he loses this human life in exchance for a mere shell.

ਅਪਨਾ ਛੋਡਿ ; ਪਰਾਇਐ ਰਾਤਾ ॥ (prwie-AY, rw~qw bolo) (1004-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He abandons his own, and loves that of others.

ਮਾਇਆ ਮਦ ; ਮਨ ਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ (1004-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
His mind and body are permeated with the intoxication of Maya.

ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੈ ; ਕਰਤ ਕਲੋਲਾ ॥ (1004-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
His thirsty desires are not quenched, although he indulges in pleasures.

ਊਣੀ ਆਸ ; ਮਿਥਿਆ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ (1004-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
His hopes are not fulfilled, and all his words are false.

ਆਵਤ ਇਕੇਲਾ ; ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ (1004-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He comes alone, and he goes alone.

ਹਮ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ; ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਬੋਲਾ ॥ (1005-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
False is all his talk of me and you.

ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ; ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ॥ (1005-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Almighty Himself administers the poisonous potion, to mislead and delude.

ਨਾਨਕ ; ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਓ ॥੨॥ (1005-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, the the karma of past actions cannot be erased. ||2||

ਪਸੁ ਪੰਖੀ ; ਭੂਤ ਅਰੁ ਪ੍ਰੇਤਾ ॥ (1005-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Beasts, birds, demons and ghosts

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨੀ ; ਫਿਰਤ ਅਨੇਤਾ ॥ (1005-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
- in these many ways, the false wander in reincarnation.

ਜਹ ਜਾਨੋ ; ਤਹ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1005-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Wherever they go, they cannot remain there.

ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ; ਉਠਿ ਉਠਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵੈ ॥ (1005–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
They have no place of rest; they rise up again and again and run around.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਸਨਾ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (1005–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Their minds and bodies are filled with immense, expansive desires.

ਅਹੰਮੇਵ ; ਮੂਠੋ ਬੇਚਾਰਾ ॥ (1005–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The poor wretches are cheated by egotism.

ਅਨਿਕ ਦੋਖ ; ਅਰੁ ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਈ ॥ (1005–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
They are filled with countless sins, and are severely punished.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1005–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The extent of this cannot be estimated.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ; ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (1005–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Forgetting God, they fall into hell.

ਤਹ ਮਾਤ ਨ ਬੰਧੁ ; ਨ ਮੀਤ ਨ ਜਾਇਆ ॥ (1005–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
There are no mothers there, no siblings, no friends and no spouses.

ਜਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (1005–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Those humble beings, unto whom the Master becomes Merciful,

ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ; ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੩॥ (pwr-grwml bolo) (1005–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, cross over. ||3||

ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਆਇਆ ॥ (1005–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Rambling and roaming, wandering around, I came to seek the Sanctuary of God.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ; ਜਗਤ ਪਿਤ ਮਾਇਆ ॥ (1005–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He is the Master of the meek, the father and mother of the world.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ; ਦੁਖ ਦਰਦ ਬਿਦਾਰਣ ॥ (1005–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The Merciful Almighty is the Destroyer of sorrow and suffering.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸ ਹੀ ਨਿਸਤਾਰਣ ॥ (1005-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He emancipates whoever He pleases.

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ; ਕਾਢਨਹਾਰਾ ॥ (1005-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He lifts them up and pulls him out of the deep dark pit.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਹੋਵਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (1005-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Emancipation comes through loving devotional worship.

ਸਾਧ ਰੂਪ ; ਅਪਨਾ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ (1005-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Holy Saint is the very embodiment of Almighty's form.

ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ; ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (1005-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself saves us from the great fire.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਇਸ ਤੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (1005-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By myself, I cannot practice meditation, austerities, penance and self-discipline.

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭ ; ਅਗਮ ਅਗਾਹੀ ॥ (1005-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the beginning and in the end, God is beyond the grasp of mind and sensors.

ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ; ਮਾਗੈ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ (1005-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Name, Master; Your slave begs only for this.

ਹਰਿ ਜੀਵਨ ਪਦੁ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੪॥੩॥੧੯॥ (1005-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, my Almighty is the Giver of the true state of life. ||4||3||19||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1005-10)

Maaru, Fifth Mahala:

ਕਤ ਕਉ , ਡਹਕਾਵਹੁ ਲੋਗਾ ;
ਮੋਹਨ , ਦੀਨ ਕਿਰਪਾਈ ॥੧॥ (1005-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Why do you try to deceive others, O people of the world? The Fascinating Master is Merciful to the meek. ||1||

ਐਸੀ ; ਜਾਨਿ ਪਾਈ ॥ (1005-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This is what I have come to know.

ਸਰਣਿ ਸੂਰੋ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ;
ਰਾਖੈ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1005-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The brave and heroic Guru, the Generous Giver, gives Sanctuary and preserves our honor. ||1||Pause||

ਭਗਤਾ ਕਾ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ; (AwigAw-kwrI bolo)
ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥੨॥ (1005-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He submits to the Will of His devotees; He is forever and ever the Giver of peace. ||2||

ਅਪਨੇ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ (1005-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Mercy, that I may meditate on Your Name alone. ||3||

ਨਾਨਕੁ , ਦੀਨੁ ਨਾਮੁ ਮਾਗੈ ;
ਦੁਤੀਆ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈ ॥੪॥੪॥੨੦॥ (1005-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak, the meek and humble, begs for Almighty's Name; it eradicates duality and illusion. ||4||4||20||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1005-13)

Maaru, Fifth Mahala:

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ (1005-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Master is utterly powerful.

ਮੋਹਿ ; ਸੇਵਕੁ ਬੇਚਾਰਾ ॥੧॥ (1005-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am just His poor servant. ||1||

ਮੋਹਨੁ ਲਾਲੁ ਮੇਰਾ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ (1005-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Enticing Beloved is very dear to my mind and my breath of life.

ਮੋਕਉ ; ਦੇਹੁ ਦਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (mo-kau bolo) (1005-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He blesses me with His gift. ||1||Pause||

ਸਗਲੇ ; ਮੈ ਦੇਖੇ ਜੋਈ ॥ (1005-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have seen and tested all.

ਬੀਜਉ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (1005-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

There is none other than Him. ||2||

ਜੀਅਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ; ਸਮਾਹੈ ॥ (1005-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He sustains and nurtures all beings.

ਹੈ ਹੋਸੀ ; ਆਹੇ ॥੩॥ (1005-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He was, and shall always be. ||3||

ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਕੀਜੈ ; ਦੇਵਾ ॥ (1005-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Mercy, O Divine Master,

ਨਾਨਕ ; ਲਾਗੋ ਸੇਵਾ ॥੪॥੫॥੨੧॥ (1005-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

and link Guru Nanak to Your service. ||4||5||21||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1005-16)

Maaru, Fifth Mahala:

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਤਾਰਨ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ , ਬਲੇ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (1005-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Redeemer of sinners, who carries us across; I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to Him.

ਐਸਾ ਕੋਈ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ (1005-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If only I could meet with such a Saint, who would inspire me to meditate on Almighty, Har. ||1||

ਮੋਕਉ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨਤ ; (mo-kau bolo)
ਕਹੀਅਤ ਦਾਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (1005-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one knows me; I am called Your slave.

ਏਹਾ ਓਟ ; ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1005-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This is my support and sustenance. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਧਾਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨ ; ਇਕ ਬਿਨਉ ਦੀਨਾ ॥ (1005-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You support and cherish all; I am meek and humble - this is my only prayer.

ਤੁਮਰੀ ਬਿਧਿ , ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ;
ਤੁਮ ਜਲ ਹਮ ਮੀਨਾ ॥੨॥ (1005-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You alone know Your Way; You are the water, and I am the fish. ||2||

ਪੂਰਨ ਬਿਸਥੀਰਨ ਸੁਆਮੀ ; ਆਹਿ ਆਇਓ ਪਾਛੈ ॥ (1005-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O Perfect and Expansive Master, I follow You in love.

ਸਗਲੋ ਭੂ ਮੰਡਲ ਖੰਡਲ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਆਛੈ ॥੩॥ (1005-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O God, You are pervading all the worlds, solar systems and galaxies. ||3||

ਅਟਲ ਅਖਇਓ ਦੇਵਾ ; (A-KieE bolo)
ਮੋਹਨ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (Al`K bolo) (1006-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are eternal and unchanging, imperishable, invisible and infinite, O divine fascinating Master.

ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਸੰਤਾ ਸੰਗੁ ;
ਨਾਨਕ ਰੇਨੁ ਦਾਸਾਰਾ ॥੪॥੬॥੨੨॥ (1006-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless Guru Nanak with the gift of the Society of the Saints, and the dust of the feet of Your slaves. ||4||6||22||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1006-2)

Maaru, Fifth Mahala:

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਆਘਾਏ ; ਸੰਤਾ ॥ (1006-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Saints are fulfilled and satisfied;

ਗੁਰ ਜਾਨੇ ; ਜਿਨ ਮੰਤਾ ॥ (1006-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

they know the Guru's Mantra and the Teachings.

ਤਾ ਕੀ ; ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1006-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They cannot even be described;

ਜਾ ਕਉ ; ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ (1006-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

they are blessed with the glorious greatness of Almighty's Name. ||1||

ਲਾਲੁ ; ਅਮੋਲਾ ਲਾਲੋ ॥ (1006-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Beloved is a priceless jewel.

ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ; ਨਾਮੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1006-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His Name is unattainable and immeasurable. ||1||Pause||

ਅਵਿਗਤ ਸਿਉ ; ਮਾਨਿਆ ਮਾਨੋ ॥ (1006-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One whose mind is satisfied believing in the imperishable Almighty,

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤਤੁ ਗਿਆਨੋ ॥ (1006-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

becomes Gurmukh and attains the essence of spiritual wisdom.

ਪੇਖਤ ਸਗਲ ; ਧਿਆਨੋ ॥ (1006-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He sees all in his meditation.

ਤਜਿਓ ; ਮਨ ਤੇ ਅਭਿਮਾਨੋ ॥੨॥ (1006-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He banishes egotistical pride from his mind. ||2||

ਨਿਹਚਲੁ ; ਤਿਨ ਕਾ ਠਾਣਾ ॥ (1006-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Permanent is the place of those

ਗੁਰ ਤੇ ; ਮਹਲੁ ਪਛਾਣਾ ॥ (1006-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

who, through the Guru, realize the Mansion of Almighty's Presence.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜਾਗੇ ॥ (1006-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meeting the Guru, they remain awake and aware night and day;

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਲਾਗੇ ॥੩॥ (1006-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

they are committed to Almighty's service. ||3||

ਪੂਰਨ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ (1006-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
They are perfectly fulfilled and satisfied,

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ; ਸੁਭਾਏ ॥ (1006-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
intuitively absorbed in Samaadhi.

ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ; ਹਾਥਿ ਆਇਆ ॥ (1006-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Almighty's treasure comes into their hands;

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੩॥ (1006-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, through the Guru, they attain it. ||4||7||23||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ ਦੁਪਦੇ (Cyvw, du-pdy bolo) (1006-8)
Maaru, Fifth Mahala, Sixth House, Du-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1006-8)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਛੋਡਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਤਿਆਗਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1006-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Abandon all your clever tricks; meet with the Holy, and renounce your egotistical pride.

ਅਵਰੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ , ਮਿਥਿਆ ;
ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਵਖਾਨੁ ॥੧॥ (1006-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Everything else is false; with your tongue, chant Almighty's Name, Raam, Raam. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1006-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
O my mind, with your ears, listen to Almighty's Name.

ਮਿਟਹਿ ਅਘ ਤੇਰੇ , ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ;
ਕਵਨੁ ਬਪੁਰੋ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1006-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The sins of your many past lifetimes shall be washed away; then, what can the wretched Messenger of Death do to you? ||1||Pause||

ਦੂਖ ਦੀਨ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ; ਮਿਲੈ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (1006-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Pain, poverty and fear shall not afflict you, and you shall find peace and pleasure.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕੁ ਬਖਾਨੈ ;
ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥੧॥੨੪॥ (1006-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak speaks; meditation on Almighty is the essence of spiritual wisdom. ||2||1||24||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1006-12)

Maaru, Fifth Mahala:

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਸੇ ਹੋਤ ਦੇਖੇ ਖੇਹ ॥ (1006-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who have forgotten Almighty's Name - I have seen them reduced to dust.

ਪੁਤ੍ਰ ਮਿਤ੍ਰ ਬਿਲਾਸ ਬਨਿਤਾ ; ਤੂਟਤੇ ਏ ਨੇਹ ॥੧॥ (1006-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The love of children and friends, and the pleasures of married life are torn apart. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹ ॥ (1006-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my mind, continually, continuously chant Almighty's Name.

ਜਲਤ ਨਾਹੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ;
ਸੂਖੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1006-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You shall not burn in the ocean of fire, and your mind and body shall be blessed with peace. ||1||Pause||

ਬਿਰਖ ਛਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਨਸਤ ; ਪਵਨ ਝੂਲਤ ਮੇਹ ॥ (1006-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Like the shade of a tree, these things shall pass away, like the clouds blown away by the wind.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੁ , ਮਿਲੁ ਸਾਧ ਨਾਨਕ ;
ਤੇਰੈ ਕਾਮਿ ਆਵਤ ਏਹ ॥੨॥੨॥੨੫॥ (1006-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meeting with the Holy, devotional worship to Almighty is implanted within; Guru Nanak says, only this shall work for you. ||2||2||25||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1006-15)

Maaru, Fifth Mahala:

ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਸੁਖਹ ਦਾਤਾ ; ਸੰਗਿ ਬਸਤੋ ਨੀਤ ॥ (1006-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The perfect, primal Master is the Giver of peace; He is always with you.

ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ਬਿਨਸੈ ;
ਬਿਆਪਤ ਉਸਨ ਨ ਸੀਤ ॥੧॥ (1006-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He does not die, and he does not come or go in reincarnation. He does not perish, and He is not affected by heat or cold. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1006-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my mind, be in love with Almighty's Name.

ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਧਾਨਾ ;
ਏਹ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1006-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Within the mind, think of Almighty, the treasure. This is the purest way of life. ||1||Pause||

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ;
ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿ ॥ (1006-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whoever meditates on the merciful compassionate Master, Master of the Universe, is successful.

ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ;
ਮਨੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿ ॥੨॥੩॥੨੬॥ (1006-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is always new, fresh and young, clever and beautiful; Guru Nanak's mind is pierced through with His Love. ||2||3||26||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1006-19)

Maaru, Fifth Mahala:

ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ; ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥ (1006-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

While walking and sitting, sleeping and waking, contemplate within your heart the GurMantra.

ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ;
ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ (1006-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Run to Almighty's lotus feet, and join the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Cross over the terrifying world-ocean, and reach the other side. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ (1007-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my mind, enshrine Almighty's Name, within your heart.

ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ;
ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1007-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Love Almighty, and commit your mind and body to Him; forget everything else. ||1||Pause||

ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ;
ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (1007-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Soul, mind, body and breath of life belong to God; eliminate your self-conceit.

ਗੋਵਿਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ;
ਨਾਨਕ , ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿ ॥੨॥੪॥੨੭॥ (1007-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditate, vibrate on Master of the Universe, and all your desires shall be fulfilled; Guru Nanak says, you shall never be defeated. ||2||4||27||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1007-3)

Maaru, Fifth Mahala:

ਤਜਿ ਆਪੁ , ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ; ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥ (1007-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Renounce your self-conceit, and the fever shall depart; become the dust of the feet of the Holy.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ;
ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੀਉ ॥੧॥ (1007-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone receives Your Name, Master, whom You bless with Your Mercy. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ (1007-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my mind, drink in the Nectar of Almighty's Name.

ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ;
ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1007-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Abandon other bland, insipid tastes; become immortal, and live throughout the ages. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ; ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ (1007-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Savor the essence of the One and only Naam; love focus and attune yourself to Almighty's Name (Naam).

ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ;
ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੮॥ (1007-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has made the One Master his only friend, companion and relative. ||2||5||28||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1007-7)

Maaru, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖੈ ;
ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ (੧੦੦੭-੭, ਮਾਰੂ, ਮਃ ੫)

He nourishes and preserves mortals in the womb of the mother, so that the fiery heat does not hurt them.

ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ; ਬੂਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ (1007-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That Master protects us here. Understand this in your mind. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ (1007-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my mind, take the Support of Almighty's Name.

ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1007-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Understand the One who created you; the One God is the Cause of causes. ||1||Pause||

ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ; ਛੋਡਿ ਸਗਲੇ ਭੇਖ ॥ (1007-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Remember the One Master in your mind, renounce your clever tricks, and give up all your religious robes.

ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ;
ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੯॥ (1007-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance forever on Almighty, Guru Nanak says, countless beings have been saved. ||2||6||29||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1007-10)

Maaru, Fifth Mahala:

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥ (1007-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His Name is the Purifier of sinners; He is the Master of the masterless.

ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ , ਤੁਲਹੋ ;
ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥ (1007-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the vast and terrifying world-ocean, he is the raft for those who have such destiny inscribed on their foreheads. ||1||

ਡੂਬੇ , ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਘਨ ਸਾਥ ॥ (1007-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name, huge numbers of companions have drowned.

ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1007-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even if someone does not remember Almighty, the Cause of causes, still, Almighty reaches out with His hand, and saves him. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ;
ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥ (1007-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, chant the Glorious Praises of Almighty, and take the Path of the nectar of Almighty's Name.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ;
ਸੁਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥ ॥੨॥੭॥੩੦॥ (1007-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Shower me with Your Mercy, Dear Almighty; listening to Your sermon, Guru Nanak lives. ||2||7||30||

ਮਾਰੂ ਅੰਜੁਲੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੭ (s`qvw bolo) (1007-14)

Maaru, AnjuliWith Hands Cupped In Prayer, Fifth Mahala, Seventh House:

Anjuli is the name of flow measured in a verse. The word Anjuli literally means 'Dear Loved One, walk towards Almighty'. In accordance to the local practice, people used to throw water towards the sun with their hands cupped together after the death of their love one. Guru Arjan Dev Ji composed this hymn to enlighten them with the truth instead of mere ritualistic practice.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1007-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ; ਧੁਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ (1007-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Union and separation are ordained by the Primal Almighty.

ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ; ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥ (1007-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The puppet is made from the five elements.

ਸਾਹੈ ਕੈ , ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ ; (Purmwie-A-VY bolo)
ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ , ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥ (1007-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By the Command of the Dear Master King, the soul came and entered into the body. ||1||

ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ; ਭੜ ਹਾਰੇ ॥ (1007-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In that place, where the fire rages like an oven,

ਊਰਧ ਮੁਖ ; ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ (1007-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

in that darkness where the body lies face down

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ;
ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇਆ ॥੨॥ (1007-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

- there, one remembers his Master with each and every breath, and then he is rescued. ||2||

ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ; ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ (1007-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Then, one comes out from within the womb,

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1007-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

and forgetting his Master, he attaches his consciousness to the world.

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ;
ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥੩॥ (1007-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He comes and goes, and wanders in reincarnation; he cannot remain anywhere. ||3||

ਮਿਹਰਵਾਨਿ ; ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ (1007-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Merciful Master Himself emancipates.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ; ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ (1007-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He created and established all beings and creatures.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ;
ਆਇਆ , ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪॥੧॥੩੧॥ (1007-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who depart after having been victorious in this priceless human life - Guru Nanak says, their coming into the world is approved. ||4||1||31||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1008-1)

Maaru, Fifth Mahala:

ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ , ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ;
ਏਕੋ ਸਹਾਈ ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ (1008-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The One Master alone is our help and support; neither physician nor friend, nor sister nor brother can be this. ||1||

ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ , ਪਾਪਾਂ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ;
ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥੨॥ (1008-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His actions alone come to pass; He washes off the filth of sins. Meditate in remembrance on that Supreme Master. ||2||

ਘਟਿ ਘਟੇ ਵਾਸੀ , ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ (1008-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He abides in each and every heart, and dwells in all; His seat and place are eternal. ||3||

ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ , ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ;
ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥ (1008-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He does not come or go, and He is always with us. His actions are perfect. ||4||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ; ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥ (1008-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He is the Savior and the Protector of His devotees.

ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ; ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (1008-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The Saints live by meditating on God, the support of the breath of life.

ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥ (1008-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The Almighty Master is the Cause of causes; Guru Nanak is a sacrifice to Him. ||5||2||32||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1008-5)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (nwvw bolo) (1008-5)
Maaru, Ninth Mahala:

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (1008-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
Almighty's Name is forever the Giver of peace.

ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ , ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ;
ਗਨਿਕਾ ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1008-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
Meditating in remembrance on it, Ajaamal was saved, and Ganika the prostitute was emancipated. ||1||Pause||

ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥ (1008-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
Dropadi the princess of Panchaala remembered Almighty's Name in the royal court.

ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਣਾਮੈ ; ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ (1008-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

Almighty, the embodiment of mercy, removed her suffering; thus His own glory was increased. ||1||

**ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ;
ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥** (1008-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

That man, who sings the Praise of Almighty, the treasure of mercy, has the help and support of Almighty.

**ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ;
ਗਹੀ ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥** (1008-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

Says Guru Nanak, I have come to rely on this. I seek the Sanctuary of Almighty. ||2||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1008-8)

Maaru, Ninth Mahala:

ਅਬ ਮੈ ; ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾਈ ॥ (1008-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

What should I do now, O mother?

**ਸਗਲ ਜਨਮੁ , ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਆ ;
ਸਿਮਰਿਓ ਨਾਹਿ ਕਨ੍ਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1008-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

I have wasted my whole life in sin and corruption; I never remembered Almighty. ||1||Pause||

**ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਰ ਮਹਿ ਮੇਲੀ ;
ਤਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥** (1008-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

When Death places the noose around my neck, then I lose all my senses.

**ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਯਾ ਸੰਕਟ ਮਹਿ ;
ਕੋ ਅਬ ਹੋਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥** (1008-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

Now, in this disaster, other than Almighty's Name, who will be my help and support? ||1||

ਜੋ ਸੰਪਤਿ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ; ਛਿਨ ਮੋ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ (1008-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)

That wealth, which he believes to be his own, in an instant, belongs to another.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਯਹ ਸੋਚ ਰਹੀ ਮਨਿ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਬਹੂ ਨ ਗਾਈ ॥੨॥੨॥ (1008–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
Says Guru Nanak, this still really bothers my mind - I never sang the Praises of Almighty. ||2||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1008–12)
Maaru, Ninth Mahala:

ਮਾਈ ; ਮੈ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ਨ ਤਿਆਗਿਓ ॥ (1008–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
O my mother, I have not renounced the pride of my mind.

ਮਾਇਆ ਕੇ ਮਦਿ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਇਓ ;
ਰਾਮ ਭਜਨਿ ਨਹੀ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1008–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
I have wasted my life intoxicated with Maya; I have not focused myself in meditation on Almighty. ||1||Pause||

ਜਮ ਕੋ ਡੰਡੁ ਪਰਿਓ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ;
ਤਬ ਸੋਵਤ ਤੈ ਜਾਗਿਓ ॥ (1008–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
When Death's club falls on my head, then I will be wakened from my sleep.

ਕਹਾ ਹੋਤ , ਅਬ ਕੈ ਪਛੁਤਾਏ ;
ਛੂਟਤ ਨਾਹਿਨ ਭਾਗਿਓ ॥੧॥ (1008–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
But what good will it do to repent at that time? I cannot escape by running away. ||1||

ਇਹ ਚਿੰਤਾ ਉਪਜੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜਬ ;
ਗੁਰ ਚਰਨਨ ਅਨੁਰਾਗਿਓ ॥ (1008–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
When this anxiety arises in the heart, then, one comes to love the Guru's feet.

ਸੁਫਲੁ ਜਨਮੁ ਨਾਨਕ ਤਬ ਹੂਆ ;
ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਜਸ ਮਹਿ ਪਾਗਿਓ ॥੨॥੩॥ (1008–15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 9)
My life becomes fruitful, Guru Nanak says, only when I am absorbed in the Praises of God. ||2||3||

ਮਾਰੂ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧ (pihlw bolo) (1008-16)

Maaru, Ashtapadees, First Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1008-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਕਥੇ ਸੁਣੇ ; ਹਾਰੇ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕਾ ॥ (1008-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Reciting and listening to the Vedas and the Puraanas, countless wise men have grown weary.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਘਣਾ ; ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਭੇਖਾ ॥ (1008-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So many in their various religious robes have grown weary, wandering to the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਸਾਚੋ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਰਮਲੋ ; ਮਨਿ ਮਾਨੈ ਏਕਾ ॥੧॥ (1008-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master is immaculate and pure. The mind is satisfied only by the One Master. ||1||

ਤੂ ਅਜਰਾਵਰੁ ਅਮਰੁ ਤੂ ; (Ajrw-vru bolo)
ਸਭ ਚਾਲਣਹਾਰੀ ॥ (cwlx-hwrI bolo) (1008-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are eternal; You do not grow old. All others pass away.

ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਭਾਇ ਲੈ ;
ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1008-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who lovingly focuses on the source of nectar - his pains are taken away. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ; ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰਾ ॥ (1009-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Study Almighty's Name, and understand Almighty's Name; follow the Guru's Teachings, and through you shall be saved.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ; ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1009-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Perfect are the Teachings of the Perfect Guru; contemplate the Perfect Guru's Shabad (Hymn).

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥੨॥ (kwtx-hwrw bolo) (1009–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's Name is the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, and the Eradicator of sins. ||2||

ਜਲੁ ਬਿਲੋਵੈ ਜਲੁ ਮਥੈ ; ਤਤੁ ਲੋੜੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ (1009–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The blind ignorant mortal stirs the water and churns the water, wishing to obtain butter.

ਗੁਰਮਤੀ ਦਧਿ ਮਥੀਐ ; (polw bolo)
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (1009–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, one churns the cream, and the treasure of the Nectar of Almighty's Name is obtained.

ਮਨਮੁਖ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਪਸੂ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੩॥ (1009–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is a beast; he does not know the essence of reality that is contained within himself. ||3||

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਮਰੀ ਮਰੁ ; ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1009–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Dying in egotism and self-conceit, one dies, and dies again, only to be reincarnated over and over again.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਜੇ ਮਰੈ ; ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ (1009–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

But when he dies in Guru's Shabad (Gurbani), then he does not die, ever again.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥ (1009–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When he follows the Guru's Teachings, and enshrines Almighty, the Life of the World, within his mind, he redeems all his generations. ||4||

ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1009–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's Name, is the true object, the true commodity.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਹੈ ; ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1009–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's Name (Naam) is the only true profit in this world. Follow the Guru's Teachings, and contemplate it.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਨਿਤ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਾ ॥੫॥ (1009-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

To work in the love of duality, brings constant loss in this world. ||5||

ਸਾਚੀ ਸੰਗਤਿ , ਥਾਨੁ ਸਚੁ ; ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥
ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ , ਭਾਉ ਸਚੁ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (1009-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

True is one's association, true is one's place, and true is one's hearth and home, when one has the support of Almighty's Name (Naam).

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸੰਤੋਖਿਆ ; ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੬॥ (1009-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Contemplating the True Guru's Shabad (Hymn), and through the True Guru's Shabad (Sermon), one becomes content. ||6||

ਰਸ ਭੋਗਣ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ; ਦੁਖ ਸੁਖ ਸੰਘਾਰਾ ॥ (1009-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Enjoying princely pleasures, one shall be destroyed in pain and pleasure.

ਮੋਟਾ ਨਾਉ ਧਰਾਈਐ ; ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਭਾਰਾ ॥ (1009-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Adopting a name of greatness, one strings heavy sins around his neck.

ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਾਰਾ ॥੭॥ (1009-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Mankind can never be a donor as You alone are the Giver of everything. ||7||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ; ਅਵਿਗਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1009-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are beyond the grasp of mind and sensors; Dear Almighty, You are imperishable and infinite.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦਰੁ ਜੋਈਐ ; ਮੁਕਤੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (1009-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), seeking at Almighty's Door, one finds the treasure of liberation.

ਨਾਨਕ , ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ; ਸਾਚੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੮॥੧॥ (1009-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, this union is not broken, if one deals in the merchandise of Truth. ||8||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1009-11)

Maaru, First Mahala:

ਬਿਖੁ ਬੋਹਿਥਾ ਲਾਦਿਆ ; ਦੀਆ ਸਮੁੰਦ ਮੰਝਾਰਿ ॥ (1009-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The boat is loaded with sin and corruption, and launched into the sea of worldly materials.

ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ; ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ (1009-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The shore cannot be seen on this side, nor on the shore beyond as there is no end the pleasures of mind and sensors.

ਵੰਝੀ ਹਾਥਿ ਨ ਖੇਵਟੂ ; ਜਲੁ ਸਾਗਰੁ ਅਸਰਾਲੁ ॥੧॥ (1009-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There are no oars, nor any boatmen, to cross over the terrifying world-ocean as there is no guidance adopted means one presumes that he/she knows everything. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਜਗੁ ਫਾਥਾ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ (1009-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O Baba, the world is caught in the great noose.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ; ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1009-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, they are saved, contemplating the True Name. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ;
ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (lMGwvx-hwru bolo) (1009-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru is the boat; the Guru's Shabad (Hymn) will carry them across.

ਤਿਥੈ ਪਵਣੁ ਨ ਪਾਵਕੋ ; ਨਾ ਜਲੁ , ਨਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (1009-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There is neither wind nor fire, neither water nor form there.

ਤਿਥੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ; ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1009-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Name of the True Master is there; it carries them across the terrifying world-ocean. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ , ਸੇ ਪਾਰਿ ਪਏ ; ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1009-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs reach the shore beyond, lovingly focusing on the True Master.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1009-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Their comings and goings are ended, and their light merges into the Light.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ; ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (1009-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, intuitive peace wells up within them, and they remain merged in the True Master. ||3||

ਸਪੁ ਪਿੜਾਈ ਪਾਈਐ ; ਬਿਖੁ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ॥ (1009-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Although the snake of desires may be locked in a basket of the mind, but it is still poisonous, and the anger within remains means one may not perform his/her evil desires physically but the thoughts are sufficient to kill from within.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ; ਕਿਸ ਨੋ ਦੀਜੈ ਦੋਸੁ ॥ (1009-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

However, one obtains what is pre-ordained (Pralbaad Karam); why does he blame others?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਰੜੁ ਜੇ ਸੁਣੇ ; ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੰਤੋਸੁ ॥੪॥ (1009-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If one, as Gurmukh, hears and believes in the Name, the charm against poison, his mind becomes content (Note: Guru Ji illustrated with example of snake and Garuda bird as the snake are hounted by the Garuda). ||4||

ਮਾਗਰਮਛੁ ਫਹਾਈਐ ; (mwgr-m`Cu bolo)
ਕੁੰਡੀ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇ ॥ (1009-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The crocodile is caught by the hook or the net;

ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਥਾ ਫਾਹੀਐ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਇ ॥ (1009-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

caught in the trap of evil-mindedness, he regrets and repents, again and again.

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਇ ॥੫॥ (1009-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He does not understand birth and death; the inscription of one's past actions (Senchit Karam) cannot be erased as without enlightment during lifetime one continues to go through his/her karam. ||5||

ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ;
ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਬਿਖੁ ਜਾਇ ॥ (1009-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Injecting the poison of self, the world was created; with the Shabad enshrined within, the poison is eliminated.

ਜਰਾ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ; ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1009-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Old age cannot torment one who remains lovingly absorbed in the True Master.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੬॥ (1009-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is called liberated while yet alive (Jivan-Mukt), from within whom egotism is eradicated. ||6||

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ; ਨਾ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1010-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The world is chasing after worldly affairs; caught and bound, it does not understand contemplative meditation.

ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (1010-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The foolish, ignorant, self-willed manmukh has forgotten birth and death.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੭॥ (1010-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those whom the Guru has protected are saved, contemplating the True Guru's Shabad (Hymn). ||7||

ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ; ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ ॥ (1010-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the cage of divine love, the parrot, speaks.

ਸਚੁ ਚੁਗੈ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ; ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ (1010-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

It pecks at the Truth, and drinks in the Nectar; it flies away, only once as it never returns in another physical form to go through the unsolved karams.

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੮॥੨॥ (1010-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Meeting with the Guru, one recognizes his Master; says Guru Nanak, he finds the gate of liberation. ||8||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1010-4)

Maaru, First Mahala:

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ; ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ ॥ (1010-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who dies in the Guru's Shabad (Hymn) conquers death; otherwise, where can you run?

ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (1010-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Fear of God, fear runs away; His Name is Nectar.

ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ; ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੧॥ (1010-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You alone kill and protect; except for You, there is no place at all. ||1||

ਬਾਬਾ , ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ; ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ ॥ (1010-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O Baba, I am filthy, shallow and totally without understanding.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1010-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without no one is anything; the Perfect Guru has made my intellect perfect. ||1||Pause||

ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥ (1010-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am full of faults, and I have no virtue at all. Without virtues, how can I go home?

ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ ॥ (1010-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad (Hymn), intuitive peace wells up; without good destiny, the wealth of Almighty's Name is not obtained.

ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ ॥੨॥ (1010-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those whose minds are not filled with Almighty's Name (Naam) are bound and gagged, and suffer in pain. ||2||

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1010-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who have forgotten Almighty's Name (Naam) - why have they even come into the world?

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ; ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ ॥ (1010-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Here and hereafter, they do not find any peace; they have loaded their carts with ashes.

ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ; ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ ॥੩॥ (1010-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who are separated, do not meet with Almighty; they suffer in terrible pain at Death's Door. ||3||

ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ , ਨਾਹਿ ਮੈ ; ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ ॥ (1010-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I do not know what will happen in the world hereafter; I am so confused - please teach me, Master!

ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ;
ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (pWie bolo) (1010-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have lost my way; I would fall at the feet of one who shows me the Way.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ (1010-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, there is no giver at all; His value cannot be described. ||4||

ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ; ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ ॥ (1010-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If I see my friend, then I will embrace Him; I have sent Him the letter of Truth.

ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ ॥ (1010-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His soul-bride stands waiting expectantly; as Gurmukh, I see Him with my eyes.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ; ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ ॥੫॥ (1010-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By the Pleasure of Your Will, You abide in my mind, and bless me with Your Glance of Grace. ||5||

ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ; ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ ॥ (1010-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who is wandering hungry and thirsty - what can he give, and what can anyone ask from him? Means one should only place the hope on Almighty alone and not on other being as all are beggers and Almighty alone is the donor.

ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ ॥ (1010-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I cannot conceive of any other, who can bless my mind and body with perfection.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ; ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੬॥ (1010-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The One who created me takes care of me; He Himself blesses me with glory. ||6||

ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ;
ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ ॥ (lIlH bolo) (1010-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the body-village is my Master, whose body is ever-new, innocent and child-like, incomparably playful.

ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ , ਨ ਪੰਖਣੂ ; ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ॥ (1010-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is neither a woman, nor a man, nor a bird; the True Master is so wise and beautiful.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ ॥੭॥ (1010-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whatever pleases Him, happens; You are the lamp, and You are the incense. ||7||

ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ; ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ॥ (1010-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He hears the songs and tastes the flavors, but these flavors are useless and insipid, and bring only disease to the body.

ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ; ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ ॥ (1010-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who loves the Truth and speaks the Truth, escapes from the sorrow of separation.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੩॥ (1010-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak does not forget Almighty’s Name (Naam); whatever happens is by Almighty's Will. ||8||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1010-16)

Maaru, First Mahala:

ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ; ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ ॥ (1010-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Practice Truth as other greed and attachments are useless.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ; ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ ॥ (1010-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master has fascinated this mind, and my tongue enjoys the taste of Truth.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ; ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ (1010-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Name, there is no juice; the others depart, loaded with poison. ||1||

ਐਸਾ ਲਾਲਾ , ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ; ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ (1010-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am such a slave of Yours, O my Beloved Master.

ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ;
ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1010-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I walk in harmony with Your Command, O my True, Sweet Beloved. ||1||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ; ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ ॥ (1010-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Night and day, the slave works in His service with obedience.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ; ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ (1010-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have sold my mind for Guru's Shabad (Gurbani); my mind is comforted and consoled by the Shabad.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ; ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ ॥੨॥ (1011-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Perfect Guru is honored and celebrated; He has taken away the pains of my mind. ||2||

ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ; ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ ॥ (1011-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am the servant and slave of my Master; what glorious greatness of His can I describe?

ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ; ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ (1011-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Perfect Master, by the Pleasure of His Will, forgives, and then one practices Truth.

**ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ;
ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥੩॥** (1011-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to my Guru, who re-unites the separated ones. ||3||

ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ , ਮਤਿ ਖਰੀ ; ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ , ਨੀਕੀ ॥ (1011-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The intellect of His servant and slave is noble and true; it is made so by the Guru's intellect.

ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ; ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ ॥ (1011-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The intuition of those who are true is beautiful; the intellect of the self-willed manmukh is insipid.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ , ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ; ਸਚੁ ਧੀਰਕ , ਧੁਰ ਕੀ ॥੪॥ (1011-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

My mind and body belong to You, Almighty; from the very beginning, Truth has been my only support. ||4||

ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ; ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ ॥ (1011-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In Truth I sit and stand; I eat and speak the Truth means at all time Your true name is recited.

ਚਿਤਿ ਸਚੈ , ਵਿਤੋ ਸਚਾ ; ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ (1011-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With Truth in my consciousness, I gather the wealth of Truth, and drink in the sublime essence of Truth.

ਸਾਚੈ ਘਰਿ , ਸਾਚੈ ਰਖੇ ; ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥੫॥ (1011-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the home of Truth, the True Master protects me; I speak the Guru's sermons with love. ||5||

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ; ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ ॥ (1011-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is very lazy towards reciting Almighty's Name, therefore he is trapped in the wilderness trap of worldly affairs.

ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ; ਲਗਿ ਬੰਧੁ ਵਿਗਾੜੀ ॥ (1011-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is drawn to the bait, and continually pecking at it, he is trapped; his link to Almighty is ruined.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ; ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ ॥੬॥ (1011-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, one is liberated, absorbed in the primal trance of Truth. ||6||

ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ; ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥ (1011-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His slave remains continually pierced through with love and affection for Almighty.

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ; ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ ॥ (1011-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the True Master, the soul continue to burn in the attachments of the false and useless thirst of the greed.

ਬਾਦਿ ਕਾਰਾ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ; ਸਾਚੀ , ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥੭॥ (1011-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abandoning all evil actions, he crosses over in the boat of Almighty's Name. ||7||

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (1011-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who have forgotten Almighty's Name (Naam) have no home, no place of rest.

ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ; ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1011-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's slave renounces greed and attachment, and obtains Almighty's Name.

ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥ (1011-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If You forgive him, Master, then He is united with You; Guru Nanak is a sacrifice. ||8||4||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1011-9)

Maaru, First Mahala:

ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1011-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's slave renounces his egotistical pride, through the Guru's Fear, intuitively and easily.

ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1011-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The slave realizes his Master; glorious is his greatness!

ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ (1011-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Meeting with his Master, he finds peace; His value cannot be desribed. ||1||

ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ; ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1011-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am the slave and servant of my Master; all glory is to my Master.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1011-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, I am saved, in the Sanctuary of Almighty. ||1||Pause||

ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ; ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ (1011-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The slave has been given the most excellent task, by the Primal Command of the Master.

ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ (1011-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The slave realizes the Command (Hukam), means the slave stay delighted in Almighty’s Will and submits to His Will forever.

ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (1011-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty King Himself grants forgiveness; how glorious is His greatness! ||2||

ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1011-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is True, and everything is True; this is revealed through Guru’s Shabad (Gurbani).

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ; ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੂ ਲਾਈ ॥ (1011-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone serves You, whom You have enjoined to do so.

ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ (1011-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without serving Him, no one finds Him; in duality and illusion, they are ruined. ||3||

ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ; ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (1011-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How could we forget Him from our minds? The gifts which he bestows increase day by day.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ; ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ (1011-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Soul and body, all belong to Him; He infused the breath into us.

ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ; ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ (1011-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If he shows His Mercy, then we serve Him; serving Him, we merge in Truth. ||4||

ਲਾਲਾ ਸੋ , ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1011-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is Almighty's slave, who remains dead while yet alive, and eradicates egotism from within.

ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (1011-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His bonds are broken, the fire of his desire is quenched, and he is liberated.

ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥ (1011-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The treasure of Almighty's Name, is within all, but how rare are those who, as Gurmukh, obtain it. ||5||

ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ; ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ (1011-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Within Almighty's slave, there is no virtue at all; Almighty's slave is totally unworthy.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ (1011-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There is no Giver as great as You, Master; You alone are the Forgiver.

ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ; ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ (1011-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your slave obeys the Your Command (Hukam); this is the most excellent action. ||6||

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ; ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1011-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru is the pool of nectar in the worldly ocean; whatever one desires, that fruit is obtained.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ; ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1011-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The treasure of Almighty's Name (Naam) brings immortality; enshrine it in your heart and mind.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ (1012-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Serving the Guru, eternal peace is obtained, by those whom Almighty inspires to obey His Command (Hukam). ||7||

ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ; ਮਾਟੀ ਰਲਿ ਜਾਈ ॥ (1012-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Gold (Au) and silver (Ag), and all other elements, ultimately will be dissipated into dust in the end.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1012-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, nothing goes along with you; the True Guru has imparted this understanding and wisdom.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ; (r`qy bolo)
ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥ (1012-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, those who are attuned to Almighty's Name (Naam) are immaculate and pure; they remain merged in the Truth. ||8||5||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1012-3)

Maaru, First Mahala:

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ; ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ (1012-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Order is issued, and he cannot remain forever in physical form; the permit to stay has been torn up.

ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ; ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥ (1012-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This mind is tied to its faults; it suffers terrible pain in this physical body.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ; (bKswel-Aih bolo)
ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ (1012-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Perfect Guru forgives all the mistakes of the beggar at His Door. ||1||

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ; ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1012-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How can he stay here? He must get up and depart. Contemplate the Guru's Shabad (Hymn), and understand the truth.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ;
ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1012-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is united, whom You, Dear Almighty, unite. Such is the Primal Command of the Infinite Master. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ , ਤਿਉ ਰਹਾ ; ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ (1012-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As You keep me, I remain; whatever You give me, I eat.

ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ , ਤਿਉ ਚਲਾ ; ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ (1012-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As You lead me, I follow, with the Nectar of Almighty's Name in my mouth.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ; ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੨॥(1012-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All glorious greatness rests in the hands of my Master; my mind yearns to unite with You. ||2||

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ (1012-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Why should anyone praise any other created being? That Master acts and sees.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ , ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1012-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The One who created me, abides within my mind; there is no other at all.

ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ (1012-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So praise that True Master, and you shall be blessed with true honor. ||3||

ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ; ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (1012-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Pandit, the religious scholar, reads, but does not reach Almighty; he is totally entangled in worldly affairs.

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ; ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ (1012-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He keeps the company of both virtue and vice, tormented by hunger and the Messenger of Death.

ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ; ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥ (1012-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who is protected by the Perfect Master, forgets separation and fear. ||4||

ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ; ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥ (1012-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They alone are perfect, O Siblings of Destiny, whose honor is certified.

ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ; ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1012-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Perfect is the intellect of the Perfect Master. True is His glorious greatness.

ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ; (dyNdy bolo)
ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੫॥ (1012-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His gifts never ends nor run short, although those who receive may grow weary of receiving. ||5||

ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ ; ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥ (1012-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Searching the salty sea, one finds the pearl.

ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ; ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥ (1012-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

It looks beautiful for a few days, but in the end, it is eaten away by dust.

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ; ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥ (1012-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If one serves the Guru, the ocean of Truth, the gifts one receives never run short. ||6||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਸੇ ਊਜਲੇ ; ਸਭ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ (1012-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They alone are pure, who are pleasing to my Almighty; all others are soiled with filth of desires.

ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ; ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥ (1012-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The filthy become pure, when they meet with the Guru, who acts as a 'Paras' which converts a metal into gold means who converts a being to Almighty in the true union.

ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਕੀ ; ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ (1012-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Who can estimate the value of the color (or the carat of such gold) of the true jewel? ||7||

ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ; ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥ (1012-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Wearing religious robes, Almighty is not obtained, nor is He obtained by giving donations at sacred shrines of pilgrimage.

ਪੂਛਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ; ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥ (1012-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Go and ask the readers of the Vedas; without faith, the world is cheated.

ਨਾਨਕ , ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ; ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥੮॥੬॥ (1012-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, he alone values the jewel, who is blessed with the spiritual wisdom of the Perfect Guru. ||8||6||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1012-14)

Maaru, Fifth Mahala:

ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਚੈ ;
ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ (1012-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh, in a fit of passion, abandons his home, and is ruined; then, he spies on the homes of others means abandoning Almighty Manmukh places hope in Maya.

ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥ (1012-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He neglects his household duties, and does not meet with the True Guru; he is caught in the whirlpool of evil-mindedness means he abandons his prime duty to obtain and recite Almighty's Name from a True Guru and he gets entrapped in the whirlpool of Maya.

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ (1012-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Wandering in foreign lands and reading scriptures, he grows weary, and his thirsty desires only increase.

ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ; ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ (1012-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His perishable body does not remember the Guru's Shabad (Hymn); like a beast, he fills his belly. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (1012-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O Baba, this is the way of life of the Sannyaasi, the renunciate.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (r`qy bolo) (1012–17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), he is to enshrine love for the One Master. Imbued with Your Name, Master, he remains satisfied and fulfilled. ||1||Pause||

ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ; ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾਰੀ ॥ (1012–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He dyes his robes with saffron dye, and wearing these robes, he goes out begging.

ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ;
ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ (mwieAw-Dwrl bolo) (1012–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Tearing his robes, he makes a patched coat, and puts the money in his wallet.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ , ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ;
ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ (1012–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From house to house he goes begging, and tries to teach the world; but his mind is blind, and so he loses his honor.

ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ; ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ (1012–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is deluded by illusion, and does not remember the Guru's Shabad (Hymn). He loses his life in the gamble of breath for Maya. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ , ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ;
ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾਪੈ ॥ (1013–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the fire within is not quenched; and outside, the fire still burns.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ , ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ (1013–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without serving the Guru, there is no devotional worship. How can anyone, by himself, know Almighty?

ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ , ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਅੰਤਰਿ ਆਤਸ ਜਾਪੈ ॥ (1013–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Slandering others, one lives in hell; within him is hazy darkness.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਚਹਿ ;
ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ (1013-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Wandering to the eixty-eight sacred shrines of pilgrimage, he is ruined. How can the filth of sin be washed away? ||3||

ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ; ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ (1013-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He sifts through the dust, and applies ashes to his body, but he is searching for the path of Maya's in accumulating the worldly possessions.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ; ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ (1013-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Inwardly and outwardly, he does not know the One Master; if someone tells him the Truth, he grows angry.

ਪਾਠੁ ਪੜੈ , ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ;
ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ , ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ (in-gury bolo) (1013-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He reads the scriptures, but tells lies; such is the intellect of one who has no guru.

ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ (1013-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without chanting how can he find peace? Without the Name, how can he look good? ||4||

ਮੂੰਡੁ ਮੁਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ; ('is~K' nhIN bolxw)
ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (1013-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some shave their heads, some keep their hair in matted tangles; some keep it in braids, while some keep silent, filled with egotistical pride.

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ , ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥ (1013-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Their minds waver and wander in all ten directions, without loving devotion of the ultimate knowledge means the knowledge of Atma (real-self).

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ , ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ;
ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ (1013-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They abandon the Nectar of Almighty's Name, and drink the deadly poison of desires, driven mad by Maya.

ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ;
ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ (1013-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Past actions (Pralbaad Karam) cannot be erased; without understanding Almighty's Command, they become equivalent to beasts. ||5||

ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀਆ ;
ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ (1013-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With bowl in hand, wearing his patched coat, great desires well up in his mind.

ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ;
ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (1013-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abandoning his own wife, he is engrossed in sexual desire; his thoughts are on the wives of others.

ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ , ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ; (is~K bolo)
ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ (1013-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He teaches and preaches, but does not contemplate the Shabad; he is bought and sold on the street.

ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ; (in-BrWqI bolo)
ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ (1013-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With poison of evil desires within, he pretends to be free of illusion (of Maya); he is ruined and humiliated by the Messenger of Death. ||6||

ਸੋ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1013-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is a Sannyaasi, who serves the True Guru, and removes his self-conceit from within.

ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ , ਆਸ ਨ ਕਰਈ ;
ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ , ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1013-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He does not ask for clothes or food; without asking, he accepts whatever he receives.

ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ , ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ;
ਤਾਮਸੁ ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ (1013-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He does not speak empty words; he gathers in the wealth of tolerance, and burns away his anger with Almighty's Name (Naam).

ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ;
ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ (1013-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Blessed is such a householder, Sannyaasi and Yogi, who focuses his consciousness on Almighty's feet. ||7||

ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ;
ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1013-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Amidst hope, the Sannyaasi remains unmoved by hope; he remains lovingly focused on the One Master.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ , ਤਾ ਸਾਤਿ ਆਵੈ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ (1013-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He drinks in the sublime essence of Almighty, and so finds peace and tranquility; in the home of his own being, he remains absorbed in the deep trance of meditation.

ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ (1013-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His mind does not waver; as Gurmukh, he understands. He restrains it from wandering out.

ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ; ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ (1013-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, he searches the home of his body, and obtains the wealth of Almighty's Name (Naam). ||8||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ;
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (r`qy bolo) (1013-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Brahma, Vishnu and Shiva are exalted, imbued with contemplative meditation on Almighty's Name (Naam).

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ; ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1013-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The categories of creation (Andrej, Jeraj, Setaj & Utbhuj), speech (Bhekhri, Madma, Pesanti & Pera), the heavens and the underworld, all beings and creatures, are infused with Your Light.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ;
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (1013-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All comforts and liberation are found in and the vibrations of the Guru's Bani; I have enshrined the True Name within my heart.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ ;
ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥ (1013-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without no one is saved; Guru Nanak says, with the Truth, cross over to the other side means salvation. ||9||7||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1013-16)

Maaru, First Mahala:

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗਿ ਉਪਾਏ ;
ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ , ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ (1013-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the union of mother and father, the fetus is formed. The egg and sperm join together to make the body.

ਅੰਤਰਿ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ (1013-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Upside-down within the womb, the foetus lovingly dwells on Almighty; Almighty provides for it, and gives it nourishment there. ||1||

ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ; ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ (1013-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How can he cross over the terrifying worldly ocean?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ;
ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1013-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukh obtains the Immaculate (Nir+anjan=free from maya) Naam, Almighty's Name; the unbearable load of sins is removed. ||1||Pause||

ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ;
ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ , ਹਰੇ ॥ (1013-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have forgotten Your Virtues, Master; I am insane - what can I do now?

ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿਰਿ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ (1013-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the Merciful Giver, above the heads of all. Day and night, You give gifts, and take care of all. ||2||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿਆ ;
ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥ (1013-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One is born to achieve the four great objectives of life (Dharam, Arth, Kam & Mokhs); but however he chooses to be entrapped in house of the temporary creation of maya.

ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ;
ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥ (1014-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Driven by the hunger of desires, it sees the path of Maya's riches; this emotional attachment takes away the treasure of liberation. ||3||

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ , ਨਹੀ ਪਾਵੈ ;
ਇਤ ਉਤ ਢੂਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ (1014-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Weeping and wailing, he does not receive them; he searches here and there, and grows weary.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥੪॥ (1014-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Engrossed in sexual desire, anger and egotism, he falls in love with his false relatives. ||4||

ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ;
ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥ (1014-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He eats and enjoys, listens and watches, and dresses up to show off in this house of death.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥ (1014-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Guru's Shabad (Gurbani), he does not undersand himself. Without Almighty's Name, death cannot be avoided. ||5||

ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ;
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇ ॥ (1014-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The more attachment and egotism delude and confuse him, the more he cries out, "Mine, mine!", and the more he loses out.

ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹਸੈ ਸਹਸਾ ;
ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥ (1014-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His body and wealth pass away, and he is torn by skepticism and cynicism; in the end, he regrets and repents, when the dust falls on his face. ||6||

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ;
ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ , ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥ (1014-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He grows old, his body and youth waste away, and his throat is plugged with mucous; water flows from his eyes.

ਚਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ ਲਾਗੇ ;
ਸਾਕਤ , ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ (1014-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He feet fail him, and his hands shake and tremble; the devotee of Maya does not enshrine Almighty in his heart. ||7||

ਸੁਰਤਿ ਗਈ , ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ;
ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ , ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ (1014-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His intellect fails him, his black hair turns white, and no one wants to keep him in their home.

ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ;
ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾਰੇ , ਨਰਕਿ ਖਰੇ ॥੮॥ (1014-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting these are the stigmas which stick to him; the Messenger of Death beats him, and drags him to hell. ||8||

ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੋ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ;
ਜਨਮਿ ਮਰੈ , ਕਾ ਕਉ ਦੋਸੁ ਧਰੇ ॥ (1014–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The record of one's past deeds (karam) cannot be erased; who else is to blame for one's birth and death?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਬਾਦਿ ਜੀਵਣੁ , ਹੋਰੁ ਮਰਣਾ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ ਜਨਮੁ ਜਰੇ ॥੯॥ (1014–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, life and death are pointless; without Guru's Shabad (Gurbani), life just burns away. ||9||

ਖੁਸੀ ਖੁਆਰ ਭਏ ਰਸ ਭੋਗਣ ;
ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਵਿਕਾਰ ਕਰੇ ॥ (1014–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The pleasures enjoyed in happiness bring ruin; acting in corruption is useless indulgence.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲੋਭਿ ਮੂਲੁ ਖੋਇਓ ;
ਸਿਰਿ ਧਰਮਰਾਇ ਕਾ ਡੰਡੁ ਪਰੇ ॥੧੦॥ (1014–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting and caught by greed, he betrays his own source; the club of the Righteous Judge of Dharma will strike him over the head. ||10||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ;
ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (1014–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs sing the Glorious Praises of Almighty's Name; Almighty blesses them with His Glance of Grace.

ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਪੂਰੇ ;
ਤੇ ਜਗ ਮਹਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ॥੧੧॥ (1014–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those beings are pure, perfect unlimited and infinite; in this world, they are the embodiment of the Guru, Master of the Universe. ||11||

ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੁਰ ਬਚਨ ਸਮਾਰਹੁ ;
ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ (1014–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Meditate in remembrance on Almighty; meditate and contemplate the Guru's Word, and love to associate with the humble servants of Almighty.

ਹਰਿ ਜਨ ਗੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ;
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਹਰੇ ॥੧੨॥੮॥ (1014-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's humble servants are the embodiment of the Guru; they are supreme and respected in the Court of Almighty. Guru Nanak seeks the dust of the feet of those humble servants of Almighty. ||12||8||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1014-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਰੂ , ਕਾਫੀ ; ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (1014-15)

Maaru, Kaafee, First Mahala, Second House:

ਆਵਉ ਵੰਞਉ ਡੁੰਮਣੀ ; ਕਿਤੀ ਮਿਤ੍ਰ ਕਰੇਉ ॥ (1014-15, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

The double-minded person comes and goes, and has numerous friends.

ਸਾ ਧਨ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ; ਵਾਢੀ ਕਿਉ ਧੀਰੇਉ ॥੧॥ (1014-15, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride is separated from her Master, and she has no place of rest; how can she be comforted? ||1||

ਮੈਡਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ; ਆਪਨੜੇ ਪਿਰ ਨਾਲਿ ॥ (r`qw bolo) (1014-16, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

My mind is attuned to the Love of my Husband Master.

ਹਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਖੰਨੀਐ ਕੀਤੀ ;
ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1014-16, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

I am devoted, dedicated, a sacrifice to Almighty; if only He would bless me with His Glance of Grace, even for an instant! ||1||Pause||

ਪੇਈਅੜੈ ਡੋਹਾਗਣੀ ; ਸਾਹੁਰੜੈ ਕਿਉ ਜਾਉ ॥ (1014-17, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

I am a rejected bride, abandoned in my parents' home; how can I go to my in-laws now?

ਮੈ ਗਲਿ ਅਉਗਣ ਮੁਠੜੀ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਝੁਰਿ ਮਰਾਉ ॥੨॥ (1014-17, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

I wear my faults around my neck; without my Husband Master, I am grieving, and wasting away to death. ||2||

ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਸੰਮਲਾ ; ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (1014-18, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

But if, in my parents' home, I remember my Husband Master, then I will come to dwell in the home of my in-laws yet.

ਸੁਖਿ ਸਵੰਧਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੩॥ (1014-18, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

The happy soul-brides sleep in peace; they find their Husband Master, the treasure of virtue. ||3||

ਲੇਫੁ ਨਿਹਾਲੀ ਪਟ ਕੀ ; ਕਾਪੜੁ ਅੰਗਿ ਬਣਾਇ ॥ (1014-19, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Their blankets and mattresses are made of silk, and so are the clothes on their bodies.

ਪਿਰੁ ਮੁਤੀ ਡੋਹਾਗਣੀ ;
ਤਿਨ ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥ (1014-19, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Almighty rejects the impure soul-brides. Their life-night passes in misery. ||4||

ਕਿਤੀ ਚਖਉ ਸਾਡੜੇ ; ਕਿਤੀ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥ (1015-1, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

I have tasted many flavors, and worn many robes,

ਪਿਰ ਬਿਨੁ , ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਗਇਅਮੁ ;
ਵਾਢੀ , ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਉ ॥੫॥ (JUryNdI bolo) (1015-1, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

but without my Husband Master, my youth is slipping away uselessly; I am separated from Him, and I cry out in pain. ||5||

ਸਚੇ ਸੰਦਾ ਸਦੜਾ ; ਸੁਣੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1015-2, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

I have heard the True Master's message, contemplating the Guru's sermons.

ਸਚੇ ਸਚਾ ਬੈਹਣਾ ; ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥੬॥ (1015-2, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

True is the home of the True Master; by His Gracious Grace, He showers His love. ||6||

ਗਿਆਨੀ ਅੰਜਨੁ ਸਚ ਕਾ ; ਡੇਖੈ ਡੇਖਣਹਾਰੁ ॥ (1015-3, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

The spiritual teacher applies the ointment of Truth to his eyes, and sees God, the Seer.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜਾਣੀਐ ; ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ (1015-3, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh comes to know and understand; ego and pride are subdued. ||7||

ਤਉ ਭਾਵਨਿ ਤਉ ਜੇਹੀਆ ; ਮੂ ਜੇਹੀਆ ਕਿਤੀਆਹ ॥ (1015-3, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, You are pleased with those who are like Yourself; there are many more like me.

ਨਾਨਕ , ਨਾਹੁ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ;
ਤਿਨ ਸਚੈ ਰਤੜੀਆਹ ॥੮॥੧॥੯॥ (1015-4, ਮਾਰੂ ਕਾਫੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Husband does not separate from those who are imbued with Truth. ||8||1||9||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1015-5)

Maaru, First Mahala:

Prologue: Once a Sikh came and humbly asked Guru Nanak Dev Ji, who is the protector during death? Guru Ji then uttered the following Shabad.

ਨਾ ਭੈਣਾ ਭਰਜਾਈਆ ; ਨਾ ਸੇ ਸਸੁੜੀਆਹ ॥ (1015-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Neither the sisters, nor the sisters-in-law, nor the in-laws, shall remain.

ਸਚਾ ਸਾਕੁ ਨ ਤੁਟਈ ; ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹੀਆਹ ॥੧॥ (1015-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The true relationship with Almighty cannot be broken; through a Guru the true companion is met, O sister soul-brides. ||1||

ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (1015-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to my Guru; I am forever a sacrifice to Him.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਏਤਾ ਭਵਿ ਥਕੀ ;
ਗੁਰਿ ਪਿਰੁ ਮੇਲਿਮੁ , ਦਿਤਮੁ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1015-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Wandering so far without the Guru, I grew weary; now, the Guru has united me in Union with my Husband Master. ||1||Pause||

ਫੁਫੀ ਨਾਨੀ ਮਾਸੀਆ ;
ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੜੀਆਹ ॥ (jyTwnVI-Awh bolo) (1015-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Aunts (Fufi-father's sister), maternal grandmother (Nani), unties (Masi-mother's sister), brother-in-laws (Deor-husband's younger brother) and Jeth (husband's elder brother).

ਆਵਨਿ ਵੰਞਨਿ ਨਾ ਰਹਨਿ ; ਪੂਰ ਭਰੇ ਪਹੀਆਹ ॥੨॥ (1015-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

they all come and go; they cannot remain. They are like boatloads of passengers embarking. ||2||

ਮਾਮੇ , ਤੈ ਮਾਮਾਣੀਆ ; ਭਾਇਰ ਬਾਪ ਨ ਮਾਉ ॥ (1015-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Uncles (Mama-mother's brother), aunt (Mami-mother's brother's wife), brother-in-law (Bhaiya or Jija-sister's husband), father and mother.

ਸਾਥ ਲਡੇ ਤਿਨ ਨਾਠੀਆ ; ਭੀੜ ਘਣੀ ਦਰੀਆਉ ॥੩॥ (1015-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The caravans are full, and great crowds of them are loading up at the riverbank. ||3||

ਸਾਚਉ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਲੋ ; ਸਖੀ ਹਮਾਰੋ ਕੰਤੁ ॥ (1015-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O sister-friends, my Husband Master is dyed in the color of love and colours others in His colour of love.

ਸਚਿ ਵਿਛੋੜਾ ਨਾ ਥੀਐ ; ਸੋ ਸਹੁ ਰੰਗਿ ਰਵੰਤੁ ॥੪॥ (1015-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

She who lovingly remembers her True Husband Master is not separated from Him again. ||4||

ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਚੰਗੀਆ ; ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ (1015-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All the seasons are good, in which the soul-bride falls in love with the True Master.

ਸਾ ਧਨ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ਨਿਸਿ ਡੇਹੁ ॥੫॥ (1015-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

That soul-bride, who knows her Husband Master, sleeps in peace, night and day. ||5||

ਪਤਣਿ , ਕੂਕੇ ਪਾਤਣੀ ; (p~qix bolo)
ਵੰਞਹੁ , ਧ੍ਰੁਕਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥ (1015-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

At the ferry, the ferryman announces, "O travellers, hurry up and cross over."

ਪਾਰਿ ਪਵੰਦੜੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬੋਹਿਥਿ ਚਾੜਿ ॥੬॥ (1015-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have seen them crossing over there, on the boat of the True Guru. ||6||

ਹਿਕਨੀ ਲਦਿਆ , ਹਿਕਿ ਲਦਿ ਗਏ ;
ਹਿਕਿ ਭਾਰੇ ਭਰਨਾਲਿ ॥ (1015-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some are getting on board, and some have already set out; some are weighed down with their loads.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ; ਸੇ ਸਚੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ ॥੭॥ (1015-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who deal in Truth, remain with their True Almighty. ||7||

ਨਾ ਹਮ ਚੰਗੇ ਆਖੀਅਹ ; ਬੁਰਾ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਇ ॥ (1015-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am not called good, and I see none who are bad.

ਨਾਨਕ , ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ;
ਸਚੇ ਜੇਹੜਾ ਸੋਇ ॥੮॥੨॥੧੦॥ (1015-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, one who conquers and subdues his ego, becomes just like the True Master. ||8||2||10||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1015-14)

Maaru, First Mahala:

ਨਾ ਜਾਣਾ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ਕੋਈ ; ਨਾ ਜਾਣਾ ਸਿਆਣਾ ॥ (1015-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I do not believe that anyone is foolish; I do not believe that anyone is clever.

ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗੇ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ (1015-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Imbued forever with the Love of my Master, I chant His Name, night and day. ||1||

ਬਾਬਾ ਮੂਰਖੁ ਹਾ ; ਨਾਵੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1015-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O Baba, I am so foolish, but I am a sacrifice to Almighty's Name.

ਤੂ ਕਰਤਾ , ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ;
ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1015-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the Creator, You are wise and all-seeing. Through Your Name, we are carried across. ||1||Pause||

ਮੂਰਖੁ ਸਿਆਣਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਨਾਉ ॥ (1015-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The same person is foolish and wise; the same Atma (real-self) exist within but is seen to be two with two names.

ਮੂਰਖਾ ਸਿਰਿ ਮੂਰਖੁ ਹੈ ; ਜਿ ਮੰਨੇ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੨॥ (1015-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The most foolish of the foolish are those who do not believe in the Name. ||2||

ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (1015-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's door, the Gurdwara, the Name is obtained. Without the True Guru, it is not received.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਤਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ (1015-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Pleasure of the True Guru's Will, the Name comes to dwell in the mind, and then, night and day, one remains lovingly absorbed in Almighty. ||3||

ਰਾਜੰ ਰੰਗੰ ਰੂਪੰ ਮਾਲੰ ; ਜੋਬਨੁ ਤੇ ਜੂਆਰੀ ॥ (1015-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

A king, lover, beauty, wealth, youth, and gambler;

ਹੁਕਮੀ ਬਾਧੇ ਪਾਸੈ ਖੇਲਹਿ ; ਚਉਪੜਿ ਏਕਾ ਸਾਰੀ ॥੪॥ (1015-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

all are bound by Almighty's Command (Hukam), the dice are thrown; he is just a piece in the game of chess. ||4||

ਜਗਿ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ , ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ;
ਨਾਉ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (1015-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The world is clever and wise, but it is deluded by illusion, and forgets the Name; the Pandit, the religious scholar, studies the scriptures, but he is still a fool;

ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਹਿ ; ਬੇਦੁ ਸਮਾਲਹਿ ਬਿਖੁ ਭੂਲੇ ਲੇਖਾਰੀ ॥੫॥ (1015-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting the Name, he dwells upon the Vedas; he writes, but he is confused by his poisonous desires. ||5||

ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ; ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ (1016-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is like the crop planted in the salty soil, or the tree growing on the river bank, or the white clothes sprinkled with dirt.

ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ;
ਜੋ ਪੈਸੈ , ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ (1016-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This world is the house of desire; whoever enters it, is burnt down by egotistical pride. ||6||

ਰਯਤਿ ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ; (relAiq bolo)
ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ , ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ (1016-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Where are all the citizen and their kings? Those who are immersed in duality are destroyed.

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ , ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ ਪਉੜੀ ;
ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੭॥੩॥੧੧॥ (Al`Ku bolo) (1016-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, these are the steps of the ladder, of the Teachings of the True Guru; only the Master who is beyond visual sense shall remain. ||7||3||11||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੫ , ਅਸਟਪਦੀ (1016-4)

Maaru, Third Mahala, Fifth House, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1016-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1016-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One whose mind is filled with Almighty's Love,

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (1016-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

is intuitively exalted by the True Guru's Shabad (Hymn).

ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ;
ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ (1016-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone knows the pain of this love; what does anyone else know about its cure? ||1||

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1016-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself unites in His Union.

ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ; ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1016-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself inspires us with His Love.

ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1016-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone appreciates the value of Your Love, upon whom You shower Your Grace, Dear Almighty. ||1||Pause||

ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1016-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One whose spiritual vision is awakened - his illusion is driven out.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ (1016-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he obtains the supreme status.

ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ (1016-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone is a Yogi, who understands this way, and contemplates Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਸੰਜੋਗੀ ; ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ (1016-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By good destiny, the soul-bride is united with her Husband Master.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ (1016-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, she eradicates her evil-mindedness from within.

ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ;
ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ (1016-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

With love, she continually enjoys pleasure with Him; she becomes the beloved of her Husband Master. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ; ਵੈਦੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1016-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Other than the True Guru, there is no physician.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (1016-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is the Immaculate (Pure means beyond Maya) Master.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਮਰੈ ਮੰਦਾ ;
ਹੋਵੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ (1016-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, evil is conquered, and spiritual wisdom is contemplated. ||4||

ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ; ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ (1016-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who is committed to this most sublime Shabad

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ (1016-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

becomes Gurmukh, and is rid of thirst and hunger.

ਆਪਣ ਲੀਆ , ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥ (1016-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By one's own efforts, nothing can be accomplished; Almighty, in His Mercy, bestows power. ||5||

ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1016-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Guru has revealed the essence of the Shaastras and the Vedas.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (1016-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In His Mercy, He has come into the home of the real-self means the union with Almighty.

ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ (1016-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the midst of Maya, the Immaculate Master is known, by those upon whom You bestow Your Grace. ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ (1016-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh, obtains the essence of reality;

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ; ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ (1016-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

he eradictes his self-conceit from within.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ , ਸਭੁ ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ;
ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ (1016-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, all are entangled in worldly affairs; consider this in your mind, and see. ||7||

ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ; ਫਿਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1016-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some are deluded by illusion; they strut around egotistically.

ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (1016-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some, as Gurmukh, subdue their egotism.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (r`qy bolo)
ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ (1016-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attuned to the True Guru's Shabad (Hymn), they remain detached from the world. The other ignorant fools wander, confused and deluded by illusion. ||8||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1016-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who have not become Gurmukh, and who have not found Almighty's Name

ਮਨਮੁਖਿ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1016-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

those self-willed manmukhs waste their lives uselessly.

ਅਗੈ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ;
ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ (1016-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the world hereafter, nothing except the Name will be of any assistance; this is understood by contemplating the Guru. ||9||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1016-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Nectar of Almighty's Name is the Giver of peace forever.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ (1016-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Throughout the four ages, it is known through the Perfect Guru.

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ , ਸੋਈ ਪਾਏ ;
ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧੦॥੧॥ (1016–18, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

He alone receives it, unto whom You bestow it; this is the essence of reality which Guru Nanak has realized. ||10||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ , ਅਸਟਪਦੀਆ (1017–1)

Maaru, Fifth Mahala, Third House, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1017–1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ;
ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਬ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (1017–2, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

Wandering and roaming through the cycle of 8.4 million incarnations, you have now been given this human life, so difficult to obtain. ||1||

ਰੇ ਮੂੜੇ ; ਤੂ ਹੋਛੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥ (1017–2, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

You fool! You are attached and clinging to such trivial pleasures!

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ;
ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1017–2, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

The Nectar abides with you, but you are engrossed in sin and corruption. ||1||Pause||

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ;
ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾਇਓ ॥੨॥ (1017–3, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

You have come to trade in gems and jewels, but you have loaded only barren soil. ||2||

ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ;
ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥ (1017–4, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

That home within which you live means the house of real-self (Atma) - you have not kept that home in your thoughts. ||3||

ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥ (1017-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is immovable, indestructible, the Giver of peace to the soul; and yet you do not sing His Praises, even for an instant. ||4||

ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥ (1017-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You have forgotten that place where you must go; you have not attached your mind to Almighty, even for an instant. ||5||

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ;
ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ ॥੬॥ (1017-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Gazing upon your children, spouse, household and paraphernalia, you are entangled in them. ||6||

ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਓ , ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ;
ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੭॥ (1017-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

As Almighty assigns the mortals to their respective tasks, so are they linked, and so are the deeds they do. ||7||

ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ , ਤਾ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਓ ॥੮॥੧॥ (1017-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When He becomes Merciful, then the Saadh Sangat, the Company of the Holy, is found; servant Guru Nanak meditates on God. ||8||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1017-8)

Maaru, Fifth Mahala:

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ; ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (1017-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He has protected me; I have found the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ;
ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ (1017-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My tongue lovingly chants Almighty's Name; this love is so sweet and intense! ||1||

ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ; ਅਸਥਾਨੁ ॥ (1017-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the place of rest for my mind,

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ;
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1017-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

my friend, companion, associate and relative; He is the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||1||Pause||

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ;
ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ (1017-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He created the world-ocean; I seek the Sanctuary of that Almighty.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ;
ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੨॥ (jm-kMkru bolo) (1017-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I worship and adore Almighty; the Messenger of Death can't say anything to me. ||2||

ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ; ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (1017-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Emancipation and liberation are at His Door; He is the treasure in the hearts of the Saints.

ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ; ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (1017-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The all-knowing Master shows us the true way of life; He is our Savior and Protector forever. ||3||

ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ ਬਿਨਸਹਿ ; ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1017-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Pain, suffering and troubles are eradicated, when Almighty abides in the mind.

ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ;
ਬਿਖੁ ਨ ਪੋਹੈ ਤਾਹਿ ॥੪॥ (1017-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Death, hell and the most horrible dwelling of sin and corruption cannot even touch such a person. ||4||

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਪਰਵਾਹ ॥ (1017-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wealth, miraculous spiritual powers and the nine treasures come from Almighty, as do the streams of Nectar.

ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਪੂਰਨ ; ਊਚ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥੫॥ (1017–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the beginning, in the middle (present), and in the end, He is perfect, lofty, unapproachable and unfathomable. ||5||

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦੇਵ ਮੁਨਿ ; ਜਨ ਬੇਦ ਕਰਹਿ ਉਚਾਰੁ ॥ (1017–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Siddhas, seekers, angelic beings, silent sages, and the Vedas speak of Him.

ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਭੁੰਚਹਿ ;
ਨਹੀ ਅੰਤੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੬॥ (1017–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Master, celestial peace is enjoyed; He has no end or limitation. ||6||

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਾਛਤ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ;
ਰਿਦੈ ਜਪਿ ਭਗਵਾਨ ॥ (1017–15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Countless sins are erased in an instant, meditating on the Benevolent Master within the heart.

ਪਾਵਨਾ ਤੇ ਮਹਾ ਪਾਵਨ ; ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੭॥ (1017–15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Such a person becomes the purest of the pure, and is blessed with the merits of millions of donations to charity and cleansing baths. ||7||

ਬਲ ਬੁਧਿ ਸੁਧਿ ਪਰਾਣ ਸਰਬਸੁ ; (‘srb`su’ nhIN bolxw)
ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (1017–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty is power, intellect, understanding, the breath of life, wealth, and everything for the Saints.

ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਨਿਮਖ ਮਨ ਤੇ ;
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੮॥੨॥ (1017–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

May I never forget Him from my mind, even for an instant - this is Guru Nanak's prayer. ||8||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1017–17)

Maaru, Fifth Mahala:

Prologue: A Sikh came to Guru Arjan Dev Ji to inquire pertaining to the virtues of a true saint. Guru Ji composed the following Shabad by illustrating the virtues of a saint through the examples of Sandalwood Tree, a Boat, Earth, Sky, Sun, Wind and Fire.

ਸਸਤ੍ਰਿ ਤੀਖਣਿ ਕਾਟਿ ਡਾਰਿਓ ; ਮਨਿ ਨ ਕੀਨੋ ਰੋਸੁ ॥ (1017-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The sharp tool cuts down the tree, but it does not feel anger in its mind.

ਕਾਜੁ ਉਆ ਕੋ ਲੇ ਸਵਾਰਿਓ ; ਤਿਲੁ ਨ ਦੀਨੋ ਦੋਸੁ ॥੧॥ (1017-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

It serves the purpose of the cutter, and does not blame him at all. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਰਾਮ ਰਉ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ (1017-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my mind, continually, continuously, meditate on Almighty.

ਦਇਆਲ ਦੇਵ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ;
ਸੁਨਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1017-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Master of the Universe is merciful, divine and compassionate. Listen - this is the way (practice) of the Saints. ||1||Pause||

ਚਰਣ ਤਲੈ ਉਗਾਹਿ ਬੈਸਿਓ ; ਸ੍ਰਮੁ ਨ ਰਹਿਓ ਸਰੀਰਿ ॥ (1018-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He plants his feet in the boat, and then sits down in it; the fatigue of his body is relieved.

ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ; ਖਿਨਹਿ ਉਤਰਿਓ ਤੀਰਿ ॥੨॥ (1018-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The great ocean does not even affect him; in an instant, he arrives on the other shore. ||2||

ਚੰਦਨ ਅਗਰ ਕਪੂਰ ਲੇਪਨ ; ਤਿਸੁ ਸੰਗੇ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1018-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Sandalwood, aloe, and camphor-paste - the earth does not love them.

ਬਿਸਟਾ ਮੂਤ੍ਰ ਖੋਦਿ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ;
ਮਨਿ ਨ ਮਨੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੩॥ (1018-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

But it doesn't mind, if someone digs it up bit by bit, and applies manure and urine to it. ||3||

ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਕਾਰ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ;
ਸੰਲਗਨ ਸਭ ਸੁਖ ਛਤ੍ਰ ॥ (sM-lgn bolo) (1018-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

High and low, bad and good - the comforting canopy of the sky stretches evenly over all.

ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਨ ਕਛੂ ਜਾਨੈ ;
ਸਰਬ ਜੀਅ ਸਮਤ ॥੪॥ (sm`q nhIN bolxW) (1018-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

It knows nothing of friend and enemy; all beings are alike to it. ||4||

ਕਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਪ੍ਰਚੰਡ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ; ਅੰਧਕਾਰ ਬਿਨਾਸ ॥ (1018-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Blazing with its dazzling light, the sun rises, and dispels the darkness.

ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਵਿਤ੍ਰਹ ਕਿਰਣ ਲਾਗੇ ;
ਮਨਿ ਨ ਭਇਓ ਬਿਖਾਦੁ ॥੫॥ (1018-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Touching both the pure and the impure, it harbors no hatred to any. ||5||

ਸੀਤ ਮੰਦ ਸੁਗੰਧ ਚਲਿਓ ; ਸਰਬ ਥਾਨ ਸਮਾਨ ॥ (1018-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The cool and fragrant wind gently blows upon all places alike.

ਜਹਾ ਸਾ ਕਿਛੁ ਤਹਾ ਲਾਗਿਓ ; ਤਿਲੁ ਨ ਸੰਕਾ ਮਾਨ ॥੬॥ (1018-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wherever anything is, it touches it there, and does not hesitate a bit. ||6||

ਸੁਭਾਇ ਅਭਾਇ , ਜੁ ਨਿਕਟਿ ਆਵੈ ;
ਸੀਤੁ ਤਾ ਕਾ ਜਾਇ ॥ (1018-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Good or bad, whoever comes close to the fire - his cold is taken away.

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਣੈ ; ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੭॥ (1018-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

It knows nothing of its own or others'; it is constant in the same quality. ||7||

ਚਰਣ ਸਰਣ ਸਨਾਥ ਇਹੁ ਮਨੁ ;
ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਲਾਲ ॥ (rw`qy bolo) (1018-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whoever seeks the Sancuary of the feet of the Sublime Master - his mind is attuned to the Love of the Beloved.

ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਤ ਗਾਉ ਨਾਨਕ ;
ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ॥੮॥੩॥ (1018-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Constantly singing the Glorious Praises of the Universal Master, Guru Nanak says, Almighty becomes merciful to us. ||8||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ , ਅਸਟਪਦੀਆ (1018-9)

Maaru, Fifth Mahala, Fourth House, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1018-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚਾਦਨਾ , ਚਾਦਨੁ ਆਂਗਨਿ ;
ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਅੰਤਰਿ ਚਾਦਨਾ ॥੧॥ (1018-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Moonlight, moonlight - in the courtyard of the mind, let the moonlight of Almighty shine down. ||1||

ਆਰਾਧਨਾ , ਅਰਾਧਨੁ ਨੀਕਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨਾ ॥੨॥ (1018-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditation, meditation - sublime is meditation on Almighty's Name. ||2||

ਤਿਆਗਨਾ , ਤਿਆਗਨੁ ਨੀਕਾ ;
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗਨਾ ॥੩॥ (1018-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Renunciation, renunciation - noble is the renunciation of sexual desire, anger and greed. ||3||

ਮਾਗਨਾ , ਮਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਨਾ ॥੪॥ (1018-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Begging, begging - it is noble to beg for Almighty's Praise from the Guru. ||4||

ਜਾਗਨਾ , ਜਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਜਾਗਨਾ ॥੫॥ (1018-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wake, wake - sublime is the consciousness spent singing Almighty's Praises. ||5||

ਲਾਗਨਾ , ਲਾਗਨੁ ਨੀਕਾ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਨਾ ॥੬॥ (1018-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Attachment, attachment - sublime is the attachment of the mind to the Guru's Feet. ||6||

ਇਹ ਬਿਧਿ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤੇ ;
ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਨਾ ॥੭॥ (1018-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is blessed with this way of life, upon whose forehead such destiny is recorded. ||7||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨੀਕਾ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਗਨਾ ॥੮॥੧॥੪॥ (1018-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, everything is sublime and noble, for one who enters the Sanctuary of God. ||8||1||4||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1018-14)

Maaru, Fifth Mahala:

ਆਉ ਜੀ ਤੂ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਾਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1018-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please come, O please come into the home of my heart, that I may hear with my ears Almighty's Praises. ||1||Pause||

ਤੁਧੁ ਆਵਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਗਾਵਨਾ ॥੧॥ (1018-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With your coming, my soul and body are rejuvenated, and I sing with you Almighty's Praises. ||1||

ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹਿਰਦੈ ਵਾਸੈ ; ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਮਿਟਾਵਨਾ ॥੨॥ (1018-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saint, Almighty dwells within the heart, and the love of duality is eradicated. ||2||

ਭਗਤ ਦਇਆ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸੈ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਤਜਾਵਨਾ ॥੩॥ (1018-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By the kindness of the devotee, the intellect is enlightened, and pain and evil-mindedness are eradicated. ||3||

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ;
ਪੁਨਰਪਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਨਾ ॥੪॥ (1018-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Beholding His Darshan (Sight), one is sanctified, and is no longer consigned to the womb of reincarnation. ||4||

ਨਉ ਨਿਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ;
ਜੋ ਤੁਮਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨਾ ॥੫॥ (1018-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The nine treasures, enormous wealth and miraculous spiritual powers are obtained, by one who is pleasing to Your mind. ||5||

ਸੰਤ ਬਿਨਾ ਮੈ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ;
ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਜਾਵਨਾ ॥੬॥ (1018-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without the Saint, I have no place of rest at all; I cannot think of any other place to go. ||6||

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ;
ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵਨਾ ॥੭॥ (1018-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am unworthy; no one gives me sanctuary. But in the Society of the Saints, I unite in Almighty's union. ||7||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਵਨਾ ॥੮॥੨॥੫॥ (1018-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has revealed this miracle; within my mind, I enjoy Almighty. ||8||2||5||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1019-1)

Maaru, Fifth Mahala:

ਜੀਵਨਾ , ਸਫਲ ਜੀਵਨ ;
ਸੁਨਿ ਹਰਿ , ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1019-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Fruitful is the life, the life of one who hears about Almighty, and chants and meditates on Him; he lives forever. ||1||Pause||

ਪੀਵਨਾ , ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ;
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨਾ ॥੧॥ (1019-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The real drink is that which satisfies the mind; this drink is the sublime essence of the Nectar of Almighty's Name. ||1||

ਖਾਵਨਾ , ਜਿਤੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ ॥੨॥ (1019-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The real food is that which will never leave you hungry again; it will leave you contented and satisfied forever. ||2||

ਪੈਨਣਾ , ਰਖੁ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਫਿਰਿ ਨਾਗੇ ਨਹੀ ਥੀਵਨਾ ॥੩॥ (1019-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The real clothes are those which protect your honor before the Transcendent Master, and do not leave you naked ever again means you shall never be reborn again. ||3||

ਭੋਗਨਾ , ਮਨ ਮਧੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ;
ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲੀਵਨਾ ॥੪॥ (1019-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The real enjoyment within the mind is to be absorbed in the sublime essence of Almighty, in the Society of the Saints. ||4||

ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ , ਬਿਨੁ ਸੂਈ ਆਨੀ ;
ਮਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੰਗਿ ਸੀਵਨਾ ॥੫॥ (1019-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Sew devotional worship to Almighty into the mind, with the the needle of mediattion and thread of love without any physical needle or thread. ||5||

ਮਾਤਿਆ , ਹਰਿ ਰਸ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ; (rw`qy bolo)
ਤਿਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਕਬਹੂ , ਅਉ ਖੀਵਨਾ ॥੬॥ (1019-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Imbued and intoxicated with the sublime essence of Almighty, this experience will never wear off again. ||6||

ਮਿਲਿਓ ਤਿਸੁ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਜਿਸੁ ਦੀਵਨਾ ॥੭॥ (1019-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One is blessed with all treasures, when God, in His Mercy, gives them. ||7||

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ;
ਚਰਣ ਸੰਤ ਧੋਇ ਪੀਵਨਾ ॥੮॥੩॥੬॥ (1019-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, service to the Saints beings peace; I drink in the wash water of the feet of the Saints. ||8||3||6||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੮ , ਅੰਜੁਲੀਆ (ਅਠਵਾ ਬੋਲੋ) (1019-7)

Maaru, Fifth Mahala, Eighth House, Anjulees ~ With Hands Cupped In Prayer:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji illustrates the influence of Maya (mammon) while blessing with sermons.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1019-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਹੁਤੁ ; ਤਿਸੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਚਿੰਤਾ ॥ (1019-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The household which is filled with abundance of wealth, that household suffers anxiety.

ਜਿਸੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਥੋਰੀ ; ਸੁ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮੰਤਾ ॥ (1019-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One whose household has little wealth, wanders around searching for more.

ਦੁਹੂ ਬਿਵਸਥਾ ਤੇ ਜੋ ਮੁਕਤਾ ; ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ਭਾਲੀਐ ॥੧॥ (1019-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is happy and at peace, who is liberated from both conditions. ||1||

ਗ੍ਰਿਹ ਰਾਜ ਮਹਿ , ਨਰਕੁ ; ਉਦਾਸ ਕਰੋਧਾ ॥ (1019-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The ones who lives as householders and rules with injustice kings fall into hell; also the renunciates who develops anger while performing penance goes to hell as well,

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬੇਦ ; ਪਾਠ ਸਭਿ ਸੋਧਾ ॥ (1019-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

and all those who study and recite the Vedas in so many ways.

ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਜੋ ਰਹੈ ਅਲਿਪਤਾ ; (A-ilpqw bolo)
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਪੂਰਨ ਘਾਲੀਐ ॥੨॥ (1019-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The conclusion of all divine knowledge is that complete is the strive of that humble servant, who remains unattached with the pious and sin acts while in the body which means one who achieve the state beyond karam. ||2||

ਜਾਗਤ ਸੂਤਾ ; ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ (1019-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The mortal sleeps, even while he is awake; he is being plundered by illusion.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈਐ ਮੀਤਾ ॥ (1019-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without the Guru, liberation is not obtained, friend.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਤੁਟਹਿ ਹਉ ਬੰਧਨ ; ਏਕੋ ਏਕੁ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੩॥ (1019-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the bonds of egotism are released, and one comes to see the One and only Master within the entire creation. ||3||

ਕਰਮ ਕਰੈ ਤ ਬੰਧਾ ; ਨਹ ਕਰੈ ਤ ਨਿੰਦਾ ॥ (1019-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Doing deeds, one is placed in bondage; but if he does not act, he is slandered.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਨੁ ; ਵਿਆਪਿਆ ਚਿੰਦਾ ॥ (1019-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Intoxicated with emotional attachment, the mind is afflicted with anxiety.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਸਮ ਜਾਣੈ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਹਿਆਲੀਐ ॥੪॥ (1019-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who looks alike upon pleasure and pain, by Guru's Grace, sees Almighty in each and every heart. ||4||

ਸੰਸਾਰੈ ਮਹਿ ; ਸਹਸਾ ਬਿਆਪੈ ॥ (1019-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Within the world, one is afflicted by skepticism;

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਗੋਚਰ ; ਨਹੀ ਜਾਪੈ ॥ (Ak~Q bolo) (1019-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

he does not know the the discourse of Almighty who is beyond description and beyond the physical sensors.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ;
ਓਹੁ ਬਾਲਕ ਵਾਗੀ ਪਾਲੀਐ ॥੫॥ (1019-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone understands, whom Almighty inspires to understand. Almighty cherishes him as His child. ||5||

ਛੋਡਿ ਬਹੈ ; ਤਉ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ॥ (1019-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who abandons Maya physically, but fails to abandon it from the attachment as even it is given away the pride remains.

ਜਉ ਸੰਚੈ ; ਤਉ ਭਉ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1019-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If he collects things, then his mind is afraid of losing them.

ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਜਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ;
ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ , ਚਉਰੁ ਢਾਲੀਐ ॥੬॥ (1019-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I wave the fly-brush over that holy person, whose honor is protected in the midst of Maya. ||6||

ਜੋ ਸੂਰਾ ; ਤਿਸ ਹੀ ਹੋਇ ਮਰਣਾ ॥ (1019-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is a warrior hero, who remains dead to the world means who abandons selfness.

ਜੋ ਭਾਗੈ ; ਤਿਸੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਣਾ ॥ (1019-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who runs away will wander in reincarnation means the ones who refuses to abandon selfness and face the truth.

ਜੋ ਵਰਤਾਏ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨੈ ;
ਬੁਝਿ ਹੁਕਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਲੀਐ ॥੭॥ (1019-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever happens, accept that as good. Realize His Command, and your evil-mindedness will be burnt away. ||7||

ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ (1019-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever He links us to, to that we are linked.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ; ਅਪਣੇ ਜਚਨਾ ॥ (1019-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He acts, and does, and watches over His Creation.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ;
ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ॥੮॥੧॥੭॥ (1019-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the giver of all happiness, the Perfect Master of Guru Nanak; as You grant Your blessings, I dwell upon Your Name. ||8||1||7||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1019-18)

Maaru, Fifth Mahala:

ਬਿਰਖੈ ਹੇਠਿ ; ਸਭਿ ਜੰਤ ਇਕਠੇ ॥ (1019-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Beneath the tree, all beings have gathered.

ਇਕਿ ਤਤੇ ; ਇਕਿ ਬੋਲਨਿ ਮਿਠੇ ॥ (1019-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some are hot-headed, and some speak very sweetly.

ਅਸਤੁ ਉਦੋਤੁ ਭਇਆ ਉਠਿ ਚਲੇ ;
ਜਿਉ ਜਿਉ ਅਉਧ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੧॥ (1019-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Sunset has come, and they rise up and depart; their days have run their course and expired. ||1||

ਪਾਪ ਕਰੇਦੜ ; ਸਰਪਰ ਮੁਠੇ ॥ (kryNdV bolo) (1019-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who committed sins are sure to be ruined.

ਅਜਰਾਈਲਿ ; ਫੜੇ ਫੜਿ ਕੁਠੇ ॥ (1019-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Azrael, the Angel of Death, seizes and tortures them.

ਦੋਜਕਿ ਪਾਏ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ; ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਬਾਣੀਆ ॥੨॥ (1020-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They are consigned to hell by the Creator Master, and the Accountant (Dharamraj) calls them to give their account. ||2||

ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਈ ; ਭਈਆ ਬੇਬਾ ॥ (1020-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No brothers or sisters can go along with them.

ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ; ਛੋਡਿ ਵਞੇਸਾ ॥ (1020-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Leaving behind their property, youth and wealth, they march off.

ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਨ ਜਾਤੋ ਕਰਤਾ ;
ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਜਿਉ ਘਾਣੀਆ ॥੩॥ (1020-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They do not know the kind and compassionate Master; they shall be crushed like sesame seeds in the oil-press. ||3||

ਖੁਸਿ ਖੁਸਿ ਲੈਦਾ ; ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ॥ (1020-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You happily, cheerfully steal the possessions of others,

ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ; ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਖੁਦਾਈ ॥ (1020-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

but Almighty is with you, watching and listening.

ਦੁਨੀਆ ਲਬਿ ਪਇਆ ਖਾਤ ਅੰਦਰਿ ;
ਅਗਲੀ ਗਲ ਨ ਜਾਣੀਆ ॥੪॥ (1020-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Through worldly greed, you have fallen into the pit; you know nothing of the future. ||4||

ਜਮਿ ਜਮਿ ਮਰੈ ; ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਜੰਮੈ ॥ (1020-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You shall be born and born again, and die and die again, only to be reincarnated again.

ਬਹੁਤੁ ਸਜਾਇ ; ਪਇਆ ਦੇਸਿ ਲੰਮੈ ॥ (1020-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You shall suffer terrible punishment, on your way to the land beyond.

ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ , ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੀ ਅੰਧਾ ;
ਤਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਪਰਾਣੀਆ ॥੫॥ (1020-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The mortal does not know the One who created him; he is blind, and so he shall suffer. ||5||

ਖਾਲਕ ਥਾਵਹੁ ਭੁਲਾ ; ਮੁਠਾ ॥ (1020-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forgetting the Creator Master, he is ruined.

ਦੁਨੀਆ ਖੇਲੁ ਬੁਰਾ ; ਰੁਠ ਤੁਠਾ ॥ (1020-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The drama of the world is bad; it brings sadness and then happiness.

ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ , ਸੰਤੁ ਨ ਮਿਲਿਓ ;
ਵਤੈ , ਆਪਣ ਭਾਣੀਆ ॥੬॥ (1020-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who does not meet the Saint does not have faith or contentment; he wanders just as he pleases. ||6||

ਮਉਲਾ ; ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਆਪੇ ॥
ਇਕਿ ਕਢੇ ; ਇਕਿ ਲਹਰਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (1020-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty Himself stages all this drama. Some, he lifts up, and some he throws into the waves.

ਜਿਉ ਨਚਾਏ , ਤਿਉ ਤਿਉ ਨਚਨਿ ;
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਰਤ ਵਿਹਾਣੀਆ ॥੭॥ (1020-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

As He makes them dance, so do they dance. Everyone lives their lives according to their past actions. ||7||

ਮਿਹਰ ਕਰੇ ; ਤਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1020-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When the Master grants His Grace, then we meditate on Him.

ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ; ਨਰਕਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (1020-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, one is not consigned to hell.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ;
ਗੁਣ ਗੀਤਾ , ਨਿਤ ਵਖਾਣੀਆ ॥੮॥੨॥੮॥੧੨॥੨੦॥ (1020-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless Guru Nanak with the gift of the nectar (Almighty's Name) and the blessings to sing Your Virtues. ||8||2||8||12||20||

ਮਾਰੂ , ਸੋਲਹੇ ; ਮਹਲਾ ੧ (1020-10)

Maaru, Solhe, First Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1020-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1020-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master is the only True in the entire creation; there is no other at all means although the creation seems to be many but He is the only one within all.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ; ਤਿਨ ਹੀ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ (1020-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He who created, shall in the end destroy.

**ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਰਹਣਾ ;
ਤੁਮ ਸਿਉ ਕਿਆ ਮੁਕਰਾਈ ਹੇ ॥੧॥** (1020-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As it pleases You, so You keep me, and so I remain; what excuse could I offer to You? ||1||

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਆਪਿ ਖਪਾਏ ॥ (1020-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself create, and You Yourself destroy.

ਆਪੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ; ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ (1020-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You yourself link each and every person to their tasks.

**ਆਪੇ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣਕਾਰੀ ;
ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥** (1020-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You contemplate Yourself, You Yourself make us worthy; You Yourself place us on the Path. ||2||

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ; ਆਪੇ ਬੀਨਾ ॥ (1020-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are all-wise, You Yourself are all-knowing.

ਆਪੇ ਆਪੁ ; ਉਪਾਇ ਪਤੀਨਾ ॥ (1020-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself created the Universe, and You are pleased.

**ਆਪੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥** (1020-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the air, water and fire; You Yourself unite in Your Union. ||3||

ਆਪੇ ਸਸਿ ਸੂਰਾ ; ਪੂਰੋ ਪੂਰਾ ॥ (1020-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the moon, the sun, the most perfect of the perfect.

ਆਪੇ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ; ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ (1020-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are spiritual wisdom, meditation, and the Guru, the Warrior Hero.

ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1020-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Messenger of Death, Maya (Jaal) and his noose of death, cannot touch one, who is lovingly focused on You, O True Master. ||4||

ਆਪੇ ਪੁਰਖੁ ; ਆਪੇ ਹੀ ਨਾਰੀ ॥ (1020-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the male, and You Yourself are the female.

ਆਪੇ ਪਾਸਾ ; ਆਪੇ ਸਾਰੀ ॥ (1020-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the chess-board, and You Yourself are the chessman.

ਆਪੇ ਪਿੜ ਬਾਧੀ ਜਗੁ ਖੇਲੈ ;
ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1020-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself staged the drama in the arena of the world, and You Yourself evaluate the players. ||5||

ਆਪੇ ਭਵਰੁ ; ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਤਰਵਰੁ ॥ (1020-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the bumble bee, the flower, the fruit and the tree.

ਆਪੇ ਜਲੁ ਥਲੁ ; ਸਾਗਰੁ ਸਰਵਰੁ ॥ (1020-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the water, the desert, the ocean and the pool.

ਆਪੇ ਮਛੁ , ਕਛੁ , ਕਰਣੀ ਕਰੁ ;
ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ , ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1020-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the great fish, the tortoise, the Cause of causes; Your form cannot be known. ||6||

ਆਪੇ ਦਿਨਸੁ ; ਆਪੇ ਹੀ ਰੈਣੀ ॥ (1020-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the day, and You Yourself are the night.

ਆਪਿ ਪਤੀਜੈ ; ਗੁਰ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥ (1020-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are pleased by the Guru's Shabad (Hymn).

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਅਨਦਿਨੁ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਬਦੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1020-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the very beginning, and throughout the ages, beyond the borders of time and dimensions, night and day; in each and every heart, You're the ruler and keeps all within Your Will. ||7||

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ; ਅਨੂਪੁ ਅਮੋਲੋ ॥ (1020-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the jewel, incomparably beautiful and priceless.

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ; ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ (1020-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the Assessor, the Perfect Weigher.

ਆਪੇ ਕਿਸਹੀ , ਕਸਿ ਬਖਸੇ ;
ਆਪੇ ਦੇ ਲੈ , ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1021-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself test and forgive. You Yourself give and take, O Siblings of Destiny. ||8||

ਆਪੇ ਧਨਖੁ ; ਆਪੇ ਸਰ ਬਾਣਾ ॥ (1021-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the bow, and He Himself is the archer.

ਆਪੇ ਸੁਘੜੁ ; ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ॥ (1021-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is all-wise, beautiful and all-knowing.

ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਸੁਣਤਾ ਸੋਈ ;
ਆਪੇ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1021-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is the speaker, the orator and the listener. He Himself made what is made. ||9||

ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ; ਪਾਣੀ ਪਿਤ ਜਾਤਾ ॥ (1021-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Air is the Guru, and water is known to be the father.

ਉਦਰ ਸੰਜੋਗੀ ; ਧਰਤੀ ਮਾਤਾ ॥ (1021-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The water (sperm) unites in the mothers womb as a seed in the earth therefore mother is similar to the earth.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ;
ਜਗੁ ਖੇਲੈ ਖੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1021-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Night is akin to a nurse (Dayi) who makes everyone to sleep and day is akin to a nurse (Dayaa) who makes everyone to play in their respective tasks; the entire world plays in this play. ||10||

ਆਪੇ ਮਛੁਲੀ ; ਆਪੇ ਜਾਲਾ ॥ (1021-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the fish, and You Yourself are the net.

ਆਪੇ ਗਊ ; ਆਪੇ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (1021-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the cows, and You yourself are their keeper.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਿ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ;
ਜੈਸੀ ਪ੍ਰਭਿ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1021-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your Light fills all the beings of the world; they walk according to Your Command, O Almighty. ||11||

ਆਪੇ ਜੋਗੀ ; ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥ (1021-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the Yogi, and You Yourself are the enjoyer.

ਆਪੇ ਰਸੀਆ ; ਪਰਮ ਸੰਜੋਗੀ ॥ (1021-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the reveller; You form the supreme Union.

ਆਪੇ ਵੇਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ;
ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1021-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are speechless, formless and fearless, absorbed in the primal ecstasy of deep meditation. ||12||

ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ; ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1021-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The sources of creation (Andrej, Jeraj, Setaj & Uthbhuj) and speech (Bhekhri, Madhma, Pesanti & Pera) are contained within You, Master.

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (1021-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All that is seen, is coming and going.

ਸੇਈ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰੀ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1021-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are the true bankers and traders, whom the True Guru has inspired to understand. ||13||

ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1021-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru's Shabad (Hymn) is understood through the Perfect True Guru.

ਸਰਬ ਕਲਾ ; ਸਾਚੇ ਭਰਪੂਰਾ ॥ (1021-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master is overflowing with all powers.

ਅਫਰਿਓ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਦਾ ਤੂ ;
ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1021-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are beyond our grasp, and forever independent. You do not have even an iota of greed. ||14||

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ; ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ॥ (1021-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Birth and death are meaningless, for those

ਸਬਦੁ ਸਹਜ ਰਸੁ ; ਅੰਤਰਿ ਮਾਨੇ ॥ (1021-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

who enjoy the sublime celestial essence of the Shabad within their minds.

ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਵਰਦਾਤਾ ;
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1021-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the Giver of liberation, satisfaction and blessings, to those devotees who love Him in their minds. ||15||

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ; ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨਾ ॥ (1021-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is immaculate; by contact with the Guru, spiritual wisdom is obtained.

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (1021-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whatever is seen, shall ultimately merge into You.

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ , ਭਿਖਿਆ ਦਰਿ ਜਾਚੈ ;
ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ (1021-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak, the lowly, begs for charity at Your Door; please, bless him with the glorious greatness of Your Name. ||16||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1021-10)

Maaru, First Mahala:

ਆਪੇ ਧਰਤੀ ; ਧਉਲੁ ਅਕਾਸੰ ॥ (1021-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the earth, the mythical bull which supports it and the space.

ਆਪੇ ਸਾਚੇ ; ਗੁਣ ਪਰਗਾਸੰ ॥ (1021-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master Himself reveals His Glorious Virtues.

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1021-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is celibate, chaste and contented; He Himself is the Doer of deeds. ||1||

ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ; ਸੋ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1021-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He who created the creation, sees over His cration.

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ; ਸਾਚੇ ਲੇਖੈ ॥ (1021-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one can erase the inscription of the True Master means that the Pralbaad Karam which is pre-destined for this life cannot be erased as one has to go through it but if one is enlightened in this life then the accumulated deeds (senchit karam) which apportions as Paralbaad for the next life can be erased hence one is liberated from reincarnation.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ;
ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ (1021-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the Doer, the Cause of causes; He Himself is the One who bestows glorious greatness. ||2||

ਪੰਚ ਚੋਰ ; ਚੰਚਲ ਚਿਤੁ ਚਾਲਹਿ ॥ (1021-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The five thieves (lust, anger, greed, attachment & ego) cause the fickle consciousness to waver.

ਪਰ ਘਰ ਜੋਹਹਿ ; ਘਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲਹਿ ॥ (1021-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

It looks into the homes of others, but does not search its own home (self) means one looks at the demerits of others and the merits in himself.

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਤਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1021-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The body-village crumbles into dust; without the Guru’s Shabad (Hymn), one's honor is lost. ||3||

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ (1021-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who realizes Almighty through the Guru, comprehends the three worlds.

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ; ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ (1021-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He subdues his desires, and struggles with his mind.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ , ਸੇ ਤੁਧ ਹੀ ਜੇਹੇ ;
ਨਿਰਭਉ ਬਾਲ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1021-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who serve You, become just like You; O Fearless Master, You are their best friend from infancy. ||4||

ਆਪੇ ਸੁਰਗੁ ; ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ (1021-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the heavenly realms, this world and the nether regions of the underworld.

ਆਪੇ ; ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਬਾਲਾ ॥ (1021-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself are the embodiment of light, forever young.

ਜਟਾ ਬਿਕਟ , ਬਿਕਰਾਲ ਸਰੂਪੀ ;
ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1021-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With matted hair, and a horrible, dreadful form, still, You have no form or feature. ||5||

ਬੇਦ ਕਤੇਬੀ ; ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ (1021-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Vedas and the Bible do not know the mystery of Almighty.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ; ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ (1021-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He has no mother, father, child or brother.

ਸਗਲੇ ਸੈਲ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ;
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (Al`Ku bolo) (1021-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He created all the mountains, and levels them again; the Unseen Master cannot be seen. ||6||

ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ; ਮੀਤ ਘਨੇਰੇ ॥ (1021-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have grown weary of making so many friends.

ਕੋਇ ਨ ਕਾਟੈ ; ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ (1021-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one can rid me of my sins and mistakes.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ;
ਭਾਇ ਮਿਲੈ , ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1021-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty is the Supreme Master of all the deities, mortal beings and superiors; blessed with His Love, their fear is dispelled. ||7||

ਭੂਲੇ ਚੂਕੇ ; ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹਿ ॥ (1021-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He puts back on the Path those who have wandered and strayed.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇ ; ਤੂਹੈ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ (1021-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself make them stray, and You teach them again.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ;
ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1021-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I cannot see anything except the Name. Through the Name comes salvation and merit. ||8||

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ; ਕੇਲ ਕੇਦਾਰਾ ॥ (1022-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Ganges, the Jamunaa where Krishna played, Kaydar Naat'h,

ਕਾਸੀ ਕਾਂਤੀ ; ਪੁਰੀ ਦੁਆਰਾ ॥ (1022-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Varanasi, Kanchivaram, Puri, Dwaarkaa,

ਗੰਗਾ ਸਾਗਰੁ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮੁ ;
ਅਠਸਠਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1022-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Ganga Saagar where the Ganges empties into the ocean, Trivaynee where the three rivers (Gangga, Jamuna & Saraswati) come together this place is called Praagraj and the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, are all merged in Almighty's Being. ||9||

ਆਪੇ ; ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1022-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the Siddha, the seeker, in meditative contemplation.

ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ; ਪੰਚਾ ਕਾਰੀ ॥ (1022-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the King and the Council.

ਤਖਤਿ ਬਹੈ , ਅਦਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ;
ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1022-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty Himself, the wise Judge, sits on the throne; He takes away illusion, duality and fear. ||10||

ਆਪੇ ਕਾਜੀ ; ਆਪੇ ਮੁਲਾ ॥ (1022-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the Qazi; He Himself is the Mullah.

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ; ਨ ਕਬਹੂ ਭੁਲਾ ॥ (1022-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is infallible; He never makes mistakes.

ਆਪੇ ਮਿਹਰ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ; (dieAw-piq bolo)
ਨਾ ਕਿਸੈ ਕੋ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1022-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the Giver of Grace, compassion and honor; He is no one's enemy. ||11||

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ; ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1022-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever He forgives, He blesses with glorious greatness.

ਸਭਸੈ ਦਾਤਾ ; ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ (1022-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is the Giver of all; He does not have even an iota of greed.

ਭਰਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ;
ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1022-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Immaculate Master is all pervading, permeating everywhere, both hidden and manifest. ||12||

ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥ (1022-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How can I praise the inaccessible (beyond the grasp of the mind), infinite Master?

ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ; ਮੁਰਾਰੈ ॥ (isrjx-hwr bolo) (1022-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Creator Master is the Enemy of ego.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ;
ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1022-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He unites those whom He blesses with His Grace; uniting them in His Union, they are united. ||13||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ; ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ ॥ (1022-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Brahma, Vishnu and Shiva stand at His Door;

ਊਭੇ ਸੇਵਹਿ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ (Al`K bolo) (1022-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

they serve the unseen, infinite Master.

ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ;
ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1022-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Millions of others can be seen crying at His door; I cannot even estimate their numbers. ||14||

ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ; ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1022-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

True is the Kirtan of His Praise, and True is the Word of His Bani.

ਹੋਰ ਨ ਦੀਸੈ ; ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ॥ (1022-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I can see no other in the Vedas and the Puraanas.

ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੁ , ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ;
ਮੈ ਧਰ ਹੋਰ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1022-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Truth is my capital; I sing the Glorious Praises of the True Master. I have no other support at all. ||15||

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ ; ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ (1022-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In each and every age, the True Master is, and shall always be.

ਕਉਣੁ ਨ ਮੂਆ ; ਕਉਣੁ ਨ ਮਰਸੀ ॥ (1022-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Who has not died? Who shall not die?

ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ , ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ (1022-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak the lowly offers this prayer; see Him within your own self, and lovingly focus on Almighty. ||16||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1022-10)

Maaru, First Mahala:

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ; ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ (1022-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In duality and evil-mindedness, the soul-bride is blind and deaf.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ; ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥ (1022-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

She wears the dress of sexual desire and anger.

ਘਰਿ ਵਰੁ , ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ , ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1022-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Her Husband Master is within the home of her own heart, but she does not know Him; without her Husband Master, she cannot go to sleep. ||1||

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ; ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥ (1022-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The great fire of desire blazes within her.

ਮਨਮੁਖੁ ਤਕੇ ; ਕੁੰਡਾ ਚਾਰੇ ॥ (q`ky bolo) (1022-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh looks around in the four directions.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1022-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without serving the True Guru, how can she find peace? Glorious greatness rests in the hands of the True Master. ||2||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1022-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Eradicating sexual desire, anger and egotism,

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ; ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (1022-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

she destroys the five thieves through the Guru's Shabad (Hymn).

ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ , ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ;
ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1022-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Taking up the sword of spiritual wisdom, she struggles with her mind, and hope and desire are smoothed over in her mind. ||3||

ਮਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ; ਪਿਤਾ ਬਿਦੁ ਧਾਰਾ ॥ (mW bolo) (1022-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the union of the mother's egg and the father's sperm,

ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ; ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥ (1022-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

the form of infinite beauty has been created.

ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ;
ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1022-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The blessings of light all come from You; You are the Creator Master, pervading everywhere. ||4||

ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ; ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ॥ (1022-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You have created birth and death.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ; ਕਿਆ ਡਰਣਾ ॥ (polw bolo) (1022-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Why should anyone fear, if they come to understand through the Guru?

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ;
ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (srIr-hu bolo) (1022-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When You, O Merciful Master, look with Your kindness, then pain and suffering leave the body. ||5||

ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ; ਭਉ ਖਾਇਆ ॥ (1022-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who sits in the home of his own self, eats his own fears.

ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (1022-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He quiets and holds his wandering mind still.

ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ;
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1022-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His heart-lotus blossoms forth in the overflowing green pool, and Almighty of his soul becomes his companion and helper. ||6||

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ; ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ (1022-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With their death already ordained, mortals come into this world.

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ; ਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥ (1022-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How can they remain here? They have to go to the world beyond.

ਸਚਾ ਅਮਰੁ , ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ;
ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1022-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

True is Almighty's Command; the true ones dwell in the eternal city. The True Master blesses them with glorious greatness. ||7||

ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ; ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1022-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself created the whole world.

ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ; ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ (1022-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The One who made it, assigns the tasks to it.

ਸਚੈ ਊਪਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦੀਸੈ ;
ਸਾਚੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1023-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I cannot see any other above the True Master. The True Master does the appraisal. ||8||

ਐਥੈ ; ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ (1023-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In this green pasture, the mortal stays only a few days.

ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ; ਧੁੰਧੂਕਾਰੇ ॥ (DuMDU-kwry bolo) (1023-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He plays and frolics in utter darkness.

ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ;
ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1023-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The jugglers have staged their show, and left, like people mumbling in a dream. ||9||

ਤਿਨ ਕਉ ; ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1023-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They alone are blessed with glorious greatness at Almighty's throne,

ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1023-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

who enshrine the fearless Master in their minds, and lovingly center themselves on Him.

ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1023-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the galaxies and solar systems, nether regions, celestial realms and the three worlds, Almighty is in the primal void of deep absorption. ||10||

ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ; ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ ॥ (1023-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

True is the village, and true is the throne,

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ; ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥ (1023-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

of those Gurmukhs who meet with the True Master, and find peace.

ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ;
ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1023-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In Truth, seated upon the true throne, they are blessed with glorious greatness; their egotism is eradicated, along with the calculation of their account. ||11||

ਗਣਤ ਗਣੀਐ ; ਸਹਸਾ ਜੀਐ ॥ (1023–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Calculating its account, the soul becomes anxious.

ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ (1023–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How can one find peace, through duality and the three gunas - the three qualities (Sato, Rajo & Tamo)?

ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1023–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The One Master is immaculate and formless, the Great Giver; through the Perfect Guru, honor is obtained. ||12||

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ; ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ (1023–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In each and every age, very rare are those who, as Gurmukh, realize Almighty.

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (rw~qw bolo) (1023–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Their minds are imbued with the True, all-pervading Master.

ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1023–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Seeking His Shelter, they find peace, and their minds and bodies are not stained with filth. ||13||

ਜੀਭ ; ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥ (rw`qI bolo) (1023–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Their tongues are imbued with the True Master, the source of nectar;

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ; ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ (1023–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

abiding with Almighty, they have no fear or doubt.

ਸ੍ਰਵਣ ਸ੍ਰੋਤ ਰਜੇ , ਗੁਰਬਾਣੀ ; (r`jy bolo)
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1023–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Hearing the Guru’s Shabad (Hymn), their ears are satisfied, and their light merges into the Light. ||14||

ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ; ਧਰੇ ਪਉ ਧਰਣਾ ॥ (1023–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Carefully, carefully, I place my feet upon the ground.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (1023-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Wherever I go, I behold Your Sanctuary.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ;
ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1023-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whether You grant me pain or pleasure, You are pleasing to my mind. I am in harmony with You. ||15||

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ; ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥ (1023-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one is anyone's companion or helper at the very last moment;

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ; ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1023-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

as Gurmukh, I realize You and praise You.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (r`qy bolo)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ (1023-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, imbued with I am detached; in the home of my own self deep within, I am absorbed in the primal void of deep meditation. ||16||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1023-11)

Maaru, First Mahala:

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ; ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ (1023-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the very beginning of time, and throughout the ages, You are infinite and incomparable.

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ; ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ (1023-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are my primal, immaculate Master.

ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ; ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1023-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I contemplate the Way of Yoga, the Way of Union with the True Master. I am truly absorbed in the primal void of deep meditation. ||1||

ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ; ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥ (DMuDU-kwrY bolo) (1023-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

For so many ages, there was only pitch darkness;

ਤਾੜੀ ਲਾਈ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ (1023-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

the Creator Master was absorbed in the primal void.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1023-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was the True Name, the glorious greatness of the Truth, and the glory of His true throne. ||2||

ਸਤਜੁਗਿ ; ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (1023-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Golden Age of Truth, Truth and contentment filled the bodies.

ਸਤਿ ਸਤਿ ਵਰਤੈ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (1023-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Truth was pervasive, Truth, deep, profound and unfathomable.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਪਰਖੈ ;
ਸਾਚੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1023-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master appraises the mortals on the Touchstone of Truth, and issues His True Command. ||3||

ਸਤ ਸੰਤੋਖੀ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1023-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Perfect True Guru is true and contented.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੇ ; ਸੋ ਸੂਰਾ ॥ (1023-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is a spiritual hero, who believes in Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਸਾਚੁ ਨਿਵਾਸਾ ;
ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1023-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone obtains a true seat in the True Court of Almighty, who surrenders to the Command of the Commander. ||4||

ਸਤਜੁਗਿ ; ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1023-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Golden Age of Truth, everyone spoke the Truth.

ਸਚਿ ਵਰਤੈ ; ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ (1023-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Truth was pervasive - Almighty was Truth.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਾਚੁ , ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1023-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With Truth in their minds and mouths, mortals were rid of illusion and fear. Truth was the friend of the Gurmukhs. ||5||

ਤ੍ਰੇਤੈ ; ਧਰਮ ਕਲਾ ਇਕ ਚੂਕੀ ॥ (1023-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Silver Age of Traytaa Yoga, one power of Dharma was lost.

ਤੀਨਿ ਚਰਣ ; ਇਕ ਦੁਬਿਧਾ ਸੂਕੀ ॥ (1023-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Three feet remained; through duality, one was cut off.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਸਾਚੁ ਵਖਾਣੈ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਪਚੈ ਅਵਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1023-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who were Gurmukh spoke the Truth, while the self-willed manmukhs wasted away in vain. ||6||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਕਦੇ ਨ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥ (1023-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The manmukh never succeeds in the Court of Almighty.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਕਿਉ ਅੰਤਰੁ ਰੀਝੈ ॥ (1023-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru’s Shabad (Hymn), how can one be pleased within?

ਬਾਧੇ ਆਵਹਿ , ਬਾਧੇ ਜਾਵਹਿ ;
ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1023-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In bondage they come, and in bondage they go; they understand and comprehend nothing. ||7||

ਦਇਆ ਦੁਆਪੁਰਿ ; ਅਧੀ ਹੋਈ ॥ (1023-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Brass Age of Dwaapur Yuga, compassion was cut in half.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ (1024-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Only a few, as Gurmukh, remembered Almighty.

ਦੁਇ ਪਗ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਣੀਧਰ ; (Drxl-Dr bolo)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਿਥਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1024-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Dharmic faith, which upholds and supports the earth, had only two feet; Truth was revealed to the Gurmukhs. ||8||

ਰਾਜੇ ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ; ਪਰਥਾਏ ॥ (1024-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The kings acted righteously only out of self-interest.

ਆਸਾ ਬੰਧੇ ; ਦਾਨੁ ਕਰਾਏ ॥ (1024-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Tied to hopes of reward, they gave to charities.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ;
ਥਾਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1024-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, liberation did not come, although they grew weary of performing rituals. ||9||

ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਿ ; ਮੁਕਤਿ ਮੰਗਾਹੀ ॥ (1024-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Practicing religious rituals, they sought liberation,

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ; ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ (1024-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

but the treasure of liberation comes only by praising the Shabad.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੈ , ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ;
ਪਰਪੰਚੁ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1024-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Guru’s Shabad (Gurbani), liberation is not obtained; practicing hypocrisy, they wander around confused. ||10||

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ; ਛੋਡੀ ਨ ਜਾਈ ॥ (1024-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Love and attachment to Maya is difficult to be abandoned.

ਸੇ ਛੂਟੇ ; ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (1024-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They alone find release, who practice deeds of Truth.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ; (r`qy bolo)
ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1024-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Day and night, the devotees remain imbued with contemplative meditation; they become just like their Master. ||11||

ਇਕਿ ਜਪ ਤਪ ਕਰਿ ਕਰਿ ;
ਤੀਰਥ ਨਾਵਹਿ ॥ (n´wvih bolo) (1024-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some chant and practice intensive meditation, and take cleansing baths at sacred shrines of pilgrimage.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ॥ (1024-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They spend their life as You want them to.

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ , ਅਪਤੀਜੁ ਨ ਭੀਜੈ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ , ਕਿਨਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1024-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By stubborn rituals of self-suppression, Almighty is not pleased. No one has ever obtained honor, without Almighty, without the Guru. ||12||

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ; ਇਕ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ (1024-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Iron Age, the Dark Age of Kalyug, only one power remains.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਕਿਨੈ ਨ ਭਾਖੀ ॥ (1024-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Perfect Guru, no one has even described it.

ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1024-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs have staged the show of falsehood. Without the True Guru, illusion does not depart. ||13||

ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਿਰੰਦਾ ॥ (1024-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru is the Creator Master, independent and carefree.

ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ; ਨ ਛੰਦਾ ਬੰਦਾ ॥ (1024-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He does not fear death, and He is not dependent on mortal men.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਸੇਵੇ , ਸੋ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1024-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever serves Him becomes immortal and imperishable, and will not be tortured by death. ||14||

ਗੁਰ ਮਹਿ ; ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (1024-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Creator Master has enshrined Himself within the Guru.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕੋਟਿ ਅਸੰਖ ਉਧਾਰੇ ॥ (1024-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukh saves countless millions.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ;
ਨਿਰਭਉ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1024-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Life of the World is the Great Giver of all beings. The Fearless Master has no filth at all. ||15||

ਸਗਲੇ ਜਾਚਹਿ ; ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੀ ॥ (1024-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Everyone begs from the Guru, God's Treasurer.

ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ (Al`K bolo) (1024-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the beyond the influence of Maya, beyond knowledge, infinite Master.

ਨਾਨਕੁ ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ;
ਮੈ ਦੀਜੈ ਸਾਚੁ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ (1024-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak speaks the Truth; he begs from God. Please bless me with the Truth, by Your Will. ||16||4||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1024-12)

Maaru, First Mahala:

ਸਾਚੈ ਮੇਲੇ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1024-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master unites with those who are united with the Guru's Shabad (Hymn).

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥ (1024-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When it pleases Him, we intuitively merge with Him.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1024-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Light of the Transcendent Master pervades the three worlds; there is no other at all, O Siblings of Destiny. ||1||

ਜਿਸ ਕੇ ਚਾਕਰ ; ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1024-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am His servant; I serve Him.

ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (Al`K bolo) (1024-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is beyond knowledge; He is pleased by the Shabad.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ਕਰਤਾ ; (gux-kwrI bolo)
ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੨॥ (1024-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Creator is the Benefactor of His devotees. He forgives them - such is His greatness. ||2||

ਦੇਦੇ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ; ਸਾਚੇ ॥ (1024-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master gives and gives; His blessings never run short.

ਲੈ ਲੈ ; ਮੁਕਰਿ ਪਉਦੇ ਕਾਚੇ ॥ (1024-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The false ones receive, and then deny having received.

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝਹਿ , ਸਾਚਿ ਨ ਰੀਝਹਿ ;
ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1024-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They do not understand their origins, they are not pleased with the Truth, and so they wander in duality and illusion. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜਾਗਿ ਰਹੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ (1024-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs remain awake and aware, day and night.

ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ; ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਤੀ ॥ (1024-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, they know the Love of the True Master.

ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ , ਸੇ ਲੂਟੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1024-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs remain asleep, and are plundered. The Gurmukhs remain safe and sound, O Siblings of Destiny. ||4||

ਕੂੜੇ ਆਵੈ ; ਕੂੜੇ ਜਾਵੈ ॥ (1024-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The false come, and the false go;

ਕੂੜੇ ਰਾਤੀ ; ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1024-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

imbued with falsehood, they practice only falsehood.

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ , ਸੇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1024-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who are imbued with the Shabad are robed in honor in the Court of Almighty; the Gurmukhs focus their consciousness on Him. ||5||

ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ; ਠਗੀ ਠਗਵਾੜੀ ॥ (1024-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The false are cheated, and robbed by the robbers.

ਜਿਉ ਵਾੜੀ ; ਓਜਾੜਿ ਉਜਾੜੀ ॥ (1024-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The garden is laid waste, like the rough wilderness.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਸਾਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ , ਦੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1024-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, nothing tastes sweet; forgetting Almighty, they suffer in sorrow. ||6||

ਭੋਜਨੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ; ਆਘਾਈ ॥ (1024-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Receiving the food of Truth, one is satisfied.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ; ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1024-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

True is the glorious greatness of the jewel of the Name.

ਚੀਨੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਈ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1024-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who understands his own self, realizes Almighty. His light merges into the Light. ||7||

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲੀ ; ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ (1025-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Wandering from the Name, he endures beatings.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ; ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (1025-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Even great cleverness does not dispel illusion.

ਪਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ , ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ;
ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1025-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The unconscious fool does not remain conscious of Almighty; he putrifies and rots away to death, carrying his heavy load of sin. ||8||

ਬਿਨੁ ਬਾਦ ਬਿਰੋਧਹਿ ; ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1025-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one is free of conflict and strife.

ਮੈ ਦੇਖਾਲਿਹੁ ; ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1025-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Show me anyone who is, and I will praise him.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1025-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Dedicating mind and body to God, one meets Almighty, the Life of the World, and becomes just like Him. ||9||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1025-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one knows the state and extent of God.

ਜੇ ਕੋ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ; ਵਡਾਈ ਖਾਵੈ ॥ (1025-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever calls himself great, will be eaten by his greatness.

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਤੋਟਿ ਨ ਦਾਤੀ ;
ਸਗਲੀ ਤਿਨਹਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1025-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There is no lack of gifts of our True Master. He created all. ||10||

ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ; ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1025-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Great is the glorious greatness of the independent Master.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ; ਦਾਨੁ ਸਮਾਹੇ ॥ (1025-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself created, and gives sustenance to all.

ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ , ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਦਾਤਾ ;
ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1025-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Merciful Master is not far away; the Great Giver spontaneously unites with Himself, by His Will. ||11||

ਇਕਿ ਸੋਗੀ ; ਇਕਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (1025-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some are sad, and some are afflicted with disease.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ; ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ॥ (1025-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whatever God does, He does by Himself.

ਭਗਤਿ ਭਾਉ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ;
ਅਨਹਦਿ ਸਬਦਿ ਲਖਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1025-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through loving devotion, and the Perfect Teachings of the Guru, the limitless Shabad is realized. ||12||

ਇਕਿ ਨਾਗੇ ਭੂਖੇ ; ਭਵਹਿ ਭਵਾਏ ॥ (1025-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some wander and roam around, hungry and naked.

ਇਕਿ ਹਠੁ ਕਰਿ ਮਰਹਿ ; ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ॥ (1025-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some act in stubbornness and die, but do not know the value of God.

ਗਤਿ ਅਵਿਗਤ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਬੂਝੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1025-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They do not know the difference between good and bad; this is understood only through the practice of the Guru's Shabad (Hymn). ||13||

ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ; (n´wvih bolo)
ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਵਹਿ ॥ (1025-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some bathe at sacred shrines and refuse to eat.

ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ; ਦੇਹ ਖਪਾਵਹਿ ॥ (1025-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some torment their bodies in burning fire.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ;
ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1025-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, liberation is not obtained; how can anyone cross over? ||14||

ਗੁਰਮਤਿ ਛੋਡਹਿ ; ਉਝੜਿ ਜਾਈ ॥ (1025-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abandoning the Guru's Teachings, some wander in the wilderness.

ਮਨਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ; ਅਵਾਈ ॥ (1025-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs are destitute; they do not meditate on Almighty.

ਪਚਿ ਪਚਿ ਬੂਡਹਿ , ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਕੂੜਿ ਕਾਲੁ ਬੈਰਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1025-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are ruined, destroyed and drowned from practicing falsehood; death is the enemy of the false. ||15||

ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ; ਹੁਕਮੇ ਜਾਵੈ ॥ (1025-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By the Almighty's Command, they come, and by His Command, they go.

ਬੂਝੈ ਹੁਕਮੁ ; ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1025-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who realizes His Command, merges in the True Master.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ (1025-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, he merges in the True Master, and his mind is pleased with Almighty. The Gurmukhs do His work. ||16||5||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1025-12)

Maaru, First Mahala:

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1025-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the Creator Master, the writer of destiny.

ਜਿਨਿ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਪਛਾਤਾ ॥ (1025-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He evaluates those whom He Himself has created.

**ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ;
ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥** (1025-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the True Guru, and He Himself is the servant; He Himself created the Universe. ||1||

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ; ਨਾਹੀ ਦੂਰੇ ॥ (1025-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is near at hand, not far away.

ਬੂਝਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸੇ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ (1025-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs understand Him; perfect are those humble beings.

**ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ;
ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਏਹ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥** (1025-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Associating with them night and day is profitable. This is the glorious greatness of associating with the Guru. ||2||

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ; ਸੰਤ ਭਲੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ (1025-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Throughout the ages, Your Saints are holy and sublime, O God.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਰਸਨ ਰਸੇਰੇ ॥ (1025-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They sing the Glorious Praises of Almighty, savoring it with their tongues.

**ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪਰਹਰਿ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ;
ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੩॥** (1025-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They chant His Praises, and their pain and poverty are taken away; they are not afraid of anyone else. ||3||

ਓਇ ਜਾਗਤ ਰਹਹਿ ; ਨ ਸੂਤੇ ਦੀਸਹਿ ॥ (1025-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They remain awake and aware, and do not appear to sleep.

ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ; ਸਾਚੁ ਪਰੀਸਹਿ ॥ (1025-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They serve up Truth, and so save their companions and relatives.

ਕਲਿਮਲ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ , ਤੇ ਨਿਰਮਲ ;
ਓਇ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1025-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are not stained with the filth of sins; they are immaculate and pure, and remain absorbed in loving devotional worship. ||4||

ਬੂਝਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ॥ (1025-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O humble servants of Almighty, understand the Guru's Shabad (Hymn).

ਏਹੁ ਜੋਬਨੁ ਸਾਸੁ ਹੈ ; ਦੇਹ ਪੁਰਾਣੀ ॥ (1025-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This youth, breath and body shall pass away.

ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੫॥ (1025-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O mortal, you shall die today or tomorrow; chant, and meditate on Almighty within your heart. ||5||

ਛੋਡਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਕੂੜ ਕਬਾੜਾ ॥ (1025-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O mortal, abandon falsehood and your worthless ways.

ਕੂੜੁ ਮਾਰੇ ; ਕਾਲੁ ਉਛਾਹਾੜਾ ॥ (auCwhw-Vw bolo) (1025-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Death viciously kills the false beings.

ਸਾਕਤ ਕੂੜਿ ਪਚਹਿ ਮਨਿ ਹਉਮੈ ;
ਦੁਹੁ ਮਾਰਗਿ ਪਚੈ ਪਚਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1025-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Maya is ruined through falsehood and his egotistical mind. On the path of duality, he rots away and decomposes. ||6||

ਛੋਡਿਹੁ ਨਿੰਦਾ ; ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ (1026-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abandon slander and envy of others.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਦਝਹਿ ; ਸਾਤਿ ਨ ਆਈ ॥ (1026-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Reading and studying, they burn, and do not find tranquility.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹੁ ;
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1026-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, praise Almighty's Name. Almighty, the Supreme Soul, shall be your helper and companion. ||7||

ਛੋਡਹੁ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬੁਰਿਆਈ ॥ (1026-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abandon sexual desire, anger and wickedness.

ਹਉਮੈ ਧੰਧੁ ; ਛੋਡਹੁ ਲੰਪਟਾਈ ॥ (1026-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abandon your involvement in egotistical affairs and conflicts.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ , ਤਾ ਉਬਰਹੁ ;
ਇਉ ਤਰੀਐ ਭਵਜਲੁ ਭਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1026-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If you seek the Sanctuary of the True Guru, then you shall be saved. In this way you shall cross over the terrifying world-ocean, O Siblings of Destiny. ||8||

ਆਗੈ ਬਿਮਲ ਨਦੀ ; ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝੇਲਾ ॥ (1026-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the hereafter, you shall have to cross over the fiery river of poisonous flames.

ਤਿਥੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ; ਜੀਉ ਇਕੇਲਾ ॥ (1026-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one else will be there; your soul shall be all alone.

ਭੜ ਭੜ ਅਗਨਿ , ਸਾਗਰੁ ਦੇ ਲਹਰੀ ;
ਪੜਿ ਦਝਹਿ ਮਨਮੁਖ ਤਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1026-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The ocean of fire spits out waves of searing flames; the self-willed manmukhs fall into it, and are roasted there. ||9||

ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੁਕਤਿ ; ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਾਣੈ ॥ (1026-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Liberation comes from the Guru; He grants this blessing by the Pleasure of His Will.

ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ; ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1026-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone knows the way, who obtains it.

ਜਿਨ ਪਾਇਆ , ਤਿਨ ਪੂਛਹੁ ਭਾਈ ;
ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1026-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So ask one who has obtained it, O Siblings of Destiny. Serve the True Guru, and find peace. ||10||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਉਰਝਿ ਮਰਹਿ ਬੇਕਾਰਾ ॥ (1026-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, he dies entangled in sin and corruption.

ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ; ਕਰੇ ਖੁਆਰਾ ॥ (1026-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Messenger of Death smashes his head and humiliates him.

ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ;
ਡੂਬਹਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1026-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The slanderous person is not freed of his bonds; he is drowned, slandering others. ||11||

ਬੋਲਹੁ ਸਾਚੁ ; ਪਛਾਣਹੁ ਅੰਦਰਿ ॥ (1026-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So speak the Truth, and realize Almighty deep within.

ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ; ਦੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨੰਦਰਿ ॥ (1026-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is not far away; look, and see Him.

ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ;
ਇਉ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1026-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No obstacles shall block your way; become Gurmukh, and cross over to the other side. This is the way to cross over the worldly ocean. ||12||

ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ; ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (1026-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's Name, abides deep within the body.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1026-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Creator Master is eternal and imperishable.

ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ , ਨ ਮਾਰਿਆ ਜਾਈ ;
ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸਬਦਿ ਰਜਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1026-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The soul does not die, and it cannot be killed; God creates and watches over all. Through the Guru's Shabad (Hymn), His Will is manifest. ||13||

ਓਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੈ ; ਨਾਹੀ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (1026-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is immaculate, and has no darkness means ignorance.

ਓਹੁ ; ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (1026-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master Himself sits upon His throne.

ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ;
ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਆਈ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1026-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Maya are bound and gagged, and forced to wander in reincarnation. They die, and are reborn, and continue coming and going. ||14||

ਗੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥ (1026-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru's servants are the beloved ones of True Guru.

ਓਇ ਬੈਸਹਿ ਤਖਤਿ ; ਸੁ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1026-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Contemplating the Shabad, they sit upon His throne.

ਤਤੁ ਲਹਹਿ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣਹਿ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1026-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They realize the essence of reality, and know the state of their inner being. This is the true glorious greatness of those who join the Sat Sangat. ||15||

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਜਨੁ ਪਿਤਰਾ ਤਾਰੇ ॥ (1026-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself saves His humble servant, and saves his ancestors as well.

ਸੰਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ; ਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (1026-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His companions are liberated; He carries them across.

ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸ ਕਾ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ (1026–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak is the servant and slave of that Gurmukh who lovingly focuses his consciousness on Almighty. ||16||6||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1026–14)

Maaru, First Mahala:

ਕੇਤੇ ਜੁਗ ; ਵਰਤੇ ਗੁਬਾਰੈ ॥ (1026–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

For many ages, only darkness prevailed;

ਤਾੜੀ ਲਾਈ ; ਅਪਰ ਅਪਾਰੈ ॥ (1026–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

the infinite, endless Master was absorbed in the primal void.

ਧੁੰਧੂਕਾਰਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ;
ਨਾ ਤਦਿ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ (1026–15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He sat alone and unaffected in absolute darkness; the world of conflict did not exist. ||1||

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ; ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਏ ॥ (1026–15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Thirty-six ages (which computed to be 38,880,000[1] years) passed like this.

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਤਿਵੈ ਚਲਾਏ ॥ (1026–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He causes all to happen by the Pleasure of His Will.

ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਈ ;
ਆਪੇ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ (1026–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No rival of His can be seen. He Himself is infinite and endless. ||2||

ਗੁਪਤੇ ਬੂਝਹੁ ; ਜੁਗ ਚਤੁਆਰੇ ॥ (cqu-Awry bolo) (1026–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

God is hidden throughout the four ages - understand this well.

[1] Sat-yug -1,728,000 years, Treta-yug - 1,296,000 years, Duapur-yug - 864, 000 years and Kal-yug – 432,000 years so the total age of Yugas is 4,320,000 years.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤੈ ; ਉਦਰ ਮਝਾਰੇ ॥ (1026-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He pervades each and every heart, and is contained within the belly.

ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕਾ ਏਕੀ ਵਰਤੈ ;
ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ (1026-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The One and Only Master prevails throughout the ages. How rare are those who contemplate the Guru, and understand this. ||3||

ਬਿੰਦੁ ਰਕਤੁ ਮਿਲਿ ; ਪਿੰਡੁ ਸਰੀਆ ॥ (1026-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the union of the sperm and the egg, the body was formed.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਮਿਲਿ ; ਜੀਆ ॥ (1026-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the union of air, water and fire, the living being is made.

ਆਪੇ ਚੋਜ ਕਰੇ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ;
ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ (1026-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself plays joyfully in the mansion of the body; all the rest is just attachment to Maya's expanse. ||4||

ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਮਹਿ ; ਉਰਧ ਧਿਆਨੀ ॥ (1026-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Within the mother's womb, upside-down, the mortal meditated on God.

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1026-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The knower of hearts (Antarjami) , knows everything.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ;
ਅੰਤਰਿ ਉਦਰ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ (1026-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With each and every breath, he contemplated the True Name, deep within himself, within the womb. ||5||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ; ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ (1027-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He came into the world to obtain the four gifts (Kaam-fullfillment of wishes, Arth-attainment of wealth, Dharam-faith & Mokh-liberation).

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ; ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ (1027-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He came to dwell in the home of the Ishwer (Shiv-creator) and Maya (Shakti-creation).

ਏਕੁ ਵਿਸਾਰੇ ਤਾ ਪਿੜ ਹਾਰੇ ;
ਅੰਧੁਲੈ , ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ (1027-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

But he forgot the One Master, and he has lost the game. The blind person forgets Almighty's Name. ||6||

ਬਾਲਕੁ ਮਰੈ ; ਬਾਲਕ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ (1027-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The child dies in his childish games means ones fails to realize the real-self.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਰੋਵਹਿ ; ਬਾਲੁ ਰੰਗੀਲਾ ॥ (1027-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They cry and mourn, saying that he was such a playful child.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ , ਸੋ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ;
ਭੂਲਾ ਰੋਵਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ (1027-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty who owns him has taken him back. Those who weep and mourn are mistaken. ||7||

ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ; ਕਿ ਕੀਜੈ ॥ (1027-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

What can they do, if he dies in his youth?

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ; ਕਰਿ ਰੋਵੀਜੈ ॥ (1027-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They cry out, "His is mine, he is mine!"

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਇ ਵਿਗੂਚਹਿ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ (1027-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They cry for the sake of Maya, and are ruined; their lives in this world are cursed. ||8||

ਕਾਲੀ ਹੂ ; ਫੁਨਿ ਧਉਲੇ ਆਏ ॥ (1027-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Their black hair eventually turns grey.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਗਥੁ ਗਇਆ ਗਵਾਏ ॥ (1027-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Name, they lose their wealth, and then leave.

ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਧुਲਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੈ ;
ਮੂਠੇ ਰੋਇ ਪੂਕਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ (1027-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are evil-minded and blind - they are totally ruined; they are plundered, and cry out in pain. ||9||

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਨ ਰੋਵੈ ਕੋਈ ॥ (1027-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who understands himself, does not cry.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1027-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When he meets the True Guru, then he understands.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਨ ਖੂਲਹਿ ;
ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1027-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the heavy, hard doors of ignorance are not opened. Upon obtaining the Guru's Shabad (Hymn), one is emancipated. ||10||

ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ; ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਦੇਹੀ ॥ (1027-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The body grows old, and is beaten out of shape.

ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ; ਅੰਤਿ ਸਨੇਹੀ ॥ (1027-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

But he does not meditate on Almighty, His only friend, even at the end.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਚਲੈ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ;
ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1027-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting Almighty's Name, he departs with his face blackened. The false are humiliated in the Court of Almighty. ||11||

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਚਲੈ ਕੂੜਿਆਰੋ ॥ (1027-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting the false ones depart.

ਆਵਤ ਜਾਤ ; ਪੜੈ ਸਿਰਿ ਛਾਰੋ ॥ (1027-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Coming and going, dust falls on their heads.

ਸਾਹੁਰੜੈ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਏ ; (swhur-VY bolo)
ਪੇਈਅੜੈ ਸਿਰਿ ਮਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (pyel-AVY bolo) (1027-9, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

The soul-bride finds no home in her in-laws' home, the world hereafter; she suffers in agony in this world of her parents' home. ||12||

ਖਾਜੈ ਪੈਝੈ ; ਰਲੀ ਕਰੀਜੈ ॥ (1027-10, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

She eats, dresses and plays joyfully,

ਬਿਨੁ ਅਭ ਭਗਤੀ ; ਬਾਦਿ ਮਰੀਜੈ ॥ (1027-10, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

but without loving devotional worship of Almighty, she dies uselessly.

ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ; (Ap-sr bolo)
ਜਮੁ ਮਾਰੇ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1027-10, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

One who does not distinguish between good and evil, is beaten by the Messenger of Death; how can anyone escape this? ||13||

ਪਰਵਿਰਤੀ ; ਨਰਵਿਰਤਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (1027-11, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

One who realizes what he has to possess, and what he has to abandon,

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (1027-11, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

associating with the Guru, comes to know the Guru’s Shabad (Hymn), within the home of his real-self (Atma).

ਕਿਸ ਹੀ ਮੰਦਾ ਆਖਿ ਨ ਚਲੈ ;
ਸਚਿ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1027-11, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

Do not call anyone else bad; follow this way of life. Those who are true are judged to be genuine by the True Master. ||14||

ਸਾਚ ਬਿਨਾ ; ਦਰਿ ਸਿਝੈ ਨ ਕੋਈ ॥ (1027-12, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

Without Truth, no one succeeds in the Court of Almighty.

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ; ਪੈਝੈ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (1027-12, ਮਾਰੂ, ਮ: 1)

Through the True Shabad, one is robed in honor.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ;
ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1027-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He forgives those with whom He is pleased; they silence their egotism and pride. ||15||

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1027-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who realizes the Hukam of God's Command, by the Grace of the Guru,

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰ ਕੀ ; ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1027-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

comes to know the lifestyle of the ages.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ;
ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੭॥ (qwrx-hwrw bolo) (1027-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, chant and cross over to the other side. The True Master will carry you across. ||16||1||7||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1027-15)

Maaru, First Mahala:

ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤੁ ; ਨਾਹੀ ਮੈ ਕੋਈ ॥ (1027-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I have no other friend like Almighty.

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ; ਸੁਰਤਿ ਸਮੋਈ ॥ (1027-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He gave me body and mind, and infused consciousness into my being.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਸਮਾਲੇ ;
ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਹੇ ॥੧॥ (1027-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He cherishes and cares for all beings; He is deep within, the wise, all-knowing Master. ||1||

ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ; ਹਮ ਹੰਸ ਪਿਆਰੇ ॥ (1027-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru is the sacred pool, and I am His beloved swan.

ਸਾਗਰ ਮਹਿ ; ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਸਾਰੇ ॥ (1027-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the ocean, there are so many jewels and rubies.

ਮੋਤੀ ਮਾਣਕ ਹੀਰਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ;
ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੨॥ (1027-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's Praises are pearls, gems and diamonds. Singing His Praises, my mind and body are drenched with His Love. ||2||

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ; ਅਗਾਧਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1027-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty is inaccessible (beyond the grasp of the mind), inscrutable, unfathomable and unattached.

ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1027-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's limits cannot be found; the Guru is the universal sustainer (Almighty) himself.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ; (qwrx-hwrw bolo)
ਮੇਲਿ ਲਏ ਰੰਗਿ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੩॥ (1027-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Teachings of the True Guru, Almighty carries us across to the other side. He unites in His Union those who are colored by His Love. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ; ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੇਹੀ ॥ (1027-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, how can anyone be liberated?

ਓਹੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ; ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ (1027-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He has been the Friend of Almighty, from the very beginning of time, and all throughout the ages.

ਦਰਗਹ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਬਖਸੇ ਅਵਗੁਣ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੪॥ (1027-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Grace, He grants liberation in His Court; He forgives them for their sins. ||4||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ; ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥ (1028-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru, the Giver, grants liberation;

ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ (1028-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

all diseases are eradicated, and one is blessed with the Nectar.

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨਾਹੀ ਕਰੁ ਲਾਗੈ ;
ਜਿਸੁ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਠਰੁ ਸੀਨਾ ਹੇ ॥੫॥ (1028-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Death, the tax collector, does not impose any tax on one whose inner fire has been put out, whose heart is cool and tranquil. ||5||

ਕਾਇਆ ਹੰਸ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਹੁ ਧਾਰੀ ॥ (1028-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The body has developed a great love for the soul-swan.

ਓਹੁ ਜੋਗੀ ਪੁਰਖੁ ; ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ (1028-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is a Yogi, and she is a beautiful woman.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਚੋਜ ਬਿਨੋਦੀ ; (Aih-inis bolo)
ਉਠਿ ਚਲਤੈ ਮਤਾ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੬॥ (1028-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Day and night, he enjoys her with delight, and then he arises and departs without consulting her. ||6||

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ; ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਛਾਜੈ ॥ (1028-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Creating the Universe, God remains diffused throughout it.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ; ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਜੈ ॥ (1028-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the wind, water and fire, He exist within all the energies.

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦੂਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ;
ਸੋ ਪਾਏ , ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੭॥ (1028-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The mind wavers, keeping company with evil passions; one obtains the rewards of his own actions. ||7||

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਦੋਖ ਦੁਖ ਸਹੀਐ ॥ (1028-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting one suffers the misery of his evil ways.

ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ; ਚਲਣਾ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ (1028-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When the order to depart is issued, how can he remain here?

ਨਰਕ ਕੂਪ ਮਹਿ ਗੋਤੇ ਖਾਵੈ ;
ਜਿਉ ਜਲ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਮੀਨਾ ਹੇ ॥੮॥ (1028-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He falls into the pit of hell, and suffers like a fish out of water. ||8||

ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ; ਸਾਕਤੁ ਭੋਗਾਈਐ ॥ (1028-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Maya has to endure 8.4 million hellish incarnations.

ਜੈਸਾ ਕੀਚੈ ; ਤੈਸੋ ਪਾਈਐ ॥ (1028-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As he acts, so does he suffer.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ;
ਕਿਰਤਿ ਬਾਧਾ , ਗ੍ਰਸਿ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੯॥ (1028-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, there is no liberation. Bound and gagged by his own actions, he is helpless. ||9||

ਖੰਡੇ ਧਾਰ ; ਗਲੀ ਅਤਿ ਭੀੜੀ ॥ (1028-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This path is very narrow, like the sharp edge of a sword.

ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ; ਤਿਲ ਜਿਉ ਪੀੜੀ ॥ (1028-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When his account is read, he shall be crushed like the sesame seed in the mill.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਤ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1028-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Mother, father, spouse and child - none is anyone's friend in the end. Without Almighty's Love, no one is liberated. ||10||

ਮੀਤ ਸਖੇ ; ਕੇਤੇ ਜਗ ਮਾਹੀ ॥ (1028-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You may have many friends and companions in the world,

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਰਮੇਸਰ ; ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1028-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

but without the Guru, the Transcendent Master Incarnate, there is no one at all.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣਿ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1028-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Service to the Guru is the way to liberation. Night and day, sing Almighty's Praises. ||11||

ਕੂੜੁ ਛੋਡਿ ; ਸਾਚੇ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ॥ (1028-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abandon falsehood, and pursue the Truth,

ਜੋ ਇਛਹੁ ; ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ॥ (1028-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

and you shall obtain the fruits of your desires.

ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ਵਿਰਲੇ ;
ਲੈ ਲਾਹਾ ਸਉਦਾ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1028-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Very few are those who trade in the merchandise of Truth. Those who deal in it, obtain the true profit. ||12||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ॥ (1028-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Depart with the merchandise of Almighty's Name,

ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਹੁ ; ਸਹਜਿ ਮਹਲਹੁ ॥ (mh`lhu bolo) (1028-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

and you shall intuitively obtain His Darshan (Sight), in the Mansion of His Presence.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ;
ਇਉ ਸਮਦਰਸੀ ਚੀਨਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (sm-drsI bolo) (1028-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs search for Him and find Him; they are the perfect humble beings. In this way, they see Him, who looks upon all alike. ||13||

ਪ੍ਰਭ ਬੇਅੰਤ ; ਗੁਰਮਤਿ ਕੋ ਪਾਵਹਿ ॥ (1028-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

God is endless; following the Guru's Teachings, some find Him.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਮਨ ਕਉ ਸਮਝਾਵਹਿ ॥ (1028-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), they instruct their minds.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ;
ਇਉ ਆਤਮ ਰਾਮੈ ਲੀਨਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1028-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Believe and accept the Gurbani (the Hymn of the Guru) as True, Perfectly True; in this way, you shall merge in Almighty, the Supreme Atma (Param-atma). ||14||

ਨਾਰਦ ਸਾਰਦ ; ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ (1028-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Naarad and Saraswati are Your servants.

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੇਵਕ ; ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੇ ॥ (1028-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your servants are the greatest of the great, throughout the three worlds.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ , ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ;
ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1028-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your creative power permeates all; You are the Great Giver of all. You created the whole creation. ||15||

ਇਕਿ ਦਰਿ ਸੇਵਹਿ ; ਦਰਦੁ ਵਞਾਏ ॥ (1028-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some serve at Your Door, and their sufferings are dispelled.

ਓਇ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਛਡਾਏ ॥ (1028-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are robed with honor in the Court of Almighty, and emancipated by the True Guru.

ਹਉਮੈ ਬੰਧਨ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ;
ਚਿਤੁ ਚੰਚਲੁ ਚਲਣਿ ਨ ਦੀਨਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1028-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru breaks the bonds of egotism, and restrains the fickle consciousness. ||16||

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ; ਚੀਨਹੁ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥ (1028-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Meet the True Guru, and search for the way,

ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵਹੁ ; ਗਣਤ ਨ ਕਾਈ ॥ (1028-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

by which you may find God, and not have to answer for your account.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ , ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨਾ ਹੇ ॥੧੭॥੨॥੮॥ (1028-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Subdue your egotism, and serve the Guru; O servant Guru Nanak, you shall be drenched with Almighty's Love. ||17||2||8||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1028-18)

Maaru, First Mahala:

ਅਸੁਰ ਸਘਾਰਣ ; ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1028-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

My Master is the Destroyer of demons.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ; ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1028-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

My Beloved Master is pervading each and every heart.

ਨਾਲੇ ਅਲਖੁ , ਨ ਲਖੀਐ ਮੂਲੇ ; (Al`Ku bolo)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਖੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੧॥ (1028-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The unseen Master is always with us, but He is not seen at all. The Gurmukh contemplates the record. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਧੂ ; ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1028-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukh seeks Your Sanctuary.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ (1029-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty grants His Grace, and carries him across to the other side.

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਸਾਗਰੁ ਅਤਿ ਗਹਰਾ ;
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ (1029-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The worldly ocean is very deep, filled with the fire of greed; the Guru, the True Guru, carries us across to the other side. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ; ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ॥ (1029-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The blind, self-willed manmukh does not understand.

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ; ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਹੀ ॥ (1029-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He comes and goes in reincarnation, dying, and dying again.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ , ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ;
ਜਮ ਦਰਿ ਅੰਧੁ ਖੁਆਰਾ ਹੇ ॥੩॥ (1029-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The primal inscription of destiny cannot be erased. The spiritually blind suffer terribly at Death's door. ||3||

ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ; ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (1029-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some come and go, and do not find a home in their own heart.

ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ; ਪਾਪ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (1029-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Bound by their past actions, they commit sins.

ਅੰਧੁਲੇ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ;
ਲੋਭੁ ਬੁਰਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ (1029-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The blind ones have no understanding, no wisdom; they are trapped and ruined by greed and egotism. ||4||

ਪਿਰ ਬਿਨੁ ; ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਧਨ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (1029-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without her Husband Master, what good are the soul-bride's decorations?

ਪਰ ਪਿਰ ਰਾਤੀ ; ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ (1029-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

She has forgotten her Master, and is infatuated with another's husband.

ਜਿਉ ਬੇਸੁਆ ਪੂਤ , ਬਾਪੁ ਕੋ ਕਹੀਐ ;
ਤਿਉ ਫੋਕਟ ਕਾਰ ਵਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੫॥ (1029-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Just as no one knows who is the father of the prostitute's son, such are the worthless, useless deeds that are done. ||5||

ਪ੍ਰੇਤ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ; ਦੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ (1029-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The ghost, in the body-cage, suffers all sorts of afflictions.

ਨਰਕਿ ਪਚਹਿ ; ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ (1029-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who are blind to spiritual wisdom, putrefy in hell.

ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਲੀਜੈ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ (1029-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Righteous Judge of Dharma collects the balance due on the account, of those who forget Almighty's Name. ||6||

ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ; ਅਗਨਿ ਬਿਖੁ ਝਾਲਾ ॥ (1029-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The scorching sun blazes with flames of poison.

ਅਪਤੁ ਪਸੂ ; ਮਨਮੁਖੁ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (Ap`qu nhIN bolxw) (1029-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is dishonored, a beast, a demon.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਰੋਗੁ ਬੁਰਾ ਬੁਰਿਆਰਾ ਹੇ ॥੭॥ (1029-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Trapped by the physical hope and the wished of the mind, he practices falsehood, and is afflicted by the terrible disease of corruption. ||7||

ਮਸਤਕਿ ਭਾਰੁ ; ਕਲਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥ (1029-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He carries the heavy load of sins on his forehead and head.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ; ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਾ ॥ (1029-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How can he cross the terrifying world-ocean?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ (1029-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the very beginning of time, and throughout the ages, the True Guru has been the boat; through Almighty's Name, He carries us across. ||8||

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਜਗਿ ; ਹੇਤੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1029-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The love of one's children and spouse is so sweet in this world.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1029-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The expansive expanse of the Universe is attachment to Maya.

ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੋੜੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ (1029-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru snaps the noose of Death, for that Gurmukh who contemplates the essence of reality. ||9||

ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ; ਚਾਲੈ ਬਹੁ ਰਾਹੀ ॥ (1029-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Cheated by falsehood, the self-willed manmukh walks along many paths;

ਮਨਮੁਖੁ ਦਾਝੈ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਾਹੀ ॥ (piVH nhIN bolxw) (1029-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

he may be highly educated, but he burns in the fire.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਵਡ ਦਾਣਾ ;
ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸੁਖ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1029-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru is the Great Giver of the nectar (Almighty's Name). Chanting sublime peace is obtained. ||10||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ; ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1029-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru, in His Mercy, implants Truth within.

ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ; ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (1029-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All suffering is eradicated, and one is placed on the Path.

ਕੰਡਾ ਪਾਇ ਨ ਗਡਈ ਮੂਲੇ ;
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (rwKx-hwrw bolo) (1029-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Not even a thorn ever pierces the foot of one who has the True Guru as his Protector. ||11||

ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲੈ ; ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (1029-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Dust mixes with dust, when the body wastes away means the physical body dissolves in the five elements of creation (Air, Fire, Water, Earth and Ether) .

ਮਨਮੁਖੁ ਪਾਥਰੁ ਸੈਲੁ ; ਨ ਭੀਜੈ ॥ (1029-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is like a stone slab, which is impervious to water.

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੇ ;
ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1029-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He cries out and weeps and wails; he is reincarnated into heaven and then hell. ||12||

ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ; ਭੁਇਅੰਗਮ ਨਾਲੇ ॥ (Buie-AMgm bolo) (1029-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They live with the poisonous snake of Maya.

ਇਨਿ ਦੁਬਿਧਾ ; ਘਰ ਬਹੁਤੇ ਗਾਲੇ ॥ (1029-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This duality has ruined so many homes.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ;
ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (r`qy bolo) (1029-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, love does not well up. Imbued with devotional worship, the soul is satisfied. ||13||

ਸਾਕਤ ; ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ (1029-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Mayas chase after Maya.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (1029-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting how can they find peace?

ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ , ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ;
ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1029-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the three qualities, they are destroyed; they cannot cross over to the other side. ||14||

ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ; ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ (1029-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The false are called pigs and dogs.

ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ; ਭਉ ਭਉ ਭਉਹਾਰਾ ॥ (1029-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They bark themselves to death; they bark and bark and howl in fear.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਝੂਠੇ , ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1029-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

False in mind and body, they practice falsehood; through their evil-mindedness, they lose out in the Court of Almighty. ||15||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥ (1029-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Meeting the True Guru, the mind is stabilized.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ; ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ (1029-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who seeks His Sanctuary is blessed with Almighty's Name.

ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1029-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are given the priceless wealth of Almighty's Name; singing His Praises, they are His beloveds in His court. ||16||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਸਾਧੂ ਸਰਣਾਈ ॥ (1030-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Sanctuary of the Holy, chant Almighty's Name.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ (1030-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the True Guru's Teachings, one comes to know His state and extent.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੩॥੯॥ (mylx-hwrw bolo) (1030-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak: chant Almighty’s Name, O my mind; Almighty, the Uniter, shall unite you with Himself. ||17||3||9||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1030-2)

Maaru, First Mahala:

ਘਰਿ ਰਹੁ ; ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥ (1030-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Remain in your own home, O my foolish and ignorant mind.

ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥ (AMqr-giq bolo) (1030-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Meditate on Almighty - concentrate deep within your being and meditate on Him.

ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ , ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ;
ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ ॥੧॥ (1030-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Renounce your greed, and merge with the infinite Master. In this way, you shall find the door of liberation. ||1||

ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ; ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ (1030-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If you forget Him, the Messenger of Death will catch sight of you.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ; ਦੁਖਾ ਫੁਨਿ ਆਗੈ ॥ (1030-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All peace will be gone, and you will suffer in pain in the world hereafter.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ;
ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੨॥ (1030-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Chant Almighty's Name as Gurmukh, O my soul; this is the supreme essence of contemplation. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (1030-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Chant Almighty's Name, the sweetest essence.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ (1030-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As Gurmukh, see the essence of Almighty deep within.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ, ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ (1030-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Day and night, remain imbued with Almighty's Love. This is the essence of all chanting, deep meditation and self-discipline. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥ (1030-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Speak the Guru's Word, and Almighty's Name.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ; ਇਹੁ ਰਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥ (1030-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Society of the Saints, search for this essence.

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ (1030-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Follow the Guru's Teachings - seek and find the home of your own self, and you shall never be consigned to the womb of reincarnation again. ||4||

ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ (n´wvhu bolo) (1030-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Bathe at the sacred shrine of Truth, and sing the Glorious Praises of Almighty.

ਤਤੁ ਵੀਚਾਰਹੁ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ (1030-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Reflect upon the essence of reality, and lovingly focus your consciousness on Almighty.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥ (1030-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

At the very last moment, the Messenger of Death will not be able to touch you, if you chant the Name of the Beloved Master. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ; ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ (1030-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru, the Primal Being, the Great Giver, is all-knowing.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ; ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (1030-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever has Truth within himself, merges in the Guru's Shabad (Hymn).

ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ (1030-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One whom the True Guru unites in Union, is rid of the overpowering fear of death. ||6||

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ; ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ (1030-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The body is formed from the union of the five elements.

ਤਿਸ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ (1030-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Know that Almighty's jewel is within it.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮ ;
ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ (1030-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The soul is Almighty, and Almighty is the soul; contemplating the Shabad, Almighty is found. ||7||

ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ; ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1030-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Abide in truth and contentment, O humble Siblings of Destiny.

ਖਿਮਾ ਗਹਹੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (1030-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Hold tight to compassion and the Sanctuary of the True Guru.

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ;
ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ (1030-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Know your soul, and know the Supreme Soul; associating with the Guru, you shall be emancipated. ||8||

ਸਾਕਤ ; ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ (1030-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Maya are stuck in falsehood and deceit.

ਅਹਿਨਿਸਿ ; ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ (Aih-inis bolo) (1030-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Day and night, they slander many others.

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ;
ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ (1030-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without meditative remembrance, they come and then go, and are cast into the hellish womb of reincarnation. ||9||

ਸਾਕਤ ; ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੈ ॥ (1030-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Maya is not rid of his fear of death.

ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ; ਨ ਕਬਹੂ ਮੂਕੈ ॥ (1030-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Messenger of Death's club is never taken away.

ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ;
ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1030-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He has to answer to the Righteous Judge of Dharma for the account of his actions; the egotistical being carries the unbearable load. ||10||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਸਾਕਤੁ , ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ (1030-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Tell me: without the Guru, which devotee of Maya has been saved?

ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ; ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ ॥ (1030-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Acting egotistically, he falls into the terrifying worldly ocean.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1030-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, no one is saved; meditating on Almighty, they are carried across to the other side. ||11||

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ; ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ (1030-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one can erase the Guru's blessings.

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ; ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥ (1030-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty carries across those whom He forgives.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਮਨਿ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1030-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The pains of birth and death do not even approach those whose minds are filled with God, the infinite and endless. ||12||

ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ ; ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ (1030-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who forget the Guru come and go in reincarnation.

ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ; ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ (1030-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are born, only to die again, and continue committing sins.

ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ;
ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1030-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The unconscious, foolish, devotee of Maya does not remember Almighty; but when he is stricken with pain, then he cries out for Almighty. ||13||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ; ਪੁਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ (1030-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Pleasure and pain are the consequences of the actions of past lives.

ਸੋ ਜਾਣੈ ; ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ (1030-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Giver, who blesses us with these - He alone knows.

ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1030–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So who can you blame, O mortal being? The hardships you suffer are from your own actions. ||14||

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ (1031–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Practicing egotism and possessiveness, you have come into the world.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ; ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (1031–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Physical hope and and the wishes of the mind bind you and lead you on.

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ ;
ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1031–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Indulging in egotism and self-conceit, what will you be able to carry with you, except the load of ashes from poison and corruption? ||15||

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1031–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Worship Almighty in devotion, O humble Siblings of Destiny.

ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ; ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ (Ak~Qu bolo) (1031–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Describing the discourse of the Almighty which is beyond description, merges back the mind into the real-self.

ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਅਪੁਨੈ ;
ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (kwtx-hwrw bolo) (1031–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Restrain your restless mind within its own home, and Almighty, the Destroyer, shall destroy your pain. ||16||

ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥ (1031–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I seek the support of the Perfect Guru, Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ (1031–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukh loves Almighty; the Gurmukh realizes Almighty.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ ;
ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੪॥੧੦॥ (1031-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, through Almighty's Name, the intellect is exalted; granting His forgiveness, Almighty carries him across to the other side. ||17||4||10||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1031-5)

Maaru, First Mahala:

ਸਰਣਿ ਪਰੇ ; ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1031-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O Divine Guru, I have entered Your Sanctuary.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ; ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1031-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the Almighty Master, the Merciful Master.

ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ;
ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ (1031-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one knows Your wondrous plays; You are the perfect Writer of Destiny. ||1||

ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (1031-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the very beginning of time, and throughout the ages, You cherish and sustain Your beings.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ; ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ (1031-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are in each and every heart, O Merciful Master of incomparable beauty.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ;
ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ (1031-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As You will, You cause all to walk; everyone acts according to Your Command. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ; ਜਗਜੀਵਨ ॥ (1031-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Deep within the nucleus of all, is the Light of the Life of the World.

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ (1031-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty enjoys the hearts of all, and drinks in their essence.

ਆਪੇ ਲੇਵੈ , ਆਪੇ ਦੇਵੈ ;
ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ (1031–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself gives, and He himself takes; He is the generous father of the beings of the three worlds. ||3||

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ; ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1031–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Creating the world, He has set His play into motion.

ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ; ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ (1031–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He placed the soul in the body of air, water and fire.

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ;
ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ (1031–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The body-village has nine gates; the Tenth Gate remains hidden. ||4||

ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ; ਅਸਰਾਲਾ ॥ (1031–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There are four horrible rivers of fire (The Four Rivers - Hinsa-Violance, Trishna-Thirst for worldly possessions, Kumat- evil mindedness & Irkha- jealously) .

ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1031–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How rare is that Gurmukhs who understands this, and through the Guru's Shabad (Hymn), remains unattached.

ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ;
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ (rw`qw bolo) (1031–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Maya are drowned and burnt through their evil-mindedness. The Guru saves those who are imbued with the Love of Almighty. ||5||

ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ; ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ (1031–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Water, fire, air, earth and ether (the five principal elements of creation)

ਤਿਨ ਮਹਿ ; ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (1031–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

- in that house of the five elements, they dwell.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (rw`qw bolo)
ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ (1031-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who remain imbued with the True Guru's Shabad, renounce Maya, egotism and illusion. ||6||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ; ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ (1031-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This mind is drenched with the Shabad, and satisfied.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ (1031-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Name, what support can anyone have?

ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ , ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ;
ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ (1031-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The temple of the body is being plundered by the thieves within, but this devotee of Maya does not even recognize these demons. ||7||

ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ; ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥ (1031-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are argumentative demons, terrifying goblins.

ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ; ਬੇਤਾਲੇ ॥ (1031-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

These demons stir up conflict and strife.

ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ;
ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ (1031-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without awareness of the Shabad, one comes and goes in reincarnation; he loses his honor in this coming and going. ||8||

ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ; ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ (1031-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The body of the false person is just a pile of barren dirt.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ (1031-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, what honor can you have?

ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ;
ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ (jm-kMkir bolo) (1031-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Bound and gagged throughout the four ages, there is no liberation; the Messenger of Death keeps such a person under his gaze. ||9||

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ; ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ (1031-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

At Death's door, he is tied up and punished;

ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ; ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ (1031-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

such a sinner does not obtain salvation.

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ;
ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1031-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He cries out in pain, like the fish pierced by the hook. ||10||

ਸਾਕਤੁ ; ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ (1031-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Maya is caught in the noose all alone.

ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ; ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (1031-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The miserable spiritually blind person is caught in the power of Death.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1031-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, liberation is not known. He shall waste away, today or tomorrow. ||11||

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ; ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ (1031-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Other than the True Guru, no one is your friend.

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1031-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Here and hereafter, Almighty is the Savior.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ;
ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1031-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He grants His Grace, and bestows Almighty's Name. He merges with Him, like water with water. ||12||

ਭੂਲे ਸਿਖ ; ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ (1032-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru instructs His wandering disciples;

ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ; ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (1032-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

if they go astray, He sets them on the right path.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1032-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So serve the Guru, forever, day and night; He is the Destroyer of pain - He is with you as your companion. ||13||

ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (1032-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O mortal being, what devotional worship have you performed to the Guru?

ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ; ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1032-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Even Brahma, Indra and Shiva do not know it.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ , ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ; (Al`Ku bolo)
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1032-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Tell me, how can the unknowable True Guru be known? He alone attains this realization, whom Almighty forgives. ||14||

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ; ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ (1032-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who has love within, obtains His Darshan (Sight).

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸੁਪਰਸਨੁ ॥ (su-prsnu bolo) (1032-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who enshrines love for the Guru’s Shabad (Hymn), meets with Him.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ; (Aih-inis bolo)
ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1032-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Day and night, the Gurmukh sees the immaculate Divine Light everywhere; this lamp illuminates his heart. ||15||

ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (1032-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The food of spiritual wisdom is the supremely sweet essence.

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ; ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ (1032-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever tastes it, sees the sight (Darshan) of Almighty.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1032-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Beholding His sight (Darshan), the unattached one meets Almighty; subduing the mind's desires, he merges into Almighty. ||16||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (1032-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who serve the True Guru are supreme and famous.

ਤਿਨ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (1032-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Deep within each and every heart, they recognize God.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ , ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ;
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੫॥੧੧॥ (1032-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Please bless Guru Nanak with Almighty's Praises, and the Sangat, the Congregation of Almighty's humble servants; through the True Guru, they know their Almighty. ||17||5||11||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1032-8)

Maaru, First Mahala:

ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ (1032-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master is the Creator of the Universe.

ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ; ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1032-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He established and contemplates the worldly sphere.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ;
ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1032-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself created the creation, and beholds it; He is True and independent. ||1||

ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ; ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ (1032-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He created the beings of different kinds.

ਦੁਇ ਪੰਦੀ ; ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ (1032-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The two travellers have set out in two directions.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ;
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1032-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Perfect Guru, no one is liberated. Chanting the True Name, one profits. ||2||

ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ; ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ (1032-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs read and study, but they do not know the way.

ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ (1032-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They do not understand Almighty's Name; they wander, deluded by illusion.

ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1032-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They take bribes, and give false testimony; the noose of evil-mindedness is around their necks. ||3||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ (1032-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They read the Simritees, the Shaastras and the Puraanas;

ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ; ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ (1032-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

they argue and debate, but do not know the essence of reality.

ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1032-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Perfect Guru, the essence of reality is not obtained. The true and pure beings walk the Path of Truth. ||4||

ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ; ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ (1032-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All praise God and listen, and listen and speak.

ਆਪੇ ਦਾਨਾ ; ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ (1032-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is wise, and He Himself judges the Truth.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1032-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those whom God blesses with His Glance of Grace become Gurmukh, and praise the Guru's Shabad (Hymn). ||5||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ; ਕੇਤੀ ਬਾਣੀ ॥ (1032-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Many listen and listen, and speak the Guru's Bani.

ਸੁਣਿ ਕਹੀਐ ; ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1032-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Listening and speaking, no one knows His limits.

ਜਾ ਕਉ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ਆਪੇ ; (Al`Ku bolo)
ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (Ak~Q bolo) (1032-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is wise, unto whom the unseen Master reveals Himself; he speaks the Unspoken Speech. ||6||

ਜਨਮੇ ਕਉ ; ਵਾਜਹਿ ਵਾਧਾਏ ॥ (1032-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

At birth, the congratulations pour in;

ਸੋਹਿਲੜੇ ; ਅਗਿਆਨੀ ਗਾਏ ॥ (soihl-Vy bolo) (1032-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

the ignorant sing songs of joy.

ਜੋ ਜਨਮੈ , ਤਿਸੁ ਸਰਪਰ ਮਰਣਾ ;
ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1032-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever is born, is sure to die, according to the destiny of past deeds inscribed upon his head by the Sovereign Master King. ||7||

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ; ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ (1032-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Union and separation were created by my Almighty.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ; ਦੁਖਾ ਸੁਖ ਦੀਏ ॥ (1032-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Creating the Universe, He gave it pain and pleasure.

ਦੁਖ ਸੁਖ ਹੀ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਲੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੀਲੁ ਸਨਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1032-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs remain unaffected by pain and pleasure; they wear the armor of humility. ||8||

ਨੀਕੇ ; ਸਾਚੇ ਕੇ ਵਾਪਾਰੀ ॥ (1032-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The noble people are traders in Truth.

ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਲੈ ; ਗੁਰ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1032-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They purchase the true merchandise, contemplating the Guru.

ਸਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਸੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ;
ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1032-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who has the wealth of the true commodity in his lap, is blessed with the rapture of the True Shabad. ||9||

ਕਾਚੀ ਸਉਦੀ ; ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ (1032-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The false dealings lead only to loss.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ; ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (1032-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The trades of the Gurmukh are pleasing to God.

ਪੂੰਜੀ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਸਲਾਮਤਿ ;
ਚੂਕਾ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1032-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His stock is safe, and his capital is safe and sound. The noose of Death is cut away from around his neck. ||10||

ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ ; ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ (1033-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Everyone speaks as they please.

ਮਨਮੁਖੁ ; ਦੂਜੈ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1033-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh, in duality, does not know how to speak.

ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ ਮਤਿ , ਅੰਧਲੀ ਬੋਲੀ ; (polw bolo)
ਆਇ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1033–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The blind person (ignorant) has a blind and deaf intellect; coming and going in reincarnation, he suffers in pain. ||11||

ਦੁਖ ਮਹਿ ਜਨਮੈ ; ਦੁਖ ਮਹਿ ਮਰਣਾ ॥ (1033–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In pain he is born, and in pain he dies.

ਦੂਖੁ ਨ ਮਿਟੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ (1033–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His pain is not relieved, without seeking the Sanctuary of the Guru.

ਦੂਖੀ ਉਪਜੈ , ਦੂਖੀ ਬਿਨਸੈ ;
ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ , ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1033–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In pain he is created, and in pain he perishes. What has he brought with himself? And what will he take away? ||12||

ਸਚੀ ਕਰਣੀ ; ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਰ ਕਾਰਾ ॥ (1033–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

True are the actions of those who are under the Guru's influence.

ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ; ਜਮ ਧਾਰਾ ॥ (1033–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They do not come and go in reincarnation, and they are not subject to the laws of Death.

ਡਾਲ ਛੋਡਿ , ਤਤੁ ਮੂਲੁ ਪਰਾਤਾ ;
ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1033–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever abandons the branches, and clings to the true root, enjoys true ecstasy within his mind. ||13||

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ; ਨਹੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ॥ (1033–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Death cannot strike down the people of Almighty.

ਨਾ ਦੁਖੁ ਦੇਖਹਿ ; ਪੰਥਿ ਕਰਾਰੈ ॥ (1033–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They do not see pain on the most difficult path.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1033-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Deep within the nucleus of their hearts, they worship and adore Almighty's Name; there is nothing else at all for them. ||14||

ਓੜੁ ਨ ਕਥਨੈ ; ਸਿਫਤਿ ਸਜਾਈ ॥ (1033-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There is no end to Almighty's sermon and Praise.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ; ਰਹਹਿ ਰਜਾਈ ॥ (1033-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As it pleases You, I remain under Your Will.

ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਨਿ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1033-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am embellished with robes of honor in the Court of Almighty, by the Order of the True King. ||15||

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ; ਗੁਣ ਕਥਹਿ ਘਨੇਰੇ ॥ (1033-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How can I chant Your uncounted virtues of Almighty?

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ; ਵਡੇ ਵਡੇਰੇ ॥ (1033-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Even the greatest of the great do not know Your limits.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ;
ਤੂ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥੧੨॥ (1033-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Please bless Guru Nanak with the Truth, and preserve his honor; You are the supreme emperor above the heads of kings. ||16||6||12||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ (1033-8)

Maaru, First Mahala, Dakhanee:

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ; ਨਗਰ ਗੜ ਅੰਦਰਿ ॥ (1033-9, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Deep within the body-village is the fortress.

ਸਾਚਾ ਵਾਸਾ ; ਪੁਰਿ ਗਗਨੰਦਰਿ ॥ (1033-9, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The dwelling of the True Master is within the city of the Tenth Gate.

ਅਸਥਿਰੁ ਥਾਨੁ , ਸਦਾ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ;
ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1033-9, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

This place is permanent and forever immaculate. He Himself created it. ||1||

ਅੰਦਰਿ ਕੋਟ ; ਛਜੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (1033-10, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Within the fortress are balconies and bazaars.

ਆਪੇ ਲੇਵੈ ; ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (1033-10, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He Himself takes care of His merchandise.

ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਜੜੇ ਜੜਿ ਜਾਣੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਇਦਾ ॥੨॥ (1033-10, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The hard and heavy doors of the Tenth Gate are closed and locked. Through Guru's Shabad (Gurbani), they are thrown open. ||2||

ਭੀਤਰਿ ਕੋਟ ; ਗੁਫਾ ਘਰ ਜਾਈ ॥ (1033-11, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Within the fortress is the cave, the home of the self.

ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ; ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥ (1033-11, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He established the nine gates of this house, by His Command and His Will.

ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੀ ;
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੩॥ (Al`Ku bolo) (1033-11, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

In the Tenth Gate, the Primal Master, the unknowable and infinite dwells; the unseen Master reveals Himself. ||3||

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ; ਅਗਨੀ ਇਕ ਵਾਸਾ ॥ (1033-12, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Within the body of air, water and fire, the One Master dwells.

ਆਪੇ ਕੀਤੋ ; ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ॥ (1033-12, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He Himself stages His wondrous dramas and plays.

ਬਲਦੀ ਜਲਿ ਨਿਵਰੈ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ;
ਆਪੇ ਜਲ ਨਿਧਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1033-13, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

By His Grace, water puts out the burning fire; He Himself stores it up in the watery ocean. ||4||

ਧਰਤਿ ਉਪਾਇ ; ਧਰੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ (1033-13, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Creating the earth, He established it as the home of faith.

ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ; ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1033-14, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Creating and destroying, He remains unattached.

ਪਵਣੈ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭ ਥਾਈ ;
ਕਲਾ ਖਿੰਚਿ ਢਾਹਾਇਦਾ ॥੫॥ (1033-14, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He stages the play of the breath everywhere. Withdrawing His power, He lets the beings crumble. ||5||

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ; ਮਾਲਣਿ ਤੇਰੀ ॥ (1033-14, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Your gardener is the vast vegetation of nature.

ਚਉਰੁ ਢੁਲੈ ; ਪਵਣੈ ਲੈ ਫੇਰੀ ॥ (1033-15, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The wind blowing around is the chauree, the fly-brush, waving over You.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ , ਦੀਪਕ ਰਾਖੇ ;
ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੬॥ (1033-15, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty placed the two lamps, the sun and the moon; the sun merges in the house of the moon. ||6||

ਪੰਖੀ ਪੰਚ ; ਉਡਰਿ ਨਹੀ ਧਾਵਹਿ ॥ (1033-16, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The five birds do not fly wild.

ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (1033-16, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The tree of life is fruitful, bearing the fruit of Nectar.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਾਇਦਾ ॥੭॥ (1033-16, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh intuitively sings the Glorious Praises of Almighty; he eats the food of Almighty's sublime essence. ||7||

ਝਿਲਮਿਲਿ ਝਿਲਕੈ ; ਚੰਦੁ ਨ ਤਾਰਾ ॥ (iJl-imil bolo) (1033-17, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The dazzling light glitters, although neither the moon nor the stars are shining;

ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ; ਨ ਬਿਜੁਲਿ ਗੈਣਾਰਾ ॥ (1033-17, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

neither the sun's rays nor the lightning flashes across the sky.

ਅਕਥੀ ਕਥਉ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ; (Ak~QI bolo)
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੮॥ (1033-18, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I describe the indescribable state, which has no sign, where the all-pervading Master is still pleasing to the mind. ||8||

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ; ਜੋਤਿ ਉਜਿਆਲਾ ॥ (1033-18, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The rays of Divine Light have spread out their brilliant radiance.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ; ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (1033-19, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Having created the creation, the Merciful Master Himself gazes upon it.

ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ , ਸਦਾ ਧੁਨਿ ;
ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ , ਵਾਇਦਾ ॥੯॥ (1033-19, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The unlimited, sweet, melodious sound continuously in the home of the fearless Master. ||9||

ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਜੈ ॥ (1034-1, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When the unlimited tune of Almighty's Name, doubt and fear run away.

ਸਗਲ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਛਾਜੈ ॥ (1034-1, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

God is all-pervading, giving shade to all.

ਸਭ ਤੇਰੀ , ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ;
ਦਰਿ ਸੋਹੈ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1034–1, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

All belong to You; to the Gurmukhs, You are known. Singing Your Praises, they look beautiful in Your Court. ||10||

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਨਿਰਮਲੁ ਸੋਈ ॥ (1034–2, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He is the Primal Master, immaculate and pure.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ; ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ (1034–2, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I know of no other at all.

ਏਕੰਕਾਰੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ;
ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1034–3, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The One Universal Creator Master dwells within, and is pleasing to the mind of those who banishe egotism and pride. ||11||

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ (1034–3, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I drink the Nectar of Almighty's Name, given by the True Guru.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ; ਦੂਆ ਤੀਆ ॥ (1034–3, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I do not know any other second or third.

ਏਕੋ ਏਕੁ ਸੁ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ;
ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1034–4, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He is the One, Unique, Infinite and Endless Master; He evaluates all beings and places some in His treasury. ||12||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (1034–4, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Spiritual wisdom and meditation on the True Master are deep and profound.

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ; ਤੇਰਾ ਚੀਰਾ ॥ (1034–5, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

No one knows Your expanse.

ਜੇਤੀ ਹੈ , ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ , ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1034-5, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

All that are, beg from You; You are attained only by Your Grace. ||13||

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ; ਹਾਥਿ ਤੁਮਾਰੈ ॥ (1034-5, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You hold karma and Dharma in Your hands, O True Master.

ਵੇਪਰਵਾਹ ; ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰੈ ॥ (1034-6, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

O Independent Master, Your treasures are inexhaustible.

ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1034-6, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You are forever kind and compassionate, God. You unite in Your Union. ||14||

ਆਪੇ ਦੇਖਿ ; ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ॥ (1034-7, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You Yourself see, and cause Yourself to be seen.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ; ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ (1034-7, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You Yourself establish, and You Yourself disestablish.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਕਰਤਾ ;
ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1034-7, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Creator Himself unites and separates; He Himself kills and rejuvenates. ||15||

ਜੇਤੀ ਹੈ ; ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ॥ (1034-8, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

As much as there is, is contained within You.

ਦੇਖਹਿ ਆਪਿ ; ਬੈਸਿ ਬਿਜਮੰਦਰਿ ॥ (ibj-mMdir bolo) (1034-8, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

You gaze upon Your creation, sitting within Your royal palace.

ਨਾਨਕੁ , ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੩॥ (1034-8, ਮਾਰੂ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak offers this true prayer; gazing upon the Blessed Vision of Almighty's Darshan, I have found peace. ||16||1||13||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1034-9)

Maaru, First Mahala:

ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ; ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ॥ (1034-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If I am pleasing to You, Master, then I obtain the Blessed Vision of Your Darshan.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ; ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (1034-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In loving devotional worship, O True Master, I sing Your Glorious Praises.

ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂ ਭਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ;
ਆਪੇ ਰਸਨ ਰਸਾਇਦਾ ॥੧॥ (1034-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By Your Will, O Creator Master, You have become pleasing to me, and so sweet to my tongue. ||1||

ਸੋਹਨਿ ਭਗਤ ; ਪ੍ਰਭੂ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (1034-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotees look beautiful in the Darbaar, the Almighty's Court.

ਮੁਕਤੁ ਭਏ ; ਹਰਿ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ (1034-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your slaves, Master, are liberated.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ , ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੨॥ (1034-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Eradicating self-conceit, they are attuned to Your Love; night and day, they meditate on Almighty's Name. ||2||

ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ; ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ (1034-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Ishwer, Brahma, gods and goddesses,

ਇੰਦ੍ਰ ਤਪੇ ਮੁਨਿ ; ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ (1034-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Indra, ascetics and silent sages serve You.

ਜਤੀ ਸਤੀ ਕੇਤੇ ਬਨਵਾਸੀ ;
ਅੰਤੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1034-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Celibates, givers of charity and the many forest-dwellers have not found Almighty's limits. ||3||

ਵਿਣੁ ਜਾਣਾਏ ; ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1034-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one knows You, unless You let them know You.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ; ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ (1034-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whatever is done, is by Your Will.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਜੀਅ ਉਪਾਏ ;
ਭਾਣੈ ਸਾਹ ਲਵਾਇਦਾ ॥੪॥ (1034-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You created the 8.4 million species of beings; by Your Will, they draw their breath. ||4||

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ (1034-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whatever is pleasing to Your Will, undoubtedly comes to pass.

ਮਨਮੁਖੁ ; ਆਪੁ ਗਣਾਏ ਰੋਵੈ ॥ (1034-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh shows off, and comes to grief.

ਨਾਵਹੁ ਭੁਲਾ , ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ;
ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ (1034-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting the Name, he finds no place of rest; coming and going in reincarnation, he suffers in pain. ||5||

ਨਿਰਮਲ ਕਾਇਆ ; ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ (1034-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Pure is the body, and immaculate is the swan-soul;

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸਾ ॥ (1034-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

within it is the immaculate essence of Almighty's Name (Naam).

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਪੀਵੈ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1034-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Such a being drinks in all his pains like Nectar; he never suffers sorrow again. ||6||

ਬਹੁ ਸਾਦਹੁ ; ਦੂਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (1034-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

For his excessive indulgences, he receives only pain;

ਭੋਗਹੁ ਰੋਗ ; ਸੁ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥ (1034-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

from his enjoyments, he contracts diseases, and in the end, he wastes away.

ਹਰਖਹੁ ਸੋਗੁ , ਨ ਮਿਟਈ ਕਬਹੂ ;
ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੭॥ (1034-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His pleasure can never erase his pain; without accepting Almighty's Will, he wanders lost and confused. ||7||

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ; ਭਵੈ ਸਬਾਈ ॥ (1034-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without spiritual wisdom, they all just wander around.

ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1034-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master is pervading and permeating everywhere, lovingly engaged.

ਨਿਰਭਉ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1034-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Fearless Master is known through the Shabad of the True Guru; one's light merges into the Light means one merges into Almighty. ||8||

ਅਟਲੁ ਅਡੋਲੁ ; ਅਤੋਲੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1034-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He is the eternal, unchanging, immeasurable Master.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ; ਫੇਰਿ ਉਸਾਰੇ ॥ (1034-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In an instant, He destroys, and then reconstructs.

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ , ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ;
ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੯॥ (1034-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He has no form or shape, no limit or value. Pierced by the Shabad, one is satisfied. ||9||

ਹਮ ; ਦਾਸਨ ਕੇ ਦਾਸ ਪਿਆਰੇ ॥ (1035-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I am the slave of Your slaves, O my Beloved.

ਸਾਧਿਕ ਸਾਚ ; ਭਲੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1035-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The seekers of Truth and goodness contemplate You.

ਮੰਨੇ ਨਾਉ ਸੋਈ ਜਿਣਿ ਜਾਸੀ ;
ਆਪੇ ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1035-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever believes in the Name, wins; He Himself implants Truth within. ||10||

ਪਲੈ ਸਾਚੁ ; ਸਚੇ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (1035-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Truest of the True has the Truth is His lap.

ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ; ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1035-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master is pleased with those who love the Shabad.

ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸਾਚੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਥਾਪੀ ;
ਸਾਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇਦਾ ॥੧੧॥ (1035-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Exerting His power, Almighty has established Truth throughout the three worlds; with Truth He is pleased. ||11||

ਵਡਾ ਵਡਾ ; ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1035-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Everyone calls Him the greatest of the great.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਸੋਝੀ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ (1035-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, no one understands Him.

ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ;
ਨਾ ਵੀਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1035-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Master is pleased with those who merge in Truth; they are not separated again, and they do not suffer. ||12||

ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੇ ; ਧਾਹੀ ਰੁੰਨੇ ॥ (1035-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Separated from the Primal Master, they loudly weep and wail.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ; ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੇ ॥ (1035-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They die and die, only to be reborn, when their time has passed.

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ , ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ;
ਮੇਲਿ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1035-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He blesses those whom He forgives with glorious greatness; united with Him, they do not regret or repent. ||13 |

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ (1035-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

| He Himself is the Creator, and He Himself is the Enjoyer.

ਆਪੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ; ਆਪੇ ਮੁਕਤਾ ॥ (1035-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is satisfied, and He Himself is liberated.

ਆਪੇ ਮੁਕਤਿ ਦਾਨੁ , ਮੁਕਤੀ ਸਰੁ ;
ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1035-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty of liberation Himself grants liberation; He eradicates possessiveness and attachment. ||14||

ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ; ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1035-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I consider Your gifts to be the most wonderful gifts.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ; ਸਮਰਥੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1035-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the Cause of causes, Almighty Infinite Master.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ;
ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1035-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Creating the creation, You gaze upon what You have created; You cause all to do their deeds. ||15||

ਸੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਸਾਚੇ ਭਾਵਹਿ ॥ (1035-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They alone sing Your Glorious Praises, who are pleasing to You, O True Master.

ਤੁਝ ਤੇ ਉਪਜਹਿ ; ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (1035-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They issue forth from You, and merge again into You.

ਨਾਨਕੁ , ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੪॥ (1035-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak offers this true prayer; meeting with the True Master, peace is obtained. ||16||2||14||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1035-9)

Maaru, First Mahala:

ਅਰਬਦ ਨਰਬਦ ; ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ॥ (DuMDU-kwrw bolo) (1035-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

For endless eons, there was only utter darkness.

ਧਰਣਿ ਨ ਗਗਨਾ ; ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1035-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no earth or sky; there was only the infinite Command of His Hukam.

ਨਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸੂਰਜੁ ;
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਦਾ ॥੧॥ (1035-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no day or night, no moon or sun; God sat in primal, profound Samaadhi. ||1||

ਖਾਣੀ ਨ ਬਾਣੀ ; ਪਉਣ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (1035-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no sources of creation or powers of speech, no air or water.

ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ; ਨ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (1035-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no creation or destruction, no coming or going.

ਖੰਡ ਪਤਾਲ , ਸਪਤ ਨਹੀ ਸਾਗਰ ;
ਨਦੀ ਨ ਨੀਰੁ ਵਹਾਇਦਾ ॥੨॥ (1035-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no continents, nether regions, seven seas, rivers or flowing water. ||2||

ਨਾ ਤਦਿ ; ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ॥ (1035-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no heavenly realms, earth or nether regions of the underworld.

ਦੋਜਕੁ ਭਿਸਤੁ ; ਨਹੀ ਖੈ ਕਾਲਾ ॥ (1035-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no heaven or hell, no death or time.

ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ , ਨਹੀ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ;
ਨਾ ਕੋ ਆਇ ਨ ਜਾਇਦਾ ॥੩॥ (1035-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no hell or heaven, no birth or death, no coming or going in reincarnation. ||3||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ; ਮਹੇਸੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1035-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no Brahma, Vishnu or Shiva.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ; ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1035-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one was seen, except the One Master.

ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ , ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮਾ ;
ਨਾ ਕੋ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1035-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no female or male, no social class or caste of birth; no one experienced pain or pleasure. ||4||

ਨਾ ਤਦਿ ; ਜਤੀ ਸਤੀ ਬਨ ਵਾਸੀ ॥ (1035-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no people of celibacy or charity; no one lived in the forests.

ਨਾ ਤਦਿ ; ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (1035-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no Siddhas or seekers, no one living in peace.

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਭੇਖੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਨਾ ਕੋ ਨਾਥੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥ (1035-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no Yogis, no wandering pilgrims, no religious robes; no one called himself the master. ||5||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਨਾ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ ॥ (1035-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no chanting or meditation, no self-discipline, fasting or worship.

ਨਾ ਕੋ ; ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ (1035-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one spoke or talked in duality.

ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਵਿਗਸੈ ;
ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1035-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He created Himself, and rejoiced; He evaluates Himself. ||6||

ਨਾ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ; ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ (1035-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no purification, no self-restraint, no malas of basil seeds.

ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ; ਨ ਗਊ ਗੋੁਆਲਾ ॥ (k´wnu bolo) (1035-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no Gopis, no Krishna, no cows or cowherds.

ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥ (1035-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no tantras, no mantras and no hypocrisy; no one played the flute. ||7||

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ (1035-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no karma, no Dharma, no buzzing fly of Maya.

ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ; ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ ॥ (1035-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Social class and birth were not seen with any eyes.

ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ;
ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ ॥੮॥ (1035-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no noose of attachment, no death inscribed upon the forehead; no one meditated on anything. ||8||

ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ; ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥ (1035-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no slander, no seed, no soul and no life.

ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ; ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ॥ (1035-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no leader of the Yogis like Gorakh and Maachhindra.

ਨਾ ਤਦਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ ਓਪਤਿ ;
ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗਣਾਇਦਾ ॥੯॥ (1035-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no spiritual wisdom or meditation, no ancestry or creation, no reckoning of accounts. ||9||

ਵਰਨ ਭੇਖ ; ਨਹੀ ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ॥ (1036-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no castes or social classes, no religious robes, no Brahmin or Kh'shaatriya.

ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁਰਾ ; ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ (1036-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no demi-gods or temples, no cows or Gaayatri prayer.

ਹੋਮ ਜਗ ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ ; (nHwvxu bolo)
ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1036-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no burnt offerings, no ceremonial feasts, no cleansing rituals at sacred shrines of pilgrimage; no one worshipped in adoration. ||10||

ਨਾ ਕੋ ਮੁਲਾ ; ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ॥ (1036-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no Mullah, there was no Qazi.

ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ; ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ॥ (1036-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no Sheikh, or pilgrims to Mecca.

ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ;
ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1036-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no king or subjects, and no worldly egotism; no one spoke of himself. ||11||

ਭਾਉ ਨ ਭਗਤੀ ; ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥ (1036-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no love or devotion, no Shiva or Shakti - no energy or matter.

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ; ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥ (1036-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no friends or companions, no semen or blood.

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ; ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1036-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the banker, and He Himself is the merchant. Such is the Pleasure of the Will of the True Master. ||12||

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ; ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ॥ (1036-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There were no Vedas, Korans or Bibles, no Simritees or Shaastras.

ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ; ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ ॥ (1036-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There was no recitation of the Puraanas, no sunrise or sunset.

ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (Al`Ku bolo) (1036-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty is beyond the reach of sensors, He Himself was the speaker and the preacher; the unseen Master Himself saw everything. ||13||

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1036-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When He so willed, He created the world.

ਬਾਝੁ ਕਲਾ ; ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇਆ ॥ (1036-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without any supporting power, He sustained the universe.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1036-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He created Brahma, Vishnu and Shiva; He fostered enticement and attachment to Maya. ||14||

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (1036-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How rare is that person who listens to Guru's Shabad (Gurbani).

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ; ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1036-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He created the creation, and watches over it; the Hukam of His Command is over all.

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ;
ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟੀਆਇਦਾ ॥੧੫॥ (prgtI-Awiedw bolo) (1036-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He formed the planets, solar systems and nether regions, and brought what was hidden to manifestation. ||15||

ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ; ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ (1036-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

No one knows His limits.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1036-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This understanding comes from the Perfect Guru.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ; (r`qy bolo)
ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੫॥ (1036-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, those who are attuned to the Truth are wonderstruck; singing His Glorious Praises, they are filled with wonder. ||16||3||15||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1036-10)

Maaru, First Mahala:

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ; ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1036-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself created the creation, remaining unattached.

ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ; ਕੀਓ ਦਇਆਲਾ ॥ (1036-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Merciful Master has established His True Home.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ;
ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥੧॥ (1036-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Binding together air, water and fire, He created the fortress of the body. ||1||

ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ; ਥਾਪਣਹਾਰੈ ॥ (Qwpx-hwrY bolo) (1036-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Creator established the nine doors[2] of the physical body.

ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ (Al`K bolo) (1036-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Tenth Gate, is the dwelling of the infinite, Master who is beyond knowledge.

ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੨॥ (1036-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The seven seas are overflowing with the Nectar Water; the Gurmukhs are not stained with filth. ||2||

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ; ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ (1036-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The lamps of the sun and the moon fill all with light.

ਆਪੇ ; ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1036-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Creating them, He beholds His own glorious greatness.

[2] Nine Doors of the Body – 2 Eyes, 2 Ears, 2 Nostril, Mouth, Anus & Genital

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1036-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Giver of peace is forever the embodiment of Light; from the True Master, glory is obtained. ||3||

ਗੜ ਮਹਿ ; ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1036-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Within the fortress are the stores and markets; the business is transacted there.

ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ; ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (1036-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Supreme Merchant weighs with the perfect weights.

ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ; ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1036-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself buys the jewel, and He Himself appraises its value. ||4||

ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ; ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥ (1036-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Appraiser appraises its value.

ਵੇਪਰਵਾਹ ; ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥ (1036-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Independent Master is overflowing with His treasures.

ਸਰਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ (1036-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He holds all powers, He is all-pervading; how few are those who, as Gurmukh, understand this. ||5||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ (1036-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When He bestows His Glance of Grace, one meets the Perfect Guru.

ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ; ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥ (1036-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The tyrannical Messenger of Death cannot strike him then.

ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ;
ਆਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥ (1036-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He blossoms forth like the lotus flower in the water; he blossoms forth in joyful meditation. ||6||

ਆਪੇ ਵਰਖੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥
ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ; ਲਾਲ ਅਪਾਰਾ ॥ (1036-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself rains down the Nectar Stream of jewels, diamonds, and rubies of priceless value.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ , ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ;
ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ (1036-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When they meet the True Guru, then they find the Perfect Master; they obtain the treasure of Love. ||7||

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ; ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ (1036-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever receives the priceless treasure of Love

ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ; ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ (1036-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

- his weight never decreases; he has perfect weight.

ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ; ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ (1036-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The trader of Truth becomes true, and obtains the merchandise. ||8||

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (1036-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How rare are those who obtain the true merchandise.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ (1036-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Meeting the Perfect True Guru, one meets with Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ , ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ (1037-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who becomes Gurmukh realizes His command; surrendering to His Command, one merges in Almighty. ||9||

ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ; ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1037-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Command we come, and by His command we merge into Him again.

ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ; ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1037-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Command, the world was formed.

ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ;
ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1037-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Command, the heavens, this world and the nether regions were created; by His Command, His Power supports them. ||10||

ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ; ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ (1037-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The His Command is the mythical bull which supports the burden of the earth on its head.

ਹੁਕਮੇ ; ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥ (1037-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Hukam, air, water and fire came into being.

ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ;
ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1037-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Hukam, one dwells in the house of matter and energy - Shiva and Shakti. By His Hukam, He plays His plays. ||11||

ਹੁਕਮੇ ; ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥ (1037-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By the Hukam of His command, the sky is spread above.

ਹੁਕਮੇ ; ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ (1037-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Hukam, His creatures dwell in the water, on the land and throughout the three worlds.

ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ;
ਹੁਕਮੇ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1037-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Hukam, we draw our breath and receive our food; by His Hukam, He watches over us, and inspires us to see. ||12||

ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ; ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ (1037-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Hukam, He created His ten incarnations,

ਦੇਵ ਦਾਨਵ ; ਅਗਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ (Ag`xq bolo) (1037-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

and the uncounted and infinite gods and devils.

ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ , ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ;
ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1037-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever obeys the His Command, is robed with honor in the Court of Almighty; united with the Truth, He merges in Almighty. ||13||

ਹੁਕਮੇ ; ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥ (1037-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By the Hukam of His Command, the thirty-six ages passed (38,880,000 years).

ਹੁਕਮੇ ; ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1037-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By His Hukam, the Siddhas and seekers contemplate Him.

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਥੀਂ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ;
ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1037-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty Himself has brought all under His control. Whoever He forgives, is liberated. ||14||

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ; ਗੜੈ ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥
ਨੇਬ ਖਵਾਸ ; ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ (1037-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the strong fortress of the body with its beautiful doors, is the king, with his special assistants and ministers.

ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ , ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ;
ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1037-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those gripped by falsehood and greed do not dwell in the celestial home; engrossed in greed and sin, they come to regret and repent. ||15||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ (1037-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Truth and contentment govern this body-village.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ; ਸਰਣਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1037-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Chastity, truth and self-control are in the Sanctuary of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੬॥ (1037-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, one intuitively meets Almighty, the Life of the World; Guru's Shabad (Gurbani) brings honor. ||16||4||16||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1037-10)

Maaru, First Mahala:

ਸੁੰਨ ਕਲਾ ; ਅਪਰੰਪਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (1037-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Primal Void, the Infinite Master assumed His Power.

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ; ਅਪਰ ਅਪਾਰੀ ॥ (1037-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is unattached, infinite and incomparable.

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ;
ਸੁੰਨਹੁ ਸੁੰਨੁ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1037-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself exercised His Creative Power, and He gazes upon His creation; from the Primal Void, He formed the Void. ||1||

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ; ਸੁੰਨੈ ਤੇ ਸਾਜੇ ॥ (1037-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From this Primal Void, He created air and water.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ; ਕਾਇਆ ਗੜ ਰਾਜੇ ॥ (1037-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He created the universe, and the king in the fortress of the body.

ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ;
ਸੁੰਨੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੨॥ (1037-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your Light pervades fire, water and souls; Your Power rests in the Primal Void. ||2||

ਸੁੰਨਹੁ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ (1037-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From this Primal Void, Brahma, Vishnu and Shiva issued forth.

ਸੁੰਨੇ ਵਰਤੇ ; ਜੁਗ ਸਬਾਏ ॥ (1037-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This Primal Void is pervasive throughout all the ages.

ਇਸੁ ਪਦ ਵੀਚਾਰੇ , ਸੋ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ;
ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੩॥ (1037-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

That humble being who contemplates this state is perfect; meeting with him, illusion is dispelled. ||3||

ਸੁੰਨਹੁ ; ਸਪਤ ਸਰੋਵਰ ਥਾਪੇ ॥ (1037-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From this Primal Void, the seven seas were established.

ਜਿਨਿ ਸਾਜੇ ; ਵੀਚਾਰੇ ਆਪੇ ॥ (1037-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The One who created them, Himself contemplates them.

ਤਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਮਨੂਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਵੈ ; (nHwvY bolo)
ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1037-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

That human being who becomes Gurmukh, who bathes in the pool of Truth, is not cast into the womb of reincarnation again. ||4||

ਸੁੰਨਹੁ ; ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ (1037-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From this Primal Void, came the moon, the sun and the earth.

ਤਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੇ ॥ (1037-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His Light pervades all the three worlds.

ਸੁੰਨੇ , ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਮੁ ; (Al`K bolo)
ਸੁੰਨੇ ਤਾੜੀ ਲਾਇਦਾ ॥੫॥ (1037-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty of this Primal Void is unseen, infinite and immaculate; He is absorbed in the Primal Trance of Deep Meditation. ||5||

ਸੁੰਨਹੁ ; ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਉਪਾਏ ॥ (1037-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From this Primal Void, the earth and the Akaashic Ethers were created.

ਬਿਨੁ ਥੰਮਾ ਰਾਖੇ ; ਸਚੁ ਕਲ ਪਾਏ ॥ (1037-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He supports them without any visible support, by exercising His True Power.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਜਿ , ਮੇਖੁਲੀ ਮਾਇਆ ;
ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1037-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He fashioned the three worlds, and the rope of Maya; He Himself creates and destroys. ||6||

ਸੁੰਨਹੁ ਖਾਣੀ ; ਸੁੰਨਹੁ ਬਾਣੀ ॥ (1037-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From this Primal Void, came the four sources of creation, and the power of speech.

ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੀ ; ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1037-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They were created from the thoughtless, and they will merge into the thoughtless (Almighty).

ਉਤਭੁਜੁ ਚਲਤੁ ਕੀਆ ਸਿਰਿ ਕਰਤੈ ;
ਬਿਸਮਾਦੁ ਸਬਦਿ ਦੇਖਾਇਦਾ ॥੭॥ (1037-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Supreme Creator created the play of Nature; through His Shabad, He stages His Wondrous Show. ||7||

ਸੁੰਨਹੁ ; ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ॥ (1037-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From this Primal Void, He made both night and day;

ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ ; ਸੁਖਾ ਦੁਖ ਦੀਏ ॥ (1037-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

creation and destruction, pleasure and pain.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ਅਮਰੁ ਅਤੀਤਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ (1037-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is immortal, untouched by pleasure and pain. He obtains the home of his own inner being. ||8||

ਸਾਮ ਵੇਦੁ ਰੁਗੁ ; ਜੁਜਰੁ ਅਥਰਬਣੁ ॥ (irgu nhl bolxw) (1038-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Sam Veda, the Rig Veda, the Jujar Veda and the At'harva Veda

ਬ੍ਰਹਮੇ ਮੁਖਿ ; ਮਾਇਆ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ॥ (1038-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

form the mouth of Brahma; they speak of the three gunas, the three qualities of Maya (Sato, Rajo & Tamo).

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋ ;
ਤਿਉ ਬੋਲੇ , ਜਿਉ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੯॥ (1038-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

None of them can describe His worth. We speak as He inspires us to speak. ||9||

ਸੁੰਨਹੁ ; ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਉਪਾਏ ॥ (1038-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the Primal Void, He created the seven nether regions.

ਸੁੰਨਹੁ ; ਭਵਣ ਰਖੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1038-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the Primal Void, He established this world to lovingly dwell upon Him.

ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਅਪਰੰਪਰਿ ;
ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1038-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Infinite Master Himself created the cause for creation. Everyone acts as You make them act, Master. ||10||

ਰਜ ਤਮ ਸਤ ਕਲ ; ਤੇਰੀ ਛਾਇਆ ॥ (1038-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your Power is diffused through the three gunas: raaj, taam and sat.

ਜਨਮ ਮਰਣ ; ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1038-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through egotism, they suffer the pains of birth and death.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਗੁਣਿ ਚਉਥੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1038-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those blessed by His Grace become Gurmukh; they attain the fourth state, and are liberated. ||11||

ਸੁੰਨਹੁ ਉਪਜੇ ; ਦਸ ਅਵਤਾਰਾ ॥ (1038-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the Primal Void, the ten incarnations welled up.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ; ਕੀਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1038-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Creating the Universe, He made the expanse.

ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਸਾਜੇ ;
ਸਭਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1038-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He fashioned the demi-gods and demons, the heavenly heralds and celestial musicians; everyone acts according to their past karma. ||12||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮਝੈ ; ਰੋਗੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1038-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukh understands, and does not suffer the disease.

ਇਹ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ; ਜਾਣੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ (1038-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How rare are those who understand this ladder of the Guru.

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣ ;
ਸੋ ਮੁਕਤਿ ਭਇਆ ਪਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1038-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Throughout the ages, they are dedicated to liberation, and so they become liberated; thus they are honored. ||13||

ਪੰਚ ਤਤੁ ; ਸੁੰਨਹੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1038-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the Primal Void, the five elements became manifest.

ਦੇਹ ਸੰਜੋਗੀ ; ਕਰਮ ਅਭਿਆਸਾ ॥ (1038-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They joined to form the body, which engages in actions.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖੇ ;
ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1038-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Both bad and good are written on the forehead, the seeds of vice and virtue. ||14||

ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ; ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਲੇ ॥ (1038-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru, the Primal Being, is sublime and detached.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥ (r`qy bolo) (1038-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Attuned to the Guru's Shabad (Hymn), He is intoxicated with the sublime essence of Almighty.

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1038-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Riches, intellect, miraculous spiritual powers and spiritual wisdom are obtained from the Guru; through perfect destiny, they are received. ||15||

ਇਸੁ ਮਨ ; ਮਾਇਆ ਕਉ , ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ ॥ (1038-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This mind is so in love with Maya.

ਕੋਈ ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ; ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (1038-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Only a few are spiritually wise enough to understand and know this.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਹਉਮੈ ਸਹਸਾ ;
ਨਰੁ ਲੋਭੀ ਕੂੜੁ ਕਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥ (1038-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In physical hope and wishes of mind, egotism and skepticism, the greedy man acts falsely. ||16||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ; ਪਾਏ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1038-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the True Guru, contemplative meditation is obtained.

ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ; ਸਚੇ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥ (1038-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

And then, one dwells with the True Master in His celestial home, the Primal State of Absorption in Deepest Samaadhi.

ਨਾਨਕ , ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਸਬਦ ਧੁਨਿ ;
ਸਚੁ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੭॥੫॥੧੭॥ (1038-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the pure tune of Guru's Shabad; one merges into the True Almighty's Name. ||17||5||17||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1038-13)

Maaru, First Mahala:

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (1038-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Wherever I look, I see Almighty, merciful to the meek.

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ (1038-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

God is compassionate; He does not come or go in reincarnation.

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਈ ;
ਰਹਿਓ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਇਆ ॥੧॥ (1038-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He pervades all beings in His mysterious way; the Sovereign Master remains detached from the acts commited in the sense of selfness. ||1||

ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੀ ਛਾਇਆ ; ਜਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (1038-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The world is a reflection of Him; He has no father or mother.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੈਣ ; ਨ ਭਰਾਉ ਕਮਾਇਆ ॥ (1038-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He has not acquired any sister or brother.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਓਪਤਿ ਖਪਤਿ , ਕੁਲ ਜਾਤੀ ;
ਓਹੁ ਅਜਰਾਵਰੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੨॥ (Ajrw-vru bolo) (1038-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There is no creation or destruction for Him; He has no ancestry or social status. The Ageless Master is pleasing to my mind. ||2||

ਤੂ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖੁ ; ਨਾਹੀ ਸਿਰਿ ਕਾਲਾ ॥ (1038-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the Deathless Primal Being. Death does not hover over Your head.

ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖ ; ਅਗੰਮ ਨਿਰਾਲਾ ॥ (1038-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the unseen inaccessible (beyond the grasp of the mind) and detached Primal Master.

ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਸਬਦਿ ਅਤਿ ਸੀਤਲੁ ;
ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੩॥ (1038-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are true and content; Your Shabad is cool and soothing. Through it, we are lovingly, intuitively attuned to You. ||3||

ਤ੍ਰੈ ਵਰਤਾਇ ; ਚਉਥੈ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ (1038-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The three qualities are pervasive; Almighty dwells in His home, the fourth state.

ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ; ਕੀਏ ਇਕ ਗ੍ਰਾਸਾ ॥ (1038-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He has made death and birth into a bite of food.

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਰਬ ਜਗਜੀਵਨੁ ; (jg-jIvnu bolo)
ਗੁਰਿ ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥੪॥ (1038–17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The immaculate Light is the Life of the entire universe. The Guru reveals the unlimited melody of the Shabad. ||4||

ਊਤਮ ਜਨ ਸੰਤ , ਭਲੇ ; ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (1038–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Sublime and good are those humble Saints, the Beloveds of Almighty.

ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਤੇ ; ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ (mw~qy bolo) (1038–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They are intoxicated with the sublime essence of Almighty, and are carried across to the other side.

ਨਾਨਕ , ਰੇਣ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1038–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak is the dust of the Society of the Saints; by Guru's Grace, he finds Almighty. ||5||

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ (1038–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the knower of hearts, all beings belong to You.

ਤੂ ਦਾਤਾ ; ਹਮ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ॥ (1039–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the Great Giver; I am Your servant.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ;
ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥੬॥ (1039–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Please be merciful and bless me with Your Name (Naam), and the jewel, the lamp of the Guru's spiritual wisdom. ||6||

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ; ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ (1039–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

From the union of the five principal elements of creation, this body was made.

ਆਤਮਰਾਮ ਪਾਏ ; ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥ (Awqm-rwm bolo) (1039–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Finding Almighty, the Supreme Self, peace is established.

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ (1039-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The good selfless karma of past actions brings fruitful rewards, and man is blessed with the jewel of Almighty's Name. ||7||

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ; ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1039-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His mind does not feel any hunger or thirst.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (1039-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He knows the Pure (touchless by Maya) Master to be everywhere, in each and every heart.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ; (rw~qw bolo)
ਗੁਰਮਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥ (1039-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Imbued with Almighty's Nectar essence, he becomes a pure, detached renunciate; he is lovingly absorbed in the Guru's Teachings. ||8||

ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (1039-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever does the deeds of the soul, day and night,

ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ; ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ (1039-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

sees the immaculate Divine Light deep within.

ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ;
ਬੇਣੁ ਰਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥ (1039-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Enraptured with the delightful essence of the Shabad, the source of nectar, my tongue plays the sweet music of the flute. ||9||

ਬੇਣੁ ਰਸਾਲ ; ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (1039-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone plays the sweet music (Almighty's Name) of this flute,

ਜਾ ਕੀ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1039-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

who knows the three worlds means who is aware that the entire universe is temporary.

ਨਾਨਕ , ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ (1039-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, know this, through the Guru's Teachings, and lovingly focus yourself on Almighty's Name. ||10||

ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ; ਸੰਸਾਰੇ ॥ (1039-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Rare are those beings in this world,

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ; ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1039-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

who contemplate Guru's Shabad (Gurbani), and remain detached.

ਆਪਿ ਤਰਹਿ , ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ;
ਤਿਨ ਸਫਲ ਜਨਮੁ , ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥ (1039-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They save themselves, and save all their associates and ancestors; fruitful is their birth and coming into this world. ||11||

ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ; ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ (1039-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone knows the home of his own heart, and the door to the temple,

ਜਿਸੁ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1039-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

who obtains perfect understanding from the Guru.

ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ , ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥ (1039-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the body-fortress is the palace; Almighty is the True Master of this Palace. The True Master established His True Throne (Atma) there. ||12||

ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ; ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥ (1039-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The fourteen realms and the two lamps (Sun and Moon) are the witnesses.

ਸੇਵਕ ਪੰਚ ; ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ (1039-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's servants, the self-elect, do not taste the poison of corruption.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲਕ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ (1039-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Deep within, is the priceless, incomparable commodity; meeting with the Guru, the wealth of Almighty is obtained. ||13||

ਤਖਤਿ ਬਹੈ ; ਤਖਤੈ ਕੀ ਲਾਇਕ ॥ (1039-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone sits on the throne, who is worthy of the throne.

ਪੰਚ ਸਮਾਏ ; ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕ ॥ (1039-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, he subdues the five demons (lust, anger, greed, attachment and ego), and becomes Almighty's foot soldier.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ;
ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥ (1039-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He has existed from the very beginning of time and throughout the ages; He exists here and now, and will always exist. Meditating on Him, skepticism and illusion are dispelled. ||14||

ਤਖਤਿ ; ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (1039-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty of the Throne is greeted and worshipped day and night.

ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ (1039-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This true glorious greatness comes to those who love the Guru's Teachings.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੧॥੧੮॥ (1039-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, meditate on Almighty, and swim across the river; they find Almighty, their best friend, in the end. ||15||1||18||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1039-14)

Maaru, First Mahala:

ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ; ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1039-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Gather in the wealth of Almighty, O humble Siblings of Destiny.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ; ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ (1039-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Serve the True Guru, and remain in His Sanctuary.

ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ;
ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥ (1039-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This wealth cannot be stolen; the celestial melody of the Shabad wells up and keeps us awake and aware. ||1||

ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ; ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥ (1039-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are the One Universal Creator, the Immaculate King.

ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ; ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ (kw`jw bolo) (1039-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You Yourself arrange and resolve the affairs of Your humble servant.

ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ;
ਹਰਿ ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥ (1039-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

You are immortal, immovable, infinite and priceless; Dear Almighty, Your place is beautiful and eternal. ||2||

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ; ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥ (1039-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the body-village, the most sublime place,

ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸਹਿ ; ਪਰਧਾਨਾ ॥ (1039-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

the supremely noble people dwell.

ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ;
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥੩॥ (1039-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Above them is the Immaculate Master, the One Universal Creator; they are lovingly absorbed in the profound, primal state of Samaadhi. ||3||

ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ; ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ (1039-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

There are nine doors to the body-village;

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ; ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ (1039-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

the Creator Master fashioned them for each and every person.

ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ;
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ (Al`Ku bolo) (1039–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Within the Tenth Gate, dwells the Primal Master, detached and unequalled. The unknowable reveals Himself. ||4||

ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ; ਸਚੇ ਦੀਵਾਨਾ ॥ (1039–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Primal Master cannot be held to account; True is His Celestial Court.

ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ; ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ (1039–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Hukam of His Command is in effect; True is His Insignia.

ਨਾਨਕ , ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ;
ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1039–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, search and examine your own home, and you shall find the Supreme Self, and Almighty's Name. ||5||

ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ; ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (1040–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Primal Master is everywhere, immaculate and all-knowing.

ਅਦਲੁ ਕਰੇ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ (1040–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He administers justice, and is absorbed in the spiritual wisdom of the Guru.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ;
ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ (1040–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He seizes sexual desire and anger by their necks, and kills them; He eradicates egotism and greed. ||6||

ਸਚੈ ਥਾਨਿ ; ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (1040–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the True Place, the Formless Master abides.

ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1040–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever understands his own self, contemplates the Guru's Shabad (Hymn).

ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ;
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ (1040-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He comes to abide deep within the True Mansion of His Presence, and his comings and goings are ended. ||7||

ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ ; ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ॥ (1040-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His mind does not waver, and he is not buffeted by the winds of desire.

ਜੋਗੀ ; ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ (1040-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Such a Yogi vibrates the unlimited, unstruck sound current of the Shabad.

ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥ (1040-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty Himself as the Guru plays the pure music of the supreme Shabad, He Himself plays and hears. ||8||

ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਾ ॥ (1040-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the Almighty's Fear (sense of respect), in detachment, one intuitively merges into Almighty.

ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ; ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ (rw~qw bolo) (1040-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Renouncing egotism, he is imbued with the unstruck sound current.

ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ;
ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥ (1040-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By applying the ointment into the eyes of intellect, the Immaculate Master is known; the Immaculate Master King is pervading everywhere. ||9||

ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1040-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighy is eternal and imperishable; He is the Destroyer of pain and fear.

ਰੋਗ ਕਟੇ ; ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ (1040-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He cures the disease, and cuts away the noose of death.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ;
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ (1040-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty is the Destroyer of fear; meeting the Guru, Almighty is found. ||10||

ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ; ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ (1040-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who knows the Immaculate Master chews up death.

ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ; ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1040-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who understands karma, realizes the Guru's Shabad (Hymn).

ਆਪੇ ਜਾਣੈ , ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ;
ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ (1040-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself knows, and He Himself realizes. This whole world is all His play. ||11||

ਆਪੇ ਸਾਹੁ ; ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (1040-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is the Banker, and He Himself is the Merchant.

ਆਪੇ ਪਰਖੇ ; ਪਰਖਣਹਾਰਾ ॥ (prKx-hwrw bolo) (1040-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Appraiser Himself appraises.

ਆਪੇ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ; (ksv`tI bolo)
ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (1040-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself tests upon His Touchstone, and He Himself estimates the value. ||12||

ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ; ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ (1040-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

God Himself, the Merciful Master, grants His Grace.

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1040-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gardener pervades and permeates each and every heart.

ਪੁਰਖੁ ਅਤੀਤੁ ਵਸੈ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ;
ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੩॥ (1040-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The pure, primal, detached Master abides within all. The Guru, Almighty Incarnate, leads us to meet Almighty means Almighty incarnate to depart the knowledge of realization in the worldly language and gestures. ||13||

ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ; ਗਰਬੁ ਗਵਾਏ ॥ (1040-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

God is wise and all-knowing; He purges men of their pride.

ਦੂਜਾ ਮੇਟੈ ; ਏਕੁ ਦਿਖਾਏ ॥ (1040-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Eradicating duality, the One Master reveals Himself.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਜੋਨੀ ;
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗਾਇਆ ॥੧੪॥ (1040-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Such a being remains unattached amidst hope, singing the Praise of the Immaculate Master, who has no ancestry. ||14||

ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ; ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1040-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Eradicating egotism, he obtains the peace of the Shabad.

ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੇ ; ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ॥ (1040-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is spiritually wise, who contemplates his own self.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਲਾਹਾ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੨॥੧੯॥ (1040-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, singing the Glorious Praises of Almighty, the true profit is obtained; in the Sat Sangat, the True Congregation, the fruit of Truth is obtained. ||15||2||19||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1040-13)

Maaru, First Mahala:

ਸਚੁ ਕਹਹੁ ; ਸਚੈ ਘਰਿ ਰਹਣਾ ॥ (1040-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Speak the Truth, and remain in the home of Truth.

ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ ; ਭਵਜਲੁ ਜਗੁ ਤਰਣਾ ॥ (1040-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Remain dead while yet alive, and cross over the terrifying world-ocean.

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ , ਗੁਰੁ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ;
ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ॥੧॥ (1040-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru is the boat, the ship, the raft; meditating on Almighty in your mind, you shall be carried across to the other side. ||1||

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਲੋਭ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ (1040-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Eliminating egotism, possessiveness and greed,

ਨਉ ਦਰ ਮੁਕਤੇ ; ਦਸਵੈ ਆਸਨੁ ॥ (1040-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

one is liberated from the nine doors, and obtains a place in the Tenth Gate.

ਊਪਰਿ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ;
ਜਿਨਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨॥ (1040-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Lofty and high, the farthest of the far and infinite, He created Himself. ||2||

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਵਹੁ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਰੀਐ ॥ (1040-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Receiving the Guru's Teachings, and lovingly attuned to Almighty, one crosses over.

ਅਕਲੁ ਗਾਇ ; ('Ak`lu' nhIN bolxw)
ਜਮ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ॥ (1040-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Singing the Praises of the absolute Master, why should anyone be afraid of death?

ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ , ਤਤ ਤਤ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਦੁਤੀਆ ਗਾਇਆ ॥੩॥ (1040-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Wherever I look, I see only You; I do not sing of any other at all. ||3||

ਸਚੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਚੁ ਹੈ ਸਰਣਾ ॥ (1040-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

True is Almighty's Name, and True is His Sanctuary.

ਸਚੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ; ਜਿਤੈ ਲਗਿ ਤਰਣਾ ॥ (1040-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

True is Guru's Shabad (Gurbani), grasping it, one is carries across.

ਅਕਥੁ ਕਥੈ ਦੇਖੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ; (Ak`Qu bolo)
ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਜੋਨੀ ਜਾਇਆ ॥੪॥ (1040–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Uttering the undescribed discourse, one sees the Infinite Master, and then, he does not have to enter the womb of reincarnation again. ||4||

ਸਚ ਬਿਨੁ ; ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1040–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Truth, no one finds sincerity or contentment.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ; ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (1040–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, no one is liberated; coming and going in reincarnation continue.

ਮੂਲ ਮੰਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1040–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Chanting the Mool Mantra, and Almighty's Name, the source of nectar, says Guru Nanak, I have found the Perfect Master. ||5||

ਸਚ ਬਿਨੁ ; ਭਵਜਲੁ ਜਾਇ ਨ ਤਰਿਆ ॥ (1041–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Truth, the terrifying world-ocean cannot be crossed.

ਏਹੁ ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹੁ ; ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭਰਿਆ ॥ (1041–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This ocean is vast and unfathomable; it is overflowing with the worst poison.

ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਊਪਰਿ ;
ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (1041–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who receives the Guru's Teachings, and remains aloof and detached, obtains a place in the home of the Fearless Master. ||6||

ਝੂਠੀ ; ਜਗ ਹਿਤ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1041–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

False is the cleverness of loving attachment to the world.

ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਗੈ ; ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ (1041–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In no time at all, it comes and goes.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ , ਚਲਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ;
ਉਪਜੈ ਬਿਨਸਿ ਖਪਾਇਆ ॥੭॥ (1041-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forgetting Almighty's Name, the proud egotistical people depart; in creation and destruction they are wasted away. ||7||

ਉਪਜਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ; ਬੰਧਨ ਬੰਧੇ ॥ (1041-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In creation and destruction, they are bound in bondage.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ; ਗਲਿ ਫੰਧੇ ॥ (1041-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The noose of egotism and Maya is around their necks.

ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਸੋ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੮॥ (1041-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever does not accept the Guru's Teachings, and does not dwell upon Almighty's Name, is bound and bagged, and dragged into the City of Death. ||8||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ; ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ (1041-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, how can anyone be emancipated or liberated?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਕਿਉ ਧਿਆਈਐ ॥ (1041-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, how can anyone meditate on Almighty's Name?

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ , ਤਰਹੁ ਭਵ ਦੁਤਰੁ ;
ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੯॥ (1041-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Accepting the Guru's Teachings, cross over the arduous, terrifying worldly ocean; you shall be emancipated, and find peace. ||9||

ਗੁਰਮਤਿ , ਕ੍ਰਿਸਨਿ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੇ ॥ (govr-Dn bolo) (1041-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, Krishna lifted up the mountain of Govardhan.

ਗੁਰਮਤਿ , ਸਾਇਰਿ ਪਾਹਣ ਤਾਰੇ ॥ (1041-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, Rama floated stones across the ocean.

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ , ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ , ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੦॥ (1041-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Accepting the Guru's Teachings, the supreme status is obtained; Guru Nanak says, the Guru eradicates illusion. ||10||

ਗੁਰਮਤਿ ਲੇਹੁ ; ਤਰਹੁ ਸਚੁ ਤਾਰੀ ॥ (1041-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Accepting the Guru's Teachings, cross over to the other side through Truth.

ਆਤਮ ਚੀਨਹੁ ; ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1041-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O soul, remember Almighty within your heart.

ਜਮ ਕੇ ਫਾਹੇ ਕਾਟਹਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ;
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ (1041-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The noose of death is cut away, meditating on Almighty; you shall obtain the Immaculate Master, who has no ancestry. ||11||

ਗੁਰਮਤਿ ; ਪੰਚ ਸਖੇ ਗੁਰਭਾਈ ॥ (gur-Bwel bolo) (1041-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, the Holy become one's friends and Siblings of Destiny.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਈ ॥ (1041-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, the inner fire is subdued and extinguished.

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ;
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੨॥ (Al`Ku bolo) (1041-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Chant Almighty’s Name (Naam) with your mind and mouth; know the unknowable Master, the Life of the World, deep within the nucleus of your heart. ||12||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ (1041-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Gurmukh understands, and is pleased with the Guru’s Shabad (Hymn).

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ; ਕਿਸ ਕੀ ਕੀਜੈ ॥ (1041-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Who does he praise or slander?

ਚੀਨਹੁ ਆਪੁ ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸਰੁ ;
ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧੩॥ (1041-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Know yourself, and meditate on Master of the Universe; let your mind be pleased with Almighty, the Master of the Universe. ||13||

ਜੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ; ਖੰਡਿ ਸੋ ਜਾਣਹੁ ॥ (1041-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Know the One who pervades all the realms of the universe.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹੁ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ (1041-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As Gurmukhs, understand and realize the Shabad.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ; (Bogx-hwrw bolo)
ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੪॥ (1041-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Enjoyer enjoys each and every heart, and yet He remains detached from all. ||14||

ਗੁਰਮਤਿ ਬੋਲਹੁ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੂਚਾ ॥ (1041-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, chant the Pure Praises of Almighty.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਆਖੀ ਦੇਖਹੁ ਊਚਾ ॥ (1041-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, behold the lofty Master with your eyes.

ਸ੍ਰਵਣੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਇਆ ॥੧੫॥੩॥੨੦॥ (1041-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Whoever listens to Almighty's Name, and His Bani, Guru Nanak says, is imbued with the color of Almighty's Love. ||15||3||20||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1041-14)

Maaru, First Mahala:

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਪਰਹਰੁ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ॥ (1041-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Leave behind sexual desire, anger and the slander of others.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਤਜਿ ; ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦਾ ॥ (1041-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Renounce greed and possessiveness, and become carefree.

ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਸੰਗਲੁ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਲਾ ;
ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1041-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Renounce greed and possessiveness, and become carefree.

ਨਿਸਿ ਦਾਮਨਿ , ਜਿਉ ਚਮਕਿ ; ਚੰਦਾਇਣੁ ਦੇਖੈ ॥ (1041-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

As one sees the flash of lightning in the night,

ਅਹਿਨਿਸਿ ; ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪੇਖੈ ॥ (Aih-inis bolo) (1041-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

see the Divine Light deep within your nucleus, day and night.

ਆਨੰਦ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਸਰੂਪਾ ; ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਇਆ ॥੨॥ (1041-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty, the embodiment of bliss, incomparably beautiful, reveals the Perfect Guru. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਹੁ ; ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਰੇ ॥ (1041-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So meet with the True Guru, and God Himself will save you,

ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ; ਦੀਪਕੁ ਗੈਣਾਰੇ ॥ (1041-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He placed the lamps of the sun and the moon in the home of the sky.

ਦੇਖਿ ਅਦਿਸਟੁ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥੩॥ (1041-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Within the entire universe see the unseen Almighty and concentrate focusly on Him and you shall see Him (Almighty) in all the three worlds.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਏ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਉ ਜਾਏ ॥ (1041-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Obtaining the sublime nectar essence, desire and fear are dispelled.

ਅਨਭਉ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ; ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1041-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Obtaining the sublime nectar essence, desire and fear are dispelled.

ਊਚੀ ਪਦਵੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ;
ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇਆ ॥੪॥ (1041-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The lofty and exalted state, the highest of the high is obtained, practicing the immaculate Guru's Shabad (Hymn). ||4||

ਅਦ੍ਰਿਸਟ ਅਗੋਚਰੁ ; ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1041-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The unseen and beyond the reach of sensors, Almighty prevails Himself in the form of Naam which itself is beyond all limits.

ਅਤਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ; ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1042-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The sublime essence of the Beloved Naam is utterly sweet.

ਨਾਨਕ ਕਉ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1042-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak ask for the Almighty's praises for ages after ages as there is no end to His praises.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ; ਪਰਾਪਤਿ ਹੀਰਾ ॥ (1042-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

With Almighty's Name (Naam) deep within the nucleus of the self, the jewel of knowledge is obtained.

ਹਰਿ ਜਪਤੇ ; ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ , ਧੀਰਾ ॥ (1042-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Reciting and believing Almighty's Name (Naam) blesses fortitude within the mind..

ਦੁਘਟ ਘਟ , ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ; (du-Gt bolo)
ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਇਆ ॥੬॥ (1042-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

On that most difficult path, the Destroyer of fear is found, and one does not have to enter the womb of reincarnation again. ||6||

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰੰਗਾ ॥ (1042-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru's sermons are to bless one with meditation in order to swim across this worldly ocean.

ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਗਾ ॥ (1042-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

I beg for the treasure of and Almighty's Praise.

ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਹਰਿ ਤਾਰੇ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥੭॥ (1042-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If it pleases Almighty then a Guru is met who then ferries across the entire world across the worldly ocean.

ਜਿਨਿ ਜਪੁ ਜਪਿਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਵਾਕੇ ॥ (1042-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who chants Almighty's Chant, attains the Wisdom of the True Guru,

ਜਮਕੰਕਰ ਕਾਲੁ ; ਸੇਵਕ ਪਗ ਤਾ ਕੇ ॥ (1042-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

then even the dreadful angel of death becomes the servent of their feet.

ਊਤਮ ਸੰਗਤਿ , ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਊਤਮ ;
ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ (1042-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the noble congregation of the Sangat, one's state and way of life become noble as well, and one crosses over the terrifying worldly ocean. ||8||

ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ; ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰੀਐ ॥ (1042-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, one crosses over this terrifying worldly ocean.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ; ਅੰਤਰਿ ਜਰੀਐ ॥ (1042-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The doubt of self is then resolved within.

ਪੰਚ ਬਾਣ ਲੇ ਜਮ ਕਉ ਮਾਰੈ ;
ਗਗਨੰਤਰਿ ਧਣਖੁ ਚੜਾਇਆ ॥੯॥ (1042-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The words of a saints are the arrows which kills the death, such saints who have drawn the bow of faith in the sky of their heart. ||9||

ਸਾਕਤ ਨਰਿ ; ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ॥ (1042-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

How can the devotee of Mayas attain enlightened awareness of the Shabad?

ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ; ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ (1042-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the enlightment of Shabad one comes and go in the reincarnation cycle.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਪਰਾਇਣੁ ;
ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ (1042-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukh obtains the support of liberation; by perfect destiny, he meets Almighty. ||10||

ਨਿਰਭਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਹੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (1042-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Fearless True Guru is our Savior and Protector.

ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1042-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Devotional worship of the Universal Sustainer (Almighty) is obtained through the Guru, of the world.

ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ , ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ (1042-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The blissful music of the unlimited tune; through Guru's Shabad (Gurbani), the Master who is beyond Maya is obtained. ||11||

ਨਿਰਭਉ ਸੋ ; ਸਿਰਿ ਨਾਹੀ ਲੇਖਾ ॥ (1042-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is fearless, who has no destiny written on His head.

ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ; ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾ ॥ (1042-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

God Himself is unseen; He reveals Himself through His wondrous nature.

ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ;
ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮਤਿ ਸੋ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (1042-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself is unattached, unborn and self-existent. Guru Nanak says, through the Guru's Teachings, He is found. ||12||

ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (1042-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Guru knows the state of one's inner being.

ਸੋ ਨਿਰਭਉ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ (1042-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is fearless, who realizes Guru's Shabad (Gurbani).

ਅੰਤਰੁ ਦੇਖਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਬੂਝੈ ;
ਅਨਤ , ਨ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇਆ ॥੧੩॥ (AnMq nhIN bolxw) (1042-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He looks within his own inner being, and realizes Almighty within all; his mind does not waver at all. ||13||

ਨਿਰਭਉ ਸੋ ; ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ॥ (1042-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He alone is fearless, within whose being Almighty abides.

ਅਹਿਨਿਸਿ ; ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨ ਰਸਿਆ ॥ (1042-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Day and night, he is delighted with the Immaculate Naam, Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ (1042-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in the Sangat, the Holy Congregation, Almighty's Praise is obtained, and one easily, intuitively meets Almighty. ||14||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ (1042-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who knows God, within the self and beyond means everywhere,

ਰਹੈ ਅਲਿਪਤੁ ; ਚਲਤੇ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ (1042-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

remains detached, and brings his wandering mind back to its home (Atma, real-self).

ਊਪਰਿ ਆਦਿ ਸਰਬ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ;
ਸਚੁ ਨਾਨਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥੪॥੨੧॥ (1042-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Primal Master is over all the three worlds; Guru Nanak says, His Nectar is obtained. ||15||4||21||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1042-15)

Maaru, First Mahala:

ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ; ਅਪਾਰਾ ॥ (1042-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Creator Master is infinite; His creative power is wondrous.

ਕੀਤੇ ਕਾ ; ਨਾਹੀ ਕਿਹੁ ਚਾਰਾ ॥ (1042-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Created beings have no power over Him.

ਜੀਅ ਉਪਾਇ , ਰਿਜਕੁ ਦੇ ਆਪੇ ;
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇਆ ॥੧॥ (1042-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He formed the living beings, and He Himself sustains them; His Command controls each and every one. ||1||

ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਇ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ (1042-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The all-pervading Master manages all through His Command (Hukam).

ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ; ਕਿਸੁ ਆਖਾਂ ਦੂਰੇ ॥ (1042-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

For some He is near, and for some He seems to be far away

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ , ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਹੁ ;
ਵਰਤੈ ਤਾਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ (1042-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In reality He (Almighty) exists in His complete form visibly and invisibly therefore see Him within each and every heart as the unique Master is permeating all. ||2||

ਜਿਸ ਕਉ ਮੇਲੇ ; ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਏ ॥ (1042-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One whom Almighty unites with Himself, merges in conscious awareness.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (1042-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), meditate on Almighty's Name.

ਆਨਦ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਅਗੋਚਰ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਭਰਮੁ ਜਾਇਆ ॥੩॥ (1042-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty is the embodiment of bliss, incomparably beautiful and beyond the reach of sensors; by meeting the Guru, illusions is dispelled and the true form becomes obvious. ||3||

ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1042-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty's Name, is more dear to me than my mind, body and possessions (wealth).

ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ; ਚਲਣਵਾਰਾ ॥ (clx-vwrw bolo) (1042-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the end, when I must depart, it shall be my only help and support.

ਮੋਹ ਪਸਾਰ ਨਹੀ ਸੰਗਿ ਬੇਲੀ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (1043-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In this world of love and attachment, no one is anyone else's friend or companion; without Almighty, without the Guru, who has ever found peace? ||4||

ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1043-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He, unto whom the Perfect Guru grants His Grace,

ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸੂਰਾ ॥ (1043-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

is merged in the Guru's Shabad (Hymn), through the Teachings of the brave, heroic Guru.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ;
ਜਿਨਿ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੫॥ (1043-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, dwell upon, and serve the Guru's feet; He places those who wander back on the Path. ||5||

ਸੰਤ ਜਨਾਂ ; ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਸੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1043-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The wealth of Almighty's Praise is very dear to the humble Saints.

ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਆ ; ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (1043-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, I have obtained Your Name, Master.

ਜਾਚਿਕੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ਦਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥੬॥ (1043-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The beggar serves at Almighty's door, and in the Court of Almighty (Sat-Sanggat, The true congregation), sings His Praises. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ (1043-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When one meets the True Guru, he is called into the Mansion of Almighty's Presence means he/she realizes the presence of Almighty as the entire creation.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥ (1043-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In the True Court, he is blessed with salvation and honor.

ਸਾਕਤ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮੰਦਰ ;
ਜਨਮ ਮਰੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੭॥ (1043-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The devotee of Maya has no place of rest in Almighty's palace; he suffers the pains of birth and death. ||7||

ਸੇਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਮੁੰਦੁ ਅਥਾਹਾ ॥ (1043-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So serve the True Guru, as the worldly Maya is an unfathomable ocean,

ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ; ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਲਾਹਾ ॥ (1043-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

and you shall obtain the profit, the wealth, the jewel of Almighty's Name (Naam).

ਬਿਖਿਆ ਮਲੁ ਜਾਇ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਹੁ ; ('mlu'polw bolo) (nHwvhu

bolo)

ਗੁਰ ਸਰ ਸੰਤੋਖੁ ਪਾਇਆ ॥੮॥ (1043-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The filth of corruption is washed away, by bathing in the pool of Nectar (Almighty's Name); in the Guru's pool (congregation), contentment is obtained. ||8||

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹੁ ; ਸੰਕ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (1043-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

So serve the True Guru without hesitation.

ਆਸਾ ਮਾਹਿ ; ਨਿਰਾਸੁ ਰਹੀਜੈ ॥ (1043-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

And in the midst of physical hopes, remain consistent in driving through the objective of life and not overly depanding on physical means.

ਸੰਸਾ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਸੇਵਹੁ ;
ਫਿਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਰੋਗੁ ਨ ਲਾਇਆ ॥੯॥ (1043-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Serve the eradicator of doubt and suffering, and you shall never again be afflicted by the disease of attachment. ||9||

ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਵਡੀਆਏ ॥ (1043-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who is pleasing to the True Master is blessed with glorious greatness.

ਕਉਨੁ ਸੁ ਦੂਜਾ ; ਤਿਸੁ ਸਮਝਾਏ ॥ (1043-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Who else can teach him anything? Means such ones achieved the oblective of life.

ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧੦॥ (1043-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Almighty and the Guru are pervading in one form. Guru Nanak says love the Guru and Almighty. ||10||

ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ; ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾਂ ॥ (1043-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some read scriptures, the Vedas and the Puraanas.

ਇਕ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ; ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾਂ ॥ (1043-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some sit and listen, and read to others.

ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲ੍ਹੈ ; (Aj-gr bolo)
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੧॥ (1043–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Tell me, how can the heavy, rigid doors be opened? Without the True Guru, the principals of reality is not realized. ||11||

ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ; ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ ॥ (1043–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some collect dust, and smear their bodies with ashes;

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ; ਸੁ ਹਉਮੈ ॥ (1043–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

but deep within them are the outcasts of anger and egotism.

ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (Al`Ku bolo) (1043–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Practicing hypocrisy, the union (Yog) with Almighty is not obtained; without the True Guru, the Master who is beyond knowledge is not found. ||12||

ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ; ਉਦਿਆਨਾ ॥ (1043–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some make vows to visit sacred shrines of pilgrimage, keep fasts and live in the forest.

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ; ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ ॥ (1043–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some practice chastity, charity and self-discipline, and speak of spiritual wisdom.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ ॥੧੩॥ (1043–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

But without Almighty's Name, how can anyone find happiness? Without the True Guru, illusion is not dispelled. ||13||

ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ; ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ (1043–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Inner cleansing techniques, channeling the energy to raise the Kundalini to the Tenth door,

ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ; ਮਨ ਹਾਠੀ ॥ (1043–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

inhaling, exhaling and holding the breath by the force of the mind -

ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਉ ;
ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥੧੪॥ (1043-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

all the ritualistic practices are hypocritical without the love for Almighty and through Guru's Shabad (Gurbani) the great taste of Almighty's Name is obtained. ||14||

ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ; ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1043-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Seeing Almighty's creative power, my mind remains satisfied.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (1043-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Shabad, I have realized that the entire creation is truly the Almighty's form.

ਨਾਨਕ , ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧੫॥੫॥੨੨॥ (Al`Ku bolo) (1043-15,ਮਾਰੂ,ਮਃ1)

Guru Nanak says, Almighty, the Supreme Soul, is within all. The Guru, the True Guru, has inspired me to see the Master who is beyond knowledge. ||15||5||22||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੩ (sohly nhIN bolxw) (1043-17)

Maaru, Solhay, Third Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1043-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹੁਕਮੀ ; ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (1043-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By His Command, He created the Universe with His true nature.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ; ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1043-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Creating the creation, He gazes upon His own greatness.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ;
ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1043-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself acts, and inspires all to act; in His Will, He pervades and permeates all. ||1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (1043-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The world is in the darkness of love and attachment to Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ; ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1043-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How rare is that Gurmukh who contemplates, and understands.

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1043-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone attains Almighty, unto whom He grants His Grace. He Himself unites in His Union. ||2||

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1044-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Uniting with Himself, He bestows glorious greatness.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1044-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one obtains the true value of life.

ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ ॥੩॥ (1044-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh wanders everywhere, weeping and wailing; he is utterly ruined by the love of duality. ||3||

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਵਿਚੇ ਪਾਈ ॥ (1044-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Within selfness (egotism) and Maya, Almighty is obtained means that the true self and maya is the Almighty Himself but we always relates the 'I', 'me' with this physical form which in reality relates to Almighty.

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ; ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (1044-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is deluded, and loses his honor.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ;
ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1044-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But one who becomes Gurmukh is absorbed in the Name; he remains immersed in the True Master. ||4||

ਗੁਰ ਤੇ ; ਗਿਆਨੁ , ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (1044-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Spiritual wisdom is obtained from the Guru, along with the jewel of Almighty's Name.

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1044-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Eradicate the desires of the mind and let them remain immersed within the mind means the mind which is bundle of thoughts immerse naturally into the real-self once the realization of the true form (Almighty) is attained .

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ;
ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1044-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself stages all His plays; He Himself bestows understanding. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1044-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who serves the True Guru eradicates self-conceit.

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1044-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meeting with his Beloved, he finds peace through the Guru's Shabad (Hymn).

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੬॥ (m~qy bolo) (1044-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within his inner being, he is imbued with loving devotion; intuitively, he becomes one with Almighty. ||6||

ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ; ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ ॥ (1044-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Destroyer of pain (Almighty) is known through the Guru.

ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ; ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ (1044-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Great Giver, the Life of the world, Himself has met me.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ , ਸੋਈ ਬੂਝੈ ;
ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1044-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone understands, whom Almighty joins with Himself. Fear and illusion are taken away from his body. ||7||

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਪੇ ਦੇਵੈ ॥ (1044-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is the Gurmukh, and He Himself bestows His blessings.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ॥ (1044–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Shabad (Hymn), serve the True Guru.

ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੮॥ (1044–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Old age and death cannot even touch one who is in harmony with the True Master. ||8||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ; ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1044–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The world is burning up in the fire of worldly thirst (desire).

ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ; ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1044–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

It burns and burns, and is destroyed in all its corruption.

ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1044–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh finds no place of rest anywhere. The True Guru has imparted this understanding. ||9||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1044–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru are very fortunate.

ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ; ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1044–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They remain lovingly focused on the True Name forever.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1044–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Immaculate Naam, Almighty's Name, permeates the nucleus of their inner being; through the Shabad, their thirst for worldly materials are quenched. ||10||

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ; ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (1044–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is the Shabad therefore True is the Guru's Bani (Hymn) means the Shabad is the form of Almighty Himself as he manifest Himself through the Shabad.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ; ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ ॥ (1044–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How rare is that Gurmukh who realizes this.

ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (r`qy bolo)
ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1044-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with the True Shabad are detached from the worldly entanglements and their comings and goings in reincarnation are ended. ||11||

ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ; ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1044-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who understands the Shabad is cleansed of impurities.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (1044-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Pure Almighty's Name (Naam) abides within his mind.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ;
ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1044-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He serves his True Guru forever, and egotism is eradicated from within. ||12||

ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ; ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (1044-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

If one comes to understand, through the Guru, then he comes to know Almighty's Door which means he/she obtains divine knowledge.

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ; ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ (1044-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But without Almighty's Name one babbles and argues in vain.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1044-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The glory of serving the True Guru is that it eradicates hunger for glory and thirst for worldly possessions. ||13||

ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ; ਤਾ ਬੂਝੈ ॥ (1044-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When Almighty unites them with Himself, then they come to understand.

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ; ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (1044-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without spiritual wisdom, they understand nothing at all.

ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1044-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One whose mind is filled with the Guru's gift forever, his mind is tuned with the Shabad, and the Guru's Shabad (Hymn). ||14||

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ (1044-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Every being (jeev) acts according to their Pralbaad (pre-ordained destiny).

ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ; ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (1044-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one can erase the Pralbaad as it is pre-ordained as the Command of the Primal Master.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1044-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They alone dwell in the Sat Sangat, the True Congregation, who have such pre-ordained destiny. ||15||

ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1044-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone finds Almighty, unto whom He grants His Grace.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1044-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He links his consciousness to the deep meditative state of the True Shabad.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਦਰਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ (1044-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak, Your slave, offers this humble prayer; I stand at Your Door, begging for Your Name. ||16||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1044-18)

Maaru, Third Mahala:

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ (1044-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One and only Master is pervading and permeating everywhere.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1044-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How rare is that person, who as Gurmukh, understands this.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੇ ॥੧॥ (1044-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Master is permeating and pervading, deep within the nucleus of all. Without Him, there is no other at all. ||1||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੀਅ ਉਪਾਏ ॥ (1044-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He created the 8.4 millions species of beings.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ; ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (1045-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The spiritual teachers and meditators proclaim this.

ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਆਪੇ ;
ਕੀਮਤਿ ਹੋਰ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੨॥ (1045-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself nourishes all; no one else can estimate His value. ||2||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1045-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Love and attachment to Maya are utter darkness.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1045-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism and possessiveness have spread throughout the expanse of the universe.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੩॥ (1045-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, they burn, day and night; without the Guru, there is no peace or tranquility. ||3||

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ; ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ॥ (1045-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself unites, and He Himself separates.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ; ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ ॥ (1045-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself establishes, and He Himself disestablishes.

ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਪਾਸਾਰਾ ;
ਹੋਰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੪॥ (1045-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is His Command, and True is the expanse of His universe. No one else can issue any Command. ||4||

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ; ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ (1045-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone is attached to Almighty, whom Almighty attaches to Himself.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (1045-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the fear of death runs away (disappears).

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ਹੇ ॥੫॥ (1045-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Shabad, the Giver of peace, dwells forever deep within the nucleus of the self. One who is Gurmukh understands. ||5||

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1045-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty Himself unites those united in His Union.

ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੋ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ (1045-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whatever is pre-ordained by destiny (Pralbaad), cannot be erased.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ਹੇ ॥੬॥ (1045-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, meditate on Him as daily routine and this how one can serve their Leader Guru. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਾਤਾ ॥ (1045-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, lasting peace is experienced.

ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ; ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (1045-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself, the Giver of all, has come and met me.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੀ ;
ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੭॥ (1045-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Subduing egotism, the fire of thirst has been extinguished; contemplating the Guru's Shabad (Hymn), peace is found. ||7||

ਕਾਇਆ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ; ਨ ਬੂਝੈ ॥ (1045-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who is attached to his body and family, does not understand.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਤ ਆਖੀ ਸੂਝੈ ॥ (1045-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But one who follows Guru's way (Gurmukh), sees Almighty with his eyes.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੮॥ (1045-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, he chants Almighty's Name all the time; meeting with his Beloved, he finds peace. ||8||

ਮਨਮੁਖ ; ਧਾਤੁ ਦੂਜੈ ਹੈ ਲਾਗਾ ॥ (1045-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh wanders distracted, attached to duality.

ਜਨਮਤ ਕੀ ਨ ਮੂਓ ; ਆਭਾਗਾ ॥ (1045-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That unfortunate wretch - why didn't he just die as soon as he was born?

ਆਵਤ ਜਾਤ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੯॥ (1045-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Coming and going, he wastes away his life in vain. Without the Guru, liberation is not obtained. ||9||

ਕਾਇਆ ਕੁਸੁਧ ; ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਈ ॥ (ku-suD bolo) (1045-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That body which is stained with the filth of egotism is false and impure.

ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਹਿ ; ਤਾ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1045-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

It may be washed a hundred times, but its filth is still not removed.

ਸਬਦਿ ਧੋਪੈ , ਤਾ ਹਛੀ ਹੋਵੈ ;
ਫਿਰਿ ਮੈਲੀ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1045-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But if it is washed with the Guru's Shabad (Hymn), then it is truly cleansed, and it shall never be soiled again. ||10||

ਪੰਚ ਦੂਤ ; ਕਾਇਆ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ (1045-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The five demons destroy the body.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਸਬਦੁ ਨ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ (1045-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He dies and dies again, only to be reincarnated; he does not contemplate the Shabad.

ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ;
ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਸੁਧਿ ਨ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1045-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The darkness of emotional attachment to Maya is within his inner being; he sleeps in ignorance as if in a dream, one remains ignorant of the conscious state. ||11||

ਇਕਿ ਪੰਚਾ ਮਾਰਿ ; ਸਬਦਿ ਹੈ ਲਾਗੇ ॥ (1045-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some conquer the five demons, by being attached to the Shabad.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਇ ਮਿਲਿਆ ; ਵਡਭਾਗੇ ॥ (1045-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are blessed and very fortunate; the True Guru comes to meet them.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਰਵਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1045-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Within the nucleus of their inner being, they dwell upon the Truth; attuned to Almighty's Love, they intuitively merge in Him. ||12||

ਗੁਰ ਕੀ ਚਾਲ ; ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥ (1045-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Guru's Way is known through the Guru.

ਪੂਰਾ ਸੇਵਕੁ ; ਸਬਦਿ ਸਿਵਾਪੈ ॥ (1045-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

His perfect servant attains realization through the Shabad.

ਸਦਾ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1045-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within his heart, he dwells forever upon the Shabad; he tastes the sublime essence of the True Master with his tongue. ||13||

ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ; ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1045-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism is conquered and subdued by the Shabad.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ (1045-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I have enshrined Almighty's Name within my heart.

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ;
ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1045-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Other than the One Master, I know nothing at all. Whatever will be, will automatically be. ||14||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਹਜੁ ਕਿਨੈ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1045-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one obtains Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1045-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh understands, and is immersed in the True Master.

ਸਚਾ ਸੇਵਿ ਸਬਦਿ ਸਚ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਹਉਮੈ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1045-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He serves the True Master, and is attuned to the True Shabad. The Shabad banishes egotism. ||15||

ਆਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ; ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1045-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is the Giver of virtue, the Contemplative Master.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵਹਿ ; ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ (1045-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is given the winning dice.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ;
ਸਾਚੇ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ (1045-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, immersed in Almighty's Name, one becomes true; from the True Master, honor is obtained. ||16||2||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1045-19)

Maaru, Third Mahala:

ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਾਚਾ ; ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ (1045-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One and only is the True Master who is the Life of the World and the Great Giver.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1045-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, through the Guru's Shabad (Hymn), He is realized.

ਏਕੋ ਅਮਰੁ ਏਕਾ ਪਤਿਸਾਹੀ ;
ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1046-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

There is only One Command, and there is only One Supreme King. In each and every age, He links each being (jee) to their respective tasks. ||1||

ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (1046-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That humble being is immaculate, who knows his own self.

ਆਪੇ ; ਆਇ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1046-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty, the Giver of peace, Himself comes and meets him.

ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1046-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

His tongue is imbued with the Shabad, and he sings the Glorious Praises of Almighty; he is honored in the Court of the True Master. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1046-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is blessed with the glorious greatness of Almighty's Name (Naam).

ਮਨਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕਿ ; ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (1046-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh, the slanderer, loses his honor.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੈਰਾਗੀ ; (r`qy bolo)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1046–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attuned to the supreme soul-swans remain detached; in the home of the real-self (Atma), they remain absorbed in deep meditative trance. ||3||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ (1046–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That humble being who dies in the Shabad is perfect.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ; ਸੂਰਾ ॥ (1046–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The brave, heroic True Guru chants and proclaims this.

ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ;
ਮਨੁ ਪੀਵੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1046–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within the body is the true pool of Nectar; the mind drinks it in with loving devotion. ||4||

ਪੜਿ ਪੰਡਿਤੁ ; ਅਵਰਾ ਸਮਝਾਏ ॥ (1046–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Pandit, the religious scholar, reads and instructs others,

ਘਰ ਜਲਤੇ ਕੀ ; ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਏ ॥ (1046–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

but he does not realize that his own home is on fire.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ਹੇ ॥੫॥ (1046–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, Almighty's Name (Naam) is not obtained. You can read until you are exhausted, but you shall not find peace and tranquility. ||5||

ਇਕਿ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ; ਫਿਰਹਿ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ByK-Dwrl bolo) (1046–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some smear their bodies with ashes, and wander around in religious disguises.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਹਉਮੈ ਕਿਨਿ ਮਾਰੀ ॥ (1046–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Guru's Shabad (Hymn), who has ever subdued egotism?

ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਭਰਮਿ ਭੇਖਿ ਭਰਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1046-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All the time they continue burning, day and night; they are deluded and confused by their illusion and religious costumes. ||6||

ਇਕਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ; ਸਦਾ ਉਦਾਸੀ ॥ (1046-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some, in the midst of their household and family, and some remain always unattached.

ਸਬਦਿ ਮੁਏ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ (1046-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No matter what (ghousehold or ascetic), one should eradicate his/her selfness by immersing into the Shabad, and dwell in Almighty's Name.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1046-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, they remain forever attuned to His Love; they focus their consciousness on loving devotion and the Fear of God. ||7||

ਮਨਮੁਖੁ ; ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ (1046-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh indulges in slander, and is ruined.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ; ਭਉਕੈ ਜਿਸੁ ਕੁਤਾ ॥ (1046-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The dog of greed barks within him.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ;
ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1046-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death never leaves him, and in the end, he leaves, regretting and repenting. ||8||

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (1046-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Shabad (Hymn), true honor is obtained.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ (1046-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Name, no one attains liberation.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਕੋ ਨਾਉ ਨ ਪਾਏ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1046-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds Almighty's Name. Such is the method established by Almighty Himself. ||9||

ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ; ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1046-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some are Siddhas and seekers, and great contemplators.

ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ;
ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ (Aih-inis, r`qy bolo) (1046-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some remain imbued with the Name of the Formless Master, day and night.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ , ਸੋ ਬੂਝੈ ;
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1046-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone understands, whom Almighty unites with Himself; through loving devotional worship, fear is dispelled. ||10||

ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ; ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥ (1046-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some take cleansing baths and give donations to charities, but they do not understand.

ਇਕਿ ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ; ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥ (1046-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some struggle with their minds, and conquer and subdue their minds.

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ; (r`qy bolo)
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1046-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some are imbued with love for the True Guru's Shabad (Hymn); they merge with the True Shabad. ||11||

ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1046-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself creates and bestows glorious greatness.

ਆਪੇ ਭਾਣੈ ; ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥ (1046-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By the Pleasure of His Will, He bestows union.

ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ , ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1046-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Bestowing His Grace, He comes to dwell in the mind; such is the Command ordained by my Almighty. ||12||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ (1046-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings who serve the True Guru are true.

ਮਨਮੁਖ ; ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥ (1046-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The unriped (unmatured), self-willed manmukhs do not know how to serve the Guru.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1046-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself creates the creation and watches over it; he attaches all according to His Will. ||13||

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ; ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ (1046-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In each and every age, the True Master is the one and only Giver.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (1046-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through perfect destiny, one realizes Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ , ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ;
ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1046-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are immersed in the Shabad are not separated again. By His Grace, they are intuitively immersed in Almighty. ||14||

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (1046-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Acting in egotism, they are stained with the filth of Maya.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (1046-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They die and die again, only to be reborn in the love of duality.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ;
ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1046-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, no one finds liberation. O mind, tune into this, and see. ||15||

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ (1047-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He does whatever He pleases.

ਆਪਹੁ ਹੋਆ ; ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ (1047-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Nothing happens by itself and nothing will ever happen bu itself as everything is done by the Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥ (1047-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through Almighty's Name, one is blessed with glorious greatness, and obtains honor in the Court of the True Master. ||16||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1047-2)

Maaru, Third Mahala:

ਜੋ ਆਇਆ ; ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ (1047-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All who come shall have to depart.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ (1047-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the love of duality, they are caught by the noose of the Messenger of Death.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ , ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ;
ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1047-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings who are protected by the True Guru, are saved. They merge into the Truest of the True. ||1||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1047-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself creates the creation, and watches over it.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ (1047-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Thay alone are acceptable, upon whom He bestows His Glance of Grace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ;
ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1047–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh attains spiritual wisdom, and understands everything. The ignorant ones act blindly. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ; ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (1047–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is doubtful; he does not attain realization.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ (1047–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He dies and dies again, only to be reborn, and loses his life uselessly again.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; (r`qy bolo)
ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1047–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is imbued with Almighty's Name; he find peace, and is intuitively immersed in the True Master. ||3||

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ; ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ॥ (1047–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Chasing after worldly affairs, the mind has become gangue (or slag).

ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ ਕੰਚਨੁ ; ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1047–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But meeting with the Perfect Guru, it is transmuted into gold once again.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1047–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When Almighty Himself grants forgiveness, then peace is obtained; through the Perfect Guru's Shabad (Hymn), one is united with Him. ||4||

ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ; ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ (1047–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The false and evil-minded are the most wicked of the wicked.

ਅਉਗਣਿਆਰੀ ; ਅਉਗਣਿਆਰਿ ॥ (Aauguix-Awrl, Aaugix-Awir bolo)
(1047–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are the most virtuesless among the virtueless.

ਕਚੀ ਮਤਿ , ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1047–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

With false intellect, and insipid words of mouth, evil-minded, they do not obtain Almighty's Name (Naam). ||5||

ਅਉਗਣਿਆਰੀ ; ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (Aaugix-Awrl bolo) (1047–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The virtueless soul-bride is not pleasing to her Husband Master.

ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ; ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1047–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

False-minded, her actions are false.

ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1047–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The foolish person does not know the excellence of her Husband Master. Without the Guru, she does not understand at all. ||6||

ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ; ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1047–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The evil-minded, wicked soul-bride practices wickedness.

ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ ; ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (1047–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

She decorates herself with ritualistic practices, but her Husband Master is not pleased.

ਗੁਣਵੰਤੀ , ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1047–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The virtuous soul-bride enjoys and ravishes her Husband Master forever; the True Guru unites her in His Union. ||7||

ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ; ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ (1047–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty Himself issues His Command, and observes all.

ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ; ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ (1047–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some are forgiven, according to their pre-ordained destiny.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ; (r`qy bolo)
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1047-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, they are imbued with Almighty's Name and attains Him. He Himself unites them in His Union. ||8||

ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ; ਮੋਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥ (1047-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism attaches them to the worldly materials and one enjoys the taste of emotional attachment.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ (1047-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is intuitively immersed in the True Love of Almighty.

ਆਪੇ ਮੇਲੈ , ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1047-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself unites, He Himself acts, and beholds. Without the True Guru, understanding is not obtained. ||9||

ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਸਦਾ ਜਨ ਜਾਗੇ ॥ (1047-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some contemplate the Guru's Shabad (Hymn); these humble beings remain always awake and aware.

ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ (1047-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some are attached to the love of Maya; these unfortunate ones remain asleep.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ;
ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1047-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself acts, and inspires all to act; no one else can do anything. ||10||

ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1047-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), death is conquered and killed.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1047-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Keep Almighty's Name enshrined within your heart.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1047-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, peace is obtained, and one merges in Almighty's Name. ||11||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ (1047-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the love of duality, the world wanders around insane.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (1047-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Immersed in love and attachment to Maya, it suffers in pain.

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1047-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Wearing all sorts of religious robes, He is not obtained. Without the True Guru, peace is not found. ||12||

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ; ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (1047-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Who is to blame, when He Himself does everything?

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ (1047-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

As He wills, so is the path we take.

ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1047-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is the Merciful Giver of peace; as He wills, so do we follow. ||13||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ (1047-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is the Creator, and He Himself is the Enjoyer.

ਆਪੇ ਸੰਜਮੁ ; ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ (1047-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is detached, and He Himself is attached.

ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ; (mDu-sUdnu bolo)
ਜਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1047-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is immaculate, compassionate, the destroyer of Demon Madhu (Madhsudan); His Command cannot be erased. ||14||

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (1047-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who know the One Master are very fortunate.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ; ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ (1048-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He dwells in each and every heart, the Great Giver, the Life of the world.

ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1048-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

At the same time, He is both hidden and revealed. For the Gurmukh, illusion and fear are dispelled. ||15||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (1048-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh knows the One, the Dear Master.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1048-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within the nucleus of his inner being, is Almighty's Name; he realizes the Guru's Shabad (Hymn).

ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ , ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥ (1048-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone receives it, unto whom You give it. Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is glorious greatness. ||16||4||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1048-3)

Maaru, Third Mahala:

ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥ (1048-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I praise the true, profound and unfathomable Master.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ; ਤਿਸ ਹੀ ਕੈ ਚੀਰੈ ॥ (1048-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All the world is in His power.

ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ , ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਆਪੇ ਸੂਖ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧॥ (1048-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He enjoys all hearts forever, day and night; He Himself dwells in peace He is the form of peace. ||1||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ (1048-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is the Master, and True is His Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1048-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I enshrine Him in my mind.

**ਆਪੇ ਆਇ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਹੇ ॥੨॥** (1048-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself has come to dwell deep within the nucleus of my heart; the noose of death has been snapped. ||2||

ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ; ਤੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1048-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whom should I serve, and whom should I praise?

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ; ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1048-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I serve the True Guru, and praise the Guru's Shabad (Hymn).

**ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਮਤਿ ਊਤਮ ;
ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੩॥** (1048-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Shabad, the intellect is exalted and ennobled forever, and the lotus deep within blossoms forth. ||3||

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ; ਕਾਗਦ ਮਿਕਦਾਰਾ ॥ (1048-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The body is frail and perishable, like paper.

ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਬਿਨਸੈ ; ਢਹਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ (1048-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When the drop of water falls upon it, it crumbles and dissolves instantaneously.

**ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ;
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੪॥** (1048-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But the body of the Gurmukh, who understands, is like gold; Almighty's Name, dwells deep within. ||4||

ਸਚਾ ਚਉਕਾ ; ਸੁਰਤਿ ਕੀ ਕਾਰਾ ॥ (1048-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Pure is that kitchen, which is enclosed by spiritual awareness.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ; ਸਚੁ ਆਧਾਰਾ ॥ (1048-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty's Name is my food, and Truth is my support.

ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ , ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਪਾਵਨੁ ;
ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੫॥ (1048-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Forever satisfied, sanctified and pure is that person, within whose heart Almighty's Name abides. ||5||

ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਜੋ ਸਾਚੈ ਲਾਗੇ ॥ (1048-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who are attached to the Truth.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ॥ (1048-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They sing the Glorious Praises of Almighty, and remain awake and aware night and day.

ਸਾਚਾ ਸੂਖੁ ਸਦਾ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਸੀ ਹੇ ॥੬॥ (1048-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True peace fills them forever, and their tongues savor the sublime essence of Almighty. ||6||

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਪੂਜਾ ॥ (1048-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I remember Almighty's Name, and no other at all.

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ (1048-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I serve the One Master, and no other at all.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭੁ ਸਚੁ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੭॥ (1048-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Perfect Guru has revealed the whole Truth to me; I dwell in the True Name. ||7||

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਇਆ ॥ (1048-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Wandering, wandering in reincarnation, again and again, he comes into the world.

ਆਪਿ ਭੂਲਾ ; ਜਾ ਖਸਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (1048-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is deluded and confused, when the Master confuses him.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਿਲੈ , ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ;
ਚੀਨੈ ਸਬਦੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੮॥ (1048-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He meets with the Dear Master, when, as Gurmukh, he understands; he remembers the Shabad, the Word of the immortal, eternal Almighty. ||8||

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਭਰੇ ; ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ॥ (1048-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I am guilty, overflowing with sexual desire and anger.

ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ; ਨਾ ਹਮ ਗੁਣ , ਨ ਸੇਵਾ ਸਾਧੀ ॥ (1048-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

With what mouth should I speak? I have no virtue, and I have rendered no selfless service.

ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ , ਤੁਮ ਆਪੇ ;
ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹੇ ॥੯॥ (1048-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I am a sinking stone; please, Master, unite me with Yourself. Your Name is eternal and imperishable. ||9||

ਨਾ ਕੋਈ ਕਰੇ ; ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥ (1048-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one does anything; no one is able to do anything.

ਆਪੇ ਕਰਹਿ ; ਕਰਾਵਹਿ ਸੁ ਹੋਇਗਾ ॥ (1048-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That alone happens, which Almighty Himself does, and causes to be done.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ , ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੦॥ (1048-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those whom He Himself forgives, find peace; they dwell forever in Almighty's Name. ||10||

ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ; ਸਬਦੁ ਬੀਜਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1048-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

This body is the earth, and the infinite Shabad is the seed.

ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਸੇਤੀ ; ਵਣਜੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1048-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deal and trade with the True Name alone.

ਸਚੁ ਧਨੁ ਜੰਮਿਆ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੧॥ (1048–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True wealth increases; it is never exhausted, when Almighty's Name (Naam) dwells deep within. ||11||

ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਅਵਗਣਿਆਰੇ ਨੋ ਗੁਣੁ ਕੀਜੈ ॥ (Avgix-Awry bolo) (1048–17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

O Dear Master, please bless me, the worthless sinner, with virtue.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ; ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ॥ (1048–17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Forgive me, and bless me with Your Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੋ ਪਤਿ ਪਾਏ ;
ਇਕਤੁ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੨॥ (1048–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh, is honored; he dwells in the Name of the One Master alone. ||12||

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ; ਸਮਝ ਨ ਹੋਈ ॥ (1048–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The wealth of Almighty is deep within as real-self (Atma), but he does not realize it.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1048–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one comes to understand.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ;
ਸਦ ਹੀ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੩॥ (1048–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh is blessed with this wealth; he lives forever in Almighty's Name (Naam). ||13||

ਅਨਲ ਵਾਉ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (1048–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The storm of ignorance (or the the wind of desires) lead him into delusions of illusion.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (1049–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In love and attachment to Maya, he has no understanding at all.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ , ਕਿਛੁ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ਹੇ ॥੧੪॥ (1049-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukh sees nothing; through the Guru's Teachings, Almighty's Name (Naam) is gloriously revealed. ||14||

ਮਨਮੁਖ ; ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸੂਤੇ ॥ (1049-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The manmukhs are asleep in egotism and Maya.

ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਨ ਸਮਾਲਹਿ ; ਅੰਤਿ ਵਿਗੂਤੇ ॥ (1049-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They do not watch over their own homes, and are ruined in the end.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ , ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲੈ ;
ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੫॥ (1049-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They slander others, and burn in great anxiety; they dwell in pain and suffering. ||15||

ਆਪੇ ਕਰਤੈ ; ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥ (1049-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself has created the creation.

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ (1049-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He blesses the Gurmukh with understanding.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; (r`qy bolo)
ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੀ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥ (1049-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are attuned to Almighty's Name (Naam) - their minds become immaculate; they dwell only in Almighty's Name (Naam). ||16||5||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1049-4)

Maaru, Third Mahala:

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ; ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ॥ (1049-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I serve the One Master, who is eternal, stable and True.

ਦੂਜੈ ਲਾਗਾ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥ (1049-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attached to duality, the whole world is false.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ਹੇ ॥੧॥ (1049-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, I praise the True Master forever, pleased with the Truest of the True. ||1||

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ; ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਤਾ ॥ (1049-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Your Glorious Virtues are so many, Master; I do not know even one.

ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ; ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ (1049-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Life of the world, the Great Giver, attaches us to himself.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੨॥ (1049-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself forgives, and bestows glorious greatness. Following the Guru's Teachings, this mind is delighted. ||2||

ਮਾਇਆ ਲਹਰਿ ; ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ॥ (1049-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad (Hymn) has subdued the waves of Maya.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ (1049-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism has been conquered, and this mind has become immaculate.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੩॥ (1049-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I intuitively sing His Glorious Praises, imbued with Almighty's Love. My tongue chants and savors Almighty's Name. ||3||

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ; ਵਿਹਾਣੀ ॥ (1049-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Crying out, "Mine, mine!" he spends his life.

ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਬੂਝੈ ; ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ (1049-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh does not understand; he wanders around in ignorance.

ਜਮਕਾਲੁ , ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨਿਹਾਲੇ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਆਰਜਾ ਛੀਜੈ ਹੇ ॥੪॥ (1049-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death watches over him every moment, every instant; night and day, his life is wasting away. ||4||

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਕਰੈ ; ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ (1049-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He practices greed within, and does not understand the truth.

ਸਿਰ ਊਪਰਿ ; ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (1049-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He does not see the Messenger of Death hovering over his head.

ਐਥੈ ਕਮਾਣਾ , ਸੁ ਅਗੈ ਆਇਆ ;
ਅੰਤਕਾਲਿ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਹੇ ॥੫॥ (1049-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whatever one does in this world, will come to face him in the hereafter; what can he do at that very last moment? ||5|| Note: The deeds that one commits during this lifetime hunts him/her afterlife and there nothing that one can be do as the next world is where only the fruit are received therefore this world is known as the platform of deed (Karam Bhumi) and next world as the platform of fruit (Phal Bhumi).

ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ; ਤਿਨ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ (1049-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are attached to the Truth are true.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਰੋਇ ॥ (1049-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs, attached to duality, weep and wail.

ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ;
ਆਪੇ ਗੁਣ ਮਹਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੬॥ (1049-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is the Master of both worlds; He Himself delights in virtue. ||6||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਦਾ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ (1049-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), His humble servant is exalted forever.

ਨਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ (1049-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

This mind is enticed by the source of nectar.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੭॥ (1049-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

It is not stained at all by the dirt of attachment to Maya; through the Guru's Teachings, it is pleased and saturated with Almighty's Name. ||7||

ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਵਰਤੈ ; ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ (1049-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Master is contained within all.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (1049-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He is revealed.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਇ ਸਾਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੮॥ (1049-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who subdues his ego, finds lasting peace; he drinks in the Nectar of the True Name. ||8||

ਕਿਲਬਿਖ ਦੂਖ ; ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (invwrx-hwrw bolo) (1049-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

God is the Destroyer of sin and pain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ; ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1049-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh serves Him, and contemplates the Guru's Shabad (Hymn).

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੯॥ (1049-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is pervading everything. The Gurmukh's body and mind are saturated and pleased. ||9||

ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ; ਜਲੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (1049-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The world is burning in the fire of Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਵਾਰੈ ; ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1049-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh extinguishes this fire, by contemplating the Shabad.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1049-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within are peace and tranquility, and lasting peace is obtained. Following the Guru's Teachings, one is blessed with Almighty's Name. ||10||

ਇੰਦ੍ਰ , ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ; ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਪਾਵਹਿ ॥ (1049-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Even Indra, seated upon his throne, is caught in the fear of death.

ਜਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ; ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ॥ (1049-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death will not spare them, even though they try all sorts of things.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ , ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1049-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When one meets with the True Guru, one is liberated, drinking in and savoring the sublime essence of Almighty. ||11||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1049-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

There is no devotion within the self-willed manmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ; ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1049-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through devotional worship, the Gurmukh obtains peace and tranquility.

ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਾਵਨ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਣੀ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1049-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Forever pure and sanctified is the Guru's Shabad (Hymn); following the Guru's Teachings, one's inner being is drenched in it. ||12||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ; ਮਹੇਸੁ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1049-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I have pondered upon Brahma, Vishnu and Shiva.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਧਕ ; ਮੁਕਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (polw bolo) (1049-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are bounded by the three qualities - the three characterictics of Maya (Sat, Raj & Tam); they are far away from liberation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਏਕੋ ਹੈ ਜਾਤਾ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1050-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh knows the spiritual wisdom of the One Master. Night and day, he chants Almighty's Name. ||13||

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ॥ (1050-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He may read the Vedas, but he does not realize Almighty's Name.

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ ॥ (1050-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

For the sake of Maya, he reads and recites and argues.

ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਜੈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1050-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The ignorant and blind person is filled with filth within. How can he cross over the impassable worldly ocean? ||14||

ਬੇਦ ਬਾਦ ; ਸਭਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1050-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Everyone chooses to debate and argue on the divine knowledge,

ਨ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ; ਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (1050-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

therefore their mind within is not saturated or satisfied, and they do not realize the Guru's Shabad (Hymn).

ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਸਭੁ ਬੇਦਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1050-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The divine knowledge is always translated to explain the virtue and vice, but only the Gurmukh drinks in the Nectar of Almighty's Name. ||15||

ਆਪੇ ਸਾਚਾ ; ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1050-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One True Master is all by Himself.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1050-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

There is no one else except Him.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ; (r`qy bolo)
ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵੀਜੈ ਹੇ ॥੧੬॥੬॥ (1050–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, true is the mind of one who is attuned to Almighty's Name (Naam); he speaks Truth, and nothing but Truth. ||16||6||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1050–5)

Maaru, Third Mahala:

ਸਚੈ ; ਸਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1050–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master has established the Throne of Truth.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ; ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇਆ ॥ (1050–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He dwells in His own home deep within the self, where there is no emotional attachment to Maya.

ਸਦ ਹੀ ਸਾਚੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੧॥ (1050–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master dwells deep within the nucleus of the Gurmukh's heart forever; his actions are excellent. ||1||

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ; ਸਚੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1050–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is his merchandise, and true is his trade.

ਨ ਤਿਥੈ ਭਰਮੁ ; ਨ ਦੂਜਾ ਪਸਾਰਾ ॥ (1050–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

There is no illusion within him, and no expanse of duality.

ਸਚਾ ਧਨੁ ਖਟਿਆ , ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੨॥ (1050–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He has earned the true wealth, which is never exhausted. How few are those who contemplate this, and understand. ||2||

ਸਚੈ ਲਾਏ ; ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ॥ (1050–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They alone are attached to the True Name, whom Almighty Himself attaches.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ; ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (1050-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad (Hymn) is deep within the nucleus of the self; good fortune is recorded upon their foreheads.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ , ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ;
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੩॥ (r`qy bolo) (1050-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Shabad (Hymn), they sing the True Praises of Almighty; they are attuned to contemplative meditation on the Shabad. ||3||

ਸਚੋ ਸਚਾ ; ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1050-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I praise the True Master, the Truest of the True.

ਏਕੋ ਵੇਖਾ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ (1050-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I see the One Master, and no other.

ਗੁਰਮਤਿ ਊਚੋ ਊਚੀ ਪਉੜੀ ;
ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਹੇ ॥੪॥ (1050-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Guru's Teachings are the ladder to reach the highest of the high. the jewel of spiritual wisdom conquers egotism. ||4||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (1050-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Emotional attachment to Maya is burnt away by the Guru's Shabad (Hymn).

ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥ (1050-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True One comes to dwell in the mind, when it pleases You, Dear Almighty.

ਸਚੇ ਕੀ ਸਭ ਸਚੀ ਕਰਣੀ ;
ਹਉਮੈ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੫॥ (1050-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True are all the actions of the truthful; the thirst of egotism is subdued. ||5||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਭੁ ਆਪੇ ਕੀਨਾ ॥ (1050-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All by Himself, God created emotional attachment to Maya.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ; ਕਿਨ ਹੀ ਚੀਨਾ ॥ (1050-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How rare are those who, as Gurmukh, realize Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ;
ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਹੇ ॥੬॥ (1050-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh practices Truth; true and excellent are his actions. ||6||

ਕਾਰ ਕਮਾਈ ; ਜੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ॥ (1050-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He does those deeds which are pleasing to my Almighty;

ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1050-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

through the Shabad, he burns away selfness (egotism) and the thirst of desire.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਦ ਹੀ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ;
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੭॥ (1050-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, he remains forever cool and calm deep within; he conquers and subdues his selfness (ego). ||7||

ਸਚਿ ਲਗੇ ; ਤਿਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਭਾਵੈ ॥ (1050-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are attached to the Truth are pleased with everything.

ਸਚੈ ਸਬਦੇ ; ਸਚਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (1050-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are embellished with the True Guru's Shabad (Hymn).

ਐਥੈ ਸਾਚੇ , ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੇ ;
ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੮॥ (1050-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are true in this world, are true in the Court of Almighty. The Merciful Master adorns them with His Mercy. ||8||

ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ; ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ॥ (1050-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are attached to duality, and not the Truth,

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ; ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ (1050-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

are trapped in emotional attachment to Maya; they totally suffer in pain.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਜਾਪੈ ਨਾਹੀ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ਹੇ ॥੯॥ (1050-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Guru, they do not understand pain and pleasure; attached to Maya, they suffer in terrible pain. ||9||

ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ; ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1050-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those whose minds are pleased with the True Guru's Shabad (Hymn)

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨੀ ਕਮਾਇਆ ॥ (1050-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

act according to pre-ordained destiny (Pralbaad) means the ones who understands the truth remains delightful in Almighty's Will and do not blame others.

ਸਚੋ ਸੇਵਹਿ , ਸਚੁ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਸਚਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ਹੇ ॥੧੦॥ (r`qy bolo) (1050-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They serve the True Master, and meditate on the True Master; they are imbued with contemplative meditation on the True Master. ||10||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ (1050-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Service to the Guru seems sweet to them.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਖ ; ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ (1050-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, they are intuitively immersed in celestial peace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤਿਆ , ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ;
ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਪਿਆਰੀ ਹੇ ॥੧੧॥ (1050-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Chanting Almighty's Name, their minds become pure; they love to serve the Guru. ||11||

ਸੇ ਜਨ ਸੁਖੀਏ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੇ ਲਾਏ ॥ (1050-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings are at peace, whom the True Guru attaches to the Truth.

ਆਪੇ ਭਾਣੇ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1050-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself, in His Will, merges them into Himself.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ , ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ;
ਹੋਰ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਖੁਆਰੀ ਹੇ ॥੧੨॥ (1050-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings, whom the True Guru protects, are saved. The rest are ruined through the emotional attachment to Maya. ||12||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1051-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh realizes the True Guru's Shabad (Hymn).

ਨਾ ਤਿਸੁ ਕੁਟੰਬੁ ; ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤਾ ॥ (1051-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He has no family, and he has no mother.

ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੀ ਹੇ ॥੧੩॥ (1051-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One and Only Master is pervading and permeating deep within the nucleus of all. He is the Support of all beings. ||13||

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (1051-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism, possessiveness, and the love of duality

ਕਿਛੁ ਨ ਚਲੈ ; ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1051-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

- none of these shall go along with you; such is the pre-ordained will of our Master.

ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਸਾਚੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੪॥ (1051-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Guru, practice Truth, and the True Master shall take away your pains. ||14||

ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1051-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

If You so bless me, then I shall find lasting peace.

ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ; ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ॥ (1051-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Shabad (Hymn), I live the Truth.

ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ;
ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੇ ॥੧੫॥ (1051-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master is within me, and my mind and body have become True. I am blessed with the overflowing treasure of devotional worship. ||15||

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ; ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ॥ (1051-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself watches, and issues His Command.

ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ; ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (1051-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself inspires us to obey His Will.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (r`qy bolo)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੬॥੭॥ (1051-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, only those who are attuned to Almighty's Name (Naam) are detached; their minds, bodies and tongues are embellished with Almighty's Name (Naam). ||16||7||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1051-6)

Maaru, Third Mahala:

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ; ਉਪੰਨਾ ॥ (1051-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself created Himself, and came into being.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ ॥ (1051-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Master is pervading in all, remaining hidden.

ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ;
ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ (1051-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty, the Life of the world, takes care of all. Whoever knows his own self, realizes Almighty. ||1||

ਜਿਨਿ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ॥ (1051-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He who created Brahma, Vishnu and Shiva,

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ; ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1051-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

links each and every being to its tasks.

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ (1051-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He merges into Himself, whoever is pleasing to His Will. The Gurmukh knows the One Master. ||2||

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ; ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1051-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The world is coming and going in reincarnation.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (1051-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attached to Maya, it dwells on its many sins.

ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਹੀ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ (1051-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who realizes Guru's Shabad (Gurbani), praises forever the eternal, unchanging True Master. ||3||

ਇਕਿ ਮੂਲਿ ਲਗੇ ; ਓਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1051-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some are attached to the root - they find peace.

ਡਾਲੀ ਲਾਗੇ ; ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1051-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But those who are attached to the branches, waste their lives away uselessly.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗੇ ;
ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ (1051-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings, bears the fruit of Nectar who speaks The Nectar of Almighty's Name. ||4||

ਹਮ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ; ਕਿਆ ਬੋਲਹ ਬੋਲ ॥ (1051-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I have no virtues; what words should I speak?

ਤੂ ਸਭਨਾ ਦੇਖਹਿ ; ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ (1051-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You see all, and weigh them on Your scale.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਹਣਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ (1051-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Your will, You preserve me, and so do I remain. The Gurmukh acknowledges the One Master. ||5||

ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ; ਤਾ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ (1051-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

According to Your Will, You link me to my true tasks.

ਅਵਗਣ ਛੋਡਿ ; ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1051-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Renouncing vice, I am immersed in virtue.

ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ (1051-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Immaculate True Master abides in virtue; through Guru's Shabad (Gurbani), He is realized. ||6||

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1051-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Wherever I look, there I see Him.

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ; ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ (1051-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Duality and evil-mindedness are destroyed through the Shabad.

ਏਕਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ;
ਅਪਣੈ ਰੰਗਿ ਸਦ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1051-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Almighty is immersed in His Oneness. He is attuned forever to His own delight. ||7||

ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ; ਹੈ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ (1051-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The body-lotus is withering away,

ਮਨਮੁਖੁ ; ਸਬਦੁ ਨ ਬੁਝੈ ਇਆਣਾ ॥ (1051-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

but the ignorant, self-willed manmukh does not understand the Shabad.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਕਾਇਆ ਖੋਜੇ ;
ਪਾਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ (jg-jIvnu bolo) (1051-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he searches his body, and finds the Great Giver, the Life of the world. ||8||

ਕੋਟ ਗਹੀ ਕੇ ; ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1051-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty frees up the body-fortress, which was seized by sins,

ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ; ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1051-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

when one keeps the Master enshrined forever in the heart.

ਜੋ ਇਛੇ , ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ;
ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ (rw~qw bolo) (1051-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The fruits of his desires are obtained, and he is dyed in the permanent color of Almighty's Love. ||9||

ਮਨਮੁਖੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੇ ; ਨ ਹੋਈ ॥ (1051-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh speaks of spiritual wisdom, but does not understand.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ; ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥ (1051-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Again and again, he comes into the world, but he finds no place of rest.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1051-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is spiritually wise, and praises Almighty forever. Throughout each and every age, the Gurmukh knows the One Master. ||10||

ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਰ ਕਰੇ ; ਸਭਿ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ (1051-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All the deeds which the manmukh does bring pain - nothing but pain.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ; ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥ (1051-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad (Hymn) is not within him; how can he go to the Court of Almighty?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ;
ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1051-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Shabad dwells deep within the mind of the Gurmukh; he serves the Giver of peace forever. ||11||

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (1052-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Wherever I look, I see You, everywhere.

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (1052-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, all this is known.

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (rw~qw bolo) (1052-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I meditate forever and ever on Almighty's Name (Naam); this mind is imbued with Almighty's Name (Naam). ||12||

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ; ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (rw~qw bolo) (1052-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Imbued with the body is sanctified.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥(mUey nhIN bolxW) (1052-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without they are drowned and die without water.

ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ , ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ;
ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1052-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They come and go, but do not understand Almighty's Name (Naam). Some, as Gurmukh, recognises the Guru's Shabad (Hymn). ||13||

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1052-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru has imparted this understanding.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1052-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Name, no one attains liberation.

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (rw~qw bolo) (1052-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Almighty's Name, one is blessed with glorious greatness; he remains intuitively attuned to Almighty's Love. ||14||

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ; ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ (1052-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The body-village crumbles and collapses into a pile of dust.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਚੂਕੈ ਨਹੀ ਫੇਰੀ ॥ (1052-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, the cycle of reincarnation is not brought to an end.

ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ , ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1052-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who knows the One Master, through the True Guru, praises the True Master, and remains immersed in the True Master. ||15||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਪਾਏ ॥
ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (1052-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Guru's Shabad (Hymn) comes to dwell in the mind, when Almighty bestows His Glance of Grace.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ , ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ; (r`qy bolo)
ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥ (1052-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are attuned to the Name of the Formless Master, realize the True Master in His True Court (Sat-Sanggat, the true congregation). ||16||8||

ਮਾਰੂ , ਸੋਲਹੇ ੩ ॥ (qIjw bolo) (1052-7)

Maaru, Solhay, Third Mahala:

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ (1052-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

O Creator, it is You Yourself who does all.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (1052-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All beings and creatures are under Your Protection.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ (1052-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You are hidden, and yet permeating within all; through Guru's Shabad (Gurbani), You are realized. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ; ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (1052-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Devotion to Almighty is a treasure overflowing.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1052-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself blesses us with contemplative meditation on the Shabad.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ;
ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ (rw~qw bolo) (1052-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You do whatever You please; my mind is attuned to the True Master. ||2||

ਆਪੇ ਹੀਰਾ ; ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥ (1052-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself are the priceless diamond and jewel.

ਆਪੇ ਨਦਰੀ ; ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥ (1052-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In Your Mercy, You weigh with Your scale.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ (1052-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All beings and creatures are under Your protection. One who is blessed by Your Grace realizes his own self. ||3||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ; ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ (1052-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who receives Your Mercy, O Primal Master,

ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ; ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ (1052-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

does not die, and is not reborn; he is released from the cycle of reincarnation.

ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ (1052-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He sings the Glorious Praises of the True Master, day and night, and, throughout the ages, he knows the One Master. ||4||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1052-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attachment to Maya creates the world as the world seems to be true and one entangles to it,

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ; ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥ (1052-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

from Brahma, Vishnu and all the demi-gods means no one escapes the Maya, other then;

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ , ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ;
ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ (1052-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are pleasing to Your Will, are attached to Almighty's Name (Naam); through spiritual wisdom and understanding, You are recognized. ||5||

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ; ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1052-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The world is engrossed in vice and virtue.

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਭਾਰਾ ॥ (1052-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Happiness and misery are totally loaded with pain.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ (1052-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh finds peace; such a Gurmukh recognizes Almighty's Name (Naam). ||6||

ਕਿਰਤੁ ; ਨ ਕੋਈ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (mytx-hwrw bolo) (1052-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one can erase the record of one's actions.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ (1052-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), one finds the door of salvation.

ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ , ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ (1052-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who conquers self-conceit and recognizes Almighty, obtains the fruits of his pre-destined rewards. ||7||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (1052-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Emotionally attached to Maya, one's consciousness is not attached to Almighty.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ॥ (1052-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the love of duality, he will suffer terrible agony in the world hereafter.

ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ;
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ (1052-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The hypocritical, self-willed manmukhs are deluded by illusion; at the very last moment, they regret and repent. ||8||

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1052-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In accordance with Almighty's Will, he sings the Glorious Praises of Almighty.

ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੇ ; ਦੂਖ ਸਬਾਏ ॥ (1052-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is rid of all sins, and all suffering.

ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ , ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ (rw~qw bolo) (1052-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty is immaculate, and immaculate is His Bani. My mind is imbued with Almighty. ||9||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ (1052-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who is blessed with Almighty's Glance of Grace, obtains Almighty, the treasure of virtue.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (1052-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism and possessiveness are brought to an end.

ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1052-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Master is the only Giver of virtue and vice, merits and demerits; how rare are those who, as Gurmukh, understand this. ||10||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1052-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My Almighty is pure, and utterly infinite.

ਆਪੇ ਮੇਲੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1052-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty unites with Himself, through contemplation of Guru’s Shabad (Gurbani).

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (rw~qw bolo) (1053-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself forgives, and implants the Truth. The mind and body are then attuned to the True Master. ||11||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ; ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1053-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Within the polluted mind and body is the Light of the Infinite Master.

ਗੁਰਮਤਿ ਬੂਝੈ ; ਕਰਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1053-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who understands the Guru's Teachings, contemplates this.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ , ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਰਸਨਾ ਸੇਵਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1053-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Conquering egotism, the mind becomes immaculate forever; with his tongue, he serves Almighty, the Giver of peace. ||12||

ਗੜ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ; ਬਹੁ ਹਟ ਬਾਜਾਰਾ ॥ (1053-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the fortress of the body there are many shops and bazaars;

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1053-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

within them is the Name of the utterly infinite Master.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਸਦਾ ਦਰਿ ਸੋਹੈ ;
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1053-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In His Court, one is embellished forever with Guru's Shabad (Gurbani); he conquers egotism and realizes Almighty. ||13||

ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1053-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The jewel is priceless, inaccessible (beyond the grasp of the mind) and infinite.

ਕੀਮਤਿ ਕਵਣੁ ; ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥ (1053-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How can the poor wretch estimate its worth?

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ , ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ;
ਅੰਤਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1053-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), it is weighed, and so the Shabad is realized deep within. ||14||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1053-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The great volumes of the Simritees and the Shaastras only extend the extension of attachment to Maya.

ਮੂਰਖ ਪੜਹਿ , ਸਬਦੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1053-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The fools read them, but do not understand the Guru's Shabad (Hymn). How rare are those who, as Gurmukh, understand. ||15||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (1053-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and causes all to act.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1053-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Word of His Bani, Truth is implanted deep within.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੯॥ (1053–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through one is blessed with glorious greatness, and throughout the ages, the One Master is known. ||16||9||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1053–8)

Maaru, Third Mahala:

ਸੋ ਸਚੁ ਸੇਵਿਹੁ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (isrjx-hwrw bolo) (1053–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serve the True Creator Master.

ਸਬਦੇ ; ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (invwrx-hwrw bolo) (1053–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad (Hymn) is the Destroyer of pain.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ;
ਆਪੇ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1053–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is beyond the grasp of mind and sensors; He cannot be evaluated. He Himself is inaccessible (beyond the grasp of the mind) and immeasurable. ||1||

ਆਪੇ ਸਚਾ ; ਸਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ (1053–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master Himself makes Truth pervasive.

ਇਕਿ ਜਨ ; ਸਾਚੈ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1053–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He attaches some humble beings to the Truth.

ਸਾਚੋ ਸੇਵਹਿ , ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਨਾਮੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1053–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They serve the True Master and practice Truth; through the Name, they are absorbed in the True Master. ||2||

ਧੁਰਿ ਭਗਤਾ ਮੇਲੇ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1053–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Primal Master unites His devotees in His Union.

ਸਚੀ ਭਗਤੀ ; ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1053–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He attaches them to true devotional worship.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ;
ਇਸੁ ਜਨਮੈ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1053-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who sings forever the Glorious Praises of Almighty, through the True Word of His Bani, earns the profit of this life. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ; ਪਰੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (1053-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh trades, and understands his own self.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ; ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (1053-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He knows no other than the One Master.

ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ; ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1053-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is the banker, and True are His traders, who buy the merchandise of Almighty's Name (Naam). ||4||

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ; ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ (1053-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself fashions and creates the Universe.

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ (1053-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He inspires a few to realize Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ , ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ;
ਕਾਟੇ ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1053-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings who serve the True Guru are true. He snaps the noose of death from around their necks. ||5||

ਭੰਨੈ ਘੜੇ ; ਸਵਾਰੇ ਸਾਜੇ ॥ (1053-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He destroys, creates, embellishes and fashions all beings,

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਦੂਜੈ ਜੰਤ ਪਾਜੇ ॥ (1053-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

and attaches them to duality, attachment and Maya.

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1053-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs wander around forever, acting blindly. Death has strung his noose around their necks. ||6||

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1053-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself forgives, and enjoins us to serve the Guru.

ਗੁਰਮਤੀ , ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1053-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, Almighty's Name (Naam) comes to dwell within the mind.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸਾਚਾ ;
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1053-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, meditate on the Name of the True Master, and earn the profit of Almighty's Name (Naam) in this world. ||7||

ਆਪੇ ਸਚਾ ; ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ (1053-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is True, and True is His Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1053-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh bestows it, and enshrines it within the mind.

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ , ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ;
ਤਿਨ ਸਿਰਿ ਚੂਕਾ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1053-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Noble and exalted are those, within whose mind Almighty abides. Their heads are free of strife. ||8||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1053-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is beyond the grasp of mind and sensors; His value cannot be appraised.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1053-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He dwells within the mind.

ਸਦਾ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਣਦਾਤਾ ;
ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਮੰਗੈ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1053-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one calls that person to account, who praises the Guru's Shabad (Hymn), the Giver of virtue. ||9||

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ; ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1053-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Brahma, Vishnu and Shiva serve Him.

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ; ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ (Al`K bolo) (1053-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Even they cannot find the limits of the unseen, unknowable Master.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਅਪਣੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (Al`K bolo) (1053-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are blessed by Your Glance of Grace, become Gurmukh, and comprehend the incomprehensible. ||10||

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ (1054-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru has imparted this understanding.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1054-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I have enshrined the One Name, within my mind.

ਨਾਮੁ ਜਪੀ , ਤੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ;
ਮਹਲੁ ਪਾਇ ਗੁਣ ਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1054-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I chant and meditate on Almighty's Name (Naam). Singing His Glorious Praises, I enter the Mansion of Almighty's Presence. ||11||

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ; ਮੰਨਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1054-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The servant serves, and obeys the Command of the Infinite Master.

ਮਨਮੁਖ ; ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਾਰਾ ॥ (1054-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not know the value of Almighty's Command.

ਹੁਕਮੇ ਮੰਨੇ , ਹੁਕਮੇ ਵਡਿਆਈ ;
ਹੁਕਮੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1054-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Almighty's Command, one is exalted; by His Command (Hukam), one is glorified; by His Hukam, one becomes carefree. ||12||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1054-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one recognizes Almighty's Command (Hukam).

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੈ ॥ (1054-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The wandering mind is restrained, and brought back to the home of the One Master.

ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1054-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Imbued with one remains forever detached; the jewel of Almighty's Name (Naam) rests within the mind. ||13||

ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ; ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1054-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Master is pervasive throughout all the world.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (1054-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He is revealed.

ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਹਿ , ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1054-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings who praise the Shabad are pure; they dwell within the home of their realown inner self. ||14||

ਸਦਾ ਭਗਤ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1054-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The devotees abide forever in Your Sanctuary, Master.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1054-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You are beyond the grasp of mind and sensors; Your value cannot be estimated.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ , ਤਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1054-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

As it pleases Your Will, You keep us; the Gurmukh meditates on Almighty's Name (Naam). ||15||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ (1054-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Forever and ever, I sing Your Glorious Praises.

ਸਚੇ ਸਾਹਿਬ ; ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਾ ॥ (1054-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

O my True Master, may I become pleasing to Your Mind.

ਨਾਨਕੁ , ਸਾਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ (1054-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak offers this true prayer: Dear Almighty, please bless me with Truth, that I may merge in the Truth. ||16||1||10||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1054-8)

Maaru, Third Mahala:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1054-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru are very fortunate.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1054-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, they remain lovingly attuned to the True Name.

ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1054-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty, the Giver of peace, abides forever deep within their hearts; they delight in the True Guru's Shabad (Hymn). ||1||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1054-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When Almighty grants His Grace, one meets with the Guru.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1054-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty's Name is enshrined within the mind.

ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸਬਦੇ ਮਨਿ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1054-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty, the Giver of peace, abides forever within the mind; the mind is delighted with the Guru's Shabad (Hymn). ||2||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਤਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1054-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When Almighty bestows His Mercy, He unites in His Union.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1054-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism and attachment are burned away by the Shabad.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗੀ ;
ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਨਾਲਿ ਕਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1054-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the Love of the One Master, one remains liberated forever; he is not in conflict with anyone. ||3||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1054-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, there is only pitch-black darkness.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ (1054-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, no one crosses over the worldly ocean to the other side (salvation).

ਜੋ ਸਬਦਿ ਰਾਤੇ , ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (rw~qy bolo)
ਸੋ ਸਚੁ ਸਬਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1054-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with the Shabad, are very detached. They earn the profit of the True Guru's Shabad (Hymn). ||4||

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਕਰਤੈ ; ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1054-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Pain and pleasure are pre-ordained by the Creator.

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ; ਆਪਿ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1054-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself has caused the love of duality to be pervasive.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਲਿਪਤੋ ਵਰਤੈ ; (A-ilpqo bolo)
ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਕਿਆ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1054-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh remains detached; how can anyone trust the self-willed manmukh? ||5||

ਸੇ ਮਨਮੁਖ ; ਜੋ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (1054-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who do not recognize the Shabad are manmukhs.

ਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਕੀ ; ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (1054-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They do not know the essence of the Fear of the Guru.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ;
ਜਮੁ ਕਾਢਿ ਲਏਗਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1054–15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without this Fear, how can anyone find the Fearless True Master? The Messenger of Death will pull the breath out. ||6||

ਅਫਰਿਓ ਜਮੁ ; ਮਾਰਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ (1054–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The invulnerable Messenger of Death cannot be killed.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਨੇੜਿ ਨ ਆਈ ॥ (1054–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru's Shabad (Gurbani) prevents him from approaching.

ਸਬਦੁ ਸੁਣੇ , ਤਾ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ;
ਮਤੁ ਮਾਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1054–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When he (Massenger of Death) hears the Guru's Shabad (Hymn), he runs far away. He is afraid that the self-sufficient Almighty will kill him. ||7||

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੀ ਹੈ ; ਸਭ ਸਿਰ ਕਾਰਾ ॥ (1054–17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty is the Ruler above all.

ਏਹੁ ਜਮੁ ; ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰਾ ॥ (1054–17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

What can this wretched Messenger of Death do?

ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਵੈ ;
ਹੁਕਮੇ ਕਢਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1054–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

As slave of Almighty's Command, the mortal acts according to His Hukam. According to His Hukam, he is deprived of his breath. ||8||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚੈ ਕੀਆ ਅਕਾਰਾ ॥ (1054–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh realizes that the True Master created the creation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਸਰਿਆ ਸਭੁ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1054–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh knows that Almighty has expanded the entire expanse.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੋ ਸਚੁ ਬੂਝੈ ;
ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1054–19, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

One who becomes Gurmukh, understands the True Master. Through the True Guru's Shabad (Hymn), he finds peace. ||9||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ; ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1054–19, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

The Gurmukh knows that Almighty is the One who ensures that the returns of deeds (Karam) served.

ਜੁਗ ਚਾਰੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1055–1, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

Throughout the four ages (Satyug, Tretayug, Duapur-yug & Kalyug), he recognizes Guru's Shabad (Gurbani).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1055–1, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

The Gurmukh does not die, the Gurmukh is not reborn; the Gurmukh is immersed in the Shabad. ||10||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮਿ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (1055–2, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

The Gurmukh praises and the Shabad.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1055–2, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

God is beyond the grasp of the mind, reach of sensors and carefree.

ਏਕ ਨਾਮਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ਉਧਾਰੇ ;
ਸਬਦੇ ਨਾਮ ਵਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1055–2, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

the Name of the One Master, saves and redeems throughout the four ages. Through the Shabad, one trades in Almighty's Name (Naam). ||11||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1055–3, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

The Gurmukh obtains eternal peace and tranqulity.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (1055–3, ਮਾਰੂ, ਮ: 3)

The Gurmukh enshrines Almighty's Name (Naam) within his heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੂਝੈ ;
ਕਾਟੇ ਦੁਰਮਤਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1055-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh recognizes and the noose of evil-mindedness is snapped. ||12||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਜੈ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1055-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh wells up from, and then merges back into Truth.

ਨਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ; ਨ ਜੂਨੀ ਪਾਵੈ ॥ (1055-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He does not die and take birth, and is not consigned to reincarnation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਅਨਦਿਨੁ ਲੈਦੇ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1055-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh remains forever imbued with the color of Almighty's Love. Night and day, he earns a profit. ||13||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤ ; ਸੋਹਹਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (1055-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs, the devotees, are exalted and beautified in the Court of Almighty.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1055-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are embellished with the True Word of His Bani, and the Guru's Shabad (Hymn).

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1055-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All the time, they sing the Glorious Praises of Almighty, day and night, and they intuitively go to their own home means they unite in Almighty. ||14||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (1055-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru proclaims the Shabad;

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ; ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1055-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

night and day, remain lovingly attuned to devotional worship.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ , ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲ ;
ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1055-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who sings forever the Glorious Praises of Almighty, becomes immaculate; Immaculate are the Glorious Praises of the Sovereign Master . ||15||

ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ; ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (1055-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master is the Giver of virtue.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1055-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How rare are those who, as Gurmukh, understand this.

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਬਿਗਸੈ ;
ਸੋ ਨਾਮੁ ਬੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ (1055-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Servant Guru Nanak praises Almighty's Name (Naam); he blossoms forth in the ecstasy of the Name of the self-sufficient Master. ||16||2||11||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1055-9)

Maaru, Third Mahala:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵਿਹੁ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1055-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serve the Master, the inaccessible (beyond the grasp of the mind) and infinite.

ਤਿਸਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (iqs-dw bolo) (1055-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He has no end or limitation.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਮਤਿ ਅਗਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1055-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one who dwells upon Almighty deep within his heart - his heart is filled with infinite wisdom. ||1||

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ (1055-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Master is pervading and permeating amidst all.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (1055-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He is revealed.

ਸਭਨਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ;
ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1055-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Life of the World nurtures and cherishes all, giving sustenance to all. ||2||

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਬੂਝਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (1055-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru has imparted this understanding.

ਹੁਕਮੇ ਹੀ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1055-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By His Command, He created the entire Universe.

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ , ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਹੁਕਮੁ , ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1055-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whoever submits to His Command, finds peace; His Command is above the heads of kings and emperors. ||3||

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1055-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is the True Guru. Infinite is His Shabad.

ਤਿਸ ਦੈ ਸਬਦਿ ; ਨਿਸਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1055-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through His Shabad, the world is saved.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ , ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ;
ਦੇਦਾ ਸਾਸ ਗਿਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1055-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself created the creation; He gazes upon it, and blesses it with breath and nourishment. ||4||

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (1055-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Out of millions, only a few understand.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ; ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ (r`qy bolo) (1055-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Imbued with Guru's Shabad (Gurbani), they are colored in His Love.

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ , ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1055-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They praise Almighty, the Giver of peace forever; Almighty forgives His devotees, and blesses them with His Praise. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ (1055-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings who serve the True Guru are true.

ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਕਾਚਨਿ ਕਾਚੇ ॥ (1055-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The falsest of the false die, only to be reborn.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1055-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The beyond the grasp of the mind, reach of sensors, self-sufficient, incomprehensible Master is the Lover of His devotees. ||6||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1055-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru implants Truth within.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1055-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Guru’s Shabad (Hymn), they sing His Glorious Praises forever.

ਗੁਣਦਾਤਾ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਲਿਖਦਾ ਸਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1055-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Giver of virtue is pervading deep within the nucleus of all beings; He inscribes the time of destiny upon each and every person's head. ||7||

ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ (1055-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh knows that God is always ever-present.

ਸਬਦੇ ਸੇਵੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (1055-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That humble being who serves the Shabad, is comforted and fulfilled.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਹਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ;
ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਓਮਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1055-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, he serves the True Guru's Shabad (Hymn); he delights in the True Guru's Shabad (Hymn). ||8||

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ; ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1055-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The ignorant and blind cling to all sorts of rituals.

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ; ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਏ ॥ (1055-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They stubborn-mindedly perform these rituals, and are consigned to reincarnation.

ਬਿਖਿਆ ਕਾਰਣਿ , ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੋਰਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (do-rwhw bolo) (1056-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

For the sake of poison, they act in greed and possessiveness, and evil-minded duality. ||9||

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1056-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru implants devotional worship within.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1056-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), he lovingly centers his consciousness on Almighty's Name.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਮਨਿ ਭੀਨੈ ਭਗਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1056-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty pervades his mind, body and heart; deep within, his mind is drenched with devotional worship and praise of Almighty. ||10||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ; ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰਣੁ ॥ (1056-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My True Almighty is the Destroyer of demons.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਣੁ ॥ (1056-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), His devotees are saved.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ , ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ;
ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1056-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My True Almighty is forever True. He is the Emperor over the heads of kings. ||11||

ਸੇ ਭਗਤ ਸਚੇ ; ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (1056-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True are those devotees, who are pleasing to Your Mind.

ਦਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (1056-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They sing His Praises at His Door; they are embellished and exalted by Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਹਿ ;
ਨਿਰਧਨ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵੇਸਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1056-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, they sing the True Word of His Bani. Almighty's Name (Naam) is the wealth of the poor. ||12||

ਜਿਨ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ; ਵਿਛੋੜਹਿ ਨਾਹੀ ॥ (1056-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those whom You unite, Master, are never separated again.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1056-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), they praise You forever.

ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਤੂ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ;
ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1056-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You are the One Master over all. Through the Shabad, Almighty's Name (Naam) is praised. ||13||

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਤੁਧੁਨੋ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1056-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, no one knows You.

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਥੀ ; ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (Ak~Q bolo) (1056-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself speak the Unspoken Speech.

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੰਬਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1056-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself are the Shabad forever, the Guru, the Great Giver; chanting Almighty's Name, You bestow Your treasure. ||14||

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (isrjx-hwrw bolo) (1056-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself are the Creator of the Universe.

ਤੇਰਾ ਲਿਖਿਆ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (mytx-hwrw bolo) (1056-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one can erase what You have written.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ;
ਸਹਸਾ ਗਣਤ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1056-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself bless the Gurmukh with who is no longer skeptical, and is not held to account. ||15||

ਭਗਤ ਸਚੇ ; ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰੇ ॥ (1056-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Your true devotees stand at the Door of Your Court.

ਸਬਦੇ ਸੇਵਨਿ ; ਭਾਇ ਪਿਆਰੇ ॥ (1056-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They serve the Shabad with love and affection.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (r`qy bolo)
ਨਾਮੇ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥੧੨॥ (1056-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are attuned to Almighty’s Name (Naam) remain detached; through their affairs are resolved. ||16||3||12||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1056-10)

Maaru, Third Mahala:

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ; ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1056-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My True Almighty has staged a play.

ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ; ਉਪਾਇਆ ॥ (1056-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He has created no one like anyone else.

ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕਰੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੈ ;
ਸਭਿ ਰਸ ਦੇਹੀ ਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1056-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He made them different, and he gazes upon them with pleasure; he placed all the flavors in the body (visual, touch, taste, smell, hearing). ||1||

ਵਾਜੈ ਪਉਣੁ ; ਤੈ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ॥ (1056-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself vibrate the beat of the breath.

ਸਿਵ ਸਕਤੀ ; ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਪਾਏ ॥ (1056-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Shiva and Shakti, energy and matter - You have placed them into the body.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ;
ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਬਦੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1056-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one turns away from the world, and attains the jewel of spiritual wisdom, and the Guru's Shabad (Hymn). ||2||

ਅੰਧੇਰਾ ਚਾਨਣੁ ; ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ (1056-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself created darkness and light.

ਏਕੋ ਵਰਤੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ (1056-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone is pervasive; there is no other at all.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਬੁਧਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1056-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who realizes his own self - by Guru's Grace, the lotus of his mind blossoms forth. ||3||

ਅਪਣੀ ਗਹਣਗਤਿ ; ਆਪੇ ਜਾਣੈ ॥ (ghx-giq bolo) (1056-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Only He Himself knows His depth and extent.

ਹੋਰੁ ਲੋਕੁ ; ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (1056-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Other people can only listen and hear what is spoken and said.

ਗਿਆਨੀ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ;
ਸਾਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1056-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who is spiritually wise, understands himself as Gurmukh; he praises the True Master. ||4||

ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ; ਵਸਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1056-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within the body is the priceless object.

ਆਪੇ ; ਕਪਟ ਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (Kulwvx-hwrw bolo) (1056-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself opens the doors.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1056-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh intuitively drings in the Nectar, and the fire of desire is quenched. ||5||

ਸਭਿ ਰਸ ; ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ॥ (1056-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He placed all the flavors within the body.

ਵਿਰਲੇ ਕਉ ; ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ॥ (1056-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How rare are those who understand, through Guru’s Shabad (Gurbani).

ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੇ , ਸਬਦੁ ਸਾਲਾਹੇ ;
ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਜਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1056-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

So search within yourself, and praise the Shabad. Why run around outside your self? ||6||

ਵਿਣੁ ਚਾਖੇ ; ਸਾਦੁ ਕਿਸੈ ਨ ਆਇਆ ॥ (1056-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without tasting, no one enjoys the flavor means without reciting Almighty’s Name no one knows the bliss.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (1056-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru’s Shabad (Gurbani), one drinks in the Nectar.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਏ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1056-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Nectar is drunk, and the immoral status is obtained, when one obtains the sublime essence of the Guru's Shabad. ||7||

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ; ਸੋ ਸਭਿ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ (1056-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who realizes himself, knows all virtues.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (1057-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), he chants Almighty's Name.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; (r`qw bolo)
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1057-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All the time, he remains imbued with day and night; he is rid of emotional attachment to Maya. ||8||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ (1057-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, all things are obtained;

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1057-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

egotism, possessiveness and self-conceit are taken away.

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸੋਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1057-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty, the Giver of peace Himself grants His Grace; He exalts and adorns with Guru's Shabad (Gurbani). ||9||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (1057-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad is the Nectar Bani.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (1057-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, chant Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਸੋ ਘਟੁ ਨਿਰਮਲੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1057-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That heart becomes immaculate, which is filled with the True Master. ||10||

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ; ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਹਿ ॥ (1057-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

His servants serve, and praise His Shabad.

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ (rw~qy bolo) (1057-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Imbued forever with the color of His Love, they sing the Glorious Praises of Almighty.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ , ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਪਰਮਲ ਵਾਸੁ , ਮਨਿ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1057-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself forgives, and unites them with the Shabad; the fragrance of sandalwood permeates their minds. ||11||

ਸਬਦੇ ; ਅਕਥੁ ਕਥੇ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (Ak~Qu bolo) (1057-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, they speak the Unspoken, and praise Almighty.

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ; ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1057-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My True Almighty is self-sufficient.

ਆਪੇ ਗੁਣ ਦਾਤਾ , ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਸਬਦੈ ਕਾ ਰਸੁ , ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1057-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Giver of virtue Himself unites them with the Shabad; they enjoy the sublime essence of the Shabad. ||12||

ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ; ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ॥ (1057-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The confused, self-willed manmukhs find no place of rest.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (1057-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They do those deeds which they are pre-destined to do.

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ , ਬਿਖਿਆ ਖੋਜੈ ; (rw~qy bolo)
ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਦੁਖੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1057-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Imbued with poison, they search out poison, and suffer the pains of death and rebirth. ||13||

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਸਾਲਾਹੇ ॥ (1057-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself praises Himself.

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ; ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹੇ ॥ (1057-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Your Glorious Virtues are within You alone, God.

ਤੂ ਆਪਿ ਸਚਾ , ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ਸਚੀ ;
ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (Al`Ku bolo) (1057-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself are True, and True is Your Bani. You Yourself are invisible and unknowable. ||14||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ; ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (1057-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Guru, the Giver, no one finds Almighty,

ਲਖ ਕੋਟੀ ; ਜੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (1057-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

though one may make hundreds of thousands and millions of attempts.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ;
ਸਬਦੇ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1057-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He dwells deep within the heart; through the Shabad, praise the True Master. ||15||

ਸੇ ਜਨ ਮਿਲੇ ;
ਧੁਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1057-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They alone meet Him, whom Almighty unites with Himself.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ॥ (1057-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are adorned and exalted with the True Word, and the Shabad.

ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ;
ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣੀ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ (1057-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Servant Guru Nanak continually sings the Glorious Praises of the True Master; singing His Virtues of Almighty, he is immersed in the Glorious Master of Virtue. ||16||4||13||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1057-11)

Maaru, Third Mahala:

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ; ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (1057-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Master is eternal and unchanging, forever True.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ (1057-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, this understanding is obtained.

ਹਰਿ ਰਸਿ ਭੀਨੇ ਸਦਾ ਧਿਆਇਨਿ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸੀਲੁ ਸੰਨਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ (1057-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are drenched with the sublime essence of Almighty, meditate forever on Him; following the Guru's Teachings, they obtain the armor of humility. ||1||

ਅੰਦਰਿ ਰੰਗੁ ; ਸਦਾ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (1057-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within, they love the True Master forever.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਾ ॥ (1057-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), they love Almighty's Name.

ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਕਾ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ (1057-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

the embodiment of the nine treasures, abides within their hearts; they renounce the profit of Maya. ||2||

ਰਈਅਤਿ ਰਾਜੇ ; ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਈ ॥ (1057-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Both the king and his subjects are involved in evil-mindedness and duality.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਏਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1057-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, they do not become one with Almighty.

ਏਕੁ ਧਿਆਇਨਿ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਰਾਜੁ ਤਿਨਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ (1057-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who meditate on the One Master find eternal peace. Their power is eternal and unfailing. ||3||

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ; ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ॥ (1057-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one can save them from coming and going in reincarnation cycle.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ; ਤਿਸੈ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (1057-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Birth and death come from Him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ (1057-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh meditates forever on the True Master. Salvation are obtained from Him. ||4||

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ॥ (1057-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Truth and self-control are found through the Door of the True Guru.

ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (1057-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism and anger are silenced through the Shabad.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਸੀਲੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ (1057-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, lasting peace is found; humility and contentment all come from Him. ||5||

ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ; ਉਪਜੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1057-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Out of egotism and attachment, the Universe welled up.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਿਨਸੈ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਾ ॥ (1057-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Forgetting Almighty's Name, the entire world perishes away in vain.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੬॥ (1057-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, Almighty's Name (Naam) is not obtained. Almighty's Name (Naam) is the True profit in this world. ||6||

ਸਚਾ ਅਮਰੁ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (1057-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is His Will, beauteous and pleasing through the Guru's Shabad (Hymn).

ਪੰਚ ਸਬਦ ਮਿਲਿ ; ਵਾਜਾ ਵਾਇਆ ॥ (1057-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Supreme Shabad, the five primal sounds, vibrate and resonate means the Shabad is the life within the entire creation.

ਸਦਾ ਕਾਰਜੁ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਾਰਜੁ ਕੇਹਾ ਹੇ ॥੭॥ (1058–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Name, one's actions are forever embellished. Without the Shabad (Almighty), what can anyone do? ||7||

ਖਿਨ ਮਹਿ ਹਸੈ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਰੋਵੈ ॥ (1058–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One instant, he laughs, and the next instant, he cries.

ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ; ਕਾਰਜੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (1058–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Because of duality and evil-mindedness, his affairs are not resolved.

ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਏ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਹਾ ਹੇ ॥੮॥ (1058–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Union and separation are pre-ordained by the Creator. Actions already committed cannot be taken back. ||8||

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ (1058–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who lives Guru's Shabad (Gurbani) becomes liberated while alive (Jivan Mukt).

ਹਰਿ ਸਿਉ ; ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ (1058–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He remains forever immersed in Almighty.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੯॥ (1058–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one is blessed with glorious greatness; he is not afflicted by the disease of egotism. ||9||

ਰਸ ਕਸ ਖਾਏ ; ਪਿੰਡੁ ਵਧਾਏ ॥ (1058–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Eating tasty delicacies, he fattens up his body

ਭੇਖ ਕਰੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਏ ॥ (1058–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

and wears religious robes, but he does not live to Guru's Shabad (Gurbani).

ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ;
ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1058-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep with the nucleus of his being is the great disease; he suffers terrible pain, and eventually sinks into the manure. ||10||

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ; ਪੜਿ ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1058-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He reads and studies the Vedas, and argues about them;

ਘਟ ਮਹਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ; ਤਿਸੁ ਸਬਦਿ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ॥ (1058-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

God is within his own heart, but he does not recognize the Guru's Shabad (Hymn).

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਤਤੁ ਬਿਲੋਵੈ ;
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1058-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh churns the essence of reality; his tongue savors the sublime essence of Almighty. ||11||

ਘਰਿ ਵਥੁ ਛੋਡਹਿ ; ਬਾਹਰਿ ਧਾਵਹਿ ॥ (1058-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who forsake the object within their own hearts, wander outside.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ; ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ॥ (1058-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukhs do not taste the flavor of Almighty.

ਅਨ ਰਸ ਰਾਤੀ , ਰਸਨਾ ਫੀਕੀ ਬੋਲੇ ; (rw~ql bolo)
ਹਰਿ ਰਸੁ , ਮੂਲਿ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1058-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Imbued with the taste of another, their tongues speak tasteless, insipid words. They never taste the sublime essence of Almighty. ||12||

ਮਨਮੁਖ ਦੇਹੀ ; ਭਰਮੁ ਭਤਾਰੋ ॥ (1058-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh has illusion as his spouse.

ਦੁਰਮਤਿ ਮਰੈ ; ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੋ ॥ (1058-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He dies of evil-mindedness, and suffers forever.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਲਾਇਆ ;
ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਤਾਹਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1058-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

His mind is attached to sexual desire, anger and duality, and he does not find peace, even in dreams. ||13||

ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ; ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੋ ॥ (1058-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The body becomes golden, with the Guru's Shabad (Hymn) as its spouse.

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਗ ਭੋਗੇ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਪਿਆਰੋ ॥ (1058-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, enjoy the enjoyments, and be in love with Almighty.

ਮਹਲਾ ਅੰਦਰਿ ਗੈਰ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ;
ਭਾਣਾ ਬੁਝਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1058-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within the mansion of the self, one finds Almighty, who transcends this mansion. Realizing His Will, one merges in Him. ||14||

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (1058-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Great Giver Himself gives.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ; ਨਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਚਾਰਾ ॥ (1058-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one has any power to stand against Him.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਤਿਸ ਦਾ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1058-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself forgives, and unites us with the Shabad; His Shabad is unfathomable. ||15||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ (1058-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Body and soul, all belong to Him.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (1058-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master is my only Master.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਸਮਾਹਾ ਹੇ ॥੧੬॥੫॥੧੪॥ (1058-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Guru's Shabad (Hymn), I have found Almighty. Chanting Almighty's Chant, I merge in Him. ||16||5||14||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1058-13)

Maaru, Third Mahala:

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1058-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh natural speech is the discourse of knowledge.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਆਪਾਰੁ ॥ (1058-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh attains infinite spiritual wisdom and meditation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ , ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1058-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh acts in harmony with God's Will; the Gurmukh finds perfection. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਮਨੂਆ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥ (1058-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The mind of the Gurmukh turns away from the world.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਬਾਣੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥ (1058-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh chant Guru's sermons.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (r`qy bolo)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1058-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh, attuned to the Truth, remains detached, and dwells in the home of the self deep within. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਾਖੀ ॥ (1058-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I speak the Nectar Teachings of the Guru.

ਸਚੈ ਸਬਦੇ ; ਸਚੁ ਸੁਭਾਖੀ ॥ (1058-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I lovingly chant the Truth, through the True Guru's Shabad (Hymn).

ਸਦਾ ਸਚਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ, ਮਨੁ ਮੇਰਾ ; (rw~qw bolo)
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ (1058-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My mind remains forever imbued with the Love of the True Master. I am immersed in the Truest of the True. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵੈ ॥ (n´wvY bolo) (1058-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Pure is the mind of the Gurmukh, who bathes in the Pool of Truth means who dip the his thoughts into Almighty's meditation.

ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ; ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1058-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No filth attaches to him; he merges in the True Master.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸਦ ਹੀ ;
ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ ॥੪॥ (1058-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He truly practices Truth forever; true devotion is implanted within him. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਬੈਣੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਨੈਣੀ ॥ (1058-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is the speech of the Gurmukh; true are the eyes of the Gurmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਣੀ ॥ (1058-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh practices and lives the Truth.

ਸਦ ਹੀ ਸਚੁ ਕਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਅਵਰਾ ਸਚੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੫॥ (1058-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He speaks the Truth forever, day and night, and inspires others to speak the Truth. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਚੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (1058-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True and exalted is the speech of the Gurmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (1058-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh speaks Truth, only Truth.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ ਸੇਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੬॥ (1058-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh serves the Truest of the True forever; the Gurmukh proclaims the Guru's Shabad (Hymn). ||6||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ (1059-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh understands.

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ; ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (1059-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He rids himself of egotism, Maya and illusion.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਤਮ ਊਚੀ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੭॥ (1059-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He ascends the sublime, exalted ladder of the Guru, and he sings the Glorious Praises of Almighty at His True Door. ||7||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (1059-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh practices true self-control, and acts in excellence.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1059-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh obtains the gate of salvation.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ (1059-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through loving devotion, he remains forever imbued with Almighty's Love; eradicating self-conceit, he merges in Almighty. ||8||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਮਨੁ ਖੋਜਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (1059-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh examines his own mind, and instructs others.

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ; ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1059-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is lovingly attuned to the True Name forever.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਕਰਸੀ ;
ਜੋ ਸਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਦਾ ॥੯॥ (1059-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Gurmukh comprehends the reality as the events that pleases the Almighty therefore they never blame or complain against it. ||9||

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1059-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

As it pleases His Will, He unites us with the True Guru.

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1059-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

As it pleases His Will, He comes to dwell within the mind.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1059-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

As it pleases His Will, He imbues us with His Love; as it pleases His Will, He comes to dwell in the mind. ||10||

ਮਨਹਠਿ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਸੋ ਛੀਜੈ ॥ (1059-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who act stubborn-mindedly are destroyed.

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ; ਨਹੀ ਭੀਜੈ ॥ (1059-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Wearing all sorts of religious robes, they do not please Almighty.

ਬਿਖਿਆ ਰਾਤੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਹਿ ; (rw~qy bolo)
ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1059-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Tinged by corruption, they earn only pain; they are immersed in pain. ||11||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਸੁਖੁ ਕਮਾਏ ॥ (1059-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh earns peace.

ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ; ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥ (1059-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He comes to understand death and birth.

ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ , ਜੋ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ;
ਸੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1059-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who looks alike upon death and birth, is pleasing to my Almighty. ||12||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ; ਸੁ ਹਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1059-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh, while remaining dead from selfness, is accepted.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ; ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (1059-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He realizes that coming and going are according to Almighty's Will.

ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ , ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਮਨ ਹੀ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1059-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He does not die, he is not reborn, and he does not suffer in pain; his mind merges within the believe mean unites with Almighty. ||13||

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (1059-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Very fortunate are those who find the True Guru.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ; ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1059-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They eradicate egotism and attachment from within.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1059-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Their minds are immaculate, and they are never again stained with filth. They are honored at the Door of the True Court. ||14||

ਆਪੇ ਕਰੇ ; ਕਰਾਏ ਆਪੇ ॥ (1059-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself acts, and inspires all to act.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ (1059-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself watches over all; He establishes and disestablishes.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ;
ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਲੇਖੈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1059-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The service of the Gurmukh is pleasing to my God; one who listens to the Truth is approved. ||15||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1059-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh practices Truth, and only Truth.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (1059-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is immaculate; no filth attaches to him.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ ; (r`qy bolo)
ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੧੫॥ (1059-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who contemplate Almighty's Name (Naam) are imbued with it. They merge in Almighty's Name. ||16||1||15||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1059-13)

Maaru, Third Mahala:

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ॥ (1059-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself fashioned the Universe, through His Command.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ; ਉਥਾਪਿ ਨਿਵਾਜੀ ॥ (1059-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself establishes and disestablishes, and embellishes with grace.

ਆਪੇ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ (1059-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master Himself administers all justice; through Truth, we merge in the True Master. ||1||

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ; ਹੈ ਆਕਾਰਾ ॥ (1059-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The body takes the form of a fortress.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਪਸਰਿਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1059-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Emotional attachment to Maya has expanded throughout its expanse.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਸਮੈ ਕੀ ਢੇਰੀ ; ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਇਦਾ ॥੨॥ (1059-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Guru's Shabad (Hymn), the body is reduced to a pile of ashes; in the end, dust mingles with dust. ||2||

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨ ; ਕੋਟੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1059-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In reality, the body is the infinite fortress of gold;

ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਰਵਿਆ ; ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1059-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

it is permeated by the Infinite Guru's Shabad (Hymn).

**ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥** (1059-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh sings the Glorious Praises of the True Master forever; meeting his Beloved, he finds peace. ||3||

ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ; ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1059-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The body is the temple of Almighty; Almighty Himself embellishes it.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ; ਹਰਿ ਜੀਉ , ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1059-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Master dwells within it as Atma.

**ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਣਜਨਿ ਵਾਪਾਰੀ ;
ਨਦਰੀ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥** (1059-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), the merchants trade, and in His Grace, Almighty merges them with Himself. ||4||

ਸੋ ਸੂਚਾ ; ਜਿ ਕਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1059-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone is pure, who eradicates anger.

ਸਬਦੇ ਬੂਝੈ ; ਆਪੁ ਸਵਾਰੇ ॥ (1059-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He realizes the Shabad, and reforms himself.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੫॥ (1059-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and inspires all to act; He Himself abides in the mind. ||5||

ਨਿਰਮਲ ਭਗਤਿ ; ਹੈ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (1059-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Pure and unique is devotional worship.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧੋਵਹਿ ; ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1059-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The mind and body are washed clean, contemplating the Shabad.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੬॥ (1060-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who remains forever imbued with His Love, night and day - in His Mercy, Almighty inspires him to perform devotional worship service. ||6||

ਇਸੁ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ; ਮਨੂਆ ਧਾਵੈ ॥ (1060-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In this temple of the mind, the mind wanders around.

ਸੁਖੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗਿ ; ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (1060-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Discarding bliss of Almighty's Name like straw, it suffers in terrible pain.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ , ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥੭॥ (1060-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without meeting the True Guru, it finds no place of rest; He Himself has staged this play. ||7||

ਆਪਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ; ਆਪਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ (1060-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is infinite; He contemplates Himself.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ (1060-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself bestows Union through actions of excellence.

ਕਿਆ ਕੋ ਕਾਰ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ;
ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1060-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

What can the poor creatures do? Granting forgiveness, He unites them with Himself. ||8||

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਮੇਲੇ ਪੂਰਾ ॥ (1060-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Perfect Master Himself unites them with the True Guru.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ॥ (1060-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Shabad (Hymn), he makes them brave spiritual heroes.

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ;
ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੯॥ (1060-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Uniting them with Himself, He bestows glorious greatness; He inspires them to focus their consciousness on the True Master. ||9||

ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ; ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ (1060-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master exist as Atma within the house of this body.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1060-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How rare are those who, as Gurmukh, realize this.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੦॥ (1060-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The treasure of Almighty's Name (Naam) abides deep within their hearts; they meditate on Almighty's Name (Naam) with their tongues. ||10||

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ; ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ਭਾਲੇ ॥ (1060-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He wanders through foreign lands, but does not look within himself.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ (1060-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attached to Maya, he is bound and gagged by the Messenger of Death.

ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ਕਬਹੂ ਨ ਤੂਟੈ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1060-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The noose of death around his neck will never be untied; in the love of duality, he wanders in reincarnation. ||11||

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਹੋਰੁ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1060-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

There is no real chanting, meditation, penance or self-control,

ਜਬ ਲਗੁ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਕਮਾਹੀ ॥ (1060-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

as long as one does not live to Guru's Shabad (Gurbani).

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1060-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Accepting Guru's Shabad (Gurbani), one obtains Truth; through Truth, one merges in the True Master. ||12||

ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ; ਸਬਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (polw bolo) (1060-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Sexual desire and anger has very strong influence over the entire world.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ; ਸਭੁ ਦੁਖ ਕਾ ਪਸਾਰਾ ॥ (1060-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They lead to all sorts of actions, but these only add to all the pain.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਹਿ , ਸੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1060-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru find peace; they are united with the True Shabad. ||13||

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ; ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ॥ (1060-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Air, water and fire make up the body.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਰਤੈ ; ਸਭ ਅੰਤਰਿ ॥ (1060-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Emotional attachment to Maya rules deep within all.

ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ , ਜਾ ਤਿਸੈ ਪਛਾਣਹਿ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1060-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When one realizes the One who created him, emotional attachment to Maya is dispelled. ||14||

ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਗਰਬਿ ਵਿਆਪੇ ॥ (1060-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some are engrossed in emotional attachment to Maya and pride.

ਹਉਮੈ ; ਹੋਇ ਰਹੇ ਹੈ ਆਪੇ ॥ (1060-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are self-conceited and egotistical.

ਜਮਕਾਲੈ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ;
ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1060-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They never think about the Messenger of Death; in the end, they leave, regretting and repenting. ||15||

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ; ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1060-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone knows the Way, who created it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ; ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1060-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh, who is blessed with the Shabad, realizes Him.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨॥੧੬॥ (1060-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Slave Guru Nanak offers ths prayer; Dear Almighty, let my consciousness be attached to the True Name. ||16||2||16||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1060-14)

Maaru, Third Mahala:

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ॥ (dieAw-piq bolo) (1060-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

From the very beginning of time, and throughout the ages, the Merciful Master has been the Great Giver.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1060-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Shabad of the Perfect Guru, He is realized.

ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ , ਸੇ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵਹਿ ;
ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ (1060-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who serve You are immersed in You. You unite them in Union with Yourself. ||1||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1060-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You are beyond the grasp of mind and sensors; Your limits cannot be found.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1060-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All beings and creatures seek Your Sanctuary.

ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ;
ਤੂ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1060-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
As is pleases Your Will, You guide us along; You Yourself place us on the Path. ||2||

ਹੈ ਭੀ ਸਾਚਾ ; ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ (1060-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
The True Master is, and shall always be.

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1060-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He Himself creates - there is no other at all.

ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਆਪੇ ਰਿਜਕੁ ਪਹੁਚਾਇਦਾ ॥੩॥ (1060-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
The Giver of peace takes care of all; He Himself sustains them. ||3||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ (Al`K bolo) (1060-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
You are beyond the grasp of the mind, reach of sensors, invisible and infinite;

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ; ਤੇਰਾ ਪਰਵਾਰਾ ॥ (1060-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
no one knows Your extent.

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪੇ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੪॥ (1060-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
You Yourself realize Yourself. Through the Guru's Teachings, You reveal Yourself. ||4||

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ; ਲੋਅ ਆਕਾਰਾ ॥
ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ; ਵਰਤੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (1060-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Your Almighty Command prevails throughout the nether worlds, realms and physical worlds.

ਹੁਕਮੇ ਸਾਜੇ , ਹੁਕਮੇ ਢਾਹੇ ;
ਹੁਕਮੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੫॥ (1061-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
By the Your Command (Hukam), You create, and by Your Command, You destroy. By Your Command, You unite in Union. ||5||

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ; ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਸਲਾਹੇ ॥ (1061-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who realizes Your Command, praises Your Command.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1061-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You are beyond the grasp of the mind, reach of sensors and carefree.

ਜੇਹੀ ਮਤਿ ਦੇਹਿ ਸੋ ਹੋਵੈ ;
ਤੂ ਆਪੇ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੬॥ (1061-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

As is the understanding You give, so do I become. You Yourself reveal the Shabad. ||6||

ਅਨਦਿਨੁ ; ਆਰਜਾ ਛਿਜਦੀ ਜਾਏ ॥ (1061-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, the days of our lives wear away.

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ; ਸਾਖੀ ਆਏ ॥ (1061-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day both bear witness to this loss.

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ , ਨ ਚੇਤੈ ਮੂੜਾ ;
ਸਿਰ ਊਪਰਿ , ਕਾਲੁ ਰੂਆਇਦਾ ॥੭॥ (1061-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The blind, foolish, self-willed manmukh is not aware of this; death is hovering over his head. ||7||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ॥ (1061-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The mind and body are cooled and soothed, holding tight to the Guru's Feet.

ਅੰਤਰਿ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ; ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ (1061-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Illusion is eliminated from within, and fear runs away.

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ;
ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1061-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One is in bliss forever, singing the Glorious Praises of the True Master, and speaking the True Word of His Shabad. ||8||

ਜਿਨਿ ਤੂ ਜਾਤਾ ; ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1061-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who knows You as the composer of Karma,

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1061-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

has the good fortune of perfect destiny, and recognizes Guru's Shabad (Gurbani).

ਜਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ;
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੯॥ (1061-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty, the Truest of the True, is his social class and honor. Conquering his ego, he is united with Almighty. ||9||

ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗਾ ॥ (1061-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The stubborn and insensitive mind is attached to the love of duality.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ; ਫਿਰੈ ਅਭਾਗਾ ॥ (1061-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deluded by illusion, the unfortunate wander around in confusion.

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ , ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ;
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1061-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But if they are blessed by God's Grace, they serve the True Guru, and easily obtain peace. ||10||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ (1061-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself created the 8.4 million species of beings.

ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ; ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1061-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Only in this human life, one has the opportunity to perform meditation as emphasized by the Guru.

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ;
ਬਿਸਟਾ ਵਿਚਿ ਫਿਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1061-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without Almighty's meditation, one reincarnates as creature who lives in manure and continue fall into manure again and again ny means of reincarnation. ||11||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਗੁਰੁ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ (1061-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

If one is blessed with His Grace, Almighty's meditation to the Guru is implanted within.

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ; ਕਿਉ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ (1061-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without God's Grace, how can anyone find Him?

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1061-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and inspires all to act; as He wills, he leads us on. ||12||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ; ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1061-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Simritees and the Shaastras do not know His limits.

ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ; ਤਤੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ (1061-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The blind fool does not recognize the essence of reality.

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ;
ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1061-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and inspires all to act; He Himself deludes with illusion. ||13||

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (1061-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself causes everything to be done.

ਆਪੇ ; ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ (1061-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself joins each and every person to his tasks.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਵੇਖੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1061-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself establishes and disestablishes, and watches over all; He reveals Himself to the Gurmukh. ||14||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (1061-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master is profoundly deep and unfathomable.

ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ; ਤਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ (1061-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Praising Him forever, the mind is comforted and consoled.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1061-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is beyond the grasp of mind and sensors; His value cannot be estimated. He dwells in the mind of the Gurmukh. ||15||

ਆਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ; ਹੋਰ ਧੰਧੈ ਲੋਈ ॥ (1061-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is detached; all others are entangled in their affairs.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1061-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one comes to understand Him.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੬॥੩॥੧੭॥ (1061-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name, comes to dwell deep within the heart; through the Guru's Teachings, one is united in His Union. ||16||3||17||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1061-15)

Maaru, Third Mahala:

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ; ਕੀਓ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (1061-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

For thirty-six ages (38,880,000 years) utter darkness prevailed.

ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ (isrjx-hwrw bolo) (1061-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Only You Yourself know this, O Creator Master.

ਹੋਰ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ , ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ;
ਤੂ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1061-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

What can anyone else say? What can anyone explain? Only You Yourself can estimate Your worth. ||1||

ਓਅੰਕਾਰਿ ; ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (1061-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Universal Creator created the entire Universe.

ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ; ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1061-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All the plays and dramas are to Your glory and greatness.

ਆਪੇ ਵੇਕ ਕਰੇ ਸਭਿ ਸਾਚਾ ;
ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇਦਾ ॥੨॥ (1061-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master Himself makes all distinctions; He Himself breaks and builds. ||2||

ਬਾਜੀਗਰਿ ; ਇਕ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ (1061-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Juggler has staged His juggling show.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਨਦਰੀ ਆਈ ॥ (1061-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, one comes to see Almighty.

ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; (A-ilpqu bolo)
ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ॥੩॥ (1061-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who remains forever detached in Guru's Shabad (Gurbani), his consciousness is attuned to the True Master. ||3||

ਬਾਜਹਿ ਬਾਜੇ ; ਧੁਨਿ ਆਕਾਰਾ ॥ (1061-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The musical instruments of the body vibrate and resound.

ਆਪਿ ਵਜਾਏ ; ਵਜਾਵਣਹਾਰਾ ॥ (vjwvx-hwrw bolo) (1061-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Player Himself plays them.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਇਕਰੰਗੀ ;
ਮਿਲਿ ਪਵਣੈ ਸਭ ਵਜਾਇਦਾ ॥੪॥ (1061-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The breath flows equally through the hearts of each and every being. Receiving the breath, all the instruments sing. ||4||

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਵੈ ॥ (1062-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whatever the Creator does, surely comes to pass.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਹਉਮੈ ਖੋਵੈ ॥ (1062-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), egotism is consumed.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਕਿਸੈ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ;
ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੫॥ (1062-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, some are blessed with glorious greatness; they meditate on Almighty's Name. ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੇਵਡੁ ; ਹੋਰੁ ਲਾਹਾ ਨਾਹੀ ॥ (1062-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

There is no other profit as great as service to the Guru.

ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸੈ ; ਨਾਮੇ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1062-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty's Name (Naam) abides within my mind, and I praise Almighty's Name (Naam).

ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1062-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty's Name (Naam) is forever the Giver of peace. Through we earn the profit. ||6||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸਭ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1062-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Name, all the world suffers in misery.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ; ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1062-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The more actions one does, the more the corruption increases.

ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਹਿ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ (1062-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without serving how can anyone find peace? Without one suffers in pain. ||7||

ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ (1062-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself acts, and inspires all to act.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ (1062-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He reveals Himself to a few.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ , ਸੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜਹਿ ;
ਮੁਕਤੀ ਕੈ ਘਰਿ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ (1062-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh breaks his bonds, and attains the home of liberation. ||8||

ਗਣਤ ਗਣੈ ; ਸੋ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1062-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who calculates his accounts, burns in the world.

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ; ਨ ਚੁਕੈ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1062-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

His skepticism and corruption are never dispelled.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਗਣਤ ਚੁਕਾਏ ;
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ (1062-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh abandons his calculations (means the count of deeds); through Truth, he merge in the True Master. ||9||

ਜੇ ਸਚੁ ਦੇਇ ; ਤ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ (1062-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

If Almighty grants Truth, then we may attain it.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ॥ (1062-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, it is revealed.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੇ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1062-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who praises the True Name, and remains imbued with Almighty's Love, by Guru's Grace, finds peace. ||10||

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1062-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Beloved Naam, Almighty's Name, is chanting, meditation, penance and self-control.

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ; ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ (1062-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty, the Destroyer, destroys sins.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ , ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1062-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Almighty's Name, the body and mind are cooled and soothed, and one is intuitively, easily absorbed into the Master. ||11||

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ , ਮਨਿ ਮੈਲੈ ; ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ (polw bolo) (1062-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

With greed within them, their minds are filthy, and they spread filth around.

ਮੈਲੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1062-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They do filthy deeds, and suffer in pain.

ਕੂੜੋ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ; ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1062-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They deal in falsehood, and nothing but falsehood; telling lies, they suffer in pain. ||12||

ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ; ਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1062-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Rare is that person who enshrines the Immaculate Bani of the Guru's Word within his mind.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਹਸਾ ਜਾਏ ॥ (1062-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, his skepticism is removed.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਨਾਮੁ ਚੇਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1062-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He walks in harmony with the Guru's Will, day and night; remembering Almighty's Name, he finds peace. ||13||

ਆਪਿ ਸਿਰੰਦਾ ; ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (1062-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master Himself is the Creator.

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ; ਖਪਾਏ ਸੋਈ ॥ (1062-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself creates and destroys.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1062-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh, praises Almighty forever. Meeting the True Master, he finds peace. ||14||

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੇ ; ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1062-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Making countless efforts, sexual desire is not overcome.

ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ; ਜਲੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1062-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Everyone is burning in the fires of sexuality and anger.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ;
ਮਨ ਮਾਰੇ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1062-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, one brings his mind under control; conquering his mind, he merges in the Mind of God. ||15||

ਮੇਰਾ ਤੇਰਾ ; ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕੀਆ ॥ (1062-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself created the sense of 'mine' and 'yours.'

ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ; ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਜੀਆ ॥ (1062-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All creatures are Yours; You created all beings.

**ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੬॥੪॥੧੮॥** (1062-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, contemplate Almighty's Name (Naam) forever; through the Guru's Teachings, Almighty abides in the mind. ||16||4||18||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1062-16)

Maaru, Third Mahala:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ; ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1062-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Dear Master is the Giver, beyond the grasp of mind and sensors.

ਓਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ; ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1062-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He does not have even an iota of greed; He is carefree.

**ਤਿਸ ਨੋ ਅਪੜਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥** (1062-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one can reach up to Him; He Himself unites in His Union. ||1||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ; ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਈ ॥ (1062-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whatever He does, surely comes to pass.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1062-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

There is no other Giver, except for Him.

**ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਦਾ ॥੨॥** (1062-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whoever Almighty blesses with His gift, obtains it. Through Guru's Shabad (Gurbani), He unites him with Himself. ||2||

ਚਉਦਹ ਭਵਣ ; ਤੇਰੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (1062-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The fourteen worlds are Your markets.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਖਾਏ ; ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ॥ (1062-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Guru reveals them, along with one's inner being.

ਨਾਵੈ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1062-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who deals in the Name, through Guru's Shabad (Gurbani), obtains it. ||3||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ; ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ (1063-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, one obtains intuitive bliss.

ਹਿਰਦੈ ; ਆਇ ਵੁਠਾ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (1063-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Master of the Universe comes to dwell within the heart.

ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੪॥ (1063-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He intuitively practices devotional worship day and night; Almighty Himself practices devotional worship. ||4||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ; ਤਿਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1063-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are separated from the True Guru, suffer in misery.

ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1063-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, they are punished, and they suffer in total agony.

ਮਥੇ ਕਾਲੇ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ;
ਦੁਖ ਹੀ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ (1063-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Their faces are blackened, and they do not obtain the Mansion of Almighty's Presence. They suffer in sorrow and agony. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1063-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru are very fortunate.

ਸਹਜ ਭਾਇ ; ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1063-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They intuitively enshrine love for the True Master.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਦ ਹੀ ;
ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ (1063-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They practice Truth, forever Truth; they are united in Union with the True Master. ||6||

ਜਿਸ ਨੋ ਸਚਾ ਦੇਇ ; ਸੁ ਪਾਏ ॥ (1063-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone obtains the Truth, unto whom the True Master gives it.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1063-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

His inner being is filled with Truth, and his illusion is dispelled.

ਸਚੁ ਸਚੈ ਕਾ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ (1063-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master Himself is the Giver of Truth; he alone obtains the Truth, unto whom He gives it. ||7||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ (1063-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is the Creator of all.

ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ; ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ (1063-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Only one whom He instructs, understands Him.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1063-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself forgives, and grants glorious greatness. He himself unites in His Union. ||8||

ਹਉਮੈ ਕਰਦਿਆ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1063-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Acting egotistically, one loses his life.

ਆਗੈ ਮੋਹੁ ; ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ॥ (1063-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Even in the world hereafter, emotional attachment to Maya does not leave him.

ਅਗੈ ਜਮਕਾਲੁ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ;
ਜਿਉ ਤਿਲ ਘਾਣੀ ਪੀੜਾਇਦਾ ॥੯॥ (1063-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the world hereafter, the Messenger of Death calls him to account, and crushes him like sesame seeds in the oil-press. ||9||

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਈ ॥ (1063-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, one serves the Guru.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ॥ (1063-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

If God grants His Grace, then one serves.

ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਮਹਲਿ ਸਚੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1063-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death cannot even approach him, and in the Mansion of the True Master's Presence, he finds peace. ||10||

ਤਿਨ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ (1063-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They alone find peace, who are pleasing to Your Will.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1063-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, they are attached to the Guru's service.

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਡਿਆਈ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1063-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All glorious greatness rests in Your Hands; he alone obtains it, unto whom You give it. ||11||

ਅੰਦਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ; ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ (1063-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Guru, one's inner being is enlightened and illumined.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1063-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The wealth of Almighty's Name, comes to dwell in the mind.

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ;
ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1063-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The jewel of spiritual wisdom ever illumines the heart, and the darkness of spiritual ignorance is dispelled. ||12||

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੇ ; ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ (1063-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The blind and ignorant are attached to duality.

ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ; ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਅਭਾਗੇ ॥ (1063-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The unfortunates are drowned without water, and die.

ਚਲਦਿਆ ਘਰੁ ਦਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1063-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When they depart from the world, they do not find Almighty's door and home; bound and gagged at Death's door, they suffer in pain. ||13||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1063-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, no one finds liberation.

ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ; ਪੂਛਹੁ ਕੋਈ ॥ (1063-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Go ask any spiritual teacher or meditator.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1063-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whoever serves the True Guru is blessed with glorious greatness, and honored in the Court of the True Master. ||14||

ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸੇਵੇ ; ਤਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1063-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who serves the True Guru, Almighty merges into Himself.

ਮਮਤਾ ਕਾਟਿ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1063-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Cutting away attachment, one lovingly focuses on the True Master.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ;
ਨਾਮੋ ਲਾਹਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1063-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The merchants deal forever in Truth; they earn the profit of Almighty’s Name (Naam). ||15||

ਆਪੇ ਕਰੇ ; ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ॥ (1063-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and inspires all to act.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਮੁਕਤਾ ॥ (1063-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone is liberated, who dies in the Guru’s Shabad (Hymn).

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੬॥੫॥੧੯॥ (1063-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) dwells deep within the mind; meditate on Almighty's Name. ||16||5||19||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1063-17)

Maaru, Third Mahala:

ਜੋ ਤੁਧੁ ਕਰਣਾ ; ਸੋ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (1063-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whatever You do, comes into reality and only that is obtained in hand.

ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਇਆ ॥ (1063-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

How rare are those who walk in harmony with Almighty's Will.

ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ , ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1063-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who surrenders to Almighty's Will finds peace; he finds peace in Almighty's Will. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ॥ (1063-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Your Will is pleasing to the Gurmukh.

ਸਹਜੇ ਹੀ ; ਸੁਖੁ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1063-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Practicing Truth, he intuitively finds peace.

ਭਾਣੇ ਨੋ ਲੋਚੈ ਬਹੁਤੇਰੀ ;
ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਮਨਾਇਦਾ ॥੨॥ (1063-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Many long to walk in harmony with Almighty's Will; He Himself inspires us to surrender to His Will. ||2||

ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ; ਸੁ ਮਿਲੈ ਤੁਧੁ ਆਏ ॥ (1063-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who surrenders to Your Will, meets with You, Master

ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1064-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who is pleased with Your Will is immersed in You.

ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਭਾਣਾ ਕਿਸਹਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੩॥ (1064-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Glorious greatness rests in God's Will; rare are those who accept it. ||3||

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1064-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When it pleases His Will, He leads us to meet the Guru.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥ (1064-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh finds the treasure of Almighty's Name.

ਤੁਧੁ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ , ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਭਾਣਾ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਭਾਇਦਾ ॥੪॥ (1064-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Your Will, You created the whole Universe; those whom You bless with Your favor are pleased with Your Will. ||4||

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ; ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1064-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukhs practice cleverness.

ਭਾਣਾ ਨ ਮੰਨੇ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1064-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They do not surrender to Almighty's Will, and suffer terrible pain.

ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਆਵੈ ਜਾਏ ;
ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਦਾ ॥੫॥ (1064-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deluded by illusion, they come and go in reincarnation; they never find the Mansion of Almighty's Presence. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1064-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Guru brings Union, and grants glorious greatness.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ (1064-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Primal Master ordained service to the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਤਾ ਨਾਮੁ ਪਾਏ ;
ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੬॥ (1064-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, Almighty's Name (Naam) is obtained. Through one finds peace. ||6||

ਸਭ ਨਾਵਹੁ ਉਪਜੈ ; ਨਾਵਹੁ ਛੀਜੈ ॥ (polw bolo) (1064-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Everything establishes from Almighty Name and perishes in Almighty's Name as well.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ॥ (1064-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mind and body are pleased with Almighty's Name (Naam).

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਸਿ ਭੀਜੈ ;
ਰਸ ਹੀ ਤੇ ਰਸੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥ (1064-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meditating on the tongue is drenched with Almighty's sublime essence. Through this essence, the Essence is obtained. ||7||

ਮਹਲੈ ਅੰਦਰਿ ; ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ (polw bolo) (1064-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Rare are those who find the Mansion of Almighty's Presence within the mansion of their own body.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1064-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), they lovingly focus their consciousness on the True Master.

ਜਿਸ ਨੋ ਸਚੁ ਦੇਇ , ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ;
ਸਚੇ ਸਚਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੮॥ (1064-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Whoever Almighty blesses with Truth obtains Truth; he merges in Truth, and only Truth. ||8||

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1064-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Forgetting Almighty's Name, the mind and body suffer in pain.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (1064-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attached to the love of Maya, he earns nothing but disease.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੈ ਕੁਸਟੀ ; (kus`tI nhIN bolxW)
ਨਰਕੇ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ (1064-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Name, his mind and body are afflicted with leprosy, and he obtains his home in hell. ||9||

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹਾ ॥ (r`qy bolo) (1064-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with Almighty's Name (Naam) - their bodies are immaculate and pure.

ਨਿਰਮਲ ਹੰਸਾ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਨੇਹਾ ॥ (1064-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Their soul-swan is immaculate, and in Almighty's Love, they find eternal peace.

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1064-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Praising they find eternal peace, and dwell in the home of their own inner being. ||10||

ਸਭੁ ਕੋ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ; ਵਾਪਾਰਾ ॥ (1064-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Everyone deals and trades.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਸਭੁ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1064-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Name, all the world loses.

ਨਾਗੋ ਆਇਆ ਨਾਗੋ ਜਾਸੀ ;
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1064-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Naked they come, and naked they go; without the Name, they suffer in pain. ||11||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ; ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1064-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone obtains unto whom Almighty gives it.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1064-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), Almighty comes to dwell in the mind.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥੧੨॥ (1064-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, Almighty's Name (Naam) dwells within the heart, and one meditates upon Almighty's Name. ||12||

ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚੈ ; ਜੇਤੀ ਸਭ ਆਈ ॥ (1064-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Everyone who comes into the world, longs for Almighty's Name.

ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਮਿਲੈ ; ਧੁਰਿ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ (1064-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They alone are blessed with the Name, whose past actions were so ordained by the Primal Master.

ਜਿਨੀ ਨਾਉ ਪਾਇਆ , ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1064-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who obtain the Name are very fortunate. Through Guru's Shabad (Gurbani), they are united with God. ||13||

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ; ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1064-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Utterly incomparable is the fortress of the body.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਬਹਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1064-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Within it, Almighty sits in contemplation.

ਸਚਾ ਨਿਆਉ ਸਚੋ ਵਾਪਾਰਾ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1064-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He administers true justice, and trades in Truth; through Him, one finds the eternal, unchanging dwelling. ||14||

ਅੰਤਰ ਘਰ ਬੰਕੇ ; ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (1064-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within the inner self are glorious homes and beautiful places.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ; ਕਿਨੈ ਥਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (1064-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

But rare is that person who, as Gurmukh, finds these places.

ਇਤੁ ਸਾਥਿ ਨਿਬਹੈ ਸਾਲਾਹੇ ਸਚੇ ;
ਹਰਿ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1064-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

If one stays in these places, and praises the True Master, the True Master comes to dwell in the mind. ||15||

ਮੇਰੈ ਕਰਤੈ ; ਇਕ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1064-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My Creator Master has formed this formation.

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ; ਸਭ ਵਥੁ ਪਾਈ ॥ (1064-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He has placed everything within this body.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਵਣਜਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੬॥੨੦॥ (1064-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who deal in Almighty's Name (Naam) are imbued with His Love. The Gurmukh obtains Almighty's Name. ||16||6||20||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1064-18)

Maaru, Third Mahala:

ਕਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1064-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Contemplating the Guru's Shabad (Hymn), the body becomes golden.

ਤਿਥੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ (1064-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty abides there; He has no end or limitation.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧॥ (1064-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Night and day, serve Almighty, and chant the True Guru's Shabad (Hymn). Through the Shabad, meet the Dear Master. ||1||

ਹਰਿ ਚੇਤਹਿ ; ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ (1065-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who remember Almighty.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਤਿਨ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥ (1065-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), I unite in Union with Almighty.

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਬਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੨॥ (1065-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I touch the dust of their feet to my face and forehead; sitting in the Society of the Saints, I sing His Glorious Praises. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ (1065-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I sing the Glorious Praises of Almighty, as I am pleasing to Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (1065-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

With Almighty's Name deep within my inner being, I am adorned with the Guru's Shabad (Hymn).

ਗੁਰਬਾਣੀ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਸੁਣੀਐ ;
ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੩॥ (1065-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Guru's Shabad (Hymn) is heard throughout the four corners of the world; through it, we merge in the True Name. ||3||

ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ; ਜਿ ਅੰਤਰੁ ਭਾਲੇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ (1065-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That humble being, who searches within himself, through Guru's Shabad (Gurbani), sees Almighty with his eyes.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੪॥ (1065-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, he applies the ointment of spiritual wisdom to his eyes; the Gracious Master, in His Grace, unites him with Himself. ||4||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (1065-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By great good fortune, I obtained this body (birth as human);

ਮਾਣਸ ਜਨਮਿ ; ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1065-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

in this human birth, I have focused my consciousness on the Guru's Shabad (Hymn).

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸਭੁ ਅੰਧ ਅੰਧੇਰਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ (1065-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, everything is enveloped in utter darkness; only the Gurmukh understands. ||5||

ਇਕਿ ਕਿਤੁ ਆਏ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (1065-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some merely waste away their lives - why have they even come into the world?

ਮਨਮੁਖ ਲਾਗੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ (1065-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are attached to the love of duality.

ਏਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਪਗਿ ਖਿਸਿਐ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੬॥ (1065-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

This opportunity shall not into their hands again; their foot slips, and they come to regret and repent. ||6||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (1065-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), the body is sanctified.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ; ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (1065-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master, the ocean of virtue, dwells within it.

ਸਚੋ ਸਚੁ ਵੇਖੈ ਸਭ ਥਾਈ ;
ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੭॥ (1065-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who sees the Truest of the True everywhere, hears the Truth, and enshrines it within his mind. ||7||

ਹਉਮੈ ਗਣਤ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1065-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism and mental calculations are relieved through Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਹਿਰਦੈ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1065-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Keep the Dear Master close, and enshrine Him in your heart.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ (1065-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who praises Almighty forever, through the Guru's Shabad, meets with the True Master, and finds peace. ||8||

ਸੋ ਚੇਤੇ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਚੇਤਾਏ ॥ (1065-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone remembers Almighty, whom Almighty inspires to remember.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (1065-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), He comes to dwell in the mind.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ , ਆਪੇ ਬੂਝੈ ; ਆਪੈ ਆਪੁ ਸਮਾਇਦਾ ॥੯॥ (1065-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself sees, and He Himself understands; He merges all into Himself. ||9||

ਜਿਨਿ ਮਨ ਵਿਚਿ ਵਥੁ ਪਾਈ ; ਸੋਈ ਜਾਣੈ ॥ (1065-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone knows, who has placed the object within his mind.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1065-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), he comes to understand himself.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ , ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1065-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

That humble being who understands himself is immaculate. He proclaims the Guru's Bani, and the Guru's Shabad (Hymn). ||10||

ਏਹ ਕਾਇਆ ; ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1065-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

This body is sanctified and purified;

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਚੇਤੈ ; ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ (1065-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

through Guru's Shabad (Gurbani), it contemplates Almighty, the ocean of virtue.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1065-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who chants the Glorious Praises of Almighty night and day, and remains attuned to His Love, chants His Glorious Virtues, immersed in the Glorious Master. ||11||

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭ ; ਮੂਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (1065-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
This body is the source of all Maya;

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (1065-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
in love with duality, it is deluded by illusion.

ਹਰਿ ਨ ਚੇਤੈ , ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਚੇਤੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1065-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
It does not remember Almighty, and suffers in eternal pain. Without remembering Almighty, it suffers in pain. ||12||

ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1065-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
One who serves the True Guru is approved and respected.

ਕਾਇਆ ਹੰਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਦਰਿ ਸਚੈ ਜਾਣੁ ॥ (1065-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
His body and soul-swan are pure; in the Court of Almighty, he is known to be true.

ਹਰਿ ਸੇਵੇ , ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ;
ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1065-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He serves Almighty, and enshrines Almighty in his mind; he is exalted, singing the Glorious Praises of Almighty. ||13||

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ; ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1065-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Without good destiny, no one can serve the True Guru.

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ; ਮੁਏ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (ibl-lwie bolo) (1065-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
The self-willed manmukhs are deluded, and die weeping and wailing.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਕੇਰੀ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1065-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Those who are blessed by the Guru's Glance of Grace – the Master unites them with Himself. ||14||

ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ; ਪਕੇ ਹਟਨਾਲੇ ॥ (1065-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
In the body fortress, are the solidly-constructed markets.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਵੈ ; ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (1065-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh purchases the object, and takes care of it.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1065-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meditating on Almighty's Name, day and night, he attains the sublime, exalted status. ||15||

ਆਪੇ ਸਚਾ ; ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1065-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master Himself is the Giver of peace.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ (1065-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Shabad of the Perfect Guru, He is realized.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਾ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੭॥੨੧॥ (1065-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak praises the True Almighty's Name; through perfect destiny, He is found. ||16||7||21||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1066-1)

Maaru, Third Mahala:

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ; ਆਕਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1066-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Formless Master created the universe of form.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਹੁਕਮਿ ਬਣਾਇਆ ॥ (1066-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By the Hukam of His Command, He created attachment to Maya.

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ;
ਸੁਣਿ ਸਾਚਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਦਾ ॥੧॥ (1066-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Creator Himself stages all the plays; hearing of the True Master, enshrine Him in your mind. ||1||

ਮਾਇਆ ਮਾਈ ;
ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥ (qYR-gux bolo) (1066-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Maya, the mother, gave birth to the three gunas, the three qualities (Sat, Raj & Tam),

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ; ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ (1066-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
and proclaimed the four Vedas (Rig, Yujur, Sham & Atharban) to Brahma.

ਵਰ੍ਹੇ ਮਾਹ ਵਾਰ ਥਿਤੀ ਕਰਿ ;
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1066-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Creating the years, months, days and dates, He infused intelligence into the world. ||2||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ (1066-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Service to the Guru is the most excellent action.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਰਾਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥ (1066-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Enshrine Almighty's Name within your heart.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ;
ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ (1066-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
The Guru’s Shabad (Hymn) prevails throughout the world; through this Bani, Almighty's Name is obtained. ||3||

ਵੇਦੁ ਪੜੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥ (1066-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He reads the Vedas, but he starts arguments night and day.

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ; ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ (1066-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He does not remember Almighty’s Name; he is bound and gagged by the Messenger of Death.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥ (qYR-gux bolo) (1066-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
In the love of duality, he suffers in pain forever; he is deluded by illusion, and confused by the three characteristics of Maya. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1066-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is in love with the One Master alone;

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ; ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1066-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

he abandons the three wishes of the mind (Sut – son, Vit – worldly prossessions and Lok Icha – heavan).

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥ (1066-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the True Guru's Shabad (Hymn), he is liberated forever; he renounces emotional attachment to Maya. ||5||

ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਾਤੇ ; ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥ (rw~qy bolo) (1066-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who are so pre-ordained to be imbued, are imbued with love for Almighty.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ (mw~qy bolo) (1066-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, they are intuitively intoxicated.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ (1066-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru forever, they find God; He Himself unites them with Himself. ||6||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਭਰਮਿਨ ਪਾਏ ॥ (iek`Tw bolo) (1066-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In attachment to Maya, one is indulged in its illusion.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ; ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1066-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attached to the love of duality, one suffers in pain.

ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ;
ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥ (1066-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The crimson color lasts for only a few days; all too soon, it fades away. ||7||

ਏਹੁ ਮਨੁ ; ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ ॥ (1066-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

So color this mind in the Fear and the Love of God.

ਇਤੁ ਰੰਗਿ ; ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1066-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Dyed in this color, one merges in the True Master.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ , ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ ॥੮॥ (1066-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, some may obtain this color. Through the Guru's Teachings, this color is applied. ||8||

ਮਨਮੁਖੁ ; ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1066-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs take great pride in themselves.

ਦਰਗਹ ; ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (1066-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In the Court of Almighty, they are never honored.

ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ (1066-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Attached to duality, they waste their lives; without understanding, they suffer in pain. ||9||

ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ; ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ (1066-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My God has hidden Himself deep within the self.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1066-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one is united in Almighty's Union.

ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ;
ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1066-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

God is True, and True is His trade, through which the priceless Naam is obtained. ||10||

ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1066-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one has found this body's value.

ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ; ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1066-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

My Master has worked His handiwork.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ;
ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1066-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh purifies his body, and then Almighty unites him with Himself. ||11||

ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ; ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ (1066-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Within the body, one loses, and within the body, one wins.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ; ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1066-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh seeks the self-sustaining Master.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1066-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh trades, and finds peace forever; he intuitively merges in the Celestial Master. ||12||

ਸਚਾ ਮਹਲੁ ; ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ (1066-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is Almighty's Mansion, and True is His treasure.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ (1066-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Great Giver Himself gives.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ;
ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1066-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukh praises the Giver of peace; his mind is united with Almighty, and he comes to know His worth. ||13||

ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1066-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Within the body is the object; its value cannot be estimated.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1066-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself grants glorious greatness to the Gurmukh.

ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ , ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ , ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1066-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone knows this object, to whom this store belongs; the Gurmukh is blessed with it, and does not come to regret. ||14||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1066-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Dear Master is pervading and permeating all.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ (1066-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He is found.

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ;
ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1066-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself unites in His Union; through the Guru's Shabad (Hymn), one intuitively merges with Him. ||15||

ਆਪੇ ਸਚਾ ; ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1067-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master Himself unites us with His Shabad.

ਸਬਦੇ ; ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1067-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Within the Shabad, illusion is driven out.

ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੮॥੨੨॥ (1067-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He blesses us with the greatness of His Naam, and through Almighty's Name peace is found. ||16||8||22||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1067-2)

Maaru, Third Mahala:

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ; ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ (1067-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is beyond the grasp of the mind, reach of sensors and self-sustaining.

ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ; ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥ (1067-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself is merciful, inaccessible (beyond the grasp of the mind) and unlimited.

ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥ (1067–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one can reach up to Him; through Guru's Shabad (Gurbani), He is met. ||1||

ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ (1067–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone serves You, who pleases You.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ (1067–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, he merges in the True Master.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ॥੨॥ (1067–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

All the time, he chants Almighty's Praises, day and night; his tongue savors and delights in the sublime essence of Almighty. ||2||

ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ; ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥ (1067–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who die in the Shabad means who kills their selfness; their death is exalted and glorified.

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ; ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਹਿ ॥ (1067–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They enshrine Almighty's Virtues in their hearts.

ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ;
ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ (1067–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Holding tight to the Guru's feet, their lives becomes prosperous, and they are rid of the love of duality. ||3||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1067–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Dear Master unites them in Union with Himself.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ (1067–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad, self-conceit is dispelled.

ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (1067-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who remain attuned to devotional worship to Almighty, night and day, earn the profit in this world. ||4||

ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ; ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1067-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

What Glorious Virtues of Yours should I describe? I cannot describe them.

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1067-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You have no end or limitation. Your value cannot be estimated.

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (1067-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When the Giver of peace Himself bestows His Mercy, the virtuous are absorbed in virtue. ||5||

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ; ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1067-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In this world, emotional attachment is spread all over.

ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ; ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1067-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The ignorant, self-willed manmukh is immersed in utter darkness.

ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ , ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (1067-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Chasing after worldly affairs, he wastes away his life in vain; without the Name, he suffers in pain. ||6||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ (1067-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

If Almighty grants His Grace, then one finds the True Guru.

ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1067-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, the filth of egotism is burned away.

**ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ;
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥** (1067-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The mind becomes immaculate, and the jewel of spiritual wisdom brings enlightenment; the darkness of spiritual ignorance is dispelled. ||7||

ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1067-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Your Names are countless; Your value cannot be estimated.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ; ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (1067-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I enshrine Almighty's True Name within my heart.

**ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ;
ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥** (1067-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Who can estimate Your value, God? You are immersed and absorbed in Yourself. ||8||

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1067-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty's Name, is priceless, inaccessible (beyond the grasp of the mind) and infinite.

ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ; ਤੋਲਣਹਾਰਾ ॥ (qolx-hwrw bolo) (1067-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

No one can weigh it.

**ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਤੋਲਿ ਤੋਲਾਏ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਿ ਤੋਲਾਇਆ ॥੯॥** (1067-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You Yourself weigh, and estimate all; through Guru's Shabad (Gurbani), You unite, when the weight is perfect. ||9||

ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ; ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1067-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Your servant serves, and offers this prayer.

ਤੂ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ; ਬਹਾਲਹਿ ਪਾਸਿ ॥ (1067-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Please, let me sit near You, and unite me with Yourself.

**ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੦॥** (1067-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

You are the Giver of peace to all beings; by perfect karma, we meditate on You. ||10||

ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ; ਜਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1067-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Chastity, truth and self-control come by practicing and living the Truth.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਜਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1067-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

This mind becomes immaculate and pure, singing the Glorious Praises of Almighty.

ਇਸੁ ਬਿਖੁ ਮਹਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਭਾਇਆ ॥੧੧॥ (1067-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In this world of poison(of maya), the Nectar (Almighty's Name) is obtained, if it pleases my Dear Master. ||11||

ਜਿਸ ਨੋ ਬੁਝਾਏ ; ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ (1067-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone understands, whom God inspires to understand.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਅੰਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ (1067-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Singing the Glorious Praises of Almighty, one's inner being is awakened.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ;
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧੨॥ (1067-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Egotism and possessiveness are silenced and subdued, and one intuitively finds the True Master. ||12||

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ; ਹੋਰ ਫਿਰੈ ਘਨੇਰੀ ॥ (1067-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without good karma, countless others wander around.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ; ਚੁਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥ (1067-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They die, and die again, only to be reborn; they cannot escape the cycle of reincarnation.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਰਾਤਾ , ਬਿਖੁ ਕਮਾਵੈ ; (rw~qw bolo)
ਸੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ (1067-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Imbued with poison, they practice poison and corruption, and they never find peace. ||13||

ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੇ ; ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ByK-Dwrl bolo) (1067-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Many disguise themselves with religious robes.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਹਉਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਮਾਰੀ ॥ (1067-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, no one has conquered egotism.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ;
ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ (1067-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who remains dead while yet alive is liberated, and merges in the True Name. ||14||

ਅਗਿਆਨੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਇਸੁ ਤਨਹਿ ਜਲਾਏ ॥ (1067-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Spiritual ignorance and desire burn this human body.

ਤਿਸ ਦੀ ਬੂਝੈ ; ਜਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਏ ॥ (1068-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone puts out this fire, who practices and lives the Guru's Shabad.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ;
ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੫॥ (1068-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

His body and mind are cooled and soothed, and his anger is silenced; conquering egotism, he merges in Almighty. ||15||

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1068-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is the Master, and True is His glorious greatness.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਵਿਰਲੈ ਪਾਈ ॥ (1068-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, a rare few attain this.

ਨਾਨਕੁ , ਏਕ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥੧॥੨੩॥ (1068-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak offers this one prayer: through Almighty's Name, may I merge in Almighty. ||16||1||23||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1068-3)

Maaru, Third Mahala:

ਨਦਰੀ ; ਭਗਤਾ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (1068-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Your Grace, please unite with Your devotees.

ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ; ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1068-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Your devotees ever praise You, lovingly focusing on You.

ਤਉ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰਹਿ ਕਰਤੇ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (1068-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In Your Sanctuary, they are saved, O Creator Master; You unite them in Union with Yourself. ||1||

ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ; ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (1068-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Sublime and exalted is devotion to the Perfect Guru's Shabad (Hymn).

ਅੰਤਰਿ ਸੁਖੁ ; ਤੇਰੈ ਮਨਿ , ਭਾਈ ॥ (1068-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Peace prevails within; they are pleasing to Your Mind.

ਮਨੁ ਤਨੁ , ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (1068-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One whose mind and body are imbued with true devotion, focuses his consciousness on the True Master. ||2||

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ; ਸਦ ਜਲੈ ਸਰੀਰਾ ॥ (polw bolo) (1068-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In egotism, the body is forever burning.

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਭੇਟੇ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1068-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

When God grants His Grace, one meets the Perfect Guru.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1068-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Shabad dispels the spiritual ignorance within, and through the True Guru, one finds peace. ||3||

ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ; ਅੰਧੁ ਕਮਾਏ ॥ (1068-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The blind, self-willed manmukh acts blindly.

ਬਹੁ ਸੰਕਟ ; ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਏ ॥ (1068-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is in terrible trouble, and wanders in reincarnation.

ਜਮ ਕਾ ਜੇਵੜਾ ਕਦੇ ਨ ਕਾਟੈ ;
ਅੰਤੇ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ (1068-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He can never snap the noose of Death, and in the end, he suffers in horrible pain. ||4||

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ; ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1068-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, one's comings and goings in reincarnation are ended.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1068-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He keeps the True Name enshrined within his heart.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ;
ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ (1068-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He dies in Guru's Shabad (Gurbani), and conquers his mind; stilling his egotism, he merges in Almighty. ||5||

ਆਵਣ ਜਾਣੈ ; ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ (1068-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Coming and going, the people of the world are wasting away.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਥਿਰੁ ਕੋਇ ਨ ਹੋਈ ॥ (1068-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds permanence and stability.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੬॥ (1068-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Shabad shines its Light deep within the self, and one dwells in peace; one's light merges into the Light. ||6||

ਪੰਚ ਦੂਤ ; ਚਿਤਵਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ (1068-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Because of the five demons (lust, anger, attachment, greed & ego) one thinks of evil.

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਕਾ ; ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ (1068-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The expanse is the manifestation of emotional attachment to Maya.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਤਾ ਮੁਕਤੁ ਹੋਵੈ ;
ਪੰਚ ਦੂਤ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥੭॥ (1068-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, one is liberated, and the five demons are put under his control. ||7||

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਹੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ (1068-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Guru, there is only the darkness of attachment.

ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਡੁਬੈ ; ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ (1068-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Over and over, time and time again, they are drowned.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ , ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੮॥ (1068-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meeting the True Guru, Truth is implanted within, and the True Name becomes pleasing to the mind. ||8||

ਸਾਚਾ ਦਰੁ ; ਸਾਚਾ ਦਰਵਾਰਾ ॥ (1068-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

True is His Door, and True is His Court, His Royal Darbaar.

ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ; ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਾ ॥ (1068-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The true ones serve Him, through the Beloved Guru’s Shabad (Hymn).

ਸਚੀ ਧੁਨਿ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ;
ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ (1068-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Singing the Glorious Praises of the True Master, in the true melody, I am immersed and absorbed in Truth. ||9||

ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ; ਕੋ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ (1068-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within the home of the self, one finds the home of Almighty.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (1068-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru’s Shabad (Gurbani), one easily, intuitively finds it.

ਓਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੦॥ (1068-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

There, one is not afflicted with sorrow or separation; merge into the Master who is the form of knowledge naturally. ||10||

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਦੁਸਟਾ ਕਾ ਵਾਸਾ ॥ (1068-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The evil people live in the love of duality.

ਭਉਦੇ ਫਿਰਹਿ ; ਬਹੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸਾ ॥ (1068-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They wander around, totally attached and thirsty.

ਕੁਸੰਗਤਿ ਬਹਹਿ , ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ; (ku-sMgiq bolo)
ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇਆ ॥੧੧॥ (1068-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They sit in evil gatherings, and suffer in pain forever; they earn pain, nothing but pain. ||11||

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ; ਸੰਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1068-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, there is no Sangat, no Congregation.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੇ ; ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ (1068-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, no one can cross over to the other side.

ਸਹਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੨॥ (1068-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who intuitively chants God's Glorious Praises day and night - his light merges into the Light. ||12||

ਕਾਇਆ ਬਿਰਖੁ ; ਪੰਖੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸਾ ॥ (1068-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The body is the tree; the bird of the Atma (real-self) dwells within it.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੁਗਹਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ (1068-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

It drinks in the Nectar, resting in Guru's Shabad (Gurbani).

ਉਡਹਿ ਨ ਮੂਲੇ , ਨ ਆਵਹਿ ਨ ਜਾਹੀ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ (1068-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

It never flies away, and it does not come or go; it dwells within the home of its real-self. ||13||

ਕਾਇਆ ਸੋਧਹਿ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਹਿ ॥ (1068-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Purify the body, and contemplate the Shabad.

ਮੋਹ ਠਗਉਰੀ ; ਭਰਮੁ ਨਿਵਾਰਹਿ ॥ (Tgau-rI bolo) (1068-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Remove the poisonous drug of emotional attachment, and eradicate illusion.

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੪॥ (1068-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Giver of peace Himself bestows His Mercy, and unites us in Union with Himself. ||14||

ਸਦ ਹੀ ਨੇੜੈ ; ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ (1069-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is always near at hand; He is never far away.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਨਜੀਕਿ ਪਛਾਣਹੁ ॥ (1069-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), realize that He is very near.

ਬਿਗਸੈ ਕਮਲੁ , ਕਿਰਣਿ ਪਰਗਾਸੈ ;
ਪਰਗਟੁ ਕਰਿ ਦੇਖਾਇਆ ॥੧੫॥ (1069-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Your heart-lotus shall blossom forth, and the ray of Almighty's Divine Light shall illuminate your heart; He shall be revealed to You. ||15||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ (1069-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Master is Himself the Creator.

ਆਪੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1069-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself kills, and gives life; there is no other at all.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੬॥੨॥੨੪॥ (1069-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through Almighty's Name, glorious greatness is obtained. Eradicating self-conceit, peace is found. ||16||2||24||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੪ (sol-hy bolo) (1069-4)

Maaru, Solhe, Fourth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1069-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਚਾ ਆਪਿ ; ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (svwrx-hwrw bolo) (1069-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty Master Himself is the One who exalts and embellishes.

ਅਵਰ ਨ ਸੂਝਸਿ ; ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ (1069-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Do not consider any other work.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1069-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The True Master abides deep within the heart of the Gurmukh, who intuitively merges in the True Master. ||1||

ਸਭਨਾ ; ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1069-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The True Master dwells within the minds of all.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (1069-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, they are intuitively absorbed in Him.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ , ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1069-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Calling out, "Guru, Guru", I have found eternal peace; my consciousness is focused on the Guru's feet. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਗਿਆਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਪੂਜਾ ॥ (1069-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The True Guru is spiritual wisdom; the True Guru is worship and adoration.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥ (1069-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I serve the True Guru, and no other.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਭਾਈ ਹੇ ॥੩॥ (1069-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

From the True Guru, I have obtained the wealth, the jewel of Almighty's Name (Naam). Service to the True Guru is pleasing to me. ||3||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਜੋ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ॥ (1069-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Without the True Guru, those who are attached to duality

ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ; ਭ੍ਰਮਿ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥ (1069-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

come and go, and wander in reincarnation; these unfortunate ones die.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਹਿ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1069-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, even after they are emancipated, those who become Gurmukh remain in the Guru's Sanctuary. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚੀ ॥ (1069-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The love of the Gurmukh is forever true.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਮਾਗਉ ; ਨਾਮੁ ਅਜਾਚੀ ॥ (1069-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I beg for the invaluable Naam, Almighty's Name, from the Guru.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1069-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O Dear Master, please be kind, and grant Your Grace; please keep me in the Guru's Sanctuary. ||5||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਚੁਆਇਆ ॥ (1069-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The True Guru trickles the Nectar into my mouth.

ਦਸਵੈ ਦੁਆਰਿ ; ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ (1069-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

My Tenth Gate has been opened and revealed.

ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1069-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The unlimited tune from unstruck sound current of the Shabad vibrates and resounds there, with the melody of the Guru's Bani; one is easily, intuitively absorbed in Almighty. ||6||

ਜਿਨ ਕਉ ; ਕਰਤੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ (1069-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who are so pre-ordained by the Creator,

ਅਨਦਿਨੁ ; ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਵਿਹਾਈ ॥ (An-idnu bolo) (1069-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

pass their nights and days calling on the Guru.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਕੋ ਸੀਝੈ ਨਾਹੀ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1069-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Without the True Guru, no one understands; focus your consciousness on the Guru's Feet. ||7||

ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (1069-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty Himself blesses those with whom He is pleased.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲੇਇ ॥ (1069-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Gurmukh receives the wealth of Almighty’s Name (Naam).

ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1069-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

When Almighty grants His Grace, He bestows Almighty’s Name (Naam); Guru Nanak is immersed and absorbed in Almighty’s Name (Naam). ||8||

ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ; ਮਨਿ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ (1069-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The jewel of spiritual wisdom is revealed within the mind.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ; ਸਹਜੇ ਲਇਆ ॥ (1069-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The wealth of Almighty’s Name (Naam) is easily, intuitively received.

ਏਹ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1069-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

This glorious greatness is obtained from the Guru; I am forever a sacrifice to the True Guru. ||9||

ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਸੂਰੁ ; ਨਿਸਿ , ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (1069-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

With the rising of the sun, the darkness of the night is dispelled.

ਅਗਿਆਨੁ ਮਿਟਿਆ ; ਗੁਰ ਰਤਨਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1069-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Spiritual ignorance is eradicated, by the priceless jewel of the Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1069-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The True Guru is the fantastically valuable jewel of spiritual wisdom; blessed by God's Mercy, peace is found. ||10||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ; ਪ੍ਰਗਟੀ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (1069-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Gurmukh obtains and his good reputation increases.

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ; ਨਿਰਮਲੁ ਹਛਾ ਲੋਇ ॥ (1069-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

In all four ages he is considered to be pure and good.

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; (r`qy bolo)
ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1069-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Imbued with Almighty's Name, he finds peace. He remains lovingly focused on Almighty's Name (Naam). ||11||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (1069-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Gurmukh receives Almighty's Name (Naam).

ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ; ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ (1069-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

In intuitive peace he wakes, and in intuitive peace he sleeps.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਵੈ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1070-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Gurmukh is immersed and absorbed in Almighty's Name (Naam); Guru Nanak meditates on Almighty's Name (Naam). ||12||

ਭਗਤਾ ਮੁਖਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ (1070-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Nectar of the Guru's Bani is in the mouth of the devotees.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (1070-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs chant and repeat Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਤ ਸਦਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1070-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Chanting Almighty's Name, their minds forever blossom forth; they focus their minds on Almighty's Feet. ||13||

ਹਮ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨ ; ਗਿਆਨੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (1070-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I am foolish and ignorant; I have no wisdom at all.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ; ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1070-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

From the True Guru, I have obtained understanding in my mind.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1070-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O Dear Master, please be kind to me, and grant Your Grace; let me be committed to serving the True Guru. ||14||

ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਤਾ ; ਤਿਨਿ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥ (1070-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who know the True Guru realize the One Master.

ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1070-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Giver of peace is all-pervading, permeating everywhere.

ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1070-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Understanding my own soul, I have obtained the Supreme Status; my awareness is immersed in selfless service. ||15||

ਜਿਨ ਕਉ ; ਆਦਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1070-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who are blessed with glorious greatness by the Primal Almighty

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1070-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

are lovingly focused on the True Guru, who dwells within their minds.

ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ;
ਨਾਨਕ , ਅੰਕਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ (1070-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The Giver of life to the world Himself meets them; Guru Nanak says, they are absorbed in His Being. ||16||1||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1070-7)

Maaru, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1070-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty is beyond the grasp of mind and sensors; He is eternal and imperishable.

ਸਰਬੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਘਟ ਵਾਸੀ ॥ (1070-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

He dwells in the heart, and is all-pervading, permeating everywhere.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹੇ ॥੧॥ (1070-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

There is no other Giver except Him; worship Almighty, O mortals. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ; ਹਰਿ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥
ਤਾ ਕਉ ; ਕੋਇ ਨ ਸਾਕਸਿ ਮਾਰਾ ॥ (1070-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

No one can kill anyone who is saved by the Savior Master.

ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤਹੁ ;
ਜਾ ਕੀ ਉਤਮ ਬਾਣੀ ਹੇ ॥੨॥ (1070-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

So serve such a Master, O Saints, whose Bani is exalted and sublime. ||2||

ਜਾ ਜਾਪੈ ; ਕਿਛੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹੀ ॥ (1070-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

When it seems that a place is empty and void,

ਤਾ ਕਰਤਾ ; ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (1070-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

there, the Creator Master is permeating and pervading.

ਸੂਕੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਤੋਨੁ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ਹੇ ॥੩॥ (1070-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

He causes the dried-up branch to blossom forth in greenery again; so meditate on Almighty - wondrous are His ways! ||3||

ਜੋ ਜੀਆ ਕੀ ; ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ॥ (1070-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

The One who knows the anguish of all beings

ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ; ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੈ ॥ (1070-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

- unto that Master, I am a sacrifice.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਜਨ ਕਰਿ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਜੋ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਦਾਣੀ ਹੇ ॥੪॥ (1070-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Offer your prayers to the One who is the Giver of all peace and joy. ||4||

ਜੋ ਜੀਐ ਕੀ ; ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1070-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

But one who does not know the state of the soul

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ; ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀਐ ਅਜਾਣੈ ॥ (1070-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

- do not say anything to such an ignorant person.

ਮੂਰਖ ਸਿਉ ਨਹ ਲੂਝੁ ਪਰਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ਹੇ ॥੫॥ (1070-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Do not argue with fools, O mortals. Meditate on Almighty, in the state of Nirvaanaa. ||5||

ਨਾ ਕਰਿ ਚਿੰਤ ; ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਕਰਤੇ ॥ (1070-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Don't worry - let the Creator take care of it.

ਹਰਿ ਦੇਵੈ ; ਜਲਿ ਥਲਿ , ਜੰਤਾ ਸਭਤੈ ॥ (1070-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty gives to all creatures in the water and on the land.

ਅਚਿੰਤ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ;
ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕੀਟ ਪਖਾਣੀ ਹੇ ॥੬॥ (1070-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

My God bestows His blessings without being asked, even to worms in soil and stones. ||6||

ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ; ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ (1070-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Do not place your hopes in friends, children and siblings.

ਨਾ ਕਰਿ ਆਸ ;
ਕਿਸੈ ਸਾਹ ਬਿਉਹਾਰ ਕੀ ਪਰਾਈ ॥ (1070-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Do not place your hopes in kings or the business of others.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ , ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ;
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਾਰੰਗਪਾਣੀ ਹੇ ॥੭॥ (1070-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Name, no one will be your helper; so meditate on Almighty, Almighty of the world. ||7||

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1070-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Night and day, chant Almighty's Name (Naam).

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ; ਪੂਰੈ ਥਾਰੀ ॥ (1070-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

All your hopes and desires shall be fulfilled.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ;
ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ਹੇ ॥੮॥ (1070-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

O servant Guru Nanak, chant the Name of the Destroyer of fear, and your life-night shall pass in intuitive peace and poise. ||8||

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1070-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who serve Almighty find peace.

ਸਹਜੇ ਹੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1070-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

They are intuitively absorbed in Almighty's Name.

ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ;
ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ਹੇ ॥੯॥ (1070-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty preserves the honor of those who seek His Sanctuary; go and consult the Vedas and the Puraanas. ||9||

ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ; ਸੋਈ ਜਨੁ ਲਾਗੈ ॥ (1070-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

That humble being is attached to Almighty's service, whom Almighty so attaches.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (1070-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Through Guru's Shabad (Gurbani), illusion and fear are dispelled.

ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਦਾਸੀ ;
ਜਿਉ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ਵਿਚਿ ਪਾਣੀ ਹੇ ॥੧੦॥ (1070-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

In his own home, he remains unattached, like the lotus flower in the water. ||10||

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ; ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ (1071-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

One who serves in egotism is not accepted or approved.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ; ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ (1071-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Such a person is born, only to die again, and come and go in reincarnation.

ਸੋ ਤਪੁ ਪੂਰਾ , ਸਾਈ ਸੇਵਾ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ਹੇ ॥੧੧॥ (1071-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Perfect is that penance and that service, which is pleasing to the Mind of my Master. ||11||

ਹਉ , ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਆਖਾ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (1071-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

What Glorious Virtues of Yours should I chant, O my Master?

ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1071–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

You are the Inner-knower, the Searcher of all souls.

**ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ , ਤੁਝੈ ਪਹਿ ਕਰਤੇ ;
ਹਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ਹੇ ॥੧੨॥** (1071–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I beg for blessings from You, O Creator Master; I repeat Your Name night and day. ||12||

ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ; ਅਹੰਕਾਰ ਬੋਲਣ ਕਾ ॥ (1071–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Some speak in egotistical power.

ਕਿਸ ਹੀ ਜੋਰੁ ; ਦੀਬਾਨ ਮਾਇਆ ਕਾ ॥ (1071–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Some have the power of authority and Maya.

**ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ , ਟੇਕ ਧਰ ਅਵਰ ਨ ਕਾਈ ;
ਤੂ ਕਰਤੇ ਰਾਖੁ ਮੈ ਨਿਮਾਣੀ ਹੇ ॥੧੩॥** (1071–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I have no other Support at all, except Almighty. O Creator Master, please save me, meek and dishonored. ||13||

ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ ਕਰਹਿ ; ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ (1071–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

You bless the meek and dishonored with honor, as it pleases You, Dear Almighty.

ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ; ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (1071–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Many others argue in conflict, coming and going in reincarnation.

**ਜਿਨ ਕਾ ਪਖੁ ਕਰਹਿ , ਤੂ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ ਕੀ ਊਪਰਿ ਗਲ , ਤੁਧੁ ਆਣੀ ਹੇ ॥੧੪॥** (1071–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those people, whose side You take, O Master, are elevated and successful. ||14||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਿਨੀ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ (1071–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who meditate forever on Almighty's Name,

ਤਿਨੀ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (1071–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

by Guru's Grace, obtain the supreme status.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ , ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਪਛੋਤਾਣੀ ਹੇ ॥੧੫॥ (1071-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Those who serve Almighty find peace; without serving Him, they regret and repent. ||15||

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ; ਹਰਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ॥ (1071-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

You are pervading all, Dear Almighty of the world.

ਸੋ ਹਰਿ ਜਪੈ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥ (1071-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

He alone meditates on Almighty, upon whose forehead the Guru places His hand.

ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ , ਹਰਿ ਜਾਪੀ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਦਸਾਣੀ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥ (1071-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Entering the Sanctuary of Almighty, I meditate on Almighty; servant Guru Nanak is the slave of His slaves. ||16||2||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1071-10)

Maaru, Solhe, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1071-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਲਾ ਉਪਾਇ ; ਧਰੀ ਜਿਨਿ ਧਰਣਾ ॥ (1071-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He infused His power into the earth.

ਗਗਨੁ ਰਹਾਇਆ ; ਹੁਕਮੇ ਚਰਣਾ ॥ (1071-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He elevated the sky with the support of His feet such is His Command.

ਅਗਨਿ ਉਪਾਇ , ਈਧਨ ਮਹਿ ਬਾਧੀ ;
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਭਾਈ ਹੇ ॥੧॥ (1071-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He created fire and locked it into wood. That God protects all, O Siblings of Destiny. ||1||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਉ ; ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹੇ ॥ (1071-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He gives nourishment to all beings and creatures.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ; ਸਮਰਥ ਆਪਾਹੇ ॥ (1071-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself is the all-powerful Creator, the Cause of causes.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ; (auQwpn-hwrw bolo)
ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਸਹਾਈ ਹੇ ॥੨॥ (1071-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In an instant, He establishes and disestablishes; He is your help and support. ||2||

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ;
ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ॥ (pRiq-pwilAw bolo) (1071-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He cherished you in your mother's womb.

ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ; ਸਮਾਲਿਆ ॥ (1071-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With every breath and morsel of food, He is with you, and takes care of you.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪੀਐ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਹੇ ॥੩॥ (1071-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forever and ever, meditate on that Beloved; Great is His glorious greatness! ||3||

ਸੁਲਤਾਨ ਖਾਨ ; ਕਰੇ ਖਿਨ ਕੀਰੇ ॥ (1071-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The sultans and nobles are reduced to dust in an instant.

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜਿ ; ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਰੇ ॥ (1071-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

God cherishes the poor, and makes them into rulers.

ਗਰਬ ਨਿਵਾਰਣ , ਸਰਬ ਸਧਾਰਣ ;
ਕਿਛੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੪॥ (1071-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Destroyer of egotistical pride, the Support of all. His value cannot be estimated. ||4||

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ; ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ॥ (1071-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is honorable, and he alone is wealthy,

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (1071-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

within whose mind Almighty abides.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ ;
ਜਿਨਿ ਇਹ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ (1071-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is my mother, father, child, relative and sibling, who created this Universe. ||5||

ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਸਰਣਾ ; ਭਉ ਨਹੀ ਕਰਣਾ ॥ (1071-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have come to God's Sanctuary, and so I fear nothing.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਨਿਹਚਉ ਹੈ ਤਰਣਾ ॥ (1071-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I am sure to be saved.

ਮਨ ਬਚ ਕਰਮ ਅਰਾਧੇ ਕਰਤਾ ;
ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸਜਾਈ ਹੇ ॥੬॥ (1071-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who adores the Creator in thought, word and deed, shall never be punished. ||6||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ; ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ (1071-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One whose mind and body are permeated with Almighty, the treasure of virtue,

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ; ਜੋਨਿ ਨ ਭਵਿਆ ॥ (1071-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

does not wander in birth, death and reincarnation.

ਦੂਖ ਬਿਨਾਸ ਕੀਆ ਸੁਖਿ ਡੇਰਾ ;
ਜਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ਹੇ ॥੭॥ (1071-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Pain vanishes and peace prevails, when one is satisfied and fulfilled. ||7||

ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ; ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ॥ (1071-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Master is my best friend.

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1072-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Inner-knower, the Searcher of hearts, is in all places and interspaces.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ਹੇ ॥੮॥ (1072-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Remember, remember the Perfect Transcendent Master, I am rid of all anxieties and calculations. ||8||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹਾ ॥ (1072-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who has Almighty's Name has hundreds of thousands and millions of arms.

ਹਰਿ ਜਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ; ਸੰਗਿ ਧਨੁ ਤਾਹਾ ॥ (1072-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The wealth of Almighty's Praises is with him.

ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨਾ ;
ਦੂਤ ਮਾਰੇ ਕਰਿ ਧਾਈ ਹੇ ॥੯॥ (1072-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In His Mercy, God has blessed me with the sword of spiritual wisdom; I have attacked and killed the demons. ||9||

ਹਰਿ ਕਾ ਜਾਪੁ ਜਪਹੁ ; ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥ (1072-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Chant the Chant of Almighty, the Chant of Chants.

ਜੀਤਿ ਆਵਹੁ ਵਸਹੁ ; ਘਰਿ ਅਪਨੇ ॥ (1072-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Be a winner of the game of life and come to abide in your true home.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਨਰਕ ਨ ਦੇਖਹੁ ;
ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ (1072-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You shall not see the 8.4 million types of hell; sing His Glorious Praises and remain saturated with loving devotion||10||

ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ; ਉਧਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (auDwrx-hwrw bolo) (1072-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Savior of worlds and galaxies.

ਊਚ ਅਥਾਹ ; ਅਗੰਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1072-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is lofty, unfathomable, inaccessible (beyond the grasp of the mind) and infinite.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ;
ਸੋ ਜਨੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ਹੇ ॥੧੧॥ (1072-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That humble being, unto whom God grants His Grace, meditates on Him. ||11||

ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ; ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਲੇ ॥ (1072-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

God has broken my bonds, and claimed me as His own.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਕੀਨੇ ਘਰ ਗੋਲੇ ॥ (1072-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He has made me the slave of His home.

ਅਨਹਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੁ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ;
ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ (1072-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The unstruck celestial sound current resounds and vibrates, when one performs acts of true service. ||12||

ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ (1072-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I have enshrined faith in You within my mind.

ਬਿਨਸਿ ਗਈ ; ਹਉਮੈ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ॥ (1072-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My egotistical intellect has been driven out.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ;
ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਭ ਸੁਹਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ (1072-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty has made me His own, and now I have a glorious reputation in this world. ||13||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ; ਜਪਹੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥ (1072-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Proclaim His Glorious Victory, and meditate on Master of the Universe.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ; ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਈਸੈ ॥ (1072-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice to my Almighty.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ;
ਏਕਾ ਜਗਤਿ ਸਬਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ (1072-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I do not see any other except Him. The One Master pervades the whole world. ||14||

ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (1072-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

True, True, True is Almighty.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਸਦਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (rw~qw bolo) (1072-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, my mind is attuned to Him forever.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ;
ਏਕੰਕਾਰਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ (1072-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your humble servants live by meditating, meditating in remembrance on You, merging in You, O One Universal Creator. ||15||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1072-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Dear Master is the Beloved of His humble devotees.

ਸਭੈ ਉਧਾਰਣੁ ; ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1072-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Master is the Savior of all.

ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਪੁੰਨੀ ਸਭ ਇਛਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੧॥ (1072-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty's Name, all desires are fulfilled. He has saved the honor of servant Guru Nanak. ||16||1||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1072-12)

Maaru, Solhe, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1072-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੰਗੀ ਜੋਗੀ ; ਨਾਰਿ ਲਪਟਾਣੀ ॥ (1072-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The body-bride is attached to the Yogi, the husband-soul.

ਉਰਝਿ ਰਹੀ ; ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ॥ (1072-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

She is involved with him, enjoying pleasure and delights.

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ , ਭਏ ਇਕਤ੍ਰਾ ;
ਕਰਤੇ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੧॥ (1072-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

As a consequence of past actions, they have come together, enjoying pleasurable play. ||1||

ਜੋ ਪਿਰੁ ਕਰੈ ; ਸੁ ਧਨ ਤਤੁ ਮਾਨੈ ॥ (1072-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever the husband does, the bride willingly accepts.

ਪਿਰੁ ਧਨਹਿ ਸੀਗਾਰਿ ; ਰਖੈ ਸੰਗਾਨੈ ॥ (1072-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The husband adorns his bride, and keeps her with himself.

ਮਿਲਿ ਏਕਤ੍ਰ , ਵਸਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਪ੍ਰਿਉ ਦੇ , ਧਨਹਿ ਦਿਲਾਸਾ ਹੇ ॥੨॥ (1072-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Joining together, they live in harmony day and night; the husband comforts his wife. ||2||

ਧਨ ਮਾਗੈ ; ਪ੍ਰਿਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ (1072-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When the bride asks, the husband runs around in all sorts of ways.

ਜੋ ਪਾਵੈ ; ਸੋ ਆਣਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (1072-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever he finds, he brings to show his bride.

ਏਕ ਵਸਤੁ ਕਉ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਧਨ ਰਹਤੀ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੩॥ (1072-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

But there is one thing he cannot reach, and so his bride remains hungry and thirsty. ||3||

ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਉ ; ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰੈ ॥ (1072-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With her palms pressed together, the bride offers her prayer,

ਪ੍ਰਿਅ ਪਰਦੇਸਿ ਨ ਜਾਹੁ ; ਵਸਹੁ ਘਰਿ ਮੋਰੈ ॥ (1072-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

"O my beloved, do not leave me and go to foreign lands; please stay here with me.

ਐਸਾ ਬਣਜੁ ਕਰਹੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ;
ਜਿਤੁ ਉਤਰੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਹੇ ॥੪॥ (1072-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Do such business within our home, that my hunger and thirst may be relieved."||4||

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਜੁਗ ਸਾਧਾ ॥ (1072-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All sorts of religious rituals are performed in this age,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ; ਸੁਖੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਲਾਧਾ ॥ (1072-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

but without the sublime essence of Almighty, not an iota of peace is found.

ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਾਨਕ ਸਤਸੰਗੇ ;
ਤਉ ਧਨ ਪਿਰ ਅਨੰਦ ਉਲਾਸਾ ਹੇ ॥੫॥ (1072-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When Almighty becomes Merciful, Guru Nanak says, then in the Sat Sangat, the True Congregation, the bride and the husband enjoy ecstasy and bliss. ||5||

ਧਨ ਅੰਧੀ ; ਪਿਰੁ ਚਪਲੁ ਸਿਆਨਾ ॥ (1073-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The body-bride is blind, and the groom is clever and wise.

ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਾ ; ਰਚਨੁ ਰਚਾਨਾ ॥ (1073-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The creation was created of the five elements.

ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਤੁਮ ਆਏ ਹਹੁ ;
ਸੋ ਪਾਇਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਾ ਹੇ ॥੬॥ (1073-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That merchandise, for which you have come into the world, is received only from the True Guru. ||6||

ਧਨ ਕਹੈ ; ਤੂ ਵਸੁ ਮੈ ਨਾਲੇ ॥ (1073-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The body-bride says, "Please live with me,

ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ; ਬਾਲਗੁਪਾਲੇ ॥ (bwl-gupwly bolo) (1073-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my beloved, peaceful, young Master.

ਤੁਝੈ ਬਿਨਾ , ਹਉ ਕਿਤ ਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ;
ਵਚਨੁ ਦੇਹਿ , ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੭॥ (1073-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without you, I am of no account. Please give me your word, that you will not leave me". ||7||

ਪਿਰਿ ਕਹਿਆ ; ਹਉ ਹੁਕਮੀ ਬੰਦਾ ॥ (1073-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The soul-husband says, "I am the slave of my Commander.

ਓਹੁ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਜਿਸੁ ਕਾਣਿ ਨ ਛੰਦਾ ॥ (1073-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is my Great Master, who is fearless and independent.

ਜਿਚਰੁ ਰਾਖੈ , ਤਿਚਰੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ;
ਜਾ ਸਦੇ , ਤ ਊਠਿ ਸਿਧਾਸਾ ਹੇ ॥੮॥ (s`dy bolo) (1073-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

As long as He wills, I will remain with you. When He summons me, I shall arise and depart. ||8||

ਜਉ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਕਹੇ ; ਧਨ ਸਾਚੇ ॥ (1073-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The husband speaks words of Truth to the bride,

ਧਨ ਕਛੂ ਨ ਸਮਝੈ ; ਚੰਚਲਿ ਕਾਚੇ ॥ (1073-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

but the bride is restless and inexperienced, and she does not understand anything.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਿਰ ਹੀ ਸੰਗੁ ਮਾਗੈ ;
ਓਹੁ ਬਾਤ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਹਾਸਾ ਹੇ ॥੯॥ (1073-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Again and again, she begs her husband to stay; she thinks that he is just joking when he answers her. ||9||

ਆਈ ਆਗਿਆ ; ਪਿਰਹੁ ਬੁਲਾਇਆ ॥ (1073-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Order comes, and the husband-soul is called.

ਨਾ ਧਨ ਪੁਛੀ ; ਨ ਮਤਾ ਪਕਾਇਆ ॥ (1073-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He does not consult with his bride, and does not ask her opinion.

ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਛੂਟਰਿ ਮਾਟੀ ;
ਦੇਖੁ ਨਾਨਕ , ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਸਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (1073-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He gets up and marches off, and the discarded body-bride mingles with dust. Guru Nanak says, behold the illusion of emotional attachment and hope. ||10||

ਰੇ ਮਨ ਲੋਭੀ ; ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1073-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O greedy mind - listen, O my mind!

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਸਦੇਰੇ ॥ (1073-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Serve the True Guru day and night forever.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਚਿ ਮੁਏ ਸਾਕਤ ;
ਨਿਗੁਰੇ ਗਲਿ ਜਮ ਫਾਸਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (1073-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without the True Guru, the devotee of Mayas rot away and die. The noose of Death is around the necks of those who have no Guru. ||11||

ਮਨਮੁਖਿ ਆਵੈ ; ਮਨਮੁਖਿ ਜਾਵੈ ॥ (1073-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukh comes, and the self-willed manmukh goes.

ਮਨਮੁਖਿ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ (1073-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The manmukh suffers beatings again and again.

ਜਿਤਨੇ ਨਰਕ ਸੇ ਮਨਮੁਖਿ ਭੋਗੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਪੁ ਨ ਮਾਸਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1073-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The manmukh endures all the hells as there are; the Gurmukh is not even touched by them. ||12||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਇ ; ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਇਆ ॥ (1073-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is Gurmukh, who is pleasing to the Dear Master.

ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ; ਜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਹਿਰਾਇਆ ॥ (1073-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Who can destroy anyone who is robed in honor by Almighty?

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਕਰੇ , ਆਨੰਦੀ ;
ਜਿਸੁ ਸਿਰਪਾਉ ਪਇਆ , ਗਲਿ ਖਾਸਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1073-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The blissful one is forever in bliss; he is dressed in robes of honor. ||13||

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (1073-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Perfect True Guru.

ਸਰਣਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ; ਬਚਨ ਕੇ ਸੂਰੇ ॥ (1073-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Giver of Sanctuary, the Heroic Warrior who keeps His Word.

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਕਤ ਹੀ ਜਾਸਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (1073–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Such is Almighty, the Giver of peace, whom I have met; He shall never leave me or go anywhere else. ||14||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ; ਕਿਛੁ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (1073–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the treasure of virtue; His value cannot be estimated.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ; ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1073–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is perfectly permeating each and every heart, prevailing everywhere.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਹਉ ਰੇਣ ਤੇਰੇ ਜੋ ਦਾਸਾ ਹੇ ॥੧੫॥੧॥੨॥ (1073–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of the Destroyer of the pains of the poor; I am the dust of the feet of Your slaves. ||15||1||2||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1073–15)

Maaru, Solhe, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1073–15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਰੈ ਅਨੰਦੁ ; ਅਨੰਦੀ ਮੇਰਾ ॥ (1073–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My Blissful Master is forever in bliss.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ; ਸਿਰ ਸਿਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (1073–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He fills each and every heart, and judges each and everyone.

ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਕੈ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ;
ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ਹੇ ॥੧॥ (1073–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Master is above the heads of all kings; there is none other than Him. ||1||

ਹਰਖਵੰਤ ; ਆਨੰਤ ਦਇਆਲਾ ॥ (hrK-vMq bolo) (1073-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is joyful, blissful and merciful.

ਪ੍ਰਗਟਿ ਰਹਿਓ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸਰਬ ਉਜਾਲਾ ॥ (1073-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

God's Light is manifest everywhere.

ਰੂਪ ਕਰੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ;
ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪੂਜਾ ਹੇ ॥੨॥ (pU~jw bolo) (1073-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He creates forms, and gazing upon them, He enjoys them; He Himself worships Himself. ||2||

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ; ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1073-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He contemplates His own creative power.

ਆਪੇ ਹੀ ਸਚੁ ; ਕਰੇ ਪਸਾਰਾ ॥ (1073-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Master Himself creates the expanse of the Universe.

ਆਪੇ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੩॥ (1073-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself stages the play, day and night; He Himself listens, and hearing, rejoices. ||3||

ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ; ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ (1073-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

True is His throne, and True is His kingdom.

ਸਚੁ ਖਜੀਨਾ ; ਸਾਚਾ ਸਾਹੀ ॥ (1073-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

True is the treasure of the True Banker.

ਆਪੇ ਸਚੁ ਧਾਰਿਓ ਸਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਸਚੇ ਸਚਿ ਵਰਤੀਜਾ ਹੇ ॥੪॥ (1074-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself is True, and true is all that He has established. True is the prevailing Order of the True Master. ||4||

ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ; ਸਚੇ ਕੇਰਾ ॥ (1074-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

True is the justice of the True Master.

ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ; ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥ (1074-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your place is forever True, O God.

ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ;
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਸੁਖੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੫॥ (1074-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

True is Your Creative Power, and True is Your Bani. True is the peace which You give, O my Master. ||5||

ਏਕੋ ਆਪਿ ; ਤੂਹੈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ (1074-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You alone are the greatest king.

ਹੁਕਮਿ ਸਚੇ ਕੈ ; ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ (1074-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By the Your Command (Hukam), O True Master, our affairs are fulfilled.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ;
ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਪਤੀਜਾ ਹੇ ॥੬॥ (1074-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Inwardly and outwardly, You know everything; You Yourself are pleased with Yourself. ||6||

ਤੂ ਵਡ ਰਸੀਆ ; ਤੂ ਵਡ ਭੋਗੀ ॥ (1074-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the knower of all taste, You are the great enjoyer.

ਤੂ ਨਿਰਬਾਣੁ ; ਤੂਹੈ ਹੀ ਜੋਗੀ ॥ (1074-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are detached in Nirvaanaa, You are the Yogi.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਹਜ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ;
ਅਮਿਉ ਤੇਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੭॥ (idRstI-jw bolo) (1074-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All celestial comforts are in Your home; Your Glance of Grace rains Nectar. ||7||

ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ; ਤੁਝੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ (1074-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You alone give Your gifts.

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ; ਸਭਸੈ ਜੰਤ ਲੋਐ ॥ (1074-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You grant Your gifts unto all the beings of the world.

ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੈ ;
ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘੀਜਾ ਹੇ ॥੮॥ (AwGI-jw bolo) (1074–5, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

Your treasures are overflowing, and are never exhausted; through them, we remain satisfied and fulfilled. ||8||

ਜਾਚਹਿ ; ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਨ ਵਾਸੀ ॥ (1074–6, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

The Siddhas, seekers and forest-dwellers beg from You.

ਜਾਚਹਿ ; ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੁਖ ਵਾਸੀ ॥ (1074–6, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

The celibates and abstainers, and those who abide in peace beg from You.

ਇਕੁ ਦਾਤਾਰੁ , ਸਗਲ ਹੈ ਜਾਚਿਕ ;
ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾ ਹੇ ॥੯॥ (isRstI-jw bolo) (1074–6, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

You alone are the Great Giver; all are beggars of You. You bless all the world with Your gifts. ||9||

ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ; ਅਰੁ ਰੰਗ ਅਪਾਰਾ ॥ (1074–7, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

Your devotees worship You with infinite love.

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ (auQwpn-hwrw bolo) (1074–7, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

In an instant, You establish and disestablish.

ਭਾਰੋ ਤੋਲੁ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ;
ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਭਗਤੀਜਾ ਹੇ ॥੧੦॥ (Bgql-jw bolo) (1074–7, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

Your weight is so heavy, O my infinite Master. Your devotees surrender to the Your Command (Hukam). ||10||

ਜਿਸੁ ਦੇਹਿ ਦਰਸੁ ; ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਜਾਣੈ ॥ (1074–8, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

They alone know You, whom You bless with Your Glance of Grace.

ਓਹੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਦਾ ਰੰਗ ਮਾਣੈ ॥ (1074–8, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

Through Guru's Shabad (Gurbani), they enjoy Your Love forever.

ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸਿਆਣਾ ਸੋਈ ;
ਜੋ ਮਨਿ ਤੇਰੈ ਭਾਵੀਜਾ ਹੇ ॥੧੧॥ (Bwvl-jw bolo) (1074–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They alone are clever, handsome and wise, who are pleasing to Your Mind. ||11||

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ; ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1074–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who keeps You in his consciousness, becomes carefree and independent.

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ; ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ॥ (1074–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who keeps You in his consciousness, is the true king.

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ , ਤਿਸੁ ਭਉ ਕੇਹਾ ;
ਅਵਰੁ ਕਹਾ ਕਿਛੁ ਕੀਜਾ ਹੇ ॥੧੨॥ (1074–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who keeps You in his consciousness - what does he have to fear? And what else does he need to do? ||12||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ; ਅੰਤਰੁ ਠੰਢਾ ॥ (1074–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Thirst and desire are quenched, and one's inner being is cooled and soothed.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਲੈ ਤੂਟਾ ਗੰਢਾ ॥ (1074–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Guru has mended the broken one.

ਸੁਰਤਿ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਜਾਗੀ ;
ਅਮਿਉ ਝੋਲਿ ਝੋਲਿ ਪੀਜਾ ਹੇ ॥੧੩॥ (1074–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Awareness of the Guru's Shabad (Hymn) has awakened within my heart, the evil desires are removed and I drink the nectar of Almighty's Name. ||13||

ਮਰੈ ਨਾਹੀ ; ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੈ ॥ (1074–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I shall not die; I shall live forever and ever.

ਅਮਰੁ ਭਇਆ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਥੀਵੈ ॥ (1074–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have become immortal; I am eternal and imperishable.

ਨਾ ਕੋ ਆਵੈ , ਨਾ ਕੋ ਜਾਵੈ ;
ਗੁਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ਭਰਮੀਜਾ ਹੇ ॥੧੪॥ (Brml-jw bolo) (1074–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I do not come, and I do not go. The Guru has driven out my illusions. ||14||

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਪੂਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (1074-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Perfect is the Hymn of the Perfect Guru.

ਪੂਰੈ ਲਾਗਾ ; ਪੂਰੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1074-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who is attached to the Perfect Master, is immersed in the Perfect Master.

ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰੰਗਾ ;
ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੀਜਾ ਹੇ ॥੧੫॥ (1074-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His love increases day by day, and when it is weighed, it does not decrease. ||15||

ਬਾਰਹਾ ਕੰਚਨੁ ; ਸੁਧੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (1074-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When the gold is made one hundred percent pure,

ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ; ਵੰਨੀਸ ਚੜਾਇਆ ॥ (1074-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

its color is true to the jeweller's eye.

ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ਸਰਾਫੀ ;
ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਤਾਈਜਾ ਹੇ ॥੧੬॥ (1074-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Assaying it, it is placed in the treasury by Almighty the Jeweller, and it is not melted down again. ||16||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (1074-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your Naam is Nectar, O my Master.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ (1074-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak, Your slave, is forever a sacrifice to You.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧॥੩॥ (1074-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, I have found great peace; gazing upon the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan, this mind is pleased and satisfied. ||17||1||3||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਸੋਲਹੇ (1074-18)

Maaru, Fifth Mahala, Solhas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1074–18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ; ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (1074–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru is the Universal Sustainer, the Guru is the Master of the Universe.

ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ; ਸਦਾ ਬਖਸਿੰਦਾ ॥ (1074–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru is merciful, and always forgiving.

ਗੁਰੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ;
ਗੁਰੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਅਸਥਾਨਾ ਹੇ ॥੧॥ (1074–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru is the Shaastras, the Simritees and the six rituals. The Guru is the Holy Shrine. ||1||

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ; ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸਹਿ ॥ (1075–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Guru, all the sins are erased.

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ ; ਜਮ ਸੰਗਿ ਨ ਫਾਸਹਿ ॥ (1075–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Guru, one is not strangled by the noose of Death.

ਗੁਰੁ ਸਿਮਰਤ , ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ;
ਗੁਰੁ ਕਾਟੇ ਅਪਮਾਨਾ ਹੇ ॥੨॥ (1075–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Guru, the mind becomes pure; the Guru eliminates egotistical pride. ||2||

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਏ ॥ (1075–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru's servant is not consigned to hell.

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ॥ (1075–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru's servant meditates on the Supreme Almighty.

ਗੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਏ ;
ਗੁਰੁ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਜੀਅ ਦਾਨਾ ਹੇ ॥੩॥ (1075-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru's servant joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy; the Guru ever gives the life of the soul. ||3||

ਗੁਰ ਦੁਆਰੈ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ (1075-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

At the Guru's Door (Gurdwara), Almighty's Praises are sung.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣੀਐ ॥ (1075-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meeting with the True Guru, one chants Almighty's Praises.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਦੇਵੈ ਮਾਨਾਂ ਹੇ ॥੪॥ (1075-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Guru eradicates sorrow and suffering, and bestows honor in the Court of Almighty. ||4||

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ; ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1075-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru has revealed the Almighty who is beyond the grasp of mind and sensors.

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (1075-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Guru bring the ones who have wandered away from the path of truth back to the path of Almighty's attainment.

ਗੁਰ ਸੇਵਕ ਕਉ , ਬਿਘਨੁ ਨ ਭਗਤੀ ;
ਹਰਿ ਪੂਰ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆਨਾਂ ਹੇ ॥੫॥ (1075-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No obstacles stand in the way of devotion to Almighty, for one who serves the Guru. The Guru implants perfect spiritual wisdom. ||5||

ਗੁਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ; ਸਭਨੀ ਠਾਂਈ ॥ (1075-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru has revealed Almighty everywhere.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਗੋਸਾਈ ॥ (gosWel bolo) (1075-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Master of the Universe is permeating and pervading the water and the land.

ਊਚ ਊਨ ਸਭ ਏਕ ਸਮਾਨਾਂ ;
ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨਾ ਹੇ ॥੬॥ (1075-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The high and the low are all the same to Him. Focus your mind's meditation intuitively on Him. ||6||

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ (1075-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, all thirst for worldly possessions is quenched.

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਨਹ ਜੋਹੈ ਮਾਈ ॥ (1075-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, one is not watched by Maya.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ , ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਪੀ ਪਾਨਾਂ ਹੇ ॥੭॥ (1075-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru bestows truth and contentment; I drink in the Nectar of Almighty's Name. ||7||

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1075-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru's Shabad (Hymn) is contained in all.

ਆਪਿ ਸੁਣੀ ; ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ (1075-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself hears it, and He Himself repeats it.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਜਪੀ , ਤੇਈ ਸਭਿ ਨਿਸਤ੍ਰੇ ;
ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨਾਂ ਹੇ ॥੮॥ (1075-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who meditate on it, are all emancipated; they attain the eternal and unchanging home. ||8||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਣੈ ॥ (1075-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Glory of the True Guru is known only to the True Guru.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ; ਸੁ ਆਪਣ ਭਾਣੈ ॥ (1075-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever He does, is according to the Pleasure of His Will.

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਜਾਚਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ;
ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ਹੇ ॥੯॥੧॥੪॥ (1075-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your humble servants beg for the dust of the feet of the Holy; Guru Nanak is forever a sacrifice to You. ||9||1||4||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1075-12)

Maaru, Solhe, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1075-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (1075-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Primal, Immaculate Almighty is formless.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ (1075-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Detached Master is Himself prevailing in all.

ਵਰਨੁ ਜਾਤਿ ਚਿਹਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ;
ਸਭ ਹੁਕਮੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇਦਾ ॥੧॥ (1075-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He has no race or social class, no identifying mark. By the Hukam of His Will, He created the entire universe. ||1||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੋਨਿ ਸਬਾਈ ॥ (1075-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Out of all the 8.4 million species of beings,

ਮਾਣਸ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1075-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

God blessed mankind with glory.

ਇਸੁ ਪਉੜੀ ਤੇ ਜੋ ਨਰੁ ਚੂਕੈ ;
ਸੋ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ (1075-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That human who misses this chance, shall suffer the pains of coming and going in reincarnation. ||2||

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ; ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥ (1075-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

What should I say, to one who has been created.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੀਐ ॥ (1075-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Gurmukh receives the treasure of Almighty's Name.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ , ਸੋਈ ਭੂਲੈ ;
ਸੋ ਬੂਝੈ , ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੩॥ (1075-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is confused, whom Almighty Himself confuses. He alone understands, whom Almighty inspires to understand. ||3||

ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ; ਨਗਰੁ ਇਹੁ ਕੀਆ ॥ (1075-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This body has been made the village of joy and sorrow.

ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀਆ ॥ (1075-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They alone are emancipated, who seek the Sanctuary of the True Guru.

ਤ੍ਰਿਹਾ ਗੁਣਾ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ;
ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ (1075-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who remains untouched by the three qualities, the three gunas - such a Gurmukh is blessed with glory. ||4||

ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕੀਏ ; ਬਹੁਤੇਰੇ ॥
ਜੋ ਕੀਜੈ ; ਸੋ ਬੰਧਨੁ ਪੈਰੇ ॥ (1075-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You can do anything, but whatever you do, only serves to tie your feet.

ਕੁਰੁਤਾ ਬੀਜੁ ਬੀਜੇ , ਨਹੀ ਜੰਮੈ ; (kuru~qw bolo)
ਸਭੁ ਲਾਹਾ , ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਦਾ ॥੫॥ (1075-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The seed which is planted out of season does not sprout, and all one's capital and profits are lost. ||5||

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ; ਕੀਰਤਨੁ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (1075-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In this Dark Age of Kalyug, Almighty's Praises are most sublime and exalted.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪੀਐ ; ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ (1075-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Become Gurmukh, chant and focus your meditation.

ਆਪਿ ਤਰੈ , ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਸਿਉ ਜਾਇਦਾ ॥੬॥ (1076-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You shall save yourself, and save all your generations as well. You shall go to the Court of Almighty with honor. ||6||

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ; ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ (1076-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All the continents, nether worlds, islands and worlds

ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ; ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਆ ॥ (1076-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

- God Himself has made them all subject to death.

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਆਪਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ , ਜੋ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੭॥ (1076-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The One Imperishable Master Himself is unmoving and unchanging. Meditating on Him, one becomes unchanging. ||7||

ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ; ਸੋ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ॥ (1076-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty's servant becomes like Almighty.

ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ; ਮਾਣਸ ਦੇਹਾ ॥ (1076-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Do not think that, because of his human body, he is different.

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਉਠਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ;
ਫਿਰਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇਦਾ ॥੮॥ (1076-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The waves of the water rise up in various ways, and then the water merges again in water. ||8||

ਇਕੁ ਜਾਚਿਕੁ ; ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੁਆਰੈ ॥ (1076-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

A beggar begs for charity at His Door.

ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ; ਤਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ (1076-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When God pleases, He takes pity on him.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ , ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਦਾ ॥੯॥ (1076-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless me with the Blessed Vision of Your Darshan, to satisfy my mind, Dear Almighty. Through the Kirtan of Your Praises, my mind is held steady. ||9||

ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਕਿਤੈ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1076-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Beauteous Master is not controlled in any way.

ਹਰਿ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ; ਜਿ ਹਰਿ ਕਿਆ ਸੰਤਾ ਭਾਵੈ ॥ (1076-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty does that which pleases the Saints of Almighty.

ਕੀਤਾ ਲੋੜਨਿ , ਸੋਈ ਕਰਾਇਨਿ ;
ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ (1076-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He does whatever they wish to be done; nothing blocks their way at His Door. ||10||

ਜਿਥੈ ; ਅਉਘਟੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (1076-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wherever the mortal is confronted with difficulty,

ਤਿਥੈ ; ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ (swirMg-pwxI bolo) (1076-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

there he should meditate on Master of the Universe.

ਜਿਥੈ , ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ;
ਤਿਥੈ , ਹਰਿ ਆਪਿ ਛਡਾਇਦਾ ॥੧੧॥ (1076-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Where there are no children, spouse or friends, there Almighty Himself comes to the rescue. ||11||

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1076-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Great Master is beyond the grasp of mind and sensors.

ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1076-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

How can anyone meet with God, the self-suficient One?

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ , ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ;
ਸੋ , ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਦਾ ॥੧੨॥ (1076-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who have had the noose cut away from around their necks, whom God has set back upon the Path, obtain a place in the Sangat, the Congregation. ||12||

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੀਐ ॥ (1076-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who realizes the Hukam of Almighty's Command is said to be His servant.

ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ; ਸਮਸਰਿ ਸਹੀਐ ॥ (1076-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He endures both bad and good equally.

ਹਉਮੈ ਜਾਇ , ਤ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ;
ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੩॥ (1076-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When egotism is silenced, then one comes to know the One Master. Such a Gurmukh intuitively merges in Almighty. ||13||

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ; ਸਦਾ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ (1076-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The devotees of Almighty dwell forever in peace.

ਬਾਲ ਸੁਭਾਇ ; ਅਤੀਤ ਉਦਾਸੀ ॥ (1076-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With a child-like, innocent nature, they remain detached, turning away from the world.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ;
ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤੁ ਲਾਡਾਇਦਾ ॥੧੪॥ (1076-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They enjoy various pleasures in many ways; God caresses them, like a father caressing his son. ||14||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ (1076-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is beyond the grasp of mind and sensors; His value cannot be estimated.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ; ਜਾ ਲਏ ਮਿਲਾਈ ॥ (1076-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

We meet Him, only when He causes us to meet.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ;
ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਦਾ ॥੧੫॥ (1076-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty is revealed to those humble Gurmukhs, who have such pre-ordained destiny inscribed upon their foreheads. ||15||

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ (1076-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself are the Creator Master, the Cause of causes.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ; ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ (1076-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You created the Universe, and You support the whole earth.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਹਰਿ ਦੁਆਰੈ ;
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਲਾਜ ਰਖਾਇਦਾ ॥੧੬॥੧॥੫॥ (1076-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Servant Guru Nanak seeks the Sanctuary of Your Door, Dear Almighty; if it is Your Will, please preserve his honor. ||16||1||5||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1076-16)

Maaru, Solhe, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1076-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਏਕੋ ਤੂਹੈ ॥ (1076-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever is seen is You, O One Master.

ਬਾਣੀ ਤੇਰੀ ; ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣੀਐ ॥ (1076-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

What the ears hear is the Word of Your Bani.

ਦੂਜੀ ਅਵਰ ਨ ਜਾਪਸਿ ਕਾਈ ;
ਸਗਲ ਤੁਮਾਰੀ ਧਾਰਣਾ ॥੧॥ (1076-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

There is nothing else to be seen at all. You give support to all. ||1||

ਆਪਿ ਚਿਤਾਰੇ ; ਅਪਣਾ ਕੀਆ ॥ (1076-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself are conscious of Your Creation.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਥੀਆ ॥ (1076-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself established Yourself, O God.

ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਰਚਿਓਨੁ ਪਸਾਰਾ ;
ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰਣਾ ॥੨॥ (1076-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Creating Yourself, You formed the expanse of the Universe; You Yourself cherish and sustain each and every heart. ||2||

ਇਕਿ ਉਪਾਏ ; ਵਡ ਦਰਵਾਰੀ ॥ (1076-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You created some to hold great and royal courts.

ਇਕਿ ਉਦਾਸੀ ; ਇਕਿ ਘਰ ਬਾਰੀ ॥ (1076-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some turn away from the world in renunciation, and some maintain their households.

ਇਕਿ ਭੂਖੇ , ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ;
ਸਭਸੈ ਤੇਰਾ ਪਾਰਣਾ ॥੩॥ (1077-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some are hungry and some are satisfied and satiated, but all lean on Your Support. ||3||

ਆਪੇ ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਸਾਚਾ ॥ (1077-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Master Himself is True, True, True.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ; ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ (1077-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is woven into the essence of His devotees, through and through.

ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ , ਆਪੇ ਹੈ ਪਰਗਟੁ ;
ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਸਾਰਣਾ ॥੪॥ (1077-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself is hidden, and He Himself is revealed. He Himself spreads Himself out. ||4||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਦ ਹੋਵਣਹਾਰਾ ॥ (hovx-hwrw bolo) (1077-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forever, forever and ever, He shall always exist.

ਊਚਾ ਅਗਮੁ ; ਅਥਾਹੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1077-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is lofty, beyond the grasp of the mind, reach of sensors and infinite.

ਊਣੇ ਭਰੇ , ਭਰੇ ਭਰਿ ਊਣੇ ;
ਏਹਿ ਚਲਤ ਸੁਆਮੀ ਕੇ ਕਾਰਣਾ ॥੫॥ (1077-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He fills the empty, and empties out the filled; such are the plays and dramas of my Master means he brings life into the dead and death to the alive also he fills self-realisation knowledge in the illiterate and a scholar to a fool such are the amazing plays of the Almighty. ||5||

ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ; ਸਚੇ ਸਾਹਾ ॥ (1077-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With my mouth, I praise my True Master King.

ਨੈਣੀ ਪੇਖਾ ; ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1077-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With my eyes, I behold the Master who is beyond the grasp of mind and sensors.

ਕਰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ;
ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਸਗਲ ਉਧਾਰਣਾ ॥੬॥ (1077-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Listening, listening with my ears, my mind and body are rejuvenated; my Master ferries all across the worldly ocean. ||6||

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ; ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ॥ (1077-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He created the creation, and gazes upon what He has created.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸੋਈ ਹੈ ਜਪਣਾ ॥ (1077-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All beings and creatures meditates only on Him as there is no one else.

ਅਪਣੀ ਕੁਦਰਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ;
ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਣਾ ॥੭॥ (1077-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself knows His nature; He blesses through His Glance of Grace. ||7||

ਸੰਤ ਸਭਾ ਜਹ ; ਬੈਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸੇ ॥ (1077-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Where the Saints gather together and sit, God dwells within such the congregation.

ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ; ਹਰਿ ਚਲਤ ਤਮਾਸੇ ॥ (1077-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They abide in bliss and joy, beholding Almighty's wondrous play.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ;
ਤਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਚਿਤਾਰਣਾ ॥੮॥ (1077-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They sing the Virtues of Almighty, and the unlimited tune of Shabad plays within; Guru Nanak says, His slaves remain conscious of Him. ||8||

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ; ਸਭੁ ਚਲਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ (1077-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Coming and going is all Your wondrous play.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ; ਖੇਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1077-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Creating the Creation, You gaze upon Your infinite play.

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ; (aupwvx-hwrw bolo)
ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਪਾਲਣਾ ॥੯॥ (1077-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Creating the Creation, You Yourself cherish and nurture it. ||9||

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ; ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1077-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Listening, listening to Your Glory, I live.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (1077-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forever and ever, I am a sacrifice to You.

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰਣਾ ॥੧੦॥ (1077-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With my palms pressed together, I remember You, day and night, O my inaccessible (beyond the grasp of the mind), infinite Master. ||10||

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ (1077-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Other than You, who else should I praise?

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਜਪੀ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1077-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I meditate on the One and Only Master within my mind.

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਜਨ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ;
ਇਹ ਭਗਤਾ ਕੀ ਘਾਲਣਾ ॥੧੧॥ (1077-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your humble servants are enraptured upon understanding your Command; this is the achievement of Your devotees. ||11||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ; ਜਪੀਐ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ॥ (1077-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Following the Guru's Teachings, I meditate on the True Master within my mind.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ; ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਚਾ ॥ (1077-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Following the Guru's Teachings, I am immersed in Almighty's Love.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤੁਟਹਿ ਸਭਿ ਬੰਧਨ ;
ਇਹੁ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਪਰਜਾਲਣਾ ॥੧੨॥ (pr-jwlxw bolo) (1077-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Following the Guru's Teachings, all bonds are broken, and this illusion and emotional attachment are burnt away. ||12||

ਜਹ ਰਾਖੈ ; ਸੋਈ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ॥ (1077-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wherever He keeps me, is my place of rest.

ਸਹਜੇ ਹੋਇ ; ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਾ ॥ (1077-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever naturally happens, I accept that as good.

ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ , ਨਾਹੀ ਕੋ ਬੈਰੀ ;
ਸਭੁ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਲਣਾ ॥੧੩॥ (1077-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My hatred is gone and I have no more enemies ; I see the One Master in all. ||13||

ਡਰ ਚੂਕੇ ; ਬਿਨਸੇ ਅੰਧਿਆਰੇ ॥ (1077-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Fear has been removed, and darkness of ignorance has been dispelled.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ; ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1077-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The all-powerful, primal, detached Almighty has been revealed means that although Almighty exist as form of life within all but is known to the enlighten ones and he is free from the deeds commited by the beings.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ , ਪਏ ਸਰਣਾਈ ;
ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ , ਤਿਸੁ ਘਾਲਣਾ ॥੧੪॥ (1077-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forsaking self-conceit, I have embraced His Sanctuary, and I work for Him. ||14||

ਐਸਾ ਕੋ ; ਵਡਭਾਗੀ ਆਇਆ ॥ (1077-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Rare are those few, very blessed people, who come into the world,

ਆਠ ਪਹਰ ; ਜਿਨਿ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1077-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

and meditate on their Master, for eight Pehars (1pehar = 3hours) means twenty-four hours a day.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ;
ਸੋ ਪਰਵਾਰ ਸਧਾਰਣਾ ॥੧੫॥ (1077-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Associating with such humble people, all are saved, and their families are saved as well. ||15||

ਇਹ ਬਖਸੀਸ ; ਖਸਮ ਤੇ ਪਾਵਾ ॥ (1077-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This is the blessing which I have received from my Master.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਕਰ ਜੋੜਿ ਧਿਆਵਾ ॥ (1077-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Eight Pehars (twenty-four hours) a day, with my palms pressed together, I meditate on Him.

ਨਾਮੁ ਜਪੀ , ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਾ ;
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲੈ ਉਚਾਰਣਾ ॥੧੬॥੧॥੬॥ (1077-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I recite the Almighty's Name and naturally merged into Almighty; Guru Nanak says, may I be blessed with Almighty's Name and ever repeat it. ||16||1||6||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1077-17)

Maaru, Fifth Mahala:

ਸੂਰਤਿ ਦੇਖਿ ; ਨ ਭੂਲੁ ਗਵਾਰਾ ॥ (1077-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Do not be fooled by appearances, you fool.

ਮਿਥਨ ਮੋਹਾਰਾ ; ਝੂਠੁ ਪਸਾਰਾ ॥ (1077-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This is a false attachment to the expanse of an illusion.

ਜਗ ਮਹਿ ਕੋਈ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਏ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੧॥ (1077-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one can remain in this world; only the One Almighty is permanent and unchanging. ||1||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਪਉ ਸਰਣਾਈ ॥ (1077-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Seek the Sanctuary of the Perfect Guru.

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ; ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਈ ॥ (1077-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He shall eradicate all emotional attachment, sorrow and illusion.

ਏਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਉਖਧੁ ;
ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਗਾਇਣਾ ॥੨॥ (1077-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He (True Guru) emphasizes on the charm (Mantar) of Almighty's Name and such Name is sang within the heart. ||2||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੈ ਕਉ ; ਤਰਸਹਿ ਬਹੁ ਦੇਵਾ ॥ (1078-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

So many deities yearn for Almighty's Name.

ਸਗਲ ਭਗਤ ; ਜਾ ਕੀ ਕਰਦੇ ਸੇਵਾ ॥ (1078-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All the devotees serve Him.

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ , ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ;
ਸੋ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੩॥ (1078-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, the Destroyer of the pains of the poor. His Name is obtained from the Perfect Guru. ||3||

ਹੋਰੁ ਦੁਆਰਾ ; ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (1078-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I cannot conceive of any other door.

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਵੈ ; ਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਬੂਝੈ ॥ (1078-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who wanders through the three worlds, understands nothing.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ , ਭੰਡਾਰੁ ਨਾਮੁ ਜਿਸੁ ;
ਇਹੁ ਰਤਨੁ , ਤਿਸੈ ਤੇ ਪਾਇਣਾ ॥੪॥ (1078-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Guru is the banker, with the treasure of Almighty's Name (Naam). This jewel of Almighty's Name is obtained from Him. ||4||

ਜਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ; ਕਰੇ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (1078-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The dust of His feet purifies.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ; ਨ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤਾ ॥ (1078-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even the angelic beings and gods cannot obtain it, O friend.

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇਣਾ ॥੫॥ (1078-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Guru is the True Primal Being, the Transcendent Almighty; meeting with Him, one is carried across to the other side. ||5||

ਪਾਰਜਾਤੁ ; ਲੋੜਹਿ ਮਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (1078-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my beloved mind, if you wish for the 'Parjat Tree' (a tree believed to be in heaven which fulfills all the desires);

ਕਾਮਧੇਨੁ ; ਸੋਹੀ ਦਰਬਾਰੇ ॥ (1078-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

if you wish for Kaamadhayna, the wish-fulfilling cow to adorn your court;

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ;
ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ਰਸਾਇਣਾ ॥੬॥ (1078-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

if you wish to be satisfied and contented, then serve the Perfect Guru, and practice the source of nectar. ||6||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਮਰਹਿ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ॥ (1078-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Through Guru's Shabad (Gurbani), the five thieves of desire are conquered.

ਭੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਹੋਵਹਿ ਨਿਰਮਲਾ ਤੂ ॥ (1078-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Fear of the Supreme Almighty, you shall become immaculate and pure.

ਪਾਰਸੁ ਜਬ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਤਾ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ ਦਿਖਾਇਣਾ ॥੭॥ (1078-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When one meets the Perfect Guru, who is equivalent to 'Paras' (a stone which converts 8 types of materials to gold) but 'Paras' can only convert material into gold but Guru is such a "Paras' who can create another 'Paras' by a mere touch means a Guru converts a ordinary being into the form of Almighty. ||7||

ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ; ਨਾਹੀ ਲਵੈ ਲਾਗੇ ॥ (1078-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Myriads of heavens do not equal Almighty's Name.

ਮੁਕਤਿ ਬਪੁੜੀ ਭੀ ; ਗਿਆਨੀ ਤਿਆਗੇ ॥ (1078-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The spiritually wise forsake mere liberation.

ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥ (1078-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The One Universal Creator Master is found through the True Guru. I am a sacrifice, a sacrifice to the Blessed Vision of the Guru's Darshan. ||8||

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ; ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ (1078-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one knows how to serve the Guru.

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥ (1078-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru is the form of Almighty Himself who is beyond the creation and He is beyond the reach of sensors.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ;
ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥ (1078-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is the Guru's servant, whom the Guru Himself links to His service, and upon whose forehead such blessed destiny is inscribed. ||9||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ (1078-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even the Vedas do not know the Guru's Glory.

ਤੁਛਮਾਤ ; ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (qu`C-mwq bolo) (1078-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They narrate with a limited wisdom the descriptive discourse of Almighty upon listening.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ; ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ,
ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥ (slq-lwiexw bolo) (1078-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Guru is the Supreme Almighty, the Incomparable One; meditating in remembrance on Him, the mind is cooled and soothed. ||10||

ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ; ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥ (1078-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Hearing the news of Him, the mind comes to life means the mind unites into Almighty.

ਰਿਦੈ ਵਸੈ ; ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ॥ (1078-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When He dwells within the heart, one becomes peaceful and cool.

ਗੁਰੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ , ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ;
ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥ (1078-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Chanting the Guru's Name with the mouth, one obtains glory, and does not have to walk on the Path of Death. ||11||

ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ ॥ (polw bolo) (1078-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have entered the Sanctuary of the Saints,

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ; ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥ (1078-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

and placed before them my soul, my breath of life and wealth.

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ;
ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥ (1078-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I know nothing about service and awareness; please take pity upon this worm. ||12||

ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ; ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥ (1078-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am unworthy; please merge me into Yourself.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ (1078-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Grace, and link me to Your service.

ਪਖਾ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ;
ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥ (1078-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I wave the fan, and grind the wheat for the Saints; washing their feet, I find peace. ||13||

ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥ (1078-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

After wandering around at so many doors, I have come to Yours, Dear Almighty.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਤੁਮ ਸਰਣਾਇਆ ॥ (1078-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I have entered Your Sanctuary.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ;
ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥ (1078-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forever and ever, keep me in the Company of the Saints; please bless me with this Gift of Your Name. ||14||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ (1078-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My World-Master has become merciful,

ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ (1078-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

and I have obtained the Blessed Vision of the Darshan of the Perfect True Guru.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੨॥੭॥ (1078-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have found eternal peace, poise and bliss; Guru Nanak is the slave of Your slaves. ||15||2||7||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1078-18)

Maaru, Solhe, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1078-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਿਮਰੈ ; ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥ (1078-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The earth and the sky ethers meditate in remembrance.

ਸਿਮਰਹਿ ; ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ (1078-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The moon and the sun meditate in remembrance on You, O treasure of virtue.

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ;
ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ (aupwr-jnw bolo) (1078-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Air, water and fire meditate in remembrance. All creation meditates in remembrance. ||1||

ਸਿਮਰਹਿ ; ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ (1079-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All the continents, islands and worlds meditate in remembrance.

ਸਿਮਰਹਿ ; ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥ (1079-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The nether worlds and spheres meditate in remembrance on that True Master.

ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ , ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ;
ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥ (1079-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The sources of creation and speech meditate in remembrance; all Almighty's humble servants meditate in remembrance. ||2||

ਸਿਮਰਹਿ ; ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ (1079-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Brahma, Vishnu and Shiva meditate in remembrance.

ਸਿਮਰਹਿ ; ਦੇਵਤੇ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥ (1079-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The three hundred thirty million gods meditate in remembrance.

ਸਿਮਰਹਿ ਜਖ੍ਹਿ , ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ; (jiKA bolo)
ਅਗਨਤੁ , ਨ ਜਾਈ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥ (A-gnq bolo) (1079-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The titans and demons all meditate in remembrance; Your Praises are uncountable - they cannot be counted. ||3||

ਸਿਮਰਹਿ ; ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਭਿ ਭੂਤਾ ॥ (1079-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All the beasts, birds and demons meditate in remembrance.

ਸਿਮਰਹਿ ; ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥ (1079-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The forests, mountains and hermits meditate in remembrance.

ਲਤਾ ਬਲੀ , ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ; (‘lqw’ polw bolo) (b~lI bolo)
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ , ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥ (1079-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All the vines and branches meditate in remembrance; O my Master, You are permeating and pervading all minds. ||4||

ਸਿਮਰਹਿ ; ਥੂਲ ਸੂਖਮ ਸਭਿ ਜੰਤਾ ॥ (1079-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All beings, both subtle and gross, meditate in remembrance.

ਸਿਮਰਹਿ ; ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ (1079-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Siddhas and seekers meditate in remembrance on Almighty's Mantra.

ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥ (1079-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Both the visible and the invisible meditate in remembrance on my Almighty; Almighty is the Master of all worlds. ||5||

ਸਿਮਰਹਿ ; ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸਰਮਾ ॥ (1079-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Men and women, throughout the four stages of life, meditate in remembrance on You.

ਸਿਮਰਹਿ ; ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥ (1079-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All social classes and souls of all races meditate in remembrance on You.

ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤੇ ;
ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥ (1079-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All the virtuous, clever and wise people meditate in remembrance; night and day meditate in remembrance. ||6||

ਸਿਮਰਹਿ ; ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ ॥ (1079-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Every Gheri (22.5 minutes), Murat, Pal (24 seconds) and every flicker of the eye, I remember Almighty.

ਸਿਮਰੈ ; ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥ (1079-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Death and life, and thoughts of purification, meditate in remembrance.

ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋਗਾ ;
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ ਖਿਨਾ ॥੭॥ (Al`Ku bolo) (1079-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Shaastras, with their lucky signs and joinings, meditate in remembrance; the invisible cannot be seen, even for an instant. ||7||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (1079-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Master is the Doer, the Cause of causes.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1079-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower, the Searcher of all hearts.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ;
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋ ਜਿਨਾ ॥੮॥ (1079-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That person, whom You bless with Your Grace, and link to Your devotional service, wins this invaluable human life. ||8||

ਜਾਕੈ ਮਨਿ ; ਵੂਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ (1079-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He, within whose mind God dwells,

ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ; ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥ (1079-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

with the blessings of the perfect Guru one recites the charm of Almighty's Name.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ ॥੯॥ (1079-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who realizes Almighty pervading deep within all, does not wander crying in the illusion of reincarnation again. ||9||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ; ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ (1079-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Pain, sorrow and illusion run away from that one, within whose mind Guru's Shabad (Gurbani) abides.

ਸੁਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ;
ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧੦॥ (1079-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Intuitive peace, poise and bliss come from the sublime essence of Almighty's Name (Naam); the unlimited tune of Guru's Bani intuitively vibrates and resounds. ||10||

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ; ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1079-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is wealthy, who meditates on God.

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ; ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (1079-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is honorable, who joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ;
ਸੋ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ , ਨਾ ਛਿਨਾ ॥੧੧॥ (1079-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That person, within whose mind the Supreme Almighty abides, has blessings of the perfect Guru, and becomes famous. ||11||

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ (1079-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Master is pervading the water, land and sky.

ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀਐ ; ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ (1079-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

There is no other said to be so.

ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ , ਕਾਟਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਬਿਨਾ ॥੧੨॥ (1079-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The ointment of the Guru's spiritual wisdom has eradicated all illusions; except the One Master, I do not see any other at all. ||12||

ਊਚੇ ਤੇ ; ਊਚਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ (1079-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty's Court is the highest of the high.

ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ (1079-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His limit and extent cannot be described.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ;
ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥੧੩॥ (1079-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Master is profoundly deep, unfathomable and unweighable; how can He be measured? ||13||

ਤੂ ਕਰਤਾ ; ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥ (1079-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the Creator; all is created by You.

ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ ॥ (1079-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without You, there is no other at all.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ;
ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮ ਤਨਾ ॥੧੪॥ (1079-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You alone, Almighty, are in the beginning, the middle and the end. You are the root of the entire expanse. ||14||

ਜਮਦੂਤੁ ; ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1079-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death does not even approach that person

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵੈ ॥ (1079-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

who sings Almighty's Praises in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ;
ਜੋ ਸ੍ਰਵਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧੫॥ (1079-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All desires are fulfilled, for one who listens with his ears to the Praises of God. ||15||

ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ; ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥
ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ (1079-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You belong to all, and all belong to You, O my true, deep and profound Master.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੇਈ ਜਨ ਊਤਮ ;
ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਮਨਾ ॥੧੬॥੧॥੮॥ (1080-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, those humble beings are exalted, who are pleasing to Your Mind, O my Master. ||16||1||8||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1080-1)
Maaru, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਦਾਨਾ ॥ (1080-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
God is the Giver of all peace and joy.

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ; ਹੋਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (1080-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Be merciful to me, that I may meditate in remembrance on Your Name.

ਹਰਿ ਦਾਤਾ , ਜੀਅ ਜੰਤ ਭੇਖਾਰੀ ;
ਜਨੁ ਬਾਂਛੈ , ਜਾਚੰਗਨਾ ॥੧॥ (1080-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Almighty is the Great Giver; all beings and creatures are beggars; His humble servants yearn to beg from Him. ||1||

ਮਾਗਉ ਜਨ ਧੂਰਿ ; ਪਰਮਗਤਿ ਪਾਵਉ ॥ (1080-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
I beg for the dust of the feet of the humble, that I may be blessed with the supreme status,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ; ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਵਉ ॥ (1080-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
and the filth of countless lifetimes may be erased.

ਦੀਰਘ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧਿ ;
ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਿ ਰਾਪੈ ਮੰਗਨਾ ॥੨॥ (1080-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The chronic diseases are cured by the medicine of Almighty's Name; I beg to be imbued with the Immaculate Master. ||2||

ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਉ ; ਬਿਮਲ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (1080-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
With my ears, I listen to the Pure Praises of my Master.

ਏਕਾ ਓਟ ; ਤਜਉ ਬਿਖੁ ਕਾਮੀ ॥ (1080-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
With the Support of the One Master, I have abandoned corruption, sexuality and desire.

ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ; (pWie bolo)
ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹੀ ਸੰਗਨਾ ॥੩॥ (1080-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
I humbly bow and fall at the feet of Your slaves; I do not hesitate to do good deeds. ||3||

ਰਸਨਾ ; ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ (1080-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, with my tongue I sing Your Glorious Praises.

ਮਿਟਹਿ ; ਕਮਾਤੇ ਅਵਗੁਣ ਮੇਰੇ ॥ (1080-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The sins which I have committed are erased.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ , ਮਨੁ ਜੀਵੈ ;
ਪੰਚ ਦੂਤ ਤਜਿ ਤੰਗਨਾ ॥੪॥ (1080-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on my Master, my mind lives; I am rid of the five oppressive demons. ||4||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਪਿ ; ਬੋਹਿਥਿ ਚਰੀਐ ॥ (1080-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating on Your lotus feet, I have come aboard Your boat.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ; ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ (1080-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Joining the Society of the Saints, I cross over the worldly ocean.

ਅਰਚਾ ਬੰਦਨ ਹਰਿ ਸਮਤ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਨੰਗਨਾ ॥੫॥ (1080-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My flower-offering and worship is to realize that Almighty is dwelling alike in all; I shall not be reincarnated naked again. ||5||

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ; ਕਰਿ ਲੇਹੁ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥ (1080-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please make me the slave of Your slaves, Dear Almighty of the world.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (1080-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the treasure of Grace, merciful to the meek.

ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਮਿਲੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਗਨਾ ॥੬॥ (1080-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meet with your companion and helper, the Perfect Transcendent Almighty; you shall never be separated from Him again. ||6||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ; ਧਰੀ ਹਰਿ ਆਗੈ ॥ (1080-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I dedicate my mind and body, and place them in offering before Almighty.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੋਇਆ ; ਜਾਗੈ ॥ (1080–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Asleep for countless lifetimes, I have awakened.

ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ , ਸੋਈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ;
ਹਤਿ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਹੰਤਨਾ ॥੭॥ (1080–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He, to whom I belong, is my cherisher and nurturer. I have killed and discarded my murderous self-conceit. ||7||

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਨ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1080–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Inner-knower, the Searcher of hearts, is pervading the water and the land.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ; ਅਛਲ ਸੁਆਮੀ ॥ (1080–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The undeceivable Master is permeating each and every heart.

ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਸਰਬੰਗਨਾ ॥੮॥ (1080–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has demolished the wall of illusion, and now I see the One Master pervading everywhere. ||8||

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ॥ (1080–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see God, the ocean of peace.

ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਭੰਡਾਰ ਨਾਹੀ ; ਰਤਨਾਗਰ ॥ (1080–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty's treasure is never exhausted; He is the storehouse of jewels.

ਅਗਹ ਅਗਾਹ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ;
ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੰਗਨਾ ॥੯॥ (1080–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He cannot be seized; He is inaccessible (beyond the grasp of the mind), and His limits cannot be found. He is realized when Almighty bestows His Grace. ||9||

ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਠੰਢਾ ॥ (1080–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My heart is cooled, and my mind and body are calmed and soothed.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ; ਮਿਟਵੀ ਡੰਝਾ ॥ (1080–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The craving for birth and death is quenched.

ਕਰੁ ਗਹਿ , ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ;
ਅਮਿਓ ਧਾਰਿ ਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ ॥੧੦॥ (idRstM-gnw bolo) (1080-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Grasping hold of my hand, He has lifted me up and out; He has blessed me with His Nectar Glance of Grace. ||10||

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1080-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The One and Only Master is permeating and pervading everywhere.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1080-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

There is none other than Him at all.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਿਆ ;
ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਭਰਮੰਗਨਾ ॥੧੧॥ (1080-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

God permeates the beginning, the middle and the end; He has subdued my desires and illusions. ||11||

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (1080-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru is the Transcendent Master, the Guru is Master of the Universe.

ਗੁਰੁ ਕਰਤਾ ; ਗੁਰੁ ਸਦ ਬਖਸੰਦੁ ॥ (1080-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru is the Creator, the Guru is forever forgiving.

ਗੁਰ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ਜਪਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਗਿਆਨ ਦੀਪਕੁ ਸੰਤ ਸੰਗਨਾ ॥੧੨॥ (1080-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditating, chanting the Guru's Chant, I have obtained the fruits and rewards; in the Company of the Saints, I have been blessed with the lamp of spiritual wisdom. ||12||

ਜੋ ਪੇਖਾ ; ਸੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਆਮੀ ॥ (1080-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever I see, is my Master God.

ਜੋ ਸੁਨਣਾ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ (1080-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever I hear, is the Shabad of Almighty's Word.

ਜੋ ਕੀਨੋ ਸੋ ਤੁਮਹਿ ਕਰਾਇਓ ;
ਸਰਣਿ ਸਹਾਈ , ਸੰਤਹ ਤਨਾ ॥੧੩॥ (1080-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever I do, You make me do; You are the Sanctuary, the help and support of the Saints, Your children. ||13||

ਜਾਚਕੁ ਜਾਚੈ ; ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧੈ ॥ (1080-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The beggar begs, and worships You in adoration.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧੈ ॥(sw~DY nhIN bolxW) (1080-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the Purifier of the sinners, O Perfectly Holy Almighty.

ਏਕੋ ਦਾਨੁ , ਸਰਬ ਸੁਖ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ;
ਆਨ ਮੰਗਨ ਨਿਹਕਿੰਚਨਾ ॥੧੪॥ (inh-ikMcnw bolo) (1080-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless me with this one gift, O treasure of all bliss and virtue; I do not ask for anything else. ||14||

ਕਾਇਆ ਪਾਤ੍ਰੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ (1081-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty is the Creator of the body-vessel.

ਲਗੀ ਲਾਗਿ ; ਸੰਤ ਸੰਗਾਰਾ ॥ (1081-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, the dye is produced.

ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ , ਬਣੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ;
ਮਨੁ ਨਾਮਿ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗਨਾ ॥੧੫॥ (1081-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Through the Word of Almighty's Bani, one's reputation becomes immaculate, and the mind is colored by the dye of Almighty's Name. ||15||

ਸੋਲਹ ਕਲਾ ; ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਿਆ ॥ (1081-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Krishna came in Duapur Age with sixteen powers, absolute perfection and fruitful rewards were obtained,

ਅਨਤ ਕਲਾ ਹੋਇ ; ਠਾਕੁਰੁ ਚੜਿਆ ॥ (1081-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Dark Age of Kalyug Almighty Himself manifested as Guru Nanak with infinite power.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਭੁੰਚਨਾ ॥੧੬॥੨॥੯॥ (1081-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is Guru Nanak's bliss, play and peace; he drinks in the Nectar of Almighty Name. ||16||2||9||

ਮਾਰੂ ਸੋਲਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1081-4)

Maaru, Solhe, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1081-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ; ਹਉ ਸੇਵਕੁ ਕੀਤਾ ॥ (1081-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are my Master; You have made me Your servant.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੀਤਾ ॥ (1081-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My soul and body are all gifts from You.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ;
ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਅਸਾੜਾ ॥੧॥ (1081-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the Creator, the Cause of causes; nothing belongs to me. ||1||

ਤੁਮਹਿ ਪਠਾਏ ; ਤਾ ਜਗ ਮਹਿ ਆਏ ॥ (1081-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When You sent me, I came into the world.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ; ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ (1081-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever is pleasing to Your Will, I do.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਆ ;
ਤਾ ਭੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ ॥੨॥ (1081-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without You, nothing is done, so I am not anxious at all. ||2||

ਊਹਾ ; ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸੁਣੀਐ ॥ (1081-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the world hereafter, the Your Command (Hukam) is heard.

ਈਹਾ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਤੇਰਾ ਭਣੀਐ ॥ (1081-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In this world, I chant Your Praises, Master.

ਆਪੇ ਲੇਖ ਅਲੇਖੈ ਆਪੇ ;
ਤੁਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਝਾੜਾ ॥੩॥ (1081-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself write the account, and You Yourself erase it; no one can argue with You. ||3||

ਤੂ ਪਿਤਾ ; ਸਭਿ ਬਾਰਿਕ ਥਾਰੇ ॥ (1081-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are our father; we are all Your children.

ਜਿਉ ਖੇਲਾਵਹਿ ; ਤਿਉ ਖੇਲਣਹਾਰੇ ॥ (1081-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

We play as You cause us to play.

ਉਝੜ ਮਾਰਗੁ , ਸਭੁ ਤੁਮ ਹੀ ਕੀਨਾ ;
ਚਲੈ ਨਾਹੀ , ਕੋ ਵੇਪਾੜਾ ॥੪॥ (1081-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The wilderness and the path are all made by You. No one can take the wrong path. ||4||

ਇਕਿ ਬੈਸਾਇ ਰਖੇ ; ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਤਰਿ ॥ (1081-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some remain seated within their homes.

ਇਕਿ ਪਠਾਏ ; ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ॥ (1081-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some wander across the country and through foreign lands.

ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਘਾਸੁ , ਇਕ ਹੀ ਕਉ ਰਾਜਾ ;
ਇਨ ਮਹਿ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੂੜਾ ॥੫॥ (1081-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Some are grass-cutters, and some are kings. Who among these can be called false? ||5||

ਕਵਨ ਸੁ ਮੁਕਤੀ ; ਕਵਨ ਸੁ ਨਰਕਾ ॥ (1081-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Who is liberated, and who will land in hell?

ਕਵਨੁ ਸੈਸਾਰੀ ; ਕਵਨੁ ਸੁ ਭਗਤਾ ॥ (1081-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Who is worldly, and who is a devotee?

ਕਵਨ ਸੁ ਦਾਨਾ , ਕਵਨੁ ਸੁ ਹੋਛਾ ;
ਕਵਨ ਸੁ ਸੁਰਤਾ ਕਵਨੁ ਜੜਾ ॥੬॥ (1081-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Who is wise, and who is shallow? Who is aware, and who is ignorant? ||6||

ਹੁਕਮੇ ਮੁਕਤੀ ; ਹੁਕਮੇ ਨਰਕਾ ॥ (1081-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
By Almighty's Command, one is liberated, and by His Command, one falls into hell.

ਹੁਕਮਿ ਸੈਸਾਰੀ ; ਹੁਕਮੇ ਭਗਤਾ ॥ (1081-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
By His Command, one is worldly, and by His Command, one is a devotee.

ਹੁਕਮੇ ਹੋਛਾ , ਹੁਕਮੇ ਦਾਨਾ ;
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਧੜਾ ॥੭॥ (1081-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
By His Command, one is shallow, and by His Command, one is wise. There is no other side except His. ||7||

ਸਾਗਰੁ ਕੀਨਾ ; ਅਤਿ ਤੁਮ ਭਾਰਾ ॥ (1081-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
You made the ocean vast and huge.

ਇਕਿ ਖੜੇ ਰਸਾਤਲਿ ਕਰਿ ; ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (1081-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
You made some into foolish self-willed manmukhs, and dragged them into hell.

ਇਕਨਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵਹਿ ਆਪੇ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨ ਕਾ ਸਚੁ ਬੇੜਾ ॥੮॥ (1081-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Some are carried across, in the ship of Truth of the True Guru. ||8||

ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ; ਇਹੁ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ (1081-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
You issue Your Command for this amazing thing, death.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਓਪਾਇ ; ਸਮਾਇਆ ॥ (1081-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
You create all beings and creatures, and absorb them back into Yourself.

ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ;
ਰਚਨੁ ਕੀਨਾ ਇਕੁ ਆਖਾੜਾ ॥੯॥ (1081-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
You gaze in delight upon the one arena of the world, and enjoy all the pleasures. ||9||

ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਵਡੀ ਨਾਈ ॥ (1081-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Great is the Master, and Great is His Name.

ਵਡ ਦਾਤਾਰੁ ; ਵਡੀ ਜਿਸੁ ਜਾਈ ॥ (1081-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Great Giver; Great is His place.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬੇਅੰਤ ਅਤੋਲਾ ;
ਹੈ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਆਹਾੜਾ ॥੧੦॥ (1081-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is beyond the grasp of mind and sensors, infinite and unweighable. He cannot be measureed. ||10||

ਕੀਮਤਿ ; ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਦੂਜਾ ॥ (1081-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one else knows His value.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਨਿਰੰਜਨ ਪੂਜਾ ॥ (pU~jw bolo) (1081-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Only You Yourself, O Immaculate Master, are equal to Yourself.

ਆਪਿ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਧਿਆਨੀ ;
ਆਪਿ ਸਤਵੰਤਾ ਅਤਿ ਗਾੜਾ ॥੧੧॥ (A~iq nhIN bolxW) (1081-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself are the spiritual teacher, You Yourself are the One who meditates. You Yourself are the great and immense Being of Truth. ||11||

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ; ਗੁਪਤੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1081-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

For so many days, You remained invisible.

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ; ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1081-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

For so many days, You were absorbed in silent absorption.

ਕੇਤੜਿਆ ਦਿਨ ਧੁੰਧੂਕਾਰਾ ; (DuMDU-kwrw bolo)
ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਪਰਗਟੜਾ ॥੧੨॥ (prgt-Vw bolo) (1081-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

For so many days, there was only pitch darkness, and then the Creator revealed Himself. ||12||

ਆਪੇ ਸਕਤੀ ; ਸਬਲੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1081-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself are called the God of Supreme Power.

ਆਪੇ ਸੂਰਾ ; ਅਮਰੁ ਚਲਾਇਆ ॥ (1082-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself are the hero, exerting Your regal power.

ਆਪੇ ਸਿਵ ਵਰਤਾਈਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ;
ਆਪੇ ਸੀਤਲੁ , ਠਾਰੁ ਗੜਾ ॥੧੩॥ (1082-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself spread peace within; You are cool and icy calm. ||13||

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਜੇ ॥ (1082-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One whom You bless and make Gurmukh

ਨਾਮੁ ਵਸੈ ; ਤਿਸੁ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥ (1082-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

- Almighty's Name (Naam) abides within him, and the unstruck sound current vibrates for him.

ਤਿਸ ਹੀ ਸੁਖੁ , ਤਿਸ ਹੀ ਠਕੁਰਾਈ ;
ਤਿਸਹਿ ਨ ਆਵੈ ਜਮੁ ਨੇੜਾ ॥੧੪॥ (1082-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is peaceful, and he is the master of all; the Messenger of Death does not even approach him. ||14||

ਕੀਮਤਿ ; ਕਾਗਦ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ (1082-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His value cannot be described on paper.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ (1082-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Almighty of the world is infinite.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ;
ਹਾਥਿ ਤਿਸੈ ਕੈ ਨੇਬੇੜਾ ॥੧੫॥ (1082-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the beginning, in the middle and in the end, Almighty exists. Judgement is in His Hands alone. ||15||

ਤਿਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ; ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥ (1082-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one is equal to Him.

ਕਿਸਹੀ ਬੁਤੈ ; ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1082-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one can stand up against Him by any means.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ , ਆਪੇ ਆਪੇ ;
ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚੋਜ ਖੜਾ ॥੧੬॥੧॥੧੦॥ (1082-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak's God is Himself all-in-all. He creates and stages and watches His wondrous plays. ||16||1||10||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1082-5)

Maaru, Fifth Mahala:

ਅਚੁਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1082-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty is imperishable, the Transcendent Master, the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਮਧੁਸੂਦਨ ਦਾਮੋਦਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (mDu-sUdn bolo) (1082-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Slayer of demons, our Supreme Master.

ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਵਰਧਨ ਧਾਰੀ ;
ਮੁਰਲੀ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੧॥ (1082-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Supreme Rishi, the Master of the sensory organs, the uplifter of mountains, the joyful Master playing His enticing flute. ||1||

ਮੋਹਨ ਮਾਧਵ ; ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (ikRsn bolo) (1082-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Enticer of Hearts, Master of wealth, Krishna, the destroyer Mur demon.

ਜਗਦੀਸੁਰ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੇ ॥ (1082-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Master of the Universe, the Dear Master, the Destroyer of demons.

ਜਗਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਠਾਕੁਰ ;
ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਹੈ ਸੰਗਾ ॥੨॥ (1082-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Life of the World, our eternal and ever-stable Master dwells within each and every heart, and is always with us. ||2||

ਧਰਣੀਧਰ ; ਈਸ ਨਰਸਿੰਘ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1082-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Support of the Earth, the man-lion, the Supreme Almighty.

ਦਾੜਾ ਅਗ੍ਰੇ ; ਪ੍ਰਿਥਮਿ ਧਰਾਇਣ ॥ (1082-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Protector who tears apart demons with His teeth, the Upholder of the earth.

ਬਾਵਨ ਰੂਪੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਕਰਤੇ ;
ਸਭ ਹੀ ਸੇਤੀ ਹੈ ਚੰਗਾ ॥੩॥ (1082-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O Creator, You assumed the form of the pygmy to humble the demons; You are Master of all. ||3||

ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਚੰਦ ; ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥ (1082-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the Great Raam Chand, who has no form or feature.

ਬਨਵਾਲੀ ਚਕ੍ਰਪਾਣਿ ; (ckR-pwix bolo)
ਦਰਸਿ ਅਨੂਪਿਆ ॥ (1082-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Adorned with flowers, holding the chakra in Your hand, Your form is incomparably beautiful.

ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਸਹਸਾ ;
ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭ ਹੈ ਮੰਗਾ ॥੪॥ (1082-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You have thousands of eyes, and thousands of forms. You alone are the Giver, and all are beggars of You. ||4||

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ; ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੇ ॥ (1082-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the Lover of Your devotees, the Master of the masterless.

ਗੋਪੀ ਨਾਥੁ ; ਸਗਲ ਹੈ ਸਾਥੇ ॥ (1082-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Master of the milk-maids, You are the companion of all.

ਬਾਸੁਦੇਵ ਨਿਰੰਜਨ ਦਾਤੇ ;
ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਗੁਣ ਅੰਗਾ ॥੫॥ (1082-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Immacuate Great Giver, I cannot describe even an iota of Your Glorious Virtues. ||5||

ਮੁਕੰਦ ਮਨੋਹਰ ; ਲਖਮੀ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1082-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Liberator, Enticing Master, Master of Lakshmi, Supreme Almighty.

ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਜਾ ਨਿਵਾਰਿ ; ਉਧਾਰਣ ॥ (l`jw bolo) (1082-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Savior of Dropadi's honor.

ਕਮਲਾ ਕੰਤ , ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ;
ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਨਿਹਸੰਗਾ ॥੬॥ (1082-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Master of Maya, miracle-worker, absorbed in delightful play, unattached. ||6||

ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ; ਆਜੂਨੀ ਸੰਭਉ ॥ (1082-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His Darshan (Sight) is fruitful and rewarding; He is not born, He is self-existent.

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ; ਜਿਸੁ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ਖਉ ॥ (1082-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His form is undying; it is never destroyed.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ;
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝ ਹੀ ਹੈ ਲਗਾ ॥੭॥ (1082-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O imperishable, eternal and beyond the reach of sensors, Almighty, everything is attached to You. ||7||

ਸ੍ਰੀਰੰਗ ; ਬੈਕੁੰਠ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ (1082-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, (Sri-the Master of Maya; Rang-beloved), who dwells in Sachkhand.

ਮਛੁ ਕਛੁ ਕੂਰਮੁ ; ਆਗਿਆ ਅਉਤਰਾਸੀ ॥ (1082-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By the Pleasure of His Will, He took incarnation as the great fish and the tortoise.

ਕੇਸਵ ਚਲਤ ਕਰਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ;
ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਹੋਇਗਾ ॥੮॥ (1082-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty of beauteous hair, the Worker of miraculous deeds, whatever He wishes, comes to pass. ||8||

ਨਿਰਾਹਾਰੀ ; ਨਿਰਵੈਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (1082-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is beyond need of any sustenance, free of hate and all-pervading.

ਧਾਰਿ ਖੇਲੁ ; ਚਤੁਰਭੁਜੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1082-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He has staged His play; He is called the four-armed Master.

ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪ ਬਣਾਵਹਿ ;
ਬੇਣੁ ਸੁਨਤ ਸਭ ਮੋਹੈਗਾ ॥੯॥ (1082-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He assumed the beautiful form of the blue-skinned Krishna; hearing His flute, all are fascinated and enticed. ||9||

ਬਨਮਾਲਾ ਬਿਭੂਖਨ ; ਕਮਲ ਨੈਨ ॥ (1082-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is adorned with garlands of flowers, with lotus eyes.

ਸੁੰਦਰ ਕੁੰਡਲ ; ਮੁਕਟ ਬੈਨ ॥ (1082-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His ear-rings, crown and flute are so beautiful.

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਹੈ ਧਾਰੀ ;
ਮਹਾ ਸਾਰਥੀ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧੦॥ (1082-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He carries the conch, the chakra and the war club; He is the Great Charioteer, who stays with His Saints. ||10||

ਪੀਤ ਪੀਤੰਬਰ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥ (1082-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty of yellow robes, the Master of the three worlds.

ਜਗੰਨਾਥੁ ਗੋਪਾਲੁ ; ਮੁਖਿ ਭਣੀ ॥ (1082-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Master of the Universe, Almighty of the world; with my mouth, I chant His Name.

ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਭਗਵਾਨ ਬੀਠੁਲਾ ; (swirMg-Dr bolo)
ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਸਰਬੰਗਾ ॥੧੧॥ (1082-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Archer who draws the bow, the Beloved Almighty; I cannot count all His limbs. ||11||

ਨਿਹਕੰਟਕੁ ; ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਕਹੀਐ ॥ (1082-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is said to be free of anguish, and absolutely immaculate.

ਧਨੰਜੈ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਹੈ ਮਹੀਐ ॥ (1082-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty of prosperity, pervading the water, the land and the sky.

ਮਿਰਤ ਲੋਕ ਪਇਆਲ ਸਮੀਪਤ ;
ਅਸਥਿਰ ਥਾਨੁ , ਜਿਸੁ ਹੈ ਅਭਗਾ ॥੧੨॥ (AB~gw bolo) (1083-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is near this world and the nether regions of the underworld; His Place is permanent, ever-stable and imperishable. ||12||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ॥ (1083-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Purifier of sinners, the Destroyer of pain and fear.

ਅਹੰਕਾਰ ਨਿਵਾਰਣੁ ; ਹੈ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ॥ (1083-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Eliminator of egotism, the Eradicator of coming and going.

ਭਗਤੀ ਤੋਖਿਤ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ;
ਗੁਣੇ , ਨ ਕਿਤ ਹੀ ਹੈ ਭਿਗਾ ॥੧੩॥ (1083-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is pleased with devotional worship, and merciful to the meek; He cannot be appeased by any other qualities. ||13||

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ; ਅਛਲ ਅਡੋਲੋ ॥ (1083-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Formless Master is undeceivable and unchanging.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਮਉਲੋ ॥ (1083-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Embodiment of Light; through Him, the whole world blossoms forth.

ਸੋ ਮਿਲੈ , ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਆਪਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੪॥ (1083-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone unites with Him, whom He unites with Himself. No one can attain Almighty by himself. ||14||

ਆਪੇ ਗੋਪੀ ; ਆਪੇ ਕਾਨਾ ॥ (kw@nw bolo) (1083-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself is the milk-maid, and He Himself is Krishna.

ਆਪੇ ; ਗਊ ਚਰਾਵੈ ਬਾਨਾ ॥ (1083-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself grazes the cows in the forest.

ਆਪਿ ਉਪਾਵਹਿ , ਆਪਿ ਖਪਾਵਹਿ ;
ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨਹੀ , ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰੰਗਾ ॥੧੫॥ (1083–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself create, and You Yourself destroy. Not even a particle of filth attaches to You. ||15||

ਏਕ ਜੀਹ ; ਗੁਣ ਕਵਨ ਬਖਾਨੈ ॥ (1083–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Which of Your Glorious Virtues can I chant with my one tongue?

ਸਹਸ ਫਨੀ ਸੇਖ ; ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (1083–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even the thousand-headed serpent does not know Your limit.

ਨਵਤਨ ਨਾਮ , ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਇਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ , ਪ੍ਰਭ ਕਹਿ ਸੰਗਾ ॥੧੬॥ (1083–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One may chant new names for You day and night, but even so, O God, no one can describe even one of Your Glorious Virtues. ||16||

ਓਟ ਗਹੀ ; ਜਗਤ ਪਿਤ ਸਰਣਾਇਆ ॥ (1083–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have grasped the Support, and entered the Sanctuary of Almighty, the Father of the world.

ਭੈ ਭਇਆਨਕ ਜਮਦੂਤ ; ਦੁਤਰ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥ (1083–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death is terrifying and horrendous, and sea of Maya is impassable.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਇਛਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ;
ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗਾ ॥੧੭॥ (1083–7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please be merciful, Master, and save me, if it is Your Will; please lead me to join with the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||17||

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ; ਸਗਲ ਮਿਥੇਨਾ ॥ (1083–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All that is seen is an illusion.

ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ; ਗੋਬਿਦ ਸੰਤ ਰੇਨਾ ॥ (1083–8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I beg for this one gift, for the dust of the feet of the Saints, Dear Master of the Universe.

ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ , ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਵਉ ; (ms`qik nhIN bolxW)
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗਾ ॥੧੮॥ (1083-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Applying it to my forehead, I obtain the supreme status; he alone obtains it, unto whom You give it. ||18||

ਜਿਨ ਕਉ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (1083-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those, unto whom Almighty, the Giver of peace, grants His Mercy,

ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਲੈ ; ਰਿਦੈ ਪਰਾਤੇ ॥ (1083-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

grasp the feet of the Holy, and weave them into their hearts.

ਸਗਲ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ;
ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਮਨਿ ਵਾਜੰਗਾ ॥੧੯॥ (1083-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They obtain all the wealth of Almighty's Name; the unlimited tune of the Shabad vibrates and resounds within their minds. ||19||

ਕਿਰਤਮ ਨਾਮ ਕਥੇ ਤੇਰੇ ; ਜਿਹਬਾ ॥ (1083-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With my tongue I chant Your Names which are based on Your Creativeness (Kirtam Naam are four types a. Richas- the given name by parents, b. Jad Richas- name derived from the name of the social class, c. Gun Prayukat – the name given after observing a specific virtue, d. Kirya Prayukat - the name after a specific deed performed).

ਸਤਿ ਨਾਮੁ ; ਤੇਰਾ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ॥ (1083-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Among all 'Sat Naam' is Your primal Name even before the voice within ('Pera' means voice within which is created without any means and effort).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਗਤ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ;
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਰੰਗੁ ਲਗਾ ॥੨੦॥ (1083-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Your devotees have embraced Your Sanctuary. Please bestow them with Your Sight (Darshan); their minds are filled with love for You. ||20||

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ (1083-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You alone know Your state and extent.

ਤੂ ਆਪੇ ਕਥਹਿ ; ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1083-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself speak, and You Yourself describe it.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਦਾਸਾ ਰਾਖੁ ਸੰਗਾ ॥੨੧॥੨॥੧੧॥ (1083-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please make Guru Nanak the slave of Your slaves, Dear Almighty; as it pleases Your Will, please keep him with Your slaves. ||21||2||11||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1083-13)

Maaru, Fifth Mahala:

Prologue: When Guru Arjan Dev Ji completed the construction of Amritsar earlier known as Guru Ka Chak, a Muslim Qazi came to settle down there. Upon observing the continuous crowd visiting Guru Ji, he came to Guru Ji's court and asked the following three questions:-

a) Which is the worthwhile deed that one should do while living in this world?

b) Please tell me about Almighty and how can one attain Almighty?

c) How can one be released from the worldly attachments?

Guru Ji replied the questions by uttering the following Shabad in accordance to a Muslim practice.

ਅਲਹ ਅਗਮ ; ਖੁਦਾਈ ਬੰਦੇ ॥ (1083-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O slave of the Almighty who is beyond the grasp of the mind Allah,

ਛੋਡਿ ਖਿਆਲ ; ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਧੰਧੇ ॥ (1083-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

forsake thoughts of worldly entanglements.

ਹੋਇ ਪੈ ਖਾਕ , ਫਕੀਰ ਮੁਸਾਫਰੁ ;
ਇਹੁ ਦਰਵੇਸੁ , ਕਬੂਲੁ ਦਰਾ ॥੧॥ (1083-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Become the dust of the feet of the humble devotees (fakir), and consider yourself a traveller on this journey. O saintly dervish (who waits at Almighty's door patiently), you shall be approved in the Court of Almighty. ||1||

ਸਚੁ ਨਿਵਾਜ ; ਯਕੀਨ ਮੁਸਲਾ ॥ (mus~lw bolo) (1083-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let Truth be your prayer, and faith your prayer-mat.

ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ; ਨਿਵਾਰਿਹੁ ਆਸਾ ॥ (1083-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let the stick (Asa – a long stick with curved handled) be your subdued desires of the mind.

ਦੇਹ ਮਸੀਤਿ ਮਨੁ ਮਉਲਾਣਾ ;
ਕਲਮ ਖੁਦਾਈ , ਪਾਕੁ ਖਰਾ ॥੨॥ (1083-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let your body be the mosque, your mind be the priest and purity be the Kalam (the holy words of Quran). ||2||

ਸਰਾ ਸਰੀਅਤਿ ; ਲੇ ਕੰਮਾਵਹੁ ॥ (1083-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let your practice be embracement of your faith.

ਤਰੀਕਤਿ ਤਰਕ ; ਖੋਜਿ ਟੋਲਾਵਹੁ ॥ (1083-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let your destiny be to renounce the search for worldly fulfillments.

ਮਾਰਫਤਿ , ਮਨੁ ਮਾਰਹੁ ਅਬਦਾਲਾ ;
ਮਿਲਹੁ ਹਕੀਕਤਿ , ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰਾ ॥੩॥ (1083-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let control of the mind be your spiritual wisdom, O holy man; meeting with God, you shall never die again. ||3||

ਕੁਰਾਣੁ ਕਤੇਬ ; ਦਿਲ ਮਾਹਿ ਕਮਾਹੀ ॥ (1083-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Practice within your heart the teachings of the Koran and the Bible;

ਦਸ ਅਉਰਾਤ ; ਰਖਹੁ ਬਦ ਰਾਹੀ ॥ (1083-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

restrain the ten sensory organs which are equivalent wives from straying into evil.

ਪੰਚ ਮਰਦ ਸਿਦਕਿ ਲੇ ਬਾਧਹੁ ;
ਖੈਰਿ ਸਬੂਰੀ ਕਬੂਲ ਪਰਾ ॥੪॥ (1083-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Tie up the five demons of desire (lust, anger, greed, attachment & ego) with faith, charity and contentment, and you shall be acceptable. ||4||

ਮਕਾ ਮਿਹਰ ; ਰੋਜਾ , ਪੈ ਖਾਕਾ ॥ (1083-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let compassion be your Kaabah (in Mecca), and the dust of the feet of the holy your fast.

ਭਿਸਤੁ , ਪੀਰ ਲਫਜ ; ਕਮਾਇ ਅੰਦਾਜਾ ॥ (1083-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let Paradise be your practice of the Prophet's Word.

ਹੂਰ ਨੂਰ , ਮੁਸਕੁ ਖੁਦਾਇਆ ;
ਬੰਦਗੀ ਅਲਹ , ਆਲਾ ਹੁਜਰਾ ॥੫॥ (AwlHw bolo) (1083-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

God is the beauty, the light and the fragrance. Meditation on Allah is the secluded meditation chamber. ||5||

ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ; ਸੋਈ ਕਾਜੀ ॥ (1084-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is a Qazi, who practices the Truth.

ਜੋ ਦਿਲੁ ਸੋਧੈ ; ਸੋਈ ਹਾਜੀ ॥ (1084-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is a Haji, a pilgrim to Mecca, who purifies his heart.

ਸੋ ਮੁਲਾ , ਮਲਊਨ ਨਿਵਾਰੈ ;
ਸੋ ਦਰਵੇਸੁ ਜਿਸੁ ਸਿਫਤਿ ਧਰਾ ॥੬॥ (1084-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is a Mullah, who banishes evil; he alone is a saintly dervish, who takes the Support of Almighty's Praise. ||6||

ਸਭੇ ਵਖਤ ; ਸਭੇ ਕਰਿ ਵੇਲਾ ॥
ਖਾਲਕੁ ਯਾਦਿ ; ਦਿਲੈ ਮਹਿ ਮਉਲਾ ॥ (1084-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Always, at every moment, remember God, the Creator within your heart.

ਤਸਬੀ ਯਾਦਿ ਕਰਹੁ , ਦਸ ਮਰਦਨੁ ;
ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ , ਬੰਧਾਨਿ ਬਰਾ ॥੭॥ (1084-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let your meditation beads be the subjugation of the ten senses. Let good conduct and self-restraint be your circumcision. ||7||

ਦਿਲ ਮਹਿ ਜਾਨਹੁ ; ਸਭ ਫਿਲਹਾਲਾ ॥ (1084-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You must know in your heart that everything is temporary.

ਖਿਲਖਾਨਾ ਬਿਰਾਦਰ ; ਹਮੂ ਜੰਜਾਲਾ ॥ (1084-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Family, household and siblings are all entanglements.

ਮੀਰ ਮਲਕ ਉਮਰੇ ਫਾਨਾਇਆ ;
ਏਕ ਮੁਕਾਮ ਖੁਦਾਇ ਦਰਾ ॥੮॥ (1084-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Kings, rulers and nobles are mortal and transitory; only Almighty's Gate is the permanent place. ||8||

ਅਵਲਿ ਸਿਫਤਿ ; ਦੂਜੀ ਸਾਬੂਰੀ ॥ (1084-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

First, is Almighty's Praise; second, contentment;

ਤੀਜੈ ਹਲੇਮੀ ; ਚਉਥੈ ਖੈਰੀ ॥ (1084-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

third, humility, and fourth, giving to charities.

ਪੰਜਵੈ , ਪੰਜੇ ਇਕਤੁ ਮੁਕਾਮੈ ;
ਏਹਿ ਪੰਜਿ ਵਖਤ ਤੇਰੇ , ਅਪਰ ਪਰਾ ॥੯॥ (1084-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Fifth is to hold one's desires in restraint. These are the five most sublime daily prayers. ||9||

ਸਗਲੀ ਜਾਨਿ ; ਕਰਹੁ ਮਉਦੀਫਾ ॥ (1084-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let your daily worship be the knowledge that God is everywhere.

ਬਦ ਅਮਲ ਛੋਡਿ ; ਕਰਹੁ ਹਥਿ ਕੂਜਾ ॥ (kU~jw bolo) (1084-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let renunciation of evil actions be the water-jug you carry.

ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ਬੁਝਿ , ਦੇਵਹੁ ਬਾਂਗਾਂ ;
ਬੁਰਗੂ ਬਰ ਖੁਰ , ਦਾਰ ਖਰਾ ॥੧੦॥ (1084-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let realization of the One Almighty be your call to prayer; be a good child of God - let this be your trumpet. ||10||

ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ; ਬਖੋਰਹੁ ਖਾਣਾ ॥ (1084-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let what is earned righteously be your blessed food.

ਦਿਲ ਦਰੀਆਉ ; ਧੋਵਹੁ ਮੈਲਾਣਾ ॥ (1084-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wash away pollution the filth of sins with the river of true congregation.

ਪੀਰੁ ਪਛਾਣੈ ਭਿਸਤੀ ਸੋਈ ;
ਅਜਰਾਈਲੁ , ਨ ਦੋਜ ਠਰਾ ॥੧੧॥ (1084-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who realizes the Almighty shall be the resident of heaven. Azraa-eel, the Messenger of Death, does not cast him into hell. ||11||

ਕਾਇਆ ਕਿਰਦਾਰ ; ਅਉਰਤ ਯਕੀਨਾ ॥ (1084-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Let good deeds be your body, and faith your bride.

ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ; ਮਾਣਿ ਹਕੀਨਾ ॥ (1084-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Play and enjoy Almighty's love and delight.

ਨਾਪਾਕ , ਪਾਕੁ ਕਰਿ , ਹਦੂਰਿ ਹਦੀਸਾ ;
ਸਾਬਤ ਸੂਰਤਿ ਦਸਤਾਰ ਸਿਰਾ ॥੧੨॥ (1084-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Purify what is impure, and let Almighty's Presence be your religious tradition. Let your total awareness be the turban on your head. ||12||

ਮੁਸਲਮਾਣੁ ; ਮੋਮ ਦਿਲਿ ਹੋਵੈ ॥ (1084-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

To be Muslim is to be with heart of wax means kind-hearted,

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ; ਦਿਲ ਤੇ ਧੋਵੈ ॥ (1084-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

and wash away pollution from within the heart.

ਦੁਨੀਆ ਰੰਗ , ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ;
ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਪਾਟੁ , ਘਿਉ ਪਾਕੁ ਹਰਾ ॥੧੩॥ (1084-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He does not even approach worldly pleasures; he is pure, like flowers, silk, ghee and the deer-skin. ||13||

ਜਾ ਕਉ ਮਿਹਰ ; ਮਿਹਰ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ (1084-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who is blessed with the mercy and compassion of the Merciful Master,

ਸੋਈ ਮਰਦੁ ; ਮਰਦੁ ਮਰਦਾਨਾ ॥ (1084-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

is the manliest man among men.

ਸੋਈ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ;
ਸੋ ਬੰਦਾ , ਜਿਸੁ ਨਜਰਿ ਨਰਾ ॥੧੪॥ (1084-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is a Sheikh, a preacher, a Haji, and he alone is Almighty's slave, who is blessed with Almighty's Grace. ||14||

ਕੁਦਰਤਿ ਕਾਦਰ ਕਰਣ ਕਰੀਮਾ ॥ (1084-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Creator Master has Creative Power; the Merciful Master has Mercy.

ਸਿਫਤਿ ਮੁਹਬਤਿ ਅਥਾਹ ਰਹੀਮਾ ॥ (muh`biq bolo) (1084-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Praises and the Love of the Merciful Master are unfathomable.

ਹਕੁ ਹੁਕਮੁ , ਸਚੁ ਖੁਦਾਇਆ ਬੁਝਿ ;
ਨਾਨਕ , ਬੰਦਿ ਖਲਾਸ ਤਰਾ ॥੧੫॥੩॥੧੨॥ (1084-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Realize the Command of Almighty as your Right, Guru Nanak says; you shall be released from bondage, and carried across. ||15||3||12||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1084-13)

Maaru, Fifth Mahala:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਸਭ ਊਚ ਬਿਰਾਜੇ ॥ (1084-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Abode of the Supreme Almighty is above all.

ਆਪੇ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਸਾਜੇ ॥ (1084-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself establishes, vanishes and creates again.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹਤ , ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਕਿਛੁ ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਬਾਲ ਕਾ ॥੧॥ (1084-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Holding tight to Almighty's Sanctuary, happiness is obtained, and one is not afflicted by the fear of Maya. ||1||

ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ; ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ (1084-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He saved you from the fire of the womb,

ਰਕਤ ਕਿਰਮ ਮਹਿ ; ਨਹੀ ਸੰਘਾਰਿਆ ॥ (1084-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

and did not destroy you, when you were an egg in your mother's ovary.

ਅਪਨਾ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ ; (pRiq-pwilAw bolo)
ਓਹੁ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਮਾਲਕਾ ॥੨॥ (1084-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Blessing you with meditative remembrance upon Himself, He nurtured you and cherished you; He is the Master of all hearts. ||2||

ਚਰਣ ਕਮਲ ; ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (1084-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have come to the Sanctuary of His lotus feet.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੈ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਇਆ ॥ (1084-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing the Praises of Almighty.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਉ ਨਹੀ ਕਾਲ ਕਾ ॥੩॥ (1084-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have erased all the pains of birth and death; meditating on Almighty, I have no fear of death. ||3||

ਸਮਰਥ ਅਕਥ ; ਅਗੋਚਰ ; ਦੇਵਾ ॥ (Ak`Q bolo) (1084-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty is all-powerful, indescribable, unfathomable and divine.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਭਿ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1084-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All beings and creatures serve Him.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ;
ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੀ ਪਾਲਕਾ ॥੪॥ (1084-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In so many ways, He cherishes those born from eggs, from the womb, from sweat and from the earth. ||4||

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਹੋਇ ਨਿਧਾਨਾ ॥ (1084-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone obtains this wealth,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ; ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ॥ (1084-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

who savors and enjoys, deep within his mind, Almighty's Name.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ;
ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਸਾਲਕਾ ॥੫॥ (1084-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Grasping hold of his arm, Almighty lifts him up and pulls him out of the deep, dark pit. Such a devotee of Almighty is very rare. ||5||

ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1085-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

God exists in the beginning, in the middle and in the end.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (1085-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever the Creator Master Himself does, comes to pass.

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਸਾਧਸੰਗ ਤੇ ;
ਦਾਲਿਦ ਨ ਕੋਈ ਘਾਲਕਾ ॥੬॥ (1085–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Illusion and fear are erased, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and then one is not afflicted by deadly pain. ||6||

ਊਤਮ ਬਾਣੀ ; ਗਾਉ ਗੋੁਪਾਲਾ ॥ (1085–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I sing the most Sublime Bani, the Word of Master of the Universe.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ; ਮੰਗਹੁ ਰਵਾਲਾ ॥ (1085–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I beg for the dust of the feet of the Saadh Sangat.

ਬਾਸਨ ਮੇਟਿ , ਨਿਬਾਸਨ ਹੋਈਐ ;
ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਜਾਲਕਾ ॥੭॥ (1085–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Eradicating desire, I have become free of desire; I have burnt away all my sins. ||7||

ਸੰਤਾ ਕੀ ; ਇਹ ਰੀਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥ (1085–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This is the unique way of the Saints;

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਨਾਲੀ ॥ (1085–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

they behold the Supreme Almighty with them.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਕੀਜੈ ਆਲਕਾ ॥੮॥ (1085–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With each and every breath, they worship and adore Almighty. How could anyone be too lazy to meditate on Him? ||8||

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1085–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there I see the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥ (1085–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I never forget Almighty, my Master, even for an instant.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ;
ਬਨਿ ਜਲਿ ਪੂਰਨ ਥਾਲਕਾ ॥੯॥ (1085-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your slaves live by meditating, meditating in remembrance on Almighty; You are permeating the woods, the water and the land. ||9||

ਤਤੀ ਵਾਉ ; ਨ ਤਾ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ (1085-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even the hot wind does not touch one

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ (1085-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

who remains awake in meditative remembrance, night and day.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ;
ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਨ ਤਾਲਕਾ ॥੧੦॥ (1085-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He delights and enjoys meditative remembrance on Almighty; he has no relationship (attachment) with Maya. ||10||

ਰੋਗ ਸੋਗ ; ਦੂਖ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ॥ (1085-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Disease, sorrow and pain do not affect him;

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਹੀ ॥ (1085-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

he sings Almighty's Praises in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਖਾਲਕਾ ॥੧੧॥ (1085-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Name, O my Beloved Almighty; please listen to my prayer, O Creator. ||11||

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ; ਤੇਰਾ ਹੈ ਪਿਆਰੇ ॥ (1085-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your Name is a jewel, O my Beloved Master.

ਰੰਗਿ ਰਤੇ ; ਤੇਰੈ ਦਾਸ ਅਪਾਰੇ ॥ (r`qy bolo) (1085-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your slaves are imbued with Your Infinite Love.

ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੁਧੁ ਜੇਹੇ ; (r`qy bolo)
ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਭਾਲਕਾ ॥੧੨॥ (1085-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with Your Love, become like You; it is so rare that they are found. ||12||

ਤਿਨ ਕੀ ਧੂੜਿ ; ਮਾਂਗੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (1085-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My mind longs for the dust of the feet of those

ਜਿਨ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ; ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ (1085-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

who never forget Almighty.

ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਈ ;
ਸਦਾ ਸੰਗੀ ਹਰਿ ਨਾਲ ਕਾ ॥੧੩॥ (1085-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Associating with them, I obtain the supreme status; Almighty, my Companion, is always with me. ||13||

ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ; ਪਿਆਰਾ ਸੋਈ ॥ (1085-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is my beloved friend and companion,

ਏਕੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ; ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (1085-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

who implants the Name of the One Master within, and eradicates evil-mindedness.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜਾਏ ;
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਉਪਦੇਸੁ ਨਿਰਮਾਲਕਾ ॥੧੪॥ (1085-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Immaculate are the teachings of that humble servant of Almighty, who casts out sexual desire, anger and egotism. ||14||

ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ; ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਮੇਰਾ ॥ (1085-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Other than You, Dear Almighty, no one is mine.

ਗੁਰਿ ਪਕੜਾਏ ; ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪੈਰਾ ॥ (1085-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru has led me to grasp the feet of Almighty.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ;
ਜਿਨਿ ਖੰਡਿਆ ਭਰਮੁ ਅਨਾਲ ਕਾ ॥੧੫॥ (1085-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Perfect True Guru, who has destroyed the illusion which is cause of separation with Almighty. ||15||

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਸਰੈ ਨਾਹੀ ॥ (1085-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With each and every breath, I never forget God.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਉ ਧਿਆਈ ॥ (1085-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I meditate on Almighty.

ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾਲਕਾ ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ (1085-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Saints are imbued with Your Love; You are the great and all-powerful Master. ||16||4||13||

ਮਾਰੂ , ਮਹਲਾ ੫ (1085-16)

Maaru, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1085-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਹਿਰਦੈ ਨਿਤ ਧਾਰੀ ॥ (1085-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I enshrine Almighty's lotus feet continually within my heart.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ (1085-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Each and every moment, I humbly bow to the Perfect Guru.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੀ ਸਭੁ ਆਗੈ ;
ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥੧॥ (1085-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I dedicate my body, mind and everything, and place it in offering before Almighty. His Name is the most beautiful in this world. ||1||

ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ; ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (1085-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Why forget the Master from your mind?

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ; ਸਾਜਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1085-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He blessed you with body and soul, creating and embellishing you.

ਸਾਸਿ ਗਰਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਕਰਤਾ ;
ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਵਣਾ ॥੨॥ (1085-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With every breath and morsel of food, the Creator takes care of His beings, who receive according to what they have done. ||2||

ਜਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ; ਕੋਊ ਨਾਹੀ ॥ (1085-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one returns empty-handed from Him;

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ (1085-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Eight Pehar (twenty-four hours) a day, keep Almighty in your mind.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਅਚੁਤ ਸੁਆਮੀ ;
ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਾ ॥੩॥ (1086-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, sing the praises of your imperishable Master, and you shall be honored in the Court of Almighty. ||3||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ; ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ॥ (1086-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The four great blessings (Kam, Arth, Dhram & Mokhs), and the eighteen miraculous spiritual powers,

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਸਹਜ ਸੁਖ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ (1086-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

are found in the treasure of which brings celestial peace and poise, and the nine treasures.

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਜੇ ਮਨ ਮਹਿ ਚਾਹਹਿ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੁਆਮੀ ਰਾਵਣਾ ॥੪॥ (1086-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If you yearn in your mind for all joys, then join the Saadh Sangat, and dwell upon your Master. ||4||

ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ; ਬੇਦ ਵਖਾਣੀ ॥ (1086-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Shaastras, the Simritees and the Vedas proclaim

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੁ ; ਪਰਾਣੀ ॥ (1086-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

that the mortal must be victorious in this priceless human life.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਐ ;
ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਨਕ ਗਾਵਣਾ ॥੫॥ (1086-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forsaking sexual desire, anger and slander, sing of Almighty with your tongue, Guru Nanak says. ||5||

ਜਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ; ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ ॥ (1086-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He has no form or shape, no ancestry or social class.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ; ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ (1086-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Perfect Master is perfectly pervading day and night.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ ॥੬॥ (1086-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whoever meditates on Him is very fortunate; he is not consigned to reincarnation again. ||6||

ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ; ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1086-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who forgets the Primal Master, the Architect of karma,

ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ; ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ ॥ (1086-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

wanders around burning, and remains tormented.

ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ ; (Aikrq-GxY bolo)
ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ ॥੭॥ (1086-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one can save such an ungrateful person; he is thrown into the most horrible hell. ||7||

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ; ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ॥ (1086-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He blessed you with your soul, the life forces, your body and wealth;

ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ; ਰਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ (1086-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He preserved and nurtured you in your mother's womb.

ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ , ਅਨ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਕਾਹੂ ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੮॥ (1086-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forsaking His Love, you are imbued with another; you shall never achieve your goals like this. ||8||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ; ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ॥ (1086-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Please shower me with Your Merciful Grace, O my Master.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ; ਸਭਨ ਕੈ ਨੇਰੇ ॥ (1086-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You dwell in each and every heart, and are near everyone.

ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ;
ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ ਜਣਾਵਣਾ ॥੯॥ (1086-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Nothing is in my hands; he alone knows, whom You inspire to know. ||9||

ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ; ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1086-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who has such pre-ordained destiny inscribed upon his forehead,

ਤਿਸ ਹੀ ਪੁਰਖ ; ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (1086-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

that person is not afflicted by Maya.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ;
ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ ॥੧੦॥ (1086-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Slave Guru Nanak seeks Your Sanctuary forever; there is no other equal to You. ||10||

ਆਗਿਆ ; ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ (1086-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In His Will, He made all pain and pleasure.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ ॥ (1086-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

How rare are those who remember the Nectar of Almighty’s Name.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ;
ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ ॥੧੧॥ (1086-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His value cannot be described. He is prevailing everywhere. ||11||

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ; ਸੋਈ ਵਡ ਦਾਤਾ ॥ (1086-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the devotee; He is the Great Giver.

ਸੋਈ ਪੂਰਨ ; ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1086-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is the Perfect Primal Master, the Architect of karma.

ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ; ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਾ ॥੧੨॥ (1086-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is your help and support, since infancy; He fulfills your mind's desires. ||12||

ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ; ਲਿਖਿ ਪਾਏ ॥ (1086-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Death, pain and pleasure are ordained by Almighty.

ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧਹਿ ; ਘਟਹਿ ਨ ਘਟਾਏ ॥ (1086-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They do not increase or decrease by anyone's efforts.

ਸੋਈ ਹੋਇ , ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ;
ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥੧੩॥ (1086-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That alone happens, which is pleasing to the Creator; speaking of himself, the mortal ruins himself. ||13||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ; ਸੇਈ ਕਾਢੇ ॥ (1086-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He lifts us up and pulls us out of the deep dark pit;

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਟੂਟੇ ਗਾਂਢੇ ॥ (1086-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He unites with Himself, those who were separated for so many incarnations.

ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਬਿੰਦੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥੧੪॥ (1086-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Showering them with His Mercy, He protects them with His own hands. Meeting with the Holy Saints, they meditate on Master of the Universe. ||14||

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1086-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your worth cannot be described.

ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1086-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wondrous is Your form, and Your glorious greatness.

**ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ;
ਨਾਨਕ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ ॥੧੫॥੧॥੧੪॥੨੨॥੨੪॥੨॥੧੪॥੬੨॥**

(1086-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your humble servant begs for the gift of devotional worship. Guru Nanak is a sacrifice, a sacrifice to You. ||15||1||14||22||24||2||14||62||

ਮਾਰੂ , ਵਾਰ ; ਮਹਲਾ ੩ (1086-18)

Vaar of Maaru, Third Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1086-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (1086-18)

Salok, First Mahala:

ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ; ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਘੋ ਜਾਇ ॥ (1086-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

If virtue is sold when there is no buyer, then it is sold very cheap.

ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ ॥ (1086-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

But if one meets a buyer of virtue, then virtue sells for hundreds of thousands.

**ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ;
ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥** (1087-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Meeting with a virtuous person, virtue is obtained, and one is immersed in the True Guru.

ਮੋੁਲਿ ਅਮੋੁਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ; ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ ॥ (1087-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Priceless virtues are not obtained for any price; they cannot be purchased in a store.

ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ; ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ॥੧॥ (1087-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, their weight is full and perfect; it never decreases at all. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1087-2)

Fourth Mahala:

ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ ; ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥ (1087-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Name, they wander around, continually coming and going in reincarnation.

ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ , ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ;
ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1087-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Some are in bondage, and some are set free; some are happy in the Love of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ; ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ ॥੨॥ (1087-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, believe in the True Master, and practice Truth, through the lifestyle of Truth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1087-4)

Pauree:

ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ; ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ ॥ (1087-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

From the Guru, I have obtained the supremely powerful sword of spiritual wisdom.

ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ ; ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (1087-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

I have cut down the fortress of duality, illusion, attachment, greed and egotism.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1087-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Almighty's Name abides within my mind; I contemplate Guru's Shabad (Gurbani).

ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ; ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ ॥ (1087-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)

Through Truth, self-discipline and sublime understanding, Almighty has become very dear to me.

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ;
ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (isrjx-hwrw bolo) (1087-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
Truly, truly, the True Creator Master is all-pervading. ||1||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1087-6)
Salok, Third Mahala:

ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ;
ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1087-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Among the ragas, Keydara Raga is known as good, O Siblings of Destiny, if through it, one comes to love the Guru's Shabad (Hymn),

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ; ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1087-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
and if one remains in the Soceity of the Saints, and enshrines love for the True Master.

ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ; ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ (1087-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Such a person washes away the pollution from within, and saves his generations as well.

ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ; ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ ॥ (1087-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He gathes in the capital of virtue, and destroys and drives out unvirtuous sins.

ਨਾਨਕ , ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ;
ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆਪਣਾ , ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ (1087-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, he alone is known as united, who does not forsake his Guru, and who does not love duality. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1087-9)
Fourth Mahala:

ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ; ਭੈ ਤੇਰੈ ਡਰੁ ਨਾਹਿ ॥ (1087-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
Gazing upon the world-ocean, I am afraid of death; but if I live in the Fear of You, Almighty, then I am not afraid.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ ॥੨॥ (1087-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
Through Guru's Shabad (Gurbani), I am content; Guru Nanak says, I blossom forth in the Name. ||2||

ਮਃ ੪ ॥ (1087-10)
Fourth Mahala:

ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ; ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ (1087-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
I get on board the boat and set out, but the ocean is churning with waves.

ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ; ਜੇ ਗੁਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ ॥ (1087-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
The boat of Truth encounters no obstruction, if the Guru gives encouragement.

ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ; ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ ॥ (1087-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
He takes us across to the door on the other side, as the Guru keeps watch.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ; ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (1087-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
Guru Nanak says, if I am blessed with His Grace, I shall go to His Court with honor. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1087-12)
Pauree:

ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾਜੁ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈ ॥ (1087-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
Enjoy your obstruction free kingdom; as Gurmukh, practice Truth.

**ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥** (1087-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
Sitting upon the throne of Truth, Almighty administers justice; He unites us in Union with the Society of the Saints.

ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ (1087-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
Meditating on Almighty, through the True Teachings, we become just like Almighty.

ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (1087-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
If Almighty, the Giver of peace, abides in the mind, in this world, then in the end, He becomes our help and support.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੀ ; ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (1087-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 4)
Love for Almighty wells up, when the Guru imparts understanding. ||2||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (1087-14)
Salok, First Mahala:

ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ; ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1087-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Confused and deluded, I wander around, but no one shows me the way.

ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ; ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ (1087-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
I go and ask the clever people, if there is there anyone who can rid me of my pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ ॥ (1087-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
If the True Guru abides within my mind, then I see Almighty, my best friend, there.

ਨਾਨਕ , ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ; ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ (1087-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, my mind is satisfied and fulfilled, contemplating the Praises of the True Name. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1087-16)
Third Mahala:

ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ; ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ (1087-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He Himself is the Doer, and He is the deed; He Himself issues the Command.

ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ; ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1087-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He Himself forgives some, and He Himself does the deed.

ਨਾਨਕ , ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ;
ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥ (1087-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, receiving the Divine Light (enlightment) from the Guru, suffering and poison of desires are burnt away, through the Name. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1087-18)
Pauree:

ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ; ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ (1087-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Don't be fooled by gazing at the riches of Maya, you foolish self-willed manmukh.

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ;
ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥ (l`Kw bolo) (1087-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
It shall not go along with you when you must depart; all the wealth you see is false.

ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ , ਨ ਬੂਝਈ ;
ਸਿਰ ਊਪਰਿ , ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥ (kl~Kw bolo) (1087-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
The blind and ignorant do not understand, that the sword of death is hanging over their heads.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥ (1087-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
By Guru's Grace, those who drink in the sublime essence of Almighty are saved.

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥੩॥ (1088-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He Himself is the Doer, and He Himself is the Cause; Almighty Himself is our Saving Grace. ||3||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1088-1)
Salok, Third Mahala:

ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ; ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥ (1088-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Those who do not meet with the Guru, who have no Almighty's fear at all,

ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ; ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ ॥ (1088-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
continue coming and going in reincarnation, and suffer terrible pain; their anxiety is never relieved.

ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ; ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ ॥ (1088-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
They are beaten like clothes being washed on the rocks, and struck every hour like chimes.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ (1088-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, without the True Name, these entanglements are not removed from hanging over one's head. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1088-3)
Third Mahala:

ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ; ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ (1088-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I have searched throughout the three worlds, O my friend; selfness is bad for the world.

ਨਾ ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ; ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥ (1088-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Don't worry, O my soul; speak the Truth, Guru Nanak says, the Truth, and only the Truth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1088-4)

Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (1088-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty Himself forgives the Gurmukhs; they are absorbed and immersed in Almighty's Name.

ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥ (1088-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself links them to devotional worship; they bear the Insignia of the Guru's Shabad.

ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ; ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ (1088-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who turn towards the Guru, as a true follower of the Guru (Sunmukh), are beautiful. They are famous in the Court of the True Master.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ; ਜਿਨ ਰਾਮ ਪਛਾਣੇ ॥ (1088-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In this world, and in the world hereafter, they are liberated; they realize Almighty.

ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ;
ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥ (1088-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed are those humble beings who serve Almighty. I am a sacrifice to them. ||4||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (1088-7)

Salok, First Mahala:

ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ , ਮੜ ਵੜੀ ; (kuc~jI bolo)

ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥ (ksu~D bolo) (1088-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The rude, ill-mannered bride is encased in the body-tomb; she is blackened, and her mind is impure.

ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ;

ਨਾਨਕ , ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥ (1088-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

She can enjoy her Husband Master, only if she is virtuous. Guru Nanak says, the soul-bride is unworthy, and without virtue. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1088-8)

First Mahala:

ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ; ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ (1088-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

She has good conduct, true self-discipline, and a perfect family.

ਨਾਨਕ , ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ;

ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ (1088-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, day and night, she is always good; she loves her Beloved Husband Master. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1088-9)

Pauree:

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ (1088-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who realizes his own self, is blessed with the treasure of Almighty's Name.

ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1088-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Granting His Mercy, the Guru merges him in Almighty though His Shabad.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (1088-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Guru's Shabad (Hymn) is immaculate and pure; through it, one drinks in the sublime essence of Almighty.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ; ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ (1088-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who taste the sublime essence of Almighty, forsake other flavors.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ;
ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ (1088-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Drinking in the sublime essence of Almighty, they remain satisfied forever; their hunger and thirst are quenched. ||5||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1088-12)

Salok, Third Mahala:

ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ , ਧਨ ਰਾਵੀਏ ; ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1088-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Her Husband Master is pleased, and He enjoys His bride; the soul-bride adorns her heart with Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ; ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ (1088-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, that bride who stands before Him, is the most noble and respected woman. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1088-13)

First Mahala:

ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ; ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ (1088-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In her father-in-law's home hereafter, and in her parents' home in this world, she belongs to her Husband Master. Her Husband is beyond the grasp of mind and sensors.

ਨਾਨਕ , ਧੰਨੁ ਸੋੁਹਾਗਣੀ ; ਜੋ ਭਾਵਹਿ , ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੨॥ (1088-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, she is the happy soul-bride, who is pleasing to her carefree, independent Master. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1088-14)

Pauree:

ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ; ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥ (1088-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

That king sits upon the throne, who is worthy of that throne.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ (1088-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Those who realize the True Master, they alone are the true kings.

ਏਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1088-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

These mere earthly rulers are not called kings; in the love of duality, they suffer.

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ (jWdy bolo) (1088-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Why should someone praise someone else who is also created? They depart in no time at all.

ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ , ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੬॥ (1088-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The One True Master is eternal and imperishable. One who, as Gurmukh, understands becomes eternal as well. ||6||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1088-17)

Salok, Third Mahala:

ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥ (1088-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One Master is the Husband of all. No one is without the Husband Master.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (1088-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they are the pure soul-brides, who merge in the True Guru. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1088-18)

Third Mahala:

ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ; ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ (1088-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The mind is churning with so many waves of desire. How can one be emancipated in the Court of Almighty?

ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ; ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥ (1088-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Be absorbed in Almighty's True Love, and imbued with the deep color of Almighty's Infinite Love.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ;
ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥ (1088-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by Guru's Grace, one is emancipated, if the consciousness is attached to the True Master. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1088-19)

Pauree:

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ; ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (1088-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty's Name is priceless. How can its value be estimated?

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ; ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥ (1089-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself created the entire universe, and He Himself is pervading within it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ; ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (1089-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs praise Almighty forever, and through the Truth, they assess Him.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ; ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1089-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), the heart-lotus blossoms forth, and in this way, one drinks in the sublime essence of Almighty.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ; ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੭॥ (1089-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Coming and going in reincarnation ceases, and one sleeps in peace and poise. ||7||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (1089-3)

Salok, First Mahala:

ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ; ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥ (1089-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Neither dirty, nor dull, nor saffron, nor any color that fades.

ਨਾਨਕ , ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ; ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥ (r`qw bolo) (1089-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, deep crimson is the color of one who is imbued with the True Master. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1089-4)

Third Mahala:

ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ; (vxs-piq bolo)
ਭਵਰੁ ਵਸੈ ਭੈ ਖੰਡਿ ॥ (1089-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The bumble bee intuitively and fearlessly dwells among the vegetation, flowers and fruits.

ਨਾਨਕ , ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਏਕੋ ਫੁਲੁ , ਭਿਰੰਗੁ ॥੨॥ (1089-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, there is only one tree, one flower, and one bumble bee. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1089-5)

Pauree:

ਜੋ ਜਨ ਲੂਝਹਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ; ਸੇ ਸੂਰੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ (1089-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those humble beings who struggle with their minds are brave and distinguished heroes.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (1089-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who realize their own selves, remain forever united with Almighty.

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਇਹੁ ਮਹਤੁ ਹੈ ; (mh~qu bolo)
ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ (1089-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

This is the glory of the spiritual teachers, that they remain absorbed in their mind.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਚੁ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ (1089-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They attain the Mansion of Almighty's Presence, and focus their meditation on the True Master.

ਜਿਨ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ;
ਜਗੁ ਤਿਨਹਿ ਜਿਤਾਨਾ ॥੮॥ (1089-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who conquer their own minds, by Guru's Grace, conquer the world. ||8||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1089-7)

Salok, Third Mahala:

ਜੋਗੀ ਹੋਵਾ ਜਗਿ ਭਵਾ ; ਘਰਿ ਘਰਿ ਭੀਖਿਆ ਲੇਉ ॥ (1089-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

If I were to become a Yogi, and wander around the world, begging from door to door,

ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਕਿਸੁ ਕਿਸੁ ਉਤਰੁ ਦੇਉ ॥ (1089-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

then, when I am summoned to the Court of Almighty, what answer could I give?

ਭਿਖਿਆ ਨਾਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਮੜੀ ; ਸਦਾ ਸਚੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ (1089-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Almighty's Name, is the charity I beg for; contentment is my temple. The True Master is always with me.

ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਧੀਆ ; ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (1089-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Nothing is obtained by wearing religious robes; all will be seized by the Messenger of Death.

ਨਾਨਕ , ਗਲਾ ਝੂਠੀਆ ; ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ (1089-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, talk is false; contemplate the True Name. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1089-10)

Third Mahala:

ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ;
ਸੋ ਦਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1089-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through that door, you will be called to account; do not serve at that door.

ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ;
ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1089-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Seek and find such a True Guru, who has no equal in His greatness.

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੂਟੀਐ ; ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1089-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In His Sanctuary, one is released, and no one calls him to account.

ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ; ਸਚਾ ਓਹੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ॥ (1089-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Truth is implanted within Him, and He implants Truth within others. He bestows the blessing of the True Shabad.

ਹਿਰਦੈ ਜਿਸ ਦੈ ਸਚੁ ਹੈ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਭੀ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥ (1089–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who has Truth within his heart - his body and mind are also true.

ਨਾਨਕ , ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ; ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ (1089–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, if one submits to the Command of the True Almighty, he is blessed with true glory and greatness.

ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵਸੀ ; ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (1089–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is immersed and merged in the True Master, who blesses him with His Glance of Grace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1089–13)

Pauree:

**ਸੂਰੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ;
ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਰਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥** (1089–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They are not called heroes, who die of egotism, suffering in pain.

ਅੰਧੇ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਨੀ ; ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਜਾਵਹਿ ॥ (1089–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The blind ones do not realize their own selves; in the love of duality, they rot.

ਅਤਿ ਕਰੋਧ ਸਿਉ ਲੂਝਦੇ ; ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ (1089–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They struggle with great anger; here and hereafter, they suffer in pain.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ; ਵੇਦ ਕੂਕਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ॥ (1089–15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Dear Master is not pleased by egotism; the Vedas proclaim this clearly.

ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੁਏ , ਸੇ ਵਿਗਤੀ ਗਏ ; (iv-gql bolo)
ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ॥੯॥ (1089–15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who die in egotism, shall not find salvation. They die, and are reborn in reincarnation. ||9||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1089–16)

Salok, Third Mahala:

ਕਾਗਉ , ਹੋਇ ਨ ਊਜਲਾ ; ਲੋਹੇ ਨਾਵ , ਨ ਪਾਰੁ ॥ (1089-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The crow does not become white, and an iron boat does not float across.

ਪਿਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਮੰਨਿ ਲੈ ;
ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (svwrx-hwru bolo) (1089-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who puts his faith in the treasure of his Beloved Master is blessed; he exalts and embellishes others as well.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਊਜਲਾ ; ਸਿਰਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹਾ ਪਾਰਿ ॥ (1089-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who realizes Almighty's Command, his face is radiant and bright; he floats across, like iron upon wood.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਛੋਡੈ , ਭੈ ਵਸੈ ; ਨਾਨਕ , ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੧॥ (1089-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Forsake thirst and desire, and abide in Almighty's Fear; Guru Nanak says, these are the most excellent actions. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1089-18)

Third Mahala:

ਮਾਰੂ ਮਾਰਣ ਜੋ ਗਏ ; ਮਾਰਿ ਨ ਸਕਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (1089-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The ignorant people who go to the desert to conquer their minds, are not able to conquer them.

ਨਾਨਕ , ਜੇ ਇਹੁ ਮਾਰੀਐ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1089-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, if this mind is to be conquered, one must contemplate Guru's Shabad (Gurbani).

ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਨਾ ਮਰੈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1089-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

This mind is not conquered by conquering it, even though everyone longs to do so.

ਨਾਨਕ , ਮਨ ਹੀ ਕਉ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ;
ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (1089-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the mind itself conquers the mind, if one meets with the True Guru. ||2|

ਪਉੜੀ ॥ (1090-1)

Pauree:

ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਈਓਨੁ ; ਵਿਚਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਵਾਸਾ ॥ (1090-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He created both sides; Shiva dwells within Shakti (the creator dwells within the materialistic world).

ਸਕਤੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (1090-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through the materialistic world (Shakti), no one has ever attain Almighty; they continue to be born and die in reincarnation means without the creator the creation is incomplete therefore how can one obtain anything without the life of the universe.

ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਾਤਿ ਪਾਈਐ ; (sWiq bolo)
ਜਪਿ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ (1090-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, peace is found, meditating on Almighty with every breath and morsel of food.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿ ਦੇਖੁ ; ਊਤਮ ਹਰਿ ਦਾਸਾ ॥ (1090-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Searching and looking through the Simritees and the Shaastras, I have found that the most sublime person is the slave of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ;
ਨਾਮੇ ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੧੦॥ (1090-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without nothing is permanent and stable; I am a sacrifice to Almighty's Name. ||10||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1090-3)

Salok, Third Mahala:

ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ; ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ (1090-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I might become a Pandit, a religious scholar, or an astrologer, and recite the four Vedas with my mouth;

ਨਵ ਖੰਡ ਮਧੇ ਪੂਜੀਆ ; ਅਪਣੈ ਚਜਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1090-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I might be worshipped throughout the nine regions of the earth for my wisdom and thought;

ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ ਜਾਇ ; ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1090-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

let me not forget the Word of Truth, that no one can touch my sacred cooking square.

ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ; ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ (1090-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Such cooking squares are false, Guru Nanak says; only the One Master is True. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1090-5)
Third Mahala:

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1090-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He Himself creates and He Himself acts; He bestows His Glance of Grace.

ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ (1090-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He Himself grants glorious greatness; says Guru Nanak, He is the True Master. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1090-6)
Pauree:

ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਹੋਰੁ ਕੰਟਕੁ ਨ ਸੂਝੈ ॥ (1090-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Only death is painful; I cannot conceive of anything else as painful.

ਅਫਰਿਓ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤਦਾ ; ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ॥ (1090-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
It is unstoppable; it stalks and pervades the world, and fights with the sinners.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭੇਦੀਐ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ॥ (1090-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Through Guru's Shabad (Gurbani), one is immersed in Almighty. Meditating on Almighty, one comes to realize Almighty.

ਸੋ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ; ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ॥ (1090-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He alone is emancipated in the Sanctuary of Almighty, who struggles with his own mind.

ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥੧੧॥ (1090-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
One who contemplates and meditates on Almighty in his mind, succeeds in the Court of Almighty. ||11||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (1090-9)
Salok, First Mahala:

ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਸਾਖਤੀ ; ਦਰਗਹ ਸਚੁ ਕਬੂਲੁ ॥ (1090–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Submit to the Will of Almighty Commander; in His Court, only Truth is accepted.

ਸਾਹਿਬੁ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ; ਦੁਨੀਆ ਦੇਖਿ ਨ ਭੂਲੁ ॥ (1090–9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Your Master shall call you to account; do not go astray on beholding the world.

ਦਿਲ ਦਰਵਾਨੀ ਜੋ ਕਰੇ ; ਦਰਵੇਸੀ , ਦਿਲੁ ਰਾਸਿ ॥ (1090–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
One who keeps watch over his heart, and keeps his heart pure, is a dervish, a saintly devotee.

ਇਸਕ ਮੁਹਬਤਿ ਨਾਨਕਾ ; (muh`biq bolo)
ਲੇਖਾ ਕਰਤੇ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (1090–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Love and affection, Guru Nanak says, are in the accounts placed before the Creator. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1090–10)
First Mahala:

ਅਲਗਉ , ਜੋਇ ਮਧੂਕੜਉ ; (A-l~gau bolo)
ਸਾਰੰਗਪਾਣਿ ਸਬਾਇ ॥ (swrMg-pwix bolo) (1090–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
One who is unattached like the bumble bee, sees the Master of the world everywhere.

ਹੀਰੈ ਹੀਰਾ ਬੇਧਿਆ ; ਨਾਨਕ ਕੰਠਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (1090–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
The diamond of his mind is pierced through with the Diamond of Almighty's Name; Guru Nanak says, his neck is embellished with it. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1090–11)
Pauree:

ਮਨਮੁਖ ਕਾਲੁ ਵਿਆਪਦਾ ; ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਲਾਗੇ ॥ (1090–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
The self-willed manmukhs are afflicted by death; they cling to Maya in emotional attachment.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਪਛਾੜਸੀ ; ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਠਾਗੇ ॥ (1090–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
In an instant, they are thrown to the ground and killed; in the love of duality, they are deluded.

ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵਈ ; ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਲਾਗੇ ॥ (1090-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

This opportunity shall not come into their hands again; they are beaten by the Messenger of Death with his stick.

ਤਿਨ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ; ਜੋ ਹਰਿ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥ (1090-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

But Death's stick does not even strike those who remain awake and aware in the Love of Almighty.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੁਧੁ ਛਡਾਵਣੀ ; ਸਭ ਤੁਧੈ ਲਾਗੇ ॥੧੨॥ (1090-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

All are Yours, and cling to You; only You can save them. ||12||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (1090-14)

Salok, First Mahala:

ਸਰਬੇ ਜੋਇ , ਅਗਛਮੀ ; (A-g~CmI bolo)
ਦੂਖੁ ਘਨੇਰੋ , ਆਥਿ ॥ (1090-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

See the imperishable Master everywhere; attachment to wealth brings only great pain.

ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਸਿ , ਸਰੁ ਲਾਘਣਉ ;
ਲਾਭੁ ਨ ਪੂੰਜੀ ਸਾਥਿ ॥੧॥ (1090-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Loaded with dust, you have to cross over the worldly ocean; you are not carrying the profit and capital of the Name with you. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1090-15)

First Mahala:

ਪੂੰਜੀ , ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ਤੂ ; ਅਖੁਟਉ ਦਰਬੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1090-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

My capital is Your True Name, Dear Almighty; this wealth is inexhaustible and infinite.

ਨਾਨਕ , ਵਖਰੁ ਨਿਰਮਲਉ ; ਧੰਨੁ ਸਾਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੨॥ (1090-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, this merchandise is immaculate; blessed is the banker who trades in it. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (1090-16)

First Mahala:

ਪੂਰਬ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਪਿਰਾਣਿ ਲੈ ; ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਮਾਣਿ ॥ (1090–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Know and enjoy the primal, eternal Love of the Great Master.

ਮਾਥੈ ਊਭੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ; ਨਾਨਕ , ਮੇਲਣੁ ਨਾਮਿ ॥੩॥ (1090–16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Blessed with Guru Nanak says, you shall strike down the Messenger of Death, and push his face to the ground. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1090–17)

Pauree:

ਆਪੇ ਪਿੰਡੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ; ਵਿਚਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ (1090–17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He Himself has embellished the body, and placed the nine treasures of Almighty's Name (Naam) within it.

ਇਕਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਅਨੁ ; ਤਿਨ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮੁ ॥ (1090–17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He confuses some in illusion; fruitless are their actions.

ਇਕਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ; ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ॥ (1090–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some, as Gurmukh, realize their Master, the Supreme Soul.

ਇਕਨੀ ਸੁਣਿ ਕੈ ਮੰਨਿਆ ; ਹਰਿ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ (1090–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Some listen to Almighty, and obey Him; sublime and exalted are their actions.

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਉਪਜਿਆ ;
ਗਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮੁ ॥੧੩॥ (1090–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Love for Almighty wells up deep within, singing the Glorious Praises of Almighty's Name. ||13||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (1090–19)

Salok, First Mahala:

ਭੋਲਤਣਿ , ਭੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ; (Bo-l~qix bolo)
ਹੇਕੈ ਪਾਧਰ , ਹੀਡੁ ॥ (1091–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Fear of God abides in the mind of the innocent; this is the straight path to the One Master.

ਅਤਿ ਡਾਹਪਣਿ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ; (polw bolo)
ਤੀਨੇ ਥਾਵ ਭਰੀਡੁ ॥੧॥ (1091-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Jealousy and envy bring terrible pain, and one is cursed throughout the three worlds. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1091-1)
First Mahala:

ਮਾਂਦਲੁ ਬੇਦਿ , ਸਿ ਬਾਜਣੋ ; ਘਣੋ ਧੜੀਐ , ਜੋਇ ॥ (1091-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
The drum of the Vedas vibrates, bringing dispute and divisiveness.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ; ਬੀਜਉ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (1091-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, contemplate Almighty's Name; there is none except Him. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (1091-2)
First Mahala:

ਸਾਗਰੁ ਗੁਣੀ , ਅਥਾਹੁ ; ਕਿਨਿ ਹਾਥਾਲਾ ਦੇਖੀਐ ॥ (1091-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
The worldly ocean of the three qualities is unfathomably deep; how can its bottom be seen?

ਵਡਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ , ਤ ਪਾਰਿ ਪਵਾ ॥ (1091-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
If I meet with the great, self-sufficient True Guru, then I am carried across.

ਮਝ ਭਰਿ ; ਦੁਖ ਬਦੁਖ ॥ (b-duK bolo) (1091-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
This ocean is filled up with pain and suffering.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥੩॥ (1091-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, without the True Name, no one's hunger is appeased. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1091-4)
Pauree:

ਜਿਨੀ ਅੰਦਰੁ ਭਾਲਿਆ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (1091-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)
Those who search their inner beings, through Guru's Shabad (Gurbani), are exalted and adorned.

ਜੋ ਇਛਨਿ ਸੋ ਪਾਇਦੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ (1091-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They obtain what they wish for, meditating on Almighty's Name.

**ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ;
ਸੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥** (1091-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One who is blessed by God's Grace, meets with the Guru; he sings the Glorious Praises of Almighty.

ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਨ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ; ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1091-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Righteous Judge (Dharmarai) is his friend; he does not have to walk on the Path of Death.

**ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧੪॥** (1091-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He meditates on Almighty's Name, day and night; he is absorbed and immersed in Almighty's Name. ||14||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੧ ॥ (1091-7)

Salok, First Mahala:

ਸੁਣੀਐ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ; ਸੁਰਗਿ ਮਿਰਤਿ ਪਇਆਲਿ ॥ (1091-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Listen to and speak the Name of the One Master, who permeates the heavens, this world and the nether regions of the underworld.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਈ ਮੇਟਿਆ ; ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਨਾਲਿ ॥ (1091-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His Command cannot be erased; whatever He has written, shall go with the mortal.

**ਕਉਣੁ ਮੂਆ , ਕਉਣੁ ਮਾਰਸੀ ;
ਕਉਣੁ ਆਵੈ ਕਉਣੁ ਜਾਇ ॥** (1091-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Who has died, and who kills? Who comes and who goes?

ਕਉਣੁ ਰਹਸੀ ਨਾਨਕਾ ; ਕਿਸ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1091-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Who is enraptured, Guru Nanak says, and whose consciousness merges in Almighty? ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1091-9)

First Mahala:

ਹਉ ਮੁਆ , ਮੈ ਮਾਰਿਆ ; ਪਉਣੁ ਵਹੈ ਦਰੀਆਉ ॥ (1091-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In egotism, he dies; possessiveness kills him, and the breath flows out like a river.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਥਕੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਾ ਮਨੁ ਰਤਾ ਨਾਇ ॥ (r`qw bolo) (1091-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Desire is exhausted, Guru Nanak says, only when the mind is imbued with the Name.

ਲੋਇਣ ਰਤੇ ਲੋਇਣੀ ; ਕੰਨੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (r`qy bolo) (1091-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His eyes are imbued with the eyes of Almighty, and his ears ring with celestial consciousness.

ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਚੂਨੜੀ ; ਰਤੀ ਲਾਲ ਲਵਾਇ ॥ (r`ql bolo) (1091-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His tongue drinks in the sweet nectar, dyed crimson by chanting the Name of the Beloved Master.

ਅੰਦਰੁ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ (1091-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

His inner being is drenched with Almighty's fragrance; his worth cannot be described. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1091-11)

Pauree:

ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਨਾਮੋ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ (1091-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

In this age, Almighty's Name, is the treasure. Only Almighty's Name (Naam) goes along in the end.

ਏਹੁ ਅਖੁਟੁ ਕਦੇ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ; ਖਾਇ ਖਰਚਿਉ ਪਲੈ ॥ (1091-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

It is inexhaustible; it is never empty, no matter how much one may eat, consume or spend.

ਹਰਿ ਜਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ; ਜਮਕੰਕਰ ਜਮਕਲੈ ॥ (1091-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The Messenger of Death does not even approach the humble servant of Almighty.

ਸੇ ਸਾਹ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ॥ (1091-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

They alone are the true bankers and traders, who have the wealth of Almighty in their laps.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਜਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਘਲੈ ॥੧੫॥ (1091-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

By Almighty's Mercy, one finds Almighty, only when Almighty Himself sends for him. ||15||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1091-14)

Salok, Third Mahala:

ਮਨਮੁਖ ਵਾਪਾਰੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਬਿਖੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਬਿਖੁ ਸੰਗ੍ਰਹਹਿ ;
ਬਿਖ ਸਿਉ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1091-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh does not appreciate the excellence of trading in Truth. He deals in poison, collects poison, and is in love with poison.

ਬਾਹਰਹੁ ਪੰਡਿਤ ਸਦਾਇਦੇ ; ਮਨਹੁ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ (1091-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Outwardly, they call themselves Pandits, religious scholars, but in their minds they are foolish and ignorant.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਨੀ ; ਵਾਦੀ ਧਰਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1091-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They do not focus their consciousness on Almighty; they love to engage in arguments.

ਵਾਦਾ ਕੀਆ ਕਰਨਿ ਕਹਾਣੀਆ ;
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ (1091-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They speak to cause arguments, and earn their living by telling lies.

ਜਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲਾ ;
ਹੋਰੁ ਮੈਲਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (1091-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In this world, only Almighty's Name is immaculate and pure. All other objects of creation are polluted.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ;
ਹੋਇ ਮੈਲੇ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (1091-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who do not remember Almighty's Name, are polluted; they die in ignorance. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1091-17)
Third Mahala:

ਦੁਖੁ ਲਗਾ , ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ; ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ , ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1091-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Without serving Almighty, he suffers in pain; accepting Almighty's Command, pain is gone.

ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਸੁਖੈ ਦਾ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (1091-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He Himself is the Giver of peace; He Himself awards punishment.

ਨਾਨਕ , ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨॥ (1091-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, know this well; all that happens is according to His Will. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1091-19)
Pauree:

ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗਤੁ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ ; (inr-Dnu bolo)
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (1091-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Without Almighty's Name, the world is poor. Without the Name, no one is satisfied.

ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ; ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ (1091-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He is deluded by duality and illusion. In egotism, he suffers in pain.

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ; ਜੇ ਬਹੁਤੁ ਲੋਚਾਹੀ ॥ (1092-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Without good karma, he does not obtain anything, no matter how much he may wish for it.

ਆਵੈ ਜਾਇ , ਜੰਮੈ ਮਰੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਛੁਟਾਹੀ ॥ (1092-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
Coming and going in reincarnation, and birth and death are ended, through Guru’s Shabad (Gurbani).

ਆਪਿ ਕਰੈ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ; ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧੬॥ (1092-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)
He Himself acts, so unto whom should we complain? There is no other at all. ||16||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1092-2)
Salok, Third Mahala:

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੰਤੀ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ;
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ (1092-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

In this world, the Saints earn the wealth; they come to meet God through the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1092-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The True Guru implants the Truth within; the value of this wealth cannot be described.

ਇਤੁ ਧਨਿ ਪਾਇਐ ਭੁਖ ਲਥੀ ;
ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1092-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Obtaining this wealth, hunger is relieved, and peace comes to dwell in the mind.

ਜਿੰਨ੍ਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਆਇ ॥ (1092-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Only those who have such pre-ordained destiny, come to receive this.

ਮਨਮੁਖੁ ਜਗਤੁ ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ; ਮਾਇਆ ਨੋ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1092-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The world of the self-willed manmukh is poor, crying out for Maya.

ਅਨਦਿਨੁ ਫਿਰਦਾ ਸਦਾ ਰਹੈ ; ਭੁਖ ਨ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ (1092-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Such Manmukh wanders night and day continually, and his/her hunger for worldly possessions is never relieved.

ਸਾਂਤਿ ਨ ਕਦੇ ਆਵਈ ; ਨਹ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1092-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

It never finds calm tranquility, and peace never comes to dwell in its mind.

ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਚਿਤਵਦਾ ਰਹੈ ; ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਜਾਇ ॥ (1092-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

It is always plagued by anxiety, and its cynicism never departs.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਭਵੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ , ਤਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (1092-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the True Guru, the intellect is perverted; if one meets the True Guru, then one practices the Guru's Shabad (Hymn).

ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ; ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1092-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Forever and ever, he dwells in peace, and merges in the True Master. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1092-8)

Third Mahala:

ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ; ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ (1092-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The One who created the world, takes care of it.

ਏਕੋ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਇਰਹੁ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1092-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meditate in remembrance on the One Master, O Siblings of Destiny; there is none other than Him.

ਖਾਣਾ ਸਬਦੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ;
ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ , ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1092-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

So eat the food of the Shabad and goodness; eating it, you shall remain satisfied forever.

ਪੈਨਣੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ਹੈ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਊਜਲਾ ;
ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ (1092-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Dress yourself in the Praise of Almighty. Forever and ever, it is radiant and bright; it is never polluted.

ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ; ਥੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ (1092-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

I have intuitively earned the true wealth, which never decreases.

ਦੇਹੀ ਨੋ ਸਬਦੁ ਸੀਗਾਰੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1092-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The body is adorned with the Shabad, and is at peace forever and ever.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੀਐ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੋਇ ॥੨॥ (1092-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh realizes Almighty, who reveals Himself. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1092-11)

Pauree:

ਅੰਤਰਿ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਾਪੈ ॥ (1092-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Deep within the self are meditation and austere self-discipline, when one realizes Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਹਉਮੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਪੈ ॥ (1092-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Meditating on Almighty's Name, egotism and ignorance are eliminated.

ਅੰਦਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ; ਚਾਖਿਆ ਸਾਦੁ ਜਾਪੈ ॥ (1092-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One's inner being is overflowing with Nectar; tasting it, the flavor is known.

ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ , ਸੇ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ;
ਸੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (1092-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who taste it become fearless; they are satisfied with the sublime essence of Almighty.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪੀਆਇਆ ;
ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥੧੭॥ (1092-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who drink it in, by the Grace of Almighty, are never again afflicted by death. ||17||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ (1092-14)

Salok, Third Mahala:

ਲੋਕੁ ਅਵਗਣਾ ਕੀ ਬੰਨ੍ਹੈ ਗੰਠੜੀ ; ਗੁਣ ਨ ਵਿਹਾਝੈ ਕੋਇ ॥ (1092-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

People tie up bundles of demerits; no one trades the virtue.

ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਨਾਨਕਾ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ (1092-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Rare is that person, Guru Nanak says, who purchases virtue.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ , ਗੁਣ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (1092-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one is blessed with virtue, when Almighty bestows His Glance of Grace. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1092-16)

Third Mahala:

ਗੁਣ ਅਵਗੁਣ ਸਮਾਨਿ ਹਹਿ ;
ਜਿ ਆਪਿ ਕੀਤੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1092-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Merits and demerits are the same; they are both created by the Creator.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ (1092-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, one who obeys Almighty's Command, finds peace, contemplating Guru's Shabad (Gurbani). ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1092-17)

Pauree:

ਅੰਦਰਿ ਰਾਜਾ ਤਖਤੁ ਹੈ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ॥ (1092-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The King sits on the throne within the self; He Himself administers justice.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਦਰੁ ਜਾਣੀਐ ;
ਅੰਦਰਿ ਮਹਲੁ , ਅਸਰਾਉ ॥ (1092-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), Almighty's Court is known; within the self is the Sanctuary, the Mansion of Almighty's Presence.

ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਨਿ ; ਖੋਟਿਆ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (1092-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The coins are assayed, and the genuine coins are placed in His treasury, while the counterfeit ones find no place.

ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ; ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (1092-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Truest of the True is all-pervading; His justice is forever True.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ; ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਉ ॥੧੮॥ (1092-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One comes to enjoy the Nectar essence, when the Name is enshrined in the mind. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1092-19)

Salok, First Mahala:

ਹਉਮੈ ਕਰੀ , ਤਾਂ ਤੂ ਨਾਹੀ ; ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਹਉ ਨਾਹਿ ॥ (1092-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When one acts in egotism, then You are not there, Master. Wherever You are, there is no ego.

ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਣਾ ;
ਏਹ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (Ak~Q bolo) (1093-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

O spiritual teachers, understand this: the Unspoken Speech is in the mind.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਅਲਖੁ ਵਸੈ ਸਭ ਮਾਹਿ ॥ (Al`Ku bolo) (1093–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the essence of reality is not found; the Invisible Master dwells everywhere.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਜਾਣੀਐ ; ਜਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1093–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

One meets the True Guru, and then Almighty is known, when the Guru's Shabad (Hymn) comes to dwell in the mind.

ਆਪੁ ਗਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ;
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ (1093–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

When self-conceit departs, illusion and fear also depart, and the pain of birth and death is removed.

ਗੁਰਮਤਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਈਐ ; (Al`Ku bolo)
ਊਤਮ ਮਤਿ ਤਰਾਹਿ ॥ (1093–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, the Unseen Master is seen; the intellect is exalted, and one is carried across.

ਨਾਨਕ ਸੋ ਹੰ , ਹੰ ਸਾ , ਜਪੁ ਜਾਪਹੁ ;
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਿਸੈ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (1093–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, chant the chant of 'Sohang hansaa' - 'He is me, and I am Him.' The three worlds are absorbed in Him. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1093–4)

Third Mahala:

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਜਿਨਿ ਪਰਖਿਆ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1093–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Some assay their mind-jewel, and contemplate Guru's Shabad (Gurbani).

ਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਕਲਜੁਗ ਵਿਚਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1093–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Only a few of those humble beings are known in this world, in this Dark Age of Kalyug.

ਆਪੈ ਨੋ ਆਪੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ; ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ॥ (1093–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One's self remains blended with Almighty's Self, when egotism and duality are conquered.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦੁਤਰੁ ਤਰੇ ; (r`qy bolo)
ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ (1093-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are imbued with Almighty's Name (Naam) cross over the difficult, treacherous and terrifying worldly ocean. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1093-6)

Pauree:

ਮਨਮੁਖ ਅੰਦਰੁ ਨ ਭਾਲਨੀ ; ਮੁਠੇ ਅਹੰ ਮਤੇ ॥(m~qy bolo) (1093-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not search within their own selves; they are deluded by their egotistical pride.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾਂ ਭਵਿ ਥਕੇ ; ਅੰਦਰਿ ਤਿਖ ਤਤੇ ॥ (q~qy bolo) (1093-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Wandering in the four directions, they grow weary, tormented by burning desire within.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਨ ਸੋਧਨੀ ;
ਮਨਮੁਖ ਵਿਗੁਤੇ ॥ (ivgu~qy bolo) (1093-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They do not study the Simritees and the Shaastras; the manmukhs waste away and are lost.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਤੇ ॥ (s~qy bolo) (1093-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Without the Guru, no one finds the Name of the True Master.

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤੇ ॥੧੯॥ (gqy polw bolo) (1093-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who contemplates the essence of spiritual wisdom and meditates on Almighty is saved. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (1093-8)

Salok, Second Mahala:

ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਆਪੇ ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥ (1093-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 2)

He Himself knows, He Himself acts, and He Himself does it right.

ਤਿਸੈ ਅਗੈ ਨਾਨਕਾ ; ਖਲਿਇ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ (1093-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 2)

So stand before Him, Guru Nanak says, and offer your prayers. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1093-9)

First Mahala:

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ; ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥ (1093-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

He who created the creation, watches over it; He Himself knows.

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਾ ਘਰਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੨॥ (1093-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Unto whom should I speak, Guru Nanak says, when everything is contained within the home of the heart? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1093-10)

Pauree:

ਸਭੇ ਥੋਕ ਵਿਸਾਰਿ ; ਇਕੋ ਮਿਤੁ ਕਰਿ ॥ (1093-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Forget everything, and be friends with the One Master alone.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ; ਪਾਪਾ ਦਹੈ ਹਰਿ ॥ (1093-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your mind and body shall be enraptured, and Almighty shall burn away your sins.

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਚੁਕੈ ; ਜਨਮਿ ਨ ਜਾਹਿ ਮਰਿ ॥ (1093-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Your comings and goings in reincarnation shall cease; you shall not be reborn and die again.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ; ਸੋਗਿ ਨ ਮੋਹਿ ਜਰਿ ॥ (1093-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

The True Name shall be your Support, and you shall not burn in sorrow and attachment.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਮਨ ਮਹਿ ਸੰਜਿ ਧਰਿ ॥੨੦॥ (1093-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, gather in the treasure of Almighty's Name, within your mind. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (1093-13)

Salok, Fifth Mahala:

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾ ਦੰਮ ॥ (1093-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You do not forget Maya from your mind; you beg for it with each and every breath.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਨਾਨਕ , ਨਹੀ ਕਰੰਮ ॥੧॥ (1093-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You do not even think of such Almighty; Guru Nanak says, it is not in your karma. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1093-14)

Fifth Mahala:

ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲਈ ; ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਅੰਧ ॥ (1093-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Maya and its wealth shall not go along with you, so why do you cling to it - are you blind?

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ਤੂ ; ਤੂਟਹਿ ਮਾਇਆ ਬੰਧ ॥੨॥ (1093-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meditate on the Guru's Feet, and the bonds of Maya shall be cut away from you. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1093-15)

Pauree:

ਭਾਣੈ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ; ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1093-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By the Pleasure of His Will, Almighty inspires us to obey His Command; by the Pleasure of His Will, we find peace.

ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿਓਨੁ ; ਭਾਣੈ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1093-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By the Pleasure of His Will, He leads us to meet the True Guru; by the Pleasure of His Will, we meditate on the Truth.

ਭਾਣੇ ਜੇਵਡ ਹੋਰ ਦਾਤਿ ਨਾਹੀ ; ਸਚੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (1093-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

There is no other gift as great as the Pleasure of His Will; this Truth is spoken and proclaimed.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ (1093-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who have such pre-ordained destiny, practice and live the Truth.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੨੧॥ (1093-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered His Sanctuary; He created the world. ||21||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1093-17)

Salok, Third Mahala:

ਜਿਨ ਕਉ ਅੰਦਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨਹੀ ; ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥ (1093-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Those who do not have spiritual wisdom within, do not have even an iota of the Fear of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਮੁਇਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮਾਰਣਾ ;
ਜਿ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥੧॥ (1093-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, why kill those who are already dead? Master of the Universe Himself has killed them means spiritually there already dead. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1093-18)

Third Mahala:

Prologue: Once a Brahmin was explaining the fate of his client in accordance to astrological facts, Guru Amar Das Ji heard and uttered the following Shabad;

ਮਨ ਕੀ ਪਤ੍ਰੀ ਵਾਚਣੀ ; ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ (1093-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

To read the horoscope of the mind, is the most sublime joyful peace.

ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਭਲਾ ਆਖੀਐ ; ਜਿ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1093-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He alone is called a good Brahmin, who understands God in contemplative meditation.

ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੇ ਹਰਿ ਪੜੈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1093-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He praises Almighty, and reads of Almighty, and contemplates Guru's Shabad (Gurbani).

ਆਇਆ ਓਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ; ਜਿ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥ (1094-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Celebrated and approved is the coming into the world of such a person, who saves all his generations as well.

ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪੁਛੀਐ ; ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1094-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Hereafter (after life), no one is questioned about social status; excellent and sublime is the practice of the Guru's Shabad (Hymn).

ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ , ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਣਾ ;
ਬਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1094-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Other study is false, and other actions are false; such people are in love with poison.

ਅੰਦਰਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵਈ ; ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥ (1094-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

They do not find any peace within themselves; the self-willed manmukhs waste away their lives.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; (r`qy bolo)
ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੨॥ (1094-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are attuned to Almighty's Name (Naam) are saved; they have infinite love for the Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1094-3)

Pauree:

ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਦਾ ; ਆਪੇ ਸਭੁ ਸਚਾ ॥ (1094-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He Himself creates the creation, and gazes upon it; He Himself is totally True.

ਜੋ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਖਸਮ ਕਾ ; ਸੋਈ ਨਰੁ ਕਚਾ ॥ (1094-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

One who does not understand the Command of his Master, is unriped means false.

ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਦਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਚਾ ॥ (1094-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

By the Pleasure of His Will, the True Master joins the Gurmukh to Himself.

ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਚਾ ॥ (r`cw bolo) (1094-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

He is the One Master of all; through Guru's Shabad (Gurbani), we are blended with Him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ;
ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਚਾ ॥ (j`cw bolo) (1094-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs praise Him forever; all are beggars of Him.

ਜਿਉ ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਨਚਾਇਦਾ ;
ਤਿਵ ਹੀ ਕੋ ਨਚਾ ॥੨੨॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (n`cw bolo) (1094-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, as He Himself makes us dance, we dance means we performed in life as He makes us perform. ||22||1|| Sudh||

ਮਾਰੂ , ਵਾਰ ; ਮਹਲਾ ੫ ; ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ (1094-7)

Vaar of Maaru, Fifth Mahala, Dakhanay, Fifth Mahala; Guru Arjan Dev Ji composes the second Vaar of Maaru Rag.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1094-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੂ ਚਉ ਸਜਣ ਮੈਡਿਆ ; ਡੇਈ ਸਿਸੁ ਉਤਾਰਿ ॥ (1094-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If You tell me to, O my Friend, I will cut off my head and give it to You.

ਨੈਣ ਮਹਿੰਜੇ ਤਰਸਦੇ ; ਕਦਿ ਪਸੀ ਦੀਦਾਰੁ ॥੧॥ (p`sI bolo) (1094-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My eyes long for You; when will I see Your Vision? ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1094-8)

Fifth Mahala:

ਨੀਹੁ ਮਹਿੰਜਾ , ਤਊ ਨਾਲਿ ;
ਬਿਆ ਨੇਹ , ਕੂੜਾਵੇ ਡੇਖੁ ॥ (1094-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am in love with You; I have seen that other love is false.

ਕਪੜ ਭੋਗ ਡਰਾਵਣੇ ; ਜਿਚਰੁ ਪਿਰੀ ਨ ਡੇਖੁ ॥੨॥ (1094-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even clothes and food are frightening to me, as long as I do not see my Beloved. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1094-9)

Fifth Mahala:

ਉਠੀ ਝਾਲੂ ਕੰਤੜੇ ; ਹਉ ਪਸੀ ਤਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥ (p`sI bolo) (1094-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I rise early, O my Husband Master, to behold Your Vision.

ਕਾਜਲੁ ਹਾਰ , ਤਮੋਲ ਰਸੁ ;
ਬਿਨੁ ਪਸੇ , ਹਭਿ ਰਸ ਛਾਰੁ ॥੩॥ (p`sy bolo) (1094-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Eye make-up, garlands of flowers, and the flavor of betel leaf, are all nothing but dust, without seeing You. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1094-10)

Pauree:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ; ਸਚੁ ਸਭੁ ਧਾਰਿਆ ॥ (1094-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are True, O my True Master; You uphold all that is true.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤੋ ਥਾਟੁ ; ਸਿਰਜਿ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥ (1094-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You created the world, making a place for the Gurmukhs.

ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਹੋਏ ਬੇਦ ; ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ (1094-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By the Will of Almighty, the divine knowledge came into existence; they discriminate between sin and virtue.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਿਆ ॥ (1094-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You created Brahma, Vishnu and Shiva, and the expanse of the three qualities.

ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਸਾਜਿ ; ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1094-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Creating the world of the nine regions, Dear Almighty, You have embellished it with beauty.

ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ; ਅੰਤਰਿ ਕਲ ਧਾਰਿਆ ॥ (1094-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Creating the beings of various kinds, You infused Your power into them.

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ;
ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (isrjx-hwirAw bolo) (1094-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
No one knows Your limit, O True Creator Master.

ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (1094-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
You Yourself know all ways and means; You Yourself save the Gurmukhs. ||1||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1094-14)
Dakhanay, Fifth Mahala:

ਜੇ ਤੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਅਸਾਡੜਾ ; ਹਿਕ ਭੋਰੀ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿ ॥ (1094-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
If You are my friend, then don't separate Yourself from me, even for an instant.

ਜੀਉ ਮਹਿੰਜਾ ਤਉ ਮੋਹਿਆ ;
ਕਦਿ ਪਸੀ ਜਾਨੀ ਤੋਹਿ ॥੧॥ (1094-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
My mind is fascinated and enticed by You; when will I see You, O my Love? ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1094-15)
Fifth Mahala:

ਦੁਰਜਨ ਤੂ ਜਲੁ ਭਾਹੜੀ ; ਵਿਛੋੜੇ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (1094-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Burn in the fire, you evil person; O separation, be dead.

ਕੰਤਾ , ਤੂ ਸਉ ਸੇਜੜੀ ; ਮੈਡਾ ਹਭੋ ਦੁਖੁ ਉਲਾਹਿ ॥੨॥ (1094-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
O my Husband Master, please manifest in my Antahkaran (bed) so that all my sufferings may be gone. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1094-16)
Fifth Mahala:

ਦੁਰਜਨੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ; ਵੇਛੋੜਾ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ॥ (1094-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The evil person is engrossed in the love of duality; through the disease of egotism, he suffers separation.

ਸਜਣੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਜਿਸੁ ਮਿਲਿ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ॥੩॥ (1094-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Master King is my friend; meeting with Him, I am so happy. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1094-17)

Pauree:

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਬੇਅੰਤੁ ;
ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੈ ਕਉਣੁ ॥ (1094-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are inaccessible (beyond the grasp of the mind), merciful and infinite; who can estimate Your worth?

ਤੁਧੁ ਸਿਰਜਿਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਤੂ ਨਾਇਕੁ ਸਗਲ ਭਉਣ ॥ (1094-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You created the entire universe; You are the Master of the entire universe.

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਰਉਣ ॥ (1094-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one knows Your creative power, O my all-pervading Master.

ਤੁਧੁ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ;
ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜਗ ਉਧਰਣ ॥ (au-Drx bolo) (1094-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one can equal You; You are imperishable and eternal, the Savior of the world.

ਤੁਧੁ ਥਾਪੇ ਚਾਰੇ ਜੁਗ ; ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਗਲ ਧਰਣ ॥ (1095-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You established the four ages; You are the Creator of all worlds.

ਤੁਧੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕੀਆ ; ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਗੈ ਤ੍ਰਿਣ ॥ (1095-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You created the comings and goings of reincarnation; not even a particle of filth sticks to You.

ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ;
ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ॥ (1095-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

As you are merciful, You attach us to the Feet of the True Guru.

ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ;
ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣ ॥੨॥ (1095-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You cannot be found by any other efforts; You are the eternal, imperishable Creator of the Universe. ||2||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1095-3)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ; ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ (1095-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If You come into my courtyard (Antahkaran), all the earth becomes beautiful.

ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ; ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ (1095-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Other than the One Master, my Husband, no one else cares for me. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1095-4)

Fifth Mahala:

ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ;
ਸਹੁ ਬੈਠਾ , ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥ (m~il bolo) (1095-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All my adornments become beautiful, when You, Dear Almighty, sit in my courtyard (Antahkaran) and make it Yours means my mind, intellect, memory and self shall be filled with You.

ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ; ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ (1095-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Then no traveller who comes to my home shall leave empty-handed. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1095-5)

Fifth Mahala:

ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ; ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1095-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have spread out my bed (Antahkaran) for You, O my Husband Master, and applied all my decorations means I have embraced all the virtues.

ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ; ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ (1095-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

But even this is not pleasing to me, to wear a garland around my neck means that I shall be recite Your Name continuesly with my throat as a garland around my neck. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1095-6)
Pauree:

ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (1095-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
O Supreme Almighty, O Transcendent Master, You do not take birth.

ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ (1095-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
By the Your Command (Hukam), You formed the Universe; forming it, You merge into it.

ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ; ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥ (1095-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Your Form cannot be known; how can one meditate on You?

ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ; ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ (1095-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
You are pervading and permeating all; You Yourself reveal Your creative potency.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ; ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ (1095-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Your treasures of devotional worship are overflowing; they never decrease.

ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ; ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ (1095-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
These gems, jewels and diamonds - their value cannot be estimated.

ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ;
ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ (1095-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
As You Yourself become merciful, Master, You link us to the service of the True Guru.

ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ; ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ (1095-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
One who sings the Glorious Praises of Almighty, never suffers any deficiency. ||3||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1095-10)
Dakhanay, Fifth Mahala:

Prologue: A Sikh came to Guru Arjan Dev and asked, “Dear Satguru Ji, there many opinions on the whereabouts of Almighty, please tell exactly where Almighty resides?

ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ , ਹਠ ਮੈ ;
ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ , ਨਾਲਿ ॥ (mih~jY bolo) (1095-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When I contemplated within my heart, I find that my Beloved is with me.

ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ; ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ (1095-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All pains are relieved, Guru Nanak says, when He bestows His Glance of Grace. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1095-11)

Fifth Mahala:

ਨਾਨਕ , ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ; ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ , ਦਰੁ ਖੜਾ ॥ (1095-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sits, waiting for news of Almighty, and stands at Almighty's Door; serving Him for so long.

ਪਿਰੀਏ , ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ;
ਜੋਈ ਸਾਈ , ਮੁਹੁਖੜਾ ॥੨॥ (sWeI, muhuK-Vw bolo) (1095-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my Beloved, only You know my objective; I stand, waiting to see Almighty's face. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1095-12)

Fifth Mahala:

ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ; ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ , ਕੰਤ ਤੂ ॥ (1095-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

What should I say to you, you fool? Don't look at the others in greed as the greed for worldly pleasures is the one which has made you a being (jeev) whereas all that you see is the Almighty Himself so abandon your greed and see Almighty alone within the entire creation.

ਨਾਨਕ , ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ;
ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ (1095-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the entire world is blooming, like a garden of flowers. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1095-13)

Pauree:

ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ; ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥ (1095-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are Wise, all-knowing and beautiful; You are pervading and permeating all.

ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ; ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥ (1095-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You Yourself are the Master, and the servant; You worship and adore Yourself.

ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ; ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥ (1095-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are all-wise and all-seeing; You Yourself are true and pure.

ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ (1095-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Immaculate Master, my Almighty, is celibate and True.

ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ; ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ (1095-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty spreads out the expanse of the entire universe, and He Himself plays in it.

ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓ ; ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥ (1095-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He created this coming and going of reincarnation; creating the wondrous play, He gazes upon it.

ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ (1095-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who is blessed with the Guru's Teachings, is not consigned to the womb of reincarnation, ever again.

ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ;
ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥ (1095-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All walk as He makes them walk; nothing is under the control of the created beings. ||4||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1095-16)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ; ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹ ਰੇਰੁ ॥ (1095-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are walking along the river-bank, but the land is giving way beneath you.

ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ; ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥ (1095-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Watch out! Your foot might slip, and you'll fall in and die. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1095-18)

Fifth Mahala:

ਸਚੁ ਜਾਣੈ , ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ; ਤੂ ਆਘੂ ਆਘੇ , ਸਲਵੇ ॥ (1095-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You believe what is false and temporary to be true, and so you run on and on.

ਨਾਨਕ , ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ , ਨੈਣੂ ; (Awqs-VI bolo)
ਬਿਆ , ਢਲਿ ਪਬਣਿ ਜਿਉ , ਜੁੰਮਿਓ ॥੨॥ (1095-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, like butter in the fire, it shall melt away; it shall fade away like the water-lily. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1095-19)

Fifth Mahala:

ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ; ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥ (syvyNdy bolo) (1095-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my foolish and silly human, why are you too lazy to serve (to remember Almighty)?

ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰਾਣੀਆ ; ਫਿਰਿ ਕਡੂ ਆਵੈ ਰੁਤਿ ॥੩॥ (1095-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Such a long time has passed. When will this opportunity (as a human) come again? ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1096-1)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ; ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ (1096-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You have no form or shape, no social class or race.

ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ; ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ (1096-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

These humans believe that You are far away; but You are quite obviously apparent.

ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ; ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥ (1096-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You enjoy Yourself in every heart, and no filth (of sins, desires, etc.) sticks to You.

ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ; ਸਭ , ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ (1096-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are the blissful and infinite Primal Almighty; Your Light is all-pervading.

ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ;
ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥ (nr-hrw bolo) (1096-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Among all divine beings, You are the most divine, O Creator-architect, Rejuvenator of all.

ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ;
ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ (Apr-prw bolo) (1096–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
How can my single tongue worship and adore You? You are the eternal, imperishable, infinite Almighty.

ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ; ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥ (1096–3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
One whom You Yourself unite with the True Guru - all his generations are saved.

ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ; ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ , ਤੇਰਾ ॥੫॥ (1096–4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
All Your servants serve You; Guru Nanak is a humble servant at Your Door. ||5||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1096–5)
Dakhanay, Fifth Mahala:

ਗਹਡੜੜਾ , ਤ੍ਰਿਣਿ ਛਾਇਆ ; (ghfV-Vw bolo)
ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥ (1096–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He builds a hut of straw, and the fool lights a fire in it.

ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹੜੈ ; (mQwh-VY bolo)
ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥ (1096–5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Only those who have such pre-ordained destiny on their foreheads, find Shelter with the Master. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1096–6)
Fifth Mahala:

ਨਾਨਕ , ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ ;
ਧਰਿਆ ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥ (1096–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, he grinds the corn, cooks it and places it before himself.

ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਬੈਠਾ ਝਾਕੁ ਦਰੂਦ ॥੨॥ (1096–6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
But without his True Guru, he sits and waits for his food to be blessed. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1096–7)
Fifth Mahala:

ਨਾਨਕ , ਭੁਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ ; ਪਾਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ॥ (1096-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the loaves of bread are baked and placed on the plate.

ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ; ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (1096-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who obey their Guru, eat and are totally satisfied. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1096-8)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ; ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ ॥ (1096-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You have staged this play in the world, and infused egotism into all beings.

ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ; ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ (1096-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the one temple of the body are the five thieves (lust, anger, greed, attachement & ego), who continually misbehave.

ਦਸ ਨਾਰੀ , ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ;
ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋੁਭਾਈਆ ॥ (polw bolo) (1096-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The ten brides, the sensory organs were created, and the one husband, the self; the ten are engrossed in their respective flavors and tastes.

ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ;
ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ (1096-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

This Maya fascinates and entices them; they wander continually in illusion.

ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ; ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥ (1096-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You created both sides, the Gurmukhs comes under the Almighty's (Shiv) command and the Manmukhs are enticed by the influence Maya (Shakti).

ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ; ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ (1096-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

However, the devotees of Maya (Shakti) loses out to the Gurmukhs (Shiv); this is pleasing to Almighty.

ਇਕਿ ਵਿਚਹੁ ਹੀ ਤੁਧੁ ਰਖਿਆ ;
ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ (1096-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You enshrined spirit within, which leads to merger with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ;
ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੬॥ (1096-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Within the bubble, You formed the bubble, which shall once again merge into the water means that Almighty created a bubble of Maya from Himself and later merges into His form again therefore the ones who are fascinated by Maya will have no place as Maya is just an illusion. ||6||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1096-12)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਆਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ;
ਪਿਛਾ , ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥ (muhf-Vw polw bolo) (1096-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Look ahead towards Almighty; don't turn your face backwards to look at Maya.

ਨਾਨਕ , ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ (jnm-Vw bolo) (1096-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, be successful this time to realize the Truth that all the while Almighty is the One who created illusionary Maya, and you shall not be reincarnated again. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1096-13)

Fifth Mahala:

ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ; ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿਤੁ ॥ (1096-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My joyful friend is called the friend of all.

ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ; ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥ (1096-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All think of Him as their own; He never breaks anyone's heart. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1096-14)

Fifth Mahala:

ਗੁਝੜਾ ਲਧਮੁ ਲਾਲੁ; ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥ (1096-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The hidden jewel has been found; it has appeared exactly before me means Almighty was all the while before me but I couldn't see Him as I have always put my ego before me.

ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ;
ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥ (1096-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Beautiful and exalted is that place, Guru Nanak says, where You dwell, O my Dear Master. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1096-15)

Pauree:

ਜਾ ਤੂ , ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ; ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹਛੰਦਾ ॥ (1096-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When You are on my side, Master, what do I need to worry about?

ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ; ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ (1096-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You entrusted everything to me, when I became Your slave.

ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ; ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ (1096-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My wealth is inexhaustible, no matter how much I spend and consume.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ; ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰਦਾ ॥ (1096-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The 8.4 million species of beings all work to serve me.

ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ; ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥ (1096-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All these enemies have become my friends, and no one wishes me ill.

ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁਛਈ ; ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ (1096-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No one calls me to account, since God is my forgiver.

ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ (1096-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have become blissful, and I have found peace, meeting with the Guru, Master of the Universe.

ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ; ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥੭॥ (1096-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All my affairs have been resolved, since You are pleased with me. ||7||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1096-19)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਡੇਖਣ ਕੂ , ਮੁਸਤਾਕੁ ;
ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥ (ik-jyhw bolo) (1096-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am so eager to see You, Dear Almighty; what does Your face look like?

ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ;
ਜਾ ਡਿਠਮੁ , ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥ (1096-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I wandered around in such a miserable state, but when I saw You, my mind was comforted and consoled. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1097-1)

Fifth Mahala:

ਦੁਖੀਆ , ਦਰਦ ਘਣੇ ; ਵੇਦਨ ਜਾਣੇ , ਤੂ ਧਣੀ ॥ (1097-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The miserable endure so much suffering and pain; You alone know their pain, Master.

ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ , ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ; ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥ (1097-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I may know hundreds of thousands of remedies, but I shall live only if I see my Husband Master. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1097-2)

Fifth Mahala:

ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ; ਵਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ (1097-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have seen the river-bank washed away by the raging waters of the river.

ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ; ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੩॥ (1097-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They alone remain intact, who meet with the True Guru. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1097-3)

Pauree:

ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ; ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ (1097-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

No pain afflicts that humble being who hungers for You, Master.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ; ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ (1097-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That humble Gurmukh who understands, is celebrated in the four directions.

ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ; ਤਿਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ (1097-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Sins run away from that man, who seeks the Sanctuary of Almighty.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ; ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ (1097-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The filth of countless incarnations is washed away, bathing in the dust of the Guru's feet.

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ; ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (1097-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whoever submits to Almighty's Will does not suffer in sorrow.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ; ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ (1097-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O Dear Master, You are the friend of all; all believe that You are theirs.

ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ; ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ (1097-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The glory of Almighty's humble servant is as great as the Glorious Radiance of Almighty.

ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ; ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੮॥ (1097-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Among all, His humble servant is pre-eminent; through His humble servant, Almighty is known. ||8||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1097-7)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਜਿਨਾ ਪਿਛੈ ਹਉ ਗਈ ; ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥ (1097-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The materials which I were chasing now follows me just as if one stands facing the sun (Almighty) the shadow (Maya) follows but when he/she gives his/her back to sun the shadow appears before him/her so the chase goes on forever.

ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ; ਤਿਨਾ ਮਹਿਜੀ ਆਸ ॥੧॥ (1097-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those in whom I placed my hopes, now place their hopes in me. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1097-8)

Fifth Mahala:

ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ , ਰੋਡੜੀ ; ਭਉਦੀ , ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ (1097-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The fly flies around, and comes to the wet lump of molasses.

ਜੋ ਬੈਠੇ ਸੇ ਫਾਥਿਆ ; ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥ (1097-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whoever sits on it, is caught; they alone are saved, who have good destiny on their foreheads. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1097-9)

Fifth Mahala:

ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ; ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ (1097-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I see Him within all. No one is without Him.

ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ; ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ (1097-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Good destiny is inscribed on the forehead of that companion, who who enjoys Almighty, my Friend. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1097-10)

Pauree:

ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ; ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (1097-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am a minstrel at His Door, singing His Glorious Praises, to please to my Almighty.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ ; ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ (1097-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My God is permanent and stable; others continue coming and going.

ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋੁਸਾਈਆ ; ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ (1097-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I beg for that gift from Almighty of the World, which will satisfy my hunger.

**ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ;
ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥** (1097-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O Dear Almighty, please bless Your minstrel with the Your Sight (Darshan), that I might be satisfied and fulfilled.

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ;
ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (1097-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty, the Great Giver, hears the prayer, and summons the minstrel to the Mansion of His Presence.

ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ;
ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1097-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Gazing upon Almighty, the minstrel is rid of pain and hunger; he does not think to ask for anything else.

ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ; ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ (pWvY bolo) (1097-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All desires are fulfilled, attaching to Almighty’s feet.

ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥੯॥ (vy-dwvY bolo) (1097-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am His humble, unworthy minstrel; the Primal Almighty has forgiven me. ||9||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1097-14)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ; ਤੂ ਸੁੰਞੀ , ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ (1097-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When the soul leaves, you shall become dust, O vacant body; why do you not realize your Husband Master?

ਦੁਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ;
ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ , ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥ (1097-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are in love with evil people; by what virtues will you enjoy Almighty's Love? ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1097-15)

Fifth Mahala:

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ;
ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ (1097-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, without Him, you cannot survive, even for an instant; you cannot afford to forget Him, even for a moment.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ;
ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ (1097-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Why are you alienated from Him, O my mind? He takes care of you. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1097-16)

Fifth Mahala:

ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ; (r`qy bolo)
ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ (1097-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with the Love of the Supreme Almighty, their minds and bodies are colored deep crimson.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ;
ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥ (1097-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, without the Name, other thoughts are polluted and corrupt. ||3||

ਪਵੜੀ ॥ (1097-17)

Pauree:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ; ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ (1097-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O Dear Master, when You are my friend, what sorrow can afflict me?

ਜਿਨੀ ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ; (T~gIN bolo)
ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ (1097-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You have beaten off and destroyed the cheats that cheat the world.

ਗੁਰਿ , ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇਆ ; ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ (1097-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru has carried me across the terrifying worldly ocean, and I have won the battle.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ; ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ (1097-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Teachings, I enjoy all the pleasures in the great world-arena.

ਸਭਿ ਇੰਦ੍ਰੀਆ , ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ; ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ (1097-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The True Master has brought all my senses and organs under my control.

ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੈ ਲਗਦੀਆ ; ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ ॥ (1098-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wherever I join them, there they are joined; they do not struggle against me.

ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ; ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥ (1098-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I obtain the fruits of my desires; the Guru has directed me within.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ , ਭਾਇਰਹੁ ; ਹਰਿ ਵਸਦਾ ਨੇੜਾ ॥੧੦॥ (1098-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When Guru Nanak is pleased, O Siblings of Destiny, Almighty is seen to be dwelling near at hand. ||10||

ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ॥ (1098-2)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਜਾ ਮੂੰ , ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ਤੂ ; ਤਾ ਹਭੇ , ਸੁਖ ਲਹਾਉ ॥ (1098-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When You come into my consciousness, then I obtain all peace and comfort.

ਨਾਨਕ , ਮਨ ਹੀ ਮੰਝਿ ਰੰਗਾਵਲਾ ;
ਪਿਰੀ ਤਹਿਜਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (1098-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak: with Your Name within my mind, O my Husband Master, I am filled with delight. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1098-3)

Fifth Mahala:

ਕਪੜ ਭੋਗ ਵਿਕਾਰ ; ਏ , ਹਭੇ ਹੀ ਛਾਰ ॥ (1098-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Enjoyment of clothes and corrupt pleasures - all these are nothing more than dust.

ਖਾਕੁ ਲੋੜੇਦਾ , ਤੰਨਿ ਖੇ ; ਜੋ ਰਤੇ ਦੀਦਾਰ ॥੨॥(r`qy bolo) (1098-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I long for the dust of the feet of those who are imbued with Almighty's Vision. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1098-4)

Fifth Mahala:

ਕਿਆ ਤਕਹਿ , ਬਿਆ ਪਾਸ ;
ਕਰਿ ਹੀਅੜੇ , ਹਿਕੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1098-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Why do you look in other directions? O my heart, take the Support of Almighty alone.

ਥੀਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ; ਜਿਤੁ ਲਭੀ ਸੁਖ ਦਾਤਾਰੁ ॥੩॥ (1098-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Become the dust of the feet of the Saints, and find Almighty, the Giver of peace. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1098-5)

Pauree:

ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਮਨੂਆ ਨ ਲਗੈ ॥ (1098-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without good karma, the Dear Master is not found; without the True Guru, the mind is not joined to Him.

ਧਰਮੁ ਧੀਰਾ ਕਲਿ ਅੰਦਰੇ ; ਇਹੁ ਪਾਪੀ ਮੂਲਿ ਨ ਤਗੈ ॥ (1098-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Only the ones with faith remains stable in this Dark Age of Kalyug; these sinners will not last at all.

ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ , ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ;
ਇਕ ਘੜੀ ਮੁਹਤੁ ਨ ਲਗੈ ॥ (1098-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever one does with this hand, he obtains with the other hand, without a moment's delay.

ਚਾਰੇ ਜੁਗ ਮੈ ਸੋਧਿਆ ; ਵਿਣੁ ਸੰਗਤਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਭਗੈ ॥ (1098-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have examined the four ages, and without the Sangat, the Holy Congregation, egotism does not depart.

ਹਉਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਛੁਟਈ ; ਵਿਣੁ ਸਾਧੂ ਸਤਸੰਗੈ ॥ (1098-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Egotism is never eradicated without the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਤਿਚਰੁ ਥਾਹ ਨ ਪਾਵਈ ;
ਜਿਚਰੁ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮਨ ਭੰਗੈ ॥ (1098-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

As long as one's mind is torn away from his Master, he finds no place of rest.

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੈ ॥ (1098-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That humble being, who, as Gurmukh, serves Almighty, has the Support of the Imperishable Master in the home of his heart.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੈ ॥੧੧॥ (1098-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By Almighty's Grace, peace is obtained, and one is attached to the feet of the Guru, the True Guru. ||11||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1098-9)

Dakhanay, Fifth Mahala:

Prologue: A Sikh came to Guru Arjan Dev Ji and asked' "How can I attain Almighty?" Guru Ji replied in a very concise manner by composing the following hymn.

ਲੋੜੀਦੋ ਹਭ ਜਾਇ ; ਸੋ ਮੀਰਾ , ਮੀਰੰਨ ਸਿਰਿ ॥ (1098-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have searched everywhere for the King over the heads of kings.

ਹਠ ਮੰਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ; ਚਉਦੋ ਮੁਖਿ ਅਲਾਇ ॥੧॥ (1098-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That Master is within my heart; I chant His Name with my mouth. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1098-10)

Fifth Mahala:

ਮਾਣਿਕੂ , ਮੋਹਿ ਮਾਉ ; ਡਿੰਨਾ ਧਣੀ , ਅਪਾਹਿ ॥ (1098-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my mother, the Master has blessed me with the jewel.

ਹਿਆਉ ਮਹਿਜਾ ਠੰਢੜਾ ; ਮੁਖਹੁ ਸਚੁ ਅਲਾਇ ॥੨॥ (1098-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My heart is cooled and soothed, chanting the True Name with my mouth. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1098-11)

Fifth Mahala:

ਮੂ , ਥੀਆਊ ਸੇਜ ; ਨੈਣਾ , ਪਿਰੀ ਵਿਛਾਵਣਾ ॥ (1098-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have become the bed for my Beloved Husband Master; my eyes have become the sheets.

ਜੇ ਡੇਖੈ , ਹਿਕ ਵਾਰ ; ਤਾ ਸੁਖ ਕੀਮਾ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥੩॥ (1098-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If You look at me, even for an instant, then I obtain peace beyond all price. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1098-12)

Pauree:

ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਹਰਿ ਮਿਲਣ ਕਉ ; ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਆ ॥ (1098-12, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

My mind longs to meet Almighty; how can I obtain His Darshan (Sight)?

ਮੈ ਲਖ ਵਿੜਤੇ ਸਾਹਿਬਾ ; (ivV~qy bolo)
ਜੇ ਬਿੰਦ ਬੋੁਲਾਈਆ ॥ (1098-13, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

I obtain hundreds of thousands, if my Master speaks to me, even for an instant.

ਮੈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ;
ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਨ ਸਾਈਆ ॥ (sWeIAw bolo) (1098-13, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

I have searched in four directions; there is no other as great as You, Master.

ਮੈ ਦਸਿਹੁ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਹੋ ; ਕਿਉ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਈਆ ॥ (1098-14, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

Show me the Path, O Saints. How can I meet God?

ਮਨੁ ਅਰਪਿਹੁ , ਹਉਮੈ ਤਜਹੁ ; ਇਤੁ ਪੰਥਿ ਜੁਲਾਈਆ ॥ (1098-14, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

I dedicate my mind to Him, and renounce my ego. This is the Path which I shall take.

ਨਿਤ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਆਪਣਾ ; ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ (1098-15, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I serve my Master continually.

ਸਭੇ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ; ਗੁਰ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਆ ॥ (1098-15, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

All my hopes are fulfilled; the Guru has ushered me into the Mansion of Almighty's Presence.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ;
ਮੇਰੇ ਮਿਤ੍ਰ ਗੋੁਸਾਈਆ ॥੧੨॥ (1098-16, ਮਾਰੂ, ਮ: 5)

I cannot conceive of any other as great as You, O my Friend, Dear Master of the World. ||12||

ਡਖਣੇ , ਮ: ੫ ॥ (1098-16)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਮੂ , ਥੀਆਊ ਤਖਤੁ ; ਪਿਰੀ ਮਹਿੰਜੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (1098-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have become the throne for my Beloved Master King.

ਪਾਵ ਮਿਲਾਵੇ ਕੋਲਿ ; ਕਵਲ ਜਿਵੈ , ਬਿਗਸਾਵਦੋ ॥੧॥ (1098-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If You place Your foot on me, I blossom forth like the lotus flower. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1098-17)

Fifth Mahala:

ਪਿਰੀਆ ਸੰਦੜੀ ਭੁਖ , ਮੂ ਲਾਵਣ ਥੀ , ਵਿਥਰਾ ॥ (1098-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

If my Beloved becomes hungry, I will become food, and place myself before Him.

ਜਾਣੁ ਮਿਠਾਈ ਇਖ ; ਬੇਈ ਪੀੜੇ ਨਾ ਹੁਟੈ ॥੨॥ (1098-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I may be crushed, again and again, but like sugarcane, I do not stop yielding sweet juice. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1098-18)

Fifth Mahala:

ਠਗਾ ਨੀਹੁ , ਤ੍ਰੋੜਿ ; ਜਾਣੁ ਗੰਧ੍ਰਬਾ ਨਗਰੀ ॥ (1098-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Break off your love with the cheaters; realize that it is a mirage.

ਸੁਖ ਘਟਾਊ ਡੂਇ ; ਇਸੁ ਪੰਧਾਣੂ ਘਰ ਘਣੇ ॥੩॥ (1098-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your pleasure lasts for only two moments; this traveller wanders through countless homes. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1098-19)

Pauree:

ਅਕਲ ਕਲਾ ਨਹ ਪਾਈਐ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖ ਅਲੇਖੰ ॥ (Al`K bolo) (1098-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

God is not found by intellectual devices; He is unknowable and unseen.

ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਹਿ ; ਨਹ ਮਿਲੀਐ ਭੇਖੰ ॥ (1099-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The followers of the six orders wander and roam around wearing religious robes, but they do not meet God.

ਵਰਤ ਕਰਹਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾ ; ਸੇ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖੰ ॥ (1099-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They keep the lunar fasts, but they are of no account.

ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਸੰਪੂਰਨਾ ; ਤਤੁ ਸਾਰ ਨ ਪੇਖੰ ॥ (1099-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who read the Vedas in their entirety, still do not see the sublime essence of reality.

ਤਿਲਕੁ ਕਢਹਿ , ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਿ ; ਅੰਤਰਿ ਕਾਲੇਖੰ ॥ (1099-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They apply ceremonial marks to their foreheads, and take cleansing baths, but they are blackened within.

ਭੇਖੀ ਪ੍ਰਭੂ ਨ ਲਭਈ ; ਵਿਣੁ ਸਚੀ ਸਿਖੰ ॥ (1099-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They wear religious robes, but without the True Teachings, God is not found.

ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਸੋ ਪਵੈ ; ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੰ ॥ (1099-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who had strayed, finds the Path again, if such pre-ordained destiny is written on his forehead.

**ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਆਪਣਾ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਅਖੀ ਦੇਖੰ ॥੧੩॥** (1099-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who sees the Guru with his eyes, embellishes and exalts his human life. ||13||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1099-4)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਸੋ ਨਿਵਾਹੂ ਗਡਿ ; ਜੋ ਚਲਾਊ ਨ ਥੀਐ ॥ (1099-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Focus on that which will not pass away.

ਕਾਰ ਕੂੜਾਵੀ ਛਡਿ ; ਸੰਮਲੁ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ (1099-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Abandon your false actions, and meditate on the True Master. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1099-5)

Fifth Mahala:

ਹਭ ਸਮਾਣੀ ਜੋਤਿ ; ਜਿਉ ਜਲ ਘਟਾਊ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ॥ (1099-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Almighty is permeating all as Atma, like the moon reflected in the water.

ਪਰਗਟੁ ਥੀਆ ਆਪਿ ;
ਨਾਨਕ , ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ॥੨॥ (1099-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself is revealed, Guru Nanak says, to one who has such destiny inscribed upon his forehead. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1099-6)

Fifth Mahala:

ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ , ਨਾਮੁ ਚਉ ; ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1099-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One's face becomes beautiful, chanting Almighty's Name, and singing His Glorious Praises, twenty-four hours a day.

ਨਾਨਕ , ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ; ਮਿਲੀ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੩॥ (1099-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, in the Court of Almighty, you shall be accepted; even the homeless find a home there. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1099-7)

Pauree:

ਬਾਹਰ ਭੇਖਿ ਨ ਪਾਈਐ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1099-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

By wearing religious robes outwardly, Almighty, the Inner-knower is not found.

ਇਕਸੁ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਾਹਰੀ ; ਸਭ ਫਿਰੈ ਨਿਕਾਮੀ ॥ (1099-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without the One Dear Master, all wander around aimlessly.

ਮਨੁ ਰਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ; (r`qw bolo)
ਨਿਤ ਗਰਬਿ ਫਿਰਾਮੀ ॥ (1099-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Their minds are imbued with attachment to family, and so they continually wander around, puffed up with pride.

ਫਿਰਹਿ ਗੁਮਾਨੀ ਜਗ ਮਹਿ ; ਕਿਆ ਗਰਬਹਿ ਦਾਮੀ ॥ (1099-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The arrogant wander around the world; why are they so proud of their wealth?

ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ; ਖਿਨ ਜਾਇ ਬਿਲਾਮੀ ॥ (1099-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Their wealth shall not go with them when they depart; in an instant, it is gone.

ਬਿਚਰਦੇ ਫਿਰਹਿ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ; ਹਰਿ ਜੀ ਹੁਕਾਮੀ ॥ (1099-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They wander around in the world, according to Almighty's Command.

ਕਰਮੁ ਖੁਲਾ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ॥ (1099-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

When one's karma is activated, one finds the Guru, and through Him, the Master is found.

ਜੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਸੇਵਕੋ ; ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੀ ਕਾਮੀ ॥੧੪॥ (1099-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That humble being, who serves Almighty, has his affairs resolved by Almighty. ||14||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1099-11)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਹਭ ਮਰਣੁ ; ਪਛਾਣੰਦੋ ਕੋਇ ॥ (1099-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

All speak with their mouths, but rare are those one who realize death.

ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਖਾਕੁ ; ਜਿਨਾ ਯਕੀਨਾ ਹਿਕ ਸਿਉ ॥੧॥ (1099-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak is the dust of the feet of those who have faith in the One Master. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1099-12)

Fifth Mahala:

ਜਾਣੁ ਵਸੰਦੋ ਮੰਝਿ ; ਪਛਾਣੂ ਕੋ ਹੇਕੜੋ ॥ (1099-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Know that He dwells within all; rare are those who realize this.

ਤੈ ਤਨਿ ਪੜਦਾ ਨਾਹਿ ; ਨਾਨਕ , ਜੈ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੨॥ (1099-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

There is no obscuring veil on the body of that one, Guru Nanak says, who meets the Guru. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1099-13)

Fifth Mahala:

ਮਤੜੀ ਕਾਂਢਕੁ ਆਹ ; ਪਾਵ ਧੋਵੰਦੋ ਪੀਵਸਾ ॥ (pWv bolo) (1099-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I drink in the water which has washed the feet of those who share the Teachings.

ਮੂ ਤਨਿ , ਪ੍ਰੇਮੁ ਅਥਾਹ ; ਪਸਣ ਕੂ , ਸਚਾ ਧਣੀ ॥੩॥ (1099-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

My body is filled with infinite love to see my True Master. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1099-13)
Pauree:

ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਨਾਲਿ ਮਾਇਆ ਰਚਾ ॥ (1099-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Forgetting the Name of the Fearless Master, he becomes attached to Maya.

ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਨਚਾ ॥ (n`cw bolo) (1099-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He comes and goes, and wanders, dancing in countless incarnations.

ਬਚਨੁ ਕਰੇ ਤੈ ਖਿਸਕਿ ਜਾਇ ; ਬੋਲੇ ਸਭੁ ਕਚਾ ॥ (1099-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He gives his word, but then backs out. All that he says is false.

ਅੰਦਰਹੁ ਥੋਥਾ ਕੂੜਿਆਰੁ ; ਕੂੜੀ ਸਭ ਖਚਾ ॥ (K`cw bolo) (1099-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The false person is hollow within; he is totally engrossed in falsehood.

ਵੈਰੁ ਕਰੇ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ; ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਾ ॥ (polw bolo) (1099-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He tries to take vengeance upon Almighty, who bears no vengeance; such a person is trapped by falsehood and greed.

ਮਾਰਿਆ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ;
ਵੇਖਿ ਧੁਰਿ ਕਰ , ਮਚਾ ॥ (polw bolo) (1099-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The True King, the Primal Almighty, kills him when He sees what he has done.

ਜਮਦੂਤੀ ਹੈ ਹੇਰਿਆ ; ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਪਚਾ ॥ (1099-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The Messenger of Death sees him, and he rots away in pain.

ਹੋਆ ਤਪਾਵਸੁ ਧਰਮ ਕਾ ; ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚਾ ॥੧੫॥ (1099-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Even-handed justice is administered, Guru Nanak says, in the Court of the True Master. ||15||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1099-17)
Dakhanay, Fifth Mahala:

ਪਰਭਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥ (1099-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
In the early hours of the morning, chant Almighty's Name of God, and meditate on the Feet of the Guru.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ; ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ (1099–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The filth of birth and death is erased, singing the Glorious Praises of the True Master. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1099–18)

Fifth Mahala:

ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧੁ ; ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥ (1099–18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The body is dark, blind and empty, without Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ; ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ (1099–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, fruitful is the birth of one, within whose heart the True Master dwells. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1099–19)

Fifth Mahala:

ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ;
ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ (bu`JY nhIN bolxW) (1099–19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With my eyes, I have seen Him; my great thirst for Him is not quenched.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ;
ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ , ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੩॥ (1100–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, these are not the eyes which can see my Beloved Husband Master means those are eyes are the knowledge and concentration. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1100–1)

Pauree:

ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ॥ (1100–1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

That humble being, who, as Gurmukh, serves Almighty, obtains all peace and pleasure.

ਓਹੁ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਈ ॥ (1100–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He Himself is saved, along with his family, and all the world is saved as well.

ਓਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ; ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ (1100–2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He collects the wealth of Almighty's Name, and all his thirst is quenched.

ਓਨਿ ਛਡੇ ਲਾਲਚ ਦੁਨੀ ਕੇ ; ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1100-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He renounces worldly greed, and his inner being is lovingly attuned to Almighty.

ਓਸੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ (1100-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Forever and ever, the home of his heart is filled with bliss; Almighty is his companion, help and support.

ਓਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ , ਸਮ ਕੀਤਿਆ ; ਸਭ ਨਾਲਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1100-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He looks alike upon enemy and friend, and wishes well to all.

ਹੋਆ ਓਹੀ ਅਲੁ , ਜਗ ਮਹਿ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਜਪਾਈ ॥ (1100-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He alone is fulfilled in this world, who meditates on the spiritual wisdom of the Guru.

**ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧੬॥** (1100-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He obtains what is pre-ordained for him, according to Almighty. ||16||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1100-5)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਾ ਕਾਢੀਐ ; ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਸੋਇ ॥ (1100-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The true person is said to be beautiful; false is the reputation of the false.

ਨਾਨਕ , ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥੧॥ (1100-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, rare are those who have Truth in their laps. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1100-6)

Fifth Mahala:

ਸਜਣ ਮੁਖੁ , ਅਨੂਪੁ ; ਅਠੇ ਪਹਰ ਨਿਹਾਲਸਾ ॥ (1100-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The face of my friend, Almighty, is incomparably beautiful; I would watch Him, twenty-four hours a day.

ਸੁਤੜੀ , ਸੋ ਸਹੁ ਡਿਠੁ ; ਤੈ ਸੁਪਨੇ , ਹਉ ਖੰਨੀਐ ॥੨॥ (1100-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In sleep, I saw my Husband Master; I am a sacrifice to that dream. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1100-7)

Fifth Mahala:

ਸਜਣ ਸਚੁ ਪਰਖਿ ; (pr~iK nhIN bolxw)
ਮੁਖਿ ਅਲਾਵਣੁ ਥੋਥਰਾ ॥ (1100-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

O my friend, realize the True Master. Just to talk about Him without seeing Him is useless.

ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਲਖਿ ; (l~iK nhIN bolxw)
ਤੁਧਹੁ ਦੂਰਿ ਨ , ਸੁ ਪਿਰੀ ॥੩॥ (1100-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

See Him within your mind; your Beloved is not far away. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1100-8)

Pauree:

ਧਰਤਿ ਆਕਾਸੁ ਪਾਤਾਲੁ ਹੈ ; ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (1100-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The earth, the ethers of the sky, the nether regions of the underworld, the moon and the sun shall pass away.

ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਖਾਨ ; ਢਾਹਿ ਡੇਰੇ ਜਾਸੀ ॥ (1100-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Emperors, bankers, rulers and leaders shall depart, and their homes shall be demolished.

ਰੰਗ ਤੁੰਗ ਗਰੀਬ ਮਸਤ ; ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਿਧਾਸੀ ॥ (1100-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The poor and the rich, the humble and the intoxicated, all these people shall pass away.

ਕਾਜੀ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕਾ ; ਸਭੇ ਉਠਿ ਜਾਸੀ ॥ (1100-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Qazis, Sheikhs and preachers shall all arise and depart.

ਪੀਰ ਪੈਕਾਬਰ ਅਉਲੀਏ ; ਕੋ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਸੀ ॥ (1100-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The spiritual teachers, prophets and disciples - none of these shall remain permanently.

ਰੋਜਾ ਬਾਗ ਨਿਵਾਜ ਕਤੇਬ ; ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਸਭ ਜਾਸੀ ॥ (1100-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Fasts, calls to prayer and sacred scriptures - without understanding, all these shall vanish.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ; ਸਭ ਆਵੈ ਜਾਸੀ ॥ (1100-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The 8.4 million species of beings of the earth shall all continue coming and going in reincarnation.

ਨਿਹਚਲੁ , ਸਚੁ ਖੁਦਾਇ ਏਕੁ ;
ਖੁਦਾਇ ਬੰਦਾ , ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧੭॥ (1100-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The One True Almighty is eternal and unchanging. Almighty's slave is also eternal. ||17||

ਡਖਣੇ , ਮਃ ੫ ॥ (1100-12)

Dakhanay, Fifth Mahala:

ਡਿਠੀ ਹਭ ਢੰਢੋਲਿ ; ਹਿਕਸੁ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1100-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have seen and examined all; without the One Master, there is none at all.

ਆਉ ਸਜਣ ਤੂ ਮੁਖਿ ਲਗੁ ;
ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਠੰਢਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (1100-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Come, and show me Your face, O my friend, so that my body and mind may be cooled and soothed. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1100-13)

Fifth Mahala:

ਆਸਕੁ , ਆਸਾ ਬਾਹਰਾ ; ਮੂ ਮਨਿ , ਵਡੀ ਆਸ ॥ (1100-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The lover is without hope, but within my mind, there is great hope.

ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ , ਹਿਕੁ ਤੂ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਬਲਿ ਗਈਆਸ ॥੨॥ (1100-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

In the midst of hope, only You, Dear Almighty, remain free of hope; I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to You. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1100-14)

Fifth Mahala:

ਵਿਛੋੜਾ ਸੁਣੇ ਡੁਖੁ ; ਵਿਣੁ ਡਿਠੇ ਮਰਿਓਦਿ ॥ (1100-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even if I just hear of separation from You, I am in pain; without seeing You, Dear Almighty, I die.

ਬਾਝੁ ਪਿਆਰੇ ਆਪਣੇ ; ਬਿਰਹੀ , ਨਾ ਧੀਰੇਂਦਿ ॥੩॥ (1100-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without her Beloved, the separated lover takes no comfort. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1100-15)

Pauree:

ਤਟ ਤੀਰਥ ਦੇਵ ਦੇਵਾਲਿਆ ; ਕੇਦਾਰੁ ਮਥੁਰਾ ਕਾਸੀ ॥ (1100-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

River-banks, sacred shrines, idols, temples, and places of pilgrimage like Kedarnath, Mathura and Varanasi,

ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਦੇਵਤੇ ; ਸਣੁ ਇੰਦ੍ਰੈ ਜਾਸੀ ॥ (1100-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

the three hundred thirty million deities, along with Indra, shall all pass away.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ; ਖਟੁ ਦਰਸ ਸਮਾਸੀ ॥ (1100-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Simritees, Shaastras, the four Vedas and the six Shastras (school of thought) shall vanish.

ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ; (kiv~q nhIN bolxw)
ਕਵਤੇ ਭੀ ਜਾਸੀ ॥ (1100-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Prayer books, Pandits, religious scholars, songs, poems and poets shall also depart.

ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀਆ ; ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਵਾਸੀ ॥ (1100-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who are celibate, truthful and charitiable, and the Saniyasi (hermits) are all subject to death.

ਮੁਨਿ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰਾ ; ਜਮੈ ਸਣੁ , ਜਾਸੀ ॥ (1100-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The silent sages, the Yogis and the nudists, along with the Messengers of Death, shall pass away.

ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ; ਸਭ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (1100-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever is seen shall perish; all will dissolve and disappear.

ਥਿਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੋ ; ਸੇਵਕੁ ਥਿਰੁ ਹੋਸੀ ॥੧੮॥ (1100-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Only the Supreme Almighty, the Transcendent Master, is permanent. His servant becomes permanent as well. ||18||

ਸਲੋਕ , ਡਖਣੇ ; ਮਃ ੫ ॥ (1100-18)

Salok Dakhanay, Fifth Mahala:

ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ; ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ॥ (1100-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Hundreds of times of being naked does not make the person naked means the physical act does not purify a person from sins ; tens of thousands days of hunger yet one do not know the real hungry means the thirst of Maya;

ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ;
ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥ (1100-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

millions of pains do not cause him pain. Guru Nanak says, the Husband Master blesses him with his Glance of Grace. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1101-1)

Fifth Mahala:

ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ; ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ (1101-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even if one were to enjoy all pleasures, and be Master of the entire earth,

ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ; ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥ (1101-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, all of that is just a disease and without Almighty's Name one is dead. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1101-2)

Fifth Mahala:

ਹਿਕਸ ਕੂੰ , ਤੂ ਆਹਿ ; ਪਛਾਣੂ ਭੀ , ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ (1101-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Yearn for the One Master, and make Him your friend.

ਨਾਨਕ , ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ;
ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ , ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ (1101-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, He alone fulfills your hopes; you should feel embarrassed, visiting other places. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1101-3)

Pauree:

ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ; ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ (1101-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The One and only Master is eternal, imperishable, inaccessible (beyond the grasp of the mind) and incomprehensible.

ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ॥ (1101-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The treasure of Almighty's Name (Naam) is eternal and imperishable. Meditating in remembrance on Him, Almighty is attained.

ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥ (1101-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

His Praises is eternal and imperishable; the Gurmukh sings the Glorious Praises of Master of the Universe.

ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ (1101-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Truth, righteousness, Dharma and intense meditation are eternal and imperishable. Day and night, worship Almighty in adoration.

ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ; ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ (1101-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Compassion, righteousness, Dharma and intense meditation are eternal and imperishable; they alone obtain these, who have such pre-ordained destiny.

ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ; ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ (1101-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The inscription inscribed upon one's forehead is eternal and imperishable; it cannot be avoided by avoidance.

ਨਿਹਚਲ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ;
ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ , ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ (1101-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Congregation, the Company of the Holy, and the word of the humble, are eternal and imperishable. The Holy Guru is eternal and imperishable.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥ (1101-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who have such pre-ordained destiny worship and adore Almighty, forever and ever. ||19||

ਸਲੋਕ , ਡਖਣੇ ; ਮਃ ੫ ॥ (1101-7)

Salok, Dakhanay, Fifth Mahala:

ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ; ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ੍ ਖੇ ॥ (1101-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who himself has drowned - how can he carry anyone else across?

ਤਾਰੇਦੜੋ , ਭੀ ਤਾਰਿ ; ਨਾਨਕ , ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ (1101-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

One who is imbued with the Love of the Husband Master - Guru Nanak says, he himself is saved, and he saves others as well. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1101-8)

Fifth Mahala:

ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ;
ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ , ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ (mW nhIN bolxW) (1101-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Wherever someone speaks and hears the Name of my Beloved Master,

ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ;
ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ , ਹਰਿਓ ਥੀਓਸਿ ॥੨॥ (1101-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

that is where I go, Guru Nanak says, to see Him, and blossom forth in bliss. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1101-9)

Fifth Mahala:

ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ; ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ (1101-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are in love with your children and your wife; why do you keep calling them your own?

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ;
ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ (in-muxIAwdI bolo) (1101-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, without Almighty's Name, the human body has no foundation. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1101-10)

Pauree:

ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ (m`Qw bolo) (1101-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With my eyes, I gaze upon the Guru's Darshan; I touch my forehead to the Guru's feet.

ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ; ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥(h`Qw bolo) (1101–10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

With my feet I walk on the Guru's Path; with my hands, I wave the fan over Him.

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਪੰਥਾ ॥ (1101–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I meditate on Almighty whose form (Murat) is beyond time (Akaal), the undying form, within my heart; day and night, I meditate on Him.

ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ; ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ (1101–11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I have renounced all possessiveness, and have placed my faith in the all-powerful Guru.

ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ;
ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ (l`Qw bolo) (1101–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Guru has blessed me with the treasure of Almighty's Name (Naam); I am rid of all sufferings.

ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ; ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ (1101–12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Eat and enjoy the Name of the indescribable Master, O Siblings of Destiny.

ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ;
ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ (polw bolo) (1101–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Confirm your faith in charity and self-purification; chant the Guru's sermon forever.

ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥ (l`Qw bolo) (1101–13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Blessed with intuitive poise, I have found God; I am rid of the fear of the Messenger of Death. ||20||

ਸਲੋਕ , ਡਖਣੇ ; ਮਃ ੫ ॥ (1101–14)

Salok, Dakhanay, Fifth Mahala:

ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ; ਪੇਖੰਦੀਆ , ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ (1101–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

I am centered and focused on my Beloved, but I am not satisfied, even by seeing Him.

ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ; ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ (1101–14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Master is within all; I do not see any other. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1101-15)
Fifth Mahala:

ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ; ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ (1101-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The sayings of the Saints are the paths of peace.

ਨਾਨਕ , ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ; ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ (1101-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, they alone obtain them, upon whose foreheads such destiny is written. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1101-16)
Fifth Mahala:

ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ; ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ (1101-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
He is totally permeating the mountains, oceans, deserts, lands, forests, orchards, caves,

ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ; ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ (1101-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
the nether regions of the underworld, the ethers of the skies, and all hearts.

ਨਾਨਕ , ਪੇਖਿ ਜੀਓ ; ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ (1101-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Guru Nanak sees that they are all strung on the same thread. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1101-17)
Pauree:

ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ , ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ (1101-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The Dear Master is my mother, the Dear Master is my father; the Dear Master cherishes and nurtures me.

ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ; ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥ (1101-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
The Dear Master takes care of me; I am the child of Almighty.

ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ; ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥ (1101-18, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)
Slowly and steadily, He feeds me; He never fails.

ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ; ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕ ॥ (1101-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He does not remind me of my faults; He hugs me close in His embrace.

ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ , ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ; ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ॥ (1101-19, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whatever I ask for, He give me; Almighty is my peace-giving father.

ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ;
ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕ ॥ (1102-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He has blessed me with the capital, the wealth of spiritual wisdom; He has made me worthy of this merchandise.

ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕ ॥ (1102-1, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He has made me a partner with the Guru; I have obtained all peace and comforts.

ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ;
ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕ ॥੨੧॥ (g`lW bolo) (1102-2, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He is with me, and shall never separate from me; Almighty, my father, is potent to do everything. ||21||

ਸਲੋਕ , ਡਖਣੇ ; ਮਃ ੫ ॥ (1102-2)

Salok, Dakhanay, Fifth Mahala:

ਨਾਨਕ , ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ; (k`ciVAw bolo)
ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ (1102-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, break away from the false, and seek out the Saints, your true friends.

ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਓਇ , ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ (1102-3, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The false shall leave you, even while you are still alive; but the Saints shall not forsake you, even when you are dead. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1102-4)

Fifth Mahala:

ਨਾਨਕ , ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ;
ਘੁਰਨ੍ਹਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ (polw bolo) (1102-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the lightning flashes, and thunder echoes in the dark black clouds.

ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ;
ਨਾਨਕ , ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ (1102-4, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The downpour from the clouds is heavy; Guru Nanak says, the soul-brides are exalted and embellished with their Beloved. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1102-5)

Fifth Mahala:

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ; ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ (1102-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The ponds and the lands are overflowing with water, and the cold wind is blowing.

ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ; ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥ (1102-5, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Her bed is adorned with gold, diamonds and rubies;

ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ;
ਨਾਨਕ , ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥ (1102-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

she is blessed with beautiful gowns and delicacies, Guru Nanak says, but without her Beloved, she burns in agony. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1102-6)

Pauree:

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ; ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ (1102-6, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

He does the dees which the Creator causes him to do.

ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ; ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਹਣਾ ॥ (1102-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Even if you run in hundreds of directions, O mortal, you shall still receive what you are pre-destined to receive.

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ; ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ (1102-7, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without good karma, you shall obtain nothing, even if you wander across the whole world.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ; ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ (1102-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, you shall know the Fear of God, and other fears shall be taken away.

ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ; ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ (1102-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Through the Fear of God, the attitude of detachment wells up, and one sets out in search of Almighty.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ; ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ (1102-8, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Searching and searching, intuitive wisdom wells up, and then, one is not born to die again.

ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ; ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ (1102-9, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Practicing meditation within my heart, I have found the Sanctuary of the Holy.

ਬੋਹਿਥੁ , ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ , ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥ (1102-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Whoever Almighty places on the boat of Guru Nanak, is carried across the terrifying worldly ocean. ||22||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (1102-10)

Salok, Fifth Mahala:

Prologue: A man once came to Guru Arjan Dev Ji and humbly requested, “Please bless me with Sikhi.” Guru Ji then composed the following Shabad to explain the sacrifice required to become a true Sikh.

ਪਹਿਲਾ ਮਰਣੁ ਕਬੂਲਿ ; ਜੀਵਣ ਕੀ ਛਡਿ ਆਸ ॥ (1102-10, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

First, accept death, and give up any hope of life.

ਹੋਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁਕਾ ; ਤਉ ਆਉ ਹਮਾਰੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (1102-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Become the dust of the feet of all, and then, you may come to me. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1102-11)

Fifth Mahala:

ਮੁਆ , ਜੀਵੰਦਾ ਪੇਖੁ ; ਜੀਵੰਦੇ , ਮਰਿ ਜਾਨਿ ॥ (1102-11, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

See, that only one who has died (from selfness,ego), truly lives (an enlightened life); one who is alive (in ego), consider him dead.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਮੁਹਬਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ; ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥੨॥ (1102-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Those who are in love with the One Master, are the supreme people. ||2||

ਮਃ ੫ ॥ (1102-12)

Fifth Mahala:

ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥ (1102-12, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Pain does not even approach that person, within whose mind God abides.

ਭੁਖ ਤਿਖ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ;
ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੀਰ ॥੩॥ (1102-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Hunger and thirst do not affect him, and the Messenger of Death does not approach him. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1102-13)

Pauree:

ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ; ਸਚੁ ਸਾਹ ਅਡੋਲੈ ॥ (1102-13, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Your worth cannot be estimated, O True, Unmoving Almighty.

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀਆ ;
ਕਉਣੁ ਤੁਧੁਨੋ ਤੋਲੈ ॥ (1102-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

The Siddhas, seekers, spiritual teachers and meditators - who among them can measure You?

ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਓਪਤਿ ਸਭ ਪਰਲੈ ॥ (1102-14, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are all-powerful, to form and break; You create and destroy all.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਭ ਬੋਲੈ ॥ (1102-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are all-powerful to act, and inspire all to act; You speak through each and every heart.

ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਸਭਸੈ ; ਕਿਆ ਮਾਣਸੁ ਡੋਲੈ ॥ (1102-15, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You give sustenance to all; why should mankind waver?

ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਅਥਾਹੁ ਤੂ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਅਮੋਲੈ ॥ (1102-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

You are deep, profound and unfathomable; Your virtuous spiritual wisdom is priceless.

ਸੋਈ ਕੰਮੁ ਕਮਾਵਣਾ ;
ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਮਉਲੈ ॥ (mau~lY nhIN bolxw) (1102-16, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

They do the deeds which they are pre-ordained to do.

ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ;
ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ॥੨੩॥੧॥੨॥ (1102-17, ਮਾਰੂ, ਮਃ 5)

Without You, there is nothing at all; Guru Nanak chants Your Glorious Praises. ||23||1||2||

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ; ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (1102-18)

Raag Maaru, The Word of Kabir Ji:

Prologue: Upon listening to a Pandit who was preaching wrongly, Bhagat Kabir Ji uttered the following Shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1102-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਡੀਆ ; ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਤੁਮ ਲਾਗੇ ॥(ku-m`iq bolo) (1102-19,ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Pandit, O religious scholar, in what foul thoughts are you engaged?

ਬੂਡਹੁਗੇ ਪਰਵਾਰ ਸਕਲ ਸਿਉ ;
ਰਾਮੁ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1102-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You shall be drowned, along with your family, if you do not meditate on Almighty, you unfortunate person. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕਾ ਕਿਆ ਗੁਨੁ ;
ਖਰ ਚੰਦਨ ਜਸ ਭਾਰਾ ॥ (1102-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use of reading the Vedas and the Puraanas? It is like loading a donkey with sandalwood.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ;
ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਾ ॥੧॥ (1103-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You do not know the exalted state of Almighty's Name; how will you ever cross over? ||1||

ਜੀਅ ਬਧਹੁ , ਸੁ ਧਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ;
ਅਧਰਮੁ ਕਹਹੁ , ਕਤ ਭਾਈ ॥ (A-Drmu bolo) (1103-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You kill living beings, and call it a righteous action. Tell me, brother, what would you call an unrighteous action?

ਆਪਸ ਕਉ , ਮੁਨਿਵਰ ਕਰਿ ਥਾਪਹੁ ;
ਕਾ ਕਉ ਕਹਹੁ ਕਸਾਈ ॥੨॥ (1103-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You call yourself the most excellent sage; then who would you call a butcher? ||2||

ਮਨ ਕੇ ਅੰਧੇ , ਆਪਿ ਨ ਬੂਝਹੁ ;
ਕਾਹਿ ਬੁਝਾਵਹੁ ਭਾਈ ॥ (1103-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are blind in your mind, and do not understand your own self; how can you make others understand, O brother?

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨ ਬਿਦਿਆ ਬੇਚਹੁ ;
ਜਨਮੁ ਅਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥੩॥ (A-ibrQw bolo) (1103-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

For the sake of Maya and money, you sell knowledge; your life is totally worthless. ||3||

ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਬਿਆਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ;
ਸੁਕ ਕਉ ਪੂਛਹੁ ਜਾਈ ॥ (1103-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Naarad and Vyaasa say these things; go and ask Suk Dev as well.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰਮਿ ਛੂਟਹੁ ;
ਨਾਹਿ ਤ , ਬੂਡੇ ਭਾਈ ॥੪॥੧॥ (1103-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, chanting Almighty's Name, you shall be saved; otherwise, you shall drown, brother. ||4||1||

Prologue: Once an imposter who was wearing matted hair and smeared his body with ashes was walking around preaching that the only way of attaining Almighty is by abandoning household life and staying in the forest in isolation. Bhagat Kabir Ji replied by composing the following Shabad.

ਬਨਹਿ ਬਸੇ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ;
ਜਉ ਲਉ ਮਨਹੁ ਨ ਤਜਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (1103-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Living in the forest, how will you find Him? Not until you remove corruption from your mind.

ਜਿਹ , ਘਰੁ ਬਨੁ ਸਮਸਰਿ ਕੀਆ ;
ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ (1103-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who look alike upon home and forest, are the most perfect people in the world. ||1||

ਸਾਰ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਰਾਮਾ ॥ (1103-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You shall find real peace in Almighty,

ਰੰਗਿ ਰਵਹੁ ; ਆਤਮੈ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1103-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

if you lovingly dwell on Almighty within your being. ||1||Pause||

ਜਟਾ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕੀਆ ;
ਕਹਾ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਬਾਸੁ ॥ (1103-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use of wearing matted hair, smearing the body with ashes, and living in a cave?

ਮਨੁ ਜੀਤੇ ਜਗੁ ਜੀਤਿਆ ;
ਜਾਂ ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਹੋਇ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ (1103-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Conquering the mind, one conquers the world, and then remains detached from corruption. ||2||

ਅੰਜਨੁ ਦੇਇ , ਸਭੈ ਕੋਈ ;
ਟੁਕੁ ਚਾਹਨ ਮਾਹਿ , ਬਿਡਾਨੁ ॥ (1103-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They all apply make-up to their eyes; there is little difference between their objectives.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਲੋਇਨ ਪਰਵਾਨੁ ॥੩॥ (1103-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But those eyes, to which the ointment of spiritual wisdom is applied, are approved and supreme. ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ;
ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦੀਆ ਸਮਝਾਇ ॥ (1103-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, now I know my Master; the Guru has blessed me with spiritual wisdom.

ਅੰਤਰਗਤਿ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ;
ਅਬ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥ (1103-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have met Almighty, and I am emancipated within; now, my mind does not wander at all. ||4||2||

Prologue: Once a person wearing a saintly robe was claiming that whoever feeds him will be blessed with miraculous powers. When he came to Bhagat Kabir Ji, Bhagat Ji uttered the following Shabad as a sermon to him.

ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰੀ ;
ਤਬ ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਾਜ ॥ (1103-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have riches and miraculous spiritual powers; so what business do you have with anyone else?

ਤੇਰੇ ਕਹਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਿਆ ਕਹਉ ;
ਮੈ ਬੋਲਤ ਹੀ ਬਡ ਲਾਜ ॥੧॥ (1103-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What should I say about the reality of your talk? I am embarrassed even to speak to you. ||1||

ਰਾਮੁ ; ਜਿਹ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (1103-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who has found Almighty,

ਤੇ ; ਭਵਹਿ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1103-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

does not wander from door to door. ||1||Pause||

**ਝੂਠਾ ਜਗੁ ਡਹਕੈ ਘਨਾ ;
ਦਿਨ ਦੁਇ ਬਰਤਨ ਕੀ ਆਸ ॥** (1103-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The false world wanders all around, in hopes of finding wealth to use for a few days.

**ਰਾਮ ਉਦਕੁ ਜਿਹ ਜਨ ਪੀਆ ;
ਤਿਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਈ ਪਿਆਸ ॥੨॥** (1103-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That humble being, who drinks in Almighty's water, never becomes thirsty again. ||2||

**ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਿਹ ਬੂਝਿਆ ;
ਆਸਾ ਤੇ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥** (1103-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whoever understands, by Guru's Grace, becomes free of hope in the midst of hope.

**ਸਭੁ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਜਉ ਆਤਮ ਭਇਆ ਉਦਾਸੁ ॥੩॥** (1103-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One comes to see Almighty everywhere, when the soul becomes detached. ||3||

**ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰ ਤਾਰਿ ॥** (1103-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have tasted the sublime essence of Almighty's Name; Almighty's Name carries everyone across.

**ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ;
ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ਸਮੁਦ੍ਰੈ ਪਾਰਿ ॥੪॥੩॥** (1103-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, I have become like gold; illusion is dispelled, and I have crossed over the worldly ocean. ||4||3||

Prologue: The Pandits living in Varanasi got together and came to Bhagat Kabir Ji and questioned his true preaching and achievements in attaining Almighty while He lives a household life and belonging to a low caste. The Pandit gave ultimatum that He will be subjected to the reincarnation cycle as He could never attain Almighty. Bhagat Kabir Ji replied calmly by composing the following Shabad.

ਉਦਕ ਸਮੁੰਦ ਸਲਲ ਕੀ ਸਾਖਿਆ ;
ਨਦੀ ਤਰੰਗ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥ (1103-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Like drops of water in the water of the ocean, and like waves in the stream, I merge in Almighty.

ਸੁੰਨਹਿ ਸੁੰਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਮਦਰਸੀ ;
ਪਵਨ ਰੂਪ ਹੋਇ ਜਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ (1103-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Merging my being into the Absolute Being of God, I have become impartial and transparent, like the air. ||1||

ਬਹੁਰਿ ; ਹਮ ਕਾਹੇ ਆਵਹਿਗੇ ॥ (1103-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why should I come into the world again?

ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਹੁਕਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ;
ਹੁਕਮੈ ਬੁਝਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1103-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Coming and going is by His Command; realizing His Hukam (Command), I shall merge in Him. ||1||Pause||

ਜਬ ਚੂਕੈ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕੀ ਰਚਨਾ ;
ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਹਿਗੇ ॥ (1103-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the body, formed of the five elements, perishes, then any such illusions shall end.

ਦਰਸਨੁ ਛੋਡਿ ਭਏ ਸਮਦਰਸੀ ;
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿਗੇ ॥੨॥ (1103-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Giving up the different schools of philosophy, I look upon all equally; I meditate only on the One Name. ||2||

ਜਿਤ ਹਮ ਲਾਏ , ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗੇ ;
ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿਗੇ ॥ (1103-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever I am attached to, to that I am attached; such are the deeds I do.

ਹਰਿ ਜੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਉ ਅਪਨੀ ;
ਤੌ ਗੁਰ ਕੇ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਹਿਗੇ ॥੩॥ (1103-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Dear Master grants His Grace, then I am merged in Guru's Shabad (Gurbani). ||3||

ਜੀਵਤ ਮਰਹੁ , ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਜੀਵਹੁ ;
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1103-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Die while yet alive, and by so dying, be alive; thus you shall not be reborn again.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੋ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ;
ਸੁੰਨ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ (1104-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, whoever is absorbed in Almighty's Name (Naam) remains lovingly absorbed in the Primal, Absolute Master. ||4||4||

Prologue: Once Almighty manifested after observing the immense meditation performed by Bhagat Kabir Ji, Bhagat Ji uttered the following Shabad.

ਜਉ ਤੁਮ੍ ਮੋਕਉ ਦੂਰਿ ਕਰਤਹਉ ; (krq-hau bolo)
ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (1104-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If You keep me far away from You, then tell me, what is liberation?

ਏਕ , ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ;
ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥੧॥ (1104-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The One has many forms, and is contained within all; how can I be fooled now? ||1||

ਰਾਮ ਮੋਕਉ ਤਾਰਿ ; (mo-kau bolo)
ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ ॥ (1104-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Almighty, where will You take me, to save me?

ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ;
ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ , ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1104-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Tell me where, and what sort of liberation shall You give me? By Your Grace, I have already obtained it. ||1||Pause||

ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ;
ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1104-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

People talk of salvation and being saved, as long as they do not understand the principal of truth.

ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ;
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥ (1104-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have now become pure within my heart, says Kabir, and my mind is pleased and appeased. ||2||5||

Prologue: Bhagat Kabir Ji uttered the following Shabad as sermon to a lustful person;

ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ;
ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥ (1104-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Raawan made castles and fortresses of gold, but he had to abandon them when he left. ||1||

ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ; ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥ (1104-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why do you act only to please your mind?

ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ;
ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1104-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When Death comes and grabs you by the hair, then only Almighty's Name will save you. ||1||Pause||

ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨ੍ਹਾ ;
ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥ (1104-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Death, and deathlessness are the creations of our Master; this show, this expanse, is only an entanglement.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ;
ਜਿਨ੍ਹ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥੬॥ (1104-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, those who have the sublime essence of Almighty in their hearts - in the end, they are liberated. ||2||6||

Prologue: Once a group of Sadhu came to Bhagat Kabir Ji to ask how can they attain Almighty, Bhagat Ji said that one have to abandon the ego attached to the physical form and explained the condition of thise who secures their ego in the following Shabad.

ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ , ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ;
ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥ (1104-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The physical body is a village, the subtle body (soul) is the owner and five farmer lives there, who are the five farmers?

ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ , ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸ ਪਤਿ ;
ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥੧॥ (1104-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The eyes, nose, ears, tongue and skin these sensory organs do not obey any order. ||1||

ਬਾਬਾ ; ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ (1104-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O father, now I shall not live in this village.

ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ;
ਕਾਇਥੁ , ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1104-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The accountants summoned Chitar and Gupat, the recording scribes of the conscious and the unconscious, to ask for an account of each and every moment. ||1||Pause||

ਧਰਮਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ;
ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥ (1104-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Righteous Judge (Dharmraj) calls for my account, there shall be a very heavy balance against me.

ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨ ਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ;
ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ , ਦਰਬਾਰੀ ॥੨॥ (1104-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The five farmer will then run away, and the bailiff shall arrest the soul. ||2||

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (1104-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, listen, O Saints: settle your accounts while living in this physical body (farm) means strive towards enlightment of self realization.

ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥ (1104-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Almighty, please forgive Your slave now, in this life, so that he may not have to return again to this terrifying worldly ocean. ||3||7||

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ , ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (1104-13)

Raag Maaru, The Word of Kabir Ji:

Prologue: An ascetic Sadhu came to Bhagat Kabir Ji after completing his pilgrimage and urged Bhagat Ji to do the same. Bhagat Ji composed the following Shabad;

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1104-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ; ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

No one has seen the Fearless Master, O renunciate.

ਬਿਨੁ ਭੈ , ਅਨਭਉ ਹੋਇ ;
ਵਣਾ ਹੰਬੈ ॥੧॥ (vxW bolo) (1104-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the Fear of God, how can the Fearless Master be obtained? ||1||

ਸਹੁ ਹਦੂਰਿ ਦੇਖੈ ; ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If one sees the Presence of his Master near at hand, then he feels the Fear of God, O renunciate.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ;
ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾ ਹੰਬੈ ॥੨॥ (vxW bolo) (1104-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If he realizes Almighty's Command, then he becomes fearless. ||2||

ਹਰਿ , ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ; ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Don't practice hypocrisy with Almighty, O renunciate!

ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ; (r`qw bolo)
ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾ ਹੰਬੈ ॥੩॥ (vxW bolo) (1104-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The whole world is filled with hypocrisy. ||3||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ; ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Thirst and desire do not just go away, O renunciate.

ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ; ਵਣਾ ਹੰਬੈ ॥੪॥ (vxW bolo) (1104-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The body is burning in the fire of worldly attachment. ||4||

ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ; ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Anxiety is burned, and the body is burned, O renunciate,

ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ; ਵਣਾ ਹੰਬੈ ॥੫॥ (vxW bolo) (1104-17,ਮਾਰੂ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
only if one lets his mind become dead. ||5||

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ; ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without the True Guru, there can be no renunciation,

ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ; ਵਣਾ ਹੰਬੈ ॥੬॥ (vxW bolo) (1104-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
even though all the people may wish for it. ||6||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When God grants His Grace, one meets the True Guru, O renunciate,

ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ; ਵਣਾ ਹੰਬੈ ॥੭॥ (vxW bolo) (1104-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and automatically, intuitively finds that Master. ||7||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਇਕ ਬੇਨਤੀ ; ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ (1104-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Says Kabir, I offer this one prayer, O renunciate.

ਮੋਕਉ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ; (mo-kau bolo)
ਵਣਾ ਹੰਬੈ ॥੮॥੧॥੮॥ (vxW bolo) (1104-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Carry me across the terrifying worldly ocean. ||8||1||8||

Prologue: The Brahmins of Varanasi came to Bhagat Kabir Ji and claimed that Bhagat Ji will never attain salvation as he belongs to a low caste although he may strive as much as he wants. Bhagat Ji composed the following Shabad illustrating the historical event when Sri Krishna came as a solicitor to visit Duryodan (the King of Karav) representing the Padavs. Sri Krishna stayed with Bidur (who was a son of a servant in the palace) instead of Duryodan's palace. The next day when he came to the Palace, Duryodan took him for a tour to show his artillery and elephants. After the tour Duryodan asked Sri Krishna why he refused the royal hospitality and choose to stay with a servant, Sri Krishna said; (This shabad illustrates that Almighty bless all equally without any discrimination)

ਰਾਜਨ ; ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ (1105-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O king, who will come to you?

ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ ; (polw bolo)
ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1105-1, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have seen such love from Bidur, that the poor man is pleasing to me. ||1||Pause||

ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ , ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ;
ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1105-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Gazing upon your elephants, you have gone astray in illusion; you do not know the Great Almighty.

ਤੁਮਰੋ ਦੂਧੁ , ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨ੍ਹੋ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ (1105-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I judge the water served by Bidur equivalent to your served milk and his served water is akin to nectar. ||1||

ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ (1105-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I find his rough vegetables to be like rice pudding; the night of my life passes singing the Glorious Praises of Almighty.

ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ;
ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥ (1105-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir's Master is joyous and blissful; He does not care about anyone's social class. ||2||9||

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ॥ (1105-4)
Salok, Kabir:

ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ; ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ (1105-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The battle-drum beats in the sky of the mind; aim is taken, and the wound is inflicted.

ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ;
ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥ (1105-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The spiritual warriors enter the field of battle; now is the time to fight! ||1||

ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ; ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ (1105-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He alone is known as a a true worrior hero, who fights in defense of the poor (or faith) means he goes to the battlefield without any greed and he is ready to sacrifice himself for the cause.

ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ;
ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥੨॥ (1105-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He may be cut apart, piece by piece, but he never leaves the field of battle nor shows his back. ||2||2||

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ , ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ; ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ (1105-7)
Shabad of Kabir, Raag Maaru, The Hymn of Naam Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1105-7)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ , ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ;
ਦੂਲਹ , ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥ (1105-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I have obtained the four kinds of liberation[3] and the eight miraculous spiritual powers, in the Sanctuary of God, my Husband Master.

[3] Four types of Salvation/liberation:- Selok - Attainment of Almighty's, Sarup- Attainment of Almighty's form (appearance), Sameep- Attainment of Almighty's company & Sayuj – Unite in Almighty's form

ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ , ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ;
ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ , ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ (1105-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I am liberated, and famous throughout the four ages; the canopy of praise and fame waves over my head. ||1||

ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ; ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥ (1105-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Meditating on the Sovereign Almighty, who has not been saved?

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ;
ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1105-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Whoever follows the Guru's Teachings and joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy, is called the most devoted of the devotees. ||1||Pause||

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾਜਿਤ ;
ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥ (1105-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He is adorned with the conch, the chakra, the mala and the ceremonial tilak mark on his forehead; gazing upon his radiant glory, the Messenger of Death is scared away.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ , ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ;
ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥ (1105-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He becomes fearless, and the power of Almighty thunders through him; the pains of birth and death are taken away. ||2||

ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ; (1105-11, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥ (AiD`k nhIN bolxW)

Almighty blessed Ambreek[4] with fearless dignity, and elevated Bhabhikhan (younger brother of Raawan) to become king.

[4] Ambreek (Ambarisha) was an Ikshvaku king. He was a great devotee and adhered firmly to the truth. He performed a fist (yaga) with such great devotional fervour that Lord was pleased to bless him with Sudarshana Chakra (Sudarshana meaning "good vision") and which manifested as a wheel of prosperity, peace and security to his kingdom. Once, Ambreek performed the Dvadasi Vratha, which required that the king must start a fast on eleventh day and break it at the start of twelveth day and feed all the people. As the moment of breaking the fast was drawing near, the mighty sage Durvasa arrived and was received with all honours by Ambreek. Durvasa agreed to the king's request to be his honoured guest, and asked the king to wait until he finished his bath in the river and returned. As the auspicious moment approached when the king had to break his fast to fulfil the vow of the vrata, Durvasa did not turn up. On the advice of the sage Vasishta, the king broke his fast by taking a Tulasi leaf with water, and waited for the arrival of sage Durvasa to offer him food. Durvasa, who was well known for his short temper, felt that Ambreek had violated the respect due to a guest by breaking his fast before the guest had taken his meal, and in his rage created a demon to kill Ambreek, out of a strand of his hair. Lord Narayana's Sudarshana intervened, destroyed the demon and started chasing Durvasa himself. Durvasa went to Brahma and Shiva for protection. Both pleaded their inability to save him. He went to Lord himself, who said that he could do nothing as he was bound by the

ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ;
ਧ੍ਰੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥ (1105-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sudama's Master (Sri Krishna) blessed him with the nine treasures; he made Dhroo permanent and unmoving; as the north star, he still hasn't moved. ||3||

ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ;
ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ (1105-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

For the sake of His devotee Bhagat Prahlaad, God assumed the form of the Nar-Singh (man-lion), and killed Harnaakhash.

ਨਾਮਾ ਕਹੈ , ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ;
ਅਜਹੂੰ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥ (1105-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dev, the beautiful-haired Master is in the power of His devotees; He is standing at Raja Bal's door, even now! ||4||1||

ਮਾਰੂ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (1105-14)

Maaru, Kabir Ji:

Prologue: Bhagat Kabir Ji once met a sinner who was complete ignorant about the religious practices as well as Almighty's meditation and never attended any true congregation. Bhagat Ji composed the following Shabad to bless him with the true sermon in straight forward words.

ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ;
ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ (1105-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have forgotten your religion, O madman; you have forgotten your religion.

ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ;
ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1105-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You fill your belly, and sleep like an animal; you have wasted and lost this human life. ||1||Pause||

---

blemishless devotion of Ambreek and suggested to the sage to seek the pardon of the king. Durvasa went to Ambreek, who prayed to Lord to recall the Sudarsana and save Durvasa.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ;
ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥ (1105-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You never joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy. You are engrossed in false pursuits.

ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ , ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ;
ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥ (1105-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You wander like a dog, a pig, a crow; soon, you shall have to get up and leave. ||1||

ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ;
ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥ (1105-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You believe that you yourself are great, and that others are small.

ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ;
ਮੈ ਦੇਖੇ , ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ (1105-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are false in thought, word and deed, I have seen them going to hell. ||2||

ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ; ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥ (1105-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The lustful, the angry, the clever, the deceitful and the lazy

ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ;
ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮੁ ॥੩॥ (1105-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

waste their lives in slander, and never remember their Master in meditation. ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ; ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (1105-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, the fools, the idiots and the brutes do not remember Almighty.

ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ;
ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੧॥ (1105-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They do not know Almighty's Name; how can they be carried across? ||4||1||

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ , ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ (1106-1)

Raag Maaru, The Hymn of Jai Dev Ji:

Prologue: A Yogi came to Bhagat Jai Dev Ji and asked the method of Pranayam by which one can ascend, sustain and decend the life-forces (Pran) from the tenth-door (Dasam Duar). Bhagat Ji explained the two methods of Pranayam and further explains the Saagrab method in following Shabad;

a) Saagrab – the pranayama through a mantar (chant) which is obtained from a True Guru and one is able to attain Almighty.

b) Aagrab – the pranayama performed without any mantar (chant), this method is usually practiced by magicians and one cannot attain Almighty by this method.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1106-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚੰਦ ਸਤ , ਭੇਦਿਆ , ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ;
ਸੂਰ ਸਤ , ਖੋੜਸਾ , ਦਤੁ ਕੀਆ ॥ (1106-2, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

The breath is drawn in through the left nostril; it is held in the central channel of the Sushmanaa, and exhaled through the right nostril, repeating Almighty's Name sixteen times.

ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ , ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ; (A-bl, A-c`l bolo)
ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ , ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥ (A-GVu bolo)

I am powerless; my power has been broken. My unstable mind has been stabliized, and my unadorned soul has been adorned. I drink in the Nectar. ||1||

ਮਨ , ਆਦਿ ਗੁਣ ; ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (1106-3, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

Within my mind, I chant the Name of the Primal Almighty, the Source of virtue.

ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1106-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

My vision, that You are I are separate, has melted away. ||1||Pause||

ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ , ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ;
ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥ (1106-4, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

I worship the One who is worthy of being worshipped. I trust the One who is worthy of being trusted. Like water merging in water, I merge in Almighty.

ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ , ਜੈਦੇਵ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ;
ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥ (1106-5, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਜੈਦੇਵ ਜੀ)

Says Jai Dev, I meditate and contemplate the Luminous, Triumphant Master. I am lovingly absorbed in Almighty whi is beyond pain. ||2||1||

ਕਬੀਰੁ ॥ ਮਾਰੂ ॥ (1106-6)

Kabir, Maaru:

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ; ਪਛੁਤਾਹਿਗਾ ਮਨ ॥ (1106-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meditate in remembrance on Almighty, or else you will regret it in the end, O mind.

ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ;
ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1106-6, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O sinful soul, you act in greed, but today or tomorrow, you will have to get up and leave. ||1||Pause||

ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ (1106-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Clinging to greed, you have wasted your life, deluded in the illusion of Maya.

ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ;
ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ (1106-7, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Do not take pride in your wealth and youth; you shall crumble apart like dry paper. ||1||

ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ;
ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ (1106-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Messenger of Death comes and grabs you by the hair, and knocks you down, on that day, you shall be powerless.

ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ;
ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥ (1106-8, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You do not remember Almighty, or vibrate upon Him in meditation, and you do not practice compassion; you shall be beaten on your face. ||2||

ਧਰਮਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ;
ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ (1106-9, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the Righteous Judge (Dharmaraj) calls for your account, what face will you show Him then?

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਂਹਿਗਾ ॥੩॥੧॥ (1106-10, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, listen, O Saints: in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall be saved. ||3||1||

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ , ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ (1106-11)

Raag Maaru, The Hymn of Ravi Daas Ji:

Prologue: Bhagat Ravi Daas Ji's fame was widely spread even the Chittor's queen by the name of Jhali became his follower. Once the king of Chittor organized a large feast and all the renowned Brahmins were invited. The queen insisted Bhagat Ravi Daas to be invited. When Bhagat Ji was respectfully seated among the Brahmins, the Brahmins refused to sit beside Bhagat Ravi Daas Ji who belongs to a low caste. Bhagat Ji calmly walked away and when the Brahmins attempted their first bite, they astonished to notice that Bhagat Ji was seated beside each of them. They realised that Bhagat Ji is a true saint and they agreed to have Bhagat Ji's company among them. Bhagat Ji was very pleased with Almighty and uttered the following Shabad in utmost humbleness as a prayer.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1106-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਐਸੀ ਲਾਲ ; ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥ (1106-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Dear Almighty, who else can love upon me as You could.

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ , ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ;
ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1106-12, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O Patron of the poor, Master of the World, You have put the canopy of Your Grace over my head. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ;
ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀਂ ਢਰੈ ॥ (1106-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Only You can grant Mercy to that person whose touch pollutes the world.

ਨੀਚਹ , ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ;
ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ (1106-13, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You exalt and elevate the lowly, O my Master of the Universe; You are not afraid of anyone. ||1||

ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ; ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ (1106-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Naam Dev, Kabir, Trilochan, Sadhana and Sain crossed over.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ (1106-14, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, listen, O Saints, through the Dear Master, all is accomplished. ||2||1||

ਮਾਰੂ ॥ (1106-15)

Maaru:

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ;
ਕਾਮਧੇਨ , ਬਸਿ ਜਾਕੇ ਰੇ ॥ (jw-ky bolo) (1106-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Almighty is the ocean of peace; the miraculous tree (Surtar), the jewel of miracles (Chinta-mani) and the wish-fulfilling cow (Kam-dhen) are all under His power.

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ , ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ;
ਨਵ ਨਿਧਿ , ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੈ ॥੧॥ (1106-15, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The four great blessings, the eight great miraculous spiritual powers and the nine treasures are in the palm of His hand. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਨ ਜਪਸਿ ਰਸਨਾ ॥ (1106-16, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Why don't you chant Almighty's Name through speech, mind and body?

ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ; ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1106-16,ਮਾਰੂ,ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Abandon all other devices of words. ||1||Pause||

ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ , ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ;
ਚਉਤੀਸ ਅਛਰ ਮਾਹੀ ॥ (1106-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The many epics, the Puraanas and the Vedas are all composed out of the 34 letters.

ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ (1106-17, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

After careful thought, Vyaasa spoke the supreme truth, that there is nothing equal to Almighty's Name. ||2||

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ;
ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1106-18, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In intuitive Samaadhi, their troubles are eliminated; the very fortunate ones lovingly focus on Almighty.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ , ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ;
ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥੧੫॥ (1106-19, ਮਾਰੂ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, Almighty's slave remains detached from the world; the fear of birth and death runs away from his mind. ||3||2||15||

ਤੁਖਾਰੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਬਾਰਹ ਮਾਹਾ (1107-1)

Tukhaari Chant, First Mahala, Baarah Maahaa ~ The Twelve Months:

Prologue: After the completion of the Dharamsala by Krorrie Khatri, Guru Nanak Dev Ji resided and the local Sanggat came to Guru Ji and requested for a composition related to the twelve months of the year in order for a household person to attain peace in life. Guru Ji uttered the first four Pauris as an introductory and started the first month of Chet from the fifth Pauri.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1107-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੂ ਸੁਣਿ , ਕਿਰਤ ਕਰੰਮਾ ; ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸੁਖ ਸਹੰਮਾ ; ਦੇਹਿ ਸੁ ਤੂ ਭਲਾ ॥ (1107-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Listen: according to the karma of their past actions, each and every person experiences happiness or sorrow; whatever You give, Master, is good.

ਹਰਿ ਰਚਨਾ ਤੇਰੀ , ਕਿਆ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਾ ॥ (1107-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, the Created Universe is Yours; what is my condition? Without Almighty, I cannot survive, even for an instant.

ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਝੁ ਦੁਹੇਲੀ , ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ॥ (1107-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Without my Beloved, I am miserable; I have no friend at all. As Gurmukh, I drink in the Nectar.

ਰਚਨਾ ਰਾਚਿ ਰਹੇ , ਨਿਰੰਕਾਰੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ , ਕਰਮ ਸੁਕਰਮਾ ॥ (su-krmw bolo) (1107-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Formless Master is contained in His Creation. To obey God is the best course of action.

ਨਾਨਕ , ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾ ਧਨ ;
ਤੂ ਸੁਣਿ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੧॥ (1107-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the soul-bride is gazing upon Your Path; please listen, O Supreme Soul. ||1||

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਬੋਲੇ ; ਕੋਕਿਲ ਬਾਣੀਆ ॥ (1107-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The rainbird cries out, "Pri-o! Beloved!", and the song-bird sings Almighty's Bani.

ਸਾ ਧਨ ਸਭਿ ਰਸ ਚੋਲੈ ; ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥ (1107-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride enjoys all the pleasures, and merges in the Being of her Beloved.

ਹਰਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੀ , ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ;
ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰੇ ॥ (1107-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

She merges into the Being of her Beloved, when she becomes pleasing to God; she is the happy, blessed soul-bride.

ਨਵ ਘਰ ਥਾਪਿ , ਮਹਲ ਘਰੁ ਊਚਉ ;
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1107-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Establishing the nine houses, and the Royal Mansion of the Tenth Gate above them, Almighty dwells in that home deep within the self.

ਸਭ ਤੇਰੀ , ਤੂ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਰੰਗਿ ਰਾਵੈ ॥ (1107-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

All are Yours, You are my Beloved; night and day, I celebrate Your Love.

ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ;
ਕੋਕਿਲ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥੨॥ (1107-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the rainbird cries out, "Pri-o! Pri-o! Beloved! Beloved!" The song-bird is embellished with the Guru's Shabad (Hymn). ||2||

ਤੂ ਸੁਣਿ , ਹਰਿ ਰਸ ਭਿੰਨੇ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਆਪਣੇ ॥ (1107-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Please listen, O my Beloved Master - I am drenched with Your Love.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਤ ਰਵੰਨੇ ; ਘੜੀ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ (1107-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

My mind and body are absorbed in dwelling on You; I cannot forget You, even for an instant.

ਕਿਉ ਘੜੀ ਬਿਸਾਰੀ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1107-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

How could I forget You, even for an instant? I am a sacrifice to You; singing Your Glorious Praises, I live.

ਨਾ ਕੋਈ ਮੇਰਾ , ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ;
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (1107-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

No one is mine; unto whom do I belong? Without Almighty, I cannot survive.

ਓਟ ਗਹੀ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੇ ;
ਭਏ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰਾ ॥ (1107-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I have grasped the Support of Almighty's Feet; dwelling there, my body has become immaculate.

ਨਾਨਕ , ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦੀਰਘ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੩॥ (1107-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I have obtained profound insight, and found peace; my mind is comforted by Guru's Shabad (Gurbani). ||3||

ਬਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ; ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥ (1107-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Nectar rains down on us! Its drops are so delightful!

ਸਾਜਨ ਮਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਣੀ ॥ (1107-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Meeting the Guru, the Best Friend, with intuitive ease, the mortal falls in love with Almighty.

ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਵੈ , ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ;
ਧਨ ਊਭੀ ਗੁਣ ਸਾਰੀ ॥ (1107-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Almighty comes into the temple of the body, when it pleases God's Will; the soul-bride rises up, and sings His Glorious Praises.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਕੰਤੁ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਹਉ ਕਿਉ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (1107-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In each and every home, the Husband Master ravishes and enjoys the happy soul-brides; so why has He forgotten me?

ਉਨਵਿ ਘਨ ਛਾਏ , ਬਰਸੁ ਸੁਭਾਏ ; (aun~iv nhIN bolxw)
ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਵੈ ॥ (1107-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The sky is overcast with heavy, low-hanging clouds; the rain is delightful, and my Beloved's Love is pleasing to my mind and body.

ਨਾਨਕ , ਵਰਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥੪॥ (1107-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Nectar of Gurbani rains down; Almighty, in His Grace, has come into the home of my heart. ||4||

ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਭਲਾ ; ਭਵਰ ਸੁਹਾਵੜੇ ॥ (1107-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In the month of Chayt, the lovely spring has come, and the bumble bees hum with joy.

ਬਨ ਫੂਲੇ ਮੰਝ ਬਾਰਿ ; ਮੈ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਬਾਹੁੜੈ ॥ (1108-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The forest is blossoming in front of my door; if only my Beloved would return to my home!

ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ , ਧਨ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਬਿਰਹਿ ਬਿਰੋਧ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (1108-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

If her Husband Master does not return home, how can the soul-bride find peace? Her body is wasting away with the sorrow of separation.

ਕੋਕਿਲ ਅੰਬਿ ਸੁਹਾਵੀ ਬੋਲੈ ; ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਅੰਕਿ ਸਹੀਜੈ ॥ (1108-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The beautiful song-bird sings, perched on the mango tree; but how can I endure the pain in the depths of my being?

ਭਵਰੁ ਭਵੰਤਾ ਫੂਲੀ ਡਾਲੀ ; ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮਰੁ ਮਾਏ ॥ (1108-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The bumble bee is buzzing around the flowering branches; but how can I survive? I am dying, O my mother!

ਨਾਨਕ , ਚੇਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਜੇ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥੫॥ (1108-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in Chayt, peace is easily obtained, if the soul-bride obtains Almighty as her Husband, within the home of her own heart. ||5||

ਵੈਸਾਖੁ ਭਲਾ ; ਸਾਖਾ ਵੇਸ ਕਰੇ ॥ (1108-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Baisakhi is so pleasant; the branches blossom with new leaves.

ਧਨ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ; ਆਵਹੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ॥ (1108-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The soul-bride yearns to see Almighty at her door. Come, Dear Almighty, and take pity on me!

ਘਰਿ ਆਉ ਪਿਆਰੇ , ਦੁਤਰ ਤਾਰੇ ;
ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਮੋਲੋ ॥ (1108-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Please come home, O my Beloved; carry me across the treacherous world-ocean. Without You, I am not worth even a shell.

ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਕਰੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾਂ ; ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਢੋਲੋ ॥ (1108-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Who can estimate my worth, if I am pleasing to You? I see You, and inspire others to see You, O my Love.

ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਨਾ , ਅੰਤਰਿ ਮਾਨਾ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (1108-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I know that You are not far away; I believe that You are deep within me, and I realize Your Presence.

ਨਾਨਕ , ਵੈਸਾਖੀਂ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਵੈ ;
ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥੬॥ (1108-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, finding God in Baisakhi, the consciousness is filled with the Guru's Shabad (Hymn), and the mind comes to believe. ||6||

ਮਾਹੁ ਜੇਠੁ ਭਲਾ ; ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ॥ (1108-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The month of Jayt'h is so sublime. How could I forget my Beloved?

ਥਲ ਤਾਪਹਿ ਸਰ ਭਾਰ ; ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੈ ॥ (1108-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The earth burns like a furnace, and the soul-bride offers her prayer.

ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇਦੀ , ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ;
ਗੁਣ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥ (1108-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The bride offers her prayer, and sings His Glorious Praises; singing His Praises, she becomes pleasing to God.

ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੈ ਬੈਰਾਗੀ ; ਆਵਣ ਦੇਹਿ ਤ ਆਵਾ ॥ (1108-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Unattached Master dwells in His true mansion. If He allows me, then I will come to Him.

ਨਿਮਾਣੀ ਨਿਤਾਣੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ;
ਕਿਉ ਪਾਵੈ ਸੁਖ , ਮਹਲੀ ॥ (1108-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The bride is dishonored and powerless; how will she find peace without her Master?

ਨਾਨਕ , ਜੇਠਿ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਜੈਸੀ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਹਿਲੀ ॥੭॥ (1108-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in Jayt'h, she who knows her Master becomes just like Him; grasping virtue, she meets with the Merciful Master. ||7||

ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ ; ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ॥ (1108-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The month of Aasaarh is good; the sun blazes in the sky.

ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ; ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ॥ (1108-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The earth suffers in pain, parched and roasted in the fire.

ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ , ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ;
ਭੀ ਸੋ , ਕਿਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ (1108-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The fire dries up the moisture, and she dies in agony. But even then, the sun does not grow tired.

ਰਥੁ ਫਿਰੈ , ਛਾਇਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ; (qw~kY bolo)
ਟੀਡੁ ਲਵੈ , ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥ (1108-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

His chariot moves on, and the soul-bride seeks shade; the crickets are chirping in the forest.

ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ;
ਸੁਖੁ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ (1108-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

She ties up her bundle of faults and demerits, and suffers in the world hereafter. But dwelling on the True Master, she finds peace.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ;
ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥੮॥ (1108-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I have given this mind to Him; death and life rest with God. ||8||

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ; ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ॥ (1108-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In Saawan, be happy, O my mind. The rainy season has come, and the clouds have burst into showers.

ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਹੁ ਭਾਵੈ ; ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ (1108-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

My mind and body are pleased by my Master, but my Beloved has gone away.

ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ;
ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ , ਦਾਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥ (1108-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

My Beloved has not come home, and I am dying of the sorrow of separation. The lightning flashes, and I am scared.

ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ , ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ;
ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾਏ ॥ (1108-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

My bed is lonely, and I am suffering in agony. I am dying in pain, O my mother!

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ;
ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥ (1108-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Tell me - without Almighty, how can I sleep, or feel hungry? My clothes give no comfort to my body.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ;
ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੯॥ (1108-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, she alone is a happy soul-bride, who merges in the Being of her Beloved Husband Master. ||9||

ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ; ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ (1108-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In Bhaadon, the young woman is confused by illusion; later, she regrets and repents.

ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ; ਬਰਸ ਰੁਤੇ , ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ (1108-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The lakes and fields are overflowing with water; the rainy season has come - the time to celebrate!

ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾਲੀ , ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ;
ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥ (1108-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In the dark of night it rains; how can the young bride find peace? The frogs and peacocks send out their noisy calls.

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ , ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ ;
ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ , ਡਸੰਤੇ ॥ (1108-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

"Pri-o! Pri-o! Beloved! Beloved!" cries the rainbird, while the snakes slither around, biting.

ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (1108-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The mosquitoes bite and sting, and the ponds are filled to overflowing; without Almighty, how can she find peace?

ਨਾਨਕ , ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ;
ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾਈਐ ॥੧੦॥ (1108-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I will go and ask my Guru; wherever God is, there I will go. ||10||

ਅਸੁਨਿ , ਆਉ ਪਿਰਾ ; ਸਾ ਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥ (1108-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In Assu, come, my Beloved; the soul-bride is grieving to death.

ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਈ ॥ (1108-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

She can only meet Him, when God leads her to meet Him; she is ruined by the love of duality.

ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ , ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ;
ਕੁਕਹ ਕਾਹ , ਸਿ ਫੁਲੇ ॥ (1108-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

If she is plundered by falsehood, then her Beloved forsakes her. Then, the white flowers of old age blossom in my hair.

ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ;
ਦੇਖਿ ਚਲਤ , ਮਨੁ ਡੋਲੇ ॥ (1109-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Summer is now behind us, and the winter season is ahead. Gazing upon this play, my shaky mind wavers.

ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਖ ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲ ;
ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥ (1109-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In all ten directions, the branches are green and alive. That which ripens slowly, is sweet.

ਨਾਨਕ , ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ (1109-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in Assu, please meet me, my Beloved. The True Guru has become my Advocate and Friend. ||11||

ਕਤਕਿ , ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ; ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (1109-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In Katak, that alone comes to pass, which is pleasing to the Will of God.

ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ; ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (1109-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The lamp of intuition burns, lit by the essence of reality.

ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ , ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲੋ ;
ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥ (1109-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Love is the oil in the lamp, which unites the soul-bride with her Master. The bride is delighted, in ecstasy.

ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ , ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ;
ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ , ਤਾ ਮਰਸੀ ॥ (1109-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

One who dies in faults and demerits - her death is not successful. But one who dies in glorious virtue, really truly dies.

ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ;
ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥ (1109-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Those who are blessed with devotional worship of Almighty's Name, sit in the home of their own inner being. They place their hopes in You.

ਨਾਨਕ ਮਿਲਹੁ , ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ;
ਏਕ ਘੜੀ , ਖਟੁ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥ (1109-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak: please open the shutters of Your Door, Dear Almighty, and meet me. A single moment is like six months to me. ||12||

ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ , ਭਲਾ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ (1109-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The month of Maghar is good, for those who sing the Glorious Praises of Almighty, and merge in His Being.

ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥ (1109-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The virtuous wife utters His Glorious Praises; my Beloved Husband Master is Eternal and Unchanging.

ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1109-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Primal Master is Unmoving and Unchanging, Clever and Wise; all the world is fickle.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ;
ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥ (1109-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

By virtue of spiritual wisdom and meditation, she merges in His Being; she is pleasing to God, and He is pleasing to her.

ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿਤ ਕਵੇ , ਸੁਣਿ ; (ਕਵਿੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ (1109-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I have heard the songs and the music, and the poems of the poets; but only Almighty's Name takes away my pain.

ਨਾਨਕ , ਸਾ ਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ;
ਅਭ ਭਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥ (1109-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that soul-bride is pleasing to her Husband Master, who performs loving devotional worship before her Beloved. ||13||

ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ; ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥ (1109-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In Poh, the snow falls, and the sap of the trees and the fields dries up.

ਆਵਤ , ਕੀ ਨਾਹੀ ; ਮਨਿ ਤਨਿ , ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥ (1109-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Why have You not come? I keep You in my mind, body and mouth.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ (1109-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

He is permeating and pervading my mind and body; He is the Life of the World. Through Guru's Shabad (Gurbani), I enjoy His Love.

ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1109-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

His Light fills all those born of eggs, born from the womb, born of sweat and born of the earth, each and every heart.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ; (dieAw-piq bolo)
ਗਤਿ ਪਾਵਉ , ਮਤਿ ਦੇਹੋ ॥ (1109-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Grant me the Blessed Vision of Your Darshan, Dear Almighty of Mercy and Compassion. O Great Giver, grant me understanding, that I might find salvation.

ਨਾਨਕ , ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ॥੧੪॥ (1109-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty enjoys, savors and ravishes the bride who is in love with Him. ||14||

ਮਾਘਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ; ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (1109-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In Maagh, I become pure; I know that the sacred shrine of pilgrimage is within me.

ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ; ਗੁਣ ਗਹਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ (1109-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I have met my Friend with intuitive ease; I grasp His Glorious Virtues, and merge in His Being.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ , ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ;
ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ , ਸਰਿ ਨਾਵਾ ॥ (1109-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my Beloved, Beauteous Almighty, please listen: I sing Your Virtues of Almighty, and merge in Your Being. If it is pleasing to Your Will, I bathe in the sacred pool within.

ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ; ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥
ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ (1109-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Ganges, Jamunaa, the sacred meeting place of the three rivers, the seven seas, charity, donations, adoration and worship all rest in the Transcendent Almighty; throughout the ages, I realize the One.

ਨਾਨਕ , ਮਾਘਿ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ;
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ , ਨਾਤਾ ॥੧੫॥ (nHwqw bolo) (1109-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in Maagh, the most sublime essence is meditation on Almighty; this is the cleansing bath of the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage. ||15||

ਫਲਗੁਨਿ , ਮਨਿ ਰਹਸੀ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ (1109-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In Phalgun, her mind is enraptured, pleased by the Love of her Beloved.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ; ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1109-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Night and day, she is enraptured, and her selfishness is gone.

ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ , ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥ (1109-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Emotional attachment is eradicated from her mind, when it pleases Him; in His Mercy, He comes to my home.

ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ; ਮਹਲੀ ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ (1109-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I dress in various clothes, but without my Beloved, I shall not find a place in the Mansion of His Presence.

ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ; ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (1109-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I have adorned myself with garlands of flowers, pearl necklaces, scented oils and silk robes.

ਨਾਨਕ , ਮੇਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ;
ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ (1109-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Guru has united me with Him. The soul-bride has found her Husband Master, within the home of her own heart. ||16||

ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ; ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥
ਘੜੀ ਮੂਰਤ , ਪਲ ਸਾਚੇ ; ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ (1109-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The twelve months, the seasons, the weeks, the days, the hours, the minutes and the seconds are all sublime, when the True Master comes and meets her with natural ease.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰੇ , ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ;
ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1109-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

God, my Beloved, has met me, and my affairs are all resolved. The Creator Master knows all ways and means.

ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ , ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਮੇਲੁ ਭਇਆ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ (1109-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I am loved by the One who has embellished and exalted me; I have met Him, and I savor His Love.

ਘਰਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ , ਜਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੋ ॥ (1109-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The bed of my heart becomes beautiful, when my Husband Master ravishes me. As Gurmukh, the destiny on my forehead has been awakened and activated.

ਨਾਨਕ , ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਹਰਿ ਵਰੁ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੋ ॥੧੭॥੧॥ (1110-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, day and night, my Beloved enjoys me; with Almighty as my Husband, my Marriage is Eternal. ||17||1||

ਤੁਖਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1110-1)

Tukhaari, First Mahala:

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ , ਨੈਣ ਸਲੋਨੜੀਏ ;
ਰੈਣਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਮ ॥ (1110-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In the first watch of the dark night, O bride of splendored eyes,

ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ; ਆਵੈ ਵਾਰੀ ਰਾਮ ॥ (1110-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

protect your riches; your turn is coming soon.

ਵਾਰੀ ਆਵੈ , ਕਵਣੁ ਜਗਾਵੈ ; ਸੂਤੀ ਜਮ ਰਸੁ ਚੂਸਏ ॥ (1110-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

When your turn comes, who will wake you? While you sleep, your juice shall be sucked out by the Messenger of Death.

ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀ ਕਿਆ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ; ਚੋਰੁ ਪੜੈ ਘਰੁ ਮੂਸਏ ॥ (1110-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The night is so dark; what will become of your honor? The thieves will break into your home and rob you.

ਰਾਖਣਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ; ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ (1110-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O Saviour Master, Inaccessible (beyond the grasp of the mind) and Infinite, please hear my prayer.

ਨਾਨਕ , ਮੂਰਖੁ ਕਬਹਿ ਨ ਚੇਤੈ ;
ਕਿਆ ਸੂਝੈ ਰੈਣਿ ਅੰਧੇਰੀਆ ॥੧॥ (1110-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the fool never remembers Him; what can he see in the dark of night? ||1||

ਦੂਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ; ਜਾਗੁ ਅਚੇਤੀ ਰਾਮ ॥ (1110-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The second watch has begun; wake up, you unconscious being!

ਵਖਰੁ ਰਾਖੁ ਮੁਈਏ ; ਖਾਜੈ ਖੇਤੀ ਰਾਮ ॥ (1110-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Protect your riches, O mortal; your farm is being eaten.

ਰਾਖਹੁ ਖੇਤੀ , ਹਰਿ ਗੁਰ ਹੇਤੀ ; ਜਾਗਤ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (1110-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Protect your crops, and love Almighty, the Guru. Stay awake and aware, and the thieves shall not rob you.

ਜਮ ਮਗਿ ਨ ਜਾਵਹੁ , ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ;
ਜਮ ਕਾ ਡਰੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ (1110-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

You shall not have to go on the path of Death, and you shall not suffer in pain; your fear and terror of death shall run away.

ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਆਰੈ ;
ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਧਿਆਵਏ ॥ (1110-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The lamps of the sun and the moon are lit by the Guru's Teachings, through His Door, meditating on the True Master, in the mind and with the mouth.

ਨਾਨਕ , ਮੂਰਖੁ ਅਜਹੁ ਨ ਚੇਤੈ ;
ਕਿਵ ਦੂਜੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਏ ॥੨॥ (1110-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the fool still does not remember Almighty. How can he find peace in duality? ||2||

ਤੀਜਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ; ਨੀਦ ਵਿਆਪੀ ਰਾਮ ॥ (1110-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The third watch has begun, and sleep has set in.

ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ; ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੀ ਰਾਮ ॥ (1110-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The mortal suffers in pain, from attachment to Maya, children and spouse.

ਮਾਇਆ ਸੁਤ ਦਾਰਾ , ਜਗਤ ਪਿਆਰਾ ;
ਚੋਗ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਫਾਸੈ ॥ (1110-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Maya, his children, his wife and the world are so dear to him; he bites the bait, and is caught.

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ , ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਲੁ ਨ ਗ੍ਰਾਸੈ ॥ (1110-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Meditating on Almighty's Name, he shall find peace; following the Guru's Teachings, he shall not be seized by death.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਛੋਡੈ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੰਤਾਪੀ ॥ (1110-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

He cannot escape from birth, dying and death; without the Name, he suffers.

ਨਾਨਕ , ਤੀਜੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਕਾ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ॥੩॥ (1110-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in the third watch of the three-phased Maya, the world is engrossed in attachment to Maya. ||3||

ਚਉਥਾ ਪਹਰੁ ਭਇਆ ; ਦਉਤੁ ਬਿਹਾਗੈ ਰਾਮ ॥ (1110-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The fourth watch has begun, and the day is about to dawn.

ਤਿਨ ਘਰੁ ਰਾਖਿਅੜਾ ; ਜੁੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਰਾਮ ॥ (1110-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Those who remain awake and aware, night and day, preserve and protect their homes.

ਗੁਰ ਪੂਛਿ ਜਾਗੇ , ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ;
ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ (1110-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The night is pleasant and peaceful, for those who remain awake; following the Guru's advice, they focus on Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹਿ , ਜਨਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ;
ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀਆ ॥ (1110-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Those who practice Guru's Shabad (Gurbani) are not reincarnated again; Almighty is their Best Friend.

ਕਰ ਕੰਪਿ , ਚਰਣ ਸਰੀਰੁ ਕੰਪੈ ;
ਨੈਣ ਅੰਧੁਲੇ , ਤਨੁ ਭਸਮ ਸੇ ॥ (1110-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The hands shake, the feet and body totter, the vision goes dark, and the body turns to dust.

ਨਾਨਕ , ਦੁਖੀਆ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨਿ ਵਸੇ ॥੪॥ (1110-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, people are miserable throughout the four ages, if Almighty's Name does not abide in the mind. ||4||

ਖੂਲੀ ਗੰਠਿ ਉਠੋ ; ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ (1110-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The knot has been untied; rise up - the order has come!

ਰਸ ਕਸ ਸੁਖ ਠਾਕੇ ; ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ਰਾਮ ॥ (1110-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Pleasures and comforts are gone; like a prisoner, you are driven on.

ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ , ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ;
ਨਾ ਦੀਸੈ ਨਾ ਸੁਣੀਐ ॥ (1110-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

You shall be bound and gagged, when it pleases God; you will not see or hear it coming.

ਆਪਣ ਵਾਰੀ ਸਭਸੈ ਆਵੈ ; ਪਕੀ ਖੇਤੀ ਲੁਣੀਐ ॥ (1110-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Everyone will have their turn; the crop ripens, and then it is cut down.

ਘੜੀ ਚਸੇ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੀਜੈ ; ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸਹੁ ਜੀਆ ॥ (1110-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The account is kept for every second, every instant; the soul suffers for the bad and the good.

ਨਾਨਕ , ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ॥੫॥੨॥ (1110-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the angelic beings are united with the Guru's Shabad (Hymn); this is the way God made it. ||5||2||

ਤੁਖਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1110-17)

Tukhaari, First Mahala:

ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ;
ਕਿਉ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥ (1110-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The meteor shoots across the sky. How can it be seen with the eyes?

ਸੇਵਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਾਮ ॥ (1110–17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The True Guru reveals the Guru's Shabad (Hymn) to His servant who has such perfect karma.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਲਿਆ , ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (1110–18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru reveals the Shabad; dwelling on the True Master, day and night, he beholds and reflects on God.

ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਘਰੁ ਜਾਣਿਆ ;
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ (1110–19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The five restless desires are restrained, and he knows the home of his own heart. He conquers sexual desire, anger and corruption.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਈ , ਗੁਰ ਸਾਖੀ ; ਚੀਨੇ ਰਾਮ ਕਰੰਮਾ ॥ (1110–19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

His inner being is illuminated, by the Guru's Teachings; He beholds Almighty's play of karma.

ਨਾਨਕ , ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਤੀਣੇ ;
ਤਾਰਾ ਚੜਿਆ ਲੰਮਾ ॥੧॥ (1111–1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, killing his ego, he is satisfied; the meteor has shot across the sky. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗਿ ਰਹੇ ; ਚੂਕੀ ਅਭਿਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥ (1111–1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs remain awake and aware; their egotistical pride is eradicated.

ਅਨਦਿਨੁ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ ਰਾਮ ॥ (1111–1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Night and day, it is dawn for them; they merge in the True Master.

ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੀ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਬਤੁ ਜਾਗੇ ॥ (1111–2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs are merged in the True Master; they are pleasing to His Mind. The Gurmukhs are intact, safe and sound, awake and awake.

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ;
ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (1111-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru blesses them with the Nectar of the True Name; they are lovingly attuned to Almighty's Feet.

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (1111-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Divine Light is revealed, and in that Light, they achieve realization; the self-willed manmukhs wander in illusion and confusion.

ਨਾਨਕ , ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ (1111-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when the dawn breaks, their minds are satisfied; they pass their life-night awake and aware. ||2||

ਅਉਗਣ ਵੀਸਰਿਆ ; ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਕੀਆ ਰਾਮ ॥ (1111-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Forgetting faults and demerits, virtue and merit enter one's home.

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ਰਾਮ ॥ (1111-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The One Master is permeating everywhere; there is no other at all.

ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਈ , ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ;
ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1111-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

He is All-pervading; there is no other. The mind comes to believe, from the mind.

ਜਿਨਿ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਘਟੁ ਘਟੁ ਥਾਪਿਆ ;
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਿਆ ॥ (1111-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The One who established the water, the land, the three worlds, each and every heart - that God is known by the Gurmukh.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ;
ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮੇਟਿ ਸਮਾਈ ॥ (1111-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Infinite, All-powerful Master is the Creator, the Cause of causes; erasing the three-phased Maya, we merge in Him.

ਨਾਨਕ , ਅਵਗਣ ਗੁਣਹ ਸਮਾਣੇ ;
ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (1111-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, then, demerits are dissolved by merits; such are the Guru's Teachings. ||3||

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ; ਚੂਕਾ ਭੋਲਾ ਰਾਮ ॥ (1111-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

My coming and going in reincarnation have ended; doubt and hesitation are gone.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ; ਸਾਚਾ ਚੋਲਾ ਰਾਮ ॥ (1111-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Conquering my ego, I have met the True Master, and now I wear the robe of Truth.

ਹਉਮੈ ਗੁਰਿ ਖੋਈ , ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ; ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (1111-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru has rid me of egotism; my sorrow and suffering are dispelled.

ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ; ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆਪੈ ॥ (1111-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

My might merges into the Light; I realize and understand my own self.

ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ; ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥ (1111-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In this world of my parents' home, I am satisfied with the Shabad; at my in-laws' home, in the world beyond, I shall be pleasing to my Husband Master.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ;
ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥ (1111-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the True Guru has united me in His Union; my dependence on people has ended. ||4||3||

ਤੁਖਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1111-10)

Tukhaari, First Mahala:

ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ; ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ (1111-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Deluded by doubt, misled and confused, the soul-bride later regrets and repents.

ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ; ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1111-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Abandoning her Husband Master, she sleeps, and does not appreciate His Worth.

ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ , ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ;
ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ ਰਾਤੇ ॥ (1111-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Leaving her Husband Master, she sleeps, and is plundered by her faults and demerits. The night is so painful for this bride.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ;
ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ (1111-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Sexual desire, anger and egotism destroy her. She burns in egotism.

ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ;
ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ (1111-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

When the soul-swan flies away, by the Command of Almighty, her dust mingles with dust.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ ;
ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥ (1111-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the True Name, she is confused and deluded, and so she regrets and repents. ||1||

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ; ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥ (1111-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Please listen, O my Beloved Husband Master, to my one prayer.

ਤੂ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ; ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ (1111-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

You dwell in the home of the self deep within, while I roll around like a dust-ball.

ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ , ਕੋਇ ਨ ਚਾਹੈ ;
ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (1111-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Without my Husband Master, no one likes me at all; what can I say or do now?

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1111-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The nectar of Almighty's Name, is the sweetest nectar of nectars. Through Guru's Shabad (Gurbani), with my tongue, I drink in this nectar.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ (1111-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Without the Name, no one has any friend or companion; millions come and go in reincarnation.

ਨਾਨਕ , ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ;
ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ (1111-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak: the profit is earned and the soul returns home. True, true are Your Teachings. ||2||

ਸਾਜਨ , ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀਅੜੇ ;
ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥ (swnyh-Vy bolo) (1111-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O Friend, You have travelled so far from Your homeland; I send my message of love to You.

ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ; ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ (1111-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I cherish and remember that Friend; the eyes of this soul-bride are filled with tears.

ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ , ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ;
ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥ (1111-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The eyes of the soul-bride are filled with tears; I dwell upon Your Glorious Virtues. How can I meet my Beloved Almighty?

ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ;
ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ (1111-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

I do not know the treacherous path, the way to You. How can I find You and cross over, O my Husband Master?

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰਨੀ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ (1111-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, the Word of the True Guru, the separated soul-bride meets with Almighty; I place my body and mind before You.

ਨਾਨਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ , ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ (1111-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the nectar tree bears the most delicious fruits; meeting with my Beloved, I taste the sweet essence. ||3||

ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ; ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (1111-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Almighty has called you to the Mansion of His Presence - do not delay!

ਅਨਦਿਨੁ ਰਤੜੀਏ ; ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (r`qVIey bolo) (1112-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Night and day, imbued with His Love, you shall meet with Him with intuitive ease.

ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ , ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ;
ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1112-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

In celestial peace and poise, you shall meet Him; do not harbor anger - subdue your proud self!

ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ , ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ (1112-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Imbued with Truth, I am united in His Union, while the self-willed manmukhs continue coming and going.

ਜਬ ਨਾਚੀ , ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ;
ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (1112-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

When you dance, what veil covers you? Break the water pot, and be unattached.

ਨਾਨਕ , ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥ (1112-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, realize your own self; as Gurmukh, contemplate the essence of reality. ||4||4||

ਤੁਖਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1112-3)

Tukhaari, First Mahala:

ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ; ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ (1112-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my Dear Beloved, I am the slave of Your slaves.

ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ; (Al`Ku bolo)
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ (1112-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru has shown me the Invisible Master, and now, I do not seek any other.

ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ , ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ; (Al`Ku bolo)
ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (1112-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru showed me the Invisible Master, when it pleased Him, and when God showered His Blessings.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ , ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1112-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Life of the World, the Great Giver, the Primal Master, the Architect of Destiny, Almighty of the woods - I have met Him with intuitive ease.

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ;
ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (1112-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Bestow Your Glance of Grace and carry me across, to save me. Please bless me with the Truth, Dear Almighty, Merciful to the meek.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ;
ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ (1112-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, I am the slave of Your slaves. You are the Cherisher of all souls. ||1||

ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ ; ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (1112-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

My Dear Beloved is enshrined throughout the Universe.

ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (1112-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Shabad is pervading, through the Guru, the Embodiment of Almighty.

ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ , ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ;
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1112-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru, the Embodiment of Almighty, is enshrined throughout the three worlds; His limits cannot be found.

ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ;
ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (1112-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

He created the beings of various colors and kinds; His Blessings increase day by day.

ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ , ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ; ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ (1112-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Infinite Master Himself establishes and disestablishes; whatever pleases Him, happens.

ਨਾਨਕ , ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ;
ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥2॥ (1112-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the diamond of the mind is pierced through by the diamond of spiritual wisdom. The garland of virtue is strung. ||2||

ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ ; ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ ॥ (1112-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The virtuous person merges in the Virtuous Master; his forehead bears the insignia of Almighty's Name.

ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ; ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ ॥ (1112-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The true person merges in the True Master; his comings and goings are over.

ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਛਾਤਾ , ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (1112-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The true person realizes the True Master, and is imbued with Truth. He meets the True Master, and is pleasing to Almighty's Mind.

ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ; ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1112-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

No one else is seen to be above the True Master; the true person merges in the True Master.

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ; ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1112-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Fascinating Master has fascinated my mind; releasing me from bondage, He has set me free.

ਨਾਨਕ , ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ;
ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥3॥ (1112-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, my light merged into the Light, when I met my most Darling Beloved. ||3||

ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੇ ; ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਥਾਨੋ ॥ (1112-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

By searching, the true home, the place of the True Guru is found.

ਮਨਮੁਖਿ ਨਹ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ ॥ (1112-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh obtains spiritual wisdom, while the self-willed manmukh does not.

ਦੇਵੈ ਸਚੁ ਦਾਨੋ , ਸੋ ਪਰਵਾਨੋ ; ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ (1112-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Whoever Almighty has blessed with the gift of Truth is accepted; the Supremely Wise Master is forever the Great Giver.

ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ ; ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਿਰਾਣਾ ॥ (1112-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

He is known to be Immortal, Unborn and Permanent; the True Mansion of His Presence is everlasting.

ਦੋਤਿ ਉਚਾਪਤਿ , ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ;
ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1112-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The day-to-day account of deeds is not recorded for that person, who manifests the radiance of the Divine Light of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥੪॥੫॥ (1112-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the true person is absorbed in the True Master; the Gurmukh crosses over to the other side. ||4||5||

ਤੁਖਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1112-16)

Tukhaari, First Mahala:

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ;
ਤੂ ਸਮਝੁ , ਅਚੇਤ ਇਆਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (1112-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my ignorant, unconscious mind, reform yourself.

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ;
ਛਡਿ ਅਵਗਣ , ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ (1112-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my mind, leave behind your faults and demerits, and be absorbed in virtue.

ਬਹੁ ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ , ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ;
ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥ (1112-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

You are deluded by so many flavors and pleasures, and you act in such confusion. You are separated, and you will not meet your Master.

ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ , ਜਮ ਡਰਿ ਮਰੀਐ ;
ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ (1112-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

How can the impassible world-ocean be crossed? The fear of the Messenger of Death is deadly. The path of Death is agonizingly painful.

ਮਨਿ ਰਾਮੁ ਨਹੀ ਜਾਤਾ , ਸਾਝ ਪ੍ਰਭਾਤਾ ;
ਅਵਘਟਿ ਰੁਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ॥ (1112-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The mortal does not know Almighty in the evening, or in the morning; trapped on the treacherous path, what will he do then?

ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ , ਇਨ ਬਿਧਿ ਛੂਟੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੈ ਨਰਹਰੇ ॥੧॥ (1112-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Bound in bondage, he is released only by this method: as Gurmukh, serve Almighty. ||1||

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ; ਤੂ ਛੋਡਿ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ਰਾਮ ॥ (1112-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my mind, abandon your household entanglements.

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ; ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲਾ ਰਾਮ ॥ (1112-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my mind, serve Almighty, the Primal, Detached Master.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਸਾਚਾ ;
ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਜਿੰਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (1113-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Meditate in remembrance on the One Universal Creator; the True Master created the entire Universe.

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਬਾਧੇ ;
ਗੁਰਿ ਖੇਲੁ ਜਗਤਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1113-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru controls the air, water and fire; He has staged the drama of the world.

ਆਚਾਰਿ ਤੂ ਵੀਚਾਰਿ ਆਪੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪੋ ॥ (1113-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Reflect on your own self, and so practice good conduct; chant Almighty's Name as your self-discipline and meditation.

ਸਖਾ ਸੈਨੁ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪੋ ॥੨॥ (1113-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Almighty's Name is your Companion, Friend and Dear Beloved; chant it, and meditate on it. ||2||

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ;
ਤੂ ਥਿਰੁ ਰਹੁ , ਚੋਟ ਨ ਖਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ (1113-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my mind, remain steady and stable, and you will not have to endure beatings.

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ;
ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ਰਾਮ ॥ (1113-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my mind, singing the Glorious Praises of Almighty, you shall merge into Him with intuitive ease.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਰਾਮ ਰਸਾਇ ਰਸੀਅਹਿ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਹੇ ॥ (1113-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Singing the Glorious Praises of Almighty, be happy. Apply the ointment of spiritual wisdom to your eyes.

ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਦੀਪਕੁ ਸਬਦਿ ; ਚਾਨਣੁ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰਹੇ ॥ (1113-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Shabad (Hymn) is the lamp which illuminates the three worlds; it slaughters the five demons.

ਭੈ ਕਾਟਿ ਨਿਰਭਉ ਤਰਹਿ ;
ਦੁਤਰੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕਾਰਜ ਸਾਰਏ ॥ (1113-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Quieting your fears, become fearless, and you shall cross over the impassible world ocean. Meeting the Guru, your affairs shall be resolved.

ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਪਿਆਰੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਏ ॥੩॥ (1113-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

You shall find the joy and the beauty of Almighty's Love and Affection; Almighty Himself shall shower you with His Grace. ||3||

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ;
ਤੂ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ , ਕਿਆ ਲੈ ਜਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ (1113-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my mind, why did you come into the world? What will you take with you when you go?

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ;
ਤਾ ਛੁਟਸੀ , ਜਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ਰਾਮ ॥ (1113-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

O my mind, you shall be emancipated, when you eliminate your illusions.

ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਪਛਾਣਹੇ ॥ (1113-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

So gather the wealth and capital of Almighty’s Name; through Guru’s Shabad (Gurbani), you shall realize its value.

ਮੈਲੁ ਪਰਹਰਿ ਸਬਦਿ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਸਚੁ ਜਾਣਹੇ ॥ (1113-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Filth shall be taken away, through the Immaculate Guru’s Shabad (Hymn); you shall know the Mansion of Almighty's Presence, your true home.

ਪਤਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵਹਿ , ਘਰਿ ਸਿਧਾਵਹਿ ;
ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੀ ਰਸੋ ॥ (1113-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Through you shall obtain honor, and come home. Eagerly drink in the Nectar Amrit.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ , ਸਬਦਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ;
ਵਡਭਾਗਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਜਸੋ ॥੪॥ (1113-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)

Meditate on Almighty's Name, and you shall obtain the sublime essence of the Shabad; by great good fortune, chant the Praises of Almighty. ||4||

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ;
ਬਿਨੁ ਪਉੜੀਆ , ਮੰਦਰਿ ਕਿਉ ਚੜੈ ਰਾਮ ॥ (1113-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
O my mind, without a ladder, how will you climb up to the Temple of Almighty?

ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ;
ਬਿਨੁ ਬੇੜੀ , ਪਾਰਿ ਨ ਅੰਬੜੈ ਰਾਮ ॥ (1113-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
O my mind, without a boat, you shall not reach the other shore.

ਪਾਰਿ ਸਾਜਨੁ ਅਪਾਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਲੰਘਾਵਏ ॥ (1113-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
On that far shore is Your Beloved, Infinite Friend. Only your awareness of the Guru's Shabad will carry you across.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ;
ਫਿਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਵਏ ॥ (1113-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
Join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and you shall enjoy ecstasy; you shall not regret or repent later on.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਸਾਚਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਓ ॥ (1113-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
Be Merciful, O Merciful True Almighty: please give me the Blessing of Almighty's Name, and the Sangat, the Company of the Holy.

ਨਾਨਕੁ , ਪਇਅੰਪੈ ਸੁਣਹੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵਓ ॥੫॥੬॥ (1113-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 1)
Guru Nanak prays: please hear me, O my Beloved; instruct my mind through Guru's Shabad (Gurbani). ||5||6||

ਤੁਖਾਰੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੪ (1113-15)
Tukhaari Chhant, Fourth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1113-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅੰਤਰਿ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ;
ਕਿਉ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ (1113-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

My inner being is filled with love for my Beloved Husband Master. How can I live without Him?

ਜਬ ਲਗੁ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ;
ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ ਰਾਮ ॥ (1113-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

As long as I do not have His Darshan (Sight), how can I drink in the Nectar?

ਕਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੀਐ , ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਵੀਐ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਏ ॥ (1113-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

How can I drink in the Nectar without Almighty? I cannot survive without Him.

ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਏ ॥ (1113-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I cry out, "Pri-o! Pri-o! Beloved! Beloved!", day and night. Without my Husband Master, my thirst is not quenched.

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦ ਸਾਰਿਆ ॥ (1113-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Please, bless me with Your Grace, O my Beloved Master, that I may dwell on Almighty's Name, forever.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਿਆ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ (1113-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Through Guru's Shabad (Gurbani), I have met my Beloved; I am a sacrifice to the True Guru. ||1||

ਜਬ ਦੇਖਾਂ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਿ ਰਵਾ ਰਾਮ ॥ (1113-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

When I see my Beloved Husband Master, I chant Almighty's Glorious Praises with love.

ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਵਿਗਾਸੁ ;
ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਸਚੁ ਨਿਤ ਚਵਾ ਰਾਮ ॥ (1114-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

My inner being blossoms forth; I continually utter, "Pri-o! Pri-o! Beloved! Beloved!"

ਪ੍ਰਿਉ ਚਵਾ ਪਿਆਰੇ , ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ;
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ (1114-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

I speak of my Dear Beloved, and through the Shabad, I am saved. Unless I can see Him, I am not satisfied.

ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਏ ॥ (1114-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

That soul-bride who is ever adorned with the Shabad, meditates on Almighty’s Name.

ਦਇਆ ਦਾਨੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਜੈ ;
ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਏ ॥ (1114-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Please bless this beggar, Your humble servant, with the Gift of Mercy; please unite me with my Beloved.

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰੁ ਗੋਪਾਲੁ ਧਿਆਈ ;
ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਏ ॥੨॥ (1114-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Night and day, I meditate on the Guru, Almighty of the World; I am a sacrifice to the True Guru. ||2||

ਹਮ ਪਾਥਰ , ਗੁਰੁ ਨਾਵ ; ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ (1114-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

I am a stone in the Boat of the Guru. Please carry me across the terrifying ocean of poison.

ਗੁਰ ਦੇਵਹੁ ਸਬਦੁ ਸੁਭਾਇ ; ਮੈ ਮੂੜ ਨਿਸਤਾਰੀਐ ਰਾਮ ॥ (1114-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

O Guru, please, lovingly bless me with the Guru’s Shabad (Hymn). I am such a fool - please save me!

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ , ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ;
ਤੂ ਅਗੰਮੁ ਵਡ ਜਾਣਿਆ ॥ (1114–5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

I am a fool and an idiot; I know nothing of Your extent. You are known as Inaccessible (beyond the grasp of the mind) and Great.

ਤੂ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹਿ ;
ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਨਿਮਾਣਿਆ ॥ (1114–5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You Yourself are Merciful; please, mercifully bless me. I am unworthy and dishonored - please, unite me with Yourself!

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਪਾਪ ਕਰਿ ਭਰਮੇ ;
ਹੁਣਿ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥ (1114–6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Through countless lifetimes, I wandered in sin; now, I have come seeking Your Sanctuary.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਹਮ ਲਾਗਹ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ (pWey bolo) (1114–7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Take pity on me and save me, Dear Master; I have grasped the Feet of the True Guru. ||3||

ਗੁਰ ਪਾਰਸ , ਹਮ ਲੋਹ ; ਮਿਲਿ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮ ॥ (1114–7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Guru is the Philosopher's Stone; by His touch, iron is transformed into gold.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ; ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ ਰਾਮ ॥ (1114–8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

My light merges into the Light, and my body-fortress is so beautiful.

ਕਾਇਆ ਗੜੁ ਸੋਹਿਆ , ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੋਹਿਆ ;
ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ (1114–8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

My body-fortress is so beautiful; I am fascinated by my God. How could I forget Him, for even a breath, or a morsel of food?

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਕੜਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥ (1114–9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

I have seized the Unseen and Unfathomable Master, through Guru's Shabad (Gurbani). I am a sacrifice to the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਭੇਟ ਦੇਉ ;
ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ॥ (1114-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

I place my head in offering before the True Guru, if it truly pleases the True Guru.

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ;
ਨਾਨਕ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥ (1114-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Take pity on me, O God, Great Giver, that Guru Nanak may merge in Your Being. ||4||1||

ਤੁਖਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1114-11)

Tukhaari, Fourth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ;
ਅਪਰੰਪਰ , ਅਪਰ ਪਰਾ ॥ (1114-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty, is Beyond the grasp of the mind, reach of sensors, Infinite, the Farthest of the Far.

ਜੋ ਤੁਮ ਧਿਆਵਹਿ ਜਗਦੀਸ ;
ਤੇ ਜਨ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਾ ॥ (1114-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those who meditate on You, Dear Master of the Universe - those humble beings cross over the terrifying, treacherous world-ocean.

ਬਿਖਮ ਭਉ , ਤਿਨ ਤਰਿਆ ਸੁਹੇਲਾ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1114-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty's Name, easily cross over the terrifying, treacherous world-ocean.

ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋ ਭਾਇ ਚਲੇ ;
ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1114-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those who lovingly walk in harmony with the Word of the Guru, the True Guru - Almighty, unites them with Himself.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਰਣੀਧਰਾ ॥ (1114-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The mortal's light meets the Light of God, and blends with that Divine Light when Almighty, the Support of the Earth, grants His Grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ;
ਅਪਰੰਪਰ , ਅਪਰ ਪਰਾ ॥੧॥ (1114-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty, is Beyond the grasp of the mind, reach of sensors, Infinite, the Farthest of the Far. ||1||

ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ;
ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (1114-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

O my Master, You are Beyond the grasp of mind and sensors. You are totally pervading and permeating each and every heart.

ਤੂ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਅਗੰਮੁ ; (Al`K bolo)
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹਿਆ ॥ (1114-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You are Unseen, Unknowable and Unfathomable; You are found through the Word of the Guru, the True Guru.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ;
ਜਿਨ ਗੁਰ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਰਵੇ ॥ (1114-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed are those humble, powerful and perfect people, who join the Guru's Sangat, the Society of the Saints, and chant His Glorious Praises.

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵੇ ॥ (1114-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

With clear and precise understanding, the Gurmukhs contemplate the Guru's Shabad; each and every instant, they continually speak of Almighty.

ਜਾ ਬਹਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹਿ ;
ਜਾ ਖੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥ (1114-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

When the Gurmukh sits down, he chants Almighty's Name. When the Gurmukh stands up, he chants Almighty's Name.

ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ;
ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ (1114-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

O my Master, You are Beyond the grasp of mind and sensors. You are totally pervading and permeating each and every heart. ||2||

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ , ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ;
ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥ (1114-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those humble servants who serve are accepted. They serve Almighty, and follow the Guru's Teachings.

ਤਿਨ ਕੇ , ਕੋਟਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ;
ਖਿਨੁ ਪਰਹਰਿ , ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕਰੇ ॥ (1114-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

All their millions of sins are taken away in an instant; Almighty takes them far away.

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ;
ਜਿਨ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (1114-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

All their sin and blame is washed away. They worship and adore the One Master with their conscious minds.

ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮੁ ਸਫਲਿਓ ਸਭੁ ਕੀਆ ਕਰਤੈ ;
ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਭਾਖਿਆ ॥ (1115-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Creator makes fruitful the lives of all those who, through the Guru's Word, chant the True Name.

ਤੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਵਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰੇ ;
ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ (1115-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Blessed are those humble beings, those great and perfect people, who follow the Guru's Teachings and meditate on Almighty; they cross over the terrifying and treacherous world-ocean.

ਸੇਵਕ ਜਨ ਸੇਵਹਿ , ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ;
ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰੇ ॥੩॥ (1115-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those humble servants who serve are accepted. They follow the Guru's Teachings, and serve Almighty. ||3||

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ;
ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥ (1115-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You Yourself, Master, are the Inner-knower, the Searcher of hearts; as You make me walk, O my Beloved, so do I walk.

ਹਮਰੈ ਹਾਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ;
ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਹਉ ਆਇ ਮਿਲਾ ॥ (1115-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Nothing is in my hands; when You unite me, then I come to be united.

ਜਿਨ ਕਉ ਤੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਭੁ ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ (1115-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those whom You unite with Yourself, O my Master - all their accounts are settled.

ਤਿਨ ਕੀ ਗਣਤ ਨ ਕਰਿਅਹੁ ਕੋ ਭਾਈ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਇਆ ॥ (1115-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

No one can go through the accounts of those, O Siblings of Destiny, who through the Word of the Guru's Teachings are united with Almighty.

ਨਾਨਕ , ਦਇਆਲੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਊਪਰਿ ;
ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਭਲਾ ॥ (1115-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Almighty shows Mercy to those who accept the Guru's Will as good.

ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ;
ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਪਿਆਰੇ , ਹਉ ਤਿਵੈ ਚਲਾ ॥੪॥੨॥ (1115-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You Yourself, Master, are the Inner-knower, the Searcher of hearts; as You make me walk, O my Beloved, so do I walk. ||4||2||

ਤੁਖਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1115-7)

Tukhaari, Fourth Mahala:

ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ; ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥ (1115-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You are the Life of the World, Master of the Universe, our Master, the Creator of all the Universe.

ਤਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ;
ਜਿਨ ਕੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਮਾਥੁ ॥ (1115-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

They alone meditate on You, O my Master, who have such destiny recorded on their foreheads.

ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥ (1115-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those who are so pre-destined by their Master, worship and adore Almighty's Name.

ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਇਕ ਨਿਮਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ;
ਜਿਨ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਜਾਪਿਆ ॥ (1115-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

All sins are erased in an instant, for those who meditate on Almighty, through the Guru's Teachings.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ;
ਤਿਨ ਦੇਖੇ ਹਉ ਭਇਆ ਸਨਾਥੁ ॥ (1115-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed are those humble beings who meditate on Almighty's Name. Seeing them, I am uplifted.

ਤੂ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਦੀਸੁ ਸਭ ਕਰਤਾ ;
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਥੁ ॥੧॥ (1115-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You are the Life of the World, Master of the Universe, our Master, the Creator of all the Universe. ||1||

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ;
ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥ (1115-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You are totally pervading the water, the land and the sky. O True Master, You are the Master of all.

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ;
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਮੁਕਤੁ ਘਣੀ ॥ (1115-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty in their conscious minds - all those who chant and meditate on Almighty are liberated.

ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਹਰਿ , ਤੇ ਮੁਕਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਊਜਲ ਮੁਖ ਹਰਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (1115-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those mortal beings who meditate on Almighty are liberated; their faces are radiant in the Court of Almighty.

ਓਇ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਨਹਾਰਿ ॥ (1115-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Those humble beings are exalted in this world and the next; the Savior Master saves them.

ਹਰਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਨ ਸੁਣਹੁ ਭਾਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਬਣੀ ॥ (1115-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Listen to Almighty's Name in the Society of the Saints, O humble Siblings of Destiny. The Gurmukh's service to Almighty is fruitful.

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ;
ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ (1115-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You are totally pervading the water, the land and the sky. O True Master, You are the Master of all. ||2||

ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ; ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥ (1115-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You are the One Master, the One and Only Master, pervading all places and interspaces.

ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ , ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ;
ਮੁਖਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਵਿਆ ॥ (1115-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The forests and fields, the three worlds and the entire Universe, chant Almighty's Name.

ਸਭਿ ਚਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤੇ ;
ਅਸੰਖ ਅਗਣਤ ਹਰਿ ਧਿਆਵਏ ॥ (1115-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

All chant the Name of the Creator Master; countless, uncountable beings meditate on Almighty.

ਸੋ ਧੰਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਸਾਧੂ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਭਾਵਏ ॥ (1115-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed are those Saints and Holy People of Almighty, who are pleasing to the Creator Almighty.

ਸੋ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਕਰਤੇ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦ ਚਵਿਆ ॥ (1115-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

O Creator, please bless me with the Fruitful Vision, the Darshan, of those who chant Almighty's Name in their hearts forever.

ਤੂ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ;
ਹਰਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ॥੩॥ (1115-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

You are the One Master, the One and Only Master, pervading all places and interspaces. ||3||

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ;
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ , ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥ (1115-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The treasures of devotional worship to You are countless; he alone is blessed with them, O my Master, whom You bless.

ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਾਥੁ ;
ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ ॥ (1115-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Almighty's Glorious Virtues abide within the heart of that person, whose forehead the Guru has touched.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ;
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ ॥ (1115-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Glorious Virtues of Almighty dwell in the heart of that person, whose inner being is filled with the Fear of God, and His Love.

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿਆ ਕੋਈ ॥ (1116-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Without the Fear of God, His Love is not obtained. Without the Fear of God, no one is carried across to the other side.

ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਗੈ ;
ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥ (1116-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, he alone is blessed with the Fear of God, and God's Love and Affection, whom You, Master, bless with Your Mercy.

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ;
ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ , ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥੪॥੩॥ (1116-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The treasures of devotional worship to You are countless; he alone is blessed with Them, O my Master, whom You bless. ||4||3||

ਤੁਖਾਰੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1116-3)

Tukhaari, Fourth Mahala:

Prologue: Guru Ram Das Ji utters the following Shabad while answering to the question raised by Sikhs pertaining to pilgrimage by illustrating Guru Amar Das Ji's journey to holy shrines to bless the people with true enlightment towards attaining Almighty.

ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ; (n´wvxu bolo)
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ , ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥ (1116-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

To receive the Blessed Vision of the Darshan of the Guru, the True Guru, is to truly bathe at the Abhaijit festival.

ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ; ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ ॥ (1116-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The filth of evil-mindedness is washed off, and the darkness of ignorance is dispelled.

ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ , ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ (1116-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Blessed by the Guru's Darshan, spiritual ignorance is dispelled, and the Divine Light illuminates the inner being.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1116-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The pains of birth and death vanish in an instant, and the Eternal, Imperishable Almighty is found.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ , ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ;
ਸਤਿਗੁਰੂ , ਕੁਲਖੇਤਿ ਨਾਵਣਿ ਗਇਆ ॥ (n´wvix bolo) (1116-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Creator Almighty Himself created the festival, when the True Guru went to bathe at the festival in Kuruk-shaytra.

ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ; (n´wvxu bolo)
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥੧॥ (1116-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

To receive the Blessed Vision of the Darshan of the Guru, the True Guru, is to truly bathe at the Abhaijit festival. ||1||

ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ , ਚਲੇ ਗੁਰ ; ਸਤਿਗੁਰ , ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥ (1116-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Sikhs travelled with the Guru, the True Guru, on the path, along the road.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ ॥ (1116-7, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Night and day, devotional worship services were held, each and every instant, with each step.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ;
ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ ॥ (1116-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Devotional worship services to Almighty were held, and all the people came to see the Guru.

ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ;
ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥ (1116-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Whoever was blessed with the Darshan of the Guru, the True Guru, Almighty united with Himself.

ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ ;
ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ ॥ (1116-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The True Guru made the pilgrimage to the sacred shrines, for the sake of saving all the people.

ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ , ਚਲੇ ਗੁਰ ;
ਸਤਿਗੁਰ , ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥੨॥ (is`Kw bolo) (1116-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Sikhs travelled with the Guru, the True Guru, on the path, along the road. ||2||

ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥ (1116-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮ: 4)

When the Guru, the True Guru, first arrived at Kuruk-shaytra, it was a very auspicious time.

ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ ; ਆਏ ਤ੍ਰੈ ਲੋਆ ॥ (1116-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮ: 4)

The news spread throughout the world, and the beings of the three worlds came.

ਦੇਖਣਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ;
ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ , ਸਭਿ ਆਇਆ ॥ (1116-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮ: 4)

The angelic beings and silent sages from all the three worlds came to see Him.

ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ , ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ॥ (1116-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮ: 4)

Those who are touched by the Guru, the True Guru - all their sins and mistakes were erased and dispelled.

ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ , ਖਟੁ ਦਰਸਨ ;
ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਸਟਿ ਢੋਆ ॥ (1116-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮ: 4)

The Yogis, the nudists, the Sannyaasees and those of the six schools of philosophy spoke with Him, and then bowed and departed.

ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥੩॥ (1116-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮ: 4)

When the Guru, the True Guru, first arrived at Kuruk-shaytra, it was a very auspicious time. ||3||

ਦੁਤੀਆ , ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥ (1116-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮ: 4)

Second, the Guru went to the river Jamunaa, where He chanted Almighty's Name.

ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ , ਦੇ ਭੇਟ ;
ਗੁਰ ਪਿਛੈ , ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ ॥ (1116-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮ: 4)

The tax collectors met the Guru and gave Him offerings; they did not impose the tax on His followers.

ਸਭ ਛੁਟੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਛੈ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1116-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

All the True Guru's followers were excused from the tax; they meditated on Almighty's Name.

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ;
ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (1116-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Messenger of Death does not even approach those who have walked on the path, and followed the Guru's Teachings.

ਸਭ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬੋਲੈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਇ ਲਇਐ , ਸਭਿ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ (1116-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

All the world said, "Guru! Guru! Guru!" Uttering the Guru's Name, they were all emancipated.

ਦੁਤੀਆ , ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥੪॥ (1116-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Second, the Guru went to the river Jamunaa, where He chanted Almighty's Name. ||4||

ਤ੍ਰਿਤੀਆ , ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ;
ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ (1116-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Third, He went to the Ganges, and a wonderful drama was played out there.

ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ , ਗੁਰ ਸੰਤ ;
ਕਿਨੈ , ਆਢੁ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ ॥ (1116-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

All were fascinated, gazing upon the Blessed Vision of the Saintly Guru's Darshan; no tax at all was imposed upon anyone.

ਆਢੁ ਦਾਮੁ , ਕਿਛੁ ਪਇਆ ਨ ਬੋਲਕ ;
ਜਾਗਾਤੀਆ , ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ ॥ (1116-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

No tax at all was collected, and the mouths of the tax collectors were sealed.

ਭਾਈ , ਹਮ ਕਰਹ ਕਿਆ ;
ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ , ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥ (1116-19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

They said, "O brothers, what should we do? Who should we ask? Everyone is running after the True Guru."

ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ , ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ;
ਭੰਨਿ ਬੋਲਕਾ , ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ (1117-1, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The tax collectors were smart; they thought about it, and saw. They broke their cash-boxes and left.

ਤ੍ਰਿਤੀਆ , ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ;
ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੫॥ (1117-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

Third, He went to the Ganges, and a wonderful drama was played out there. ||5||

ਮਿਲਿ ਆਏ , ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ , ਓਟ ਗਹੀ ॥ (1117-2, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The important men of the city met together, and sought the Protection of the Guru, the True Guru.

ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ , ਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਪੁਛਿ ;
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥ (1117-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, the Guru is Master of the Universe. Go ahead and consult the Simritees - they will confirm this.

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ , ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ; ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ,
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਿ ਕਰਿ , ਗੁਰ ਗੋਵਿਦੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1117-3, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Simritees and the Shaastras all confirm that Suk Dev and Prahlaad meditated on the Guru, Master of the Universe, and knew Him as the Supreme Master.

ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ , ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ;
ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1117-4, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The five thieves and the highway robbers dwell in the fortress of the body-village; the Guru has destroyed their home and place.

ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ;
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥ (1117-5, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The Puraanas continually praise the giving of charity, but devotional worship of Almighty is only obtained through the Word of Guru Nanak.

ਮਿਲਿ ਆਏ , ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ , ਓਟ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥੧੦॥ (1117-6, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 4)

The important men of the city met together, and sought the Protection of the Guru, the True Guru. ||6||4||10||

ਤੁਖਾਰੀ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ (1117-7)

Tukhaari Chhant, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1117-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ; ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ (1117-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

O my Beloved, I am a sacrifice to You. Through the Guru, I have dedicated my mind to You.

ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ (1117-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

Hearing the Word of Your Shabad, my mind is enraptured.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ , ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ;
ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ (1117-8, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

This mind is enraptured, like the fish in the water; it is lovingly attached to Almighty.

ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ; ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1117-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

Your Worth cannot be described, O my Master; Your Mansion is Incomparable and Unrivalled.

ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ (1117-9, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

O Giver of all Virtue, O my Master, please hear the prayer of this humble person.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ , ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ (1117-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

Please bless Guru Nanak with the Blessed Vision of Your Darshan. I am a sacrifice, my soul is a sacrifice, a sacrifice to You. ||1||

ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ; ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ (1117-10, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

This body and mind are Yours; all virtues are Yours.

ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ; ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ (1117-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, every little bit, to Your Darshan.

ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ , ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ (1117-11, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

Please hear me, O my Almighty; I live only by seeing Your Vision, even if only for an instant.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਨੀਜੈ ਤੇਰਾ ;
ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ , ਤ ਪੀਵਾ ॥ (1117-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

I have heard that Your Name is the most Nectar; please bless me with Your Mercy, that I may drink it in.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾਈ ; ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰੇ ॥ (1117-12, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

My hopes and desires rest in You, O my Husband Master; like the rainbird, I long for the rain-drop.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥੨॥ (1117-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, my soul is a sacrifice to You; please bless me with Your Darshan, O my Almighty. ||2||

ਤੂ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ; ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ (1117-13, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

You are my True Master, O Infinite King.

ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ; ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ (1117-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

You are my Dear Beloved, so dear to my life and consciousness.

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ;
ਸਗਲ ਰੰਗ ਬਨਿ ਆਏ ॥ (1117-14, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

You bring peace to my soul; You are known to the Gurmukh. All are blessed by Your Love.

ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ (1117-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

The mortal does only those deeds which You ordain, Master.

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ;
ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਜਿਤਾ ॥ (1117-15, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

One who is blessed by Your Grace, Dear Master of the Universe, conquers his mind in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥੩॥ (1117-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, my soul is a sacrifice to You; You gave me my soul and body. ||3||

ਨਿਰਗੁਣੁ ਰਾਖਿ ਲੀਆ ; ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ (1117-16, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

I am unworthy, but He has saved me, for the sake of the Saints.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ; ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥ (1117-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

The True Guru has covered by faults; I am such a sinner.

ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ; ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (1117-17, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

God has covered for me; He is the Giver of the soul, life and peace.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆਮੀ ; ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ (1117-18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

My Master is Eternal and Unchanging, Ever-present; He is the Perfect Creator, the Architect of Destiny.

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ;
ਕਉਣੁ ਕਹੈ , ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ (1117–18, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

Your Praise cannot be described; who can say where You are?

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥੪॥੧॥੧੧॥ (1117–19, ਤੁਖਾਰੀ, ਮਃ 5)

Slave Guru Nanak is a sacrifice to the one who blesses him with Almighty's Name, even for an instant. ||4||1||11||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (1118–1)

Keydara, Fourth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1118–2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118–3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

O my mind, sing continually Almighty's Name.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ ;
ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1118–3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

The Beyond the grasp of the mind, reach of sensors Master cannot be seen; meeting with the Perfect Guru, He is seen. ||Pause||

ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118–4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

That person, upon whom my Master showers His Mercy - Almighty attunes that one to Himself.

ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ;
ਹਰਿ ਭਾਵੈ , ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥੧॥ (1118–4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Everyone worships Almighty, but only that person who is pleasing to Almighty is accepted. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ;
ਹਰਿ ਦੇਵੈ , ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Name, is priceless. It rests with Almighty. If Almighty bestows it, then we meditate on Almighty's Name (Naam).

ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥੨॥ (1118-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

That person, whom my Master blesses with His Name - his entire account is forgiven. ||2||

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ , ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਨ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Those humble beings who worship and adore Almighty's Name, are said to be blessed. Such is the good destiny written on their foreheads.

ਤਿਨ ਦੇਖੇ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ , ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੩॥ (1118-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Gazing upon them, my mind blossoms forth, like the mother who meets with her son and hugs him close. ||3||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ , ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਮੋਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ , ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ (1118-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

I am a child, and You, O my Almighty, are my Father; please bless me with such understanding, that I may find Almighty.

ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ;
ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥੪॥੧॥ (1118-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Like the cow, which is happy upon seeing her calf, Dear Almighty, please hug Guru Nanak close in Your Embrace. ||4||1||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (1118-10)

Keydara, Fourth Mahala, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1118-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ (1118-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

O my mind, chant the Glorious Praises of Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ , ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1118-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Wash the Feet of the True Guru, and worship them. In this way, you shall find my Almighty. ||Pause||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ , ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ;
ਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ , ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ ॥ (1118-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Sexual desire, anger, greed, attachment, egotism and corrupt pleasures - stay away from these.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ , ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ , ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣੁ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ , ਰਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ ॥੧॥ (1118-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Join the Sat Sangat, the True Congregation, and speak with the Holy People about Almighty. The Love of Almighty is the healing remedy; Almighty's Name is the healing remedy. Chant Almighty's Name, Raam, Raam. ||1||

ਅੰਤਰ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ , ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ , ਕਿਛੁ ਜਾਨਤਾ ;
ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ , ਆਪਨ ਗਹੁ ਰੇ ॥ (1119-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

So you think that the egotistical pride in power which you harbor deep within is everything. Let it go, and restrain your self-conceit.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧॥੨॥ (1119-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 4)

Please be kind to servant Guru Nanak, Dear Almighty, my Master; please make him the dust of the Feet of the Saints. ||2||1||2||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (1119-3)

Keydara, Fifth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1119-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਈ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥ (1119-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

O mother, I have awakened in the Society of the Saints.

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ; ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1119-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Seeing the Love of my Beloved, I chant His Name, the greatest treasure||Pause||

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ; ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ॥ (1119-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I am so thirsty for His Darshan (Sight). my eyes are focused on Him;

ਬਿਸਰੀ ; ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥੧॥ (1119-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I have forgotten other thirsts. ||1||

**ਅਬ ਗੁਰੁ ਪਾਇਓ ਹੈ ਸਹਜ ਸੁਖਦਾਇਕ ;
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਲਪਟਾਨੀ ॥** (1119-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Now, I have found my Peace-giving Guru with ease; seeing His Darshan, my mind clings to Him.

**ਦੇਖਿ ਦਮੋਦਰ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ;
ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥੨॥੧॥** (1119-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Seeing my Master, joy has welled up in my mind; Guru Nanak says, the speech of my Beloved is so sweet! ||2||1||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (1119-7)

Keydara, Fifth Mahala, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1119-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੀਨ ਬਿਨਉ ; ਸੁਨੁ ਦਇਆਲ ॥ (1119-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Please listen to the prayers of the humble, O Merciful Master.

ਪੰਚ ਦਾਸ , ਤੀਨਿ ਦੋਖੀ ; ਏਕ ਮਨੁ , ਅਨਾਥ ਨਾਥ ॥ (1119-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

The five thieves and the three dispositions torment my mind.

ਰਾਖੁ ਹੋ ; ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1119-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

O Merciful Master, Master of the masterless, please save me from them. ||Pause||

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ; ਗਵਨੁ ਕਰਉ ॥ (1119-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I make all sorts of efforts and go on pilgrimages;

ਖਟੁ ਕਰਮ ਜੁਗਤਿ ; ਧਿਆਨੁ ਧਰਉ ॥ (1119-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I perform the six rituals, and meditate in the right way.

**ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਕਰਿ , ਹਾਰਿਓ ;
ਨਹ ਨਹ ਹੁਟਹਿ , ਬਿਕਰਾਲ ॥੧॥** (1119-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I am so tired of making all these efforts, but the horrible demons still do not leave me. ||1||

ਸਰਣਿ ਬੰਦਨ ; ਕਰੁਣਾ ਪਤੇ ॥ (1119-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I seek Your Sanctuary, and bow to You, O Compassionate Master.

ਭਵ ਹਰਣ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (1119-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

You are the Destroyer of fear, Dear Almighty.

ਏਕ ਤੁਹੀ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ (1119-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

You alone are Merciful to the meek.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ; ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥ (1119-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak takes the Support of God's Feet.

ਉਧਰੇ ; ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਸਾਗਰ ॥ (1119-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

I have been rescued from the ocean of illusion,

ਲਗਿ ਸੰਤਨਾ ; ਪਗ ਪਾਲ ॥੨॥੧॥੨॥ (1119-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

holding tight to the feet and the robes of the Saints. ||2||1||2||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (1119-13)

Keydara, Fifth Mahala, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1119-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਰਨੀ ਆਇਓ ; ਨਾਥ ਨਿਧਾਨ ॥ (1119-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

I have come to Your Sanctuary, Dear Almighty, O Supreme Treasure.

ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਮਾਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1119-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

Love for Almighty's Name, is enshrined within my mind; I beg for the gift of Your Name. ||1||Pause||

ਸੁਖਦਾਈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਮਾਨ ॥ (1119-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

O Pefect Transcendent Master, Giver of Peace, please grant Your Grace and save my honor.

ਦੇਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਗੁਨ ਰਸਨ ਬਖਾਨ ॥੧॥ (1119-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

Please bless me with such love, O my Master, that in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I may chant the Glorious Praises of Almighty with my tongue. ||1||

ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ਦਮੋਦਰ ;
ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ਗਿਆਨ ॥ (1119-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Dear Almighty of the World, Merciful Master of the Universe, Your sermon and spiritual wisdom are immaculate and pure.

ਨਾਨਕ ਕਉ , ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਗਹੁ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਧਿਆਨ ॥੨॥੧॥੩॥ (1119-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Please attune Guru Nanak to Your Love, Dear Almighty, and focus his meditation on Your Lotus Feet. ||2||1||3||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1119-17)

Keydara, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕੋ ; ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ (1119-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

My mind yearns for the Blessed Vision of Almighty's Darshan.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਅਪਨੋ ਨਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1119-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Please grant Your Grace, and unite me with the Society of the Saints; please bless me with Your Name. ||Pause||

ਕਰਉ ਸੇਵਾ , ਸਤ ਪੁਰਖ ਪਿਆਰੇ ;
ਜਤ ਸੁਨੀਐ , ਤਤ ਮਨਿ ਰਹਸਾਉ ॥ (1119-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I serve my True Beloved Master. Wherever I hear His Praise, there my mind is in ecstasy.

ਵਾਰੀ ਫੇਰੀ ਸਦਾ ਘੁਮਾਈ ;
ਕਵਨੁ ਅਨੂਪੁ ਤੇਰੋ ਠਾਉ ॥੧॥ (1120-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice, forever devoted to You. Your place is incomparably beautiful! ||1||

ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹਿ , ਸਗਲ ਸਮਾਲਹਿ ;
ਸਗਲਿਆ ਤੇਰੀ ਛਾਉ ॥ (1120-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

You cherish and nurture all; You take care of all, and Your shade covers all.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਝਹਿ ਦਿਖਾਉ ॥੨॥੨॥੪॥ (1120-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

You are the Primal Creator, the God of Guru Nanak; I behold You in each and every heart. ||2||2||4||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1120-3)

Keydara, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਪਿਆਰੀ ॥ (1120-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I love the Love of my Beloved.

ਮਗਨ ਮਨੈ ਮਹਿ ਚਿਤਵਉ ਆਸਾ ;
ਨੈਨਹੁ ਤਾਰ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

My mind is intoxicated with delight, and my consciousness is filled with hope; my eyes are drenched with Your Love. ||Pause||

ਓਇ ਦਿਨ ਪਹਰ , ਮੂਰਤ ਪਲ ਕੈਸੇ ;
ਓਇ ਪਲ ਘਰੀ , ਕਿਹਾਰੀ ॥ (1120-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Blessed is that day, that hour, minute and second when the heavy, rigid shutters are opened, and desire is quenched.

ਖੂਲੇ ਕਪਟ ਧਪਟ ਬੁਝਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਜੀਵਉ ਪੇਖਿ ਦਰਸਾਰੀ ॥੧॥ (1120-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Seeing the Blessed Vision of Your Darshan, I live. ||1||

ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਤਨੁ ਉਪਾਉ ਕਿਨੇਹਾ ;
ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1120-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

What is the method, what is the effort, and what is the service, which inspires me to contemplate You?

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ;
ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩॥੫॥ (1120-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Abandon your egotistical pride and attachment; Guru Nanak says, you shall be saved in the Society of the Saints. ||2||3||5||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1120-6)

Keydara, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ (1120-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of Almighty, Har.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿਦੇ ;
ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Have Mercy on me, O Life of the World, Dear Master of the Universe, that I may chant Your Name. ||Pause||

ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਆਨ ਬਿਖੈ ਤੇ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ॥ (1120-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Please lift me up, God, out of vice and corruption, and attach my mind to the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੋਹੁ ਕਟਿਓ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਅਪਨਾ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ॥੧॥ (1120-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Illusion, fear and attachment are eradicated from that person who follows the Guru's Teachings, and gazes on His Darshan (Sight). ||1||

ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ , ਹੋਇ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ;
ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਜਾਵਹੁ ॥ (AhM-buiD bolo) (1120-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Let my mind become the dust of all; may I abandon my egotistical intellect.

ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲਾ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥੪॥੬॥ (1120-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your devotional worship, O Merciful Master; by great good fortune, Guru Nanak says, I have found Almighty. ||2||4||6||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1120-10)

Keydara, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥ (1120-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Without Almighty, life is useless.

ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਆਨ ਰੰਗਿ ਰਾਚਤ ;
ਮਿਥਿਆ ਪਹਿਰਤ ਖਾਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Those who forsake Almighty, and become engrossed in other pleasures - false and useless are the clothes they wear, and the food they eat. ||Pause||

ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਸੰਪੈ ਸੁਖ ਭੋੁਗਵੈ ; ਸੰਗਿ ਨ ਨਿਬਹਤ ਮਾਤ ॥ (1120-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

The pleasures of wealth, youth, property and comforts will not stay with you, O mother.

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦੇਖਿ ਰਚਿਓ ਬਾਵਰ ;
ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਇਆ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੧॥ (1120-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Seeing the mirage, the madman is entangled in it; he is imbued with pleasures that pass away, like the shade of a tree. ||1||

ਮਾਨ ਮੋਹ ਮਹਾ ਮਦ ਮੋਹਤ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੈ ਖਾਤ ॥ (1120-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Totally intoxicated with the wine of pride and attachment, he has fallen into the pit of sexual desire and anger.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਕਉ ;
ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਹੋਇ ਸਹਾਤ ॥੨॥੫॥੭॥ (1120-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

O Dear God, please be the Help and Support of servant Guru Nanak; please take me by the hand, and uplift me. ||2||5||7||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1120-13)

Keydara, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਕੋਇ ਨ ਚਾਲਸਿ ਸਾਥ ॥ (1120-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Nothing goes along with the mortal, except for Almighty.

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਕਰੁਣਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ; (kruxw-piq bolo)
ਅਨਾਥਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

He is the Master of the meek, Almighty of Mercy, my Master, the Master of the masterless. ||Pause||

ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ , ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਭੁੋਗਵਤ ;
ਨਹ ਨਿਬਹਤ , ਜਮ ਕੈ ਪਾਥ ॥ (1120-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Children, possessions and the enjoyment of corrupt pleasures do not go along with the mortal on the path of Death.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗਾਉ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ;
ਉਧਰੁ ਸਾਗਰ ਕੇ ਖਾਤ ॥੧॥ (1120-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of the treasure of and Master of the Universe, the mortal is carried across the deep ocean. ||1||

ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗੋਚਰ ; (Ak~Q bolo)
ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਲਾਥ ॥ (1120-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of the All-powerful, Indescribable, Unfathomable Master, meditate in remembrance on Him, and your pains shall vanish.

ਨਾਨਕ ਦੀਨ , ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛਤ ;
ਮਿਲੈ ਲਿਖਤ ਧੁਰਿ ਮਾਥ ॥੨॥੬॥੮॥ (1120-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak longs for the dust of the feet of Almighty's humble servant; he shall obtain it only if such pre-ordained destiny is written on his forehead. ||2||6||8||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੫ (1120-18)

Keydara, Fifth Mahala, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1120-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ; ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥ (1120-19, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I do not forget Almighty in my mind.

ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ;
ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1120-19, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

This love has now become very strong; it has burnt away other corruption. ||Pause||

ਬੂੰਦ ਕਹਾ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ; ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥ (1120-19, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

How can the rainbird forsake the rain-drop? The fish cannot survive without water, even for an instant.

ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ; ਟੇਵ ਏਹ ਪਰੀ ॥੧॥ (1121-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

My tongue chants the Glorious Praises of Almighty of the World; this has become part of my very nature. ||1||

ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ; ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥ (1121-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

The deer is fascinated by the sound of the bell, and so it is shot with the sharp arrow.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ;
ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥ (1121-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

God's Lotus Feet are the Source of Nectar; Guru Nanak says, I am tied to them by a knot. ||2||1||9||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-3)

Keydara, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ; ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥ (1121-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

My Beloved dwells in the cave of my heart.

ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Shatter the wall of illusion, O my Master; please grab hold of me, and lift me up towards Yourself. ||1||Pause||

ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ;
ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਧੋਰ ॥ (1121-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

The world-ocean is so vast and deep; please be kind, lift me up and place me on the shore.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ;
ਉਧਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥੧॥ (auDr-qy bolo) (1121-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, Almighty's Feet are the boat to carry us across. ||1||

ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਧਾਰਿਓ ;
ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥ (1121-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

The One who placed you in the womb of your mother's belly - no one else shall save you in the wilderness of corruption.

ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ;
ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੨॥੧੦॥ (1121-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

The power of Almighty's Sanctuary is all-powerful; Guru Nanak does not rely on any other. ||2||2||10||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-6)

Keydara, Fifth Mahala:

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥ (1121-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

With your tongue, chant Almighty’s Name.

ਗੁਨ ਗੋੁਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ;
ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Chanting the Glorious Praises of Almighty, day and night, your sins shall be eradicated. ||Pause||

ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ;
ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥ (1121-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

You shall have to leave behind all your riches when you depart. Death is hanging over your head - know this well!

ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ; ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (1121-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Transitory attachments and evil hopes are false. Surely you must believe this! ||1||

ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ; ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1121-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Within your heart, focus your meditation on the True Primal Being, Akaal Moorat, the Undying Form.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ;
ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥ (1121-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Only this profitable merchandise, the treasure of Guru Nanak says, shall be accepted. ||2||3||11||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-9)

Keydara, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ; ਆਧਾਰੁ ॥ (1121-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I take only the Support of Almighty's Name.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਨ ਕਛੁ ਬਿਆਪੈ ;
ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Suffering and conflict do not afflict me; I deal only with the Society of the Saints. ||Pause||

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓ ;
ਨਹ ਉਪਜਤਉ ਬੇਕਾਰੁ ॥ (aupj-qau bolo) (1121-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Showering His Mercy on me, Almighty Himself has saved me, and no evil thoughts arise within me.

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ;
ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ (1121-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Whoever receives this Grace, contemplates Him in meditation; he is not burned by the fire of the world. ||1||

ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥ (1121-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Peace, joy and bliss come from Almighty. God's Feet are sublime and excellent.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਗਤੀ ;
ਤੇਰੇ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥ (1121-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Slave Guru Nanak seeks Your Sanctuary; he is the dust of the feet of Your Saints. ||2||4||12||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-12)

Keydara, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੋਤ ॥ (1121-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name, one's ears are cursed.

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ;
ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Those who forget the Embodiment of Life - what is the point of their lives? ||Pause||

ਖਾਤ ਪੀਤ , ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ;
ਜੈਸੇ ਭਾਰ ਬਾਹਕ , ਖੋਤ ॥ (1121-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

One who eats and drinks countless delicacies is no more than a donkey, a beast of burden.

ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ;
ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ ਜੋਤ ॥੧॥ (1121-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, he endures terrible suffering, like the bull, chained to the oil-press. ||1||

ਤਜਿ ਗੋੁਪਾਲ ਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ; ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੋਤ ॥ (1121-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Forsaking the Life of the World, and attached to another, they weep and wail in so many ways.

ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ;
ਹਰਿ ਰਖਉ ਕੰਠਿ ਪਰੋਤ ॥੨॥੫॥੧੩॥ (1121-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

With his palms pressed together, Guru Nanak begs for this gift; Dear Almighty, please keep me strung around Your Neck. ||2||5||13||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-16)

Keydara, Fifth Mahala:

ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ; ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥ (1121-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I take the dust of the feet of the Saints and apply it to my face.

ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ;
ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1121-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Hearing of the Imperishable, Eternally Perfect Master, pain does not afflict me, even in this Dark Age of Kalyug. ||Pause||

ਗੁਰ ਬਚਨਿ , ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ;
ਈਤ ਊਤ , ਨ ਹਲੀ ॥ (1121-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Word, all affairs are resolved, and the mind is not tossed about here and there.

ਪ੍ਰਭ ਏਕ , ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ; (srb`q bolo)
ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ , ਨ ਜਲੀ ॥੧॥ (1121-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Whoever sees the One God to be pervading in all the many beings, does not burn in the fire of corruption. ||1||

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਅਪਨੋ ; ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥ (1121-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Almighty grasps His slave by the arm, and his light merges into the Light.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ;
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥ (1121-19, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak, the orphan, has come seeking the Sanctuary of God's Feet; Dear Almighty, he walks with You. ||2||6||14||

ਕੇਦਾਰਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1121-19)

Keydara, Fifth Mahala:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਮਨ ਰੁਚੈ ॥ (1122-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

My mind is filled with yearning for Almighty's Name.

ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ;
ਜਲਤ ਛਾਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1122-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I am totally filled with tranquility and bliss; the burning desire within has been quenched. ||Pause||

ਸੰਤ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਪਤਿਤ ਉਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥ (1122-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Walking on the path of the Saints, millions of mortal sinners have been saved.

ਰੇਨੁ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤਕਿ ; ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਸੁਚੈ ॥੧॥ (1122-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

One who applies the dust of the feet of the humble to his forehead, is purified, as if he has bathed at countless sacred shrines. ||1||

**ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਘਟਿ ਘਟਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਝੈ ॥** (1122-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Meditating on His Lotus Feet deep within, one realizes the Master in each and every heart.

**ਸਰਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ;
ਬਹੁਰਿ ਜਮੁ ਨਹੀ ਲੁਝੈ ॥੨॥੭॥੧੫॥** (1122-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of the Divine, Infinite Master, Guru Nanak shall never again be tortured by the Messenger of Death. ||2||7||15||

ਕੇਦਾਰਾ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ (1122-4)

Keydara Chhant, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1122-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਿਲੁ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1122-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Please meet me, O my Dear Beloved. ||Pause||

ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ; ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1122-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

He is All-pervading amongst all, the Architect of Destiny.

ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ , ਹਰਿ ਕੀਆ ; ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ (1122-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Almighty has created His Path, which is known in the Society of the Saints.

ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ , ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (1122-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

The Creator Master, the Architect of Destiny, is known in the Society of the Saints; You are seen in each and every heart.

ਜੋ ਸਰਨੀ ਆਵੈ , ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ;
ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥ (1122-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

One who comes to His Sanctuary, finds absolute peace; not even a bit of his work goes unnoticed.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ , ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ;
ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥ (mw~qw bolo) (1122-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

One who sings the Glorious Praises of Almighty, the Treasure of Virtue, is easily, naturally intoxicated with the supreme, sublime essence of divine love.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ (1122-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

Slave Guru Nanak seeks Your Sanctuary; You are the Perfect Creator Master, the Architect of Destiny. ||1||

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਬੇਧਿਆ ; ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ (1122-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

Almighty's humble servant is pierced through with loving devotion to Him; where else can he go?

ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਹਾ ਨਾ ਸਹੈ ; ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥ (1122-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

The fish cannot endure separation, and without water, it will die.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ , ਦੂਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ;
ਚਾਤ੍ਰਿਕ , ਬੂੰਦ ਪਿਆਸਿਆ ॥ (1122-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਮ: 5)

Without Almighty, how can I survive? How can I endure the pain? I am like the rainbird, thirsty for the rain-drop.

ਕਬ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਵੈ , ਚਕਵੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ॥ (1122-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

"When will the night pass?," asks the chakvi bird. "I shall find peace only when the rays of the sun shine on me."

ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ , ਦਿਨਸੁ ਸਭਾਗਾ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਹੀ ॥ (1122-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

My mind is attached to the Blessed Vision of Almighty. Blessed are the nights and days, when I sing the Glorious Praises of Almighty,

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ;
ਕਤ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਾਣ ਟਿਕਾਹੀ ॥੨॥ (1122-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Slave Guru Nanak utters this prayer; without Almighty, how can the breath of life continue to flow through me? ||2||

ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਦੇਹੁਰੀ ; ਕਤ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥ (1122-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Without the breath, how can the body obtain glory and fame?

ਦਰਸ ਬਿਹੂਨਾ ਸਾਧ ਜਨੁ ; ਖਿਨੁ ਟਿਕਣੁ ਨ ਆਵੈ ॥ (1122-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Without the Blessed Vision of Almighty's Darshan, the humble, holy person does not find peace, even for an instant.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੋ ਰਹਣਾ , ਨਰਕੁ ਸੋ ਸਹਣਾ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ॥ (1122-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Those who are without Almighty suffer in hell; my mind is pierced through with Almighty's Feet.

ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ , ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ਨਿਖੇਧਿਆ ॥ (1122-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Almighty is both sensual and unattached; lovingly attune yourself to Almighty's Name. No one can ever deny Him.

ਹਰਿ ਸਿਉ ਜਾਇ ਮਿਲਣਾ , ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਹਣਾ ;
ਸੋ ਸੁਖੁ ਅੰਕਿ ਨ ਮਾਵੈ ॥ (1122-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Go and meet with Almighty, and dwell in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; no one can contain that peace within his being.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥੩॥ (1122-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Please be kind to me, O Master of Guru Nanak, that I may merge in You. ||3||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ; ਹਰਿ ਕਰੁਣਾ ਧਾਰੇ ॥ (1122-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I have met with my Almighty, who has showered me with His Mercy.

ਨਿਰਗੁਣੁ ਨੀਚੁ , ਅਨਾਥੁ ਮੈ ; ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (1122-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I am unworthy, a lowly orphan, but He does not even consider my faults.

ਨਹੀ ਦੋਖ ਬੀਚਾਰੇ , ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਰੇ ;
ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥ (1122-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

He does not consider my faults; He has blessed me with Perfect Peace. It is said that it is His Way to purify us.

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਸੁਨਿ ਅੰਚਲੋੁ ਗਹਿਆ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰ ਸਮਾਨਿਆ ॥ (1122-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Hearing that He is the Love of His devotees, I have grasped the hem of His robe. He is totally permeating each and every heart.

ਸੁਖ ਸਾਗਰੋੁ ਪਾਇਆ , ਸਹਜ ਸੁਭਾਇਆ ;
ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਹਾਰੇ ॥ (1122-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

I have found Almighty, the Ocean of Peace, with intuitive ease; the pains of birth and death are gone.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ , ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਉਰਿ ਹਾਰੇ ॥੪॥੧॥ (1122-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਮਃ 5)

Taking him by the hand, Almighty has saved Guru Nanak, His slave; He has woven the garland of His Name into his heart. ||4||1||

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ , ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ (1123-1)

Raag Keydara, The Hymn of Kabir Ji:

Prologue: Once a person came and asked Bhagat Kabir Ji, "What is the form of Almighty?" Bhagat Ji replied by describing the characteristics of 'Jivan Mukt' (liberated while alive) Saints.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1123-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਬਿਬਰਜਿਤ ; (ib-brijq bolo)
ਤਜਹੁ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ (1123-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who ignore both praise and slander, who reject egotistical pride and conceit,

ਲੋਹਾ ਕੰਚਨੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਹਿ ;
ਤੇ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ (1123-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

who look alike upon iron and gold - they are the very image of Almighty. ||1||

ਤੇਰਾ ਜਨੁ ; ਏਕੁ ਆਧੁ ਕੋਈ ॥ (1123-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Hardly anyone is a humble servant of Yours, Dear Almighty.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ , ਬਿਬਰਜਿਤ ; (ib-brijq bolo)
ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹੈ , ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1123-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ignoring sexual desire, anger, greed and attachment, such a person becomes aware of Almighty's Feet. ||1||Pause||

ਰਜ ਗੁਣ ਤਮ ਗੁਣ ਸਤ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ;
ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (1123-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Raajas, the quality of energy and activity; Taamas, the quality of darkness and inertia; and Satvas, the quality of purity and light, are all called the creations of Maya, Your illusion.

ਚਉਥੇ ਪਦ ਕਉ ਜੋ ਨਰੁ ਚੀਨ੍ਹੈ ;
ਤਿਨ੍ਹ ਹੀ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (prm-pdu bolo) (1123-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
That man who realizes the fourth state - he alone obtains the supreme state. ||2||

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ;
ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮਾ ॥ (1123-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Amidst pilgrimages, fasting, rituals, purification and self-discipline, he remains always without thought of reward.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਰੁ ਮਾਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ;
ਚਿਤਵਤ ਆਤਮ ਰਾਮਾ ॥੩॥ (1123-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Thirst and desire for Maya and illusion depart, remembering Almighty, the Supreme Soul. ||3||

ਜਿਹ ਮੰਦਰਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਅੰਧਕਾਰੁ ਤਹ ਨਾਸਾ ॥ (1123-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When the temple is illuminated by the lamp, its darkness is dispelled.

ਨਿਰਭਉ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ;
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਨ ਦਾਸਾ ॥੪॥੧॥ (1123-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The Fearless Master is All-pervading. Illusion has run away, says Kabir, Almighty's humble slave. ||4||1||

Prologue: Once a devotee came and asked, "What does a household person purchase? What does a Saint purchase? What did you purchase in this life?" Bhagat Kabir Ji replied by uttering the following Shabad.

ਕਿਨਹੀ ਬਨਜਿਆ ਕਾਂਸੀ ਤਾਂਬਾ ;
ਕਿਨਹੀ ਲਉਗ ਸੁਪਾਰੀ ॥ (1123-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Some deal in bronze and copper, some in cloves and betel nuts.

ਸੰਤਹੁ ਬਨਜਿਆ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿਦ ਕਾ ;
ਐਸੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (1123-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Saints deal in Almighty's Name of the Universe. Such is my merchandise as well. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ; ਬਿਆਪਾਰੀ ॥ (1123-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am a trader in Almighty's Name.

ਹੀਰਾ ਹਾਥਿ ਚੜਿਆ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ;
ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1123-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The priceless diamond has come into my hands. I have left the world behind. ||1||Pause||

ਸਾਚੇ ਲਾਏ ਤਉ ਸਚ ਲਾਗੇ ;
ਸਾਚੇ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (1123-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the True Master attached me, then I was attached to Truth. I am a trader of the True Master.

ਸਾਚੀ ਬਸਤੁ ਕੇ ਭਾਰ ਚਲਾਏ ;
ਪਹੁਚੇ ਜਾਇ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥ (1123-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have loaded the commodity of Truth; It has reached Almighty, the Treasurer. ||2||

ਆਪਹਿ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਮਾਨਿਕ ;
ਆਪੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ (1123-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He Himself is the pearl, the jewel, the ruby; He Himself is the jeweller.

ਆਪੈ ਦਹ ਦਿਸ ਆਪ ਚਲਾਵੈ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਹੈ ਬਿਆਪਾਰੀ ॥੩॥ (1123-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He Himself spreads out in the ten directions. The Merchant is Eternal and Unchanging. ||3||

ਮਨੁ ਕਰਿ ਬੈਲੁ , ਸੁਰਤਿ ਕਰਿ ਪੈਡਾ ;
ਗਿਆਨ ਗੋਨਿ ਭਰਿ ਡਾਰੀ ॥ (1123-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind is the bull, and meditation is the road; I have filled my packs with spiritual wisdom, and loaded them on the bull.

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (1123-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, listen, O Saints: my merchandise has reached its destination! ||4||2||

Prologue: Once a Yogi came to Bhagat Kabir Ji and suggested that He should consume liquor in order to ease the path towards the tenth door (Dasam Duar). Bhagat Ji replied in the form of a Shabad.

ਰੀ ਕਲਵਾਰਿ , ਗਵਾਰਿ ਮੂਢ ਮਤਿ ;
ਉਲਟੋ ਪਵਨੁ , ਫਿਰਾਵਉ ॥ (1123-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You barbaric brute, with your primitive intellect - reverse your breath and turn it inward.

ਮਨੁ ਮਤਵਾਰ , ਮੇਰ ਸਰ ਭਾਠੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ , ਚੁਆਵਉ ॥੧॥ (1123-13, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Let your mind be intoxicated with the stream of Nectar which trickles down from the furnace of the Tenth Gate. ||1||

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ; ਰਾਮ ਕੀ ਦੁਹਾਈ ॥ (1123-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Siblings of Destiny, call on Almighty.

ਪੀਵਹੁ ਸੰਤ ਸਦਾ ਮਤਿ ਦੁਰਲਭ ;
ਸਹਜੇ ਪਿਆਸ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1123-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Saints, drink in this wine forever; it is so difficult to obtain, and it quenches your thirst so easily. ||1||Pause||

ਭੈ ਬਿਚਿ ਭਾਉ ਭਾਇ ਕੋਊ ਬੂਝਹਿ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ॥ (1123-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the Fear of God, is the Love of God. Only those few who understand His Love obtain the sublime essence of Almighty, O Siblings of Destiny.

ਜੇਤੇ ਘਟ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਹੀ ਮਹਿ ;
ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਈ ॥੨॥ (1123-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As many hearts as there are - in all of them, is His Nectar; as He pleases, He causes them to drink it in. ||2||

ਨਗਰੀ ਏਕੈ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ;
ਧਾਵਤੁ ਬਰਜਿ ਰਹਾਈ ॥ (1123-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There are nine gates to the one city of the body; restrain your mind from escaping through them.

ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ , ਦਸਵਾ ਦਰੁ ਖੂਲੈ ;
ਤਾ ਮਨੁ ਖੀਵਾ ਭਾਈ ॥੩॥ (1123-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the knot of the three qualities is untied, then the Tenth Gate opens up, and the mind is intoxicated, O Siblings of Destiny. ||3||

ਅਭੈ ਪਦ ਪੂਰਿ ਤਾਪ ਤਹ ਨਾਸੇ ;
ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1123-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the mortal fully realizes the state of fearless dignity, then his sufferings vanish; so says Kabir after careful deliberation.

ਉਬਟ ਚਲੰਤੇ , ਇਹੁ ਮਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਜੈਸੇ ਖੋੰਦ ਖੁਮਾਰੀ ॥੪॥੩॥ (1123-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Turning away from the world, I have obtained this wine, and I am intoxicated with it. ||4||3||

Prologue: Bhagat Kabir Ji gives a sermon to an egoistic person.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕੇ ਲੀਨੇ ;
ਗਤਿ ਨਹੀ ਏਕੈ ਜਾਨੀ ॥ (1123-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are engrossed with unsatisfied sexual desire and unresolved anger; you do not know the State of the One Master.

ਫੂਟੀ ਆਖੈ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਬੂਡਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੧॥ (1123-18, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your eyes are blinded, and you see nothing at all. You drown and die without water. ||1||

ਚਲਤ ਕਤ ; ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ਟੇਢੇ ॥ (1124-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Why do you walk in that crooked, zig-zag way?

ਅਸਤਿ ਚਰਮ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਮੂੰਦੇ ;
ਦੁਰਗੰਧ ਹੀ ਕੇ ਬੇਢੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1124-1, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are nothing more than a bundle of bones, wrapped in skin, filled with manure; you give off such a rotten smell! ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ , ਕਵਨ ਭ੍ਰਮ ਭੂਲੇ ;
ਤੁਮ ਤੇ ਕਾਲੁ ਨ ਦੂਰੇ ॥ (1124-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You do not meditate on Almighty. What illusions have confused and deluded you? Death is not far away from you!

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਇਹ ਤਨੁ ਰਾਖਹੁ ;
ਰਹੈ ਅਵਸਥਾ ਪੂਰੇ ॥੨॥ (1124-2, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Making all sorts of efforts, you manage to preserve this body, but it shall only survive until its time is up. ||2||

ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ;
ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੈ ਪਰਾਨੀ ॥ (1124-3, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By one's own efforts, nothing is done. What can the mere mortal accomplish?

ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ;
ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਬਖਾਨੀ ॥੩॥ (1124-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When it pleases Almighty, the mortal meets the True Guru, and chants the Name of the One Master. ||3||

ਬਲੂਆ ਕੇ ਘਰੂਆ ਮਹਿ , ਬਸਤੇ ;
ਫੁਲਵਤ ਦੇਹ , ਅਇਆਨੇ ॥ (1124-4, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You live in a house of sand, but you still puff up your body - you ignorant fool!

ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਜਿਹ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਬੂਡੇ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਨੇ ॥੪॥੪॥ (1124-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, those who do not remember Almighty may be very clever, but they still drown. ||4||4||

Prologue: Bhagat Kabir Ji gives a sermon to another egoistic person.

ਟੇਢੀ ਪਾਗ , ਟੇਢੇ ਚਲੇ ; ਲਾਗੇ ਬੀਰੇ ਖਾਨ ॥ (1124-5, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your turban is crooked, and you walk crooked; and now you have started chewing betel leaves.

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ;
ਮੇਰੋ ਕਾਮੁ ਦੀਵਾਨ ॥੧॥ (1124-6, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You have no use at all for loving devotional worship; you say you have business in court. ||1||

ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ; ਹੈ ਅਭਿਮਾਨਿ ॥ (1124-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In your egotistical pride, you have forgotten Almighty.

ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ;
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1124-7, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Gazing upon your gold, and your very beautiful wife, you believe that they are permanent. ||1||Pause||

ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਮਦ ;
ਇੰਹ ਬਿਧਿ ਅਉਧ ਬਿਹਾਨਿ ॥ (1124-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are engrossed in greed, falsehood, corruption and great arrogance. Your life is passing away.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਅੰਤ ਕੀ ਬੇਰ ;
ਆਇ ਲਾਗੋ ਕਾਲੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੨॥੫॥ (1124-8, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, at the very last moment, death will come and seize you, you fool! ||2||5||

ਚਾਰਿ ਦਿਨ ; ਅਪਨੀ ਨਉਬਤਿ ਚਲੇ ਬਜਾਇ ॥ (1124-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mortal beats the drum for a few days, and then he must depart.

ਇਤਨਕੁ ਖਟੀਆ ਗਠੀਆ ਮਟੀਆ ;
ਸੰਗਿ ਨ ਕਛੁ ਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1124-9, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With so much wealth and cash and buried treasure, still, he cannot take anything with him. ||1||Pause||

ਦਿਹਰੀ ਬੈਠੀ ਮਿਹਰੀ ਰੋਵੈ ;
ਦੁਆਰੈ ਲਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ (1124-10, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sitting on the threshhold, his wife weeps and wails; his mother accompanies him to the outer gate.

ਮਰਹਟ ਲਗਿ , ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮਿਲਿ ;
ਹੰਸੁ ਇਕੇਲਾ ਜਾਇ ॥੧॥ (1124-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

All the people and relatives together go to the crematorium, but the swan-soul must go home all alone. ||1||

ਵੈ ਸੁਤ ਵੈ ਬਿਤ ਵੈ ਪੁਰ ਪਾਟਨ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਆਇ ॥ (1124-11, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those children, that wealth, that city and town - he shall not come to see them again.

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ , ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ;
ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਜਾਇ ॥੨॥੬॥ (1124-12, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, why do you not meditate on Almighty? Your life is uselessly slipping away! ||2||6||

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ , ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ (1124-13)

Raag Keydara, The Hymn of Ravi Daas Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1124-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਖਟੁ ਕਰਮ ਕੁਲ ਸੰਜੁਗਤੁ ਹੈ ; (ਸੰ-ਜੁਗਤੁ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ ॥ (1124-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

One who performs the six religious rituals and comes from a good family, but who does not have devotion to Almighty in his heart,

ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ , ਨ ਕਥਾ ਭਾਵੈ ;
ਸੁਪਚ ਤੁਲਿ , ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ (1124-14, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

one who does not appreciate talk of Almighty's Lotus Feet, is just like an outcaste, a pariah. ||1||

ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਿ ; ਚੇਤ ਅਚੇਤ ॥ (1124-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Be conscious, be conscious, be conscious, O my unconscious mind.

ਕਾਹੇ ਨ ; ਬਾਲਮੀਕਹਿ ਦੇਖ ॥ (1124-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Why do you not look at Baalmeek?

ਕਿਸੁ ਜਾਤਿ ਤੇ , ਕਿਹ ਪਦਹਿ ਅਮਰਿਓ ;
ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਸੇਖ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1124-15, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

From such a low social status, what a high status he obtained! Devotional worship to Almighty is sublime! ||1||Pause||

ਸੁਆਨ ਸਤ੍ਰੁ ਅਜਾਤੁ ਸਭ ਤੇ ; (s`qRü bolo)
ਕ੍ਰਿਸ੍ਨ ਲਾਵੈ ਹੇਤੁ ॥ (1124-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The killer of dogs, the lowest of all, was lovingly embraced by Krishna.

ਲੋਗੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਸਰਾਹੈ ;
ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਪ੍ਰਵੇਸ ॥੨॥ (1124-16, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

See how the poor people praise him! His praise extends throughout the three worlds. ||2||

ਅਜਾਮਲੁ ਪਿੰਗੁਲਾ ਲੁਭਤੁ ਕੁੰਚਰੁ ;
ਗਏ ਹਰਿ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (1124-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Ajaamal, Pingulaa, Lodhia and the elephant went to Almighty.

ਐਸੇ ਦੁਰਮਤਿ ਨਿਸਤਰੇ ;
ਤੂ ਕਿਉ ਨ ਤਰਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ॥੩॥੧॥ (1124-17, ਕੇਦਾਰਾ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Even such evil-minded beings were emancipated. Why should you not also be saved, O Ravi Daas? ||3||1||

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ , ਚਉਪਦੇ (1125-1)

Raag Bhairao, First Mahala, First House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1125-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ; ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ (1125-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without You, nothing happens.

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ; ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (1125-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

You create the creatures, and gazing on them, you know them. ||1||

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ; ਕਿਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1125-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

What can I say? I cannot say anything.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਅਹੈ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1125-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Whatever exists, is by Your Will. ||Pause||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ; ਸੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥ (1125-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Whatever is to be done, rests with You.

ਕਿਸੁ ਆਗੈ ; ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ (1125-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Unto whom should I offer my prayer? ||2||

ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ; ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ (1125-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

I speak and hear the Bani of Your Word.

ਤੂ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ; ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥੩॥ (1125-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

You Yourself know all Your Wondrous Play. ||3||

ਕਰੇ ਕਰਾਏ ; ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥ (1125-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

You Yourself act, and inspire all to act; only You Yourself know.

ਨਾਨਕ ; ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੪॥੧॥ (1125-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, You, Master, see, establish and disestablish. ||4||1||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1125-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ ॥ (1125-9)

Raag Bhairao, First Mahala, Second House:

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ;
ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਤਰੇ ॥ (1125-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), so many silent sages have been saved; Indra and Brahma have also been saved.

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਤਪਸੀ ਜਨ ਕੇਤੇ ;
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥ (1125-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Sanak, Sanandan and many humble men of austerity, by Guru's Grace, have been carried across to the other side. ||1||

ਭਵਜਲੁ , ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਕਿਉ ਤਰੀਐ ॥ (1125-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without the Guru's Shabad (Hymn), how can anyone cross over the terrifying world-ocean?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਰੋਗਿ ਬਿਆਪਿਆ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਡੁਬਿ ਡੁਬਿ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1125-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, the world is entangled in the disease of duality, and is drowned, drowned, and dies. ||1||Pause||

ਗੁਰੁ ਦੇਵਾ , ਗੁਰੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ; (Al`K bolo)
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1125-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The Guru is Divine; the Guru is Inscrutable and Mysterious. Serving the Guru, the three worlds are known and understood.

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਗੁਰਿ ਦਾਤੈ ;
ਪਾਇਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੨॥ (Al`K bolo) (1125-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The Guru, the Giver, has Himself given me the Gift; I have obtained the Inscrutable, Mysterious Master. ||2||

ਮਨੁ ਰਾਜਾ , ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਮਾਨਿਆ ;
ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ (1125-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The mind is the king; the mind is appeased and satisfied through the mind itself, and desire is stilled in the mind.

ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਬਿਨਸਿ ਬਿਓਗੀ ;
ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੩॥ (1125-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The mind is the Yogi, the mind wastes away in separation from Almighty; singing the Glorious Praises of Almighty, the mind is instructed and reformed. ||3||

ਗੁਰ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ , ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ;
ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1125-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

How very rare are those in this world who, through the Guru, subdue their minds, and contemplate the Guru's Shabad (Hymn).

ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ;
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੨॥ (1125-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, our Master is All-pervading; through the True Guru's Shabad (Hymn), we are emancipated. ||4||1||2||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1125-15)

Bhairao, First Mahala:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji explains the conditions of the old age.

ਨੈਨੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਹੀ , ਤਨੁ ਹੀਨਾ ;
ਜਰਿ ਜੀਤਿਆ ਸਿਰਿ ਕਾਲੋ ॥ (1125-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The eyes lose their sight, and the body withers away; old age overtakes the mortal, and death hangs over his head.

ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਰਹਸੁ ਨਹੀ ਸਾਚਾ ; ਕਿਉ ਛੋਡੈ ਜਮ ਜਾਲੋ ॥੧॥ (1125-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Beauty, loving attachment and the pleasures of life are not permanent. How can anyone escape from the noose of death? ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ; ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ (1125-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

O mortal, meditate on Almighty - your life is passing away!

ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1126-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without the True Guru’s Shabad (Hymn), you shall never be released, and your life shall be totally useless. ||1||Pause||

ਤਨ ਮਹਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹਉ ਮਮਤਾ ;
ਕਠਿਨ ਪੀਰ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1126-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Within the body are sexual desire, anger, egotism and attachment. This pain is so great, and so difficult to endure.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ;
ਇਨ ਬਿਧਿ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੨॥ (1126-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

As Gurmukh, chant Almighty's Name, and savor it with your tongue; in this way, you shall cross over to the other side. ||2||

ਬਹਰੇ ਕਰਨ , ਅਕਲਿ ਭਈ ਹੋਛੀ ;
ਸਬਦ ਸਹਜੁ ਨਹੀ ਬੂਝਿਆ ॥ (1126-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Your ears are deaf, and your intellect is worthless, and still, you do not intuitively understand the Guru’s Shabad (Hymn).

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝਿਆ ॥੩॥ (1126-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh wastes this priceless human life and loses it. Without the Guru, the blind person cannot see. ||3||

ਰਹੈ ਉਦਾਸੁ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ;
ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1126-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Whoever remains detached and free of desire in the midst of desire - and whoever, unattached, intuitively meditates on the Celestial Master

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਸਿ ;
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੨॥੩॥ (1126-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

- prays Guru Nanak, as Gurmukh, he is released. He is lovingly attuned to Almighty's Name. ||4||||2||3||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1126-5)

Bhairao, First Mahala:

ਭੂੰਡੀ ਚਾਲ , ਚਰਣ ਕਰ ਖਿਸਰੇ ;
ਤੁਚਾ ਦੇਹ , ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ **(ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)** (1126-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

His walk becomes weak and clumsy, his feet and hands shake, and the skin of his body is withered and wrinkled.

ਨੇਤ੍ਰੀ ਧੁੰਧਿ , ਕਰਨ ਭਏ ਬਹਰੇ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ (1126-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

His eyes are dim, his ears are deaf, and yet, the self-willed manmukh does not know Almighty's Name (Naam). ||1||

ਅੰਧੁਲੇ ; ਕਿਆ ਪਾਇਆ ਜਗਿ ਆਇ ॥ (1126-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

O blind man, what have you obtained by coming into the world?

ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ;
ਚਾਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1126-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Almighty is not in your heart, and you do not serve the Guru. After wasting your capital, you shall have to depart. ||1||Pause||

ਜਿਹਵਾ , ਰੰਗਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰਾਤੀ ; (rw~ql bolo)
ਜਬ ਬੋਲੈ ਤਬ ਫੀਕੇ ॥ (1126-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Your tongue is not imbued with the Love of Almighty; whatever you say is tasteless and insipid.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪਸਿ ;
ਪਸੂ ਭਏ , ਕਦੇ ਹੋਹਿ ਨ ਨੀਕੇ ॥੨॥ (1126-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

You indulge in slander of the Saints; becoming a beast, you shall never be noble. ||2||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਰਸੁ ਵਿਰਲੀ ਪਾਇਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1126-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Only a few obtain the sublime essence of the Nectar Amrit, united in Union with the True Guru.

ਜਬ ਲਗੁ , ਸਬਦ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ;
ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥੩॥ (1126-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

As long as the mortal does not come to understand the mystery of the Shabad, the Word of God, he shall continue to be tormented by death. ||3||

ਅਨ ਕੋ , ਦਰੁ ਘਰੁ ਕਬਹੂ ਨ ਜਾਨਸਿ ;
ਏਕੋ ਦਰੁ ਸਚਿਆਰਾ ॥ (1126-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Whoever finds the door of the One True Master, does not know any other house or door.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੩॥੪॥ (1126-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, I have obtained the supreme status; so says poor Guru Nanak. ||4||3||4||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1126-11)

Bhairao, First Mahala:

ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਵਤ ਗਲਿ ਫਾਹੀ ;
ਦਿਨਸੁ ਜੰਜਾਲਿ ਗਵਾਇਆ ॥ (1126-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

He spends the entire night in sleep; the noose is tied around his neck. His day is wasted in worldly entanglements.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ;
ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥੧॥ (1126-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

He does not know God, who created this world, for a moment, for even an instant. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਕਿਉ ਛੂਟਸਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (1126-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

O mortal, how will you escape this terrible disaster?

ਕਿਆ ਲੇ ਆਵਸਿ , ਕਿਆ ਲੇ ਜਾਵਸਿ ;
ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1126-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

What did you bring with you, and what will you take away? Meditate on Almighty, the Most Worthy and Generous Master. ||1||Pause||

ਊਂਧਉ ਕਵਲੁ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ;
ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧਾ ॥ (1126-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The heart-lotus of the self-willed manmukh is upside-down; his intellect is shallow; his mind is blind, and his head is entangled in worldly affairs.

ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰਿ ਤੇਰੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗਲਿ ਫੰਧਾ ॥੨॥ (1126-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Death and re-birth constantly hang over your head; without the Name, your neck shall be caught in the noose. ||2||

ਡਗਰੀ ਚਾਲ , ਨੇਤ੍ਰ ਫੁਨਿ ਅਧੁਲੇ ;
ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ (1126-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Your steps are unsteady, and your eyes are blind; you are not aware of the Guru's Shabad (Hymn), O Sibling of Destiny.

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ , ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਹੈ ਮਾਇਆ ; (qYR-gux bolo)
ਅੰਧੁਲਉ , ਧੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥੩॥ (1126-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The Shaastras and the Vedas keep the mortal bound to the three modes of Maya, and so he performs his deeds blindly. ||3||

ਖੋਇਓ ਮੂਲੁ , ਲਾਭੁ ਕਹ ਪਾਵਸਿ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੇ ॥ (1126-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

He loses his capital - how can he earn any profit? The evil-minded person has no spiritual wisdom at all.

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਪਤੀਣੇ ॥੪॥੪॥੫॥ (1126-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Contemplating the Shabad, he drinks in the sublime essence of Almighty; Guru Nanak says, his faith is confirmed in the Truth. ||4||4||5||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1126-17)

Bhairao, First Mahala:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji describes the characteristics of Guru's servants as per the request of a Sikh.

ਗੁਰ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਰਾਮੁ ਰਸਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ (rw~qw bolo) (1126-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

He remains with the Guru, day and night, and his tongue savors the savory taste of Almighty's Love.

ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਸਿ , ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸਿ ;
ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ (1126-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

He does not know any other; he realizes the Guru's Shabad (Hymn). He knows and realizes Almighty deep within his own being. ||1||

ਸੋ ਜਨੁ ਐਸਾ ; ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ (1126-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Such a humble person is pleasing to my mind.

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਅਪਰੰਪਰਿ ਰਾਤਾ ; (rw~qw bolo)
ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1126-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

He conquers his self-conceit, and is imbued with the Infinite Master. He serves the Guru. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ;
ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਆਦੇਸੋ ॥ (1126-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Deep within my being, and outside as well, is the Immaculate Almighty. I bow humbly before that Primal Almighty.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ , ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ;
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਚੁ ਵੇਸੋ ॥੨॥ (1126-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Deep within each and every heart, and amidst all, the Embodiment of Truth is permeating and pervading. ||2||

ਅੰਗ ੧੧੨੭

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਹਵਾ ; (r`qy bolo)
ਮਿਥਿਆ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਈ ॥ (1127-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Those who are imbued with Truth - their tongues are tinged with Truth; they do not have even an iota of the filth of falsehood.

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ;
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੩॥ (r`qy bolo) (1127-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

They taste the sweet Nectar of the Immaculate Naam, Almighty's Name; imbued with the Shabad, they are blessed with honor. ||3||

ਗੁਣੀ ਗੁਣੀ ਮਿਲਿ ਲਾਹਾ ਪਾਵਸਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ (1127-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The virtuous meet with the virtuous, and earn the profit; as Gurmukh, they obtain the glorious greatness of Almighty's Name (Naam).

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਹਿ , ਗੁਰ ਸੇਵਾ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੪॥੫॥੬॥ (1127-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

All sorrows are erased, by serving the Guru; Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is our only Friend and Companion. ||4||5||6||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1127-3)

Bhairao, First Mahala:

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਰਬ ਧਨੁ ਧਾਰਣੁ ;
ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ॥ (1127-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Almighty's Name, is the wealth and support of all; It is enshrined in the heart, by Guru's Grace.

ਅਮਰ ਪਦਾਰਥ ਤੇ ਕਿਰਤਾਰਥ ;
ਸਹਜ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੧॥ (1127-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

One who gathers this imperishable wealth is fulfilled, and through intuitive meditation, is lovingly focused on Almighty. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ (1127-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

O mortal, focus your consciousness on devotional worship of Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ;
ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1127-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

As Gurmukh, meditate on Almighty's Name in your heart, and you shall return to your home with intuitive ease. ||1||Pause||

ਭਰਮੁ ਭੇਦੁ ਭਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ;
ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥ (1127-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Illusion, separation and fear are never eradicated, and the mortal continues coming and going in reincarnation, as long as he does not know Almighty.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ;
ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ ॥੨॥ (1127-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, no one is liberated; they drown and die without water. ||2||

ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਸਿ ;
ਭਰਮੁ ਨ ਮਿਟਸਿ ਗਵਾਰਾ ॥ (1127-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Busy with his worldly affairs, all honor is lost; the ignorant one is not rid of his illusions.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਬ ਹੀ ;
ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ ॥੩॥ (1127-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without Guru's Shabad (Gurbani), the mortal is never liberated; he remains blindly entangled in the expanse of worldly affairs. ||3||

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ ॥ (1127-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

My mind is pleased and appeased with the Immaculate Master, who has no ancestry. Through the mind itself, the mind is subdued.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ;
ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥੪॥੬॥੭॥ (1127-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Deep within my being, and outside as well, I know only the One Master. Guru Nanak says, there is no other at all. ||4||6||7||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1127-10)

Bhairao, First Mahala:

ਜਗਨ ਹੋਮ , ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ; (j`gn bolo)
ਦੇਹ ਦੁਖੀ , ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ ॥ (1127-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

You may give feasts, make burnt offerings, donate to charity, perform austere penance and worship, and endure pain and suffering in the body.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ;
ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ॥੧॥ (1127-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

But without Almighty's Name, liberation is not obtained. As Gurmukh, obtain Almighty's Name (Naam) and liberation. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ ॥ (1127-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, birth into the world is useless.

ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1127-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without the Name, the mortal eats poison and speaks poisonous words; he dies fruitlessly, and wanders in reincarnation. ||1||Pause||

ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ , ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ;
ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ , ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ ॥ (1127-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The mortal may read scriptures, study grammar and say his prayers three times a day.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰੈ ॥੨॥ (1127-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Without Guru's Shabad (Gurbani), where is liberation, O mortal? Without Almighty's Name, the mortal is entangled and dies. ||2||

ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ; (ਸਿੱਖਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ , ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ ॥ (1127-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Walking sticks, begging bowls, hair tufts, sacred threads, loin cloths, pilgrimages to sacred shrines and wandering all around

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥ (1127-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

- without Almighty's Name, peace and tranquility are not obtained. One who chants Almighty's Name, crosses over to the other side. ||3||

ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ , ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ;
ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭਇਆ ॥ (1127-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The mortal's hair may be matted and tangled upon his head, and he may smear his body with ashes; he may take off his clothes and go naked.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ ॥੪॥ (1127-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

But without Almighty's Name, he is not satisfied; he wears religious robes, but he is bound by the karma of the actions he committed in past lives. ||4||

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ;
ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ॥ (1127-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

As many beings and creatures as there are in the water, on the land and in the sky - wherever they are, You are with them all, Dear Almighty.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਜਨ ਕਉ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ ॥੫॥੭॥੮॥ (1127-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, please preserve Your humble servant; Dear Almighty, Guru Nanak stirs up this juice, and drinks it in. ||5||7||8||

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1127-18)

Raag Bhairao, Third Mahala, Chaupadas, First House:

Prologue: A Brahmin came and said to Guru Amar Das Ji , "The caste of Brahmin is great therefore everyone should worship the Brahmins." Guru Ji composed the following Shabad to remove the pride of the Brahmin from within.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1127-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ; ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ ॥ (1127-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

No one should be proud of his social class and status.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ; ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (1127-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He alone is a Brahmin, who knows God. ||1||

ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ; ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ ॥ (1127-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Do not be proud of your social class and status, you ignorant fool!

ਇਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ; ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

So much sin and corruption comes from this pride. ||1||Pause||

ਚਾਰੇ ਵਰਨ ; ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1128-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Everyone says that there are four castes, four social classes.

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦ ਤੇ ; ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੨॥ (1128-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They all emanate from the drop of God's Seed. ||2||

ਮਾਟੀ ਏਕ ; ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1128-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The entire universe is made of the same clay.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਡੇ ; ਘੜੈ ਕੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥ (1128-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The Potter has shaped it into all sorts of vessels. ||3||

ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ; ਦੇਹੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ ॥ (1128-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The five elements join together, to make up the form of the human body.

ਘਟਿ ਵਧਿ ; ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥੪॥ (1128-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Who can say which is less, and which is more? ||4||

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕ ; ਇਹੁ ਜੀਉ , ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਹੋਈ ॥ (1128-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Says Guru Nanak, this soul is bound by its actions.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥੧॥ (1128-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Without meeting the True Guru, it is not liberated. ||5||1||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1128-4)
Bhairao, Third Mahala:

ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ; ਪੰਡਿਤ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ByK-Dwrl bolo) (1128-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The Yogis, the householders, the Pandits, the religious scholars, and the beggars in religious robes

ਏ ਸੂਤੇ ; ਅਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੧॥ (1128-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
- they are all asleep in egotism. ||1||

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ; ਰਹਿਆ ਸੋਇ ॥ (mw~qw bolo) (1128-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
They are asleep, intoxicated with the wine of Maya.

ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ; ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Only those who remain awake and aware are not robbed. ||1||Pause||

ਸੋ ਜਾਗੈ ; ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ॥ (1128-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
One who has met the True Guru, remains awake and aware.

ਪੰਚ ਦੂਤ ; ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ ॥੨॥ (1128-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Such a person overpowers the five thieves. ||2||

ਸੋ ਜਾਗੈ ; ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (1128-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

One who contemplates the essence of reality remains awake and aware.

ਆਪਿ ਮਰੈ ; ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ ॥੩॥ (1128-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He kills his self-conceit, and does not kill anyone else. ||3||

ਸੋ ਜਾਗੈ ; ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (1128-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

One who knows the One Master remains awake and aware.

ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ; ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥ (pr-ikriq bolo) (1128-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He abandons the service of others, and realizes the essence of reality. ||4||

ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ; ਜਾਗੈ ਕੋਇ ॥ (1128-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Of the four castes, whoever remains awake and aware

ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ; ਛੂਟੈ ਸੋਇ ॥੫॥ (1128-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

is released from birth and death. ||5||

ਕਹਤ ਨਾਨਕ ; ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ (1128-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Says Guru Nanak, that humble being remains awake and aware,

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ; ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ ॥੬॥੨॥ (1128-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

who applies the ointment of spiritual wisdom to his eyes. ||6||2||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1128-9)

Bhairao, Third Mahala:

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ; ਅਪਣੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1128-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Whoever Almighty keeps in His Sanctuary,

ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ; ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (1128-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

is attached to the Truth, and receives the fruit of Truth. ||1||

ਰੇ ਜਨ ; ਕੈ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (1128-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

O mortal, unto whom will you complain?

ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ; ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Hukam of Almighty's Command is pervasive; by the Hukam of His Command, all things happen. ||1||Pause||

ਏਹੁ ਆਕਾਰੁ ; ਤੇਰਾ ਹੈ ਧਾਰਾ ॥ (1128-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

This Creation was established by You.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ; ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥੨॥ (1128-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In an instant You destroy it, and You create it again without a moment's delay. ||2||

ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ; ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1128-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

By His Grace, He has staged this Play.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1128-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

By the Guru's Merciful Grace, I have obtained the supreme status. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ; ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਇ ॥ (1128-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Says Guru Nanak, He alone kills and revives.

ਐਸਾ ਬੂਝਹੁ ; ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥ (1128-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Understand this well - do not be confused by illusion. ||4||3||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1128-12)

Bhairao, Third Mahala:

ਮੈ ਕਾਮਣਿ ; ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1128-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

I am the bride; the Creator is my Husband Master.

ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ; ਤੇਹਾ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥੧॥ (1128-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

As He inspires me, I adorn myself. ||1||

ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਾਂ ਕਰੇ ਭੋਗੁ ॥ (1128-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

When it pleases Him, He enjoys me.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ; ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

I am joined, body and mind, to my True Master. ||1||Pause||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ; ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ (1128-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

How can anyone praise or slander anyone else?

ਜਾਂ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ; ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੨॥ (1128-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The One Master Himself is pervading and permeating all. ||2||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਿਰਮ ਕਸਾਈ ॥ (1128-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I am attracted by His Love.

ਮਿਲਉਗੀ ਦਇਆਲ ; ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜਾਈ ॥੩॥ (1128-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

I shall meet with my Merciful Master, and vibrate the Panch Shabad, the Five Primal Sounds. ||3||

ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ (1128-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Prays Guru Nanak, what can anyone do?

ਜਿਸ ਨੋ ; ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੪॥ (1128-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He alone meets with Almighty, whom Almighty Himself meets. ||4||4||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1128-16)

Bhairao, Third Mahala:

ਸੋ ਮੁਨਿ ; ਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ॥ (1128-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He alone is a silent sage, who subdues his mind's duality.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (1128-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Subduing his duality, he contemplates God. ||1||

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ; ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥ (1128-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Let each person examine his own mind, O Siblings of Destiny.

ਮਨੁ ਖੋਜਤ ; ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1128-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Examine your mind, and you shall obtain the nine treasures of Almighty's Name (Naam). ||1||Pause||

ਮੂਲੁ ਮੋਹੁ ਕਰਿ ; ਕਰਤੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1128-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Creator created the world, upon the foundation of worldly love and attachment.

ਮਮਤਾ ਲਾਇ ; ਭਰਮਿ ਭੋੁਲਾਇਆ ॥੨॥ (1128-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Attaching it to possessiveness, He has led it into confusion with illusion. ||2||

ਇਸੁ ਮਨ ਤੇ ; ਸਭ ਪਿੰਡ ਪਰਾਣਾ ॥ (1128-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

From this Mind come all bodies, and the breath of life.

ਮਨ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ; ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ (1128-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

By mental contemplation, the mortal realizes the Hukam of Almighty's Command, and merges in Him. ||3||

ਅੰਗ ੧੧੨੯

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (1129-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

When the mortal has good karma, the Guru grants His Grace.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ; ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਰੈ ॥੪॥ (1129-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Then this mind is awakened, and the duality of this mind is subdued. ||4||

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ; ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1129-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

It is the innate nature of the mind to remain forever detached.

ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ; ਅਤੀਤੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੫॥ (1129-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Detached, Dispassionate Master dwells within all. ||5||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ; ਜੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (1129-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Says Guru Nanak, one who understands this mystery,

ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ; ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੬॥੫॥ (1129-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

becomes the embodiment of the Primal, Immaculate, Divine Almighty. ||6||5||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-3)
Bhairao, Third Mahala:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ (1129-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The world is saved through Almighty's Name.

ਭਵਜਲੁ ; ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੧॥ (auqwrx-hwrw bolo) (1129-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
It carries the mortal across the terrifying world-ocean. ||1||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥ (1129-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
By Guru's Grace, dwell upon Almighty's Name.

ਸਦ ਹੀ ਨਿਬਹੈ ; ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
It shall stand by you forever. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ; ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥ (1129-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The foolish self-willed manmukhs do not remember Almighty's Name.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਾ ॥੨॥ (1129-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Without the Name, how will they cross over? ||2||

ਆਪੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ; ਦਾਤਾਰੁ ॥ (1129-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Almighty, the Great Giver, Himself gives His Gifts.

ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕਉ ; ਜੈਕਾਰੁ ॥੩॥ (1129-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Celebrate and praise the Great Giver! ||3||

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1129-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Granting His Grace, Almighty unites the mortals with the True Guru.

ਨਾਨਕ ; ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੪॥੬॥ (1129-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is enshrined within the heart. ||4||6||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-6)
Bhairao, Third Mahala:

ਨਾਮੇ ਉਧਰੇ ; ਸਭਿ ਜਿਤਨੇ ਲੋਅ ॥ (1129-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

All people are saved through Almighty's Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (1129-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who become Gurmukh are blessed to receive It. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥ (1129-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

When the Dear Master showers His Mercy,

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He blesses the Gurmukh with the glorious greatness of Almighty's Name (Naam).
||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮਿ ; ਜਿਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1129-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who love the Beloved Almighty's Name

ਆਪਿ ਉਧਰੇ ; ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1129-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

save themselves, and save all their ancestors. ||2||

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (1129-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Without the Name, the self-willed manmukhs go to the City of Death.

ਅਉਖੇ ਹੋਵਹਿ ; ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (1129-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They suffer in pain and endure beatings. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥ (1129-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

When the Creator Himself gives,

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੪॥੭॥ (1129-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, then the mortals receive Almighty's Name (Naam). ||4||7||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-10)

Bhairao, Third Mahala:

ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਸਨਕਾਦਿਕ ਉਧਾਰੇ ॥ (1129-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Love of Master of the Universe saved Sanak and his brother, the sons of Brahma.

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (1129-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They contemplated the Guru's Shabad (Hymn), and Almighty's Name. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥ (1129-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

O Dear Master, please shower me with Your Mercy,

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

that as Gurmukh, I may embrace love for Your Name. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਇ ॥ (1129-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Whoever has true loving devotional worship deep within his being

ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ; ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (1129-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

meets Almighty, through the Perfect Guru. ||2||

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1129-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He naturally, intuitively dwells within the home of his own inner being.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (1129-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty's Name (Naam) abides within the mind of the Gurmukh. ||3||

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ; ਵੇਖਣਹਾਰੁ ॥ (1129-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty, the Seer, Himself sees.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੪॥੮॥ (1129-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, enshrine Almighty's Name (Naam) within your heart. ||4||8||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-14)

Bhairao, Third Mahala:

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੁ ॥ (1129-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kalyug, enshrine Almighty's Name within your heart.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਮਾਥੈ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (1129-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Without the Name, ashes will be blown in your face. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਦੁਲਭੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (1129-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Almighty's Name is so difficult to obtain, O Siblings of Destiny.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
By Guru's Grace, it comes to dwell in the mind. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਜਨ ਭਾਲਹਿ ਸੋਇ ॥ (1129-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
That humble being who seeks Almighty's Name,

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (1129-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
receives it from the Perfect Guru. ||2||

ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਹਿ ; ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1129-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Those humble beings who accept the Will of Almighty, are approved and accepted.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ॥੩॥ (1129-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Through Guru's Shabad (Gurbani), they bear the insignia of Almighty's Name. ||3||

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ; ਜੋ ਕਲ ਰਹਿਆ ਧਾਰਿ ॥ (1129-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
So serve the One, whose power supports the Universe.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿ ॥੪॥੯॥ (1129-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, the Gurmukh loves Almighty's Name (Naam). ||4||9||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1129-17)
Bhairao, Third Mahala:

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ; ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (1129-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
In this Dark Age of Kalyug, many rituals are performed.

ਨਾ ਰੁਤਿ ; ਨ ਕਰਮ , ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (1129-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
But it is not the time for them, and so they are of no use. ||1||

ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1129-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
In Kalyug, Almighty's Name is the most sublime.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸਾਚਾ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1129-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, be lovingly attached to Truth. ||1||Pause||

ਤਨੁ ਮਨੁ ਖੋਜਿ ; ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (1129-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Searching my body and mind, I found Him within the home of my own heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (1129-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Gurmukh centers his consciousness on Almighty's Name. ||2||

ਅੰਗ ੧੧੩੦

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (1130-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The ointment of spiritual wisdom is obtained from the True Guru.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥੩॥ (1130-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty's Name is pervading the three worlds. ||3||

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਕੁ ; ਹੋਰ ਰੁਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ (1130-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In Kalyug, it is the time for the One Dear Master; it is not the time for anything else.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਜਮਾਈ ॥੪॥੧੦॥ (1130-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, as Gurmukh, let Almighty's Name grow within your heart. ||4||10||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੨ (1130-3)

Bhairao, Third Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1130-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (1130-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are afflicted with the disease of duality; they are burnt by the intense fire of desire.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ , ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ (1130-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They die and die again, and are reborn; they find no place of rest. They waste their lives uselessly. ||1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ (1130-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

O my Beloved, grant Your Grace, and give me understanding.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1130-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The world was created in the disease of egotism; without the Guru's Shabad (Hymn), the disease is not cured. ||1||Pause||

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (1130-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

There are so many silent sages, who read the Simritees and the Shaastras; without the Shabad, they have no clear awareness.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭੇ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਮਮਤਾ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ (1130-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

All those under the influence of the three qualities are afflicted with the disease; through possessiveness, they lose their awareness. ||2||

ਇਕਿ ਆਪੇ ਕਾਢਿ ਲਏ , ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ;
ਗੁਰ ਸੇਵਾ , ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਏ ॥ (1130-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

O God, you save some, and you enjoin others to serve the Guru.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੋ ਪਾਇਆ ;
ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ (1130-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They obtain the treasure of Almighty's Name; peace comes to abide within their minds. ||3||

ਚਉਥੀ ਪਦਵੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤਹਿ ;
ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ॥ (1130-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs dwell in the fourth state; they obtain a dwelling in the home of their own inner being.

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ (1130-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Perfect True Guru shows His Mercy to them; they eradicate their self-conceit from within. ||4||

ਏਕਸੁ ਕੀ , ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਏਕ ;
ਜਿਨਿ , ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰੁਦ੍ਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1130-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Everyone must serve the One Master, who created Brahma, Vishnu and Shiva.

ਨਾਨਕ , ਨਿਹਚਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ;
ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥੫॥੧॥੧੧॥ (1130-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the One True Master is permanent and stable. He does not die, and He is not born. ||5||1||11||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1130-11)

Bhairao, Third Mahala:

ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਬਿਧਾ ਸਦਾ ਹੈ ਰੋਗੀ ;
ਰੋਗੀ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1130-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is afflicted with the disease of duality forever; the entire universe is diseased.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਹਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਵਹਿ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥੧॥ (1130-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Gurmukh understands, and is cured of the disease, contemplating Guru's Shabad (Gurbani). ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ (1130-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

O Dear Master, please let me join the Sat Sangat, the True Congregation.

ਨਾਨਕ , ਤਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ;
ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1130-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty blesses with glorious greatness, those who focus their consciousness on Almighty's Name. ||1||Pause||

ਮਮਤਾ ਕਾਲਿ ਸਭਿ ਰੋਗਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਹੈ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ (1130-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Death takes all those who are afflicted with the disease of possessiveness. They are subject to the Messenger of Death.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੨॥ (1130-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death does not even approach that mortal who, as Gurmukh, enshrines Almighty within his heart. ||2||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ;
ਸੇ ਜਗ ਮਹਿ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ (1130-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

One who does not know Almighty's Name, and who does not become Gurmukh - why did he even come into the world?

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਦੇ ਨ ਕੀਨੀ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (1130-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He never serves the Guru; he wastes his life uselessly. ||3||

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1130-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those whom the True Guru enjoins to His service, have perfect good fortune.

ਜੋ ਇਛਹਿ , ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੨॥ (1130-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They obtain the fruits of their desires, and find peace in the Guru's Shabad (Hymn). ||4||2||12||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1130-17)

Bhairao, Third Mahala:

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮੈ , ਦੁਖਿ ਮਰੈ ;
ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1130-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In pain he is born, in pain he dies, and in pain he does his deeds.

ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਿਚਿ ਕਦੇ ਨ ਨਿਕਲੈ ;
ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1130-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He is never released from the womb of reincarnation; he rots away in manure. ||1||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮਨਮੁਖਿ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1130-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Cursed, cursed is the self-willed manmukh, who wastes his life away.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1130-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He does not serve the Perfect Guru; he does not love Almighty's Name. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਾਏ ॥ (1130-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru's Shabad (Gurbani) cures all diseases; he alone is attached to it, whom the Dear Master attaches.

ਅੰਗ ੧੧੩੧

ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੨॥ (1131-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Through glorious greatness is obtained; he alone obtains it, whose mind is filled with Almighty. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ , ਤਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ;
ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (1131-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Meeting the True Guru, the fruitful rewards are obtained. This true lifestyle beings sublime peace.

ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ , ਜੋ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਧਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ (1131-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those humble beings who are attached to Almighty are immaculate; they enshrine love for Almighty's Name. ||3||

ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਮਿਲੈ , ਤਾਂ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈ ;
ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਧਿਆਇਆ ॥ (1131-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

If I obtain the dust of their feet, I apply it to my forehead. They meditate on the Perfect True Guru.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ;
ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੧੩॥ (1131-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, this dust is obtained only by perfect destiny. They focus their consciousness on Almighty's Name. ||4||3||13||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1131-4)

Bhairao, Third Mahala:

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ;
ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ॥ (1131-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

That humble being who contemplates the Guru’s Shabad (Hymn) is true; the True Master is within his heart.

ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਤਾਂ ਤਨਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (1131-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

If someone performs true devotional worship day and night, then his body will not feel pain. ||1||

ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ (1131-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Everyone calls him, "Devotee, devotee."

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ , ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1131-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

But without serving the True Guru, devotional worship is not obtained. Only through perfect destiny does one meet God. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਗਵਾਵਹਿ , ਲਾਭੁ ਮਾਗਹਿ ;
ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਕਿਦੂ ਹੋਈ ॥ (1131-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs lose their capital, and still, they demand profits. How can they earn any profit?

ਜਮਕਾਲੁ ਸਦਾ ਹੈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ (1131-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death is always hovering above their heads. In the love of duality, they lose their honor. ||2||

ਬਹਲੇ ਭੇਖ ਭਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; (polw bolo)
ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1131-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Trying on all sorts of religious robes, they wander around day and night, but the disease of their egotism is not cured.

ਪੜਿ ਪੜਿ ਲੂਝਹਿ , ਬਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ; (piVH, piVH bolo)
ਮਿਲਿ ਮਾਇਆ ਸੁਰਤਿ ਗਵਾਈ ॥੩॥ (1131-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Reading and studying, they argue and debate; attached to Maya, they lose their awareness. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ , ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ;
ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ (1131-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru are blessed with the supreme status; through they are blessed with glorious greatness.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥੧੪॥ (1131-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those whose minds are filled with are honored in the Court of the True Master. ||4||4||14||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1131-10)

Bhairao, Third Mahala:

ਮਨਮੁਖ ਆਸਾ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ (1131-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh cannot escape false hope. In the love of duality, he is ruined.

ਉਦਰੁ ਨੈ ਸਾਣੁ ਨ ਭਰੀਐ ਕਬਹੂ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਪਚਾਏ ॥੧॥ (1131-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

His belly is like a river - it is never filled up. He is consumed by the fire of desire. ||1||

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਰਾਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ (1131-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Eternally blissful are those who are imbued with the sublime essence of Almighty.

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ , ਦੁਬਿਧਾ ਮਨਿ ਭਾਗੀ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1131-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty's Name, fills their hearts, and duality runs away from their minds. Drinking in the Nectar of Almighty, they are satisfied. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਨਿ ਸਾਜੀ ;
ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ (1131-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Supreme Almighty Himself created the Universe; He links each and every person to their tasks.

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਆਪੇ ;
ਆਪੇ ਦੂਜੈ ਲਾਏ ॥੨॥ (1131-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He Himself created love and attachment to Maya; He Himself attaches the mortals to duality. ||2||

ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਕਹੀਐ , ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਵੈ ;
ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ (1131-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

If there were any other, then I would speak to him; all will be merged in You.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੩॥ (1131-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Gurmukh contemplates the essence of spiritual wisdom; his light merges into the Light. ||3||

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ , ਸਦ ਹੀ ਸਾਚਾ ;
ਸਾਚਾ ਸਭੁ ਆਕਾਰਾ ॥ (1131-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

God is True, Forever True, and all His Creation is True.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੫॥੧੫॥ (1131-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the True Guru has given me this understanding; the True Name brings emancipation. ||4||5||15||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1131-16)

Bhairao, Third Mahala:

Prologue: A Sikh came to Goindwal Sahib and pleaded humbly before Guru Amar Das Ji, “How were the people during the age of Sat Yug? What were the deeds that people perform during the age of Treta and Duapar Yug? How are the people of the present age, Kal Yug?” Guru Ji replied the Sikh’s question by composing the following Shabad.

ਕਲਿ ਮਹਿ ਪ੍ਰੇਤ , ਜਿਨ੍ੀ ਰਾਮੁ ਨ ਪਛਾਤਾ ;
ਸਤਜੁਗਿ ਪਰਮ ਹੰਸ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1131-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kalyug, those who do not realize Almighty are goblins. In the Golden Age of Sat Yuga, the supreme soul-swans contemplated Almighty.

ਦੁਆਪੁਰਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਮਾਣਸ ਵਰਤਹਿ ;
ਵਿਰਲੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੧॥ (1131-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In the Silver Age of Dwaapur Yuga, and the Brass Age of Traytaa Yuga, mankind prevailed, but only a rare few subdued their egos. ||1||

ਕਲਿ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (1131-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kalyug, glorious greatness is obtained through Almighty's Name.

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ;
ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (polw bolo) (1131-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In each and every age, the Gurmukhs know the One Master; without the Name, liberation is not attained. ||1||Pause||

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਲਖੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1131-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty's Name, is revealed in the heart of the True Master's humble servant. It dwells in the mind of the Gurmukh.

ਆਪਿ ਤਰੇ , ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ;
ਜਿਨੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ (1131-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who are lovingly focused on Almighty's Name save themselves; they save all their ancestors as well. ||2||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਗੁਣ ਕਾ ਦਾਤਾ ; ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1131-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

My Almighty is the Giver of virtue. The Guru's Shabad (Hymn) burns away all faults and demerits.

ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ , ਸੇ ਜਨ ਸੋਹੇ ;
ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥੩॥ (1132-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those whose minds are filled with Almighty's Name (Naam) are beautiful; they enshrine Almighty's Name (Naam) within their hearts. ||3||

ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥ (1132-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The True Guru has revealed to me Almighty's Home and His Court, and the Mansion of His Presence. I joyfully enjoy His Love.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹੈ , ਸੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੪॥੬॥੧੬॥ (1132-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Whatever He says, I accept as good; Guru Nanak chants Almighty's Name (Naam). ||4||6||16||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1132-3)

Bhairao, Third Mahala:

ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ਲੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰ ॥ (1132-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The desires of the mind are absorbed in the mind, contemplating Guru's Shabad (Gurbani).

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਵੈ ; ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ (1132-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Understanding is obtained from the Perfect Guru, and then the mortal does not die over and over again. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (1132-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

My mind takes the Support of Almighty's Name.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ; (prm-pdu bolo)
ਸਭ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (pujwvx-hwru bolo) (1132-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I have obtained the supreme status; Almighty is the Fulfiller of all desires. ||1||Pause||

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (1132-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The One Master is permeating and pervading amongst all; without the Guru, this understanding is not obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (1132-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

My Almighty has been revealed to me, and I have become Gurmukh. Night and day, I sing the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ; ਹੋਰ ਥੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਹਿ ॥ (1132-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The One Master is the Giver of peace; peace is not found anywhere else.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦਾਤਾ ;
ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ , ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੩॥ (1132-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who do not serve the Giver, the True Guru, depart regretfully in the end. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਧਾਇ ॥ (1132-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, lasting peace is obtained, and the mortal does not suffer in pain any longer.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥੧੭॥ (1132-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak has been blessed with devotional worship of Almighty; his light has merged into the Light. ||4||7||17||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1132-8)

Bhairao, Third Mahala:

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ; ਭੂਲਾ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥ (1132-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Without the Guru, the world is insane; confused and deluded, it is beaten, and it suffers.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ (1132-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

It dies and dies again, and is reborn, always in pain, but it is unaware of Almighty's Gate. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਸਦਾ ਰਹਹੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ (1132-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

O my mind, remain always in the Protection of the True Guru's Sanctuary.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਸਦ ਲਾਗਾ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1132-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those people, to whose hearts Almighty's Name seems sweet, are carried across the terrifying world-ocean by Guru's Shabad (Gurbani). ||1||Pause||

ਭੇਖ ਕਰੈ , ਬਹੁਤੁ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ;
ਅੰਤਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1132-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The mortal wears various religious robes, but his consciousness is unsteady; deep within, he is filled with sexual desire, anger and egotism.

ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਾ ਭੂਖ , ਅਤਿ ਬਹੁਤੀ ;
ਭਉਕਤ ਫਿਰੈ ਦਰ ਬਾਰੁ ॥੨॥ (1132-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Deep within is the great thirst and immense hunger; he wanders from door to door. ||2||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ , ਫਿਰਿ ਜੀਵਹਿ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ॥ (1132-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who die in Guru's Shabad (Gurbani) are reborn; they find the door of liberation.

ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ (1132-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

With constant peace and tranquility deep within, they enshrine Almighty within their hearts. ||3||

ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ;
ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ (1132-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

As it pleases Him, He inspires us to act. Nothing else can be done.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ;
ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੮॥੧੮॥ (1132-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh contemplates the Guru's Shabad (Hymn), and is blessed with the glorious greatness of Almighty's Name. ||4||8||18||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1132-15)

Bhairao, Third Mahala:

ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਇਆ ;
ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥ (1132-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Lost in egotism, Maya and attachment, the mortal earns pain, and eats pain.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਹਲਕੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ;
ਬਿਨੁ ਬਿਬੇਕ ਭਰਮਾਇ ॥੧॥ (1132-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The great disease, the rabid disease of greed, is deep within him; he wanders around indiscriminately. ||1||

ਮਨਮੁਖਿ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥ (1132-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The life of the self-willed manmukh in this world is cursed.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1132-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He does not remember Almighty's Name, even in his dreams. He is never in love with Almighty's Name. ||1||Pause||

ਪਸੂਆ ਕਰਮ ਕਰੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ;
ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ , ਕੂੜੋ ਹੋਇ ॥ (1132-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He acts like a beast, and does not understand anything. Practicing falsehood, he becomes false.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ;
ਖੋਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੨॥ (1132-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

But when the mortal meets the True Guru, his way of looking at the world changes. How rare are those humble beings who seek and find Almighty. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਵਸਿਆ ;
ਪਾਇਆ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1132-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

That person, whose heart is forever filled with Almighty’s Name, obtains Almighty, the Treasure of Virtue.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੩॥ (1132-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he finds the Perfect Master; the egotistical pride of his mind is eradicated. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ; ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ (1132-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Creator Himself acts, and causes all to act. He Himself places us on the path.

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੯॥੧੯॥ (1133-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He Himself blesses the Gurmukh with glorious greatness; Guru Nanak says, he merges in Almighty's Name (Naam). ||4||9||19||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1133-1)

Bhairao, Third Mahala:

Prologue: Guru Amar Das Ji illustrates the greatness of Almighty's Name by describing the incidents from the life of Bhagat Prahlad. Guru Ji begins from the time Bhagat Prahlad started his education from his teachers by the name of Sanda and Marka. He was following along perfectly until his teachers started influencing him against Almighty.

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਹੁ ; ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1133-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Bhagat Prahlad says, upon my writing tablet, I write Almighty's Name, Master of the Universe, Almighty of the World.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਫਾਥੇ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ (1133-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In the love of duality, the mortals are caught in the noose of the Messenger of Death.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ; ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ (1133-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The True Guru nurtures and sustains me.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਮੇਰੈ ਨਾਲਾ ॥੧॥ (1133-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty, the Giver of peace, is always with me. ||1||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ; ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥ (1133-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Following his Guru's instructions, Prahlaad chanted Almighty's Name;

ਸਾਸਨਾ ਤੇ ; ਬਾਲਕੁ ਗਮੁ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1133-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

he was a child, but he was not afraid when his teacher yelled at him. ||1||Pause||

ਮਾਤਾ ਉਪਦੇਸੈ ; ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਪਿਆਰੇ ॥ (1133-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Prahlaad's mother gave her beloved son some advice:

ਪੁਤ੍ਰ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਛੋਡਹੁ ; ਜੀਉ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ (1133-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
"My son, you must abandon Almighty's Name, and save your life!"

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹੈ ; ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (1133-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Prahlaad said: "Listen, O my mother;

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡਾ ; ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੨॥ (1133-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
I shall never give up Almighty's Name. My Guru has taught me this."||2||

ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ; ਸਭਿ ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (1133-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Sandaa and Markaa, his teachers, went to his father the king, and complained:

ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਆਪਿ ਵਿਗੜਿਆ ; ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾੜੇ ॥ (1133-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
"Prahlaad himself has gone astray, and he leads all the other pupils astray."

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਹਿ ; ਮੰਤ੍ਰੁ ਪਕਾਇਆ ॥ (1133-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
In the court of the wicked king, a plan was hatched.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਾ ਰਾਖਾ ; ਹੋਇ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੩॥ (1133-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
God is the Savior of Prahlaad. ||3||

ਹਾਥਿ ਖੜਗੁ ਕਰਿ ਧਾਇਆ ; ਅਤਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (1133-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
With sword in hand, and with great egotistical pride, Prahlaad's father ran up to him.

ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ; ਤੁਝੁ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥ (1133-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
"Where is your Master, who will save you?"

ਖਿਨ ਮਹਿ ਭੈਆਨ ਰੂਪੁ ; ਨਿਕਸਿਆ ਥੰਮ੍ ਉਪਾੜਿ ॥ (1133-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
In an instant, Almighty appeared in a dreadful form, and shattered the pillar.

ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ;
ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਲੀਆ ਉਬਾਰਿ ॥੪॥ (1133-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Harnaakhash was torn apart by His claws, and Prahlaad was saved. ||4||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੇ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (1133-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The Dear Master completes the tasks of the Saints.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਕੇ ; ਇਕੀਹ ਕੁਲ ਉਧਾਰੇ ॥ (1133-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He saved twenty-one generations of Prahlaad's descendents.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੇ ॥ (1133-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), the poison of egotism is neutralized.

ਨਾਨਕ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੰਤ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੫॥੧੦॥੨੦॥ (1133-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through Almighty's Name, the Saints are emancipated. ||5||10||20||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1133-10)

Bhairao, Third Mahala:

ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿਤੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ;
ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥ (1133-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty Himself makes demons pursue the Saints, and He Himself saves them.

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ;
ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (1133-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who remain forever in Your Sanctuary, Dear Almighty - their minds are never touched by sorrow. ||1||

ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ; ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ (1133-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

In each and every age, Almighty saves the honor of His devotees.

ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ , ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਸਬਦੇ , ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1133-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Prahlaad, the demon's son, knew nothing of the Hindu morning prayer, the Gayatri, and nothing about ceremonial water-offerings to his ancestors; but through the Guru's Shabad (Hymn), he was united in Almighty's Union. ||1||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ (1133-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Night and day, he performed devotional worship service, day and night, and through the Shabad, his duality was eradicated.

ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਹੈ , ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੨॥ (1133-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with Truth are immaculate and pure; the True Master abides within their minds. ||2||

ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ ਪੜ੍ਹਹਿ , ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1133-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The fools in duality read, but they do not understand anything; they waste their lives uselessly.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ;
ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ ॥੩॥ (1133-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The wicked demon slandered the Saint, and stirred up trouble. ||3||

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ; (Bwrw bolo)
ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ ॥ (1133-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Prahlaad did not read in duality, and he did not abandon Almighty's Name; he was not afraid of any fear.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਾ ;
ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ॥੪॥ (1133-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Dear Master became the Savior of the Saint, and the demonic Death could not even approach him. ||4||

ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ; ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1133-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty Himself saved his honor, and blessed his devotee with glorious greatness.

ਨਾਨਕ , ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ;
ਅੰਧੈ , ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥੧੧॥੨੧॥ (1133-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Harnaakhash was torn apart by Almighty with His claws; the blind demon knew nothing of Almighty's Court. ||5||11||21||

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1133-19)

Raag Bhairao, Fourth Mahala, Chaupadas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1133–19)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ , ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ ॥ (1133–19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Almighty, in His Mercy, attaches mortals to the feet of the Saints.

ਅੰਗ ੧੧੩੪

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭਜੁ ; ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ॥੧॥ (1134–1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Through Guru's Shabad (Gurbani), vibrate and meditate on Almighty; let your awareness be absorbed in Him. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ ॥ (1134–1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate and meditate on Almighty and Almighty's Name.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1134–1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Almighty, the Giver of Peace, grants His Grace; the Gurmukh crosses over the terrifying world-ocean through Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ; ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ ॥ (1134–2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, sing of Almighty.

ਗੁਰਮਤੀ ; ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ॥੨॥ (1134–3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Follow the Guru's Teachings, and you shall obtain Almighty, the Source of Nectar. ||2||

ਗੁਰ ਸਾਧੁ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ , ਨਾਇਣੁ ॥ (nHwiexu bolo) (1134–3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Bathe in the pool of nectar, the spiritual wisdom of the Holy Guru.

ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ; ਗਏ ਗਾਵਾਇਣੁ ॥੩॥ (1134–3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

All sins will be eliminated and eradicated. ||3||

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ ॥ (1134-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

You Yourself are the Creator, the Support of the Universe.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ; ਤੇਰਾ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ ॥੪॥੧॥ (1134-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Please unite servant Guru Nanak with Yourself; he is the slave of Your slaves. ||4||1||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1134-5)

Bhairao, Fourth Mahala:

ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ ॥ (1134-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Fruitful is that moment when Almighty's Name is spoken.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ; ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੧॥ (1134-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, all pains are taken away. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ ॥ (1134-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate Almighty’s Name.

**ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1134-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, be merciful, and unite me with the Perfect Guru. Joining with the Sat Sangat, the True Congregation, I shall cross over the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ॥ (1134-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Meditate on the Life of the World; remember Almighty in your mind.

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ; ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ (1134-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Millions upon millions of your sins shall be taken away. ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ; ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ ॥ (1134-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

In the Sat Sangat, apply the dust of the feet of the holy to your face;

ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ; ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ ॥੩॥ (1134-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

this is how to bathe in the sixty-eight sacred shrines, and the Ganges. ||3||

ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ; ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (1134-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

I am a fool; Almighty has shown mercy to me.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ; ਤਾਰਣ ਹਰੀ ॥੪॥੨॥ (1134-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

The Savior Master has saved servant Guru Nanak. ||4||2||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1134-9)

Bhairao, Fourth Mahala:

ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ; ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ ॥ (1134-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

To do good deeds is the best rosary.

ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ; ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ ॥੧॥ (1134-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Chant on the beads within your heart, and it shall go along with you. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਬਨਵਾਲੀ ॥ (1134-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name, Almighty of the forest.

**ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਤੂਟਿ ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1134-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Have mercy on me, Master, and unite me with the Sat Sangat, the True Congregation, so that I may be released from Maya's noose of death. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਸੇਵਾ ਘਾਲਿ ਜਿਨਿ ਘਾਲੀ ॥ (1134-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Whoever, as Gurmukh, serves and works hard,

ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ; ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ ॥੨॥ (1134-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

is molded and shaped in the true mint of the Shabad, the Word of God. ||2||

ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ ॥ (1134-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

The Guru has revealed to me the Beyond the grasp of mind and sensors Master.

ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ; (n`gr bolo)
ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ ॥੩॥ (l`Dw bolo) (1134-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Searching within the body-village, I have found Almighty. ||3||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ; ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ ॥ (1134-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

I am just a child; Almighty is my Father, who nurtures and cherishes me.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੪॥੩॥ (1134-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Please save servant Guru Nanak, Master; bless him with Your Glance of Grace. ||4||3||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1134-13)

Bhairao, Fourth Mahala:

ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ; ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥ (1134-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

All hearts are Yours, Master; You are in all.

ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ; ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (1134-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

There is nothing at all except You. ||1||

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ ॥ (1134-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on Almighty, the Giver of peace.

ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1134-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

I praise You, Dear Almighty God, You are my Father. ||1||Pause||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (1134-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Wherever I look, I see only Almighty.

ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥ (1134-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

All are under Your control; there is no other at all. ||2||

ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥ (1134-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, when it is Your Will to save someone,

ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ; ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ (1134-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

then nothing can threaten him. ||3||

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1134-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

You are totally pervading and permeating the waters, the lands, the skies and all places.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੪॥ (1134-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Servant Guru Nanak meditates on the Ever-present Master. ||4||4||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ (1134-18)

Bhairao, Fourth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1134-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ , ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ;
ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (1134-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Almighty's Saint is the embodiment of Almighty; within his heart is Almighty's Name.

ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ;
ਸੋ ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੧॥ (1134-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

One who has such destiny inscribed on his forehead, follows the Guru's Teachings, and contemplates Almighty's Name within his heart. ||1||

ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਪੀਐ ; ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1135-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Enshrine Him in your heart, and meditate on Almighty.

ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਧਾਤੂ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ , ਹਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1135-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

The five plundering thieves are in the body-village; through Guru's Shabad (Gurbani), Almighty has beaten them and driven them out. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਤਿਨ ਕਾਰਜ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1135-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Those whose minds are satisfied with Almighty - Almighty Himself resolves their affairs.

ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ;
ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ (1135-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Their subservience and their dependence on other people is ended; the Creator Master is on their side. ||2||

ਮਤਾ ਮਸੂਰਤਿ ਤਾਂ ਕਿਛੁ ਕੀਜੈ ;
ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ॥ (1135-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

If something were beyond the realm of Almighty's Power, only then would we have recourse to consult someone else.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ , ਸੋਈ ਭਲ ਹੋਸੀ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥ (1135-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Whatever Almighty does is good. Meditate on Almighty’s Name, night and day. ||3||

ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ , ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ;
ਓਹੁ ਪੂਛਿ ਨ ਕਿਸੈ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1135-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Whatever Almighty does, He does by Himself. He does not ask or consult anyone else.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ;
ਜਿਨਿ ਮੇਲਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੪॥੧॥੫॥ (1135-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, meditate forever on God; granting His Grace, He unites us with the True Guru. ||4||1||5||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1135-6)

Bhairao, Fourth Mahala:

ਤੇ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥ (1135-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

O my Master, please unite me with the Holy people; meditating on You, I am saved.

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ (1135-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Gazing upon the Blessed Vision of their Darshan, my mind blossoms forth. Each and every moment, I am a sacrifice to them. ||1||

ਹਰਿ , ਹਿਰਦੈ ਜਪਿ ; ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ (1135-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Meditate within your heart on Almighty's Name.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕੀਜੈ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1135-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Show Mercy, Mercy to me, O Father of the World, O my Master; make me the water-carrier of the slave of Your slaves. ||1||Pause||

ਤਿਨ ਮਤਿ ਊਤਮ , ਤਿਨ ਪਤਿ ਊਤਮ ;
ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1135-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Their intellect is sublime and exalted, and so is their honor; Almighty, Almighty of the forest, abides within their hearts.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ (1135-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

O my Master, please link me to the service of those who meditate in remembrance on You, and are saved. ||2||

ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਾਢੇ ਮਾਰੀ ॥ (1135-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Those who do not find such a Holy True Guru are beaten, and driven out of the Court of Almighty.

ਤੇ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਸੋਭ ਨ ਪਾਵਹਿ ;
ਤਿਨ ਨਕ ਕਾਟੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੀ ॥੩॥ (isrjn-hwrI bolo) (1135-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

These slanderous people have no honor or reputation; their noses are cut by the Creator Master. ||3||

ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ , ਆਪੇ ਬੋਲੈ ;
ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥ (1135-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Almighty Himself speaks, and Almighty Himself inspires all to speak; He is Immaculate and Formless, and needs no sustenance.

ਹਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ , ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲਸੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥੨॥੬॥ (1135-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, he alone meets You, whom You cause to meet. Says servant Guru Nanak, I am a wretched creature. What can I do? ||4||2||6||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1135-13)

Bhairao, Fourth Mahala:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਈ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੁਨਣੇ ॥ (1135-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

That is Your True Congregation, Master, where Almighty's Praises are heard.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ;
ਤਿਨ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਨਿਤ ਚਰਣੇ ॥੧॥ (1135-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

The minds of those who listen to Almighty's Name are drenched with bliss; I worship their feet continually. ||1||

ਜਗਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ; ਧਿਆਇ ਤਰਣੇ ॥ (1135-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Meditating on Almighty, the Life of the World, the mortals cross over.

ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ;
ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਹਵਾ ਇਤੁ ਗਨਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1135-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Your Names are so many, they are countless, Dear Almighty. This tongue of mine cannot even count them. ||1||Pause||

ਗੁਰਸਿਖ , ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ , ਹਰਿ ਗਾਵਹੁ ;
ਲੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਜਪਣੇ ॥ (1135-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

O Gursikhs, chant Almighty's Name, and sing the Praises of Almighty. Take the Guru's Teachings, and meditate on Almighty.

ਜੋ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣੇ ਗੁਰ ਕੇਰਾ ;
ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸੁਖ ਘਣੇ ॥੨॥ (1135-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Whoever listens to the Guru's Teachings - that humble being receives countless comforts and pleasures from Almighty. ||2||

ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੰਸੁ , ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਿਤਾ ;
ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਤਾ , ਜਿਨਿ ਜਨ ਜਣੇ ॥ (1135-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Blessed is the ancestry, blessed is the father, and blessed is that mother who gave birth to this humble servant.

ਜਿਨ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਜਨ ਬਣੇ ॥੩॥ (1135-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Those who meditate on my Master, with every breath and morsel of food - those humble servants of Almighty look beautiful in the True Court of Almighty. ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ;
ਵਿਚਿ ਭਗਤਾ ਹਰਿ ਧਰਣੇ ॥ (1135-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Your Names are profound and infinite; Your devotees cherish them deep within.

ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਪਵਣੇ ॥੪॥੩॥੭॥ (1135-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 4)

Servant Guru Nanak has obained the wisdom of the Guru's Teachings; meditating on Almighty, he crosses over to the other side. ||4||3||7||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ (1136-1)

Bhairao, Fifth Mahala, First House:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji once blessed a Brahmin with the following sermon who came to invite Guru Ji to attend the celebration of 'Janam Asthmi' in which they celebrate the birth of Almighty.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1136-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਗਲੀ ਥੀਤਿ ; ਪਾਸਿ ਡਾਰਿ ਰਾਖੀ ॥
ਅਸਟਮ ਥੀਤਿ ; ਗੋਵਿੰਦ ਜਨਮਾ ਸੀ ॥੧॥ (1136-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Setting aside all other days, it is said that Almighty was born on the eighth lunar day. ||1||

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ; ਨਰ ਕਰਤ ਕਚਰਾਇਣ ॥ (1136-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Deluded and confused by illusion, the mortal practices falsehood.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਰਹਤ ; ਨਾਰਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty is beyond birth and death. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਪੰਜੀਰੁ ; ਖਵਾਇਓ ਚੋਰ ॥ (1136-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You prepare sweet treats and feed them to your stone god.

ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ; ਰੇ ਸਾਕਤ ਢੋਰ ॥੨॥ (1136-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God is not born, and He does not die, you foolish, devotee of Maya! ||2||

ਸਗਲ ਪਰਾਧ ; ਦੇਹਿ ਲੋਰੋਨੀ ॥ (1136-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You sing lullabyes to your stone god - this is the source of all your mistakes.

ਸੋ ਮੁਖੁ ਜਲਉ ; ਜਿਤੁ ਕਹਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜੋਨੀ ॥੩॥ (1136-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Let that mouth be burnt, which says that our Master is subject to birth. ||3||

ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ; ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1136-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is not born, and He does not die; He does not come and go in reincarnation.

ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ (1136-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The God of Guru Nanak is pervading and permeating everywhere. ||4||1||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1136-5)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਊਠਤ ਸੁਖੀਆ ; ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥ (1136-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Standing up, I am at peace; sitting down, I am at peace.

ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ; ਜਾਂ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥੧॥ (1136-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I feel no fear, because this is what I understand. ||1||

ਰਾਖਾ ਏਕੁ ; ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ (1136-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The One Master, my Master, is my Protector.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower, the Searcher of Hearts. ||1||Pause||

ਸੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ; ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥ (1136-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I sleep without worry, and I awake without worry.

ਜਹਾ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ; ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥੨॥ (1136-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You, O God, are pervading everywhere. ||2||

ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ; ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1136-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I dwell in peace in my home, and I am at peace outside.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥੨॥ (1136-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the Guru has implanted His Mantra within me. ||3||2||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1136-9)

Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji wrote on behalf of Bhagat Kabir Ji when he was asked whether he is a muslim or a hindu. This is the extention of Bhagat Jis' seventh Shabad in this raag (SGGS Ang 1158 line 19).

ਵਰਤ ਨ ਰਹਉ ; ਨ , ਮਹ ਰਮਦਾਨਾ ॥ (1136-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I do not keep fasts, nor do I observe the month of Ramadaan.

ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ; ਜੋ ਰਖੈ ਨਿਦਾਨਾ ॥੧॥ (1136-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I serve only the One, who will protect me in the end. ||1||

ਏਕੁ ਗੁਸਾਈ ; ਅਲਹੁ ਮੇਰਾ ॥ (gusWel bolo) (1136-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The One Master, Almighty of the World, is my God Allah.

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ; ਦੁਹਾਂ ਨੇਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He adminsters justice to both Hindus and Muslims. ||1||Pause||

ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਉ ; ਨ ਤੀਰਥ ਪੂਜਾ ॥ (1136-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I do not make pilgrimages to Mecca, nor do I worship at Hindu sacred shrines.

ਏਕੋ ਸੇਵੀ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (1136-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I serve the One Master, and not any other. ||2||

ਪੂਜਾ ਕਰਉ ; ਨ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਉ ॥ (1136-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I do not perform Hindu worship services, nor do I offer the Muslim prayers.

ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ; ਲੇ ਰਿਦੈ ਨਮਸਕਾਰਉ ॥੩॥ (1136-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have taken the One Formless Master into my heart; I humbly worship Him there. ||3||

ਨਾ ਹਮ ਹਿੰਦੂ ; ਨ ਮੁਸਲਮਾਨ ॥ (1136-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I am not a Hindu, nor am I a Muslim.

ਅਲਹ ਰਾਮ ਕੇ ; ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨ ॥੪॥ (1136-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My body and breath of life belong to Allah - to Raam - the God of both. ||4||

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਇਹੁ ਕੀਆ ਵਖਾਨਾ ॥ (1136-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Kabir, this is what I say:

ਗੁਰ ਪੀਰ ਮਿਲਿ ; ਖੁਦਿ ਖਸਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥੫॥੩॥ (1136-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

meeting with the Guru, my Spiritual Teacher, I realize God, my Master. ||5||3||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1136-13)

Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: Once the King of Suket (Kota district, Rajasthan) came to Guru Arjan Dev Ji and invited Guru Ji to go hunting with him. Guru Ji replied, "I hunt all the time." The King was surprised and asked, "I do not see any signs of a hunter around you. How can you be hunting without any hunting aids." Guru Ji uttered the following Shabad to answer his question;

ਦਸ ਮਿਰਗੀ ; ਸਹਜੇ ਬੰਧਿਆਨੀ ॥ (bMiD-AwnI bolo) (1136-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I easily tied up the deer - the ten sensory organs.

ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ; ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ (1136-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I shot five of the desires with the Word of Almighty's Bani. ||1||

ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ; ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ (1136-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I go out hunting with the Saints,

ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ; ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

and we capture the deer without horses or weapons. ||1||Pause||

ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ; ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ (1136-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My mind used to run around outside hunting.

ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ; ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥ (1136-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

But now, I have found the game within the home of my body-village. ||2||

ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ; ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ (1136-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I caught the deer and brought them home.

ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ; ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥ (1136-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Dividing them up, I shared them, bit by bit. ||3||

ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ; ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (1136-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God has given this gift.

ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ; ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥ (1136-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak's home is filled with Almighty’s Name. ||4||4||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1136-17)

Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Ji answers to the following question (c) in the following Shabad,

a) Why a being takes birth and dies? Answer: A Being travelles through various birth and death because of Maya and the company of its devotees.

b) How can one escape the cycle of birth and death? Answer: One can escape the cycle of birth and death by participating in true congregation.

c) What are the characteristics of a devotee of Maya (Sakat) and who are such ones?

ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ; ਖਾਵਾਇਆ ॥ (1136-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Even though he may be fed with hundreds of longings and yearnings,

ਸਾਕਤ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ (1136-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

still the devotee of Maya does not remember Almighty. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ (1136-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Take in the teachings of the humble Saints.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1136-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall obtain the supreme status. ||1||Pause||

ਪਾਥਰ ਕਉ ; ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ (1136-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Stones may be kept under water for a long time.

ਨਹ ਭੀਗੈ ; ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥੨॥ (1136-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Even so, they do not absorb the water; they remain hard and dry. ||2||

ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ (1137-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The six Shaastras may be read to a fool,

ਜੈਸੇ ; ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ (1137-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

but it is like the wind blowing in the ten directions. ||3||

ਬਿਨੁ ਕਣ , ਖਲਹਾਨੁ ; ਜੈਸੇ ਗਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1137-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

It is like threshing a crop without any corn - nothing is gained.

ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ; ਕੋ ਨ ਬਰਾਸਾਇਆ ॥੪॥ (1137-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the same way, no benefit comes from the devotee of Maya. ||4||

ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ; ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥ (1137-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

As Almighty attaches them, so are all attached.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥ (1137-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, God has formed such a form. ||5||5||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-3)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ; ਸਰੀਰ ॥ (1137-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He created the soul, the breath of life and the body.

ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ; ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥ (1137-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He created all beings, and knows their pains. ||1||

ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ; ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ (1137-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Guru, Master of the Universe, is the Helper of the soul.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Here and herafter, He always provides shade. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ; ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (1137-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Worship and adoration of God is the pure way of life.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ (1137-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the love of duality vanishes. ||2||

ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ; ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ (1137-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Friends, well-wishers and wealth will not support you.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ; ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ (1137-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Blessed, blessed is my Master. ||3||

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ (1137-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak utters the Nectar Bani of Almighty.

ਏਕ ਬਿਨਾ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥ (1137-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Except the One Master, he does not know any other at all. ||4||6||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-7)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਆਗੈ ਦਯੁ ; ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (delau bolo) (1137-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty is in front of me, and Almighty is behind me.

ਮਧਿਭਾਗਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥੧॥ (miD-Bwig bolo) (1137-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My Beloved Master, the Source of Nectar, is in the middle as well. ||1||

ਪ੍ਰਭੁ ਹਮਾਰੈ ; ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣ ॥ (1137-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God is my Shaastra and my favorable omen.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ; ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In His Home and Mansion, I find peace, poise and bliss. ||1||Pause||

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ; ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥ (1137-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name, with my tongue, and hearing it with my ears, I live.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ (1137-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on God, I have become eternal, permanent and stable. ||2||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1137-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The pains of countless lifetimes have been erased.

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ; ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ (1137-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Unstruck Sound-current of the Shabad, the Word of God, vibrates in the Court of Almighty. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ; ਲੀਏ ਮਿਲਾਏ ॥ (1137-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, God has blended me with Himself.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥ (1137-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has entered the Sanctuary of God. ||4||7||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-10)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ; ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ (1137-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

It brings millions of desires to fulfillment.

ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ; ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ (1137–11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

On the Path of Death, It will go with you and help you. ||1||

ਗੰਗਾ ਜਲੁ ; ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ (1137–11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's Name of the Universe, is the holy water of the Ganges.

ਜੋ ਸਿਮਰੈ , ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ;
ਪੀਵਤ , ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137–11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Whoever meditates on it, is saved; drinking it in, the mortal does not wander in reincarnation again. ||1||Pause||

ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ; ਇਸਨਾਨ ॥ (1137–12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

It is my worship, meditation, austerity and cleansing bath.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ; ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥ (1137–12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on I have become free of desire. ||2||

ਰਾਜ ਮਾਲ ; ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ (1137–13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

It is my domain and empire, wealth, mansion and court.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ; ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥ (1137–13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty's Name (Naam) brings perfect conduct. ||3||

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1137–13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Slave Guru Nanak has deliberated, and has come to this conclusion:

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥ (1137–14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name, everything is false and worthless, like ashes. ||4||8||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137–14)

Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: Once Baba Prithvi Chand bribed (Guru) Hargobind Sahib Ji's male caretaker and persuaded to add poison into (Guru) Hargobind Sahib's breakfast yogurt. (Guru) Hargobind Sahib Ji at that time was only around 4 years old. The caretaker forced (Guru) Hargobind Sahib Ji and He continuesly rejected until his voice was heard by Mata Gangga Ji. When the caretaker was summoned before Guru Arjan Dev Ji, the yogurt was then consumed by Guru Ji's dwarf dog by the name of Pista and soon after that the dog died. The caretaker suddenly dropped and died after having colic pain. Guru Ji uttered the following Shabad;

ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ; ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥ (1137-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The poison had absolutely no harmful effect.

ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ; ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥ (1137-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

But the wicked Brahmin died in pain. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥ (1137-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty Himself has saved His humble servant.

ਪਾਪੀ ਮੂਆ ; ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The sinner died through the Power of the Guru. ||1||Pause||

ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ; ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1137-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The humble servant of the Master meditates on Him.

ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ; ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥ (1137-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He Himself has destroyed the ignorant sinner. ||2||

ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ (1137-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God is the Mother, the Father and the Protector of His slave.

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ; ਈਹਾਂ ਊਹਾ ਕਾਲਾ ॥੩॥ (1137-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The face of the slanderer, here and hereafter, is blackened. ||3||

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ; ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1137-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Transcendent Master has heard the prayer of servant Guru Nanak.

ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ; ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੯॥ (1137-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The filthy sinner lost hope and died. ||4||9||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1137-19)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ , ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ; ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ (1137-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Excellent, excellent, excellent, excellent, excellent is Your Name.

ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ; ਝੂਠੁ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1137-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
False, false, false, false is pride in the world. ||1||Pause||

ਨਗਜ , ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ; ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ('ngj' polw bolo) (1137-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The glorious vision of Your slaves, O Infinite Master, is wonderful and beauteous.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥੧॥ (1138-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without Almighty's Name, the whole world is just ashes. ||1||

ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ; ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥ (1138-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Your Creative Power is marvellous, and Your Lotus Feet are admirable.

ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ; ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥ (1138-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Your Praise is priceless, O True King. ||2||

ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ; ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥ (nI-DirAw bolo) (1138-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
God is the Support of the unsupported.

ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ; ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (1138-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Meditate day and night on the Cherisher of the meek and humble. ||3||

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ (imhr-vwn bolo) (1138-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
God has been merciful to Guru Nanak.

ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੪॥੧੦॥ (1138-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
May I never forget God; He is my heart, my soul, my breath of life. ||4||10||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1138-4)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਹੁ ॥ (1138-4, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
As Gurmukh, obtain the true wealth.

ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ; ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥੧॥ (1138-4, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
Accept the Will of God as True. ||1||

ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ; ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥ (1138-4, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
Live, live, live forever.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ; ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥ (1138-5, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
Rise early each day, and drink in the Nectar of Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1138-5, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
With your tongue, chant Almighty's Name. ||1||Pause||

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ; ਇਕ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੁ ॥ (1138-6, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
In this Dark Age of Kalyug, the One Name alone shall save you.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥੨॥੧੧॥ (1138-6, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
Guru Nanak speaks the wisdom of God. ||2||11||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1138-6)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (1138-6, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
Serving the True Guru, all fruits and rewards are obtained.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ; ਮੈਲੁ ਮਿਟਾਏ ॥੧॥ (1138-7, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
The filth of so many lifetimes is washed away. ||1||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ (1138-7, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
Your Name, God, is the Purifier of sinners.

ਪੂਰਬਿ ਕਰਮ ਲਿਖੇ ; ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1138-7, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)
Because of the karma of my past deeds, I sing the Glorious Praises of Almighty. ||1||Pause||

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ (1138-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I am saved.

ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੨॥ (1138-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I am blessed with honor in God's Court. ||2||

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਚਰਣ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ॥ (1138-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Serving at God's Feet, all comforts are obtained.

ਧੂਰਿ ਬਾਛਹਿ ; ਸਭਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵਾ ॥੩॥ (1138-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All the angels and demi-gods long for the dust of the feet of such beings. ||3||

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ; ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1138-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has obtained the treasure of Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਿਆ ; ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥੪॥੧੨॥ (1138-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on Almighty, the whole world is saved. ||4||12||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1138-10)

Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: When Sulhi Khan's attempt to attack Amritsar after persuasion by Baba Prithvi Chand failed as he died while visiting Baba Prithvi Chand' kiln in Kotha Village. Guru Ji humbly prayed by composing the following Shabad;

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਕੰਠਿ ਲਗਾਵੈ ॥ (1138-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God hugs His slave close in His Embrace.

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ; ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (1138-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He throws the slanderer into the fire. ||1||

ਪਾਪੀ ਤੇ ; ਰਾਖੇ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1138-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty saves His servants from the sinners.

ਪਾਪੀ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ;
ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਆਪ ਕਮਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1138-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

No one can save the sinner. The sinner is destroyed by his own actions. ||1||Pause||

ਦਾਸ ; ਰਾਮ ਜੀਉ , ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1138-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's slave is in love with the Dear Master.

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ; ਹੋਈ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ (ibp-rliq bolo) (1138-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The slanderer loves something else. ||2||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (1138-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has revealed His Innate Nature.

ਦੋਖੀ ; ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1138-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The evil-doer obtains the fruits of his own actions. ||3||

ਆਇ ਨ ਜਾਈ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1138-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God does not come or go; He is All-pervading and permeating.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੩॥ (1138-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Slave Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty. ||4||13||

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੨ (1138-15)

Raag Bhairao, Fifth Mahala, Chaupadas, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1138-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸ੍ਰੀਧਰ ਮੋਹਨ ਸਗਲ ਉਪਾਵਨ ; ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1138-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Fascinating Master, the Creator of all, the Formless Master, is the Giver of Peace.

ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ , ਕਰਹਿ ਅਨ ਸੇਵਾ ;
ਕਵਨ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥੧॥ (mw~qw bolo) (1138-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You have abandoned this Master, and you serve another. Why are you intoxicated with the pleasures of corruption? ||1||

ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਤੂ ਗੋਵਿਦ ਭਾਜੁ ॥ (1138-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate on Master of the Universe.

ਅਵਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਮੈ ਦੇਖੇ ;
ਜੋ ਚਿਤਵੀਐ , ਤਿਤੁ ਬਿਗਰਸਿ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1138-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have seen all other sorts of efforts; whatever you can think of, will only bring failure. ||1||Pause||

ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਿ , ਦਾਸੀ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ;
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨਾ ॥ (1138-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The blind, ignorant, self-willed manmukhs forsake their Master, and dwell on His slave Maya.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ , ਤਿਨ ਨਿੰਦਹਿ ;
ਨਿਗੁਰੇ ਪਸੂ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ (1138-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

They slander those who worship their Master; they are like beasts, without a Guru. ||2||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ;
ਸਾਕਤ ਕਹਤੇ ਮੇਰਾ ॥ (1138-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Soul, life, body and wealth all belong to God, but the devotee of Mayas claim that they own them.

ਅਹੰਬੁਧਿ ਦੁਰਮਤਿ ਹੈ ਮੈਲੀ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (1139-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

They are proud and arrogant, evil-minded and filthy; without the Guru, they are reincarnated into the terrifying world-ocean. ||3||

ਹੋਮ ਜਗ ਜਪ ਤਪ ਸਭਿ ਸੰਜਮ ;
ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1139-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Through burnt offerings, charitable feasts, ritualistic chants, penance, all sorts of austere self-discipline and pilgrimages to sacred shrines and rivers, they do not find God.

ਮਿਟਿਆ ਆਪੁ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ , ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥ (1139-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Self-conceit is only erased when one seeks Almighty's Sanctuary and becomes Gurmukh; Guru Nanak says, he crosses over the world-ocean. ||4||1||14||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1139-2)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਬਨ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ , ਤ੍ਰਿਣ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ;
ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੇਖਿਓ ਉਦਾਸਾਏ ॥ (1139-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have seen Him in the woods, and I have seen Him in the fields. I have seen Him in the household, and in renunciation.

ਦੰਡਧਾਰ ਜਟਧਾਰੈ ਪੇਖਿਓ ; ਵਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥਾਏ ॥੧॥ (1139-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have seen Him as a Yogi carrying His staff, as a Yogi with matted hair, fasting, making vows, and visiting sacred shrines of pilgrimage. ||1||

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਪੇਖਿਓ ; ਮਨ ਮਾਏਂ ॥ (1139-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have seen Him in the Society of the Saints, and within my own mind.

ਊਭ ਪਇਆਲ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ;
ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1139-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the sky, in the nether regions of the underworld, and in everything, He is pervading and permeating. With love and joy, I sing His Glorious Praises. ||1||Pause||

ਜੋਗ ਭੇਖ ਸੰਨਿਆਸੈ ਪੇਖਿਓ ; ਜਤਿ ਜੰਗਮ ਕਾਪੜਾਏ ॥ (1139-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have seen Him among the Yogis, the Sannyaasees, the celibates, the wandering hermits and the wearers of patched coats.

ਤਪੀ ਤਪੀਸੁਰ , ਮੁਨਿ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ;
ਨਟ ਨਾਟਿਕ , ਨਿਰਤਾਏ ॥੨॥ (1139-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have seen Him among the men of severe self-discipline, the silent sages, the actors, dramas and dances. ||2||

ਚਹੁ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ , ਖਟ ਮਹਿ ਪੇਖਿਓ ;
ਦਸ ਅਸਟੀ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ ॥ (1139-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have seen Him in the four Vedas, I have seen Him in the six Shaastras, in the eighteen Puraanas and the Simritees as well.

ਸਭ ਮਿਲਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਨਹਿ ;
ਤਉ ਕਿਸ ਤੇ ਕਹਉ ਦੁਰਾਏ ॥੩॥ (1139-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All together, they declare that there is only the One Master. So tell me, from whom is He hidden? ||3||

ਅਗਹ ਅਗਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ; (A-gh, A-gh bolo)
ਨਹ ਕੀਮ ਕੀਮ , ਕੀਮਾਏ ॥ (1139-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Unfathomable and Inaccessible (beyond the grasp of the mind), He is our Infinite Master; His Value is beyond valuation.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ;
ਜਿਹ ਘਟਿ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥੪॥੨॥੧੫॥ (prgtI-Awey bolo) (1139-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Servant Guru Nanak is a sacrifice, a sacrifice to those, within whose heart He is revealed. ||4||2||15||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1139-8)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਨਿਕਟਿ ਬੁਝੈ ; ਸੋ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ (1139-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

How can anyone do evil, if he realizes that Almighty is near?

ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ; ਨਿਤ ਡਰਤਾ ਫਿਰੈ ॥ (1139-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who gathers corruption, constantly feels fear.

ਹੈ ਨਿਕਟੇ ; ਅਰੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1139-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is near, but this mystery is not understood.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ (1139-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without the True Guru, all are enticed by Maya. ||1||

ਨੇੜੈ ਨੇੜੈ ; ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ॥ (1139-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Everyone says that He is near, near at hand.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੇਦੁ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਲਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1139-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

But rare is that person, who, as Gurmukh, understands this mystery. ||1||Pause||

ਨਿਕਟਿ ਨ ਦੇਖੈ ; ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ (1139-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The mortal does not see Almighty near at hand; instead, he goes to the homes of others.

ਦਰਬੁ ਹਿਰੈ ; ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਖਾਇ ॥ (1139-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He steals their wealth and lives in falsehood.

ਪਈ ਠਗਉਰੀ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1139-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Under the influence of the drug of illusion, he does not know that Almighty is with him.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਿਆ ॥੨॥ (1139-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without the Guru, he is confused and deluded by illusion. ||2||

ਨਿਕਟਿ ਨ ਜਾਨੈ ; ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ ॥ (1139-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Not understanding that Almighty is near, he tells lies.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਮੂਠਾ ਹੈ ਮੂੜੁ ॥ (1139-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In love and attachment to Maya, the fool is plundered.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ; ਦਿਸੰਤਰਿ ਜਾਇ ॥ (1139-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That which he seeks is within his own self, but he looks for it outside.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ; ਹੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੩॥ (1139-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without the Guru, he is confused and deluded by illusion. ||3||

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ; ਲਿਲਾਟ ॥ (1139-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
One whose good karma is recorded on his forehead

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ (1139-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
serves the True Guru; thus the hard and heavy shutters of his mind are opened wide.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਨਿਕਟੇ ਸੋਇ ॥ (1139-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Within his own being and beyond, he sees Almighty near at hand.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਕੋਇ ॥੪॥੩॥੧੬॥ (1139-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
O servant Guru Nanak, he does not come and go in reincarnation. ||4||3||16||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1139-15)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਜਿਸੁ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ; ਤਿਸੁ ਕਉਨੁ ਮਾਰੈ ॥ (1139-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Who can kill that person whom You protect, Dear Almighty?

ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ ਅੰਤਰਿ ; ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੈ ॥ (1139-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
All beings, and the entire universe, is within You.

ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ; ਚਿਤਵਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (1139-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The mortal thinks up millions of plans,

ਸੋ ਹੋਵੈ ; ਜਿ ਕਰੈ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣੀ ॥੧॥ (1139-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
but that alone happens, which Almighty of wondrous plays does. ||1||

ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਹੁ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1139-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Save me, save me, Dear Almighty; shower me with Your Mercy.

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਤੇਰੈ ਦਰਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1139-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I seek Your Sanctuary, and Your Court. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ; ਨਿਰਭਉ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ (1139-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Whoever serves the Fearless Master, the Giver of Peace,

ਤਿਨਿ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਆ ; ਏਕੁ ਪਰਾਤਾ ॥ (1139-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

is rid of all his fears; he knows the One Master.

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ; ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਹੋਇ ॥ (1139-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Whatever You do, that alone comes to pass in the end.

ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ; ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੨॥ (1139-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

There is no other who can kill or protect us. ||2||

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ ; ਮਾਣਸ ਬਾਣਿ ॥ (1139-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

What do you think, with your human understanding?

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1139-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The All-knowing Master is the Searcher of Hearts.

ਏਕ ਟੇਕ ; ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ (1139-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The One and only Master is my Support and Protection.

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ; ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (1139-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Creator Master knows everything. ||3||

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ; ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1139-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person who is blessed by the Creator's Glance of Grace

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ; ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿ ॥ (1140-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- all his affairs are resolved.

ਤਿਸ ਕਾ ਰਾਖਾ ; ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ (1140-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The One Master is his Protector.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਅਪੜਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ (1140-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

O servant Guru Nanak, no one can equal him. ||4||4||17||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1140-2)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਤਉ ਕੜੀਐ ; ਜੇ ਹੋਵੈ ਬਾਹਰਿ ॥ (1140-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

We should feel sad, if God were beyond us.

ਤਉ ਕੜੀਐ ; ਜੇ ਵਿਸਰੈ ਨਰਹਰਿ ॥ (1140-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

We should feel sad, if we forget Almighty.

ਤਉ ਕੜੀਐ ; ਜੇ ਦੂਜਾ ਭਾਏ ॥ (1140-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

We should feel sad, if we are in love with duality.

ਕਿਆ ਕੜੀਐ ; ਜਾਂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥੧॥ (1140-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

But why should we feel sad? Almighty is pervading everywhere. ||1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਕੜੇ ਕੜਿ ਪਚਿਆ ॥ (1140-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In love and attachment to Maya, the mortals are sad, and are consumed by sadness.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਖਪਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1140-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without the Name, they wander and wander and wander, and waste away. ||1||Pause||

ਤਉ ਕੜੀਐ ; ਜੇ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ (1140-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

We should feel sad, if there were another Creator Master.

ਤਉ ਕੜੀਐ ; ਜੇ ਅਨਿਆਇ ਕੋ ਮਰਤਾ ॥ (1140-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

We should feel sad, if someone dies by injustice.

ਤਉ ਕੜੀਐ ; ਜੇ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਹੀ ॥ (1140-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

We should feel sad, if something were not known to Almighty.

ਕਿਆ ਕੜੀਐ ; ਜਾਂ ਭਰਪੂਰਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ (1140-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

But why should we feel sad? Almighty is totally permeating everywhere. ||2||

ਤਉ ਕੜੀਐ ; ਜੇ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਧਿਙਾਣੈ ॥ (1140-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

We should feel sad, if God were a tyrant.

ਤਉ ਕੜੀਐ ; ਜੇ ਭੂਲਿ ਰੰਞਾਣੈ ॥ (1140-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

We should feel sad, if He made us suffer by mistake.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਜੋ ਹੋਇ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ॥ (1140-6, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

The Guru says that whatever happens is all by God's Will.

ਤਬ ਕਾੜਾ ਛੋਡਿ ; ਅਚਿੰਤ ਹਮ ਸੋਤੇ ॥੩॥ (1140-6, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

So I have abandoned sadness, and I now sleep without anxiety. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ॥ (1140-7, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

O God, You alone are my Master; all belong to You.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਕਰਹਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ (1140-7, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

According to Your Will, You pass judgement.

ਦੁਤੀਆ ਨਾਸਤਿ ; ਇਕੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1140-8, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

There is no other at all; the One Master is permeating and pervading everywhere.

ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ; ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੫॥੧੮॥ (1140-8, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Please save Guru Nanak's honor; I have come to Your Sanctuary. ||4||5||18||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1140-8)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਬਿਨੁ ਬਾਜੇ ; ਕੈਸੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ (inriq-kwrl bolo) (1140-9, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without music, how is one to dance?

ਬਿਨੁ ਕੰਠੈ ; ਕੈਸੇ ਗਾਵਨਹਾਰੀ ॥ (gwvn-hwrl bolo) (1140-9, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without a voice, how is one to sing?

ਜੀਲ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਬਜੈ ਰਬਾਬ ॥ (1140-9, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without strings, how is a guitar to be played?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਬਿਰਥੇ ਸਭਿ ਕਾਜ ॥੧॥ (1140-9, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without all affairs are useless. ||1||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ (1140-10, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without Almighty's Name (Naam) - tell me: who has ever been saved?

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਪਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1140-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without the True Guru, how can anyone cross over to the other side? ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ; ਕਹਾ ਕੋ ਬਕਤਾ ॥ (1140-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without a tongue, how can anyone speak?

ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ; ਕਹਾ ਕੋ ਸੁਨਤਾ ॥ (1140-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without ears, how can anyone hear?

ਬਿਨੁ ਨੇਤ੍ਰਾ ; ਕਹਾ ਕੋ ਪੇਖੈ ॥ (1140-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without eyes, how can anyone see?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਰੁ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥੨॥ (1140-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without the mortal is of no account at all. ||2||

ਬਿਨੁ ਬਿਦਿਆ ; ਕਹਾ ਕੋਈ ਪੰਡਿਤ ॥ (1140-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without learning, how can one be a Pandit - a religious scholar?

ਬਿਨੁ ਅਮਰੈ ; ਕੈਸੇ ਰਾਜ ਮੰਡਿਤ ॥ (1140-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without power, what is the glory of an empire?

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਕਹਾ ਮਨੁ ਠਹਰਾਨਾ ॥ (1140-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without understanding, how can the mind become steady?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥੩॥ (1140-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without the whole world is insane. ||3||

ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗ ; ਕਹਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1140-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without detachment, how can one be a detached hermit?

ਬਿਨੁ ਹਉ ਤਿਆਗਿ ; ਕਹਾ ਕੋਊ ਤਿਆਗੀ ॥ (1140-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without renouncing egotism, how can anyone be a renunciate?

ਬਿਨੁ ਬਸਿ ਪੰਚ ; ਕਹਾ ਮਨ ਚੂਰੇ ॥ (1140-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without overcoming the five thieves, how can the mind be subdued?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਝੂਰੇ ॥੪॥ (1140-14, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without the mortal regrets and repents forever and ever. ||4||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ; ਕੈਸੇ ਗਿਆਨੁ ॥ (1140-14, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without the Guru's Teachings, how can anyone obtain spiritual wisdom?

ਬਿਨੁ ਪੇਖੇ ; ਕਹੁ ਕੈਸੋ ਧਿਆਨੁ ॥ (1140-15, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without seeing - tell me: how can anyone visualize in meditation?

ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਥਨੀ ; ਸਰਬ ਬਿਕਾਰ ॥ (1140-15, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without the Fear of God, all speech in useless.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਦਰ ਕਾ ਬੀਚਾਰ ॥੫॥੬॥੧੯॥ (1140-15, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Says Guru Nanak, this is the wisdom of Almighty's Court. ||5||6||19||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1140-16)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ; ਮਾਨੁਖ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥ (1140-16, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Mankind is afflicted with the disease of egotism.

ਕਾਮ ਰੋਗਿ ; ਮੈਗਲੁ ਬਸਿ ਲੀਨਾ ॥ (1140-16, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

The disease of sexual desire overwhelms the elephant.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਰੋਗਿ ; ਪਚਿ ਮੁਏ ਪਤੰਗਾ ॥ (1140-17, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Because of the disease of vision, the moth is burnt to death.

ਨਾਦ ਰੋਗਿ ; ਖਪਿ ਗਏ ਕੁਰੰਗਾ ॥੧॥ (1140-17, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Because of the disease of the sound of the bell, the deer is lured to its death. ||1||

ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਸੋ ਰੋਗੀ ॥ (1140-17, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Whoever I see is diseased.

ਰੋਗ ਰਹਿਤ ; ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1140-17, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Only my True Guru, the True Yogi, is free of disease. ||1||Pause||

ਜਿਹਵਾ ਰੋਗਿ ; ਮੀਨੁ ਗ੍ਰਸਿਆਨੋ ॥ (gRis-Awno bolo) (1140-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Because of the disease of taste, the fish is caught.

ਬਾਸਨ ਰੋਗਿ ; ਭਵਰੁ ਬਿਨਸਾਨੋ ॥ (1140-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Because of the disease of smell, the bumble bee is destroyed.

ਹੇਤ ਰੋਗ ਕਾ ; ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1140-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The whole world is caught in the disease of attachment.

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਰੋਗ ; ਮਹਿ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰਾ ॥੨॥ (1140-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the disease of the three qualities, corruption is multiplied. ||2||

ਰੋਗੇ ਮਰਤਾ ; ਰੋਗੇ ਜਨਮੈ ॥ (1140-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In disease the mortals die, and in disease they are born.

ਰੋਗੇ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਭਰਮੈ ॥ (1140-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In disease they wander in reincarnation again and again.

ਰੋਗ ਬੰਧ ; ਰਹਨੁ ਰਤੀ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1141-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Entangled in disease, they cannot stay still, even for an instant.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਰੋਗੁ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥੩॥ (1141-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Without the True Guru, the disease is never cured. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਜਿਸੁ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ॥ (1141-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When the Supreme Almighty grants His Mercy,

ਬਾਹ ਪਕੜਿ ; ਰੋਗਹੁ ਕਢਿ ਲਇਆ ॥ (1141-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He grabs hold of the mortal's arm, and pulls him up and out of the disease.

ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ; ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ (1141-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Reaching the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the mortal's bonds are broken.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੭॥੨੦॥ (1141-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Says Guru Nanak, the Guru cures him of the disease. ||4||7||20||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1141-3)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ (1141-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, then I am in supreme bliss.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੰਜ ॥ (1141-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, then all my pains are shattered.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸਰਧਾ ਪੂਰੀ ॥ (1141-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, my hopes are fulfilled.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਕਬਹਿ ਨ ਝੂਰੀ ॥੧॥ (1141-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, I never feel sadness. ||1||

ਅੰਤਰਿ ; ਰਾਮ ਰਾਇ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ (1141-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Deep within my being, my Sovereign Master King has revealed Himself to me.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਦੀਓ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1141-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has inspired me to love Him. ||1||Pause||

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸਰਬ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥ (1141-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, I am the king of all.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ (1141-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, all my affairs are completed.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ (1141-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, I am dyed in the deep crimson of His Love.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ (1141-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, I am ecstatic forever. ||2||

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸਦ ਧਨਵੰਤਾ ॥ (1141-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, I am wealthy forever.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸਦ ਨਿਭਰੰਤਾ ॥ (in-BrMqw bolo) (1141-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When He comes to mind, I am free of illusion forever.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ (1141-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When He comes to mind, then I enjoy all pleasures.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਚੂਕੀ ਕਾਣੇ ॥੩॥ (1141-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When He comes to mind, I am rid of fear. ||3||

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ (1141-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When He comes to mind, I find the home of peace and poise.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1141-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When He comes to mind, I am absorbed in the Primal Void of God.

ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਸਦ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਤਾ ॥ (1141-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When He comes to mind, I continually sing the Kirtan of His Praises.

ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥੮॥੨੧॥ (1141-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Guru Nanak's mind is pleased and satisfied with Almighty. ||4||8||21||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1141-9)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ; ਸਦ ਚਰੰਜੀਵੀ ॥ (1141-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My Father is Eternal, forever alive.

ਭਾਈ ਹਮਾਰੇ ; ਸਦ ਹੀ ਜੀਵੀ ॥ (1141-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My brothers live forever as well.

ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ; ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1141-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My friends are permanent and imperishable.

ਕੁਟੰਬੁ ਹਮਾਰਾ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੀ ॥੧॥ (1141-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My family abides in the home of the self within. ||1||

ਹਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਤਾਂ ਸਭਹਿ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (1141-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I have found peace, and so all are at peace.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਪਿਤਾ ਸੰਗਿ ਮੇਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1141-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has united me with my Father. ||1||Pause||

ਮੰਦਰ ਮੇਰੇ ; ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ॥ (1141-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My mansions are the highest of all.

ਦੇਸ ਮੇਰੇ ; ਬੇਅੰਤ ਅਪੂਛੇ ॥ (1141-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My countries are infinite and uncountable.

ਰਾਜੁ ਹਮਾਰਾ ; ਸਦ ਹੀ ਨਿਹਚਲੁ ॥ (1141-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My kingdom is eternally stable.

ਮਾਲੁ ਹਮਾਰਾ ; ਅਖੂਟੁ ਅਬੇਚਲੁ ॥੨॥ (1141-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My wealth is inexhaustible and permanent. ||2||

ਸੋਭਾ ਮੇਰੀ ; ਸਭ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ॥ (1141-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My glorious reputation resounds throughout the ages.

ਬਾਜ ਹਮਾਰੀ ; ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ॥ (1141-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My fame has spread in all places and interspaces.

ਕੀਰਤਿ ਹਮਰੀ ; ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ (1141-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My praises echo in each and every house.

ਭਗਤਿ ਹਮਾਰੀ ; ਸਭਨੀ ਲੋਈ ॥੩॥ (1141-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My devotional worship is known to all people. ||3||

ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ; ਪ੍ਰਗਟੇ ਮਾਝ ॥ (1141-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My Father has revealed Himself within me.

ਪਿਤਾ ਪੂਤ ; ਰਲਿ ਕੀਨੀ ਸਾਂਝ ॥ (1141-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Father and son have joined together in partnership.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਉ ਪਿਤਾ ਪਤੀਨੇ ॥ (1141-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Says Guru Nanak, when my Father is pleased,

ਪਿਤਾ ਪੂਤ ; ਏਕੈ ਰੰਗਿ ਲੀਨੇ ॥੪॥੯॥੨੨॥ (1141-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
then the Father and son are joined together in love, and become one. ||4||9||22||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1141-15)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਨਿਰਵੈਰ ਪੁਰਖ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ (1141-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The True Guru, the Primal Being, is free of revenge and hate; He is God, the Great Giver.

ਹਮ ਅਪਰਾਧੀ ; ਤੁਮ੍ ਬਖਸਾਤੇ ॥ (1141-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I am a sinner; You are my Forgiver.

ਜਿਸੁ ਪਾਪੀ ਕਉ ; ਮਿਲੈ ਨ ਢੋਈ ॥ (1141-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
That sinner, who finds no protection anywhere

ਸਰਣਿ ਆਵੈ ; ਤਾਂ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੧॥ (1141-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
- if he comes seeking Your Sanctuary, then he becomes immaculate and pure. ||1||

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਨਾਇ ॥ (1141-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Pleasing the True Guru, I have found peace.

ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ; ਗੁਰੂ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1141-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Meditating on the Guru, I have obtained all fruits and rewards. ||1||Pause||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਸਤਿਗੁਰ ਆਦੇਸੁ ॥ (1141-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I humbly bow to the Supreme Almighty, the True Guru.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ; ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਦੇਸੁ ॥ (1141-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My mind and body are Yours; all the world is Yours.

ਚੂਕਾ ਪੜਦਾ ; ਤਾਂ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ (polw bolo) (1141-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When the veil of illusion is removed, then I come to see You.

ਖਸਮੁ ਤੂਹੈ ; ਸਭਨਾ ਕੇ ਰਾਇਆ ॥੨॥ (1141-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You are my Master; You are the King of all. ||2||

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰਿਆ ॥ (1141-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When it pleases Him, even dry wood becomes green.

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਤਾਂ ਥਲ ਸਿਰਿ ਸਰਿਆ ॥ (1141-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When it pleases Him, rivers flow across the desert sands.

ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ; ਤਾਂ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ॥ (1141-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When it pleases Him, all fruits and rewards are obtained.

ਚਿੰਤ ਗਈ ; ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥੩॥ (pWey bolo) (1141-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Grasping hold of the Guru's feet, my anxiety is dispelled. ||3||

ਹਰਾਮਖੋਰ ; ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਤੂਠਾ ॥ (1142-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I am unworthy and ungrateful, but He has been merciful to me.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੂਠਾ ॥ (1142-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My mind and body have been cooled and soothed; the Nectar rains down in my mind.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ; ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥ (1142-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty, the Guru, has become kind and compassionate to me.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਦੇਖਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੪॥੧੦॥੨੩॥ (1142-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Slave Guru Nanak beholds Almighty, enraptured. ||4||10||23||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1142-2)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ (1142-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My True Guru is totally independent.

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ; ਸਚਾ ਸਾਜੁ ॥ (1142-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My True Guru is adorned with Truth.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਸਭਸ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (1142-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My True Guru is the Giver of all.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ (1142-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My True Guru is the Primal Creator Master, the Architect of Destiny. ||1||

ਗੁਰ ਜੈਸਾ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੇਵ ॥ (1142-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

There is no deity equal to the Guru.

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ; ਸੁ ਲਾਗਾ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1142-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Whoever has good destiny inscribed on his forehead, applies himself to seva - selfless service. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ (1142-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My True Guru is the Sustainer and Cherisher of all.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ (1142-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My True Guru kills and revives.

ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਕੀ ; ਵਡਿਆਈ ॥
ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਈ ਹੈ ; ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥੨॥ (1142-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The glorious greatness of my True Guru has become manifest everywhere. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਤਾਣੁ ਨਿਤਾਣੁ ॥ (1142-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My True Guru is the power of the powerless.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਘਰਿ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (1142-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My True Guru is my home and court.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਇਆ ॥ (1142-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to the True Guru.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਾਰਗੁ ; ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥੩॥ (1142-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He has shown me the path. ||3||

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਸੁ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ (1142-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who serves the Guru is not afflicted with fear.

ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ (1142-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who serves the Guru does not suffer in pain.

ਨਾਨਕ ਸੋਧੇ ; ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ॥ (1142-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has studied the Simritees and the Vedas.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ; ਨਾਹੀ ਭੇਦ ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ (1142-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

There is no difference between the Supreme Almighty and the Guru. ||4||11||24||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1142-9)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਮਨੁ ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ॥ (1142-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Repeating Almighty's Name, the mortal is exalted and glorified.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਪਾਪੁ ਤਨ ਤੇ ਗਇਆ ॥ (1142-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Repeating sin is banished from the body.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਸਗਲ ਪੁਰਬਾਇਆ ॥ (1142-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Repeating all festivals are celebrated.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ;
ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਇਆ ॥੧॥ (mj-n@wieAw bolo) (1142-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Repeating one is cleansed at the sixty-eight sacred shrines. ||1||

ਤੀਰਥੁ ਹਮਰਾ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (1142-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My sacred shrine of pilgrimage is Almighty's Name.

ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1142-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Guru has instructed me in the true essence of spiritual wisdom. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥ (1142-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Repeating the mortal's pains are taken away.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਅਤਿ ਮੂੜ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ (su-igAwnw bolo) (1142-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Repeating the most ignorant people become spiritual teachers.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ; ਪਰਗਟਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ (1142-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Repeating the Divine Light blazes forth.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਛੁਟੇ ਜੰਜਾਰਾ ॥੨॥ (1142-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Repeating one's bonds are broken. ||2||

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1142-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Repeating the Messenger of Death does not draw near.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (1142-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Repeating one finds peace in the Court of Almighty.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਪ੍ਰਭੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (1142-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Repeating God gives His Approval.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ; ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ॥੩॥ (1142-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my true wealth. ||3||

ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ; ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਸਾਰੁ ॥ (1142-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Guru has instructed me in these sublime teachings.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ; ਮਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1142-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Praises and Almighty's Name (Naam) are the Support of the mind.

ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ; ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਾਰ ॥ (punh-cwr bolo) (1142-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Guru Nanak is saved through the atonement of Almighty's Name (Naam).

ਅਵਰਿ ਕਰਮ ; ਲੋਕਹ ਪਤੀਆਰ ॥੪॥੧੨॥੨੫॥ (1142-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Other actions are just to please and appease the people. ||4||12||25||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1142-15)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਨਮਸਕਾਰ ਤਾ ਕਉ ; ਲਖ ਬਾਰ ॥ (1142-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I bow in humble worship, tens of thousands of times.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ; ਤਾ ਕਉ ਵਾਰਿ ॥ (1142-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I offer this mind as a sacrifice.

ਸਿਮਰਨਿ ਤਾ ਕੈ ; ਮਿਟਹਿ ਸੰਤਾਪ ॥ (1142-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Meditating in remembrance on Him, sufferings are erased.

ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ; ਨ ਵਿਆਪਹਿ ਤਾਪ ॥੧॥ (1142-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Bliss wells up, and no disease is contracted. ||1||

ਐਸੋ ਹੀਰਾ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਮ ॥ (1142-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Such is the diamond, the Immaculate Naam, Almighty’s Name.

ਜਾਸੁ ਜਪਤ ; ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1142-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Chanting it, all works are perfectly completed. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਦੁਖ ਡੇਰਾ ਢਹੈ ॥ (1142-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Beholding Him, the house of pain is demolished.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਗਹੈ ॥ (1142-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The mind seizes the cooling, soothing, Nectar of Almighty’s Name (Naam).

ਅਨਿਕ ਭਗਤ ; ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਪੂਜਾਰੀ ॥ (1142-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of devotees worship His Feet.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨਹਾਰੀ ॥੨॥ (1142-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He is the Fulfiller of all the mind's desires. ||2||

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਊਣੇ , ਸੁਭਰ ਭਰਿਆ ॥ (1142-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In an instant, He fills the empty to over-flowing.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸੂਕੇ ; ਕੀਨੇ ਹਰਿਆ ॥ (1142-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In an instant, He transforms the dry into green.

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਥਾਨੁ ॥ (1142-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In an instant, He gives the homeless a home.

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥੩॥ (1142-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In an instant, He bestows honor on the dishonored. ||3||

ਸਭ ਮਹਿ ; ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਾ ॥ (1143-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The One Master is totally pervading and permeating all.

ਸੋ ਜਾਪੈ ; ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ (1143-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He alone meditates on Almighty, whose True Guru is Perfect.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਤਾ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ (1143-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Such a person has Almighty's Praises for his Support.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਇਆਰੁ ॥੪॥੧੩॥੨੬॥ (1143-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Almighty Himself is merciful to him. ||4||13||26||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1143-2)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਮੋਹਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ; ਆਪਿ ਸੀਗਾਰੀ ॥ (1143-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I was discarded and abandoned, but He has embellished me.

ਰੂਪ ਰੰਗ ; ਦੇ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ॥ (1143-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He has blessed me with beauty and His Love; through His Name, I am exalted.

ਮਿਟਿਓ ਦੁਖੁ ; ਅਰੁ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥ (1143-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All my pains and sorrows have been eradicated.

ਗੁਰ ਹੋਏ ; ਮੇਰੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ (1143-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Guru has become my Mother and Father. ||1||

ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ; ਮੇਰੈ ਗ੍ਰਸਤਿ ਅਨੰਦ ॥ (1143-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

O my friends and companions, my household is in bliss.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਭੇਟੇ ਮੋਹਿ ਕੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1143-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, my Husband Master has met me. ||1||Pause||

ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ; ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ॥ (1143-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The fire of desire has been extinguished, and all my desires have been fulfilled.

ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ; ਭਏ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1143-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The darkness has been dispelled, and the Divine Light blazes forth.

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ; ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1143-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Unstruck Sound-current of the Shabad, the Word of God, is wondrous and amazing!

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਪੂਰਾ ਪਰਸਾਦ ॥੨॥ (1143-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Perfect is the Grace of the Perfect Guru. ||2||

ਜਾ ਕਉ ; ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਗੋਪਾਲ ॥ (1143-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person, unto whom Almighty reveals Himself

ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ; ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ (1143-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- by His Darshan (Sight), I am forever enraptured.

ਸਰਬ ਗੁਣਾ ; ਤਾ ਕੈ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (1143-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He obtains all virtues and so many treasures.

ਜਾ ਕਉ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਓ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (1143-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The True Guru blesses him with Almighty's Name. ||3||

ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਿਓ ; ਠਾਕੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ (1143-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person who meets with his Master

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ (1143-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- his mind and body are cooled and soothed, chanting Almighty's Name.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜੋ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਭਾਏ ॥ (1143-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, such a humble being is pleasing to God;

ਤਾ ਕੀ ਰੇਨੁ ; ਬਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥੪॥੧੪॥੨੭॥ (1143-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
only a rare few are blessed with the dust of his feet. ||4||14||27||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1143-8)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਚਿਤਵਤ ਪਾਪ ; ਨ ਆਲਕੁ ਆਵੈ ॥ (1143-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The mortal does not hesitate to think about sin.

ਬੇਸੁਆ ਭਜਤ ; ਕਿਛੁ ਨਹ ਸਰਮਾਵੈ ॥ (1143-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He is not ashamed to spend time with prostitutes.

ਸਾਰੋ ਦਿਨਸੁ ; ਮਜੂਰੀ ਕਰੈ ॥ (1143-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He works all day long,

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ਵੇਲਾ ; ਬਜਰ ਸਿਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ (1143-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
but when it is time to remember Almighty, then a heavy stone falls on his head. ||1||

ਮਾਇਆ ਲਗਿ ; ਭੂਲੋ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1143-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Attached to Maya, the world is deluded and confused.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਾਵਣਹਾਰੈ ; (Bulwvx-hwrY bolo)
ਰਾਚਿ ਰਹਿਆ ਬਿਰਥਾ ਬਿਉਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1143-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Deluder Himself has deluded the mortal, and now he is engrossed in worthless worldly affairs. ||1||Pause||

ਪੇਖਤ ; ਮਾਇਆ ਰੰਗ , ਬਿਹਾਇ ॥ (1143-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Gazing on Maya's illusion, its pleasures pass away.

ਗੜਬੜ ਕਰੈ ; ਕਉਡੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (1143-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He loves the shell, and ruins his life.

ਅੰਧ ਬਿਉਹਾਰ ; ਬੰਧ ਮਨੁ ਧਾਵੈ ॥ (1143-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Bound to blind worldly affairs, his mind wavers and wanders.

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ; ਨ ਜੀਅ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥੨॥ (1143-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Creator Master does not come into his mind. ||2||

ਕਰਤ ਕਰਤ ; ਇਵ ਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1143-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Working and working like this, he only obtains pain,

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ; ਨ ਕਾਰਜ ਮਾਇਆ ॥ (1143-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

and his affairs of Maya are never completed.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ; ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (1143-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His mind is saturated with sexual desire, anger and greed.

ਤੜਫਿ ਮੂਆ ; ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮੀਨਾ ॥੩॥ (1143-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Wiggling like a fish out of water, he dies. ||3||

ਜਿਸ ਕੇ ਰਾਖੇ ; ਹੋਇ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ (1143-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who has Almighty Himself as his Protector,

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ (1143-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

chants and meditates forever on Almighty's Name.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1143-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he chants the Glorious Praises of Almighty.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ (1143-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, he has found the Perfect True Guru. ||4||15||28||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1143-15)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਅਪਣੀ ਦਇਆ ਕਰੇ ; ਸੋ ਪਾਏ ॥ (1143-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He alone obtains it, unto whom Almighty shows Mercy.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1143-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He enshrines Almighty's Name in his mind.

ਸਾਚ ਸਬਦੁ ; ਹਿਰਦੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1143-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

With the True Guru's Shabad (Hymn) in his heart and mind,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (1143-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

the sins of countless incarnations vanish. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ (1143-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is the Support of the soul.

**ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ;
ਤਾਰਿ ਲਏ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1143-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, chant the Name continually, O Siblings of Destiny; It shall carry you across the world-ocean. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ; ਹਰਿ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1143-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Those who have this treasure of Almighty's Name written in their destiny,

ਸੇ ਜਨ ; ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (1143-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

those humble beings are honored in the Court of Almighty.

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ; ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1143-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises with peace, poise and bliss,

ਆਗੈ ਮਿਲੈ ; ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥੨॥ (1143-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

even the homeless obtain a home hereafter. ||2||

ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ; ਇਹੁ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ॥ (1143-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Throughout the ages, this has been the essence of reality.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਣੁ ; ਸਾਚਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1143-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on Almighty, and contemplate the Truth.

ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲਏ ; ਸੋ ਲਾਗੈ ॥ (1144-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He alone is attached to the hem of Almighty's robe, whom Almighty Himself attaches.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਸੋਇਆ ਜਾਗੈ ॥੩॥ (1144-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Asleep for countless incarnations, he now awakens. ||3||

ਤੇਰੇ ਭਗਤ ; ਭਗਤਨ ਕਾ ਆਪਿ ॥ (1144-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Your devotees belong to You, and You belong to Your devotees.

ਅਪਣੀ ਮਹਿਮਾ ; ਆਪੇ ਜਾਪਿ ॥ (1144-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You Yourself inspire them to chant Your Praises.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਸਭਿ ਤੇਰੈ ਹਾਥਿ ॥ (1144-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All beings and creatures are in Your Hands.

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ; ਸਦ ਹੀ ਸਾਥਿ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ (1144-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak's God is always with him. ||4||16||29||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1144-3)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1144-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's Name, is the Inner-knower of my heart.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਆਵੈ ਕਾਮੀ ॥ (1144-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's Name (Naam) is so useful to me.

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ; ਰਵਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1144-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's Name permeates each and every hair of mine.

ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੈ ; ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ (1144-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Perfect True Guru has given me this gift. ||1||

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰ ॥ (1144-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Jewel of Almighty's Name (Naam) is my treasure.

ਅਗਮ ਅਮੋਲਾ ; ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1144-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

It is inaccessible (beyond the grasp of the mind), priceless, infinite and incomparable. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ॥ (1144-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my unmoving, unchanging Master.

ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਸਭ ਮਹਿ ਬਨੀ ॥ (1144-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The glory of Almighty's Name (Naam) spreads over the whole world.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਪੂਰਾ ਸਾਹੁ ॥ (1144-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my perfect master of wealth.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਬੇਪਰਵਾਹੁ ॥੨॥ (1144-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my independence. ||2||

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ (1144-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my food and love.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਮਨ ਕਾ ਸੁਆਉ ॥ (1144-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is the objective of my mind.

ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1144-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
By the Grace of the Saints, I never forget Almighty's Name (Naam).

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਅਨਹਦ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੩॥ (1144-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Repeating the Unstruck Sound-current of the Naad resounds. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (1144-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
By God's Grace, I have obtained the nine treasures of Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨਾਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1144-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, I am tuned in to Almighty's Name (Naam).

ਧਨਵੰਤੇ ; ਸੇਈ ਪਰਧਾਨ ॥ (1144-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
They alone are wealthy and supreme,

ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮੁ ; ਨਿਧਾਨ ॥੪॥੧੭॥੩੦॥ (1144-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, who have the treasure of Almighty's Name (Naam). ||4||17||30||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1144-9)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਤੂ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ; ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮਾਤਾ ॥ (1144-9, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

You are my Father, and You are my Mother.

ਤੂ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ; ਸੁਖ ਦਾਤਾ ॥ (1144-9, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

You are my Soul, my Breath of Life, the Giver of Peace.

ਤੂ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ; ਹਉ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ॥ (1144-9, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

You are my Master; I am Your slave.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ; ਨਹੀ ਕੋ ਮੇਰਾ ॥੧॥ (1144-10, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

Without You, I have no one at all. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ (1144-10, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

Please bless me with Your Mercy, God, and give me this gift,

ਤੁਮ੍ਰੀ ਉਸਤਤਿ ; ਕਰਉ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1144-10, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

that I may sing Your Praises, day and night. ||1||Pause||

ਹਮ ਤੇਰੇ ਜੰਤ ; ਤੂ ਬਜਾਵਨਹਾਰਾ ॥ (bjwvn-hwrw bolo) (1144-11, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

I am Your musical instrument, and You are the Musician.

ਹਮ ਤੇਰੇ ਭਿਖਾਰੀ ; ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (1144-11, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

I am Your beggar; please bless me with Your charity, O Great Giver.

ਤਉ ਪਰਸਾਦਿ ; ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣੇ ॥ (1144-11, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

By Your Grace, I enjoy love and pleasures.

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਣੇ ॥੨॥ (1144-12, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

You are deep within each and every heart. ||2||

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ (1144-12, ਭੈਰਉ, ਮः 5)

By Your Grace, I chant the Name.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਤੁਮਰੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1144-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing Your Glorious Praises.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਦਇਆ ਤੇ ; ਹੋਇ ਦਰਦ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (1144-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In Your Mercy, You take away our pains.

ਤੁਮਰੀ ਮਇਆ ਤੇ ; ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥੩॥ (1144-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

By Your Mercy, the heart-lotus blossoms forth. ||3||

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਉ ; ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1144-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Divine Guru.

ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ; ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ (1144-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His Darshan (Sight) is fruitful and rewarding; His service is immaculate and pure.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ; ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ (1144-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Be Merciful to me, O my Almighty and Master,

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਨਾਨਕੁ ਨਿਤ ਤੇਰੇ ॥੪॥੧੮॥੩੧॥ (1144-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

that Guru Nanak may continually sing Your Glorious Praises. ||4||18||31||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1144-15)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਜਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (1144-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His Regal Court is the highest of all.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਤਾ ਕਉ ਜੋਹਾਰੁ ॥ (1144-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I humbly bow to Him, forever and ever.

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ; ਜਾ ਕਾ ਥਾਨ ॥ (1144-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His place is the highest of the high.

ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਮਿਟਹਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ (1144-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of sins are erased by Almighty's Name. ||1||

ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1144-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In His Sanctuary, we find eternal peace.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਾ ਕਉ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1144-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He Mercifully unites us with Himself. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੇ ਕਰਤਬ ; ਲਖੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (1144-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His wondrous actions cannot even be described.

ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ; ਸਭ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ (1144-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All hearts rest their faith and hope in Him.

ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਆ ; ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1144-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is manifest in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (1144-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The devotees lovingly worship and adore Him night and day. ||2||

ਦੇਦੇ ; ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ (dyNdy bolo) (1144-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He gives, but His treasures are never exhausted.

ਖਿਨ ਮਹਿ ; ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰ ॥ (auQwpn-hwr bolo) (1144-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In an instant, He establishes and disestablishes.

ਜਾ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ; ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (1144-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

No one can erase the Hukam of His Command.

ਸਿਰਿ ਪਾਤਿਸਾਹਾ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥੩॥ (1144-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The True Master is above the heads of kings. ||3||

ਜਿਸ ਕੀ ਓਟ ; ਤਿਸੈ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (1144-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is my Anchor and Support; I place my hopes in Him.

ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਹਮਰਾ ; ਤਿਸ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ (1145-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I place my pain and pleasure before Him.

ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ; ਸਭੁ ਜਨ ਕਾ ਪੜਦਾ ॥ (1145-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He covers the faults of His humble servant.

ਨਾਨਕੁ ; ਤਿਸ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਦਾ ॥੪॥੧੯॥੩੨॥ (1145-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sings His Praises. ||4||19||32||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1145-2)

Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji used to walk from his residence to Sri Harmandir Sahib daily. A voice of a weeping lady used to be heard. Once Guru Ji stopped and uttered the following Shabad as sermons to the Sikhs;

ਰੋਵਨਹਾਰੀ ; ਰੋਜੁ ਬਨਾਇਆ ॥ (1145-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The whiner whines every day.

ਬਲਨ ਬਰਤਨ ਕਉ ; ਸਨਬੰਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ (1145-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His attachment to his household and entanglements cloud his mind.

ਬੂਝਿ ; ਬੈਰਾਗੁ ਕਰੇ ਜੇ ਕੋਇ ॥ (1145-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

If someone becomes detached through understanding,

ਜਨਮ ਮਰਣ ; ਫਿਰਿ ਸੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1145-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

he will not have to suffer in birth and death again. ||1||

ਬਿਖਿਆ ਕਾ ਸਭੁ ; ਧੰਧੁ ਪਸਾਰੁ ॥ (1145-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All of his conflicts are extensions of his corruption.

ਵਿਰਲੈ ਕੀਨੋ ; ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1145-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

How rare is that person who takes Almighty's Name (Naam) as his Support. ||1||Pause||

ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ; ਰਹੀ ਬਿਆਪਿ ॥ (1145-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The three-phased Maya infects all.

ਜੋ ਲਪਟਾਨੋ ; ਤਿਸੁ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪ ॥ (1145-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Whoever clings to it suffers pain and sorrow.

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ; ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥ (1145-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
There is no peace without meditating on Almighty's Name.

ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ; ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥੨॥ (1145-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
By great good fortune, the treasure of Almighty's Name (Naam) is received. ||2||

ਸ੍ਵਾਂਗੀ ਸਿਉ ; ਜੋ ਮਨੁ ਰੀਝਾਵੈ ॥ (suAWgI bolo) (1145-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
One who loves the actor in his mind,

ਸ੍ਵਾਗਿ ਉਤਾਰਿਐ ; ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ (suAwig bolo) (1145-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
later regrets it when the actor takes off his costume.

ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ; ਜੈਸੇ ਬਰਤਨਹਾਰ ॥ (brqn-hwr bolo) (1145-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The shade from a cloud is transitory,

ਤੈਸੋ ਪਰਪੰਚੁ ; ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥੩॥ (1145-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
like the worldly paraphernalia of attachment and corruption. ||3||

ਏਕ ਵਸਤੁ ; ਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1145-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
If someone is blessed with the singular substance,

ਪੂਰਨ ਕਾਜੁ ; ਤਾਹੀ ਕਾ ਹੋਇ ॥ (1145-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
then all of his tasks are accomplished to perfection.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥ (1145-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
One who obtains by Guru's Grace

ਨਾਨਕ ; ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਨੁ ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ (1145-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
- Guru Nanak says, his coming into the world is certified and approved. ||4||20||33||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1145-8)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਜੋਨੀ ਭਵਨਾ ॥ (1145-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Slandering the Saints, the mortal wanders in reincarnation.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਰੋਗੀ ਕਰਨਾ ॥ (1145-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Slandering the Saints, he is diseased.

ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਦੂਖ ਸਹਾਮ ॥ (1145-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Slandering the Saints, he suffers in pain.

ਡਾਨੁ ਦੈਤ ; ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਜਾਮ ॥੧॥ (1145-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The slanderer is punished by the Messenger of Death. ||1||

ਸੰਤ ਸੰਗਿ ; ਕਰਹਿ ਜੋ ਬਾਦੁ ॥ (1145-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Those who argue and fight with the Saints

ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ; ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸਾਦੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1145-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
- those slanderers find no happiness at all. ||1||Pause||

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਕੰਧੁ ਛੇਦਾਵੈ ॥ (1145-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Slandering the devotees, the wall of the mortal's body is shattered.

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਨਰਕੁ ਭੁੰਚਾਵੈ ॥ (1145-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Slandering the devotees, he suffers in hell.

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਗਰਭ ਮਹਿ ਗਲੈ ॥ (1145-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Slandering the devotees, he rots in the womb.

ਭਗਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ; ਰਾਜ ਤੇ ਟਲੈ ॥੨॥ (1145-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Slandering the devotees, he loses his realm and power. ||2||

ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ; ਕਤਹੂ ਨਾਹਿ ॥ (1145-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The slanderer finds no salvation at all.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ (1145-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He eats only that which he himself has planted.

ਚੋਰ ਜਾਰ ; ਜੂਆਰ ਤੇ ਬੁਰਾ ॥ (1145-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He is worse than a thief, a lecher, or a gambler.

ਅਣਹੋਦਾ ਭਾਰੁ ; ਨਿੰਦਕਿ ਸਿਰਿ ਧਰਾ ॥੩॥ (1145-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The slanderer places an unbearable burden upon his head. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ; ਭਗਤ ਨਿਰਵੈਰ ॥ (1145-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The devotees of the Supreme Almighty are beyond hate and vengeance.

ਸੋ ਨਿਸਤਰੈ ; ਜੋ ਪੂਜੈ ਪੈਰ ॥ (1145-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Whoever worships their feet is emancipated.

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ; ਨਿੰਦਕੁ ਭੋਲਾਇਆ ॥ (1145-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Primal Almighty has deluded and confused the slanderer.

ਨਾਨਕ ; ਕਿਰਤੁ ਨ ਜਾਇ ਮਿਟਾਇਆ ॥੪॥੨੧॥੩੪॥ (1145-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, the record of one's past actions cannot be erased. ||4||21||34||

ਭੈਰਉ . ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1145-14)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਬੇਦ ਅਰੁ ਨਾਦ ॥ (1145-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name, is for me the Vedas and the Sound-current of the Naad.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਪੂਰੇ ਕਾਜ ॥ (1145-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Through my tasks are perfectly accomplished.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਪੂਜਾ ਦੇਵ ॥ (1145-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my worship of deities.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ (1145-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my service to the Guru. ||1||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1145-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru has implanted Almighty's Name (Naam) within me.

ਸਭ ਤੇ ਉਤਮੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1145-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The highest task of all is Almighty's Name. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (m`jn bolo) (1145-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my cleansing bath and purification.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਪੂਰਨ ਦਾਨੁ ॥ (1145-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my perfect donation of charity.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਤੇ ਸਗਲ ਪਵੀਤ ॥ (1145-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Those who repeat Almighty's Name (Naam) are totally purified.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੨॥ (1145-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Those who chant Almighty's Name (Naam) are my friends and Siblings of Destiny. ||2||

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਸਉਣ ਸੰਜੋਗ ॥ (1145-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my auspicious omen and good fortune.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੁ ਭੋਗ ॥ (1145-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is the sublime food which satisfies me.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਸਗਲ ਆਚਾਰ ॥ (1145-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my good conduct.

ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ; ਨਿਰਮਲ ਬਿਉਹਾਰ ॥੩॥ (1145-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name (Naam) is my immaculate occupation. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ (1145-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
All those humble beings whose minds are filled with the One God

ਸਗਲ ਜਨਾ ਕੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ (1145-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
have the Support of Almighty.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1145-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, sing the Glorious Praises of Almighty with your mind and body.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੪॥੨੨॥੩੫॥ (1145-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Almighty bestows His Name. ||4||22||35||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1146-1)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਨਿਰਧਨ ਕਉ ; ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਧਨਾ ॥ (1146-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You bless the poor with wealth, Dear Almighty.

ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਜਾਹਿ ; ਨਿਰਮਲ ਮਨਾ ॥ (1146-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Countless sins are taken away, and the mind becomes immaculate and pure.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ (1146-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All the mind's desires are fulfilled, and one's tasks are perfectly accomplished.

ਭਗਤ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਦੇਵਹੁ ਨਾਮ ॥੧॥ (1146-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You bestow Your Name upon Your devotee. ||1||

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ; ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ॥ (1146-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Service to Almighty, our Sovereign King, is fruitful and rewarding.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ; (krwvn-hwr bolo)
ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1146-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Our Master is the Creator, the Cause of causes; no one is turned away from His Door empty-handed. ||1||Pause||

ਰੋਗੀ ਕਾ ; ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ (1146-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God eradicates the disease from the diseased person.

ਦੁਖੀਏ ਕਾ ; ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋਗੁ ॥ (1146-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God takes away the sorrows of the suffering.

ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ; ਤੁਮ੍ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥ (1146-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

And those who have no place at all - You seat them upon the place.

ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ; ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥੨॥ (1146-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You link Your slave to devotional worship. ||2||

ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ (1146-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God bestows honor on the dishonored.

ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ; ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ (su-igAwnu bolo) (1146-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He makes the foolish and ignorant become clever and wise.

ਸਗਲ ਭਇਆਨ ਕਾ ; ਭਉ ਨਸੈ ॥ (1146-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The fear of all fear disappears.

ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ; ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥ (1146-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty dwells within the mind of His humble servant. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ; ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥ (1146-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty is the Treasure of Peace.

ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥ (1146-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The nectar of Almighty's Name is the essence of reality.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ (1146-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He enjoins the mortals to serve the Saints.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੨੩॥੩੬॥ (1146-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, such a person merges in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||4||23||36||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1146-7)

Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: A Sikh asked Guru Arjan Dev Ji, "What are the benefits of attending a true congregation?" Guru Ji replied,

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (1146-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Realm of the Saints, Almighty dwells in the mind.

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ (1146-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Realm of the Saints, all sins run away.

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (1146-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Realm of the Saints, one's lifestyle is immaculate.

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ (1146-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Society of the Saints, one comes to love the One Master. ||1||

ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ ; ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1146-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
That alone is called the Realm of the Saints,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1146-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
where only the Glorious Praises of the Supreme Almighty are sung. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ (1146-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Realm of the Saints, birth and death are ended.

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ (1146-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Realm of the Saints, the Messenger of Death cannot touch the mortal.

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਹੋਇ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ (1146-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Society of the Saints, one's speech becomes immaculate

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥ (1146-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the realm of the saints, Almighty's Name is chanted. ||2||

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ; ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ (1146-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Realm of the Saints is the eternal, ever-stable place.

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ (1146-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Realm of the Saints, sins are destroyed.

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਨਿਰਮਲ ਕਥਾ ॥ (1146-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Realm of the Saints, the immaculate sermon is spoken.

ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥ (1146-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Society of the Saints, the pain of egotism runs away. ||3||

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ; ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (1146-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Realm of the Saints cannot be destroyed.

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (1146-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Realm of the Saints, is Almighty, the Treasure of Virtue.

ਸੰਤ ਮੰਡਲ ; ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (1146-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Realm of the Saints is the resting place of our Master.

ਨਾਨਕ ; ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੨੪॥੩੭॥ (1146-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, He is woven into the fabric of His devotees, through and through. ||4||24||37||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1146-13)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ; ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ (1146-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Why worry about disease, when Almighty Himself protects us?

ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ; ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (1146-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person whom Almighty protects, does not suffer pain and sorrow.

ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ (1146-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person, upon whom God showers His Mercy

ਤਿਸੁ ਊਪਰ ਤੇ ; ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ (1146-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- Death hovering above him is turned away. ||1||

ਸਦਾ ਸਖਾਈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1146-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's Name, is forever our Help and Support.

ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ , ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ;
ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1146-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When He comes to mind, the mortal finds lasting peace, and the Messenger of Death cannot even approach him. ||1||Pause||

ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ; ਤਬ ਕਿਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ (1146-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When this being did not exist, who created him then?

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ; ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ (1146-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
What has been produced from the source?

ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ; ਆਪਿ ਜੀਵਾਲੈ ॥ (1146-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He Himself kills, and He Himself rejuvenates.

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ; ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥ (1146-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He cherishes His devotees forever. ||2||

ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ; ਤਿਸ ਕੈ ਹਾਥ ॥ (1146-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Know that everything is in His Hands.

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ; ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ (1146-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My God is the Master of the masterless.

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ; ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥ (1146-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
His Name is the Destroyer of pain.

ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ; ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ (1146-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Singing His Glorious Praises, you shall find peace. ||3||

ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ; ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1146-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
O my Master, please listen to the prayer of Your Saint.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ; ਤੁਮ੍ਰੈ ਪਾਸਿ ॥ (1146-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I place my soul, my breath of life and wealth before You.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ; ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ (1146-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
All this world is Yours; it meditates on You.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨੫॥੩੮॥ (1147-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Please shower Guru Nanak with Your Mercy and bless him with peace. ||4||25||38||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1147-1)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ; ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ (1147-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With Your Support, I survive in the Dark Age of Kalyug.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ (1147-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With Your Support, I sing Your Glorious Praises.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਨ ਪੋਹੈ ਕਾਲੁ ॥ (1147-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With Your Support, death cannot even touch me.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ (1147-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With Your Support, my entanglements vanish. ||1||

ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ; ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ (1147-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In this world and the next, I have Your Support.

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ; ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1147-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The One Master, our Master, is all-pervading. ||1||Pause||

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ (1147-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With Your Support, I celebrate blissfully.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ (1147-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With Your Support, I chant the Guru's Mantra.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ (1147-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With Your Support, I cross over the terrifying world-ocean.

ਰਾਖਣਹਾਰੁ ; ਪੂਰਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ (1147-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Perfect Master, our Protector and Savior, is the Ocean of Peace. ||2||

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ (1147-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With Your Support, I have no fear.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1147-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The True Master is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ (1147-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

With Your Support, my mind is filled with Your Power.

ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ; ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥ (1147-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Here and there, You are my Court of Appeal. ||3||

ਤੇਰੀ ਟੇਕ ; ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ (1147-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I take Your Support, and place my faith in You.

ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ (1147-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All meditate on God, the Treasure of Virtue.

ਜਪਿ ਜਪਿ ; ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ ਦਾਸਾ ॥ (1147-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on You, Your slaves celebrate in bliss.

ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥੨੬॥੩੯॥ (1147-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak meditates in remembrance on the True Master, the Treasure of Virtue. ||4||26||39||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1147-7)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ; ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ (1147-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

First, I gave up slandering others.

ਉਤਰਿ ਗਈ ; ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦਾ ॥ (1147-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All the anxiety of my mind was dispelled.

ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ; ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥ (1147-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Greed and attachment were totally banished.

ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ; ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (1147-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I see God ever-present, close at hand; I have become a great devotee. ||1||

ਐਸੋ ਤਿਆਗੀ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (1147-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Such a renunciate is very rare.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1147-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Such a humble servant chants Almighty's Name. ||1||Pause||

ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ; ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ (1147-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have forsaken my egotistical intellect.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ; ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥ (1147-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The love of sexual desire and anger has vanished.

ਨਾਮ ਧਿਆਏ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (1147-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I meditate on Almighty's Name.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥ (1147-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Company of the Holy, I am emancipated. ||2||

ਬੈਰੀ ਮੀਤ ; ਹੋਏ ਸੰਮਾਨ ॥ (1147-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Enemy and friend are all the same to me.

ਸਰਬ ਮਹਿ ; ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ (1147-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Perfect Almighty is permeating all.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1147-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Accepting the Will of God, I have found peace.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ (1147-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has implanted Almighty's Name within me. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥ (1147-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person, whom Almighty, in His Mercy, saves

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ; ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ (1147-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- that devotee chants and meditates on Almighty's Name (Naam).

ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ; ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥ (1147-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person, whose mind is illumined, and who obtains understanding through the Guru

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥੨੭॥੪੦॥ (1147-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- says Guru Nanak, he is totally fulfilled. ||4||27||40||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1147-13)

Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: A Sikh came to Guru Ji and asked, "In what can one obtain happiness?" Guru Ji replied,

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ; ਬਹੁਤੈ ਧਨਿ ਖਾਟੇ ॥ (1147-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

There is no peace in earning lots of money.

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ; ਪੇਖੇ ਨਿਰਤਿ ਨਾਟੇ ॥ (1147-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

There is no peace in watching dances and plays.

ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ; ਬਹੁ ਦੇਸ ਕਮਾਏ ॥ (1147-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

There is no peace in conquering lots of countries.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (1147-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All peace comes from singing the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਲਹਹੁ ॥ (1147-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You shall obtain peace, poise and bliss,

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਹਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1147-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

when you find the Saadh Sangat, the Company of the Holy, by great good fortune. As Gurmukh, utter Almighty's Name. ||1||Pause||

ਬੰਧਨ ; ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ॥ (1147-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Mother, father, children and spouse - all place the mortal in bondage.

ਬੰਧਨ ; ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਉ ਕਰਤਾ ॥ (1147-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Religious rituals and actions done in ego place the mortal in bondage.

ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ; ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ (1147-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

If Almighty, the Shatterer of bonds, abides in the mind,

ਤਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ (1147-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

then peace is obtained, dwelling in the home of the self deep within. ||2||

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ; ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ (1147-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Everyone is a beggar; God is the Great Giver.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ; ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ ॥ (1147-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Treasure of Virtue is the Infinite, Endless Master.

ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਕਰੇ ; ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ (1147-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person, unto whom God grants His Mercy

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਤਿਨੈ ਜਨਿ ਜਪਨਾ ॥੩॥ (1147-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- that humble being chants Almighty's Name. ||3||

ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ; ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1147-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I offer my prayer to my Guru.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ (1147-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

O Primal Almighty, Treasure of Virtue, please bless me with Your Grace.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1147-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have come to Your Sanctuary.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ;
ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ (gusWel bolo) (1147-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

If it pleases You, please protect me, Dear Almighty of the World. ||4||28||41||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1147-19)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਤਿਆਗਿਓ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (1147-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Meeting with the Guru, I have forsaken the love of duality.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪਿਓ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1148-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
As Gurmukh, I chant Almighty's Name.

ਬਿਸਰੀ ਚਿੰਤ ; ਨਾਮਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ (1148-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My anxiety is gone, and I am in love with Almighty's Name.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਸੋਇਆ ਜਾਗਾ ॥੧॥ (1148-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I was asleep for countless lifetimes, but I have now awakened. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1148-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Granting His Grace, He has linked me to His service.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1148-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all pleasures are found. ||1||Pause||

ਰੋਗ ਦੋਖ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1148-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Guru's Shabad (Gurbani) has eradicated disease and evil.

ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ; ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਸਾਰੇ ॥ (1148-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My mind has absorbed the medicine of Almighty's Name (Naam).

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦ ॥ (1148-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Meeting with the Guru, my mind is in bliss.

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ; ਨਾਮ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ (1148-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
All treasures are in Almighty's Name God. ||2||

ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ; ਮਿਟੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (1148-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My fear of birth and death and the Messenger of Death has been dispelled.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸ ॥ (1148-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the inverted lotus of my heart has blossomed forth.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ; ਨਿਹਚਲੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ (1148-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Singing the Glorious Praises of Almighty, I have found eternal, abiding peace.

ਪੂਰਨ ਹੋਏ ; ਸਗਲੇ ਕਾਮ ॥੩॥ (1148-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
All my tasks are perfectly accomplished. ||3||

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ; ਆਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (dul`B bolo) (1148-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
This human body, so difficult to obtain, is approved by Almighty.

ਸਫਲ ਹੋਈ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1148-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Chanting Almighty's Name, it has become fruitful.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ (1148-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Says Guru Nanak, God has blessed me with His Mercy.

ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ; ਜਪਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ (1148-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
With every breath and morsel of food, I meditate on Almighty. ||4||29||42||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1148-6)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ; ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1148-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
His Name is the Highest of all.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਤਾ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1148-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Sing His Glorious Praises, forever and ever.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1148-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Meditating in remembrance on Him, all pain is dispelled.

ਸਰਬ ਸੂਖ ; ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (1148-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
All pleasures come to dwell in the mind. ||1||

ਸਿਮਰਿ ਮਨਾ ; ਤੂ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1148-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
O my mind, meditate in remembrance on the True Master.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1148-8, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

In this world and the next, you shall be saved. ||1||Pause||

ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ; ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ (isrjn-hwr bolo) (1148-9, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

The Immaculate Almighty is the Creator of all.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਦੇਵੈ ਆਹਾਰ ॥ (1148-9, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

He gives sustenance to all beings and creatures.

ਕੋਟਿ ਖਤੇ ; ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰ ॥ (1148-9, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

He forgives millions of sins and mistakes in an instant.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ; ਸਦਾ ਨਿਸਤਾਰ ॥੨॥ (1148-9, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Through loving devotional worship, one is emancipated forever. ||2||

ਸਾਚਾ ਧਨੁ ; ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1148-10, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

True wealth and true glorious greatness,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ; ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1148-10, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

and eternal, unchanging wisdom, are obtained from the Perfect Guru.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ (rwKn-hwrw bolo) (1148-10, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

When the Protector, the Savior Master, bestows His Mercy,

ਤਾ ਕਾ ; ਸਗਲ ਮਿਟੈ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ (1148-11, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

all spiritual darkness is dispelled. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਧਿਆਨ ॥ (1148-11, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

I focus my meditation on the Supreme Almighty.

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ; ਨਿਰਬਾਨ ॥ (1148-11, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Almighty of Nirvaanaa is totally pervading and permeating all.

ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਮੇਟਿ ; ਮਿਲੇ ਗੋਪਾਲ ॥ (1148-12, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Eradicating illusion and fear, I have met Almighty of the World.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਗੁਰ ਭਏ , ਦਇਆਲ ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ (1148-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Guru has become merciful to Guru Nanak. ||4||30||43||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1148-13)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1148-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Him, the mind is illumined.

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ; ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1148-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Suffering is eradicated, and one comes to dwell in peace and poise.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਇ ॥ (1148-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

They alone receive it, unto whom God gives it.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ; ਪਾਏ ਸੇਵ ॥੧॥ (pWey bolo) (1148-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

They are blessed to serve the Perfect Guru. ||1||

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ (1148-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All peace and comfort are in Your Name, God.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1148-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, O my mind, sing His Glorious Praises. ||1||Pause||

ਜੋ ਇਛੈ ; ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1148-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You shall receive the fruits of your desires,

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ (1148-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

when Almighty's Name comes to dwell in the mind.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ; ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ (1148-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty, your comings and goings cease.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ (1148-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Through loving devotional worship, lovingly focus your attention on God. ||2||

ਬਿਨਸੇ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1148-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger and egotism are dispelled.

ਤੂਟੇ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰ ॥ (1148-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Love and attachment to Maya are broken.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਟੇਕ ; ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (1148-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Lean on God's Support, day and night.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੩॥ (1148-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty has given this gift. ||3||

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ; ਸੁਆਮੀ ॥ (krwvn-hwr bolo) (1148-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Our Master is the Creator, the Cause of causes.

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1148-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is the Inner-knower, the Searcher of all hearts.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇ ॥ (1148-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Bless me with Your Grace, Master, and link me to Your service.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੩੧॥੪੪॥ (1148-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Slave Guru Nanak has come to Your Sanctuary. ||4||31||44||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1148-19)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਲਾਜ ਮਰੈ ; ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ (1148-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who does not repeat Almighty's Name, shall die of shame.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ; ਸੁਖੀ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ॥ (1148-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without the Name, how can he ever sleep in peace?

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ; ਪਰਮ ਗਤਿ ਚਾਹੈ ॥ (1148-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The mortal abandons meditative remembrance of Almighty, and then wishes for the state of supreme salvation;

ਮੂਲ ਬਿਨਾ ; ਸਾਖਾ ਕਤ ਆਹੈ ॥੧॥ (1149-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

but without roots, how can there be any branches? ||1||

ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ॥ (1149-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

O my mind, meditate on the Guru, Master of the Universe.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੈ ;
ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1149-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The filth of countless incarnations shall be washed away. Breaking your bonds, you shall be united with Almighty. ||1||Pause||

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ; ਕਹਾ ਸੁਚਿ ਸੈਲੁ ॥ (nHwie bolo) (1149-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

How can a stone be purified by bathing at a sacred shrine of pilgrimage?

ਮਨ ਕਉ ਵਿਆਪੈ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ॥ (1149-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The filth of egotism clings to the mind.

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ; ਬੰਧਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ (1149-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of rituals and actions taken are the root of entanglements.

ਹਰਿ ਕੇ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ; ਬਿਰਥਾ ਪੂਲੁ ॥੨॥ (1149-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without meditating and vibrating on Almighty, the mortal gathers only worthless bundles of straw. ||2||

ਬਿਨੁ ਖਾਏ ; ਬੂਝੈ ਨਹੀ ਭੂਖ ॥ (1149-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without eating, hunger is not satisfied.

ਰੋਗੁ ਜਾਇ ; ਤਾਂ ਉਤਰਹਿ ਦੂਖ ॥ (1149-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When the disease is cured, then the pain goes away.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਲੋਭ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ॥ (1149-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The mortal is engrossed in sexual desire, anger, greed and attachment.

ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨਾ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਹੀ ਜਾਪਿਆ ॥੩॥ (1149-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He does not meditate on God, that God who created him. ||3||

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ ; ਧੰਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1149-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Blessed, blessed is the Holy Saint, and blessed is Almighty's Name.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1149-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Twenty-four hours a day, sing the Kirtan, the Glorious Praises of Almighty.

ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ; ਧਨੁ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ (1149-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Blessed is the devotee of Almighty, and blessed is the Creator Master.

ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ (1149-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Guru Nanak seeks the Sanctuary of God, the Primal, the Infinite. ||4||32||45||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1149-6)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਏ ; ਭਉ ਗਏ ॥ (1149-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When the Guru was totally pleased, my fear was taken away.

ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨ ; ਮਨ ਮਹਿ ਲਏ ॥ (1149-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I enshrine the Name of the Immaculate Master within my mind.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ; ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (1149-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He is Merciful to the meek, forever Compassionate.

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ; ਸਗਲੇ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ (1149-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
All my entanglements are finished. ||1||

ਸੂਖ ਸਹਜ ; ਆਨੰਦ ਘਨੇ ॥ (1149-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I have found peace, poise, and myriads of pleasures.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨ ਭਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1149-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, fear and illusion are dispelled. My tongue chants the nectar of Almighty's Name. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਹੇਤੁ ॥ (1149-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have fallen in love with Almighty's Lotus Feet.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿਓ ; ਮਹਾ ਪਰੇਤੁ ॥ (1149-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In an instant, the terrible demons are destroyed.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਿ ॥ (1149-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I meditate and chant Almighty's Name.

ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਗੋਵਿਦ ਗੁਰ ਆਪਿ ॥੨॥ (1149-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Guru is Himself the Savior Master, Master of the Universe. ||2||

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ ॥ (1149-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He Himself cherishes His servant forever.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ; ਸਾਸ ਨਿਹਾਰੈ ॥ (1149-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He watches over every breath of His humble devotee.

ਮਾਨਸ ਕੀ ; ਕਹੁ ਕੇਤਕ ਬਾਤ ॥ (1149-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Tell me, what is the nature of human beings?

ਜਮ ਤੇ ਰਾਖੈ ; ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥੩॥ (1149-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty extends His Hand, and saves them from the Messenger of Death. ||3||

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ; ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ (1149-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Immaculate is the Glory, and Immaculate is the way of life,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਆਇਆ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ (1149-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

of those who remember the Supreme Almighty in their minds.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (1149-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Guru, in His Mercy, has granted this Gift.

ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੩੩॥੪੬॥ (1149-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has obtained the treasure of Almighty's Name. ||4||33||46||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1149-13)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ; ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥ (1149-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My Guru is the All-powerful Master, the Creator, the Cause of causes.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ; ਸੁਖਦਾਤਾ ਨੇਰਾ ॥ (1149-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He is the Soul, the Breath of Life, the Giver of Peace, always near.

ਭੈ ਭੰਜਨ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਰਾਇ ॥ (1149-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He is the Destroyer of fear, the Eternal, Unchanging, Sovereign Master King.

ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (1149-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Gazing upon His Darshan (Sight), all fear is dispelled. ||1||

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ (1149-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Wherever I look, is the Protection of Your Sanctuary.

ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1149-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice, a sacrifice to the Feet of the True Guru. ||1||Pause||

ਪੂਰਨ ਕਾਮ ; ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1149-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My tasks are perfectly accomplished, meeting the Divine Guru.

ਸਭਿ ਫਲਦਾਤਾ ; ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ॥ (1149-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He is the Giver of all rewards. Serving Him, I am immaculate.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ; ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ (1149-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He reaches out with His Hand to His slaves.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦ ਦੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ (1149-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name abides in their hearts. ||2||

ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ; ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਸੋਗੁ ॥ (1149-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
They are forever in bliss, and do not suffer at all.

ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ (1149–17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

No pain, sorrow or disease afflicts them.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ; ਤੂ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ (krxY-hwru bolo) (1149–17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Everything is Yours, O Creator Master.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਗੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੩॥ (1149–17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Guru is the Supreme Almighty, the Inaccessible (beyond the grasp of the mind) and Infinite. ||3||

ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ; ਅਚਰਜ ਬਾਣੀ ॥ (1149–18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His Glorious Grandeur is immaculate, and the Bani of His Word is wonderful!

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਪੂਰਨ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (1149–18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Perfect Supreme Almighty is pleasing to my mind.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ (1149–18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is permeating the waters, the lands and the skies.

ਨਾਨਕ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੩੪॥੪੭॥ (1149–19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, everything comes from God. ||4||34||47||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1149–19)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ; ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਚਰਣੇ ॥ (rw~qw bolo) (1149–19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My mind and body are imbued with the Love of Almighty's Feet.

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨ ਕਰਣੇ ॥ (1150–1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All the desires of my mind have been perfectly fulfilled.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗਾਵਤ ਭਗਵੰਤੁ ॥ (1150–1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing of Almighty.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ; ਪੂਰਾ ਮੰਤੁ ॥੧॥ (1150–1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The True Guru has imparted this perfect wisdom. ||1||

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1150-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Very fortunate are those who love Almighty's Name.

ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1150-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Associating with them, we cross over the world-ocean. ||1||Pause||

ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ; ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਏਕ ॥ (1150-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
They are spiritual teachers, who meditate in remembrance on the One Master.

ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ; ਜਿਸੁ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (1150-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Wealthy are those who have a discriminating intellect.

ਸੋ ਕੁਲਵੰਤਾ ; ਜਿ ਸਿਮਰੈ ਸੁਆਮੀ ॥ (1150-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Noble are those who remember their Master in meditation.

ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ; ਜਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨੀ ॥੨॥ (1150-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Honorable are those who understand their own selves. ||2||

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (1150-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, I have obtained the supreme status.

ਗੁਣ ਗੋੁਪਾਲ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1150-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Day and night I meditate on the Virtues of Almighty.

ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ; ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (1150-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
My bonds are broken, and my hopes are fulfilled.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥੩॥ (1150-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Feet of Almighty now abide in my heart. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ (1150-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Says Guru Nanak, one whose karma is perfect

ਸੋ ਜਨੁ ਆਇਆ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (1150-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
- that humble being enters the Sanctuary of God.

ਆਪਿ ਪਵਿਤੁ ; ਪਾਵਨ ਸਭਿ ਕੀਨੇ ॥ (1150-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He himself is pure, and he sanctifies all.

ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ; ਰਸਨਾ ਚੀਨ੍ਹੇ ॥੪॥੩੫॥੪੮॥ (1150-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His tongue chants Almighty's Name, the Source of Nectar. ||4||35||48||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1150-6)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (1150-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Repeating Almighty's Name, no obstacles block the way.

ਨਾਮੁ ਸੁਣਤ ; ਜਮੁ ਦੂਰਹੁ ਭਾਗੈ ॥ (1150-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Listening to the Messenger of Death runs far away.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਸਭ ਦੂਖਹ ਨਾਸੁ ॥ (1150-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Repeating all pains vanish.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (1150-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Lotus Feet dwell within. ||1||

ਨਿਰਬਿਘਨ ਭਗਤਿ ; (inr-ibGn bolo)
ਭਜੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1150-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating, vibrating Almighty's Name, is unobstructed devotional worship.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1150-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of Almighty with loving affection and energy. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਕਿਛੁ ਚਾਖੁ ਨ ਜੋਹੈ ॥ (1150-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, the Eye of Death cannot see you.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਦੈਤ ਦੇਉ ਨ ਪੋਹੈ ॥ (1150-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, demons and ghosts shall not touch you.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਨ ਬਧੈ ॥ (1150-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, attachment and pride shall not bind you.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਨ ਰੁਧੈ ॥੨॥ (1150-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, you shall not be consigned to the womb of reincarnation. ||2||

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ; ਸਗਲੀ ਬੇਲਾ ॥ (1150-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Any time is a good time to meditate in remembrance on Almighty.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ; ਬਹੁ ਮਾਹਿ ਇਕੇਲਾ ॥ (1150-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Among the masses, only a few meditate in remembrance on Almighty.

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ; ਜਪੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ (1150-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Social class or no social class, anyone may meditate on Almighty.

ਜੋ ਜਾਪੈ ; ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (1150-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Whoever meditates on Him is emancipated. ||3||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਪੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ (1150-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Chant Almighty’s Name in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਾ ; ਪੂਰਨ ਰੰਗੁ ॥ (1150-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Perfect is the Love of Almighty's Name.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1150-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

O God, shower Your Mercy on Guru Nanak,

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ; ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥੪੯॥ (1150-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

that he may think of you with each and every breath. ||4||36||49||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1150-13)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਆਪੇ ਸਾਸਤੁ ; ਆਪੇ ਬੇਦੁ ॥ (1150-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He Himself is the Shaastras, and He Himself is the Vedas.

ਆਪੇ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਣੈ ਭੇਦੁ ॥ (1150-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He knows the secrets of each and every heart.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ; ਜਾ ਕੀ ਸਭ ਵਥੁ ॥ (1150-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is the Embodiment of Light; all beings belong to Him.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ; ਪੂਰਨ ਸਮਰਥੁ ॥੧॥ (1150-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Creator, the Cause of causes, the Perfect All-powerful Master. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹਹੁ ; ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1150-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Grab hold of the Support of God, O my mind.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਰਾਧਹੁ ;
ਦੁਸਮਨ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1150-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

As Gurmukh, worship and adore His Lotus Feet; enemies and pains shall not even approach you. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ (1150-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He Himself is the Essence of the forests and fields, and all the three worlds.

ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ; ਪਰੋਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1150-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The universe is strung on His Thread.

ਆਪੇ ; ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਸੰਜੋਗੀ ॥ (1150-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is the Uniter of Shiva and Shakti - mind and matter.

ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ; ਆਪੇ ਭੋਗੀ ॥੨॥ (1150-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He Himself is in the detachment of Nirvaanaa, and He Himself is the Enjoyer. ||2||

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਤਤ ਤਤ ਸੋਇ ॥ (1150-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Wherever I look, there He is.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1150-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without Him, there is no one at all.

ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ; ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (1150-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Love of the world-ocean is crossed.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੩॥ (1150-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak sings His Glorious Praises in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||3||

ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ; ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (1150-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Liberation, the ways and means of enjoyment and union are under His Control.

ਊਣਾ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ; ਜਨ ਤਾ ਕੈ ॥ (1150-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His humble servant lacks nothing.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ (1150-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person, with whom Almighty, in His Mercy, is pleased

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸੇਈ ਜਨ ਧੰਨ ॥੪॥੩੭॥੫੦॥ (1150-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- O slave Guru Nanak, that humble servant is blessed. ||4||37||50||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1150-19)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ; ਗੋਬਿੰਦ ॥ (1150-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The minds of Almighty's devotee are filled with bliss.

ਅਸਥਿਤਿ ਭਏ ; ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥ (1150-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

They become stable and permanent, and all their anxiety is gone.

ਭੈ ਭ੍ਰਮ ; ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ (1151-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Their fears and illusions are dispelled in an instant.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ (1151-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty comes to dwell in their minds. ||1||

ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਸੰਤ ਸਦਾ ਸਹਾਇ ॥ (1151-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty is forever the Help and Support of the Saints.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪੂਰਨ ਸਭ ਠਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1151-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Inside the home of the heart, and outside as well, the Transcendent Master is always with us, permeating and pervading all places. ||1||Pause||

ਧਨੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਜੁਗਤਿ ; ਗੋਪਾਲ ॥ (1151-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty of the World is my wealth, property, youth and ways and means.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ; ਨਿਤ ਸੁਖ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1151-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He continually cherishes and brings peace to my soul and breath of life.

ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਦੇ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥ (1151-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He reaches out with His Hand and saves His slave.

ਨਿਮਖ ਨ ਛੋਡੈ ; ਸਦ ਹੀ ਸਾਥ ॥੨॥ (1151-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He does not abandon us, even for an instant; He is always with us. ||2||

ਹਰਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1151-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

There is no other Beloved like Almighty.

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ; ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1151-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The True Master takes care of all.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ , ਸੁਤ ਬੰਧੁ ; ਨਰਾਇਣੁ ॥ (1151-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty is our Mother, Father, Son and Relation.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ; ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਾਇਣੁ ॥੩॥ (1151-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Since the beginning of time, and throughout the ages, His devotees sing His Glorious Praises. ||3||

ਤਿਸ ਕੀ ਧਰ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥ (1151-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My mind is filled with the Support and the Power of Almighty.

ਏਕ ਬਿਨਾ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (1151-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without Almighty, there is no other at all.

ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ; ਇਹੁ ਪੁਰਖਾਰਥੁ ॥ (1151-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak's mind is encouraged by this hope,

ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰਾ ; ਸਾਰੇ ਸੁਆਰਥੁ ॥੪॥੩੮॥੫੧॥ (1151-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

that God will accomplish my objectives in life. ||4||38||51||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1151-7)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਭੈ ਕਉ ਭਉ ਪੜਿਆ ; ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ (1151-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Fear itself becomes afraid, when the mortal remembers Almighty's Name in meditation.

**ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਿਟੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਕੀ ;
ਦਾਸ ਕੇ ਹੋਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1151-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All the diseases of the three gunas - the three qualities - are cured, and tasks of Almighty's slaves are perfectly accomplished. ||1||Pause||

**ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਨ ਧਾਮ ॥** (1151-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The people of Almighty always sing His Glorious Praises; they attain His Perfect Mansion.

**ਜਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਬਾਂਛੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ;
ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ਧਰਮਰਾਇ ਜਾਮ ॥੧॥** (1151-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Even the Righteous Judge of Dharma and the Messenger of Death yearn, day and night, to be sanctified by the Blessed Vision of Almighty's humble servant. ||1||

**ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਨਿੰਦਾ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਭਿਮਾਨ ॥** (1151-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, intoxication, egotism, slander and egotistical pride are eradicted in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਐਸੇ ਸੰਤ ਭੇਟਹਿ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੩੯॥੫੨॥ (1151-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

By great good fortune, such Saints are met. Guru Nanak is forever a sacrifice to them. ||2||39||52||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1151-11)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਪੰਚ ਮਜਮੀ ; ਜੋ ਪੰਚਨ ਰਾਖੈ ॥ (1151-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who harbors the five thieves, becomes the embodiment of these five.

ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ; ਨਿਤ ਉਠਿ ਭਾਖੈ ॥ (1151-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He gets up each day and tells lies.

ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਇ ; ਕਰੈ ਪਾਖੰਡ ॥ (1151-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He applies ceremonial religious marks to his body, but practices hypocrisy.

ਝੁਰਿ ਝੁਰਿ ਪਚੈ ; ਜੈਸੇ ਤ੍ਰਿਅ ਰੰਡ ॥੧॥ (1151-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He wastes away in sadness and pain, like a lonely widow. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਸਭ ਝੂਠੁ ॥ (1151-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without Almighty’s Name, everything is false.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ਸਾਕਤ ਮੂਠੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1151-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without the Perfect Guru, liberation is not obtained. In the Court of the True Master, the devotee of Maya is plundered. ||1||Pause||

ਸੋਈ ਕੁਚੀਲੁ ; ਕੁਦਰਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੈ ॥ (1151-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who does not know Almighty's Creative Power is polluted.

ਲੀਪਿਐ ਥਾਇ ; ਨ ਸੁਚਿ ਹਰਿ ਮਾਨੈ ॥ (1151-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Ritualistically plastering one's kitchen square does not make it pure in the Eyes of Almighty.

ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ; ਬਾਹਰੁ ਨਿਤ ਧੋਵੈ ॥ (1151-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
If a person is polluted within, he may wash himself everyday on the outside,

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ; ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ॥੨॥ (1151-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
but in the Court of the True Master, he forfeits his honor. ||2||

ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ; ਕਰੈ ਉਪਾਉ ॥ (1151-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He works for the sake of Maya,

ਕਬਹਿ ਨ ਘਾਲੈ ; ਸੀਧਾ ਪਾਉ ॥ (pWau bolo) (1151-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
but he never places his feet on the right path.

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ; ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਣੈ ॥ (1151-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He never even remembers the One who created him.

ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ; ਮੁਖਹੁ ਵਖਾਣੈ ॥੩॥ (1151-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He speaks falsehood, only falsehood, with his mouth. ||3||

ਜਿਸ ਨੋ ; ਕਰਮੁ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1151-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
That person, unto whom the Creator Master shows Mercy,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ; ਤਿਸੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (1151-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
deals with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਸਿਉ ; ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ (1151-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
One who lovingly worships Almighty's Name,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਨਹੀ ਭੰਗੁ ॥੪॥੪੦॥੫੩॥ (1151-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
says Guru Nanak - no obstacles ever block his way. ||4||40||53||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1151-18)
Bhairao, Fifth Mahala:

Prologue: Guru Ji was asked about the condition of slanderers. Guru Ji replied,

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ; ਫਿਟਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1151-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The entire universe curses the slanderer.

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ; ਝੂਠਾ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (1151-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

False are the dealings of the slanderer.

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ; ਮੈਲਾ ਆਚਾਰੁ ॥ (1151-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The slanderer's lifestyle is filthy and polluted.

ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥੧॥ (1151-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty is the Saving Grace and the Protector of His slave. ||1||

ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ; ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਨਾਲਿ ॥ (1151-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The slanderer dies with the rest of the slanderers.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ;
ਨਿੰਦਕ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕੜਕਿਓ ਕਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1151-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Supreme Almighty, the Transcendent Master, protects and saves His humble servant.
Death roars and thunders over the head of the slanderer. ||1||Pause||

ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਕਹਿਆ ; ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ॥ (1152-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

No one belives what the slanderer says.

ਨਿੰਦਕ ; ਝੂਠੁ ਬੋਲਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥ (1152-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The slanderer tells lies, and later regrets and repents.

ਹਾਥ ਪਛੋਰਹਿ ; ਸਿਰੁ ਧਰਨਿ ਲਗਾਹਿ ॥ (1152-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He wrings his hands, and hits his head against the ground.

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ; ਦਈ ਛੋਡੈ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (1152-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty does not forgive the slanderer. ||2||

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ; ਕਿਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਮਾਗੈ ॥ (1152-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's slave does not wish anyone ill.

ਨਿੰਦਕ ਕਉ ; ਲਾਗੈ ਦੁਖ ਸਾਂਗੈ ॥ (1152-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The slanderer suffers, as if stabbed by a spear.

ਬਗੁਲੇ ਜਿਉ ; ਰਹਿਆ ਪੰਖ ਪਸਾਰਿ ॥ (1152-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Like a crane, he spreads his feathers, to look like a swan.

ਮੁਖ ਤੇ ਬੋਲਿਆ ; ਤਾਂ ਕਢਿਆ ਬੀਚਾਰਿ ॥੩॥ (1152-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

When he speaks with his mouth, then he is exposed and driven out. ||3||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥ (1152-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Creator is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਕਰੈ ; ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥ (1152-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

That person, whom Almighty makes His Own, becomes stable and steady.

ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ; ਸਾਚਾ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1152-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Almighty's slave is true in the Court of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ; ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪॥੪੧॥੫੪॥ (1152-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Servant Guru Nanak speaks, after contemplating the essence of reality. ||4||41||54||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1152-6)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋਰਿ ; ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1152-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

With my palms pressed together, I offer this prayer.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ; ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ (1152-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My soul, body and wealth are His property.

ਸੋਈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ; ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ (1152-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is the Creator, my Master.

ਕੋਟਿ ਬਾਰ ; ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰ ॥੧॥ (1152-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of times, I am a sacrifice to Him. ||1||

ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ; ਪੁਨੀਤ ਕਰੀ ॥ (1152-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The dust of the feet of the Holy brings purity.

ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਿਟਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1152-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Remembering God in meditation, the mind's corruption is eradicated, and the filth of countless incarnations is washed away. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ; ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (1152-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All treasures are in His household.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1152-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Serving Him, the mortal attains honor.

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨਹਾਰ ॥ (1152-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is the Fulfiller of the mind's desires.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ; ਭਗਤਨ ਆਧਾਰ ॥੨॥ (1152-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is the Support of the soul and the breath of life of His devotees. ||2||

ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਸਗਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (1152-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His Light shines in each and every heart.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ; ਭਗਤ ਗੁਣਤਾਸ ॥ (1152-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on God, the Treasure of Virtue, His devotees live.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ; ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ ॥ (1152-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Service to Him does not go in vain.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਏਕੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (1152-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Deep within your mind and body, meditate on the One Master. ||3||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ; ਦਇਆ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (1152-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Following the Guru's Teachings, compassion and contentment are found.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਥੋਕੁ ॥ (1152-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

This Treasure of Almighty's Name, is the immaculate object.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ (1152-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Please grant Your Grace, Dear Almighty, and attach me to the hem of Your robe.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੪॥੪੨॥੫੫॥ (1152-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak meditates continually on Almighty's Lotus Feet. ||4||42||55||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1152-13)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ; ਸੁਨੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1152-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The True Guru has listened to my prayer.

ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ; ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ॥ (1152-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

All my affairs have been resolved.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1152-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Deep within my mind and body, I meditate on God.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਡਰੁ ਸਗਲ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧॥ (1152-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has dispelled all my fears. ||1||

ਸਭ ਤੇ ਵਡ ; ਸਮਰਥ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1152-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The All-powerful Divine Guru is the Greatest of all.

ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਈ ; ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1152-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Serving Him, I obtain all comforts. ||Pause||

ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (1152-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Everything is done by Him.

ਤਿਸ ਕਾ ਅਮਰੁ ; ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ (1152-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

No one can erase His Eternal Decree.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਅਨੂਪੁ ॥ (1152-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty, the Transcendent Master, is incomparably beautiful.

ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ; ਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥੨॥ (1152-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Guru is the Image of Fulfillment, the Embodiment of Almighty. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ; ਬਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1152-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's Name abides deep within him.

ਜੋ ਜੋ ਪੇਖੈ ; ਸੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ (1152-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Wherever he looks, he sees the Wisdom of God.

ਬੀਸ ਬਿਸੁਏ ; ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1152-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
His mind is totally enlightened and illuminated.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (1152-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Within that person, the Supreme Almighty abides. ||3||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਸਦ ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1152-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I humbly bow to that Guru forever.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਸਦ ਜਾਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ (1152-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I am forever a sacrifice to that Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ (1152-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
I wash the feet of the Guru, and drink in this water.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ; ਜਪਿ ਜਪਿ ਸਦ ਜੀਵਾ ॥੪॥੪੩॥੫੬॥ (1152-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Chanting and meditating forever on Guru Nanak, I live. ||4||43||56||

ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਪੜਤਾਲ , ਘਰੁ ੩ (1153-1)
Raag Bhairao, Fifth Mahala, Partaal, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1153-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਰਤਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਕਵਨ ਗੁਨ ਗਨੀ ॥ (1153-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God is the Compassionate Cherisher. Who can count His Glorious Virtues?

ਅਨਿਕ ਰੰਗ , ਬਹੁ ਤਰੰਗ ;
ਸਰਬ ਕੋ , ਧਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1153-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Countless colors, and countless waves of joy; He is the Master of all. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਗਿਆਨ , ਅਨਿਕ ਧਿਆਨ ;
ਅਨਿਕ ਜਾਪ , ਜਾਪ ਤਾਪ ॥ (1153-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Endless spiritual wisdom, endless meditations, endless chants, intense meditations and austere self-disciplines.

ਅਨਿਕ ਗੁਨਿਤ , ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ;
ਅਨਿਕ ਧਾਰ ਮੁਨੀ ॥੧॥ (1153-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Countless virtues, musical notes and playful sports; countless silent sages enshrine Him in their hearts. ||1||

ਅਨਿਕ ਨਾਦ ਅਨਿਕ ਬਾਜ , ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਦ ; (suAwd bolo)
ਅਨਿਕ ਦੋਖ , ਅਨਿਕ ਰੋਗ ਮਿਟਹਿ , ਜਸ ਸੁਨੀ ॥ (1153-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Countless melodies, countless instruments, countless tastes, each and every instant. Countless mistakes and countless diseases are removed by hearing His Praise.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵ ਅਪਾਰ ਦੇਵ , ਤਟਹ ਖਟਹ , ਬਰਤ ਪੂਜਾ ;
ਗਵਨ ਭਵਨ , ਜਾਤ੍ਰ ਕਰਨ , ਸਗਲ ਫਲ ਪੁਨੀ
॥੨॥੧॥੫੭॥੮॥੨੧॥੭॥੫੭॥੯੩॥ (1153-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, serving the Infinite, Divine Master, one earns all the rewards and merits of performing the six rituals, fasts, worship services, pilgrimages to sacred rivers, and journeys to sacred shrines. ||2||1||57||8||21||7||57||93||

ਭੈਰਉ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੨ (1153-7)

Bhairao, Ashtapadees, First Mahala, Second House:

Prologue: A Sikh came and asked Guru Nanak Dev Ji, "Who acknowledges the Atma and Param-Atma (Almighty) as one?" Guru Ji replies,

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1153-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਆਤਮ ਮਹਿ ਰਾਮੁ , ਰਾਮ ਮਹਿ ਆਤਮੁ ;
ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1153-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Almighty is in the soul, and the soul is in Almighty. This is realized through the Guru's Teachings.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ , ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀ ;
ਦੁਖ ਕਾਟੈ ਹਉ ਮਾਰਾ ॥੧॥ (1153-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The Nectar Guru's Shabad (Hymn) is realized through the Guru's Shabad (Hymn). Sorrow is dispelled, and egotism is eliminated. ||1||

ਨਾਨਕ ; ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਬੁਰੇ ॥ (1153-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the disease of egotism is so very deadly.

ਜਹ ਦੇਖਾਂ , ਤਹ ਏਕਾ ਬੇਦਨ ;
ਆਪੇ ਬਖਸੈ ਸਬਦਿ ਧੁਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1153-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Wherever I look, I see the pain of the same disease. The Primal Master Himself bestows the Shabad of His Word. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਪਰਖੇ , ਪਰਖਣਹਾਰੈ ; ਬਹੁਰਿ , ਸੂਲਾਕੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1153-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

When the Appraiser Himself appraises the mortal, then he is not tested again.

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ , ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ;
ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੨॥ (1153-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Those who are blessed with His Grace meet with the Guru. They alone are true, who are pleasing to God. ||2||

ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਰੋਗੀ ;
ਰੋਗੀ , ਧਰਤਿ ਸਭੋਗੀ ॥ (s-BogI bolo) (1153-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Air, water and fire are diseased; the world with its enjoyments is diseased.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮਾਇਆ ਦੇਹ , ਸਿ ਰੋਗੀ ;
ਰੋਗੀ , ਕੁਟੰਬ ਸੰਜੋਗੀ ॥੩॥ (1153-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Mother, father, Maya and the body are diseased; those united with their relatives are diseased. ||3||

ਰੋਗੀ , ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਰੁਦ੍ਰਾ ; (s-rudRw bolo)
ਰੋਗੀ , ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1153-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Brahma, Vishnu and Shiva are diseased; the whole world is diseased.

ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ , ਭਏ ਸੇ ਮੁਕਤੇ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੪॥ (1153-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Those who remember Almighty's Feet and contemplate Guru’s Shabad (Gurbani) are liberated. ||4||

ਰੋਗੀ , ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਨਦੀਆ ; (s-ndIAw bolo)
ਖੰਡ ਪਤਾਲ , ਸਿ ਰੋਗਿ ਭਰੇ ॥ (1153-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The seven seas are diseased, along with the rivers; the continents and the nether regions of the underworlds are full of disease.

ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਕ , ਸਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੫॥ (1153-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The people of Almighty dwell in Truth and peace; He blesses them with His Grace everywhere. ||5||

ਰੋਗੀ , ਖਟ ਦਰਸਨ ਭੇਖਧਾਰੀ ; ਨਾਨਾ ਹਠੀ ਅਨੇਕਾ ॥ (1153-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The six Shaastras are diseased, as are the many who follow the different religious orders.

ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਰਹਿ ਕਹ ਬਪੁਰੇ ;
ਨਨਹ ਬੂਝਹਿ ਇਕ ਏਕਾ ॥੬॥ (1153-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

What can the poor Vedas and Bibles do? People do not understand the One and Only Master. ||6||

ਮਿਠ ਰਸੁ ਖਾਇ , ਸੁ ਰੋਗਿ ਭਰੀਜੈ ;
ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥ (1153-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Eating sweet treats, the mortal is filled with disease; he finds no peace at all.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ , ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ;
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਹੀ ॥੭॥ (1153-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Forgetting Almighty's Name, they walk on other paths, and at the very last moment, they regret and repent. ||7||

ਤੀਰਥਿ ਭਰਮੈ , ਰੋਗੁ ਨ ਛੂਟਸਿ ;
ਪੜਿਆ , ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ਭਇਆ ॥ (1153-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Wandering around at sacred shrines of pilgrimage, the mortal is not cured of his disease. Reading scripture, he gets involved in useless arguments.

ਦੁਬਿਧਾ ਰੋਗੁ ਸੁ ਅਧਿਕ ਵਡੇਰਾ ;
ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ ਭਇਆ ॥੮॥ (1153-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

The disease of duality is so very deadly; it causes dependence on Maya. ||8||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੈ ;
ਮਨਿ ਸਾਚਾ , ਤਿਸੁ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥ (1153-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

One who becomes Gurmukh and praises the True Shabad with the True Master in his mind is cured of his disease.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਨ ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਰਮਲ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ਪਇਆ ॥੯॥੧॥ (1153-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the humble servant of Almighty is immaculate, night and day; he bears the insignia of Almighty's Grace. ||9||1||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੨ (1154–2)

Bhairao, Third Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1154–2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ; ਇਕੁ ਚਲਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1154–3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Creator has staged His Wondrous Play.

ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ (1154–3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

I listen to the Unstruck Sound-current of the Shabad, and the Bani of His Word.

ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ (1154–3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are deluded and confused, while the Gurmukhs understand.

ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ; ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥੧॥ (1154–4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Creator creates the Cause that causes. ||1||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (1154–4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Deep within my being, I meditate on Guru's Shabad (Gurbani).

ਹਉ ਕਬਹੁ ਨ ਛੋਡਉ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1154–4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

I shall never forsake Almighty's Name. ||1||Pause||

ਪਿਤਾ ; ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਪੜਣ ਪਠਾਇਆ ॥ (1154–5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Prahlaad's father sent him to school, to learn to read.

ਲੈ ਪਾਟੀ ; ਪਾਧੇ ਕੈ ਆਇਆ ॥ (1154–5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He took his writing tablet and went to the teacher.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਨਹ ਪੜਉ ਅਚਾਰ ॥ (1154–6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He said, "I shall not read anything except Almighty's Name.

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ; ਗੋਬਿੰਦ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (1154-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Write Almighty's Name on my tablet."||2||

ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਸਿਉ ; ਕਹਿਆ ਮਾਇ ॥ (1154-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Prahlaad's mother said to her son,

ਪਰਵਿਰਤਿ ਨ ਪੜਹੁ ; ਰਹੀ ਸਮਝਾਇ ॥ (1154-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
"I advise you not to read anything except what you are taught."

ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (1154-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
He answered, "The Great Giver, my Fearless Almighty is always with me.

ਜੇ ਹਰਿ ਛੋਡਉ ; ਤਉ ਕੁਲਿ ਲਾਗੈ ਗਾਲਿ ॥੩॥ (1154-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
If I were to forsake Almighty, then my family would be disgraced."||3||

ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ; ਸਭਿ ਚਾਟੜੇ ਵਿਗਾਰੇ ॥ (1154-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
"Prahlaad has corrupted all the other students.

ਹਮਾਰਾ ਕਹਿਆ ਨ ਸੁਣੈ ; ਆਪਣੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੇ ॥ (1154-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
He does not listen to what I say, and he does his own thing.

ਸਭ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ; ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ (1154-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
He instigated devotional worship in the townspeople."

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਕਾ ; ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਈ ॥੪॥ (1154-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The gathering of the wicked people could not do anything against him. ||4||

ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ; ਕੀਈ ਪੂਕਾਰ ॥ (1154-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Sanda and Marka, his teachers, made the complaint.

ਸਭੇ ਦੈਤ ; ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਿ ॥ (1154-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
All the demons kept trying in vain.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਸੋਈ ॥ (1154-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Almighty protected His humble devotee, and preserved his honor.

ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ; ਕਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥ (1154-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

What can be done by mere created beings? ||5||

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ; ਦੈਤਿ ਰਾਜੁ ਚਲਾਇਆ ॥ (1154-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Because of his past karma, the demon ruled over his kingdom.

ਹਰਿ ਨ ਬੂਝੈ ; ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ (1154-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He did not realize Almighty; Almighty Himself confused him.

ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ; ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1154-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He started an argument with his son Prahlaad.

ਅੰਧਾ ਨ ਬੂਝੈ ; ਕਾਲੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ॥੬॥ (1154-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The blind one did not understand that his death was approaching. ||6||

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਕੋਠੇ ਵਿਚਿ ਰਾਖਿਆ ; ਬਾਰਿ ਦੀਆ ਤਾਲਾ ॥ (1154-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Prahlaad was placed in a cell, and the door was locked.

ਨਿਰਭਉ ਬਾਲਕੁ ਮੂਲਿ ਨ ਡਰਈ ;
ਮੇਰੈ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ (1154-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The fearless child was not afraid at all. He said, "Within my being, is the Guru, Almighty of the World."

ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਸਰੀਕੀ ਕਰੈ ;
ਅਨਹੋਦਾ ਨਾਉ ਧਰਾਇਆ ॥ (AnhoNdw bolo) (1154-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The created being tried to compete with his Creator, but he assumed this name in vain.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ , ਸੁੋ ਆਇ ਪਹੁਤਾ ;
ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਇਆ ॥੭॥ (1154-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

That which was predestined for him has come to pass; he started an argument with Almighty's humble servant. ||7||

ਪਿਤਾ , ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਸਿਉ ; ਗੁਰਜ ਉਠਾਈ ॥ (1154-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The father raised the club to strike down Prahlaad, saying,

ਕਹਾਂ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਜਗਦੀਸ ; ਗੁਸਾਈ ॥ (1154-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
"Where is your God, Master of the Universe, now?"

ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ; ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ (1154-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
He replied, "The Life of the World, the Great Giver, is my Help and Support in the end.

ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੮॥ (1154-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Wherever I look, I see Him permeating and prevailing."||8||

ਥੰਮ੍ਹੁ ਉਪਾੜਿ ; ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1154-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
Tearing down the pillars, Almighty Himself appeared.

ਅਹੰਕਾਰੀ ਦੈਤੁ ; ਮਾਰਿ ਪਚਾਇਆ ॥ (1154-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The egotistical demon was killed and destroyed.

ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ; ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ (1154-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The minds of the devotees were filled with bliss, and congratulations poured in.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੯॥ (1154-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
He blessed His servant with glorious greatness. ||9||

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ; ਮੋਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1154-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
He created birth, death and attachment.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ; ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (1154-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The Creator has ordained coming and going in reincarnation.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੈ ਕਾਰਜਿ ; ਹਰਿ ਆਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1154-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
For the sake of Prahlaad, Almighty Himself appeared.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ; ਆਗੈ ਆਇਆ ॥੧੦॥ (1154-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The word of the devotee came true. ||10||

ਦੇਵ ਕੁਲੀ ; ਲਖਿਮੀ ਕਉ , ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (1154-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)
The gods proclaimed the victory of Lakshmi, and said,

ਮਾਤਾ ; ਨਰਸਿੰਘ ਕਾ ਰੂਪੁ ਨਿਵਾਰੁ ॥ (1154-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

"O mother, make this form of the Man-lion disappear!"

ਲਖਿਮੀ ਭਉ ਕਰੈ ; ਨ ਸਾਕੈ ਜਾਇ ॥ (1154-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Lakshmi was afraid, and did not approach.

ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਜਨੁ ; ਚਰਣੀ ਲਾਗਾ ਆਇ ॥੧੧॥ (1155-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The humble servant Prahlaad came and fell at Almighty's Feet. ||11||

ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ (1155-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The True Guru implanted the treasure of Almighty's Name (Naam) within.

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ; ਝੂਠੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ (1155-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Power, property and all Maya is false.

ਲੋਭੀ ਨਰ ; ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ (1155-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

But still, the greedy people continue clinging to them.

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧੨॥ (1155-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Without Almighty's Name, the mortals are punished in His Court. ||12||

ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ; ਸਭੁ ਕੋ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ (1155-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Says Guru Nanak, everyone acts as Almighty makes them act.

ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ; ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1155-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They alone are approved and accepted, who focus their consciousness on Almighty.

ਭਗਤਾ ਕਾ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ; ਕਰਦਾ ਆਇਆ ॥ (1155-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

He has made His devotees His Own.

ਕਰਤੈ ; ਅਪਣਾ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧੩॥੧॥੨॥ (1155-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Creator has appeared in His Own Form. ||13||1||2||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1155-4)

Bhairao, Third Mahala:

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਈ ॥ (1155-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, I obtain the Nectar Fruit; my egotism and desire have been quenched.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹ੍ਰਿਦੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (1155-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Almighty's Name dwells within my heart and mind, and the desires of my mind are quieted. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ॥ (1155-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

O Dear Master, my Beloved, please bless me with Your Mercy.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਦੀਨ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1155-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Night and day, Your humble servant begs for Your Glorious Praises; through Guru's Shabad (Gurbani), he is saved. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਰਤੀ ਅੰਚ ਦੂਖ ਨ ਲਾਈ ॥ (1155-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death cannot even touch the humble Saints; it does not cause them even an iota of suffering or pain.

ਆਪਿ ਤਰਹਿ , ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ;
ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (1155-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Those who enter Your Sanctuary, Master, save themselves, and save all their ancestors as well. ||2||

ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖਹਿ ਤੂ ਆਪੇ ;
ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1155-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

You Yourself save the honor of Your devotees; this is Your Glory, Dear Almighty.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟਹਿ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਰਤੀ ਨ ਰਾਈ ॥੩॥ (1155-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

You cleanse them of the sins and the pains of countless incarnations; You love them without even an iota of duality. ||3||

ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ , ਕਿਛੁ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ;
ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1155-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

I am foolish and ignorant, and understand nothing. You Yourself bless me with understanding.

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ , ਸੋਈ ਕਰਸੀ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥੪॥ (1155-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

You do whatever You please; nothing else can be done at all. ||4||

ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਤੁਧੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ;
ਭੂੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (1155-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Creating the world, You have linked all to their tasks - even the evil deeds which men do.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ;
ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥੫॥ (1155-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They lose this precious human life in the gamble, and do not understand the Guru's Shabad (Hymn). ||5||

ਮਨਮੁਖਿ ਮਰਹਿ , ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1155-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs die, understanding nothing; they are enveloped by the darkness of evil-mindedness and ignorance.

ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ;
ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ ॥੬॥ (1155-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

They do not cross over the terrible world-ocean; without the Guru, they drown and die. ||6||

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ; (r`qy bolo)
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1155-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

True are those humble beings who are imbued with the True Shabad; Almighty unites them with Himself.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ , ਸਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ;
ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੭॥ (1155-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Shabad (Hymn), they come to understand the Shabad. They remain lovingly focused on the True Master. ||7||

ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ , ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1155-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

You Yourself are Immaculate and Pure, and pure are Your humble servants who contemplate Guru's Shabad (Gurbani).

ਨਾਨਕੁ , ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੮॥੨॥੩॥ (1155-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 3)

Guru Nanak is forever a sacrifice to those, who enshrine Almighty's Name within their hearts. ||8||2||3||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੨ (1155-16)

Bhairao, Fifth Mahala, Ashtapadees, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1155-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ ॥ (1155-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He alone is a great king, who keeps Almighty's Name, within his heart.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ ॥ (1155-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart - his tasks are perfectly accomplished.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ ॥ (1155-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart, obtains millions of treasures.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ ॥੧॥ (1155-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without life is useless. ||1||

ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ; ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ (1155-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I praise that person, who has the capital of Almighty's Wealth.

ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸਤਕਿ ਹਾਥੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1155-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is very fortunate, on whose forehead the Guru has placed His Hand. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਕੋਟ ਕਈ ਸੈਨਾ ॥ (1155-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart, has many millions of armies on his side.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ ॥ (1155-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart, enjoys peace and poise.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ ॥ (1156-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart becomes cool and calm.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ ॥੨॥ (1156-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without both life and death are cursed. ||2||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ ॥ (1156-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart is Jivan-mukta, liberated while yet alive.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ ॥ (1156-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart knows all ways and means.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (1156-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart obtains the nine treasures.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੩॥ (1156-2, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without the mortal wanders, coming and going in reincarnation. ||3||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1156-3, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart is carefree and independent.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ ॥ (1156-3, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart always earns a profit.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ ॥ (1156-4, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart has a large family.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ ॥੪॥ (1156-4, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without the mortal is just an ignorant, self-willed manmukh. ||4||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ (1156-4, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart has a permanent position.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ ॥ (1156-5, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart is seated on the throne.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ॥ (1156-5, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart is the true king.

ਨਾਮਹੀਣ ; ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ ॥੫॥ (1156-5, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

Without no one has any honor or respect. ||5||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ॥ (1156-6, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart is famous everywhere.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ (1156-6, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart is the Embodiment of the Creator Master.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ (1156-6, ਭੈਰਉ, ਮ: 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart is the highest of all.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ ॥੬॥ (1156-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without the mortal wanders in reincarnation. ||6||

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਹਾਰਾ ॥ (1156-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart sees Almighty manifested in His Creation.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ ॥ (1156-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart - his darkness is dispelled.

ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ; ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1156-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who keeps Almighty's Name (Naam) in his heart is approved and accepted.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥੭॥ (1156-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Without the mortal continues coming and going in reincarnation. ||7||

ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ; ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (1156-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He alone receives who is blessed by Almighty's Mercy.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ; ਲਖੇ ਗੋੁਪਾਲ ॥ (1156-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Almighty of the World is understood.

ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ; ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1156-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Coming and going in reincarnation ends, and peace is found.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੧॥੪॥ (1156-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, my essence has merged in the Essence of Almighty. ||8||1||4||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1156-10)

Bhairao, Fifth Mahala:

ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ; ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ ॥ (1156-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He created millions of incarnations of Vishnu.

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ; ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ ॥ (1156-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He created millions of universes as places to practice righteousness.

ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ; ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ ॥ (1156-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He created and destroyed millions of Shivas.

ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ; ਜਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ ॥੧॥ (1156-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He employed millions of Brahmas to create the worlds. ||1||

ਐਸੋ ਧਣੀ ; ਗੁਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1156-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Such is my Master, Master of the Universe.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ; ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1156-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I cannot even describe His Many Virtues. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ; ਜਾਕੈ ਸੇਵਕਾਇ ॥ (1156-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of Mayas are His maid-servants.

ਕੋਟਿ ਜੀਅ ; ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ ॥ (1156-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of souls are His beds.

ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ; ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ ॥ (aupwr-jnw bolo) (1156-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of universes are the limbs of His Being.

ਕੋਟਿ ਭਗਤ ; ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥੨॥ (1156-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of devotees abide with Almighty. ||2||

ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ; ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1156-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of kings with their crowns and canopies bow before Him.

ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ; ਠਾਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ ॥ (1156-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of Indras stand at His Door.

ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ; ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ (1156-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of heavenly paradises are within the scope of His Vision.

ਕੋਟਿ ਨਾਮ ; ਜਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ ॥੩॥ (1156-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Millions of His Names cannot even be appraised. ||3||

ਕੋਟਿ ਪੁਰੀਅਤ ਹੈ ; ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ ॥ (1156-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of celestial sounds resound for Him.

ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ; ਚਲਿਤ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1156-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
His Wondrous Plays are enacted on millions of stages.

ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ; ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ (1156-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of Shaktis and Shivas are obedient to Him.

ਕੋਟਿ ਜੀਅ ; ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ ॥੪॥ (1156-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He gives sustenance and support to millions of beings. ||4||

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ; ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰ ॥ (1156-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
In His Feet are millions of sacred shrines of pilgrimage.

ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ ॥ (1156-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions chant His Sacred and Beautiful Name.

ਕੋਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ; ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ ॥ (1156-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of worshippers worship Him.

ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੫॥ (1156-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of expanses are His; there is no other at all. ||5||

ਕੋਟਿ ਮਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ; ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ ॥ (1156-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of swan-souls sing His Immaculate Praises.

ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ; ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ ॥ (1156-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of Brahma's sons sing His Praises.

ਕੋਟਿ ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ; ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ॥ (1156-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He creates and destroys millions, in an instant.

ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ; ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥੬॥ (1156-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions are Your Virtues, Master - they cannot even be counted. ||6||

ਕੋਟਿ ਗਿਆਨੀ ; ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (1156-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of spiritual teachers teach His spiritual wisdom.

ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ; ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ॥ (1156-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of meditators focus on His meditation.

ਕੋਟਿ ਤਪੀਸਰ ; ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ ॥ (1156-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of austere penitents practice austerities.

ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ; ਮੁੋਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ॥੭॥ (1157-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Millions of silent sages dwell in silence. ||7||

ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ; ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ॥
ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1157-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Our Eternal, Imperishable, Incomprehensible Master, the Inner-knower, the Searcher of hearts, is permeating all hearts.

ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ; ਤੇਰਾ ਵਾਸਾ ॥ (1157-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Wherever I look, I see Your Dwelling, Dear Almighty.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੮॥੨॥੫॥ (1157-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The Guru has blessed Guru Nanak with enlightenment. ||8||2||5||

ਭੈਰਉ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1157-3)
Bhairao, Fifth Mahala:

ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਮੋਕਉ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (1157-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The True Guru has blessed me with this gift.

ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ; ਹਰਿ ਦੀਨੋ ਨਾਮੁ ॥ (1157-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
He has given me the Priceless Jewel of Almighty's Name.

ਸਹਜ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਆਨੰਤਾ ॥ (1157-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Now, I intuitively enjoy endless pleasures and wondrous play.

ਨਾਨਕ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਅਚਿੰਤਾ ॥੧॥ (1157-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God has spontaneously met with Guru Nanak. ||1||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸਾਚੀ ॥ (1157-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, True is the Kirtan of Almighty's Praise.

ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ; ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਰਾਚੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1157-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Again and again, my mind remains immersed in it. ||1||Pause||

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਭੋਜਨ ਭਾਉ ॥ (1157-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I feed on the Love of God.

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਲੀਚੈ ਨਾਉ ॥ (1157-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I take God's Name.

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਸਬਦਿ ਉਧਾਰ ॥ (1157-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I am saved by the Guru's Shabad (Hymn).

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੨॥ (1157-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, my treasures are filled to overflowing. ||2||

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ (1157-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, my works are perfectly accomplished.

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਲਥੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥ (1157-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I am rid of sorrow.

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਬੈਰੀ ਮੀਤਾ ॥ (1157-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, my enemies have become friends.

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੩॥ (1157-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I have brought my mind under control. ||3||

ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ; ਹਮ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ॥ (1157-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, God has comforted me.

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੀ ; ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ (1157-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, my hopes have been fulfilled.

ਅਚਿੰਤ ਹਮ੍ਾ ਕਉ ; ਸਗਲ ਸਿਧਾਂਤੁ ॥ (1157-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I have totally realized the essence of reality.

ਅਚਿੰਤੁ ਹਮ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥੪॥ (1157-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I have been blessed with the Guru's Mantra. ||4||

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ; ਬਿਨਸੇ ਬੈਰ ॥ (1157-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I am rid of hatred.

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੇ ; ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ (1157-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, my darkness has been dispelled.

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ; ਮਨਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮੀਠਾ ॥ (1157-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, the Kirtan of Almighty's Praise seems so sweet to my mind.

ਅਚਿੰਤੋ ਹੀ ; ਪ੍ਰਭੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥੫॥ (1157-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, I behold God in each and every heart. ||5||

ਅਚਿੰਤ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ; ਸਗਲੋ ਭਰਮਾ ॥ (1157-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, all my illusions have been dispelled.

ਅਚਿੰਤ ਵਸਿਓ ;ਮਨਿ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥ (1157-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, peace and celestial harmony fill my mind.

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਅਨਹਤ ਵਾਜੈ ॥ (1157-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, the Unstruck Melody of the Sound-current resounds within me.

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੈ ॥੬॥ (1157-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, Master of the Universe has revealed Himself to me. ||6||

ਅਚਿੰਤ ਹਮਾਰੈ ; ਮਨੁ ਪਤੀਆਨਾ ॥ (1157-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, my mind has been pleased and appeased.

ਨਿਹਚਲ ਧਨੀ ; ਅਚਿੰਤੁ ਪਛਾਨਾ ॥ (1157-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I have spontaneously realized the Eternal, Unchanging Master.

ਅਚਿੰਤੋ ਉਪਜਿਓ ; ਸਗਲ ਬਿਬੇਕਾ ॥ (1157-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, all wisdom and knowledge has welled up within me.

ਅਚਿੰਤ ਚਰੀ ਹਥਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥੭॥ (1157-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, the Support of Almighty, has come into my hands. ||7||

ਅਚਿੰਤ ਪ੍ਰਭੂ ; ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ (1157-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, God has recorded my pre-ordained destiny.

ਅਚਿੰਤ ਮਿਲਿਓ ; ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਏਕੁ ॥ (1157-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, the One Master God has met me.

ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤਾ ; ਸਗਲੀ ਗਈ ॥ (1157-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Spontaneously, all my cares and worries have been taken away.

ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਾਨਕ ; ਨਾਨਕ ਮਈ ॥੮॥੩॥੬॥ (1157-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Guru Nanak, Guru Nanak, Guru Nanak, has merged into the Image of God. ||8||3||6||

ਭੈਰਉ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਜੀਉ , ਘਰੁ ੧ (1157-15)

Bhairao, The Hymn of Bhagat, Kabir Ji, First House:

Prologue: A Pandit came to Bhagat Kabir Ji and said, “You are very poor because you don’t have any earnings in life. Therefore, there is no benefit in having any relationship with you.” Bhagat Ji replied,

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1157-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ (1157-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty’s Name - this alone is my wealth.

ਗਾਂਠਿ ਨ ਬਾਧਉ ; ਬੇਚਿ ਨ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1157-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I do not tie it up to hide it, nor do I sell it to make my living. ||1||Pause||

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਖੇਤੀ ; ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬਾਰੀ ॥ (1157-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Name is my crop, and the Name is my field.

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ; ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੧॥ (1157-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As Your humble servant, I perform devotional worship to You; I seek Your Sanctuary. ||1||

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਮਾਇਆ ; ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਪੂੰਜੀ ॥ (1157-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Name is Maya and wealth for me; the Name is my capital.

ਤੁਮਹਿ ਛੋਡਿ ; ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਦੂਜੀ ॥੨॥ (1157-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I do not forsake You; I do not know any other at all. ||2||

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਬੰਧਿਪ ; ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (1157-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Name is my family, the Name is my brother.

ਨਾਉ ਮੇਰੇ ਸੰਗਿ ; ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (1157-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Name is my companion, who will help me in the end. ||3||

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ; ਜਿਸੁ ਰਖੈ ਉਦਾਸੁ ॥ (1157-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One whom Almighty keeps detached from Maya

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਹਉ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥੪॥੧॥ (1157-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- says Kabir, I am his slave. ||4||1||

Prologue: Once a King offered a tray of gold to Bhagat Kabir Ji in order to test him if he is a imposter. Bhagat Ji requested the King to remove the tray and told him that he has more than enough wealth with him. The King was surprised and asked about the wealth which he couldn't comprehend. Bhagat Ji uttered the following Shabad to remove his doubt;

ਨਾਂਗੇ ਆਵਨੁ ; ਨਾਂਗੇ ਜਾਨਾ ॥ (1157-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Naked we come, and naked we go.

ਕੋਇ ਨ ਰਹਿਹੈ ; ਰਾਜਾ ਰਾਨਾ ॥੧॥ (1157-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

No one, not even the kings and queens, shall remain. ||1||

ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ; ਨਉ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ (1158-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Sovereign Master is the nine treasures for me.

ਸੰਪੈ ਹੇਤੁ ;
ਕਲਤੁ ਧਨੁ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (kl`qu bolo) (1158-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The possessions and the spouse to which the mortal is lovingly attached, are Your wealth, Dear Almighty. ||1||Pause||

ਆਵਤ ਸੰਗ ; ਨ ਜਾਤ ਸੰਗਾਤੀ ॥ (1158-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They do not come with the mortal, and they do not go with him.

ਕਹਾ ਭਇਓ ; ਦਰਿ ਬਾਂਧੇ ਹਾਥੀ ॥੨॥ (1158-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What good does it do him, if he has elephants tied up at his doorway? ||2||

ਲੰਕਾ ਗਢੁ ; ਸੋਨੇ ਕਾ ਭਇਆ ॥ ('gFu' Bwrw bolo) (1158-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The fortress of Sri Lanka was made out of gold,

ਮੂਰਖੁ ਰਾਵਨੁ ; ਕਿਆ ਲੇ ਗਇਆ ॥੩॥ (1158-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but what could the foolish Raawan take with him when he left? ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਕਿਛੁ ਗੁਨੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1158-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, think of doing some good deeds.

ਚਲੇ ਜੁਆਰੀ ; ਦੁਇ ਹਥ ਝਾਰਿ ॥੪॥੨॥ (1158-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the end, the gambler shall depart empty-handed. ||4||2||

ਮੈਲਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ; ਮੈਲਾ ਇੰਦੁ ॥ (1158-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Brahma is polluted, and Indra is polluted.

ਰਵਿ ਮੈਲਾ ; ਮੈਲਾ ਹੈ ਚੰਦੁ ॥੧॥ (1158-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The sun is polluted, and the moon is polluted. ||1||

ਮੈਲਾ ਮਲਤਾ ; ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1158-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This world is polluted with pollution.

ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only the One Master is Immaculate; He has no end or limitation. ||1||Pause||

ਮੈਲੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇ ਕੈ ; ਈਸ ॥ (1158-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The rulers of kingdoms are polluted.

ਮੈਲੇ ; ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਦਿਨ ਤੀਸ ॥੨॥ (1158-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Nights and days, and the days of the month are polluted. ||2||

ਮੈਲਾ ਮੋਤੀ ; ਮੈਲਾ ਹੀਰੁ ॥ (1158-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The pearl is polluted, the diamond is polluted.

ਮੈਲਾ ; ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ , ਅਰੁ ਨੀਰੁ ॥੩॥ (1158-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Wind, fire and water are polluted. ||3||

ਮੈਲੇ ; ਸਿਵ ਸੰਕਰਾ ਮਹੇਸ ॥ (1158-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Shiva, Shankara and Mahaysh are polluted.

ਮੈਲੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ; ਅਰੁ ਭੇਖ ॥੪॥ (1158-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Siddhas, seekers and strivers, and those who wear religious robes, are polluted. ||4||

ਮੈਲੇ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ; ਜਟਾ ਸਹੇਤਿ ॥ (1158-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Yogis and wandering hermits with their matted hair are polluted.

ਮੈਲੀ ਕਾਇਆ ; ਹੰਸ ਸਮੇਤਿ ॥੫॥ (1158-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The body, along with the swan-soul, is polluted. ||5||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥
ਨਿਰਮਲ ਤੇ ; ਜੋ ਰਾਮਹਿ ਜਾਨ ॥੬॥੩॥ (1158-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, those humble beings are approved and pure, who know Almighty. ||6||3||

Prologue: Once a group of Qazi suggested Kabir Ji to visit Mekkah. Bhagat Ji replied;

ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਕਾ ; ਕਿਬਲਾ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ॥ (m`kw bolo) (1158-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Let your mind be Mecca, and your body the temple of worship.

ਬੋਲਨਹਾਰੁ ; ਪਰਮ ਗੁਰੁ ਏਹੀ ॥੧॥ (1158-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Let the Supreme Guru be the One who speaks. ||1||

ਕਹੁ ਰੇ ਮੁਲਾਂ ; ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ॥ (1158-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
O Mullah, utter the call to prayer.

ਏਕ ਮਸੀਤਿ ; ਦਸੈ ਦਰਵਾਜ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The one mosque has ten doors. ||1||Pause||

ਮਿਸਿਮਿਲਿ ਤਾਮਸੁ ; (imis-imil bolo)
ਭਰਮੁ ਕਦੂਰੀ ॥ (1158-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
So slaughter your evil nature, illusion and cruelty;

ਭਾਖਿਲੇ ਪੰਚੈ ; ਹੋਇ ਸਬੂਰੀ ॥੨॥ (BwiK-ly bolo) (1158-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
consume the five demons and you shall be blessed with contentment. ||2||

ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਾ ; ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥ (1158-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Hindus and Muslims have the same One Master.

ਕਹ ਕਰੈ ਮੁਲਾਂ ; ਕਹ ਕਰੈ ਸੇਖ ॥੩॥ (1158-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
What can the Mullah do, and what can the Shaykh do? ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਹਉ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ॥ (1158-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Says Kabir, I have gone insane.

ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਮਨੂਆ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੪॥ (1158-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Slaughtering, slaughtering my mind, I have merged into the Celestial Master. ||4||4||

ਗੰਗਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਸਲਿਤਾ ਬਿਗਰੀ ॥
ਸੋ ਸਲਿਤਾ ; ਗੰਗਾ ਹੋਇ ਨਿਬਰੀ ॥੧॥ (1158-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When the stream flows into the Ganges, then it becomes the Ganges. ||1||

ਬਿਗਰਿਓ ਕਬੀਰਾ ; ਰਾਮ ਦੁਹਾਈ ॥ (1158-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just so, Kabir has changed.

ਸਾਚੁ ਭਇਓ ;
ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He has become the Embodiment of Truth, and he does not go anywhere else. ||1||Pause||

ਚੰਦਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤਰਵਰੁ ਬਿਗਰਿਓ ॥ (1158-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Associating with the sandalwood tree, the tree nearby is changed;

ਸੋ ਤਰਵਰੁ ; ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੨॥ (1158-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

that tree begins to smell just like the sandalwood tree. ||2||

ਪਾਰਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ; ਤਾਂਬਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ (1158-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Coming into contact with the philosophers' stone, copper is transformed;

ਸੋ ਤਾਂਬਾ ; ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੩॥ (1158-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

that copper is transformed into gold. ||3||

ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ; ਕਬੀਰਾ ਬਿਗਰਿਓ ॥ (1158-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the Society of the Saints, Kabir is transformed;

ਸੋ ਕਬੀਰੁ ; ਰਾਮੈ ਹੋਇ ਨਿਬਰਿਓ ॥੪॥੫॥ (1158-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

that Kabir is transformed into Almighty. ||4||5||

Prologue: Bhagat Kabir Ji condemns hypocrisy in the following Shabad;

ਮਾਥੇ ਤਿਲਕੁ ; ਹਥਿ ਮਾਲਾ ਬਾਨਾਂ ॥ (1158-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Some apply ceremonial marks to their foreheads, hold malas in their hands, and wear religious robes.

ਲੋਗਨ ; ਰਾਮੁ ਖਿਲਉਨਾ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ (1158-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Some people think that Almighty is a play-thing. ||1||

ਜਉ ਹਉ ਬਉਰਾ ; ਤਉ ਰਾਮ ਤੋਰਾ ॥ (1158-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If I am insane, then I am Yours, Dear Almighty.

ਲੋਗੁ ਮਰਮੁ ; ਕਹ ਜਾਨੈ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1158-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
How can people know my secret? ||1||Pause||

ਤੋਰਉ ਨ ਪਾਤੀ ; ਪੂਜਉ ਨ ਦੇਵਾ ॥ (1158-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I do not pick leaves as offerings, and I do not worship idols.

ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ; ਨਿਹਫਲ ਸੇਵਾ ॥੨॥ (1158-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without devotional worship of Almighty, service is useless. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਉ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਮਨਾਵਉ ॥ (1158-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I worship the True Guru; forever and ever, I surrender to Him.

ਐਸੀ ਸੇਵ ; ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥ (1158-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
By such service, I find peace in the Court of Almighty. ||3||

ਲੋਗੁ ਕਹੈ ; ਕਬੀਰੁ ਬਉਰਾਨਾ ॥ (1158-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
People say that Kabir has gone insane.

ਕਬੀਰ ਕਾ ਮਰਮੁ ; ਰਾਮ ਪਹਿਚਾਨਾਂ ॥੪॥੬॥ (1158-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Only Almighty realizes the secret of Kabir. ||4||6||

ਉਲਟਿ ਜਾਤਿ ; ਕੁਲ ਦੋਊ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (1158-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Turning away from the world, I have forgotten both my social class and ancestry.

ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ; ਬੁਨਤ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ (1158-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
My weaving now is in the most profound celestial stillness. ||1||

ਹਮਰਾ ਝਗਰਾ ; ਰਹਾ ਨ ਕੋਊ ॥ (1158-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I have no quarrel with anyone.

ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ; ਛਾਡੇ ਦੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1159-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I have abandoned both the Pandits, the Hindu religious scholars, and the Mullahs, the Muslim priests. ||1||Pause||

ਬੁਨਿ ਬੁਨਿ ਆਪ ; ਆਪੁ ਪਹਿਰਾਵਉ ॥ (1159-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I weave and weave, and wear what I weave.

ਜਹ ਨਹੀ ਆਪੁ ; ਤਹਾ ਹੋਇ ਗਾਵਉ ॥੨॥ (1159-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Where egotism does not exist, there I sing God's Praises. ||2||

ਪੰਡਿਤ ਮੁਲਾਂ ; ਜੋ ਲਿਖਿ ਦੀਆ ॥ (1159-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Whatever the Pandits and Mullahs have written,

ਛਾਡਿ ਚਲੇ ; ਹਮ ਕਛੂ ਨ ਲੀਆ ॥੩॥ (1159-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I reject; I do not accept any of it. ||3||

ਰਿਦੈ ਇਖਲਾਸੁ ;
ਨਿਰਖਿਲੇ ਮੀਰਾ ॥ (inriK-ly bolo) (1159-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
My heart is pure, and so I have seen Almighty within.

ਆਪੁ ਖੋਜਿ ਖੋਜਿ ; ਮਿਲੇ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੭॥ (1159-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Searching, searching within the self, Kabir has met Almighty. ||4||7||

ਨਿਰਧਨ ; ਆਦਰੁ ਕੋਈ ਨ ਦੇਇ ॥ (1159-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
No one respects the poor man.

ਲਾਖ ਜਤਨ ਕਰੈ ;
ਓਹੁ ਚਿਤਿ ਨ ਧਰੇਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1159-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He may make thousands of efforts, but no one pays any attention to him. ||1||Pause||

ਜਉ ਨਿਰਧਨੁ ; ਸਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ (1159-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When the poor man goes to the rich man,

ਆਗੇ ਬੈਠਾ ; ਪੀਠਿ ਫਿਰਾਇ ॥੧॥ (1159-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and sits right in front of him, the rich man turns his back on him. ||1||

ਜਉ ਸਰਧਨੁ ; ਨਿਰਧਨ ਕੈ ਜਾਇ ॥ (1159-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
But when the rich man goes to the poor man,

ਦੀਆ ਆਦਰੁ ; ਲੀਆ ਬੁਲਾਇ ॥੨॥ (1159-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
the poor man welcomes him with respect. ||2||

ਨਿਰਧਨੁ ਸਰਧਨੁ ; ਦੋਨਉ ਭਾਈ ॥ (1159-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The poor man and the rich man are both brothers.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ; ਨ ਮੇਟੀ ਜਾਈ ॥੩॥ (1159-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

God's pre-ordained plan cannot be erased. ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਨਿਰਧਨੁ ਹੈ ਸੋਈ ॥ (1159-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, he alone is poor,

ਜਾ ਕੇ ਹਿਰਦੈ ; ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੮॥ (1159-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

who does not have Almighty's Name, in his heart. ||4||8||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ; ਭਗਤਿ ਕਮਾਈ ॥ (1159-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Serving the Guru, devotional worship is practiced.

ਤਬ ਇਹ ; ਮਾਨਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ॥ (1159-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then, this human body is obtained.

ਇਸ ਦੇਹੀ ਕਉ ; ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵ ॥ (1159-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even the gods long for this human body.

ਸੋ ਦੇਹੀ ; ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ (1159-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So vibrate that human body, and think of serving Almighty. ||1||

ਭਜਹੁ ਗੋੁਬਿੰਦ ; ਭੂਲਿ ਮਤ ਜਾਹੁ ॥ (1159-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Vibrate, and meditate on Master of the Universe, and never forget Him.

ਮਾਨਸ ਜਨਮ ਕਾ ; ਏਹੀ ਲਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1159-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This is the blessed opportunity of this human incarnation. ||1||Pause||

ਜਬ ਲਗੁ ; ਜਰਾ ਰੋਗੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ (1159-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As long as the disease of old age has not come to the body,

ਜਬ ਲਗੁ ; ਕਾਲਿ ਗ੍ਰਸੀ ਨਹੀ ਕਾਇਆ ॥ (1159-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and as long as death has not come and seized the body,

ਜਬ ਲਗੁ ; ਬਿਕਲ ਭਈ ਨਹੀ ਬਾਨੀ ॥ (1159-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and as long as your voice has not lost its power,

ਭਜਿ ਲੇਹਿ ਰੇ ਮਨ ;
ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੨॥ (swirg-pwnI bolo) (1159-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
O mortal being, vibrate and meditate on Almighty of the World. ||2||

ਅਬ ਨ ਭਜਸਿ ; ਭਜਸਿ ਕਬ ਭਾਈ ॥ (1159-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
If you do not vibrate and meditate on Him now, when will you, O Sibing of Destiny?

ਆਵੈ ਅੰਤੁ ; ਨ ਭਜਿਆ ਜਾਈ ॥ (1159-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
When the end comes, you will not be able to vibrate and meditate on Him.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ; ਸੋਈ ਅਬ ਸਾਰੁ ॥ (1159-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Whatever you have to do - now is the best time to do it.

ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹੁ ; ਨ ਪਾਵਹੁ ਪਾਰੁ ॥੩॥ (1159-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Otherwise, you shall regret and repent afterwards, and you shall not be carried across to the other side. ||3||

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ; ਜੋ ਲਾਇਆ ਸੇਵ ॥ (1159-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He alone is a servant, whom Almighty enjoins to His service.

ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਏ ; ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥ (1159-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He alone attains the Immaculate Divine Master.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਤਾ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ (1159-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Meeting with the Guru, his doors are opened wide,

ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ; ਜੋਨੀ ਬਾਟ ॥੪॥ (1159-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and he does not have to journey again on the path of reincarnation. ||4||

ਇਹੀ ਤੇਰਾ ਅਉਸਰੁ ; ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਾਰ ॥ (1159-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
This is your chance, and this is your time.

ਘਟ ਭੀਤਰਿ ; ਤੂ ਦੇਖੁ ਬਿਚਾਰਿ ॥ (1159-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Look deep into your own heart, and reflect on this.

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ; ਜੀਤਿ ਕੈ ਹਾਰਿ ॥ (1159-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, you can win or lose.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਹਿਓ ; ਪੁਕਾਰਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੫॥੧॥੯॥ (1159-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In so many ways, I have proclaimed this out loud. ||5||1||9||

Prologue: A Yogi came to Bhagat Kabir Ji and asked, "How many ways are there to attain Almighty?" Bhagat Ji said, "There are two ways. One is Yoga and the other is Meditational Yoga (Bhagti Yog)" Bhagat Ji elaborates further;

ਸਿਵ ਕੀ ਪੁਰੀ ; ਬਸੈ ਬੁਧਿ ਸਾਰੁ ॥ (1159-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the City of God, sublime understanding prevails.

ਤਹ ਤੁਮ੍ ਮਿਲਿ ਕੈ ; ਕਰਹੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ (1159-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There, you shall meet with Almighty, and reflect on Him.

ਈਤ ਊਤ ਕੀ ; ਸੋਝੀ ਪਰੈ ॥ (1159-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Thus, you shall understand this world and the next.

ਕਉਨੁ ਕਰਮ ; ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮਰੈ ॥੧॥ (1159-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use of claiming that you own everything, if you only die in the end? ||1||

ਨਿਜ ਪਦ ਊਪਰਿ ; ਲਾਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ (1159-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I focus my meditation on my inner self, deep within.

ਰਾਜਾਰਾਮ ਨਾਮੁ ;
ਮੋਰਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1159-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Name of the Sovereign Master is my spiritual wisdom. ||1||Pause||

ਮੂਲ ਦੁਆਰੈ ; ਬੰਧਿਆ ਬੰਧੁ ॥ (1159-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the first chakra, the root chakra, I have grasped the reins and tied them.

ਰਵਿ ਊਪਰਿ ; ਗਹਿ ਰਾਖਿਆ ਚੰਦੁ ॥ (1159-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I have firmly placed the moon above the sun.

ਪਛਮ ਦੁਆਰੈ ; ਸੂਰਜੁ ਤਪੈ ॥ (1159-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The sun blazes forth at the western gate.

ਮੇਰਡੰਡ ; ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਬਸੈ ॥੨॥ (1159-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Through the central channel of the Shushmanaa, it rises up above my head. ||2||

ਪਸਚਮ ਦੁਆਰੇ ਕੀ ; ਸਿਲ ਓੜ ॥ (1159-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
There is a stone at that western gate,

ਤਿਹ ਸਿਲ ਊਪਰਿ ; ਖਿੜਕੀ ਅਉਰ ॥ (1159-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and above that stone, is another window.

ਖਿੜਕੀ ਊਪਰਿ ; ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ॥ (1159-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Above that window is the Tenth Gate.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ;
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥੨॥੧੦॥ (1159-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Says Kabir, it has no end or limitation. ||3||2||10||

Prologue: Bhagat Kabir Ji utteres the qualities of a true Mullah.

ਸੋ ਮੁਲਾਂ ; ਜੋ ਮਨ ਸਿਉ ਲਰੈ ॥ (1159-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He alone is a Mullah, who struggles with his mind,

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ; ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੁਰੈ ॥ (1159-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and through the Guru's Teachings, fights with death.

ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ ; ਮਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥ (1159-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He crushes the pride of the Messenger of Death.

ਤਿਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ; ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥ (1159-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Unto that Mullah, I ever offer greetings of respect. ||1||

ਹੈ ਹਜੂਰਿ ; ਕਤ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (1160-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
God is present, right here at hand; why do you say that He is far away?

ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ; ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1160-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Tie up your disturbing passions, and find the Beauteous Master. ||1||Pause||

ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੁ ; ਕਾਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (1160-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He alone is a Qazi, who contemplates the human body,

ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ;
ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ (pr-jwrY bolo) (1160-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and through the fire of the body, is illumined by God.

ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ; ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥ (1160-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He does not lose his semen, even in his dreams;

ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ; ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ (1160-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
for such a Qazi, there is no old age or death. ||2||

ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ; ਜੁ ਦੁਇ ਸਰ ਤਾਨੈ ॥ (1160-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
He alone is a sultan and a king, who shoots the two arrows,

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ; ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥ (1160-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
gathers in his outgoing mind,

ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਲਸਕਰੁ ਕਰੈ ॥ (1160-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
and assembles his army in the realm of the mind's sky, the Tenth Gate.

ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ; ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥ (1160-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The canopy of royalty waves over such a sultan. ||3||

ਜੋਗੀ ; ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥ (1160-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The Yogi cries out, "Gorakh, Gorakh".

ਹਿੰਦੂ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ (1160-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The Hindu utters the Name of Raam.

ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ; ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ (1160-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Muslim has only One God.

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥੩॥੧੧॥ (1160-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Master of Kabir is all-pervading. ||4||3||11||

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1160-5)

Fifth Mahala:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji a 'Siropa' (A complete gift which covers head to toe) to Bhagat Kabir Ji and in this Shabad, Guru Ji condemns hypocrisy.

ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ; ਕਹਤੇ ਦੇਵ ॥ (1160-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Those who call a stone their god

ਤਾ ਕੀ ; ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥ (1160-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- their service is useless.

ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ; ਪਾਂਈ ਪਾਇ ॥ (1160-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Those who fall at the feet of a stone god

ਤਿਸ ਕੀ ਘਾਲ ; ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥ (1160-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

- their work is wasted in vain. ||1||

ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ ; ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥ (1160-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My Master speaks forever.

ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ ; ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1160-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

God gives His gifts to all living beings. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ; ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥ (1160-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Divine Master is within the self, but the spiritually blind one does not know this.

ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿਆ ; ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥ (1160-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Deluded by illusion, he is caught in the noose.

ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ; ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ (1160-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The stone does not speak; it does not give anything to anyone.

ਫੋਕਟ ਕਰਮ ; ਨਿਹਫਲ ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥ (1160-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Such religious rituals are useless; such service is fruitless. ||2||

ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ; ਚੰਦਨੁ ਚੜਾਵੈ ॥ (1160-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
If a corpse is anointed with sandalwood oil,

ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ; ਕਵਨ , ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ (1160-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
what good does it do?

ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ; ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁਲਾਈ ॥ (1160-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
If a corpse is rolled in manure,

ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ ; ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੩॥ (1160-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
what does it lose from this? ||3||

ਕਹਤ ਕਬੀਰ ; ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (1160-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Says Kabir, I proclaim this out loud

ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ; ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥ (1160-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
- behold, and understand, you ignorant, devotee of Maya.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ (1160-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The love of duality has ruined countless homes.

ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ; ਸਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥੪॥੧੨॥ (1160-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Almighty's devotees are forever in bliss. ||4||4||12||

Prologue: Bhagat Kabir Ji illustrates the great influence of Maya.

ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੇਧੇ ॥ (1160-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The fish in the water is attached to Maya.

ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥ (1160–12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The moth fluttering around the lamp is pierced through by Maya.

ਕਾਮ ਮਾਇਆ ; ਕੁੰਚਰ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ॥ (1160–12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The sexual desire of Maya afflicts the elephant.

ਭੁਇਅੰਗਮ ਭ੍ਰਿੰਗ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥ (1160–12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The snakes and bumble bees are destroyed through Maya. ||1||

ਮਾਇਆ ; ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ॥ (1160–13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Such are the enticements of Maya, O Siblings of Destiny.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ; ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1160–13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

As many living beings are there are, have been deceived. ||1||Pause||

ਪੰਖੀ ਮ੍ਰਿਗ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ (rw~qy bolo) (1160–13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The birds and the deer are imbued with Maya.

ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ; ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥ (1160–14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Sugar is a deadly trap for the flies.

ਤੁਰੇ ਉਸਟ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥ (1160–14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Horses and camels are absorbed in Maya.

ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ (1160–14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The eighty-four Siddhas, the beings of miraculous spiritual powers, play in Maya. ||2||

ਛਿਅ ਜਤੀ ; ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ (1160–15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The six celibates are slaves of Maya.

ਨਵੈ ਨਾਥ ; ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ (1160–15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

So are the nine masters of Yoga, and the sun and the moon.

ਤਪੇ ਰਖੀਸਰ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥ (1160–15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The austere disciplinarians and the Rishis are asleep in Maya.

ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ; ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥ (1160-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Death and the five demons are in Maya. ||3||

ਸੁਆਨ ਸਿਆਲ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ (rw~qw bolo) (1160-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Dogs and jackals are imbued with Maya.

ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ; ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ (1160-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Monkeys, leopards and lions,

ਮਾਂਜਾਰ ਗਾਡਰ ; ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ (1160-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
cats, sheep, foxes,

ਬਿਰਖ ਮੂਲ ; ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥ (1160-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
trees and roots are planted in Maya. ||4||

ਮਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ; ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥ (1160-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Even the gods are drenched with Maya,

ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ; ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥ (1160-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
as are the oceans, the sky and the earth.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਜਿਸੁ ਉਦਰੁ , ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ (1160-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Says Kabir, whoever has a belly to fill, is under the spell of Maya.

ਤਬ ਛੂਟੇ ; ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥੫॥੫॥੧੩॥ (1160-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The mortal is emancipated only when he meets the Holy Saint. ||5||5||13||

Prologue: A devotee came and pleaded to Bhagat Kabir Ji, “Although I have strived by means of many methods but I am still not successful. Can you please explain the possible reason of my failures?” Bhagat Ji replied,

ਜਬ ਲਗੁ ; ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ (1160-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
As long as he cries out, "Mine! Mine!",

ਤਬ ਲਗੁ ; ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸਰੈ ॥ (1160-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
none of his tasks is accomplished.

ਜਬ ; ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ (1160-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
When such possessiveness is erased and removed,

ਤਬ ਪ੍ਰਭ ; ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥ (1161-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
then God comes and resolves his affairs. ||1||

ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ; ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ (1161-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Contemplate such spiritual wisdom, O mortal man.

ਹਰਿ , ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ; ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1161-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Why not meditate in remembrance on Almighty, the Destroyer of pain? ||1||Pause||

ਜਬ ਲਗੁ ; ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ (1161-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
As long as the tiger lives in the forest,

ਤਬ ਲਗੁ ; ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥ (1161-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
the forest does not flower.

ਜਬ ਹੀ ਸਿਆਰੁ ; ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥ (1161-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
But when the jackal eats the tiger,

ਫੂਲਿ ਰਹੀ ; ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥ (1161-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
then the entire forest flowers. ||2||

ਜੀਤੋ ਬੂਡੈ ; ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥ (1161-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
The victorious are drowned, while the defeated swim across.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ (1161-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, one crosses over and is saved.

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ; ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ (1161-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
Slave Kabir speaks and teaches:

ਕੇਵਲ ; ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥੬॥੧੪॥ (1161-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)
remain lovingly absorbed, attuned to Almighty alone. ||3||6||14||

ਸਤਰਿ ਸੈਇ ; ਸਲਾਰ ਹੈ , ਜਾ ਕੇ ॥ (s`qir bolo) (1161-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He has 7,000 commanders,

ਸਵਾ ਲਾਖੁ ; ਪੈਕਾਬਰ ਤਾਕੇ ॥ (qw-ky bolo) (1161-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

and hundreds of thousands of prophets;

ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅਹਿ ; ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥ (1161-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He is said to have 88,000,000 shaykhs,

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ; ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ (1161-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

and 56,000,000 attendants. ||1||

ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ; ਕੋ ਗੁਜਰਾਵੈ ॥ (1161-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I am meek and poor - what chance do I have of being heard there?

ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ; ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1161-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His Court is so far away; only a rare few attain the Mansion of His Presence. ||1||Pause||

ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ ਹੈ ; ਖੇਲਖਾਨਾ ॥ (1161-6, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He has 33,000,000 play-houses.

ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ; ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾਂ ॥ (1161-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

His beings wander insanely through 8.4 million incarnations.

ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ; ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ (1161-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

He bestowed His Grace on Adam, the father of mankind,

ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ; ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥ (1161-7, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

who then lived in paradise for a long time. ||2||

ਦਿਲ ਖਲਹਲੁ ਜਾ ਕੈ ; ਜਰਦ , ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ (1161-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Pale are the faces of those whose hearts are disturbed.

ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ; ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥ (1161-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

They have forsaken their Bible, and practice Satanic evil.

ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ; ਰੋਸੁ ਹੈ ਲੋਈ ॥ (1161-8, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who blames the world, and is angry with people,

ਅਪਨਾ ਕੀਆ ; ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥੩॥ (1161-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

shall receive the fruits of his own actions. ||3||

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ; ਹਮ ਸਦਾ ਭਿਖਾਰੀ ॥ (1161-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

You are the Great Giver, Dear Almighty; I am forever a beggar at Your Door.

ਦੇਉ ਜਬਾਬੁ ; ਹੋਇ ਬਜਗਾਰੀ ॥ (1161-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

If I were to deny You, then I would be a wretched sinner.

ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ; ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਸਮਾਨਾਂ ॥ (1161-9, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Slave Kabir has entered Your Shelter.

ਭਿਸਤੁ ਨਜੀਕਿ ; ਰਾਖੁ ਰਹਮਾਨਾ ॥੪॥੭॥੧੫॥ (1161-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Keep me near You, O Merciful Almighty - that is heaven for me. ||4||7||15||

Prologue: Bhagat Kabir Ji replied to the argument raised by the Brahmins who claimed that only the high caste are allowed in the heaven.

ਸਭੁ ਕੋਈ ; ਚਲਨ ਕਹਤ ਹੈ ਊਹਾਂ ॥ (1161-10, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Everyone speaks of going there,

ਨਾ ਜਾਨਉ ; ਬੈਕੁੰਠੁ ਹੈ ਕਹਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1161-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

but I do not even know where heaven is. ||1||Pause||

ਆਪ ਆਪ ਕਾ ; ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥ (1161-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

One who does not even know the mystery of his own self,

ਬਾਤਨ ਹੀ ; ਬੈਕੁੰਠੁ ਬਖਾਨਾਂ ॥੧॥ (1161-11, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

speaks of heaven, but it is only talk. ||1||

ਜਬ ਲਗੁ ; ਮਨ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ (1161-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

As long as the mortal hopes for heaven,

ਤਬ ਲਗੁ ; ਨਾਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸ ॥੨॥ (1161-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

he will not dwell at Almighty's Feet. ||2||

ਖਾਈ ਕੋਟੁ ; ਨ ਪਰ ਲਪ , ਗਾਰਾ ॥ (1161-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Heaven is not a fort with moats and ramparts, and walls plastered with mud;

ਨਾ ਜਾਨਉ ; ਬੈਕੁੰਠ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥ (1161-12, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

I do not know what heaven's gate is like. ||3||

ਕਹਿ ਕਮੀਰ ; ਅਬ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ (1161-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Kabir, now what more can I say?

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥੮॥੧੬॥ (1161-13, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The Saadh Sangat, the Company of the Holy, is heaven itself. ||4||8||16||

ਕਿਉ ਲੀਜੈ ; ਗਢੁ ਬੰਕਾ , ਭਾਈ ॥ (1161-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

How can the beautiful fortress be conquered, O Siblings of Destiny?

ਦੋਵਰ ਕੋਟ ; ਅਰੁ ਤੇਵਰ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1161-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

It has double walls and triple moats. ||1||Pause||

**ਪਾਂਚ ਪਚੀਸ , ਮੋਹ ਮਦ ਮਤਸਰ ;
ਆਡੀ , ਪਰਬਲ ਮਾਇਆ ॥** (1161-14, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

It is defended by the five elements, the twenty-five categories, attachment, pride, jealousy and the awesomely powerful Maya.

**ਜਨ ਗਰੀਬ ਕੋ ਜੋਰੁ ਨ ਪਹੁਚੈ ;
ਕਹਾ ਕਰਉ ਰਘੁਰਾਇਆ ॥੧॥** (1161-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The poor mortal being does not have the strength to conquer it; what should I do now, Dear Almighty? ||1||

**ਕਾਮੁ ਕਿਵਾਰੀ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦਰਵਾਨੀ ;
ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ , ਦਰਵਾਜਾ ॥** (1161-15, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Sexual desire is the window, pain and pleasure are the gate-keepers, virtue and sin are the gates.

ਕ੍ਰੋਧੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ਮਹਾ ਬਡ ਦੁੰਦਰ ;
ਤਹ , ਮਨੁ ਮਾਵਾਸੀ ਰਾਜਾ ॥੨॥ (1161-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Anger is the great supreme commander, full of argument and strife, and the mind is the rebel king there. ||2||

ਸ੍ਵਾਦ ਸਨਾਹ , ਟੋਪੁ ਮਮਤਾ ਕੋ ; (suAwd bolo)
ਕੁਬੁਧਿ , ਕਮਾਨ ਚਢਾਈ ॥ (1161-16, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Their armor is the pleasure of tastes and flavors, their helmets are worldly attachments; they take aim with their bows of corrupt intellect.

ਤਿਸਨਾ ਤੀਰ ਰਹੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ;
ਇਉ ਗਢੁ ਲੀਓ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ (1161-17, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The greed that fills their hearts is the arrow; with these things, their fortress is impregnable. ||3||

ਪ੍ਰੇਮ ਪਲੀਤਾ , ਸੁਰਤਿ ਹਵਾਈ ;
ਗੋਲਾ ਗਿਆਨੁ ਚਲਾਇਆ ॥ (1161-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

But I have made divine love the fuse, and deep meditation the bomb; I have launched the rocket of spiritual wisdom.

ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ , ਸਹਜੇ ਪਰਜਾਲੀ ;
ਏਕਹਿ ਚੋਟ , ਸਿਝਾਇਆ ॥੪॥ (1161-18, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The fire of God is lit by intuition, and with one shot, the fortress is taken. ||4||

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਲੈ ਲਰਨੇ ਲਾਗਾ ; ਤੋਰੇ ਦੁਇ ਦਰਵਾਜਾ ॥ (1161-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Taking truth and contentment with me, I begin the battle and storm both the gates.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ;
ਪਕਰਿਓ ਗਢ ਕੋ ਰਾਜਾ ॥੫॥ (1161-19, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and by Guru's Grace, I have captured the king of the fortress. ||5||

ਭਗਵਤ ਭੀਰਿ , ਸਕਤਿ ਸਿਮਰਨ ਕੀ ;
ਕਟੀ ਕਾਲ ਭੈ ਫਾਸੀ ॥ (1162-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

With the army of God's devotees, and Shakti, the power of meditation, I have snapped the noose of the fear of death.

ਦਾਸੁ ਕਮੀਰੁ ਚੜ੍ਹਿਓ ਗੜ੍ਹ ਊਪਰਿ ;
ਰਾਜੁ ਲੀਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੬॥੯॥੧੭॥ (1162-1, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Slave Kabir has climbed to the top of the fortress; I have obtained the eternal, imperishable domain. ||6||9||17||

Prologue: Bhagat Kabir Ji explains how he escaped the execution commanded by Sikandar Lodhi as punishment for him for not acknowledging and obeying him.

ਗੰਗ ਗੁਸਾਇਨਿ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ (1162-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The mother Ganges is deep and profound.

ਜੰਜੀਰ ਬਾਂਧਿ ਕਰਿ ; ਖਰੇ ਕਬੀਰ ॥੧॥ (1162-2, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Tied up in chains, they took Kabir there. ||1||

ਮਨੁ ਨ ਡਿਗੈ ; ਤਨੁ ਕਾਹੇ ਕਉ ਡਰਾਇ ॥ (1162-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My mind was not shaken; why should my body be afraid?

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਚਿਤੁ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1162-3, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

My consciousness remained immersed in the Lotus Feet of Almighty. ||1||Pause||

ਗੰਗਾ ਕੀ ਲਹਰਿ ; ਮੇਰੀ ਟੁਟੀ ਜੰਜੀਰ ॥ (1162-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

The waves of the Ganges broke the chains,

ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾ ਪਰ ; ਬੈਠੇ ਕਬੀਰ ॥੨॥ (1162-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

and Kabir was seated on a deer skin. ||2||

ਕਹਿ ਕੰਬੀਰ ; ਕੋਊ ਸੰਗ ਨ ਸਾਥ ॥ (1162-4, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

Says Kabir, I have no friend or companion.

ਜਲ ਥਲ ਰਾਖਨ ਹੈ ; ਰਘੁਨਾਥ ॥੩॥੧੦॥੧੮॥ (1162-5, ਭੈਰਉ, ਮਃ 5)

On the water, and on the land, Almighty is my Protector. ||3||10||18||

ਭੈਰਉ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ ; ਅਸਟਪਦੀ , ਘਰੁ ੨ (1162-6)

Bhairao, Kabir Ji, Ashtapadees, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1162-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਗਮ ਦ੍ਰੁਗਮ ; ਗੜਿ ਰਚਿਓ ਬਾਸ ॥ (1162-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

God constructed a fortress, inaccessible (beyond the grasp of the mind) and unreachable, in which He dwells.

ਜਾ ਮਹਿ ; ਜੋਤਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥ (1162-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There, His Divine Light radiates forth.

ਬਿਜੁਲੀ ਚਮਕੈ ; ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ॥ (1162-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Lightning blazes, and bliss prevails there,

ਜਿਹ ਪਉੜ੍ਹੇ ; ਪ੍ਰਭ ਬਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ (1162-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

where the Eternally Young Almighty abides. ||1||

ਇਹੁ ਜੀਉ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ (1162-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This soul is lovingly attuned to Almighty's Name.

ਜਰਾ ਮਰਨੁ ; ਛੂਟੈ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1162-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is saved from old age and death, and its illusion runs away. ||1||Pause||

ਅਬਰਨ ਬਰਨ ਸਿਉ ; (A-brn bolo)
ਮਨ ਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1162-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who believe in high and low social classes,

ਹਉਮੈ ਗਾਵਨਿ ; ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ॥ (1162-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

only sing songs and chants of egotism.

ਅਨਹਦ ਸਬਦ ; ਹੋਤ ਝੁਨਕਾਰ ॥ (1162-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Unstruck Sound-current of the Shabad, the Word of God, resounds in that place,

ਜਿਹ ਪਉੜੇ ; ਪ੍ਰਭ ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲ ॥੨॥ (1162-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

where the Supreme Almighty abides. ||2||

ਖੰਡਲ ਮੰਡਲ ; ਮੰਡਲ ਮੰਡਾ ॥ (1162-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He creates planets, solar systems and galaxies;

ਤ੍ਰਿਅ ਅਸਥਾਨ ; ਤੀਨਿ ਤ੍ਰਿਅ ਖੰਡਾ ॥ (1162-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He destroys the three worlds, the three gods and the three qualities.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਰਹਿਆ ਅਭ ਅੰਤ ॥ (1162-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Beyond the grasp of mind and sensors Almighty dwells in the heart.

ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਕੋ ਧਰਨੀਧਰ ਮੰਤ ॥੩॥ (Drnl-Dr bolo) (1162-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

No one can find the limits or the secrets of Almighty of the World. ||3||

ਕਦਲੀ ਪੁਹਪ ; ਧੂਪ ਪਰਗਾਸ ॥ (1162-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty shines forth in the plantain flower and the sunshine.

ਰਜ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ; ਲੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ (1162-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He dwells in the pollen of the lotus flower.

ਦੁਆਦਸ ਦਲ ; ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਮੰਤ ॥ (1162-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty's secret is within the twelve petals of the heart-lotus.

ਜਹ ਪਉੜੇ ; ਸ੍ਰੀ ਕਮਲਾ ਕੰਤ ॥੪॥ (1162-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Supreme Master, Almighty of Lakshmi dwells there. ||4||

ਅਰਧ ਉਰਧ ਮੁਖਿ ; ਲਾਗੋ ਕਾਸੁ ॥ (1162-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is like the sky, stretching across the lower, upper and middle realms.

ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ; ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1162-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the profoundly silent celestial realm, He radiates forth.

ਉਹਾਂ ; ਸੂਰਜ ਨਾਹੀ ਚੰਦ ॥ (1162-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Neither the sun nor the moon are there,

ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਕਰੈ ਅਨੰਦ ॥੫॥ (1162-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

but the Primal Immaculate Master celebrates there. ||5||

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੰਡਿ ; ਪਿੰਡਿ ਸੋ ਜਾਨੁ ॥ (1162-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Know that He is in the universe, and in the body as well.

ਮਾਨਸਰੋਵਰਿ ; ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (mwn-srovir bolo) (1162-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Take your cleansing bath in the Mansarovar Lake.

ਸੋ ਹੰ ਸੋ ; ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਜਾਪ ॥ (1162-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Chant "Sohang" - "He is me."

ਜਾ ਕਉ ਲਿਪਤ ਨ ਹੋਇ ; ਪੁੰਨ ਅਰੁ ਪਾਪ ॥੬॥ (1162-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is not affected by either virtue or vice. ||6||

ਅਬਰਨ ਬਰਨ ; (A-brn bolo)
ਘਾਮ ਨਹੀ ਛਾਮ ॥ (1162-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is not affected by either high or low social class, sunshine or shade.

ਅਵਰ ਨ ਪਾਈਐ ; ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਮ ॥ (1162-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is in the Guru's Sanctuary, and nowhere else.

ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ; ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1162-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He is not diverted by diversions, comings or goings.

ਸੁੰਨ ਸਹਜ ਮਹਿ ; ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (1162-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remain intuitively absorbed in the celestial void. ||7||

ਮਨ ਮਧੇ ; ਜਾਨੈ ਜੇ ਕੋਇ ॥ (1162-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who knows Almighty in the mind

ਜੋ ਬੋਲੈ ; ਸੋ ਆਪੈ ਹੋਇ ॥ (1162-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- whatever he says, comes to pass.

ਜੋਤਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ; ਮਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੈ ॥ (1162-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One who firmly implants Almighty's Divine Light, and His Mantra within the mind

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਸੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਰੈ ॥੮॥੧॥ (1162-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

- says Kabir, such a mortal crosses over to the other side. ||8||1||

ਕੋਟਿ ਸੂਰ ; ਜਾ ਕੈ ਪਰਗਾਸ ॥ (1162-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Millions of suns shine for Him,

ਕੋਟਿ ਮਹਾਦੇਵ ; ਅਰੁ ਕਬਿਲਾਸ ॥ (1162-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

millions of Shivas and Kailash mountains.

ਦੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ; ਜਾ ਕੈ ਮਰਦਨੁ ਕਰੈ ॥ (1162-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Millions of Durga goddesses massage His Feet.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਕੋਟਿ ; ਬੇਦ ਉਚਰੈ ॥੧॥ (1162-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Millions of Brahmas chant the Vedas for Him. ||1||

ਜਉ ਜਾਚਉ ; ਤਉ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ॥ (1162-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I beg, I beg only from Almighty.

ਆਨ ਦੇਵ ਸਿਉ ; ਨਾਹੀ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1162-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have nothing to do with any other deities. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਚੰਦ੍ਰਮੇ ; ਕਰਹਿ ਚਰਾਕ ॥ (1162-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Millions of moons twinkle in the sky.

ਸੁਰ ਤੇਤੀਸਉ ; ਜੇਵਹਿ ਪਾਕ ॥ (1163-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Three hundred thirty million gods eat Almighty's offerings.

ਨਵ ਗ੍ਰਹ ਕੋਟਿ ; ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰ ॥ (1163-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The nine stars, a million times over, stand at His Door.

ਧਰਮ ਕੋਟਿ ; ਜਾਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥੨॥ (jw-kY bolo) (1163-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Millions of Righteous Judges of Dharma are His gate-keepers. ||2||

ਪਵਨ ਕੋਟਿ ; ਚਉਬਾਰੇ ਫਿਰਹਿ ॥ (1163-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Millions of winds blow around Him in the four directions.

ਬਾਸਕ ਕੋਟਿ ; ਸੇਜ ਬਿਸਥਰਹਿ ॥ (1163-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Millions of serpents prepare His bed.

ਸਮੁੰਦ ਕੋਟਿ ; ਜਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ (1163-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Millions of oceans are His water-carriers.

ਰੋਮਾਵਲਿ ਕੋਟਿ ; ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥੩॥ (1163-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The eighteen million loads of vegetation are His Hair. ||3||

ਕੋਟਿ ਕਮੇਰ ; ਭਰਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (1163-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Millions of treasurers fill His Treasury.

ਕੋਟਿਕ ਲਖਮੀ ; ਕਰੈ ਸੀਗਾਰ ॥ (1163-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Millions of Lakshmis adorn themselves for Him.

ਕੋਟਿਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ; ਬਹੁ ਹਿਰਹਿ ॥ (1163-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Many millions of vices and virtues look up to Him.

ਇੰਦ੍ਰ ਕੋਟਿ ; ਜਾ ਕੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ॥੪॥ (1163-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Millions of Indras serve Him. ||4||

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ; ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰ ॥ (1163-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Fifty-six million clouds are His.

ਨਗਰੀ ਨਗਰੀ ; ਖਿਅਤ ਅਪਾਰ ॥ (1163-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
In each and every village, His infinite fame has spread.

ਲਟ ਛੂਟੀ ; ਵਰਤੈ ਬਿਕਰਾਲ ॥ (1163-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Wild demons with dishevelled hair move about.

ਕੋਟਿ ਕਲਾ ; ਖੇਲੈ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ (1163-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty plays in countless ways. ||5||

ਕੋਟਿ ਜਗ ; ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰ ॥ (1163-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Millions of charitable feasts are held in His Court,

ਗੰਧ੍ਰਬ ਕੋਟਿ ; ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ (1163-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

and millions of celestial singers celebrate His victory.

ਬਿਦਿਆ ਕੋਟਿ ; ਸਭੈ ਗੁਨ ਕਹੈ ॥ (1163-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Millions of sciences all sing His Praises.

ਤਉ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੈ ॥੬॥ (1163-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even so, the limits of the Supreme Almighty cannot be found. ||6||

ਬਾਵਨ ਕੋਟਿ ; ਜਾ ਕੈ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥
ਰਾਵਨ ਸੈਨਾ ; ਜਹ ਤੇ ਛਲੀ ॥ (1163-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Rama, with millions of monkeys, conquered Raawan's army.

ਸਹਸ ਕੋਟਿ ; ਬਹੁ ਕਹਤ ਪੁਰਾਨ ॥ (1163-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Billions of Puraanas greatly praise Him;

ਦੁਰਜੋਧਨ ਕਾ ; ਮਥਿਆ ਮਾਨੁ ॥੭॥ (1163-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He humbled the pride of Duyodhan. ||7||

ਕੰਦ੍ਰਪ ਕੋਟਿ ; ਜਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਧਰਹਿ ॥ (1163-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Millions of gods of love cannot compete with Him.

ਅੰਤਰ ਅੰਤਰਿ ; ਮਨਸਾ ਹਰਹਿ ॥ (1163-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He steals the hearts of mortal beings.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਸੁਨਿ ਸਾਰਿਗਪਾਨ ॥ (1163-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, please hear me, Dear Almighty of the World.

ਦੇਹਿ ਅਭੈ ਪਦੁ ;
ਮਾਂਗਉ ਦਾਨ ॥੮॥੨॥੧੮॥੨੦॥ (1163-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I beg for the blessing of fearless dignity. ||8||2||18||20||

ਭੈਰਉ , ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ; ਘਰੁ ੧ (1163-10)

Bhairao, The Hymn of Naam Dev Ji, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1163-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰੇ ਜਿਹਬਾ ; ਕਰਉ ਸਤ ਖੰਡ ॥ (1163-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O my tongue, I will cut you into a hundred pieces,

ਜਾਮਿ ਨ ਉਚਰਸਿ ; ਸ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ (1163-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

if you do not chant Almighty's Name. ||1||

ਰੰਗੀ ਲੇ ਜਿਹਬਾ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ (1163-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O my tongue, be imbued with Almighty's Name.

ਸੁ ਰੰਗ ਰੰਗੀਲੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1163-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Meditate on Almighty's Name, and imbue yourself with this most excellent color. ||1||Pause||

ਮਿਥਿਆ ਜਿਹਬਾ ; ਅਵਰੇਂ ਕਾਮ ॥ (1163-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O my tongue, other occupations are false.

ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ; ਇਕੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1163-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The state of Nirvaanaa comes only through Almighty's Name. ||2||

ਅਸੰਖ ਕੋਟਿ ; ਅਨ ਪੂਜਾ ਕਰੀ ॥ (1163-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The performance of countless millions of other devotions

ਏਕ ਨ ਪੂਜਸਿ ; ਨਾਮੈ ਹਰੀ ॥੩॥ (1163-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
is not equal to even one devotion to Almighty's Name. ||3||

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ; ਇਹੁ ਕਰਣਾ ॥ (1163-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Prays Naam Dev, this is my occupation.

ਅਨੰਤ ਰੂਪ ; ਤੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੪॥੧॥ (1163-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Dear Almighty, Your Forms are endless. ||4||1||

Prologue: Bhagat Naam Dev Ji explains the method to attain Almighty.

ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ; ਪਰਹਰੀ ॥ (1163-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
One who stays away from others' wealth and others' spouses

ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ; ਬਸੈ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ (1163-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
- Almighty abides near that person. ||1||

ਜੋ ਨ ਭਜੰਤੇ ; ਨਾਰਾਇਣਾ ॥ (1163-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Those who do not meditate and vibrate on Almighty

ਤਿਨ ਕਾ ;
ਮੈ ਨ ਕਰਉ ਦਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1163-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
- I do not even want to see them. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕੈ ਭੀਤਰਿ ; ਹੈ ਅੰਤਰਾ ॥ (1163-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Those whose inner beings are not in harmony with Almighty,

ਜੈਸੇ ਪਸੁ ; ਤੈਸੇ ਓਇ ਨਰਾ ॥੨॥ (1163-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
are nothing more than beasts. ||2||

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ; ਨਾਕਹਿ ਬਿਨਾ ॥ (1163-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Prays Naam Dev, a man without a nose

ਨਾ ਸੋਹੈ ; ਬਤੀਸ ਲਖਨਾ ॥੩॥੨॥ (1163-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
does not look handsome, even if he has the thirty-two beauty marks. ||3||2||

Prologue: Once Bhagat Naam Dev Ji's maternal grandfather was going away and told Bhagat Ji to solemnize the ritual of feeding the Thakur (an idol of Master). In the following Shabad, Bhagat Ji narrates the aftermath and how he was blessed with Almighty's glimpse (darshan).

ਦੂਧੁ ਕਟੋਰੈ ; ਗਡਵੈ ਪਾਨੀ ॥
ਕਪਲ ਗਾਇ ; ਨਾਮੈ ਦੁਹਿ ਆਨੀ ॥੧॥ (1163-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev milked the brown cow, and brought a cup of milk and a jug of water to his family god. ||1||

ਦੂਧੁ ਪੀਉ ; ਗੋਬਿੰਦੇ ਰਾਇ ॥ (1163-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

"Please drink this milk, O my Sovereign Almighty.

ਦੂਧੁ ਪੀਉ ; ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ (1163-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Drink this milk and my mind will be happy.

ਨਾਹੀ ਤ ਘਰ ਕੋ ;
ਬਾਪੁ ਰਿਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1163-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Otherwise, my father will be angry with me."||1||Pause||

ਸੋੁਇਨ ਕਟੋਰੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਰੀ ॥ (1163-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Taking the golden cup, Naam Dev filled it with the nectar milk,

ਲੈ ਨਾਮੈ ; ਹਰਿ ਆਗੈ ਧਰੀ ॥੨॥ (1163-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and placed it before Almighty. ||2||

ਏਕੁ ਭਗਤੁ ; ਮੇਰੇ ਹਿਰਦੇ ਬਸੈ ॥
ਨਾਮੇ ਦੇਖਿ ; ਨਰਾਇਨੁ ਹਸੈ ॥੩॥ (1163-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty looked upon Naam Dev and smiled. "This one devotee abides within my heart."||3||

ਦੂਧੁ ਪੀਆਇ ; ਭਗਤੁ ਘਰਿ ਗਇਆ ॥ (1163-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty drank the milk, and the devotee returned home.

ਨਾਮੇ ; ਹਰਿ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਭਇਆ ॥੪॥੩॥ (1164-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Thus did Naam Dev come to receive the Blessed Vision of Almighty's Darshan. ||4||3||

Prologue: The local Brahmins started slandering Bhagat Naam Dev Ji by means of many baseless accusations because of jealousy. Bhagat Ji remained calm and uttered the following Shabad;

ਮੈ ਬਉਰੀ ; ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ॥ (1164-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I am crazy - Almighty is my Husband.

ਰਚਿ ਰਚਿ ਤਾ ਕਉ ; ਕਰਉ ਸਿੰਗਾਰੁ ॥੧॥ (1164-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I decorate and adorn myself for Him. ||1||

ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ , ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ;
ਭਲੇ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥ (1164-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Slander me well, slander me well, slander me well, O people.

ਤਨੁ ਮਨੁ ; ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1164-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My body and mind are united with my Beloved Master. ||1||Pause||

ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ; ਕਾਹੂ ਸਿਉ ਨ ਕੀਜੈ ॥ (1164-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Do not engage in any arguments or debates with anyone.

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ (1164-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

With your tongue, savor Almighty's sublime essence. ||2||

ਅਬ ਜੀਅ ਜਾਨਿ ; ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1164-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Now, I know within my soul, that such an arrangement has been made;

ਮਿਲਉ ਗੁਪਾਲ ; ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਈ ॥੩॥ (1164-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I will meet with my Master by the beat of the drum. ||3||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ; ਕਰੈ ਨਰੁ ਕੋਈ ॥ (1164-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Anyone can praise or slander me.

ਨਾਮੇ ; ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੁ ਭੇਟਲ ਸੋਈ ॥੪॥੪॥ (1164-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev has met Almighty. ||4||4||

Prologue: Bhagat Naam Dev Ji was asked by one of his devotees regarding the equality among all the beings. Bhagat Ji replied that everyone is bound by their pre-determined deeds (Pralbaad karam) based on their previous deeds.

ਕਬਹੂ ; ਖੀਰਿ ਖਾਡ ਘੀਉ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (1164-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sometimes, people do not appreciate milk, sugar and ghee.

ਕਬਹੂ ; ਘਰ ਘਰ ਟੂਕ ਮਗਾਵੈ ॥ (1164-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sometimes, they have to beg for bread from door to door.

ਕਬਹੂ ; ਕੂਰਨੁ ਚਨੇ ਬਿਨਾਵੈ ॥੧॥ (1164-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sometimes, they have to pick out the grain from the chaff. ||1||

ਜਿਉ ਰਾਮੁ ਰਾਖੈ ; ਤਿਉ ਰਹੀਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ (1164-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As Almighty keeps us, so do we live, O Siblings of Destiny.

ਹਰਿ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ;
ਕਿਛੁ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1164-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty's Glory cannot even be described. ||1||Pause||

ਕਬਹੂ ; ਤੁਰੇ ਤੁਰੰਗ ਨਚਾਵੈ ॥ (1164-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sometimes, people prance around on horses.

ਕਬਹੂ ; ਪਾਇ ਪਨਹੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ (1164-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sometimes, they do not even have shoes for their feet. ||2||

ਕਬਹੂ ; ਖਾਟ ਸੁਪੇਦੀ ਸੁਵਾਵੈ ॥ (1164-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sometimes, people sleep on cozy beds with white sheets.

ਕਬਹੂ ; ਭੂਮਿ ਪੈਆਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (1164-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sometimes, they do not even have straw to put down on the ground. ||3||

ਭਨਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ; ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ (1164-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev prays, only Almighty's Name, can save us.

ਜਿਹ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤਿਹ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥੪॥੫॥ (1164-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

One who meets the Guru, is carried across to the other side. ||4||5||

Prologue: Once Bhagat Naam Dev Ji visited a Shiv temple by the name of Naag Nath which is situated in Hingoli district Maharashtra. This temple is 70 km from Takhat Sri Abchalnagar Hazur Sahib. Bhagat Ji went into the temple and joined the devotees in singing the praises of Master. The Brahmins observed Bhagat Ji being a low caste was forced out of the temple. Bhagat Ji sat behind the temple and started praying. Soon he was totally absorbed in Almighty meditation that the entire temple turned towards Bhagat Ji with the back towards the Brahmins.

ਹਸਤ ਖੇਲਤ ; ਤੇਰੇ ਦੇਹੁਰੇ ਆਇਆ ॥ (1164-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Laughing and playing, I came to Your Temple, Dear Almighty.

ਭਗਤਿ ਕਰਤ ; ਨਾਮਾ ਪਕਰਿ ਉਠਾਇਆ ॥੧॥ (1164-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

While Naam Dev was worshipping, he was grabbed and driven out. ||1||

ਹੀਨੜੀ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ ; ਜਾਦਿਮ ਰਾਇਆ ॥ (1164-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I am of a low social class, Dear Almighty;

ਛੀਪੇ ਕੇ ਜਨਮਿ ;
ਕਾਹੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1164-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

why was I born into a family of fabric dyers? ||1||Pause||

ਲੈ ਕਮਲੀ ; ਚਲਿਓ ਪਲਟਾਇ ॥ (1164-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I picked up my blanket and went back,

ਦੇਹੁਰੈ ਪਾਛੈ ; ਬੈਠਾ ਜਾਇ ॥੨॥ (1164-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

to sit behind the temple. ||2||

ਜਿਉ ਜਿਉ ਨਾਮਾ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ॥ (1164-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As Naam Dev uttered the Glorious Praises of Almighty,

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕਉ ; ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥੩॥੬॥ (1164-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

the temple turned around to face Almighty's humble devotee. ||3||6||

ਭੈਰਉ , ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ; ਘਰੁ ੨ (1164-12)

Bhairao, Naam Dev Ji, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1164-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜੈਸੀ ; ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਨਾਜ ॥ (1164-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As the hungry person loves food,

ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ; ਜਲ ਸੇਤੀ ਕਾਜ ॥ (1164-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the thirsty person is obsessed with water,

ਜੈਸੀ ਮੂੜ ; ਕੁਟੰਬ ਪਰਾਇਣ ॥ (1164-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and as the fool is attached to his family

ਐਸੀ ; ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਰਾਇਣ ॥੧॥ (1164-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

- just so, Almighty is very dear to Naam Dev. ||1||

ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਨਾਰਾਇਣ ਲਾਗੀ ॥ (1164-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev is in love with Almighty.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ; ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1164-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He has naturally and intuitively become detached from the world. ||1||Pause||

ਜੈਸੀ ; ਪਰ ਪੁਰਖਾ ਰਤ ਨਾਰੀ ॥ (1164-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Like the woman who falls in love with another man,

ਲੋਭੀ ਨਰੁ ; ਧਨ ਕਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ (1164-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the greedy man who loves only wealth,

ਕਾਮੀ ਪੁਰਖ ; ਕਾਮਨੀ ਪਿਆਰੀ ॥ (1164-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and the sexually promiscuous man who loves women and sex,

ਐਸੀ ; ਨਾਮੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨॥ (1164-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
just so, Naam Dev is in love with Almighty. ||2||

ਸਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਜਿ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1164-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
But that alone is real love, which Almighty Himself inspires;

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਏ ॥ (1164-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
by Guru's Grace, duality is eradicated.

ਕਬਹੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1164-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Such love never breaks; through it, the mortal remains merged in Almighty.

ਨਾਮੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ; ਸਚਿ ਨਾਇ ॥੩॥ (1164-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Naam Dev has focused his consciousness on the True Name. ||3||

ਜੈਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਬਾਰਿਕ ਅਰੁ ਮਾਤਾ ॥ (1164-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Like the love between the child and its mother,

ਐਸਾ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ (rw~qw bolo) (1164-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
so is my mind imbued with Almighty.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1164-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Prays Naam Dev, I am in love with Almighty.

ਗੋਬਿਦੁ ਬਸੈ ; ਹਮਾਰੈ ਚੀਤਿ ॥੪॥੧॥੭॥ (1164-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Master of the Universe abides within my consciousness. ||4||1||7||

Prologue: Bhagat Naam Dev Ji uttered the following Shabad after being informed that one of the dovotee is having an affair with another woman.

ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ; ਤਿਆਗੈ ਅੰਧਾ ॥ (1164-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The blind fool abandons the wife of his own home,

ਪਰ ਨਾਰੀ ਸਿਉ ; ਘਾਲੈ ਧੰਧਾ ॥ (1165-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
and has an affair with another woman.

ਜੈਸੇ ਸਿੰਬਲੁ ਦੇਖਿ ; ਸੂਆ ਬਿਗਸਾਨਾ ॥ (1165-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He is like the parrot, who is pleased to see the simbal tree;

ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ; ਮੂਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ (1165-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
but in the end, he dies, stuck to it. ||1||

ਪਾਪੀ ਕਾ ਘਰੁ ; ਅਗਨੇ ਮਾਹਿ ॥ (1165-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The home of the sinner is on fire.

ਜਲਤ ਰਹੈ ; ਮਿਟਵੈ ਕਬ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1165-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
It keeps burning, and the fire cannot be extinguished. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਨ ਦੇਖੈ ਜਾਇ ॥ (1165-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He does not go to see where Almighty is being worshipped.

ਮਾਰਗੁ ਛੋਡਿ ;
ਅਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ॥ (A-mwrig bolo) (1165-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He abandons Almighty's Path, and takes the wrong path.

ਮੂਲਹੁ ਭੂਲਾ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1165-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He forgets the Primal Almighty, and is caught in the cycle of reincarnation.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਡਾਰਿ ; ਲਾਦਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੨॥ (1165-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He throws away the Nectar, and gathers poison to eat. ||2||

ਜਿਉ ਬੇਸ੍ਵਾ ਕੇ ; ਪਰੈ ਅਖਾਰਾ ॥ (bysvw bolo) (1165-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He is like the prostitute, who comes to dance,

ਕਾਪਰੁ ਪਹਿਰਿ ; ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰਾ ॥ (1165-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
wearing beautiful clothes, decorated and adorned.

ਪੂਰੇ ਤਾਲ ; ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ॥ (1165-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
She dances to the beat, exciting the breath of those who watch her.

ਵਾ ਕੇ ਗਲੇ ; ਜਮ ਕਾ ਹੈ ਫਾਸ ॥੩॥ (1165-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
But the noose of the Messenger of Death is around her neck. ||3||

ਜਾ ਕੇ ਮਸਤਕਿ ; ਲਿਖਿਓ ਕਰਮਾ ॥ (1165-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

One who has good karma recorded on his forehead,

ਸੋ ਭਜਿ ਪਰਿ ਹੈ ; ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (1165-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

hurries to enter the Guru's Sanctuary.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ; ਇਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1165-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dev, consider this:

ਇਨ ਬਿਧਿ ਸੰਤਹੁ ; ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥੮॥ (1165-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O Saints, this is the way to cross over to the other side. ||4||2||8||

Prologue: Bhagat Naam Dev Ji narrates the story of Bhagat Prahlad Ji who renounce the wordly education for his spiritual enlightenment. His teaches, Sanda and Marka complained to his father,

ਸੰਡਾ ਮਰਕਾ ; ਜਾਇ ਪੁਕਾਰੇ ॥ (1165-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sanda and Marka went and complained to Harnaakhash,

ਪੜੈ ਨਹੀ ; ਹਮ ਹੀ , ਪਚਿ ਹਾਰੇ ॥ (1165-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

"Your son does not read his lessons. We are tired of trying to teach him.

ਰਾਮੁ ਕਹੈ , ਕਰ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ;
ਚਟੀਆ ਸਭੈ ਬਿਗਾਰੇ ॥੧॥ (1165-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He chants Almighty's Name, clapping his hands to keep the beat; he has spoiled all the other students. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮਾ ; ਜਪਿਬੋ ਕਰੈ ॥ (1165-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He chants Almighty's Name,

ਹਿਰਦੈ ;
ਹਰਿ ਜੀ ਕੋ ਸਿਮਰਨੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1165-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and he has enshrined meditative remembrance of Almighty within his heart."||1||Pause||

ਬਸੁਧਾ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਸਭ ਰਾਜੇ ;
ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਪਟਰਾਨੀ ॥ (1165-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

"Your father the king has conquered the whole world", said his mother the queen.

ਪੂਤੁ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਕਹਿਆ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ;
ਤਿਨਿ ਤਉ ਅਉਰੈ ਠਾਨੀ ॥੨॥ (1165-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

"O Prahlad my son, you do not obey him, so he has decided to deal with you in another way."||2||

ਦੁਸਟ ਸਭਾ ਮਿਲਿ , ਮੰਤਰ ਉਪਾਇਆ ;
ਕਰਸਹ , ਅਉਧ ਘਨੇਰੀ ॥ (1165-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The council of villians met and resolved to send Prahlaad into the life hereafter.

ਗਿਰਿ ਤਰ ਜਲ ਜੁਆਲਾ ਭੈ ਰਾਖਿਓ ;
ਰਾਜਾ ਰਾਮਿ ਮਾਇਆ ਫੇਰੀ ॥੩॥ (1165-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prahlaad was thrown off a mountain, into the water, and into a fire, but the Sovereign Almighty saved him, by changing the laws of nature. ||3||

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ , ਕਾਲੁ ਭੈ ਕੋਪਿਓ ;
ਮੋਹਿ ਬਤਾਉ ਜੁ ਤੁਹਿ ਰਾਖੈ ॥ (1165-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Harnaakhash thundered with rage and threatened to kill Prahlaad. "Tell me, who can save you?"

ਪੀਤ ਪੀਤਾਂਬਰ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ;
ਥੰਭ ਮਾਹਿ ਹਰਿ ਭਾਖੈ ॥੪॥ (1165-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prahlaad answered, "Almighty, the Master of the three worlds, is contained even in this pillar to which I am tied."||4||

ਹਰਨਾਖਸੁ ਜਿਨਿ ਨਖਹ ਬਿਦਾਰਿਓ ;
ਸੁਰਿ ਨਰ ਕੀਏ ਸਨਾਥਾ ॥ (1165-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty who tore Harnaakhash apart with His nails proclaimed Himself Almighty of gods and men.

ਕਹਿ ਨਾਮਦੇਉ , ਹਮ ਨਰਹਰਿ ਧਿਆਵਹ ;
ਰਾਮੁ ਅਭੈ ਪਦ ਦਾਤਾ ॥੫॥੩॥੯॥ (1165-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dev, I meditate on Almighty, the Man-lion, the Giver of fearless dignity. ||5||3||9||

ਸੁਲਤਾਨੁ ਪੂਛੈ ; ਸੁਨੁ ਬੇ ਨਾਮਾ ॥ (1165-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Sultan said, "Listen, Naam Dev:

ਦੇਖਉ ; ਰਾਮ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ (1165-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

let me see the actions of your Master."||1||

ਨਾਮਾ ; ਸੁਲਤਾਨੇ ਬਾਧਿਲਾ ॥ (1165-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Sultan arrested Naam Dev,

ਦੇਖਉ ; ਤੇਰਾ ਹਰਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1165-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and said, "Let me see your Beloved Master."||1||Pause||

ਬਿਸਮਿਲਿ ਗਊ ; ਦੇਹੁ ਜੀਵਾਇ ॥ (1165-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

"Bring this dead cow back to life.

ਨਾ ਤਰੁ ; ਗਰਦਨਿ ਮਾਰਉ ਠਾਂਇ ॥੨॥ (1165-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Otherwise, I shall cut off your head here and now."||2||

ਬਾਦਿਸਾਹ ; ਐਸੀ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (1165-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev answered, "O king, how can this happen?

ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ; ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ (1165-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

No one can bring the dead back to life. ||3||

ਮੇਰਾ ਕੀਆ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ (1165-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I cannot do anything by my own actions.

ਕਰਿ ਹੈ ਰਾਮੁ ; ਹੋਇ ਹੈ ਸੋਇ ॥੪॥ (1165-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Whatever Almighty does, that alone happens."||4||

ਬਾਦਿਸਾਹੁ ; ਚੜਿ੍ਉ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ (1165-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The arrogant king was enraged at this reply.

ਗਜ ਹਸਤੀ ; ਦੀਨੋ ਚਮਕਾਰਿ ॥੫॥ (1165-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He incited an elephant to attack. ||5||

ਰੁਦਨੁ ਕਰੈ ; ਨਾਮੇ ਕੀ ਮਾਇ ॥ (1165-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev's mother began to cry,

ਛੋਡਿ ਰਾਮੁ ; ਕੀ ਨ ਭਜਹਿ ਖੁਦਾਇ ॥੬॥ (1165-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

and she said, "Why don't you abandon your Master Raam, and worship his Master Allah?"||6||

ਨ ਹਉ ਤੇਰਾ ਪੂੰਗੜਾ ; ਨ ਤੂ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (1165-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev answered, "I am not your son, and you are not my mother.

ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ; ਤਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੭॥ (1165-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Even if my body dies, I will still sing the Glorious Praises of Almighty."||7||

ਕਰੈ ਗਜਿੰਦੁ ; ਸੁੰਡ ਕੀ ਚੋਟ ॥ (1165-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The elephant attacked him with his trunk,

ਨਾਮਾ ਉਬਰੈ ; ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ॥੮॥ (1165-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

but Naam Dev was saved, protected by Almighty. ||8||

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ; ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ (1165-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The king said, "The Qazis and the Mullahs bow down to me,

ਇਨਿ ਹਿੰਦੂ ; ਮੇਰਾ ਮਲਿਆ ਮਾਨੁ ॥੯॥ (1165-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

but this Hindu has trampled my honor."||9||

ਬਾਦਿਸਾਹ ; ਬੇਨਤੀ ਸੁਨੇਹੁ ॥ (1165-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The people pleaded with the king, "Hear our prayer, O king.

ਅੰਗ ੧੧੬੬

ਨਾਮੇ ਸਰ ਭਰਿ ; ਸੋਨਾ ਲੇਹੁ ॥੧੦॥ (1166-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Here, take Naam Dev's weight in gold, and release him."||10||

ਮਾਲੁ ਲੇਉ ; ਤਉ ਦੋਜਕਿ ਪਰਉ ॥ (1166-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The king replied, "If I take the gold, then I will be consigned to hell,

ਦੀਨੁ ਛੋਡਿ ; ਦੁਨੀਆ ਕਉ ਭਰਉ ॥੧੧॥ (1166-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
by forsaking my faith and gathering worldly wealth."||11||

ਪਾਵਹੁ ਬੇੜੀ ; ਹਾਥਹੁ ਤਾਲ ॥ (1166-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
With his feet in chains, Naam Dev kept the beat with his hands,

ਨਾਮਾ ਗਾਵੈ ; ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ॥੧੨॥ (1166-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
singing the Praises of Almighty. ||12||

ਗੰਗ ਜਮੁਨ ; ਜਉ ਉਲਟੀ ਬਹੈ ॥ (1166-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
"Even if the Ganges and the Jamunaa rivers flow backwards,

ਤਉ ਨਾਮਾ ; ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਰਹੈ ॥੧੩॥ (1166-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I will still continue singing the Praises of Almighty."||13||

ਸਾਤ ਘੜੀ ; ਜਬ ਬੀਤੀ ਸੁਣੀ ॥ (1166-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When Seven Ghari (1 Ghari = 24 minutes) means 2 hour 48 minutes pass by,

ਅਜਹੁ ਨ ਆਇਓ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੧੪॥ (1166-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
and even then, Almighty of the three worlds had not come. ||14||

ਪਾਖੰਤਣ ; ਬਾਜ ਬਜਾਇਲਾ ॥ (1166-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Playing on the instrument of the feathered wings,

ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ; ਗੋਬਿੰਦ ਆਇਲਾ ॥੧੫॥ (1166-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Master of the Universe came, mounted on the eagle garura. ||15||

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ; ਕੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1166-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He cherished His devotee,

ਗਰੁੜ ਚੜ੍ਹੇ ; ਆਏ ਗੋਪਾਲ ॥੧੬॥ (1166-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
and Almighty came, mounted on the eagle garura. ||16||

ਕਹਹਿ ਤ ; ਧਰਣਿ ਇਕੋਡੀ ਕਰਉ ॥ (1166-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Almighty said to him, "If you wish, I shall turn the earth sideways.

ਕਹਹਿ ਤ ; ਲੇ ਕਰਿ ਊਪਰਿ ਧਰਉ ॥੧੭॥ (1166-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
If you wish, I shall turn it upside down. ||17||

ਕਹਹਿ ਤ ; ਮੁਈ ਗਊ ਦੇਉ ਜੀਆਇ ॥ (1166-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
If you wish, I shall bring the dead cow back to life.

ਸਭੁ ਕੋਈ ਦੇਖੈ ; ਪਤੀਆਇ ॥੧੮॥ (1166-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Everyone will see and be convinced."||18||

ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ; ਸੇਲ ਮਸੇਲ ॥ (1166-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Naam Dev prayed, and milked the cow.

ਗਊ ਦੁਹਾਈ ; ਬਛਰਾ ਮੇਲਿ ॥੧੯॥ (1166-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He brought the calf to the cow, and milked her. ||19||

ਦੂਧਹਿ ਦੁਹਿ ; ਜਬ ਮਟੁਕੀ ਭਰੀ ॥ (1166-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the pitcher was filled with milk,

ਲੇ ; ਬਾਦਿਸਾਹ ਕੇ ਆਗੇ ਧਰੀ ॥੨੦॥ (1166-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Naam Dev took it and placed it before the king. ||20||

ਬਾਦਿਸਾਹੁ ; ਮਹਲ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ (1166-7, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The king went into his palace,

ਅਉਘਟ ਕੀ ਘਟ ; ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੨੧॥ (1166-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
and his heart was troubled. ||21||

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ; ਬਿਨਤੀ ਫੁਰਮਾਇ ॥ (1166-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Through the Qazis and the Mullahs, the king offered his prayer,

ਬਖਸੀ ਹਿੰਦੂ ; ਮੈ ਤੇਰੀ ਗਾਇ ॥੨੨॥ (1166-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
"Forgive me, please, O Hindu; I am just a cow before you."||22||

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ; ਸੁਨਹੁ ਬਾਦਿਸਾਹ ॥ (1166-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Naam Dev said, "Listen, O king:

ਇਹੁ ਕਿਛੁ ; ਪਤੀਆ ਮੁਝੈ ਦਿਖਾਇ ॥੨੩॥ (1166-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
have I done this miracle? ||23||

ਇਸ ਪਤੀਆ ਕਾ ; ਇਹੈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ (1166-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The purpose of this miracle is

ਸਾਚਿ ਸੀਲਿ ; ਚਾਲਹੁ ਸੁਲਿਤਾਨ ॥੨੪॥ (1166-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
that you, O king, should walk on the path of truth and humility."||24||

ਨਾਮਦੇਉ ; ਸਭ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1166-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Naam Dev became famous everywhere for this.

ਮਿਲਿ ਹਿੰਦੂ ; ਸਭ ਨਾਮੇ ਪਹਿ ਜਾਹਿ ॥੨੫॥ (1166-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The Hindus all went together to Naam Dev. ||25||

ਜਉ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ; ਨ ਜੀਵੈ ਗਾਇ ॥ (1166-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
If the cow had not been revived,

ਤ ਨਾਮਦੇਵ ਕਾ ; ਪਤੀਆ ਜਾਇ ॥੨੬॥ (1166-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
people would have lost faith in Naam Dev. ||26||

ਨਾਮੇ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ; ਰਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1166-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The fame of Naam Dev spread throughout the world.

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਲੇ ; ਉਧਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੨੭॥ (1166-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The humble devotees were saved and carried across with him. ||27||

ਸਗਲ ਕਲੇਸ ; ਨਿੰਦਕ ਭਇਆ ਖੇਦੁ ॥ (1166-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All sorts of troubles and pains afflicted the slanderer.

ਨਾਮੇ ਨਾਰਾਇਨ ; ਨਾਹੀ ਭੇਦੁ ॥੨੮॥੧॥੧੦॥ (1166-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

There is no difference between Naam Dev and Almighty. ||28||1||10||

ਘਰੁ ੨ ॥ (1166-13)

Second House:

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਮਿਲੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (1166-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

By the Grace of the Divine Guru, one meets Almighty.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ (1166-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

By the Grace of the Divine Guru, one is carried across to the other side.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਬੈਕੁੰਠ ਤਰੈ ॥ (1166-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

By the Grace of the Divine Guru, one swims across to heaven.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥੧॥ (1166-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

By the Grace of the Divine Guru, one remains dead while yet alive. ||1||

ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਸਤਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1166-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

True, True, True True, True is the Divine Guru.

ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ;
ਆਨ ਸਭ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1166-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

False, false, false, false is all other service. ||1||Pause||

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (1166-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, Almighty's Name, is implanted within.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਨ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ (1166-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one does not wander in the ten directions.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਪੰਚ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (1166-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, the five demons are kept far away.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਨ ਮਰਿਬੋ ਝੂਰਿ ॥੨॥ (1166-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one does not die regretting. ||2||

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੀ ॥ (1166-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one is blessed with the Nectar Bani of the Word.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ (Ak~Q bolo) (1166-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one speaks the Unspoken Speech.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਹ ॥ (1166-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one's body becomes like nectar.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲੇਹਿ ॥੩॥ (1166-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one utters and chants Almighty’s Name. ||3||

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਸੂਝੈ ॥ (1166-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one sees the three worlds.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਊਚ ਪਦ ਬੂਝੈ ॥ (1166-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one understands the state of supreme dignity.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਸੀਸੁ ਅਕਾਸਿ ॥ (1166-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one's head is in the Akaashic ethers.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਸਦਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥ (1166-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one is always congratulated everywhere. ||4||

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1166-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one remains detached forever.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਤਿਆਗੀ ॥ (1166-19, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one forsakes the slander of others.

ਅੰਗ ੧੧੬੭

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਏਕ ॥ (1167-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, one looks upon good and bad as the same.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਲਿਲਾਟਹਿ ਲੇਖ ॥੫॥ (1167-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, one has good destiny written on his forehead. ||5||

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਕੰਧੁ ਨਹੀ ਹਿਰੈ ॥ (1167-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, the wall of the body is not eroded.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਦੇਹੁਰਾ ਫਿਰੈ ॥ (1167-1, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, the temple turns itself towards the mortal.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਛਾਪਰਿ ਛਾਈ ॥ (1167-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, one's home is constructed.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਸਿਹਜ ਨਿਕਸਾਈ ॥੬॥ (1167-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, one's bed is lifted up out of the water. ||6||

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ;
ਤ ਅਠਸਠਿ ਨਾਇਆ ॥ (n´wieAw bolo) (1167-2, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, one has bathed at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਲਗਾਇਆ ॥ (1167-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, one's body is stamped with the sacred mark of Vishnu.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਦੁਆਦਸ ਸੇਵਾ ॥ (1167-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, one has performed the twelve devotional services.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਮੇਵਾ ॥੭॥ (1167-3, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
When the Divine Guru grants His Grace, all poison is transformed into fruit. ||7||

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਸੰਸਾ ਟੂਟੈ ॥ (1167-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, skepticism is shattered.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਜਮ ਤे ਛੂਟੈ ॥ (1167-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one escapes from the Messenger of Death.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਭਉਜਲ ਤਰੈ ॥ (1167-4, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one crosses over the terrifying world-ocean.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਤ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ॥੮॥ (1167-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one is not subject to the cycle of reincarnation. ||8||

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਅਠਦਸ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (1167-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one understands the rituals of the eighteen Puraanas.

ਜਉ ਗੁਰਦੇਉ ; ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ॥ (1167-5, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, it is as if one has made an offering of the eighten loads of vegetation.

ਬਿਨੁ ਗੁਰਦੇਉ ; ਅਵਰ ਨਹੀ ਜਾਈ ॥ (1167-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

When the Divine Guru grants His Grace, one needs no other place of rest.

ਨਾਮਦੇਉ ; ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੯॥੧॥੨॥੧੧॥ (1167-6, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev has entered the Sanctuary of the Guru. ||9||1||2||11||

ਭੈਰਉ , ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ; ਘਰੁ ੨ (1167-7)

Bhairao, The Hymn of Ravi Daas Ji, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1167-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ; ਉਪਜੈ ਨਹੀ ਆਸਾ ॥ (1167-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Without seeing something, the yearning for it does not arise.

ਜੋ ਦੀਸੈ ; ਸੋ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (1167-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Whatever is seen, shall pass away.

ਬਰਨ ਸਹਿਤ ; ਜੋ ਜਾਪੈ ਨਾਮੁ ॥ (1167-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Whoever chants and praises Almighty's Name,

ਸੋ ਜੋਗੀ ; ਕੇਵਲ ਨਿਹਕਾਮੁ ॥੧॥ (1167-8, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

is the true Yogi, free of desire. ||1||

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵੈ ; ਜਉ ਕੋਈ ॥ (1167-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

When someone utters Almighty's Name with love,

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੈ ; ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1167-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

it is as if he has touched the philosopher's stone; his sense of duality is eradicated. ||1||Pause||

ਸੋ ਮੁਨਿ ; ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਖਾਇ ॥ (1167-9, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

He alone is a silent sage, who destroys the duality of his mind.

ਬਿਨੁ ਦੁਆਰੇ ; ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਸਮਾਇ ॥ (1167-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Keeping the doors of his body closed, he merges in Almighty of the three worlds.

ਮਨ ਕਾ ਸੁਭਾਉ ; ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰੈ ॥ (1167-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Everyone acts according to the inclinations of the mind.

ਕਰਤਾ ਹੋਇ ; ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥੨॥ (1167-10, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Attuned to the Creator Master, one remains free of fear. ||2||

ਫਲ ਕਾਰਨ ; ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ (1167-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Plants blossom forth to produce fruit.

ਫਲੁ ਲਾਗਾ ; ਤਬ ਫੂਲੁ ਬਿਲਾਇ ॥ (1167-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

When the fruit is produced, the flowers wither away.

ਗਿਆਨੈ ਕਾਰਨ ; ਕਰਮ ਅਭਿਆਸੁ ॥ (1167-11, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

For the sake of spiritual wisdom, people act and practice rituals.

ਗਿਆਨੁ ਭਇਆ ; ਤਹ ਕਰਮਹ ਨਾਸੁ ॥੩॥ (1167-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

When spiritual wisdom wells up, then actions are left behind. ||3||

ਘ੍ਰਿਤ ਕਾਰਨ ; ਦਧਿ ਮਥੈ ਸਇਆਨ ॥ (1167-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

For the sake of ghee, wise people churn milk.

ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ; ਸਦਾ ਨਿਰਬਾਨ ॥ (1167-12, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Those who are Jivan-mukta, liberated while yet alive - are forever in the state of Nirvaanaa.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਪਰਮ ਬੈਰਾਗ ॥ (1167-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, O you unfortunate people,

ਰਿਦੈ ਰਾਮੁ ; ਕੀ ਨ ਜਪਸਿ ਅਭਾਗ ॥੪॥੧॥ (1167-13, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

why not meditate on Almighty with love in your heart? ||4||1||

ਨਾਮਦੇਵ ॥ (1167-13)

Naam Dev:

ਆਉ ; ਕਲੰਦਰ ਕੇਸਵਾ ॥ (1167-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Come, Dear Almighty of beautiful hair,

ਕਰਿ ; ਅਬਦਾਲੀ ਭੇਸਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1167-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

wearing the robes of a Sufi Saint. ||Pause||

ਜਿਨਿ ਆਕਾਸ , ਕੁਲਹ ਸਿਰਿ ਕੀਨੀ ;
ਕਉਸੈ ਸਪਤ ਪਯਾਲਾ ॥ (pieAwlw bolo) (1167-14, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Your cap is the realm of the Akaashic ethers; the seven nether worlds are Your sandals.

ਚਮਰ ਪੋਸ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰਾ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਨੇ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧॥ (1167-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The body covered with skin is Your temple; You are so beautiful, Dear Almighty of the World. ||1||

ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਕਾ ਪੇਹਨੁ ਤੇਰਾ ;
ਸੋਲਹ ਸਹਸ , ਇਜਾਰਾ ॥ (1167-15, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The fifty-six million clouds are Your gowns, the 16,000 milkmaids are your skirts.

ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੁਦਗਰੁ ਤੇਰਾ ;
ਸਹਨਕ ਸਭ ਸੰਸਾਰਾ ॥੨॥ (1167-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The eighteen loads of vegetation is Your stick, and all the world is Your plate. ||2||

ਦੇਹੀ ਮਹਜਿਦਿ , ਮਨੁ ਮਉਲਾਨਾ ;
ਸਹਜ , ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ॥ (1167-16, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The human body is the mosque, and the mind is the priest, who peacefully leads the prayer.

ਬੀਬੀ ਕਉਲਾ ਸਉ , ਕਾਇਨੁ ਤੇਰਾ ;
ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੈ ॥੩॥ (1167-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are married to Maya, O Formless Master, and so You have taken form. ||3||

ਭਗਤਿ ਕਰਤ , ਮੇਰੇ ਤਾਲ ਛਿਨਾਏ ;
ਕਿਹ ਪਹਿ ਕਰਉ ਪੁਕਾਰਾ ॥ (1167-17, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Performing devotional worship services to You, my cymbals were taken away; unto whom should I complain?

ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਫਿਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦੇਸਵਾ ॥੪॥੧॥ (1167-18, ਭੈਰਉ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Naam Dev's Master, the Inner-knower, the Searcher of hearts, wanders everywhere; He has no specific home. ||4||1||

ਅੰਗ ੧੧੬੮

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ , ਚਉਪਦੇ ; ਦੁਤੁਕੇ (1168-1)

Raag Basant, First Mahala, First House, Chau-Padas, Du-Tukas:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1168-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਹਾ ਮਾਹ ਮੁਮਾਰਖੀ ; ਚੜਿਆ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ॥ (1168-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Among the months, blessed is this month, when spring always comes.

ਪਰਫੜੁ ਚਿਤ , ਸਮਾਲਿ ਸੋਇ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥੧॥ (1168-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Blossom forth, O my consciousness, contemplating Master of the Universe, forever and ever. ||1||

ਭੋਲਿਆ ; ਹਉਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (1168-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O ignorant one, forget your egotistical intellect.

**ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ , ਬੀਚਾਰਿ ਮਨ ;
ਗੁਣ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਲੈ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1168-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Subdue your ego, and contemplate Him in your mind; gather in the virtues of the Sublime, Virtuous Master. ||1||Pause||

ਕਰਮ ਪੇਡੁ , ਸਾਖਾ ਹਰੀ ; ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (1168-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Karma is the tree, Almighty's Name the branches, Dharmic faith the flowers, and spiritual wisdom the fruit.

ਪਤ ਪਰਾਪਤਿ ਛਾਵ ਘਣੀ ; ਚੂਕਾ ਮਨ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ (1168-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Realization of Almighty are the leaves, and eradication of the pride of the mind is the shade. ||2||

ਅਖੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੰਨੀ ਬਾਣੀ ; ਮੁਖਿ ਆਖਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ (1168-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Whoever sees Almighty's Creative Power with his eyes, and hears the Guru's Bani with his ears, and utters the True Name with his mouth,

ਪਤਿ ਕਾ ਧਨੁ ਪੂਰਾ ਹੋਆ ; ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੩॥ (1168-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

attains the perfect wealth of honor, and intuitively focuses his meditation on Almighty. ||3||

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਆਵਣਾ ; ਵੇਖਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1168-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The months and the seasons come; see, and do your deeds.

ਨਾਨਕ , ਹਰੇ ਨ ਸੂਕਹੀ ;
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧॥ (1168-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, those Gurmukhs who remain merged in Almighty do not wither away; they remain green forever. ||4||1||

ਮਹਲਾ ੧ , ਬਸੰਤੁ ॥ (1168-9)

First Mahala, Basant:

ਰੁਤਿ ਆਈਲੇ ; ਸਰਸ , ਬਸੰਤ ਮਾਹਿ ॥ (Awel-ly bolo) (1168-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The season of spring, so delightful, has come.

ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਵਹਿ ; ਸਿ ਤੇਰੈ ਚਾਇ ॥ (rw~qy bolo) (1168-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Those who are imbued with love for You, Dear Almighty, chant Your Name with joy.

ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ; ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ (1168-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Whom else should I worship? At whose feet should I bow? ||1||

ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ; ਕਹਉ ਰਾਇ ॥ (1168-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I am the slave of Your slaves, O my Sovereign Master King.

ਜਗਜੀਵਨ ; ਜੁਗਤਿ ਨ ਮਿਲੈ ਕਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1168-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O Life of the Universe, there is no other way to meet You. ||1||Pause||

ਤੇਰੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ; ਬਹੁਤੁ ਰੂਪ ॥ (1168-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You have only One Form, and yet You have countless forms.

ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਵਉ ; ਦੇਉ ਧੂਪ ॥ (1168-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Which one should I worship? Before which one should I burn incense?

ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ; ਕਹਾ ਪਾਇ ॥ (1168-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Your limits cannot be found. How can anyone find them?

ਤੇਰਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ; ਕਹਉ ਰਾਇ ॥੨॥ (1168-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
I am the slave of Your slaves, O my Sovereign Master King. ||2||

ਤੇਰੇ ਸਠਿ ਸੰਬਤ ; ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ॥ (s~iT bolo) (1168-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The cycles of years and the places of pilgrimage are Yours, Dear Almighty.

ਤੇਰਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ (1168-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Your Name is True, O Transcendent Almighty.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਵਿਗਤਿ ; ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥ (1168-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Your State cannot be known, O Eternal, Unchanging Almighty.

ਅਣਜਾਣਤ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥੩॥ (1168-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Although You are unknown, still we chant Your Name. ||3||

ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ; ਕਿਆ ਕਹੈ ॥ (1168-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
What can poor Guru Nanak say?

ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ; ਏਕ ਸੈ ॥ (1168-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
All people praise the One Master.

ਸਿਰੁ ਨਾਨਕ ; ਲੋਕਾ ਪਾਵ ਹੈ ॥ (1168-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Guru Nanak places his head on the feet of such people.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਾਉ ; ਜੇਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾਵ ਹੈ ॥੪॥੨॥ (1168-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
I am a sacrifice to Your Names, as many as there are, Dear Almighty. ||4||2||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1168-15)
Basant, First Mahala:

ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਚਉਕਾ ; ਕੰਚਨ ਕੁਆਰ ॥ (1168-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The kitchen is golden, and the cooking pots are golden.

ਰੁਪੇ ਕੀਆ ਕਾਰਾ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1168-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The lines marking the cooking square are silver.

ਗੰਗਾ ਕਾ ਉਦਕੁ ; ਕਰੰਤੇ ਕੀ ਆਗਿ ॥ (1168-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The water is from the Ganges, and the firewood is sanctified.

ਗਰੁੜਾ ਖਾਣਾ ; ਦੁਧ ਸਿਉ ਗਾਡਿ ॥੧॥ (1168-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The food is soft rice, cooked in milk. ||1||

ਰੇ ਮਨ ; ਲੇਖੈ ਕਬਹੂ ਨ ਪਾਇ ॥ (1168-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O my mind, these things are worthless,

ਅੰਗ ੧੧੬੯

ਜਾਮਿ ਨ ਭੀਜੈ ; ਸਾਚ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1169-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

if you are not drenched with the True Name. ||1||Pause||

ਦਸ ਅਠ ; ਲੀਖੇ ਹੋਵਹਿ ਪਾਸਿ ॥ (1169-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

One may have the eighteen Puraanas written in his own hand;

ਚਾਰੇ ਬੇਦ ; ਮੁਖਾਗਰ ਪਾਠਿ ॥ (1169-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

he may recite the four Vedas by heart,

ਪੁਰਬੀ ਨਾਵੈ ; ਵਰਨਾਂ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ (nHwvY bolo) (1169-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

and take ritual baths at holy festivals and give charitable donations;

ਵਰਤ ਨੇਮ ; ਕਰੇ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥੨॥ (1169-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

he may observe the ritual fasts, and perform religious ceremonies day and night. ||2||

ਕਾਜੀ ਮੁਲਾਂ ; ਹੋਵਹਿ ਸੇਖ ॥ (1169-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He may be a Qazi, a Mullah or a Shaykh,

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ; ਭਗਵੇ ਭੇਖ ॥ (1169-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

a Yogi or a wandering hermit wearing saffron-colored robes;

ਕੋ ਗਿਰਹੀ ; ਕਰਮਾ ਕੀ ਸੰਧਿ ॥ (1169-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

he may be a householder, working at his job;

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਸਭ ਖੜੀਅਸਿ ਬੰਧਿ ॥੩॥ (1169-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

but without understanding the essence of devotional worship, all people are eventually bound and gagged, and driven along by the Messenger of Death. ||3||

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ; ਲਿਖੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ (1169-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Each person's karma is written on his forehead.

ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ; ਹੋਵਗਿ ਸਾਰ ॥ (1169-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

According to their deeds, they shall be judged.

ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ; ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ (1169-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Only the foolish and the ignorant issue commands.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ ਕੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੩॥ (1169-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the treasure of praise belongs to the True Master alone. ||4||3||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ , ਤੀਜਾ ॥ (1169-5)

Basant, Third Mahala:

ਬਸਤ੍ਰ ਉਤਾਰਿ ; ਦਿਗੰਬਰੁ ਹੋਗੁ ॥ (1169-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

A person may take off his clothes and be naked.

ਜਟਾਧਾਰਿ ; ਕਿਆ ਕਮਾਵੈ ਜੋਗੁ ॥ (1169-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

What Yoga does he practice by having matted and tangled hair?

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਹੀ ; ਦਸਵੈ ਦੁਆਰ ॥ (1169-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

If the mind is not pure, what use is it to hold the breath at the Tenth Gate?

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ; ਮੂੜ੍ਹਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੧॥ (1169-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The fool wanders and wanders, entering the cycle of reincarnation again and again. ||1||

ਏਕੁ ਧਿਆਵਹੁ ; ਮੂੜ੍ ਮਨਾ ॥ (1169-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Meditate on the One Master, O my foolish mind,

ਪਾਰਿ ਉਤਰਿ ਜਾਹਿ ; ਇਕ ਖਿਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1169-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

and you shall cross over to the other side in an instant. ||1||Pause||

ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ॥ (1169-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Some recite and expound on the Simritees and the Shaastras;

ਨਾਦੀ ਬੇਦੀ ; ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ (1169-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

some sing the Vedas and read the Puraanas;

ਪਾਖੰਡ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ; ਮਨਿ ਕਪਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (1169-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

but they practice hypocrisy and deception with their eyes and minds.

ਤਿਨ ਕੈ ਰਮਈਆ ; ਨੇੜਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (1169-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty does not even come near them. ||2||

ਜੇ ਕੋ ਐਸਾ ; ਸੰਜਮੀ ਹੋਇ ॥ (1169-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Even if someone practices such self-discipline,

ਕ੍ਰਿਆ ਵਿਸੇਖ ; ਪੂਜਾ ਕਰੇਇ ॥ (1169-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

compassion and devotional worship

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ; ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ॥ (1169-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

- if he is filled with greed, and his mind is engrossed in corruption,

ਓਇ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਕੈਸੇ ਪਾਹਿ ॥੩॥ (1169-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

how can he find the Immaculate Master? ||3||

ਕੀਤਾ ਹੋਆ ; ਕਰੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥ (1169-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

What can the created being do?

ਜਿਸ ਨੋ ; ਆਪਿ ਚਲਾਏ ਸੋਇ ॥ (1169-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself moves him.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾਂ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1169-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

If Almighty casts His Glance of Grace, then his illusions are dispelled.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ; ਤਾਂ ਸਾਚਾ ਪਾਏ ॥੪॥ (1169-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

If the mortal realizes the Hukam of Almighty's Command, he obtains the True Master. ||4||

ਜਿਸੁ ਜੀਉ ; ਅੰਤਰੁ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ (1169-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

If someone's soul is polluted within,

ਤੀਰਥ ਭਵੈ ; ਦਿਸੰਤਰ ਲੋਇ ॥ (1169-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

what is the use of his traveling to sacred shrines of pilgrimage all over the world?

ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗ ॥ (1169-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when one joins the Society of the True Guru,

ਤਉ ; ਭਵਜਲ ਕੇ ਤੂਟਸਿ ਬੰਧ ॥੫॥੪॥ (1169-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

then the bonds of the terrifying world-ocean are broken. ||5||4||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1169-12)

Basant, First Mahala:

ਸਗਲ ਭਵਨ ; ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ॥ (1169-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

All the worlds have been fascinated and enchanted by Your Maya, Dear Almighty.

ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ; ਸਰਬ ਤੋਹ ॥ (1169-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I do not see any other at all - You are everywhere.

ਤੂ ਸੁਰਿ ਨਾਥਾ ; ਦੇਵਾ ਦੇਵ ॥ (1169-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You are the Master of Yogis, the Divinity of the divine.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ; ਗੁਰ ਚਰਨ ਸੇਵ ॥੧॥ (1169-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Serving at the Guru's Feet, Almighty's Name is received. ||1||

ਮੇਰੇ ਸੁੰਦਰ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਲਾਲ ॥ (1169-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O my Beauteous, Deep and Profound Beloved Master.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਏ ;
ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸਰਬ ਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1169-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

As Gurmukh, I sing the Glorious Praises of Almighty's Name. You are Infinite, the Cherisher of all. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਸਾਧ ; ਨ ਪਾਈਐ , ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ (1169-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without the Holy Saint, association with Almighty is not obtained.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਮੈਲ ਮਲੀਨ ਅੰਗੁ ॥ (1169-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without the Guru, one's very fiber is stained with filth.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ; ਨ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ॥ (1169-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name, one cannot become pure.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੇ ; ਸਾਚੁ ਸੋਇ ॥੨॥ (1169-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), sing the Praises of the True Master. ||2||

ਜਾ ਕਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ; ਰਖਨਹਾਰ ॥ (1169-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O Savior Master, that person whom You have saved

ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹਿ ; ਕਰਹਿ ਸਾਰ ॥ (1169-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

- You lead him to meet the True Guru, and so take care of him.

ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਪਰਹਰਾਇ ॥ (prh-rwie bolo) (1169-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You take away his poisonous egotism and attachment.

ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ; ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੩॥ (1169-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You dispel all his sufferings, O Sovereign Almighty. ||3||

ਊਤਮ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਸਰੀਰ ॥ (1169-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

His state and condition are sublime; Almighty's Glorious Virtues permeate his body.

ਗੁਰਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੀਰ ॥ (1169-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Through the Word of the Guru's Teachings, the diamond of Almighty's Name is revealed.

ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾਮਿ ; ਤਜਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (1169-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He is lovingly attuned to Almighty's Name (Naam); he is rid of the love of duality.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਰੁ ; ਗੁਰ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੫॥ (1169-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, let servant Guru Nanak meet the Guru. ||4||5||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1169-18)

Basant, First Mahala:

ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ; ਸੁਨਹੁ ਭਾਇ ॥ (1169-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O my friends and companions, listen with love in your heart.

ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਰੀਸਾਲੂ ; ਸੰਗਿ ਸਾਇ ॥ (1169-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

My Husband Master is Incomparably Beautiful; He is always with me.

ਓਹੁ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ; ਕਹਹੁ ਕਾਇ ॥ (Al`Ku bolo) (1169-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He is Unseen - He cannot be seen. How can I describe Him?

ਅੰਗ ੧੧੭੦

ਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਓ ; ਰਾਮ ਰਾਇ ॥੧॥ (1170-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Guru has shown me that my Sovereign Almighty is with me. ||1||

ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਨੇ ॥ (1170-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Joining together with my friends and companions, I am adorned with Almighty's Glorious Virtues.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ , ਖੇਲਹਿ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਮਨ ਮਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1170-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The sublime soul-brides play with their Almighty. The Gurmukhs look within themselves; their minds are filled with faith. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ; ਨਾਹਿ ਭੇਉ ॥ (1170-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs, suffering in separation, do not understand this mystery.

ਓਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਵੈ ; ਸਰਬ ਪ੍ਰੇਉ ॥ (1170-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Beloved Master of all celebrates in each and every heart.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਿਰੁ ਚੀਨੈ ; ਸੰਗਿ ਦੇਉ ॥ (1170-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is stable, knowing that God is always with him.

ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਜਪੁ ਜਪੇਉ ॥੨॥ (1170-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Guru has implanted Almighty's Name (Naam) within me; I chant it, and meditate on it. ||2||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ (1170-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without the Guru, devotional love does not well up within.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਸੰਤ ਨ ਸੰਗੁ ਦੇਇ ॥ (1170-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without the Guru, one is not blessed with the Society of the Saints.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਰੋਇ ॥ (1170-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the blind cry out, entangled in worldly affairs.

ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਮਲੁ ਸਬਦਿ ਖੋਇ ॥੩॥ (1170-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

That mortal who becomes Gurmukh becomes immaculate; the Guru's Shabad (Hymn) washes away his filth. ||3||

ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਓ ; ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (1170-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Uniting with the Guru, the mortal conquers and subdues his mind.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਵੇ ; ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ (1170-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Day and night, he savors the Yoga of devotional worship.

ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ; ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ (1170-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Associating with the Saint Guru, suffering and sickness are ended.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜ ਜੋਗੁ ॥੪॥੬॥ (1170-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Servant Guru Nanak merges with his Husband Master, in the Yoga of intuitive ease. ||4||6||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1170-6)
Basant, First Mahala:

ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ; ਕਰੇ ਸਾਜਿ ॥ (1170-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
By His Creative Power, God fashioned the creation.

ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ; ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ ॥ (1170-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The King of kings Himself adminsters true justice.

ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ ; ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥ (1170-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The most sublime Word of the Guru's Teachings is always with us.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ; ਸਹਜਿ ਆਥਿ ॥੧॥ (1170-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The wealth of Almighty's Name, the source of nectar, is easily acquired. ||1||

ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ; ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ (1170-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
So chant Almighty's Name; do not forget it, O my mind.

ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1170-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Almighty is Infinite, Inaccessible (beyond the grasp of the mind) and Incomprehensible; His weight cannot be weighed, but He Himself allows the Gurmukh to weigh Him. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ; ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ ॥ (1170-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Your GurSikhs serve at the Guru's Feet.

ਗੁਰ ਸੇਵ ਤਰੇ ; ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ ॥ (1170-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Serving the Guru, they are carried across; they have abandoned any distinction between 'mine' and 'yours'.

ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ; ਮਨਿ ਕਠੋਰ ॥ (1170-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The slanderous and greedy people are hard-hearted.

ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ; ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥੨॥ (1170-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Those who do not love to serve the Guru are the most thieving of thieves. ||2||

ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ; ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥ (1170-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

When the Guru is pleased, He blesses the mortals with loving devotional worship of Almighty.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ; ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ ॥ (1170-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

When the Guru is pleased, the mortal obtains a place in the Mansion of Almighty's Presence.

ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ (1170-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

So renounce slander, and awaken in devotional worship of Almighty.

ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ; ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥ (1170-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Devotion to Almighty is wonderful; it comes through good karma and destiny. ||3||

ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ; ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ (1170-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Guru unites in union with Almighty, and grants the gift of the Name.

ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ; ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ (1170-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Guru loves His Sikhs, day and night.

ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ; ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥ (1170-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

They obtain the fruit of when the Guru's favor is bestowed.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੭॥ (1170-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Says Guru Nanak, those who receive it are very rare indeed. ||4||7||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਇਕ ਤੁਕਾ ॥ (1170-13)

Basant, Third Mahala, Ik-Tukas:

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ; ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ (1170-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

When it pleases our Master, His servant serves Him.

ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ; ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥ (1170-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He remains dead while yet alive, and redeems all his ancestors. ||1||

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ; ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ (1170-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

I shall not renounce Your devotional worship, Dear Almighty; what does it matter if people laugh at me?

ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ; ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1170-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The True Name abides within my heart. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥ (1170-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Just as the mortal remains engrossed in attachment to Maya,

ਤੈਸੇ ; ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥ (1170-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

so does Almighty's humble Saint remain absorbed in Almighty's Name. ||2||

ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ; ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥ (1170-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

I am foolish and ignorant, Dear Almighty; please be merciful to me.

ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ; ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥ (1170-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

May I remain in Your Sanctuary. ||3||

ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ; ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ (1170-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Says Guru Nanak, worldly affairs are fruitless.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥ (1170-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Only by Guru's Grace does one receive the Nectar of Almighty's Name. ||4||8||

ਮਹਲਾ ੧ ; ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਘਰੁ ੨ (1170-18)

First Mahala, Basant Hindol, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1170-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਾਲਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ;
ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ (1170-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

O Brahmin, you worship and believe in your stone-god, and wear your ceremonial rosary beads.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ;
ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ (1170-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Chant Almighty's Name. Build your boat, and pray, "O Merciful Master, please be merciful to me."||1||

ਅੰਗ ੧੧੭੧

ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ (1171-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Why do you irrigate the barren, alkaline soil? You are wasting your life away!

ਕਾਚੀ ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ;
ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1171-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

This wall of mud is crumbling. Why bother to patch it with plaster? ||1||Pause||

ਕਰ ਹਰਿਹਟ , ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ;
ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥ (1171-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Let your hands be the buckets, strung on the chain, and yoke the mind as the ox to pull it; draw the water up from the well.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ;
ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥ (1171-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Irrigate your fields with the Nectar, and you shall be owned by God the Gardener. ||2||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ , ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ;
ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ (1171-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Let sexual desire and anger be your two shovels, to dig up the dirt of your farm, O Siblings of Destiny.

ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ , ਤਿਉ ਤੁਮ੍ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ (1171-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The more you dig, the more peace you shall find. Your past actions cannot be erased. ||3||

ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ;
ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ (1171-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The crane is again transformed into a swan, if You so will, O Merciful Master.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ;
ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥ (1171-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, the slave of Your slaves: O Merciful Master, have mercy on me. ||4||1||9||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਹਿੰਡੋਲ ॥ (1171-5)

Basant, First Mahala, Hindol:

ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ;
ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥ (1171-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

In the House of the Husband Master - in the world hereafter, everything is jointly owned; but in this world - in the house of the soul-bride's parents, the soul-bride owns them separately.

ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ; (kuc`jI bolo)
ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥ (1171-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

She herself is ill-mannered; how can she blame anyone else? She does not know how to take care of these things. ||1||

ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ; ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ (1171-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

O my Master, I am deluded by illusion.

ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ;
ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1171-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

I sing the Word which You have written; I do not know any other Word. ||1||Pause||

ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ , ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ;
ਤਾਂ ਤੁਮ੍ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ (1171-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

She alone is known as Almighty's bride, who embroiders her gown in the Name.

ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ , ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ;
ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ (1171-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

She who preserves and protects the home of her own heart and does not taste of evil, shall be the Beloved of her Husband Master. ||2||

ਜੇ ਤੂੰ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ;
ਦੁਇ ਅਖਰ , ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ (1171-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

If you are a learned and wise religious scholar, then make a boat of the letters of Almighty's Name.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ;
ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾਂ ॥੩॥੨॥੧੦॥ (1171-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, the One Master shall carry you across, if you merge in the True Master. ||3||2||10||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1171-9)

Basant Hindol, First Mahala:

ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ , ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ;
ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ (1171-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The king is just a boy, and his city is vulnerable. He is in love with his wicked enemies.

ਦੁਇ ਮਾਈ , ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ;
ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ (1171-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

He reads of his two mothers and his two fathers; O Pandit, reflect on this. ||1||

ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ; ਤੁਮ੍ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ (1171-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

O Master Pandit, teach me about this.

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ; ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1171-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

How can I obtain Almighty of life? ||1||Pause||

ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ; (bnws-piq bolo)
ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ (1171-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

There is fire within the plants which bloom; the ocean is tied into a bundle.

ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ , ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ;
ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1171-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The sun and the moon dwell in the same home in the sky. You have not obtained this knowledge. ||2||

ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ; ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ (1171-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

One who knows the All-pervading Master, eats up the one mother - Maya.

ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ;
ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥ (1171-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Know that the sign of such a person is that he gathers the wealth of compassion. ||3||

ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ , ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ;
ਤਿਨ੍ਹਾ ਹੀ ਸੇਤੀ ਵਾਸਾ ॥ (1171-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The mind lives with those who do not listen, and do not admit what they eat.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ , ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ;
ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੩॥੧੧॥ (1171-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Prays Guru Nanak, the slave of Almighty's slave: one instant the mind is huge, and the next instant, it is tiny. ||4||3||11||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1171-15)

Basant Hindol, First Mahala:

ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ (1171-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The Guru is the True Banker, the Giver of peace; He unites the mortal with Almighty, and satisfies his hunger.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ (1171-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Granting His Grace, He implants devotional worship of Almighty within; and then night and day, we sing the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਮਤ ਭੂਲਹਿ ; ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥ (1171-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

O my mind, do not forget Almighty; keep Him in your consciousness.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1171-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Without the Guru, no one is liberated anywhere in the three worlds. The Gurmukh obtains Almighty's Name. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥ (1171-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Without devotional worship, the True Guru is not obtained. Without good destiny, devotional worship of Almighty is not obtained.

ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੨॥ (1171-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Without good destiny, the Sat Sangat, the True Congregation, is not obtained. By the grace of one's good karma, Almighty's Name is received. ||2||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ;
ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥ (1171-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

In each and every heart, Almighty is hidden; He creates and watches over all. He reveals Himself in the humble, Saintly Gurmukhs.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ , ਸੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ;
ਹਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥੩॥ (1171-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Those who chant Almighty's Name, are drenched with Almighty's Love. Their minds are drenched with the Nectar Water of Almighty's Name. ||3||

ਅੰਗ ੧੧੭੨

ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ ॥ (1172-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Those who are blessed with the glory of Almighty's Throne - those Gurmukhs are renowned as supreme.

ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ , ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਥੀਏ ॥੪॥੪॥੧੨॥ (1172-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Touching the philosopher's stone, they themselves becomes the philosopher's stone; they become the companions of Almighty, the Guru. ||4||4||12||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੧ , ਦੁਤੁਕੇ (1172-3)

Basant, Third Mahala, First House, Du-Tukas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1172-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ; ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ (1172-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Throughout the months and the seasons, Almighty is always in bloom.

ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ; ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥ (1172-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He rejuvenates all beings and creatures.

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ; ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ (1172-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

What can I say? I am just a worm.

ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ; ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥ (1172-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

No one has found Your beginning or Your end, Dear Almighty. ||1||

ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ; ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥ (1172-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who serve You, Master,

ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ; ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1172-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

obtain the greatest peace; their souls are so divine. ||1||Pause||

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ (1172-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

If Almighty is merciful, then the mortal is allowed to serve Him.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ (1172-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he remains dead while yet alive.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ (1172-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Night and day, he chants the True Name;

ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥ (1172-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

in this way, he crosses over the treacherous world-ocean. ||2||

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥ (1172-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Creator created both poison and nectar.

ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ; ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥ (1172-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He attached these two fruits to the world-plant.

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ (1172-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Creator Himself is the Doer, the Cause of all.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥ (1172-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He feeds all as He pleases. ||3||

ਨਾਨਕ ; ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1172-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when He casts His Glance of Grace,

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (1172-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He Himself bestows His Name, the nectar.

ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ; ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ (1172-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Thus, the desire for sin and corruption is ended.

ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ; ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥ (1172-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself carries out His Own Will. ||4||1||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1172-9)

Basant, Third Mahala:

ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (rw~qy bolo) (1172-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the True Master's Name are happy and exalted.

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ (1172-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Take pity on me, O God, Merciful to the meek.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ (1172-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Without Him, I have no other at all.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥ (1172-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

As it pleases His Will, He keeps me. ||1||

ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ; ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (1172-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Guru, Almighty, is pleasing to my mind.

ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ , ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ;
ਸਹਜਿ ਮਿਲਉ , ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1172-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

I cannot even survive, without His Darshan (Sight). But I shall easily unite with the Guru, if He unites me in His Union. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ; ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ (1172-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The greedy mind is enticed by greed.

ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ; ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ (1172-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Forgetting Almighty, it regrets and repents in the end.

ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ; ਗੁਰ ਸੇਵ , ਰਾਂਗੇ ॥ (1172-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The separated ones are reunited, when they are inspired to serve the Guru.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ; ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥ (1172-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They are blessed with Almighty's Name - such is the destiny written on their foreheads. ||2||

ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ; ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥ (1172-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This body is built of air and water.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ; ਕਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ (1172-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The body is afflicted with the terribly painful illness of egotism.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1172-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukh has the Medicine: singing the Glorious Praises of Almighty's Name.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (1172-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Granting His Grace, the Guru has cured the illness. ||3||

ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ; ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥ (1172-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The four evils are the four rivers of fire flowing through the body.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ; ਜਲੇ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ (1172-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

It is burning in desire, and burning in egotism.

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ; ਵਡਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥ (1172-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those whom the Guru protects and saves are very fortunate.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨॥ (1172-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Servant Guru Nanak enshrines the nectar of Almighty’s Name in his heart. ||4||2||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1172-16)

Basant, Third Mahala:

ਹਰਿ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥ (1172-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

One who serves Almighty is Almighty's person.

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ; ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ (1172-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He dwells in intuitive peace, and never suffers in sorrow.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ; ਨਾਹੀ , ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1172-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are dead; Almighty is not within their minds.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (1172-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They die and die again and again, and are reincarnated, only to die once more. ||1||

ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1172-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They alone are alive, whose minds are filled with Almighty.

ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਾਲਹਿ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1172-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They contemplate the True Master, and are absorbed in the True Master. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ; ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ (1172-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who do not serve Almighty are far away from Almighty.

ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵਹਿ ; ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ ॥ (1172-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They wander in foreign lands, with dust thrown on their heads.

ਹਰਿ ਆਪੇ ; ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥ (1172-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself enjoins His humble servants to serve Him.

ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ; ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੨॥ (1172-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They live in peace forever, and have no greed at all. ||2||

ਅੰਗ ੧੧੭੩

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1173-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

When Almighty bestows His Glance of Grace, egotism is eradicated.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (1173-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Then, the mortal is honored in the Court of the True Master.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ; ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ (1173-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He sees the Dear Master always close at hand, ever-present.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ (1173-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), he sees Almighty pervading and permeating all. ||3||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ; ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1173-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty cherishes all beings and creatures.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਦ ਸਮ੍ਾਲ ॥ (1173-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, contemplate Him forever.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (1173-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

You shall go to your true home in Almighty's Court with honor.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥ (1173-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through Almighty's Name, you shall be blessed with glorious greatness. ||4||3||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1173-3)

Basant, Third Mahala:

ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ; ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ (1173-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

One who worships Almighty within his mind,

ਏਕੋ ਵੇਖੈ ; ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1173-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

sees the One and Only Master, and no other.

ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1173-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

People in duality suffer terrible pain.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ; ਏਕੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ (1173-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The True Guru has shown me the One Master. ||1||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ ; ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ (1173-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

My God is in bloom, forever in spring.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ;
ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1173-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This mind blossoms forth, singing the Glorious Praises of Master of the Universe. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਪੂਛਹੁ ; ਤੁਮ੍ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1173-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

So consult the Guru, and reflect upon His wisdom;

ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ; ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1173-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

then, you shall be in love with the True Almighty.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ; ਹੋਹਿ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ (1173-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Abandon your self-conceit, and be His loving servant.

ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (1173-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Then, the Life of the World shall come to dwell in your mind. ||2||

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ; ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥ (1173-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Worship Him with devotion, and see Him always ever-present, close at hand.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1173-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

My God is forever permeating and pervading all.

ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ; ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ (1173-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Only a rare few know the mystery of this devotional worship.

ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਆਤਮ ਦੇਉ ॥੩॥ (1173-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

My God is the Enlightener of all souls. ||3||

ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1173-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The True Guru Himself unites us in His Union.

ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ; ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1173-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
He Himself links our consciousness to Almighty, the Life of the World.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ (1173-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Thus, our minds and bodies are rejuvenated with intuitive ease.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਹੇ ; ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥੪॥ (1173-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, through Almighty's Name, we remain attuned to the String of His Love. ||4||4||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1173-9)
Basant, Third Mahala:

ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ; ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1173-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Almighty is the Lover of His devotees; He dwells within their minds,

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ (1173-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
by Guru's Grace, with intuitive ease.

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ (1173-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Through devotional worship, self-conceit is eradicated from within,

ਤਦ ਹੀ ; ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (1173-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
and then, one meets the True Master. ||1||

ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥ (1173-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
His devotees are forever beauteous at the Door of Almighty.

ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ; ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1173-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Loving the Guru, they have love and affection for the True Master. ||1||Pause||

ਭਗਤਿ ਕਰੇ ; ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (1173-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
That humble being who worships Almighty with devotion becomes immaculate and pure.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ (1173-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Through Guru's Shabad (Gurbani), egotism is eradicated from within.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1173-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Dear Master Himself comes to dwell within the mind,

ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ; ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1173-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

and the mortal remains immersed in peace, tranquility and intuitive ease. ||2||

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ; ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥ (r`qy bolo) (1173-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with Truth, are forever in the bloom of spring.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ; ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੁਵਿੰਦ ॥ (1173-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are rejuvenated, uttering the Glorious Praises of Master of the Universe.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1173-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Without Almighty's Name, the world is dry and parched.

ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ; ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ (1173-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

It burns in the fire of desire, over and over again. ||3||

ਸੋਈ ਕਰੇ ; ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ (1173-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

One who does only that which is pleasing to the Dear Master

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ; ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ (1173-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

- his body is forever at peace, and his consciousness is attached to Almighty's Will.

ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1173-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He serves His God with intuitive ease.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥੫॥ (1173-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name, comes to abide in his mind. ||4||5||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1173-16)

Basant, Third Mahala:

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1173-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Attachment to Maya is burnt away by the Guru's Shabad (Hymn).

ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ (1173-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
The mind and body are rejuvenated by the Love of the True Guru.

ਸਫਲਿਉ ਬਿਰਖੁ ; ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ (1173-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
The tree bears fruit at Almighty's Door,

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (1173-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
in love with the True Bani of the Guru's Word, and Almighty's Name. ||1||

ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ; ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ (1173-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
This mind is rejuvenated, with intuitive ease;

ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1173-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
loving the True Guru, it bears the fruit of truth. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਨੇੜੈ ; ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ (1173-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
He Himself is near, and He Himself is far away.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ (1173-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Through Guru's Shabad (Gurbani), He is seen to be ever-present, close at hand.

ਛਾਵ ਘਣੀ ; ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ (1173-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
The plants have blossomed forth, giving a dense shade.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (1173-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
The Gurmukh blossoms forth, with intuitive ease. ||2||

ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ; ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ (1173-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Night and day, he sings Almighty's Praises, day and night.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ; ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ (1173-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
The True Guru drives out sin and illusion from within.

ਅੰਗ ੧੧੭੪

ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ; ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ (1174-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Gazing upon the wonder of God's Creation, I am wonder-struck and amazed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ; ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ (1174-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukh obtains Almighty's Name, by His Grace. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (1174-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Creator Himself enjoys all delights.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ ॥ (1174-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Whatever He does, surely comes to pass.

ਵਡਾ ਦਾਤਾ ; ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ (1174-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He is the Great Giver; He has no greed at all.

ਨਾਨਕ ; ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥੬॥ (1174-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, living the Guru's Shabad (Hymn), the mortal meets with God. ||4||6||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1174-3)

Basant, Third Mahala:

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ (1174-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, one acts in truth.

ਏਕੋ ਚੇਤੈ ; ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1174-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Remembering the One Master, one does not have to enter the cycle of reincarnation.

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ; ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ (1174-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Fruitful is the coming into the world, and the life of one

ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1174-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

who remains intuitively absorbed in the True Name. ||1||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ; ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1174-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Gurmukh acts, lovingly attuned to Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1174-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Be dedicated to Almighty's Name, and eradicate self-conceit from within. ||1||Pause||

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ; ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1174-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

True is the speech of that humble being;

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1174-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

through Guru's Shabad (Gurbani), it is spread throughout the world.

ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ; ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ (1174-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Throughout the four ages, his fame and glory spread.

ਨਾਮਿ ਰਤਾ ; ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (r`qw bolo) (1174-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Imbued with Almighty's Name, Almighty's humble servant is recognized and renowned. ||2||

ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ; ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1174-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Some remain lovingly attuned to the True Guru's Shabad (Hymn).

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ; ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ (1174-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

True are those humble beings who love the True Master.

ਸਾਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ; ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (1174-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They meditate on the True Master, and behold Him near at hand, ever-present.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ (1174-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They are the dust of the lotus feet of the humble Saints. ||3||

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1174-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

There is only One Creator Master; there is no other at all.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (1174-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), comes Union with Almighty.

ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ; ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (1174-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Whoever serves the True Master finds joy.

ਨਾਨਕ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੭॥ (1174-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he is intuitively absorbed in Almighty's Name. ||4||7||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1174-9)

Basant, Third Mahala:

ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ; ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (1174-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty's humble servant worships Him, and beholds Him ever-present, near at hand.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ (1174-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He is the dust of the lotus feet of the humble Saints.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ; ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1174-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who remain lovingly attuned to Almighty forever

ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ (1174-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

are blessed with understanding by the Perfect True Guru. ||1||

ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ (1174-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

How rare are those who become the slave of Almighty's slaves.

ਊਤਮ ਪਦਵੀ ; ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1174-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They attain the supreme status. ||1||Pause||

ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1174-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

So serve the One Master, and no other.

ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1174-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Serving Him, eternal peace is obtained.

ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ; ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1174-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He does not die; He does not come and go in reincarnation.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ; ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ (1174-12, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
Why should I serve any other than Him, O my mother? ||2||

ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ; ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (1174-13, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
True are those humble beings who realize the True Master.

ਆਪੁ ਮਾਰਿ ; ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ (1174-13, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
Conquering their self-conceit, they merge intuitively into Almighty's Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1174-13, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
The Gurmukhs gather in Almighty's Name (Naam).

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਨਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ (1174-14, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
Their minds are immaculate, and their reputations are immaculate. ||3||

ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ; ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥ (1174-14, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
Know Almighty, who gave you spiritual wisdom,

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਣੁ ॥ (1174-15, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
and realize the One God, through the True Guru's Shabad (Hymn).

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ; ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ (1174-15, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
When the mortal tastes the sublime essence of Almighty, he becomes pure and holy.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥ (r`qy bolo) (1174-15, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
Guru Nanak says, those who are imbued with Almighty's Name (Naam) - their reputations are true. ||4||8||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1174-16)
Basant, Third Mahala:

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ (r`qy bolo) (1174-16, ਬਸੰਤੁ, ਮঃ 3)
Those who are imbued with Almighty's Name - their generations are redeemed and saved.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ; ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (1174–16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

True is their speech; they love Almighty's Name (Naam).

ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ; ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ (1174–16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Why have the wandering self-willed manmukhs even come into the world?

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ (1174–17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Forgetting the mortals waste their lives away. ||1||

ਜੀਵਤ ਮਰੈ ; ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ (1174–17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

One who dies while yet alive, truly dies, and embellishes his death.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਾਚੁ ਉਰ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1174–17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), he enshrines the True Master within his heart. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ; ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ (1174–18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Truth is the food of the Gurmukh; his body is sanctified and pure.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ (1174–18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

His mind is immaculate; he is forever the ocean of virtue.

ਜੰਮੈ ਮਰੈ ; ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1174–19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He is not forced to come and go in the cycle of birth and death.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1174–19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he merges in the True Master. ||2||

ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ; ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1174–19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Serving the True Master, one realizes Truth.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (1174–19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), he goes to Almighty's Court with his banners flying proudly.

ਅੰਗ ੧੧੭੫

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ (1175-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
In the Court of the True Master, he obtains true glory.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ; ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ (1175-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
He comes to dwell in the home of his own inner being. ||3||

ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ; ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (A-Bulu bolo) (1175-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
He cannot be fooled; He is the Truest of the True.

ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ; ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (1175-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
All others are deluded; in duality, they lose their honor.

ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ; ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1175-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
So serve the True Master, through the True Bani of His Word.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੯॥ (1175-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, through merge in the True Master. ||4||9||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1175-3)
Basant, Third Mahala:

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ; ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ (1175-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Without the grace of good karma, all are deluded by illusion.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1175-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
In attachment to Maya, they suffer in terrible pain.

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ; ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ (1175-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
The blind, self-willed manmukhs find no place of rest.

ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ; ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (1175-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
They are like maggots in manure, rotting away in manure. ||1||

ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ; ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1175-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

That humble being who obeys the Hukam of Almighty's Command is accepted.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1175-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), he is blessed with the insignia and the banner of Almighty's Name. ||1||Pause||

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ; ਜਿਨ੍ਹਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ (r`qy bolo) (1175-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who have such pre-ordained destiny are imbued with Almighty's Name (Naam).

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1175-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty's Name is forever pleasing to their minds.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1175-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through the Bani, the Word of the True Guru, eternal peace is found.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ; ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ (1175-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through it, one's light merges into the Light. ||2||

ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1175-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Only Almighty's Name, can save the world.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (1175-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, one comes to love Almighty's Name (Naam).

ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ; ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1175-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Without no one obtains liberation.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ (1175-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, Almighty's Name (Naam) is obtained. ||3||

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ (1175-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He alone understands, whom Almighty Himself causes to understand.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਏ ॥ (1175-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, Almighty's Name (Naam) is implanted within.

ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ; ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1175-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those humble beings who know the One Master are approved and accepted.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥ (r`qy bolo) (1175-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, imbued with they go to Almighty's Court with His banner and insignia. ||4||10||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1175-9)

Basant, Third Mahala:

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ (1175-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Granting His Grace, Almighty leads the mortal to meet the True Guru.

ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ (1175-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself comes to abide in his mind.

ਨਿਹਚਲ ਮਤਿ ; ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ ॥ (1175-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

His intellect becomes steady and stable, and his mind is strengthened forever.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ (1175-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He sings the Glorious Praises of Almighty, the Ocean of Virtue. ||1||

ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ; ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ (1175-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who forget Almighty’s Name - those mortals die eating poison.

ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਨਮੁ ; ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1175-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Their lives are wasted uselessly, and they continue coming and going in reincarnation. ||1||Pause||

ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ; ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1175-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They wear all sorts of religious robes, but their minds are not at peace.

ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ; ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ (1175-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

In great egotism, they lose their honor.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ; ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (1175-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

But those who realize the Guru's Shabad (Hymn), are blessed by great good fortune.

ਬਾਹਰਿ ਜਾਦਾ ; ਘਰ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥ (1175-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They bring their distractible minds back home. ||2||

ਘਰ ਮਹਿ ; ਵਸਤੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ (1175-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Within the home of the inner self is the inaccessible (beyond the grasp of the mind) and infinite substance.

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ; ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1175-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who find it, by following the Guru's Teachings, contemplate the Shabad.

ਨਾਮੁ , ਨਵ ਨਿਧਿ ; ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥ (1175-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Those who obtain the nine treasures of Almighty's Name (Naam) within the home of their own inner being,

ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ (rw~qy bolo) (1175-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

are forever dyed in the color of Almighty's Love; they are absorbed in the Truth. ||3||

ਆਪਿ ਕਰੇ ; ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1175-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

God Himself does everything; no one can do anything at all by himself.

ਆਪੇ ਭਾਵੈ ; ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (1175-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

When God so wills, He merges the mortal into Himself.

ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ; ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ (1175-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

All are near Him; no one is far away from Him.

ਨਾਨਕ ; ਨਾਮਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ (1175-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty's Name (Naam) is permeating and pervading everywhere. ||4||11||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1175-16)

Basant, Third Mahala:

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1175-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Through Guru's Shabad (Gurbani), remember Almighty with love,

ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ; ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ (1175-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

and you shall remain satisfied by the sublime essence of Almighty's Name.

ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ; ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾਹਿ ॥ (1175-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The sins of millions upon millions of lifetimes shall be burnt away.

ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ (1175-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Remaining dead while yet alive, you shall be absorbed in Almighty's Name. ||1||

ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥ (1175-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The Dear Master Himself knows His own bountiful blessings.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ;
ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1175-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This mind blossoms forth in the Guru's Shabad, chanting Almighty's Name, the Giver of virtue. ||1||Pause||

ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1175-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

No one is liberated by wandering around in saffron-colored robes.

ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ; ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1175-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Tranquility is not found by strict self-discipline.

ਗੁਰਮਤਿ ; ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1175-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

But by following the Guru's Teachings, one is blessed to receive Almighty's Name.

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ (1175-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

By great good fortune, one finds Almighty. ||2||

ਕਲਿ ਮਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (1175-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kalyug, glorious greatness comes through Almighty's Name.

ਅੰਗ ੧੧੭੬

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ; ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ (1176-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Through the Perfect Guru, it is obtained.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (r`qy bolo) (1176-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Those who are imbued with Almighty's Name (Naam) find everlasting peace.

ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ; ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥ (1176-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
But without mortals burn in egotism. ||3||

ਵਡਭਾਗੀ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1176-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
By great good furtune, some contemplate Almighty's Name.

ਛੂਟੈ ਰਾਮ ; ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ (1176-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Through Almighty's Name, all sorrows are eradicated.

ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ; ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1176-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
He dwells within the heart, and pervades the external universe as well.

ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ;
ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥ (aupwvx-hwrw bolo) (1176-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, the Creator Master knows all. ||4||12||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ (1176-3)
Basant, Third Mahala, Ik-Tukas:

ਤੇਰਾ ਕੀਆ ; ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ (1176-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
I am just a worm, created by You, Dear Almighty.

ਦੇਹਿ ਤ ; ਜਾਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ (1176-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
If you bless me, then I chant Your Primal Mantra. ||1||

ਗੁਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ; ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ (1176-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
I chant and reflect on His Glorious Virtues, O my mother.

ਹਰਿ ਜਪਿ ; ਹਰਿ ਕੈ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1176-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Meditating on Almighty, I fall at Almighty's Feet. ||1||Pause||

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ (1176-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
By Guru's Grace, I am addicted to the favor of Almighty's Name.

ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ; ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥ (1176-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Why waste your life in hatred, vengeance and conflict? ||2||

ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨ੍ਹੀ ; ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1176-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
When the Guru granted His Grace, my egotism was eradicated,

ਸਹਜ ਭਾਇ ; ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (1176-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
and then, I obtained Almighty's Name with intuitive ease. ||3||

ਊਤਮੁ ਊਚਾ ; ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥ (1176-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
The most lofty and exalted occupation is to contemplate the Guru's Shabad (Hymn).

ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ; ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧॥੧੩॥ (1176-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Guru Nanak chants the True Name. ||4||1||13||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1176-7)
Basant, Third Mahala:

ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ; ਚੜਿਆ ਬਸੰਤੁ ॥ (1176-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
The season of spring has come, and all the plants have blossomed forth.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੰਗਿ ॥੧॥ (1176-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
This mind blossoms forth, in association with the True Guru. ||1||

ਤੁਮ੍ ਸਾਚੁ ਧਿਆਵਹੁ ; ਮੁਗਧ ਮਨਾ ॥ (1176-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
So meditate on the True Master, O my foolish mind.

ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ; ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1176-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Only then shall you find peace, O my mind. ||1||Pause||

ਇਤੁ ਮਨਿ ਮਉਲਿਐ ; ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (1176-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
This mind blossoms forth, and I am in ecstasy.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ; ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ (1176-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
I am blessed with the Nectar Fruit of Almighty's Name of the Universe. ||2||

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਸਭੁ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ (1176-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Everyone speaks and says that Almighty is the One and Only.

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ; ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੩॥ (1176-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
By understanding the Hukam of His Command, we come to know the One Master. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ; ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1176-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Says Guru Nanak, no one can describe Almighty by speaking through ego.

ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ; ਸਭੁ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥੧੪॥ (1176-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
All speech and insight comes from our Master. ||4||2||14||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1176-11)
Basant, Third Mahala:

ਸਭਿ ਜੁਗ ; ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਹੋਏ ॥ (1176-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
All the ages were created by You, Dear Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ; ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਏ ॥੧॥ (1176-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
Meeting with the True Guru, one's intellect is awakened. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (1176-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
O Dear Master, please blend me with Yourself;

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1176-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
let me merge in the True Name, through Guru's Shabad (Gurbani). ||1||Pause||

ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ; ਹਰੇ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ (1176-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)
When the mind is in spring, all people are rejuvenated.

ਫਲਹਿ ਫੁਲੀਅਹਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1176-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Blossoming forth and flowering through Almighty's Name, peace is obtained. ||2||

ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ (1176-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Contemplating Guru's Shabad (Gurbani), one is in spring forever,

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥੩॥ (1176-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

with Almighty's Name enshrined in the heart. ||3||

ਮਨਿ ਬਸੰਤੁ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1176-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

When the mind is in spring, the body and mind are rejuvenated.

ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਤਨੁ ਬਿਰਖੁ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੋਇ ॥੪॥੩॥੧੫॥ (1176-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, this body is the tree which bears the fruit of Almighty's Name. ||4||3||15||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1176-15)

Basant, Third Mahala:

ਤਿਨ੍ ਬਸੰਤੁ ; ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (1176-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They alone are in the spring season, who sing the Glorious Praises of Almighty.

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ (1176-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

They come to worship Almighty with devotion, through their perfect destiny. ||1||

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ; ਬਸੰਤ ਕੀ ਲਗੈ ਨ ਸੋਇ ॥ (1176-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This mind is not even touched by spring.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਜਲਿਆ ; ਦੂਜੈ ਦੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1176-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This mind is burnt by duality and double-mindedness. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਧੰਧੈ ਬਾਂਧਾ ; ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1176-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This mind is entangled in worldly affairs, creating more and more karma.

ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ; ਸਦਾ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ (1176-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Enchanted by Maya, it cries out in suffering forever. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟੈ ; ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ॥ (1176-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This mind is released, only when it meets with the True Guru.

ਜਮਕਾਲ ਕੀ ; ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਨ ਫੇਟੈ ॥੩॥ (1176-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Then, it does not suffer beatings by the Messenger of Death. ||3||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਛੂਟਾ ; ਗੁਰਿ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥ (1176-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This mind is released, when the Guru emancipates it.

ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ (1176-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, attachment to Maya is burnt away through the Guru's Shabad (Hymn). ||4||4||16||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1176-19)

Basant, Third Mahala:

ਬਸੰਤੁ ਚੜਿਆ ; ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥ (1176-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Spring has come, and all the plants are flowering.

ਏਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਫੂਲਹਿ ; ਹਰਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (1176-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

These beings and creatures blossom forth when they focus their consciousness on Almighty. ||1||

ਅੰਗ ੧੧੭੭

ਇਨ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ; ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1177-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

In this way, this mind is rejuvenated.

**ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1177-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Chanting Almighty's Name, day and night, egotism is removed and washed away from the Gurmukhs. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (1177-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The True Guru speaks the Bani of the Word, and the Shabad, the Word of God.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥੨॥ (1177-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

This world blossoms forth in its greenery, through the love of the True Guru. ||2||

ਫਲ ਫੂਲ ਲਾਗੇ ; ਜਾਂ ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ (1177-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

The mortal blossoms forth in flower and fruit, when Almighty Himself so wills.

ਮੂਲਿ ਲਗੈ ; ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ (1177-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

He is attached to Almighty, the Primal Root of all, when he finds the True Guru. ||3||

ਆਪਿ ਬਸੰਤੁ ; ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਵਾੜੀ ॥ (1177-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Almighty Himself is the season of spring; the whole world is His Garden.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ; ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੪॥੫॥੧੭॥ (1177-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, this most unique devotional worship comes only by perfect destiny. ||4||5||17||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੨ (1177-5)

Basant Hindol, Third Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1177-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1177-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to the Guru's Shabad (Hymn), O Siblings of Destiny. I am devoted and dedicated to Guru's Shabad (Gurbani).

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਅਪਣਾ ਭਾਈ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ (1177-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

I praise my Guru forever, O Siblings of Destiny. I focus my consciousness on the Guru's Feet. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1177-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

O my mind, focus your consciousness on Almighty's Name.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ;
ਇਕੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1177-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

Your mind and body shall blossom forth in lush greenery, and you shall obtain the fruit of the Name of the One Master. ||1||Pause||

ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਭਾਈ ;
ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇ ॥ (1177-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

Those who are protected by the Guru are saved, O Siblings of Destiny. They drink in the Nectar of Almighty's sublime essence.

ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਉਠਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ;
ਸੁਖੁ ਵੁਠਾ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ (1177-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

The pain of egotism within is eradicated and banished, O Siblings of Destiny, and peace comes to dwell in their minds. ||2||

ਧੁਰਿ ਆਪੇ ਜਿਨ੍ਾ ਨੋ ਬਖਸਿਓਨੁ ਭਾਈ ;
ਸਬਦੇ ਲਇਅਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (1177-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

Those whom the Primal Master Himself forgives, O Siblings of Destiny, are united with the Guru's Shabad (Hymn).

ਧੂੜਿ ਤਿਨ੍ਾ ਕੀ ਅਘੁਲੀਐ ਭਾਈ ; (A-GulIAY bolo)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ (1177-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

The dust of their feet brings emancipation; in the company of Sadh Sangat, the True Congregation, we are united with Almighty. ||3||

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਭਾਈ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1177-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

He Himself does, and causes all to be done, O Siblings of Destiny; He makes everything blossom forth in green abundance.

ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਸਦ ਵਸੈ ਭਾਈ ;
ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥੧੨॥੧੮॥੩੦॥ (1177-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, peace fills their minds and bodies forever, O Siblings of Destiny; they are united with the Shabad. ||4||1||18||12||18||30||

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ , ਇਕ ਤੁਕੇ (1177-13)

Raag Basant, Fourth Mahala, First House, Ik-Tukay:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1177-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਿਉ ਪਸਰੀ ; ਸੂਰਜ ਕਿਰਣਿ ਜੋਤਿ ॥ (1177-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Just as the light of the sun's rays spread out,

ਤਿਉ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ; ਓਤਿ ਪੋਤਿ ॥੧॥ (1177-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Almighty permeates each and every heart, through and through. ||1||

ਏਕੋ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ; ਸ੍ਰਬ ਥਾਇ ॥ (1177-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

The One Master is permeating and pervading all places.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਮਿਲੀਐ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1177-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Through Guru's Shabad (Gurbani), we merge with Him, O my mother. ||1||Pause||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ; ਏਕੋ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (1177-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

The One Master is deep within each and every heart.

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ; ਇਕੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1177-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Meeting with the Guru, the One Master becomes manifest, radiating forth. ||2||

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1177-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

The One and Only Master is present and prevailing everywhere.

ਸਾਕਤ ਨਰ ਲੋਭੀ ; ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ॥੩॥ (1177-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

The greedy, devotee of Maya thinks that God is far away. ||3||

ਏਕੋ ਏਕੁ ; ਵਰਤੈ ਹਰਿ ਲੋਇ ॥ (1177-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

The One and Only Master permeates and pervades the world.

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਏਕੋੁ ਕਰੇ , ਸੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ (1177-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, whatever the One Master does comes to pass. ||4||1||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1177-17)

Basant, Fourth Mahala:

ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਦੁਇ ; ਸਦੇ ਪਏ ॥ (1177-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Day and night, the two calls are sent out.

ਮਨ , ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ; ਅੰਤਿ ਸਦਾ ਰਖਿ ਲਏ ॥੧॥ (1177-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

O mortal, meditate in remembrance on Almighty, who protects you forever, and saves you in the end. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ; ਸਦਾ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1177-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Concentrate forever on Almighty, O my mind.

ਸਭੁ ਆਲਸੁ ਦੂਖ ਭੰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1177-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

God the Destroyer of all depression and suffering is found, through the Guru's Teachings, singing the Glorious Praises of God. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ; ਹਉਮੈ ਮੁਏ ॥ (1177-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs die of their egotism, over and over again.

ਕਾਲਿ ਦੈਤਿ ਸੰਘਾਰੇ ; ਜਮ ਪੁਰਿ ਗਏ ॥੨॥ (1178-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

They are destroyed by Death's demons, and they must go to the City of Death. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ (1178-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs are lovingly attached to Almighty, Har.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੋਊ ; ਦੁਖ ਭਾਗੇ ॥੩॥ (1178-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Their pains of both birth and death are taken away. ||3||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ; ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (1178-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Almighty showers His Mercy on His humble devotees.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ; ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (1178-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 4)

Guru Nanak has shown mercy to me; I have met Almighty, Almighty of the forest. ||4||2||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੨ (1178-3)

Basant Hindol, Fourth Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1178-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ;
ਗੜ ਮੰਦਰਿ ਏਕ ਲੁਕਾਨੀ ॥ (1178-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is a jewel, hidden in a chamber of the palace of the body-fortress.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਖੋਜੀਐ ;
ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ (1178-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

When one meets the True Guru, then he searches and finds it, and his light merges with the Divine Light. ||1||

ਮਾਧੋ ; ਸਾਧੂ ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ (1178-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, lead me to meet with the Holy Person, the Guru.

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸਹਿ ;
ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1178-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Gazing upon His Darshan (Sight), all my sins are erased, and I obtain the supreme, sublime, sanctified status. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਚੋਰ ਮਿਲਿ ਲਾਗੇ ਨਗਰੀਆ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਿਰਿਆ ॥ (1178-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The five thieves join together and plunder the body-village, stealing the wealth of Almighty's Name.

ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜ ਪਰੇ , ਤਬ ਪਕਰੇ ;
ਧਨੁ ਸਾਬਤੁ ਰਾਸਿ ਉਬਰਿਆ ॥੨॥ (1178-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

But through the Guru's Teachings, they are traced and caught, and this wealth is recovered intact. ||2||

ਪਾਖੰਡ ਭਰਮ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ;
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ (1178-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Practicing hypocrisy and superstition, people have grown weary of the effort, but still, deep within their hearts, they yearn for Maya, Maya.

ਸਾਧੂ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਾਇਆ ; (purK-piq bolo)
ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ (1178-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

By the Grace of the Holy Person, I have met with Almighty, the Primal Being, and the darkness of ignorance is dispelled. ||3||

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1178-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Almighty, Almighty of the Earth, Master of the Universe, in His Mercy, leads me to meet the Holy Person, the Guru.

ਨਾਨਕ , ਸਾਂਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੪॥੧॥੩॥ (1178-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, peace then comes to abide deep within my mind, and I constantly sing the Glorious Praises of Almighty within my heart. ||4||1||3||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੪ ਹਿੰਡੋਲ ॥ (1178-10)

Basant, Fourth Mahala, Hindol:

ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ , ਵਡ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ;
ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ , ਤੁਮਨਛੇ ॥ (qum-nCy bolo) (1178-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

You are the Great Supreme Being, the Vast and Inaccessible (beyond the grasp of the mind) Master of the World; I am a mere insect, a worm created by You.

ਹਰਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲ , ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਹਮ ਬਨਛੇ ॥੧॥ (1178-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Merciful to the meek, please grant Your Grace; O God, I long for the feet of the Guru, the True Guru. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ , ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ; ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਛੇ ॥ (1178-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

O Dear Master of the Universe, please be merciful and unite me with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਮਲੁ ਭਰਿਆ ; (1178-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਨਛੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (hn-Cy bolo)

I was overflowing with the filthy sins of countless past lives. But joining the Sangat, God made me pure again. ||1||Pause||

ਤੁਮ੍ਰਾ ਜਨੁ , ਜਾਤਿ ਅਵਿਜਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ , ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥ (pvI-Cy bolo) (1178-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Your humble servant, whether of high class or low class, Dear Almighty - by meditating on You, the sinner becomes pure.

ਹਰਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇ ਊਪਰਿ ;
ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਿਨਛੇ ॥੨॥ (idn-Cy bolo) (1178-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Almighty exalts and elevates him above the whole world, and Almighty blesses him with Almighty's Glory. ||2||

ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ;
ਸਭਿ ਪੂਰੇ ਮਾਨਸ ਤਿਨਛੇ ॥ (iqn-Cy bolo) (1178-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Anyone who meditates on God, whether of high class or low class, will have all of his hopes and desires fulfilled.

ਸੇ ਧੰਨਿ ਵਡੇ ਵਡ , ਪੂਰੇ ਹਰਿ ਜਨ ;
ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਧਾਰਿਓ , ਹਰਿ ਉਰਛੇ ॥੩॥ (aur-Cy bolo) (1178-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Those humble servants of Almighty who enshrine Almighty within their hearts, are blessed, and are made great and totally perfect. ||3||

ਹਮ ਢੀਂਢੇ ਢੀਮ ਬਹੁਤੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਛੇ ॥ (iml-Cy bolo) (1178-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

I am so low, I am an utterly heavy lump of clay. Please shower Your Mercy on me, Master, and unite me with Yourself.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤੂਠੇ ;
ਹਮ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵੀਛੇ ॥੪॥੨॥੪॥ (pvl-Cy bolo) (1178-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Almighty, in His Mercy, has led servant Guru Nanak to find the Guru; I was a sinner, and now I have become immaculate and pure. ||||4||2||4||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1178-16)

Basant Hindol, Fourth Mahala:

ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਗੀਧੇ ॥ (1178-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

My mind cannot survive, even for an instant, without Almighty. I drink in continually the sublime essence of Almighty's Name.

ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਰਸਕਿ ਪਰਿਓ ਥਨਿ ਮਾਤਾ ;
ਥਨਿ ਕਾਢੇ ਬਿਲਲ ਬਿਲੀਧੇ ॥੧॥ (1178-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

It is like a baby, who joyfully sucks at his mother's breast; when the breast is withdrawn, he weeps and cries. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ (1178-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

O Dear Master of the Universe, my mind and body are pierced through by Almighty's Name.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਹਰਿ ਸੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1178-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I have found the Guru, the True Guru, and in the body-village, Almighty has revealed Himself. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੧੭੯

ਜਨ ਕੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ ;
ਹਰਿ ਬਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਬੀਧੇ ॥ (1179-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Each and every breath of Almighty's humble servant is pierced through with love of Almighty.

ਜਿਉ ਜਲ ਕਮਲ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ;
ਬਿਨੁ ਜਲ ਦੇਖੇ , ਸੁਕਲੀਧੇ ॥੨॥ (1179-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

As the lotus is totally in love with the water and withers away without seeing the water, so am I in love with Almighty. ||2||

ਜਨ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਰਹਰਿ ;
ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਧੇ ॥ (1179-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Almighty's humble servant chants the Immaculate Naam, Almighty's Name; through the Guru's Teachings, Almighty reveals Himself.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਨਿਕਸੀ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨੀਧੇ ॥੩॥ (1179-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The filth of egotism which stained me for countless lifetimes has been washed away, by the Nectar Water of the Ocean of Almighty. ||3||

ਹਮਰੇ ਕਰਮ , ਨ ਬਿਚਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ;
ਤੁਮ੍ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਪਨੀਧੇ ॥ (1179-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Please, do not take my karma into account, O my Master; please save the honor of Your slave.

ਹਰਿ ਭਾਵੈ , ਸੁਣਿ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਵੀਧੇ ॥੪॥੩॥੫॥ (1179-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, if it pleases You, hear my prayer; servant Guru Nanak seeks Your Sanctuary. ||4||3||5||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1179-5)

Basant Hindol, Fourth Mahala:

ਮਨੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਧਾਵੈ ;
ਤਿਲੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ॥ (1179-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Each and every moment, my mind roams and rambles, and runs all over the place. It does not stay in its own home, even for an instant.

ਗੁਰਿ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦਾਰੂ ਸਿਰਿ ਧਾਰਿਓ ;
ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਆਣਿ ਵਸਾਈਐ ॥੧॥ (1179-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

But when the bridle of the Shabad, the Word of God, is placed over its head, it returns to dwell in its own home. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ , ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ (1179-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

O Dear Master of the Universe, lead me to join the Sat Sangat, the True Congregation, so that I may meditate on You, Master.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1179-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

I am cured of the disease of egotism, and I have found peace; I have intuitively entered into the state of Samaadhi. ||1||Pause||

ਘਰਿ ਰਤਨ ਲਾਲ ਬਹੁ ਮਾਣਕ ਲਾਦੇ ;
ਮਨੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ਲਹਿ ਨ ਸਕਾਈਐ ॥ (1179-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

This house is loaded with countless gems, jewels, rubies and emeralds, but the wandering mind cannot find them.

ਜਿਉ ਓਡਾ , ਕੂਪੁ ਗੁਹਜ ਖਿਨ ਕਾਢੈ ; (polw bolo)
ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰਿ , ਵਸਤੁ ਲਹਾਈਐ ॥੨॥ (1179-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

As the water-diviner finds the hidden water, and the well is then dug in an instant, so do we find the object of the Name through the True Guru. ||2||

ਜਿਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਤੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਨਰ ਜੀਵਾਈਐ ॥ (1179-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Those who do not find such a Holy True Guru - cursed, cursed are the lives of those people.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪੁੰਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਈਐ ॥੩॥ (1179-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The treasure of this human life is obtained when one's virtues bear fruit, but it is lost in exchange for a mere shell. ||3||

ਮਧੁਸੂਦਨ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਈਐ ॥ (1179-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Dear Almighty God, please be merciful to me; be merciful, and lead me to meet the Guru.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੬॥ (1179-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Servant Guru Nanak has attained the state of Nirvaanaa; meeting with the Holy people, he sings the Glorious Praises of Almighty. ||4||4||6||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1179-12)

Basant Hindol, Fourth Mahala:

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਬਿਖਿਆ ;
ਦੇਹ ਮਨਮੁਖ ਸੁੰਞੀ ਸੁੰਞੁ ॥ (1179-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Coming and going, he suffers the pains of vice and corruption; the body of the self-willed manmukh is desolate and vacant.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ , ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ;
ਜਮਿ ਪਕਰੇ , ਕਾਲਿ ਸਲੁੰਞੁ ॥੧॥ (1179-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

He does not dwell on Almighty's Name, even for an instant, and so the Messenger of Death seizes him by his hair. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ਜੀਉ ; ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੁੰਞੁ ॥ (1179-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

O Dear Master of the Universe, please rid me of the poison of egotism and attachment.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੁੰਞੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1179-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The Sat Sangat, Guru's True Congregation is so dear to Almighty. So join the Sangat, and taste the sublime essence of Almighty. ||1||Pause||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਹੁ ;
ਸਰਣਾਗਤਿ ਸਾਧੂ ਪੰਞੁ ॥ (1179-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Please be kind to me, and unite me with the Sat Sangat, the True Congregation of the Holy; I seek the Sanctuary of the Holy.

ਹਮ ਡੁਬਦੇ ਪਾਥਰ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਤੁਮ੍ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਞੁ ॥੨॥ (1179-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

I am a heavy stone, sinking down - please lift me up and pull me out! O God, Merciful to the meek, You are the Destroyer of sorrow. ||2||

ਹਰਿ ਉਸਤਤਿ ਧਾਰਹੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਬੁਧਿ ਲੰਞੁ ॥ (1179-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

I enshrine the Praises of my Master within my heart; joining the Sat Sangat, my intellect is enlightened.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ , ਹਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ;
ਹਮ ਹਰਿ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਿ ਵੰਞੁ ॥੩॥ (1179-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

I have fallen in love with Almighty's Name; I am a sacrifice to Almighty. ||3||

ਜਨ ਕੇ ਪੂਰਿ ਮਨੋਰਥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਲੰਞੁ ॥ (1179-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Dear Almighty God, please fulfill the desires of Your humble servant; please bless me with Your Name, Dear Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ; (1179-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)
ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਭੰਞੁ ॥੪॥੫॥੭॥੧੨॥੧੮॥੭॥੩੭॥

Servant Guru Nanak's mind and body are filled with ecstasy; the Guru has blessed him with the Mantra of Almighty's Name. ||4||5||7||12||18||7||37||

ਅੰਗ ੧੧੮੦

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ , ਦੁਤੁਕੇ (1180-1)

Basant, Fifth Mahala, First House, Du-Tukay:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1180-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰੁ ਸੇਵਉ ; ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1180-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I serve the Guru, and humbly bow to Him.

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ; ਮੰਗਲਚਾਰ ॥ (1180-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Today is a day of celebration for me.

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ; ਮਹਾ ਅਨੰਦ ॥ (1180-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Today I am in supreme bliss.

ਚਿੰਤ ਲਥੀ ; ਭੇਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ (1180-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

My anxiety is dispelled, and I have met Master of the Universe. ||1||

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸੰਤ ॥ (1180–3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Today, it is springtime in my household.

ਗੁਨ ਗਾਏ ਪ੍ਰਭ ; ਤੁਮ੍ ਬੇਅੰਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1180–3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I sing Your Glorious Praises, O Infinite Almighty. ||1||Pause||

ਆਜੁ ਹਮਾਰੈ ; ਬਨੇ ਫਾਗ ॥ (1180–3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Today, I am celebrating the festival of Phalgun.

ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੀ ; ਮਿਲਿ ਖੇਲਨ ਲਾਗ ॥ (1180–4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Joining with God's companions, I have begun to play.

ਹੋਲੀ ਕੀਨੀ ; ਸੰਤ ਸੇਵ ॥ (1180–4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I celebrate the festival of Holi by serving the Saints.

ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ; ਅਤਿ ਲਾਲ ਦੇਵ ॥੨॥ (1180–4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I am imbued with the deep crimson color of Almighty's Divine Love. ||2||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਓ ; ਅਤਿ ਅਨੂਪ ॥ (1180–4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My mind and body have blossomed forth, in utter, incomparable beauty.

ਸੂਕੈ ਨਾਹੀ ; ਛਾਵ ਧੂਪ ॥ (1180–5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
They do not dry out in either sunshine or shade;

ਸਗਲੀ ਰੂਤੀ ; ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1180–5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
they flourish in all seasons.

ਸਦ ਬਸੰਤ ; ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੇਵ ॥੩॥ (1180–5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
It is always springtime, when I meet with the Divine Guru. ||3||

ਬਿਰਖੁ ਜਮਿਓ ਹੈ ; ਪਾਰਜਾਤ ॥ (1180–6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The wish-fulfilling Elysian Tree has sprouted and grown.

ਫੂਲ ਲਗੇ ; ਫਲ ਰਤਨ ਭਾਂਤਿ ॥ (1180–6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
It bears flowers and fruits, jewels of all sorts.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਨੇ ; ਨਹਰਿ ਗੁਣਹ ਗਾਇ ॥ (1180-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I am satisfied and fulfilled, singing the Glorious Praises of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧॥ (1180-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Servant Guru Nanak meditates on Almighty, Har. ||4||1||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1180-7)

Basant, Fifth Mahala:

ਹਟਵਾਣੀ ; ਧਨ ਮਾਲ , ਹਾਟੁ ਕੀਤੁ ॥ (1180-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The shopkeeper deals in merchandise for profit.

ਜੂਆਰੀ ; ਜੂਏ ਮਾਹਿ ਚੀਤੁ ॥ (1180-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The gambler's consciousness is focused on gambling.

ਅਮਲੀ ਜੀਵੈ ; ਅਮਲੁ ਖਾਇ ॥ (1180-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The opium addict lives by consuming opium.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ; ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ (1180-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

In the same way, the humble servant of Almighty lives by meditating on Almighty. ||1||

ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ; ਸਭੁ ਕੋ ਰਚੈ ॥ (1180-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Everyone is absorbed in his own pleasures.

ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਲਾਇਆ ; ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1180-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He is attached to whatever God attaches him to. ||1||Pause||

ਮੇਘ ਸਮੈ ; ਮੋਰ ਨਿਰਤਿਕਾਰ ॥ (inriq-kwr bolo) (1180-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

When the clouds and the rain come, the peacocks dance.

ਚੰਦ ਦੇਖਿ ; ਬਿਗਸਹਿ ਕਉਲਾਰ ॥ (1180-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Seeing the moon, the lotus blossoms.

ਮਾਤਾ ; ਬਾਰਿਕ ਦੇਖਿ ਅਨੰਦ ॥ (1180-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

When the mother sees her infant, she is happy.

ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਜੀਵਹਿ ; ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ (1180-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

In the same way, the humble servant of Almighty lives by meditating on Master of the Universe. ||2||

ਸਿੰਘ ਰੁਚੈ ; ਸਦ ਭੋਜਨੁ ਮਾਸ ॥ (1180-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The tiger always wants to eat meat.

ਰਣੁ ਦੇਖਿ ਸੂਰੇ ; ਚਿਤ ਉਲਾਸ ॥ (1180-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Gazing upon the battlefield, the warrior's mind is exalted.

ਕਿਰਪਨ ਕਉ ; ਅਤਿ ਧਨ ਪਿਆਰੁ ॥ (1180-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The miser is totally in love with his wealth.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਧਾਰੁ ॥੩॥ (1180-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The humble servant of Almighty leans on the Support of Almighty. ||3||

ਸਰਬ ਰੰਗ ; ਇਕ ਰੰਗ ਮਾਹਿ ॥ (1180-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

All love is contained in the Love of the One Master.

ਸਰਬ ਸੁਖਾ ; ਸੁਖ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ (1180-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

All comforts are contained in the Comfort of Almighty's Name.

ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1180-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone receives this treasure,

ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ; ਜਿਸੁ ਕਰੇ ਦਾਨੁ ॥੪॥੨॥ (1180-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, unto whom the Guru gives His gift. ||4||2||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1180-13)

Basant, Fifth Mahala:

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ; ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ (1180-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone experiences this springtime of the soul, unto whom God grants His Grace.

ਤਿਸੁ ਬਸੰਤੁ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਦਇਆਲੁ ॥ (1180-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone experiences this springtime of the soul, unto whom the Guru is merciful.

ਮੰਗਲੁ ਤਿਸ ਕੈ ; ਜਿਸੁ ਏਕੁ ਕਾਮੁ ॥ (1180-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone is joyful, who works for the One Master.

ਤਿਸੁ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ; ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (1180-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone experiences this eternal springtime of the soul, within whose heart Almighty's Name, abides. ||1||

ਗ੍ਰਿਹਿ ਤਾ ਕੇ ;ਬਸੰਤੁ ਗਨੀ ॥ (1180-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

This spring comes only to those homes,

ਜਾ ਕੈ ; ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਧੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1180-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

in which the melody of Almighty's Praises resounds. ||1||Pause||

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਮਉਲਿ ਮਨਾ ॥ (1180-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O mortal, let your love for the Supreme Almighty blossom forth.

ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਈਐ ; ਪੂਛਿ ਜਨਾਂ ॥ (1180-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Practice spiritual wisdom, and consult the humble servants of Almighty.

ਸੋ ਤਪਸੀ ; ਜਿਸੁ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (1180-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone is an ascetic, who joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸਦ ਧਿਆਨੀ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰਹਿ ਰੰਗੁ ॥੨॥ (1180-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone dwells in deep, continual meditation, who loves his Guru. ||2||

ਸੇ ਨਿਰਭਉ ; ਜਿਨ੍ ਭਉ ਪਇਆ ॥ (1180-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone is fearless, who has the Fear of God.

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ; ਜਿਸੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ (1180-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone is peaceful, whose illusions are dispelled.

ਸੋ ਇਕਾਂਤੀ ; ਜਿਸੁ ਰਿਦਾ ਥਾਇ ॥ (1180-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone is a hermit, who heart is steady and stable.

ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ; ਸਾਚ ਠਾਇ ॥੩॥ (1180-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He alone is steady and unmoving, who has found the true place. ||3||

ਏਕਾ ਖੋਜੈ ; ਏਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1180-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He seeks the One Master, and loves the One Master.

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ; ਹੀਤ ਚੀਤਿ ॥ (1180-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He loves to gaze upon the Blessed Vision of Almighty's Darshan.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਾ ; ਸਹਜਿ ਮਾਣੁ ॥ (1180-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He intuitively enjoys the Love of Almighty.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੪॥੩॥ (1180-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Slave Guru Nanak is a sacrifice to that humble being. ||4||3||

ਅੰਗ ੧੧੮੧

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1181-1)
Basant, Fifth Mahala:

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ; ਤੁਮ੍ ਪਿੰਡ ਦੀਨ੍ ॥ (1181-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
You gave us our soul, breath of life and body.

ਮੁਗਧ ਸੁੰਦਰ ; ਧਾਰਿ ਜੋਤਿ ਕੀਨ੍ ॥ (1181-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I am a fool, but You have made me beautiful, enshrining Your Light within me.

ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ੍ ਦਇਆਲ ॥ (1181-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
We are all beggars, O God; You are merciful to us.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਹੋਵਤ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (1181-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Chanting Almighty's Name, we are uplifted and exalted. ||1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਜੋਗ ॥ (1181-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
O my Beloved, only You have the potency to act,

ਹਉ ਪਾਵਉ ਤੁਮ ਤੇ ; ਸਗਲ ਥੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1181-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
and cause all to be done. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥ (1181-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Chanting the mortal is saved.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਾਰ ॥ (1181-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Chanting sublime peace and poise are found.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ (1181-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Chanting honor and glory are received.

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਬਿਘਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ (1181-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Chanting no obstacles shall block your way. ||2||

ਜਾ ਕਾਰਣਿ ; ਇਹ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ॥ (1181-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
For this reason, you have been blessed with this body, so difficult to obtain.

ਸੋ ਬੋਲੁ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦੇਹਿ ॥ (1181-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
O my Dear God, please bless me to speak Almighty's Name (Naam).

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ; ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ (1181-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
This tranquil peace is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸਦਾ ਰਿਦੈ ਜਪੀ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੩॥ (1181-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
May I always chant and meditate within my heart on Your Name, O God. ||3||

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ (1181-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Other than You, there is no one at all.

ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ; ਤੁਝ ਮਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (1181-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Everything is Your play; it all merges again into You.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੇ ॥ (1181-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
As it pleases Your Will, save me, Master.

ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ; ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ॥੪॥੪॥ (1181-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, peace is obtained by meeting with the Perfect Guru. ||4||4||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1181-7)
Basant, Fifth Mahala:

ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਰਾਇ ॥ (1181-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My Beloved God, my King is with me.

ਜਿਸਹਿ ਦੇਖਿ ; ਹਉ ਜੀਵਾ ਮਾਇ ॥ (1181-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Gazing upon Him, I live, O my mother.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1181-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Remembering Him in meditation, there is no pain or suffering.

ਕਰਿ ਦਇਆ ; ਮਿਲਾਵਹੁ ਤਿਸਹਿ ਮੋਹਿ ॥੧॥ (1181-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Please, take pity on me, and lead me on to meet Him. ||1||

ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮਨ ॥ (1181-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My Beloved is the Support of my breath of life and mind.

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ; ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਧਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1181-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
This soul, breath of life, and wealth are all Yours, Dear Almighty. ||1||Pause||

ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ; ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥ (1181-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He is sought by the angels, mortals and divine beings.

ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਖ ; ਨ ਲਹਹਿ ਭੇਵ ॥ (1181-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The silent sages, the humble, and the religious teachers do not understand His mystery.

ਜਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1181-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
His state and extent cannot be described.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1181-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
In each and every home of each and every heart, He is permeating and pervading. ||2||

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ; ਆਨੰਦਮੈ ॥ (AwnMd-mY bolo) (1181-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
His devotees are totally in bliss.

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ; ਨਾਹੀ ਖੈ ॥ (1181-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
His devotees cannot be destroyed.

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ; ਨਾਹੀ ਭੈ ॥ (1181-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
His devotees are not afraid.

ਜਾ ਕੇ ਭਗਤ ਕਉ ; ਸਦਾ ਜੈ ॥੩॥ (1181-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
His devotees are victorious forever. ||3||

ਕਉਨ ਉਪਮਾ ; ਤੇਰੀ ਕਹੀ ਜਾਇ ॥ (1181-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
What Praises of Yours can I utter?

ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ (1181-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
God, the Giver of peace, is all-pervading, permeating everywhere.

ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ; ਏਕੁ ਦਾਨੁ ॥ (1181-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Guru Nanak begs for this one gift.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੫॥ (1181-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Be merciful, and bless me with Your Name. ||4||5||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1181-12)
Basant, Fifth Mahala:

ਮਿਲਿ ਪਾਣੀ ; ਜਿਉ ਹਰੇ ਬੂਟ ॥ (1181-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
As the plant turns green upon receiving water,

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਤਿਉ ਹਉਮੈ ਛੂਟ ॥ (1181-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
just so, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, egotism is eradicated.

ਜੈਸੀ ਦਾਸੇ ; ਧੀਰ ਮੀਰ ॥ (1181-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Just as the servant is encouraged by his ruler,

ਤੈਸੇ ਉਧਾਰਨ ; ਗੁਰਹ ਪੀਰ ॥੧॥ (1181-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
we are saved by the Guru. ||1||

ਤੁਮ ਦਾਤੇ ; ਪ੍ਰਭ ਦੇਨਹਾਰ ॥ (1181-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
You are the Great Giver, O Generous Almighty.

ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ; ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1181-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Each and every instant, I humbly bow to You. ||1||Pause||

ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (1181-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Whoever enters the Saadh Sangat

ਤਿਸੁ ਜਨ ਲਾਗਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗੁ ॥ (1181-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
- that humble being is imbued with the Love of the Supreme Almighty.

ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੇ ; ਭਏ ਮੁਕਤਿ ॥ (1181-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He is liberated from bondage.

ਭਗਤ ਅਰਾਧਹਿ ; ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ॥੨॥ (1181-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
His devotees worship Him in adoration; they are united in His Union. ||2||

ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ; ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ॥ (1181-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My eyes are content, gazing upon His Darshan (Sight).

ਰਸਨਾ ਗਾਏ ; ਗੁਣ ਅਨੇਕ ॥ (1181-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My tongue sings the Infinite Praises of God.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੀ ; ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1181-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My thirst is quenched, by Guru's Grace.

ਮਨੁ ਆਘਾਨਾ ; ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਸੁਆਦਿ ॥੩॥ (1181-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My mind is satisfied, with the sublime taste of Almighty's subtle essence. ||3||

ਸੇਵਕੁ ਲਾਗੋ ; ਚਰਣ ਸੇਵ ॥ (1181-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Your servant is committed to the service of Your Feet,

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ; ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥ (1181-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
O Primal Infinite Divine Being.

ਸਗਲ ਉਧਾਰਣ ; ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ (1181-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Your Name is the Saving Grace of all.

ਨਾਨਕ ਪਾਇਓ ; ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬॥ (1181-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Guru Nanak has received this teasure. ||4||6||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1181-18)
Basant, Fifth Mahala:

ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ; ਦੇ ਰਹੇ ॥ (1181-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
You are the Great Giver; You continue to give.

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ; ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ (1181-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
You permeate and pervade my soul, and my breath of life.

ਦੀਨੇ ਸਗਲੇ ; ਭੋਜਨ ਖਾਨ ॥ (1181-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
You have given me all sorts of foods and dishes.

ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ; ਇਕੁ ਗੁਨੁ ਨ ਜਾਨ ॥੧॥ (1181-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I am unworthy; I know none of Your Virtues at all. ||1||

ਹਉ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਉ ; ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ (1181-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I do not understand anything of Your Worth.

ਅੰਗ ੧੧੮੨

ਤੂ ਕਰਿ ਗਤਿ ਮੇਰੀ ; ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1182-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Save me, O my Merciful Almighty. ||1||Pause||

ਜਾਪ ਨ ਤਾਪ ; ਨ ਕਰਮ ਕੀਤਿ ॥ (1182-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I have not practiced meditation, austerities or good actions.

ਆਵੈ ਨਾਹੀ ; ਕਛੂ ਰੀਤਿ ॥ (1182-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I do not know the way to meet You.

ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ; ਆਸ ਏਕ ॥ (1182-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Within my mind, I have placed my hopes in the One Master alone.

ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ; ਤਰਉ ਟੇਕ ॥੨॥ (1182-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The Support of Your Name shall carry me across. ||2||

ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ; ਤੁਮ੍ ਪ੍ਰਬੀਨ ॥ (1182-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

You are the Expert, O God, in all powers.

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ; ਜਲਹਿ ਮੀਨ ॥ (1182-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The fish cannot find the limits of the water.

ਅਗਮ ਅਗਮ ; ਊਚਹ ਤੇ ਊਚ ॥ (1182-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

You are Beyond the grasp of mind and sensors, the Highest of the High.

ਹਮ ਥੋਰੇ ; ਤੁਮ ਬਹੁਤ ਮੂਚ ॥੩॥ (1182-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I am small, and You are so very Great. ||3||

ਜਿਨ ਤੂ ਧਿਆਇਆ ; ਸੇ ਗਨੀ ॥ (1182-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Those who meditate on You are wealthy.

ਜਿਨ ਤੂ ਪਾਇਆ ; ਸੇ ਧਨੀ ॥ (1182-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Those who attain You are rich.

ਜਿਨਿ ਤੂ ਸੇਵਿਆ ; ਸੁਖੀ ਸੇ ॥ (1182-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Those who serve You are peaceful.

ਸੰਤ ਸਰਣਿ ; ਨਾਨਕ ਪਰੇ ॥੪॥੭॥ (1182-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak seeks the Sanctuary of the Saints. ||4||7||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1182-5)

Basant, Fifth Mahala:

ਤਿਸੁ ਤੂ ਸੇਵਿ ; ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥ (1182-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Serve the One who created You.

ਤਿਸੁ ਅਰਾਧਿ ; ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਦੀਆ ॥ (1182-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Worship the One who gave you life.

ਤਿਸ ਕਾ ਚਾਕਰੁ ਹੋਹਿ ; ਫਿਰਿ ਡਾਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ (1182-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Become His servant, and you shall never again be punished.

ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਪੋਤਦਾਰੀ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ (1182-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Become His trustee, and you shall never again suffer sorrow. ||1||

ਏਵਡ ਭਾਗ ਹੋਹਿ ; ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ (1182-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
That mortal who is blessed with such great good fortune,

ਸੋ ਪਾਏ ; ਇਹੁ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1182-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
attains this state of Nirvaanaa. ||1||Pause||

ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ; ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥ (1182-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Life is wasted uselessly in the service of duality.

ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ; ਪੂਰਨ ਅਰਥਾ ॥ (1182-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
No efforts shall be rewarded, and no works brought to fruition.

ਮਾਣਸ ਸੇਵਾ ; ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥ (1182-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
It is so painful to serve only mortal beings.

ਸਾਧ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥੨॥ (1182-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Service to the Holy brings lasting peace and bliss. ||2||

ਜੇ ਲੋੜਹਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭਾਈ ॥ (1182-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
If you long for eternal peace, O Siblings of Destiny,

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ; ਗੁਰਹਿ ਬਤਾਈ ॥ (1182-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
then join the Saadh Sangat, the Company of the Holy; this is the Guru's advice.

ਊਹਾ ਜਪੀਐ ; ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥ (1182-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
There, Almighty’s Name, is meditated on.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ; ਪਾਰ ਗਰਾਮ ॥੩॥ (1182-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, you shall be emancipated. ||3||

ਸਗਲ ਤਤ ਮਹਿ ; ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥ (1182-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Among all essences, this is the essence of spiritual wisdom.

ਸਰਬ ਧਿਆਨ ਮਹਿ ; ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1182-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Among all meditations, meditation on the One Master is the most sublime.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ; ਊਤਮ ਧੁਨਾ ॥ (1182-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Almighty's Praises is the ultimate melody.

ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥੪॥੮॥ (1182-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, Guru Nanak sings the Glorious Praises of Almighty. ||4||8||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1182-11)

Basant, Fifth Mahala:

ਜਿਸੁ ਬੋਲਤ ; ਮੁਖੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ (1182-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Chanting His Name, one's mouth becomes pure.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਸੋਇ ॥ (1182-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Him, one's reputation becomes stainless.

ਜਿਸੁ ਅਰਾਧੇ ; ਜਮੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੈ ॥ (1182-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Worshipping Him in adoration, one is not tortured by the Messenger of Death.

ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲਹੈ ॥੧॥ (1182-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Serving Him, everything is obtained. ||1||

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1182-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Almighty's Name - chant Almighty's Name.

ਤਿਆਗਹੁ ਮਨ ਕੇ ; ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1182-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Abandon all the desires of your mind. ||1||Pause||

ਜਿਸ ਕੇ ਧਾਰੇ ; ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ॥ (1182-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He is the Support of the earth and the sky.

ਘਟਿ ਘਟਿ ; ਜਿਸ ਕਾ ਹੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1182-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

His Light illuminates each and every heart.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਇ ॥ (1182-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Him, even fallen sinners are sanctified;

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ; ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਨ ਰੋਇ ॥੨॥ (1182-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

in the end, they will not weep and wail over and over again. ||2||

ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ; ਊਤਮ ਧਰਮ ॥ (1182-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Among all religions, this is the ultimate religion.

ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਕੈ ; ਊਪਰਿ ਕਰਮ ॥ (1182-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Among all rituals and codes of conduct, this is above all.

ਜਿਸ ਕਉ ਚਾਹਹਿ ; ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ॥ (1182-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The angels, mortals and divine beings long for Him.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ; ਲਗਹੁ ਸੇਵ ॥੩॥ (1182-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

To find Him, commit yourself to the service of the Society of the Saints. ||3||

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ; ਜਿਸੁ ਕੀਆ ਦਾਨੁ ॥ (1182-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

One whom the Primal Almighty blesses with His bounties,

ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ; ਹਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1182-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

obtains the treasure of Almighty.

ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1182-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

His state and extent cannot be described.

ਨਾਨਕ ਜਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੪॥੯॥ (1182-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Servant Guru Nanak meditates on Almighty. ||4||9||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1182-17)
Basant, Fifth Mahala:

ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ; ਲਾਗੀ ਪਿਆਸ ॥ (1182-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My mind and body are gripped by thirst and desire.

ਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ; ਪੂਰੀ ਮੇਰੀ ਆਸ ॥ (1182-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The Merciful Guru has fulfilled my hopes.

ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੇ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ (1182-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all my sins have been taken away.

ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (1182-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I chant Almighty's Name; I am in love with Almighty's Name. ||1||

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ; ਬਸੰਤੁ ਬਨਾ ॥ (1182-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
By Guru's Grace, this spring of the soul has come.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1182-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I enshrine Almighty's Lotus Feet within my heart; I listen to Almighty's Praise, forever and ever. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੧੮੩

ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ; ਕਾਰਣ ਕਰਣ ॥ (1183-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Our All-powerful Master is the Doer of all, the Cause of all causes.

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ; ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥ (1183-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I am an orphan - I seek Your Sanctuary, God.

ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਤੇਰੇ ਆਧਾਰਿ ॥ (1183-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
All beings and creatures take Your Support.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ; ਲੇਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ (1183-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Be merciful, God, and save me. ||2||

ਭਵ ਖੰਡਨ ; ਦੁਖ ਨਾਸ ਦੇਵ ॥ (1183–2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
God is the Destroyer of fear, the Remover of pain and suffering.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ; ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥ (1183–2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The angelic beings and silent sages serve Him.

ਧਰਣਿ ਅਕਾਸੁ ; ਜਾ ਕੀ ਕਲਾ ਮਾਹਿ ॥ (1183–2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The earth and the sky are in His Power.

ਤੇਰਾ ਦੀਆ ; ਸਭਿ ਜੰਤ ਖਾਹਿ ॥੩॥ (1183–3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
All beings eat what You give them. ||3||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ (1183–3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
O Merciful God, O Searcher of hearts,

ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਉ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (1183–3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
please bless Your slave with Your Glance of Grace.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਦੇਹੁ ਦਾਨੁ ॥ (1183–4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Please be kind and bless me with this gift,

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ; ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੦॥ (1183–4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
that Guru Nanak may live in Your Name. ||4||10||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1183–4)
Basant, Fifth Mahala:

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ; ਸਭ ਗਏ ਪਾਪ ॥ (1183–5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Loving Almighty, one's sins are taken away.

ਰਾਮ ਜਪਤ ; ਕਛੁ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥ (1183–5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meditating on Almighty, one does not suffer at all.

ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ; ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਅੰਧੇਰ ॥ (1183–5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meditating on Master of the Universe, all darkness is dispelled.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ; ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਫੇਰ ॥੧॥ (1183-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, the cycle of reincarnation comes to an end. ||1||

ਬਸੰਤੁ ਹਮਾਰੈ ; ਰਾਮ ਰੰਗੁ ॥ (1183-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The love of Almighty is springtime for me.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ; ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1183-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I am always with the humble Saints. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਜਨੀ ; ਕੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ (1183-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The Saints have shared the Teachings with me.

ਜਹ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤੁ ; ਸੋ ਧੰਨਿ ਦੇਸੁ ॥ (1183-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Blessed is that country where the devotees of Master of the Universe dwell.

ਹਰਿ ਭਗਤਿਹੀਨ ; ਉਦਿਆਨ ਥਾਨੁ ॥ (Bgiq-hIn bolo) (1183-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

But that place where Almighty's devotees are not, is wilderness.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਛਾਨੁ ॥੨॥ (1183-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, realize Almighty in each and every heart. ||2||

ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ; ਰਸ ਭੋਗ , ਰੰਗੁ ॥ (1183-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Sing Almighty’s Praises, and enjoy the nectar of His Love.

ਮਨ ਪਾਪ ਕਰਤ ; ਤੂ ਸਦਾ ਸੰਗੁ ॥ (1183-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O mortal, you must always restrain yourself from committing sins.

ਨਿਕਟਿ ਪੇਖੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ॥ (1183-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Behold the Creator Almighty near at hand.

ਈਤ ਊਤ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਜ ਸਾਰ ॥੩॥ (1183-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, God shall resolve your affairs. ||3||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ (1183-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I focus my meditation on Almighty's Lotus Feet.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ (1183-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, God has blessed me with this Gift.

ਤੇਰਿਆ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ (1183-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I yearn for the dust of the feet of Your Saints.

ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ; ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ (1183-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak meditates on his Master, who is ever-present, near at hand. ||4||11||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1183-11)

Basant, Fifth Mahala:

ਸਚੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਨਿਤ ਨਵਾ ॥ (1183-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The True Transcendent Master is always new, forever fresh.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਨਿਤ ਚਵਾ ॥ (1183-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, I continually chant His Name.

ਪ੍ਰਭ ਰਖਵਾਲੇ ; ਮਾਈ ਬਾਪ ॥ (1183-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

God is my Protector, my Mother and Father.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ; ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ (1183-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Him, I do not suffer in sorrow. ||1||

ਖਸਮੁ ਧਿਆਈ ; ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਭਾਇ ॥ (1183-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I meditate on my Master, single-mindedly, with love.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ;
ਸਾਚੈ ਸਾਹਿਬਿ ਰਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1183-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of the Perfect Guru forever. My True Master hugs me close in His Embrace. ||1||Pause||

ਅਪਣੇ ਜਨ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਰਖੇ ॥ (1183-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

God Himself protects His humble servants.

ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਸਭਿ ; ਭ੍ਰਮਿ ਥਕੇ ॥ (1183-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The demons and wicked enemies have grown weary of struggling against Him.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ; ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (1183-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Without the True Guru, there is no place to go.

ਦੁਖੁ ; ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰਿ ਰਹੇ ਧਾਇ ॥੨॥ (1183-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Wandering through the lands and foreign countries, people only grow tired and suffer in pain. ||2||

ਕਿਰਤੁ ਓਨ੍ਾ ਕਾ ; ਮਿਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥ (1183-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The record of their past actions cannot be erased.

ਓਇ ਅਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ; ਆਪਿ ਖਾਹਿ ॥ (1183-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

They harvest and eat what they have planted.

ਜਨ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ; ਆਪਿ ਸੋਇ ॥ (1183-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself is the Protector of His humble servants.

ਜਨ ਕਉ ; ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕਸਿ ਕੋਇ ॥੩॥ (1183-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

No one can rival the humble servant of Almighty. ||3||

ਪ੍ਰਭਿ ਦਾਸ ਰਖੇ ; ਕਰਿ ਜਤਨੁ ਆਪਿ ॥ (1183-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

By His own efforts, God protects His slave.

ਅਖੰਡ ਪੂਰਨ ; ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ॥ (1183-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

God's Glory is perfect and unbroken.

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨਿਤ ਰਸਨ ਗਾਇ ॥ (1183-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

So sing the Glorious Praises of Master of the Universe with your tongue forever.

ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ; ਹਰਿ ਚਰਣ ਧਿਆਇ ॥੪॥੧੨॥ (1183-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak lives by meditating on the Feet of Almighty. ||4||12||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1183-17)
Basant, Fifth Mahala:

ਗੁਰ ਚਰਣ ਸਰੇਵਤ ; ਦੁਖੁ ਗਇਆ ॥ (1183-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Dwelling at the Guru's Feet, pain and suffering go away.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥ (1183-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The Supreme Almighty has shown mercy to me.

ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ (1183-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
All my desires and tasks are fulfilled.

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੧॥ (1183-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Chanting Almighty's Name, Guru Nanak lives. ||1||

ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (1183-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
How beautiful is that season, when Almighty fills the mind.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਂਤੀ ;
ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1183-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Without the True Guru, the world weeps. The devotee of Maya comes and goes in reincarnation, over and over again. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੧੮੪

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਸਿ ॥ (1184-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
They alone are rich, who have the Wealth of Almighty.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਾਸਿ ॥ (1184-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Through Guru's Shabad (Gurbani), sexual desire and anger are eradicated.

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ; ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ (1184-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Their fear is dispelled, and they attain the state of fearlessness.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ; ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥ (1184-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, Guru Nanak meditates on his Master. ||2||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਓ ਨਿਵਾਸ ॥ (1184-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

God dwells in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ; ਹੋਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ (1184-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on Almighty, one's hopes are fulfilled.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥ (1184-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

God permeates and pervades the water, the land and the sky.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੩॥ (1184-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, Guru Nanak chants Almighty’s Name. ||3||

ਅਸਟ ਸਿਧਿ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਏਹ ॥
ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ; ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਹ ॥ (1184-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The eight miraculous spiritual powers and the nine treasures are contained in Almighty’s Name. This is bestowed when God grants His Grace.

ਪ੍ਰਭ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ; ਤੇਰੇ ਦਾਸ ॥ (1184-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Your slaves, O God, live by chanting and meditating on Your Name.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ; ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥੧੩॥ (1184-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the heart-lotus of the Gurmukh blossoms forth. ||4||13||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ , ਇਕ ਤੁਕੇ (1184-6)

Basant, Fifth Mahala, First House, Ik-Tukay:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1184-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਸਗਲ ਇਛਾ ; ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (1184-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meditating on Almighty, all desires are fulfilled,

ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ; ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ (1184-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
and the mortal is re-united with God, after having been separated for so long. ||1||

ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ; ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ (1184-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meditate on Master of the Universe, who is worthy of meditation.

ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ; ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1184-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meditating on Him, enjoy celestial peace and poise. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (1184-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Bestowing His Mercy, He blesses us with His Glance of Grace.

ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ; ਆਪਿ ਸਮ੍ਾਲਿਆ ॥੨॥ (1184-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
God Himself takes care of His slave. ||2||

ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ; ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ (1184-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
My bed has been beautified by His Love.

ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ; ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥ (1184-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
God, the Giver of Peace, has come to meet me. ||3||

ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ; ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ (1184-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He does not consider my merits and demerits.

ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ; ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧॥੧੪॥ (1184-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Guru Nanak worships at the Feet of God. ||4||1||14||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1184-10)
Basant, Fifth Mahala:

ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ; ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ (1184-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The sins are erased, singing the Virtues of Almighty;

ਅਨਦਿਨ ਉਪਜੀ ; ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧॥ (1184-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

night and day, celestial joy wells up. ||1||

ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ; ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ (1184-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

My mind has blossomed forth, by the touch of Almighty's Feet.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ;
ਨਿਤ ਰਾਤੌਂ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1184-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

By His Grace, He has led me to meet the Holy men, the humble servants of Almighty. I remain continually imbued with the love of Almighty's Name. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋੁਪਾਲ ॥ (1184-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

In His Mercy, Almighty of the World has revealed Himself to me.

ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ; ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥੨॥ (1184-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Almighty, Merciful to the meek, has attached me to the hem of His robe and saved me. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ; ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ (1184-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

This mind has become the dust of the Holy;

ਨਿਤ ਦੇਖੈ ; ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ (1184-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I behold my Master, continually, ever-present. ||3||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ (1184-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger and desire have vanished.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੨॥੧੫॥ (1184-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, God has become kind to me. ||4||2||15||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1184-14)

Basant, Fifth Mahala:

ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ; ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥ (1184-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

God Himself has cured the disease.

ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ , ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥੧॥ (1184-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He laid on His Hands, and protected His child. ||1||

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ (1184-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Celestial peace and tranquility fill my home forever, in this springtime of the soul.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ;
ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ , ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1184-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I have sought the Sanctuary of the Perfect Guru; I chant the Mantra of Almighty's Name, the Embodiment of emancipation. ||1||Pause||

ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ; ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ (1184-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

God Himself has dispelled my sorrow and suffering.

ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ (1184-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I meditate continually, continuously, on my Guru. ||2||

ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ; ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ (1184-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

That humble being who chants Your Name,

ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ; ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ (1184-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

obtains all fruits and rewards; singing the Virtues of Almighty, he becomes steady and stable. ||3||

ਨਾਨਕ ; ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ (1184-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the way of the devotees is good.

ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੩॥੧੬॥ (1184-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

They meditate continually, continuously, on Almighty, the Giver of peace. ||4||3||16||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1184-18)

Basant, Fifth Mahala:

ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ; ਕੀਨ੍ਹੇ ਨਿਹਾਲ ॥ (1184-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

By His Will, He makes us happy.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਭਇਆ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ (1184-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He shows Mercy to His servant. ||1||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥ (1184-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru makes everything perfect.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1184-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He implants the Amrosial Naam, Almighty's Name, in the heart. ||1||Pause||

ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ; ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ (1184-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He does not consider the karma of my actions, or my Dharma, my spiritual practice.

ਅੰਗ ੧੧੮੫

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ; ਭਵਜਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥ (1185-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Taking me by the arm, He saves me and carries me across the terrifying world-ocean. ||2||

ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ; ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ (1185-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

God has rid me of my filth, and made me stainless and pure.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥ (1185-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I have sought the Sanctuary of the Perfect Guru. ||3||

ਆਪਿ ਕਰਹਿ ; ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ (1185-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He Himself does, and causes everything to be done.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੪॥੧੭॥ (1185-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

By His Grace, Guru Nanak says, He saves us. ||4||4||17||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ (1185-3)

Basant, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1185-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੇਖੁ ; ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Behold the flowers flowering, and the blossoms blossoming forth!

ਅਹੰ ; ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Renounce and abandon your egotism.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਪਾਗੇ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Grasp hold of His Lotus Feet.

ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ; ਸਭਾਗੇ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meet with God, O blessed one.

ਹਰਿ ਚੇਤਿ ; ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1185-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
O my mind, remain conscious of Almighty. ||Pause||

ਸਘਨ ਬਾਸੁ ; ਕੂਲੇ ॥ (1185-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The tender young plants smell so good,

ਇਕਿ ਰਹੇ ; ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ (1185-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
while others remain like dry wood.

ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ; ਆਈ ॥ (1185-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The season of spring has come;

ਪਰਫੂਲਤਾ ; ਰਹੇ ॥੧॥ (1185-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
it blossoms forth luxuriantly. ||1||

ਅਬ ; ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ (1185-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Now, the Dark Age of Kalyug has come.

ਇਕੁ ਨਾਮੁ ; ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ (1185-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Plant the Name of the One Master.

ਅਨ ਰੂਤਿ ; ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ (1185-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
It is not the season to plant other seeds.

ਮਤੁ ; ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ (1185-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Do not wander lost in illusion and delusion.

ਗੁਰ ਮਿਲੇ ; ਹਰਿ ਪਾਏ ॥
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ; ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ (1185-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

One who has such destiny written on his forehead, shall meet with the Guru and find Almighty.

ਮਨ ; ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ (1185-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O mortal, this is the season of Almighty's Name (Naam).

ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧੮॥ (1185-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Guru Nanak utters the Glorious Praises of Almighty. ||2||18||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਹਿੰਡੋਲ (1185-9)

Basant, Fifth Mahala, Second House, Hindol:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1185-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1185-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Come and join together, O my Siblings of Destiny; dispel your sense of duality and let yourselves be lovingly absorbed in Almighty.

ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ (1185-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Let yourselves be joined to Almighty's Name; become Gurmukh, spread out your mat, and sit down. ||1||

ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ; ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ (1185-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

In this way, throw the dice, O brothers.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1185-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

As Gurmukh, chant Almighty's Name, day and night. At the very last moment, you shall not have to suffer in pain. ||1||Pause||

ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ੍ ਚਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ;
ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ੍ ਸਾਰੀ ॥ (1185-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Let righteous actions be your gameboard, and let the truth be your dice.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ;
ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ (1185-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Conquer sexual desire, anger, greed and worldly attachment; only such a game as this is dear to Almighty. ||2||

ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ;
ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥ (1185-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Rise in the early hours of the morning, and take your cleansing bath. Before you go to bed at night, remember to worship Almighty.

ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ;
ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ (1185-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

My True Guru will assist you, even on your most difficult moves; you shall reach your true home in celestial peace and poise. ||3||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ , ਆਪੇ ਦੇਖੈ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1185-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Almighty Himself plays, and He Himself watches; Almighty Himself created the creation.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ;
ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥ (1185-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

O servant Guru Nanak, that person who plays this game as Gurmukh, wins the game of life, and returns to his true home. ||4||1||19||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਹਿੰਡੋਲ ॥ (1185-16)

Basant, Fifth Mahala, Hindol:

ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ;
ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥ (1185-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

You alone know Your Creative Power, Dear Almighty; no one else knows it.

ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ (1185-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

He alone realizes You, O my Beloved, unto whom You show Your Mercy. ||1||

ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ; ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ (1185-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to Your devotees.

ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ;
ਰੰਗ ਤੇਰੇ ਆਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1185-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Your place is eternally beautiful, God; Your wonders are infinite. ||1||Pause||

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ;
ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ (1185-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Only You Yourself can perform Your service. No one else can do it.

ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥ (1185-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

He alone is Your devotee, who is pleasing to You. You bless them with Your Love. ||2||

ਅੰਗ ੧੧੮੬

ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ , ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ;
ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ (1186-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

You are the Great Giver; You are so very Wise. There is no other like You.

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ;
ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ (1186-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

You are my All-powerful Master; I do not know how to worship You. ||3||

ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ;
ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ (1186-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Your Mansion is imperceptible, O my Beloved; it is so difficult to accept Your Will.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ;
ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥ (1186-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have collapsed at Your Door, Master. I am foolish and ignorant - please save me! ||4||2||20||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1186-3)

Basant Hindol, Fifth Mahala:

ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ , ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ;
ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ , ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥ (1186-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

The mortal does not know the Primal Almighty; he does not understand hmself. He is engrossed in illusion and egotism. ||1||

ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ (1186-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

My Father is the Supreme Almighty, my Master.

ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ; ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

I am unworthy, but please save me anyway. ||1||Pause||

ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ;
ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥ (1186-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Creation and destruction come only from God; this is what Almighty's humble servants believe. ||2||

ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (rw~qy bolo)
ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥ (1186-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

Only those who are imbued with God's Name are judged to be peaceful in this Dark Age of Kalyug. ||3||

ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ;
ਨਾਨਕ , ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥ (1186-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 5)

It is the Guru's Word that carries us across; Guru Nanak cannot think of any other way. ||4||3||21||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1186-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (9 nMU nwvw bolo) (1186-7)

Raag Basant Hindol, Ninth Mahala:

ਸਾਧੋ ; ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥ (1186-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

O Holy Saints, know that this body is false.

ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ;
ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

Almighty who dwells within it - recognize that He alone is real. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ , ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ;
ਦੇਖਿ , ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥ (1186-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

The wealth of this world is only a dream; why are you so proud of it?

ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ;
ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ (1186-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

None of it shall go along with you in the end; why do you cling to it? ||1||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥ (1186-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

Leave behind both praise and slander; enshrine Almighty's Praises within your heart.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ;
ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥ (1186-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 9)

O servant Guru Nanak, the One Primal Being, Almighty, is totally permeating everywhere. ||2||1||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (9 nMU nwvw bolo) (1186-10)

Basant, Ninth Mahala:

ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ; ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ (1186-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

The heart of the sinner is filled with unfulfilled sexual desire.

ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

He cannot control his fickle mind. ||1||Pause||

ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ; ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ (1186-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

The Yogis, wandering ascetics and renunciates

ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ; ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥ (1186-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

- this net is cast over them all. ||1||

ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ; ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥ (1186-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

Those who contemplate Almighty's Name

ਤੇ ; ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (1186-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

cross over the terrifying world-ocean. ||2||

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ (1186-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

Servant Guru Nanak seeks the Sanctuary of Almighty.

ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ; ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨॥ (1186-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)

Please bestow the blessing of Your Name, that he may continue to sing Your Glorious Praises. ||3||2||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (9 nMU nwvw bolo) (1186-13)
Basant, Ninth Mahala:

ਮਾਈ ; ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1186-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
O mother, I have gathered the wealth of Almighty's Name.

ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ;
ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
My mind has stopped its wanderings, and now, it has come to rest. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ;
ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥ (1186-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Attachment to Maya has run away from my body, and immaculate spiritual wisdom has welled up within me.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ (1186-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Greed and attachment cannot even touch me; I have grasped hold of devotional worship of Almighty. ||1||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ;
ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ (1186-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
The cynicism of countless lifetimes has been eradicated, since I obtained the jewel of Almighty's Name.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ;
ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ (1186-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
My mind was rid of all its desires, and I was absorbed in the peace of my own inner being. ||2||

ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲੁ , ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (1186-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
That person, unto whom the Merciful Master shows compassion, sings the Glorious Praises of Master of the Universe.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ ;
ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥ (1186-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Says Guru Nanak, this wealth is gathered only by the Gurmukh. ||3||3||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (9 nMU nwvw bolo) (1186-17)
Basant, Ninth Mahala:

ਮਨ ; ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ (1186-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
O my mind, how can you forget Almighty's Name?

ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ; ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1186-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
When the body perishes, you shall have to deal with the Messenger of Death. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਜਗੁ ; ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ (1186-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
This world is just a hill of smoke.

ਅੰਗ ੧੧੮੭

ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ; ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ (1187-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
What makes you think that it is real? ||1||

ਧਨੁ ਦਾਰਾ ; ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥ (1187-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Wealth, spouse, property and household

ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ; ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥ (1187-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
- none of them shall go along with you; you must know that this is true! ||2||

ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ; ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥ (1187-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Only devotion to Almighty shall go with you.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥ (1187-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Says Guru Nanak, vibrate and meditate on Almighty with single-minded love. ||3||4||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (9 ਨੂੰ nwvw bolo) (1187-2)
Basant, Ninth Mahala:

ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ; ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥ (1187-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Why do you wander lost, O mortal, attached to falsehood and greed?

ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ; ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1187-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Nothing has been lost yet - there is still time to wake up! ||1||Pause||

ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ; ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ (1187-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
You must realize that this world is nothing more than a dream.

ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ; ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (1187-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
In an instant, it shall perish; know this as true. ||1||

ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ; ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥ (1187-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Almighty constantly abides with you.

ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ; ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ (polw bolo) (1187-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Night and day, vibrate and meditate on Him, O my friend. ||2||

ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ; ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ (1187-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
At the very last instant, He shall be your Help and Support.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥ (1187-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 9)
Says Guru Nanak, sing His Praises. ||3||5||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ , ਦੁਤੁਕੀਆ (du-quklAw bolo) (1187-6)
Basant, First Mahala, Ashtapadees, First House, Du-Tukees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1187-6)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਗੁ ਕਊਆ ; ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ (1187-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The world is a crow; it does not remember Almighty's Name.

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ; ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ (1187-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Forgetting it sees the bait, and pecks at it.

ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ; ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ (1187-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The mind wavers unsteadily, in guilt and deceit.

ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ; ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ (1187-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I have shattered my attachment to the false world. ||1||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ; ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ (b`jru bolo) (1187-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The burden of sexual desire, anger and corruption is unbearable.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1187-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without how can the mortal maintain a virtuous lifestyle? ||1||Pause||

ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ; ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ (1187-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The world is like a house of sand, built on a whirlpool;

ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ; ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ (1187-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

it is like a bubble formed by drops of rain.

ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ; ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ (1187-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

It is formed from a mere drop, when Almighty's wheel turns round.

ਸਰਬ ਜੋਤਿ ; ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ (1187-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The lights of all souls are the servants of Almighty's Name. ||2||

ਸਰਬ ਉਪਾਇ ; ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ (1187-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

My Supreme Guru has created everything.

ਭਗਤਿ ਕਰਉ ; ਪਗ ਲਾਗਉ ਤੋਰ ॥ (1187-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I perform devotional worship service to You, and fall at Your Feet, Dear Almighty.

ਨਾਮਿ ਰਤੋ ; ਚਾਹਉ ਤੁਝ ਓਰੁ ॥ (r~qo bolo) (1187-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Imbued with Your Name, I long to be Yours.

ਨਾਮੁ ਦੁਰਾਇ ਚਲੈ ; ਸੋ ਚੋਰੁ ॥੩॥ (1187-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Those who do not let Almighty's Name (Naam) become manifest within themselves, depart like thieves in the end. ||3||

ਪਤਿ ਖੋਈ ; ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ (1187-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The mortal loses his honor, gathering sin and corruption.

ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (1187-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

But imbued with Almighty's Name, you shall go to your true home with honor.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨ੍ਸਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ (1187-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

God does whatever He wills.

ਭੈ ਮਾਨੈ ; ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥ (1187-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

One who abides in the Fear of God, becomes fearless, O my mother. ||4||

ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ; ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ (1187-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The woman desires beauty and pleasure.

ਪਾਨ ਫੂਲ ; ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ (1187-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

But betel leaves, garlands of flowers and sweet tastes lead only to disease.

ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ; ਤੇਤੋ ਸੋਗ ॥ (1187-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The more she plays and enjoys, the more she suffers in sorrow.

ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ; ਕੀਨ੍ਸਿ ਹੋਗ ॥੫॥ (1187-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

But when she enters into the Sanctuary of God, whatever she wishes comes to pass. ||5||

ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ; ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1187-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

She wears beautiful clothes with all sorts of decorations.

ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ; ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ (1187-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

But the flowers turn to dust, and her beauty leads her into evil.

ਆਸਾ ਮਨਸਾ ; ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥ (1187-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Hope and desire have blocked the doorway.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਸੂਨਾ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥ (1187-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without one's hearth and home are deserted. ||6||

ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ; ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥ (1187-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O princess, my daughter, run away from this place!

ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ; ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (1187-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Chant the True Name, and embellish your days.

ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ; ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ (1187-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Serve your Beloved Almighty, and lean on the Support of His Love.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥੭॥ (1187-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), abandon your thirst for corruption and poison. ||7||

ਮੋਹਨਿ ; ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ (1187-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

My Fascinating Master has fascinated my mind.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ (1187-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Through Guru's Shabad (Gurbani), I have realized You, Master.

ਨਾਨਕ ਠਾਢੇ ਚਾਹਹਿ ; ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ (1187-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak stands longingly at God's Door.

ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥ (1187-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I am content and satisfied with Your Name; please shower me with Your Mercy. ||8||1||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1187-17)

Basant, First Mahala:

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ; ਭਰਮਸਿ , ਆਇ ਜਾਇ ॥ (1187-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The mind is deluded by illusion; it comes and goes in reincarnation.

ਅਤਿ ਲੁਬਧ ਲੁਭਾਨਉ ; ਬਿਖਮ ਮਾਇ ॥ (1187-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

It is lured by the poisonous lure of Maya.

ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ; ਏਕ ਭਾਇ ॥ (1187-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

It does not remain stable in the Love of the One Master.

ਜਿਉ ਮੀਨ ; ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥ (1187-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Like the fish, its neck is pierced by the hook. ||1||

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ; ਸਾਚਿ ਨਾਇ ॥ (1187-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The deluded mind is instructed by the True Name.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ; ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1187-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

It contemplates Guru's Shabad (Gurbani), with intuitive ease. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੧੮੮

ਮਨੁ ਭੂਲਉ ; ਭਰਮਸਿ , ਭਵਰ ਤਾਰ ॥ (1188-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The mind, deluded by illusion, buzzes around like a bumble bee.

ਬਿਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ; ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥ (1188-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The holes of the body are worthless, if the mind is filled with such great desire for corrupt passions.

ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ; ਕਾਮਹਾਰ ॥ (kwm-hwr bolo) (1188-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

It is like the elephant, trapped by its own sexual desire.

ਕੜਿ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ; ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥ (1188-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

It is caught and held tight by the chains, and beaten on its head. ||2||

ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ; ਭਗਤਿ ਹੀਨੁ ॥ (1188-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The mind is like a foolish frog, without devotional worship.

ਦਰਿ ਭ੍ਰਸਟ ਸਰਾਪੀ ; ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥ (1188-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

It is cursed and condemned in the Court of Almighty, without Almighty's Name.

ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ; ਨਾਮ ਲੀਨ ॥ (1188-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He has no class or honor, and no one even mentions his name.

ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ; ਗੁਣਹ ਬੀਨ ॥੩॥ (1188-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

That person who lacks virtue - all of his pains and sorrows are his only companions. ||3||

ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ; ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥ (1188-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

His mind wanders out, and cannot be brought back or restrained.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ; ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥ (rw~qy bolo) (1188-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without being imbued with the sublime essence of Almighty, it has no honor or credit.

ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ; ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥ (1188-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You Yourself are the Listener, Master, and You Yourself are our Protector.

ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ; ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥ (1188-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You are the Support of the earth; You Yourself behold and understand it. ||4||

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ; ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥ (1188-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

When You Yourself make me wander, unto whom can I complain?

ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ; ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ॥ (1188-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Meeting the Guru, I will tell Him of my pain, O my mother.

ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ; ਗੁਣ ਕਮਾਇ ॥ (1188-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Abandoning my worthless demerits, now I practice virtue.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ (rw~qw bolo) (1188-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Imbued with Guru's Shabad (Gurbani), I am absorbed in the True Master. ||5||

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ; ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ (1188-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Meeting with the True Guru, the intellect is elevated and exalted.

ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (1188-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The mind becomes immaculate, and egotism is washed away.

ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ; ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (1188-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He is liberated forever, and no one can put him in bondage.

ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ; ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥ (1188-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He chants Almighty's Name (Naam) forever, and nothing else. ||6||

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1188-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The mind comes and goes according to the Will of Almighty.

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੋ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1188-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The One Master is contained amongst all; nothing else can be said.

ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ; ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (1188-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Hukam of His Command pervades everywhere, and all merge in His Command.

ਦੂਖ ਸੂਖ ; ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ (1188-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Pain and pleasure all come by His Will. ||7||

ਤੂ ਅਭੁਲੁ ; ਨ ਭੂਲੌ , ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ (A-Bulu bolo) (1188-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You are infallible; You never make mistakes.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ; ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ (1188-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Those who listen to Guru's Shabad (Gurbani) - their intellects become deep and profound.

ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥ (1188-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You, O my Great Master, are contained in the Shabad.

ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ; ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥ (1188-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, my mind is pleased, praising the True Master. ||8||2||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1188-10)

Basant, First Mahala:

ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ; ਜਿਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥ (1188-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

That person, who thirsts for the Blessed Vision of Almighty's Darshan,

ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ; ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥ (1188-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

is absorbed in the One Master, leaving duality behind.

ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ ; ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥ (1188-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

His pains are taken away, as he churns and drinks in the Nectar.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ; ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1188-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Gurmukh understands, and merges in the One Master. ||1||

ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1188-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

So many cry out for Your Darshan, Master.

ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਚੀਨਸਿ ;
ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1188-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

How rare are those who realize Guru's Shabad (Gurbani) and merge with Him. ||1||Pause||

ਬੇਦ ਵਖਾਣਿ ਕਹਹਿ ; ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥ (1188-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Vedas say that we should chant the Name of the One Master.

ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ; ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ ਲਹੀਐ ॥ (1188-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He is endless; who can find His limits?

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ; ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਆ ॥ (1188-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

There is only One Creator, who created the world.

ਬਾਝੁ ਕਲਾ ; ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ ॥੨॥ (1188-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without any pillars, He supports the earth and the sky. ||2||

ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ (1188-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Spiritual wisdom and meditation are contained in the melody of the Bani, the Word of the One Master.

ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ; ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (Ak~Q bolo) (1188-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The One Master is Untouched and Unstained; His story is unspoken.

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ; ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (1188-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Shabad, the Word, is the Insignia of the One True Master.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ; ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੩॥ (1188-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Through the Perfect Guru, the Knowing Master is known. ||3||

ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ; ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ (1188-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
There is only one religion of Dharma; let everyone grasp this truth.

ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ; ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥ (1188-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Through the Guru's Teachings, one becomes perfect, all the ages through.

ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ; ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (rw~qw bolo) (1188-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Imbued with the Unmanifest Celestial Master, and lovingly absorbed in the One,

ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ; ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥ (Al`K bolo) (1188-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
the Gurmukh attains the invisible and infinite. ||4||

ਏਕੋ ਤਖਤੁ ; ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ (1188-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
There is one celestial throne, and One Supreme King.

ਸਰਬੀ ਥਾਈ ; ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ (1188-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The Independent Almighty is pervading all places.

ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ (1188-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The three worlds are the creation of that Sublime Master.

ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ; ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ (1188-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The One Creator of the Creation is Unfathomable and Incomprehensible. ||5||

ਏਕਾ ਮੂਰਤਿ ; ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ (1188-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
His Form is One, and True is His Name.

ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ; ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥ (1188-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
True justice is administered there.

ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ; ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1188-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Those who practice Truth are honored and accepted.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥ (1188-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

They are honored in the Court of the True Master. ||6||

ਏਕਾ ਭਗਤਿ ; ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥ (1188-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Devotional worship of the One Master is the expression of love for the One Master.

ਬਿਨੁ ਭੈ ਭਗਤੀ ; ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ (1188-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without the Fear of God and devotional worship of Him, the mortal comes and goes in reincarnation.

ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ; ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ (1188-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

One who obtains this understanding from the Guru dwells like an honored guest in this world.

ਅੰਗ ੧੧੮੯

ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ; ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੭॥ (rw~qw bolo) (1189-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

That humble being who is imbued with the sublime essence of Almighty is certified and approved. ||7||

ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ; ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ (1189-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I see Him here and there; I dwell on Him intuitively.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ; ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ (1189-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I do not love any other than You, O Master.

ਨਾਨਕ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ (1189-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, my ego has been burnt away by the Guru's Shabad (Hymn).

ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ; ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੮॥੩॥ (1189-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The True Guru has shown me the Blessed Vision of the True Master. ||8||3||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1189-2)

Basant, First Mahala:

ਚੰਚਲੁ ਚੀਤੁ ; ਨ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥ (1189-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The fickle consciousness cannot find Almighty's limits.

ਆਵਤ ਜਾਤ ; ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ ॥ (1189-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

It is caught in non-stop coming and going.

ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਮਰੀਐ ; ਕਰਤਾਰਾ ॥ (1189-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I am suffering and dying, O my Creator.

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਕੋ ਕਰੈ ਨ ਸਾਰਾ ॥੧॥ (1189-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

No one cares for me, except my Beloved. ||1||

ਸਭ ਊਤਮ ; ਕਿਸੁ ਆਖਉ ਹੀਨਾ ॥ (1189-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

All are high and exalted; how can I call anyone low?

ਹਰਿ ਭਗਤੀ ; ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਪਤੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1189-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Devotional worship of Almighty and the True Name has satisfied me. ||1||Pause||

ਅਉਖਧ ਕਰਿ ; ਥਾਕੀ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ (1189-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

I have taken all sorts of medicines; I am so tired of them.

ਕਿਉ ਦੁਖੁ ਚੂਕੈ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੇਰੇ ॥ (1189-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

How can this disease be cured, without my Guru?

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ; ਦੂਖ ਘਣੇਰੇ ॥ (1189-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Without devotional worship of Almighty, the pain is so great.

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦਾਤੇ ; ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥੨॥ (1189-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

My Master is the Giver of pain and pleasure. ||2||

ਰੋਗੁ ਵਡੋ ; ਕਿਉ ਬਾਂਧਉ ਧੀਰਾ ॥ (1189-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The disease is so deadly; how can I find the courage?

ਰੋਗੁ ਬੁਝੈ ; ਸੋ ਕਾਟੈ ਪੀਰਾ ॥ (1189-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He knows my disease, and only He can take away the pain.

ਮੈ ਅਵਗਣ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਰੀਰਾ ॥ (1189-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

My mind and body are filled with faults and demerits.

ਢੂਢਤ ਖੋਜਤ ; ਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਬੀਰਾ ॥੩॥ (1189-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
I searched and searched, and found the Guru, O my brother! ||3||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਦਾਰੂ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1189-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Guru's Shabad (Gurbani), and Almighty's Name are the cures.

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ; ਤਿਵੈ ਰਹਾਉ ॥ (1189-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
As You keep me, so do I remain.

ਜਗੁ ਰੋਗੀ ; ਕਹ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਉ ॥ (1189-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The world is sick; where should I look?

ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ; ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਉ ॥੪॥ (1189-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Almighty is Pure and Immaculate; Immaculate is His Name. ||4||

ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ; ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ॥ (1189-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
The Guru sees and reveals Almighty's home, deep within the home of the self;

ਗੁਰ ਮਹਲੀ ; ਸੋ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ (1189-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
He ushers the soul-bride into the Mansion of Almighty's Presence.

ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ; ਚਿਤ ਮਹਿ ਚੀਤਾ ॥ (1189-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
When the mind remains in the mind, and the consciousness in the consciousness,

ਐਸੇ ; ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਤੀਤਾ ॥੫॥ (1189-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
such people of Almighty remain unattached. ||5||

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ; ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਸਾ ॥ (1189-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
They remain free of any desire for happiness or sorrow;

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸਾ ॥ (1189-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
tasting the Amrit, the Nectar, they abide in Almighty's Name.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (1189-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
They recognize their own selves, and remain lovingly attuned to Almighty.

ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ; ਗੁਰਮਤਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗਾ ॥੬॥ (1189-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

They are victorious on the battlefield of life, following the Guru's Teachings, and their pains run away. ||6||

ਗੁਰਿ ਦੀਆ ; ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਉ ॥ (1189-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Guru has given me the True Nectar; I drink it in.

ਸਹਜਿ ਮਰਉ ; ਜੀਵਤ ਹੀ ਜੀਵਉ ॥ (1189-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Of course, I have died, and now I am alive to live.

ਅਪਣੋ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ; ਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (1189-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Please, protect me as Your Own, if it pleases You.

ਤੁਮਰੋ ਹੋਇ ; ਸੁ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੭॥ (1189-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

One who is Yours, merges into You. ||7||

ਭੋਗੀ ਕਉ ; ਦੁਖੁ ਰੋਗ ਵਿਆਪੈ ॥ (1189-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Painful diseases afflict those who are sexually promiscuous.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ (1189-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

God appears permeating and pervading in each and every heart.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਹੀ ਤੇ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਾ ॥ (1189-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

One who remains unattached, through Guru’s Shabad (Gurbani)

ਨਾਨਕ , ਰਾਮੁ ਰਵੈ ; ਹਿਤ ਚੀਤਾ ॥੮॥੪॥ (1189-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

- Guru Nanak says, his heart and consciousness dwell upon and savor Almighty. ||8||4||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਇਕ ਤੁਕੀਆ ॥ (1189-14)

Basant, First Mahala, Ik-Tukee:

ਮਤੁ ਭਸਮ ਅੰਧੂਲੇ ; ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ (1189-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Do not make such a show of rubbing ashes on your body.

ਇਨ ਬਿਧਿ ; ਨਾਗੇ ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (1189-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O naked Yogi, this is not the way of Yoga! ||1||

ਮੂੜ੍ੇ ; ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਤੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ (1189-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
You fool! How can you have forgotten Almighty's Name?

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ; ਤੇਰੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1189-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
At the very last moment, it and it alone shall be of any use to you. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਪੂਛਿ ; ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1189-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Consult the Guru, reflect and think it over.

ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਸਾਰਿਗਪਾਣਿ ॥੨॥ (swirg-pwix bolo) (1189-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Wherever I look, I see Almighty of the World. ||2||

ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ; ਜਾਂ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ (1189-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
What can I say? I am nothing.

ਜਾਤਿ ਪਤਿ ; ਸਭ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੩॥ (1189-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
All my status and honor are in Your Name. ||3||

ਕਾਹੇ ਮਾਲੁ ਦਰਬੁ ਦੇਖਿ ; ਗਰਬਿ ਜਾਹਿ ॥ (1189-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Why do you take such pride in gazing upon your property and wealth?

ਚਲਤੀ ਬਾਰ ; ਤੇਰੋ ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥੪॥ (1189-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
When you must leave, nothing shall go along with you. ||4||

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ; ਚਿਤੁ ਰਖਹੁ ਥਾਇ ॥ (1189-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
So subdue the five thieves, and hold your consciousness in its place.

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ; ਇਹੈ ਪਾਂਇ ॥੫॥ (1189-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
This is the basis of the way of Yoga. ||5||

ਹਉਮੈ ਪੈਖੜੁ ; ਤੇਰੇ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ (1189-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Your mind is tied with the rope of egotism.

ਹਰਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ; ਮੁਕਤਿ ਜਾਹਿ ॥੬॥ (1189-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
You do not even think of Almighty - you fool! He alone shall liberate you. ||6||

ਮਤ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਐ ; ਜਮ ਵਸਿ ਪਾਹਿ ॥ (1189-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

If you forget Almighty, you will fall into the clutches of the Messenger of Death.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਮੂੜੇ ; ਚੋਟ ਖਾਹਿ ॥੭॥ (1189-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

At that very last moment, you fool, you shall be beaten. ||7||

ਅੰਗ ੧੧੯੦

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਹਿ ; ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ (1190-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Contemplate Guru's Shabad (Gurbani), and be rid of your ego.

ਸਾਚ ਜੋਗੁ ; ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥੮॥ (1190-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

True Yoga shall come to dwell in your mind. ||8||

ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ; ਤਿਸੁ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹਿ ॥ (1190-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He blessed you with body and soul, but you do not even think of Him.

ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ; ਮੂੜੇ , ਜੋਗੁ ਨਾਹਿ ॥੯॥ (1190-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

You fool! Visiting graves and cremation grounds is not Yoga. ||9||

ਗੁਣ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ (1190-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak chants the sublime, glorious Bani of the Word.

ਤੁਮ ਹੋਹੁ ਸੁਜਾਖੇ ; ਲੇਹੁ ਪਛਾਣਿ ॥੧੦॥੫॥ (1190-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Understand it, and appreciate it. ||10||5||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1190-3)

Basant, First Mahala:

ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ; ਅਧੁਲੀ ਕਾਰ ॥ (1190-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

In duality and evil-mindedness, the mortal acts blindly.

ਮਨਮੁਖਿ ਭਰਮੈ ; ਮਝਿ ਗੁਬਾਰ ॥੧॥ (1190-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh wanders, lost in the darkness. ||1||

ਮਨੁ ਅੰਧੁਲਾ ; ਅੰਧੁਲੀ ਮਤਿ ਲਾਗੈ ॥ (1190-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The blind man follows blind advice.

ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਬਿਨੁ ; ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1190-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Unless one takes the Guru's Way, his illusion is not dispelled. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁਲੇ ; ਗੁਰਮਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥ (1190-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The manmukh is blind; he does not like the Guru's Teachings.

ਪਸੂ ਭਏ ; ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ (1190-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He has become a beast; he cannot get rid of his egotistical pride. ||2||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ (1190-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

God created 8.4 million species of beings.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ; ਸਿਰਜਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ (1190-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

My Master, by the Pleasure of His Will, creates and destroys them. ||3||

ਸਗਲੀ ਭੂਲੈ ; ਨਹੀ ਸਬਦੁ ਅਚਾਰੁ ॥ (1190-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

All are deluded and confused, without the Guru's Shabad (Hymn) and good conduct.

ਸੋ ਸਮਝੈ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੪॥ (1190-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He alone is instructed in this, who is blessed by the Guru, the Creator. ||4||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਾਕਰ ; ਠਾਕੁਰ ਭਾਣੇ ॥ (1190-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Guru's servants are pleasing to our Master.

ਬਖਸਿ ਲੀਏ ; ਨਾਹੀ ਜਮ ਕਾਣੇ ॥੫॥ (1190-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Almighty forgives them, and they no longer fear the Messenger of Death. ||5||

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਏਕੋ ਭਾਇਆ ॥ (1190-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Those who love the One Master with all their heart

ਆਪੇ ਮੇਲੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੬॥ (1190-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

- He dispels their illusions and unites them with Himself. ||6||

ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ ; ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਾਰਾ ॥ (1190-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

God is Independent, Endless and Infinite.

ਸਚਿ ਪਤੀਜੈ ; ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥੭॥ (1190-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

The Creator Master is pleased with Truth. ||7||

ਨਾਨਕ , ਭੂਲੇ ; ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ (1190-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Guru instructs the mistaken soul.

ਏਕੁ ਦਿਖਾਵੈ ; ਸਾਚਿ ਟਿਕਾਵੈ ॥੮॥੬॥ (1190-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He implants the Truth within him, and shows him the One Master. ||8||6||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1190-9)

Basant, First Mahala:

ਆਪੇ ਭਵਰਾ ; ਫੂਲ ਬੇਲਿ ॥ (1190-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He Himself is the bumble bee, the fruit and the vine.

ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ; ਮੀਤ ਮੇਲਿ ॥੧॥ (1190-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He Himself unites us with the Sangat - the Congregation, and the Guru, our Best Friend. ||1||

ਐਸੀ ਭਵਰਾ ; ਬਾਸੁ ਲੇ ॥ (1190-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

O bumble bee, suck in that fragrance,

ਤਰਵਰ ਫੂਲੇ ; ਬਨ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1190-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

which causes the trees to flower, and the woods to grow lush foliage. ||1||Pause||

ਆਪੇ ਕਵਲਾ ; ਕੰਤੁ ਆਪਿ ॥ (1190-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He Himself is Lakshmi, and He Himself is her husband.

ਆਪੇ ਰਾਵੇ ; ਸਬਦਿ ਥਾਪਿ ॥੨॥ (1190-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He established the world by Word of His Shabad, and He Himself ravishes it. ||2||

ਆਪੇ ਬਛਰੂ ; ਗਊ ਖੀਰੁ ॥ (1190-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)

He Himself is the calf, the cow and the milk.

ਆਪੇ ਮੰਦਰੁ ; ਥੰਮੁ ਸਰੀਰੁ ॥੩॥ (1190-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
He Himself is the Support of the body-mansion. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਣੀ ; ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ (1190-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
He Himself is the Deed, and He Himself is the Doer.

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥੪॥ (1190-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
As Gurmukh, He contemplates Himself. ||4||

ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ; ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ (1190-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
You create the creation, and gaze upon it, O Creator Master.

ਜੋਤਿ ਜੀਅ ਅਸੰਖ ; ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੫॥ (1190-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
You give Your Support to the uncounted beings and creatures. ||5||

ਤੂ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ ; ਗੁਣ ਗਹੀਰੁ ॥ (1190-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
You are the Profound, Unfathomable Ocean of Virtue.

ਤੂ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਪਰਮ ਹੀਰੁ ॥੬॥ (1190-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
You are the Unknowable, the Immaculate, the most Sublime Jewel. ||6||

ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਕਰਣ ਜੋਗੁ ॥ (1190-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
You Yourself are the Creator, with the Potency to create.

ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਰਾਜਨ ; ਸੁਖੀ ਲੋਗੁ ॥੭॥ (1190-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
You are the Independent Ruler, whose people are at peace. ||7||

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ (1190-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Guru Nanak is satisfied with the subtle taste of Almighty's Name.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਜਨਮੁ ਬਾਦਿ ॥੮॥੭॥ (1190-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 1)
Without the Beloved Master, life is meaningless. ||8||7||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ (1190-16)
Basant Hindol, First Mahala, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1190-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਉ ਸਤ ਚਉਦਹ ਤੀਨਿ ਚਾਰਿ ;
ਕਰਿ ਮਹਲਤਿ , ਚਾਰਿ ਬਹਾਲੀ ॥ (1190-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The nine regions, the seven continents, the fourteen worlds, the three qualities and the four ages - You established them all through the four sources of creation, and You seated them in Your mansions.

ਚਾਰੇ ਦੀਵੇ , ਚਹੁ ਹਥਿ ਦੀਏ ;
ਏਕਾ ਏਕਾ ਵਾਰੀ ॥੧॥ (1190-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

He placed the four lamps, one by one, into the hands of the four ages. ||1||

ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਾਧੌ ;
ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1190-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

O Merciful Master, Destroyer of demons, Master of Lakshmi, such is Your Power - Your Shakti. ||1||Pause||

ਘਰਿ ਘਰਿ ਲਸਕਰੁ ਪਾਵਕੁ ਤੇਰਾ ;
ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਸਿਕਦਾਰੀ ॥ (1190-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Your army is the fire in the home of each and every heart. And Dharma - righteous living is the ruling chieftain.

ਧਰਤੀ ਦੇਗ ਮਿਲੈ ਇਕ ਵੇਰਾ ;
ਭਾਗੁ ਤੇਰਾ ਭੰਡਾਰੀ ॥੨॥ (1190-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The earth is Your great cooking pot; Your beings receive their portions only once. Destiny is Your gate-keeper. ||2||

ਨਾ ਸਾਬੂਰੁ ਹੋਵੈ , ਫਿਰਿ ਮੰਗੈ ;
ਨਾਰਦੁ , ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ (1190-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

But the mortal becomes unsatisfied, and begs for more; his fickle mind brings him disgrace.

ਅੰਗ ੧੧੯੧

ਲਬੁ ਅਧੇਰਾ ਬੰਦੀਖਾਨਾ ;
ਅਉਗਣ ਪੈਰਿ ਲੁਹਾਰੀ ॥੩॥ (1191-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Greed is the dark dungeon, and demerits are the shackles on his feet. ||3||

ਪੂੰਜੀ ਮਾਰ ਪਵੈ ਨਿਤ ਮੁਦਗਰ ;
ਪਾਪੁ ਕਰੇ ਕੋੁਟਵਾਰੀ ॥ (1191-1, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

His wealth constantly batters him, and sin acts as the police officer.

ਭਾਵੈ ਚੰਗਾ ਭਾਵੈ ਮੰਦਾ ; ਜੈਸੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੪॥ (1191-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Whether the mortal is good or bad, he is as You look upon him, Dear Almighty. ||4||

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਉ , ਅਲਹੁ ਕਹੀਐ ;
ਸੇਖਾਂ ਆਈ ਵਾਰੀ ॥ (1191-2, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The Primal Almighty is called Allah. The Shaykh's turn has now come.

ਦੇਵਲ ਦੇਵਤਿਆ , ਕਰੁ ਲਾਗਾ ;
ਐਸੀ ਕੀਰਤਿ ਚਾਲੀ ॥੫॥ (1191-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The temples of the gods are subject to taxes; this is what it has come to. ||5||

ਕੂਜਾ ਬਾਂਗ ਨਿਵਾਜ ਮੁਸਲਾ ; (kU`jw, mus`lw bolo)
ਨੀਲ ਰੂਪ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1191-3, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

The Muslim devotional pots, calls to prayer, prayers and prayer mats are everywhere; Almighty appears in blue robes.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੀਆ , ਸਭਨਾਂ ਜੀਆਂ ;
ਬੋਲੀ ਅਵਰ ਤੁਮਾਰੀ ॥੬॥ (1191-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

In each and every home, everyone uses Muslim greetings; your speech has changed, O people. ||6||

ਜੇ ਤੂ ਮੀਰ ਮਹੀਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ; (mhI-piq bolo)
ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਹਮਾਰੀ ॥ (1191-4, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

You, O my Master, are the King of the earth; what power do I have to challenge You?

ਚਾਰੇ ਕੁੰਟ ਸਲਾਮੁ ਕਰਹਿਗੇ ;
ਘਰਿ ਘਰਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ॥੭॥ (1191-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

In the four directions, people bow in humble adoration to You; Your Praises are sung in each and every heart. ||7||

ਤੀਰਥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ;
ਕਿਛੁ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਦਿਹਾੜੀ ॥ (1191-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Making pilgrimages to sacred shrines, reading the Simritees and giving donations in charity - these do bring any profit.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਮੇਕਾ ਘੜੀ ਸਮ੍ਾਲੀ ॥੮॥੧॥੮॥ (1191-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, glorious greatness is obtained in an instant, remembering Almighty's Name. ||8||1||8||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ , ਘਰੁ ੨ ; ਮਹਲਾ ੪ (1191-8)

Basant Hindol, Second House, Fourth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1191-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਾਂਇਆ ਨਗਰਿ ਇਕੁ ਬਾਲਕੁ ਵਸਿਆ ;
ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥ (1191-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Within the body-village there lives a child who cannot hold still, even for an instant.

ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਜਤਨ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ;
ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਭਰਮਾਈ ॥੧॥ (1191-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

It makes so many efforts, and grows weary, but still, it wanders restlessly again and again. ||1||

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ; ਬਾਲਕੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਣੁ ॥ (1191-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

O my Master, Your child has come home, to be one with You.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ;
ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1191-10, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, he finds the Perfect Master. Meditating and vibrating on Almighty's Name, he receives the Insignia of Almighty. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਮਿਰਤਕੁ ਮੜਾ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ;
ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਵਸਿਆ ॥ (1191-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

These are dead corpses, these bodies of all the people of the world; Almighty's Name does not dwell in them.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਉਦਕੁ ਚੁਆਇਆ ;
ਫਿਰਿ ਹਰਿਆ ਹੋਆ ਰਸਿਆ ॥੨॥ (1191-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The Guru leads us to taste the water of Almighty's Name, and then we savor and enjoy it, and our bodies are rejuvenated. ||2||

ਮੈ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਖੋਜਿਆ ;
ਇਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1191-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

I have examined and studied and searched my entire body, and as Gurmukh, I behold a miraculous wonder.

ਬਾਹਰੁ ਖੋਜਿ ਮੁਏ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ;
ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1191-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

All the devotee of Mayas searched outside and died, but following the Guru's Teachings, I have found Almighty within the home of my own heart. ||3||

ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ;
ਜਿਉ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਿਦਰ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (1191-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

God is Merciful to the meekest of the meek; Krishna came to the house of Bidar, a devotee of low social status.

ਮਿਲਿਓ ਸੁਦਾਮਾ ਭਾਵਨੀ ਧਾਰਿ ;
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਗੈ , ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ (1191-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Sudama loved God, who came to meet him; God sent everything to his home, and ended his poverty. ||4||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਪੈਜ ਵਡੇਰੀ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਰਖਾਈ ॥ (1191-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Great is the glory of Almighty's Name. My Master Himself has enshrined it within me.

ਜੇ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਕਰਹਿ ਬਖੀਲੀ ;
ਇਕ ਰਤੀ ਤਿਲੁ ਨ ਘਟਾਈ ॥੫॥ (1191-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Even if all the devotee of Mayas continue slandering me, it is not diminished by even one iota. ||5||

ਜਨ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ;
ਦਹ ਦਿਸਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ (1191-16, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the praise of His humble servant. It brings him honor in the ten directions.

ਨਿੰਦਕੁ ਸਾਕਤੁ , ਖਵਿ ਨ ਸਕੈ ਤਿਲੁ ;
ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਈ ॥੬॥ (1191-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The slanderers and the devotee of Mayas cannot endure it at all; they have set fire to their own houses. ||6||

ਜਨ ਕਉ ਜਨੁ ਮਿਲਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ;
ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1191-17, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The humble person meeting with another humble person obtains honor. In the glory of Almighty, their glory shines forth.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੇ ;
ਜੋ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥੭॥ (1191-18, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The servants of my Master are loved by the Beloved. They are the slaves of His slaves. ||7||

ਆਪੇ ਜਲੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ;
ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1191-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

The Creator Himself is the Water; He Himself unites us in His Union.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਜਿਉ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥੧॥੯॥ (1191-19, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukh is absorbed in celestial peace and poise, like water blending with water. ||8||1||9||

ਅੰਗ ੧੧੯੨

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ , ਦੁਤੁਕੀਆ (du-qukIAw bolo) (1192-2)

Basant, Fifth Mahala, First House, Du-Tukee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1192-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੁਣਿ ਸਾਖੀ ; ਮਨ ਜਪਿ ਪਿਆਰ ॥ (1192-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Listen to the stories of the devotees, O my mind, and meditate with love.

ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਆ ; ਕਹਿ ਏਕ ਬਾਰ ॥ (1192-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Ajaamal uttered Almighty's Name once, and was saved.

ਬਾਲਮੀਕੈ ; ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ (1192-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Baalmeek found the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਧ੍ਰੂ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ; ਹਰਿ ਨਿਸੰਗ ॥੧॥ (1192-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Almighty definitely met Dhroo. ||1||

ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਾ ਜਾਚਉ ; ਚਰਨ ਰੇਨ ॥ (1192-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

I beg for the dust of the feet of Your Saints.

ਲੇ ਮਸਤਕਿ ਲਾਵਉ ; ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਦੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1192-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Mercy, Master, that I may apply it to my forehead. ||1||Pause||

ਗਨਿਕਾ ਉਧਰੀ ; ਹਰਿ ਕਹੈ ਤੋਤ ॥ (1192-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Ganika the prostitute was saved, when her parrot uttered Almighty's Name.

ਗਜਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਓ ; ਹਰਿ ਕੀਓ ਮੋਖ ॥ (1192-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The elephant meditated on Almighty, and was saved.

ਬਿਪ੍ਰ ਸੁਦਾਮੇ ; ਦਾਲਦੁ ਭੰਜ ॥ (1192-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He delivered the poor Brahmin Sudama out of poverty.

ਰੇ ਮਨ ; ਤੂ ਭੀ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥੨॥ (polw bolo) (1192-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O my mind, you too must meditate and vibrate on Master of the Universe. ||2||

ਬਧਿਕੁ ਉਧਾਰਿਓ ; ਖਮਿ ਪ੍ਰਹਾਰ ॥ (1192-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Even the hunter who shot an arrow at Krishna was saved.

ਕੁਬਿਜਾ ਉਧਰੀ ; ਅੰਗੁਸਟ ਧਾਰ ॥ (polw bolo) (1192-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Kubija the hunchback was saved, when God placed His Feet on her thumb.

ਬਿਦਰੁ ਉਧਾਰਿਓ ; ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ (polw bolo) (1192-6, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Bidar was saved by his attitude of humility.

ਰੇ ਮਨ ; ਤੂ ਭੀ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ (1192-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O my mind, you too must meditate on Almighty. ||3||

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਰਖੀ ; ਹਰਿ ਪੈਜ ਆਪ ॥ (1192-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself saved the honor of Prahlaad.

ਬਸਤ੍ਰ ਛੀਨਤ ; ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਰਖੀ ਲਾਜ ॥ (1192-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Even when she was being disrobed in court, Dropatee's honor was preserved.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ; ਅੰਤ ਬਾਰ ॥ (1192-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Those who have served Almighty, even at the very last instant of their lives, are saved.

ਰੇ ਮਨ ; ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਰਹਿ ਪਾਰ ॥੪॥ (1192-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O my mind, serve Him, and you shall be carried across to the other side. ||4||

ਧੰਨੈ ਸੇਵਿਆ ; ਬਾਲ ਬੁਧਿ ॥ (1192-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Dhanna served Almighty, with the innocence of a child.

ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ; ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਈ ਸਿਧਿ ॥ (1192-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, Trilochan attained the perfection of the Siddhas.

ਬੇਣੀ ਕਉ ; ਗੁਰਿ ਕੀਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1192-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The Guru blessed Baynee with His Divine Illumination.

ਰੇ ਮਨ ; ਤੂ ਭੀ ਹੋਹਿ ਦਾਸੁ ॥੫॥ (1192-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O my mind, you too must be Almighty's slave. ||5||

ਜੈਦੇਵ ; ਤਿਆਗਿਓ ਅਹੰਮੇਵ ॥ (1192-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Jai Dev gave up his egotism.

ਨਾਈ ਉਧਰਿਓ ; ਸੈਨੁ ਸੇਵ ॥ (1192-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Sain the barber was saved through his selfless service.

ਮਨੁ ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ; ਕਹੂੰ ਜਾਇ ॥ (1192-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Do not let your mind waver or wander; do not let it go anywhere.

ਮਨ ਤੂ ਭੀ ਤਰਸਹਿ ; ਸਰਣਿ ਪਾਇ ॥੬॥ (1192-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O my mind, you too shall cross over; seek the Sanctuary of God. ||6||

ਜਿਹ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ; ਠਾਕੁਰਿ ਕੀਓ ਆਪਿ ॥ (1192-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

O my Master, You have shown Your Mercy to them.

ਸੇ ਤੈਂ ਲੀਨੇ ; ਭਗਤ ਰਾਖਿ ॥ (1192-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

You saved those devotees.

ਤਿਨ ਕਾ ; ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਕੋਇ ॥ (1192-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

You do not take their merits and demerits into account.

ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖਿ ; ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇਵ ॥੭॥ (1192-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Seeing these ways of Yours, I have dedicated my mind to Your service. ||7||

ਕਬੀਰਿ ਧਿਆਇਓ ; ਏਕ ਰੰਗ ॥ (1192-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Kabir meditated on the One Master with love.

ਨਾਮਦੇਵ ; ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਸਹਿ ਸੰਗਿ ॥ (1192-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Naam Dev lived with the Dear Master.

ਰਵਿਦਾਸ ਧਿਆਏ ; ਪ੍ਰਭ ਅਨੂਪ ॥ (1192-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Ravi Daas meditated on God, the Incomparably Beautiful.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ; ਗੋਵਿੰਦ ਰੂਪ ॥੮॥੧॥ (1192-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Guru Nanak Dev is the Embodiment of Master of the Universe. ||8||1||

ਬਸੰਤੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1192-14)
Basant, Fifth Mahala:

ਅਨਿਕ ਜਨਮ ; ਭ੍ਰਮੇ ਜੋਨਿ ਮਾਹਿ ॥ (1192-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
The mortal wanders in reincarnation through countless lifetimes.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਬਿਨੁ ; ਨਰਕਿ ਪਾਹਿ ॥ (1192-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Without meditating in remembrance on Almighty, he falls into hell.

ਭਗਤਿ ਬਿਹੂਨਾ ; ਖੰਡ ਖੰਡ ॥ (1192-14, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Without devotional worship, he is cut apart into pieces.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਜਮੁ ਦੇਤ ਡੰਡ ॥੧॥ (1192-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Without understanding, he is punished by the Messenger of Death. ||1||

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ; ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਮੀਤ ॥ (1192-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meditate and vibrate forever on Master of the Universe, O my friend.

ਸਾਚ ਸਬਦ ਕਰਿ ; ਸਦਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1192-15, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Love forever the True Guru's Shabad (Hymn). ||1||Pause||

ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਵਤ ; ਕਹੂੰ ਕਾਜ ॥ (1192-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Contentment does not come by any endeavors.

ਧੂੰਮ ਬਾਦਰ ; ਸਭਿ ਮਾਇਆ ਸਾਜ ॥ (1192-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
All the show of Maya is just a cloud of smoke.

ਪਾਪ ਕਰੰਤੌ ; ਨਹ ਸੰਗਾਇ ॥ (1192-16, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The mortal does not hesitate to commit sins.

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ; ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ (mw~qw bolo) (1192-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Intoxicated with poison, he comes and goes in reincarnation. ||2||

ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ; ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ (polw bolo) (1192-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Acting in egotism and self-conceit, his corruption only increases.

ਮੋਹ ਲੋਭ ; ਡੂਬੌ ਸੰਸਾਰ ॥ (1192-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The world is drowning in attachment and greed.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ; ਮਨੁ ਵਸਿ ਕੀਆ ॥ (1192-17, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Sexual desire and anger hold the mind in its power.

ਸੁਪਨੈ ; ਨਾਮੁ ਨ ਹਰਿ ਲੀਆ ॥੩॥ (1192-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Even in his dreams, he does not chant Almighty's Name. ||3||

ਕਬ ਹੀ ਰਾਜਾ ; ਕਬ ਮੰਗਨਹਾਰੁ ॥ (1192-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Sometimes he is a king, and sometimes he is a beggar.

ਦੂਖ ਸੂਖ ; ਬਾਧੌ ਸੰਸਾਰ ॥ (1192-18, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The world is bound by pleasure and pain.

ਮਨ ਉਧਰਣ ਕਾ ; ਸਾਜੁ ਨਾਹਿ ॥ (1192-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The mortal makes no arrangements to save himself.

ਪਾਪ ਬੰਧਨ ; ਨਿਤ ਪਉਤ ਜਾਹਿ ॥੪॥ (1192-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The bondage of sin continues to hold him. ||4||

ਈਠ ਮੀਤ ; ਕੋਊ ਸਖਾ ਨਾਹਿ ॥ (1192-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He has no beloved friends or companions.

ਆਪਿ ਬੀਜਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਹਿ ॥ (1192-19, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

He himself eats what he himself plants.

ਅੰਗ ੧੧੯੩

ਜਾ ਕੈ ਕੀਨ੍ਹੈ ; ਹੋਤ ਬਿਕਾਰ ॥ (1193-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He gathers up that which brings corruption;

ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਵਾਰ ॥੫॥ (1193-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
leaving them, the fool must depart in an instant. ||5||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਬਹੁ ਭਰਮਿਆ ॥ (1193-1, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He wanders in attachment to Maya.

ਕਿਰਤ ਰੇਖ ; ਕਰਿ ਕਰਮਿਆ ॥ (1193-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
He acts in accordance with the karma of his past actions.

ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਅਲਿਪਤੁ ; ਆਪਿ ॥ (1193-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Only the Creator Himself remains detached.

ਨਹੀ ਲੇਪੁ ਪ੍ਰਭ ; ਪੁੰਨ ਪਾਪਿ ॥੬॥ (1193-2, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
God is not affected by virtue or vice. ||6||

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ; ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲ ॥ (1193-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Please save me, O Merciful Master of the Universe!

ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ; ਪੂਰਨ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ (1193-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
I seek Your Sanctuary, O Perfect Compassionate Master.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ (1193-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Without You, I have no other place of rest.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਾਉ ॥੭॥ (1193-3, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Please take pity on me, God, and bless me with Your Name. ||7||

ਤੂ ਕਰਤਾ ; ਤੂ ਕਰਣਹਾਰੁ ॥ (1193-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
You are the Creator, and You are the Doer.

ਤੂ ਊਚਾ ; ਤੂ ਬਹੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1193-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
You are High and Exalted, and You are totally Infinite.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਲੜਿ ਲੇਹੁ ਲਾਇ ॥ (1193-4, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Please be merciful, and attach me to the hem of Your robe.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੮॥੨॥ (1193-5, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Slave Guru Nanak has entered the Sanctuary of God. ||8||2||

ਬਸੰਤ ਕੀ ਵਾਰ ; ਮਹਲੁ ੫ (mh`lu pMjvw bolo) (1193-6)
Basant Kee Vaar, Fifth Mahala:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1193-6)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਕੈ ; ਹੋਹੁ ਹਰਿਆ ਭਾਈ ॥ (1193-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meditate on Almighty's Name, and blossom forth in green abundance.

ਕਰਮਿ ਲਿਖੰਤੈ ਪਾਈਐ ; ਇਹ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (1193-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
By your high destiny, you have been blessed with this wondrous spring of the soul.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਮਉਲਿਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ (1193-7, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
See all the three worlds in bloom, and obtain the Fruit of Nectar.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ , ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਲਥੀ ਸਭ ਛਾਈ ॥ (1193-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Meeting with the Holy Saints, peace wells up, and all sins are erased.

ਨਾਨਕੁ , ਸਿਮਰੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ;
ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਈ ॥੧॥ (1193-8, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, remember in meditation the One Name, and you shall never again be consigned to the womb of reincarnation.. ||1||

ਪੰਜੇ ਬਧੇ ਮਹਾਬਲੀ ; ਕਰਿ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ (b`Dy bolo) (1193-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The five powerful desires are bound down, when you lean on the True Master.

ਆਪਣੇ ਚਰਣ ਜਪਾਇਅਨੁ ;
ਵਿਚਿ ਦਯੁ ਖੜੋਆ ॥ (delau bolo) (1193-9, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Almighty Himself leads us to dwell at His Feet. He stands right in our midst.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਮਿਟਿ ਗਏ ; ਨਿਤ ਨਵਾ ਨਿਰੋਆ ॥ (1193-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

All sorrows and sicknesses are eradicated, and you become ever-fresh and rejuvenated.

ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦਾ ; ਫਿਰਿ ਪਾਇ ਨ ਮੋਆ ॥ (1193-10, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Night and day, meditate on Almighty's Name. You shall never again die.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਨਾਨਕਾ ; ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਹੋਆ ॥੨॥ (1193-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

And the One, from whom we came, Guru Nanak says, into Him we merge once again. ||2||

ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ , ਕਹ ਰਹੈ ; ਕਹ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1193-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Where do we come from? Where do we live? Where do we go in the end?

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਖਸਮ ਕੇ ; ਕਉਣੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (1193-11, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

All creatures belong to God, our Master. Who can place a value on Him?

ਕਹਨਿ ਧਿਆਇਨਿ , ਸੁਣਨਿ ਨਿਤ ; ਸੇ ਭਗਤ ਸੁਹਾਵੈ ॥ (1193-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Those who meditate, listen and chant, those devotees are blessed and beautified.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੋ ; ਦੂਸਰੁ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵੈ ॥ (1193-12, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

Almighty is Beyond the grasp of mind and sensors; there is no other equal to Him.

ਸਚੁ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ; ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥੩॥੧॥ (1193-13, ਬਸੰਤੁ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has taught this Truth. Guru Nanak proclaims it to the world. ||3||1||

ਬਸੰਤੁ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ (1193-14)

Basant, The Hymn of The Devotees,

ਕਬੀਰ ਜੀ , ਘਰੁ ੧ (1193-14)

Kabir Ji, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1193-14)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਉਲੀ ਧਰਤੀ ; ਮਉਲਿਆ ਅਕਾਸੁ ॥ (1193-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The earth is in bloom, and the sky is in bloom.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲਿਆ ; ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥ (1193-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Each and every heart has blossomed forth, and the soul is illumined. ||1||

ਰਾਜਾਰਾਮੁ ਮਉਲਿਆ ;
ਅਨਤ ਭਾਇ ॥ (An-q bolo) (1193-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My Sovereign Master King blossoms forth in countless ways.

ਜਹ ਦੇਖਉ ;
ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1193-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Wherever I look, I see Him there pervading. ||1||Pause||

ਦੁਤੀਆ ਮਉਲੇ ; ਚਾਰਿ ਬੇਦ ॥ (1193-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The four Vedas blossom forth in duality.

ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਉਲੀ ; ਸਿਉ ਕਤੇਬ ॥੨॥ (1193-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Simritees blossom forth, along with the Koran and the Bible. ||2||

ਸੰਕਰੁ ਮਉਲਿਓ ; ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ (1193-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Shiva blossoms forth in Yoga and meditation.

ਕਬੀਰ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ; ਸਭ ਸਮਾਨ ॥੩॥੧॥ (1193-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir's Master pervades in all alike. ||3||1||

ਪੰਡਿਤ ਜਨ ਮਾਤੇ ; ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਰਾਨ ॥ (mw~qy bolo) (1193-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The Pandits, the Hindu religious scholars, are intoxicated, reading the Puraanas.

ਜੋਗੀ ਮਾਤੇ ; ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ (mw~qy bolo) (1193-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The Yogis are intoxicated in Yoga and meditation.

ਸੰਨਿਆਸੀ ਮਾਤੇ ; ਅਹੰਮੇਵ ॥ (mw~qy bolo) (1193-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The Sannyaasees are intoxicated in egotism.

ਤਪਸੀ ਮਾਤੇ ; ਤਪ ਕੈ ਭੇਵ ॥੧॥ (mw~qy bolo) (1193-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The penitents are intoxicated with the mystery of penance. ||1||

ਸਭ ਮਦ ਮਾਤੇ ; (md polw bolo) (mw~qy bolo)
ਕੋਊ ਨ ਜਾਗ ॥ (1193-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
All are intoxicated with the wine of Maya; no one is awake and aware.

ਸੰਗ ਹੀ ਚੋਰ ; ਘਰੁ ਮੁਸਨ ਲਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1193-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The thieves are with them, plundering their homes. ||1||Pause||

ਜਾਗੈ ਸੁਕਦੇਉ ; ਅਰੁ ਅਕੂਰੁ ॥ (1193-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Suk Dev and Akrur are awake and aware.

ਅੰਗ ੧੧੯੪

ਹਣਵੰਤੁ ਜਾਗੈ ; ਧਰਿ ਲੰਕੂਰੁ ॥ (1194-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Hanuman with his tail is awake and aware.

ਸੰਕਰੁ ਜਾਗੈ ; ਚਰਨ ਸੇਵ ॥ (1194-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Shiva is awake, serving at Almighty's Feet.

ਕਲਿ ਜਾਗੇ ; ਨਾਮਾ ਜੈਦੇਵ ॥੨॥ (1194-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Naam Dev and Jai Dev are awake in this Dark Age of Kalyug. ||2||

ਜਾਗਤ ਸੋਵਤ ; ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ (1194-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
There are many ways of being awake, and sleeping.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ; ਸੋਈ ਸਾਰੁ ॥ (1194-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
To be awake as Gurmukh is the most excellent way.

ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕੇ ; ਅਧਿਕ ਕਾਮ ॥ (1194-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The most sublime of all the actions of this body,

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਭਜਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ॥੩॥੨॥ (1194-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
says Kabir, is to meditate and vibrate on Almighty's Name. ||3||2||

ਜੋਇ ; ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਾਇਆ ॥ (1194-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The wife gives birth to her husband.

ਪੂਤਿ ; ਬਾਪੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ (1194-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The son leads his father in play.

ਬਿਨੁ ਸ੍ਰਵਣਾ ; ਖੀਰੁ ਪਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (1194-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without breasts, the mother nurses her baby. ||1||

ਦੇਖਹੁ ਲੋਗਾ ; ਕਲਿ ਕੋ ਭਾਉ ॥ (1194-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Behold, people! This is how it is in the Dark Age of Kalyug.

ਸੁਤਿ ਮੁਕਲਾਈ ; ਅਪਨੀ ਮਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1194-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The son marries his mother. ||1||Pause||

ਪਗਾ ਬਿਨੁ ; ਹੁਰੀਆ ਮਾਰਤਾ ॥ (1194-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without feet, the mortal jumps.

ਬਦਨੈ ਬਿਨੁ ; ਖਿਰ ਖਿਰ ਹਾਸਤਾ ॥ (1194-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without a mouth, he bursts into laughter.

ਨਿਦ੍ਰਾ ਬਿਨੁ ; ਨਰੁ ਪੈ ਸੋਵੈ ॥ (1194-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without feeling sleepy, he lays down and sleeps.

ਬਿਨੁ ਬਾਸਨ ; ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ ॥੨॥ (1194-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Without a churn, the milk is churned. ||2||

ਬਿਨੁ ਅਸਥਨ ; ਗਊ ਲਵੇਰੀ ॥ (1194-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without udders, the cow gives milk.

ਪੈਡੇ ਬਿਨੁ ; ਬਾਟ ਘਨੇਰੀ ॥ (1194-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without travelling, a long journey is made.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਬਾਟ ਨ ਪਾਈ ॥ (1194-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the True Guru, the path is not found.

ਕਹੁ ਕਬੀਰ ; ਸਮਝਾਈ ॥੩॥੩॥ (1194-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, see this, and understand. ||3||3||

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਪਠਾਏ; ਪੜਨਸਾਲ ॥ (pVn-swl bolo) (1194-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Prahlaad was sent to school.

ਸੰਗਿ ਸਖਾ ; ਬਹੁ ਲੀਏ ਬਾਲ ॥ (1194-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He took many of his friends along with him.

ਮੋਕਉ ਕਹਾ ਪੜ੍ਾਵਸਿ ; ਆਲ ਜਾਲ ॥ (1194-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He asked his teacher, "Why do you teach me about worldly affairs?

ਮੇਰੀ ਪਟੀਆ ਲਿਖਿ ਦੇਹੁ ; ਸ੍ਰੀ ਗੋੁਪਾਲ ॥੧॥ (1194-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Write the Name of the Dear Master on my tablet."||1||

ਨਹੀ ਛੋਡਉ , ਰੇ ਬਾਬਾ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ॥ (1194-8, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Baba, I will not forsake Almighty’s Name.

ਮੇਰੋ , ਅਉਰ ਪੜ੍ਨ ਸਿਉ ;
ਨਹੀ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1194-8, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I will not bother with any other lessons. ||1||Pause||

ਸੰਡੈ ਮਰਕੈ ; ਕਹਿਓ ਜਾਇ ॥ (1194-8, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sanda and Marka went to the king to complain.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਬੁਲਾਏ ; ਬੇਗਿ ਧਾਇ ॥ (1194-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He sent for Prahlaad to come at once.

ਤੁ ; ਰਾਮ ਕਹਨ ਕੀ ਛੋਡੁ ਬਾਨਿ ॥ (1194-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He said to him, "Stop uttering Almighty's Name.

ਤੁਝੁ ਤੁਰਤੁ ਛਡਾਊ ; ਮੇਰੋ ਕਹਿਓ ਮਾਨਿ ॥੨॥ (1194-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I shall release you at once, if you obey my words."||2||

ਮੋਕਉ ਕਹਾ ਸਤਾਵਹੁ ; ਬਾਰ ਬਾਰ ॥ (1194-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Prahlaad answered, "Why do you annoy me, over and over again?

ਪ੍ਰਭਿ ; ਜਲ ਥਲ ਗਿਰਿ ਕੀਏ ਪਹਾਰ ॥ (1194-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

God created the water, land, hills and mountains.

ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡਉ ; ਗੁਰਹਿ ਗਾਰਿ ॥ (1194-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I shall not forsake the One Master; if I did, I would be going against my Guru.

ਮੋਕਉ ਘਾਲਿ ਜਾਰਿ ; ਭਾਵੈ ਮਾਰਿ ਡਾਰਿ ॥੩॥ (1194-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You might as well throw me into the fire and kill me."||3||

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ; ਕੋਪਿਓ ਰਿਸਾਇ ॥ (1194-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The king became angry and drew his sword.

ਤੁਝ ਰਾਖਨਹਾਰੋ ; ਮੋਹਿ ਬਤਾਇ ॥ (1194-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

"Show me your protector now!"

ਪ੍ਰਭ ਥੰਭ ਤੇ ਨਿਕਸੇ ; ਕੈ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (1194-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So God emerged out of the pillar, and assumed a mighty form.

ਹਰਨਾਖਸੁ ਛੇਦਿਓ ; ਨਖ ਬਿਦਾਰ ॥੪॥ (1194-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He killed Harnaakhash, tearing him apart with his nails. ||4||

ਓਇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ; ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ॥ (1194-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Supreme Almighty, the Divinity of the divine,

ਭਗਤਿ ਹੇਤਿ ; ਨਰਸਿੰਘ ਭੇਵ ॥ (1194-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

for the sake of His devotee, assumed the form of the man-lion.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਕੋ ਲਖੈ ਨ ਪਾਰ ॥ (1194-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, no one can know Almighty's limits.

ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰੇ ; ਅਨਿਕ ਬਾਰ ॥੫॥੪॥ (1194-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

He saves His devotees like Prahlaad over and over again. ||5||4||

ਇਸੁ ਤਨ ਮਨ ਮਧੇ ; ਮਦਨ ਚੋਰ ॥ (1194-14, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Within the body and mind are thieves like sexual desire,

ਜਿਨਿ , ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ; ਹਿਰਿ ਲੀਨ ਮੋਰ ॥ (1194-14, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

which has stolen my jewel of spiritual wisdom.

ਮੈ ਅਨਾਥੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ (1194-14, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am a poor orphan, O God; unto whom should I complain?

ਕੋ ਕੋ ਨ ਬਿਗੂਤੋ ; ਮੈ ਕੋ ਆਹਿ ॥੧॥ (1194-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who has not been ruined by sexual desire? What am I? ||1||

ਮਾਧਉ , ਦਾਰੁਨ ਦੁਖੁ ; ਸਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥ (1194-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Almighty, I cannot endure this agonizing pain.

**ਮੇਰੋ ਚਪਲ ਬੁਧਿ ਸਿਉ ;
ਕਹਾ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1194-15, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What power does my fickle mind have against it? ||1||Pause||

ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ; ਸਿਵ ਸੁਕਾਦਿ ॥ (1194-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sanak, Sanandan, Shiva and Suk Dev

ਨਾਭਿ ਕਮਲ ; ਜਾਨੇ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ॥ (1194-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

were born out of Brahma's naval chakra.

ਕਬਿ ਜਨ ; ਜੋਗੀ ਜਟਾਧਾਰਿ ॥ (1194-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The poets and the Yogis with their matted hair

ਸਭ ਆਪਨ ਅਉਸਰ ; ਚਲੇ ਸਾਰਿ ॥੨॥ (1194-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

all lived their lives with good behavior. ||2||

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ; ਮੋਹਿ ਥਾਹ ਨਾਹਿ ॥ (1194-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
You are Unfathomable; I cannot know Your depth.

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ; ਦੁਖੁ ਕਹਉ ਕਾਹਿ ॥ (1194-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
O God, Master of the meek, unto whom should I tell my pains?

ਮੋਰੋ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ; ਆਥਿ ਧੀਰ ॥ (1194-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Please rid me of the pains of birth and death, and bless me with peace.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਗੁਨ ਰਉ ਕਬੀਰ ॥੩॥੫॥ (1194-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Kabir utters the Glorious Praises of God, the Ocean of peace. ||3||5||

ਨਾਇਕੁ ਏਕੁ ; ਬਨਜਾਰੇ ਪਾਚ ॥ (1194-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
There is one merchant and five traders.

ਬਰਧ ਪਚੀਸਕ ; ਸੰਗੁ ਕਾਚ ॥ (1194-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The twenty-five oxen carry false merchandise.

ਨਉ ਬਹੀਆਂ ; ਦਸ ਗੋਨਿ , ਆਹਿ ॥ (1194-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
There are nine poles which hold the ten bags.

ਕਸਨਿ ਬਹਤਰਿ ; ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥੧॥ (bh`qir bolo) (1194-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The body is tied by the seventy-two ropes. ||1||

ਮੋਹਿ , ਐਸੇ ਬਨਜ ਸਿਉ ; ਨਹੀਨ ਕਾਜੁ ॥ (1194-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
I don't care at all about such commerce.

ਅੰਗ ੧੧੯੫

ਜਿਹ ਘਟੈ ਮੂਲੁ ; ਨਿਤ ਬਢੈ ਬਿਆਜੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1195-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
It depletes my capital, and the interest charges only increase. ||Pause||

ਸਾਤ ਸੂਤ ; ਮਿਲਿ ਬਨਜੁ ਕੀਨ ॥ (1195-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Weaving the seven threads together, they carry on their trade.

ਕਰਮ ਭਾਵਨੀ ; ਸੰਗ ਲੀਨ ॥ (1195-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They are led on by the karma of their past actions.

ਤੀਨਿ ਜਗਾਤੀ ; ਕਰਤ ਰਾਰਿ ॥ (1195-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The three tax-collectors argue with them.

ਚਲੋ ਬਨਜਾਰਾ ; ਹਾਥ ਝਾਰਿ ॥੨॥ (1195-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The traders depart empty-handed. ||2||

ਪੂੰਜੀ ਹਿਰਾਨੀ ; ਬਨਜੁ ਟੂਟ ॥ (1195-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Their capital is exhausted, and their trade is ruined.

ਦਹ ਦਿਸ ਟਾਂਡੋ ; ਗਇਓ ਫੂਟਿ ॥ (1195-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The caravan is scattered in the ten directions.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਮਨ ਸਰਸੀ ਕਾਜ ॥ (1195-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, O mortal, your tasks will be accomplished,

ਸਹਜ ਸਮਾਨੋ ; ਤ ਭਰਮ ਭਾਜ ॥੩॥੬॥ (1195-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

when you merge in the Celestial Master; let your illusions run away. ||3||6||

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ , ਘਰੁ ੨ (1195-5)

Basant Hindol, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1195-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

**ਮਾਤਾ ਜੂਠੀ , ਪਿਤਾ ਭੀ ਜੂਠਾ ;
ਜੂਠੇ ਹੀ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥** (1195-5, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mother is impure, and the father is impure. The fruit they produce is impure.

ਆਵਹਿ ਜੂਠੇ , ਜਾਹਿ ਭੀ ਜੂਠੇ ;
ਜੂਠੇ ਮਰਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ (1195-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Impure they come, and impure they go. The unfortunate ones die in impurity. ||1||

ਕਹੁ ਪੰਡਿਤ ; ਸੂਚਾ ਕਵਨੁ ਠਾਉ ॥ (1195-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Tell me, O Pandit, O religious scholar, which place is uncontaminated?

ਜਹਾਂ ਬੈਸਿ ;
ਹਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1195-6, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Where should I sit to eat my meal? ||1||Pause||

ਜਿਹਬਾ ਜੂਠੀ , ਬੋਲਤ ਜੂਠਾ ;
ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਸਭਿ ਜੂਠੇ ॥ (1195-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The tongue is impure, and its speech is impure. The eyes and ears are totally impure.

ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੀ ਜੂਠਿ , ਉਤਰਸਿ ਨਾਹੀ ;
ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਕੇ ਲੂਠੇ ॥੨॥ (1195-7, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The impurity of the sexual organs does not depart; the Brahmin is burnt by the fire. ||2||

ਅਗਨਿ ਭੀ ਜੂਠੀ , ਪਾਨੀ ਜੂਠਾ ;
ਜੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥ (1195-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
The fire is impure, and the water is impure. The place where you sit and cook is impure.

ਜੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨ ਲਾਗਾ ;
ਜੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ (1195-8, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Impure is the ladle which serves the food. Impure is the one who sits down to eat it. ||3||

ਗੋਬਰੁ ਜੂਠਾ , ਚਉਕਾ ਜੂਠਾ ;
ਜੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ (1195-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)
Impure is the cow dung, and impure is the kitchen square. Impure are the lines that mark it off.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਤੇਈ ਨਰ ਸੂਚੇ ;
ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥ (1195-9, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, they alone are pure, who have obtained pure understanding. ||4||1||7||

ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ , ਘਰੁ ੧ (1195-11)

Raamaanand Ji, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1195-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ; ਘਰ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ (1195-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Where should I go? My home is filled with bliss.

ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ;
ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1195-11, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)

My consciousness does not go out wandering. My mind has become crippled. ||1||Pause||

ਏਕ ਦਿਵਸ ; ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ ॥ (1195-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)

One day, a desire welled up in my mind.

ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ; ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥ (1195-12, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)

I ground up sandalwood, along with several fragrant oils.

ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ; ਬ੍ਰਹਮ ਠਾਇ ॥ (1195-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)

I went to God's place, and worshipped Him there.

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ;
ਗੁਰ , ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (1195-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)

That God showed me the Guru, within my own mind. ||1||

ਜਹਾ ਜਾਈਐ ; ਤਹ ਜਲ ਪਖਾਨ ॥ (1195-13, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Wherever I go, I find water and stones.

ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ; ਸਭ ਸਮਾਨ ॥ (1195-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
You are totally pervading and permeating in all.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ; ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥ (1195-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
I have searched through all the Vedas and the Puraanas.

ਊਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈਐ ;
ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (1195-14, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
I would go there, only if Almighty were not here. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ; ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥ (1195-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
I am a sacrifice to You, O my True Guru.

ਜਿਨਿ ਸਕਲ ਬਿਕਲ ; ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥ (1195-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
You have cut through all my confusion and illusion.

ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ; ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥ (1195-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
Raamaanand's Master is the All-pervading Almighty.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ;
ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥੩॥੧॥ (1195-15, ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲ, ਭਗਤ ਰਾਮਾਨੰਦ ਜੀ)
Guru's Shabad (Gurbani) eradicates the karma of millions of past actions. ||3||1||

ਬਸੰਤੁ , ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ (1195-17)
Basant, The Hymn of Naam Dev Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1195-17)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟਵੈ ;
ਸੇਵਕੁ ਭਜੈ ॥ (sMkt-vY, B~jY bolo) (1195-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
If the servant runs away when his master is in trouble,

ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਜੀਵੈ ; ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜੈ ॥੧॥ (1195-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

he will not have a long life, and he brings shame to all his family. ||1||

ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ; ਭਾਵੈ ਲੋਗੁ ਹਸੈ ॥ (1195-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I shall not abandon devotional worship of You, Dear Almighty, even if the people laugh at me.

ਚਰਨ ਕਮਲ ;
ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1195-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty's Lotus Feet abide within my heart. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਧਨਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ ॥ (1195-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mortal will even die for the sake of his wealth;

ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾਂ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈਂ ॥੨॥ (1195-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

in the same way, the Saints do not forsake Almighty's Name. ||2||

ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਗੋਦਾਵਰੀ ; ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ (1195-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Pilgrimages to the Ganges, the Gaya and the Godawari are merely worldly affairs.

ਅੰਗ ੧੧੯੬

ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ;
ਤ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥੧॥ (1196-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

If Almighty were totally pleased, then He would let Naam Dev be His servant. ||3||1||

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ; ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ ॥ (1196-1, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The tidal waves of greed constantly assault me.

ਕਾਇਆ ਡੂਬੈ ; ਕੇਸਵਾ ॥੧॥ (1196-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My body is drowning, Dear Almighty. ||1||

ਸੰਸਾਰੁ ਸਮੁੰਦੇ ; ਤਾਰਿ ਗੋੁਬਿੰਦੇ ॥ (1196-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Please carry me across the world-ocean, Dear Master of the Universe.

ਤਾਰਿ ਲੈ ; ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1196-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Carry me across, O Beloved Father. ||1||Pause||

ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ; ਹਉ ਖੇਵਿ ਨ ਸਾਕਉ ॥ (1196-2, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I cannot steer my ship in this storm.

ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ; ਬੀਠੁਲਾ ॥੨॥ (1196-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
I cannot find the other shore, O Beloved Master. ||2||

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂ ; (1196-3, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Please be merciful, and unite me with the True Guru;

ਮੋਕਉ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥੩॥ (mo-kau bolo) (1196-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
carry me across, Dear Almighty. ||3||

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ; ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ॥ (1196-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Says Naam Dev, I do not know how to swim.

ਮੋਕਉ , ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ;
ਬੀਠੁਲਾ ॥੪॥੨॥ (1196-4, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Give me Your Arm, give me Your Arm, O Beloved Master. ||4||2||

ਸਹਜ ਅਵਲਿ , ਧੂੜਿ ਮਣੀ ; (A`vil bolo)
ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥ (1196-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Slowly at first, the body-cart loaded with dust starts to move.

ਪੀਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ; ਹਾਂਕਤੀ ॥੧॥ (1196-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Later, it is driven on by the stick. ||1||

ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ; ਥ੍ਰੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥ (1196-5, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The body moves along like the ball of dung, driven on by the dung-beetle.

ਸਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ; ਲਾਡੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1196-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The beloved soul goes down to the pool to wash itself clean. ||1||Pause||

ਧੋਬੀ ਧੋਵੈ ; ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ ॥ (1196-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The washerman washes, imbued with Almighty's Love.

ਹਰਿ ਚਰਨ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੨॥ (rw~qw bolo) (1196-6, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My mind is imbued with Almighty's Lotus Feet. ||2||

ਭਣਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ; ਰਮਿ ਰਹਿਆ ॥ (1196-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prays Naam Dev, Dear Almighty, You are All-pervading.

ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰ ; ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ (1196-7, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Please be kind to Your devotee. ||3||3||

ਬਸੰਤੁ , ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (1196-8)

Basant, The Hymn of Ravi Daas Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1196-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ ; ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ (1196-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

You know nothing.

ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ; ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥ (1196-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Seeing your clothes, you are so proud of yourself.

ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ ; ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ (grb-vql bolo) (1196-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The proud bride shall not find a place with Almighty.

ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪਰਿ ; ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥ (1196-9, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Above your head, the crow of death is cawing. ||1||

ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ; ਬਾਵਲੀ ॥ (1196-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Why are you so proud? You are insane.

ਜੈਸੇ , ਭਾਦਉ ਖੂੰਬ ਰਾਜੁ ;
ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ , ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1196-10, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Even the mushrooms of summer live longer than you. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ; ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ ਪਾਇਓ ਭੇਦੁ ॥ (1196-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
The deer does not know the secret;

ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ; ਢੂਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥ (1196-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
the musk is within its own body, but it searches for it outside.

ਅਪ ਤਨ ਕਾ ; ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1196-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Whoever reflects on his own body

ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮਕੰਕਰੁ ; ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ (1196-11, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
- the Messenger of Death does not abuse him. ||2||

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ; ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1196-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
The man is so proud of his sons and his wife;

ਠਾਕੁਰੁ ; ਲੇਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥ (1196-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
his Master shall call for his account.

ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ; ਸਹੈ ਜੀਉ ॥ (1196-12, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
The soul suffers in pain for the actions it has committed.

ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰਹਿ ; ਪੀਉ ਪੀਉ ॥੩॥ (1196-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Afterwards, whom shall you call, "Dear, Dear."||3||

ਸਾਧੂ ਕੀ ; ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥ (1196-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
If you seek the Support of the Holy,

ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ; ਸਭ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ (1196-13, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
millions upon millions of your sins shall be totally erased.

ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ; ਜੁੋ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ (1196-14, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)
Says Ravi Daas, one who chants Almighty's Name,

ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ; ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥੪॥੧॥ (1196-14, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

is not concerned with social class, birth and rebirth. ||4||1||

ਬਸੰਤੁ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ (1196-15)

Basant, Kabir Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1196-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ; ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥ (1196-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You walk like a cow.

ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊਪਰਿ ; ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥ (1196-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The hair on your tail is shiny and lustrous. ||1||

ਇਸ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ; ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ ਖਾਹਿ ॥ (1196-16, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Look around, and eat anything in this house.

**ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ;
ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1196-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But do not go out to any other. ||1||Pause||

ਚਾਕੀ ਚਾਟਹਿ ; ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥ (1196-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You lick the grinding bowl, and eat the flour.

ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ; ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (1196-17, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where have you taken the kitchen rags? ||2||

ਛੀਕੇ ਪਰ ; ਤੇਰੀ ਬਹੁਤੁ ਡੀਠਿ ॥ (1196-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your gaze is fixed on the basket in the cupboard.

ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ; ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਿ ॥੩॥ (1196-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Watch out - a stick may strike you from behind. ||3||

ਕਹਿ ਕਬੀਰ ; ਭੋਗ ਭਲੇ ਕੀਨ ॥ (1196-18, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabir, you have over-indulged in your pleasures.

ਮਤਿ ਕੋਊ ; ਮਾਰੈ ਈਂਟ ਢੇਮ ॥੪॥੧॥ (1196-19, ਬਸੰਤੁ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Watch out - someone may throw a brick at you. ||4||1||

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ , ਚਉਪਦੇ , ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧ (1197-1)

Raag Saarang, Chau-Padas, First Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1197-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਪੁਨੇ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ; ਹਉ ਚੇਰੀ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I am the follower of my Master.

ਚਰਨ ਗਹੇ ਜਗਜੀਵਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I have grasped Almighty's Feet, He is the Life form of the entire world; He has concluded my destiny by eradicating my ego. ||1||Pause||

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸਰ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ (1197-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is the Perfect, Supreme Light, the Supreme Master, my Beloved, my Life-Forces.

ਮੋਹਨ , ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ; ਸਮਝਸਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੧॥ (1197-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Fascinating Almighty has enticed my mind; I am totally enlightened by the contemplation of the Guru's Shabad. ||1||

ਮਨਮੁਖ ਹੀਨ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਝੂਠੀ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੀਰ ਸਰੀਰੇ ॥ (1197-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The worthless self-willed manmukh, with flickered false wisdom created by emotions and therefore the mind and body are held in pain's grip.

ਜਬ ਕੀ ਰਾਮ ਰੰਗੀਲੈ ਰਾਤੀ ; ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨ ਧੀਰੇ ॥੨॥ (1197-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Since I came to be imbued in the Love of my Beautiful Master, I recite His Name continuously, and my mind has come to a steady condition. ||2||

ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ; ਤਬ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ (1197-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Abandoning the egotism of self and materials, I have become detached from the emotional attachment to the worldly affairs and my concentration is absorbed in the true form (Almighty).

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ , ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਬਿਸਰੀ ਲਾਜ ਲੋੁਕਾਨੀ ॥੩॥ (1197-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The mind is convinced with the Almighty who is not attached to any family lineage and free from Maya; and now I am not concerned with the opinions of other people. ||3||

ਭੂਰ ਭਵਿਖ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ (1197-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

There is no other like You, in the past or will be in the future, O my Beloved, my Life-force, my Support.

ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਨਿ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (1197-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The soul-bride is imbued with Almighty's Name; Guru Nanak says, Almighty is the Master. ||4||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1197-9)

Saarang, First Mahl:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ; ਦੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (1197-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

How can I survive without the Almighty? As an atheist I continue to suffer in the pain of birth and death.

ਜਿਹਵਾ ਸਾਦੁ ਨ , ਫੀਕੀ ਰਸ ਬਿਨੁ ;
ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਪੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1197-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Without Almighty's Name my tongue is tasteless and without the attainment of Almighty, the death continue to torture. ||1||Pause||

ਜਬ ਲਗੁ , ਦਰਸੁ ਨ ਪਰਸੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਤਬ ਲਗੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸੀ ॥ (1197-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

As long as I do not attain the glimpse and union of my Beloved (Almighty), I remain hungry and thirsty.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਜਲ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥੧॥ (1197-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind agrees (becomes contented) instantaneous upon having His glimpse and my intellect fills with knowledge just like the lotus blossoms forth in the water. ||1||

ਊਨਵਿ ਘਨਹਰੁ , ਗਰਜੈ ਬਰਸੈ ; ਕੋਕਿਲ ਮੋਰ , ਬੈਰਾਗੈ ॥ (1197-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Guru is just like the low-hanging clouds crack with thunder (awakeness) and burst with sermons and listening to the sermons the intellect (cuckoo) and mind (peacock) are filled with passion,

ਤਰਵਰ ਬਿਰਖ , ਬਿਹੰਗ ਭੁਇਅੰਗਮ ;
ਘਰਿ ਪਿਰੁ ਧਨ ਸੋਹਾਗੈ ॥੨॥ (1197-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The being akin to a bride whose heart earth has grown the trees of virtues and the birds of sensor (knowledge and action) passionately roams around and the snake of love clings along the trees (of virtue) only then the bliss of the Groom (Almighty) is attained by the being-bride. ||2||

ਕੁਚਿਲ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਨਾਰਿ ਕੁਲਖਨੀ ; (‘ਕੁਚਿਲ’ ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (ਕੁ-ਰੂਪਿ, ਕੁ-ਨਾਰਿ, ਕੁ-ਲਖਨੀ ਬੋਲੋ)
ਪਿਰ ਕਾ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1197-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If she is filthy with the evil deeds and ugly with evil desires, unfeminine and ill-mannered - she has no intuitive understanding of her Husband’s character.

ਹਰਿ ਰਸ ਰੰਗਿ , ਰਸਨ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੀ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਸਮਾਨਿਆ ॥੩॥ (1197-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

She is not satisfied by the sublime essence of her Husband’s (Almighty) Love; she is evil-minded, immersed in her pain. ||3||

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ , ਨਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ; ਨਾ ਦੁਖ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰੇ ॥ (1197-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Gurmukh who are the obedient bride does not come and go in reincarnation or suffer in pain and her Antahkaran does not suffer in the pains envy.

**ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਤ ਹੀ , ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੪॥੨॥** (1197-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, she is naturally remains delighted with Almighty presence and by Almighty's glimpse the mind attains fortitude. ||4||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1197-15)

Saarang, First Mahl:

ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ; ਮੇਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥ (1197-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My Beloved Almighty is not far away.

**ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਏ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1197-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind is harmonized with the True Guru's Words and I have attained Almighty, the Support of my life-forces. ||1||Pause||

**ਇਨ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਐ ਵਰ ਕਾਮਨਿ ;
ਧਨ ਸੋਹਾਗੁ ਪਿਆਰੀ ॥** (1198-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

This is the way to meet your Husband (Almighty) and blessed is the soul-bride who is loved by her Husband (Almighty).

**ਜਾਤਿ ਬਰਨ ਕੁਲ ਸਹਸਾ ਚੂਕਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥** (1198-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By adopting the Guru's wisdom through contemplation of Gurbani, the social class and status, race, ancestry and skepticism are eliminated. ||1|| What are the sign of the harmonization of mind with Almighty? Guru Ji explains in the next line;

ਜਿਸੁ ਮਨੁ ਮਾਨੈ , ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਤਾ ਕਉ ;
ਹਿੰਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਸਾਰੇ ॥ (1198-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

One whose mind is harmonized with Almighty, will have no egotistical pride and abandons the killing of living beings for food (Hinsa) and the greed for worldly materials (Lob).

ਸਹਜਿ ਰਵੈ ਵਰੁ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰ ਕੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੇ ॥੨॥ (1198-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Through a Guru who has purified their Antahkaran, such being-bride naturally ravishes and enjoys her Husband (Almighty). ||2||

ਜਾਰਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਕੁਟੰਬ ਸਨਬੰਧੀ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ (1198-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Burn away any love of family and relatives, which increases your attachment to Maya.

ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਰਾਮ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ;
ਦੁਬਿਧਾ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰੀ ॥੩॥ (1198-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

One who does not savor Almighty's Love deep within, lives in duality by committing evil desires. ||3||

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ , ਹਿਤ ਕੌ ;
ਦੁਰੈ ਨ , ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥ (1198-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

His Love is a priceless jewel deep within my being; the Lover of my Beloved is not hidden.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੀ ॥੪॥੩॥ (1198-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, as Gurmukh, acknowledges Almighty’s Name as the most priceless jewel and develops the love to recite continuously through ages. ||4||3||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ (1198-7)

Saarang, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1198-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਹਮ ਧੂਰਿ ॥ (1198-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I am the dust of the feet of the humble Saints of Almighty.

ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1198-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, I have obtained the supreme status and knowing that Almighty is all-pervading I have acknowledge Him as the real of me. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੰਤੁ , ਮਿਲੈ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਦੂਰਿ ॥ (1198-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Meeting the Saint and the True Guru, I have found peace and tranquility; sins and painful mistakes are totally erased and taken away.

ਆਤਮ ਜੋਤਿ ਭਈ ਪਰਫੂਲਿਤ ;
ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦੇਖਿਆ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ (1198-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The ultimate knowledge of truth embellished and Almighty (Niranjan – beyond Maya) is seen near. ||1||

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1198-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I have found the True Congregation (Sat Sangat) and by reciting Almighty's Name, I have acknowledge Him as all-prevading everywhere.

ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਨਾਏ ਧੂਰਿ ॥੨॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (1198-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The fruit of cleansing bath at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage can be obtained by bathing in the dust of the feet of those who participates in the True Congregation. ||2||

ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਕਾਰ , ਮਲੀਨ ਮਤਿ ਹੋਛੀ ;
ਹਿਰਦਾ ਕੁਸੁਧੁ ਲਾਗਾ , ਮੋਹ ਕੂਰੁ ॥ (1198-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Evil-minded and corrupt, filthy-minded and shallow, with impure heart, attached to the false enticement.

ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਉ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਝੂਰਿ ॥੩॥ (1198-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Without good deeds (karma), how can one find the True Congregation (Sat Sangat)? Means True Congregation is never found without good deeds and the mind continuously regrets by engrossing in the ego and attachment. ||3|| Guru Ji demonstrates the way to pray in following line;

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀ ;
ਮਾਗਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਗ ਧੂਰਿ ॥ (1198-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Treasure of Mercy, please be kind and show Your Mercy; I beg for the dust of the feet of the Sat Sangat.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਜਨੁ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਮੁ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥੧॥ (1198-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, meeting with the Saints, Almighty is attained. Almighty's humble servant obtains the Presence of Almighty. ||4||1||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1198-14)

Saarang, Fourth Mahl:

ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕਉ ; ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ (1198-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice to the Feet of the Master of the Universe.

ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ , ਜਾਈ ਤਰਣਾ ;
ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1198-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I cannot swim across the terrifying worldly ocean of materials, however by reciting Almighty's Name with mind and speech, I am carried across across. ||1||Pause||

ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ; ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ (1198-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The faith in Almighty has came to my heart and developing superior love (selfless love) for Almighty is contemplated as the way to serve Him.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ;
ਸਰਬ ਕਲਾ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥੧॥ (1198-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Night and day, I chant Almighty's Name within my heart who is the creator of all virtues and my heart is focused on Him. ||1||

ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਵਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੀ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1198-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty is beyond the grasp of mind and beyond the reach of sensors, all-pervading everywhere, in all minds and bodies; He is Infinite and Invisible.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ;
ਹਿਰਦੈ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੀ ॥੨॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (1198-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When the Guru becomes merciful, then the Almighty who is beyond comprehension is seen within the heart. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਸਰਬ ਧਰਣੀਧਰ ; (ਧਰਣੀ-ਧਰ ਬੋਲੋ)
ਸਾਕਤ ਕਉ ਦੂਰਿ ਭਇਆ , ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1198-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty who is sole support of all and who is the life form exist within the entire creation but to the devotees of Maya (saakat), He seems far away therefore they are egoistic.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ , ਨ ਕਬਹੂ ਬੂਝਹਿ ; ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੩॥ (1198-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

His burning desire for worldly possessions is never quenched, and he loses the game of life in the gamble. ||3||

ਊਠਤ ਬੈਠਤ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ;
ਗੁਰਿ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ (1198-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Standing up and sitting down, the mortal sings the Glorious Praises of Almighty, when the Guru bestows even a tiny bit of His Grace.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਭਈ ਹੈ ;
ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੪॥੨॥ (1198-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those who are blessed by His Glance of Grace, He saves and protects their honor. ||4||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199-1)

Saarang, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ (1199-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with Your Ambrosial Name which is the form of life (Har) and the perisher of sins (Har).

ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Upon those Gurmukhs unto whom You are pleased their task are well taken care means that they achieve the destination of life by uniting with Almighty. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨ ਦੀਨ ਭਏ ਗੁਰ ਆਗੈ ; ਤਿਨ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1199-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those humble beings who become meek before the Guru, their pains are perished.

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ (1199-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The ones who are enlightened by Guru's Hymn (Gurbani) remains in consistently in meditation by experiencing the Guru's presence night and day. ||1||

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ;
ਰਸੁ ਗਾਵਹਿ ਰਸੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ (1199-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Their hearts are filled with the nectar of Almighty's Name; they continue to singthe praises of Almighty's Name with their mouth and contemplate within their heart.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ;
ਓਇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ (1199–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, those who have realize the nectar of Almighty' Name they obtain the door of salvation which means they are enlightened by knowledge. ||2||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਚਲੁ , ਅਚਲਾ ਮਤਿ ; (ਅਚੱਲ, ਅਚੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਦ੍ਰਿੜਤਾ , ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ (1199–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The True Guru is the universal savior (Purakh), permenant (Achal) and his wisdom is beyond influence; His faith in Almighty's Name is firm and His support is only the Almighty's Name.

ਤਿਸੁ ਆਗੈ , ਜੀਉ ਦੇਵਉ ਅਪੁਨਾ ;
ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ (1199–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I offer my soul to Him; I am a sacrifice to my True Guru. ||3||

ਮਨਮੁਖ ਭ੍ਰਮਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੇ ; ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਗੁਬਾਰੇ ॥ (1199–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are trapped in illusions which attached them to doubt and they remain in the darkness of ignorance.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ; ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥੪॥ (1199–7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Giver of Almighty's Name is not visible to them therefore they are trapped in between the two dimensions (life and death). ||4||

ਸਰਬੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਸੁਆਮੀ ; ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਲ ਧਾਰੇ ॥ (1199–7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty is All-Capable Master who is permeating and pervading each and every heart; solely He alone is pervading within all as the source energy and life..

ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ , ਦਾਸੁ ਕਹਤ ਹੈ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥੫॥੩॥ (1199–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak humbly says that He is the slave of His slaves and prays that may Almighty showers His blessing and ferries Him across this worldly ocean. ||5||3||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199–8)

Saarang, Fourth Mahl:

ਗੋਬਿਦ ਕੀ ; ਐਸੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1199–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

One should selflessly serve Almighty in this manner, which manner? Guru Ji says;.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ , ਸੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Whatever He does, accept that as true and through a Guru, remain focused on Almighty's Name. ||1||Pause||

ਗੋਬਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ , ਅਤਿ ਮੀਠੀ ;
ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1199–10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The ones who are obsessed in Almighty's (Master of the Universe) love, the forgets everything else means they remain focused in Almighty's Name and worldly materials are meaning less for them.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1199–10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They remain in bliss day and night and day, whose mind agrees with the union with Almighty means the ones who realize that the ultimate goal is unite with Almighty. ||1||

ਜਬ ਗੁਣ ਗਾਇ , ਤਬ ਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ;
ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1199–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When one sings the praises of Almighty's virtues only then mind is satisfied and peace comes along to reside within the mind.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਲ ਭਏ ਤਬ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੨॥ (1199–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When the Guru comes into the house of blessings (Kirpa + Aal=Blessing+House) only then Almighty's Name is obtained and mind is attached to Almighty's feet. ||2||

ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ;
ਗਿਆਨਿ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (ਤੱਤਿ ਬੋਲੋ) (1199–12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The intellect is enlightened by concentrating on Almighty and through knowledge consistent focus is narrowed down to the principal form (Almighty) within the entire creation despite of the variances.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥੩॥ (1199-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Almighty's existence described as light (form of life) radiates forth within the heart, the mind unconditionally agrees to the Almighty's existence and naturally the mind (made of thought) dissolves into the Almighty's meditation. ||3||

ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ , ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਣਾਇ ॥ (1199-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

One whose heart is filled with falsehood, continues to act in falsehood, even while he teaches and preaches about Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ; ਤੁਹ ਕੂਟੈ ਦੁਖ ਖਾਇ ॥੪॥ (1199-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Within his/her mind the darkness of greed prevails which causes the life to suffer in pain just like one thrashes the wheat to obtain wheat. Similarly, one gathers worldly possessions by striving in various manners but upon obtaining the Maya one still suffers in pain. ||4||

ਜਬ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ; (ਸੁ-ਪ੍ਰਸੰਨ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚਾ ਲਾਇ ॥ (1199-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When my Almighty is totally pleased and through a Guru He developed His love within me.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੫॥੪॥ (1199-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says I have obtained Almighty's Name and by reciting the Name I have I have obtained all happiness. ||5||4||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1199-15)

Saarang, Fourth Mahl:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਮਾਨੀ ॥ (1199-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

My mind agrees that there is no difference between Almighty and His Name.

ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਖਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1199-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The True Guru has implanted love for Almighty's Name within my heart, therefore the mind now loves to recite Almighty's Name and listen to discourses related to Almighty. ||1||Pause||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ , ਹੋਵਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ;
ਜਨ ਦੇਵਹੁ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1199-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please be merciful to Your meek and humble servant; please bless Your humble to listen to Your discourse which is beyond spoken words.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨੀ ॥੧॥ (1199-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Meeting with the humble Saints, I have found the taste of Almighty's Name and Almighty's meditation seems so sweet (pleasing) to my mind and body. ||1||

ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ੍ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਨੀ ॥ (1199-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The ones who adopted the Guru's wisdom and recognized the greatness of Almighty's Name, they became ascetic and immersed in Almighty's love.

ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭ ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਨੀ ॥੨॥ (1199-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When the being (Purakh) unites with Almighty (Purakhae) only then the happiness is obtained and the cycle of reincarnation is ended. ||2||

ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ; ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨੀ ॥ (1199-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Such is my love with Almighty that I see Him within the entire creation and with my tongue I recite His Name.

ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥ (1200-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

With my ears, I listen to His praises day and night; my heart is filled with His praises as He is the life form and the perisher of sins. ||3||

ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ;
ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ (1200-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

When the Guru allowed the five vices (lust, anger, greed, attachment & ego) to come under my control, then I attained the concentration in Almighty who is the form of 'Turia'. ('Turia' is the state of union with Almighty)

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥ (1200-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty has showered His Mercy on servant Nanak; and Guru Nanak says, by reciting Almighty's Nae He blends into Almighty. he merges in Almighty. ||4||5||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1200-3)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਪੜ੍ਹੁ ਸਾਰੁ ॥ (1200-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, recite Almighty's Name, this the most appropriate education.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ;
ਹੋਰੁ ਨਿਹਫਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Name, nothing remains permenant and the extent of this universe is fruitless which means without Almighty's Name there is nothing real within the entire creation. ||1||Pause||

ਕਿਆ ਲੀਜੈ , ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ; ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ (1200-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

What is there to accept, and what is there to reject, O madman? Whatever is seen shall turn to dust.

ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ , ਤੁਮ੍ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ;
ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ (1200-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

That desires which you believe to be your own, you must abandon it and leave it behind; you shall only carry the load of sins resulting from the deeds that you commit for the fulfillment of the desires, although the physical form is abandon along with the worldly possessions. ||1||

ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ;
ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੁ ॥ (1200-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Moment by moment, instant by instant, means by every breath your life is running out; the fool cannot understand this.

ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ , ਜਿ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ;
ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥੨॥ (1200-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He does things which will not go along with him in the end; this is the typical lifestyle of a devotee of Maya. ||2||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ , ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ; ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1200-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

So join together with the humble Saints, O madman, and you shall obtain knowledge which is the Gate of Salvation.

ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ , ਸੁਖੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥੩॥ (1200-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Without the Sat Sangat, the True Congregation, no one finds any peace. Go and ask the Vedas and its scholars to confirm the fact. ||3||

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾਲੈ ; ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ (1200-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

All the head kings and the kings shall depart; they must leave this false expanse of this illusionary world.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ;
ਜਿਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥ (1200-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Saints remains focused on Almighty consistently as their sole support is only Almighty's Name. ||4||6||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੩ , ਦੁਪਦਾ (1200-10)

Saarang, Fourth Mahl, Third House, Du-Padas:

Prologue: When the Guruship was bestowed upon Guru Arjan Dev Ji by Guru Ram Das Ji, Baba Prithi Chand (Guru Arjan Dev Ji's Eldest Brother) burned with rage and said that he will claim the Guruship through any means including persuing through a court case. Guru Ram Das Ji then uttered the following Shabad as an advice to Baba Prithi Chand.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1200-10)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਕਾਹੇ ਪੂਤ ; ਝਗਰਤਹਉ ਸੰਗਿ ਬਾਪ ॥ (ਝਗਰਤ-ਹਉ ਬੋਲੋ) (1200-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O son (Baba Prithi Chand), why do you argue with your father (Guru Ram Das Ji)?

ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ , ਬਡੀਰੇ ਤੁਮਹਉ ; (ਤੁਮ-ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ , ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

It is a sin to argue with the one who fathered you and raised you. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤਹਉ ; (ਕਰਤ-ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥ (1200-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

That wealth, which you are so proud of - that wealth does not belong to anyone nor it has ever became the property of anyone permenantly.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ;
ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥ (1200-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

In an instant, you shall have to leave behind the pleasures of evil desires; you shall be left to regret and repent. ||1||

ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ ਸੁਆਮੀ ; ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥ (1200-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name who protected you in the mother womb as He is the sole Master.

ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ ;
ਜਉ ਸੁਨਹੁ , ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥੧॥੭॥ (1200-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Ji says, Dear Son, I have uttered the sermons to you acknowledging you as the Almighty's Being; if you listen to it, you shall be rid of your jealously. ||2||1||7||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਪੜਤਾਲ (1200-15)

Saarang, Fourth Mahl, Fifth House, Du-Padas, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1200-15)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਜਪਿ ਮਨ , ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ;
ਮਨ ਮੋਹਨ ਸਿਉ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ , ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1200-16,ਸਾਰੰਗ,ਮਃ 4)

O my mind, meditate on the Almighty who is the Master of the World, the Creator of the Universe, the Life of the World, the Enticer of the mind; fall in love with Him. I embrace His sanctuary with my mind, body and speech, all day and all night. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ , ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ;
ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ , ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ , ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥ (1200-17,ਸਾਰੰਗ,ਮਃ 4)

Countless are Your praises contemplated with the mind and uttered through speech and the praises of Your Virtues are sang by countless; among the countless are Rishi Suk Dev, Naarad Muni and the deities like Brahma, Vishnu, Shiva who sings Your Praises however still Your virtues remains countless.

ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ , ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ , ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ , ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ (1200-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You are endless in the three dimension of time (past, present & future); only You Yourself know Your Own Ways. ||1||

ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ , ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬਸਤੇ ;
ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ , ਹਰਿ ਭਗਾਤ ॥ (1200-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those who are near to Almighty through their mind, body and speech; these are Your servants, saints and devotees.

ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ , ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ;
ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ , ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥੨॥੧॥੮॥ (1200-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, the saints that serves You as servants merge with You, Guru Nanak says, like water merging with water. ||2||1||8||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-1)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ , ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ , ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ;
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਾ , ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1201-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Almighty the life form of all the Beings (NarHare), the Master who appeared in NarSing form (to save Bhagat Prahlad), the Deity of all the Deities, the Master of Maya (Sri), Praiseful (Ram), the omnipresent (Ram), my beloved (Pritam) my mind chanted Your Name.. ||1||Pause||

ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ , ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ , ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ;
ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ , ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋਰਾ ॥ (1201-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

In the body where the Praises of Your virtues are sung with focused mind, body and speech, the supreme shabad is heard consistently in the Dasam Duar as their fortune on their forehead is written as great destiny.

ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ , ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ , ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ;
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ;
ਤਿਨ੍ ਜਨ ਕੇ , ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ (1201-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

All the sins of that humble being are taken away, all the pains are taken away, all diseases (birth & death) are taken away; Almighty Himself beaten and drived away the five thieves - sexual desire, anger, greed, attachment and egotistical. ||1||

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ , ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ;
ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ , ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੂ ;
ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ॥ (1201-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Chant Almighty's Name, O Holy Saints of Almighty; meditate on Master of the Universe, O Holy people of Almighty, they remember Almighty through their thoughts, word and deed. Worship and adore Almighty, O Holy people of Almighty.

ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ , ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ; ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥ (1201-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Chant the Name of Almighty, chant the Name of Almighty, it shall rid you of all your sins.

**ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ , ਜਪਿ ਜਗਦੀਸੁੋਰਾ ॥** (1201-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They (Saints) continually and continuously remain awake and aware in the state of enlightment and obtain the bliss forever by reciting the name of the Master of the Universe.

**ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ , ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ , ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ , ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੋਰਾ ॥੨॥੨॥੯॥** (1201-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Dear Almighty, Your devotees obtain the fruits of their minds' desires; they obtain all the fruits and rewards, and the four great gifts – Religious Faith (Dharam), Wealth (Arth), Fulfillment of Wishes (Kam) and Salvation (Mokhs). ||2||2||9||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-9)

Saarang, Fourth Mahl:

**ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ , ਮਧੁਸੂਦਨੋ ; ਹਰਿ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗੋ , ਪਰਮੇਸਰੋ ;
ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੋ , ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥** (1201-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, recite the Almighty's Name, the destroyer of demon Madh, Master of Wealth, the Source of Nectar, the Supreme Lord, the True Transcendent Being, God, the Inner-knower, the Searcher of hearts.

**ਸਭ ਦੂਖਨ ਕੋ ਹੰਤਾ , ਸਭ ਸੂਖਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਨ ਗਾਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1201-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He is the Destroyer of all suffering, the Giver of all peace; sing the Praises of my Beloved Almighty. ||1||Pause||

**ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ , ਘਟਿ ਬਸਤਾ , ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲੇ , ਹਰਿ ਬਸਤਾ ;
ਹਰਿ ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰਿ ਬਸਤਾ , ਮੈ ਹਰਿ ਦੇਖਨ ਕੋ , ਚਾਉ ॥** (1201-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty dwells in the home of each and every heart in the past, present and future. Almighty dwells in the water, and Almighty dwells on the land. Almighty dwells in the spaces and interspaces. I have such a great longing to see Almighty.

ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋ , ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋ , ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ;
ਮੋਹਿ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਲਾਵੈ ॥ (1201-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

If only some Saint, some humble Saint of Almighty, my Holy Beloved, would come, to show me the way.

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ; ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਪਾਉ ॥੧॥ (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ) (1201-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I would wash and massage the feet of that humble being. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ , ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਤੇ ਮਿਲਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥ (1201-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty's humble servant meets Almighty, through his faith in Almighty and through a Guru.

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਨੰਦ ਭਏ ; ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥ (1201-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

My mind and body obtained bliss because I have seen my Sovereign King (Almighty).

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ , ਹਰਿ ਕੀ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ;
ਜਗਦੀਸੁਰ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥ (1201-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Humbly as a servant Guru Nanak says, my mind has been blessed with Grace, blessed with Almighty's Grace, blessed with the Grace of the Universal Master means that the body and mind is enticed with Almighty.

ਮੈ ਅਨਦਿਨੋ , ਸਦ ਸਦ ਸਦਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥੩॥੧੦॥ (1201-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

I chant Almighty's Name with my mind body and speech, night and day, forever, forever and ever. ||2||3||10||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1201-15)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਨਿਰਭਉ ॥ (1201-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on the Fearless Master,

ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਸਦਾ ਸਤਿ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

who is True, True, Forever True.

ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He is free of enimity, deathless form,

ਆਜੂਨੀ ; ਸੰਭਉ ॥ (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

beyond birth, Self-existent.

**ਮੇਰੇ ਮਨ , ਅਨਦਿਨੁੋ ਧਿਆਇ ;
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1201-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate night and day on the Formless, Self-sustaining Lord. ||1||Pause||

**ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ , ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ , ਸਿਧ ਜਤੀ ਜੋਗੀ ;
ਤਟ ਤੀਰਥ ਪਰਭਵਨ ਕਰਤ , ਰਹਤ ਨਿਰਾਹਾਰੀ ॥** (1201-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

In order to obtain the sight of the Almighty through mind and body the three hundred thirty million deities, and millions of Siddhas, celibates and Yogis make their pilgrimages to sacred shrines and rivers, and go on fasts.

**ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਪਈ ;
ਜਿਨ੍ ਕਉ ਕਿਰਪਾਲ ਹੋਵਤੁ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥** (1201-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The service of the humble person is accepted, unto whom the Sustainer of Universal Garden (Banvari) shows His Mercy. ||1||

**ਹਰਿ ਕੇ ਹੋ ਸੰਤ ਭਲੇ , ਤੇ ਊਤਮ ਭਗਤ ਭਲੇ ;
ਜੋ ਭਾਵਤ ਹਰਿ ਰਾਮ ਮੁਰਾਰੀ ॥** (1201-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They alone are the good Saints of Almighty, the best and most exalted devotees, who are pleasing to the Almighty.

**ਜਿਨ੍ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ੍ ਕੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥੪॥੧੧॥** (1201-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those who have my Master on their side, Guru Nanak says, Almighty saves their honor. ||2||4||11||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੜਤਾਲ ॥ (1202-1)

Saarang, Fourth Mahl, Partaal:

ਜਪਿ ਮਨ ਗੋਵਿੰਦੁ , ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ , ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭੋ ; ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬੋਲਿ , ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on Master of the Universe, the Master who is the treasure of virtues and He is the rightful owner of the entire universe; O my Mind, chant Almighty's Name who is the life form (Har) and the destroyer of sins (Har) as He is Imperishable and Primal. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਸੋ ਪੀਐ , ਜਿਸੁ ਰਾਮੁ ਪਿਆਸੀ ॥ (1202-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the Ambrosial Nectar which is the life within the entire creation and only the one unto whom Almighty Himself offers to drink, drinks such nectar also the the one whose intellect is in thirst of Almighty's Name nectar.

ਹਰਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ , ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲੈ , ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਸੋ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਚਖਾਸੀ ॥੧॥ (1202-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Merciful Lord Himself bestows His Mercy, and He leads the mortal to meet with the True Guru. That humble being tastes the Ambrosial Almighty's Name. ||1||

ਜੋ ਜਨ ਸੇਵਹਿ , ਸਦ ਸਦਾ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਸੀ ॥ (1202-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those who serve my Almighty, forever and ever - all their pain, illusion and fear are taken away.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ; ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲਿ ਪੀਐ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੨॥੫॥੧੨॥ (1202-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Servant Nanak chants the Naam, the Name of Almighty, and so he lives, like the Charik (Pied cuckoo cuculus melanoleucos), which is satisfied only by drinking the early drop of rain water. ||2||5||12||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1202-6)

Saarang, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਸਿਰੀ ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O my mind, meditate on the Almighty who is Master of Maya (Sri).

ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He (Almighty) is , All-pervading (omnipresent).

ਸਤਿ ਸਤਿ ; ਰਾਮੁ ॥ (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He (Almighty) is True before the beginning and through all the ages.

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ , ਸਦ ਰਾਮ ਰਾਮੁ ;
ਰਾਮੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ , ਸਰਬਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸਰਬੱਗੇ ਬੋਲੋ) (1202-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Brother, chant Almighty's Name with your mind and speech at all times, forever. He is All-pervading everywhere. ||1||Pause||

ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ , ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ;
ਰਾਮੁ ਆਪੇ ਆਪਿ , ਆਪਿ ਸਭਤੁ ਜਗੇ ॥ (ਸੱਭਤੁ , ਜੱਗੇ ਬੋਲੋ) (1202-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is Himself the Creator of all. Almighty Himself is Himself pervading the whole world.

ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ , ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਰਾਮ , ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਸੋ ਜਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥੧॥ (1202-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

That person, upon whom my Sovereign King bestows His Mercy - that person is focused in the concentration of Almighty's Name through mind, body and speech.. ||1||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀ ਉਪਮਾ ਦੇਖਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ;
ਜੋ ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੈ , ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਅਗੇ ॥ (1202-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Dear Saints of Almighty, behold the Glory of Almighty's Name; He comes forward to preserve the honour of His humble devotees in this Dark Age of Kal Yug.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਅੰਗੁ ਕੀਆ ਮੇਰੈ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਦੁਸਮਨ ਦੂਖ ਗਏ ਸਭਿ ਭਗੇ ॥੨॥੬॥੧੩॥ (ਭੱਗੇ ਬੋਲੋ) (1202-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, whoevers side is taken by my Sovereign King; his enemies and attackers have all run away. ||2||6||13||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1202-11)

Saarang, Fifth Mahl, Chau-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1202-11)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਸਤਿਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਕਉ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1202-12)

I am a sacrifice to Almighty's form (True Guru) who is exist in all the three time dimensions and the power (energy) within the living creation.

ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਜਲ ਕੀ ;
ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਕਦਿ ਪਾਂਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My inner being is filled with a great thirst, like that of the song-bird for the early rain-drop (swanti-bund); when would I obtain His Fruitful Sight (Darshan)? ||1||Pause||

ਅਨਾਥਾ ਕੋ ਨਾਥੁ , ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1202-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, the Sustainer (Cherisher) of all; His Name is beloved by His devotees.

ਜਾ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਤਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਅਸਰਾਉ ॥੧॥ (1202-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That mortal, whom no one can protect, You bless him with Your Support, Dear Almighty. ||1||

ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ , ਨਗਤਿਆ ਗਤਿ ; (ਨਿ-ਧਰਿਆ, ਨ-ਗਤਿਆ ਬੋਲੋ)
ਨਿਥਾਵਿਆ ਤੂ ਥਾਉ ॥ (ਨਿ-ਥਾਵਿਆ ਬੋਲੋ) (1202-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Support of the unsupported, Salvation of the roamers, Home of the homeless.

ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਂਉ , ਤਹਾਂ ਤੂ ਸੰਗੇ ;
ਤੇਰੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ (1202-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever I go in all the ten directions, You are there with me. The only thing I do is to sing Your Praises. ||2||

ਏਕਸੁ ਤੇ ਲਾਖ , ਲਾਖ ਤੇ ਏਕਾ ;
ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ (1202-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From Your Oneness, You become tens of thousands, and from tens of thousands, You become One. I cannot describe Your state and extent.

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ , ਤੇਰੀ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ;
ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਉ ॥੩॥ (1202-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are Infinite and Your value cannot be appraised. Everything I see is Your play. ||3||

ਸਾਧਨ ਕਾ ਸੰਗੁ , ਸਾਧ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ;
ਹਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ , ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1202-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I stay in company of the true congregation, I discuss with the Sadhu (the ones who have over-powered their mind); please let my concentration to focus in You through the congregation of truth.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੪॥੧॥ (1202-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak say humbly, I have found Almighty through the Guru's Teachings; please bless me with Your Sight (Darshan); Dear Almighty, my mind yearns for it. ||4||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1202-18)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥ (1202-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty, the life form of the entire universe and the knower of hearts.

ਕਰਤ ਬੁਰਾਈ , ਮਾਨੁਖ ਤੇ , ਛਪਾਈ ;
ਸਾਖੀ , ਭੂਤ ਪਵਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1202-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal does evil deeds, and hides from others, but like the air, Almighty is present everywhere in all the three dimension of time. ||1||Pause||

ਬੈਸਨੌ ਨਾਮੁ , ਕਰਤ ਖਟ ਕਰਮਾ ; ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਜੂਠਾਨ ॥ (1202-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You call yourself a devotee of Vishnu and you practice the six rituals, but your inner being is polluted with greed.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਤੇ ; ਡੂਬੇ ਸਭ ਅਗਿਆਨ ॥੧॥ (1202-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who slander the Society of the Saints, shall all be drowned in their ignorance. ||1||

ਕਰਹਿ ਸੋਮਪਾਕੁ , ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬਾ ;
ਅੰਤਰਿ ਝੂਠ ਗੁਮਾਨ ॥ (1203-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal eats the food which he has carefully prepared, and then steals the wealth of others; his/her inner being is filled with falsehood and pride.

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹਿ ;
ਬਿਆਪੇ ਮਨ ਕੈ ਮਾਨ ॥੨॥ (1203-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He knows nothing of the methods described in religious literature (Vedas, Shaastras, etc); his mind is gripped by pride. ||2||

ਸੰਧਿਆ ਕਾਲ , ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਵਰਤਾ ;
ਜਿਉ ਸਫਰੀ , ਦੰਫਾਨ ॥ (1203-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He says his evening prayers, and observes all the fasts, but this is all just a show in hypocrisy.

ਪ੍ਰਭੂ ਭੁਲਾਏ ਊਝੜਿ ਪਾਏ ; ਨਿਹਫਲ , ਸਭਿ ਕਰਮਾਨ ॥੩॥ (1203-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty made him stray from the path, and sent him into the wilderness. All his actions are useless. ||3||

ਸੋ ਗਿਆਨੀ , ਸੋ ਬੈਸਨੌ ਪੜ੍ਹਿਆ ;
ਜਿਸੁ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਗਵਾਨ ॥ (1203-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He/She alone is a scholar, and he/she alone is an educated devotee of Vishnu, whom Almighty blesses with His Grace.

ਉਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ;
ਉਧਰਿਆ ਸਗਲ ਬਿਸ੍ਵਾਨ ॥੪॥ (ਬਿਸੁਆਨ ਬੋਲੋ) (1203-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Serving the True Guru, one obtains the supreme status and saves the whole world. ||4||

ਕਿਆ ਹਮ ਕਥਹ , ਕਿਛੁ ਕਥਿ ਨਹੀ ਜਾਣਹ ;
ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੋੁਲਾਨ ॥ (1203-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What can I say? I don't know how to describe, as Almighty wills, so he make me speak.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਇਕ ਮਾਂਗਉ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਇਓ ਸਰਾਨ ॥੫॥੨॥ (1203-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I ask only for the dust of the feet of the Saadh Sangat, the Company of the Holy; Servant Nanak seeks their Sanctuary. ||5||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਰੋ ; ਨਾਚਨੋ ਰਹੋ ॥ (1203-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now, my dancing in the reincarnation cycle is over.

ਲਾਲੁ ਰਗੀਲਾ ਸਹਜੇ ਪਾਇਓ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨਿ ਲਹੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have obtained my Beloved through the enlightment blessed by the True Guru through His Word (Gurbani). ||1||Pause||

ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ , ਜੈਸੇ ਸੰਗਿ ਸਹੇਰੀ ;
ਪ੍ਰਿਆ ਬਚਨ , ਉਪਹਾਸ ਕਹੋ ॥ (1203-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When a newly married woman comes back for the first time after getting marries to her parent’s house, she describes her husband’s family to her friends and they laugh together;

ਜਉ ਸੁਰਿਜਨੁ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ;
ਤਬ ਮੁਖੁ ਕਾਜਿ ਲਜੋ ॥੧॥ (1203-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

but when the rememberance of her husband comes to her heart, she covers her face as she cannot describe the bliss of the union that she felt with her husband. In the similar manner Guru Ji describes the bliss attained by a devotee in Almighty’s union and he/she has no words to decscribe the bliss of all the afforts and thereafter the union with Almighty therefore he/she runs out of word and remain silent. ||1|| **ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ; ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ॥ (ਅੰਗ ੩੩੪)**

ਜਿਉ ਕਨਿਕੋ ਕੋਠਾਰੀ ਚੜਿਓ ; ਕਬਰੋ ਹੋਤ ਫਿਰੋ ॥ (1203-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Due to the filth in the solid gold, the gold is melted in the crucible with burning fire down below; the melted gold flows freely everywhere without knowing its destination.

ਜਬ ਤੇ ਸੁਧ ਭਏ ਹੈ ਬਾਰਹਿ ; ਤਬ ਤੇ ਥਾਨ ਥਿਰੋ ॥੨॥ (1203-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But when the filth is removed from the liquid gold, only then it is known as pure gold and it shapped properly only then it remains stationary. ||2|| In the similar manner a human form of unrefined gold filled with the filth of thoughts is place in pot of true congregation and place under the fire of Almighty's Name only then the filth surfaces and is removed with Guru's Hymn (wisdom) and shapes to Almighty's form.

ਜਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਤਊ ਲਉ ਬਜਿਓ ; ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਪਲੋ ॥ (1203-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As long as the days and nights and the gong player is present, the gong is striked every 48 minutes (Murat), 24 minutes (Gheri) and 22.5 seconds (Pal).

ਬਜਾਵਨਹਾਰੋ ਊਠਿ ਸਿਧਾਰਿਓ ;
ਤਬ ਫਿਰਿ , ਬਾਜੁ ਨ ਭਇਓ ॥੩॥ (1203-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But when the gong player gets up and leaves, the gong is not sounded again. ||3|| In the similar manner, until the pious and sinful deeds exists and the life-forces as the gong is present until then the physical body gong resounds means that the physical body wishes for worldly materials. When the ignorance (gong player) perishes then the gong does not resound means when the desires which are inspired by the deeds are removed with enlightment then the being merges with Almighty.

ਜੈਸੇ ਕੁੰਭ ਉਦਕ ਪੂਰਿ ਆਨਿਓ ; ਤਬ ਓਹੁ ਭਿੰਨ ਦ੍ਰਿਸਟੋ ॥ (1203-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When the pitcher is filled with water, the water contained within the pot seems to be different from its source (well, lake, river, ocean).

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕੁੰਭੁ ਜਲੈ ਮਹਿ ਡਾਰਿਓ ;
ਅੰਭੈ ਅੰਭ ਮਿਲੋ ॥੪॥੩॥ (1203-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, when the pitcher is emptied out, the water mingles again with its source then the water blends into the water. ||4||3|| In the similar manner, when the pitcher of this physical body filled with the water of Antahkaran (mind, intellect, memory and self) is separated from the Almighty ocean seems to be different but when the water of Antahkaran attains oneness through Guru's teaching the Antahkaran desolves in Almighty and blends as one.

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਪੂਛੇ ; ਕਿਆ ਕਹਾ ॥ (1203-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Being, now during your death what will you say when the messenger ask pertaining your achievements in this world related to the next world?

ਲੈਨੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਨੀਕੋ ;
ਬਾਵਰ ਬਿਖੁ ਸਿਉ ਗਹਿ ਰਹਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One supposed to have gathered the sublime essence of the Ambrosial Naam, the Name of Almighty, but instead, the fool was busy accumulating the poison of Maya and fulfilling evil desires. ||1||Pause||

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਚਿਰੰਕਾਲ ਪਾਇਓ ; (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)
ਜਾਤਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲਹਾ ॥ (ਬਦਲ-ਹਾ ਬੋਲੋ) (1203-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This human life, so difficult to obtain, was finally obtained after such a long time. He is losing it in exchange for a shell means the human life is wasted running after Maya.

ਕਾਥੂਰੀ ਕੋ , ਗਾਹਕੁ ਆਇਓ ;
ਲਾਦਿਓ ਕਾਲਰ , ਬਿਰਖ ਜਿਵਹਾ ॥੧॥ (ਜਿ-ਵਹਾ ਬੋਲੋ) (1203-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Just like a master send his servant with cash to buy musk, but instead, the servant loaded dust and thistle grass. ||1|| Similarly, the Master Almighty send us to this world with the capital of breath to purchase the musk of meditation but intead we spend all our lifetime breaths on Maya and fulfilling our evil desires.

ਆਇਓ ਲਾਭੁ ਲਾਭਨ ਕੈ ਤਾਈ ;
ਮੋਹਨਿ ਠਾਗਉਰੀ ਸਿਉ ਉਲਝਿ ਪਹਾ ॥ (1203-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One comes in search of profits, but he is entangled in the enticing illusion of Maya.

ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ ਲਾਲੁ ਖੋਈ ਹੈ ;
ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਅਉਸਰੁ ਕਦਿ ਲਹਾ ॥੨॥ (1203-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One loses the jewel of Almighty's Name, in exchange for mere glass of Maya. When will ever this blessed opportunity again be obtained? ||2||

ਸਗਲ ਪਰਾਧ , ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ;
ਠਾਕੁਰੁ ਛੋਡਹ , ਦਾਸਿ ਭਜਹਾ ॥ (1203-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One is full of sins, and has not even one redeeming virtue. Forsaking his/her Master, he/she is involved with Maya, which is the Almighty's slave. It is silly to abandon the Master for the slave.

ਆਈ ਮਸਟਿ , ਜੜਵਤ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਜਿਉ ਤਸਕਰੁ , ਦਰਿ ਸਾਂਨ੍ਹਿਹਾ ॥੩॥ (1203-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And when the final silence comes, like inanimate matter, he is caught like a thief at the door and beaten up badly. ||3|| Means, when the death comes the physical body and all it is related matters comes to a complete stop in an instant then the soul is grabbed by the messenger of death as a thief caught red-handed.

ਆਨ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ; ਹਰਿ ਦਾਸਾ ਸਰਣੀ ਪਰਿ ਰਹਾ ॥ (1203-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Therefore, I cannot see any other way out. I seek the Sanctuary of Almighty's slaves.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਬ ਹੀ ਮਨ ਛੁਟੀਐ ;
ਜਉ ਸਗਲੇ ਅਉਗਨ ਮੇਟਿ ਧਰਹਾ ॥੪॥੪॥ (1203-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, the mortal is emancipated, only when all his demerits and faults are erased and eradicated. ||4||4||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1203-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਧੀਰਿ ਰਹੀ ; ਪ੍ਰਿਅ ਬਹੁਤੁ ਬਿਰਾਗਿਓ ॥ (1203-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, my fortitude is gone. I am in love with my Almighty Husband.

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਆਨੂਪ ਰੰਗ ਰੇ ;
ਤਿਨ੍ ਸਿਉ ਰੁਚੈ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1203-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

There are so many kinds of incomparable pleasures, but I am not interested in any of them. ||1||Pause||

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰਉ ;
ਨੀਂਦ ਪਲਕ ਨਹੀ , ਜਾਗਿਓ ॥ (1203-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Night and day, I utter, "Pri-a, Pri-a - Beloved, Beloved" with my mouth. I cannot sleep, even for an instant; I remain awake and aware.

ਹਾਰ ਕਜਰ ਬਸਤ੍ਰ ਅਨਿਕ ਸੀਗਾਰ ਰੇ ;
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਸਭੈ ਬਿਖੁ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ (1203-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Necklaces, eye make-up, fancy clothes and decorations, without my Almighty Husband, these are all seem poison to me. ||1||

ਪੂਛਉ ਪੂਛਉ , ਦੀਨ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ;
ਕੋਊ ਕਹੈ , ਪ੍ਰਿਅ ਦੇਸਾਂਗਿਓ ॥ (1204-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I ask and ask, with humility, "Who can tell me which country my Husband Almighty lives in?"

ਹੀਂਉ ਦੇਂਉ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਉ ;
ਸੀਸੁ ਚਰਣ ਪਰਿ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥ (1204-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I would dedicate my heart to him, I offer my mind and body and everything; I place my head at his feet. ||2||

ਚਰਣ ਬੰਦਨਾ , ਅਮੋਲ ਦਾਸਰੋ ;
ਦੇਂਉ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ , ਅਰਦਾਗਿਓ ॥ (1204-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I bow at the feet of the voluntary slave of Almighty; I beg him to bless me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਨਿਮਖ ਦਰਸੁ ਪੇਖਾਗਿਓ ॥੩॥ (ਪੇਖਾ-ਗਿਓ ਬੋਲੋ) (1204-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Show Mercy to me, unite me with Almighty, and gaze upon His Sight (Darshan) every moment. ||3||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭਈ ਤਬ ਭੀਤਰਿ ਆਇਓ ;
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਸੀਤਲਾਗਿਓ ॥ (ਸੀਤ–ਲਾਗਿਓ ਬੋਲੋ) (1204-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When His sight is showered upon me, He comes to dwell within my being. Night and day, my mind is calm and peaceful.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਰਸਿ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ;
ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਬਾਜਿਓ ॥੪॥੫॥ (1204-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I sing the Songs of Joy; the Unstruck Word of the Shabad resounds within me. ||4||5||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਸਤਿ ਸਤਿ , ਸਤਿ ਹਰਿ ; ਸਤਿ ਸਤਿ , ਸਤਿ ਸਾਧਾ ॥ (1204-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, True, True True is Almighty, and True, True, True is His Holy Saint.

ਬਚਨੁ ਗੁਰੂ ਜੋ ਪੂਰੈ ਕਹਿਓ ;
ਮੈ ਛੀਕਿ ਗਾਂਠਰੀ ਬਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Word (Gurbani) which the Perfect Guru has spoken, I have tied to my robe. ||1||Pause||

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬਿਨਾਸੀ ; ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਬੇਨਾਧਾ ॥ (1204-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Night and day, and the stars in the sky shall vanish; the sun and the moon shall vanish.

ਗਿਰਿ ਬਸੁਧਾ ਜਲ ਪਵਨ ਜਾਇਗੋ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਅਟਲਾਧਾ ॥੧॥ (1204-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mountains, the earth, the water and the air shall pass away; only the Word of the Holy Saint shall remain. ||1||

ਅੰਡ ਬਿਨਾਸੀ , ਜੇਰ ਬਿਨਾਸੀ ; ਉਤਭੁਜ ਸੇਤ ਬਿਨਾਧਾ ॥ (1204-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those born of eggs (Andraj) shall pass away, and those born of the womb (Jeraj) shall pass away. Those born of the earth (Uthbhuj) and sweat (Setaj) shall pass away as well.

ਚਾਰਿ ਬਿਨਾਸੀ , ਖਟਹਿ ਬਿਨਾਸੀ ;
ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ , ਨਿਹਚਲਾਧਾ ॥੨॥ (ਨਿਹ–ਚਲਾਧਾ ਬੋਲੋ) (1204–7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The four Vedas shall pass away, and the six Shaastras shall pass away. Only the Word of the Holy Saint is eternal. ||2||

ਰਾਜ ਬਿਨਾਸੀ , ਤਾਮ ਬਿਨਾਸੀ ; ਸਾਤਕੁ ਭੀ ਬੇਨਾਧਾ ॥ (1204–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Rajo, the quality of energetic activity shall pass away. Tamo, the quality of lethargic darkness shall pass away. Sato, the quality of peaceful light shall pass away as well.

ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨ ਹੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ;
ਇਕਿ ਸਾਧ ਬਚਨ ਆਗਾਧਾ ॥੩॥ (1204–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All that is seen in physical shall pass away; only the Word of the Holy Saint is beyond destruction. ||3||

ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਹੀ ਆਪੇ ; ਸਭੁ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਧਾ ॥ (1204–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is Himself by Himself; all that is seen is His play.

ਪਾਇਓ ਨ ਜਾਈ ਕਹੀ ਭਾਂਤਿ ਰੇ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲਾਧਾ ॥੪॥੬॥ (1204–10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He cannot be found by any means. Guru Nanak says, meeting with the Guru, Almighty is found. ||4||6||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204–11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਬਾਸਿਬੋ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (1204–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru, Master of the Universe, dwells within my mind.

ਜਹਾਂ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਓ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ;
ਤਹਾਂ ਨਗਰ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever my Master is remembered in meditation, that village is filled with peace and bliss. ||1||Pause||

ਜਹਾਂ ਬੀਸਰੈ ਠਾਕੁਰੁ ਪਿਆਰੋ ; ਤਹਾਂ ਦੂਖ ਸਭ ਆਪਦ ॥ (1204-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever my Beloved Master is forgotten; all misery and misfortune is there.

ਜਹ ਗੁਨ ਗਾਇ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ;
ਤਹਾਂ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਦ ॥੧॥ (1204-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Where the Praises of my Almighty, the Embodiment of Bliss and Joy are sung; eternal peace and wealth are there. ||1||

ਜਹਾ ਸ੍ਰਵਨ , ਹਰਿ ਕਥਾ ਨ ਸੁਨੀਐ ;
ਤਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ , ਉਦਿਆਨਦ ॥ (ਉਦਿਆਨ-ਦ ਬੋਲੋ) (1204-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever they do not listen to the discourses of Almighty with their ears; the utterly desolate wilderness is there.

ਜਹਾਂ ਕੀਰਤਨੁ , ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਰਸੁ ;
ਤਹ ਸਘਨ ਬਾਸ ਫਲਾਂਨਦ ॥੨॥ (ਫਲਾਂ-ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Where the praises of Almighty are sung with love in the Saadh Sangat; there is fragrance of praises and fruit of bliss is obtained in abundance. ||2||

ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ , ਕੋਟਿ ਬਰਖ ਜੀਵੈ ;
ਸਗਲੀ ਅਉਧ ਬ੍ਰਿਥਾਨਦ ॥ (ਬ੍ਰਿਥਾ-ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without meditative remembrance on Almighty, one may live for millions of years, but his life would be totally useless.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ;
ਤਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜੀਵਾਨਦ ॥੩॥ (ਜੀਵਾ-ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But if he sings the praises of the Master of the Universe, for even a moment, then he shall live forever and ever. ||3||

ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਵਉ ;
ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ਕਿਰਪਾਨਦ ॥ (ਕਿਰਪਾ-ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O God, I seek Your Sanctuary, Your Sanctuary, Your Sanctuary; please mercifully bless me with the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਰਬ ਮੈ ;
ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਬਿਧਿ ਜਾਂਨਦ ॥੪॥੭॥ (ਜਾਂ–ਨਦ ਬੋਲੋ) (1204–16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty is All-pervading everywhere, amongst all; He knows the qualities and the condition of all. ||4||7||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1204–17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਰਾਮ ਭਰੋਸਉ ਪਾਏ ॥ (1204–17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now, I have obtained the faith in Almighty.

ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਕਰੁਣਾ ਨਿਧਿ ;
ਤੇ ਤੇ , ਭਵਹਿ ਤਰਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1204–17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who embraced the Sanctuary of the Ocean of Mercy are carried across the materialistic worldly ocean. ||1||Pause||

ਸੁਖਿ ਸੋਇਓ , ਅਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ;
ਸਹਸਾ ਗੁਰਹਿ ਗਵਾਏ ॥ (1204–18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They sleep in peace, and intuitively merge into Almighty. The Guru takes away their cynicism and doubt.

ਜੋ ਚਾਹਤ , ਸੋਈ ਹਰਿ ਕੀਓ ; ਮਨ ਬਾਂਛਤ , ਫਲ ਪਾਏ ॥੧॥ (1204–19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whatever they wish for, Almighty does; they obtain the fruits of their minds' desires. ||1||

ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ , ਨੇਤ੍ਰ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਉ ;
ਸ੍ਰਵਨੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਏ ॥ (1204–19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In my heart, I meditate on Him; with my eyes, I focus on Him within the entire creation; with my ears, I listen to His Sermon.

ਚਰਣੀ ਚਲਉ , ਮਾਰਗਿ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ;
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੨॥ (1205–1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With my feet, I walk on my Master's Path, with my tongue, I sing the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਦੇਖਿਓ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਸਰਬ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ; ਉਲਟੀ ਸੰਤ ਕਰਾਏ ॥ (1205-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When the Saint (Guru) has showered His blessing on me, I see Almighty, the Embodiment of Absolute Bliss with my eyes within all, such is blessing which have completely change my perception of this world whereby the physical world seems now to be fake when Almighty has reveal Himself as the sole life form of the entire creation.

ਪਾਇਓ ਲਾਲੁ , ਅਮੋਲੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ;
ਛੋਡਿ , ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥੩॥ (1205-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found the Jewel of Atma (real-self) within through the recitation of priceless Almighty's Name; it never leaves me or goes anywhere else as I have discovered my true self. ||3||

ਕਵਨ ਉਪਮਾ , ਕਉਨ ਬਡਾਈ ; ਕਿਆ ਗੁਨ , ਕਹਉ ਰੀਝਾਏ ॥ (1205-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What praise, what glory and what virtues should I utter, in order to please Almighty?

ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਦੀਨ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਦਾਸ ਦਸਾਏ ॥੪॥੮॥ (1205-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That humble being, unto whom the Merciful Lord is kind; Guru Nanak says humbly, that he is the slave of Almighty's slaves. ||4||8||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਉਇ ਸੁਖ ; ਕਾ ਸਿਉ ਬਰਨਿ ਸੁਨਾਵਤ ॥ (1205-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

To whom shall I describe and with whom can I speak, about this state of peace and bliss?

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ;
ਮਨਿ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am in ecstasy and delight, gazing upon Almighty's sight (Darshan); my mind sings His praises passionately. ||1||Pause||

ਬਿਸਮ ਭਈ ਪੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੀ ;
ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਕਿਰਪਾਵਤ ॥ (ਕਿਰਪਾ–ਵਤ ਬੋਲੋ) (1205–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My intellect is astonished upon gazing the Almighty who is the form of wonder before the beginning; The Merciful Almighty is seen to be all-pervading everywhere.

ਪੀਓ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕ ;
ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਵਤ ॥੧॥ (ਮੁਸਕਾ–ਵਤ ਬੋਲੋ) (1205–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I drink in the Invaluable Nectar of the Naam, the Name of Almighty. Like the mute, I can only smile as I cannot describe its taste. ||1||

ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ , ਬੰਧ ਕਰਿ ਰਾਖਿਓ ; ਬੂਝ ਨ , ਆਵਤ ਜਾਵਤ ॥ (1205–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Just like a Yogi isolates himself and uplifts and held his life-forces (Prana) to the Dasam Duar (tenth door); he remains unconscious physically and do not have the knowledge of the movement around him.

ਜਾ ਕਉ , ਰਿਦੈ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ;
ਉਆ ਕੀ , ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ਕਹਾਵਤ ॥੨॥ (1205–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In similar manner, the mouth cannot describe the state of the person whose heart is enlightened. ||2||

ਆਨ ਉਪਾਵ , ਜੇਤੇ ਕਿਛੁ ਕਹੀਅਹਿ ; ਤੇਤੇ ਸੀਖੇ ਪਾਵਤ ॥ (1205–7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the prevailing worldly skills and practices can be mastered by going through a learning process but Almighty’s attainment can only be achieved with Guru’s blessings.

ਅਚਿੰਤ ਲਾਲੁ , ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ;
ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਪਰਖਾਵਤ ॥੩॥ (1205–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With Guru’s blessing the Almighty effortlessly and suddenly revealed Himself in the Antahkaran of Gurmukhs but still His greatness remains beyond description just a rare precious jewel cannot be described or compared to any other jewel. ||3||

ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਰੰਕਾਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਅਤੁਲੋ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਵਤ ॥ (1205–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is imperishable as He is beyond the creation and He is Formless, therefore He is Immeasurable Master who cannot be measured.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਜਰੁ ਜਿਨਿ ਜਰਿਆ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ ਆਵਤ ॥੪॥੯॥ (1205-9, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Says Guru Nanak, whoever endures the unendurable means the one who realizes the real-self (Atma) and its union with Almighty; the bliss which is experienced in this state is exclusively deserved by that person alone. ||4||9||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਖਈ ; ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਇਵ ਹੀ ਗੁਦਾਰੈ ॥ (ਬਿਖੱਈ ਬੋਲੋ) (1205-10, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

The immoral person passes his days and nights uselessly.

ਗੋਬਿੰਦੁ ਨ ਭਜੈ , ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਤਾ ; ('ਭਜੈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਜਨਮੁ ਜੂਐ ਜਿਉ ਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-10, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

He does not sing Almighty's praises; he is intoxicated with egotistical intellect; he loses his entire life in the gamble between self-realisation and worldly satisfaction. Guru explains that the lifetime is precious gift to attain self-enlightment by using the vehicle of this body to pursue the greater goal of attaining self-realisation but the body is indulged in worldly pride therefore the gamble is lost by having the body before the life.||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤਿਸ ਸਿਉ ;
ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਹਿਤਕਾਰੈ ॥ (1205-11, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

The Naam, the Name of Almighty, is priceless, but he/she is not in love with it. He/She loves only to slander others.

ਛਾਪਰੁ ਬਾਂਧਿ , ਸਵਾਰੈ ਤ੍ਰਿਣ ਕੋ ; ਦੁਆਰੈ ਪਾਵਕੁ ਜਾਰੈ ॥੧॥ (1205-11, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Weaving the grass, he builds his house of straw. At the door, he builds a fire. Guru explains the foolishness of human who builds the pride by serving others with intention of the fulfillment of self-desires however he/she ignites the fire of destruction at the same time by possessing ego he/she slanders others including Almighty to proclaim himself/herself to be the sole cause of the success. ||1||

ਕਾਲਰ ਪੋਟ ਉਠਾਵੈ ਮੂੰਡਹਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨ ਤੇ ਡਾਰੈ ॥ (1205-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mammukh carries the load of sins (sulfur) on the head of his Antahkaran, and drives the Ambrosial Nectar of Almighty's Name out of his mind. The mind, intellect, memory and self is always pre-occupied with the sins committed as sins are the burden that one have to carry, therefore the reciting Almighty's Name becomes difficult.

ਓਢੈ ਬਸਤ੍ਰ , ਕਾਜਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਝਾਰੈ ॥੨॥ (1205-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If one wear his white clothes and falls into a coal-pit the white cloths are stained with black dust; the more one tries to remove by dusting out the more it blackens the attire. Similarly, one is born in this world of coal-pit with white attire of the Sekam Karam (the good deeds committed with desire) the more one tries to strive the ego is multiplied hence blackens further. Therefore the state creatorless (in which deeds are seemed to be performed by Almighty whitout an iota of self) is essential. ||2||

ਕਾਟੈ ਪੇਡੁ ਡਾਲ ਪਰਿ ਠਾਢੌ ; (ਠਾਂਢੌ ਨਹੀ ਬੋਲਣਾਂ)
ਖਾਇ ਖਾਇ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥ (1205-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Standing on the branch while cutting the same branch on which he/she is standing, he/she is happily enjoying the taste of the fruit without realizing that the branch will be soon drop.

ਗਿਰਿਓ ਜਾਇ , ਰਸਾਤਲਿ ਪਰਿਓ ;
ਛਿਟੀ ਛਿਟੀ , ਸਿਰ ਭਾਰੈ ॥੩॥ (1205-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Soon the branch slights and drops, he/she falls down head-first and is shattered into bits and pieces. Similarly, the human stands on the branch of life and cuts it down bit by bit by breathing while enjoying the fruits of this world's materials. As unchanged reality of this world, death comes along and the person falls into many difficulties of the afterlife. ||3||

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਏ ; ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾਰੈ ॥ (1205-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who bears vengeance against the Saint who is free of vengeance; the fools will never be able to reach the level of greatness as per the Saint but would definitely demonstrate his/her foolishness.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੰਤਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਕਾਰੈ ॥੪॥੧੦॥ (1205-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, Almighty who is beyond the creation and formless, Himself is the protector of the Saints. ||4||10||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1205-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਵਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲੇ ; ਭ੍ਰਮਤ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1205-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the others are deluded by doubt; they do not understand.

ਏਕੁ ਸੁਧਾਖਰੁ , ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ;
ਤਿਨਿ ਬੇਦਹਿ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1205-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That person, within whose heart the One Pure Word abides, realizes the essence of the Vedas. ||1||Pause||

ਪਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਹੋਈਐ ; (ਪਰ-ਵਿਰਤਿ ਬੋਲੋ)
ਤੇਤਾ ਲੋਗ ਪਚਾਰਾ ॥ (1205-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the ritualistic and worldly deeds that one performs is just the means to please people.

ਜਉ ਲਉ ਰਿਦੈ ਨਹੀ ਪਰਗਾਸਾ ;
ਤਉ ਲਉ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥ (1205-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But as long as the heart is not enlightened, one is stuck in pitch black darkness of ignorance. ||1||

ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਸਾਧੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ; ਬਿਨੁ ਬੀਜੈ ਨਹੀ ਜਾਂਮੈ ॥ (1205-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The land may be prepared in many ways to be cultivated, but nothing sprouts without being planted.

ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਤੁਟੈ ਨਾਹੀ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥੨॥ (1205-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Just so, without Almighty's Name, no one is liberated, nor is egotistical pride eradicated. ||2||

ਨੀਰੁ ਬਿਲੋਵੈ , ਅਤਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ; ਨੈਨੂ , ਕੈਸੇ ਰੀਸੈ ॥ (1205-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal may churn water until he is sore, but how can butter be produced?

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ;
ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਜਗਦੀਸੈ ॥੩॥ (1205-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without meeting the Guru, no one is liberated, and Master of the Universe is not met. ||3||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਇਹੈ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (1206-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I have come to this conclusion that all peace and bliss are in the Name of Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਸੁ ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ;
ਜਾ ਕੈ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੪॥੧੧॥ (1206-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, he alone receives it, upon whose forehead such destiny is inscribed. ||4||11||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਨਦਿਨੁ ; ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਕਹੀਐ ॥ (1206-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Night and day, utter the praises of Almighty's virtues.

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਸਿਧਿ ;
ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You shall obtain all wealth, all pleasures and successes, and the fruits of your mind's desires. ||1||Pause||

ਆਵਹੁ ਸੰਤ , ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ; ਸਿਮਰਹ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1206-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Come, O Saints, let us meditate in remembrance on God; He is the Eternal, Imperishable Giver of Peace and Pran, the life-forces.

**ਅਨਾਥਹ ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਘਟ ਵਾਸੀ ॥੧॥** (1206-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Master of the masterless, Destroyer of the pains of the meek and the poor; He is All-pervading and permeating, abiding in all hearts. ||1||

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਸੁਨਾਵਤ ਸਰਧਾ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਵਡਭਾਗੇ ॥ (1206-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The very fortunate ones drinks the nectar of Almighty's praises by singing, listening and uttering for others to listen as well.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਤਨ ਤੇ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ (1206-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All their sufferings and struggles are wiped away from their bodies; they remain lovingly awake and aware in the concentration of Almighty's Name. ||2||

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ॥ (1206-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So abandon your sexual desire, anger, falsehood and slander; remember Almighty and you shall be released from bondage of reincarnation.

ਮੋਹ ਮਗਨ ਅਹੰ ਅੰਧ ਮਮਤਾ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟੇ ॥੩॥ (1206-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The intoxication of worldly attachments and the darkness of egotism and possessiveness are eradicated by Guru's Grace. ||3||

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥ (1206-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are All-Powerful, You are beyond Creation and You are the Master; please be Merciful to Your humble servant.

**ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥੪॥੧੨॥** (1206-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Master is All-pervading and prevailing everywhere; Guru Nanak says, such Almighty is seen to be near means the closest. ||4||12||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਲਿਹਾਰੀ ; ਗੁਰਦੇਵ ਚਰਨ ॥ (1206-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Feet of the Divine Guru.

ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਉਪਦੇਸੁ ਹਮਾਰੀ ਗਤਿ ਕਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I meditate with Him (Guru) on the Almighty; His Teachings have liberated me. ||1||Pause||

ਦੂਖ ਰੋਗ ਭੈ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ; ਜੋ ਆਵੈ ਹਰਿ ਸੰਤ ਸਰਨ ॥ (1206-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All pains, diseases and fears are erased, for one who comes to the Sanctuary of Almighty's Saints.

ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵੈ ;
ਵਡ ਸਮਰਥ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ (1206-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself chants, and inspires others to chant the Naam, the Name of Almighty. He is Utterly All-Powerful; He ferries across the worldly ocean. ||1||

ਜਾ ਕੋ ਮੰਤ੍ਰੁ ਉਤਾਰੈ ਸਹਸਾ ;
ਊਣੇ ਕਉ ਸੁਭਰ ਭਰਨ ॥ (ਸੁ-ਭਰ ਬੋਲੋ) (1206-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Mantr (Gurmantar & Moolmantar) drives out duality, and totally fills the empty one.

ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਤ ;
ਤੇ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਗਰਭ ਪਰਨ ॥੨॥ (1206-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who obey the Order of Almighty's slaves, do not enter into the womb of reincarnation ever again means they are liberated from the cycle of reincarnation. ||2||

ਭਗਤਨ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਤ , ਗਾਵਤ ;
ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਤਾ ਕੇ , ਜਨਮ ਮਰਨ ॥ (1206-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever works for Almighty's devotees and sings His Praises, his pains of birth and death are taken away.

ਜਾ ਕਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਬੀਠੁਲਾ ;
ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਜਰ ਜਰਨ ॥੩॥ (1206-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those unto whom my Beloved becomes Merciful, endure the unendurable bliss of union with Almighty. ||3||

ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਨੇ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੇ ;
ਮੁਖ ਤੇ ਨਾਹੀ ਜਾਤ ਬਰਨ ॥ (1206-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who are satisfied by the sublime essence of Almighty, merge intuitively into Almighty; no mouth can describe their state.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ , ਸੰਤੋਖੇ ;
ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਜਪਿ ਜਪਿ ਉਧਰਨ ॥੪॥੧੩॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1206-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, they are content; chanting and meditating on Almighty's Name, they are saved. ||4||13||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1206-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗਾਇਓ ਰੀ ; ਮੈ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਮੰਗਲ ਗਾਇਓ ॥ (1206-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Companion, I sing with my mind and speech the praises of Alimighty’s virtues which are the source of happiness.

ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ , ਭਲੇ ਦਿਨ ਅਉਸਰ ;
ਜਉ ਗੋਪਾਲੁ ਰੀਝਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Fortunate is the time, fortunate is the day and the moment, when I become pleasing to the Universal Sustainer. ||1||Pause||

ਸੰਤਹ ਚਰਨ ; ਮੋਰਲੋ ਮਾਥਾ ॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I touch my forehead to the Feet of the Saints.

ਹਮਰੇ ਮਸਤਕਿ ; ਸੰਤ ਧਰੇ ਹਾਥਾ ॥੧॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Saints have placed their hands on my forehead. ||1||

ਸਾਧਹ ਮੰਤ੍ਰ ; ਮੋਰਲੋ ਮਨੂਆ ॥ (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind is filled with the Mantra of the Holy Saints,

ਤਾ ਤੇ ਗਤੁ ਹੋਏ ; ਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ ॥੨॥ (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਨੀਆ ਬੋਲੋ) (1206-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

and I have risen above the three qualities of Maya, Rajo, Sato & Tamo. ||2||

ਭਗਤਹ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ; ਨੈਨ ਰੰਗਾ ॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the sight (Darshan) of the Almighty's Bhagats, my eyes are filled with love.

ਲੋਭ ਮੋਹ ਤੂਟੇ ; ਭ੍ਰਮ ਸੰਗਾ ॥੩॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Greed and attachment are gone, along with illusions. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ॥ (1206-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Guru Nanak, I have found intuitive peace, poise and bliss.

ਖੋਲ੍ਹਿ ਭੀਤਿ ; ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧੪॥ (1206-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Tearing down the wall, I have met Almighty, the Embodiment of Supreme Bliss. ||4||14||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (1206-18)

Saarang, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1206-18)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਕੈਸੇ ਕਹਉ ; ਮੋਹਿ , ਜੀਅ ਬੇਦਨਾਈ ॥ (1206-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

How can I express the pain of my soul?

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ , ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ;
ਮਨੁ ਨ ਰਹੈ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਉਮਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1206-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am so thirsty for the Sight (Darshan) of my Enticing and Lovely Beloved. My mind cannot survive, it yearns for Him in so many ways. ||1||Pause||

ਚਿਤਵਨਿ ਚਿਤਵਉ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਹਰਿ ਦਰਸਾਈ ॥ (1207-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I think thoughts of Him; I miss the Love of my Beloved. When will I obtain the Sight (Darshan) of Almighty?

ਜਤਨ ਕਰਉ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੈ ;
ਕੋਊ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ (1207-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I try, but this mind is not contented. Is there any Saint who can lead me to Almighty? ||1||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੁੰਨ ਸਭਿ ਹੋਮਉ ;
ਤਿਸੁ ਅਰਪਉ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਂਈ ॥ (1207-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting, penance, self-control, good deeds and charity - I sacrifice all these in fire; I am willing to surrender all happiness in return for Him.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਪ੍ਰਿਅ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵੈ ;
ਤਿਸੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਂਈ ॥੨॥ (1207-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who helps me to behold the Sight (Darshan) of my Beloved, for even an instant - I am a sacrifice to that Saint. ||2||

ਕਰਉ ਨਿਹੋਰਾ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨਤੀ ; ਸੇਵਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਾਈ ॥ (1207-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I offer all my prayers and entreaties to him; I serve him, day and night.

ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਹਉ ਸਗਲ ਤਿਆਗਉ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਬਾਤ ਸੁਨਾਈ ॥੩॥ (1207-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I would abandon all pride and egotism before the one who tells me about my Beloved. ||3||

ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ੍ਰ ਭਈ ਹਉ ਬਿਸਮਨਿ ;
ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1207-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When I am enlightened through a Guru, it was a astonishing to see Almighty's wondrous play and I am then united with Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਰੰਗ ਦਇਆਲ , ਮੋਹਿ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥੧॥੧੫॥ (1207-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found Almighty, my Merciful Loving Lord, within the home of my own heart. Guru Nanak says, the fire of thirst for worldly possessions within me has been quenched. ||4||1||15||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ; ਤੂ ਕਿਉ ਸਿਮਰਤ ਅਬ ਨਾਹੀ ॥ (1207-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You fool, why don't you remember Almighty now (in this lifetime or presently)?

ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ;
ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਗੁਣ ਗਾਂਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1207-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the awful hell of the fire of the womb, you did penance, upside-down; each and every instant, you sang His Glorious Praises. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਜਨਮ , ਭ੍ਰਮਤੌ ਹੀ ਆਇਓ ;
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲਭਾਹੀ ॥ (1207-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You wandered through countless incarnations, until finally you attained this priceless human birth.

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਛੋਡਿ , ਜਉ ਨਿਕਸਿਓ ;
ਤਉ ਲਾਗੋ ਅਨ ਠਾਂਹੀ ॥੧॥ (1207-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Leaving the womb, you were born, and when you came out, you became attached to other places means Maya. ||1||

ਕਰਹਿ ਬੁਰਾਈ , ਠਗਾਈ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ; ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ (1207-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You practiced evil and fraud day and night, and did useless deeds.

ਕਣੁ ਨਾਹੀ ਤੁਹ ਗਾਹਣ ਲਾਗੇ ; ਧਾਇ ਧਾਇ ਦੁਖ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥ (1207-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You abandoned wheat (Almighty) for the sake of the straw (Maya); running around and hurrying, you obtain only pain means accumulating wealth and worldly glory leads to pain at the end. ||2||

ਮਿਥਿਆ ਸੰਗਿ , ਕੂੜਿ ਲਪਟਾਇਓ ;
ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ , ਕੁਸਮਾਂਹੀ ॥ (1207-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The false person is attached to falsehood; he is entangled with transitory things.

ਧਰਮ ਰਾਇ , ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ;
ਤਉ ਕਾਲ ਮੁਖਾ , ਉਠਿ ਜਾਹੀ ॥੩॥ (1207-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And when the Righteous Judge (Dharamraj) seizes you, O Fool, you shall arise and depart with your face blackened. ||3||

ਸੋ ਮਿਲਿਆ , ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਂਹੀ ॥ (1207-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone meets with Almighty, whom Almighty Himself meets, by such pre-ordained destiny written on his forehead.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਨ੍ ਜਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਜੋ ਅਲਿਪ ਰਹੇ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੪॥੨॥੧੬॥ (1207-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to that humble being, who remains unattached with Maya within his mind. ||4||2||16||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-12)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕਿਉ ਜੀਵਨੁ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਮਾਈ ॥ (1207-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

How can I live without my Beloved, O my mother?

ਜਾ ਕੇ ਬਿਛੁਰਤ , ਹੋਤ ਮਿਰਤਕਾ ;
ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ , ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1207-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Separated from Him, the mortal becomes a corpse, and is not allowed to remain within the house that he tought was his own. Death comes when Atma no longer powers the body therefore the subtle body is forced to leave the physical body and the physical starts to decay therefore it is cremated or buried. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਹੀਅ , ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਹਾਈ ॥ (1207-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the life form of the heart and Giver of life-forces (Pran), it is auspicious and praiseful to be in His company.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਸੰਤਹੁ ਮੋਹਿ ਅਪੁਨੀ ;
ਪ੍ਰਭ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੧॥ (1207-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please bless me with Your Grace, O Saint, that I may sing the songs of joyful praise to my Almighty. ||1||

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ , ਮਾਥੇ ਮੇਰੇ ਊਪਰਿ ; ਨੈਨਹੁ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਾਈਂ ॥ (1207-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I place my forehead on the feet of such Saints and my eyes long for their dust.

ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ ਤਾਕੈ , ਹਉ ਜਾਈ ॥੨॥੩॥੧੭॥ (ਤਾ-ਕੈ ਬੋਲੋ) (1207-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By the Grace of whom unites me with Almighty, Guru Nanak says, I am a sacrifice, a sacrifice to Him. ||2||3||17||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਉਆ ਅਉਸਰ ਕੈ ; ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1207-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to that occasion.

ਆਠ ਪਹਰ , ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਨੁ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1207-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I meditate in remembrance on my God; by great good fortune, I have found Almighty. ||1||Pause||

ਭਲੋ ਕਬੀਰੁ ਦਾਸੁ ਦਾਸਨ ਕੋ ; ਊਤਮੁ , ਸੈਨੁ ਜਨੁ , ਨਾਈ ॥ (1207-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Kabeer is good, the slave of Almighty's slaves; the humble barber Sain is sublime.

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ਨਾਮਦੇਉ ਸਮਦਰਸੀ ; (ਸਮ-ਦਰਸੀ ਬੋਲੋ)
ਰਵਿਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਬਣਿ ਆਈ ॥੧॥ (1207-17, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Highest of the high is Naam Dayv, who looked upon all alike; Ravi Daas was in tune with Almighty. ||1||

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ , ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧਨ ਕਾ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ , ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥ (1207-18, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

My soul, body and wealth belong to the Saints; my mind longs for the dust of the Saints.

ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ , ਭਰਮ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ;
ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਗੁਸਾਈ ॥੨॥੪॥੧੮॥ (ਗੁਸਾਂਈਂ ਬੋਲੋ) (1207-19, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

And by the radiant Grace of the Saints, all my doubts have been erased. Guru Nanak says, I have met Almighty. ||2||4||18||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1207-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਿ ॥ (1207-19, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

The True Guru fulfills the mind's desires.

ਅੰਗ ੧੨੦੮

ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਸਿਮਰਨਿ ਜਾ ਕੈ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-1, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

All wealth and treasures are obtained by remembering Him in meditation; twenty-four hours a day, O my mind, meditate on Him. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰਾ ; ਜੋ ਪੀਵੈ , ਤਿਸ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸ ॥ (1208-1, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Your Name is Ambrosial Nectar, O my Lord and Master. Whoever drinks it in is satisfied.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ;
ਆਗੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖਲਾਸ ॥੧॥ (1208–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The sins of countless incarnations are erased, and hereafter, he shall be saved and redeemed in the Court of Almighty. ||1||

ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਕਰਤੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸ ॥ (1208–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have come to Your Sanctuary, O Creator, O Perfect Supreme Eternal Lord God.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਧਿਆਵਉ ;
ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ , ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥੨॥੫॥੧੯॥ (1208–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be kind to me, that I may meditate on Your Lotus Feet. Guru Nanak says, my mind and body thirst for the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||2||5||19||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (1208–5)

Saarang, Fifth Mahl, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1208–5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨ ; ਕਹਾ ਲੁਭਾਈਐ ਆਨ ਕਉ ॥ (1208–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my mind, why are you lured away by otherness?

ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ;
ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, God is forever your Help and Support. He is your soul-mate; He will help you succeed. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੋਹਰ ;
ਇਹੈ ਅਘਾਵਨ ਪਾਂਨ ਕਉ ॥ (1208-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Name of your Beloved Lover, the Fascinating Lord, is Ambrosial Nectar. Drinking it in, you shall find satisfaction.

ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਹੈ , ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੀ ;
ਠਾਹਰ ਨੀਕੀ ਧਿਆਨ ਕਉ ॥੧॥ (1208-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Being of Immortal Manifestation is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Meditate on Him in that most sublime place. ||1||

ਬਾਣੀ ਮੰਤ੍ਰ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਕੀ ; ਮਨਹਿ ਉਤਾਰਨ ਮਾਂਨ ਕਉ ॥ (1208-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Bani, the Word of the Supreme Lord God, is the greatest Mantra of all. It eradicates pride from the mind.

ਖੋਜਿ ਲਹਿਓ , ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਥਾਨਾਂ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ , ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਕਉ ॥੨॥੧॥੨੦॥ (1208-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching, Nanak found the home of peace and bliss in the Name of Almighty. ||2||1||20||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ ਸਦਾ ਮੰਗਲ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ ॥ (1208-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my mind, sing forever the Songs of Joy of Almighty of the Universe.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਸਗਲ ਅਘ ;
ਨਿਮਖ ਹੀਐ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All your disease, sorrow and sin will be erased, if you meditate on Almighty's Name, even for an instant. ||1||Pause||

ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ; ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਾਇ ॥ (1208-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Abandon all your clever tricks; go and enter the Sanctuary of the Holy.

ਜਉ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਜਮ ਤੇ ਹੋਵੈ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ (ਧਰਮ–ਰਾਇ ਬੋਲੋ) (1208-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When Almighty, the Destroyer of the pains of the poor becomes merciful, the Messenger of Death is changed into the Righteous Judge of Dharma. ||1||

ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ; ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਲਵੈ ਲਾਇ ॥ (1208-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the One Lord, there is no other at all. No one else can equal Him.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ , ਨਾਨਕ ਕੋ ;
ਸੁਖ ਦਾਤਾ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਾਇ ॥੨॥੨॥੨੧॥ (1208-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty is Nanak's Mother, Father and Sibling, the Giver of Peace, his Breath of Life. ||2||2||21||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਸੰਗ ਕੇ ॥ (1208-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servant saves those who accompany him.

ਭਏ ਪੁਨੀਤ , ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਨ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Their minds are sanctified and rendered pure, and they are rid of the pains of countless incarnations. ||1||Pause||

ਮਾਰਗਿ ਚਲੇ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨ੍ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਸੇ ਤਰੇ ॥ (1208-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who walk on the path find peace; they are saved, along with those who speak with them.

ਬੂਡਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ; ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥੧॥ (1208-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Even those who are drowning in the horrible, deep dark pit are carried across in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਜਿਨ੍ ਕੇ ਭਾਗ ਬਡੇ ਹੈ ਭਾਈ ; ਤਿਨ੍ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਜੁਰੇ ॥ (1208-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who have such high destiny turn their faces toward the Saadh Sangat.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਧੂਰਿ , ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੩॥੨੨॥ (1208-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak longs for the dust of their feet; O God, please shower Your Mercy on me! ||2||3||22||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1208-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਧਿਆਂਏ ॥ (1208-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The humble servant of Almighty meditates on Almighty, Raam, Raam, Raam.

ਏਕ ਪਲਕ ਸੁਖ ਸਾਧ ਸਮਾਗਮ ;
ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠਹ ਪਾਂਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1208-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who enjoys peace in the Company of the Holy, even for an instant, obtains millions of heavenly paradises. ||1||Pause||

ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜਪਿ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ; (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)
ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (1208-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This human body, so difficult to obtain, is sanctified by meditating on Almighty. It takes away the fear of death.

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਕੇ ਪਾਤਿਕ ਉਤਰਹਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ (1208-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Even the sins of terrible sinners are washed away, by cherishing Almighty's Name within the heart. ||1||

ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਰਾਮ ਜਸੁ ਨਿਰਮਲ ;
ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ (1208-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever listens to the Immaculate Praises of Almighty - his pains of birth and death are dispelled.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਮਨ ਤਨ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥੨॥੪॥੨੩॥ (1208-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, Almighty is found by great good fortune, and then the mind and body blossom forth. ||2||4||23||

ਅੰਗ ੧੨੦੯

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੪ (1209-2)

Saarang, Fifth Mahl, Du-Padas, Fourth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1209-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮੋਹਨ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ; ਕਰਉ ਜੋਦਰੀਆ ॥ (ਜੋਦੱਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1209-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my Fascinating Lord, I pray to You: come into my house.

ਮਾਨੁ ਕਰਉ , ਅਭਿਮਾਨੈ ਬੋਲਉ ;
ਭੂਲ ਚੂਕ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਿਅ ਚਿਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I act in pride, and speak in pride. I am mistaken and wrong, but I am still Your hand-maiden, O my Beloved. ||1||Pause||

ਨਿਕਟਿ ਸੁਨਉ , ਅਰੁ ਪੇਖਉ ਨਾਹੀ ;
ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਦੁਖ ਭਰੀਆ ॥ (1209-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I hear that You are near, but I cannot see You. I wander in suffering, deluded by doubt.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਰ ਲਾਹਿ ਪਾਰਦੋ ;
ਮਿਲਉ ਲਾਲ ਮਨੁ ਹਰੀਆ ॥੧॥ (1209-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has become merciful to me; He has removed the veils. Meeting with my Beloved, my mind blossoms forth in abundance. ||1||

ਏਕ ਨਿਮਖ ਜੇ ਬਿਸਰੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਾਨਉ ਕੋਟਿ ਦਿਨਸ ਲਖ ਬਰੀਆ ॥ (1209-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If I were to forget my Lord and Master, even for an instant, it would be like millions of days, tens of thousands of years.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੀ ਭੀਰ ਜਉ ਪਾਈ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਿਰੀਆ ॥੨॥੧॥੨੪॥ (1209-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When I joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak says, I met my Lord. ||2||1||24||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਕਿਆ ਸੋਚਉ ; ਸੋਚ ਬਿਸਾਰੀ ॥ (1209-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now what should I think? I have given up thinking.

ਕਰਣਾ ਸਾ , ਸੋਈ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ;
ਦੇਹਿ ਨਾਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You do whatever You wish to do. Please bless me with Your Name - I am a sacrifice to You. ||1||Pause||

ਚਹੁ ਦਿਸ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਬਿਖਿਆ ਬਿਖੁ ;
ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਮੂਖਿ ਗਰੁੜਾਰੀ ॥ (1209-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The poison of corruption is flowering forth in the four directions; I have taken the GurMantra as my antidote.

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ , ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ;
ਜਿਉ ਜਲ , ਕਮਲਾ ਅਲਿਪਾਰੀ ॥੧॥ (1209-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Giving me His Hand, He has saved me as His Own; like the lotus in the water, I remain unattached. ||1||

ਹਉ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ , ਮੈ ਕਿਆ ਹੋਸਾ ;
ਸਭ ਤੁਮ ਹੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ (1209-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am nothing. What am I? You hold all in Your Power.

ਨਾਨਕ ਭਾਗਿ ਪਰਿਓ , ਹਰਿ ਪਾਛੈ ;
ਰਾਖੁ , ਸੰਤ ਸਦਕਾਰੀ ॥੨॥੨॥੨੫॥ (1209-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak has run to Your Sanctuary, Lord; please save him, for the sake of Your Saints. ||2||2||25||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਸਰਬ ਉਪਾਵ ਬਿਰਕਾਤੇ ॥ (1209-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now I have abandoned all efforts and devices.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਏਕਸੁ ਤੇ ਮੇਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord and Master is the All-powerful Creator, the Cause of causes, my only Saving Grace. ||1||Pause||

ਦੇਖੇ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ; ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਾਂਤੇ ॥ (1209-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have seen numerous forms of incomparable beauty, but nothing is like You.

ਦੇਂਹਿ ਅਧਾਰੁ , ਸਰਬ ਕਉ ਠਾਕੁਰ ; ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥੧॥ (1209-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You give Your Support to all, O my Lord and Master; You are the Giver of peace, of the soul and the breath of life. ||1||

ਭ੍ਰਮਤੌ ਭ੍ਰਮਤੌ ਹਾਰਿ ਜਉ ਪਰਿਓ ;
ਤਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥ (1209-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wandering, wandering, I grew so tired; meeting the Guru, I fell at His Feet.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਇਹ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਨੀ ਰਾਤੇ ॥੨॥੩॥੨੬॥ (1209-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found total peace; this life-night of mine passes in peace. ||2||3||26||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਹਿ ; ਲਬਧਿਓ ਹੈ , ਹਰਿ ਟੇਕਾ ॥ (1209-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now I have found the Support of my Lord.

ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਭਏ ਸੁਖਦਾਈ ;
ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਿਕੁ ਦੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru, the Giver of peace, has become merciful to me. I was blind - I see the jewel of Almighty. ||1||Pause||

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਤਿਮਰ , ਨਿਰਮਲੀਆ ;
ਬੁਧਿ ਬਿਗਾਸ ਬਿਬੇਕਾ ॥ (1209-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have cut away the darkness of ignorance and become immaculate; my discriminationg intellect has blossomed forth.

ਜਿਉ ਜਲ ਤਰੰਗ ਫੇਨੁ ਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਸੇਵਕ ਠਾਕੁਰ ਭਏ ਏਕਾ ॥੧॥ (1209-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As the waves of water and the foam become water again, Almighty and His servant become One. ||1||

ਜਹ ਤੇ ਉਠਿਓ , ਤਹ ਹੀ ਆਇਓ ; ਸਭ ਹੀ ਏਕੈ ਏਕਾ ॥ (1209-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is taken in again, into what from which he came; all is one in the One Lord.

ਨਾਨਕ , ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਇਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ;
ਪ੍ਰਾਣਪਤੀ ਹਰਿ ਸਮਕਾ ॥੨॥੪॥੨੭॥ (ਸਮੱਕਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1209-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have come to see the Master of the breath of life, all-pervading everywhere. ||2||4||27||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1209-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਏਕੈ ਹੀ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਂਗੈ ॥ (1209-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind longs for the One Beloved Lord.

ਪੇਖਿ ਆਇਓ , ਸਰਬ ਥਾਨ ਦੇਸ ;
ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ , ਨ ਸਮਸਰਿ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1209-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have looked everywhere in every country, but nothing equals even a hair of my Beloved. ||1||Pause||

ਮੈ ਨੀਰੇ , ਅਨਿਕ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ;
ਤਿਨ ਸਿਉ , ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੈ ਰੁਚਾਂਗੈ ॥ (1209-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All sorts of delicacies and dainties are placed before me, but I do not even want to look at them.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਹੈ , ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖਿ ਟੇਰੈ ;
ਜਿਉ ਅਲਿ ਕਮਲਾ , ਲੋਭਾਂਗੈ ॥੧॥ (1209-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I long for the sublime essence of Almighty, calling, "Pri-o! Pri-o! - Beloved! Beloved!", like the Bumble bee longing for the lotus flower. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੧੦

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਮਨਮੋਹਨ ਲਾਲਨ ; ਸੁਖਦਾਈ ਸਰਬਾਂਗੈ ॥ (1210-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Treasure of Virtue, the Enticer of the mind, my Beloved is the Giver of peace to all.

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਭ ਪਾਹਿ ਪਠਾਇਓ ;
ਮਿਲਹੁ ਸਖਾ ਗਲਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥੫॥੨੮॥ (1210-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has led me to You, O God. Join with me, O my Best Friend, and hold me close in Your Embrace. ||2||5||28||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਰੋ ; ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥ (1210–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now my mind is pleased and appeased by my Lord and Master.

ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ;
ਇਹੁ ਛੇਦਿਓ ਦੁਸਟੁ ਬਿਗਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Holy Saint has become kind and compassionate to me, and has destroyed this demon of duality. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦਰ , ਤੁਮਹਿ ਸਿਆਨੇ ; ਤੁਮ ਹੀ ਸੁਘਰ ਸੁਜਾਨਾ ॥ (1210–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are so beautiful, and You are so wise; You are elegant and all-knowing.

ਸਗਲ ਜੋਗ ਅਰੁ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ;
ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਮਤਿ ਜਾਨਾਂ ॥੧॥ (1210–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the Yogis, spiritual teachers and meditators do not know even a bit of Your value. ||1||

ਤੁਮ ਹੀ ਨਾਇਕ , ਤੁਮ੍ਹਹਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ;
ਤੁਮ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਭਗਵਾਨਾ ॥ (1210–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Master, You are Almighty under the royal canopy; You are the perfectly pervading Lord God.

ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ , ਸੰਤ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ;
ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੨॥੬॥੨੯॥ (1210–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please bless me with the gift of service to the Saints; Guru Nanak says, I am a sacrifice to Almighty. ||2||6||29||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210–6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਚੀਤਿ ਆਏ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਾ ॥ (1210–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Love of my Beloved comes into my conscious mind.

ਬਿਸਰਿਓ , ਧੰਧੁ ਬੰਧੁ ਮਾਇਆ ਕੋ ;
ਰਜਨਿ ਸਬਾਈ ਜੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have forgotten the entangling affairs of Maya, and I spend my life-night fighting with evil. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਸੇਵਉ , ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਤਸੰਗਾ ॥ (1210-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I serve Almighty; Almighty abides within my heart. I have found my Lord in the Sat Sangat, the True Congregation.

ਐਸੋ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਸੁਖ ਪਾਏ ਮੁਖ ਮੰਗਾ ॥੧॥ (1210-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So I have met with my enticingly beautiful Beloved; I have obtained the peace which I asked for. ||1||

ਪ੍ਰਿਉ ਅਪਨਾ , ਗੁਰਿ ਬਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ; ਭੋਗਉ ਭੋਗ ਨਿਸੰਗਾ ॥ (1210-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has brought my Beloved under my control, and I enjoy Him with unrestrained pleasure.

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਨਾਨਕ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਪਾਠੰਗਾ ॥੨॥੭॥੩੦॥ (1210-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have become fearless; Guru Nanak says, my fears have been eradicated. Chanting the Word, I have found Almighty. ||2||7||30||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ; ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ (1210-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Sight (Darshan) of my Dear Lord.

ਬਚਨ ਨਾਦ ਮੇਰੇ ਸ੍ਰਵਨਹੁ ਪੂਰੇ ;
ਦੇਹਾ ਪ੍ਰਿਅ ਅੰਕਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Naad, the Sound-current of His Word fills my ears; my body has settled gently into the Lap of my Beloved. ||1||Pause||

ਛੂਟਰਿ ਤੇ ਗੁਰਿ ਕੀਈ ਸੋੁਹਾਗਨਿ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਓ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਨੀ ॥ (1210-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I was a discarded bride, and the Guru has made me a happy soul-bride. I have found the Elegant and All-knowing Lord.

ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਸਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ;
ਸੋ ਥਾਨੁ ਮਿਲਿਓ ਬਾਸਾਨੀ ॥੧॥ (1210-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That home, in which I was not even allowed to sit - I have found that place in which I can dwell. ||1||

ਉਨ੍ ਕੈ ਬਸਿ ਆਇਓ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ;
ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਆਨ ਸੰਤਾਨੀ ॥ (1210-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God, the Love of His devotees, has come under the control of those who protect the honor of His Saints.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋੁਕਾਨੀ ॥੨॥੮॥੩੧॥ (1210-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, my mid is pleased and appeased with Almighty, and my subservience to other people has come to an end. ||2||8||31||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੇਰੋ ; ਪੰਚਾ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ (1210-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now my association with the five thieves has come to an end.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਏ ਮਨਿ ਆਨਦ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan, my mind is in ecstasy; by Guru's Grace, I am released. ||1||Pause||

ਬਿਖਮ ਥਾਨ , ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਧਰੀਆ ;
ਅਨਿਕ ਰਾਖ , ਸੂਰੂਟਾ ॥ (1210-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The impregnable place is guarded by countless ramparts and warriors.

ਬਿਖਮ ਗਾਰੁ , ਕਰੁ ਪਹੁਚੈ ਨਾਹੀ ; (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਸੰਤ ਸਾਨਥ ਭਏ , ਲੂਟਾ ॥੧॥ (1210-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This impregnable fortress cannot be touched, but with the assistance of the Saints, I have entered and robbed it. ||1||

ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨੇ ਮੇਰੈ ਪਾਲੈ ਪਰਿਆ ; ਅਮੋਲ ਲਾਲ ਆਖੂਟਾ ॥ (1210-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found such a great treasure, a priceless, inexhaustible supply of jewels.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਤਉ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਘੂਟਾ ॥੨॥੯॥੩੨॥ (1210-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, when God showered His Mercy on me, my mind drank in the sublime essence of Almighty. ||2||9||32||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1210-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੇਰੋ ; ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (1210-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now my mind is absorbed in my Lord and Master.

ਪ੍ਰਾਨ ਦਾਨੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ;
ਉਰਝਾਇਓ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1210-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has blessed me with the gift of the breath of life. I am involved with Almighty, like the fish with the water. ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ;
ਇਹ ਅਰਪਿ ਸਗਲ ਦਾਨੁ ਕੀਨਾ ॥ (1210-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have cast out sexual desire, anger, greed, egotism and envy; I have offered all this as a gift.

ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ , ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਦੀਓ ;
ਤਉ ਮਿਲਿਓ ਸਗਲ ਪ੍ਰਬੀਨਾ ॥੧॥ (1210-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has implanted the medicine of Almighty's Mantra within me, and I have met with the All-knowing Lord God. ||1||

ਗ੍ਰਿਹੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ; ਗੁਰਿ ਹਉ ਖੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨਾ ॥ (1210-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My household belongs to You, O my Lord and Master; the Guru has blessed me with God, and rid me of egotism.

ਅੰਗ ੧੨੧੧

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖਜੀਨਾ ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ (1211-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found Almighty with intuitive ease, within the home of my own heart. Devotional worship of Almighty is a treasure over-flowing. ||2||10||33||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੋਹਨ , ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ; ਤੂ ਤਾਰਹਿ ॥ (1211-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my Enticing Lord, all beings are Yours - You save them.

ਛੁਟਹਿ ਸੰਘਾਰ ਨਿਮਖ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ;
ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Even a tiny bit of Your Mercy ends all cruelty and tyranny. You save and redeem millions of universes. ||1||Pause||

ਕਰਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ਬਹੁਤੁ ਬੇਨੰਤੀ ; ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਸਾਮ੍ਹਾਰਹਿ ॥ (1211-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I offer countless prayers; I remember You each and every instant.

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰਹਿ ॥੧॥ (1211-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, O Destroyer of the pains of the poor; please give me Your hand and save me. ||1||

ਕਿਆ ਏ ਭੂਪਤਿ ਬਪੁਰੇ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਕਹੁ ਏ ਕਿਸ ਨੋ ਮਾਰਹਿ ॥ (1211-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And what about these poor kings? Tell me, who can they kill?

ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ;
ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਜਗਤੁ ਤੁਮ੍ਾਰਹਿ ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ (1211-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Save me, save me, save me, O Giver of peace; Guru Nanak says, all the world is Yours. ||2||11||34||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ਮੋਹਿ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ (1211-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now I have obtained the wealth of Almighty's Name.

ਭਏ ਅਚਿੰਤ , ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਇਹੁ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਮਥਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have become carefree, and all my thirsty desires are satisfied. Such is the destiny written on my forehead. ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਭਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ; ਫਿਰਿ ਆਇਓ ਦੇਹ ਗਿਰਾਮਾ ॥ (1211-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I became depressed; I wandered all around, and finally came back to my body-village.

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਸਉਦਾ ਇਹੁ ਜੋਰਿਓ ;
ਹਥਿ ਚਰਿਓ ਲਾਲੁ ਅਗਾਮਾ ॥੧॥ (1211-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Merciful Guru made this deal, and I have obtained the priceless jewel. ||1||

ਆਨ ਬਾਪਾਰ ਬਨਜ ਜੋ ਕਰੀਅਹਿ ; ਤੇਤੇ ਦੂਖ ਸਹਾਮਾ ॥ (1211-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The other deals and trades which I did, brought only sorrow and suffering.

ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਕੇ ਨਿਰਭੈ ਵਾਪਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥੨॥੧੨॥੩੫॥ (1211-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Fearless are those traders who deal in meditation on Almighty of the Universe. Guru Nanak says, Almighty's Name is their capital. ||2||12||35||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਲਗੇ ; ਪ੍ਰਿਅ ਬੋਲਾ ॥ (1211-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Speech of my Beloved seems so sweet to my mind.

ਗੁਰਿ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ;
ਸਦ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਢੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has taken hold of my arm, and linked me to God's service. My Beloved Lord is forever merciful to me. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ , ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁ ;
ਮੋਹਿ ਕਲਤ੍ਰ ਸਹਿਤ ਸਭਿ ਗੋਲਾ ॥ (ਕਲੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (1211-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O God, You are my Lord and Master; You are the Cherisher of all. My wife and I are totally Your slaves.

ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ; ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਮੈ ਓਲ੍ਹਾ ॥੧॥ (1211-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are all my honor and power - You are. Your Name is my only Support. ||1||

ਜੇ ਤਖਤਿ ਬੈਸਾਲਹਿ , ਤਉ ਦਾਸ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ;
ਘਾਸੁ ਬਢਾਵਹਿ ਕੇਤਕ ਬੋਲਾ ॥ (1211-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If You seat me on the throne, then I am Your slave. If You make me a grass-cutter, then what can I say?

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੨॥੧੩॥੩੬॥ (1211-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak's God is the Primal Lord, the Architect of Destiny, Unfathomable and Immeasurable. ||2||13||36||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਕਹਤ ਗੁਣ , ਸੋਹੰ ॥ (1211-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The tongue becomes beautiful, uttering the Glorious Praises of Almighty.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਓਪਾਇ ਸਮਾਵੈ ;
ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ ਮਨ ਮੋਹੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In an instant, He creates and destroys. Gazing upon His Wondrous Plays, my mind is fascinated. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਸੁਣਿਐ , ਮਨਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਅਤਿ ; (ਰਹੱਸੁ ਬੋਲੋ)
ਰਿਦੈ ਮਾਨ ਦੁਖ ਜੋਹੰ ॥ (1211-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Listening to His Praises, my mind is in utter ecstasy, and my heart is rid of pride and pain.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ , ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ;
ਬਣਿ ਆਈ ਪ੍ਰਭ ਤੋਹੰ ॥੧॥ (1211-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found peace, and my pains have been taken away, since I became one with God. ||1||

ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ;
ਗੁਰਿ ਕਾਢੇ ਮਾਇਆ ਦ੍ਰੋਹੰ ॥ (1211-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sinful resides have been wiped away, and my mind is immaculate. The Guru has lifted me up and pulled me out of the deception of Maya.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੋਹੰ ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ (1211-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found God, the All-powerful Creator, the Cause of causes. ||2||14||37||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1211-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖਿਓ ; ਚਲਤੁ ਤਮਾਸਾ ॥ (1211-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With my eyes, I have seen the marvellous wonders of Almighty.

ਸਭ ਹੂ ਦੂਰਿ , ਸਭ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ;
ਅਗਮ ਅਗਮ ਘਟ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1211-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is far from all, and yet near to all. He is Inaccessible and Unfathomable, and yet He dwells in the heart. ||1||Pause||

ਅਭੂਲੁ ਨ ਭੂਲੈ , ਲਿਖਿਓ ਨ ਚਲਾਵੈ ;
ਮਤਾ ਨ ਕਰੈ ਪਚਾਸਾ ॥ (1211-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Infallible Lord never makes a mistake. He does not have to write His Orders, and He does not have to consult with anyone.

ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਬਿਨਾਹੈ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੧॥ (1211-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In an instant, He creates, embellishes and destroys. He is the Lover of His devotees, the Treasure of Excellence. ||1||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਬਲਿਓ ;
ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਕੀਓ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1211-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Lighting the lamp in the deep dark pit, the Guru illumines and enlightens the heart.

ਅੰਗ ੧੨੧੨

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥੨॥੧੫॥੩੮॥ (1212-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, I have found peace, and all my hopes have been fulfilled. ||2||15||38||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਚਰਨਹ ਗੋਬਿੰਦ ; ਮਾਰਗੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ (1212-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The most beautiful path for the feet is to follow Almighty of the Universe.

ਆਨ ਮਾਰਗ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਧਾਈਐ ;
ਤੇਤੋ ਹੀ ਦੁਖੁ ਹਾਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The more you walk on any other path, the more you suffer in pain. ||1||Pause||

ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਭਏ ਦਰਸੁ ਪੇਖੇ ; ਹਸਤ ਪੁਨੀਤ ਟਹਲਾਵਾ ॥ (1212-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The eyes are sanctified, gazing upon the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan. Serving Him, the hands are sanctified.

ਰਿਦਾ ਪੁਨੀਤ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ;
ਮਸਤ ਪੁਨੀਤ ਸੰਤ ਧੂਰਾਵਾ ॥੧॥ (1212-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The heart is sanctified, when Almighty abides within the heart; that forehead which touches the dust of the feet of the Saints is sanctified. ||1||

ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੈ ;
ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਵਾ ॥ (1212-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All treasures are in the Name of Almighty, Har, Har; he alone obtains it, who has it written in his karma.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ;
ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਅਨਦ ਬਿਹਾਵਾ ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ (1212-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has met with the Perfect Guru; he passes his life-night in peace, poise and pleasure. ||2||16||39||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਧਿਆਇਓ ਅੰਤਿ ਬਾਰ ; ਨਾਮੁ ਸਖਾ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1212-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate on the Naam, the Name of Almighty; at the very last instant, it shall be your Help and Support.

ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭਾਈ ਨ ਪਹੁਚੈ ;
ਤਹਾ ਤਹਾ ਤੂ ਰਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰੱਖਾ ਬੋਲੋ) (1212-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In that place where your mother, father, children and siblings shall be of no use to you at all, there, the Name alone shall save you. ||1||Pause||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਤਿਨਿ ਸਿਮਰਿਓ ;
ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾ ॥ (1212-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone meditates on Almighty in the deep dark pit of his own household, upon whose forehead such destiny is written.

ਖੂਲ੍ਹੇ ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ; ਸਭ ਤੂਹੈ ਤੁਹੀ ਦਿਖਾ ॥੧॥ (1212-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His bonds are loosened, and the Guru liberates him. He sees You, Dear Almighty, everywhere. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆ , ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ;
ਆਘਾਏ , ਰਸਨ ਚਖਾ ॥ (ਚੱਖਾ ਬੋਲੋ) (1212-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Drinking in the Ambrosial Nectar of the Naam, his mind is satisfied. Tasting it, his tongue is satiated.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਿ ਲਾਹੀ ਸਗਲ ਤਿਖਾ ॥੨॥੧੭॥੪੦॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1212-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have obtained celestial peace and poise; the Guru has quenched all my thirst. ||2||17||40||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ; ਐਸੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ (1212-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meeting the Guru, I meditate on God in such a way,

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ;
ਲਗੈ ਨ ਤਾਤੀ ਬਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

that He has become kind and compassionate to me. He is the Destroyer of pain; He does not allow the hot wind to even touch me. ||1||Pause||

ਜੇਤੇ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹਮ ਲੇਤੇ ; ਤੇਤੇ ਹੀ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1212-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With each and every breath I take, I sing the Glorious Praises of Almighty.

ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਛੁਰੈ , ਘਰੀ ਨ ਬਿਸਰੈ ;
ਸਦ ਸੰਗੇ ਜਤ ਜਾਇਆ ॥੧॥ (1212-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is not separated from me, even for an instant, and I never forget Him. He is always with me, wherever I go. ||1||

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਉ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ , ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ॥ (1212-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to His Lotus Feet. I am a sacrifice, a sacrifice to the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਕਾਹੂ ਪਰਵਾਹਾ ;
ਜਉ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ (1212-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I do not care about anything else; I have found Almighty, the Ocean of peace. ||2||18||41||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਗੁਰ ਮੀਠਾ ॥ (1212-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Word of the Guru's Shabad seems so sweet to my mind.

ਖੁਲਿ੍ਓ ਕਰਮੁ ਭਇਓ ਪਰਗਾਸਾ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My karma has been activated, and the Divine Radiance of Almighty, Har, Har, is manifest in each and every heart. ||1||Pause||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ; ਸਰਬ ਥਾਨ ਘਟ ਬੀਠਾ ॥ (1212-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord God, beyond birth, Self-existent, is seated within every heart everywhere.

ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ;
ਬਲਿ ਬਲਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀਠਾ ॥੧॥ (1212-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have come to obtain the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of Almighty. I am a sacrifice, a sacrifice to the Lotus Feet of God. ||1||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਰੇਣੁ , ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ;
ਕੀਏ ਸਗਲ ਤੀਰਥ , ਮਜਨੀਠਾ ॥ (1212-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I anoint my forehead with the dust of the Society of the Saints; it is as if I have bathed at all the sacred shrines of pilgrimage.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਰੰਗਿ ਚਲੂਲ ਭਏ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਨ ਲਹੈ ਮਜੀਠਾ ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ (1212-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am dyed in the deep crimson color of His Love; the Love of my Lord shall never fade away. ||2||19||42||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1212-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਸਾਥੇ ॥ (1212-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has given me the Name of Almighty, Har, Har, as my Companion.

ਨਿਮਖ ਬਚਨੁ ਪ੍ਰਭ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ;
ਸਗਲ ਭੂਖ ਮੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1212-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

If the Word of God dwells within my heart for even an instant, all my hunger is relieved. ||1||Pause||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਨਾਇਕ ਠਾਕੁਰ ; ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਸਭ ਨਾਥੇ ॥ (1212-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Treasure of Mercy, Master of Excellence, my Lord and Master, Ocean of peace, Lord of all.

ਏਕ ਆਸ ਮੋਹਿ ਤੇਰੀ ਸੁਆਮੀ ;
ਅਉਰ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ਬਿਰਾਥੇ ॥੧॥ (1212-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My hopes rest in You alone, O my Lord and Master; hope in anything else is useless. ||1||

ਨੈਣ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ , ਦੇਖਿ ਦਰਸਾਵਾ ;
ਗੁਰਿ ਕਰ ਧਾਰੇ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ ॥ (1212-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My eyes were satisfied and fulfilled, gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, when the Guru placed His Hand on my forehead.

ਅੰਗ ੧੨੧੩

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ (1213-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found immeasurable peace; my fear of birth and death is gone. ||2||20||43||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰੇ ਮੂੜ੍ਹੇ ; ਆਨ ਕਾਹੇ ਕਤ ਜਾਈ ॥ (1213-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You fool: why are you going somewhere else?

ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਰੇ ;
ਭੂਲਿ ਭੂਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Enticing Ambrosial Amrit is with you, but you are deluded, totally deluded, and you eat poison. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਚਤੁਰ ਅਨੂਪ ਬਿਧਾਤੇ ;
ਤਿਸ ਸਿਉ ਰੁਚ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ (1213-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God is Beautiful, Wise and Incomparable; He is the Creator, the Architect of Destiny, but you have no love for Him.

ਮੋਹਨਿ ਸਿਉ ਬਾਵਰ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ; ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (1213-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mad-man's mind is enticed by Maya, the enticer; he has taken the intoxicating drug of falsehood. ||1||

ਭਇਓ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦੁਖ ਹਰਤਾ ;
ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1213-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Destroyer of pain has become kind and compassionate to me, and I am in tune with the Saints.

ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ਘਰੈ ਮਹਿ ਪਾਏ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥੨੧॥੪੪॥ (1213-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have obtained all treasures within the home of my own heart; says Nanak, my light has merged into the Light. ||2||21||44||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਓਅੰ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੀਤਿ ; ਪਹਿਲਰੀਆ ॥ (ਪਹਿਲਰੀ-ਆ ਬੋਲੋ) (1213-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My consciousness has loved my Beloved God, since the very beginning of time.

ਜੋ ਤਉ ਬਚਨੁ ਦੀਓ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਤਉ ਮੈ ਸਾਜ ਸੀਗਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸੀਗੱਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1213-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When You blessed me with the Teachings, O my True Guru, I was embellished with beauty. ||1||Pause||

ਹਮ ਭੂਲਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਅਭੂਲਾ ;
ਹਮ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਪਤਿਤ ਉਧਰੀਆ ॥ (ਉਧੱਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1213-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am mistaken; You are never mistaken. I am a sinner; You are the Saving Grace of sinners.

ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਰਖ ਤੁਮ ਮੈਲਾਗਰ ;
ਲਾਜ ਸੰਗਿ ਸੰਗਿ , ਬਸਰੀਆ ॥੧॥ (ਬ-ਸਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1213-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a lowly thorn-tree, and You are the sandalwood tree. Please preserve my honor by staying with me; please stay with me. ||1||

ਤੁਮ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਉਪਕਾਰੀ ; ਹਮ ਕਿਆ ਬਪੁਰੇ ਜੰਤਰੀਆ ॥ (1213-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are deep and profound, calm and benevolent. What am I? Just a poor helpless being.

ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਿਓ ;
ਤਉ ਮੇਰੀ ਸੁਖਿ ਸੇਜਰੀਆ ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ (1213-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Merciful Guru Nanak has united me with Almighty. I lay on His Bed of Peace. ||2||22||45||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ , ਓਇ ਦਿਨਸ ਧੰਨਿ ; ਪਰਵਾਨਾਂ ॥ (1213-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my mind, blessed and approved is that day,

ਸਫਲ ਤੇ ਘਰੀ , ਸੰਜੋਗ ਸੁਹਾਵੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਗਿਆਨਾਂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

and fruitful is that hour, and lucky is that moment, when the True Guru blesses me with spirtual wisdom. ||1||Pause||

ਧੰਨਿ ਸੁਭਾਗ , ਧੰਨਿ ਸੋਹਾਗਾ ; ਧੰਨਿ , ਦੇਤ ਜਿਨਿ ਮਾਨਾਂ ॥ (1213-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Blessed is my good destiny, and blessed is my Husband Lord. Blessed are those upon whom honor is bestowed.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਤੁਮ੍ਰਾ , ਸਭੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਤੁਮਰਾ ;
ਹੀਂਉ ਕੀਓ ਕੁਰਬਾਨਾਂ ॥੧॥ (1213-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This body is Yours, all my home and wealth are Yours; I offer my heart as a sacrifice to You. ||1||

ਕੋਟਿ ਲਾਖ ਰਾਜ ਸੁਖ ਪਾਏ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਪੇਖਿ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ ॥ (1213-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I obtain tens of thousands and millions of regal pleasures, if I gaze upon Your Sight (Darshan), even for an instant.

ਜਉ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਸੇਵਕ ਇਹ ਬੈਸੀਐ ;
ਸੁਖ ਨਾਨਕ , ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ॥੨॥੨੩॥੪੬॥ (1213-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When You, O God, say, "My servant, stay here with me", Nanak knows unlimited peace. ||2||23||46||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਬ ; ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ॥ (1213-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now I am rid of my skepticism and sorrow.

ਅਉਰ ਉਪਾਵ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have abandoned and forsaken all other efforts, and come to the Sanctuary of the True Guru. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਰੇ ;
ਅਹੰ ਰੋਗ ਸਗਲ ਹੀ ਖਇਆ ॥ (1213-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have attained total perfection, and all my works are perfectly completed; the illness of egotism has been totally eradicated.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਉ ਭਈ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਹਿਆ ॥੧॥ (1213-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Millions of sins are destroyed in an instant; meeting with the Guru, I chant the Name of Almighty, Har, Har. ||1||

ਪੰਚ ਦਾਸ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਕੀਨੇ ;
ਮਨ ਨਿਹਚਲ ਨਿਰਭਇਆ ॥ (1213-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Subduing the five thieves, he Guru has made them my slaves; my mind has become stable and steady and fearless.

ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ , ਨ ਕਤ ਹੀ ਡੋਲੈ ;
ਥਿਰੁ ਨਾਨਕ , ਰਾਜਇਆ ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ (1213-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

It does not come or go in reincarnation; it does not waver or wander anywhere. Guru Nanak says, my empire is eternal. ||2||24||47||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1213-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ; ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ (1213-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, God is forever my Help and Support.

ਮਨਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ;
ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1213-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Enticer of my mind, the Beloved of my soul. What Glorious Praises of His can I sing and chant? ||1||Pause||

ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ , ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥ (1213-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He plays with me, He fondles and caresses me. Forever and ever, He blesses me with bliss.

ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ; ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥੧॥ (1213-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He cherishes me, like the father and the mother love their child. ||1||

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ;
ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ (1213-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I cannot survive without Him, even for an instant; I shall never forget Him.

ਅੰਗ ੧੨੧੪

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ;
ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੪੮॥ (1214-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, joining the Society of the Saints, I am enraptured, lovingly attuned to my Lord. ||2||25||48||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ; ਗਾਈਐ ॥ (1214-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sing of your Lord and Master, your Best Friend.

ਆਸ ਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ;
ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Do not place your hopes in anyone else; meditate on God, the Giver of peace. ||1||Pause||

ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸਹਿ ਘਰਿ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ ਪਾਈਐ ॥ (1214-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Peace, joy and salvation are in His Home. Seek the Protection of His Sanctuary.

ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ;
ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥੧॥ (1214-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But if you forsake Him, and serve mortal beings, your honor will dissolve like salt in water. ||1||

ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ;
ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥ (1214-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have grasped the Anchor and Support of my Lord and Master; meeting with the Guru, I have found wisdom and understanding.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਸਗਲ ਚੁਕੀ , ਮੁਹਤਾਈਐ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥ (1214-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak has met God, the Treasure of Excellence; all dependence on others is gone. ||2||26||49||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਓਟ ਸਤਾਣੀ ; ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥ (1214-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have the Almighty Support of my Dear Lord God.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ;
ਮਾਣਿ ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਮਹੱਤਿ ਬੋਲੋ) (1214-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I do not look up to anyone else. My honor and glory are Yours, O God. ||1||Pause||

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ; ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਖੁ ਘੇਰੈ ॥ (1214-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God has taken my side; He has lifted me up and pulled me out of the whirlpool of corruption.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੋ ;
ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥੧॥ (1214-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He has poured the medicine of the Naam, the Ambrosial Name of Almighty, into my mouth; I have fallen at the Guru's Feet. ||1||

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ , ਏਕ ਮੁਖ ; ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ ॥ (1214-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

How can I praise You with only one mouth? You are generous, even to the unworthy.

ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ;
ਨਾਨਕ , ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥ (1214-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You cut away the noose, and now You own me; Nanak is blessed with myriad joys. ||2||27||50||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ; ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥ (1214-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Remembering God in meditation, pains are dispelled.

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When the Giver of peace to the soul becomes merciful, the mortal is totally redeemed. ||1||Pause||

ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ;
ਕਹੁ ਕੋ , ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥ (1214-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I know of none other than God; tell me, who else should I approach?

ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ;
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥੧॥ (1214-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As You know me, so do You keep me, O my Lord and Master.I have surrendered everything to You. ||1||

ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ; ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1214-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God gave me His Hand and saved me; He has blessed me with eternal life.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ;
ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੨੮॥੫੧॥ (1214-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, my mind is in ecstasy; the noose of death has been cut away from my neck. ||2||28||51||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੋ ਮਨੁ ; ਜਤ ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮ੍ਹਾਰੈ ॥ (1214-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind contemplates You, Dear Almighty, all the time.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am Your meek and helpless child; You are God my Father. As You know me, You save me. ||1||Pause||

ਜਬ ਭੁਖੌ , ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ; ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸਘਾਰੈ ॥ (1214-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When I am hungry, I ask for food; when I am full, I am totally at peace.

ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬਸਤੌ ;
ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥੧॥ (1214-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When I dwell with You, I am free of disease; if I become separated from You, I turn to dust. ||1||

ਕਵਨ ਬਸੇਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ;
ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰੈ ॥ **(ਉਥਾਪਨ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ)** (1214-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
What power does the slave of Your slave have, O Establisher and Disestablisher?

ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥ (1214-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
If I do not forget the Naam, the Name of Almighty, then I die. Nanak offers this prayer. ||2||29||52||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1214-16)
Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ ਤੇ ; ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ॥ (1214-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
I have shaken off fear and dread from my mind.

ਲਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਲਾਲ ਲਾਡਿਲੇ ;
ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1214-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
With intuitive ease, peace and poise, I sing the Glorious Praises of my Kind, Sweet, Darling Beloved. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਬਚਨਾਤਿ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥ (1214-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Practicing the Guru's Word, by His Grace, I do not wander anywhere anymore.

ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ;
ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇਓ ॥੧॥ (1214-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
The illusion has been dispelled; I am in Samaadhi, Sukh-aasan, the position of peace. I have found Almighty, the Lover of His devotees, within the home of my own heart. ||1||

ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਆਨੰਦਾ ; ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ (1214-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
| The Sound-current of the Naad, playful joys and pleasures - I am intuitively, easily absorbed into the Celestial Lord.

ਕਰਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥ (1214-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is the Creator, the Cause of causes. Says Nanak, He Himself is All-in-all. ||2||30||53||

ਅੰਗ ੧੨੧੫

ਸਾਰਗ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੋ ॥ (1215-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of Almighty, is the Support of the mind.

ਜਿਨ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ;
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the One who gave it to me; I humbly bow to the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੋ ॥ (1215-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My thirst is quenched, and I have been intuitively embellished. The poisons of sexual desire and anger have been burnt away.

ਆਇ ਨ ਜਾਇ , ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ;
ਜਹ ਆਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥੧॥ (1215-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This mind does not come and go; it abides in that place, where the Formless Lord sits. ||1||

ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ , ਏਕੈ ਗੁਪਤਾ ; ਏਕੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥ (1215-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The One Lord is manifest and radiant; the One Lord is hidden and mysterious. The One Lord is abysmal darkness.

ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ;
ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥੫੪॥ (1215-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From the beginning, throughout the middle and until the end, is God. Says Nanak, reflect on the Truth. ||2||31||54||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ; ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without God, I cannot survive, even for an instant.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ;
ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who finds joy in Almighty finds total peace and perfection. ||1||Pause||

ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ; ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ (1215-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God is the Embodiment of bliss, the Breath of Life and Wealth; remembering Him in meditation, I am blessed with absolute bliss.

ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ; ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥੧॥ (1215-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is utterly All-powerful, with me forever and ever; what tongue can utter His Glorious Praises? ||1||

ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ , ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ;
ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥ **(ਕਹਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)** (1215-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Place is sacred, and His Glory is sacred; sacred are those who listen and speak of Him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ;
ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥੫੫॥ (1215-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, that dwelling is sacred, in which Your Saints live. ||2||32||55||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ; ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ (1215-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My tongue chants Your Name, Your Name.

ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ;
ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the mother's womb, You sustained me, and in this mortal world, You alone help me. ||1||Pause||

ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ , ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ;
ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ (1215-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Father, and You are my Mother; You are my Loving Friend and Sibling.

ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ , ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰਾ ;
ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥ (ਪ੍ਰਾਨ-ਦਾਤਾ ਬੋਲੋ) (1215-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Family, and You are my Support. You are the Giver of the Breath of Life. ||1||

ਤੁਮਹਿ ਖਜੀਨਾ , ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ; ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥ (1215-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Treasure, and You are my Wealth. You are my Gems and Jewels.

ਤੁਮਹਿ ਪਾਰਜਾਤ , ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ (1215-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the wish-fulfilling Elysian Tree. Nanak has found You through the Guru, and now he is enraptured. ||2||33||56||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ; ਅਪੁਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ (1215-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever he goes, his consciousness turns to his own.

ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋਵਤ ;
ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever is a chaylaa (a servant) goes only to his Lord and Master. ||1||Pause||

ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ , ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਸੂਖਾ ;
ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥ (1215-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He shares his sorrows, his joys and his condition only with his own.

ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਮਾਨੁ , ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਤਾਨਾ ;
ਅਪਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥ (1215-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He obtains honor from his own, and strength from his own; he gets an advantage from his own. ||1||

ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ;
ਕਿਨ ਹੀ ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ (1215-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Some have regal power, youth, wealth and property; some have a father and a mother.

ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ;
ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥੩੪॥੫੭॥ (1215-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have obtained all things, Guru Nanak says, from the Guru. My hopes have been fulfilled. ||2||34||57||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਝੂਠੋ ; ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥ (1215-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

False is intoxication and pride in Maya.

ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ;
ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Get rid of your fraud and attachment, O wretched mortal, and remember that Almighty of the World is with you. ||1||Pause||

ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ; ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ॥ (1215-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

False are royal powers, youth, nobility, kings, rulers and aristocrats.

ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ ਚਤੁਰਾਈ ;
ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥੧॥ (1215-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

False are the fine clothes, perfumes and clever tricks; false are the foods and drinks. ||1||

ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ , ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ; ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਾਰਾਨ ॥ (1215-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Patron of the meek and the poor, I am the slave of Your slaves; I seek the Sanctuary of Your Saints.

ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ;
ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥੨॥੩੫॥੫੮॥ (1215-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I humbly ask, I beg of You, please relieve my anxiety; Dear Almighty of Life, please unite Nanak with Yourself. ||2||35||58||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1215-18)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਪੁਨੀ ; ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥ (1215-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By himself, the mortal cannot accomplish anything.

ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ; (ਧਾ-ਵਰਤਾ ਬੋਲੋ)
ਉਰਝਿਓ , ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1215-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He runs around chasing all sorts of projects, engrossed in other entanglements. ||1||Pause||

ਦਿਉਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ; ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ (1215-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His companions of these few days will not be there when he is in trouble.

ਅੰਗ ੧੨੧੬

ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ;
ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ (1216-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is hand and glove with those who are of no use to him; the poor wretch is affectionately involved with them. ||1||

ਹਉ ਨਾਹੀ , ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ; ਨਾ ਹਮਰੋ , ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥ (1216-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am nothing; nothing belongs to me. I have no power or control.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ;
ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨॥੩੬॥੫੯॥ (1216-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Creator, Cause of causes, Lord God of Nanak, I am saved and redeemed in the Society of the Saints. ||2||36||59||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ; ਨ ਹੋਰੀ ॥ (1216-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Great Enticer Maya keeps enticing, and cannot be stopped.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ;
ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

She is the Beloved of all the Siddhas and seekers; no one can fend her off. ||1||Pause||

ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ , ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ; ਤੀਰਥ ਗਵਨ , ਨ ਥੋਰੀ ॥ (1216-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Reciting the six Shaastras and visiting sacred shrines of pilgrimage do not decrease her power.

ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤਪੀਆ ; ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥ (1216-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Devotional worship, ceremonial religious marks, fasting, vows and penance - none of these will make her release her hold. ||1||

ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ , ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ;
ਸੰਤਹੁ , ਕਰਹੁ ਪਰਮਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ (1216-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The world has fallen into the deep dark pit. O Saints, please bless me with the supreme status of salvation.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ , ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ;
ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ (1216-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Nanak has been liberated, gazing upon the Sight (Darshan) of their Darshan, even for an instant. ||2||37||60||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ ; ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ ॥ (1216-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Why are you working so hard to earn profits?

ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ , ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ;
ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ , ਮਾਟੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are puffed up like a bag of air, and your skin is very brittle. Your body has grown old and dusty. ||1||Pause||

ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ , ਊਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ;
ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀ ॥ (1216-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You move things from here to there, like the hawk swooping down on the flesh of its prey.

ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ;
ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀ ॥੧॥ (1216-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are blind - you have forgotten the Great Giver. You fill your belly like a traveller at an inn. ||1||

ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ;
ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀ ॥ (1216-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are entangled in the taste of false pleasures and corrupt sins; the path which you have to take is very narrow.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ;
ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀ ॥੨॥੩੮॥੬੧॥ (1216-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak: figure it out, you ignorant fool! Today or tomorrow, the knot will be untied! ||2||38||61||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਜੀਉ ; ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥ (1216-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Dear Guru, by associating with You, I have come to know Almighty.

ਕੋਟਿ ਜੋਧ , ਉਆ ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ;
ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ , ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

There are millions of heroes, and no one pays any attention to them, but in the Court of Almighty, I am honored and respected. ||1||Pause||

ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾ ਕਹੀਐ ; ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥ (1216-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What is the origin of the human beings? How beautiful they are!

ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ;
ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥ (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ) (1216-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When God infuses His Light into clay, the human body is judged to be precious. ||1||

ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ , ਤੁਮ ਤੇ ਜਪ ਤਾਪਾ ; ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਓ ॥ (1216-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From You, I have learned to serve; from You, I have learned to chant and meditate; from You, I have realized the essence of reality.

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ;
ਨਾਨਕ , ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੩੯॥੬੨॥ (1216-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Placing His Hand on my forehead, He has cut away the bonds which held me; Guru Nanak says, I am the slave of His slaves. ||2||39||62||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ; ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥ (1216-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty has blessed His servant with His Name.

ਮਾਨਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ;
ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1216-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What can any poor mortal do to someone who has Almighty as his Savior and Protector? ||1||Pause||

ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ , ਆਪੇ ਪੰਚਾ ; ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ , ਕਾਮ ॥ (1216-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is the Great Being; He Himself is the Leader. He Himself accomplishes the tasks of His servant.

ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ; ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮ ॥੧॥ (1216-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Our Lord and Master destroys all demons; He is the Inner-knower, the Searcher of hearts. ||1||

ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ; ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥ (1216-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself saves the honor of His servants; He Himself blesses them with stability.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ;
ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥੬੩॥ (1216-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From the very beginning of time, and throughout the ages, He saves His servants. Guru Nanak says, how rare is the person who knows God. ||2||40||63||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1216-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1216-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You are my Best Friend, my Companion, my Breath of Life.

**ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ;
ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਤੋ ਤੁਮਰੈ ਧਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1216-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind, wealth, body and soul are all Yours; this body is sewn together by Your Blessing. ||1||Pause||

ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ; ਤੁਮ ਹੀ ਦੀਏ ਮਾਨ ॥ (1216-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have blessed me with all sorts of gifts; you have blessed me with honor and respect.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਮ ਹੀ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨ ॥੧॥ (1216-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Forever and ever, You preserve my honor, O Inner-knower, O Searcher of hearts. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੧੭

ਜਿਨ ਸੰਤਨ ਜਾਨਿਆ , ਤੂ ਠਾਕੁਰ ; ਤੇ ਆਏ ਪਰਵਾਨ ॥ (1217-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those Saints who know You, Dear Almighty and Master - blessed and approved is their coming into the world.

**ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪੧॥੬੪॥** (1217-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Congregation of those humble beings is obtained by great good fortune; Nanak is a sacrifice to the Saints. ||2||41||64||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕਰਹੁ ਗਤਿ ; ਦਇਆਲ ਸੰਤਹੁ ਮੋਰੀ ॥ (1217-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Save me, O Merciful Saint!

**ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ;
ਤੂਟੀ ਤੁਮ ਹੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1217-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the All-powerful Cause of causes. You have ended my separation, and joined me with God. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ , ਬਿਖਈ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ; (ਬਿਖੱਈ ਬੋਲੋ)
ਸੁਮਤਿ , ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੈ ਪਾਈ ॥ (ਸੁਮੱਤਿ ਬੋਲੋ) (1217-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You save us from the corruption and sins of countless incarnations; associating with You, we obtain sublime understanding.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ , ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ;
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ , ਹਰਿ ਗਾਈ ॥੧॥ (1217-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Forgetting God, we wandered through countless incarnations; with each and every breath, we sing Almighty's Praises. ||1||

ਜੋ ਜੋ , ਸੰਗਿ ਮਿਲੇ ਸਾਧੂ ਕੈ ; ਤੇ ਤੇ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ (1217-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever meets with the Holy Saints - those sinners are sanctified.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕੇ ਵਡਭਾਗਾ ;
ਤਿਨਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਾ ॥੨॥੪੨॥੬੫॥ (1217-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, those who have such high destiny, win this invaluable human life. ||2||42||65||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਠਾਕੁਰ ; ਬਿਨਤੀ ਕਰਨ ਜਨੁ ਆਇਓ ॥ (1217-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my Lord and Master, Your humble servant has come to offer this prayer.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਸਹਜ ਰਸ ;
ਸੁਨਤ ਤੁਹਾਰੋ ਨਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Hearing Your Name, I am blessed with total peace, bliss, poise and pleasure. ||1||Pause||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਸੂਖ ਕੇ ਸਾਗਰ ;
ਜਸੁ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ ਕੋ ਛਾਇਓ ॥ (1217-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Treasure of Mercy, the Ocean of Peace - His Praises are diffused everywhere.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਰੰਗ ਤੁਮ ਕੀਏ ; ਅਪਨਾ ਆਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ ॥੧॥ (1217-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You celebrate in the Society of the Saints; You reveal Yourself to them. ||1||

ਨੈਨਹੁ ਸੰਗਿ , ਸੰਤਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਚਰਨ ਝਾਰੀ ਕੇਸਾਇਓ ॥ (1217-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With my eyes I see the Saints, and dedicate myself to serving them; I wash their feet with my hair.

ਆਠ ਪਹਰ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਪਾਇਓ ॥੨॥੪੩॥੬੬॥ (1217-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I gaze upon the Sight (Darshan) of the Saints; this is the peace and comfort which Nanak has received. ||2||43||66||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜਾ ਕੀ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1217-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who is lovingly absorbed in Almighty's Name

ਸਜਨੁ ਸੁਰਿਦਾ , ਸੁਹੇਲਾ ਸਹਜੇ ;
ਸੋ ਕਹੀਐ , ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

is a good-hearted friend, intuitively embellished with happiness. He is said to be blessed and fortunate. ||1||Pause||

ਰਹਿਤ ਬਿਕਾਰ ਅਲਪ ਮਾਇਆ ਤੇ ;
ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਖੁ ਤਿਆਗੀ ॥ (1217-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is rid of sin and corruption, and detached from Maya; he has renounced the poison of egotistical intellect.

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਆਸ ਏਕਹਿ ਕੀ ;
ਟੇਕ ਹੀਐਂ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਗੀ ॥੧॥ (1217-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He thirsts for the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan, and he places his hopes in the One Lord alone. The Feet of his Beloved are the Support of his heart. ||1||

ਅਚਿੰਤ , ਸੋਇ ਜਾਗਨੁ ਉਠਿ ਬੈਸਨੁ ;
ਅਚਿੰਤ , ਹਸਤ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1217-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He sleeps, wakes, rises up and sits down without anxiety; he laughs and cries without anxiety.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਠਗਾਨਾ ;
ਸੁ ਮਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਠਾਗੀ ॥੨॥੪੪॥੬੭॥ (1217-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, she who has cheated the world - that Maya is cheated by the humble servant of Almighty. ||2||44||67||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-13)

Saarang, Fifth Mahl:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji uttered the following Shabad after receiving the news that the Mughal Army Generals, Sulhi Khan and Sulbi Khan died on different occasions while on their journey to attack Amritsar.

ਅਬ ਜਨ ਊਪਰਿ ; ਕੋ ਨ ਪੁਕਾਰੈ ॥ (1217-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now, no one complains about Almighty's humble servant.

ਪੂਕਾਰਨ ਕਉ ਜੋ ਉਦਮੁ ਕਰਤਾ ;
ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਤਾ ਕਉ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1217-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever tries to complain is destroyed by the Guru, the Transcendent Lord God. ||1||Pause||

ਨਿਰਵੈਰੈ ਸੰਗਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਵੈ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਓਹੁ ਹਾਰੈ ॥ (1217-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever harbors vengeance against the One who is beyond all vengenace, shall lose in the Court of Almighty.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ;
ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੈ ॥੧॥ (1217-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From the very beginning of time, and throughout the ages, it is the glorious greatness of God, that He preserves the honor of His humble servants. ||1||

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੈ ॥ (1217-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal becomes fearless, and all his fears are taken away, when he leans on the Support of Almighty's Lotus Feet.

**ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ;
ਪ੍ਰਗਟ ਭਇਓ ਸੰਸਾਰੈ ॥੨॥੪੫॥੬੮॥** (1217-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting the Name, through the Guru's Word, Nanak has become famous throughout the world. ||2||45||68||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1217-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ; ਛੋਡਿਆ ਸਗਲਾ ਆਪੁ ॥ (1217-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servant has discarded all self-conceit.

**ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ , ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਗੁਸਾਈ ; (ਗੁਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਪੇਖਿ ਜੀਵਾਂ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1217-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As You see fit, You save us, Dear Almighty of the World. Beholding Your Glorious Grandeur, I live. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ; ਬਿਨਸਿਓ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (1217-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Through the Guru's Instruction, and the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all sorrow and suffering is taken away.

**ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰ ਪੇਖਿ , ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ; (ਸਮੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਗਲ ਸੰਭਾਖਨ , ਜਾਪੁ ॥੧॥** (1217-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I look upon friend and enemy alike; all that I speak is Almighty's meditation. ||1||

**ਤਪਤਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਆਘਾਨੇ ;
ਸੁਨਿ ਅਨਹਦ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦ ॥** (1217-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The fire within me is quenched; I am cool, calm and tranquil. Hearing the unstruck celestial melody, I am wonder-struck and amazed.

ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ;
ਪੂਰਨ ਪੂਰੇ ਨਾਦ ॥੨॥੪੬॥੬੯॥ (1217-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am in ecstasy, Guru Nanak says, and my mind is filled with Truth, through the perfect perfection of the Sound-current of the Naad. ||2||46||69||

ਅੰਗ ੧੨੧੮

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰੈ ; ਗੁਰਿ ਮੋਰੋ ਸਹਸਾ ਉਤਾਰਿਆ ॥ (1218-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Guru has rid me of my cynicism.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਜਾਈਐ ਬਲਿਹਾਰੀ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to that Guru; I am devoted to Him, forever and ever. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨਿ ਧਾਰਿਆ ॥ (1218-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I chant the Guru's Name day and night; I enshrine the Guru's Feet within my mind.

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਉ ਨਿਤ ਮਜਨੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧॥ (1218-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I bathe continually in the dust of the Guru's Feet, washing off my dirty sins. ||1||

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਸੇਵਾ ;
ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ (1218-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I continually serve the Perfect Guru; I humbly bow to my Guru.

ਸਰਬ ਫਲਾ ਦੀਨ੍ਹੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥੨॥੪੭॥੭੦॥ (1218-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru has blessed me with all fruitful rewards; Guru Nanak says, the Guru has emancipated me. ||2||47||70||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਪ੍ਰਾਨ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (1218-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Naam, the Name of Almighty, the mortal attains salvation.

ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His sorrows are dispelled, and his fears are all erased; he is in love with the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਆਰਾਧੇ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ (1218-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His mind worships and adores Almighty, Har, Har, Har, Har; his tongue sings the Praises of Almighty.

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿੰਦਾ ; ਬਾਸੁਦੇਵ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (1218-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Abandoning egotistical pride, sexual desire, anger and slander, he embraces love for Almighty. ||1||

ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਆਰਾਧਹੁ ; ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਤ ਸੋੁਹਾਵੈ ॥ (1218-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Worship and adore the Merciful Lord God; chanting the Name of Almighty of the Universe, you shall be embellished and exalted.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸਭ ਕੀ ਹੋਇ ਰੇਨਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੪੮॥੭੧॥ (1218-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, whoever becomes the dust of all, merges in the Blesed Vision of Almighty, Har, Har. ||2||48||71||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅਪੁਨੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ (1218-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to my Perfect Guru.

ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਕੀਓ ਨਾਮ ਕੋ ;
ਰਾਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Savior Lord has saved me; He has revealed the Glory of His Name. ||1||Pause||

ਨਿਰਭਉ ਕੀਏ ਸੇਵਕ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੈ ॥ (1218-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He makes His servants and slaves fearless, and takes away all their pain.

ਆਨ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗਿ ਜਨ ਸਗਲੇ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਧਾਰੈ ॥੧॥ (1218-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So renounce all other efforts, and enshrine Almighty's Lotus Feet within your mind. ||1||

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰਭ ; ਏਕੈ ਏਕੰਕਾਰੈ ॥ (1218-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God is the Support of the breath of life, my Best Friend and Companion, the One and Only Creator of the Universe.

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਾ ;
ਬਾਰ ਬਾਰ ਨਮਸਕਾਰੈ ॥੨॥੪੯॥੭੨॥ (1218-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak's Lord and Master is the Highest of all; again and again, I humbly bow to Him. ||2||49||72||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-12)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਨੁ ਹਰਿ , ਹੈ ਕੋ ; ਕਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ॥ (1218-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Tell me: other than Almighty, who exists?

ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕਰੁਣਾਮੈ ਕਰਤਾ ;
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Creator, the Embodiment of Mercy, bestows all comforts; meditate forever on that God. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਏ ਜੰਤਾ ; ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ॥ (1218-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All creatures are strung on His Thread; sing the Praises of that God.

ਸਿਮਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਨਾ ;
ਆਨ ਕਹਾ ਪਹਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ (1218-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on that Lord and Master who gives you everything. Why would you go to anyone else? ||1||

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਕੀ ; ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ॥ (1218-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Service to my Lord and Master is fruitful and rewarding; from Him, you shall obtain the fruits of your mind's desires.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਲਾਭੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ;
ਸੁਖ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੨॥੫੦॥੭੩॥ (1218-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, take your profits and leave; you shall go to your true home in peace. ||2||50||73||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1218-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਠਾਕੁਰ ; ਤੁਮ੍ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (1218-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my Lord and Master, I have come to Your Sanctuary.

ਉਤਰਿ ਗਇਓ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਸੰਸਾ ;
ਜਬ ਤੇ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1218-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The anxiety of my mind departed, when I gazed upon the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||1||Pause||

ਅਨਬੋਲਤ ਮੇਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨੀ ; ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1218-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You know my condition, without my speaking. You inspire me to chant Your Name.

ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ;
ਅਨਦ ਅਨਦ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (1218-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My pains are gone, and I am absorbed in peace, poise and bliss, singing Your Glorious Praises. ||1||

ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਕਢਿ ਲੀਨੇ ਅਪੁਨੇ ;
ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਮਾਇਆ ॥ (1218-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Taking me by the arm, You lifted me up, out of the deep dark pit of household and Maya.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਗੁਰਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ;
ਬਿਛੁਰਤ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੨॥੫੧॥੭੪॥ (1218-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has broken my bonds, and ended my separaation; He has united me with God. ||2||51||74||

ਅੰਗ ੧੨੧੯

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਗਤਿ ; ਠਾਂਢੀ ॥ (1219-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Name of Almighty is cooling and soothing.

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ;
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਕਾਢੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching, searching the Vedas, the Puraanas and the Simritees, the Holy Saints have realized this. ||1||Pause||

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚ ਅਰੁ ਇੰਦ੍ਰ ਲੋਕ ; ਤਾ ਮਹਿ ਜਲਤੌ ਫਿਰਿਆ ॥ (1219-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the worlds of Shiva, Brahma and Indra, I wandered around, burning up with envy.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਭਏ ਸੀਤਲ ;
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਹਿਰਿਆ ॥੧॥ (1219-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on my Lord and Master, I became cool and calm; my pains, sorrows and doubts are gone. ||1||

ਜੋ ਜੋ ਤਰਿਓ ਪੁਰਾਤਨੁ ਨਵਤਨੁ ; ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥ (1219-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever has been saved in the past or the present, was saved through loving devotional worship of the Divine Lord.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ;
ਮਿਲੈ ਸੰਤ ਜਨ ਸੇਵਾ ॥੨॥੫੨॥੭੫॥ (1219-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This is Nanak's prayer: O Dear God, please let me serve the humble Saints. ||2||52||75||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-4)

Saarang, Fifth Mahl;

ਜਿਹਵੇ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਹਰਿ ਗਾਉ ॥ (1219-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my tongue, sing the Ambrosial Praises of Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲਿ , ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ;
ਉਚਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chant the Name of Almighty, Har, Har, listen to Almighty's Sermon, and chant God's Name. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਤਨ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਵਹੁ ਭਾਉ ॥ (1219-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So gather in the jewel, the wealth of Almighty's Name; love God with your mind and body.

ਆਨ ਬਿਭੂਤ ਮਿਥਿਆ ਕਰਿ ਮਾਨਹੁ ;
ਸਾਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (1219-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You must realize that all other wealth is false; this alone is the true purpose of life. ||1||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ; ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1219-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Giver of the soul, the breath of life and liberation; lovingly tune in to the One and Only Lord.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਦੇਤ ਸਗਲ ਅਪਿਆਉ ॥੨॥੫੩॥੭੬॥ (1219-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have entered His Sanctuary; He gives sustenance to all. ||2||53||76||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹੋਤੀ ਨਹੀ ; ਕਵਨ ਕਛੁ ਕਰਣੀ ॥ (1219-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I cannot do anything else.

ਇਹੈ ਓਟ ਪਾਈ ਮਿਲਿ ਸੰਤਹ ;
ਗੋਪਾਲ ਏਕ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have taken this Support, meeting the Saints; I have entered the Sanctuary of the One Lord of the World. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਦੋਖ ਛਿਦ੍ਰ ਇਆ ਤਨ ਮਹਿ ; ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥ (1219-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The five wicked enemies are within this body; they lead the mortal to practice evil and corruption.

ਆਸ ਅਪਾਰ , ਦਿਨਸ ਗਣਿ ਰਾਖੇ ;
ਗ੍ਰਸਤ ਜਾਤ ਬਲੁ , ਜਰਣੀ ॥੧॥ (1219-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He has infinite hope, but his days are numbered, and old age is sapping his strength. ||1||

ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਸਰਬ ਦੋਖ ਭੈ ਹਰਣੀ ॥ (1219-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Help of the helpless, the Merciful Lord, the Ocean of Peace, the Destroyer of all pains and fears.

ਮਨਿ ਬਾਂਛਤ ਚਿਤਵਤ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ;
ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣੀ ॥੨॥੫੪॥੭੭॥ (1219-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak longs for this blessing, that he may live, gazing upon the Feet of God. ||2||54||77||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਫੀਕੇ ; ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਦ ॥ (1219-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without Almighty's Name, flavors are tasteless and insipid.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sing the Sweet Ambrosial Praises of Almighty's Kirtan; day and night, the Sound-current of the Naad will resonate and resound. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਸਾਂਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਸਗਲ ਬਿਖਾਦ ॥ (1219-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, total peace and bliss are obtained, and all sorrows are taken away.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ;
ਘਰਿ ਲੈ ਆਵਹੁ ਲਾਦਿ ॥੧॥ (1219-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The profit of Almighty, Har, Har, is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; so load it and bring it on home. ||1||

ਸਭ ਤੇ ਊਚ , ਊਚ ਤੇ ਊਚੋ ; ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਮਰਜਾਦ ॥ (1219-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Highest of all, the Highest of the high; His celestial ecomony has no limit.

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਨਾਨਕ ਮਹਿਮਾ ;
ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੫੫॥੭੮॥ (1219-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak cannot even express His Glorious Grandeur; gazing upon Him, he is wonder-struck. ||2||55||78||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਆਇਓ ; ਸੁਨਨ ਪੜਨ ਕਉ ਬਾਣੀ ॥ (1219-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal came to hear and chant the Word of the Guru's Bani.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ , ਲਗਹਿ ਅਨ ਲਾਲਚਿ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਪਰਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But he has forgotten the Naam, the Name of Almighty, and he has become attached to other temptations. His life is totally worthless! ||1||Pause||

ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ;
ਕਥੀ ਸੰਤਨ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1219-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my unconscious mind, become conscious and figure it out; the Saints speak the Unspoken Speech of Almighty.

ਲਾਭੁ ਲੈਹੁ , ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾਧਹੁ ;
ਛੁਟਕੈ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥੧॥ (1219-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So gather in your profits - worship and adore Almighty within your heart; your coming and going in reincarnation shall end. ||1||

ਉਦਮੁ ਸਕਤਿ ਸਿਆਣਪ ਤੁਮ੍ਰੀ ; ਦੇਹਿ ਤ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ (1219-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Efforts, powers and clever tricks are Yours; if You bless me with them, I repeat Your Name.

ਸੇਈ ਭਗਤ , ਭਗਤਿ ਸੇ ਲਾਗੇ ;
ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥੨॥੫੬॥੭੯॥ (1219-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They alone are devotees, and they alone are attached to devotional worship, Guru Nanak says, who are pleasing to God. ||2||56||79||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1219-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਧਨਵੰਤ ; ਨਾਮ ਕੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ (1219-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who deal in the Naam, the Name of Almighty, are wealthy.

ਸਾਂਝੀ ਕਰਹੁ , ਨਾਮ ਧਨੁ ਖਾਟਹੁ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1219-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So become a partner with them, and earn the wealth of the Naam. Contemplate the Word of the Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੨੦

ਛੋਡਹੁ ਕਪਟੁ , ਹੋਇ ਨਿਰਵੈਰਾ ; ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਰੇ ॥ (1220-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Abandon your deception, and go beyond vengeance; see God who is always with you.

ਸਚੁ ਧਨੁ ਵਣਜਹੁ , ਸਚੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ;
ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹੁ ਹਾਰੇ ॥੧॥ (1220-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Deal only in this true wealth and gather in this true wealth, and you shall never suffer loss. ||1||

ਖਾਤ ਖਰਚਤ , ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ; (ਨਿ-ਖੁਟਤ ਬੋਲੋ)
ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੇ ॥ (ਅ-ਗਨਤ ਬੋਲੋ) (1220-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Eating and consuming it, it is never exhausted; God's treasures are overflowing.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾ ਸੰਗਿ ਜਾਵਹੁ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ (1220-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, you shall go home to the Court of the Supreme Lord God with honor and respect. ||2||57||80||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ; ਮੋਹਿ ਕਵਨੁ ਅਨਾਥੁ ਬਿਚਾਰਾ ॥ (1220-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Dear God, I am wretched and helpless!

ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਮਾਨੁਖੁ ਕਰਿਆ ;
ਇਹੁ ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

From what source did you create humans? This is Your Glorious Grandeur. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਸਰਬ ਕੇ ਦਾਤੇ ; ਗੁਣ ਕਹੇ ਨ ਜਾਹਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1220-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Giver of the soul and the breath of life to all; Your Infinite Glories cannot be spoken.

ਸਭ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ , ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ;
ਸਰਬ ਘਟਾਂ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ (1220-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Beloved Lord of all, the Cherisher of all, the Support of all hearts. ||1||

ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ; ਆਪਹਿ ਏਕ ਪਸਾਰਾ ॥ (1220-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

No one knows Your state and extent. You alone created the expanse of the Universe.

ਸਾਧ ਨਾਵ ਬੈਠਾਵਹੁ ਨਾਨਕ ;
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ (1220-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please, give me a seat in the boat of the Holy; Guru Nanak says, thus I shall cross over this terrifying world-ocean, and reach the other shore. ||2||58||81||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਆਵੈ ਰਾਮ ਸਰਣਿ ; ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1220-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who comes to Almighty's Sanctuary is very fortunate.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ , ਕਿਛੁ ਹੋਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ;
ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He knows of no other than the One Lord. He has renounced all other efforts. ||1||Pause||

ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਆਰਾਧੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1220-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He worships and adores Almighty, Har, Har, in thought, word and deed; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, he finds peace.

ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਅਕਥ ਕਥਾ ਰਸੁ ; **(ਅਨ-ਦ, ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1220-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He enjoys bliss and pleasure, and savors the Unspoken Speech of Almighty; he merges intuitively into the True Lord. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜੋ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ; ਤਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ॥ (1220-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sublime and exalted is the speech of one whom Almighty, in His Mercy makes His Own.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ;
ਜੋ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ (1220-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who are imbued with God in the state of Nirvaanaa, Guru Nanak says, are emancipated in the Saadh Sangat. ||2||59||82||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜਾ ਤੇ ; ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ (1220-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Since I grasped hold of the Sanctuary of the Holy,

ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ;
ਬਿਰਥਾ ਕਛੁ ਨ ਰਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

my mind is illuminated with tranquility, peace and poise, and I am rid of all my pain. ||1||Pause||

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ; ਬਿਨਤੀ ਏਹ ਕਹੀ ॥ (1220-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, Dear Almighty, and bless me with Your Name; this is the prayer I offer to You.

ਆਨ ਬਿਉਹਾਰ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ;
ਪਾਇਓ ਲਾਭੁ ਸਹੀ ॥੧॥ (1220-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have forgotten my other occupations; remembering God in meditation, I have obtained the true profit. ||1||

ਜਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ , ਤਹੀ ਸਮਾਨੋ ;
ਸਾਈ ਬਸਤੁ ਅਹੀ ॥ (ਸਾਂਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1220-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

We shall merge again into the One from whom we came; He is the Essence of Being.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਰਮੁ ਗੁਰਿ ਖੋਇਓ ;
ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਹੀ ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ (ਸਮੱਹੀ ਬੋਲੋ) (1220-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has eradicated my doubt; my light has merged into the Light. ||2||60||83||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਸਨਾ ; ਰਾਮ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ॥ (1220-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my tongue, sing the Praises of Almighty.

ਆਨ ਸੁਆਦ ਬਿਸਾਰਿ ਸਗਲੇ ;
ਭਲੋ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Abandon all other tastes and flavors; the taste of the Naam, the Name of Almighty, is so sublime. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ; ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥ (1220-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Enshrine Almighty's Lotus Feet within your heart; let yourself be lovingly attuned to the One Lord.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਹਿ ਨਿਰਮਲੁ ; ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਉ ॥੧॥ (1220-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall become immaculate and pure; you shall not come to be reincarnated again. ||1||

ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ; ਤੂ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ (1220-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Support of the soul and the breath of life; You are the Home of the homeless.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮ੍ਾਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥੬੧॥੮੪॥ (1220-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With each and every breath, I dwell on Almighty, Har, Har; Guru Nanak says, I am forever a sacrifice to Him. ||2||61||84||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1220-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬੈਕੁੰਠ ; ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ਨਿਤ ਧਿਆਉ ॥ (1220-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

To meditate on the Lotus Feet of Almighty of the Universe is heaven for me.

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1220-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, is the treasure of liberation and Almighty's Ambrosial Name. ||1||Pause||

ਊਤਮ ਕਥਾ ਸੁਣੀਜੈ ਸ੍ਰਵਣੀ ; ਮਇਆ ਕਰਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ (1220-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please be kind to me, that I may hear with my ears Your Sublime and Exalted Sermon.

ਆਵਤ ਜਾਤ ਦੋਊ ਪਖ ਪੂਰਨ ; ਪਾਈਐ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥੧॥ (1220-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My cycle of coming and going is finally completed, and I have attained peace and tranquility. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੨੧

ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ; ਭਗਤਿ ਸਰੇਸਟ ਪੂਰੀ ॥ (1221-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Searching and searching, I have realized the essence of reality: devotional worship is the most sublime fulfillment.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ;
ਅਵਰ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਊਰੀ ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ (1221-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, without the Name of the One Lord, all other ways are imperfect. ||2||62||85||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-2)

Saarang, Fifth Mahl:

ਸਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਦਾਤਾਰਾ ॥ (1221-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The True Guru is the True Giver.

ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਗਲ ਦੁਖ ਨਾਸਹਿ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, all my pains are dispelled. I am a sacrifice to His Lotus Feet. ||1||Pause||

ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ; ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ (1221-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord God is True, and True are the Holy Saints; the Name of Almighty is steady and stable.

ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਅਬਿਨਾਸੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ (1221-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So worship the Imperishable, Supreme Lord God with love, and sing His Glorious Praises. ||1||

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ; ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥ (1221-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The limits of the Inaccessible, Unfathomable Lord cannot be found; He is the Support of all hearts.

ਨਾਨਕ , ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਹੁ ਤਾ ਕਉ ;
ਜਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ (1221-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, chant, "Waaho! Waaho!" to Him, who has no end or limitation. ||2||63||86||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਬਸੇ ਮਨ ਮੇਰੈ ॥ (1221-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Feet of the Guru abide within my mind.

ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ;
ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਸਭ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord and Master is permeating and pervading all places; He dwells nearby, close to all. ||1||Pause||

ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (1221-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Breaking my bonds, I have lovingly tuned in to Almighty, and now the Saints are pleased with me.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਭਇਓ ਪੁਨੀਤਾ ; ਇਛਾ ਸਗਲ ਪੁਜਾਈ ॥੧॥ (1221-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This precious human life has been sanctified, and all my desires have been fulfilled. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ; ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ (1221-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my God, whoever You bless with Your Mercy - he alone sings Your Glorious Praises.

ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਵੈ ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ (1221-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is a sacrifice to that person who sings the Glorious Praises of Almighty of the Universe, twenty-four hours a day. ||2||64||87||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜੀਵਨੁ ਤਉ ਗਨੀਐ ; ਹਰਿ ਪੇਖਾ ॥ (1221-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

A person is judged to be alive, only if he sees Almighty.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ;
ਫੋਰਿ ਭਰਮ ਕੀ ਰੇਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, O my Enticing Beloved Lord, and erase the record of my doubts. ||1||Pause||

ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਿਛੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਉਪਜਤ ;
ਬਿਨੁ ਬਿਸਾਸ ਕਿਆ ਸੇਖਾਂ ॥ (1221-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By speaking and listening, tranquility and peace are not found at all. What can anyone learn without faith?

ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ , ਆਨ ਜੋ ਚਾਹਤ ;
ਤਾ ਕੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ , ਕਾਲੇਖਾ ॥੧॥ (ਕਾਲੇ-ਖਾ ਬੋਲੋ) (1221-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who renounces God and longs for another - his face is blackened with filth. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਰਾਸਿ , ਸਰਬ ਸੁਖ ਸੁਆਮੀ ; ਆਨ ਨ ਮਾਨਤ ਭੇਖਾ ॥ (1221-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who is blessed with the wealth of our Lord and Master, the Embodiment of Peace, does not believe in any other religious doctrine.

ਨਾਨਕ , ਦਰਸ ਮਗਨ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਪੂਰਨ ਅਰਥ ਬਿਸੇਖਾ ॥੨॥੬੫॥੮੮॥ (1221-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, one whose mind is fascinated and intoxicated with the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan - his tasks are perfectly accomplished. ||2||65||88||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-12)

Saarang, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਨ ਰਾਮ ਕੋ ; ਇਕੁ ਨਾਮ ॥ (1221-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on the Naam, the Name of the One Lord.

ਕਲਮਲ ਦਗਧ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਕੋਟਿ ਦਾਨ ਇਸਨਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In this way, the sins of your past mistakes shall be burnt off in an instant. It is like giving millions in charity, and bathing at sacred shrines of pilgrimage. ||1||Pause||

ਆਨ ਜੰਜਾਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਸ੍ਰਮੁ ਘਾਲਤ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਫੋਕਟ ਗਿਆਨ ॥ (1221-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Entangled in other affairs, the mortal suffers uselessly in sorrow. Without Almighty, wisdom is useless.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਕਟ ਤੇ ਛੂਟੈ ;
ਜਗਦੀਸ ਭਜਨ ਸੁਖ ਧਿਆਨ ॥੧॥ (1221-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal is freed of the anguish of death and birth, meditating and vibrating on the Blissful Lord of the Universe. ||1||

ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ (1221-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I seek Your Sancutary, O Perfect Lord, Ocean of Peace. Please be merciful, and bless me with this gift.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜੀਵੈ ;
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨ ॥੨॥੬੬॥੮੯॥ (1221-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on God, Nanak lives; his egotistical pride has been eradicated. ||2||66||89||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1221-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਧੂਰਤੁ ਸੋਈ ; ਜਿ ਧੁਰ ਕਉ ਲਾਗੈ ॥ (1221-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone is a Dhoorat, who is attached to the Primal Lord God.

ਸੋਈ ਧੁਰੰਧਰੁ ਸੋਈ ਬਸੁੰਧਰੁ ;
ਹਰਿ ਏਕ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ , ਪਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1221-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone is a Dhurandhar, and he alone is a Basundhar, who is absorbed in the sublime essence of Love of the One Lord. ||1||Pause||

ਭਲ ਬੰਚ ਕਰੈ , ਨ ਜਾਨੈ ਲਾਭੈ ; ਸੋ ਧੂਰਤੁ ਨਹੀ , ਮੂੜ੍ਹਾ ॥ (1221-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who practices deception and does not know where true profit lies is not a Dhoorat - he is a fool.

ਸੁਆਰਥੁ ਤਿਆਗਿ , ਅਸਾਰਥਿ ਰਚਿਓ ;
ਨਹ ਸਿਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਰੂੜਾ ॥੧॥ (1221-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He abandons profitable enterprises and is involved in unprofitable ones. He does not meditate on the Beauteous Lord God. ||1||

ਸੋਈ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ਪੰਡਿਤੁ ; ਸੋ ਸੂਰਾ , ਸੋ ਦਾਨਾਂ ॥ (1221-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone is clever and wise and a religious scholar, he alone is a brave warrior, and he alone is intelligent,

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ;
ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ॥੨॥੬੭॥੯੦॥ (1221-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

who chants the Name of Almighty, Har, Har, in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Guru Nanak says, he alone is approved. ||2||67||90||

ਅੰਗ ੧੨੨੨

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ॥ (1222-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty, Har, Har, is the life of the humble Saints.

ਬਿਖੈ ਰਸ ਭੋਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Instead of enjoying corrupt pleasures, they drink in the Ambrosial Essence of the Name of Almighty, the Ocean of Peace. ||1||Pause||

ਸੰਚਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਰਤਨਾ ; ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਸੀਵਨਿ ॥ (1222-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They gather up the priceless wealth of Almighty's Name, and weave it into the fabric of their mind and body.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਂਗ ਭਏ ਮਨ ਲਾਲਾ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸ ਖੀਵਨਿ ॥੧॥ (1222-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Imbued with Almighty's Love, their minds are dyed in the deep crimson color of devotional love; they are intoxicated with the sublime essence of Almighty's Name. ||1||

ਜਿਉ ਮੀਨਾ , ਜਲ ਸਿਉ ਉਰਝਾਨੋ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਲੀਵਨਿ ॥ (1222-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As the fish is immersed in water, they are absorbed in Almighty's Name.

ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪਾਨ ਸੁਖ ਥੀਵਨਿ ॥੨॥੬੮॥੯੧॥ (1222-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Saints are like the rainbirds; they are comforted, drinking in the drops of Almighty's Name. ||2||68||91||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ; ਬੇਤਾਲ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the Name of Almighty, the mortal is a ghost.

ਜੇਤਾ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤੇਤਾ ;
ਸਭਿ ਬੰਧਨ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All the actions he commits are just shackles and bonds. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ਕਰਤ ਅਨ ਸੇਵਾ ; ਬਿਰਥਾ ਕਾਟੈ ਕਾਲ ॥ (1222-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without serving God, one who serves another wastes his time uselessly.

**ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਤਬ ਤੁਮਰੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲ ॥੧॥** (1222-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When the Messenger of Death comes to kill you, O mortal, what will your condition be then? ||1||

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ (1222-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please protect Your slave, O Eternally Merciful Lord.

**ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਨ ਮਾਲ ॥੨॥੬੯॥੯੨॥** (1222-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, my God is the Treasure of Peace; He is the wealth and property of the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||69||92||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨਿ ਤਨਿ ; ਰਾਮ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ (1222-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind and body deal only in Almighty.

**ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ਗੀਧੇ ;
ਪੋਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1222-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Imbued with loving devotional worship, I sing His Glorious Praises; I am not affected by worldly affairs. ||1||Pause||

**ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ , ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਇਹੁ ਸਾਧ ਕੋ ਆਚਾਰੁ ॥** (1222-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This is the way of life of the Holy Saint: he listens to the Kirtan, the Praises of his Lord and Master, and meditates in remembrance on Him.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਸਥਿਤਿ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ (1222-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He implants Almighty's Lotus Feet deep within his heart; worship of Almighty is the support of his breath of life. ||1||

ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀ ; ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਧਾਰੁ ॥ (1222-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O God, Merciful to the meek, please hear my prayer, and shower Your Blessings upon me.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਉਚਰਉ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ;
ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ (1222-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I continually chant the treasure of the Naam with my tongue; Nanak is forever a sacrifice. ||2||70||93||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮਹੀਨ ; ਮਤਿ ਥੋਰੀ ॥ (1222-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the Name of Almighty, his intellect is shallow.

ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ , ਸਿਰੀਧਰ ਠਾਕੁਰ ; (ਸਿਰੀ-ਧਰ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਤ ਅੰਧ , ਦੁਖ ਘੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not meditate in remembrance on Almighty, his Lord and Master; the blind fool suffers in terrible agony. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੀ ;
ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਬਹੁ ਜੋਰੀ ॥ (1222-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not embrace love for the Name of Almighty; he is totally attached to various religious robes.

ਤੂਟਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾ ਕਉ ;
ਜਿਉ ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਫੋਰੀ ॥੧॥ (1222-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His attachments are shattered in an instant; when the pitcher is broken, the water runs out. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਭਗਤਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ;
ਮਨੁ ਖਚਿਤ , ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਖੋਰੀ ॥ (1222-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please bless me, that I may worship You in loving devotion. My mind is absorbed and intoxicated with Your Delicious Love.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਹੋਰੀ ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ (1222-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak, Your slave, has entered Your Sanctuary; without God, there is no other at all. ||2||71||94||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਚਿਤਵਉ ਵਾ ਅਉਸਰ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1222-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In my mind, I think about that moment,

ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ;
ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

when I join the Gathering of the Friendly Saints, constantly singing the Glorious Praises of Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਜੇਤੇ ਕਾਮ ਕਰੀਅਹਿ ; ਤੇਤੇ ਬਿਰਥੇ ਜਾਂਹਿ ॥ (1222-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without vibrating and meditating on Almighty, whatever deeds you do will be useless.

ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨਿ ਮੀਠੋ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥੧॥ (1222-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Embodiment of Supreme Bliss is so sweet to my mind. Without Him, there is no other at all. ||1||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਸੁਖ ਸਾਧਨ ; ਤੁਲਿ ਨ ਕਛੂਐ ਲਾਹਿ ॥ (1222-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting, deep meditation, austere self-discipline, good deeds and other techniques to being peace - they are not equal to even a tiny bit of Almighty's Name.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ;
ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥੭੨॥੯੫॥ (1222-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak's mind is pierced through by the Lotus Feet of Almighty; it is absorbed in His Lotus Feet. ||2||72||95||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1222-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1222-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My God is always with me; He is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਆਗੈ ਕੁਸਲ , ਪਾਛੈ ਖੇਮ ਸੂਖਾ ;
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1222-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I find happiness in the world hereafter, and peace and pleasure in this world, meditating in remembrance on the Name of my Lord and Master. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੨੩

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਮੇਰੈ ; ਗੁਨ ਗੁੋਪਾਲ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1223-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty is my Best Friend, my Buddy, my Companion. I sing the Glorious Praises of my Sovereign Lord King.

ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ਨਿਮਖ ਹਿਰਦੈ ਤੇ ;
ਪੂਰੈ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ (1223-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I shall not forget Him in my heart, even for an instant; I have met with the Perfect Guru. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ; ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ (1223-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He protects His slave; all beings and creatures are in His Power.

ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਭਉ ਨਹੀ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ (1223-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who is lovingly attuned to the One, the Perfect Transcendent Lord God, Guru Nanak says, is rid of all fear. ||2||73||96||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜਾ ਕੈ ; ਰਾਮ ਕੋ ਬਲੁ ਹੋਇ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who has Almighty's Power on his side

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੇ ;
ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

- all his desires are fulfilled, and no pain afflicts him. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਸੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ; ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਤਿਸੁ ਸੋਇ ॥ (1223-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That humble devotee is a slave of his God, who listens to Him, and so lives.

ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕੌ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ (1223-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have made the effort to gaze upon the Sight (Darshan) of His Darshan; it is obtained only by good karma. ||1||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ; ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1223-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

It is only by Guru's Grace that I see His Vision with my eyes which none can equal.

ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ;
ਚਰਨ ਜੀਵਾਂ ਸੰਤ ਧੋਇ ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ (1223-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please bless Nanak with this Gift, that he may wash the Feet of the Saints, and so live. ||2||74||97||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਜੀਵਤੁ ; ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (1223-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I live by singing the Glorious Praises of Almighty.

ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਠੁਲੇ ;
ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be Merciful to me, O my Loving Lord of the Universe, that I may never forget You. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ; ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥ (1223-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind, body, wealth and all are Yours, O my Lord and Master; there is nowhere else for me at all.

ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ , ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ; ਤੁਮ੍ਰਾ ਪੈਨੈ੍ ਖਾਇ ॥੧॥ (1223-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

As You keep me, so do I survive; I eat and I wear whatever You give me. ||1||

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ ॥ (1223-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice, a sacrifice to the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I shall never again fall into reincarnation.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥੭੫॥੯੮॥ (1223-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks Your Sancuary, Lord; as it pleases Your Will, so do You guide him. ||2||75||98||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ ਰੇ ; ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ (1223-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my mind, the Naam is the most sublime peace.

ਆਨ ਕਾਮ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ;
ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Other affairs of Maya are corrupt. They are nothing more than dust. ||1||Pause||

ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਨਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਰ ॥ (1223-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal has fallen into the deep dark pit of household attachment; it is a horrible, dark hell.

ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ; ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥੧॥ (1223-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He wanders in various incarnations, growing weary; he wanders through them again and again. ||1||

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ , ਭਗਤਿ ਬਛਲ ; ਦੀਨ , ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ ॥ (1223-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Purifier of sinners, O Lover of Your devotees, please shower Your Mercy on Your meek servant.

**ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ;
ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥੭੬॥੯੯॥** (1223-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With palms pressed together, Nanak begs for this blessing: Dear Almighty, please save me in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||76||99||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਰਾਜਿਤ ; ਰਾਮ ਕੋ ਪਰਤਾਪ ॥ (1223-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Glorious Radiance of Almighty has spread out everywhere.

**ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ;
ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1223-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The doubts of my mind and body are all erased, and I am rid of the three diseases. ||1||Pause||

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ; ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ (1223-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My thirst is quenched, and my hopes have all been fulfilled; my sorrows and sufferings are over.

ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ (1223-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of the Unmoving, Eternal, Unchanging Lord God, my mind, body and soul are comforted and encouraged. ||1||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ ; ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਾਧ ॥ (1223-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger, greed, pride and envy are destroyed in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ; (ਕਾਟਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ (1223-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Lover of His devotees, the Destroyer of fear; Guru Nanak says, He is our Mother and Father. ||2||77||100||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1223-17)

Saarang, Fifth Mahl:

ਆਤੁਰੁ ; ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸੰਸਾਰ ॥ (1223-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the Naam, the Name of Almighty, the world is miserable.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ , ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ;
ਇਤੁ ਲਾਗੋ , ਬਿਖਿਆ ਛਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1223-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Like a dog, its desires are never satisfied; it clings to the ashes of corruption. ||1||Pause||

ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ; ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥ (1223-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Administering the intoxicating drug, God Himself leads the mortals astray; they are reincarnated again and again.

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ;
ਜਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰ ॥੧॥ (1223-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not meditate in remembrance on Almighty, even for an instant, and so the Messenger of Death makes him suffer. ||1||

ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਾਵਾਰ ॥ (1223-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, O Destroyer of the pains of the meek and the poor; let me be the dust of the feet of the Saints.

ਅੰਗ ੧੨੨੪

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜਾਚੈ ;
ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰ ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ (1224-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak asks for the Sight (Darshan) of God. It is the Support of his mind and body. ||2||78||101||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮੈਲਾ , ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਜੀਉ ॥ (1224-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the Name of Almighty, the soul is polluted.

ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The True Lord God has Himself administered the intoxicating drug of corruption, and led the mortal astray. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ; ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਕਤਹੂ ਪਾਈ ॥ (1224-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wandering through millions of incarnations in countless ways, he does not find stability anywhere.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ; ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥੧॥ (1224-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The faithless cynic does not intuitively meet with the Perfect True Guru; he continues coming and going in reincarnation. ||1||

ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਦਾਤੇ ; ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1224-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please save me, O All-powerful Lord God, O Great Giver; O God, You are Inaccessible and Infinite.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ;
ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ ॥੨॥੭੯॥੧੦੨॥ (1224-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks Your Sanctuary, to cross over the terrible world-ocean, and reach the other shore. ||2||79||102||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-5)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਮਣ ਕਉ ; ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ ॥ (1224-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

To chant the Glorious Praises of Almighty is Sublime.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, meditate on the Transcendent Lord God; The taste of His essence is Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਮਾਦ ॥ (1224-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the One Unmoving, Eternal, Unchanging Lord God, the intoxication of Maya wears off.

ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿਖਾਦ ॥੧॥ (1224-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who is blessed with intuitive peace and poise, and the vibrations of the Unstruck Celestial Bani, never suffers again. ||1||

ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ; ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ॥ (1224-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Even Brahma and his sons sing God's Praises; Sukdayv and Prahlaad sing His Praises as well.

ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ;
ਜਪਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥੨॥੮੦॥੧੦੩॥ (1224-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Drinking in the fascinating Ambrosial Nectar of Almighty's sublime essence, Nanak meditates on the Amazing Lord. ||2||80||103||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕੀਨ੍ਹੇ ਪਾਪ ਕੇ ; ਬਹੁ ਕੋਟ ॥ (1224-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He commits many millions of sins.

ਦਿਨਸੁ ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ; ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Day and night, he does not get tired of them, and he never finds release. ||1||Pause||

ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆਧੀ ; ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ ॥ (1224-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He carries on his head a terrible, heavy load of sin and corruption.

**ਉਘਰਿ ਗਈਆਂ , ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ;
ਜਮਹਿ , ਗ੍ਰਾਸੇ ਝੋਟ ॥੧॥** (1224-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In an instant, he is exposed. The Messenger of Death seizes him by his hair. ||1||

ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਲੇਟ ॥ (1224-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is consigned to countless forms of reincarnation, into beasts, ghosts, camels and donkeys.

**ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ;
ਕਛੁ ਨ ਲਾਗੈ ਫੇਟ ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥** (1224-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Vibrating and meditating on Almighty of the Universe in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Guru Nanak says, you shall never be struck or harmed at all. ||2||81||104||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-12)

Saarang, Fifth Mahl:

ਅੰਧੇ ; ਖਾਵਹਿ ਬਿਸੂ ਕੇ ਗਟਾਕ ॥ (1224-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is so blind! He is eating loads of poison.

**ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਹੁਟਿਓ ;
ਸਾਸੁ ਗਇਓ ਤਤ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1224-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His eyes, ears and body are totally exhausted; he shall lose his breath in an instant. ||1||Pause||

**ਅਨਾਥ ਰਞਾਣਿ , ਉਦਰੁ ਲੇ ਪੋਖਹਿ ;
ਮਾਇਆ , ਗਈਆ ਹਾਟਿ ॥** (1224-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Making the poor suffer, he fills his belly, but the wealth of Maya shall not go with him.

ਕਿਲਬਿਖ ਕਰਤ ਕਰਤ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ;
ਕਬਹੁ ਨ ਸਾਕਹਿ ਛਾਂਟਿ ॥੧॥ (1224-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Committing sinful mistakes again and again, he regrets and repents, but he can never give them up. ||1||

ਨਿੰਦਕੁ ਜਮਦੂਤੀ ਆਇ ਸੰਘਾਰਿਓ ;
ਦੇਵਹਿ ਮੂੰਡ ਉਪਰਿ ਮਟਾਕ ॥ (1224-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death comes to slaughter the slanderer; he beats him on his head.

ਨਾਨਕ , ਆਪਨ ਕਟਾਰੀ ਆਪਸ ਕਉ ਲਾਈ ;
ਮਨੁ ਅਪਨਾ ਕੀਨੋ ਫਾਟ ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ (1224-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, he cuts himself with his own dagger, and damages his own mind. ||2||82||105||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਟੂਟੀ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ; ਅਧ ਬੀਚ ॥ (1224-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The slanderer is destroyed in mid-stream.

ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਬੇਮੁਖ ਕਉ ਆਇ ਪਹੂਚੀ ਮੀਚ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1224-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Our Lord and Master is the Saving Grace, the Protector of His humble servants; those who have turned their backs on the Guru are overtaken by death. ||1||Pause||

ਉਸ ਕਾ ਕਹਿਆ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣਈ ; ਕਹੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ (1224-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

No one listens to what he says; he is not allowed to sit anywhere.

ਈਹਾਂ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਨਰਕੁ ਭੁੰਚੈ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ (1224-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He suffers in pain here, and falls into hell hereafter. He wanders in endless reincarnations. ||1||

ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ; ਕੀਤਾ ਅਪਣਾ ਪਾਇਆ ॥ (1224-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He has become infamous across worlds and galaxies; he receives according to what he has done.

ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਨਿਰਭਉ ਕਰਤੇ ਕੀ ;
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ (1224-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of the Fearless Creator Lord; he sings His Glorious Praises in ecstasy and bliss. ||2||83||106||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1224-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਚਲਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰਿ ॥ (1224-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Desire plays itself out in so many ways.

ਅੰਗ ੧੨੨੫

ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਤਹੁ ਬਾਤਹਿ ;
ਅੰਤਿ ਪਰਤੀ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

But it is not fulfilled at all, and in the end, it dies, exhausted. ||1||Pause||

ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਨ ਸਹਜੁ ਉਪਜੈ ; ਇਹੈ ਇਸੁ ਬਿਉਹਾਰਿ ॥ (1225-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

It does not produce tranquility, peace and poise; this is the way it works.

ਆਪ ਪਰ ਕਾ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨੈ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਹਿ ਜਾਰਿ ॥੧॥ (1225-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does not know what belongs to him, and to others. He burns in sexual desire and anger. ||1||

ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਦੁਖਿ ਬਿਆਪਿਓ ; ਦਾਸ ਲੇਵਹੁ ਤਾਰਿ ॥ (1225-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The world is enveloped by an ocean of pain; Dear Almighty, please save Your slave!

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ;
ਸਦ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ (1225-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of Your Lotus Feet; Nanak is forever and ever a sacrifice. ||2||84||107||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰੇ ਪਾਪੀ ; ਤੈ ਕਵਨ ਕੀ ਮਤਿ ਲੀਨ ॥ (1225-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O sinner, who taught you to sin?

ਨਿਮਖ ਘਰੀ ਨ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਦੀਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You do not contemplate your Lord and Master, even for an instant; it was He who gave you your body and soul. ||1||Pause||

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਸਵੰਤ ਸੁਖੀਆ ; ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਖੀਨ ॥ (1225-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Eating, drinking and sleeping, you are happy, but contemplating the Naam, the Name of Almighty, you are miserable.

ਗਰਭ ਉਦਰ ਬਿਲਲਾਟ ਕਰਤਾ ; ਤਹਾਂ ਹੋਵਤ ਦੀਨ ॥੧॥ (1225-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the womb of your mother, you cried and whined like a wretch. ||1||

ਮਹਾ ਮਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਾਧਾ ; ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮੀਨ ॥ (1225-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

And now, bound by great pride and corruption, you shall wander in endless incarnations.

ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਸਰੇ ਕਵਨ ਦੁਖ ਗਨੀਅਹਿ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਪਦ ਚੀਨ੍ ॥੨॥੮੫॥੧੦੮॥ (1225-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have forgotten Almighty of the Universe; what misery will be your lot now? Guru Nanak says, peace is found by realizing the sublime state of Almighty. ||2||85||108||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਚਰਨਹ ਓਟ ਗਹੀ ॥ (1225-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, I have grasped the Protection, the Sanctuary of Almighty's Feet.

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਤ ਬਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, my mind is fascinated, and evil-mindedness is taken away. ||1||Pause||

ਅਗਹ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਅਬਿਨਾਸੀ ; (ਅ-ਗਹ ਬੋਲੋ)
ਕੀਮਤਿ ਜਾਤ ਨ ਕਹੀ ॥ (1225-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is Unfathomable, Incomprehensible, Exalted and High, Eternal and Imperishable; His worth cannot be appraised.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹੀ ॥੧॥ (1225-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon Him, gazing upon Him in the water and on the land, my mind has blossomed forth in ecstasy. He is totally pervading and permeating all. ||1||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧਹ ਕੀਨੋ ਸਹੀ ॥ (1225-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Merciful to the meek, my Beloved, Enticer of my mind; meeting with the Holy, He is known.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਤ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ;
ਜਮ ਕੀ ਭੀਰ ਨ ਫਹੀ ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ (1225-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on Almighty, Nanak lives; the Messenger of Death cannot catch or torment him. ||2||86||109||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਮਤਵਾਰੋ ॥ (1225-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, my mind is intoxicated.

ਪੇਖਿ ਦਇਆਲ , ਅਨਦ ਸੁਖ ਪੂਰਨ ;
ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਪਿਓ , ਖੁਮਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Merciful Lord, I am filled with bliss and peace; imbued with the sublime essence of Almighty, I am intoxicated. ||1||Pause||

ਨਿਰਮਲ ਭਏ , ਊਜਲ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕਾਰੋ ॥ (1225-12, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

I have become spotless and pure, singing the Sacred Praises of Almighty; I shall never again be dirtied.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਡੋਰੀ ਰਾਚੀ ; ਭੇਟਿਓ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੋ ॥੧॥ (1225-12, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

My awareness is focused on the Lotus Feet of God; I have met the Infinite, Supreme Being. ||1||

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ , ਸਰਬਸੁ ਦੀਨੇ ; ਦੀਪਕ ਭਇਓ ਉਜਾਰੋ ॥ (1225-13, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Taking me by the hand, He has given me everything; He has lit up my lamp.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਸਿਕ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਕੁਲਹ ਸਮੂਹਾਂ ਤਾਰੋ ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥ (1225-13, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Guru Nanak says, savoring the Naam, the Name of Almighty, I have become detached; my generations have been carried across as well. ||2||87||110||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਆਨ ਸਿਮਰਿ ਮਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1225-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

O mother, by meditating in remembrance on some other, the mortal dies.

ਤਿਆਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ;
ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਲਪਟਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Forsaking Almighty of the Universe, the Giver of souls, the mortal is engrossed and entangled in Maya. ||1||Pause||

ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਚਲਹਿ ਅਨ ਮਾਰਗਿ ;
ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ (1225-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 5)

Forgetting the Naam, the Name of Almighty, he walks on some other path, and falls into the most horrible hell.

ਅਨਿਕ ਸਜਾਂਈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ; ਗਰਭੈ ਗਰਭਿ ਭ੍ਰਮਾਹਿ ॥੧॥ (1225-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He suffers uncounted punishments, and wanders from womb to womb in reincarnation. ||1||

ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ , ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (1225-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They alone are wealthy, and they alone are honorable, who are absorbed in the Sanctuary of Almighty.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜੀਤਿਓ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨॥੮੮॥੧੧੧॥ (1225-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Guru Nanak says, they conquer the world; they do not come and go in reincarnation ever again. ||2||88||111||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1225-18)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕਾਟੀ ਕੁਟਿਲਤਾ ; ਕੁਠਾਰਿ ॥ (1225-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty has cut down the crooked tree of my deceit.

ਭ੍ਰਮ ਬਨ , ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ;
ਰਾਮ ਨਾਮ , ਪਰਹਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1225-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The forest of doubt is burnt away in an instant, by the fire of Almighty's Name. ||1||Pause||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਨਿੰਦਾ ਪਰਹਰੀਆ ;
ਕਾਢੇ , ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ , ਮਾਰਿ ॥ (1225-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger and slander are gone; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have beaten them and driven them out.

ਅੰਗ ੧੨੨੬

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਤਿਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੂਐ ਹਾਰਿ ॥੧॥ (1226-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Gurmukh is successful in this priceless human life; he shall not lose it in the gamble ever again. ||1||

ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ; ਪੂਰਨ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1226–1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing the Glorious Praises of Almighty, and contemplate the Perfect Word of the Shabad.

ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ;
ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਿ ॥੨॥੮੯॥੧੧੨॥ (1226–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak is the slave of Your slaves; over and over again, he bows in humble reverence to You. ||2||89||112||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226–3)

Saarang, Fifth Mahl:

Prologue: The following Shabad was composed by Guru Arjan Dev Ji at Amritsar after placing the Gurbani Pothis brought from Goindwal Sahib on a platform called 'Ath Sath Tirath da Asthan'. Guru Ji brought the Pothis from Baba Mohan Ji (Guru Amar Das Ji's Eldest Son) in a very beautiful palanquin and Guru Ji walked barefooted while waving a Chaur above the Pothis.

ਪੋਥੀ ; ਪਰਮੇਸਰ ਕਾ ਥਾਨੁ ॥ (1226–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

This Holy Book is the home of the Transcendent Lord God.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ;
ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever sings the Glorious Praises of Almighty of the Universe in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, has the perfect knowledge of God. ||1||Pause||

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਲੋਚਹਿ ; ਬਿਰਲੇ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (1226–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Siddhas and seekers and all the silent sages long for Almighty, but those who meditate on Him are rare.

ਜਿਸਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੋ ਕਾਮੁ ॥੧॥ (1226–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

That person, unto whom my Lord and Master is merciful - all his tasks are perfectly accomplished. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ; ਤਿਸੁ ਜਾਨੈ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ (1226-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One whose heart is filled with Almighty, the Destroyer of fear, knows the whole world.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ;
ਇਹੁ ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਦਾਨੁ ॥੨॥੯੦॥੧੧੩॥ (1226-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

May I never forget You, even for an instant, O my Creator Lord; Nanak begs for this blessing. ||2||90||113||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-6)

Saarang, Fifth Mahl:

ਵੂਠਾ ; ਸਰਬ ਥਾਈ ਮੇਹੁ ॥ (1226-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The rain has fallen everywhere.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗਾਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ;
ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਨੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Singing Almighty's Praises with ecstasy and bliss, the Perfect Lord is revealed. ||1||Pause||

ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਲ ਨਿਧਿ ; ਊਨ ਥਾਉ ਨ ਕੇਹੁ ॥ (1226-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

On all four sides and in the ten directions, Almighty is an ocean. There is no place where He does not exist.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ; ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਸਭ ਦੇਹੁ ॥੧॥ (1226-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Perfect Lord God, Ocean of Mercy, You bless all with the gift of the soul. ||1||

ਸਤਿ ਸਤਿ , ਹਰਿ ਸਤਿ ਸੁਆਮੀ ; ਸਤਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਹੁ ॥ (1226-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

True, True, True is my Lord and Master; True is the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸਤਿ ਤੇ ਜਨ , ਜਿਨ ਪਰਤੀਤਿ ਉਪਜੀ ;
ਨਾਨਕ ਨਹ ਭਰਮੇਹੁ ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥ (1226-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

True are those humble beings, within whom faith wells up; Guru Nanak says, they are not deluded by doubt. ||2||91||114||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-9)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੋਬਿਦ ਜੀਉ ; ਤੂ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Dear Lord of the Universe, You are the Support of my breath of life.

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਤੁਮ ਹੀ ;
ਤੂ ਮੇਰੋ ਪਰਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Best Friend and Companion, my Help and Support; You are my family. ||1||Pause||

ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥੈ ; ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ (1226-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You placed Your Hand on my forehead; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I sing Your Glorious Praises.

ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ;
ਰਸਕਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਏ ॥੧॥ (1226-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By Your Grace, I have obtained all fruits and rewards; I meditate on Almighty's Name with delight. ||1||

ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਧਰਾਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ; ਕਬਹੂ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ॥ (1226-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The True Guru has laid the eternal foundation; it shall never be shaken.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਰਾ ;
ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਪਾਂਹੀ ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥ (1226-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak has become merciful to me, and I have been blessed with the treasure of absolute peace. ||2||92||115||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਨਿਬਹੀ ; ਨਾਮ ਕੀ ਸਚੁ ਖੇਪ ॥ (1226-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Only the true merchandise of the Naam, the Name of Almighty, stays with you.

ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ , ਨਿਧਿ ਧਨੁ ;
ਬਿਖੈ ਮਾਹਿ , ਅਲੇਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1226-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of Almighty, the treasure of wealth, and earn your profit; in the midst of corruption, remain untouched. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੇ ; ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ॥ (1226-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All beings and creatures find contentment, meditating on their God.

ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰ ਜੀਤਿਓ ; ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ (1226-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The priceless jewel of infinite worth, this human life, is won, and they are not consigned to reincarnation ever again. ||1||

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਬਿਦ ; ਭਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ (1226-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When Almighty of the Universe shows His kindness and compassion, the mortal finds the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਾਸਿ ਨਾਨਕ ਪਾਈ ;
ਲਗਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥ (1226-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak has found the wealth of the Lotus Feet of Almighty; he is imbued with the Love of God. ||2||93||116||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1226-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਪੇਖਿ ਰਹੀ ਬਿਸਮਾਦ ॥ (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, I am wonder-struck, gazing upon Almighty.

ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਅਚਰਜ ਤਾ ਕੇ ਸ੍ਵਾਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸੁਆਦ ਬੋਲੋ) (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind is enticed by the unstruck celestial melody; its flavor is amazing! ||1||Pause||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹੈ ਸੋਈ ; ਮਨਿ ਹਰਿ ਕੋ ਅਹਿਲਾਦ ॥ (1226-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is my Mother, Father and Relative. My mind delights in Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ; ਬਿਨਸਿਓ ਸਭੁ ਪਰਮਾਦ ॥੧॥ (1226-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of Almighty of the Universe in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, all my illusions are dispelled. ||1||

ਡੋਰੀ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਚਰਨਹ ਸੰਗਿ ; ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਸਗਲੇ ਖਾਦ ॥ (1226-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am lovingly attached to His Lotus Feet; my doubt and fear are totally consumed.

ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਦ ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥ (1226-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has taken the Support of the One Lord. He shall not wander in reincarnation ever again. ||2||94||117||

ਅੰਗ ੧੨੨੭

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਮਾਤੀ ਚਰਣ ਸਮੂਹ ॥ (ਮਾੱਤੀ ਬੋਲੋ) (1227-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, I am totally intoxicated with Almighty's Feet.

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਹਉ ਆਨ ਨ ਜਾਨਉ ;
ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਸਭ ਲੂਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I know of none other than Almighty. I have totally burnt off my sense of duality. ||1||Pause||

ਤਿਆਗਿ ਗੁੋਪਾਲ ਅਵਰ ਜੋ ਕਰਣਾ ; ਤੇ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਖੂਹ ॥ (1227-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

To abandon Almighty of the World, and become involved with anything else, is to fall into the pit of corruption.

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ; ਕਾਢੀ ਨਰਕ ਤੇ ਧੂਹ ॥੧॥ (1227-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind is enticed, thirsty for the Sight (Darshan) of His Darshan. He has lifted me up and out of hell. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਬਿਨਸੀ ਹਉਮੈ ਹੂਹ ॥ (1227-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I have met Almighty, the Giver of peace; the noise of egotism has been stilled.

ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੂਹ ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥ (1227-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak is imbued with the Love of Almighty; the forests of his mind and body have blossomed forth. ||2||95||118||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਬਿਨਸੇ ; ਕਾਚ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The false dealings are finished.

ਰਾਮ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ;
ਇਹੈ ਜਗ ਮਹਿ ਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and meditate, vibrate on Almighty. This is the most excellent thing in the world. ||1||Pause||

ਈਤ ਊਤ ਨ ਡੋਲਿ ਕਤਹੂ ; ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ (1227-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, you shall never waver; enshrine the Naam, the Name of Almighty, within your heart.

ਗੁਰ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਮਿਲਿਓ , ਭਾਗੀ ; ਉਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ (1227-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The boat of the Guru's Feet is found by great good fortune; it shall carry you across the world-ocean. ||1||

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ; ਸਰਬ ਨਾਥ ਅਪਾਰ ॥ (1227-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Infinite Lord is totally permeating and pervading the water, the land and the sky.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ਨਾਨਕ ;
ਆਨ ਰਸ ਸਭਿ ਖਾਰ ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥ (1227-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Drink in the Ambrosial Nectar of Almighty's Name; Guru Nanak says, all other tastes are bitter. ||2||96||119||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਤਾ ਤੇ ; ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥ (1227-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You whine and cry

ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਮੋਹ ਮਦ ਮਾਤੌ ;
ਸਿਮਰਤ ਨਾਹਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

- you are intoxicated with the great corruption of attachment and pride, but you do not remember Almighty in meditation. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਤੇ ਨਾਰਾਇਣ ; ਤਿਨ ਕੇ ਦੋਖ ਜਰੇ ॥ (1227-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who meditate on Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy - the guilt of their minstakes is burnt away.

ਸਫਲ ਦੇਹ , ਧੰਨਿ ਓਇ ਜਨਮੇ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਲੇ ॥੧॥ (1227-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Fruitful is the body, and blessed is the birth of those who merge with God. ||1||

ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ; ਸਭ ਊਪਰਿ ਸਾਧ ਭਲੇ ॥ (1227-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The four great blessings, and the eighteen supernatural spiritual powers - above all these are the Holy Saints.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ , ਧੂਰਿ ਜਨ ਬਾਂਛੈ ;
ਉਧਰਹਿ ਲਾਗਿ ਪਲੇ ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥ (ਪੱਲੇ ਬੋਲੋ) (1227-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak longs for the dust of the feet of the humble; attached to the hem of His robe, he is saved. ||2||97||120||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੇ ; ਜਨ ਕਾਂਖੀ ॥ (1227-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants yearn for Almighty's Name.

ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਚਨਿ ਏਹੀ ਸੁਖੁ ਚਾਹਤ ;
ਪ੍ਰਭ ਦਰਸੁ ਦੇਖਹਿ ਕਬ ਆਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਆਂਖੀ ਬੋਲੋ) (1227-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In thought, word and deed, they long for this peace, to gaze with their eyes upon the Sight (Darshan) of God's Darshan. ||1||Pause||

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ; ਗਤਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਨ ਲਾਖੀ ॥ (1227-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are Endless, O God, my Supreme Lord and Master; Your state cannot be known.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ;
ਕਰਿ ਸਰਬਸੁ , ਅੰਤਰਿ ਰਾਖੀ ॥੧॥ (ਸਰਬੱਸੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1227-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind is pierced through by the Love of Your Lotus Feet; this is everything to me - I enshrine it deep within my being. ||1||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਧੂ ਜਨ ; ਇਹ ਬਾਣੀ ਰਸਨਾ ਭਾਖੀ ॥ (1227-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In the Vedas, the Puraanas and the Simritees, the humble and the Holy chant this Bani with their tongues.

ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਤਰੀਐ ;
ਹੋਰੁ ਦੁਤੀਆ ਬਿਰਥੀ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥ (1227-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name, Guru Nanak says, I am emancipated; other teachings of duality are useless. ||2||98||121||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-15)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਖੀ ; ਰਾਮ ਕੀ , ਤੂ ਮਾਖੀ ॥ (1227-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

A fly! You are just a fly, created by Almighty.

ਜਹ ਦੁਰਗੰਧ , ਤਹਾ ਤੂ ਬੈਸਹਿ ;
ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਮਦ ਚਾਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Wherever it stinks, you land there; you suck in the most toxic stench. ||1||Pause||

ਕਿਤਹਿ ਅਸਥਾਨਿ ਤੂ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਦੇਖੀ ਆਖੀ ॥ (ਆਂਖੀ ਬੋਲੋ) (1227-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You don't stay put anywhere; I have seen this with my eyes.

ਸੰਤਾ ਬਿਨੁ ਤੈ ਕੋਇ ਨ ਛਾਡਿਆ ;
ਸੰਤ ਪਰੇ ਗੋਬਿਦ ਕੀ ਪਾਖੀ ॥੧॥ (1227-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have not spared anyone, except the Saints - the Saints are on the side of Almighty of the Universe. ||1||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਤੈ ਮੋਹੇ ; ਬਿਨੁ ਸੰਤਾ ਕਿਨੈ ਨ ਲਾਖੀ ॥ (1227-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have enticed all beings and creatures; no one knows You, except the Saints.

ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥ (1227-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Slave Nanak is imbued with the Kirtan of Almighty's Praises. Focusing his consciousness on the Word of the Shabad, he realizes the Presence of the True Lord. ||2||99||122||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1227-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ (1227-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, the noose of Death has been cut away.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ;
ਬੀਚੇ ਗ੍ਰਸਤ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1227-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting the Name of Almighty, Har, Har, I have found total peace. I remain unattached in the midst of my household. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੨੮

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੀਨੇ ਕਰਿ ਅਪੁਨੇ ; ਉਪਜੀ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ॥ (1228-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He has made me His Own. The thirst for the Sight (Darshan) of His Darshan wells up within me.

ਸੰਤਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ; ਬਿਨਸੀ ਦੁਤੀਆ ਆਸ ॥੧॥ (1228-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Joining the Society of the Saints, I sing the Glorious Praises of Almighty; I have given up other hopes. ||1||

ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅਟਵੀ ਤੇ ਕਾਢੇ ; ਮਾਰਗੁ ਸੰਤ ਕਹਿਓ ॥ (1228-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Saint has pulled me out of the utterly desolate wilderness, and shown me the path.

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ ਪਾਪ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਰਤਨੁ ਲਹਿਓ ॥੨॥੧੦੦॥੧੨੩॥ (1228-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon His Darshan, all sins are taken away; Nanak is blessed with the jewel of Almighty. ||2||100||123||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥[੧] (1228-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ਰੀ ; ਅਰਿਓ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਖੋਰਿ ॥ (1228-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O mother, I am involved with the Love of Almighty;

ਦਰਸਨ ਰੁਚਿਤ ਪਿਆਸ ਮਨਿ ਸੁੰਦਰ ;
ਸਕਤ ਨ ਕੋਈ ਤੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am intoxicated with it. My mind has such a longing and thirst for the Sight (Darshan) of my Beauteous Lord. No one can break this. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਪਤਿ , ਪਿਤ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ;
ਹਰਿ ਸਰਬਸੁ ਧਨ ਮੋਰ ॥ (1228-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty is my breath of life, honor, spouse, parent, child, relative, wealth - everything.

੧ 'ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫॥' ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਦਮਦਮਾ ਸਾਹਿਬ ਵਾਲੇ ਸਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਪੁਰਾਤਨ ਹੱਥ ਲਿਖਤ ਅਤੇ ਛਾਪੇ ਦੇ ਸਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀ ਹੈ।

ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਅਸਤ ਬਿਸਟਾ ਕ੍ਰਿਮ ;
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਨਤ ਹੋਰ ॥੧॥ (1228-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Cursed is this body of bones, this pile of maggots and manure, if it knows any other than Almighty. ||1||

ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ; ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਜੋਰ ॥ (1228-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Destroyer of the pains of the poor has become merciful to me, by the power of the karma of my past actions.

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸਾਗਰ ;
ਬਿਨਸਿਓ , ਆਨ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ (1228-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of God, the Treasure, the Ocean of Mercy; my subservience to others is past. ||2||101||124||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-7)

Saarang, Fifth Mahl:

ਨੀਕੀ ; ਰਾਮ ਕੀ ਧੁਨਿ ਸੋਇ ॥ (1228-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's melody is noble and sublime.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਪਤ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Lotus Feet of my Lord and Master are incomparably beautiful. Meditating on them, one becomes Holy. ||1||Pause||

ਚਿਤਵਤਾ , ਗੋਪਾਲ ਦਰਸਨ ; ਕਲਮਲਾ ਕਢੁ ਧੋਇ ॥ (1228-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Just by thinking of the Darshan, the Sight (Darshan) of Almighty of the World, the dirty sins are washed away.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਿਕਾਰ ਅੰਕੁਰ ; ਹਰਿ ਕਾਟਿ ਛਾਡੇ ਖੋਇ ॥੧॥ (1228-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty cuts down and weeds out the corruption of the cycle of birth and death. ||1||

ਪਰਾ ਪੂਰਬਿ ਜਿਸਹਿ ਲਿਖਿਆ ; ਬਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ (1228-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

How rare is that person who has such pre-ordained destiny, to find Almighty.

ਰਵਣ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਕਰਤੇ ;
ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਜੋਇ ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ (1228-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chanting the Glorious Praises of the Creator, Almighty of the Universe - Guru Nanak says, this is Truth. ||2||102||125||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-10)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ; ਮਤਿ ਸਾਰ ॥ (1228-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The intellect of one who dwells on the Name of Almighty is excellent.

ਹਰਿ ਬਿਸਾਰਿ ਜੁ ਆਨ ਰਾਚਹਿ ;
ਮਿਥਨ ਸਭ ਬਿਸਥਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One who forgets Almighty and becomes involved with some other - all his showy pretensions are false. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਮਿ ਭਜੁ ਸੁਆਮੀ ; ਪਾਪ ਹੋਵਤ ਖਾਰ ॥ (1228-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate, vibrate on our Lord and Master in the Company of the Holy, and your sins shall be eradicated.

ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ; ਬਹੁਰਿ ਜਨਮ ਨ ਮਾਰ ॥੧॥ (1228-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When Almighty's Lotus Feet abide within the heart, the mortal is never again caught in the cycle of death and birth. ||1||

ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ; ਏਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (1228-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He showers us with His kindness and compassion; He saves and protects those who take the Support of the Naam, the Name of the One Lord.

ਦਿਨ ਰੈਨਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ;
ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰਿ ॥੨॥੧੦੩॥੧੨੬॥ (1228-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Him, day and night, Guru Nanak says, your face shall be radiant in the Court of Almighty. ||2||103||126||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-13)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਾਨੀ ; ਤੂੰ ਰਾਮ ਕੈ ਦਰਿ ਮਾਨੀ ॥ (1228-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Honored - you shall be honored in the Court of Almighty.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ;
ਬਿਨਸੀ ਸਭ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and sing the Glorious Praises of Almighty; your egotistical pride will be totally dispelled. ||1||Pause||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਲੀਨੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰ ਗਿਆਨੀ ॥ (1228-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Showering His kindness and compassion, He shall make you His Own. As Gurmukh, your spiritual wisdom shall be perfect.

ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ; ਠਾਕੁਰ ਦਰਸ ਧਿਆਨੀ ॥੧॥ (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All peace and all sorts of ecstasy are obtained, by meditating on the Darshan, the Sight (Darshan) of my Lord and Master. ||1||

ਨਿਕਟਿ ਵਰਤਨਿ , ਸਾ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਨਿ ;
ਦਹ ਦਿਸ , ਸਾਈ ਜਾਨੀ ॥ (ਸਾਂਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

She who dwells close to her Lord is always the pure, happy soul-bride; she is famous in the ten directions.

ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਰੰਗਿ , ਰਤੀ , ਨਾਰਾਇਨ ; (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ (1228-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

She is imbued with the Love of her Loving Beloved Lord; Nanak is a sacrifice to her. ||2||104||127||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1228-16)

Saarang, Fifth Mahl:

ਤੁਅ ਚਰਨ ਆਸਰੋ ; ਈਸ ॥ (1228-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I take the Support of Your Lotus Feet.

ਤੁਮਹਿ ਪਛਾਨੂ , ਸਾਕੁ ਤੁਮਹਿ ਸੰਗਿ ;
ਰਾਖਨਹਾਰ ਤੁਮੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1228-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Best Friend and Companion; I am with You. You are our Protector, Dear Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਤੂ ਹਮਰੋ , ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਕਹੀਐ ; ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਖੇ ॥ (1228-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are mine, and I am Yours; here and hereafter, You are my Saving Grace.

ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੋਈ ਲਾਖੈ ॥੧॥ (1228-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are Endess and Infinite, O my Lord and Master; by Guru's Grace, a few understand. ||1||

ਬਿਨੁ ਬਕਨੇ ਬਿਨੁ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੈ ॥ (1228-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without being spoken, without being told, You know all, O Searcher of hearts.

ਜਾ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕੁ ;
ਸੇ ਜਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥ (1228-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

One whom God unites with Himself, Guru Nanak says, that humble being is honored in the Court of Almighty. ||2||105||128||

ਅੰਗ ੧੨੨੯

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੫ (1229-2)

Saarang, Fifth Mahl, Chau-Padas, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1229-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਭਜਿ ; ਆਨ ਕਰਮ ਬਿਕਾਰ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate, vibrate on Almighty; other actions are corrupt.

ਮਾਨ ਮੋਹੁ ਨ ਬੁਝਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਕਾਲ ਗ੍ਰਸ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Pride, attachment and desire are not quenched; the world is in the grip of death. ||1||Pause||

ਖਾਤ ਪੀਵਤ ਹਸਤ ਸੋਵਤ ; ਅਉਧ ਬਿਤੀ , ਅਸਾਰ ॥ (1229-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Eating, drinking, laughing and sleeping, life passes uselessly.

ਨਰਕ ਉਦਰਿ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜਲਤੋ ; ਜਮਹਿ ਕੀਨੀ ਸਾਰ ॥੧॥ (1229-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortal wanders in reincarnation, burning in the hellish environment of the womb; in the end, he is destroyed by death. ||1||

ਪਰ ਦ੍ਰੋਹ ਕਰਤ , ਬਿਕਾਰ ਨਿੰਦਾ ; ਪਾਪ ਰਤ , ਕਰ ਝਾਰ ॥ (1229-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He practices fraud, cruelty and slander against others; he sins, and washes his hands.

ਬਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨਾਹੀ ; ਤਮ ਮੋਹ ਮਹਾਂ ਅੰਧਾਰ ॥੨॥ (1229-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Without the True Guru, he has no understanding; he is lost in the utter darkness of anger and attachment. ||2||

ਬਿਖੁ ਠਗਉਰੀ ਖਾਇ ਮੂਠੋ ; ਚਿਤਿ ਨ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥ (1229-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He takes the intoxicating drugs of cruelty and corruption, and is plundered. He is not conscious of the Creator Lord God.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਤ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਆਰੋ ;
ਮਾਤੰਗ ਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ (1229-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe is hidden and unattached. The mortal is like a wild elephant, intoxicated with the wine of egotism. ||3||

ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਰਾਖੇ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਧਾਰ ॥ (1229-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In His Mercy, God saves His Saints; they have the Support of His Lotus Feet.

ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕੁ , ਸਰਨਿ ਆਇਓ ;
ਗੋੁਪਾਲ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੪॥੧॥੧੨੯॥ (1229-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With his palms pressed together, Nanak has come to the Sanctuary of the Primal Being, the Infinite Lord God. ||4||1||129||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ , ਪੜਤਾਲ (1229-9)

Saarang, Fifth Mahl, Sixth House, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1229-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੁਭ ਬਚਨ ਬੋਲਿ ; ਗੁਨ ਅਮੋਲ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chant His Sublime Word and His Priceless Glories.

ਕਿੰ ਕਰੀ ; ਬਿਕਾਰ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Why are you induldng in corrupt actions?

ਦੇਖੁ ਰੀ ; ਬੀਚਾਰ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Look at this, see and understand!

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇ ; ਮਹਲੁ ਪਾਇ ॥ (1229-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate on the Word of the Guru's Shabad, and attain the Mansion of Almighty's Presence.

ਹਰਿ ਸੰਗਿ , ਰੰਗ ਕਰਤੀ ; ਮਹਾ ਕੇਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Imbued with the Love of Almighty, you shall totally play with Him. ||1||Pause||

ਸੁਪਨ ਰੀ ; ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The world is a dream.

ਮਿਥਨੀ ; ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Its expanse is false.

**ਸਖੀ , ਕਾਇ ਮੋਹਿ ਮੋਹਿ ਲੀ ;
ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਰਿਦੈ ਮੇਲ ॥੧॥** (1229-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my companion, why are you so enticed by the Enticer? Enshrine the Love of Your Beloved within your heart. ||1||

ਸਰਬ ਰੀ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is total love and affection.

ਪ੍ਰਭੁ ; ਸਦਾ ਰੀ ਦਇਆਰੁ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

God is always merciful.

ਕਾਂਏਂ ; ਆਨ ਆਨ , ਰੁਚੀਐ ॥ (1229-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Others - why are you involved with others?

ਹਰਿ ਸੰਗਿ ; ਸੰਗਿ ਖਚੀਐ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Remain involved with Almighty.

ਜਉ ; ਸਾਧਸੰਗ ਪਾਏ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When you join the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਧਿਆਏ ॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

says Nanak, meditate on Almighty.

ਅਬ ; ਰਹੇ ਜਮਹਿ ਮੇਲ ॥੨॥੧॥੧੩੦॥ (1229-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Now, your association with death is ended. ||2||1||130||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1229-14)
Saarang, Fifth Mahl:

Prologue: Once a Sikh came and asked Guru Arjan Dev Ji if there's any other material equivalent to Almighty's name. Guru Ji replied by uttering the following Shabad.

ਕੰਚਨਾ ਬਹੁ ; ਦਤ ਕਰਾ ॥ (1229-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
You may make donations of gold,

ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ; ਅਰਪਿ ਧਰਾ ॥ (1229-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
and give away land in charity

ਮਨ ਅਨਿਕ ਸੋਚ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਤ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
and purify your mind in various ways,

ਨਾਹੀ ਰੇ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ;
ਮਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
but none of this is equal to Almighty's Name. Remain attached to Almighty's Lotus Feet. ||1||Pause||

ਚਾਰਿ ਬੇਦ ; ਜਿਹਵ ਭਨੇ ॥ (1229-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
You may recite the four Vedas with your tongue,

ਦਸ ਅਸਟ ਖਸਟ ; ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੇ ॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
and listen to the eighteen Puraanas and the six Shaastras with your ears,

ਨਹੀ ਤੁਲਿ ; ਗੋਬਿਦ ਨਾਮ ਧੁਨੇ ॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
but these are not equal to the celestial melody of the Naam, the Name of Almighty of the Universe.

ਮਨ ; ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਾਗੇ ॥੧॥ (1229-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Remain attached to Almighty's Lotus Feet. ||1||

ਬਰਤ ਸੰਧਿ ; ਸੋਚ ਚਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
You may observe fasts, and say your prayers, purify yourself

ਕ੍ਰਿਆ ਕੁੰਟਿ ; ਨਿਰਾਹਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

and do good deeds; you may go on pilgrimages everywhere and eat nothing at all.

ਅਪਰਸ ; ਕਰਤ ਪਾਕ ਸਾਰ ॥ (ਅਪੱਰਸ ਬੋਲੋ) (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You may cook your food without touching anyone;

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ; ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ॥ (1229-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

you may make a great show of cleansing techniques,

ਧੂਪ ਦੀਪ ਕਰਤੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਲਾਗੇ ॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

and burn incense and devotional lamps, but none of these are equal to Almighty's Name.

ਰਾਮ ਦਇਆਰ ; ਸੁਨਿ ਦੀਨ ਬੇਨਤੀ ॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O Merciful Lord, please hear the prayer of the meek and the poor.

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ , ਨੈਨ ਪੇਖਉ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਮਿਸਟ ਲਾਗੇ ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ (1229-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Please grant me the Sight (Darshan) of Your Darshan, that I may see You with my eyes. The Naam is so sweet to servant Nanak. ||2||2||131||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1229-19)

Saarang, Fifth Mahl:

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪਿ ; ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1229-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate on Almighty, Raam, Raam, Raam. Almighty is your Help and Support. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੩੦

ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗੇ , ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਤਿਆਗੇ ;
ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਲਬਧਿ ਅਪਨੀ ਪਾਈ ॥੧॥ (1230-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Grasping hold of the Feet of the Saints, I have abandoned sexual desire, anger and greed. The Guru, Almighty of the World, has been kind to me, and I have realized my destiny. ||1||

ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਅੰਧ , ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧ ;
ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਠਾਕੁਰ , ਨਹ ਕੋਊ ਬੈਰਾਈ ॥ (1230-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My doubts and attachments have been dispelled, and the blinding bonds of Maya have been broken. My Lord and Master is pervading and permeating everywhere; no one is an enemy.

ਸੁਆਮੀ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ , ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੋਖ ਗਏ ;
ਸੰਤਨ ਕੈ ਚਰਨ ਲਾਗਿ , ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ (1230-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord and Master is totally satisfied with me; He has rid me of the pains of death and birth. Grasping hold of the Feet of the Saints, Nanak sings the Glorious Praises of Almighty. ||2||3||132||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-4)

Saarang, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਮੁਖਹੁ ਬੋਲਿ ;
ਹਰਿ ਹਰੇ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Chant the Name of Almighty, Har, Har, Har; enshrine Almighty, Har, Har, within your mind. ||1||Pause||

ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਨ , ਭਗਤਿ ਕਰਨ ;
ਅਨਿਕ ਪਾਤਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ॥ (ਪੁਨਹ-ਚਰਨ ਬੋਲੋ) (1230-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Hear Him with your ears, and practice devotional worship - these are good deeds, which make up for past evils.

ਸਰਨ ਪਰਨ , ਸਾਧੂ ; ਆਨ ਬਾਨਿ ਬਿਸਾਰੇ ॥੧॥ (1230-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

So seek the Sanctuary of the Holy, and forget all your other habits. ||1||.

ਹਰਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਨੀਤ ਨੀਤਿ , ਪਾਵਨਾ ਮਹਿ , ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ (1230-5,ਸਾਰੰਗ,ਮਃ 5)

Love Almighty's Feet, continually and continuously - the most sacred and sanctified.

ਸੇਵਕ ਭੈ , ਦੂਰਿ ਕਰਨ ; ਕਲਿਮਲ ਦੋਖ ਜਾਰੇ ॥ (1230-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Fear is taken away from the servant of Almighty, and the dirty sins and mistakes of the past are burnt away.

ਕਹਤ ਮੁਕਤ , ਸੁਨਤ ਮੁਕਤ ; ਰਹਤ ਜਨਮ ਰਹਤੇ ॥ (1230-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who speak are liberated, and those who listen are liberated; those who keep the Rehit, the Code of Conduct, are not reincarnated again.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਸਾਰ ਭੂਤ ; ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੨॥੪॥੧੩੩॥ (1230-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is the most sublime essence; Nanak contemplates the nature of reality. ||2||4||133||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-8)

Saarang, Fifth Mahl:

ਨਾਮ ਭਗਤਿ ਮਾਗੁ ਸੰਤ ;
ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I beg for devotion to the Naam, the Name of Almighty; I have forsaken all other activities. ||1||Pause||

ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ , ਹਰਿ ਧਿਆਇ ; ਗੁਨ ਗੋੁਬਿੰਦ ਸਦਾ ਗਾਇ ॥ (1230-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Meditate lovingly on Almighty, and sing forever the Glorious Praises of Almighty of the Universe.

ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਰੇਨ ਬਾਂਛੁ ; ਦੈਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (1230-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I long for the dust of the feet of Almighty's humble servant, O Great Giver, my Lord and Master. ||1||

ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮ , ਆਨਦਾ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ;
ਜਮ ਕੀ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਤ੍ਰਾਸ ; ਸਿਮਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1230-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of Almighty, is the ultimate ecstasy, bliss, happiness, peace and tranquility. The fear is death is dispelled by meditating in remembrance on the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਏਕ ਸਰਨ , ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨ ; ਸੰਸਾਰ ਸਗਲ ਤਾਪ ਹਰਨ ॥ (1230-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Only the Sanctuary of the Feet of Almighty of the Universe can destroy all the suffering of the world.

ਨਾਵ ਰੂਪ ਸਾਧਸੰਗ ;
ਨਾਨਕ , ਪਾਰਗਰਾਮੀ ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ **(ਪਾਰ–ਗਰਾਮੀ ਬੋਲੋ)** (1230–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Saadh Sangat, the Company of the Holy, is the boat, Guru Nanak says, to carry us across to the other side. ||2||5||134||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230–11)

Saarang, Fifth Mahl:

ਗੁਨ ਲਾਲ ਗਾਵਉ ; ਗੁਰ ਦੇਖੇ ॥ (1230–12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon my Guru, I sing the Praises of my Beloved Lord.

ਪੰਚਾ ਤੇ ਏਕੁ ਛੂਟਾ ;
ਜਉ ਸਾਧ ਸੰਗਿ , ਪਗ ਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230–12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I escape from the five thieves, and I find the One, when I join the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਦ੍ਰਿਸਟਉ , ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਇ ; ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਮੋਹਾ ॥ (1230–12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nothing of the visible world shall go along with you; abandon your pride and attachment.

ਏਕੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋਹਾ ॥੧॥ (1230–13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Love the One Lord, and join the Saadh Sangat, and you shall be embellished and exalted. ||1||

ਪਾਇਓ ਹੈ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ; ਸਗਲ ਆਸ ਪੂਰੀ ॥ (1230–13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have found Almighty, the Treasure of Excellence; all my hopes have been fulfilled.

ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨੰਦ ਭਏ ;
ਗੁਰਿ ਬਿਖਮ ਗਾਰ੍ਹ ਤੋਰੀ ॥੨॥੬॥੧੩੫॥ **(ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (1230–14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak's mind is in ecstasy; the Guru has shattered the impregnable fortress. ||2||6||135||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230–14)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨਿ , ਬਿਰਾਗੈਗੀ ॥
ਖੋਜਤੀ ; ਦਰਸਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
My mind is neutral and detached; I seek only the Sight (Darshan) of His Darshan. ||1||Pause||

ਸਾਧੂ ਸੰਤਨ ਸੇਵਿ ਕੈ ; ਪ੍ਰਿਉ ਹੀਅਰੈ ਧਿਆਇਓ ॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Serving the Holy Saints, I meditate on my Beloved within my heart.

ਆਨੰਦ ਰੂਪੀ ਪੇਖਿ ਕੈ ; ਹਉ ਮਹਲੁ ਪਾਵਉਗੀ ॥੧॥ (1230-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Gazing upon the Embodiment of Ecstasy, I rise to the Mansion of His Presence. ||1||

ਕਾਮ ਕਰੀ , ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ;
ਹਉ ਸਰਣਿ ਪਰਉਗੀ ॥ (ਪਰਉ-ਗੀ ਬੋਲੋ) (1230-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
I work for Him; I have forsaken everything else. I seek only His Sanctuary.

ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਗਰਿ ਮਿਲੇ ;
ਹਉ ਗੁਰ ਮਨਾਵਉਗੀ ॥੨॥੭॥੧੩੬॥ (ਮਨਾ-ਵਉ-ਗੀ ਬੋਲੋ) (1230-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Guru Nanak says, my Lord and Master hugs me close in His Embrace; the Guru is pleased and satisfied with me. ||2||7||136||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1230-17)
Saarang, Fifth Mahl:

ਐਸੀ ; ਹੋਇ ਪਰੀ ॥ (1230-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
This is my condition.

ਜਾਨਤੇ ; ਦਇਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1230-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
Only my Merciful Lord knows it. ||1||Pause||

ਮਾਤਰ ਪਿਤਰ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ; ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਪਾਹਿ ਬੇਚਾਇਓ ॥ (1230-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)
I have abandoned my mother and father, and sold my mind to the Saints.

ਜਾਤਿ ਜਨਮ ਕੁਲ ਖੋਈਐ ; ਹਉ ਗਾਵਉ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੧॥ (1230-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have lost my social status, birth-right and ancestry; I sing the Glorious Praises of Almighty, Har, Har. ||1||

ਲੋਕ ਕੁਟੰਬ ਤੇ ਟੂਟੀਐ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਤਿ ਕਿਰਤਿ ਕਰੀ ॥ (1230-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I have broken away from other people and family; I work only for God.

ਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਉਪਦੇਸਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸੇਵਿ ਏਕ ਹਰੀ ॥੨॥੮॥੧੩੭॥ (1230-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Guru has taught me, Guru Nanak says, to serve only the One Lord. ||2||8||137||

ਅੰਗ ੧੨੩੧

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1231-1)

Saarang, Fifth Mahl:

ਲਾਲ ਲਾਲ ; ਮੋਹਨ ਗੋਪਾਲ ਤੂ ॥ (1231-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are my Loving Beloved Enticing Lord of the World.

ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਾਖਾਣ ਜੰਤ ;
ਸਰਬ ਮੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are in worms, elephants, stones and all beings and creatures; You nourish and cherish them all. ||1||Pause||

ਨਹ ਦੂਰਿ ; ਪੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ਸੰਗੇ ॥ (1231-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are not far away; You are totally present with all.

ਸੁੰਦਰ , ਰਸਾਲ ਤੂ ॥੧॥ (1231-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are Beautiful, the Source of Nectar. ||1||

ਨਹ ਬਰਨ ਬਰਨ ; ਨਹ ਕੁਲਹ ਕੁਲ ॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You have no caste or social class, no ancestry or family.

ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾਲ ਤੂ ॥੨॥੯॥੧੩੮॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak: God, You are Merciful. ||2||9||138||

ਸਾਰਗ , ਮਃ ੫ ॥ (1231-3)

Saarang, Fifth Mahl:

ਕਰਤ ਕੇਲ ਬਿਖੈ ਮੇਲ ; ਚੰਦ੍ਰ ਸੂਰ ਮੋਹੇ ॥ (1231-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Acting and play-acting, the mortal sinks into corruption. Even the moon and the sun are enticed and bewitched.

ਉਪਜਤਾ ਬਿਕਾਰ ਦੁੰਦਰ , ਨਉਪਰੀ ਝੁਨੰਤਕਾਰ ਸੁੰਦਰ ; (ਝੁਨੰਤ-ਕਾਰ ਬੋਲੋ)
ਅਨਿਗ ਭਾਉ ਕਰਤ ਫਿਰਤ , (ਅਨਿੱਗ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਗੋਪਾਲ ਧੋਹੇ ॥ਰਹਾਉ॥ (1231-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The disturbing noise of corruption wells up, in the tinkling ankle bells of Maya the beautiful. With her beguiling gestures of love, she seduces everyone except Almighty. ||Pause||

ਤੀਨਿ ਭਉਨੇ ਲਪਟਾਇ ਰਹੀ , ਕਾਚ ਕਰਮਿ , ਨ ਜਾਤ ਸਹੀ ;
ਉਨ ਮਤ ਅੰਧ , ਧੰਧ ਰਚਿਤ , ਜੈਸੇ ਮਹਾ ਸਾਗਰ ਹੋਹੇ ॥੧॥ (1231-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Maya clings to the three worlds; those who are stuck in wrong actions cannot escape her. Drunk and engrossed in blind worldly affairs, they are tossed about on the mighty ocean. ||1||

ਉਧਰੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਦਾਸ , ਕਾਟਿ ਦੀਨੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ; ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ,
ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਓਹੇ ॥੨॥੧੦॥੧੩੯॥੩॥੧੩॥੧੫੫॥ (1231-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Saint, the slave of Almighty is saved; the noose of the Messenger of Death is snapped. The Naam, the Name of Almighty, is the Purifier of sinners; Guru Nanak says, remember Him in meditation. ||2||10||139||3||13||155|| Note: The first number 2 indicates this particular Shabad has 2 sets of Stanzas (Padas). Number 10 indicates ten Shabads of Parrtal (Starting from Ang 1229 – Sarag Mahala 5 Ghar 6 Parrtal). Number 139 indicates the total Shabads composed by Guru Arjan Dev Ji, the following number 3 indicates three Shabads composed by Guru Nanak Dev Ji and number 13 indicates thirteen Shabads of Guru Ram Das Ji in Sarag Raag. This computes to 155 (139+3+13) Shabads by the three Gurus.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1231–8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231–8)

Raag Saarang, Ninth Mahl:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਤੇਰੋ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥ (1231–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

No one will be your help and support, except Almighty.

ਕਾਂ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ;
ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Who has any mother, father, child or spouse? Who is anyone's brother or sister? ||1||Pause||

ਧਨੁ ਧਰਨੀ ਅਰੁ ਸੰਪਤਿ ਸਗਰੀ ; ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਅਪਨਾਈ ॥ (1231–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

All the wealth, land and property which you consider your own

ਤਨ ਛੂਟੈ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ; ਕਹਾ ਤਾਹਿ ਲਪਟਾਈ ॥੧॥ (1231–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

- when you leave your body, none of it shall go along with you. Why do you cling to them? ||1||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਰੁਚਿ ਨ ਬਢਾਈ ॥ (1231–10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

God is Merciful to the meek, forever the Destroyer of fear, and yet you do not develop any loving relationship with Him.

ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਜਗਤ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ;
ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੨॥੧॥ (1231–11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Says Nanak, the whole world is totally false; it is like a dream in the night. ||2||1||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231–11)

Saarang, Ninth Mahl:

ਕਹਾ ਮਨ ; ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਹੀ ॥ (1231-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

O mortal, why are you engrossed in corruption?

ਯਾ ਜਗ ਮੈ ਕੋਊ ਰਹਨੁ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

No one is allowed to remain in this world; one comes, and another departs. ||1||Pause||

ਕਾਂ ਕੋ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪਤਿ ਕਾਂ ਕੀ ; ਕਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਹੀ ॥ (1231-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Who has a body? Who has wealth and property? With whom should we fall in love?

ਜੋ ਦੀਸੈ , ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ; ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ ਛਾਹੀ ॥੧॥ (1231-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Whatever is seen, shall all disappear, like the shade of a passing cloud. ||1||

ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਗਹੁ ;
ਮੁਕਤਿ ਹੋਹਿ ਛਿਨ ਮਾਹੀ ॥ (1231-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Abandon egotism, and grasp the Sanctuary of the Saints; you shall be liberated in an instant.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਗਵੰਤ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ;
ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੨॥੨॥ (1231-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

O servant Nanak, without meditating and vibrating on Almighty God, there is no peace, even in dreams. ||2||2||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-15)

Saarang, Ninth Mahl:

ਕਹਾ ਨਰ ; ਅਪਨੋ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (1231-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

O mortal, why have you wasted your life?

ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸਿ ਰਚਿਓ ;
ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1231-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Intoxicated with Maya and its riches, involved in corrupt pleasures, you have not sought the Sanctuary of Almighty. ||1||Pause||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨੋ ; ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਲੋਭਾਵੈ ॥ (1231-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

This whole world is just a dream; why does seeing it fill you with greed?

ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ; ਰਹਨੁ ਨ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (1231-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Everything that has been created will be destroyed; nothing will remain. ||1||

**ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਸਾਚੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥** (1231-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

You see this false body as true; in this way, you have placed yourself in bondage.

**ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਜਗ ਮੁਕਤਾ ;
ਰਾਮ ਭਜਨ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥੩॥** (1231-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

O servant Nanak, he is a liberated being, whose consciousness lovingly vibrates, and meditates on Almighty. ||2||3||

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1231-18)

Saarang, Fifth Mahl:

ਮਨ ਕਰਿ ; ਕਬਹੂ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥ (1231-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

In my mind, I never sang the Glorious Praises of Almighty.

ਅੰਗ ੧੨੩੨

**ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ , ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ; (ਬਿਖਿਆ-ਸਕਤ ਬੋਲੋ)
ਕੀਨੋ ਅਪਨੋ , ਭਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1232-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

I remained under the influence of corruption, night and day; I did whatever I pleased. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨਿਓ ਨਹਿ ਕਾਨਨਿ ; ਪਰ ਦਾਰਾ ਲਪਟਾਇਓ ॥ (1232-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

I never listened to the Guru's Teachings; I was entangled with others' spouses.

**ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਾਰਨਿ ਬਹੁ ਧਾਵਤ ;
ਸਮਝਿਓ ਨਹ ਸਮਝਾਇਓ ॥੧॥** (1232-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

I ran all around slandering others; I was taught, but I never learned. ||1||

ਕਹਾ ਕਹਉ ਮੈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਨੀ ;
ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ॥ (1232-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

How can I even describe my actions? This is how I wasted my life.

ਕਹਿ ਨਾਨਕ , ਸਭ ਅਉਗਨ ਮੋ ਮੈ ;
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਇਓ ॥੨॥੪॥੩॥੧੩॥੧੩੯॥੪॥੧੫੯॥ (1232-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 9)

Says Nanak, I am totally filled with faults. I have come to Your Sanctuary - please save me, Dear Almighty! ||2||4||3||13||139||4||159|| (The number 159 computes by including the four Shabads of Guru Tegh Bahadur Sahib Ji)

ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਘਰੁ ੧ (1232-5)

Raag Saarang, Ashtapadees, First Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1232-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਕਿਉ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ (1232-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

How can I live, O my mother?

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ;
ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1232-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hail to Almighty of the Universe. I ask to sing Your Praises; without You, Dear Almighty, I cannot even survive. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੀ ਪਿਆਸ ਪਿਆਸੀ ਕਾਮਨਿ ; ਦੇਖਉ ਰੈਨਿ ਸਬਾਈ ॥ (1232-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I am thirsty, thirsty for Almighty; the soul-bride gazes upon Him all through the night.

ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ ਪਰਾਈ ॥੧॥ (1232-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind is absorbed into Almighty, my Lord and Master. Only God knows the pain of another. ||1||

ਗਣਤ ਸਰੀਰਿ ਪੀਰ ਹੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ **(ਪਾਂਈ ਬੋਲੋ)** (1232-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My body suffers in pain, without Almighty; through the Word of the Guru's Shabad, I find Almighty.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (1232-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

O Dear Lord, please be kind and compassionate to me, that I might remain merged in You, Dear Almighty. ||2||

ਐਸੀ ਰਵਤ ਰਵਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1232-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Follow such a path, O my conscious mind, that you may remain focused on the Feet of Almighty.

ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਨੋਹਰ ;
ਨਿਰਭਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (1232-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I am wonder-struck, singing the Glorious Praises of my Fascinating Lord; I am intuitively absorbed in the Fearless Lord. ||3||

ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ; ਘਟੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1232-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

That heart, in which the Eternal, Unchanging Naam vibrates and resounds, does not diminish, and cannot be evaluated.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਨਿਰਧਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੪॥ (1232-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Without the Name, everyone is poor; the True Guru has imparted this understanding. ||4||

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਭਏ ਸੁਨਿ ਸਜਨੀ ; ਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ (1232-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My Beloved is my breath of life - listen, O my companion. The demons have taken poison and died.

ਜਬ ਕੀ ਉਪਜੀ , ਤਬ ਕੀ ਤੈਸੀ ;
ਰੰਗਲ ਭਈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੫॥ (1232-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

As love for Him welled up, so it remains. My mind is imbued with His Love. ||5||

ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਹਰਿ ਸਿਉ ;
ਜੀਵਾਂ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ (1232-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I am absorbed in celestial samaadhi, lovingly attached to Almighty forever. I live by singing the Glorious Praises of Almighty.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਤਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੬॥ (1232-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Imbued with the Word of the Guru's Shabad, I have become detached from the world. In the profound primal trance, I dwell within the home of my own inner being. ||6||

ਸੁਧ ਰਸ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ; ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਤੁ ਗੁਸਾਂਈਂ ॥ (1232-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Naam, the Name of Almighty, is sublimely sweet and supremely delicious; within the home of my own self, I understand the essence of Almighty.

ਤਹ ਹੀ ਮਨੁ ਜਹ ਹੀ ਤੈ ਰਾਖਿਆ ;
ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ (1232-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Wherever You keep my mind, there it is. This is what the Guru has taught me. ||7||

ਸਨਕ ਸਨਾਦਿ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ ;
ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਬਨਿ ਆਈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1232-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Sanak and Sanandan, Brahma and Indra, were imbued with devotional worship, and came to be in harmony with Him.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਘਰੀ ਨ ਜੀਵਾਂ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥੮॥੧॥ (1232-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without Almighty, I cannot live, even for an instant. The Name of Almighty is glorious and great. ||8||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1232-16)

Saarang, First Mahl:

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਕਿਉ ਧੀਰੈ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ॥ (1232-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Without Almighty, how can my mind be comforted?

ਕੋਟਿ ਕਲਪ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨ ;
ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1232-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The guilt and sin of millions of ages is erased, and one is released from the cycle of reincarnation, when the Truth is implanted within. ||1||Pause||

ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ , ਜਲੇ ਹਉ ਮਮਤਾ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਦਾ ਨਉਰੰਗੀ ॥ (1232-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Anger is gone, egotism and attachment have been burnt away; I am imbued with His ever-fresh Love.

ਅਨਭਉ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਚਿਆ ;
ਹਰਿ ਨਿਰਮਾਇਲੁ ਸੰਗੀ ॥੧॥ (1232-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Other fears are forgotten, begging at God's Door. The Immaculate Lord is my Companion. ||1||

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ , ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1232-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Forsaking my fickle intellect, I have found God, the Destroyer of fear; I am lovingly attuned to the One Word, the Shabad.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥੨॥ (1232-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Tasting the sublime essence of Almighty, my thirst is quenched; by great good fortune, Almighty has united me with Himself. ||2||

ਅਭਰਤ , ਸਿੰਚਿ ਭਏ ਸੁਭਰ ਸਰ ; **(ਅ-ਭਰਤ, ਸੁ-ਭਰ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰਮਤਿ , ਸਾਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ (1232-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The empty tank has been filled to overflowing. Following the Guru's Teachings, I am enraptured with the True Lord.

ਅੰਗ ੧੨੩੩

ਮਨ ਰਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ (1233-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind is imbued with love for the Naam. The Immaculate Lord is merciful, from the beginning of time, and througout the ages. ||3||

ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ; ਬਡੈ ਭਾਗ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1233-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

My mind is fascinated with the Fascinating Lord. By great good fortune, I am lovingly attuned to Him.

ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ;
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਰਾਗੀ ॥੪॥ (1233-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Contemplating the True Lord, all the resides of sins and mistakes are wiped away. My mind is pure and immaculate in His Love. ||4||

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਸਾਗਰ ਰਤਨਾਗਰ ; ਅਵਰ ਨਹੀ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥ (1233-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

God is the Deep and Unfathomable Ocean, the Source of all jewels; no other is worthy of worship.

ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਦੂਜਾ ॥੫॥ (1233-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I contemplate the Shabad, the Destroyer of doubt and fear; I do not know any other at all. ||5||

ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਨਿਰਮਲ ਪਦੁ ਚੀਨਿਆ ;
ਹਰਿ ਰਸ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1233-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Subduing my mind, I have realized the pure status; I am totally imbued with the sublime essence of Almighty.

ਏਕਸ ਬਿਨੁ , ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾਂ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੬॥ (1233-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I do not know any other except Almighty. The True Guru has imparted this understanding. ||6||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ; ਗੁਰਮਤਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ॥ (1233–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

God is Inaccessible and Unfathomable, Unmastered and Unborn; through the Guru's Teachings, I know the One Lord.

ਸੁਭਰ ਭਰੇ , ਨਾਹੀ ਚਿਤੁ ਡੋਲੈ ; **(ਸੁ–ਭਰ ਬੋਲੋ)**
ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੭॥ (1233–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Filled to overflowing, my consciousness does not waver; through the Mind, my mind is pleased and appeased. ||7||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅਕਥਉ ਕਥੀਐ ; **(ਅ–ਕੱਥਉ ਬੋਲੋ)**
ਕਹਉ ਕਹਾਵੈ ਸੋਈ ॥ (1233–6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, I speak the Unspoken; I speak what He makes me speak.

ਨਾਨਕ , ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹਮਾਰੇ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਈ ॥੮॥੨॥ (1233–7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, my Lord is Merciful to the meek; I do not know any other at all. ||8||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ (1233–8)

Saarang, Third Mahl, Ashtapadees, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1233–8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ॥ (1233–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

O my mind, the Name of Almighty is glorious and great.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਕੋਈ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1233–9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I know of none, other than Almighty; through Almighty's Name, I have attained liberation and emancipation. ||1||Pause||

ਸਬਦਿ ਭਉ ਭੰਜਨੁ , ਜਮਕਾਲ ਨਿਖੰਜਨੁ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1233-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Shabad, I am lovingly attuned to Almighty, the Destroyer of fear, the Destroyer of the Messenger of Death.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ;
ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ (1233-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, I have realized Almighty, the Giver of peace; I remain intuitively absorbed in Him. ||1||

ਭਗਤਾਂ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨੁ ;
ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਭਗਤਿ ਬਡਾਈ ॥ (1233-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Immaculate Name of Almighty is the food of His devotees; they wear the glory of devotional worship.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ , ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਨਿ ;
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ (1233-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They abide in the home of their inner beings, and they serve Almighty forever; they are honored in the Court of Almighty. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਬੁਧਿ ਕਾਚੀ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ;
ਅਕਥੁ ਨ ਕਥੈ ਕਹਾਨੀ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (1233-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The intellect of the self-willed manmukh is false; his mind wavers and wobbles, and he cannot speak the Unspoken Speech.

ਗੁਰਮਤਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਚੀ ਬਾਨੀ ॥੩॥ (1233-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, the Eternal Unchanging Lord abides within the mind; the True Word of His Bani is Ambrosial Nectar. ||3||

ਮਨ ਕੇ ਤਰੰਗ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ; ਰਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1233-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Shabad calms the turbulent waves of the mind; the tongue is intuively imbued with peace.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਸਦ ਅਪੁਨੇ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ (1233-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

So remain united forever with your True Guru, who is lovingly attuned to Almighty. ||4||

ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮੁਕਤੋ ਹੋਵੈ ; ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1233-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

If the mortal dies in the Shabad, then he is liberated; he focuses his consciousness on Almighty's Feet.

ਹਰਿ ਸਰੁ ਸਾਗਰੁ , ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਨਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੫॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (1233-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Almighty is an Ocean; His Water is Forever Pure. Whoever bathes in it is intuitively imbued with peace. ||5||

ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ , ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰੀ ॥ (1233-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who contemplate the Shabad are forever imbued with His Love; their egotism and desires are subdued.

ਅੰਤਰਿ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ;
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੬॥ (1233-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Pure, Unattached Lord permeates their inner beings; Almighty, the Supreme Soul, is pervading all. ||6||

ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਰਹੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ; ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ (1233-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Your humble servants serve You, Dear Almighty; those who are imbued with the Truth are pleasing to Your Mind.

ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਜਗਿ ਝੂਠੀ ;
ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਪਛਾਣੇ ॥੭॥ (1233-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who are involved in duality do not find the Mansion of Almighty's Presence; caught in the false nature of the world, they do not discriminate between merits and demerits. ||7||

ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਅਕਥੁ ਕਥੀਐ ; (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ (1233-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

When Almighty merges us into Himself, we speak the Unspoken Speech; True is the Shabad, and True is the Word of His Bani.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ;
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੮॥੧॥ (1233-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the true people are absorbed in the Truth; they chant the Name of Almighty. ||8||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1233-19)

Saarang, Third Mahl:

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ॥ (1233-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

O my mind, the Name of Almighty is supremely sweet.

ਅੰਗ ੧੨੩੪

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਭਉ ਭੰਜਨ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਡੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1234-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

It is the Destroyer of the sins, the guilt and fears of countless incarnations; the Gurmukh sees the One Lord. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨ ;
ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1234-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Millions upon millions of sins are erased, when the mind comes to love the True Lord.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜਾ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੧॥ (1234-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I do not know any other, except Almighty; the True Guru has revealed the One Lord to me. ||1||

ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਨ ਘਟਿ ਵਸਿਆ ; ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (1234-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those whose hearts are filled with the wealth of Almighty's Love, remain intuitively absorbed in Him.

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥੨॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1234-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Imbued with the Shabad, they are dyed in the deep crimson color of His Love. They are imbued with Almighty's celestial peace and poise. ||2||

ਰਸਨਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੀ ; ਲਾਲ ਭਈ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ॥ (1234-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Contemplating the Shabad, the tongue is imbued with joy; embracing His Love, it is dyed a deep crimson.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਜਾਣਿਆ ;
ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥੩॥ (1234-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I have come to know the Name of the Pure Detached Lord; my mind is satisfied and comforted. ||3||

ਪੰਡਿਤ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਮੋਨੀ ਸਭਿ ਥਾਕੇ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ਭੇਖ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ) (1234-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, read and study, and all the silent sages have grown weary; they have grown weary of wearing their religious robes and wandering all around.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ; ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ (1234-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I have found the Immaculate Lord; I contemplate the True Word of the Shabad. ||4||

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ;
ਸਾਚ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1234-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

My coming and going in reincarnation is ended, and I am imbued with Truth; the True Word of the Shabad is pleasing to my mind.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ (1234-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, eternal peace is found, and self-conceit is eliminated from within. ||5||

ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ; ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1234-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Through the True Word of the Shabad, the celestial melody wells up, and the mind is lovingly focused on the True Lord.

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥੬॥ (1234-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Immaculate Naam, the Name of the Inaccessible and Unfathomable Lord, abides in the mind of the Gurmukh. ||6||

ਏਕਸ ਮਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੋ ਵਰਤੈ ; ਵਿਰਲਾ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1234-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The whole world is contained in the One Lord. How rare are those who understand the One Lord.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੭॥ (1234-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

One who dies in the Shabad comes to know everything; night and day, he realizes the One Lord. ||7||

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਸੋਈ ਜਨੁ ਬੂਝੈ ;
ਹੋਰੁ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1234-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

That humble being, upon whom Almighty casts His Glance of Grace, understands. Nothing else can be said.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੮॥੨॥ (1234-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are imbued with the Naam are forever detached from the world; they are lovingly attuned to the One Word of the Shabad. ||8||2||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1234-11)

Saarang, Third Mahl:

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1234-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

O my mind, the Speech of Almighty is unspoken.

ਹਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1234-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

That humble being who is blessed by Almighty's Glance of Grace, obtains it. How rare is that Gurmukh who understands. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ , ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (1234-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Almighty is Deep, Profound and Unfathomable, the Ocean of Excellence; He is realized through the Word of the Guru's Shabad.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਉਰਾਨਿਆ ॥੧॥ (1234-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Mortals do their deeds in all sorts of ways, in the love of duality; but without the Shabad, they are insane. ||1||

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਾਵੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ)
ਫਿਰਿ ਮੈਲਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1234-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

That humble being who bathes in Almighty's Name becomes immaculate; he never becomes polluted again.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਮੈਲਾ ; ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੨॥ (1234-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Without the Name, the whole world is polluted; wandering in duality, it loses its honor. ||2||

ਕਿਆ ਦ੍ਰਿੜਾਂ ਕਿਆ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਤਿਆਗੀ ;
ਮੈ ਤਾ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (1234-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

What should I grasp? What should I gather up or leave behind? I do not know.

ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਨਾਮੋ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ (1234-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, Your Name is the Help and Support of those whom You bless with Your kindness and compassion. ||3||

ਸਚਾ ਸਚੁ ਦਾਤਾ , ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ;
ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਨਾਇ ਲਾਏ ॥ (1234-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The True Lord is the True Giver, the Architect of Destiny; as He pleases, He links mortals to the Name.

ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੪॥ (1234-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He alone comes to understand, who enters the Guru's Gate, whom Almighty Himself instructs. ||4||

ਦੇਖਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਹੀ ਚੇਤੇ ;
ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1234-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Even gazing upon the wonders of Almighty, this mind does not think of Him. The world comes and goes in reincarnation.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੫॥ (1234-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, the mortal comes to understand, and finds the Door of Salvation. ||5||

ਜਿਨ੍ ਦਰੁ ਸੂਝੈ , ਸੇ ਕਦੇ ਨ ਵਿਗਾੜਹਿ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1234-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who understand Almighty's Court, never suffer separation from him. The True Guru has imparted this understanding.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ॥੬॥ (1234-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They practice truth, self-restraint and good deeds; their comings and goings are ended. ||6||

ਸੇ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰਾ ॥ (1234-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In the Court of the True Lord, they practice Truth. The Gurmukhs take the Support of the True Lord.

ਅੰਗ ੧੨੩੫

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੭॥ (1235-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs wander, lost in doubt and duality. They do not know how to contemplate Almighty. ||7||

ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਆਪੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1235-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He Himself is the Gurmukh, and He Himself gives; He Himself creates and beholds.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਜਨ ਥਾਇ ਪਏ ਹੈ ;
ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਲੇਖੈ ॥੮॥੩॥ (1235-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those humble beings are approved, whose honor Almighty Himself accepts. ||8||3||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ (1235-3)

Saarang, Fifth Mahl, Ashtapadees, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1235-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਸਾਈਂ ; ਪਰਤਾਪੁ ਤੁਹਾਰੋ ਡੀਠਾ ॥ (1235-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Dear Almighty of the World, I gaze upon Your wondrous glory.

ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਨ ;
ਸਗਲ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਬੀਠਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1235-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You are the Doer, the Cause of causes, the Creator and Destroyer. You are the Sovereign Lord of all. ||1||Pause||

ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਰਾਜ ਭਏ ਰੰਕਾ ; ਉਨਿ ਝੂਠੇ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਓ ॥ (1235-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The rulers and nobles and kings shall become beggars. Their ostentatious shows are false

ਹਮਰਾ ਰਾਜਨੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ;
ਤਾ ਕੋ ਸਗਲ ਘਟਾ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥੧॥ (1235-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

. My Sovereign Lord King is eternally stable. His Praises are sung in every heart. ||1||

ਉਪਮਾ ਸੁਨਹੁ ਰਾਜਨ ਕੀ ਸੰਤਹੁ ; ਕਹਤ , ਜੇਤ ਪਾਹੂਚਾ ॥ (1235-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Listen to the Praises of my Lord King, O Saints. I chant them as best I can.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਵਡ ਸਾਹ ਦਾਤਾਰਾ ; ਊਚੇ ਹੀ ਤੇ ਊਚਾ ॥੨॥ (1235-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My Lord King, the Great Giver, is Immeasurable. He is the Highest of the high. ||2||

ਪਵਨਿ ਪਰੋਇਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ; ਪਾਵਕ ਕਾਸਟ ਸੰਗੇ ॥ (1235-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He has strung His Breath throughout the creation; He locked the fire in the wood.

ਨੀਰੁ ਧਰਣਿ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਏਕਤ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗੇ ॥੩॥ (1235-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He placed the water and the land together, but neither blends with the other. ||3||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਥਾ ਰਾਜਨ ਕੀ ਚਾਲੈ ;
ਘਰਿ ਘਰਿ ਤੁਝਹਿ ਉਮਾਹਾ ॥ (1235-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In each and every heart, the Story of our Sovereign Lord is told; in each and every home, they yearn for Him.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਪਾਛੈ ਕਰਿਆ ; ਪ੍ਰਥਮੇ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥ (1235-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Afterwards, He created all beings and creatures; but first, He provided them with sustenance. ||4||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ , ਸੁ ਆਪੇ ਕਰਣਾ ; ਮਸਲਤਿ ਕਾਹੂ ਦੀਨੑੀ ॥ (1235-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whatever He does, He does by Himself. Who has ever given Him advice?

ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਰਹ ਦਿਖਾਏ ; ਸਾਚੀ ਸਾਖੀ ਚੀਨੑੀ ॥੫॥ (1235-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mortals make all sorts of efforts and showy displays, but He is realized only through the Teachings of Truth. ||5||

ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ; ਦੀਨੀ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ॥ (1235-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty protects and saves His devotees; He blesses them with the glory of His Name.

ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਕਰੀ ਅਵਗਿਆ ਜਨ ਕੀ ; (ਅਵੱਗਿਆ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਤੈਂ ਦੀਏ ਰੁੜ੍ਹਾਈ ॥੬॥ (1235-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Whoever is disrespectful to the humble servant of Almighty, shall be swept away and destroyed. ||6||

ਮੁਕਤਿ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ;
ਤਿਨ ਕੇ ਅਵਗਨ ਸਭਿ ਪਰਹਰਿਆ ॥ (ਪਰ-ਹਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1235-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who join the Saadh Sangat, the Company of the Holy, are liberated; all their demerits are taken away.

ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਖਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ;
ਤਿਨ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥੭॥ (1235-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Seeing them, God becomes merciful; they are carried across the terrifying world-ocean. ||7||

ਹਮ ਨਾਨੑੇ ਨੀਚ ਤੁਮੑੇ ਬਡ ਸਾਹਿਬ ;
ਕੁਦਰਤਿ ਕਉਣ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1235-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I am lowly, I am nothing at all; You are my Great Lord and Master - how can I even contemplate Your creative potency?

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਦਰਸ ਦੇਖੇ ;
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੮॥੧॥ (1235-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

My mind and body are cooled and soothed, gazing upon the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan. Nanak takes the Support of the Naam, the Name of Almighty. ||8||1||

ਸਾਰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀ , ਘਰੁ ੬ (1235-15)

Saarang, Fifth Mahl, Ashtapadees, Sixth House:

Prologue: Once a Sikh requested Guru Arjan Dev Ji to utter a divine discourse and Guru Ji replied that it is better to listen to the discourse pertaining to the within instead of the worldly events.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1235-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ; ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਕਥਾ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Listen to the Story of the Inaccessible and Unfathomable.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ; ਅਚਰਜ ਸਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The glory of the Supreme Lord God is wondrous and amazing! ||1||Pause||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1235-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Forever and ever, humbly bow to the True Guru.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ਅਪਾਰ ॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, sing the Glorious Praises of the Infinite Lord.

ਮਨ ਭੀਤਰਿ ; ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Light shall radiate deep within your mind.

ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ; ਅਗਿਆਨ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ (1235-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

With the healing ointment of spiritual wisdom, ignorance is dispelled. ||1||

ਮਿਤਿ ਨਾਹੀ ; ਜਾ ਕਾ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

There is no limit to His Expanse.

ਸੋਭਾ ਤਾ ਕੀ ; ਅਪਰ ਅਪਾਰ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Glory is Infinite and Endless.

ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਜਾ ਕੇ ; ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (1235-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His many plays cannot be counted.

ਸੋਗ ਹਰਖ ; ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is not subject to pleasure or pain. ||2||

ਅਨਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇ ; ਜਾ ਕੇ ਬੇਦ ਧੁਨਿ ਕਰਹਿ ॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Brahmas vibrate Him in the Vedas.

ਅਨਿਕ ਮਹੇਸ ; ਬੈਸਿ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹਿ ॥ (1235-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Shivas sit in deep meditation.

ਅੰਗ ੧੨੩੬

ਅਨਿਕ ਪੁਰਖ ; ਅੰਸਾ ਅਵਤਾਰ ॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many beings take incarnation.

ਅਨਿਕ ਇੰਦ੍ਰ ; ਊਭੇ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Indras stand at Almighty's Door. ||3||

ਅਨਿਕ , ਪਵਨ ਪਾਵਕ ; ਅਰੁ ਨੀਰ ॥ (1236-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many winds, fires and waters.

ਅਨਿਕ ; ਰਤਨ ਸਾਗਰ ਦਧਿ ਖੀਰ ॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many jewels, and oceans of yogurt and milk.

ਅਨਿਕ ਸੂਰ ; ਸਸੀਅਰ ਨਖਿਆਤਿ ॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many suns, moons and stars.

ਅਨਿਕ ਦੇਵੀ ; ਦੇਵਾ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ॥੪॥ (1236-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many gods and goddesses of so many kinds. ||4||

ਅਨਿਕ ਬਸੁਧਾ ; ਅਨਿਕ ਕਾਮਧੇਨ ॥ (ਬਸੁੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many earths, many wish-fulfilling cows.

ਅਨਿਕ ਪਾਰਜਾਤ ; ਅਨਿਕ ਮੁਖਿ ਬੇਨ ॥ (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many miraculous Elysian trees, many Krishnas playing the flute.

ਅਨਿਕ ਅਕਾਸ ; ਅਨਿਕ ਪਾਤਾਲ ॥ (1236-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Akaashic ethers, many nether regions of the underworld.

ਅਨਿਕ ਮੁਖੀ ; ਜਪੀਐ ਗੋਪਾਲ ॥੫॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many mouths chant and meditate on Almighty. ||5||

ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ; ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਨ ॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many Shaastras, Simritees and Puraanas.

ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ; ਹੋਵਤ ਬਖਿਆਨ ॥ (1236-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many ways in which we speak.

ਅਨਿਕ ਸਰੋਤੇ ; ਸੁਨਹਿ ਨਿਧਾਨ ॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many listeners listen to Almighty of Treasure.

ਸਰਬ ਜੀਅ ; ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੬॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Almighty God totally permeates all beings. ||6||

ਅਨਿਕ ਧਰਮ ; ਅਨਿਕ ਕੁਮੇਰ ॥ (1236-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many righteous judges of Dharma, many gods of wealth.

ਅਨਿਕ ਬਰਨ ; ਅਨਿਕ ਕਨਿਕ ਸੁਮੇਰ ॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many gods of water, many mountains of gold.

ਅਨਿਕ ਸੇਖ ; ਨਵਤਨ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many thousand-headed snakes, chanting ever-new Names of God.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ; ਅੰਤੁ ਨ ਤੇਹਿ ॥੭॥ (1236-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They do not know the limits of the Supreme Lord God. ||7||

ਅਨਿਕ ਪੁਰੀਆ ; ਅਨਿਕ ਤਹ ਖੰਡ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many solar systems, many galaxies.

ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਰੰਗ ; ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many forms, colors and celestial realms.

ਅਨਿਕ ਬਨਾ ; ਅਨਿਕ ਫਲ ਮੂਲ ॥ (1236-7, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many gardens, many fruits and roots.

ਆਪਹਿ ਸੂਖਮ ; ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲ ॥੮॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

He Himself is mind, and He Himself is matter. ||8||

ਅਨਿਕ ਜੁਗਾਦਿ ; ਦਿਨਸ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many ages, days and nights.

ਅਨਿਕ ਪਰਲਉ ; ਅਨਿਕ ਉਤਪਾਤਿ ॥ (1236-8, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many apocalypses, many creations.

ਅਨਿਕ ਜੀਅ ; ਜਾ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਾਹਿ ॥ (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many beings are in His home.

ਰਮਤ ਰਾਮ ; ਪੂਰਨ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਇ ॥੯॥ (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Almighty is perfectly pervading all places. ||9||

ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ; ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1236-9, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many Mayas, which cannot be known.

ਅਨਿਕ ਕਲਾ ; ਖੇਲੈ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many are the ways in which our Sovereign Lord plays.

ਅਨਿਕ ਧੁਨਿਤ ; ਲਲਿਤ ਸੰਗੀਤ ॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮঃ 5)

Many exquisite melodies sing of Almighty.

ਅਨਿਕ ਗੁਪਤ ; ਪ੍ਰਗਟੇ ਤਹ ਚੀਤ ॥੧੦॥ (1236-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many recording scribes of the conscious and subconscious are revealed there. ||10||

ਸਭ ਤੇ ਊਚ ; ਭਗਤ , ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is above all, and yet He dwells with His devotees.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਰੰਗਿ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, they sing His Praises with love.

ਅਨਿਕ ਅਨਾਹਦ ; ਆਨੰਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ (1236-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Many unstruck melodies resound and resonate with bliss.

ਉਆ ਰਸ ਕਾ ; ਕਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥੧੧॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

There is no end or limit of that sublime essence. ||11||

ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ; ਸਤਿ ਅਸਥਾਨੁ ॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

True is the Primal Being, and True is His dwelling.

ਊਚ ਤੇ ਊਚ ; ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ (1236-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is the Highest of the high, Immaculate and Detached, in Nirvaanaa.

ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ; ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He alone knows His handiwork.

ਆਪੇ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself pervades each and every heart.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ; ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ॥ (1236-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Merciful Lord is the Treasure of Compassion, Guru Nanak says.

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਨਕ ; ਤੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੧੨॥੧॥੨॥੨॥੩॥੭॥ (1236-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who chant and meditate on Him, Guru Nanak says, are exalted and enraptured. ||12||1||2||2||3||7||

ਸਾਰਗ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ (1236-15)

Saarang, Chhant, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1236-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਸਭ ਦੇਖੀਐ ; ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

See the Giver of fearlessness in all.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਹੈ ; ਅਲਿਪਾਤਾ ॥ (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Detached Lord is totally permeating each and every heart.

**ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨੁ ਕਰਿ ਬਿਸਥੀਰਨੁ ;
ਜਲ ਤਰੰਗ ਜਿਉ ਰਚਨੁ ਕੀਆ ॥** (1236-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Like waves in the water, He created the creation.

ਹਭਿ ਰਸ ਮਾਣੇ , ਭੋਗ ਘਟਾਣੇ ; ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਕੋ ਥੀਆ ॥ (1236-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He enjoys all tastes, and takes pleasure in all hearts. There is no other like Him at all.

ਹਰਿ ਰੰਗੀ ਇਕ ਰੰਗੀ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸੰਤਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ (1236-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The color of Almighty's Love is the one color of our Lord and Master; in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, God is realized.

**ਨਾਨਕ ਦਰਸਿ ਲੀਨਾ , ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ;
ਸਭ ਦੇਖੀਐ ਅਨਭੈ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥੧॥** (1236-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I am drenched with the Sight (Darshan) of Almighty, like the fish in the water. I see the Giver of fearlessness in all. ||1||

ਕਉਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ; ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

What praises should I give, and what approval should I offer to Him?

ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ; ਸ੍ਰਬ ਠਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Lord is totally pervading and permeating all places.

ਪੂਰਨ ਮਨਮੋਹਨ , ਘਟ ਘਟ ਸੋਹਨ ; ਜਬ ਖਿੰਚੈ ਤਬ ਛਾਈ ॥ (1236-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Perfect Enticing Lord adorns each and every heart. When He withdraws, the mortal turns to dust.

ਅੰਗ ੧੨੩੭

**ਕਿਉ ਨ ਅਰਾਧਹੁ , ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਸਾਧਹੁ ;
ਘਰੀ ਮੁਹਤਕ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥** (1237-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Why do you not worship and adore Him? Join together with the Holy Saints; any instant, your time shall come.

ਅਰਥੁ ਦਰਬੁ ਸਭੁ , ਜੋ ਕਿਛੁ ਦੀਸੈ ; ਸੰਗਿ ਨ ਕਛਹੂ ਜਾਈ ॥ (1237-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All your property and wealth, and all that you see - none of it will go along with you.

**ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਹੁ ;
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ , ਕਵਨ ਵਡਾਈ ॥੨॥** (1237-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, worship and adore Almighty, Har, Har. What praise, and what approval, can I offer to Him? ||2||

ਪੂਛਉ ਸੰਤ ; ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I ask the Saints, what is my Lord and Master like?

ਹੀਉ ਅਰਾਪਉਂ ; ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

I offer my heart, to one who brings me news of Him.

ਦੇਹੁ ਸਦੇਸਾ , ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕੈਸਾ ; ਕਹ ਮੋਹਨ ਪਰਵੇਸਾ ॥ (1237-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Give me news of my Dear God; where does the Enticer live?

ਅੰਗ ਅੰਗ ਸੁਖਦਾਈ , ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਾਈ ;
ਥਾਨ ਥਾਨੰਤਰ ਦੇਸਾ ॥ (੧੨੩੭-੪, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ ੫)

He is the Giver of peace to life and limb; God is totally permeating all places, interspaces and countries.

ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ , ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੁਗਤਾ ;
ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਹਰਿ ਜੈਸਾ ॥ (1237-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He is liberated from bondage, joined to each and every heart. I cannot say what Almighty is like.

ਦੇਖਿ ਚਰਿਤ , ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਪੂਛੈ ਦੀਨੁ , ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੈਸਾ ॥੩॥ (1237-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon His wondrous play, Guru Nanak says, my mind is fascinated. I humbly ask, what is my Lord and Master like? ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In His Kindness, He has come to His humble servant.

ਧੰਨਿ ਸੁ ਰਿਦਾ ; ਜਿਹ ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Blessed is that heart, in which Almighty's Feet are enshrined.

ਚਰਨ ਬਸਾਇਆ , ਸੰਤ ਸੰਗਾਇਆ ;
ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1237-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

His Feet are enshrined within, in the Society of the Saints; the darkness of ignorance is dispelled.

ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ , ਰਿਦੈ ਉਲਾਸੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ (1237-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The heart is enlightened and illumined and enraptured; God has been found.

ਦੁਖੁ ਨਾਠਾ , ਸੁਖੁ ਘਰ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ;
ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਸਹਜਾਇਆ ॥ (1237-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Pain is gone, and peace has come to my house. The ultimate intuitive peace prevails.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥ (1237–8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have found the Perfect Lord; in His Kindness, He has come to His humble servant. ||4||1||

ਸਾਰੰਗ ਕੀ ਵਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਰਾਇ ਮਹਮੇ ਹਸਨੇ ਕੀ , ਧੁਨਿ (1237–10)

Vaar Of Saarang, Fourth Mahl, To Be Sung To The Tune Of Mehma-Hasna:

Prologue: Once there were two Rajput Kings by the names of Mehma and Hasna. Mehma was the king of Kanggarr wherelse Hasna was the king of Dhaula. Hasna got banished from his state by King Akbar due to some criminal act. Hasna sought the sanctuary from Mehma as Mehma was a very religious and kind person. Mehma welcomed Hasna open-heartedly and assigned him to deliver the rightful taxes to King Akbar due to his state, Kanggarr. Hasna was a very cunning and a deceitful person; he used to deliver the rightful payment to King Akbar but under his own account. After some time, Mehma was seen to be defaulted in his obligation to pay the taxes whereby Hasna was seen to be loyal to the king. Without any further inquiry, King Akbar arrested Mehma and imprisoned him in a dark isolated room. Hasna immediately took over Mehma's state and was innaugrated as the King of Kanggarr.

One day, King Akbar went for hunting and he ordered his best arrowmen to launch their arrows on a wood which requires a very precise accuracy. After many attempts by his Generals including himself, he inquired if there was anyone else who could accomplish the difficult task. One of the Generals came forward and suggested that Mehma should be given an opportunity as he was a well-know arrowman. King Akbar summoned him immediately and Mehma launched an arrow which hit the target in a single attempt. King Akbar was very pleased with him and he was given an opportunity appeal; Mehma narrated the injustice that was framed by Hasna. King Akbar aided him his army to gain back his soverign. Mehma defeated Hasna took over his Kingdom. After some time, Mehma released Hasna from the prison and returned his kingdom to him. Guru Hargobind Sahib Ji heard this Ballad (Vaar) at Sri Akaal Takhat and decided that the following Gurbani Ballad (Vaar) should be sang in the same tune. The original Vaar is as follow;

ਪੌੜੀ ਤਿਸਕੀ ਯੇਹ ਹੈ। ਮਹਮਾ ਹਸਨਾ ਰਾਜਪੂਤ ਰਾਇ ਭਾਰੇ ਭੱਟੀ॥ ਹਸਨੇ ਬੇਈਮਾਨਗੀ ਨਾਲ ਮਹਮੇ ਬੱਟੀ॥ ਭੇੜ ਦੁਹੂੰ ਦਾ ਮੱਚਿਆ ਸਰਵਗ ਸਫੱਟੀ॥ ਮਹਮੇ ਫਤੇ ਰਣ ਗਲ ਹਸਨੇ ਘੱਟੀ॥ ਇਸ ਪੰਜ ਤੁੜੀ ਗਾਂ ਨੇ ਪੰਥ ਕੀ ਪੌੜੀ ਮੇਲੀ॥ ਂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ॥ ਇਤਜਾਦਿ

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1237-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1237-11)

Salok, Second Mahl:

ਗੁਰੁ ਕੁੰਜੀ ਪਾਹੂ , ਨਿਵਲੁ ; ਮਨੁ ਕੋਠਾ , ਤਨੁ ਛਤਿ ॥ (1237-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The key of the Guru opens the lock of attachment, in the house of the mind, under the roof of the body.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਕੁ ਨ ਉਘੜੈ ;
ਅਵਰ ਨ ਕੁੰਜੀ ਹਥਿ ॥੧॥ (1237-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, without the Guru, the door of the mind cannot be opened. No one else holds the key in hand. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1237-12)

First Mahl:

ਨ ਭੀਜੈ , ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੇਦਿ ॥ (1237-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by music, songs or the Vedas.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨੀ ਜੋਗਿ ॥ (1237-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by intuitive wisdom, meditation or Yoga.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਸੋਗੀ ਕੀਤੈ ਰੋਜਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by feeling sad and depressed forever.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਰੂਪੀ ਮਾਲੀ ਰੰਗਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by beauty, wealth and pleasures.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਤੀਰਥਿ ਭਵਿਐ ਨੰਗਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by wandering naked at sacred shrines.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਦਾਤੰੀ ਕੀਤੈ ਪੁੰਨਿ ॥ (1237-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by giving donations in charity.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਬਾਹਰਿ ਬੈਠਿਆ ਸੁੰਨਿ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by living alone in the wilderness.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਭੇੜਿ ਮਰਹਿ ਭਿੜਿ ਸੂਰ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by fighting and dying as a warrior in battle.

ਨ ਭੀਜੈ ; ਕੇਤੇ ਹੋਵਹਿ ਧੂੜ ॥ (1237-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is not won over by becoming the dust of the masses.

ਲੇਖਾ ਲਿਖੀਐ ; ਮਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The account is written of the loves of the mind.

ਨਾਨਕ ਭੀਜੈ ; ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty is won over only by His Name. ||2||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1237-15)

First Mahl:

ਨਵ ਛਿਅ ਖਟ ਕਾ ; ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1237-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You may study the nine grammars, the six Shaastras and the six divions of the Vedas.

ਨਿਸਿ ਦਿਨ ਉਚਰੈ ; ਭਾਰ ਅਠਾਰ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You may recite the Mahaabhaarata.

ਤਿਨਿ ਭੀ ਅੰਤੁ ; ਨ ਪਾਇਆ ਤੋਹਿ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Even these cannot find the limits of Almighty.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ; ਮੁਕਤਿ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ (1237-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, how can anyone be liberated?

ਨਾਭਿ ਵਸਤ ; ਬ੍ਰਹਮੈ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Brahma, in the lotus of the navel, does not know the limits of God.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੩॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Gurmukh, Guru Nanak says, realizes the Naam. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1237-17)

Pauree:

ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ; ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1237-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Immaculate Lord Himself, by Himself, created Himself.

ਆਪੇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ; ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1237-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He Himself created the whole drama of all the world's play.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਆਪਿ ਸਿਰਜਿਅਨੁ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1237-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He Himself formed the three gunas, the three qualities; He increased the attachment to Maya.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ; ਜਿਨ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ (1237-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, they are saved - those who love the Will of God.

ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ; ਸਭ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1237-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the True Lord is pervading everywhere; all are contained within the True Lord. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੩੮

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-1)

Salok, Second Mahl:

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਨਾਨਕਾ ; ਆਪੇ ਰਖੈ ਵੇਕ ॥ (1238-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

He Himself creates, Guru Nanak says; He establishes the various creatures.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਜਾਂ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ॥ (1238-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

How can anyone be called bad? We have only One Lord and Master.

ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਵੇਖੈ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ॥ (1238-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

There is One Lord and Master of all; He watches over all, and assigns all to their tasks.

ਕਿਸੈ ਥੋੜਾ ਕਿਸੈ ਅਗਲਾ ; ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ (1238-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Some have less, and some have more; no one is allowed to leave empty.

ਆਵਹਿ ਨੰਗੇ ਜਾਹਿ ਨੰਗੇ ; ਵਿਚੇ ਕਰਹਿ ਵਿਥਾਰ ॥ (1238-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Naked we come, and naked we go; in between, we put on a show.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ; ਅਗੈ ਕਾਈ ਕਾਰ ॥੧॥ (1238-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, one who does not understand the Hukam of God's Command - what will he have to do in the world hereafter? ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1238-4)

First Mahl:

ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ , ਜੀਆਂ ਕਉ ਭੇਜੈ ;
ਜਿਨਸਿ ਥਾਪਿ , ਲੈ ਜਾਵੈ ॥ (1238-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He sends out the various created beings, and he calls back the various created beings again.

ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੈ ਆਪੇ ; ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰਾਵੈ ॥ (1238-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He himself establishes, and He Himself disestablishes. He fashions them in various forms.

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਫਿਰਹਿ ਅਉਧੂਤੀ ; ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1238-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

And all the human beings who wander around as beggars, He Himself gives in charity to them.

ਲੇਖੈ ਬੋਲਣੁ ਲੇਖੈ ਚਲਣੁ ; ਕਾਇਤੁ ਕੀਚਹਿ ਦਾਵੇ ॥ (1238-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

As it is recorded, the mortals speak, and as it is recorded, they walk. So why put on all this show?

ਮੂਲੁ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਏਹੋ ; ਨਾਨਕੁ , ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ (1238-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

This is the basis of intelligence; this is certified and approved. Nanak speaks and proclaims it.

ਕਰਣੀ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ਤਪਾਵਸੁ ; ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥੨॥ (1238-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By past actions, each being is judged; what else can anyone say? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1238-7)

Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਲਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ; ਗੁਣ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1238-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Guru's Word makes the drama play itself out. Through virtue, this becomes evident.

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਦ ਉਚਰੈ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1238-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whoever utters the Word of the Guru's Bani - Almighty is enshrined in his mind.

ਸਕਤਿ ਗਈ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ; ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇਆ ॥ (1238-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Maya's power is gone, and doubt is eradicated; awaken to the Light of Almighty.

ਜਿਨ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1238-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who hold onto goodness as their treasure meet the Guru, the Primal Being.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ (1238-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they are intuitively absorbed and blended into the Name of Almighty. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-9)

Salok, Second Mahl:

ਸਾਹ ਚਲੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ; ਲਿਖਿਆ ਦੇਵੈ ਨਾਲਿ ॥ (1238-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The merchants come from the Banker; He sends the account of their destiny with them.

ਲਿਖੇ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਇ ; ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥ (1238-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

On the basis of their accounts, He issues His Command (Hukam), and they are left to take care of their merchandise.

ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ; ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ (1238-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The merchants have purchased their merchandise and packed up their cargo.

ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ; ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1238-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Some depart after having earned a good profit, while others leave, having lost their investment altogether.

ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ; ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (1238-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

No one asks to have less; who should be celebrated?

ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (1238-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Almighty casts His Glance of Grace, Guru Nanak says, upon those who have preserved their capital investment. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1238-12)

First Mahl:

ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ; ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ (1238-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

United, the united separate, and separated, they unite again.

ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ; ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ (1238-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Living, the living die, and dying, they live again.

ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ , ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ; ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ (1238-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They become the fathers of many, and the sons of many; they become the gurus of many, and the disciples.

ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ;
ਕਿਆ ਜਾਤੀ , ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਏ ॥ (1238-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

No account can be made of the future or the past; who knows what shall be, or what was?

ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ;
ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ (1238-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All the actions and events of the past are recorded; the Doer did, He does, and He will do.

ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ;
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ (1238-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh dies, while the Gurmukh is saved; Guru Nanak says, the Gracious Lord bestows His Glance of Grace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1238-15)

Pauree:

ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1238-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh wanders in duality, lured and enticed by duality.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ; ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥ (1238-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He practices falsehood and deception, telling lies.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ; ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1238-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Love and attachment to children and spouse is total misery and pain.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ (1238-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is gagged and bound at the door of the Messenger of Death; he dies, and wanders lost in reincarnation.

ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ (1238-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh wastes his life; Nanak loves Almighty. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1238-18)

Salok, Second Mahl:

ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ;
ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1238-18, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

Those who are blessed with the glorious greatness of Your Name - their minds are imbued with Your Love.

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ (1238-18, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

Guru Nanak says, there is only One Ambrosial Nectar; there is no other nectar at all.

ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ; ਪਾਈਐ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ॥ (1238-19, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

Guru Nanak says, the Ambrosial Nectar is obtained within the mind, by Guru's Grace.

ਤਿਨ੍ਹੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ; ਜਿਨ੍ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥ (1238-19, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

They alone drink it in with love, who have such pre-ordained destiny. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੩੯

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (1239-1)

Second Mahl:

ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1239-1, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

Why praise the created being? Praise the One who created all.

ਨਾਨਕ , ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ; ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ (1239-1, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

Guru Nanak says, there is no other Giver, except the One Lord.

ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ (1239-2, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

Praise the Creator Lord, who created the creation.

ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1239-2, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

Praise the Great Giver, who gives sustenence to all.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ; ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (1239-3, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 2)

Guru Nanak says, the treasure of the Eternal Lord is over-flowing.

ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥ (1239-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Praise and honor the One, who has no end or limitation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1239-4)

Pauree:

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1239-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Name of Almighty is a treasure. Serving it, peace is obtained.

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾਂ ; ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥ (1239-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

I chant the Name of the Immaculate Lord, so that I may go home with honor.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Word of the Gurmukh is the Naam; I enshrine the Naam within my heart.

ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਧਿਆਇੰ ॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The bird of the intellect comes under one's control, by meditating on the True Guru.

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ; ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ (1239-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, if Almighty becomes merciful, the mortal lovingly tunes in to the Naam. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੨ ॥ (1239-6)

Salok, Second Mahl:

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ; ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ (1239-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

How can we speak of Him? Only He knows Himself.

ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ; ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1239-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

His decree cannot be challenged; He is our Supreme Lord and Master.

ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ; ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥ (1239-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

By His Decree, even kings, nobles and commanders must step down.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ (1239-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Whatever is pleasing to His Will, Guru Nanak says, is a good deed.

ਜਿਨ੍ਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ; ਹਥਿ ਤਿਨ੍ਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1239-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

By His Decree, we walk; nothing rests in our hands.

ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ; ਉਠੀ , ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥ (1239-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

When the Order comes from our Lord and Master, all must rise up and take to the road.

ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ; ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (1239-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

As His Decree is issued, so is His Command obeyed.

ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ; ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (ਸੱਦੇ ਬੋਲੋ) (1239-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those who are sent, come, Guru Nanak says; when they are called back, they depart and go. ||1||

ਮਹਲਾ , ੨ ॥ (1239-10)

Second Mahl:

ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ; ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥ (1239-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those whom Almighty blesses with His Praises, are the true keepers of the treasure.

ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ; ਤਿਨ੍ਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (1239-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those who are blessed with the key - they alone receive the treasure.

ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ; ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1239-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

That treasure, from which virtue wells up - that treasure is approved.

ਨਦਰਿ ਤਿਨ੍ਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ; ਨਾਮੁ ਜਿਨ੍ਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (1239-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Those who are blessed by His Glance of Grace, Guru Nanak says, bear the Insignia of the Naam. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1239-12)

Pauree:

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ; ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1239-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Naam, the Name of Almighty, is immaculate and pure; hearing it, peace is obtained.

ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ; ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ (1239-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Listening and hearing, It is enshrined in the mind; how rare is that humble being who realizes it.

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ; ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Sitting down and standing up, I shall never forget Him, the Truest of the true.

ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ; ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

His devotees have the Support of His Name; in His Name, they find peace.

ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥ (1239-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, He permeates and pervades mind and body; He is Almighty, the Guru's Word. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1239-14)

Salok, First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ; ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥ (1239-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the weight is weighed out, when the soul is placed on the scale.

ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ; ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nothing is equal to speaking of the One, who perfectly unites us with the Perfect Lord.

ਵਡਾ ਆਖਣੁ ; ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

To call Him glorious and great carries such a heavy weight.

ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ; ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ (ਮੱਤੀ ਬੋਲੋ) (‘ਹਉਲੇ’ ਇਕੱਠਾ ਬੋਲੋ) (1239-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Other intellectualisms are lightweight; other words are lightweight as well.

ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ; ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The weight of the earth, water and mountains

ਕਿਉ ਕੰਡੈ ; ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

- how can the goldsmith weigh it on the scale?

ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ; ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

What weights can balance the scale?

ਨਾਨਕ ; ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ (1239-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when questioned, the answer is given.

ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ; ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ (1239-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The blind fool is running around, leading the blind.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ; ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥ (1239-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The more they say, the more they expose themselves. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1239-17)

First Mahl:

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ , ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ; ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥ (1239-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

It is difficult to chant it; it is difficult to listen to it. It cannot be chanted with the mouth.

ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ , ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ;
ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (1239-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some speak with their mouths and chant the Word of the Shabad - the low and the high, day and night.

ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ , ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ; ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ (1239-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If He were something, then He would be visible. His form and state cannot be seen.

ਸਭਿ ਕਾਰਣ , ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਘਟ ਅਉਘਟ , ਘਟ ਥਾਪਿ ॥ (1239-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Creator Lord does all deeds; He is established in the hearts of the high and the low.

ਅੰਗ ੧੨੪੦

ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਨਾਨਕਾ ; ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੈ ਆਖਿ ॥੨॥ (1240-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

It is so difficult to chant it, Guru Nanak says; it cannot be chanted with the mouth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1240-1)

Pauree:

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ; ਨਾਮੇ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ (1240-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, the mind is delighted. The Name brings peace and tranquility.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ; ਸਭ ਦੁਖ ਗਵਾਈ ॥ (1240-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, the mind is satisfied, and all pains are taken away.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ ਨਾਉ ਊਪਜੈ ; ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1240-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, one becomes famous; the Name brings glorious greatness.

ਨਾਮੇ ਹੀ ਸਭ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ; ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (1240-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Name brings all honor and status; through the Name, salvation is obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ; ਨਾਨਕ , ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੬॥ (1240-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Gurmukh meditates on the Name; Nanak is lovingly attuned to the Name. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-4)

Salok, First Mahl:

ਜੂਠਿ ਨ ਰਾਗੀਂ ; ਜੂਠਿ ਨ ਵੇਦੀਂ ॥ (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from music; impurity does not come from the Vedas.

ਜੂਠਿ ਨ ; ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਭੇਦੀ ॥ (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from the phases of the sun and the moon.

ਜੂਠਿ ਨ ਅੰਨੀ ; ਜੂਠਿ ਨ ਨਾਈ ॥ **(ਨ੍ਹਾਈ ਬੋਲੋ)** (1240-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from food; impurity does not come from ritual cleansing baths.

ਜੂਠਿ ਨ ; ਮੀਹੁ ਵਰ੍ਹਿਐ ਸਭ ਥਾਈ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from the rain, which falls everywhere.

ਜੂਠਿ ਨ ਧਰਤੀ ; ਜੂਠਿ ਨ ਪਾਣੀ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from the earth; impurity does not come from the water.

ਜੂਠਿ ਨ ; ਪਉਣੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1240-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity does not come from the air which is diffused everywhere.

ਨਾਨਕ ; ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the one who has no Guru, has no redeeming virtues at all.

ਮੁਹਿ ਫੇਰਿਐ ; ਮੁਹੁ ਜੂਠਾ ਹੋਇ ॥੧॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Impurity comes from turning one's face away from God. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1240-6)

First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਚੁਲੀਆ ਸੁਚੀਆ ; ਜੇ ਭਰਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ (1240-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the mouth is truly cleansed by ritual cleansing, if you really know how to do it.

ਸੁਰਤੇ , ਚੁਲੀ ਗਿਆਨ ਕੀ ; ਜੋਗੀ ਕਾ ਜਤੁ ਹੋਇ ॥ (1240-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

For the intuitively aware, cleansing is spiritual wisdom. For the Yogi, it is self-control.

ਬ੍ਰਹਮਣ ; ਚੁਲੀ ਸੰਤੋਖ ਕੀ ; ਗਿਰਹੀ ਕਾ ਸਤੁ ਦਾਨੁ ॥ (1240-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

For the Brahmin, cleansing is contentment; for the householder, it is truth and charity.

ਰਾਜੇ ਚੁਲੀ ਨਿਆਵ ਕੀ ; ਪੜਿਆ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1240-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

For the king, cleansing is justice; for the scholar, it is true meditation.

ਪਾਣੀ ਚਿਤੁ ਨ ਧੋਪਈ ; ਮੁਖਿ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1240-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The consciousness is not washed with water; you drink it to quench your thirst.

ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਜਗਤ ਕਾ ; ਫਿਰਿ ਪਾਣੀ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥੨॥ (1240-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Water is the father of the world; in the end, water destroys it all. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1240-9)

Pauree:

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੈ ; ਰਿਧਿ ਪਿਛੈ ਆਵੈ ॥ (1240-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, all supernatural spiritual powers are obtained, and wealth follows along.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਨਉ ਨਿਧਿ ਮਿਲੈ ; ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1240-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, the nine treasures are received, and the mind's desires are obtained.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਸੰਤੋਖੁ ਹੋਇ ; ਕਵਲਾ ਚਰਨ ਧਿਆਵੈ ॥ (1240-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, contentment comes, and Maya meditates at one's feet.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ; ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ (1240-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, intuitive peace and poise wells up.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ; ਨਾਨਕ , ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੭॥ (1240-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, the Name is obtained; Guru Nanak says, sing His Glorious Praises. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-12)

Salok, First Mahl:

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੰਮਣੁ , ਦੁਖਿ ਮਰਣੁ ; ਦੁਖਿ ਵਰਤਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1240-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In pain, we are born; in pain, we die. In pain, we deal with the world.

ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਅਗੈ ਆਖੀਐ ; ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1240-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hereafter, there is said to be pain, only pain; the more the mortals read, the more they cry out.

ਦੁਖ ਕੀਆ ਪੰਡਾ ਖੁਲ੍ਹੀਆ ; ਸੁਖੁ ਨ ਨਿਕਲਿਓ ਕੋਇ ॥ (1240-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The packages of pain are untied, but peace does not emerge.

ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਜਲਾਇਆ ; ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥ (1240-13, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 1)

In pain, the soul burns; in pain, it departs weeping and wailing.

ਨਾਨਕ , ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1240-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 1)

Guru Nanak says, imbued with Almighty's Praise, the mind and body blossom forth, rejuvenated.

ਦੁਖ ਕੀਆ ਅਗੀ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਭੀ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਹੋਇ ॥੧॥ (1240-14, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 1)

In the fire of pain, the mortals die; but pain is also the cure. ||1||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1240-15)

First Mahl:

ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਭਸੁ ਰੰਗੁ ; ਭਸੂ ਹੂ , ਭਸੁ ਖੇਹ ॥ (1240-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 1)

Guru Nanak says, worldly pleasures are nothing more than dust. They are the dust of the dust of ashes.

ਭਸੋ ਭਸੁ ਕਮਾਵਣੀ ; ਭੀ ਭਸੁ ਭਰੀਐ ਦੇਹ ॥ (1240-15, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 1)

The mortal earns only the dust of the dust; his body is covered with dust.

ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ; ਭਸੂ ਭਰਿਆ ਜਾਇ ॥ (1240-16, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 1)

When the soul is taken out of the body, it too is covered with dust.

ਅਗੈ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ; ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਪਾਇ ॥੨॥ (1240-16, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 1)

And when one's account is called for in the world hereafter, he receives only ten times more dust. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1240-17)

Pauree:

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੋ ; ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ (1240-17, ਸਾਰੰਗ, ਮ: 1)

Hearing the Name, one is blessed with purity and self-control, and the Messenger of Death will not draw near.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (1240-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, the heart is illumined, and darkness is dispelled.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਆਪੁ ਬੁਝੀਐ ; ਲਾਹਾ ਨਾਉ ਪਾਵੈ ॥ (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, one comes to understand his own self, and the profit of the Name is obtained.

ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਪਾਪ ਕਟੀਅਹਿ ; ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hearing the Name, sins are eradicated, and one meets the Immaculate True Lord.

**ਨਾਨਕ , ਨਾਇ ਸੁਣਿਐ , ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥੮॥** (1240-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, hearing the Name, one's face becomes radiant. As Gurmukh, meditate on the Name. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1240-19)

Salok, First Mahl:

ਘਰਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ; ਸਭਾ ਨਾਲਿ ॥ (ਸੱਭਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1240-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In your home, is Almighty God, along with all your other gods.

ਪੂਜ ਕਰੇ ; ਰਖੈ ਨਾਵਾਲਿ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You wash your stone gods and worship them.

ਅੰਗ ੧੨੪੧

ਕੁੰਗੂ ਚੰਨਣੁ ; ਫੁਲ ਚੜਾਏ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You offer saffron, sandalwood and flowers.

ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ; ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਏ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Falling at their feet, you try so hard to appease them.

ਮਾਣੂਆ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ; ਪੈਨ੍ਹੈ ਖਾਇ ॥ (1241-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Begging, begging from other people, you get things to wear and eat.

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ; ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

For your blind deeds, you will be blindly punished.

ਭੁਖਿਆ ਦੇਇ ; ਨ ਮਰਦਿਆ ਰਖੈ ॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Your idol does not feed the hungry, or save the dying.

ਅੰਧਾ ਝਗੜਾ ; ਅੰਧੀ ਸਥੈ ॥੧॥ (1241-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The blind assembly argues in blindness. ||1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1241-3)

First Mahl:

ਸਭੇ ਸੁਰਤੀ ਜੋਗ ਸਭਿ ; ਸਭੇ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All intuitive understanding, all Yoga, all the Vedas and Puraanas.

ਸਭੇ ਕਰਣੇ ਤਪ ਸਭਿ ; ਸਭੇ ਗੀਤ ਗਿਆਨ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All actions, all penances, all songs and spiritual wisdom.

ਸਭੇ ਬੁਧੀ ਸੁਧਿ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਸਭਿ ਥਾਨ ॥ (1241-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All intellect, all enlightenment, all sacred shrines of pilgrimage.

ਸਭਿ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਅਮਰ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਖੁਸੀਆ ਸਭਿ ਖਾਨ ॥ (1241-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All kingdoms, all royal commands, all joys and all delicacies.

ਸਭੇ ਮਾਣਸ ਦੇਵ ਸਭਿ ; ਸਭੇ ਜੋਗ ਧਿਆਨ ॥ (1241-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All mankind, all divinites, all Yoga and meditation.

ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ; ਸਭੇ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ (1241-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All worlds, all celestial realms; all the beings of the universe.

ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਆਪਣੈ ; ਕਰਮੀ ਵਹੈ ਕਲਾਮ ॥ (1241-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

According to His Hukam, He commands them. His Pen writes out the account of their actions.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ; ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਨੁ ॥੨॥ (1241-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, True is Almighty, and True is His Name. True is His Congregation and His Court. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1241-6)

Pauree:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ (1241-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, peace wells up; the Name brings emancipation.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਪਤਿ ਪਾਈਐ ; ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (1241-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, honor is obtained. Almighty is enshrined in the heart.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਭਵਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ; ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1241-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, one crosses over the terrifying world-ocean, and no obstructions are ever again encountered.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ; ਨਾਮੇ ਸਭ ਲੋਈ ॥ (1241-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, the Path is revealed; through the Name, one is totally enlightened.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ;
ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੯॥ (1241-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, meeting with the True Guru, one comes to have faith in the Name; he alone has faith, who is blessed with it. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1241-9)

Salok, First Mahl:

ਪੁਰੀਆ ਖੰਡਾ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ; ਇਕ ਪੈਰਿ ਧਿਆਏ ॥ (1241-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The mortal walks on his head through the worlds and realms; he meditates, balaced on one foot.

ਪਉਣੁ ਮਾਰਿ ਮਨਿ ਜਪੁ ਕਰੇ ; ਸਿਰੁ ਮੁੰਡੀ ਤਲੈ ਦੇਇ ॥ (1241-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Controlling the wind of the breath, he meditates within his mind, tucking his chin down into his chest.

ਕਿਸੁ ਉਪਰਿ ਓਹੁ ਟਿਕ ਟਿਕੈ ; ਕਿਸ ਨੋ ਜੋਰੁ ਕਰੇਇ ॥ (1241-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

What does he lean on? Where does he get his power?

ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ; ਕਿਸ ਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ (1241-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

What can be said, Guru Nanak says? Who is blessed by the Creator?

ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ; ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ ॥੧॥ (1241-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

God keeps all under His Command, but the fool shows off himself. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1241-11)

First Mahl:

ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ; ਕੋਟੀ ਹੂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ (1241-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

He is, He is - I say it millions upon millions, millions upon millions of times.

ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With my mouth I say it, forever and ever; there is no end to this speech.

ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ , ਨ ਠਾਕੀਆ ; ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I do not get tired, and I will not be stopped; this is how great my determination is.

ਨਾਨਕ , ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ; ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥ (1241-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, this is tiny and insignificant. To say that it is more, is wrong. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1241-13)

Pauree:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ; ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1241-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, all one's ancestors and family are saved.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ; ਜਿਨ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ (1241-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, one's associates are saved; enshrine it within your heart.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ; ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥ (1241-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, those who hear it are saved; let your tongue delight in it.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ;
ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1241-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, pain and hunger are dispelled; let your consciousness be attached to the Name.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ;
ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ (1241-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they alone Praise the Name, who meet with the Guru. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1241-16)

Salok, First Mahl:

ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਦਿਹ ; ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ (1241-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All nights, all days, all dates, all days of the week;

ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਧਰਤੀਂ ਸਭਿ ਭਾਰ ॥ (1241-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All seasons, all months, all the earth and everything on it.

ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ (1241-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All waters, all winds, all fires and underworlds.

ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰਡ ਸਭਿ ; ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ (1241-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

All solar systems and galaxies, all worlds, people and forms.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ; ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ , ਕਾਰ ॥ (1241-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

No one knows how great His Command (Hukam) is; no one can describe His actions.

ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ; ਕਰਿ ਸਿਫਤੀਂ ਵੀਚਾਰ ॥ (1241-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Mortals may utter, chant, recite and contemplate His Praises until they grow weary.

ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇਓ ਬਪੁੜੀ ; ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The poor fools, Guru Nanak says, cannot find even a tiny bit of Almighty. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1241-19)

First Mahl:

ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ; ਦੇਖਾਂ ਸਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If I were to walk around with my eyes wide open, gazing at all the created forms;

ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ; ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ (1241-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I could ask the spiritual teachers and religious scholars, and those who contemplate the Vedas;

ਅੰਗ ੧੨੪੨

ਪੁਛਾ ਦੇਵਾਂ ਮਾਣਸਾਂ ; ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ ॥ (1242-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I could ask the gods, mortal men, warriors and divine incarnations;

ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ; ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (1242-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

I could consult all the Siddhas in Samaadhi, and go to see Almighty's Court.

ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ; ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥ (1242-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Hereafter, Truth is the Name of all; the Fearless Lord has no fear at all.

ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ; ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1242-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

False are other intellectualisms, false and shallow; blind are the contemplations of the blind.

ਨਾਨਕ , ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ; ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥੨॥ (1242-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, by the karma of good actions, the mortal comes to meditate on Almighty; by His Grace, we are carried across. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1242-3)

Pauree:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ; ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1242-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
With faith in the Name, evil-mindedness is eradicated, and the intellect is enlightened.

ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ , ਹਉਮੈ ਗਈ ; ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥ (1242-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
With faith in the Name, egotism is eradicated, and all sickness is cured.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ; ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1242-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
Believing in the Name, The Name wells up, and intuitive peace and poise are obtained.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ; ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1242-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
Believing in the Name, tranquility and peace well up, and Almighty is enshrined in the mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥ (1242-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the Name is a jewel; the Gurmukh meditates on Almighty. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-6)
Salok, First Mahl:

ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ; ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥ (1242-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
If there were any other equal to You, Dear Almighty, I would speak to them of You.

ਤੁਧੁ ਅਗੈ , ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ; ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥ (1242-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
You, I praise You; I am blind, but through the Name, I am all-seeing.

ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ; ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ (1242-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
Whatever is spoken, is the Word of the Shabad. Chanting it with love, we are embellished.

ਨਾਨਕ , ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ (1242-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
Nanak, this is the greatest thing to say: all glorious greatness is Yours. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-8)
First Mahl:

ਜਾਂ ਨ ਸਿਆ , ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ; (ਨੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥ (1242-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When there was nothing, what happened? What happens when one is born?

ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1242-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Creator, the Doer, does all; He watches over all, again and again

ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ; ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ (1242-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

. Whether we keep silent or beg out loud, the Great Giver blesses us with His gifts.

ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ; ਫਿਰਿ ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ (1242-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The One Lord is the Giver; we are all beggars. I have seen this throughout the Universe.

ਨਾਨਕ , ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ; ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1242-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak knows this: the Great Giver lives forever. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1242-10)

Pauree:

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸੁਰਤਿ ਉਪਜੈ ; ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ (1242-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, intuitive awareness wells up; through the Name, intelligence comes.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, chant the Glories of God; through the Name, peace is obtained.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ; ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, doubt is eradicated, and the mortal never suffers again.

ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ , ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ (1242-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

With faith in the Name, sing His Praises, and your sinful intellect shall be washed clean.

ਨਾਨਕ , ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ;
ਜਿਨ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧੨॥ (1242-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, through the Perfect Guru, one comes to have faith in the Name; they alone receive it, unto whom He gives it. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-12)

Salok, First Mahl:

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ; ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some read the Shaastras, the Vedas and the Puraanas.

ਪੂਕਾਰੰਤਾ ; ਅਜਾਣੰਤਾ ॥ (ਅਜਾ-ਣੰਤਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They recite them, out of ignorance.

ਜਾਂ ਬੂਝੈ ; ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If they really understood them, they would realize Almighty.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ; ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ (1242-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak says, there is no need to shout so loud. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-14)

First Mahl:

ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ , ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ;
ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥ (1242-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When I am Yours, then everything is mine. When I am not, You are.

ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ; ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ (1242-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You Yourself are All-powerful, and You Yourself are the Intuitive Knower. The whole world is strung on the Power of Your Shakti.

ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ; ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥ (1242-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You Yourself send out the mortal beings, and You Yourself call them back home. Having created the creation, You behold it.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਂਈ ; ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥ (1242-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, True is the Name of the True Lord; through Truth, one is accepted by the Primal Lord God. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1242-16)

Pauree:

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ (1242-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Name of the Immaculate Lord is unknowable. How can it be known?

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ; ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ (1242-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Name of the Immaculate Lord is with the mortal being. How can it be obtained, O Siblings of Destiny?

ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਵਰਤਦਾ ; ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥ (1242-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Name of the Immaculate Lord is all-pervading and permeating everywhere.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ (1242-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Through the Perfect Guru, it is obtained. It is revealed within the heart.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ; ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾਈ ॥੧੩॥ (1242-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when the Merciful Lord grants His Grace, the mortal meets with the Guru, O Siblings of Desitny. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1242-18)

Salok, First Mahl:

ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ; ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ (1242-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In this Dark Age of Kali Yuga, people have faces like dogs; they eat rotting carcasses for food.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ; ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1242-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They bark and speak, telling only lies; all thought of righteousness has left them.

ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ ਨਹੀ ; ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ (1242-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who have no honor while alive, will have an evil reputation after they die.

ਅੰਗ ੧੨੪੩

ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1243-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whatever is predestined, happens, Guru Nanak says; whatever the Creator does, comes to pass. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-1)

First Mahl:

ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ; ਪੁਰਸ ਹੋਏ , ਸਈਆਦ ॥ (1243-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Women have become advisors, and men have become hunters.

ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ ਭੰਨੀ ; ਖਾਣਾ , ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Humility, self-control and purity have run away; people eat the uneatable, forbidden food.

ਸਰਮੁ ਗਇਆ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ; ਪਤਿ ਉਠਿ ਚਲੀ ਨਾਲਿ ॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Modesty has left her home, and honor has gone away with her.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ; ਅਉਰੁ ਨ ਸਚਾ ਭਾਲਿ ॥੨॥ (1243-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, there is only One True Lord; do not bother to search for any other as true. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1243-3)

Pauree:

ਬਾਹਰਿ ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ; ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ (1243-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You smear your outer body with ashes, but within, you are filled with darkness.

ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ; ਦੁਰਮਤਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1243-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You wear the patched coat and all the right clothes and robes, but you are still egotistical and proud.

ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ (1243-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You do not chant the Shabad, the Word of Your Lord and Master; you are attached to the expanse of Maya.

ਅੰਤਰਿ ਲਾਲਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ; ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (1243-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Within, you are filled with greed and doubt; you wander around like a fool.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੪॥ (1243-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Says Nanak, you never even think of the Naam; you have lost the game of life in the gamble. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-5)

Salok, First Mahl:

ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ;
ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ , ਕਿਆ ਚਾਉ ॥ (1243-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You may be in love with tens of thousands, and live for thousands of years; but what good are these pleasures and occupations?

ਵਿਛੁੜਿਆ , ਵਿਸੁ ਹੋਇ , ਵਿਛੋੜਾ ; ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ (1243-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

And when you must separate from them, that separation is like poison, but they will be gone in an instant.

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ; ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ (1243-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You may eat sweets for a hundred years, but eventually, you will have to eat the bitter as well.

ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ , ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਕਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ (ਕਉੜੱਤਣੁ ਬੋਲੋ) (1243-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Then, you will not remember eating the sweets; bitterness will permeate you.

ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ; ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ (1243-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The sweet and the bitter are both diseases.

ਨਾਨਕ ; ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, eating them, you will come to ruin in the end.

ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ; ਝਗੜਾ ਝਾਖ ॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

It is useless to worry and struggle to death.

ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ; ਝਖਹਿ ਤਿਨ੍ ਪਾਸਿ ॥੧॥ (1243-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Entangled in worries and struggles, people exhaust themselves. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-9)

First Mahl:

ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ; ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They have fine clothes and furniture of various colors.

ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ; ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Their houses are painted beautifully white.

ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ; ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ (1243-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

In pleasure and poise, they play their mind games.

ਤੈ , ਸਹ ਪਾਸਹੁ ; ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When they approach You, Dear Almighty, they shall be spoken to.

ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ; ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They think it is sweet, so they eat the bitter.

ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ; ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ (1243-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The bitter disease grows in the body.

ਜੇ ਫਿਰਿ ; ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥ (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

If, later on, they receive the sweet,

ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ; ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥ (ਕਉੜੱਤਣੁ ਬੋਲੋ) (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

then their bitterness shall be gone, O mother.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (1243-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukh is blessed to receive

ਜਿਸ ਨੋ ; ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

what he is predestined to receive. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (੧੨੪੩-੧੨)

Pauree:

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ; ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those whose hearts are filled with the filth of deception, may wash themselves on the outside.

ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ; ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥ (1243-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They practice falsehood and deception, and their falsehood is revealed.

ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ; ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ (1243-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

That which is within them, comes out; it cannot be concealed by concealment.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ; ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ (1243-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Attached to falsehood and greed, the mortal is consigned to reincarnation over and over again.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ; ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ (1243-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, whatever the mortal plants, he must eat. The Creator Lord has written our destiny. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ ('ਮਃ ੨' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਦੂਜਾ ਬੋਲੋ) (1243-14)

Salok, Second Mahl:

ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀਂ ਆਣੀ ; ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Vedas bring forth stories and legends, and thoughts of vice and virtue.

ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ , ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ; ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

What is given, they receive, and what is received, they give. They are reincarnated in heaven and hell.

ਉਤਮ ਮਧਿਮ ਜਾਤੀਂ ਜਿਨਸੀ ; ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1243-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

High and low, social class and status - the world wanders lost in superstition.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ , ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ;
ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ (1243-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Ambrosial Word of Gurbani proclaims the essence of reality. Spiritual wisdom and meditation are contained within it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ;
ਸੁਰਤੀਂ ਕਰਮਿ ਧਿਆਈ ॥ (1243-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Gurmukhs chant it, and the Gurmukhs realize it. Intuitively aware, they meditate on it.

ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ , ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ; ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥ (1243-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

By His Command (Hukam), He formed the Universe, and in His Hukam, He keeps it. By His Hukam, He keeps it under His Gaze.

ਨਾਨਕ , ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ; ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ॥੧॥ (1243-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, if the mortal shatters his ego before he departs, as it is pre-ordained, then he is approved. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-18)

First Mahl:

ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ; ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ (1243-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Vedas proclaim that vice and virtue are the seeds of heaven and hell.

ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ; ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whatever is planted, shall grow. The soul eats the fruits of its actions, and understands.

ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ; ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Whoever praises spiritual wisdom as great, becomes truthful in the True Name.

ਸਚੁ ਬੀਜੈ , ਸਚੁ ਉਗਵੈ ; ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥ (1243-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

When Truth is planted, Truth grows. In the Court of Almighty, you shall find your place of honor.

ਅੰਗ ੧੨੪੪

ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ; ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥ (1244-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Vedas are only merchants; spiritual wisdom is the capital; by His Grace, it is received.

ਨਾਨਕ , ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ; ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥ (1244-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without capital, no one has ever departed with profit. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1244-2)

Pauree:

ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (1244-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You can water a bitter neem tree with ambrosial nectar.

ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ ; ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ (1244-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

You can feed a venomous snake lots of milk.

ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ;
ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇਆ ॥ (ਨ੍ਹਾਵਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1244-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is resistant; he cannot be softened. You might as well water a stone.

ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ; ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ (1244-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Irrigating a poisonous plant with ambrosial nectar, only poisonous fruit is obtained.

ਨਾਨਕ , ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ; ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥ (1244-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, please unite Nanak with the Sangat, the Holy Congregation, so that he may be rid of all poison. ||16||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1244-4)

Salok, First Mahl:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji utters the following Shabad after hearing a discussion between an ordinary man and a Brahmin on the auspicious time (mahurat).

ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ; ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ (1244-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Death does not ask the time; it does not ask the date or the day of the week.

ਇਕਨ੍ਹੀ ਲਦਿਆ , ਇਕਿ ਲਦਿ ਚਲੇ ; ਇਕਨ੍ਹੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ (1244-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some have packed up, and some who have packed up have gone.

ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ; ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥ (1244-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some are severely punished, and some are taken care of.

ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ; ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ (1244-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

They must leave their armies and drums, and their beautiful mansions.

ਨਾਨਕ , ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ ਕੀ ; ਭੀ ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥ (1244-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the pile of dust is once again reduced to dust. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1244-7)

First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ; ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋਟੁ ॥ (1244-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the pile shall fall apart; the fortress of the body is made of dust.

ਭੀਤਰਿ , ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ; ਖੋਟੁ , ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥ (1244-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The thief has settled within you; O soul, your life is false. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1244-8)
Pauree:

ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ; ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥ (1244-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
Those who are filled with vicious slander, shall have their noses cut, and be shamed.

ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁਖੀਏ ਸਦਾ ; ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥ (1244-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
They are totally ugly, and always in pain. Their faces are blackened by Maya.

ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਹਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (1244-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
They rise early in the morning, to cheat and steal from others; they hide from Almighty's Name.

**ਹਰਿ ਜੀਉ , ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ;
ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥** (1244-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
O Dear Lord, let me not even associate with them; save me from them, O my Sovereign Lord King.

**ਨਾਨਕ , ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੭॥** (1244-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the self-willed manmukhs act according to their past deeds, producing nothing but pain. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1244-10)
Salok, Fourth Mahl:

ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ; ਖਸਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋ ਹੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
Everyone belongs to our Lord and Master. Everyone came from Him.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ; ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
Only by realizing His Command (Hukam), is Truth obtained.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ; ਬੁਰਾ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ (1244-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)
The Gurmukh realizes his own self; no one appears evil to him.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ;
ਸਹਿਲਾ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੧॥ (1244-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukh meditates on the Naam, the Name of Almighty. Fruitful is his coming into the world. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1244-13)

Fourth Mahl:

ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਆਪਿ ਹੈ ; ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ (1244-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He Himself is the Giver of all; He unites all with Himself.

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਜਿਨਾ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ॥੨॥ (1244-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, they are united with the Word of the Shabad; serving Almighty, the Great Giver, they shall never be separated from Him again. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1244-14)

Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ; ਨਾਉ ਉਗਵਿ ਆਇਆ ॥ (1244-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Peace and tranquility fill the heart of the Gurmukh; the Name wells up within them.

ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸੰਜਮ ਕਰੇ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (1244-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Chanting and meditation, penance and self-discipline, and bathing at sacred shrines of pilgrimage - the merits of these come by pleasing my God.

ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ; ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ (1244-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

So serve Almighty with a pure heart; singing His Glorious Praises, you shall be embellished and exalted.

ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (1244-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

My Dear Lord is pleased by this; he carries the Gurmukh across.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਾਇਆ ॥੧੮॥ (1244-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukh is merged with Almighty; he is embellished in His Court. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1244-16)

Salok, First Mahl:

ਧਨਵੰਤਾ ਇਵ ਹੀ ਕਹੈ ; ਅਵਰੀ ਧਨ ਕਉ ਜਾਉ ॥ (1244-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Thus speaks the wealthy man: I should go and get more wealth.

ਨਾਨਕੁ , ਨਿਰਧਨੁ ਤਿਤੁ ਦਿਨਿ ;
ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥੧॥ (1244-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Nanak becomes poor on that day when he forgets Almighty's Name. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1244-17)

First Mahl:

ਸੂਰਜੁ ਚੜੈ ਵਿਜੋਗਿ ; ਸਭਸੈ ਘਟੈ ਆਰਜਾ ॥ (1244-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The sun rises and sets, and the lives of all run out.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਭੋਗਿ ; ਕੋਈ ਹਾਰੈ ਕੋ ਜਿਣੈ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1244-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The mind and body experience pleasures; one loses, and another wins.

ਸਭੁ ਕੋ ਭਰਿਆ ਫੂਕਿ ; ਆਖਣਿ ਕਹਣਿ ਨ ਥੰਮ੍ਹੀਐ ॥ (1244-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Everyone is puffed up with pride; even after they are spoken to, they do not stop.

ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ; ਫੂਕ ਕਢਾਏ ਢਹਿ ਪਵੈ ॥੨॥ (1244-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty Himself sees all; when He takes the air out of the balloon, the body falls. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1244-19)

Pauree:

ਸਤਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਜਿਥਹੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ (1244-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The treasure of the Name is in the Sat Sangat, the True Congregation. There, Almighty is found.

ਅੰਗ ੧੨੪੫

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ; ਆਨ੍ੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1245-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, the heart is illumined, and darkness is dispelled.

ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ; ਕੰਚਨੁ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ (1245-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Iron is transformed into gold, when it touches the Philosopher's Stone.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਨਾਉ ਪਾਈਐ ;
ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1245-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, meeting with the True Guru, the Name is obtained. Meeting Him, the mortal meditates on the Name.

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ੍ਹੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੯॥ (1245-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who have virtue as their treasure, obtain the Sight (Darshan) of His Darshan. ||19||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1245-3)

Salok, First Mahl:

Prologue: When Guru Nanak Dev Ji left the service at Daulat Khan's shop in Sultanpur and sat in isolation at a graveyard, Daulat Khan hired a Shaman to treat Guru ji as everyone under the impression that Guru Ji possessed by a evil spirit. The Shaman ask for 40 Rupees and upon his arrival his smoked the place while reciting some mantras. Guru Ji uttered the following shabad to bless His sermon to the Shaman.

ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਵੇਚਹਿ ਨਾਉ ॥ (1245-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Cursed are the lives of those who read and write Almighty's Name to sell it.

ਖੇਤੀ ਜਿਨ ਕੀ ਉਜੜੈ ; ਖਲਵਾੜੇ ਕਿਆ ਥਾਉ ॥ (1245-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Their crop is devastated - what harvest will they have?

ਸਚੈ ਸਰਮੈ ਬਾਹਰੇ ; ਅਗੈ ਲਹਹਿ ਨ ਦਾਦਿ ॥ (1245-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Lacking truth and humility, they shall not be appreciated in the world hereafter.

ਅਕਲਿ ਏਹ ਨ ਆਖੀਐ ; ਅਕਲਿ ਗਵਾਈਐ ਬਾਦਿ ॥ (1245-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Wisdom which leads to arguments is not called wisdom.

ਅਕਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ; ਅਕਲੀ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1245-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Wisdom leads us to serve our Lord and Master; through wisdom, honor is obtained.

ਅਕਲੀ ਪੜ੍ਹਿ ਕੈ ਬੁਝੀਐ ; ਅਕਲੀ ਕੀਚੈ ਦਾਨੁ ॥ (1245-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Wisdom does not come by reading textbooks; wisdom inspires us to give in charity.

ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ , ਰਾਹੁ ਏਹੁ ; ਹੋਰਿ ਗਲਾਂ ਸੈਤਾਨੁ ॥੧॥ (1245-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Says Nanak, this is the Path; other things lead to Satan. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ ('ਮਃ ੨' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਦੂਜਾ ਬੋਲੋ) (1245-6)

Second Mahl:

ਜੈਸਾ ਕਰੈ ਕਹਾਵੈ ਤੈਸਾ ; ਐਸੀ ਬਨੀ ਜਰੂਰਤਿ ॥ (1245-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Mortals are known by their actions; this is the way it has to be.

ਹੋਵਹਿ ਲਿੰਙ , ਝਿੰਙ ਨਹ ਹੋਵਹਿ ; ਐਸੀ ਕਹੀਐ ਸੂਰਤਿ ॥ (1245-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

They should show goodness, and not be deformed by their actions; this is how they are called beautiful.

ਜੋ ਓਸੁ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ; ਤਾਂ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਮੂਰਤਿ ॥੨॥ (1245-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Whatever they desire, they shall receive; Guru Nanak says, they become the very image of God. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1245-8)

Pauree:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਫਲਿਆ ॥ (1245-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The True Guru is the tree of ambrosia. it bears the fruit of sweet nectar.

ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲਿਆ ॥ (1245-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

He alone receives it, who is so pre-destined, through the Word of the Guru's Shabad.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥ (1245-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

One who walks in harmony with the Will of the True Guru, is blended with Almighty.

ਜਮਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ; ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਬਲਿਆ ॥ (1245-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

The Messenger of Death cannot even see him; his heart is illumined with God's Light.

ਨਾਨਕ , ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ;
ਫਿਰਿ ਗਰਭਿ ਨ ਗਲਿਆ ॥੨੦॥ (1245-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, God forgives him, and blends him with Himself; he does not rot away in the womb of reincarnation ever again. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1245-10)

Salok, First Mahl:

Prologue: Once a ritualistic Brahmin who used to observe physical rituals strictly came to Guru Nanak Dev Ji recommended that Guru Ji should do the same. Guru Nanak Dev Ji composed the following shabad as an answer to him.

ਸਚੁ ਵਰਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤੀਰਥੁ ; ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (1245-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who have truth as their fast, contentment as their sacred shrine of pilgrimage, spiritual wisdom and meditation as their cleansing bath,

ਦਇਆ ਦੇਵਤਾ ਖਿਮਾ ਜਪਮਾਲੀ ; ਤੇ ਮਾਣਸ ਪਰਧਾਨ ॥ (1245-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

kindness as their deity, and forgiveness as their chanting beads - they are the most excellent people.

ਜੁਗਤਿ ਧੋਤੀ ਸੁਰਤਿ ਚਉਕਾ ; ਤਿਲਕੁ ਕਰਣੀ ਹੋਇ ॥ (1245-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who take the Way as their loincloth, and intuitive awareness their ritualistically purified enclosure, with good deeds their ceremonial forehead mark,

ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ; ਵਿਰਲਾ ਤ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥੧॥ (1245-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

and love their food - Guru Nanak says, they are very rare. ||1||

ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1245-12)

Third Mahl:

ਨਉਮੀ ; ਨੇਮੁ ਸਚੁ ਜੇ ਕਰੈ ॥ (1245-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

On the ninth day of the month, make a vow to speak the Truth,

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਉਚਰੈ ॥ (ਉ-ਚਰੈ ਬੋਲੋ) (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

and your sexual desire, anger and desire shall be eaten up.

ਦਸਮੀ , ਦਸੇ ਦੁਆਰ ਜੇ ਠਾਕੈ ;
ਏਕਾਦਸੀ , ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ॥ (ਏਕਾ-ਦਸੀ ਬੋਲੋ) (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

On the tenth day, regulate your ten doors; on the eleventh day, know that Almighty is One.

ਦੁਆਦਸੀ , ਪੰਚ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ; (ਦੁਆ-ਦਸੀ ਬੋਲੋ)
ਤਉ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (1245-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

On the twelfth day, the five thieves are subdued, and then, Guru Nanak says, the mind is pleased and appeased.

ਐਸਾ ਵਰਤੁ ਰਹੀਜੈ ਪਾਡੇ ;
ਹੋਰ ਬਹੁਤੁ ਸਿਖ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1245-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Observe such a fast as this, O Pandit, O religious scholar; of what use are all the other teachings? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1245-15)

Pauree:

ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਾਇ ; ਸੰਚਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ (1245-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Kings, rulers and monarchs enjoy pleasures and gather the poison of Maya.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਦੇ ; ਪਰ ਦਰਬੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ (1245-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In love with it, they collect more and more, stealing the wealth of others.

ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਨ ਵਿਸਹਹਿ ; ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇਆ ॥ (1245-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They do not trust their own children or spouses; they are totally attached to the love of Maya.

ਵੇਖਦਿਆ ਹੀ ਮਾਇਆ ਧੁਹਿ ਗਈ ; ਪਛੁਤਹਿ ਪਛੁਤਾਇਆ ॥ (1245-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

But even as they look on, Maya cheats them, and they come to regret and repent.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੨੧॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Bound and gagged at Death's door, they are beaten and punished; Guru Nanak says, it pleases the Will of Almighty. ||21||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1245-17)

Salok, First Mahl:

ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ; ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The one who lacks spiritual wisdom sings religious songs.

ਭੁਖੇ ਮੁਲਾਂ ; ਘਰੇ ਮਸੀਤਿ ॥ (1245-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The hungry Mullah turns his home into a mosque.

ਮਖਟੂ ਹੋਇ ਕੈ ; ਕੰਨ ਪੜਾਏ ॥ (ਮਖੱਟੂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The lazy unemployed has his ears pierced to look like a Yogi.

ਫਕਰੁ ਕਰੇ ; ਹੋਰੁ ਜਾਤਿ ਗਵਾਏ ॥ (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Someone else becomes a pan-handler, and loses his social status.

ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਸਦਾਏ ; ਮੰਗਣ ਜਾਇ ॥ (1245-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

One who calls himself a guru or a spiritual teacher, while he goes around begging

ਤਾ ਕੈ ; ਮੂਲਿ ਨ ਲਗੀਐ ਪਾਇ ॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

- don't ever touch his feet.

ਘਾਲਿ ਖਾਇ ; ਕਿਛੁ ਹਥਹੁ ਦੇਇ ॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

One who works for what he eats, and gives some of what he has

ਨਾਨਕ ; ਰਾਹੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸੇਇ ॥੧॥ (1245-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

- Guru Nanak says, he knows the Path. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ ('ਮਃ ੧' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪਹਿਲਾ ਬੋਲੋ) (1246-1)

First Mahl:

ਅੰਗ ੧੨੪੬

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਕੂਪ ; ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ॥ (1246-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those mortals whose minds are like deep dark pits do not understand the purpose of life, even when it is explained to them.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ , ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ; ਦਿਸਨ੍ਹਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ (1246-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Their minds are blind, and their heart-lotuses are upside-down; they look totally ugly.

ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਹਿ , ਕਹਿਆ ਬੁਝਹਿ ;
ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ (1246-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some know how to speak, and understand what they are told. They are wise and beautiful.

ਇਕਨਾ ਨਾਦ ਨ ਬੇਦ , ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ; ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ (1246-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some do not understand about the Sound-current of the Naad or the Vedas, music, virtue or vice.

ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ , ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ;
ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ , ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ (1246-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Some are not blessed with understanding, intelligence, or sublime intellect; they do not grasp the mystery of God's Word.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ;
ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ ॥੨॥ (1246-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they are donkeys; they are very proud of themselves, but they have no virtues at all. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1246-4)

Pauree:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ; ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ॥ (1246-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

To the Gurmukh, everything is sacred: wealth, property, Maya.

ਹਰਿ ਅਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ; ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1246-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who spend the wealth of Almighty find peace through giving.

ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥ (1246-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Those who meditate on Almighty's Name shall never be deprived.

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ; ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ ॥ (1246-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs come to see Almighty, and leave behind the things of Maya.

**ਨਾਨਕ , ਭਗਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨੨॥** (1246-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the devotees do not think of anything else; they are absorbed in the Name of Almighty. ||22||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1246-6)

Salok, Fourth Mahl:

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ; ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those who serve the True Guru are very fortunate.

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਜਿਨ੍ਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They are lovingly attuned to the True Shabad, the Word of the One God.

ਗਿਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ ॥ (1246-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

In their own household and family, they are in natural Samaadhi.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ; ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those who are attuned to the Naam are truly detached from the world. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1246-8)

Fourth Mahl:

ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ; ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Calculated service is not service at all, and what is done is not approved.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ; ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ (1246-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The flavor of the Shabad, the Word of God, is not tasted if the mortal is not in love with the True Lord God.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ; ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1246-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The stubborn-minded person does not even like the True Guru; he comes and goes in reincarnation.

ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ; ਤਾਂ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ ॥ (1246-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He takes one step forward, and ten steps back.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1246-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The mortal works to serve the True Guru, if he walks in harmony with the True Guru's Will.

ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੈ ; ਸਹਜੇ ਰਹੈ , ਸਮਾਇ ॥ (1246-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

He loses his self-conceit, and meets the True Guru; he remains intuitively absorbed in Almighty.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ੍ਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1246-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, they never forget the Naam, the Name of Almighty; they are united in Union with the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1246-11)

Pauree:

ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ; ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

They call themselves emperors and rulers, but none of them will be allowed to stay.

ਗੜ੍ ਮੰਦਰ ਗਚਗੀਰੀਆ ; ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Their sturdy forts and mansions - none of them will go along with them.

ਸੋਇਨ ਸਾਖਤਿ ਪਉਣ ਵੇਗ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1246-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Their gold and horses, fast as the wind, are cursed, and cursed are their clever tricks.

ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ; ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ ॥ (1246-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Eating the thirty-six delicacies, they become bloated with pollution.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ;
ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੨੩॥ (1246-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the self-willed manmukh does not know the One who gives, and so he suffers in pain. ||23||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1246-14)

Salok, Third Mahl:

ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਮੁੋਨੀ ਥਕੇ ;
ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ਭੇਖ-ਧਾਰੀ ਬੋਲੋ) (1246-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars and the silent sages read and recite until they get tired. They wander through foreign lands in their religious robes, until they are exhausted.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ;
ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1246-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In love with duality, they never receive the Name. Held in the grasp of pain, they suffer terribly.

ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ ; ਮਾਇਆ ਕੈ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ (1246-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The blind fools serve the three gunas, the three dispositions; they deal only with Maya.

ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ;
ਪਾਠ ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ (1246-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

With deception in their hearts, the fools read sacred texts to fill their bellies.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ; ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰੀ ॥ (1246-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

One who serves the True Guru finds peace; he eradicates egotism from within.

ਨਾਨਕ , ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ;
ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥੧॥ (1246-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, there is One Name to chant and dwell on; how rare are those who reflect on this and understand. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1246-17)

Third Mahl:

ਨਾਂਗੇ ਆਵਣਾ , ਨਾਂਗੇ ਜਾਣਾ ;
ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ , ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ (1246-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Naked we come, and naked we go. This is by Almighty's Command; what else can we do?

ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ , ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ;
ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ॥ (1246-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The object belongs to Him; He shall take it away; with whom should one be angry.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ , ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ; ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1246-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

One who becomes Gurmukh accepts God's Will; he intuitively drinks in Almighty's sublime essence.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ;
ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥ (1246-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise the Giver of peace forever; with your tongue, savor Almighty. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੪੭

ਪਉੜੀ ॥ (1247-1)

Pauree:

ਗੜਿ੍ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ; ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1247-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The fortress of the body has been decorated and adorned in so many ways.

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ; ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ ॥ (1247-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The wealthy wear beautiful silk robes of various colors.

ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ ; ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ ॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They hold elegant and beautiful courts, on red and white carpets.

ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ; ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ ॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

But they eat in pain, and in pain they seek pleasure; they are very proud of their pride.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨੪॥ (1247-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the mortal does not even think of the Name, which shall deliver him in the end. ||24||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-3)

Salok, Third Mahl:

ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸੁਤੀ ; ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1247-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

She sleeps in intuitive peace and poise, absorbed in the Word of the Shabad.

ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ; ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ (1247-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

God hugs her close in His Embrace, and merges her into Himself.

ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੀ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Duality is eradicated with intuitive ease.

ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ; ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Naam comes to abide in her mind.

ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ; ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ ॥ (1247-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He hugs close in His Embrace those who shatter and reform their beings.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ; ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1247-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are predestined to meet Him, come and meet Him now. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-5)

Third Mahl:

ਜਿਨ੍ੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ ॥ (1247-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who forget the Naam, the Name of Almighty - so what if they chant other chants?

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟ ਸੇ ; ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ॥ (1247-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They are maggots in manure, plundered by the thief of worldly entanglements.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰਿ ॥੨॥ (1247-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, never forget the Naam; greed for anything else is false. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1247-7)

Pauree:

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ , ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ; ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ ॥ (1247-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who praise the Naam, and believe in the Naam, are eternally stable in this world.

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤਵੈ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (1247-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Within their hearts, they dwell on Almighty, and nothing else at all.

ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

With each and every hair, they chant Almighty's Name, each and every instant, Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ; ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The birth of the Gurmukh is fruitful and certified; pure and unstained, his filth is washed away.

ਨਾਨਕ , ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਹੋਈ ॥੨੫॥ (1247-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meditating on Almighty of eternal life, the status of immortality is obtained. ||25||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-9)

Salok, Third Mahl:

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥ (1247-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who forget the Naam and do other things,

ਨਾਨਕ , ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ;
ਜਿਉ ਸੰਨ੍ਹੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ ॥੧॥ (1247-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, will be bound and gagged and beaten in the City of Death, like the thief caught red-handed. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ ('ਮਃ ੫' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (1247-10)

Fifth Mahl:

ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ; ਜਪੰਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1247-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The earth is beauteous, and the sky is lovely, chanting the Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ; ਤਿਨ੍ ਤਨ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥੨॥ (1247-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, those who lack the Naam - their carcasses are eaten by the crows. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1247-11)

Pauree:

ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥ (1247-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Those who lovingly praise the Naam, and dwell in the mansion of the self deep within,

ਓਇ ਬਾਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ; ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ (1247-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

do not enter into reincarnation ever again; they shall never be destroyed.

ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ; ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

They remain immersed and absorbed in the love of Almighty, with every breath and morsel of food.

ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The color of Almighty's Love never fades away; the Gurmukhs are enlightened.

ਓਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥੨੬॥ (1247-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He unites them with Himself; Guru Nanak says, Almighty keeps them by His side. ||26||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-14)

Salok, Third Mahl:

ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ; ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1247-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

As long as his mind is disturbed by waves, he is caught in ego and egotistical pride.

ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਵਈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1247-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He does not find the taste of the Shabad, and he does not embrace love for the Name.

ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ; ਖਪਿ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1247-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

His service is not accepted; worrying and worrying, he wastes away in misery.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ; ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥ (1247-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he alone is called a selfless servant, who cuts off his head, and offers it to Almighty.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ; ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (1247-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He accepts the Will of the True Guru, and enshrines the Shabad within his heart. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1247-17)

Third Mahl:

ਸੋ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ; ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ (1247-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

That is chanting and meditation, work and selfless service, which is pleasing to our Lord and Master.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ;
ਆਪਤੁ ਗਵਾਵੈ ॥ (ਆਪੱਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1247-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Almighty Himself forgives, and takes away self-conceit, and unites the mortals with Himself.

ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1247-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

United with Almighty, the mortal is never separated again; his light merges into the Light.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ; ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ (1247-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by Guru's Grace, the mortal understands, when Almighty allows him to understand. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1247-19)

Pauree:

ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1247-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

All are held accountable, even the egotistical self-willed manmukhs.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ; ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੀ ॥ (1247-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They never even think of the Name of Almighty; the Messenger of Death shall hit them on their heads.

ਅੰਗ ੧੨੪੮

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ; ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ (1248-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Their sin and corruption are like rusty slag; they carry such a heavy load.

ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ; ਕਿਉ ਤਰੀਐ , ਤਾਰੀ ॥ (1248-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The path is treacherous and terrifying; how can they cross over to the other side?

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥ (1248-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those whom the Guru protects are saved. They are saved in the Name of Almighty. ||27||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-2)

Salok, Third Mahl:

ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1248-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Without serving the True Guru, no one finds peace; mortals die and are reborn, over and over again.

ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ; ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ (1248-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They have been given the drug of emotional attachment; in love with duality, they are totally corrupt.

ਇਕਿ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ; (ਗੁਰ-ਪਰਸਾਦੀ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ (1248-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Some are saved, by Guru's Grace. Everyone humbly bows before such humble beings.

ਨਾਨਕ ਅਨ ਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ , ਅੰਤਰਿ ;
ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ , ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੧॥ (1248-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meditate on the Naam, deep within yourself, day and night. You shall find the Door of Salvation. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-5)

Third Mahl:

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1248-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Emotionally attached to Maya, the mortal forgets truth, death and the Name of Almighty.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ; ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥ (1248-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Engaged in worldly affairs, his life wastes away; deep within himself, he suffers in pain.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨ੍ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਾਮੁ ॥੨॥ (1248-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who have the karma of such pre-ordained destiny, serve the True Guru and find peace. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1248-6)

Pauree:

ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1248-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Read the account of the Name of Almighty, and you shall never again be called to account.

ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ; ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥ (1248-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

No one will question you, and you will always be safe in the Court of Almighty.

ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ; ਸੇਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ (1248-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death will meet you, and be your constant servant.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ; ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ (1248-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, you shall find the Mansion of Almighty's Presence. You shall be famous throughout the world.

ਨਾਨਕ , ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ;
ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨੮॥ (1248-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the unstruck celestial melody vibrates at your door; come and merge with Almighty. ||28||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-9)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ; ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ (1248-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Whoever follows the Guru's Teachings, attains the most sublime peace of all peace.

ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ ; ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥ (1248-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Acting in accordance with the Guru, his fear is cut away; Guru Nanak says, he is carried across. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-10)

Third Mahl:

ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ; ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥ (1248-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The True Lord does not grow old; His Naam is never dirtied.

ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ (1248-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Whoever walks in harmony with the Guru's Will, shall not be reborn again.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ; ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥ (1248-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who forget the Naam, come and go in reincarnation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1248-11)

Pauree:

ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ; ਹਰਿ , ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥ (1248-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I am a beggar; I ask this blessing of You: Dear Almighty, please embellish me with Your Love.

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ; ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ (1248-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I am so thirsty for the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan; His Darshan brings me satisfaction.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ; ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ (1248-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I cannot live for a moment, for even an instant, without seeing Him, O my mother.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ; ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥ (1248-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Guru has shown me that Almighty is always with me; He is permeating and pervading all places.

ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ; ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੯॥ (1248-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He Himself wakes the sleepers, Guru Nanak says, and lovingly attunes them to Himself. ||29||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-14)

Salok, Third Mahl:

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ;
ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ (1248-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not even know how to speak. They are filled with sexual desire, anger and egotism.

ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (1248-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They do not know the difference between good and bad; they constantly think of corruption.

ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਓਥੈ ਹੋਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ (1248-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In Almighty's Court, they are called to account, and they are judged to be false.

ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ; ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1248-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

He Himself creates the Universe. He Himself contemplates it.

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ;
ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥ (1248-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whom should we tell? The True Lord is permeating and pervading all. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1248-17)

Third Mahl:

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ੍ੀ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਜਿਨ੍ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1248-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs worship and adore Almighty; they receive the good karma of their actions.

ਨਾਨਕ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ;
ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ (1248-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to those whose minds are filled with Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1248-18)

Pauree:

ਆਸ ਕਰੇ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ; ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ (1248-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

All people cherish hope, that they will live long lives.

ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ; ਗੜ੍ ਮੰਡਪ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1248-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They wish to live forever; they adorn and embellish their forts and mansions.

ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ; ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥ (1248-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

By various frauds and deceptions, they steal the wealth of others.

ਜਮਕਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ; ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (1248-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

But the Messenger of Death keeps his gaze on their breath, and the life of those goblins decreases day by day.

ਅੰਗ ੧੨੪੯

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ ;
ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੩੦॥ (1249-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Nanak has come to the Sanctuary of the Guru, and is saved. The Guru, Almighty, is his Protector. ||30||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1249-1)

Salok, Third Mahl:

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਦੇ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ (1249-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Reading and writing, the Pandits engage in debates and disputes; they are attached to the flavors of Maya.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਮਨ ਮੂਰਖ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (1249-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In the love of duality, they forget the Naam. Those foolish mortals shall receive their punishment.

ਜਿਨ੍ਹਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਸੇਵਨ੍ਹੀ ; ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥ (1249-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

They do not serve the One who created them, who gives sustenance to all.

ਜਮ ਕਾ ਫਾਹਾ ਗਲਹੁ ਨ ਕਟੀਐ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥ (1249-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The noose of Death around their necks is not cut off; they come and go in reincarnation, over and over again.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਿਨ ਆਇ ॥ (1249-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The True Guru comes and meets those who have such pre-ordained destiny.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ; ਨਾਨਕ , ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1249-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Night and day, they meditate on the Naam, the Name of Almighty; Guru Nanak says, they merge into the True Lord. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1249-5)

Third Mahl:

ਸਚੁ ਵਣਜਹਿ ਸਚੁ ਸੇਵਦੇ ; ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ (1249-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those Gurmukhs who fall at His Feet deal with the True Lord and serve the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲਹਿ ; ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ (1249-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who walk in harmony with the Guru's Will are intuitively absorbed in the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1249-6)

Pauree:

ਆਸਾ ਵਿਚਿ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ; ਮਨਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1249-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In hope, there is very great pain; the self-willed manmukh focuses his consciousness on it.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਏ ਨਿਰਾਸ ; ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs become desireless, and attain supreme peace.

ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ; ਅਲਿਪਤ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In the midst of their household, they remain detached; they are lovingly attuned to the Detached Lord.

ਓਨਾ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ; ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇਆ ॥ (1249-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Sorrow and separation do not cling to them at all. They are pleased with Almighty's Will.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ;
ਧੁਰਿ ਲਏ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩੧॥ (1249-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they remain forever immersed in the Primal Lord, who blends them with Himself. ||31||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1249-9)

Salok, Third Mahl:

Prologue: Once a group of Sikhs came Guru Amar Das Ji and humble asked that who will be His successor as the fourth Guru. Guru Amar Das Ji replied, "The next Guru will be Guru Ram Das Ji as he is the rightful owner of the Throne as determined by Almighty." Guru Ji then explained in the following Shabad that everything in this world has its rightful owner.

ਪਰਾਈ ਅਮਾਣ ਕਿਉ ਰਖੀਐ ; ਦਿਤੀ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1249-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Why keep what is held in trust for another? Giving it back, peace is found.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਥੈ ਟਿਕੈ ; ਹੋਰ ਥੈ ਪਰਗਟੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1249-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Word of the Guru's Shabad rests in the Guru; it does not appear through anyone else.

ਅੰਨ੍ਹੇ ਵਸਿ ਮਾਣਕੁ ਪਇਆ ; ਘਰਿ ਘਰਿ ਵੇਚਣ ਜਾਇ ॥ (1249-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The blind man finds a jewel, and goes from house to house selling it.

ਓਨਾ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ; ਅਢੁ ਨ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (1249-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

But they cannot appraise it, and they do not offer him even half a shell for it.

**ਜੇ ਆਪਿ ਪਰਖ ਨ ਆਵਈ ;
ਤਾਂ ਪਾਰਖੀਆ ਥਾਵਹੁ ਲਇਓੁ ਪਰਖਾਇ ॥** (1249-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

If he cannot appraise it himself, then he should have it appraised by an appraiser.

**ਜੇ ਓਸੁ ਨਾਲਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ , ਤਾਂ ਵਥੁ ਲਹੈ ;
ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥** (1249-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

If he focuses his consciousness, then he obtains the true object, and he is blessed with the nine treasures.

**ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਧਨਿ , ਜਗੁ ਭੁਖਾ ਮੁਆ ;
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨ ਹੋਇ ॥** (1249-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The wealth is within the house, while the world is dying of hunger. Without the True Guru, no one has a clue.

ਸਬਦੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ; ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1249-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

When the cooling and soothing Shabad comes to dwell in the mind and body, there is no sorrow or separation there.

ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ , ਆਪਿ ਗਰਬੁ ਕਰੇ ; ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਏ ॥ (1249-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The object belongs to someone else, but the fool is proud of it, and shows his shallow nature.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ , ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥੧॥ (1249-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without understanding, no one obtains it; they come and go in reincarnation, over and over again. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1249-14)

Third Mahl:

ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ , ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਸਰਸੇ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (1249-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

My mind is in ecstasy; I have met my Beloved Lord. My beloved friends, the Saints, are delighted.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ , ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਕਬਹੂ ;
ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੇ ॥ (1249-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Those who are united with the Primal Lord shall never be separated again. The Creator has united them with Himself.

ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ (1249-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Shabad permeates my inner being, and I have found the Guru; all my sorrows are dispelled.

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀ ; ਅੰਤਰਿ ਰਖਾਂ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ (1249-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

I praise forever Almighty, the Giver of peace; I keep Him enshrined deep within my heart.

ਮਨਮੁਖੁ ਤਿਨ ਕੀ ਬਖੀਲੀ ਕਿ ਕਰੇ ;
ਜਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥ (1249-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

How can the self-willed manmukh gossip about those who are embellished and exalted in the True Word of the Shabad?

ਓਨਾ ਦੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਖਸੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ;
ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਏ ਗੁਰ ਦੁਆਰੇ ॥ (1249-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

My Beloved Himself preserves the honor of those who have come to the Guru's Door seeking Sanctuary.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਸੁਹੇਲੇ ਭਏ ;
ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰੇ ॥੨॥ (1249-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are filled with joy; their faces are radiant in the Court of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1249-18)

Pauree:

ਇਸਤਰੀ ਪੁਰਖੈ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਮਿਲਿ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1249-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The husband and wife are very much in love; joining together, their love increases.

ਪੁਤ੍ਰੁ ਕਲਤ੍ਰੁ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ; ਵਿਗਸੈ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ॥ (1249-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Gazing on his children and his wife, the man is pleased and attached to Maya.

ਦੇਸਿ ਪਰਦੇਸਿ ਧਨੁ ਚੋਰਾਇ ; ਆਣਿ ਮੁਹਿ ਪਾਇਆ ॥ (1249-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Stealing the wealth of his own country and other lands, he brings it home and feeds them.

ਅੰਗ ੧੨੫੦

ਅੰਤਿ ਹੋਵੈ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧੁ ; ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਛਡਾਇਆ ॥ (1250-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

In the end, hatred and conflict well up, and no one can save him.

ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਮੋਹੁ ;
ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩੨॥ (1250–1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the Name, those loving attachments are cursed; engrossed in them, he suffers in pain. ||32||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1250–2)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸਭ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ (1250–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Guru's Word is the Ambrosial Nectar of the Naam. Eating it, all hunger departs.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1250–2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

There is no thirst or desire at all, when the Naam comes to dwell in the mind.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਜਿ ਹੋਰੁ ਖਾਣਾ ; ਤਿਤੁ ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ (1250–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Eating anything other than the Name, disease runs to afflict the body.

ਨਾਨਕ , ਰਸ ਕਸ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਣਾ ;
ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ (1250–3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whoever takes the Praise of the Shabad as his spices and flavors - Almighty unites him in His Union. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1250–4)

Third Mahl:

ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਸਹ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ (1250–4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The life within all living beings is the Word of the Shabad. Through it, we meet our Husband Lord.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਿ ਆਨ੍ਹੇਰੁ ਹੈ ; ਸਬਦੇ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (1250–5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, the world is in darkness. Through the Shabad, it is enlightened.

ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ; ਭੇਖ ਥਕੇ ਤਨੁ ਧੋਇ ॥ (1250-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, and the silent sages read and write until they are weary. The religious fanatics are tired of washing their bodies.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਦੁਖੀਏ ਚਲੇ ਰੋਇ ॥ (1250-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, no one attains Almighty; the miserable depart weeping and wailing.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (1250-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by His Glance of Grace, the Merciful Lord is attained. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1250-7)

Pauree:

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ; ਬਹਿ ਮੰਦੁ ਪਕਾਇਆ ॥ (1250-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The husband and wife are very much in love; sitting together, they make evil plans.

ਦਿਸਦਾ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਲਸੀ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥ (1250-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

All that is seen shall pass away. This is the Will of my God.

ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਥਿਰੁ ਜਗਿ ; ਕੋ ਕਢਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

How can anyone remain in this world forever? Some may try to devise a plan.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ; ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Working for the Perfect Guru, the wall becomes permanent and stable.

ਨਾਨਕ , ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩੩॥ (1250-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty forgives them, and merges them into Himself; they are absorbed in Almighty's Name. ||33||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ ('ਮਃ ੩' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1250-9)

Salok, Third Mahl:

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਗੁਰ ਕਾ ਭਉ ਹੇਤੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1250-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Attached to Maya, the mortal forgets the Fear of God and Guru, and love for the Infinite Lord.

ਲੋਭਿ ਲਹਰਿ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਗਈ ; ਸਚਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1250-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The waves of greed take away his wisdom and understanding, and he does not embrace love for the True Lord.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1250-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Word of the Shabad abides in the mind of the Gurmukhs, who find the Gate of Salvation.

ਨਾਨਕ , ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ (1250-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Almighty Himself forgives them, and unites them in Union with Himself. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1250-11)

Fourth Mahl:

**ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ;
ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥** (1250-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, without Him, we could not live for a moment. Forgetting Him, we could not succeed for an instant.

ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ ; ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ (1250-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

O mortal, how can you be angry with the One who cares for you? ||2||

ਮਃ ੪ ॥ ('ਮਃ ੪' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਚੌਥਾ ਬੋਲੋ) (1250-12)

Fourth Mahl:

**ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਝਿਮਝਿਮਾ ;
ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥** (1250-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The rainy season of Saawan has come. The Gurmukh meditates on Almighty's Name.

ਦੁਖ ਭੁਖ ਕਾੜਾ ਸਭੁ ਚੁਕਾਇਸੀ ; ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1250-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

All pain, hunger and misfortune end, when the rain falls in torrents.

ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ;
ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇ ॥ (1250-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The entire earth is rejuvenated, and the grain grows in abundance.

ਹਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ (1250-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Carefree Lord, by His Grace, summons that mortal whom Almighty Himself approves.

ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ; ਜੁ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (1250-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

So meditate on Almighty, O Saints; He shall save you in the end.

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ;
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1250-15, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Kirtan of Almighty's Praises and devotion to Him is bliss; peace shall come to dwell in the mind.

ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਤਿਨਾ ਦੁਖ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (1250-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who worship the Naam, the Name of Almighty - their pain and hunger departs.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥੩॥ (1250-16, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is satisfied, singing the Glorious Praises of Almighty. Please embellish him with the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||3||

ਪਉੜੀ ॥ (1250-17)

Pauree:

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ; ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥ (1250-17, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru bestows His gifts, which increase day by day.

ਤੁਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ; ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The Merciful Lord Himself bestows them; they cannot be concealed by concealment.

ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ; ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

The heart-lotus blossoms forth, and the mortal is lovingly absorbed in the state of supreme bliss.

ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ; ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥ (1250-18, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

If anyone tries to challenge him, Almighty throws dust on his head.

ਨਾਨਕ , ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ;
ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥ (1250-19, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, no one can equal the glory of the Perfect True Guru. ||34||

ਅੰਗ ੧੨੫੧

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1251-1)

Salok, Third Mahl:

ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ , ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ;
ਨ ਹੁਜਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ (1251-1, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Order of Almighty is beyond challenge. Clever tricks and arguments will not work against it.

ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ; ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

So abandon your self-conceit, and take to His Sanctuary; accept the Order of His Will.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The Gurmukh eliminates self-conceit from within himself; he shall not be punished by the Messenger of Death.

ਨਾਨਕ , ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ;
ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (1251-2, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, he alone is called a selfless servant, who remains lovingly attuned to the True Lord. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (‘ਮਃ ੩’ ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਤੀਜਾ ਬੋਲੋ) (1251-3)

Third Mahl:

ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ; ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ (1251-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

All gifts, light and beauty are Yours.

ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ; ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥ (1251-3, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Excessive cleverness and egotism are mine.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ , ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ;
ਹਉਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ (1251-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

The mortal performs all sorts of rituals in greed and attachment; engrossed in egotsim, he shall never escape the cycle of reincarnation.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ;
ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ , ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥ (1251-4, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Creator Himself inspires all to act. Whatever pleases Him is good. ||2||

ਪਉੜੀ , ਮਃ ੫ ॥ ('ਮਃ ੫' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (1251-5)

Pauree, Fifth Mahl:

ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1251-5, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Let Truth be your food, and Truth your clothes, and take the Support of the True Name.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The True Guru shall lead you to meet God, the Great Giver.

ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ; ਜਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

When perfect destiny is activated, the mortal meditates on the Formless Lord.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ; ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1251-6, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, you shall cross over the world-ocean.

ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਕਰਿ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥ (1251-7, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, chant God's Praises, and celebrate His Victory. ||35||

ਸਲੋਕ ; ਮਃ ੫ ॥ ('ਮਃ ੫' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (1251-7)

Salok, Fifth Mahl:

Prologue: Once there was a long and severe drought. A group of Sikhs came to Guru Arjan Dev Ji and humbly requested for a downpour. Upon listening Guru Ji uttered the following Shabad in the form of a prayer.

ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ ; ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

In Your Mercy, You care for all beings and creatures.

ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ , ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ; ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ , ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

You produce corn and water in abundance; You eliminate pain and poverty, and carry all beings across.

ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ; ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ (1251-8, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Great Giver listened to my prayer, and the world has been cooled and comforted.

ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ; ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥ (1251-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Take me into Your Embrace, and take away all my pain.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ (1251-9, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Nanak meditates on the Naam, the Name of Almighty; the House of God is fruitful and prosperous. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ ('ਮਃ ੫' ਨੂੰ ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਬੋਲੋ) (1251-10)

Fifth Mahl:

ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ; ਹੁਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1251-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Rain is falling from the clouds - it is so beautiful! The Creator Lord issued His Order.

ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ; ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1251-10, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Grain has been produced in abundance; the world is cooled and comforted.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ; ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1251-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The mind and body are rejuvenated, meditating in remembrance on the Inaccessible and Infinite Lord.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ; ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ (1251-11, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

O my True Creator Lord God, please shower Your Mercy on me.

ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ; ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ (1251-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He does whatever He pleases; Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1251-12)

Pauree:

ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1251-12, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

The Great Lord is Inaccessible; His glorious greatness is glorious!

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ; ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ (1251-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Gazing upon Him through the Word of the Guru's Shabad, I blossom forth in ecstasy; tranquility comes to my inner being.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥ (1251-13, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

All by Himself, He Himself is pervading everywhere, O Siblings of Destiny.

ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ; ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ (1251-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

He Himself is Almighty and Master of all. He has subdued all, and all are under His Command (Hukam).

**ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ;
ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥** (1251-14, ਸਾਰੰਗ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, Almighty does whatever He pleases. Everyone walks in harmony with His Will. ||36||1|| Sudh||

ਰਾਗੁ ਸਾਰੰਗ , ਬਾਣੀ ਭਗਤਾਂ ਕੀ ॥ (1251-16)

Raag Saarang, The Word Of The Devotees.

ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ (1251-16)

Kabeer Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1251-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Bhagat Kabir Ji uttered the following Shabad as an advice to an egoistic who was newly rewarded with bounties and land.

ਕਹਾ ਨਰ ਗਰਬਸਿ ; ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O mortal, why are you so proud of small things?

ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ , ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਂਠੀ ;
ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With a few pounds of grain and a few coins in your pocket, you are totally puffed up with pride. ||1||Pause||

ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ , ਗਾਂਉ ਸਉ ਪਾਏ ;
ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ , ਬਰਾਤ ॥ (1251-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With great pomp and ceremony, you control a hundred villages, with an income of hundreds of thousands of dollars.

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ;
ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥ (1251-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The power you exert will last for only a few days, like the green leaves of the forest. ||1||

ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ; ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਜਾਤੁ ॥ (1251-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

No one has brought this wealth with him, and no one will take it with him when he goes.

ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥੨॥ (1251-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Emperors, even greater than Raawan, passed away in an instant. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੫੨

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥ (1252-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty's Saints are steady and stable forever; they worship and adore Him, and chant Almighty's Name.

ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿਦੁ ;
ਤੇ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥ (1252-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are mercifully blessed by Almighty of the Universe, join the Sat Sangat, the True Congregation. ||3||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ;
ਅੰਤਿ ਨ ਚਲਤ ਸੰਗਾਤ ॥ (1252-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Mother, father, spouse, children and wealth will not go along with you in the end.

ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ , ਰਾਮ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ;
ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਜਾਤ ॥੪॥੧॥ (1252-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, meditate and vibrate on Almighty, O madman. Your life is uselessly wasting away. ||4||1||

Prologue: Once a devotee came and asked Bhagat Kabir Ji regarding the capability of Almighty and how does Almighty work. Kabir Ji answered.

ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ; ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੇਰੀ ॥ (ਰਾਜਾਸ੍ਰਮ ਜੋਰ ਦੀ ਬੋਲੋ) (1252-3,ਸਾਰੰਗ,ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I do not know the limits of Your Royal Ashram.

ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ; ਹਉ ਚੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-3, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am the humble slave of Your Saints. ||1||Pause||

ਹਸਤੋ ਜਾਇ , ਸੁ ਰੋਵਤੁ ਆਵੈ ; ਰੋਵਤੁ ਜਾਇ , ਸੁ ਹਸੈ ॥ (1252-4, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who goes laughing returns crying, and the one who goes crying returns laughing.

**ਬਸਤੋ ਹੋਇ , ਹੋਇ ਸੁੋ ਉਜਰੁ ;
ਉਜਰੁ ਹੋਇ , ਸੁ ਬਸੈ ॥੧॥** (1252-4, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is inhabited becomes deserted, and what is deserted becomes inhabited. ||1||

ਜਲ ਤੇ ਥਲ ਕਰਿ ਥਲ ਤੇ ਕੂਆ ; ਕੂਪ ਤੇ ਮੇਰੁ ਕਰਾਵੈ ॥ (1252-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The water turns into a desert, the desert turns into a well, and the well turns into a mountain.

ਧਰਤੀ ਤੇ ਆਕਾਸਿ ਚਢਾਵੈ ; ਚਢੇ ਅਕਾਸਿ ਗਿਰਾਵੈ ॥੨॥ (1252-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

From the earth, the mortal is exalted to the Akaashic ethers; and from the ethers on high, he is thrown down again. ||2||

ਭੇਖਾਰੀ ਤੇ ਰਾਜੁ ਕਰਾਵੈ ; ਰਾਜਾ ਤੇ ਭੇਖਾਰੀ ॥ (1252-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The beggar is transformed into a king, and the king into a beggar.

ਖਲ ਮੂਰਖ ਤੇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰਿਬੋ ; ਪੰਡਿਤ ਤੇ ਮੁਗਧਾਰੀ ॥੩॥ (1252-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The idiotic fool is transformed into a Pandit, a religious scholar, and the Pandit into a fool. ||3||

ਨਾਰੀ ਤੇ ਜੋ ਪੁਰਖੁ ਕਰਾਵੈ ; ਪੁਰਖਨ ਤੇ ਜੋ ਨਾਰੀ ॥ (1252-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The woman is transformed into a man, and the men into women.

**ਕਹੁ ਕਬੀਰ , ਸਾਧੂ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ;
ਤਿਸੁ ਮੂਰਤਿ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੪॥੨॥** (1252-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, God is the Beloved of the Holy Saints. I am a sacrifice to His image. ||4||2||

ਸਾਰੰਗ , ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥ (1252-8)

Saarang, The Word Of Naam Dayv Jee:

Prologue: Bhagat Namdev Ji composed the following Shabad to bless a person who was indulged in the the worldly affairs without performing any meditation.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1252-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਾਏਂ ਰੇ ਮਨ ; ਬਿਖਿਆ ਬਨ ਜਾਇ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

O mortal, why are you going into the forest of corruption?

ਭੂਲੌ ਰੇ ; ਠਗਮੂਰੀ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You have been misled into eating the toxic drug. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ਮੀਨੁ ; ਪਾਨੀ ਮਹਿ ਰਹੈ ॥ (1252-9, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are like a fish living in the water;

ਕਾਲ ਜਾਲ ਕੀ ; ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਲਹੈ ॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

you do not see the net of death.

ਜਿਹਬਾ ਸੁਆਦੀ ; ਲੀਲਿਤ ਲੋਹ ॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Trying to taste the flavor, you swallow the hook.

ਐਸੇ ; ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ , ਬਾਧਿਓ ਮੋਹ ॥੧॥ (1252-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are bound by attachment to wealth and woman. ||1||

ਜਿਉ , ਮਧੁ ਮਾਖੀ ; ਸੰਚੈ ਅਪਾਰ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The bee stores up loads of honey;

ਮਧੁ ਲੀਨੋ ; ਮੁਖਿ ਦੀਨੀ ਛਾਰੁ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

then someone comes and takes the honey, and throws dust in its mouth.

ਗਊ ਬਾਛ ਕਉ ; ਸੰਚੈ ਖੀਰੁ ॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The cow stores up loads of milk;

ਗਲਾ ਬਾਂਧਿ ; ਦੁਹਿ ਲੇਇ , ਅਹੀਰੁ ॥੨॥ (1252-11, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

then the milkman comes and ties it by its neck and milks it. ||2||

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ; ਸੂਮੁ ਅਤਿ ਕਰੈ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

For the sake of Maya, the mortal works very hard.

ਸੋ ਮਾਇਆ ; ਲੈ ਗਾਡੈ ਧਰੈ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He takes the wealth of Maya, and buries it in the ground.

ਅਤਿ ਸੰਚੈ ਸਮਝੈ ; ਨਹੀ ਮੂੜ੍ ॥ (1252-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He acquires so much, but the fool does not appreciate it.

ਧਨੁ ਧਰਤੀ ; ਤਨੁ ਹੋਇ ਗਇਓ ਧੂੜਿ ॥੩॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His wealth remains buried in the ground, while his body turns to dust. ||3||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿ ਜਰੈ ॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He burns in tremendous sexual desire, unresolved anger and desire.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ; ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕਰੈ ॥ (1252-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He never joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ; ਤਾ ਚੀ ਆਣਿ ॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dayv, seek God's Shelter;

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ; ਭਜੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥੧॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

be fearless, and vibrate on Almighty God. ||4||1||

Prologur: Once Bhagat Namdev Ji had a strong desire to have a glimpse of Almighty. He performed intense meditation for a long time but Almighty did not appear before him. Bhagat Ji then gave up and immediately Almighty appeared. Bhagat Ji out of curiousity asked Almighty why didn't he appear while He was meditating. Almighty replied, "Because I'm great." Upon listening to this, Bhagat Ji uttered the following Shabad.

ਬਦਹੁ ਕੀ ਨ , ਹੋਡ ; ਮਾਧਉ ਮੋ ਸਿਉ ॥ (1252-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Why not make a bet with me, Dear Almighty of Wealth?

ਠਾਕੁਰ ਤੇ ਜਨੁ , ਜਨ ਤੇ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਖੇਲੁ ਪਰਿਓ ਹੈ ਤੋ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-15, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

From the master comes the servant, and from the servant, comes the master. This is the game I play with You. ||1||Pause||

ਆਪਨ ਦੇਉ , ਦੇਹੁਰਾ ਆਪਨ ;
ਆਪ ਲਗਾਵੈ ਪੂਜਾ ॥ (1252-15, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You Yourself are the deity, and You are the temple of worship. You are the devoted worshipper.

ਜਲ ਤੇ ਤਰੰਗ , ਤਰੰਗ ਤੇ ਹੈ ਜਲੁ ;
ਕਹਨ ਸੁਨਨ ਕਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (1252-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

From the water, the waves rise up, and from the waves, the water. They are only different by figures of speech. ||1||

ਆਪਹਿ ਗਾਵੈ , ਆਪਹਿ ਨਾਚੈ ;
ਆਪਿ ਬਜਾਵੈ ਤੂਰਾ ॥ (1252-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You Yourself sing, and You Yourself dance. You Yourself blow the bugle.

ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ , ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਜਨੁ ਊਰਾ ਤੂ ਪੂਰਾ ॥੨॥੨॥ (1252-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dayv, You are my Lord and Master. Your humble servant is imperfect; You are perfect. ||2||2||

Prologue: After listening to Bhagat Namdev Ji's humble words, Almighty said,

ਦਾਸ ਅਨਿੰਨ ; ਮੇਰੋ ਨਿਜ ਰੂਪ ॥ (1252-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says God: my slave is devoted only to me; he is in my very image.

ਦਰਸਨ ਨਿਮਖ , ਤਾਪ ਤ੍ਰਈ ਮੋਚਨ ;
ਪਰਸਤ ਮੁਕਤਿ ਕਰਤ , ਗ੍ਰਿਹ ਕੂਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1252-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The sight of him, even for an instant, cures the three fevers; his touch brings liberation from the deep dark pit of household affairs. ||1||Pause||

ਮੇਰੀ ਬਾਂਧੀ ਭਗਤੁ ਛਡਾਵੈ ;
ਬਾਂਧੈ ਭਗਤੁ , ਨ ਛੂਟੈ ਮੋਹਿ ॥ (1252-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The devotee can release anyone from my bondage, but I cannot release anyone from his.

ਅੰਗ ੧੨੫੩

ਏਕ ਸਮੈ ਮੋਕਉ ਗਹਿ ਬਾਂਧੈ ;
ਤਉ ਫੁਨਿ ਮੋ ਪੈ ਜਬਾਬੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1253-1, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

If, at any time, he grabs and binds me, even then, I cannot protest. ||1||

ਮੈ ਗੁਨ ਬੰਧ , ਸਗਲ ਕੀ ਜੀਵਨਿ ;
ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ , ਮੇਰੇ ਦਾਸ ॥ (1253-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I am bound by virtue; I am the Life of all. My slaves are my very life.

ਨਾਮਦੇਵ , ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਐਸੀ ;
ਤੈਸੋ ਤਾ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੨॥੩॥ (1253-2, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dayv, as is the quality of his soul, so is my love which illuminates him. ||2||3||

ਸਾਰੰਗ ॥ (1253-4)

Saarang:

Prologue: There was a devotee who used to come everyday as his daily routine to listen to a discourse of Puranas but his lifestyle did not change. Observing his character Bhagat Parmanand Ji uttered the following Shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤੈ ਨਰ ; ਕਿਆ ਪੁਰਾਨੁ ਸੁਨਿ ਕੀਨਾ ॥ (1253-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

So what have you accomplished by listening to the Puraanas?

ਅਨਪਾਵਨੀ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਉਪਜੀ ;
ਭੂਖੈ ਦਾਨੁ ਨ ਦੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-5, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Faithful devotion has not welled up within you, and you have not been inspired to give to the hungry. ||1||Pause||

ਕਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ , ਕ੍ਰੋਧੁ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ;
ਲੋਭੁ ਨ ਛੂਟਿਓ ਦੇਵਾ ॥ (1253-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

You have not forgotten sexual desire, and you have not forgotten anger; greed has not left you either.

ਪਰ ਨਿੰਦਾ , ਮੁਖ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ;
ਨਿਫਲ ਭਈ ਸਭ ਸੇਵਾ ॥੧॥ (1253-6, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Your mouth has not stopped slandering and gossiping about others. Your service is useless and fruitless. ||1||

ਬਾਟ ਪਾਰਿ ਘਰੁ ਮੂਸਿ ਬਿਰਾਨੋ ;
ਪੇਟੁ ਭਰੈ ਅਪ੍ਰਾਧੀ ॥ (1253-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

By breaking into the houses of others and robbing them, you fill your belly, you sinner.

ਜਿਹਿ ਪਰਲੋਕ ਜਾਇ , ਅਪਕੀਰਤਿ ; (ਅਪ-ਕੀਰਤਿ ਬੋਲੋ)
ਸੋਈ ਅਬਿਦਿਆ , ਸਾਧੀ ॥੨॥ (1253-7, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

But when you go to the world beyond, your guilt will be well known, by the acts of ignorance which you committed. ||2||

ਹਿੰਸਾ ਤਉ ਮਨ ਤੇ ਨਹੀ ਛੂਟੀ ;
ਜੀਅ ਦਇਆ ਨਹੀ ਪਾਲੀ ॥ (1253-8, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Cruelty has not left your mind; you have not cherished kindness for other living beings.

ਪਰਮਾਨੰਦ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ;
ਕਥਾ ਪੁਨੀਤ , ਨ ਚਾਲੀ ॥੩॥੧॥੬॥ (1253-8, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ)

Parmaanand has joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Why have you not followed the sacred teachings? ||3||1||6||

ਛਾਡਿ ਮਨ ; ਹਰਿ , ਬਿਮੁਖਨ ਕੋ ਸੰਗੁ ॥ (1253-10, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

O mind, do not even associate with those who have turned their backs on Almighty.

ਸਾਰੰਗ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਸੂਰਦਾਸ ॥ (1253-11)

Saarang, Fifth Mahl, Sur Daas:

Prologue: Guru Arjan Dev Ji utters the following Shabad a gift to honour Bhagat Surdas Ji. This is why Mahala 5 is written in the title, however the gift always belongs to recipient therefore this Shabad carries the author authenticity of Surdas instead of Nanak.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਗ ; ਬਸੇ ਹਰਿ ਲੋਕ ॥ (1253-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

The people of Almighty dwell with Almighty.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ , ਸਰਬਸੁ ਸਭੁ ਅਰਪਿਓ ;
ਅਨਦ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਝੋਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-12, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

They dedicate their minds and bodies to Him; they dedicate everything to Him. They are intoxicated with the celestial melody of intuitive ecstasy. ||1||Pause||

ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ; ਭਏ ਨਿਰਬਿਖਈ ;
ਪਾਏ ਹੈ ਸਗਲੇ ਥੋਕ ॥ (1253-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan, they are cleansed of corruption. They obtain absolutely everything.

ਆਨ ਬਸਤੁ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ;
ਸੁੰਦਰ ਬਦਨ ਅਲੋਕ ॥੧॥ (1253-13, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

They have nothing to do with anything else; they gaze on the beauteous Face of God. ||1||

ਸਿਆਮ ਸੁੰਦਰ ਤਜਿ ਆਨ ਜੁ ਚਾਹਤ ;
ਜਿਉ ਕੁਸਟੀ ਤਨਿ ਜੋਕ ॥ (1253-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

But one who forsakes the elegantly beautiful Lord, and harbors desire for anything else, is like a leech on the body of a leper.

ਸੂਰਦਾਸ , ਮਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਹਥਿ ਲੀਨੋ ;
ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਪਰਲੋਕ ॥੨॥੧॥੮॥ (1253-14, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ)

Says Sur Daas, God has taken my mind in His Hands. He has blessed me with the world beyond. ||2||1||8||

ਸਾਰੰਗ , ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ (1253-16)

Saarang, Kabeer Jee:

Prologue: Bhagat Kabir Ji utters the following to describe the reality of this world.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1253-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ; ਕਉਨੁ ਸਹਾਈ ਮਨ ਕਾ ॥ (1253-16, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Other than Almighty, who is the Help and Support of the mind?

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ;
ਹਿਤੁ ਲਾਗੋ ਸਭ ਫਨਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1253-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Love and attachment to mother, father, sibling, child and spouse, is all just an illusion. ||1||Pause||

ਆਗੇ ਕਉ ਕਿਛੁ ਤੁਲਹਾ ਬਾਂਧਹੁ ;
ਕਿਆ ਭਰਵਾਸਾ ਧਨ ਕਾ ॥ (1253-17, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So build a raft to the world hereafter; what faith do you place in wealth?

ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਇਸ ਭਾਂਡੇ ਕਾ ;
ਇਤਨਕੁ ਲਾਗੈ ਠਨਕਾ ॥੧॥ (1253-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What confidence do you place in this fragile vessel; it breaks with the slightest stroke. ||1||

ਸਗਲ ਧਰਮ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ;
ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹੁ ਸਭ ਜਨ ਕਾ ॥ (1253-18, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You shall obtain the rewards of all righteousness and goodness, if you desire to be the dust of all.

ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ;
ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਡਨ ਪੰਖੇਰੂ ਬਨ ਕਾ ॥੨॥੧॥੯॥ (1253-19, ਸਾਰੰਗ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, listen, O Saints: this mind is like the bird, flying above the forest. ||2||1||9||

ਅੰਗ ੧੨੫੪

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ; ਚਉਪਦੇ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੧ , (1254-1)

Raag Malaar, Chau-Padas, First Mahl, First House: Note: Malaar is the Ragni of Rag Megh and in accordance to classical music practice Malaar is made of the combination of Rag Megh, Gond and Sarang which sang during the second Pehar of the night (3 hours after the sunset) in the seventh Gheri.

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1254-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਸਉਣਾ ; ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਹੈ ਮਰਣਾ ॥ (1254-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Eating, drinking, laughing and sleeping, the mortal forgets about dying.

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਖੁਆਰੀ ਕੀਨੀ ; ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥੧॥ (1254-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Forgetting his Lord and Master, the mortal is ruined, and his life is cursed. He cannot remain forever. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ॥ (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O mortal, meditate on the One Lord.

ਅਪਨੀ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ; ਘਰਿ ਜਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You shall go to your true home with honor. ||1 Pause||

**ਤੁਧਨੋ ਸੇਵਹਿ , ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਦੇਵਹਿ ;
ਮਾਂਗਹਿ ਲੇਵਹਿ , ਰਹਹਿ ਨਹੀ ॥** (1254-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who serve You - what can they give You? They beg for and receive what cannot remain.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਜੀਆ ਸਭਨਾ ਕਾ ; ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਤੁਹੀ ॥੨॥ (1254-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are the Great Giver of all souls; You are the Life within all living beings. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵਹਿ , ਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ; ਸੇਈ ਸੂਚੇ ਹੋਹੀ ॥ (1254-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Gurmukhs meditate, and receive the Ambrosial Nectar; thus they become pure.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ , ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਮੈਲੇ ਹਛੇ ਹੋਹੀ ॥੩॥ (1254-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Day and night, chant the Naam, the Name of Almighty, O mortal. It makes the filthy immacuate. ||3||

ਜੇਹੀ ਰੁਤਿ ਕਾਇਆ ਸੁਖੁ ਤੇਹਾ ; ਤੇਹੋ ਜੇਹੀ ਦੇਹੀ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1254-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

As is the season, so is the comfort of the body, and so is the body itself.

ਨਾਨਕ , ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਈ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰੁਤਿ ਕੇਹੀ ॥੪॥੧॥ (1254-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that season is beautiful; without the Name, what season is it? ||4||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1254-9)

Malaar, First Mahl:

ਕਰਉ ਬਿਨਉ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਹਰਿ ਵਰੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1254-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I offer prayers to my Beloved Guru, that He may unite me with my Husband Lord.

ਸੁਣਿ ਘਨ ਘੋਰ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਮੋਰਾ ; ਲਾਲ ਰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੧॥ (1254-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I hear the thunder in the clouds, and my mind is cooled and soothed; imbued with the Love of my Dear Beloved, I sing His Glorious Praises. ||1||

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ; ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ (1254-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The rain pours down, and my mind is drenched with His Love.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਸੁਹਾਨੀ ਹੀਅਰੈ ;
ਗੁਰਿ ਮੋਹੀ , ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1254-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The drop of Ambrosial Nectar pleases my heart; the Guru has fascinated my mind, which is drenched in the sublime essence of Almighty. ||1||Pause||

ਸਹਜਿ ਸੁਖੀ ਵਰ ਕਾਮਣਿ ਪਿਆਰੀ ;
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1254-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

With intuitive peace and poise, the soul-bride is loved by her Husband Lord; her mind is pleased and appeased by the Guru's Teachings.

ਹਰਿ ਵਰਿ ਨਾਰਿ ਭਈ ਸੋਹਾਗਣਿ ;
ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਖਾਨਿਆ ॥੨॥ (1254-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She is the happy soul-bride of her Husband Lord; her mind and body are filled with joy by His Love. ||2||

ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ , ਭਈ ਬੈਰਾਗਨਿ ;
ਅਸਥਿਰੁ ਵਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਹਰੀ ॥ (1254-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Discarding her demerits, she becomes detached; with Almighty as her Husband, her marriage is eternal.

ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥੩॥ (1254-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She never suffers separation or sorrow; her Lord God showers her with His Grace. ||3||

ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨਹੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ; ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ॥ (1254-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Her mind is steady and stable; she does not come and go in reincarnation.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚੁ ਸਹੀ ॥੪॥੨॥ (1254-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She takes the Shelter of the Perfect Guru. Guru Nanak says, as Gurmukh, chant the Naam; you shall be accepted as the true soul-bride of Almighty. ||4||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1254-15)

Malaar, First Mahl:

ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਨਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ; ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਗਵਾਇਆ ॥ (1254-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They pretend to understand the Truth, but they are not satisfied by the Naam; they waste their lives in egotism.

ਅੰਗ ੧੨੫੫

ਪਰ ਧਨ , ਪਰ ਨਾਰੀ ਰਤੁ ਨਿੰਦਾ ; ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1255-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Caught in slander and attachment to the wealth and women of others, they eat poison and suffer in pain.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ ਭੈ ਕਪਟ ਨ ਛੂਟੇ ;
ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ॥ (1255-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They think about the Shabad, but they are not released from their fear and fraud; the minds and mouths are filled with Maya, Maya.

ਅਜਗਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦੇ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ;
ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ (1255-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Loading the heavy and crushing load, they die, only to be reborn, and waste their lives again. ||1||

ਮਨਿ ਭਾਵੈ ; ਸਬਦੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ (1255-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Word of the Shabad is so very beautiful; it is pleasing to my mind.

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨਿ ਭੇਖ ਬਹੁ ਕੀਨ੍ੇ ;
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mortal wanders lost in reincarnation, wearing various robes and clothes; when he is saved and protected by the Guru, then he finds the Truth. ||1||Pause||

ਤੀਰਥਿ , ਤੇਜੁ ਨਿਵਾਰਿ ਨ ਨ੍ਾਤੇ ; ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1255-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He does not try to wash away his angry passions by bathing at sacred shrines. He does not love the Name of Almighty.

ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਿਆ ;
ਜਤ ਕੋ ਤਤ ਹੀ ਆਇਆ ॥ (1255-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He abandons and discards the priceless jewel, and he goes back from where he came.

ਬਿਸਟਾ ਕੀਟ ਭਏ ਉਤ ਹੀ ਤੇ ; ਉਤ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1255-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

And so he becomes a maggot in manure, and in that, he is absorbed.

ਅਧਿਕ ਸੁਆਦ ਰੋਗ ਅਧਿਕਾਈ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1255-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The more he tastes, the more he is diseased; without the Guru, there is no peace and poise. ||2||

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਰਹਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ (1255-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Focusing my awareness on selfless service, I joyfully sing His Praises. As Gurmukh, I contemplate spiritual wisdom.

ਖੋਜੀ ਉਪਜੈ ਬਾਦੀ ਬਿਨਸੈ ; ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਾ ॥ (1255-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The seeker comes forth, and the debater dies down; I am a sacrifice, a sacrifice to the Guru, the Creator Lord.

ਹਮ ਨੀਚ ਹੋੁਤੇ , ਹੀਣਮਤਿ ਝੂਠੇ ; (ਹੀਣ-ਮਤਿ ਬੋਲੋ)
ਤੂ , ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ (ਸਵਾਰਣ-ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1255-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am low and wretched, with shallow and false understanding; You embellish and exalt me through the Word of Your Shabad.

ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਤਹਾ ਤੂ ਤਾਰਣ ;
ਸਚੁ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰਾ ॥੩॥ (ਤਾਰਣ–ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1255–7, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

And wherever there is self-realization, You are there; O True Lord Savior, You save us and carry us across. ||3||

ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ , ਕਹਾਂ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ;
ਕਿਆ ਕਿਆ ਕਥਉ ਅਪਾਰਾ ॥ (1255–8, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Where should I sit to chant Your Praises; which of Your Infinite Praises should I chant?

ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ , ਅਗਮੁ ਅਜੋਨੀ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਤੂੰ ਨਾਥਾਂ ਨਾਥਣਹਾਰਾ ॥ (ਨਾਥਣ–ਹਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1255–8, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

The Unknown cannot be known; O Inaccessible, Unborn Lord God, You are Almighty and Master of masters.

ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਤੂ ਕੈਸਾ ; ਸਭਿ ਜਾਚਕ ਤੂ ਦਾਤਾਰਾ ॥ (1255–9, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

How can I compare You to anyone else I see? All are beggars - You are the Great Giver.

ਭਗਤਿਹੀਣੁ , ਨਾਨਕੁ , ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ; (ਭਗਤਿ–ਹੀਣ ਬੋਲੋ)
ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਉਰਿ ਧਾਰਾ ॥੪॥੩॥ (1255–10, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Lacking devotion, Nanak looks to Your Door; please bless him with Your One Name, that he may enshrine it in his heart. ||4||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1255–10)

Malaar, First Mahl:

ਜਿਨਿ ਧਨ , ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ;
ਸਾ ਬਿਲਖ ਬਦਨ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥ (ਬਿਲੱਖ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1255–10, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

The soul-bride who has not known delight with her Husband Lord, shall weep and wail with a wretched face.

ਭਈ ਨਿਰਾਸੀ ਕਰਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ॥੧॥ (1255-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She becomes hopeless, caught in the noose of her own karma; without the Guru, she wanders deluded by doubt. ||1||

ਬਰਸੁ ਘਨਾ ; ਮੇਰਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ (1255-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

So rain down, O clouds. My Husband Lord has come home.

ਬਲਿ ਜਾਵਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to my Guru, who has led me to meet my Lord God. ||1||Pause||

ਨਉਤਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ (1255-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

My love, my Lord and Master is forever fresh; I am embellished with devotional worship night and day.

ਮੁਕਤਿ ਭਏ , ਗੁਰਿ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਿ ਸੁਭਾਵੀ ॥੨॥ (1255-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am liberated, gazing on the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan. Devotional worship has made me glorious and exalted throughout the ages. ||2||

ਹਮ ਥਾਰੇ , ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਗੁ ਤੁਮਰਾ ; ਤੂ ਮੇਰਾ , ਹਉ ਤੇਰਾ ॥ (1255-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am Yours; the three worlds are Yours as well. You are mine, and I am Yours.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥ (1255-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Meeting with the True Guru, I have found the Immaculate Lord; I shall not be consigned to this terrifying world-ocean ever again. ||3||

ਅਪੁਨੇ ਪਿਰ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀ ; ਤਉ ਧਨ ਸਾਚੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ (1255-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

If the soul-bride is filled with delight on seeing her Husband Lord, then her decorations are true.

ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਸਚਿ ਸਾਚੀ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥੪॥ (1255-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

With the Immaculate Celestial Lord, she becomes the truest of the true. Following the Guru's Teachings, she leans on the Support of the Naam. ||4||

ਮੁਕਤਿ ਭਈ ਬੰਧਨ ਗੁਰਿ ਖੋਲ੍ਹੇ ; ਸਬਦਿ ਸੁਰਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ (1255-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She is liberated; the Guru has untied her bonds. Focusing her awareness on the Shabad, she attains honor.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥੪॥ (1255-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, Almighty's Name is deep within her heart; as Gurmukh, she is united in His Union. ||5||4||

ਮਹਲਾ ੧ , ਮਲਾਰ ॥ (1255-18)

First Mahl, Malaar:

ਪਰ ਦਾਰਾ , ਪਰ ਧਨੁ , ਪਰ ਲੋਭਾ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ॥ (1255-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Others' wives, others' wealth, greed, egotism, corruption and poison;

ਦੁਸਟ ਭਾਉ ਤਜਿ ਨਿੰਦ ਪਰਾਈ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਰ ॥੧॥ (1255-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

evil passions, slander of others, sexual desire and anger - give up all these. ||1||

ਮਹਲ ਮਹਿ ਬੈਠੇ ; ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ (1255-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Inaccessible, Infinite Lord is sitting in His Mansion.

ਭੀਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ;
ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਆਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1255-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

That humble being, whose conduct is in harmony with the jewel of the Guru's Shabad, obtains the Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੫੬

ਦੁਖ ਸੁਖ ਦੋਊ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ; ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰ ॥ (1256-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He sees pleasure and pain as both the same, along with good and bad in the world.

ਸੁਧਿ ਬੁਧਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਪਿਆਰ ॥੨॥ (1256-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Wisdom, understanding and awareness are found in the Name of Almighty. In the Sat Sangat, the True Congregation, embrace love for the Guru. ||2||

ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ;
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1256-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Day and night, profit is obtained through Almighty's Name. The Guru, the Giver, has given this gift.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ;
ਜਿਸ ਨੋ , ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ (1256-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

That Sikh who becomes Gurmukh obtains it. The Creator blesses him with His Glance of Grace. ||3||

ਕਾਇਆ ਮਹਲੁ ਮੰਦਰੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ; **(ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਾਖੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (1256-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The body is a mansion, a temple, the home of Almighty; He has infused His Infinite Light into it.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੪॥੫॥ (1256-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Gurmukh is invited to the Mansion of Almighty's Presence; Almighty unites him in His Union. ||4||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਘਰੁ ੨ (1256-6)

Malaar, First Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1256-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ; ਜਾਣੈ ਜਾਤਿ ॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Know that the creation was formed through air and water;

ਕਾਇਆਂ ਅਗਨਿ ; ਕਰੇ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ (ਨਿ-ਭਰਾਂਤਿ ਬੋਲੋ) (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

have no doubt that the body was made through fire.

ਜੰਮਹਿ ਜੀਅ ; ਜਾਣੈ ਜੇ ਥਾਉ ॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

And if you know where the soul comes from,

ਸੁਰਤਾ ਪੰਡਿਤੁ ; ਤਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥੧॥ (1256-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

you shall be known as a wise religious scholar. ||1||

ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਾਇ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Who can know the Glorious Praises of Almighty of the Universe, O mother?

ਅਣਡੀਠਾ ; ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without seeing Him, we cannot say anything about Him.

ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ; ਵਖਾਣੀਐ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1256-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

How can anyone speak and describe Him, O mother? ||1||Pause||

ਊਪਰਿ ਦਰਿ ; ਅਸਮਾਨਿ ਪਇਆਲਿ ॥ (1256-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He is high above the sky, and beneath the nether worlds.

ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਹੀਐ ; ਦੇਹੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1256-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

How can I speak of Him? Let me understand.

ਬਿਨੁ ਜਿਹਵਾ ; ਜੋ ਜਪੈ ਹਿਆਇ ॥
ਕੋਈ ਜਾਣੈ ; ਕੈਸਾ ਨਾਉ ॥੨॥ (1256-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Who knows what sort of Name is chanted, in the heart, without the tongue? ||2||

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ; ਰਹੈ ਨਿਭਰਾਂਤਿ ॥ (ਨਿ-ਭਰਾਂਤਿ ਬੋਲੋ) (1256-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Undoubtedly, words fail me.

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He alone understands, who is blessed.

ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Day and night, deep within, he remains lovingly attuned to Almighty.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ; ਜਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He is the true person, who is merged in the True Lord. ||3||

ਜਾਤਿ ਕੁਲੀਨੁ ; ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਹੋਇ ॥ (1256-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

If someone of high social standing becomes a selfless servant,

ਤਾ ਕਾ ਕਹਣਾ ; ਕਹਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

then his praises cannot even be expressed.

ਵਿਚਿ ਸਨਾਤੀ ; ਸੇਵਕੁ ਹੋਇ ॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

And if someone from a low social class becomes a selfless servant,

ਨਾਨਕ ; ਪਣ੍ਹੀਆ ਪਹਿਰੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥੬॥ (1256-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, he shall wear shoes of honor. ||4||1||6||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1256-13)

Malaar, First Mahl:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji abandon food and decided to stay in isolation in his room, Baba Mehta Kalu Ji called a doctor by the name of Har Das to treat Guru Ji. The doctor hold Guru Ji's hand to check His pulses and requested Guru Ji to describe His pain and sufferings. Guru Ji uttered the following Shabad;

ਦੁਖੁ ਵੇਛੋੜਾ ; ਇਕੁ ਦੁਖੁ ਭੂਖ ॥ (1256-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The pain of separation - this is the hungry pain I feel.

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ; ਸਕਤਵਾਰ ਜਮਦੂਤ ॥ (ਸਕਤ-ਵਾਰ ਬੋਲੋ) (1256-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Another pain is the attack of the Messenger of Death.

ਇਕੁ ਦੁਖੁ ; ਰੋਗੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Another pain is the disease consuming my body.

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ; ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੧॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O foolish doctor, don't give me medicine. ||1||

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ; ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O foolish doctor, don't give me medicine.

ਦਰਦੁ ਹੋਵੈ ; ਦੁਖੁ ਰਹੈ ਸਰੀਰ ॥ (1256-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The pain persists, and the body continues to suffer.

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ; ਲਗੈ ਨ ਬੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Your medicine has no effect on me. ||1||Pause||

ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਕੀਏ ਰਸ ਭੋਗ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Forgetting his Lord and Master, the mortal enjoys sensual pleasures;

ਤਾਂ ਤਨਿ ; ਉਠਿ ਖਲੋਏ ਰੋਗ ॥ (1256-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

then, disease rises up in his body.

ਮਨ ਅੰਧੇ ਕਉ ; ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The blind mortal receives his punishment.

ਵੈਦ ਨ ਭੋਲੇ ; ਦਾਰੂ ਲਾਇ ॥੨॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
O foolish doctor, don't give me medicine. ||2||

ਚੰਦਨ ਕਾ ਫਲੁ ; ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ॥ (1256-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The value of sandalwood lies in its fragrance.

ਮਾਣਸ ਕਾ ਫਲੁ ; ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸੁ ॥ (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The value of the human lasts only as long as the breath in the body.

ਸਾਸਿ ਗਇਐ ; ਕਾਇਆ ਢਲਿ ਪਾਇ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
When the breath is taken away, the body crumbles into dust.

ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ; ਕੋਇ ਨ ਖਾਇ ॥੩॥ (1256-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
After that, no one takes any food. ||3||

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ; ਨਿਰਮਲ ਹੰਸੁ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The mortal's body is golden, and the soul-swan is immaculate and pure,

ਜਿਸੁ ਮਹਿ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਅੰਸੁ ॥ (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
if even a tiny particle of the Immaculate Naam is within.

ਦੂਖ ਰੋਗ ; ਸਭਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥ (1256-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
All pain and disease are eradicated.

ਨਾਨਕ ; ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੪॥੨॥੭॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the mortal is saved through the True Name. ||4||2||7||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1256-19)
Malaar, First Mahl:

Prologue: The doctor, Har Das was stunned to hear the enlighting sermons from Guru Ji and dropped on Guru Ji's feet with both hands folded he said, 'The pains and suffering that you have described are all within me, so please describe the treatment to me in order for me to be free from the pains that I am going through from many births.' Guru Ji said that the remedies are different for each type of disease and uttered as follows;

ਦੁਖ ਮਹੁਰਾ ; ਮਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Pain is the poison. Almighty's Name is the antidote.

ਸਿਲਾ ਸੰਤੋਖ ; ਪੀਸਣੁ , ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ (1256-19, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Grind it up in the mortar of contentment, with the pestle of charitable giving.

ਅੰਗ ੧੨੫੭

ਨਿਤ ਨਿਤ ਲੇਹੁ ; ਨ ਛੀਜੈ ਦੇਹ ॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Take it each and every day, and your body shall not waste away.

ਅੰਤ ਕਾਲਿ ; ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਠੇਹ ॥੧॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

At the very last instant, you shall strike down the Messenger of Death. ||1||

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ; ਖਾਹਿ ਗਵਾਰ ॥ (1257-1, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

So take such medicine, O fool,

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ; ਤੇਰੇ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

by which your corruption shall be taken away. ||1||Pause||

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ; ਸਭੁ ਛਾਂਵ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Power, wealth and youth are all just shadows,

ਰਥਿ ਫਿਰੰਦੈ ; ਦੀਸਹਿ ਥਾਵ ॥ (1257-2, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

as are the vehicles you see moving around.

ਦੇਹ ਨ ਨਾਉ ; ਨ ਹੋਵੈ ਜਾਤਿ ॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Neither your body, nor your fame, nor your social status shall go along with you.

ਓਥੈ ਦਿਹੁ ; ਐਥੈ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੨॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

In the next world it is day, while here, it is all night. ||2||

ਸਾਦ ਕਰਿ ਸਮਧਾਂ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਘਿਉ ਤੇਲੁ ॥ (1257-3, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Let your taste for pleasures be the firewood, let your greed be the ghee,

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਗਨੀ ; ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

and your sexual desire and anger the cooking oil; burn them in the fire.

ਹੋਮ ਜਗ ; ਅਰੁ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some make burnt offerings, hold sacred feasts, and read the Puraanas.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਪਰਵਾਣ ॥੩॥ (1257-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Whatever pleases God is acceptable. ||3||

ਤਪੁ ਕਾਗਦੁ ; ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Intense meditation is the paper, and Your Name is the insignia.

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ; ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those for whom this treasure is ordered,

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਦਿਸਹਿ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (1257-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

look wealthy when they reach their true home.

ਨਾਨਕ ; ਜਨਨੀ ਧੰਨੀ ਮਾਇ ॥੪॥੩॥੮॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, blessed is that mother who gave birth to them. ||4||3||8||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1257-6)

Malaar, First Mahl:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji observed a hypocrite sitting down in meditation and a crane (bird with a long neck) roaming around. Guru Ji uttered the following Shabad to enlighten the hypocrite indirectly by using the crane as the subject. In poetry, it is called 'Anukati Alangkaar'(ਅਨੁਕਤੀ ਅਲੰਕਾਰ).

ਬਾਗੇ ਕਾਪੜ ; ਬੋਲੈ ਬੈਣ ॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You wear white clothes, and speak sweet words.

ਲੰਮਾ ਨਕੁ ; ਕਾਲੇ ਤੇਰੇ ਨੈਣ ॥ (1257-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Your nose is sharp, and your eyes are black.

ਕਬਹੂੰ ; ਸਾਹਿਬੁ ਦੇਖਿਆ , ਭੈਣ ॥੧॥ (1257-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Have you ever seen your Lord and Master, O sister? ||1||

ਉਡਾਂ ਉਡਿ ; ਚੜਾਂ ਅਸਮਾਨਿ ॥
ਸਾਹਿਬ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ; ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ॥ (1257-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O my All-powerful Lord and Master, by Your power, I fly and soar, and ascend to the heavens.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਡੂੰਗਰਿ ; ਦੇਖਾਂ ਤੀਰ ॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I see Him in the water, on the land, in the mountains, on the river-banks,

ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ; ਸਾਹਿਬੁ ਬੀਰ ॥੨॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

in all places and interspaces, O brother. ||2||

ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ; ਦੀਏ ਨਾਲਿ ਖੰਭ ॥ (1257-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He fashioned the body, and gave it wings;

ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ; ਉਡਣੈ ਕੀ ਡੰਝ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He gave it great thirst and desire to fly.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਤਾਂ ਬੰਧਾਂ ਧੀਰ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When He bestows His Glance of Grace, I am comforted and consoled.

ਜਿਉ ਵੇਖਾਲੇ ; ਤਿਉ ਵੇਖਾਂ ਬੀਰ ॥੩॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

As He makes me see, so do I see, O brother. ||3||

ਨ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ; ਨ ਜਾਹਿਗੇ ਖੰਭ ॥ (1257-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Neither this body, nor its wings, shall go to the world hereafter.

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ; ਅਗਨੀ ਕਾ ਸਨਬੰਧ ॥ (1257-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It is a fusion of air, water and fire.

ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ; ਜਪੀਐ , ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ (1257-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, if it is in the mortal's karma, then he meditates on Almighty, with the Guru as his Spiritual Teacher.

ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ; ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ॥੪॥੪॥੯॥ (1257-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

This body is absorbed in the Truth. ||4||4||9||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1257-12)

Malaar, Third Mahl, Chau-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1257-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ (1257-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Formless Lord is formed by Himself. He Himself deludes in doubt.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ; ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1257-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Creating the Creation, the Creator Himself beholds it; He enjoins us as He pleases.

ਸੇਵਕ ਕਉ ਏਹਾ ਵਡਿਆਈ ; ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੧॥ (1257-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This is the true greatness of His servant, that he obeys the Hukam of Almighty's Command. ||1||

ਆਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ (1257-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Only He Himself knows His Will. By Guru's Grace, it is grasped.

**ਏਹਾ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਵੈ ;
ਜੀਵਦਿਆ ਮਰਿ ਰਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1257-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When this play of Shiva and Shakti comes to his home, he remains dead while yet alive. ||1||Pause||

ਵੇਦ ਪੜੈ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ; ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਾ ॥ (1257-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They read the Vedas, and read them again, and engage in arguments about Brahma, Vishnu and Shiva.

ਏਹ ਤ੍ਰਿਗੁਣ ਮਾਇਆ , ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਸਹਸਾ ॥ (1257-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This three-phased Maya has deluded the whole world into cynicism about death and birth.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ; ਚੂਕੈ ਮਨਹੁ ਅੰਦੇਸਾ ॥੨॥ (1257-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, know the One Lord, and the anxiety of your mind will be allayed. ||2||

ਹਮ ਦੀਨ ਮੂਰਖ ਅਵੀਚਾਰੀ ; (ਅ-ਵੀਚਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਤੁਮ ਚਿੰਤਾ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ॥ (1257-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am meek, foolish and thoughtless, but still, You take care of me.

ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ਕਾ ; ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਤੁਮਾਰੀ ॥ (1257-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Please be kind to me, and make me the slave of Your slaves, so that I may serve You.

ਏਕੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਅਪਣਾ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੩॥ (1257-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Please bless me with the treasure of the One Name, that I may chant it, day and night. ||3||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ , ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ;
ਕੋਈ ਐਸਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰਾ ॥ (1257-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Says Nanak, by Guru's Grace, understand. Hardly anyone considers this.

ਜਿਉ ਜਲ ਊਪਰਿ ਫੇਨੁ ਬੁਦਬੁਦਾ ; ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1257-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Like foam bubbling up on the surface of the water, so is this world.

ਅੰਗ ੧੨੫੮

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਤਿਸਹਿ ਸਮਾਣਾ ;
ਚੂਕਿ ਗਇਆ ਪਾਸਾਰਾ ॥੪॥੧॥ (1258-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

It shall eventually merge back into that from which it came, and all its expanse shall be gone. ||4||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-1)

Malaar, Third Mahl:

ਜਿਨੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ , ਸੇ ਮੇਲੇ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ (1258-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who realize the Hukam of Almighty's Command are united with Him; through the Word of His Shabad, their egotism is burnt away.

ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1258-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They perform true devotional worship day and night; they remain lovingly attuned to the True Lord.

ਸਦਾ ਸਚੁ ਹਰਿ ਵੇਖਦੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They gaze on their True Lord forever, through the Word of the Guru's Shabad, with loving ease. ||1||

ਮਨ ਰੇ , ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ; ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, accept His Will and find peace.

ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਅਪਣਾ ਭਾਵਦਾ ;
ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1258-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

God is pleased by the Pleasure of His Own Will. Whomever He forgives, meets no obstacles on the way. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ; ਨਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਇ ॥ (ਸੱਭਾ ਬੋਲੋ) (1258-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Under the influence of the three gunas, the three dispositions, the mind wanders everywhere, without love or devotion to Almighty.

ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ; ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (1258-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

No one is ever saved or liberated, by doing deeds in ego.

ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥੨॥ (1258-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whatever our Lord and Master wills, comes to pass. People wander according to their past actions. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਿਐ ਮਨੁ ਮਰਿ ਰਹੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1258-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, the mind is overpowered; Almighty's Name comes to abide in the mind.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1258-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The value of such a person cannot be estimated; nothing at all can be said about him.

ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇਆ ; ਸਚੈ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ (1258-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He comes to dwell in the fourth state; he remains merged in the True Lord. ||3||

ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਹੈ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1258-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My Lord God is Inaccessible and Unfathomable. His value cannot be expressed.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ; ਸਬਦੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1258-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, he comes to understand, and live the Shabad.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਿ , ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੪॥੨॥ (1258-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise the Naam, the Name of Almighty, Har, Har; you shall be honored in the Court of Almighty. ||4||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-9)

Malaar, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1258-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Rare is that person who, as Gurmukh, understands; Almighty has bestowed His Glance of Grace.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ; ਬਖਸੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1258-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

There is no Giver except the Guru. He grants His Grace and forgives.

ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ (1258-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting the Guru, peace and tranquility well up; chant the Naam, the Name of Almighty, day and night. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1258-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, meditate on the Ambrosial Name of Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸਦਾ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1258-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru and the Primal Being, the Name is obtained, and one remains forever absorbed in Almighty's Name. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਵਿਛੁੜੇ ਫਿਰਹਿ ; ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ॥ (1258-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are forever separated from Almighty; no one is with them.

ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਿ ॥ (1258-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They are stricken with the great disease of egotism; they are hit on the head by the Messenger of Death.

ਗੁਰਮਤਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੨॥ (1258-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who follow the Guru's Teachings are never separated from the Sat Sangat, the True Congregation. They dwell on the Naam, night and day. ||2||

ਸਭਨਾ ਕਰਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ; ਨਿਤ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1258-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You are the One and Only Creator of all. You continually create, watch over and contemplate.

ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ; ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (1258-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some are Gurmukh - You unite them with Yourself. You bless then with the treasure of devotion.

ਤੂ ਆਪੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ; ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੂਕਾਰ ॥੩॥ (1258-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You Yourself know everything. Unto whom should I complain? ||3||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ; ਨਦਰੀ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1258-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty, Har, Har, is Ambrosial Nectar. By Almighty's Grace, it is obtained.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1258-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Chanting the Name of Almighty, Har, Har, night and day, the intuitive peace and poise of the Guru is obtained.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਨਾਮੇ ਹੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੪॥੩॥ (1258-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Naam is the greatest treasure. Focus your consciousness on the Naam. ||4||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1258-16)

Malaar, Third Mahl:

ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੋਈ ॥ (1258-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I praise the Guru, the Giver of peace, forever. He truly is Almighty God.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਆ ; (ਪਰਮ-ਪਦੁ ਬੋਲੋ)
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹੋਈ ॥ (1258-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I have obtained the supreme status. His glorious greatness is glorious!

ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ; ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

One who sings the Glorious Praises of the True Lord, merges in the True Lord. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, contemplate the Guru's Word in your heart.

ਤਜਿ ਕੂੜੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਚਲਣੁ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1258-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Abandon your false family, poisonous egotism and desire; remember in your heart, that you will have to leave. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ; ਹੋਰੁ ਦਾਤਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ (1258-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The True Guru is the Giver of Almighty's Name. There is no other giver at all.

ਅੰਗ ੧੨੫੯

ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ; ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੀ ॥ (1259-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Bestowing the gift of the soul, He satisfies the mortal beings, and merges them in the True Name.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਹੀ ॥੨॥ (1259-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, they ravish and enjoy Almighty within the heart; they are intuitively absorbed in Samaadhi. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੇਦਿਆ ; ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ (1259-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Shabad, the Word of the True Guru, has pierced my mind. The True Word of His Bani permeates my heart.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਲਖੁ , ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1259-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My God is Unseen; He cannot be seen. The Gurmukh speaks the Unspoken.

ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਜਪੀਐ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥੩॥ (1259-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the Giver of peace grants His Grace, the mortal being meditates on Almighty, the Life of the Universe. ||3||

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1259-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He does not come and go in renicarnation any longer; the Gurmukh meditates intuitively.

ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਆਮੀ ; ਮਨ ਹੀ ਮੰਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (1259-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

From the mind, the mind merges into our Lord and Master; the mind is absorbed into the Mind.

ਸਾਚੇ ਹੀ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ (1259-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In truth, the True Lord is pleased with truth; eradicate egotism from within yourself. ||4||

ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੁਆਮੀ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1259-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Our One and Only Lord and Master dwells within the mind; there is no other at all.

ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ; ਜਗਿ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ (1259-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The One Name is Sweet Ambrosial Nectar; it is Immaculate Truth in the world.

**ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਪਾਈਐ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਈ ॥੫॥੪॥** (1259-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Name of God is obtained, by those who are so predestined. ||5||4||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1259-7)

Malaar, Third Mahl:

ਗਣ ਗੰਧਰਬ ਨਾਮੇ ਸਭਿ ਉਧਰੇ ; ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1259-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

All the heavenly heralds and celestial singers are saved through the Naam, the Name of Almighty.

**ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥** (1259-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They contemplate the Word of the Guru's Shabad. Subduing their ego, the Name abides in their minds; they keep Almighty enshrined in their hearts.

ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ , ਸੋਈ ਬੂਝੈ ; ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ (1259-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone understands, whom Almighty causes to understand; Almighty unites him with Himself.

ਅਨਦਿਨੁ ਬਾਣੀ ਸਬਦੇ ਗਾਂਵੈ ; ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ (1259-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, he sings the Word of the Shabad and the Guru's Bani; he remains lovingly attuned to the True Lord. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥ (1259-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, each and every moment, dwell on the Naam.

**ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਬਦ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1259-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Shabad is the Guru's Gift. It shall bring you lasting peace deep within; it shall always stand by you. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡੁ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1259-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs never give up their hypocrisy; in the love of duality, they suffer in pain.

ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਬਿਖਿਆ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ (1259-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Forgetting the Naam, their minds are imbued with corruption. They waste away their lives uselessly.

ਇਹ ਵੇਲਾ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਪਛੁਤਾਏ ॥ (1259-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This opportunity shall not come into their hands again; night and day, they shall always regret and repent.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ; ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੨॥ (1259-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They die and die again and again, only to be reborn, but they never understand. They rot away in manure. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1259-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are imbued with the Naam, and are saved; they contemplate the Word of the Guru's Shabad.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1259-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meditating on the Name of Almighty, they are Jivan-mukta, liberated while yet alive. They enshrine Almighty within their hearts.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ , ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਊਤਮ ;
ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਹੋਈ ॥ (1259-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are immaculate, their intellect is immaculate and sublime. Their speech is sublime as well.

ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ , ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ; ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ (1259-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They realize the One Primal Being, the One Lord God. There is no other at all. ||3||

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ; ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1259-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

God Himself is the Doer, and He Himself is the Cause of causes. He Himself bestows His Glance of Grace.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਮੇਇ ॥ (1259-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My mind and body are imbued with the Word of the Guru's Bani. My consciousness is immersed in His service.

ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਇ ॥ (1259-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Unseen and Inscrutable Lord dwells deep within. He is seen only by the Gurmukh.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ;
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੪॥੫॥ (1259-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He gives to whomever He pleases. According to the Pleasure of His Will, He leads the mortals on. ||4||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਦੁਤੁਕੇ ॥ (ਦੁ-ਤੁਕੇ ਬੋਲੋ) (1259-17)

Malaar, Third Mahl, Du-Tukas:

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵੈ ; ਘਰੁ ਦਰੁ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਨੁ ॥ (1259-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the True Guru, the mortal obtains the special place, the Mansion of Almighty's Presence in his own home.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੧॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, his egotistical pride is dispelled. ||1||

ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ; ਧੁਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who have the Naam inscribed on their foreheads,

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1259-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

meditate on the Naam night and day, forever and ever. They are honored in the True Court of Almighty. ||1||Pause||

ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨੁ ॥ (1259-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

From the True Guru, they learn the ways and means of the mind. Night and day, they focus their meditation on Almighty forever.

ਅੰਗ ੧੨੬੦

ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (1260-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Imbued with the Word of the Guru's Shabad, they remain forever detached. They are honored in the True Court of Almighty. ||2||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਖੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ;
ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ (1260-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This mind plays, subject to Almighty's Will; in an instant, it wanders out in the ten directions and returns home again.

ਜਾਂ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ;
ਤਾਂ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥ (1260-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the True Lord God Himself bestows His Glance of Grace, then this mind is instantly brought under control by the Gurmukh. ||3||

ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ; ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1260-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The mortal comes to know the ways and means of the mind, realizing and contemplating the Shabad.

ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ;
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥ (1260-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meditate forever on the Naam, and cross over the terrifying world-ocean. ||4||6||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-4)

Malaar, Third Mahl:

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1260-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Soul, body and breath of life are all His; He is permeating and pervading each and every heart.

ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (1260-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Except the One Lord, I do not know any other at all. The True Guru has revealed this to me. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1260-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, remain lovingly attuned to the Naam, the Name of Almighty.

ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, I meditate on Almighty, the Unseen, Unfathomable and Infinite Creator. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ; ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ (1260-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Mind and body are pleased, lovingly attuned to the One Lord, intuitively absorbed in peace and poise.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ; ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ (1260-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, doubt and fear are dispelled, being lovingly attuned to the One Name. ||2||

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ; ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ (1260-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the mortal follows the Guru's Teachings, and lives the Truth, then he attains the state of emancipation.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ;
ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ (1260-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Among millions, how rare is that one who understands, and is lovingly attuned to the Name of Almighty. ||3||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ; ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ (1260-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Wherever I look, there I see the One. This understanding has come through the Guru's Teachings.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ;
ਨਾਨਕ , ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥ (1260-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I place my mind, body and breath of life in offering before Him; Guru Nanak says, self-conceit is gone. ||4||7||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-10)

Malaar, Third Mahl:

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ; ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ (1260-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My True Lord God, the Eradicator of suffering, is found through the Word of the Shabad.

ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ; ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (1260-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Imbued with devotional worship, the mortal remains forever detached. He is honored in the True Court of Almighty. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥ (1260-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mind, remain absorbed in the Mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The mind of the Gurmukh is pleased with Almighty's Name, lovingly attuned to Almighty. ||1||Pause||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ; ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ (1260-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

My God is totally Inaccessible and Unfathomable; through the Guru's Teachings, He is understood.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ;
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ (1260-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

True self-discipline rests in singing the Kirtan of Almighty's Praises, lovingly attuned to Almighty. ||2||

ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ; ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1260-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself is the Shabad, and He Himself is the True Teachings; He merges our light into the Light.

ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥ (1260-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The breath vibrates through this frail body; the Gurmukh obtains the ambrosial nectar. ||3||

ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ; ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1260-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself fashions, and He Himself links us to our tasks; the True Lord is pervading everywhere.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ;
ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥ (1260-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the Naam, the Name of Almighty, no one is anything. Through the Naam,we are blessed with glory. ||4||8||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1260-16)

Malaar, Third Mahl:

ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ; ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ (1260-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The mortal is enticed by the poison of corruption, burdened with such a heavy load.

ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ (1260-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty has placed the magic spell of the Shabad into his mouth, and destroyed the poison of ego. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ (1260-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, egotism and attachment are such heavy loads of pain.

ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1260-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This terrifying world-ocean cannot be crossed; through Almighty's Name, the Gurmukh crosses over to the other side. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ; ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥ (1260-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Attachment to the three-phased show of Maya pervades all the created forms.

ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ (1260-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In the Sat Sangat, the Society of the Saints, the state of supreme awareness is attained. The Merciful Lord carries us across. ||2||

ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ; ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ , ਬਹਕਾਰਿ ॥ (1260-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The smell of sandalwood is so sublime; its fragrance spreads out far and wide.

ਅੰਗ ੧੨੬੧

ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥ (1261-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The lifestyle of Almighty's humble servant is exalted and sublime. He spreads the Kirtan of Almighty's Praises throughout the world. ||3||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1261-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my Lord and Master, please be merciful, merciful to me, that I may enshrine Almighty, Har, Har, Har, within my heart.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੯॥ (1261-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Nanak has found the Perfect True Guru; in his mind, he chants the Name of Almighty. ||4||9||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਘਰੁ ੨ (1261-3)

Malaar, Third Mahl, Second House:

Prologue: An egoistic pandit by the name of Beni who used to visit one place to another with the intention of debating the divine knowledge in order to demonstrate his knowledge. Once this pandit reached Goindwal Sahib and came to Guru Amar Das Ji to start a debate. Guru Ji uttered the following Shabad with the message that the pandit should discuss pertaining to the mind before elaborating divine knowledge to further extent.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1261-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ; ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Is this mind a householder, or is this mind a detached renunciate?

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ; ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ (ਅ-ਵਰਨੁ ਬੋਲੋ) (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Is this mind beyond social class, eternal and unchanging?

ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ; ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1261-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Is this mind fickle, or is this mind detached?

ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ; ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥ (1261-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

How has this mind been gripped by possessiveness? ||1||

ਪੰਡਿਤ ; ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1261-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O Pandit, O religious scholar, reflect on this in your mind.

ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ; ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Why do you read so many other things, and carry such a heavy load? ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ; ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Creator has attached it to Maya and possessiveness.

ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ; ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ (1261-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Enforcing His Order, He created the world.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
By Guru's Grace, understand this, O Siblings of Destiny.

ਸਦਾ ਰਹਹੁ ; ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Remain forever in the Sanctuary of Almighty. ||2||

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ; ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥ (1261-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
He alone is a Pandit, who sheds the load of the three qualities.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Night and day, he chants the Name of the One Lord.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ; ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
He accepts the Teachings of the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ; ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ (1261-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
He offers his head to the True Guru.

ਸਦਾ ਅਲਗੁ ; ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (ਅਲੱਗੁ ਬੋਲੋ) (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
He remains forever unattached in the state of Nirvaanaa.

ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Such a Pandit is accepted in the Court of Almighty. ||3||

ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ; ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ (1261-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
He preaches that the One Lord is within all beings.

ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ; ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
As he sees the One Lord, he knows the One Lord.

ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ; ਮੇਲੇ ਸੋਇ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
That person, whom Almighty forgives, is united with Him.

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He finds eternal peace, here and hereafter. ||4||

ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ; ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ ॥ (1261-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Says Nanak, what can anyone do?

ਸੋਈ ਮੁਕਤਿ ; ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥ (1261-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone is liberated, whom Almighty blesses with His Grace.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ (1261-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, he sings the Glorious Praises of Almighty.

ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਕੀ ; ਫਿਰਿ ਕੂਕ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥੧॥੧੦॥ (1261-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Then, he no longer bothers with the proclamations of the Shaastras or the Vedas. ||5||1||10||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1261-12)

Malaar, Third Mahl:

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ; ਜੋਨਿ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਈ ॥ (1261-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs wander lost in reincarnation, confused and deluded by doubt.

ਜਮਕਾਲੁ ਮਾਰੇ ਨਿਤ ; ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death constantly beats them and disgraces them.

ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, the mortal's subservience to Death is ended.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ; ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਈ ॥੧॥ (1261-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He meets Almighty God, and enters the Mansion of His Presence. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1261-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, as Gurmukh, meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਇਆ ;
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1261-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In duality, you are ruining and wasting this priceless human life. You trade it away in exchange for a shell. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh falls in love with Almighty, by His Grace.

ਅੰਤਰਿ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥ (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He enshrines loving devotion to Almighty, Har, Har, deep within his heart.

ਭਵਜਲੁ ; ਸਬਦਿ ਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (ਲੰਘਾਵਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1261-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Word of the Shabad carries him across the terrifying world-ocean.

ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਦਿਸੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥੨॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He appears true in the True Court of Almighty. ||2||

ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Performing all sorts of rituals, they do not find the True Guru.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਹੁ ਮਾਇਆ ॥ (1261-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Guru, so many wander lost and confused in Maya.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ; ਬਹੁ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1261-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Egotism, possessiveness and attachment rise up and increase within them.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1261-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In the love of dualty, the self-willed manmukhs suffer in pain. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ; ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Creator Himself is Inaccessible and Infinite.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Chant the Word of the Guru's Shabad, and earn the true profit.

ਹਾਜਰੁ ਹਜੂਰਿ ; ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1261-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty is Independent, Ever-present, here and now.

ਅੰਗ ੧੨੬੨

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਾ ॥੪॥੨॥੧੧॥ (1262-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh merges in the Naam. ||4||2||11||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1262-1)

Malaar, Third Mahl:

ਜੀਵਤ ਮੁਕਤ ; ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ (1262-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who are attached to the Guru's Teachings, are Jivan-mukta, liberated while yet alive.

ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੇ ॥ (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They remain forever awake and aware night and day, in devotional worship of Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ; ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They serve the True Guru, and eradicate their self-conceit.

ਹਉ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ; ਸਦ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1262-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I fall at the feet of such humble beings. ||1||

ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਸਦਾ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (1262-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Constantly singing the Glorious Praises of Almighty, I live.

**ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1262-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Word of the Guru's Shabad is such totally sweet elixir. Through the Name of Almighty, I have attained the state of liberation. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ; ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Attachment to Maya leads to the darkness of ignorance.

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹੇ ; ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manukhs are attached, foolish and ignorant.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (1262-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, their lives pass away in worldly entanglements.

ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ; ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੨॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They die and die again and again, only to be reborn and receive their punishment. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is lovingly attuned to the Name of Almighty.

ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ; ਨਾ ਲਪਟਾਈ ॥ (1262-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He does not cling to false greed.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ; ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whatever he does, he does with intuitive poise.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ; ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥੩॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He drinks in the sublime essence of Almighty; his tongue delights in its flavor. ||3||

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ (1262-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Among millions, hardly any understand.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty Himself forgives, and bestows His glorious greatness.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲਿਆ ; ਸੁ ਵਿਛੁੜਿ ਨ ਜਾਈ ॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whoever meets with the Primal Lord God, shall never be separated again.

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੩॥੧੨॥ (1262-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Nanak is absorbed in the Name of Almighty, Har, Har. ||4||3||12||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1262-8)
Malaar, Third Mahl:

ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ; ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਹੈ ॥ (1262-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Everyone speaks the Name of Almighty with the tongue.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਤਾ ਨਾਮੁ ਲਹੈ ॥ (1262-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
But only by serving the True Guru does the mortal receive the Name.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੇ ; ਮੁਕਤਿ ਘਰਿ ਰਹੈ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
His bonds are shattered, and he stays in the house of liberation.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਅਸਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬਹੈ ॥੧॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Through the Word of the Guru's Shabad, he sits in the eternal, unchanging house. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਕਾਹੇ ਰੋਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
O my mind, why are you angry?

ਲਾਹਾ ਕਲਜੁਗਿ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਗੁਰਮਤਿ , ਅਨ ਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਰਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1262-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
In this Dark Age of Kali Yuga, Almighty's Name is the source of profit. Contemplate and appreciate the Guru's Teachings within your heart, night and day. ||1||Pause||

ਬਾਬੀਹਾ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1262-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Each and every instant, the rainbird cries and calls.

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ; ਨੀਂਦ ਨ ਪਾਇ ॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Without seeing her Beloved, she does not sleep at all.

ਇਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ; ਸਹਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
She cannot endure this separation.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ (1262-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
When she meets the True Guru, then she intuitively meets her Beloved. ||2||

ਨਾਮਹੀਣੁ ; ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Lacking the Naam, the Name of Almighty, the mortal suffers and dies.

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਿਆ ; ਭੂਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He is burnt in the fire of desire, and his hunger does not depart.

ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ; ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1262-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without good destiny, he cannot find the Naam.

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਥਾਕਾ ; ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੩॥ (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He performs all sorts of rituals until he is exhausted. ||3||

ਤ੍ਰੈਗੁਣ ; ਬਾਣੀ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਣ ਬੋਲੋ) (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The mortal thinks about the Vedic teachings of the three gunas, the three dispositions.

ਬਿਖਿਆ ਮੈਲੁ ; ਬਿਖਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (1262-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He deals in corruption, filth and vice.

ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ; ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He dies, only to be reborn; he is ruined over and over again.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਉਰਿ ਧਾਰੁ ॥੪॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh enshrines the glory of the supreme state of celestial peace. ||4||

ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ; ਮਾਨੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1262-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

One who has faith in the Guru - everyone has faith in him.

ਗੁਰ ਬਚਨੀ ; ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Word, the mind is cooled and soothed.

ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਸੋਭਾ ; ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Throughout the four ages, that humble being is known to be pure.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੧੩॥੨੨॥ (1262-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, that Gurmukh is so rare. ||5||4||13||9||13||22||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਘਰੁ ੧ , ਚਉਪਦੇ (1262-17)

Raag Malaar, Fourth Mahl, First House, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1262-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਓ ਹਿਰਦੈ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰੀ ॥ (1262-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Night and day, I meditate on Almighty, Har, Har, within my heart; through the Guru's Teachings, my pain is forgotten.

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ (1262-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The chains of all my hopes and desires have been snapped; my Lord God has showered me with His Mercy. ||1||

ਨੈਨੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਾਗੀ ਤਾਰੀ ॥ (1262-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

My eyes gaze eternally on Almighty, Har, Har.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿ , ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਓ ;
ਜਨੁ , ਹਰਿ ਭੇਟਿਓ ਬਨਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1262-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Gazing on the True Guru, my mind blossoms forth. I have met with Almighty, Almighty of the World. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੬੩

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ ਲਾਗੀ ਗਾਰੀ ॥ (1263-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

One who forgets such a Name of Almighty, Har, Har - his family is dishonored.

ਹਰਿ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਲਿ , ਪਰਸੂਤਿ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਧਵਾ ਕਰਿ , ਮਹਤਾਰੀ ॥੨॥ (1263-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

His family is sterile and barren, and his mother is made a widow. ||2||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਵਹੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ;
ਜਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ॥ (1263-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, let me meet the Holy Guru, who night and day keep Almighty enshrined in his heart.

ਗੁਰਿ ਡੀਠੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਜਿਉ ਬਾਰਿਕੁ ਦੇਖਿ ਮਹਤਾਰੀ ॥੩॥ (1263-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Seeing the Guru, the GurSikh blossoms forth, like the child seeing his mother. ||3||

ਧਨ ਪਿਰ ਕਾ ਇਕ ਹੀ ਸੰਗਿ ਵਾਸਾ ;
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਕਰਾਰੀ ॥ (1263-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The soul-bride and the Husband Lord live together as one, but the hard wall of egotism has come between them.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਉਮੈ ਭੀਤਿ ਤੋਰੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥੪॥੧॥ (1263-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru demolishes the wall of egotism; servant Nanak has met Almighty, Almighty of the World. ||4||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-5)

Malaar, Fourth Mahl:

Prologue: During Guru Ram Das Ji's time, there were two Brahmins who used to write Gurbani in books and distribute to the visiting Sikhs. The Sikhs used to donate willingly according to their wish. The Brahmins accepted the donation as a gift without any desire for more. Once a group of Brahmins cam and persuaded them to leave the service and be free to visit pilgrimage shrines according to their will. Upon listening to the Sikhs, the two Brahmins came to Guru Ji and Guru Ji uttered the following Shabad.

ਗੰਗਾ ਜਮੁਨਾ ਗੋਦਾਵਰੀ ਸਰਸੁਤੀ ; (ਸਰੱਸੁਤੀ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਕਰਹਿ ਉਦਮੁ , ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The Ganges, the Jamunaa, the Godaavari and the Saraswati - these rivers strive for the dust of the feet of the Holy.

ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਪਰੇ ਹਮਰੈ ਵਿਚਿ ;
ਹਮਰੀ ਮੈਲੁ , ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਿ ਗਵਾਈ ॥੧॥ (1263-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Overflowing with their filthy sins, the mortals take cleansing baths in them; the rivers' pollution is washed away by the dust of the feet of the Holy. ||1||

ਤੀਰਥਿ ਅਠਸਠਿ ; ਮਜਨੁ ਨਾਈ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) ('ਨਾਈ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1263-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Instead of bathing at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, take your cleansing bath in the Name.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀ ਧੂਰਿ ਪਰੀ ਉਡਿ ਨੇਤ੍ਰੀ ;
ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1263-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

When the dust of the feet of the Sat Sangat rises up into the eyes, all filthy evil-mindedness is removed. ||1||Pause||

ਜਾਹਰਨਵੀ , ਤਪੈ ਭਾਗੀਰਥਿ ਆਣੀ ; (ਜਾਹਰਨ-ਵੀ ਬੋਲੋ)
ਕੇਦਾਰੁ ਥਾਪਿਓ , ਮਹਸਾਈ ॥ (1263-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Bhaageerat'h the penitent brought the Ganges down, and Shiva established Kaydaar.

ਕਾਂਸੀ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥੨॥ (1263-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Krishna grazed cows in Kaashi; through the humble servant of Almighty, these places became famous. ||2||

ਜਿਤਨੇ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ , ਸਭਿ ਤਿਤਨੇ ਲੋਚਹਿ ;
ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

And all the sacred shrines of pilgrimage established by the gods, long for the dust of the feet of the Holy.

ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਾਧੂ ;
ਲੈ ਤਿਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੩॥ (1263-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saint, the Holy Guru, I apply the dust of His feet to my face. ||3||

ਜਿਤਨੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੁਮਰੀ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਸਭ ਤਿਤਨੀ ਲੋਚੈ , ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਤਾਈ ॥ (1263-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

And all the creatures of Your Universe, O my Lord and Master, long for the dust of the feet of the Holy.

ਨਾਨਕ , ਲਿਲਾਟਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਸੁ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਦੇ , ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੨॥ (1263-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, one who has such destiny inscribed on his forehead, is blessed with the dust of the feet of the Holy; Almighty carries him across. ||4||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-12)

Malaar, Fourth Mahl:

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ (1263-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Almighty seems sweet to that humble being who is blessed by the Grace of Almighty.

ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਦੂਖ ਸਭਿ ਉਤਰੈ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ॥੧॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

His hunger and pain are totally taken away; he chants the Glorious Praises of Almighty, Har, Har. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਨਿਸਤਰੈ ॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Meditating on Almighty, Har, Har, Har, the mortal is emancipated.

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ , ਕਰਨ ਸੁਨਿ ਧਿਆਵੈ ;
ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1263-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

One who listens to the Guru's Teachings and meditates on them, is carried across the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਹਮ ਹਾਟਿ ਬਿਹਾਝੇ ;
ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ॥ (1263-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I am the slave of that humble being, who is blessed by the Grace of Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆਂ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥੨॥ (1263-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's humble servant, peace is obtained; all the pollution and filth of evil-mindedness is washed away. ||2||

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਭੁਖ ਲਗਾਨੀ ;
ਜਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ , ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਿਚਰੈ ॥ (1263-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty feels hunger only for Almighty. He is satisfied only when he chants Almighty's Glories.

ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ , ਹਰਿ ਜਲ ਕਾ ਮੀਨਾ ;
ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ॥੩॥ (1263-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty is a fish in the Water of Almighty. Forgetting Almighty, he would dry up and die. ||3||

ਜਿਨਿ ਏਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ , ਸੋ ਜਾਨੈ ;
ਕੈ ਜਾਨੈ , ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਧਰੈ ॥ (1263-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

He alone knows this love, who enshrines it within his mind.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਸਭ ਤਨ ਕੀ ਭੁਖ ਟਰੈ ॥੪॥੩॥ (1263-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Servant Nanak gazes upon Almighty and is at peace; The hunger of his body is totally satisfied. ||4||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1263-18)

Malaar, Fourth Mahl:

ਜਿਤਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੇ ; ਤਿਤਨੇ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਲਿਖਾਵੈ ॥ (1263-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

All the beings and creatures which God has created - on their foreheds, He has written their destiny.

ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਨ੍ ਵਡਾਈ ;
ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਕਾਰੈ ਲਾਵੈ ॥੧॥ (1263-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Almighty blesses His humble servant with glorious greatness. Almighty enjoins him to his tasks. ||1||

ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ (1263-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The True Guru implants the Naam, the Name of Almighty, Har, Har, within.

ਅੰਗ ੧੨੬੪

ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ , ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ;
ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Chant the Name of Almighty, O Sikhs of the Guru, O my Siblings of Destiny. Only Almighty will carry you across the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਜੋ ਗੁਰ ਕਉ ਜਨੁ ਪੂਜੇ ਸੇਵੇ ; ਸੋ ਜਨੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ (1264-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

That humble being who worships, adores and serves the Guru is pleasing to my Lord God.

ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੨॥ (1264-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

To worship and adore the True Guru is to serve Almighty. In His Mercy, He saves us and carries us across. ||2||

ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁਲੇ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਫੂਲ ਤੋਰਾਵੈ ॥ (1264-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The ignorant and the blind wander deluded by doubt; deluded and confused, they pick flowers to offer to their idols.

ਨਿਰਜੀਉ ਪੂਜਹਿ , ਮੜਾ ਸਰੇਵਹਿ ; (ਨਿਰ-ਜੀਉ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਵੈ ॥੩॥ (1264-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

They worship lifeless stones and serve the tombs of the dead; all their efforts are useless. ||3||

ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ , ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1264-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

He alone is said to be the True Guru, who realizes God, and proclaims the Sermon of Almighty, Har, Har.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ , ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ , ਸਤਿ ਕਰਿ ਮੁਖਿ ਸੰਚਹੁ ;
ਤਿਸੁ ਪੁੰਨ ਕੀ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥ (1264-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Offer the Guru sacred foods, clothes, silk and satin robes of all sorts; know that He is True. The merits of this shall never leave you lacking. ||4||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਉ ਪਰਤਖਿ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ;
ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1264-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The Divine True Guru is the Embodiment, the Image of Almighty; He utters the Ambrosial Word.

ਨਾਨਕ , ਭਾਗ ਭਲੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੫॥੪॥ (1264-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, blessed and good is the destiny of that humble being, who focuses his consciousness on the Feet of Almighty. ||5||4||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1264-7)

Malaar, Fourth Mahl:

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਬਸਿਓ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ;
ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਭਲ ਭਾਂਤਿ ॥ (1264-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those whose hearts are filled with my True Guru - those Saints are good and noble in every way.

ਤਿਨ੍ ਦੇਖੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਂਤ ॥੧॥ (1264-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Seeing them, my mind blossoms forth in bliss; I am forever a sacrifice to them. ||1||

ਗਿਆਨੀ ; ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ (1264-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

O spiritual teacher, chant the Name of Almighty, day and night.

ਤਿਨ੍ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੀ ;
ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਖਾਂਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

All hunger and thirst are satisfied, for those who partake of the sublime essence of Almighty, through the Guru's Teachings. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਖਾ ਜਨ ;
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ , ਲਹਿ ਜਾਇ ਭਰਾਂਤਿ ॥ (1264-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The slaves of Almighty are our Holy companions. Meeting with them, doubt is taken away.

ਜਿਉ ਜਲ ਦੁਧ , ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਕਾਢੈ ਚੁਣਿ ਹੰਸੁਲਾ ;
ਤਿਉ ਦੇਹੀ ਤੇ ਚੁਣਿ ਕਾਢੈ ਸਾਧੂ , ਹਉਮੈ ਤਾਤਿ ॥੨॥ (1264-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

As the swan separates the milk from the water, the Holy Saint removes the fire of egotism from the body. ||2||

ਜਿਨ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ;
ਤੇ ਕਪਟੀ ਨਰ , ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਂਤਿ ॥ (1264-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those who do not love Almighty in their hearts are deceitful; they continually practice deception.

ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਕੋਈ ਦੇਇ ਖਵਾਲੈ ;
ਓਇ ਆਪਿ ਬੀਜਿ , ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਂਤਿ ॥੩॥ (1264-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

What can anyone give them to eat? Whatever they themselves plant, they must eat. ||3||

ਹਰਿ ਕਾ ਚਿਹਨੁ , ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਮਹਿ , ਆਪੁ ਰਖਾਂਤਿ ॥ (1264-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

This is the Quality of Almighty, and of Almighty's humble servants as well; Almighty places His Own Essence within them.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਸਮਦਰਸੀ ; (ਸਮ-ਦਰਸੀ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤਰੀ ਤਰਾਂਤਿ ॥੪॥੫॥ (1264-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed, is Guru Nanak, who looks impartially on all; He crosses over and transcends both slander and praise. ||4||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1264-14)

Malaar, Fourth Mahl:

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ;
ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ (1264-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty is inaccessible, unfathomable, exalted and sublime. It is chanted by Almighty's Grace.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੧॥ (1264-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

By great good fortune, I have found the True Congregation, and in the Company of the Holy, I am carried across. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ (1264-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

My mind is in ecstasy, night and day.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ;
ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1264-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, I chant the Name of Almighty. Doubt and fear are gone from my mind. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਗਾਇਆ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ;
ਤਿਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ , ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ (1264-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those who chant and meditate on Almighty - Dear Almighty, in Your Mercy, please unite me with them.

ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ॥੨॥ (1264-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Gazing upon them, I am at peace; the pain and disease of egotism are gone. ||2||

ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ (1264-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those who meditate on the Naam, the Name of Almighty in their hearts - their lives become totally fruitful.

ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ , ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਤਾਰੀ ;
ਸਭੁ ਕੁਲੁ ਭੀ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ (1264-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

They themselves swim across, and carry the world across with them. Their ancestors and family cross over as well. ||3||

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ;
ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਿ ਕਰਿ ਲਇਆ ॥ (1264-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

You Yourself created the whole world, and You Yourself keep it under Your control.

ਅੰਗ ੧੨੬੫

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੪॥੬॥ (1265-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

God has showered His Mercy on servant Nanak; He has lifted him up, and rescued him from the ocean of poison. ||4||6||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1265-2)

Malaar, Fourth Mahl:

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਹੀ ਪੀਆ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (1265-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Those who do not drink in the Ambrosial Nectar by Guru's Grace - their thirst and hunger are not relieved.

ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ੍ ਜਲਤ ਅਹੰਕਾਰੀ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1265-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The foolish self-willed manmukh burns in the fire of egotistical pride; he suffers painfully in egotism.

ਆਵਤ ਜਾਤ , ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ;
ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥ (1265-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Coming and going, he wastes his life uselessly; afflicted with pain, he regrets and repents.

ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ , ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ;
ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਈ ॥੧॥ (1265-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

He does not even think of the One, from whom he originated. Cursed is his life, and cursed is his food. ||1||

ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1265-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

O mortal, as Gurmukh, meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1265-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, in His Mercy leads the mortal to meet the Guru; he is absorbed in the Name of Almighty, Har, Har. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ; ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਜਾਈ ॥ (1265-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The life of the self-willed manmukh is useless; he comes and goes in shame.

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਡੂਬੇ ਅਭਿਮਾਨੀ ; ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥ (1265-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

In sexual desire and anger, the proud ones are drowned. They are burnt in their egotism.

ਤਿਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਭਈ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ;
ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ (1265-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

They do not attain perfection or understanding; their intellect is dimmed. Tossed by the waves of greed, they suffer in pain.

ਗੁਰ ਬਿਹੂਨ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਜਮ ਪਕਰੇ ਬਿਲਲਾਈ ॥੨॥ (1265-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Without the Guru, they suffer in terrible pain. Seized by Death, they weep and wail. ||2||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1265-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, I have attained the Unfathomable Name of Almighty, with intuitive peace and poise.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਸਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ; ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ (1265-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The treasure of the Naam abides deep within my heart. My tongue sings the Glorious Praises of Almighty.

ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ; ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1265-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I am forever in bliss, day and night, lovingly attuned to the One Word of the Shabad.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਹਜੇ ਪਾਇਆ ;
ਇਹ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ (1265-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I have obtained the treasure of the Naam with intuitive ease; this is the glorious greatness of the True Guru. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1265-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Through the True Guru, Almighty, Har, Har, comes to dwell within my mind. I am forever a sacrifice to the True Guru.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਰਖਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ;
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ (1265-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I have dedicated my mind and body to Him, and placed everything before Him in offering. I focus my consciousness on His Feet.

ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1265-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Please be merciful to me, O my Perfect Guru, and unite me with Yourself.

ਹਮ ਲੋਹ ਗੁਰ ਨਾਵ ਬੋਹਿਥਾ ; ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੪॥੭॥ (1265-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I am just iron; the Guru is the boat, to carry me across. ||4||7||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ (1265-13)

Malaar, Fourth Mahl, Partaal, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1265-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

**ਹਰਿ ਜਨ ਬੋਲਤ , ਸ੍ਰੀਰਾਮ ਨਾਮਾ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਤੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1265-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty chants the Name of the Supreme Lord; he joins the Saadh Sangat, the Company of Almighty's Holy. ||1||Pause||

**ਹਰਿ ਧਨੁ ਬਨਜਹੁ , ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ;
ਜਿਸੁ ਲਾਗਤ ਹੈ ਨਹੀ ਚੋਰ ॥੧॥** (1265-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Deal only in the wealth of Almighty, and gather only the wealth of Almighty. No thief can ever steal it. ||1||

**ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੋਰ , ਬੋਲਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਸੁਨਿ ਘਨਿਹਰ ਕੀ ਘੋਰ ॥੨॥** (1265-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

The rainbirds and the peacocks sing day and night, hearing the thunder in the clouds. ||2||

**ਜੋ ਬੋਲਤ ਹੈ , ਮ੍ਰਿਗ ਮੀਨ ਪੰਖੇਰੂ ;
ਸੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਾਪਤ ਹੈ , ਨਹੀ ਹੋਰ ॥੩॥** (1265-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Whatever the deer, the fish and the birds sing, they chant to Almighty, and no other. ||3||

ਨਾਨਕ ਜਨ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ;
ਛੂਟਿ ਗਇਓ , ਜਮ ਕਾ ਸਭ ਸੋਰ ॥੪॥੧॥੮॥ (1265-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Servant Nanak sings the Kirtan of Almighty's Praises; the sound and fury of Death has totally gone away. ||4||1||8||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1265-17)

Malaar, Fourth Mahl:

ਰਾਮ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ; ਖੋਜਤੇ ਬਡਭਾਗੀ ॥ (1265-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

They speak and chant the Name of Almighty, Raam, Raam; the very fortunate ones seek Him.

ਹਰਿ ਕਾ ਪੰਥੁ ਕੋਊ ਬਤਾਵੈ ;
ਹਉ ਤਾ ਕੈ ਪਾਇ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1265-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Whoever shows me the Way of Almighty - I fall at his feet. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਮਾਰੋ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ; ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ॥ (1265-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Almighty is my Friend and Compansion; I am in love with Almighty.

ਅੰਗ ੧੨੬੬

ਹਰਿ ਹਮ ਗਾਵਹਿ , ਹਰਿ ਹਮ ਬੋਲਹਿ ;
ਅਉਰੁ ਦੁਤੀਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤਿਆਗੀ ॥੧॥ (1266-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

I sing of Almighty, and I speak of Almighty; I have discarded all other loves. ||1||

ਮਨ ਮੋਹਨ , ਮੋਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਮੁ ; ਹਰਿ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (1266-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

My Beloved is the Enticer of the mind; The Detached Lord God is the Embodiment of Supreme bliss.

ਹਰਿ ਦੇਖੇ ਜੀਵਤ ਹੈ ਨਾਨਕੁ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲੋ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ
॥੨॥੨॥੯॥੯॥੧੩॥੯॥੩੧॥ (1266-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 4)

Nanak lives by gazing upon Almighty; may I see Him for a moment, for even just an instant. ||2||2||9||9||13||9||31||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1266-4)

Raag Malaar, Fifth Mahl, Chau-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1266-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਿਆ ਤੂ ਸੋਚਹਿ , ਕਿਆ ਤੂ ਚਿਤਵਹਿ ;
ਕਿਆ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਉਪਾਏ ॥ (1266-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

What are you so worried about? What are you thinking? What have you tried?

ਤਾ ਕਉ ਕਹਹੁ , ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ;
ਜਿਹ ਗੋਪਾਲ ਸਹਾਏ ॥੧॥ (1266-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Tell me - Almighty of the Universe - who controls Him? ||1||

ਬਰਸੈ ਮੇਘੁ ਸਖੀ ; ਘਰਿ ਪਾਹੁਨ ਆਏ ॥ (1266-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The rain showers down from the clouds, O companion. The Guest has come into my home.

ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am meek; my Lord and Master is the Ocean of Mercy. I am absorbed in the nine treasures of the Naam, the Name of Almighty. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ; ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ ॥ (1266-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have prepared all sorts of foods in various ways, and all sorts of sweet deserts.

ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ;
ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ ॥੨॥ (1266-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have made my kitchen pure and sacred. Now, O my Sovereign Lord King, please sample my food. ||2||

ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ; (ਰਹੱਸੇ ਬੋਲੋ)
ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ ॥ (1266-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The villains have been destroyed, and my friends are delighted. This is Your Own Mansion and Temple, Dear Almighty.

ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ; (ਰੰਗੀ-ਓ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੩॥ (1266-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

When my Playful Beloved came into my household, then I found total peace. ||3||

ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ ॥ (1266-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, I have the Support and Protection of the Perfect Guru; this is the pre-ordained destiny inscribed upon my forehead.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ;
ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ ॥੪॥੧॥ (1266-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has found his Playful Husband Lord. He shall never suffer in sorrow again. ||4||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1266-10)

Malaar, Fifth Mahl:

ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ , ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ;
ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ , ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1266-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

When the baby's only food is milk, it cannot survive without its milk.

ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ;
ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ ॥੧॥ (1266-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The mother takes care of it, and pours milk into its mouth; then, it is satisfied and fulfilled. ||1||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ; ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ॥ (1266-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am just a baby; God, the Great Giver, is my Father.

ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ , ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ;
ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ , ਜਹ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The child is so foolish; it makes so many mistakes. But it has nowhere else to go. ||1||Pause||

ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ;
ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ ॥ (1266-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The mind of the poor child is fickle; he touches even snakes and fire.

ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਾਖੈ ; ਅਨਦ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ ॥੨॥ (1266-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His mother and father hug him close in their embrace, and so he plays in joy and bliss. ||2||

ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ , ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ ॥ (1266-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

What hunger can the child ever have, O my Lord and Master, when You are his Father?

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ , ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ;
ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ ॥੩॥ (1266-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The treasure of the Naam and the nine treasures are in Your celestial household. You fulfill the desires of the mind. ||3||

ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ , ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ;
ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ , ਸੋ ਦੇਨਾ ॥ (1266-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Merciful Father has issued this Command: whatever the child asks for, is put into his mouth.

ਨਾਨਕ , ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ;
ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ ॥੪॥੨॥ (1266-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak, the child, longs for the Sight (Darshan) of God's Darshan. May His Feet always dwell within my heart. ||4||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1266-17)

Malaar, Fifth Mahl:

ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ , ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ;
ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ (1266-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I tried everything, and gathered all devices together; I have discarded all my anxieties.

ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ; ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ ॥੧॥ (1266-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have begun to set all my household affairs right; I have placed my faith in my Lord and Master. ||1||

ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ; ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ ॥ (1266-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I listen to the celestial vibrations resonating and resounding.

ਭੋਰੁ ਭਇਆ , ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ;
ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1266-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Sunrise has come, and I gaze upon the Face of my Beloved. My household is filled with peace and pleasure. ||1||Pause||

ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਨਾਂ ; ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ (1266-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I focus my mind, and embellish and adorn the place within; then I go out to speak with the Saints.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ , ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ;
ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ ॥੨॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (1266-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Seeking and searching, I have found my Husband Lord; I bow at His Feet and worship Him with devotion. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੬੭

ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ;
ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ (1267-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

When my Beloved came to live in my house, I began to sing the songs of bliss.

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੩॥ (1267-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My friends and companions are happy; God leads me to meet the Perfect Guru. ||3||

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ; ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ ॥ (1267-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My friends and companions are in ecstasy; the Guru has completed all my projects.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ ॥੪॥੩॥ (1267-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have met my Husband, the Giver of peace; He shall never leave me and go away. ||4||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-4)

Malaar, Fifth Mahl:

ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ , ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ;
ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ ॥ (1267-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

From a king to a worm, and from a worm to Almighty of gods, they engage in evil to fill their bellies.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ , ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ;
ਆਤਮਘਾਤੀ , ਹਰਤੇ ॥੧॥ (ਆਤਮ-ਘਾਤੀ ਬੋਲੋ) (1267-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They renounce Almighty, the Ocean of Mercy, and worship some other; they are thieves and killers of the soul. ||1||

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ; ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ ॥ (1267-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Forgetting Almighty, they suffer in sorrow and die.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ;
ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They wander lost in reincarnation through all sorts of species; they do not find shelter anywhere. ||1||Pause||

ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ;
ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ ॥ (1267-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those who abandon their Lord and Master and think of some other, are foolish, stupid, idiotic donkeys.

**ਕਾਗਰ ਨਾਵ , ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ;
ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ ॥੨॥** (1267-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

How can they cross over the ocean in a paper boat? Their eogtistical boasts that they will cross over are meaningless. ||2||

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ; ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ ॥ (1267-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Shiva, Brahma, angels and demons, all burn in the fire of death.

**ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ , ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ;
ਤੁਮ੍ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ॥੩॥੪॥** (1267-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak seeks the Sanctuary of Almighty's Lotus Feet; O God, Creator, please do not send me into exile. ||3||4||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਦੁਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ (1267-9)

Raag Malaar, Fifth Mahl, Du-Padas, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1267-9)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ; ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ ॥ (1267-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My God is detached and free of desire.

**ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ;
ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1267-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I cannot survive without Him, even for an instant. I am so in love with Him. ||1||Pause||

**ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ , ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ;
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ ॥** (1267-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Associating with the Saints, God has come into my consciousness. By their Grace, I have been awakened.

ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ ॥੧॥ (1267-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Hearing the Teachings, my mind has become immaculate. Imbued with Almighty's Love, I sing His Glorious Praises. ||1||

ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ , ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ;
ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ ॥ (1267-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Dedicating this mind, I have made friends with the Saints. They have become merciful to me; I am very fortunate.

ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ , ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ;
ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ ॥੨॥੧॥੫॥ (1267-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have found absolute peace - I cannot describe it. Nanak has obtained the dust of the feet of the humble. ||2||1||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-13)

Malaar, Fifth Mahl:

ਮਾਈ ; ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1267-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O mother, please lead me to union with my Beloved.

ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ;
ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All my friends and companions sleep totally in peace; their Beloved Lord has come into the homes of their hearts. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ , ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ;
ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1267-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am worthless; God is forever Merciful. I am unworthy; what clever tricks could I try?

ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀਂ ;
ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ ॥੧॥ (1267-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I claim to be on a par with those who are imbued with the Love of their Beloved. This is my stubborn egotism. ||1||

ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ , ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ; (ਤਾੱਕੀ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ ॥ (1267-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am dishonored - I seek the Sanctuary of the One, the Guru, the True Guru, the Primal Being, the Giver of peace.

ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ ॥੨॥੨॥੬॥ (1267-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In an instant, all my pains have been taken away; Nanak passes the night of his life in peace. ||2||2||6||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1267-17)

Malaar, Fifth Mahl:

ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ; ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ (1267-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Rain down, O cloud; do not delay.

ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ , ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ;
ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1267-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O beloved cloud, O support of the mind, you bring lasting bliss and joy to the mind. ||1||Pause||

ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ; ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ (1267-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I take to Your Support, O my Lord and Master; how could You forget me?

ਅੰਗ ੧੨੬੮

ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ (1268-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am Your beautiful bride, Your servant and slave. I have no nobility without my Husband Lord. ||1||

ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ;
ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ (1268-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

When my Lord and Master listened to my prayer, He hurried to shower me with His Mercy.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ;
ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੩॥੭॥ (1268-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have become just like my Husband Lord; I am blessed with honor, nobility and the lifestyle of goodness. ||2||3||7||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-3)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1268-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meditate on the True Name of your Beloved.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ;
ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The pains and sorrows of the terrifying world-ocean are dispelled, by enshrining the Image of the Guru within your heart. ||1||Pause||

ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭਿ ਵਿਆਪੇ ; ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ (1268-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Your enemies shall be destroyed, and all the evil-doers shall perish, when you come to the Sanctuary of Almighty.

ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ; ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1268-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Savior Lord has given me His Hand and saved me; I have obtained the wealth of the Naam. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ;
ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ (1268-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, He has eradicated all my sins; He has placed the Immaculate Naam within my mind.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੪॥੮॥ (1268-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Treasure of Virtue fills my mind; I shall never again suffer in pain. ||2||4||8||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-7)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ (1268-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Beloved God is the Lover of my breath of life.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ;
ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please bless me with the loving devotional worship of the Naam, O Kind and Compassionate Lord. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ (1268-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I meditate in remembrance on Your Feet, O my Beloved; my heart is filled with hope.

ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ;
ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ (1268-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I offer my prayer to the humble Saints; my mind thirsts for the Blssed Vision of Almighty's Darshan. ||1||

ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ , ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ;
ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (1268-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Separation is death, and Union with Almighty is life. Please bless Your humble servant with Your Darshan.

ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ;
ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੫॥੯॥ (1268-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my God, please be Merciful, and bless Nanak with the support, the life and wealth of the Naam. ||2||5||9||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-10)

Malaar, Fifth Mahl:

ਅਬ ; ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ , ਬਨਿਆਈ ॥ (ਬਨਿ-ਆਈ ਬੋਲੋ) (1268-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Now, I have become just like my Beloved.

ਰਾਜਾਰਾਮੁ ਰਮਤ , ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ;
ਬਰਸੁ ਮੇਘ , ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸੁਖ-ਦਾਈ ਬੋਲੋ) (1268-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Dwelling on my Sovereign Lord King, I have found peace. Rain down, O peace-giving cloud. ||1||Pause||

ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ;
ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ (1268-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I cannot forget Him, even for an instant; He is the Ocean of peace. Through the Naam, the Name of Almighty, I have obtained the nine treasures.

ਉਦੌਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ; ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ (1268-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My perfect destiny has been activated, meeting with the Saints, my help and support. ||1||

ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1268-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Peace has welled up, and all pain has been dispelled, lovingly attuned to the Supreme Lord God.

ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ;
ਹਰਿ ਨਾਨਕ , ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੨॥੬॥੧੦॥ (1268-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The arduous and terrifying world-ocean is crossed over, Guru Nanak says, by meditating on the Feet of Almighty. ||2||6||10||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-14)

Malaar, Fifth Mahl:

ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ ; ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ (1268-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The clouds have rained down all over the world.

ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Beloved Lord God has become merciful to me; I am blessed with ecstasy, bliss and peace. ||1||Pause||

ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ , ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ (1268-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My sorrows are erased, and all my thirsts are quenched, meditating on the Supreme Lord God.

ਸਾਧਸੰਗਿ , ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥ (1268-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, death and birth come to an end, and the mortal does not wander anywhere, ever again. ||1||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ , ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ (1268-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind and body are imbued with the Immaculate Naam, the Name of Almighty; I am lovingly attuned to His Lotus Feet.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੭॥੧੧॥ (1268-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

God has made Nanak His Own; slave Nanak seeks His Sanctuary. ||2||7||11||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1268-18)

Malaar, Fifth Mahl:

ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ; ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ (1268-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Separated from Almighty, how can any living being live?

ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1268-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My consciousness is filled with yearning and hope to meet my Lord, and drink in the sublime essence of His Lotus Feet. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ (1268-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those who are thirsty for You, O my Beloved, are not separated from You.

ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ;
ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀਂ ॥੧॥ (1268-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those who forget my Beloved Lord are dead and dying. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੬੯

ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰ ; ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ (1269-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe is permeating and pervading my mind and body; I see Him Ever-present, here and now

ਨਾਨਕ , ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੮॥੧੨॥ (1269-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

. Guru Nanak says, He is permeating the inner being of all; He is all-pervading everywhere. ||2||8||12||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-2)

Malaar, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ; ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ (1269-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Vibrating and meditating on Almighty, who has not been carried across?

ਖਗ ਤਨ , ਮੀਨ ਤਨ , ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ , ਬਰਾਹ ਤਨ ;
ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those reborn into the body of a bird, the body of a fish, the body of a deer, and the body of a bull - in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, they are saved. ||1||Pause||

ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ , ਜਖੵ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ; (ਜਖਿਅ ਬੋਲੋ)
ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ (1269-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The families of gods, the families of demons, titans, celestial singers and human beings are carried across the ocean.

ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ; ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ (1269-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Whoever meditates and vibrates on Almighty in the Saadh Sangat - his pains are taken away. ||1||

ਕਾਮ ਕਰੋਧ , ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ; ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1269-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Sexual desire, anger and the pleasures of terrible corruption - he keeps away from these.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾਮੈ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੯॥੧੩॥ (1269-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He meditates on Almighty, Merciful to the meek, the Embodiment of Compassion; Nanak is forever a sacrifice to Him. ||2||9||13||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-6)

Malaar, Fifth Mahl:

ਆਜੁ ਮੈ ; ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ (1269-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Today, I am seated in Almighty's store.

ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ;
ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

With the wealth of Almighty, I have entered into partnership with the humble; I shall not have take the Highway of Death. ||1||Pause||

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ; ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲ੍ਹੇ ਕਪਾਟ ॥ (1269-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Showering me with His Kindness, the Supreme Lord God has saved me; the doors of doubt have been opened wide.

ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ; (ਬੇ-ਸੁਮਾਰ ਬੋਲੋ)
ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ (1269-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have found God, the Banker of Infinity; I have earned the profit of the wealth of His Feet. ||1||

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ; ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ (1269-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have grasped the protection of the Sanctuary of the Unchanging, Unmoving, Imperishable Lord; He has picked up my sins and thrown them out.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ , ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੦॥੧੪॥ (1269-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Slave Nanak's sorrow and suffering has ended. He shall never again be squeezed into the mold of reincarnation. ||2||10||14||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-9)

Malaar, Fifth Mahl:

ਬਹੁ ਬਿਧਿ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥ (1269-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In so many ways, attachment to Maya leads to ruin.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ ਸੇਵਕੁ ;
ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਚਿਰਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Among millions, it is very rare to find a selfless servant who remains a perfect devotee for very long. ||1||Pause||

ਇਤ ਉਤ ਡੋਲਿ , ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ; ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਰਾਨੋ ॥ (1269-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Roaming and wandering here and there, the mortal finds only trouble; his body and wealth become strangers to himself.

ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ , ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ; ਹੋਤੌ , ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ ॥੧॥ (1269-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Hiding from people, he practices deception; he does not know the One who is always with him. ||1||

ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ; ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥ (1269-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He wanders through troubled incarnations of low and wretched species as a deer, a bird and a fish.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਪਾਹਨ ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ;
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੧॥੧੫॥ (1269-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Says Nanak, O God, I am a stone - please carry me across, that I may enjoy peace in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||11||15||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-13)

Malaar, Fifth Mahl:

ਦੁਸਟ ਮੁਏ , ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ (1269-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The cruel and evil ones died after taking poison, O mother.

ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ , ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ;
ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

And the One, to whom all creatures belong, has saved us. God has granted His Grace. ||1||Pause||

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ; ਤਾਂ ਭਉ ਕੈਸਾ ਭਾਈ ॥ (1269-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Inner-knower, the Searcher of hearts, is contained within all; why should I be afraid, O Siblings of Destiny?

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ; ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭਨੀ ਠਾਈਂ ॥੧॥ (1269-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

God, my Help and Support, is always with me. He shall never leave; I see Him everywhere. ||1||

ਅਨਾਥਾ ਨਾਥੁ , ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ; ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥ (1269-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is the Master of the masterless, the Destroyer of the pains of the poor; He has attached me to the hem of His robe.

ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ , ਜੀਵਹਿ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ;
ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੨॥੧੬॥ (1269-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, Your slaves live by Your Support; Nanak has come to the Sanctuary of God. ||2||12||16||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1269-16)

Malaar, Fifth Mahl:

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ (1269-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, dwell on the Feet of Almighty.

ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ;
ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1269-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind is enticed by thirst for the Sight (Darshan) of Almighty; I would take wings and fly out to meet Him. ||1||Pause||

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ; ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ (1269-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Searching and seeking, I have found the Path, and now I serve the Holy.

ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ; ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ (1269-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my Lord and Master, please be kind to me, that I may drink in Your most sublime essence. ||1||

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ , ਸਰਨੀ ਆਏ ; ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (1269-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Begging and pleading, I have come to Your Sanctuary; I am on fire - please shower me with Your Mercy!

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ;
ਨਾਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੩॥੧੭॥ (1269-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please give me Your Hand - I am Your slave, Dear Almighty. Please make Nanak Your Own. ||2||13||17||

ਅੰਗ ੧੨੭੦

ਮਲਾਰ , ਮਃ ੫ ॥ (1270-1)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕੋ ; ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ (1270-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

It is God's Nature to love His devotees.

ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ;
ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1270-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He destroys the slanderers, crushing them beneath His Feet. His Glory is manifest everywhere. ||1||Pause||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ;
ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ (1270-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His Victory is celebrated all throughout the world. He blesses all creatures with compassion.

ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ;
ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥ (1270-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Hugging him close in His Embrace, Almighty saves and protects His slave. The hot winds cannot even touch him. ||1||

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ; ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥ (1270-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Lord and Master has made me His Own; dispelling my doubts and fears, He has made me happy.

ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ;
ਨਾਨਕ , ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੪॥੧੮॥ (ਬਿਸੁਆਸੁ ਬੋਲੋ) (1270-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Almighty's slaves enjoy ultimate ecstasy; Guru Nanak says, faith has welled up in my mind. ||2||14||18||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੨ (1270-5)

Raag Malaar, Fifth Mahl, Chau-Padas, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1270-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Gurmukh sees God pervading everywhere.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆਂ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Gurmukh knows that the universe is the extension of the three gunas, the three dispositions.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ; ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Gurmukh reflects on the Sound-current of the Naad, and the wisdom of the Vedas.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ; ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥੧॥ (1270-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Without the Perfect Guru, there is only pitch-black darkness. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (1270-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, calling on the Guru, eternal peace is found.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ , ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ;
ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ , ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1270-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Following the Guru's Teachings, Almighty comes to dwell within the heart; I meditate on my Lord and Master with every breath and morsel of food. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ; ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1270-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to the Guru's Feet.

ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ; ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ (1270-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Night and day, I continually sing the Glorious Praises of the Guru.

ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ; ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I take my cleansing bath in the dust of the Guru's Feet.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥ (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am honored in the True Court of Almighty. ||2||

ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ; ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (ਤਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1270-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is the boat, to carry me across the terrifying world-ocean.

ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ ; ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, I shall not be reincarnated ever again.

ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

That humble being serves the Guru,

ਜਾ ਕਉ ; ਕਰਮਿ ਲਿਖਿਆ , ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥ (1270-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

who has such karma inscribed on his forehead by the Primal Lord. ||3||

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ; ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ (1270-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is my life; the Guru is my support.

ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ; ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (1270-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is my way of life; the Guru is my family.

ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ (1270-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is my Lord and Master; I seek the Sanctuary of the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ;
ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥ (1270-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Guru is the Supreme Lord God; His value cannot be estimated. ||4||1||19||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1270-13)

Malaar, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ; ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I enshrine Almighty's Feet within my heart;

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

in His Mercy, God has united me with Himself.

ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ; ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ (1270-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

God enjoins His servant to his tasks.

ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ; ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His worth cannot be expressed. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please be merciful to me, O Perfect Giver of peace.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ;
ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1270-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

By Your Grace, You come to mind; I am imbued with Your Love, twenty-four hours a day. ||1||Pause||

ਗਾਵਣੁ ਸੁਨਣੁ ; ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (1270-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Singing and listening, it is all by Your Will.

ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ (1270-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

One who understands the Hukam of Your Command is absorbed in Truth.

ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਹਿ ; ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Chanting and meditating on Your Name, I live.

ਤੁਝ ਬਿਨੁ ; ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Without You, there is no place at all. ||2||

ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਤੇ ; ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ (1270-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Pain and pleasure come by Your Command, O Creator Lord.

ਭਾਣੈ ਬਖਸ ; ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

By the Pleasure of Your Will You forgive, and by the Pleasure of Your Will You award punishment.

ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ ਕਾ ; ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You are the Creator of both realms.

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ; ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥ (1270-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to Your Glorious Grandeur. ||3||

ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ; ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You alone know Your value.

ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ; ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You alone understand, You Yourself speak and listen.

ਸੇਈ ਭਗਤ ; ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥ (1270-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They alone are devotees, who are pleasing to Your Will.

ਅੰਗ ੧੨੭੧

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥ (1271-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak is forever a sacrifice to them. ||4||2||20||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1271-1)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ; ਦਇਆਲੁ ॥ (1271-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Transcendent Lord God has become merciful;

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Ambrosial Nectar is raining down from the clouds.

ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ; ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All beings and creatures are satisfied;

ਕਾਰਜ ਆਏ ; ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥੧॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

their affairs are perfectly resolved. ||1||

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਮਨ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ (1271-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, dwell on Almighty, forever and ever.

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੇਵਾ ਪਾਇਆ ;
ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Serving the Perfect Guru, I have obtained it. It shall stay with me both here and hereafter. ||1||Pause||

ਦੁਖੁ ਭੰਨਾ ; ਭੈ ਭੰਜਨਹਾਰ ॥ (1271-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is the Destroyer of pain, the Eradicator of fear.

ਆਪਣਿਆ ਜੀਆ ਕੀ ; ਕੀਤੀ ਸਾਰ ॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He takes care of His beings.

ਰਾਖਨਹਾਰ ; ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Savior Lord is kind and compassionate forever.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥ (1271-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am a sacrifice to Him, forever and ever. ||2||

ਕਾਲੁ ਗਵਾਇਆ ; ਕਰਤੈ ਆਪਿ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Creator Himself has eliminated death.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਮਨ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਪਿ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meditate on Him forever and ever, O my mind.

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ; ਰਾਖੇ ਸਭਿ ਜੰਤ ॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He watches all with His Glance of Grace and protects them.

ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਭਗਵੰਤ ॥੩॥ (1271-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Continually and continuously, sing the Glorious Praises of Almighty God. ||3||

ਏਕੋ ਕਰਤਾ ; ਆਪੇ ਆਪ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The One and Only Creator Lord is Himself by Himself.

ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ; ਜਾਣਹਿ ਪਰਤਾਪ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Almighty's devotees know His Glorious Grandeur.

ਨਾਵੈ ਕੀ ਪੈਜ ; ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥ (1271-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He preserves the Honor of His Name.

ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਬੋਲਾਇਆ ॥੪॥੩॥੨੧॥ (1271-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak speaks as Almighty inspires him to speak. ||4||3||21||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1271-7)

Malaar, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ; ਸਗਲ ਨਿਧਾਨ ॥ (1271-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All treasures are found in the Sanctuary of the Guru.

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹਿ ; ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Honor is obtained in the True Court of Almighty.

ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Doubt, fear, pain and suffering are taken away,

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ (1271-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

forever singing the Glorious Praises of Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1271-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, praise the Perfect Guru.

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Chant the treasure of the Naam, the Name of Almighty, day and night. You shall obtain the fruits of your mind's desires. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

No one else is as great as the True Guru.

ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੋਇ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is the Supreme Lord, the Transcendent Lord God.

ਜਨਮ ਮਰਣ ; ਦੂਖ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ (1271-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He saves us from the pains of death and birth,

ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ; ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਾਖੈ ॥੨॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

and we will not have to taste the poison of Maya ever again. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ; ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru's glorious grandeur cannot be described.

ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥ (1271-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Guru is the Transcendent Lord, in the True Name.

ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ; ਕਰਣੀ ਸਭੁ ਸਾਚੀ ॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

True is His self-discipline, and True are all His actions.

ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ; ਜੋ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਾਚੀ ॥੩॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Immaculate and pure is that mind, which is imbued with love for the Guru. ||3||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਪਾਈਐ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ (1271-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru is obtained by great good fortune.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ; ਮਨ ਤੇ ਤਿਆਗਿ ॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Drive out sexual desire, anger and greed from your mind.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਗੁਰ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸਿ ॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

By His Grace, the Guru's Feet are enshrined within.

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ; ਸਚੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੪॥੨੨॥ (1271-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak offers his prayer to the True Lord God. ||4||4||22||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਪੜਤਾਲ , ਘਰੁ ੩ (1271-15)

Raag Malaar, Fifth Mahl, Partaal, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1271-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰ ਮਨਾਰਿ ; ਪ੍ਰਿਅ ਦਇਆਰ ਸਿਉ , ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Pleasing the Guru, I have fallen in love with my Merciful Beloved Lord.

ਕੀਨੋ ਰੀ ; ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have made all my decorations,

ਤਜਿਓ ਰੀ ; ਸਗਲ ਬਿਕਾਰ ॥ (1271-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

and renounced all corruption;

ਧਾਵਤੋ ; ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1271-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

my wandering mind has become steady and stable. ||1||Pause||

ਐਸੇ ਰੇ ਮਨ , ਪਾਇ ਕੈ , ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਕੈ ;
ਕਰਿ ਸਾਧਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥ (1271-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O my mind, lose your self-conceit by associating with the Holy, and you shall find Him.

ਬਾਜੇ ਬਜਹਿ ਮ੍ਰਿਦੰਗ , ਅਨਾਹਦ ਕੋਕਿਲ ਰੀ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਬੋਲੈ , ਮਧੁਰ ਬੈਨ ਅਤਿ ਸੁਹੀਆ ॥੧॥ (1271-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The unstruck celestial melody vibrates and resounds; like a song-bird, chant Almighty's Name, with words of sweetness and utter beauty. ||1||

ਐਸੀ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਭ , ਅਤਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਿਅ ਅਮੋਘ ;
ਤੈਸੇ ਹੀ ਸੰਗਿ , ਸੰਤ ਬਨੇ ॥ (1271-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Such is the glory of Your Darshan, so utterly inifinte and fruitful, O my Love; so do we become by associating with the Saints.

ਭਵ ਉਤਾਰ ; ਨਾਮ ਭਨੇ ॥ (1271-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Vibrating, chanting Your Name, we cross over the terrifying world-ocean.

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਮਾਲ ॥ (1271-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They dwell on Almighty, Raam, Raam, chanting on their malas;

ਅੰਗ ੧੨੭੨

ਮਨਿ ਫੇਰਤੇ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸੰਗੀਆ ॥ (1272-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

their minds are turned towards Almighty in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਥੀਆ ॥੨॥੧॥੨੩॥ (1272-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O servant Nanak, their Beloved Lord seems so sweet to them. ||2||1||23||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-2)

Malaar, Fifth Mahl:

ਮਨੁ ; ਘਨੈ ਭ੍ਰਮੈ ਬਨੈ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind wanders through the dense forest.

ਉਮਕਿਤ ; ਰਸਿ ਚਾਲੈ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

It walks with eagerness and love,

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ; ਚਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

hoping to meet God. ||1||Pause||

ਤ੍ਰੈਗੁਨ ਮਾਈ ਮੋਹਿਆਈ ; (ਤ੍ਰੈ-ਗੁਨ, ਮੋਹਿਆ-ਈ ਬੋਲੋ)
ਕਹੰਉ ਬੇਦਨ ਕਾਹਿ ॥੧॥ (1272-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Maya with her three gunas - the three dispositions - has come to entice me; whom can I tell of my pain? ||1||

ਆਨ ਉਪਾਵ ਸਗਰ ਕੀਏ ; ਨਹਿ ਦੂਖ ਸਾਕਹਿ ਲਾਹਿ ॥ (1272-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I tried everything else, but nothing could rid me of my sorrow.

ਭਜੁ ਸਰਨਿ ਸਾਧੂ ਨਾਨਕਾ ;
ਮਿਲੁ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦਹਿ ਗਾਹਿ ॥੨॥੨॥੨੪॥ (1272-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

So hurry to the Sanctuary of the Holy, Guru Nanak says; joining them, sing the Glorious Praises of Almighty of the Universe. ||2||2||24||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-4)

Malaar, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਸੋਭ ; ਸੁਹਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ (1272-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The glory of my Beloved is noble and sublime.

ਹਾਹਾ ਹੂਹੂ ਗੰਧ੍ਰਬ ਅਪਸਰਾ ; (ਅਪੱਸਰਾ ਬੋਲੋ)
ਅਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ , ਗਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The celestial singers and angels sing His Sublime Praises in ecstasy, happiness and joy. ||1||Pause||

ਧੁਨਿਤ ਲਲਿਤ ਗੁਨਗ੍ਯ , ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ; (ਗੁਨੱਗਿਅ ਬੋਲੋ)
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੂਪ , ਦਿਖਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੧॥ (1272-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The most worthy beings sing God's Praises in beautiful harmonies, in all sorts of ways, in myriads of sublime forms. ||1||

ਗਿਰਿ ਤਰ ਥਲ ਜਲ , ਭਵਨ ਭਰਪੁਰਿ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਲਾਲਨ , ਛਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥ (1272-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Throughout the mountains, trees, deserts, oceans and galaxies, permeating each and every heart, the sublime grandeur of my Love is totally pervading.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਈਆ ਰਸੁ ਪਾਇਓ ;
ਨਾਨਕ , ਜਾ ਕੈ ਭਾਵਨੀ ਨੀਕੀ ॥੨॥੩॥੨੫॥ (1272-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the Love of Almighty is found; Guru Nanak says, sublime is that faith. ||2||3||25||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-8)

Malaar, Fifth Mahl:

ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ , ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

With love for the Guru, I enshrine the Lotus Feet of my Lord deep within my heart. ||1||Pause||

ਦਰਸੁ ਸਫਲਿਓ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿਓ ; ਗਏ ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I gaze on the Sight (Darshan) of His Fruitful Darshan; my sins are erased and taken away.

ਮਨ ; ਨਿਰਮਲ ਉਜੀਆਰੇ ॥੧॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind is immaculate and enlightened. ||1||

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮੈ ; ਬਿਸਮ ਭਈ ॥ (1272-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I am wonderstruck, stunned and amazed.

ਅਘ ਕੋਟਿ ਹਰਤੇ ; ਨਾਮ ਲਈ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Chanting the Naam, the Name of Almighty, millions of sins are destroyed.

ਗੁਰ ਚਰਨ ; ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਪਹੀ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I fall at His Feet, and touch my forehead to them.

ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਤੂੰਹੀ ; ਏਕ ਤੁਹੀ ॥ (1272-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You alone are, You alone are, O God.

ਭਗਤ ਟੇਕ ; ਤੁਹਾਰੇ ॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Your devotees take Your Support.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਸਰਨਿ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥੪॥੨੬॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has come to the Door of Your Sanctuary. ||2||4||26||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-11)

Malaar, Fifth Mahl:

ਬਰਸੁ ਸਰਸੁ ; ਆਗਿਆ ॥ (1272-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Rain down with happiness in God's Will.

ਹੋਹਿ ਆਨੰਦ ; ਸਗਲ ਭਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Bless me with total bliss and good fortune. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਮਨੁ ਪਰਫੜੈ ; ਮਿਲਿ ਮੇਘ ਧਰ ਸੁਹਾਗ ॥੧॥ (1272-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind blossoms forth in the Society of the Saints; soaking up the rain, the earth is blessed and beautified. ||1||

ਘਨਘੋਰ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੋਰ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The peacock loves the thunder of the rain clouds.

ਚਿਤੁ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ; ਬੂੰਦ ਓਰ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The rainbird's mind is drawn to the rain-drop

ਐਸੋ ; ਹਰਿ ਸੰਗੇ ਮਨ ਮੋਹ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

- so is my mind enticed by Almighty.

ਤਿਆਗਿ ; ਮਾਇਆ ਧੋਹ ॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have renounced Maya, the deceiver.

ਮਿਲਿ ਸੰਤ ; ਨਾਨਕ ਜਾਗਿਆ ॥੨॥੫॥੨੭॥ (1272-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Joining with the Saints, Nanak is awakened. ||2||5||27||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-14)

Malaar, Fifth Mahl:

ਗੁਨ ਗੋੁਪਾਲ ; ਗਾਉ ਨੀਤ ॥ (1272-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Sing forever the Glorious Praises of Almighty of the World.

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਧਾਰਿ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Enshrine Almighty's Name in your consciousness. ||1||Pause||

ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ , ਤਜਿ ਗੁਮਾਨੁ ; ਮਿਲਿ ਸਾਧੂਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1272-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Forsake your pride, and abandon your ego; join the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਏਕ ਰੰਗਿ ; ਮਿਟਿ ਜਾਂਹਿ ਦੋਖ ਮੀਤ ॥੧॥ (1272-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meditate in loving remembrance on the One Lord; your sorrows shall be ended, O friend. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord God has become merciful;

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ; ਬਿਖੈ ਜੰਜਾਲ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

corrupt entanglements have come to an end.

ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕੈ ; ਚਰਨ ਲਾਗਿ ॥ (1272-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Grasping the feet of the Holy,

ਨਾਨਕ ਗਾਵੈ ; ਗੋਬਿੰਦ ਨੀਤ ॥੨॥੬॥੨੮॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak sings forever the Glorious Praises of Almighty of the World. ||2||6||28||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1272-17)

Malaar, Fifth Mahl:

ਘਨੁ ਗਰਜਤ ; ਗੋਬਿੰਦ ਰੂਪ ॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Embodiment of Almighty of the Universe roars like the thunder-cloud.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਸੁਖ ਚੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1272-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises brings peace and bliss. ||1||Pause||

**ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ , ਤਰਨ ਸਾਗਰ ;
ਧੁਨਿ ਅਨਹਤਾ ਰਸ ਬੈਨ ॥੧॥** (1272-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Sanctuary of Almighty's Feet carries us across the world-ocean. His Sublime Word is the unstruck celestial melody. ||1||

ਪਥਿਕ ਪਿਆਸ , ਚਿਤ ਸਰੋਵਰ ; ਆਤਮ ਜਲੁ ਲੈਨ ॥ (1272-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The thirsty traveller's consciousness obtains the water of the soul from the pool of nectar.

**ਹਰਿ ਦਰਸ ਪ੍ਰੇਮ ਜਨ ਨਾਨਕ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ , ਪ੍ਰਭ ਦੈਨ ॥੨॥੭॥੨੯॥** (1272-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Servant Nanak loves the Sight (Darshan) of Almighty; in His Mercy, God has blessed him with it. ||2||7||29||

ਅੰਗ ੧੨੭੩

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1273-1)

Malaar, Fifth Mahl:

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ ਹੇ ਗੋਪਾਲ ; ਹੇ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1273-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Dear Almighty of the Universe, Dear Almighty of the World, O Dear Merciful Beloved. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਸਖੇ ; ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥੧॥ (1273-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You are the Master of the breath of life, the Companion of the lost and forsaken, the Destroyer of the pains of the poor. ||1||

ਹੇ ਸਮ੍ਰਥ ਅਗਮ ਪੂਰਨ ; ਮੋਹਿ ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (1273-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O All-powerful, Inaccessible, Perfect Lord, please shower me with Your Mercy. ||2||

**ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ;
ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰ ॥੩॥੮॥੩੦॥** (1273-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please, carry Nanak across the terrible, deep dark pit of the world to the other side. ||3||8||30||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ (1273-4)

Malaar, First Mahl, Ashtapadees, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1273-4)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਚਕਵੀ ਨੈਨ ਨੰੀਦ ਨਹਿ ਚਾਹੈ ; ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੰੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ (1273-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The chakvi bird does not long for sleepy eyes; without her beloved, she does not sleep.

ਸੂਰੁ ਚਰ੍ਹੈ ਪ੍ਰਿਉ ਦੇਖੈ ਨੈਨੀ ; ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗੈ ਪਾਂਈ ॥੧॥ (1273-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the sun rises, she sees her beloved with her eyes; she bows and touches his feet. ||1||

ਪਿਰ ਭਾਵੈ ; ਪ੍ਰੇਮੁ ਸਖਾਈ ॥ (1273-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Love of my Beloved is pleasing; it is my Companion and Support.

**ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ , ਘੜੀ ਨਹੀ ਜਗਿ ਜੀਵਾ ;
ਐਸੀ ਪਿਆਸ , ਤਿਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1273-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without Him, I cannot live in this world even for an instant; such is my hunger and thirst. ||1||Pause||

ਸਰਵਰਿ ਕਮਲੁ ਕਿਰਣਿ ਆਕਾਸੀ ; ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ (1273-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The lotus in the pool blossoms forth intuitively and naturally, with the rays of the sun in the sky.

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨੀ ਅਭ ਐਸੀ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ (1273-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Such is the love for my Beloved which imbues me; my light has merged into the Light. ||2||

ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ , ਜਲ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਟੇਰੈ ;
ਬਿਲਪ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਈ ॥ (1273-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without water, the rainbird cries out, "Pri-o! Pri-o! - Beloved! Beloved!" It cries and wails and laments.

ਘਨਹਰ ਘੋਰ , ਦਸੌ ਦਿਸਿ ਬਰਸੈ ;
ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਈ ॥੩॥ (1273-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The thundering clouds rain down in the ten directions; its thirst is not quenched until it catches the rain-drop in its mouth. ||3||

ਮੀਨ ਨਿਵਾਸ ਉਪਜੈ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ; ਸੁਖ ਦੁਖ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ (1273-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The fish lives in water, from which it was born. It finds peace and pleasure according to its past actions.

ਖਿਨੁ ਤਿਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ , ਪਲੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ;
ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਤਿਸੁ ਤਾਂਈ ॥੪॥ (1273-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It cannot survive without water for a moment, even for an instant. Life and death depend on it. ||4||

ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਪਿਰੁ ਦੇਸ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਸਚੇ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਬਦੁ ਪਠਾਈਂ ॥ (1273-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The soul-bride is separated from her Husband Lord, who lives in His Own Country. He sends the Shabad, His Word, through the True Guru.

ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ;
ਭਗਤਿ ਰਤੀ ਹਰਖਾਈ ॥੫॥ (ਰੱਤੀ ਬੋਲੋ) (1273-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

She gathers virtues, and enshrines God within her heart. Imbued with devotion, she is happy. ||5||

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੈ , ਸਭੈ ਹੈ ਜੇਤੀ ; ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਂ ॥ (1273-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Everyone cries out, "Beloved! Beloved!" But she alone finds her Beloved, who is pleasing to the Guru.

ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਲੇ ਸਦ ਹੀ ਸਚਿ ਸੰਗੇ ; ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੬॥ (1273-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Our Beloved is always with us; through the Truth, He blesses us with His Grace, and unites us in His Union. ||6||

**ਸਭ ਮਹਿ ਜੀਉ ਜੀਉ , ਹੈ ਸੋਈ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥** (1273-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He is the life of the soul in each and every soul; He permeates and pervades each and every heart.

**ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੭॥** (1273-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, He is revealed within the home of my heart; I am intuitively, naturally, absorbed into Him. ||7||

ਅਪਨਾ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹੁ ਆਪੇ ; ਸੁਖਦਾਤੇ ਗੋਸਾਂਈ ॥ (1273-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He Himself shall resolve all your affairs, when you meet with the Giver of peace, Almighty of the World.

**ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਘਰ ਹੀ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥੧॥** (1273-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, you shall find your Husband Lord within your own home; then, Guru Nanak says, the fire within you shall be quenched. ||8||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1273-15)

Malaar, First Mahl:

ਜਾਗਤੁ ਜਾਗਿ ਰਹੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ (1273-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Remain awake and aware, serving the Guru; except for Almighty, no one is mine.

**ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ , ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਆਚੁ ਕਾਚੁ ਢਰਿ ਪਾਂਹੀ ॥੧॥** (1273-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Even by making all sorts of efforts, you shall not remain here; it shall melt like glass in the fire. ||1||

ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕਾ ; ਕਹਹੁ ਗਰਬੁ ਕੈਸਾ ॥ (1273-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Tell me - why are you so proud of your body and wealth?

ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਬਵਰੇ ;
ਹਉਮੈ ਗਰਬਿ ਖਪੈ ਜਗੁ ਐਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1273-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They shall vanish in an instant; O madman, this is how the world is wasting away, in egotism and pride. ||1||Pause||

ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪ੍ਰਭੂ ਰਖਵਾਰੇ ; ਰਾਖੈ ਪਰਖੈ ਸੋਈ ॥ (1273-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Hail to Almighty of the Universe, God, our Saving Grace; He judges and saves the mortal beings.

ਜੇਤੀ ਹੈ ਤੇਤੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ; ਤੁਮ੍ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੨॥ (1273-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All that is, belongs to You. No one else is equal to You. ||2||

ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਕੀਨੀ ; ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਜਨੁ ॥ (1273-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Creating all beings and creatures, their ways and means are under Your control; You bless the Gurmukhs with the ointment of spiritual wisdom.

ਅਮਰੁ ਅਨਾਥ , ਸਰਬ ਸਿਰਿਮੋਰਾ ;
ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ , ਭਰਮ ਭੈ ਖੰਜਨੁ ॥੩॥ (1273-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

My Eternal, Unmastered Lord is over the heads of all. He is the Destroyer of death and rebirth, doubt and fear. ||3||

ਅੰਗ ੧੨੭੪

ਕਾਗਦ ਕੋਟੁ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਬਪੁਰੋ ; ਰੰਗਨਿ ਚਿਹਨ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1274-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

This wretched world is a fortress of paper, of color and form and clever tricks.

ਨਾਨ੍ਹੀ ਸੀ ਬੂੰਦ , ਪਵਨੁ ਪਤਿ ਖੋਵੈ ;
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਖਿਨੁ ਤਾਈਂ ॥੪॥ (1274-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

A tiny drop of water or a little puff of wind destroys its glory; in an instant, its life is ended. ||4||

ਨਦੀ ਉਪ ਕੰਠਿ , ਜੈਸੇ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ;
ਸਰਪਨਿ ਘਰੁ , ਘਰ ਮਾਹੀ ॥ (1274-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It is like a tree-house near the bank of a river, with a serpent's den in that house.

ਉਲਟੀ ਨਦੀ ਕਹਾਂ ਘਰੁ ਤਰਵਰੁ ;
ਸਰਪਨਿ ਡਸੈ , ਦੂਜਾ ਮਨ ਮਾਂਹੀ ॥੫॥ (1274-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the river overflows, what happens to the tree house? The snake bites, like duality in the mind. ||5||

ਗਾਰੁੜ , ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ , ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਬਿਖਿਆ , ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਰੀ ॥ (1274-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the magic spell of the Guru's spiritual wisdom, and meditation on the Word of the Guru's Teachings, vice and corruption are burnt away.

ਮਨ ਤਨ ਹੇਂਵ ਭਏ , ਸਚੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥੬॥ (1274-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mind and body are cooled and soothed and Truth is obtained, through the wondrous and unique devotional worship of Almighty. ||6||

ਜੇਤੀ ਹੈ , ਤੇਤੀ ਤੁਧੁ ਜਾਚੈ ; ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆਂ ਦਇਆਲਾ ॥ (1274-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All that exists begs of You; You are merciful to all beings.

ਤੁਮ੍ਰੀ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖਹੁ ; ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ ॥੭॥ (1274-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I seek Your Sanctuary; please save my honor, Dear Almighty of the World, and bless me with Truth. ||7||

ਬਾਧੀ ਧੰਧਿ ਅੰਧ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ; ਬਧਿਕ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ (1274-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Bound in worldly affairs and entanglements, the blind one does not understand; he acts like a murderous butcher.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਤ ਸੂਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ;
ਸਚ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ ॥੮॥ (1274-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But if he meets with the True Guru, then he comprehends and understands, and his mind is imbued with true spiritual wisdom. ||8||

ਨਿਰਗੁਣ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ; ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ (1274-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the Truth, this worthless body is false; I have consulted my Guru on this.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ ॥੯॥੨॥ (1274-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, that God has revealed God to me; without the Truth, all the world is just a dream. ||9||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1274-8)

Malaar, First Mahl:

ਚਾਤ੍ରਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ (1274-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The rainbird and the fish find peace in water; the deer is pleased by the sound of the bell. ||1||

ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ; ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1274-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The rainbird chirps in the night, O my mother. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ;
ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ॥੨॥ (ਸਾਂਈ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1274-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O my Beloved, my love for You shall never end, if it is Your Will. ||2||

ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ; ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ ॥੩॥ (1274-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Sleep is gone, and egotism is exhausted from my body; my heart is permeated with the Teachings of Truth. ||3||

ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ , ਊਡਉ ਭੂਖਾ ; ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ ॥੪॥ (1274-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Flying among the trees and plants, I remain hungry; lovingly drinking in the Naam, the Name of Almighty, I am satisfied. ||4||

ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤਾ ਬਿਲਲਾਤੀ ;
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ ॥੫॥ (1274-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I stare at You, and my tongue cries out to You; I am so thirsty for the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||5||

ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ , ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ;
ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ ॥੬॥ (1274-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without my Beloved, the more I decorate myself, the more my body burns; these clothes do not look good on my body. ||6||

ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ , ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੰਉ ;
ਬਿਨ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥੭॥ (1274-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without my Beloved, I cannot survive even for an instant; without meeting Him, I cannot sleep. ||7||

ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੮॥ (1274-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Her Husband Lord is nearby, but the wretched bride does not know it. The True Guru reveals Him to her. ||8||

ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ , ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੯॥ (1274-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When she meets Him with intuitive ease, she finds peace; the Word of the Shabad quenches the fire of desire. ||9||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧੦॥੩॥ (1274-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Says Nanak, through You, Dear Almighty, my mind is pleased and appeased; I cannot express Your worth. ||10||3||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੨ (1274-16)

Malaar, First Mahl, Ashtapadees, Second House:

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1274-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ; ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The earth bends under the weight of the water,

ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ; ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

the lofty mountains and the caverns of the underworld.

ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ; ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1274-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Contemplating the Word of the Guru's Shabad, the oceans become calm.

ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The path of liberation is found by subduing the ego. ||1||

ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ; ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ ॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I am blind; I seek the Light of the Name.

ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ; ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1274-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I take the Support of the Naam, the Name of Almighty. I walk on the path of mystery of the Guru's Fear. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੭੫

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ; ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, the Word of the True Guru, the Path is known.

ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ; ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

With the Guru's Support, one is blessed with the strength of the True Lord.

ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਸਿ ; ਰੂੜੀ ਬਾਣਿ ॥ (1275-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Dwell on the Naam, and realize the Beauteous Word of His Bani.

ਥੈਂ ਭਾਵੈ ; ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ ॥੨॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
If it is Your Will, Lord, You lead me to find Your Door. ||2||

ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ; ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Flying high or sitting down, I am lovingly focused on the One Lord.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਨਾਮ ਆਧਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Through the Word of the Guru's Shabad, I take the Naam as my Suppport.

ਨਾ ਜਲੁ ਡੂੰਗਰੁ ; ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ ॥ (1275-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
There is no ocean of water, no mountain ranges rising up.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ;
ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ ॥੩॥ (ਚਾਲਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (1275-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
I dwell within the home of my own inner being, where there is no path and no one travelling on it. ||3||

ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ , ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ;
ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (1275-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
You alone know the way to that House in which You dwell. No one else knows the Mansion of Your Presence.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ , ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ ॥ (1275-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Without the True Guru, there is no understanding. The whole world is buried under its nightmare.

ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ; ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ ॥ (1275-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The mortal tries all sorts of things, and weeps and wails, but without the Guru, he does not know the Naam, the Name of Almighty.

ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ; ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥੪॥ (1275-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In the twinkling of an eye, the Naam saves him, if he realizes the Word of the Guru's Shabad. ||4||

ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ; ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some are foolish, blind, stupid and ignorant.

ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ; ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some, through fear of the True Guru, take the Support of the Naam.

ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ॥ (1275-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The True Word of His Bani is sweet, the source of ambrosial nectar.

ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ; ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੫॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Whoever drinks it in, finds the Door of Salvation. ||5||

ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ; ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

One who, through the love and fear of God, enshrines the Naam within his heart, acts according to the Guru's Instructions and knows the True Bani.

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ; ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1275-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the clouds release their rain, the earth becomes beautiful; God's Light permeates each and every heart.

ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ; ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ ॥ (1275-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The evil-minded ones plant their seed in the barren soil; such is the sign of those who have no Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ; ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ ॥੬॥ (1275-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, there is utter darkness; they drown there, even without water. ||6||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ; ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ ॥ (1275-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Whatever God does, is by His Own Will.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1275-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

That which is pre-ordained cannot be erased.

ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ; ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Bound to the Hukam of Almighty's Command, the mortal does his deeds.

ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Permeated by the One Word of the Shabad, the mortal is immersed in Truth. ||7||

ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ; ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ ॥ (1275-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Your Command, O God, rules in the four directions; Your Name pervades the four corners of the nether regions as well.

ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ , ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ; ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ , ਬੈਆਲੰ ॥ (1275-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The True Word of the Shabad is pervading amongst all. By His Grace, the Eternal One unites us with Himself.

ਜਾਂਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭੌ ; ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ ॥ (1275-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Birth and death hang over the heads of all beings, along with hunger, sleep and dying.

**ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ;
ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ ॥੮॥੧॥੪॥** (1275-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Naam is pleasing tGuru Nanak says's mind; O True Lord, Source of bliss, please bless me with Your Grace. ||8||1||4||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1275-13)

Malaar, First Mahl:

ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ; ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥ (1275-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You do not understand the nature of death and liberation.

ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ ॥੧॥ (1275-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are sitting on the river-bank; realize the Word of the Guru's Shabad. ||1||

ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ; ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You stork! - how were you caught in the net?

ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You do not remember in your heart the Unseen Lord God. ||1||Pause||

ਏਕ ਜੀਅ ; ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ ॥ (1275-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

For your one life, you consume many lives.

ਜਲਿ ਤਰਤੀ ; ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ ॥੨॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You were supposed to swim in the water, but you are drowning in it instead. ||2||

ਸਰਬ ਜੀਅ ; ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ ॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have tormented all beings.

ਜਬ ਪਕੜੀ ; ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ (1275-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When Death seizes you, then you shall regret and repent. ||3||

ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ; ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the heavy noose is placed around your neck,

ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ; ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ ॥੪॥ (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

you may spread your wings, but you shall not be able to fly. ||4||

ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ; ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ ॥ (1275-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You enjoy the tastes and flavors, you foolish self-willed manmukh.

ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥੫॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are trapped. You can only be saved by virtuous conduct, spiritual wisdom and contemplation. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਤੂਟੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Serving the True Guru, you will shatter the Messenger of Death.

ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ; ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਾਲੁ ॥੬॥ (1275-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In your heart, dwell on the True Word of the Shabad. ||6||

ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ; ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Guru's Teachings, the True Word of the Shabad, is excellent and sublime.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Keep the Name of Almighty enshrined in your heart. ||7||

ਸੇ ਦੁਖ ਆਗੈ ; ਜਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸੇ ॥ (1275-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

One who is obsessed with enjoying pleasures here, shall suffer in pain hereafter.

ਨਾਨਕ , ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਸਾਚੇ ॥੮॥੨॥੫॥ (1275-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, there is no liberation without the True Name. ||8||2||5||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀਆ , ਘਰੁ ੧ ॥ (1276-1)

Malaar, Third Mahl, Ashtapadees, First House:

ਅੰਗ ੧੨੭੬

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1276-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ;
ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1276-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

If it is in his karma, then he finds the True Guru; without such karma, He cannot be found.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ;
ਜਾਂ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ (1276-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He meets the True Guru, and he is transformed into gold, if it is Almighty's Will. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1276-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, focus your consciousness on the Name of Almighty, Har, Har.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1276-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty is found through the True Guru, and then he remains merged with the True Lord. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ; ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਾ ਜਾਇ ॥ (1276-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Spiritual wisdom wells up through the True Guru, and then this cynicism is dispelled.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ; ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥ (1276-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the True Guru, Almighty is realized, and then, he is not consigned to the womb of reincarnation ever again. ||2||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ; ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ (1276-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mortal dies in life, and by so dying, lives to practice the Word of the Shabad.

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ; ਜਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ (1276-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone finds the Door of Salvation, who eradicates self-conceit from within himself. ||3||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ ; ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (1276-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mortal is reincarnated into the Home of Almighty, having eradicated Maya from within.

ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ; ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ (1276-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He eats the uneatable, and is blessed with a discriminating intellect; he meets the Supreme Person, the Primal Lord God. ||4||

ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ , ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ; ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1276-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The world is unconscious, like a passing show; the mortal departs, having lost his capital.

ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ; ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ (1276-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The profit of Almighty is obtained in the Sat Sangat, the True Congregation; by good karma, it is found. ||5||

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ; ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1276-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds it; see this in your mind, and consider this in your heart.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥ (1276-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By great good fortune, the mortal finds the Guru, and crosses over the terrifying world-ocean. ||6||

ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1276-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is my Anchor and Support. I take only the Support of the Name of Almighty, Har, Har.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ (1276-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, please be kind and lead me to meet the Guru, that I may find the Door of Salvation. ||7||

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ , ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1276-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The pre-ordained destiny inscribed on the mortal's forehead by our Lord and Master cannot be erased.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥ (1276-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those humble beings are perfect, who are pleased by Almighty's Will. ||8||1||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1276-11)

Malaar, Third Mahl:

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The world is involved with the words of the Vedas, thinking about the three gunas - the three dispositions.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹੈ ; ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Name, it suffers punishment by the Messenger of Death; it comes and goes in reincarnation, over and over again.

ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ; ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ (1276-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, the world is liberated, and finds the Door of Salvation. ||1||

ਮਨ ਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ (1276-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O mortal, immerse yourself in service to the True Guru.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1276-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By great good fortune, the mortal finds the Perfect Guru, and meditates on the Name of Almighty, Har, Har. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ;
ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ (1276-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty, by the Pleasure of His Own Will, created the Universe, and Almighty Himself gives it sustenance and support.

ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ (1276-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty, by His Own Will, makes the mortal's mind immaculate, and lovingly attunes him to Almighty.

ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ;
ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ (1276-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty, by His Own Will, leads the mortal to meet the True Guru, the Embellisher of all his lives. ||2||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (1276-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Word of His Bani. Only a few, as Gurmukh, understand.

**ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ;
ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥** (1276-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Waaho! Waaho! Praise God as Great! No one else is as Great as He.

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ (1276-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When God's Grace is received, He Himself forgives the mortal, and unites him with Himself. ||3||

ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (1276-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The True Guru has revealed our True, Supreme Lord and Master.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ; ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1276-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Ambrosial Nectar rains down and the mind is satisfied, remaining lovingly attuned to the True Lord.

**ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ ਹਰੀਆਵਲੀ ;
ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥** (1276-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In Almighty's Name, it is forever rejuvenated; it shall never wither and dry up again. ||4||

ਅੰਗ ੧੨੭੭

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ; ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ (1277-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds Almighty; anyone can try and see.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਭੇਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1277-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Almighty's Grace, the True Guru is found, and then Almighty is met with intuitive ease.

**ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ;
ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥** (1277-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is deluded by doubt; without good destiny, Almighty's wealth is not obtained. ||5||

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (ਸੱਭਾ ਬੋਲੋ) (1277-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The three dispositions are completely distracting; people read and study and contemplate them.

ਮੁਕਤਿ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ੍ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1277-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those people are never liberated; they do not find the Door of Salvation.

**ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟਹੀ ;
ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥** (1277-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, they are never released from bondage; they do not embrace love for the Naam, the Name of Almighty. ||6||

ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ; ਬੇਦਾਂ ਕਾ ਅਭਿਆਸੁ ॥ (1277-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, and the silent sages, reading and studying the Vedas, have grown weary.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ (1277-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They do not even think of Almighty's Name; they do not dwell in the home of their own inner being.

ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ; ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ (1277-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death hovers over their heads; they are ruined by the deceit within themselves. ||7||

**ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ , ਸਭੁ ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ; (ਪਰਤਾਪ-ਦਾ ਬੋਲੋ)
ਵਿਣੁ ਭਾਗਾਂ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥** (1277-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Everyone longs for the Name of Almighty; without good destiny, it is not obtained.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1277-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When Almighty bestows His Glance of Grace, the mortal meets the True Guru, and Almighty's Name comes to dwell within the mind.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ;
ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥ (1277-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Name, honor wells up, and the mortal remains immersed in Almighty. ||8||2||

ਮਲਾਰ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਅਸਟਪਦੀ , ਘਰੁ ੨ ॥ (1277-8)

Malaar, Third Mahl, Ashtapadees, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1277-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When Almighty shows His Mercy, He enjoins the mortal to work for the Guru.

ਦੁਖੁ ਪਲਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

His pains are taken away, and Almighty's Name comes to dwell within.

ਸਾਚੀ ਗਤਿ ; ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ (1277-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

True deliverance comes by focusing one's consciousness on the True Lord.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Listen to the Shabad, and the Word of the Guru's Bani. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O my mind, serve Almighty, Har, Har, the true treasure.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1277-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the wealth of Almighty is obtained. Night and day, focus your meditation on Almighty. ||1||Pause||

ਬਿਨੁ ਪਿਰ ; ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੰਗੀਗਾਰੁ ॥ (1277-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The soul-bride who adorns herself without her Husband Lord,

ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ; ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1277-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
is ill-mannered and vile, wasted away into ruin.

ਮਨਮੁਖ ਕਾ ; ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ (1277-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
This is the useless way of life of the self-willed manmukh.

ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ (1277-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Forgetting the Naam, the Name of Almighty, he performs all sorts of empty rituals. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ; ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The bride who is Gurmukh is beautifully embellished.

ਸਬਦੇ ; ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Through the Word of the Shabad, she enshrines her Husband Lord within her heart.

ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (1277-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
She realizes the One Lord, and subdues her ego.

ਸੋਭਾਵੰਤੀ ; ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
That soul-bride is virtuous and noble. ||3||

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ; ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Without the Guru, the Giver, no one finds Almighty.

ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ; ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The greedy self-willed manmukh is attracted and engrossed in duality.

ਐਸੇ ; ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ , ਕੋਇ ॥ (1277-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Only a few spiritual teachers realize this,

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

that without meeting the Guru, liberation is not obtained. ||4||

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ; ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Everyone tells the stories told by others.

ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1277-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without subduing the mind, devotional worship does not come.

ਗਿਆਨ ਮਤੀ ; ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the intellect achieves spiritual wisdom, the heart-lotus blossoms forth.

ਤਿਤੁ ਘਟਿ ; ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of Almighty, comes to abide in that heart. ||5||

ਹਉਮੈ ; ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1277-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In egotism, everyone can pretend to worship God with devotion.

ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ; ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

But this does not soften the mind, and it does not bring peace.

ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ; ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By speaking and preaching, the mortal only shows off his self-conceit.

ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ; ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥ (1277-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

His devotional worship is useless, and his life is a total waste. ||6||

ਸੇ ਭਗਤ ; ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They alone are devotees, who are pleasing to the Mind of the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Night and day, they remain lovingly attuned to the Name.

ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ; ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥ (1277-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They behold the Naam, the Name of Almighty, ever-present, near at hand.

ਅੰਗ ੧੨੭੮

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ; ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, He is pervading and permeating everywhere. ||7||

ਆਪੇ ਬਖਸੇ ; ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

God Himself forgives, and bestows His Love.

ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ; ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1278-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The world is suffering from the terrible disease of egotism.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ; ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ (1278-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, this disease is cured.

ਨਾਨਕ ; ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੩॥੫॥੮॥ (1278-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Truth, the mortal remains immersed in the True Lord. ||8||1||3||5||8||

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ; ਛੰਤ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1278-3)

Raag Malaar, Chhant, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1278-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Beloved Lord is the Giver of loving devotional worship.

ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ; ਰਾਤੇ ॥ (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His humble servants are imbued with His Love.

ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ , (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ; ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ (1278-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is imbued with His servants, day and night; He does not forget them from His Mind, even for an instant.

ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ; ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ (1278-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is Almighty of the World, the Treasure of virtue; He is always with me. All glorious virtues belong to Almighty of the Universe.

ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ , ਚਰਨ ਸੰਗੇ ;
ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ (ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1278-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

With His Feet, He has fascinated my mind; as His humble servant, I am intoxicated with love for His Name.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ; ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ (1278-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, my Beloved is forever Merciful; out of millions, hardly anyone realizes Him. ||1||

ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ (1278-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O Beloved, Your state is inaccessible and infinite.

ਮਹਾ ਪਤਿਤ ; ਤੁਮ੍ ਤਾਰੇ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

You save even the worst sinners.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ; ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He is the Purifier of sinners, the Lover of His devotees, the Ocean of mercy, our Lord and Master.

ਸੰਤ ਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ; ਰੰਉ ਸਦਾ , ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ (1278-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Society of the Saints, vibrate and meditate on Him with commitment forever; He is the Inner-knower, the Searcher of hearts.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ; ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ (1278-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Those who wander in reincarnation through millions of births, are saved and carried across, by meditating in remembrance on the Naam.

ਨਾਨਕ , ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥੨॥ (1278-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak is thirsty for the Sight (Darshan) of Your Darshan, O Dear Lord; please take care of him. ||2||

ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My mind is absorbed in the Lotus Feet of Almighty.

ਪ੍ਰਭ ਜਲ ; ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O God, You are the water; Your humble servants are fish.

ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ; ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ (1278-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

O Dear God, You alone are the water and the fish. I know that there is no difference between the two.

ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ , ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ; ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ (1278-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Please take hold of my arm and bless me with Your Name. I am honored only by Your Grace.

ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ , ਏਕ ਰੰਗੇ ; ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥ (1278-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, vibrate and meditate with love on the One Lord of the Universe, who is Merciful to the meek.

ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ;
ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ (1278-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Nanak, the lowly and helpless, seeks the Sanctuary of Almighty, who in His Kindness has made him His Own. ||3||

ਆਪਸ ਕਉ ; ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He unites us with Himself.

ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ; ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Our Sovereign Lord King is the Destroyer of fear.

ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ;
ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1278-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

My Wondrous Lord and Master is the Inner-knower, the Searcher of hearts. My Beloved, the Treasure of virtue, has met me.

ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ (1278-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Supreme happiness and peace well up, as I cherish the Glorious Virtues of Almighty of the Universe.

ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ , ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ; ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ (1278-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meeting with Him, I am embellished and exalted; gazing on Him, I am fascinated, and I realize my pre-ordained destiny.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ;
ਜਿਨ੍ਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥ (1278-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I seek the Sanctuary of those who meditate on Almighty, Har, Har. ||4||1||

ਵਾਰ ਮਲਾਰ ਕੀ , ਮਹਲਾ ੧ ;
ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ , ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ , ਧੁਨਿ ॥ (1278-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Vaar Of Malaar, First Mahl, Sung To The Tune Of Rana Kailash And Maal Dev:

Prologue: There were two Rajput brothers in a territory in the hills. The elder one was known by the name of Rana Kailash Dev and the younger one was Rana Maal Dev. Their father passed away and Rana Kailash solely took the control of the entire sovereign and wealth without sharing anything with his younger brother, Rana Maal Dev. After all the attempts by Rana Maal Dev failed to persuade Rana Kailash to share, he opted to take control over the citizens and the army through the political means. Rana Maal Dev attacked his elder brother and defeated his elder brother. Rana Kailash was then imprisone while Rana Maal Dev took control of the sovereign. Rana Maal Dev was a very fair and kind king and all the citizens loved him very much. After a year in the prison, Rana Kailash pleaded to be released and promised to work together with his younger brother and Rana Maal Dev imposed conditions that he will protect the poor, to serve justice, be a religious king and serve the citizens as your own children. Upon the agreement Rana Maal Dev shared half of his kingdom with Rana Kailash and they became great examples to rulers all around. Guru Hargobind Sahib Ji instructed Bhai Gurdas Ji to include the tune of this Ballad (Vaar) to Gurbani's following Ballad (Vaar).

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1278-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1278-16)

Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ; ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ (1278-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meeting with the Guru, the mind is delighted, like the earth embellished by the rain.

ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ; ਸਰ ਭਰੇ , ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ (1278-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Everything becomes green and lush; the pools and ponds are filled to overflowing.

ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ; ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥ (1278-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The inner self is imbued with the deep crimson color of love for the True Lord.

ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (1278-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The heart-lotus blossoms forth and the mind becomes true; through the Word of the Guru's Shabad, it is ecstatic and exalted.

ਅੰਗ ੧੨੭੯

ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ; ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (1279-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is on the wrong side. You can see this with your own eyes.

ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ; ਸਿਰਿ ਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ (1279-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He is caught in the trap like the deer; the Messenger of Death hovers over his head.

ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ (1279-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Hunger, thirst and slander are evil; sexual desire and anger are horrible.

ਏਨੀ ਅਖੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1279-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

These cannot be seen with your eyes, until you contemplate the Word of the Shabad.

ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ; ਚੂਕੈ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whoever is pleasing to You is content; all his entanglements are gone.

ਮੂਲੁ ਰਹੈ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ; ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਬੋਹਿਥੁ ॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serving the Guru, his capital is preserved. The Guru is the ladder and the boat.

ਨਾਨਕ , ਲਗੀ ਤਤੁ ਲੈ ; ਤੂੰ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸਚੁ ॥੧॥ (1279-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whoever is attached to Almighty receives the essence; O True Lord, You are found when the mind is true. ||1||

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1279-4)

First Mahl:

ਹੇਕੋ ਪਾਧਰੁ ਹੇਕੁ ਦਰੁ ; ਗੁਰ ਪਉੜੀ ਨਿਜ ਥਾਨੁ ॥ (1279-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There is one path and one door. The Guru is the ladder to reach one's own place.

ਰੂੜਉ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕਾ ; ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਾਚਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1279-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Our Lord and Master is so beautiful, Guru Nanak says; all comfort and peace are in the Name of the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1279-5)

Pauree:

ਆਪੀਨੈ੍ ਆਪੁ ਸਾਜਿ ; ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ (1279-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He Himself created Himself; He Himself understands Himself.

ਅੰਬਰੁ ਧਰਤਿ ਵਿਛੋੜਿ ; ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਆ ॥ (1279-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Separating the sky and the earth, He has spread out His canopy.

ਵਿਣੁ ਥੰਮ੍ਾ ਗਗਨੁ ਰਹਾਇ ; ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (1279-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without any pillars, He supports the sky, through the insignia of His Shabad.

ਸੂਰਜੁ ਚੰਦੁ ਉਪਾਇ ; ਜੋਤਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ (1279-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Creating the sun and the moon, He infused His Light into them.

ਕੀਏ ਰਾਤਿ ਦਿਨੰਤੁ ; ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਿਆ ॥ (1279-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He created the night and the day; Wondrous are His miraculous plays.

ਤੀਰਥ , ਧਰਮ ਵੀਚਾਰ ; ਨਾਵਣ ਪੁਰਬਾਣਿਆ ॥ (ਨ੍ਾਵਣ ਬੋਲੋ) (1279-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He created the sacred shrines of pilgrimage, where people contemplate righteousness and Dharma, and take cleansing baths on special occasions.

ਤੁਧੁ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ; ਕਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (1279-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There is no other equal to You; how can we speak and describe You?

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ; ਹੋਰ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥੧॥ (1279-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are seated on the throne of Truth; all others come and go in reincarnation. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1279-9)

Salok, First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ; ਚਹੁ ਓਮਾਹਾ ਹੋਇ ॥ (1279-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when it rains in the month of Saawan, four are delighted:

ਨਾਗਾਂ ਮਿਰਗਾਂ ਮਛੀਆਂ ; ਰਸੀਆਂ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1279-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

the snake, the deer, the fish and the wealthy people who seek pleasure. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1279-10)

First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਸਾਵਣਿ ਜੇ ਵਸੈ ; ਚਹੁ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥ (1279-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, when it rains in the month of Saawan, four suffer the pains of separation:

ਗਾਈ ਪੁਤਾ ਨਿਰਧਨਾ ; (ਨਿਰ–ਧਨਾ ਬੋਲੋ)
ਪੰਥੀ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1279–10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

the cow's calves, the poor, the travellers and the servants. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1279–11)

Pauree:

ਤੂ ਸਚਾ ਸਚਿਆਰੁ ; ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1279–11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are True, O True Lord; You dispense True Justice.

ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ; ਕਵਲੁ ਛਪਾਇਆ ॥ (1279–11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Like a lotus, You sit in the primal celestial trance; You are hidden from view.

ਬ੍ਰਹਮੈ ਵਡਾ ਕਹਾਇ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1279–11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Brahma is called great, but even he does not know Your limits.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਇ ; ਕਿਨਿ ਤੂ ਜਾਇਆ ॥ (1279–12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have no father or mother; who gave birth to You?

ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ; ਵਰਨ ਸਬਾਇਆ ॥ (1279–12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have no form or feature; You transcend all social classes.

ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੁਖ ਪਿਆਸ ; ਰਜਾ ਧਾਇਆ ॥ (ਰੱਜਾ ਬੋਲੋ) (1279–13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have no hunger or thirst; You are satisfied and satiated.

ਗੁਰ ਮਹਿ ਆਪੁ ਸਮੋਇ ; ਸਬਦੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1279–13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You have merged Yourself into the Guru; You are pervading through the Word of Your Shabad.

ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ; ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ (1279–13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When he is pleasing to the True Lord, the mortal merges in Truth. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1279–14)

Salok, First Mahl:

Prologue: Once Guru Nanak Dev Ji refused to talk and consume any food. Baba Mehta Kalu Ji called a physician by the name of Hardas he held Guru Ji's arm to check His pulse. Upon observing the physician, Guru Ji uttered the following Shabad.

ਵੈਦੁ ਬੁਲਾਇਆ ਵੈਦਗੀ ; ਪਕੜਿ ਢੰਢੋਲੇ ਬਾਂਹ ॥ (1279-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The physician was called in; he touched my arm and felt my pulse.

ਭੋਲਾ ਵੈਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ; ਕਰਕ ਕਲੇਜੇ ਮਾਹਿ ॥੧॥ (1279-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The foolish physician did not know that the pain was in the mind. ||1||

ਮਃ , ੨ ॥ (1279-15)

Second Mahl:

ਵੈਦਾ , ਵੈਦੁ ਸੁਵੈਦੁ ਤੂ ; ਪਹਿਲਾਂ ਰੋਗੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (ਇਕੱਠਾ ਬੋਲੋ) (1279-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

O physician, you are a competent physician, if you first diagnose the disease.

ਐਸਾ ਦਾਰੂ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ; ਜਿਤੁ ਵੰਞੈ ਰੋਗਾ ਘਾਣਿ ॥ (1279-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Prescribe such a remedy, by which all sorts of illnesses may be cured.

ਜਿਤੁ ਦਾਰੂ ਰੋਗ ਉਠਿਅਹਿ ; ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਆਇ ॥ (1279-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Administer that medicine, which will cure the disease, and allow peace to come and dwell in the body.

ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਹਿ ਆਪਣਾ ; ਤ ਨਾਨਕ ਵੈਦੁ ਸਦਾਇ ॥੨॥ (1279-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Only when you are rid of your own disease, Guru Nanak says, will you be known as a physician. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1279-17)

Pauree:

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ; ਦੇਵ ਉਪਾਇਆ ॥ (1279-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Brahma, Vishnu, Shiva and the deities were created.

ਬ੍ਰਹਮੇ ਦਿਤੇ ਬੇਦ ; ਪੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ (1279-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Brahma was given the Vedas, and enjoined to worship God.

ਦਸ ਅਵਤਾਰੀ ; ਰਾਮੁ ਰਾਜਾ ਆਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮঃ 2)

The ten incarnations, and Rama the king, came into being.

ਦੈਤਾ ਮਾਰੇ ਧਾਇ ; ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮঃ 2)

According to His Will, they quickly killed all the demons.

ਈਸ ਮਹੇਸੁਰੁ ਸੇਵ ; ਤਿਨ੍ਹੀ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1279-18, ਮਲਾਰ, ਮঃ 2)

Shiva serves Him, but cannot find His limits.

ਸਚੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ; ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥ (1279-19, ਮਲਾਰ, ਮঃ 2)

He established His throne on the principles of Truth.

ਦੁਨੀਆ ਧੰਧੈ ਲਾਇ ; ਆਪੁ ਛਪਾਇਆ ॥ (1279-19, ਮਲਾਰ, ਮঃ 2)

He enjoined all the world to its tasks, while He keeps Himself hidden from view.

ਅੰਗ ੧੨੮੦

ਧਰਮੁ ਕਰਾਏ ਕਰਮ ; ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥੩॥ (1280-1, ਮਲਾਰ, ਮঃ 2)

The Primal Lord has ordained that mortals must practice righteousness. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮঃ ੨ ॥ (1280-1)

Salok, Second Mahl:

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ; ਕੰਤੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਹੁ ॥ (1280-1, ਮਲਾਰ, ਮঃ 2)

The month of Saawan has come, O my companions; think of your Husband Lord.

ਨਾਨਕ , ਝੂਰਿ ਮਰਹਿ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਜਿਨ੍ ਅਵਰੀ ਲਾਗਾ ਨੇਹੁ ॥੧॥ (1280-2, ਮਲਾਰ, ਮঃ 2)

Guru Nanak says, the discarded bride is in love with another; now she weeps and wails, and dies. ||1||

ਮঃ ੨ ॥ (1280-2)

Second Mahl:

ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ਹੇ ਸਖੀ ;
ਜਲਹਰੁ ਬਰਸਨਹਾਰੁ ॥ (ਬਰਸਨ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1280-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
The month of Saawan has come, O my companions; the clouds have burst forth with rain.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਸਵਨੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ੍ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ (1280-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
Guru Nanak says, the blessed soul-brides sleep in peace; they are in love with their Husband Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1280-3)
Pauree:

ਆਪੇ ਛਿੰਝ ਪਵਾਇ ; ਮਲਾਖਾੜਾ ਰਚਿਆ ॥ (ਮੱਲਾ-ਖਾੜਾ ਬੋਲੋ) (1280-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
He Himself has staged the tournament, and arranged the arena for the wrestlers.

ਲਥੇ ਭੜਥੂ ਪਾਇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
They have entered the arena with pomp and ceremony; the Gurmukhs are joyful.

ਮਨਮੁਖ ਮਾਰੇ ਪਛਾੜਿ ; ਮੂਰਖ ਕਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
The false and foolish self-willed manmukhs are defeated and overcome.

ਆਪਿ ਭਿੜੈ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ; ਆਪਿ ਕਾਰਜੁ ਰਚਿਆ ॥ (1280-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
Almighty Himself wrestles, and He Himself defeats them. He Himself staged this play.

ਸਭਨਾ ਖਸਮੁ ਏਕੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ (1280-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
The One God is Almighty and Master of all; this is known by the Gurmukhs.

ਹੁਕਮੀ , ਲਿਖੈ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ; ਵਿਣੁ , ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀਐ ॥ (1280-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
He writes the inscription of His Hukam on the foreheads of all, without pen or ink.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ; ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (1280-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)
In the Sat Sangat, the True Congregation, Union with Him is obtained; there, the Glorious Praises of Almighty are chanted forever.

ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਿ ; ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੪॥ (1280-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, praising the True Word of His Shabad, one comes to realize the Truth. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1280-7)

Salok, Third Mahl:

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ; ਅਵਰਿ ਕਰੇਂਦਾ ਵੰਨ ॥ (1280-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Hanging low, low and thick in the sky, the clouds are changing color.

ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤਿਸੁ ਸਾਹ ਸਿਉ ; ਕੇਵ ਰਹਸੀ ਰੰਗੁ ॥ (1280-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

How do I know whether my love for my Husband Lord shall endure?

ਰੰਗੁ ਰਹਿਆ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ; ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਭਉ ਭਾਉ ਹੋਇ ॥ (1280-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The love of those soul-brides endures, if their minds are filled with the Love and the Fear of God.

ਨਾਨਕ , ਭੈ ਭਾਇ ਬਾਹਰੀ ; ਤਿਨ ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1280-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she who has no Love and Fear of God - her body shall never find peace. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1280-9)

Third Mahl:

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ; ਵਰਸੈ ਨੀਰੁ ਨਿਪੰਗੁ ॥ (1280-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Hanging low, low and thick in the sky, the clouds come, and pure water rains down.

ਨਾਨਕ , ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਤਿਨ੍ ਕਾਮਣੀ ;
ਜਿਨ੍ ਕੰਤੈ ਸਿਉ ਮਨਿ ਭੰਗੁ ॥੨॥ (1280-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, that soul-bride suffers in pain, whose mind is torn away from her Husband Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1280-10)

Pauree:

ਦੋਵੈ ਤਰਫਾ ਉਪਾਇ ; ਇਕੁ ਵਰਤਿਆ ॥ (1280-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The One Lord created both sides and pervades the expanse.

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਵਰਤਾਇ ; ਅੰਦਰਿ ਵਾਦੁ ਘਤਿਆ ॥ (1280-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The words of the Vedas became pervasive, with arguments and divisions.

ਪਰਵਿਰਤਿ ਨਿਰਵਿਰਤਿ , ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ; (ਪਰ-ਵਿਰਤਿ, ਨਿਰ-ਵਿਰਤਿ ਬੋਲੋ)
ਵਿਚਿ ਧਰਮੁ , ਫਿਰੈ ਰੈਬਾਰਿਆ ॥ (1280-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Attachment and detachment are the two sides of it; Dharma, true religion, is the guide between the two.

ਮਨਮੁਖ ਕਚੇ ਕੂੜਿਆਰ ; ਤਿਨ੍ਹੀ ਨਿਹਚਉ ਦਰਗਹ ਹਾਰਿਆ ॥ (1280-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are worthless and false. Without a doubt, they lose in the Court of Almighty.

ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦਿ ਸੂਰ ਹੈ ; ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਨ੍ਹੀ ਮਾਰਿਆ ॥ (1280-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who follow the Guru's Teachings are the true spiritual warriors; they have conquered sexual desire and anger.

ਸਚੈ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲਿ ; ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1280-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They enter into the True Mansion of Almighty's Presence, embellished and exalted by the Word of the Shabad.

ਸੇ ਭਗਤ ਤੁਧੁ ਭਾਵਦੇ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1280-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those devotees are pleasing to Your Will, Dear Almighty; they dearly love the True Name.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਤਿਨ੍ਾ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥ (1280-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who serve their True Guru. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1280-14)

Salok, Third Mahl:

ਊਂਨਵਿ ਊਂਨਵਿ ਆਇਆ ; ਵਰਸੈ ਲਾਇ ਝੜੀ ॥ (1280-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Hanging low, low and thick in the sky, the clouds come, and water rains down in torrents.

ਨਾਨਕ , ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਕੰਤ ਕੈ ; ਸੁ ਮਾਣੇ ਸਦਾ ਰਲੀ ॥੧॥ (1280-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she walks in harmony with the Will of her Husband Lord; she enjoys peace and pleasure forever. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1280-15)

Third Mahl:

Prologue: Once there was a hypocrite Tappa in Khadur Sahib who envied Guru Angad Dev Ji's popularity. Observing the drought in Khadur Sahib, he took advantage of the condition by blaming Guru Ji as the cause of the drought and provoked the villagers who were Jatts of Khera Clan. The villagers came to Guru Ji and asked Guru Ji to leave the village. Without any hesitation, Guru Ji agreed to leave. Soon after, Baba Amar Das Ji arrived in Khadur Sahib and upon observing the sky without clouds, he questioned the villagers and they could not justify themselves. Guru Amar Das Ji composed the following Shabad in relation to this incident.

ਕਿਆ ਉਠਿ ਉਠਿ ਦੇਖਹੁ ਬਪੁੜੇਂ ;
ਇਸੁ ਮੇਘੈ ਹਥਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1280-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Why are you standing up, standing up to look? You poor wretch, this cloud has nothing in its hands.

ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ; ਤਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਂਹਿ ॥ (1280-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The One who sent this cloud - cherish Him in your mind.

ਤਿਸ ਨੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਸੀ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ (1280-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone enshrines Almighty in his mind, upon whom Almighty bestows His Glance of Grace.

ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ; ਸਭ ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇਇ ॥੨॥ (1280-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, all those who lack this Grace, cry and weep and wail. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1280-18)

Pauree:

ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਰੇਵੀਐ ; ਜਿਸੁ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਵਾਰ ॥ (1280-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serve Almighty forever; He acts in no time at all.

ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ਕਰਿ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰਣਹਾਰ ॥ (ਉਸਾਰਣ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (1280-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He stretched the sky across the heavens; in an instant, He creates and destroys.

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰ ॥ (1280-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself created the world; He contemplates His Creative Omnipotence.

ਮਨਮੁਖ ਅਗੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਬਹੁਤੀ ਹੋਵੈ ਮਾਰ ॥ (1280-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh will be called to account hereafter; he will be severely punished.

ਅੰਗ ੧੨੮੧

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿਬੜੈ ; ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥ (1281-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh's account is settled with honor; Almighty blesses him with the treasure of His Praise.

ਓਥੈ ਹਥੁ ਨ ਅਪੜੈ ; ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੀਐ ਪੁਕਾਰ ॥ (1281-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

No one's hands can reach there; no one will hear anyone's cries.

ਓਥੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ; ਕਢਿ ਲਏ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ (1281-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The True Guru will be your best friend there; at the very last instant, He will save you.

ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰ ਸੇਵਾ ਨਹੀ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਰਿ ਕਰਤਾਰ ॥੬॥ (1281-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

These beings should serve no other than the True Guru or the Creator Lord above the heads of all. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1281-3)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ , ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਪੂਕਾਰਦਾ ; ਤਿਸ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1281-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, the One unto whom you call - everyone longs for that Lord.

ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਸੀ ; ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1281-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When He grants His Grace, it rains, and the forests and fields blossom forth in their greenery.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ (1281-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, He is found; only a rare few understand this.

ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1281-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Sitting down and standing up, meditate continually on Him, and be at peace forever and ever.

ਨਾਨਕ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦ ਹੀ ਵਰਸਦਾ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ (1281-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Ambrosial Nectar rains down forever; Almighty gives it to the Gurmukh. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1281-5)

Third Mahl:

ਕਲਮਲਿ ਹੋਈ ਮੇਦਨੀ ; ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1281-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the people of the world are suffering in pain, they call upon Almighty in loving prayer.

ਸਚੈ ਸੁਣਿਆ ਕੰਨੁ ਦੇ ; ਧੀਰਕ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1281-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The True Lord naturally listens and hears and gives comfort.

ਇੰਦ੍ਰੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ; ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He commands the god of rain, and the rain pours down in torrents.

ਅਨੁ ਧਨੁ ਉਪਜੈ ਬਹੁ ਘਣਾ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Corn and wealth are produced in great abundance and prosperity; their value cannot be estimated.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ (1281-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise the Naam, the Name of Almighty; He reaches out and gives sustenance to all beings.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ; ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੨॥ (1281-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Eating this, peace is produced, and the mortal never again suffers in pain. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1281-9)

Pauree:

ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ; ਸਚੇ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1281-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, You are the Truest of the True. You blend those who are truthful into Your Own Being.

ਦੂਜੈ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ; ਕੂੜਿ ਮਿਲੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ (1281-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those caught in duality are on the side of duality; entrenched in falsehood, they cannot merge into Almighty.

ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜਿਐ ; ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਇ ॥ (1281-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You Yourself unite, and You Yourself separate; You display Your Creative Omnipotence.

ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਹੈ ; ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥ (1281-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Attachment brings the sorrow of separation; the mortal acts in accordance with pre-ordained destiny.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ; ਜੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1281-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who remain lovingly attached to Almighty's Feet.

ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ; ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ (1281-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They are like the lotus which remains detached, floating upon the water.

ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ; ਜਿਨ੍ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1281-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They are peaceful and beautiful forever; they eradicate self-conceit from within.

ਤਿਨ੍ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਕਦੇ ਨਹੀ ; ਜੋ ਹਰਿ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ (1281-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They never suffer sorrow or separation; they are merged in the Being of Almighty. ||7||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1281-13)

Salok, Third Mahl:

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿਸੁ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ (1281-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise Almighty; everything is in His power.

ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਿਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1281-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serve Him, O mortal beings; there is none other than Him.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਾਂ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1281-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty God abides within the mind of the Gurmukh, and then he is at peace, forever and ever.

ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ; ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1281-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He is never cynical; all anxiety has been taken out from within him.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ , ਸੁ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1281-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whatever happens, happens naturally; no one has any say about it.

ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਤਾਂ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (1281-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When the True Lord abides in the mind, then the mind's desires are fulfilled.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਕਾ ਆਖਿਆ ਆਪਿ ਸੁਣੇ ;
ਜਿ ਲਇਅਨੁ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥੧॥ (1281-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, He Himself hears the words of those, whose accounts are in His Hands. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1281-17)

Third Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਵਰਸਦਾ ; ਬੂਝਨਿ ਬੂਝਣਹਾਰ ॥ (1281-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Ambrosial Nectar rains down continually; realize this through realization.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ੀ ਬੁਝਿਆ ; ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1281-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who, as Gurmukh, realize this, keep Almighty's Ambrosial Nectar enshrined within their hearts.

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥ (1281-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They drink in Almighty's Ambrosial Nectar, and remain forever imbued with Almighty; they conquer egotism and thirsty desires.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਵਰਸੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1281-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is Ambrosial Nectar; Almighty showers His Grace, and it rains down.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (1281-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh comes to behold Almighty, the Supreme Soul. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੮੨

ਪਉੜੀ ॥ (1282-1)

Pauree:

ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲੀਐ ; ਵਿਣੁ ਤੋਲੇ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1282-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

How can the unweighable be weighed? Without weighing Him, He cannot be obtained.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਗੁਣ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (1282-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Reflect on the Word of the Guru's Shabad, and immerse yourself in His Glorious Virtues.

ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਆਪਿ ਤੋਲਸੀ ; ਆਪੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ (1282-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself weighs Himself; He unites in Union with Himself.

ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ; ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1282-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

His value cannot be estimated; nothing can be said about this.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ; ਜਿਨਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਦਿਤੀ ਬੁਝਾਇ ॥ (1282-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to my Guru; He has made me realize this true realization.

ਜਗਤੁ ਮੁਸੈ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੁਟੀਐ ; ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ (1282-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The world has been deceived, and the Ambrosial Nectar is being plundered. The self-willed manmukh does not realize this.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਸੀ ; ਜਾਸੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (1282-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Name, nothing will go along with him; he wastes his life, and departs.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਾਗੇ , ਤਿਨ੍ੀ ਘਰੁ ਰਖਿਆ ;
ਦੂਤਾ ਕਾ ਕਿਛੁ ਨ ਵਸਾਇ ॥੮॥ (1282-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who follow the Guru's Teachings and remain awake and aware, preserve and protect the home of their heart; demons have no power against them. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1282-5)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ , ਨਾ ਬਿਲਲਾਇ , ਨਾ ਤਰਸਾਇ ਏਹੁ ਮਨੁ ;
ਖਸਮ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ॥ (1282-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, do not cry out. Do not let this mind of yours be so thirsty for a drop of water. Obey the Hukam, the Command of your Lord and Master,

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ , ਤਿਖ ਉਤਰੈ ;
ਚੜੈ ਚਵਗਲਿ ਵੰਨੁ ॥੧॥ (ਚਵੱਗਲਿ ਬੋਲੋ) (1282-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

and your thirst shall be quenched. Your love for Him shall increase four-fold. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1282-6)

Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ , ਜਲ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਵਾਸੁ ਹੈ ; ਜਲ ਹੀ ਮਾਹਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ (1282-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, your place is in the water; you move around in the water.

ਜਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ; ਤਾਂ ਤੂੰ ਕੂਕਣ ਪਾਹਿ ॥ (1282-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

But you do not appreciate the water, and so you cry out.

ਜਲ ਥਲ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਵਰਸਦਾ ; ਖਾਲੀ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ (1282-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In the water and on the land, it rains down in the ten directions. No place is left dry.

ਏਤੈ ਜਲਿ ਵਰਸਦੈ ਤਿਖ ਮਰਹਿ ; ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ (1282-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

With so much rain, those who are die of thirst are very unfortunate.

**ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਿਨ ਸੋਝੀ ਪਈ ;
ਜਿਨ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੨॥** (1282-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs understand; Almighty abides within their minds. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1282-9)

Pauree:

ਨਾਥ ਜਤੀ ਸਿਧ ਪੀਰ ; ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1282-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Yogic Masters, celibates, Siddhas and spiritual teachers - none of them has found the limits of Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ; ਤੁਝੈ ਸਮਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs meditate on the Naam, and merge in You, Dear Almighty.

ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ; ਤਿਸ ਹੀ ਭਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

For thirty-six ages, God remained in utter darkness, as He pleased.

ਜਲਾ ਬਿੰਬੁ ਅਸਰਾਲੁ ; ਤਿਨੈ ਵਰਤਾਇਆ ॥ (1282-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The vast expanse of water swirled around.

ਨੀਲੁ ਅਨੀਲੁ , ਅਗੰਮੁ ; ਸਰਜੀਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1282-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Creator of all is Infinite, Endless and Inaccessible.

ਅਗਨਿ ਉਪਾਈ ਵਾਦੁ ; ਭੁਖ ਤਿਹਾਇਆ ॥ (1282-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He formed fire and conflict, hunger and thirst.

ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ; ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ (1282-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Death hangs over the heads of the people of the world, in the love of duality.

ਰਖੈ ਰਖਣਹਾਰੁ ; ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੯॥ (1282-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Savior Lord saves those who realize the Word of the Shabad. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1282-12)

Salok, Third Mahl:

ਇਹੁ ਜਲੁ ਸਭ ਤੈ ਵਰਸਦਾ ; ਵਰਸੈ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇ ॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This rain pours down on all; it rains down in accordance with God's Loving Will.

ਸੇ ਬਿਰਖਾ ਹਰੀਆਵਲੇ ; ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those trees become green and lush, which remain immersed in the Guru's Word.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ; ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕਾ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (1282-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by His Grace, there is peace; the pain of these creatures is gone. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1282-14)

Third Mahl:

ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਚਮਕਿਆ ; ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (ਚਮੱਕਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1282-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The night is wet with dew; lightning flashes, and the rain pours down in torrents.

ਜਿਤੁ ਵੁਠੈ ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਊਪਜੈ ; ਜਾਂ ਸਹੁ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ (1282-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Food and wealth are produced in abundance when it rains, if it is the Will of God.

ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ; ਜੀਆਂ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਇ ॥ (1282-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Consuming it, the minds of His creatures are satisfied, and they adopt the lifestyle of the way.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਕਰਤੇ ਕਾ ਖੇਲੁ ਹੈ ; ਕਦੇ ਆਵੈ ਕਦੇ ਜਾਇ ॥ (1282-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This wealth is the play of the Creator Lord. Sometimes it comes, and sometimes it goes.

ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ (1282-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Naam is the wealth of the spiritually wise. It is permeating and pervading forever.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ;
ਤਾਂ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (1282-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are blessed with His Glance of Grace receive this wealth. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1282-17)

Pauree:

ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ; ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1282-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself does, and causes all to be done. Unto whom can I complain?

ਆਪੇ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ; ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਾਰ ॥ (1282-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself calls the mortal beings to account; He Himself causes them to act.

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (1282-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Whatever pleases Him happens. Only a fool issues commands.

ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ; ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself saves and redeems; He Himself is the Forgiver.

ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪਿ ; ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He Himself sees, and He Himself hears; He gives His Support to all.

ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਵਰਤਦਾ ; ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1282-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone is pervading and permeating all; He considers each and every one.

ਅੰਗ ੧੨੮੩

ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੀਐ ; ਲਗੈ ਸਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1283-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The Gurmukh reflects on the self, lovingly attached to the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ; ਆਪੇ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੧੦॥ (1283-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, whom can we ask? He Himself is the Great Giver. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1283-2)
Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ; ਮਤ ਕੋ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ (1283-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
This world is a rainbird; let no one be deluded by doubt.

ਇਹੁ ਬਾਬੀਂਹਾ ਪਸੂ ਹੈ ; ਇਸ ਨੋ ਬੂਝਣੁ ਨਾਹਿ ॥ (1283-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
This rainbird is an animal; it has no understanding at all.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1283-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The Name of Almighty is Ambrosial Nectar; drinking it in, thirst is quenched.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ ਪੀਆ ;
ਤਿਨ੍ ਬਹੁੜਿ ਨ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥੧॥ (1283-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Guru Nanak says, those Gurmukhs who drink it in shall never again be afflicted by thirst. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1283-4)
Third Mahl:

ਮਲਾਰੁ ਸੀਤਲ ਰਾਗੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਧਿਆਇਐ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ (1283-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Malaar is a calming and soothing raga; meditating on Almighty brings peace and tranquility.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ; ਤਾਂ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ (1283-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
When the Dear Lord grants His Grace, then the rain falls on all the people of the world.

ਵੁਠੈ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਹੋਇ ; ਧਰਣੀ ਨੋ ਸੀਗਾਰੁ ਹੋਇ ॥ (1283-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

From this rain, all creatures find the ways and means to live, and the earth is embellished.

ਨਾਨਕ , ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਜਲੁ ਹੈ ; ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (1283-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, this world is all water; everything came from water.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ; ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥੨॥ (1283-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, a rare few realize Almighty; such humble beings are liberated forever. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1283-7)

Pauree:

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ; ਇਕੋ ਤੂ ਧਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O True and Independent Lord God, You alone are my Lord and Master.

ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ; ਦੂਜੇ ਕਿਸੁ ਗਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You Yourself are everything; who else is of any account?

ਮਾਣਸ ਕੂੜਾ ਗਰਬੁ ; ਸਚੀ ਤੁਧੁ ਮਣੀ ॥ (1283-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

False is the pride of man. True is Your glorious greatness.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਰਚਾਇ ; ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ॥ (1283-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Coming and going in reincarnation, the beings and species of the world came into being.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ; ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਗਣੀ ॥ (1283-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

But if the mortal serves his True Guru, his coming into the world is judged to be worthwhile.

ਜੇ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ; ਤ ਕੇਹੀ ਗਣਤ ਗਣੀ ॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

And if he eradicates eogtism from within himself, then how can he be judged?

ਮਨਮੁਖ ਮੋਹਿ ਗੁਬਾਰਿ ; ਜਿਉ ਭੁਲਾ ਮੰਝਿ ਵਣੀ ॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is lost in the darkness of emotional attachment, like the man lost in the wilderness.

ਕਟੇ ਪਾਪ ਅਸੰਖ ; ਨਾਵੈ ਇਕ ਕਣੀ ॥੧੧॥ (1283-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Countless sins are erased, by even a tiny particle of Almighty's Name. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1283-10)

Salok, Third Mahl:

**ਬਾਬੀਹਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ;
ਮਹਲੁ ਦੇਖਿ ਅਰਦਾਸਿ ਪਾਇ ॥** (1283-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, you do not know the Mansion of your Lord and Master's Presence. Offer your prayers to see this Mansion.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲਹਿ ; ਬੋਲਿਆ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ ॥ (1283-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You speak as you please, but your speech is not accepted.

ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ; ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲ ਪਾਇ ॥ (1283-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Your Lord and Master is the Great Giver; whatever you desire, you shall receive from Him.

ਬਾਬੀਹਾ ਕਿਆ ਬਪੁੜਾ ; ਜਗਤੈ ਕੀ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥੧॥ (1283-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Not only the thirst of the poor rainbird, but the thirst of the whole world is quenched. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1283-12)

Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਬੋਲਿਆ ; ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1283-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The night is wet with dew; the rainbird sings the True Name with intuitive ease.

ਇਹੁ ਜਲੁ ਮੇਰਾ ਜੀਉ ਹੈ ; ਜਲ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1283-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

This water is my very soul; without water, I cannot survive.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ; ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ (1283-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, this water is obtained, and egotism is eradicated from within.

ਨਾਨਕ , ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1283-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, I cannot live without Him, even for a moment; the True Guru has led me to meet Him. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1283-14)

Pauree:

ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ; ਮੈ , ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ (1283-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

There are countless worlds and nether regions; I cannot calculate their number.

ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ; ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥ (1283-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You are the Creator, Almighty of the Universe; You create it, and You destroy it.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ; ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ (1283-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The 8.4 million species of beings issued forth from You.

ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ; ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some are called kings, emperors and nobles.

ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ , ਸੰਚਿ ਧਨੁ ; ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some claim to be bankers and accumulate wealth, but in duality they lose their honor.

ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ; ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ (1283-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some are givers, and some are beggars; God is above the heads of all.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ; ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ (1283-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Name, they are vulgar, dreadful and wretched.

ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ; ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥ (1283-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Falsehood shall not last, Guru Nanak says; whatever the True Lord does, comes to pass. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1283-18)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ (ਅਉਗਣ-ਵੰਤੀ ਬੋਲੋ) (1283-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, the virtuous soul-bride attains the Mansion of her Lord's Presence; the unworthy, unvirtuous one is far away.

ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ (1283-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Deep within your inner being, Almighty abides. The Gurmukh beholds Him ever-present.

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ; ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ (1283-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When Almighty bestows His Glance of Grace, the mortal no longer weeps and wails.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ ॥੧॥ (1283-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are imbued with the Naam intuitively merge with Almighty; they practice the Word of the Guru's Shabad. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੮੪

ਮਃ ੩ ॥ (1284-1)

Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥ (1284-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The rainbird prays: Dear Almighty, grant Your Grace, and bless me with the gift of the life of the soul.

ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ; ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1284-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the water, my thirst is not quenched, and my breath of life is ended and gone.

ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ; ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ (1284-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You are the Giver of peace, O Infinite Lord God; You are the Giver of the treasure of virtue.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ;
ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥ (1284-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh is forgiven; in the end, Almighty God shall be your only friend. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1284-3)

Pauree:

ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1284-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He created the world; He considers the merits and demerits of the mortals.

ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1284-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who are entangled in the three gunas - the three dispositions - do not love the Naam, the Name of Almighty.

ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ; ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ (1284-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Forsaking virtue, they practice evil; they shall be miserable in the Court of Almighty.

ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ; ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1284-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They lose their life in the gamble; why did they even come into the world?

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ;
ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ (ਅਹਿ-ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ) (1284-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

But those who conquer and subdue their minds, through the True Word of the Shabad - night and day, they love the Naam.

ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ;
ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1284-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those people enshrine the True, Invisible and Infinite Lord in their hearts.

ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ; ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥ (1284-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You, Dear Almighty, are the Giver, the Treasure of virtue; I am unvirtuous and unworthy.

ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ , ਸੋ ਪਾਇਸੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥ (1284–7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He alone finds You, whom You bless and forgive, and inspire to contemplate the Word of the Guru's Shabad. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੫ ॥ (1284–7)

Salok, Fifth Mahl:

ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ; ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ (1284–7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The faithless cynics forget the Name of Almighty; the night of their lives does not pass in peace.

ਰਾਤੀ ਦਿਨਸ ਸੁਹੇਲੀਆ ; ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਂਉ ॥੧॥ (1284–8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Their days and nights become comfortable, Guru Nanak says, singing the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਮਃ ੫ ॥ (1284–8)

Fifth Mahl:

ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ; ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ (1284–8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All sorts of jewels and gems, diamonds and rubies, shine forth from their foreheads.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ; ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥ (1284–9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, those who are pleasing to God, look beautiful in the Court of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1284–9)

Pauree:

ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥ (1284–9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Serving the True Guru, I dwell on the True Lord.

ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ; ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ (1284–10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The work you have done for the True Guru shall be very useful in the end.

ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ; ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥ (1284–10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The Messenger of Death cannot even touch that person who is protected by the True Lord.

ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ; ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Lighting the lamp of the Guru's Teachings, my awareness has been awakened.

ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ; ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukhs are false; without the Name, they wander around like demons.

ਪਸੂ , ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ; ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ (1284-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

They are nothing more than beasts, wrapped up in human skin; they are black-hearted within.

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ (1284-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

The True Lord is pervading all; through the True Word of the Shabad, He is seen.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥ (1284-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, the Naam is the greatest treasure. The Perfect Guru has revealed it to me. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1284-13)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1284-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The rainbird realizes the Hukam of Almighty's Command with intuitive ease through the Guru.

ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1284-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The clouds mercifully burst forth, and the rain pours down in torrents.

ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ; ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1284-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The cries and wailings of the rainbird have ceased, and peace has come to abide in its mind.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ;
ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾਂ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1284-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise that Lord, who reaches out and gives sustenance to all beings and creatures. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1284-15)

Third Mahl:

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ , ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ;
ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ (1284-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, you do not know what thirst is within you, or what you can drink to quench it.

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ (1284-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

You wander in the love of duality, and you do not obtain the Ambrosial Water.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ (1284-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

When God casts His Glance of Grace, then the mortal automatically meets the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ (1284-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Ambrosial Water is obtained from the True Guru, and then the mortal remains merged in Almighty with intuitive ease. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1284-18)

Pauree:

ਇਕਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ; ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ (ਸੱਦੁ ਬੋਲੋ) (1284-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some go and sit in the forest realms, and do not answer any calls.

ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ; ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਂਵਹੀ ॥ (1284-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some, in the dead of winter, break the ice and immerse themselves in freezing water.

ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ; ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ (1284-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some rub ashes on their bodies, and never wash off their dirt.

ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ; ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ (1284-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some look hideous, with their uncut hair matted and dishevelled. They bring dishonor to their family and ancestry.

ਅੰਗ ੧੨੮੫

ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ; ਨੀਂਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ (1285-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some wander naked day and night and never sleep.

ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ; ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥ (1285-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some burn their limbs in fire, damaging and ruining themselves.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ; ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ (1285-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Name, the body is reduced to ashes; what good is it to speak and cry then?

ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ; ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥ (1285-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru, are embellished and exalted in the Court of their Lord and Master. ||15||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1285-3)

Salok, Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ; ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1285-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The rainbird chirps in the ambrosial hours of the morning before the dawn; its prayers are heard in the Court of Almighty.

ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾਨੁ ਹੋਆ ; ਵਰਸਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1285-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The order is issued to the clouds, to let the rains of mercy shower down.

ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ; ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1285-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who enshrine the True Lord within their hearts.

**ਨਾਨਕ , ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥** (1285-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Name, all are rejuvenated, contemplating the Word of the Guru's Shabad. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1285-5)

Third Mahl:

ਬਾਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1285-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

O rainbird, this is not the way to quench your thirst, even though you may cry out a hundred times.

ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1285-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

By God's Grace, the True Guru is found; by His Grace, love wells up.

ਨਾਨਕ , ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ ॥੨॥ (1285-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when Almighty and Master abides in the mind, corruption and evil leave from within. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1285-7)

Pauree:

ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜ ਪਾਇ ; ਧੁਰਹੁ ਖੁਆਇਆ ॥ (1285-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Some are Jains, wasting their time in the wilderness; by their pre-ordained destiny, they are ruined.

ਤਿਨ੍ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ; ਨ ਤੀਰਥਿ ਨ੍ਾਇਆ ॥ (1285-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of Almighty, is not on their lips; they do not bathe at sacred shrines of pilgrimage.

ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੋਹਾਇਨ ; ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They pull out their hair with their hands, instead of shaving.

ਕੁਚਿਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ; ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They remain unclean day and night; they do not love the Word of the Shabad.

ਤਿਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1285-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

They have no status, no honor, and no good karma. They waste away their lives in vain.

ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ; ਜੂਠਾ ਖਾਇਆ ॥ (1285-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Their minds are false and impure; that which they eat is impure and defiled.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਆਚਾਰੁ , ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1285-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, no one achieves a lifestyle of good conduct.

ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੬॥ (1285-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukh is absorbed in the True Lord God, the Universal Creator. ||16||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1285-10)

Salok, Third Mahl:

ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1285-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In the month of Saawan, the bride is happy, contemplating the Word of the Guru's Shabad.

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣੀ ; ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ ॥੧॥ (1285-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she is a happy soul-bride forever; her love for the Guru is unlimited. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1285-11)

Third Mahl:

ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ; ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1285-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In Saawan, she who has no virtue is burned, in attachment and love of duality.

**ਨਾਨਕ , ਪਿਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ;
ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥** (1285-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, she does not appreciate the value of her Husband Lord; all her decorations are worthless. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1285-12)

Pauree:

ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ ॥ (ਪਤੀਜ-ਈ ਬੋਲੋ) (1285-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The True, Unseen, Mysterious Lord is not won over by stubbornness.

ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ;
ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ ॥ (ਭੀਜ-ਈ ਬੋਲੋ) (1285-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Some sing according to traditional ragas, but Almighty is not pleased by these ragas.

ਇਕਿ ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ;
ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ ॥ (ਕੀਜ-ਈ ਬੋਲੋ) (1285-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Some dance and dance and keep the beat, but they do not worship Him with devotion.

ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ;
ਤਿਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ ॥ (ਕੀਜ-ਈ ਬੋਲੋ) (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Some refuse to eat; what can be done with these fools?

ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ; ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ ॥ (ਧੀਜ-ਈ ਬੋਲੋ) (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Thirst and desire have greatly increased; nothing brings satisfaction.

ਕਰਮ ਵਧਹਿ ਕੈ ਲੋਅ ; ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ ॥ (ਮਰੀਜ-ਈ ਬੋਲੋ) (1285-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
Some are tied down by rituals; they hassle themselves to death.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ ॥ (ਪੀਜ-ਈ ਬੋਲੋ) (1285-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
In this world, profit comes by drinking in the Ambrosial Nectar of the Naam.

ਹਰਿ ਭਗਤੀ , ਅਸਨੇਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ ॥੧੭॥ (ਘੀਜ-ਈ ਬੋਲੋ) (1285-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)
The Gurmukhs gather in loving devotional worship of Almighty. ||17||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੩ ॥ (1285-16)
Salok, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ;
ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (1285-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Those Gurmukhs who sing in the Raga of Malaar - their minds and bodies become cool and calm.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ (1285-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, they realize the One, the One True Lord.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ , ਸਚੁ ਮਨਿ ; ਸਚੇ , ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ (1285-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Their minds and bodies are true; they obey the True Lord, and they are known as true.

ਅੰਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ; ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1285-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

True devotional worship is deep within them; they are automatically blessed with honor.

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1285-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, there is utter darkness; the self-willed manmukh cannot find the way.

ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1285-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, very blessed are those Gurmukhs, unto whom Almighty is revealed. ||1||

ਮਃ ੩ ॥ (1285-19)

Third Mahl:

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ; ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ (1285-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The clouds rain down mercifully, and joy wells up in the minds of the people.

ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ;
ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਂਉ ॥ (1285-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

I am forever a sacrifice to the One, by whose Command the clouds burst forth with rain.

ਅੰਗ ੧੨੮੬

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ; ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ (1286-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs dwell on the Word of the Shabad. They sing the Glorious Praises of the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੨॥ (1286-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those humble beings who are imbued with the Naam are pure and immaculate. They are intuitively merged in the True Lord. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1286-2)

Pauree:

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (1286-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Serving the Perfect True Guru, I have found the Perfect Lord.

ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ; ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ , ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ (1286-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Meditating on the Perfect Lord, by perfect karma, I have enshrined the Shabad within my mind.

ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ; ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1286-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Through perfect spiritual wisdom and meditation, my filth has been washed away.

ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ ; ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ ॥ (ਨ੍ਹਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1286-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Almighty is my sacred shrine of pilgrimage and pool of purification; I wash my mind in Him.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ; ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

One who dies in the Shabad and conquers his mind - blessed is the mother who gave birth to him.

ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ; ਸਚਾ ਆਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

He is true in the Court of Almighty, and his coming into this world is judged to be true.

ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ; ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ ॥ (1286-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

No one can challenge that person, with whom our Lord and Master is pleased.

ਨਾਨਕ , ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ; ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥੧੮॥ (1286-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praising the True Lord, his pre-ordained destiny is activated. ||18||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1286-5)

Salok, Third Mahl:

ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ; ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ ॥ (ਨਿ–ਲੱਜ ਬੋਲੋ) (1286-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who give out ceremonial hats of recognition are fools; those who receive them have no shame.

ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ; ਤਿਕਲਿ ਬੰਨ੍ਹੈ ਛਜ ॥ (1286-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The mouse cannot enter its hole with a basket tied around its waist.

ਦੇਨ੍ਹਿ ਦੁਆਈ , ਸੇ ਮਰਹਿ ; ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ , ਸਿ ਜਾਹਿ ॥ (1286-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who give out blessings shall die, and those that they bless shall also depart.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ; ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ ॥ (1286-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, no one knows Almighty's Command, by which all must depart.

ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ; ਸਾਵਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ (1286-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The spring harvest is the Name of the One Lord; the harvest of autumn is the True Name.

ਮੈ , ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ; ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

I receive a letter of pardon from my Lord and Master, when I reach His Court.

ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ; ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There are so many courts of the world, and so many who come and go there.

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ; ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ (1286-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There are so many beggars begging; so many beg and beg until death. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1286-9)

First Mahl:

ਸਉ ਮਣੁ , ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ; ਪੰਜਿ ਸੈ , ਦਾਣਾ ਖਾਇ ॥ (1286-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The elephant eats a hundred pounds of ghee and molasses, and five hundred pounds of corn.

ਡਕੈ ਫੂਕੈ , ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ; ਸਾਹਿ ਗਇਐ , ਪਛੁਤਾਇ ॥ (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He belches and grunts and scatters dust, and when the breath leaves his body, he regrets it.

ਅੰਧੀ ; ਫੂਕਿ ਮੁਈ , ਦੇਵਾਨੀ ॥ (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The blind and arrogant die insane.

ਖਸਮਿ ; ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ ॥ (ਮਿੱਟੀ ਬੋਲੋ) (1286-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Submitting to Almighty, one become pleasing to Him.

ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ ; ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥ (1286-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The sparrow eats only half a grain, then it flies through the sky and chirps.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ; ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ (1286-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The good sparrow is pleasing to her Lord and Master, if she chirps the Name of Almighty.

ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ , ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ; ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ , ਖਾਇ ॥ (1286-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The powerful tiger kills hundreds of deer, and all sorts of other animals eat what it leaves.

ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ; ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ ॥ (1286-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It becomes very strong, and cannot be contained in its den, but when it must go, it regrets.

ਅੰਧਾ ; ਕਿਸਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

So who is impressed by the roar of the blind beast?

ਖਸਮੈ ; ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵੈ ॥ (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He is not pleasing at all to his Lord and Master.

ਅਕ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ , ਅਕਤਿਡਾ ; (ਅੱਕ ਬੋਲੋ, ਅੱਕ-ਤਿੱਡਾ)
ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿ ਖਾਇ ॥ (ਅੱਕ ਬੋਲੋ) (1286-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The insect loves the milkweed plant; perched on its branch, it eats it.

ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹੋ ਚੰਗਾ ; ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾਇ ॥ (1286-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It becomes good and pleasing to its Lord and Master, if it chirps the Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾੜੇ ; ਸੁਖਿ ਕੀਤੈ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1286-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the world lasts for only a few days; indulging in pleasures, pain is produced.

ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ; ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ) (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

There are many who boast and brag, but none of them can remain detached from the world.

ਮਖੀ ; ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The fly dies for the sake of sweets.

ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ (1286-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, death does not even approach those whom You protect. You carry them across the terrifying world-ocean. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1286-16)

Pauree:

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ; ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1286-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are Inaccessible and Unfathomable, O Invisible and Infinite True Lord Master.

ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ; ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ (1286-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are the Giver, all are beggars of You. You alone are the Great Giver.

ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1286-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who serve You find peace, reflecting on the Guru's Teachings.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੁਧੁ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ; ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some, according to Your Will, are in love with Maya.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ; ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Word of the Guru's Shabad, praise Almighty with love and affection within.

ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1286-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without love, there is no devotion. Without the True Guru, love is not enshrined.

ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਦੇ ; ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (1286-19, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

You are Almighty God; everyone serves You. This is the prayer of Your humble minstrel.

ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ; ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥੧੯॥ (1286-19, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Please bless me with the gift of contentment, that I may receive the True Name as my Support. ||19||

ਅੰਗ ੧੨੮੭

ਸਲੋਕ , ਮ: ੧ ॥ (1287-1)

Salok, First Mahl:

ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ; ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ (1287-1, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Through the night the time ticks away; through the day the time ticks away.

ਛਿਜੈ ਕਾਇਆ ; ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1287-1, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

The body wears away and turns to straw.

ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ; ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

All are involved and entangled in worldly entanglements.

ਭੁਲਿਆ , ਚੁਕਿ ਗਇਆ ; ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

The mortal has mistakenly renounced the way of service.

ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ; ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ (1287-2, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

The blind fool is caught in conflict, bothered and bewildered.

ਪਿਛੈ ਰੋਵਹਿ ; ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Those who weep after someone has died - can they bring him back to life?

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ; ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮ: 1)

Without realization, nothing can be understood.

ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ ; ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ (1287-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The weepers who weep for the dead shall themselves die as well.

ਨਾਨਕ ; ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, this is the Will of our Lord and Master.

ਸੇਈ ਮੁਏ ; ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who do not remember Almighty, are dead. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1287-4)

First Mahl:

ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ; ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ (1287-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Love dies, and affection dies; hatred and strife die.

ਵੰਨੁ ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ; ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ (1287-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The color fades, and beauty vanishes; the body suffers and collapses.

ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗਇਆ ; ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ , ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ (1287-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Where did he come from? Where is he going? Did he exist or not?

ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ; ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥ (1287-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh made empty boasts, indulging in parties and pleasures.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥ (1287-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the True Name, his honor is torn away, from head to foot. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1287-7)

Pauree:

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ (1287-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Ambrosial Naam, the Name of Almighty, is forever the Giver of peace. It shall be your Help and Support in the end.

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨਾ ; ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ (1287-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the Guru, the world is insane. It does not appreciate the worth of the Name.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ; ਜਿਨ੍ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1287-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who serve the True Guru are accepted and approved. Their light merges into the Light.

ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ; ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ (1287-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

That servant who enshrines Almighty's Will within his mind, becomes just like his Lord and Master.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ (1287-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Tell me, who has ever found peace by following his own will? The blind act in blindness.

ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾਹੀ ; ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ (1287-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

No one is ever satisfied and fulfilled by evil and corruption. The hunger of the fool is not satisfied.

ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ; ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ (1287-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Attached to duality, all are ruined; without the True Guru, there is no understanding.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੨੦॥ (1287-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who serve the True Guru find peace; they are blessed with Grace by the Will of Almighty. ||20||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1287-11)

Salok, First Mahl:

ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ; ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ (1287-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Modesty and righteousness both, Guru Nanak says, are qualities of those who are blessed with true wealth.

ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ; ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥ (1287-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Do not refer to that wealth as your friend, which leads you to get your head beaten.

ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧਨੁ ਵਸੈ ; ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰ ॥ (1287-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who possess only this worldly wealth are known as paupers.

ਜਿਨ੍ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ; ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ (1287-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But those, within whose hearts You dwell, Dear Almighty - those people are oceans of virtue. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1287-13)

First Mahl:

ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ; ਜਾਇ , ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ (1287-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Worldly possessions are obtained by pain and suffering; when they are gone, they leave pain and suffering.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥ (1287-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the True Name, hunger is never satisfied.

ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Beauty does not satisfy hunger; when the man sees beauty, he hungers even more.

ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ; ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

As many as are the pleasures of the body, so many are the pains which afflict it. ||2||

ਮਃ ੧ ॥ (1287-14)

First Mahl:

ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ ਮਨੁ ਮਨਿ ; ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ (1287-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Acting blindly, the mind becomes blind. The blind mind makes the body blind.

ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ; ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥਰ ਬੰਧੁ ॥ (1287-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Why make a dam with mud and plaster? Even a dam made of stones gives way.

ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ; ਨਾ ਤੁਲਹਾ , ਨਾ ਹਾਥ ॥ (1287-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The dam has burst. There is no boat. There is no raft. The water's depth is unfathomable.

ਨਾਨਕ , ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ; ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥ (1287-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, without the True Name, many multitudes have drowned. ||3||

ਮਃ ੧ ॥ (1287-16)

First Mahl:

ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ , ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ; ਲਖ ਸਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ (1287-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Thousands of pounds of gold, and thousands of pounds of silver; the king over the heads of thousands of kings.

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ; ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ (1287-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Thousands of armies, thousands of marching bands and spearmen; the emperor of thousands of horsemen.

ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ; ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥ (1287-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The unfathomable ocean of fire and water must be crossed.

ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ; ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ (1287-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The other shore cannot be seen; only the roar of pitiful cries can be heard.

ਨਾਨਕ , ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ; ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੪॥ (1287-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, there, it shall be known, whether anyone is a king or an emperor. ||4||

ਪਉੜੀ ॥ (1287-19)

Pauree:

ਇਕਨ੍ਹਾ ਗਲੀਂ ਜੰਜੀਰ ; ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥ (1287-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some have chains around their necks, in bondage to Almighty.

ਬਧੇ ਛੁਟਹਿ ਸਚਿ ; ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ (1287-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They are released from bondage, realizing the True Lord as True.

ਅੰਗ ੧੨੮੮

ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ; ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

One whose pre-ordained destiny is activated, comes to know the True Lord.

ਹੁਕਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ; ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

By God's Command, it is ordained. When the mortal goes, he knows.

ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ; ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ॥ (1288-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Realize the Word of the Shabad, and cross over the terrifying world-ocean.

ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ; ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Thieves, adulterers and gamblers are pressed like seeds in the mill.

ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ ; ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਹ ਵਾਣੀਐ ॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Slanderers and gossipers are hand-cuffed.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ; ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੧॥ (1288-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Gurmukh is absorbed in the True Lord, and is famous in the Court of Almighty. ||21||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੨ ॥ (1288-3)

Salok, Second Mahl:

Prologue: Guru Angad Dev Ji describes the characters of the present age in the following Shabad.

ਨਾਉ ਫਕੀਰੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਮੂਰਖ ਪੰਡਿਤੁ ਨਾਉ ॥ (1288-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The beggar is known as an emperor, and the fool is known as a religious scholar.

ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ; ਏਵੈ , ਕਰੇ ਗੁਆਉ ॥ (1288-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The blind man is known as a seer; this is how people talk.

ਇਲਤਿ ਕਾ ਨਾਉ ਚਉਧਰੀ ; ਕੂੜੀ ਪੂਰੇ ਥਾਉ ॥ (1288-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The trouble-maker is called a leader, and the liar is seated with honor.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ; ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਨਿਆਉ ॥੧॥ (1288-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, the Gurmukhs know that this is justice in the Dark Age of Kali Yuga. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1288-5)

First Mahl:

ਹਰਣਾਂ ਬਾਜਾਂ ਤੈ ਸਿਕਦਾਰਾਂ ; ਏਨ੍ਾ ਪੜ੍ਿਆ ਨਾਉ ॥ (1288-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Deer, falcons and government officials are known to be trained and clever.

ਫਾਂਧੀ ਲਗੀ ਜਾਤਿ ਫਹਾਇਨਿ ; ਅਗੈ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (1288-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the trap is set, they trap their own kind; hereafter they will find no place of rest.

ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ; ਜਿਨ੍ੀ ਕਮਾਣਾ ਨਾਉ ॥ (1288-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He alone is learned and wise, and he alone is a scholar, who practices the Name.

ਪਹਿਲੋਦੇ , ਜੜ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮੈ ; ਤਾ ਉਪਰਿ ਹੋਵੈ ਛਾਂਉ ॥ (1288-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

First, the tree puts down its roots, and then it spreads out its shade above.

ਰਾਜੇ ਸੀਹ ; ਮੁਕਦਮ ਕੁਤੇ ॥ (ਮੁਕੱਦਮ ਬੋਲੋ) (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The kings are tigers, and their officials are dogs;

ਜਾਇ ਜਗਾਇਨ੍ਿ ; ਬੈਠੇ ਸੁਤੇ ॥ (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

they go out and awaken the sleeping people to harass them.

ਚਾਕਰ ਨਹਦਾ ; ਪਾਇਨ੍ਿ ਘਾਉ ॥ (1288-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The public servants inflict wounds with their nails.

ਰਤੁ ਪਿਤੁ ; ਕੁਤਿਹੋ ਚਟਿ ਜਾਹੁ ॥ (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The dogs lick up the blood that is spilled.

ਜਿਥੈ ; ਜੀਆਂ ਹੋਸੀ ਸਾਰ ॥ (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But there, in the Court of Almighty, all beings will be judged.

ਨਕੀ ਵਢੀ ; ਲਾਇਤਬਾਰ ॥੨॥ (ਲਾਇਤ-ਬਾਰ ਬੋਲੋ) (1288-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who have violated the people's trust will be disgraced; their noses will be cut off. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1288-8)

Pauree:

ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਮੇਦਨੀ ; ਆਪੇ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He Himself creates the world, and He himself takes care of it.

ਭੈ ਬਿਨੁ ਭਰਮੁ ਨ ਕਟੀਐ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without the Fear of God, doubt is not dispelled, and love for the Name is not embraced.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਭਉ ਊਪਜੈ ; ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ (1288-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the True Guru, the Fear of God wells up, and the Door of Salvation is found.

ਭੈ ਤੇ , ਸਹਜੁ ਪਾਈਐ ; ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ (1288-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Fear of God, intuitive ease is obtained, and one's light merges into the Light of the Infinite.

ਭੈ ਤੇ , ਭੈਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ; (ਭੈ-ਜਲੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1288-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Fear of God, the terrifying world-ocean is crossed over, reflecting on the Guru's Teachings.

ਭੈ ਤੇ , ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ; ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1288-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Through the Fear of God, the Fearless Lord is found; He has no end or limitation.

ਮਨਮੁਖ , ਭੈ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ;
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1288-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs do not appreciate the value of the Fear of God. Burning in desire, they weep and wail.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਉਰਿ ਧਾਰ ॥੨੨॥ (1288-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, through the Name, peace is obtained, by enshrining the Guru's Teachings within the heart. ||22||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1288-12)

Salok, First Mahl:

ਰੂਪੈ ਕਾਮੈ ਦੋਸਤੀ ; ਭੁਖੈ ਸਾਦੈ ਗੰਢੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Beauty and sexual desire are friends; hunger and tasty food are tied together.

ਲਬੈ ਮਾਲੈ , ਘੁਲਿ ਮਿਲਿ ਮਿਚਲਿ ; ਊਂਘੈ ਸਉੜਿ , ਪਲੰਘੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Greed is bound up in its search for wealth, and sleep will use even a tiny space as a bed.

ਭੰਉਕੈ ਕੋਪੁ , ਖੁਆਰੁ ਹੋਇ ; ਫਕੜੁ , ਪਿਟੇ ਅੰਧੁ ॥ (1288-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Anger barks and brings ruin on itself, blindly pursuing useless conflicts.

ਚੁਪੈ ਚੰਗਾ ਨਾਨਕਾ ; ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧੁ ॥੧॥ (1288-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It is good to be silent, Guru Nanak says; without the Name, one's mouth spews forth only filth. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1288-14)

First Mahl:

ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਰੂਪੁ ਜਾਤਿ ਜੋਬਨੁ ; ਪੰਜੇ ਠਗ ॥ (1288-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Royal power, wealth, beauty, social status and youth are the five thieves.

ਏਨੀ ਠਗੀਂ , ਜਗੁ ਠਗਿਆ ; ਕਿਨੈ ਨ ਰਖੀ ਲਜ ॥ (1288-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

These thieves have plundered the world; no one's honor has been spared.

ਏਨਾ ਠਗਨ੍ਹਿ , ਠਗ ਸੇ ; ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥ (1288-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But these thieves themselves are robbed, by those who fall at the Guru's Feet.

ਨਾਨਕ , ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ; ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ॥੨॥ (1288-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the multitudes who do not have good karma are plundered. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1288-16)
Pauree:

ਪੜਿਆ ਲੇਖੇਦਾਰੁ ; ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ॥ (1288-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
The learned and educated are called to account for their actions.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰੁ ; ਅਉਖਾ ਤੰਗੀਐ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Without the Name, they are judged false; they become miserable and suffer hardship.

ਅਉਘਟ ਰੁਧੇ ਰਾਹ ; ਗਲੀਆਂ ਰੋਕੀਆਂ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Their path becomes treacherous and difficult, and their way is blocked.

ਸਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ; ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆਂ ॥ (1288-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Through the Shabad, the Word of the True and Independent Lord God, one becomes content.

ਗਹਿਰ ਗਭੀਰ ਅਥਾਹੁ ; ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ॥ (1288-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Almighty is deep and profound and unfathomable; His depth cannot be measured.

ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹੁ ; ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਛੁਟਸੀ ॥ (1288-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Without the Guru, the mortals are beaten and punched in the face and the mouth, and no one is released.

ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹੁ ; ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ (1288-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Chanting the Naam, the Name of Almighty, one returns to his true home with honor.

ਹੁਕਮੀ ਸਾਹ ਗਿਰਾਹ ; ਦੇਂਦਾ ਜਾਣੀਐ ॥੨੩॥ (1288-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Know that Almighty, by His Command (Hukam), gives sustenance and the breath of life. ||23||

ਅੰਗ ੧੨੮੯

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1289-1)

Salok, First Mahl:

ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ;
ਤਿਨ , ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿਆ ਪੀੜ ॥ (1289-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Living beings are formed of air, water and fire. They are subject to pleasure and pain.

ਧਰਤੀ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ; ਇਕਿ ਦਰਿ ਰਹਨਿ ਵਜੀਰ ॥ (1289-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In this world, in the nether regions of the underworld, and in the Akaashic ethers of the heavens, some remain ministers in the Court of Almighty.

ਇਕਨਾ ਵਡੀ ਆਰਜਾ ; ਇਕਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਜਹੀਰ ॥ (1289-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some live long lives, while others suffer and die.

ਇਕਿ ਦੇ ਖਾਹਿ , ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ;
ਇਕਿ , ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਫਕੀਰ ॥ (1289-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some give and consume, and still their wealth is not exhausted, while others remain poor forever.

ਹੁਕਮੀ ਸਾਜੇ , ਹੁਕਮੀ ਢਾਹੇ ; ਏਕ ਚਸੇ ਮਹਿ ਲਖ ॥ (1289-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In His Will He creates, and in His Will He destroys thousands in an instant.

ਸਭੁ ਕੋ ਨਥੈ ਨਥਿਆ ; ਬਖਸੇ ਤੋੜੇ ਨਥ ॥ (1289-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He has harnessed everyone with His harness; when He forgives, he breaks the harness.

ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ; ਲੇਖੇ ਬਾਝੁ ਅਲਖੁ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He has no color or features; He is invisible and beyond calculation.

ਕਿਉ ਕਥੀਐ , ਕਿਉ ਆਖੀਐ ; ਜਾਪੈ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥ (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

How can He be described? He is known as the Truest of the True.

ਕਰਣਾ ਕਥਨਾ ਕਾਰ ਸਭ ;
ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਅਕਥੁ ॥ (ਅਕੱਥੁ ਬੋਲੋ) (1289-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All the actions which are done and described, Guru Nanak says, are done by the Indescribable Lord Himself.

ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ; ਸੁਣੇਇ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1289-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Whoever hears the description of the indescribable,

ਰਿਧਿ ਬੁਧਿ ਸਿਧਿ ਗਿਆਨੁ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ (1289-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

is blessed with wealth, intelligence, perfection, spiritual wisdom and eternal peace. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1289-6)

First Mahl:

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ; ਤ ਨਉ ਕੁਲ ਬੰਧੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

One who bears the unbearable, controls the nine holes of the body.

ਪੂਜੈ ਪ੍ਰਾਣ ; ਹੋਵੈ ਥਿਰੁ ਕੰਧੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

One who worships and adores Almighty with his breath of life, gains stability in his body-wall.

ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ ; ਕਹਾਂ ਏਹੁ ਜਾਣੁ ॥ (1289-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Where has he come from, and where will he go?

ਜੀਵਤ ਮਰਤ ; ਰਹੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Remaining dead while yet alive, he is accepted and approved.

ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ; ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Whoever understands the Hukam of Almighty's Command, realizes the essence of reality.

ਇਹੁ ਪਰਸਾਦੁ ; ਗੁਰੂ ਤੇ ਜਾਣੈ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

This is known by Guru's Grace.

ਹੋਂਦਾ ਫੜੀਅਗੁ ; ਨਾਨਕ ਜਾਣੁ ॥ (1289-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, know this: egotism leads to bondage.

ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ; ਜੂਨੀ ਪਾਣੁ ॥੨॥ (1289-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Only those who have no ego and no self-conceit, are not consigned to reincarnation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1289-8)
Pauree:

ਪੜੀਐ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹ ; ਹੋਰਿ ਬੁਧੀ ਮਿਥਿਆ ॥ (1289-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Read the Praise of Almighty's Name; other intellectual pursuits are false.

ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਵਾਪਾਰ ; ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਿਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Without dealing in Truth, life is worthless.

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ; ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
No one has ever found Almighty's end or limitation.

ਸਭੁ ਜਗੁ ਗਰਬਿ ਗੁਬਾਰੁ ; ਤਿਨ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1289-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
All the world is enveloped by the darkness of egotistical pride. It does not like the Truth.

ਚਲੇ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ; ਤਾਵਣਿ ਤਤਿਆ ॥ (1289-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Those who depart from this world, forgetting the Naam, shall be roasted in the frying pan.

ਬਲਦੀ ਅੰਦਰਿ ਤੇਲੁ ; ਦੁਬਿਧਾ ਘਤਿਆ ॥ (1289-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
They pour the oil of duality within, and burn.

ਆਇਆ ਉਠੀ ਖੇਲੁ ; ਫਿਰੈ ਉਵਤਿਆ ॥ (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
They come into the world and wander around aimlessly; they depart when the play is finished.

ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਮੇਲੁ ; ਸਚੈ ਰਤਿਆ ॥੨੪॥ (ਰੱਤਿਆ ਬੋਲੋ) (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, imbued with Truth, the mortals merge in Truth. ||24||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1289-11)
Salok, First Mahl:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji uttered this Shabad in Kurukshetra.

ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮਿਆ ; ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (1289-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

First, the mortal is conceived in the flesh, and then he dwells in the flesh.

ਜੀਉ ਪਾਇ , ਮਾਸੁ ਮੁਹਿ ਮਿਲਿਆ ; ਹਡੁ ਚੰਮੁ , ਤਨੁ ਮਾਸੁ ॥ (1289-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When he comes alive, his mouth takes flesh; his bones, skin and body are flesh.

ਮਾਸਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਢਿਆ ; ਮੰਮਾ ਮਾਸੁ ਗਿਰਾਸੁ ॥ (1289-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He comes out of the womb of flesh, and takes a mouthful of flesh at the breast.

ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ , ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ; ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥ (1289-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

His mouth is flesh, his tongue is flesh; his breath is in the flesh.

ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀਆਹਿਆ ; ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥ (1289-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He grows up and is married, and brings his wife of flesh into his home.

ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ ; ਮਾਸਹੁ ਸਭੋ ਸਾਕੁ ॥ (1289-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Flesh is produced from flesh; all relatives are made of flesh.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ; ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ (1289-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

When the mortal meets the True Guru, and realizes the Hukam of Almighty's Command, then he comes to be reformed.

ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ; ਨਾਨਕ , ਬਚਨਿ ਬਿਣਾਸੁ ॥੧॥ (1289-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Releasing himself, the mortal does not find release; Guru Nanak says, through empty words, one is ruined. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1289-15)

First Mahl:

ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ;
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ (1289-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The fools argue about flesh and meat, but they know nothing about meditation and spiritual wisdom.

ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ , ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ;
ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ॥ (1289-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

What is called meat, and what is called green vegetables? What leads to sin?

ਗੈਂਡਾ ਮਾਰਿ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ; ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੇ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It was the habit of the gods to kill the rhinoceros, and make a feast of the burnt offering.

ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ , ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ ; ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who renounce meat, and hold their noses when sitting near it, devour men at night.

ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ;
ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥ (1289-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They practice hypocrisy, and make a show before other people, but they do not understand anything about meditation or spiritual wisdom.

ਨਾਨਕ , ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ; ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ (1289-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, what can be said to the blind people? They cannot answer, or even understand what is said.

ਅੰਧਾ ਸੋਇ , ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ; ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥ (1289-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They alone are blind, who act blindly. They have no eyes in their hearts.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ; ਮਛੀ ਮਾਸੁ , ਨ ਖਾਂਹੀ ॥ (1289-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They are produced from the blood of their mothers and fathers, but they do not eat fish or meat.

ਅੰਗ ੧੨੯੦

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ , ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ; ਓਥੈ , ਮੰਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ (1290-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But when men and women meet in the night, they come together in the flesh.

ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ , ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ; ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ (1290-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In the flesh we are conceived, and in the flesh we are born; we are vessels of flesh.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ; ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ (1290-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You know nothing of spiritual wisdom and meditation, even though you call yourself clever, O religious scholar.

ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆਮੀ ; ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ (1290-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O master, you believe that flesh on the outside is bad, but the flesh of those in your own home is good.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ; ਜੀਇ ਲਇਆ ਵਾਸੇਰਾ ॥ (1290-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

All beings and creatures are flesh; the soul has taken up its home in the flesh.

ਅਭਖੁ ਭਖਹਿ , ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ; ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ (1290-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They eat the uneatable; they reject and abandon what they could eat. They have a teacher who is blind.

ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ , ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ; ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

In the flesh we are conceived, and in the flesh we are born; we are vessels of flesh.

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ; ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You know nothing of spiritual wisdom and meditation, even though you call yourself clever, O religious scholar.

ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀਂ ; ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ ਕਮਾਣਾ ॥ (1290-4, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Meat is allowed in the Puraanas, meat is allowed in the Bible and the Koran. Throughout the four ages, meat has been used.

ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ; ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ (1290-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

It is featured in sacred feasts and marriage festivities; meat is used in them.

ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ; ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨੰ ॥ (1290-5, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Women, men, kings and emperors originate from meat.

ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂਦੇ ; ਤਾਂ ਉਨ੍ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥ (1290-6, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

If you see them going to hell, then do not accept charitable gifts from them.

ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ , ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ; ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿਙਾਣਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The giver goes to hell, while the receiver goes to heaven - look at this injustice.

ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ , ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ; ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You do not understand your own self, but you preach to other people. O Pandit, you are very wise indeed.

ਪਾਂਡੇ , ਤੂ ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ; ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ (1290-7, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

O Pandit, you do not know where meat originated.

ਤੋਇਅਹੁ , ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾਂ ; (ਤੋਇ-ਅਹੁ ਬੋਲੋ)
ਤੋਇਅਹੁ , ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਗੰਨਾ ॥ (ਤੋਇ-ਅਹੁ ਬੋਲੋ) (1290-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Corn, sugar cane and cotton are produced from water. The three worlds came from water.

ਤੋਆ ਆਖੈਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ; (ਆਖੈ-ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਤੋਐ ਬਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ (1290-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Water says, "I am good in many ways." But water takes many forms.

ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ , ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ; ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੨॥ (1290-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Forsaking these delicacies, one becomes a true Sannyaasee, a detached hermit. Nanak reflects and speaks. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1290-10)

Pauree:

ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ , ਇਕ ਜੀਭ ;
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ॥ (1290-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

What can I say with only one tongue? I cannot find your limits.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਸੇ , ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1290-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Those who contemplate the True Word of the Shabad are absorbed into You, Dear Almighty.

ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ;
ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1290-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Some wander around in saffron robes, but without the True Guru, no one finds Almighty.

ਦੇਸ ਦਿਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ; ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ (1290-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

They wander in foreign lands and countries until they grow weary, but You hide Yourself within them.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ; ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1290-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Word of the Guru's Shabad is a jewel, through which Almighty shines forth and reveals Himself.

ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ; ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1290-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Realizing one's own self, following the Guru's Teachings, the mortal is absorbed into Truth.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ; ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥ (1290-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Coming and going, the tricksters and magicians put on their magic show.

ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ;
ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥ (1290-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

But those whose minds are pleased by the True Lord, praise the True One, the Ever-stable Lord. ||25||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1290-14)

Salok, First Mahl:

ਨਾਨਕ , ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ; ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ , ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ (1290-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the tree of actions done in Maya yields ambrosial fruit and poisonous fruit.

ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ (1290-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Creator does all deeds; we eat the fruits as He ordains. ||1||

ਮਃ ੨ ॥ (1290-15)

Second Mahl:

ਨਾਨਕ ; ਦੁਨੀਆ ਕੀਆਂ ਵਡਿਆਈਆਂ ; ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥ (1290-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Guru Nanak says, burn worldly greatness and glory in the fire.

ਏਨੀ ਜਲੀਈਂ , ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; (ਜਲੀ-ਈਂ ਬੋਲੋ)
ਇਕ ਨ ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ (1290-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

These burnt offerings have caused mortals to forget the Naam, the Name of Almighty. Not even one of them will go along with you in the end. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1290-16)

Pauree:

ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ; ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

He judges each and every being; by His Command (Hukam), He leads us on.

ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ; ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Justice is in Your Hands, Dear Almighty; You are pleasing to my mind.

ਕਾਲੁ ਚਲਾਏ ਬੰਨਿ ; ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ (1290-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The mortal is bound and gagged by Death and lead away; no one can rescue him.

ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨ੍ਹਿ ; ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Old age, the tyrant, dances on the mortal's shoulders.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ; ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

So climb aboard the boat of the True Guru, and the True Lord will rescue you.

ਅਗਨਿ ਭਖੈ , ਭੜ ਹਾੜੁ ; ਅਨ ਦਿਨੁ ਭਖਸੀ ॥ (1290-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

The fire of desire burns like an oven, consuming mortals night and day.

ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ; ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ (1290-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Like trapped birds, the mortals peck at the corn; only through Almighty's Command will they find release.

ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ; ਕੂੜੁ ਨਿਖੁਟਸੀ ॥੨੬॥ (ਨਿਖੁਟ-ਸੀ ਬੋਲੋ) (1290-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 2)

Whatever the Creator does, comes to pass; falsehood shall fail in the end. ||26||

ਅੰਗ ੧੨੯੧

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1291-1)

Salok, First Mahl:

ਘਰ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ; ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1291-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The True Guru is the All-knowing Primal Being; He shows us our true home within the home of the self.

ਪੰਚ ਸਬਦ , ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ; ਤਹ ਬਾਜੈ , ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ (1291-1, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The Panch Shabad, the Five Primal Sounds, resonate and resound within; the insignia of the Shabad is revealed there, vibrating gloriously.

ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ; ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥ (1291-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Worlds and realms, nether regions, solar systems and galaxies are wondrously revealed.

ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜਿੰਤ੍ਰ ਤਹ ; ਸਾਚਿ ਤਖਤਿ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1291-2, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The strings and the harps vibrate and resound; the true throne of Almighty is there.

ਸੁਖਮਨ ਕੈ ਘਰਿ , ਰਾਗੁ ਸੁਨਿ ; ਸੁੰਨਿ ਮੰਡਲਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1291-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Listen to the music of the home of the heart - Sukhmani, peace of mind. Lovingly tune in to His state of celestial ecstasy.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਬੀਚਾਰੀਐ ; ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਇ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1291-3, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Contemplate the Unspoken Speech, and the desires of the mind are dissolved.

ਉਲਟਿ ਕਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ; ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1291-4, ਮਲਾਰ, ਮः 1)

The heart-lotus is turned upside-down, and is filled with Ambrosial Nectar. This mind does not go out; it does not get distracted.

ਅਜਪਾ ਜਾਪੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; (ਅ-ਜਪਾ ਬੋਲੋ)
ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1291-4, ਮਲਾਰ, ਮः 1)

It does not forget the Chant which is chanted without chanting; it is immersed in the Primal Lord God of the ages.

ਸਭਿ ਸਖੀਆ ਪੰਚੇ ਮਿਲੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥ (1291-5, ਮਲਾਰ, ਮः 1)

All the sister-companions are blessed with the five virtues. The Gurmukhs dwell in the home of the self deep within.

ਸਬਦੁ ਖੋਜਿ ਇਹੁ ਘਰੁ ਲਹੈ ; ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੧॥ (1291-5, ਮਲਾਰ, ਮः 1)

Nanak is the slave of that one who seeks the Shabad and finds this home within. ||1||

ਮः ੧ ॥ (1291-6)

First Mahl:

ਚਿਲਿਮਿਲਿ ਬਿਸੀਆਰ ; (ਚਿਲਿ-ਮਿਲਿ ਬੋਲੋ)
ਦੁਨੀਆ ਫਾਨੀ ॥ (1291-6, ਮਲਾਰ, ਮः 1)

The extravagant glamor of the world is a passing show.

ਕਾਲੂਬਿ ਅਕਲ ; ਮਨ , ਗੋਰ ਨ ਮਾਨੀ ॥ (1291-6, ਮਲਾਰ, ਮः 1)

My twisted mind does not believe that it will end up in a grave.

ਮਨ ਕਮੀਨ ਕਮਤਰੀਨ ; ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਖੁਦਾਇਆ ॥ (1291-7, ਮਲਾਰ, ਮः 1)

I am meek and lowly; You are the great river.

ਏਕੁ ਚੀਜੁ ਮੁਝੈ ਦੇਹਿ ; ਅਵਰ , ਜਹਰ ਚੀਜ ਨ ਭਾਇਆ ॥ (1291-7, ਮਲਾਰ, ਮः 1)

Please, bless me with the one thing; everything else is poison, and does not tempt me.

ਪੁਰਾਬ ਖਾਮ , ਕੂਜੈ ; ਹਿਕਮਤਿ ਖੁਦਾਇਆ ॥ **(ਕੂੱਜੈ ਬੋਲੋ)** (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You filled this fragile body with the water of life, Dear Almighty, by Your Creative Power.

ਮਨ ਤੁਆਨਾ ; ਤੂ ਕੁਦਰਤੀ ਆਇਆ ॥ (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

By Your Omnipotence, I have become powerful.

ਸਗ ਨਾਨਕ , ਦੀਬਾਨ ਮਸਤਾਨਾ ; **(ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)**
ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ (1291-8, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Nanak is a dog in the Court of Almighty, intoxicated more and more, all the time.

ਆਤਸ ਦੁਨੀਆ ; ਖੁਨਕ , ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਇਆ ॥੨॥ (1291-9, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

The world is on fire; the Name of Almighty is cooling and soothing. ||2||

ਪਉੜੀ ਨਵੀ , ਮਃ ੫ ॥ (1291-9)
(ਇਹ ਪਉੜੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪ 'ਨਵੀਂ ਰਚੀ ਹੈ ਬਾਕੀ ਪਉੜੀਆਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੀਆਂ ਹਨ)

New Pauree, Fifth Mahl:

ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਚਲਤੁ ; ਚਲਤੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

His wonderful play is all-pervading; it is wonderful and amazing!

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

As Gurmukh, I know the the Transcendent Lord, the Supreme Lord God.

ਲਥੇ ਸਭਿ ਵਿਕਾਰ ; ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ (1291-10, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

All my sins and corruption are washed away, through the insignia of the Shabad, the Word of God.

ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ; ਭਏ ਨਿਕਾਣਿਆ ॥ (1291-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is saved, and becomes free.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਦਾਤਾਰੁ ; ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣਿਆ ॥ (1291-11, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance on the Great Giver, I enjoy all comforts and pleasures.

ਪਰਗਟੁ ਭਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ; ਮਿਹਰ ਛਾਵਾਣਿਆ ॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

I have become famous throughout the world, under the canopy of His kindness and grace.

ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ; ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਿਆ ॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

He Himself has forgiven me, and united me with Himself; I am forever a sacrifice to Him.

ਨਾਨਕ , ਲਏ ਮਿਲਾਇ ; ਖਸਮੈ ਭਾਣਿਆ ॥੨੭॥ (1291-12, ਮਲਾਰ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, by the Pleasure of His Will, my Lord and Master has blended me with Himself. ||27||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੧ ॥ (1291-13)

Salok, First Mahl:

ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਾਗਦੁ , ਕਲਮ ਧੰਨੁ ; ਧਨੁ ਭਾਂਡਾ ਧਨੁ ਮਸੁ ॥ (1291-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Blessed is the paper, blessed is the pen, blessed is the inkwell, and blessed is the ink.

ਧਨੁ ਲੇਖਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ; ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਲਿਖਾਇਆ ਸਚੁ ॥੧॥ (1291-13, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Blessed is the writer, Guru Nanak says, who writes the True Name. ||1||

ਮਃ ੧ ॥ (1291-14)

First Mahl:

ਆਪੇ ਪਟੀ ਕਲਮ ਆਪਿ ; ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ ॥ (1291-14, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You Yourself are the writing tablet, and You Yourself are the pen. You are also what is written on it.

ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ; ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂ ॥੨॥ (1291-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Speak of the One Lord, Guru Nanak says; how could there be any other? ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1291-15)

Pauree:

ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਆਪਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1291-15, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You Yourself are all-pervading; You Yourself made the making.

ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Without You, there is no other at all; You are permeating and pervading everywhere.

ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਦਾ ; ਤੁਧੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You alone know Your state and extent. Only You can estimate Your worth.

ਤੂ ਅਲਖ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮਤਿ ਦਿਖਾਈ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1291-16, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are invisible, imperceptible and inaccessible. You are revealed through the Guru's Teachings.

ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਗਵਾਈ ॥ (1291-17, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

Deep within, there is ignorance, suffering and doubt; through the spiritual wisdom of the Guru, they are eradicated.

ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ; ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1291-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

He alone meditates on the Naam, whom You unite with Yourself, in Your Mercy.

ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ; ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1291-18, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

You are the Creator, the Inaccessible Primal Lord God; You are all-pervading everywhere.

**ਜਿਤੁ ਤੂ ਲਾਇਹਿ ਸਚਿਆ , ਤਿਤੁ ਕੋ ਲਗੈ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥੨੮॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥** (1291-19, ਮਲਾਰ, ਮਃ 1)

To whatever You link the mortal, O True Lord, to that he is linked. Nanak sings Your Glorious Praises. ||28||1|| Sudh||

ਅੰਗ ੧੨੯੨

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ (1292-1)

Raag Malaar, The Word Of The Devotee Naam Dayv Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1292-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Once a group of devotees came to Bhagat Namdev Ji and asked, "What worship is worthy for obtaining worldly needs as well as salvation?" Bhagat Namdev Ji replied to the devotees with this Shabad.

ਸੇਵੀਲੇ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ; ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ॥ (1292-2, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Serve the King, the Sovereign Lord of the World. He has no ancestry; He is immaculate and pure.

ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ;
ਜਾਚਹਿ ਸੰਤ ਜਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1292-2, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Please bless me with the gift of devotion, which the humble Saints beg for. ||1||Pause||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ , ਦਿਗ ਦਿਸੈ ਸਰਾਇਚਾ ; (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-2,ਮਲਾਰ,ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵਜੀ)
ਬੈਕੁੰਠ ਭਵਨ , ਚਿਤ੍ਰ ਸਾਲਾ , ਸਪਤ ਲੋਕ , ਸਾਮਾਨਿ ਪੂਰੀਅਲੇ ॥

His Home is the pavilion seen in all directions; His ornamental heavenly realms fill the seven worlds alike.

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ , ਲਛਿਮੀ ਕੁਆਰੀ ; (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ)
ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੀਵੜੇ , ਕਉਤਕੁ ਕਾਲੁ ਬਪੁੜਾ ;
ਕੋਟਵਾਲੁ ਸੁ ਕਰਾ ਸਿਰੀ ॥ (1292-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His Home, the virgin Lakshmi dwells. The moon and the sun are His two lamps; the wretched Messenger of Death stages his dramas, and levies taxes on all.

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ; ਸ੍ਰੀ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ (ਨਰ-ਹਰੀ ਬੋਲੋ) (1292-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is my Sovereign Lord King, the Supreme Lord of all. ||1||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ , ਕੁਲਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮਾ , ਚਤੁਰ ਮੁਖੁ ਡਾਂਵੜਾ ; (ਜਾਂ–ਚੈ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨਿ ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰੁ ਰਾਚੀਲੇ ॥ (ਰਾਚੀ–ਲੇ ਬੋਲੋ) (1292-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His House, the four-faced Brahma, the cosmic potter lives. He created the entire universe.

ਜਾਂ ਕੈ ਘਰਿ , ਈਸਰੁ ਬਾਵਲਾ , ਜਗਤ ਗੁਰੂ ਤਤ ਸਾਰਖਾ ;
ਗਿਆਨੁ ਭਾਖੀਲੇ ॥ (ਭਾਖੀ–ਲੇ ਬੋਲੋ) (1292-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His House, the insane Shiva, the Guru of the World, lives; he imparts spiritual wisdom to expain the essence of reality.

ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਜਾਂਚੈ ਡਾਂਗੀਆ ਦੁਆਰੈ ; (ਜਾਂ–ਚੈ ਬੋਲੋ)
ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤੁ ਲੇਖੀਆ ॥ (1292-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Sin and virtue are the standard-bearers at His Door; Chitr and Gupt are the recording angels of the conscious and subconscious.

ਧਰਮਰਾਇ ; ਪਰੁਲੀ ਪ੍ਰਤਿਹਾਰੁ ॥ (1292-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Righteous Judge of Dharma, Almighty of Destruction, is the door-man.

ਸੁੋ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ; ਸ੍ਰੀ ਗੋਪਾਲੁ ॥੨॥ (1292-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is the Supreme Sovereign Lord of the World. ||2||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ ਗਣ ਗੰਧਰਬ , ਰਿਖੀ ਬਪੁੜੇ ; (ਜਾਂ–ਚੈ, ਗੰਧੱਰਬ ਬੋਲੋ)
ਢਾਢੀਆ ਗਾਵੰਤ ਆਛੈ ॥ (1292-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His Home are the heavenly heralds, celestial singers, Rishis and poor minstrels, who sing so sweetly.

ਸਰਬ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁਰੂਪੀਆ , ਅਨਗਰੂਆ ਆਖਾੜਾ ; (ਅਨ–ਗਰੂਆ ਬੋਲੋ)
ਮੰਡਲੀਕ , ਬੋਲ ਬੋਲਹਿ ਕਾਛੇ ॥ (1292-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All the Shaastras take various forms in His theater, singing beautiful songs.

ਚਉਰ ਢੂਲ ; ਜਾਂਚੈ ਹੈ ਪਵਣੁ ॥ (ਜਾਂ–ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The wind waves the fly-brush over Him;

ਚੇਰੀ ਸਕਤਿ ; ਜੀਤਿ ਲੇ , ਭਵਣੁ ॥ (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His hand-maiden is Maya, who has conquered the world.

ਅੰਡ ਟੂਕ ; ਜਾਚੈ ਭਸਮਤੀ ॥ (ਜਾ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The shell of the earth is His fireplace.

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਪਤੀ ॥੩॥ (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is the Sovereign Lord of the three worlds. ||3||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ , ਕੂਰਮਾ ਪਾਲੁ ; (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ)
ਸਹਸ੍ਰ ਫਨੀ , ਬਾਸਕੁ ਸੇਜਵਾਲੂਆ ॥ (ਸੇਜ-ਵਾਲੂਆ ਬੋਲੋ) (1292-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His Home, the celestial turtle is the bed-frame, woven with the strings of the thousand-headed snake.

ਅਠਾਰਹ ਭਾਰ ਬਨਾਸਪਤੀ ਮਾਲਣੀ ;
ਛਿਨਵੈ ਕਰੋੜੀ ਮੇਘ ਮਾਲਾ , ਪਾਣੀ ਹਾਰੀਆ ॥ (1292-10, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His flower-girls are the eighteen loads of vegetation; His water-carriers are the nine hundred sixty million clouds.

ਨਖ ਪ੍ਰਸੇਵ ; ਜਾਚੈ ਸੁਰਸਰੀ ॥ (ਜਾ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

His sweat is the Ganges River.

ਸਪਤ ਸਮੁੰਦ ; ਜਾਂਚੈ ਘੜ ਥਲੀ ॥ (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The seven seas are His water-pitchers.

ਏਤੇ ਜੀਅ ; ਜਾਂਚੈ ਵਰਤਣੀ ॥ (ਜਾਂ-ਚੈ ਬੋਲੋ) (1292-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The creatures of the world are His household utensils.

ਸੁ ਐਸਾ ਰਾਜਾ ; ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਣੀ ॥੪॥ (1292-12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is the Sovereign Lord King of the three worlds. ||4||

ਜਾਂਚੈ ਘਰਿ ਨਿਕਟ ਵਰਤੀ , ਅਰਜਨੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਅੰਬਰੀਕੁ ਨਾਰਦੁ ਨੇਜੈ ; (ਜਾਂ–ਚੈ ਬੋਲੋ) ਸਿਧ ਬੁਧ ਗਣ ਗੰਧਰਬ , ਬਾਨਵੈ ਹੇਲਾ ॥ (1292–12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

In His home are Arjuna, Dhroo, Prahlaad, Ambreek, Naarad, Nayjaa, the Siddhas and Buddhas, the ninety-two heavenly heralds and celestial singers in their wondrous play.

ਏਤੇ ਜੀਅ ; ਜਾਂ ਚੈ ਹਹਿ ਘਰੀ ॥ (1292–13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All the creatures of the world are in His House.

ਸਰਬ ਬਿਆਪਿਕ ; ਅੰਤਰ ਹਰੀ ॥ (1292–13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty is diffused in the inner beings of all.

ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਦੇਉ ; ਤਾਂ ਚੀ ਆਣਿ ॥ (1292–14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prays Naam Dayv, seek His Protection.

ਸਗਲ ਭਗਤ ; ਜਾ ਚੈ ਨੀਸਾਣਿ ॥੫॥੧॥ (1292–14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

All the devotees are His banner and insignia. ||5||1||

ਮਲਾਰ ॥ (1292–14)

Malaar:

Prologue: Bhagat Namdev Ji uttered this Shabad after he was chased away by the Brahmins from Shiva's temple in Aunda located at a town which is 70 km from Sachkhand Sri Hazur Sahib. Bhagat Namdev Ji sat behind the temple and started singing the following Shabad with great passion.

ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ; ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥ (1292–14, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Please do not forget me; please do not forget me,

ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ; ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1292–15, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

please do not forget me, Dear Almighty. ||1||Pause||

ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਜੋਹੈ ; ਮੁਝ ਊਪਰਿ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥ (1292–15,ਮਲਾਰ,ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵਜੀ)

The temple priests have doubts about this, and everyone is furious with me.

ਸੂਦੁ ਸੂਦੁ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ ;
ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥ (1292-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Calling me low-caste and untouchable, they beat me and drove me out; what should I do now, O Beloved Father Lord? ||1||

ਮੂਏ ਹੂਏ , ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ ; (ਦੇਹੁ-ਗੇ ਬੋਲੋ)
ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ , ਕੋਇਲਾ ॥ (1292-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

If You liberate me after I am dead, no one will know that I am liberated.

ਏ ਪੰਡੀਆ , ਮੋਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ ; (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੰਉਡੀ , ਹੋਇਲਾ ॥੨॥ (ਪਿਛੰਉ-ਡੀ ਬੋਲੋ) (1292-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

These Pandits, these religious scholars, call me low-born; when they say this, they tarnish Your honor as well. ||2||

ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈਂ ;
ਅਤਿਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥ (1292-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are called kind and compassionate; the power of Your Arm is absolutely unrivalled.

ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੇ ਕਉ ;
ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥੩॥੨॥ (ਪਿਛਵਾਰ-ਲਾ ਬੋਲੋ) (1292-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Almighty turned the temple around to face Naam Dayv; He turned His back on the Brahmins. ||3||2||

ਅੰਗ ੧੨੯੩

ਮਲਾਰ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ (1293-2)

Malaar, The Word Of The Devotee Ravi Daas Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1293-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

Prologue: The queen of Chitour by the name of Challi became the disciple of Bhagat Ravidas Ji and all the Brahmins were against it. Once the queen came to Bhagat to discuss her intentions to organized a fist and invite all the Brahmins, Bhagat Ji agreed and raised his concern that Brahmin may not want him there so therefore he suggested the Queen to proceed without him. The queen strongly objected and said that she will never want to have the fist with Bhagat Ravi Dass Ji. Finally the Queen manage to persuade Bhagat Ji to sit along with Brahmins in the fist. On the day of fist the Brahmins refused to have Bhagat Ji sit along with them considering his low caste. Bhagat Ji willingly walked away and told the Queen the start the feast. When the feast commenced, each and every Brahmin saw Bhagat Ravidas Ji beside him. The Brahmins realized that Bhagat Ravidas Ji is a true Bhagat and asked the queen to invite Bhagat Ji to sit among them. When Bhagat Ji heard about this incident and composed the following hymn in Almighty's praises.

ਨਾਗਰ ਜਨਾਂ , ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਬਿਖਿਆਤ ਚੰਮਾਰੰ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

O humble townspeople, I am obviously just a shoemaker.

ਰਿਦੈ ਰਾਮ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਸਾਰੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In my heart I cherish the Glories of Almighty, Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਸੁਰਸਰੀ ਸਲਲ , ਕ੍ਰਿਤ ਬਾਰੁਨੀ ਰੇ ;
ਸੰਤ ਜਨ , ਕਰਤ ਨਹੀ ਪਾਨੰ ॥ (1293-3, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Even if wine is made from the water of the Ganges, O Saints, do not drink it.

ਸੁਰਾ ਅਪਵਿਤ੍ਰ , ਨਤ ਅਵਰ ਜਲ ਰੇ ;
ਸੁਰਸਰੀ ਮਿਲਤ , ਨਹਿ ਹੋਇ ਆਨੰ ॥੧॥ (1293-4, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

This wine, and any other polluted water which mixes with the Ganges, is not separate from it. ||1||

ਤਰ ਤਾਰਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰਿ ਮਾਨੀਐ ਰੇ ;
ਜੈਸੇ ਕਾਗਰਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੰ ॥ (1293-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The palmyra palm tree is considered impure, and so its leaves are considered impure as well.

ਭਗਤਿ ਭਾਗਉਤੁ , ਲਿਖੀਐ ਤਿਹ ਊਪਰੇ ;
ਪੂਜੀਐ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥੨॥ (1293-5, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

But if devotional prayers are written on paper made from its leaves, then people bow in reverence and worship before it. ||2||

ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕੁਟ ਬਾਂਢਲਾ , ਢੋਰ ਢੋਵੰਤਾ ;
ਨਿਤਹਿ ਬਾਨਾਰਸੀ ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ (1293-6, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

It is my occupation to prepare and cut leather; each day, I carry the carcasses out of the city.

ਅਬ ਬਿਪ੍ਰ ਪਰਧਾਨ ਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ;
ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਸਰਣਾਇ ਰਵਿਦਾਸੁ ਦਾਸਾ ॥੩॥੧॥ (1293-7, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Now, the important Brahmins of the city bow down before me; Ravi Daas, Your slave, seeks the Sanctuary of Your Name. ||3||1||

ਮਲਾਰ ॥ (1293-8)

Malaar:

ਹਰਿ ਜਪਤ ਤੇਊ ਜਨਾ , ਪਦਮ ਕਵਲਾਸ ਪਤਿ ;
ਤਾਸ ਸਮ ਤੁਲਿ , ਨਹੀ ਆਨ ਕੋਊ ॥ (1293-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Those humble beings who meditate on Almighty's Lotus Feet - none are equal to them.

ਏਕ ਹੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਬਿਸਥਰਿਓ ;
ਆਨ , ਰੇ ਆਨ ਭਰਪੂਰਿ ਸੋਊ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1293-8, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Almighty is One, but He is diffused in many forms. Bring in, bring in, that All-pervading Lord. ||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਭਾਗਵਤੁ ਲੇਖੀਐ , ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਪੇਖੀਐ ;
ਤਾਸ ਕੀ ਜਾਤਿ , ਆਛੋਪ ਛੀਪਾ ॥ (1293-9, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

He who writes the Praises of Almighty God, and sees nothing else at all, is a low-class, untouchable fabric-dyer by trade.

ਬਿਆਸ ਮਹਿ ਲੇਖੀਐ , ਸਨਕ ਮਹਿ ਪੇਖੀਐ ;
ਨਾਮ ਕੀ ਨਾਮਨਾ , ਸਪਤ ਦੀਪਾ ॥੧॥ (1293-10, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The Glory of the Name is seen in the writings of Vyaas and Sanak, throughout the seven continents. ||1||

ਜਾ ਕੈ ਈਦਿ ਬਕਰੀਦਿ , ਕੁਲ ਗਊ ਰੇ ਬਧੁ ਕਰਹਿ ;
ਮਾਨੀਅਹਿ , ਸੇਖ ਸਹੀਦ ਪੀਰਾ ॥ (1293-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

And he whose family used to kill cows at the festivals of Eed and Bakareed, who worshipped Shayks, martyrs and spiritual teachers,

ਜਾ ਕੈ ਬਾਪ ਵੈਸੀ ਕਰੀ , ਪੂਤ ਐਸੀ ਸਰੀ ;
ਤਿਹੂ ਰੇ ਲੋਕ , ਪਰਸਿਧ ਕਬੀਰਾ ॥੨॥ (1293-11, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

whose father used to do such things - his son Kabeer became so successful that he is now famous throughout the three worlds. ||2||

ਜਾ ਕੇ ਕੁਟੰਬ ਕੇ ਢੇਢ , ਸਭ ਢੋਰ ਢੋਵੰਤ ਫਿਰਹਿ ;
ਅਜਹੁ ਬੰਨਾਰਸੀ , ਆਸ ਪਾਸਾ ॥ (1293-12, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

And all the leather-workers in those families still go around Benares removing the dead cattle

ਆਚਾਰ ਸਹਿਤ , ਬਿਪ੍ਰ ਕਰਹਿ ਡੰਡਉਤਿ ;
ਤਿਨ ਤਨੈ ਰਵਿਦਾਸ , ਦਾਸਾਨ ਦਾਸਾ ॥੩॥੨॥ (1293-13, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

- the ritualistic Brahmins bow in reverence before their son Ravi Daas, the slave of Almighty's slaves. ||3||2||

ਮਲਾਰ (1293-15)

Malaar:

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1293-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਿਲਤ ਪਿਆਰੋ ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥੁ ; ਕਵਨ ਭਗਤਿ ਤੇ ॥ (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

What sort of devotional worship will lead me to meet my Beloved, Almighty of my breath of life?

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ; ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have obtained the supreme status. ||Pause||

ਮੈਲੇ ਕਪਰੇ ; ਕਹਾ ਲਉ ਧੋਵਉ ॥ (1293-16, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

How long shall I wash these dirty clothes?

ਆਵੈਗੀ ਨੀਦ ; ਕਹਾ ਲਗੁ ਸੋਵਉ ॥੧॥ (1293-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

How long shall I remain asleep? ||1||

ਜੋਈ ਜੋਈ ਜੋਰਿਓ ; ਸੋਈ ਸੋਈ ਫਾਟਿਓ ॥ (1293-17, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Whatever I was attached to, has perished.

ਝੂਠੈ ਬਨਜਿ ; ਉਠਿ ਹੀ ਗਈ , ਹਾਟਿਓ ॥੨॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

The shop of false merchandise has closed down. ||2||

ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ; ਭਇਓ ਜਬ ਲੇਖੋ ॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

Says Ravi Daas, when the account is called for and given,

ਜੋਈ ਜੋਈ ਕੀਨੋ ; ਸੋਈ ਸੋਈ ਦੇਖਿਓ ॥੩॥੧॥੩॥ (1293-18, ਮਲਾਰ, ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ)

whatever the mortal has done, he shall see. ||3||1||3||

ਅੰਗ ੧੨੯੪

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ; ਚਉਪਦੇ , ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੧ (1294-1)

Raag Kaanraa, Chau-Padas, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1294-2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਮਿਲਿ ਹਰਿਆ ॥ (1294-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with the Holy people, my mind blossoms forth.

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ , ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾਂ ਕਉ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਉਤਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1294-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to those Holy beings; joining the Sangat, the Congregation, I am carried across to the other side. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ;
ਹਮ ਸਾਧ , ਜਨਾਂ ਪਗ ਪਰਿਆ ॥ (1294-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Har, Har, please bless me with Your Mercy, God, that I may fall at the feet of the Holy.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਾਧ , ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਤਿਤ ਉਧਰਿਆ ॥੧॥ (ਉਧੱਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1294-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed are the Holy, who know Almighty God. Meeting with the Holy, even sinners are saved. ||1||

ਮਨੂਆ ਚਲੈ ਚਲੈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿਆ ॥ (1294-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The mind roams and rambles all around in all directions. Meeting with the Holy, it is overpowered and brought under control,

ਜਿਉਂ ਜਲ ਤੰਤੁ ਪਸਾਰਿਓ ਬਧਕਿ ;
ਗ੍ਰਸਿ ਮੀਨਾ ਵਸਗਤਿ ਖਰਿਆ ॥੨॥ (1294-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

just as when the fisherman spreads his net over the water, he catches and overpowers the fish. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ , ਸੰਤ ਭਲ ਨੀਕੇ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ , ਮਲੁ ਲਹੀਆ ॥ (1294-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Saints, the Saints of Almighty, are noble and good. Meeting with the humble Saints, filth is washed away.

ਹਉਮੈ ਦੁਰਤੁ , ਗਇਆ ਸਭੁ ਨੀਕਰਿ ;
ਜਿਉ ਸਾਬੁਨਿ , ਕਾਪਰੁ ਕਰਿਆ ॥੩॥ (1294-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All the sins and egotism are washed away, like soap washing dirty clothes. ||3||

ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਠਾਕੁਰਿ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ (1294-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

According to that pre-ordained destiny inscribed on my forehead by my Lord and Master, I have enshrined the Feet of the Guru, the True Guru, within my heart.

ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੂਖ ਭੰਜ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰਿਆ ॥੪॥੧॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1294-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I have found God, the Destroyer of all poverty and pain; servant Nanak is saved through the Naam. ||4||1||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1294-10)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਗ ਰੇਨ ॥ (1294-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

My mind is the dust of the feet of the Saints.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਮਨੁ ਕੋਰਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1294-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the Sangat, the Congregation, I listen to the sermon of Almighty, Har, Har. My crude and uncultured mind is drenched with the Love of Almighty. ||1||Pause||

ਹਮ ਅਚਿਤ ਅਚੇਤ , ਨ ਜਾਨਹਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ;
ਗੁਰਿ ਕੀਏ , ਸੁਚਿਤ ਚਿਤੇਨ ॥ (1294-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am thoughtless and unconscious; I do not know God's state and extent. The Guru has made me thoughtful and conscious.

ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ , ਕੀਓ ਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਨ ॥੧॥ (1294-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

God is Merciful to the meek; He has made me His Own. My mind chants and meditates on the Name of Almighty, Har, Har. ||1||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹਿ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਕਟਿ ਦੇਵਉ ਹੀਅਰਾ ਤੇਨ ॥ (1294-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, the Beloveds of the mind, I would cut out my heart, and offer it to them.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ , ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ;
ਹਮ ਕੀਏ , ਪਤਿਤ ਪਵੇਨ ॥੨॥ (1294-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, I meet with Almighty; this sinner has been sanctified. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਊਤਮ ਜਗਿ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਪਾਥਰ ਸੇਨ ॥ (1294-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The humble servants of Almighty are said to be exalted in this world; meeting with them, even stones are softened.

ਅੰਗ ੧੨੯੫

ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ;
ਓਇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇਨ ॥੩॥ (1295-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I cannot even describe the noble grandeur of such humble beings; Almighty, Har, Har, has made them sublime and exalted. ||3||

ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਸਾਹ , ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਸਿ ਦੇਨ ॥ (1295-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You, Lord are the Great Merchant-Banker; O God, my Lord and Master, I am just a poor peddler; please bless me with the wealth.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰਹੁ ;
ਲਦਿ ਵਾਖਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੇਨ ॥੪॥੨॥ (1295-2, ਕਾਨੜਾ, ਮः 4)

Please bestow Your Kindness and Mercy upon servant Nanak, God, so that he may load up the merchandise of Almighty, Har, Har. ||4||2||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-3)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਗਾਸ ॥ (1295-3, ਕਾਨੜਾ, ਮः 4)

O mind, chant the Name of Almighty, and be enlightened.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ;
ਵਿਚੇ ਗਿਰਹ ਉਦਾਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-3, ਕਾਨੜਾ, ਮः 4)

Meet with the Saints of Almighty, and focus your love; remain balanced and detached within your own household. ||1||Pause||

ਹਮ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਜਪਿਓ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰਿ ;
ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾਸ ॥ (1295-4, ਕਾਨੜਾ, ਮः 4)

I chant the Name of Almighty, Nar-Har, within my heart; God the Merciful has shown His Mercy.

ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਬਿਗਸਿਆ ;
ਉਦਮ ਭਏ ਮਿਲਨ ਕੀ ਆਸ ॥੧॥ (1295-5, ਕਾਨੜਾ, ਮः 4)

Night and day, I am in ecstasy; my mind has blossomed forth, rejuvenated. I am trying - I hope to meet my Lord. ||1||

ਹਮ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ;
ਜਿਤਨੇ ਸਾਸ ਲੀਏ ਹਮ ਗ੍ਰਾਸ ॥ (1295-5, ਕਾਨੜਾ, ਮः 4)

I am in love with Almighty, my Lord and Master; I love Him with every breath and morsel of food I take.

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਭਏ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਤੂਟਿ ਗਏ ਮਾਇਆ ਕੇ ਫਾਸ ॥੨॥ (1295-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

My sins were burnt away in an instant; the noose of the bondage of Maya was loosened. ||2||

ਕਿਆ ਹਮ ਕਿਰਮ , ਕਿਆ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ;
ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਰਖੇ ਪ੍ਰਭ ਤਾਸ ॥ (1295-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am such a worm! What karma am I creating? What can I do? I am a fool, a total idiot, but God has saved me.

ਅਵਗਨੀਆਰੇ ਪਾਥਰ ਭਾਰੇ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਤਰੇ ਤਰਾਸ ॥੩॥ (1295-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am unworthy, heavy as stone, but joining the Sat Sangat, the True Congregation, I am carried across to the other side. ||3||

ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ;
ਤੇ ਸਭਿ ਊਚ , ਹਮ ਨੀਚ ਬਿਖਿਆਸ ॥ (1295-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Universe which God created is all above me; I am the lowest, engrossed in corruption.

ਹਮਰੇ ਅਵਗੁਨ , ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਮੇਟੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸ ॥੪॥੩॥ (1295-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

With the Guru, my faults and demerits have been erased. Servant Nanak has been united with God Himself. ||4||3||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-9)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਵਾਕ ॥ (1295-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my mind, chant the Name of Almighty, through the Guru's Word.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸਰਿ ;
ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਇਓ ਸਭ ਝਾਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, has shown me His Mercy, and my evil-mindedness, love of duality and sense of alienation are totally gone, thanks to Almighty of the Universe. ||1||Pause||

ਨਾਨਾ ਰੂਪ , ਰੰਗ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵਿਓ , ਗੁਪਲਾਕ ॥ (1295-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

There are so many forms and colors of Almighty. Almighty is pervading each and every heart, and yet He is hidden from view.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ;
ਉਘਰਿ ਗਏ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਤਾਕ ॥੧॥ (1295-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, Almighty is revealed, and the doors of corruption are shattered. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ;
ਜਿਨ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਹਰਿ ਰਸਿਕ ਰਸਾਕ ॥ (1295-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The glory of the Saintly beings is absolutely great; they lovingly enshrine Almighty of Bliss and Delight within their hearts.

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ;
ਜੈਸੇ ਗਊ , ਦੇਖਿ ਬਛਰਾਕ ॥੨॥ (1295-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty's Saints, I meet with Almighty, just as when the calf is seen - the cow is there as well. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਹਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਤੇ ਜਨ ਊਤਮ , ਜਨਕ ਜਨਾਕ ॥ (1295-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, is within the humble Saints of Almighty; they are exalted - they know, and they inspire others to know as well.

ਤਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਬਾਸੁ ਬਸਾਨੀ ;
ਛੂਟਿ ਗਈ , ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕਾਕ ॥੩॥ (1295-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The fragrance of Almighty permeates their hearts; they have abandoned the foul stench. ||3||

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ੍ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ;
ਹਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਅਪਨਾਕ ॥ (1295-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You make those humble beings Your Own, God; You protect Your Own, Dear Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ;
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਸਾਕ ॥੪॥੪॥ (1295-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is servant Nanak's companion; Almighty is his sibling, mother, father, relative and relation. ||4||4||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1295-16)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤਿ ॥ (1295-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my mind, consciously chant the Name of Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਮਾਇਆ ਗੜਿ੍ ਵੇੜ੍ੀ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਲੀਓ ਗੜੁ ਜੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1295-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The commodity of Almighty, Har, Har, is locked in the fortress of Maya; through the Word of the Guru's Shabad, I have conquered the fortress. ||1||Pause||

ਮਿਥਿਆ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਿਆ ;
ਲੁਬਧੋ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1295-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

In false doubt and superstition, people wander all around, lured by love and emotional attachment to their children and families.

ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਕੀ ਤੁਛ ਛਾਇਆ ;
ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਦੇਹ ਭੀਤਿ ॥੧॥ (1295-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

But just like the passing shade of the tree, your body-wall shall crumble in an instant. ||1||

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨ ਊਤਮ ;
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ (1295-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The humble beings are exalted; they are my breath of life and my beloveds; meeting them, my mind is filled with faith.

ਪਰਚੈ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ;
ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਮੁ ਰਵਿਆ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ (1295-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Deep within the heart, I am happy with the Pervading Lord; with love and joy, I dwell upon the Steady and Stable Lord. ||2||

ਅੰਗ ੧੨੯੬

ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ , ਸੰਤ ਜਨ ਨੀਕੇ ;
ਜਿਨ ਮਿਲਿਆਂ , ਮਨੁ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀਤਿ ॥ (1296-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The humble Saints, the Saints of Almighty, are noble and sublime; meeting them, the mind is tinged with love and joy.

ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਹੈ ਨ ਉਤਰੈ ਕਬਹੂ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੩॥ (1296-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Love never fades away, and it never wears off. Through Almighty's Love, one goes and meets Almighty, Har, Har. ||3||

ਹਮ ਬਹੁ ਪਾਪ ਕੀਏ ਅਪਰਾਧੀ ; ਗੁਰਿ ਕਾਟੇ ਕਟਿਤ ਕਟੀਤਿ ॥ (1296-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am a sinner; I have committed so many sins. The Guru has cut them, cut them, and hacked them off.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮੁਖਿ ਅਉਖਧੁ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤਿ ॥੪॥੫॥ (1296-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Guru has placed the healing remedy of the Name of Almighty, Har, Har, into my mouth. Servant Nanak, the sinner, has been purified and sanctified. ||4||5||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ॥ (1296-4)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਗੰਨਾਥ ॥ (1296-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Chant, O my mind, the Name of Almighty, Almighty of the Universe.

ਘੂਮਨ ਘੇਰ ਪਰੇ , ਬਿਖੁ ਬਿਖਿਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾਢਿ ਲੀਏ , ਦੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I was caught in the whirlpool of poisonous sin and corruption. The True Guru gave me His Hand; He lifted me up and pulled me out. ||1||Pause||

ਸੁਆਮੀ ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਨਰਹਰਿ ; (ਨਰ-ਹਰਿ ਬੋਲੋ)
ਤੁਮ੍ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ , ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ ॥ (1296-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my Fearless, Immaculate Lord and Master, please save me - I am a sinner, a sinking stone.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਿ ਲੁਭਤੇ ;
ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰੇ ਸੰਗਿ ਸਾਥ ॥੧॥ (1296-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am lured and enticed by sexual desire, anger, greed and corruption, but associating with You, I am carried across, like iron in the wooden boat. ||1||

ਤੁਮ੍ ਵਡ ਪੁਰਖ ਬਡ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ;
ਹਮ ਢੂਢਿ ਰਹੇ ਪਾਈ ਨਹੀ ਹਾਥ ॥ (1296-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the Great Primal Being, the most Inaccessible and Unfathomable Lord God; I search for You, but cannot find Your depth.

ਤੂ ਪਰੈ ਪਰੈ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੂ ਆਪਨ ਜਾਨਹਿ ਆਪਿ ਜਗੰਨਾਥ ॥੨॥ (1296-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the farthest of the far, beyond the beyond, O my Lord and Master; You alone know Yourself, Dear Almighty of the Universe. ||2||

ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਪਾਥ ॥ (1296-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I meditate on the Name of the Unseen and Unfathomable Lord; joining the Sat Sangat, the True Congregation, I have found the Path of the Holy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਨੀ , ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਅਕਥ ਕਥ ਕਾਥ ॥੩॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1296-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the congregation, I listen to the Gospel of Almighty, Har, Har; I meditate on Almighty, Har, Har, and speak the Unspoken Speech. ||3||

ਹਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਾਈ ; ਹਮ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਜਗੰਨਾਥ ॥ (1296-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

My God is Almighty of the World, Almighty of the Universe; please save me, Dear Almighty of all Creation.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ;
ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਰਾਖਹੁ ਜਨ ਸਾਥ ॥੪॥੬॥ (1296-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of the slave of Your slaves. O God, please bless me with Your Grace; please protect me and keep me with Your humble servants. ||4||6||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਪੜਤਾਲ , ਘਰੁ ੫ ॥ (1296-11)

Kaanraa, Fourth Mahl, Partaal, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1296-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨ ; ਜਾਪਹੁ ਰਾਮ ਗੁਪਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, meditate on Almighty, Almighty of the World.

ਹਰਿ ; ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is the Jewel, the Diamond, the Ruby.

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ; ਘੜਿ ਟਕਸਾਲ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty fashions the Gurmukhs in His Mint.

ਹਰਿ ਹੇ ; ਹੇ ਕਿਰਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please, please, be Merciful to me. ||1||Pause||

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ;
ਏਕ ਜੀਹ , ਕਿਆ ਕਥੈ ਬਿਚਾਰੀ ;
ਰਾਮ ਰਾਮ , ਰਾਮ ਰਾਮ ਲਾਲ ॥ (1296-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Your Glorious Virtues are inaccessible and unfathomable; how can my one poor tongue describe them? O my Beloved Lord, Raam, Raam, Raam, Raam.

ਤੁਮਰੀ ਜੀ ਅਕਥ ਕਥਾ , ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਹਉ ਹਰਿ ਜਪਿ , ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੧॥ (1296-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Dear Lord, You, You, You alone know Your Unspoken Speech. I have become enraptured, enraptured, enraptured, meditating on Almighty. ||1||

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ , ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਮੀਤਾ ;
ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੀਹ , ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ , ਰਾਮ ਨਾਮ , ਧਨੁ ਮਾਲ ॥ (1296-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, my Lord and Master, is my Companion and my Breath of Life; Almighty is my Best Friend. My mind, body and tongue are attuned to Almighty, Har, Haray, Haray. Almighty is my Wealth and Property.

ਜਾ ਕੋ ਭਾਗੁ , ਤਿਨਿ ਲੀਓ ਰੀ ਸੁਹਾਗੁ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ , ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ , ਹਉ ਬਲਿ ਬਲੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ , ਭਈ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥੧॥੭॥ (1296-15,ਕਾਨੜਾ,ਮਃ 4)

She alone obtains her Husband Lord, who is so pre-destined. Through the Guru's Teachings, she sings the Glorious Praises of Almighty, Har, Har, Haray, Haray. I am a sacrifice, a sacrifice, I am a sacrifice, a sacrifice to Almighty, O servant Nanak. Meditating on Almighty, I have become enraptured, enraptured, enraptured. ||2||1||7||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ; ॥ (1296-16)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ; ਜਗਦੀਸ ॥ (1296-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Sing the Glorious Praises of Almighty, Almighty of the Universe.

ਏਕਾ ਜੀਹ ; ਕੀਚੈ ਲਖ ਬੀਸ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let my one tongue become two hundred thousand

ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਸਬਦਿ ਜਪੀਸ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

- with them all, I will meditate on Almighty, Har, Har, and chant the Word of the Shabad.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਕਿਰਪੀਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please, please, be Merciful to me. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ , ਹਮ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ , ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪੇ , ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਜਗਦੀਸ ॥ (1296-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, my Lord and Master, please be Merciful to me; please enjoin me to serve You. I chant and meditate on Almighty, I chant and meditate on Almighty, I chant and meditate on Almighty of the Universe.

ਤੁਮਰੇ ਜਨ , ਰਾਮੁ ਜਪਹਿ ਤੇ ਊਤਮ ;
ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਘੁਮਿ ਘੁਮੇ , ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜੀਸ ॥੧॥ (1296-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Your humble servants chant and meditate on You, Dear Almighty; they are sublime and exalted. I am a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to them. ||1||

ਅੰਗ ੧੨੯੭

ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ , ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ;
ਸੋ ਕਰਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਭਾਵੀਸ ॥ (1297-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You are the Greatest of the Great, the Greatest of the Great, the most Lofty and High. You do whatever You please.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤੀ ;
ਧਨੁ ਧੰਨੁ , ਧਨੁ ਧੰਨੁ , ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬੀਸ ॥੨॥੨॥੮॥ (1297-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak drinks in the Ambrosial Nectar through the Guru's Teachings. Blessed, blessed, blessed, blessed, blessed and praised is the Guru. ||2||2||8||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-3)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਭਜੁ ਰਾਮੋ ਮਨਿ ; ਰਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, meditate and vibrate on Almighty, Raam, Raam.

ਜਿਸੁ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖ ; ਵਡਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

He has no form or feature - He is Great!

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੁ ; ਭਜੁ ਰਾਮ ॥ (1297-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, vibrate and meditate on Almighty.

ਬਡ ਹੋ ; ਹੋ ਭਾਗ ਮਥਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

This is the high destiny written on your forehead. ||1||Pause||

**ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਦਰਿ , ਹਰਿ ਹੋਤੁ ਜਾਸੁ ;
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਆਨਦੋ ਆਨੰਦੁ , ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥** (1297-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

That household, that mansion, in which Almighty's Praises are sung - that home is filled with ecstasy and joy; so vibrate and meditate on Almighty, Raam, Raam, Raam.

**ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ , ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ , ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਾ ;
ਸੁਖੁ ਹੋਤੁ , ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ;
ਹਰੇ ਭਜੁ , ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੧॥** (1297-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Sing the Glorious Praises of the Name of Almighty, the Beloved Lord. Through the Teachings of the Guru, the Guru, the True Guru, you shall find peace. So vibrate and meditate on Almighty, Har, Haray, Har, Haray, Haray, Almighty, Raam, Raam, Raam. ||1||

**ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਧਾਰ , ਹਰਿ ਤੁਮ ਕਿਰਪਾਲ ;
ਕਰਤਾ , ਸਭੁ ਤੂ ਤੂ ਤੂ ; ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥** (1297-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the Support of the whole universe, Lord; O Merciful Lord, You, You, You are the Creator of all, Raam, Raam, Raam.

**ਜਨ ਨਾਨਕੋ ਸਰਣਾਗਤੀ , ਦੇਹੁ ਗੁਰਮਤੀ ;
ਭਜੁ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥੨॥੩॥੯॥** (1297-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak seeks Your Sanctuary; please bless him with the Guru's Teachings, that he may vibrate and meditate on Almighty, Raam, Raam, Raam. ||2||3||9||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-7)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਸਤਿਗੁਰ ; ਚਾਟਉ ਪਗ , ਚਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I eagerly kiss the Feet of the True Guru.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਪਾਧਰ ਬਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting Him, the Path to Almighty becomes smooth and easy.

ਭਜੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਰਸ ਹਰਿ ਗਾਟ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I lovingly vibrate and meditate on Almighty, and gulp down His Sublime Essence.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty has written this destiny on my forehead. ||1||Pause||

ਖਟ ਕਰਮ ਕਿਰਿਆ ਕਰਿ , ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਸਥਾਰ ;
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀਆ , ਕਰਿ ਜਟ ਜਟਾ ਜਟ ਜਾਟ ॥ (1297-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Some perform the six rituals and rites; the Siddhas, seekers and Yogis put on all sorts of pompous shows, with their hair all tangled and matted.

ਕਰਿ ਭੇਖ ਨ ਪਾਈਐ , ਹਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਗੁ ; ਹਰਿ ਪਾਈਐ , ਸਤ ਸੰਗਤੀ ,
ਉਪਦੇਸਿ ਗੁਰੂ ਗੁਰ , ਸੰਤ ਜਨਾ , ਖੋਲਿ ਖੋਲਿ ਕਪਾਟ ॥੧॥ (1297-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Yoga - Union with Almighty God - is not obtained by wearing religious robes; Almighty is found in the Sat Sangat, the True Congregation, and the Guru's Teachings. The humble Saints throw the doors wide open. ||1||

ਤੂ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੁਆਮੀ , ਅਤਿ ਅਗਾਹੁ ; ਤੂ ਭਰਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਜਲ ਥਲੇ ;
ਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕੋ , ਇਕ ਏਕੈ ਹਰਿ ਥਾਟ ॥ (1297-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my Lord and Master, You are the farthest of the far, utterly unfathomable. You are totally pervading the water and the land. You alone are the One and Only Unique Lord of all creation.

**ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਬਿਧਿ , ਬੂਝਹਿ ਆਪੇ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ,
ਘਟਿ ਘਟੇ ਘਟਿ ਘਟੇ , ਘਟਿ ਹਰਿ ਘਾਟ ॥੨॥੪॥੧੦॥** (1297-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You alone know all Your ways and means. You alone understand Yourself. Servant Nanak's Lord God is in each heart, in every heart, in the home of each and every heart. ||2||4||10||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-13)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ; ਗੋਬਿਦ ਮਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, chant and meditate on Almighty, Almighty of the Universe.

ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਅਗਮ ਅਗਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, is inaccessible and unfathomable.

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਧੋ ॥ (1297-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, my intellect attains Almighty God.

ਧੁਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਲਿਖੇ ਲਿਲਾਧੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

This is the pre-ordained destiny written on my forehead. ||1||Pause||

**ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ , ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰ ;
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਭਜੁ , ਸੰਤ ਸੰਤ ਸੰਗਤੀ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਗੁਰੁ ਸਾਧੋ ॥** (1297-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Collecting the poison of Maya, people think of all sorts of evil. But peace is found only by vibrating and meditating on Almighty; with the Saints, in the Sangat, the Society of the Saints, meet the True Guru, the Holy Guru.

**ਜਿਉ ਛੁਹਿ ਪਾਰਸ , ਮਨੂਰ , ਭਏ ਕੰਚਨ ;
ਤਿਉ ਪਤਿਤ ਜਨ , ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਸੁਧ ਹੋਵਤ ;
ਗੁਰਮਤੀ , ਸੁਧ ਹਾਧੋ ॥੧॥** (1297-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Just as when the iron slag is transmuted into gold by touching the Philosopher's Stone - when the sinner joins the Sangat, he becomes pure, through the Guru's Teachings. ||1||

ਜਿਉ ਕਾਸਟ ਸੰਗਿ , ਲੋਹਾ ਬਹੁ ਤਰਤਾ ; ਤਿਉ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰੇ , ਸਾਧ ਸਾਧ ਸੰਗਤੀ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਗੁਰ ਸਾਧੋ ॥ (1297-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Just like the heavy iron which is carried across on the wooden raft, sinners are carried across in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and the Guru, the True Guru, the Holy Guru.

ਚਾਰਿ ਬਰਨ , ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹੈ , ਕੋਈ ਮਿਲੈ , ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ; ਸੋ ਆਪਿ ਤਰੈ , ਕੁਲ ਸਗਲ ਤਰਾਧੋ ॥੨॥੫॥੧੧॥ (1297-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

There are four castes, four social classes, and four stages of life. Whoever meets the Guru, Guru Nanak, is himself carried across, and he carries all his ancestors and generations across as well. ||2||5||11||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1297-18)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ; ਭਗਵਾਨ ॥ (1297-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Sing the Praises of Almighty God.

ਜਸੁ ਗਾਵਤ ; ਪਾਪ ਲਹਾਨ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Singing His Praises, sins are washed away.

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ; ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਕਾਨ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Word of the Guru's Teachings, listen to His Praises with your ears.

ਹਰਿ ਹੋ ; ਹੋ ਕਿਰਪਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1297-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty shall be Merciful to you. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੨੯੮

ਤੇਰੇ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ , ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ; ਤੇ ਸਾਧੂ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ , ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (1298-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Your humble servants focus their consciousness and meditate on You with one-pointed mind; those Holy beings find peace, chanting the Name of Almighty, Har, Har, the Treasure of Bliss.

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀਆ , ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਜਨਾ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ (1298-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They sing Your Praises, God, meeting with the Holy, the Holy people, and the Guru, the True Guru, Dear Almighty. ||1||

ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਸੁਆਮੀ , ਤੇ ਸੁਖ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ;
ਤੇ ਤਰੇ ਭਵ ਸਿੰਧੁ , ਤੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਜਾਨ ॥ (1298-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone obtain the fruit of peace, within whose hearts You, O my Lord and Master, abide. They cross over the terrifying world-ocean - they are known as Almighty's devotees.

ਤਿਨ ਸੇਵਾ ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ , ਹਮ ਲਾਇ ਹਰੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ , ਤੂ ਤੂ ਤੂ ਤੂ , ਤੂ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੬॥੧੨॥ (1298-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Please enjoin me to their service, Lord, please enjoin me to their service. Dear Almighty, You, You, You, You, You are Almighty of servant Nanak. ||2||6||12||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (1298-5)

Kaanraa, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1298-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗਾਈਐ ਗੁਣ ; ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ॥ (1298-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sing the Glorious Praises of Almighty of the World, the Treasure of Mercy.

ਦੁਖ ਬਿਦਾਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਜਾ ਕਉ ਭੇਟਤ , ਹੋਇ ਸਗਲ ਸਿਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The True Guru is the Destroyer of pain, the Giver of peace; meeting Him, one is totally fulfilled. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on the Naam, the Support of the mind.

ਕੋਟਿ ਪਰਾਧੀ ; ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Millions of sinners are carried across in an instant. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ; ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ॥ (1298-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Whoever remembers his Guru,

ਤਾ ਕਉ ਦੂਖੁ ; ਨਹੀ ਤਿਲੁ ਸੁਪਨਾ ॥੨॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

shall not suffer sorrow, even in dreams. ||2||

ਜਾ ਕਉ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਰਾਖੈ ॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Whoever keeps his Guru enshrined within

ਸੋ ਜਨੁ , ਹਰਿ ਰਸੁ ; ਰਸਨਾ ਚਾਖੈ ॥੩॥ (1298-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

- that humble being tastes the sublime essence of Almighty with his tongue. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਮਇਆ ॥ (1298-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has been Kind to me;

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ; ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਇਆ ॥੪॥੧॥ (1298-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

here and herafter, my face is radiant. ||4||1||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਆਰਾਧਉ ਤੁਝਹਿ ; ਸੁਆਮੀ ਅਪਨੇ ॥ (1298-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I worship and adore You, my Lord and Master.

ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ;
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ , ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Standing up and sitting down, while sleeping and awake, with each and every breath, I meditate on Almighty. ||1||Pause||

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਬਸਿਓ ਨਾਮੁ ॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of Almighty, abides within the hearts of those,

ਜਾ ਕਉ ; ਸੁਆਮੀ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੧॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

whose Lord and Master blesses them with this gift. ||1||

ਤਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ; ਆਈ ਸਾਂਤਿ ॥ (1298-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Peace and tranquility come into the hearts of those

ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ; ਗੁਰ ਬਚਨਾਂਤਿ ॥੨॥ (1298-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

who meet their Lord and Master, through the Word of the Guru. ||2||

ਸਰਬ ਕਲਾ ; ਸੋਈ ਪਰਬੀਨ ॥
ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ; ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨ ॥੩॥ (1298-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those whom the Guru blesses with the Mantra of the Naam are wise, and blessed with all powers,. ||3||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1298-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I am a sacrifice to those

ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ; ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ॥੪॥੨॥ (1298-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

who are blessed with the Name in this Dark Age of Kali Yuga. ||4||2||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ; ਗਾਉ ਮੇਰੀ ਰਸਨਾਂ ॥ (1298-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sing the Praises of God, O my tongue.

ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਸੰਤਨ ;
ਊਹਾਂ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕੇ ਬਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1298-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Humbly bow to the Saints, over and over again; through them, the Feet of Almighty of the Universe shall come to abide within you. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ; ਦੁਆਰੁ ਨ ਪਾਵਉ ॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Door to Almighty cannot be found by any other means.

ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ; ਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

When He becomes Merciful, we come to meditate on Almighty, Har, Har. ||1||

ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰਿ ; ਦੇਹ ਨ ਸੋਧਾ ॥ (1298-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The body is not purified by millions of rituals.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ; ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਾ ॥੨॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The mind is awakened and enlightened only in the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||2||

ਤ੍ਰਿਸਨ ਨ ਬੂਝੀ ; ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Thirst and desire are not quenched by enjoying the many pleasures of Maya.

ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1298-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Chanting the Naam, the Name of Almighty, total peace is found. ||3||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਜਬ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥ (1298-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

When the Supreme Lord God becomes Merciful,

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਉ ਛੂਟੇ ਜੰਜਾਲ ॥੪॥੩॥ (1298-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

says Nanak, then one is rid of worldly entanglements. ||4||3||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1298-18)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਐਸੀ ਮਾਂਗੁ ; ਗੋਬਿਦ ਤੇ ॥ (1298-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Beg for such blessings from Almighty of the Universe:

ਟਹਲ ਸੰਤਨ ਕੀ , ਸੰਗੁ ਸਾਧੂ ਕਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾਂ ਜਪਿ , ਪਰਮਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪਰਮ-ਗਤੇ ਬੋਲੋ) (1298-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

to work for the Saints, and the Saadh Sangat, the Company of the Holy. Chanting the Name of Almighty, the supreme status is obtained. ||1||Pause||

ਪੂਜਾ ਚਰਨਾ ; ਠਾਕੁਰ ਸਰਨਾ ॥ (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Worship the Feet of Your Lord and Master, and seek His Sanctuary.

ਸੋਈ ਕੁਸਲੁ ; ਜੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਕਰਨਾ ॥੧॥ (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Take joy in whatever God does. ||1||

ਸਫਲ ਹੋਤ ; ਇਹ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹੀ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (1298-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This precious human body becomes fruitful,

ਅੰਗ ੧੨੯੯

ਜਾ ਕਉ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਇਆ ਕਰੇਹੀ ॥੨॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

when the True Guru shows His Kindness. ||2||

ਅਗਿਆਨ ਭਰਮੁ ; ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਡੇਰਾ ॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The house of ignorance, doubt and pain is destroyed,

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ; ਬਸਹਿ ਗੁਰ ਪੈਰਾ ॥੩॥ (1299-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

for those within whose hearts the Guru's Feet abide. ||3||

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1299-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, lovingly meditate on God.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਤਿਨਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (1299-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, you shall obtain the Perfect Lord. ||4||4||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-3)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਭਗਤਿ ; ਭਗਤਨ ਹੂੰ , ਬਨਿਆਈ ॥ (ਬਨਿ-ਆਈ ਬੋਲੋ) (1299-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Devotion is the natural quality of God's devotees.

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ;
ਆਪਨ ਲੀਏ ਮਿਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Their bodies and minds are blended with their Lord and Master; He unites them with Himself. ||1||Pause||

ਗਾਵਨਹਾਰੀ ; ਗਾਵੈ ਗੀਤ ॥ (ਗਾਵਨ-ਹਾਰੀ ਬੋਲੋ) (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The singer sings the songs,

ਤੇ ਉਧਰੇ ; ਬਸੇ ਜਿਹ ਚੀਤ ॥੧॥ (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

but she alone is saved, within whose consciousness Almighty abides. ||1||

ਪੇਖੇ ਬਿੰਜਨ ; ਪਰੋਸਨਹਾਰੈ ॥ (ਪਰੋਸਨ-ਹਾਰੈ ਬੋਲੋ) (1299-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The one who sets the table sees the food,

ਜਿਹ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ; ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ ॥੨॥ (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

but only one who eats the food is satisfied. ||2||

ਅਨਿਕ ਸ੍ਵਾਂਗ ਕਾਛੇ ; ਭੇਖਧਾਰੀ ॥ (ਸੁਆਂਗ ਬੋਲੋ) (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

People disguise themselves with all sorts of costumes,

ਜੈਸੋ ਸਾ ; ਤੈਸੋ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ ॥੩॥ (1299-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

but in the end, they are seen as they truly are. ||3||

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ; ਸਗਲ ਜੰਜਾਰ ॥ (1299-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Speaking and talking are all just entanglements.

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ; ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੪॥੫॥ (1299-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O slave Nanak, the true way of life is excellent. ||4||5||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-6)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਤੇਰੋ ਜਨੁ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਉਮਾਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Your humble servant listens to Your Praises with delight. ||1||Pause||

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ , ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੋਭਾ ;
ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ , ਆਹਿਓ ॥੧॥ (1299-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind is enlightened, gazing upon the Glory of God. Wherever I look, there He is. ||1||

ਸਭ ਤੇ ਪਰੈ , ਪਰੈ ਤੇ ਊਚਾ ; ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹਿਓ ॥੨॥ (1299-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are the farthest of all, the highest of the far, profound, unfathomable and unreachable. ||2||

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਨ ਕਉ ;
ਜਨ ਸਿਉ ਪਰਦਾ ਲਾਹਿਓ ॥੩॥ (1299-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are united with Your devotees, through and through; You have removed Your veil for Your humble servants. ||3||

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ;
ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੪॥੬॥ (1299-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, Nanak sings Your Glorious Praises; he is intuitively absorbed in Samaadhi. ||4||6||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸੰਤਨ ਪਹਿ ; ਆਪਿ ਉਧਾਰਨ ਆਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have come to the Saints to save myself. ||1||Pause||

ਦਰਸਨ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤਾ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੧॥ (1299-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of their Darshan, I am sanctified; they have implanted the Mantra of Almighty, Har, Har, within me. ||1||

ਕਾਟੇ ਰੋਗ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ॥੨॥ (1299-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The disease has been eradicated, and my mind has become immaculate. I have taken the healing medicine of Almighty, Har, Har. ||2||

ਅਸਥਿਤ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਥਾਨਾ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥੩॥ (1299-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have become steady and stable, and I dwell in the home of peace. I shall never again wander anywhere. ||3||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਤਰੇ ਕੁਲ ਲੋਗਾ ;
ਨਾਨਕ , ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਓ ॥੪॥੭॥ (1299-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, the people and all their generations are saved; Guru Nanak says, they are not engrossed in Maya. ||4||7||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ; ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥ (1299-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have totally forgotten my jealousy of others,

ਜਬ ਤੇ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

since I found the Saadh Sangat, the Company of the Holy. ||1||Pause||

ਨਾ ਕੋ ਬੈਰੀ , ਨਹੀ ਬਿਗਾਨਾ ;
ਸਗਲ ਸੰਗਿ ਹਮ ਕਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥੧॥ (1299-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

No one is my enemy, and no one is a stranger. I get along with everyone. ||1||

ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀਨੋ , ਸੋ ਭਲ ਮਾਨਿਓ ;
ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਸਾਧੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥੨॥ (1299-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Whatever God does, I accept that as good. This is the sublime wisdom I have obtained from the Holy. ||2||

ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੈ ;
ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾਈ ॥੩॥੮॥ (1299-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The One God is pervading in all. Gazing upon Him, beholding Him, Nanak blossoms forth in happiness. ||3||8||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1299-16)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਠਾਕੁਰ , ਜੀਉ ; ਤੁਹਾਰੋ ਪਰਨਾ ॥ (1299-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O my Dear Lord and Master, You alone are my Support.

ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ ਊਪਰਿ ; (ਮਹੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਤੁਮ੍ਰੀ ਓਟ ਤੁਮ੍ਹਾਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1299-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are my Honor and Glory; I seek Your Support, and Your Sanctuary. ||1||Pause||

ਤੁਮ੍ਰੀ ਆਸ ਭਰੋਸਾ ਤੁਮ੍ਰਾ ; ਤੁਮਰਾ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਰਨਾ ॥ (1299-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are my Hope, and You are my Faith. I take Your Name and enshrine it within my heart.

ਤੁਮਰੋ ਬਲੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਸੁਹੇਲੇ ;
ਜੋ ਜੋ ਕਹਹੁ , ਸੋਈ ਸੋਈ ਕਰਨਾ ॥੧॥ (1299-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are my Power; associating with You, I am embellished and exalted. I do whatever You say. ||1||

ਤੁਮਰੀ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ;
ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਤ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ (1299-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Through Your Kindness and Compassion, I find peace; when You are Merciful, I cross over the terrifying world-ocean.

ਅਭੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪਾਇਓ ;
ਸਿਰੁ ਡਾਰਿਓ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਚਰਨਾ ॥੨॥੯॥ (1299-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Through the Name of Almighty, I obtain the gift of fearlessness; Nanak places his head on the feet of the Saints. ||2||9||

ਅੰਗ ੧੩੦੦

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫; ॥ (1300-1)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਧ ਸਰਨਿ ; ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ (1300-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of the Holy, I focus my consciousness on Almighty's Feet.

ਸੁਪਨ ਕੀ ਬਾਤ ਸੁਨੀ , ਪੇਖੀ ਸੁਪਨਾ ;
ਨਾਮ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

When I was dreaming, I heard and saw only dream-objects. The True Guru has implanted the Mantra of the Naam, the Name of Almighty, within me. ||1||Pause||

ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋ ਰਾਜ ਜੋਬਨਿ ਧਨਿ ;
ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਇਆ ॥ (1300-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Power, youth and wealth do not bring satisfaction; people chase after them again and again.

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ;
ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥੧॥ (1300-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have found peace and tranquility, and all my thirsty desires have been quenched, singing His Glorious Praises. ||1||

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਕੀ ਨਿਆਈ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਮਾਇਆ ॥ (1300-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Without understanding, they are like beasts, engrossed in doubt, emotional attachment and Maya.

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਮ ਜੇਵਰੀ ਕਾਟੀ ;
ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥੧੦॥ (1300-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

But in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, the noose of Death is cut, Guru Nanak says, and one intuitively merges in celestial peace. ||2||10||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-5)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ; ਹਿਰਦੈ ਗਾਇ ॥ (1300-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sing of Almighty's Feet within your heart.

ਸੀਤਲਾ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਮੂਰਤਿ ;
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਿਤ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditate, meditate in constant remembrance on God, the Embodiment of soothing peace and cooling tranquility. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਆਸ ਹੋਤ ਪੂਰਨ ; ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ (1300-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

All your hopes shall be fulfilled, and the pain of millions of deaths and births shall be gone. ||1||

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ; ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥ (1300-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Immerse yourself in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and you shall obtain the benefits of giving charitable gifts, and all sorts of good deeds.

ਤਾਪ ਸੰਤਾਪ ਮਿਟੇ , ਨਾਨਕ ;
ਬਾਹੁੜਿ , ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੨॥੧੧॥ (1300-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sorrow and suffering shall be erased, Guru Nanak says, and you shall never again be devoured by death. ||2||11||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੩ (1300-8)

Kaanraa, Fifth Mahl, Third House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1300-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਥੀਐ ਸੰਤਸੰਗਿ ; ਪ੍ਰਭ ਗਿਆਨੁ ॥ (1300-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Speak of God's Wisdom in the Sat Sangat, the True Congregation.

ਪੂਰਨ ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਪਰਮੇਸੁਰ ;
ਸਿਮਰਤ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Perfect Supreme Divine Light, the Transcendent Lord God, honor and glory are obtained. ||1||Pause||

ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੇ ਸ੍ਰਮ ਨਾਸੇ ; ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ॥ (1300-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

One's comings and goings in reincarnation cease, and suffering is dispelled, meditating in remembrance in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ (1300-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Sinners are sanctified in an instant, in the love of the Supreme Lord God. ||1||

ਜੋ ਜੋ ਕਥੈ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ; ਤਾ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਸ ॥ (1300-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Whoever speaks and listens to the Kirtan of Almighty's Praises is rid of evil-mindedness.

**ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਵੈ ਨਾਨਕ ;
ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥੨॥੧॥੧੨॥** (1300-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

All hopes and desires, Guru Nanak says, are fulfilled. ||2||1||12||

ਕਾਨੜਾ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-12)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਧ ਸੰਗਤਿ ; ਨਿਧਿ , ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ (1300-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Treasure of the Naam, the Name of Almighty, is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ; ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

It is the Companion of the soul, its Helper and Support. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ; ਨਿਤਿ ਮਜਨੁ ਕਰੈ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Continually bathing in the dust of the feet of the Saints,

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਕਿਲਬਿਖ ਹਰੈ ॥੧॥ (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

the sins of countless incarnations are washed away. ||1||

ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ; ਊਚੀ ਬਾਨੀ ॥ (1300-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The words of the humble Saints are lofty and exalted.

ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ; ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੨॥੧੩॥ (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating, meditating in remembrance, Guru Nanak says, mortal beings are carried across and saved. ||2||2||13||

ਕਾਨੜਾ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-14)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਧੂ ; ਹਰਿ ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O Holy people, sing the Glorious Praises of Almighty, Har, Haray.

**ਮਾਨ ਤਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ;
ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1300-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Mind, body, wealth and the breath of life - all come from God; remembering Him in meditation, pain is taken away. ||1||Pause||

ਈਤ ਊਤ ਕਹਾ ਲੋੁਭਾਵਹਿ ; ਏਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੧॥ (1300-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Why are you entangled in this and that? Let your mind be attuned to the One. ||1||

**ਮਹਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੰਤ ਆਸਨੁ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਗੋਬਿਦੁ ਧਿਆਇ ॥੨॥** (1300-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The place of the Saints is utterly sacred; meet with them, and meditate on Almighty of the Universe. ||2||

**ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ;
ਨਾਨਕ , ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥੩॥੧੪॥** (1300-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I have abandoned everything and come to Your Sanctuary. Please let me merge with You. ||3||3||14||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1300-17)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸਾਉ ਸਾਜਨ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਇਕਾਂਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1300-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Gazing upon and beholding my Best Friend, I blossom forth in bliss; my God is the One and Only. ||1||Pause||

ਆਨਦਾ ਸੁਖ ਸਹਜ ਮੂਰਤਿ ; ਤਿਸੁ ਆਨ ਨਾਹੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ (1300-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is the Image of Ecstasy, Intuitive Peace and Poise. There is no other like Him. ||1||

ਸਿਮਰਤ ਇਕ ਬਾਰ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਮਿਟਿ ਕੋਟਿ ਕਸਮਲ ਜਾਂਤਿ ॥੨॥ (1300-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, Har, Har, even once, millions of sins are erased. ||2||

ਅੰਗ ੧੩੦੧

ਗੁਣ ਰਮੰਤ , ਦੂਖ ਨਾਸਹਿ ; ਰਿਦ , ਭਇਅੰਤ ਸਾਂਤਿ ॥੩॥ (1301-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Uttering His Glorious Praises, suffering is eradicated, and the heart becomes tranquil and calm. ||3||

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ਰਸੁ ਪੀਉ ਰਸਨਾ ;
ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤ ॥੪॥੪॥੧੫॥ (1301-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Drink in the Sweet, Sublime Ambrosial Nectar, Guru Nanak says, and be imbued with the Love of Almighty. ||4||4||15||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-2)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਜਨਾ ; ਸੰਤ ਆਉ ਮੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O friends, O Saints, come to me. ||1||Pause||

ਆਨਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ਮੰਗਲ ;
ਕਸਮਲਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੈ ॥੧॥ (1301-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Singing the Glorious Praises of Almighty with pleasure and joy, the sins will be erased and thrown away. ||1||

ਸੰਤ ਚਰਨ ਧਰਉ ਮਾਥੈ ; ਚਾਂਦਨਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹੋਇ ਅੰਧੇਰੈ ॥੨॥ (1301-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Touch your forehead to the feet of the Saints, and your dark household shall be illumined. ||2||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ; ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਉ ਪੇਖਿ ਨੇਰੈ ॥੩॥ (1301-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, the heart-lotus blossoms forth. Vibrate and meditate on Almighty of the Universe, and see Him near at hand. ||3||

ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਪਾਏ ;
ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਨਾਨਕ ਉਹ ਬੇਰੈ ॥੪॥੫॥੧੬॥ (1301-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of God, I have found the Saints. Over and over again, Nanak is a sacrifice to that moment. ||4||5||16||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-5)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਚਰਨ ਸਰਨ ; ਗੋਪਾਲ ਤੇਰੀ ॥ (1301-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I seek the Sanctuary of Your Lotus Feet, Dear Almighty of the World.

ਮੋਹ ਮਾਨ ਧੋਹ ਭਰਮ ;
ਰਾਖਿ ਲੀਜੈ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Save me from emotional attachment, pride, deception and doubt; please cut away these ropes which bind me. ||1||Pause||

ਬੂਡਤ ; ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am drowning in the world-ocean.

ਉਧਰੇ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਰਤਨਾਗਰ ॥੧॥ (1301-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on Almighty, the Source of Jewels, I am saved. ||1||

ਸੀਤਲਾ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Your Name, Lord, is cooling and soothing.

ਪੂਰਨੋ ; ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God, my Lord and Master, is Perfect. ||2||

ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ; ਤਾਰਨ ॥ (1301-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are the Deliverer, the Destroyer of the sufferings of the meek and the poor.

ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ; ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ॥੩॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty is the Treasure of Mercy, the Saving Grace of sinners. ||3||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ; ਦੂਖ ਕਰਿ ਪਾਇਓ ॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have suffered the pains of millions of incarnations.

ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ॥੪॥੬॥੧੭॥ (1301-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Nanak is at peace; the Guru has implanted the Naam, the Name of Almighty, within me. ||4||6||17||

ਕਾਨੜਾ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-9)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਧਨਿ ਉਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ॥ (1301-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Blessed is that love, which is attuned to Almighty's Feet.

ਕੋਟਿ ਜਾਪ ਤਾਪ ਸੁਖ ਪਾਏ ;
ਆਇ ਮਿਲੇ ਪੂਰਨ ਬਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The peace which comes from millions of chants and deep meditations is obtained by perfect good fortune and destiny. ||1||Pause||

ਮੋਹਿ ਅਨਾਥੁ ਦਾਸੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ;
ਅਵਰ ਓਟ ਸਗਲੀ ਮੋਹਿ ਤਿਆਗੀ ॥ (1301-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am Your helpless servant and slave; I have given up all other support.

ਭੋਰ , ਭਰਮ ਕਾਟੇ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ;
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਮਿਲਿ , ਸੋਵਤ ਜਾਗੀ ॥੧॥ (1301-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Every trace of doubt has been eradicated, remembering God in meditation. I have applied the ointment of spiritual wisdom, and awakened from my sleep. ||1||

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਬਡੋ ਸੁਆਮੀ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਪੂਰਨ ਰਤਨਾਗੀ ॥ (1301-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are Unfathomably Great and Utterly Vast, O my Lord and Master, Ocean of Mercy, Source of Jewels.

ਨਾਨਕੁ , ਜਾਚਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਂਗੈ ;
ਮਸਤਕੁ ਆਨਿ ਧਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੀ ॥੨॥੭॥੧੮॥ (1301-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Nanak, the beggar, begs for the Name of Almighty, Har, Har; he rests his forehead upon God's Feet. ||2||7||18||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1301-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕੁਚਿਲ ਕਠੋਰ ; ਕਪਟ ਕਾਮੀ ॥ (1301-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am filthy, hard-hearted, deceitful and obsessed with sexual desire.

ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ; ਤਿਉ ਤਾਰਿ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Please carry me across, as You wish, O my Lord and Master. ||1||Pause||

ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਤੂ ; ਰਾਖਹਿ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰਿ ॥੧॥ (1301-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are All-powerful and Potent to grant Sanctuary. Exerting Your Power, You protect us. ||1||

ਜਾਪ ਤਾਪ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ; ਨਾਹੀ ਇਨ ਬਿਧੇ ਛੁਟਕਾਰ ॥ (1301-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Chanting and deep meditation, penance and austere self-discipline, fasting and purification - salvation does not come by any of these means.

ਗਰਤ ਘੋਰ ਅੰਧ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ;
ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿ ॥੨॥੮॥੧੯॥ (1301-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Please lift me up and out of this deep, dark ditch; O God, please bless Nanak with Your Glance of Grace. ||2||8||19||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੪ (1301-16)

Kaanraa, Fifth Mahl, Fourth House:

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1301-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਨਾਰਾਇਨ ਨਰਪਤਿ ; ਨਮਸਕਾਰੈ ॥ (1301-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The one who bows in humble reverence to the Primal Lord, Almighty of all beings

ਐਸੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ;
ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੋਹਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1301-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

- I am a sacrifice, a sacrifice to such a Guru; He Himself is liberated, and He carries me across as well. ||1||Pause||

ਕਵਨ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ; ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਪਾਰੈ ॥ (1301-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Which, which, which of Your Glorious Virtues should I chant? There is no end or limitation to them.

ਲਾਖ ਲਾਖ ਲਾਖ ਕਈ ਕੋਰੈ ; ਕੋ ਹੈ ਐਸੋ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ (1301-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

There are thousands, tens of thousands, hundreds of thousands, many millions of them, but those who contemplate them are very rare. ||1||

ਅੰਗ ੧੩੦੨

ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਬਿਸਮ ਹੀ ਭਈ ਹੈ ; ਲਾਲ ਗੁਲਾਲ ਰੰਗਾਰੈ ॥ (1302-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am wonder-struck, wonder-struck, wonder-struck and amazed, dyed in the deep crimson color of my Beloved.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੰਤਨ ਰਸੁ ਆਈ ਹੈ ;
ਜਿਉ ਚਾਖਿ ਗੂੰਗਾ ਮੁਸਕਾਰੈ ॥੨॥੧॥੨੦॥ (1302-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Saints savor this sublime essence, like the mute, who tastes the sweet candy, but only smiles. ||2||1||20||

ਕਾਨੜਾ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-2)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਨ ਜਾਨੀ ਸੰਤਨ ; ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਆਨ ॥ (1302-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Saints do not know any other except God.

ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਪੇਖਿ ਸਮਾਨੋ ;
ਮੁਖਿ ਬਕਨੋ ਮਨਿ ਮਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They look upon all equally, the high and the low; they speak of Him with their mouths, and honor Him in their minds. ||1||Pause||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਭੈ ਭੰਜਨ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1302-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is pervading and permeating each and every heart; He is the Ocean of Peace, the Destroyer of fear. He is my praanaa - the Breath of Life.

ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਭਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਨਾਸਿਓ ;
ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਗੁਰ ਕਾਨ ॥੧॥ (1302-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind was enlightened, and my doubt was dispelled, when the Guru whispered His Mantra into my ears. ||1||

ਕਰਤ ਰਹੇ ਕ੍ਰਤਗ੍ਯ ਕਰੁਣਾਮੈ ; (ਕਰਤੱਗਅ, ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ॥ (ਗਿਆਨ ਬੋਲੋ) (1302-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is All-powerful, the Ocean of Mercy, the All-knowing Searcher of Hearts.

ਆਠ ਪਹਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ;
ਮਾਂਗਨ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥੨॥੨੧॥ (1302-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day Nanak sings His Praises, and begs for the Gift of Almighty. ||2||2||21||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-6)
Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਕਉ ; ਕਈ ਕੇਤੈ ॥ (1302-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
Many speak and talk about God.

ਐਸੋ ਜਨੁ ਬਿਰਲੋ ਹੈ ਸੇਵਕੁ ;
ਜੋ ਤਤ ਜੋਗ ਕਉ ਬੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
But one who understands the essence of Yoga - such a humble servant is very rare||1||Pause||

ਦੁਖੁ ਨਾਹੀ , ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ; ਏਕੈ ਏਕੀ ਨੇਤੈ ॥ (1302-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
He has no pain - he is totally at peace. With his eyes, he sees only the One Lord.

ਬੁਰਾ ਨਹੀ , ਸਭੁ ਭਲਾ ਹੀ ਹੈ ਰੇ ; ਹਾਰ ਨਹੀ ਸਭ ਜੇਤੈ ॥੧॥ (1302-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
No one seems evil to him - all are good. There is no defeat - he is totally victorious. ||1||

ਸੋਗੁ ਨਾਹੀ , ਸਦਾ ਹਰਖੀ ਹੈ ਰੇ ; ਛੋਡਿ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਲੇਤੈ ॥ (1302-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
He is never in sorrow - he is always happy; but he gives this up, and does not take anything.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੈ ;
ਕਤ ਆਵੈ ਕਤ ਰਮਤੈ ॥੨॥੩॥੨੨॥ (1302-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
Says Nanak, the humble servant of Almighty is himself Almighty, Har, Har; he does not come and go in reincarnation. ||2||3||22||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-9)
Kaanraa, Fifth Mahl:

ਹੀਏ ਕੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ; ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1302-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)
I pray that my heart may never forget my Beloved.

ਤਨ ਮਨ ਗਲਤ ਭਏ ਤਿਹ ਸੰਗੇ ;
ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਿ ਰਹੀ ਮੋਰੀ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My body and mind are blended with Him, but the Enticer, Maya, is enticing me, O my mother. ||1||Pause||

ਜੈ ਜੈ ਪਹਿ ਕਹਉ , ਬ੍ਰਿਥਾ ਹਉ ਅਪੁਨੀ ;
ਤੇਊ ਤੇਊ ਗਹੇ , ਰਹੇ ਅਟਕਾਇ ॥ (1302-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those unto whom I tell my pain and frustration - they themselves are caught and stuck.

ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਕੀ ਏਕੈ ਜਾਲੀ ;
ਤਾ ਕੀ ਗੰਠਿ , ਨਹੀ ਛੋਰਾਇ ॥੧॥ (1302-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In all sorts of ways, Maya has cast the net; the knots cannot be loosened. ||1||

ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ , ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਆਇਓ ;
ਸੰਤਨ ਹੀ ਸਰਨਾਇ ॥ (1302-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Wandering and roaming, slave Nanak has come to the Sanctuary of the Saints.

ਕਾਟੇ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ;
ਲੀਓ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ॥੨॥੪॥੨੩॥ (1302-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The bonds of ignorance, doubt, emotional attachment and the love of Maya have been cut; God hugs me close in His Embrace. ||2||4||23||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਆਨਦ ਰੰਗ ; ਬਿਨੋਦ ਹਮਾਰੈ ॥ (1302-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My home is filled with ecstasy, pleasure and joy.

ਨਾਮੋ ਗਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਨੁ ;
ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I sing the Naam, and I meditate on the Naam. The Naam is the Support of my breath of life. ||1||Pause||

ਨਾਮੋ ਗਿਆਨੁ , ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੇ ਕਾਰਜ ਸਵਾਰੈ ॥ (1302-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Naam is spiritual wisdom, the Naam is my purifying bath. The Naam resolves all my affairs.

ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਸੋਭਾ , ਨਾਮੁ ਬਡਾਈ ;
ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਤਾਰੈ ॥੧॥ (1302-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of Almighty, is glorious grandeur; the Naam is glorious greatness. The Name of Almighty carries me across the terrifying world-ocean. ||1||

ਅਗਮ ਪਦਾਰਥ ਲਾਲ ਅਮੋਲਾ ;
ਭਇਓ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰ ਚਰਨਾਰੈ ॥ (1302-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Unfathomable Treasure, the Priceless Gem - I have received it, through the Guru's Feet.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ;
ਮਗਨ ਭਏ ਹੀਅਰੈ ਦਰਸਾਰੈ ॥੨॥੫॥੨੪॥ (1302-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, God has become Merciful; my heart is intoxicated by the Sight (Darshan) of His Darshan. ||2||5||24||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1302-17)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਾਜਨ ਮੀਤ ; ਸੁਆਮੀ ਨੇਰੋ ॥ (1302-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My Friend, my Best Friend, my Lord and Master, is near.

ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ ਸਭਨ ਕੈ ਸੰਗੇ ;
ਥੋਰੈ ਕਾਜ ਬੁਰੋ ਕਹ ਫੇਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1302-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He sees and hears everything; He is with everyone. You are here for such short time - why do you do evil? ||1||Pause||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੇਤੋ ਲਪਟਾਇਓ ; ਕਛੂ ਨਹੀ , ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ॥ (1302-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Except for the Naam, whatever you are involved with is nothing - nothing is yours.

ਆਗੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵਤ ਸਭ ਪਰਗਟ ;
ਈਹਾ ਮੋਹਿਓ ਭਰਮ ਅੰਧੇਰੋ ॥੧॥ (1302-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Hereafter, everything is revealed to your gaze; but in this world, all are enticed by the darkness of doubt. ||1||

ਅਟਕਿਓ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗ ਮਾਇਆ ;
ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਬਿਸੇਰੋ ॥ (1302-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

People are caught in Maya, attached to their children and spouses. They have forgotten the Great and Generous Giver.

ਅੰਗ ੧੩੦੩

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਏਕੈ ਭਾਰੋਸਉ ;
ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਗੁਰੁ ਮੇਰੋ ॥੨॥੬॥੨੫॥ (1303-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have one article of faith; my Guru is the One who releases me from bondage. ||2||6||25||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-1)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਬਿਖੈ ਦਲੁ ; ਸੰਤਨਿ ਤੁਮ੍ਰੈ ਗਾਹਿਓ ॥ (1303-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Your Saints have overwhelmed the wicked army of corruption.

ਤੁਮਰੀ ਟੇਕ ਭਰੋਸਾ ਠਾਕੁਰ ;
ਸਰਨਿ ਤੁਮ੍ਾਰੀ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They take Your Support and place their faith in You, O my Lord and Master; they seek Your Sanctuary. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮਹਾ ਪਰਾਛਤ ; ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਿ ਮਿਟਾਹਿਓ ॥ (1303-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Gazing upon the Sight (Darshan) of Your Darshan, the terrible sins of countless lifetimes are erased.

ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨਦ ਉਜੀਆਰਾ ;
ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਹਿਓ ॥੧॥ (1303-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am illumined, enlightened and filled with ecstasy. I am intuitively absorbed in Samaadhi. ||1||

ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਤੁਮ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ; ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਥਾਹਿਓ ॥ (1303-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Who says that You cannot do everything? You are Infinitely All-powerful.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਰੰਗ ਰੂਪ ਰਸ ;
ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਲੈ ਲਾਹਿਓ ॥੨॥੭॥੨੬॥ (1303-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O Treasure of Mercy, Nanak savors Your Love and Your Blissful Form, earning the Profit of the Naam, the Name of Almighty. ||2||7||26||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-5)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਧੀਰੈ ॥ (1303-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The drowning mortal is comforted and consoled, meditating on Almighty.

ਬਿਨਸੈ ; ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਪੀਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is rid of emotional attachment, doubt, pain and suffering. ||1||Pause||

ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ; ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥ (1303-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I meditate in remembrance, day and night, on the Guru's Feet.

ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ; ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਾ ॥੧॥ (1303-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see Your Sanctuary. ||1||

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ (1303-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Saints, I sing the Glorious Praises of Almighty.

ਗੁਰ ਭੇਟਤ ; ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੮॥੨੭॥ (1303-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, Nanak has found peace. ||2||8||27||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-8)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਮਨਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ (1303-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Naam, peace of mind is found.

ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meeting the Holy Saint, sing the Praises of Almighty. ||1||Pause||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਬਸੇਰੋ ॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Granting His Grace, God has come to dwell within my heart.

ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ; ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ॥੧॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I touch my forehead to the feet of the Saints. ||1||

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਉ ; ਸਿਮਰਹੁ ਮਨਾਂ ॥ (1303-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditate, O my mind, on the Supreme Lord God.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਾਂ ॥੨॥੯॥੨੮॥ (1303-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

As Gurmukh, Nanak listens to the Praises of Almighty. ||2||9||28||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਪ੍ਰਭ ਪਰਸਨ ॥ (1303-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind loves to touch the Feet of God.

ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੋਜਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ ;
ਅਖੀਅਨ ਕਉ ਸੰਤੋਖੁ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My tongue is satisfied with the Food of Almighty, Har, Har. My eyes are contented with the Sight (Darshan) of God. ||1||Pause||

ਕਰਨਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ , ਜਸੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਕਲਮਲ ਦੋਖ , ਸਗਲ ਮਲ ਹਰਸਨ ॥ (1303-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My ears are filled with the Praise of my Beloved; all my foul sins and faults are erased.

ਪਾਵਨ ਧਾਵਨ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ;
ਅੰਗ ਸੰਗ ਕਾਇਆ ਸੰਤ ਸਰਸਨ ॥੧॥ (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ) (1303-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My feet follow the Path of Peace to my Lord and Master; my body and limbs joyfully blossom forth in the Society of the Saints. ||1||

ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ;
ਆਨ ਉਪਾਵ ਥਕਿਤ ਨਹੀ ਕਰਸਨ ॥ (1303-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have taken Sanctuary in my Perfect, Eternal, Imperishable Lord. I do not bother trying anything else.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਏ ਨਾਨਕ ਜਨ ਅਪਨੇ ;
ਅੰਧ ਘੋਰ ਸਾਗਰ ਨਹੀ ਮਰਸਨ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ (1303-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Taking them by the hand, Guru Nanak says, God saves His humble servants; they shall not perish in the deep, dark world-ocean. ||2||10||29||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-14)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕੁਹਕਤ ਕਪਟ ਖਪਟ , ਖਲ ਗਰਜਤ ;
ਮਰਜਤ ਮੀਚੁ , ਅਨਿਕ ਬਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those fools who bellow with rage and destructive deceit, are crushed and killed innumerable times. ||1||Pause||

ਅਹੰ ਮਤ , ਅਨ ਰਤ , ਕੁਮਿਤ ਹਿਤ ;
ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੇਖਤ , ਭ੍ਰਮਤ ਲਾਖ ਗਰੀਆ ॥੧॥ (1303-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Intoxicated with egotism and imbued with other tastes, I am in love with my evil enemies. My Beloved watches over me as I wander through thousands of incarnations. ||1||

ਅਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰ , ਅਚਾਰ , ਬਿਧਿ ਹੀਨਤ ;
ਮਮ , ਮਦ ਮਾਤ , ਕੋਪ ਜਰੀਆ ॥ (1303-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My dealings are false, and my lifestyle is chaotic. Intoxicated with the wine of emotion, I am burning in the fire of anger.

ਕਰੁਣ ਕ੍ਰਿਪਾਲ , ਗੋੁਪਾਲ , ਦੀਨ ਬੰਧੁ ;
ਨਾਨਕ , ਉਧਰੁ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥੨॥੧੧॥੩੦॥ (1303-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O Merciful Lord of the World, Embodiment of Compassion, Relative of the meek and the poor, please save Nanak; I seek Your Sanctuary. ||2||11||30||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1303-18)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ; ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Giver of the soul, the breath of life and honor

ਹਰਿ ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ; ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

- forgetting Almighty, all is lost. ||1||Pause||

ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ , ਆਨ ਲਾਗਹਿ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ (1303-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You have forsaken Almighty of the Universe, and become attached to another - you are throwing away the Ambrosial Nectar, to take dust.

ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ , ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ; (ਆਸੱਕਤ ਬੋਲੋ)
ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥੧॥ (1303-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

What do you expect from corrupt pleasures? You fool! What makes you think that they will bring peace? ||1||

ਅੰਗ ੧੩੦੪

ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਬਿਆਪਿਓ ; ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ (1304-1, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

Engrossed in unfulfilled sexual desire, unresolved anger and greed, you shall be consigned to reincarnation.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ;
ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ (1304-1, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

But I have entered the Sanctuary of the Purifier of sinners. Guru Nanak says, I know that I shall be saved. ||2||12||31||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1304-2)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਅਵਿਲੋਕਉ ; ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥ (ਮੁਖਾਰ-ਬਿੰਦ ਬੋਲੋ) (1304-2, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

I gaze on the Lotus-like Face of Almighty.

ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ;
ਬਿਸਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-2, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

Searching and seeking, I have found the Jewel. I am totally rid of all anxiety. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥ (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

Enshrining His Lotus Feet within my heart,

ਉਤਰਿਆ ; ਦੁਖੁ ਮੰਦ ॥੧॥ (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

pain and wickedness have been dispelled. ||1||

ਰਾਜ ਧਨੁ , ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ; ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ॥ (ਸਰਬ-ਸੋ ਬੋਲੋ) (1304-3, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

Almighty of all the Universe is my kingdom, wealth and family.

ਸਾਧ ਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਓ ;
ਨਾਨਕ , ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ (1304-4, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Nanak has earned the Profit; he shall never die again. ||2||13||32||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੫ (1304-5)

Kaanraa, Fifth Mahl, Fifth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1304-5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ; ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ (ਪੂਜ-ਹੋ ਬੋਲੋ) (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Worship God, and adore His Name.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ; ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Grasp the Feet of the Guru, the True Guru.

ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ; ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Unfathomable Lord shall come into your mind,

ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ; ਹੋ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

and by Guru's Grace, you shall be victorious in this world. ||1||Pause||

ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ;
ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ ਭਾਵਾਸਿ ॥ (1304-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have studied countless ways of worship in all sorts of ways, but that alone is worship, which is pleasing to Almighty's Will.

ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ; ਕਿਆ ਏਹ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ (1304-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This body-puppet is made of clay - what can it do by itself?

ਪ੍ਰਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ;
ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ (1304-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O God, those humble beings meet You, whom You grasp by the arm, and place on the Path. ||1||

ਅਵਰ ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ; ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I do not know of any other support; Dear Almighty, You are my only Hope and Support.

ਕਿਆ ਦੀਨੁ ; ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am meek and poor - what prayer can I offer?

ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ; ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥ (1304-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God abides in every heart.

ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ; ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥ (1304-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind is thirsty for the Feet of God.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮ੍ਰਾ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥੨॥੧॥੩੩॥ (1304-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Servant Nanak, Your slave, speaks: I am a sacrifice, a sacrifice, forever a sacrifice to You. ||2||1||33||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੬ (1304-12)

Kaanraa, Fifth Mahl, Sixth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1304-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ; ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Your Name, O my Beloved, is the Saving Grace of the world.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ; ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Almighty's Name is the wealth of the nine treasures.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ; ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

One who is imbued with the Love of the Incomparably Beautiful Lord is joyful.

ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ; ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥ (1304-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O mind, why do you cling to emotional attachments?

ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ; ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

With your eyes, gaze upon the Sight (Darshan) of the Holy.

ਸੋ ਪਾਵੈ ; ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They alone find it, who have such destiny inscribed upon their foreheads. ||1||Pause||

ਸੇਵਉ ਸਾਧ ; ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥ (1304-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I serve at the feet of the Holy Saints.

ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ; ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥ (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I long for the dust of their feet, which purifies and sanctifies.

ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ; ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Just like the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage, it washes away filth and pollution.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ; ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥ (1304-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

With each and every breath I meditate on Him, and never turn my face away.

ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ; ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥ (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Of your thousands and millions, nothing shall go along with you.

ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ; ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੋਰੈ ॥੧॥ (ਪੁਕਰੋ-ਰੈ ਬੋਲੋ) (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Only the Name of God will call to you in the end. ||1||

ਮਨਸਾ ਮਾਨਿ ; ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥ (1304-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Let it be your wish to honor and obey the One Formless Lord.

ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ; ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥ (ਦੂਜੇ–ਰੈ ਬੋਲੋ) (1304–17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Abandon the love of everything else.

ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ; ਗੁਨ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ (1304–17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

What Glorious Praises of Yours can I utter, O my Beloved?

ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ; ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥ (1304–17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I cannot describe even one of Your Virtues.

ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ; ਬਹੁਤੁ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ॥ (1304–18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My mind is so thirsty for the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ; ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥ (1304–18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Please come and meet Nanak, O Divine Guru of the World. ||2||1||34||

ਅੰਗ ੧੩੦੫

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305–1)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ; ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305–1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

How may I obtain the Sight (Darshan) of Your Darshan? ||1||Pause||

ਆਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ;
ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1305–1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I hope and thirst for Your wish-fulfilling image; my heart yearns and longs for You. ||1||

ਦੀਨ ਲੀਨ , ਪਿਆਸ ਮੀਨ ; ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥ (1305–2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The meek and humble Saints are like thirsty fish; the Saints of Almighty are absorbed in Him.

ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ; ਰੇਨ ॥ (1305–2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I am the dust of the feet of Almighty's Saints.

ਹੀਉ ; ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I dedicate my heart to them.

ਪ੍ਰਭ ; ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨ ॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God has become Merciful to me.

ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ;
ਤਉ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟਨਾ ॥੨॥੨॥੩੫॥ (1305-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Renouncing pride and leaving behind emotional attachment, Guru Nanak says, one meets with the Dear Lord. ||2||2||35||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305-4)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਰੰਗਾ ਰੰਗ ; ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥ (1305-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Playful Lord imbues all with the Color of His Love.

ਕੀਟ ਹਸਤ ; ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

From the ant to the elephant, He is permeating and pervading all. ||1||Pause||

ਬਰਤ ਨੇਮ ; ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Some go on fasts, make vows, and take pilgrimages to sacred shrines on the Ganges.

ਜਲੁ ਹੇਵਤ ; ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They stand naked in the water, enduring hunger and poverty.

ਪੂਜਾਚਾਰ ; ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ (1305-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They sit cross-legged, perform worship services and do good deeds.

ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ ; ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They apply religious symbols to their bodies, and ceremonial marks to their limbs.

ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ; ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They read through the Shaastras, but they do not join the Sat Sangat, the True Congregation. ||1||

ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ; ਅਤਿ ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ (1305-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They stubbornly practice ritualistic postures, standing on their heads.

ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ; ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They are afflicted with the disease of egotism, and their faults are not covered up.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They burn in the fire of sexual frustration, unresolved anger and compulsive desire.

ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ; ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥ (1305-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He alone is liberated, Guru Nanak says, whose True Guru is Good. ||2||3||36||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਸੱਤਵਾ ਬੋਲੋ) (1305-9)

Kaanraa, Fifth Mahl, Seventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1305-9)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਤਿਖ , ਬੂਝਿ ਗਈ ; ਗਈ ਮਿਲਿ , ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ (1305-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My thirst has been quenched, meeting with the Holy.

ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ , ਸਹਜੇ ਸੁਖੈਨੋ ;
ਹਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵਤੀ ਗਾਵਤੀ , ਗਾਵਤੀ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ (1305-10,ਕਾਨੜਾ,ਮਃ 5)

The five thieves have run away, and I am in peace and poise; singing, singing, singing the Glorious Praises of Almighty, I obtain the Sight (Darshan) of my Beloved. ||1||Pause||

ਜੈਸੀ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੋ ਸਿਉ , ਮੋ ਸਿਉ ; ਐਸੀ ਹਉ ਕੈਸੇ ਕਰਉ ॥ (1305-11,ਕਾਨੜਾ,ਮਃ 5)

That which God has done for me - how can I do that for Him in return?

ਹੀਉ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਬਲਿ ਬਲੇ ; ਬਲਿ ਬਲੇ , ਬਲਿ ਗਈ ॥੧॥ (1305-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I make my heart a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice, a sacrifice to You. ||1||

ਪਹਿਲੇ ਪੈ ਸੰਤ ਪਾਇ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ॥ (1305-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

First, I fall at the feet of the Saints; I meditate, meditate, lovingly attuned to You.

ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ਤੇਰੋ ਕੇਹਰੋ ; ਜਿਤੁ , ਜੰਤਨ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1305-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O God, where is that Place, where You contemplate all Your beings?

ਅਨਿਕ ਦਾਸ ; ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ (1305-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Countless slaves sing Your Praises.

ਸੋਈ ਮਿਲਿਓ , ਜੋ ਭਾਵਤੋ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਠਾਕੁਰ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ (1305-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He alone meets You, who is pleasing to Your Will. Servant Nanak remains absorbed in his Lord and Master.

ਏਕ ਤੂਹੀ ; ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥੨॥੧॥੩੭॥ (1305-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You, You, You alone, Lord. ||2||1||37||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੮ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਅੱਠਵਾ ਬੋਲੋ) (1305-15)

Kaanraa, Fifth Mahl, Eighth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1305-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤਿਆਗੀਐ ਗੁਮਾਨੁ ਮਾਨੁ , ਪੇਖਤਾ ਦਇਆਲ ਲਾਲ ;
ਹਾਂ ਹਾਂ ਮਨ ਚਰਨ ਰੇਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Give up your pride and your self-conceit; the Loving, Merciful Lord is watching over all. O mind, become the dust of His Feet. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ; ਗੁਪਾਲ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ॥੧॥ (1305-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Through the Mantra of Almighty's Saints, experience the spiritual wisdom and meditation of Almighty of the World. ||1||

ਹਿਰਦੈ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇ , ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਇ ;
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨਾ ॥ (1305-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Within your heart, sing the Praises of Almighty of the Universe, and be lovingly attuned to His Lotus Feet. He is the Fascinating Lord, Merciful to the meek and the humble.

ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆ ; ਮਇਆ ਧਾਰਿ ॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O Merciful Lord, please bless me with Your Kindness and Compassion.

ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ; ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Nanak begs for the Gift of the Naam, the Name of Almighty.

ਤਜਿ ਮੋਹੁ ਭਰਮੁ ; ਸਗਲ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥੧॥੩੮॥ (1305-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have abandoned emotional attachment, doubt and all egotistical pride. ||2||1||38||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1305-19)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕਹਨ , ਮਲਨ ਦਹਨ , ਲਹਨ , ਗੁਰ ਮਿਲੇ ;
ਆਨ ਨਹੀ ਉਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1305-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Speaking of God, filth and pollution are burnt away; This comes by meeting with the Guru, and not by any other efforts. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੩੦੬

ਤਟਨ ਖਟਨ , ਜਟਨ ਹੋਮਨ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਹੀ ਡੰਡਧਾਰ ਸੁਆਉ ॥੧॥ (ਡੰਡ-ਧਾਰ ਬੋਲੋ) (1306-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Making pilgrimages to sacred rivers, observing the six rituals, wearing matted and tangled hair, performing fire sacrifices and carrying ceremonial walking sticks - none of these are of any use. ||1||

ਜਤਨ ਭਾਂਤਨ ਤਪਨ ਭ੍ਰਮਨ , ਅਨਿਕ ਕਥਨ ਕਥਤੇ ;
ਨਹੀ ਥਾਹ ਪਾਈ , ਠਾਉ ॥ (1306-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

All sorts of efforts, austerities, wanderings and various speeches - none of these will lead you to find Almighty's Place.

ਸੋਧਿ , ਸਗਰ ਸੋਧਨਾ ;
ਸੁਖੁ ਨਾਨਕਾ , ਭਜੁ ਨਾਉ ॥੨॥੨॥੩੯॥ **(ਭੱਜ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (1306-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have considered all considerations, Guru Nanak says, but peace comes only by vibrating and meditating on the Name. ||2||2||39||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੯ **(ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ)** (1306-3)

Kaanraa, Fifth Mahl, Ninth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1306-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ ;
ਭੈ ਹਰਨ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Purifier of sinners, the Lover of His devotees, the Destroyer of fear - He carries us across to the other side. ||1||Pause||

ਨੈਨ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ; ਜਸੁ ਤੋਖਿ ਸੁਨਤ ਕਰਨ ॥੧॥ (1306-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My eyes are satisfied, gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan; my ears are satisfied, hearing His Praise. ||1||

ਪ੍ਰਾਨ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ਦਾਤੇ ; ਦੀਨ ਗੋਬਿਦ ਸਰਨ ॥ (1306-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is the Master of the praanaa, the breath of life; He is the Giver of Support to the unsupported. I am meek and poor - I seek the Sanctuary of Almighty of the Universe.

ਆਸ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨ ;
ਗਹੀ ਓਟ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਨ ॥੨॥੧॥੪੦॥ (1306-5, कानड़ा, मः 5)

He is the Fulfiller of hope, the Destroyer of pain. Nanak grasps the Support of the Feet of Almighty. ||2||1||40||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-6)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਚਰਨ ਸਰਨ ਦਇਆਲ ਠਾਕੁਰ ; ਆਨ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ (1306-6, कानड़ा, मः 5)

I seek the Sanctuary of the Feet of my Merciful Lord and Master; I do not go anywhere else.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਉਧਰਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਉਧਰ-ਤੇ ਬੋਲੋ) (1306-7, कानड़ा, मः 5)

It is the Inherent Nature of our Lord and Master to purify sinners. Those who meditate on Almighty are saved. ||1||Pause||

ਸੈਸਾਰ ਗਾਰ ਬਿਕਾਰ ਸਾਗਰ ; ਪਤਿਤ ਮੋਹ ਮਾਨ ਅੰਧ ॥ (1306-7, कानड़ा, मः 5)

The world is a swamp of wickedness and corruption. The blind sinner has fallen into the ocean of emotional attachment and pride,

ਬਿਕਲ ਮਾਇਆ ; ਸੰਗਿ ਧੰਧ ॥ (1306-8, कानड़ा, मः 5)

bewildered by the entanglements of Maya.

ਕਰੁ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਕਾਢਹੁ ; ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਇ ॥੧॥ (1306-8, कानड़ा, मः 5)

God Himself has taken me by the hand and lifted me up and out of it; save me, O Sovereign Lord of the Universe. ||1||

ਅਨਾਥ ਨਾਥ , ਸਨਾਥ ਸੰਤਨ ; ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸ ॥ (1306-9, कानड़ा, मः 5)

He is the Master of the masterless, the Supporting Lord of the Saints, the Neutralizer of millions of sins.

ਮਨਿ ; ਦਰਸਨੈ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ (1306-9, कानड़ा, मः 5)

My mind thirsts for the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ; ਗੁਨਤਾਸ ॥ (1306-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God is the Perfect Treasure of Virtue.

**ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨॥੨॥੪੧॥** (1306-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, sing and savor the Glorious Praises of Almighty, the Kind and Compassionate Lord of the World. ||2||2||41||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਵਾਰਿ ਵਾਰਉ ; ਅਨਿਕ ਡਾਰਉ ॥ (1306-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Countless times, I am a sacrifice, a sacrifice

ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਿਅ ਸੁਹਾਗ ; ਪਲਕ ਰਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

to that moment of peace, on that night when I was joined with my Beloved. ||1||Pause||

**ਕਨਿਕ ਮੰਦਰ , ਪਾਟ ਸੇਜ ਸਖੀ ;
ਮੋਹਿ , ਨਾਹਿ ਇਨ ਸਿਉ ਤਾਤ ॥੧॥** (1306-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Mansions of gold, and beds of silk sheets - O sisters, I have no love for these. ||1||

ਮੁਕਤ ਲਾਲ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ; ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਨਾਨਕ , ਹਾਤ ॥ (1306-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Pearls, jewels and countless pleasures, Guru Nanak says, are useless and destructive without the Naam, the Name of Almighty.

**ਰੂਖੋ ਭੋਜਨੁ ਭੂਮਿ ਸੈਨ ਸਖੀ ;
ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਤ ॥੨॥੩॥੪੨॥** (1306-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Even with only dry crusts of bread, and a hard floor on which to sleep, my life passes in peace and pleasure with my Beloved, O sisters. ||2||3||42||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1306-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਅਹੰ ਤੋਰੋ ; ਮੁਖੁ ਜੋਰੋ ॥ (1306-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Give up your ego, and turn your face to God.

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ; ਮਨੁ ਲੋਰੋ ॥ (1306-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Let your yearning mind call out, "Guru, Guru".

ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਪਿਆਰੋ ਮੋਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

My Beloved is the Lover of Love. ||1||Pause||

ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ , ਆਗਨਿ ਚੈਨਾ ; (ਆਂਗਨਿ ਬੋਲੋ)
ਤੋਰੋ ਰੀ ਤੋਰੋ , ਪੰਚ ਦੂਤਨ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਤੋਰੋ ॥੧॥ (1306-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The bed of your household shall be cozy, and your courtyard shall be comfortable; shatter and break the bonds which tie you to the five thieves. ||1||

ਆਇ ਨ ਜਾਇ , ਬਸੇ ਨਿਜ ਆਸਨਿ ; ਊਂਧ ਕਮਲ ਬਿਗਸੋਰੋ ॥ (1306-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You shall not come and go in reincarnation; you shall dwell in your own home deep within, and your inverted heart-lotus shall blossom forth.

ਛੁਟਕੀ ; ਹਉਮੈ ਸੋਰੋ ॥ (1306-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The turmoil of egotism shall be silenced.

ਗਾਇਓ ਰੀ , ਗਾਇਓ ; ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰੋ ॥੨॥੪॥੪੩॥ (1306-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Nanak sings - he sings the Praises of God, the Ocean of Virtue. ||2||4||43||

ਕਾਨੜਾ , ਮਃ ੫ ; ਘਰੁ ੯ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (1306-16)

Kaanraa, Fifth Mahl, Ninth House:

ਤਾਂ ਤੇ , ਜਾਪਿ ਮਨਾ ; ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ (1306-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This is why you should chant and meditate on Almighty, O mind.

ਜੋ ਸੰਤ ਬੇਦ ਕਹਤ , ਪੰਥੁ ਗਾਖਰੋ ;
ਮੋਹ ਮਗਨ , ਅਹੰ ਤਾਪ ॥ ਰਹਾਉ ॥ (1306-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Vedas and the Saints say that the path is treacherous and difficult. You are intoxicated with emotional attachment and the fever of egotism. ||Pause||

ਜੋ ਰਾਤੇ ਮਾਤੇ , ਸੰਗਿ ਬਪੁਰੀ ; (ਰਾੱਤੇ, ਮਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੰਤਾਪ ॥੧॥ (1306-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those who are imbued and intoxicated with the wretched Maya, suffer the pains of emotional attachment. ||1||

ਨਾਮੁ ਜਪਤ , ਸੋਊ ਜਨੁ ਉਧਰੈ ; ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰਹੁ ਆਪ ॥ (1306-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

That humble being is saved, who chants the Naam; You Yourself save him.

ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ , ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮਾ ;
ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥੨॥੫॥੪੪॥ (1306-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Emotional attachment, fear and doubt are dispelled, Guru Nanak says, by the Grace of the Saints. ||2||5||44||

ਅੰਗ ੧੩੦੭

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੦ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਦਸਵਾ ਬੋਲੋ) (1307-2)

Kaanraa, Fifth Mahl, Tenth House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1307-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਐਸੋ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਜੀ ਸੰਤਹੁ ; ਜਾਤ ਜੀਉ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥ (1307-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Give me that blessing, O Dear Saints, for which my soul would be a sacrifice.

ਮਾਨ ਮੋਹੀ ਪੰਚ ਦੋਹੀ , ਉਰਝਿ ਨਿਕਟਿ ਬਸਿਓ ;
ਤਾਕੀ , ਸਰਨਿ ਸਾਧੂਆ , (ਤੱਕੀ ਬੋਲੋ)
ਦੂਤ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-3, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

Enticed by pride, entrapped and plundered by the five thieves, still, you live near them. I have come to the Sanctuary of the Holy, and I have been rescued from my association with those demons. ||1||Pause||

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ; ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥੧॥ (1307-4, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

I wandered through millions of lifetimes and incarnations. I am so very tired - I have fallen at God's Door. ||1||

ਕਿਰਪਾ ਗੋਬਿੰਦ ਭਈ ; ਮਿਲਿਓ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1307-4, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

Almighty of the Universe has become Kind to me; He has blessed me with the Support of the Naam.

ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਨਾਨਕ ; (ਦੁਲੱਭ ਬੋਲੋ)
ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥੧॥੪੫॥ (1307-5, ਕਾਨੜਾ, ਮ: 5)

This precious human life has become fruitful and prosperous; Guru Nanak says, I am carried across the terrifying world-ocean. ||2||1||45||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧੧ (ਮਹੱਲਾ ਪੰਜਵਾ ਘਰੁ ਗਿਆਰ-ਵਾ ਬੋਲੋ) (1307-6)

Kaanraa, Fifth Mahl, Eleventh House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1307-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ; ਆਪਨ ਆਏ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He Himself has come to me, in His Natural Way.

ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੌ ; ਕਛੂ ਦਿਖਾਏ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I know nothing, and I show nothing.

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖ ; ਬਾਲੇ ਭੋਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have met God through innocent faith, and He has blessed me with peace. ||1||Pause||

ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ; ਸਾਧ ਸੰਗਾਏ ॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the good fortune of my destiny, I have joined the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਕਤਹੂ ਨ ਜਾਏ ; ਘਰਹਿ ਬਸਾਏ ॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I do not go out anywhere; I dwell in my own home.

ਗੁਨ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ; ਇਹ ਚੋਲੈ ॥੧॥ (1307-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God, the Treasure of Virtue, has been revealed in this body-robe. ||1||

ਚਰਨ ਲੁਭਾਏ ; ਆਨ ਤਜਾਏ ॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have fallen in love with His Feet; I have abandoned everything else.

ਥਾਨ ਥਨਾਏ ; ਸਰਬ ਸਮਾਏ ॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the places and interspaces, He is All-pervading.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ; ਨਾਨਕੁ ਗੁਨ ਬੋਲੈ ॥੨॥੧॥੪੬॥ (1307-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

With loving joy and excitement, Nanak speaks His Praises. ||2||1||46||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-10)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਗੋਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ; ਮਿਲਨ ਦੁਰਾਈ ॥ (1307-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

It is so hard to meet Almighty of the Universe, my Lord and Master.

ਪਰਮਿਤਿ ਰੂਪੁ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ; (ਪਰ–ਮਿਤਿ ਬੋਲੋ)
ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

His Form is Immeasurable, Inaccessible and Unfathomable; He is All-pervading everywhere. ||1||Pause||

ਕਹਨਿ ਭਵਨਿ , ਨਾਹੀ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ;
ਅਨਿਕ ਉਕਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ (1307-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By speaking and wandering, nothing is gained; nothing is obtained by clever tricks and devices. ||1||

ਜਤਨ ਜਤਨ , ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਰੇ ;
ਤਉ ਮਿਲਿਓ , ਜਉ ਕਿਰਪਾਈ ॥ (1307-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

People try all sorts of things, but Almighty is only met when He shows His Mercy.

ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਰ ਕ੍ਰਿਪਾਰ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨਾਈ ॥੨॥੨॥੪੭॥ (1307-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God is Kind and Compassionate, the Treasure of Mercy; servant Nanak is the dust of the feet of the Saints. ||2||2||47||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-13)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਮਾਈ , ਸਿਮਰਤ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ (1307-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

O mother, I meditate on Almighty, Raam, Raam, Raam.

ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ; ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Without God, there is no other at all.

ਚਿਤਵਉ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ; (ਚਰਨਾਰ–ਬਿੰਦ ਬੋਲੋ)
ਸਾਸਨ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I remember His Lotus Feet with every breath, night and day. ||1||Pause||

ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਕੀਨ ਆਪਨ ; ਤੂਟਤ ਨਹੀ ਜੋਰੁ ॥ (1307-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He loves me and makes me His Own; my union with Him shall never be broken.

ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸਰਬਸੋੁ ; ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਿਧੇ , ਸੁਖ ਮੋਰ ॥੧॥ (1307-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He is my breath of life, mind, wealth and everything. Almighty is the Treasure of Virtue and Peace. ||1||

ਈਤ ਊਤ ਰਾਮ ਪੂਰਨੁ ; ਨਿਰਖਤ ਰਿਦ ਖੋਰਿ ॥ (1307-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, Almighty is perfectly pervading; He is seen deep within the heart.

ਸੰਤ ਸਰਨ ਤਰਨ ਨਾਨਕ ; ਬਿਨਸਿਓ ਦੁਖੁ ਘੋਰ ॥੨॥੩॥੪੮॥ (1307-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Sanctuary of the Saints, I am carried across; Guru Nanak says, the terrible pain has been taken away. ||2||3||48||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1307-16)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਜਨ ਕੋ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੇ ਅਸਨੇਹੁ ॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God's humble servant is in love with Him.

ਸਾਜਨੋ ਤੂ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ; ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਸਭੁ ਕੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are my Friend, my very best Friend; everything is in Your Home. ||1||Pause||

ਮਾਨੁ ਮਾਂਗਉ , ਤਾਨੁ ਮਾਂਗਉ ; ਧਨੁ ਲਖਮੀ ਸੁਤ ਦੇਹ ॥੧॥ (1307-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I beg for honor, I beg for strength; please bless me with wealth, property and children. ||1||

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਭੁਗਤਿ ਪੂਰਨ ; ਪਰਮਾਨੰਦ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨ ॥ (1307-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

You are the Technology of liberation, the Way to worldly success, the Perfect Lord of Supreme Bliss, the Transcendent Treasure.

ਅੰਗ ੧੩੦੮

ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਹਾਲ ;
ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨ ॥੨॥੪॥੪੯॥ (1308-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

In the Fear of God and loving devotion, Nanak is exalted and enraptured, forever and ever a sacrifice to Him. ||2||4||49||

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1308-1)

Kaanraa, Fifth Mahl:

ਕਰਤ ਕਰਤ ; ਚਰਚ ਚਰਚ ਚਰਚਰੀ ॥ (1308-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The debaters debate and argue their arguments.

ਜੋਗ ਧਿਆਨ , ਭੇਖ ਗਿਆਨ ;
ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ , ਧਰਤ ਧਰਤ ਧਰ ਚਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Yogis and meditators, religious and spiritual teachers roam and ramble, wandering endlessly all over the earth. ||1||Pause||

ਅਹੰ ਅਹੰ , ਅਹੈ ਅਵਰ ; ਮੂੜ ਮੂੜ ਮੂੜ ਬਵਰਈ ॥ (1308-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They are egotistical, self-centered and conceited, foolish, stupid, idiotic and insane.

ਜਤਿ ਜਾਤ , ਜਾਤ ਜਾਤ , ਸਦਾ ਸਦਾ ;
ਸਦਾ ਸਦਾ , ਕਾਲ ਹਈ ॥੧॥ (1308-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Wherever they go and wander, death is always with them, forever and ever and ever and ever. ||1||

ਮਾਨੁ ਮਾਨੁ , ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ;
ਮਿਰਤੁ ਮਿਰਤੁ , ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ , ਸਦਾ ਹਈ ॥ (1308-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Give up your pride and stubborn self-conceit; death, yes, death, is always close and near at hand.

ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰੇ ਭਾਜੁ ; ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ , ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਮੂੜ ;
ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਭਜਨ ਭਜਨ ,
ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਈ ॥੨॥੫॥੫੦॥੧੨॥੬੨॥ (1308-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Vibrate and meditate on Almighty, Har, Haray, Haray. Says Nanak, listen you fool: without vibrating, and meditating, and dwelling on Him, your life is uselessly wasting away. ||2||5||50||12||62||

ਕਾਨੜਾ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੪ , ਘਰੁ ੧ (1308-6)

Kaanraa, Ashtapadees, Fourth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1308-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਪਿ ਮਨ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (ਪਾਵੈ-ਗੋ ਬੋਲੋ) (1308-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Chant the Name of Almighty, O mind, and find peace.

(ਨੋਟ : ਇਹ ਸਾਰੇ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਦੇ 'ਗੋ' ਸਬੰਧਕ ਹਨ)

ਜਿਉ ਜਿਉ ਜਪੈ , ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The more you chant and meditate, the more you will be at peace; serve the True Guru, and merge in Almighty. ||1||Pause||

ਭਗਤ ਜਨਾਂ ਕੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਲੋਚਾ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1308-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Each and every instant, the humble devotees long for Him; chanting the Naam, they find peace.

ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਗਏ ਸਭ ਨੀਕਰਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1308-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The taste of other pleasures is totally eradicated; nothing pleases them, except the Name. ||1||

ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ;
ਗੁਰੁ , ਮੀਠੇ ਬਚਨ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1308-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, Almighty seems sweet to them; the Guru inspires them to speak sweet words.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਣੀ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖੋਤਮ ;
ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1308-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Word of the True Guru's Bani, the Primal Lord God is revealed; so focus your consciousness on His Bani. ||2||

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਨਤ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਦ੍ਰਵਿਆ ;
ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ (1308-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Hearing the Word of the Guru's Bani, my mind has been softened and saturated with it; my mind has returned to its own home deep within.

ਤਹ ਅਨਹਤ ਧੁਨੀ ਬਾਜਹਿ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ;
ਨੀਝਰ ਧਾਰ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੩॥ (1308-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Unstruck Melody resonates and resounds there continuously; the stream of nectar trickles down constantly. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਇਕੁ ਤਿਲ ਤਿਲ ਗਾਵੈ ;
ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ (1308-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Singing the Name of the One Lord each and every instant, and following the Guru's Teachings, the mind is absorbed in the Naam.

ਨਾਮੁ ਸੁਣੈ , ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ; ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1308-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Listening to the Naam, the mind is pleased with the Naam, and satisfied with the Naam. ||4||

ਕਨਿਕ ਕਨਿਕ ਪਹਿਰੇ ਬਹੁ ਕੰਗਨਾ ;
ਕਾਪਰੁ ਭਾਂਤਿ ਬਨਾਵੈਗੋ ॥ (1308-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

People wear lots of bracelets, glittering with gold; they wear all sorts of fine clothes.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭਿ ਫੀਕ ਫਿਕਾਨੇ ;
ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥੫॥ (1308-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

But without the Naam, they are all bland and insipid. They are born, only to die again, in the cycle of reincarnation. ||5||

ਮਾਇਆ ਪਟਲ ਪਟਲ ਹੈ ਭਾਰੀ ;
ਘਰੁ ਘੂਮਨਿ ਘੇਰਿ ਘੁਲਾਵੈਗੋ ॥ (1308-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The veil of Maya is a thick and heavy veil, a whirlpool which destroys one's home.

ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ;
ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਓ ਨ ਜਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1308-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Sins and corrupt vices are totally heavy, like rusted slag. They will not let you cross over the poisonous and treacherous world-ocean. ||6||

ਭਉ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਹੈ ਬੋਹਿਥੁ ;
ਗੁਰੁ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1308-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let the Fear of God and neutral detachment be the boat; the Guru is the Boatman, who carries us across in the Word of the Shabad.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਭੇਟੀਐ ; ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1308-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting with Almighty, the Name of Almighty, merge in Almighty, the Name of Almighty. ||7||

ਅਗਿਆਨਿ ਲਾਇ ਸਵਾਲਿਆ ;
ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ ॥ (1308-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Attached to ignorance, people are falling asleep; attached to the Guru's spiritual wisdom, they awaken.

ਨਾਨਕ , ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ; ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੧॥ (1308-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, by His Will, He makes us walk as He pleases. ||8||1||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1308-17)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1308-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, chant the Name of Almighty, Har, Har, and be carried across.

ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ , ਸੋਈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ;
ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1308-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Whoever chants and meditates on it is emancipated. Like Dhroo and Prahlaad, they merge in Almighty. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੩੦੯

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Mercy, mercy, mercy - O Dear Lord, please shower Your Mercy on me, and attach me to Your Name.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ (1309-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Please be Merciful, and lead me to meet the True Guru; meeting the True Guru, I meditate on the Naam, the Name of Almighty. ||1||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥ (1309-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The filth of egotism from countless incarnations sticks to me; joining the Sangat, the Holy Congregation, this filth is washed away.

ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ , ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ;
ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ , ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1309-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

As iron is carried across if it is attached to wood, one who is attached to the Word of the Guru's Shabad finds Almighty. ||2||

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ , ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ ॥ (1309-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the Society of the Saints, joining the Sat Sangat, the True Congregation, you shall come to receive the Sublime Essence of Almighty.

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ;
ਕਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1309-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

But not joining the Sangat, and committing actions in egotistical pride, is like drawing out clean water, and throwing it in the mud. ||3||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰੇ ;
ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is the Protector and Saving Grace of His humble devotees. Almighty's Sublime Essence seems so sweet to these humble beings.

ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1309-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Each and every instant, they are blessed with the Glorious Greatness of the Naam; through the Teachings of the True Guru, they are absorbed in Him. ||4||

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀਐ ;
ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Bow forever in deep respect to the humble devotees; if you bow to those humble beings, you shall obtain the fruit of virtue.

ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ;
ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1309-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those wicked enemies who slander the devotees are destroyed, like Harnaakhash. ||5||

ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ , ਮੀਨ ਬਿਆਸਾ ;
ਤਪੁ ਤਾਪਨ , ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥ (ਕਰਾਵੈ-ਗੋ ਬੋਲੋ) (1309-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Brahma, the son of the lotus, and Vyaas, the son of the fish, practiced austere penance and were worshipped.

ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ;
ਭਰਮਨ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (ਚੁਕਾਵੈ-ਗੋ ਬੋਲੋ) (1309-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Whoever is a devotee - worship and adore that person. Get rid of your doubts and superstitions. ||6||

ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ , ਮਤ ਭਰਮਹੁ ;
ਸੁਕ , ਜਨਕ ਪਗੀਂ , ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Do not be fooled by appearances of high and low social class. Suk Dayv bowed at the feet of Janak, and meditated.

ਜੂਠਨ , ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ;
ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ , ਤਿਲੁ ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1309-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Even though Janak threw his left-overs and garbage on Suk Dayv's head, his mind did not waver, even for an instant. ||7||

ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ; ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾਵੈਗੋ ॥ (1309-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

When Raja Nimmi sat on the throne as the 75th successor of Janak Throne (named after Raja Janak whose daughter Sita was married to Sri Ram Chandar Ji, the prophet of Treta Yug. He was the 54th successor of this throne) of Janak Puri which is currently in Nepal and applied the dust of the nine[2] sages to his forehead.

ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੮॥੨॥ (1309-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Please shower Nanak with your Mercy, O my Lord and Master; make him the slave of Your slaves. ||8||2||

[2] The names of the nine munis: Kavi, Hari, Karbhanjan, Anter Rikh, Chasam, Aavar Hota, Parbudh, Pipla and Dumla.

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1309-11)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮਨੁ ; ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥ (1309-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, follow the Guru's Teachings, and joyfully sing God's Praises.

ਜਿਹਵਾ ਏਕ , ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ;
ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1309-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If my one tongue became hundreds of thousands and millions, I would meditate on Him millions and millions of times. ||1||Pause||

ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ;
ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The serpent king chants and meditates on Almighty with his thousands of heads, but even by these chants, he cannot find Almighty's limits.

ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1309-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are Utterly Unfathomable, Inaccessible and Infinite. Through the Wisdom of the Guru's Teachings, the mind becomes steady and balanced. ||1||

ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਓ , ਤੇਈ ਜਨ ਨੀਕੇ ;
ਹਰਿ ਜਪਤਿਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1309-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those humble beings who meditate on You are noble and exalted. Meditating on Almighty, they are at peace.

ਬਿਦਰ , ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ , ਛੋਕ ਛੋਹਰਾ ;
ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1309-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Bidur, the son of a slave-girl, was an untouchable, but Krishna hugged him close in His Embrace. ||2||

ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾਸਟ ; ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1309-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Wood is produced from water, but by holding onto wood, one is saved from drowning.

ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ;
ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1309-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself embellishes and exalts His humble servants; He confirms His Innate Nature. ||3||

ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ , ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ;
ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈਗੋ ॥ (1309-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am like a stone, or a piece of iron, heavy stone and iron; in the Boat of the Guru's Congregation, I am carried across,

ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ;
ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1309-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

like Kabeer the weaver, who was saved in the Sat Sangat, the True Congregation. He became pleasing to the minds of the humble Saints. ||4||

ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ; ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Standing up, sitting down, rising up and walking on the path, I meditate.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ , ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1309-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Word, and the Word is the True Guru, who teaches the Path of Liberation. ||5||

ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ , ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ;
ਨਿਹਸਾਸਨਿ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1309-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

By His Training, I find strength with each and every breath; now that I am trained and tamed, I meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ;
ਤੌ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1309-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, egotism is extinguished, and then, through the Guru's Teachings, I merge in the Naam. ||6||

ਅੰਗ ੧੩੧੦

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੋ ; ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ ॥ (1310-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru is the Giver of the life of the soul, but the unfortunate ones do not love Him.

ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ; ਪਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1310-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

This opportunity shall not come into their hands again; in the end, they will suffer in torment and regret. ||7||

ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ;
ਗੁਰ ਆਗੈ ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If a good person seeks goodness for himself, he should bow low in humble surrender to the Guru.

ਨਾਨਕ ਦਇਆ , ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰ ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੮॥੩॥ (1310-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Nanak prays: please show kindness and compassion to me, O my Lord and Master, that I may apply the dust of the True Guru to my forehead. ||8||3||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1310-3)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮਨੁ ; ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1310-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, be attuned to His Love, and sing.

ਭੈ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਭਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1310-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Fear of God makes me fearless and immaculate; I am dyed in the color of the Guru's Teachings. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ , ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਘਰਿ ਆਵੈਗੋ ॥ (1310-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who are attuned to Almighty's Love remain balanced and detached forever; they live near Almighty, who comes into their house.

ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1310-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If I am blessed with the dust of their feet, then I live. Granting His Grace, He Himself bestows it. ||1||

ਦੁਬਿਧਾ ਲੋਭਿ ਲਗੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ; ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥ (1310-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Mortal beings are attached to greed and duality. Their minds are unripe and unfit, and will not accept the Dye of His Love.

ਫਿਰਿ ਉਲਟਿਓ ਜਨਮੁ , ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1310-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

But their lives are transformed through the Word of the Guru's Teachings. Meeting with the Guru, the Primal Being, they are dyed in the color of His Love. ||2||

ਇੰਦ੍ਰੀ ਦਸੇ , ਦਸੇ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ;
ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈਗੋ ॥ (1310-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

There are ten organs of sense and action; the ten wander unrestrained. Under the influence of the three dispositions, they are not stable, even for an instant.

ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ ਵਸਗਤਿ ਆਵੈ ; ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1310-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Coming in contact with the True Guru, they are brought under control; then, salvation and liberation are attained. ||3||

ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਭੁ ਏਕਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ (1310-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The One and Only Creator of the Universe is All-pervading everywhere. All shall once again merge into the One.

ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ; ਸਭੁ ਏਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1310-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

His One Form has one, and many colors; He leads all according to His One Word. ||4||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥ (1310-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Gurmukh realizes the One and Only Lord; He is revealed to the Gurmukh.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ;
ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1310–10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Gurmukh goes and meets Almighty in His Mansion deep within; the Unstruck Word of the Shabad vibrates there. ||5||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310–11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

God created all the beings and creatures of the universe; He blesses the Gurmukh with glory.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ , ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1310–11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Without meeting the Guru, no one obtains the Mansion of His Presence. They suffer the agony of coming and going in reincarnation. ||6||

ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310–12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

For countless lifetimes, I have been separated from my Beloved; in His Mercy, the Guru has united me with Him.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1310–12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, I have found absolute peace, and my polluted intellect blossoms forth. ||7||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ;
ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ (1310–13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Har, Har, please grant Your Grace; O Life of the World, instill faith in the Naam within me.

ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ , ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ;
ਮੈ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੪॥ (1310–14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Nanak is the Guru, the Guru, the True Guru; I am immersed in the Sanctuary of the True Guru. ||8||4||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1310-15)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮਨ ; ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, walk on the Path of the Guru's Teachings.

ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਮਸਤੁ , ਦੀਜੈ ਤਲਿ ਕੁੰਡੇ ;
ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1310-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Just as the wild elephant is subdued by the prod, the mind is disciplined by the Word of the Guru's Shabad. ||1||Pause||

ਚਲਤੌ ਚਲੈ ਚਲੈ , ਦਹ , ਦਹ ਦਿਸਿ ;
ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥ (1310-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The wandering mind wanders, roams and rambles in the ten directions; but the Guru holds it, and lovingly attunes it to Almighty.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੧॥ (1310-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru implants the Word of the Shabad deep within the heart; the Ambrosial Naam, the Name of Almighty, trickles into the mouth. ||1||

ਬਿਸੀਅਰ ਬਿਸੁ ਭਰੇ ਹੈ ਪੂਰਨ ;
ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1310-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The snakes are filled with poisonous venom; the Word of the Guru's Shabad is the antidote - place it in your mouth.

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ , ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ (1310-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Maya, the serpent, does not even approach one who is rid of the poison, and lovingly attuned to Almighty. ||2||

ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1310-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The dog of greed is very powerful in the village of the body; the Guru strikes it and drives it out in an instant.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆਨਿ ਰਾਖੇ ;
ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1310-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Truth, contentment, righteousness and Dharma have settled there; in the village of Almighty, sing the Glorious Praises of Almighty. ||3||

ਅੰਗ ੧੩੧੧

ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ; (ਨਿ-ਘਰਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਗੁਰੁ , ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ (1311-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The mortal beings are sinking in the swamp of emotional attachment; the Guru lifts them up, and saves them from sinking.

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ , ਸਰਨਿ ਜਨ ਆਏ ;
ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ , ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1311-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Crying, "Save me! Save me!", the humble come to His Sanctuary; the Guru reaches out His Hand, and lifts them up. ||4||

ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ; ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ (1311-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The whole world is like a game in a dream, all a game. God plays and causes the game to be played.

ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1311-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

So earn the Profit of the Naam by following the Guru's Teachings; you shall go to the Court of Almighty in robes of honor. ||5||

ਹਉਮੈ ਕਰੈ , ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ;
ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ , ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥ (1311-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They act in egotism, and make others act in egotism; they collect and gather up the blackness of sin.

ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ;
ਜੋ ਬੀਜੇ , ਸੋ ਖਵਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1311-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

And when death comes, they suffer in agony; they must eat what they have planted. ||6||

ਸੰਤਹੁ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ;
ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Saints, gather the Wealth of Almighty's Name; if you depart after packing these provisions, you shall be honored.

ਖਾਇ ਖਰਚਿ , ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ;
ਹਰਿ ਦੇਦੇ , ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ (ਦੇਂਦੇ ਬੋਲੋ) (1311-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

So eat, spend, consume and give abundantly; Almighty will give - there will be no deficiency. ||7||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ;
ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The wealth of Almighty's Name is deep within the heart. In the Sanctuary of the Guru, this wealth is found.

ਨਾਨਕ , ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ;
ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥ (1311-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, God has been kind and compassionate; He has blessed me. Removing pain and poverty, He has blended me with Himself. ||8||5||

ਕਾਨੜਾ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1311-7)

Kaanraa, Fourth Mahl:

ਮਨੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, seek the Sanctuary of the True Guru, and meditate.

ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ;
ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1311-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Iron is transformed into gold by touching the philosopher's stone; it takes on its qualities. ||1||Pause||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ; ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru, the Great Primal Being, is the philosopher's stone. Whoever is attached to Him receives fruitful rewards.

ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ;
ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ (1311-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Just as Prahlaad was saved by the Guru's Teachings, the Guru protects the honor of His servant. ||1||

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ , ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ;
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ (1311-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Word of the True Guru is the most Sublime and Noble Word. Through the Guru's Word, the Ambrosial Nectar is obtained.

ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ (1311-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Ambreek the king was blessed with the status of immortality, meditating on the Word of the True Guru. ||2||

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ , ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ;
ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Sanctuary, the Protection and Sanctuary of the True Guru is pleasing to the mind. It is sacred and pure - meditate on it.

Meaning 2: Among all other sanctuaries, the one who preffered to embrace the sanctuary of the true Guru they concentrate on Almighty in a similar manner as a plant called Amrita (Somalta[3] a.k.a *Ephedra gerardiana or 'The Plant of The Moon'*) which remains in the focus of the moon.

ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ;
ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ (1311-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru has become Merciful to the meek and the poor; He has shown me the Path, the Way to Almighty. ||3||

ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ , ਸੇ ਥਾਪੇ ;
ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ (1311-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who enter the Sanctuary of the True Guru are firmly established; God comes to protect them.

ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ;
ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ (1311-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If someone aims an arrow at Almighty's humble servant, it will turn around and hit him instead. ||4||

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ;
ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ (1311-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who bathe in the Sacred Pool of Almighty, Har, Har, Har, Har, Har, are blessed with honor in His Court.

ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ , ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ , ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ (1311-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on the Guru's Teachings, the Guru's Instructions, the Guru's Wisdom, are united in Almighty's Union; He hugs them close in His Embrace. ||5||

[3] This plant usually has a maximum of 16 leaves during full moon same as the number of days of the visible moon. Until Mesiah (no moon) only one leave remains on the plant.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ;
ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Guru's Word is the Sound-current of the Naad, The Guru's Word is the wisdom of the Vedas; coming in contact with the Guru, meditate on the Naam.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ , ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ , ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ (1311-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

In the Image of Almighty, Har, Har, one becomes the Embodiment of Almighty. Almighty makes His humble servant worthy of worship. ||6||

ਸਾਕਤ ਨਰ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ;
ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ (1311-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The faithless cynic does not submit to the True Guru; Almighty makes the non-believer wander in confusion.

ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ;
ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ (1311-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The waves of greed are like packs of dogs. The poison of Maya sticks to the body-skeleton. ||7||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ ;
ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ (1311-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the Saving Grace of the whole world; join the Sangat, and meditate on the Naam.

ਨਾਨਕ , ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਰਾਖਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥ (1311-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O my God, please protect and preserve Nanak in the Sat Sangat, the True Congregation; save him, and let him merge in You. ||8||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ 'ਇੱਕ' ਬੋਲੋ) (1311-19)

First Set of Six||

ਅੰਗ ੧੩੧੨

ਕਾਨੜਾ , ਛੰਤ ; ਮਹਲਾ ੫ (1312-1)

Kaanraa, Chhant, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1312-1)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਸੇ ਉਧਰੇ ; ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They alone are saved, who meditate on Almighty.

ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ; ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Working for Maya is useless.

ਰਾਮ ਧਿਆਏ , ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ;
ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥ (1312-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty, all fruits and rewards are obtained. They are blessed, blessed and very fortunate.

ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ , ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ; ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ (1312-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

They are awake and aware in the True Congregation; attached to the Naam, they are lovingly attuned to the One.

ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ , ਸਾਧੂ ;
ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ (ਪਾਂਏ ਬੋਲੋ) (1312-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

I have renounced pride, emotional attachment, wickedness and corruption; attached to the Holy, I am carried across at their feet.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ;
ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ (1312-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I have come to the Sanctuary of my Lord and Master; by great good fortune, I obtain the Sight (Darshan) of His Darshan. ||1||

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ; ਨਿਤ ਭਜਹ ਨਾਰਾਇਣ ॥ (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Holy meet together, and continually vibrate and meditate on Almighty.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ; ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥ (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

With love and excitement, they sing the Glorious Praises of their Lord and Master.

ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ , ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ;
ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥ (1312-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Singing His Praises they live, drinking in Almighty's Nectar; the cycle of birth and death is over for them.

ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ , ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥ (1312-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Finding the True Congregation and meditating on Almighty, one is never again afflicted with pain.

ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ , ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ; ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥ (1312-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

By the Grace of the Great Giver, the Architect of Destiny, we work to serve the Saints.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ;
ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥ (1312-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I long for the dust of the feet of the humble; I am intuitively absorbed in the Sight (Darshan) of Almighty. ||2||

ਸਗਲੇ ਜੰਤ ; ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

All beings vibrate and meditate on Almighty of the World.

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ; ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

This brings the merits of chanting and meditation, austere self-discipline and perfect service.

ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ; ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ (1312-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Vibrating and meditating continuously on our Lord and Master, the Inner-knower, the Searcher of hearts, one's life becomes totally fruitful.

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ , ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ;
ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ (1312-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Those who sing and meditate continually on Almighty of the Universe - their coming into the world is blessed and approved.

ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ;
ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ , ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ (1312-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

The Immaculate Lord, Har, Har, is meditation and chanting, and austere self-discipline; only the Wealth of Almighty of the Universe shall go along with you in the end.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ;
ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥ (1312-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, please grant Your Grace, Dear Almighty, and bless me with the Jewel, that I may carry it in my pocket. ||3||

ਮੰਗਲਚਾਰ ; ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥ (ਮੰਗਲ–ਚਾਰ ਬੋਲੋ) (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

His Wondrous and Amazing Plays are blissful

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

- granting His Grace, He bestows supreme ecstasy.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ , ਸੁਖਹਗਾਮੀ ; (ਸੁਖਹ–ਗਾਮੀ ਬੋਲੋ)
ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ (1312-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

God, my Lord and Master, the Bringer of peace, has met me, and the desires of my mind are fulfilled.

ਬਜੀ ਬਧਾਈ , ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ; ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ (1312-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Congratulations pour in; I am intuitively absorbed in Almighty. I shall never again cry out in pain.

ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ , ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ; ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥ (1312-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

He hugs me close in His Embrace, and blesses me with peace; the evil of sin and corruption is gone.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ (1312-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 5)

Prays Nanak, I have met my Lord and Master, the Primal Lord, the Embodiment of Bliss. ||4||1||

ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ; ਧੁਨੀ (1312-15)

Vaar Of Kaanraa, Fourth Mahl, Sung To The Tune Of The Ballad Of Musa:

Prologue: Once lived a brave Pathan by the name of Musa. When he grew as a young man, he was engaged to a girl from a well-known family. However one of his enemies provoked her family against him by accusing him as a villain. Listening to this false accusation, the girl's parents broke the engagement and married their daughter to a prince of another province. Musa was enraged with fury when he got to know of that news. He immediately gathered his army and attacked the province and he won the battle he prisoned the prince who married to his fiancee. Musa then brought the girl who was supposed to marry him to his house with utmost respect. He asked his fiancée if she wished to remain married with the prince or if she wanted to marry him. The wise girl answered, "I would like to honour my marriage to the man who my parents married me to. This is the most appropriate for me and I do not want to break my vow that I made to my husband during the marriage. Therefore, please help me to honour my marriage." Upon listening to this, Musa was very delighted and he personally released the prince from the prison and with full honour, he blessed the couple and departed them with a royal ceremony.

When the following ballad was sang by the Dhadi's at Akaal Takhat in the presence of Guru Hargobind Sahib Ji, Guru Ji immediately asked Bhai Gurdas Ji to include this tune for this Kanra Vaar and instructed the Raagis to sing the Vaar in the same tune.

ਤ੍ਰੈਸਠ ਮਰਾਤਬੇ ਇਕ ਗੁਰੀਏ ਗੱਡੇ। ਚੜਿਆ ਮੂਸਾ ਪਾਤਸ਼ਾਹੁ ਸਭ ਸੁਣਿਆ ਗੱਜੇ।ਦੰਦਾ ਚਿਟੇ ਬਗ ਹਾਥੀਆਂ ਕਹੁ ਕਿਤ ਵਰਗੇ। ਰੁੱਤ ਪਛਾਤੀ ਬਗੁਲਿਆਂ ਘਰ ਕਾਲੀ ਸਗੇ। ਇਸ ਪੰਜ ਤੁਕੀ ਸਾਥ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨੇ ਪੰਜਤੁਕੀ ਪੌੜੀ ਮੇਲੀ। ''ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਖ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ॥'' ਇਤਜਾਦਿ

੧ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1312-15)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1312-16)

Salok, Fourth Mahl:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ; ਗੁਰਮਤਿ , ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1312-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Follow the Guru's Teachings, and enshrine the Treasure of Almighty's Name within your heart.

ਦਾਸਨ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ; ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥ (1312-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Become the slave of Almighty's slaves, and conquer egotism and corruption.

ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ; ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ (1312-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You shall win this treasure of life; you shall never lose.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥ (1312-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed and very fortunate are those, Guru Nanak says, who savor the Sublime Essence of Almighty through the Guru's Teachings. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1312-18)

Fourth Mahl:

ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਹਰਿ ; ਗੋਵਿਦੁ , ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1312-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Govind, Govind, Govind - Almighty God, Almighty of the Universe is the Treasure of Virtue.

ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ , ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ (1312-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meditating on Govind, Govind, Almighty of the Universe, through the Guru's Teachings, you shall be honored in the Court of Almighty.

ਅੰਗ ੧੩੧੩

ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਗੋਵਿਦੁ ਜਪਿ ; ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1313-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meditating on God, chanting Govind, Govind, Govind, your face shall be radiant; you shall be famous and exalted.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1313-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Guru is Almighty God, Almighty of the Universe; meeting Him, you shall obtain the Name of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1313-2)

Pauree:

ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ; ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥ (1313-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You Yourself are the Siddha and the seeker; You Yourself are the Yoga and the Yogi.

ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ; ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ (1313-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You Yourself are the Taster of tastes; You Yourself are the Enjoyer of pleasures.

ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ (1313-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You Yourself are All-pervading; whatever You do comes to pass.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਧੰਨੁ ਧਨੋੁ , ਧੰਨ ਧੰਨ ਧਨੋ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ (1313-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed, blessed, blessed, blessed is the Sat Sangat, the True Congregation of the True Guru. Join them - speak and chant Almighty's Name.

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ;
ਹਰਿ ਬੋਲਤ , ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧॥ (1313-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone chant together the Name of Almighty, Har, Har, Haray, Har, Har, Haray; chanting Har, all sins are washed away. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1313-6)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1313-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Har, Har, Har, Har is the Name of Almighty; rare are those who, as Gurmukh, obtain it.

ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ; ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ (1313-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Egotism and possessiveness are eradicated, and evil-mindedness is washed away.

ਨਾਨਕ , ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ (1313-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, one who is blessed with such pre-ordained destiny chants Almighty's Praises, night and day. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1313-7)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ; ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (1313-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is Merciful; whatever Almighty Himself does, comes to pass.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ; ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1313-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is All-pervading. There is no other as Great as Almighty.

ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ; ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ (1313-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Whatever pleases Almighty God's Will comes to pass; whatever Almighty God does is done.

ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ; ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ (1313-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

No one can appraise His Value; Almighty God is Endless.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ;
ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ (1313-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, as Gurmukh, praise Almighty; your body and mind shall be cooled and soothed. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1313-10)

Pauree:

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ;
ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ (1313-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the Light of all, the Life of the World; You imbue each and every heart with Your Love.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ;
ਤੂ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ (1313-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All meditate on You, O my Beloved; You are the True, True Primal Being, the Immaculate Lord.

ਇਕੁ ਦਾਤਾ , ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ;
ਹਰਿ ਜਾਚਹਿ ਸਭ ਮੰਗ ਮੰਗਨਾ ॥ (1313-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The One is the Giver; the whole world is the beggar. All the beggars beg for His Gifts.

ਸੇਵਕੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭੁ ਤੂਹੈ ਤੂਹੈ ; ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਚੰਗ ਚੰਗਨਾ ॥ (1313-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are the servant, and You are Almighty and Master of all. Through the Guru's Teachings, we are ennobled and uplifted.

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ਰਿਖੀਕੇਸੁ ਹਰੇ ;
ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਸਭ ਫਲ ਫਲਨਾ ॥੨॥ (1313-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone say that Almighty is the Master of the senses, the Master of all faculties; through Him, we obtain all fruits and rewards. ||2||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1313-14)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (1313-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, meditate on the Name of Almighty, Har, Har; you shall be honored in the Court of Almighty.

ਜੋ ਇਛਹਿ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਲਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥ (1313-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You shall obtain the fruits that you desire, focusing your meditation on the Word of the Guru's Shabad.

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ; ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1313-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All your sins and mistakes shall be wiped away, and you shall be rid of egotism and pride.

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ ; (ਵਿਗੱਸਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (1313-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The heart-lotus of the Gurmukh blossoms forth, recognizing God within every soul.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (1313-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please shower Your Mercy upon servant Nanak, that he may chant Almighty's Name. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1313-17)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ; ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1313-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har, is Sacred and Immaculate. Chanting the Naam, pain is dispelled.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ; ਤਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ (1313-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

God comes to abide in the minds of those who have such pre-ordained destiny.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ; ਤਿਨ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ (1313-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who walk in harmony with the Will of the True Guru are rid of pain and poverty.

ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ;
ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਪਤੀਆਇ ॥ (1313-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

No one finds Almighty by his own will; see this, and satisfy your mind.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1313-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of the slave of those who fall at the Feet of the True Guru. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1313-19)

Pauree:

ਅੰਗ ੧੩੧੪

ਤੂੰ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ , ਭਰਪੂਰੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ;
ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ॥ (1314-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You are pervading and permeating all places and interspaces, O Creator. You made all that has been made.

ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਸਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ;
ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਤਿ ਉਪਾਵਣੀ ॥ (1314-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

You created the entire universe, with all its colors and shades; in so many ways and means and forms You formed it.

ਸਭ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ , ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਵਰਤਹਿ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਵਣੀ ॥ (1314-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty of Light, Your Light is infused within all; You link us to the Guru's Teachings.

ਜਿਨ ਹੋਹਿ ਦਇਆਲੁ , ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ;
ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਮਝਾਵਣੀ ॥ (1314-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone meet the True Guru, unto whom You are Merciful; Dear Almighty, You instruct them in the Guru's Word.

ਸਭਿ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮ ਰਮੋ , ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਮੋ ;
ਜਿਤੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖ ਭੁਖ , ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਵਣੀ ॥੩॥ (1314-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone chant the Name of Almighty, chant the Name of the Great Lord; all poverty, pain and hunger shall be taken away. ||3||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1314-4)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1314-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Ambrosial Nectar of the Name of Almighty, Har, Har, is sweet; enshrine this Ambrosial Nectar of Almighty within your heart.

ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤਦਾ ; ਬੁਝਹੁ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1314-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty God prevails in the Sangat, the Holy Congregation; reflect upon the Shabad and understand.

ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਕਢੀ ਮਾਰਿ ॥ (1314-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meditating on the Name of Almighty, Har, Har, within the mind, the poison of egotism is eradicated.

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਤਿਨ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ (1314-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

One who does not remember the Name of Almighty, Har, Har, shall totally lose this life in the gamble.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ; ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1314-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, one remembers Almighty, and enshrines Almighty's Name within the heart.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ (1314-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, his face shall be radiant in the Court of the True Lord. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1314-8)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਵਿਚਿ ਕਲਿਜੁਗ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (1314-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

To chant Almighty's Praise and His Name is sublime and exalted. This is the most excellent deed in this Dark Age of Kali Yuga.

ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਕੀਰਤਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਉਰਿ ਹਾਰੁ ॥ (1314-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

His Praises come through the Guru's Teachings and Instructions; wear the Necklace of Almighty's Name.

ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ;
ਤਿਨ ਸਉਪਿਆ ਹਰਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ (1314-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty are very fortunate. They are entrusted with the Treasure of Almighty.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ; ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ (1314-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Without the Name, no matter what people may do, they continue to waste away in egotism.

ਜਲਿ ਹਸਤੀ ਮਲਿ ਨਾਵਾਲੀਐ ; (ਨ੍ਹਾਵਾਲੀਐ ਬੋਲੋ)
ਸਿਰਿ ਭੀ ਫਿਰਿ ਪਾਵੈ ਛਾਰੁ ॥ (1314-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Elephants can be washed and bathed in water, but they only throw dust on their heads again.

ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ (1314-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Kind and Compassionate True Guru, please unite me with Almighty, that the One Creator of the Universe may abide within my mind.

ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨॥ (1314-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who listen to Almighty and believe in Him - servant Nanak salutes them. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1314-12)

Pauree:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਹੈ ਊਤਮੁ ; ਹਰਿ ਨਾਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਹਮਾਰਾ ॥ (1314-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is the most sublime and precious merchandise. The Primal Lord God is my Lord and Master.

ਹਰਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ;
ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥ (1314-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty has staged His Play, and He Himself permeates it. The whole world deals in this merchandise.

ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ , ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਕਰਤੇ ;
ਸਭੁ ਸਚੁ , ਤੇਰਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ (1314-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Your Light is the light in all beings, O Creator. All Your Expanse is True.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ , ਸਫਲ ਸੇ ਗਾਵਹਿ ;
ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ (1314-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All those who meditate on You become prosperous; through the Guru's Teachings, they sing Your Praises, O Formless Lord.

ਸਭਿ ਚਵਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਜੀਵਨੋ ;
ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ॥੪॥ (1314-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone chant Almighty, Almighty of the World, Almighty of the Universe, and cross over the terrifying world-ocean. ||4||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1314-15)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਮਰੀ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਪ੍ਰਭ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਥਾਹ ॥ (1314-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I have only one tongue, and the Glorious Virtues of Almighty God are Unapproachable and Unfathomable.

ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਪਹ ਇਆਣਿਆ ;
ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਹ ॥ (1314-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am ignorant - how can I meditate on You, Lord? You are Great, Unapproachable and Immeasurable.

ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪ੍ਰਭੂ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਗਿ ਪਾਹ ॥ (1314-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with that sublime wisdom, that I may fall at the Feet of the Guru, the True Guru.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ; ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਤਰਾਹ ॥ (1314-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please lead me to the Sat Sangat, the True Congregation, where even a sinner like myself may be saved.

**ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ;
ਹਰਿ ਤੁਠੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹ ॥** (1314-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless and forgive servant Nanak; please unite him in Your Union.

**ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਕਿਰਮ ਤਰਾਹ ॥੧॥** (1314-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please be merciful and hear my prayer; I am a sinner and a worm - please save me! ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1314-19)

Fourth Mahl:

**ਹਰਿ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ;
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਦਇਆਲੁ ॥** (1314-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, Life of the World, please bless me with Your Grace, and lead me to meet the Guru, the Merciful True Guru.

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਹਮ ਭਾਈਆ ; ਹਰਿ ਹੋਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ (1314-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am happy to serve the Guru; Almighty has become merciful to me.

ਅੰਗ ੧੩੧੫

ਸਭ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਵਿਸਰੀ ; ਮਨਿ ਚੂਕਾ ਆਲ ਜੰਜਾਲੁ ॥ (1315-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All my hopes and desires have been forgotten; my mind is rid of its worldly entanglements.

ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ; ਹਮ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ (1315-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Guru, in His Mercy, implanted the Naam within me; I am enraptured with the Word of the Shabad.

ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਅਤੁਟੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨॥ (1315-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak has obtained the inexhaustible wealth; Almighty's Name is his wealth and property. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1315-3)

Pauree:

ਹਰਿ ਤੁਮ੍ ਵਡ ਵਡੇ , ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ;
ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥ (1315-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, You are the Greatest of the Great, the Greatest of the Great, the Most Lofty and Exalted of all, the Greatest of the Great.

ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ , ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਧਿਆਇ , ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥ (1315-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on the Infinite Lord, who meditate on Almighty, Har, Har, Har, are rejuvenated.

ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥ (1315-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who sing and listen to Your Praises, O my Lord and Master, have millions of sins destroyed.

ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ , ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥ (1315-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I know that those divine beings who follow the Guru's Teachings are just like You, Lord. They are the greatest of the great, so very fortunate.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਆਦਿ ਸਤੇ , ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ , ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ , ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ;
ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ , ਦਸੋਨਾ ॥੫॥ (1315-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone meditate on Almighty, who was True in the primal beginning, and True throughout the ages; He is revealed as True here and now, and He shall be True forever and ever. Servant Nanak is the slave of His slaves. ||5||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1315-6)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ , ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ (1315-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I meditate on my Lord, the Life of the World, Almighty, chanting the Guru's Mantra.

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ਅਚਿੰਤ ॥ (1315-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is Unapproachable, Inaccessible and Unfathomable; Almighty, Har, Har, has spontaneously come to meet me.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿਅੰਤ ॥ (1315-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself is pervading each and every heart; Almighty Himself is Endless.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ; ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤ ॥ (1315-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself enjoys all pleasures; Almighty Himself is the Husband of Maya.

ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ;
ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ (1315-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty Himself gives in charity to the whole world, and all the beings and creatures which He created.

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥ (1315-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Merciful Lord God, please bless me with Your Bountiful Gifts; the humble Saints of Almighty beg for them.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ ;
ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥ (1315-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O God of servant Nanak, please come and meet me; I sing the Songs of the Glorious Praises of Almighty. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1315-10)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ; ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ ॥ (1315-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty God is my Best Friend. My mind and body are drenched with the Naam.

ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਧੀਰ ॥੨॥ (1315-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All the hopes of the Gurmukh are fulfilled; servant Nanak is comforted, hearing the Naam, the Name of Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Pauree:

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Sublime Name is energizing and rejuvenating. The Immaculate Lord, the Primal Being, blossoms forth.

ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ;
ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉਲਾ ॥ (1315-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Maya serves at the feet of those who chant and meditate on Almighty, Har, Har, day and night.

ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲ੍ਹੇ ਸਭ ਜੀਅ ਜੰਤ ;
ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥ (1315-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty always looks after and cares for all His beings and creatures; He is with all, near and far.

ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ;
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥ (1315-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those whom Almighty inspires to understand, understand; the True Guru, God, the Primal Being, is pleased with them.

ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ , ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ , ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ , ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ;
ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥ (1315-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone sing the Praise of Almighty of the Universe, Almighty, Almighty of the Universe, Almighty, Almighty of the Universe; singing the Praise of Almighty, one is absorbed in His Glorious Virtues. ||6||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1315-15)

Salok, Fourth Mahl:

ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ ;
ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ (1315-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O mind, even in sleep, remember Almighty God; let yourself be intuitively absorbed into the Celestial State of Samaadhi.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ;
ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ (1315-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak's mind longs for Almighty, Har, Har. As the Guru pleases, he is absorbed into Almighty, O mother. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1315-16)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ; ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥ (1315-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I am in love with the One and Only Lord; the One Lord fills my consciousness.

ਜਨ ਨਾਨਕ , ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ;
ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ , ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥ (1315-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak takes the Support of the One Lord God; through the One, he obtains honor and salvation. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1315-18)

Pauree:

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥ (1315-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Panch Shabad, the Five Primal Sounds, vibrate with the Wisdom of the Guru's Teachings; by great good fortune, the Unstruck Melody resonates and resounds.

ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿਦੁ ਗਜਿਆ ॥ (1315-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I see Almighty, the Source of Bliss, everywhere; through the Word of the Guru's Shabad, Almighty of the Universe is revealed.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ;
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥ (ਭੱਜਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1315-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

From the primal beginning, and throughout the ages, Almighty has One Form. Through the Wisdom of the Guru's Teachings, I vibrate and meditate on Almighty God.

ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥ (1315-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O Merciful Lord God, please bless me with Your Bounty; Dear Almighty, please preserve and protect the honor of Your humble servant.

ਅੰਗ ੧੩੧੬

ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ , ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ , ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥ (1316-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone proclaim: Blessed is the Guru, the True Guru, the Guru, the True Guru; meeting Him, Almighty covers their faults and deficiencies. ||7||

ਸਲੋਕੁ , ਮਃ ੪ ॥ (1316-2)

Salok, Fourth Mahl:

ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ; ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥ (ਸੁ-ਭਰ ਬੋਲੋ) (1316-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The sacred pool of devotional worship is filled to the brim and overflowing in torrents.

ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ (1316-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who obey the True Guru, O servant Nanak, are very fortunate - they find it. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1316-3)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ (1316-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Names of Almighty, Har, Har, are countless. The Glorious Virtues of Almighty, Har, Har, cannot be described.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾਧਿ ਹਰਿ ;
ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ (1316-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, is Inaccessible and Unfathomable; how can the humble servants of Almighty be united in His Union?

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ , ਜਪਤ ਜਪੰਤ ਜਨ ;
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ (1316-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those humble beings meditate and chant the Praises of Almighty, Har, Har, but they do not attain even a tiny bit of His Worth.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥ (1316-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, Almighty God is Inaccessible; Almighty has attached me to His Robe, and united me in His Union. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1316-6)

Pauree:

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ , ਅਗਮੁ ਹਰਿ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ (1316-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is Inaccessible and Unfathomable. How will I see the Sight (Darshan) of Almighty's Darshan?

ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀਐ ;
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥ (ਰਿੱਖਾ ਬੋਲੋ) (1316-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If He were a material object, then I could describe Him, but He has no form or feature.

ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ , ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ;
ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿਖਾ ॥ (ਦਿੱਖਾ ਬੋਲੋ) (1316-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Understanding comes only when Almighty Himself gives understanding; only such a humble being sees it.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ; ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ (1316-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Sat Sangat, the True Congregation of the True Guru, is the school of the soul, where the Glorious Virtues of Almighty are studied.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ , ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ , ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿਖਾ ॥੮॥ (1316-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed is the tongue, blessed is the hand, and blessed is the Teacher, the True Guru; meeting Him, the Account of Almighty is written. ||8||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1316-9)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1316-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har, is Ambrosial Nectar. Meditate on Almighty, with love for the True Guru.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ; ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1316-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har is Sacred and Pure. Chanting it and listening to it, pain is taken away.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ;
ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ (1316-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone worship and adore Almighty's Name, upon whose foreheads such pre-ordained destiny is written.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ (1316-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those humble beings are honored in the Court of Almighty; Almighty comes to abide in their minds.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ (1316-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, their faces are radiant. They listen to Almighty; their minds are filled with love. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1316-12)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1316-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har, is the greatest treasure. The Gurmukhs obtain it.

ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1316-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The True Guru comes to meet those who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ; ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1316-13, कानड़ा, मः 4)

Their bodies and minds are cooled and soothed; peace and tranquility come to dwell in their minds.

ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ;
ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ (1316-14, कानड़ा, मः 4)

Guru Nanak says, chanting the Name of Almighty, Har, Har, all poverty and pain is dispelled. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1316-14)

Pauree:

ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ;
ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥ (1316-14, कानड़ा, मः 4)

I am a sacrifice, forever and ever, to those who have seen my Beloved True Guru.

ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ;
ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ (1316-15, कानड़ा, मः 4)

They alone meet my True Guru, who have such pre-ordaind destiny written upon their foreheads.

ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ;
ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ (1316-16, कानड़ा, मः 4)

I meditate on the Inaccessible Lord, according to the Guru's Teachings; God has no form or feature.

ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ , ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ;
ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ , ਏਕਿਆ ॥ (1316-16, कानड़ा, मः 4)

Those who follow the Guru's Teachings and meditate on the Inaccessible Lord, merge with their Lord and Master and become one with Him.

ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ , ਨਰ ਨਰਹਰੇ , ਨਰ ਨਰਹਰੇ , ਨਰ ਨਰਹਰੇ ;
ਹਰਿ ਲਾਹਾ , ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਿਸੇਖਿਆ ॥੯॥ (1316-17, कानड़ा, मः 4)

Let everyone proclaim out loud, the Name of Almighty, Almighty, Almighty; the profit of devotional worship of Almighty is blessed and sublime. ||9||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1316-18)

Salok, Fourth Mahl:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ; ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ (1316-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty's Name is permeating and pervading all. Repeat the Name of Almighty, Raam, Raam.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ; ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ (1316-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty is in the home of each and every soul. God created this play with its various colors and forms.

ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ; ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥ (1316-19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Almighty, the Life of the World, dwells near at hand. The Guru, my Friend, has made this clear.

ਅੰਗ ੧੩੧੭

ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ;
ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1317-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They alone meet Almighty, Almighty God, their Lord and Master, whose love for Almighty is pre-ordained.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ (1317-1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak meditates on the Naam, the Name of Almighty; through the Word of the Guru's Teachings, chant it consciously with your mind. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1317-2)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ; ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ (1317-2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Seek Almighty God, your Best Friend; by great good fortune, He comes to dwell with the very fortunate ones.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ; ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥ (1317-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Perfect Guru, He is revealed, Guru Nanak says, and one is lovingly attuned to Almighty. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1317-3)

Pauree:

ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ (1317-3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed, beauteous and fruitful is that moment, when service to Almighty becomes pleasing to the mind.

ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ;
ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1317-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

So proclaim the story of Almighty, O my GurSikhs; speak the Unspoken Speech of my Lord God.

ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ;
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ (1317-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

How can I attain Him? How can I see Him? My Lord God is All-knowing and All-seeing.

ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ; ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1317-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Through the Word of the Guru's Teachings, Almighty reveals Himself; we merge in absorption in the Naam, the Name of Almighty.

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ;
ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ (1317-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Nanak is a sacrifice unto those who meditate on Almighty of Nirvaanaa. ||10||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1317-6)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ (1317-6, कानड़ा, मः 4)

One's eyes are anointed by Almighty God, when the Guru bestows the ointment of spiritual wisdom.

ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ (1317-7, कानड़ा, मः 4)

I have found God, my Best Friend; servant Nanak is intuitively absorbed into Almighty. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1317-7)

Fourth Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (1317-7, कानड़ा, मः 4)

The Gurmukh is filled with peace and tranquility deep within. His mind and body are absorbed in the Naam, the Name of Almighty.

ਨਾਮੁ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੋ ਪੜੈ ; ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1317-8, कानड़ा, मः 4)

He thinks of the Naam, and reads the Naam; he remains lovingly attuned to the Naam.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ (1317-8, कानड़ा, मः 4)

He obtains the Treasure of the Naam, and is rid of anxiety.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ; ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1317-9, कानड़ा, मः 4)

Meeting with the True Guru, the Naam wells up, and all hunger and thirst depart.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ; ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ (1317-9, कानड़ा, मः 4)

Guru Nanak says, one who is imbued with the Naam, gathers the Naam in his lap. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1317-10)

Pauree:

ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ; ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ (1317-10, कानड़ा, मः 4)

You Yourself created the world, and You Yourself control it.

ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ;
ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ (1317-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Some are self-willed manmukhs - they lose. Others are united with the Guru - they win.

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥ (1317-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Almighty God is Sublime. The fortunate ones chant it, through the Word of the Guru's Teachings.

ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ;
ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ (1317-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

All pain and poverty are taken away, when the Guru bestows Almighty's Name.

ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ , ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ;
ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ , ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥ (1317-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone serve the Enticing Enticer of the Mind, the Enticer of the World, who created the world, and controls it all. ||11||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1317-13)

Salok, Fourth Mahl:

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ; ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ (1317-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The disease of egotism is deep within the mind; the self-willed manmukhs and the evil beings are deluded by doubt.

ਨਾਨਕ , ਰੋਗੁ ਵਞਾਇ ; ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ , ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ (1317-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the disease is cured only by meeting with the True Guru, the Holy Friend. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1317-14)

Fourth Mahl:

ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ , ਸਗਾਰਵਾ ; ਜਾਂ ਦੇਖਾ , ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ (1317-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

My mind and body are embellished and exalted, when I behold Almighty with my eyes.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਮੈ ਮਿਲੈ ;
ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥੨॥ (ਸੱਦੁ ਬੋਲੋ) (1317-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, meeting with that God, I live, hearing His Voice. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1317-15)

Pauree:

ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ; ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥ (1317-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Creator is Almighty of the World, the Master of the Universe, the Infinite Primal Immeasurable Being.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ;
ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ (1317-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meditate on Almighty's Name, O my GurSikhs; Almighty is Sublime, Almighty's Name is Invaluable.

ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ;
ਤੇ ਮਿਲੇ , ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ (1317-16, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Him in their hearts, day and night, merge with Almighty - there is no doubt about it.

ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ; ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ (1317-17, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

By great good fortune, they join the Sangat, the Holy Congregation, and speak the Word of the Guru, the Perfect True Guru.

ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ , ਨਾਰਾਇਣੋ ;
ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ ॥੧੨॥ (1317-18, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone meditate on Almighty, Almighty, the All-pervading Lord, by which all disputes and conflicts with Death are ended. ||12||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1317-18)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ; ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥ (1317–19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty chants the Name, Har, Har. The foolish idiot shoots arrows at him.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ;
ਜਿਨ ਸੰਧਿਆ , ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ (1317–19, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the humble servant of Almighty is saved by the Love of Almighty. The arrow is turned around, and kills the one who shot it. ||1||

ਅੰਗ ੧੩੧੮

ਮਃ , ੪ ॥ (1318–1)

Fourth Mahl:

ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਖੰਨ੍ਹਿ ॥ (1318–1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The eyes which are attracted by Almighty's Love behold Almighty through the Name of Almighty.

ਜੇ ਕਰਿ ਦੂਜਾ ਦੇਖਦੇ ; ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਢਿ ਦਿਚੰਨ੍ਹਿ ॥੨॥ (1318–1, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

If they gaze upon something else, O servant Nanak, they ought to be gouged out. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1318–2)

Pauree:

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨੋ ; ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ (1318–2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Infinite Lord totally permeates the water, the land and the sky.

ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ; ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ (1318–2, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

He cherishes and sustains all beings and creatures; whatever He does comes to pass.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ; ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ (1318–3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Without Him, we have no mother, father, children, sibling or friend.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਜਪਿਅਹੁ ਜਨ ਕੋਈ ॥ (1318–3, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

He is permeating and pervading deep within each and every heart; let everyone meditate on Him.

ਸਗਲ ਜਪਹੁ ਗੋਪਾਲ ਗੁਨ ; ਪਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਈ ॥੧੩॥ (1318-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let all chant the Glorious Praises of Almighty of the World, who is manifest all over the world. ||13||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1318-4)

Salok, Fourth Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਸਿ ਸਜਣਾ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ॥ (1318-4, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who meet as friends are blessed with Almighty God's Love.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਲੁਡਿ ਲੁਡਿ , ਦਰਗਹਿ ਵੰਞੁ ॥੧॥ (1318-5, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, praise the Naam, the Name of Almighty; you shall go to His court in joyous high spirits. ||1||

ਮਃ ੪ ॥ (1318-5)

Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਤੂਹੈ ਦਾਤਾ ਸਭਸ ਦਾ ; ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Lord, You are the Great Giver of all; all beings are Yours.

ਸਭਿ ਤੁਧੈ ਨੋ ਆਰਾਧਦੇ ; ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They all worship You in adoration; You bless them with Your Bounty, O Beloved.

ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਦਾਤਾਰਿ ਹਥੁ ਕਢਿਆ ; ਮੀਹੁ ਵੁਠਾ ਸੈਸਾਰੇ ॥ (1318-6, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The Generous Lord, the Great Giver reaches out with His Hands, and the rain pours down on the world.

ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਖੇਤੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਰੇ ॥ (1318-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The corn germinates in the fields; contemplate Almighty's Name with love.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥੨॥ (1318-7, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak begs for the Gift of the Support of the Name of his Lord God. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1318-8)

Pauree:

ਇਛਾ ਮਨ ਕੀ ਪੂਰੀਐ ; ਜਪੀਐ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥ (1318-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The desires of the mind are satisfied, meditating on the Ocean of Peace.

ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਅਰਾਧੀਅਹਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ (1318-8, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Worship and adore the Feet of Almighty, through the Word of the Guru's Shabad, the jewel mine.

ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ; ਫਾਟੈ ਜਮ ਕਾਗਰੁ ॥ (1318-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, one is saved, and the Decree of Death is torn up.

ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤੀਐ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗਰੁ ॥ (1318-9, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The treasure of this human life is won, meditating on Almighty of Detachment.

ਸਭਿ ਪਵਹੁ ਸਰਨਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ; ਬਿਨਸੈ ਦੁਖ ਦਾਗਰੁ ॥੧੪॥ (1318-10, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Let everyone seek the Sanctuary of the True Guru; let the black spot of pain, the scar of suffering, be erased. ||14||

ਸਲੋਕ , ਮਃ ੪ ॥ (1318-10)

Salok, Fourth Mahl:

ਹਉ ਢੂੰਢੇਂਦੀ ਸਜਣਾ ; ਸਜਣੁ ਮੈਡੈ ਨਾਲਿ ॥ (1318-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

I was seeking, searching for my Friend, but my Friend is right here with me.

**ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਹਿ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧॥** (1318-11, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

O servant Nanak, the Unseen is not seen, but the Gurmukh is given to see Him. ||1||

ਮਃ , ੪ ॥ (1318-12)

Fourth Mahl:

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਤਿਨਿ ਸਚੈ ;
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1318-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I am in love with the True Lord; I cannot survive without Him.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੨॥ (1318-12, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, the Perfect Lord is found, and the tongue savors His Sublime Essence. ||2||

ਪਉੜੀ ॥ (1318-13)

Pauree:

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ; ਕੋ ਉਚਰਿ ਸੁਨਾਵੈ ॥ (1318-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Some sing, some listen, and some speek and preach.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ; ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਵੈ ॥ (1318-13, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

The filth and pollution of countless lifetimes is washed away, and the wishes of the mind are fulfilled.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਮੇਟੀਐ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1318-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Coming and going in reincarnation ceases, singing the Glorious Praises of Almighty.

ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗੀ ਤਰਾਹਿ ; ਸਭ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਵੈ ॥ (1318-14, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

They save themselves, and save their companions; they save all their generations as well.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਜੋ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥੧੫॥੧॥ ਸੁਧੁ ॥ (1318-15, ਕਾਨੜਾ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is a sacrifice to those who are pleasing to my Lord God. ||15||1|| Sudh||

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ , ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀਉ ਕੀ (1318-16)

Raag Kaanraa, The Word Of Naam Dayv Jeeo:

੧ਓ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1318-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਐਸੋ ; ਰਾਮ ਰਾਇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1318-17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Such is the Sovereign Lord, the Inner-knower, the Searcher of Hearts;

ਜੈਸੇ ਦਰਪਨ ਮਾਹਿ ;
ਬਦਨ ਪਰਵਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1318-17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He sees everything as clearly as one's face reflected in a mirror. ||1||Pause||

ਬਸੈ ਘਟਾ ਘਟ ; ਲੀਪ ਨ ਛੀਪੈ ॥ (1318-17, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He dwells in each and every heart; no stain or stigma sticks to Him.

ਬੰਧਨ ਮੁਕਤਾ ; ਜਾਤੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥੧॥ (1318-18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He is liberated from bondage; He does not belong to any social class. ||1||

ਪਾਨੀ ਮਾਹਿ ; ਦੇਖੁ ਮੁਖੁ ਜੈਸਾ ॥ (1318-18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

As one's face is reflected in the water,

ਨਾਮੇ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ; ਬੀਠਲੁ ਐਸਾ ॥੨॥੧॥ (1318-18, ਕਾਨੜਾ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

so does Naam Dayv's Beloved Lord and Master appear. ||2||1||

ਅੰਗ ੧੩੧੯

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ; ਮਹਲਾ ੪ (1319-1)

Raag Kalyaan, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1319–2)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (ONGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮਾ ; ਰਮ ਰਾਮੈ , ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1319–4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Almighty, the Beauteous Lord - no one has found His limits.

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਤੁਮਰੇ ; ਤੂ ਬਡ ਪੁਰਖੁ ਪਿਤਾ ਮੇਰਾ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1319–4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I am a child - You cherish and sustain me. You are the Great Primal Being, my Mother and Father. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਅਗਮ ਹਹਿ ; ਅਗਮ ਅਗਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1319–5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Names of Almighty are Countless and Unfathomable. My Sovereign Lord is Unfathomable and Incomprehensible.

ਗੁਣੀ ਗਿਆਨੀ ਸੁਰਤਿ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ; ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1319–5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The virtuous and the spiritual teachers have given it great thought, but they have not found even an iota of His Value. ||1||

ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਸਦ ਗਾਵਹਿ ; ਗੁਣ ਗੋਬਿਦ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1319–6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

They sing the Glorious Praises of Almighty, Almighty of the Universe forever. They sing the Glorious Praises of Almighty of the Universe, but they do not find His limits.

ਤੂ ਅਮਿਤਿ ਅਤੋਲੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ;
ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ (1319-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are Immeasurable, Unweighable, and Infinite, Dear Almighty and Master; no matter how much one may meditate on You, Your Depth cannot be fathomed. ||2||

ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੌ ;
ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ (1319-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Lord, Your humble servants praise You, singing Your Glorious Praises, O Sovereign Lord.

ਤੁਮ੍ ਜਲ ਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ;
ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1319-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the ocean of water, and I am Your fish. No one has ever found Your limits. ||3||

ਜਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ;
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1319-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please be Kind to Your humble servant, Lord; please bless me with the meditation of Your Name.

ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੧॥ (1319-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I am a blind fool; Your Name is my only Support. Servant Nanak, as Gurmukh, has found it. ||4||1||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1319-10)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਹਰਿ ਜਨੁ ; ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ ॥ (1319-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty sings Almighty's Praise, and blossoms forth.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1319-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

My intellect is embellished with devotion to Almighty, Har, Har, through the Guru's Teachings. This is the destiny which God has recorded on my forehead. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ , ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ॥ (1319-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I meditate in remembrance on the Guru's Feet, day and night. Almighty, Har, Har, Har, comes to dwell in my mind.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਸਾਰੀ ;
ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ ॥੧॥ (1319-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Praise of Almighty, Har, Har, Har, is Excellent and Sublime in this world. His Praise is the sandalwood paste which I rub. ||1||

ਹਰਿ ਜਨ , ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ;
ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ ॥ (1319-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servant of Almighty is lovingly attuned to Almighty, Har, Har, Har; all the faithless cynics pursue him.

ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰਦਕੁ ;
ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ ॥੨॥ (1319-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The slanderous person acts in accordance with the record of his past deeds; his foot trips over the snake, and he is stung by its bite. ||2||

ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ੍ , ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਤੁਮ੍ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ ॥ (1319-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O my Lord and Master, You are the Saving Grace, the Protector of Your humble servants. You protect them, age after age.

ਕਹਾ ਭਇਆ , ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ;
ਸਭ ਕਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ (1319-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

What does it matter, if a demon speaks evil? By doing so, he only gets frustrated. ||3||

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ; ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰਸਿਆ ॥ (1319-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

All the beings and creatures created by God are caught in the mouth of Death.

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ॥੪॥੨॥ (1319-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servants of Almighty are protected by Almighty God, Har, Har, Har; servant Nanak seeks His Sanctuary. ||4||2||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1319-16)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਅੰਗ ੧੩੨੦

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਜਪੁ ਜਪਿ , ਜਗੰਨਾਥੇ ॥ (1320-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O my mind, chant and meditate on the Master of the Universe.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, meditate on Almighty's Name, and be rid of all the painful past sins. ||1||Pause||

ਰਸਨਾ ਏਕ , ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਬਹੁ ਕੀਜੈ , ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ ॥ (ਰਸੁਨ-ਥੇ ਬੋਲੋ) (1320-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I have only one tongue - I cannot sing His Praises. Please bless me with many, many tongues.

ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ;
ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ ॥੧॥ (ਤੁਮਨ-ਥੇ ਬੋਲੋ) (1320-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Again and again, each and every instant, with all of them, I would sing His Glorious Praises; but even then, I would not be able to sing all of Your Praises, God. ||1||

ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ ॥ (ਦਿਖਨ-ਥੇ ਬੋਲੋ) (1320-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I am so deeply in love with God, my Lord and Master; I long to see God's Vision.

ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅਨ ਕੇ ;
ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ ॥੨॥ (1320-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the Great Giver of all beings and creatures; only You know our inner pain. ||2||

ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ;
ਕਹੁ ਤਿਨ ਕਉ , ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ ॥ (1320-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If only someone would show me the Way, the Path of God. Tell me - what could I give him?

ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ;
ਕੋਈ ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ ॥੩॥ (1320-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I would surrender, offer and dedicate all my body and mind to him; if only someone would unite me in God's Union! ||3||

ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ;
ਹਮ ਤੁਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ ॥ (ਬਰਨ-ਥੇ ਬੋਲੋ) (1320-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Glorious Praises of Almighty are so many and numerous; I can describe only a tiny bit of them.

ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ ॥੪॥੩॥ (1320-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

My intellect is under Your control, God; You are the All-powerful Lord God of servant Nanak. ||4||3||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1320-7)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਮੇਰੇ ਮਨ , ਜਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ; ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1320-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O my mind, chant the Glorious Praises of Almighty, which are said to be inexpressible.

ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ;
ਜਨ ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Rightousness and Dharmic faith, success and prosperity, pleasure, the fulfillment of desires and liberation - all follow the humble servant of Almighty like a shadow. ||1||Pause||

ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ;
ਜਿਸੁ ਬਡਭਾਗ ਮਥਈ ॥ (ਮਥੱਈ ਬੋਲੋ) (1320-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

That humble servant of Almighty who has such good fortune written on his forehead meditates on the Name of Almighty, Har, Har.

ਜਹ ਦਰਗਹਿ , ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ;
ਤਹ ਛੁਟੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਥਈ ॥੧॥ (1320-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

In that Court, where God calls for the accounts, there, you shall be saved only by meditating on the Naam, the Name of Almighty. ||1||

ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ;
ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ , ਲਗਥਈ ॥ (1320-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I am stained with the filth of the mistakes of countless lifetimes, the pain and pollution of egotism.

ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ; (ਨ੍ਹਾਵਾਏ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ , ਗਥਈ ॥੨॥ (ਗਥੱਈ ਬੋਲੋ) (1320-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Showering His Mercy, the Guru bathed me in the Water of Almighty, and all my sins and mistakes were taken away. ||2||

ਜਨ ਕੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ ॥ (1320-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

God, our Lord and Master, is deep within the hearts of His humble servants. They vibrate the Naam, the Name of Almighty, Har, Har.

ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ;
ਤਹ ਰਾਖੈ ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ ॥੩॥ (1320-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

And when that very last moment comes, then the Naam is our Best Friend and Protector. ||3||

ਜਨ , ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜਗੰਨਥਈ ॥ (ਜਗੰ-ਨਥੱਈ ਬੋਲੋ) (1320-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Your humble servants sing Your Praises, Dear Almighty, Har, Har; they chant and meditate on Almighty God, the Master of the Universe.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡਥਈ ॥੪॥੪॥ (1320-12, ਕਲਿਆਨ, ਮः 4)

O God, my Saving Grace, Lord and Master of servant Nanak, please save me, the sinking stone. ||4||4||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1320-13)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ॥ (1320-13, ਕਲਿਆਨ, ਮः 4)

Only Almighty God knows my innermost thoughts.

ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ , ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ;
ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ , ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1320-14, ਕਲਿਆਨ, ਮः 4)

If someone slanders the humble servant of Almighty, God does not believe even a tiny bit of what he says. ||1||Pause||

ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁਤ ;
ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਵਾਨੈ ॥ (1320-14, ਕਲਿਆਨ, ਮः 4)

So give up everything else, and serve the Imperishable; Almighty God, our Lord and Master, is the Highest of all.

ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਚਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ ॥੧॥ (1320-15, ਕਲਿਆਨ, ਮः 4)

When you serve Almighty, Death cannot even see you. It comes and falls at the feet of those who know Almighty. ||1||

ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ , ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ;
ਤਾ ਕਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ , ਪੈ ਕਾਨੈ ॥ (1320-16, ਕਲਿਆਨ, ਮः 4)

Those whom my Lord and Master protects - a balanced wisdom comes to their ears.

ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ;
ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ ॥੨॥ (1320-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

No one can equal them; their devotional worship is accepted by my God. ||2||

ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ;
ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਛਾਨੈ ॥ (1320-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

So behold the Wondrous and Amazing Play of Almighty. In an instant, He distinguishes the genuine from the counterfeit.

ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ;
ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ ਪਛੁਤਾਨੈ ॥੩॥ (1320-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

And that is why His humble servant is in bliss. Those of pure heart meet together, while the evil ones regret and repent. ||3||

ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ , ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ;
ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦਾਨੈ ॥ (1320-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Lord, You are the Great Giver, our All-powerful Lord and Master; Dear Almighty, I beg for only one gift from You.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ , ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ;
ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਾਨੈ ॥੪॥੫॥ (1320-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Lord, please bless servant Nanak with Your Grace, that Your Feet may abide forever within my heart. ||4||5||

ਅੰਗ ੧੩੨੧

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1321-1)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ;
ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥ (ਗਾਵਹ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O God, Treasure of Mercy, please bless me, that I may sing the Glorious Praises of Almighty.

ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ , ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ;
ਮੋਹਿ , ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਲਾਵਹਿ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
I always place my hopes in You; O God, when will you take me in Your Embrace? ||1||Pause||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ;
ਪਿਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥ (ਸਮਝਾਵਹਿ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
I am a foolish and ignorant child; Father, please teach me!

ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ;
ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ (ਭਾਵਹਿ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Your child makes mistakes again and again, but still, You are pleased with him, O Father of the Universe. ||1||

ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ;
ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ (ਪਾਵਹ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Whatever You give me, O my Lord and Master - that is what I receive.

ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਠਉਰ ;
ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੨॥ (ਜਾਵਹ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
There is no other place where I can go. ||2||

ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ;
ਤਿਨਾ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ (ਭਾਵਹਿ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Those devotees who are pleasing to Almighty - Almighty is pleasing to them.

ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ;
ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥ (ਜਾਵਹ-ਗੇ ਬੋਲੋ) (1321-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)
Their light merges into the Light; the lights are merged and blended together. ||3||

ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ;
ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ **(ਲਾਵਹਿ–ਗੇ ਬੋਲੋ)** (1321–5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Almighty Himself has shown mercy; He lovingly attunes me to Himself.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ;
ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੪॥੬॥ **(ਰਖਾਵਹਿ–ਗੇ ਬੋਲੋ)** (1321–6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Servant Nanak seeks the Sanctuary of the Door of Almighty, who protects his honor. ||4||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ **(ਛਕਾ ਇੱਕ ਬੋਲੋ)** (1321–6)

First Set of Six||

ਕਲਿਆਨੁ ਭੋਪਾਲੀ , ਮਹਲਾ ੪ (1321–7)

Kalyaan Bhopaalee, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1321–7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ (1321–8, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

O Supreme Lord God, Transcendent Lord and Master, Destroyer of pain, Transcendental Lord God.

ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰਣ , ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321–8, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

All Your devotees beg of You. Ocean of peace, carry us across the terrifying world-ocean; You are the Wish-fulfilling Jewel. ||1||Pause||

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ ;
ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ (1321–9, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

Merciful to the meek and poor, Lord of the world, Support of the earth, Inner-knower, Searcher of hearts, Lord of the Universe.

ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥੧॥ (1321-10, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

Those who meditate on the Supreme Lord become fearless. Through the Wisdom of the Guru's Teachings, they meditate on Almighty, the Liberator Lord. ||1||

ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ;
ਤੇ ਜਨ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ (1321-10, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

Those who come to Sanctuary at the Feet of Almighty of the Universe - those humble beings cross over the terrifying world-ocean.

ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥ (1321-11, ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ, ਮਃ 4)

Almighty preserves the honor of His humble devotees; O servant Nanak, Almighty Himself showers them with His Grace. ||2||1||7||

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੧ (1321-13)

Raag Kalyaan, Fifth Mahl, First House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1321-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਮਾਰੈ ; ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Please grant me this blessing:

ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ;
ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

May the bumble-bee of my mind be immersed again and again in the Honey of Your Lotus Feet. ||1||Pause||

ਆਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ;
ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ (1321-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

I am not concerned with any other water; please bless this songbird with a Drop of Your Water, Lord. ||1||

ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ;
ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥ (1321-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Unless I meet my Lord, I am not satisfied. Nanak lives, gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan. ||2||1||

ਕਲ੍ਯਾਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਕਲਿਆਨ ਬੋਲੋ) (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਜਾਚਿਕੁ ; ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥ (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

This beggar begs and begs for Your Name, Lord.

ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ;
ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1321-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

You are the Support of all, the Master of all, the Giver of absolute peace. ||1||Pause||

ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ; ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ (1321-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

So many, so very many, beg for charity at Your Door; they receive only what You are pleased to give. ||1||

ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ;
ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ (1321-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Fruitful, fruitful, fruitful is the Sight (Darshan) of His Darshan; touching His Touch, I sing His Glorious Praises.

ਨਾਨਕ , ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ;
ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥ (1321-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, one's essence is blended into the Essence; the diamond of the mind is pierced through by the Diamond of Almighty. ||2||2||

ਅੰਗ ੧੩੨੨

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-1)
Kalyaan, Fifth Mahl:

ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ; ਸੋਭਾ ॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
O, the Wondrous Glory of my Beloved!

ਸਦ ਨਵਤਨ ; ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
My mind is rejuvenated forever by His Wondrous Love. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ;
ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ (1322-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
Brahma, Shiva, the Siddhas, the silent sages and Indra beg for the charity of His Praise and devotion to Him. ||1||

ਜੋਗ ਗਿਆਨ , ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ;
ਸਗਲ ਜਪਹਿ , ਤਰੰਗੀ ॥ (1322-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
Yogis, spiritual teachers, meditators and the thousand-headed serpent all meditate on the Waves of God.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥ (1322-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)
Says Nanak, I am a sacrifice to the Saints, who are the Eternal Companions of God. ||2||3||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ (1322-4)
Kalyaan, Fifth Mahl, Second House:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1322-4)
There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥ (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Belief in You, Lord, brings honor.

**ਨੈਨ ਬੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ;
ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

To see with my eyes, and hear with my ears - every limb and fiber of my being, and my breath of life are in bliss. ||1||Pause||

**ਇਤ ਉਤ , ਦਹ ਦਿਸਿ ਰਵਿਓ ;
ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ , ਸਮਾਨਿ ॥੧॥** (1322-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Here and there, and in the ten directions You are pervading, in the mountain and the blade of grass. ||1||

ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ; ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਪਰਧਾਨ ॥ (1322-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Wherever I look, I see Almighty, the Supreme Lord, the Primal Being.

**ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ;
ਕਥੇ ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥੪॥** (1322-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, doubt and fear are dispelled. Nanak speaks the Wisdom of God. ||2||1||4||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-7)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਗੁਨ ਨਾਦ ; ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥ (1322-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

The Glory of God is the Sound-current of the Naad, the Celestial Music of Bliss, and the Wisdom of the Vedas.

ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ; ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Speaking and listening, the silent sages and humble beings join together, in the Realm of the Saints. ||1||Pause||

ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ; ਮਨ ਰਸਿਕ , ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ;
ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ (1322-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Spiritual wisdom, meditation, faith and charity are there; their minds savor the Taste of the Naam, the Name of Almighty. Chanting it, sins are destroyed. ||1||

ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ , ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ;
ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ , ਤਤਬੇਤੇ ; ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥ **(ਤਤ-ਬੇਤੇ ਬੋਲੋ)** (1322-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

This is the technology of Yoga, spiritual wisdom, devotion, intuitive knowledge of the Shabad, certain knowledge of the Essence of Reality, chanting and unbroken intensive meditation.

ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ;
ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥ (1322-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Through and through, Guru Nanak says, merging into the Light, you shall never again suffer pain and punishment. ||2||2||5||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-10)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ , ਕਹਾ ਕਰਉ ॥ (1322-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

What should I do, and how should I do it?

ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ , ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ;
ਅਜਰ ਪਦੁ , ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ **(ਅ-ਜਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** 1322-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Should I center myself in meditation, or study the spiritual wisdom of the Shaastras? How can I endure this unendurable state? ||1||Pause||

ਬਿਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ;
ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ (1322-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Vishnu, Shiva, the Siddhas, the silent sages and Indra - at whose door should I seek sanctuary? ||1||

ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ , ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ;
ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥ (1322-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Some have power and influence, and some are blessed with heavenly paradise, but out of millions, will anyone find liberation?

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਉ ॥੨॥੩॥੬॥ (1322-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Says Nanak, I have attained the Sublime Essence of the Naam, the Name of Almighty. I touch the feet of the Holy. ||2||3||6||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-13)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ; ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥ (1322-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Almighty of the Breath of Life, the Merciful Primal Lord God, is my Friend.

ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ;
ਦੁਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1322-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Almighty saves us from the womb of reincarnation and the noose of death in this Dark Age of Kali Yuga; He takes away our pain. ||1||Pause||

ਨਾਮ ਧਾਰੀ ; ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

I enshrine the Naam, the Name of Almighty, within; I seek Your Sanctuary, Lord.

ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ; ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥੧॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

O Merciful Lord God, You are my only Support. ||1||

ਅਨਾਥ ਦੀਨ ; ਆਸਵੰਤ ॥ (ਆਸ-ਵੰਤ ਬੋਲੋ) (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

You are the only Hope of the helpless, the meek and the poor.

ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ; ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥ (1322-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Your Name, O my Lord and Master, is the Mantra of the mind. ||2||

ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ; ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ ॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

I know of nothing except You, God.

ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ; ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Throughout all the ages, I realize You. ||3||

ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ; ਨਿਸਿ ਬਾਸਰੋ ॥ (1322-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You dwell in my mind night and day.

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ; ਆਸਰੋ ॥੪॥੪॥੭॥ (1322-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Almighty of the Universe is Nanak's only Support. ||4||4||7||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1322-17)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪੀਐ ; ਭਗਵਾਨ ॥ (1322-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Within my mind and body I meditate on Almighty God.

**ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ;
ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1322-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru is pleased and satisfied; I am blessed with eternal peace and happiness. ||1||Pause||

ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ; ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥ (1322-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

All affairs are successfuly resolved, singing the Glorious Praises of Almighty of the World.

ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ; ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥ (1322-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I dwell upon God, and the pain of death is taken away. ||1||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿਆ ; ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥ (1322-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Please take pity on me, O my God, that I may serve You day and night.

ਅੰਗ ੧੩੨੩

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ;
ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥ (1323-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Slave Nanak seeks the Sanctuary of Almighty, the Perfect, Divine Primal Being. ||2||5||8||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1323-1)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥ (1323-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

My God is the Inner-knower, the Searcher of Hearts.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ;
ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Take pity on me, O Perfect Transcendent Lord; bless me with the True Eternal Insignia of the Shabad, the Word of God. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ;
ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ (1323-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, other than You, no one is all-powerful. You are the Hope and the Strength of my mind.

ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ; ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ (1323-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

You are the Giver to the hearts of all beings, Dear Almighty and Master. I eat and wear whatever You give me. ||1||

ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ; ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥ (1323-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Intuitive understanding, wisdom and cleverness, glory and beauty, pleasure, wealth and honor,

ਸਰਬ ਸੂਖ , ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ;
ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ , ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੬॥੯॥ (1323-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

all comforts, bliss, happiness and salvation, Guru Nanak says, come by chanting Almighty's Name. ||2||6||9||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1323-5)

Kalyaan, Fifth Mahl:

ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ; ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥ (1323-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

The Sanctuary of Almighty's Feet bring salvation.

ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ; ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

God's Name is the Purifier of sinners. ||1||Pause||

ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ; ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ (1323-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Whoever chants and meditates in the Saadh Sangat, the Company of the Holy, shall undoubtedly escape being consumed by the Messenger of Death. ||1||

ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਅਨਿਕ ਸੂਖ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ (1323-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Liberation, the key to success, and all sorts of comforts do not equal loving devotional worship of Almighty.

**ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ;
ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੭॥੧੦॥** (1323-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 5)

Slave Nanak longs for the Sight (Darshan) of God's Darshan; he shall never again wander in reincarnation. ||2||||7||10||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ; ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ (1323-8)

Kalyaan, Fourth Mahl, Ashtapadees:

Prologue: Guru Ram Das Ji concludes the Sukhmana Sahib by composing the following 6 Ashtpadias.

Note: Sukhmana Sahib contains 6 Ashtpadias of Raag Bilawal, 6 Ashtpadias of Raag Nat Narayan and 6 Ashtpadias of Raag Kanra.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1323-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਮਾ ; ਰਮ ਰਾਮੋ , ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ (1323-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Hearing the Name of Almighty, the All-pervading Lord, my mind is drenched with joy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1323-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Name of Almighty, Har, Har, is Ambrosial Nectar, the most Sweet and Sublime Essence; through the Guru's Teachings, drink it in with intuitive ease. ||1||Pause||

ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ;
ਮਥਿ ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ (1323-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The potential energy of fire is within the wood; it is released if you know how to rub it and generate friction.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ;
ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ (1323-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

In just the same way, Almighty's Name is the Light within all; the Essence is extracted by following the Guru's Teachings. ||1||

ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ;
ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ (1323-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

There are nine doors, but the taste of these nine doors is bland and insipid. The Essence of Ambrosial Nectar trickles down through the Tenth Door.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ (1323-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please take pity on me - be kind and compassionate, O my Beloved, that I may drink in the Sublime Essence of Almighty, through the Word of the Guru's Shabad. ||2||

ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥ (1323-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The body-village is the most sublime and exalted village, in which the merchandise of Almighty's Sublime Essence is traded.

ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ (1323-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The most precious and priceless gems and jewels are obtained by serving the True Guru. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ;
ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ (1323-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The True Guru is Inaccessible; Inaccessible is our Lord and Master. He is the overflowing Ocean of bliss - worship Him with loving devotion.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ , ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ;
ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ , ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1323-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please take pity on me, and be Merciful to this meek song-bird; please pour a drop of Your Name into my mouth. ||4||

ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ;
ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ (1323-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O Beloved Lord, please color my mind with the Deep Crimson Color of Your Love; I have surrendered my mind to the Guru.

ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ;
ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ (1323-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Those who are imbued with the Love of Almighty, Raam, Raam, Raam, continually drink in this essence in big gulps, savoring its sweet taste. ||5||

ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ; ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ (1323-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If all the gold of the seven continents and the oceans was taken out and placed before them,

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ;
ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ , ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1323-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

the humble servants of my Lord and Master would not even want it. They beg for Almighty to bless them with Almighty's Sublime Essence. ||6||

ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸਦ ਭੂਖੇ ; ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ (1323-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The faithless cynics and mortal beings remain hungry forever; they continually cry out in hunger.

ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ;
ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ (1323-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

They hurry and run, and wander all around, caught in the love of Maya; they cover hundreds of thousands of miles in their wanderings. ||7||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ;
ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨ੍ ਦੀਜੈ ॥ (1323-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servants of Almighty, Har, Har, Har, Har, Har, are sublime and exalted. What praise can we bestow upon them?

ਅੰਗ ੧੩੨੪

ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥ (1324-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Nothing else can equal the Glory of Almighty's Name; please bless servant Nanak with Your Grace. ||8||1||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1324-1)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮ ਗੁਰੁ ਪਾਰਸੁ ; ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with the Touch of the Guru, the Philosopher's Stone.

ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1324-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I was unworthy, utterly useless, rusty slag; meeting with the True Guru, I was transformed by the Philosopher's Stone. ||1||Pause||

ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ ਬਾਂਛਹਿ ;
ਨਿਤਿ ਆਸਾ ਆਸ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Everyone longs for paradise, liberation and heaven; all place their hopes in them.

ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੇ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਨ ਮਾਂਗਹਿ ;
ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨੁ ਧੀਜੈ ॥੧॥ (1324-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble long for the Sight (Darshan) of His Darshan; they do not ask for liberation. Their minds are satisfied and comforted by His Darshan. ||1||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਲੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮੋਹੁ ਕਾਲਖ ਦਾਗ ਲਗੀਜੈ ॥ (1324-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Emotional attachment to Maya is very powerful; this attachment is a black stain which sticks.

ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ , ਅਲਿਪਤ ਹੈ ਮੁਕਤੇ ;
ਜਿਉ ਮੁਰਗਾਈ ਪੰਕੁ ਨ ਭੀਜੈ ॥੨॥ (1324-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble servants of my Lord and Master are unattached and liberated. They are like ducks, whose feathers do not get wet. ||2||

ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਭੁਇਅੰਗਮ ਵੇੜੀ ; ਕਿਵ ਮਿਲੀਐ ਚੰਦਨੁ ਲੀਜੈ ॥ (1324-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The fragrant sandalwood tree is encircled by snakes; how can anyone get to the sandalwood?

ਕਾਢਿ ਖੜਗੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਕਰਾਰਾ ;
ਬਿਖੁ ਛੇਦਿ ਛੇਦਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ (1324-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Drawing out the Mighty Sword of the Guru's Spiritual Wisdom, I slaughter and kill the poisonous snakes, and drink in the Sweet Nectar. ||3||

ਆਨਿ ਆਨਿ ਸਮਧਾ ਬਹੁ ਕੀਨੀ ;
ਪਲੁ ਬੈਸੰਤਰ ਭਸਮ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You may gather wood and stack it in a pile, but in an instant, fire reduces it to ashes.

ਮਹਾ ਉਗ੍ਰ ਪਾਪ ਸਾਕਤ ਨਰ ਕੀਨੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲੂਕੀ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1324-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The faithless cynic gathers the most horrendous sins, but meeting with the Holy Saint, they are placed in the fire. ||4||

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ; ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰੀਜੈ ॥ (1324-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Holy, Saintly devotees are sublime and exalted. They enshrine the Naam, the Name of Almighty, deep within.

ਪਰਸ ਨਿਪਰਸੁ , ਭਏ ਸਾਧੂ ਜਨ ; (ਨਿ-ਪਰਸੁ ਬੋਲੋ)
ਜਨੁ , ਹਰਿ ਭਗਵਾਨੁ ਦਿਖੀਜੈ ॥੫॥ (1324-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

By the touch of the Holy and the humble servants of Almighty, Almighty God is seen. ||5||

ਸਾਕਤ ਸੂਤੁ ਬਹੁ ਗੁਰਝੀ ਭਰਿਆ ;
ਕਿਉ ਕਰਿ ਤਾਨੁ ਤਨੀਜੈ ॥ (1324-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The thread of the faithless cynic is totally knotted and tangled; how can anything be woven with it?

ਤੰਤੁ ਸੂਤੁ ਕਿਛੁ ਨਿਕਸੈ ਨਾਹੀ ; ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥੬॥ (1324-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

This thread cannot be woven into yarn; do not associate with those faithless cynics. ||6||

ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੈ ਨੀਕੀ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1324-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The True Guru and the Saadh Sangat, the Company of the Holy, are exalted and sublime. Joining the Congregation, meditate on Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕ ; ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲੀਜੈ ॥੭॥ (1324-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The gems, jewels and precious stones are deep within; by Guru's Grace, they are found. ||7||

ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਵਡਾ ਵਡਾ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (1324-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

My Lord and Master is Glorious and Great. How can I be united in His Union?

ਨਾਨਕ , ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਜਨ ਕਉ ਪੂਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੮॥੨॥ (1324-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Perfect Guru unites His humble servant in His Union, and blesses him with perfection. ||8||2||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1324-12)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮਾ ; ਰਮ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1324-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Chant the Name of Almighty, Almighty, the All-pervading Lord.

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਜਨ ਨੀਕੇ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1324-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Holy, the humble and Holy, are noble and sublime. Meeting with the Holy, I joyfully love Almighty. ||1||Pause||

ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ; ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਡੋਲ ਕਰੀਜੈ ॥ (1324-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The minds of all the beings and creatures of the world waver unsteadily.

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਵਹੁ ;
ਜਗੁ ਥੰਮਨ ਕਉ ਥੰਮੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ (1324-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please take pity on them, be merciful to them, and unite them with the Holy; establish this support to support the world. ||1||

ਬਸੁਧਾ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਉਪਰਿ ; **(ਬਸੁੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)**
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਰੁਲੀਜੈ ॥ (1324-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The earth is beneath us, and yet its dust falls down on all; let yourself be covered by the dust of the feet of the Holy.

ਅਤਿ ਊਤਮ ਅਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵਹੁ ;
ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1324-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You shall be utterly exalted, the most noble and sublime of all; the whole world will place itself at your feet. ||2||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਸਿਵ ਨੀਕੀ ;
ਆਨਿ ਪਾਨੀ ਸਕਤਿ ਭਰੀਜੈ ॥ (1324-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Gurmukhs are blessed with the Divine Light of Almighty; Maya comes to serve them.

ਮੈਨ ਦੰਤ ਨਿਕਸੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ;
ਸਾਰੁ ਚਬਿ ਚਬਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੩॥ (1324-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Through the Word of the Guru's Teachings, they bite with teeth of wax and chew iron, drinking in the Sublime Essence of Almighty. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਬਹੁ ਕੀਆ ;
ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਪੁਰਖ ਮਿਲੀਜੈ ॥ (1324-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Almighty has shown great mercy, and bestowed His Name; I have met with the Holy Guru, the Primal Being.

ਗੁਨ ਰਾਮ ਨਾਮ , ਬਿਸਥੀਰਨ ਕੀਏ ;
ਹਰਿ ਸਗਲ ਭਵਨ ਜਸੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ (1324-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Glorious Praises of Almighty's Name have spread out everywhere; Almighty bestows fame all over the world. ||4||

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਾਧ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ; ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਰਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ ॥ (1324-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Beloved Lord is within the minds of the Holy, the Holy Saadhus; without seeing Him, they cannot survive.

ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨ ਜਲੰ ਜਲ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ;
ਖਿਨੁ ਜਲ ਬਿਨੁ ਫੂਟਿ ਮਰੀਜੈ ॥੫॥ (1324-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The fish in the water loves only the water. Without water, it bursts and dies in an instant. ||5||

ਅੰਗ ੧੩੨੫

ਮਹਾ ਅਭਾਗ ਅਭਾਗ ਹੈ ਜਿਨ ਕੇ ;
ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਨ ਪੀਜੈ ॥ (1325-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Those who have terrible luck and bad fortune do not drink in the water which washes the dust of the feet of the Holy.

ਤਿਨਾ ਤਿਸਨਾ ਜਲਤ , ਜਲਤ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ;
ਡੰਡੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਾ ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1325-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The burning fire of their desires is not extinguished; they are beaten and punished by the Righteous Judge of Dharma. ||6||

ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਜਗੁ ਪੁੰਨ ਕੀਏ ; (ਜਗਿਅ ਬੋਲੋ)
ਹਿਵੈ ਗਾਲਿ ਗਾਲਿ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ॥ (1325-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You may visit all the sacred shrines, observe fasts and sacred feasts, give generously in charity and waste away the body, melting it in the snow.

ਅਤੁਲਾ ਤੋਲੁ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਕੋ ਪੁਜੈ ਨ , ਤੋਲ ਤੁਲੀਜੈ ॥੭॥ (1325-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The weight of Almighty's Name is unweighable, according to the Guru's Teachings; nothing can equal its weight. ||7||

ਤਵ ਗੁਨ ਬ੍ਰਹਮ , ਬ੍ਰਹਮ ਤੂ ਜਾਨਹਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ (1325-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

O God, You alone know Your Glorious Virtues. Servant Nanak seeks Your Sanctuary.

ਤੂ ਜਲ ਨਿਧਿ ਮੀਨ ਹਮ ਤੇਰੇ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਗਿ ਰਖੀਜੈ ॥੮॥੩॥ (1325-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the Ocean of water, and I am Your fish. Please be kind, and keep me always with You. ||8||3||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1325-5)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮਾ ; ਰਮ ਰਾਮੋ , ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I worship and adore Almighty, the All-pervading Lord.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਉ ਸਭੁ ਆਗੈ ;
ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1325-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I surrender my mind and body, and place everything before Him; following the Guru's Teachings, spiritual wisdom is implanted within me. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ;
ਨਿਤ ਚੁਨਿ ਚੁਨਿ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

God's Name is the tree, and His Glorious Virtues are the branches. Picking and gathering up the fruit, I worship Him.

ਆਤਮ ਦੇਉ ਦੇਉ ਹੈ ਆਤਮੁ ; ਰਸਿ ਲਾਗੈ ਪੂਜ ਕਰੀਜੈ ॥੧॥ (1325-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The soul is divine; divine is the soul. Worship Him with love. ||1||

ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ;
ਬਿਚਰਿ ਬਿਚਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ (1325-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

One of keen intellect and precise understanding is immaculate in all this world. In thoughtful consideration, he drinks in the sublime essence.

ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥੨॥ (1325-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

By Guru's Grace, the treasure is found; dedicate this mind to the True Guru. ||2||

ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਅਤਿ ਹੀਰੋ ਨੀਕੋ ; ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧੀਜੈ ॥ (1325-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Priceless and utterly sublime is the Diamond of Almighty. This Diamond pierces the diamond of the mind.

ਮਨੁ ਮੋਤੀਸਾਲੁ ਹੈ , ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਜਿਤੁ ਹੀਰਾ , ਪਰਖਿ ਲਈਜੈ ॥੩॥ (1325-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The mind becomes the jeweller, through the Word of the Guru's Shabad; it appraises the Diamond of Almighty. ||3||

ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਲਗਿ ਊਚੇ ;
ਜਿਉ ਪੀਪ ਪਲਾਸ ਖਾਇ ਲੀਜੈ ॥ (1325-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Attaching oneself to the Society of the Saints, one is exalted and uplifted, as the palaas tree is absorbed by the peepal tree.

ਸਭ ਨਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਊਤਮੁ ਹੋਵੈ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਬਾਸੁ ਬਸੀਜੈ ॥੪॥ (1325-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

That mortal being is supreme among all people, who is perfumed by the fragrance of Almighty's Name. ||4||

ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਬਹੁ ਕੀਨੇ ;
ਨਿਤ ਸਾਖਾ ਹਰੀ ਜੜੀਜੈ ॥ (1325-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

One who continually acts in goodness and immaculate purity, sprouts green branches in great abundance.

ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ , ਫਲੁ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਬਹਕਾਰ ਬਾਸੁ ਜਗਿ ਦੀਜੈ ॥੫॥ (1325-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Guru has taught me that Dharmic faith is the flower, and spiritual wisdom is the fruit; this fragrance permeates the world. ||5||

ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਸਭ ਬ੍ਰਹਮ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਇਕੁ ਕੀਜੈ ॥ (1325-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The One, the Light of the One, abides within my mind; God, the One, is seen in all.

ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ;
ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ (1325-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The One Lord, the Supreme Soul, is spread out everywhere; all place their heads beneath His Feet. ||6||

ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ;
ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ (1325-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Without the Naam, the Name of Almighty, people look like criminals with their noses cut off; bit by bit, their noses are cut off.

ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ (1325-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The faithless cynics are called egotistical; without the Name, their lives are cursed. ||7||

ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ , ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ (1325-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

As long as the breath breathes through the mind deep within, hurry and seek God's Sanctuary.

ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ;
ਮੈ , ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥ (1325-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please shower Your Kind Mercy and take pity upon Nanak, that he may wash the feet of the Holy. ||8||4||

ਕਲਿਆਨ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1325-16)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮਾ ; ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ (1325-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, I wash the feet of the Holy.

ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1325-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

May my sins be burnt away in an instant; O my Lord and Master, please bless me with Your Mercy. ||1||Pause||

ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ , ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ;
ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ , ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ (1325-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The meek and humble beggars stand begging at Your Door. Please be generous and give to those who are yearning.

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ;
ਮੋਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ (ਮੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ) (1325-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Save me, save me, O God - I have come to Your Sanctuary. Please implant the Guru's Teachings, and the Naam within me. ||1||

ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ;
ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ (1325-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Sexual desire and anger are very powerful in the body-village; I rise up to fight the battle against them.

ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ;
ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ (1325-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Please make me Your Own and save me; through the Perfect Guru, I drive them out. ||2||

ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ;
ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ (1325-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The powerful fire of corruption is raging violently within; the Word of the Guru's Shabad is the ice water which cools and soothes.

ਅੰਗ ੧੩੨੬

ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ;
ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ (1326-1, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

My mind and body are calm and tranquil; the disease has been cured, and now I sleep in peace. ||3||

ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ;
ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ (1326-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

As the rays of the sun spread out everywhere, Almighty pervades each and every heart.

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ;
ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ (1326-2, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Meeting the Holy Saint, one drinks in the Sublime Essence of Almighty; sitting in the home of your own inner being, drink in the essence. ||4||

ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ;
ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ (1326-3, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The humble being is in love with the Guru, like the chakvi bird which loves to see the sun.

ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ;
ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ (1326-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

She watches, and keeps on watching all through the night; and when the sun shows its face, she drinks in the Amrit. ||5||

ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ;
ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ (1326-4, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The faithless cynic is said to be very greedy - he is a dog. He is overflowing with the filth and pollution of evil-mindedness.

ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ;
ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥ (1326-5, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

He talks excessively about his own interests. How can he be trusted? ||6||

ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ (1326-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

I have sought the Sanctuary of the Saadh Sangat, the Company of the Holy; I have found the Sublime Essence of Almighty.

ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ;
ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ (1326-6, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

They do good deeds for others, and speak of Almighty's many Glorious Virtues; please bless me to meet these Saints, these devotees of Almighty. ||7||

ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ , ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ;
ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ (1326-7, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the Inaccessible Lord, Kind and Compassionate, the Great Giver; please shower us with Your Mercy, and save us.

ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ;
ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥ (1326-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

You are the Life of all the beings of the world; please cherish and sustain Nanak. ||8||5||

ਕਲਿਆਨੁ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1326-8)

Kalyaan, Fourth Mahl:

ਰਾਮਾ ; ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ (1326-8, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please make me the slave of Your slaves.

ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ;
ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1326-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

As long as there is breath deep within my mind, let me drink in the dust of the Holy. ||1||Pause||

ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ; ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ (1326-9, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Shiva, Naarad, the thousand-headed cobra king and the silent sages long for the dust of the Holy.

ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ;
ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ (1326-10, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

All the worlds and realms where the Holy place their feet are sanctified. ||1||

ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ (1326-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

So let go of your shame and renounce all your egotism; join with the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and remain there.

ਧਰਮਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ;
ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ (1326-11, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Give up your fear of the Righteous Judge of Dharma, and you shall be lifted up and saved from drowning in the sea of poison. ||2||

ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ , ਉਭਿਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ;
ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ , ਹਰੀਜੈ ॥ (1326-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Some are standing, parched and shrivelled up by their doubts; joining the Saadh Sangat, they are rejuvenated.

ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ;
ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ (1326-12, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

So do not delay, even for an instant - go and fall at the feet of the Holy. ||3||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ; ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ (1326-13, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The Kirtan of the Praise of Almighty's Name is a priceless jewel. Almighty has given it for the Holy to keep.

ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ;
ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ (1326-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Whoever accepts and follows the Word of the Guru's Teachings as True - this Jewel is taken out and given to him. ||4||

ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ , ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ;
ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ , ਕੁਕੀਜੈ ॥ (1326-14, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Listen, O Saints; listen, humble Siblings of Destiny: the Guru raises His Arms and sends out the call.

ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ;
ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ (1326-15, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If you long for everlasting peace and comfort for your soul, then enter the Sanctuary of the True Guru. ||5||

ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ;
ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ (1326-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

If you have great good fortune and are very noble, then implant the Guru's Teachings and the Naam, the Name of Almighty, within.

ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ;
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ (1326-16, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Emotional attachment to Maya is totally treacherous; drinking in the Sublime Essence of Almighty, you shall easily, intuitively cross over the world-ocean. ||6||

ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ;
ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ (1326-17, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Those who are totally in love with Maya, Maya, shall rot away in Maya.

ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ;
ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ (1326-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

The path of ignorance and darkness is utterly treacherous; they are loaded down with the crushing load of egotism. ||7||

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਰਮ , ਰਮੁ ਰਮ ;
ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ , ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ (1326-18, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, chanting the Name of Almighty, the All-pervading Lord, one is emancipated.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ;
ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ (1326-19, ਕਲਿਆਨ, ਮਃ 4)

Meeting the True Guru, the Naam is implanted within; we are united and blended with Almighty's Name. ||8||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ ਇੱਕ ਬੋਲੋ) (1326-19)

First Set of Six||

ਅੰਗ ੧੩੨੭

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1327-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਚਉਪਦੇ , ਘਰੁ ੧ ॥ (1327-3)

Raag Parbhaatee[4] Bibhaas[5], First Mahl, Chau-Padas, First House:

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ; ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ (ਪੋਲੇ ਬੋਲੋ) (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name carries us across; Your Name brings respect and worship.

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ; ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name embellishes us; it is the object of the awakened mind.

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ; ਨਾਉ ਮੰਨੇ , ਸਭ ਕੋਇ ॥ (1327-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name brings honor to everyone's name.

ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ; ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without Your Name, no one is ever respected. ||1||

ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ; ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

All other clever tricks are just for show.

---

[4] Parbhati Raag is a complete Raag and created from the combination of Raag Aasa and Raag Bhairon. This Raag is sang before sunrise. This Raag is not mentioned in any musical Raagas of the world which means that this Raag is created by Guru Arjan Dev Ji Himself.

[5] Bibhaas is a Raagni which is written as the fifth Raagni by Matangg Muni.

ਜੈ ਬਖਸੇ ; ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1327-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Whoever Almighty blesses with forgiveness - his affairs are perfectly resolved. ||1||Pause||

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ; ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name is my strength; Your Name is my support.

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ; ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name is my army; Your Name is my king.

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ; ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (ਮਹੱਤ ਬੋਲੋ) (1327-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name brings honor, glory and approval.

ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ; ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

By Your Grace, one is blessed with the banner and the insignia of Your Mercy. ||2||

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ; ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name brings intuitive peace and poise; Your Name brings praise.

ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ (1327-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Your Name is the Ambrosial Nectar which cleans out the poison.

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ; ਸਭਿ ਸੁਖ , ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through Your Name, all peace and comfort comes to abide in the mind.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without the Name, they are bound and gagged, and dragged off to the City of Death. ||3||

ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ; ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ (1327-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Man is involved with his wife, hearth and home, land and country,

ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ; ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

the pleasures of the mind and fine clothes;

ਜਾਂ ਸਦੇ ; ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ (ਸੱਦੇ ਬੋਲੋ) (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

but when the call comes, he cannot delay.

ਨਾਨਕ ; ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥ (1327-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, in the end, the false turn out to be false. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1327-10)

Prabhaatee, First Mahl:

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ , ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ; ਸੁਰਤਿ , ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ (1327-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Your Name is the Jewel, and Your Grace is the Light. In awareness, there is Your Light.

ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ , ਵਾਪਰੈ ; ਸਗਲ , ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥ (1327-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Darkness fills the dark, and then everything is lost. ||1||

ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥ (1327-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This whole world is corrupt.

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ , ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ;
ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1327-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Your Name is the only cure; nothing else works, O Infinite Creator Lord. ||1||Pause||

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ; ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥ (1327-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One side of the scale holds tens of thousands, millions of nether regions and realms.

ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ; ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ (1327-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O my Beloved, Your Worth could only be estimated if something else could be placed on the other side of the scale. ||2||

ਅੰਗ ੧੩੨੮

ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ; ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ (1328-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Out of pain, pleasure is produced, and out of pleasure comes pain.

ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ; ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥ (1328-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

That mouth which praises You - what hunger could that mouth ever suffer? ||3||

ਨਾਨਕ , ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ; ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥ (1328-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, you alone are foolish; all the rest of the world is good.

ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ; ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥੪॥੨॥ (1328-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

That body in which the Naam does not well up - that body becomes miserable. ||4||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-3)

Prabhaatee, First Mahl:

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ; ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ (1328-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

For His sake, Brahma uttered the Vedas, and Shiva renounced Maya.

ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ;
ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ (1328-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

For His sake, the Siddhas became hermits and renunciates; even the gods have not realized His Mystery. ||1||

ਬਾਬਾ , ਮਨਿ ਸਾਚਾ , ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ;
ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ (1328-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O Baba, keep the True Lord in your mind, and utter the Name of the True Lord with your mouth; the True Lord will carry you across.

ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ;
ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Enemies and pain shall not even approach you; only a rare few realize the Wisdom of Almighty. ||1||Pause||

ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ (1328-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Fire, water and air make up the world; these three are the slaves of the Naam, the Name of Almighty.

ਤੇ ਤਸਕਰ , ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ;
ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ (1328-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who does not chant the Naam is a thief, dwelling in the fortress of the five thieves. ||2||

ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ; ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ (1328-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If someone does a good deed for someone else, he totally puffs himself up in his conscious mind.

ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ; ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥ (1328-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty bestows so many virtues and so much goodness; He does not ever regret it. ||3||

ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ੍ ਧਨੁ ਪਲੈ ; ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ (1328-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who praise You gather the wealth in their laps; this is Nanak's wealth.

ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ;
ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥ (1328-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whoever shows respect to them is not summoned by the Messenger of Death. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-8)

Prabhaatee, First Mahl:

ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ , ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ; ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ (1328-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who has no beauty, no social status, no mouth, no flesh

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ (1328-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- meeting with the True Guru, he finds the Immaculate Lord, and dwells in Your Name. ||1||

ਅਉਧੂ ; ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O detached Yogi, contemplate the essence of reality,

ਜਾ ਤੇ ; ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

and you shall never again come to be born into the world. ||1||Pause||

ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ , ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ; ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ (1328-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who does not have good karma or Dharmic faith, sacred rosary or mala

ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ (1328-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- through the Light of God, wisdom is bestowed; the True Guru is our Protector. ||2||

ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ , ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ; ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ (1328-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who does not observe any fasts, make religious vows or chant

ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ (1328-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- he does not have to worry about good luck or bad, if he obeys the Command of the True Guru. ||3||

ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ , ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ;
ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ (1328-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who is not hopeful, nor hopeless, who has trained his intuitive consciousness

ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ;
ਨਾਨਕਾ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥ (1328-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- his being blends with the Supreme Being. Guru Nanak says, his awareness is awakened. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-14)

Prabhaatee, First Mahl:

ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ; ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1328-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What he says is approved in the Court of Almighty.

ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ; ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ (1328-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He looks upon poison and nectar as one and the same. ||1||

ਕਿਆ ਕਹੀਐ ; ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What can I say? You are permeating and pervading all.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whatever happens, is all by Your Will. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ; ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1328-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Divine Light shines radiantly, and egotistical pride is dispelled.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The True Guru bestows the Ambrosial Naam, the Name of Almighty. ||2||

ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ; ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

In this Dark Age of Kali Yuga, one's birth is approved,

ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ (1328-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

if one is honored in the True Court. ||3||

ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ; ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1328-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Speaking and listening, one goes to the Celestial Home of the Indescribable Lord.

ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ; ਨਾਨਕ , ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥ (1328-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Mere words of mouth, Guru Nanak says, are burnt away. ||4||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1328-18)

Prabhaatee, First Mahl:

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ (1328-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who bathes in the Ambrosial Water of spiritual wisdom takes with him the virtues of the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ;
ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ , ਸੁੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥ (1328-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Guru's Teachings are the gems and jewels; the Sikh who serves Him searches and finds them. ||1||

ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ; ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (1328-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

There is no sacred shrine equal to the Guru.

ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1328-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Guru encompasses the ocean of contentment. ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੩੨੯

ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ , ਸਦਾ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ;
ਮਿਲਿਆ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੈ ॥ (1329-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Guru is the River, from which the Pure Water is obtained forever; it washes away the filth and pollution of evil-mindedness.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਾਇਐ ਪੂਰਾ ਨਾਵਣੁ ; (ਨ੍ਹਾਵਣੁ ਬੋਲੋ)
ਪਸੂ ਪਰੇਤਹੁ ਦੇਵ ਕਰੈ ॥੨॥ (1329-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Finding the True Guru, the perfect cleansing bath is obtained, which transforms even beasts and ghosts into gods. ||2||

ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ , ਤਲ ਹੀਅਲੁ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲੁ ਕਹੀਐ ॥ (1329-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He is said to be the Guru, with the scent of sandalwood, who is imbued with the True Name to the bottom of His Heart.

ਜਾ ਕੀ ਵਾਸੁ , ਬਨਾਸਪਤਿ ਸਉਰੈ ;
ਤਾਸੁ ਚਰਣ , ਲਿਵ ਰਹੀਐ ॥੩॥ (1329-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

By His Fragrance, the world of vegetation is perfumed. Lovingly focus yourself on His Feet. ||3||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਉਪਜਹਿ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ (1329-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The life of the soul wells up for the Gurmukh; the Gurmukh goes to the House of God.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਜ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ (1329-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh, Guru Nanak says, merges in the True One; the Gurmukh attains the exalted state of the self. ||4||6||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-4)

Prabhaatee, First Mahl:

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੈ ; ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ (1329-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

By Guru's Grace, contemplate spiritual knowledge; read it and study it, and you shall be honored.

ਆਪਾ ਮਧੇ ਆਪੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ॥੧॥ (1329-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Within the self, the self is revealed, when one is blessed with the Ambrosial Naam, the Name of Almighty. ||1||

ਕਰਤਾ ; ਤੂ ਮੇਰਾ ਜਜਮਾਨੁ ॥ (1329-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O Creator Lord, You alone are my Benefactor.

ਇਕ ਦਖਿਣਾ ਹਉ ਤੈ ਪਹਿ ਮਾਗਉ ;
ਦੇਹਿ ਆਪਣਾ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1329-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I beg for only one blessing from You: please bless me with Your Name. ||1||Pause||

ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ; ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1329-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The five wandering thieves are captured and held, and the egotistical pride of the mind is subdued.

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗੀ ;
ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥੨॥ (1329-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Visions of corruption, vice and evil-mindedness run away. Such is the spiritual wisdom of God. ||2||

ਜਤੁ ਸਤੁ ਚਾਵਲ , ਦਇਆ ਕਣਕ ਕਰਿ ;
ਪ੍ਰਾਪਤਿ , ਪਾਤੀ ਧਾਨੁ ॥ (1329-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Please bless me with the rice of truth and self-restraint, the wheat of compassion, and the leaf-plate of meditation.

ਦੂਧੁ ਕਰਮੁ ਸੰਤੋਖੁ ਘੀਉ ਕਰਿ ; ਐਸਾ ਮਾਂਗਉ ਦਾਨੁ ॥੩॥ (1329-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Bless me with the milk of good karma, and the clarified butter, the ghee, of compassion. Such are the gifts I beg of You, Lord. ||3||

ਖਿਮਾ ਧੀਰਜੁ ਕਰਿ ਗਊ ਲਵੇਰੀ ; ਸਹਜੇ ਬਛਰਾ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ॥ (1329-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Let forgiveness and patience be my milk-cows, and let the calf of my mind intuitively drink in this milk.

**ਸਿਫਤਿ ਸਰਮ ਕਾ ਕਪੜਾ ਮਾਂਗਉ ;
ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ॥੪॥੭॥** (1329-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I beg for the clothes of modesty and Almighty's Praise; Nanak chants the Glorious Praises of Almighty. ||4||7||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-10)

Prabhaatee, First Mahl:

ਆਵਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਰਾਖਿਆ ; ਜਾਵਤੁ ਕਿਉ ਰਾਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (1329-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

No one can hold anyone back from coming; how could anyone hold anyone back from going?

**ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ , ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ;
ਜਾਂ ਉਸਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥** (1329-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He alone thoroughly understands this, from whom all beings come; all are merged and immersed in Him. ||1||

ਤੂਹੈ , ਹੈ ਵਾਹੁ ; ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥ (1329-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Waaho! - You are Great, and Wondrous is Your Will.

**ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਇਬਾ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1329-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whatever You do, surely comes to pass. Nothing else can happen. ||1||Pause||

ਜੈਸੇ ਹਰਹਟ ਕੀ ਮਾਲਾ , ਟਿੰਡ ਲਗਤ ਹੈ ;
ਇਕ ਸਖਨੀ , ਹੋਰ ਫੇਰ ਭਰੀਅਤ ਹੈ ॥ **(ਸੱਖਨੀ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਬੋਲੋ)** (1329-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
The buckets on the chain of the Persian wheel rotate; one empties out to fill another.

ਤੈਸੋ ਹੀ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਜਿਉ ਉਸ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ (1329-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
This is just like the Play of our Lord and Master; such is His Glorious Greatness. ||2||

ਸੁਰਤੀ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਿ ਕੈ ; ਉਲਟੀ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ (1329-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Following the path of intuitive awareness, one turns away from the world, and one's vision is enlightened.

ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ;
ਕਉਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥੩॥ (1329-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Contemplate this in your mind, and see, O spiritual teacher. Who is the householder, and who is the renunciate? ||3||

ਜਿਸ ਕੀ ਆਸਾ ਤਿਸ ਹੀ ਸਉਪਿ ਕੈ ;
ਏਹੁ ਰਹਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ (1329-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
Hope comes from Almighty; surrendering to Him, we remain in the state of nirvaanaa.

ਜਿਸ ਤੇ ਹੋਆ ਸੋਈ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ;
ਨਾਨਕ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੮॥ (1329-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
We come from Him; surrendering to Him, Guru Nanak says, one is approved as a householder, and a renunciate. ||4||8||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1329-16)
Prabhaatee, First Mahl:

ਦਿਸਟਿ ਬਿਕਾਰੀ ਬੰਧਨਿ ਬਾਂਧੈ ; ਹਉ ਤਿਸ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1329-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)
I am a sacrifice to that one who binds in bondage his evil and corrupted gaze.

ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ; ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਅਜਾਈ ॥੧॥ (1329-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One who does not know the difference between vice and virtue wanders around uselessly. ||1||

ਬੋਲਹੁ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰ ॥ (1329-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Speak the True Name of the Creator Lord.

ਫੁਨਿ ਬਹੁੜਿ ; ਨ ਆਵਣ ਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1329-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Then, you shall never again have to come into this world. ||1||Pause||

ਊਚਾ ਤੇ ਫੁਨਿ ਨੀਚੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ; ਨੀਚ ਕਰੈ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1329-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Creator transforms the high into the low, and makes the lowly into kings.

ਜਿਨ੍ੀ ਜਾਣੁ ਸੁ ਜਾਣਿਆ ; ਜਗਿ , ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ (1329-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who know the All-knowing Lord are approved and certified as perfect in this world. ||2||

ਤਾ ਕਉ ਸਮਝਾਵਣ ਜਾਈਐ ; ਜੇ ਕੋ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ (1329-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If anyone is mistaken and fooled, you should go to instruct him.

ਅੰਗ ੧੩੩੦

ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭ ਕਰਤਾ ; ਐਸਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੩॥ (1330-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Creator Himself plays all the games; only a few understand this. ||3||

ਨਾਉ ਪ੍ਰਭਾਤੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ; ਛੋਡਹੁ ਦੁਨੀ ਪਰੀਤਾ ॥ (1330-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Meditate on the Name, and the Word of the Shabad, in the early hours before dawn; leave your worldly entanglements behind.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ , ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ;
ਜਗਿ ਹਾਰਿਆ ਤਿਨਿ ਜੀਤਾ ॥੪॥੯॥ (1330-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Prays Nanak, the slave of God's slaves: the world loses, and he wins. ||4||9||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-2)

Prabhaatee, First Mahl:

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਧਾਇਆ ; ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਆਕਾਸਿ ॥ (1330-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The mind is Maya, the mind is a chaser; the mind is a bird flying across the sky.

ਤਸਕਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ; ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਸਾਬਾਸਿ ॥ (1330-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The thieves are overpowered by the Shabad, and then the body-village prospers and celebrates.

ਜਾ ਤੂ ਰਾਖਹਿ , ਰਾਖਿ ਲੈਹਿ ; ਸਾਬਤੁ ਹੋਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ (1330-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Lord, when You save someone, he is saved; his capital is safe and sound. ||1||

ਐਸਾ ਨਾਮੁ ; ਰਤਨੁ ਨਿਧਿ ਮੇਰੈ ॥ (1330-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Such is my Treasure, the Jewel of the Naam;

ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਹਿ ; ਲਗਉ ਪਗਿ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

please bless me with the Guru's Teachings, so that I may fall at Your Feet. ||1||Pause||

ਮਨੁ ਜੋਗੀ ਮਨੁ ਭੋਗੀਆ ; ਮਨੁ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥ (1330-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The mind is a Yogi, the mind is a pleasure-seeker; the mind is foolish and ignorant.

ਮਨੁ ਦਾਤਾ ਮਨੁ ਮੰਗਤਾ ; ਮਨ ਸਿਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ (1330-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The mind is the giver, the mind is the beggar; the mind is the Great Guru, the Creator.

ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (1330-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The five thieves are conquered, and peace is attained; such is the contemplative wisdom of God. ||2||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ; ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ (1330-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The One Lord is said to be in each and every heart, but no one can see Him.

ਖੋਟੋ , ਪੂਠੋ ਰਾਲੀਐ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥ (1330-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The false are cast upside-down into the womb of reincarnation; without the Name, they lose their honor.

ਜਾ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਤਾ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ; ਜਾਂ ਤੇਰੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ ॥੩॥ (1330-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those whom You unite, remain united, if it is Your Will. ||3||

ਜਾਤਿ ਜਨਮੁ ਨਹ ਪੂਛੀਐ ; ਸਚ ਘਰੁ ਲੇਹੁ ਬਤਾਇ ॥ (1330-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

God does not ask about social class or birth; you must find your true home.

ਸਾ ਜਾਤਿ ਸਾ ਪਤਿ ਹੈ ; ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1330-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

That is your social class and that is your status - the karma of what you have done.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ; ਨਾਨਕ ਛੂਟਸਿ ਨਾਇ ॥੪॥੧੦॥ (1330-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The pains of death and rebirth are eradicated; Guru Nanak says, salvation is in Almighty's Name. ||4||10||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-9)

Prabhaatee, First Mahl:

ਜਾਗਤੁ ਬਿਗਸੈ ; ਮੂਠੋ ਅੰਧਾ ॥ (1330-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He is awake, and even happy, but he is being plundered - he is blind!

ਗਲਿ ਫਾਹੀ ; ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਧੰਧਾ ॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The noose is around his neck, and yet, his head is busy with worldly affairs.

ਆਸਾ ਆਵੈ ; ਮਨਸਾ ਜਾਇ ॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

In hope, he comes and in desire, he leaves.

ਉਰਝੀ ਤਾਣੀ ; ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਇ ॥੧॥ (1330-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The strings of his life are all tangled up; he is utterly helpless. ||1||

ਜਾਗਸਿ ; ਜੀਵਣ ਜਾਗਣਹਾਰਾ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty of Awareness, Almighty of Life is awake and aware.

ਸੁਖ ਸਾਗਰ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੰਡਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He is the Ocean of peace, the Treasure of Ambrosial Nectar. ||1||Pause||

ਕਹਿਓ ਨ ਬੂਝੈ , ਅੰਧੁ ਨ ਸੂਝੈ ; ਭੋਂਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ (1330-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He does not understand what he is told; he is blind - he does not see, and so he does his evil deeds.

ਆਪੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ; ਕਰਮੀ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੨॥ (1330-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Transcendent Lord Himself showers His Love and Affection; by His Grace, He bestows glorious greatness. ||2||

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਆਵੈ , ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਛੀਜੈ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਘਟਾਈ ॥ (1330-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

With the coming of each and every day, his life is wearing away, bit by bit; but still, his heart is attached to Maya.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ , ਬੂਡੋ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ;
ਜਬ ਲਗ ਦੂਜੀ ਰਾਈ ॥੩॥ (1330-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, he is drowned, and finds no place of rest, as long as he is caught in duality. ||3||

ਅਹਿਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮ੍ਾਲੈ ;
ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ॥ (1330-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Day and night, God watches over and takes care of His living beings; they receive pleasure and pain according to their past actions.

ਕਰਮਹੀਣੁ ਸਚੁ ਭੀਖਿਆ ਮਾਂਗੈ ;
ਨਾਨਕ , ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੪॥੧੧॥ (1330-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Nanak, the unfortunate one, begs for the charity of Truth; please bless him with this glory. ||4||11||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1330-15)

Prabhaatee, First Mahl:

ਮਸਟਿ ਕਰਉ ; ਮੂਰਖੁ ਜਗਿ ਕਹੀਆ ॥ (1330-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If I remain silent, the world calls me a fool.

ਅਧਿਕ ਬਕਉ ; ਤੇਰੀ ਲਿਵ ਰਹੀਆ ॥ (1330-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If I talk too much, I miss out on Your Love.

ਭੂਲ ਚੂਕ ; ਤੇਰੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

My mistakes and faults will be judged in Your Court.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਕੈਸੇ ਆਚਾਰ ॥੧॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, how can I maintain good conduct? ||1||

ਐਸੇ ; ਝੂਠਿ ਮੁਠੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Such is the falsehood which is plundering the world.

ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦੈ ; ਮੁਝੈ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1330-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The slanderer slanders me, but even so, I love him. ||1||Pause||

ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਹਿ ; ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He alone knows the way, who has been slandered.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ; ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Through the Word of the Guru's Shabad, he is stamped with Almighty's Insignia in His Court.

ਕਾਰਣ ਨਾਮੁ ; ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਾਣੈ ॥ (1330-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He realizes the Naam, the Cause of causes, deep within himself.

ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ; ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥੨॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He alone knows the way, who is blessed by Almighty's Glance of Grace. ||2||

ਮੈ ਮੈਲੌ ; ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am filthy and polluted; the True Lord is Immaculate and Sublime.

ਊਤਮੁ ਆਖਿ ; ਨ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ (1330-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Calling oneself sublime, one does not become exalted.

ਮਨਮੁਖੁ ਖੂਲਿ੍ ; ਮਹਾ ਬਿਖੁ , ਖਾਇ ॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh openly eats the great poison.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ; ਸੁ ਰਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

But one who becomes Gurmukh is absorbed in the Name. ||3||

ਅੰਧੌ ਬੋਲੌ ; ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ (1330-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am blind, deaf, foolish and ignorant,

ਅੰਗ ੧੩੩੧

ਹੀਣੌ ਨੀਚੁ ; ਬੁਰੌ ਬੁਰਿਆਰੁ ॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

the lowest of the low, the worst of the worst.

ਨੀਧਨ ਕੌ ; ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am poor, but I have the Wealth of Your Name, O my Beloved.

ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ; ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰੁ ॥੪॥ (1331-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This is the most excellent wealth; all else is poison and ashes. ||4||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ; ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I pay no attention to slander and praise; I contemplate the Word of the Shabad.

ਜੋ ਦੇਵੈ ; ਤਿਸ ਕਉ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I celebrate the One who blesses me with His Bounty.

ਤੂ ਬਖਸਹਿ ; ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1331-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whomever You forgive, Dear Almighty, is blessed with status and honor.

ਨਾਨਕੁ ; ਕਹੈ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥੫॥੧੨॥ (1331-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, I speak as He causes me to speak. ||5||12||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-3)

Prabhaatee, First Mahl:

ਖਾਇਆ , ਮੈਲੁ ਵਧਾਇਆ ; ਪੈਧੈ , ਘਰ ਕੀ ਹਾਣਿ ॥ (1331-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Eating too much, one's filth only increases; wearing fancy clothes, one's home is disgraced.

ਬਕਿ ਬਕਿ ਵਾਦੁ ਚਲਾਇਆ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਿਖੁ ਜਾਣਿ ॥੧॥ (1331-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Talking too much, one only starts arguments. Without the Name, everything is poison - know this well. ||1||

ਬਾਬਾ , ਐਸਾ ਬਿਖਮ ਜਾਲਿ ; ਮਨੁ ਵਾਸਿਆ ॥ (1331-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O Baba, such is the treacherous trap which has caught my mind;

ਬਿਬਲੁ ਝਾਗਿ ; ਸਹਜਿ ਪਰਗਾਸਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

riding out the waves of the storm, it will be enlightened by intuitive wisdom. ||1||Pause||

ਬਿਖੁ ਖਾਣਾ , ਬਿਖੁ ਬੋਲਣਾ ; ਬਿਖੁ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1331-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They eat poison, speak poison and do poisonous deeds.

ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ; ਛੂਟਸਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੨॥ (1331-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Bound and gagged at Death's door, they are punished; they can be saved only through the True Name. ||2||

ਜਿਵ ਆਇਆ ਤਿਵ ਜਾਇਸੀ ; ਕੀਆ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ (1331-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

As they come, they go. Their actions are recorded, and go along with them.

ਮਨਮੁਖਿ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ; ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ (1331-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh loses his capital, and is punished in the Court of Almighty. ||3||

ਜਗੁ ਖੋਟੌ ਸਚੁ ਨਿਰਮਲੌ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀਂ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1331-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The world is false and polluted; only the True One is Pure. Contemplate Him through the Word of the Guru's Shabad.

ਤੇ ਨਰ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ;
ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ (1331-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who have God's spiritual wisdom within, are known to be very rare. ||4||

ਅਜਰੁ ਜਰੈ ਨੀਝਰੁ ਝਰੈ ; ਅਮਰ ਅਨੰਦ ਸਰੂਪ ॥ (ਅ-ਜਰੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1331-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They endure the unendurable, and the Nectar of Almighty, the Embodiment of Bliss, trickles into them continuously.

ਨਾਨਕੁ , ਜਲ ਕੌ ਮੀਨੁ ਸੈ ;
ਥੇ ਭਾਵੈ , ਰਾਖਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੫॥੧੩॥ (1331-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the fish is in love with the water; if it pleases You, Lord, please enshrine such love within me. ||5||13||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-9)

Prabhaatee, First Mahl:

ਗੀਤ ਨਾਦ ; ਹਰਖ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1331-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Songs, sounds, pleasures and clever tricks;

ਰਹਸ ਰੰਗ ; ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਕਾਈ ॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

joy, love and the power to command;

ਪੈਨ੍ਣੁ ਖਾਣਾ ; ਚੀਤਿ ਨ ਪਾਈ ॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

fine clothes and food - these have no place in one's consciousness.

ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ; ਨਾਮਿ ਵਸਾਈ ॥੧॥ (1331-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

True intuitive peace and poise rest in the Naam. ||1||

ਕਿਆ ਜਾਨਾਂ ; ਕਿਆ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ॥ (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What do I know about what God does?

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਤਨਿ ਕਿਛੁ ਨ ਸੁਖਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, nothing makes my body feel good. ||1||Pause||

ਜੋਗ ਬਿਨੋਦ ; ਸ੍ਵਾਦ ਆਨੰਦਾ ॥ (ਸੁਆਦ ਬੋਲੋ) (1331-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Yoga, thrills, delicious flavors and ecstasy;

ਮਤਿ ਸਤਭਾਇ ; ਭਗਤਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

wisdom, truth and love all come from devotion to Almighty of the Universe.

ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ; ਕਾਰ ਨਿਜ ਸੰਦਾ ॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

My own occupation is to work to praise Almighty.

ਅੰਤਰਿ ਰਵਤੌ ; ਰਾਜ ਰਵਿੰਦਾ ॥੨॥ (1331-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Deep within, I dwell on Almighty of the sun and the moon. ||2||

ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ; ਪ੍ਰੇਮਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I have lovingly enshrined the love of my Beloved within my heart.

ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ; ਪੀਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

My Husband Lord, Almighty of the World, is the Master of the meek and the poor.

ਅਨਦਿਨੁ ; ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਬ੍ਰਤਕਾਰੀ ॥ (1331-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Night and day, the Naam is my giving in charity and fasting.

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਤਰੰਗ ; ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The waves have subsided, contemplating the essence of reality. ||3||

ਅਕਥੌ ਕਥਉ ; ਕਿਆ ਮੈ ਜੋਰੁ ॥ (ਅਕੱਥੌਂ ਬੋਲੋ) (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What power do I have to speak the Unspoken?

ਭਗਤਿ ਕਰੀ ; ਕਰਾਇਹਿ ਮੋਰ ॥ (1331-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I worship You with devotion; You inspire me to do so.

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ; ਚੂਕੈ ਮੈ ਮੋਰ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

You dwell deep within; my egotism is dispelled.

ਕਿਸੁ ਸੇਵੀ ; ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥੪॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

So whom should I serve? There is no other than You. ||4||

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Word of the Guru's Shabad is utterly sweet and sublime.

ਐਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ; ਅੰਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ (1331-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Such is the Ambrosial Nectar I see deep within.

ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ; ਪੂਰਾ ਪਦੁ ਹੋਇ ॥ (1331-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who taste this, attain the state of perfection.

ਨਾਨਕ ਧ੍ਰਾਪਿਓ ; ਤਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥੧੪॥ (1331-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, they are satisfied, and their bodies are at peace. ||5||14||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1331-17)

Prabhaatee, First Mahl:

ਅੰਤਰਿ ਦੇਖਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਂਗਨਹਾਰਾ ॥ (1331-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Deep within, I see the Shabad, the Word of God; my mind is pleased and appeased. Nothing else can touch and imbue me.

ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜੀਆ ਦੇਖਿ ਸਮਾਲੇ ;
ਤਿਸਹੀ ਕੀ ਸਰਕਾਰਾ ॥੧॥ (1331-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Day and night, God watches over and cares for His beings and creatures; He is the Ruler of all. ||1||

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਰਾਂਗਿ ਘਣੌ ਅਤਿ ਰੂੜੌ ॥ (1331-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

My God is dyed in the most beautiful and glorious color.

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ , ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ;
ਅਤਿ ਰਸ , ਲਾਲ ਸਗੂੜੌ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1331-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Merciful to the meek and the poor, my Beloved is the Enticer of the mind; He is so very sweet, imbued with the deep crimson color of His Love. ||1||Pause||

ਊਪਰਿ ਕੂਪੁ , ਗਗਨ ਪਨਿਹਾਰੀ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਹਾਰਾ ॥ (1331-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Well is high up in the Tenth Gate; the Ambrosial Nectar flows, and I drink it in.

ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ , ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ (1331-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The creation is His; He alone knows its ways and means. The Gurmukh contemplates spiritual wisdom. ||2||

ਅੰਗ ੧੩੩੨

ਪਸਰੀ ਕਿਰਣਿ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ;
ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ (1332-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The rays of light spread out, and the heart-lotus joyfully blossoms forth; the sun enters into the house of the moon.

ਕਾਲੁ ਬਿਧੁੰਸਿ , ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ;
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ (1332-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I have conquered death; the desires of the mind are destroyed. By Guru's Grace, I have found God. ||3||

ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ; (ਰਾੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1332-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am dyed in the deep crimson color of His Love. I am not colored by any other color.

ਨਾਨਕ , ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥ (1332-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, my tongue is saturated with the taste of God, who is permeating and pervading everywhere. ||4||15||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1332-4)

Prabhaatee, First Mahl:

ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ ਜਾਵਹਿ ;
ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ (1332-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Yogis are divided into twelve schools, the Sannyaasees into ten.

ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ; (ਸਿਰ-ਖੂਥੇ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ , ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥ (1332-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Yogis and those wearing religious robes, and the Jains with their all hair plucked out - without the Word of the Shabad, the noose is around their necks. ||1||

ਸਬਦਿ ਰਤੇ ; ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1332-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who are imbued with the Shabad are the perfectly detached renunciates.

ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ;
ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1332-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They beg to receive charity in the hands of their hearts, embracing love and affection for the One. ||1||Pause||

ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ; ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ (1332-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Brahmins study and argue about the scriptures; they perform ceremonial rituals, and lead others in these rituals.

ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ;
ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ (1332-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without true understanding, those self-willed manmukhs understand nothing. Separated from God, they suffer in pain. ||2||

ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ; (ਸੂਚਾ-ਚਾਰੀ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ (1332-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who receive the Shabad are sanctified and pure; they are approved in the True Court.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ;
ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ (1332-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Night and day, they remain lovingly attuned to the Naam; throughout the ages, they are merged in the True One. ||3||

ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ;
ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬਦਿ ਵਸੇ ॥ (1332-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Good deeds, righteousness and Dharmic faith, purification, austere self-discipline, chanting, intense meditation and pilgrimages to sacred shrines - all these abide in the Shabad.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ;
ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨਸੇ ॥੪॥੧੬॥ (1332-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, united in union with the True Guru, suffering, sin and death run away. ||4||16||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1332-10)

Prabhaatee, First Mahl:

ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ (1332-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The dust of the feet of the Saints, the Company of the Holy, and the Praises of Almighty carry us across to the other side.

ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ (1332-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

What can the wretched, terrified Messenger of Death do to the Gurmukhs? Almighty abides in their hearts. ||1||

ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ; ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥ (1332-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, life might just as well be burnt down.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1332-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh chants and meditates on Almighty, chanting the chant on the mala; the Flavor of Almighty comes into the mind. ||1||Pause||

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ;
ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ (1332-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who follow the Guru's Teachings find true peace - how can I even describe the glory of such a person?

ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ;
ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥ (1332-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh seeks and finds the gems and jewels, diamonds, rubies and treasures. ||2||

ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾਚੌ ;
ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1332-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

So center yourself on the treasures of spiritual wisdom and meditation; remain lovingly attuned to the One True Lord, and the Word of His Shabad.

ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ; ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ (1332-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Remain absorbed in the Primal State of the Fearless, Immaculate, Independent, Self-sufficient Lord. ||3||

ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ; ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤਰਾਵੈ ॥ (1332-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The seven seas are overflowing with the Immaculate Water; the inverted boat floats across.

ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ (1332-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The mind which wandered in external distractions is restrained and held in check; the Gurmukh is intuitively absorbed in God. ||4||

ਸੋ ਗਿਰਹੀ , ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ;
ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ (1332-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He is a householder, he is a renunciate and God's slave, who, as Gurmukh, realizes his own self.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ , ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ;
ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥ (1332-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, his mind is pleased and appeased by the True Word of the Shabad; there is no other at all. ||5||17||

ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ੫ ੩ ; ਚਉਪਦੇ (1332-17)

(ਨੋਟ: ਹੇਠਲੇ 5 ਅਖਰ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੀ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮੁਖ ਰੱਖਿਆ ਤੇ ਪੰਜਵਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮੇ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰਣਾ)

Raag Prabhaatee, Third Mahl, Chau-Padas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1332-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ; ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ (1332-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who become Gurmukh and understand are very rare; God is permeating and pervading through the Word of His Shabad.

ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ (1332-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who are imbued with the Naam, the Name of Almighty, find everlasting peace; they remain lovingly attuned to the True One. ||1||

ਅੰਗ ੧੩੩੩

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ (1333-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Chant the Name of Almighty, Har, Har, O Siblings of Destiny.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mind becomes steady and stable; night and day, it remains satisfied with the Sublime Essence of Almighty. ||1||Pause||

ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ;
ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ (1333-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Night and day, perform devotional worship service to Almighty, day and night; this is the profit to be obtained in this Dark Age of Kali Yuga, O Siblings of Destiny.

ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ , ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ;
ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥ (1333-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The humble beings are forever immaculate; no filth ever sticks to them. They focus their consciousness on the True Name. ||2||

ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ;
ਨਾਮਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ (1333-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The True Guru has revealed the ornamentation of peace; the Glorious Greatness of the Naam is Great!

ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ , ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥ (1333-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Inexhaustible Treasures are overflowing; they are never exhausted. So serve Almighty forever, O Siblings of Destiny. ||3||

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ; ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (1333-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Creator comes to abide in the minds of those whom He Himself has blessed.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥ (1333-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, meditate forever on the Naam, which the True Guru has revealed. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1333-6)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ ;
ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ (1333-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I am unworthy; please forgive me and bless me, O my Lord and Master, and unite me with Yourself.

ਤੂ ਬਿਅੰਤੁ , ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਸਬਦੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ (1333-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

You are Endless; no one can find Your limits. Through the Word of Your Shabad, You bestow understanding. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1333-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, I am a sacrifice to You.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ;
ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I dedicate my mind and body and place them in offering before You; I shall remain in Your Sanctuary forever. ||1||Pause||

ਆਪਣੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ (1333-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Please keep me forever under Your Will, O my Lord and Master; please bless me with the Glorious Greatness of Your Name.

ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ; ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ (1333-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Perfect Guru, God's Will is revealed; night and day, remain absorbed in peace and poise. ||2||

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ; ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ (1333-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those devotees who accept Your Will are pleasing to You, Lord; You Yourself forgive them, and unite them with Yourself.

ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ (1333-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Accepting Your Will, I have found everlasting peace; the Guru has extinguished the fire of desire. ||3||

ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ , ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ (1333-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Whatever You do comes to pass, O Creator; nothing else can be done.

ਨਾਨਕ , ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ;
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥ (1333-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, nothing is as great as the Blessing of the Name; it is obtained through the Perfect Guru. ||4||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1333-11)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨ੍ਾ ;
ਤਿਨ੍ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ (1333-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs praise Almighty; praising Almighty, they know Him.

ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ (1333-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Doubt and duality are gone from within; they realize the Word of the Guru's Shabad. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ (1333-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, You are my One and Only.

ਤੁਧੁ ਜਪੀ , ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ;
ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I meditate on You and praise You; salvation and wisdom come from You. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ;
ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ (1333-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs praise You; they receive the most excellent and sweet Ambrosial Nectar.

ਸਦਾ ਮੀਠਾ , ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ (1333-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

This Nectar is forever sweet; it never loses its taste. Contemplate the Word of the Guru's Shabad. ||2||

ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ , ਸੋਈ ਜਾਣੈ ;
ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1333-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

He makes it seem so sweet to me; I am a sacrifice to Him.

ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥ (1333-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Shabad, I praise the Giver of peace forever. I have eradicated self-conceit from within. ||3||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ; ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1333-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

My True Guru is forever the Giver. I receive whatever fruits and rewards I desire.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥ (1333-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, through the Naam, glorious greatness is obtained; through the Word of the Guru's Shabad, the True One is found. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ$_5$ ੩ ॥ (1333-17)

(ਹੇਠਲੇ 5 ਅਖਰ ਦਾ ਭਾਵ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਪੰਜਵੇਂ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੀ ਉਚਾਰਿਆ ਹੈ ਤੇ ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਨੇ ਵੀ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਾਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਤੀਜੇ ਪਾਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਮੁਖ ਰਖਿਆ ਤੇ ਪੰਜਵਾ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਸਮੇ ਨਹੀਂ ਉਚਾਰਣਾ)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਤਿਨ ਤੂ ਰਾਖਨ ਜੋਗੁ ॥ (1333-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who enter Your Sanctuary, Dear Lord, are saved by Your Protective Power.

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ; ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I cannot even conceive of any other as Great as You. There never was, and there never shall be. ||1||

ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, I shall remain in Your Sanctuary forever.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ , ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ;
ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1333-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

As it pleases You, You save me, O my Lord and Master; this is Your Glorious Greatness. ||1||Pause||

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1333-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, You cherish and sustain those who seek Your Sanctuary.

ਅੰਗ ੧੩੩੪

ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥ (1334-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, the Messenger of Death cannot even touch those whom You, in Your Mercy, protect. ||2||

ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ; ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1334-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

True Is Your Sanctuary, O Dear Lord; it never diminishes or goes away.

ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ;
ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ (1334-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who abandon Almighty, and become attached to the love of duality, shall continue to die and be reborn. ||3||

ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ;
ਤਿਨ੍ਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ (1334-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who seek Your Sanctuary, Dear Lord, shall never suffer in pain or hunger for anything.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂ ;
ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੪॥ (1334-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, praise the Naam, the Name of Almighty forever, and merge in the True Word of the Shabad. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-4)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ;
ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ (1334-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

As Gurmukh, meditate on the Dear Lord forever, as long as there is the breath of life.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ; ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1334-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, the mind becomes immaculate, and egotistical pride is expelled from the mind.

ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੇਰਾ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨ ॥੧॥ (1334-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Fruitful and prosperous is the life of that mortal being, who is absorbed in the Name of Almighty. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O my mind, listen to the Teachings of the Guru.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is the Giver of peace forever. With intuitive ease, drink in the Sublime Essence of Almighty. ||1||Pause||

ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ , ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ;
ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1334-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who understand their own origin dwell within the home of their inner being, in intuitive peace and poise.

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ (1334-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, the heart-lotus blossoms forth, and egotism and evil-mindedness are eradicated.

ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ; ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥ (1334-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The One True Lord is pervading amongst all; those who realize this are very rare. ||2||

ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥ (1334-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the Guru's Teachings, the mind becomes immaculate, speaking the Ambrosial Essence.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ;
ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ (1334-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty dwells in the mind forever; within the mind, the mind is pleased and appeased.

ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ;
ਜਿਤੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (1334-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I am forever a sacrifice to my Guru, through whom I have realized Almighty, the Supreme Soul. ||3||

ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਆ ;
ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1334-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those human beings who do not serve the True Guru - their lives are uselessly wasted.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ , ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ;
ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1334-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

When God bestows His Glance of Grace, then we meet the True Guru, merging in intuitive peace and poise.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ;
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥ (1334-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, by great good fortune, the Naam is bestowed; by perfect destiny, meditate. ||4||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-12)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ;
ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥ (1334-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

God Himself fashioned the many forms and colors; He created the Universe and staged the play.

ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ , ਕਰੇ ਕਰਾਏ ;
ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥ (1334-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Creating the creation, He watches over it. He acts, and causes all to act; He gives sustenance to all beings. ||1||

ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ; ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ॥ (1334-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

In this Dark Age of Kali Yuga, Almighty is All-pervading.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1334-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The One God is pervading and permeating each and every heart; the Name of Almighty, Har, Har, is revealed to the Gurmukh. ||1||Pause||

ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗਿ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ (1334-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Naam, the Name of Almighty, is hidden, but it is pervasive in the Dark Age. Almighty is totally pervading and permeating each and every heart.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨॥ (1334-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Jewel of the Naam is revealed within the hearts of those who hurry to the Sanctuary of the Guru. ||2||

ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ; ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ (1334-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Whoever overpowers the five sense organs, is blessed with forgiveness, patience and contentment, through the Guru's Teachings.

ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ;
ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ (1334-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed, perfect and great is that humble servant of Almighty, who is inspired by the Fear of God and detached love, to sing the Glorious Praises of Almighty. ||3||

ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ;
ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ (1334-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

If someone turns his face away from the Guru, and does not enshrine the Guru's Words in his consciousness

ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ ਸੰਚੈ ;
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ (1334-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

- he may perform all sorts of rituals and accumulate wealth, but in the end, he will fall into hell. ||4||

ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ;
ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ (1334-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The One Shabad, the Word of the One God, is prevailing everywhere. All the creation came from the One Lord.

ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥੫॥੬॥ (1334-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh is united in union. When the Gurmukh goes, he blends into Almighty, Har, Har. ||5||6||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1334-19)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1334-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O my mind, praise your Guru.

ਅੰਗ ੧੩੩੫

ਪੂਰਾ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ;
ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Perfect destiny is inscribed upon your forehead and face; sing the Praises of Almighty forever. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ; ਭੋਜਨੁ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ (1335-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
Almighty bestows the Ambrosial Food of the Naam.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਲੇਇ ॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
Out of millions, only a rare few receive it

ਜਿਸ ਨੋ ; ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
- only those who are blessed by God's Glance of Grace. ||1||

ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਵਸਾਇ ॥ (1335-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
Whoever enshrines the Guru's Feet within his mind,

ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹੇਰਾ ; ਅੰਦਰਹੁ ਜਾਇ ॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
is rid of pain and darkness from within.

ਆਪੇ ਸਾਚਾ ; ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
The True Lord unites him with Himself. ||2||

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ; ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1335-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
So embrace love for the Word of the Guru's Bani.

ਐਥੈ ਓਥੈ ; ਏਹੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
Here and hereafter, this is your only Support.

ਆਪੇ ਦੇਵੈ ; ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੩॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
The Creator Lord Himself bestows it. ||3||

ਸਚਾ ਮਨਾਏ ; ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
One whom Almighty inspires to accept His Will,

ਸੋਈ ਭਗਤੁ ; ਸੁਘੜੁ ਸੋੁਜਾਣਾ ॥ (1335-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)
is a wise and knowing devotee.

ਨਾਨਕੁ ; ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੪॥੭॥੧੭॥੭॥੨੪॥ (1335-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Nanak is forever a sacrifice to him. ||4||7||17||7||24||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ; ਮਹਲਾ ੪ ; ਬਿਭਾਸ (1335-6)

Prabhaatee, Fourth Mahl, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1335-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਗੁਰਮਤਿ ;
ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨ ॥ (1335-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Through the Guru's Teachings, I sing the Glorious Praises of Almighty with joyous love and delight; I am enraptured, lovingly attuned to the Naam, the Name of Almighty.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ;
ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਨ ॥੧॥ (1335-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Through the Word of the Guru's Shabad, I drink in the Ambrosial Essence; I am a sacrifice to the Naam. ||1||

ਹਮਰੇ ਜਗਜੀਵਨ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ (1335-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Almighty, the Life of the World, is my Breath of Life.

ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਭਾਇਓ ;
ਗੁਰਿ ਮੰਤੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਕਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

The Lofty and Exalted Lord became pleasing to my heart and my inner being, when the Guru breathed the Mantra of Almighty into my ears. ||1||Pause||

ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ;
ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨ ॥ (1335-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Come, O Saints: let us join together, O Siblings of Destiny; let us meet and chant the Name of Almighty, Har, Har.

ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ;
ਮੋਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਦਾਨ ॥੨॥ (ਮੋ–ਕਉ ਬੋਲੋ) (1335-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

How am I to find my God? Please bless me with the Gift of Almighty's Teachings. ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ;
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਜਾਨ ॥ (1335-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, abides in the Society of the Saints; joining this Sangat, Almighty's Glories are known.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ;
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਭਗਵਾਨ ॥੩॥ (1335-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

By great good fortune, the Society of the Saints is found. Through the Guru, the True Guru, I receive the Touch of Almighty God. ||3||

ਗੁਨ ਗਾਵਹ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ;
ਗੁਨ ਗਾਇ ਰਹੇ ਹੈਰਾਨ ॥ (1335-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

I sing the Glorious Praises of God, my Inaccessible Lord and Master; singing His Praises, I am enraptured.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਖਿਨ ਦਾਨ ॥੪॥੧॥ (1335-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

The Guru has showered His Mercy on servant Nanak; in an instant, He blessed him with the Gift of Almighty's Name. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1335-13)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ;
ਸਭ ਰੈਨਿ ਸਮ੍ਹ੍ਹਾਲਹਿ ਹਰਿ ਗਾਲ ॥ (1335-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

With the rising of the sun, the Gurmukh speaks of Almighty. All through the night, he dwells upon the Sermon of Almighty.

ਹਮਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਹਮ ਲੋਚ ਲਗਾਈ ; ਹਮ ਕਰਹ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਭਾਲ ॥੧॥ (1335-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

My God has infused this longing within me; I seek my Lord God. ||1||

ਮੇਰਾ ਮਨੁ ; ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਰਵਾਲ ॥ (1335-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

My mind is the dust of the feet of the Holy.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਗੁਰਿ ਮੀਠਾ ;
ਗੁਰ ਪਗ ਝਾਰਹ ਹਮ ਬਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1335-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Guru has implanted the Sweet Name of Almighty, Har, Har, within me. I dust the Guru's Feet with my hair. ||1||Pause||

ਸਾਕਤ ਕਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅੰਧਾਰੀ ; ਮੋਹਿ ਫਾਥੇ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ (1335-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Dark are the days and nights of the faithless cynics; they are caught in the trap of attachment to Maya.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਿਓ ;
ਰਿਨਿ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਾਲ ॥੨॥ (1335-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty God does not dwell in their hearts, even for an instant; every hair of their heads is totally tied up in debts. ||2||

ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ; ਹਉ ਛੂਟੇ ਮਮਤਾ ਜਾਲ ॥ (1335-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Joining the Sat Sangat, the True Congregation, wisdom and understanding are obtained, and one is released from the traps of egotism and possessiveness.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ; ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩॥ (1335-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty's Name, and Almighty, seem sweet to me. Through the Word of His Shabad, the Guru has made me happy. ||3||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਗੁਰ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ; ਗੁਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ (1335-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I am just a child; the Guru is the Unfathomable Lord of the World. In His Mercy, He cherishes and sustains me.

ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ , ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ;
ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੪॥੨॥ (1335-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I am drowning in the ocean of poison; O God, Guru, Lord of the World, please save Your child, Nanak. ||4||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1335-19)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ; ਗੁਨ ਗਾਏ ਰਸਕ ਰਸੀਕ ॥ (1335-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty God showered me with His Mercy for an instant; I sing His Glorious Praises with joyous love and delight.

ਅੰਗ ੧੩੩੬

ਗਾਵਤ ਸੁਨਤ ਦੋਊ ਭਏ ਮੁਕਤੇ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਪੀਕ ॥੧॥ (1336-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Both the singer and the listener are liberated, when, as Gurmukh, they drink in Almighty's Name, even for an instant. ||1||

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਟੀਕ ॥ (1336-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Sublime Essence of the Name of Almighty, Har, Har, is enshrined within my mind.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੀਆ ਰਸੁ ਝੀਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

As Gurmukh, I have obtained the cooling, soothing Water of the Naam. I eagerly drink in the sublime essence of the Name of Almighty, Har, Har. ||1||Pause||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਨੀ ; ਤਿਨ੍ਾ ਮਸਤਕਿ ਊਜਲ ਟੀਕ ॥ (1336-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Those whose hearts are imbued with the Love of Almighty have the mark of radiant purity upon their foreheads.

ਹਰਿ ਜਨ ਸੋਭਾ , ਸਭ ਜਗ ਊਪਰਿ ;
ਜਿਉ ਵਿਚਿ ਉਡਵਾ ਸਸਿ ਕੀਕ ॥੨॥ (1336-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Glory of Almighty's humble servant is manifest throughout the world, like the moon among the stars. ||2||

ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸਿਓ ; ਤਿਨ੍ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਫੀਕ ॥ (1336-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Those whose hearts are not filled with Almighty's Name - all their affairs are worthless and insipid.

ਜੈਸੇ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੈ , ਦੇਹ ਮਾਨੁਖ ;
ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਨਕਟੇ ਨਕ ਕੀਕ ॥੩॥ (1336-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

They may adorn and decorate their bodies, but without the Naam, they look like their noses have been cut off. ||3||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ , ਰਮਤ ਰਾਮ ਰਾਇ ;
ਸਭ ਵਰਤੈ , ਸਭ ਮਹਿ ਈਕ ॥ (1336-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Sovereign Lord permeates each and every heart; the One Lord is all-pervading everywhere.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ;
ਗੁਰ ਬਚਨ ਧਿਆਇਓ ਘਰੀ ਮੀਕ ॥੪॥੩॥ (1336-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty has showered His Mercy upon servant Nanak; through the Word of the Guru's Teachings, I have meditated on Almighty in an instant. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1336-7)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ;
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਕਹੇ ॥ (1336-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

God, the Inaccessible and Merciful, has showered me with His Mercy; I chant the Name of Almighty, Har, Har, with my mouth.

ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ;
ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੧॥ (1336-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I meditate on the Name of Almighty, the Purifier of sinners; I am rid of all my sins and mistakes. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਰਵਿ ਰਹੇ ॥ (1336-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

O mind, chant the Name of the All-pervading Lord.

ਦੀਨ ਦਇਆਲੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਗਾਇਓ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I sing the Praises of Almighty, Merciful to the meek, Destroyer of pain. Following the Guru's Teachings, I gather in the Wealth of the Naam, the Name of Almighty. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਨਗਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਓ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਹੇ ॥ (1336-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty abides in the body-village; through the Wisdom of the Guru's Teachings, Almighty, Har, Har, is revealed.

ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ;
ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੇ ॥੨॥ (1336-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

In the lake of the body, Almighty's Name has been revealed. Within my own home and mansion, I have obtained Almighty God. ||2||

ਜੋ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆਨੇ ; ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹੇ ॥ (1336-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Those beings who wander in the wilderness of doubt - those faithless cynics are foolish, and are plundered.

ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ , ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਓ , ਝਾਰ ਗਹੇ ॥੩॥ (1336-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

They are like the deer: the scent of musk comes from its own navel, but it wanders and roams around, searching for it in the bushes. ||3||

ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹੇ ॥ (1336-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

You are Great and Unfathomable; Your Wisdom, God, is Profound and Incomprehensible. Please bless me with that wisdom, by which I might attain You, Dear Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ;
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ॥੪॥੪॥ (1336-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Guru has placed His Hand upon servant Nanak; he chants the Name of Almighty. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1336-13)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ , ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਓ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਡਫਾ ॥ (1336-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

My mind is in love with the Name of Almighty, Har, Har; I meditate on the Great Lord God.

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ;
ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥ (1336-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Word of the True Guru has become pleasing to my heart. Almighty God has showered me with His Grace. ||1||

ਮੇਰੇ ਮਨ ; ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥ (1336-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

O my mind, vibrate and meditate on Almighty's Name every instant.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ;
ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਫਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1336-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has blessed me with the gift of the Name of Almighty, Har, Har. Almighty's Name abides in my mind and body. ||1||Pause||

ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਵਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪਛਾ ॥ (1336-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty abides in the body-village, in my home and mansion. As Gurmukh, I meditate on His Glory.

ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ; ਮੁਖ ਊਜਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਛਾ ॥੨॥ (1336-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Here and hereafter, Almighty's humble servants are embellished and exalted; their faces are radiant; as Gurmukh, they are carried across. ||2||

ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਛਾ ॥ (1336-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

I am lovingly attuned to the Fearless Lord, Har, Har, Har; through the Guru, I have enshrined Almighty within my heart in an instant.

ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ;
ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਛਾ ॥੩॥ (1336-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Millions upon millions of the faults and mistakes of Almighty's humble servant are all taken away in an instant. ||3||

ਤੁਮਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ; ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖਛਾ ॥ (1336-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Your humble servants are known only through You, God; knowing You, they becomes supreme.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਛਾ ॥੪॥੫॥ (1336-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Almighty, Har, Har, has enshrined Himself within His humble servant. Guru Nanak says, Almighty God and His servant are one and the same. ||4||5||

ਅੰਗ ੧੩੩੭

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੪ ॥ (1337-1)

Prabhaatee, Fourth Mahl:

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ;
ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥ (ਜਪਿ–ਭਾ ਬੋਲ) (1337-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, has implanted the Naam, the Name of Almighty within me. I was dead, but chanting the Name of Almighty, Har, Har, I have been brought back to life.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ;
ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਹ ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥੧॥ (ਕਢਿ–ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Blessed, blessed is the Guru, the Guru, the Perfect True Guru; He reached out to me with His Arm, and pulled me up and out of the ocean of poison. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥ (1337-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

O mind, meditate and worship Almighty's Name.

ਉਪਜੰਪਿ , ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕਤਹੂ ;
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1337-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

God is never found, even by making all sorts of new efforts. Almighty God is obtained only through the Perfect Guru. ||1||Pause||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ;
ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥ (ਰਸ–ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

The Sublime Essence of Almighty's Name is the source of nectar and bliss; drinking in this Sublime Essence, following the Guru's Teachings, I have become happy.

ਲੋਹ ਮਨੂਰ , ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ;
ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ , ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥੨॥ (ਹਰਿ–ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Even iron slag is transformed into gold, joining Almighty's Congregation. Through the Guru, Almighty's Light is enshrined within the heart. ||2||

ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ ;
ਪੁਤ ਕਲਤ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥ (ਲੁਭਿ–ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

Those who are continually lured by greed, egotism and corruption, who are lured away by emotional attachment to their children and spouse

ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ; ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭਰ ਭਰਭਾ ॥੩॥ (1337-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

- they never serve at the feet of the Saints; those self-willed manmukhs are filled with ashes. ||3||

ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ;
ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥ (ਸਰਨ-ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

O God, You alone know Your Glorious Virtues; I have grown weary - I seek Your Sanctuary.

ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ ॥੪॥੬॥ (ਤੁਮਨ-ਭਾ ਬੋਲੋ) (1337-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 4)

As You know best, You preserve and protect me, O my Lord and Master; servant Nanak is Your slave. ||4||6||

ਛਕਾ ੧ ॥ (ਛਕਾ ਇਕ ਬੋਲੋ) (1337-7)

First Set of Six||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ , ਪੜਤਾਲ ; ਮਹਲਾ ੪ (1337-8)

Prabhaatee, Bibhaas, Partaal, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1337-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਜਪਿ ਮਨ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

O mind, meditate on the Treasure of the Name of Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਦਰਗਹ ; ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

You shall be honored in the Court of Almighty.

ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ; ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1337-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Those who chant and meditate shall be carried across to the other shore. ||1||Pause||

ਸੁਨਿ ਮਨ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Listen, O mind: meditate on the Name of Almighty, Har, Har.

ਸੁਨਿ ਮਨ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ; ਅਠਸਠਿ ਮਜਾਨੁ ॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Listen, O mind: the Kirtan of Almighty's Praises is equal to bathing at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage.

ਸੁਨਿ ਮਨ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ (1337-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Listen, O mind: as Gurmukh, you shall be blessed with honor. ||1||

ਜਪਿ ਮਨ ; ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

O mind, chant and meditate on the Supreme Transcendent Lord God.

ਖਿਨ ਖੋਵੈ ; ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Millions of sins shall be destroyed in an instant.

ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥੭॥ (1337-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, you shall meet with Almighty God. ||2||1||7||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਬਿਭਾਸ (1337-13)

Prabhaatee, Fifth Mahl, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1337-13)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ; ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Almighty created the mind, and fashioned the entire body.

ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ; ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

From the five elements, He formed it, and infused His Light within it.

ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ; ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥ (1337-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He made the earth its bed, and water for it to use.

ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ; ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥ (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Do not forget Him for an instant; serve Almighty of the World. ||1||

ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਹੋਇ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

O mind, serve the True Guru, and obtain the supreme status.

ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ;
ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਪ੍ਰਾਨ-ਪਤੇ ਬੋਲੋ) (1337-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

If you remain unattached and unaffected by sorrow and joy, then you shall find Almighty of Life. ||1||Pause||

ਕਾਪੜ ਭੋਗ ; ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ (1337-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He makes all the various pleasures, clothes and foods for you to enjoy.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ; ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥ (1337-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He made your mother, father and all relatives.

ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ; ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ ॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He provides sustenance to all, in the water and on the land, O friend.

ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ; ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੨॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

So serve Almighty, forever and ever. ||2||

ਤਹਾ ਸਖਾਈ ; ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥ (1337-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He shall be your Helper and Support there, where no one else can help you.

ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ; ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ ॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He washes away millions of sins in an instant.

ਦਾਤਿ ਕਰੈ ; ਨਹੀ ਪਛੋੁਤਾਵੈ ॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He bestows His Gifts, and never regrets them.

ਏਕਾ ਬਖਸ ; ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥੩॥ (1337-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He forgives, once and for all, and never asks for one's account again. ||3||

ਅੰਗ ੧੩੩੮

ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗੀ ; ਪਾਇਆ ਭਾਲਿ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

By pre-ordained destiny, I have searched and found God.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ; ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, Almighty of the World abides.

ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਏ ; ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰ ॥ (1338-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Meeting with the Guru, I have come to Your Door.

ਜਨ ਨਾਨਕ ; ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥ (1338-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, please bless servant Nanak with the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-2)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ; ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ (1338-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Serving God, His humble servant is glorified.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ; ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Unfulfilled sexual desire, unresolved anger and unsatisfied greed are eradicated.

ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ; ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ ॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Your Name is the treasure of Your humble servant.

ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ; ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ (1338-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Singing His Praises, I am in love with the Sight (Darshan) of God's Darshan. ||1||

ਤੁਮਰੀ ਭਗਤਿ ; ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਜਨਾਈ ॥ (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You are known, O God, by Your devotees.

ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ; ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Breaking their bonds, You emancipate them. ||1||Pause||

ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1338-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Those humble beings who are imbued with God's Love

ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

find peace in God's Congregation.

ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ; ਸੋਈ ਜਾਨੈ ॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They alone understand this, to whom this subtle essence comes.

ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ; ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ ॥੨॥ (1338-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Beholding it, and gazing upon it, in their minds they are wonderstruck. ||2||

ਸੋ ਸੁਖੀਆ ; ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are at peace, the most exalted of all,

ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

within whose hearts God dwells.

ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ; ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ (1338-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are stable and unchanging; they do not come and go in reincarnation.

ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Night and day, they sing the Glorious Praises of Almighty God. ||3||

ਤਾ ਕਉ ; ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

All bow down in humble respect to those

ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ; ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ (1338-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

whose minds are filled with the Formless Lord.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ ॥ (1338-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Show mercy unto me, O my Divine Lord and Master.

ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ; ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥੪॥੨॥ (1338-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

May Nanak be saved, by serving these humble beings. ||4||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-8)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Singing His Glorious Praises, the mind is in ecstasy.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I meditate in remembrance on God.

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ; ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ ॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Remembering Him in meditation, the sins go away.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ; ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ (1338-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I fall at the Feet of that Guru. ||1||

ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ; ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ॥ (1338-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

O beloved Saints, please bless me with wisdom;

ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ; ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

let me meditate on the Naam, the Name of Almighty, and be emancipated. ||1||Pause||

ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has shown me the straight path;

ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ; ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have abandoned everything else. I am enraptured with the Name of Almighty.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ; ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ॥ (1338-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am forever a sacrifice to that Guru;

ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ; ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (1338-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I meditate in remembrance on Almighty, through the Guru. ||2||

ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ; ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ ॥ (1338-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru carries those mortal beings across, and saves them from drowning.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
By His Grace, they are not enticed by Maya;

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ; ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
in this world and the next, they are embellished and exalted by the Guru.

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ; ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ॥੩॥ (1338-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am forever a sacrifice to that Guru. ||3||

ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ; ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ ॥ (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
From the most ignorant, I have been made spiritually wise,

ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ; ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ ॥ (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ) (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
through the Unspoken Speech of the Perfect Guru.

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ; ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ ॥ (1338-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Divine Guru, Guru Nanak says, is the Supreme Lord God.

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ; ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ ॥੪॥੩॥ (1338-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
By great good fortune, I serve Almighty. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1338-15)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ , ਸੁਖ ਦੀਏ ; ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ (1338-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Eradicating all my pains, He has blessed me with peace, and inspired me to chant His Name.

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ; ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ (1338-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

In His Mercy, He has enjoined me to His service, and has purged me of all my sins. ||1||

ਹਮ ਬਾਰਿਕ ; ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥ (1338-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am only a child; I seek the Sanctuary of God the Merciful.

ਅਵਗਣ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ;
ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1338-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Erasing my demerits and faults, God has made me His Own. My Guru, Almighty of the World, protects me. ||1||Pause||

ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ; ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (1338-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My sicknesses and sins were erased in an instant, when Almighty of the World became merciful.

ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ;
ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੨॥ (1338-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

With each and very breath, I worship and adore the Supreme Lord God; I am a sacrifice to the True Guru. ||2||

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ; ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ (1338-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Lord and Master is Inaccessible, Unfathomable and Infinite. His limits cannot be found.

ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ; ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ (1338-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

We earn the profit, and become wealthy, meditating on our God. ||3||

ਅੰਗ ੧੩੩੯

ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ ॥ (1339-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I meditate on the Supreme Lord God; I sing His Glorious Praises forever and ever.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪॥ (1339-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Says Nanak, my desires have been fulfilled; I have found my Guru, the Supreme Lord God. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-2)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ ॥ (1339-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Meditating in rememberance on the Naam, all my sins have been erased.

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ; ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਾਸੇ ॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru has blessed me with the Capital of the True Name.

ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ; ਸੋਭਾਵੰਤੇ ॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
God's servants are embellished and exalted in His Court;

ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ; ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ ॥੧॥ (1339-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
serving Him, they look beauteous forever. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ; ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ (1339-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Chant the Name of Almighty, Har, Har, O my Siblings of Destiny.

**ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ;
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1339-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
All sickness and sin shall be erased; your mind shall be rid of the darkness of ignorance. ||1||Pause||

ਜਨਮ ਮਰਨ ; ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੀਤ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru has saved me from death and rebirth, O friend;

ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am in love with the Name of Almighty.

ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ; ਗਏ ਕਲੇਸ ॥ (1339-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The suffering of millions of incarnations is gone;

ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ; ਸੋ ਭਲ ਹੋਸ ॥੨॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

whatever pleases Him is good. ||2||

ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am forever a sacrifice to the Guru;

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ (1339-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

by His Grace, I meditate on Almighty's Name.

ਐਸਾ ਗੁਰੁ ; ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

By great good fortune, such a Guru is found;

ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ; ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੩॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

meeting Him, one is lovingly attuned to Almighty. ||3||

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ॥ (1339-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Please be merciful, O Supreme Lord God, Dear Almighty and Master,

ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Inner-knower, Searcher of Hearts.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I am lovingly attuned to You.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ; ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥੪॥੫॥ (1339-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Servant Nanak has come to the Sanctuary of God. ||4||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-9)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ; ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

In His Mercy, God has made me His Own.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He has blessed me with the Naam, the Name of Almighty.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਬਿੰਦ ॥ (1339-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, I sing the Glorious Praises of Almighty of the Universe.

ਭੈ ਬਿਨਸੇ ; ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Fear is dispelled, and all anxiety has been alleviated. ||1||

ਉਬਰੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have been saved, touching the Feet of the True Guru.

ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ , ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ;
ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1339-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Whatever the Guru says is good and sweet to me. I have renounced the intellectual wisdom of my mind. ||1||Pause||

ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1339-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

That Lord God abides within my mind and body.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ; ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ (1339-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

There are no conflicts, pains or obstacles.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Forever and ever, God is with my soul.

ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ; ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੨॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Filth and pollution are washed away by the Love of the Name. ||2||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ; ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ (1339-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am in love with the Lotus Feet of Almighty;

ਬਿਨਸੇ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am no longer consumed by sexual desire, anger and egotism.

ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ; ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ ॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Now, I know the way to meet God.

ਭਾਇ ਭਗਤਿ ; ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ ॥੩॥ (1339-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Through loving devotional worship, my mind is pleased and appeased with Almighty. ||3||

ਸੁਣਿ ਸਜਣ ; ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Listen, O friends, Saints, my exalted companions.

ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ; ਹਰਿ ਅਗਹ ਅਤੋਲੇ ॥ (ਅ-ਗਹ ਬੋਲੋ) (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Jewel of the Naam, the Name of Almighty, is unfathomable and immeasurable.

ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਪ੍ਰਭੁ, ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਈਐ ॥ (1339-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Forever and ever, sing the Glories of God, the Treasure of Virtue.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥੬॥ (1339-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Says Nanak, by great good fortune, He is found. ||4||6||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-15)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸੇ ਧਨਵੰਤ ; ਸੇਈ ਸਚੁ ਸਾਹਾ ॥ (1339-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
They are wealthy, and they are the true merchants,

ਹਰਿ ਕੀ ਦਰਗਹ ; ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੧॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
who have the credit of the Naam in the Court of Almighty. ||1||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ; ਮਨ ਮੀਤ ॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
So chant the Name of Almighty, Har, Har, in your mind, my friends.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਨਿਰਮਲ ਪੂਰਨ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1339-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Perfect Guru is found by great good fortune, and then one's lifestyle becomes perfect and immaculate. ||1||Pause||

ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ; ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ॥ (1339-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They earn the profit, and the congratulations pour in;

ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੨॥ (1339-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

by the Grace of the Saints, they sing the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਸਫਲ ਜਨਮੁ ; ਜੀਵਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Their lives are fruitful and prosperous, and their birth is approved;

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੁ ॥੩॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

by Guru's Grace, they enjoy the Love of Almighty. ||3||

ਬਿਨਸੇ ; ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1339-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Sexuality, anger and egotism are wiped away;

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੭॥ (1339-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, as Gurmukh, they are carried across to the other shore. ||4||7||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1339-19)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ; ਪੂਰੀ ਤਾ ਕੀ ਕਲਾ ॥ (1339-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru is Perfect, and Perfect is His Power.

ਅੰਗ ੧੩੪੦

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਸਦਾ ਸਦ ਅਟਲਾ ॥ (ਅਟੱਲਾ ਬੋਲੋ) (1340-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Word of the Guru's Shabad is unchanging, forever and ever.

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ; ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥
ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ; ਸਭੁ ਤਾ ਕਾ ਨਸੈ ॥੧॥ (1340-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

All pains and afflictions run away from those, whose minds are filled with the Word of the Guru's Bani. ||1||

ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ; ਮਨੁ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Imbued with Almighty's Love, they sing the Glorious Praises of Almighty.

ਮੁਕਤੁੋ ; ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are liberated, bathing in the dust of the feet of the Holy. ||1||Pause||

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ (1340-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

By Guru's Grace, they are carried across to the other shore;

ਭਉ ਭਰਮੁ ; ਬਿਨਸੇ ਬਿਕਾਰ ॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

they are rid of fear, doubt and corruption.

ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ; ਬਸੇ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru's Feet abide deep within their minds and bodies.

ਨਿਰਭੈ ਸਾਧ ; ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਰਨਾ ॥੨॥ (1340-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Holy are fearless; they take to the Sanctuary of Almighty. ||2||

ਅਨਦ ਸਹਜ ਰਸ ; ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are blessed with abundant bliss, happiness, pleasure and peace.

ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ; ਨ ਆਵੈ ਨੇਰੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Enemies and pains do not even approach them.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru makes them His Own, and protects them.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ॥੩॥ (1340-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Chanting Almighty's Name, they are rid of all their sins. ||3||

ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਸਿਖ ; ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Saints, spiritual companions and Sikhs are exalted and uplifted.

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਲੈ ਮੇਲੇ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru leads them to meet God.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ; ਫਾਹਾ ਕਾਟਿਆ ॥ (1340-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The painful noose of death and rebirth is snapped.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਪੜਦਾ ਢਾਕਿਆ ॥੪॥੮॥ (1340-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru covers their faults. ||4||8||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-6)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥ (1340-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Perfect True Guru has bestowed the Naam, the Name of Almighty.

ਅਨਦ ਮੰਗਲ , ਕਲਿਆਣ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ;
ਕਾਰਜੁ ਸਗਲਾ ਰਾਸਿ ਥੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am blessed with bliss and happiness, emancipation and eternal peace. All my affairs have been resolved. ||1||Pause||

ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਕੇ ; ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Lotus Feet of the Guru abide within my mind.

ਦੂਖ ਦਰਦ ਭ੍ਰਮ ; ਬਿਨਸੇ ਝੂਠੇ ॥੧॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am rid of pain, suffering, doubt and fraud. ||1||

ਨਿਤ ਉਠਿ ; ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (1340-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Rise early, and sing the Glorious Word of God's Bani.

ਆਠ ਪਹਰ ; ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੨॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Twenty-four hours a day, meditate in remembrance on Almighty, O mortal. ||2||

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Inwardly and outwardly, God is everywhere.

ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ; ਜਹ ਹਉ ਜਾਈ ॥੩॥ (1340-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Wherever I go, He is always with me, my Helper and Support. ||3||

ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ; ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1340-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

With my palms pressed together, I offer this prayer.

ਸਦਾ ਜਪੇ ; ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥੪॥੯॥ (1340-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I meditate forever on Almighty, the Treasure of Virtue. ||4||9||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-10)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1340-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Supreme Lord God is All-wise and All-knowing.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Perfect Guru is found by great good fortune. I am a sacrifice to the Sight (Darshan) of His Darshan. ||1||Pause||

ਕਿਲਬਿਖ ਮੇਟੇ ; ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My sins are cut away, through the Word of the Shabad, and I have found contentment.

ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਨ ; ਹੋਆ ਜੋਗੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have become worthy of worshipping the Naam in adoration.

ਸਾਧਸੰਗਿ ; ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1340-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

In the Saadh Sangat, the Company of the Holy, I have been enlightened.

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਮਨ ਮਾਹਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty's Lotus Feet abide within my mind. ||1||

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ; ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਰਾਖਿ ॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The One who made us, protects and preserves us.

ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ; ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ ॥ (1340-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God is Perfect, the Master of the masterless.

ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ; ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Those, upon whom He showers His Mercy

ਪੂਰਨ ਕਰਮ ; ਤਾ ਕੇ ਆਚਾਰ ॥੨॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

- they have perfect karma and conduct. ||2||

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ; ਨਿਤ ਨਵੇ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They sing the Glories of God, continually, continuously, forever fresh and new.

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ; ਜੋਨਿ ਨ ਭਵੇ ॥ (1340-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They do not wander in the 8.4 million incarnations.

ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ; ਚਰਣ ਪੂਜਾਰੇ ॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Here and hereafter, they worship Almighty's Feet.

ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ; ਸਾਚੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Their faces are radiant, and they are honored in the Court of Almighty. ||3||

ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ; ਗੁਰਿ ਧਰਿਆ ਹਾਥੁ ॥ (1340-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

That person, upon whose forehead the Guru places His Hand

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਦਾਸੁ ॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

- out of millions, how rare is that slave.

ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ; ਪੇਖੈ ਭਰਪੂਰਿ ॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He sees God pervading and permeating the water, the land and the sky.

ਨਾਨਕ ; ਉਧਰਸਿ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੪॥੧੦॥ (1340-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Nanak is saved by the dust of the feet of such a humble being. ||4||10||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1340-17)
Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਅਪਨੇ ॥ (1340-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am a sacrifice to my Perfect Guru.

ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਪਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1340-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
By His Grace, I chant and meditate on Almighty, Har, Har. ||1||Pause||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸੁਣਤ ; ਨਿਹਾਲ ॥ (1340-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Listening to the Ambrosial Word of His Bani, I am exalted and enraptured.

ਬਿਨਸਿ ਗਏ ; ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ (1340-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
My corrupt and poisonous entanglements are gone. ||1||

ਸਾਚ ਸਬਦ ਸਿਉ ; ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I am in love with the True Word of His Shabad.

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ; ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥੨॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Almighty God has come into my consciousness. ||2||

ਨਾਮੁ ਜਪਤ ; ਹੋਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ (1340-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Chanting the Naam, I am enlightened.

ਅੰਗ ੧੩੪੧

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ; ਕੀਨਾ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Word of the Guru's Shabad has come to dwell within my heart. ||3||

ਗੁਰ ਸਮਰਥ ; ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru is All-powerful and Merciful forever.

ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ; ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥੧੧॥ (1341-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Chanting and meditating on Almighty, Nanak is exalted and enraptured. ||4||11||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1341-2)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1341-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Chanting Guru, Guru, I have found eternal peace.

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ;
ਅਪਣਾ ਨਾਮੁ ਆਪਿ ਜਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God, Merciful to the meek, has become kind and compassionate; He has inspired me to chant His Name. ||1||Pause||

ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (1341-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Joining the Society of the Saints, I am illumined and enlightened.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ; ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥੧॥ (1341-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Chanting the Name of Almighty, Har, Har, my hopes have been fulfilled. ||1||

ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ; ਸੂਖ ਮਨਿ ਵੂਠੇ ॥ (1341-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I am blessed with total salvation, and my mind is filled with peace.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ; ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਤੂਠੇ ॥੨॥੧੨॥ (1341-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I sing the Glorious Praises of Almighty; Guru Nanak says, the Guru has been gracious to me. ||2||12||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਘਰੁ ੨ , ਬਿਭਾਸ (1341-6)

Prabhaatee, Fifth Mahl, Second House, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1341-6)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.:

ਅਵਰੁ ਨ ; ਦੂਜਾ ਠਾਉ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

There is no other place of rest,

ਨਾਹੀ ; ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

none at all, without Almighty's Name.

ਸਰਬ ਸਿਧਿ ; ਕਲਿਆਨ ॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

There is total success and salvation,

ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ; ਸਗਲ ਕਾਮ ॥੧॥ (1341-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

and all affairs are perfectly resolved. ||1||

ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ; ਨੀਤ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Constantly chant the Name of Almighty.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ; ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Sexuality, anger and egotism are wiped away; let yourself fall in love with the One Lord. ||1||Pause||

ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ ; ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ ॥ (1341-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Attached to the Naam, the Name of Almighty, pain runs away. In His Sanctuary, He cherishes and sustains us.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ , ਜਮੁ ਨ ਤੇਟੈ ; ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ (1341-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Whoever has such pre-ordained destiny meets with the True Guru; the Messenger of Death cannot grab him. ||2||

ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ ॥ (1341-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Night and day, meditate on Almighty, Har, Har; abandon the doubts of your mind.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ; ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ ॥੩॥ (1341-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

One who has perfect karma joins the Saadh Sangat, the Company of the Holy, and meets Almighty. ||3||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ; ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ (1341-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

The sins of countless lifetimes are erased, and one is protected by Almighty Himself.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧॥੧੩॥ (1341-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

He is our Mother, Father, Friend and Sibling; O servant Nanak, meditate on Almighty, Har, Har. ||4||1||13||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ (1341-12)

Prabhaatee, Fifth Mahl, Bibhaas, Partaal:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1341-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ; ਰਾਮ ਜਾਪ ॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Chant the Name of Almighty, Raam, Raam, Raam.

ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ ;
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Conflict, suffering, greed and emotional attachment shall be dispelled, and the fever of egotism shall be relieved. ||1||Pause||

ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ , ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ ;
ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ ॥੧॥ (1341-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Renounce your selfishness, and grasp the feet of the Saints; your mind shall be sanctified, and your sins shall be taken away. ||1||

ਨਾਨਕੁ , ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ;
ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੨॥੧॥੧੪॥ (1341-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 5)

Nanak, the child, does not know anything at all. O God, please protect me; You are my Mother and Father. ||2||1||14||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1341-15)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਸਰਨਿ ਟੇਕ ॥ (1341-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have taken the Shelter and Support of Almighty's Lotus Feet.

ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ; ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1341-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You are Lofty and Exalted, Grand and Infinite, O my Lord and Master; You alone are above all. ||1||Pause||

ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ; ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥੧॥ (1341-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He is the Support of the breath of life, the Destroyer of pain, the Giver of discriminating understanding. ||1||

ਨਮਸਕਾਰ ਰਖਨਹਾਰ ; ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ , ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕ ॥ (1341-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

So bow down in respect to the Savior Lord; worship and adore the One God.

ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਸੁਖ ਅਨੇਕ ॥੨॥੨॥੧੫॥ (1341-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Bathing in the dust of the feet of the Saints, Nanak is blessed with countless comforts. ||2||2||15||

ਅੰਗ ੧੩੪੨

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਅਸਟਪਦੀਆ ; ਮਹਲਾ ੧ , ਬਿਭਾਸ (1342-1)

Prabhaatee, Ashtapadees, First Mahl, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1342-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ; ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

The insanity of duality has driven the mind insane.

ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ; ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

In false greed, life is wasting away.

ਲਪਟਿ ਰਹੀ ; ਫੁਨਿ , ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1342-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Duality clings to the mind; it cannot be restrained.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ; ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

The True Guru saves us, implanting the Naam, the Name of Almighty within. ||1||

ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ; ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ ॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without subduing the mind, Maya cannot be subdued.

ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ;
ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1342-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

The One who created this, He alone understands. Contemplating the Word of the Shabad, one is carried across the terrifying world-ocean. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ; ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ (1342-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Gathering the wealth of Maya, kings become proud and arrogant.

ਮਾਇਆ ; ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ ॥ (1342-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

But this Maya that they love so much shall not go along with them in the end.

ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ; ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

There are so many colors and flavors of attachment to Maya.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ ॥੨॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Except for the Name, no one has any friend or companion. ||2||

ਜਿਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ; ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ ॥ (1342-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

According to one's own mind, one sees the minds of others.

ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ; ਤੈਸੀ ਦਸਾ ॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

According to one's desires, one's condition is determined.

ਜੈਸਾ ਕਰਮੁ ; ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

According to one's actions, one is focused and tuned in.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ; ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ (1342-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Seeking the advice of the True Guru, one finds the home of peace and poise. ||3||

ਰਾਗਿ ਨਾਦਿ ; ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

In music and song, the mind is caught by the love of duality.

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ; ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Filled with deception deep within, one suffers in terrible pain.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ; ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Meeting with the True Guru, one is blessed with clear understanding,

ਸਚੈ ਨਾਮਿ ; ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ (1342-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

and remains lovingly attuned to the True Name. ||4||

ਸਚੈ ਸਬਦਿ ; ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through the True Word of the Shabad, one practices Truth.

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

He sings the Glorious Praises of Almighty, through the True Word of His Bani.

ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ; ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ (1342-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

He dwells in the home of his own heart deep within, and obtains the immortal status.

ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ; ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ ॥੫॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Then, he is blessed with honor in the Court of the True Lord. ||5||

ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ; ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without serving the Guru, there is no devotional worship,

ਅਨੇਕ ਜਤਨ ; ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

even though one may make all sorts of efforts.

ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ; ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ (1342-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

If one eradicates egotism and selfishness through the Shabad,

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ; ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥੬॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

the Immaculate Naam comes to abide in the mind. ||6||

ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ; ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

In this world, the practice of the Shabad is the most excellent occupation.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1342-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Without the Shabad, everything else is the darkness of emotional attachment.

ਸਬਦੇ ; ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, the Naam is enshrined within the heart.

ਸਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ; ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through the Shabad, one obtains clear understanding and the door of salvation. ||7||

ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ; ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ ॥ (1342-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

There is no other Creator except the All-seeing Lord God.

ਸਾਚਾ ਆਪਿ ; ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

The True Lord Himself is Infinite and Incomparably Beautiful.

ਰਾਮ ਨਾਮ ; ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Through Almighty's Name, one obtains the most sublime and exalted state.

ਨਾਨਕ , ਖੋਜਿ ਲਹੈ ; ਜਨੁ ਕੋਈ ॥੮॥੧॥ (1342-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, how rare are those humble beings, who seek and find Almighty. ||8||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1342-13)

Prabhaatee, First Mahl:

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ; ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ (1342-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Emotional attachment to Maya is spread out all over the world.

ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ; ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ (1342-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Seeing a beautiful woman, the man is overcome with sexual desire.

ਸੁਤ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ; ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ ॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

His love for his children and gold steadily increases.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ; ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ ॥੧॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He sees everything as his own, but he does not own the One Lord. ||1||

ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ; ਜਪਮਾਲੀ ॥ (1342-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I meditate as I chant on such a mala,

ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ; ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

that I rise above pleasure and pain; I attain the most wondrous devotional worship of Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ; ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

O Treasure of Virtue, Your limits cannot be found.

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ; ਤੁਝ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ (1342-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Through the True Word of the Shabad, I am absorbed into You.

ਆਵਾ ਗਉਣੁ ; ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ ॥ (1342-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

You Yourself created the comings and goings of reincarnation.

ਸੇਈ ਭਗਤ ; ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ (1342-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They alone are devotees, who focus their consciousness on You. ||2||

ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ; ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Spiritual wisdom and meditation on Almighty, Almighty of Nirvaanaa

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- without meeting the True Guru, no one knows this.

ਸਗਲ ਸਰੋਵਰ ; ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1342-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty's Light fills the sacred pools of all beings.

ਆਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ; ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I am a sacrifice to the Embodiment of Bliss. ||3||

ਭਾਉ ਭਗਤਿ ; ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Through the Guru's Teachings, one achieves loving devotional worship.

ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ; ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ (1342-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Shabad burns away egotism from within.

ਅੰਗ ੧੩੪੩

ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The wandering mind is restrained and held in its place.

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ; ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ (1343-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The True Name is enshrined in the mind. ||4||

ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ; ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ (1343–1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The exciting and intoxicating worldly plays come to an end,

ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ; ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ (1343–1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

for those who accept the Guru's Teachings, and become lovingly attuned to the One Lord.

ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ; ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ (1343–2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Seeing this, the fire in the water is extinguished.

ਸੋ ਬੂਝੈ ; ਹੋਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥ (1343–2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They alone realize this, who are blessed by great good fortune. ||5||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ; ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ (1343–2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Serving the True Guru, doubt is dispelled.

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ; ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1343–3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who are lovingly attuned to the True Lord remain awake and aware night and day.

ਏਕੋ ਜਾਣੈ ; ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1343–3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They know the One Lord, and no other.

ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ; ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੬॥ (1343–3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Serving the Giver of peace, they become immaculate. ||6||

ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ; ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1343–4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Selfless service and intuitive awareness come by reflecting upon the Word of the Shabad.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ (1343–4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Chanting, intensive meditation and austere self-discipline come by subduing the ego.

ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ; ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ (1343–4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

One becomes Jivan-mukta - liberated while yet alive, by listening to the Shabad.

ਸਚੀ ਰਹਤ ; ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Living a truthful way of life, one finds true peace. ||7||

ਸੁਖਦਾਤਾ ; ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Giver of peace is the Eradicator of pain.

ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ; ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I cannot conceive of serving any other.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ; ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ (1343-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I place my body, mind and wealth in offering before Him.

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ; ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥ (1343-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, I have tasted the supreme, sublime Essence of Almighty. ||8||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1343-6)

Prabhaatee, First Mahl:

ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ; ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭ ਕਰੈ ॥ (1343-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

You may perform exercises of inner purification, and fire up the furnace of the Kundalini, inhaling and exhaling and holding the breath.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ; ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ (1343-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, you will not understand; deluded by doubt, you shall drown and die.

ਅੰਧਾ ਭਰਿਆ , ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ; ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ , ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ (1343-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The spiritually blind are filled with filth and pollution; they may wash, but the filth within shall never depart.

ਨਾਮ ਬਿਨਾ , ਫੋਕਟ ਸਭਿ ਕਰਮਾ ; ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ (1343-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, the Name of Almighty, all their actions are useless, like the magician who deceives through illuions. ||1||

ਖਟੁ ਕਰਮ ; ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The merits of the six religious rituals are obtained through the Immaculate Naam.

ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ; ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

You, Dear Almighty, are the Ocean of virtue; I am so unworthy. ||1||Pause||

ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾਵਣੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ (1343-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Running around chasing the entanglements of Maya is an evil-minded act of corruption.

ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ; ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥ (1343-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The fool makes a show of his self-conceit; he does not know how to behave.

ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ; ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ (1343-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh is enticed by his desires for Maya; his words are useless and empty.

ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ ਕਾ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਂਗਾਰ ॥੨॥ (1343-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The ritual cleansings of the sinner are fradulent; his rituals and decorations are useless and empty. ||2||

ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ; ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥ (1343-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

False is the wisdom of the mind; its actions inspire useless disputes.

ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ; ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ (1343-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The false are filled with egotism; they do not obtain the sublime taste of their Lord and Master.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ (1343-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Name, whatever else they do is tasteless and insipid.

ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ , ਵਿਗੁਚੀਐ ; ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ , ਜੀਵਣ ਬਾਦਿ ॥੩॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Associating with their enemies, they are plundered and ruined. Their speech is poison, and their lives are useless. ||3||

ਏ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ; ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Do not be deluded by doubt; do not invite your own death.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ (1343-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Serve the True Guru, and you shall be at peace forever.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the True Guru, no one is liberated.

ਆਵਹਿ ਜਾਂਹਿ ; ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੪॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They come and go in reincarnation; they die, only to be reborn and die again. ||4||

ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ; ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ (1343-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This body wanders, caught in the three dispositions.

ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ; ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

It is afflicted by sorrow and suffering.

ਸੋ ਸੇਵਹੁ ; ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

So serve the One who has no mother or father.

ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ; ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥ (1343-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Desire and selfishness shall depart from within. ||5||

ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ; ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Wherever I look, I see Him.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without meeting the True Guru, no one is liberated.

ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ; ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ (1343-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Enshrine the True One in your heart; this is the most excellent action.

ਹੋਰੁ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ; ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

All other hypocritical actions and devotions bring only ruin. ||6||

ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ; ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

When one is rid of duality, then he realizes the Word of the Shabad.

ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ; ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥ (1343-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Inside and out, he knows the One Lord.

ਏਹਾ ਮਤਿ ; ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This is the most Excellent Wisdom of the Shabad.

ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ; ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Ashes fall on the heads of those who are in duality. ||7||

ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ; ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ (1343-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

To praise Almighty through the Guru's Teachings is the most excellent action.

ਸੰਤ ਸਭਾ ; ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

In the Society of the Saints, contemplate the Glories of God and His spiritual wisdom.

ਮਨੁ ਮਾਰੇ ; ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Whoever subdues his mind, knows the state of being dead while yet alive.

ਨਾਨਕ ; ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥੩॥ (1343-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, by His Grace, the Gracious Lord is realized. ||8||3||

ਅੰਗ ੧੩੪੪

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ; ਦਖਣੀ ॥ (1344-1)

Prabhaatee, First Mahl, Dakhnee:

Prologue: Guru Nanak Dev Ji explains that all humans including dieties are tied to their own deeds (Karam). Guru Ji illustrates the historical events to stress on the cause of nature.

ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਿਲਿਆ ਇਸਤ੍ਰੀ ; (ਅਹਿ–ਲਿਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ (1344-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Ahalyaa was the wife of Gautam the seer. Seeing her, Indra was enticed.

ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ; ਤਾ ਮਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥ (1344-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

When he received a thousand marks of disgrace on his body, then he felt regret in his mind. ||1||

Gautam Rishi had a beautiful wife, Ahliya and Inder (The King of Heaven) was enticed by her appearance. He desperately wanted to be with her but he couldn't access her as she was serving her husband all the time. Inder managed to convince the moon to help him. The moon transformed himself into a rooster and started to KUKU. Upon hearing this, Gautam Rishi thought that it was already after midnight. He immediately woked up from his sleep and walked to the Gangga River to take his bath as per his routine. When he stepped into Gangga River, he heard a voice saying that, "Hey Rishi, it is still before midnight and there is a thief in your house. Please go back and have a look." He ran back to his house and saw Inder in Gautam Rishi's appearance with his wife. With fury, he said to Inder that he is the king of evil people instead of the dieties and cursed him that his whole body will be filled with the marks of dishonor and he will disgraced with such marks on his body.

ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ; ਭਾਈ ॥ (1344-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

O Siblings of Destiny, no one knowingly makes mistakes.

ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ;
ਬੂਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1344-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

He alone is mistaken, whom Almighty Himself makes so. He alone understands, whom Almighty causes to understand. ||1||Pause||

ਤਿਨਿ ਹਰੀਚੰਦਿ , ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ ਰਾਜੈ ;
ਕਾਗਦਿ , ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ (1344-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Harichand, the king and ruler of his land, did not appreciate the value of his pre-ordained destiny.

ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ , ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ; ਕਿਉ , ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥ (1344-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If he had known that it was a mistake, he would not have made such a show of giving in charity, and he would not have been sold in the market. ||2||

Prologue: Bal Raja was the grandson of Bhagat Prehlaad Ji. The capital of his kingdom was the city of Multan. Once he performed a large scale of feast all around his kingdom as he was a very generous and humble king. He was highly respected by his ministers and citizens. Once Vishnu manifested in the form of a dwarf with a height of 52 fingers (Bavan Avtar) to assess the king's generousity. He came in a very humble attire in the audience of Bal Raja and recited all the 4 Vedas by heart. Bal Raja was overwhelmed and stood up as a sign of respect. Bal Raja asked Bavan to ask for whatever he wishes. After asking a few times, Bavan said, "If you really wish to reward me with something, I just need two and a half feet piece of land measured to my feet and in return, I will stand at your door reciting the Vedas." Upon listening, Bal Raja laughed and said, "Please do not insult me with such a small gift as I am a great ruler with abundance of wealth. Please do ask for something which is equivalent to my capability." Bavan said, "I just need what I asked for and if you can fulfill my wish, I will be grateful." Bal Raja then said, "If this is so, then you shall be granted what you wish for." Upon listening to the agreement, Bavan expanded himself and measured both two worlds (this world and the above) within his two feet. Bavan then said to Bal Raja, "I still have half a foot to go." Bal Raja with folded hands said, I only have my physical body to offer. Bavan immediately placed his half foot on Bal Raja's head and pressed him down to the underworld. When Bavan was about to leave, Bal Raja said, "Dear Bavan, I have fulfilled my word and it's your turn to fulfill yours." Bavan then stood at his door and started reciting the Vedas.

ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ; ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾਨੈ ॥ (1344-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Almighty took the form of a dwarf, and asked for some land.

ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ , ਕਿਉ ਛਲੀਐ ; ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ (1344-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

If Bal the king has recognized Him, he would not have been deceived, and sent to the underworld. ||3||

Prologue: Raja Janmeja was the son of Raja Prishat, grandson of Abhimanyu and great grandson of Arjun (one of the five Pandav brothers. He was well known for his archery skills) One day, Raja Janmeja asked his Guru, Vyaas Rishi why did his forefathers gambled and lost their kingdom and their wife (Dropati) as well. Why didn't anybody stop them from doing so. Vyaas Rishi replied, "Dear king, what has been fated will definitely come to pass and no one has the ability or the intelligence to avoid it." Janmeja then said, "If the future was narrated to them, they would have defitinely be able to avoid it." Vyaas replied, "Dear King, One has to live through what has been fated for him and he still cannot do anything to avoid it even if he knows the future." Janmeja doubted the Rishi's explanation. Vyaas then said, "If you doubt this reality, I will now narrate your future. Lets see what can you do to avoid it." Vyaas then narrated the future of Janmeja that he will purchase a filly (female horse) and he will go for hunting while riding that horse. After getting exhausted, he will tie the filly to a tree and rest under the shade of a tree. The filly will then meet a horse and get pregnant. After some time, she will give birth to a beautiful mare. You will then use this horse to expand your kingdom and to offer your gratitude. You will then invite all the 18 clans[6] of Brahmins and after serving them food, you and your wife will then distribute the gifts and at that time your wife's head scarf will fall and the Brahmins will laugh. You observe this as an insult to your honour and you will then kill all the Brahmins and you will then be infected with leprosy. The entire country will then defame him. After narrating the future to Janmeja, Vyaas Rishi said, "Now that I have told you your future, you can now be cautious." Although Janmeja tried everything he could to avoid the incidents narrated by Vyaas Rishi, he still ended up in the exact situation and with his body infected entirely with leprosy. He came to Vyaas Rishi and said, "Maharaj, it was true what you said to me earlier that future can't be avoided. How can I be saved from this deadly disease now?" Vyaas said, "I will read the scripture of your forefathers. You will need to listen carefully without having any doubt." Vyaas recited the scripture and Janmeja doubted the strength of his forefather, Bhim Sen and the leprosy was left only on his nose and that became his cause of death.

ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀਂ ; ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ॥ (1344-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Vyaas taught and warned the king Janmayjaa not to do three things.

ਤਿਨ੍ਹਿ ਕਰਿ ਜਗ , ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ (1344-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

But he performed the sacred feast and killed eighteen Brahmins; the record of one's past deeds cannot be erased. ||4||

[6] The 18 clans of Brahmins, Gaud, Saaswat, Shukla, Tiwari, Dubey, Trivedi, Methil, Kaankubaz, Prashar, Vyaas, Bhardwaaj, Saarsut, Mennon, Pitanjali, Piteyjali, Pushkarna, Utkala

ਗਣਤ ਨ ਗਣੀ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ; ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ (1344-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

I do not try to calculate the account; I accept the Hukam of God's Command. I speak with intuitive love and respect.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ , ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੰੀ ; ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ (1344-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

No matter what happens, I will praise Almighty. It is all Your Glorious Greatness, Dear Almighty. ||5||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ , ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ; ਸਦਾ ਰਹੈ ਸਰਣਾਈ ॥ (1344-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh remains detached; filth never attaches itself to him. He remains forever in God's Sanctuary.

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਆਗੈ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ; ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੬॥ (1344-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The foolish self-willed manmukh does not think of the future; he is overtaken by pain, and then he regrets. ||6||

ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ; ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਰਚੀਐ ॥ (1344-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

The Creator who created this creation acts, and causes all to act.

ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ; ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੭॥ (1344-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Dear Almighty, egotistical pride does not depart from the soul. Falling into egotistical pride, one is ruined. ||7||

ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ; ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ (1344-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Everyone makes mistakes; only the Creator does not make mistakes.

ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ;
ਕੋ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੮॥੪॥ (1344-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਦਖਣੀ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, salvation comes through the True Name. By Guru's Grace, one is released. ||8||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1344-11)

Prabhaatee, First Mahl:

ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ; ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

To chant and listen to the Naam, the Name of Almighty, is my Support.

ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ; ਵੇਕਾਰੁ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Worthless entanglements are ended and gone.

ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ; ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ (1344-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukh, caught in duality, loses his honor.

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ; ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Except for the Name, I have no other at all. ||1||

ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ; ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Listen, O blind, foolish, idiotic mind.

ਆਵਤ ਜਾਤ , ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ;
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1344-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Aren't you ashamed of your comings and goings in reincarnation? Without the Guru, you shall drown, over and over again. ||1||Pause||

ਇਸੁ ਮਨ ; ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ (1344-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This mind is ruined by its attachment to Maya.

ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ; ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥ (1344-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Command of the Primal Lord is pre-ordained. Before whom should I cry?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ; ਚੀਨ੍ਹੈ ਕੋਈ ॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Only a few, as Gurmukh, understand this.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ; ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Naam, no one is liberated. ||2||

ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ; ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥ (1344-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

People wander lost, staggering and stumbling through 8.4 million incarnations.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ; ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without knowing the Guru, they cannot escape the noose of Death.

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ; ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This mind, from one moment to the next, goes from the heavens to the underworld.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ; ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੩॥ (1344-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh contemplates the Naam, and is released. ||3||

ਆਪੇ ਸਦੇ ; ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

When God sends His Summons, there is no time to delay.

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

When one dies in the Word of the Shabad, he lives in peace.

ਬਿਨੁ ਗੁਰ ; ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ (1344-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Without the Guru, no one understands.

ਆਪੇ ਕਰੈ ; ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty Himself acts, and inspires all to act. ||4||

ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Inner conflict comes to an end, singing the Glorious Praises of Almighty.

ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ; ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ (1344-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Through the Perfect True Guru, one is intuitively absorbed into Almighty.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ; ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This wobbling, unsteady mind is stabilized,

ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ; ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

and one lives the lifestyle of true actions. ||5||

ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ; ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ (1344-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

If someone is false within his own self, then how can he be pure?

ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ; ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

How rare are those who wash with the Shabad.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ; ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

How rare are those who, as Gurmukh, live the Truth.

ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ; ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥ (1344-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Their comings and goings in reincarnation are over and done. ||6||

ਅੰਗ ੧੩੪੫

ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ; ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who eat and drink the Fear of God, find the most excellent peace.

ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ; ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Associating with the humble servants of Almighty, they are carried across.

ਸਚੁ ਬੋਲੈ ; ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They speak the Truth, and lovingly inspire others to speak it as well.

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ; ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥ (1345-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Word of the Guru's Shabad is the most excellent occupation. ||7||

ਹਰਿ ਜਸੁ ; ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who take Almighty's Praises as their karma and Dharma, their honor and worship service

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ; ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

- their sexual desire and anger are burnt off in the fire.

ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ; ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ (1345-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They taste the sublime essence of Almighty, and their minds are drenched with it.

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ; ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥ (1345-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Prays Nanak, there is no other at all. ||8||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1345-3)

Prabhaatee, First Mahl:

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ; ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥ (1345-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Chant Almighty's Name, and worship Him deep within your being.

ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥੧॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Contemplate the Word of the Guru's Shabad, and no other. ||1||

ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ; ਸਭ ਠਾਈ ॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The One is pervading all places.

ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ; ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1345-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I do not see any other; unto whom should I offer worship? ||1||Pause||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ; ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ (1345-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

I place my mind and body in offering before You; I dedicate my soul to You.

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ; ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ (1345-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

As it pleases You, You save me, Lord; this is my prayer. ||2||

ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ; ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

True is that tongue which is delighted by the sublime essence of Almighty.

ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Following the Guru's Teachings, one is saved in the Sanctuary of God. ||3||

ਕਰਮ ਧਰਮ ; ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥ (1345-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

My God created religious rituals.

ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ; ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He placed the glory of the Naam above these rituals. ||4||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ; ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The four great blessings are under the control of the True Guru.

ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ; ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥ (1345-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

When the first three are put aside, one is blessed with the fourth. ||5||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ; ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾਂ ॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those whom the True Guru blesses with liberation and meditation

ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ; ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

realize Almighty's State, and become sublime. ||6||

ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ; ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1345-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Their minds and bodies are cooled and soothed; the Guru imparts this understanding.

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ; ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Who can estimate the value of those whom God has exalted? ||7||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Says Nanak, the Guru has imparted this understanding;

ਨਾਮ ਬਿਨਾ ; ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥ (1345-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

without the Naam, the Name of Almighty, no one is emancipated. ||8||6||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1345-10)

Prabhaatee, First Mahl:

ਇਕਿ ਧੁਰਿ , ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ; ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ (1345-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Some are forgiven by the Primal Lord God; the Perfect Guru makes the true making.

ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ , ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ (1345-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Those who are attuned to the Love of Almighty are imbued with Truth forever; their pains are dispelled, and they obtain honor. ||1||

ਝੂਠੀ ; ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1345-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

False are the clever tricks of the evil-minded.

ਬਿਨਸਤ ; ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1345-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They shall disappear in no time at all. ||1||Pause||

ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ; ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ (1345-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Pain and suffering afflict the self-willed manmukh. The pains of the self-willed manmukh shall never depart.

ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ; ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ (1345-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The Gurmukh recognizes the Giver of pleasure and pain. He merges in His Sanctuary. ||2||

ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ; ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ (1345-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The self-willed manmukhs do not know loving devotional worship; they are insane, rotting away in their egotism.

ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ;
ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ (1345-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

This mind flies in an instant from the heavens to the underworld, as long as it does not know the Word of the Shabad. ||3||

ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ; ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ (1345-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

The world has become hungry and thirsty; without the True Guru, it is not satisfied.

ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ; ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ (1345-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Merging intuitively in the Celestial Lord, peace is obtained, and one goes to Almighty's Court wearing robes of honor. ||4||

ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ; ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ (1345-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty in His Court is Himself the Knower and Seer; the Word of the Guru's Bani is Immaculate.

ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ; ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ (1345-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He Himself is the Awareness of Truth; He Himself understands the state of nirvaanaa. ||5||

ਜਲੁ ਤਰੰਗ , ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ , ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1345-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He made the waves of water, the fire and the air, and then joined the three together to form the world.

ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ; ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ (1345-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

He blessed these elements with such power, that they remain subject to His Command. ||6||

ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ; ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਆ ॥ (1345-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

How rare are those humble beings in this world, whom Almighty tests and places in His Treasury.

ਜਾਤਿ ਵਰਨ ਤੇ ਭਏ ਅਤੀਤਾ ; ਮਮਤਾ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ (1345-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

They rise above social status and color, and rid themselves of possessiveness and greed. ||7||

ਨਾਮਿ ਰਤੇ , ਤੀਰਥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1345-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Attuned to the Naam, the Name of Almighty, they are like immaculate sacred shrines; they are rid of the pain and pollution of egotism.

ਨਾਨਕੁ , ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ;
ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਭਾਇਆ ॥੮॥੭॥ (1345-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 1)

Nanak washes the feet of those who, as Gurmukh, love the True Lord. ||8||7||

ਅੰਗ ੧੩੪੬

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ; ਬਿਭਾਸ (1346-2)

Prabhaatee, Third Mahl, Bibhaas:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1346-2)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਵੇਖੁ ਤੂ ; ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ (1346-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, see that the Temple of Almighty is within you.

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਖੋਜੀਐ ; ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧॥ (1346-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The Temple of Almighty is found through the Word of the Shabad; contemplate Almighty's Name. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ; ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥ (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

O my mind, be joyfully attuned to the Shabad.

**ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਚਾ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ;
ਪ੍ਰਗਟੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥** (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

True is devotional worship, and True is the Temple of Almighty; True is His Manifest Glory. ||1||Pause||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ; ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥ (1346-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

This body is the Temple of Almighty, in which the jewel of spiritual wisdom is revealed.

ਮਨਮੁਖ ਮੂਲੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ; ਮਾਣਸਿ , ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ (1346-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not know anything at all; they do not believe that Almighty's Temple is within. ||2||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ; ਰਖਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1346-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The Dear Lord created the Temple of Almighty; He adorns it by His Will.

ਧੁਰਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੩॥ (1346-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

All act according to their pre-ordained destiny; no one can erase it. ||3||

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ੍ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰ ॥ (1346-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Contemplating the Shabad, peace is obtained, loving the True Name.

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣਾ ; ਕੰਚਨੁ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰ ॥੪॥ (1346-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The Temple of Almighty is embellished with the Shabad; it is an Infinite Fortress of God. ||4||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਹੈ ; ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੰਧਾਰ ॥ (1346-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

This world is the Temple of Almighty; without the Guru, there is only pitch darkness.

ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਕਰਿ ਪੂਜਦੇ ; ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੫॥ (1346-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The blind and foolish self-willed manmukhs worship in the love of duality. ||5||

ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਤਿਥੈ ਦੇਹ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

One's body and social status do not go along to that place, where all are called to account.

ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਦੁਖੀਏ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੬॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to Truth are saved; those in the love of duality are miserable. ||6||

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ ॥ (1346-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The treasure of the Naam is within the Temple of Almighty. The idiotic fools do not realize this.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਚੀਨਿ੍ਆ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੭॥ (1346-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, I have realized this. I keep Almighty enshrined within my heart. ||7||

ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤੀ ;
ਜਿ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1346-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Those who are attuned to the love of the Shabad know the Guru, through the Word of the Guru's Bani.

ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ; ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥ (1346-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Sacred, pure and immaculate are those humble beings who are absorbed in the Name of Almighty. ||8||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਾਟੁ ਹੈ ; ਰਖਿਆ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1346-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The Temple of Almighty is Almighty's Shop; He embellishes it with the Word of His Shabad.

ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ , ਏਕੁ ਨਾਮੁ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੈਨਿ ਸਵਾਰਿ ॥੯॥ (1346-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

In that shop is the merchandise of the One Name; the Gurmukhs adorn themselves with it. ||9||

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ , ਮਨੁ ਲੋਹਟੁ ਹੈ ; ਮੋਹਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1346-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

The mind is like iron slag, within the Temple of Almighty; it is lured by the love of duality.

ਪਾਰਸਿ ਭੇਟਿਐ ਕੰਚਨੁ ਭਇਆ ;
ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧੦॥ (1346-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Meeting with the Guru, the Philosopher's Stone, the mind is transformed into gold. Its value cannot be described. ||10||

ਹਰਿ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਹਰਿ ਵਸੈ ; ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਇ ॥ (1346-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Almighty abides within the Temple of Almighty. He is pervading in all.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜੀਐ ; ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥੧੧॥੧॥ (1346-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs trade in the merchandise of Truth. ||11||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੩ ॥ (1346-15)

Prabhaatee, Third Mahl:

ਭੈ ਭਾਇ ਜਾਗੇ , ਸੇ ਜਨ ਜਾਗ੍ਰਣ ਕਰਹਿ ; ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰਿ ॥ (1346-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who remain awake and aware in the Love and Fear of God, rid themselves of the filth and pollution of egotism.

ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ ਘਰੁ ਅਪਣਾ ਰਾਖਹਿ ;
ਪੰਚ ਤਸਕਰ ਕਾਢਹਿ ਮਾਰਿ ॥੧॥ (1346-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

They remain awake and aware forever, and protect their homes, by beating and driving out the five thieves. ||1||

ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1346-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O my mind, as Gurmukh, meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ;
ਮਨ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1346-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O mind, do only those deeds which will lead you to the Path of Almighty. ||1||Pause||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਊਪਜੈ ; ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1346-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The celestial melody wells up in the Gurmukh, and the pains of egotism are taken away.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੨॥ (1346-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty abides in the mind, as one intuitively sings the Glorious Praises of Almighty. ||2||

ਗੁਰਮਤੀ ਮੁਖ ਸੋਹਣੇ ; ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1346-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Those who follow the Guru's Teachings - their faces are radiant and beautiful. They keep Almighty enshrined in their hearts.

ਐਥੈ ਓਥੈ ਸੁਖੁ ਘਣਾ ; ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੩॥ (1346-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Here and hereafter, they find absolute peace; chanting the Name of Almighty, Har, Har, they are carried across to the other shore. ||3||

ਅੰਗ ੧੩੪੭

ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਾਗ੍ਰਣੁ ਨ ਹੋਵਈ ; ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਪਵਈ ਥਾਇ ॥ (1347-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

In egotism, one cannot remain awake and aware, and one's devotional worship of Almighty is not accepted.

ਮਨਮੁਖ ਦਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹਹਿ ; ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੪॥ (1347-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs find no place in the Court of Almighty; they do their deeds in the love of duality. ||4||

ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਣਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਪੈਨ੍ਣਾ ; ਜਿਨ੍ਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ (1347-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Cursed is the food, and cursed are the clothes, of those who are attached to the love of duality.

ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ , ਬਿਸਟਾ ਰਾਤੇ ; (ਰਾੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੫॥ (1347-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

They are like maggots in manure, sinking into manure. In death and rebirth, they are wasted away to ruin. ||5||

ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ; ਤਿਨ੍ਾ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ (1347-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to those who meet with the True Guru.

ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾਂ ; ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥੬॥ (1347-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

I shall continue to associate with them; devoted to Truth, I am absorbed in Truth. ||6||

ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ; ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ (1347-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

By perfect destiny, the Guru is found. He cannot be found by any efforts.

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ; ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੭॥ (1347-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Through the True Guru, intuitive wisdom wells up; through the Word of the Shabad, egotism is burnt away. ||7||

ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ; ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ (1347-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

O my mind, hurry to the Sanctuary of Almighty; He is Potent to do everything.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥੮॥੨॥੭॥੨॥੯॥ (1347-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, never forget the Naam, the Name of Almighty. Whatever He does, comes to pass. ||8||2||7||2||9||

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ; ਅਸਟਪਦੀਆ (1347-7)

Bibhaas, Prabhaatee, Fifth Mahl, Ashtapadees:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1347-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਭਾਈ ਸੁਤੁ ਬਨਿਤਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Mother, father, siblings, children and spouse

ਚੂਗਹਿ ਚੋਗ ; ਅਨੰਦ ਸਿਉ ਜੁਗਤਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

- involved with them, people eat the food of bliss.

ਉਰਝਿ ਪਰਿਓ ; ਮਨ ਮੀਠ ਮੁੋਹਾਰਾ ॥ (1347-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The mind is entangled in sweet emotional attachment.

ਗੁਨ ਗਾਹਕ ; ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Those who seek God's Glorious Virtues are the support of my breath of life. ||1||

ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ; ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My One Lord is the Inner-Knower, the Searcher of hearts.

ਧਰ ਏਕਾ , ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ;
ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1347-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He alone is my Support; He is my only Protection. My Great Lord and Master is over and above the heads of kings. ||1||Pause||

ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਿਉ ; ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ (1347-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have broken my ties to that deceitful serpent.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ (1347-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has told me that it is false and fraudulent.

ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ; ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Its face is sweet, but it tastes very bitter.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ; ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My mind remains satisfied with the Ambrosial Naam, the Name of Almighty. ||2||

ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ; ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ (1347-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have broken my ties with greed and emotional attachment.

ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ; ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Merciful Guru has rescued me from them.

ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ; ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
These cheating thieves have plundered so many homes.

ਹਮ ; ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥ (1347-12, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Merciful Guru has protected and saved me. ||3||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ; ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I have no dealings whatsoever with sexual desire and anger.

ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ; ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I listen to the Guru's Teachings.

ਜਹ ਦੇਖਉ ; ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥ (1347-13, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Wherever I look, I see the most horrible goblins.

ਰਾਖਿ ਲੀਏ ; ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
My Guru, Almighty of the World, has saved me from them. ||4||

ਦਸ ਨਾਰੀ ; ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
I have made widows of the ten sensory organs.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥ (1347-14, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru has told me that these pleasures are the fires of corruption.

ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ; ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
Those who associate with them go to hell.

ਹਮ , ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ; ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)
The Guru has saved me; I am lovingly attuned to Almighty. ||5||

ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ; ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ (1347-15, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have forsaken the advice of my ego.

ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ; ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥ (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has told me that this is foolish stubbornness.

ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ; ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ (ਨੀ-ਘਰੁ ਬੋਲੋ) (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

This ego is homeless; it shall never find a home.

ਹਮ , ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ; ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥ (1347-16, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has saved me; I am lovingly attuned to Almighty. ||6||

ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ; ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have become alienated from these people.

ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ; ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

We cannot both live together in one home.

ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ; ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ (1347-17, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Grasping the hem of the Guru's Robe, I have come to God.

ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ; ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥੭॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Please be fair with me, All-knowing Lord God. ||7||

ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ; ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God smiled at me and spoke, passing judgement.

ਸਗਲ ਦੂਤ ; ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ (1347-18, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He made all the demons perform service for me.

ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ; ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ (1347-19, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You are my Lord and Master; all this home belongs to You.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥ (1347-19, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Says Nanak, the Guru has passed judgement. ||8||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1347-19)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਅੰਗ ੧੩੪੮

ਮਨ ਮਹਿ ; ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Within the mind dwell anger and massive ego.

ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ; ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Worship services are performed with great pomp and ceremony.

ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ; ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Ritual cleansing baths are taken, and sacred marks are applied to the body.

ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ; ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ (1348-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

But still, the filth and pollution within never depart. ||1||

ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ; ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ (1348-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

No one has ever found God in this way.

ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ; ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1348-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The sacred mudras - ritualistic hand gestures - are made, but the mind remains enticed by Maya. ||1||Pause||

In accordance to Amar Khosh written by Amar Singh Marhatta there are 4 meanings of Bhagauti: 1. Sword (Sri Bhagauti Ji Sehaye, Vaar Sri Bhagauti Ji Ki Patshahi 10) 2. Almighty (Pritham Bhagauti Simar Kai) 3. Chandi, Durga 4. The name of a sect

ਪਾਪ ਕਰਹਿ ; ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They commit sins, under the influence of the five thieves.

ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ; ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They bathe at sacred shrines, and claim that everything has been washed off.

ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ; ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥ (1348-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Then they commit them again, without fear of the consequences.

ਜਮ ਪੁਰਿ ; ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The sinners are bound and gagged, and taken to the City of Death. ||2||

ਘੂਘਰ ਬਾਧਿ ; ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The ankle-bells shake and the cymbals vibrate,

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ; ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ (1348-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

but those who have deception within wander lost like demons.

ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ; ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

By destroying its hole, the snake is not killed.

ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ; ਜਿਨਿ ਤੁ ਕੀਆ ॥੩॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God, who created you, knows everything. ||3||

ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ; ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ (1348-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You worship fire and wear saffron colored robes.

ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ; ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Stung by your misfortune, you abandon your home.

ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ; ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Leaving your own country, you wander in foreign lands.

ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ; ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥ (1348-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

But you bring the five rejects with you. ||4||

ਕਾਨ ਫਰਾਇ ; ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You have split your ears, and now you steal crumbs.

ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ; ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You beg from door to door, but you fail to be satisfied.

ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ; ਬਦ ਨਦਰਿ , ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ (1348-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

You have abandoned your own wife, but now you sneak glances at other women.

ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ; ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God is not found by wearing religious robes; you are utterly miserable! ||5||

ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ; ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He does not speak; he is on silence.

ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ; ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ (1348-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

But he is filled with desire; he is made to wander in reincarnation.

ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ; ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥ (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Abstaining from food, his body suffers in pain.

ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ; ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥ (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He does not realize the Hukam of Almighty's Command; he is afflicted by possessiveness. ||6||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮਗਤੇ ॥ (ਪਰਮ-ਗਤੇ ਬੋਲੋ) (1348-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Without the True Guru, no one has attained the supreme status.

ਪੂਛਹੁ ; ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Go ahead and ask all the Vedas and the Simritees.

ਮਨਮੁਖ ; ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The self-willed manmukhs do useless deeds.

ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ; ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥ (1348-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

They are like a house of sand, which cannot stand. ||7||

ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ; ਗੋੁਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

One unto whom Almighty of the Universe becomes Merciful,

ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ; ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

sews the Word of the Guru's Shabad into his robes.

ਕੋਟਿ ਮਧੇ ; ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ (1348-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Out of millions, it is rare that such a Saint is seen.

ਨਾਨਕੁ ; ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ (1348-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, with him, we are carried across. ||8||

ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ; ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ (1348-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

If one has such good destiny, then the Sight (Darshan) of His Darshan is obtained.

ਆਪਿ ਤਰੈ ; ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥ (1348-12)

He saves himself, and carries across all his family as well. ||1||SECOND PAUSE||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ; ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1348-13)

Prabhaatee, Fifth Mahl:

ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ; ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥ (1348-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Meditating in remembrance on the Naam, all the sins are erased.

ਧਰਮਰਾਇ ਕੇ ; ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The accounts held by the Righteous Judge of Dharma are torn up.

ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ; ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Joining the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ (1348-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I have found the Sublime Essence of Almighty. The Supreme Lord God has melted into my heart. ||1||

ਰਾਮ ਰਮਤ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Dwelling on Almighty, Har, Har, I have found peace.

ਤੇਰੇ ਦਾਸ ; ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Your slaves seek the Sanctuary of Your Feet. ||1||Pause||

ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ; ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥ (1348-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The cycle of reincarnation is ended, and darkness is dispelled.

ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ; ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

The Guru has revealed the door of liberation.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥ (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My mind and body are forever imbued with loving devotion to Almighty.

ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ; ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ (1348-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Now I know God, because He has made me know Him. ||2||

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ; ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He is contained in each and every heart.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ; ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Without Him, there is no one at all.

ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ; ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾਂ ॥ (1348-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Hatred, conflict, fear and doubt have been eliminated.

ਪ੍ਰਭਿ ਪੁੰਨਿਆਤਮੈ ; ਕੀਨੇ ਧਰਮਾ ॥੩॥ (ਪੁੰਨਿ-ਆਤਮੈ ਬੋਲੋ) (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God, the Soul of Pure Goodness, has manifested His Righteousness. ||3||

ਮਹਾ ਤਰੰਗ ਤੇ ; ਕਾਂਢੈ ਲਾਗਾ ॥ (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

He has rescued me from the most dangerous waves.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ; ਟੂਟਾ ਗਾਂਢਾ ॥ (1348-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Separated from Him for countless lifetimes, I am united with Him once again.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਾਲਿਆ ॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Chanting, intense meditation and strict self-discipline are the contemplation of the Naam.

ਅਪੁਨੈ ਠਾਕੁਰਿ ; ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੪॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Lord and Master has blessed me with His Glance of Grace. ||4||

ਮੰਗਲ ਸੂਖ ; ਕਲਿਆਣ ਤਿਥਾਈਂ ॥ (1348-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Bliss, peace and salvation are found in that place,

ਅੰਗ ੧੩੪੯

ਜਹ ਸੇਵਕ ; ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

where the servants of Almighty of the World abide.

ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ; ਗੋਪਾਲ ॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God, Almighty of the World, is pleased and satisfied with me.

ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ; ਮਿਟੇ ਬਿਤਾਲ ॥੫॥ (1349-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My disharmony with Him of so many lifetimes is ended. ||5||

ਹੋਮ ਜਗ ; ਉਰਧ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Burnt offerings, sacred feasts, intense meditations with the body upside-down, worship services

ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ; ਇਸਨਾਨੁ ਕਰੀਜਾ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

and taking millions of cleansing baths at sacred shrines of pilgrimage

ਚਰਨ ਕਮਲ ; ਨਿਮਖ ਰਿਦੈ ਧਾਰੇ ॥ (1349-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

- the merits of all these are obtained by enshrining Almighty's Lotus Feet within the heart, even for an instant.

ਗੋਬਿੰਦ ਜਪਤ ; ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ॥੬॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Meditating on Almighty of the Universe, all one's affairs are resolved. ||6||

ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ; ਪ੍ਰਭ ਥਾਨੁ ॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God's Place is the highest of the high.

ਹਰਿ ਜਨ ਲਾਵਹਿ ; ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥ (1349-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants intuitively focus their meditation on Him.

ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੀ ; ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

I long for the dust of the slaves of Almighty's slaves.

ਸਰਬ ਕਲਾ ; ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Beloved Lord is overflowing with all powers. ||7||

ਮਾਤ ਪਿਤਾ ; ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਨੇਰਾ ॥ (1349-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

My Beloved Lord, my Mother and Father, is always near.

ਮੀਤ ਸਾਜਨ ; ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

O my Friend and Companion, You are my Trusted Support.

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ; ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

God takes His slaves by the hand, and makes them His Own.

ਜਪਿ ਜੀਵੈ ; ਨਾਨਕੁ ਗੁਣਤਾਸ ॥੮॥੩॥੨॥੭॥੧੨॥ (1349-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਮਃ 5)

Nanak lives by meditating on Almighty, the Treasure of Virtue. ||8||3||2||7||12||

ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ; ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ (1349-7)

Bibhaas, Prabhaatee, The Word Of Devotee Kabeer Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1349-7)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

Prologue: Once in Kanshi, there was a breakout of cholera. Everybody left Kanshi except Bhagat Kabir Ji. When they came back after some time, they asked Kabir Ji why didn't he leave Kanshi during the breakout. Bhagat Kabir Ji uttered the following Shabad.

ਮਰਨ ਜੀਵਨ ਕੀ ; ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My anxious fears of death and rebirth have been taken away.

ਆਪਨ ਰੰਗਿ ; ਸਹਜ ਪਰਗਾਸੀ ॥੧॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Celestial Lord has shown His Love for me. ||1||

ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ; ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ (1349-8, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Divine Light has dawned, and darkness has been dispelled.

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ; ਪਾਇਆ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Contemplating Almighty, I have obtained the Jewel of His Name. ||1||Pause||

ਜਹ ਅਨੰਦੁ ; ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ ਪਇਆਨਾ ॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Pain runs far away from that place where there is bliss.

ਮਨੁ ਮਾਨਕੁ ; ਲਿਵ ਤਤੁ ਲੁਕਾਨਾ ॥੨॥ (1349-9, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The jewel of the mind is focused and attuned to the essence of reality. ||2||

ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ; ਸੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever happens is by the Pleasure of Your Will.

ਜੋ ਇਵ ਬੂਝੈ ; ਸੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whoever understands this, is intuitively merged in Almighty. ||3||

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ; ਕਿਲਬਿਖ ਗਏ ਖੀਣਾ ॥ (1349-10, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, my sins have been obliterated.

ਮਨੁ ਭਇਆ ; ਜਗਜੀਵਨ ਲੀਣਾ ॥੪॥੧॥ (1349-11, ਬਿਭਾਸ ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My mind has merged into Almighty, the Life of the World. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1349-11)

Prabhaatee:

Prologue: Once a Qazi and a Brahmin came to Bhagat Kabir Ji. The Qazi claimed that Almighty lives in a Mosque while the Brahmin said that Almighty resides withing the idols in the temple. Bhagat Kabir Ji composed the following Shabad to enlighten them.

ਅਲਹੁ , ਏਕੁ ਮਸੀਤਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ; (ਅੱਲਹੁ ਬੋਲੋ)
ਅਵਰੁ ਮੁਲਖੁ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ (1349-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If Almighty Allah lives only in the mosque, then to whom does the rest of the world belong?

ਹਿੰਦੂ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੀ ; ਦੁਹ ਮਹਿ ਤਤੁ ਨ ਹੇਰਾ ॥੧॥ (1349-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

According to the Hindus, Almighty's Name abides in the idol, but there is no truth in either of these claims. ||1||

ਅਲਹ ਰਾਮ ; ਜੀਵਉ ਤੇਰੇ ਨਾਈ ॥ (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ) (1349-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Allah, O Raam, I live by Your Name.

ਤੂ ਕਰਿ ਮਿਹਰਾਮਤਿ ; ਸਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (1349-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Please show mercy to me, O Master. ||1||Pause||

ਦਖਨ ਦੇਸਿ ਹਰੀ ਕਾ ਬਾਸਾ ;
ਪਛਿਮਿ ਅਲਹ ਮੁਕਾਮਾ ॥ (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ) (1349-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The God of the Hindus lives in the Dakhan Desh[7] southern lands, and the God of the Muslims lives in the west.

[7] There is a Shiva temple in south called Rameshwar where a Shiv Ling is placed. This is the same place from where Sri Ram Chander Ji started building the bridge over the ocean to Lanka. This temple is 100ft high and the surrounding village is also named after the temple. (Reference: Mahan Kosh)

ਦਿਲ ਮਹਿ ਖੋਜਿ , ਦਿਲੈ ਦਿਲਿ ਖੋਜਹੁ ;
ਏਹੀ ਠਉਰ ਮੁਕਾਮਾ ॥੨॥ (1349-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

So search in your heart - look deep into your heart of hearts; this is the home and the place where God lives. ||2||

ਬ੍ਰਹਮਨ , ਗਿਆਸ ਕਰਹਿ , ਚਉਬੀਸਾ ;
ਕਾਜੀ , ਮਹ ਰਮਜਾਨਾ ॥ (1349-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Brahmins observe twenty-four fasts during the year, and the Muslims fast during the month of Ramadaan.

ਗਿਆਰਹ ਮਾਸ ਪਾਸ ਕੈ ਰਾਖੇ ; ਏਕੈ ਮਾਹਿ ਨਿਧਾਨਾ ॥੩॥ (1349-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Muslims set aside eleven months, and claim that the treasure is only in the one month. ||3||

ਕਹਾ , ਉਡੀਸੇ ਮਜਨੁ ਕੀਆ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਕਿਆ , ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਨਾਂਏਂ ॥ (1349-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use of bathing at Orissa[8]? Why do the Muslims bow their heads in the mosque?

ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰੈ ;
ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਂਏਂ ॥੪॥ (1349-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If someone has deception in his heart, what good is it for him to utter prayers? And what good is it for him to go on pilgrimage to Mecca? ||4||

ਏਤੇ ਅਉਰਤ ਮਰਦਾ ਸਾਜੇ ; ਏ ਸਭ ਰੂਪ ਤੁਮ੍ਾਰੇ ॥ (1349-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You fashioned all these men and women, Lord. All these are Your Forms.

ਕਬੀਰੁ ਪੂੰਗਰਾ ਰਾਮ ਅਲਹ ਕਾ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਗੁਰ ਪੀਰ ਹਮਾਰੇ ॥੫॥ (1349-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabeer is the child of God, Allah, Raam. All the Gurus and prophets are mine. ||5||

[8] Orissa is located in Bengal in which there are three districts, Kattak, Balsur and Puri. Kattak is located near a sea shore where a temple by the name of Jagan Naath is situated. An annual event pulls million of devotees during the last week of June, devotees places Krishna's idol on a 16 wheeler chariot with the height of 48feet and pulls it as their devotion

ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ , ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਨਰਵੈ ;
ਪਰਹੁ , ਏਕ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥ (1349-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, listen, O men and women: seek the Sanctuary of the One.

ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰੇ ਪ੍ਰਾਨੀ ;
ਤਬ ਹੀ ਨਿਹਚੈ ਤਰਨਾ ॥੬॥੨॥ (1349-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Chant the Naam, the Name of Almighty, O mortals, and you shall surely be carried across. ||6||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1349-18)

Prabhaatee:

Prologue: Once a devotee came to Bhagat Kabir Ji and asked, "How was this world came to existence and what is the real form of this world?"

ਅਵਲਿ ਅਲਹ ਨੂਰੁ ਉਪਾਇਆ ; (ਅੱਵਲਿ, ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਕੁਦਰਤਿ ਕੇ ਸਭ ਬੰਦੇ ॥ (1349-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

First, Allah created the Light; then, by His Creative Power, He made all mortal beings.

ਏਕ ਨੂਰ ਤੇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਉਪਜਿਆ ; ਕਉਨ ਭਲੇ ਕੋ ਮੰਦੇ ॥੧॥ (1349-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

From the One Light, the entire universe welled up. So who is good, and who is bad? ||1||

ਅੰਗ ੧੩੫੦

ਲੋਗਾ ; ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਭਾਈ ॥ (1350-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O people, O Siblings of Destiny, do not wander deluded by doubt.

ਖਾਲਿਕੁ ਖਲਕ , ਖਲਕ ਮਹਿ ਖਾਲਿਕੁ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਠਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Creation is in the Creator, and the Creator is in the Creation, totally pervading and permeating all places. ||1||Pause||

ਮਾਟੀ ਏਕ ਅਨੇਕ ਭਾਂਤਿ ਕਰਿ ; ਸਾਜੀ ਸਾਜਨਹਾਰੈ ॥ (1350-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The clay is the same, but the Fashioner has fashioned it in various ways.

ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ , ਮਾਟੀ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ; ਨਾ ਕਛੁ ਪੋਚ , ਕੁੰਭਾਰੈ ॥੨॥ (1350-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is nothing wrong with the pot of clay - there is nothing wrong with the Potter. ||2||

ਸਭ ਮਹਿ ਸਚਾ , ਏਕੋ ਸੋਈ ;
ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਈ ॥ (1350-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The One True Lord abides in all; by His making, everything is made.

ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਨੈ ; ਬੰਦਾ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੩॥ (1350-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whoever realizes His Command (Hukam), knows the One Lord. He alone is said to be Almighty's slave. ||3||

ਅਲਹੁ ਅਲਖੁ , ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ; (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਗੁੜੁ ਦੀਨਾ ਮੀਠਾ ॥ (1350-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty Allah is Unseen; He cannot be seen. The Guru has blessed me with this sweet molasses.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਮੇਰੀ ਸੰਕਾ ਨਾਸੀ ;
ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਡੀਠਾ ॥੪॥੩॥ (1350-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, my anxiety and fear have been taken away; I see the Immaculate Lord pervading everywhere. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1350-5)

Prabhaatee:

Prologue: Once Bhagat Kabir Ji was passing a place where the Brahmins and the Qazis were arguing on the concept of sacrifice. They were condemning each others' scriptures. Upon listening to their argument, Bhagat Ji uttered the following and gave them enlightment.

ਬੇਦ ਕਤੇਬ , ਕਹਹੁ ਮਤ ਝੂਠੇ ; ਝੂਠਾ , ਜੋ ਨ ਬਿਚਾਰੈ ॥ (1350-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Do not say that the Vedas, the Bible and the Koran are false. Those who do not contemplate them are false.

ਜਉ ਸਭ ਮਹਿ , ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ਕਹਤਹਉ ; (ਕਹਤ–ਹਉ ਬੋਲੋ)
ਤਉ ਕਿਉ , ਮੁਰਗੀ ਮਾਰੈ ॥੧॥ (1350-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You say that the One Lord is in all, so why do you kill chickens? ||1||

ਮੁਲਾਂ ; ਕਹਹੁ ਨਿਆਉ ਖੁਦਾਈ ॥ (1350-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

O Mullah, tell me: is this God's Justice?

ਤੇਰੇ ਮਨ ਕਾ ਭਰਮੁ ; ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The doubts of your mind have not been dispelled. ||1||Pause||

ਪਕਰਿ ਜੀਉ ਆਨਿਆ , ਦੇਹ ਬਿਨਾਸੀ ;
ਮਾਟੀ ਕਉ ਬਿਸਮਿਲਿ ਕੀਆ ॥ (1350-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You seize a living creature, and then bring it home and kill its body; you have killed only the clay.

ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਤ ਲਾਗੀ ;
ਕਹੁ ਹਲਾਲੁ ਕਿਆ ਕੀਆ ॥੨॥ (1350-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The light of the soul passes into another form. So tell me, what have you killed? ||2||

ਕਿਆ ਉਜੂ ਪਾਕੁ ਕੀਆ , ਮੁਹੁ ਧੋਇਆ ;
ਕਿਆ , ਮਸੀਤਿ ਸਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ (1350-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

And what good are your purifications? Why do you bother to wash your face? And why do you bother to bow your head in the mosque?

ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਕਪਟੁ , ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹੁ ;
ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੈ ਜਾਇਆ ॥੩॥ (1350-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Your heart is full of hypocrisy; what good are your prayers or your pilgrimage to Mecca? ||3||

ਤੂੰ ਨਾਪਾਕੁ , ਪਾਕੁ ਨਹੀ ਸੂਝਿਆ ;
ਤਿਸ ਕਾ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1350-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

You are impure; you do not understand the Pure Lord. You do not know His Mystery.

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਭਿਸਤਿ ਤੇ ਚੂਕਾ ;
ਦੋਜਕ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੪॥੪॥ (1350-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Says Kabeer, you have missed out on paradise; your mind is set on hell. ||4||4||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1350-11)

Prabhaatee:

Prologue: Bhagat Kabir Ji performs Aarti of Almighty (devotion) by composing this following shabad.

ਸੁੰਨ ਸੰਧਿਆ , ਤੇਰੀ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਕਰ ;
ਅਧਪਤਿ ਆਦਿ ਸਮਾਈ ॥ (1350-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Hear my prayer, Lord; You are the Divine Light of the Divine, the Primal, All-pervading Master.

ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ;
ਲਾਗਿ ਰਹੇ ਸਰਨਾਈ ॥੧॥ (1350-11, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Siddhas in Samaadhi have not found Your limits. They hold tight to the Protection of Your Sanctuary. ||1||

ਲੇਹੁ ਆਰਤੀ , ਹੋ ਪੁਰਖ ਨਿਰੰਜਨ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਜਹੁ ਭਾਈ ॥ (1350-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Worship and adoration of the Pure, Primal Lord comes by worshipping the True Guru, O Siblings of Destiny.

ਠਾਢਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਨਿਗਮ ਬੀਚਾਰੈ ;
ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1350-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Standing at His Door, Brahma studies the Vedas, but he cannot see the Unseen Lord. ||1||Pause||

ਤਤੁ ਤੇਲੁ , ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਬਾਤੀ ;
ਦੀਪਕੁ ਦੇਹ , ਉਜ੍ਯਾਰਾ ॥ (ਉਜਿਆਰਾ ਬੋਲੋ) (1350-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With the oil of knowledge about the essence of reality, and the wick of the Naam, the Name of Almighty, this lamp illluminates my body.

ਜੋਤਿ ਲਾਇ ਜਗਦੀਸ ਜਗਾਇਆ ; ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰਾ ॥੨॥ (1350-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have applied the Light of Almighty of the Universe, and lit this lamp. God the Knower knows. ||2||

ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੇ ; ਸੰਗੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ (1350-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Unstruck Melody of the Panch Shabad, the Five Primal Sounds, vibrates and resounds. I dwell with Almighty of the World.

ਕਬੀਰ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਆਰਤੀ ਕੀਨੀ ;
ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥੩॥੫॥ (1350-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabeer, Your slave, performs this Aartee, this lamp-lit worship service for You, O Formless Lord of Nirvaanaa. ||3||5||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ (1350-16)

Prabhaatee, The Word Of Devotee Naam Dayv Jee:

Prologue: When Bhagat Namdev Ji came back to his village safely after the King Salem's judgement to let an elephant stomp Bhagat Ji alive did not succeed as Almighty himself had saved Bhagat Ji. The villagers started to console him that they would not have allowed anything to happen to him. Listening to them, Bhagat Ji composed the following Shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1350-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਮਨ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਮਨੁ ਹੀ ਜਾਨੈ ; ਕੈ ਬੂਝਲ ਆਗੈ ਕਹੀਐ ॥ (1350-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mind alone knows the state of the mind; I tell it to the Knowing Lord.

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਰਵਾਂਈ ; ਮੈ ਡਰੁ ਕੈਸੇ ਚਹੀਐ ॥੧॥ (1350-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

I chant the Name of Almighty, the Inner-knower, the Searcher of hearts - why should I be afraid? ||1||

ਬੇਧੀਅਲੇ ; ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਸਾਈ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My mind is pierced through by the love of Almighty of the World.

ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ; ਰਵਿਆ ਸਰਬੇ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

My God is All-pervading everywhere. ||1||Pause||

ਮਾਨੈ ਹਾਟੁ , ਮਾਨੈ ਪਾਟੁ ; ਮਾਨੈ ਹੈ ਪਾਸਾਰੀ ॥ (1350-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mind is the shop, the mind is the town, and the mind is the shopkeeper.

ਮਾਨੈ ਬਾਸੈ ਨਾਨਾ ਭੇਦੀ ; ਭਰਮਤੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ (1350-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mind abides in various forms, wandering all across the world. ||2||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ , ਏਹੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ; (ਰਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਦੁਬਿਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥ (1350-19, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

This mind is imbued with the Word of the Guru's Shabad, and duality is easily overcome.

ਅੰਗ ੧੩੫੧

ਸਭੋ ਹੁਕਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ;
ਨਿਰਭਉ ਸਮਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੩॥ (ਸਮੱਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1351-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

He Himself is the Commander; all are under His Command. The Fearless Lord looks on all alike. ||3||

ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ , ਭਜਹਿ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ;
ਤਾਚੀ ਅਬਿਗਤੁ ਬਾਣੀ ॥ (ਤਾ-ਚੀ ਬੋਲੋ) (1351-1, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

That humble being who knows, and meditates on the Supreme Primal Being - his word becomes eternal.

ਨਾਮਾ ਕਹੈ , ਜਗਜੀਵਨੁ ਪਾਇਆ ;
ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਬਿਡਾਣੀ ॥੪॥੧॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1351-2, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Says Naam Dayv, I have found the Invisible, Wondrous Lord, the Life of the World, within my heart. ||4||1||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1351-3)
Prabhaatee:

Prologue: A devotee asked Bhagat Namdev Ji if there is anyone who have discovered the end of Almighty. Bhagat Ji replied his question by composing the following Shabad.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੋ ਜੁਗੁ ;
ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ (1351-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
He existed in the beginning, in the primeval age, and all throughout the ages; His limits cannot be known.

ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਰਵਿ ;
ਐਸਾ ਰੂਪੁ ਬਖਾਨਿਆ ॥੧॥ (1351-3, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Almighty is pervading and permeating amongst all; this is how His Form can be described. ||1||

ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਜੈ ; ਸਬਦੁ ਬਾਜੈ ॥ (1351-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
Almighty of the Universe appears when the Word of His Shabad is chanted.

ਆਨਦ ਰੂਪੀ ; ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1351-4, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
My Lord is the Embodiment of Bliss. ||1||Pause||

ਬਾਵਨ ਬੀਖੂ , ਬਾਨੈ , ਬੀਖੇ ; ਬਾਸੁ ਤੇ , ਸੁਖ ਲਾਗਿਲਾ ॥ (1351-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
The beautiful fragrance of sandalwood emanates from the sandalwood tree, and attaches to the other trees of the forest.

ਸਰਬੇ ਆਦਿ , ਪਰਮਲਾਦਿ ;
ਕਾਸਟ , ਚੰਦਨੁ ; ਭੈਇਲਾ ॥੨॥ (1351-5, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
God, the Primal Source of everything, is like the sandalwood tree; He transforms us woody trees into fragrant sandalwood. ||2||

ਤੁਮ੍ਚੇ ਪਾਰਸੁ ਹਮਚੇ ਲੋਹਾ ; ਸੰਗੇ , ਕੰਚਨੁ ਭੈਇਲਾ ॥ (1351-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)
You, Dear Almighty, are the Philosopher's Stone, and I am iron; associating with You, I am transformed into gold.

ਤੂ ਦਇਆਲੁ , ਰਤਨੁ ਲਾਲੁ ;
ਨਾਮਾ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਲਾ ॥੩॥੨॥ (1351-6, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

You are Merciful; You are the gem and the jewel. Naam Dayv is absorbed in the Truth. ||3||2||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ॥ (1351-7)

Prabhaatee:

Prologue: A devotee came and asked Bhagat Namdev Ji how can one obtain all the worldly possessions and at the same time merge with Almighty. Bhagat Ji replied by composing the following Shabad.

ਅਕੁਲ ਪੁਰਖ ; ਇਕੁ ਚਲਿਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ (1351-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The Primal Being has no ancestry; He has staged this play.

ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ; ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥੧॥ (1351-7, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

God is hidden deep within each and every heart. ||1||

ਜੀਅ ਕੀ ਜੋਤਿ ; ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਈ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

No one knows the Light of the soul.

ਤੈ , ਮੈ ਕੀਆ ; ਸੁ ਮਾਲੂਮੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Whatever I do, is known to You, Lord. ||1||Pause||

ਜਿਉ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ; ਮਾਟੀ ਕੁੰਭੇਉ ॥ (1351-8, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Just as the pitcher is made from clay,

ਆਪ ਹੀ ਕਰਤਾ ; ਬੀਠੁਲੁ ਦੇਉ ॥੨॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

everything is made from the Beloved Divine Creator Himself. ||2||

ਜੀਅ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ; ਕਰਮੁ ਬਿਆਪੈ ॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

The mortal's actions hold the soul in the bondage of karma.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ; ਸੁ ਆਪੈ ਆਪੈ ॥੩॥ (1351-9, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Whatever he does, he does on his own. ||3||

ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ; ਇਹੁ ਜੀਉ ਚਿਤਵੈ ਸੁ ਲਹੈ ॥ (1351-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Prays Naam Dayv, whatever this soul wants, it obtains.

ਅਮਰੁ ਹੋਇ ; ਸਦ ਆਕੁਲ ਰਹੈ ॥੪॥੩॥ (1351-10, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ)

Whoever abides in Almighty, becomes immortal. ||4||3||

ਪ੍ਰਭਾਤੀ , ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ ਕੀ (1351-11)

Prabhaatee, The Word Of Devotee Baynee Jee:

Prologue: Once an atheist came to Bhagat Beni Ji. Observing his outfit, Bhagat Ji uttered the following Shabad.

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1351-11)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਤਨਿ ਚੰਦਨੁ ; ਮਸਤਕਿ ਪਾਤੀ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You rub your body with sandalwood oil, and place basil leaves on your forehead.

ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ; ਕਰ ਤਲ ਕਾਤੀ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

But you hold a knife in the hand of your heart.

ਠਗ ਦਿਸਟਿ ; ਬਗਾ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You look like a thug; pretending to meditate, you pose like a crane.

ਦੇਖਿ ਬੈਸਨੋ ; ਪ੍ਰਾਨ ਮੁਖ ਭਾਗਾ ॥੧॥ (1351-12, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You try to look like a Vaishnaav, but the breath of life escapes through your mouth. ||1||

ਕਲਿ ਭਗਵਤ ; ਬੰਦ ਚਿਰਾਂਮੰ ॥ (1351-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You pray for hours to God the Beautiful.

ਕ੍ਰੂਰ ਦਿਸਟਿ ; ਰਤਾ ਨਿਸਿ ਬਾਦੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1351-13, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

But your gaze is evil, and your nights are wasted in conflict. ||1||Pause||

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ; ਇਸਨਾਨੁ ਸਰੀਰੰ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You perform daily cleansing rituals,

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ; ਕਰਮ ਮੁਖਿ ਖੀਰੰ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

wear two loin-cloths, perform religious rituals and put only milk in your mouth.

ਰਿਦੈ ; ਛੁਰੀ ਸੰਧਿਆਨੀ ॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

But in your heart, you have drawn out the sword.

ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰਨ ਕੀ ; ਬਾਨੀ ॥੨॥ (1351-14, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You routinely steal the property of others. ||2||

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ; ਚਕ੍ਰ ਗਣੇਸੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You worship the stone idol, and paint ceremonial marks of Ganesha.

ਨਿਸਿ ਜਾਗਸਿ ; ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You remain awake throughout the night, pretending to worship God.

ਪਗ ਨਾਚਸਿ ; ਚਿਤੁ ਅਕਰਮੰ ॥ (1351-15, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You dance, but your consciousness is filled with evil.

ਏ ਲੰਪਟ ; ਨਾਚ ਅਧਰਮੰ ॥੩॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You are lewd and depraved - this is such an unrighteous dance! ||3||

ਮ੍ਰਿਗ ਆਸਣੁ ; ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You sit on a deer-skin, and chant on your mala.

ਕਰ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ; ਕਪਾਲਾ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You put the sacred mark, the tilak, on your forehead.

ਰਿਦੈ ਕੂੜੁ ; ਕੰਠਿ ਰੁਦ੍ਰਾਖੰ ॥ (1351-16, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You wear the rosary beads of Shiva around your neck, but your heart is filled with falsehood.

ਰੇ ਲੰਪਟ ; ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅਭਾਖੰ ॥੪॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

You are lewd and depraved - you do not chant God's Name. ||4||

ਜਿਨਿ ਆਤਮ ਤਤੁ ; ਨ ਚੀਨ੍ਹਿਆ ॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Whoever does not realize the essence of the soul

ਸਭ ਫੋਕਟ ਧਰਮ ; ਅਬੀਨਿਆ ॥ (1351-17, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

- all his religious actions are hollow and false.

ਕਹੁ ਬੇਣੀ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਵੈ ॥ (1351-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Says Baynee, as Gurmukh, meditate.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੫॥੧॥ (1351-18, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀ)

Without the True Guru, you shall not find the Way. ||5||1||

ਅੰਗ ੧੩੫੨

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1352-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗੁ ਜੈਜਾਵੰਤੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (ਮਹੱਲਾ ਨਾਂਵਾ ਬੋਲੋ) (1352-3)

Raag Jaijaavantee[9], Ninth Mahl:

ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ , ਰਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ; ਇਹੈ ਤੇਰੈ ਕਾਜਿ ਹੈ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Meditate in remembrance on Almighty - meditate on Almighty; this alone shall be of use to you.

[9] Raag Jaijavanti only contains the Shabads of Guru Tegh Bahadur Sahib Ji. Jaijavanti is a Raagni is a combination of Kaanra and Sorthi Raags. This Raag is sang 3 hours after sunset.

ਮਾਇਆ ਕੋ ਸੰਗੁ ਤਿਆਗੁ ; ਪ੍ਰਭ ਜੂ ਕੀ ਸਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Abandon your association with Maya, and take shelter in the Sanctuary of God.

ਜਗਤ ਸੁਖ ਮਾਨੁ ਮਿਥਿਆ ; ਝੂਠੋ ਸਭ ਸਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-4, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Remember that the pleasures of the world are false; this whole show is just an illusion. ||1||Pause||

ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਧਨੁ ਪਛਾਨੁ ; ਕਾਹੇ ਪਰਿ ਕਰਤ ਮਾਨੁ ॥ (1352-5, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
You must understand that this wealth is just a dream. Why are you so proud?

ਬਾਰੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ਜੈਸੇ ; ਬਸੁਧਾ ਕੋ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥੧॥ (ਬਸੁੱਧਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1352-5, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
The empires of the earth are like walls of sand. ||1||

ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਕਹਤੁ ਬਾਤ ; ਬਿਨਸਿ ਜੈਹੈ ਤੇਰੋ ਗਾਤੁ ॥ (1352-6, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Servant Nanak speaks the Truth: your body shall perish and pass away.

ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਕਰਿ ਗਇਓ ਕਾਲੁ ; ਤੈਸੇ ਜਾਤੁ ਆਜੁ ਹੈ ॥੨॥੧॥ (1352-6, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Moment by moment, yesterday passed. Today is passing as well. ||2||1||

ਜੈਜਾਵੰਤੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-7)
Jaijaavantee, Ninth Mahl:

ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ; ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਤੁ ਹੈ ॥ (ਪੋਲੇ ਬੋਲੋ) (1352-7, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Meditate on Almighty - vibrate on Almighty; your life is slipping away.

ਕਹਉ ਕਹਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ; ਸਮਝਤ ਨਹ ਕਿਉ ਗਵਾਰ ॥ (1352-8, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Why am I telling you this again and again? You fool - why don't you understand?

ਬਿਨਸਤ ਨਹ ਲਗੈ ਬਾਰ ; ਓਰੇ ਸਮ ਗਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-8, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
Your body is like a hail-stone; it melts away in no time at all. ||1||Pause||

ਸਗਲ ਭਰਮ ਡਾਰਿ ਦੇਹਿ ; ਗੋਬਿੰਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ॥ (1352-9, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)
So give up all your doubts, and utter the Naam, the Name of Almighty.

ਅੰਤਿ ਬਾਰ , ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ; ਇਹੈ , ਏਕੁ ਜਾਤੁ ਹੈ ॥੧॥ (1352-9, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

At the very last moment, this alone shall go along with you. ||1||

ਬਿਖਿਆ , ਬਿਖੁ ਜਿਉ ਬਿਸਾਰਿ ; ਪ੍ਰਭ ਕੌ ਜਸੁ ਹੀਏ ਧਾਰਿ ॥ (1352-10, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Forget the poisonous sins of corruption, and enshrine the Praises of God in your heart.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ; ਅਉਸਰੁ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ॥੨॥੨॥ (1352-10, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak proclaims that this opportunity is slipping away. ||2||2||

ਜੈਜਾਵੰਤੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-11)

Jaijaavantee, Ninth Mahl:

ਰੇ ਮਨ ; ਕਉਨ ਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈ ਤੇਰੀ ॥ (1352-11, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

O mortal, what will your condition be?

ਇਹ ਜਗ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ; ਸੋ ਤਉ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਕਾਨਿ ॥ (1352-11, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

In this world, you have not listened to Almighty's Name.

ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਅਤਿ ਲੁਭਾਨਿ ;
ਮਤਿ , ਨਾਹਿਨ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-12, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

You are totally engrossed in corruption and sin; you have not turned your mind away from them at all. ||1||Pause||

ਮਾਨਸ ਕੋ ਜਨਮੁ ਲੀਨੁ ; ਸਿਮਰਨੁ ਨਹ ਨਿਮਖ ਕੀਨੁ ॥ (1352-12, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

You obtained this human life, but you have not remembered Almighty in meditation, even for an instant.

ਦਾਰਾ ਸੁਖ ਭਇਓ ਦੀਨੁ ; ਪਗਹੁ ਪਰੀ ਬੇਰੀ ॥੧॥ (1352-13, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

For the sake of pleasure, you have become subservient to your woman, and now your feet are bound. ||1||

ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ; ਸੁਪਨੈ ਜਿਉ ਜਗ ਪਸਾਰੁ ॥ (1352-13, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Servant Nanak proclaims that the vast expanse of this world is just a dream.

ਸਿਮਰਤ ਨਹ ਕਿਉ ਮੁਰਾਰਿ ; ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੀ ਚੇਰੀ ॥੨॥੩॥ (1352-14, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Why not meditate on Almighty? Even Maya is His slave. ||2||3||

ਜੈਜਾਵੰਤੀ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (1352-14)

Jaijaavantee, Ninth Mahl:

ਬੀਤ ਜੈਹੈ , ਬੀਤ ਜੈਹੈ ; ਜਨਮੁ ਅਕਾਜੁ ਰੇ ॥ (1352-14, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Slipping away - your life is uselessly slipping away.

**ਨਿਸਿਦਿਨੁ ਸੁਨਿ ਕੈ ਪੁਰਾਨ ;
ਸਮਝਤ ਨਹ , ਰੇ ਅਜਾਨ ॥** (1352-15, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Night and day, you listen to the Puraanas, but you do not understand them, you ignorant fool!

ਕਾਲੁ ਤਉ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ; ਕਹਾ ਜੈਹੈ ਭਾਜਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ (1352-15, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Death has arrived; now where will you run? ||1||Pause||

ਅੰਗ ੧੩੫੩

ਅਸਥਿਰੁ ਜੋ ਮਾਨਿਓ ਦੇਹ ; ਸੋ ਤਉ ਤੇਰਉ ਹੋਇ ਹੈ ਖੇਹ ॥ (1353-1, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

You believed that this body was permanent, but it shall turn to dust.

ਕਿਉ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੇਹਿ ; ਮੂਰਖ ਨਿਲਾਜ ਰੇ ॥੧॥ (1353-1, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Why don't you chant the Name of Almighty, you shameless fool? ||1||

ਰਾਮ ਭਗਤਿ , ਹੀਏ ਆਨਿ ; ਛਾਡਿ ਦੇ ਤੈ , ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ (1353-2, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

Let devotional worship of Almighty enter into your heart, and abandon the intellectualism of your mind.

ਨਾਨਕ ਜਨ ਇਹ ਬਖਾਨਿ ; ਜਗ ਮੈ ਬਿਰਾਜੁ ਰੇ ॥੨॥੪॥ (1353-2, ਜੈਜਾਵੰਤੀ, ਮਃ 9)

O Servant Nanak, this is the way to live in the world. ||2||4||

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1353-4)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ; ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1353-6)

Salok Sehskritee, First Mahl:

ਪੜਿ ਪੁਸ੍ਤਕ ; ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ (ਪੁਸਤਕ ਬੋਲੋ) (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Dear Pandit, it is fruitless to read divine books if the knowledge gained is but only to create dispute and conflict amongst people.

ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ; ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ (ਪੌਲਾ ਬੋਲੋ) (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Likewise, to perform 'trikal sandhia' and other hypocrisy rituals like idol worship (Salgram) and sitting in deep pretentious meditation like a crane are efforts in vain.

ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ; ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The lies you utter are portrayed as priceless ornaments to make appear as holy truths

ਤ੍ਰੈਪਾਲ ; ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (ਤ੍ਰੈ-ਪਾਲ ਬੋਲੋ) (1353-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

and the gaiteri (a three verse – of 8 words each – stanza) you recite three times a day during trikal sandhia is only to depict your false devoutness or either and the sustainer of the three worlds (heaven, earth, and hell) is watching you and contemplating your every action.

ਗਲਿ ਮਾਲਾ ; ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

You wear a rosary (mala) round your neck, anoint your forehead with a tilak (a saffron mark) and as a symbol of purity,

ਦੁਇ ਧੋਤੀ ; ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

carry two dhotis (sarongs) as well as place a wet cloth folded four times over your head while performing puja (prayers) or either and wear silk clothings to characterise and portray a picture of cleanliness and purity.

ਜੋ ਜਾਨਸਿ ; ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

He who is ignorant of the means of attaining the Almighty is oblivious of the fact that or either he who is aware of the means of attaining the Almighty is conscious of the fact that the practices and rituals mentioned (above) are futile to the attainment of Almighty.

ਸਭ ਫੋਕਟ ; ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ (1353-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

He who is ignorant of the means of attaining the Almighty is oblivious of the fact that or either he who is aware of the means of attaining the Almighty is conscious of the fact that the practices and rituals mentioned (above) are futile to the attainment of Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ; ਨਿਸਚੌ ਧ੍ਹਿਾਵੈ ॥ (ਧਿਆਵੈ ਬੋਲੋ) (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Says Guru Ji, therefore worship Almighty without scepticism for the path leading to the truth (the sachiaar state) or God's abode cannot be attained without the Guru.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ; ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Says Guru Ji, therefore worship Almighty without scepticism for the path leading to the truth (the sachiaar state) or God's abode cannot be attained without the Guru.

ਨਿਹਫਲੰ , ਤਸ੍ਯ ਜਨਮਸ੍ਯ ; (ਤੱਸਅ, ਜਨਮੱਸਅ ਬੋਲੋ)
ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ (1353-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The birth into this world as a human has no significance and is fruitless as long as one does not acquire the knowledge of Brahm (the Supreme Being) and understands his mysteries.

ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ਯ ; ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ (ਸੰਸਾਰੱਸਅ ਬੋਲੋ) (1353-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The materialistic world is like a turbulent sea that is crossed over by a rare few with the grace of Guru.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ (1353-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The creator of action and cause (creation) is omnipotent and omniscient, says Guru Ji in review or either so ponder on it says Guru Ji.

ਕਾਰਣੁ , ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ; ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥ (1353-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The cause (creation) is in the control of the creator whose form; the Brahm form (which represents a force, power or energy) permeates the creation (in Atma form) and sustains it.

ਜੋਗ ਸਬਦੰ , ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ; ਬੇਦ ਸਬਦੰ , ਤ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ (1353-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Through understanding and preaching, the divine knowledge has been the method adopted by the ones who have united with the Almighty.
A Brahmin's faith has six characteristics. These are
To acquire and to impart knowledge of the Vedas
To offer and to accept donations
To give public feast (Yag) as an act of charity and to get others to offer public feast

ਖ੍ਯ੍ਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ , ਸੂਰ ਸਬਦੰ ; (ਖਿਅਤ੍ਰੀ ਬੋਲੋ)
ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ (1353-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The Khatri's faith is the bravery, to protect civilians and to make donations whereas Vaish's faith is to assist, perform trading, perform agricultural work and take care of the livestock (cows). The Sudra's faith is to be of service to others i.e to provide services to the three sects (Brahmin, Khatri and Vaish) to make a living.

ਸਰਬ ਸਬਦੰ , ਤ ਏਕ ਸਬਦੰ ; ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ (1353-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

The common faith of all the human beings is to understand Almighty, only if one knows this secret.

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ (1353-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Sri Guru Ji says that I'm his disciple who has understood God's mysteries for he is free from the influence of materialism (i.e., he is above this world) and is one (united) with God.

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨੰ , ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ; ਦੇਵ ਦੇਵਾ , ਤ ਆਤਮਹ ॥ (ਕਰਿਸਨੰ ਬੋਲੋ)
ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯ ; (ਬਾਸੁਅ-ਦੇੱਵਸਅ ਬੋਲੋ)
ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥ (1353-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Almighty is the creator of all the deities and he himself is in the being (jeev) form i.e although Almighty is the universal creator, he dwells within his creation in the form called real-self (Atma).

ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥ (1353–14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 1)

Guru Ji says that I'm his deciple who sees no distinction between Almighty and his creation for he is immaculate (free from the influence of materialism) and is one (united) with Almighty.

ਸਲੋਕ , ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ; ਮਹਲਾ ੫ (1353–15)

Salok Sehskritee , Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1353–15)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ , ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ;
ਕਤੰਚ , ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1353–17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In our earlier rebirths we had relatives and relationships that did not last indefinitely. Say then wherefrom is he your father and whence she your mother and whence she your wife, the one with whom you had had the pleasure of engaging in physical congress and wherefrom are they your son (children) meaning such relationships are transitory and not everlasting. (whence – kahan se; bhav kahin se bhe nahi.)

ਕਤੰਚ , ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ;
ਕਤੰਚ , ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ੍ਯ੍ਤੇ ॥ (ਕੁਟੰਬਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1353–17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Again whence he your brother, friend or affectionate relative and what then are the affections and attachments with immediate family members meaning such affections and attachments are in vain.

ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ; ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1353-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even this wealth that enchants one is mercurial and slips away before one's very sight, although the human spends his entire life to gather it therefore whats great about it, meaning it's worthless. Say then, why do you crave for that which is not going to remain faithful to you forever, meaning it's pointless.

ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ;
ਨਾਨਕ , ਲਬਧੵੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹ ॥੧॥ (ਲੱਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1353-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that only meditation of the Almighty is everlasting and stays with us forever and this meditation is procured from Saints who are the resolute Sons of God (i.e., those who are not swayed by passions and desires).

(Bhagwan) God is one who possesses six virtues: 1) glory/praise, 2) ownership/lordship/sovereignty, 3) renunciation/asceticism, 4) generosity/benevolence, 5) abundance/affluence/prosperousness, and 6) knowledge/enlightenment. (Gur Pratap Suraj Granth)

ਅੰਗ ੧੩੫੪

ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ; ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥ (1354-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Thus contemptible (cursed) is the affection for the parents (mother and father) and contemptible (cursed) is be the affection for the brother and relatives without the rememberance of Almighty's Name.

ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ; ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥ (ਸਨੇਹੰ ਬੋਲੋ) (1354-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Contemptible (cursed) is the lust for the wife and the affection for the children. Contemptible (cursed) is be the longing for the requisities of the household, without Almighty's meditation.

ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ; ਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ ॥ (ਸਨੇਹੰ, ਗ੍ਰਿਹਾਰਥ-ਕਹ ਬੋਲੋ) (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Contemptible (cursed) is the lust for the wife and the affection for the children. Contemptible (cursed) is be the longing for the requisities of the household, without Almighty's meditation.

ਸਾਧਸੰਗ ਸ੍ਨੇਹ ਸਤ੍ਿੰ ; (ਸਨੇਹ, ਸੱਤਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥ (ਸੁਖਇਅੰ ਬੋਲੋ) (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The love one receives from congregating with saints is the true love meaning this is the pathway to one becoming righteous (sachiaar) and attaining the eternal form of the Brahm. Sri Guru Ji says that one who dwells in the assembly of saints' lives in everlasting joy and bliss forever, i.e., breaks free from the shackles of birth and death.

ਮਿਥ੍ੰਤ ਦੇਹੰ ; ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥ (ਮਿਥਿਅੰਤ ਬੋਲੋ) (1354-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

This physical body is the form of falsehood because day by day the strength reduces (proportionally) as the increase in age, even then the human's love for mammon (maya) keep on increasing means that this physical form is mortal and therefore delusive; age catches up, its strength dwindles but the yearning for materialism does not diminish the least bit.

ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂਆ ; ਹਿਤ੍ੰਤ ਮਾਇਆ ॥ (ਹਿਤਿਅੰਤ ਬੋਲੋ) (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

This physical body is the form of falsehood because day by day the strength reduces (proportionally) as the increase in age, even then the human's love for mammon (maya) keep on increasing means that this physical form is mortal and therefore delusive; age catches up, its strength dwindles but the yearning for materialism does not diminish the least bit.

ਅਤ੍ੰਤ ਆਸਾ ; ਆਥਿਤ੍ ਭਵਨੰ ॥ (ਅਤਿਅੰਤ, ਆਥਿਤਿਅ ਬੋਲੋ) (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The desire for materialism is so intense that it makes one become oblivious of the fact that one is a mere tourist in this world and that the ominous and dreadful apostle of death (Dharm Raj) is keeping count of the number of breaths left (i.e. yet) to be taken and is thereby waiting in earnest to seize upon and carry one away to the world beyond.

ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ; ਭੈਯਾਨ ਧਰਮੰ ॥ (ਸੁਆਸਾ, ਭੈਇਆਨ ਬੋਲੋ) (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The desire for materialism is so intense that it makes one become oblivious of the fact that one is a mere tourist in this world and that the ominous and dreadful apostle of death (Dharm Raj) is keeping count of the number of breaths left (i.e. yet) to be taken and is thereby waiting in earnest to seize upon and carry one away to the world beyond.

ਪਤੰਤਿ , ਮੋਹ ਕੂਪ , ਦੁਰਲਭੵ ਦੇਹੰ ; (ਦੁਰੱਲਭਿਅ ਬੋਲੋ)
ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ॥ (ਆਸ੍ਰਇਅੰ ਬੋਲੋ) (1354-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One keeps plunging deeper and deeper into the pit of affection and attachment upon taking residence in the priceless human body.

ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ; ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥ (1354-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Ji, therefore one should worship Almighty with mind, body, and speech to seek mercy and protection against the distractions of affections and attachments.

ਕਾਚ ਕੋਟੰ , ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ; (ਤੋਇਅੰ ਬੋਲੋ)
ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥ (ਚਰਮ-ਣਹ ਬੋਲੋ) (1354-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The human body is like a fortress of glass (fragile and destructible) built with water (sperm and ovum) and is plastered with blood and skin.

ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ , ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ;
ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥ (ਅਸਥੰਭ-ਨਹ ਬੋਲੋ) (1354-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

There are nine doors (passages) at nine parts of the body which are without walls means that all the nine doors remain open since birth and are supported by the pillars of air i.e breath.

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ , ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ; ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥ (1354-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant deems this fragile and destructible body as permanent and does not recite Almighty's Name but instead wiles away (squanders) this precious life in a fruitless quest for fulfilment of perishable worldly possessions and later torments in the afterlife.

ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ; ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (1354-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Ji one who takes refuge in the assembly of Saints and recites Almighty's Name, (Har Har, a name that symbolises God as the dispeller of affliction, grief, sorrow; worries, concerns; apprehensions and fear of death) with mind, body and speech atones for ones precious life and attains salvation.

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰਿ ; ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤਿ ॥੪॥ (1354-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Says Guru Ji one who takes refuge in the assembly of Saints and recites Almighty's Name, (Har Har, a name that symbolises God as the dispeller of affliction, grief, sorrow; worries, concerns; apprehensions and fear of death) with mind, body and speech atones for ones precious life and attains salvation.

ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ , ਅਚੁਤ ਗੁਣਗ੍ਯੰ ; (ਤੁਇਅੰ, ਗੁਣ'ਗਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਪੂਰਨੰ , ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ (ਬ-ਹੁਲੋ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dearest Almighty, you are glorious, resolute, unwavering, of firm disposition, righteous, omnipresent, and profoundly benevolent and compassionate, deeply serene, lofty, exalted, majestic, omniscient, and limitless.

ਗੰਭੀਰੰ ਊਚੈ ; ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dearest Almighty, you are glorious, resolute, unwavering, of firm disposition, righteous, omnipresent, and profoundly benevolent and compassionate, deeply serene, lofty, exalted, majestic, omniscient, and limitless.

ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ; ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ॥ (1354-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dearest God, you nurture and foster your beloved saints and provide them sanctuary and refuge at your feet i.e., in your abode.

ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ; ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥ (1354-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dearest Almighty, since you are the protector and saviour of the destitude and desolate, I (Guru Nanak) seek your refuge and sanctuary.

ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ , ਬਧਿਕ ; ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ , ਲਖ੍ਯ ਆਵਧਹ ॥ (ਲਖਿਅ ਬੋਲੋ) (1354-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Upon sighting a doe (a female deer), the hunter aimed a gun at the doe by trapping her with several artifices like setting the forest on fire on one side, setting a hound in pursue of the hunting, laying a trap on another side. Upon firing at the target, the hunter was bitten by a snake causing the gun to misfire, hitting the hound instead and killing it; a strong wind blew the fire in the direction of the trap and burned it; the hunter died as a result of the snake bite and thus the doe was saved.

ਅਹੋ , ਜਸੁ ਰਖੇਣ , ਗੋਪਾਲਹ ; (ਜਸਿਅ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਰੋਮ ਨ ਛੇਦ੍ਰਤੇ ॥੬॥ (ਛੇਦਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1354-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Amazing it is that one whose saviour is the Almighty; no one can harm let alone lay a finger or even touch a strain of hair on that person says Guru Ji. On the other hand, no one can save the one God decide to slay.

ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ , ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ; ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥ (1354-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

If someone very strong and powerful is one's guard and an army of alert soldiers shields one from every direction.

ਬਿਖਮ ਥਾਨ , ਬਸੰਤ ਊਚਹ ; ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ , ਮਰਣੰ ਕਦਾਂਚਹ ॥ (1354-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Or if one dwells in a remote and lofty place at the highest peak with no access where one's safety is secured and the thought of death does not cross one's mind or where one is not disturbed by the fear of dying.

ਹੋਵੰਤਿ ਆਗਿਆ , ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ;
ਨਾਨਕ , ਕੀਟੀ ਸਾਸ ਅਕਰਖਤੇ ॥੭॥ (ਅ-ਕਰਖ-ਤੇ ਬੋਲੋ) (1354-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

But then when Almighty decides to slay one then even a meek and the least fearsome of a creature such as an ant can become the cause of one's death, i.e., even the impossible can be made to become possible and no one can rescue one whom Almighty decides to slay.

ਸਬਦੰ ਰਤੰ , ਹਿਤੰ ਮਇਆ ; ਕੀਰਤੰ , ਕਲੀ ਕਰਮ ਕ੍ਰਿਤੁਆ ॥ (1354-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Pandits, one shoud believe in the teachings of the Guru (i.e., live one's life according to Guru's teachings), should have mercy, compassion and benevolence with love in one's heart (perform Nishkaam Sewa), and worship God; such are the worthy deeds one shoud perform in this period of Kalyug.

ਮਿਟੰਤਿ ਤਤ੍ਰਾਗਤ ; ਭਰਮ ਮੋਹੰ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

By practicing the deeds mentioned above, the doubts arising from duality and one's affections and attachments in this world would be erased.

ਭਗਵਾਨ ਰਮਣੰ ; ਸਰਬਤ੍ਰ ਥਾਨ੍ਹਿੰ ॥ (ਥਾਨਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then Almighty's presence in all (omnipresent) is then realised whose sight taken will never be fruitless and who abides on the tongue of his saints, such Almighty appears clearly visible means that such a person becomes aware that Almighty is omnipresent for he is able to see Almighty whose sight is a vision not in vain, i.e., a vision so awesome, amazing and astonishing and who abides on the tongues of Saints meaning Saints recites Almighty's Name constantly.

ਦ੍ਰਿਸਟ ਤੁਯੰ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨੰ ; (ਤੁਇਅੰ ਬੋਲੋ)
ਬਸੰਤ ਸਾਧ ਰਸਨਾ ॥ (1354-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then Almighty's presence in all (omnipresent) is then realised whose sight taken will never be fruitless and who abides on the tongue of his saints, such Almighty appears clearly visible means that such a person becomes aware that Almighty is omnipresent for he is able to see Almighty whose sight is a vision not in vain, i.e., a vision so awesome, amazing and astonishing and who abides on the tongues of Saints meaning Saints recites Almighty's Name constantly.

ਹਰਿ ਹਰਿ , ਹਰਿ ਹਰੇ ; ਨਾਨਕ , ਪ੍ਰਿਅੰ ਜਾਪੁ ਜਪਨਾ ॥੮॥ (1354-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

And so says Guru Nanak, recite and meditate on the Name Har Har of the dearly loved God, a Name that characterises God as one who dispels affliction, grief, sorrow; worries, concerns; apprehensions and the fear of death.

ਘਟੰਤ ਰੂਪੰ , ਘਟੰਤ ਦੀਪੰ ;
ਘਟੰਤ ਰਵਿ ਸਸੀਅਰ ਨਖ੍ਹਤ੍ਰ ਗਗਨੰ ॥ (ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (1354-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Beauty fades progressively; it does not revert to its original look and so is parnami as are the Seven Continents, the Sun, the Moon, the Stars, and the Sky all decaying, i.e, their age is decreasing.

ਘਟੰਤ ਬਸੁਧਾ ; ਗਿਰਿ ਤਰ ਸਿ ਖੰਡੰ ॥ (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Likewise, the earth, the mountains, the trees, and everything within the nine parts of the world which is a part of and inseparable from the earth are decaying or ageing, i.e., the life span is decreasing.

ਘਟੰਤ ਲਲਨਾ ; ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਹੀਤੰ ॥ (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The love of one's wife, children, brothers, and relatives dwindles and fades away at times of adversity or when one dies.

ਘਟੰਤ ਕਨਿਕ ਮਾਨਿਕ ; ਮਾਇਆ ਸ੍ਵਰੂਪੰ ॥ (ਸੁਅਰੂਪੰ ਬੋਲੋ) (1354-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Similarly, the glitter of gold and precious stones is a form of Mammon (riches, avarice, worldy gain) and it is a deception that vanishs upon one's death.

ਨਹ ਘਟੰਤ ; ਕੇਵਲ ਗੋਪਾਲ ਅਚੁਤ ॥ (1354-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Only the unwavering and resolute God, the sustainer of the world, and Saints who have merged with God, i.e., attained the Brahm form, remain eternal and everlasting.

ਅਸਥਿਰੰ ਨਾਨਕ ; ਸਾਧ ਜਨ ॥੯॥ (1354-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Only the unwavering and resolute God, the sustainer of the world, and Saints who have merged with God, i.e., attained the Brahm form, remain eternal and everlasting.

ਨਹ ਬਿਲੰਬ ਧਰਮੰ ; ਬਿਲੰਬ ਪਾਪੰ ॥ (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Never delay or slack in practicing righteous acts and deeds but delay in, i.e., hold back on or restrain from commiting sins.

ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਨਾਮੰ ; ਤਜੰਤ ਲੋਭੰ ॥ (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Implant in the mind the recitation of the Naam and forsake avarice.

ਸਰਣਿ ਸੰਤੰ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੰ ;
ਪ੍ਰਾਪਤੰ , ਧਰਮ ਲਖ੍ਹਿਣ ॥ (ਲਖਿਅਣ ਬੋਲੋ) (1354-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Take shelter in the assembly of saints and cleanse the mind of sins. Such are the virtues accumulated by one on whom God is gracious.

ਨਾਨਕ ; ਜਿਹ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਮਾਧਵਹ ॥੧੦॥ (1354-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that such are the righteous virtues acquired by one on whom God, the master of the illusion, Maya, is gracious.

ਮਿਰਤ ਮੋਹੰ , ਅਲਪ ਬੁਧੰ ; (ਬੁਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਰਚੰਤਿ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸਾਹੰ ॥ (1354-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant (one who lacks the intellect to apprehend one's real purpose in life) indulges egoistically in sexual pleasures in one's youth while one has the strength and wealth to live a magnificent lifestyle like having mansions, jewellery, exotic garments etc. In this manner one who is engrossed in the bewitching mammon (riches regarded as an object of worship and greedy pursuit) suffers without mercy in the process of transmigration during the cycle of 84 00 000 (read as eighty-four hundred thousand) births and deaths in the hereafter.

ਜੌਬਨ ਬਹਿਕ੍ਰਮ ; ਕਨਿਕ ਕੁੰਡਲਹ ॥ (ਬ-ਹਿਕ੍ਰਮ ਬੋਲੋ) (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant (one who lacks the intellect to apprehend one's real purpose in life) indulges egoistically in sexual pleasures in one's youth while one has the strength and wealth to live a magnificent lifestyle like having mansions, jewellery, exotic garments etc. In this manner one who is engrossed in the bewitching mammon (riches regarded as an object of worship and greedy pursuit) suffers without mercy in the process of transmigration during the cycle of 84 00 000 (read as eighty-four hundred thousand) births and deaths in the hereafter.

ਬਚਿਤ੍ਰ ਮੰਦਿਰ , ਸੋਭੰਤਿ ਬਸਤ੍ਰਾ ;
ਇਤ੍ਯੰਤ , ਮਾਇਆ ਬ੍ਯਾਪਿਤੰ ॥ (ਇਤਿਅੰਤ, ਬਿਆਪਿਤੰ ਬੋਲੋ) (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant (one who lacks the intellect to apprehend one's real purpose in life) indulges egoistically in sexual pleasures in one's youth while one has the strength and wealth to live a magnificent lifestyle like having mansions, jewellery, exotic garments etc. In this manner one who is engrossed in the bewitching mammon (riches regarded as an object of worship and greedy pursuit) suffers without mercy in the process of transmigration during the cycle of 84 00 000 (read as eighty-four hundred thousand) births and deaths in the hereafter.

ਹੇ ਅਚੁਤ , ਸਰਣਿ ਸੰਤ ਨਾਨਕ ; ਭੋ ਭਗਵਾਨ , ਏ ਨਮਹ ॥੧੧॥ (1354-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guru Ji says that one should pay obeisance and supplicate to God who is the resolute support of Saints for protection against the influence of Maya.

ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣੰ , ਹਰਖੰ ਤ ਸੋਗੰ ; ਭੋਗੰ ਤ ਰੋਗੰ ॥ (1354-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Where there is birth there is death, where there is joy there is sorrow and where there is indulgence (as opposed to moderation) there is disease. Likewise where there is exaltation (elevation) there is lowering and for the infinitesimal (lowly, humble) there is ennoblement (dignity).

ਊਚੰ ਤ ਨੀਚੰ ; ਨਾਨ੍ਾ ਸੁ ਮੂਚੰ ॥ (1354-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Where there is birth there is death, where there is joy there is sorrow and where there is indulgence (as opposed to moderation) there is disease. Likewise where there is exaltation (elevation) there is lowering and for the infinitesimal (lowly, humble) there is ennoblement (dignity).

ਅੰਗ ੧੩੫੫

ਰਾਜੰ ਤ ਮਾਨੰ ; ਅਭਿਮਾਨੰ , ਤ ਹੀਨੰ ॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Where there is status (prestige) there is ego and where there is ego (pride) there is insult.

ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਰਗੰ ; ਵਰਤੰਤਿ ਬਿਨਾਸਨੰ ॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In other words, the route of worldly affairs and manner (seeking comfort, status and prestige in life) leads to one's destruction.

ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ , ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਅਸਥਿਰੰ ;
ਨਾਨਕ , ਭਗਵੰਤ ਭਜਨਾਸਨੰ ॥੧੨॥ (1355-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

But the worship of God in the assembly of saints is indestructible and stays permanently with one and so says Guru Ji make God's worship your daily food.

ਕਿਰਪੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ; ਮਤਿ , ਤਤੁ ਗਿਆਨੰ ॥ (1355-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

When God becomes gracious on one the true knowledge of enlightenment is kindled (ignited) in one's mind and by this means one attains salvation and as a consequence the mind is filled with joy and ecstasy, i.e., the mind enters a state of everlasting bliss.

ਬਿਗਸੀਧ੍ਹਿ ; ਬੁਧਾ ਕੁਸਲ ਥਾਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

When God becomes gracious on one the true knowledge of enlightenment is kindled (ignited) in one's mind and by this means one attains salvation and as a consequence the mind is filled with joy and ecstasy, i.e., the mind enters a state of everlasting bliss.

ਬਸ੍ਹਿੰਤ ਰਿਖਿਅੰ ; ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

With the kindling of such knowledge, one negates the ego and keeps the senses in control.

ਸੀਤਲੰਤ ਰਿਦਯੰ ; ਦ੍ਰਿੜੁ , ਸੰਤ ਗਿਆਨੰ ॥ (1355-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

This chills the heart and keeps one steadfast in imbibing the true (real-self) knowledge of saintly enlightenment.

ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ; ਹਰਿ ਦਰਸ ਲੀਣਾ ॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In this manner, one immerses in Almighty's form and breaks free from the cycle of birth and death.

ਬਾਜੰਤ ਨਾਨਕ ; ਸਬਦ ਬੀਣਾਂ ॥੧੩॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Dasm Dhuar (tenth passage) opens and the melodious tune (jingle) from self playing musical instruments hums constantly in one's mind says Guru Ji.

ਕਹੰਤ ਬੇਦਾ, ਗੁਣੰਤ ਗੁਨੀਆ ;
ਸੁਣੰਤ ਬਾਲਾ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰਾ ॥ (1355-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Pandits (accomplished scholars) contemplate, scrutinize, and give discourse on Vedic knowledge by varied and diverse explanations and the masses (common people) listen, apprehend and interpret it in a multitude of ways to serve their selfish motives or vested interests.

ਦ੍ਰਿੜੰਤ ਸੁਬਿਦਿਆ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ (1355-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

But one on whom Almighty is bountiful (benevolent), accumulates and instills firmly in the mind the ultimate knowledge, i.e., the knowledge that leads one toward attaining salvation.

ਨਾਮ ਦਾਨੁ , ਜਾਚੰਤ ਨਾਨਕ ; ਦੈਨਹਾਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧੪॥ (1355-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that I beseech Almighty for the alms of Naam as Almighty, the sustainer of the world and the true Guru are the bestower of such a bountiful gift.

ਨਹ ਚਿੰਤਾ , ਮਾਤ ਪਿਤ ਭ੍ਰਾਤਹ ; ਨਹ ਚਿੰਤਾ , ਕਛੁ ਲੋਕ ਕਹ ॥ (1355-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One (whosoever worships Almighty wholeheartedly and on whom Almighty is gracious) has no anxiety or worry, i.e., free from the worry of parents or kin nor has the worry of the world.

ਨਹ ਚਿੰਤਾ , ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤਹ ;
ਪ੍ਰਵਿਰਤਿ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧਨਹ ॥ (1355-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Neither has one the anxiety or worries of wife, children or friends for such relationships flourish as a result of wealth merely for one's subsistence and sustenance.

ਦਇਆਲ , ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਪੁਰਖਹ ;
ਨਾਨਕ , ਸਰਬ ਜੀਅ , ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ ॥੧੫॥ (1355-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Gracious and compassionate is the one Almighty says Guru Ji who nurtures and fosters all living beings.

ਅਨਿਤ੍ ਵਿਤੰ , ਅਨਿਤ੍ ਚਿਤੰ ; (ਅਨਿਤਿਅ ਬੋਲੋ)
ਅਨਿਤ੍ ਆਸਾ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ॥ (1355-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

False (can't be carried to the next world) is this wealth, false is the concentration as it does not stay focused, false are the desires and false are the myriad and diverse expectations and hopes (one has in life).

ਅਨਿਤ੍ ਹੇਤੰ , ਅਹੰ ਬੰਧੰ ; ਭਰਮ ਮਾਇਆ , ਮਲਨੰ ਬਿਕਾਰੰ ॥ (1355-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

False is the love and attachment that keeps one bound in egoism, entangled in the whirlpool of Maya and as a consequence engages one in immoral and sinful acts that makes one's mind unclean.

ਫਿਰੰਤ ਜੋਨਿ , ਅਨੇਕ ਜਠਰਾਗਨਿ ;
ਨਹ ਸਿਮਰੰਤ , ਮਲੀਣ ਬੁਧੰ ॥ (ਬੁਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1355-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One with an unclean mind does not worship Almighty and as a result suffers in the fire of the mother's womb many a times in passing through the cycle of 8.4 million births and deaths.

ਹੇ ਗੋਬਿੰਦ , ਕਰਤ ਮਇਆ ;
ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ , ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੬॥ (1355-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I beseech you for compassion and mercy as even a sinner can attain salvation says Guru Ji if the sinner is granted sanctuary in the assembly of saints.
Guru Ji next explains the agony one has to endure if entrapped in the household responsibilities.

ਗਿਰੰਤ ਗਿਰਿ , ਪਤਿਤ ਪਾਤਾਲੰ ;
ਜਲੰਤ ਦੇਦੀਪ੍ ਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ ॥ (ਦੇਦੀਪਿਅ, ਬੈ-ਸੁਆਂਤਰਹ ਬੋਲੋ) (1355-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The agony of falling from a mountain cliff to the ground below is not as severe neither is the agony of being burnt alive as severe for these agonies are only momentary.

ਬਹੰਤਿ, ਅਗਾਹ ਤੋਯੰ ਤਰੰਗੰ ; (ਤੋਇਅੰ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖੰਤ ਗ੍ਰਹ ਚਿੰਤਾ ; ਜਨਮੰ ਤ ਮਰਣਹ ॥ (1355-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Nor is the agony of being caught and swept away by a water current in the deep sea so severe as it is only momentary whereas the agony and torment arising from anxiety and worries for responsibilities of the household lasts for millenniums as such anxiety is the cause of one being born again, i.e., trapped in a cycle of 84 00 000 births and deaths before being born again as a human.

ਅਨਿਕ ਸਾਧਨੰ , ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ਨਾਨਕ ; (ਸਿਧਿਅਤੇ ਬੋਲੋ)
ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ਅਸਥੰਭੰ ;
ਸਬਦ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੧੭॥ (ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1355-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that the agony caused by the entrapment of household worries cannot be alleviated by having resort to a myriad of resources (fulfilling vows, fasting, etc.) and the only firm recourse one has for this agony is to seek the counsel of wise saints and that is, one should take resort only in worshipping God.

ਘੋਰ ਦੁਖ੍ਯੰ , ਅਨਿਕ ਹਤ੍ਯੰ ; (ਦੁਖਿਅੰ, ਹਤਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਜਨਮ ਦਾਰਿਦ੍ਰੰ , ਮਹਾ ਬਿਖ੍ਯਾਦੰ ॥ (ਬਿਖਿਆਦੰ ਬੋਲੋ) (1355-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

If one is affected by the most dreadful torment as like having committed numerous murders or the anguish of inherited penury (poverty) or the agony due to severe miseries.

ਮਿਟੰਤ ਸਗਲ , ਸਿਮਰੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮ , ਨਾਨਕ ;
ਜੈਸੇ ਪਾਵਕ , ਕਾਸਟ ਭਸਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੮॥ (1355-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that all such agonies evaporates just like fire renders timber to ashes by contemplating Naam (reciting the Gur Mantr, Waheguru).

ਅੰਧਕਾਰ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਕਾਸੰ ; ਗੁਣ ਰਮੰਤ ਅਘ ਖੰਡਨਹ ॥ (1355-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The cloak of darkness (ignorance) is lifted and illumination fills the mind of the one who worships Almighty sincerely and unambiguously for all sins are washed away by singing praises of Almighty.

ਰਿਦ ਬਸੰਤਿ ਭੈ ਭੀਤ ਦੂਤਹ ; ਕਰਮ ਕਰਤ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲਹ ॥ (1355-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

When Almighty takes residence in one's mind, i.e., if the mind is imbued in the worship of Almighty then even the angels of death fear approaching the one for the one has become pure and performs pure deeds or either and remains pure even while performing acts and deeds like any ordinary mortal.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਸ੍ਰੋਤਾ ; ਸੁਖ ਸਮੂਹ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨਹ ॥ (1355-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One who listens to the praises of Almighty frees oneself from the cycle of birth and death and attains total contentment and extremely precious is the sight of such a dear one meaning it cleanses the sins of whomsoever having a vision (in the dream) of such a one.

ਸਰਣਿ ਜੋਗੰ , ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਨਾਨਕ ;
ਸੋ ਭਗਵਾਨ , ਖੇਮੰ ਕਰੋਤਿ ॥੧੯॥ (1355-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guru Ji says that it is worthy of seeking refuge in God who is the beloved of saints and who nurtures and protects his loved saints.

ਪਾਛੰ , ਕਰੋਤਿ ਅਗ੍ਰਣੀਵਹ ; ਨਿਰਾਸੰ , ਆਸ ਪੂਰਨਹ ॥ (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

He who brings one from the back to the fore i.e., transforms the insignificant to the significant; fulfils the desires of those who have no (i.e., given up all) desires;

ਨਿਰਧਨ , ਭਯੰ ਧਨਵੰਤਹ ; ਰੋਗੀਅੰ , ਰੋਗ ਖੰਡਨਹ ॥ (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

makes the destitute wealthy; eradicates the disease of the sick;

ਭਗਤ੍ਹੰ ਭਗਤਿ ਦਾਨੰ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (ਭਗਤਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1355-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

bestows saints with the gift of worship to sing Almighty's praises;

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੁਰਖ ਦਾਤਾਰਹ ;
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸੇਵਾ , ਕਿੰ ਨ ਲਭ੍ਤੇ ॥੨੦॥ (ਲਭਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1355-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

such bountiful is He, the bestower, God in whose service says Guru Ji, there is nothing that one cannot obtain, i.e., one can gain anything such as (Dharm) virtues, (Arth) needs, (Kaam) desires, and (Mokh) salvation.

ਅਧਰੰ , ਧਰੰ ਧਾਰਣਹ ; (ਅ-ਧਰੰ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਧਨੰ , ਧਨ ਨਾਮ ਨਰਹਰਹ ॥ (ਨਰ-ਹਰਹ ਬੋਲੋ) (1355-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the form of support for the supportless and the life form of all human's. (Almighty) name is the wealth form for the poor.

ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ; ਬਲਹੀਣ , ਬਲ ਕੇਸਵਹ ॥ (1355-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The sustainer of universe (Almighty) is the master of the master less and the beauteously haired Almighty is the power of the powerless.

ਸਰਬ ਭੂਤ , ਦਯਾਲ ਅਚੁਤ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ , ਦਾਮੋਦਰਹ ॥ (1355-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Imperishable Almighty is merciful on all beings and he is the closest relation i.e protector to all the humble ones. The name Damodhar came into existence since Sri Krishna's mother Mata Yasodha tied a string around his belly i.e that Almighty is always within his saints (bhagat) control.

ਸਰਬਗੵ , ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ; (ਸਰਬਗਿਅ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥ (ਕਰੁਣਾ-ਮਇਅਹਿ ਬੋਲੋ) (1355-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such Omniscient, Omnipresent and Omnipotent auspicious Almighty is the Lover of His saints and the form (embodiment) of mercy means that the omniscient, all pervading and residing within all beings, (Bhag'vänæh), ever calm, serene and blissful God is the beloved and grace (an unmerited love, favour, and protection from God) of the saints.

ਅੰਗ ੧੩੫੬

ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਸੰਤ ਬਾਸੁਦੇਵਹ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (1356-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such Almighty (Vashdev) who resides within his creation; he is beyond the creation (formless) and he is the greatest.

ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਸਾਦੰ ;
ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ , ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ , ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੨੧॥ (1356-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says, I beg for mercy from the house of mercy (Almighty) that I never ever neglect Almighty from my mind, body and speech.
Says Guru Ji, I seek the love, favour, and protection of the benevolent God and so may I never ever be neglectful in worshipping God with mind, body, and speech.

ਨਹ ਸਮਰਥੰ , ਨਹ ਸੇਵਕੰ ; ਨਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਰਮ ਪੁਰਖੋਤਮੰ ॥ (1356-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

I have neither the ability for asceticism nor the virtue for sewa (service) nor neither have I love within me, dear (Param) Supreme (Pur'kho't□m = Purkh + Uttam) God.

ਤਵ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤੇ ਨਾਮੰ ;
ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰੰ ॥੨੨॥ (1356-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

It's your blessings that I'm worshipping you by chanting your Naam says Guru Nänak O benevolent and most merciful Almighty.

ਭਰਣ ਪੋਖਣ ਕਰੰਤ ਜੀਆ ; ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਛਾਦਨ ਦੇਵੰਤ ਦਾਨੰ ॥ (1356-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In what manner is Waheguru's benevolence? Firstly the Almighty feeds all the beings stomach with various kinds of food; and then sustains the beings; and then blesses them with the place and bed to sleep (rest); and donates cloth to cover the body.

ਸ੍ਰਿਜੰਤ , ਰਤਨ ਜਨਮ ; ਚਤੁਰ ਚੇਤਨਹ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then he has created the invaluable and intelligent human body who is gifted as wise and extremely clever to remember Almighty's Name i.e that although the quest of sustaining life with basic needs exist in all animals, insects, birds, bacterias, virus, etc., but the rememberance of Almighty's name can be only be earned in the form of human body.

ਵਰਤੰਤਿ ਸੁਖ ; ਆਨੰਦ ਪ੍ਰਸਾਦਹ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then this complete lifetime can be spent in bliss (spiritually-peace) and happiness (physically-pleasure) with the blessing of the Almighty.

ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ (1356-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says therefore recite the Almighty's name who is the life of all, in this human lifetime by all means and the ones who contemplate Almighty's Name realises the temporary (perishable) world creation and forsakes all the attachments i.e that person abandons the worly attachements and becomes the Almighty's name lover.

ਅਨਿਤ੍ਯ ਰਚਨਾ ; ਨਿਰਮੋਹ ਤੇ ॥੨੩॥ (ਅਨਿਤਅ ਬੋਲੋ) (1356-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says therefore recite the Almighty's name who is the life of all, in this human lifetime by all means and the ones who contemplate Almighty's Name realises the temporary (perishable) world creation and forsakes all the attachments i.e that person abandons the worly attachements and becomes the Almighty's name lover.

ਦਾਨੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬੇਣ ; ਭੁੰਚੰਤੇ ਮਹੀਪਤੇ ॥ (ਮਹੀ–ਪਤੇ ਬੋਲੋ) (1356–5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who donates their earnings willingly in their previous births to the needy ones and because of the happiness that they shared with the others; they are reincarnated as Kings who becomes the owner of large lands (landlords) and eats the returns of the charities made in their past births.

ਬਿਪਰੀਤ ਬੁਧੰ , ਮਾਰਤ ਲੋਕਹ ; (ਬੁਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਚਿਰੰਕਾਲ ਦੁਖ ਭੋਗਤੇ ॥੨੪॥ (1356–5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

However, while enjoying the luxuries and most respected position in this world their intellect pollutes with ego and starts to torture their citizens; Sri Guruji says that those kings will pay for their sinful deeds by pains of hell in the next world for a long time.

ਬ੍ਰਿਥਾ , ਅਨੁਗ੍ਰਹੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ;
ਜਸ੍ਯ ਸਿਮਰਣ , ਰਿਦੰਤਰਹ ॥ (ਜਸਿਅ ਬੋਲੋ) (1356–6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those kings are without the Almighty's grace and whose heart is doubtful while contemplating the praises of Almighty i.e those who do not remember Almighty's name.

ਆਰੋਗੵੰ ਮਹਾ ਰੋਗੵੰ ; ਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇ ਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥੨੫॥ (1356–7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Eventhough such Kings are perfectly healthy, know them as gravely diseased because they have forgotten the form of mercy (Waheguru) i.e that they are always heated up with the human ego.

ਰਮਣੰ , ਕੇਵਲੰ ਕੀਰਤਨੰ ; ਸੁਧਰਮੰ , ਦੇਹ ਧਾਰਣਹ ॥ (1356–7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

To describe and sing the praises of Almighty who is one of its kind and pure, is most significant religion (duty) of embracing this human body.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਣ , ਨਾਨਕ ;
ਪੀਵਤੰ , ਸੰਤ ਨ ਤ੍ਰਿਪੵਤੇ ॥੨੬॥ (ਤ੍ਰਿਪਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1356–8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that, the saints never give up in reciting the Almighty's name liked Nectar-sweet therefore the saints drinks it more and more all the time ; i.e that their love is always attached in reciting Waheguru (Almighty's name).

ਸਹਣ ਸੀਲ , ਸੰਤੰ ; ਸਮ , ਮਿਤ੍ਰਸ੍ਯ ਦੁਰਜਨਹ ॥ (ਮਿਤ੍ਰਸਿਅ ਬੋਲੋ) (1356–8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The saints' character is always tolerant and sweet-tempered in withstanding the various kinds of bad remarks (allegation, accusation, etc.) and treat friends and enemies equally.

ਨਾਨਕ , ਭੋਜਨ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੇਣ ;
ਨਿੰਦਕ ਆਵਧ ਹੋਇ , ਉਪ ਤਿਸਟਤੇ ॥੨੭॥ (1356-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the saint being tolerant always maintains equality vision among all the Almighty's creation even if one with friendship intention comes close to a saint with various kind of food dishes and a evil minded slanderer comes close to a saint with various kinds of weapons to kill; the saint blesses everyone without having to favor one and hate the other as they see Almighty's existence in all.

ਤਿਰਸਕਾਰ , ਨਹ ਭਵੰਤਿ ; ਨਹ ਭਵੰਤਿ , ਮਾਨ ਭੰਗਨਹ ॥ (1356-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such saints never faces (suffers) disrespect in this world and dishonour in the next world; they are even highly respected in the next world.

ਸੋਭਾ ਹੀਨ , ਨਹ ਭਵੰਤਿ ; ਨਹ ਪੋਹੰਤਿ , ਸੰਸਾਰ ਦੁਖਨਹ ॥ (1356-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The glory of the Saints are always maintained even if they go below the ground level or any other place (evil company) because the worldly pains can never even touch them.

ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਜਪੰਤਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ;
ਨਾਨਕ , ਸੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੁਖ ਬਾਸਨਹ ॥੨੮॥ (1356-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Whoever joints the company of such saints and recites the Almighty's name, Sri Guruji says that such fortunate people who contemplate on Almighty's name dwell (reside) in happiness.

ਸੈਨਾ , ਸਾਧ ਸਮੂਹ , ਸੂਰ ਅਜਿਤੰ ; ਸੰਨਾਹੰ ਤਨਿ ਨਿੰਮ੍ਰਤਾਹ ॥ (1356-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The saints are unconquerable armies of the warriors, who have covered their body with the coat of arms of humbleness.

ਆਵਧਹ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ; ਓਟ ਗੁਰ ਸਬਦ ਕਰ ਚਰਮਣਹ ॥ (1356-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Listening and recitation of the sustainer of universe's (Almighty) virtues are their weapons and Guru's sermons (hymns) is the shield in their hands as shelter against the evil desires (enemies).

ਆਰੂੜਤੇ , ਅਸ੍ਵ ਰਥ ਨਾਗਹ ; ਬੁਝੰਤੇ , ਪ੍ਰਭ ਮਾਰਗਹ ॥ (1356-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who had understood (realise) the Almighty's path are riding the horses, chariots and elephants i.e the fortunate ones who has adopted the Almighty's path through which they have understood the form of Almighty by listening liked horse, acceptance liked chariot and practice liked elephant from which they manifested Almighty within.

ਬਿਚਰਤੇ ਨਿਰਭਯੰ , ਸਤ੍ਰੁ ਸੈਨਾ ;
ਧਾਯੰਤੇ , ਗੁੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (ਧਾਇਅੰਤੇ ਬੋਲੋ) (1356-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Saint warriors walk fearlessly amidst the enemy army of attachment and attack them by singing the Almighty's praises.

ਜਿਤਤੇ , ਬਿਸ੍ਵ ਸੰਸਾਰਹ ;
ਨਾਨਕ , ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ , ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥੨੯॥ (ਵਸਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1356-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such saints become victories in the entire world, Guruji says in this manner the five thieves (lust, anger, greed, attachment and ego) are defeated (overpowered).

ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਗੰਧਰਬ ਨਗਰੰ ;
ਦ੍ਰੁਮ ਛਾਯਾ , ਰਚਿ ਦੁਰਮਤਿਹ ॥ (ਦੁਰਮੱਤਿਹ ਬੋਲੋ) (1356-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji gives three examples of false-ness which appears to be true;
Mirg Thrishna - Just like a thirsty deer run towards an area which appears to be water which is made by reflections sun rays on the desert sand (mirage)
Gandarb Negeri – just like a city which is believed to be between the earth and heaven which belonged to Raja Harishchander. As he were supposed to lead the whole city to heaven including all the human, animals, insects, etc. but due to the slightest ego the city did not reach heaven and believed to be roaming between earth and heaven. This is merely an imagination which is false as well.
The shade of a tree – just like the shadow of a tree which is never permanent and moves around in accordance to the cycle of earth around the sun.
The same manner this human with evil-intellect is misleaded by all such illusions i.e human loves such false believes and is engrossed in it.

ਤਤਹ , ਕੁਟੰਬ ਮੋਹ , ਮਿਥੵਾ ; (ਤੱਤਹ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (ਮਿਥਿਆ ਬੋਲੋ)
ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮਹ ॥੩੦॥ (1356-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Similarly, the attachment of immediate family (the family that grows from wife) is false therefore the saints has abandoned the love for such and recited the Almighty who is in existance within his creation.

ਨਚ , ਬਿਦਿਆ ਨਿਧਾਨ ਨਿਗਮੰ ;
ਨਚ , ਗੁਣਗੵ ; ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ **(ਗੁਣਗਿਅ ਬੋਲੋ)** (1356-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, I am not the treasure of the divine knowledge, nor I have knowledge of virtues and nor I have sang the praise of Almighty's Name.

ਨਚ ਰਾਗ ਰਤਨ ਕੰਠੰ ; ਨਹ ਚੰਚਲ ਚਤੁਰ ਚਾਤੁਰਹ ॥ (1356-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

I don't have the ragas liked diamond in my throat and neither I am clever in performing worldly task, nor I am smart in my speech and nor I am wise by my intellect; i.e that I am such virtueless.

ਭਾਗ ਉਦਿਮ , ਲਬਧੵੰ ਮਾਇਆ ; **(ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)**
ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਲ ਪੰਡਿਤਹ ॥੩੧॥ (1356-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Through the previous deeds (good fortune) and concerted effort, this human obtains wealth, one obtain divine virtues through the manifestation of previous donation however apart of this, even a moron without any effort nor previous good deeds becomes great scholar with universal knowledge through the true congregation (sat-sangat).

ਕੰਠ ਰਮਣੀਯ , ਰਾਮ ਰਾਮ ਮਾਲਾਂ ;
ਹਸਤਊਚ , ਪ੍ਰੇਮ ਧਾਰਣੀ ॥ **(ਹਸਤ-ਊਚ ਬੋਲੋ)** (1356-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Uttering the Almighty's Name in the throat is the beautiful rosary around my neck, which is contained in a clothbag, liked utmost love i.e remember Almighty's name with utmost love.

ਜੀਹ ਭਣਿਜੋ , ਉਤਮ ਸਲੋਕ ; ਉਧਰਣੰ , ਨੈਨ ਨੰਦਨੀ ॥੩੨॥ (1356-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Moreover uttering the significant Almighty's praises with my tongue by which I have been saved from the mammon that pleases the eyes.

ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ , ਹੀਣਸੵ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ; **(ਹੀਣੱਸਿਅ ਬੋਲੋ)**
ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਜਨਮ ਭ੍ਰਸਟਣਹ ॥ (1356-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The human who is without the Guru's instruction, such contaminated intellect person's life is a curse.

ਕੂਕਰਹ ਸੂਕਰਹ , ਗਰਧਭਹ ਕਾਕਹ ;
ਸਰਪਨਹ , ਤੁਲਿ ਖਲਹ ॥੩੩॥ (1356-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮः 5)

Such foolish person is equal to a dog, a pig, a crow and a snake, i.e that without the Guru's holy hymn or instruction, he/she will always be reincarnated in such forms.

ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਭਜਨੰ ; ਰਿਦਯੰ ਨਾਮ ਧਾਰਣਹ ॥ (ਰਿਦਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1356-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮः 5)

The human who resides the Almighty lotus feet in his/her heart and repeats the Waheguru's (Almighty) name continuously

ਅੰਗ ੧੩੫੭

ਕੀਰਤਨੰ , ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ , ਨਾਨਕ ;
ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿ , ਜਮਦੂਤਨਹ ॥੩੪॥ (1357-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮः 5)

and goes to the company of the ones who has win over their mind (Sadh) and through Guruji's hymn sings the Almighty's praises, Guruji's says that they will never ever see such death angels; i.e that they are free from the fear of birth and death.

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਧਨੰ ਰੂਪੰ ; (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਸ੍ਵਰਗ ਰਾਜਨਹ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭੰ, ਸੁਅਰਗ ਬੋਲੋ) (1357-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮः 5)

Therefore, it is not difficult to obtain wealth and beauty. Nor is it difficult to obtain the sovereignty of paradise.

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਭੋਜਨੰ ਬਿੰਜਨੰ ; (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਸ੍ਵਛ ਅੰਬਰਹ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭੰ, ਸੁਅੱਛ ਬੋਲੋ) (1357-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮः 5)

It is not difficult to obtain various kind of sweet, sour, etc. kind of tasty foods, nor it is difficult to obtain clean attire (clothings).

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਸੁਤ ਮਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵ ; (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸਹ ॥ (ਦੁਰ-ਲਭੰ ਬੋਲੋ) (1357-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮः 5)

It is not difficult to obtain sons, dearest friends, brothers and pleasures of woman/man (fulfillment of sexual desires).

ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਬਿਦਿਆ ਪ੍ਰਬੀਣੰ ; (ਦੁਰ–ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਚ ਦੁਰਲਭੰ , ਚਤੁਰ ਚੰਚਲਹ ॥ (ਦੁਰ–ਲਭੰ ਬੋਲੋ) (1357–3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

is not difficult to be wise in the knowledge, nor is difficult to be extremely clever by intellect (budhi) and perform restless (active) body activities.

ਦੁਰਲਭੰ , ਏਕ ਭਗਵਾਨ ਨਾਮਹ ; (ਦੁਰ–ਲਭੰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਲਬਧ੍ਹੰ ਸਾਧ ਸੰਗਿ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੰ ॥੩੫॥ (ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1357–3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the most difficult is to obtain the Almighty's Name which can only be obtained through the true congregation where only the Almighty's Name is recited. It is through the true congregation the Almighty is attained.

ਜਤ ਕਤਹ , ਤਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟੰ ;
ਸ੍ਵਰਗ ਮਰਤ , ਪਯਾਲ ਲੋਕਹ ॥ (ਸੁਅਰਗ ਬੋਲੋ) (1357–4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty sees everywhere we reside no matter it is the heaven, this mortal world or the underworld (Patal) means that no one can escape from the Almighty's vision.

ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ ;
ਨਾਨਕ , ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਯਤੇ ॥੩੬॥ (ਲਿਪਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1357–5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The sustainer of universe (Almighty) is omnipresent and the saints see Him with their knowledge vision, Sri Guruji says therefore the saints are never smudged (smeared) with the accompanied mammon. By considering the meanings of the last line first than it means that Sri Guruji says that when Almighty or the form of Him, the true Guru (Satguru) is pleased then (continued on the next line);

ਬਿਖਯਾ ਭਯੰਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੰ ; (ਬਿਖਿਆ, ਭਇਅੰਤਿ ਬੋਲੋ)
ਦ੍ਰੁਸਟਾਂ ਸਖਾ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥ (ਦਰੁਸਟਾਂ, ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1357–5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The poison turns into nectar and enemies become dearest friends or friends become more dearest ones.

ਦੁਖੰ , ਭਯੰਤਿ ਸੁਖ੍ਹੰ ; (ਭਇਅੰਤਿ, ਸੁਖਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਭੈ ਭੀਤੰ , ਤ ਨਿਰਭਯਹ ॥ (ਨਿਰਭਇਅਹ ਬੋਲੋ) (1357–6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In the same manner all the pains (sufferings) turn into happiness (pleasures) and the ones who are with fear becomes fearless.

ਥਾਨ ਬਿਹੂਨ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਾਮੰ ;
ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਹ ॥੩੭॥ (1357-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

the ones who were roaming in various incarnations without having knowledge about the real-self (embodiment of Almighty) has rest in bliss by reciting the Almighty's Name. Guruji expresses the devotees (bhagat) wishes;

ਸਰਬ ਸੀਲ , ਮਮੰ ਸੀਲੰ ; ਸਰਬ ਪਾਵਨ , ਮਮ ਪਾਵਨਹ ॥ (1357-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Almighty who is the donor of peace to everyone, he shall also bless me with peace and He, the Purifier of all will also purify me.

ਸਰਬ ਕਰਤਬ , ਮਮੰ ਕਰਤਾ ;
ਨਾਨਕ , ਲੇਪ ਛੇਪ ਨ ਲਿਪ੍ਤੇ ॥੩੮॥ (ਲਿਪਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1357-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the Creator of the whole universe and he has also created me, Sri Guruji says that the Almighty is free from all no accusations and stigma (dishonour).

ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਚੰਦ੍ਰ ਦੇਵਹ ; ਨਹ ਸੀਤਲੰ ਬਾਵਨ ਚੰਦਨਹ ॥ (1357-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even the the moon is not cold enough and the fifty-two fingers long or the white sandal tree is not cold enough as well.

ਨਹ ਸੀਤਲੰ , ਸੀਤ ਰੁਤੇਣ ;
ਨਾਨਕ , ਸੀਤਲੰ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੩੯॥ (ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1357-8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even the winter season is not cold enough compare to the friendly saints says Sri Guruji; means that saints are capable of cooling down others from the heat of envy, jealousy, doubt, etc. by just looking at them.

ਮੰਤ੍ਰੰ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾਮੰ ; ਧ੍ਯਾਨੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਪੂਰਨਹ ॥ (ਧਿਆਨੰ ਬੋਲੋ) (1357-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Pandit, the saints only recites again and again the true mantra of the omnipresent Almighty's Name and their concentration is to see Almighty's existence completely within each and every creation. (This is the first and second virtue of a true saint)

ਗ੍ਯਾਨੰ ਸਮ ਦੁਖ ਸੁਖੰ ; (ਗਿਆਨੰ ਬੋਲੋ)
ਜੁਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਵੈਰਣਹ ॥ (ਨਿਰ–ਵੈਰਣਹ ਬੋਲੋ) (1357-9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Then the saint with knowledge vision stays in consistent state of mind during happiness and sorrows as they have deemed pain and pleasure alike and their method is pure therefore they no not have enmity feeling towards anybody. (This is the third and fourth virtue of a true saint)

ਦਯਾਲੰ , ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਆ ; (ਦਇਆਲੰ ਬੋਲੋ)
ਪੰਚ ਦੋਖ ਬਿਵਰਜਿਤਹ ॥ (ਬਿਵਰਜਿ–ਤਹ ਬੋਲੋ) (1357-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such a true saint is merciful on all the beings and therefore they are completely free from the evil influences of the lust, anger, greed, attachment and ego. (This is the fifth and sixth virtue of a true saint)

ਭੋਜਨੰ , ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨੰ ;
ਅਲਪ ਮਾਯਾ , ਜਲ ਕਮਲ ਰਹਤਹ ॥ (ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1357-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such saints' food is the Almighty's praises means that they always stay satisfied by singing Almighty's praises and they stay touchless from mammon (maya) just like the lotus flower stays on water but without being wet. Although lotus flower gets his life from water but remains untouchable by the water as lotus is known to be the sun lover. (This is the seventh and eighth virtue of a true saint)

ਉਪਦੇਸੰ , ਸਮ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰਹ ; ਭਗਵੰਤ ਭਗਤਿ ਭਾਵਨੀ ॥ (1357-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Saints always sees and preaches equally to friends and enemies as their faith is totally focussed on the Almighty's meditation. (This is the ninth and tenth virtue of a true saint)

ਪਰ ਨਿੰਦਾ , ਨਹ ਸ੍ਰੋਤਿ ਸ੍ਰਵਣੰ ;
ਆਪੁ ਤ੍ਯਿਾਗਿ ਸਗਲ ਰੇਣੁਕਹ ॥ (ਤਿਆਗਿ ਬੋਲੋ) (1357-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The true saints never ever listens to other people's slander with their ears and they have abandon their self-existence and ego therefore they have made their mind into the dust of all means that they are extremely humble. (This is the eleventh and twelth virtue of a true saint)

ਖਟ ਲਖ੍ਯਣ , ਪੂਰਨੰ ਪੁਰਖਹ ; (ਲਖਿਅਣ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਸਾਧ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੪੦॥ (ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1357-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

These are all the twelve virtues of a perfect person (true saint), Sri Guruji says that they are called the dearest saints.

ਅਜਾ ਭੋਗੰਤ , ਕੰਦ ਮੂਲੰ ; ਬਸੰਤੇ , ਸਮੀਪਿ ਕੇਹਰਹ ॥ (1357-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even a she goat pleasures while eating all the required nutritious fruits and leafs, however she shrinks while living near a tiger.

ਤਤ੍ਰਗਤੇ ਸੰਸਾਰਹ ; (ਤਤ੍ਰ-ਗਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਸੋਗ ਹਰਖੰ ਬਿਆਪਤੇ ॥੪੧॥ (1357-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that similarly is the condition of the beings in this world, beings becomes happy by meeting their lover and becomes upset by having to see their hatred.

ਛਲੰ ਛਿਦ੍ਰੰ , ਕੋਟਿ ਬਿਘਨੰ ; ਅਪਰਾਧੰ ਕਿਲਬਿਖ ਮਲੰ ॥ (1357-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

To cheat someone and to see other people's sins (weeknesses) then to create millions of obstructions in other people's work and the ones whose life is filled with sins gathered from such actions means that they are loaded with great sins.

ਭਰਮ ਮੋਹੰ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨੰ ;
ਮਦੰ ਮਾਯਾ ਬਿਆਪਿਤੰ ॥ (ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1357-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The human being is affected by mammon in various states like doubt, attachment, pride, dishonour, ego, etc.

ਮ੍ਰਿਤ੍ਯੁ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਨਰਕਹ ; (ਮ੍ਰਿਤਉ ਬੋਲੋ)
ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੰ , ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥ (ਸਿਧਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1357-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Therefore the human travels in the cycle of birth and death from which one have to go through the pains of hell because there is no salvation in performing deeds with the desire of returns (sekaram) although one attempts by various means.

ਨਿਰਮਲੰ ਸਾਧ ਸੰਗਹ ; ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੋਪਾਲ ਨਾਮੰ ॥ (1357-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the one who always recites the Almighty's Name in the congregation of Saints

ਰਮੰਤਿ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ; ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਹ ॥੪੨॥ (1357-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

and adopts Almighty's virtues through divine knowledge becomes sinless; means that they becomes free from the influence of desires.

ਤਰਣ ਸਰਣ ਸੁਆਮੀ ; ਰਮਣ ਸੀਲ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ (1357-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Human being can only swim across the worldly materialistic ocean by adopting the Almighty's shelter who is the master of all, omnipresent and performs all the worldly actions.

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਹ ; ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਨਹ ॥ (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty is capable of creating cause of all actions and He bestows (donates) everything in every means to all the beings for good without one having to return back, therefore Almighty is known to be the one and only such donor.

ਨਿਰਾਸ , ਆਸ ਕਰਣੰ ;
ਸਗਲ ਅਰਥ . ਆਲਯਹ ॥ (ਆਲਇਅਹ ਬੋਲੋ) (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty is the fullfiller of hope for the hopeless and He is the complete house of all the riches.

ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ ; ਸਗਲ ਜਾਚੰਤ ਜਾਚਿਕਹ ॥੪੩॥ (1357-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that, Almighty is the treasure of virtues whereas all the beings are the beggars therefore I always remember Him.

ਦੁਰਗਮ ਸਥਾਨ , ਸੁਗਮੰ ; (ਦੁਰ-ਗਮ ਬੋਲੋ)
ਮਹਾ ਦੂਖ , ਸਰਬ ਸੂਖਣਹ ॥ (1357-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

With the blessing of who even the most torturous (unreachable) place becomes comfortable (reachable) and great sadness turns into all types of happiness.

ਦੁਰ ਬਚਨ , ਭੇਦ ਭਰਮੰ ; ਸਾਕਤ ਪਿਸਨੰਤ , ਸੁਰਜਨਹ ॥ (1357-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even the enemies, slanderers and astrayed people who always utters heart hurting harsh words, turns into wise virtueful people.

ਅਸਥਿਤੰ , ਸੋਗ ਹਰਖੰ ; ਭੈ ਖੀਣੰਤ , ਨਿਰਭਵਹ ॥ (1357-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

One resides in consistent state of mind in happiness and sadness without feeling any differences between the two conditions and one who lives fearless as all the fears vanishes.

ਅੰਗ ੧੩੫੮

ਭੈ ਅਟਵੀਅੰ , ਮਹਾ ਨਗਰ ਬਾਸੰ ;
ਧਰਮ ਲਖ੍ਹਣ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ (ਲੱਖਿਅਣ ਬੋਲੋ) (1358-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The world which earlier appeared to be just like a scary (aweful) forest, is now appearing to be just like a busy heavily populated city means that the world seems to be a place of joy when the merits of faithful (religious) life is obtained with Almighty's grace.

ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਮਣੰ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਯਾਲ ਚਰਣੰ ॥੪੪॥ (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ) (1358-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that utter Almighty's Name together with the saints to attain shelter of the merciful Almighty's feet.

ਹੇ ਅਜਿਤ ਸੂਰ ਸੰਗ੍ਰਾਮੰ ; ਅਤਿ ਬਲਨਾ ਬਹੁ ਮਰਦਨਹ ॥ (1358-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O attachment, you are the unconquerable worrior who has won over among the strongest worriors in this world (battlefield); means that even people like Rishi Visist was taken away by the death of his son.

ਗਣ ਗੰਧਰਬ , ਦੇਵ ਮਾਨੁਖ੍ਹੰ ; (ਮਾਨੁਖਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਬਿਮੋਹਨਹ ॥ (1358-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Attachment, you have even fascinated the Nandhi, Bhringi and other servants (followers of Shivji), celestial musicians of heaven, all deities (330 million), humans, animals and birds.

ਹਰਿ ਕਰਣਹਾਰੰ ਨਮਸਕਾਰੰ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥੪੫॥ (ਜਗਦੀਸੁਅਰਹ ਬੋਲੋ) (1358-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that I have sought the sanctuary of the universe creator by offering my obeisance and He will destroy the strength of attachment. Dear brother in order to escape from such a mighty attachment, bow and adopt the sanctuary of the universe creater and the master of universe.

ਹੇ ਕਾਮੰ , ਨਰਕ ਬਿਸ੍ਰਾਮੰ ; ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭ੍ਰਮਾਵਣਹ ॥ (1358-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O Lust, you lead humans to hell and you make them wander in various reincarnations through countless species.

ਚਿਤ ਹਰਣੰ , ਤ੍ਰੈ ਲੋਕ ਗੰਮੵੰ ; (ਗੰਮਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਜਪ ਤਪ ਸੀਲ ਬਿਦਾਰਣਹ ॥ (1358-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

You (lust) fascinate the human's concerntrations towards your created desires, you exist (pervade) in all the three worlds (Akash Lok, Mat Lok & Patal Lok) and vanishes the human's intentions towards meditation, penance, divine adaptibility and other such virtues.

ਅਲਪ ਸੁਖ , ਅਵਿਤ ਚੰਚਲ ; ਊਚ ਨੀਚ ਸਮਾਵਣਹ ॥ (1358-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

Human is made wealthless (from the wealth of virtues) for the sake of a short while pleasure in fullfilling your (lust) created desire. You (lust) are very unsteady and immersed within all catagories of the creation e.g. poor & rich, young & old, good & bad, deity & demon, human and animal, etc.

ਤਵ ਭੈ ਬਿਮੁੰਚਿਤ , ਸਾਧਸੰਗਮ ; ਓਟ ਨਾਨਕ ਨਾਰਾਇਣਹ ॥੪੬॥ (1358-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

Guruji says that by meeting the saints and adapting the support of Almighty, the fear of lust is dispelled.

ਹੇ ਕਲਿ ਮੂਲ ਕ੍ਰੋਧੰ ;
ਕਦੰਚ , ਕਰੁਣਾ ਨ ਉਪਰਜਤੇ ॥ (ਉ-ਪਰਜਤੇ ਬੋਲੋ) (1358-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

O anger (wrath), you are the root cause of all the contentions (quarrels), who ever's mind you reside the one never have sympathy and becomes very cruel.

ਬਿਖਯੰਤ ਜੀਵੰ , ਵਸੵੰ ਕਰੋਤਿ ; (ਬਿਖਿਅੰਤ, ਵਸਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਤੵੰ ਕਰੋਤਿ , ਜਥਾ ਮਰਕਟਹ ॥ (ਨਿਰਤਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1358-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

The anger overpower's sinful human beings which makes the human to dance like a monkey just like a monkey keeper trains a monkey to dance on his directions while performing a show.

ਅਨਿਕ ਸਾਸਨ , ਤਾੜੰਤਿ ਜਮਦੂਤਹ ; ਤਵ ਸੰਗੇ , ਅਧਮੰ ਨਰਹ ॥ (1358-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

With your (anger) association, human is desecrated and punished by various methods of torturing by the Angel of Death.

ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ , ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬ ਜੀਅ ਰਖੵਾ ਕਰੋਤਿ ॥੪੭॥ (ਰਖਿਆ ਬੋਲੋ) (1358-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮ: 5)

Sri Guruji says that the Almighty who is the Destroyer of the sorrow of the meek and the house of mercy, protects all the human from you (anger) and Almighty will also protect me.

ਹੇ ਲੋਭਾ , ਲੰਪਟ ਸੰਗ ਸਿਰਮੋਰਹ ; ਅਨਿਕ ਲਹਰੀ ਕਲੋਲਤੇ ॥ (1358–8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O greed, you are suprior among all humans and always stay cling to the humans to create various waves of expectation which causes various thoughts of attaining more and more wealth; means that when the wave of greed rises then the thoughts of working, trading, business, etc. is created within the mind.

ਧਾਵੰਤ ਜੀਆ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੰ ; ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਬਹੁ ਡੋਲਤੇ ॥ (1358–8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Therefore human is indulge in the chase of wealth via various types of activities and with the desire of wealth human beings' run about in many directions and greatly wobble in multiple manners.

ਨਚ ਮਿਤ੍ਰੰ , ਨਚ ਇਸਟੰ , ਨਚ ਬਾਧਵ ;
ਨਚ ਮਾਤ ਪਿਤਾ , ਤਵ ਲਜਯਾ ॥ (ਲੱਜਿਆ ਬੋਲੋ) (1358–9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Your (greed) influences causes the human to be shameless in performing unlawful deeds even to his friends, beloved (Guru, Almighty), relatives, mother and father; means that a greedy person deprives (steal) wealth belongs to the others without hesitation.

ਅਕਰਣੰ ਕਰੋਤਿ ਅਖਾਦ੍ਯਿ ਖਾਦ੍ਯੰ ; (ਅਖਾਦਿਅ, ਖਾਦਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਅਸਾਜ੍ਯੰ ਸਾਜਿ , ਸਮਜਯਾ ॥ (ਅਸਾਜਿਅੰ, ਸਮੱਜਿਆ ਬੋਲੋ) (1358–10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Greed, causes human to perform the worst deeds which should never ever to be done, eat the uneatable and initiates an inappropriate activity; O greed your are the unconquered.

ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ; (1358–10,ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਬਿਗ੍ਯਾਪ੍ਤਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਨਰਹਰਹ ॥੪੮॥ (ਬਿਗਿਆਪਤਿ, ਨਰ–ਹਰਹ ਬੋਲੋ)

Sri Guruji says, dear the enricher of beings (or Almighty in form of Narsingh-half man and half lion) Waheguru, my humble request to you, please protect me (mind and body) from such greed.

ਹੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਮੂਲੰ ; ਅਹੰਕਾਰੰ ਪਾਪਾਤਮਾ ॥ (1358–11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O Ego (pride) you are the form of sins and the main cause of birth and death, under your influences one discards friendship and adopts the enmity, in this manner one uses spread's various cheat methods; means that in ego one practices enmity with friend and creates various frauds.

ਮਿਤ੍ਰੰ ਤਜੰਤਿ , ਸਤ੍ਰੰ ਦ੍ਰਿੜੰਤਿ ;
ਅਨਿਕ ਮਾਯਾ , ਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ ॥ (ਮਾਇਆ, ਬਿਸਤੀਰਨਹ ਬੋਲੋ) (1358-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O Ego (pride) you are the form of sins and the main cause of birth and death, under your influences one discards friendship and adopts the enmity, in this manner one uses spread's various cheat methods; means that in ego one practices enmity with friend and creates various frauds.

ਆਵੰਤ ਜਾਵੰਤ ਥਕੰਤ ਜੀਆ ; ਦੁਖ ਸੁਖ ਬਹੁ ਭੋਗਣਹ ॥ (1358-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Through your (ego) company the beings comes by birth and goes by death in a reincarnation cycle which makes them weary (tired) in undergoing the consequences of deeds in various types of pains and pleasures; means that one escapes the cycle of birth and death till the ego is completely vanished.

ਭ੍ਰਮ ਭਯਾਨ ਉਦਿਆਨ ਰਮਣੰ ; (ਭਇਆਨ ਬੋਲੋ)
ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਅਸਾਧ ਰੋਗਣਹ ॥ (1358-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Through you (ego) being is subjected to be reincarnated to wonder in the 8.4 million creations liked wilderness which is very scary therefore O' ego you are the most difficult and incurable disease affecting all the being; means that ego can never be cured by any practice or deed.

ਬੈਦੵੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ; (ਬੈਦਿਅੰ, ਪਰਮੇਸੁਅਰ ਬੋਲੋ)
ਆਰਾਧਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੪੯॥ (1358-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says, that the only physician to cure the ego disease is the Almighty who is beyond the acts of merits and sin, the master of all masters therefore Guruji says that I recite to meditate on Almighty's Name; dear brother remember Almighty's name because He is the only doctor who is capable to cure the incurable ego desease.

ਹੇ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦਹ ;
ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਜਗਦਗੁਰੋ ॥ (ਜਗਦ-ਗੁਰੋ ਬੋਲੋ) (1358-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

O Master of the life-forces (Pran), the treasure of mercy and the vanisher of darkness of ignorace (Gu) with the brighteness of knowledge (RU).

ਹੇ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਹਰਣਹ ;
ਕਰੁਣਾਮੈ ਸਭ ਦੁਖ ਹਰੋ ॥ (ਕਰੁਣਾ-ਮੈ ਬੋਲੋ) (1358-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear Almighty you are the destroyer of the entire sicknesses (fever) of the world, please be merciful and save me from all the worldly pains (such as birth and death).

ਹੇ ਸਰਣਿ ਜੋਗ ਦਯਾਲਹ ; (ਦਇਆਲਹ ਬੋਲੋ)
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਮਯਾ ਕਰੋ ॥ (ਮਇਆ ਬੋਲੋ) (1358-14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear protector of the those who sought your the sanctuary, O the most Merciful, and Almighty of the meek, have your kind mercy on me.

ਸਰੀਰ ਸ੍ਵਸਥ , ਖੀਣ ਸਮਏ ; (ਸੁਅੱਸਥ, ਸਮੱਏ ਬੋਲੋ)
ਸਿਮਰੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵਹ ॥੫੦॥ (1358-15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that please bless me to contemplate continuously on your name at all times whether the body is healthy or sick; Dear Almighty (Dhamodar- name of Almighty exists since Sri Krishna's belly was tied with a string to a tree).

ਚਰਣ ਕਮਲ ਸਰਣੰ ; ਰਮਣੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (1358-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

by singing the praises of Waheguru (Almighty), who is the sustainer of universe (Gopal) and embracing the sanctuary of his lotus feet one shall;

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਤਰਣੰ ; ਨਾਨਕ ਮਹਾ ਸਾਗਰ , ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥੫੧॥ (1358-16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says in this way by association with the saints, one is able to swim across the great, horrifying and tough worldly material liked ocean.

ਸਿਰ ਮਸ੍ਤਕ ਰਖ੍ਯਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰ ; (ਮਸਤਕ, ਰਖਿਆ ਬੋਲੋ) (1358-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)
ਹਸ੍ਤ ਕਾਯਾ ਰਖ੍ਯਾ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ ॥ (ਹਸਤ ਕਾਇਆ ਰਖਿਆ ਪਰਮੇਸੁਅਰਹ ਬੋਲੋ)

May Amighty's Name protect my head and forehead (brow) also may the name of master of all masters (Almighty) protect my hands together with all the other parts of the body.

ਆਤਮ ਰਖ੍ਯਾ ਗੋਪਾਲ ਸੁਆਮੀ ; (ਰਖਿਆ ਬੋਲੋ)
ਧਨ ਚਰਣ ਰਖ੍ਯਾ ਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ ॥ (ਰਖਿਆ, ਜਗਦੀਸੁਅਰਹ ਬੋਲੋ) (1358-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

May the master who is the sustainer of universe's (Almighty's) name protect my mind, wealth and feet.

ਸਰਬ ਰਖ੍ਯਾ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ ; (ਰਖਿਆ, ਦਇਆਲਹ ਬੋਲੋ)
ਭੈ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ (1358-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

May the merciful True Guru protect me from all harms and dispel all my fears and sufferings.

ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਪੁਰਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥ (1358-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says that I am always in the sanctuary of such everlasting master of masterless who is the lover of his saints.

ਜੇਨ , ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ; ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥ (1358-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty's power supports the sky and as well as the other creations above it also the implanted fire within the wood.

ਜੇਨ ਕਲਾ , ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ਜੋਤ੍ਰਿੰ ; **(ਨਖਿਅਤ੍ਰ, ਜੋਤਿਅੰ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਸੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣੰ ॥ (1358-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

His Power supports the moon, the sun and the stars, and infuses light and breath into the body.

ਅੰਗ ੧੩੫੯

ਜੇਨ ਕਲਾ , ਮਾਤ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ; ਨਹ ਛੇਦੰਤ ਜਠਰ ਰੋਗਣਹ ॥ (1359-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Almighty's power has sustained fetus in mother's womb and protected from the mother's womb heat (Jathera Agni).

ਤੇਨ ਕਲਾ , ਅਸਥੰਭੰ ਸਰੋਵਰੰ ;
ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਿਜੰਤਿ ਤਰੰਗ ਤੋਯਣਹ ॥੫੩॥ **(ਤੋਇਅਣਹ ਬੋਲੋ)** (1359-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that Almighty's power has restrained oceans within its limits and with Almighty's fear the ocean waves disappears in the ocean without harming its shore.

ਗੁਸਾਂਈ ਗਰਿਸ੍ਟ ਰੂਪੇਣ ; **(ਗਰਿਸਟ ਬੋਲੋ)**
ਸਿਮਰਣੰ , ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹ ॥ (1359-2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Such Almighty who is supremely beauteous and all the beings are reciting his name.

ਲਬਧੵੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ; **(ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)**
ਸ੍ਵਛ ਮਾਰਗ , ਹਰਿ ਭਗਤਣਹ ॥੫੪॥ **(ਸੁਅੱਛ ਬੋਲੋ)** (1359-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that such Almighty can be attain by practicing the pure way of life in the association of Saints.

ਮਸਕੰ , ਭਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ; ਕਰਦਮੰ , ਤਰੰਤ ਪਪੀਲਕਹ ॥ (1359-3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

A weak person similar to a mosquitoe is able to breakthrough a mountain of ego and an ignorant being similar to an ant is able to cross over ocean of mud of attachment.

ਸਾਗਰੰ , ਲੰਘੰਤਿ ਪਿੰਗੰ ; ਤਮ ਪਰਗਾਸ ਅੰਧਕਹ ॥ (1359-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The being without desireless deeds (Nis-karam) similar to a cripple is able to swim across the worldly ocean by remembering the Almighty's Name and an ignorant being similar to a blind is lighten with the eyes of knowledge.

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੫੫॥ (1359-4, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says those who sought the sanctuary of the sustainer of universe (Almighty) through the company of saints remember Almighty's Name obtains all the above mentioned reward.

ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ , ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ; ਅਮਰ ਹੀਣੰ , ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ ॥ (1359-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Just like the sight of a Brahmin who is without a sacred mark on the forehead and glory of a king without power to command is not great.

ਆਵਧ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ;
ਨਾਨਕ , ਧਰਮ ਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥੫੬॥ (ਬੈਸਨਵਹ ਬੋਲੋ) (1359-5, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Just like a worrior without weapons is of no use, Guruji says in the same manner a saint without meditation and faith never attains glory.

ਨ ਸੰਖੰ , ਨ ਚਕ੍ਰੰ ; ਨ ਗਦਾ , ਨ ਸਿਆਮੰ ॥ (1359-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Almighty has no couch, no bludgeon in the hand nor sacred birth mark (Padem) nor he is of blue-black colour intead Almighty is formless and free from birth and death.

ਅਸ੍ਚਰਜ ਰੂਪੰ ; ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ॥ (ਅਸਚਰਜ ਬੋਲੋ) (1359-6, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The Almighty has no couch, no bludgeon in the hand nor sacred birth mark (Padem) nor he is of blue-black colour intead Almighty is formless and free from birth and death.

ਨੇਤ ਨੇਤ ; ਕਥੰਤਿ ਬੇਦਾ ॥ (1359-7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even the the Vedas describe Him as lllumitable

ਊਚ ਮੂਚ ; ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ (1359–7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

and Infinite away from the physical body, soul body and causal body who is great and limitless.

ਬਸੰਤਿ ਸਾਧ ਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤ ; (ਰਿਦਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਬੁਝੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਬਡਭਾਗੀਅਹ ॥੫੭॥ (1359–7, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the Imperishable Almighty, abides in the mind of the saints, only the most fortunate ones understands him. ||57||

ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ , ਸੰਸਾਰੰ ;
ਸਨਬੰਧੀ , ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹ ॥ (ਸੁਆਨ ਬੋਲੋ) (1359–8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Human resides in this world of forest wilderness where dogs, jackals and donkeys live as well whereas in the human life greed (dog), laziness (jackal) and lust (donkey) exist within the mind which always over rules the truth.

ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨ , ਮੋਹ ਮਦਿਰੰ ;
ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ , ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥ (1359–8, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In this world like forest mind is the most arduous (difficult) place which is overpowered (intoxicated) by attachment liked wine and also where the five supremely unconquerable thieves (lust, anger, greed, attachment and ego) resides.

ਹੀਤ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ;
ਅਹੰ ਫਾਂਸ ਤੀਖ੍ਣ ਕਠਿਨਹ ॥ (ਤੀਖਿਅਣ ਬੋਲੋ) (1359–9, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

In the world forest human wonders in fear which is originated from the attachment of the loved ones and the five types of illusion is moving freely to hunt (influence) the human, in additional human pride becomes the most rapid moving noose to entrap from which human can never escape without divine knowledge.

ਪਾਵਕ ਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ; ਅਗਮ ਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ ॥ (1359–10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

It is very difficult to forsake desire (the fire) and the shore (limit) of such worldly forest is physically unattainable as the aweful materialistic wishes (resembling the water) is frightful, therefore it can never be acrossed without divine knowledge which means that recognizing Almighty is the only way to escape.

ਭਜੁ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਗੋੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ;
ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ , ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੫੮॥ (ਉਧੱਰਣ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1359-10, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says, therefore recite the sustainer of universe's (Almighty) Name in the association of saints to attain the sanctuary of Almighty's feet because only with His blessing one can be liberated from this materialistic world. ||58||

ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਹ ;
ਸਗਲ੍ਯੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥ (ਸਗਲਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1359-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

When the Almighty blesses the living being only then all the illness are dispelled.

ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ , ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ;
ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੫੯॥ (1359-11, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says, therefore sing the praises of Almighty's virtues in the company of saints by which one attains the Almighty's feet sanctuary. ||59||

ਸਿਆਮਲੰ , ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖ੍ਯੰ ; (ਮਾਨੁਖਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਰਿਦਯੰ ਭੂਮਿ , ਵੈਰਣਹ ॥ (ਰਿਦਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1359-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who resides Almighty who is of beautiful colour and sweet spoken in their mind form of earth means that the ones who concentrates on Almighty in their heart such are saints who never have enmity, jealousy and other evil thoughts in their mind.

ਨਿਵੰਤਿ , ਹੋਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ ;
ਚੇਤਨੰ , ਸੰਤ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੬੦॥ (ਸੁਅਜਨਹ ਬੋਲੋ) (1359-12, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Devotees who presents themselves in utmost humbleness before such saints, they are able to realize that the world is false and return to their original form which is the real-self (Atma). ||60||

ਅਚੇਤ ਮੂੜਾ ਨ ਜਾਣੰਤ ; ਘਟੰਤ ਸਾਸਾ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤੇ ॥ (1359-13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ignorant human beings are unaware that the total breath allocated by Almighty for this life is reducing after each breath consumed in every second of this life. (Normal person in stable state consumes about 24,000 breath a day)

ਛਿਜੰਤ , ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਂਇਆ ; ਕਾਲ ਕੰਨਿਆ ਗ੍ਰਾਸਤੇ ॥ (1359–13, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The most beauteous body is wearing off means that it is naturally moving towards old age (the daughter of death) and old age is overpowering the body with weakness.

ਰਚੰਤਿ ਪੁਰਖਹ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ; ਅਨਿਤ ਆਸਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਨੋਦ ॥ (1359–14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Even in such situation the human is still indulge in the leisures of his family and still hope for accomplishment of perishable false desires.

ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾਰਿਓ ;
ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ , ਕਰੁਣਾਮਯਹ ॥੬੧॥ (ਕਰੁਣਾਮਇਅਹ ਬੋਲੋ) (1359–14, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Due to illusions this human being has been defected while roaming and rambling in various reincarnations (birth), Sri Guruji says in a prayer (Ardaas) 'Dear embodiment of mercy Almighty therefore I am in your sanctuary'. ||61||

ਹੇ ਜਿਹਬੇ , ਹੇ ਰਸਗੇ ; ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਯੰ ॥ (ਤੁਇਅੰ ਬੋਲੋ) (1359–15, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear tongue, you're the one who acknowledges the taste, you always loves (prefers) sweet taste.

ਸਤ ਹਤੰ ਪਰਮ ਬਾਦੰ ;
ਅਵਰਤ ਏਥਹ , ਸੁਧ ਅਛਰਣਹ ॥ (ਅਵੱਰਤ ਬੋਲੋ) (1359–16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Indulge in the sweet taste of materialistic world you (tongue) have renounce from uttering the Waheguru's name and engrossed in great arguments; therefore from now onwards utter the pure alphabets of Almighty's name. If one inquires which are the alphabets?

ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ; ਮਾਧਵੇ ॥੬੨॥ (1359–16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says dear Gobind, dear Damodhar, dear Madhav, etc are the names to be uttered which are fruitful. ||62||

ਗਰਬੰਤਿ ਨਾਰੀ ; ਮਦੋਨ ਮਤੰ ॥ (1359–16, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who have beautiful women are indulge in lust and acknowledges themselves as the strongest are definitely to have ego within them.

ਬਲਵੰਤ , ਬਲਾਤ ਕਾਰਣਹ ॥ (1359–17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The ones who have beautiful women are indulge in lust and acknowledges themselves as the strongest are definitely to have ego within them.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਹ ਭਜੰਤ ; ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਧਿਗੁ ਜਨਮਨਹ ॥ (1359-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

They never contemplate on the Waheguru's lotus feet, their birth is accursed just like a straw which is worthless.

ਹੇ ਪਪੀਲਕਾ , ਗ੍ਰਸਟੇ ; ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁਯੰ ਧਨੇ ॥ (ਤੁਇਅੰ ਬੋਲੋ) (1359-17, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Dear saints your humbleness is just like an ant eventhough you are wealthless in worldly materials but you are considered as the wealthiest with the wealth of Almighty's Name rememberance therefore you are most greatest.

ਨਾਨਕ ; ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮਹ ॥੬੩॥ (1359-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says to such saints, I offer my obeisance with my mind and body over and over again, ||63||

ਤ੍ਰਿਣੰ ਤ ਮੇਰੰ ; ਸਹਕੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ॥ (1359-18, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The blade of grass (human being) becomes a mountain (supreme being-Ishwar) and barren land (those who are dried from Almighty's love) becomes green.

ਬੂਡੰ ਤ ਤਰੀਅੰ ; ਊਣੰ ਤ ਭਰੀਅੰ ॥ (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those who were drowing in the worldly materials are able to swim across and the ones who were empty from virtues are now filled with superior virtues.

ਅੰਧਕਾਰ ; ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੰ ॥ (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

The darkness of ignorance which prevails in the Antahkaran is brighten by knowledge which is equivalent to millions of suns shining in the sky.

ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੰ ॥੬੪॥ (ਦਇਆਰੰ ਬੋਲੋ) (1359-19, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that all the above mentioned blessings can become reality when Almighty and Guru are merciful.

ਅੰਗ ੧੩੬੦

ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਧਰਣੰ ; ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ ॥ (1360-1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those are the Brahmin who are filled (brimful) with the godly deeds therefore in the company of such a Brahmin one is saved from the worldly ocean.

ਆਤਮ ਰਤੰ , ਸੰਸਾਰ ਗਹੰ ; ਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ , ਨਿਹਫਲਹ ॥੬੫॥ (1360–1, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those who are proud of their physical body in this world means that those who are proud to be born in the Brahmin sact, however without attaining Almighty their birth is useless although they are Brahmins. ||65||

ਪਰ ਦਰਬ ਹਿਰਣੰ , ਬਹੁ ਵਿਘਨ ਕਰਣੰ ;
ਉਚਰਣੰ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕਹ ॥ (1360–2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those who steals others wealth, creates obstruction in others work and utters all kind words of lies for their survival in livelihood.

ਲਉ ਲਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ , ਅਤਿਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ; **(ਅ–ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਬੋਲੋ)**
ਕਰਮ ਕਰਤ ਸ ਸੂਕਰਹ ॥੬੬॥ (1360–2, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

They roam around to fulfill their thirst of desires therefore their mind is absorbed in mammon (maya) which is never satiated and commits deeds of a swine. ||66||

ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੰ ; ਉਧਰਣੰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥ (1360–3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Those human being who are faithfully engrossed in the Waheguru’s feet, they have swim across the aweful and arduous world ocean.

ਅਨੇਕ ਪਾਤਿਕ ਹਰਣੰ ;
ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ ॥੬੭॥੪॥ (ਸੰਸਇਅਹ ਬੋਲੋ) (1360–3, ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ, ਮਃ 5)

Guruji says the conclusion of the complete sermons is that the association of the saints destroys millions of sins which means that the company of those who recites the Almighty’s Name vanishes all the sins and there is not even an bit of doubt about this fact (truth). ||67||4||

ਮਹਲਾ ੫ , ਗਾਥਾ (1360–5)

Fifth Mahl, Gaat'haa:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1360–5)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ ; ਪਰਸ ਮਾਨੁਖ੍ ਦੇਹੰ ਮਲੀਣੰ ॥ (ਮਾਨੁਖਿਅ ਬੋਲੋ) (1360-6, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Guru Ji explains that the physical body of a human being is so dirty that even the fragrance like camphor and flowers becomes smelly after getting in touch with the human body

ਮਜਾ ਰੁਧਿਰ ਦ੍ਰਗੰਧਾ ; (ਮੱਜਾ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਅਥਿ ਗਰਬੇਣ ਅਗ੍ਯਾਨਣੋ ॥੧॥ (ਅਗਿਆਨਣੋ ਬੋਲੋ) (1360-6, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Guru Ji says that the ignorant human being is proud of such filthy body filled by marrow and blood which has unpleasant odor means that the human being should never be egoistic about the physical body after all the body is just merely marrow, bones and blood which is wrapped with skin.

ਪਰਮਾਣੋ ਪਰਜੰਤ , ਆਕਾਸਹ ; ਦੀਪ ਲੋਅ , ਸਿ ਖੰਡਣਹ ॥

Although the human being transforms into the most subtle like an atom and with miraculous powers course through the skies (firmament), continents and nine regions of the world.

ਗਛੇਣ , ਨੈਣ ਭਾਰੇਣ ਨਾਨਕ ;
ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧ੍ਯਤੇ ॥੨॥ (ਸਿਧਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1360-7, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Guru Ji says that without the company of saints (Sadh Sangat – congregation of those has control over their mind) no one can ever attain salvation even though if one is capable of completing the return journey though the skies and all continents in twinkle of an eye. ||2||

ਜਾਣੋ ਸਤਿ , ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੋ ; ਦ੍ਰਿਸਟੇਣ ਮਿਥਿਆ ॥ (1360-8, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Guru Ji reveals the ultimate truth that all living being will definitely die and the complete creations seen by the eyes are perishable.

ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੰਥੋ ; ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ , ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥੩॥ (1360-8, ਗਾਥਾ, ਮ: 5)

Guru Ji explains the ultimate truth is to sing the Almighty's praises in the company of Saints (Sadh Sangat – congregation of those has control over their mind). The return of such company remains through the entire lifetime and after death therefore the only truthful deed that a human can perform is to sing the praises of Almighty which unites an ordinary being into Almighty. ||3||

ਮਾਯਾ ਚਿਤ ਭਰਮੇਣ ; (ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ ॥ (1360-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

This Maya has illusionalised the consciousness of beings in the false love of physical forms which appears as loved ones, relatives and friends. Means that the true form (Atma) is not seen within all instead the it is seen as physical form which is differently categorised.

ਲਬਧੵੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ; (ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ)
ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ , ਗੋਪਾਲ ਭਜਣੰ ॥੪॥ (1360-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the remedy to escape from the mammon's influence by singing the praises of Universal Sustainer (Almighty) in the company of Saints (Sadh Sangat – congregation of those has control over their mind) from which the eternal happiness by obtaining oneness with the real-self. ||4||

ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ; ਨਿੰਮੁ ਬਿਰਖ , ਸਿ ਚੰਦਨਹ ॥ (1360-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Sri Guru Ji explains through an example that the margosa (azadirachta indica) tree and the same type of trees becomes as fragrant as sandal with the associating of sandal tree.

ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਂਸੋ ; ਨਾਨਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹ ਤੇ ॥੫॥ (1360-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

However the bamboo which grows adjacent to sandal tree never absorbs any fragrant and remain in its original form due to the four following weaknesses:

Height	-	Ego (Pride)
Hollow	-	Virtues and sermon not contained
Knots	-	Crookedness
Self Destructive	-	Opposition with everybody without considering the truth.

||5||

ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ; ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ ॥ (1360-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

In this Gaat'haa, Almighty's Sermon is woven; listening to it, pride is crushed.

ਹਤੰ , ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ ॥੬॥ (1360-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that by making the lust, anger, greed, attachment and ego the target of the Almighty's name arrows, these five enemies are slain. ||6||

ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ ; ਲਹੰਥਾ , ਬਡ ਕਰਮਣਹ ॥ (1360-12, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the importance of listening to the words of those Saints who practices the truth and recites the Almighty's Name. Such Saint's speech is the path of obtaining happiness but only the fortunate ones attains.

ਰਹੰਤਾ , ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ; ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥੭॥ (1360-12, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that the human being can only escape from the cycle of birth and death by singing the Almighty's praises. Through the company of saints one must then practice the virtues, recite Almighty's Name and sing Almighty's praises in order to obtain happiness and escape for reincarnation cycle. ||7||

ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਯੰ ; (ਝੜੀਅੰ ਬੋਲੋ)
ਨਹ ਜੜੀਅੰ , ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ ॥ (1360-13, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the situation of those who refuse to recite the Almighty's name their condition is similar to the leaves which wither and fall from the branch of a tree during certain season (Autumn), the fall out leaves can never joint back to the tree branch and will be flown away in all four directions before they dissolve.

ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿਖਮਤਾ , ਨਾਨਕ ;
ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ , ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ ॥੮॥ (1360-13, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji reveals the reality that those who do not recite the Almighty's name will suffer while roaming day and night in the most disgusting species reincarnations.||8||

ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ; ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥ (1360-14, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the way to escape from the materialistic world. The true faith in Almighty through company of saints (Sadh Sangat – congregation of those has control over their mind) can be obtained only by those with great good fortune.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ; ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ ॥੯॥ (1360-14, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that those who recites the Almighty's Name and praises are not affected by the materialistic worldly ocean means that they are not drowned while leaving in all the worldly materials. ||9||

ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ; ਸਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ ॥ (1360–15, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains that Almighty's gospel is infinite and intense principals of which is able to be understood by very few blessed ones. Guru Ji explains the state of those who understood in the following line;

ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ; ਨਾਨਕ , ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ ॥੧੦॥ (1360–15, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says they who understand the principals of Almighty's gospel with the association of saints utters Almighty's praises and abandons worldly thoughts means that greatest challenge in human's life is to abandon desires which is only possible by attending the congregation of truth (Sat Sangat) in which one must develop spiritual state by uttering Almighty's praises and name with the strength of true faith. ||10||

ਸੁਮੰਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ; ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ (1360–16, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji exemplify the power of word uttered in utmost faith by saints in speech to be equivalent to great mystic formula (mantar), upon listening of which is able eliminate tens of million (1kror=10 million) of sins. Guru Ji illustrates the greatness of listening to every word of Gurbani with utmost faith, as every word is able vanish millions of sins, therefore it is very important that one makes it a routine to listen to Gurbani

ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧ੍ਾਨੰ ; (ਧਿਆਨੰ ਬੋਲੋ)
ਨਾਨਕ , ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧੧॥ (1360–16, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji further emphasizes that those who concentrate (meditate) on the Almighty's lotus feet, salvages generations of his lineage. ||11||

ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ; ਜੇਣ ਮਧ੍ਹ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ ॥ (ਮਧਿਅ ਬੋਲੋ) (1360–17, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji recognizes those residential or prayer buildings to be beauteous, in which the Almighty's praises are sung.

ਮੁਕਤੇ , ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹ ;
ਨਾਨਕ , ਲਬਧ੍ਹੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ ॥੧੨॥ (ਲਬਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1360–17, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that those who utter the Almighty's Name are the form of salvation however the remembrance of Almighty's Name is only blessed to the very fortunate ones (the ones with great good deeds earned in the past and present) ||12||

ਹਰਿ ਲਬਧੋ ; ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The saints who are the great friends, as in their friendship the most greatest friend the Almighty is obtained. How is the Almighty?

ਬਿਦਾਰਣ ; ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty is such that never ever breaks the heart of his lover.

ਜਾ ਕਾ ਅਸਥਲੁ ; ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ ॥ (1360-18, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty's congregation of truth place is beyond thoughts and measureless, therefore Guru Ji says that I have made Almighty my dearest friend.

ਸੁੋਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ; ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ ॥੧੩॥ (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty's congregation of truth place is beyond thoughts and measureless, therefore Guru Ji says that I have made Almighty my dearest friend. ||13||

ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ; ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ ॥ (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the importance of reciting Almighty's name through an example.
Just like the bad reputation of the past is completely washed away (efface) once birth is given to a great son.

ਸਿਮਰਤਬੵ ਰਿਦੈ ; ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ ॥ (ਸਿਮਰਤੱਬਿਅ ਬੋਲੋ) (1360-19, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

In the same manner it is vital (important) to remember Almighty's Name within the mind to wash away all the dirt of sins similar to birth of great son which effaces generations bad reputation and when Almighty's Name is born in the mind sins carried forward from millions of birth (Senchit Karam – accumulated deeds) is abolished.

ਅੰਗ ੧੩੬੧

ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਗਵਾਨ ; ਅਚੁਤ ॥ (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The beloved imperishable (eternal) Almighty.

ਨਾਨਕ ; ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ ॥੧੪॥ (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that such Almighty ferries whoever he pleases across the materialistic worldly ocean. ||14||

ਮਰਣੰ , ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿਦਹ ; (1361-1, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
ਜੀਵਣੰ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਧ੍ਯਾਵਣਹ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji defines death when Almighty's name is forgotten and life is when Almighty's name is meditated upon.

ਲਭਣੰ ; ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty is found in the Saadh Sangat, the Company of the Holy,

ਨਾਨਕ ; ਹਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਣਹ ॥੧੫॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty 's Name is obtained from the association of saints, Guru Ji says that Almighty's Name is obtained based the account from the previous birth means that with good deeds Almighty's Name is obtained. ||15||

ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ , ਭੁਯੰਗੰ ; ਮੰਤ੍ਰੰ ਗਾਰੁੜੀ , ਨਿਵਾਰੰ ॥ (1361-2, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains the damage caused by ego in association with baseless love and jealousy with a snake example.

ਬ੍ਯਾਧਿ ; ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ ॥ (ਬਿਆਧਿ ਬੋਲੋ) (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that saints are equivalent to the snake charmer who releases human from the physical body pains whereas saint releases human from the mind, body and external caused pains by reciting the Almighty's Name but such saints are only met (found) with good deeds and blessings.

ਨਾਨਕ ; ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ ॥੧੬॥ (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that saints are equivalent to the snake charmer who releases human from the physical body pains whereas saint releases human from the mind, body and external caused pains by reciting the Almighty's Name but such saints are only met (found) with good deeds and blessings. ||16||

ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ; ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ ॥ (1361-3, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty is present in complete form within his creation therefore where ever and whatever we see, feel, smell, taste and listen in reality it is Almighty and he is the support of beings (animated and idle).

ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ॥ (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that with sight and blessings of the True Guru (SatGuru) my love is attached with the Almighty.

ਪਰਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ ॥੧੭॥ (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that with sight and blessings of the True Guru (SatGuru) my love is attached with the Almighty. ||17||

ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ; ਮਨ ਬਿਧੵੰ ॥ (ਬਿਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji explains that whose-ever mind has merged with Almighty's lotus feet,

ਸਿਧੵੰ ; ਸਰਬ ਕੁਸਲਣਹ ॥ (ਸਿਧਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1361-4, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

they have obtain all happiness (during life time and after death).

ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ; ਭਬੵੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਹ ॥੧੮॥ (ਭਬਿਅੰ ਬੋਲੋ) (1361-5, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says therefore the great scholars (knowledgeable) have been and are still singing in the present time the praises of Almighty knowing the key of happiness is merging into the supreme being which eliminates all the worldly pains. ||18||

ਸੁਭ ਬਚਨ ਰਮਣੰ ; ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ , ਉਧਰਣਹ ॥
ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ; ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ ਨ ਲਭੵਤੇ ॥੧੯॥ (ਲਭਿਅਤੇ ਬੋਲੋ) (1361-5, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The ones who makes attempt to go and utters the great word of Almighty praises with the saints, Therefore Sri Guru Ji says that such person is able to swim across the materialistic worldly ocean and never get into the reincarnation cycle of birth and death. ||19||

ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ; ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ ॥ (1361-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The ones who has resided only the one name of Almighty in their mind after contemplating the divine books such as Vedas [Sham (Sat-yug), Rig (Thretha-yug), Yujar (Duapar-yug) & Atherban (Kal-yug)] the Puranas and the Shashtars instead of indulging into the physical deeds or religious arguments;

ਏਕੰਕਾਰ ; ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੰ ॥ (1361-6, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The ones who has resided only the one name of Almighty in their mind after contemplating the divine books such as Vedas [Sham (Sat-yug), Rig (Thretha-yug), Yujar (Duapar-yug) & Atherban (Kal-yug)] the Puranas and the Shashtars instead of indulging into the physical deeds or religious arguments;

ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ; ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ ॥ (1361-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Such blessed ones saves his own and others generations,

ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ; ਕੋ ਤਾਰੰ ॥੨੦॥ (1361-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Therefore Guru Ji says that such blessed ones are very few who recites the Almighty's Name and swim across the materialistic worldly ocean as well as help others. ||20||

ਸਿਮਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ; ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ ॥ (1361-7, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

All the generations can be saved by remembering Almighty's name.

ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ , ਨਾਨਕ ;
ਵਡਭਾਗੀ , ਭੇਟੰਤਿ ਦਰਸਨਹ ॥੨੧॥ (1361-8, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty's name is obtained in the congregation of saints however Guru Ji says that only the most fortunate ones are blessed with the sight of such great saints. ||21||

ਸਰਬ ਦੋਖ , ਪਰੰਤਿਆਗੀ ;
ਸਰਬ ਧਰਮ ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਃ ॥ (ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਹ ਬੋਲੋ) (1361-8, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)
(ਃ ਨੂੰ ਬਿਸਰਗਾਂ ਕਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ 'ਹ' ਦੀ ਅਵਾਜ ਦੇਂਦਾ ਹੈਂ)

The ones who forsake their weaknesses (of being slave to their own created desires) and adopts the principals of religion with acceptance in faith by their mind without any doubts

ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ;
ਨਾਨਕ , ਮਸਤਕਿ ਲਿਖੁਣਃ ॥੨੨॥ (ਲਿਖਿਅਣਹ ਬੋਲੋ) (1361-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Then, joints the congregation of saints (Guru) before they obtain realization of Almighty within themselves, Sri Guru Ji says that such opportunity to be in the company of blessed ones (saints) depends on the previous deeds which are written hiddenly on the forehead. ||22||

ਹੋਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ; ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਃ ॥ (ਹੋਇਓ, ਸੰਪੂਰਣਹ ਬੋਲੋ) (1361-9, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Almighty is the only creator, sustainer and destroyer of the complete creation in past, present and future therefore he is the only one who is the form of truth at all times.

ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾਰਣੰ ॥੨੩॥ (1361-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that the reason of loving Almighty is that He is the greatest among all because He is beyond time unlike humans who only stays along during lifetime and this fact well understood by the Saints. ||23||

ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ; ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਃ ॥ (ਰੰਗਣਹ ਬੋਲੋ) (1361-10, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

The ones who have neither interest nor love for the Guru's Words (diamonds), indulges into the temporary colour (kesumb) of worldly materials which fades away instantly.

ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ ; ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ ॥੨੪॥ (1361-11, ਗਾਥਾ, ਮਃ 5)

Guru Ji says that those who are separated from Almighty always engrosses in disease and sadness therefore they unable to obtain happiness even in their dreams. ||24||

ਫੁਨਹੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1361-12)

Funhe of the fifth King which is uttered by the Fifth Guru Nanak, Guru Arjun Dev Ji

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1361-12)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ; ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty you are beyond the reach of mind and speech, the pen (kalam) of command (hukum) is in your hand by means of which you write the fate of the entire creation on their forehead means that all the fate is written in your command.

ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ , ਸਭ ਸੰਗਿ ; ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty your form is incomparable (Anup), you are involved within (Urej) the entire creation means that you are in a commond form with the entire creation.

ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖਹੁ ; ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ (1361-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore I am incapable of uttering your praises through the mouth as your praises cannot be completely uttered which means that Almighty's praises are countless.

ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ (1361-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Upon having your glance (Darshan) my intellect is fascinated therefore I sacrifice before you.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ , ਬੈਸਿ ; ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ (1361-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

In the congregation of Saints I shall sit and utter the praises of Almighty.

ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ; ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I shall surrender all my efforts form of adornment (beautification make-up) and myself means that I shall spend my whole life in Almighty's service.

ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ; ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Then in the thirst of hope for Almighty's sight, one should prepare a bed form of faith to meet Almighty groom.

ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ; ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ (1361-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

However dear brother (Harha-a type of poetry verse) if forehead has complete fortune only then Almighty is obtained. ||2||

ਸਖੀ , ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ; ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥ (1361-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother (Sekhi – mate) saints applies meditation form of collyrium (Kajjal) in the eye, wears necklace form of continuous recitation of Almighty's name and utterance of pleasant words is the form of bitting the betel leaf (Paan), in this manner saints completes all the religious practices.

ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ; ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ (1361-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

One who has decorated himself with sixteen adornments by having Ten sensors (Five Knowledge Sensors – eye, nose, tongue, ear & skin; Five Deed Sensors – hands, legs, mouth, urinal & anus), five life forces (pran, apan, saman, udhian & bian) and the sixteenth mind under his control; the collyrium (Kajjal) form of divine knowledge is put into the intellect form of eyes

ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ; ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ॥ (1361-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

However if Almighty groom manifest in the Antahkaran form of house then everything can be obtained means that all the adornments are fruitful means such fortunate jeev obtains all the four most valuable gifts as follows.
Dharam – Faith; Arth - Wealth; Kaam – To fulfillment of all desires; Mokh – Salvation.

ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ; ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ (1361-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear Brother, without the union with such Almighty groom all the adornments are meaningless. ||3||

ਜਿਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ; ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ (1361-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore the bride form of disciple is the most fortunate one whose mind form of house is resided by Almighty means that Almighty groom's concentration is immersed in the mind which also mean that Almighty has manifested.

ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ; ਸਾਈ ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ (1361-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

All the Almighty attainment efforts (Sadan) form of adornments (Sigaar) are perfectly suitable (matching) and the bride is truly a faithful wife (Suhagan).

ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ; ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ (1361-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Upon meeting (seeing) those faithful wifes, I am sleeping without any worries because my mind wishes has all been fulfilled.

ਹਰਿਹਾਂ , ਜਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ; ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ (1361-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that, dear brother in this manner when Almighty groom arrives in Antahkaran form of house then I have obtained everything. ||4||

ਅੰਗ ੧੩੬੨

ਆਸਾ ਇਤੀ , ਆਸਕਿ ; ਆਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I am an expectant who has alots of hope therefore please fulfill my hope.

ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ; ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

When the True Guru became merciful (Dyal - the house of mercy) only then the Almighty is obtained.

ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਬਹੁਤੁ ; ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ (1362-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I have alots of demerits in my body which demerits has covered over my mind.

ਹਰਿਹਾਂ , ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ; ਤ ਮਨੁ ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥ (1362-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother when the True Guru became merciful upon me then the mind was freed from demerits and rested in constant state. ||5||

ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ; ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that those who have concentrated on the countless Almighty for countless times.

ਦੁਤਰੁ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ; ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

They have been swimed across through this worldly ocean by the True Guru.

ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ; ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ (1362-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

When the perfect (Puran) universal protector (Purakh) is obtained then their arrival and departure means birth and death is vanished.

ਹਰਿਹਾਂ , ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥ (1362-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother they obtained the nectar form of Almighty's name from the perfect True Guru. ||6||

ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ ਪਦਮੁ ; ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ (ਆਂਗਨਿ ਬੋਲੋ) (1362-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

My mind form of hands is holding love form of pen which has resided happiness in my Antahkaran form of courtyard.

ਸਖੀ , ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ; ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥ (1362-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore dear saint mates the physical appearance (Shakhyat) of Almighty is the diamond in my throat upon observing which all the pains of birth, death and old age vanishes away.

ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ; ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ (1362-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Almighty, the source of life and universal sustainer who is the cause of all happiness, now I stay along with Him.

ਹਰਿਹਾਂ , ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ; ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥ (1362-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, in Almighty's hand resides all the eight Ridhas (miraculous powers), eighteen Sidhas and nine Nidhas (treasures) always. ||7||

ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ; ਸੇਈ ਤਾਲਾਜੀਅਹਿ ॥ (ਤਾ-ਲਾਜੀਅਹਿ ਬੋਲੋ) (1362-6,ਫੁਨਹੇ,ਮਃ 5)

Those who has an affair with woman or man other then their wife or husband shall be ashamed in the next world by the punishments in the hell where they shall be thrown into boiling oil.
The honour of those shall be vanished in the next world who loves the body other then the legal spouse. They will be attached with a burning hot pillars and there shall be no one to hear the weep.

ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ; ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥ (1362-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who always swindles the wealth belonging to others, their sin can never remain unexposed means that the return of the ill-deeds will definitely be known to all.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ; ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ (1362-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who utters the Almighty's virtues becomes pure and their linage acrosses the materialistic worldly ocean as well.

ਹਰਿਹਾਂ , ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ; ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, those are purified who contemplates Almighty in their mind and listens Almighty's name. ||8||

ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ; ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The sky above is becoming as canopy which dignifies and below the earth is pleasing by becoming the finishing pavement.

ਦਹ ਦਿਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ; ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥ (1362-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The Lightning also shines light with Almighty's powers means that Almighty's existence is like the lightning which enshrines light in all ten directions, I stand below awaiting for see him means I am hoping to obtain Almighty.

ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ; ਪੀਉ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ (1362-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore I am seaching Almighty in all the counteries and inquire on the method how to obtain Almighty groom. The Saints (Guru) answers as follows;

ਹਰਿਹਾਂ , ਜੇ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ; ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੯॥ (1362-9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, if forehead has complete fortune only then the oneness in Almighty's sight is obtained.

Guruji utters the praises of Sri Amritsar town. ||9||

ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ; ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ (1362-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I have seen all other places and concluded that there is no other place like Sri Amritsar which bestows salvation.

ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ; ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿਆ ॥ (1362-10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guru Ram Das Ji who is the creator (Bidata) and universal sustainer has created and established, this is the reason why you (Sri Amritsar) are graceful.

ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ; ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ (1362-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Such city of Sri Guru Ram Das Ji is compactly occupied by the residents and which beyond praise means that there is no other city equivalent to Sri Amritsar.

ਹਰਿਹਾਂ , ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਜਾਹਿ ;
ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥ (ਨ੍ਹਾਇਐ ਬੋਲੋ) (1362-11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the bath in Sri Harminder Sahib Sarovar (tank) removes all the sins . ||10||

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ; ਸੁ ਸਾਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Just like a pied cuckoo bird (Chaterik, Pepiha) remembers consciously in the memory and ask for clouds form of supreme groom (Almighty).

ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ; ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The clouds by which the life is spared means that pied cuckoo bird's (Chaterik, Pepiha) life remains with a drop of premier rain (swanti) from the clouds therefore cuckoo bird wishes for the sight of the clouds.

ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ; ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥ (1362-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Just as the pied cuckoo bird (Chaterik, Pepiha) mourn for a single drop of water and searches day and night from one jungle to another.

ਹਰਿਹਾਂ , ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ; ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥ (1362-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that in the same manner the Almighty's servants which are the saints always ask for the gift of Almighty's Name, upon such ones I (Guruji) sacrifice myself. ||11||

ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ; ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ (1362-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The friend of all (Almighty) whose intentions are beyond praise and hidden which cannot be known in any way.

ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ ਅਪਾਰ ; ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ (1362-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who are the Almighty's disciple and saints who are with divine virtues are able to recognise their principal form through the Guru's guidance.

ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ; ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥ (1362-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who immerses their concentration in the animated form (Almighty) means the ones who becomes one with Almighty then great bliss is obtained.

ਹਰਿਹਾਂ , ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ; ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥ (1362-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother when all the robbers (lust, anger, greed, attachment & ego) are killed then one obtains the true wealth. ||12||

supnY aUBI BeI ; gihE kI n AMclw] (1362-15, Punhy, mÚ 5)

The follower says 'Dear mate saint, during my dream I became two into forms in which one was me and another my groom Almighty means that I had a glimpse of Almighty in my mind after concentrating in Him'.

The advisor (saint) says 'Dear mate, why didn't you grap Almighty's hem (Pela) which means adopt the refuge of Almighty? also means that 'why didn't you remain in thoughtless meditation?

The follower says further;

ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ; ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear mate (advisor, saint) when I saw the handsome form sitting, He charmed me therefore the conscious of holding His hem didn't cross my mind means I remained in thoughtful meditation'.

ਖੋਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ; ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Now I am searching for Almighty's feet, Dear mate please tell me the method of how to obtain Almighty?

ਹਰਿਹਾਂ , ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ ; ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥ (1362-16, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore dear saint mates please tell me the method by which I will attain Almighty groom. The advisor (saint) informs that the method of obtaining Almighty; ||13||

ਨੈਣ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ; ਸਿ ਨੈਣ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥ (1362-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The eyes which does not see saint (means Guru, Almighty), those eyes remains in sadness therefore with eyes one should always see a saint (means Guru, Almighty).

ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ; ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ ॥ (1362-17, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those ears that does not hear to sounds related to Guru's hymn (shabad), those ears should be completely therefore listen to Guru's sermons.

ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ; ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥ (1362-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The tongue that does not recite Almighty's name should cut into tiny pieces therefore recite Almighty's name.

ਹਰਿਹਾਂ , ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ;
ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀਐ ॥੧੪॥ (1362-18, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear Brother when Almighty is forgotten from the mind then this jeev (being) faces losses day by day therefore focus on Almighty with our mind as this is the method and effort to obtain Almighty groom.
In the next line Guruji explains with an example of lotus flower staying untouched by the water. ||14||

ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ; ਮਹਾ ਮਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥ (1362-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Like a lotus flower which is entrapped in the mud as the nature of a lotus flower is very odorous.

ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ ; ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿਆ ॥ (1362-19, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The lotus flower being absorbed (soaked) in the mud, the cleaniness does not remain means it becomes dirty.
Question in the next line.

ਅੰਗ ੧੩੬੩

ਹੈ ਕੋਊ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ; ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥ (1363-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, is there any such mate who is able to loosen the entanglement of the lotus flower with the mud?
Answer;

ਨਾਨਕ , ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ; ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥ (1363-1, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that Almighty is the master mammon (maya) who is capable to knot the broken lotus flower as when Almighty shower rain the lotus flower is released from the mud and blossoms, in the same manner this jeev (being) form of lotus is entangled in the attachment form of mud due to its ego form of fragrance and the jeev's mind is absorbed in the family therefore it cleanliness towards Almighty is disappeared. Is there any friend of this jeev that would untangle the knot (attachments) and free him from such entanglement? The true Guru is the cloud, His hymns (shabad) are the pouring rain which release the body and mind from the attachment mud thereafter Almighty has united this jeev in His form. ||15||

ਧਾਵਉ ਦਸਾ ਅਨੇਕ ; ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥ (1363-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

I have been roaming in all direction in search of Almighty's love means that I have tried many methods of devotion service.

ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ; ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥ (1363-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

How shall I kill the five demons (means - desires such as lust, anger, greed, attachment & ego) who has been harassing me all the while?

ਤੀਖਣ ਬਾਣ ਚਲਾਇ ; ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧ੍ਯਾਈਐ ॥ (ਧਿਆਈਐ ਬੋਲੋ) (1363-2, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The only way to kill those demons is by releasing (launch) a sharp arrow form of Almighty's name.

ਹਰਿਹਾਂ , ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ; ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ॥੧੬॥ (1363-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother when the perfect Guru (or Guru's sermons) is obtained then the demons are killed who has given the most pains. ||16||

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ; ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥ (1363-3, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who are blessed by the True Guru with the gift of Almighty's name which shall never finish.

ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਸਭਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥ (1363-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

They then eats and use completely means that they recite Almighty's name and embraces in their mind, such Gurmukhs releases from the worldly attachments.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ (1363-4, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Almighty has blissfully blessed the treasure of nacter form of Almighty's name.

ਨਾਨਕ , ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ; ਕਦੇ ਨ ਜਾਂਹਿ ਮਰਿ ॥੧੭॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that they (Gurmukh as above) always remembers the Almighty's name therefore they never ever depart by death means that they release from birth and death. ||17||

ਜਿਥੈ ਜਾਏ ਭਗਤੁ ; ਸੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Wherever a Bhagat (a commited person in Almighty's meditation) goes and sits the place becomes praiseful.

ਸਗਲੇ ਹੋਏ ਸੁਖ ; ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਾ ॥ (1363-5, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Those who has concentrated on Almighty's name they have obtained completely happiness.

ਜੀਅ ਕਰਨਿ ਜੈਕਾਰੁ ; ਨਿੰਦਕ ਮੁਏ ਪਚਿ ॥ (1363-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The entire creation applauses them (Bhagat) whereas the slanderers are burned by their own ego.

ਸਾਜਨ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ; ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਜਪਿ ॥੧੮॥ (1363-6, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the saints are in supreme bliss by reciting Almighty's name. ||18||

ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ; ਕਤਹ ਨਹੀ ਸੇਵੀਐ ॥ (1363-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Jeev (being) never remembers Almighty who is the purifier of sinner,

ਝੂਠੈ ਰੰਗਿ ਖੁਆਰੁ ; ਕਹਾਂ ਲਗੁ ਖੇਵੀਐ ॥ (1363-7, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Jeev are misleaded (khuar) by the false bliss of worldly desires, how long this false bliss can remain means at the end all the worldly desires are destructible.

ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ; ਕਾਹੇ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ॥ (1363-8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The false worldly materials are just like the imaginery city of Raja Harishchander (Harchandouri) therefore why have assumed to obtain happiness through this false materials.

ਹਰਿਹਾਂ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ ; ਜਿ ਦਰਗਹਿ ਜਾਨਿਆ ॥੧੯॥ (1363–8, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, those who has known the Almighty in their mind, I (Guruji) sacrifice upon them as there are honoured in the Almighty's court. ||19||

ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ; ਗਵਾਰ ਬਿਕਾਰ ਘਨ ॥ (1363–9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

This foolish jeev has done numerous deeds for his physical body.

ਮਹਾ ਦ੍ਰੁਗੰਧਤ ਵਾਸੁ ; ਸਠ ਕਾ ਛਾਰੁ ਤਨ ॥ (ਸੱਠ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1363–9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

However this physical body of this foolish jeev is a house of great rubbish which stinks and at the end becomes dust means that it will be burned (or buried)

ਫਿਰਤਉ ਗਰਬ ਗੁਬਾਰਿ ; ਮਰਣੁ ਨਹ ਜਾਨਈ ॥ (1363–9, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Then this foolish jeev walks high in the ego form of darkness in which he is ignorant about death.

ਹਰਿਹਾਂ , ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਪੇਖਿ ; ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਮਾਨਈ ॥੨੦॥ (1363–10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore dear brother why do you believe this false world as true as it is just imaginary as the Raja Harishchander's city. ||20||

ਜਿਸ ਕੀ ਪੂਜੈ ਅਉਧ ; ਤਿਸੈ ਕਉਣੁ ਰਾਖਈ ॥ (ਪੁੱਜੈ ਬੋਲੋ) (1363–10, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Who is capable of saving a life of whose age is completed means that there is no one who can save a person's life who suppose to die.

ਬੈਦਕ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ; ਕਹਾਂ ਲਉ ਭਾਖਈ ॥ (1363–11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

How extensive treatments will the Doctors do and how much can the medical practice books elaborate because the jeev will die at the end.

ਏਕੋ ਚੇਤਿ ਗਵਾਰ ; ਕਾਜਿ ਤੇਰੈ ਆਵਈ ॥ (1363–11, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore Hai, foolish jeev (being) remember Almighty's name alone because only Almighty's name will be of use to you means that this will free you from cycle of birth and death.

ਹਰਿਹਾਂ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ; ਬ੍ਰਿਥਾ ਸਭੁ ਜਾਵਈ ॥੨੧॥ (1363–12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, without reciting Almighty's name this body will be burned to ashes without accomplishing anything. ||21||

ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਅਮੋਲਕੁ ਪੀਜਈ ॥ (1363-12, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

The beyond borders (Apaar) Almighty's name is the most precious medicine with is always consumed by the saints.

ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਖਾਵਹਿ ਸੰਤ ; ਸਗਲ ਕਉ ਦੀਜਈ ॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Upon meeting those saints other also consumes the precious medicine of Almighty's name means embraces Almighty's name because those saints gives the gift of Almighty's name to all the interasted ones.

ਜਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ; ਤਿਸੈ ਹੀ ਪਾਵਣੇ ॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

However only those have obtained Almighty's name who has obtained such saints company.

ਹਰਿਹਾਂ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿੰਨ੍ ; ਜਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਰਾਵਣੇ ॥੨੨॥ (1363-13, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Therefore dear brother, I (Guruji) sacrifice upon them who has recited Almighty's name with utmost love. ||22||

ਵੈਦਾ ਸੰਦਾ ਸੰਗੁ ; ਇਕਠਾ ਹੋਇਆ ॥ (1363-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

When the saints form of doctors gathered means that when this jeev attended the saints company.

ਅਉਖਦ ਆਏ ਰਾਸਿ ; ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਖਲੋਇਆ ॥ (1363-14, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Then the religious efforts form of medicine became effective because his mission for salvation was intervened (supported) by Almighty himself.

ਜੋ ਜੋ ਓਨਾ ਕਰਮ ; ਸੁਕਰਮ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ॥ (1363-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Whatever the fair deeds performed by those who participated in the true congregation, all those became supreme deeds and multiple flourish further.

ਹਰਿਹਾਂ , ਦੂਖ ਰੋਗ ਸਭਿ ਪਾਪ ; ਤਨ ਤੇ ਖਿਸਰਿਆ ॥੨੩॥ (1363-15, ਫੁਨਹੇ, ਮਃ 5)

Dear brother, their Antahkaran became free from all sadness and the desease of sins means that they are freed from birth and death. ||23||

ਚਉਬੋਲੇ , ਮਹਲਾ ੫ (1363-17)

Chaubolas, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1363-17)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੰਮਨ ਜਉ ਇਸ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ;
ਦਮ ਕ੍ਹਿਹੁ ਹੋਤੀ ਸਾਟ ॥ (ਕਿਅਹੁ ਬੋਲੋ) (1363-18, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Seman says Dear Son, whoever has endured (bear) the pain from love form of material for even a flicker of an eye.

ਰਾਵਨ ਹੁਤੇ ਸੁ ਰੰਕ ਨਹਿ ; ਜਿਨਿ ਸਿਰ ਦੀਨੑੇ ਕਾਟਿ ॥੧॥ (1363-18, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Then Ravan was not poor means that he was akin to Ishwer and no more a normal human by meditation however how was he who beheaded himself mean who cut of his ego and desires form of head. ||1||

ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਤਨੁ ਖਚਿ ਰਹਿਆ ; ਬੀਚੁ ਨ ਰਾਈ ਹੋਤ ॥ (1363-19, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Dear Father, the ones whose body and mind is being immersed in love and passion for the True Guru and Almighty, they do not have even a mustard seed amount of distance between themselves and Almighty.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ; ਬੂਝਨੁ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋਗ ॥੨॥ (1363-19, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Because their mind has united and completely absorbed in True Guru's feet, this reality is understood with the union of knowledge means that dear Father my concentration is focussed consistently on the True Guruji's feet therefore the incident of being beheaded is not even known to me. ||2||

ਅੰਗ ੧੩੬੪

ਸਾਗਰ ਮੇਰ ਉਦਿਆਨ ਬਨ ; ਨਵ ਖੰਡ ਬਸੁਧਾ ਭਰਮ ॥
ਮੂਸਨ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਕੈ ; ਗਨਉ ਏਕ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੩॥ (1364-1, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

The complete travelling (roaming) all over the oceans, mountains, solitudes (wilderness, lonely places), forests and all the nine regions of the world. Musen says that Dear Father, by roaming in all the place if the attainment of Almighty groom becomes possible then, I (Musen) would only count the whole journey as a single Karm (One Karm equals to the length of three hands) means that I will never be tired or exhausted. ||3||

ਮੂਸਨ ਮਸਕਰ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ; ਰਹੀ ਜੁ ਅੰਬਰੁ ਛਾਇ ॥ (1364-2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen says Dear Father, remove the rust clouds of doubt from the sky of your mind with love form of abrasive (a glider's polishing instrument).

ਬੀਧੇ ਬਾਂਧੇ ਕਮਲ ਮਹਿ ; ਭਵਰ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥੪॥ (1364-2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Just like a bee is caught in the woven of lotus flower because of their love for the taste even some are pierce through the thorns but still the bee refuse to leave means that, although Almighty lovers obtains pain while practicing their faith they still continue without any fear. ||4||

ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਹਰਖ ਸੁਖ ;
ਮਾਨ ਮਹਤ ਅਰੁ ਗਰਬ ॥ (ਮਹੱਤ ਬੋਲੋ) (1364-2, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Therefore the bliss in obtaining ego, enthusiasm, pride and greatness (respectful position) through recitation of Almighty's name (Jap), perform of selfless service (Tap) and self-contentment (Sanjam).

ਮੂਸਨ ਨਿਮਖਕ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਿ ; ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਦੇਂਉ ਸਰਬ ॥੫॥ (1364-3, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen says, I shall sacrifice all the above blissful returns in an eye flicker upon the love for Almighty which means that there is nothing equivalent to love for Almighty. ||5||

ਮੂਸਨ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਈ ; ਮਰਤ ਹਿਰਤ ਸੰਸਾਰ ॥ (1364-3, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen say that even though this human sees the whole dying but still he is being ignorant about the reality of truth and false.

ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੰਮ ਨ ਬੇਧਿਓ ; ਉਰਝਿਓ ਮਿਥ ਬਿਉਹਾਰ ॥੬॥ (1364-4, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Therefore the human being's mind are not immersed in Almighty groom's love and in this manner they are entangled in false worldly affairs. ||6||

ਘਬੁ ਦਬੁ ਜਬ ਜਾਰੀਐ ; ਬਿਛੁਰਤ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਹਾਲ ॥ (1364-4, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

When the passionate ones house is burned and their wealth is snatched away still they remain delighted however when there is separation in his love he becomes miserable.

ਮੂਸਨ ਤਬ ਹੀ ਮੂਸੀਐ ; ਬਿਸਰਤ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੭॥ (1364-5, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen says, when the merciful protector of universe (Purakh-Almighty) is forgotten by the jeev (being) only then one is deceived (cheated) by the evil desires. ||7||

ਜਾ ਕੋ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਆਉ ਹੈ ; ਚਰਨ ਚਿਤਵ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ (1364-5, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

The one who has the taste of love only he remembers Almighty's feet in his mind means he concentrates on Almighty's feet.

ਨਾਨਕ , ਬਿਰਹੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ; ਆਨ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਹਿ ॥੮॥ (1364-6, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that such are Almighty's lovers who never goes to any other place which means that without Almighty they never worship anyone else. ||8||

ਲਖ ਘਾਟੀਂ ਊਂਚੌ ਘਨੋ ; ਚੰਚਲ ਚੀਤ ਬਿਹਾਲ ॥ (1364-6, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

The mind reminds in sadness while being animated and having immense (a lot of) ego.

ਨੀਚ ਕੀਚ ਨਿਮ੍ਰਿਤ ਘਨੀ ; ਕਰਨੀ ਕਮਲ ਜਮਾਲ ॥੯॥ (1364-7, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Just like the low grounds are filled with mud in the same manner their mind is filled with humbleness and their mind's action form of lotus flower (Jemal) is seen or the Saint by the name of Jemal says. ||9||

ਕਮਲ ਨੈਨ , ਅੰਜਨ ਸਿਆਮ ; ਚੰਦ੍ਰ ਬਦਨ ਚਿਤ ਚਾਰ ॥ (1364-7, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Almighty whose eyes are decorated with collyrium (Anjan-surma) are like lotus flower and face is beautiful like moon and whose remembrance are done by all the four divine books.

ਮੂਸਨ ਮਗਨ ਮਰੰਮ ਸਿਉ ; ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਹਾਰ ॥੧੦॥ (1364-8, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Musen says those who adopts knowledge and concentration as vital part of their life, they never turns their back to Almighty even the executioner losses while cutting their body into pieces means they never acknowledges the pains. ||10||

ਮਗਨੁ ਭਇਓ , ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮ ਸਿਉ ; ਸੂਧ ਨ , ਸਿਮਰਤ ਅੰਗ ॥ (1364-8, ਚਉਬੋਲੇ,ਮਃ 5)

One who are absorbed in Almighty groom's love, he don't feel the straight or bended parts of his body.

ਪ੍ਰਗਟਿ ਭਇਓ ਸਭ ਲੋਅ ਮਹਿ ; ਨਾਨਕ ਅਧਮ ਪਤੰਗ ॥੧੧॥ (1364-9, ਚਉਬੋਲੇ, ਮਃ 5)

Sri Guruji says that the tiny moth is well acknowledged in religious books because of his sacrifice upon the lighted fire therefore even if one takes birth in a low caste and becomes Almighty's Bhagat (Saint) or lover definitely his praise manifest everywhere and is well known to all (Lok), this Selok is uttered by Bhagat Petaang. ||11||

ਸਲੋਕ , ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ (1364-10)

Saloks Of Bhagat Kabir Ji:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1364-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਬੀਰ , ਮੇਰੀ ਸਿਮਰਨੀ ; ਰਸਨਾ ਊਪਰਿ ਰਾਮੁ ॥ (1364-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabirji says, dear brother the name of Almighty's that resides on my tongue or recitation of Almighty's name is my rosary.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸਗਲ ਭਗਤ ;
ਤਾ ਕੋ ਸੁਖੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧॥ (1364-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the past and present, in fact in all times the saints has always dwelt in peace through recitation of Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਉ ; ਸਭੁ ਕੋ ਹਸਨੇਹਾਰੁ ॥ (1364-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; everyone laughs at my low caste and makes humorous jokes about it.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਸ ਜਾਤਿ ਕਉ ;
ਜਿਹ ਜਪਿਓ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੨॥ (1364-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kabir Ji say, I sacrifice unto this caste in which I was born, through which i have encouraged others to recite the Name of the creator. Therefore this caste is the highest caste. Alternatively, the caste which is well known to be the most respectful caste is still low if Almighty's Name is not recited nor motivates others to recite.

ਕਬੀਰ , ਡਗਮਗ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ;
ਕਹਾ ਡੁਲਾਵਹਿ ਜੀਉ ॥ (1364-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, why are you in unstable state or living insincerely and letting your mind to wonder. I.e Oh mind! Why are you in a doubtful state, wavering from the recitation of Almighty's Name?

ਸਰਬ ਸੂਖ ਕੋ , ਨਾਇਕੋ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥੩॥ (1364-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Drink the nectar of His Almighty name, who is the Master of all comforts and the giver of Salvation.

ਕਬੀਰ , ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੁੰਡਲ ਬਨੇ ;
ਊਪਰਿ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ (1364-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, even if earrings of gold are made and they are studded with jewels i.e even the wearer also posses wealth.

ਦੀਸਹਿ , ਦਾਧੇ ਕਾਨ ਜਿਉ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ੍ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਨਾਉ ॥੪॥ (1364-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But such a rich person's earrings, looks like the burnt reed, if the Almighty's Name is not in his mind. I.e even if a person looks shining (beautiful) from the surface but is internally filled with sins. Just like bronze that shines externally but by rubbing its surface the cloth turns into black.

ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਏਕੁ ਆਧੁ ; ਜੋ ਜੀਵਤ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, dear brother, rare is such a person that remains dead from the ego while still alive i.e the one who forgoes the physical body ego. (One half - one means scholar and half means devotee who has accomplished the spiritual quest).

ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਕੈ ਗੁਨ ਰਵੈ ; ਜਤ ਪੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥੫॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who becomes fearless and recites the praises of Almighty, wherever such person looks he only sees the Almighty, who exists in all moveable and unmoveable beings.

ਕਬੀਰ , ਜਾ ਦਿਨ ਹਉ ਮੂਆ ; ਪਾਛੈ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (1364-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the day when my fake ego died (went away i.e after the ego vanished) I attained supreme bliss thereafter.

ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ; ਸੰਗੀ ਭਜਹਿ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ॥੬॥ (1364-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have attained my Almighty and by seeing the bliss my fellow devotees also started meditating on Almighty the knower of universe.

ਕਬੀਰ , ਸਭ ਤੇ ਹਮ ਬੁਰੇ ; ਹਮ ਤਜਿ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1364-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, I am the worst of all; everyone else is good except me.

ਜਿਨਿ ਐਸਾ ਕਰਿ ਬੂਝਿਆ ; ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਸੋਇ ॥੭॥ (1364-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whosoever realises such within, i.e the person, whose ego vanishes, he alone is my friend.

ਕਬੀਰ , ਆਈ ਮੁਝਹਿ ਪਹਿ ; ਅਨਿਕ ਕਰੇ ਕਰਿ ਭੇਸ ॥ (1364-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; the cheater maya (mammon) came to me in various garbs to cheat.

ਹਮ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ; ਉਨਿ ਕੀਨੋ ਆਦੇਸੁ ॥੮॥ (1364-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However, I was saved by my Guru's sermons, by knowing my faith, the maya obeisanced (namaskar) me.

ਕਬੀਰ , ਸੋਈ ਮਾਰੀਐ ; ਜਿਹ ਮੂਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1364-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sri Kabirji says dear brother, destory the ego, by whose death happiness is obtained.

ਭਲੋ ਭਲੋ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ; ਬੁਰੋ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੯॥ (1364-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who is without ego is praised by all and none would have ill feelings towards such person whose ego has been dispelled.

ਕਬੀਰ , ਰਾਤੀ ਹੋਵਹਿ ਕਾਰੀਆ ; ਕਾਰੇ ਊਭੇ ਜੰਤ ॥ (1364-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, 'dear brother, those whose Antahkaran is filled with the fear benefactors (givers) the Kam, Kerod, Lobh, Moh & Ahangkar always stay alert in searching for opportunity to fulfill their desires. Their life (night) are blackened by the sins (accumulated while fulfilling the desires). In such nights Kabir Ji says that the robbers (angel of death) are freely standing with strangulate rope (they always get strangled easily i.e their death becomes very scary). Such people who totally indulge in the satisfaction of fulfilling desire are not able to see the daylight (Almighty) as they do not realise the difference between false and truth in their life. Therefore the angels appear to strangle them.

ਅੰਗ ੧੩੬੫

ਲੈ ਫਾਹੇ , ਉਠਿ ਧਾਵਤੇ ; ਸਿ ਜਾਨਿ , ਮਾਰੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧੦॥ (1365-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such sinners are chased by angels of death with their strangulate rope and other weapons. Knowing such sinners the Almighty in form of the angel of death kills them. Although they seem to be living, know them as dead because they are being killed by the Almighty himself.

**ਕਬੀਰ , ਚੰਦਨ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਭਲਾ ;
ਬੇੜ੍ਹਿਓ , ਢਾਕ ਪਲਾਸ ॥** (1365-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, just like a sandal wood tree that remains superior, despite being covered by the buteafrondosa (useless) trees.

ਓਇ ਭੀ ਚੰਦਨੁ ਹੋਇ ਰਹੇ ; ਬਸੇ ਜੁ ਚੰਦਨ ਪਾਸਿ ॥੧੧॥ (1365-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The buteafrondosa trees which surround the sandal wood tree, too becomes like sandal.
Example: Saints, like sandal wood trees, are surrounded by devotees. Just like buteafrondosa trees benefit from the sandal tree, devotees too become knowledgeable and are converted into saints when surrounding a saint.

**ਕਬੀਰ , ਬਾਂਸੁ ਬਡਾਈ ਬੂਡਿਆ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਇਉ ਮਤ ਡੂਬਹੁ ਕੋਇ ॥** (1365-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a bamboo tree is drowned in its own ego. No one should drown oneself in ego like the bamboo.

ਚੰਦਨ ਕੈ ਨਿਕਟੇ ਬਸੈ ; ਬਾਂਸੁ ਸੁਗੰਧੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧੨॥ (1365-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bamboo abides near the sandal tree, but, it does not absorb the sandal wood tree fragrant.

ਕਬੀਰ , ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ;
ਦੁਨੀ ਨ ਚਾਲੀ ਸਾਥਿ ॥ (1365-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, due to the company and for the sake of being with the maya (mammon), one losses/sacrifices his faith (religion) but at the end, the maya does not follow anybody.

ਪਾਇ ਕੁਹਾੜਾ ਮਾਰਿਆ ; (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ)
ਗਾਫਲਿ ਅਪੁਨੈ ਹਾਥਿ ॥੧੩॥ (1365-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One has become ignorant of the name of Almighty and has struck his foot liked intellect with an axe liked greed by his own hand.

ਕਬੀਰ , ਜਹ ਜਹ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ; ਕਉਤਕ ਠਾਓ ਠਾਇ ॥ (1365-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brothers or Guruji, wherever I went, I saw various types of plays everywhere.

ਇਕ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ; ਊਜਰੁ ਮੇਰੈ ਭਾਂਇ ॥੧੪॥ (1365-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However, without the Almighty's lover i.e Saint, for me or in my inclination, the place is just like a wasteland and haunted.

ਕਬੀਰ , ਸੰਤਨ ਕੀ ਝੁੰਗੀਆ ਭਲੀ ;
ਭਠਿ ਕੁਸਤੀ ਗਾਉ ॥ (ਕੁਸੱਤੀ ਬੋਲੋ) (1365-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, blessed is the thatched hut of the saint in which peace is obtained compared to a village of impure people which burn like a furnace where no peace can be experienced.

ਆਗਿ ਲਗਉ ਤਿਹ ਧਉਲਹਰ ;
ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧੫॥ (1365-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Fire should burn those mansions, in which the Name of Almighty is not recited i.e those mansions are useless without Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਸੰਤ ਮੂਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ; ਜੋ ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ (1365-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brothers, the one who has merged into the realself (Almighty) i.e a Saint attains supreme state where there is no difference between the cause (physical body) and the article (Almighty), therefore why cry at the death of such a saint? He is merely going to his own home by becoming one with the realself.

ਰੋਵਹੁ ਸਾਕਤ ਬਾਪੁਰੇ ; ਜੁ ਹਾਟੈ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥੧੬॥ (1365-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However one should cry on the death of the mammon (maya)-worshipper who is sold from shop to shop i.e that he travels into the 8.4 million cycles of birth and death.

ਕਬੀਰ , ਸਾਕਤੁ ਐਸਾ ਹੈ ; ਜੈਸੀ ਲਸਨ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ (1365-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, a worshipper of mammon (maya) is just like cruched garlic.

ਕੋਨੇ ਬੈਠੇ ਖਾਈਐ ; ਪਰਗਟ ਹੋਇ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧੭॥ (1365-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even if one eats alone by sitting in a corner, at last the smell will still spread and manifest. In the same manner bad deeds (garlic) which are committed (eating) in the company of such evil (garlic) people? Even if one tries to hide them, the deeds will still resurface (smell) at the end. Therefore one must never join such people's company.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ; ਪਵਨੁ ਝਕੋਲਨਹਾਰੁ ॥ (1365-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, this body is made by maya (mammon) therefore this body liked a churning earthen pot in which air liked breath is the churning center rod.

ਸੰਤਹੁ ਮਾਖਨੁ ਖਾਇਆ ; ਛਾਛਿ ਪੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੮॥ (1365-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The saints eat the butter by being thoughtful regarding truth and untruth by which they have attained the realself knowledge liked butter, on the other hand the people with the false worldly desires only drinks the lassi liked worldly materials.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇਆ ਡੋਲਨੀ ; ਪਵਨੁ ਵਹੈ ਹਿਵ ਧਾਰ ॥ (1365-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, in the churning-pot like the physical body (made of maya), breath flows like the cool stream water. Likewise, wise ones (like the cool stream water) are away from unnecessary attachment and envy.

ਜਿਨਿ ਬਿਲੋਇਆ , ਤਿਨਿ ਖਾਇਆ ;
ਅਵਰ ਬਿਲੋਵਨਹਾਰ ॥੧੯॥ (1365-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The wise ones are churned by contemplating the truth and obtained (consumed) the realself (Atam) knowledge (which is akin to butter). Others with merely worldly thoughts obtain nothing. Just like the churning rod.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇਆ ਚੋਰਟੀ ; ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਲਾਵੈ ਹਾਟਿ ॥ (1365-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, mammon (maya) is a thief, who creates worldly attachments and plunders the living being i.e indulges living beings into desires.

ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੁਸੈ ; ਜਿਨਿ ਕੀਨੀ ਬਾਰਹ ਬਾਟ ॥੨੦॥ (1365-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only the great saint alone is not plundered by this mammon (maya) who has returned maya's direction i.e maya was donated to needy ones immediately and did not accumulate as personal saving.

ਕਬੀਰ , ਸੂਖੁ ਨ ਏਂਹ ਜੁਗਿ ; ਕਰਹਿ ਜੁ ਬਹੁਤੈ ਮੀਤ ॥ (1365-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that dear brother, whoever makes lots of friends in this Kalyug age (or world) will not be happy. (As normally we assume that the more the better but in reality our total faith is not with any of them therefore Kabir Ji says in the next line)

ਜੋ ਚਿਤੁ ਰਾਖਹਿ ਏਕ ਸਿਉ ; ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਨੀਤ ॥੨੧॥ (1365-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who recognises Almighty as the only one great friend and keeps him in mind (memory) all the time attains everlasting happiness.

ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਮਰਨੇ ਤੇ ਜਗੁ ਡਰੈ ; ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (1365-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; the whole world is scared of death. But through death I have attained bliss/peace in my mind.

ਮਰਨੇ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ; ਪੂਰਨੁ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੨॥ (1365-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only in death one attains supreme bliss/peace i.e attains Almighty.

The death mentioned by Bhagat Kabir Ji is pertaining to a scholar who has abandon the physical body desires and attain the happiness of body salvation (Videh-Mukat) while living their life and transforms into the Almighty's form after their departure.

ਰਾਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ; ਕਬੀਰਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਖੋਲ੍ ॥ (1365-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, upon obtaining the Almighty's name treasure; do not simply open the knot i.e only give sermons to the qualified ones.

ਨਹੀ ਪਟਣੁ ਨਹੀ ਪਾਰਖੂ ; ਨਹੀ ਗਾਹਕੁ ਨਹੀ ਮੋਲੁ ॥੨੩॥ (1365-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where there is no true congregation (Sat Sangat) akin town, self enlightened saint akin expert (assayer), devotee (interested Sikh) akin customer and faith akin value. Kabir Ji explains that Almighty's knowledge is the ultimate knowledge which is very precious and should only be discussed in a true congregation, enquired from a saint (Guru), thought to an interested person with the adequate value of faith.

ਕਬੀਰ , ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ; ਜਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਰਾਮੁ ॥ (1365-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, love those Saints who has recognised the Almighty as the only Master i.e love those Saints that have faith only on Almighty and on one else.

ਪੰਡਿਤ ਰਾਜੇ ਭੂਪਤੀ ; ਆਵਹਿ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੨੪॥ (1365-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use of loving the scholars and kings who are the landlords (owners of land) as they are of no use? I.e they are not the protectors of the next world.

ਕਬੀਰ , ਪ੍ਰੀਤਿ ਇਕ ਸਿਉ ਕੀਏ ; ਆਨ , ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥ (1365-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji answers: by loving the One Almighty, the separation barrier of doubt between living being and Almighty vanishes. Thus, doubt vanishes

ਭਾਵੈ ਲਾਂਬੇ ਕੇਸ ਕਰੁ ; ਭਾਵੈ , ਘਰਰਿ ਮੁਡਾਇ ॥੨੫॥ (1365-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It does not matter if one wears matted (tangled) hair (the Yoga faith) or whether one shavest their head clean (the Jain faith) and declare himself as supreme swan (Param-hans), all these outlooks becomes hyprocrisy (useless), without the love for One Almighty where the bliss is attained. Once the union with Almighty is obtained then the worldly propensity (indulgement) (matted hair) or the abandonment (clean head), such blessed ones do not gain or lose anything in life again. Thus, they are not affected with the worldly profits and losses.

ਕਬੀਰ , ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੀ ਕੋਠਰੀ ; ਅੰਧ ਪਰੇ ਤਿਸ ਮਾਹਿ ॥ (1365-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir ji says dear brother, this world is filled with sins just like a black chamber of the lamp-soot in which the ignorant person fall into because they are blinded by worldly desires.

ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ ਕਉ ; ਪੈਸਿ ਜੁ ਨੀਕਸਿ ਜਾਹਿ ॥੨੬॥ (1365-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I, sacrifice unto those who escape the influence of this chamber without any mark i.e although saints are born into this world in the normal human body but by practising truthfull living they reunite with Almighty therefore they are great.

ਕਬੀਰ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ; ਸਕਹੁ ਤ ਲੇਹੁ ਬਹੋਰਿ ॥ (1365-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, this physical body will perish for sure, if one is capable then bring it back i.e make this body fruitful by remembering Almighty.

ਨਾਂਗੇ ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਗਏ ; ਜਿਨ੍ ਕੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥੨੭॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because, even those who were wealthy with assets worth hundred thousand millions or were kings had departed barefooted (departed without taking anything along anything, other then the deeds performed during their entire lifetime).

ਕਬੀਰ , ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਾਇਗਾ ; ਕਵਨੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਇ ॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, this physical body has to depart i.e that death is assured. Therefore it is necessary to dedicate the life in a particular path. So which path shall it be?

ਕੈ ਸੰਗਤਿ ਕਰਿ ਸਾਧ ਕੀ ; ਕੈ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੨੮॥ (1365-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Either, joint the company of saints (Guru) or sing the praises of Almighty i.e drive the physical body on the righterous path to make it fruitful (give a meaning to life) by achieving the goal of life which is merging with Almighty.

ਕਬੀਰ , ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ ਮੂਆ ;
ਮਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਿਆ ਕੋਇ ॥ (1365-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the whole world is dying in turns but no body knows how to die from the sense of living (to die from the ego of living i.e defination of living does not rely on the physical body as every physical body has to expire, whereas the realself (Atma) lives forever therefore the truth is that there is no death for Atma and one can only realise once the ego vanishes)

ਅੰਗ ੧੩੬੬

ਐਸੇ ਮਰਨੇ ਜੋ ਮਰੈ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੨੯॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One should die the death of abandoning self-conceit therefore such death will never result for other death again, means One will never go into the cycle of birth and death i.e salvation shall be obtained.

ਕਬੀਰ , ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ; ਹੋਇ ਨ ਬਾਰੈ ਬਾਰ ॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, it is very difficult to obtain the human body and it cannot be obtained repeatedly again and again.

ਜਿਉ ਬਨ ਫਲ ਪਾਕੇ ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ;
ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰ ॥੩੦॥ (1366-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is just like ripe fruits which drops from a tree branch in the forest and never be able to joint back to the branch of the particular tree. Therefore, do not ruin this great opportunity of this human birth to attain the Almighty.

ਕਬੀਰਾ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰੁ ਤੂ ; ਤੇਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ (1366-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the past I was the manifest of the great Almighty, even in the present I am still the manifest of the great Almighty and in the future I still remain by the the great name of Almighty. (Kabir Ji explains the state of union of Atma and Paramatma, where there is nothing else other then Almighty himself)

ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ; ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥੩੧॥ (1366-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother, firstly one need to abandon his physical body ego. Only then the jewel liked Almighty is obtained.

ਕਬੀਰ , ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ; ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ ॥ (1366-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, in the ego of worldly materials; do not talk nonsense because what ever is said will never happen in reality.

ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕਰਿ ਰਹੇ ; ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥ (1366-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever is being done by Almighty, the donor of blessing can never be changed or altered. Therefore one must always accept his will and stay happy in his will, this is truely positive thinking.

ਕਬੀਰ , ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ; ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ ਕੋਇ ॥ (1366-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that Almighty's benchmark is the meditation (Jap) and service (Tap). Therefore other then the qualified ones, no false person can ever withstand. In the Almighty's eyes no one can ever cheat with hypocratic deeds and costumes because he is everywhere and within everyone.

ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ; ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥ (1366-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only those can withstand the Almighty's benchmark, which are dead from the sense of living i.e whose ego for the physical body totally vanished. Such blessed ones do not have any ego of materials, body and mind, they are free from all wordly attachments as they realise the existence of Almighty eveywhere.

ਕਬੀਰ , ਊਜਲ ਪਹਿਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ; ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ (1366-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the person who wears white robes and eats betel leaves and betel-nuts i.e the hypocrite people who wear religious costumes to show the world their innocent look and perform in accordance to their senses (knowledge and deeds) desires.

ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ; ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥੩੪॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without meditating on the Almighty's name, such person is then tied by the angels of death and forced towards the city of death. (Where the person will attend the court of religion in order to be judged and face all the consequences for deeds performed while living) i.e such a person is then thrown into hell.

ਕਬੀਰ ,ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ; ਫੂਟੇ ਛੇਂਕ ਹਜਾਰ ॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says this body-liked boat is old and has thousands of holes. The same way the body has thousands of desires, in which sins penetrating like water have caused it to be heavy. The actual weight of human body is actually the sins which makes a human heavy and becomes impossible to swim across the materialistic world sea towards salvation.

ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ ਤਿਰਿ ਗਏ ; ਡੂਬੇ , ਜਿਨ ਸਿਰ ਭਾਰ ॥੩੫॥ (1366-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones who obtain the human body and lived without the ego of their qualities became lighter and swimed across the sea of the materialistic world i.e they attain salvation. Those who increase their weight with ego and sins drowned i.e they go into the cycle of birth and death.

ਕਬੀਰ , ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ; ਕੇਸ ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥ (1366-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the dead human body bones burn like wood and the hair burn like grass.

ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ; ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥੩੬॥ (1366-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Looking at the burning human bodies in this world, Kabir Ji becomes very sad.

ਕਬੀਰ , ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਚਾਮ ਲਪੇਟੇ ਹਾਡ ॥ (1366-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says do not be proud of the physical body because it is made of bone structure and wrapped in skin i.e this body is made of bone and meat which contains blood, dirt, urine, etc

ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ , ਛਤ੍ਰ ਤਰ ; ਤੇ ਫੁਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ ॥੩੭॥ (1366-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who use to ride precious horses and walk below beautiful umbrella, such highly honoured and respected people were also at the end buried underground upon their death.

ਕਬੀਰ , ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਊਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥ (1366-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; do not be proud upon looking at your own mansions.

ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ; ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ ॥੩੮॥ (1366-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because it is just matter of time, today or tomorrow death shall occur and the body shall lie beneath the earth and grass shall grow over i.e the body will decompose (rot) into soil.

ਕਬੀਰ , ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥ (1366-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, do not be proud after obtaining wealth and do not laugh or tease dependent poor and disable.

**ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ;
ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੯॥** (1366-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Remember that presently body is like a boat sailing in the sea like world. Who knows what may happen? I.e always keeps the fear of Almighty and be humble to all.

ਕਬੀਰ , ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥ (1366-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says; do not be proud upon looking at this body's beautiful colour or beauteous body.

ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ; ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੪੦॥ (1366-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because it is just matter of time, today or tomorrow death shall appear and the physical body will be left unattended just like a serpent does to its slough.

ਕਬੀਰ , ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ ਲੈ ; ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥ (1366-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, this human birth is an oppurtunity to meditate Almighty's name therefore if you want to rob then rob the name of Almighty with endeavour (effort) instead of looting the worldly materials.

ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ; ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿੰਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੧॥ (1366-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Otherwise, you shall regret when all the life forces leaves your body (death), i.e time spent in this life time without Almighty's name is useless and does not benefit oneself as well as others (including love ones).

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ;
ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ (1366-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says rarely (no) such person is born into this world who has touched the fire like light of Almighty in his heart (house).

ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ; ਰਹੈ , ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੪੨॥ (1366-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the fire of Almighty's , the five sons Lust (Kam), Anger (Krodh), Greed (Lobh), Attachment (Moh) and Ego (Ahankar) are burned and stay consistently attuned in Almighty's name.

ਕੋ ਹੈ ਲਰਿਕਾ ਬੇਚਈ ; ਲਰਿਕੀ ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥ (1366-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that there are some selling their mind liked son, to Guruji and they are blessed with ultimate knowledge. Some are those who sell their intellect like daughter to Guruji and they are blessed with divine knowledge.

ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ; ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੩॥ (1366-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In this method, whoever enters into such partnership with the great saints (Kabir), he actually deals with Almighty himself i.e he/she unites into Almighty and combines into a single identity.

ਕਬੀਰ , ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ; ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ (1366-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; I am reminding you there should be no doubt in your mind. After obtaining this human body you should be doubt free.

ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ; ਤਿਨ ਕੋ ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੪॥ (1366-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The previous deeds that you have perform without the Almighty's name in this human body has no value therefore such deeds cannot be even traded with sugar at any sundry shop.

ਕਬੀਰ , ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ;
ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ ਜੋਗੁ ॥ (1366-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that earlier I thought reading the six Shastras (Shank, Niaya, Visehek, Purab Mimasa, Petangjal & Vedant) to be superior and then I thought performing Pranayam, etc. yoga to be even more superior.

ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ; ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥੪੫॥ (1366-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Through yoga I have meditated the supreme Almighty's name therefore I will never renounce (give up) Almighty's meditation even if people slander me. I.e the taste and returns of meditation is most supreme among all the other materials of the world.

ਕਬੀਰ , ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ;
ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥ (1366-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, how can people slander me when they are ignorant of the real-self (Atma), meditation and divine knowledge in their mind.

ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ ਰਹੇ ; ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥੪੬॥ (1366-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Thus i (Kabir) have abandon all the other thoughts of wordly affairs and started to recite the great Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ; ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ (1366-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says human body like a long skirt (lehanga) has caught fire on all the four sides (North, South, East and West).

ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ; ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗ ॥੪੭॥ (1366-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The physical body like a tattered blanket has burnt to ashes (dust), but, the fire does not touch nor heat the real-self (Atma) form of thread.

ਕਬੀਰ , ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ; ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥ (1366-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji that the sky (khin), earth (tha), water, fire and vacumn, the five principal element made body is just like a begging bowl and the yogi like human, believes it to be unbreakable but at last it breaks i.e death comes.

ਜੋਗੀ ਬਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ; ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥੪੮॥ (1366-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore the human like poor yogi has played this game for four days (a short period) and left on his seat nothing other then ashes. i.e all the monetary and property assets were left behind or the Antahkarn seat was left with unaccomplished wishes (liked dust) which then became a reason for the yogi to be reincarnated in 8.4 million species due to its desires.

ਅੰਗ ੧੩੬੭

ਕਬੀਰ , ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ ; ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ (1367-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this human like fish stays in shallow water like worldly materials and the fisherman like angel of death casts his net (death). The people who only lives to earn, save, spend and enjoy worldly materials and do not recite the Almighty's name will not attain bliss as the material happiness is just like the fish in shallow water which makes them expose to the painful birth and death.

ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ;
ਫਿਰਿ ਕਰਿ , ਸਮੁੰਦੁ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੪੯॥ (1367-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who have devoted their service and lifespan in the goddess (other then Almighty) will not be able to escape from the shallow water therefore dear brother, ignore the worldly desires (shallow water) and worship the Almighty (ocean). I.e one should recite Almighty's name consistently and the fear of death will vanish.

ਕਬੀਰ , ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ; ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ (1367-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says do not leave the ocean like Almighty eventhough it is very saline (Salty) i.e very difficult to do devotion, service and meditation

ਪੋਖਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ; ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥ (1367-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If one leaves the Almighty's shelter (ocean) and begin to worship the god (devta) and goddess (Devi) like ponds, where one is misguided to search for shelter from pond to pond (as each god and goddess possesses certain power for particular use only therefore a worshiper has to identify his need and worship the respective ones to accomplish his wish), such a person is not considered wise.

ਕਬੀਰ , ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿ ਗਏ ; (ਨਿ-ਗੁਸਾਂਏਂ ਬੋਲੋ)
ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1367-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the ones without a master (Guru) have been washed away in the worldly (material) ocean without any company. The ones who only live in the materialistic world leaves all the earned assets and love ones behind, for whom one spent his lifetime, does not help neither follow during and after death.

ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ; ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੫੧॥ (1367-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore dear brother, live a very humble and humility (egoless) life and stay happy in Almighty's Will as what ever happens, is always for the better because he is the only Creator. Although there is nothing a person can do to change the Almighty's actions but by accepting his WILL open heartedly, one becomes more matured and stronger to live a happy and satisfactory life.

ਕਬੀਰ , ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ;
ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ (1367-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says even the bitch of Saints is good, while the mother of an infidel is bad.

ਓਹ ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ;
ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥੫੨॥ (1367-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because the bitch always listens to Almighty's name and praises while the infidel's mother deals in sins, therefore the bitch is superior. The value of human life is only considered to be superior if one listens or sing the praises of Almighty otherwise the animals who stays in the company of saints are greater as the Almighty's praises equally uplifts spiritual level of all movable and unmovable creation.

ਕਬੀਰ , ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ; ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ (1367-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this world like pond is filled with desires (verdure of temptations). The deer like human is walking around weakly (emaciatedly). Human gets weak in the temptations of fulfilling the desires and becomes subjected to unlimited sorrows and pain in life, as the example of the thirsty deer who arrived at the pond to drink water but unknowingly the water did not satisfy him instead made him thirstier. Therefore fulfilling the desires actually increases the temptations.

ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ; ਕੇਤਾ ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩॥ (1367-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Human sensors and thoughts are similar to hundereds of thousand hunters chasing after the one being, so how long one can escape? Means - one cannot escape.

ਕਬੀਰ , ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ;
ਪੀਵਹਿ ਨਿਰਮਲ ਨੀਰੁ ॥ (1367-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that even if one constructs his house on the bank of Ganges River and drinks the pure water,

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ;
ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥੫੪॥ (1367-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the Almighty's meditation one can never obtain salvation. Upon such advice on the eternal truth, the great saints indulge into the Almighty's meditation.

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ; ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥ (1367-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that my mind has become as pure as the Ganga water.

ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹਰਿ ਫਿਰੈ ; ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੫॥ (1367-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty follows at the back while uttering Kabir, Kabir. I.e Almighty is always the nearest (closest) protector at all times. Once the mind becomes free from worldly desire, Almighty's existence becomes very obvious within and around surrounding us. Only then one realises how much Almighty cares.

ਕਬੀਰ , ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ; ਚੂੰਨਾਂ ਊਜਲ ਭਾਇ ॥ (1367-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, just like turmeric is yellow in colour and lime is white in colour, mixing both the actual colour yields. (Is produced)

ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ; ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥ (1367-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same manner when Almighty and his lover (devotee) becomes identical then both losses their original colour (identity) and both of them are coloured (becomes one just like a drop of water in an ocean becomes the form of ocean) in a similar colour.

ਕਬੀਰ , ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ; **(ਪੀਰੱਤਨੁ ਬੋਲੋ)**
ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ (1367-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji explains an ultimate reality of the union of being (jeev) and supreme being (Ishwer-Almighty) through an example of *piper betle* in which the being (jeev- akin to trumeric) extincts its weeknesses and the Ishwer (Almighty-akin to lime) remains not even a trace of its strength.

ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ ;
ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੭॥ (1367-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I sacrifice upon such love in which all worldly caste, tribe and lineage disappears.

ਕਬੀਰ , ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ ; ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥ (1367-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Question: Bhagat Kabir Ji says that the salvation or divine knowledge door is extremely narrow; its breadth is only one tenth of a mustard seed.

ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ;
ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥੫੮॥ (1367-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ego has caused the being's mind to enlarge as big as an elephant, therefore how can this jeev (being, human) pass through the tiny door of salvation?

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ; ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ (1367-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Answer: Bhagat Kabir Ji says, it is possible to pass through if a devotee meets such a true Guru as described in the divine books, who sees and listens nothing other then Almighty, with the blessings of sermons of such Guru, one can easily pass through the door of salvation.

ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਮੋਕਲਾ ; ਸਹਜੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੫੯॥ (1367-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon obtaining the ultimate knowledge (salvation door), then the transition in real-self (Atma) becomes easy and that's the reason why one remains in total bliss state while performing all the worldly responsibilities and duties.

ਕਬੀਰ , ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਛਾਨਿ , ਨ ਛਾਪਰੀ ;
ਨਾ ਮੁੋਹਿ ਘਰੁ , ਨਹੀ ਗਾਉ ॥ (1367-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that I dont have a shed or a hut, neither I own any house or belong to any village.

ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ; ਮੇਰੇ ਜਾਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥੬੦॥ (1367-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If Almighty asks me about myself, I would say, I have no caste and name, i.e once the ego of all belongings disappears then only Almighty can be seen in the whole universe.

ਕਬੀਰ , ਮੁਹਿ ਮਰਨੇ ਕਾ ਚਾਉ ਹੈ ;
ਮਰਉ ਤ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥ (1367-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that I am eager to die but, when I die, I would like to be at the Almighty's true congregation like door.

ਮਤ ਹਰਿ ਪੂਛੈ ਕਉਨੁ ਹੈ ; ਪਰਾ ਹਮਾਰੈ ਬਾਰ ॥੬੧॥ (1367-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The reason I would like to die* at Almighty's door with the hope that one day Almighty might ask who is lying at my door therefore the only way towards the union with Almighty is by participating in the true congreration (Sat Sangat).

**means abandoning ego*

ਕਬੀਰ , ਨਾ ਹਮ ਕੀਆ , ਨ ਕਰਹਿਗੇ ;
ਨਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1367-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother this feast (Yag) was not performed by me neither I am capable to perform it because my physical body alone cannot do anything.

ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਕਿਛੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ;
ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਕਬੀਰੁ ॥੬੨॥ (1367-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What do I know i.e I dont know anything. Everything is done by Almighty himself for whom Kabir has acclaimed all over.

ਕਬੀਰ , ਸੁਪਨੈ ਹੂ ਬਰੜਾਇ ਕੈ ;
ਜਿਹ ਮੁਖਿ ਨਿਕਸੈ ਰਾਮੁ ॥ (1367-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that even if someone mutters Almighty's name in dream while sleeping.

ਤਾ ਕੇ ਪਗ ਕੀ ਪਾਨਹੀ ; ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੋ ਚਾਮੁ ॥੬੩॥ (1367-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Let the skin from my body be the shoes for his feet i.e if the praises are such for someone who utters Almighty's name uncounciously then even greater is their praises who utters Almighty's name consciously with love.

ਕਬੀਰ , ਮਾਟੀ ਕੇ ਹਮ ਪੂਤਰੇ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮਾਨਸੁ ਰਾਖਿਉ ਨਾਉ ॥ (1367-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that my physical body is a puppet made of clay and called a human, i.e without human virtues the physical body is called man.

ਚਾਰਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਪਾਹੁਨੇ ; ਬਡ ਬਡ ਰੂੰਧਹਿ ਠਾਉ ॥੬੪॥ (1367-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

A human is just a guest for four days i.e life lasts only for a short period and human tends to occupy more and more space. I.e life time is very short compare to the thoughts and expectation of human beings.

ਕਬੀਰ , ਮਹਿਦੀ ਕਰਿ ਘਾਲਿਆ ;
ਆਪੁ ਪੀਸਾਇ ਪੀਸਾਇ ॥ (1367-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the being (jeev) form of woman has grind her body like henna thoroughly by torturing her body while performing meditation and penances

ਤੈ ਸਹ , ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੀਐ ;
ਕਬਹੁ ਨ ਲਾਈ ਪਾਇ ॥੬੫॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1367-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However without the sermons of Guru, Almighty has never inquired about that particular human neither bless them with the bliss of his pure feet. I.e without adopting a Guruji, Almighty will not bless his oneness and happiness upon such sage (holy person), therefore adopting Guru in life is very important because all other practices are wasted just like adding zeros will not compute any value.

ਕਬੀਰ , ਜਿਹ ਦਰਿ ਆਵਤ ਜਾਤਿਅਹੁ ;
ਹਟਕੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1367-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that no one imposes any restriction while coming and going from true congregation (SatSangat) like door.

ਸੋ ਦਰੁ ਕੈਸੇ ਛੋਡੀਐ ; ਜੋ ਦਰੁ ਐਸਾ ਹੋਇ ॥੬੬॥ (1367-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore why leave such a congregations like door, i.e one must always participate in true congregations because there is no discrimination between king and layman, high caste and low caste, rich and poor.

ਕਬੀਰ , ਡੂਬਾ ਥਾ ਪੈ ਉਬਰਿਓ ;
ਗੁਨ ਕੀ ਲਹਰਿ ਝਬਕਿ ॥ (ਝਬੱਕਿ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1367-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that in the ocean of materialistic world where the waves are virtues and I was drowning in the waves of virtues which were comforting me with confidence and increasing my desires (worldly happiness) for more pleasure, in such situation I was pulled out quickly by the realization of ultimate truth obtained from Guruji's sermons.

ਅੰਗ ੧੩੬੮

ਜਬ ਦੇਖਿਓ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ;
ਤਬ ਉਤਰਿ ਪਰਿਓ ਹਉ ਫਰਕਿ ॥੬੭॥ (1368-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When I realised this physical body like ship will rott, then I got down and separated myself from it, i.e I have realised my realself (Atma) to be truely me besides this physical body which is among the others subjected to birth and death, young and old, happiness and sorrows.

ਕਬੀਰ , ਪਾਪੀ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ; ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਨ ਸੁਹਾਇ ॥ (1368-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a sinner does not prefer Almighty's meditation nor Almighty's worship suits him.

ਮਾਖੀ ਚੰਦਨੁ ਪਰਹਰੈ ; ਜਹ ਬਿਗੰਧ ਤਹ ਜਾਇ ॥੬੮॥ (1368-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just like a fly forsakes sandal and prefers to go where there is bad (evil) odour, in the same way sinners always prefer to disunite with true congregation and joyfully joint the evil company. The satisfaction of desires are ranked highest thus ignoring all the responsiblities of a human i.e. to meditate on the Almighty's name, serve others, etc.

ਕਬੀਰ , ਬੈਦੁ ਮੂਆ , ਰੋਗੀ ਮੂਆ ; ਮੂਆ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1368-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the physician dies, the patient is also dies and the whole world dies as well.

ਏਕੁ ਕਬੀਰਾ ਨਾ ਮੂਆ ; ਜਿਹ ਨਾਹੀ ਰੋਵਨਹਾਰੁ ॥੬੯॥ (1368-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only the great saints are not dead because they are free from attachments that make one cry. Almighty is the only one who never dies and he does not have any relatives to weep for him.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਓ ; ਮੋਟੀ ਲਾਗੀ ਖੋਰਿ ॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that human being does not meditate on the Almighty's name because he loves sugar cane husk like a body without juice (Atma) due to ignorance he only loves the empty like body.

ਕਾਇਆ ਹਾਂਡੀ ਕਾਠ ਕੀ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਨਾ ਓਹ ਚਰ੍ਹੈ ਬਹੋਰਿ ॥੭੦॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother the physical body is just like a wooden pot which can only be used once above the fire (gets burned), it cannot be repeatedly used for cooking. Therefore attain salvation in this life time while the physical body is still alive, once the body is vanished (dead) then it becomes very difficult to obtain the human birth again and the oppurtunity to attain salvation.

ਕਬੀਰ , ਐਸੀ ਹੋਇ ਪਰੀ ; ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਤੁ ਕੀਨੁ ॥ (1368-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says that when I have understood the principals of Guru and the divine knowledge, I have truely pleased my mind by accomplishing the task where all doubts are completely vanished.

ਮਰਨੇ ਤੇ ਕਿਆ ਡਰਪਨਾ ;
ਜਬ ਹਾਥਿ ਸਿਧਉਰਾ ਲੀਨ ॥੭੧॥ (1368-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then why fear from death like a faithful wife (Sati - wife who burns herself alive at her husbands funeral) carries a coconut in her hand, or a warrior who carries a double-edged sword, or a devotee who adopts detachment from the world, or a saint who adopts knowledge like the double-edged sword.

ਕਬੀਰ , ਰਸ ਕੋ ਗਾਂਡੋ ਚੂਸੀਐ ; ਗੁਨ ਕਉ ਮਰੀਐ ਰੋਇ ॥ (1368-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, joint the company of the Saints and recite the Almighty's name just like one who sucks juicy sugarcane for the sake of sweet-juice. One should strive hard until he obtains the virtues, until then one should observe the Almighty's virtues and die crying before him i.e one should leave his ego before him and pray humbly to obtain the virtues that leads to him (Almighty).

ਅਵਗੁਨੀਆਰੇ ਮਾਨਸੈ ; ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੭੨॥ (1368-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one without virtues is not preferred by anybody neither anyone calls him wise (good), everyone talks bad about such person. Therefore one should always put in consistent effort to increase the virtues and reduce all evilness.

ਕਬੀਰ , ਗਾਗਰਿ ਜਲ ਭਰੀ ; ਆਜੁ ਕਾਲ੍ਹਿ ਜੈਹੈ ਫੂਟਿ ॥ (1368-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the physical body is like a pitcher filled with breath (like water) that will stop flowing today or tomorrow (soon).

ਗੁਰੁ ਜੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਆਪਨੋ ;
ਅਧ ਮਾਝਿ ਲੀਜਹਿਗੇ ਲੂਟਿ ॥੭੩॥ (1368-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who do not obtain Almighty's name through a true Guru nor meditate's on the true Guru (do not contemplate their Guru's sermons), they are then plundered half-way i.e when their death appears and soul is taken away by the angel of death. On the after life path such people feel thirsty and the angel of death ask for the fruits of gratuitous deeds ('Sekaram Pun'-merits which are performed with expectation of returns) in return for a bowl of water, in similar manner all their merits fruits earned during the life time is robbed on the path itself before reaching the court of religious judgement (court of Dharam Raj). The great ones who meditate on the Almighty's name always stay delighted during and after life because the angels of death cannot come close to them.

ਕਬੀਰ , ਕੂਕਰੁ ਰਾਮ ਕੋ ; ਮੁਤੀਆ ਮੇਰੋ ਨਾਉ ॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, I am the Almighty's dog, and my mind is as pure as pearl or Almighty's name is my pure pearl means that I am loved by my Guru

ਗਲੇ ਹਮਾਰੇ ਜੇਵਰੀ ; ਜਹ ਖਿੰਚੈ ਤਹ ਜਾਉ ॥੭੪॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

My neck is tied with Almighty's command (will) like chain and whichever direction he pulls the chain I walk without any hesitation.

ਕਬੀਰ , ਜਪਨੀ ਕਾਠ ਕੀ ; ਕਿਆ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਲੋਇ ॥ (1368-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, why hold the wooden rosary just with the intention to display to others?

ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ; ਇਹ ਜਪਨੀ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੭੫॥ (1368-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no benefit in holding and circling a wooden rosary without reciting Almighty's name full heartedly i.e there is no benefit one can gain from being a hypocrite?

ਕਬੀਰ , ਬਿਰਹੁ ਭੁਯੰਗਮੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ; ਮੰਤੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ (1368-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that in whose minds the serpent of separation resides, he will never believe in the charm of worldly indulgement.

ਰਾਮ ਬਿਓਗੀ ਨਾ ਜੀਐ ; ਜੀਐ ਤ ਬਉਰਾ ਹੋਇ ॥੭੬॥ (1368-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who feels the pain of being saparated from Almighty never stay alive. Meaning that person never indulges his memory power in worldly activities and always accepts whatever happens as his predetermined (karmas) based on the previous birth, deeds he performed as art of living. Such people are known as insane by the worldly people because his intellect (concentration) always remains towards Almighty.

ਕਬੀਰ , ਪਾਰਸ ਚੰਦਨੈ ; ਤਿਨ੍ ਹੈ ਏਕ ਸੁਗੰਧ ॥ (1368-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, the Paras (transforms 8 types of materials into gold- also known as philosopher's stone) and sandal wood has the same behaviour (characteristic).

ਤਿਹ ਮਿਲਿ , ਤੇਊ ਊਤਮ ਭਏ ;
ਲੋਹ ਕਾਠ ਨਿਰਗੰਧ ॥੭੭॥ (1368-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because whatever comes close becomes superior as iron is transformed into gold and the odourless wood becomes fragrant. In the same manner whoever joints the company of saints will attain superior spiritual level, same as the two examples of the two immovable creation (iron and tree) turns to valuable items in the company of the Paras and sandalwood.

ਕਬੀਰ , ਜਮ ਕਾ ਠੇਂਗਾ ਬੁਰਾ ਹੈ ;
ਓਹੁ ਨਹੀ ਸਹਿਆ ਜਾਇ ॥ (1368-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; the angel of death's batton (stick) is bad and very painful. The human being will not be able to bear the suffering.

ਏਕੁ ਜੁ ਸਾਧੂ ਮੋੁਹਿ ਮਿਲਿਓ ;
ਤਿਨਿ੍ ਲੀਆ ਅੰਚਲਿ ਲਾਇ ॥੭੮॥ (1368-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I have met with Saint Ramanand Ji who has blessed me by attaching me with his guidance (with the edge of his robe-Anchal). The true Guru is the only one who is able to save us from all the suffering during life and death; therefore he is the true saviour.

ਕਬੀਰ , ਬੈਦੁ ਕਹੈ ਹਉ ਹੀ ਭਲਾ ; ਦਾਰੂ ਮੇਰੈ ਵਸਿ ॥ (1368-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the physician claims that he alone is the good one (best) and capable because he prescribes the medicines for all kind of sickness.

ਇਹ ਤਉ ਬਸਤੁ ਗੁਪਾਲ ਕੀ ;
ਜਬ ਭਾਵੈ ਲੇਇ ਖਸਿ ॥੭੯॥ (1368-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

But dear brother, the power of life forces is given by the sustainer of the universe (Almighty). Therefore, whenever he wishes he takes back and no one (even the physician) can control this. Although the art of healing has been developed tremendously and practiced with very precise modern medical equipments but till today the death is still inevitable and remains the ultimate reality.

ਕਬੀਰ , ਨਉਬਤਿ ਆਪਨੀ ; ਦਿਨ ਦਸ ਲੇਹੁ ਬਜਾਇ ॥ (1368-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, one shall perform his deeds while living a household life just like beating the drum for ten days which means that life is just like a drum which one carries around his neck and he has the choice of beating the drum whenever he likes in which ever taal (metre) he prefers however the life is short in comparison to the desires.

ਨਦੀ ਨਾਵ ਸੰਜੋਗ ਜਿਉ ; ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਿਲਹੈ ਆਇ ॥੮੦॥ (1368-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This lifetime is just like a short trip on a river-boat where the soul meets the physical body and when the separation comes upon the expiry of lifetime, the human body never meets the same soul again.

ਕਬੀਰ , ਸਾਤ ਸਮੁੰਦਹਿ ਮਸੁ ਕਰਉ ;
ਕਲਮ ਕਰਉ ਬਨਰਾਇ ॥ (1368-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, even if I make use of the seven oceans water as my ink and use the timber of the entire vegetation as my pen.

ਬਸੁਧਾ ਕਾਗਦੁ ਜਉ ਕਰਉ ;
ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੮੧॥ (1368-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The entire earth is made as my paper, even then it is not enough to write the praises of Almighty i.e the praises are endless and everything else has an end.

ਕਬੀਰ , ਜਾਤਿ ਜੁਲਾਹਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ;
ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ (1368-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, my low caste will never effect (put me down) because the sustainer of the universe (Almighty) resides in my heart.

ਕਬੀਰ , ਰਮਈਆ ਕੰਠਿ ਮਿਲੁ ;
ਚੂਕਹਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੮੨॥ (1368-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the greatest thing among all (Kabir) and the one who is within his creation, has taken me into his embrace (encirclement) i.e Almighty has blessed me his oneness and all the worldly attachments have vanished.

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥ (1368-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that there is no such person or rarely any such person who sets fire (recitation of Almighty's name) to burn the physical body's ego within the body like castle.

ਪਾਂਚਉ ਲਰਿਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ; ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਉ ਲਾਇ ॥੮੩॥ (1368-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

During such fire (meditation) the five sons called Kam, Kerodh, Lobh, Moh, and Ahangkar are burned to death in the bodyly castle while this person keeps concentrating on the Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਇਹ ਤਨੁ ਦੇਵੈ ਫੂਕਿ ॥ (1368-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that there is no such person who will burn the ego of the physical body.

ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ; ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੮੪॥ (1368-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because most people are blind-folded by ignorance and do not realise. Therefore, Kabir Ji says I am shouting to pass over the message of truth.

ਕਬੀਰ , ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ ਚਿਹ ਚੜੀ ; ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥ (1368-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a widow is screaming loudly and in a weeping sound from the top of the pyre in the cremation ground to all people who are attending the cremation, that you all who are in the cremation ground I would like to say that...;

ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ;
ਹਮ ਤੁਮ ਕਾਮੁ ਨਿਦਾਨ ॥੮੫॥ (1368-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

....the dead body of your father, grandfather and all others came here for cremation before their physical appearance,disappeared forever, for now I am also leaving but remember finally your last rites will also be performed here'. This is how the sage with knowledge and dis-attached from worldly materials continuously reminds all to incline towards Almighty because the ignorant foolish ones have left in ego and attachment, therefore for wise ones the ego must be abandoned.

ਅੰਗ ੧੩੬੯

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ; ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ (1369-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the mind is just like a bird that flies in all ten direction i.e the mind continuously creates various types of thoughts.

ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ; ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੬॥ (1369-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As a result from the thoughts created by the mind, the person joins the company of the ones with similar thoughts and as a result receives the fate depending on the type of company. Kabir Ji explains the importance of developing good thoughts and joining the company of wise ones with an example of a bird, which flies all over and then lands on a tree, lastly the bird eats the fruits so depending on the tree that it lands and fruit that it consume.

ਕਬੀਰ , ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ; ਪਾਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥ (1369-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the Almighty whom I have searched all over, I have obtained him in the Antahkaran.

ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ; ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੮੭॥ (1369-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear mind whom you address (know) to be different all the while i.e the one you always said to be invisible finally turn out to be your very own self when your concentration started to focus inward.

ਕਬੀਰ , ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ; ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ (1369-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, the company between good and evil is just like a banana tree grown side by side next to a jujube tree (wild caper) which destroys and ruins the banana tree.

ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀਐ ; ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੮੮॥ (1369-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The banana tree leaf moves to fan (sacrifices) the jujube tree (wild caper) grown side by side and in return the banana leaf is torn into pieces by the jujube tree (wild caper) thorns in the same manner when a Gurmukh (the one who stays in Guruji's obedience) performs virtues with intention to help the evil ones but the evil ones responds in badness (demerit). Therefore one should not even look at the company of evils.

Note: Although one can never reach the end of Almighty's praises but by uttering Almighty's praises one stays away from bad company.

ਕਬੀਰ , ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰਿ ਚਰੈ ; ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾਟ ॥ (1369-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says this human being carries the others load of self-devotion, self-pride and sustainance of family on his head which is increasing day by day and wishes to travel on the after life path.

ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ; ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੮੯॥ (1369-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The human being does not fear from the load of his own earned sins. The next world road is very bad and a difficult path for sinners, difficult to tread.

ਕਬੀਰ , ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ ਲਾਕਰੀ ; ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ (1369-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that just like a burned timber tree standing in the forest and shouts out.

ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ; ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੦॥ (1369-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Please don't let me fall into the hand of the blacksmith because if I were captive by a blacksmith he would burn me for the second time into coal. In the same manner an attachment-free person cries out at to a Saint that I am already burned in the struggle to release from worldly attachments (or the physical body is burned during cremation) and please do not let the angels of death burn me for the second time in the hell.

ਕਬੀਰ , ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ; ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥ (1369-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, on the death of the one (which is the ego), love (un-necessary affection) and envy (un-necessary jealousy) this two also dies. On the death of the two (love and envy), the four (lust, anger, greed & attachment) died as well.

ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ , ਛਹ ਮੂਏ ; ਚਾਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥੯੧॥ (1369-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By the death of attachment desire, the second envy dies, upon the death of this two, happiness and sadness dies, all these are males and expectation (hope) and wishes the two are females, this is how all the six dies and a person becomes free from all difficulties during and after life.

ਕਬੀਰ , ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ; ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇਆ ਠਉਰੁ ॥ (1369-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, I have seen and repeatedly reviewed the Shastaras and Vedh the well known divine books and searched the world, yet I did not attain happiness (peace).

ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੨॥ (1369-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore they, who did not remember Almighty's Name and indulge in worldly materials for their whole life (in seach of happiness) by disregarding Almighty, all their deeds are completely wasted.

ਕਬੀਰ , ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ; ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ (1369-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that one should only be associated with the company of the saints because saints are the only ones who will liberate in the end.

ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਜਾ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੩॥ (1369-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One should never be associated with the company of the mammon worshippers because through the company of such people one's life will be finally ruined.

ਕਬੀਰ , ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ;
ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ ਸਮਾਇ ॥ (1369-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the person's praise remains forever who recites continuously the Almighty's name by realising that He (Almighty) is absorbed (contained) within his creation in the whole world.

ਜਿਨ੍ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ;
ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇਂ ਆਇ ॥੯੪॥ (1369-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

On the other hand, those who are born in this world and never recite (remember) the Almighty's name, are worthless.

ਕਬੀਰ , ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ; ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ (1369-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, only have hope on the Almighty alone and give up hope (despair) on all others.

ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ , ਤੇ ਮਾਨਈ ; ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੫॥ (1369-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones who do not recite the Almighty's name, such people will be thrown into hell.

ਕਬੀਰ , ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ; ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥ (1369-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the one who claims to be a saint has made many direct disciples and sub-disciples however no friendship was establised with Almighty.

ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ; ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੬॥ (1369-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one has initially initiated the journey with the intention to meet the Almighty but the mind has been blocked halfway in making more and more disciples. I.e one had adopted the practice of Saints which is free from the world attachment and got indulged in the relationship with his own disciples.

ਕਬੀਰ , ਕਾਰਨੁ ਬਪੁਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ;
ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ (1369-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that when Almighty himself do not forward His help then what can this poor human being do, i.e without the Almighty's support humans are not capable of performing anything.

ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ;
ਸੋਈ ਮੁਰਿ ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੭॥ (1369-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without the Almighty's support, all the initiatives liked branches turns (cracks and breaks) wherever he places his foot like practise i.e all the good intention & initiative goes into vain without the Almighty's support.

ਕਬੀਰ , ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ; ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇਤੁ ॥ (1369-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says those who preach others without practicing themselves, will only have slander like sand in their mouth.

ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ; ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੮॥ (1369-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

They help to keep other people's capital like breath and their breath like farm is being eaten up. They always preach to confine others from commiting sins but they themselves commit sins with their physical body.

ਕਬੀਰ , ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ; ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ (1369-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says always stay in company of the saints, even if one have to eat barley bread.

ਹੋਨਹਾਰੁ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ; ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਉ ॥੯੯॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The reality cannot be avoided therefore what is fated to happen it will happen without any hitch (obstruction) so never be associated with the company of mammon worshippers for world happiness.

ਕਬੀਰ , ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ; ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that in the company of Saints, love towards Almighty doubles up (increases rapidly) day by day.

ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾਂਬਰੀ ; ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੦॥ (1369-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mammon worshipper is just like a black blanket which will never turn white even with extensive washing, in the same manner mammon worshipper's has impure Antahkaran and never becomes pure by performing merely physical rituals without reciting the Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ; ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ ਕਾਂਇ ॥ (1369-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that if the mind liked head is not shaved from desires then what is going to happen by shaving the hair.

ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ , ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ;
ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੧॥ (1369-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whatever is done in the satisfaction of desires is done by the mind, so it is useless to shave the head.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ; ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ (1369-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother never leave the Almighty's name even if the body and wealth has to be sacrificed.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬੇਧਿਆ ;
ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੨॥ (1369-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those whose concentration are clamped with Almighty's lotus feet, such ones remains immersed in Almighty means that they becomes one with Almighty.

ਕਬੀਰ , ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ; ਟੂਟਿ ਗਈਂ ਸਭ ਤਾਰ ॥ (1369-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the physical body is lIke an instrument's strings. Just like ego, which claims to be different from Almighty, is all broken and does not produce any more sound because all the desire like strings are broken from the Antahkaran.

ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ; ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੩॥ (1369-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What can the poor instrument do after the player (ego) has departed (vanished)? Once ego is vanished then one realises that the Almighty is the universal cause of everything that happens. Everything is in his will and there is nothing that one can ever do.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ;
ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1369-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, shave the mother of that Guru, through whom illusion of the fake mammon (maya) remains in his disciple.

ਅੰਗ ੧੩੭੦

ਆਪ ਡੁਬੇ ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ; ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੪॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such Guru is drowned in the deeds (karma) described by the four vedas and disciples are thrown to be washed away by the river.

ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ; ਰਾਖੇ ਤਲੈ ਦੁਰਾਇ ॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the sins committed by the human being is always kept hidden in the memory.

ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ; ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧੦੫॥ (1370-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Finally in the court of faith all the sins will be revealed once it is questioned by the judge of faith (Dharam Raj) therefore one must not commit any sin as all the sin committed cannot be kept hidden forever.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ;
ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ (1370-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the human being has abandoned the Almighty's meditation while raising his family with various efforts.

ਧੰਧਾ ਕਰਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ; ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੬॥ (1370-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Wife, children and others for whom the mortal has worked, earned are abandoned and leaves to the next world (after death) alone without any support from the love ones i.e all the love ones walk away after consuming his earnings no one stands to defend for his deeds in his judgement in the court of faith.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ;
ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ (1370-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the women who abandons the Almighty's meditation and wakes at night in the desires of obtaining a son, goes to the cremation ground to practise witch craft (take control of dead persons soul);

ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ; ਜਾਏ ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੭॥ (1370-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such women is then reincarnated as a serpent who then eats her own off-springs (newborns) from the laid eggs.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ;
ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ ਨਾਰਿ ॥ (1370-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the women who abandons the Almighty's meditation and performs devotion to the *Ahoie by keeping fast.

Ahoie (based on Mahan Kosh by Kahan Singh Nabha)

Comman Goddess. The devotion is performed by unmarried women. The ninth night during the month of Assu a sand statue is made and hanged on the wall. The womens will astemi fast and perform devotion with ghee lights. During the full moon of the twenty first day of the month of Katek the statue is then put into the flowing river.

ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ; ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੮॥ (1370-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such women is then reincarnated into a donkey and sustains (carries) a load of four maunds (approximately 144kg) on the back.

ਕਬੀਰ , ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ; ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ (1370-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that reciting Almighty's name by the tongue with consistent concentration from the mind is the exceedingly great wisdom. That person will realise that there is nothing greater than reciting Almighty's name.

ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ ; ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੦੯॥ (1370-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However the recitement of Almighty's name is difficult just like playing the hanging rope (used to perform death sentence) where, if a person drops from the noose like Almighty's name there is no place for rest. Meaning, alot of obtructions comes along the way in the meditation.

ਕਬੀਰ , ਸੁੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ; ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀਐ ਰਾਮੁ ॥ (1370-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, great is the mouth, by which the Almighty's Name is uttered.

ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ; ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੦॥ (1370-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

By uttering the Almighty's name what do I say of the poor body of that person, even the village where the Almighty's Name is uttered will be purified.

ਕਬੀਰ , ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ; ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ (1370-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says blessed is the descent (family) in which Almighty's servant is born.

ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ; ਸੋ ਕੁਲ ਢਾਕੁ ਪਲਾਸੁ ॥੧੧੧॥ (1370-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the descent family where not even one Almighty's servant is born, such descency is useless just like the buteafrondosa.

ਕਬੀਰ , ਹੈ ਗਇ ਬਾਹਨ , ਸਘਨ ਘਨ ;
ਲਾਖ ਧਜਾ ਫਹਰਾਹਿ ॥ (1370-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the possession of very great number of horses, elephants and kingdom of ten million states and hundred thousands of flags rising high, if all these happiness are owned without the Almighty's name;

ਇਆ ਸੁਖ ਤੇ ਭਿਖ੍ਯਾ ਭਲੀ ; (ਭਿਖਿਆ ਬੋਲੋ)
ਜਉ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਦਿਨ ਜਾਹਿ ॥੧੧੨॥ (1370-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then begging is very much better than this kind (property, fame, power, honour, glory) of lavishness (happiness), if the days pass in Almighty's meditation.

ਕਬੀਰ , ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ; ਮਾਂਦਲੁ ਕੰਧ ਚਢਾਇ ॥ (1370-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says carrying the divine knowledge is like a drum on my shoulder; i.e I have resided Almighty's knowledge in my mind and traversed the whole world.

ਕੋਈ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ; ਸਭ ਦੇਖੀ ਠੋਕਿ ਬਜਾਇ ॥੧੧੩॥ (1370-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

There is no one in the whole world who is for the other (no one becomes the help to the other); I confirm this after seeing and observation.

ਮਾਰਗਿ ਮੋਤੀ ਬੀਥਰੇ ; ਅੰਧਾ ਨਿਕਸਿਓ ਆਇ ॥ (1370-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the divine knowledge like pearls are scattered on the divine journey (road), i.e the virtuous are all available in divine knowledge but an ignorant man merely reads and never practices the knowledge just like a blind man walks over the pearls without picking them.

ਜੋਤਿ ਬਿਨਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ; ਜਗਤੁ ਉਲੰਘੇ ਜਾਇ ॥੧੧੪॥ (1370-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However without the light (knowledge) of the universe master (Almighty), leaves the road behind without picking up the pearl (virtuous). Meaning, even with divine knowledge one leaves the virtuous a side and adopts the bad character.

ਬੂਡਾ ਬੰਸੁ ਕਬੀਰ ਕਾ ; ਉਪਜਿਓ ਪੂਤੁ ਕਮਾਲੁ ॥ (1370-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Once a wealthy person's son died and Kabir Ji's son Kamal brought him back to life, in return the wealthy person donated a lot of materials and cash.

ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ;
ਘਰਿ ਲੇ ਆਯਾ ਮਾਲੁ ॥੧੧੫॥ (ਆਇਆ ਬੋਲੋ) (1370-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Kamal brought home wealth and upon looking at the materials Kabir Ji said 'my generation is drowned because Kamal is born in my family who forsake the Almighty's meditation and brought back worldly materials' which meant that Kamal has acted against Almighty's will. Kamal fall on Kabir Ji's feet and plead for forgiveness.

ਕਬੀਰ , ਸਾਧੂ ਕਉ ਮਿਲਨੇ ਜਾਈਐ ;
ਸਾਥਿ ਨ , ਲੀਜੈ ਕੋਇ ॥ (1370-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that whenever one goes to visit a saint, no desires should be brought along i.e that one should visit without any desire.

ਪਾਛੈ ਪਾਉ ਨ ਦੀਜੀਐ ; ਆਗੈ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧੧੬॥ (1370-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then never turn back the foot (intellect) backward towards the world and keep on moving ahead towards Almighty without any concern about the outcome (whatever happens, let that happen); means always stay consistent.

ਕਬੀਰ , ਜਗੁ ਬਾਧਿਓ ਜਿਹ ਜੇਵਰੀ ;
ਤਿਹ ਮਤ ਬੰਧਹੁ ਕਬੀਰ ॥ (1370-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, the whole world is tied with desire like rope; therefore do not bind yourself to the worldly desires;

ਜੈਹਹਿ ਆਟਾਲੋਨ ਜਿਉ ; (ਆਟਾਲੋ-ਨ ਬੋਲੋ)
ਸੋਨ ਸਮਾਨਿ ਸਰੀਰੁ ॥੧੧੭॥ (1370-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

because this human body is just like a gobbet (drop) of salt which will dissolve, even the gobbet of salt may take some time to dissolve but the body will be distroyed even faster.

ਕਬੀਰ , ਹੰਸੁ ਉਡਿਓ , ਤਨੁ ਗਾਡਿਓ ;
ਸੋਝਾਈ ਸੈਨਾਹ ॥ (ਸੈਨਾਹ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਬੋਲੋ) (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this being soul (like a swan) is ready to fly and the body is about to be buried; i.e that even when the death is near, this being (jeev) do not understand Almighty and tries to reveal all the hidden assets to his close relatives with gestures.

ਅਜਹੂ ਜੀਉ , ਨ ਛੋਡਈ ;
ਰੰਕਾਈ ਨੈਨਾਹ ॥੧੧੮॥ (ਨੈਨਾਹ ਜ਼ੋਰ ਦੀ ਬੋਲੋ) (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even then, this being do not foresake the worldly material from his vision i.e that he refuse to give-up the destitute (need) of worldly materials.

ਕਬੀਰ , ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ਤੁਝ ਕਉ ;
ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਉ ਤੁਅ ਨਾਉ ॥ (1370-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear Almighty, I always want to see you with my eyes and always want to listen your name with my ears.

ਬੈਨ ਉਚਰਉ ਤੁਅ ਨਾਮ ਜੀ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਠਾਉ ॥੧੧੯॥ (1370-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With full concentration I want to utter your name with my tongue and always want your lotus feet to reside in my mind.

ਕਬੀਰ , ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਤੇ ਮੈ ਰਹਿਓ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਪਰਸਾਦਿ ॥ (1370-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, with the satisfaction (grace) of the True Guru, I am now beyond heaven and hell. This is the highest spiritual stage where the happiness of wordly and heavenly desires vanishes and the fear of hell also disappears.

ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਮਹਿ ;
ਰਹਉ ਅੰਤਿ ਅਰੁ ਆਦਿ ॥੧੨੦॥ (1370-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, I stay forever (from the beginning till the end) in the joy of the Almighty's lotus feet.

ਕਬੀਰ , ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਮਉਜ ਕੋ ;
ਕਹਿ ਕੈਸੇ ਉਨਮਾਨ ॥ (1370-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says how can I ever describe the extent of joy in the Almighty's lotus feet; i.e that how shall I describe his praise as there is nothing in comparison to Almighty.

ਕਹਿਬੇ ਕਉ ਸੋਭਾ ਨਹੀ ; ਦੇਖਾ ਹੀ ਪਰਵਾਨੁ ॥੧੨੧॥ (1370-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Describing Almighty's fame just in words is not glories enough but seeing is convincing. Such person is then accepted; i.e that the Almighty is not limited within the words description and only by realising one is able to see his greatness which is satisfying.

ਕਬੀਰ , ਦੇਖਿ ਕੈ ਕਿਹ ਕਹਉ ; ਕਹੇ , ਨ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ (1370-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says how shall I describe the Almighty even after seeing Him because no one can ever be satisfied with my words.

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਤੈਸਾ ਉਹੀ ; ਰਹਉ ਹਰਖਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੨੨॥ (1370-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore Almighty is one alone himself without any resemblance and equivalent. I always stay in bliss by singing praises of his virtues.

ਅੰਗ ੧੩੭੧

ਕਬੀਰ , ਚੁਗੈ ਚਿਤਾਰੈ ਭੀ ਚੁਗੈ ; ਚੁਗਿ ਚੁਗਿ ਚਿਤਾਰੇ ॥
ਜੈਸੇ ਬਚਰਹਿ ਕੂੰਜ ਮਨ ; ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ , ਰੇ ॥੧੨੩॥ (1371-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, just like the flamingo pecks, at her feet and remembers her offsprings. She pecks, pecks and again remembers her offsprings. Just like the offsprings resides in flamingo's mind; dear brother, in the same manner love for mammon (wealth) resides in the human being's mind.

ਕਬੀਰ ਅੰਬਰ ਘਨਹਰੁ ਛਾਇਆ ;
ਬਰਖਿ , ਭਰੇ ਸਰ ਤਾਲ ॥ (1371-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, the Almighty like the sky is overcast with True Guru like clouds and the semi-qualified devotees liked natural lakes and qualified devotees like tanks are filled with the sermon like rain water.

ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਜਿਉ ਤਰਸਤ ਰਹੈ ;
ਤਿਨ ਕੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੨੪॥ (1371-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even in presence of such sermon like rain, some people remain thirsty just like the *Chatrikh (species of pied cuckoo-`cuculus melanoleucos`- which only drinks a few early drops of rain) never performs meditation, their conditions will be very bad.

**The chātak which figures in Indian poetry, is, according to the dictionaries, Cuculus melanoleucos, which must be the pied cuckoo (Hobson-Jobson Dictionary)*

ਕਬੀਰ , ਚਕਈ ਜਉ ਨਿਸਿ ਬੀਛੁਰੈ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਆਇ ਮਿਲੈ ਪਰਭਾਤਿ ॥ (1371-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, just like the ruddy goose* (sheldrake) is separated for the night from her love, comes and meets him in the morning.

Meaning 2: Bhagat Kabir Ji says that ruddy goose* (sheldrake) is saparated from her everloving sun at night and waits the whole night to be reunited in the morning.

** Ruddy Goose (sheldrake) – sun lover, in accordance to the divine books male and female sheldrake is separated in the night and reunites in the morning.*

ਜੋ ਨਰ ਬਿਛੁਰੇ ਰਾਮ ਸਿਉ ;
ਨਾ ਦਿਨ ਮਿਲੇ ਨ ਰਾਤਿ ॥੧੨੫॥ (1371-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those who are separate from Almighty become Manmukh (who acknowledges mind as principal or leader), such people never reunite either day or night i.e they always stay separated until they recognised True Guru as their principal.

ਕਬੀਰ , ਰੈਨਾਇਰ ਬਿਛੋਰਿਆ ; ਰਹੁ ਰੇ ਸੰਖ ਮਝੂਰਿ ॥ (1371-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says human being like a shell (conch), you have forgotten your origin Almighty like ocean therefore you should have remained in the ocean.

ਦੇਵਲ ਦੇਵਲ ਧਾਹੜੀ ; ਦੇਸਹਿ , ਉਗਵਤ ਸੂਰ ॥੧੨੬॥ (1371-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Otherwise on the rise of sun (when death comes) you have to scream at every tample liked body in reincarnation; i.e you have to go through reincarnation pains for various times.

ਕਬੀਰ , ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ; ਜਾਗੁ ਰੋਇ ਭੈ ਦੁਖ ॥ (1371-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, what are you doing by sleeping (in ignorant state), you should wake-up (in knowledge state) to cry and remember the pain created by worldly fears.

ਜਾ ਕਾ ਬਾਸਾ ਗੋਰ ਮਹਿ ; ਸੋ ਕਿਉ ਸੋਵੈ ਸੁਖ ॥੧੨੭॥ (1371-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

How can those sleep in peace whose permenant residence is the grave? Wake up and meditate on Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ;
ਉਠਿ ਕਿ ਨ ਜਪਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ (1371-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, why are you sleeping. Why aren't you waking up to recite to the destroyer of ignorance (Almighty);

ਇਕ ਦਿਨ ਸੋਵਨੁ ਹੋਇਗੋ ; ਲਾਂਬੇ ਗੋਡ ਪਸਾਰਿ ॥੧੨੮॥ (1371-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

One day you will sleep by stretching out the knees at full-length, i.e definately one day this body will be dead.

ਕਬੀਰ , ਸੂਤਾ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ; ਬੈਠਾ ਰਹੁ ਅਰੁ ਜਾਗੁ ॥ (1371-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says therefore what will you do while sleeping, sit and stay awake in the Almighty's meditation.

ਜਾ ਕੇ ਸੰਗ ਤੇ ਬੀਛੁਰਾ ; ਤਾਹੀ ਕੇ ਸੰਗਿ ਲਾਗੁ ॥੧੨੯॥ (1371-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Attach with the Almighty from whom you have been separated and be with him; i.e reunite and be one with the Almighty.

ਕਬੀਰ , ਸੰਤ ਕੀ ਗੈਲ ਨ ਛੋਡੀਐ ; ਮਾਰਗਿ ਲਾਗਾ ਜਾਉ ॥ (1371-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, never leave the association of saints and keep on walking with the saints on HIS path.

ਪੇਖਤ ਹੀ ਪੁੰਨੀਤ ਹੋਇ ; ਭੇਟਤ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥੧੩੦॥ (1371-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Reason being, by seeing a saint one is purified and by meeting a saint, Almighty's name is uttered.

ਕਬੀਰ , ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ; ਦੂਰਹਿ ਜਾਈਐ ਭਾਗਿ ॥ (1371-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, never be associated with the mammon devotee and flee far away from such people;

ਬਾਸਨੁ ਕਾਰੋ ਪਰਸੀਐ ; ਤਉ ਕਛੁ ਲਾਗੈ ਦਾਗੁ ॥੧੩੧॥ (1371-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Stains will definitely occur whenever one touches a black pot. In the same manner, association with such people (infidel) will leave some bad influences on the mind, which will increase the need for wealth and decrease Almighty's realisation.

ਕਬੀਰਾ , ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਜਰਾ ਪਹੂੰਚਿਓ ਆਇ ॥ (1371-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear human being, you have not recited the Almighty's name and the time has passed and now the old age has reached you.

ਲਾਗੀ ਮੰਦਿਰ ਦੁਆਰ ਤੇ ;
ਅਬ ਕਿਆ ਕਾਢਿਆ ਜਾਇ ॥੧੩੨॥ (1371-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Now that the doorstep of your house is on fire, what can you take out?

Detailed Meaning: Therefore the fire of death has reached the body (doorstep) and now what materials (breath) can be saved from the house (body); i.e at old age the energy to utter speach eradicates and then how can one recite the Almighty's name?

ਕਬੀਰ , ਕਾਰਨੁ ਸੋ ਭਇਓ ; ਜੋ ਕੀਨੋ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1371-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the cause of everything is as the Almighty have created himself means that all the causes are made by Almighty himself.

ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਸਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਏਕੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੩੩॥ (ਸਿਰਜਨ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (1371-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because there is no other creator than the Almighty himself and there is no one else capable as He is.

ਕਬੀਰ , ਫਲ ਲਾਗੇ , ਫਲਨਿ ; ਪਾਕਨਿ ਲਾਗੇ , ਆਂਬ ॥ (1371-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the semi-qualified devotee's devotion like mango fruits are half matured and the qualified devotee's devotion are like mango fruits begining to ripe.

ਜਾਇ ਪਹੂਚਹਿ ਖਸਮ ਕਉ ;
ਜਉ ਬੀਚਿ ਨ ਖਾਹੀ ਕਾਂਬ ॥੧੩੪॥ (1371-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If the devotee liked fruits escape from the five immoral acts (evils) liked worms, only then such unaffected fruits reaches the master.

Note: 5 immoral acts – Lust, Anger, Greed, Attachment and Ego

ਕਬੀਰ , ਠਾਕੁਰੁ ਪੂਜਹਿ ਮੋਲਿ ਲੇ ; ਮਨਹਠਿ ਤੀਰਥ ਜਾਹਿ ॥ (1371-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the people who purchase and worship the god-idol and through their mind's stubbornness go on religious pilgrimage; i.e that such people who performs the religious rituals merely complete the sessions without having (developing) faith and determination

ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਸ੍ਵਾਂਗੁ ਧਰਿ ; (ਸੁਆਂਗੁ ਬੋਲੋ)
ਭੂਲੇ ਭਟਕਾ ਖਾਹਿ ॥੧੩੫॥ (1371-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without understanding the principals they adopt the style and wear religious robes just by looking at others, such ignorant people go astray and wander at large.

ਕਬੀਰ , ਪਾਹਨੁ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਕੀਆ ; ਪੂਜੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ (1371-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the person who believes a stone to be Almighty and whole-heartedly worships it like the world.

ਇਸ ਭਰਵਾਸੇ ਜੋ ਰਹੇ ; ਬੂਡੇ ਕਾਲੀ ਧਾਰ ॥੧੩੬॥ (1371-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

That person who lives on such faith, are washed away by the waves of death.

ਕਬੀਰ , ਕਾਗਦ ਕੀ ਓਬਰੀ ; ਮਸੁ ਕੇ ਕਰਮ ਕਪਾਟ ॥ (1371-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, the religious books are like bungalows and the ink by which all the description of rituals is written forms its windows.

ਪਾਹਨ , ਬੋਰੀ ਪਿਰਥਮੀ ; ਪੰਡਿਤ ਪਾੜੀ ਬਾਟ ॥੧੩੭॥ (1371-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The pandits have drowned and plundered the world by preaching and performing devotion of the stone as the Almighty; i.e Pandits have diverted the world from meditation and encouraged the intention deeds (sekam karam) therefore the divine knowledge written-in the Shastras was not revealled at all neither adopted by anyone.

ਕਬੀਰ , ਕਾਲਿ ਕਰੰਤਾ ਅਬਹਿ ਕਰੁ ;
ਅਬ ਕਰਤਾ ਸੁਇਤਾਲ ॥ (1371-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the religious practice that you plan to perform tomorrow, do it today and the one you plan to do today, do it now (immediately).

ਪਾਛੈ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇਗਾ ; ਜਉ ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੮॥ (1371-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When death comes punctually and holds you, there is nothing that you can perform hereinafter as the death Hungs over your head all the time just waiting for your breath to complete.

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ; ਜੈਸੀ ਧੋਈ ਲਾਖ ॥ (1371-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon seeing a hypocrate (pakhandi), Bhagat Kabir Ji says that I have seen such a hypocrate person who is just like a polished copper which shines on its surface. However the black stain still appears on the cloth once its is rub on the polished copper;

ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ; ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕ ॥੧੩੯॥ (1371-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Although the person appears intelligent (in speaking lies) and looks very virtuous physically but internally unchaste (unfaithful) without any great opinion means he is a sinner.

This is an example of a copper which shines after polish but if the polishing is done even when it is shinning the black carbon keeps on appearing on the cloth. Therefore even someone who adopts the religious robe and virtuous but not practice faithfully the bad character keeps on appearing.

ਕਬੀਰ , ਮੇਰੀ ਬੁਧਿ ਕਉ ; ਜਮੁ , ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥ (1371-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the angel of death will not disgrace my intellect;

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ;
ਸੁ ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੦॥ (1371-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Angel of death who is killing everyone is also created by the one who is parenting everybody (Almighty), whom I have meditated upon.

ਕਬੀਰੁ , ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ; ਭਵਰ ਭਏ ਸਭ ਦਾਸ ॥ (1371-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the great Almighty is fragrant like the the musk and all his perfect slaves have become bumble-bees enjoying the aromatic-smell.

ਅੰਗ ੧੩੭੨

ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ;
ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥੧੪੧॥ (1372-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As the slaves meditate upon the great Almighty more and more, the more they (slave) reside within the omnipresent Almighty.

ਕਬੀਰ , ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ;
ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ , ਰਾਮੁ ॥ (1372-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the human being has been indulged in family and Almighty's name has been kept aside; i.e Almighty's name has not been obtained and totally forgotten.

ਆਇ ਪਰੇ ਧਰਮਰਾਇ ਕੇ ; ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੨॥ (1372-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Meantime the angel of death arrives; upon their arrival they penetrate immediately into the body like house and create an outcry (loud noise).

ਕਬੀਰ , ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂਕਰ ਭਲਾ ; ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥ (1372-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a pig (boar, swine) is better than a mammon devotee (materialistic, wealth lover) because the pig keeps the village clean by eating all the dirt and waste;

ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ;
ਕੋਇ ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੩॥ (1372-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the wretched materialist dies, no one even mentions his name whereas people remember the pig even after the death; i.e the materislistic person is worse than a pig.

ਕਬੀਰ , ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ; ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥ (1372-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says the human being gathers wealth from its smallest value (khodhi - the smallest value in olden days) to hundreds of thousand, to even the extend of tens of millions; i.e he gathers endless amount of money (wealth) during his lifetime.

ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ; ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੪॥ (1372-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However, during his death (time of departure) he gets nothing neither he owns anything, even his loincloth (languid, "sarong") is torn away in search of gold and silver coin in a pouch (usually tied to the waist).

ਕਬੀਰ , ਬੈਸਨੋ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਮਾਲਾ ਮੇਲੀਂ ਚਾਰਿ ॥ (1372-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says pertaining to a hypocrite follower of Vishnu; what is the purpose and benefit of showing off as a follower of Vishnu by wearing beautiful rosaries made of sandalwood, basilwood and camphor in the neck without true love and faith?

ਬਾਹਰਿ , ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ; ਭੀਤਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪੫॥ (1372-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such person may seem to be a true saint externally just like a jewellery made of twelve times purified gold but internally he is filled with melted black dust; i.e he is without a practical life and meditation.

ਕਬੀਰ , ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ;
ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1372-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says dear brother, foresake your entire mind's ego and be just like a direction stone or a milestone beside a road; i.e adopt so much of humbleness in life by serving the world without demanding anything.

ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ; ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੬॥ (1372-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only such servant of Almighty attains oneness with Almighty.

ਕਬੀਰ , ਰੋੜਾ ਹੂਆ , ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥ (1372-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that what is the benefit of being a milestone when it troubles the travellers; i.e being a milestone creates an existence that stands out. Compared with others just like a ascetic (sadhu or fakir) costume is taken as the base to comment on other faith believes.

ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ; ਜਿਉ ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੭॥ (1372-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, dear Almighty your servant is such as dust of the earth; i.e Almighty, your servant completely foresakes the existance of even slight ego by not showing anyone to be less great than himself.

ਕਬੀਰ , ਖੇਹ ਹੂਈ , ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਜੌ ਉਡਿ ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥ (1372-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Being more precise Bhagat Kabir Ji says, what is then, if the concentration becomes emaciated (thin) as dust and do not tolerate any disobedience of others just like the dust being so fine but still creates discomfort when it flies and attaches to the body limbs; i.e even by having slight ego of existence is intolerable as a servant of Almighty should always forgive the wrong doing of others.

ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ; ਜਿਉ , ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੮॥ (1372-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore Almighty's servant should be like water that touches all the body limbs equally; i.e Almighty's servant should see Almighty in all the creation and treat everybody equally.

ਕਬੀਰ , ਪਾਨੀ ਹੂਆ , ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ (1372-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji looks even deeper on how a true servant of Almighty should be and says it is not enough even if such servant becomes like a water because water characteristics is such that it becomes hot and cold depending on the external environment i.e the three character of mammon (maya) which is Sato, Rajo and Tamo influences the state of mind. Even by having equal vision and treating everyone equally the difference assumed by the servant between himself and Almighty makes him subjected to the existence of mammon (maya). Because of the differences between all the creation and Almighty, is due to the existence of maya within the state of mind. Therefore, a servant of Almighty may still have a sense of own and others (or friend and enemy)

ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ; ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੪੯॥ (1372-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Finally Bhagat Kabir Ji comes to a conclusion and says that Almighty's servant should be just like the Almighty himself i.e the servant should be equivalent to Almighty.

Bhagat Kabir Ji explains that there should be no differences between Almighty and his servant because there is nothing to compare within the creation to Almighty; reason being that there is nothing as great as Almighty. Therefore the servant should realise his realself (Atma) and dissolve in the Almighty just like a drop of water that disappears in the ocean.

ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾਮਨੀ ; (ਕਨ-ਕਾਮਨੀ ਬੋਲੋ)
ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ , ਫਹਰਾਇ ॥ (1372-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Eventhough one has lofty (tall, towering) mansions without the shortage of food, material, women and fame.

ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ; ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੦॥ (1372-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

It is much better to beg and by eating which one sings the praises of Almighty in the congregation of saints; means that eventhough one posses all the worldly wealth, satisfaction and pleasures but without reciting the Almighty's name all becomes worthless.

ਕਬੀਰ , ਪਾਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭਲਾ ;
ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥ (1372-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that residing in wilderness is much better than in a well developed city where Almighty's meditation is being performed; means that although the city may look good and facilitated with utilities but without Almighty's meditation all the physical facilities become useless and harmful because everyone desire to have more than the other for greater satisfaction, however without Almighty's meditation no one obtains contentment

ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ; ਜਮ ਪੁਰੁ ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੧॥ (1372-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Whichever place is without the Almighty's beloved saints, for me the well developed city is similar to hell (city of death); means it is frightening.

ਕਬੀਰ , ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ; ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥ (1372-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that just like innate(inborn) the visible Gangga and Jamuna naturally there is a pure and peaceful land, in the same manner in between Ehra (Gangga) nerve and Pingula (Jamuna) nerve there is Sukhmana nerve. Though this three nerves the Pranayam yoga is performed and naturally the state of zero (total calmness without any thought) acheived where the tenth door (Dasam Duar) existed, Bhagat Kabir ji says that I have choose to reside in such place.

Innate Gangga liked meditation and Jamuna liked deeds where the peace liked thoughtless and path liked knowledge is, I have placed my mind permenantly which path is searched by all silentsages (Muni).

ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ , ਮਟੁ ਕੀਆ ;
ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ , ਬਾਟ ॥੧੫੨॥ (1372-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that just like innate(inborn) the visible Gangga and Jamuna naturally there is a pure and peaceful land, in the same manner in between Ehra (Gangga) nerve and Pingula (Jamuna) nerve there is Sukhmana nerve. Though this three nerves the Pranayam yoga is performed and naturally the state of zero (total calmness without any thought) acheived where the tenth door (Dasam Duar) existed, Bhagat Kabir ji says that I have choose to reside in such place.

Innate Gangga liked meditation and Jamuna liked deeds where the peace liked thoughtless and path liked knowledge is, I have placed my mind permenantly which path is searched by all silentsages (Muni).

ਕਬੀਰ , ਜੈਸੀ ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ; ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ ॥ (1372-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, if the love for Almighty is initiated as a practice in the begining and maintains till the end by a sage who forsake all worldly materials and desires.

ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ; ਪੁਜਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੩॥ (1372-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then what is a diamond against such sage when even millions of emeralds are not comparable (equal) to him.

ਕਬੀਰਾ , ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ; ਹੀਰਾ ਹਾਟ ਬਿਕਾਇ ॥ (1372-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says I saw an astonishing (strange) event that a diamond was being sold at sundry shop by a food retailer; meaning that diamond like divine knowledge is preached by an unqualified person.

ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ; (ਬਨਜਨ-ਹਾਰੇ ਬੋਲੋ)
ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੪॥ (1372-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore without a qualified preacher the most valuable diamond like divine knowledge is being traded (preached) for trivial (worthless) materials where there is no value (faith) in return.

ਕਬੀਰਾ , ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ , ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ;
ਜਹਾ ਝੂਠੁ , ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ (1372-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says where there is Divine Knowledge, there is religion and where there is falsehood, and there is sin.

ਜਹਾ ਲੋਭੁ , ਤਹ ਕਾਲੁ ਹੈ ;
ਜਹਾ ਖਿਮਾ , ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੫॥ (1372-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Where there is avarice (greed), there is death means deficiency and where there is forgiveness, there is Almighty Himself.

ਕਬੀਰ , ਮਾਇਆ ਤਜੀ , ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ;
ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ (1372-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, what is the purpose of abandoning mammon if one does not abandon his mind's ego (self-conceit).

ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ , ਗਲੇ ;
ਮਾਨੁ , ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੬॥ (1372-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ego has rotten up even among the greatest sages and the sublime silent saints, therefore dear brother ego is eating up everybody.

ਕਬੀਰ , ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ;
ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ (1372-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the True Guru whom I met, has aimed one arrow liked sermon at me; means that the true guru has blessed me with divine precepts (teaching).

ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ;
ਪਰਿਆ ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੭॥ (1372-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As soon as it struck me, I fell on the ground and mixed in soil liked Almighty (reunite with Almighty) and since then there is a hole in my heart by which my ego within is totally eliminated; means that the ego is now far away.

ਕਬੀਰ , ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ;
ਜਉ ਸਿਖਾ ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ (1372-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that what can the True Guru, do, when his disciples are at fault?

ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ;
ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੮॥ (1372-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such disciples are blind folded by ignorance therefore not even the one arrow like sermon strucks their heart. Just like blowing through one side of the bamboo and air releases through the other side without any effect, in the same manner true Guru's sermon does not leave any effect in their mind.

ਕਬੀਰ , ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ; ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ (1372-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the queen of a great universal kingdom, who has many horses, elephants and carriages;

ਅੰਗ ੧੩੭੩

ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨ ਪੁਜੈ ; (ਪੁੱਜੈ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ , ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੫੯॥ (1373-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such queen is not equal (incomparable) to the femalewater carrier of Almighty's saints. Bhagat Kabir ji explains the reason in the next selok.

ਕਬੀਰ , ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ ;
ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕੌ ਮਾਨੁ ॥ (1373-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji explains, the reason why the bride of a king is slandered and the servant of a saint honoured;

ਓਹ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ;
ਓਹ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧੬੦॥ (1373-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because the queen does her hair (dresses her hair) and beautifies herself with intention to fulfill her lust, whereby the servant of saint recites the Almighty's name while serving water.

ਕਬੀਰ , ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ; ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥ (1373-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that when faith like a pillar is obtained and through the true Guru serenity (steadiness, tranquillity) from evil desires is obtained and the Antahkaran also becomes stable.

ਕਬੀਰ , ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ; ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੧॥ (1373-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When such disciple trades the great diamond like Almighty's name at the true congregation Mansrower (where swans live and eat pearls); means that such disciple has obtained knowledge of his realself.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਹੀਰਾ , ਜਨ ਜਉਹਰੀ ; ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ (1373-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the Almighty's name is a diamond and those who obtain it from the true Guru are the jewellers (Saints) who trades (preaches) others and at the same time keeps in their shop like heart as well as practise in their daily routine.

ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ;
ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ , ਸਾਟ ॥੧੬੨॥ (1373-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When a qualified assayer (expert) is found only then the diamond like Almighty's knowledge is valued.

ਕਬੀਰ , ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ; ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥ (1373-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, whenever the need arises one remembers and recites the Almighty's name, in the same manner one should always recite Almighty's name without fail.

ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ;
ਹਰਿ , ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੯੩॥ (1373-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then you shall reside in the immortal city (amara-puri) and Almighty shall return all your lost wealth (breath); meaning all your breath will be fruitful.

ਕਬੀਰ , ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ; ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ (1373-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that one should only set precedence (priority) to perform service for two, one for the saints (Guru) and the other Almighty as it will be greatly beneficial;

ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ; ਸੰਤੁ ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੯੪॥ (1373-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because Almighty is the giver of salvation (Moksha) and saints inspires people to recite the Almighty's name. Bhagat Kabir Ji guides and directs us, in order to perform service one should always be focussed on the Almighty and the saints who unites human with Almighty. Therefore while performing service one will never develop ego and be materialistic.

ਕਬੀਰ , ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ; ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥ (1373-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the pandits have practice and preached the path of deeds, which has been followed by the crowd of people meaning that upon looking at the Pandits rituals many other people started to practice desirable deeds (sekam karam).

ਇਕ ਅਵਘਟ ਘਾਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ;
ਤਿਹ ਚੜਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰ ॥੧੯੫॥ (1373-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty's love valley (between mountains) is the most difficult to pass through, however Bhagat Kabir Ji says that I am scaling the cliff.

ਕਬੀਰ , ਦੁਨੀਆ ਕੇ ਦੋਖੇ ਮੂਆ ; ਚਾਲਤ ਕੁਲ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ (1373-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that human waste the whole life in the worries of other people's opinion and labours his life in maintaining his family linage pride.

ਤਬ ਕੁਲੁ ਕਿਸ ਕਾ ਲਾਜਸੀ ;
ਜਬ ਲੇ ਧਰਹਿ ਮਸਾਨਿ ॥੧੯੬॥ (1373-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother, when his body is placed on the cremation ground then whose family lineage shall he be worried about being dishonoured.

ਕਬੀਰ ਡੂਬਹਿਗੋ , ਰੇ ਬਾਪੁਰੇ ; ਬਹੁ ਲੋਗਨ ਕੀ ਕਾਨਿ ॥ (1373-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, O wretched man, you are drowned in the worldly materialistic ocean without reciting the Almighty's name and being concern about your pride in the society.

ਪਾਰੋਸੀ ਕੇ ਜੋ ਹੂਆ ; ਤੂ ਅਪਨੇ ਭੀ ਜਾਨੁ ॥੧੯੭॥ (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, assume that what has happen at your neighborhood will definitely happen to you as well; means that upon watching the other's death realise that your death is inevitable and matter of time will definitely come upon you.

ਕਬੀਰ , ਭਲੀ ਮਧੁਕਰੀ ;
ਨਾਨਾ ਬਿਧਿ ਕੋ ਨਾਜੁ ॥ **(ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)** (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, it is good to beg and survive because the meal is made by various kinds of food; means that even the food earn by begging becomes pure when the Almighty's name is recited.

ਦਾਵਾ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਹੀ ; ਬਡਾ ਦੇਸੁ , ਬਡ ਰਾਜੁ ॥੧੯੮॥ (1373-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore no one can claim ownership for the food as the country and its command is great; means that no one delays in donating food to a beggar this fact is well known among the saints. Bhagat Kabir Ji explains that when a person becomes humble, he is able to achieve more in life as he posses the knowledge of Almighty which no one can ever have claim over it, because Almighty's command is above all the great kingdoms ever existed.

ਕਬੀਰ , ਦਾਵੈ ਦਾਝਨੁ ਹੋਤੁ ਹੈ ; ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ਨਿਸੰਕ ॥ (1373-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that jealousy develops through egoistic claims therefore one should always be free from claims and remain free from doubts.

ਜੋ ਜਨੁ ਨਿਰਦਾਵੈ ਰਹੈ ; ਸੋ ਗਨੈ ਇੰਦ੍ਰ ਸੋ ਰੰਕ ॥੧੯੯॥ (1373-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The person who stays without egoistic claims, considers Inder deity (the king of heaven) as indigent (poor); means such person becomes free from all the worldly wealth as a human is made of his claims therefore without claiming nothing belongs to us in this world, only then we are able to realise the Almighty and free from all the pain (pain can be categorised in division; mind, body and external).

ਕਬੀਰ , ਪਾਲਿ ਸਮੁਹਾ ਸਰਵਰੁ ਭਰਾ ;
ਪੀ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ਨੀਰੁ ॥ (1373-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the pool liked saints who observes the code of conduct strictly are fully filled with Almighty's name like water; means that the saints still recites the Almighty's name even though they have obtained salvation while being alive (jiwan mukht) without good fate no ignorant person can drink water (Almighty's name).

ਭਾਗ ਬਡੇ ਤੈ ਪਾਇਓ ;
ਤੂੰ ਭਰਿ ਭਰਿ ਪੀਉ ਕਬੀਰ ॥੧੭੦॥ (1373-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore dear mind, you have attained Almighty's name like water from the pool like true congregation so don't waste the golden opportunity and drink handfuls with the mouth and ears. Meaning recite and listen the Almighty's name as much as possible.

ਕਬੀਰ , ਪਰਭਾਤੇ ਤਾਰੇ ਖਿਸਹਿ ;
ਤਿਉ ਇਹੁ ਖਿਸੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1373-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says just like the stars disappear in the morning, in the same manner this physical body will disappear as well.

ਏ ਦੁਇ ਅਖਰ ਨਾ ਖਿਸਹਿ ;
ਸੋ ਗਹਿ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰੁ ॥੧੭੧॥ (1373-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However these two letters (R and M which means Almighty) will never disappear , who ever adopts the Almighty's name is the greatest which I (Bhagat Kabir Ji) am also adopting.

ਕਬੀਰ , ਕੋਠੀ ਕਾਠ ਕੀ ; ਦਹ ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ (1373-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this body is like a wooden house surronded at all ten directions by the burning fire like death.

ਪੰਡਿਤ ਪੰਡਿਤ ਜਲਿ ਮੂਏ ; ਮੂਰਖ ਉਬਰੇ ਭਾਗਿ ॥੧੭੨॥ (1373-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The intellectual (pandits) who were intelligent in knowledge have been burnt in their ego and greed, while those who are illiterate, saved and have fled because they are without ego.

ਕਬੀਰ , ਸੰਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰੁ ; ਕਾਗਦ ਦੇਹ ਬਿਹਾਇ ॥ (1373-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother; cast away all your doubts and the merely memorised paper knowledge to uplift your ego without an intention to practise.

ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਸੋਧਿ ਕੈ ; ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧੭੩॥ (1373-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Understand the principals of the knowledge which is departed through the fifty-two alphabets of Sanskrit and fix your concentration on the Almighty's feet.

ਕਬੀਰ , ਸੰਤੁ ਨ ਛਾਡੈ ਸੰਤਈ ;
ਜਉ ਕੋਟਿਕ ਮਿਲਹਿ ਅਸੰਤ ॥ (1373-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that a saint never abandons his saintliness, even though he is in the company of millions of impious people; means a saint never foregoes his virtues even in the company of millions of mammon (maya) devotees.

ਮਲਿਆਗਰੁ ਭੁਯੰਗਮ ਬੇਢਿਓ ;
ਤ ਸੀਤਲਤਾ ਨ ਤਜੰਤ ॥੧੭੪॥ (1373-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sandal tree never leaves its coolness even though it is always entangled with snakes (naturally snake body produces alot of heat due to its poison therefore to ease their body they always stay in cold areas), in the same manner saints never leave their calmness and share their calmness with others just like the sandal tree.

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਭਇਆ ;
ਪਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੁ ॥ (1373-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that upon obtaining the Almighty's knowlege, my mind has became calm.

ਜਿਨਿ ਜੁਆਲਾ ਜਗੁ ਜਾਰਿਆ ;
ਸੁ ਜਨ ਕੇ ਉਦਕ ਸਮਾਨਿ ॥੧੭੫॥ (1373-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The mammon liked fire which has burnt the world is equivalent to water for the Almighty's servants; which means that the world is being burnt by the mammon in jealousy, greed, lust, anger, attachment, etc. whereby through the same mammon saints serve the world by building mosque, temples, gurdwaras, orphanage, etc.

ਕਬੀਰ , ਸਾਰੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ਕੀ ; ਜਾਨੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ (1373-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that , the world is just a game created by the Almighty, other then Almighty himself no one else knows about it.

ਕੈ ਜਾਨੈ ਆਪਨ ਧਨੀ ; ਕੈ ਦਾਸੁ ਦੀਵਾਨੀ ਹੋਇ ॥੧੭੬॥ (1373-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Either the owner Almighty himself knows or the servant whose intellect is totally indulged in Almighty's name (who does not think about anything else) understand it to be the form of Almighty himself and realises the untrue form of mammon (maya).

ਕਬੀਰ , ਭਲੀ ਭਈ ਜੋ ਭਉ ਪਰਿਆ ;
ਦਿਸਾ ਗਈਂ ਸਭ ਭੂਲਿ ॥ (1373-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that it is good that my heart is filled with Almighty's fear because of which I have forgotten all the other worldly directions.

ਅੰਗ ੧੩੭੪

ਓਰਾ ਗਰਿ ਪਾਨੀ ਭਇਆ ;
ਜਾਇ ਮਿਲਿਓ , ਢਲਿ ਕੂਲਿ ॥੧੭੭॥ (1374-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Just like a hailstone (form of small ice block which falls from sky-frozen rain) which melts and deformed as water and merged into water-channels constructed in hilly areas, in the same manner the Almighty's servant realises the real-self (atma) and forsakes his consciousness of being a human thereafter merges into the Almighty.

ਕਬੀਰਾ , ਧੂਰਿ ਸਕੇਲਿ ਕੈ ; ਪੁਰੀਆ ਬਾਂਧੀ , ਦੇਹ ॥ (1374-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this Almighty had collected the five principal elements (earth, vacuum, air, water, fire) like dust to create the human body, just like a physician's medicine paper wrapped in packet.

ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੋ ਪੇਖਨਾ ; ਅੰਤਿ ਖੇਹ ਕੀ ਖੇਹ ॥੧੭੮॥ (1374-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The body is a four day game which will end in short time and ultimately the body is going to decompose back to dust (five principal elements).

ਕਬੀਰ , ਸੂਰਜ ਚਾਂਦ ਕੈ ; ਉਦੈ ਭਈ ਸਭ ਦੇਹ ॥ (1374-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that all bodies are created during day and night (rising and setting of the sun and the moon).

ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ; ਪਲਟਿ ਭਈ ਸਭ ਖੇਹ ॥੧੭੯॥ (1374-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Without obtaining Almighty's meditation through the Guru, all is decomposed to dust i.e the body is useless without Almighty's meditation.

ਜਹ ਅਨਭਉ , ਤਹ ਭੈ ਨਹੀ ; ਜਹ ਭਉ , ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਹਿ ॥ (1374-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the heart where the knowledge of fear-free Almighty resides, there is no fear of birth and death. Whereas the fear resides permenantly in the ignorant person's heart where there is no attainment of the Almighty.

ਕਹਿਓ ਕਬੀਰ ਬਿਚਾਰਿ ਕੈ ; ਸੰਤ ਸੁਨਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧੮੦॥ (1374-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother listen to the saints words which they have said after due deliberating in their mind i.e the saints narrate after they have realised the truth.

ਕਬੀਰ , ਜਿਨਹੁ ਕਿਛੂ ਜਾਨਿਆ ਨਹੀ ; ਤਿਨ ਸੁਖ ਨੀਦ ਬਿਹਾਇ ॥ (1374-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the ones who never adopt the world as material i.e the ones who realised the world as untrue, their ignorant sleep has ended and they have attained the truth form (Almighty)

They who never relised the death and falsehood, such people has been sleeping happily for the whole life i.e they never even thought of getting up early morning to meditate.

ਹਮਹੁ ਜੁ ਬੂਝਾ ਬੂਝਨਾ ; ਪੂਰੀ ਪਰੀ ਬਲਾਇ ॥੧੮੧॥ (1374-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones who understand (believe) the world as true, the understanding has tangled in the neck as host of troubles.

Bhagat Kabir Ji says that I have realise the world as untrue and Almighty as the truth, this believe has encouraged me to spend the whole night meditating and still I obtain the happiness of sleeping.

ਕਬੀਰ , ਮਾਰੇ ਬਹੁਤੁ ਪੁਕਾਰਿਆ ; ਪੀਰ ਪੁਕਾਰੈ ਅਉਰ ॥ (1374-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The ones are unpleasant (bad) who are indulged in worldly affairs they preach but remain unfruitful because they do not practice what they preach. The most respectful saints preach what they have practised therefore every word that they preach is fruitful. Through an example Bhagat Kabir Ji explains the praise of love for Almighty; just like men cries loudly after being beaten with a stick and weeps in pain but once the wound gets cold the pain increases the men cries even more loudly. The one who are wounded by the Almighty's love goes into unconscious state i.e he is not even capable of voicing his pain of separation.

ਲਾਗੀ ਚੋਟ ਮਰੰਮ ਕੀ ; ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਠਉਰ ॥੧੮੨॥ (1374-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that who ever get the wound (pain) of Almighty's love through the saints, they remain as one in Almighty who is the support of all.

ਕਬੀਰ , ਚੋਟ ਸੁਹੇਲੀ ਸੇਲ ਕੀ ; ਲਾਗਤ , ਲੇਇ ਉਸਾਸ ॥ (1374-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that it is easy to sustain (bear) a stroke of a spear which draws out the breath as soon as it strikes.

ਚੋਟ ਸਹਾਰੈ ਸਬਦ ਕੀ ; ਤਾਸੁ ਗੁਰੂ , ਮੈ ਦਾਸ ॥੧੮੩॥ (1374-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one is just like a Guru and I am the slave to him who endures (bear) the stroke of the Guru's word (or the pain of inappropriate words of others).

ਕਬੀਰ , ਮੁਲਾਂ ਮੁਨਾਰੇ ਕਿਆ ਚਢਹਿ ;
ਸਾਂਈ ਨ ਬਹਰਾ ਹੋਇ ॥ (1374-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Mullah why are you calling loudly from an elevated tower, Almighty has not gone deaf.

ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਤੂੰ ਬਾਂਗ ਦੇਹਿ ; ਦਿਲ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਜੋਇ ॥੧੮੪॥ (1374-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The Almighty that you call upon resides within yourself and see the Almighty in your heart.

ਸੇਖ ਸਬੂਰੀ ਬਾਹਰਾ ; ਕਿਆ ਹਜ ਕਾਬੇ ਜਾਇ ॥ (1374-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

What is the use (benefit) of a Haj pilgrimage to Kaaba for a Shaikh, who is without contentment?

ਕਬੀਰ , ਜਾ ਕੀ ਦਿਲ ਸਾਬਤਿ ਨਹੀ ;
ਤਾ ਕਉ ਕਹਾਂ ਖੁਦਾਇ ॥੧੮੫॥ (1374-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that how can the one attain Almighty without the cleanliness (purity) in the heart from all the ill feeling towards others.

ਕਬੀਰ , ਅਲਹ ਕੀ ਕਰਿ ਬੰਦਗੀ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ (1374-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, practise the Almighty's meditation upon reciting your pain of birth and death shall disappear (depart).

ਦਿਲ ਮਹਿ ਸਾਂਈ ਪਰਗਟੈ ;
ਬੁਝੈ ਬਲੰਤੀ ਨਾਂਇ ॥੧੮੬॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1374-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon the manifestation (appearance) of Almighty in the heart, all the greed is quenched (like a burning fire) by recitating Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਜੋਰੀ ਕੀਏ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ; ਕਹਤਾ ਨਾਉ ਹਲਾਲੁ ॥ (1374-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says killing a goat, chicken or other animals by force is cruelty (tyranny), which is considered (called) lawful.

ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਮਾਂਗੀਐ ;
ਤਬ ਹੋਇਗੋ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੮੭॥ (1374-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the account is inquired in the righteous (Dharamraj) office then what shall be your condition; i.e your condition will be bad.

ਕਬੀਰ , ਖੂਬੁ ਖਾਨਾ ਖੀਚਰੀ ; ਜਾ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੋਨੁ ॥ (1374-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, therefore it is better to eat porridge (the dinner of rice of pulse boiled together), in which the nectar liked ghee and salt is mixed

ਹੇਰਾ ਰੋਟੀ ਕਾਰਨੇ ; ਗਲਾ ਕਟਾਵੈ ਕਉਨੁ ॥੧੮੮॥ (1374-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Who shall get his throat slaughtered because of killing animals just for the purpose of eating bread with meat; i.e the law of nature is such that, the one who kills, shall then will be killed as well by the same being who was killed by him earlier, in the same manner.

ਕਬੀਰ , ਗੁਰੁ ਲਾਗਾ ਤਬ ਜਾਨੀਐ ;
ਮਿਟੈ ਮੋਹੁ ਤਨ ਤਾਪ ॥ (1374-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the particular disciple (Sikh) is deemed to be touched by the sermons of Guru when his mind's fever (ailments) of attachments is effaced (wipe out).

ਹਰਖ ਸੋਗ ਦਾਝੈ ਨਹੀ ; ਤਬ ਹਰਿ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ॥੧੮੯॥ (1374-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then the fire of happiness and sadness will never burn him and the one is known to be one with Almighty.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮ ਕਹਨ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਹੈ ;
ਤਾ ਮਹਿ ਏਕੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ (1374-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother, there is a difference in reciting the Almighty's name (Ram); what is the difference? Therein lies a point to ponder (deliberate).

ਸੋਈ ਰਾਮੁ ਸਭੈ ਕਹਹਿ ;
ਸੋਈ ਕਉਤਕਹਾਰ ॥੧੯੦॥ (ਕਉਤਕ-ਹਾਰ ਬੋਲੋ) (1374-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The same Almighty's name is uttered by the Saints and attains salvation and the same name is used by the Rasdharis (the ones who play the show of Ramayana in theaters or actors; the Ram that they use refers to the Raja Dasrath's son; Sri Ram Chanderji) to earn a living whereas the saints through contemplation understands the Almighty to be omnipresent and thereafter obtains peace.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਕਹੁ ; ਕਹਿਬੇ ਮਾਹਿ ਬਿਬੇਕ ॥ (1374-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, utter the Almighty's name but there is a point to ponder while saying the Almighty's name.

ਏਕੁ , ਅਨੇਕਹਿ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ;
ਏਕ ਸਮਾਨਾ ਏਕ ॥੧੯੧॥ (1374-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Thoughtful saints united with Almighty by uttering his name and those who says the Almighty's name to complete their show (theatre play) has indulge in various types of materials to which they failed to obtain salvation.

ਕਬੀਰ , ਜਾ ਘਰ ਸਾਧ ਨ ਸੇਵੀਅਹਿ ;
ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਹਿ ॥ (1374-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, the houses in which the saints are neither served nor Almighty's meditation is performed;

ਤੇ ਘਰ ਮਰਹਟ ਸਾਰਖੇ ; ਭੂਤ ਬਸਹਿ ਤਿਨ ਮਾਹਿ ॥੧੯੨॥ (1374-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those houses are equivalent to the cremation ground and demons dwell within them.

ਕਬੀਰ , ਗੂੰਗਾ ਹੂਆ ਬਾਵਰਾ ;
ਬਹਰਾ ਹੂਆ ਕਾਨ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1374-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, when the true Guru pierced me with his arrow like sermons I have become dumb from slandering others, insane from the materialistic world, deaf from listening to slander of others and lame-footed from walking to perform evil deeds; i.e that I become free from all worldly desires.

ਪਾਵਹੁ ਤੇ ਪਿੰਗੁਲ ਭਇਆ ;
ਮਾਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਨ ॥੧੯੩॥ (1374-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says, when the true Guru pierced me with his arrow like sermons I have become dumb from slandering others, insane from the materialistic world, deaf from listening to slander of others and lame-footed from walking to perform evil deeds; i.e that I become free from all worldly desires.

ਕਬੀਰ , ਸਤਿਗੁਰ ਸੂਰਮੇ ; ਬਾਹਿਆ ਬਾਨੁ ਜੁ ਏਕੁ ॥ (1374-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, true Guru who is the greatest warrior has released an arrow liked sermon targetted at me.

ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ;
ਪਰਾ ਕਰੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੯੪॥ (1374-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

As soon as the arrow (sermon) struck me, I fell to the ground (Almighty) where the physical body ego which united me with Almighty and the arrow like sermons left a hole like dis-attachment (vairag) from the world in my heart.

ਕਬੀਰ , ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ;
ਪਰਿ ਗਈ ਭੂਮਿ ਬਿਕਾਰ ॥ (1374-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says from the Almighty like sky, sermon like immaculate drop from the Guru like clouds has fallen on the filthy ground; means that the true Guru's sermons went into a impure Antahkaran of unqualified person;

ਅੰਗ ੧੩੭੫

ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਇਉ ਮਾਂਨਈ ; ਹੋਇ ਗਈ ਭਠ ਛਾਰ ॥੧੯੫॥ (1375-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore without practising the sermons in life as daily routine, it is just like a material, which goes into a furnace and decomposes into ashes. In the same manner the sermon which may change all the pain and sorrows into bliss has been wasted.

ਕਬੀਰ , ਨਿਰਮਲ ਬੂੰਦ ਅਕਾਸ ਕੀ ;
ਲੀਨੀ ਭੂਮਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1375-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says in the Almighty (sky) where the pure drop of Guru's sermon is, when the drop mixes in pure Antahkaran liked earth;

ਅਨਿਕ ਸਿਆਨੇ ਪਚਿ ਗਏ ; ਨਾ ਨਿਰਵਾਰੀ ਜਾਇ ॥੧੯੬॥ (1375-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Many wise men who were well versed in divine knowledge have raised arguments and died but failed to separate the fortunate one who are blessed with the Almighty's union; i.e he failed to prove that the creation is separated from the creator.

ਕਬੀਰ , ਹਜ ਕਾਬੇ ਹਉ ਜਾਇ ਥਾ ;
ਆਗੈ ਮਿਲਿਆ ਖੁਦਾਇ ॥ (1375-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Note: This selok meanings shall be done after the next inline selok (Selok No. 198).

Bhagat Kabir Ji says dear brother, I was going on a pilgrimage to the Kaaba with intention to perform Haj, on the way Almighty met me.

ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਸਿਉ ਲਰਿ ਪਰਿਆ ;
ਤੁਝੈ ਕਿਨਿ੍ ਫੁਰਮਾਈ ਗਾਇ ॥੧੯੭॥ (1375-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then the supreme master (Almighty) started quarrelling with me, saying, who told you that I am at that place alone whereas I am prefectly in existence everywhere.

ਕਬੀਰ , ਹਜ ਕਾਬੈ ਹੋਇ ਹੋਇ ਗਇਆ ;
ਕੇਤੀ ਬਾਰ ਕਬੀਰ ॥ (1375-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir says, I have done pilgrimage many times to the Kaaba to perform the great haj ceremony;

ਸਾਂਈ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਆ ਖਤਾ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਮੁਖਹੁ ਨ ਬੋਲੈ ਪੀਰ ॥੧੯੮॥ (1375-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I asked 'Dear Almighty, what fault is there in me that you are not speaking to me with your mouth?'
Note: This selok meaning must be done before the previous selok no. 197

ਕਬੀਰ , ਜੀਅ ਜੁ ਮਾਰਹਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ;
ਕਹਤੇ ਹਹਿ ਜੁ ਹਲਾਲੁ ॥ (1375-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the ones kill the animals (beings) forcefully and claims that we have performed righteous ritual.

ਦਫਤਰੁ ਦਈ ਜਬ ਕਾਢਿ ਹੈ ;
ਹੋਇਗਾ ਕਉਨੁ ਹਵਾਲੁ ॥੧੯੯॥ (1375-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the next world when the account is inquired in the righteous king's (Dharamraj) office then what shall be your explanation on such deeds and what shall be your condition. Meaning, that you shall then repay all your such deeds in pains.

ਕਬੀਰ , ਜੋਰੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜੁਲਮੁ ਹੈ ; ਲੇਇ ਜਬਾਬੁ ਖੁਦਾਇ ॥ (1375-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the use of force in killing the beings (human,animals) is cruelty (tyranny) and unjustice therefore the Almighty shall call to account;

ਦਫਤਰਿ ਲੇਖਾ ਨੀਕਸੈ ; ਮਾਰ ਮੁਹੈ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ॥੨੦੦॥ (1375-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the account is produced at righteous court (Dharamraj) then the one who has committed such condemned deeds shall suffer strokes on the face and mouth.

ਕਬੀਰ , ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ਸੁਹੇਲਾ ; ਜਉ ਦਿਲ ਸੂਚੀ ਹੋਇ ॥ (1375-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that it will be very much easier to render life long account on the deeds (karmas) performed in the next world (parlok), if there is purity within the mind.

ਉਸੁ ਸਾਚੇ ਦੀਬਾਨ ਮਹਿ ;
ਪਲਾ ਨ ਪਕਰੈ ਕੋਇ ॥੨੦੧॥ (ਪੱਲਾ ਬੋਲੋ) (1375-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In that next world court where only truth prevails, there will be no one to neither defend nor support when the life long deeds accounts are presented during the trial. Therefore one may escape the conviction in this world with the aid of good defending lawyer and wealth but Kabir Ji reminds that in the next world the truth will prevail by itself.

ਕਬੀਰ , ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸ ਮਹਿ ;
ਦੁਇ , ਤੂੰ ਬਰੀ ਅਬਧ ॥ (ਅਬੱਧ ਬੋਲੋ) (1375-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says in between the earth and sky there is the existence of hope (Asa) and wish (thrisna - eagerness to attain, desire, greed, avarice) which is greatly indestructible;

ਖਟ ਦਰਸਨ ਸੰਸੇ ਪਰੇ ; ਅਰੁ ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ॥੨੦੨॥ (1375-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore O' duality because of you the six costumes (Jogi, Jangam, Sereverha, Sanyiasi, Darvesh and Bipar) and the eighty-four Sidhas (the jogi who has attained supernatural powers) are indulged in doubts.

Dear mammon you are defeated by both saints and Almighty because they are free from the ego of six constumes (five knowledge sensors and mind) and the doubt in the eighty-four sidhas (free from the cycle of 8.4 million reincarnations).

ਕਬੀਰ , ਮੇਰਾ ਮੁਝ ਮਹਿ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ;
ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ (1375-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji expresses his realisation to Almighty 'there is no more self-ego within me because I have realised that whatever is there is all yours'

ਤੇਰਾ ਤੁਝ ਕਉ ਸਉਪਤੇ ; ਕਿਆ ਲਾਗੈ ਮੇਰਾ ॥੨੦੩॥ (1375-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore, dear Almighty 'when I surrender your belongings back to you, what does it cost me'; means that it does not cost anything. Bhagat Kabir Ji said that in reality everthing belongs to Almighty including the physical body but human has attached his claims over his wealth, family, friends, etc. which has caused all the pain that a human go through once these self claimed belongings are separated. The only way to stay in bliss state is by realising that all the ones we see, feel, hear, smell and taste belongs to Almighty.

ਕਬੀਰ , ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਤੂ ਹੂਆ ; ਮੁਝ ਮਹਿ ਰਹਾ ਨ ਹੂੰ ॥ (1375-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that by I have become one with Almighty by saying 'you', 'you' hence by feeling your existence in all that I learn through my sensors, mind, memory and intellect, therefore my ego has been vanished completely.

ਜਬ ਆਪਾ ਪਰ ਕਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ;
ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਤੂ ॥੨੦੪॥ (1375-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Once the ego is vanished and Almighty's existence becomes obvious then the difference between ownself and others disappears which then Almighty is seen everywhere and nothing else.

ਕਬੀਰ , ਬਿਕਾਰਹ ਚਿਤਵਤੇ ; ਝੂਠੇ ਕਰਤੇ ਆਸ ॥ (1375-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says those who always think about the fulfillment of desires and hope for false materials;

ਮਨੋਰਥੁ ਕੋਇ ਨ ਪੂਰਿਓ ; ਚਾਲੇ ਊਠਿ ਨਿਰਾਸ ॥੨੦੫॥ (1375-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ultimately, none of their intentions (desires of the mind) is fulfilled and they have to leave the physical body in disappointment.

ਕਬੀਰ , ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਜੋ ਕਰੈ ;
ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1375-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that only those who practice the Almighty's meditation will be happy in this world;

ਇਤ ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲਈ ;
ਜਿਸ ਰਾਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰ ॥੨੦੬॥ (1375-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Such are the ones protected by the creater (Almighty) himself and never influence by fear in this world and the next (after death), which makes them shaken from their faith.

ਕਬੀਰ , ਘਾਣੀ ਪੀੜਤੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਲੀਏ ਛਡਾਇ ॥ (1375-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says in the ignorance liked oil-press, the travelling in reincarnations cycle liked grinder (in between two heavy peace of stones in which the top piece is moved against the still piece of stone) I was being curshed like a handful of sesame when the True Guru has saved me, means I was saved from birth and death;

ਪਰਾ ਪੂਰਬਲੀ ਭਾਵਨੀ ; ਪਰਗਟੁ ਹੋਈ ਆਇ ॥੨੦੭॥ (1375-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I was saved because of the faith from the previous birth and now the power of real-self (Atma) through realisation of Almighty has now become manifest.

ਕਬੀਰ , ਟਾਲੈ ਟੋਲੈ ਦਿਨੁ ਗਇਆ ;
ਬਿਆਜੁ ਬਢੰਤਉ ਜਾਇ ॥ (1375-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the days are gone in moving the worldly materials (collecting and losing the worldly assets) and the sins like interest continue to increase.

ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ , ਨ ਖਤੁ ਫਟਿਓ ;
ਕਾਲੁ ਪਹੂੰਚੋ ਆਇ ॥੨੦੮॥ (1375-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Neither one has remembered (contemplated) Almighty nor are the accounts of the worldly deeds torn, until the moment when the death arrives.

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-15)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰ , ਕੂਕਰੁ ਭਉਕਨਾ ; ਕਰੰਗ ਪਿਛੈ ਉਠਿ ਧਾਇ ॥ (1375-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

This mind is just like a barking dog means that the mind always raises thoughts and always chase after the lifeless (dead means the materials). The physical body liked skeleton (dead) is chased by the dog liked mind. Meaning, that the body desires are created in accordance to the mind.

ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਿਨਿ ਹਉ ਲੀਆ ਛਡਾਇ ॥੨੦੯॥ (1375-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With supreme deeds I have obtained the True Guru who has rescued me from the dog like mind. Meaning, that I am freed from the false (worldly) materials.

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-16)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰ , ਧਰਤੀ ਸਾਧ ਕੀ ; ਤਸਕਰ ਬੈਸਹਿ ਗਾਹਿ ॥ (1375-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the Antahkaran like earth belong to the supreme virtues liked saints, which has been forcefully occupied by the lust, anger, greed, attachment and ego like thieves.

ਧਰਤੀ ਭਾਰਿ ਨ ਬਿਆਪਈ ; ਉਨ ਕਉ ਲਾਹੂ ਲਾਹਿ ॥੨੧੦॥ (1375-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Their intellect form of the earth feels not their burden (of sins) and all the evil desires are abandoned.

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1375-17)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰ , ਚਾਵਲ ਕਾਰਨੇ ;
ਤੁਖ ਕਉ ਮੁਹਲੀ ਲਾਇ ॥ (ਮੁਹੱਲੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji illustrates the importance of good company with an example of the process of rice after harvesting. Thus Bhagat Kabir Ji says that just like the husk is beaten with a mallet in order to obtain the rice.

ਸੰਗਿ ਕੁਸੰਗੀ ਬੈਸਤੇ ; ਤਬ ਪੂਛੈ ਧਰਮਰਾਇ ॥੨੧੧॥ (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In the same manner the ones who joins hence sits in the company of the bad people will be definately questioned by the Righteous King (Dharam Raj) in the next world; means that even by joining the bad company one creates bad deeds by listening and watching the evil approaches.

ਨਾਮਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ; ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨੁ ਮੀਤ ॥ (1375-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Tirlochanji says, my dear friend Nam Devji you are being charmed (fascinated) by the mammon (maya);

ਕਾਹੇ ਛੀਪਹੁ ਛਾਇਲੈ ; ਰਾਮ ਨ ਲਾਵਹੁ ਚੀਤੁ ॥੨੧੨॥ (1375-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

For what are you concentrating on the printing patents on the cloth sheet and not on the Almighty's name?

ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਤਿਲੋਚਨਾ ; ਮੁਖ ਤੇ ਰਾਮੁ ਸੰਮ੍ਾਲਿ ॥ (1375-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Upon listening to Bhagat Tirlochanji's argument, Bhagat Nam Devji says, Dear Tirlochan recites the Almighty's name with the mouth;

ਅੰਗ ੧੩੭੬

ਹਾਥ ਪਾਉ ਕਰਿ ਕਾਮੁ ਸਭੁ ; (ਪਾਂਉ ਬੋਲੋ)
ਚੀਤੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ॥੨੧੩॥ (1376-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

While reciting Almighty's name with mouth, one can perform his duties in earning a truthful living with his hands and feet, at the same time concentrating on the Almighty (Niranjan - one who is free from the black spot e.g. antimony, graphite which means free from mammon)

ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1376-1)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰਾ , ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ; ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ (1376-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, no one is mine without the Almighty alone nor I belong to any one else other then to the Almighty alone.

ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ;
ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨੧੪॥ (1376-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I am merged into the Almighty who has created this creation of the entire universe.

ਕਬੀਰ , ਕੀਚੜਿ ਆਟਾ ਗਿਰਿ ਪਰਿਆ ;
ਕਿਛੂ ਨ ਆਇਓ ਹਾਥ ॥ (1376-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the flour has fallen into the mud means that the valuable breaths which are wasted in desires therefore nothing has come into this human's hand means that the human has not attained happiness.

ਪੀਸਤ ਪੀਸਤ ਚਾਬਿਆ ; ਸੋਈ ਨਿਬਹਿਆ ਸਾਥ ॥੨੧੫॥ (1376-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Only the wheat which was chewed while it was being grinded has been consumed whereas the flour (grinded wheat) has been wasted means that the meditation performed while during the availability of breath will be of support at the end.

ਕਬੀਰ , ਮਨੁ ਜਾਨੈ ਸਭ ਬਾਤ ; ਜਾਨਤ ਹੀ ਅਉਗਨੁ ਕਰੈ ॥ (1376-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the mind knows everything about vices (pap) and virtues (pun), but knowingly one still commits deeds which are sinful.

ਕਾਹੇ ਕੀ ਕੁਸਲਾਤ ; ਹਾਥਿ ਦੀਪੁ ਕੂਏ ਪਰੈ ॥੨੧੬॥ (1376-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Is it wise if one has a lamp in his hand and still falls into a well? How can one attain salvation if one is still immoral (vikari) even after obtaining the divine knowledge?

ਕਬੀਰ , ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਜਾਨ ਸਿਉ ; ਬਰਜੈ ਲੋਗੁ ਅਜਾਨੁ ॥ (1376-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that upon looking at my love, which is attached only with the Sagacious (wise) Almighty, the ignorant ones restrain me;

ਤਾ ਸਿਉ ਟੂਟੀ ਕਿਉ ਬਨੈ ; ਜਾ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੨੧੭॥ (1376-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore how can I break my love with Almighty who has given me this body and life forces (pran)? The Almighty's love is unbreakable as he has given all the required to all his creation and he himself manifest within his creation.

ਕਬੀਰ , ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਹੇਤੁ ਕਰਿ ; ਕਾਹੇ ਮਰਹੁ ਸਵਾਰਿ ॥ (1376-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother why do you die after building and decorating house and halls by excessive love; means that the life becomes short compare to the life time spent in completing house with desire to enjoy the comfort of living.

ਕਾਰਜੁ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਥ ; ਘਨੀ ਤ ਪਉਨੇ ਚਾਰਿ ॥੨੧੮॥ (1376-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Ultimately one only requires three and a half or at the most three and three quarters cubits of land if one need to have a pillow. Bhagat Kabir Ji explains that no matter one have palace or mansions but upon death only a small land area is required for cremation or to bury the physical body, therefore one should spend more time in Almighty's meditation

ਕਬੀਰ , ਜੋ ਮੈ ਚਿਤਵਉ ਨਾ ਕਰੈ ;
ਕਿਆ ਮੇਰੇ ਚਿਤਵੇ ਹੋਇ ॥ (1376-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, the Almighty is not bounded to perform in accordance to my intellectual thinking therefore what will ever happen or altered by my thinking.

ਅਪਨਾ ਚਿਤਵਿਆ ਹਰਿ ਕਰੈ ;
ਜੋ ਮੇਰੇ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੨੧੯॥ (1376-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

However Almighty performs the reality in accordance to his own will, which never came across my mind. Bhagat Kabir Ji explains that human always thinks that he knows what is the best for him and what should Almighty bless but Almighty always blesses one with the best which never came across ones mind which would ultimately results to perfect, therefore one should always have faith and confidence that Almighty will do the best for him as he knows better just like wise parents knows the best for their child.

ਮਃ ੩ , ॥ (1376-8)

Third Mahl:

ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਇਸੀ ; ਅਚਿੰਤੁ ਭਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ (1376-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Almighty Himself creates the reasons for one to have anxiety and he Himself blesses to free one from anxiety.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ; ਜਿ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥੨੨੦॥ (1376-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

The third Guru Nanak, Sri Guru Amar Das Ji says, always praise Almighty who takes care and nourishes all the beings.

ਮਃ ੫ ॥ (1376-9)

Fifth Mahl:

ਕਬੀਰ , ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥ (1376-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Sri Guru Arjun Dev ji through Kabir Ji says that the human being do not remember Almighty and wanders all the time engrossed in greed performing businesses to gather more and more wealth.

ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ;
ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੨੧॥ (1376-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

When the life time expires and one dies instantly in the midst of committing sins.

ਕਬੀਰ , ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥ (1376-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that this physical body becomes a frail (fragile) earthen vessel, if the body is being influence by the mammon alone. The body becomes useless if one only uses it for the purpose to gain false wealth and because of such intentions the body becomes just like a vehicle which will breakdown down and replaced with another one; means in the cycle of birth and death.

ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮ ਭਜੁ ; ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੨॥ (1376-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear brother if you wish to keep it whole means making life meaningful and fruitful then remember Almighty otherwise this body shall perish means this oppurtunity of lifetime will be wasted.

ਕਬੀਰ , ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ; ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥ (1376-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that always remembers the name of the beautifully haired Almighty and never sleep in ignorance (heedlessly);

ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ; ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ ॥੨੨੩॥ (1376-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty will at least hear once to the human being's continuous call through the recitation of the Almighty's name during the day and night.

ਕਬੀਰ , ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ , ਬਨੁ ਭਇਆ ; (ਕਾਂਇਆ ਬੋਲੋ)
ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ॥ (ਮੈ ਬੋਲੋ) (1376-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that, the body is just like garden of plantations and the mind is like an elephant which is intoxicated with the alcohol; therefore the mind is wandering freely without having the knowledge of the truth.

ਅੰਕਸੁ ਗ੍ਯ੍ਾਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ; (ਗਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੪॥ (1376-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In order to bring the elephant like mind in control the divine knowledge liked goad, which is embedded with jewel of asceticism (freedom from worldly desires or attachments) and rare is such a saint who is able to take control of the mind just like an elephant driver.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ; ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥ (1376-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the Almighty name is like emerald which is kept safely in the pouch liked mouth, so dear brother only open the mouth liked pouch before a qualified person (assayer);

ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ; ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੫॥ (1376-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because only a true devotee liked purchaser will be willing to pay a very high price for the Almighty's name liked diamond means that only a true devotee will sacrifice his body, mind, wealth, family, etc. in order to obtain the Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ;
ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ (1376-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that dear brother you did realise/remember the Almighty's name at all and stayed busy in raising the whole family thinking that only you are the one who has raised them with hardwork and intelligence forgetting that all the opportunities and strength were blessed upon you by the Almighty therefore instead of remembering Almighty you are stuck in your family attachments.

ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ;
ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੬॥ (1376-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore the one dies in the midst of his worldly affairs and never had the pleasure of reciting Almighty's name means that one can never recite the Almighty's name even in his last breath because in his whole life he never ever remembered Almighty's name.

ਕਬੀਰ , ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ; ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ॥ (1376-15, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother the lifetime is passing away through moment by moment by the twinkle of eye count.

ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ;
ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ॥੨੨੭॥ (1376-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even though the time is passing away the human being still refuse to leave his mind entanglements until the death like drum is beaten by the angle of death. Meaning, that a human always assumes the lifetime to be longer and death far away which encourages the human to indulge more and more into the worldly desires through the mind directions until the death comes and appears in a surprise.

ਕਬੀਰ , ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ; ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (1376-16, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that asceticism (freedom from worldly desires or attachments) is like a tree which bears fruit of Almighty's attainment;

ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੮॥ (1376-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The supreme saints who has abandoned worthless (vain) arguments (strifes), is just like the shade of the tree i.e they are the image of peace.

ਕਬੀਰ , ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ; ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥ (1376-17, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother plant seed of such a fruit, which bears fruits throughout the twelve months i.e plant the Almighty's name like seed in mind liked soil by remembering Almighty's name which can be planted in all the seasons without any discriminations and bears fruit throught the lifetime and also after death ;

ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ; ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੨੯॥ (1376-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

In additional peace like cool shade is enjoyed and Almighty like fruit are abundant which becomes joyful to the birds like devotees i.e after consuming such fruit liked attainment of Almighty, the devotees obtains happiness.

ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ , ਦਯਾ ਫਲੁ ; ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥ (1376-18, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that the true Guru like tree is the donor of mercy like fruit who is compassionate towards all the being without discrimination from end to after end.

ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ; ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੦॥ (1376-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The devotees liked birds takes the mercy liked fruits from the Guru liked tree migrates to another direction after saluting the Guru and wishes that the Guru liked tree will always bear the virtues liked fruit.

ਕਬੀਰ , ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ; ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥ (1376-19, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that one only obtains the company of saints if good deeds fortune is written on the forehead. The good deeds are normally brought along from the previous birth, which are knowns as Pralbadh Karam which determines a beings birth place, family, parents, wealth, age, happiness, sorrows, etc.

ਅੰਗ ੧੩੭੭

ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ; ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੧॥ (1377-1, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With the company of saints, salvation is obtained and one can escape from the after death journey through difficult road, even the lust, anger, greed, attachment and ego can never become an obstruction on their way towards the destination, Almighty.

ਕਬੀਰ , ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ; ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that if one spends one ghari (22.5 minutes), half ghari (11.25 minutes) and even if one just spend half (5.625 minutes)of the half ghari (2.81 minutes).

ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ; ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੨॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The divine discourse with the saints i.e that one raises his doubts through questions and ask for the answer to clear the doubts within the mind sincerely, the shortest time spend in such discussions is very beneficial i.e that such constructive time spend in company of saints to improve ourselves are the only meaningful activity in life instead of just going to fulfill worldly desires.

Note: The Saint should be one who is enlightened by Almighty's name not the fake ones who only expose themselves externally with costume, knowledge and character with the intention to be famous, praised and at the same time collect wealth for themselves.

ਕਬੀਰ , ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ , ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ; ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥ (1377-2, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the human beings who consumes fish, meat* and alcohol.
*Bhai Gurdassji writes 'jia ghai na khaiye bhangga' which means 'never to kill and eat the living beings meat' Bhai Gurdassji uses the word 'bhangga' for meat.

Sri Guru Granth Sahibji (English &Punjabi Translation) by Manmohan Singh
Kabir, whosoever of the mortals partake of meat, fish and wine.

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ; ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੩॥ (1377-3, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Even if such human being performs whatever pilgrimages, religious rites, fasting and good deeds, such ones will only go to the hell i.e that such ones will never attain salvation and will travel in the reincarnation cycle because they have to pay back for their deeds in torturing and killing other living beings.

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ; ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ (1377-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

I store Almighty as my dearest friend (Sajjan- virtuous person) in my mind and kept my eyes down from looking at others i.e that I only recognised Almighty as my noble friend and I trust and have faith in only him and nobody else.

ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ ਸਉ ;
ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੪॥ (1377-4, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

With all the pleasures I play with my Beloved and never expose to anyone therefore I keep it within myself i.e that I enjoy reciting Almighty's name and stay delighted in his will and disclose to no one else.

ਆਠ ਜਾਮ , ਚਉ ਸਠਿ ਘਰੀ ; ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ (1377-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Master, for the eight pahar's (24 hours) and sixty four gharis, my soul (Jiv-atma) shall continue to look towards Almighty.

ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ; ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੫॥ (1377-5, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Therefore why should I cast down my eyes, when I am able to see my Beloved master in every body as he is omnipresent? Kabir Ji explains that Almighty exists within his creation completely, in order to be able to see him one should always keep the mind focussed on his name, eyes looking at him, ears listening to him, nose smelling him, tongue tasting him and skin feeling him all the time.

ਸੁਨੁ ਸਖੀ , ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ;
ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥ (1377-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Dear Saints, does Almighty reside in the human being or does human being resides in Almighty.

ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ;
ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ (1377-6, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Then the saints answer that dear friend, you have not understood the form of human being and Almighty which is – in this physical body. Antahkaran is the real being (jeev) and the witness of Antahkaran is Almighty himself. Therefore, being and Almighty is actually the same form. Bhagat Kabir Ji explains to the saints that dear brothers I never count the being and Almighty as two because in this body the being (jeev) is the form of animate (chetan-Almighty) and the Supreme Being (ishwar) is the same as well.

ਕਬੀਰ , ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ;
ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥ (1377-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Although the Brahman may be known as the Guru of the whole world i.e that Brahman may be known to be worth of worship however he is not the Guru of the bhagats (committed devotees).

ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ; ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੭॥ (1377-7, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Because the Brahman rots in the entanglement ego liked fire and drowned till death while deliberating the thought of four vedas (Sham Vedh, Rig Vedh, Yujur Vedh and Atharban Vedh). Bhagat Kabir Ji explains that divine knowledge which supposes to be a tool for salvation has become a cause of ego which has destroyed the Brahman because they fail to practice.

ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ , ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ; ਹਾਥੀ ਚੁਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1377-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Almighty is like sugar which is scattered in the world liked sand and human is unable to pick it up with bear hands i.e that through yag (large scale devotion and offering) and other rituals that created ego within the human being and attainment of Almighty became impossible;

ਕਹਿ ਕਬੀਰ , ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ; (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ)
ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੮॥ (1377-8, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says the true Guru has given me the knowledge (this sublime secret) that the sugar liked Almighty can be attained by becoming an ant i.e adopt humbleness and real-self enlightment thoughts in order to recognised the Almighty.

ਕਬੀਰ , ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ;
ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ (1377-9, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that dear brother, if you have the devotion (desire) to obtain your loved one (Almighty) then cut off your head and make it into a ball i.e be egoless just like a ball.

ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ; ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੩੯॥ (1377-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

While playing the devotional game enjoy the bliss and realise that the reality will prevail therefore never be worried about the materialistic work.

ਕਬੀਰ , ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ; ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥ (1377-10, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says dear brother, if you have the devotion for the master (Almighty) then play with the divinely enlightened saint's i.e joint the congregation of the true saints;

ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ; ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ , ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੦॥ (1377-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The energy is wasted in grinding the unripe mustard which yields neither oil-cake nor oil i.e the ones who joint the evil company will never obtain happiness neither in this world while being alive nor the next world after death.

ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ , ਅੰਧ ਗਤਿ ; ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ , ਸੰਤ ॥ (1377-11, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The humans are searching Almighty in blindness which is due to ignorance and never recognises the saints who have attained Almighty.

**ਕਹਿ ਨਾਮਾ , ਕਿਉ ਪਾਈਐ ;
ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੧॥** (1377-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Namdevji says that dear brother, how can one obtain the Almighty i.e the only way to obtain Almighty is by meeting the Bhagats (devotees).

ਹਰਿ ਸੋ , ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ; ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥ (1377-12, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

The one who neglects the Almighty liked diamond and hopes for others.

ਤੇ ਨਰ , ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ; ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੨॥ (1377-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Those people shall go to hell, Bhagat Ravidassji says the truth.

**ਕਬੀਰ , ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ , ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ;
ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥** (1377-13, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

Bhagat Kabir Ji says that if you decide to adopt a family life then concentrate on the practises of religion (righteousness) otherwise adopt asceticism (Vairag-freedom from worldly desires);

ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ; ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੩॥ (1377-14, ਸਲੋਕ, ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ)

If one decides to practice asceticism by forsaking family life and still entangles himself in the worldly deeds then such person is the most unfortunate i.e the one who by leaving everything and still gets struck in worldly desires is most unfortunate person.

ਸਲੋਕ , ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ (1377-15)

Saloks Of Shaykh Fareed Jee:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1377-15)

One (EAK) who is the universal creator (ONGKAR), he is the truth (SAT) (never change), he who vanishes the darkness of ignorance (GU) and brightens with light of knowledge (RU), he can be known and obtained by the Guru's blessings (GURPERSAD).

ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ; ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

On the day, the bride like-being (jeev) enters into the body, the time of her wedding like-death is already pre- determined means upon birth the number of breath to be taken is already determined therefore death is definite.

ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ; ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

On the day of the wedding (death), the bride, of whom she had heard with her ears about the jamdoot, comes and shows his fiery face.

ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ; ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ (1377-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

By cruely breaking the bones, the deprived and poor soul (jeev) is taken out of the body.

ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ; ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥ (1377-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The pre-determined time of marriage (death) cannot the altered, therefore explain (realise) this reality of life to the mind and start meditating upon Waheguru to win over the death and attain immortality

ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ; ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ (1377-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The soul is the bride and death her Groom. He will marry her and take her away.

ਆਪਣ ਹਥੀ , ਜੋਲਿ ਕੈ ; ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ , ਧਾਇ ॥ (1377-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

During a wedding, before leaving her parents the bride embraces them, during death there will be no one to embrace as the meseenger of death (jamdoot) is so strict that it will not allow soul (jeev) to do anything, as he will overpower it instantaneously, at that time the soul (jeev) will be vulnerable and helpless.

ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰ ਸਲਾਤ ; ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀਆਇ ॥ (1377-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Finer than even a tiny hair is the bridge over the dreadful river during the afterlife path. It is very narrow and abundantly filled with sufferings and pains. Have you not heard of it with your ears? Why being so ignorant after knowing what is awaiting on the door of death?

ਫਰੀਦਾ , ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ; ਖੜਾ , ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ (1377-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, religious writtings and saints have been highlighting and repeatedly saying and showing the correct path of wisdom, and you (being) don't be ignorant and indulge yourself in unworthy worldly substances and self destructive attitude (ego, lust etc). Don't let yourselves to be robbed by not abiding to the said teachings. ||1||

ਫਰੀਦਾ , ਦਰ ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ; ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆਂ ਭਤਿ ॥ (1377-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Difficult is the fakeeri (saintship) of the Waheguru's door (will), this includes accepting people's cursing and even beatings. Sadly, I'm leaving it, wanting to walk the way of the world, this is not viable as I have already choose my way to meet Waheguru and should stay on the path for good, Farid Ji convince himself.

ਅੰਗ ੧੩੭੮

ਬੰਨ੍ਹਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ; ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ ॥੨॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

It has been so long being on the path of Waheguru, the essense of it is like a bundle of goodies, how to get rid of it and walk away from it after achieving it. Where shall I go leaving it behind, there will no destination and life will be lifeless without it. ||2||

ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ , ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ; ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

A Jeev (being) do not understand and realise the happenings here and in the afterlife (his vision is diluted by maya), that this world is being burned in an invisible fire of greediness and jealousy. Jeevs (beings) are in darkness of ignorance for not knowing themself as part of the supreme Waheguru and Waheguru itself as the creator.

ਸਾਂਈਂ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀਤਾ ; ਨਾਹੀ ਤ , ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥ (1378-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

My Waheguru has blessed and safe me as not I will be indulging myself in the fire of greediness and jealousy. ||3||

ਫਰੀਦਾ , ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ; ਸੰਮਲਿ ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ (1378-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, if I had known that as the sesames are my breaths which are so few, I would have carefully filled my handfuls, meaning that i would have spend all my breaths slowly in meditation. This is only possible by restaining oneself from being voluptuous (inclined or devoted to a life of sensual pleasure).

ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ; ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥ (1378-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If I had known, that my spouse (Waheguru) is attained by being small (humble), then, I would have taken less (no) pride of my effort (meditation). ||4||

ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿਜਣਾ ; ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰਢਿ ॥ (1378-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If I had known that my chemise (love for Waheguru) would be broken loose, the love for becoming one with Waheguru is still immature, I would have put a tight knot (developed true love) which will last till the last breath.

ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ; ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥੫॥ (1378-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear Waheguru, there is no one greater than You, I have seen and searched the whole world. Therefore if I have tie a tight knot with You till the last breath, then only I would have the benefit of true living. ||5||

ਫਰੀਦਾ , ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ; ਕਾਲੇ , ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖ ॥ (1378-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says if you (being) are clever i.e. has knowledge of religious writtings, don't act bad (black writs) and commit sins assuming that a clever person like you can manipulate the truth and won't be subjected to bad deeds accounts which will be judged afterlife.

ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾਨ ਮਹਿ ; ਸਿਰੁ ਨੀਂਵਾਂ ਕਰਿ , ਦੇਖੁ ॥੬॥ (1378-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bend your head and look beneath your own collar (in the heart), where ego exist. Dispel the ego away and you will find Waheguru whom is residing there. ||6||

ਫਰੀਦਾ , ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ; ਤਿਨ੍ਾ ਨ ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ (1378-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

One day, while walking down a trail, Farid Ji decided to sit and rest. Just before that a few people sat there and had water melon. Those people continued their journey and after a while they realised that they have lost his knife which was used to cut the water melon. They came back to the place searching for the missing knife and asked Farid Ji about their knife. When Farid Ji told them that he have not even seen it, the evil hearted people thought that Farid Ji is lying and started punching Farid Ji and left. After they left, Farid Ji in total calm reminds his mind that :-`

Whoever hits you, don't hit them back.

ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ; ਪੈਰ ਤਿਨ੍ਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥ (1378-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Instead kiss their their feet and go back to own house without any feeling of vengeance. ||7||

ਫਰੀਦਾ , ਜਾਂ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ;
ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ) (1378-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says that when it was the ideal time to meditate as you were still strong and young, instead you were attached to the world (maya).

ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ; ਜਾਂ ਭਰਿਆ ਤਾਂ ਲਦਿਆ ॥੮॥ (1378-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Death's foundation is strong throughout the entire life, and becomes stronger each day as death becomes nearer, as breath becomes lesser and lesser. When the full last breath is taken, instantaneously human filled with good and bad deeds goes away to the afterlife. ||8||

ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ , ਜੁ ਥੀਆ ; ਦਾੜੀ ਹੋਈ , ਭੂਰ ॥ (1378-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, Dear Jeev (being), see what has happened that your beard had grown grey (white). That now you have step into the final stage of life of being old.

ਅਗਹੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ ; ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ (1378-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore, the future, which is the death, is near and the day you were born, i.e. the past is left far behind. ||9||

ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ , ਜਿ ਥੀਆ ; ਸਕਰ ਹੋਈ ਵਿਸੁ ॥ (1378-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, see what has happened, that when you were young you enjoyed all the worldly pleasures, which was like sugar then, but those pleasure has caused diseases in the body (weaken the organs) and mentally it has fascinated the mind to desire for more but the body is weak therefore the same pleasures when remembered now it is equivalent to poison, which continues to poison each and every breath of your life and became the cause of all your pain now. The poison can also be described as the guilt feeling which remains within for entire life.

ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ; ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥ (1378-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Now there is nobody else except my Waheguru to whom I can explain the pain I'm going through as nobody else has the ability to understand and has the remedy to it. ||10||

ਫਰੀਦਾ , ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ; ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ (1378-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, seeing all the different forms, my eyes have lost the ability to see and hearing unworthy words, my ears have become empty i.e. deaf.

ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ; ਹੋਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥ (1378-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The crop when riping change its colour, same as the body, which has turned old as there is a crook or bend in this body and hair has turned grey. ||11||

ਫਰੀਦਾ , ਕਾਲੀਂ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ; ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥ (1378-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother, they, when their hair were still black i.e. were still young, they did not pray and meditate on Waheguru and have not achieved oneness with Waheguru, so how to expect anyone of them to become one with Waheguru when he turned old i.e. when his hair turns grey means that only rare ones meditates in old age.

ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ; ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ (1378-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So dear brother, love only the great Waheguru, from which you will gain and experience a new colour (passion) of life that was never experienced before. ||12||

ਮਃ , ੩ ॥ (1378-11)

Sri Guru Amar Das Ji utters on behalf of Bhagat Farid Ji pertaining to Selok 12;

ਫਰੀਦਾ , ਕਾਲੀ ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ; ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥ (1378-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Guruji, to encourage the old, through Farid Ji Guruji says, wheather in young or old age (black or grey hair) Waheguru is attainable, the only thing needed is full concentration filled with unconditional love i.e. meditation is not worth without any love in it.

ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਲਗਈ ; ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1378-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Even if everyone strives to create love (as explained above) for Waheguru by themselves, it won’t bare any fruit, it would not be successful. Why? Farid Ji explains :-

ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ; ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ ਦੇਇ ॥੧੩॥ (1378-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

This cup (treasure) of love belongs to the Waheguru, so whoever He prefers, will be granted to receive this treasure. (Blessings are for those who have surrendered everything to Waheguru, and believe in Waheguru’s will i.e. Hukam) ||13||

ਫਰੀਦਾ , ਜਿਨ੍ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ; ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ (1378-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

This Bhagat Farid Ji refers to an eye-witnessed incident. One day, a prostitute asked her servant to prepare collyrium powder. The servant while grinding the collyrium streak fell asleep, thou leaving the powder coarse which later when used by the prostitute, created irritation in her eyes. Because of this, she was seen beating the servant when Bhagat Ji was passing by. After some time the prostitute died of leprosy, because she was a leper the villagers just dumped her body far in the jungle. After sometime when her body was totally decomposed, there were small birds leaving in her skeleton. At that time while walking in that jungle, Bhagat Ji saw the skeleton with birds pointing their peak outside through the holes of the eyes in the skeleton, seeing this Bhagat Ji was touched and in pitiable state of mind says, the eyes, which charmed the lustful people; those eyes I have seen today.

ਕਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ;
ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ , ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ (ਬਹਿੱਠ ਬੋਲੋ) (1378-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

She, the prostitute, who could endure not the coarse streak of collyrium, beat her servant for that has now has bird's hatchling whom are sitting in her eye holes. So, nobody should ever live in ego, engrose in lustful activities instead they should live in state of mind where death is felt at all times. ||14||

ਫਰੀਦਾ , ਕੂਕੇਦਿਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ; ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ (1378-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the learnered who profoundly preached the Vedas and Shaster. Also Gurus, saints and high spiritual person are continuously preaching good deeds and advices.

ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਞਾਇਆ ; ਸੇ ਕਿਤ ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Even with those said above, they whom the ego and lust has spoiled, how they suppose to turn their mind towards Waheguru? As long the devil of ego and lust is controlling their mind, they won't be able to walk on the path of Waheguru. ||15||

ਫਰੀਦਾ ; ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, if you would like to experience the existence of Waheguru in everybody, then you have to become like the spear grass of the path way where it doesn't mind being step on i.e. become the dust of everyone's feet.

ਜੇ ; ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ ॥ (1378-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, if you would like to experience the existence of Waheguru in everybody, then you have to become like the spear grass of the path way where it doesn't mind being step on i.e. become the dust of everyone's feet.

ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ; ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Even if somebody hurt and breaks your body parts or makes your life miserable, if you forgive them and remain strong to go through the sufferings,

ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ; (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਵਾੜੀਅਹਿ ॥੧੬॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

then you will achieve the highest spiritual level that is being one (merge) with Waheguru. ||16||

ਫਰੀਦਾ , ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ; ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1378-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, do not slander saints that are so humble as the dust because there is no one else as as great as them. Although they (the Saints) live a very humble life, but truly they are the greatest as they have attain union with Almighty.

ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ ਤਲੈ ; ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥ (1378-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If somebody asks the question why Saints are as humble as dust, then Bhagat Ji explains that philosophy of dust is the perfect reference to explain their state of mind, that the dust remains below everybodies feet when they are alive but when they die, it comes above them (cover's them) when they are cremated in a grave. Therefore never look down on a humble person. ||17||

ਫਰੀਦਾ , ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ; ਲਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥ (1378-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid ji says, when there is avarice of consumption (greediness) then how can love exist? This is true because there is no true love until the greed for desires remains, therefore there will be no love for Waheguru. If we see anyone in this condition then the love is false (untrue).

ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ; ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ (1378-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

How long can one sustain in a broken cottage under a heavy downpour (rain)? In the short period of time the person in such cottage will be completely wet. Similarly, if a person who is pretending to love Waheguru (false love), with intention to fulfill his greed for desires will abandon his love immediately upon his accomplishment or failure to fulfill the vested interest. ||18||

ਫਰੀਦਾ , ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ;
ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥ (1378-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

While leaving in jungle Farid Ji's receive a devine saying (voice), 'Dear Bhagat why are you wondering around from forest to forest breaking down the thorns?'

ਵਸੀ ਰਬੁ ਹਿਆਲੀਐ ; ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥੧੯॥ (1378-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

"Me", your caretaker the Almighty abides within your house (the heart). Then why are you looking for Me in the forest? ||19||

ਫਰੀਦਾ , ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀਐ ; ਥਲ ਡੂਗਰ ਭਵਿਓਮ੍ਹਿ ॥ (1378-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, with these magnificient legs, I have traversed (travel) across deserts and mountains.

ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ , ਕੂਜੜਾ ; ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥ (1378-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But, today, for Farid Ji, his one step felt like a distance of hundreads of miles because of his old age. In fact, Bhagat Ji is explaining, his own spiritual life journey. During past lives because of his certain barely discernible innerself desires, he has reborn again and again in low(desert) and high (mountains) level of lifes. His spiritual level haven't been so far but now because of being desireless, the body's spiritual level has come so far that body and soul are realized as two different forms of existence thus Bhagat Ji has gone beyond the life and death cycle. ||20||

ਫਰੀਦਾ , ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ; ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥ (1378-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Once, Farid Ji's friend, Jassa came to visit Bhagat Ji in the jungle where he used to do meditation. Bhagat Ji had no food to offer to his friend. Also as it was winter, at night because of no blankets were available, Jassa was unable to fall asleep. Farid Ji, in this Salok are repeating what his friend told him. Dear my friend, long is the nights of winter and my sides are aching.

ਅੰਗ ੧੩੭੯

ਧਿਗੁ ਤਿਨ੍ਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ; ਜਿਨ੍ਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ ॥੨੧॥ (1379-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I came to you expecting you to provide food and proper bed, but now I understand worthless is the person's life who depends on others. I depended on you and now because of that I suffered. Hearing this, Bhagat Ji replied:- ||21||

ਫਰੀਦਾ , ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ; ਮਿਤਾ ਆਇੜਿਆਂ ॥ (1379-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear friend if I had been hiding anything which I had from my friends (visitors) who comes over to visit me,

ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ; ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥੨੨॥ (1379-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Then I shall burn like madders (a perennial plant with a fleshy red root) on the burning coal. (Farid Ji is explaining that it was not possible to provide food and blankets as he didn't have it) ||22||

ਫਰੀਦਾ , ਲੋੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ;
ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥ (ਕਿੱਕਰਿ ਬੋਲੋ) (1379-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, if a farmer plants the tree of acasia arabica and desires it to produce grapes of Bijour, and:-

ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ; ਪੈਧਾ ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥੨੩॥ (1379-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If anyone who is spinning wool but wished to produce silk, both statements are impossible. Similarly, if a person lives in a sinful live or has only worldly desires, he won't be able to attain heaven or discover and imerge in Waheguru. ||23||

ਫਰੀਦਾ , ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ , ਦੂਰਿ ਘਰੁ ;
ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹੁ ॥ (1379-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When Bhagat Ji first had the desire to attain wisdom, he spent 12 years meditating in jungle consuming only fruits and tree leaves. After that Bhagat Ji spent another 12 years meditating with his body hanging in a well and then another 12 years in Ajmer in service of a Saint by the name of Khwaja Pir. At the end of that 12 years, the Saint wanted to assess Farid Ji of his devotion and love. One night the Saint, Khwaja Pir intentionally put out the fire available at their domicile. It was midnight, Bhagat Ji brought water for Khwajaji's bath and when he realized that there was no fire available to warm the water, he prepared himself to go and get fire from a lited house in the village. As the night was cold as it was raining and the trail to the village was covered with thick mud. Seeing this, Bhagat Ji in his thought tried to convince himself :-

Dear Farid, the trail is filling with mud and the village where I can obtain fire is far away, thou my Beloved, Khwaja Pir is the one whom I love and devote to.

ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ; ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥ (1379-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If I go, then my only blanket shall be drenched and if I remain here, then, my love (devotion) shatters. ||24||

ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰਬਲੀ ; ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇਹੁ ॥ (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ) (1379-4,ਸਲੋਕ,ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji, drenched in true devotion again says let my blanket be wetted and my body soaked with the down pour of the Almighty's (Waheguru's) rain:-

ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨ੍ਾ ਸਜਣਾ ; ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ ਨੇਹੁ ॥੨੫॥ (1379-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So that I can bring back fire to heat up water for my dearest friend (Saint) and then go and meet him, so that my love may be severed not.

After saying all this to himself, Bhagat Ji went to the village, drenched with rain and covered in mud, he came to a prostitute house where he saw light (fire), not realizing that the house belongs to the prostitute, Bhagat Ji asked her for fire (torch), a woman with bad character, the prostitute only agreed to hand him the fire if he spend some time with her or if not extract an eye in return. Bhagat Ji refuse the first condition and happily agreed for the latter. He thought, what a cheap bargain, immediately he extracted his eye and gave her. He brought back the fire, heated up water and while bathing, Pirji looking at Bhagat Ji, asked him why his eye is covered and tied with a cloth, Bhagat Ji told him that he has some infection in the eye (in direct translation, Bhagat Ji told that his eye is coming), so Pirji twisting the sentence asked him if its coming shall it be big or small. Bhagat Ji realizing that Pirji know what had happened, told that he is the Guru, so it's up to him what to give. Pirji, to value the greatness of Waheguru, granted Bhagat Ji with an eye smaller then the previous one simbolising that nobody can imitate Waheguru's creation. After that Pirji told him that his service has been successfully completed, and now Bhagat Ji, go some place where you can peacefully meditate and enjoy the bliss of the Almighty.

In other words (meaning), Bhagat Ji says that in this body which is the trail, has bad desires which is like mud bluring the vision towards Waheguru. Therefore whenever I try to move towards that true path, worldly materials becomes like water that are drenching (blinding) my mind which is the blanket. If I remain in these worldly materials I'm losing my faith in Waheguru. Even though my mind, the blanket are blinded by desires (the water) and then materials are granted in Waheguru's providence, even so with the power of will and wisdom I shall go and meet (emerge) with Waheguru so that my love and devotion for Him shall remain. ||25||

ਫਰੀਦਾ , ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗ ਦਾ ; ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ (1379-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Once somebody came and bowed upon Bhagat Ji but hesitated to put his head on Bhagat Ji's feet as he was afraid that sand would touch and dirty his turban. Seeing this Bhagat Ji said:-

Some people has the misapprehension that their turban will be flithed with earth soil while prostrating.

ਗਹਿਲਾ ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ; ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਿਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥ (1379-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

However, these thoughtless (fool) souls are unaware that dust will eat (decompose) their head when they die. ||26||

ਫਰੀਦਾ , ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿਵਾਤ ਗੁੜੁ ; ਮਾਖਿਉ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥ (1379-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the unrefined sugar, sugar, molasses, honey and bufallo's milk etc.

ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ; ਰਬ ਨ ਪੁਜਨਿ ਤੁਧੁ ॥੨੭॥ (1379-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

All these things are sweet, but, O Waheguru, they are not nearly equal to the sweetness(bliss) of the essence of your Naam(Name). i.e. your Naam is more than the wole lot. ||27||

ਫਰੀਦਾ , ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ;
ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1379-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, my bread is made of wood and to eat together with it I have my hunger which is my cooked vegetable.

ਜਿਨ੍ਾ ਖਾਧੀ ਚੋਪੜੀ ; ਘਣੇ ਸਹਨਿਗੇ ਦੁਖ ॥੨੮॥ (1379-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They, who eat buttered bread i.e. dwelt in sinful desires, shall suffer great pain. ||28||

ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ; ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀਉ ॥ (1379-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother eat the coarse dry bread and drink the cold water and stay content (happy).

ਫਰੀਦਾ , ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ; ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥੨੯॥ (1379-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Seeing another's buttered bread i.e. seeing the worldly rich people and their materialistic lush world, don't let your mind long (desire) for it. ||29||

ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ ਕੰਤ ਸਿਉ ; ਅੰਗੁ ਮੁੜੇ ਮੁੜਿ ਜਾਇ ॥ (1379-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

There was a so called Saint (Sai) who does not pray 5 times a day, instead only do meditation. One day, Farid Ji missed his daily prayers, referring to that Saint Bhagat Ji told his devotees:-

Today I didn't sleep (pray upon) my dearest Waheguru, because of that, my heart is deeply hurt.

ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਡੋਹਾਗਣੀ ; ਤੁਮ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੩੦॥ (1379-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Go and ask the so called Saint, the pretender as to how does he passes his days and night without praying. ||30||

ਸਾਹੁਰੈ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ; ਪੇਈਐ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ (1379-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Hearing Bhagat Farid Ji's statement above, the Saint replied, you (Farid Ji) cannot find salvation after death (in-laws) and in your life here (on earth) which is said to be like parents house, you don't have any home (refuge) i.e. Bhagat Ji's spent most of his time in jungle and hanging in well.

ਪਿਰੁ ਵਾਤੜੀ ਨ ਪੁਛਈ ; ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਉ ॥੩੧॥ (1379-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And your Groom (Waheguru) does not care for you, hail to you to be called married (emerged in Waheguru) meaning that you are not, that Saint defamed Bhagat Ji.

Sri Guru Amardass Ji noticing some ego in both the Saint and Bhagat Ji's statements, says:- ||31||

ਸਾਹੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ; ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Waheguruji, who is unattainable by the power of speech or mind and is so deep that there is no end of Him, is everybody's Groom (owner), here or hereafter everyone is His.

ਨਾਨਕ , ਸੋ ਸੋਹਾਗਣੀ ; ਜੁ ਭਾਵੈ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥੩੨॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Guruji says hail to whoever is dearest to Waheguru (Bridegroom) who is unconcern (no attachment), those Saints (bride) are acknowledged and saluted upon. ||32||

ਨਾਤੀ ਧੋਤੀ ਸੰਬਹੀ ; ਸੁਤੀ ਆਇ ਨਚਿੰਦੁ ॥ (1379-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Once Bhagat Ji went to Faridkot and stayed for sometime. There was a King by the name of Mokalhar who died, looking at his dead body, Bhagat Ji says:-

The body of whom was always bathed and cleaned, thoroughly cleansed and shinning, and who was sleeping in his mansions worriless (at ease).

ਫਰੀਦਾ , ਰਹੀ ਸੁ ਬੇੜੀ ਹਿੰਙੁ ਦੀ ;
ਗਈ ਕਥੂਰੀ ਗੰਧੁ ॥੩੩॥ (1379-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Then Farid Ji says, the body remains smeared like the asafoetida plant and loses his life (the fragrance of musk) i.e. :-
Even after dipping in sacred ponds (teerath) and doing yoga, the so called cleansed body then sits in desireless (deep) meditation but even after that ego still exist causing the fragrance of Waheguru's bhagti (devotion) remain apart. ||33||

ਜੋਬਨ ਜਾਂਦੇ ਨਾ ਡਰਾਂ ; ਜੇ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇ ॥ (1379-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If the love in my heart for my Groom (Waheguru) remains, I'm not fearful if my days of youth departs.

ਫਰੀਦਾ , ਕਿਤੀ ਜੋਬਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨੁ ;
ਸੁਕਿ ਗਏ ਕੁਮਲਾਇ ॥੩੪॥ (1379-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So Bhagat Farid Ji says that without love for Waheguru many human's youth days have withered (ruined) and dried up (gain nothing). ||34||

ਫਰੀਦਾ , ਚਿੰਤ ਖਟੋਲਾ ਵਾਣੁ ਦੁਖੁ ;
ਬਿਰਹਿ ਵਿਛਾਵਣ ਲੇਫੁ ॥ (1379-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji's request upon Waheguruji:-

Anxiety (worries) is my bed's frame, grief is my bed linings where I'm tied to and the separation from You (Waheguru) i.e. love is the bedding and quilt of the bed.

ਏਹੁ ਹਮਾਰਾ ਜੀਵਣਾ ; ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਸਚੇ ਵੇਖੁ ॥੩੫॥ (1379-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

This is how my life is, so dear true Master, bless (sanctify) me with your blessing gaze. ||35||

ਬਿਰਹਾ ਬਿਰਹਾ ਆਖੀਐ ; ਬਿਰਹਾ ਤੂ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ (1379-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Love, in other word pang (intense emotion to meet the dearest) is the supreme of all the methods to attain the Almighty:-

ਫਰੀਦਾ , ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਨ ਊਪਜੈ ;
ਸੋ ਤਨੁ ਜਾਣੁ ਮਸਾਨੁ ॥੩੬॥ (1379-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says this is because in this body if there is no love, the body is lifeless and it is so bad and impure like a cremation ground. ||36||

ਫਰੀਦਾ , ਏ ਵਿਸੁ ਗੰਦਲਾ ; ਧਰੀਆਂ ਖੰਡੁ ਲਿਵਾੜਿ ॥ (1379-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid, these women (lust) are like the poisonous sprouts coated with sugar (wears colourful dress that created lustful desires).

ਇਕਿ ਰਾਹੇਦੇ ਰਹਿ ਗਏ ;
ਇਕਿ ਰਾਧੀ , ਗਏ ਉਜਾੜਿ ॥੩੭॥ (1379-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Some has left after their engagements, others left (died) after marriage and some leaving them as they are and became Veerakat (travelling) Sadhus. ||37||

ਫਰੀਦਾ , ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਹੰਢਿ ਕੈ ;
ਚਾਰਿ ਗਵਾਇਆ ਸੰਮਿ ॥ (1379-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, men, you lose four Pehars (12 hours) of the day wandering around and the four of the night in sleep.

ਲੇਖਾ ਰਬੁ ਮੰਗੇਸੀਆ ; ਤੂ ਆਂਹੋ ਕੇਰ੍ਹੇ ਕੰਮਿ ॥੩੮॥ (1379-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When the time of judgement arrives, Waheguru will ask you for your life account and ask you for what purpose has you come into the world, instead what have you done? i.e. you didn't do any good deeds (meditation) that can be appreciated. ||38||

ਫਰੀਦਾ , ਦਰਿ ਦਰਵਾਜੈ ਜਾਇ ਕੈ ;
ਕਿਉ ਡਿਠੋ ਘੜੀਆਲੁ ॥ (1379-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear neglectful mind, going into the court of a king, has you not seen the gong (time bell)?

ਏਹੁ ਨਿਦੋਸਾਂ ਮਾਰੀਐ ; ਹਮ ਦੋਸਾਂ ਦਾ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੩੯॥ (1379-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Look at the gong without committing any sin, its being beaten and look at ourselves committing so many sins; what would happen to us i.e. the condition of the sinners will unimaginably bad so we have to avoid committing sins. ||39||

ਘੜੀਏ ਘੜੀਏ ਮਾਰੀਐ ; ਪਹਰੀ ਲਹੈ ਸਜਾਇ ॥ (1379-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

At a bout every ghari (24 minutes), the gong is beaten and after every pehar (3 hours), when the gong (bell) is heard it means the gong is beaten and it receives continous punishment.

ਸੋ ਹੇੜਾ , ਘੜੀਆਲ ਜਿਉ ; ਡੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪੦॥ (1379-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So without Waheguru's rememberance, the body receives similar punishment like the gong and passes the whole life which is nothing like a dark night in pain. ||40||

ਅੰਗ ੧੩੮੦

ਬੁਢਾ ਹੋਆ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ; ਕੰਬਣਿ ਲਗੀ ਦੇਹ ॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Farid Ji says, when a person grows old and this body will began to tremble.

ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣਾ ; ਭੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਖੇਹ ॥੪੧॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Even if this life remain for many (hundreds) of years, even then one day this body shall ultimately become dust. ||41||

ਫਰੀਦਾ , ਬਾਰਿ ਪਰਾਇਐ ਬੈਸਣਾ ; ਸਾਂਈ ਮੁਝੈ ਨ ਦੇਹਿ ॥ (1380-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

On one cold winter night, because of feeling cold Bhagat Ji took shelter in a fish monger's store. In the morning when the owner came and saw Bhagat Ji there, she started cursing him. At that time Bhagat Ji said:-

O my Almighty, don't make me to sit at another person's door (house) means never let me be dependant on others.

ਜੇ ਤੂ ਏਵੈ ਰਖਸੀ ; ਜੀਉ ਸਰੀਰਹੁ ਲੇਹਿ ॥੪੨॥ (1380-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

If You (Almighty) want to keep me thiswise then better take my soul out of this body, it is better to be dead than to go through all this. i.e O Waheguruji please don't let me live in this stranger's world and if You want to keep me here then grant me the power of realizing Yourself in my innerself's body and in other words grant me with Jeewan Mukti. ||42||

ਕੰਧਿ ਕੁਹਾੜਾ ਸਿਰਿ ਘੜਾ ; ਵਣਿ ਕੈ ਸਰੁ ਲੋਹਾਰੁ ॥ (1380-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

After meditating for a long time, Bhagat Ji's body was so thin that his skin dried and sticked to the bones. One day during sunset, as it was a bit dark, a blacksmith in search of dry branches for preparation of coals, were looking around heating branches with his axe's blunt side to verify the dryness of the branches. Thinking that Bhagat Ji's limb is a branch, he hit Bhagat Ji, realizing the blacksmith Bhagat Farid ji says :-

Dear blacksmith, with an axe on your shoulder and water-pot on your head, you are standing like an enemy and ready to cut me.

ਫਰੀਦਾ , ਹਉ ਲੋੜੀ ਸਹੁ ਆਪਣਾ ;
ਤੂ ਲੋੜਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥੪੩॥ (1380-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

You are trying to turn me to charcoal and me are Ionging for my Spouse (Waheguru). At that moment the blacksmith feel so sorry he bowed to Bhagat Ji i.e. deep in meditation Farid Ji says that hey angel of death (blacksmith) with an axe in your hand and the directive (water pot) from Dharamraj, you are here in this world (jungle). Me, I'm longing for my dear Lord but you are trying to take my soul away. ||43||

ਫਰੀਦਾ , ਇਕਨਾ ਆਟਾ ਅਗਲਾ ; ਇਕਨਾ ਨਾਹੀ ਲੋਣੁ ॥ (1380-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, some have a good deal of wealth (good deeds) which is so much like the flour compared to some that have nothing, not even as less as salt.

ਅਗੈ ਗਏ ਸਿੰਞਾਪਸਨਿ ; ਚੋਟਾਂ ਖਾਸੀ ਕਉਣੁ ॥੪੪॥ (1380-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When they both go into the next world, it shall then be known, who shall suffer the strokes i.e. the person with no good deeds will suffer great pain. ||44||

ਪਾਸਿ ਦਮਾਮੇ ਛਤੁ ਸਿਰਿ ; ਭੇਰੀ ਸਡੋ ਰਡ ॥ (1380-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

During the stay in Faridkot, the same King mentioned earlier died. Responding to his death, Bhagat Ji says:-

They, who had drums and trumpets and umbrellas (canopy) over their heads and whose praises were sung by the bards (poets);

ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣ ਮਹਿ ; ਥੀਏ , ਅਤੀਮਾ ਗਡ ॥੪੫॥ (1380-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They, who were so great also have gone to sleep in the cemetery and are, buried same like the orphans. ||45||

ਫਰੀਦਾ , ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ; ਉਸਾਰੇਦੇ , ਭੀ ਗਏ ॥ (1380-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid says, those who built houses, mansions and lofty buildings, they have also departed from this world.

ਕੂੜਾ ਸਉਦਾ ਕਰਿ ਗਏ ; ਗੋਰੀ ਆਇ ਪਏ ॥੪੬॥ (1380-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They transacted false business for false wealth, their soul departed to the next world and their body dropped into the graves. ||46||

ਫਰੀਦਾ , ਖਿੰਥੜਿ ਮੇਖਾ ਅਗਲੀਆ ; ਜਿੰਦੁ ਨ ਕਾਈ ਮੇਖ ॥ (1380-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, there are many thread tacks on a patched coat, but why there are no tacks (stitch) on the soul i.e. There are so many vanes in the body (total 727,272,202), but why don't you tack (meditate) your soul. So much is done just for the happiness and comfort of this body but nothing is being done for the soul to be binded with Almighty.

ਵਾਰੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਚਲੇ ਮਸਾਇਕ ਸੇਖ ॥੪੭॥ (1380-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

As a reminder Bhagat Ji says that the hardworking holyman (mesaikh) and the relinquish (sheikhs) have all deparated, each in their own turn. i.e. all the bad and good ones departs. ||47||

ਫਰੀਦਾ , ਦੁਹੁ ਦੀਵੀ ਬਲੰਦਿਆ ;
ਮਲਕੁ ਬਹਿਠਾ ਆਇ ॥ (ਬਹਿੱਠਾ ਬੋਲੋ) (1380-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, while both the two lamps (vision) of the eyes still alight, the death's angel (jamdut) comes and seats himself, overwhelming human.

ਗੜੁ ਲੀਤਾ , ਘਟੁ ਲੁਟਿਆ ;
ਦੀਵੜੇ ਗਇਆ ਬੁਝਾਇ ॥੪੮॥ (1380-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

He overpowers the fortress (body), robs the internal instrument (Antahkaran) and having put out the lamps (eyes) and then departs means that when a being (jeev) dies, nothing remains within the mortals control ||48||

ਫਰੀਦਾ , ਵੇਖੁ ਕਪਾਹੈ ਜਿ ਥੀਆ ;
ਜਿ ਸਿਰਿ ਥੀਆ , ਤਿਲਾਹ ॥ (1380-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, see what cotton has to go through as being pressed under the rolling pin and what has befallen to the sesame's head when being grind.

ਕਮਾਦੈ ਅਰੁ ਕਾਗਦੈ ; ਕੁੰਨੇ ਕੋਇਲਿਆਹ ॥ (1380-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

What has been the state of sugar-cane, paper, launder's pot and the charcoal? The pot is heated up night and day and coal are burned twice.

ਮੰਦੇ ਅਮਲ ਕਰੇਦਿਆ ; ਏਹ ਸਜਾਇ ਤਿਨਾਹ ॥੪੯॥ (1380-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They who commit evil deeds(sins); these are how they will be punished. ||49||

ਫਰੀਦਾ , ਕੰਨਿ ਮੁਸਲਾ ਸੂਫੁ ਗਲਿ ; (ਮੁਸੱਲਾ ਬੋਲੋ)
ਦਿਲਿ ਕਾਤੀ ਗੁੜੁ ਵਾਤਿ ॥ (1380-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, pretenders who are displaying prayer-mat on their shoulders and in their neck is the holy scarf but their heart is full of jealousy (like scalpel killing all the good), and still speaks so sweetly.

ਬਾਹਰਿ ਦਿਸੈ ਚਾਨਣਾ ; ਦਿਲਿ ਅੰਧਿਆਰੀ ਰਾਤਿ ॥੫੦॥ (1380-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

From appearance they seem to be true devotees (pious) but in the heart they are in darkness(sable night) indulging themselves in sinful desires. ||50||

ਫਰੀਦਾ , ਰਤੀ ਰਤੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ; ਜੇ ਤਨੁ ਚੀਰੈ ਕੋਇ ॥ (1380-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid, if any one cuts an enlightened person's body, even then not even a portion of his blood drop would come out from it.

ਜੋ ਤਨ ਰਤੇ ਰਬ ਸਿਉ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਤਨਿ , ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫੧॥ (1380-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The bodies of Saints, which are imbued with Waheguru; those bodies contain no blood.

Sri Guru Amardass Ji justifies the above Salok, ||51||

ਮਃ , ੩ ॥ (1380-12)

Guru Amar Dass Ji utters the following Salok to clear the doubt.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ; ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1380-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

This body is all formed with blood because initially human body is formed from father's sperm (from blood). Therefore without blood this body cannot exist.

ਜੋ ਸਹ ਰਤੇ ਆਪਣੇ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ (1380-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

But the ones who are imbued (absorbed) in their spouse (Waheguru), there is no blood of greed (insatiability) in their real-self (innerself) body.

ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ; ਲੋਭੁ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ (1380-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

This is because with Waheguru's fear (existence) in their heart, they physically grows leaner (thinner) and the blood of avarice(greed) departs from within(innerself).

ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ;
ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ , ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ (1380-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

As is the gold and other metals purified by fire, in a same way so does Waheguru's fear (existence realization) remove the filth of evil inclinations (dirt of flawness).

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ;
ਜਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੫੨॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1380-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Guruji says, beauteous are the persons, who are attached to Waheguru's feet and absorbed in His love. (Note : This is the definition of beauty in Sikhism) ||52||

ਫਰੀਦਾ , ਸੋਈ ਸਰਵਰੁ ਢੂਢਿ ਲਹੁ ; ਜਿਥਹੁ ਲਭੀ ਵਥੁ ॥ (1380-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother search for the true congregation (satsangat) which is the sacred pool, from which jewels of the soul (Naam) are found (established).

ਛਪੜਿ ਢੂਢੈ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ; ਚਿਕੜਿ ਡੁਬੈ ਹਥੁ ॥੫੩॥ (1380-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

By looking in small temporary pond i.e. worshipping other deities, nothing is obtained other that worldly wealths (materials) which is like mud where the mind sinks and where Naam will be never obtained. (like a hand sinks into the mud are trapped and covered with only dirt, nothing else) ||53||

ਫਰੀਦਾ ਨੰਢੀ , ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ;
ਵਡੀ ਥੀ , ਮੁਈ ਆਸੁ ॥ (1380-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, a person who is so low i.e. no humility, and do not worship Waheguru (spouse) with humbleness will die with ego in him (the biggest obstacle in the true path).

ਧਨ ਕੂਕੇਂਦੀ , ਗੋਰ ਮੇਂ ; ਤੈ ਸਹ , ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ ॥੫੪॥ (1380-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Human (the wife) cries out in the grave after death up to the judgement day (doomsday, qiamat), calling for her husband (Waheguru) that she could not meet Him, and that how she suppose to meet Him in the grave i.e. after death nothing is possible, so this life is the only precious moment we have to meet our Husband (Waheguru) the creator.||54||

ਫਰੀਦਾ , ਸਿਰੁ ਪਲਿਆ , ਦਾੜੀ ਪਲੀ ;
ਮੁਛਾਂ ਭੀ ਪਲੀਆਂ ॥ (1380-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the hair on the head has turned grey, the beard had turned grey and moustaches have also turned grey.

ਰੇ ਮਨ , ਗਹਿਲੇ ਬਾਵਲੇ ; ਮਾਣਹਿ ਕਿਆ ਰਲੀਆਂ ॥੫੫॥ (1380-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O mind why being thoughtless and insane towards Waheguru, still indulge happily in sinful activities (lust, ego etc) i.e. the moment of death is revealing so why not start praying. ||55||

ਫਰੀਦਾ , ਕੋਠੇ ਧੁਕਣੁ ਕੇਤੜਾ ; ਪਿਰ ਨੀਦੜੀ ਨਿਵਾਰਿ ॥ (1380-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, how long can you (man) run on the house top (man's limited age in this world)? Thou why not abandon the sleep i.e. wake up from the darkness of Maya.

ਜੋ ਦਿਹ ਲਧੇ ਗਾਣਵੇ ; ਗਏ ਵਿਲਾੜਿ ਵਿਲਾੜਿ ॥੫੬॥ (1380-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because the limited numbered days given to you, are being passed without devotion, day by day i.e. you are running out of time, Wake up now! ||56||

ਫਰੀਦਾ , ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ; ਏਤੁ ਨ ਲਾਏ ਚਿਤੁ ॥ (1380-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother don't attach yourself to your houses, pavilions and mansions etc. i.e. assets – worldly goods.

ਮਿਟੀ ਪਈ ਅਤੋਲਵੀ ; ਕੋਇ ਨ ਹੋਸੀ ਮਿਤੁ ॥੫੭॥ (1380-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because when unweighable (heavy) sand falls upon you in your grave, then, none of these shall befriend (help) you. ||57||

ਫਰੀਦਾ , ਮੰਡਪ ਮਾਲੁ ਨ ਲਾਇ ;
ਮਰਗ ਸਤਾਣੀ , ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ (1380-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother do not set your concentration (heart) on the wealth in your residence and think and worry about the death, remember it always and put not your mind on gathering wealth.

ਅੰਗ ੧੩੮੧

ਸਾਈ , ਜਾਇ ਸਮੑਾਲਿ ; (ਸਾਂਈਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਜਿਥੈ ਹੀ ਤਉ ਵੰਞਣਾ ॥੫੮॥ (1381-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Prepare yourself to go where you will reside permanently (ideally Sackhand) i.e. for it do only what your Guruji's says. ||58||

ਫਰੀਦਾ , ਜਿਨੑੀ ਕੰਮੀ ਨਾਹਿ ਗੁਣ ; ਤੇ ਕੰਮੜੇ ਵਿਸਾਰਿ ॥ (1381-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, abandon those deeds which are of no avail (sinful deeds).

ਮਤੁ ਸਰਮਿੰਦਾ ਥੀਵਹੀ ; ਸਾਂਈ ਦੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੫੯॥ (1381-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because conducting those deeds, you will be put to shame in the court of the Almighty (experience great humiliation), to avoid that devote yourself only to Waheguru. ||59||

ਫਰੀਦਾ , ਸਾਹਿਬ ਦੀ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ;
ਦਿਲ ਦੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਦਿ ॥ (1381-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother perform the service (meditation) of your Lord (Waheguru) and dispel the doubt of your mind.

ਦਰਵੇਸਾਂ ਨੋ ਲੋੜੀਐ ; ਰੁਖਾਂ ਦੀ ਜੀਰਾਂਦਿ ॥੬੦॥ (1381-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And if you attain some spiritual development, as a Saint be like the trees which has termendeous will (endurance) towards disgracement e.g. even if someone through a rock onto a tree, hurting it, it doesn't matter as it in return drops its flowers, fruits and lastly contribute wood for man's usage. ||60||

ਫਰੀਦਾ , ਕਾਲੇ ਮੈਡੇ ਕਪੜੇ ; ਕਾਲਾ ਮੈਡਾ ਵੇਸੁ ॥ (1381-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, black are my clothes and my vestment's (body's) colour is black too.

ਗੁਨਹੀ ਭਰਿਆ , ਮੈ ਫਿਰਾ ; (ਗੁਨੱਹੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਲੋਕੁ ਕਹੈ ਦਰਵੇਸੁ ॥੬੧॥ (1381-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji filled with humility says I'm full of sins but people call me a saint i.e. I have no character of a Saint. Bhagat Ji demonstrates utmost humbleness. ||61||

ਤਤੀ ਤੋਇ ਨ ਪਲਵੈ ; ਜੇ ਜਲਿ ਟੁਬੀ ਦੇਇ ॥ (1381-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

That crop which is burnt (destroyed) by water (too much water), can never bloom even if it be kept dipped in water i.e. similarly some people with bad characters whom has mastered all religious scriptures (learnered) and fluently preach religion giving all the related essence but still, sermonizing all that, they are still without (don't adopt) the necessary good deeds to practice what they preach.

ਫਰੀਦਾ , ਜੋ ਡੋਹਾਗਣਿ ਰਬ ਦੀ ; ਝੂਰੇਦੀ ਝੂਰੇਇ ॥੬੨॥ (1381-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, she (that person mentioned above) who is forsaken by Waheguru, continues to repent (feel sorrow) and grieve (suffer) forever. ||62||

ਜਾਂ ਕੁਆਰੀ ਤਾ ਚਾਉ ; ਵੀਵਾਹੀ ਤਾਂ ਮਾਮਲੇ ॥ (1381-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When a girl is still unmarried, she is full of desires and when she is married, then begin her troubles i.e. when human is alive they are entangled (busy) in worldly activities and when they are taken away (married) by angels of death then the wrangle (dispute) starts.

ਫਰੀਦਾ , ਏਹੋ ਪਛੋਤਾਉ ; ਵਤਿ ਕੁਆਰੀ ਨ ਥੀਐ ॥੬੩॥ (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, she has this regret that she cannot be a single again i.e. they long (wish) for a human body again but it is not possible.

- Initially there was a desire to meet a Guru, but when one meets a Guru who practices rituals, spending a lot of time performing unnecessary feats, now he realized and regretted and then hope to have the same desire to meet a True Guru but now it was too late

Initially there was a desire to meet Waheguru. The yearning leads to the achievement by obtaining true Guru's teaching and pacticing the teaching. At that time maya (illusion of material world) realized as untrue and is nothing but an obstacle is abandoned (discarded) and then there is no regret i.e. no more reincarnation (birth and death) cycle. ||63||

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ; ਆਇ ਉਲਥੇ ਹੰਝ ॥ (ਉਲੱਥੇ ਬੋਲੋ) (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The world is like a pond in the ground which is filled with saline water (pain) in which swans (Saints) have alighted(landed).

ਚਿੰਜੂ ਬੋੜਨਿ੍ ਨਾ ਪੀਵਹਿ ; ਉਡਣ ਸੰਦੀ ਡੰਝ ॥੬੪॥ (1381-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They dip in their bills realizing its saltiness; they fly away without drinking it i.e. Saints live in this world but don't indulge themselves. They always prefer to move on (depart this life) as they have knowns that death is true (salvation), and with it in mind they don't commit any regretful sins. ||64||

ਹੰਸੁ ਉਡਰਿ ਕੋਧ੍ਰੈ ਪਇਆ ; ਲੋਕੁ ਵਿਡਾਰਣਿ ਜਾਇ ॥ (1381-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When the swans alight on the coarse grain, men go to drive them away to avoid them eating their grain.

ਗਹਿਲਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਦਾ ; ਹੰਸੁ ਨ ਕੋਧ੍ਰਾ ਖਾਇ ॥੬੫॥ (1381-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But the foolish man doesn't know that the swans don't eat coarse grain. i.e. If a Saint appear at a married man's house, and if the owner thinks that the Saint came with lustful desire and try to chase him away, then he is considered as a fool (manmukh) that he doesn't know Saints does not indulge themselves in these sins. ||65||

ਚਲਿ ਚਲਿ ਗਈਆਂ ਪੰਖੀਆਂ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਸਾਏ ਤਲ ॥ (1381-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those Kings whom has created cities and introduces their rules, are similar to the birds which peopled (colonized) water pools, have flown away (past away).

ਫਰੀਦਾ , ਸਰੁ ਭਰਿਆ ਭੀ ਚਲਸੀ ;
ਥਕੇ ਕਵਲ ਇਕਲ ॥੬੬॥ (ਇਕੱਲ ਬੋਲੋ) (1381-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, this materialistic pool (world) will also vanish, but the Saints whom are like lotus flowers (remain distinct) worshipped only One Almighty shall remain as they has overcomed the cycle of birth. ||66||

ਫਰੀਦਾ , ਇਟ ਸਿਰਾਣੇ ਭੁਇ ਸਵਣੁ ;
ਕੀੜਾ ਲੜਿਓ ਮਾਸਿ ॥ (1381-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, after death brick shall be the pillow beneath the grave, the earth will be the bed to sleep and the maggots shall eat the flesh.

ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ , ਵਾਪਰੇ ; ਇਕਤੁ ਪਇਆ ਪਾਸਿ ॥੬੭॥ (1381-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Many many ages shall pass away being layed at the same spot with maggots tearing down piece by piece the remaining body. ||67||

ਫਰੀਦਾ , ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ; ਟੁਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ (1381-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The following two Saloks were uttered in Faridkot,

Farid Ji says, this beauteous body (pitcher-jug), which is of beautiful colour (unique), shall break away(die) with the sublime rope of breath snapped.

ਅਜਰਾਈਲੁ ਫਰੇਸਤਾ ; ਕੈ ਘਰਿ ਨਾਠੀ ਅਜੁ ॥੬੮॥ (1381-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

In whose house shall Azarayeel, the death's courier, be the guest today? i.e. he is coming to get the King Mokalhar (king of Faridkot at that time) ||68||

ਫਰੀਦਾ , ਭੰਨੀ ਘੜੀ ਸਵੰਨਵੀ ; ਟੂਟੀ ਨਾਗਰ ਲਜੁ ॥ (1381-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the unique and beauteous body (pitcher) shall break and the sublime rope of breath shall sunder (break).

ਜੋ ਸਜਣ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੇ ; ਸੇ ਕਿਉ , ਆਵਹਿ ਅਜੁ ॥੬੯॥ (1381-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The ones who do not perform Almighty's meditation are merely a weight on the earth surface means that they are useless and how can they return to this birth again? i.e. they cannot return to the human birth before completing the reincarnation cycle. ||69||

ਫਰੀਦਾ , ਬੇ ਨਿਵਾਜਾ ਕੁਤਿਆ ; ਏਹ ਨ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ (1381-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the ones who does not pray (five times a day for Muslims), he is like a dog i.e. without meditation, which is a deprived (poor) path of spending life on earth, one is like a dog.

ਕਬਹੀ ਚਲਿ ਨ ਆਇਆ ; ਪੰਜੇ ਵਖਤ ਮਸੀਤਿ ॥੭੦॥ (1381-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because he doesn't perform five times prayers in the mosque. i.e. men must meditate upon Waheguru always (like sticking to prayer times) in this body (which is the mosque). ||70||

ਉਠੁ ਫਰੀਦਾ , ਉਜੂ ਸਾਜਿ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਿ ॥ (1381-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, Dear brother! rise and perform your ablution (ritual washing for Muslims before every prayer) and spend your time performing the morning prayer.

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ; ਸੋ ਸਿਰੁ ਕਪਿ ਉਤਾਰਿ ॥੭੧॥ (1381-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because the head is worth chopping off and removed that doesn't bow to Almighty. ||71||

ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ; (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਸਿਰੁ ਕੀਜੈ ਕਾਂਇ ॥ (1381-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The head, which do not bows (bended over with forehead touching the ground/feet) before the Almighty, what is the use of keeping such a head? i.e. the head is of no use.

ਕੁੰਨੇ ਹੇਠਿ ਜਲਾਈਐ ; ਬਾਲਣ ਸੰਦੈ ਥਾਇ ॥੭੨॥ (1381-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

It is better to burn the head under the continuously heated earthen pot, replacing the fire-wood. ||72||

ਫਰੀਦਾ , ਕਿਥੈ ਤੈਡੇ ਮਾਪਿਆ ; ਜਿਨ੍ਹੀ ਤੂ ਜਣਿਓਹਿ ॥ (1381-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji questions, Dear brother! Where are the parents who gave you birth in this human form? i.e. they have passed on.

ਤੈ ਪਾਸਹੁ ਓਇ ਲਦਿ ਗਏ ; ਤੂੰ ਅਜੈ ਨ ਪਤੀਣੋਹਿ ॥੭੩॥ (1381-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They have departed, away from you. Even then, now you are not convinced (realized) that you too shall die. ||73||

ਫਰੀਦਾ , ਮਨੁ ਮੈਦਾਨੁ ਕਰਿ ; ਟੋਏ ਟਿਬੇ ਲਾਹਿ ॥ (1381-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dear brother get rid of ignorance and arrogance which is like hollows and heaps, make your mind thoughtless by which mind will be just like an open area free from all sins.

ਅਗੈ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਸੀ ; ਦੋਜਕ ਸੰਦੀ ਭਾਹਿ ॥੭੪॥ (1381-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Because achieving the above, fire of hell shall not ever approach you i.e. you will be free of the sufferings of hell. ||74||

ਮਹਲਾ , ੫ ॥ (1381-17)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਹਿ ; ਖਲਕ ਵਸੈ ਰਬ ਮਾਹਿ ॥ (1381-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Farid Ji, Sri Guru Arjun Sahib Ji says that Waheguru exist and leaves in this world. Every creature here abides in Him i.e. in actual fact without the screen of Maya He is the image of everything, the Creator abides in creation and the creation abides in Creator.

ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ;
ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥੭੫॥ (1381-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When there is none without Him (Almighty), then whom should we call bad? ||75||

ਫਰੀਦਾ , ਜਿ ਦਿਹਿ ਨਾਲਾ ਕਪਿਆ ;
ਜੇ ਗਲੁ ਕਪਹਿ , ਚੁਖ ॥ (1381-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Uttering a renunciation sermon;

Farid Ji says, on the day of my birth, the midwife whom cut my umbilical cord should have slice (cut) my throat a bit.

ਪਵਨਿ ਨ ਇਤੀ ਮਾਮਲੇ ; ਸਹਾਂ ਨ ਇਤੀ ਦੁਖ ॥੭੬॥ (1381-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

So that I shouldn't have not plunged into so many troubles (disputes) and undergo so many hardships (sufferings). ||76||

ਚਬਣ ਚਲਣ ਰਤੰਨ ; ਸੇ ਸੁਣੀਅਰ ਬਹਿ ਗਏ ॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The teeth which grinds the food, feet that are used for walking, highly valued jewels the eyes, then the ears and all other precious sense organs; they have ceases their functions.

ਹੇੜੇ ਮੁਤੀ ਧਾਹ ; ਸੇ ਜਾਨੀ ਚਲਿ ਗਏ ॥੭੭॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When those dear long life assistants of men have abandoned them, at that moment the body cried out loud lamentably that in old age all of them had come to a near halt.||77||

ਫਰੀਦਾ , ਬੁਰੇ ਦਾ ਭਲਾ ਕਰਿ ; ਗੁਸਾ ਮਨਿ ਨ ਹਢਾਇ ॥ (1381-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, Dear brother! do good for even the evil hearted ones and when doing that do not harbour any anger (rage) over them in your mind.

ਅੰਗ ੧੩੮੨

ਦੇਹੀ ਰੋਗੁ ਨ ਲਗਈ ; ਪਲੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ ॥੭੮॥ (1382-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Practising the above, innerself would not be infected by the disease of pride (ego). And as a bonus all your needs (faith, wealth, wishes & salvation) will be fulfilled. ||78||

ਫਰੀਦਾ , ਪੰਖ ਪਰਾਹੁਣੀ ; ਦੁਨੀ ਸੁਹਾਵਾ ਬਾਗੁ ॥ (1382-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, this world is like a flourishing garden, where human who are like birds only settles for a short while as guests.

ਨਉਬਤਿ ਵਜੀ ਸੁਬਹ ਸਿਉ ; ਚਲਣ ਕਾ ਕਰਿ ਸਾਜੁ ॥੭੯॥ (1382-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore from birth (dawn of life), holy versus like the drums are beating reminding you to make your preparation for your departure i.e. developed values that make your short stay on earth worth. ||79||

ਫਰੀਦਾ , ਰਾਤਿ ਕਥੂਰੀ ਵੰਡੀਐ ; ਸੁਤਿਆ ਮਿਲੈ ਨ ਭਾਉ ॥ (1382-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, in human stages of life which is like a night where musk is distributed, those who are awake i.e. meditates they will receive the precious scent (salvation) and they, who are asleep get not a share.

ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੈਣ ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇ ; ਤਿੰਨ੍ਹਾ ਮਿਲਣੁ ਕੁਆਉ ॥੮੦॥ (1382-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They, whose eyes are heavy with sleep (ignorance), how can they be absorbed in the meditation of Waheguru to meet Him? i.e. who is free of the dark ignorance of Waheguru existence in them, they are absorbed in Him. ||80||

**ਫਰੀਦਾ , ਮੈ ਜਾਨਿਆ ਦੁਖੁ ਮੁਝ ਕੂ ;
ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਐ ਜਗਿ ॥** (1382-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, I thought I alone was in grief (sadness). But, the whole world is in grief.

ਊਚੇ ਚੜਿ ਕੈ ਦੇਖਿਆ ; ਤਾਂ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹਾ ਅਗਿ ॥੮੧॥ (1382-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When I was awakened i.e. in higher state of mind and body; and transcended into renunciation, I looked around in every house (body) then did I find the same fire of griefness within everyone. ||81||

ਮਹਲਾ , ੫ ॥ (1382-4)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਭੂਮਿ ਰੰਗਾਵਲੀ ; ਮੰਝਿ ਵਿਸੂਲਾ ਬਾਗ ॥ (1382-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Referring to the Farid Ji's Salok above, Guru Arjun Sahib Ji says, Dear friend, in the midst of this peaceful world there is a thorny garden i.e. in the mind's intelligence there are lust and anger whom dominates human's actions.

ਜੋ ਜਨ ਪੀਰਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ; ਤਿੰਨ੍ਾ ਅੰਚ ਨ ਲਾਗ ॥੮੨॥ (1382-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But the persons, who are blessed (bestowed) by the Guru, they suffer not even a scratch i.e. they whom have distance themselves from sinful thoughts and activities overcomed the suffering of the birth cycle. ||82||

ਮਹਲਾ , ੫ ॥ (1382-6)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਉਮਰ ਸੁਹਾਵੜੀ ; ਸੰਗਿ ਸੁਵੰਨੜੀ ਦੇਹ ॥ (1382-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, fruitful (successful) will be the charming body in this beautiful age (life).

ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਪਾਈਅਨਿ ; ਜਿੰਨ੍ਾ ਪਿਆਰੇ ਨੇਹ ॥੮੩॥ (1382-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

However, after attaining this body, the ones who are absorbed in Waheguru's love are very rare. ||83||

ਕੰਧੀ ਵਹਣ ਨ ਢਾਹਿ ; ਤਉ ਭੀ ਲੇਖਾ ਦੇਵਣਾ ॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Once a river starts overflowing towards Pakpatan town, to save their lives, people from the town ask Bhagat Ji's help and took to him to the river's bank. Reaching the river, Farid Ji says;

O flooding river, why are you commiting offence by destroying your river bank i.e. diverting your path, because you too have to give an account hereafter.

Hearing Bhagat Ji the river starts to decline and return to its initial flow path, then realizing that he(Bhagat Ji) has instruct the river against Waheguru's will, regretting his action, Farid Ji uttered;

ਜਿਧਰਿ ਰਬ ਰਜਾਇ ; ਵਹਣੁ ਤਿਦਾਊ ਗੰਉ ਕਰੇ ॥੮੪॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear river (flood) flows in the direction, in which ever way, in the will of Waheguru. i.e. dear human don't go against the path of your religion (maryada) and if you do you will have to pay for what you have done wrong hereafter. Follow the path you are directed to, Guru's Hymns (Gurbani) are Waheguru's directives. ||84||

ਫਰੀਦਾ , ਡುਖਾ ਸੇਤੀ ਦਿਹੁ ਗਇਆ ; ਸੂਲਾਂ ਸੇਤੀ ਰਾਤਿ ॥ (1382-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, day passes in pain (sufferings) and night in anguish (thorns on sorrowness).

ਖੜਾ ਪੁਕਾਰੇ ਪਾਤਣੀ ; ਬੇੜਾ , ਕਪਰ ਵਾਤਿ ॥੮੫॥ (1382-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The Captain (Guruji) stands up and calls (reminds) that the ship (human's body) is grounding (moving towards shallow water) and will be destroyed i.e. human living against the true path will end up captured by the the death angels (jamdhoot).||85||

ਲੰਮੀ ਲੰਮੀ ਨਦੀ ਵਹੈ ; ਕੰਧੀ ਕੇਰੈ ਹੇਤਿ ॥ (1382-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear brother, death flows like a long river that loves to eat into its banks (prevent men the chance of accomplishing good deeds).

ਬੇੜੇ ਨੋ ਕਪਰੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ; ਜੇ ਪਾਤਣ ਰਹੈ ਸੁਚੇਤਿ ॥੮੬॥ (1382-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The ship won't end up grounding if its Capten, the navigator stays alert i.e. Guruji who is always with His true Sikh, would never let sins to conquer the Sikh's mind. ||86||

ਫਰੀਦਾ , ਗਲੀ ਸੁ ਸਜਣ ਵੀਹ ; ਇਕੁ ਢੂੰਢੇਦੀ ਨ ਲਹਾਂ ॥ (1382-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, there are plenty of readily available unconceptional friends, but, there is not even one true concept friend (Saint), I looking for who unites me to my Almighty.

ਧੁਖਾਂ , ਜਿਉ ਮਾਂਲੀਹ ; ਕਾਰਣਿ ਤਿੰਨ੍ਾ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੮੭॥ (1382-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I smoulder (burn) like the fired cow dung i.e. with the worries of not finding the true Saint whom will unite me with my groom (Waheguru) I'm always grief in sadness. ||87||

ਫਰੀਦਾ , ਇਹੁ ਤਨੁ ਭਉਕਣਾ ;
ਨਿਤ ਨਿਤ ਦੁਖੀਐ ਕਉਣੁ ॥ (1382-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, this body is like a barking dog; how to stand this continuous suffering?

ਕੰਨੀ ਬੁਜੇ ਦੇ ਰਹਾਂ ; ਕਿਤੀ ਵਗੈ ਪਉਣੁ ॥੮੮॥ (1382-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

It is best to use ear plugs, so that the blowing wind would not deliver the sound of barking. i.e. this body always wish for for nice clothing, good food etc., therefore to fill its requirements just give it simple wearing and food. And if its desires escalate, then turn your back to it straight away, even though it continues to bother your mind so that you don't suffer when you indulge yourself in fulfilling the desires. ||88||

ਫਰੀਦਾ , ਰਬ ਖਜੂਰੀ ਪਕੀਆਂ ; ਮਾਖਿਅ , ਨਈ ਵਹੰਨ੍ਹਿ ॥ (1382-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, Waheguru's dates have ripend and streams of honey are flowing i.e. Waheguru's Saints are filled with all the good characters and holy hymns (keertan and katha) are flowing continuously through their bodies.

ਜੋ ਜੋ ਵੰਞੈਂ ਡੀਹੜਾ ; ਸੋ ਉਮਰ ਹਥ ਪਵੰਨਿ ॥੮੯॥ (1382-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Every day which passes, without those Saints, is stealing away men's mortal age. Men's age is decreasing wortlessly everyday. ||89||

ਫਰੀਦਾ , ਤਨੁ ਸੁਕਾ ਪਿੰਜਰੁ ਥੀਆ ;
ਤਲੀਆਂ ਖੂੰਡਹਿ ਕਾਗ ॥ (1382-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, my frail body has become like a skeleton after long meditation and the crows, thinking I'm a dead body, peck at my palms. (also) Lust, pride etc are pecking through the body i.e. diverting the good intention of finding Waheguru.

ਅਜੈ ਸੁ ਰਬੁ ਨ ਬਾਹੁੜਿਓ ; ਦੇਖੁ ਬੰਦੇ ਕੇ ਭਾਗ ॥੯੦॥ (1382-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Even after meditating for so long, until now, I haven't achieved oneness with Waheguru, dear brother see thou that such is the fate (bad luck) of the man. ||90||

ਕਾਗਾ ਕਰੰਗ ਢਢੋਲਿਆ ; ਸਗਲਾ ਖਾਇਆ ਮਾਸੁ ॥ (1382-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

During his meditation, while hanging in a well, Farid Ji says to the crows;

Dear crows, you have searched my skeleton and eaten up all my flesh.

ਏ ਦੁਇ ਨੈਨਾ ਮਤਿ ਛੁਹਉ ; ਪਿਰ ਦੇਖਨ ਕੀ ਆਸ ॥੯੧॥ (1382-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But please don't touch these two eyes yet, as I wish to behold (see) my beloved groom (Waheguru) in body (sargun) form i.e. O death (crow) snatcher of body (skeleton), even though you have put a stop (eaten up) to my good deeds (flesh), but anyhow don't try to confiscate my mind and devine intelligence (eyes) because with these I wish to see my Waheguru in infinite (nirgun) form. ||91||

ਕਾਗਾ ਚੂੰਡਿ ਨ ਪਿੰਜਰਾ ; ਬਸੈ ਤ ਉਡਰਿ ਜਾਹਿ ॥ (1382-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O Crow, do not pinch my skeleton. Now if you have perched upon it, still you better fly away.

ਜਿਤੁ ਪਿੰਜਰੈ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ; ਮਾਸੁ ਨ ਤਿਦੂ ਖਾਹਿ ॥੯੨॥ (1382-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Do not eat flesh from the skeleton, in which my spouse (Waheguru) dwells. ||92||

ਫਰੀਦਾ , ਗੋਰ ਨਿਮਾਣੀ , ਸਡੁ ਕਰੇ ;
ਨਿਘਰਿਆ ਘਰਿ ਆਉ ॥ (ਨਿ-ਘਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1382-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the grave which is located below calls out, O, homeless men, me whom is your home, come over to me. (Note: When a person dies no one prefers to keep the dead body in their house therefore the physical body of a person is left homeless. Only grave yard(or cremation bround) accepts the body).

ਸਰਪਰ , ਮੈ ਥੈ ਆਵਣਾ ; ਮਰਣਹੁ ਨ ਡਰਿਆਹੁ ॥੯੩॥ (1382-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Ultimately, surely you will come to me. For that sake do not create fear for death in the heart.||93||

ਏਨੀ ਲੋਇਣੀ ਦੇਖਦਿਆ ; ਕੇਤੀ ਚਲਿ ਗਈ ॥ (1382-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Within the sight of these eyes of mine, plenty of people have departed (died).

ਫਰੀਦਾ , ਲੋਕਾਂ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ; ਮੈ ਆਪਣੀ ਪਈ ॥੯੪॥ (1382-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, people have their own anxieties (worries) and I have my own. ||94||

ਆਪੁ ਸਵਾਰਹਿ ਮੈ ਮਿਲਹਿ ; ਮੈ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1382-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji received guidance from a divine voice;

If you (Bhagat Ji) reform yourself, then you shall meet me. And when I (Waheguru) meet you then you shall obtained divine peace.

ਫਰੀਦਾ , ਜੇ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ;
ਸਭੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ॥੯੫॥ (1382-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore dear Farid, if you surrender yourself to me then the whole world shall belong to you.||95||

ਕੰਧੀ ਉਤੈ ਰੁਖੜਾ ; ਕਿਚਰਕੁ ਬੰਨੈ ਧੀਰੁ ॥ (1382-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji illustrates through two examples the physical body's impermanent status;

How long can the tree remain stable on the riverbank? i.e. river changes its courses over time, whenever it does every tree in its ways will be destroyed.

ਫਰੀਦਾ , ਕਚੈ ਭਾਂਡੈ ਰਖੀਐ ; ਕਿਚਰੁ ਤਾਈ ਨੀਰੁ ॥੯੬॥ (1382-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And for how long, can the water be kept in an unbaked earthen pot? i.e. the water will seep out. Similarly as the tree and the pot, the body will one day perish. ||96||

ਫਰੀਦਾ , ਮਹਲ ਨਿਸਖਣ ਰਹਿ ਗਏ ; **(ਨਿਸੱਖਣ ਬੋਲੋ)**
ਵਾਸਾ ਆਇਆ ਤਲਿ ॥ (ਤੱਲਿ ਬੋਲੋ) (1382-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, after death mansions have been emptied. Their occupants (bodies) have gone to abide below the earth i.e. in the grave.

ਅੰਗ ੧੩੮੩

ਗੋਰਾਂ ਸੇ ਨਿਮਾਣੀਆ ; ਬਹਸਨਿ ਰੂਹਾਂ ਮਲਿ ॥ (1383-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The vulnerable souls (bodies) have occupied the graveyard.

ਆਖੀਂ ਸੇਖਾ ਬੰਦਗੀ ; ਚਲਣੁ ਅਜੁ ਕਿ ਕਲਿ ॥੯੭॥ (1383-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore Sheikh Farid Ji says, utter (meditate) the Almighty's Name, as you will depart (die) today or tomorrow (sooner or later), as clarified above. ||97||

ਫਰੀਦਾ , ਮਉਤੈ ਦਾ ਬੰਨਾ ਏਵੈ ਦਿਸੈ ;
ਜਿਉ ਦਰੀਆਵੈ ਢਾਹਾ ॥ (1383-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the shore of death is seen like the rivershore's bank being eroded by the water i.e. that is how death is looked upon i.e. like a passenger inside a boat doesn't realize the boat is moving until its reaches its destination. Similarly human don't realize that their life is lessening and only be known when the moment of death arrives.

ਅਗੈ ਦੋਜਕੁ ਤਪਿਆ ਸੁਣੀਐ ; ਹੂਲ ਪਵੈ ਕਾਹਾਹਾ ॥ (1383-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Hereafter, it is heard that the hell is heated by burning fire in which the cries (screams and wailings) of sinners are heard.

ਇਕਨਾ ਨੋ ਸਭ ਸੋਝੀ ਆਈ ; ਇਕਿ ਫਿਰਦੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ (1383-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Some virtuous persons understand it fully while some still wander about heedlessly.

ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤਿਆ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ;
ਸੇ ਦਰਗਹ ਓਗਾਹਾ ॥੯੮॥ (1383-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

However, the deeds, which man does in the world, they stand as witness hereafter (in parlok). ||98||

ਫਰੀਦਾ , ਦਰੀਆਵੈ ਕੰਨ੍ਹੈ ਬਗੁਲਾ ; ਬੈਠਾ ਕੇਲ ਕਰੇ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, like heron (freshwater wading bird) sitting joyfully on the river-bank.

ਕੇਲ ਕਰੇਦੇ ਹੰਝ ਨੋ ; ਅਚਿੰਤੇ ਬਾਜ ਪਏ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

While the heron is engaged in its joyful activities, the hawk pounces (ambush) upon it unexpectedly. In the same way, the angels of death will ambush the human who is engrossed in his daily worldly activities.

ਬਾਜ ਪਏ ਤਿਸੁ ਰਬ ਦੇ ; ਕੇਲਾਂ ਵਿਸਰੀਆਂ ॥ (1383-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When the hawks (angels of death) whom are in the command of Waheguru strikes, the heron (human) absolutely (or entirely) forgets the joyful activities (wealth, lust etc.) it was enjoying.

ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਨ ਚੇਤੇ ਸਨਿ ; ਸੋ ਗਾਲੀ ਰਬ ਕੀਆਂ ॥੯੯॥ (1383-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

What was not even remotely contemplated (considered) in human's mind and intelligence even those things, Waheguru had manifested. i.e. makes death apparent even when human forgets about it. ||99||

ਸਾਢੇ ਤ੍ਰੈ ਮਣ ਦੇਹੁਰੀ ; ਚਲੈ ਪਾਣੀ ਅੰਨਿ ॥ (1383-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the body's height measures of three and a half the length of human own hand; and it lives on water and food.

ਆਇਓ ਬੰਦਾ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ; ਵਤਿ , ਆਸੂਣੀ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The reason human born into this world is to meditate (pray) upon Waheguru, but instead became victim of worldly desires.

ਮਲਕਲ ਮਉਤ ਜਾਂ ਆਵਸੀ ; ਸਭ ਦਰਵਾਜੇ ਭੰਨਿ ॥ (1383-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But, when the killer, the death arrives all the doors to the body will be broken i.e. nothing will be able to stop it.

ਤਿਨ੍ਹਾ ਪਿਆਰਿਆ ਭਾਈਆਂ ; ਅਗੈ ਦਿਤਾ ਬੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The parents and the buddies who accompanied and befriend him, they have now wrap and place him over the funeral pyre and burned him; after which they turn their back and move on.

ਵੇਖਹੁ ਬੰਦਾ ਚਲਿਆ ; ਚਹੁ ਜਣਿਆ ਦੈ ਕੰਨ੍ਹਿ ॥ (1383-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear brother, observe and learn by seeing the body which is carried away on the shoulders of four men.

ਫਰੀਦਾ , ਅਮਲ ਜਿ ਕੀਤੇ ਦੁਨੀ ਵਿਚਿ ;
ਦਰਗਹ ਆਏ ਕੰਮਿ ॥੧੦੦॥ (1383-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, only the good deeds, which the person did in the world, would avail (benefit) him in the hereafter (Almighty's Court). ||100||

ਫਰੀਦਾ , ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ੍ਹ ਪੰਖੀਆ ;
ਜੰਗਲਿ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਵਾਸੁ ॥ (1383-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, I am a sacrifice onto those birds (Saints) which live in the forests.

ਕਕਰੁ ਚੁਗਨਿ ਥਲਿ ਵਸਨਿ ; ਰਬ ਨ ਛੋਡਨਿ ਪਾਸੁ ॥੧੦੧॥ (1383-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The Saints whom live in the forest, they survive on small plants and never leave the side of Waheguru i.e. they meditate in great physical difficullities but remain absorbed in the Naam's bliss. ||101||

ਫਰੀਦਾ , ਰੁਤਿ ਫਿਰੀ ਵਣੁ ਕੰਬਿਆ ;
ਪਤ ਝੜੇ ਝੜਿ ਪਾਹਿ ॥ (1383-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the season has changed, the woods shake and the leaves continually drop off. i.e. when age increases ultimately everyone alive will be old one day and this is when the body will start shaking uncontrollably, teeth drops and body organs looses their functions.

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂੰਢੀਆਂ ; ਰਹਣੁ ਕਿਥਾਊ ਨਾਹਿ ॥੧੦੨॥ (1383-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore, I have search all the four directions (everywhere) and have found out that no body is permanent anywhere. ||102||

ਫਰੀਦਾ , ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ; ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਉ ॥ (1383-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, tear off into pieces all the expensive cloths and turn them into long loose garments (a piece of robe used to cover a dead body), and use only a blanket to cover the body.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ; ਸੇਈ ਵੇਸ ਕਰੇਉ ॥੧੦੩॥ (1383-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I shall only wear cloths with which I can meet (attain) my groom (Waheguru). ||103||

ਮਃ , ੩ ॥ (1383-11)

Third Mahl:

ਕਾਇ ਪਟੋਲਾ ਪਾੜਤੀ ; ਕੰਬਲੜੀ ਪਹਿਰੇਇ ॥ (1383-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Sri Guru Amar Dass Ji utters the answer to above Salok;

Dear friend, what is the need of tearing cloths and why you want to cover your body with only a blanket i.e. why abandon the married life and live in reclusion (turn into Sadhu and live as mendicant).

ਨਾਨਕ , ਘਰ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ;
ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇਇ ॥੧੦੪॥ (1383-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 3)

Guruji says, If you have true intentions (desire) and develop a virtuous mind, then even while seated at home i.e. dwelling in married life, you shall meet with your Groom (Waheguru). ||104||

ਮਃ ੫ , ॥ (1383-13)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ ਗਰਬੁ ਜਿਨ੍ਹਾ ਵਡਿਆਈਆ ;
ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਆਗਾਹ ॥ (1383-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, they, who has great pride on their wealth and young age;

ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਧਣੀ ਸਿਉ ; ਟਿਬੇ ਜਿਉ ਮੀਹਾਹੁ ॥੧੦੫॥ (1383-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

They have gone empty-handed from Waheguru's attainment, just like a hump on the ground which is always dry even after heavy rain i.e. noble deeds to attain Waheguru doesn't reside in egoistic person. ||105||

ਫਰੀਦਾ , ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਡਰਾਵਣੇ ;
ਜਿਨਾ ਵਿਸਾਰਿਓਨੁ ਨਾਉ ॥ (1383-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, dreadful (frightening) are the faces of those who forget Waheguru's Name (existence).

ਐਥੈ ਦੁਖ ਘਣੇਰਿਆ ; ਅਗੈ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥੧੦੬॥ (1383-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Here, they undergo many troubles (sufferings) and, hereafter, they find no abode (place to reside) and refuge. ||106||

ਫਰੀਦਾ , ਪਿਛਲ ਰਾਤਿ ਨ ਜਾਗਿਓਹਿ ;
ਜੀਵਦੜੋ ਮੁਇਓਹਿ ॥ (1383-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, those who don't abandon their sleep and wake up in the closing hours of the night (3 a.m. to 6 a.m.) to pray, those people are considered dead even while alive, because this is the quietest time of the day, perfect for performing prayers.

ਜੇ ਤੈ ਰਬੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਤ ਰਬਿ ਨ ਵਿਸਰਿਓਹਿ ॥੧੦੭॥ (1383-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear brother, although you have forgotten Waheguru, but even then, Waheguru has not forgotten you. i.e. He provides you with all your needs. ||107||

ਮਃ , ੫ ॥ (1383-16)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਕੰਤੁ ਰੰਗਾਵਲਾ ; ਵਡਾ ਵੇਮੁਹਤਾਜੁ ॥ (1383-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Bhagat Farid Ji, Guru Arjan Dev Ji utters that Almighty is full of bliss Spouse (Waheguru). He is the supreme. He is altogether care-free i.e. not dominated by anybody.

ਅਲਹ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਏਹੁ ਸਚਾਵਾਂ ਸਾਜੁ ॥੧੦੮॥ (1383-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

To be one (imbued) with Almighty (Waheguru) i.e. worships Him with upmost love; this is the true decoration (way) to impress (achieve) the beloved Spouse (Waheguru). ||108||

ਮਃ , ੫ ॥ (1383-17)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ; ਦਿਲ ਤੇ ਲਾਹਿ ਵਿਕਾਰੁ ॥ (1383-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Bhagat Farid Ji, Guru Arjan Dev Ji utters Dear brother, get through the pain and pleasure (happiness and sadness) with the same feelings and expels sins from your mind.

ਅਲਹ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ; (ਅੱਲਹ ਬੋਲੋ)
ਤਾਂ ਲਭੀ ਦਰਬਾਰੁ ॥੧੦੯॥ (1383-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Whatever pleases Almighty (Allah, Waheguru) i.e. His will; consider it as the only appropriate matter. Only then you shall find His Castle.

(Meaning of Allah : The unseen and uncomprehensible i.e. beyond understanding)||109||

ਮਃ , ੫ ॥ (1383-18)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਦੁਨੀ ਵਜਾਈ ਵਜਦੀ ; ਤੂੰ ਭੀ ਵਜਹਿ ਨਾਲਿ ॥ (1383-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Farid Ji, Sri Guru Arjun Sahib Ji says the world dances (dwells) in the influences of ignorance, and you (human) follows the same trend (influenced) i.e. live in ignorance.

ਸੋਈ ਜੀਉ ਨ ਵਜਦਾ ;
ਜਿਸੁ ਅਲਹੁ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥੧੧੦॥ (ਅੱਲਹੁ ਬੋਲੋ) (1383-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

O mind, only person who are not influence is the one Almighty (Waheguru) cares about (taken under His care) i.e. the one who doesn't dwells in ignorance but live by the true Guru's sermons. ||110||

ਮਃ , ੫ ॥ (1383-19)

Fifth Mahl:

ਫਰੀਦਾ , ਦਿਲੁ ਰਤਾ ਇਸੁ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ; (ਰੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਦੁਨੀ ਨ ਕਿਤੈ ਕੰਮਿ ॥ (1383-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Through Farid Ji, Sri Guru Arjun Sahib Ji utters, the human's heart imbued (attached) with this world (maya), but the world (maya) is of no avail (unbeneficial) to this jeev (being).

ਅੰਗ ੧੩੮੪

ਮਿਸਲ ਫਕੀਰਾਂ ਗਾਖੜੀ ; ਸੁ ਪਾਈਐ ਪੂਰ ਕਰੰਮਿ ॥੧੧੧॥ (1384-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Difficult it is to live like the saints. That position is obtained only through perfect (just the right) deeds (actions). ||111||

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਫੁਲੜਾ ; ਫਲੁ ਭੀ ਪਛਾ ਰਾਤਿ ॥ (1384-1, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Waheguru's meditation in its first Pehar of the night yields (produce) flowers (good deeds), while the latter (last) Pehar of the night, yield fruits (Bramh Gyan).

ਜੋ ਜਾਗੰਨਿ੍ ਲਹੰਨਿ ਸੇ ; ਸਾਈ ਕੰਨੋ ਦਾਤਿ ॥੧੧੨॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

In both parts of the night, the ones who remain awake obtain divine virtues as a gift from Almighty (Waheguru). ||112||

ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ; ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

All bounties (rewards) are of Waheguru's (within Almighty's control); who can force Him to grant them? i.e. nobody.

ਇਕਿ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹਨਿ੍ ;
ਇਕਨ੍ਹਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧੧੩॥ (1384-2, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Some, who are awake (learnered e.g. pandits and gianis), do not receive them, while, some He Himself wakes them from sleep (agyan-ignorant) and blesses them with those gifts. ||113||

ਢੂਢੇਦੀਏ ਸੁਹਾਗ ਕੂ ; ਤਉ ਤਨਿ ਕਾਈ ਕੋਰ ॥ (1384-3, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear Bride (human) you are in search for the Groom (Waheguru), but you have some fault in the body (sins).

ਜਿਨ੍ਹਾ ਨਾਉ ਸੁਹਾਗਣੀ ; ਤਿਨ੍ਹਾ ਝਾਕ ਨ ਹੋਰ ॥੧੧੪॥ (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

But they, the Saints who are called chaste (pure) brides, cherish not hope of another i.e. other than Waheguru; 330 million Deities and 90 million Goddess. ||114||

ਸਬਰ ਮੰਝ , ਕਮਾਣ ;
ਏ ਸਬਰੁ ਕਾ , ਨੀਹਣੋ ॥ (ਸੱਬਰੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, a person who develop contentment (bow) in his heart, with patience (arrow) he use it to mark his target.

ਸਬਰ ਸੰਦਾ ਬਾਣੁ ;
ਖਾਲਕੁ ਖਤਾ ਨ ਕਰੀ ॥੧੧੫॥ (ਖੱਤਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1384-4, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And whoever made patience of Gurbani their bow, their patience (arrow) marked its target as explain above, and Waheguru will not allow them to miss that target i.e. Whatever a patient person wish to do, he will succeed. ||115||

ਸਬਰ ਅੰਦਰਿ ਸਾਬਰੀ ; ਤਨੁ ਏਵੈ ਜਾਲੇਨਿ੍ ॥ (1384-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, the men of patience, in patience they burn their body. i.e. whatever is their level of spiritualty, they remain in the same bodily character.

ਹੋਨਿ ਨਜੀਕਿ ਖੁਦਾਇ ਦੈ ; ਭੇਤੁ ਨ ਕਿਸੈ ਦੇਨਿ੍ ॥੧੧੬॥ (1384-5, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

With the above value in them they come nearer and nearer towards Waheguru i.e. remain in Waheguru's concentration, but they do not disclose (reveal) the fact to any one. ||116||

ਸਬਰੁ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ; ਜੇ ਤੂੰ ਬੰਦਾ ਦਿੜੁ ਕਰਹਿ ॥ (1384-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore above is the benefit of being patience if you the human be so humble and develop the patience in your heart.

ਵਧਿ ਥੀਵਹਿ ਦਰੀਆਉ ; ਟੁਟਿ ਨ ਥੀਵਹਿ ਵਾਹੜਾ ॥੧੧੭॥ (1384-6, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

With the above values, you will grow into a big river (become one with Waheguru) and never again, breaking off from the river (Waheguru) to become a small stream (indulge in world again). ||117||

ਫਰੀਦਾ , ਦਰਵੇਸੀ ਗਾਖੜੀ ; ਚੋਪੜੀ ਪਰੀਤਿ ॥ (1384-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Farid Ji says, extremely difficult it is to practise Sainthood, there are a lot of people just pretend (imitate) to be one.

ਇਕਨਿ ਕਿਨੈ ਚਾਲੀਐ ; ਦਰਵੇਸਾ ਵੀ ਰੀਤਿ ॥੧੧੮॥ (1384-7, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Only some rare ones alone walk in the path of the Saints. ||118||

ਤਨੁ ਤਪੈ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ; ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਬਲੰਨ੍ਹਿ ॥ (1384-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

My body is heated like an oven and my bones burn like fire wood if I practice penance meditation.

ਪੈਰੀ ਥਕਾਂ ਸਿਰਿ ਜੁਲਾਂ ; ਜੇ ਮੂੰ ਪਿਰੀ ਮਿਲੰਨ੍ਹਿ ॥੧੧੯॥ (1384-8, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

During my pilgrimage when my feet are tired, if I have to I would walk on my head, I am always willing to practice the most adverse penance if only I can meet (unite) with my Beloved Groom (Waheguru). ||119||

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ; ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ (1384-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Refering to above Salok, Sri Guru Amar Dass Ji says;

Dear brother, do not heat your body like an oven and burn not your bones like fire wood i.e. don't practice (unnecessary) this physical punishing penance (Tamo virtue).

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ;
ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧੨੦॥ (1384-9, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

What harm have the head and feet done to you that you considering putting them through such a penance? Therefore look for Waheguru in your own heart i.e. meditate concentrating inward. ||120||

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਸਜਣਾ ; ਸਜਣੁ ਮੈਡੇ ਨਾਲਿ ॥ (1384-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

I (human) am searching for my beloved who is a befriender; that Friend (Waheguru) is forever with me.

ਨਾਨਕ , ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ; **(ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)**
ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਦਿਖਾਲਿ ॥੧੨੧॥ (1384-10, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Sri Guru Ram Dass ji says, the unseen Waheguru whom can't be described fully using mind's intellectuality and by words, Guruji's (Sri Guru Amar Dass Ji) has shown me. ||121||

ਹੰਸਾ ਦੇਖਿ ਤਰੰਦਿਆ ; ਬਗਾ ਆਇਆ ਚਾਉ ॥ (1384-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

A man by the name Iyali saw Bhagat Ji meditate by hanging himself in a well, seeing this Iyali too hang himself in that well. Looking at Iyali, Bhagat Ji says;

After seeing the swans (Saints) swimming (in bliss), the cranes (imitators) too were fascinated to join them.

ਡੁਬਿ ਮੁਏ ਬਗ ਬਪੁੜੇ ; ਸਿਰੁ ਤਲਿ ਉਪਰਿ ਪਾਉ ॥੧੨੨॥ (1384-11, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

The unwise cranes (imitators) were drowned to death (in hell) i.e. in womb with their heads below and their feet above (in the cycle of birth and rebirth) ||122||

ਮੈ ਜਾਣਿਆ ਵਡ ਹੰਸੁ ਹੈ ; ਤਾਂ ਮੈ ਕੀਤਾ ਸੰਗੁ ॥ (1384-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Listening to Bhagat Ji, Ilayi replied;

If I deemed your body to be a great swan (Saint), then only I indulge myself with you i.e. associate with Bhagat Ji.

ਜੇ ਜਾਣਾ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ; ਜਨਮਿ ਨ ਭੇੜੀ ਅੰਗੁ ॥੧੨੩॥ (1384-12, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

And if I had known, that you were only a wretched crane, I would not have touched you with my limb (care in my heart) from the beginning.

Considering both Bhagat Ji and Iyali arguing in pride, Sri Guru Amar Dass SahibJi says; ||123||

ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਧਰੇ ॥ (1384-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

What does it matter, on whom Waheguru sheds His merciful glance, whether, he is a swan or a crane?

ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ; ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇ ॥੧੨੪॥ (1384-13, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Guruji says if it pleases Him, He change a crow into a swan e.g. like how He blessed Ajamal Ganka and Balmeek. ||124||

ਸਰਵਰ ਪੰਖੀ ਹੇਕੜੋ ; ਫਾਹੀਵਾਲ ਪਚਾਸ ॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

In this world which is like a lake, human lives like the birds nesting near the lake. With fifty traps (snarers) near the lake how the bird is expected to live freely i.e. in every human there are also fifty traps.

ਇਹੁ ਤਨੁ ਲਹਰੀ ਗਡੁ ਥਿਆ ; ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੧੨੫॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore this body is caught in the waves of characters (explained above). Dear true Waheguru, the savior, to escape from all those, my hope are in You alone. ||125||

ਕਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ , ਕਵਣੁ ਗੁਣੁ ; ਕਵਣੁ ਸੁ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ (1384-14, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

A women (keen person) asking a happily married women (Saint);

Dear great friend what is the word (mantra), what is the virtue (good value) and what is the jewel-like spell?

ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਸੋ ਹਉ ਕਰੀ ; ਜਿਤੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ॥੧੨੬॥ (1384-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Furthermore what is the dress (costume), which I may wear, by which I may captivate (charm) my spouse (Waheguru)? ||126||

ਨਿਵਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ , ਖਵਣੁ ਗੁਣੁ ; ਜਿਹਬਾ ਮਣੀਆ ਮੰਤੁ ॥ (1384-15, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Humility is the word (mantra), forgive and still endure hurting remarks is the virtue and utter sweet words with tongue, the jewel-like spell i.e. to utter Waheguru's name with the tongue.

ਏ ਤ੍ਰੈ ਭੈਣੇ ਵੇਸ ਕਰਿ ; ਤਾਂ ਵਸਿ ਆਵੀ ਕੰਤੁ ॥੧੨੭॥ (1384-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

When you started wearing these three robes, my dear sister, then only your Spouse would come under your charm. ||127||

ਮਤਿ ਹੋਦੀ ਹੋਇ ; ਇਆਣਾ ॥ (1384-16, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji describe a true devotee (Bhagat);
If someone act very simple (down-to-earth) even when he is wise and be powerless even when blessed with power (inner powers).

ਤਾਣ ਹੋਦੇ ਹੋਇ ; ਨਿਤਾਣਾ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Bhagat Ji describe a true devotee (Bhagat);
If someone act very simple (down-to-earth) even when he is wise and be powerless even when blessed with power (inner powers).

ਅਣਹੋਦੇ ; ਆਪੁ ਵੰਡਾਏ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Who doesn't own anything and even if he receives something, he shares it with others i.e. even if anyhow some pride try to build in his inner self, he immediately force it out (share) and remain humble.

ਕੋ ਐਸਾ ; ਭਗਤੁ ਸਦਾਏ ॥੧੨੮॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Those with all the above characteristics can be called a Bhagat. ||128||

ਇਕੁ ਫਿਕਾ ਨ ਗਾਲਾਇ ; ਸਭਨਾ ਮੈ ਸਚਾ ਧਣੀ ॥ (1384-17, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Dear brother, do not utter (speak) even a single harsh word to anybody, because master of all, Waheguru resides in everybody.

ਹਿਆਉ ਨ ਕੈਹੀ ਠਾਹਿ ; ਮਾਣਕ ਸਭ ਅਮੋਲਵੇ ॥੧੨੯॥ (1384-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Therefore do not break anyone's heart as He resides there as an invaluable jewel i.e. Waheguru is the jewel in every human's heart, only selected ones finds it. ||129||

ਸਭਨਾ ਮਨ ਮਾਣਿਕ ; ਠਾਹਣੁ ਮੂਲਿ ਮਚਾਂਗਵਾ ॥ (1384-18, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Precious like jewels are the minds of all. Therefore to hurt their heart is not good at all i.e. it is very bad to hurt somebody because it effect their minds.

ਜੇ ਤਉ ਪਿਰੀਆ ਦੀ ਸਿਕ ;
ਹਿਆਉ , ਨ ਠਾਹੇ ਕਹੀ ਦਾ ॥੧੩੦॥ (1384-19, ਸਲੋਕ, ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ)

Furthermore dear brother, if above all, you wish for your beloved spouse (Waheguru), then do not hurt anyone's heart. ||130||

ਅੰਗ ੧੩੮੫

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ;
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1385-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਵਯੇ , ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ਯ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (ਮੁਖਬਾਕਿਅ ਬੋਲੋ) (1385-3)

Swaiyas from The Mouth Of The Great Fifth Mahl: Guru Arjan Dev Ji utters the greatness of Guru Nanak dev Ji oneness with Almighty.

ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਰਤਾਰ ; ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭ ਆਪੇ ॥ (1385-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Creator (Kartar = Kar + Tar, Kar means hand and Tar means string therefore Kartar means the One who is holding the string of sustainability of the entire creation), You exist even before the beginning; You Yourself are the Creator, the Cause of all causes.

ਸਰਬ ਰਹਿਓ ਭਰਪੂਰਿ ; ਸਗਲ ਘਟ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪੇ ॥ (1385-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You exist within all everywhere and You are in existence within entire creation as the form of life.

ਬ੍ਯਾਪਤੁ ਦੇਖੀਐ ਜਗਤਿ , ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ; (ਬਿਆਪਤੁ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬ ਕੀ ਰਖ੍ਯਾ ਕਰੈ , ਆਪੇ ਹਰਿ ਪਤਿ ॥ (ਰਖਿਆ ਬੋਲੋ) (1385-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You are seen pervading within the entire the Universe; who can ever understand Your Practice means no one can understand the way You work; You protect all; You are our true Master.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ; ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਤਪਤਿ ॥ (1385-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O my Imperishable (Abhinasi) and specifically You attainable within All (Abhigat), You formed all independantly.

ਏਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ; ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥ (1385-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You are the One and Only; no one else is like You.

ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ , ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ;
ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ , ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ (1385-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, You have no end or limitation. Who can contemplate You? You are the sole Father of the entire world and You are the Support of all life.

Guru Arjan Dev Ji composed the above Gurbani solely in praise of Almighty and the following two lines, Guru Ji prays before Guru Nanak while describing the oneness form of the Guru and Almighty.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ , ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ;
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1385-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Guru Nanak, I am Your servant standing at Your Door, I have contemplated within my heart and concluded that You are the Almighty, therefore how can one togue describe all Your virtues?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥ (1385-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Guru (Guru Nanak), I surrender and sacrifice my mind to You, I surrender and sacrifice my speech upon You and my physical body is ever a sacrifice upon You. ||1||

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ , ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ;
ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ , ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥ (ਅਪੱਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1385-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Your Hymns (Shabad) are the flowing streams of Ambrosial Nectar; Your Treasures are beyond understanding of the Antahkaran and the divine knowledge; overflowing in abundance. You are the far beyond the ordinary people, King and Deities (Farthest of the far) and Infinite.

ਆਪੁਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ , ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ;
ਓਪਤਿ ਪਰਲੌ , ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥ (1385-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You do whatever You please; You do not take advice from anyone else. In Your Home, creation and destruction happen in an instant.

ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ , ਉਜੀਆਰੋ ਨਿਰਮਰਿ ;
ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ , ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ (1385-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

No one else is equal to You; Your Light is Immaculate and beyond death; millions of sins are washed away by reciting Your Name.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ , ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ;
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1385-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Arjan Dev Ji says, ‘Dear Guru Nanak, I am Your servant standing at Your Door, I have contemplated within my heart and concluded that You are the Almighty, therefore how can one togue describe all Your virtues?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥ (1385-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Guru (Guru Nanak), I surrender and sacrifice my mind to You, I surrender and sacrifice my speech upon You and my physical body is ever a sacrifice upon You. ||2||

ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ , ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ;
ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ , ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੇ ॥ (1385-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You established the complete universe all by Yourself without any assistance; unlike any other creator, You pervade in Your complete form within the entire creation and yet You Yourself remain detached from the deeds performed by the Beings (Jeev) just like a mirror which reflects dirt without getting dirty.

ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੇ , ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੇ ;
ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ , ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1385-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, there is no end or limit to Your Glorious Virtues; all beings and creatures are Yours. You are the Giver of all and You are beyond the comprehension of the Beings (jeev).

ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ , ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ;
ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ , ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੇ ॥ (1386-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He Himself maintains all within His rules and practices, He is revealing His Creation through His Power (Nature) All-powerful Creative Potency. He has no color, form, mouth or beard.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ , ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ;
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1386-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Guru Nanak, I am Your servant standing at Your Door, I have contemplated within my heart and concluded that You are the Almighty, therefore how can one togue describe all Your virtues?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੩॥ (1386-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Guru (Guru Nanak), I surrender and sacrifice my mind to You, I surrender and sacrifice my speech upon You and my physical body is ever a sacrifice upon You. ||3||

ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ , ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ; (ਗਿਆਨੰ, ਧਿਆਨੰ ਬੋਲੋ)
ਊਚੇ ਤੇ ਊਚੌ ਜਾਨੀਜੈ , ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥ (1386-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You are the Treasure of all virtue; who can know the value of Your spiritual wisdom and meditationmeans even the scholars and saints cannot derive Your value; Dear Almighty, Your Place (the true congregation, Sat-Sanggat) is known as the highest of the high.

ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ , ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ;
ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ , ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥ (1386-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, my mind, wealth and the life forces (Pran) belong to You alone; the world is strung upon Your Thread of Command means that Almighty is holding the control of the entire creation therefore what praises can I give to You? You are the Greatest of the great.

ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ , ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ , ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥ (1386-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Who can know Your Secret means who can ever understand the rationale behind Your actions? Dear Unfathomable, Infinite, Worship-worthy Almighty, You possess limitless Powers, Dear Almighty, You are te sole Sustainer of all.

ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ , ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ;
ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ (1386-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Guru Nanak, I am Your servant standing at Your Door, I have contemplated within my heart and concluded that You are the Almighty, therefore how can one togue describe all Your virtues?

ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ; ਬਲਿ ਬਲਿ , ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੪॥ (1386-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Guru (Guru Nanak), I surrender and sacrifice my mind to You, I surrender and sacrifice my speech upon You and my physical body is ever a sacrifice upon You. ||4||

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ; ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (ਅ-ਛੱਲ ਬੋਲੋ) (1386-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Arjan Dev Ji says, 'Dear Bhatt, the Formless, Formed, Undeceivable, Perfect and Imperishable Almighty manifested in human form as Guru Nanak',

ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ; ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ (ਹਰਖ-ਵੰਤ ਬੋਲੋ) (1386-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Almighty remains cheerful at all times, He is Endless, Beyond the influence of Maya, He is the form of Bliss, Truth and Life:

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ; ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ (1386-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Countless are those who sing Your Glorious Praises, but they do not know even a tiny bit of Your extent.

ਜਾ ਕਉ ਹੋਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ; ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ (1386-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear Almighty, only that humble being upon whom You shower Your Mercy meets with You.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ;
ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥ (ਭਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1386-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Blessed are those those through their mind, body and speech, blessed are those in past, present and future and blessed are their parents, themselves and their children, upon whom the Almighty who is the destroyer of sins (Har) and the life form of all (Har), showers His Mercy.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ ਪਰਸਿਯਉ ; (ਪਾਠ 'ਪਰਸਿਅਉ' ਵੀ ਹੈ)
ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ , ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥ (1386-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Whoever had the opportunity of touching the feet of Guru Nanak who is the physical form of the Almighty Himself, is released from the cycle of birth and death. ||5||

ਸਤਿ ਸਤਿ , ਹਰਿ ਸਤਿ ; ਸਤਿ ਸਤੇ , ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥ (1386-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

It is obvious and well spoken fact that Almighty was the truth in the past, He is the truth now and He remains the truth in the future.

ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ; ਪੁਰਖੁ ਪਊਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ (1386-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

It is well known fact that there is no other like Him and He Himself is the sole Primal Being.

ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ; ('ਲੈਤ' ਦੇਹਲੀ ਦੀਪਕ ਹੈ)
ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ (1386-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Upon obtaining the nectar of Almighty's Name from the True Guru, I have attained all happiness in my mind.

ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ; ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ (1386-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those who taste the nectar of Almighty's Name with their tongues means those who recited Almighty's Name with their tongue along with every breath , those humble beings are satisfied and fulfilled.

ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯੋੁ ; (ਭਇਓ ਬੋਲੋ)
ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥ (1386-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those who becomes pleasing to their Master (Almighty), they develop utmost love with Sat Sangat, the True Congregation means True Congregation is a precious gift of Almighty to His loved ones as this is the only path towards the ultimate goal of life by attaining union with Him (Almighty).

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ;
ਤਿਨ੍ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥ (1386-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Whoever had the opportunity of touching the feet of Guru Nanak who is the physical form of the Almighty Himself, liberates his/her entire Whoever had the opportunity of touching the feet of Guru Nanak who is the physical form of the Almighty Himself, is released from generations. ||6||

ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ; ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥ (1386-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Dear True Form (Almighty), Your Congregation is also True as well as Your support (Dibaan) and You have entrusted Your Name to the True Guru who is Your physical form means that the sermons of Your True Name can only be obtained from a True Guru.

ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ; ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥ (1386-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Sitting upon His Throne of Truth, He administers True Justice.

ਸਚਿ ਸਿਰਜਿੵਉ ਸੰਸਾਰੁ ; (ਸਿਰਜਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਉ ॥ (1386-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The True Lord Himself fashioned the Universe. He is Infallible, and does not make mistakes.

ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ , ਅਮੁਲਉ ॥ (1386-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Naam, the Name of the Infinite Lord, is the jewel. Its value cannot be appraised - it is priceless.

ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਯਉ ਗੋੁਬਿੰਦੁ ; (ਹੋਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥ (1386-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

That person, upon whom Almighty of the Universe showers His Mercy obtains all comforts.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ;
ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥ (1386-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those who touch the Feet of Almighty through Guru Nanak, do not have to enter the cycle of reincarnation ever again. ||7||

ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ , ਕਉਨੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ; (ਗਿਆਨੁ, ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸ੍ਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥ (ਉਸਤਤਿ ਬੋਲੋ) (1386-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

What is the Yoga, what is the spiritual wisdom and meditation, and what is the way, to praise Almighty?

ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ , ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ; ਤਿਰੁ ਕੀਮ , ਨ ਪਰੀਐ ॥ (1386-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Siddhas and seekers and the three hundred thirty million gods cannot find even a tiny bit of Almighty's Value.

ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ; ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ (1386-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither Brahma, nor Sanak, nor the thousand-headed serpent king can find the limits of His Glorious Virtues.

ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ; (ਅ-ਗੱਹੁ ਬੋਲੋ)
ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ (1386-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Inapprehensible Lord cannot be apprehended. He is pervading and permeating amongst all.

ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ (1386-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those whom God has mercifully freed from their nooses - those humble beings are attached to His devotional worship.

ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਓ ;
ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥ (1386-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Those who meet with Almighty through Guru Nanak are liberated forever, here and hereafter. ||8||

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ;
ਪਰ੍ਯਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥ (ਪਰਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1386-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I am a beggar; I seek the Sanctuary of God, the Giver of givers.

ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ; ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ (1386-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Please bless me with the gift of the dust of the feet of the Saints; grasping them, I cross over the terrifying world-ocean.

ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ , ਅਰਦਾਸਿ ; ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ (1386-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Please listen to my prayer, if it pleases You, O my Lord and Master.

ਅੰਗ ੧੩੮੭

ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ; ਭਗਤਿ , ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥ (1387-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

My mind yearns for the Sight (Darshan) of Your Darshan. This mind abides in devotional worship.

ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧ੍ਯਾਰ ਮਹਿ ; (ਅੰਧਿਆਰ ਬੋਲੋ)
ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ , ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥ (1387-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The lamp is lit in the darkness; all are saved in this Dark Age of Kali Yuga, through the One Name and faith in the Dharma.

ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ; ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥ (1387-2,ਸਵਯੇ,ਮਃ 5)

Almighty is revealed in all the worlds. O servant Nanak, the Guru is the Supreme Lord God. ||9||

ਸਵਯੇ , ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਬਾਕ੍ ; ਮਹਲਾ ੫ (ਮੁਖਬਾਕਿਅ ਬੋਲੋ) (1387-3)

Swaiyas From The Mouth Of The Great Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1387-3)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਮੋਹ ਫੁਨਿ ਬਾਂਧੀ ;
ਸਠ ਕਠੋਰ , ਕੁਚੀਲ ਕੁਗਿਆਨੀ ॥ ('ਸਠ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ, ਕੁ-ਗਿਆਨੀ ਬੋਲੋ) (1387-4,ਸਵਯੇ,ਮਃ 5)

This body is frail and transitory, and bound to emotional attachment. I am foolish, stone-hearted, filthy and unwise.

ਧਾਵਤ ਭ੍ਰਮਤ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਪਾਵਤ ;
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ (1387-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

My mind wanders and wobbles, and will not hold steady. It does not know the state of the Supreme Lord God.

ਜੋਬਨ ਰੂਪ , ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਾਤਾ ; (ਮਾੱਤਾ ਬੋਲੋ)
ਬਿਚਰਤ ਬਿਕਲ , ਬਡੌ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ (1387-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I am intoxicated with the wine of youth, beauty and the riches of Maya. I wander around perplexed, in excessive egotistical pride.

ਪਰ ਧਨ , ਪਰ ਅਪਵਾਦ ਨਾਰਿ ਨਿੰਦਾ ;
ਯਹ ਮੀਠੀ , ਜੀਅ ਮਾਹਿ ਹਿਤਾਨੀ ॥ (1387-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The wealth and women of others, arguments and slander, are sweet and dear to my soul.

ਬਲਬੰਚ ਛਪਿ ਕਰਤ ਉਪਾਵਾ ; ਪੇਖਤ ਸੁਨਤ , ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ (1387-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I try to hide my deception, but God, the Inner-knower, the Searcher of Hearts, sees and hears all.

ਸੀਲ ਧਰਮ ਦਯਾ ਸੁਚ ਨਾਸ੍ਤਿ ; (ਨਾਸਤਿ ਬੋਲੋ)
ਆਇਓ ਸਰਨਿ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਨੀ ॥ (1387-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I have no humility, faith, compassion or purity, but I seek Your Sanctuary, O Giver of life.

ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਸਮਰਥ ਸਿਰੀ ਧਰ ;
ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ (1387-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The All-powerful Lord is the Cause of causes. Dear Almighty and Master of Nanak, please save me! ||1||

ਕੀਰਤਿ ਕਰਨ , ਸਰਨ ਮਨਮੋਹਨ ; ਜੋਹਨ ਪਾਪ ਬਿਦਾਰਨ ਕਉ ॥ (1387-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Praises of the Creator, the Enticer of the mind, are potent to destroy sins.

ਹਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ , ਸਮਰਥ ਸਭੈ ਬਿਧਿ ;
ਕੁਲਹ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਨ ਸਉ ॥ (1387-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The All-powerful Lord is the boat, to carry us across; He saves all our generations.

ਚਿਤ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ , ਜਾਨਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਭਰਮ ਅੰਧੇਰ ਮੋਹਿਓ , ਕਤ ਧੰਉ ॥ (1387-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O my unconscious mind, contemplate and remember Him in the Sat Sangat, the True Congregation. Why are you wandering around, enticed by the darkness of doubt?

ਮੂਰਤ ਘਰੀ ਚਸਾ ਪਲੁ ਸਿਮਰਨ ; ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਸੰਗਿ ਲਉ ॥ (1387-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Remember Him in meditation, for an hour, for a moment, even for an instant. Chant the Name of Almighty with your tongue.

ਹੋਛਉ ਕਾਜੁ ਅਲਪ ਸੁਖ ਬੰਧਨ ; ਕੋਟਿ ਜਨੰਮ ਕਹਾ ਦੁਖ ਭੰਉ ॥ (1387-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You are bound to worthless deeds and shallow pleasures; why do you spend millions of lifetimes wandering in such pain?

ਸਿਖ੍ਯਾ ਸੰਤ , ਨਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ; (ਸਿਖਿਆ ਬੋਲੋ)
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਆਤਮ ਸਿਉ ਰੰਉ ॥੨॥ (1387-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Chant and vibrate the Name of Almighty, Guru Nanak says, through the Teachings of the Saints. Meditate on Almighty with love in your soul. ||2||

ਰੰਚਕ ਰੇਤ , ਖੇਤ ਤਨਿ ਨਿਰਮਿਤ ;
ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਸਵਾਰਿ ਧਰੀ ॥ (ਦੁਰਲੱਭ ਬੋਲੋ) (1387-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The little sperm is planted in the body-field of the mother, and the human body, so difficult to obtain, is formed.

ਖਾਨ ਪਾਨ ਸੋਧੇ ਸੁਖ ਭੁੰਚਤ ; ਸੰਕਟ ਕਾਟਿ ਬਿਪਤਿ ਹਰੀ ॥ (1387-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He eats and drinks, and enjoys pleasures; his pains are taken away, and his suffering is gone.

ਮਾਤ ਪਿਤਾ , ਭਾਈ ਅਰੁ ਬੰਧਪ ; ਬੂਝਨ ਕੀ ਸਭ ਸੂਝ ਪਰੀ ॥ (1387-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He is given the understanding to recognize mother, father, siblings and relatives.

ਬਰਧਮਾਨ ਹੋਵਤ , ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਨਿਤ ;
ਆਵਤ ਨਿਕਟਿ ਬਿਖੰਮ ਜਰੀ ॥ (1387-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He grows day by day, as the horrible specter of old age comes closer and closer.

ਰੇ ਗੁਨ ਹੀਨ ਦੀਨ , ਮਾਇਆ ਕ੍ਰਿਮ ;
ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਏਕ ਘਰੀ ॥ (1387-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You worthless, petty worm of Maya - remember your Lord and Master, at least for an instant!

ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ;
ਨਾਨਕ , ਕਾਟਿ ਭਰੰਮ ਭਰੀ ॥੩॥ (1387-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Please take Nanak's hand, O Merciful Ocean of Mercy, and take away this heavy load of doubt. ||3||

ਰੇ ਮਨ ਮੂਸ , ਬਿਲਾ ਮਹਿ ਗਰਬਤ ; **(ਬਿੱਲਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)**
ਕਰਤਬ ਕਰਤ , ਮਹਾਂ ਮੁਘਨਾਂ ॥ (ਕਰਤੱਬ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1387-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O mind, you are a mouse, living in the mousehole of the body; you are so proud of yourself, but you act like an absolute fool.

ਸੰਪਤ ਦੋਲ ਝੋਲ ਸੰਗਿ ਝੂਲਤ ; ਮਾਇਆ ਮਗਨ ਭ੍ਰਮਤ ਘੁਘਨਾ ॥ (1387-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You swing in the swing of wealth, intoxicated with Maya, and you wander around like an owl.

ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ , ਸਾਜਨ ਸੁਖ ਬੰਧਪ ;
ਤਾ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ਬਢਿਓ , ਸੁ ਘਨਾ ॥ (1387-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You take pleasure in your children, spouse, friends and relatives; your emotional attachment to them is increasing.

ਬੋਇਓ ਬੀਜੁ ਅਹੰ , ਮਮ ਅੰਕੁਰੁ ;
ਬੀਤਤ ਅਉਧ , ਕਰਤ ਅਘਨਾਂ ॥ (1387-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

You have planted the seeds of egotism, and the sprout of possessiveness has come up. You pass your life making sinful mistakes.

ਮਿਰਤੁ ਮੰਜਾਰ , ਪਸਾਰਿ ਮੁਖੁ ਨਿਰਖਤ ;
ਭੁੰਚਤ ਭੁਗਤਿ , ਭੂਖ ਭੁਖਨਾ ॥ (1387-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The cat of death, with his mouth wide-open, is watching you. You eat food, but you are still hungry.

ਸਿਮਰਿ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਨਾਨਕ , ਜਗੁ ਜਾਨਤ ਸੁਪਨਾ ॥੪॥ (1387-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Meditate in remembrance on the Merciful Lord of the World, Guru Nanak says, in the Sat Sangat, the True Congregation. Know that the world is just a dream. ||4||

ਅੰਗ ੧੩੮੮

ਦੇਹਨ ਗੇਹਨ , ਨੇਹ ਨ ਨੀਤਾ ;
ਮਾਇਆ ਮਤ , ਕਹਾ ਲਉ ਗਾਰਹੁ ॥ (1388-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither body, nor house, nor love last forever. You are intoxicated with Maya; how long will you be proud of them?

ਛਤ੍ਰਨ ਪਤ੍ਰਨ , ਚਉਰ ਨ ਚਾਵਰ ;
ਬਹਤੀ ਜਾਤ , ਰਿਦੈ ਨ ਬਿਚਾਰਹੁ ॥ (1388-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither crown, nor canopy, nor servants last forever. You do not consider in your heart that your life is passing away.

ਰਥਨ ਅਸ੍ਵਨ , ਗਜ ਸਿੰਘਾਸਨ ; (ਅਸੁਅਨ ਬੋਲੋ)
ਛਿਨ ਮਹਿ ਤਿਆਗਤ , ਨਾਂਗ ਸਿਧਾਰਹੁ ॥ (1388-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither chariots, nor horses, nor elephants or royal thrones shall last forever. In an instant, you will have to leave them, and depart naked.

ਸੂਰਨ ਬੀਰਨ , ਮੀਰ ਨ ਖਾਨਮ ;
ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਊ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਹੁ ॥ (1388-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither warrior, nor hero, nor king or ruler last forever; see this with your eyes.

ਕੋਟਨ ਓਟਨ , ਕੋਸ ਨ ਛੋਟਾ ; ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ , ਦੋਊ ਕਰ ਝਾਰਹੁ ॥ (1388-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Neither fortress, nor shelter, nor treasure will save you; doing evil deeds, you shall depart empty-handed.

ਮਿਤ੍ਰ ਨ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਾਜਨ ਸਖ ;
ਉਲਟਤ ਜਾਤ , ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਂਰਹੁ ॥ (1388-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Friends, children, spouses and friends - none of them last forever; they change like the shade of a tree.

ਦੀਨ ਦਯਾਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ; (ਦਇਆਲ ਬੋਲੋ)
ਛਿਨ ਛਿਨ ਸਿਮਰਹੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਹੁ ॥ (1388-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

God is the Perfect Primal Being, Merciful to the meek; each and every instant, meditate in remembrance on Him, the Inaccessible and Infinite.

ਸ੍ਰੀਪਤਿ ਨਾਥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ;
ਹੇ ਭਗਵੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਤਾਰਹੁ ॥੫॥ (1388-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O Great Lord and Master, servant Nanak seeks Your Sanctuary; please shower him with Your Mercy, and carry him across. ||5||

ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਗ ਜੋਹਨ ; ਹੀਤੁ ਚੀਤੁ ਦੇ , ਲੇ ਲੇ ਪਾਰੀ ॥ (1388-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I have used up my breath of life, sold my self-respect, begged for charity, committed highway robbery, and dedicated my consciousness to the love and pursuit of acquiring wealth.

ਸਾਜਨ ਸੈਨ ਮੀਤ ਸੁਤ ਭਾਈ ; ਤਾਹੂ ਤੇ , ਲੇ ਰਖੀ ਨਿਰਾਰੀ ॥ (1388-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I have kept it secretly hidden from my friends, relatives, companions, children and siblings.

ਧਾਵਨ ਪਾਵਨ , ਕੂਰ ਕਮਾਵਨ ;
ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਰਤ , ਅਉਧ ਤਨ ਜਾਰੀ ॥ (1388-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I ran around practicing falsehood, burning up my body and growing old.

ਕਰਮ ਧਰਮ , ਸੰਜਮ ਸੁਚ ਨੇਮਾ ; ਚੰਚਲ ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਬਿਧਿ ਹਾਰੀ ॥ (1388-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I gave up good deeds, righteousness and Dharma, self-discipline, purity, religious vows and all good ways; I associated with the fickle Maya.

ਪਸੁ ਪੰਖੀ , ਬਿਰਖ ਅਸਥਾਵਰ ;
ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿਓ , ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ (1388-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Beasts and birds, trees and mountains - in so many ways, I wandered lost in reincarnation.

ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਚਸਾ , ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਸਿਮਰਿਓ ;
ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਸਾਰੀ ॥ (1388-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I did not remember the Naam, the Name of Almighty, for a moment, or even an instant. He is the Master of the meek, Almighty of all life.

ਖਾਨ ਪਾਨ , ਮੀਠ ਰਸ ਭੋਜਨ ; ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ , ਹੋਤ ਕਤ ਖਾਰੀ ॥ (1388-9, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The food and drink, and the sweet and tasty dishes became totally bitter at the last moment.

**ਨਾਨਕ , ਸੰਤ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਉਧਰੇ ;
ਹੋਰਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨ , ਚਲੇ ਸਭਿ ਡਾਰੀ ॥੬॥** (1388-10, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, I was saved in the Society of the Saints, at their feet; the others, intoxicated with Maya, have gone, leaving everything behind. ||6||

**ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਵ ਛੰਦ ਮੁਨੀਸੁਰ ;
ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ , ਠਾਕੁਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ॥** (1388-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Brahma, Shiva, the Vedas and the silent sages sing the Glorious Praises of their Lord and Master with love and delight.

ਇੰਦ੍ਰ ਮੁਨਿੰਦ੍ਰ ਖੋਜਤੇ ਗੋਰਖ ; ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਆਵਤ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ॥ (1388-11, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Indra, Vishnu and Gorakh, who come to earth and then go to heaven again, seek Almighty.

ਸਿਧ ਮਨੁਖ੍ ਦੇਵ ਅਰੁ ਦਾਨਵ ; (ਮਨੁਖਿਅ ਬੋਲੋ)
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਵਤ ॥ (1388-12, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Siddhas, human beings, gods and demons cannot find even a tiny bit of His Mystery.

**ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਭਗਤੀ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਤਾ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਵਤ ॥** (1388-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Almighty's humble servants are imbued with love and affection for God their Beloved; in the delight of devotional worship, they are absorbed in the Sight (Darshan) of His Darshan.

**ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ , ਆਨ ਕਉ ਜਾਚਹਿ ;
ਮੁਖ ਦੰਤ ਰਸਨ , ਸਗਲ ਘਸਿ ਜਾਵਤ ॥** (1388-13, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

But those who forsake Him, and beg from another, shall see their mouths, teeth and tongues wear away.

ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ , ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ;
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥ (1388-14, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

O my foolish mind, meditate in remembrance on Almighty, the Giver of peace. Slave Nanak imparts these teachings. ||7||

ਮਾਇਆ ਰੰਗ , ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ;
ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ , ਗੁਬਾਰਿ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The pleasures of Maya shall fade away. In doubt, the mortal falls into the deep dark pit of emotional attachment.

ਏਤਾ ਗਬੁ , ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ;
ਬਿਸਟਾ ਅਸ੍ਤੁ ਕ੍ਰਿਮਿ , ਉਦਰੁ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥ (ਅਸਤ ਬੋਲੋ) (1388-15, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He is so proud, even the sky cannot contain him. His belly is filled with manure, bones and worms.

ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਇ , ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ;
ਪਰ ਧਨ ਛੀਨਿ , ਅਗਿਆਨ ਹਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-16, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He runs around in the ten directions, for the sake of the great poison of corruption. He steals the wealth of others, and in the end, he is destroyed by his own ignorance.

ਜੋਬਨ ਬੀਤਿ , ਜਰਾ ਰੋਗਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ;
ਜਮਦੂਤਨ ਡੰਨੁ , ਮਿਰਤੁ ਮਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

His youth passes away, the illnesses of old age seize him, and the Messenger of Death punishes him; such is the death he dies.

ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ , ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ;
ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿਓ ਹੈ ॥ (1388-17, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

He suffers the agony of hell in countless incarnations; he rots away in the pit of pain and condemnation.

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ;
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥ (1388-18, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, those whom the Saint mercifully takes as his own, are carried across by their loving devotional worship. ||8||

ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥ (1388-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

All virtues are obtained, all fruits and rewards, and the desires of the mind; my hopes have been totally fulfilled.

ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ , ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ;
ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ , ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ (1388-19, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The Medicine, the Mantra, the Magic Charm, will cure all illnesses and totally take away all pain.

ਅੰਗ ੧੩੮੯

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ;
ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ (1389-1, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Lust, anger, egotism, jealousy and desire are eliminated by chanting the Name of Almighty.

ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ , ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ;
ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ (1389-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

The merits of cleansing baths, charity, penance, purity and good deeds, are obtained by enshrining the Lotus Feet of God within the heart.

ਸਾਜਨ ਮੀਤ , ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ;
ਜੀਅ ਧਾਨ , ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ (1389-2, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Almighty is my Friend, my Very Best Friend, Companion and Relative. God is the Sustenance of the soul, the Support of the breath of life.

ਓਟ ਗਹੀ , ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ; ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੯॥ (1389-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

I have grasped the Shelter and Support of my All-powerful Lord and Master; slave Nanak is forever a sacrifice to Him. ||9||

ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ; ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ , ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥ (1389-3, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Weapons cannot cut that person who delights in the love of Almighty's Lotus Feet.

ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ; ਬਿਧੇ ਮਨ , ਦਰਸ ਮਗਿ ॥ (1389-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Ropes cannot bind that person whose mind is pierced through by the Vision of Almighty's Way.

ਪਾਵਕ , ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ; ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥ (1389-4, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Fire cannot burn that person who is attached to the dust of the feet of Almighty's humble servant.

ਨੀਰੁ , ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ; ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ , ਪਗਿ ॥ (1389-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Water cannot drown that person whose feet walk on Almighty's Path.

ਨਾਨਕ , ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ; ਛਿਦੇ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧॥੧੦॥ (1389-5, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, diseases, faults, sinful mistakes and emotional attachment are pierced by the Arrow of the Name. ||1||10||

ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ;
ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥ (1389-6, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

People are engaged in making all sorts of efforts; they contemplate the various aspects of the six Shaastras.

ਭਸਮ ਲਗਾਇ , ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ;
ਸੂਖਮ ਦੇਹ , ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥ (1389-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Rubbing ashes all over their bodies, they wander around at the various sacred shrines of pilgrimage; they fast until their bodies are emaciated, and braid their hair into tangled messes.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ , ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ;
ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ , ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥ (1389-7, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

Without devotional worship of Almighty, they all suffer in pain, caught in the tangled web of their love.

ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ , ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ;
ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ , ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥੨॥੧੧॥੨੦॥ (1389-8, ਸਵਯੇ, ਮਃ 5)

They perform worship ceremonies, draw ritual marks on their bodies, cook their own food fanatically, and make pompous shows of themselves in all sorts of ways. ||2||11||20||

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ੧ ('੧' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1389-10)

Swaiyas In Praise Of The First Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1389-10)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਇਕ ਮਨਿ ; ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰ ਦਾਤਾ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Meditate single-mindedly on the Primal Lord God, the Bestower of blessings.

ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ; ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

He is the Helper and Support of the Saints, manifest forever.

ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ; ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ (1389-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Grasp His Feet and enshrine them in your heart.

ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ; ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ (1389-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Then, let us sing the Glorious Praises of the most exalted Guru Nanak. ||1||

ਗਾਵਉ ਗੁਨ , ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ;
ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥ (1389-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

I sing the Glorious Praises of the most exalted Guru Nanak, the Ocean of peace, the Eradicator of sins, the sacred pool of the Shabad, the Word of God.

ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ , ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ;
ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥ (1389-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The beings of deep and profound understanding, oceans of wisdom, sing of Him; the Yogis and wandering hermits meditate on Him.

ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ , ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ;
ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Indra and devotees like Prahlaad, who know the joy of the soul, sing of Him.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ (1389-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet sings the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Raja Yoga, the Yoga of meditation and success. ||2||

ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ;
ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ (1389-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

King Janak and the great Yogic heroes of Almighty's Way, sing the Praises of the All-powerful Primal Being, filled with the sublime essence of Almighty.

ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ;
ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ (1389-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Sanak and Brahma's sons, the Saadhus and Siddhas, the silent sages and humble servants of Almighty sing the Praises of Guru Nanak, who cannot be deceived by the great deceiver.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ , ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ; (ਮੰਡਲ-ਵੈ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਭਾਇ , ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Dhoma the seer and Dhroo, whose realm is unmoving, sing the Glorious Praises of Guru Nanak, who knows the ecstasy of loving devotional worship.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ (1389-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet sings the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Raja Yoga. ||3||

ਗਾਵਹਿ ਕਪਿਲਾਦਿ , ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ;
ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ (1389-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Kapila and the other Yogis sing of Guru Nanak. He is the Avataar, the Incarnation of the Infinite Lord.

ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ , ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ;
ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ , ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ (1389-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Parasraam the son of Jamdagan, whose axe and powers were taken away by Raghuvira, sing of Him.

ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ , ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ; (ਅਕਰੂਰੁ ਬੋਲੋ)
ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1389-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Udho, Akrur and Bidur sing the Glorious Praises of Guru Nanak, who knows Almighty, the Soul of All.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ (1389-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet sings the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Raja Yoga. ||4||

ਅੰਗ ੧੩੯੦

ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ , ਬਰਨ ਚਾਰਿ , ਖਟ ਦਰਸਨ ;
ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ , ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥ (1390-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The four castes and the six Shaastras sing His Glorious Praises; Brahma and the others contemplate His Virtues.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ , ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ;
ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ (1390-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The thousand-tongued serpent king sings His Praises with delight, remaining lovingly attached to Him.

ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ;
ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ (1390-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Shiva, detached and beyond desire, sings the Glorious Praises of Guru Nanak, who knows Almighty's endless meditation.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੫॥ (1390-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet sings the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Raja Yoga. ||5||

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ; ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥ (1390-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

He mastered Raja Yoga, and enjoys sovereignty over both worlds; Almighty, beyond hate and revenge, is enshrined within His Heart.

ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ; ਨਾਮਿ ਲੇ , ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ (1390-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The whole world is saved, and carried across, chanting the Naam, the Name of Almighty.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਆਦਿ ; ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਹ ਲਗਿ ॥ (1390-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Sanak and Janak and the others sing His Praises, age after age.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ;
ਜਨਮੁ ਸਕਯਥੁ ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ (ਸਕਇਅਥੁ ਬੋਲੋ) (1390-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Blessed, blessed, blessed and fruitful is the sublime birth of the Guru into the world.

ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ;
ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ , ਵਖਾਣਿਓ ॥ (1390-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Even in the nether regions, His Victory is celebrated; so says KAL the poet.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੬॥ (1390-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

You are blessed with the Nectar of Almighty's Name, O Guru Nanak; You have mastered Raja Yoga, and enjoy sovereignty over both worlds. ||6||

ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ; ਛਲਿਓ ਬਲਿ , ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ (1390-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the Golden Age of Sat Yuga, You were pleased to deceive Baal the king, in the form of a dwarf.

ਤ੍ਰੇਤੈ , ਤੈ ਮਾਣਿਓ ; ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the Silver Age of Traytaa Yuga, You were called Raam of the Raghu dynasty.

ਦੁਆਪੁਰਿ , ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ; ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ (1390-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the Brass Age of Dwaapur Yuga, You were Krishna; You killed Mur the demon and saved Kans.

ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ ਰਾਜੁ ; ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ (1390-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

You blessed Ugrasain with a kingdom, and You blessed Your humble devotees with fearlessness.

ਕਲਿਜੁਗਿ , ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ;
ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ , ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the Iron Age, the Dark Age of Kali Yuga, You are known and accepted as Guru Nanak, Guru Angad and Guru Amar Das.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ;
ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰਮਾਇਓ ॥੭॥ (1390-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The sovereign rule of the Great Guru is unchanging and permanent, according the Command of the Primal Lord God. ||7||

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ; ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ (1390-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

His Glorious Praises are sung by the devotees Ravi Daas, Jai Dayv and Trilochan.

ਨਾਮਾ ਭਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ; ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ , ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ (1390-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The devotees Naam Dayv and Kabeer praise Him continually, knowing Him to be even-eyed.

ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਸਹਜਿ ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ (1390-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The devotee Baynee sings His Praises; He intuitively enjoys the ecstasy of the soul.

ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ , ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ;
ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1390-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

He is the Master of Yoga and meditation, and the spiritual wisdom of the Guru; He knows none other except God.

ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖ੍ਯ੍ਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ; (ਪਰੀਖਿਅਤੁ ਬੋਲੋ)
ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (1390-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Sukh Dayv and Preekhyat sing His Praises, and Gautam the rishi sings His Praise.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੮॥ (1390-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Says KAL the poet, the ever-fresh praises of Guru Nanak are spread throughout the world. ||8||

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਯਾਲਿ ; (ਪਾਇਆਲਿ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ (1390-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

In the nether worlds, His Praises are sung by the devotees like Shaysh-naag in serpent form.

ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ;
ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ ਜੰਗਮ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1390-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Shiva, the Yogis and the wandering hermits sing His Praises forever.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬ੍ਯਾਸੁ ; (ਬਿਆਸੁ ਬੋਲੋ) (1390-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)
ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥ (ਬਿਆਕਰਣ ਬੋਲੋ, ਬੀਚਾਰਿ'ਅ')

Vyaas the silent sage, who studied the Vedas and its grammar, sings His Praise.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ;
ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ (1390-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

His Praises are sung by Brahma, who created the entire universe by God's Command.

ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ;
ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ (1390-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

God fills the galaxies and realms of the universe; He is known to be the same, manifest and unmanifest.

ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੯॥ (1390-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL chants the Sublime Praises of Guru Nanak, who enjoys mastery of Yoga. ||9||

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ;
ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

The nine masters of Yoga sing His Praises; blessed is the Guru, who is merged into the True Lord.

ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ; ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Maandhaataa, who called himself ruler of all the world, sings His Praises.

ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ; ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥ (1390-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Bal the king, dwelling in the seventh underworld, sings His Praises.

ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ; ਸਦਾ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥ (1390-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Bhart'har, abiding forever with Gorakh, his guru, sings His Praises.

ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ; ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ (1390-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Doorbaasaa, King Puro and Angra sing the Praises of Guru Nanak.

ਕਬਿ ਕਲ , ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥ (1390-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ, ਕਲ)

Says KAL the poet, the Sublime Praises of Guru Nanak intuitively permeate each and every heart. ||10||

ਅੰਗ ੧੩੯੧

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ੨ (‘੨’ ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1391-1)

Swaiyas In Praise Of The Second Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1391-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru’s grace.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ;
ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ (1391-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Blessed is the Primal Lord God, the Creator, the All-powerful Cause of causes.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ;
ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿਨਿ ਹਥੋ ॥ (ਹੱਥੋ ਬੋਲੋ) (1391-2,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ,ਕਲ ਸਹਾਰ)

Blessed is the True Guru Nanak, who placed His hand upon Your forehead.

ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ , ਸਹਜਿ ; (ਹੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ; (1391-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)
ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ ('ਯਯਾ'ਪੂਰਾ ਬੋਲਣਾ)

When He placed His hand upon Your forehead, then the celestial nectar began to rain down in torrents; the gods and human beings, heavenly heralds and sages were drenched in its fragrance.

ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ , ਧਾਵਤੁ ਲੀਓ ਬਰਜਿ ;
ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ , ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥ (ਸਮੱਜਿ ਬੋਲੋ) (1391-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

You challenged and subdued the cruel demon of death; You restrained Your wandering mind; You overpowered the five demons and You keep them in one home.

ਜਗੁ ਜੀਤਉ ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ , ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾਰਿ ; (ਸਮੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਰਥੁ ਉਨਮਨਿ , ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾਰਿ ॥ (1391-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Through the Guru's Door, the Gurdwara, You have conquered the world; You play the game even-handedly. You keep the flow of your love steady for the Formless Lord.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲਸਹਾਰ , ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ;
ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ , ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ (ਜਗੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (1391-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

O Kal Sahaar, chant the Praises of Lehnaa throughout the seven continents; He met with Almighty, and became Guru of the World. ||1||

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ; ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾਰ ;
ਤਿਮਰ ਅਗ੍ਯਾਨ ਜਾਹਿ , ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥ (ਅਗਿਆਨ ਬੋਲੋ) (1391-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

The Stream of Ambrosial Nectar from His eyes washes away the slime and filth of sins; the sight of His door dispels the darkness of ignorance.

ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ , ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ;
ਤੇ ਨਰ ਭਵ ਉਤਾਰਿ , ਕੀਏ ਨਿਰਭਾਰ ॥ (1391-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Whoever accomplishes this most difficult task of contemplating the most sublime Word of the Shabad - those people cross over the terrifying world-ocean, and cast off their loads of sin.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਹਜ ਸਾਰਿ , ਜਾਗੀ ਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ;
ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ , ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (1391-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

The Sat Sangat, the True Congregation, is celestial and sublime; whoever remains awake and aware, contemplating the Guru, embodies humility, and is imbued forever with the Supreme Love of Almighty.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲਸਹਾਰ , ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ;
ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ , ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ (1391-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

O Kal Sahaar, chant the Praises of Lehnaa throughout the seven continents; He met with Almighty, and became Guru of the World. ||2||

ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ; ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾਰੁ ;
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ , ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ (ਸੁ-ਜਨ ਬੋਲੋ) (1391-9,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

You hold tight to the Naam, the Name of the Infinite Lord; Your expanse is immaculate. You are the Support of the Siddhas and seekers, and the good and humble beings.

ਤੂ ਤਾ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ ; ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਰੁ ;
ਰਹਹਿ ਜਗਤ੍ਰ , ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥ (1391-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

You are the incarnation of King Janak; the contemplation of Your Shabad is sublime throughout the universe. You abide in the world like the lotus on the water.

ਕਲਿਪ ਤਰੁ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ , ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੁ ;
ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ , ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ (1391-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Like the Elyisan Tree, You cure all illnesses and take away the sufferings of the world. The three-phased soul is lovingly attuned to You alone.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲਸਹਾਰ , ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ;
ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ , ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥ (1391-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

O Kal Sahaar, chant the Praises of Lehnaa throughout the seven continents; He met with Almighty, and became Guru of the World. ||3||

ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ , ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ;
ਸਾਧਿ ਅਜਗਰੁ , ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥ (1391-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

You were blessed with glory by the Prophet; You serve the Guru, certified by Almighty, who has subdued the snake of the mind, and who abides in the state of sublime bliss.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ , ਆਤਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ; (ਵੰਤ-ਗਿਆਨ ਬੋਲੋ)
ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ , ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ (1391-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Your Vision is like that of Almighty, Your soul is a fount of spiritual wisdom; You know the unfathomable state of the certified Guru.

ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਚਲ ਠਾਣ , ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ; (ਅਚੱਲ ਬੋਲੋ)
ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ , ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ (1391-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

Your Gaze is focused upon the unmoving, unchanging place. Your Intellect is immaculate; it is focused upon the most sublime place. Wearing the armor of humility, you have overcome Maya.

ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲਸਹਾਰ , ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ; (ਕੱਲ-ਸਹਾਰ ਬੋਲੋ)
ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ , ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ (ਜਗੱਤ੍ਰ ਬੋਲੋ) (1391-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ ਸਹਾਰ)

O Kal Sakaar, chant the Praises of Lehnaa throughout the seven continents; He met with Almighty, and became Guru of the World. ||4||

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧरਤ , ਤਮ ਹਰਨ ;
ਦਹਨ ਅਘ , ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥ (1391-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Casting Your Glance of Grace, you dispel the darkness, burn away evil, and destroy sin.

ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ; ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥ (1391-16,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You are the Heroic Warrior of the Shabad, the Word of God. Your Power destroys sexual desire and anger.

ਲੋਭ ਮੋਹ , ਵਸਿ ਕਰਣ ;
ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ , ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥ (1391-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You have overpowered greed and emotional attachment; You nurture and cherish those who seek Your Sanctuary.

ਆਤਮ ਰਤ , ਸੰਗ੍ਰਹਣ ; ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥ (1391-17,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You gather in the joyful love of the soul; Your Words have the Potency to bring forth Ambrosial Nectar.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲ , ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ;
ਸਤਿ ਲਾਗੈ , ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥ (1391-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You are appointed the True Guru, the True Guru in this Dark Age of Kali Yuga; whoever is truly attached to You is carried across.

ਗੁਰੁ ਜਗਤ , ਫਿਰਣ ਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ;
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥ (1391-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

The lion, the son of Pheru, is Guru Angad, the Guru of the World; Lehnaa practices Raja Yoga, the Yoga of meditation and success. ||5||

ਅੰਗ ੧੩੯੨

ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ; ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥ (1392-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Your mind remains lovingly attuned to Almighty forever; You do whatever you desire.

ਦ੍ਰੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ; ਖਵੈ ਕਸੁ , ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥ (1392-2,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Like the tree heavy with fruit, You bow in humility, and endure the pain of it; You are pure of thought.

ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ;
ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥ (ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ) (1392-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You realize this reality, that Almighty is All-pervading, Unseen and Amazing.

ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ; ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ , ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ (1392-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

With intuitive ease, You send forth the rays of the Ambrosial Word of power.

ਗੁਰ ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ , ਤੈ ਪਾਇਓ ;
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੌ ॥ (ਲਇਔ ਬੋਲੋ) (1392-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You have risen to the state of the certified Guru; you grasp truth and contentment.

ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ , ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ; (‘ਕੱਲੁ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥ (ਭਇਔ ਬੋਲੋ) (1392-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL proclaims, that whoever attains the Sight (Darshan) of the Darshan of Lehnaa, meets with Almighty. ||6||

ਮਨਿ , ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ; ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥ (1392-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ,ਕਲ)

My mind has faith, that the Prophet has given You access to the Profound Lord.

ਗਰਲ ਨਾਸੁ , ਤਨਿ ਨਠਯੋ ; (ਨਠਿਓ ਬੋਲੋ)
ਅਮਿਉ , ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ॥ (1392-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Your body has been purged of the deadly poison; You drink the Ambrosial Nectar deep within.

ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ; ਅਲਖਿ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ॥ (1392-5,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Your Heart has blossomed forth in awareness of the Unseen Lord, who has infused His Power throughout the ages.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ; ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ (1392-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

O True Guru, You are intuitively absorbed in Samaadhi, with continuity and equality.

ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ , ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ;
ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥ (1392-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

You are open-minded and large-hearted, the Destroyer of poverty; seeing You, sins are afraid.

ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ; **(‘ਕੱਲੁ’ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)**
ਜਸੁ ਜੰਪਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥ (1392-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Says KAL, I lovingly, continually, intuitively chant the Praises of Lehnaa with my tongue. ||7||

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ , ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ;
ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ ॥ (1392-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

The Naam, the Name of Almighty, is our medicine; the Naam is our support; the Naam is the peace of Samaadhi. The Naam is the insignia which embellishes us forever.

ਰੰਗਿ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ; ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥ (1392-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL is imbued with the Love of the Naam, the Naam which is the fragrance of gods and human beings.

ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ; ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥ (1392-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ,ਕਲ)

Whoever obtains the Naam, the Philosopher's Stone, becomes the embodiment of Truth, manifest and radiant throughout the world.

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ;
ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥ (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ) (1392-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan, it is as if one has bathed at the sixty-eight sacred shrines of pilgrimage. ||8||

ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ , ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ;
ਸਦਾ , ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥ (1392-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

The True Name is the sacred shrine, the True Name is the cleansing bath of purification and food. The True Name is eternal love; chant the True Name, and be embellished.

ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ; ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥ (1392-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

The True Name is obtained through the Word of the Guru's Shabad; the Sangat, the Holy Congregation, is fragrant with the True Name.

ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ;
ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ , ਵਖਾਣੁ ॥ ('ਕੱਲ੍' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1392-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਕਲ)

KAL the poet utters the Praises of the one whose self-discipline is the True Name, and whose fast is the True Name.

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ; ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥ (1392-11,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ,ਕਲ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan, one's life is approved and certified in the True Name. ||9||

ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ , ਸੁਭ ਕਰੈ ;
ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ , ਸਕਲ ਮਲ ॥ (1392-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

When You bestow Your Ambrosial Glance of Grace, You eradicate all wickedness, sin and filth.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ; ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥ (1392-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

Sexual desire, anger, greed and emotional attachment - You have overcome all these powerful passions.

ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ (1392-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

Your mind is filled with peace forever; You banish the sufferings of the world.

ਗੁਰੁ , ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ;
ਜਨਮ ਹਮ , ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ (1392-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

The Guru is the river of the nine treasures, washing off the dirt of our lives.

ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ , ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ; (ਟੱਲ੍ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1392-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

So speaks TAL the poet: serve the Guru, day and night, with intuitive love and affection.

ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ;
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥ (1392-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ, ਟਲ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of the Guru, the pains of death and rebirth are taken away. ||10||

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ੩ ('੩' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1392-16)

Swaiyas In Praise Of The Third Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1392-16)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ;
ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ , ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ (1392-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Dwell upon that Primal Being, the True Lord God; in this world, His One Name is Undeceivable.

ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ;
ਸਿਮਰਹੁ , ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ (1392-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He carries His devotees across the terrifying world-ocean; meditate in remembrance on His Naam, Supreme and Sublime.

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ , ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ;
ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥ (1392-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Nanak delighted in the Naam; He established Lehnaa as Guru, who was imbued with all supernatural spiritual powers.

ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ਯ , ਸਬੁਧੀ ; (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਕੀਰਤਿ ਜਨ , ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਯਾ ॥ (ਬਿਸਤਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1392-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ,ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: the glory of the wise, sublime and humble Amar Daas is spread throughout the world.

ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ , ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ;
ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ , ਮਵਲ ਸਰਾ ॥ **(ਮਵੱਲ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)** (1392-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

His Praises radiate throughout the world, like the rays of the sun, and the branches of the maulsar (fragrant) tree.

ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ , ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸੑਮਿ ; **(ਪਸਚਮਿ ਬੋਲੋ)**
ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ (1392-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

In the north, south, east and west, people proclaim Your Victory.

ਅੰਗ ੧੩੯੩

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ; **(ਬਰਦਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)**
ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸੑਮਿ ਧਰੀਆ ॥ **(ਪਸਚਮਿ ਬੋਲੋ)** (1393-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

The Guru spoke Almighty's Name with His mouth and broadcast it throughout the world, to turn the tide of the hearts of men.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ , ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ;
ਅਮਰਦਾਸ , ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧॥ (1393-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

That Undeceivable Naam, which carries the devotees across the world-ocean, came into Guru Amar Daas. ||1||

ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ , ਜਖੵ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ; **(ਜਖਿਅ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥ (1393-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

The gods and heavenly heralds, the Siddhas and seekers and Shiva in Samaadhi meditate in remembrance on the Naam, the Name of Almighty.

ਸਿਮਰਹਿ ਨਖੵਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ; **(ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਬੋਲੋ)**
ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥ (1393-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

The stars and the realms of Dhroo, and devotees like Naaraad and Prahlaad meditate on the Naam.

ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ;
ਸੈਲ ਲੋਅ , ਜਿਨਿ ਉਧਰਿਆ ॥ (1393-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

The moon and the sun long for the Naam; it has saved even mountain ranges.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ , ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ;
ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥ (1393-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

That Undeceivable Naam, which carries the devotees across the world-ocean, came into Guru Amar Daas. ||2||

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ , ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ;
ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥ (ਸਮੁੱਧਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1393-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Dwelling upon that Immaculate Naam, the nine Yogic masters, Shiva and Sanak and many others have been emancipated.

ਚਵਰਾਸੀਹ , ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ;
ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥ (੧੩੯੩-੬, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The eighty-four Siddhas, the beings of supernatural spiritual powers, and the Buddhas are imbued with the Naam; it carried Ambreek across the terrifying world-ocean.

ਉਧਉ ਅਕ੍ਰੂਰੁ , ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ; (ਅਕਰੂਰੁ ਬੋਲੋ)
ਕਲਿ ਕਬੀਰ , ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥ (1393-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

It has erased the sins of Oodho, Akroor, Trilochan, Naam Dayv and Kabeer, in this Dark Age of Kali Yuga.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ , ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ;
ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥ (1393-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

That Undeceivable Naam, which carries the devotees across the world-ocean, came into Guru Amar Daas. ||3||

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ , ਤੇਤੀਸ ਧਿਆਵਹਿ ;
ਜਤੀ ਤਪੀ , ਸੁਰ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥ (1393-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The three hundred thirty million angels meditate, attached to the Naam; it is enshrined within the minds of the celibates and ascetics.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ , ਗੰਗੇਵ ਪਿਤਾਮਹ ;
ਚਰਣ ਚਿਤ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿਆ ॥ (1393-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Bhisham Pitama, the son of the Ganges, meditated on that Naam; his consciousness delighted in the Ambrosial Nectar of Almighty's Feet.

ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਗੁਰੂ , ਗੰਭੀਰ ਗਰੂਅ ਮਤਿ ;
ਸਤ ਕਰਿ , ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੀਆ ॥ (ਉਧੱਰੀਆ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1393-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The great and profound Guru has brought forth the Naam; accepting the teachings as true, the Holy Congregation has been saved.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ , ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ;
ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੪॥ (1393-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

That Undeceivable Naam, which carries the devotees across the world-ocean, came into Guru Amar Daas. ||4||

ਨਾਮ ਕਿਤਿ ਸੰਸਾਰਿ ;
ਕਿਰਣਿ ਰਵਿ , ਸੁਰਤਰ ਸਾਖਹ ॥ (ਸੁਰ-ਤਰ ਬੋਲੋ) (1393-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Glory of the Naam shines forth, like the rays of the sun, and the branches of the Elysian Tree.

ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਿ , ਪੁਬਿ ਦੇਸਿ ;
ਪਸ੍ਚਮਿ , ਜਸੁ ਭਾਖਹ ॥ (ਪਸਚਮਿ ਬੋਲੋ) (1393-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the countries of the north, south, east and west, the Praises of the Naam are chanted.

ਜਨਮੁ ਤ ਇਹੁ , ਸਕਯਥੁ ; (ਸਕਇਅਥੁ ਬੋਲੋ)
ਜਿਤੁ ਨਾਮੁ , ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ (1393-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Life is fruitful, when the Name of Almighty abides in the heart.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧਰਬ ; ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਆਸਾਸੈ ॥ (1393-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The angelic beings, heavenly heralds, celestial singers and the six Shaastras yearn for the Naam.

ਭਲਉ ਪ੍ਰਸਿਧੁ , ਤੇਜੋ ਤਨੌ ;
ਕਲੵ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯਾਇਅਉ ॥ (ਕੱਲਿ੍ਯ, ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1393-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

The son of Tayj Bhaan of the Bhalla dynasty is noble and famous; with his palms pressed together, KALL meditates on Him.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਭਗਤ , ਭਵਜਲ ਹਰਣੁ ;
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤੈ ਪਾਇਓ ॥੫॥ (1393-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

The Naam takes away the fears of the devotees about the word-ocean; Guru Amar Daas has obtained it. ||5||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਦੇਵ ਤੇਤੀਸ , ਅਰੁ ਸਾਧਿਕ , ਸਿਧ ਨਰ ;
ਨਾਮਿ , ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਧਾਰੇ ॥ (1393-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

The thirty-one million gods meditate on the Naam, along with the Siddhas and seekers; the Naam supports solar systems and galaxies.

ਜਹ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿਓ ; ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਾਰੇ ॥ (1393-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

One who meditates on the Naam in Samaadhi, endures sorrow and joy as one and the same.

ਨਾਮੁ ਸਿਰੋਮਣਿ ਸਰਬ ਮੈ ; ਭਗਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ ॥ (1393-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

The Naam is the most sublime of all; the devotees remain lovingly attuned to it.

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰ ਗੁਰ ;
ਤੁਸਿ ਦੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥੬॥ (1393-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

Guru Amar Daas was blessed with the treasure of the Naam, by the Creator Lord, in His Pleasure. ||6||

ਸਤਿ ਸੂਰਉ ਸੀਲਿ ਬਲਵੰਤੁ ; ਸਤਭਾਇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ ;
ਗਰੂਅ ਮਤਿ , ਨਿਰਵੈਰਿ ਲੀਣਾ ॥ (1393-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

He is the Warrior Hero of Truth, humility is His Power. His Loving Nature inspires the Congregation with deep and profound understanding; He is absorbed in Almighty, free of hate and vengeance.

ਜਿਸੁ ਧੀਰਜੁ , ਧੁਰਿ ਧਵਲੁ ;
ਧੁਜਾ ਸੇਤਿ , ਬੈਕੁੰਠ ਬੀਣਾ ॥ (1393-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Patience has been His white banner since the beginning of time, planted on the bridge to heaven.

ਪਰਸਹਿ ਸੰਤ ਪਿਆਰੁ ; ਜਿਹ ਕਰਤਾਰਹ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (1393-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Saints meet their Beloved Guru, who is united with the Creator Lord.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ;
ਅਮਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਤਉ ਜੋਗੁ ॥੭॥ (1393-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Serving the True Guru, they find peace; Guru Amar Daas has given them this ability. ||7||

ਨਾਮੁ ਨਾਵਣੁ , ਨਾਮੁ ਰਸ ਖਾਣੁ , ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮ ਰਸੁ ; (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ ਚਾਯ , ਮੁਖਿ ਮਿਸ੍ਟ ਬਾਣੀ ॥ (ਚਾਇ, ਮਿਸਟ ਬੋਲੋ) (1393-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Naam is His cleansing bath; the Naam is the food He eats; the Naam is the taste He enjoys. With deep yearning, He chants the Sweet Bani of the Guru's Word forever.

ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਓ ;
ਜਿਸੁ ਪਸਾਇ ਗਤਿ ਅਗਮ ਜਾਣੀ ॥ (1393-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed is service to the True Guru; by His Grace, the State of the Unfathomable Lord is known.

ਕੁਲ ਸੰਬੂਹ , ਸਮੁਧਰੇ ;
ਪਾਯਉ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1393-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

All Your generations are totally saved; You dwell in the Naam, the Name of Almighty.

ਅੰਗ ੧੩੯੪

ਸਕਯਥੁ ਜਨਮੁ ਕਲੁਚਰੈ ; (ਸਕਇਅਥੁ, ਕਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰੁ ਪਰਸਿੵਉ , ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੮॥ (ਪਰਸਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1394-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: fruitful is the life of one who meets with Guru Amar Daas, radiant with the Light of God. ||8||

ਬਾਰਿਜੁ ਕਰਿ ਦਾਹਿਣੈ ; ਸਿਧਿ ਸਨਮੁਖ ਮੁਖੁ ਜੋਵੈ ॥ (1394–1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

On His right hand is the sign of the lotus; the Siddhis, the supernatural spiritual powers, await His Command.

ਰਿਧਿ ਬਸੈ , ਬਾਂਵਾਂਗਿ ; ਜੁ ਤੀਨਿ ਲੋਕਾਂਤਰ ਮੋਹੈ ॥ (1394–2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

On His left are worldly powers, which fascinate the three worlds.

ਰਿਦੈ ਬਸੈ , ਅਕਹੀਉ ; (ਅ–ਕੱਹੀਉ ਬੋਲੋ)
ਸੋਇ ਰਸੁ ਤਿਨ ਹੀ ਜਾਤਉ ॥ (1394–2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Inexpressible Lord abides in His Heart; He alone knows this joy.

ਮੁਖਹੁ ਭਗਤਿ ਉਚਰੈ ; ਅਮਰੁ ਗੁਰੁ , ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਉ ॥ (1394–3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Guru Amar Daas utters the words of devotion, imbued with the Love of Almighty.

ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ , ਸਚਉ ਕਰਮੁ ;
ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ਧ੍ਯਾਇਅਉ ॥ (ਕੱਲਿਅ, ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1394–3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

On His forehead is the true insignia of Almighty's Mercy; with his palms pressed together, KAL meditates on Him.

ਪਰਸਿਅਉ , ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ;
ਸਰਬ ਇਛ ਤਿਨਿ ਪਾਇਅਉ ॥੯॥ (1394–4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Whoever meets with the Guru, the certified True Guru, has all his desires fulfilled. ||9||

ਚਰਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਚਰਣ , ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਵਲਿ ਰਯ ॥ (ਪਵੱਲਿ, ਰੈ ਬੋਲੋ) (1394–4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)

Supremely fruitful are the feet which walk upon the path of Guru Amar Daas.

ਹਥ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਹਥ , ਲਗਹਿ ਗੁਰ ਅਮਰ ਪਯ ॥ (ਪੈ ਬੋਲੋ) (1394–5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ–ਜਾਲਪ)

Supremely fruitful are the hands which touch the feet of Guru Amar Daas.

ਜੀਹ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਜੀਹ , ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਭਣਿਜੈ ॥ (1394-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Supremely fruitful is the tongue which utters the praises of Guru Amar Daas.

ਨੈਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਨਯਣਿ , ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਪਿਖਿਜੈ ॥ (ਨੈਣਿ ਬੋਲੋ) (1394-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Supremely fruitful are the eyes which behold Guru Amar Daas.

ਸ੍ਰਵਣ ਤ ਪਰ ਸਕਯਥ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਸ੍ਰਵਣਿ , ਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਸੁਣਿਜੈ ॥ (1394-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Supremely fruitful are the ears which hear the Praises of Guru Amar Daas.

ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਹੀਉ , ਜਿਤੁ ਹੀਅ ਬਸੈ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਅਮਰ ਦਾਸੁ , ਨਿਜ ਜਗਤ ਪਿਤ ॥ (1394-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Fruitful is the heart in which Guru Amar Daas, the Father of the world, Himself abides.

ਸਕਯਥੁ ਸੁ ਸਿਰੁ , ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ; (ਸਕਇਅਥ ਬੋਲੋ)
ਜੁ ਸਿਰੁ ਨਿਵੈ , ਗੁਰ ਅਮਰ ਨਿਤ ॥੧॥੧੦॥ (1394-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
Fruitful is the head, says Jaalap, which bows forever before Guru Amar Daas. ||1||10||

ਤਿਨਰ ਦੁਖ ਨਹ ਭੁਖ ; (ਤਿ-ਨਰ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਰ ਨਿਧਨ ਨਹੁ ਕਹੀਅਹਿ ॥ (ਤਿ-ਨਰ, ਨਿ-ਧਨੁ ਬੋਲੋ) (1394-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
They do not suffer pain or hunger, and they cannot be called poor.

ਤਿਨਰ ਸੋਕੁ ਨਹੁ ਹੁਐ ; (ਤਿ-ਨਰ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਰ ਸੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਅਹਿ ॥ (ਤਿ-ਨਰ ਬੋਲੋ) (1394-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
They do not grieve, and their limits cannot be found.

ਤਿਨਰ ਸੇਵ ਨਹੁ ਕਰਹਿ ; (ਤਿ-ਨਰ ਬੋਲੋ) (1394-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)
ਤਿਨਰ , ਸਯ ਸਹਸ ਸਮਪਹਿ ॥ (ਤਿ-ਨਰ, ਸੈ, ਸਮੱਪਹਿ ਬੋਲੋ)
They do not serve anyone else, but they give gifts to hundreds and thousands.

ਤਿਨਰ ਦੁਲੀਚੈ ਬਹਹਿ ; (ਤਿ–ਨਰ ਬੋਲੋ) (1394-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ–ਜਾਲਪ)
ਤਿਨਰ , ਉਥਪਿ ਬਿਥਪਹਿ ॥ (ਤਿ–ਨਰ, ਉ–ਥੱਪਿ, ਬਿ–ਥਪਹਿ ਬੋਲੋ)
They sit on beautiful carpets; they establish and disestablish at will.

ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਤਿਨਰ , ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ; (ਤਿ–ਨਰ ਬੋਲੋ)
ਅਭੈ ਪਟੁ , ਰਿਪ ਮਧਿ ਤਿਹ ॥ (1394-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ–ਜਾਲਪ)
They find peace in this world, and live fearlessly amidst their enemies.

ਸਕਯਥ ਤਿਨਰ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ; (ਸਕਇਅਥ, ਤਿ–ਨਰ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ , ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਜਿਹ ॥੨॥੧੧॥ (1394-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ–ਜਾਲਪ)
They are fruitful and prosperous, says Jaalap. Guru Amar Daas is pleased with them. ||2||11||

ਤੈ ਪਢਿਅਉ ਇਕੁ , ਮਨਿ ਧਰਿਅਉ ਇਕੁ ;
ਕਰਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ (1394-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ–ਜਾਲਪ)
You read about the One Lord, and enshrine Him in Your mind; You realize the One and Only Lord.

ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ ਮੁਹਿ , ਇਕੁ ਇਕੁ ; (ਨੈਣਿ, ਬੈਣਿ ਬੋਲੋ)
ਦੁਹੁ ਠਾਂਇ ਨ ਜਾਣਿਓ ॥ (1394-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ–ਜਾਲਪ)
With Your eyes and the words You speak, You dwell upon the One Lord; You do not know any other place of rest.

ਸੁਪਨਿ ਇਕੁ , ਪਰਤਖਿ ਇਕੁ ;
ਇਕਸ ਮਹਿ , ਲੀਣਉ ॥ (1394-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ–ਜਾਲਪ)
You know the One Lord while dreaming, and the One Lord while awake. You are absorbed in the One.

ਤੀਸ ਇਕੁ ਅਰੁ ਪੰਜਿ ਸਿਧੁ ;
ਪੈਤੀਸ ਨ ਖੀਣਉ ॥ (1394-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ–ਜਾਲਪ)
At the age of seventy-one, You began to march towards the Indestructible Lord.

ਇਕਹੁ ਜਿ ਲਾਖੁ ਲਖਹੁ , ਅਲਖੁ ਹੈ ; (ਲੱਖਹੁ, ਅਲੱਖੁ ਬੋਲੋ)
ਇਕੁ ਇਕੁ ਕਰਿ ਵਰਨਿਅਉ ॥ (1394-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

The One Lord, who takes hundreds of thousands of forms, cannot be seen. He can only be described as One.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਜਾਲਪੁ ਭਣੈ ;
ਤੂ ਇਕੁ ਲੋੜਹਿ , ਇਕੁ ਮੰਨਿਅਉ ॥੩॥੧੨॥ (1394-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

So speaks Jaalap: O Guru Amar Daas, You long for the One Lord, and believe in the One Lord alone. ||3||12||

ਜਿ ਮਤਿ ਗਹੀ , ਜੈਦੇਵਿ ;
ਜਿ ਮਤਿ , ਨਾਮੈ ਸੰਮਾਣੀ ॥ (1394-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

The understanding which Jai Dayv grasped, the understanding which permeated Naam Dayv,

ਜਿ ਮਤਿ , ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਚਿਤਿ ;
ਭਗਤ ਕੰਬੀਰਹਿ ਜਾਣੀ ॥ (1394-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

the understanding which was in the consciousness of Trilochan and known by the devotee Kabeer,

ਰੁਕਮਾਂਗਦ ਕਰਤੂਤਿ ;
ਰਾਮੁ ਜੰਪਹੁ ਨਿਤ ਭਾਈ ॥ (1394-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

by which Rukmaangad constantly meditated on Almighty, O Siblings of Destiny,

ਅੰਮਰੀਕਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ;
ਸਰਣਿ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ (1394-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

which brought Ambreek and Prahlaad to seek the Sanctuary of Almighty of the Universe, and which brought them to salvation

ਤੈ ਲੋਭੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜੀ ;
ਸੁਮਤਿ , ਜਲ੍ਹ ਜਾਣੀ ਜੁਗਤਿ ॥ (ਜੱਲ੍ਹਿਅ ਬੋਲੋ) (1394-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਹ-ਜਾਲਪ)

-says JALL that sublime understanding has brought You to renounce greed, anger and desire, and to know the way.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਨਿਜ ਭਗਤੁ ਹੈ ;
ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ਮੁਕਤਿ ॥੪॥੧੩॥ (1394-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

Guru Amar Daas is Almighty's own devotee; gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, one is liberated. ||4||13||

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ;
ਪੁਹਮਿ ਪਾਤਿਕ ਬਿਨਾਸਹਿ ॥ (1394-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

Meeting with Guru Amar Daas, the earth is purged of its sin.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ;
ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ , ਆਸਾਸਹਿ ॥ (1394-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

The Siddhas and seekers long to meet with Guru Amar Daas.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ;
ਧਿਆਨੁ ਲਹੀਐ , ਪਉ ਮੁਕਿਹਿ ॥ (1394-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

Meeting with Guru Amar Daas, the mortal meditates on Almighty, and his journey comes to its end.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਪਰਸੀਐ ;
ਅਭਉ ਲਭੈ , ਗਉ ਚੁਕਿਹਿ ॥ (1394-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

Meeting with Guru Amar Daas, the Fearless Lord is obtained, and the cycle of reincarnation is brought to an end.

ਅੰਗ ੧੩੯੫

ਇਕੁ ਬਿੰਨਿ , ਦੁਗਣ ਜੁ ਤਉ ਰਹੈ ; (ਦੁ-ਗਣ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਸੁਮੰਤ੍ਰਿ ਮਾਨਵਹਿ ਲਹਿ ॥ (ਸੁ-ਮੰਤ੍ਰਿ ਬੋਲੋ) (1395-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

Realizing the One Lord, love of duality ceases, and one comes to accept the Sublime Mantra of the Guru.

ਜਾਲਪਾ ਪਦਾਰਥ ਇਤੜੇ ;
ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ ਡਿਠੈ ਮਿਲਹਿ ॥੫॥੧੪॥ (1395-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਜਲ੍ਯ-ਜਾਲਪ)

So speaks Jaalap: countless treasures are obtained, by the sight of Guru Amar Daas. ||5||14||

ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ; ਸੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕਿ ਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ ॥ (1395-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Guru Nanak gathered up the True Name of the Creator Lord, and implanted it within.

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਲਹਣਾ ਪ੍ਰਗਟਿ ;
ਤਾਸੁ ਚਰਣਹ ਲਿਵ ਰਹਿਅਉ ॥ (1395-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Through Him, Lehnaa became manifest in the form of Guru Angad, who remained lovingly attuned to His Feet.

ਤਿਤੁ ਕੁਲਿ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ , ਆਸਾ ਨਿਵਾਸੁ ;
ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਕਵਣ ਵਖਾਣਉ ॥ (1395-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Guru Amar Daas of that dynasty is the home of hope. How can I express His Glorious Virtues?

ਜੋ ਗੁਣ ਅਲਖ ਅਗੰਮ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਤਿਨਹ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਉ ॥ (1395-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

His Virtues are unknowable and unfathomable. I do not know the limits of His Virtues.

ਬੋਹਿਥਉ ਬਿਧਾਤੈ , ਨਿਰਮਯੌ ;
ਸਭ ਸੰਗਤਿ , ਕੁਲ ਉਧਰਣ ॥ (ਉੱਧਰਣ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1395-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

The Creator, the Architect of Destiny, has made Him a boat to carry all His generations across, along with the Sangat, the Holy Congregation.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀਰਤੁ ਕਹੈ ;
ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ , ਤੁਅ ਪਾ ਸਰਣ ॥੧॥੧੫॥ (1395-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

So speaks Keerat: O Guru Amar Daas, please protect me and save me; I seek the Sanctuary of Your Feet. ||1||15||

ਆਪਿ ਨਰਾਇਣੁ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ;
ਜਗ ਮਹਿ ਪਰਵਰਿਯਉ ॥ (ਪਰ-ਵਰਿਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Almighty Himself wielded His Power and entered the world.

ਨਿਰੰਕਾਰਿ ਆਕਾਰੁ ;
ਜੋਤਿ , ਜਗ ਮੰਡਲਿ ਕਰਿਯਉ ॥ (ਕਰਿਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
The Formless Lord took form, and with His Light He illuminated the realms of the world.

ਜਹ ਕਹ ਤਹ ਭਰਪੂਰੁ ;
ਸਬਦੁ ਦੀਪਕਿ ਦੀਪਾਯਉ ॥ (ਦੀਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
He is All-pervading everywhere; the Lamp of the Shabad, the Word, has been lit.

ਜਿਹ ਸਿਖਹ ਸੰਗ੍ਰਹਿਓ ;
ਤਤੁ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (ਮਿਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
Whoever gathers in the essence of the teachings shall be absorbed in the Feet of Almighty.

ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰ੍ਯਿਉ ; (ਅਵਤਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਅੰਗਦ ਲਹਣੇ ਸੰਗਿ ਹੁਅ ॥ (1395-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
Lehnaa, who became Guru Angad, and Guru Amar Daas, have been reincarnated into the pure house of Guru Nanak.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ;
ਜਨਮ ਜਨਮ ਪਾ ਸਰਣਿ ਤੁਅ ॥੨॥੧੬॥ (1395-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
Guru Amar Daas is our Saving Grace, who carries us across; in lifetime after lifetime, I seek the Sanctuary of Your Feet. ||2||16||

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਪਿਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰਸਿਖਹ ॥ (1395-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
Gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, the Gursikh is blessed with chanting and deep meditation, truth and contentment.

ਸਰਣਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਉਬਰਹਿ ;
ਛੋਡਿ ਜਮ ਪੁਰ ਕੀ ਲਿਖਹ ॥ (1395-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
Whoever seeks His Sanctuary is saved; his account is cleared in the City of Death.

ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਰਪੂਰੁ ; ਰਿਦੈ ਉਚਰੈ ਕਰਤਾਰੈ ॥ (1395-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)
His heart is totally filled with loving devotion; he chants to the Creator Lord.

ਗੁਰੁ ਗਉਹਰੁ , ਦਰੀਆਉ ;
ਪਲਕ ਡੁਬੰਤੵਹ ਤਾਰੈ ॥ (ਡੁਬੰਤਿਅਹ ਬੋਲੋ) (1395-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

The Guru is the river of pearls; in an instant, he carries the drowning ones across.

ਨਾਨਕ ਕੁਲਿ ਨਿੰਮਲੁ ਅਵਤਰੵਿਉ ; (ਅਵਤਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਗੁਣ ਕਰਤਾਰੈ ਉਚਰੈ ॥ (1395-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

He was reincarnated into the House of Guru Nanak; He chants the Glorious Praises of the Creator Lord.

ਗੁਰੁ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨੑ ਸੇਵਿਅਉ ;
ਤਿਨੑ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਪਰਹਰਿ ਪਰੈ ॥੩॥੧੭॥ (1395-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

Those who serve Guru Amar Daas - their pains and poverty are taken away, far away. ||3||17||

ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਅਰਦਾਸਿ ;
ਕਹਉ , ਪਰੁ ਕਹਿ ਭਿ ਨ ਸਕਉ ॥ (1395-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

I consciously pray within my consciousness, but I cannot express it in words.

ਸਰਬ ਚਿੰਤ ਤੁਝੁ ਪਾਸਿ ; ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਉ ਤਕਉ ॥ (1395-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

I place all my worries and anxieties before You; I look to the Saadh Sangat, the Company of the Holy, for help.

ਤੇਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ;
ਤਉ ਕਰਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ (1395-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

By the Hukam of Your Command, I am blessed with Your Insignia; I serve my Lord and Master.

ਜਬ ਗੁਰੁ ਦੇਖੈ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ; ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਮੁਖਿ ਮੇਵਾ ॥ (1395-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

When You, O Guru, gaze at me with Your Glance of Grace, the fruit of the Naam, the Name of the Creator, is placed within my mouth.

ਅਗਮ ਅਲਖ ਕਾਰਣ ਪੁਰਖ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਜੋ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਸੋ ਕਹਉ ॥ (1395-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

The Unfathomable and Unseen Primal Lord God, the Cause of causes - as He orders, so do I speak.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ;
ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੪॥੧੮॥ (1395-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਕੀਰਤੁ)

O Guru Amar Daas, Doer of deeds, Cause of causes, as You keep me, I remain; as You protect me, I survive. ||4||18||

ਭਿਖੇ ਕੇ ॥ (1395-15)

Of Bhikhaa:

ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੁ ਅਰੁ ਧਿਆਨੁ ;
ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ (1395-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

In deep meditation, and the spiritual wisdom of the Guru, one's essence merges with the essence of reality.

ਸਚਿ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ; ਇਕ ਚਿਤਹਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ (1395-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

In truth, the True Lord is recognized and realized, when one is lovingly attuned to Him, with one-pointed consciousness.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਵਸਿ ਕਰੈ ; ਪਵਣੁ ਉਡੰਤ ਨ ਧਾਵੈ ॥ (1395-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

Lust and anger are brought under control, when the breath does not fly around, wandering restlessly.

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਵਸੈ ਦੇਸਿ ;
ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਿ ਬੀਚਾਰੁ ਪਾਵੈ ॥ (1395-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

Dwelling in the land of the Formless Lord, realizing His Command (Hukam), His contemplative wisdom is attained.

ਕਲਿ ਮਾਹਿ ਰੂਪੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ;
ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ ਕੀਅਉ ॥ (1395-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

In this Dark Age of Kali Yuga, the Guru is the Form of the Creator, the Primal Lord God; he alone knows, who has tried it.

ਗੁਰੁ ਮਿਲ੍ਯਿਉ ਸੋਇ , ਭਿਖਾ ਕਹੈ ; (ਮਿਲਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸਹਜ ਰੰਗਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਅਉ ॥੧॥੧੯॥ (1395-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

So speaks Bhikhaa: I have met the Guru. With love and intuitive affection, He has bestowed the Sight (Darshan) of His Darshan. ||1||19||

ਰਹਿਓ ਸੰਤ ਹਉ ਟੋਲਿ ; ਸਾਧ ਬਹੁਤੇਰੇ ਡਿਠੇ ॥ (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

I have been searching for the Saints; I have seen so many Holy and spiritual people.

ਸੰਨਿਆਸੀ ਤਪਸੀਅਹ ; (ਤਪੱਸੀਅਹ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਮੁਖਹੁ , ਏ ਪੰਡਿਤ ਮਿਠੇ ॥ (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

The hermits, Sannyaasees, ascetics, penitents, fanatics and Pandits all speak sweetly.

ਬਰਸੁ ਏਕੁ ਹਉ ਫਿਰਿਓ ;
ਕਿਨੈ , ਨਹੁ ਪਰਚਉ ਲਾਯਉ ॥ (ਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1395-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

I wandered around lost for a year, but no one touched my soul.

ਅੰਗ ੧੩੯੬

ਕਹਤਿਅਹ ਕਹਤੀ , ਸੁਣੀ ;
ਰਹਤ ਕੋ ਖੁਸੀ ਨ ਆਯਉ ॥ (ਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1396-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

I listened to preachers and teachers, but I could not be happy with their lifestyles.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛੋਡਿ , ਦੂਜੈ ਲਗੇ ;
ਤਿਨ੍ ਕੇ ਗੁਣ , ਹਉ ਕਿਆ ਕਹਉ ॥ (1396-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

Those who have abandoned Almighty's Name, and become attached to duality - why should I speak in praise of them?

ਗੁਰੁ ਦਯਿ ਮਿਲਾਯਉ ਭਿਖਿਆ ; (ਦਈਇ, ਮਿਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਜਿਵ ਤੂ ਰਖਹਿ , ਤਿਵ ਰਹਉ ॥੨॥੨੦॥ (1396-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਿਖਾ)

So speaks Bhikhaa: Almighty has led me to meet the Guru. As You keep me, I remain; as You protect me, I survive. ||2||20||

ਪਹਿਰਿ ਸਮਾਧਿ ਸਨਾਹੁ ;
ਗਿਆਨਿ ਹੈ , ਆਸਣਿ ਚੜਿਅਉ ॥ (1396-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Wearing the armor of Samaadhi, the Guru has mounted the saddled horse of spiritual wisdom.

ਧ੍ਰੰਮ ਧਨਖੁ ਕਰ ਗਹਿਓ ;
ਭਗਤ ਸੀਲਹ , ਸਰਿ ਲੜਿਅਉ ॥ (1396-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Holding the bow of Dharma in His Hands, He has shot the arrows of devotion and humility.

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਅਟਲੁ ਮਨਿ ; (ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ ਗੁਰ , ਨੇਜਾ ਗਡਿਓ ॥ (1396-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He is fearless in the Fear of the Eternal Lord God; He has thrust the spear of the Word of the Guru's Shabad into the mind.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਪਤੁ ; (ਅਪੱਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ)
ਪੰਚ ਦੂਤ ਬਿਖੰਡਿਓ ॥ (1396-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He has cut down the five demons of unfulfilled sexual desire, unresolved anger, unsatisfied greed, emotional attachment and self-conceit.

ਭਲਉ ਭੂਹਾਲੁ , ਤੇਜੋ ਤਨਾ ;
ਨ੍ਰਿਪਤਿ ਨਾਥੁ ਨਾਨਕ ਬਰਿ ॥ (1396-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Guru Amar Daas, the son of Tayj Bhaan, of the noble Bhalla dynasty, blessed by Guru Nanak, is the Master of kings.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ , ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ ਭਣਿ ; (ਸੱਲ੍ਹਿਅ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਦਲੁ ਜਿਤਉ , ਇਵ ਜੁਧੁ ਕਰਿ ॥੧॥੨੧॥ (1396-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

SALL speaks the truth; O Guru Amar Daas, you have conquered the army of evil, fighting the battle this way. ||1||21||

ਘਨਹਰ ਬੂੰਦ , ਬਸੁਅ ਰੋਮਾਵਲਿ ;
ਕੁਸਮ ਬਸੰਤ , ਗਨੰਤ ਨ ਆਵੈ ॥ (1396-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਯ)

The raindrops of the clouds, the plants of the earth, and the flowers of the spring cannot be counted.

ਰਵਿ ਸਸਿ ਕਿਰਣਿ , ਉਦਰੁ ਸਾਗਰ ਕੋ ;
ਗੰਗ ਤਰੰਗ , ਅੰਤੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥ (1396-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਯ)

Who can know the limits of the rays of the sun and the moon, the waves of the ocean and the Ganges?

ਰੁਦ੍ਰ ਧਿਆਨ , ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ;
ਕਬਿ ਜਨ ਭਲ੍ਯ , ਉਨਹ ਜੁੋ ਗਾਵੈ ॥ (ਭੱਲਿਅ ਬੋਲੋ) (1396-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਯ)

With Shiva's meditation and the spiritual wisdom of the True Guru, says BHALL the poet, these may be counted.

ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ , ਗੁਣ ਤੇਰੇ ; (ਭੱਲੇ ਬੋਲੋ)
ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ , ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥ (1396-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ, ਭਲ੍ਯ)

O Guru Amar Daas, Your Glorious Virtues are so sublime; Your Praises belong only to You. ||1||22||

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ ('੪' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1396-10)

Swaiyas In Praise Of The Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1396-10)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਇਕ ਮਨਿ ; ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵਉ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meditate single-mindedly on the Immaculate Primal Lord God.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ; ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

By Guru's Grace, sing the Glorious Praises of Almighty forever.

ਗੁਨ ਗਾਵਤ ; ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ (1396-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Singing His Praises, the mind blossoms forth in ecstasy.

ਸਤਿਗੁਰ ; ਪੂਰਿ , ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)
The True Guru fulfills the hopes of His humble servant.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ; ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)
Serving the True Guru, the supreme status is obtained.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ; ਧਿਆਯਉ ॥ (ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1396-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)
Meditate on the Imperishable, Formless Lord God.

ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ; ਦਾਰਿਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)
Meeting with Him, one escapes poverty.

ਕਲ੍ਯ ਸਹਾਰੁ ; ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ) (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)
Kal Sahaar chants His Glorious Praises.

ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ , ਸੁਜਨ ਜਨ ਕੇਰੇ ;
ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ , ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ (1396-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)
I chant the pure praises of that humble being who has been blessed with the Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of Almighty.

ਇਨਿ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਸਬਦ ਰਸੁ ਪਾਯਾ ; (ਪਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ , ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥ (1396-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)
He served the True Guru and was blessed with the sublime essence of the Shabad, the Word of God. The Immaculate Naam has been enshrined in his heart.

ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ , ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਹਕੁ ;
ਚਾਹਕੁ , ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ (ਸਮੱਤ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1396-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)
He enjoys and savors Almighty's Name, and purchases the Glorious Virtues of Almighty of the Universe. He seeks the essence of reality; he is the Fountain of even-handed justice.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ , ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ; (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ (ਅ–ਭਰ ਬੋਲੋ) (1396–15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: Guru Raam Daas, the son of Har Daas, fills the empty pools to overflowing. ||1||

ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥ (1396–16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The stream of ambrosial nectar flows and the immortal status is obtained; the pool is forever overflowing with Ambrosial Nectar.

ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ , ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇਵਾ ਕਰੀਆ ॥ (1396–16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Those Saints who have served Almighty in the past drink in this Nectar, and bathe their minds in it.

ਤਿਨ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿ , ਅਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ;
ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰ ਧਰੇ ॥ (1396–17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

God takes their fears away, and blesses them with the state of fearless dignity. Through the Word of His Shabad, He has saved them.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ , ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ; (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੨॥ (ਅ–ਭਰ ਬੋਲੋ) (1396–18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: Guru Raam Daas, the son of Har Daas, fills the empty pools to overflowing. ||2||

ਸਤਗੁਰ ਮਤਿ ਗੂੜ੍ਹ , ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੁ ਭਯਾ ॥ (ਭਇਆ ਬੋਲੋ) (1396–18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The True Guru's understanding is deep and profound. The Sat Sangat is His Pure Congregation. His Soul is drenched in the deep crimson color of Almighty's Love.

ਜਾਗ੍ਯ੍ਯਾ ਮਨੁ ਕਵਲੁ , ਸਹਜਿ ਪਰਕਾਸ੍ਯ੍ਯਾ ; (ਜਾਗਿਆ, ਪਰਕਾਸਿਆ ਬੋਲੋ)
ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨੁ , ਘਰਹਿ ਲਹਾ ॥ (1396-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

The Lotus of His mind remains awake and aware, illuminated with intuitive wisdom. In His own home, He has obtained the Fearless, Immaculate Lord.

ਅੰਗ ੧੩੯੭

ਸਤਗੁਰਿ ਦਯਾਲਿ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ੍ਯ੍ਯਾ ; (ਦਇਆਲਿ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥ (1397-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

The Merciful True Guru has implanted Almighty's Name within me, and by His Grace, I have overpowered the five thieves.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ੍ਯ , ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ; (ਠੱਕੁਰ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥ (1397-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: Guru Raam Daas, the son of Har Daas, fills the empty pools to overflowing. ||3||

ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ , ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥ (1397-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

With intuitive detachment, He is lovingly attuned to the Fearless, Unmanifest Lord; He met with Guru Amar Daas, the Philosopher's Stone, within his own home.

ਸਤਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ , ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ; (ਪਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ॥ (1397-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

By the Grace of the True Guru, He attained the supreme status; He is overflowing with the treasures of loving devotion.

ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤੁ , ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ;
ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥ (1397-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ੍ਯ)

He was released from reincarnation, and the fear of death was taken away. His consciousness is attached to Almighty, the Ocean of contentment.

ਕਵਿ ਕਲ੍ਯ , ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ; (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥ (ਅ–ਭਰ ਬੋਲੋ) (1397-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: Guru Raam Daas, the son of Har Daas, fills the empty pools to overflowing. ||4||

ਅਭਰ ਭਰੇ , ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ; (ਅ–ਭਰ, ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥ (1397-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He fills the empty to overflowing; He has enshrined the Infinite within His heart.

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ , ਆਤਮ ਪ੍ਰਬੋਧੁ ; ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ (1397-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Within His mind, He contemplates the essence of reality, the Destroyer of pain, the Enlightener of the soul.

ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ; ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ ਜਾਣਇ ॥ (1397-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He yearns for Almighty's Love forever; He Himself knows the sublime essence of this Love.

ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ; ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ (1397-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

By the Grace of the True Guru, He intuitively enjoys this Love.

ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ , ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ; (ਸੁ–ਮੱਤਿ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ , ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥ (1397-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

By the Grace of Guru Nanak, and the sublime teachings of Guru Angad, Guru Amar Daas broadcast Almighty's Command.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ , ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ–ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈਂ ਅਟਲ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੫॥ (ਅਟੱਲ ਬੋਲੋ) (1397-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You have attained the status of eternal and imperishable dignity. ||5||

ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ; ਅਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

You abide in the pool of contentment; Your tongue reveals the Ambrosial Essence.

ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ; ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meeting with You, a tranquil peace wells up, and sins run far away.

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ , ਦਿੰਤੁ ; ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ ॥ (1397-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

You have attained the Ocean of peace, and You never grow tired on Almighty's path.

ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ; ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਮਫੁਟੈ ॥ (1397-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The armor of self-restraint, truth, contentment and humility can never be pierced.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ , ਬਿਧ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ;
ਜਗਿ , ਜਸ ਤੂਰੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥ (1397-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Creator Lord certified the True Guru, and now the world blows the trumpet of His Praises.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਅਭੈ ਅਮਰਪਦੁ ਪਾਇਅਉ ॥੬॥ (1397-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You have attained the state of fearless immortality. ||6||

ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ;
ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਯਉ ॥ (ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1397-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

O certified True Guru, You have conquered the world; You meditate single-mindedly on the One Lord.

ਧਨਿ ਧਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ;
ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥ (ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1397-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed, blessed is Guru Amar Daas, the True Guru, who implanted the Naam, the Name of Almighty, deep within.

ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ;
ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥ (1397-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Naam is the wealth of the nine treasures; prosperity and supernatural spiritual powers are His slaves.

ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ;
ਪੁਰਖੁ ਭੇਟਿਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1397-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He is blessed with the ocean of intuitive wisdom; He has met with the Imperishable Lord God.

ਆਦਿਲੇ ਭਗਤ , ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ;
ਸੋ , ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਅਉ ॥ (1397-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Guru has implanted the Naam deep within; attached to the Naam, the devotees have been carried across since ancient times.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੭॥ (1397-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You have obtained the wealth of Almighty's Love. ||7||

ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ , ਪਰਵਾਹ ; ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟਇ ॥ (1397-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The flow of loving devotion and primal love does not stop.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੁ ਅਥਾਹੁ ; ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ ਗੁਟਇ ॥ (1397-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The True Guru drinks in the stream of nectar, the sublime essence of the Shabad, the Infinite Word of God.

ਮਤਿ ਮਾਤਾ , ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ;
ਸਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥ (ਸਮਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1397-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Wisdom is His mother, and contentment is His father; He is absorbed in the ocean of intuitive peace and poise.

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ; (ਸੰ-ਭਵਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯਉ ॥ (ਤਰਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1397-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Guru is the Embodiment of the Unborn, Self-illumined Lord; by the Word of His Teachings, the Guru carries the world across.

ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰ ਪਰੁ ;
ਮਨਿ , ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥ (1397-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Within His mind, the Guru has enshrined the Shabad, the Word of the Unseen, Unfathomable, Infinite Lord.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥ (1397-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You have attained Almighty, the Saving Grace of the world. ||8||

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ;
ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥ (1397-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Saving Grace of the world, the nine treasures, carries the devotees across the world-ocean.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ;
ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ (1397-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Drop of Ambrosial Nectar, Almighty's Name, is the antidote to the poison of sin.

ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ;
ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ (1397-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The tree of intuitive peace and poise blossoms and bears the ambrosial fruit of spiritual wisdom.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਅਹਿ ;
ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ , ਬਡਭਾਗੇ ॥ (1397-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed are those fortunate people who receive it, by Guru's Grace.

ਤੇ ਮੁਕਤੇ ਭਏ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ;
ਮਨਿ , ਗੁਰ ਪਰਚਾ ਪਾਇਅਉ ॥ (1397-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

They are liberated through the Shabad, the Word of the True Guru; their minds are filled with the Guru's Wisdom.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੵುਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਸਬਦ ਨੀਸਾਨੁ ਬਜਾਇਅਉ ॥੯॥ (1397-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You beat the drum of the Shabad. ||9||

ਅੰਗ ੧੩੯੮

ਸੇਜ ਸਧਾ ਸਹਜੁ ਛਾਵਾਣੁ , ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਾਇਚਉ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਦਾ , ਸੀਲ ਸੰਨਾਹੁ ਸੋਹੈ ॥ (1398-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

On the bed of faith, with the blankets of intuitive peace and poise and the canopy of contentment, You are embellished forever with the armor of humility.

ਗੁਰ ਸਬਦਿ , ਸਮਾਚਰਿਓ ;
ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਸੰਗਾਦਿ ਬੋਹੈ ॥ (1398-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

Through the Word of the Guru's Shabad, you practice the Naam; You lean on its Support, and give Your Fragrance to Your companions.

ਅਜੋਨੀਉ ਭਲੵੁ ਅਮਲੁ ; ('ਭਲੵੁ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) ('ਅ-ਮਲੁ' ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1398-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

You abide with the Unborn Lord, the Good and Pure True Guru.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੵੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੁਅ , ਸਹਜ ਸਰੋਵਰਿ ਬਾਸੁ ॥੧੦॥ (1398-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

So speaks KALL: O Guru Raam Daas, You abide in the sacred pool of intuitive peace and poise. ||10||

ਗੁਰੁ ਜਿਨੑ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ; ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੈ ॥ (1398-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

Almighty's Name abides in the hearts of those who are pleasing to the Guru.

ਜਿਨੑ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ; ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥ (1398-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲੵ)

Sins run far away from those who are pleasing to the Guru.

ਗੁਰੁ ਜਿਨ੍ ਕਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ;
ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ (1398-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Those who are pleasing to the Guru eradicate pride and egotism from within.

ਜਿਨ੍ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ;
ਸਬਦਿ ਲਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੈ ॥ (1398-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Those who are pleasing to the Guru are attached to the Shadad, the Word of God; they are carried across the terrifying world-ocean.

ਪਰਚਉ ਪ੍ਰਮਾਣੁ , ਗੁਰ ਪਾਇਅਉ ;
ਤਿਨ ਸਕਯਥਉ ਜਨਮੁ ਜਗਿ ॥ (ਸਕਇਅਥਉ ਬੋਲੋ) (1398-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Those who are blessed with the wisdom of the certified Guru - blessed and fruitful is their birth into the world.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਸਰਣਿ , ਭਜੁ ਕਲ੍ਯ ਕਬਿ ; (ਕੱਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ , ਸਭ ਗੁਰੂ ਲਗਿ ॥੧੧॥ (1398-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

KALL the poet runs to the Sanctuary of the Great Guru; attached to the Guru, they are blessed with worldly enjoyments, liberation and everything. ||11||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਖੇਮਾ ਤਾਣਿਆ ; ਜੁਗ ਜੂਥ ਸਮਾਣੇ ॥ (1398-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Guru has pitched the tent; under it, all the ages are gathered.

ਅਨਭਉ ਨੇਜਾ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ; ਜਿਤੁ ਭਗਤ ਅਘਾਣੇ ॥ (1398-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He carries the spear of intuition, and takes the Support of Naam, the Name of Almighty, through which the devotees are fulfilled.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਅੰਗਦੁ ਅਮਰੁ ;
ਭਗਤ , ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਣੇ ॥ (1398-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Guru Nanak, Guru Angad and Guru Amar Daas, through devotional worship, have merged into Almighty.

ਇਹੁ ਰਾਜ ਜੋਗ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਤੁਮ੍ ਹੂ ਰਸੁ ਜਾਣੇ ॥੧੨॥ (1398-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

O Guru Raam Daas, You alone know the taste of this Raja Yoga. ||12||

ਜਨਕੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਆ ;
ਉਨਮਨਿ ਰਥੁ ਧਰਿਆ ॥ (1398-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He alone is enlightened like Janaka, who links the chariot of his mind to the state of ecstatic realization.

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਮਾਚਰੇ ;
ਅਭਰਾ ਸਰੁ ਭਰਿਆ ॥ (ਅ-ਭਰਾ ਬੋਲੋ) (1398-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He gathers in truth and contentment, and fills up the empty pool within.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਅਮਰਾ ਪੁਰੀ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਵੈ ॥ (1398-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He speaks the Unspoken Speech of the eternal city. He alone obtains it, unto whom God gives it.

ਇਹੁ ਜਨਕ ਰਾਜੁ , ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਤੁਝਹੀ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੧੩॥ (1398-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

O Guru Raam Daas, Your sovereign rule, like that of Janak, is Yours alone. ||13||

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ , ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ;
ਤਿਨ੍ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪੁ , ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Tell me, how can sin and suffering cling to that humble being who chants the Naam, given by the Guru, with single-minded love and firm faith?

ਤਾਰਣ ਤਰਣ , ਖਿਨ ਮਾਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਧਾਰੈ ; (ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਬੀਚਾਰੈ , ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

When Almighty, the Boat to carry us across, bestows His Glance of Grace, even for an instant, the mortal contemplates the Shabad within his heart; unfulfilled sexual desire and unresolved anger are eradicated.

ਜੀਅਨ ਸਭਨ ਦਾਤਾ , ਅਗਮ ਗ੍ਯ੍ਰਾਨ ਬਿਖ੍ਯ੍ਰਾਤਾ ; (ਗਿਆਨ, ਬਿਖਿਆਤਾ ਬੋਲੋ)
ਅਹਿਨਿਸਿ ਧ੍ਯ੍ਰਾਨ ਧਾਵੈ , (ਧਿਆਨ ਬੋਲੋ)
ਪਲਕ ਨ ਸੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (1398-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ੍ਰ)

The Guru is the Giver to all beings; He speaks the spiritual wisdom of the Unfathomable Lord, and meditates on Him day and night. He never sleeps, even for an instant.

ਜਾ ਕਉ ਦੇਖਤ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ਜਾਵੈ , ਨਾਮੁ ਸੋ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਵੈ ; (1398-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ੍ਰ)
ਗੁਰਮੁਖਿ , ਗ੍ਯ੍ਰਾਨਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲ , ਧੋਵੈ ਜੀਉ ॥ (ਗਿਆਨਿ ਬੋਲੋ)

Seeing Him, poverty vanishes, and one is blessed with the treasure of the Naam, the Name of Almighty. The spiritual wisdom of the Guru's Word washes away the filth of evil-mindedness.

ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ , ਏਕ ਲਿਵ ਮਨਿ ਜਪੈ ਦ੍ਰਿੜੁ ;
ਤਿਨ ਜਨ ਦੁਖ ਪਾਪ , ਕਹੁ ਕਤ ਹੋਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ (1398-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ੍ਰ)

Tell me, how can sin and suffering cling to that humble being who chants the Naam, given by the Guru, with single-minded love and firm faith? ||1||

ਧਰਮ ਕਰਮ ; ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥ (1398-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ੍ਰ)

Dharmic faith and the karma of good deeds are obtained from the Perfect True Guru.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ , ਸਿਧ ਸਾਧ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਰਿ ਨਰ ;
ਜਾਚਹਿ ਸਬਦ ਸਾਰੁ , ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੈ ॥ (1398-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ੍ਰ)

The Siddhas and Holy Saadhus, the silent sages and angelic beings, yearn to serve Him; through the most excellent Word of the Shabad, they are lovingly attuned to the One Lord.

ਫੁਨਿ ਜਾਨੈ ਕੋ ਤੇਰਾ ਅਪਾਰੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ;
ਅਕਥ ਕਥਨਹਾਰੁ , (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਤੁਝਹਿ ਬੁਝਾਈ ਹੈ ॥ (ਬੁੱਝਾਈ ਬੋਲੋ) (1398-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ੍ਰ)

Who can know Your limits? You are the Embodiment of the Fearless, Formless Lord. You are the Speaker of the Unspoken Speech; You alone understand this.

ਭਰਮ ਭੂਲੇ ਸੰਸਾਰ , ਛੁਟਹੁ ਜੂਨੀ ਸੰਘਾਰ ;
ਜਮ ਕੋ ਨ ਡੰਡ ਕਾਲ ,
ਗੁਰਮਤਿ ਧ੍ਹਾਈ ਹੈ ॥ (ਧਿਆਈ ਬੋਲੋ) (1398-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

O foolish worldly mortal, you are deluded by doubt; give up birth and death, and you shall not be punished by the Messenger of Death. Meditate on the Guru's Teachings.

ਮਨ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧ ਬੀਚਾਰੁ , ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਜਪੁ ;
ਧਰਮ ਕਰਮ , ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈ ਹੈ ॥੨॥ (1398-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

You foolish mortal being, reflect on this in your mind; chant and meditate day and night. Dharmic faith and the karma of good deeds are obtained from the Perfect True Guru. ||2||

ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥ (1398-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

I am a sacrifice, a sacrifice, to the True Name, O my True Guru.

ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ , ਕਵਨ ਸੇਵਾ ਸਰੇਉ ;
ਏਕ ਮੁਖ ਰਸਨਾ ਰਸਹੁ , ਜੁਗ ਜੋਰਿ ਕਰ ॥ (1398-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

What Praises can I offer to You? What service can I do for You? I have only one mouth and tongue; with my palms pressed together, I chant to You with joy and delight.

ਫੁਨਿ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਾਨੁ , ਅਨਤ ਦੂਜਾ ਨ ਮਾਨੁ ;
ਨਾਮੁ ਸੋ ਅਪਾਰੁ ਸਾਰੁ , ਦੀਨੋ ਗੁਰਿ ਰਿਦ ਧਰ ॥ (1398-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

In thought, word and deed, I know Almighty; I do not worship any other. The Guru has enshrined the most excellent Name of the Infinite Lord within my heart.

ਅੰਗ ੧੩੯੯

ਨਲ੍ਹ ਕਵਿ ਪਾਰਸ ਪਰਸ , ਕਚ ਕੰਚਨਾ ਹੁਇ ; (ਨਲਿਅ ਬੋਲੋ)
ਚੰਦਨਾ ਸੁਬਾਸੁ ਜਾਸੁ , ਸਿਮਰਤ ਅਨ ਤਰ ॥ (1399-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਹ)

So speaks NALL the poet: touching the Philosopher's Stone, glass is transformed into gold, and the sandalwood tree imparts its fragrance to other trees; meditating in remembrance on Almighty, I am transformed.

ਜਾ ਕੇ ਦੇਖਤ ਦੁਆਰੇ , ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹੀ ਨਿਵਾਰੇ ਜੀ ;
ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ , ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਪਰ ॥੩॥ (1399-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Seeing His Door, I am rid of sexual desire and anger. I am a sacrifice, a sacrifice, to the True Name, O my True Guru. ||3||

ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ ; ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥ (1399-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Guru Raam Daas was blessed with the Throne of Raja Yoga.

ਪ੍ਰਥਮੇ ਨਾਨਕ ਚੰਦੁ , ਜਗਤ ਭਯੋ ਆਨੰਦੁ ;
ਤਾਰਨਿ ਮਨੁਖ੍ਯ ਜਨ , ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ (ਮਨੁਖਿਅ ਬੋਲੋ) (1399-3,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

First, Guru Nanak illuminated the world, like the full moon, and filled it with bliss. To carry humanity across, He bestowed His Radiance.

ਗੁਰ ਅੰਗਦ ਦੀਅਉ ਨਿਧਾਨੁ , ਅਕਥ ਕਥਾ ਗਿਆਨੁ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਪੰਚ ਭੂਤ ਬਸਿ ਕੀਨੇ , ਜਮਤ ਨ ਤ੍ਰਾਸ ॥ (1399-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He blessed Guru Angad with the treasure of spiritual wisdom, and the Unspoken Speech; He overcame the five demons and the fear of the Messenger of Death.

ਗੁਰ ਅਮਰੁ ਗੁਰੂ ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ , ਕਲਿਜੁਗਿ ਰਾਖੀ ਪਤਿ ;
ਅਘਨ ਦੇਖਤ ਗਤੁ , ਚਰਨ ਕਵਲ ਜਾਸ ॥ (1399-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The Great and True Guru, Guru Amar Daas, has preserved honor in this Dark Age of Kali Yuga. Seeing His Lotus Feet, sin and evil are destroyed.

ਸਭ ਬਿਧਿ ਮਾਨ੍ਯ੍ਯਉ ਮਨੁ , ਤਬ ਹੀ ਭਯਉ ਪ੍ਰਸੰਨੁ ; (ਮਾਨਿਅਉ, ਭਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤਖਤੁ , ਦੀਅਨੁ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ॥੪॥ (1399-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

When His mind was totally satisfied in every way, when He was totally pleased, He bestowed upon Guru Raam Daas the Throne of Raja Yoga. ||4||

ਰਡ ॥ (1399-7)

Radd:

ਜਿਸਹਿ ਧਾਰਿ੍ਉ ਧਰਤਿ ਅਰੁ ਵਿਉਮੁ , ਅਰੁ ਪਵਣੁ ਤੇ ਨੀਰ ਸਰ ;
ਅਵਰ ਅਨਲ ਅਨਾਦਿ ਕੀਅਉ ॥ (1399-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍)

He established the earth, the sky and the air, the water of the oceans, fire and food.

ਸਸਿ ਰਿਖਿ ਨਿਸਿ , ਸੂਰ ਦਿਨਿ ਸੈਲ ;
ਤਰੂਅ , ਫਲ ਫੁਲ ਦੀਅਉ ॥ (1399-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍)

He created the moon, the starts and the sun, night and day and mountains; he blessed the trees with flowers and fruits.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਪਤ ਸਮੁਦ੍ਰ ਕਿਅ ;
ਧਾਰਿਓ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜਾਸੁ ॥ (1399-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍)

He created the gods, human beings and the seven seas; He established the three worlds.

ਸੋਈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿ ;
ਪਾਇਓ , ਗੁਰ ਅਮਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧॥੫॥ (1399-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍)

Guru Amar Daas was blessed with the Light of the One Name, the True Name of Almighty. ||1||5||

ਕਚਹੁ ਕੰਚਨੁ ਭਇਅਉ ; (ਕੱਚਹੁ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਸ੍ਰਵਣਹਿ ਸੁਣਿਓ ॥ (1399-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍)

Glass is transformed into gold, listening to the Word of the Guru's Shabad.

ਬਿਖੁ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੁਯਉ ; (ਹੁਇਉ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖਿ ਭਣਿਅਉ ॥ (1399-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍)

Poison is transformed into ambrosial nectar, speaking the Name of the True Guru.

ਲੋਹਉ ਹੋਯਉ ਲਾਲੁ ; (ਹੋਇਉ ਬੋਲੋ)
ਨਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਦਿ ਧਾਰੈ ॥ (1399-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍)

Iron is transformed into jewels, when the True Guru bestows His Glance of Grace.

ਪਾਹਣ ਮਾਣਕ ਕਰੈ ; ਗਿਆਨੁ ਗੁਰ ਕਹਿਅਉ ਬੀਚਾਰੈ ॥ (1399-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍)

Stones are transformed into emeralds, when the mortal chants and contemplates the spiritual wisdom of the Guru.

ਕਾਠਹੁ , ਸ੍ਰੀਖੰਡ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਅਉ ;
ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਤਿਨ ਕੇ ਗਇਅ ॥ (ਗਇ–ਅ ਬੋਲੋ)[10] (1399–12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The True Guru transforms ordinary wood into sandalwood, eradicating the pains of poverty.

ਸਤਿਗੁਰੂ ਚਰਨ ਜਿਨ੍ ਪਰਸਿਆ ;
ਸੇ ਪਸੁ ਪਰੇਤ , ਸੁਰਿ ਨਰ ਭਇਅ ॥੨॥੬॥ (ਭਇ–ਅ ਬੋਲੋ)[11] (1399–12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Whoever touches the Feet of the True Guru, is transformed from a beast and a ghost into an angelic being. ||2||6||

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ;
ਧਨਹਿ ਕਿਆ ਗਾਰਵੁ ਦਿਜਇ ॥ (1399–13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

One who has the Guru on his side - how could he be proud of his wealth?

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ; ਲਖ ਬਾਹੇ ਕਿਆ ਕਿਜਇ ॥ (1399–13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

One who has the Guru on his side - what would hundreds of thousands of supporters do for him?

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ;
ਗਿਆਨ ਅਰੁ ਧਿਆਨ , ਅਨਨ ਪਰਿ ॥ (1399–14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

One who has the Guru on his side, does not depend on anyone else for spiritual wisdom and meditation.

ਜਾਮਿ ਗੁਰੂ ਹੋਇ ਵਲਿ ;
ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਸੁ ਸਚਹ ਘਰਿ ॥ (1399–14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

One who has the Guru on his side contemplates the Shabad and the Teachings, and abides in the Home of Truth.

ਜੋ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਜਪੈ ; (ਅਹਿ–ਨਿਸਿ ਬੋਲੋ)
ਦਾਸੁ ਭਟੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ॥ (ਭੱਟੁ ਬੋਲੋ) (1399–15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Almighty's humble slave and poet utters this prayer: whoever chants to the Guru night and day,

[10] ਕੇਵਲ ਪਾਠ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਹੈ।
[11] ਕੇਵਲ ਪਾਠ ਦੇ ਉਚਾਰਨ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਸਤੇ ਹੈ।

ਜੋ ਗੁਰੂ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਧਰੈ ;
ਸੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹੈ ॥੩॥੭॥ (1399-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

whoever enshrines the Name of the Guru within his heart, is rid of both birth and death. ||3||7||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰੁ ਅੰਧਾਰੁ ;
ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਸਮਝ ਨ ਆਵੈ ॥ (1399-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Without the Guru, there is utter darkness; without the Guru, understanding does not come.

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਨ ਸਿਧਿ ;
ਗੁਰੂ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ (1399-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Without the Guru, there is no intuitive awareness or success; without the Guru, there is no liberation.

ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ; ਗੁਰੂ ਕਰੁ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1399-17,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

So make Him your Guru, and contemplate the Truth; make Him your Guru, O my mind.

ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਸਬਦ ਸਪੁੰਨ ; ਅਘਨ ਕਟਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ (1399-18,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Make Him your Guru, who is embellished and exalted in the Word of the Shabad; all your sins shall be washed away.

ਗੁਰੁ ਨਯਣਿ ਬਯਣਿ , ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ; (ਨੈਣਿ, ਬੈਣਿ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਕਵਿ ਨਲ੍ਯ ਕਹਿ ॥ (ਨਲਿਅ ਬੋਲੋ) (1399-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

So speaks NALL the poet: with your eyes, make Him your Guru; with the words you speak, make Him your Guru, your True Guru.

ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਨ ਦੇਖਿਅਉ , ਨਹੁ ਕੀਅਉ ;
ਤੇ ਅਕਯਥ , ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ॥੪॥੮॥ (ਅਕਇਅਥ ਬੋਲੋ) (1399-19,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Those who have not seen the Guru, who have not made Him their Guru, are useless in this world. ||4||8||

ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ; ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ (1399-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Dwell upon the Guru, the Guru, the Guru, O my mind.

ਅੰਗ ੧੪੦੦

ਤਾਰਣ ਤਰਣ ਸਮ੍ਰਥੁ , ਕਲਿਜੁਗਿ ; (ਸਮੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਸੁਨਤ ਸਮਾਧਿ , ਸਬਦ ਜਿਸੁ ਕੇਰੇ ॥ (1400-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The All-powerful Guru is the Boat to carry us across in this Dark Age of Kali Yuga. Hearing the Word of His Shabad, we are transported into Samaadhi.

ਫੁਨਿ ਦੁਖਨਿ ਨਾਸੁ ਸੁਖਦਾਯਕੁ ਸੂਰਉ ; (ਸੁਖਦਾਇਕੁ ਬੋਲੋ)
ਜੋ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ ਬਸਤ ਤਿਹ ਨੇਰੇ ॥ (1400-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He is the Spiritual Hero who destroys pain and brings peace. Whoever meditates on Him, dwells near Him.

ਪੂਰਉ ਪੁਰਖੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ;
ਮੁਖੁ ਦੇਖਤ , ਅਘ ਜਾਹਿ ਪਰੇਰੇ ॥ (1400-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

He is the Perfect Primal Being, who meditates in remembrance on Almighty within his heart; seeing His Face, sins run away

ਜਉ ਹਰਿ ਬੁਧਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਾਹਤ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ , ਗੁਰੁ ਕਰੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੫॥੯॥ (1400-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

If you long for wisdom, wealth, spiritual perfection and properity, O my mind, dwell upon the Guru, the Guru, the Guru. ||5||9||

ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ; ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1400-3,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Gazing upon the Face of the Guru, I find peace.

ਹੁਤੀ ਜੁ ਪਿਆਸ , ਪਿਊਸ ਪਿਵੰਨ ਕੀ ;
ਬੰਛਤ ਸਿਧਿ ਕਉ , ਬਿਧਿ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (ਮਿਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1400-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

I was thirsty, yearning to drink in the Nectar; to fulfill that wish, the Guru laid out the way.

ਪੂਰਨ ਭੋ , ਮਨ ਠਉਰ ਬਸੋ ;
ਰਸ ਬਾਸਨ ਸਿਉ ,
ਜੁ ਦਹੰ ਦਿਸਿ ਧਾਯਉ ॥ **(ਧਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

My mind has become perfect; it dwells in Almighty's Place; it had been wandering in all directions, in its desire for tastes and pleasures.

ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁ , ਗੋਬਿੰਦ ਪੁਰੀ ਸਮ ;
ਜਲੵਨ , **(ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)**
ਤੀਰਿ ਬਿਪਾਸ ਬਨਾਯਉ ॥ **(ਬਨਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-5,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Goindwal is the City of God, built on the bank of the Beas River.

ਗਯਉ ਦੁਖੁ ਦੂਰਿ , ਬਰਖਨ ਕੋ ; **(ਗਇਅਉ ਬੋਲੋ)**
ਸੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖੁ ਦੇਖਿ ,
ਗਰੂ ਸੁਖੁ ਪਾਯਉ ॥੬॥੧੦॥ **(ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The pains of so many years have been taken away; gazing upon the Face of the Guru, I find peace. ||6||10||

ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ ; ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰੵਉ ॥ **(ਧਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The All-powerful Guru placed His hand upon my head.

ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ ;
ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਚਰੰਨ , ਅਘੰਨ ਹਰੵਉ ॥ **(ਹਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

The Guru was kind, and blessed me with Almighty's Name. Gazing upon His Feet, my sins were dispelled.

ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ , ਏਕ ਸਮਾਨ ਧਿਆਨ ;
ਸੁ ਨਾਮ ਸੁਨੇ , ਸੁਤੁ ਭਾਨ ਡਰੵਉ ॥ **(ਡਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Night and day, the Guru meditates on the One Lord; hearing His Name, the Messenger of Death is scared away.

ਭਨਿ ਦਾਸ , ਸੁ ਆਸ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਕੀ ;
ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ , ਪਰਸੁ ਕਰ੍ਯਉ ॥ **(ਕਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

So speaks Almighty's slave: Guru Raam Daas placed His Faith in Guru Amar Daas, the Guru of the World; touching the Philosopher's Stone, He was transformed into the Philosopher's Stone.

ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਸਤਿ ਕੀਯਉ ; **(ਕੀਅਉ ਬੋਲੋ)**
ਸਮਰਥ ਗੁਰੂ , ਸਿਰਿ ਹਥੁ ਧਰ੍ਯਉ ॥੭॥੧੧॥ **(ਧਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)** (1400-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Guru Raam Daas recognized Almighty as True; the All-powerful Guru placed His hand upon His head. ||7||11||

ਅਬ ਰਾਖਹੁ ; ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥ (1400-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Now, please preserve the honor of Your humble slave.

ਜੈਸੀ ਰਾਖੀ ਲਾਜ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਕੀ ;
ਹਰਨਾਖਸ ਫਾਰੇ ਕਰ ਆਜ ॥ (1400-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

God saved the honor of the devotee Prahlaad, when Harnaakhash tore him apart with his claws.

ਫੁਨਿ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਲਾਜ ਰਖੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ;
ਛੀਨਤ ਬਸਤ੍ਰ ਦੀਨ ਬਹੁ ਸਾਜ ॥ (1400-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

And the Dear Lord God saved the honor of Dropadi; when her clothes were stripped from her, she was blessed with even more.

ਸੋਦਾਮਾ ਅਪਦਾ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ;
ਗਨਿਕਾ ਪੜ੍ਹਤ ਪੂਰੇ ਤਿਹ ਕਾਜ ॥ **(ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)** (1400-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

Sudaamaa was saved from misfortune; and Ganikaa the prostitute - when she chanted Your Name, her affairs were perfectly resolved.

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ , ਕਲਜੁਗ ਹੋਇ ;
ਰਾਖਹੁ , ਦਾਸ ਭਾਟ ਕੀ ਲਾਜ ॥੮॥੧੨॥ (1400-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਨਲ੍ਯ)

O Great True Guru, if it pleases You, please save the honor of Your slave in this Dark Age of kali Yuga. ||8||12||

ਝੋਲਨਾ ॥ (1400-12)

Jholnaa:

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ; ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥ (1400-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, O mortal beings.

ਸਬਦੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ , ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਅਪੈ ;
ਰਸਨਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਸੈ , ਸਤਿ ਕਰਿ ਜਾਨੀਅਹੁ ॥ (1400-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant the Shabad, the Word of Almighty, Har, Har; the Naam, the Name of Almighty, brings the nine treasures. With your tongue, taste it, day and night, and know it as true.

ਫੁਨਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰੰਗ ਪਾਈਐ , ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਧਿਆਈਐ ;
ਅੰਨ ਮਾਰਗ ਤਜਹੁ ,
ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਗ੍ਯ਼ਾਨੀਅਹੁ ॥ (ਗਿਆਨੀਅਹੁ ਬੋਲੋ) (1400-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Then, you shall obtain His Love and Affection; become Gurmukh, and meditate on Him. Give up all other ways; vibrate and meditate on Him, O spiritual people.

ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦਿ ਧਰਹੁ , ਪੰਚ ਭੂ ਬਸਿ ਕਰਹੁ ;
ਜਨਮੁ ਕੁਲ ਉਧਰਹੁ ,
ਦੁ੍ਆਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨੀਅਹੁ ॥ (ਦੁਆਰਿ ਬੋਲੋ) (1400-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Enshrine the Word of the Guru's Teachings within your heart, and overpower the five passions. Your life, and your generations, shall be saved, and you shall be honored at Almighty's Door.

ਜਉ ਤ ਸਭ ਸੁਖ , ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਬੰਛਵਹੁ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ , ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ ॥੧॥੧੩॥ (1400-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

If you desire all the peace and comforts of this world and the next, then chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, O mortal beings. ||1||13||

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ; ਗੁਰੂ ਜਪਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥ (1400-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, and know Him as true.

ਅਗਮ ਗੁਨ ਜਾਨੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਰਹੁ ਧ੍ਯਾਨੁ ; (ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਕਰਹੁ , ਬਚਨ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ॥ (1400-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Know that Almighty is the Treasure of Excellence. Enshrine Him in your mind, and meditate on Him. Enshrine the Word of the Guru's Teachings within your heart.

ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਜਲ ਬਿਮਲ , ਅਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ; (ਮੱਜਨੁ ਬੋਲੋ)
ਸੰਤ ਗੁਰਸਿਖ ਤਰਹੁ , ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਰਿ ॥ (1400-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Then, cleanse yourself in the Immaculate and Unfathomable Water of the Guru; O Gursikhs and Saints, cross over the Ocean of Love of the True Name.

ਸਦਾ ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ , ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ;
ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦ ਰਸਿ , ਕਰਤ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ॥ (1400-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Meditate lovingly forever on Almighty, free of hate and vengeance, Formless and Fearless; lovingly savor the Word of the Guru's Shabad, and implant devotional worship of Almighty deep within.

ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮੁ ਤਜਹੁ , ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ , ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥੨॥੧੪॥ (1400-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

O foolish mind, give up your doubts; as Gurmukh, vibrate and meditate on the Naam. Chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, and know Him as true. ||2||14||

ਅੰਗ ੧੪੦੧

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ; ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ (1401-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant Guru, Guru, Guru; through the Guru, Almighty is obtained.

ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ , ਬੇਅੰਤੁ ਹਰਿ ;
ਨਾਮ ਨਗ ਹੀਰ ਮਣਿ , ਮਿਲਤ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ (1401-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Guru is an Ocean, deep and profound, infinite and unfathomable. Lovingly attuned to Almighty's Name, you shall be blessed with jewels, diamonds and emeralds.

ਫੁਨਿ ਗੁਰੁ ਪਰਮਲ ਸਰਸ , ਕਰਤ ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ;
ਮੈਲੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਰਤ ,
ਸਬਦਿ ਗੁਰੁ ਧੵਾਈਐ ॥ (ਧਿਆਈਐ ਬੋਲੋ) (1401-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

And, the Guru makes us fragrant and fruitful, and His Touch transforms us into gold. The filth of evil-mindedness is washed away, meditating on the Word of the Guru's Shabad.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਵਾਹ , ਛੁਟਕੰਤ ਸਦ ਦੵਾਰਿ ਜਿਸੁ ; (ਦੁਆਰਿ ਬੋਲੋ)
ਗੵਾਨ ਗੁਰ ਬਿਮਲ ਸਰ , (ਗਿਆਨ ਬੋਲੋ)
ਸੰਤ ਸਿਖ ਨਾਈਐ ॥ (ਨ੍ਹਾਈਐ ਬੋਲੋ) (1401-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Stream of Ambrosial Nectar flows constantly from His Door. The Saints and Sikhs bathe in the immaculate pool of the Guru's spiritual wisdom.

ਨਾਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਰਹੁ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ , ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੩॥੧੫॥ (1401-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Enshrine the Naam, the Name of Almighty, within your heart, and dwell in Nirvaanaa. Chant Guru, Guru, Guru; through the Guru, Almighty is obtained. ||3||15||

ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ; ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥ (1401-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Chant Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, O my mind.

ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ , ਸਿਵ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਗਣ ;
ਤਰਹਿ ਤੇਤੀਸ , ਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕੰਨ ਰੇ ॥ (1401-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Serving Him, Shiva and the Siddhas, the angels and demons and servants of the gods, and the thrity-three million gods cross over, listening to the Word of the Guru's Teachings.

ਫੁਨਿ ਤਰਹਿ ਤੇ ਸੰਤ ਹਿਤ , ਭਗਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਹਿ ;
ਤਰਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ , ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮੁਨਿ ਜੰਨ ਰੇ ॥ (1401-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

And, the Saints and loving devotees are carried across, chanting Guru, Guru. Prahlaad and the silent sages met the Guru, and were carried across.

ਤਰਹਿ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸਨਕਾਦਿ , ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਤਰਹਿ ;
ਇਕ ਨਾਮ ਲਗਿ , ਤਜਹੁ ਰਸ ਅੰਨ ਰੇ ॥ (1401-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Naarad and Sanak and those men of God who became Gurmukh were carried across; attached to the One Name, they abandoned other tastes and pleasures, and were carried across.

ਦਾਸੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ , ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ;
ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ , ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ ਰੇ ॥੪॥੧੬॥੨੯॥ (1401-8,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ,ਗਯੰਦ)

This is the prayer of Almighty's humble slave: the Gurmukh obtains the Naam, the Name of Almighty, chanting Guru, Guru, Guru, Guru, Guru, O my mind. ||4||16||29||

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ , ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ;
ਸਤਜੁਗਿ ਜਿਨਿ ਧ੍ਰੂ ਪਰਿ ॥ (1401-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Great, Supreme Guru showered His Mercy upon all; in the Golden Age of Sat Yuga, He blessed Dhroo.

ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ; ਉਧਰੀਅੰ ॥ (1401-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He saved the devotee Prahlaad,

ਹਸ੍ਤ ਕਮਲ ; ਮਾਥੇ ਪਰ ਧਰੀਅੰ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

placing the Lotus of His Hand upon his forehead.

ਅਲਖ ਰੂਪ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਜੀਅ ਲਖ੍ਯ੍ਯਾ ਨ ਜਾਈ ॥ **(ਲਖਿਆ ਬੋਲੋ)** (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Unseen Form of Almighty cannot be seen.

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ; ਸਗਲ ਸਰਣਾਈ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Siddhas and seekers all seek His Sanctuary.

ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ; ਸਤਿ ਜੀਅ ਧਾਰਹੁ ॥ (1401-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

True are the Words of the Guru's teachings. Enshrine them in your soul.

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੇਹ ; ਨਿਸ੍ਤਾਰਹੁ ॥ **(ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਬੋਲੋ)** (1401-11,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Emancipate your body, and redeem this human incarnation.

ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ , ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੂ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ (1401-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
The Guru is the Boat, and the Guru is the Boatman. Without the Guru, no one can cross over.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ;
ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
By Guru's Grace, God is obtained. Without the Guru, no one is liberated.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ; ਨਿਕਟਿ ਬਸੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
Guru Nanak dwells near the Creator Lord.

ਤਿਨਿ ਲਹਣਾ ਥਾਪਿ ; ਜੋਤਿ ਜਗਿ ਧਾਰੀ ॥ (1401-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
He established Lehnaa as Guru, and enshrined His Light in the world.

ਲਹਣੈ ; ਪੰਥੁ ਧਰਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
Lehnaa established the path of righteousness and Dharma,

ਅਮਰਦਾਸ ਭਲੇ ਕਉ ; ਦੀਆ ॥ (ਭੱਲੇ ਬੋਲੋ) (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
which He passed on to Guru Amar Daas, of the Bhalla dynasty.

ਤਿਨਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਸੋਢੀ ;
ਥਿਰੁ ਥਪ੍ਉ ॥ (ਥਪਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1401-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
Then, He firmly established the Great Raam Daas of the Sodhi dynasty.

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ;
ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਅਪ੍ਉ ॥ (ਅ-ਖੈ, ਅਪਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1401-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
He was blessed with the inexhaustible treasure of Almighty's Name.

ਅਪ੍ਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ; (ਅਪਿਅਉ, ਅ-ਖੈ ਬੋਲੋ)
ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ , ਫਲੁ ਲਹੀਅੰ ॥ (1401-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)
He was blessed with the treasure of Almighty's Name; throughout the four ages, it is inexhaustible. Serving the Guru, He received His reward.

ਬੰਦਹਿ ਜੋ ਚਰਣ , ਸਰਣਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ;
ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹੀਅੰ ॥ (1401-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Those who bow at His Feet and seek His Sanctuary, are blessed with peace; those Gurmukhs are blessed with supreme bliss.

ਪਰਤਖਿ ਦੇਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ;
ਆਦਿ ਰੂਪਿ ਪੋਖਣ ਭਰਣੰ ॥ (1401-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Guru's Body is the Embodiment of the Supreme Lord God, our Lord and Master, the Form of the Primal Being, who nourishes and cherishes all.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੧॥ (1401-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

So serve the Guru, the True Guru; His ways and means are inscrutable. The Great Guru Raam Daas is the Boat to carry us across. ||1||

ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ ;
ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਪਹਿ , ਕਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਚਾਓ ॥ (1401-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Holy people chant the Ambrosial Words of His Bani with delight in their minds.

ਆਨੰਦੁ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ; ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1401-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Sight (Darshan) of the Guru's Darshan is fruitful and rewarding in this world; it brings lasting bliss and joy.

ਸੰਸਾਰਿ ਸਫਲੁ ਗੰਗਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ;
ਪਰਸਨ ਪਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੇ ॥ (1401-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Guru's Darshan is fruitful and rewarding in this world, like the Ganges. Meeting Him, the supreme sacred status is obtained.

ਜੀਤਹਿ ਜਮ ਲੋਕੁ ਪਤਿਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ;
ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਵ ਗੁਰ ਗ੍ਯਾਨਿ ਰਤੇ ॥ **(ਗਿਆਨਿ, ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)** (1401-19,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Even sinful people conquer the realm of Death, if they become Almighty's humble servants, and are imbued with the Guru's spiritual wisdom.

ਰਘੁਬੰਸਿ ਤਿਲਕੁ ਸੁੰਦਰੁ , ਦਸਰਥ ਘਰਿ ;
ਮੁਨਿ ਬੰਛਹਿ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣੰ ॥ (1401-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He is certified, like the handsome Ram Chander in the house of Dasrath of the Raghwa dynasty. Even the silent sages seek His Sanctuary.

ਅੰਗ ੧੪੦੨

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ; **(ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)**
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੨॥ (1402-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

So serve the Guru, the True Guru; His ways and means are inscrutable. The Great Guru Raam Daas is the Boat to carry us across. ||2||

ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਮ ਸਾਗਰੁ , ਤੁਲਹਾ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ , ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਾਯਾ ॥ (ਪਾਇਆ ਬੋਲੋ) (1402-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Name of Almighty, from the Mouth of the Guru, is the Raft to cross over the unfathomable world-ocean.

ਜਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ , ਭਗਾ ;
ਇਹ ਆਈ , ਹੀਐ ਪਰਤੀਤਿ ॥ (1402-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The cycle of birth and death in this world is ended for those who have this faith in their hearts.

ਪਰਤੀਤਿ ਹੀਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੈ ;
ਤਿਨ੍ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚ ਭਈ ॥ (1402-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Those humble beings who have this faith in their hearts, are awarded the highest status.

ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ , ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ;
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਈ ॥ (1402-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

They forsake Maya, emotional attachment and greed; they are rid of the frustrations of possessiveness, sexual desire and anger.

ਅਵਲੋਕ੍ਯਾ ਬ੍ਰਹਮੁ , ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕ੍ਯਾ ; (ਅਵਲੋਕਿਆ, ਛੁਟਕਿਆ ਬੋਲੋ)
ਦਿਬ੍ਯ ਦ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣੰ ॥ (ਦਿਬਿਅ, ਦਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ) (1402-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

They are blessed with the Inner Vision to see God, the Cause of causes, and all their doubts are dispelled.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੩॥ (1402-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

So serve the Guru, the True Guru; His ways and means are inscrutable. The Great Guru Raam Daas is the Boat to carry us across. ||3||

ਪਰਤਾਪੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕਾ , ਘਟਿ ਘਟਿ ;
ਪਰਗਾਸੁ ਭਯਾ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥ (ਭਇਆ ਬੋਲੋ) (1402-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Glorious Greatness of the Guru is manifest forever in each and every heart. His humble servants sing His Praises.

ਇਕਿ ਪੜਹਿ ਸੁਣਹਿ ਗਾਵਹਿ ;
ਪਰਭਾਤਿਹਿ , ਕਰਹਿ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ॥ (ਇਸਨਾਨੁ ਬੋਲੋ) (1402-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Some read and listen and sing of Him, taking their cleansing bath in the early hours of the morning before the dawn.

ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ , ਸੁਧ ਮਨਿ ; (ਇਸਨਾਨੁ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਪੂਜਾ , ਬਿਧਿ ਸਹਿਤ ਕਰੰ ॥ (1402-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

After their cleansing bath in the hours before the dawn, they worship the Guru with their minds pure and clear.

ਕੰਚਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ; ਪਰਸਿ ਪਾਰਸ ਕਉ ;
ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਧ੍ਯਾਨੁ ਧਰੰ ॥ (ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ) (1402-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Touching the Philosopher's Stone, their bodies are transformed into gold. They focus their meditation on the Embodiment of Divine Light.

ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗੰਨਾਥੁ , ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ;
ਰਹਿਆ ਪੂਰਿ , ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਬਰਨੰ ॥ (1402-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Master of the Universe, the very Life of the World pervades the sea and the land, manifesting Himself in myriads of ways.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥੪॥ (1402-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

So serve the Guru, the True Guru; His ways and means are inscrutable. The Great Guru Raam Daas is the Boat to carry us across. ||4||

ਜਿਨਹੁ ਬਾਤ ਨਿਸ੍ਚਲ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾਨੀ ; (ਨਿਸਚਲ, ਧਰੂਅ ਬੋਲੋ)
ਤੇਈ ਜੀਵ ਕਾਲ ਤੇ ਬਚਾ ॥ (ਬੱਚਾ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1402-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Those who realize the Eternal, Unchanging Word of God, like Dhroo, are immune to death.

ਤਿਨ੍ ਤਰਿਓ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਰੁਦ੍ਰੁ , ਖਿਨ ਇਕ ਮਹਿ ;
ਜਲਹਰ ਬਿੰਬ , ਜੁਗਤਿ ਜਗੁ ਰਚਾ ॥ (ਰੱਚਾ ਬੋਲੋ) (1402-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

They cross over the terrifying world-ocean in an instant; Almighty created the world like a bubble of water.

ਕੁੰਡਲਨੀ ਸੁਰਝੀ , ਸਤਸੰਗਤਿ ;
ਪਰਮਾਨੰਦ , ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਮਚਾ ॥ (ਮੱਚਾ ਬੋਲੋ) (1402-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Kundalini rises in the Sat Sangat, the True Congregation; through the Word of the Guru, they enjoy Almighty of Supreme Bliss.

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ;
ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰੰਮ ਸੇਵੀਐ ਸਚਾ ॥੫॥ (1402-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Supreme Guru is Almighty and Master over all; so serve the True Guru, in thought, word and deed. ||5||

ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ; ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Jee-o.

ਕਵਲ ਨੈਨ ਮਧੁਰ ਬੈਨ , ਕੋਟਿ ਸੈਨ ਸੰਗ ਸੋਭ ;
ਕਹਤ ਮਾ ਜਸੋਦ ਜਿਸਹਿ , ਦਹੀ ਭਾਤੁ ਖਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are lotus-eyed, with sweet speech, exalted and embellished with millions of companions. Mother Yashoda invited You as Krishna to eat the sweet rice.

ਦੇਖਿ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਨੂਪੁ , ਮੋਹ ਮਹਾ , ਮਗ ਭਈ ;
ਕਿੰਕਨੀ ਸਬਦ , ਝਨਤਕਾਰ ਖੇਲੁ ਪਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Gazing upon Your supremely beautiful form, and hearing the musical sounds of Your silver bells tinkling, she was intoxicated with delight.

ਕਾਲ ਕਲਮ ਹੁਕਮੁ ਹਾਥਿ , ਕਹਹੁ ਕਉਨੁ ਮੇਟਿ ਸਕੈ ;
ਈਸੁ ਬੰਮ੍ਹੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ , (‘ਬੰਮ੍ਹੁ’ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (ਗਿਆਨੁ, ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਧਰਤ ਹੀਐ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Death's pen and command are in Your hands. Tell me, who can erase it? Shiva and Brahma yearn to enshrine Your spiritual wisdom in their hearts.

ਸਤਿ ਸਾਚੁ , ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ , ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ;
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ , ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੧॥੬॥ (1402-14,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are forever True, the Home of Excellence, the Primal Supreme Being. Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Jee-o. ||1||6||

ਰਾਮ ਨਾਮ ਪਰਮ ਧਾਮ , ਸੁਧ ਬੁਧ ਨਿਰੀਕਾਰ ਬੇਸੁਮਾਰ ;
ਸਰਬਰ ਕਉ ਕਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are blessed with Almighty's Name, the supreme mansion, and clear understanding. You are the Formless, Infinite Lord; who can compare to You?

ਸੁਥਰ ਚਿਤ , ਭਗਤ ਹਿਤ ਭੇਖੁ ਧਰਿਓ ;
ਹਰਨਾਖਸੁ ਹਰਿਓ ,
ਨਖ ਬਿਦਾਰਿ ਜੀਉ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1402-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

For the sake of the pure-hearted devotee Prahlaad, You took the form of the man-lion, to tear apart and destroy Harnaakhash with your claws.

ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਗਦਾ ਪਦਮ , ਆਪਿ ਆਪੁ ਕੀਓ ਛਦਮ ;
ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ , ਲਖੈ ਕਉਨੁ ਤਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-17,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are the Infinite Supreme Lord God; with your symbols of power, You deceived Baliraja; who can know You?

ਸਤਿ ਸਾਚੁ , ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ , ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ;
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ , ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੨॥੭॥ (1402-18,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ,ਗਯੰਦ)

You are forever True, the Home of Excellence, the Primal Supreme Being. Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Jee-o. ||2||7||

ਪੀਤ ਬਸਨ ਕੁੰਦ ਦਸਨ ਪ੍ਰਿਅ ਸਹਿਤ ਕੰਠ ਮਾਲ ;
ਮੁਕਟੁ ਸੀਸਿ , ਮੋਰ ਪੰਖ ਚਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1402-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

As Krishna, You wear yellow robes, with teeth like jasmine flowers; You dwell with Your lovers, with Your mala around Your neck, and You joyfully adorn Your head with the crow of peacock feathers.

ਅੰਗ ੧੪੦੩

ਬੇਵਜੀਰ ਬਡੇ ਧੀਰ , ਧਰਮ ਅੰਗ ਅਲਖ ਅਗਮ ; (ਬੇ–ਵਜੀਰ, ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਖੇਲੁ ਕੀਆ , ਆਪਣੈ ਉਛਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1403-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You have no advisors, You are so very patient; You are the Upholder of the Dharma, unseen and unfathomable. You have staged the play of the Universe with joy and delight.

ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ , ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਸੁਤਹ ਸਿਧ ਰੂਪੁ ਧਰਿਓ , ਸਾਹਨ ਕੈ ਸਾਹਿ ਜੀਉ ॥ (1403-1,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

No one can speak Your Unspoken Speech. You are pervading the three worlds. You assume the form of spiritual perfection, O King of kings.

ਸਤਿ ਸਾਚੁ , ਸ੍ਰੀ ਨਿਵਾਸੁ , ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਸਦਾ ਤੁਹੀ ;
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਵਾਹਿਗੁਰੂ , ਵਾਹਿ ਜੀਉ ॥੩॥੮॥ (1403-2,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are forever True, the Home of Excellence, the Primal Supreme Being. Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Guru, Waahay Jee-o. ||3||8||

ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The True Guru, the True Guru, the True Guru is Almighty of the Universe Himself.

ਬਲਿਹਿ ਛਲਨ , ਸਬਲ ਮਲਨ , ਭਗ੍ਤਿ ਫਲਨ , ਕਾਨ੍ਹ ਕੁਅਰ ; (ਭਗਤਿ ਬੋਲੋ)
ਨਿਹਕਲੰਕ ਬਜੀ ਡੰਕ , (ਨਿਹ-ਕਲੰਕ ਬੋਲੋ)
ਚੜ੍ਹੂ ਦਲ ਰਵਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1403-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Enticer of Baliraja, who smothers the mighty, and fulfills the devotees; the Prince Krishna, and Kalki; the thunder of His army and the beat of His drum echoes across the Universe.

ਰਾਮ ਰਵਣ , ਦੁਰਤ ਦਵਣ , ਸਕਲ ਭਵਣ ਕੁਸਲ ਕਰਣ ;
ਸਰਬ ਭੂਤ , ਆਪਿ ਹੀ ਦੇਵਾਧਿ ਦੇਵ ;
ਸਹਸ ਮੁਖ ਫਨਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Almighty of contemplation, Destroyer of sin, who brings pleasure to the beings of all realms, He Himself is the God of gods, Divinity of the divine, the thousand-headed king cobra.

ਜਰਮ ਕਰਮ ਮਛ ਕਛ ਹੁਅ ਬਰਾਹ ;
ਜਮੁਨਾ ਕੈ ਕੂਲਿ , ਖੇਲੁ ਖੇਲਿਓ ਜਿਨਿ ਗਿੰਦ ਜੀਉ ॥ (1403-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He took birth in the Incarnations of the Fish, Tortoise and Wild Boar, and played His part. He played games on the banks of the Jamunaa River.

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ , ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ; (ਗਇਅੰਦ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰੂ , ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਬਿੰਦ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ (1403-7,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Enshrine this most excellent Name within your heart, and renounce the wickedness of the mind, O Gayand the True Guru, the True Guru, the True Guru is Almighty of the Universe Himself. ||4||9||

ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ , ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ; ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-8,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

The Supreme Guru, the Supreme Guru, the Supreme Guru, the True, Dear Lord.

ਗੁਰ ਕਹਿਆ ਮਾਨੁ ਨਿਜ ਨਿਧਾਨੁ , ਸਚੁ ਜਾਨੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਇਹੈ ;
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹੋਇ ਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨੁ , (ਕਲਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਲਹਹਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Respect and obey the Guru's Word; this is your own personal treasure - know this mantra as true. Night and day, you shall be saved, and blessed with the supreme status.

ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ , ਜਣ ਜਣ ਸਿਉ ਛਾਡੁ ਧੋਹੁ ;
ਹਉਮੈ ਕਾ ਫੰਧੁ ਕਾਟੁ , ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-9,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Renounce sexual desire, anger, greed and attachment; give up your games of deception. Snap the noose of egotism, and let yourself be at home in the Saadh Sangat, the Company of the Holy.

ਦੇਹ ਗੇਹੁ ਤ੍ਰਿਅ ਸਨੇਹੁ , ਚਿਤ ਬਿਲਾਸੁ ਜਗਤ ਏਹੁ ;
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਦਾ ਸੇਉ , ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਕਰੁ ਮਤਿ ਜੀਉ ॥ (1403-10,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Free your consciousness of attachment to your body, your home, your spouse, and the pleasures of this world. Serve forever at His Lotus Feet, and firmly implant these teachings within.

ਨਾਮੁ ਸਾਰੁ ਹੀਏ ਧਾਰੁ , ਤਜੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਗਯੰਦ ; (ਗਇਅੰਦ ਬੋਲੋ)
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ,
ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਤਿ ਜੀਉ ॥੫॥੧੦॥ (1403-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Enshrine this most excellent Name within your heart, and renounce the wickedness of the mind, O Gayand. the Supreme Guru, the Supreme Guru, the Supreme Guru, the True, Dear Lord. ||5||10||

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ;
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥ (1403-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Your servants are totally fulfilled, throughout the ages; O Waahay Guru, it is all You, forever.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ;
ਕਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਊ , ਤੂ ਕਦ ਕਾ ॥ (1403-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

O Formless Lord God, You are eternally intact; no one can say how You came into being.

ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਸਿਰੇ ਤੈ ਅਗਨਤ ; (ਅ–ਗਨਤ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ ਕਉ ਮੋਹੁ ਭਯਾ ਮਨ ਮਦ ਕਾ ॥ (ਭਇਆ ਬੋਲੋ) (1403–13,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You created countless Brahmas and Vishnus; their minds were intoxicated with emotional attachment.

ਚਵਰਾਸੀਹ ਲਖ ਜੋਨਿ ਉਪਾਈ ;
ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ਸਭ ਹੂ ਕਉ ਤਦ ਕਾ ॥ (1403–14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You created the 8.4 million species of beings, and provide for their sustanance.

ਸੇਵਕ ਕੈ ਭਰਪੂਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ;
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਸਦਕਾ ॥੧॥੧੧॥ (1403–15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Your servants are totally fulfilled, throughout the ages; O Waahay Guru, it is all You, forever. ||1||11||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ; ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥ (1403–15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Waaho! Waaho! Great! Great is the Play of God!

ਆਪੇ ਹਸੈ , ਆਪਿ ਹੀ ਚਿਤਵੈ ;
ਆਪੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ (1403–16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He Himself laughs, and He Himself thinks; He Himself illumines the sun and the moon.

ਆਪੇ ਜਲੁ , ਆਪੇ ਥਲੁ ਥੰਮ੍ਹਨੁ ;
ਆਪੇ ਕੀਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਾਸਾ ॥ (1403–16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He Himself is the water, He Himself is the earth and its support. He Himself abides in each and every heart.

ਆਪੇ ਨਰੁ , ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਨਾਰੀ ;
ਆਪੇ ਸਾਰਿ , ਆਪ ਹੀ ਪਾਸਾ ॥ (1403–17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

He Himself is male, and He Himself is female; He Himself is the chessman, and He Himself is the board.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗਤਿ ਸਭੈ ਬਿਚਾਰਹੁ ;
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਾ ਬਡਾ ਤਮਾਸਾ ॥੨॥੧੨॥ (1403-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

As Gurmukh, join the Sangat, and consider all this: Waaho! Waaho! Great! Great is the Play of God! ||2||12||

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ;
ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥ (1403-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You have formed and created this play, this great game. O Waahay Guru, this is all You, forever.

ਤੂ ਜਲਿ ਥਲਿ ਗਗਨਿ ਪਯਾਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹ੍ਯ੍ਯਾ ; (ਪਇਆਲਿ, ਰਹਿਆ ਬੋਲੋ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇ ਮੀਠੇ ਜਾ ਕੇ ਬਚਨਾ ॥ (1403-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You are pervading and permeating the water, land, skies and nether regions; Your Words are sweeter than Ambrosial Nectar.

ਮਾਨਹਿ , ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ ;
ਕਾਲ ਕਾ ਕਾਲੁ , ਨਿਰੰਜਨ ਜਚਨਾ ॥ (1403-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

Brahmas and Shivas respect and obey You. O Death of death, Formless Lord, I beg of You.

ਅੰਗ ੧੪੦੪

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਖਚਨਾ ॥ (1404-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

By Guru's Grace, the greatest thing is obtained, and the mind is involved with the Sat Sangat, the True Congregation.

ਕੀਆ ਖੇਲੁ ਬਡ ਮੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ;
ਵਾਹਗੁਰੂ ਤੇਰੀ ਸਭ ਰਚਨਾ ॥੩॥੧੩॥੪੨॥ (1404-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਗਯੰਦ)

You have formed and created this play, this great game. O Waahay Guru, this is all Your making. ||3||13||42||

ਅਗਮੁ ਅਨੰਤੁ ਅਨਾਦਿ ;
ਆਦਿ , ਜਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ॥ (1404-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Almighty is Inaccessible, Infinite, Eternal and Primordial; no one knows His beginning.

ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਧਰਿ ਧੵਾਨੁ ; (ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਨਿਤਹਿ ਜਿਸੁ ਬੇਦੁ ਬਖਾਣੈ ॥ (1404-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Shiva and Brahma meditate on Him; the Vedas describe Him again and again.

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਸਰ ਕੋਈ ॥ (1404-3,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Almighty is Formless, beyond hate and vengeance; there is no one else like Him.

ਭੰਜਨ ਗੜ੍ਹਣ ਸਮਥੁ ; ('ਗੜ੍ਹਣ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ, ਸਮੱਥੁ ਬੋਲੋ)
ਤਰਣ ਤਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ (1404-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He creates and destroys - He is All-powerful; God is the Boat to carry all across.

ਨਾਨਾ ਪ੍ਰਕਾਰ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਕੀਓ ;
ਜਨੁ ਮਥੁਰਾ ਰਸਨਾ ਰਸੈ ॥ (1404-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He created the world in its various aspects; His humble servant Mat'huraa delights in His Praises.

ਸ੍ਰੀ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ;
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਚਿਤਹ ਬਸੈ ॥੧॥ (1404-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Sat Naam, the Great and Supreme True Name of God, the Personification of Creativity, dwells in the Consciousness of Guru Raam Daas. ||1||

ਗੁਰੂ ਸਮਰਥੁ , ਗਹਿ ਕਰੀਆ ਧ੍ਰੁਵ ;
ਬੁਧਿ ਸੁਮਤਿ ਸਮ੍ਹਾਰਨ ਕਉ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1404-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

I have grasped hold of the All-powerful Guru; He has made my mind steady and stable, and embellished me with clear consciousness.

ਫੁਨਿ ਧ੍ਰੰਮ ਧੁਜਾ ਫਹਰੰਤਿ ਸਦਾ ;
ਅਘ ਪੁੰਜ ਤਰੰਗ ਨਿਵਾਰਨ ਕਉ ॥ (1404-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

And, His Banner of Righteousness waves proudly forever, to defend against the waves of sin.

ਮਥੁਰਾ ਜਨ , ਜਾਨਿ ਕਹੀ ਜੀਅ ਸਾਚੁ ;
ਸੁ ਅਉਰ ਕਛੁ , ਨ ਬਿਚਾਰਨ ਕਉ ॥ (1404-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

His humble servant Mat'hraa knows this as true, and speaks it from his soul; there is nothing else to consider.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ , ਬਡੌ ਕਲਿ ਮੈ ;
ਭਵ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਨ ਕਉ ॥੨॥ (1404-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In this Dark Age of Kali Yuga, Almighty's Name is the Great Ship, to carry us all across the terrifying world-ocean, safely to the other side. ||2||

ਸੰਤਤ ਹੀ , ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗ ;
ਸੁਰੰਗ ਰਤੇ , ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਹੈ ॥ (ਸੁ-ਰੰਗ)[੧੨] (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1404-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Saints dwell in the Saadh Sangat, the Company of the Holy; imbued with pure celestial love, they sing Almighty's Praises.

ਧ੍ਰਮ ਪੰਥੁ ਧਰਿਓ , ਧਰਨੀਧਰ ਆਪਿ ;
ਰਹੇ ਲਿਵ ਧਾਰਿ , ਨ ਧਾਵਤ ਹੈ ॥ (1404-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Support of the Earth has established this Path of Dharma; He Himself remains lovingly attuned to Almighty, and does not wander in distraction.

ਮਥੁਰਾ ਭਨਿ , ਭਾਗ ਭਲੇ ਉਨ੍ ਕੇ ;
ਮਨ ਇਛਤ ਹੀ ਫਲ ਪਾਵਤ ਹੈ ॥ (1404-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

So speaks Mat'huraa: those blessed with good fortune receive the fruits of their minds' desires.

ਰਵਿ ਕੇ ਸੁਤ ਕੋ , ਤਿਨ੍ ਤ੍ਰਾਸੁ ਕਹਾ ;
ਜੁ ਚਰੰਨ ਗੁਰੂ , ਚਿਤੁ ਲਾਵਤ ਹੈ ॥੩॥ (1404-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Those who focus their consciousness on the Guru's Feet, they do not fear the judgement of Dharamraj. ||3||

੧੨ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਵੱਖਰਾ ਬੋਲਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਬੰਧਕ ਪਾਠ ਹੈ।

ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ , ਸੁਧਾ ਪਰ ਪੂਰਨ ;
ਸਬਦ ਤਰੰਗ , ਪ੍ਰਗਟਿਤ ਦਿਨ ਆਗਰੁ ॥ (1404-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Immaculate, Sacred Pool of the Guru is overflowing with the waves of the Shabad, radiantly revealed in the early hours before the dawn.

ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਅਥਾਹ , ਅਤਿ ਬਡ ਸੁਭਰੁ ; (ਸੁ-ਭਰੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ)
ਸਦਾ ਸਭ ਬਿਧਿ , ਰਤਨਾਗਰੁ ॥ (1404-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is Deep and Profound, Unfathomable and utterly Great, eternally overflowing with all sorts of jewels.

ਸੰਤ ਮਰਾਲ , ਕਰਹਿ ਕੰਤੂਹਲ ;
ਤਿਨ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਿਓ , ਦੁਖ ਕਾਗਰੁ ॥ (1404-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Saint-swans celebrate; their fear of death is erased, along with the accounts of their pain.

ਕਲਜੁਗ ਦੁਰਤ ਦੂਰਿ ਕਰਬੇ ਕਉ ;
ਦਰਸਨੁ ਗੁਰੂ , ਸਗਲ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੪॥ (1404-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In this Dark Age of Kali Yuga, the sins are taken away; the Sight (Darshan) of the Guru's Darshan is the Ocean of all peace and comfort. ||4||

ਜਾ ਕਉ ਮੁਨਿ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧਰੈ , ਫਿਰਤ ਸਗਲ ਜੁਗ ; (ਧਿਆਨੁ ਬੋਲੋ)
ਕਬਹੁਕ ਕੋਊ ਪਾਵੈ , (ਕਬਹੁ-ਕ ਬੋਲੋ)
ਆਤਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ਕਉ ॥ (1404-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

For His Sake, the silent sages meditated and focused their consciousness, wandering all the ages through; rarely, if ever, their souls were enlightened.

ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਸਹਿਤ , ਬਿਰੰਚਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜਾ ਕੋ ;
ਸਿਵ ਮੁਨਿ ਗਹਿ , ਨ ਤਜਾਤ ਕਬਿਲਾਸ ਕੰਉ ॥ (1404-14,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In the Hymns of the Vedas, Brahma sang His Praises; for His Sake, Shiva the silent sage held his place on the Kailaash Mountain.

ਜਾ ਕੌ , ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਅਨੇਕ ਤਪ ;
ਜਟਾ ਜੂਟ ਭੇਖ ਕੀਏ , ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਕਉ ॥ (1404-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

For His Sake, the Yogis, celibates, Siddhas and seekers, the countless sects of fanatics with matted hair wear religious robes, wandering as detached renunciates.

ਸੁ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰਿ , ਸੁਖ ਭਾਇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਅ ;
ਨਾਮ ਕੀ ਬਡਾਈ ਦਈ , ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ॥੫॥ (1404-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

That True Guru, by the Pleasure of His Will, showered His Mercy upon all beings, and blessed Guru Raam Daas with the Glorious Greatness of the Naam. ||5||

ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ , ਧਿਆਨ ਅੰਤਰ ਗਤਿ ;
ਤੇਜ ਪੁੰਜ ਤਿਹੁ ਲੋਗ ਪ੍ਰਗਾਸੇ ॥ (1404-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He focuses His Meditation deep within; the Embodiment of Light, He illuminates the three worlds.

ਦੇਖਤ ਦਰਸੁ , ਭਟਕਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਜਤ ;
ਦੁਖ ਪਰਹਰਿ , ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਗਾਸੇ ॥ (1404-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Gazing upon the Sight (Darshan) of His Darshan, doubt runs away, pain is eradicated, and celestial peace spontaneously wells up.

ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਸਦਾ ਅਤਿ ਲੁਭਿਤ ;
ਅਲਿ ਸਮੂਹ , ਜਿਉ ਕੁਸਮ ਸੁਬਾਸੇ ॥ (1404-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The selfless servants and Sikhs are always totally captivated by it, like bumble bees lured by the fragrance of the flower.

ਬਿਦ੍ਯਮਾਨ , ਗੁਰਿ ਆਪਿ ਥਪ੍ਯਉ ਥਿਰੁ ; **(ਬਿਦਿਅਮਾਨ, ਥਪਿਅਉ ਬੋਲੋ)**
ਸਾਚਉ ਤਖਤੁ , ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੈ ॥੬॥ (1404-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Guru Himself established the Eternal Throne of Truth, in Guru Raam Daas. ||6||

ਅੰਗ ੧੪੦੫

ਤਾਰ੍ਯਉ ਸੰਸਾਰੁ , ਮਾਯਾ ਮਦ ਮੋਹਿਤ ; (ਤਾਰਿਅਉ, ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਦੀਅਉ , ਸਮਰਥੁ ॥ (1405-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Universe is intoxicated with the wine of Maya, but it has been saved; the All-powerful Guru has blessed it with the Ambrosial Nectar of the Naam.

ਫੁਨਿ ਕੀਰਤਿਵੰਤ , ਸਦਾ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ;
ਰਿਧਿ ਅਰੁ ਸਿਧਿ , ਨ ਛੋਡਇ ਸਥੁ ॥ (1405-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

And, the Praiseworthy Guru is blessed with eternal peace, wealth and prosperity; the supernatural spiritual powers of the Siddhis never leave him.

ਦਾਨਿ ਬਡੌ ਅਤਿਵੰਤੁ ਮਹਾਬਲਿ ;
ਸੇਵਕਿ ਦਾਸਿ ਕਹਿਓ ਇਹੁ ਤਥੁ ॥ (1405-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

His Gifts are vast and great; His awesome Power is supreme. Your humble servant and slave speaks this truth.

ਤਾਹਿ ਕਹਾ , ਪਰਵਾਹ ਕਾਹੂ ਕੀ ;
ਜਾ ਕੈ ਬਸੀਸਿ , ਧਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਥੁ ॥੭॥੪੯॥ (1405-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

One, upon whose head the Guru has placed His Hand - with whom should he be concerned? ||7||49||

ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸੋਈ ; (1405-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

He is totally pervading and permeating the three realms;

ਅਪਨ ਸਰਸੁ , ਕੀਅਉ ਨ ਜਗਤ ਕੋਈ ॥ (1405-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

in all the world, He has not created another like Himself.

ਆਪੁਨ ਆਪੁ ;
ਆਪ ਹੀ ਉਪਾਯਉ ॥ **(ਉਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)** (1405-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

He Himself created Himself.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਅਸੁਰ ; ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-4,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The angels, human beings and demons have not found His limits.

ਪਾਯਉ ਨਹੀ ਅੰਤੁ , ਸੁਰੇ ਅਸੁਰਹ ਨਰ ; (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਖੋਜੰਤ ਫਿਰੇ ॥ (1405-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The angels, demons and human beings have not found His limits; the heavenly heralds and celestial singers wander around, searching for Him.

ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਚਲੁ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ;
ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਪਾਰ ਪਰੇ ॥ (1405-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The Eternal, Imperishable, Unmoving and Unchanging, Unborn, Self-Existent, Primal Being of the Soul, the Infinity of the Infinite,

ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸੋਈ ;
ਸਰਬ ਜੀਅ ਮਨਿ ਧ੍ਯਾਇਯਉ ॥ (ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

the Eternal All-powerful Cause of causes - all beings meditate on Him in their minds.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ; ('ਜਯੋ' ਨੂੰ ਜਇਓ ਬੋਲੋ, 'ਜਯ' ਨੂੰ ਜੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੧॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

O Great and Supreme Guru Raam Daas, Your Victory resounds across the universe. You have attained the supreme status of Almighty. ||1||

ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ , ਭਗਤਿ ਕਰੀ ਇਕ ਮਨਿ ;
ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ , ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਅਉ ॥ (1405-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Nanak, the True Guru, worships God single-mindedly; He surrenders His body, mind and wealth to Almighty of the Universe.

ਅੰਗਦਿ , ਅਨੰਤ ਮੂਰਤਿ ਨਿਜ ਧਾਰੀ ;
ਅਗਮ ਗ੍ਯਾਨਿ , (ਗਿਆਨਿ ਬੋਲੋ)
ਰਸਿ ਰਸ੍ਯਉ ਹੀਅਉ ॥ (ਰਸਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The Infinite Lord enshrined His Own Image in Guru Angad. In His heart, He delights in the spiritual wisdom of the Unfathomable Lord.

ਗੁਰਿ ਅਮਰਦਾਸਿ , ਕਰਤਾਰੁ ਕੀਅਉ ਵਸਿ ;
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ , ਧ੍ਯਾਇਯਉ ॥ (ਧਿਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)
Guru Amar Daas brought the Creator Lord under His control. Waaho! Waaho! Meditate on Him!

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ;
ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੨॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)
O Great and Supreme Guru Raam Daas, Your Victory resounds across the universe. You have attained the supreme status of Almighty. ||2||

ਨਾਰਦੁ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਸੁਦਾਮਾ ;
ਪੁਬ ਭਗਤ ਹਰਿ ਕੇ ਜੁ ਗਣੰ ॥ (1405-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)
Naarad, Dhroo, Prahlaad and Sudaamaa are accounted among Almighty's devotees of the past.

ਅੰਬਰੀਕੁ ਜਯਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ; (ਜੈਦੇਵ ਬੋਲੋ)
ਨਾਮਾ ਅਵਰੁ ਕਬੀਰੁ ਭਣੰ ॥ (1405-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)
Ambreek, Jai Dayv, Trilochan, Naam Dayv and Kabeer are also remembered.

ਤਿਨ ਕੌ ਅਵਤਾਰੁ ਭਯਉ ਕਲਿ ਭਿੰਤਰਿ ; (ਭਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਜਸੁ ਜਗਤ੍ਰ ਪਰਿ ਛਾਇਯਉ ॥ (ਛਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)
They were incarnated in this Dark Age of Kali Yuga; their praises have spread over all the world.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ; ('ਜਯੋ' ਨੂੰ ਜਇਓ ਬੋਲੋ, 'ਜਯ' ਨੂੰ ਜੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੩॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-12,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)
O Great and Supreme Guru Raam Daas, Your Victory resounds across the universe. You have attained the supreme status of Almighty. ||3||

ਮਨਸਾ ਕਰਿ , ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ਨਰ ;
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਿਟਿਅਉ ਜੁ ਤਿਣੰ ॥ (1405-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)
Those who meditate in remembrance on You within their minds - their sexual desire and anger are taken away.

ਬਾਚਾ ਕਰਿ , ਸਿਮਰੰਤ ਤੁਝੈ ;
ਤਿਨ੍ ਦੁਖੁ ਦਰਿਦ੍ਰੁ ,
ਮਿਟਯਉ ਜੁ ਖਿਣੰ ॥ (ਮਿਟਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

Those who remember You in meditation with their words, are rid of their poverty and pain in an instant.

ਕਰਮ ਕਰਿ ਤੁਅ ਦਰਸ ਪਰਸ , ਪਾਰਸ ਸਰ ;
ਬਲ੍ ਭਟ , ਜਸੁ ਗਾਇਯਉ ॥ (ਬੱਲ੍ਯ, ਗਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1405-14,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

Those who obtain the Sight (Darshan) of Your Darshan, by the karma of their good deeds, touch the Philosopher's Stone, and like BALL the poet, sing Your Praises.

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਜਯੋ ਜਯ ਜਗ ਮਹਿ ; (‘ਜਯੋ’ ਨੂੰ ਜਇਓ ਬੋਲੋ, ‘ਜਯ’ ਨੂੰ ਜੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਹਰਿ ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਯਉ ॥੪॥ (1405-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

O Great and Supreme Guru Raam Daas, Your Victory resounds across the universe. You have attained the supreme status of Almighty. ||4||

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਤ ;
ਨਯਨ ਕੇ ਤਿਮਰ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨੁ ॥ (ਨੈਨ ਬੋਲੋ) (1405-15,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

Those who meditate in remembrance on the True Guru - the darkness of their eyes is removed in an instant.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ;
ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ॥ (1405-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

Those who meditate in remembrance on the True Guru within their hearts, are blessed with Almighty's Name, day by day.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ; ਜੀਅ ਕੀ ਤਪਤਿ ਮਿਟਾਵੈ ॥ (1405-16,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ,ਬਲ੍ਹ)

Those who meditate in remembrance on the True Guru within their souls - the fire of desire is extinguished for them.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਮਰੰਥਿ ; ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ (1405-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਹ)

Those who meditate in remembrance on the True Guru, are blessed with wealth and prosperity, supernatural spiritual powers and the nine treasures.

ਸੋਈ ਰਾਮਦਾਸੁ ਗੁਰੁ ਬਲ੍ਯ੍ਯ ਭਣਿ ; (ਬੱਲ੍ਹਿਅ ਬੋਲੋ)
ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ , ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਰਹੁ ॥ (1405-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ੍ਯ)

So speaks BALL the poet: Blessed is Guru Raam Daas; joining the Sangat, the Congregation, call Him blessed and great.

ਜਿਹ ਸਤਿਗੁਰ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ;
ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਮਰਹੁ ਨਰਹੁ ॥੫॥੫੪॥ (1405-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ੍ਯ)

Meditate on the True Guru, O men, through Whom Almighty is obtained. ||5||54||

ਜਿਨਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ , ਪਰਮਪਦੁ ਪਾਇਓ ;
ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਨ ਛੋਡਿਓ ਪਾਸੁ ॥ (1405-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ੍ਯ)

Living the Word of the Shabad, He attained the supreme status; while performing selfless service, He did not leave the side of Guru Amar Daas.

ਤਾ ਤੇ ਗਉਹਰੁ , ਗ੍ਯ੍ਯਾਨ ਪ੍ਰਗਟੁ ਉਜੀਆਰਉ ; (ਗਿਆਨ ਬੋਲੋ)
ਦੁਖ ਦਰਿਦ੍ਰ ਅੰਧ੍ਯ੍ਯਾਰ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥ (ਅੰਧਿਆਰ ਬੋਲੋ) (1405-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ੍ਯ)

From that service, the light from the jewel of spiritual wisdom shines forth, radiant and bright; it has destroyed pain, poverty and darkness.

ਅੰਗ ੧੪੦੬

ਕਵਿ ਕੀਰਤ ਜੋ ਸੰਤ ਚਰਨ , ਮੁੜਿ ਲਾਗਹਿ ;
ਤਿਨ੍ਹ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਜਮ ਕੋ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ (1406-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ੍ਯ)

So speaks Keerat the poet: those who grasp hold of the feet of the Saints, are not afraid of death, sexual desire or anger.

ਜਿਵ ਅੰਗਦੁ ਅੰਗਿ ਸੰਗਿ , ਨਾਨਕ ਗੁਰ ;
ਤਿਵ ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੈ , ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੧॥ (1406-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ੍ਯ)

Just as Guru Nanak was part and parcel, life and limb with Guru Angad, so is Guru Amar Daas one with Guru Raam Daas. ||1||

ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ , ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਯਉ ; (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਹਰਿ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥ (1406-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Whoever serves the True Guru obtains the treasure; night and day, he dwells at Almighty's Feet.

ਤਾ ਤੇ ਸੰਗਤਿ ਸਘਨ , ਭਾਇ ਭਉ ਮਾਨਹਿ ;
ਤੁਮ ਮਲੀਆਗਰ , ਪ੍ਰਗਟ ਸੁਬਾਸੁ ॥ (1406-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

And so, the entire Sangat loves, fears and respects You. You are the sandalwood tree; Your fragrance spreads gloriously far and wide.

ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕਬੀਰ ਤਿਲੋਚਨ ;
ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਉਪਜ੍ਯੋ ਜੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (ਉਪਜਿਅਓ ਬੋਲੋ) (1406-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Dhroo, Prahlaad, Kabeer and Trilochan chanted the Naam, the Name of Almighty, and His Illumination radiantly shines forth.

ਜਿਹ ਪਿਖਤ , ਅਤਿ ਹੋਇ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ; (ਰਹੱਸੁ ਬੋਲੋ)
ਸੋਈ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ , ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸੁ ॥੨॥ (1406-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Seeing Him, the mind is totally delighted; Guru Raam Daas is the Helper and Support of the Saints. ||2||

ਨਾਨਕਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਜਾਨ੍ਯਉ ; (ਜਾਨਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਕੀਨੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ (1406-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Guru Nanak realized the Immaculate Naam, the Name of Almighty. He was lovingly attuned to loving devotional worship of Almighty.

ਤਾ ਤੇ , ਅੰਗਦੁ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਭਯੋ ਸਾਇਰੁ ; (ਭਇਓ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨਿ , ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਕੀ , ਨੀਵ ਰਖਾਈ ॥ (1406-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Gur Angad was with Him, life and limb, like the ocean; He showered His consciousness with the Word of the Shabad.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ; (ਅਕੱਥ ਬੋਲੋ)
ਇਕ ਜੀਹ , ਕਛੁ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ॥ (1406-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

The Unspoken Speech of Guru Amar Daas cannot be expressed with only one tongue.

ਸੋਢੀ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਸਕਲ ਤਾਰਣ ਕਉ ; (ਸਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ)
ਅਬ , ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਉ ਮਿਲੀ ਬਡਾਈ ॥੩॥ (1406-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Guru Raam Daas of the Sodhi dynasty has now been blessed with Glorious Greatness, to carry the whole world across. ||3||

ਹਮ ਅਵਗੁਣਿ ਭਰੇ , ਏਕੁ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛਾਡਿ , ਬਿਖੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ (1406-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

I am overflowing with sins and demerits; I have no merits or virtues at all. I abandoned the Ambrosial Nectar, and I drank poison instead.

ਮਾਯਾ ਮੋਹ ਭਰਮ ਪੈ ਭੂਲੇ ; (ਮਾਇਆ ਬੋਲੋ)
ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ (1406-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

I am attached to Maya, and deluded by doubt; I have fallen in love with my children and spouse.

ਇਕੁ ਉਤਮ ਪੰਥੁ ਸੁਨਿਓ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ;
ਤਿਹ ਮਿਲੰਤ , ਜਮ ਤ੍ਰਾਸ ਮਿਟਾਈ ॥ (1406-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

I have heard that the most exalted Path of all is the Sangat, the Guru's Congregation. Joining it, the fear of death is taken away.

ਇਕ ਅਰਦਾਸਿ , ਭਾਟ ਕੀਰਤਿ ਕੀ ;
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੫੮॥ (1406-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਬਲ੍ਯ)

Keerat the poet offers this one prayer: O Guru Raam Daas, save me! Take me into Your Sanctuary! ||4||58||

ਮੋਹੁ ਮਲਿ , ਬਿਵਸਿ ਕੀਅਉ ; (ਮੱਲਿ, ਬਿਵੱਸਿ ਬੋਲੋ)
ਕਾਮੁ ਗਹਿ ਕੇਸ , ਪਛਾੜ੍ਉ ॥ (ਪਛਾੜਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1406-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He has crushed and overpowered emotional attachment. He seized sexual desire by the hair, and threw it down.

ਕ੍ਰੋਧੁ ਖੰਡਿ ਪਰਚੰਡਿ ;
ਲੋਭੁ ਅਪਮਾਨ ਸਿਉ ਝਾੜ੍ਉ ॥ (ਝਾੜਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1406-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

With His Power, He cut anger into pieces, and sent greed away in disgrace.

ਜਨਮੁ ਕਾਲੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ;
ਹੁਕਮੁ ਜੋ ਹੋਇ , ਸੁ ਮੰਨੈ ॥ (1406-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Life and death, with palms pressed together, respect and obey His Command (Hukam).

ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਬੰਧਿਅਉ ; ਸਿਖ ਤਾਰੇ ਸੁ ਪ੍ਰਸੰਨੈ ॥ (1406-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He brought the terrifying world-ocean under His Control; by His Pleasure, He carried His Sikhs across.

ਸਿਰਿ ਆਤ ਪਤੁ ਸਚੌ ਤਖਤੁ ;
ਜੋਗ ਭੋਗ ਸੰਜੁਤੁ ਬਲਿ ॥ (1406-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

He is seated upon the Throne of Truth, with the canopy above His Head; He is embellished with the powers of Yoga and the enjoyment of pleasures.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਚੁ ਸਲ੍ਯ ਭਣਿ ; (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਤੂ ਅਟਲੁ ਰਾਜਿ , (ਅ-ਟਲੁ ਬੋਲੋ)
ਅਭਗੁ ਦਲਿ ॥੧॥ (ਅ-ਭਗੁ ਬੋਲੋ) (1406-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

So speaks SALL the poet: O Guru Raam Daas, Your sovereign power is eternal and unbreakable; Your army is invincible. ||1||

ਤੂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ; ਆਪਿ ਆਪੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ॥ (1406-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

You are the True Guru, throughout the four ages; You Yourself are the Transcendent Lord.

ਸੁਰਿ ਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ; ਸਿਖ ਸੇਵੰਤ , ਧੁਰਹ ਧੁਰੁ ॥ (1406-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

The angelic beings, seekers, Siddhas and Sikhs have served You, since the very beginning of time.

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਅਨਾਦਿ ; ਕਲਾ ਧਾਰੀ ਤ੍ਰਿਹੁ ਲੋਅਹ ॥ (1406-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

You are the Primal Lord God, from the very beginning, and throughout the ages; Your Power supports the three worlds.

ਅਗਮ ਨਿਗਮ ਉਧਰਣ ;
ਜਰਾ ਜੰਮਿਹਿ ਆਰੋਅਹ ॥ (1406-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

You are Inaccessible; You are the Saving Grace of the Vedas. You have conquered old age and death.

ਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸਿ , ਥਿਰੁ ਥਪਿਅਉ ;
ਪਰਗਾਮੀ ਤਾਰਣ ਤਰਣ ॥ (1406-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

Guru Amar Daas has permanently established You; You are the Emancipator, to carry all across to the other side.

ਅਘ ਅੰਤਕ ਬਦੈ ਨ , ਸਲ੍ਯ ਕਵਿ ; (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣ ॥੨॥੬੦॥ (1406-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ, ਸਲ੍ਯ)

So speaks SALL the poet: O Guru Raam Daas, You are the Destroyer of sins; I seek Your Sanctuary. ||2||60||

ਸਵਈਏ , ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇ ਕੇ ੫ ('੫' ਅੰਕ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1406-18)

Swaiyas In Praise Of The Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1406-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਿਮਰੰ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ; ਅਚਲੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meditate in remembrance on the Primal Lord God, Eternal and Imperishable.

ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ; ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਨਾਸੀ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Remembering Him in meditation, the filth of evil-mindedness is eradicated.

ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਕਵਲ ; ਰਿਦਿ ਧਾਰੰ ॥ (1406-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

I enshrine the Lotus Feet of the True Guru within my heart.

ਅੰਗ ੧੪੦੭

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਗੁਣ ; ਸਹਜਿ ਬਿਚਾਰੰ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

With intuitive peace and poise, I contemplate the Glorious Virtues of Guru Arjun.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਘਰਿ ; ਕੀਅਉ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

He was revealed in the House of Guru Raam Daas,

ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ; ਪੂਰੀ ਆਸਾ ॥ (1407-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

and all hopes and desires were fulfilled.

ਤੈ ਜਨਮਤ ; ਗੁਰਮਤਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਓ ॥ (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

From birth, He realized God through the Guru's Teachings.

ਕਲ੍ਯ ਜੋੜਿ ਕਰ ; ਸੁਜਸੁ ਵਖਾਣਿਓ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

With palms pressed together, KALL the poet speaks His praises.

ਭਗਤਿ ਜੋਗ ਕੌ , ਜੈਤਵਾਰੁ ;
ਹਰਿ ਜਨਕੁ ਉਪਾਯਉ ॥ (ਉਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Almighty brought Him into the world, to practice the Yoga of devotional worship.

ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਪਰਕਾਸਿਓ ;
ਹਰਿ ਰਸਨ ਬਸਾਯਉ ॥ (ਬਸਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Word of the Guru's Shabad has been revealed, and Almighty dwells on His tongue.

ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਲਾਗਿ ;
ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Attached to Guru Nanak, Guru Angad and Guru Amar Daas, He attained the supreme status.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ , ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਭਗਤ ਉਤਰਿ ਆਯਉ ॥੧॥ (ਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the House of Guru Raam Daas, the devotee of Almighty, Guru Arjun was born. ||1||

ਬਡਭਾਗੀ ਉਨਮਾਨਿਅਉ ;
ਰਿਦਿ ਸਬਦੁ ਬਸਾਯਉ ॥ (ਬਸਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

By great good fortune, the mind is uplifted and exalted, and the Word of the Shabad dwells in the heart.

ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਸੰਤੋਖਿਅਉ ;
ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਯਉ ॥ (ਦ੍ਰਿੜ੍ਹਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The jewel of the mind is contented; the Guru has implanted the Naam, the Name of Almighty, within.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਰਸਾਯਉ ॥ (ਦਰਸਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Inaccessible and Unfathomable, Supreme Lord God is revealed through the True Guru.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ , ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਅਨਭਉ ਠਹਰਾਯਉ ॥੨॥ (ਠਹਰਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1407-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the House of Guru Raam Daas, Guru Arjun has appeared as the Embodiment of the Fearless Lord. ||2||

ਜਨਕ ਰਾਜੁ , ਬਰਤਾਇਆ ; ਸਤਜੁਗੁ ਆ ਲੀਣਾ ॥ (1407-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The benign rule of Raja Janak has been established, and the Golden Age of Sat Yuga has begun.

ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ; ਅਪਤੀਜੁ ਪਤੀਣਾ ॥ (1407-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Through the Word of the Guru's Shabad, the mind is pleased and appeased; the unsatisfied mind is satisfied.

ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ , ਸਚੁ ਨੀਵ ਸਾਜਿ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ , ਲੀਣਾ ॥ (1407-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Guru Nanak laid the foundation of Truth; He is blended with the True Guru.

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ , ਘਰਿ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ;
ਅਪਰੰਪਰੁ ਬੀਣਾ ॥੩॥ (1407-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the House of Guru Raam Daas, Guru Arjun has appeared as the Embodiment of the Infinite Lord. ||3||

ਖੇਲੁ ਗੂੜ੍ਉ ਕੀਅਉ ਹਰਿ ਰਾਇ , ਸੰਤੋਖਿ ਸਮਾਚਰ੍ਹਿਓ ; (ਸਮਾਚਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਮਾਣਉ ॥ (1407-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

The Sovereign Lord King has staged this wondrous play; contentment was gathered together, and pure understanding was infused in the True Guru.

ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ;
ਸੁਜਸੁ , ਕਲ੍ਹ ਕਵੀਅਨਿ ਬਖਾਨਿਅਉ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1407-9,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

KALL the poet utters the Praises of the Unborn, Self-existent Lord.

ਗੁਰਿ ਨਾਨਕਿ ਅੰਗਦੁ ਵਰ੍ਹਉ ; (ਵਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਗੁਰਿ ਅੰਗਦਿ ਅਮਰ ਨਿਧਾਨੁ ॥ (1407-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

Guru Nanak blessed Guru Angad, and Guru Angad blessed Guru Amar Daas with the treasure.

ਗੁਰਿ ਰਾਮਦਾਸ , ਅਰਜੁਨੁ ਵਰ੍ਹਉ ; (ਵਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ॥੪॥ (1407-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

Guru Raam Daas blessed Guru Arjun, who touched the Philosopher's Stone, and was certified. ||4||

ਸਦ ਜੀਵਣੁ , ਅਰਜੁਨੁ ਅਮੋਲੁ ;
ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ॥ (1407-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

O Guru Arjun, You are Eternal, Invaluable, Unborn, Self-existent,

ਭਯ ਭੰਜਨੁ , ਪਰ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੁ ; (ਭੈ ਬੋਲੋ)
ਅਪਾਰੁ ਅਨੰਭਉ ॥ (1407-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

the Destroyer of fear, the Dispeller of pain, Infinite and Fearless.

ਅਗਹ ਗਹਣੁ , ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ਦਹਣੁ ;
ਸੀਤਲੁ ਸੁਖ ਦਾਤਉ ॥ (1407-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

You have grasped the Ungraspable, and burnt away doubt and skepticism. You bestow cooling and soothing peace.

ਆਸੰਭਉ ਉਦਵਿਅਉ ; ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਉ ॥ (1407-12,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)

The Self-existent, Perfect Primal Lord God Creator has taken birth.

ਨਾਨਕ ਆਦਿ ਅੰਗਦ ਅਮਰ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਅਉ ॥ (1407-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

First, Guru Nanak, then Guru Angad and Guru Amar Daas, the True Guru, have been absorbed into the Word of the Shabad.

ਧਨੁ ਧੰਨੁ , ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਗੁਰੁ ;
ਜਿਨਿ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ , ਮਿਲਾਇਅਉ ॥੫॥ (1407-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

Blessed, blessed is Guru Raam Daas, the Philosopher's Stone, who transformed Guru Arjun unto Himself. ||5||

ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ , ਜਾਸੁ ਜਗ ਅੰਦਰਿ ;
ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ , ਜੁਗਤਿ ਸਿਵ ਰਹਤਾ ॥ (1407-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

His victory is proclaimed all over the world; His Home is blessed with good fortune; He remains united with Almighty.

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਯਉ ਬਡ ਭਾਗੀ ; (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਮੇਦਨਿ ਭਰੁ ਸਹਤਾ ॥ (1407-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

By great good fortune, He has found the Perfect Guru; He remains lovingly attuned to Him, and endures the load of the earth.

ਭਯ ਭੰਜਨੁ , ਪਰ ਪੀਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ; (ਭੈ ਬੋਲੋ)
ਕਲ੍ ਸਹਾਰੁ ਤੋਹਿ ਜਸੁ ਬਕਤਾ ॥ (ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1407-15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

He is the Destroyer of fear, the Eradicator of the pains of others. Kall Sahaar the poet utters Your Praise, O Guru.

ਕੁਲਿ ਸੋਢੀ , ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ ;
ਧਰਮ ਧੁਜਾ , ਅਰਜੁਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ॥੬॥ (1407-16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

In the Sodhi family, is born Arjun, the son of Guru Raam Daas, the holder of the banner of Dharma and the devotee of God. ||6||

ਧ੍ਰੰਮ ਧੀਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਗਭੀਰੁ ; ਪਰ ਦੁਖ ਬਿਸਾਰਣੁ ॥ (1407-17,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍)

The Support of the Dharma, immersed in the deep and profound Teachings of the Guru, the Remover of the pains of others.

ਸਬਦ ਸਾਰੁ , ਹਰਿ ਸਮ ਉਦਾਰੁ ;
ਅਹੰਮੇਵ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ (1407-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Shabad is excellent and sublime, kind and generous like Almighty, the Destroyer of egotism.

ਮਹਾ ਦਾਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ;
ਮਨਿ ਚਾਉ ਨ ਹੁਟੈ ॥ (1407-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Great Giver, the spiritual wisdom of the True Guru, His mind does not grow weary of its yearning for Almighty.

ਸਤਿਵੰਤੁ , ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ;
ਨਵ ਨਿਧਿ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ॥ (1407-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

The Embodiment of Truth, the Mantra of Almighty's Name, the nine treasures are never exhausted.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਤਨੁ , ਸਰਬ ਮੈ ;
ਸਹਜਿ , ਚੰਦੋਆ ਤਾਣਿਅਉ ॥ (1407-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

O Son of Guru Raam Daas, You are contained amidst all; the canopy of intuitive wisdom is spread above You.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ , ਕਲ੍ਯੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਰਾਜ ਜੋਗ ਰਸੁ ਜਾਣਿਅਉ ॥੭॥ (1407-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL the poet: O Guru Arjun, You know the sublime essence of Raja Yoga, the Yoga of meditation and success. ||7||

ਅੰਗ ੧੪੦੮

ਭੈ ਨਿਰਭਉ ਮਾਣਿਅਉ ;
ਲਾਖ ਮਹਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਯਉ ॥ (ਅਲੱਖੁ, ਲਖਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

In the Fear of God, You enjoy the Fearless Lord; among the thousands of beings, You see the Unseen Lord.

ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰ ਗਤਿ ਗਭੀਰੁ ;
ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚਾਯਉ ॥ (ਪਰਚਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Through the True Guru, You have realized the state of the Inaccessible, Unfathomable, Profound Lord.

ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਪਰਵਾਣੁ ;
ਰਾਜ ਮਹਿ ਜੋਗੁ ਕਮਾਯਉ ॥ (ਕਮਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Meeting with the Guru, You are certified and approved; You practice Yoga in the midst of wealth and power.

ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ , ਗੁਰੁ ਧੰਨਿ ;
ਅਭਰ ਸਰ , ਸੁਭਰ ਭਰਾਯਉ ॥ (ਅ-ਭਰ, ਭਰਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Blessed, blessed, blessed is the Guru, who has filled to overflowing the pools which were empty.

ਗੁਰ ਗਮ ਪ੍ਰਮਾਣਿ ਅਜਰੁ ਜਰਿਓ ;
ਸਰਿ ਸੰਤੋਖ ਸਮਾਇਯਉ ॥ (ਸਮਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Reaching up to the certified Guru, You endure the unendurable; You are immersed in the pool of contentment.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ , ਕਲੁਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ , ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ਨਿਜੁ ਪਾਇਯਉ ॥੮॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-3,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

So speaks KALL: O Guru Arjun, You have intuitively attained the state of Yoga within Yourself. ||8||

ਅਮਿਉ ਰਸਨਾ , ਬਦਨਿ ਬਰ ਦਾਤਿ ;
ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਗੁਰ ਸੂਰ ; (ਅਲੱਖ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ , ਹਉਮੈ ਨਿਵਾਰ੍ਯਉ ॥ (ਨਿਵਾਰਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਯ)

Nectar drips from Your tongue, and Your mouth gives Blessings, O Incomprehensible and Infinite Spiritual Hero. O Guru, the Word of Your Shabad eradicates egotism.

ਪੰਚਾਹਰੁਨਿ ਦਲਿਅਉ ;
ਸੁੰਨ ਸਹਜਿ , ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਹਾਰੁਉ ॥ (ਸਹਾਰਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
You have overpowered the five enticers, and established with intuitive ease the Absolute Lord within Your own being.

ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗ ਉਧਰੁਉ ; (ਉਧਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਅਉ ॥ (1408-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
Attached to Almighty's Name, the world is saved; enshrine the True Guru within your heart.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਲ੍ਹਚਰੈ ; (ਕੱਲ-ਉਚਰੈ ਬੋਲੋ)
ਤੈ ਜਨਕਹ , ਕਲਸੁ ਦੀਪਾਇਅਉ ॥੯॥ (1408-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਕਲ੍ਹ)
So speaks KALL: O Guru Arjun, You have illliminated the highest pinnacle of wisdom. ||9||

ਸੋਰਠੇ ॥ (1408-7)
Sorat'h

ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ; ਪਾਰਥਉ ਚਾਲੈ ਨਹੀ ॥ (1408-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
: Guru Arjun is the certified Primal Person; like Arjuna, He never leaves the field of battle.

ਨੇਜਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਿਅਉ ॥੧॥ (1408-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
The Naam, the Name of Almighty, is His spear and insignia. He is embellished with the Shabad, the Word of the True Guru. ||1||

ਭਵਜਲੁ ਸਾਇਰੁ , ਸੇਤੁ ; ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ॥ (1408-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
Almighty's Name is the Boat, the Bridge to cross over the terrifying world-ocean.

ਤੁਅ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਹੇਤੁ ;
ਨਾਮਿ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਉਧਰੁਉ ॥੨॥ (ਉਧਰਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-8, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
You are in love with the True Guru; attached to the Naam, You have saved the world. ||2||

ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਾਮੁ ; ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਅਉ ॥ (1408-9,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)
The Naam is the Saving Grace of the world; by the Pleasure of the True Guru, it is obtained.

ਅਬ ਨਾਹਿ ਅਵਰ ਸਰਿ ਕਾਮੁ ;
ਬਾਰੰਤਰਿ , ਪੂਰੀ ਪੜੀ ॥੩॥੧੨॥ (ਪੌਲਾ ਬੋਲੋ) (1408-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Now, I am not concerned with anything else; at Your Door, I am fulfilled. ||3||12||

ਜੋਤਿ ਰੂਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ;
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕੁ ਕਹਾਯਉ ॥ (ਕਹਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Embodiment of Light, Almighty Himself is called Guru Nanak.

ਤਾ ਤੇ ਅੰਗਦੁ ਭਯਉ ; (ਭਇਅਉ ਬੋਲੋ)
ਤਤ ਸਿਉ ਤਤੁ ਮਿਲਾਯਉ ॥ (ਮਿਲਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408-10,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

From Him, came Guru Angad; His essence was absorbed into the essence.

ਅੰਗਦਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ;
ਅਮਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਥਿਰੁ ਕੀਅਉ ॥ (1408-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Guru Angad showed His Mercy, and established Amar Daas as the True Guru.

ਅਮਰਦਾਸਿ ਅਮਰਤੁ ਛਤ੍ਰੁ ;
ਗੁਰ ਰਾਮਹਿ ਦੀਅਉ ॥ (1408-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Guru Amar Daas blessed Guru Raam Daas with the umbrella of immortality.

ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਿ ;
ਕਹਿ ਮਥੁਰਾ , ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਯਣ ॥ (ਬੈਣ ਬੋਲੋ) (1408-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

So speaks Mat'huraa: gazing upon the Sight (Darshan) of Guru Raam Daas, His speech became as sweet as nectar.

ਮੂਰਤਿ ਪੰਚ , ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੁਰਖੁ ;
ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ , ਪਿਖਹੁ ਨਯਣ ॥੧॥ (ਨੈਣ ਬੋਲੋ) (1408-12,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

With your eyes, see the certified Primal Person, Guru Arjun, the Fifth Manifestation of the Guru. ||1||

ਸਤਿ ਰੂਪੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ;
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਿਓ ਉਰਿ ॥ (1408–13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is the Embodiment of Truth; He has enshrined the True Name, Sat Naam, Truth and contentment within His heart.

ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਪਰਤਖਿ ;
ਲਿਖ੍ਉ ਅਛਰੁ , ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ॥ (ਲਿਖਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1408–13,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

From the very beginning, the Primal Being has written this destiny upon His forehead.

ਪ੍ਰਗਟ ਜੋਤਿ ਜਗਮਗੈ ;
ਤੇਜੁ ਭੂਅ ਮੰਡਲਿ ਛਾਯਉ ॥ (ਛਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408–14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

His Divine Light shines forth, dazzling and radiant; His Glorious Grandeur pervades the realms of the world.

ਪਾਰਸੁ ਪਰਸਿ , ਪਰਸੁ ਪਰਸਿ ;
ਗੁਰਿ ਗੁਰੂ ਕਹਾਯਉ ॥ (ਕਹਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1408–15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Meeting the Guru, touching the Philosopher's Stone, He was acclaimed as Guru.

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ , ਮੂਰਤਿ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ;
ਲਾਇ ਚਿਤੁ ਸਨਮੁਖ ਰਹਹੁ ॥ (1408–15, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

So speaks Mat'huraa: I constantly focus my consciousness on Him; as sunmukh, I look to Him.

ਕਲਜੁਗਿ ਜਹਾਜੁ , ਅਰਜੁਨੁ ਗੁਰੂ ;
ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਲਗਿ ਬਿਤਰਹੁ ॥੨॥ (ਸਰਿਸਟਿ, ਬਿ–ਤਰਹੁ ਬੋਲੋ) (1408–16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In this Dark Age of Kali Yuga, Guru Arjun is the Boat; attached to him, the entire universe is safely carried across. ||2||

ਤਿਹ ਜਨ ਜਾਚਹੁ , ਜਗਤ੍ਰ ਪਰ ਜਾਨੀਅਤੁ ;
ਬਾਸੁਰ ਰਯਨਿ ਬਾਸੁ , (ਰੈਨਿ ਬੋਲੋ)
ਜਾ ਕੋ ਹਿਤੁ ਨਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408–16, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

I beg from that humble being who is known all over the world, who lives in, and loves the Name, night and day.

ਪਰਮ ਅਤੀਤੁ , ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗੌ ; (ਰੰਗਿਅਓ ਬੋਲੋ)
ਬਾਸਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰਿ , ਪੈ ਦੇਖੀਅਤੁ ਧਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is supremely unattached, and imbued with the Love of the Transcendent Lord; he is free of desire, but he lives as a family man.

ਅਪਰ ਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਾਗੌ ; (ਲਾਗਿਅਓ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ , ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਅਉਰੈ ਕਾਮ ਸਿਉ ॥ (1408-18,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is dedicated to the Love of the Infinite, Limitless Primal Lord God; he has no concerns for any other pleasure, except for Almighty God.

ਮਥੁਰਾ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ , ਸ੍ਰਬ ਮਯ ਅਰਜੁਨ ਗੁਰੁ ; (ਮੈ ਬੋਲੋ)
ਭਗਤਿ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਾਇ ,
ਰਹਿਓ ਮਿਲਿ ਰਾਮ ਸਿਉ ॥੩॥ (1408-19, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Guru Arjun is the All-pervading Lord God of Mat'huraa. Devoted to His Worship, he remains attached to Almighty's Feet. ||3||

ਅੰਗ ੧੪੦੯

ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤ , ਦੇਵ ਸਬੈ ਮੁਨਿ ;
ਇੰਦ੍ਰ ਮਹਾ ਸਿਵ ਜੋਗ ਕਰੀ ॥ (1409-1, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

All the gods, silent sages, Indra, Shiva and Yogis have not found Almighty's limits

ਫੁਨਿ ਬੇਦ ਬਿਰੰਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਰਹਿਓ ;
ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਨ ਛਾਡ੍ਹਿਉ , ਏਕ ਘਰੀ ॥ (ਛਾਡਿਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-1,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

- not even Brahma who contemplates the Vedas. I shall not give up meditating on Almighty, even for an instant.

ਮਥੁਰਾ ਜਨ ਕੋ , ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਨ ਦਯਾਲੁ ਹੈ ; (ਦਇਆਲੁ ਬੋਲੋ)
ਸੰਗਤਿ ਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿ ਨਿਹਾਲੁ ਕਰੀ ॥ (ਸਰਿਸਟਿ ਬੋਲੋ) (1409-2, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The God of Mat'huraa is Merciful to the meek; He blesses and uplifts the Sangats throughout the Universe.

ਰਾਮਦਾਸਿ ਗੁਰੂ ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ;
ਗੁਰ ਜੋਤਿ , ਅਰਜੁਨ ਮਾਹਿ ਧਰੀ ॥੪॥ (1409-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Guru Raam Daas, to save the world, enshrined the Guru's Light into Guru Arjun. ||4||

ਜਗ ਅਉਰੁ ਨ ਯਾਹਿ , ਮਹਾਤਮ ਮੈ ;
ਅਵਤਾਰੁ ਉਜਾਗਰੁ , ਆਨਿ ਕੀਅਉ ॥ (1409-3, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In the great darkness of this world, Almighty revealed Himself, incarnated as Guru Arjun.

ਤਿਨ ਕੇ ਦੁਖ ਕੋਟਿਕ ਦੂਰਿ ਗਏ ;
ਮਥੁਰਾ ਜਿਨ੍ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਅਉ ॥ (1409-4, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Millions of pains are taken away, from those who drink in the Ambrosial Nectar of the Naam, says Mat'huraa.

ਇਹ ਪਧਤਿ ਤੇ , ਮਤ ਚੂਕਹਿ ਰੇ ਮਨ ;
ਭੇਦੁ , ਬਿਭੇਦੁ ਨ ਜਾਨ ਬੀਅਉ ॥ (1409-5, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

O mortal being, do not leave this path; do not think that there is any difference between God and Guru.

ਪਰਤਛਿ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕੈ ;
ਹਰਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ਲੀਅਉ ॥੫॥ (1409-6, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

The Perfect Lord God has manifested Himself; He dwells in the heart of Guru Arjun. ||5||

ਜਬ ਲਉ ਨਹੀ ਭਾਗ ਲਿਲਾਰ ਉਦੈ ;
ਤਬ ਲਉ ਭ੍ਰਮਤੇ ਫਿਰਤੇ ਬਹੁ ਧਾਯਉ ॥ (ਧਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-6,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

As long as the destiny written upon my forehead was not activated, I wandered around lost, running in all directions.

ਕਲਿ ਘੋਰ ਸਮੁਦ੍ਰ ਮੈ , ਬੂਡਤ ਥੇ ;
ਕਬਹੂ ਮਿਟਿ ਹੈ ਨਹੀ , ਰੇ ਪਛੁਤਾਯਉ ॥ (ਪਛੁਤਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-7, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

I was drowning in the horrible world-ocean of this Dark Age of Kali Yuga, and my remorse would never have ended.

ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੁ ਯਹੈ ਮਥੁਰਾ ;
ਜਗ ਤਾਰਨ ਕਉ ਅਵਤਾਰੁ ਬਨਾਯਉ ॥ (ਬਨਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-8,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

O Mat'huraa, consider this essential truth: to save the world, Almighty incarnated Himself.

ਜਪ੍ਉ ਜਿਨ੍ ਅਰਜੁਨ ਦੇਵ ਗੁਰੂ ; (ਜਪਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਫਿਰਿ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਗਰਭ ਨ ਆਯਉ ॥੬॥ (ਆਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-8,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Whoever meditates on Guru Arjun Dayv, shall not have to pass through the painful womb of reincarnation ever again. ||6||

ਕਲਿ ਸਮੁਦ੍ਰ ਭਏ ਰੂਪ ;
ਪ੍ਰਗਟਿ , ਹਰਿ ਨਾਮ ਉਧਾਰਨੁ ॥ (1409-9, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

In the ocean of this Dark Age of Kali Yuga, Almighty's Name has been revealed in the Form of Guru Arjun, to save the world.

ਬਸਹਿ ਸੰਤ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ; ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਿਵਾਰਨੁ ॥ (1409-10,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Pain and poverty are taken away from that person, within whose heart the Saint abides.

ਨਿਰਮਲ ਭੇਖ ਅਪਾਰ , ਤਾਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ (1409-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is the Pure, Immaculate Form of the Infinite Lord; except for Him, there is no other at all.

ਮਨ ਬਚ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਅਉ ;
ਭਯਉ ਤਿਹ ਸਮਸਰਿ ਸੋਈ ॥ (ਭਇਉ ਬੋਲੋ) (1409-10, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

Whoever knows Him in thought, word and deed, becomes just like Him.

ਧਰਨਿ ਗਗਨ , ਨਵ ਖੰਡ ਮਹਿ ;
ਜੋਤਿ ਸ੍ਵਰੂਪੀ , ਰਹਿਓ ਭਰਿ ॥ (ਸੁਅਰੂਪੀ ਬੋਲੋ) (1409-11, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

He is totally pervading the earth, the sky and the nine regions of the planet. He is the Embodiment of the Light of God.

ਭਨਿ ਮਥੁਰਾ , ਕਛੁ ਭੇਦੁ ਨਹੀ ;
ਗੁਰੁ ਅਰਜੁਨੁ ਪਰਤਖੵ ਹਰਿ ॥੭॥੧੯॥ (ਪਰਤਖਿਅ ਬੋਲੋ) (1409-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਮਥੁਰਾ)

So speaks Mat'huraa: there is no difference between God and Guru; Guru Arjun is the Personification of Almighty Himself. ||7||19||

ਅਜੈ ਗੰਗ ਜਲੁ ਅਟਲੁ ; (ਅ-ਜੈ, ਅ-ਟਲੁ ਬੋਲੋ)
ਸਿਖ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਨਾਵੈ ॥ (ਨ੍ਹਾਵੈ ਬੋਲੋ) (1409-12, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

The stream of Almighty's Name flows like the Ganges, invincible and unstoppable. The Sikhs of the Sangat all bathe in it.

ਨਿਤ ਪੁਰਾਣ ਬਾਚੀਅਹਿ ;
ਬੇਦ , ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ॥ (1409-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

It appears as if the holy texts like the Puraanaas are being recited there and Brahma himself sings the Vedas.

ਅਜੈ ਚਵਰੁ ਸਿਰਿ ਢੁਲੈ ;
ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਲੀਅਉ ॥ (1409-13, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

The invincible chauri, the fly-brush, waves over His head; with His mouth, He drinks in the Ambrosial Nectar of the Naam.

ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਸਿਰਿ ਛਤ੍ਰੁ ;
ਆਪਿ ਪਰਮੇਸਰਿ ਦੀਅਉ ॥ (1409-14, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

The Transcendent Lord Himself has placed the royal canopy over the head of Guru Arjun.

ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ , ਅੰਗਦ ਅਮਰ ਗੁਰ ;
ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ , ਹਰਿ ਪਹਿ ਗਯਉ ॥ (ਗਇਉ ਬੋਲੋ) (1409-14,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

Guru Nanak, Guru Angad, Guru Amar Daas and Guru Raam Daas met together before Almighty.

ਹਰਿਬੰਸ , ਜਗਤਿ ਜਸੁ ਸੰਚਰੵਉ ; (ਸੰਚਰਿਅਉ ਬੋਲੋ)
ਸੁ ਕਵਣੁ ਕਹੈ , ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੁ ਮੁਯਉ ॥੧॥ (ਮੁਇਉ ਬੋਲੋ) (1409-15,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)

So speaks HARBANS: Their Praises echo and resound all over the world; who can possibly say that the Great Gurus are dead? ||1||

ਦੇਵ ਪੁਰੀ ਮਹਿ ਗਯਉ ;
ਆਪਿ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ , ਭਾਯਉ ॥ (ਪਰਮੇਸੁਅਰ, ਭਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-16,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
When it was the Will of the Transcendent Lord Himself, Guru Raam Daas went to the City of God.

ਹਰਿ ਸਿੰਘਾਸਣੁ ਦੀਅਉ ;
ਸਿਰੀ ਗੁਰੁ ਤਹ ਬੈਠਾਯਉ ॥ (ਬੈਠਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-16,ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
Almighty offered Him His Royal Throne, and seated the Guru upon it.

ਰਹਸੁ ਕੀਅਉ ਸੁਰ ਦੇਵ ; (ਰਹਿਸੁ ਬੋਲੋ)
ਤੋਹਿ ਜਸੁ , ਜਯ ਜਯ ਜੰਪਹਿ ॥ (ਜੈ, ਜੈ ਬੋਲੋ) (1409-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
The angels and gods were delighted; they proclaimed and celebrated Your victory, O Guru.

ਅਸੁਰ ਗਏ ਤੇ ਭਾਗਿ ;
ਪਾਪ ਤਿਨ੍ ਭੀਤਰਿ ਕੰਪਹਿ ॥ (1409-17, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
The demons ran away; their sins made them shake and tremble inside.

ਕਾਟੇ ਸੁ ਪਾਪ ਤਿਨ੍ ਨਰਹੁ ਕੇ ;
ਗੁਰੁ ਰਾਮਦਾਸੁ ਜਿਨ੍ ਪਾਇਯਉ ॥ (ਪਾਇਅਉ ਬੋਲੋ) (1409-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
Those people who found Guru Raam Daas were rid of their sins.

ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨੁ , ਪਿਰਥਮੀ ; ਗੁਰ ਅਰਜੁਨ ਕਉ , ਦੇ ਆਇਅਉ
॥੨॥੨੧॥੯॥੧੧॥੧੦॥੧੦॥੨੨॥੬੦॥੧੨੨॥ (1409-18, ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪੰਜਵੇਂ ਕੇ, ਹਰਿਬੰਸ)
He gave the Royal Canopy and Throne to Guru Arjun, and came home.
||2||21||9||11||10||10||22||60||122||

ਅੰਗ ੧੪੧੦

ੴ ; ਸਤਿਨਾਮੁ , ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ , ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ; ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ , ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ , ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1410-1)

There is only one Almighty without duality (EAK), life within the entire creation (OANGKAAR), true form in all ages and time dimensions (SAT) (never change), he exist everywhere(NAM), he is the creator (KAR) and sustainer (TA), he exists in all the worlds (PUR), he destroys all the worlds (KH), he is without (NIR) fear (BHAO), he is without (NIR) enmity (VAIR), he is immortal and beyond time (AKAAL), such is his form (MURAT), he is beyond reincarnation and is unborn (AJUNEE), he is self-illumined and self-existence (SAIBHANG), destroyer of the darkness of ignorance (GU) and the illuminator of knowledge (RU), Grace (PERSAD) meaning the Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ ॥ (1410-3)

Saloks In Addition To The Vaars.

ਮਹਲਾ ੧ ॥ (1410-3)

First Mahl:

ਉਤੰਗੀ , ਪੈ ਓਹਰੀ ; ਗਹਿਰੀ ਗੰਭੀਰੀ ॥ (1410-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O you with swollen breasts, let your consciousness become deep and profound.

ਸਸੁੜਿ , ਸੁਹੀਆ ਕਿਵ ਕਰੀ ; ਨਿਵਣੁ ਨ ਜਾਇ ਥਣੀ ॥ (1410-4,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O mother-in-law, how can I bow? Because of my stiff nipples, I cannot bow.

ਗਚੁ ਜਿ ਲਗਾ , ਗਿੜ ਵੜੀ ; ਸਖੀਏ ਧਉਲਹਰੀ ॥ (1410-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O sister, those mansions built as high as mountains

ਸੇ ਭੀ ਢਹਦੇ ਡਿਠੁ ਮੈ ; ਮੁੰਧ ਨ ਗਰਬੁ ਥਣੀ ॥੧॥ (1410-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

- I have seen them come crumbling down. O bride, do not be so proud of your nipples. ||1||

ਸੁਣਿ ਮੁੰਧੇ ਹਰਣਾਖੀਏ ; ਗੂੜਾ ਵੈਣੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1410-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O bride with deer-like eyes, listen to the words of deep and infinite wisdom.

ਪਹਿਲਾ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾਣਿ ਕੈ ; ਤਾਂ ਕੀਚੈ ਵਾਪਾਰੁ ॥ (1410-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

First, examine the merchandise, and then, make the deal.

ਦੋਹੀ ਦਿਚੈ ਦੁਰਜਨਾ ; ਮਿਤ੍ਰਾਂ ਕੂੰ ਜੈਕਾਰੁ ॥ (1410-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Proclaim that you will not associate with evil people; celebrate victory with your friends.

ਜਿਤੁ ਦੋਹੀ ਸਜਣ ਮਿਲਨਿ ; ਲਹੁ ਮੁੰਧੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

This proclamation, to meet with your friends, O bride - give it some thought.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਸਜਣਾ ; ਐਸਾ ਹਸਣੁ ਸਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Surrender mind and body to Almighty your Friend; this is the most excellent pleasure.

ਤਿਸ ਸਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਚਈ ; ਜਿ ਦਿਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ (1410-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Do not fall in love with one who is destined to leave.

ਨਾਨਕ , ਜਿਨ੍ਹੀ ਇਵ ਕਰਿ ਬੁਝਿਆ ; (ਬੁੱਝਿਆ ਬੋਲੋ)
ਤਿਨ੍ਹਾ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ (1410-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to those who understand this. ||2||

ਜੇ ਤੂੰ ਤਾਰੂ ਪਾਣਿ ; ਤਾਹੂ ਪੁਛੁ , ਤਿੜੰਨ੍ਹ ਕਲ ॥ (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

If you wish to swim across the water, then consult those who know how to swim.

ਤਾਹੂ , ਖਰੇ ਸੁਜਾਣ ;
ਵੰਞਾਏਨ੍ਹੀ ਕਪਰੀ ॥੩॥ (ਵੰਞਾ-ਏਨ੍ਹੀ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Those who have survived these treacherous waves are very wise. ||3||

ਝੜ ਝਖੜ ਓਹਾੜ ;
ਲਹਰੀ ਵਹਨਿ ਲਖੇ ਸਰੀ ॥ (ਲੱਖੇ ਬੋਲੋ) (1410-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The storm rages and the rain floods the land; thousands of waves rise and surge.

ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਆਲਾਇ ;
ਬੇੜੇ ਡੁਬਣਿ ਨਾਹਿ ਭਉ ॥੪॥ (1410-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

If you cry out for help from the True Guru, you have nothing to fear - your boat will not sink. ||4||

ਨਾਨਕ ; ਦੁਨੀਆ ਕੈਸੀ ਹੋਈ ॥ (1410-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, what has happened to the world?

ਸਾਲਕੁ ਮਿਤੁ ; ਨ ਰਹਿਓ ਕੋਈ ॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

There is no guide or friend.

ਭਾਈ ਬੰਧੀ ; ਹੇਤੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

There is no love, even among brothers and relatives.

ਦੁਨੀਆ ਕਾਰਣਿ ; ਦੀਨੁ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ (1410-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

For the sake of the world, people have lost their faith. ||5||

ਹੈ ਹੈ ਕਰਿ ਕੈ ; ਓਹਿ ਕਰੇਨਿ ॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

They cry and weep and wail.

ਗਲ੍ਹਾ ਪਿਟਨਿ ; ਸਿਰੁ ਖੋਹੇਨਿ ॥ (ਗੱਲ੍ਹਾ ਬੋਲੋ) (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

They slap their faces and pull their hair out.

ਨਾਉ ਲੈਨਿ ; ਅਰੁ ਕਰਨਿ ਸਮਾਇ ॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

But if they chant the Naam, the Name of Almighty, they shall be absorbed into it.

ਨਾਨਕ ; ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਇ ॥੬॥ (1410-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, I am a sacrifice to them. ||6||

ਰੇ ਮਨ , ਡੀਗਿ ਨ ਡੋਲੀਐ ; ਸੀਧੈ ਮਾਰਗਿ ਧਾਉ ॥ (1410-13,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O my mind, do not waver or walk on the crooked path; take the straight and true path.

ਪਾਛੈ ਬਾਘੁ ਡਰਾਵਣੋ ; ਆਗੈ ਅਗਨਿ ਤਲਾਉ ॥ (1410-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The terrible tiger is behind you, and the pool of fire is ahead.

ਸਹਸੈ ਜੀਅਰਾ , ਪਰਿ ਰਹਿਓ ;
ਮਾ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਢੰਗੁ ॥ (ਮਾਂ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾਂ) (1410-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
My soul is skeptical and doubtful, but I cannot see any other way to go.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ;
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ॥੭॥ (1410-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, as Gurmukh, dwell with your Beloved Lord, and you shall be saved. ||7||

ਬਾਘੁ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੀਐ ;
ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਹੋਇ ॥ (1410-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
The tiger is killed, and the mind is killed, through the Teachings of the True Guru.

ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ; ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ (1410-15,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
One who understands himself, meets with Almighty, and never dies again.

ਅੰਗ ੧੪੧੧

ਕੀਚੜਿ ਹਾਥੁ ਨ ਬੂਡਈ ; ਏਕਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ (1411-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
One who sees the One and Only Lord with his eyes - his hands shall not get muddy and dirty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ;
ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਸਚੀ ਪਾਲਿ ॥੮॥ (1411-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the Gurmukhs are saved; the Guru has surrounded the ocean with the embankment of Truth. ||8||

ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ;
ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਨਿਧਿ ਜਲੁ ਨਾਹਿ ॥ (1411-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
If you wish to put out the fire, then look for water; without the Guru, the ocean of water is not found.

ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ;
ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ (ਲੱਖ ਬੋਲੋ) (1411-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

You shall continue to wander lost in reincarnation through birth and death, even if you do thousands of other deeds.

ਜਮੁ ਜਾਗਾਤਿ ਨ ਲਗਈ ; ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1411-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

But you shall not be taxed by the Messenger of Death, if you walk in harmony with the Will of the True Guru.

ਨਾਨਕ , ਨਿਰਮਲੁ ਅਮਰ ਪਦੁ ;
ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਮੇਲੈ ਮੇਲਾਇ ॥੯॥ (1411-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the immaculate, immortal status is obtained, and the Guru will unite you in Almighty's Union. ||9||

ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਛਪੜੀ ;
ਕਊਆ ਮਲਿ ਮਲਿ ਨਾਇ ॥ (ਨ੍ਹਾਇ ਬੋਲੋ) (1411-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The crow rubs and washes itself in the mud puddle.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੈਲਾ ਅਵਗੁਣੀ ; ਚਿੰਜੁ ਭਰੀ ਗੰਧੀ ਆਇ ॥ (1411-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Its mind and body are polluted with its own mistakes and demerits, and its beak is filled with dirt.

ਸਰਵਰੁ ਹੰਸਿ , ਨ ਜਾਣਿਆ ; ਕਾਗ ਕੁਪੰਖੀ , ਸੰਗਿ ॥ (1411-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The swan in the pool associated with the crow, not knowing that it was evil.

ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ; ਬੂਝਹੁ ਗਿਆਨੀ ਰੰਗਿ ॥ (1411-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Such is the love of the faithless cynic; understand this, O spiritually wise ones, through love and devotion.

ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੁ ਕਰਿ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥ (1411-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

So proclaim the victory of the Society of the Saints, and act as Gurmukh.

ਨਿਰਮਲੁ ਨ੍ਾਵਣੁ ਨਾਨਕਾ ; ਗੁਰੁ ਤੀਰਥੁ ਦਰੀਆਉ ॥੧੦॥ (1411-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Immaculate and pure is that cleansing bath, Guru Nanak says, at the sacred shrine of the Guru's river. ||10||

ਜਨਮੇ ਕਾ ਫਲੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ; ਜਾਂ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਉ ॥ (1411-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

What should I account as the rewards of this human life, if one does not feel love and devotion to Almighty?

ਪੈਧਾ ਖਾਧਾ ਬਾਦਿ ਹੈ ; ਜਾਂ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ (1411-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Wearing clothes and eating food is useless, if the mind is filled with the love of duality.

ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਝੂਠੁ ਹੈ ; ਮੁਖਿ ਝੂਠਾ ਆਲਾਉ ॥ (1411-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Seeing and hearing is false, if one speaks lies.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ;
ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧੧॥ (1411-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, praise the Naam, the Name of Almighty; everything else is coming and going in egotism. ||11||

ਹੈਨਿ ਵਿਰਲੇ ਨਾਹੀ ਘਣੇ ; ਫੈਲ ਫਕੜੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧੨॥ (1411-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The Saints are few and far between; everything else in the world is just a pompous show. ||12||

ਨਾਨਕ ਲਗੀ ਤੁਰਿ ਮਰੈ ; ਜੀਵਣ , ਨਾਹੀ ਤਾਣੁ ॥ (1411-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, one who is struck by Almighty dies instantaneously; the power to live is lost.

ਚੋਟੈ ਸੇਤੀ ਜੋ ਮਰੈ ; ਲਗੀ ਸਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

If someone dies by such a stroke, then he is accepted.

ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ; ਲਗੀ ਤਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He alone is struck, who is struck by Almighty; after such a stroke, he is approved.

ਪਿਰਮ ਪੈਕਾਮੁ ਨ ਨਿਕਲੈ ;
ਲਾਇਆ ਤਿਨਿ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧੩॥ (1411-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The arrow of love, shot by the All-knowing Lord, cannot be pulled out. ||13||

ਭਾਂਡਾ ਧੋਵੈ ਕਉਣੁ ; ਜਿ ਕਚਾ ਸਾਜਿਆ ॥ (1411-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Who can wash the unbaked clay pot?

ਧਾਤੂ ਪੰਜਿ ਰਲਾਇ ; ਕੂੜਾ ਪਾਜਿਆ ॥ (1411-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Joining the five elements together, Almighty made a false cover.

ਭਾਂਡਾ , ਆਣਗੁ ਰਾਸਿ ; ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ॥ (1411-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

When it pleases Him, He makes it right.

ਪਰਮ ਜੋਤਿ ਜਾਗਾਇ ; ਵਾਜਾ ਵਾਵਸੀ ॥੧੪॥ (1411-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The supreme light shines forth, and the celestial song vibrates and resounds. ||14||

ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਘੂਪ ; ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ॥ (1411-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Those who are totally blind in their minds, do not have the integrity to keep their word.

ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲ ; ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ (1411-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

With their blind minds, and their upside-down heart-lotus, they look totally ugly.

ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਨਿ , ਕਹਿਆ ਬੁਝਨਿ ; (ਬੁੱਝਨਿ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ (1411-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Some know how to speak and understand what they are told. Those people are wise and good-looking.

ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ;
ਰਸੁ ਕਸੁ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ (1411-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Some do not know the Sound-current of the Naad, spiritual wisdom or the joy of song. They do not even understand good and bad.

ਇਕਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ , ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ;
ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ (1411-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Some have no idea of perfection, wisdom or understanding; they know nothing about the mystery of the Word.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ;
ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤ ॥੧੫॥ (1411-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, those people are really donkeys; they have no virtue or merit, but still, they are very proud. ||15||

ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ; ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He alone is a Brahmin, who knows God.

ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ; ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He chants and meditates, and practices austerity and good deeds.

ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ; ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥ (1411-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He keeps to the Dharma, with faith, humility and contentment.

ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ; ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Breaking his bonds, he is liberated.

ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ; ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥੧੬॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Such a Brahmin is worthy of being worshipped. ||16||

ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ; ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥ (1411-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He alone is a Kh'shaatriyaa, who is a hero in good deeds.

ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ; ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

He uses his body to give in charity;

ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ; ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

he understands his farm, and plants the seeds of generosity.

ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ; ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Such a Kh'shaatriyaa is accepted in the Court of Almighty.

ਲਬੁ ਲੋਭੁ ; ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ (1411-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Whoever practices greed, possessiveness and falsehood,

ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ; ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
shall receive the fruits of his own labors. ||17||

ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ; ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Do not heat your body like a furnace, or burn your bones like firewood.

ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ;
ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮ੍ਾਲਿ ॥੧੮॥ (1411-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
What have your head and feet done wrong? See your Husband Lord within yourself. ||18||

ਅੰਗ ੧੪੧੨

ਸਭਨੀ ਘਟੀ ਸਹੁ ਵਸੈ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਸਹ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ ॥ (1412-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
God the Cosmic Husband dwells within all hearts; without Him, there is no heart at all.

ਨਾਨਕ , ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੯॥ (1412-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
Guru Nanak says, the Gurmukhs are the happy, virtuous soul-brides; Almighty is revealed to them. ||19||

ਜਉ ਤਉ ; ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ (1412-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
If you desire to play this game of love with Me,

ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ; ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥ (1412-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)
then step onto My Path with your head in hand.

ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ; ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

When you place your feet on this Path,

ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ; ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

give Me your head, and do not pay any attention to public opinion. ||20||

ਨਾਲਿ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ ; ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ (1412-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

False is friendship with the false and greedy. False is its foundation.

ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੂਲਿਆ ; ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥ (1412-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O Moollah, no one knows where death shall strike. ||21||

ਗਿਆਨ ਹੀਣੰ ; ਅਗਿਆਨ ਪੂਜਾ ॥ (1412-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Without spiritual wisdom, the people worship ignorance.

ਅੰਧ ਵਰਤਾਵਾ ; ਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੨॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

They grope in the darkness, in the love of duality. ||22||

ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ; ਧਰਮ ਬਿਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Without the Guru, there is no spiritual wisdom; without Dharma, there is no meditation.

ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ; ਮੂਲੋ ਨ ਬਾਕੀ ॥੨੩॥ (1412-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Without Truth, there is no credit; without capital, there is no balance. ||23||

ਮਾਣੂ ਘਲੈ ; ਉਠੀ ਚਲੈ ॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The mortals are sent into the world; then, they arise and depart.

ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ; ਇਵੇਹੀ ਗਲੈ ॥੨੪॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

There is no joy in this. ||24||

ਰਾਮੁ ਝੁਰੈ ਦਲ ਮੇਲਵੈ ; ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥ (1412-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Raam Chand, sad at heart, assembled his army and forces.

ਬੰਤਰ ਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀਐ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1412-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The army of monkeys was at his service; his mind and body became eager for war.

ਸੀਤਾ ਲੈ ਗਇਆ ਦਹਸਿਰੋ ; ਲਛਮਣੁ ਮੂਓ ਸਰਾਪਿ ॥ (1412-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Raawan captured his wife Sita, and Lachhman was cursed to die.

ਨਾਨਕ , ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ; (ਕਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)
ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥੨੫॥ (1412-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the Creator Lord is the Doer of all; He watches over all, and destroys what He has created. ||25||

ਮਨ ਮਹਿ ਝੂਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ; ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਜੋਗੁ ॥ (1412-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

In his mind, Raam Chand mourned for Sita and Lachhman.

ਹਣਵੰਤਰੁ ਆਰਾਧਿਆ ; ਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ (1412-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Then, he remembered Hanuman the monkey-god, who came to him.

ਭੂਲਾ ਦੈਤੁ ਨ ਸਮਝਈ ; ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਮ ॥ (1412-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The misguided demon did not understand that God is the Doer of deeds.

ਨਾਨਕ , ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸੋ ;
ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮ ॥੨੬॥ (1412-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, the actions of the Self-existent Lord cannot be erased. ||26||

ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ; ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥ (1412-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The city of Lahore suffered terrible destruction for four hours. ||27||

ਮਹਲਾ , ੩ ॥ (1412-11)

Third Mahl:

ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ; ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੮॥ (1412-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Lahore ia a merely a city but Amritsar is the home of praise. ||28||

ਮਹਲਾ , ੧ ॥ (1412-12)

First Mahl:

ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ; ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥ (1412-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

What are the signs of a prosperous person? His stores of food never run out.

ਉਦੋਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ ; ਕੁੜਿਈਂ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ (1412-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Prosperity dwells in his home, with the sounds of girls and women.

ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ; (ਸੱਤੀ ਬੋਲੋ)
ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥ (1412-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

All the women of his home shout and cry over useless things.

ਜੋ ਲੇਵੈ , ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ; ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥ (1412-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Whatever he takes, he does not give back. Seeking to earn more and more, he is troubled and uneasy. ||29||

ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ; ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥ (1412-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

O lotus, your leaves were green, and your blossoms were gold.

ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ , ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ;
ਨਾਨਕ , ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ (1412-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

What pain has burnt you, and made your body black? Guru Nanak says, my body is battered.

ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ; ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ (1412-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

I have not received that water which I love.

ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ;
ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥੩੦॥ (ਚਵੱਗਣਿ ਬੋਲੋ) (1412-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Seeing it, my body blossomed forth, and I was blessed with a deep and beautiful color. ||30||

ਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ; ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

No one lives long enough to accomplish all he wishes.

ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Only the spiritually wise live forever; they are honored for their intuitive awareness.

ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ; ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ (1412-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Bit by bit, life passes away, even though the mortal tries to hold it back.

ਨਾਨਕ , ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ;
ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩੧॥ (1412-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, unto whom should we complain? Death takes one's life away without anyone's consent. ||31||

ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ; ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ (1412-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Do not blame the Sovereign Lord; when someone grows old, his intellect leaves him.

ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ; (ਗੱਲਾਂ ਬੋਲੋ)
ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ ॥੩੨॥ (1412-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

The blind man talks and babbles, and then falls into the ditch. ||32||

ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ , ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ;
ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ (1412-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

All that the Perfect Lord does is perfect; there is not too little, or too much.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ;
ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੩੩॥ (1412-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 1)

Guru Nanak says, knowing this as Gurmukh, the mortal merges into the Perfect Lord God. ||33||

ਅੰਗ ੧੪੧੩

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੩ (1413-1)

Salok, Third Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1413-1)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਅਭਿਆਗਤ ਏਹ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ; (ਅਭਿਆ-ਗਤ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ (1413-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Do not call the wandering beggars holy men, if their minds are filled with doubt.

ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ; ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥੧॥ (1413-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever gives to them, Guru Nanak says, earns the same sort of merit. ||1||

ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮਪਦੁ ; ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥ (1413-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

One who begs for the supreme status of the Fearless and Immaculate Lord

ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ ; ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੨॥ (1413-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

- how rare are those who have the opportunity, Guru Nanak says, to give food to such a person. ||2||

ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ; ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ (1413-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

If I were a religious scholar, an astrologer, or one who could recite the four Vedas,

ਨਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ; ਅਪਨੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥੩॥ (1413-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I could be famous throughout the nine regions of the earth, for my wisdom and thoughtful contemplation. ||3||

ਬ੍ਰਹਮਣ ਕੈਲੀ , ਘਾਤੁ ਕੰਞਕਾ ; ਅਣਚਾਰੀ ਕਾ ਧਾਨੁ ॥ (1413-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

There are for four great sins 1. Brahman – Killing a Saint or a wise one; 2. Kelli - Killing a unarmourmed person, discriminate the less fortunate ones and killing of infant; 3. Kanyiaka – Killing a female, consume female earnings and force a woman into prostitution; 4. Accept and consume the offerings of an evil person,

ਫਿਟਕ ਫਿਟਕਾ ਕੋੜੁ ਬਦੀਆ ; ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1413-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Such person who commits all or either one of the above sins is cursed with the leprosy of curses and criticism; he is forever and ever filled with egotistical pride.

ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ; ਨਾਨਕਾ , ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥ (1413-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

One who forgets the Naam, Guru Nanak says, is covered by countless sins.

ਸਭ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ; ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ (1413-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Let all wisdom be burnt away, except for the essence of spiritual wisdom. ||4||

ਮਾਥੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ (1413-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

No one can erase that primal destiny written upon one's forehead.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ;
ਸੋ ਬੂਝੈ , ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥ (1413-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whatever is written there, comes to pass. He alone understands, who is blessed by God's Grace. ||5||

ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ; ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥ (1413-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who forget the Naam, the Name of Almighty, and become attached to greed and fraud,

ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ; ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ (1413-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

are engrossed in the entanglements of Maya the enticer, with the fire of desire within them.

ਜਿਨ੍ਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ; ਮਾਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ (1413-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who, like the pumpkin vine, are too stubborn climb the trellis, are cheated by Maya the cheater.

ਮਨਮੁਖਿ ਬੰਨ੍ਿ ਚਲਾਈਅਹਿ ;
ਨਾ ਮਿਲਹੀ , ਵਗਿ ਸਗਿ ॥ (ਸੱਗਿ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1413-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are bound and gagged and led away; the dogs do not join the herd of cows.

ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ; ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1413-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty Himself misleads the misguided ones, and He Himself unites them in His Union.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ ;
ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥ (1413-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are saved; they walk in harmony with the Will of the True Guru. ||6||

ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ; ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ (1413-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I praise the Praiseworthy Lord, and sing the Praises of the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ; ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥ (1413-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the One Lord alone is True; stay away from all other doors. ||7||

ਨਾਨਕ , ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ;
ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ (1413-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, wherever I go, I find the True Lord.

ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥ (1413-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Wherever I look, I see the One Lord. He reveals Himself to the Gurmukh. ||8||

ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ; ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥ (1413-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Word of the Shabad is the Dispeller of sorrow, if one enshrines it in the mind.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਕਰਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ (1413-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, it dwells in the mind; by God's Mercy, it is obtained. ||9||

ਨਾਨਕ , ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ;
ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ (1413-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, acting in egotism, countless thousands have wasted away to death.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ;
ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲੱਖ ॥੧੦॥ (1413-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who meet with the True Guru are saved, through the Shabad, the True Word of the Inscrutable Lord. ||10||

ਜਿਨ੍ਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ;
ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (1413-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who serve the True Guru single-mindedly - I fall at the feet of those humble beings.

ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ (1413-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, Almighty abides in the mind, and the hunger for Maya departs.

ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ; ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ (1413-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Immaculate and pure are those humble beings, who, as Gurmukh, merge in the Naam.

ਨਾਨਕ , ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ;
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੧੧॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1413-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, other empires are false; they alone are true emperors, who are imbued with the Naam. ||11||

ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ , ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ;
ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ (1413-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The devoted wife in her husband's home has a great longing to perform loving devotional service to him;

ਬਹੁ ਰਸ ਸਾਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ; ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ (1413-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

she prepares and offers to him all sorts of sweet delicacies and dishes of all flavors.

ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1413–17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

In the same way, the devotees praise the Word of the Guru's Bani, and focus their consciousness on Almighty's Name.

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ;
ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥ (1413–18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They place mind, body and wealth in offering before the Guru, and sell their heads to Him.

ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ;
ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1413–18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

In the Fear of God, His devotees yearn for His devotional worship; God fulfills their desires, and merges them with Himself.

ਅੰਗ ੧੪੧੪

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ; ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥ (1414–1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

My Lord God is Self-existent and Independent. What does He need to eat to be satisfied?

ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ;
ਤਿਪਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ (1414–1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever walks in harmony with the Will of the True Guru, and sings the Glorious Praises of Almighty, is pleasing to Him.

ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿ ਚਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧੨॥ (1414–2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Blessed, blessed are they, in this Dark Age of Kali Yuga, Guru Nanak says, who walk in harmony with the Will of the True Guru. ||12||

ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ; ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1414–3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who do not serve the True Guru, and do not keep the Shabad enshrined in their hearts

ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਜੀਵਿਆ ; ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ (1414-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

- cursed are their lives. Why did they even come into the world?

ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ;
ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ (1414-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

If one follows the Guru's Teachings, and keeps the Fear of God in his mind, then he is lovingly attuned to the sublime essence of Almighty.

ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥੧੩॥ (1414-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By his primal destiny, he obtains the Name; Guru Nanak says, he is carried across. ||13||

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ;
ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ (1414-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The world wanders lost in emotional attachment to Maya; it does not realize that its own home is being plundered.

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ; ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥ (1414-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh is blind in the world; his mind is lured away by sexual desire and anger.

ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ;
ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ (1414-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

With the sword of spiritual wisdom, kill the five demons. Remain awake and aware to the Guru's Teachings.

ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ (1414-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Jewel of the Naam is revealed, and the mind and body are purified.

ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ; (ਨਾਮ-ਹੀਨ ਬੋਲੋ)
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ (1414-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who lack the Naam wander around lost, with their noses cut off; without the Name, they sit and cry.

ਨਾਨਕ , ਜੋ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ;
ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥ (1414-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, no one can erase that which is pre-ordained by the Creator Lord. ||14||

ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1414-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs earn the wealth of Almighty, contemplating the Word of the Guru's Shabad.

ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ; ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ (1414-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They receive the wealth of the Naam; their treasures are overflowing.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ; ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1414-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Bani, they utter the Glorious Praises of Almighty, whose end and limitations cannot be found.

ਨਾਨਕ , ਸਭ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ;
ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥ (1414-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Creator is the Doer of all; the Creator Lord beholds all. ||15||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ;
ਮਨੁ ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ (1414-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Within the Gurmukh is intuitive peace and poise; his mind ascends to the Tenth Plane of the Akaashic Ethers.

ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਖ ਵਾਸੁ ॥ (1414-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

No one is sleepy or hungry there; they dwell in the peace of the Ambrosial Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ;
ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੧੬॥ (1414-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, pain and pleasure do not afflict anyone, where the Light of Almighty, the Supreme Soul, illuminates. ||16||

ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ; ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ (1414-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

All have come, wearing the robes of sexual desire and anger.

ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ;
ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1414-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Some are born, and some pass away. They come and go according to the Hukam of Almighty's Command.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਰੰਗੁ ਲਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1414-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Their comings and goings in reincarnation do not end; they are imbued with the love of duality.

ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ; ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥ (1414-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Bound in bondage, they are made to wander, and they cannot do anything about it. ||17||

ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ;
ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1414-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those, upon whom Almighty showers His Mercy, come and meet the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਉਲਟੀ ਭਈ ;
ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1414-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, they turn away from the world; they remain dead while still alive, with intuitive peace and poise.

ਨਾਨਕ , ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ;
ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ (1414-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the devotees are imbued with Almighty; they are absorbed in the Name of Almighty. ||18||

ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ; ਅੰਤਰਿ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ (1414-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The intellect of the self-willed manmukh is fickle; he is very tricky and clever within.

ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ;
ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ (1414-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whatever he has done, and all that he does, is useless. Not even an iota of it is acceptable.

ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ; ਸਭ ਧਰਮਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ (1414-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The charity and generosity he pretends to give will be judged by the Righteous Judge of Dharma.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ (1414-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, the Messenger of Death does not leave the mortal alone; he is ruined by the love of duality.

ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ;
ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ (1414-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Youth slips away imperceptibly, old age comes, and then he dies.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ; **(ਕਲੱਤ ਬੋਲੋ)**
ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸਖਾਈ ॥ (1414-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The mortal is caught in love and emotional attachment to children and spouse, but none of them will be his helper and support in the end.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ , ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ;
ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ (1414-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever serves the True Guru finds peace; the Name comes to abide in the mind.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ;
ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯॥ (1414-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, great and very fortunate are those who, as Gurmukh, are absorbed in the Naam. ||19||

ਮਨਮੁਖ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ (1414-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not even think of the Name; without the Name, they cry in pain.

ਅੰਗ ੧੪੧੫

ਆਤਮਾ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ; ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ (1415-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They do not worship Almighty, the Supreme Soul; how can they find peace in duality?

ਹਉਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ; ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥ (1415-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They are filled with the filth of egotism; they do not wash it away with the Word of the Shabad.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ ;
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦॥ (1415-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the Name, they die in their filth; they waste the priceless opportunity of this human life. ||20||

ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ; ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ (1415-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are deaf and blind; they are filled with the fire of desire.

ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ; (ਬੁੱਝਨੀ ਬੋਲੋ)
ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1415-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They have no intuitive understanding of the Guru's Bani; they are not illumined with the Shabad.

ਓਨ੍ਾ ਆਪਣੀ ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ;
ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥ (1415-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They do not know their own inner being, and they have no faith in the Guru's Word.

ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ;
ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ (1415-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Word of the Guru's Shabad is within the being of the spiritually wise ones. They always blossom in His love.

ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ ਰਖਦਾ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ (1415-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty saves the honor of the spiritually wise ones.I am forever a sacrifice to them.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧॥ (1415-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak is the slave of those Gurmukhs who serve Almighty. ||21||

ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ;
ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਇ ॥ (1415-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The poisonous snake, the serpent of Maya, has surrounded the world with its coils, O mother!

ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ (1415-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The antidote to this poisonous venom is the Name of Almighty; the Guru places the magic spell of the Shabad into the mouth.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1415-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who are blessed with such pre-ordained destiny come and meet the True Guru.

ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ;
ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ (1415-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, they become immaculate, and the poison of egotism is eradicated.

ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ; ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ (1415-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Radiant and bright are the faces of the Gurmukhs; they are honored in the Court of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ ;
ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥ (1415-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak is forever a sacrifice to those who walk in harmony with the Will of the True Guru. ||22||

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ;
ਨਿਤ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1415-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The True Guru, the Primal Being, has no hatred or vengeance. His heart is constantly attuned to Almighty.

ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ;
ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥ (1415-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever directs hatred against the Guru, who has no hatred at all, only sets his own home on fire.

ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ (1415-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Anger and egotism are within him night and day; he burns, and suffers constant pain.

ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ; ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ (1415-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They babble and tell lies, and keep on barking, eating the poison of the love of duality.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ;
ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ (1415-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

For the sake of the poison of Maya, they wander from house to house, and lose their honor.

ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ; ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ (1415-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They are like the son of a prostitute, who does not know the name of his father.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ; ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ (1415-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They do not remember the Name of Almighty, Har, Har; the Creator Himself brings them to ruin.

ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ;
ਜਨ ਵਿਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1415-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty showers His Mercy upon the Gurmukhs, and reunites the separated ones with Himself.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ;
ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗੇ ਪਾਇ ॥੨੩॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1415-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak is a sacrifice to those who fall at the Feet of the True Guru. ||23||

ਨਾਮਿ ਲਗੇ , ਸੇ ਊਬਰੇ ; ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ (1415-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who are attached to the Naam, the Name of Almighty, are saved; without the Name, they must go to the City of Death.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ;
ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੪॥ (1415-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the Name, they find no peace; they come and go in reincarnation with regrets. ||24||

ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ; ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ (1415-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

When anxiety and wanderings come to an end, the mind becomes happy.

ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ; (ਬੁੱਝੀਐ ਬੋਲੋ)
ਸਾ ਧਨ ਸੁਤੀ ਨਿਚਿੰਦ ॥ (1415-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the soul-bride understands, and then she sleeps without worry.

ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ;
ਤਿਨ੍ਹਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (1415-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who have such pre-ordained destiny meet with the Guru, Almighty of the Universe.

ਨਾਨਕ , ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ;
ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੫॥ (1415-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they merge intuitively into Almighty, the Embodiment of Supreme Bliss. ||25||

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1415-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who serve their True Guru, who contemplate the Word of the Guru's Shabad,

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1415-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

who honor and obey the Will of the True Guru, who keep Almighty's Name enshrined within their hearts,

ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ; ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਿ ॥ (1415-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

are honored, here and hereafter; they are dedicated to the business of Almighty's Name.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪਦੇ ; ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1415-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Shabad, the Gurmukhs gain recognition in that Court of the True Lord.

ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ; ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ (1415-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The True Name is their merchandise, the True Name is their expenditure; the Love of their Beloved fills their inner beings.

ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ; ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1415-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Messenger of Death does not even approach them; the Creator Lord Himself forgives them.

ਅੰਗ ੧੪੧੬

ਨਾਨਕ , ਨਾਮ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈਨਿ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਨਿਰਧਨੁ ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨੬॥ (1416-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they alone are wealthy, who are imbued with the Naam; the rest of the world is poor. ||26||

ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ , ਠਵਰ ਨ ਠਾਉ ॥ (1416-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty's Name is the Support of Almighty's humble servants. Without Almighty's Name, the there is no other place, no place of rest.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥ (1416-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, the Name abides in the mind, and one is intuitively, automatically absorbed in Almighty.

ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ; ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ (1416-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those with great good fortune meditate on the Naam; night and day, they embrace love for the Name.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ;
ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੨੭॥ (1416-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak begs for the dust of their feet; I am forever a sacrifice to them. ||27||

ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ; ਤਿਸਨਾ ਜਲਤੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ (1416-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The 8.4 million species of beings burn in desire and cry in pain.

ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਪਸਰਿਆ ;
ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਨ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ (1416-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

All this show of emotional attachment to Maya shall not go with you at that very last instant.

ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ (1416-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without Almighty, peace and tranquility do not come; unto whom should we go and complain?

ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ; ਬੂਝਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿਚਾਰੁ ॥ (1416-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By great good fortune, one meets the True Guru, and comes to understand the contemplation of God.

ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਸਭ ਬੁਝਿ ਗਈ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਜਨ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੨੮॥ (1416-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The fire of desire is totally extinguished, O servant Nanak, enshrining Almighty within the heart. ||28||

ਅਸੀ ਖਤੇ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1416-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I make so many mistakes, there is no end or limit to them.

ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਬਖਸਿ ਲੈਹੁ ;
ਹਉ ਪਾਪੀ ਵਡ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ॥ (1416-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, please be merciful and forgive me; I am a sinner, a great offender.

ਹਰਿ ਜੀਉ ਲੇਖੈ ਵਾਰ ਨ ਆਵਈ ;
ਤੂੰ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ (1416-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

O Dear Lord, if You made an account of my mistakes, my turn to be forgiven would not even come. Please forgive me, and unite me with Yourself.

ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿਆ ;
ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (1416-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Guru, in His Pleasure, has united me with Almighty God; He has cut away all my sinful mistakes.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ ਜੈਕਾਰੁ ॥੨੯॥ (1416-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak celebrates the victory of those who meditate on the Name of Almighty, Har, Har. ||29||

ਵਿਛੁੜਿ ਵਿਛੁੜਿ ਜੋ ਮਿਲੇ ; ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਭੈ ਭਾਇ ॥ (1416-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who have been separated and alienated from Almighty are united with Him again, through the Fear and the Love of the True Guru.

ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਹਚਲੁ ਭਏ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1416-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They escape the cycle of birth and death, and, as Gurmukh, they meditate on the Naam, the Name of Almighty.

ਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ; ਹੀਰੇ ਰਤਨ ਲਭੰਨਿ੍ ॥ (1416-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Joining the Saadh Sangat, the Guru's Congregation, the diamonds and jewels are obtained.

ਨਾਨਕ , ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹੰਨਿ੍ ॥੩੦॥ (1416-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the jewel is priceless; the Gurmukhs seek and find it. ||30||

ਮਨਮੁਖ , ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ; ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵਾਸੁ ॥ (1416-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not even think of the Naam. Cursed are their lives, and cursed are their homes.

ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਣਾ ਪੈਨਣਾ ; (ਪੈਨ੍ਣਾ ਬੋਲੋ)
ਸੋ ਮਨਿ ਨ ਵਸਿਓ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ (1416-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

That Lord who gives them so much to eat and wear - they do not enshrine that Lord, the Treasure of Virtue, in their minds.

ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦਿਓ ; ਕਿਉ ਹੋਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ (1416-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

This mind is not pierced by the Word of the Shabad; how can it come to dwell in its true home?

ਮਨਮੁਖੀਆ ਦੋਹਾਗਣੀ ; ਆਵਣ ਜਾਣਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ (1416-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are like discarded brides, ruined by coming and going in the cycle of reincarnation.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਗੁ ਹੈ ; ਮਸਤਕਿ ਮਣੀ ਲਿਖਿਆਸੁ ॥ (1416-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are embellished and exalted by the Naam, the Name of Almighty; the jewel of destiny is engraved upon their foreheads.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ;
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ (1416-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They enshrine the Name of Almighty, Har, Har, within their hearts; Almighty illumines their heart-lotus.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ; ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ (1416-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I am forever a sacrifice to those who serve their True Guru.

ਨਾਨਕ , ਤਿਨ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ;
ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥੩੧॥ (1416-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, radiant and bright are the faces of those whose inner beings are illuminated with the Light of the Naam. ||31||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਸਿਝੈ ;
ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ (1416-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who die in the Word of the Shabad are saved. Without the Shabad, no one is liberated.

ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਵਿਗੁਤੇ ;
ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥ (1416-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They wear religious robes and perform all sorts of rituals, but they are ruined; in the love of duality, their world is ruined.

ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥੩੨॥ (1416-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the True Guru, the Name is not obtained, even though one may long for it hundreds of times. ||32||

ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਅਤਿ ਵਡ ਊਚਾ ; ਊਚੀ ਹੂ ਊਚਾ ਹੋਈ ॥ (1416-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Name of Almighty is utterly great, lofty and high, the highest of the high.

ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ; ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਕੋਈ ॥ (1416-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

No one can climb up to it, even though one may long for it, hundreds of times.

ਮੁਖਿ ਸੰਜਮ ਹਛਾ ਨ ਹੋਵਈ ; ਕਰਿ ਭੇਖ ਭਵੈ ਸਭ ਕੋਈ ॥ (1416-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Speaking about self-discipline, no one become pure; everyone walks around wearing religious robes.

ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਜਾਇ ਚੜੈ ; ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ (1416-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those blessed by the karma of good deeds go and climb the ladder of the Guru.

ਅੰਤਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ; ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਕੋਇ ॥ (1416-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty comes and dwells within that one who contemplates the Word of the Guru's Shabad.

ਅੰਗ ੧੪੧੭

ਨਾਨਕ , ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਨੀਐ ;
ਸਾਚੇ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥੩੩॥ (1417-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, when someone dies in the Word of the Shabad, the mind is pleased and appeased. True is the reputation of those who are true. ||33||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਸਾਗਰੁ ਹੈ ;
ਬਿਖੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Emotional attachment to Maya is a treacherous ocean of pain and poison, which cannot be crossed.

ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਦੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ; ਹਉਮੈ ਕਰਤ ਵਿਹਾਇ ॥ (1417-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Screaming, "Mine, mine!", they rot and die; they pass their lives in egotism.

ਮਨਮੁਖਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ਹੈ ;
ਅਧ ਵਿਚਿ ਰਹੇ ਲਪਟਾਇ ॥ (1417-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are in limbo, neither on this side, nor the other; they are stuck in the middle.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ , ਸੁ ਕਮਾਵਣਾ ; ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They act as they are pre-destined; they cannot do anything else.

ਗੁਰਮਤੀ , ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਭਾਇ ॥ (1417-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, the jewel of spiritual wisdom abides in the mind, and then God is easily seen in all.

ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ , ਵਡਭਾਗੀ ਚੜੈ ; (ਚੜ੍ਹੈ ਬੋਲੋ)
ਤੇ ਭਉਜਲਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥੩੪॥ (1417-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the very fortunate ones embark on the Boat of the True Guru; they are carried across the terrifying world-ocean. ||34||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ;
ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥ (1417-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, there is no giver who can bestow the Support of Almighty's Name.

ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ; ਸਦਾ ਰਹੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ (1417-5,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the Name comes to dwell in the mind; keep it enshrined in your heart.

ਤਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਤਿਪਤਿ ਹੋਇ ; (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ)
ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ (1417-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The fire of desire is extinguished, and one finds satisfaction, through the Love of the Name of Almighty.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ;
ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩੫॥ (1417-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh finds Almighty, when He showers His Mercy. ||35||

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗਤੁ ਬਰਲਿਆ ; ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, the world is so insane, that it cannot even be described.

ਹਰਿ ਰਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ; ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1417-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who are protected by Almighty are saved; they remain lovingly attuned to the Word of the Shabad.

ਨਾਨਕ , ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ;
ਜਿਨਿ ਰਖੀ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥੩੬॥ (1417-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Creator who made this making knows everything. ||36||

ਹੋਮ ਜਗ ਸਭਿ ਤੀਰਥਾ ; ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਪੁਰਾਣ ॥ (1417-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Pandits, the religious scholars, have grown weary of making fire-offerings and sacrifices, making pilgrimages to all the sacred shrines, and reading the Puraanas.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਮਿਟਈ ;
ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ (1417-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

But they cannot get rid of the poison of emotional attachment to Maya; they continue to come and go in egotism.

ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ , ਮਲੁ ਉਤਰੀ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ (1417-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meeting with the True Guru, one's filth is washed off, meditating on Almighty, the Primal Being, the All-knowing One.

ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੩੭॥ (1417-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak is forever a sacrifice to those who serve their Lord God. ||37||

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤਵਦੇ ; ਬਹੁ ਆਸਾ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ (1417-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Mortals give great thought to Maya and emotional attachment; they harbor great hopes, in greed and corruption.

ਮਨਮੁਖਿ ਅਸਥਿਰੁ ਨਾ ਥੀਐ ;
ਮਰਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਵਾਰ ॥ (1417-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs do not become steady and stable; they die and are gone in an instant.

ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ; ਹਉਮੈ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥ (1417-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Only those who are blessed with great good fortune meet the True Guru, and leave behind their egotism and corruption.

ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਪਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥੩੮॥ (1417-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Chanting the Name of Almighty, they find peace; servant Nanak contemplates the Word of the Shabad. ||38||

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ;
ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1417-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, there is no devotional worship, and no love of the Naam, the Name of Almighty.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੩੯॥ (1417-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Servant Nanak worships and adores the Naam, with love and affection for the Guru. ||39||

ਲੋਭੀ ਕਾ ਵੇਸਾਹੁ ਨ ਕੀਜੈ ; ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ (1417-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Do not trust greedy people, if you can avoid doing so.

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਤਿਥੈ ਧੁਹੈ ; ਜਿਥੈ ਹਥੁ ਨ ਪਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

At the very last moment, they will deceive you there, where no one will be able to lend a helping hand.

ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਕਰੇ ; ਮੁਹਿ ਕਾਲਖ ਦਾਗੁ ਲਗਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever associates with the self-willed manmukhs, will have his face blackened and dirtied.

ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਤਿਨ੍ ਲੋਭੀਆਂ ; ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ (1417-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Black are the faces of those greedy people; they lose their lives, and leave in disgrace.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1417-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, let me join the Sat Sangat, the True Congregation; may the Name of Almighty God abide in my mind.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੪੦॥ (1417-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The filth and pollution of birth and death is washed away, O servant Nanak, singing the Glorious Praises of Almighty. ||40||

ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ; ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ ॥ (1417-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whatever is pre-destined by Almighty God Creator, cannot be erased.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ; ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1417-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Body and soul are all His. The Sovereign Lord King cherishes all.

ਚੁਗਲ ਨਿੰਦਕ ਭੁਖੇ ਰੁਲਿ ਮੁਏ ;
ਏਨਾ ਹਥੁ ਨ ਕਿਥਾਊ ਪਾਇ ॥ (1417-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The gossipers and slanderers shall remain hungry and die, rolling in the dust; their hands cannot reach anywhere.

ਬਾਹਰਿ ਪਾਖੰਡ ਸਭ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ;
ਮਨਿ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ (1417-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Outwardly, they do all the proper deeds, but they are hypocrites; in their minds and hearts, they practice deception and fraud.

ਖੇਤਿ ਸਰੀਰਿ ਜੋ ਬੀਜੀਐ ; ਸੋ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ॥ (1417-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whatever is planted in the farm of the body, shall come and stand before them in the end.

ਅੰਗ ੧੪੧੮

ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ;
ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥੪੧॥ (1418-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Nanak offers this prayer: Dear Almighty, please forgive me, and unite me with Yourself. ||41||

ਮਨ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਸੁਝਈ ; ਨਾ ਸੁਝੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ (1418-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The mortal being does not understand the comings and goings of reincarnation; he does not see the Court of Almighty.

ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਲੇਟਿਆ ; ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ (1418-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

He is wrapped up in emotional attachment and Maya, and within his being is the darkness of ignorance.

ਤਬ ਨਰੁ ਸੁਤਾ ਜਾਗਿਆ ; ਸਿਰਿ ਡੰਡੁ ਲਗਾ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ (1418-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The sleeping person wakes, only when he is hit on the head by a heavy club.

ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਕਰਾਂ ਉਪਰਿ , ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ;
ਸੇ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ (1418-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs dwell upon Almighty; they find the door of salvation.

ਨਾਨਕ , ਆਪਿ ਓਹਿ ਉਧਰੇ ;
ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਤਰੇ ਪਰਵਾਰ ॥੪੨॥ (1418-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, they themselves are saved, and all their relatives are carried across as well. ||42||

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ; ਸੋ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ (1418-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Whoever dies in the Word of the Shabad, is known to be truly dead.

ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ; ਹਰਿ ਰਸਿ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ (1418-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By Guru's Grace, the mortal is satisfied by the sublime essence of Almighty.

ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ; ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Through the Word of the Guru's Shabad, he is recognized in the Court of Almighty.

ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ; ਮੁਆ ਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the Shabad, everyone is dead.

ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਆ ; ਅਪੁਨਾ ਜਨਮੁ ਖੋਇ ॥ (1418-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh dies; his life is wasted.

ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ; ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who do not remember the Name of Almighty, shall cry in pain in the end.

ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਹੋਇ ॥੪੩॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whatever the Creator Lord does, comes to pass. ||43||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਢੇ ਕਦੇ ਨਾਹੀ ;
ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਸੁਰਤਿ ਗਿਆਨੁ ॥ (1418-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs never grow old; within them is intuitive understanding and spiritual wisdom.

ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ; ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਧਿਆਨੁ ॥ (1418-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They chant the Praises of Almighty, forever and ever; deep within, they intuitively meditate on Almighty.

ਓਇ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਬਿਬੇਕ ਰਹਹਿ ;
ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਏਕ ਸਮਾਨਿ ॥ (1418-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They dwell forever in blissful knowledge of Almighty; they look upon pain and pleasure as one and the same.

ਤਿਨਾ ਨਦਰੀ ਇਕੋ ਆਇਆ ;
ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪੪॥ (1418-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They see the One Lord in all, and realize Almighty, the Supreme Soul of all. ||44||

ਮਨਮੁਖੁ ਬਾਲਕੁ , ਬਿਰਧਿ ਸਮਾਨਿ ਹੈ ;
ਜਿਨ੍ਹਾ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ॥ (1418-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs are like stupid children; they do not keep Almighty in their thoughts.

ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ;
ਸਭ ਧਰਮਰਾਇ ਕੈ ਜਾਂਹੀ ॥ (1418-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They do all their deeds in egotism, and they must answer to the Righteous Judge of Dharma.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਛੇ ਨਿਰਮਲੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1418-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Gurmukhs are good and immaculately pure; they are embellished and exalted with the Word of the Guru's Shabad.

ਓਨਾ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ਨ ਲਗਈ ;
ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1418-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Not even a tiny bit of filth sticks to them; they walk in harmony with the Will of the True Guru.

ਮਨਮੁਖ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ; ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣ ਪਾਇ ॥ (1418-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The filth of the manmukhs is not washed away, even if they wash hundreds of times.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਅਨੁ ;
ਗੁਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੪੫॥ (1418-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are united with Almighty; they merge into the Guru's Being. ||45||

ਬੁਰਾ ਕਰੇ ; ਸੁ ਕੇਹਾ ਸਿਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

How can someone do bad things, and still live with himself?

ਆਪਣੈ ਰੋਹਿ ; ਆਪੇ ਹੀ ਦਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By his own anger, he only burns himself.

ਮਨਮੁਖਿ ਕਮਲਾ ; ਰਗੜੈ ਲੁਝੈ ॥ (1418-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukh drives himself crazy with worries and stubborn struggles.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ; ਤਿਸੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

But those who become Gurmukh understand everything.

ਨਾਨਕ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਸਿਉ ਲੁਝੈ ॥੪੬॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukh struggles with his own mind. ||46||

ਜਿਨ੍ਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ;
ਸਬਦਿ ਨ ਕੀਤੋ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1418-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who do not serve the True Guru, the Primal Being, and do not reflect upon the Word of the Shabad

ਓਇ ਮਾਣਸ ਜੂਨਿ ਨ ਆਖੀਅਨਿ ; ਪਸੂ ਢੋਰ ਗਾਵਾਰ ॥ (1418-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

- do not call them human beings; they are just animals and stupid beasts.

ਓਨ੍ਾ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਧਿਆਨੁ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਸਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਿਆਰੁ ॥ (1418-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They have no spiritual wisdom or meditation within their beings; they are not in love with Almighty.

ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਵਿਕਾਰ ਮਹਿ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1418-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs die in evil and corruption; they die and are reborn, again and again.

ਜੀਵਦਿਆ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਜੀਵਦੇ ;
ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ (1418-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They alone live, who join with the living; enshrine Almighty, Almighty of Life, within your heart.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਹਣੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪੭॥ (1418-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs look beautiful in that Court of the True Lord. ||47||

ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਸਾਜਿਆ ; ਹਰਿ ਵਸੈ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ (1418-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty built the Harimandir, the Temple of Almighty; Almighty dwells within it.

ਗੁਰਮਤੀ , ਹਰਿ ਪਾਇਆ ;
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਰਜਾਲਿ ॥ (ਪਰ-ਜਾਲਿ ਬੋਲੋ) (1418-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Following the Guru's Teachings, I have found Almighty; my emotional attachment to Maya has been burnt away.

ਹਰਿ ਮੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੇਕ ਹੈ ; ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ (1418-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Countless things are in the Harimandir, the Temple of Almighty; contemplate the Naam, and the nine treasures will be yours.

ਧਨੁ ਭਗਵੰਤੀ ਨਾਨਕਾ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ (1418-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Blessed is that happy soul-bride, Guru Nanak says, who, as Gurmukh, seeks and finds Almighty.

ਵਡਭਾਗੀ ਗੜ ਮੰਦਰੁ ਖੋਜਿਆ ;
ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਪਾਇਆ ਨਾਲਿ ॥੪੮॥ (1418-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

By great good fortune, one searches the temple of the body-fortress, and finds Almighty within the heart. ||48||

ਮਨਮੁਖ ਦਹ ਦਿਸਿ ਫਿਰਿ ਰਹੇ ;
ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰ ॥ (1418-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The self-willed manmukhs wander lost in the ten directions, led by intense desire, greed and corruption.

ਅੰਗ ੧੪੧੯

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ (1419-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Their attachment to Maya does not cease; they die, only to be reborn, over and over again.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ;
ਅਤਿ ਤਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ (1419-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Serving the True Guru, peace is found; intense desire and corruption are discarded.

ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੪੯॥ (1419-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The pains of death and birth are taken away; servant Nanak reflects upon the Word of the Shabad. ||49||

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ (1419-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meditate on the Name of Almighty, Har, Har, O mortal being, and you shall be honored in the Court of Almighty.

ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਸਭਿ ਕਟੀਅਹਿ ; ਹਉਮੈ ਚੁਕੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1419-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

All your sins and terrible mistakes shall be taken away, and you shall be rid of your pride and egotism.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸਿਆ; ਸਭੁ ਆਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥ (1419-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The heart-lotus of the Gurmukh blossoms forth, realizing God, the Soul of all.

ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ;
ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੫੦॥ (1419-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Dear Almighty, please shower Your Mercy upon servant Nanak, that he may chant the Name of Almighty. ||50||

ਧਨਾਸਰੀ ਧਨਵੰਤੀ ਜਾਣੀਐ ਭਾਈ ;
ਜਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ (1419-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

In Dhanaasaree, the soul-bride is known to be wealthy, O Siblings of Destiny, when she works for the True Guru.

ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪੇ , ਜੀਅ ਸਉ ਭਾਈ ;
ਲਏ ਹੁਕਮਿ ਫਿਰਾਉ ॥ (1419-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

She surrenders her body, mind and soul, O Siblings of Destiny, and lives according to His Command (Hukam).

ਜਹ ਬੈਸਾਵਹਿ , ਬੈਸਹ ਭਾਈ ; ਜਹ ਭੇਜਹਿ , ਤਹ ਜਾਉ ॥ (1419-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I sit where He wishes me to sit, O Siblings of Destiny; wherever He sends me, I go.

ਏਵਡੁ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਭਾਈ ; ਜੇਵਡੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ (1419-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

There is no other wealth as great, O Siblings of Destiny; such is the greatness of the True Name.

ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ਭਾਈ ;
ਸਦਾ ਸਚੇ ਕੈ ਸੰਗਿ ਰਹਾਉ ॥ (1419-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I sing forever the Glorious Praises of the True Lord; I shall remain with the True One forever.

ਪੈਨ੍ਹਣੁ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਭਾਈ ;
ਆਪਣੀ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾਦ ਆਪੇ ਖਾਇ ॥ (1419-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

So wear the clothes of His Glorious Virtues and goodness, O Siblings of Destiny; eat and enjoy the flavor of your own honor.

ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ;
ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਇ ॥ (1419-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

How can I praise Him, O Siblings of Destiny? I am a sacrifice to the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਈ ;
ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਪਾਇ ॥ (1419-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Great is the Glorious Greatness of the True Guru, O Siblings of Destiny; if one is blessed with good karma, He is found.

ਇਕਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਭਾਈ ;
ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਇ ॥ (1419-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Some do not know how to submit to His Command (Hukam), O Siblings of Destiny; they wander around lost in the love of duality.

ਸੰਗਤਿ ਢੋਈ ਨਾ ਮਿਲੈ ਭਾਈ ; ਬੈਸਣਿ ਮਿਲੈ ਨ ਥਾਉ ॥ (1419-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They find no place of rest in the Sangat, O Siblings of Destiny; they find no place to sit.

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਤਿਨ੍ਾ ਮਨਾਇਸੀ ਭਾਈ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਧੁਰੇ ਕਮਾਇਆ ਨਾਉ ॥ (1419-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Nanak: they alone submit to His Command, O Siblings of Destiny, who are pre-destined to live the Name.

ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ;
ਤਿਨ੍ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੫੧॥ (1419-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to them, O Siblings of Destiny, I am forever a sacrifice to them. ||51||

ਸੇ ਦਾੜੀਆਂ ਸਚੀਆ ; ਜਿ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਗੰਨਿ੍ ॥ (1419-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those beards are true, which brush the feet of the True Guru.

ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦਿ ਰਹੰਨਿ੍ ॥ (1419-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Those who serve their Guru night and day, live in bliss, night and day.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਮੁਹ ਸੋਹਣੇ ; ਸਚੈ ਦਰਿ ਦਿਸੰਨ੍ਹਿ ॥੫੨॥ (1419-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, their faces appear beautiful in the Court of the True Lord. ||52||

ਮੁਖ ਸਚੇ ਸਚੁ ਦਾੜੀਆ ; ਸਚੁ ਬੋਲਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਹਿ ॥ (1419-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

True are the faces and true are the beards, of those who speak the Truth and live the Truth.

ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ; ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹਿ ॥ (1419-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The True Word of the Shabad abides in their minds; they are absorbed in the True Guru.

ਸਚੀ ਰਾਸੀ ਸਚੁ ਧਨੁ ; ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਂਹਿ ॥ (1419-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

True is their capital, and true is their wealth; they are blessed with the ultimate status.

ਸਚੁ ਸੁਣਹਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ; ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ (1419-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They hear the Truth, they believe in the Truth; they act and work in the Truth.

ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਾ ; ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ (1419-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

They are given a place in the Court of the True Lord; they are absorbed in the True Lord.

**ਨਾਨਕ , ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਨ ਪਾਈਐ ;
ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਜਾਂਹਿ ॥੫੩॥** (1419-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, without the True Guru, the True Lord is not found. The self-willed manmukhs leave, wandering around lost. ||53||

ਬਾਬੀਹਾ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਕਰੇ ; ਜਲਨਿਧਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ (1419-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The rainbird cries, "Pri-o! Pri-o! Beloved! Beloved!" She is in love with the treasure, the water.

**ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ;
ਸਭਿ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ (ਨਿਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ)** (1419-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Meeting with the Guru, the cooling, soothing water is obtained, and all pain is taken away.

ਤਿਸ ਚੁਕੈ , ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ; ਚੁਕੈ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ॥ (1419-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

My thirst has been quenched, and intuitive peace and poise have welled up; my cries and screams of anguish are past.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ;
ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੫੪॥ (1419-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are peaceful and tranquil; they enshrine the Naam, the Name of Almighty, within their hearts. ||54||

ਬਾਬੀਹਾ , ਤੂੰ ਸਚੁ ਚਉ ; ਸਚੇ ਸਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1419-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

O rainbird, chirp the True Name, and let yourself be attuned to the True Lord.

ਬੋਲਿਆ ਤੇਰਾ ਥਾਇ ਪਵੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਅਲਾਇ ॥ (1419-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Your word shall be accepted and approved, if you speak as Gurmukh.

ਸਬਦੁ ਚੀਨਿ੍ , ਤਿਖ ਉਤਰੈ ; ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ (1419-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Remember the Shabad, and your thirst shall be relieved; surrender to the Will of Almighty.

ਅੰਗ ੧੪੨੦

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਝੋਕਿ ਵਰਸਦਾ ; ਬੂੰਦ ਪਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1420-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The clouds are heavy, hanging low, and the rain is pouring down on all sides; the rain-drop is received, with natural ease.

ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸਭ ਊਪਜੈ ; ਬਿਨੁ ਜਲ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ (1420-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

From water, everything is produced; without water, thirst is not quenched.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਜਲੁ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ;
ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਨ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੫੫॥ (1420-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, whoever drinks in the Water of Almighty, shall never feel hunger again. ||55||

ਬਾਬੀਹਾ , ਤੂੰ ਸਹਜਿ ਬੋਲਿ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ (1420-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

O rainbird, speak the Shabad, the True Word of God, with natural peace and poise.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ; ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ (1420-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Everything is with you; the True Guru will show you this.

ਆਪੁ ਪਛਾਣਹਿ , ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ; ਵੁਠਾ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1420-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

So understand your own self, and meet your Beloved; His Grace shall rain down in torrents.

ਝਿਮਿ ਝਿਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ; ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1420-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Drop by drop, the Ambrosial Nectar rains down softly and gently; thirst and hunger are completely gone.

ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1420-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Your cries and screams of anguish have ceased; your light shall merge into the Light.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖਿ ਸਵਨ੍ਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੫੬॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the happy soul-brides sleep in peace; they are absorbed in the True Name. ||56||

ਧੁਰਹੁ ਖਸਮਿ ਭੇਜਿਆ ; ਸਚੈ ਹੁਕਮਿ ਪਠਾਇ ॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Primal Lord and Master has sent out the True Hukam of His Command.

ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ; ਗੂੜ੍ਹੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ (1420-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Indra mercifully sends forth the rain, which falls in torrents.

ਬਾਬੀਹੇ , ਤਨਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ;
ਜਾਂ ਤਤੁ ਬੂੰਦ ਮੁਹਿ ਪਾਇ ॥ (1420-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The body and mind of the rainbird are happy. only when the rain-drop falls into its mouth.

ਅਨੁ ਧਨੁ ਬਹੁਤਾ ਉਪਜੈ ; ਧਰਤੀ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ (1420-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The corn grows high, wealth increases, and the earth is embellished with beauty.

ਅਨਦਿਨੁ ਲੋਕੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ; ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Night and day, people worship Almighty with devotion, and are absorbed in the Word of the Guru's Shabad.

ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ; ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ਰਜਾਇ ॥ (1420-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The True Lord Himself forgives them, and showering them with His Mercy, He leads them to walk in His Will.

ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਕਾਮਣੀ ; ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

O brides, sing the Glorious Praises of Almighty, and be absorbed in the True Word of His Shabad.

ਭੈ ਕਾ ਸਹਜੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਿਹੁ ; ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1420-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Let the Fear of God be your decoration, and remain lovingly attuned to the True Lord.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੫੭॥ (1420-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Naam abides in the mind, and the mortal is saved in the Court of Almighty. ||57||

ਬਾਬੀਹਾ , ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ;
ਊਡਿ ਚੜਹਿ ਆਕਾਸਿ ॥ (1420-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The rainbird wanders all over the earth, soaring high through the skies.

ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ , ਜਲੁ ਪਾਈਐ ;
ਚੂਕੈ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ॥ (1420-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

But it obtains the drop of water, only when it meets the True Guru, and then, its hunger and thirst are relieved.

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ (1420-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Soul and body and all belong to Him; everything is His.

ਵਿਣੁ ਬੋਲਿਆ , ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ;
ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕੀਚੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ (1420-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

He knows everything, without being told; unto whom should we offer our prayers?

ਨਾਨਕ , ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੋ ਵਰਤਦਾ ;
ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥੫੮॥ (1420-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the One Lord is prevading and permeating each and every heart; the Word of the Shabad brings illumination. ||58||

ਨਾਨਕ , ਤਿਸੈ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ;
ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ (1420-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the season of spring comes to one who serves the True Guru.

ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਪਰਫੜੈ ;
ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਹੋਇ ॥੫੯॥ (1420-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty rains His Mercy down upon him, and his mind and body totally blossom forth; the entire world becomes green and rejuvenated. ||59||

ਸਬਦੇ ਸਦਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ;
ਜਿਤੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥ (1420-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Word of the Shabad brings eternal spring; it rejuvenates the mind and body.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ;
ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੬੦॥ (1420-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, do not forget the Naam, the Name of Almighty, which has created everyone. ||60||

ਨਾਨਕ , ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ (1420-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, it is the spring season, for those Gurmukhs, within whose minds Almighty abides.

ਹਰਿ ਵੁਠੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪਰਫੜੈ ;
ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇ ॥੬੧॥ (1420-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

When Almighty showers His Mercy, the mind and body blossom forth, and all the world turns green and lush. ||61||

ਵਡੜੈ ਝਾਲਿ ਝਲੁੰਭਲੈ ; ਨਾਵੜਾ ਲਈਐ ਕਿਸੁ ॥ (1420-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

In the early hours of the morning, whose name should we chant?

ਨਾਉ ਲਈਐ ਪਰਮੇਸਰੈ ;
ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥੬੨॥ (1420-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Chant the Name of the Transcendent Lord, who is All-powerful to create and destroy. ||62||

ਹਰਹਟ ਭੀ , ਤੂੰ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ; ਬੋਲਹਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ (1420-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The Persian wheel also cries out, "Too! Too! You! You!", with sweet and sublime sounds.

ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ਹੈ ; ਕਿਆ ਉਚੀ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ (1420-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Our Lord and Master is always present; why do you cry out to Him in such a loud voice?

ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ;
ਤਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ (1420-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

I am a sacrifice to that Lord who created the world, and who loves it.

ਆਪੁ ਛੋਡਹਿ , ਤਾਂ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ; ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1420-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Give up your selfishness, and then you shall meet your Husband Lord. Consider this Truth.

ਹਉਮੈ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ;
ਬੁਝਿ ਨ ਸਕਾ ਕਾਰ ॥ (**'ਬੁੱਝਿ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ**) (1420-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Speaking in shallow egotism, no one understands the Ways of God.

ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ , ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦਾ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਵਿਹਾਣ ॥ (1420-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The forests and fields, and all the three worlds meditate on You, Dear Almighty; this is the way they pass their days and nights forever.

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ , ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ;
ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਵੀਚਾਰ ॥ (1420-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Without the True Guru, no one finds Almighty. People have grown weary of thinking about it.

ਅੰਗ ੧੪੨੧

ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ; ਤਾਂ ਆਪੇ ਲੈਹਿ ਸਵਾਰਿ ॥ (1421-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

But if Almighty casts His Glance of Grace, then He Himself embellishes us.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨ੍ੀ ਧਿਆਇਆ ;
ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੬੩॥ (1421-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Gurmukhs meditate on Almighty; blessed and approved is their coming into the world. ||63||

ਜੋਗੁ ਨ ਭਗਵੀ ਕਪੜੀ ; ਜੋਗੁ ਨ ਮੈਲੇ ਵੇਸਿ ॥ (1421-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Yoga is not obtained by wearing saffron robes; Yoga is not obtained by wearing dirty robes.

ਨਾਨਕ , ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਜੋਗੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿ ॥੬੪॥ (1421-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, Yoga is obtained even while sitting in your own home, by following the Teachings of the True Guru. ||64||

ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਜੇ ਭਵਹਿ ; ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ (1421-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

You may wander in all four directions, and read the Vedas throughout the four ages.

ਨਾਨਕ , ਸਾਚਾ ਭੇਟੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ;
ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੬੫॥ (1421-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, if you meet with the True Guru, Almighty shall come to dwell within your mind, and you shall find the door of salvation. ||65||

ਨਾਨਕ , ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਖਸਮ ਕਾ ;
ਮਤਿ ਭਵੀ , ਫਿਰਹਿ ਚਲ ਚਿਤ ॥ (1421-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, the Hukam, the Command of your Lord and Master, is prevailing. The intellectually confused person wanders around lost, misled by his fickle consciousness.

ਮਨਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ; ਸੁਖ ਕਿ ਪੁਛਹਿ ਮਿਤ ॥ (1421-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

If you make friends with the self-willed manmukhs, O friend, who can you ask for peace?

ਗੁਰਮੁਖ ਸਉ ਕਰਿ ਦੋਸਤੀ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਲਾਇ ਚਿਤੁ ॥ (1421-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Make friends with the Gurmukhs, and focus your consciousness on the True Guru.

ਜੰਮਣ ਮਰਣ ਕਾ ਮੂਲੁ ਕਟੀਐ ;
ਤਾਂ ਸੁਖੁ ਹੋਵੀ ਮਿਤ ॥੬੬॥ (1421-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

The root of birth and death will be cut away, and then, you shall find peace, O friend. ||66||

ਭੁਲਿਆਂ ਆਪਿ ਸਮਝਾਇਸੀ ; ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ (1421-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Almighty Himself instructs those who are misguided, when He casts His Glance of Grace.

ਨਾਨਕ , ਨਦਰੀ ਬਾਹਰੀ ; ਕਰਣ ਪਲਾਹ ਕਰੇ ॥੬੭॥ (1421-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 3)

Guru Nanak says, those who are not blessed by His Glance of Grace, cry and weep and wail. ||67||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੪ (1421-8)

Salok, Fourth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1421-8)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ (1421-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Blessed and very fortunate are those happy soul-brides who, as Gurmukh, meet their Sovereign Lord King.

ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਾਸੀਆ ;
ਨਾਨਕ , ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ (1421-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Light of God shines within them; Guru Nanak says, they are absorbed in the Naam, the Name of Almighty. ||1||

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋਇ ॥ (1421-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Guru, the Primal Being, who has realized the True Lord.

ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਖ ਉਤਰੈ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ (1421-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Meeting Him, thirst is quenched, and the body and mind are cooled and soothed.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ;
ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭ ਕੋਇ ॥ (ਸਮੱਤੁ ਨਹੀਂ ਬੋਲਣਾ) (1421-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Guru, the True Primal Being, who looks upon all alike.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਤੁਲਿ ਹੋਇ ॥ (1421-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Guru, who has no hatred; slander and praise are all the same to Him.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1421-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the All-knowing True Guru, who has realized God within.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ;
ਜਿਸੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ (1421-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the Formless True Guru, who has no end or limitation.

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ; ਜਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਸੋਇ ॥ (1421-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Waaho! Waaho! Blessed and Great is the True Guru, who implants the Truth within.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ;
ਜਿਸ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ (1421-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, Blessed and Great is the True Guru, through whom the Naam, the Name of Almighty, is received. ||2||

ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ (1421-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

For the Gurmukh, the true Song of Praise is to chant the Name of Almighty God.

ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਣਾ ;
ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ॥ (1421-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Chanting the Praises of Almighty, their minds are in ecstasy.

ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ; ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥ (1421-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

By great good fortune, they find Almighty, the Embodiment of perfect, supreme bliss.

ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ;
ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥੩॥ (1421-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Servant Nanak praises the Naam, the Name of Almighty; no obstacle will block his mind or body. ||3||

ਮੂੰ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ;
ਕਿਉ ਸਜਣ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ (1421-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I am in love with my Beloved; how can I meet my Dear Friend?

ਹਉ ਢੂਢੇਦੀ ਤਿਨ ; ਸਜਣ ਸਚਿ ਸਵਾਰਿਆ ॥ (1421-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I seek that friend, who is embellished with Truth.

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈਡਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ;
ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਾਰਿਆ ॥ (1421-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The True Guru is my Friend; if I meet Him, I will offer this mind as a sacrifice to Him.

ਦੇਂਦਾ , ਮੂੰ ਪਿਰੁ ਦਸਿ ;
ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ (ਸਿਰਜਣ–ਹਾਰਿਆ ਬੋਲੋ) (1421-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

He has shown me my Beloved Lord, my Friend, the Creator.

ਨਾਨਕ , ਹਉ ਪਿਰੁ ਭਾਲੀ ਆਪਣਾ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ॥੪॥ (1421-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, I was searching for my Beloved; the True Guru has shown me that He has been with me all the time. ||4||

ਹਉ ਖੜੀ ਨਿਹਾਲੀ ਪੰਧੁ ; ਮਤੁ ਮੂੰ ਸਜਣੁ ਆਵਏ ॥ (1421-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I stand by the side of the road, waiting for You; O my Friend, I hope that You will come.

ਕੋ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਅਜੁ ; ਮੈ , ਪਿਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਏ ॥ (1421-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

If only someone would come today and unite me in Union with my Beloved.

ਅੰਗ ੧੪੨੨

ਹਉ ਜੀਉ ਕਰੀ ਤਿਸ ਵਿਟਉ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ;
ਜੋ ਮੈ ਪਿਰੀ ਦਿਖਾਵਏ ॥ (1422-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I would cut my living body into four pieces for anyone who shows me my Beloved.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ;
ਤਾਂ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਲਾਵਏ ॥੫॥ (1422-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, when Almighty becomes merciful, then He leads us to meet the Perfect Guru. ||5||

ਅੰਤਰਿ ਜੋਰੁ ਹਉਮੈ , ਤਨਿ ਮਾਇਆ ;
ਕੂੜੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ (1422-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The power of egotism prevails within, and the body is controlled by Maya; the false ones come and go in reincarnation.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਫੁਰਮਾਇਆ , ਮੰਨਿ ਨ ਸਕੀ ;
ਦੁਤਰੁ ਤਰਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ (1422-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

If someone does not obey the Command of the True Guru, he cannot cross over the treacherous world-ocean.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ; ਸੋ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1422-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Whoever is blessed with Almighty's Glance of Grace, walks in harmony with the Will of the True Guru.

ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ;
ਜੋ ਇਛੈ , ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ (1422-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Sight (Darshan) of the True Guru's Darshan is fruitful; through it, one obtains the fruits of his desires.

ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆਂ ;
ਹਉ ਤਿਨ ਕੇ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ (ਪਾਂਇ ਬੋਲੋ) (1422-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I touch the feet of those who believe in and obey the True Guru.

ਨਾਨਕੁ , ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ (1422-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Nanak is the slave of those who, night and day, remain lovingly attuned to Almighty. ||6||

ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ;
ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ॥ (1422-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who are in love with their Beloved - how can they find satisfaction without His Darshan?

ਨਾਨਕ , ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ;
ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥੭॥ (1422-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukhs meet Him with ease, and this mind blossoms forth in joy. ||7||

ਜਿਨ੍ਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ; ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਰੇ ॥ (1422-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who are in love with their Beloved - how can they live without Him?

ਜਾ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ;
ਨਾਨਕ , ਥੀਵਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮॥ (1422-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

When they see their Husband Lord, Guru Nanak says, they are rejuvenated. ||8||

ਜਿਨ੍ਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ;
ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ (1422-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those Gurmukhs who are filled with love for You, my True Beloved,

ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹੁ ; ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ (1422-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, remain immersed in Almighty's Love, night and day. ||9||

ਗੁਰਮੁਖਿ , ਸਚੀ ਆਸਕੀ ; ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥ (1422-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The love of the Gurmukh is true; through it, the True Beloved is attained.

ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਹਿ ਅਨੰਦਿ ;
ਨਾਨਕ , ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੦॥ (1422-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Night and day, remain in bliss, Guru Nanak says, immersed in intuitive peace and poise. ||10||

ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ; ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ (1422-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

True love and affection are obtained from the Perfect Guru.

ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ , ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੧੧॥ (1422-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They never break, Guru Nanak says, if one sings the Glorious Praises of Almighty. ||11||

ਜਿਨ੍ਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ;
ਕਿਉ ਜੀਵਨ੍ਿ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥ (1422-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

How can those who have true love within them live without their Husband Lord?

ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ;
ਨਾਨਕ , ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧੨॥ (1422-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Almighty unites the Gurmukhs with Himself, Guru Nanak says; they were separated from Him for such a long time. ||12||

ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ;
ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ॥ (1422-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

You grant Your Grace to those whom You Yourself bless with love and affection.

ਨਾਨਕ , ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ;
ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੧੩॥ (1422-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please let Nanak meet with You; please bless this beggar with Your Name. ||13||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ॥ (1422-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Gurmukh laughs, and the Gurmukh cries.

ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ; ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Whatever the Gurmukh does, is devotional worship.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ; ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Whoever becomes Gurmukh contemplates Almighty.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ; ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੧੪॥ (1422-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Gurmukh, Guru Nanak says, crosses over to the other shore. ||14||

ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ; ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who have the Naam within, contemplate the Word of the Guru's Bani.

ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ; ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Their faces are always radiant in the Court of the True Lord.

ਤਿਨ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ;
ਜਿ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ (1422-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Sitting down and standing up, they never forget the Creator, who forgives them.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ;
ਜਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੧੫॥ (1422-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukhs are united with Almighty. Those united by the Creator Lord, shall never be separated again. ||15||

ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ; ਮਹਾਂ ਕਰੜੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ (1422-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

To work for the Guru, or a spiritual teacher, is terribly difficult, but it brings the most excellent peace.

ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ;
ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਹੇਤ ਪਿਆਰੁ ॥ (1422-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Almighty casts His Glance of Grace, and inspires love and affection.

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ; ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥(1422-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Joined to the service of the True Guru, the mortal being crosses over the terrifying world-ocean.

ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ;
ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ (1422-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The fruits of the mind's desires are obtained, with clear contemplation and discriminating understanding within.

ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ;
ਸਭੁ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧੬॥ (ਨਿਵਾਰਣ-ਹਾਰੁ ਬੋਲੋ) (1422-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, meeting the True Guru, God is found; He is the Eradicator of all sorrow. ||16||

ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ; ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1422-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukh may perform service, but his consciousness is attached to the love of duality.

ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ; (ਕਲੱਤੁ ਬੋਲੋ)
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥ (1422-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Through Maya, his emotional attachment to children, spouse and relatives increases.

ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ; ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛਡਾਇ ॥ (1422-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

He shall be called to account in the Court of Almighty, and in the end, no one will be able to save him.

ਅੰਗ ੧੪੨੩

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ; ਦੁਖਦਾਈ ਮੋਹ ਮਾਇ ॥ (1423-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Without Almighty's Name, all is pain. Attachment to Maya is agonizingly painful.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ;
ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧੭॥ (1423-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Gurmukh comes to see, that attachment to Maya separates all from Almighty. ||17||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਹ ਕੇਰਾ ;
ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1423-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Gurmukh obeys the Order of her Husband Lord God; through His Command (Hukam), she finds peace.

ਹੁਕਮੋ ਸੇਵੇ , ਹੁਕਮੁ ਅਰਾਧੇ ; ਹੁਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

In His Will, she serves; in His Will, she worship and adores Him.

ਹੁਕਮੁ , ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ;
ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

In His Will, she merges in absorption. His Will is her fast, vow, purity and self-discipline; through it, she obtains the fruits of her mind's desires.

ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ , ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ;
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ (1423-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

She is always and forever the happy, pure soul-bride, who realizes His Will; she serves the True Guru, inspired by loving absorption.

ਨਾਨਕ , ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ;
ਤਿਨ੍ਾ ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧੮॥ (1423-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those upon whom Almighty showers His Mercy, are merged and immersed in His Will. ||18||

ਮਨਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੇ ਬਪੁੜੀ ; (ਬੁੱਝੇ ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1423-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The wretched, self-willed manmukhs do not realize His Will; they continually act in ego.

ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ;
ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ (1423-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

By ritualistic fasts, vows, purities, self-disciplines and worship ceremonies, they still cannot get rid of their hypocrisy and doubt.

ਅੰਤਰਹੁ ਕੁਸੁਧੁ , ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬੇਧੇ ; (ਕੁ-ਸੁਧ ਬੋਲੋ)
ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਰੁ ਉਡਾਏ ॥ (1423-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Inwardly, they are impure, pierced through by attachment to Maya; they are like elephants, who throw dirt all over themselves right after their bath.

ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤਹਿ ;
ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ (1423-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They do not even think of the One who created them. Without thinking of Him, they cannot find peace.

ਨਾਨਕ , ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ;
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਏ ॥੧੯॥ (1423-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the Primal Creator has made the drama of the Universe; all act as they are pre-ordained. ||19||

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ;
ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਮਾਇ ॥ (1423-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Gurmukh has faith; his mind is contented and satisfied. Night and day, he serves Almighty, absorbed in Him.

ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਪੂਜੇ ;
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇ ॥ (1423-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, is within; all worship and adore Him. Everyone comes to see the Sight (Darshan) of His Darshan.

ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ;
ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ (1423-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

So believe in the True Guru, the supreme sublime Contemplator. Meeting with Him, hunger and thirst are completely relieved.

ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ;
ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ (1423-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I am forever a sacrifice to my Guru, who leads me to meet the True Lord God.

ਨਾਨਕ , ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ;
ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ ॥੨੦॥ (1423-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, those who come and fall at the Feet of the Guru are blessed with the karma of Truth. ||20||

ਜਿਨ੍ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ; ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ (1423-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

That Beloved, with whom I am in love, that Friend of mine is with me.

ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾਂ ;
ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥ (1423-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I wander around inside and outside, but I always keep Him enshrined within my heart. ||21||

ਜਿਨ੍ਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ; ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1423-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who meditate on Almighty single-mindedly, with one-pointed concentration, link their consciousness to the True Guru.

ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ; ਨਿਰਦੋਖ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ (1423-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They are rid of pain, hunger, and the great illness of egotism; lovingly attuned to Almighty, they become free of pain.

ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ , ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ; ਗੁਣ ਮਹਿ ਸਵੈ ਸਮਾਇ ॥ (1423-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They sing His Praises, and chant His Praises; in His Glorious Praises, they sleep in absorption.

ਨਾਨਕ , ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ; ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥੨੨॥ (1423-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, through the Perfect Guru, they come to meet God with intuitive peace and poise. ||22||

ਮਨਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ; ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The self-willed manmukhs are emotionally attached to Maya; they are not in love with the Naam.

ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ; ਕੂੜਿ ਕਰੈ ਆਹਾਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They practice falsehood, gather falsehood, and eat the food of falsehood.

ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ; ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ ॥ (1423-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Gathering the poisonous wealth and property of Maya, they die; in the end, they are all reduced to ashes.

ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ;
ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰ ॥ (1423-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

They perform religious rituals of purity and self-discipline, but they are filled with greed, evil and corruption.

ਨਾਨਕ , ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ , ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ;
ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨੩॥ (1423-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, the actions of the self-willed manmukhs are not accepted; in the Court of Almighty, they are miserable. ||23||

ਸਭਨਾ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ;
ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1423-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Among all Ragas, that one is sublime, O Siblings of Destiny, by which Almighty comes to abide in the mind.

ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ; ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ (1423-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those Ragas which are in the Sound-current of the Naad are totally true; their value cannot be expressed.

ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ;
ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ('ਬੁੱਝਿਆ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ) (1423-18,ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those Ragas which are not in the Sound-current of the Naad - by these, Almighty's Will cannot be understood.

ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ , ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ; ('ਬੁੱਝੈ' ਭਾਰਾ ਬੋਲੋ)
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ , ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ (1423-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, they alone are right, who understand the Will of the True Guru.

ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ;
ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥ (1423-19, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Everything happens as He wills. ||24||

ਅੰਗ ੧੪੨੪

**ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ;
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ ॥** (1424-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of Almighty, is within the True Guru.

ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੋੁ ; ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ (1424-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, one meditates on the Immaculate Naam, the Pure and Holy Naam.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ; ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ (1424-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Ambrosial Word of His Bani is the true essence. It comes to abide in the mind of the Gurmukh.

ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ; ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ (1424-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The heart-lotus blossoms forth, and one's light merges in the Light.

**ਨਾਨਕ , ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ;
ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ ॥੨੫॥** (1424-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, they alone meet with the True Guru, who have such pre-ordained destiny inscribed upon their foreheads. ||25||

ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ; ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ (1424-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Within the self-willed manmukhs is the fire of desire; their hunger does not depart.

ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ; ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ ॥ (1424-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Emotional attachments to relatives are totally false; they remain engrossed in falsehood.

ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤਾ ਚਿੰਤਵੈ ; ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ ॥ (1424-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Night and day, they are troubled by anxiety; bound to anxiety, they depart.

ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ; ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ (1424-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Their comings and goings in reincarnation never end; they do their deeds in egotism.

ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ; ਨਾਨਕ , ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨੬॥ (1424-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

But in the Guru's Sanctuary, they are saved, Guru Nanak says, and set free. ||26||

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦਾ ;
ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ (1424-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The True Guru meditates on Almighty, the Primal Being. The Sat Sangat, the True Congregation, loves the True Guru.

ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ; ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ ॥ (1424-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who join the Sat Sangat, and serve the True Guru - the Guru unites them in Almighty's Union.

ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ;
ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ ॥ (1424-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

This world, this universe, is a terrifying ocean. On the Boat of the Naam, the Name of Almighty, the Guru carries us across.

ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ; ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ ॥ (1424-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Sikhs of the Guru accept and obey Almighty's Will; the Perfect Guru carries them across.

ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ;
ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਂਹਿ ॥ (1424-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Dear Almighty, please bless me with the dust of the feet of the Guru's Sikhs. I am a sinner - please save me.

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਿਖਿਆ ;
ਗੁਰ ਨਾਨਕ , ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ (1424-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Those who have such pre-ordained destiny written upon their foreheads by Almighty God, come to meet Guru Nanak.

ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ;
ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ (1424-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Messenger of Death is beaten and driven away; we are saved in the Court of Almighty.

ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ;
ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨੭॥ (1424-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Blessed and celebrated are the Sikhs of the Guru; in His Pleasure, Almighty unites them in His Union. ||27||

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ;
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ (1424-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Perfect Guru has implanted Almighty's Name within me; it has dispelled my doubts from within.

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ,
ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦੇਖਾਇਆ ॥ (1424-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Singing the Kirtan of the Praises of Almighty's Name, Almighty's path is illuminated and shown to His Sikhs.

ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ;
ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ ॥ (1424-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Conquering my egotism, I remain lovingly attuned to the One Lord; the Naam, the Name of Almighty, dwells within me.

ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ; ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥ (1424-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I follow the Guru's Teachings, and so the Messenger of Death cannot even see me; I am immersed in the True Name.

ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ , ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ;
ਜੋ ਭਾਵੈ , ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ ॥ (1424-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Creator Himself is All-pervading; as He pleases, He links us to His Name.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਨਾਉ ਲਏ ਤਾਂ ਜੀਵੈ ;
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ ॥੨੮॥ (1424-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Servant Nanak lives, chanting the Name. Without the Name, he dies in an instant. ||28||

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ;
ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ , ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ ॥ (1424-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Within the minds of the faithless cynics is the disease of egotism; these evil people wander around lost, deluded by doubt.

ਨਾਨਕ , ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ;
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ ॥੨੯॥ (1424-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Guru Nanak says, this disease is eradicated only by meeting with the True Guru, the Holy Friend. ||29||

ਗੁਰਮਤੀ ; ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Following the Guru's Teachings, chant the Name of Almighty, Har, Har.

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ;
ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Attracted by Almighty's Love, day and night, the body-robe is imbued with Almighty's Love.

ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ;
ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ ॥ (1424-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

I have not found any being like Almighty, although I have searched and looked all over the world.

ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ;
ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ॥ (1424-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

The Guru, the True Guru, has implanted the Naam within; now, my mind does not waver or wander anywhere else.

ਜਨ ਨਾਨਕੁ , ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ;
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ ॥੩੦॥ (1424-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 4)

Servant Nanak is the slave of Almighty, the slave of the slaves of the Guru, the True Guru. ||30||

ਅੰਗ ੧੪੨੫

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੫ (1425-1)

Salok, Fifth Mahl:

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1425-1)

One Universal Creator God. By The Grace Of The True Guru:

ਰਤੇ ਸੇਈ , ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ੍ ; (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ)
ਜਿਨ੍ੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ ॥ (ਸਾਂਈ ਬੋਲੋ) (1425-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

They alone are imbued with Almighty, who do not turn their faces away from Him - they realize Him.

ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ;
ਜਿਨ੍ਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ ॥੧॥ (1425-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The false, immature lovers do not know the way of love, and so they fall. ||1||

ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ; ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ ॥ (1425-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Without my Master, I will burn my silk and satin clothes in the fire.

ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ;
ਨਾਨਕ , ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ ॥੨॥ (1425-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Even rolling in the dust, I look beautiful, Guru Nanak says, if my Husband Lord is with me. ||2||

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ; ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ ॥ (1425-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Through the Word of the Guru's Shabad, I worship and adore the Naam, with love and balanced detachment.

ਜੀਤੇ , ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ;
ਨਾਨਕ , ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ ॥੩॥ (1425-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

When the five enemies are overcome, Guru Nanak says, this musical measure of Raga Maaroo becomes frtuiful. ||3||

ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ , ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ;
ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ ॥ (1425-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

When I have the One Lord, I have tens of thousands. Otherwise, people like me beg from door to door.

ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ;
ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ ॥੪॥ (1425-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

O Brahmin, your life has passed away uselessly; you have forgotten the One who created you. ||4||

ਸੋਰਠਿ , ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ; ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥ (1425-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

In Raga Sorat'h, drink in this sublime essence, which never loses its taste.

ਨਾਨਕ , ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ;
ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੫॥ (1425-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, singing the Glorious Praises of Almighty's Name, one's reputation is immaculate in the Court of Almighty. ||5||

ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ; ਤਿਨ੍ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰਈ ॥ (1425-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

No one can kill those whom God Himself protects.

ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਸਦਾ ਗੁਣ ਸਾਰਈ ॥ (1425-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The treasure of the Naam, the Name of Almighty, is within them. They cherish His Glorious Virtues forever.

ਏਕਾ ਟੇਕ ਅਗੰਮ ; ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰਈ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

They take the Support of the One, the Inaccessible Lord; they enshrine God in their mind and body.

ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਅਪਾਰੁ ; ਕੋ ਨ ਉਤਾਰਈ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

They are imbued with the Love of the Infinite Lord, and no one can wipe it away.

ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ; ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਸਾਰਣੀ ॥ (1425-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The Gurmukhs sing the Glorious Praises of Almighty; they obtain the most excellent celestial peace and poise.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ; ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਹਾਰਣੀ ॥੬॥ (1425-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they enshrine the treasure of the Naam in their hearts. ||6||

ਕਰੇ ਸੁ ਚੰਗਾ ਮਾਨਿ ;
ਦੁਯੀ , ਗਣਤ ਲਾਹਿ ॥ (ਦੁਇਈ ਬੋਲੋ) (1425-9, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Whatever God does, accept that as good; leave behind all other judgements.

ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ; ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਲਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

He shall cast His Glance of Grace, and attach you to Himself.

ਜਨ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ; ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਜਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Instruct yourself with the Teachings, and doubt will depart from within.

ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ; ਸੋਈ ਸਭ ਕਮਾਇ ॥ (1425-10, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Everyone does that which is pre-ordained by destiny.

ਸਭੁ ਕਛੁ ਤਿਸ ਦੈ ਵਸਿ ; ਦੂਜੀ ਨਾਹਿ ਜਾਇ ॥ (1425-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Everything is under His control; there is no other place at all.

ਨਾਨਕ , ਸੁਖ ਅਨਦ ਭਏ ;
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਮੰਨਿ ਰਜਾਇ ॥੭॥ (1425-11, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Nanak is in peace and bliss, accepting the Will of God. ||7||

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਨ ਸਿਮਰਿਆ ; ਸੇਈ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ (1425-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who meditate in remembrance on the Perfect Guru, are exalted and uplifted.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਣਾ ; ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੮॥ (1425-12, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, dwelling on the Naam, the Name of Almighty, all affairs are resolved. ||8||

ਪਾਪੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ; ਕਰਦੇ ਹਾਏ ਹਾਇ ॥ (1425-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The sinners act, and generate bad karma, and then they weep and wail.

ਨਾਨਕ , ਜਿਉ ਮਥਨਿ ਮਾਧਾਣੀਆ ;
ਤਿਉ ਮਥੇ ਧ੍ਰਮਰਾਇ ॥੯॥ (1425-13, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, just as the churning stick churns the butter, so does the Righteous Judge of Dharma churn them. ||9||

ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਾਜਨਾ ; ਜਨਮ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ॥ (1425-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Meditating on the Naam, O friend, the treasure of life is won.

ਨਾਨਕ , ਧਰਮ ਐਸੇ ਚਵਹਿ ; ਕੀਤੋ ਭਵਨੁ ਪੁਨੀਤ ॥੧੦॥ (1425-14, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, speaking in Righteousness, one's world becomes sanctified. ||10||

ਖੁਭੜੀ ਕੁਥਾਇ ; (ਕੁ-ਥਾਇ ਬੋਲੋ)
ਮਿਠੀ ਗਲਣਿ , ਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ ॥ (ਕੁ-ਮੰਤ੍ਰੀਆ ਬੋਲੋ) (1425-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

I am stuck in an evil place, trusting the sweet words of an evil advisor.

ਨਾਨਕ , ਸੇਈ ਉਬਰੇ ; ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹਿ ॥੧੧॥ (1425-15, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they alone are saved, who have such good destiny inscribed upon their foreheads. ||11||

ਸੁਤੜੇ ਸੁਖੀ ਸਵੰਨਿ੍ ;
ਜੋ ਰਤੇ ਸਹ ਆਪਣੈ ॥ (ਰੱਤੇ ਬੋਲੋ) (1425-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

They alone sleep and dream in peace, who are imbued with the Love of their Husband Lord.

ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਛੋਹਾ ਧਣੀ ਸਉ ; ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਵੰਨਿ੍ ॥੧੨॥ (1425-16, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who have been separated from the Love of their Master, scream and cry twenty-four hours a day. ||12||

ਸੁਤੜੇ ਅਸੰਖ ; ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਕਾਰਣੇ ॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Millions are asleep, in the false illusion of Maya.

ਨਾਨਕ , ਸੇ ਜਾਗੰਨਿ੍ ;
ਜਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰਣੇ ॥੧੩॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, they alone are awake and aware, who chant the Naam with their tongues. ||13||

ਮ੍ਰਿਗ ਤਿਸਨਾ ਪੇਖਿ ਭੁਲਣੇ ; ਵੁਠੇ ਨਗਰ ਗੰਧ੍ਰਬ ॥ (1425-17, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Seeing the mirage, the optical illusion, the people are confused and deluded.

ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਅਰਾਧਿਆ ;
ਨਾਨਕ , ਮਨਿ ਤਨਿ ਫਬ ॥੧੪॥ (1425-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who worship and adore the True Lord, Guru Nanak says, their minds and bodies are beautiful. ||14||

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ; ਸੰਮ੍ਰਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ (1425-18, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The All-powerful Supreme Lord God, the Infinite Primal Being, is the Saving Grace of sinners.

ਅੰਗ ੧੪੨੬

ਜਿਸਹਿ ਉਧਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ;
ਸੋ ਸਿਮਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧੫॥ (1426-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those whom He saves, meditate in remembrance on the Creator Lord. ||15||

ਦੂਜੀ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ; ਇਕਸ ਸਉ , ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ (1426-1, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Forsake duality and the ways of evil; focus your consciousness on the One Lord.

ਦੂਜੈ ਭਾਵੰੀ ਨਾਨਕਾ ; ਵਹਣਿ ਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀ ਜਾਇ ॥੧੬॥ (1426-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

In the love of duality, Guru Nanak says, the mortals are being washed downstream. ||16||

ਤਿਹਟੜੇ ਬਾਜਾਰ ; (ਤਿਹੱਟੜੇ ਬੋਲੋ)
ਸਉਦਾ ਕਰਨਿ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ (1426-2, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

In the markets and bazaars of the three qualities, the merchants make their deals.

ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਜਿਨੀ ਲਦਿਆ ; ਸੇ ਸਚੜੇ ਪਾਸਾਰ ॥੧੭॥ (1426-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who load the true merchandise are the true traders. ||17||

ਪੰਥਾ ਪ੍ਰੇਮ ਨ ਜਾਣਈ ; ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਗਵਾਰਿ ॥ (1426-3, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Those who do not know the way of love are foolish; they wander lost and confused.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਬਿਸਰਾਇ ਕੈ ;
ਪਉਦੇ ਨਰਕਿ ਅੰਧ੍ਯਾਰ ॥੧੮॥ (ਅੰਧਿਆਰ ਬੋਲੋ) (1426-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, forgetting Almighty, they fall into the deep, dark pit of hell. ||18||

ਮਾਇਆ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ; ਮਾਂਗੈ ਦੰਮਾਂ ਦੰਮ ॥ (1426-4, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

In his mind, the mortal does not forget Maya; he begs for more and more wealth.

ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ; ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਕਰੰਮਿ ॥੧੯॥ (1426-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

That God does not even come into his consciousness; Guru Nanak says, it is not in his karma. ||19||

ਤਿਚਰੁ ਮੂਲਿ ਨ ਥੁੜੰਦੋ ; ਜਿਚਰੁ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ (1426-5, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The mortal does not run out of capital, as long as Almighty Himself is merciful.

ਸਬਦੁ ਅਖੁਟੁ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕਾ ;
ਖਾਹਿ ਖਰਚਿ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੨੦॥ (1426-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

The Word of the Shabad is Guru Nanak's inexhaustible treasure; this wealth and capital never runs out, no matter how much it is spent and consumed. ||20||

ਖੰਭ ਵਿਕਾਂਦੜੇ ਜੇ ਲਹਾਂ ; ਘਿੰਨਾ , ਸਾਵੀ ਤੋਲਿ ॥ (1426-6, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

If I could find wings for sale, I would buy them with an equal weight of my flesh.

ਤੰਨਿ ਜੜਾਂਈ ਆਪਣੈ ; ਲਹਾਂ ਸੁ ਸਜਣੁ ਟੋਲਿ ॥੨੧॥ (1426-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

I would attach them to my body, and seek out and find my Friend. ||21||

ਸਜਣੁ , ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ; ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਦੈ , ਸਾਹੁ ॥ (1426-7, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

My Friend is the True Supreme King, the King over the heads of kings.

ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ਬਹਿਠਿਆ , ਸੋਹੀਐ ;
ਸਭਨਾਂ ਦਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥੨੨॥ (1426-8, ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੇ ਵਧੀਕ, ਮਃ 5)

Sitting by His side, we are exalted and beautified; He is the Support of all. ||22||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ (1426-9)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੯ ॥ (ਨਾਵਾ ਬੋਲੋ) (1426-10)

Salok, Ninth Mahl:

ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗਾਇਓ ਨਹੀ ; ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥ ਕੀਨੁ ॥ (1426-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

If you do not sing the Praises of Almighty, your life is rendered useless.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ; ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਜਲ ਕਉ ਮੀਨੁ ॥੧॥ (1426-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate, vibrate upon Almighty; immerse your mind in Him, like the fish in the water. ||1||

ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਕਾਹੇ ਰਚਿਓ ; ਨਿਮਖ ਨ ਹੋਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ (1426-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Why are you engrossed in sin and corruption? You are not detached, even for a moment!

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ; ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥੨॥ (1426-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate, vibrate upon Almighty, and you shall not be caught in the noose of death. ||2||

ਤਰਨਾਪੋ ਇਉ ਹੀ ਗਇਓ ; (ਤਰਨਾ-ਪੋ ਬੋਲੋ)
ਲੀਓ ਜਰਾ ਤਨੁ ਜੀਤਿ ॥ (1426-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Your youth has passed away like this, and old age has overtaken your body.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਭਜੁ ਹਰਿ ਮਨਾ ; ਅਉਧ ਜਾਤੁ ਹੈ ਬੀਤਿ ॥੩॥ (1426-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate, vibrate upon Almighty; your life is fleeting away! ||3||

ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਸੂਝੈ ਨਹੀ ; ਕਾਲੁ ਪਹੂਚਿਓ ਆਨਿ ॥ (1426-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

You have become old, and you do not understand that death is overtaking you.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਰ ਬਾਵਰੇ ; ਕਿਉ ਨ ਭਜੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥ (1426-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, you are insane! Why do you not remember and meditate on God? ||4||

ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਸਗਲ ; ਜਿਨਿ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਮਾਨਿ ॥ (1426-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Your wealth, spouse, and all the possessions which you claim as your own

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸੰਗੀ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ , ਸਾਚੀ ਜਾਨਿ ॥੫॥ (1426-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- none of these shall go along with you in the end. Guru Nanak says, know this as true. ||5||

ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ; ਹਰਿ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥ ॥ (1426-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

He is the Saving Grace of sinners, the Destroyer of fear, the Master of the masterless.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਜਾਨੀਐ ; ਸਦਾ ਬਸਤੁ ਤੁਮ ਸਾਥਿ ॥੬॥ (1426-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, realize and know Him, who is always with you. ||6||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਹ ਤੋਕਉ ਦੀਓ ; (ਤੋ-ਕਉ ਬੋਲੋ)
ਤਾਂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਨ ॥ (1426-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

He has given you your body and wealth, but you are not in love with Him.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਨਰ ਬਾਵਰੇ ; ਅਬ ਕਿਉ ਡੋਲਤ ਦੀਨ ॥੭॥ (1426-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, you are insane! Why do you now shake and tremble so helplessly? ||7||

ਤਨੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ , ਸੁਖ ਦੀਓ ; ਅਰੁ ਜਿਹ ਨੀਕੇ ਧਾਮ ॥ (1426-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

He has given you your body, wealth, property, peace and beautiful mansions.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਸਿਮਰਤ ਕਾਹਿ ਨ ਰਾਮੁ ॥੮॥ (1426-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: why don't you remember Almighty in meditation? ||8||

ਸਭ ਸੁਖ ਦਾਤਾ , ਰਾਮੁ ਹੈ ; ਦੂਸਰ ਨਾਹਿਨ ਕੋਇ ॥ (1426-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Almighty is the Giver of all peace and comfort. There is no other at all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਤਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ (1426-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: meditating in remembrance on Him, salvation is attained. ||9||

ਅੰਗ ੧੪੨੭

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ; ਤਿਹ ਭਜੁ ਰੇ ਤੈ ਮੀਤ ॥ (1427-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Remembering Him in meditation, salvation is attained; vibrate and meditate on Him, O my friend.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਅਉਧ ਘਟਤ ਹੈ ਨੀਤ ॥੧੦॥ (1427-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: your life is passing away! ||10||

ਪਾਂਚ ਤਤ ਕੋ ਤਨੁ ਰਚਿਓ ; ਜਾਨਹੁ ਚਤੁਰ ਸੁਜਾਨ ॥ (1427-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Your body is made up of the five elements; you are clever and wise - know this well.

ਜਿਹ ਤੇ ਉਪਜਿਓ ਨਾਨਕਾ ; ਲੀਨ ਤਾਹਿ ਮੈ ਮਾਨੁ ॥੧੧॥ (1427-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Believe it - you shall merge once again into the One, Guru Nanak says, from whom you originated. ||11||

ਘਟ ਘਟ ਮੈ ਹਰਿ ਜੂ ਬਸੈ ; ਸੰਤਨ ਕਹਿਓ ਪੁਕਾਰਿ ॥ (1427-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The Dear Lord abides in each and every heart; the Saints proclaim this as true.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਤਿਹ ਭਜੁ ਮਨਾ ; ਭਉਨਿਧਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧੨॥ (1427-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate and vibrate upon Him, and you shall cross over the terrifying world-ocean. ||12||

ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਹੀ ; ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ (1427-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

One who is not touched by pleasure or pain, greed, emotional attachment and egotistical pride

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧੩॥ (1427-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, listen, mind: he is the very image of God. ||13||

ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਿਆ ਨਾਹਿ ; ਜਿਹਿ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨਿ ॥ (1427-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

One who is beyond praise and slander, who looks upon gold and iron alike

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੪॥ (1427-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, listen, mind: know that such a person is liberated. ||14||

ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਜਾ ਕੈ ਨਹੀ ; ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਸਮਾਨਿ ॥ (1427-6, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

One who is not affected by pleasure or pain, who looks upon friend and enemy alike

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੈ ਜਾਨਿ ॥੧੫॥ (1427-6, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

- says Nanak, listen, mind: know that such a person is liberated. ||15||

ਭੈ ਕਾਹੂ ਕਉ ਦੇਤ ਨਹਿ ; ਨਹਿ ਭੈ ਮਾਨਤ ਆਨ ॥ (1427-7, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

One who does not frighten anyone, and who is not afraid of anyone else

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਗਿਆਨੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨਿ ॥੧੬॥ (1427-7, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

- says Nanak, listen, mind: call him spiritually wise. ||16||

ਜਿਹਿ ਬਿਖਿਆ ਸਗਲੀ ਤਜੀ ; ਲੀਓ ਭੇਖ ਬੈਰਾਗ ॥ (1427-8, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

One who has forsaken all sin and corruption, who wears the robes of neutral detachment

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਤਿਹ ਨਰ ਮਾਥੈ ਭਾਗੁ ॥੧੭॥ (1427-8, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

- says Nanak, listen, mind: good destiny is written on his forehead. ||17||

ਜਿਹਿ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਜੀ ; ਸਭ ਤੇ ਭਇਓ ਉਦਾਸੁ ॥ (1427-9, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

One who renounces Maya and possessiveness and is detached from everything

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨੁ ਰੇ ਮਨਾ ; ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧੮॥ (1427-9, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

- says Nanak, listen, mind: God abides in his heart. ||18||

ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਉਮੈ ਤਜੀ ; ਕਰਤਾ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨਿ ॥ (1427-10, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

That mortal, who forsakes egotism, and realizes the Creator Lord

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਨਰੁ ; ਇਹ ਮਨ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧੯॥ (1427-10, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

- says Nanak, that person is liberated; O mind, know this as true. ||19||

ਭੈ ਨਾਸਨ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰਨ ; ਕਲਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥ (1427-11, ਸਲੋਕ, ਮঃ 9)

In this Dark Age of Kali Yuga, the Name of Almighty is the Destroyer of fear, the Eradicator of evil-mindedness.

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਜੋ ਨਾਨਕ ਭਜੈ ; ਸਫਲ ਹੋਹਿ ਤਿਹ ਕਾਮ ॥੨੦॥ (1427-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Night and day, Guru Nanak says, whoever vibrates and meditates on Almighty's Name, sees all of his works brought to fruition. ||20||

ਜਿਹਬਾ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ; ਕਰਨ ਸੁਨਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ (1427-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Vibrate with your tongue the Glorious Praises of Almighty of the Universe; with your ears, hear Almighty's Name.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਪਰਹਿ ਨ ਜਮ ਕੈ ਧਾਮ ॥੨੧॥ (1427-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, man: you shall not have to go to the house of Death. ||21||

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਮਤਾ ਤਜੈ ; ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਹੰਕਾਰ ॥ (1427-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That mortal who renounces possessiveness, greed, emotional attachment and egotism

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਆਪਨ ਤਰੈ ; ਅਉਰਨ ਲੇਤ ਉਧਾਰ ॥੨੨॥ (1427-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- says Nanak, he himself is saved, and he saves many others as well. ||22||

ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਅਰੁ ਪੇਖਨਾ ; ਐਸੇ ਜਗ ਕਉ ਜਾਨਿ ॥ (1427-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Like a dream and a show, so is this world, you must know.

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਸਾਚੋ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਭਗਵਾਨ ॥੨੩॥ (1427-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

None of this is true, Guru Nanak says, without God. ||23||

ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਨੇ ; ਪ੍ਰਾਨੀ ਡੋਲਤ ਨੀਤ ॥ (1427-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Night and day, for the sake of Maya, the mortal wanders constantly.

ਕੋਟਨ ਮੈ ਨਾਨਕ ਕੋਊ ; ਨਾਰਾਇਨੁ ਜਿਹ ਚੀਤਿ ॥੨੪॥ (1427-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Among millions, Guru Nanak says, there is scarcely anyone, who keeps Almighty in his consciousness. ||24||

ਜੈਸੇ ਜਲ ਤੇ ਬੁਦਬੁਦਾ ; ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਨੀਤ ॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

As the bubbles in the water well up and disappear again,

ਜਗ ਰਚਨਾ ਤੈਸੇ ਰਚੀ ; ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਮੀਤ ॥੨੫॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

so is the universe created; says Nanak, listen, O my friend! ||25||

ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਛੂ ਨ ਚੇਤਈ ; ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ (1427-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The mortal does not remember Almighty, even for a moment; he is blinded by the intoxication of Maya.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੨੬॥ (1427-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditating on Almighty, he is caught by the noose of Death. ||26||

ਜਉ ਸੁਖ ਕਉ ਚਾਹੈ ਸਦਾ ; ਸਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ਲੇਹ ॥ (1427-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

If you yearn for eternal peace, then seek the Sanctuary of Almighty.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ;
ਦੁਰਲਭ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ॥੨੭॥ (ਦੁਰ-ਲਭ ਬੋਲੋ) (1427-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: this human body is difficult to obtain. ||27||

ਮਾਇਆ ਕਾਰਨਿ ਧਾਵਹੀ ; ਮੂਰਖ ਲੋਗ ਅਜਾਨ ॥ (1427-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

For the sake of Maya, the fools and ignorant people run all around.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨ ॥੨੮॥ (1427-19, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditateing on Almighty, life passes away uselessly. ||28||

ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਿਸਿ ਦਿਨੁ ਭਜੈ ; ਰੂਪ ਰਾਮ ਤਿਹ ਜਾਨੁ ॥ (1427-19, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That mortal who meditates and vibrates upon Almighty night and day - know him to be the embodiment of Almighty.

ਅੰਗ ੧੪੨੮

ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੨੯॥ (1428-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

There is no difference between Almighty and the humble servant of Almighty; Guru Nanak says, know this as true. ||29||

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਫਧਿ ਰਹਿਓ ; ਬਿਸਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ॥ (1428-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The mortal is entangled in Maya; he has forgotten the Name of Almighty of the Universe.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ; ਜੀਵਨ ਕਉਨੇ ਕਾਮ ॥੩੦॥ (1428-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditating on Almighty, what is the use of this human life? ||30||

ਪ੍ਰਾਨੀ , ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ; ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅੰਧੁ ॥ (1428-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The mortal does not think of Almighty; he is blinded by the wine of Maya.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ; ਪਰਤ ਤਾਹਿ ਜਮ ਫੰਧ ॥੩੧॥ (1428-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditating on Almighty, he is caught in the noose of Death. ||31||

ਸੁਖ ਮੈ ਬਹੁ ਸੰਗੀ ਭਏ ; ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕੋਇ ॥ (1428-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

In good times, there are many companions around, but in bad times, there is no one at all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ; ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥੩੨॥ (1428-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, vibrate, and meditate on Almighty; He shall be your only Help and Support in the end. ||32||

ਜਨਮ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਫਿਰਿਓ ; ਮਿਟਿਓ ਨ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ॥ (1428-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Mortals wander lost and confused through countless lifetimes; their fear of death is never removed.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨਾ ; ਨਿਰਭੈ ਪਾਵਹਿ ਬਾਸੁ ॥੩੩॥ (1428-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, vibrate and meditate on Almighty, and you shall dwell in the Fearless Lord. ||33||

ਜਤਨ ਬਹੁਤੁ ਮੈ ਕਰਿ ਰਹਿਓ ; ਮਿਟਿਓ ਨ ਮਨ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥ (1428-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

I have tried so many things, but the pride of my mind has not been dispelled.

ਦੁਰਮਤਿ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਫਧਿਓ ; ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥੩੪॥ (1428-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

I am engrossed in evil-mindedness, Nanak. O God, please save me! ||34||

ਬਾਲ ਜੁਆਨੀ ਅਰੁ ਬਿਰਧਿ ਫੁਨਿ ; ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਜਾਨਿ ॥ (1428-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Childhood, youth and old age - know these as the three stages of life.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ; ਬਿਰਥਾ ਸਭ ਹੀ ਮਾਨੁ ॥੩੫॥ (1428-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, without meditating on Almighty, everything is useless; you must appreciate this. ||35||

ਕਰਣੋ ਹੁਤੋ , ਸੁ ਨਾ ਕੀਓ ; ਪਰਿਓ , ਲੋਭ ਕੈ ਫੰਧ ॥ (1428-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

You have not done what you should have done; you are entangled in the web of greed.

ਨਾਨਕ , ਸਮਿਓ ਰਮਿ ਗਇਓ ; ਅਬ ਕਿਉ ਰੋਵਤ ਅੰਧ ॥੩੬॥ (1428-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Nanak, your time is past and gone; why are you crying now, you blind fool? ||36||

ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੈ ਰਮਿ ਰਹਿਓ ; ਨਿਕਸਤ ਨਾਹਿਨ ਮੀਤ ॥ (1428-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The mind is absorbed in Maya - it cannot escape it, my friend.

ਨਾਨਕ , ਮੂਰਤਿ ਚਿਤ੍ਰ ਜਿਉ ; ਛਾਡਿਤ ਨਾਹਨਿ ਭੀਤਿ ॥੩੭॥ (1428-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Nanak, it is like a picture painted on the wall - it cannot leave it. ||37||

ਨਰ ਚਾਹਤ ਕਛੁ ਅਉਰ ; ਅਉਰੈ ਕੀ ਅਉਰੈ ਭਈ ॥ (1428-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The man wishes for something, but something different happens.

ਚਿਤਵਤ ਰਹਿਓ ਠਗਉਰ ; ਨਾਨਕ , ਫਾਸੀ ਗਲਿ ਪਰੀ ॥੩੮॥ (1428-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

He plots to deceive others, Guru Nanak says, but he places the noose around his own neck instead. ||38||

ਜਤਨ ਬਹੁਤ ਸੁਖ ਕੇ ਕੀਏ ; ਦੁਖ ਕੋ ਕੀਓ ਨ ਕੋਇ ॥ (1428-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

People make all sorts of efforts to find peace and pleasure, but no one tries to earn pain.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ; ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩੯॥ (1428-11, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, listen, mind: whatever pleases God comes to pass. ||39||

ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ; ਸਭ ਕੋ ਦਾਤਾ ਰਾਮੁ ॥ (1428-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The world wanders around begging, but Almighty is the Giver of all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਮਨ ਸਿਮਰੁ ਤਿਹ ; ਪੂਰਨ ਹੋਵਹਿ ਕਾਮ ॥੪੦॥ (1428-12, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, meditate in remembrance on Him, and all your works will be successful. ||40||

ਝੂਠੈ ਮਾਨੁ ਕਹਾ ਕਰੈ ; ਜਗੁ ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਜਾਨੁ ॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Why do you take such false pride in yourself? You must know that the world is just a dream.

ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ ਕਹਿਓ ਬਖਾਨਿ ॥੪੧॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

None of this is yours; Nanak proclaims this truth. ||41||

ਗਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ਕੋ ; ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਮੀਤ ॥ (1428-13, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

You are so proud of your body; it shall perish in an instant, my friend.

ਜਿਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਿਓ ; ਨਾਨਕ , ਤਿਹਿ ਜਗੁ ਜੀਤਿ ॥੪੨॥ (1428-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That mortal who chants the Praises of Almighty, Guru Nanak says, conquers the world. ||42||

ਜਿਹ ਘਟਿ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ; ਸੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਾ ਜਾਨੁ ॥ (1428-14, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That person, who meditates in remembrance on Almighty in his heart, is liberated - know this well.

ਤਿਹਿ ਨਰ ਹਰਿ ਅੰਤਰੁ ਨਹੀ ; ਨਾਨਕ , ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੪੩॥ (1428-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

There is no difference between that person and Almighty: Guru Nanak says, accept this as the Truth. ||43||

ਏਕ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ; ਜਿਹ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕੈ , ਨਾਹਿ ਮਨਿ ॥ (1428-15, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

That person, who does not feel devotion to God in his mind

ਜੈਸੇ , ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ; ਨਾਨਕ , ਮਾਨੋ ਤਾਹਿ ਤਨੁ ॥੪੪॥ (1428-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- Guru Nanak says, know that his body is like that of a pig, or a dog. ||44||

ਸੁਆਮੀ ਕੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਉ ਸਦਾ ; ਸੁਆਨ ਤਜਤ ਨਹੀ ਨਿਤ ॥ (1428-16, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

A dog never abandons the home of his master.

ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ;
ਇਕ ਮਨਿ ਹੁਇ ਇਕ ਚਿਤਿ ॥੪੫॥ (1428-17, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, in just the same way, vibrate, and meditate on Almighty, single-mindedly, with one-pointed consciousness. ||45||

ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਅਰੁ ਦਾਨ ਕਰਿ ; ਮਨ ਮੈ ਧਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Those who make pilgrimages to sacred shrines, observe ritualistic fasts and make donations to charity while still taking pride in their minds

ਨਾਨਕ , ਨਿਹਫਲ ਜਾਤ ਤਿਹ ; ਜਿਉ ਕੁੰਚਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥੪੬॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

- Guru Nanak says, their actions are useless, like the elephant, who takes a bath, and then rolls in the dust. ||46||

ਸਿਰੁ ਕੰਪਿਓ , ਪਗ ਡਗਮਗੈ ; ਨੈਨ , ਜੋਤਿ ਤੇ ਹੀਨ ॥ (1428-18, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The head shakes, the feet stagger, and the eyes become dull and weak.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਧਿ ਭਈ ; ਤਉ ਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲੀਨ ॥੪੭॥ (1428-18,ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, this is your condition. And even now, you have not savored the sublime essence of Almighty. ||47||

ਅੰਗ ੧੪੨੯

ਨਿਜ ਕਰਿ ਦੇਖਿਓ ਜਗਤੁ ਮੈ ; ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ (1429-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

I had looked upon the world as my own, but no one belongs to anyone else.

ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ; ਤਿਹ ਰਾਖੋ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੪੮॥ (1429-1, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, only devotional worship of Almighty is permanent; enshrine this in your mind. ||48||

ਜਗ ਰਚਨਾ ਸਭ ਝੂਠ ਹੈ ; ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮੀਤ ॥ (1429-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The world and its affairs are totally false; know this well, my friend.

ਕਹਿ ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਨਾ ਰਹੈ ; ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥੪੯॥ (1429-2, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, it is like a wall of sand; it shall not endure. ||49||

ਰਾਮੁ ਗਇਓ ਰਾਵਨੁ ਗਇਓ ; ਜਾ ਕਉ ਬਹੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ (1429-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Raam Chand passed away, as did Raawan, even though he had lots of relatives.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਕਛੁ ਨਹੀ ; ਸੁਪਨੇ ਜਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ॥੫੦॥ (1429-3, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, nothing lasts forever; the world is like a dream. ||50||

ਚਿੰਤਾ ਤਾ ਕੀ ਕੀਜੀਐ ; ਜੋ ਅਨਹੋਨੀ ਹੋਇ ॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

People become anxious, when something unexpected happens.

ਇਹ ਮਾਰਗੁ ਸੰਸਾਰ ਕੋ ; ਨਾਨਕ , ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੫੧॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

This is the way of the world, Guru Nanak says; nothing is stable or permanent. ||51||

ਜੋ ਉਪਜਿਓ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ; ਪਰੋ ਆਜੁ ਕੇ ਕਾਲਿ ॥ (1429-4, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Whatever has been created shall be destroyed; everyone shall perish, today or tomorrow.

ਨਾਨਕ , ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਲੇ ; ਛਾਡਿ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੫੨॥ (1429-5, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Guru Nanak says, sing the Glorious Praises of Almighty, and give up all other entanglements. ||52||

ਦੋਹਰਾ ॥ (1429-5)

Dohraa:

ਬਲੁ ਛੁਟਕਿਓ , ਬੰਧਨ ਪਰੇ ; ਕਛੂ ਨ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ (1429-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

My strength is exhausted, and I am in bondage; I cannot do anything at all.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਅਬ ਓਟ ਹਰਿ ; ਗਜ ਜਿਉ ਹੋਹੁ ਸਹਾਇ ॥੫੩॥ (1429-6, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, now, Almighty is my Support; He will help me, as He did the elephant. ||53||

ਬਲੁ ਹੋਆ ਬੰਧਨ ਛੁਟੇ ; ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਤ ਉਪਾਇ ॥ (1429-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

My strength has been restored, and my bonds have been broken; now, I can do everything.

ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥ ਮੈ ; ਤੁਮਹੀ , ਹੋਤ ਸਹਾਇ ॥੫੪॥ (1429-7, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Nanak: everything is in Your hands, Lord; You are my Helper and Support. ||54||

ਸੰਗ ਸਖਾ ਸਭਿ ਤਜਿ ਗਏ ; ਕੋਊ ਨ ਨਿਬਹਿਓ ਸਾਥਿ ॥ (1429-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

My associates and companions have all deserted me; no one remains with me.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਬਿਪਤਿ ਮੈ ; ਟੇਕ ਏਕ , ਰਘੁਨਾਥ ॥੫੫॥ (1429-8, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, in this tragedy, Almighty alone is my Support. ||55||

ਨਾਮੁ ਰਹਿਓ , ਸਾਧੂ ਰਹਿਓ ; ਰਹਿਓ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ॥ (1429-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

The Naam remains; the Holy Saints remain; the Guru, Almighty of the Universe, remains.

ਕਹੁ ਨਾਨਕ , ਇਹ ਜਗਤ ਮੈ ; ਕਿਨ ਜਪਿਓ ਗੁਰ ਮੰਤੁ ॥੫੬॥ (1429-9, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Says Nanak, how rare are those who chant the Guru's Mantra in this world. ||56||

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਮੈ ਗਹਿਓ ; ਜਾ ਕੈ ਸਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ (1429-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

I have enshrined Almighty's Name within my heart; there is nothing equal to it.

ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ , ਸੰਕਟ ਮਿਟੈ ; ਦਰਸੁ ਤੁਹਾਰੋ ਹੋਇ ॥੫੭॥੧॥ (1429-10, ਸਲੋਕ, ਮਃ 9)

Meditating in remembrance on it, my troubles are taken away; I have received the Sight (Darshan) of Your Darshan. ||57||1||

ਮੁੰਦਾਵਣੀ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1429-11)

Mundaavanee, Fifth Mahl:

ਥਾਲ ਵਿਚਿ , ਤਿੰਨਿ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ; ਸਤੁ , ਸੰਤੋਖੁ ਵੀਚਾਰੋ ॥ (1429-12,ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

Upon this Plate, three things have been placed: Truth, Contentment and Contemplation.

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਪਇਓ ; ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਅਧਾਰੋ ॥ (1429-12, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

The Ambrosial Nectar of the Naam, the Name of our Lord and Master, has been placed upon it as well; it is the Support of all.

ਜੇ ਕੋ ਖਾਵੈ , ਜੇ ਕੋ ਭੁੰਚੈ ; ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੋ ॥ (1429-13, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

One who eats it and enjoys it shall be saved.

ਏਹ ਵਸਤੁ , ਤਜੀ ਨਹ ਜਾਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਖੁ ਉਰਿ ਧਾਰੋ ॥ (1429-13, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

This thing can never be forsaken; keep this always and forever in your mind.

ਤਮ ਸੰਸਾਰੁ , ਚਰਨ ਲਗਿ ਤਰੀਐ ;
ਸਭੁ ਨਾਨਕ , ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੋ ॥੧॥ (1429-14, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

The dark world-ocean is crossed over, by grasping the Feet of Almighty; Guru Nanak says, it is all the extension of God. ||1||

ਸਲੋਕ , ਮਹਲਾ ੫ ॥ (1429-14)

Salok, Fifth Mahl:

ਤੇਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ; ਮੈਨੋ ਜੋਗੁ ਕੀਤੋਈ ॥ (ਕੀਤੋ-ਈ ਬੋਲੋ) (1429-14, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

I have not appreciated what You have done for me, Lord; only You can make me worthy.

ਮੈ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇ ਕੋ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ;
ਆਪੇ ਤਰਸੁ ਪਇਓਈ ॥ (ਪਇਓ-ਈ ਬੋਲੋ) (1429-15, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

I am unworthy - I have no worth or virtues at all. You have taken pity on me.

ਤਰਸੁ ਪਇਆ , ਮਿਹਰਾਮਤਿ ਹੋਈ ; ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਜਣੁ ਮਿਲਿਆ ॥ (1429-15, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

You took pity on me, and blessed me with Your Mercy, and I have met the True Guru, my Friend.

ਨਾਨਕ , ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾਂ ; ਤਨੁ ਮਨੁ ਥੀਵੈ ਹਰਿਆ ॥੧॥ (1429-16, ਮੁੰਦਾਵਣੀ, ਮਃ 5)

Guru Nanak says, if I am blessed with the Naam, I live, and my body and mind blossom forth. ||1||

ੴ ; ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ (1429-18)

There is only one Almighty without duality (Eak), life of the entire creation (Ong), creator (kaar), true form in all ages and time dimensions (Sat), destroyer of the darkness of ignorance (Gu) and illuminator of knowledge (Ru), Grace (Persad); i.e. Almighty who is the life form of all is obtainable only with the Guru's grace.

ਰਾਗਮਾਲਾ ॥ (1429-19)

Raag Maalaa:

ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ; ਪੰਚ ਬਰੰਗਨ ॥ (1429-19, ਮਾਲਾ, -)

Each Raga has five wives,

ਸੰਗਿ ਅਲਾਪਹਿ ; ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥ (1429-19, ਮਾਲਾ, -)

and eight sons, who emit distinctive notes.

ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ; ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥ (1429-19, ਮਾਲਾ, -)

In the first place is Raag Bhairao.

ਅੰਗ ੧੪੩੦

ਪੰਚ ਰਾਗਨੀ ; ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥ (ਉੱਚਰਹੀ ਬੋਲੋ) (1430-1, ਮਾਲਾ, -)
It is accompanied by the voices of its five Raaginis:

ਪ੍ਰਥਮ ; ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)
First come Bhairavee, and Bilaavalee;

ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾਵਹਿ ; ਬੰਗਲੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)
then the songs of Punni-aakee and Bangalee;

ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ; ਭਈ ਬਾਰੀ ॥ (1430-1, ਮਾਲਾ, -)
and then Asalaykhee.

ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ; ਪਾਚਉ ਨਾਰੀ ॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)
These are the five consorts of Bhairao.

ਪੰਚਮ ਹਰਖ ; ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)
The sounds of Pancham, Harakh and Disaakh;

ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ; ਗਾਵਹਿ ॥੧॥ (1430-2, ਮਾਲਾ, -)
the songs of Bangaalam, Madh and Maadhav. ||1||

ਲਲਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ; ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥ (1430-3, ਮਾਲਾ, -)
Lalat and Bilaaval - each gives out its own melody.

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ; ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ (1430-3, ਮਾਲਾ, -)
when these eight sons of Bhairao are sung by accomplished musicians. ||1||

ਦੁਤੀਆ ; ਮਾਲਕਉਸਕ ਆਲਾਪਹਿ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)
In the second family is Maalakausak,

ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ; ਪਾਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)
who brings his five Raaginis:

ਗੋਂਡਕਰੀ ਅਰੁ ; ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ॥ (1430-4, ਮਾਲਾ, -)

Gondakaree and Dayv Gandhaaree,

ਗੰਧਾਰੀ ; ਸੀਹੁਤੀ ਉਚਾਰੀ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

the voices of Gandhaaree and Seehutee,

ਧਨਾਸਰੀ ; ਏ ਪਾਚਉ ਗਾਈ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

and the fifth song of Dhanaasaree.

ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ; ਸੰਗਿ ਲਾਈ ॥ (1430-5, ਮਾਲਾ, -)

This chain of Maalakausak brings along :

ਮਾਰੂ ਮਸਤਅੰਗ ; ਮੇਵਾਰਾ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

Maaroo, Masta-ang and Mayvaaraa,

ਪ੍ਰਬਲਚੰਡ ; ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

Prabal, Chandakausak,

ਖਉਖਟ ; ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

Khau, Khat and Bauraanad singing.

ਅਸਟ ਮਾਲਕਉਸਕ ; ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥ (1430-6, ਮਾਲਾ, -)

These are the eight sons of Maalakausak. ||1||

ਪੁਨਿ ਆਇਅਉ ਹਿੰਡੋਲੁ ; ਪੰਚ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਅਸਟ ਸੁਤ ॥ (1430-7, ਮਾਲਾ, -)

Then comes Hindol with his five wives and eight sons;

ਉਠਹਿ ਤਾਨ ਕਲੋਲ ; ਗਾਇਨ ਤਾਰ ਮਿਲਾਵਹੀ ॥੧॥ (1430-7, ਮਾਲਾ, -)

it rises in waves when the sweet-voiced chorus sings. ||1||

ਤੇਲੰਗੀ ਦੇਵਕਰੀ ; ਆਈ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)

There come Taylangee and Darvakaree;

ਬਸੰਤੀ ਸੰਦੂਰ ; ਸੁਹਾਈ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)

Basantee and Sandoor follow;

ਸਰਸ ਅਹੀਰੀ ; ਲੈ ਭਾਰਜਾ ॥ (1430-8, ਮਾਲਾ, -)

then Aheeree, the finest of women.

ਸੰਗਿ ਲਾਈ ; ਪਾਂਚਉ ਆਰਜਾ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)

These five wives come together.

ਸੁਰਮਾਨੰਦ ; ਭਾਸਕਰ ਆਏ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)

The sons: Surmaanand and Bhaaskar come,

ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬ ; ਮੰਗਲਨ ਸੁਹਾਏ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)

Chandrabinb and Mangalan follow.

ਸਰਸਬਾਨ ; ਅਉ ਆਹਿ ਬਿਨੋਦਾ ॥ (1430-9, ਮਾਲਾ, -)

Sarasbaan and Binodaa then come,

ਗਾਵਹਿ ਸਰਸ ; ਬਸੰਤ ਕਮੋਦਾ ॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)

and the thrilling songs of Basant and Kamodaa.

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ; ਮੈ ਕਹੇ ਸਵਾਰੀ ॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)

These are the eight sons I have listed.

ਪੁਨਿ ਆਈ ; ਦੀਪਕ ਕੀ ਬਾਰੀ ॥੧॥ (1430-10, ਮਾਲਾ, -)

Then comes the turn of Deepak. ||1||

ਕਛੇਲੀ ਪਟਮੰਜਰੀ ; ਟੋਡੀ ਕਹੀ ਅਲਾਪਿ ॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)

Kachhaylee, Patamanjaree and Todee are sung;

ਕਾਮੋਦੀ ਅਉ ਗੂਜਰੀ ; ਸੰਗਿ ਦੀਪਕ ਕੇ ਥਾਪਿ ॥੧॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)

Kaamodee and Goojaree accompany Deepak. ||1||

ਕਾਲੰਕਾ ; ਕੁੰਤਲ ਅਉ ਰਾਮਾ ॥ (1430-11, ਮਾਲਾ, -)

Kaalankaa, Kuntal and Raamaa,

ਕਮਲਕੁਸਮ ; ਚੰਪਕ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥ (1430-12, ਮਾਲਾ, -)

Kamalakusam and Champak are their names;

ਗਉਰਾ ; ਅਉ ਕਾਨਰਾ ਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨਾ ॥ (ਕਲਿਆਨਾ ਬੋਲੋ) (1430-12, ਮਾਲਾ, -)

Gauraa, Kaanaraa and Kaylaanaa;

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ; ਦੀਪਕ ਕੇ ਜਾਨਾ ॥੧॥ (1430-12, ਮਾਲਾ, -)

these are the eight sons of Deepak. ||1||

ਸਭ ਮਿਲਿ ; ਸਿਰੀਰਾਗ ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)

All join together and sing Siree Raag,

ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ; ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)

which is accompanied by its five wives.:

ਬੈਰਾਰੀ ; ਕਰਨਾਟੀ ਧਰੀ ॥ (1430-13, ਮਾਲਾ, -)

Bairaaree and Karnaatee,

ਗਵਰੀ ਗਾਵਹਿ ; ਆਸਾਵਰੀ ॥ (ਪੋਲਾ ਬੋਲੋ) (1430-14, ਮਾਲਾ, -)

the songs of Gawree and Aasaavaree;

ਤਿਹ ਪਾਛੈ ; ਸਿੰਧਵੀ ਅਲਾਪੀ ॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)

then follows Sindhavee.

ਸਿਰੀਰਾਗ ਸਿਉ ; ਪਾਂਚਉ ਥਾਪੀ ॥੧॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)

These are the five wives of Siree Raag. ||1||

ਸਾਲੂ ਸਾਰਗ ਸਾਗਰਾ ; ਅਉਰ ਗੋਂਡ ਗੰਭੀਰ ॥ (1430-14, ਮਾਲਾ, -)

Saaloo, Saarang, Saagaraa, Gond and Gambheer

ਅਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀਰਾਗ ਕੇ ; ਗੁੰਡ ਕੁੰਭ ਹਮੀਰ ॥੧॥ (1430-15, ਮਾਲਾ, -)

- the eight sons of Siree Raag include Gund, Kumb and Hameer. ||1||

ਖਸਟਮ ਮੇਘ ਰਾਗ ; ਵੈ ਗਾਵਹਿ ॥ (1430-15, ਮਾਲਾ, -)

In the sixth place, Maygh Raag is sung,

ਪਾਂਚਉ ਸੰਗਿ ; ਬਰੰਗਨ ਲਾਵਹਿ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)

with its five wives in accompaniment:

ਸੋਰਠਿ ਗੋਂਡ ; ਮਲਾਰੀ ਧੁਨੀ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)

Sorat'h, Gond, and the melody of Malaaree;

ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ਆਸਾ ; ਗੁਨ ਗੁਨੀ ॥ (1430-16, ਮਾਲਾ, -)

then the harmonies of Aasaa are sung.

ਊਚੈ ਸੁਰਿ ; ਸੂਹਉ ਪੁਨਿ ਕੀਨੀ ॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)

And finally comes the high tone Soohau.

ਮੇਘ ਰਾਗ ਸਿਉ ; ਪਾਂਚਉ ਚੀਨੀ ॥੧॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)

These are the five with Maygh Raag. ||1||

ਬੈਰਾਧਰ ; ਗਜਧਰ ਕੇਦਾਰਾ ॥ (1430-17, ਮਾਲਾ, -)

Bairaadhar, Gajadhar, Kaydaaraa,

ਜਬਲੀਧਰ ਨਟ ; ਅਉ ਜਲਧਾਰਾ ॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)

Jabaleedhar, Nat and Jaladhaaraa.

ਪੁਨਿ ਗਾਵਹਿ ; ਸੰਕਰ ਅਉ ਸਿਆਮਾ ॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)

Then come the songs of Shankar and Shi-aamaa.

ਮੇਘ ਰਾਗ ; ਪੁਤ੍ਰਨ ਕੇ ਨਾਮਾ ॥੧॥ (1430-18, ਮਾਲਾ, -)

These are the names of the sons of Maygh Raag. ||1||

ਖਸਟ ਰਾਗ ਉਨਿ ਗਾਏ ; ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਤੀਸ ॥ (1430-19, ਮਾਲਾ, -)

So all together, they sing the six Raagas and the thirty Raaginis,

ਸਭੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਾਗੰਨ ਕੇ ; ਅਠਾਰਹ ਦਸ ਬੀਸ ॥੧॥੧॥ (1430-19, ਮਾਲਾ, -)

and all the forty-eight sons of the Raagas. ||1||1||